R. BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III.
LXII
H
27
NAPOLI

LXII. B. 24.

SELLERIO
Legatoria

VINCENTII PLACCII THEATRUM ANONYMORUM ET PSEUDONYMORUM.

Bibliotheca domus professae societatis Jesu

VINCENTII PLACCII

DE

SCRIPTORIBUS PSEUDONYMIS DETECTIS LIBER.

A

(1.)

ABAMMON cujus cum cognomento *Magistri*, sub personato nomine, extat RESPONSIO AD EPISTOLAM, QUAM PORPHYRIUS ANEBONTI misit; titulum præferens DE MYSTERIIS ÆGYPTIORUM. Ejus responsionis verum Auctorem, JAMBLICHUM Syrum, docet *Holstenius* in vita Porphyrii cap. IX. pag. 53. Testimonio *Procli*. Quod confirmat etiam *Frisius* in Bibliothecæ Gesnerianæ voce *Abammon*. Ejus responsionis Inscriptio atque Principium exhibetur ex Manuscripto Cæsareo apud *Lambec.* Bibl. cæsar. Lib. 7. p. 123. Ubi p. 124. hunc librum latine solum editum quidem, sed imperfecte valde, & mutile, in folio a Marsilio *Ficino* Veneto ao. 1516. apud Ald. Manut. recensetur, aliisque additis, remittit tandem Lectorem ad supra citatum *Holstenium*. Sed accuratius *Jamblichi* de Mysteriis librum anno 1678. edi curavit Oxonii e theatro Sheldoniano Thomas *Gale* Anglus, Græce primus omnium, cum versione Latina, & notis suis adjectis. Librum ipsum in Sectiones X. distinxit: singulas in capita sua certa subdivisas. Quibus doctrinam de Diis, dæmonibus, Heroum animabus, divinationibus, & Theologiam Ægyptiorum Symbolicam universam complexus est. Notas suas deinde singulis sectionibus & capitibus in totum opus Jamblichi annectit. Liber ipse Jamblichi complectitur in universum paginas 180. Quas notæ sequuntur usque ad pag. 316. Adjectus est in fine Index Auctorum, Rerum & Verborum in toto Volumine Memorabilium. Præmissa etiam *Jamblichi* vita Gr. L. ex *Eunapio*: ut & ipsa *Epistola Porphyrii* Gr. L. cui a *Jamblicho* respondetur, una cum testimoniis de Jamblicho, & indice Capitum.

ABBAS *v. Authpertus*.

ABBAS *v. Guido*.

(2) ABBAS PANORMITANUS, ex titulo notior quam suo nomine, quod erat *Nicolaus*, ex familia *Tudeschorum*, & ex urbe Siciliæ Cathana oriundus, Ecclesia Romanæ Cardinalis, scripsisse fertur librum de *POTESTATE PAPÆ, IMPERATORIS, ET CONCILII*, teste *Valentino Forstero* Hist. Juris. lib. 3. cap. 14. n. 1. Eum *Nicolao* SIMONIS Batavo adscribit in apparatu suo *Possevinus* Tom. 2. pag. 495. & 497. Et vero *Nicolaum* huncce *Simonis*, Batavum Carmelitam, ejus argumenti atque tituli libros IV. edidisse Mediolani circa A. D. 1410. testantur *Valerius Andreæ* Bibl. Belg. pag. m. 697. & *Franciscus Sweertius* pag. 582. nec non *Gesnerus* p. m. 525. editionis Simlerianæ,

ſed an iidem ſint hi libri cum *Panormitani* ea de re ſcripto, crediderim amplius examinandum.

Hoc examen totis hiſce 25. annis, antequos hæc ſuperiora ſcripſi, nec dum inſtitutum, ne adhuc quidem inſtituere vacat. Quantum interim ex fortuita lectione repertis, aut ſubminiſtratis per amicorum ſymbolas colligere nunc datur: (quoniam utriusque ſcripti invicem comparandi, ad judicium hoc plene formandum, copia non datur) pene in ea ſum ſententia, *Confuſos* eſſe *duos* hoſce *Nicolaos*, *aut* ſaltem *duos libros factos ex uno*, quem Nicolaus Thudeſcius ſcripſerit, quique ſit editus primo Mediolani 1410. Nam a Nicolao *Simonio* id factum eſſe non poteſt. Qui obiit ſenex Harlemi. 1511. docente ex *Trithemio*, *Gesneriana* Bibliotheca *Simleri* atque *Frifii*. Quorum uterque docet, Commentarios illos in decretales ao. 1510. non 1410. uti Valerius habet prodiiſſe. Unde prorſus *errorem Typographicum* ſuſpicor *in* Valerio *Audrea*. *Thudeſcius* vero, ſive ut a *Ghilino* vocatur *Thodeſchi* Italice, in Theatro d' Huomini letterati p. 201. obiit ao. 1445. Panormi. Quod & repetit *Freherus*, Theatri ſui parte I. Sect. 2. p. 18. b. Occaſionem ſcripti etiam videtur innuere latis Æneas *Sylvius* Commentar. de Geſtis Baſileenſis Concilii lib. I. fol. m. 2. lit. margin. F. & fol. 3. Editionis in *Faſciculo rerum Expetendarum & fugiendarum*, cujus ad lectorem epiſtola, per modum perorationis, præter aliam dedicatoriam, nomen collectoris in titulo prætermiſſum indicat. Ejus collectionis obtinet primum locum hic liber. Qui exinde per errorem etiam ipſi Æneæ *Sylvio* poſtea Pio II. Pontifici totus imputatur, ex indice Chronologico *Bucholceri* apud *Freherum* p. 3. a. Unde ob raritatem libri, (de qua vide Hieronymi *Sinceri* editionem Dialogi *Poggii* Florentini, & Orationes Leon. *Aretini* de Hypocriſi S. Lugd. 1679. Gerh. Jo. *Voſſ.* epiſt. 89. p. m. 147. *Sandius* ad Voſſium de Hiſtor. Latin. pag. 102. ad illius pag. 390. qui tres faſciculos temporum memorat, & hunc ſibi non viſum addit. Eum tamen recuſum ſuperioribus annis memini in aliquot Catalogis librorum impreſſis memoratum, quorum nunc non recordor titulos aut loca) loca excerpta (a) (b) (c) ſubjeci. *Lipenius* Bibliothecæ Realis Juridicæ p. 404. b. expreſſe confirmat Nicolai *Simonis* libros de Poteſtate Papæ Imperatoris & Concilii etiam tribui Nicolao *Tudeſchi*. Monendum autem hic nobis etiam venit non immerito: quod *non* debeat *confundi cum* noſtro *Nicolao Panormita*, *Antonius Panormita*, cujus extant 10. *Libri de dictis & factis Alphonſi Regis Arragon. cum Reſpondentibus Principum illius ætatis dictis & factis ſimilibus* ab Æneea *Piſtojo* collectis, & Scholiis Jacobi *Spigelii*, cum Davidis *Chytræi* Chronologia vitæ Alphonſi, & Ludovici XII. & Caroli V. Wittebergæ 1585. in 4to. Cujus libri extat exemplar in *Bibliotheca* noſtra *Johannea*. De hoc Antonio v. *Gaddius* de ſcriptoribus Tom. II. p. 128. & ſeqq. qui & alium ejusdem nominis auctorem Siculum p. 130. memorat. De quo & agit *Freherus* Theatri virorum eruditione clarorum parte I. Sect. II. p. 18. b. & quidem ſeparando invicem *Nicolaum Siculum* Archiepiſcopum Panormitanum, & *Nicolaum Tudeſchum* Cardinalem. Quorum uterque tamen Commentarios in Decretales, & conſilia multa ediderit, inque eadem Schola Senenſi docuerit. Uterque gloriam in concilio Baſileenſi aſſecutus fuerit. Quin & mortem utriusque biennio tantum diſcernit. Quæ omnia ſuſpicionem mihi augent, hos *duos Nicolaos unum* eundemque eſſe, & non recte ſibi invicem contra-diſtingui. Thomæ *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ Nicolaus de Tudeſchis etiam *Scnlus Tndiſcus* audit, Abbasque ſimul Monacenſis, & Archiepiſcopus Panormitanus appellatur; ubi & reliqua Panormitani ſcripta recenſentur p. 212. b. ſub lit. T. Adde Henrici *Whartoni* appendicem ad Caveanam Hiſtoriam litterariam p. 70. & 71. ibique contra *Bellarmiuum*, qui librum hunc de Poteſtate Papæ fruſtra negare ſcriptum a Panormitano audet. v. lit. (d) Nam *Bellarminum* quidem ipſum in omnium manu poſitum excerpere nil attinet. Addo ſaltem allata ſeriuſcule (e) *Diecmanniana* non omittenda. Item *Maſtrichtiana*. (f)

(a) Faſciculus Rerum Expetendarum & fugiendarum, fol. 2. col. 2.

Hujus modi (ſicuti arbitror) fuere Conſtuſiones, quibus in Capitulo coram patribus iterum atq; iterum lectis, rogati ſunt omnes viritim ſententiam dicere, pedibusq; fere omnes in concluſiones ibant. Panormitanus *tamen Archiepiſcopus, vir inter omnes ſcientia eminens, plurima in adverſum diſputavit. Plurima etiam prælatorum decus Burgenſis epiſcopus, ac eleemoſynarius regis Aragonum, non minus eloquentia quam doctrina præclarus; non tamen prioribus his ſe Concluſionibus opponebant: ſed illis tantum quibus Eugenius tangebatur.* Argnteq; *ut eſt ſubtiliſſimus, adverſus poſteriores Concluſiones* Panormitanus *diſſeruit, oſtenderetq; ſummo ſtudio nitebatur Eugeninm non eſſe relapſum, magnaq; illi cnm tribus viris,* Argenſi epiſcopo, Johanni Segovio, *ac* Franciſco de Fuxe *Theologis, concertatio fuit. Articulos fidei trifariam dividebat:* ſtricte, *ut in ſymbolo:* large, *ut in declarationibus per Eccleſiam factis:* largiſſime *autem, ut in his qua ex prædictis reſultant:* Eugeniumque *nullo iſtorum modorum violaſſe fidem in prima diſſolntione quam fecit, quia nec in ſymbolo, nec in eccleſia determinationibus haberetur, papam non poſſe Concilia diſſolvere: nec id ſibi videri ex determinationibus antea factis reſultare, ſed potius ex decretis Conſtantienſis Concilii hunc caſum tanquam omiſſum diſputationi papa reſervari, cnm in* capitulo Frequens, *locus futuri Concilii per papam, approbante Concilio, eligatur, & de hoc nihilominus ſit dictum. Quod ſi forſitan in prima diſſolutione peccaſſet Engenius, excuſatnm tamen haberi debere.*

(b) Ibidem folio (3) Fuit *oratio* Panormitani *apud omnes magis laudata, quam probata. Id tamen habuit efficacia, ut poſtea verbum* relapſum *ex Concluſionibus tolleretnr, ejusqve loco poneretur* prolapſum. *Nec* Panormitanus *ipſe omnino ab hareſi Eugenium audebat excuſare, pluqve in prima quam in ſecunda diſſolutione vim faciebat, non tamen ſine reſponſione receſſit. Aſſurgens namqve Johannes Segovius Theologia peritiſſimus, reverenter, ſubmiſſeque (ut tanto prælato conveniebat) reſpondit: Fateri ſe inqvit, quod de articnlis fidei trif..riam diviſit, Panermitanus dixiſſet, idque ad ſuam eauſam facere &c.*

(c)

(c) Ibidem.

Gloſſam *autem illam* ſingularem, *quæ Romanam Eccleſiam orbi præponeret, ſe omnino contemnere:* beneque ſingularem *eſſe*, qvætam fatua diceret, *indignumqve fore, ut illam quispiam ſequeretur, miraritque ſe de* Panormitano, *& aliis noſtrorum temporum doctoribus, qui dum ſe gloſſarum extollere putant authoritatem, ipſam deprimunt, cum ſingularitatem adjiciunt:* Singularis *enim eſt* gloſſa quæ ſola *eſt. Sed quis non plurie faciat gloſſam in omnibus locis idem ſentientem, ſemperque conſtanter loquutam, quam uno tantum in loco aliquid aſſerentem, quod ſine dubio poſſit per errorem videri aſſertum: Quantum vero ad veritatem, habere ſe* Hieronymum *doctorem graviſſimum* gloſſæ illi contrarium, *qui orbem etiam, quo ad autoritatem, urbe ipſa, id eſt Roma, majorem eſſe non ambigit. Nec ita finire Segovius ſine interpellatione potuit. Sepe namq;* Panormitanus *verba ipſius* interrupit: *& nunc unum, nunc aliud dictum confutare ſatagebat. Surrexit Argenſis etiam epiſcopus, vir non ſolum eloquens, ſed etiam animi plenus, acriterq;* Panormitani dicta *& argumenta* diſturbavit: *plus tamen inter eos proceſſum eſt, quam diſputandi modus exigeret,* neque *enim* a probris abſtinuerunt. *Veniam tamen Argenſis poſtea petiit, forſitan minus erraſſet, ut ſit, quia ſemper inferiores oportet ſuccumbere. Dixerat ſegte Argenſis, Romanum* pontificem miniſtrum eccleſiæ fore: *idq;* ferre Panormitanus non poterat, *tantumq; ea die ſe ipſum & ſcientiam ſuam, quæ utiq; maxima eſt, deſeruit, ut* papam eccleſiæ Dominum *aſſeverare non vereretur.*

(d) Henr. Wharton in Appendice ad Caveanam Hiſtor. Litterar. Scriptorum Eccleſ. p 70.71.

Anno 1431. ab Arragonia Rege ad Concilium Baſileenſe legatus, dicendi copia, verborum gravitate, recondita juris Canonici ſcientia, & nominis autoritate principem inter omnes locum tenuit. Concilii cauſſam edito contra Eugenium Papam commentario fortiſſime tutatus eſt; ejusq; ſuperioritatem ſupra Pontificem Romanum invictis argumentis adſtruit; Eugenium tamen concilii autoritatem detrectantem, & conciliabulum Ferrariæ celebrantem, hæreſeos eo nomine damnari noluit: quin Patres anathema Pontifici communi ſuffragio parantes conſilio abduxit: & Presbyteris atq; Abbatibus non loca ſolum, ſed & definitivas ſententias in Synodo ambientibus ſpem decollavit; atq; antiquam Epiſcoporum prærogativam fortiter aſſeruit. Anno circiter 1440. Cardinalitiam purpuram à Felice V. Papa virtutis ac laborum præmium accepit. Obiit peſte correptus anno 1445. ſeu, ut alii habent, 1443.

(e) Margo Diecmannianus.

Ut tres diverſos libros *refert* Poſſevin. *Appar. S. T. 2. p. 159. ed. Col. 1608. fol. ubi de* Nicolao Simonis *agit; ſed p. 161.* Nicol. Tudeſchium *recenſens*, de poteſtate, *inquit*, Papæ Imperatoris & concilii ipſi adſcribitur liber; ſed & idem liber ſive argumentum tribuitur Nicolao Simonis. *Hæc* Poſſev. *Unde ipſum Poſſevinum hæſitaſſe apparet, num idem liber ſit, quod tamen audacter ex eo affirmat Lud. Jac. a* S. Carolo *Bibliothecæ Pontificiæ p. 406.*

(f) Marginalia Maſtrichtiana.

Primo ad annum *D. 1410. habent hæc: A.D. 1487. ita emendandus hic numerus; nam anno 1410. nondum fuit natus, denatus anno 1511. vel ſecundum Jac. à* S. Carolo *1531. quod falſum.*

Deinde pergunt hoc modo: *Ex vita Panormitani apud Pancirollum lib. 3. c. 32. de claris legum interpp. patet* Panormitanum *in Concilio Baſileenſi ab Eugenio IV. indicto partes Pontificis (erat enim legatus* Alphonſi *Arragonii cum Tarentino Cardinali) tutatum fuiſſe, theſibusq; contra Papam reſpondiſſe, uti quoq; patet ex* Sylvio, *de geſt. Baſ. concil. lib. 1. Cum autem contra Panormitanum adverſaria pars prævaleret, ipſe quæſtiones controverſas opuſculo ſingulari diſcutere ſtuduit, quod de concilio Baſileenſi inſcribitur:* Nicolai Simonis *diſputatio quædam excuſa eſt Venetiis 1487. ſed num hæc ſit, non poſſum affirmare. Meminit ejus* Beughem *in Incunabilis typographicis pag. 127. Ex diverſitate temporis concludendum Panormitani opuſculum alind eſſe ab eo, quod* Nicolaus Simon *edidit. Nam illud fere 80. annis ante Nicolai Simonis ſcriptum prodiiſſe oportet. Jacob a* S. Carolo *Bibliothecæ Pontificiæ lib. 2. pag. 406. ubi de Nicolao Simonis, & Nicolao Iudeſchio Panormitano agit, ex* Poſſevino *tradit Panormitani librum a quibusdam attribui Nic. Simonis, quem erroneè dicit anno 1531. Harlemi mortuum eſſe, cum* Valerius Andreæ, & Swertius, *concinant in anno 1511. Panormitanus autem obiit 1445.*

(3) ABBONIS FLORIACENSIS nomine DE OBSIDIONE LUTETIARUM CARMEN: alterius ABBONIS MONACHI S. GERMANI A PRATIS, toto ſeculo vetuſtioris eſſe, ex *Voſſio* de Hiſtoricis Latinis p. 334. & *Seldeni* indice auctorum, ſuo *de titulo honorum* libro præfixo, docet *Symbola Normanniana.* Cui addet *Voſſium* eundem de Poetis Latinis p. 71. Invenio etiam in memoriis meis, ABBONIS nomine *Theophili* RAYNAUDI anonyma & pſeudonyma quædam in operibus ejusdem conjunctim Lugduni in fol. multis Voluminibus editis extare me edoctum, a piæ & honoratæ memoriæ Scholarcha & fautore meo Dn. Antonio *Reiſero* Paſtore hic ad D. Jacobi ao. 1679. de 17. Martii, domi meæ. Utroque Abbone vide *Olearii* Abacum p. 1. & 2. & cæteros Auctorum Eccleſiaſticorum ſcriptores catervatim.

(4) *Gia Anleſſio* ABBATUTIS, quod ſit *Johannis Baptiſtæ* BASILII, Neapolitani, dramati Poetico, cui titulus: *lo conto de conti* i. e. *fabulæ fabularum*, præfixum nomen fictitium, docet Perſonatus *Gio Pietro Giacomo Villani*, revera P. *Aproſius Vintimiglia*, in ſua *Viſtera Alzata* Hecatoſtes num. 50. p. 60. Cujus Excerptum hic ſub lit. (a) ſubjicimus remittens nos ad *gloriam Incognitorum* Italice ſcriptam, de qua ſuo loco egimus num. 2640 *a.* Anon. Cujus locum itidem excerptum damus (b) verbotenus.

(a) Villani Viziera Alzata Hecatoſtes pag. 60.

L. GIAN ALESSIO ABBATITIS. ſotto queſto nome ſi legge. Lo Cunto de li Cunti , ouero lo Trattenimento de Peccerille di Gian Aleſſio Abbatuti. *In Napoli per Ottavio Beltramo M. DC. XXX^VII. 12.* Le Muſe Napolitane. *Egloche di G. A. A. Napoli per Domenico Maccarano M. DC. XXXV. 12. Per chiarirmi chi fuſſe il vero autore , hebbi ricorſo ad alcuni letterati Amici , e furono D.* Antonio Muſcetola , Giuſeppe Battiſta, Giuſeppe Domenichi, *Canonico* Carlo Celano , Lorenzo Craſſo, Gio : Giacomo Lauagni, D. Pietro Caſaburi Vrries Baldaſſar Piſani, Giouanni Canale , *e mi riſpoſero concordemente eſſere il Cau.* Gio : Battiſta Baſile *Conte di Torone che ſeriamente ſcriſſe il* Teagene *Poema fondato nell'* Hiſtoria Etiopica *d' Heliodoro. Ma doppo hauer ſcritto , lo ritrouai nelle* Glorie de gli Incogniti *p. 209.*

(b) Le Glorie de Gli incogniti pag. 210.

Si compiacque per ſuo diporto, e per trattenimento delle converſationi di comporre nel linguaggio materno un' Opera ripiena di facetie, di motti, e di piacenolezze, che intitolò, lo Conto de' Conti , *Trattenimento di Picciarilli , publicandolo col finto nome di* Gio : Aleſſio Abbatuti Anagrammatiſmo *tratto dal proprio nome.*

(f) ABDAMIR, aut abbreviato nomine DAMIR, vere eſt KEMAL EDDIN MuHAMMED, filius Muſæ , ingentis ſuo tempore famæ Scriptor: docente anonymo Auctorum diſſimulatorum detectore nobis detecto ſupra in Anonymis *cap. XIV. Sect. VI. num. 2207. β.* Hadriano *Bailleto* p. 270. des Auteurs deguiſez.

ABDERITES v. *Democritus.*

(6) ABDIAS BABYLONICUS , editis X. *de itis Apoſtolorum libris* clarus , vulgo ex numero LXX. Chriſti diſcipulorum creditus, cujus propterea à Laurentio *Barao* ſcripta inter Tomos Hiſtor. SS. Patrum relata ſunt, omnino fictitium nomen eſt. Quis autem præciſe ſub eo lateat, eruditi dubitant. Sub MELITONIS Epiſcopi nomine inventum in Bibliotheca Juliæ Academiæ hoc ſcriptum, memoratur in dem Monatlichen Unterredungen / Ann. 1692. pag. 90. Ad JULIUM AFRICANUM referri *Daumius* præfatione Diſputationi B. Hieronymi Græci præfixa pag. 6. notat, & ex anonymo *Philaletha Euſebiano* , vel exſcripſiſſe ſua , vel ab eo deſcriptum eſſe, verbis ſub lit. (a) excerptis. Addatur *Olearius* Abaci Patrolog. p. 2. qui plures adducit ut ſub lit. (b) videre eſt. Cui accedit Thomas *Hyde* Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 2. b. Certe verosab eo eſſe *Abdiæ* prædictos libros,e Græco in Latinum ſermonem , judicat *Gesnerus* Biblioth. ſuæ pag. 1. b. Suppoſititium eſſe ſcriptum omnes uno ore fatentur, ipſi etiam Pontificii, quorum aliquos citat *König* , Biblioth. Veteris & Novæ p. 2. b. ubi & a Paulo IV. Pontifice damnatum confirmat. Ut adeo fruſtra dubitaverit hujus ſcripti primus editor Wolffgangus *Lazius* , an Evangeliſta LUCAS ſua, *Abdiæ*, an Abdias ſua Lucæ debeat, referente Caſpare *Sagittario* Hiſtor. Eccleſ. p. 5. Verbo: Omnia, quæ de ſcriptis & ſtatu *Abdiæ* circumferuntur, nugas eſſe ſatis diſerte pronunciat *Cave* Chartophylacis ſui Eccleſiaſtici pag. 5. Adde *Ejusdem Hiſtoriam Litterariam* Eccleſiaſticam pag. 12. b. Ubi ab *Eutropio* ex Hebræo Græcum, inde ab *Africano* Latinum factum, revera nullum nec *Abdiam* nec illum ejus librum extitiſſe contendit. Adde Roberti *Coci* Cenſuram p 89. Andreæ *Riveti* Criticum ſacrum, lib.I. c. 6. & quem ſolum excerpimus lit. (c) poſt hos omnes de hoc libro commentatum breviter & nervoſe L'Ellies *du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Autheurs Eccleſiaſtiques p. 18. b. Poſt quos ſuperfluum erit addere *Symbolam Rauſchianam*, quam tamen honoris gratia ſub lit. (d) repræſentamus.

(a) Daumius in præfatione Hieronymo ſuo Græco præfixa p. 6.

Sed & deſideratur in hac nova editione Abdias Babylonius, *vulgo ſic appellatus , quiquis etiam ille fuerit , ſive* Julius Africanus, *ſive quis alius: (nam nunc iſtud non inquiro)* de Vitis Apoſtolorum, *una cum* Anonymo Philalethe Euſebiano de Paſſionibus Apoſtolorum , *a Frid.* Nauſea , A. *1531. Coloniæ in quarta quam vocant, forma publici Juris facto. Ex quo aut* Pſeudo-Abdias *ille ſua exſcripſit, aut ex iſto ille , ut videbunt , qui utrumque inter ſe committent.*

(b) Olearius Abaci Patrolog. pag. 2. Abdias Babylonius , *Apoſtolorum vulgo perhibetur diſcipulus, primusq; Babylonicorum Epiſcopus, ſeculo poſt Chriſtum natum I. Scriptor olim* creditus libb. X. de hiſt. in certam. Apoſtol. *ex* Ebraica *lingua ab* Eutropio *in Græcam , & inde in latinam a* Julio Africano *translatorum , quos Wolfgangus* Lazius *Baſilicæ 1551. primus edidit , & poſt eum alii , Pariſiis , Coloniæ : Aſt, tanquam ſuppoſititius merito rejectus* Baronio, Poſſevino, Bellarmino, *& aliis , vid.* Labb. *T. I. p. 3. & 658.* Dannhau. *Chriſteid. act. 1. pag. 886.* Bebel. *antiq. triſec. p. 3. conf. Gerhard. Patrol. pag. 69. ſeq.*

(c) Ellies du Pin Nouvelle Bibliotheqve des Autheurs Eccleſiaſtiqves *p. 18. b.*

Il faut porter le meme jugement du Livre de Abdias, *contenant des vies des Apôtres tres fabuleuſes, imprimé ſeparement en 1557. en 1560. & en 1571. à Baſle en 1532. & à Paris en 1583. & inſeré dans les Bibliotheques des peres. On a fait paſſer d'abord ce Liure pour un ouvrage* compoſé en Hebreu *par un diſciple de JESUS CHRIST appellé* Abdias, *qui eſtoit de Babylone, & traduit en Grec par* Eutropius *& en Latin par Julius* Africanus; *mais preſentement tout le monde eſt revenu de cette erreur , & l' on convient que c'eſt* l' ouvrage d' un Impoſteur , *qui ſuppoſe fauſſement qu' il a eſté Diſciple de JESUS CHRIST, qui cite cependant* Hegeſippe, *&* Julius Africanus, *qu'il n'auroit pu voir , s'il eut eſté du temps de JESUS-CHRIST , & enfin qui raconte pluſieurs Hiſtoires fabuleuſes touchant la*

la vie de JESUS-CHRIST, & celle des Apôtres, qu'il ſerait ennuieux de rapporter.

(d) Symbola Rauſchiana.

De hoc Th: Dempſter: *Paralip: ad Roſin. l. 2. antiq: Rom. c. 7. ſi modo* Abdias Babyloniæ primus Epiſcopus *auctor eſt libri, qui à Julio* Africano *Latinitate donatus, ejus nomine circumfertur.* Zeilero *in append. lib. de Hiſtoricis Chronol. Geogr. eſt ſcriptor* Suppoſititius, *cujus libros de Hiſtoria certaminis Apoſtolici primus in lucem protraxit W.* Lazius.

(7.) ABECEDARIUS detegitur eſſe *Andreas* CAROLSTADIUS à modo laudato *Baillet* o pag. 523. Nec tamen ejus nominis ſcriptum Pſeudonymum indicat *Melchior Adami* in Vita ejus: neque *Konigius* in Bibliotheca Veteri ac nova, neque *Simlerus*, aut *Friſius*, aut *Olearius* aut *Hyde*, in Bibliotheca Bodlejana neque *Lipenius*. Nam ulterius inquirere nunc non vacat.

(8.) ABELANDI *Noſce te ipſum*, forte tractatus eſt PORPHYRII ejus tituli. *Raviut* ad Gesnerum. Hucusque *Symbola Normanniana*, provocans ad MSta marginalia Raviana, Gesnero addita, & aliquoties jam in Anonymis memorata, de quo præterea nihil mihi conſtat niſi quod in *Abclardi* operibus Pariſiis 1616. in 4to volumine ſpiſſo editis, nihil ejus tituli reperitur.

(9.) ABEN-BURGHIL quod ſit R. ABRAHAM ABEN AZUZ, docet iterum *Baillet*us, Autheurs deguiſez pag. 270. Cui adde *Bibliothecam Bodlejanam* p. 2. b.

(10.) ABEN-CHABIB triplex memoratur ab *Hyde* Biblioth. Bodlejanæ p. 2. b. nimirum (1) R. JACOB ABEN CHABIB alias LEO JUDÆ DE MODENA, de quo apud ipſum p. 368. b. ubi & JUDA LEO DE MODENA vocatur. (2) *R. Levi & Benchabib.* (3) *R. Moſes Aben-Chabib* ſeu alias R. Moſes fil. R. Schem tobh è familia Ben-Chaviv.

(11.) ABENTIBBON quod idem ſit qui R. MAIMONIDES, remittendo ad hunc, indicium nobis facit *Bibliotheca Bodlejana* pag. 3. a. quæ tamen 423. inter R. Moſis Maimonidis ſcripta nihil huc pertinens adducit.

(12.) R. ABHOMERON citatur in Catalogo Bibliothecæ *Bodlejane* pag. 3. b. ubi Auctor ejus Thomas *Hyde* poſt hoc aliaque falſa nomina, veluti ABIMERONIS, ABYMERONIS ABIUZOHAR remota, verum reſtituit, quod eſt, ABU-MERWAN. Corrigit ibidem corruptum libri titulum, qui alias legebatur *Thezir vel Theiriſi dabalmodana Fabalcadabir, ſive*, ut latine ſonat, *Reſtificatio Medicationis & Regiminis*. Librum præterea *de febribus*, & adhuc alium, ſub titulo: *Excerpta de Balneis*, ſub ejus nomine extare aſſerit. l. c.

(13.) R. ABIAH: quod ſit ELIEZER FILIUS JOSE GALILÆI docet *Baillet*us p. 523. Ratio notitiæ ſit penes ipſum.

(14.) ABIOBSEIBA: Mentionem facit ejus *Baillet*us, dans la liſte d'auteurs deguiſez pag. 523. verumque Auctoris nomen intimat eſſe ACHMED BEN-CASEN aut ABU ELAIGHBAS ACHMED BEN-CASEM. Quo fundamento hæc ejus notitia nitatur, mihi quidem non conſtat, Bibliothecariis meis de eo plane ſilentibus.

(15.) ABRAHAMUS Patriarcha. Ejus Libri huc pertinentes ſunt I. *Apocalypſis* (non amplius extans) quam Hæretici SETHIANI excogitaverunt, uti lib. 1. *Panarii*, ſive adverſus Hæreſes, ſcribit *Epiphanius*; eum librum omni malitia refertum perhibens. Cum quo eundem eſſe putat librum, qui *Aſſumptionis Abrahami* titulo citatur apud *Athanaſium* in Synopſi ſacræ ſcripturæ, permutatis tantum vocibus Ἀσσουμπτίωνος & ἀναλήψεως Civis meus *Petrus Lambecius* ex Rectore & Profeſſore Gymnaſii noſtri Conſiliarius & Hiſtoriographus Cæſareus Hiſtoriæ Litterariæ Prodomi pag. 50. in qvo facile aſſentio, v. *Poſſevinum* appar. ſacr. p. 11. II. ספר יצירה *Sepher Jezirah*, (non *Zezyrah*, ut eſt apud *Geſner.* p. m. 1. *Col. a. Simleriana* Epitomes Tiguri 1574. in fol. editæ: editus primo non Mantuæ; uti modo laudatus *Lambecius* l. c. p. 53. autumat, fed Pariſiis 1552. in 8. cum Commentariis *Guilielmi Poſtelli*, de quo vid. *Geſner.* Simleri pag. 263. deinde Mantuæ in 4to. cum Commentariis *R. Abraham Ben Dior*, & aliorum, & ultimo cum notis *Joannis Stephani Rittangelii* Prof. Regiomontani, Amſtelod. 1642. in 4. Extat etiam una cum aliis libris Cabaliſticis, excuſus inter *Artis Cabaliſticæ ſcriptores*: Baſil. 1587. in fol. editos pag. 869. hoc titulo: *Liber de Creatione Cabaliſticus Stepher Jezira, auctore Abrahamo ſucceſſore filii traditus: hinc jam rebus inclinatis, ne deficeret per ſapientes Hieruſalem arcanis & profundiſſimis ſenſibus literis commendatus.* Ipſum ſcriptum, uti pauciſſimis conſtat foliis, ita mirifice à Cabaliſticis prædicatur, utpote cujus ope miracula quoque ſe facere jactitant, quod ſane credat *Judæus Apella, non Ego.* Verus auctor ejuſce ſcripti *Rabbi* AKIVA fuit, qui A. C. 135. floruit. Unde in Præfatione ſecunda Zohar Mantuani leguntur hæc verba: &c. מי התיר ל"ר עקיבא לגלות ספר יצירה i. e. *Quis juſſit R. Akiva ſcribere Librum Jezirah, &c.* Plura vide apud *Buxtorff.* in Bibliotheca Rabbinica, *Sextum Senenſem* Bibl. ſanctæ lib. 2. *Voſſ. in Mainonidem* de Idololatria pag. 9. *Kircherum* in prop. læo Oedipi Aegyptiaci. Ubi in Æthiopia ſervari libros *Abrahami*, quos ſcripſit cum in Valle Manire Philoſophiam publice profiteretur, à nonnullis credi, ſcribit. *Poſſevinum* in apparatu ſacro. *Hiſtoire des Hiſtoires du Sieur de la Popeliniere* liv. 8. pag. 446. *Petr. Lambec.* l. c. pag. 58. & ſeqq. *Lomeyerum* de Bibliothecis cap. 2. pag. 16. & ſeq. & *Joh. Heinr. Heideggerum* Hiſtoriæ Patriarchar. part. 2. quosqve hi plurimos iterum adducunt.

Peperit nihilominus ſpecioſum *Abrahami* nomen tamen huic R. Aquilæ ſcripto ספר יצירה venerationem, etiam penes Chriſtianos, ut Rudolphus *Coradurus* U. I. D. illud ſua manu deſcripſerit. Quod *αὐτογράφον* adhuc in Bibliotheca Cæſarea retineri, teſtatur *Lambecius* Comment.

in hanc Biblioth. Cæsa. lib. 1. pag. 66. in margine. Et hunc in finem, istum maleferiatorum morem apud Judæos ab antiquissimis seculis inolitum, notant *Eruditorum Acta Lipsiensia*, in recensione Apologiæ Thalmudicæ Henric. *Muhlii*, quæ *Cocceji Sanhedrim*, & *Maccoth* in Editione Ffurtensi præfixa; ut honorem & dignitatem, Patriarcharum nomina venerandæ præfigendo, concilient ineptiis suis, quos passim *Muhlius* in dicta Præfatione perstrinxit. (a.) Adde hic Monatliche Unterredungen. Anno 89. pag. 693 & seqq. Cæterum ex hoc *Aquilæ* libro, totam suam *Theologiam Mysticam* hausisse Judæos, tanquam ex turbido quodam fonte, adducta *Bartolocci* Bibliotheca Rabbinica Magna Romæ edita, recensset *Morhofius* Polyhistoris Literar. Lib. I. Cap. X. pag. 93. Extat hic *de creatione liber* in Bibliotheca *Bodlejana* Hebraice cum V. expositionibus, Videlicet R. *Mosis Bar Nachman*, R. *Mosis Butrillo*, R. *Abraham Ben Dion*, R. *Saadiæ Gaon*, & R. *Eliezer de* ברבישאי Mant. 1562. referente Thoma *Hyde* in Catalogo dictæ Bibliothecæ pag. 4. a. Sed multis etiam Judæorum suspectum esse hunc librum, docet *Richard Simon* dans l'Histoire Critique du vieux Testament liv. I. c. 7. pag. 48. b. pag. 536. a. in Catalogo memorato libro subnexo: inque nullo scripto tantopere variare MSta, quam in hoc ipso libro Aquilæ יצירה, contendit, impostumaque subesse, maxime ex inspersis Cabalis ab Abrahami temporibus alienis colligit. Sed Johannes *Dekherrus* de scriptis Adespotis p. 13. ex *Ursino* refert quidem supposititios Abrahami libros inter eos, qui à SABÆIS, MAGIS, Hæreticis, aliisque Nugatoribus intrusi sunt, nec difficilem ait habere explicationem, sed tamen non adjectam. Memorabile est, quod hac super re notat *Symbola Normanniana*, *Ravio* in MStis ad Frisium, Abrahami inscriptionem in memoratis libris paria feciss cum Lœlio & Catone Ciceroni. Denique addo excerptum (b) ex *Popilinerio*, & notam marginalem *Normanni*, quæ ad verbaR. Akiva citat *Wülffer in Sal. Zevi* Ther. pag 20. quæ fateor me non intelligere. Clara sunt, quæ addit nota marginalis *Diecmanniana* ex *Wagenseilio* & Mastrichtiana Symbola (d) citatioque *Normanniana Hottingeri* Ennead. Dissert. Heidelberg. pag. 9. & seqq. cum *Baylio* Dictionaire Tom. I. p. 43. ad Enotantem libros Abrahami & 156. errorem *Lambecii* circa editionem primam hujusce.

(a) Acta Er. Lipf. Suppl. Sect. VI. *pag. 322. (In recensione* Apologiæ Thalmudicæ Henrici Muhlii.) *— — — sed ipsum maleferiatorum morem jam inde ab antiquissimis seculis inolitum obtinuere, ut ineptiis suis honorem ac dignitatem conciliaturi, summorum & Patriarchalium nominum bederam suspendant. Id quod libro* יצירה R. Aquilæ *cujus* אוהיון *in antiquissimo MSto membr. Noster possidet, similiter factum, quem sub specioso* Abrahami Patriarchæ *titulo scriptores Hebræi publice venditarunt, variisque editionibus ac commentariis ordinate recensitis varii exornarunt.*

(b) Excerptum ex Popilinerio. *Lib. VIII.* pag. 446.

Il nous veut faire croire par ses escrits, avoir decouuert & apporté des parties Orientales plusieurs & diuers bons liures Anciens. Comme celuy d' Henoc, *de* l'Ange d'Adam, *de la* lumiere tresclaire, *d'* Abraham *& plusieurs autres, qui se fussent laissé feuilleter, s'ils eussent porté quelque apparence de Verité.*

(c) Margo Diecmannianus hoc loco.

Librum Jezirah, *quem R. Akiva scripsit, longe diversum esse ab eo quem Joh. Steph.* Rittangelius *cum versione & notis edidit, monet* Wagenseil. *ad Sota p. 985. cui, ut viro in his litteris versatissimo, asserti sui causas, etsi nullas attulerit, constare non dubito.*

(d) Symbola Mastrichtiana.

Kircherus *Oedipi Ægyptiaci, Tom. II. pag. 224. & 248. quem librum* Jezira, *tametsi Hebræi Abrahæ Patriarchæ perperam attribuant, Sensatiores tamen Scriptores meliori jure ejus auctorem faciunt R.* Akibam, *betustissim. scriptorem. Idem testatur Joh. Steph.* Rittangelius *ex Judæo Orient. Ling. Prof. Regiomontanus, qui librum Jezira Amstelodami Anno 1642. cum annotationibus edidit. Adde* Buxtorf. *de abbreviat. Hebr. pag. 353.*

Adde Heideggeri *Historiam Patriarch. diss. 3. part. 2. 2. §. 71. pag. 143. Henric. Otto hist. Doct. Misn. pag. 101.* Wagenseil *Sota pag. 965. ubi controversum, Jeziram R. Akibæ, & à Rittangelio editum esse eundem librum. Adde eundem in telis igneis* pag. 353.

M. Job. Matthæi *in tractatu contra Holtshausium pro orthodoxia Bohemiana pag. 65. librum Jezirah ab antiquis & novis Rabbinis vult haberi pro partu Abrahæ.*

(16) R. ABRAHAM BEN DAVID, Ejus nomine extant *Tractatus sex* citati a Thoma *Hyde* Catalogi Biblioth. Bodlejanæ p. 4. a. ablegante Lectorem ad R. MOSEN MAIMONIDEM: quod ipso in licium facit, hunc verum esse citatorum, sub nomine *Abrahami Ben-David* scriptorum Auctorem, de quo v. ipsum p. 422.

(17) Supplebitur hic nrus infra.

(18.) R. ABRAHAM ROPHE peculiari libro cui titulus: *Clypei Fortium* exponit ea, quæ pertinent ad domum Sanctuarii, de suffitu, Sacrificiis &c. verum ex collatione eorum, quæ habet *Hyde* Biblioth Bodlejanæ pag. 4. a. & pag. 21. b. colligimus personatum esse Scriptorem, Abrahamum Rophe, i.e. Medicum, substituendumque pro eo potius R. ISAAC ALPHEZ f. DE PHES. i.e. Fesianum.

ABUCARA vid. *Theodorus.*

(19.) ABRUCULUS citatus *Pseudo Aristoteli* est Proclus, aut PROCULUS LYCIUS, docente

docente Ravio, in notis MStis ad Gesnerum suum, quas citat *Symbola Normanniana.*

(20.) ABYDENI CORALLI nomine latere *Ulricum* HUTTENIUM innuit Paulus *Colomesius* Melanges Historiqves, tit. Autheurs desguisez decouverts pag. 50. Bibliothecarii autem reliqui nihil de eo memorant, nec *Freherus*, qvanquam vitam & scripta ejus peculiariter & prolixe recenseat Theatri Virorum eruditione Clarorum Parte II. Sect. IV. pag. 806. a. quicquam de edito ab Huttero sub falso Abydeni Coralli nomine libro addit. Extare *septem Dialogos Romæ impressos* sub *Abydeni Coralli* nomine innuit Bibliotheca *Gesneriana* pag. 1. b. ad Huldaricum autem Huttenium ubi devenit 364. libros ejus quidem magno numero citat, mentionem tamen editorum sub ficto Abydeni Coralli nomine scriptorum nullam facit. At *Symbola Sperlingiana* HUTTENIUM hoc nomen aliquando non tantum usurpasse, sed & in Hæreticorum Catalogo Romæ 1559. emisso, ea propter ipsum damnatum, imo reprobatorum agmen duxisse, asserit. In Catalogo tamen librorum prohibitorum Antonii *à Soto major* in tertia demum classe prohibendorum & expurgandorum pag. 336. a. quædam ex *Ulrico Hutteno Franco* ut Auctore damnato expungenda designantur. Adde *Baile* dictionaire, pag. 151. Tom. II.

ACADEMICO v. *Aldeano.*

ACADEMICO v. *Expolitus.*

ACADEMICO v. *Fortunato.*

ACADEMICO INCOGNITO v. *Fuggitivo.*

(21.) DONATI ACCIAJOLI, Florentini *Commentaria in Ethica Nicomachia Aristotelis*, excusa sunt aliquoties in fol. & in 8. Venetiis alibiqve. Ea non ipsius, sed ARGYROPYLI Byzantini prælectiones Florentiæ habitæ, à plerisqve æstimantur, teste *Simone Simonio* Lucensi, in principio Dedicatoriæ suis in hosce libros Commentariis anno 1567. publicatis præfixæ. Quo nomine Plagii eundem accusavit *Naudæus* in Bibliographia Politica; sed minus bene, ceu pluribus hoc probat *Thomasius* de Plagio Litterario §. 347. qvandoquidem ipse suæ Dedicationis ad Cosmum Medicen initium facit ea confessione: diserte se expositionem hujus Doctoris, *Argyropyli* nempe, litteris mandare, testatus.

Idem cum *Thomasio* sentit hac in parte *Conringius* dissertatione de Civilis Prudentiæ præcipuis Scriptoribus §. 83. dum Acciajolum non à crimine tantum, qvod ei Naudæus intentat, se absolvere aperte ptofitetur, sed insuper gratum Argyropyli discipulum nominat, quod observatum quia est in Symbolis Flensburgo-Mollerianis, & in se notabile, nunc expressius adducere non sum pigratus. Adde *Baillet* Dictionaire Tom. I. p. 55. b.

ACCINCTO v. *C. VALERIO.*

(22.) L. ACCIUS vel ATTIUS: cujus Veteris ac gravissimi Tragici nomine Josephus *Scaliger* in notis suis ad Varronem de re Rustica pag. 212. edit. 1573. publicavit versus aliquot ab Antonio *Mureto* ipsi transmissos. Sed postmodum cum Muretus inter edita Poëmata sua etiam hos versus tanqvam suos ederet, fraudemqve insuper detegeret ipse, qua hos pro Poëmatibus antiqui Poëtæ venditasset Scaligero: hic dolorem inde conceptum Epigrammate extemporaneo testatus est, uti refert Petrus *Scriverius* animadversionum suarum ad *Pervigilium Veneris*, de quo supra num. 1656. *Anon.* p. 467. editarum in Jani Dousæ amoribus Amstelod. 1632. Unde excerpta damus. (a) Hos versus aliter etiam & quidem expresso nomine *Mureti* cum declaratione de flammarum exprobatione objectorum, refert Janus *Nicius* Erythræus Pinacothecæ suæ part. I. Elogio V. pag. 13. ut sub Litera (b) inde excriptos à *Baillero* in suis Anonymis Gallicis judiciis de Auctoribus, vulgo *Jugemens de Savans* reformat *Menagius* Anti Bailleti sui part. I. pag. 311. prolixe simul accusationis de crimine Sodomiæ referens historiam (c) allegata etiam *Verderi* Prosopographia & *Scaligeriana secundis* &c. Quæ omittimus, ut & Menagiana p. 85. *Daumius* de caussis Amiss. radical. c. 27. p. 216. hæc habet: *Jul. Scaliger* in Hypercrit. valde commendat Accium" fabularum Scriptorem; Contra tu vide" *Barthium*, qvi lib. 3. cap. 22. eum, sive *Accius*" audit, sive *Romalius*, aut alii volunt, *Romulus* val-" de ineptum & barbarum judicat."

(a) Jani Dousæ Amor. pag. 466. & 467.

Tu mihi confidera quæ initio Notarum in Varronem *de R. R. notavit demonium hominis* Jos. Scaliger: Producam, *inquit*, locum veteris Comici Trabeæ ex fabula Harpace, tum propter sententiæ elegentiam tum etiam qvia *versus* nondum *vulgo noti sunt*:

Here, si qverelis, ejulatu, fletibus,
Medicina ficret miseriis mortalium,
Auro parandæ lacrumæ contra forent:
Nunc hæc ad minuenda mala non magis
valent,
Quam næniæ Præfica ad excitandos mortuos
Res turbidæ consilium, nonfletum, expetunt.

Quis tam aversus à Musis, tamque humanitatis expers, qui horum publicatione offendatur? quod si hi placent, non gravabor & alios ejusdem notæ, sed alius poëtæ, adhibere qui tanquam superiorum gemini & germani sunt. Sunt autem Accii, *veteris ac gravissimi Tragici, ex Oenomao:*

Nam si lamentis allevaretur dolor,
Longoque fletu minueretur miseria,

Tum

Tum turpe lacrumis indulgere non foret,
Tractaque voce Divûm obtestari fidem,
Iabifica donec pectore exceſſet lues.
Nunc hæ neque bilum de dolore detrahunt,
Potiusque cumulum miſeriis adjiciunt mali
Et indecoram mentis mollitiam arguunt.

Qui verſus baſtenus latucrunt, eosque nunc primum in vulgus publicamus, quorum priores Trabeæ *mihi ad verbum è* Philemone (*vel* Menandro, *ſecundum alios*) *mutuati videntur: qui eandem ſententiam exſtulit:* Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν, *&c. Hæc illuſtris heros, qui poſtea quam dolum perſentit, pra indignatione hoc diſtichon, quod mihi de manu in manum vivus videnſque olim tradidit, ex tempore luſit.*

Qui rigidæ flammas evaſerat ante Toloſæ
Falſidico fumos vendidit ore mihi.

Virum diſertum deſignans, cujus nomini hoc parco. Heroe (æterno, heu, doctorum omnium dolore) defuncto, incidi in Poſthuma quædam ſcripta M. A. M.C.R. & inter poëmata repperi hæc

AFFICTA TRABEÆ.

Here, ſi querelis, ejulatu, fletibus, &c.

Proꝛſus eadem cum iis quæ ſupra recitavi. Illud alterum ex Actii Oenomao fragmentum nusquam comparet: præterquam in Rittershuſii *ad Appianum Commentario: ubi* Trabeæ & Aëtii *hos verſus*, elegantes & memoria digniſſimos (*ut ipſe vocat*) *producit, tranſcriptos & mutuatos ex Notis* Scaligeri.

(b) Jani Nicii Pinacothecæ part. I. Elog. V. 13.

Sed tanto vir ingenio, atque facundia, Toloſæ, *criminis, cujus inſimulatus fuerat (injuria dicitur) paratum fere ſibi ſupplicium evaſit. Nam, fuga ſibi conſulens, ex illo periculo,* Venetias *evolavit, ubi cum in ejusdem ſuſpicionem criminis, poſt aliquanto veniſſet, literis, ad* Dionyſium Lambinum *datis, eam eſt à ſe propulſare conatus. Verum illud ei Toloſanum incendium, ex quo evolaverat, ſive verum, ſive fictum, exprobavit* Joſeph Scaliger, *cui ille verba dederat, atque epigramma recens, à ſe compoſitum, pro vetere obtruſerat, hoc diſtichо.*

Qui flammæ rigidæ, vitaverat ante
Toloſæ,
Muretus, fumos vendidit ille mihi.

(c) Anti baillet. Tom. I. p. 313.

Mr. Baillet qui n'eſt qu'un Copiſte de faiſeurs d'Eloges, à pris de l'Eloge de Muret *fait par* Janus Nicius Erythræus *ce qu'il a dit ici que ces vers de Muret etoient une Epigramme. C'eſt auſſi du meme faiſeur d'Eloges qu'il a copié l'Epigramme de Scaliger. Car* Janus Nicius Erythræus *a repreſenté cette Epigramme de la même facon que Monſieur* Baillet. *Dans le Recueil des poeſies de* Scaliger *fait par* Scriverius *ſur les Originaux de Scaliger, elle eſt de cette facon, qui eſt meilleure:*

Qui rigidæ flammas evaſerat ante Toloſæ,
Rumetus, fumos vendidit ille mihi.

Mais Monſieur Baillet *a ajoûté de ſon chef que l'alluſion étoit froide. Monſieur* Baillet *juge des vers comme un aveugle des couleurs. Et il ne peut pas en bien juger, n'en aiant jamais fait. Il n'appartient qu'aux Poëtes de juger des Poëtes. Voyez-ci deſſous le chapitre 84. de ces Remarques. Cette Epigramme eſt tres belle: & elle a receu une approbation verſelle de tous les connoiſſeurs. Ce que Monſieur* Baillet *dit enſuite, qu'on preparoit à Toulouſe un ſupplice à* Muret, *m'obligе de raconter ici cette facheuſe hiſtoire de Muret.*

Muret aimoit un jeune garcon de Dijon, « qui avoit eté ſon Ecolier, nomme *Francois Menge* « *Fremiot.* C'eſt le nom qu'on lui donne ſous « l'Epigramme qu'il a faite ſur le portrait de *Mu-* « *ret*, inſeré à la teſte du Commentaire de Muret « ſur le premier livre des Amours de *Ronſard*, « Dans le *Delicia Poëtarum Gallorum*, ou ſont les « Poſiés de ce *Fremiot*, & dans le *Juvenilia de Mu-* « *ret*, ou il y a deux de ſes Epigrammes, il eſt « appellé L. *Memmius Fremiotus*. Et il eſt appellé « de meme dans le Commentaire de Muret ſur « Catulle: *Ac memini equidem, L. Memmium Fremio-* « *tum, nobiliſſimum, ſummoque ingenio præditum ado-* « *leſcentem, cum hoc carmen una evolueremus, mihi* « *dicere*, &c. Ce qui me fait croire, qu'il s'appelloit *Louis*, ou *Luc*, ou *Lambert Menge Fremiot*, « Je remarquerai ici en paſſant que *Monſieur Baillet* « omis ce Fremiot dans ſa Liſte des Poëtes de « France qui ont fait des vers Latins. Ie veux « croire que Muret aimoit ce jeune garcon d'un « amour honnête. Cependant il fut accuſé de « l'aimer d'un amour deshonnête. Ce qui paroit « par cét Extrait du ſecond volume des *Regitres* « *journaux de la ville de Toulouſe*:

(*Cette année* (1554) *Marc Antoine* Muret, *Limoſin, qui a laiſſé ſes doctes livres à la poſterité; & du depuis à Rome Orateur du Pape, fut brûlé en effigie avec un Memmius Fremiot, de Dijon, pour être Huguenot & Sodomite: en la place St. George: par ſentence des Capitaux, confirmée par arret.*)

(23.) ACCORDIUS Gallice DES ACCORDS. Ejus duo Scripta in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ memorat Thomas *Hyde* p. 5. a. Gallico idiomate concepta, qvæ ſunt (I.) *Les Biguarrures & Touches*. Rouen 1616. 8vo (II.) *Les Eſcraignes dijonnoiſes*. Quorum ſcriptorum verum Auctorem eſſe, *Etienne* TABOUROT, aſſerit *Bailletus* Indiculi des Autheurs deguiſez pag. 523. Quo autem fundamento hæc ejus aſſertio nitatur, mihi nondum liquet.

(24.) ACCURSIUS. *Gloſſa Corporis Juris Civilis* univerſi vulgo nomine *Accurſii* Florentini nomine præfixo habetur, isque primus in univerſum corpus legum ipſasque ſingulas leges Gloſſarum ſcriptor adeo celebratur, ut etiam ſepulchro illius Bononiæ in Cœmiterio S. Franciſci hoc

hoc epitaphio inſcriptum legatur apud *Boxhorn.* Elogior. pag. 158. cui reſpondet e regione Tab. 79.

SEPULCHRUM ACCURSII
GLOSSATORIS LEGUM
ET FRANCISCI EJUS FILII.

Interim quomodo ex aliis repetitas quam infeliciter ſuas gloſſas haſce confecerit memorat *Oldendorpius* in ſuo indice Digeſtorum in 8. Marpurgi 1541. edito, plagula D. f. 6. hiſce verbis.(e) Unde potius HUGOLINI, PLACENTINI & UDALRICI gloſſæ illæ junctim, quam *Accurſianæ* ſint habendæ.

(a) Doct. Joh. Oldendorpius poſt Indicem Digeſtor. in 8. Marpurgi 1545. plagula D. fol. 7.

§. V. *Non multis annis poſt Imperium Juſtiniani, cum per bellicos inſultus continuos in Italiam, leges Romanæ propemodum oppreſſæ jacerent, regnantibus tum inquiſſimis Langbartorum, aliarumq; gentium conſtitutionibus:* Wernherus *quidam in Italia apud Reginam* Mechtildim, *obſitos jam pulveribus in Bibliothecis* Pandectarum libros in lucem reduxit. *Hos* Lotharius II. *Dux Saxonum Cæſar Germanicus XVIII. perpendens æquitatem juxta & humanitatem Romanarum legum, juſſit in ſcholis atq; judiciis publice tractari, Anno 1127.*

§. VI. *Hujus novæ rei ſtudio (ut fieri ſolet) mirum in modum excitati ſunt cum* Wernero (*quem* Irnerium *vocant*) *plerique, aliiq; præſertim* Azo: *ut illuſtrata jurisprudentia gloriam reportarent. Paulo poſt* Hugolinus, *Martinus* Placentinus, *Joannes* Ulldericus, gloſſas *ſuas* Pandectis adjecerunt, *Anno 1190. Idq; profecto infeliciter. Nam cum ſumma illo ſeculo eſſet Linguarum inopia: non potuit fieri, ut barbari perciperent Romanos.*

§. VII. *Tandem ſucceſſit* Accurſius *auditor Joannis & Azonis, attingens Friderici II. imperium, A. 1226.* Is repetitis omnium *prædictorum* gloſſis *& opinionibus, ſuas adjecit* mirabili *quadam* inconſtantia: *ficq; præclaram* juris diſciplinam *imprudens* corrupit. *Non enim fidem ejus & ſcribendi conſilium arguo: ſed culpam dantis damnum imperitiæ, probare nemo poteſt ſanæ mentis.* Ipſe ſibi placens, *gloſſarum ſuarum mentionem facit,* Novell. *Ut præponat nomen Imperator.*

(25.) ACHILLES GASSARUS vel GASSERUS, de quo n. 1096. in anonymis egi, huc ad Pſeudonymos lectorem remittens, inter quos decreveram collocare illum, vigore ſymbolæ *Fleutburgo-Molleriana.* Quæ ex Jacobi *Beckeri* Slesvicenſis, Advocati Hafnienſis XIX. *Decadibus MSti Scriptorum Anonymorum & Pſeudonymorum Larvæ deſractæ nomine* proditorum, atque poſtea 20. aliis etiam auctæ adjecit, *excerptum hocce* dabat. Dec. III. num. 5. *Achilles Gaſſarii* ſeu *Matthias FLACIUS Illyricus* Gloſſarius ad *Otfredum* Weiſſenburgenſem. (NB. hic auctor nullus additur.) Hucusque verba Symbolæ & excerpti, quod tamen alias auctores ſuos cujusque indicio ſolet aſſignare. Hac inquam Symbola inductus prope Pſeudonymum hunc feciſſem Gaſſarum: ut ſub quo *Flacius* latitaſſet. Verum certi nil per hoc excerptum nec alios ob id inquiſitos auctores afferre me poſſe deprehendens rem diſtuli, donec amplius conſtaret. Interim apud *Uſſerium* de ſcripturis & ſacris vernaculis lego (a) aliqua. Et *Sagittarius* recens proditæ introductionis in Hiſt. Eccleſ. p. 121. 122. miniſtrat ſubſcripta (b) Sed de Auguſtanis annalibus, ubi debebat, una cum aliis agi, de hoc autore p. 519. 530. nihil. Uti nec p. 277. citata in Alphabetico indice ad hoc nomen. Inedita memorant Monatl. Unterredungen 1692. p. 695. At p. 253. legas de illo ad Flacium perſcripta; ſed unde firmiter ſatis haud colligas ab ipſo in Flacianis aliquid extare. Excellmus tamen *Maſtrichtius* ſub *Wolfgangi Theodori* nomine, Chronicon Auguſtanum ab *Achille Gaſſaro* editum aſſerit, vid. infra *Wolfgangus.* Denique pag. 645. not. (d) Editionem *Epitomes* ſupra n. 1096. memoratæ Antverpiæ 1536. factam lego. Hactenus ergo adhuc in obſcuro verſabar. Sed lucem aliquam mihi præbebat *Morhofius* tandem im Unterricht von der Teutſchen Sprache und Poeſie. Cap. VII. p. 317. (c) junctus ſuperioribus & citato ipſi *Lambecio* de Bibl. Cæſarea lib. II. cap. V. cujus paginam non deſignat, cum tamen illud Caput ipſomet auctore profitente in fine p. 465. in nimis enormem & abſurdam magnitudinem excreſcens abrupeperit. Ubi a pag. 415. usque ad finem agit de evangelio Otfredi, cujus prima omnium editio, a *Flaccio* Illyrico procurata Baſileæ, multis erroribus annotatis reprehenditur, & ut Hæreſiarcha damnatæ memoriæ citatur p. 416. Hinc ergo colligam aut aliquando ſub *Achillis Gaſſari* nomine *Flacium*, aut ipſum Flacii nomine deſignatum. Utrum magis merito, judicent, quibus ulterius hiſce immorari, quam mihi, vacat & libet. Interim nec illud hic omittere volui, quod *Pirminii* Doctoris alicujus ex Munſteri Cosmographia etiam lib. 3. meminerit *Hofmannus*, Lexici Univerſalis Tom. I. p. 171. a. qui ex Augia majore Inſula Germaniæ omnes venenatas beſtias extirpavit. An forte hæc notitia etiam aliquid ulteriori poſſit indagini curioſioribus inſervire. Uti nec hoc prætermittendum hic, quod *Mercklinius* in Lindenio ſuo renovato pag. 5. & 6. de vita Achillis *Pirminii* Gaſſari vel Gaſſeri Lindaviani vita breviarium, & ex ſcriptis Medica ſola quinque recenſet, quorum tria ſola *Lindenius* habuerat. Sed ecce nunc rem omnem ut expediat *Symbola Stadana* operi toti perfecto ſubmiſſa Roſtochio, ubi doctiſſimus auctor ejus *Fridericus von Stade*, ortus Stada, & filius Secretarii Conſiſtorialis Stadenſis, rem totam deducit verbis (d) ſubnotatis. (d)

(a) Jac. Uſſerius de Scripturis & ſacris Vernaculis, p. 121.

Etiam Alamannica Eccleſia confeſſionem cum interlineari explicatione Germanica Achilles Gaſſarus *una cum Otfridi Evangeliorum expoſitione evulgavit.* (Goldaſtus *Tom. 2. Antiqu. Alaman. p. 165.*) v. Serarium *de rebus Mogunt. p. 655. 656.*

(b) Sagittar. Introduct. in Hiſtor. Eccl. p. 121. 122.

Achilles Pyrminius Gaſſarus, *Lindavia, patre Chirurgo, ſed & experta militiæ viro, quique Maximiliano I. charus erat, anno* CIↃ IↃV. *natus, Auguſtanæ Reip. per complures annos Medicus fuit, annoq;* CIↃ IↃ LXXVII. *obiit.* Epitomen *ii* Chronicorum *adornavit ab orbe condito ad annum* CIↃ IↃ XX. *Baſileæ excuſam. De ejus* Annalibus Auguſtanis *magna cum induſtria confectis, alibi dicemus.*

(c) Morhofs Unterricht von der Teutſchen Sprache und Poeſie, c. VII. p. 317.

Hernach hat es *Matthias Flacius Illyricus* zu Baſel heraus gegeben unter dieſer Uberſchrifft; *Otfridi Evangelium, liber Veterum Germanorum Grammaticæ poeſeos, theologiæ præclarum monumentum.* Mit dieſer *Edition* iſt der Herr *Lambecius lib. 2. Comm. de Bibl. Vindobonenſi c. 5.* nicht zu frieden / weil er ſie vor gantz unvollkommen hält / und ſehr viel Fehler darinn angemercket.

(d) Symbola Stadana.

ACHILLES GASSARIUS falſo pro Pſeudonymo *habitus. Nimirum* Otfridus *Monachus Weiſſenburgenſis, qui, teſte* Trithemio *vixit tempore Lotharii, Ludovici II. & Caroli Calvi Imperatorum ſibi mutuo ſuccedentium, regnante Ludovico II. compoſuit* Librum *ſuum* Evangeliorum, *quo* Harmoniam Hiſtoriæ Evangelicæ, *in quibus libellos ſecundum numerum ſenſuum diſtribuatur*, Rythmis Francicis *complexus eſt, eundemq; tribus ſingularibus dedicationibus dicavit Ludovico Orientalium Regnorum Regi*, Salomoni *Epiſcopo Conſtantienſi, &* Luitberto *Archiepiſcopo Moguntino.* Manuſcriptus *extat* in Bibliotheca Vindobonenſi, *quem in Commentariis deſcribit* Lambecius, *& ex eo* Herzius *in Bibliotheca Germanica. Alium codicem* MStum *extare in Bibliotheca Francofurtenſi ad Mœnum, teſtatur* Olearius *in Abaco Patrologico. Hoc* Otfridi *opus* Achillem Gaſſarum *evulgaſſe, dixerat Jac.* Uſſerius *Armachanus in Hiſtoria Dogmatica controverſiæ de Scripturis & ſacris vernaculis*; *Henricus* Wharton *vero in auctario ad Uſſerium notavit, Achillem* Gaſſarum *non alium fuiſſe quam* Flacium Illyricum. v. Acta Erud. Lipſienſia T. X. *p. 295. Verum enimvero in* Otfridi *libro, Baſilæ 1571. 8. excuſo, ipſe* Flacius *nomen ſuum in titulo quidem non expreſſit, at* Dedicationibus *ad Riedeſelium manifeſto* præfixit. *De* Achille Gaſſaro *autem (qui fuit Medicus Auguſtanus, patria Lindavienſis) vid.* Zeileri *Hiſtoricos &c. P. II. p. 8. & 61.* Flacius *commemorat, quod in paranda editione fidelem ſibi navaverit operam, & parvum illud gloſſarium Francicum, quod libro præfixum eſt; & denuo* Willerami Paraphraſi *in* Canticum Canticorum a Merula *edita ſubjunctum* legitur, *concinnaverit. Ceterum obſervat* Whartonus *l. c.* rythmicam Evangeliorum verſionem, *quam* Waldoni Friſingenſi Epiſcopo *Armachanus Beati* Rhenani *ductum ſecutus tribuit, non aliam eſſe, quam ipſam* Otfridi Harmoniam, *quam* Waldo Sigefridi *Presbyteri manu deſcribi fecit. Quod uti recte ſe habet, ita illud perperam aſſeritur, etiam a doctiſſ.* Morhofio im Unterricht von der Teutſchen Sprache und Poeſie / *p. 312. Beatum* Rhenanum *hanc Evangeliorum verſionem* Waldoni *Friſingenſi Epiſcopo adſcribere. Verba* Rhenani *L. II. Rer. Germ. p. m. 200. ſſ. hæc ſunt:* Franci Germanica uſi ſunt, „lingua. Veteres Francos qui tranſito Rheno nobiliſſimum iſtud in Gallis regnum conſtitue-„runt, & per duas familias priorem Merovingo-„rum, poſteriorem Carolingorum, non Galli-„am ſolum ſed & Germaniam poſtea non pau-„cis ſeculis rexere, Germanica uſos fuiſſe lin-„gua, quum innumera alia argumenta probant, „tum vero manifeſte convincit LIBER ille inſi-„gnis EVANGELIORUM Francice, hoc eſt Ger-„manice verſus, quem nos nuper dum comitia, „Romani Imperii Carolus Cæſar celebraret apud, „Auguſtam Rheticæ ſuperioris, Fruxini in Vinde-„licis (quam hodie Friſingam appellant) in Bibli-„otheca D. Corbiniani obiter reperimus; nam „Livianarum Decadum gratia fueramus illuc, „profecti. Ejus codicis hic eſt titulus: LIBER EVANGELIORUM, IN TEODISCAM LINGUAM verſus. Conſtat autem ex Rhythmis, „totus. Atque ut antiquitatem ejus translationis non ignores, deprehendi librum exſcriptum ab-„hinc annos ferme ſexcentos, ut tum compoſi-„tum credam quum Chriſto primum Franci no-„men dedere. In fine enim aſcriptum erat: „Waldo me fieri juſſit. Sigefridus presbyter ſcri-„pſi. Numeratur autem inter Friſingenſes, „Epiſcopos VUALDO, ni fallor decimus. *Ha-„benus Rhenanus, qui & deinde nonnulla allegat ex Libri illius præfatione, quæ ipſius Otfridi eſſe, collatio docet.*

(26) ACHILLES TATIANUS: Ejus nomine extat *de univerſorbis natura* liber, Joanne *Boſcio Zonco* interprete ac Commentatore, editus Lovanii, anno 1554. Hoc opus, indeque decerpta *Iſagoge in Phænomena Arati*, à *Ravio*, in notis ad Geſnerum MStis, tribui OCELLO LUCANO, innuit *ſymbola Normanniana.* Cui aſſentitur *Friſius* Bibliothecæ Geſnerianæ p. 638. b.

(27) Philothi ACHILLINI Conſiliarii Regii *Somnium Viridarii, de Jurisdictione Regia, & Sacerdotali*, exhibetur a *Melchiore Goldaſto* Tom. 1. Monarchiæ S. Romani Imperii p. 58. & ſeqq. Liber omnino lectu digniſſimus, deque cujus auctore multa ipſe in diſſertatione, Tomo illi præfixa, poſtquam late diſſeruit, tandem eundem haud infirmis conjecturis vel præſumptionibus detegit *Philippum* MÆSERIUM, ſive MACERIUM, Gallice de MAISIERES, Cancellarium Cypri, Miniſtrumque primum aulæ Pontificiæ Gregorii XI. deinde Regiæ Caroli V. Galliæ Regis, quem ſcriptorem etiam *Vita Petri Tarentaſiæ Carmelitæ*, Patriarchæ Conſtantinopolitani, laudat *Geſnerus* p. m. 573.

Multi ceteroquin pro auctoribus memorati ſomnii Viridarii, venditantur, quos citat *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis, p. 103. ALANIUM, CHARTARIUM, PRÆLLEUM, ORESMIUM, FABRUM, DORMANTIUM denique Philippum MÆSERIUM vid. (a) vel ut *Whartonus* add. ad Cave pag. 42. (b) de MAZERIIS. Quibus *Bailletus* addit adhuc Johannem DESMAREZ & Carolum de LOUVIERES juncti. Quos tamen ipſe cum reliquis rejicit, indicis poſt *Auteurs deguiſez* pag. 521. denique fictum eſſe nomen *Philothei Achillini* ſubindicat. Pro *Maſerio* accedit etiam *Cave* Chartophylacis ſui

Eccle-

Eccleſiaſtici p. 281. & *Wharton* append. hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Litterariæ Caveanæ pag. 42. a. ubi plura ſub lit. (a) excerpta leguntur. Adde *notas marginales Diecmannianas* (c) hic adſcriptas.

(a) Jo. Deckherrus de Scriptis Adeſp. p. 102. 103.

PHILOTHEUS Achillinus, ex ſomnio Viridarii *celebris, potuiſſet vere deſiguari* Philippus Mæſerius, *cum* Goldaſto, *ejusq; conjecturis, niſi ipſe in eruditiſſimo de Regno Bohem. lib. III. cap. 13. p. 355. qui & priorum mentionem & ſequentium iniecit, relicta, ut videtur, prima opinione* Alanum CHARTARIUM, *auctorem ſubſtituiſſet; & ubi q; uimtum fluctuaſſet*; ex Prælleo, Oreſmio, Fabro, Dormantio, *aliquem certum eligere neſcius; a* Dormantio *non videtur abludere; num is dormiens hoc ſibi ſomnium fiuxerit? Verum, ſi quid Conjecturis fideudum eſſet, non alienum eſſe hoc ſomnium a* Philippo Mæſerio, *conſideratur in calce libri verbis, de* Vetulo Peregrino, *ſive de ſe jam decrepito ſene ſcribente, compoſitum; proinde non abſurdum eſſe credere ipſum in* Viridario Cœleſtinorum *hæc meditatum fuiſſe. Qui per me, vel ſit, vel non ſit: Elogia libri apud* Molinæum, Flaccium, Proteſtantes, Maſſonum, Verderium, *& alios eminentia leguntur. Sed autorem VIRIDARIUM dictum fuiſſe ut crediderant* Compilatores Indicis Librorum prohibendorum *Anno M DLXIV. 24 Mart. Pio IV. Pont. oblati & ab ipſo poſtmodum confirmati, id equidem riſum excutit.*

(b) Whartonus Add. ad Cave, p. 42.

PHILOTHEUS ACHILLINUS, *natione Gallus, & Caroli V. Regu conſiliarius claruit anno 1370. Quinam vero ſub emeuuito* Philothei Acbillini *nomine delitefcat, incertum eſt.* Goldaſtus *non inuani prorſus conjectura ductus ſuſpicatur* Philippum *fuiſſe* Mæſerium *ſeu de* Mazeriis, *Equitem, qui primum Cypri Regni Cancellarius, dein Gregorii XI. Papa Conſiliarius, ac poſtremo Caroli V. Francorum Regis Domeſticus & tū maxim fuit; ac viginti quinq; ante obitum annis aula derelicta in Cœleſtinorum Pariſienſium Monaſterium ſeceſſit, ibiq; vir ampio ſimul ac literato otio exegit, a Carolo tamen adhuc de rebus regni ſui graviſſimis aſſiduo conſultus. Quisquis demum fuerit; ſcripſit* Philotheus *adverſus iniquam Pontificis Romani ambitionem & tyrannidem Opus inſigne* Somnium Viridarii *dictum, ſeu* Libros 2. de Poteſtate Regia & Sacerdotali, Dialogi inter Clericum & Militem *forma compoſuot. Prodiit opus iſtud, ſed valde mendoſum, Pariſ. 1516. integrum vero & emendatum, apud* Goldaſtum *Monarch. Tom. I. p. 58. Caterum* Philippus *ille* Mazerius *ſcripſit* Vitam S. Thomæ Cretenſis Archiepiſcopi, *ſeu* Petri Thomaſi, *quiobiit ineunte anno 1366. libris 2. Extat hæc Vita apud* Bollandum *ad diem XXIX. Januarii.*

(c) Diecmannianæ notæ marginales.

Burgoldenſis *in prima editione Comm. in Inſtrumentum Pacis memorat*, Carolum V. *amore Evangelicæ religionis edi curaſſe ſomnium Viridarii* Philothei Achillini, *id q; teſte ac præeunte* Schookio *de Sedit. l. 3. C. 23. Sed ſequenti id omiſit: Namque ſcriptum illud* Philothei *toto ſeſqui ſeculo ante* Carolum V. *& A. 1374. prodiit, inſcriptum quidem* Carolo V. *ſed non Imperatori, ſed Regi Gallia.*

(28) ACILLY: eſt le Chevalier de CAILLY, ut obſervat *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez, p. 524. qui etiam hunc Auctorem p. 437. refert inter illos Pſeudonymos, qui vera Nomina ſolis *anagrammatibus* tegere voluerunt.

(29) ACTII SINCERI nomine latere fruſtra tentavit *Jacobus* SANNAZARIUS, inclytus Poeta Italus, de quo vid. *Voſſ.* p. 81. de Poetis Latinis, & alios plures: adde quæ infra in nomine *Nicii* monebimus. Nempe quod ſub *Nicii* perſonato nomine lateat VITTORIO DE ROSSIS: quem mera imitatione hujus *Sannazarii*, fictum ſcriptis ſuis præfixiſſe nomen; non minus ac de Sannazario noſtro teſtatur *Teiſſier* Eloges des hommes ſavans part. I. p. 80. quod *Pontanum* in hoc imitatus ſit, cui in Miniſterio Friderici Regis Neapolitani ſucceſſit. Idem inter opera ejus eminere gloria apud alios, *Eclogam de peccatoribus*, refert; ſe ipſi Auctori magis placuiſſe carmen *de partu virginis*, cui conficiendo & poliendo 20. annos impenderit. De quo judicium *Eraſmi* allegat *Olearius* Abaci Patrologici p. 226. Decertaſſe quidem de perfectione poeſeos ſibi viſum cum antiquis; ſed plus tamen laudis fuiſſe laturum, ſi materiam ſacram aliquanto ſanctius tractaſſet. Prætermittere etiam hic non poſſum quod, occaſione diei natalis, quæ noſtro fuit S. Nazarii, ſicut patet ex libri 2. Elegia 2. ipſum Sannazarii nomen aſſumtum colligit *ſymbola Mollero-Flensburgiana*: familiari nempe Pontificiis ſanctimonia more adeo ut & fœminarum nomina viris hoc prætextu imponantur.

(30) ACTUARIUS Medicus, cujus nomen ne quidem habent indices Alphabetici *Lindani & Mercklini*, attamen ſcripta ſedulo recenſentur in Biblioth. *Gesnero-Frifiana* p. 4. b. Fictum illud eſſe nos commonefacit *ſymbola Normanniana*, quæ provocat ad *Notas Ravii in* Gesnerum MStas, ubi in voce *Almaſor*: expreſſe legatur, RASIM Arabem Medicum eſſe illum Actuarium, opuſculaque ſub hujus nomine extantia verſionem tantum eſſe Græcam operum *Raſis*. Eorum in libro cui titulus: *Medica Artis Principes poſt Hyppocratem & Galenum* in fol. per Henricum Stephanum 1567. edito pag. poſt 866. prima, usque ad 334. habentur *Actuarii Zacharia de Spiritu animali* libri duo, *de differentiis Urinarum* liber: *Medicus* ſeu *de methodo medendi* libri ſex.

(31) A D'ACUTO. Ejus nomine recenſentur libri, (I.) *Montaigne ſainte de la Tribulation*, qui eſt un traitè *des afflictions & de leurs remedes*, Pariſ. 1606. 8vo. & (II.) *Il Mondo al Roverſcio e ſoſopra*, in 4. dialoghi. Venet 1602. 8vo tribuuntur *Jacobo* AFFINATI a *Thoma Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 10. a. & p. 6. a.

(32) ADAMI CHRISTIANI nomine *Joannem* ANASTASIUM, nescio quem, ad Principes Ordinesque Augustanæ Confessioni addictos, *Libellum contra veram præsentiam Corporis & Sanguinis Christi in S. Cœna* publicasse Ao. 1557. Tiguri, in 8. refert *Conradus Schüsselburgius*, in Theologia Calvinistica, libr. 1. fol. 60. a. & ex eodem *Draudius* Bibl. Classicæ pag. m. 117.

De hoc libro nil ultra noscentem informat hic *Nota Marginalis Diecmanniana*, ex inspectoque ipso libro sibi nota perscribit hoc modo: *Titulus libelli, sine mentione anni, loci & typographi in 8. editi est:*

Vom Nachtmahl Christi. Bericht Adam Christiani/an die Stände der Augspurgischen Confession &c. fol. 53. quod ultimum est; ita *Auctor de se ipso:* Ich bin ein geringer unbekanter schlechter Kirchen-Diener/ unter einer löblichen Obrigkeit der Augspurgischen Confession gesessen/ dermassen bekümmert/ daß ich bald meinen Dienst dran wagen/ und meine Meinung mit bekanten Namen werde offenbahren müssen.

Adeoq; ipse se Pseudonymum *profitetur. Jo.* Anastasius *quis sit, ex Hermanni* Hamelmanni *libro de Sacramentariorum furoribus &c. 1581. 8. impresso videre licet; ubi eum Cap. 3. initio (nam paginæ libri numeratæ non sunt) natione Geldrum esse dicit, qui in ministerio sub Palatinatu tempore Friderici III. prope Bacharachum oppidum vixerit, v. infra* Christianus.

ADAMANTIUS v. *Origenes.*

(33.) ADAMO Patriarchæ tributum falso librum *Genealogiæ*, ab Hæreticis MANICHÆIS, juxta *Augustinum* contra Faustum, & a GNOSTICIS, juxta Epiphanium in 1. Panarii & *librum revelationum* confictum, nec hodie amplius extantes, vide apud *Gelasium* Pontif. distinct. 15. cap. Sancta Romana. *Possevin.* in Apparatu Sacro p. 14. *Sixtum Senensem* lib. 2. Bibl. Sanctæ. *Lambecium* Histor. Literar. c. 3. pag. 6. *Heidegger.* Hist. Patriarchar. part. 1. Exerc. 26. §. 41. pag. 481. & seqq. adde *Meursii* glossarium pag. & *Christoph. Arnoldi* Spicilegium in *Ursini* Zoroastrem pag. 25. & 26.

König Bibliothecæ Veteris & Novæ pag. 8. a. addit præterea librum, *Adami pœnitentiam*, dictum, quem idem *Gelasius* Papa dist. 15. inter damnatos retulerit. Videantur de his Adami aliorumque Patriarcharum suppositiis libris, Monatliche Unterredungen/ pag. 639. & *Sagittarius* Historiæ Ecclesiasticæ. p. 965.

(34) ADAMUS SICULUS Poeta & Orator. Hujus nomine venditatur liber *de Planctu naturæ contra Sodomiæ Vitium* liber, partim soluta oratione compositus, qui a *Roberto Holcoth* in cap. X. Salomonis lectione 129. vindicatur ALANO MAGNO DE INSULIS, ut indicat *Bibliotheca Gesnero Frisiana* p. 17. a. & inter hujus libros refertur etiam a *Cave* Chartophyl. Eccles. p. 223. & *Hist. Litter.* p. 492. qui & alium hoc seniorem exhibet p. 469. a.

(34.) ADELMUS *Benedictus Monachus*. Ejus nomine extant *Gesta Francorum*, ut docet *Vossius* de Scriptoribus Latinis lib. 11. cap. 31. p. 294. Alius tamen & fortasse verius vocari AUTMARUM ibidem scribit, illum nempe, qui Carolo M. a sacris fuisse creditur. Indicio autem *Mirai* hic Adelmus vel ADELMARUS etiam appellandus ipse sit EGINHARDUS, Bibliothecæ Ecclesiasticæ p. 302. loco sub lit. (a) hic allegato. Ab hoc Adelmo distinguendus omnino alius est *Adelmus Anglus* qui & *Adelhelmus*, indicante Thoma *Hyde* Biblioth. Bodlejanæ p. 7. vel etiam *Aldhelmus* Occidentalium Saxonum Episcopus, cujus quinque scripta p. 17. b. refert ad nos nunc nihil pertinentia. *Anthelmum* vocitari *Labbeo* & *Gerhardo* ,. indicium facit *Olearius* Abaci Patrum p. 8. *Pitseo* de illustribus Angliæ Scriptoribus sive ut operi toti fecit titulum, Relationum Historicarum de Rebus Anglicis Tom. I. pag. 116. etiam *Addelinus* audit, natione Anglus, & Ivæ Occidentalium Saxonum Regis ex fratre Kenteno Nepos, ubi & vitam ejus videbis & scripta. Multi sunt & Olearius & Pitseus ll. cit. in extollenda præfatione, quæ libro ejus *de laude Virginum* ad Maximam Abbatissam præfixa est. Illi teste *Barthio* hanc ob causam, maximi ingenii scriptor audit, qui citat inter alios & *Canisium* Tom. V. antiq. lect. Part II. p. 793.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 302. Eginhardus, *præterea, quæ supra p. 144. commemoravimus, scripsit* Annales Francorum *ab ao. 741. usq; ad ao. 829. qui hactenus* Adelmi *seu* Adelmari *nomine perperam editi fuerunt.*

(35. α) ADELMO vel *Adelmaro* qui tribuuntur, præter *vitam Caroli Magni, annales* ut *Eginhardus scripserit* v. Ch. *Grubelii* de lingva Germ. veteri, & ex eo *Acta Eruditorum* Lipsi. 1691. Febr. pag. 53. in med. .

(35. β) ADEMARUS *Cabannensis*: Hujus nomine censeri *gesta Francorum epitomata*, perhibet *Sandius* in Vossii Historicos Latinos p. 267. Cujus tamen Scripti Auctorem perantiquum Vossius d. l. p. 731. & concinnatum opus ex *Gregorio Turonensi* & anonymo alio vetusto autumat, v. *Cave.* Hist. Litterar. 419. b.

(35. γ) ADLSREITERI, *Johannis* nomine qui prostant *Annales Boici*, Johannem FERVEALI, Lotharingum, auctorem habere, ex Christoph. *Arnoldi* de vita Marci Velseri p. 46. observat *Bayle* Dict. Hist. & Crit. Tom. I. pag. 1153. Fuit alias ille Joh. *Adlzreiter* a Tettenweis apud Electorem Bavarum arcani consilii Cancellarius, ex alio opere, cujus supra p. 38. lin. 6. Cl. Dn. *Placcius* meminit, notus. Annalium istorum, mihi aliquando tractatorum titulus generalis est: *Historiæ Bavaricæ* libri LXXII. Opus in *tres partes* divisum est. Prima 25. libris constans prodiit Monachii 1662. fol. *Secunda* 12. *tertia* 35. libros continet. Hactenus *margo Diecmannianus.*

(36.)

(36.) ADO TREVIRENSIS. Hujus nomine falsò venditari *Martyrologium* ab Aloysio *Lipomanno* & Jacobo *Mosandro*, monet *Vossius* de Historicis Latinis Lib. II. c. XXXVII. pag. 331. ut ostendunt verba ejus lit. (a) adducta. Quibus ODONI VIENNENSI libros hosce adscribendos docet; quem duobus seculis priorem vult. Cui *Olearius* Abac. Patrol. p. 7. ut per ea, quæ lit. (b) excerpsimus, contradicit: ac *nullum* nisi mere fictitium Trevirensem Adonem docet ex *Sanmarthanis*. Quæ proinde loca ut a B. L. conferri eo commodius possint utraque hic exhibemus. Porro circa Adonem Viennensem Auctorem Martyrologii Vossius varia monet: ut circa *Chronicon*, ejus nomine emissum, quod memoratur in Catalogo *Biblioth. Bodlejanæ* p. 7. a. Parisiis 1522. editum, circa quem Vossium, plura observat *Sandius*, ad Vossium in notis pag. 63. Quæ dubios Lectores reddunt an totum illud Chronicon unius Auctoris sit. Contenta Operis recenset *Olearius* in Abaco. Opera omnia *Cave* hist. Litterar. pag. 389. 390.

(a) Vossius de Historicis Latinis. *Lib. CXXXVII. p. 331.*

Scripsit Ado *hic etiam* Martyrologium: *quod Aloysius* Lipomanus, *Episcopus Veronensis, primus edidit, partemque esse voluit Tomi IV. de vitis S. S. Postea quatuor MSSos codd. nactus Jacobus* Mosander, *Chartusianus Colonienſis, aliquanto integrius exhibuit; atque addidit Tom. VII. Historiarum, quas* Surius *de Sanctorum vitis collegerat. Hinc Heribertus* Rosvveidus, *S. I. cum aliis duobus codd. MSSis tum imprimis Clarissimi & doctissimi viri, Petri* Scriverii, *amici nostri antiquissimis & emendatissimis membranis (quæ ab eodem* Rosvveido, *una cum* Victoris Uticensis *de Vandalica persecutione libris, pari bonitate, & vetustate, adservantur) multis partibus emendatius in lucem prodire justit, ac subjecit utrique martyrologio Romano; puta cum nupero illi, Gregorii XIII. justu, edito, tum veteri, quod* Ado *martyrologio suo præmiserat. Cæterum præter libros, quibus hi usi fuere, etiam MSus codex exstat in* bibliotheca Lirinensi: *cujus meminit* Vincentius Barratus *in Chronologia virorum illustrium insulæ Lirinensis. Paullo ante memorati Aloysius* Lipomanus, *& Jacobus* Mosander., *martyrologii auctorem vocant* Trevirensem *archiepiscopum, atque eum ajunt in concilio Latoranensi cum Bernardo diacono, & altero Bernardo, abbate Massilrensi,* Legatum *à latere* fedisse, ad dirimendam controversiam inter Henricum IV. Imp. & Rodolphum, Suevie ducem. *Hujusce rei auctores laudat* Platinam, Naucleram, *& Carolum* Sigonium: *quorum* Adonem *primus* Odonem, *alter* Othonem, *tertius* Udonem *appellat, Nempe, & Aloysius, & Mosander*, confudere *Adonem, Chronici, & Martyrologii auctorem*, cum Adone, seu Udone Trevirensi: *quorum ille anno* IↃCCLXX: *hic* CIↃLXX. *duobus nempe post priorem seculis, claruit.*

(b) Olearii Abac. Patrolog. *pag. 7.* Ado Trevirensis, *sive* Udo, cui *Aloysius* Lipomanus, Bellarminus, *& alii tribuunt* Martyrologium Sanctorũ. *quod tamen sine dubio sequentis est & revera nullus fuit Adonis nomine Trevirensis Archi-Episcopus; monentibus Sanmarthanis Fratribus, Tom. I. Gall. Christian. f. 798. & Labb. pag. 10. 12. Et mox continuans Ibid.* Ado Viennensis *in Gallia Archiepiscopus, Præsulatum iniit Ann. 859. obiit 874. scientia & sanctitate celebris, Autor Breviarii Chronici ab Orig. Mundi ad sua usque tempora scripti, inque ætates 6. distributi, quod habetur tum seorsim editum, cum Greg. Turonensi, Parisiis 1512. & 1567. Basileæ, 1568. tum conjunctim, Biblioth. Patr. Paris. ed. 2. Tom. 7. fol. 1009. conf. Gerh. p. 519. Ejus, (non vero præcedentis, qui* τῆς ἐκ, est,) *Martyrologium Sanctorum, extat a* Lipomanno *& Mosandro editum, Antverpiæ item, 1613. & Parisiis, 1645. cum notis Heriberti* Rosvveidi. *Aliud Martyrol.* S. Desiderii, *eodem Adone auctore scriptum exhibet H. Canis. ant. lect. T. 6. pag 441. Conser* Sanmarthanos, *& Labbeum, modo citatos.*

(36.) *Joan* ADOLPHSZ, pictor eruditus Amstelodami quondo credatur latere sub hoc nomine *Zacharias* WEBBER, qui edidit, *de waare Oorspronk, voort-en Ondergank des Satans*, tot Amsterd. 1695. in 8. continentem doctrinas D. Beckerianis nocentiores, vid. apud *Benthem* Holländisch-Kirch-und Schulen Staats pag. 372.

ADORMENTATO v. *Intirizzito.*

ADRIANUS. v. *Loo*

(37.) ADRIANUS RHETOR: Ei fragmentum ab *Allatio*, in Excerptis Græcorum Rhetorum ac Sophistarum, adscribitur. Sed vero illud desumtum esse ex JAMBLICHI Historia Babylonica, docent *Vossius* de Historicis Græcis, & addit. lib. 3. non 26. ut errore typographico scriptum, pag. 548. v. & *Colomesius* Cimelior. litterar. pag. 16. *Vossii* verba sub lit. (a.) allegamus, quæ fundamentum assertionis hujus liquidissimum subministrant.

(a) Vossius de Historicis Græcis. pag. 548.

P. CCCCLXXXII. v. 26. post Allatius, adde: *in Græcorum Rhetorum, ac Sophistarum b. Sed quod* Adriani Rhetoris *putavit, id aliter est: Neque enim hic declamationis quicquam simile est, ut in tribus prioribus, quæ vere sunt* Adriani Sophistæ. *Inque bibliotheca Florentina codice, unde excripsit* filius meus Isaacus; aperte est. Ἐκτῶν Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν Βαβυλωνιακῶν c. *Inscribitur id* Jamblichi *fragmentum*, περὶ τῆς περιόδου *&c. Utinam vero non ulcerius eruditi Hispania viri invideant Reip. literariæ ipsam Iamblichi historiam Babyloniam quam dicebam extare in Scoriaca,* S. Laurentii Bibliotheca. *Ita enim didici ex edito ejus bibliothecæ indice, concinnato à* Martino, *Abbate Lafarinæ, Philippo IV. Hispaniarum Regi à sacris domestico, ac confitio.*

(38.) ADULFI *(Leon)* Quæ sub hoc personato nomine prodierunt scripta, ea illustri Angliæ Consiliario, Mr. NOEL DU FAIL adscribit *Baillet.* anonymus des Auteurs deguisez, vel ut inscriptio paginarum habet, Deguisemens des Autheurs pag. 131. & 32. unde sequentia (a) descripsimus.

(a) Baillet Deguiſemens des Auteurs. *pag.* 131, 132.

Il n'étoit pas de la gravité d'un Conſeiller de Bretagne de paroître Auteur des Baliverneries d'Eutrapel, *ni d'un autre Ouvrage intitulé* les Ruſes ou les Tromperies de Ragot Prince des Gueux, *quoique ces Ouvrages fuſſent les fruits de ſa jeuneſſe. La honte qu'il eut de les avoüer le porta à les expoſer ſous le nom de* Leon Adulfi, *afin de reſerver ſon nom de* Noel du Fail *pour ſon* Recuëil d'Arrefts, *pour ſon* Hiſtoire de Bretagne, *& pour d'autres Ouvrages capables de luy faire quelque honneur.*

ÆGIDIUS v. *Candidus.*

(39.) ÆGIDIUS CARLERIUS : Auctor *Operis ex epiſtolis Hieronymi corrupti ſati*, decanus Cameracenſis, miſſus Pragam, teſte *Cochlæo*, à Patribus Concilii Baſileenſis. Ejus Orationem H. *Canifius* frontiſpicio Tom. III. antiqv. lect. Par. II. exhibet, quæ de corrigendis peccatis publicis ſonat : ſed tanquam alterius cujusdam *Ægidii*, decano Cameracenſi contradiſtincti, ut obſervat *Olearius* Abaci Patrolog. p. 7. 8.

(39. *a*) ÆGIDII CORBOLIENSIS & ÆGIDII ROMANI permutata ſcripta, illiusque *Correctorium Corruptorii Doctrinæ S. Thomæ* JOANNI PARISIENSI vindicatum, vide apud *Theophil. Raynaud.* de malis ac bonis libris part. I. Erotem. 10. §. 2. pag. 122. De hujusce ſcriptis adde *Trithemio*, & *Sixto Senenſi* & *Bellarmino* de Script. Eccleſiaſt. ad A. 1190. *Geſnerum* pag. m. 9. & 10. *Poſſevin.* in Apparatu p. 19. & ſeqq. *Gerardi* Patrologiam pag. 617. *Olearii* Abacum Patrologicum p. 8.

(40.) Ampliſſimum librorum numerum ſub nomine *Ægidii de Roma* ſ. COLUMNÆ Romani citat Thomas *Hyde* Catalog. Bibliothecæ Bodl. pag. 7. b. nec minorem Bibliotheca *Gesnero-Friſiana* p. 10. b. Doctoris Fundatiſſimi titulum ei tribuit *König.* Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 10. b. & Cave Chartoplylacis Eccleſiaſtici pag. 260. (a) ubi Raynaudi locus citatur, quem damus lit. (b) & hiſtor. litterar. 521. 522. ubi *Ægidius de Columna* hic prolixe laudatur, aliique teſtantur de eodem. Sed horum duorum confuſionem vide in Homonymoſcopia p. 10. *Molleri* p. 531.

(a) Cave Chartoph. Eccl. p. 261. *Extat ejus* Correctorium corruptorii doctrinæ S. Thomæ. *Sunt qui Johanni* de Pariſiis *id tribuunt, quin non deſunt, quiomnia ejus opera nunc* S. Ægidio, *nunc* Ægidio Corbolienſi *adſcribunt, qua de re conqueritur* Th. *Raynaudus de bon. & mal. libr. P. I. erotem. p. 122.*

(b) Theoph. Raynaudus de malis & bonis libris pag. 122.

Ægidius Romanus, *Columna Ord. Eremitarum S. Auguſtini, poſtea Archiepiſcopus Bituricenſis, omnino multa ſcripſit : Sed nomine ejus vulgatum* Correctorium *corruptorii doctrinæ S. Thomæ*, *Joan.* Picus *quæſt. 1. Apolog. &* Leander *lib. 4. de viris illuſtr. Prad. pag. 138. tribuunt* Joanni Pariſienſi *Ord. Prædic. Ægidii æquali. Sed cum addat* Leander, *Richardum quoque* Clapvel *Anglum ſcripſiſſe eodem argumento & titulo librum, quidni Ægidius quoque ea de re ſcriberet, & vindex pro Magiſtratu exſurgere potuerit ? Multo ampliorem plagam Ægidio Romano inſtruxit, qui* omnia *ejus* opera ſuppoſuit Ægidio Corbolienſi, *Medico Gallo, eximie laudato ab* Ægidio Pariſienſi *lib. 5. Carolini, quem ſcripſit ad inſtructionem illuſtris pueri Ludovici filii Philippi Auguſti. Falſi enim ſunt*, Plat. *lib. 2. cap. 32. qui ejus opera tribuit S. Ægidio, itemque* Trithemius, & Gesnerus *in ſuis ſcriptorum indicibus, & ex eorum fide* Tiraquellus *lib. de nobilit. cap. 31. num. 254. ac* Schenckius *in Biblioth. Medica, cum Ægidium illum* Corbolienſem *Græcis & Benedictinis accenſuerunt, jure rejecti à Gabriele* Naudæo *in Panegyrico Schola Medica. Pariſ. pag. 36. Cæterum quantus quantus fuerit hic Ægidius* Corbolienſis, *indignum tamen eſt, ejus ſcriptiones eſſe arbitrari, quæ nomine* Ægidii Romani *circumferuntur. Quid enim Medico ad tot Ægidii Romani lucubrationes Theologicas ?*

ÆGIDIO v. *Crudelio.*

ÆLIANUS v. *Chreggrene.*

(41.) *Claudius* ÆLIANUS. Ejus nomine extat *Tactica* ſeu *de inſtruendis aciebus* liber, quem edidit notisque illuſtravit Sixtus *Sarcerius*. Sed Tacticam hanc non Æliano ſed ARRHIANO deberi ſagaciter à *Scheffero* depræhenſum ſcribit ad Arrhiani Tacticam. III. 112. *Symbola Normanniana*, addens ſequentia mihi necdum intellecta verba, quæ ut in exemplari leguntur, ita hic adſcribo. *Vide an quæ Arrhiani de inſtruendis aciebus Venetiis extare memorat* Gesnerus, *in Bibliotb.* Arrh. *ſint* Tactica Æliana *an vero* Arrhianea *Scheffero publicata.*

ÆLIANUS v. *Matthania.*

(42.) AELIUS. Ejus nomine extat Epiſtola ad Aurelium, de qua *Symbola Normanniana* ſic habet :

Ælii Epiſtola ad Aurelium G. MS. ARISTIDIS. *Rav.* ad Hoeſch. Cat. Aug. CXVIII. de qua iterum nil capio, ſed explicationem *Normanniam* expecto.

(43.) ÆMILIUM PROBUM *opinatur aliquis in Compendium redegiſſe Nepotem*, aſt *Voſſius* de Hiſt. Latinis lib. I. c. 14. pag. 71. eum refutat & CORNELIO NEPOTI opus ſuum aſſerit. Iſte *Aliquis* autem fuit *Gaſpar Barthius*, qui peculiari Diſſertatione hoc egit, ut ipſe teſtatur Adverſarior. lib. 24. cap. 18. & lib. 25. c. 15. *Æmilii* nomine prodiiſſe Vitas illas ſæpius, neminem paulo rei librariæ peritiorem latere poteſt. Occaſionem ejuſce memorat modo laudato loco *Voſſius*, quem hic exſcribere nolumus.

Vid. *Gaddium*, de Scriptoribus, pag. 254. Æmilium Probum libro de vitis Imperatorum Aucto-

Auctorem citantem, quod & facit *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 12. b. Utrobique tamen nonnulli hunc librum Cornelii Nepoti tribuere, leguntur & alii. Sed solide contrarium evincit *Vossius* loc. cit. Excusatque *Aemilium Probum* a Plagiario imputato: etiam per *Vallemontium* Elemens de l'Histoire Tom. II. pag. 139. uti refert *Symbola Schröteringiana*. Addatur *Eshrisii* Biblioth. Latina pag. 8. & infra in Cornelio Nepote dicenda.

ÆMILIUS v. *Macer.*

ÆNEAS. v. *Sylvius.*

(44.) ÆSCHACIUS *Major Dobrebora-nus* : Hujus personato nomine prodiit Lipsiæ 1622. in 8vo. *Jani Huarti Scrutinium Ingeniorum*, ex lingua Castellana *Latine* versum. Sed latere sub anagrammatica hac larva nempe *Æschacij Majoris*, qui *Dobrebornæ* loco *Halensis* quomodo sit factus, non capio, *Joachimum* CÆSAREM ex M. Joh. *Praetorii* Lustrationis Meditullii Terræ pag. 9. & Caspar. *Posneri* Dissert. de Manna §. 19. docet *Symbola Mollero-Flensburgiana*, & *Konigii* Bibliothec. pag. 150. a. Ejusdem ut Holsati meminit; ejusque nomine extare librum, cui titulus: *Pugna rationis & appetitus*: qui contineat Historiam Eduardi III. Angliæ Regis & Elipsiæ Comitissæ Salbericensis innuit *Symbola Schraderiana*. Versio ipsa etiam anonyma, quantum ad auctorem versum, recusa est Jenæ. 1663. in 8vo pag. 743. non computato indice alphabetico materiarum locupletem trium plagularum, neque dedicatoria anno Juliano.

SaXonIe eternent aſCanIeg DoMVs.

i. e. A. 1616. data Halis Saxonum ad Albertum Saxoniæ & Ludovicum Anhaltinum Duces. Unde auctoris defignatio etiam confirmatur, cujus ad Lectorem præfatio plagularum circiter duarum, ipsius auctoris procemio etiam est præmissa. De eodem scriptore, pergit *Symbola Schraderiana*, sequentia habet *Oldenburgerus* in indiculo scriptorum subjuncto Notitiæ rerum imperii in 4to Ao 1669. editæ: Æschacius Major. Ficto „nomine se vocat ita auctor ille per metathesin „literarum, qui alias, ut observat nobilis alius, quis scriptor Holsatus, *Joachimus Cæsar* dictus „est. Scripsit hic eleganter librum, quem inscribit, *Scrutinium ingeniorum proiis, qui excellere „volunt.* (D. Meier ad l. I. Pol. Cellar. c. 4.) *Hac „alle.* Quis autem sit nobilis ille Holsatus, an forte *Lavinus Nic.* MOLTKE, an alius, curabo inqviri ap. D. Meierum, qui nunc non est ad manum uti nec D. G. Theod. *Meieri* ejusdem Introd. ad Theolog. Moral. fol. 2. col. 1. per aliam Symbolam suppeditata. Nos Halensem ex supradictis potius *Molleriana Symbola* accredimus. V. *Francum* de Indic. libror. Expurgatoriis pag. 178. 179. & *Meier* introduct. in Theolog. Moral. c. VI. §. 1. *metathesin* etiam *Anagrammatis-mam* monentem: Quam & notat *margo Maffeichianus* ita: *Auctorem habet (hoc scriptum,) ut ipse interpres in præfatione ad Lectorem prodit Janum Huartum Medicum. Est Anagrammatice* Joachimus Cæsar Hildesiensis. *Idquod fir-mat Christian* Grublerus *Gymnasii Osnabru-brucensis Rector in exercit. de Critica Cap. 1. §. 5. pag. 12. 2.*

(45.) ÆSCHINES LYSANIÆ FILIUS. Hujus nomine celebrantur *VII. dialogi Socratici*, qvos tamen à nonnullis ipsi SOCRATI vindicari asserit *Photius* Bibliothecæ pag. 327. Edit. Rothomag. 1653. quod & confirmat *ex Laërtio Allatius*, dialogo de scriptis Socratis pag. 103. & objicit à Menedemo Eretriensi, addit, in jus vocatum sæpius esse Æschinem, cui viventi legentique eos furtum objecerit Aristippus. At excusatur à Plagio hoc quod Jacobus *Thomasius* nec intentavit quidem illi, Æschines per Christianum *Thomasium* in Versione Germanica *Charpentirii*, de vita Socratis, pag. 79. itemque à M. Gottfrido *Oleario* Lipsiensi ad supra citatum Allatii dialogum Exercitat. §. IX. in fine, quem locum elegantem lectori commendamus. Præter hos VII. dialogos, (II.) adhuc alii, nomine ἀκε-φάλων, huic Æschini tribuuntur, quos tamen deberi potius PASIPHONTI Eretrico ostendit Bibl. *Gesnero Frisiana* p. 652. a.

(46.) ÆSCHINES ORATOR GRÆCUS Demosthenis æmulus. Huic vulgo tribuitur *oratio* illa cui titulus: ὁ δηλιακὸς λόγος. Adscribendam autem illam potius ÆSCHINI ATHENIENSI, *Philosopho Socratico*, monet *Photius* Bibliothec. pag. 62. cui addit in margine *Hoeschelius* eam etiam Æschini abjudicari a *Plutarcho* lib. de decem Oratoribus. Eandem Orationem HYPERIDI Rhetori Athenienſi tribui memorat *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 307. b.

(47.) ÆSCULAPIUS & ASCLEPIUS Hermetis Trismegisti discipulus. Hujus ad *Ammonem Regem Sermones Philelophici* tres, citantur à *Lambecio* Commentarii de Bibliothecæ. Cæsarea libr. VII. p. 33. Quos tamen supposititios, & à SEMI-PLATONICO & SEMI-CHRISTIANO homine seculo demum post Christum II. compositos judicat p. 34. ubi & Francisci *Patritii* de his libris judicium adducit. Plus lucis Æsculapio huic addere videtur Alexander Bar *Fortius* in Catalogo ineditorum Biblioth. Scorlacensis post Joh. Joach. *Maderum* de Bibliotheciis p. 118. & 119. Ubi hoc legitur: *Æsculapii*, seu potius (ut ex in aliis plurib. codicibus reperi) *Æsclepii Trallia-ni* Philosophi *enarratio Syggoges Arithmetice-s Nicomachi*. Videntur autem commentarii iidem-ce cum iis, qui alias attribuuntur *Anatolio*, *Theonis-ce Smyrneo*, *Philopono*, *Proclo Laodicensi*: sunt au-ce tem sub nomine *Asclepii Trallani & Procli Laodi-ce censis.*

(48.) ÆSOPUS. Ejus *Apologi* passim extantes, à *Quintiliano* Instit. Orator. Lib. V. c. XI. tribuuntur HESIODO. At in *Gesneriana Bibliotheca* sub nominibus *Æsopi* & *Maximi*, ut & in Bibliotheca Gesnero-Frisiana adscribuntur PLANUDI, Monacho Constantinopolitano, p. 14.

p. 14. b. collata cum pag. 598. a. ut & à *Pereria* Principiorum Naturalium IV. c. II. p. 193. auctoritate *Augustini* de Consensu Evangel. lib. I. c. VII. notante *Symbola Normanniana*. Adde les *Nouvelles de la Republique des lettres* Tom. II. anno 1684. pag. 450. lectu non indigna, quippe quæ de Planude vel certe Christiano miscente sua Æsopicis notabilia multum continent. Sentiunt optime igitur ii, qui *non Auctoris unius opus* credunt esse Apologos vulgo dictos Æsopianos, quod & docet Symbola *Mollero Flensburgiana*. Huic sententiæ accedit etiam *Lutherus* Tom. V. Operum à Sagittario editorum p. 403. seqq. Dignas judicavit aliqvot harum fabularum Germanica versione sua : insimul *nullum unquam Æsopum fuisse*, verisimile dicit. Integra præfatio lectu dignissima est.

(49.) ÆTHICUS ISTER. Ejus nomine extat *Cosmographia* cum variis lectionibus è MS. anno 1696. Lugduni Batavorum, apud Jordanem Luchtmans una cum aliis libris ejusdem argumenti edita, quæ recensetur in *Actis Eruditorum Lipsiæ. Ejusdem anni* p. 430 431. Verum ejus Auctorem JULIUM ORATOREM *Cassiodoro* memoratum, censet *Vossius* de Histor. lib. III. p. 692. utpote cui in vetustis Codicibus tribuatur, versamque hanc Cosmographiam à B. *Hieronymo* ex Græco in Latinum Sermonem addit. Memoratu digna sunt, quæ de Æthico affert Paulus *Vindingius* in Epistola subjuncta Deckherro de scriptis Adelpotis à pag. 363. ad 366. (a) Unde qualiter *cum alio plane Istro* occasione suæ patriæ sit *confusus* Æthicus, qui sit Julius Orator, & alia, est cognoscere. Cui addenda quæ *Sandius* de hoc scriptore notis in *Vossii* Historicos Latinos pag. 238. affert & subl. (b) conspiciuntur, nec non alia (c) ejusdem p. 261. & 262. v. *infra* in *Antonini* & *Constantini* nominibus. Confirmat hæc etiam *Fabricius* Biblioth. Latinæ. p. 65.

(a) Pauli Vindingii de scriptis Adespotis 363. De Æthico *quædam subjungam forte aliis non observata*. *Omnium fere manibus teritur* Æthici Cosmographia ex recensione Simleri : *Auctorem huic cognominem, sed plane aliumin MS. Bibliothecæ Bodlejanæ inveni & quidem vulgato longe antiquiorem.* Simlerianus *quidem post CONSTANTINI M. tempora vixisse creditur quem monstrosorum Vocabulorum authorem vocat* Ortelius : *si* Burtono *credam comment: in Itiner. Anton. pag. 5 in MS. Thuani vocatur* Julius Orator, *cujus* Cassiodorus *meminit. Alter vero* Æthicus, *quo Oxonii usus sum, una cum* Solino *in optima membrana scriptus erat, & quidem sub* DOMNO THEODOSIO *ut clausula MS. indicabat. Titulus hic fuit :* Incipit Liber *ÆTHICI (al ATHANICI)* Philosophico editus oraculo, ab Hieronymo presbytero translatus in latinum ex Cosmographia & mundi scriptura ; *& statim in initio* : Hic Æthicus in Istria regione Sophista claruit, primusque Codices suos Cosmographiam nuncupavit. *Innumeras in hoc opere fabulas deprehendi, & monstrosas voces vix ipsi Apollini explicandas, sed quædam exinde tamen cum fructu decerpsi. Interpolatum à monacho opus statim subolui. Quid de hujus authoris ætate senserit* Gualtherus Raleigh in historia mundi Anglice *conscripta, ex litteris Cl. Dn.* Ryckii *Profess. Leidensis celeberr. Amici optimi responsoriis judicare licet ; cum enim ipsi indicaveram Raleighi sententiam, hunc* Æthicum *temporibus Ptolomæi Philadelphi antiquiorem statuentis rescripsit :* Æthicum " à Vulgato promisit olim *Salmasius* in notis ad " Histor. Aug. 140. ex Thuaneæ Bibliothecæ, ni " fallor, & *Danielis* Schedis. Memini etiam me " vidisse Codicem ÆTHICI MS. in Bibliotheca " Vossiana à publicato diversum. Multifariam " autem errat Anglus ille, quem adducis, in " Æthici ætate notanda. Primo confundit " ÆTHICUM cum ISTRO CALLIMACHIO, " qui Ptolemæi Evergetæ temporibus floruit." Deinde alium adhuc antiquiorem perperam " confingit. ISTRI autem enumerantur à *Vossio* " tres & forte aliquis istorum *Cosmographiam* scri- " sit Græce, quam B. *Hieronymus* latine vertit, " quamque inepti monachi, sicut scribis interpolarunt, adscripseruntque Æthico, quoniam " is & ISTER natione erat ; & simile argumen- " tum tractaverat."

(b) Sandius in not. ad Voss. pag. 238. *Sunt qui* Æthici Itinerarium *ab itinerario* Antonini *hocque ab itinerario* Constantini *non distinguunt. De eo judicent qui utrumque viderint & contulerint. Ego olim, cum mihi talia curæ essent, memini alterum vidisse, & nisi admodum fallor, græcus textus adjunctus erat.*

(c) Sandius in not. ad Voss. pag. 261. 262.

De *Æthici* historiis de græco latine red- " ditis à B. *Hieronymo* : plane nugæ sunt, cum viri " eruditissimi, qui legerunt, (necdum prodie- " re in lucem) plane indignas censeant *Hieronymo*, " atque in iis etiam testis ipse advocetur *Æthicus.*] *Penitus non capio, quid hæc sibi velint, aut quid* Æthicus *quid* Hieronymus *ad* Vibium Sequestrum. *Suspicor hæc verba misere exulare, & suo loco* pag. 692. *restitui optare, ubi author agit de* Æthico Istro *ejusque operu versione è græco in latinum ab* Hieronymo *adornata ; quam quidem sententiam licet ibi amplecti videatur, his tamen verbis eandem retractare vel reclamare voluisse credendus est. Nisi mavis hæc trajicere in thecam* Hieronymi pag. 207. *Sed quorsum hæc parenthesis* (nec dum prodiere in lucem :) *Si* Vossius *cosmographiam, opera* Hieronymi (*ut fama fert*:) *latine versam in mente habuit, audi quæ scribat ipse* pag. 693. Ad- " modum corrupte editus est *Æthicus Ister.* Sed " eum ex antiquissimis schedis auctiorem, & " emendationem pollicetur *Claudius Salmasius.*"

(50.) AFRANII nomine obtrusum nobis per fraudem à M. Antonio MURETO versiculum hunc (*gaudebis sapiens lætabuntur cæteri*) appositum vocat ; sed addit, Afranium suum? Lipsius ad Epistolas Senecæ LIX. p. m. 387. observante quoque *Fabricio* Biblioth. Latinæ p. 6. in appendice.

(51.) *Sextus* AFRICANUS *Philosophus* Afer, Autor creditur libri περὶ κεστῶν, ut monet ex *Suida Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 15 a. At verum ejus libri Auctorem esse JULIUM AFRICANUM,

CANUM, Hiſtoricum Sec. p. C.N. tertii, docet *Cave* Chartophylacis Eccleſiaſt. p. 22. & plenius etiam Hiſt. litterar. pag. 54. col. *a.* nobis ſub lit. (a) citatus. Eundem Julium Africanum, Auctorem eſſe *primi libri Collectaneorum Chronologicorum*, quorum *Sex* prodierunt tempore Caroli Magni, edente quodam Gallo, cenſet *Voſſius* de Hiſtoricis Latinis Lib. III. c. 3. p. 756. & ex eo *Cave* loc. cit. Huic aſſentitur *Sandius* notis ad Voſſium p. 280. 281. cujus verba ſub lit. B. num. 1073. in *anonymis* fuerunt repræſentata.

(a) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 54. a.

Τῶν Κεφῶν, Opus, Alexandro Mammææ *nuncupatum. In numero librorum Veteres non conveniunt, nec de Autore Recentiores.* Euſebius *novem tantum fuiſſe dicit*, Photius *quatuordecim*, Suidas *vero* viginti quatuor : *adeo ut errorem alicubi latere neceſſe ſit. Hos libros quotquot tandem fuerint, Joſ.* Scaliger *& Hen.* Valeſius *alii cuidam* Africano *attribuunt ; adeoq;* duos *fuiſſe volunt* Africanos; *unum* Palæſtinum, *Chronographum noſtrum religione Chriſtianum ; Afrum* alterum, Philoſophum Gentilem, Sextum dictum *κεφῶν Autorem. Aliter viſum VV.* CL. Voſſio, Lambecio, Weſtphenio, *aliisque ; à quorum partibus ſtant* Euſebius, Photius, Suidas, *qui unum eundemq; Scriptorem diſerte faciunt. Quid ſi media inſiſtentes via, dicamus* Africani noſtri opus eſſe, *ſed ab eo* antequam Chriſti fidem amplecteretur, *ſcriptum? Quod in* Athenagoræ *Amatoriis*, Julii Firmici *Aſtronomicis aliisque id genus ſcriptis contigiſſe veriſimile eſt. Extant hi libri MSS. tum alibi tum in Bibliotheca clariſſimi viri* Jo. Voſſii.

(52) *Bernardino* AFSCALCO : Sub eo latere *Franciſcum* ALIBRANDI, innuit *Bailletus* in indice des Auteurs deguiſez p. 520. De quo *Villani Viſiera* Alzata Hecatoſtes num. XXXIIX. ſequentia, quæ lit. (a) verbotenus damus, habet.

(a) Villani Viſiera Alzata Hecat. num. XXXIIX.

XXXIIX. Franceſco Alibrandi *Meſſineſe. Hauea D. Vincenzo Auria Nobile Palermitano per la naſcita, e Genoueſe per l' Origine conſegnato alle ſtampe queſto libro:*

Vita B. Auguſtini *Nouelli Nobili Panormitani ex Familia de Thermis Or. Erem. S. Auguſtini. Autore* Bernardo Riera *I. C. Siculo Drepanenſe. Cum* Annotationibus *V.I.D: Don Vincenti Auria Siculi Panormitani. Panormi ex Typog. Petri de Iſola M. DC. LXIP. 4. nel quale con viuiſſime ragioni proua eſſer Palermitano. Diſpiacque queſta aſſertione al maggior ſegno all'* Alibrandi, *benche à lui nulla ſi togliеſſe, che però ſenza metterci, come ſi ſuol dire, ne Sale, ne Olio* ipſo facto *i' oppoſe con queſta produttione :*

Termine rimeſſa in Stato, *opure* Riſpoſta *ad un Scritto del Dottor D.* Vinzenzo Auria *Ceſalutano. Nel quale volendo egli leuare alla Citta di Termine il ſuo B* Agoſtino *Nouello de gli Heremitani di S. Agoſtino, per donarlo à Palermo : ſe li dimoſtra prima, che il B. fu Termineſe, e poi che ſe voleua impiegarſi a favor di Palermo : li poteua meglio ſtabilire quei Santi quali ſi ha ſin adeſſo uſurpato, che non cercarne di nuouo. Opera di* Bernardino Afscalco *Meſſineſe, detto nella Eucina l' Impatiente. In Venetia per il Bertani M. DC. LXIV. 4.*

Pervenuto nelle mani del Santo Tribunale del S. Officio del Regno non tardò

Nigrum libro præfigere theta,
e queſto fù il guadagno dell' Afscalco *per eſſere entrato in una pugna non invitato.*

(52. *a*) AGAMMENII NATHANAELIS perſonati Scriptiunculæ contra Adamum *Sevartum* auctorem habent *Samuelem* MARESIUM: Prodiere 1651. & 1652. 8. Id adſcriptum meo exemplari manu nota ſcribit *Sym. Maſtr.*

(53) AGAPETUS I. *Pontifex.* Illi male tribuitur (I.) AGAPETI DIACONI *Epiſtola ad Juſtinianum*, docente Lud. *Jacob.* Biblioth. Pontific. p. 2. Item (II.) LEONIS I. Epiſtola 97. docente *Cave* Hiſt. litterar. p. 288. a. quem & vide p. 283. de Agapeto diacono C.P. & alio Rhodienſi p. 254. cujus Epiſtola ad Imperatorem, de qua Ludov. Jacob, adſcribitur.

(54.) AGGEO inſcriptos *Pſalmos* CXXXVIII. & CXXIX. DAVIDIS eſſe, vide aſſerentes cum *Auguſtino* de Civ. Dei lib. 17. c. 14. Patres & Commentatores plurimos apud *Bellarm.* præfat. in Pſalmos, & de ſcript. Eccleſ. ad A. M. 2919. *Sixtumque Senenſem* Bibl. Sanctæ lib. 1. pag. m. 14. & *Hottinger*, Philol. Sacr. c. 1. Sect. 1. pag. 489. 490. Adde quæ diximus in *Anonymis* c. 1. n. 6 & auctores in præfatione capitis illius memoratos.

(55.) L' AGGIRATO Academico incognito, cujus extat *Italica deſcriptio vitæ Ferrantis Palavicini*, operibus ejusdem ſelectis præfixa 1660. in 12. eſt *Girolamo* BRUSSONI, ſicut ex ejus vitæ Veneta editione 1655. in 12. facta ſub ipſius nomine conſtat.

Citatur etiam memoratus Girolamo Bruſſoni ſub nomine perſonato : *Aggirato Academici Incogniti, à Baillet*o, in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 520. Adde *Teiſſier* Catal. Auct. & Bibliothecarum p. 131. ubi meis hiſce addit, editam quoque hanc vitam Venetiis 1651. in 14.

(56.) AGGREGATOR LUGDUNENSIS. Ejus nomine citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ, Tractatus quinque p. 155. b. nobis lit. (a) ex eo allegatos, verumque Auctoris nomen eſſe SYMPHORIANUM CHAMPERIUM, al. Campegium ibidem & p. 10. & p. 413. a. declarat.

(a) Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 155. b.

Symphorianus Champerius, *al* Campegius, Aggregator *Lugdunenſis*. Mirabilium Divinorum Humandrumque *libri 4. Lugd. 1517. 4.* Roſa Gallica *ſcilicet liber Medicus Pariſiis 1514. 8.* Margarita pretioſa *de Medici ac Ægroti Officio.* Practica Medicinæ ; *& liber* de Febribus. *Ibid.* Comm. ad Galeni Hiſtorias : *item*, de Clyſteribus : *& de*

Phlebotomia *seu sanguinis Missione, libri 2. Bas.* 1532.

(57.) AGGREGATOR PATAVINUS. Cognomentum est *Jacobi* DONDI, vel de DONDIS, ut indicat Thomas *Hyde*, in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 10. b. & p. 212. a. ubi præter I. *Examen Leprosorum*, tractatum anonymum edit. Franc. 1610. & Tigur. 1655. adhuc II. *Promptuarium Medicinæ*, cum aliis aliquot memorat.

(58.) *Nadab* AGMONIUS: Verum ejus nomen detegitur a *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 520. quod est: *François* du JON, relatus propter hanc mutationem nominis inter eos, qui sibi nomina circumposuerunt Hebræa ejusdem Significationis, loco gentilium. p. 328. Pessime ea propter audit *Bailleto* huic pag. 168. cujus verba, quoniam emphatica sunt, lit. (a) subjunximus. vid. scripta penes *Hyde* Biblioth. Bodlej. 367. 369. 370.

(a) Bailletus des Auteurs deguisez pag. 168.

Dans ces derniers temps un grave Ministre, un Theologien Reformé, non obstant les maximes d' humilité & de détachement, qu'il devoit avoir trouvées dans sa Religion, semble avoir eu honte de porter le nom de Du Jonc, *qu'il avoit reçu de son pere avec les premieres teintures de la Foy Catholique. Lors qu'il se defit de ces impressions, il voulut aussi changer de nom, & se garda bien de s'appeller* Juncius, *de crainte de se faire reconnoître, par ceux qui auroient seu un peu de Latin; mais il se donna celuy de* Junius *qu'il sçavoit estre celuy d'une ancienne famille Romaine. Il n'avoit pourtant pas entierement oublié son nom, lors qu'il publia son prétendu* Curopalate, *dont il ne sçavoit pas même le nom sous le masque d'* Agmonius, *qui ne veut dire autre chose, que* du jonc, *en langue* Hebraique.

(59.) AGNES: sive *Charles de Sainte* AGNEZ vero nomine appellatur *Jacques* DE CHEVANES, ut indicat *Bailletus* Catalogo des Auteurs deguisez p. 520. quem & sub persona: *Charles* DE SAINT AGNON latere ibidem refert, cujus indicio hæc subjungimus.

(60.) AGOBARDI Lugdunensis Archi-Episcopi, & Primatis Aquitaniæ nomine publicatam à *Papyrio Massono*, & ipsum sequente *Melchiore Goldasto*, in principio Monarchiæ S. Romani Imperii, *Epistolam, de Monarchia Imperii Francici* &c. tres integros tractatus continere, quorum primus solus *Agobardi* sit, cujus nomen præfert, medius GREGORII IV. *Pontificis*, Ultimus *innominati*, prolixe docet *Petrus de Marca* lib. 4. de Concordia Sacerdotii & Imperii cap. 11. quem eo nomine laudat *Theoph. Raynaudus* de libris bonis & malis part. 1. Erotem. 10. pag. 121. qui vitam etiam illius scripsit, quam vide, cum *Possev.* Appar. S. Tom. p. 6. & citatis aliis *Oleario*, Abaci Patrum pag. 10. 11.

Qui ex *Sammarthanis* in Agobardo repræhendit, participem fuisse distidii Ludovici Pii Imp. & filiorum Lotharii atque Pipini. Cæterum quod *Petrus de Marca* & *Theophilus Raynaudus* locis citatis prolixe referunt, illud compendio brevissimo complectitur *Cave* Chartophylacis Eccles. p. 152. & Commentatione uberiore illustrat Histor. Litterariæ suæ p. 362.

(61.) *Ser* AGRESTO: Ejus *Commentarium in obscenum carmen Italicum*, cui titulus: *Capitolo delle fiche di Molza*, tribuit *Annibali* CARO *Antibailletus*, om. II. p. 110. Quanquam dubium hoc esse dicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 520. qui & Auctorem duplicem alium affert, *Pierre* ARETIN, & *Maria* MOLZA, sed ipsius proprio judicio, etiam incertum utrumque.

(62.) *Christophorus* AGRICOLA *Rhætus*: Personato ejus nomine prodiit Francofurti in 8. liber, cui titulus: *Antipistorius*, cujus Auctorem *Bailletus* in tractatu des Auteurs deguisez p. 520. nominat *David* SCHRAM de Nörtling. De occasione hujus scripti nos docebunt illa, quæ ex Scripto *Bailleti* ejusdem anonymo des Satyres Personelles sub lit. (a) excerpsimus ex Tom. I. pag. 197. Meminit etiam *Schramii* ejusque sub fictitio nomine emissi scripti *Witte* Biograph. Indice priori, sed in posteriori Indice, dies ejus seu annus emortualis plane omittitur. Adde etiam *Wolff.* Tom. II. Memorab. Lection. p. 979. citatum in *Symbola amica* nescio qua: cui suam modo nunc addunt *marginalia Diecmanniana* (b) non omittendam.

(a) Des Satyres Personnelles p. 197.

Le premier des trois, est l' Anti-Pistorius de Christoph. Agricola *le Grison, qui est le masque d'un Protestant, que vous pourrez trouver levé parmi les Pseudonymes de celuy qui s'est chargé du soin de nous découvrir les Auteurs déguisez. Son livre parut à Francford in VIII. sous le titre de* Christophori Agricolæ Rhæti Anti-Pistorius. *Mais ayant remarqué le peu d'effet qu'avoit eu cette premiere attaque, il revint à la charge quelque tems après, sans neanmoins vouloir passer pour aggresseur; & feignant de se mettre simplement sur la defensive contre les attaques de* Pistorius, *il publia à Francford l'an 92. in 4. un nouveau Livre intitulé* Anti-Pistorianum propugnaculum, *sive*, Exceptio posterior ad primam Thesin Pistorian. Acroama Catholicum pro Tabulis Divini Juris contra Hæreticos Scripturifugas.

(b) Marginalia Diecmanniana.

Christophori Agricolæ *Rhaeti* Anti-Pistorius, *id est*, Exceptio prior contra primam thesin dodecamorii Symboli; quod

Johan-

Johannes Piſtorius defendendum nuper ſuſcepit Badæ Marchionum, *Francof.1590.8.* Anti-Piſtorianum propugnaculum, vel Exceptio poſterior ad primam theſeon *Piſtorianarum.* Acroama Catholicum pro tabulis divini juris, contra Hæreticos ſcripturifugas, *Francof.1592.4. Hoc ſcriptum poſterius, ut lectu diguiſſimum, ſed paucis notum, & lectum,* Waltherus *Officina Bibl. p. 207. commendat; Auctorem vero ipſum virum doctiſſimum vocat* Affelmannus *Syntagm. Exerc. Academ. Part. I. p. 7. 8. Neuter liber* Bailleto *incognitus fuit, qui utriusq; titulum Lib. d' Anti Tom. I. p.224.225. deſcripſit, & Chriſtoph. Agricolam Rhætum larvam proteſtantis eſſe dixit, qua detracta reperiri poſſit inter Pſeudonymos illius qui curam detegendi auctores larvatos ſuſcepit, citra dubium ad ſuum ipſius librum reſpiciens.*, de la decouverte des Auteurs deguiſez, *mihi nondum viſum, ad quem alias quoq; lectores ſuos amandat. Sed larvam perſonato ante hoc fere ſeculum ademit* Wolfius *Lect. Memorabil. Tom. II. p. 980. ubi verum auctorem vocat DAVIDEM SCHRAMUM Theologum, virum doctiſſimum & amicum ſingularem ſibi, & ex Anti Piſtorio ejus quadam citat, quæ tamen non per omnia cum αὐτοῦς τοῖς ἰησοῦς impreſſi exemplaris, quod contuli, eadem ſunt. Ex* Wolfio *jam Ao. 1649. Dn. D. Jo.* Fechtius *in Hiſtor. Colloq. Emmending. C.3. p.49. hunc Pſeudonymum indicavit, &* Schramum *Gymnaſii tum Evangelici Auguſtæ Vindelicorum Eph orum, plurimarum linguarum, quin & Mauritanica & Americanæ guarum fuiſſe retulit.* Davidem Schrammium *vocat Paul* Freher. *Theatr. viror. Erud. clar. p.380. b. qui in ejus biographia deſcriptus plane ſilet, illum tamen ao. 1615. Neoburgi* Philippi Ludovici *Comitis Palatini Concionatorem aulicum, & Conſiſtorii Eccl. Aſſeſſorem factum, ſed eodem adhuc anno, ætatis 56. defunctum memorat.*

(63.) AGRIPPINO PISSENI, *Vegetio* ſub ejus larva latere *Pierre Joſeph* JUSTINIEN indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 520. quo fundamento, adhuc me latet.

(64.) *Franciſcum Joſephum Saenz Cardinal d'* AGUIRRE: Ejus prodiit an. 1683. *Defenſio Cathedræ S. Petri adverſus declarationem illuſtriſſimi Cleri Gallicani* editam an. 1682. d. 19. Martii. Quod ſcriptum *Journal des Scavans* an. 1693. pag. 539. ſub lit. (a) excerptum *doctori* cuidam SALMANTICENSI falſo imputatum, ridente ac demum minitante auctore, docet.

(a) Journal des Sçavans, pag. 339. A. 1693.

Si cet ouvrage lui donna de la conſideration à la Cour de Rome, il lui fit auſſi des envieux, qui durant une dangereuſe maladie, qu' il eut cinq ans après, publierent que cette défenſe du ſaint Siege n' eſtoit pas de lui, mais d' un autre Docteur de Salamanque qui l' avoit compoſée au meſme temps que parut la declaration du Clergé de France.

(65) AGUR *filius Jake.* Cui *Proverb.* Caput XXX. adſcriptum legitur. Disquiritur inter Interpretes, an ſit ipſe SALOMO, an alius quispiam. Pro priori ſententia nititur *R. Salomon* Comment. in L. Eccleſ. I. Alteram autem ſanioremeſſe concludit *Glaſſius* Philologiæ Sacræ lib. IV. Tract. III. p. 987. quem vide: Et magis adhuc *Poli* Critica ad h. l. p.m. 1652. & ſeqq.

AGYMONIUS v. *Nadabus.*

(66) *Jean* AIMé, ſive AMATUS: Hoc nomine a Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 25. a. citantur Tractatus duo: I. *Jani Gallici facies* prior, ſeu *Hiſtoria Bellorum civilium* ab anno 1534. ad 1589 ex Mich. Noſtradami Tetraſtichis, Gallice & Latine cum Comm. Lugd. 1594. II. *de l' advencment à la Couronne de France, de Henry de Bourbon Roy de Navarre.* Sive, *Henrici IV. Benigna fata Gallice & Latine* Ibid. Addit tamen *Joanni Amato*, nomen CHAVIGNEUS, quod pro vero Auctoris nomine accipimus.

(67) AJORA VALMISOTO, *Fernandez Ferdin.* d' AVILA & SOTO-MAYOR. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 520. & 521. Utrum præferat, vel an utrosque jungi velit, & qua ratione notitiæ, nunc inquirere non vacat.

(68) ALAGONA, *Meſſire* ARTELOUCHE DE: *Adam* FUMEE, douteux, *Martin* FUMEE, douteux. Verba ſunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguiſez. p. 521.

(69) ALAIN CHARTIER, Notarii & Secretarii Regum Gallorum Caroli VI. & VII. nomine, quomodo *Chronicon Hiſtoriæ Regum* illorum prodierit, quod tamen debeatur alteri, cui nomen BERRY, vide in *Anonymis* Gallicis cap. 14. n. 428.

(70) ALANUS, AVTISIODORENSIS Epiſcopus: Ejus nomine extat *Vita S. Bernardi*, monente Val. *Andrea* Bibliothecæ Belg. pag. 31. Katione patriæ, quam nactus eſt Inſulas Flandriæ, confuſus dicitur intolerabili errore, per Aubertum *Miræum* cum ALANO MAGNO de Inſulis, qui annis 112. ante hunc Alanum Magnum obiit, referente *Oterio* Abaci Patrologi p. 12. Adde *Sandium* ad Voſſium p. 169. qui videri ſibi, ait, *duos* fuiſſe *Alanos de Inſulis*, quorum antiquior ſit idem ille GUALTHERUS INSULENSIS, Auctor *Alexandreidos*, i. e. librorum IX. de Alexandro M. carmine Heroico editorum. Vide quæ ſupra *in Anonymis* num. 1215. & ſeqq. de auctore vitæ Bernardi notata dedimus, ex ipſo etiam hoc Sandio & aliis.

(71) *Gulielmi* ALANI & ALLENS. & ALLYN *Cardinalis.* Ejus vitam breviſſimis lineis

vide apud *Wood.* Hiſt. & Antiqq. Oxon. L. II. p. 108. b. ſeq. Qui & per brevem ibi ſcriptorum ejus texuit Catalogum. V. g. *de Euchariſtia. Apologia pro ſeminariis. Defenſio & declaratio Purgatorii. Apologia pro Guilielmo Stanlejo. De Indulgentiis. De autoritate Sacerdotali ad remittenda peccata.* Qui ut autoris hujus fœtus ſunt indubitati; ſic reliqua autoris ejusdem ſilentio involvit, & cum his adeo librum ſub hujus *Guilielmi Allyn* Cardinalis nomine publicatum: I. *Ceuſure againſt Charke and defence thereof.* h.e. *Cenſura adverſus Charke tum defenſione ejusdem* per anonymum. Qua ipſa cenſura notantur libri duo, adverſus Edmundum Campionem Jeſuitam ſcripti, autoribus William *Charke* & Meredith *Hammers*, quos vide apud *Hydeum* Catal. Bibl. Bodlej. P. II. p. 156 & p. 321. a. ubi etiam videas tractatum Anonymi defenſioni cenſuræ hujus oppoſitum. Quæ cenſura ſicut Alanum falſo venditat autorem: ſic eam ſibi vindicat vere ROBERTUS PARSONIUS *Jeſuita* in Apologia ſua Hierarchiæ Eccleſiaſticalis p. 183. b. & 186. b. conf. *Sutcliff. Bleſſings ou mount Geryzim, and the courſes ou mount Ebal,* (i.e. *de felicitate Proteſtantium & miſeria Pontificiorum*) Lond. 4. 1602. p. 223. 242. 243.

Sub eodem ALANI nomine prodiit II. *Exhortation to the Nobilitie and People of England and Ireland,* h.e *Exhortatio ad Nobilitatem & populum Anglia atq; Hiberniæ,* & ipſa PARSONII, teſte *Sutcliffio Bleſſings* &c. p. 242. 243. Adde Jameſii Bibl. Oxon. Catalog. p. 158. & *Acta Eruditorum Lipſ.* An. 1691. M. Januar. p. 2. ubi recenſetur Anglicum memoriale Jeſuitarum, ex quibus ſequentia ſub lit. (a) excerpere ere noſtra duximus. Unde plura de hoc *Perſonio* colligas ut & ex *Anonymis* ſupra dicta ad hocce ſcriptum, aliudque, quod memorat Thomas *Hyde* Biblioth. Bodlej. pag. 109. a. prodiiſſe an. 1584. in 8. Ingolſtadii ſub titulo: *Juſtitia Britannica* ſeu Papiſtarum Querimonia contra eam ſcripta per Pontificium aliquem. Ubi in parentheſi additum legitur (*dicitur eſſe Cardinalis Alani*) vid. anon. n. 650. &c.

(a) Acta Erudit. Lipſ. Menſis Januarii. Ao. M. DC. XCI. p. 2.

Ut fraudum Politicarum, hypotriſeos atq; πλυσεαγμοσύνης Jeſuitarum ſocietatem convinceret, hunc Roberti Perſonii *libellum memorialem e tenebris in lucem publicam protrusit* Eduardus Gee, *Rector Eccleſiæ, qua in S. Benedict Pauli-Wharf colligitur, ut & utriq; Regiæ Majeſtati Britannicæ à ſacris ordinariis. Præmiſit autem ipſimet operi* Introductionem de vita Perſonii. *Natus is eſſe dicitur, non ut ipſe ferebat, in* Stokerfey, *ſed in* Nether Stovvey, *obſcuro Comitatus Sommerſetenſis loco. Liberaliter tamen educatus, Socius ac tutor ſtudioſa juventutis in collegio Balliolenſi, quod Oxonii eſt evaſit. Verum die 13. Febr. anno 1573. ei valedicere juſſus eſt, ob crimen peculatus, & qua tunc demum inuotuerat, illegitimorum natalium maculam. Ut igitur ignominioſæ hujus expulſionis memoria eo facilius obliteraretur,* Oxonio Londinum *abiit, moxq;* Italiam *& in hac* Bononiam *petiit, ſtudio Juris civilis ſeſe addicturus. Mutato tamen conſilio, Anglicanam religionem ejuravit, & menſe Julio 1575. in Collegium Jeſuitarum Romanum receptus eſt. Anno 1580. 14. Apr. eum* Edmundo Campiano *in Britannium miſſus fuit, ut Anglis Romano-Catholicis in* Eliſabetham *inſurgendi Autor fax & tuba eſſet. Sed cum Campianus antequam annus in orbem rediiſſet, machinationes ſuas capite luiſſet,* Perſonius *fugam arripuit, in patriam ſuam reverſurus, variosq; libellos contra Eliſabetham Reginam ejusq; religionem procul a fulmine in Gallia, Hiſpania Italiave conſtitutus, exaravit, quorum aliqui fictitium* Andreæ Philopatoris, Hovvleti, Dolemanni, *aliqui verum ſed commodatum* Cardinalis Alani, *aliqui proprium* Perſonii *nomen præ ſe ferre dicuntur.*

(72) ALANI COPI, Angli *Dialogi VI. de Hiſtoria Magdeburgica, contra ſummi Pontificatus, Monaſtica Vita, Sanctorum, & ſacrarum Imaginum Oppugnatores, & Pſeudo-Martyres*, Antvverpiæ apud Plantinum 1566. in 4. prodiere. Eoseſſe *Nicolai* HARPSFELDI, Angli, cujus extat *Hiſtoria Anglicana*, conceſſos ob periculum, quod ex ſui nominis confeſſione metuebat auctor, *Alano*, vide apud *Th. Rayuaudum* part. 1. Erot. 10. §. 1. pag. 117 de libris bonis & malis, (a) & *Poſſev.* appar. Tom. 1. p. 7. & 486. *Pitſeum* de Illuſtribus Angliæ ſcriptoribus pag. 772. 780. 781. (b) *Miraum* Bibliothecæ Eccleſiaſticæ part. 2. fol. 509. (c) & excuſantem à plagio Alanum, *Jacobum Thomaſium* de Plagio Litterario §. 186.

Adde etiam Joh. *Rainoldi* Colloq. cum Harto p. 3. & *Sagittarium* Hiſtor. Eccleſ. pag. 359. Meminerunt aliorum ſcriptorum ab Harpsfeldio editorum, *Wood* Hiſt. & Antiquit. Academ. Oxonienſis p. 137. a. lib. II. & Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. p. 322. b. Et *annotata marginalia Diecmanniana* quæ monent, ſuæ editionis titulo deeſſe verba, *de Hiſtoria Magdeburgica*, addit vero *& auctiores nonnullis in locis & caſtigatiores*, ut titulus habet, recuſi ib. ap. eundem Plantinum A. 1573.

(a) Th. Raynaud. part. I. Erotem. de bonis & malis libris 10. §. 1. p. 117.

Nuper qui Anglicanam hiſtoriam Nicolai Harpsfeldii *ediderunt*, Dialogos Alani Copi *nomine editos, ſane eruditos, & ad diſſidia de fide perutiles, ab eodem Nicolao autore juſtis de cauſis Alano Copo amico conceſſos, prodiderunt.*

(b) Pitſeus de Illuſtr. Angl. ſcriptoribus. p. 772. 780. 781.

In carcere igitur conſtitutus, ſcripſit egregium opus ſex doctiſſimis dialogis comprehenſum, contra Magdeburgenſes, & Pſeudomartyrologium Joannis Foxii Angli. *Quod opus quia ſub nomine proprio in lucem emittere non eſt auſus, intimo amico ſuo* Alano Copo, *in exilio tum agenti, edendum commiſit, ſuppreſſo auctoris nomine, ne captivo capitis periculum crearet. Edidit igitur* Alanus *hoc opus ſuo nomine. Tamen ne veritas poſteritatem lateret, & amicus amicum debita ſua laude fraudaret; in calce voluminis, id eſt, finito ſexto dialogo, majuſculas quasdam literas imprimi curavit, earumq; explicationem amico uni forſan & alteri communicavit, in hunc modum qui ſequitur.*

Majuſculæ litteræ.

A. H. L. N. H. E. V. E. A. C.

Expli-

Explicatio characterum.

Auctor hujus libri *Nicolaus Harpesfeldus*. Edidit vero eum *Alanus Copus*.

Igitur Alanus Copus erat *qui librum sex dialogorum suo nomine edidit*, *sed* Harpesfeldus *erat qui composuit.*

(e) *Miraus Bibl. Eccl. P. II. p. 109.* Nicolaus Harpsfeldius, *Anglus*, *Archidiaconus Cantuariensis, Theologus, jure consultus & Historicus, in Vinculis pro Causa Religionis orthodoxa, temporibus Elisabethæ Regina.*

Idem in carcere existens sub annum 1565. misit ad Alanum Copum, *amicum suum in Belgio agentem*, Dialogos sex *contra summi Pontificatus, monasticæ vitæ, Sanctorum, Sacrarum imaginum oppugnatores & pseudomartyres: quos* Alanus Copus *suo nomine (ita volente auctore) 1566. & 1573. typis Plantinianis edendos curavit. Ne tamen veritas posteritatem lateret & amicus omicum debita laude fraudaret, in calce voluminis majusculis hoste literas Alanus subtexuit: A. H. L. N. H. E. V. E. A. C. Quarum literarum hæc est sententia:* Auctor hujus libri Nicolaus Harpsfeldius: eum vero edidit Alanus Copus.

(73.) PARVUS AGRICOLA quid libri Chemici sub *Aperta arca arca arcani artificiosissimi* significet, utque sit *Johannis* GRASSEI sive CHORTOLASSEI v. prolixe apud Olaum *Borrichium* in Conspectu Chemicorum illustrium §. LIV. p. 35. & 36. (a)

(b) Borrichius in Conspectu Chemicorum Illustrium §. LIV. p. 35. 36.

Parvus Agricola (Der Klein- und Groß-Bauer) *Auctor* Apertæ arcæ arcani artificiosissimi, *plerique æstimatur in Chemia summus Artifex; sed qua mihi de eo dubitandi ansam præbuere hæc fere sunt:* —

Johannes Harprecht, *Professoris Tubingensis filius*, (*qui sub nomine filii* Sendivogii *latere amat*) *Secretarius quondam Rigæ Baronis* Cronstermii *mihi tota hyeme, anni MDCLVII. adfuit, atque in familiari conversatione fassus est, sibi eadem Manu Scripta* parvi Agricolæ, *hoc est*, Johannis Grassei *sive* Chortolassei *ob amico Livono concessa, & sæpe lecta esse, immo descripta; neque dubitare se de processuum veritate, materiam autem Operis* Chortolasseani *haud aliam esse, quam mineram Saturni è Missia aptius hauriendam, sibi autem hactenus nullam fuisse occasionem experiundi (ut erat sane id temporis in ergasterio ignium plane bolsæi) eoque festinare in Belgium, ut Veritatem Manu Scripti oculatis manibus perlustraret. Quid multa? venit Amstelredamum, varia ibi scripta edit tanquam germanissimus Adeptus* de sale Philosophorum, *item* Lucernam salis Philosophici, *&c. assumpto* filii Sendivogii *titulo; ubi quidem pie, & subinde Antiquis sapientibus convenienter incedit, verum an cum illa scripta ederet, vere fuerit* Adeptus, *dubitare me non dissimilo.*

AGRIGENTINUS PHILOSOPHUS, v. *Empedodes.*

ALAZONOMASTYX. v. *Philalethes.*

(74.) ALBERICUS CASINENSIS Monachus & *Cardinalis.* Huic affingitur liber *de Visionibus* à *Possevino* aliisque, quos refutat *Johann. Bapt. Marus* in notis *ad Petr. Diacon.* de vir. Casin. illustr. cap. 21. p. 44. cujus verba sub lit. (a) repræsentamus.

(a) Petr. Diac. de vir. Casin. Ill. in not. Joh. Bapt. Mari. c. 21. pag. 44. *Insuper observandum nostrum* Albericum *Card. non scripsisse de visione suo librum, ut incogitate notarunt* Arnuldus Uvion, Possevinus, Torrigius *aliique: quem utique indicasset noster* Petrus, *in* Elencho lucubrationum Alberici, *si literis demandasset; cum Visionem habuerit illam* Albericus puer, *notiori* Campanus, *ex oppido septem Fratrum, qui postea Cœnobium Casinense petiit, sub Girardo Abbate, ut dicemus infra.*

(75.) ALBERTUS MAGNUS cognomento, ex fratribus Prædicatorum Episcopus Ratisbonensis, cujus elogium vide in *Jovianis*, & apud *Sixtum Senensem* lib. 4. pag. m. 264. *Lansium* Orat. 1. pro German. p. 40. *Possevinum* in apparatu Sacro T. 1. p. 31. & seqq. *Antonium Senensem* in Bibliotheca Prædicatorum, *Bellarm.* ad A. C. 1265. *Gerhardum* pag. 602. *Joh. Imperiolem* Musei Historici part. 1. in Elogio Arnoldi Villanovani, ubi inter alia hæc sunt illius verba: *Notam plerique* Magno *inusserunt* Alberto, *quod in libris de* Mirabilibus mundi *plurima congerat, quo vel doctissimorum raptum effugiant. Ego vero multa reor opuscula præfulgidum tanti Viri nomen mentiri, ad legentium gratiam, quæ nec somniavit* Albertus; *Nimia quippe scriptorum celsitudo, & opinionum firmitas, in abditissimo rerum omnium examine, quam ab ineptis quorundam commentis, quæ illi ouigui adscribit, abhorreant, cuilibet velociter legenti perspicuum fit.* Ipsa Viri scripta vide recensentem prolixo satis Catalogo *Gesnerum* p. m. 18. & 19. In quibus (I.) *De laudibus Virginis Mariæ libri tres* impressi Colon. 1509. quos eosdem arbitror cum eo, cui tit: *Biblia Mariæ, cum descriptione Vitæ ejus*, Colon. 1625. 8vo aut cum eo, qui *Marialis* nomine citatur, & *Richardo à* S. LAURENTIO vindicatur per *Theoph. Raynaudum*, de libris malis ac bonis p. 121. & 235. ac in Diptychis Marianis; & omnino *Lambecium* de Bibliotheca Cæsarea lib. 2. c. 8. n. 38. pag. 7776. quem vide sub lit. (f) (II.) *De Quinta Essentiæ* liber, quem *Joannis de* RUPE SCISSA, qui Gallice de ROCQUETAILLADE vocatur, esse tradit *Petrus Borellus* in Bibliotheca Chymica, quem vide ad nomen utrumque scripta plurima referentem. Plura de hoc auctore vide apud nobis supra citatos, & *Olearium* pag. 16. Abaci Patrum, ubi (III.) & libros ejus, *de Secretis Mulierum*, Venet. 1508. editos supposititios esse testatur: nec non (IV.) Libros *de Natura rerum* esse *THOMÆ* CANTIPRATENSIS affirmat, quos non extare putat falso *Gerhardus* Patrolog. p. 600. at ab aliis *Bartholomæo* ANGLICO adscribuntur, *& de rerum proprietatibus* inscribuntur, teste *Possev.* Appar. S. Tom. 2. p. 484. ubi & Thomam hunc *de Barbansono* cognominatum refert.

Editi sunt sub hoc nomine *Bartholomæi Anglici* diserte præfixo; de Rerum proprietatibus libri XIX. Norimb. 1519. in fol. Libro I. à Deo incipiente primi primo, inqve tintinnabula desinente

ſinente ultimo capite libri ultimi. Qui an idem ſit cum eo, quem *Alberti Magni* vult eſſe *Poſſevinus*, inqvirat ulterius, cui vacat. Interim librum *de Mirabilibus* falſo tribui *Alberto Magno*, docet etiam *Nandé*, Apologie pour tous les grans hommes, qui ont été accusez de Magie, p. 378. cujus verba ſub lit. (a) excerpta Lectori conſpicienda damus. Obſervat quoque *Symbola Rauſchiana* ex Joh. *Pici Mirandulani* lib. I. adverſus Aſtrologos *Alberto M.* falſo attributum (IV.) libellum *de Erroribus Studentium Theologiæ*, cujus verba ſub lit. (b) allegamus, quibus à ROGERIO BACONO ſcriptus indicatur. Præterea notatu digna quoque credimus eſſe, quæ de Opere *de laudibus B. Mariæ virginis* affert *Lambecius* Comment. de Bibliotheca Cæſarea lib. II. c. VIII. num. XXXVIII. p. 776. cujus verba ſub lit. (c) citamus. Jungenda cum *Cave* Hiſt. Litt. pag. 507. b. Qvorum utervqe de RICHARDO à S. *LAURENZIO* auctore memorat. Porro de libello (V.) qui *de Secretis mulierum* circumfertur, ſub nomine Alberti Magni, Medici Lovanienſes judicarunt, *nec ejus, nec cujuspiam docti eſſe.* Ita *Molanus* in Bibliotheca ſacra, & ex eo *Miraus* de ſcriptoribus Eccleſiaſticis pag. 171. Addit *Symbola Rauſchiana* damnatum pag. 36. verbis excerptis. Denique *Symbola Normanniana* huic addit: *Alberti Magni de ſecretis mulierum, de virtutibus herbarum, lapidum, animalium in editione Francofurtenſi 1618. in 12. aſſeritur* HENRICO DE SAXONIA *Catal. Bibl. Thuanæ* II. part. pag. 156. Editio mea plagulis 26. in 12. minori ſic inſcribitur. (d.) Tandem adhuc (VI.) Alberti Magni *Compendium Theologicæ veritatis*, qvomodo BONAVENTURÆ dein & *Johannis* DE COMBIS evaſerit lit. (e) excerpta ex Joanne *Prideaux* Oratione IX. de Pſeudepigraphis inſcripta teſtantur. Plura v. de Alberto M. apud alios tum imprimis apud *Cave* Hiſt. Litter. p. 507. b. *Baile* dictionaire. Tom. I. p. 164. & citatam hic in *margine Diecmanniano* Biblioth. Dominican. Romæ A. 1677. fol. ed. pag. 49. & Append. pag. 447. 448. Bayle Diction. Hiſt. & Crit. Tom. I. p. 164. ſeqq. & ſpeciatim ad num. (I.) vid. *Glaſſius* in Exeg. Evang. & Epiſt. p. 747. ubi hunc titulum exhibet: *Biblia Mariæ* opus à B. *Alberto* ex ord. Præd. olim Episcopo Ratisb. conſcriptum, in quo omnia fere, quæ in S. Bibliis continentur Beatiſſimæ DEiparæ matri adaptantur. Colon. ap. Anton. Boetzerum in 8vo: num. (II.) Nicol. *Gudberti* Alchymiam l. 2. c. 7. pag. 66. 67. ubi librum hunc ex libro Joannis DE RUPE SCISSA ab impoſtore aliqvo conſarcinatum ſcribit. Et (III.) *Librum de herbarum myſteriis*, uti & librum *de morbis mulierum* ab *Alberto* M. ſcriptum eſſe negat, & ex ſuperſtitioſa *Arabum officina* prodiiſſe ſentit *Kircher.* Mundi ſubterran. T. II. lin. 12. ſect. 4. c. 5. pag. 413. b. Phil. *Labbeus* Tom. I. de ſcript. Eccl. p. 26. 27. de editione operum Alberti M. agens, quæ XXI. Tomis Lugduni in folio, ſtudio & labore Petri Jamny Ao. 1651. prodiit, conqueritur, ei editioni nullam adjectam cenſuram operum Alberti vel ſpuriorum, vel genuinorum; & Tom. II. pag. 432. hanc editionem à plerisque mancam, criticam eruditi ſcriptoris diſcuſſionem adhuc expectare monet. Ad (IV.) exiſtimo, *Gerhardum* negare tantum, quod typis excuſi non extent. Nec enim ullam eorum editionem, ut alias diligenter ſolet, refert Valer. *Andreæ* Bibl. Belg. pag. 833. ſed. MSS. apud Georg. *Colvenerium* extare tantum dicit. Hact. *Diecm.* Adde quæ Dnus à Maſtricht ad n. 1. verba hæc: *quos eosdem arbitror*, annotavit ſub lit (g.)

(a) Naudè, Apologie pour tous les Grands Hommes qui ont eſté accuſez de Magie. *pag. 378. Pour ce qui eſt de ces deux liures*, François Pic & Delrio *s'accordent en ce point, que c'eſt faire un grand tort a ce ſaint perſonnage de le croire Autheur de celuy* de mirabilibus; *& qu'ainſi ne ſoit, le dernier ſe deſcharge en ces propres termes*, Alberto Magno tributus liber de mirabilibus, vanitate & ſuperſtitione refertus eſt, ſed magno Doctori partus ſuppoſititius: & François Pic *adiouſte qu'il luy eſt fauſſement attribué, avec beaucoup d'autres, entre leſquels ie conjecture que celuy* de ſecretis mulierum *peut eſtre mis legitimement, veu qu'Albert ne ſe nomme point au commencement d'iceluy, comme nous veut faire croire celuy qui l'a commenté, & que quiconque en ait eſté l'Autheur on doit iuger qu'il a veſcu quelque temps apres luy, en ce qu'il ſe ſert fort ſouuent de ſon authorité: De ſorte que toute la difficulté reſte maintenant ſur celuy qui eſt intitulé* Miroir d'Aſtrologie *où il eſt traitté des Autheurs licites & defendus qui ont eſcrit d'icelle, & autant qu'il a eſté condamné par* Gerſon & Agrippa *comme ſuperſtitieux au poſſible, & par* François Picus & *beaucoup d'autres, à cauſe que ſon Autheur maintient en iceluy une opinion grandement erronée en faveur des liures de Magie, qu'il ſouſtient, ſauf un meilleur advis, deuoir eſtre conſervez ſoigneuſement, parce que le temps approche que pour certaines cauſes, leſquelles il ne ſpecifie, l'on ſera contraint de les fueilleter & s'en ſervir en quelques occaſions. A quoy toutes fois ſi nous voulons ſatisfaire & monſtrer qu'* Albert le Grand *ne peut eſtre ſoupçonné qu'à tort de Magie à l'occaſion de ce liure, ie ne produiray point de meilleure preuve & caution plus ſuffiſante que* Jean Pic, *plus capable de juger de cette difficulté qu'aucun autre, lequel maintient en ſon premier liure contre les Aſtrologues, que ce traité* de libris licitis & illicitis, *a eſté aſſeurément compoſé par* Roger Baccon *qui a touſiours gardé cette couſtume de citer & ſe ſervir de tels Autheurs dans tous ſes liures, ce que l'on ne peut remarquer d'*Albert le Grand: *ioint qu'il eſt vray que ledit* Roger Baccon *eſtoit tellement adonné à l'Aſtrologie iudiciaire que* Henry de Haſſia, Guillaume de Paris & Nicolas Oreſme, *qui ont eſté des Docteurs tres-fameux & celebres, furent contraints de declamer aſprement contre ſes eſcrits & toutes les vanitez des Aſtrologues.*

(b) Symbola Rauſchiana.

Alberto Magno, *Doctori egregio, falſo, adſcriptus libellus* de Secretis Mulierum, *omnino damnatur, Decreto Magiſtri S. Palatii 16. Dec. 1605. ſub junctis Indici librorum prohibitor.*

De erroribus ſtudentium Theologiæ *falſo* Alberto *M. attributum libellum notat* Joann. Picus Mirandulanus *l. c. adverſus Aſtrologos: his verbis: Ferme adducor ut à Rogerico Bacono compoſitum credam libellum cui titulus.* De Erroribus Studentium Theologiæ, *quo imprimis volumine erroris accuſantur, quod Theologi noſtri myſteria Religionis magis ex* Ariſtote le

ſtotele *caeterisq; Philoſophis confirment, quam ex Auctoribus fabulosis* Æthico, Artephio, Ortidio de Vetula, *poëtisque similibus. Præscribitur vero liber Alberto, ſed mendoſiſſime, cum nunquam in Theologicis ſuis Scriptis hac ille ſomnia memorarit: ſed merito ad* Baconem *videtur referendus, cujus alia ſcripta ineæ eum fuiſſe ſententiæ facile declarant, illorum Auctorum teſtimoniis oraculisq; perfecatentia.*

(c) Cave Hiſtoriæ Litterariæ Script. Eccleſiaſt. p. 507. b.

De laudibus B. Virginis libri XII. *quos nauſtiores Critici* Alberto *abjudicant*, & Richardo à S. Laurentio, *Pœnitentiario Rothomagenſi, tribuunt. Prodierunt Argent. 1493. folio Duaci 1625. 8vo.*

(d) Alberti *cognomento* Magni de ſecretis Mulierum, Libellus *ſcholiis auctus, & à mendis repurgatus. Ejusdem de* Virtutibus Herbarum, Lapidum, & Animalium *quorundam libellus. Item de* mirabilibus mundi, *ac* de quibusdam effectibus caſſatis à quibusdam animalibus, *&c. 1566. in 12. minori.*

(e) Prideaux Oratione IX. quæ de Pſeudoëpigraphis eſt.

Compendium Theologicæ veritatis, *quod primum ſub* Alberti Magni, *deinde ſub* Bonaventuræ, *tandem ſub* Johannis de Combis *prodiit auſpiciis; Ante decennium, & novum aſcivit Dominum & titulum;* Compendium de Combis, R. D. Sebaſtiani Vilcheri ſit ſyſtema Theologicum; *ut novo titulo, rubris characteribus conſpicuo, novum acquiratur pretium. Turpiſſimum hunc* Balatronum *quæſtum, non parum promovit Sectarum & factionum* κακοζηλία, *qui nil penſi habent, quid hat de nominibus aut fama, modo id quod volunt propagetur.*

(f) Petri Lambecii Comment. de Bibliotheca Cæſ. Lib. II. Cap. VIII. pag. 1776. 777.

Volumen Latinum chartaceum in folio, continens magnum aliquod Opus de Laudibus Beatæ Mariæ Virginis, *in duodecim libros diviſum, cujus absque ullo titulo ullaque Autoris mentione hoc eſt principium:* Nota prudens Lector & acquieſce obſecro his, quæ tibi dicturus ſum ad honorem Dei & beatiſſimæ Matris ejus. Librum iſtum &c *Nec multo poſt ſequitur*: Liber iſte, qui intitulatur: *De Laudibus Beatæ Mariæ* diſtinctus eſt & partitus in duodecim Libros, &c. *Quod autem Autor hujus operis nomen ſuum de induſtria celaverit, indicat ipſe in fine Prologi ſecundi his verbis:* Nomen vero meum malui ſubticere, ne Tractatus forte vileſceret cognito tractatore. *In fine totius Codicis legitur, deſcriptionem illius Operis abſolutam eſſe anno Domini MCCCCXXXVIII. ante Feſtum omnium Sanctorum. Attribuitur illud à nonnullis* Alberto Magno, *ut videre eſt Tomo vigeſimo Operum ipſius*, Petro Jammio, *S. Theologiæ Doctore, Ordinis Prædicatorum, Lugduni Anno 1651. Tomo XXI. editorum in folio; ab* Hippolyto *autem* Maraccio Lucenſi *in Parte ſecunda Bibliotheca Mariana, & pleriſque aliis, tribuitur* Richardo de S. Laurentio, *natione Gallo, Panitentiario Rothomagenſi. Meminit hujus Controverſiæ etiam R. P.* Philippus Labbe, *Tomo primo doctiſſima Diſſertationis ſuæ ad* Card. Bellarmini *librum* de Scriptoribus Eccleſiaſticis, *ipſumque Opus refert Ao. 1625. ex antiquis exemplaribus Duaci primo editum eſſe in quarto apud Joannem Bogardum. Quam editionem ego hactenus nunquam vidi: reperi autem in Auguſtiſſima Bibliotheca Cæſarea Vindobonenſi aliam multo antiquiorem in folio, abſque nomine illius utoris publicatam ſub hoc Titulo*: Opus inſigne de laudibus Beatæ Mariæ Virginis, alias *Mariale* appellatum.

(g) Notæ marginales Maſtrichtianæ.

Error. Mariale *continet quæſtiones CXXX. & prodiit primum Mediolani 1479.* De Laudibus B. Mariæ *V. Lib. XII. Argentorati 1493. fol. quem librum male quidam, ut obſervat quoque* Cave, *Richardo* à S. Laurentio *adjudicant pœnitentiario Rhotomagenſi.* Biblia Mariæ, *ſcriptum inſulſiſſimum, primum, uti & titulus prodit in meo exemplari aeneum prodiere Coloniæ Agrippinæ 1625 8vo. ubi edita opera & ſtudio R. P. F. Vincentii* Juſtiniani *Ord. Prædicatorum & Theologiæ Profeſſoris. Cui potius futile hoc & blaſphemum ſcriptum adſcriberem, quam* Alberto Magno. *Sunt itaque tria hac ſcripta non unum idemque* Biblia Mariæ *incipiunt à primo capite Geneſeos ad Apocalypſin. pag. 205. Satis patet, Biblia hac eſſe diverſa ab opere de* Laudibus DEiparæ, *ex quo locus mutilus horum Bibliorum ſuppletur.*

(76) ALBERTUS PISIPHILUS: Sub ejus perſonato nomine latere *Hermannum* BUSCHIUM, indicat *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguiſez pag. 521.

(77.) ALBERTUS DE SAXONIA, Auguſtinianus, qvod falſo Grammaticæ Speculatione JOANNIS DUNS SCOTI, notiſſimi illius Doctoris Angli, ſubtilis cognominati, auctor jactetur, legere eſt apud *Wharton* app. Hiſt. Litter. Caveanæ p. 36.

(78.) ABBAS ALBIGENSIS, nomine vero Mr. TOINAT, eſt; ut oſtendunt verba de l'*Hiſtoire des Ouvrages des Scavans* Novembre 1694. p. 133.

(79.) EX ALBIIS. v. *Albius*, & Anon. 1977.

(80.) ALBINI JOANNIS SCOTI ALCUINUM nomine latere voluiſſe indicat *Bailletus* in Catalogo des Auters deguiſez p. 524.

(81.) THOMAS ALBIUS, ſeu EX ALBIIS, de ALBIORUM familia, ANGLUS. Ejus nomine recenſet aliquot ſcripta Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. pag. 31. a. quæ lit. (a) conſpiciuntur. Verum Auctoris nomen ibidem aſſerit eſſe *Thomam* WHITE. v. ſupra in *Anonymis Cap. VIII* dicta nobis de alio *Thoma Anglo* ex Albiis East Saxonum, auctore *Statera morum.*

(a) Hyde

(a) Hyde Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 31. a.

Tho. ANGLUS *ex* Albiis, *ſeu de* Albiorum *familia, cujus verum nomen eſt* Tho. White.

De Mundo *Dialogi tres. Par.* 1642.

Ratio Villicationis ſuæ, de medio Animarum ſtatu. Par. 1653. 8. Et Colon. Agr. Anno 1659. 8.

Inſtitutiones Theologicæ, ſuper fundamentis in Peripatetica Digbæana jactis, extructæ; 2. Tomis 1652. 8.

Inſtitutiones Peripateticæ, ad mentem K. Digbæi. Lond. 1647. 8.

Appendix Theologica, de Origine Mundi. ibid.

Sonus Buccinæ *ſeu de* Virtutibus fidei & Theologia de Gratia; & Libero Arbitrio. *Col. Agr. 1659. 8.*

Euclides Phyſicus, *ſeu de* Principiis naturæ, ſ. Stoecheiodea. *Lond.* 1657. 8.

ALBOHAZEN v. *Hali.*

ALBONESIUS v. *Regulus.*

(82) (83) ALCABATS ſeu ALCABETS: Is eſt R. SALOMON LEVITA, *filius Alcabets:* cujus nomine citatur a Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 130. 1. *Portiones Levi* ſ. Commentarius in libellum Eſther Ven. 1590. 2. *Radices Jeſſe*, ſeu Commentarius in Ruth. 1566. 4to.

(84) ALCANDRO ou plutôt ALEANDRO *Piſano, Giovanni: Jean André* SPINOLA. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 521.

ALCASAR v. *Gongora.*

(85) ALCASIRN: ZACHAR. f. de *Mah. Palea:* Verba ſunt *Bailleti* Catal. des auteurs deguiſez p. 521.

(86) *Andreas* ALCIATUS: Ejus nomine venditatur *Practica* ſive *Speculatoris Epitome* Anno 1537. edita. Cujusmodi librum nec ſomniaviſſe ſe unquam, nedum compoſuiſſe, idque vel ſtylum indicare, ait *Alciatus* præfat. Commentariorum ad Titulum: *Si Certum petatur:* uti monet *Symbola Normanniana*, ſemidetectis Pſeudonymis hunc accenſere librum hoc ipſo jubens.

(87) Sotto nome finto D' ALCINIO Lupa, ſi truova *L' Ambaſciatore Invidiato* di *Ferrante* PALLAVICINO di Piacenza, il quale fu decapitato in Avignone, per haver dato alle ſtampe alcuni ſcritti contro l' Autorità del Pontifice Urbano VIII. de' quali habbiamo fatta mentione alcune negl' *Anonymi* cap. 16. Della preſente operetta rendono teſtimonianza, il *Ghilino*, il *Bruſſoni*, & l'autore dell' *Academia degli Incogniti di Venetia*, aſcrivendolo concordevolmente al detto autore.

(87. a) ALCINOUS. Librum *de doctrina Platonis*, quem Commentariis illuſtravit Jac. *Carpentarius*, perperam Alcinoo tribui ſuſpicio eſt. Longam enim ſententiam ex capite ejus 10. citat Euſebius l. 11. Præp. Evang. C. 23. ſub nomine cujusdam DIDYMI, quem infra l. 15. c. 13. *Arium* prænominat. Niſi forte hic Didymus ab Alcinoo accepit. Joh. *Bona*, Card. Notit. Auctor, quam præfixit Divinæ Pſalmodiæ. *Symbola* h. e. *Diecmanniana.*

(88) Flaccius ALCUINUS Albinus Anglus, Caroli M. Præceptor. De eo ita ſcribit *Th. Raynaudus* de libris malis & bonis, loco ſuperius citato, p. 122. *Alcuino* (*ut refert Chriſtophorus* Madridius *lib. de freq. Commun. cap. 3.*) *multi doctiſſimi Viri ſuppoſuerunt librum de* Eccleſiaſticis dogmatibus, *quem* Gregorius Arimenſis *ex rubricis antiquis*, (*ut ait*) *adſcribit Divo* AUGUSTINO; *ſed liber ille neque* Auguſtini, *neque* Alcuini *eſt*, at GENNADII, qua dere vide infra in ſcriptis *Auguſtini.* De hoc auctore ſcriptisque illius variis bene multa vide apud *Sigebertum*, de Script. ill. cap. 82. *Bellarm.* ad A. D. 780. *Trithemium* de ſcript. Eccleſ. fol. 250. *Geſner.* pag. m. 196. 197. *Voſſ.* de Hiſt. Lat. lib. 2. c. 30. pag. 280. 290. ex eoque *Zeiler.* part. 2. p. 4. de Hiſtoricis Chronol. &c. *Gerhard.* Patrolog. p. 506. *Olearium* Abaci Patrum p. 17. 18. Ejusdem ſcriptum *Caroli M.* nomine, *de Imaginibus editum*, vide infra ad nomina *Caroli Magni* & Eli, PHILI. Ejusdem nomine ſcriptum editum (II) *ad Carolum Magnum*, tanquam a *Joanne* CALVINO confictum refert in præfatione ſui apparatus *Poſſevinus*, idque illo nomine confixum per indicem Romanum memorat *Th. Raynaudus* de malis & bonis libris part. 1. Erot. 10. §. 3. n. 267. p. 163. Sed an recte *Calvino* tributum hoc opus ſit a Papa, viderint alii. (Dnus a *Maſtricht* addit in margine: Vidit Clariſſ. & Doctiſſ. *Daleus* in ſcripto de imaginibus ſacris) Suſpicionem enim merito nobis hic quoque movent exempla notiſſima & recentiora alia, quæ facile nos erudiunt hac in parte de technis Curiæ Romanæ, modo affingentis opiniones certas certis ſcriptoribus, quas iidem nunquam habuere, ceu *Defenſores Janſenianorum Manium*, inter alios *Janſenio* factum publicis ſcriptis abunde probaverunt: modo auctorem alium ipſi ſcripto affingentis, in quem liberius ſævire poſſit. Cujus poſterioris facti exemplum illuſtre recenſque videre eſt, in Inclyti Scriptoris *Petri de Marca*, Archiepiſcopi, Libro *de Concordia Sacerdotii & Imperii*, ſeu *De Libertate Eccleſiæ Gallicana*, Pariſiis, 1641. in 4. & rurſus 1663. impreſſo, laudatoque ante ſæpius catholicorum plurimis atque doctiſſimis, qui per Decretum ſacræ (quemadmodum auri Sacra fames) Indicis Congregationis Romæ die 17. Novembris Anno 1664. promulgatum, confixus eſt hoc modo: *De Concordia Sacerdotii & Imperii, ſeu de libertate Eccleſiæ Gallicana liber a Stephano Baluzio impreſſus*, Pariſiis anno 1663. *perpetuam adſcriptus* Petro de Marca, *ex cujus retractatis ſcriptis, aliorumq; erroneis ſententiis operaprafati* Baluzii *editus eſt*, de quo decreto ita prudenter judicavit *Diarium Eruditorum Gallorum*,

Anno

Anno 1665. die 12. Januarii. *La Cour de Rome ayant touſiours ſes vifees, il n' eſt pas trop ſeur de s' attacher ſcrupuleuſement à ces Cenſures. C' eſt pourquoy ce Decret ne doit pas empeſcher, qu'on ne faſſe touſiours autant d' eſtime qu' on faiſoit du livre* des Libertez de l' Egliſe Gallicane, *compoſé par feu* M. de Marca; *En effet il ne contient que des Maximes tres-conſtantes, & qui peuvent paſſer pour des loix fondamentales de cette Monarchie. De meſme on n' aura pas moins bonne opinion de la ſincerité de M. Baluſe, quoy' qu' on l' accuſe dans ce Decret d' avoir fauſſement attribué ce livre à M. de Marca. Car il eſt viſible que la Congregation n' a uſé de cette addreſſe, que par ce qu' elle s' eſt imaginée qu' il ſeroit plus facile de deſcrier ſon livre, en ſubſtituant à ſa place une perſonne d' une dignité moins relevée dans l' Egliſe.* i. e. *Curia Romana, cum perpetuo ſuos habeat peculiares ſcopos, ad quos collimet: tutum ſatis haud eſt, ipſorum Cenſuris ſcrupuloſius inhærere. Quam ob rem etiam hoc ce Decretum impedire non debet, quin pretium ſiat idem impoſterum, ac olim Libro* De Libertate Eccleſiæ Gallicanæ, *compoſito à piæ memoriæ Domino* de Marca. *Et ſanè non continet ille, niſi propoſitiones certiſſimas, quæque pro Legibus hujuſce Monarchiæ fundamentalibus haberi mereantur. Similiter non minus bene ſentiemus impoſterum de ſinceritate Domini* Baluſii, *quamlibet accuſetur in hoc ipſo Decreto, quaſi falſo attribuerit librum hunc* Domino de Marca. *Etenim manifeſtum eſt, Congregationem non alio fine hac uſam eſſe dexteritate, niſi quod auſa non eſt directe invadere memoriam Magni hujuſce Archi-Epiſcopi: quodq; ſibi perſuaſit, facilius fore librum hunc ipſum infamare, ſupponendo eidem auctorem alium, cujus perſona minus excelſam in Eccleſia dignitatem obtineret.* Si taliter habet Congregatio Archi-Epiſcopos ſuos, quid non audebit erga inimicos Capitales? quos hæreticos vocat, & anathemate prout lubet feriendos ſibi ſumit? v. plura de hoc *Alcuino* ll. cc. infra ad nomen *Caroli M. Eliphili. & Calliopii.*

III. Eidem falſo hactenus ſuppoſitum librum de *S. Baptiſmate ad Carolum M.* AMALARIUM Fortunatum Trevirenſem, Alcuini diſcipulum auctorem habere *Sirmondus* docet, & ex eo *Labbeus* apud *Olearium* Abaci Patrum pag 24 IV. De *Homiliis* ejusdem cum alieni Interpolatoris opere confuſis vide C. *Barthium* Adverſarior. lib. 43. cap. 26. (a) *Poſſev.* Appar. ſacri Tom. I. p. 37. & 298.

De occaſione ſcripti vero modo memorati, quod *Alcuini* nomine extat, ad Carolum M. *de Baptiſmate*, nos admonet *Journal des Scavans* an. 1676. p. 75. ſub lit. (aa) in recenſione Analectorum veterum Mabillonii. Quibus jungi poteſt *Cave* Chartophylacis Eccleſ. pag. 149 & hiſtor. litter. 350. a. (V.) A nonnullis *Alcuino* noſtro etiam tribui ſcriptum, cui titulus: *Vita Caroli M.* monet *Voſſius*: ſed illud potius adſcribi debere EGINHARDO cenſet, *de* Hiſtoric. Latin. Lib. II. c. XXX. p. 289. 290. Cæterum VI. Alcuini perſonato nomine produſſe, primum ſulis octo capitibus, *Inſtitutiones* CALVINI, vide memorantem *Prideaux* Orat. IX. pag. 85. inſectanteni vero etiam Cornelium *Schultingum* Bibliothecæ Catholicæ contra Calvinum & Martyrem part. I. cap. 28. p. 19. (b) Ubi de Inſtitutionum Calvini editionibus agit. Sub *Alcuini nomine* latere *Calvinum* notans etiam *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 521. aliquando *Johannem Scotum* monet libi fictitium Alcuini nomen circumpoſuiſſe: uti *ſupra num.* 8. jam indicavimus. VI. *Homiliarium* quod PAULO DIACONO debeatur, etiam *Cave* Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſtic. p. 350. b. huic Alcuino ſuppoſitum, memorat verbis ſub lit. (c) a nobis excerptis. Quibus adde notas *Diecmannianas* (d) ſerius allatas: itidem & *Maſtrichtiana* (e)

(a) Barthius adverlar. lib. 43. cap. 26. *Porro Imperante Carolo M.* Alcuinus Albinus *Flaccus, homo ſuorum temporum ſine controverſia eruditiſſimus, opus nobis* ex omnibus *fere* Homiliarum ſcriptoribus *concinnatum ad tempora dedit, in quod tamen & ſuorum nonnullas Tractationes admiſit. Atq; idipſum denig; opus ab alio interpolatum eſt, quod parum hactenus animadverſum eſt. Nam conciones in eo volumine deprehenduntur, diutino, poſt Carolum M. tempore ſcriptæ. Sed compoſitione accurate inſtituta, utrumque opus ad nos perveniſſe comperimus, & Alcuini legitimum prius, & interpolatoru eum ſequentiū. Qua de re alibi. &c.*

(aa) Journal de Scav. anno 1676. pag. 75.

Entre les pieces les plus conſiderables, on trouve la lettre circulaire que Charlemagne écrivit *à tous les Archevaiques & Evesques, qui etoient dans la dependance de ſon Empire, pour les obliger de redu re par ecrit les Inſtructions qu' ils avoient coûtume de faire dans* l' adminiſtration du Baptême, *& la maniere avec laquelle ils expliquoient toutes les ceremonies qui s' y pratiquent. On executa fidelement ce que ce Prince Religieux avoit ordonné, & nous avons encore quelques uns des ouvrages, qui furent faits ſur cette matiere qui ſont venus juſqu' à nous; comme celuy de* Theodulphe Evesque d' Orleans, *qu' il compoſa par l' ordre de* Magnus Archevesque de Sens *& celuy* d' Amalarius Archevesque de Treves *que l' on attribue à* Alcuin

La Confeſſion de foy *que le P.* Chifflet *à fait imprimer ſous le nom du* même Alcuin, *a donné lieu a cet Auteur de faire une* Diſſertation ſur ce ſujet. *Ce luy qui nous a donné l' office du S. Sacrement pour toute l' année, en a tiré un tres bel endroit pour prouver la realité du corps de Jeſus-Chriſt dans l' Euchariſtie: mais il a temoigné à même temps, qu' il y avoit ſujet de douter ſi* Alcuin *eſtoit Auteur de cette Confeſſion. M.* Daillé *a pouſſé plus loin cette difficulté & dans une de ſes diſſertations il a pretendu prouver qu' Alcuin n' eſt nullement auteur de cette Confeſſion, mais quelque autre qui ecrivoit aprés* S. Anſelme. *Le P.* D. Mabillon *s' eſt principalement attaché aux argumens de M.* Daillé, *& apres y avoir repondu & examiné l' antiquité du M. dnquel celle Confeſſion a eſté tirée, qu' il prouve avoir eſté faite il y a plus de 800. ans, il*

apporte pluſieurs raiſons ores ſortes pour prouver que cette piece eſt veritablement d' Alcuin.

(b) Schultingi Biblioth. Cathol. contra Calvinum & Martyrem part. I. c. 28. p. 19.

Reprehenſio tituli ſive Epigraphes conficta ac commentitia ad decipiendum ſimplicem Lectorem excogitata editionis Argentoratenſis anni M.D XXXIX. Cap. XXVII.

Hujus editionis ementiti tituli talis eſt inſcriptio: Inſtitutio Chriſtianæ religionis, nunc vero demum ſuo titulo reſpondens, auctore Alcuino, Argentorati apud Wendelinum menſe Auguſto, anno Domini 1539. *& ad initium perfectionis, ut putet eum cum Carolo Magno loqui.* Potentiſſimo, *ait,* Illuſtriſſimoque Monarchæ, magno Francorum Regi, Principi ac Domino ſuo Alcuinus. *Illud aut maxime falſitatem harum Inſtitutionum & fraudulentum* Calvinum *Joannu Calvini redarguit, quod in prima editione proprium ſuum nomen reticuit, & ſub nomine & auctoritate* Alcuini præceptoris Caroli Magni *in vulgus ſparſit, ut & Alcuini nominis celebritas ac fama, vitæ ſanctitas & ſumma doctrina majorem his Inſtitutionibus auctoritatem conciliaret. Tametſi inverſit & immutatis literis* Alcuinus Calvinum *deſignet, tamen cum hoc ſtatim rudioribus non ſuboleat, voluit ſimplicioribus hac nominis mutatione imponere, ut cum Alcuinus tempore Caroli Magni, anno annos octingentos floruerit, videatur hic liber non primo nunc natus, ſed antiquitatis nomine ſub titulo Alcuini delitescent plurimum commendatus, aut ſaltem eò alludere voluit, ut quantam auctoritatem apud Carolum Magnum Alcuinus, (qua ſane, præſertim in rebus Eccleſiaſticis ſumma fuit) obtinuit, eandem auctoritatem hic novus & fictus Alcuinus Calvinus ſcilicet apud* Franciſcum, *Regem Galliarum ſibi comparare poſſet.*

(c) Cave Hiſtor. Litter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 350. b.

Denique Homiliarium Pauli Diaconi *in pluribus codicibus* Alcuino *male inſcribitur, & ſub illius nomine typis excuſum aliquoties prodiit: ſub ejusdem ſubinde nomine a nobis in hoc opere non raro citatum.*

(d) Notæ Diecmannianæ Marginales.

Andreas Du Chesnius *vitam* Alcuini *per annos digeſſit, & editioni operum ejus ao 1617. Paris fol. editorum præmiſit.* Alcuini *ſeu potius* Calvini commentarii in libros de Trinitate, *lego in Ind. libr. prohib. Clementis X. pag. 6. & Innocentii XI. itidem pag. 6. Pontificiis reſpondet* Prideaux *Orat. de Pſeudepigr. Operum ejus Theol. p. 398. et de Calvino convicto: ita & Claudius* Clemens *Muſei l. 2. ſect. 3. c. 3. p. 349. Denique quam* Alcuini *nomine* confeſſionem fidei *Franc.* Chifletius *edidit, ſingulari Diſſertatione poſtuma, Rotomagi in 4. edita Jo.* Dallæus Alcuini non eſſe *oſtendere conatus eſt. Ei tamen Jo.* Mabillon. *l. I. Veter. Analect. aſſeruit, v.* Journal des Scav. *A. 1676. p. 76. Et qui* Alcuino *a* Bellarm. *de Script. Eccl. aliisq; tribuitur liber de* divinis officiis, *ejus eſſe negatur ab ipſo Card.* Bona *in Notitia Auctorum, quam ſuæ Pſalmodiæ præmiſit: & ante eum a* Quercetano, *cujus verba exhibet Matth.* Larroque *dans l' Hiſtoire d' Euchariſtie P. 2. Ch. 12. p. 567. ed. Amſt. 1671. 8. Plures ex Pontificiis citat* Tentzel. *Exerc. ſelect. P. I. p. 356. Ac de* Calvini Inſtitutionibus: Alcuini *nomine ipſas* Calvini *Inſtitutiones editas eſſe, ex Reformatis ſcribit William* Jenkyn *in Expoſition of the Epiſtle of Jude, P. I. pag. 7. ed. Lond. 1652. 4.* Verba Jenkyni *hæc ſunt:* Calvin's Inſtitutions vvere printed under the name of Alcuinus. *Quod alibi legiſſe non recordor.*

(e) Maſtrichtiana Symbola.

ALCUINUS.

Putat dubitanter eum auctorem Carminis de Congreſſu Caroli & Leonis, Reineſius *de Pallat. Lat. pag. 35. quod* Bartius *adſcribit Ferio* Helperico, *cujus elogia oide, ubi locus Reineſii. Quo factum, ut* ſecundum ſacramentorum librum, Grimoldo *potius Abbati, juxta manuſcriptorum codicum fidem, quam* Alcuino *ſecundum* Micrologi *ſententiam adſcripſerim.* Jacob Pamelius, *in præfatione in primum tomum Liturgicor.*

Paſſim a Job. Dalæo *in opere de confirmatione vocatur* pſeudo-Alcuinus. *vid & lib. 2. cap. 25. pag. 239. fine. Item de jejun. & quadrageſima, aliisq; operibus.*

ALCUINUS.

Scriptor de divinis officiis, qui Alcuini nomine ſed falſo circumfertur (eſt enim auctoris, ut eruditi obſervarunt, multo recentioris) Dalæus *de cultib. Relig. lib. 5. cap. 4. pag. 591. pr. Idem cap. 25. p. 705. Blondellus libro Gallico de Euchariſtia docuit multis argumentis, id opus longe Alcuini ævo eſſe recentius; poſtea ſeculo XI. extremo ſcriptum dicit.*

Larroquanus *in adverſ. lib. I. pag. 160.* Alcuinus vel potius Larvatus auctor de divinis officiis.

Alcuinus de officiis.

Non eſt Alcuinus, *ſed ut videtur* Seculi XI. ſcriptor. *vid.* Dalæum *de cult. lat. Relig. lib. 8. cap. 5. p. 1039. med.*

Remigium Autiſiodorenſem *auctorem eſſe* libri de divinis officiis *ſub* Alcuini *nomine male editi, probat* Albertinus *de Euchariſtia, lib. tertio, p. 937. in fin. & ſeq.*

ALCUINUS.

Ejus eſſe libros ſeptem contra Felicem Orgelitanum, *non cui adſcribuntur* Paulini Aquilegienſis, *vid. apud* Raynaud. *de mal. & bon. libr. §. 243. fin.*

Apud eum legitur Carmen quod in ramis palmarum in Eccleſia concinitur, *& tribuitur vel* Theodulpho *Epiſcopo* Aurelianenſi *vel* Renaldo *Epiſcopo* Lingonenſi: *vid.* eund. §. 251.

(89) *Petrus* ALCYONIUS. Ejus *duo* prodiere *libri de Exilio*, Venet. 1522. in Genev. 1624. in 4to. quos ex opere M. Tullii *Ciceronis* de Gloria transtuliſſe, hoc abolito, indicat *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 17. quod & ante me docuerat *Colomeſius* in Κειμηλίοις literariis c. XV. pag. 31. & *König.* Bibliothecæ Veter. & Nov. p. 24. ubi allega-

legat locum ex P. *Manut.* Comm. in Cicer. Epist. ad *Atticum* l. 15. ep. 29. Repetiit *Bayle* Dictionaire Tom. I. p. 582. additis ut ubique alias aliquibus valde notatu dignis.

(90) ALDEANO *Academico:* fictitium hoc esse nomen, quo latere voluerit *Nicolaus* VILLANI, indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. & *Antibailletus* Tom. II. p. 107. At Gjov. Pietro Giacomo *Villani*, qui est personatus Pater *Vintimiglia*, in sua Visiera Alzata Hecatostes num. XXXVI. p. 50. *da Pistoja* Nicolaum Villani scribit esse, librum vero illius *Discorso Academico sopra la Poesia Giocosa in proposito della Pedantesca.* Adde *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia I. p. 33. unde (a) excerpta. Ubi citatus ex P. Vintimiglia Bibliotheca Aprosiana locus nihil, quod huc pertineat habet. Idem confirmat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 521. ut & *Acta Eruditorum Lipsi.* Anni 1682. p. 11. in Anatomes Animalium Blalianæ recensione, cujus primæ parti aliqua ex memorato Aldes tractatulo inserta observant.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia I. p. 33.

Cantici di Fidenzio *4' quali con l' auxilio del prelo si sono aggiunti altri cantici e Ritbmi di molti celeberrimi Ludimagistri, e Professori della prisca faucllà. Vicenza, per Giorgio Greco in 12. Furno piu voltè stampati in Firenze. Perche corre una strana voce circa l' autor vero: Veggosi* Niccola Villani *à 85. del suo discorso della Poesia giocasa stampato sotto nome dell* Accademico Aldeano, *e' l P.* Angelico Aprosio *Ventimiglia à 630. della prima parte della* Bibliotheca Aprosiana.

(91.) ALDES *Dissertatio Epistolica contra Guilielmum Harvæum* Amstelodami 1666. in 12. pauciſſimis foliis constans prodiit, auctore, (ut habet inscriptio Epistolæ,) Theodoro ALDES Anglo, *ad Amicum Batavum* scripta, quædam in anatomicis ab *Harvæo* minus accuratè observata, melius exponens, causasque errorum Harvæanorum indicans. Eam esse *Matthæi* SLADI, Medici Amstelodami, ni fallor adhuc degentis, ex nominis similitudine, aliisque nonnullis argumentis, collegisse se satis probabiliter indicavit *Amicus quidam*, & ipse Medicorum haudquaquam infimus.

Addit hic Symbola Mastrichtiana Theod. Aldes *personatus scripsit* dissertationem Epistolicam *contra* Guilielmum Harvæum, *tribus observationibus anatomicis in vitulis & vaccino utero factis, quæ auctior postea edita. Dein Anno 1668.* observationes in ovis institutas. *Est* Matthæus Sladus, *Medicus Amstelodamensis, vid. le* Clerc & Manguetti *Bibliothecam anatomicam, ubi hi tractatus* Sladoni *adscribuntur.*

Dedit idem sub nomine Aldis Sciagraphiam nutritionis pulli in ovo, fœtus vaccini in utero & fœtus humani in utero suo, *ib.* & de urina.

(92) *Vittorio* ALDIBERTI: de hoc autore *Villani Visiera Alzata* Hecatostes num. XCIX. p. 90. sequentia (a) affert: quæ declarare cum nequeam nescius nominis illius, cui dedicatus est liber ille Marchionis, ulteriori aliorum indagini hunc *semidetectum* hic relinquo. Verba sic habent.

XCIX. Compendio Istorico della Nobilisſ. Antichità di Casa *CEVOLI del Conte VITTORIO ALDIBERTI. In Fir. nella st. di S. A. S. M. DC. LXXI. 12.*

Mi si dice essere l' Autore finto, sospettandosi essere opera dello stesso Marchese à cui è dedicata. *Nè l' affermo, nè lo nego, rimettendomi a chi sia miglior segugio. Non posso però tacere d' essermi maravigliato, che in Firenze dal revisore per gl' interessi politici si sia permesso un libro in cui al maggior segno viene oltraggiato l' all' hora Eminentissimo Cardinal* Crescentio.

(93) CINTHIO ALDIMACHIO: Personatum esse nomen indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. sub quo lateat *Franciscus* MAIDALCHINI. Quod & confirmat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XLI. p. 53. ubi aliqua sub ficto hoc nomine edita scripta memorantur, ut ex eis, quæ hinc sub lit. (a) excerpsimus, ad oculum patebit.

(a) Villani Visiera alzata num.

XLI. Francesco MAIDALCHINI. da Viterbo dell'Ordine de Predicatori, Figliuolo del Marchese Fratello di D. Olimpia, *Soggetto di vaglia, à cui morte invidiò la Porpora, perche in sua vece ne fusse ornato il Fratello, stampò in Venetia diversi Opuscoli sotto il proprio, che sono un* Panegirico *in lode di quella Republica*, e Discorso sopra l' Auuento *del Signore: ed altri sotto quello del Conte* Cinthio Aldimachio. *A me sonniene sol di questo.*

Filimanto Prencipe di Cipro *T. C. di* Cinthio Aldimachio *Accademico Eteroclito, tradotto nella lingua Italiana da Acadio Berlinzi da Citta di Castello. In Braciano per Andrea Fei M. DC. XXXVIII. 12.*

(94) *Tobias* ALDINUS Cœsenas, Botanicus Pontificius. Ejus extat *Hortus Farnesianus:* sive *exactissima descriptio variorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farnesiano:* Romæ typis Jacobi Mascal. anno. 1625. in folio. Quem magnam partem deberi *Petro* CASTELLO, Medico Messanensi, docent verba *Bartholini*, a nobis sub lit. (a) ex ejus dissertatione H. de legendis libris p. 45. excerpta. Quibus adde: *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 521. Fuit hic auctor Professor primo Romæ publicus: Deinde vero Professor Medicinæ Theoreticæ primarius Messanæ. Uti apparet ex libro Italico *de Theriaca* edito à Joh. Domenico Corduluccio Pharmacopola Messanensi, Messinæ 1637. in 4. qui pag. 1. hæc habet: *Massimo confidato nel valore & benignità del dottor* Petro

Caſtelli Rom : *fatto noſtro nobile Meſſineſe Lettore ordinario della prima cathedra di Medicina Theorica, e già in Roma Lettore de Simplici e coſe naturali, nella cognitione de quali tra ſempliciſti de noſtri tempi tiene il primo luogo, come teſtimonio ne fà il dotto libro de Semplici piu rari dell'* Horto Farneſiano , *ſotto nome altrui divolgato, ove ſi leggono materie da Sempliciſta Philoſopho. Ultimamente hà in queſta noſtra città dato alle ſtampe, l'* Annotationi ſopra l' Antidotario Romano, *opera in vero degna d'un tanto nome che ſi come Roma è la Regina delle Città coſi queſto erudito Antidotario ſi deve ſtimare il Rè delli Antidotarii.*

(a) Bartholini de legendis libris Diſſert. II. pag. 45.

Tobiæ Aldini Botanici *Pontificii* Hortus Farneſianus, *qui* Petri Caſtelli *opera concinnatus fertur (nec etiam id ipſe* Caſtellus , *quem Meſſana in Sicilia conveni , diffitebatur , tacitèque in Prafatione operit indicavit) autorem cujus nomen gerit, facile prodit , in re herbaria verſatiſſimum , licet ad formam concinnandam & illuſtrandum textum opera amici Caſtelli uſus ſit.*

(95.) *Ludovicus* ALECTORIUS , à quibusdam creditur eſſe *Theodorus de* BEZA, ut indicium nobis facit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 521. addit tamen ſe dubitare.

(96.) Chriſtianus ALEMANNUS, quod ſit fictitium nomen, æque ac *Regius Seleucus* & *Chriſt. Thraſibulus*, occultans unum *Baſilium* MONNERUM, indicat *Limnæus* Jurispublici l. I. c. 11. §. 72. non addens, quidnam librorum ſub hiſce nominibus prodierit. *Baſilii Monneri* nomine extant *de Matrimonio , deque Clandeſtinis Conjugiis* Tractatus. Francof. 1561. & Jenæ 1603. utrobique in 4to excuſi, nec non *Orationes* Francof. 1560. 4to. De fictis vero nominibus tribus cunctis omnes mei Bibliothecarii muti ſunt. Adi tamen *Thomaſium* Epiſt. I. de Certamine Interimiſtico, ubi *Melanchthonis* Epiſtolarum lib. 2. p. 20. citat. Præterea Joh. Chriſtoph. *Beemannus* memorat, in Catalogo Bibliothecæ Francofurtanæ p. 11. prodiiſſe ſub Chriſtiani Alemanni Nomine Baſileæ 1547. in 4to. Gedancken vom Kriege Anno 1546. und 1547. in Meiſſen und Sachſen geführt.' At *Symbola Jacobi Thomaſii* Anni 1674. d. 14. May. Lipſia miſſa non poteſt non (a) verbotenus *hic adſcribi. Uti nec Diecmanniana, qua ſic habet : Baſilius Monnerus* ſub *Regii Selini* nomine Tract. ſcripſit von der Defenſion und Gegen-Wehr / ob man ſich wieder der Obrigkeit unrechte Gewalt wehren möge? Quem librum cum pluribus aliis anonymis *Horſtederus* Parti Secundæ libri ſecundi von Rechtmäſſigkeit/Anfang / Fort- und Ausgang des teutſchen Krieges inſcruit.

(a) Symbola Jacobi Thomaſii Epiſtolica 1674. d. 14. May.

In Pſeudonymis *pag. 140. mones de* Baſilio Monnero *ſub* Chriſtiani Alemanni , Regii Selini (*ſic enim legendum,*) *&* Chriſtoph. Thraſybuli *nominibus ſuum occultante. Quibus in ſcriptis hoc fecerit , nec* Limnæus *prodit , nec ego definire accurate poſſum. Certum tamen habeo, unum alterumve ex iſtis nominibus uſurpaſſe* Monnerum *in cauſa certaminis Interimiſtici & Adiaphoriſtici, in qua ſtetit ipſe à partibus* Flacii adverſus Melanchthonem. *Ita ſentire me faciunt , qua* Philippus *ipſe* Melanchthon *ad* Matthæſium *ſcribit (*libell. Epiſt. II p. 70.*) dum ſcripta Regii Selini Sycophantica vocat, ipſum* Empæctam *quibus addit*: Tempore belli Regius erat Selinus, nunc eſt Chriſtian Aleman. Auctor eſt Baſilius Monnerus. *E quibus lucem ſimul accendes his verbis, qua leguntur in ſcripto Scholaſticorum Witebergenſium ad criminationes Flacii Ao. 1558. edito bt. H. pag. 4.* Tuus vero ille *Baſiliſcus*, (*alludunt ad prænomen* Baſilii,) qui ceu Proteus aliquis & Vertumnûs nomina ex occaſionibus mutat , & alias *Regii Selini*, alias *Chriſtophori Traſybuli* , alias *Chriſtiani Alemani* nomine velut hiſtrio in ſcenam perſonatus prodit. *Hinc & illa pertinent iterum* Philippi *Anno 1557. è Conventu Wormacienſi ſcribentis ad* Camerarium (p. 725. epiſt. ejus ad Camerar.) Congruere ſententias & voluntates omnium intelligo παλὴν τῶν Μεθωναίων (Weimarienſes *intelligi diſces è* Peuceri *tractatu Hiſtorico de Phil. Melanch. ſententia pag. 91. &* Dreſſero *Part. I. Iſag. Hiſtor. pag.* 80.) diſcurrit at Furcaïs, qui ſe recte nominat Θερσίβολοι , & petit audire ſuorum προβουλίνματα. *Hinc & illud Camerarii in vita Philipp. Melanch eundem Conventum deſcribentis p. m 366. Erat additus Theologis iſtis quidam ex ſcriba Ludimagiſter , ex Ludimagiſtro ſalinus Jurisconſultus , tanquam veterator velemiſſarius. quem animadverſum eſt & loquendo & ſcribendo quaſi ſtabello ſeditionis Flacianas conſpirationes ventilare atque ſuper conflare, & furia inſtar volitantem ubique odia atque diſcordias excitare.*

ALESSIO v. *Abbatutis.*

(97.) *Theophilus* ALETHEUS : Hujus perſonato nomine prodiit Amſtelodami primum *Polygamia triumphatrix* i. e. *diſcurſus Politicus de Polygamia.* Qui liber recuſus eſt anno 1682. Londini Scanorum , adjectæque ei notæ *Athanaſii Vincentii* , ut indicant *Nouvelles de la Republiq, des Lettres, du moit* d' Avril 1685. p. 359. ubi adjectam videbis & ipſius tractatus, & notarum ei additarum epicriſin. Subjungitur deinde p. 358. Epiſtola *D. Maſii ad Alixium* , unde colligere licet verum Auctoris de Polygamia libri nomen eſſe *Johannem* LYSERUM, cujus genus, vita, & mors ibidem prolixe explicantur. Quemque aſſerunt etiam *Bailletus* , in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 521. & ex *Heiſigii* amici epiſtola , *Symbola Normanniana.* Liber ipſe famoſiſſimus eſt & ſæpius recuſus atque refutatus à quam plurimis partim etiam Pſeudonymis. De quibus ſuo loco. Germanice qvoque prodiit titulo das Königliche Marck aller Landen v. Joh. *Brunsmann.* Nupt. prohibit. c. 1, pag. 2. & ſeqq. Editio mea eſt in 12. hac inſcriptione *Diſcurſus Politicus de Polygamia, Auctore* Theophilo Alethæo (*Salomon. Eme veritatem nec vende illam. Johannes.* Si male locutus ſum proba, ſi vero bene, quare verberas me) Friburgi, Apud Henricum Cunrath. 1674. pp. 96. v. infra Vincentius ATHANASIUS, & Daphnæus ARCUARIUS.

(97. a)

(97. α) *Christianus* ALETHINUS Est *Jodocus* à LODENSTEIN. Scripsit personatus sub hoc nomine Belgice *Een e' Saemen-spraek tusschen de formulieren van gebeden en onderrichtingen door* Jacobus à Lodenstein, onder de naem van *Christianus Alethinus* 1675. 8. vide indicem operum Jacobi *Koltmanni* post Commentarios Durhammi, in Canticum Canticor. belgice ab eo versos, qui hoc opusculum edidit. Symbola est *Mastrichtiana*.

(97. β) *Christianus* ALETHOCRITUS personatus dedit STRICTURAS IN NOTAS VOGELSANGII AD PAPAM ULTRAJECTINUM Ludovici *Molinæi* Londini 1670. in 4to qui non alius esse potest, quam *Ludovicus* MOLINÆUS, qui personatus sub nomine *Lubomei Colvini* dedit *Papam Ultrajectinum*, quem vult esse Gisbertum *Voetium* in Politica Ecclesiastica. *Symbola* iterum est *Mastrichtiana*.

(98.) ALETHOPHANES: Fictum esse nomen hoc, assumptumque à *Francisco* BLONDELLO, Medico qvodam Parisiensi, docet *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguisez pag. 521.

(99.) ALETHOPHILUS: Ejus nomen præfixum habet epistola quædam, impressa Jenæ 1678. in 4to, sub titulo (1) Eilfertig Send-Schreiben an Theophilum, daß die neulich von den Erffurtischen Jesuiten ausgegebene Zerstörung des Päbstischen Rind-Bettes / von Wort zu Wort aus dem alten Jesuiten Scherer ausgeschrieben sey. Hanc autem epistolam agnoscere Autorem D. *Johannem Friedericum* MAYERUM tunc Professorem Wittebergensem, nunc Consiliarium Regium Svecicum &c. docet Symbola *Mullero-Flensburgiana*, simulque addit, eam recusam esse additamque Ejusdem D. *Mayeri* Krieg des Herrn vor die Evangelische Kirche. Witteberg. 1685 in 4to.

(100.) ALETHOPHILUS CHARITOPOLITANUS: *Jean*-COURTOT. Uti monet *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguisez pag. 521.

ALETOPHILUS v. *Christianus*.

(101.) ALETHOPHILUS *Curiosus*: Fictum hoc nomen est, sub qvo prodiit Cosmopoli in 12. 1687. *Tractatus Politico-Historicus de Moribus, ritibus ac Ceremoniis, in Aulis Regum & Principum, Legationibus, Congressibus & Conventibus Magnatum usitatis &c.*

Quem fœtum esse Celeberrimi Professoris Altorfini WAGENSEILII, persvasere multi plures, qui ex nostris Altorfii studiis per aliquot annos operam dedere v. n. 1391. de *directorio Aulico* eidem attributo dicta in *Anon.*

(102.) Sebastiani ALETHOPHILI *Epistola*, inter adjunctas alias *Experimentis Anatomicis Joannis Pecqueti*, Paris. 1654. in 4to editis pag. 164. legitur. Eam esse Domini de SORBIERE, cujus *Epistolas Gallicas* varia doctrina refertas, Parisiis 1660. in 4to editas, aliaque non nulla habemus, ex relatione Domini *Jacobi Menckii*, de quo vide infra, ad nomen *Tilebomeni*, margini exemplaris sui adnotavit laudatus aliquoties mihi, laudandusque iterum Civis & Amicus meus Dom. *Martinus Fogelius* Ph. & Med. D.

Vide etiam *Bailletum* in Caralogo des Autheurs deguisez p. 521. & *l' Histoire des Ouvrages des sçavans* du fevrier 1692. p. 275. unde ea, quæ sub lit (a) conspiciuntur, excerpsimus. Quibus addenda etiam sunt illa, quæ sub litera (b) suppeditat *Sorberianis* præfixa vita de Mr. Sorbiere.

(a) Histoire des Ouvr. des Sçav. *Fevr. 1692. pag. 275. C'est* Mr. de Sorbiere, *qui avoit fait sous le nom de* Sebastianus Aletophilus *la lettre latine contre Riolan sur les veines lactées, qui se trouve inserée dans le livre des Observations anatomiques de Pecquet.*

(b) Sorberiana dans la Vie de Mr. Sorbiere. *Il revint encore à Paris où il fit imprimer une autre* Lettre Latine contre Mr. Riolan *sur l' opinion des Veines Lactées que* Gaspard Asellius de Cremone, *& celebre Anatomiste de Pavie avoient découvertes. Elle se trouve inserée dans le livre des* Observations Anatomiques *de Mr.* Pecquet *à qui elle est addressée. J'avance cela sur la foi de ceux qui m'ont assuré, que* Sorbiere *est ce* Sebastianus Aletophilus, *sous le nom du quel cette lettre fut publiée, de même que celle, qui en l' année 1657. c'est à dire deux où 3. ans après fut addressée* ad Lignerium de vitanda inscribendo acerbitate.

(103.) ALETHOPHILUS VON SELENEN nomen præfixum scripto, quod prodiit 1682. cum titulo: Hochgräffliche Stammbaums-Betrachtung. Ejus verus Auctor est D. Caspar SAGITTARIUS, uti patet ex Catalogo Scriptorum ejus, qui editus est an. 1694. in 12. p. 7. Confirmante *Symbola Junckeriana*, v. von *Selenen*.

(104.) ALEXANDER APHRODISIENSIS. Hujus nomine vulgata *Problemata* Auctorem habuisse ALEXANDRUM TRALLIANUM, & non Aphrodisiensem, multæ sunt rationes, qvæ persvadere possunt, uti vult Hieronymus *Mercurialis* lib. I. variarum Lectionum c. 2. & 10. Idem scribit Petrus *Victorius* l. 25. Variarum Lectionum cap. 22. Interpres librorum *de Rebus superis*, sive Paraphrastes, qui nunc vulgo Alexander Aphrodisiensis fuisse putatur. Falso! ut multis conjecturis intelligere licet. Mox *Pseudo Alexandrum* vocat. Hæc suppeditavit nobis *Symbola Rauschiana*. Cui addit *Normanniana*: Alexandri Aphrodisiensis *de figuris sensus & dictionis* G. ap. Aldum 1520. fol. NUMENII ALEXANDRI, ut putat Ravius ad Gesnerum.

ALEXANDER v. *Carriero.*

ALEXANDRINUS v. *Cyrillus.*

(105. 106.) ALEXANDER DE HALES ſeu HALENSIS vel ALENSIS, aut GALENSIS. Communi nomine ſolitus appellari Doctor irrefragabilis : v. *Königius* Bibliotheca Vet & Nov. pag. 25. b. Ei à nonnullis etiam cognumen attribui CARPENTER ſeu FABRICIUM, docet Thomas *Hyde* Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 18. b. Vitam ejus & ſcripta prolixe recenſet *Pitſeus* de illuſtribus Angliæ Scriptoribus Tom. I. pag. 315. inter qvæ recenſentur eriam bini *Commentarii, I. in Pſalmos.* II. *in Metaphyſicam Ariſtotelis.* Hunc *Olearius* Abaci Patrol. pag. 18. ALEXANDRI AB ALEXANDRO Minoriræ adjudicat auctoribus nominatis ſub lit. (a) Commentarios in Pſalmos HUGONI DE S. CARO tributos *Cave* Chartophylacis Eccleſiaſt. pag. 243. monet: idque repetit Hiſtor. Litterar. pag. 495. b. & ſequentibus paginis 496. a. ita pergit (III.) *Deſtructorium vitiorum*, qvod prodiit Nurembergæ, 1496. fol. & Venet. 1582. Alexandro Alenſi conſtanti Codicum MSS. fide malunt abjudicare nonnulli; eo qvod in fine editionis Nurembergenſis legatur, Opus iſtud compoſitū fuiſſe à quodam FABRI LIGNARII FILIO, qui ob humilitatem nomen ſuum latere voluit : remittens nos ad Anno 1429. quem locum ex pag. 71. a. exhibemus (b) verbotenus à *Whartoni* appendice.

(a) Olearius Abac. Patrolog. *pag. 18. Comment. in Pſalmos*, (*quem alii* Hugoni de S. Caro *tribuunt*,) *Venetiis 1540. Comment. in metaphyſicam Ariſt. (quem alii malunt* Alexandro ab Alexandro, *Minorita, juxta* Willotum *ann. 1230. claruiſſe, adjudicare, & merito, judice* Labbeo, *append. Tom. I. p. 686.) Venetiis, 1572.*

(b) Wharton in appendice ad Cavei Hiſtoriam Litterariam Scriptorum Eccleſiaſt. pag. 71.

Alexander Carpentarius, *natione Anglus claruit anno 1429. quo* Deſtructorium vitiorum *condere incepit. Iſti enim debetur opus illud; quod Venetiis 1582. 4to. Norimberga 1496. & alibi ſæpius, ſine Authoris cognomine*, Alexandro Anglo *inſcriptum, prodiit. Sit enim ad calcem codicis MS. in Bibliotheca Polonienſi Oxon. notatum legitur.* Auferent auguſtias tenebrarum. cujusdam fabri lignarii filius hæc notabilia ſupra dicta ex SS. Doctorum ſententiis & S. Scripturæ documentis collegit; & ad honorem DEI ſcribere ac Eccleſiæ utilitatem decrevit, &c. *Codex vero in fronte* Alexandri noſtri *nomen fere. Hæc αὐτόπτης Cl.* Uſſerius *in* Bibliotheca ſua Theologica MS. *prodit. Porro* Deſtructorium *illud habetur etiam MS. ſub* Alexandri noſtri *nomine in Bibliotheca S. Petri. Cantab. cod. 115.*

ALEXANDER v. *Maffæus.*

(107.) ALEXANDER NECKAM : Hujus nomine recenſet Thomas *Hyde* in Caralogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 19. a. *doctrinale Grammatices metricæ* cum explanatione Lud. de *Gnaſchis.* Sed illud deberi ALEXANDRO GRAMMATICO DOLENSI, quem Hyde l. c. confundit cum Alexandro Neckam, oſtendunt *König.* Bibliotheca vet. & Nov. 26. b. & *Bibliotheca Geſnero-Friſiana* pag. 29. a. & 27. b. quæ tertium adhuc addit, Alexandrum Neqvam. Sed hunc eundem eſſe, qui *Alexander Netkam Anglus*, colligere licet ex verbis *Pitſei* de illuſtribus Angliæ ſcriptoribus pag. 298. nobis ſub lit. (a) allegatis. Nec in Catalogo, *librorum* Neckami, quem *Pitſeus* l. c. nectit, ulla memorati *doctrinalis puerorum mentio* fit.

(a) Pitſeus de illuſtribus Angliæ Scriptoribus p. 298.

Jucundum quid de homine aliquando legi, quod hic referri operæ precium judicavi. In ætatis flore conſtitutus, etiam litteris non mediocriter inſtructus, ad ordinem S. Benedicti aſpiravit, ſummque deſiderium Abbati S. Albani jam non ſemel intimaverat : Abbate autem (ut Alexandro videbatur) *nimis longas moras faciente impatiens tam diuturna dilationis* Alexander, *tandem ad Abbatem ſcripſit in hunc modum.* Si vis, veniam. Sin autem, in autem. *Quibus verbis breviſſimis, finali lectionum omnium concluſione intimata voluit Abbati ſignificare, ſe libenter poſt longam expectationem, velle brevem & finalem petitionis ſuæ reſponſionem. Abbas itaque breviter & acute reſpondit ſic :* Si bonus es venias; ſi nequam, nequaquam. *Quod reſponſum, non ſolum ut acutum, ſed etiam ut alluſionem ad ſuum nomen nimis acerbam, in malam partem acceptam* Neckam, *patriam* Verolamium *reliquit, ab ordine S. Benedicti animum avertit, in* Devoniam *ſe contulit*, Exoniam *petiit, & ibi in celebri cœnobio Canonicorum regularium S. Auguſtini habitum ſuſcepit, ubi anno Domini 1215. à ſuis Abbas electus, reliquos vitæ dies exegit ; niſi qvod in itinere conſtitutus alibi obierit.*

(108.) ALEXANDRI III. Papæ nomine, egregiam *ad Iconii Soldanum parancſin* prodire voluit BLESENSIS, verba ſunt *Theoph. Raynandi* de mal. & bon. libr. part. 1. erot. 10. §. 1. pag. 120. Eadem re ad A. C. 1177. *Bellarminus* ita commentatur p. m. 239. poſtquam ſcripta *Petri* BLESENSIS enumeravit. *Inſtructio fidei ad Soldanum, invenitur etiam apud Matthæum Pariſienſem ad ann. Dom. 1169. ſub nomine* Alexandri tertii *Pontificis, Pontifex enim eam direxit nomine ſuo, quamvis à* Petro Bleſenſi *conſcriptam.* Adde ejusdem præfationem circa ſ. Plura de ſcriptis illius, vide apud *Geſner.* p. m. 554. *Poſſevin.* in Apparatu, Tom. I. p. 38. & Tom. 3. p. 41. *Gerhardum* p. 585. *Olearium* p. 367. ibique citatos.

Nil hac de re habet Ludovicus *à Carolo* Bibliothecæ Pontificiæ pag. 8. nec in præfat. pag. 28. Tacet etiam plane *Sixti* Senenſis Bibliotheca ſancta. Vitam Alexandri Tertii Pontificis resque geſtas breviter qui recenſet *Cave* Hiſtor. Litterar. Scriptorum Eccleſiaſtic. p. 470. b. 471. a. prolixius Hiſt. Litt. pag. 470. 471. Sed nihil uſquam de hisce libris ejus Pſeudonymis. Addit hic *Symbola Maſſrichtiana*:

De

De tribus epiſtolis ei *afflictis à* Peccatore Mercatore, *ſeu* Pſeudo-Iſidoro, *præter alios Criticos Scriptorum Eccleſiaſt.* Bell. Baron. Cocum, Rivetum, du Pin, Nat. Alexand. Gerh. *&c. vid. Clariſſ.* Blondellum *in Pſeudo-Iſidoro & Turriano Papulante ad has & alias ſpurias Primorum Epiſcoporum Romanorum Epiſtolas decretal. &* Gerh. von Maſtricht *in hiſtor. juris Eccleſiaſtici à num. 220. ad 233. ſeu à pag. 232. usque ad pag. 268.*

ALEXANDER PATRITIUS v. infra.

(109.) ALEXANDRI Severi nomine, *de B. V. Mariæ Annunciatione Carmen*, Veronæ 1613. in 4to editum laudat inter ſcripta *Hieronymi* TORTOLETTI Veronenſis, *Leo Allatius* pag. 133. Apum Urbanarum.

ALEXANDRINUS v. *Ammonius.*

ALEXANDRINUS v. *Clemens.*

ALEXANDRINUS v. *Hero.*

ALEXIUS v. *Philo Romæus.*

(110.) ALEXII à Maſſalla *Diatriba, de Mutui alienatione contra Cyprianum* in 8vo 1640. Leidæ edita, opponitur *Joh. Jacobi Wiſſembacchii* J.U.D. & Profeſſoris Franeckerani primarii *Confutationi Diatribæ Salmaſianæ, de Mutuo* (corrigit hoc margo *Maſtrichtianus* ita, *non, ſed Cypriani Regneri ab Oſtergo ſcripto:*) ibidem excuſæ, habetque auctorem *Claudium* SALMASIUM, ut ex ipſo patet opere, plurimique ſcriptores alii teſtantur, v. gr. *Clementius Zirizæus* in Catalogo operum, ipſius Vitæ ac Epiſtolis juncto. *Lorenzo Graſſi* in Italicis Elogiis Litteratorum part. 2. pag. 209. Vide quæ de eodem ſupra diximus cap. 3. pr. adde *Scaven.* num. 97.

Adde *Barcholinum* de legendis libris diſſertat. II. pag. 39. *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques p. 50. & Thomam *Hyde* in Catalog. Bibliothecæ Bodlejanæ p. 438. a. Nec ipſe Salmaſius diffeſſus eſt; ut patet ex diſquiſitionis de Mutuo p. 2. ejusdemque Elencho *in fine* p. 307. conf. Theſ. 278. Occaſionem mutationi nominis dedit Patria Auctoris Salmaſia, quæ pagus eſt in Burgundiæ Ballivatu ſ. Prætectura & vulgo vocatur *Auxois*, cujus Metropolis Autiſſiodorum, vulgo *Auxerre*, à quo gens Salmaſia nobiliſſima originem ducit: monente hoc ipſum *Symbola Rauſchiana* ex Claud. *Sarravii* epiſt. ad Frider. Gronovium Non. May. 1640. Adde *Sorberiana* p. 199. & pag. 203. & *notam Diemannianam marginalem* quæ tardius allata talis eſt: Si adverſarium ſuum falſe *Salmaſius Cyprianum, ex alluſione κατ' ἐξοχὴν*, Stercus, *vocavit* (quo de adi Caſaubon. *Animadverſ. ad Suetonium* p. 381.) *emendandus erit error Anton.* Clementii, *qui hunc librum recenſens in Prolegom. Epiſt. Salm. de ejus laudibus vita & ſcriptis, his pag. 56. & 65.* Cyprianus *ſcripſit.*

(111.) ALHAZENUS. Ejus nomine citantur duo ſcripta à *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 20. a. (1) *Optica Theſaurus* Lat. cum Commentario F. Riſneri. Baſ. 1572. (II) *de Crepuſculis, & Nubium adſcenſionibus.* ibid. & Olyſſipone 1542. in IV. Verum horum operum Auctorem eſſe AVICENNAM, aſſerit *Symbola Normanniana*, ex Ravianis ad Gesnerum MStis.

ALIGHERIUS v. *Dantes.*

(112.) ALIPIUS. Ejus credit eſſe *Gothofredus Veterem Orbis deſcriptionem Græci ſcriptoris* ſub Conſtantio & Conſtante Impp., quam edidit cum duplici verſione notisque adjectis Genev. 1620. in 4to ut refert Paulus *Vindingius* Epiſtola quæ Deckherro de ſcriptis Adespotis adjuncta eſt, p. 362. Ubi Ipſius Gothofredi verba adducit, quæ ſubjungimus lit. (a) juna cum Vindingianis, quibus verum Auctorem ipſum PTOLOMÆUM declarat.

(a) Pauli Vindingii Epiſtola de ſcriptis Adeſpotis. p. 363.

Vetus Orbis deſcriptio *græci Scriptoris, ſub Conſtantio & Conſtante Imp. cum duplici Verſione & notis* Jac. Gothofredi, *Genevæ 1620. in 4to; Authorem meruit* Alipium *de quo in præfac. ita Gothfr* Geographia hæc non eſt niſi alicujus operis hiſtorici *excerptum* & Ecloga. Auctor videtur Alipius quidam, de cujus Geographia *Julianus* Epiſt. XXX. qui Antiochenus erat, teſte Ammiano lib. XXII. at aliter quibusdam videtur, quod cum ille vicarius Britanniarum fuerit, de Britannia ut ſibi ignota loquitur, cum tamen potuit ſcribere Geographia & jam antem præfecturam ſuam. Auctorem religione paganum fuiſſe ubique conſtat &c.

Eundem eſſe Ptolomæum *qui* Geographiam & Almageſtum *conſignavit, à Joh. Bapt.* Ricciolo *probatum eſt Lib. VII. cap. X. quicquid contrarietur* Barocius *Lib. III. Ipſe quippe in Almageſti lib. II. ult. pollicetur ſe opus Geographicum conſtructurum & locorum longitudines computaturum à* Meridiano, *qui tranſit per* Alexandriam, *quod etiam in Geographia ſua executum eſt.*

(113.) ALITOPHILUS, *Veritatis Lacrumæ*, ſive *Euphormionis Luſinini continuatio* junc-ta *Joannis Barclaji* Satyrico, tanquam ejus-dem pars V. cum in aliis editionibus, tum in Amſtelodamenſi ao. 1664. in 12. publicata, quod ſit *Claudii Barthelemai* MORISOTI Divionenſis, cujus ad Ludovicum XIII. opus doctiſſimum habemus, titulo *Orbis Maritimi ſeu rerum mari & litoribus geſtarum Generalem Hiſtoriam, in qua Inventiones navium, partes, armamenta, Hiſtoriam Claſſium &c.* refert impreſſam, Divione 1643. in fol. Item *Vitam Henrici* IV. Genev. 1629. in 12. *Chriſtophori Forſtneri* teſtimonio docet D. *Geiſlerus* dec 4. n. 7.

Extat hoc *Forſtneri* Teſtimonium in ejus epiſtol. p. 131 qvam citat quoque Joan. *Deckher.* de ſcriptis adeſpotis p. 249. qui ſimul notat male ibi auctorem vocari *Moriſetum*; verum enim nomen

nomen esse *Moriloti*, ut monstrant verba ejus clara. Quæ confirmantur a *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526. cum appellante Claude Barthelemi *Moriset*. Adde Thomam *Hyde* in Catalogo Bibljothecæ Bodlejanæ pag. 20. a. & 64. b.

Aliam hujus Tituli Satyram, vide infra in *Escarbotus & Philalethes*.

(114) ALLANCEE, le Seigneur DE ALAIN CHARTIER. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526.

(114. a) ALLENS v. ALANUS supra.

(115) ALLISUS, PHOEBUS: Joseph BALLI, in *Bailleti* Catalogo des Auteurs deguisez p. 526.

ALMACHANUS v. *Beraquem*.

(116) ALMANSOR. Illud nomen præfixum habent duo scripta, alterum (1) *de cunctis infirmitatibus humani corporis*: alterum (2) quod continet *Astrologicas Propositiones* 150. Saracenorum Regi inscriptas & dedicatas, recensente ea Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 21. a.

Ubi innuit *priorem librum esse nonam partem* libri RASIS propterea sic appellatam, quod Almansuri Ibu ishac ibn Ismael Ibu Ahmed; Dno seu Principi Chorasaniæ, dedicata fuerit, ac inde judicat, posterioris eandem rationem esse, quæ prioris. Reliqua memorati Arabis Abubetri Rasis scripta edita latine Basileæ apud Henricum Petri 1544. in fol. exhibet Merclin in Lindenio Renovato p. 4.

(117) ALOPECIUS DESIDERIUS. Fictum nomen est *Gerardi* VOSSII, indicante *Bailleto* Catalogo des Auteurs deguisez pag. 526. Cui suffragatur *Colomesius* dans ses Melanges Historiques p. 65. Verba ejus sub lit. (a) conspiciuntur. Unde illum Tungrensem, & propinquum Celeberrimi Gerhardi Joh. Vossii, apud cujus se fuisse memorat filium Isaacum nempe, intelligas.

(a) Colomesius Melanges Historiques, pag. 65.

Gérard Vossius *Père de M. Vossius chez qui j'estois en Hollande*, & Gérard Vossius de Tungren, *qui a donné au public les* Ouvrages de quelques Péres de l'Eglise, *estoient proches parens. Leur nom est* Vos, *qui en Flamand signifie la mesme chose que* Fuchs *en Alleman, c'est à dire* Renard. *Aussi estoyent-ils parens de* Leonard Fuchsius, *savant Medecin & Botaniste, qui mourut à Tubinge l'an 1566. Lors que* Gerard Vossius Pere de M. Vosius *écrivoit certaines Lettres, ou il ne vouloit pas que son nom parust, au lieu de* Vosius, *il signoit* Alopekios; *Comme je le puis justifier par une que je garde écrite à un Théologien de Bréme, nommé* Matthias Martinius.

(118) ALOPECIUS JOANNES Larva JOHANNIS VOSSII fuit, ut judicium nobis facit Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526. cui adde pag. 330. ubi hanc nominis mutationem inter eas refert, quæ ad tempus certo cuidam operi (non personæ aut familiis) præfiguntur.

(119) FABRICIO ALODNARIM: Personatum nomen est *Antonii* MIRANDULANI: ut ostendunt præter Auteurs deguisez Bailleti p. 526. quæ lit. (a) excerpta suppeditat *Labisiera Alzata*, Hecatostes Num. XII. p. 32.

XII. ANTONIO MIRANDOLA de Canonici Regolari di S. Saluadore Bolognese di cui s'hanno alcune opere alle Stampe, e molte ne lasciò MSS. che si conseruano nella loro Libraria. Hauendo Gio: Francesco Negri Pittore, e Poeta Bolognese voltata la *Gerusalemme del Tasso* in lingua popolare di Bologna, il Mirandola à questa fecè *Annotationi* sotto il nome di

FABRICIO ALODNARIM.

(120) ALOYSII Siderei nomine Italicum Libellum titulo *Fasciculi Myrrha*, sive *Considerationum de plagis Christi*, prodiisse Romæ 1635. qui biennio post vero auctoris [illegible]ncentii CARAFFÆ, Jesuitæ Neapolitani, nomine præscripto, Viennæ Austriæ in 12. sit recusus & Gallice quoque à Jesuita quodam versus, auctor est *Alegambe* scriptorum Jesuiticorum Collector diligentissimus, pag. 15. & 442.

Verum Auctoris nomen innotuit ex editione Viennensi anno 1638. tribus post primam editionem annis. v. *Sotvell.* 781. a.

Addit hic *margo Diecmannianus*: Habeo ejus Theologiam mysticam: ac inde ao. 1638. primum potestas imprimendi Fasciculum Myrrhæ a Muto Vitelleschi data est, ut ed. Col. ostendit. Etiam *Camino del Cielo* sub *Sidereo* nomine edidit ut præmissa facultas imprimendi docet, ut & alia opuscula: v. Typographi Itali præf.

(121) ALOYSIA *Sygæa*. Hujus Eruditæ fœminæ nomen, mentitur *Satyra* quædam *Sotadica*, uti prolixe ostendit *Morhofius* Polyhistor. lib. I. cap. VIII. p. 76. vero libelli auctore non adperto. Illum *Isaaco Vossio* postmodum in privato colloquio tribuisse Morhofium, innuit *Junckheri* fœmin. Erudit. p. 126. Qui & ibidem refert, *Thomasium* in Monathlichen Gedancken / Auctorem nuncupasse quidem, sed non nisi primoribus nominis literis. Part. II. p. 586. Quæ tamen literæ, der H. W. satis aperte explicantur, verumque auctoris nomen inde *D Joh.* WESTRENE, eruitur in den Monathlichen Unterredungen ann. 1693. p. 167. uti docebunt ea, quæ sub lit. (a) inde excerpta subjunximus. Ut & ex Teissierio Elogior. Thuanor. part. I. p. 183. (b) De illa prolixe Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispanicæ p. 57.

(a) Monatl. Unterred. A. 1693. pag. 167. *Christianus Thomasius* hat in seinen Monatlichen Gedancken *an.* 88. *p.* 586. folgendes geschrieben: Es hat sich ein gelehrter Mann / der sich in Spanien

nien bey dem Holländischen Gesandten anzuhalten/mit grosser Mühe nach der Spanischen *Edition* dieses Buchs umgethan / aber nicht das Geringste davon erfahren/ oder einige Muthmassung kriegen können/daß Aloysia Sigæa dergleichen etwas jemahlen geschrieben. Man hat mich aber berichtet / daß der Hr. M. ein gelehrter *JCtus* im Haag dasselbige soll verfertiget haben. Er soll der Spanischen / Frantzösischen und Italianischen Sprachen / Sitten und Gebräuche überaus kündig seyn/ und über die genaue Wissenschaft freyer und rariger Künste/ eine vortreffliche *Bibliothec* haben/in welcher unter andern Büchern fast alle *Scripta Sotadica* der Spanier / Italianer und Frantzosen vorhanden seyn sollen / worauf er dieses sauber Buch verfertiget von welchen daß er *Auctor* seyn/ er nunmehro eben nicht gar zu ein groß Geheimniß machen soll. Daß er aber die gelehrte Welt erst mit dem Namen der *Aloysiæ Sigææ* hintergehen / und auf diese teden Leute den Schandfleck von dieser unsäuigen Schrift weltzen wollen/soll deßhalben geschehen seyn/weil er seine Satyre nach denen Spanischen Laster-Gebräuchen eingerichtet / auch die Ausarbeitung derselben ein allerdings sühgaet *ingenium* anzeigte/ habe vermeinet / der Welt gar wahrscheinlich eine Nase zu drehen/wenn er das Buch einer Spanischen gelehrten Dame zuschriebe. Daß er aber die Lateinische *Version* davon für des *Meursii* sein Werck ausgegeben/ habe er damit zu benämten gesucht / weil der jungere *Meursius*, der in seiner Jugend gestorben/ ein *arboretum sacrum* geschrieben / welches bey der Utrechtischen *Edition* des *Rapini* seiner Bücher *de hortis* beygedruckt ist/ und in diesem Buch/fürnemlich/ wenn er etliche Fabeln erklähret/eines solchen Styls sich bedienet/ der des *M.* seinem sehr nahe kömmet. Manche Leute/die *in notitia auctorum curiosa* sind/haben die Köpffe drüber zubrochen/ wer doch dieser Herr *M.* seyn müsse/ und ha bald dieser / bald jener eine *Conjectur* hervorgebracht/ biß endlich ein guter Freund bey dem bekandten *Hadriano Beverlando* in Engelland ein Exemplar von der *Satyra* gefunden / dem dieser mit eigener Hand beygeschrieben hatte: *D. Joh.* Westrene *Eroticon de Prostibulis modernis sub persona larvata* Aloysiæ Sigææ Joh.Meursii *compositi*. Und bald darunter stunden diese Worte: *Hadrianus* Beverland *Auctor libelli de Peccato Originali, in quo citatur ejusdem opus de P. V.* soll ohne Zweiffel heissen: *de Prostibulis Veterum*. Nachdem nun *Westrene* gestorben/ ist seine *Bibliothec* zu Leyden verauctioniret / und der *Catalogus* zuvor gedruckt worden/von welchem Beverland geurtheilet/ daß dergleichen *exquisita librorum collectio* in einem *Catalogo auctionis* in vielen Jahren nicht gesehen worden. Ist demnach die *Opinion* falsch/ da etliche vermeinen Isaac Vossius sey *Auctor* von der *Aloysia*. *Vossius* hat mit seinem *Catullo* und dergleichen Büchern Ursach dazu gegeben/ urtheilte *Antonio*, daß man ihm andere von gleichem Schrot und Korn auch *attribuiret*.

(b) Teissier Eloges *des Scavans Part. I. pag. 183.*

Aureste il n' est pas necessaire de s' arrêter à faire voir que Louise Sigoia *n' a pas composé un Livre abominable qui a paru en ce siécle sous son nom. Car il est constant qu'elle n' a donné au public aucun Ouvrage, & que celui qu'on lui veut attribuer est entierement indigne de cette illustre femme,qui ne fut pas moins recommendable par sa chasteté & par sa vertu, que par son erudition.*

(122) ALPATRAGIUS Astrologus, ALPETRAGIUS Alberto M. Hunc esse ALPHARABIUM, conjecit Ravius ad Gesner. in notis suis MStis,indicante *Symbola Normanniana*.

(123) ALPESEI Londino : Daniel SPINOLA: verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 516.

(124) ALPHARABIUS, vero nomine est MUHAMMED ABUNASR, aut ABUNASRA, à patria urbe Farab sic dictus, uti monet *Baillerus* des Auteurs deguisez p. 221. & in catalogo pag. 526. Aliquot ejus scripta recenset Thomas *Hyde* Biblioth. Bodlejanæ p. 21. b.

(124. a) ALPHONSUS ANTONIUS. Ejus nomine extant Italice scripti *quinq;* sequentes sub lit. (a) docente *Sorello* p. 35. b. & ex eo *Wirre* Diarii Bigraph. an. 1640. qui simul verum horum librorum Auctorem detegit *Alphonsum* GAINOTTUM natione Italum, patria Corrigiensem Dioecesis Regiensis in Gallia Cis-Alpina.

(a) Sotvell. *p. 35. b. Edidit vernacule sub nomine* Alphonsi Antonii 1. *Mysticum Heliotropium, seu Industrias animæ amantis, ad fe unicendum* DEO. *Bononiæ per Bonavium 1641. in 14.* recusum *postea sub* nomine Auctoris. 1646. 2. Modum bene communicandi. *Bononiæ 1644. in 24.* 3. Bellum Christianum. *Ibidem 1646 in 24.* Praxes morales virtutum ex doctrina & exemplis Societatis Jesu. *Qui liber multo plorum usu & fructu uritur. Bononiæ apud Hæredes Bonmi 1643. in 12.* 4. Spirituales modos se habendi cum infante Jesu, & coram sancto Sacramento. *Bononiæ typis eisdem in 16.* 5. Diarium religiosum. *Bononiæ in 16.*

ALPHONSUS, v. *Ciaconius.*

(125) ALPHRAGANUS, aut FERGANIUS, est MUHMAMED IBN COTHAIR aut Ketir, judicante *Baillero* des Auteurs deguisez, p. 222. sic dictus ab urbe *Fergan*, natali loco. Ejus Elementa Chronologica & Astronomica memorantur apud Thomam *Hyde* Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. p. 19. b.

(126) D' ALPINO. Eum esse *Thomaso* SPINOLA MARINI monet *La Visiem* alzata, Hecatostes num, XCVII. p. 90. uti ostendunt verba subjuncta.

XCVII. *TOMASO SPINOLÆ* Marini *effilato suo Padre d' ostracismo dalla Patria, scrisse, e publicò sotto nome anagrammatico*

Il Giuditio appassionato. *Cicaleccio* d' Alpino *Sammosto* Rima. *In Festemberg. presso gl' H.H. del Fuormi* M. DC. XXXIV. 12.

ALPINO v. *Sammoſto.*

(126. α) ALSINOIS, *le Comte Nicolas* DENISOT, ita *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 526.

(126. β) ALSTEDIUS. Huic ſuppoſitos eſſe Tractatus duos, qui in *Encyclopadia* ejus extant, quorum alter (I.) *de pane*, alter (II.) *de optica*, inſcriptus eſt, indicante *Symbola Schröteringiana ex Collegio Beemanniano MSto*, quæ & addit, Prioris libri Auctorem eſſe *Theophilum* de PEJA, Patrem Beemanni Francofurtani; poſterioris autem *Ambroſium* RHODIUM: ſubjungens hæc verba adducta ex eodem collegio quæ (a) ſubjicio.

(a) Symbolæ Schröteringianæ excerpta ex MSto.

De Suppoſititiis autoribus *egit Joh.* Rhodius, *Danus, quorum Plerique tamen ſunt Scriptores* Pſeudonymi. *Opuſculum editum eſt a* V. Placcio, *qui & ipſe Tractatus duos emiſit, Rhodiique Libello ſubjecit de* Scriptoribus occultis detectis, *quorum prior* anonymos, *poſterior* Pſeudonymos detectos *exhibet. In utroque tamen deprehendes, Auctorem multa alienis oculis vidiſſe, multa quoque egregia præſentis ac præteriti Seculi prætermiſiſſe.*

ALPHONSUS VARGA, v. *infra.*

(127) Romani ALTGLAUB, Philo Chriſtiani nomine, *Defenſionem trium Cauſarum, quas pro ſua converſione* (imo perverſione) *ad Religionem Pontificiam a noſtra, ſtatuarius quidam Osnabrugenſis adduxerat*, contra Refutationem *Wolfgangi Helvici* Lutherani, Superintendentis Osnabrugenſis edidit *Guilielmus* ASCHENDORF, Jeſuita Weſtphalus, docente *Alegambe* Bibl. Jeſuiticæ pag. 167.

Adde *Sotwel.* p. 311. & *Witt.* Diarium Biographicum ſub an. 1633. & *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 526. & p. 308. ubi hunc Auctorem collocat in ordine eorum, qui ſibi nomen ſubſtratæ materiæ congruum adſciſcunt, ſub quo lateant.

(128) THEODORUS ALTHUSIUS. Sub Perſonato hoc nomine prodiit Lipſiæ anno 1659. *Hiſtoria Eutychiana, quæ Hæreſeos hujus ortum, progreſſum, propagationem, errorum enarrationem & refutationem cum confectario*, Lutheranos non eſſe Eutychianos, ſiſtit, monente *Sagittario* Hiſtor. Eccl. p. 853. ubi etiam verum Auctorem hujus ſcripti aſſerit eſſe *Matthiam* ZIMMERMANNUM, Superintendentem Miſnienſem &, ut addit *Symbola Rauſchiana*, natione Hungarum Epperieſſinum.

Rationem inſuper notitiæ exprimit *Symbola Diecmanniana*, quæ fundata eſt in ipſius auctoris confeſſione, petita ex Ejusdem *Zimmermanni* diſſertatione Hiſtorico Theol. ad dictum Tertulliani: *Fiunt non naſcuntur Chriſtiani* p. 37. & 349. ubi ſupra memoratam Hiſtoriam Eutychianam tanquam ſuam citare perhibetur.

(129) *Euſebius* ALTKIRCHERUS: Fictum nomen hoc eſſe, ſub quo latere voluerit *Chriſtophorus* HERDESIANUS edito ſcripto *de Myſtico & incruento ſacrificio adverſus abominandam Pontificia Miſſa Idololatriam* refert *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 809. Confirmatque citatus hic in *margine Diecmanniano Voetius* Aſceticor. p. 843.

(130.) ALVARI Cordubenſis creditum librum, qui *Scintilla* vel *Indiculus Luminoſus* dicitur, non ipſius, ſed BONITI, ex Archi-Diacono Epiſcopi Toletani eſſe, vide ex *Luitprandi* Chronico ad ao. 869. probantem cum *Ramireſio, Hallervordium*, ſpicilegii de Hiſtoricis Latinis pag. 15. adde *Voſſ.* de Hiſt. Lat. l. 3. c. 4. p. 759.

Alius liber *Petri Alvarezii* nomine (II) *Itinerarium* nempe deſcripſit: & non eſſe opus ipſius, cujus inſcribitur, auctoris ſed breviarium alterius imperitioris, docet *Sagittarius* Introd. in Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 385.

ALYPIUS v. *à S. Cruce.*

(131) AMADEUS à FRIEDLEBEN: eſt *Abrahamus* à FALCKENBERG, Eques Sileſius, cujus prodiit anno 1647. in 12. Amſtelodami ſcriptum fanaticum, de quo *Symbola Fleusburgo-Molleriana* nobis ſuggeſſit ea quæ ſub lit. (a) excerpſimus. Meminit etiam *Falckenbergeri* inter fanaticos & aſſeclas Böhmii *Sagittarius*, ubi multorum ejus tam vero, quam ficto nomine emiſſorum ſcriptorum mentionem ſimul facit, eo tamen, quod mirere, de quo loquitur *Mollerus*, penitus omiſſo. v. Friedleben.

(a) Symbola Flensburgo-Molleriana. *Sub* Amadei à Friedleben *nomine fictitio ſcriptum quoddam publicaſſe Abraham* a Franckenberg *Equitem Sileſium, Fanaticis Erroribus addictum teſtatur* Abrah. Calovius *in Catalogo Autorum, quem* Anti Böhmio ſuo *ſubjecit. Ipſe poſſideo opuſculum Vernaculum Amſtelodami A. 1647. in 12o. hoc Titulo excuſum:* Chriſtlich/ Chriſtliches Bedencken und Außſchreiben *Johannis Chriſtiani* Hertzogen in Schleſien/ Liegnitz und Brieg/ von nothwendiger Ergreiffung derjenigen Mittel/ Wodurch GOttes gerechtes Gerichte/ gefaſſeter Zorn und endliche Straffe über die jetzige Welt/recht erkennet/ und/ wo nicht abgewendet/ doch gemildert werden möge/zu Brieg *Ao. 1627. d. 22. Aug. publiciret*/ Jetzt aus dem *Original* mit einer Vorrede ausgegeben durch *Amadeum* von Friedleben. *Præfationi ſubjunctum eſt* Symb. Franckenbergii: *Antiqua virtute Fide*[illegible].

(132) *Amadæi* GUIMENII, *olim primarii S. Theologiæ Profeſſoris, Opuſculum* Singularia univerſæ *fere* Theologiæ Moralis *complectens, adverſus quorundum Expoſtulationes contra nonnullas Jeſuitarum opiniones morales.*

Præfixa Approbatione R. P. Franciſci Luyſii a Valentia Capuccinorum Provinciæ Sanguinis Chriſti

Digitized by Google

sti in regnis Valentiæ & Murciæ Provincialis, & apud fidei Judices sacros in utrisq; Coronæ Senatibus Consiliarii Qualificatoris.

Hucusque libri titulus: in quo *omnia personata* esse ostendunt *Acta Eruditorum Lipsi.* anni 1690. p. 313. sub lit. (a & aa) excerptis. Dein vero quidem auctore dubitaverum, an *Theophilus* RAYNAUDUS esset, Acta eadem Er. Lipsi. an. 1688. p. 430. uti indicant illa, quæ sub lit. (b) allegamus. Sed in Actis 1690. pag. 313. 314. 315. P. *Matthæum* de MOYA, e societate Jesu, verum ejus esse Auctorem, extra dubium ponunt, ut patet ex iis, quæ sub lit. (c) adjecta sunt ex iisdem *Actu Eruditorum*. Confirmat hoc *la Bibliotheque universelle* Tom. XI. p. 387. & tom. XVIII. p. 177. Ex quo loco posteriori quædam sub lit. (d) repræsentamus. Opposita huic libro est non solum ab *Oger Liban Erberg*, *Defensio censurarum Papæ Innocentii* XI. ac Sorbonæ adversus Apologeticos Moralis Jesuitarum disciplinæ; de quo *Acta Erud. Lipsi.* 1690. p. 1. sed aliud adhuc scriptum, sub titulo *la Morale des Jesuites justement condamnée*, de quo vide allegata sub lit. (e) quæ *l'Histoire des Ouvrages des Sçavans* du Fevrier 1689. p 609. nobis suppediant (de quo suo loco plura) Quæ & adde ex 1690. eodem mense p. 282. Cæterum *Amadei Guimenii* librum hunc etiam Pontifex Innocentius XI anno 1680. ut damnarit, refert *Seckendorff.* in Historia Lutheranismi, lib. III. Section. XXI. §4. p. 335. Adde etiam ex *Villani* Viziera alzata Hecatost. p. 29. num. VIII. quæ sub lit. (f) conspiciuntur, & inprimis Nicolai *Antonii* Bibliothec. Hispan. tom. 2. p. 93. (g) *Acta Erud. Lipsiens.* 1683. p. 394. &c. *Journal des Sçavans* 1686. pag. 209. (h) *Histoire des Ouvrages des Sçavans* Janvier 1688. tom. I. p. 139. vide ESCLAPEZ & *Symbolam Dietmannianam* (i) atque *Mastrichtianam*. (k)

(a) Acta Erud. Lipsi. A. 1690. p. 313. *Confitbum esse Auctorē, quod in frontispicio libelli legitur nomen, quivis facile deprehendit; sed Jansenistam quendam sub eo latere voluisse, dubitari nequit. Personatum & typographum esse*, Petrij; Mallei (Pierre Marteau) *nulibi terrarum inveniendi nomen satyricis libris aliisq;, quorum editores pariter ac autores ignorari volunt, præsertim solere notissimum est.*

(aa) Acta Erud. Lipsi. ao. & pag. ead. *Inter eos qui novorum in Ecclesia Romana* Cæsuistarum, *quos vocant, & Jesuitarum imprimis licentia, qua Moralem disciplinam misere deprivabant, primi sese opposuerunt, quidam fuit*, Anonymus *tum quidem, sed quem* Eſclapezium *natione Hispanum fuisse libelli nostri* (Defensio des Censures du Pape Innocent XI. & de la Sorbonne &c.) *Auctor* (Oger Liban Erberg) *nos docet, evulgato Lovanii ao. 1648. opusculo, quo Jesuitarum illa moralis doctrina improbabilitatis, temeritatis & erroris publice arguebatur.*

(b) Acta Erud Lipsi ao. 1688. p. 430. *Exemplum affert* (Auctor Recueuil de diverſes Pieces, concernant le Quietiſme, & les Quietiſtes &c.) *libelli horridis opinionibus repleti, & sub nomine* Amadei Guimenii *anno 1680. Parisiis editi, quem alii* Moyæ, *Jesuitæ Hispano, alii* Theophilo Raynaldo *adscribunt.*

(a) Acta Erud. Lipsi. A. 1690. p. 313. *Defensio Censurarum Papæ Innocentii XI; ac Sorbonæ adversus Apologeticos Moralis Jesuitarum Disciplinæ*, a P. Moya *ejusdem Societatis sub nomine Amadei Guimenii propugnata: autore* Oger Liban Erberg.

Ibid. p. 314. *Præfixa libro conspicibatur hucusque Approbatio R. P. Francisci* Luysii a Valentia, *Cappuccinorum Provinciæ Sanguinis Christi in regnis Valentiæ & Murciæ Provincialis, & apud Fidei Judices sacros in utrisq; Coronæ Senatibus Consiliarii Qualificatoris; nimirum ut tanti ex alieno Ordine viri autoritate eo majus ipsi Amadei Guimenii, seu P. Moya e Societate Jesu (hunc enim genuinum fuisse illius autorem.., nunc quidem extra dubium est) libro decus ac existimatio conciliaretur.*

Ibid. p. 315. *Atq; una cum illa Sorbona seu Facultatis Theologicæ Parisiensis censura* (libri Guimenii,) *publicatum eodem tempore fuit* P. Nicolai Capuccinorum *in provincia Parisiensi* Provincialis *testimonium, quo nomine Generalis ipsius Ordinis asseverabatur, nullum esse inter Capuccinos* Luysium de Valentia, *nec provinciam Capuccinorum, cui nomen sit* Sanguinis Christi; *adeoque Approbationem illam sub Luysii Capuccini nomine* Amadæi *libro præfixam, ipso Amadeo, i. e.* P. Moya *confictam ac suppositam fuisse.*

(d) Biblioth. Univ. Tom. 18. p. 177. *La défense des Censures du Pape Innocent XI. & de la Sorbonne contre les Apologistes de la Morale des Jesuites soutenus par le* P. Moya *Jesuite sous le nom d'* Amadæus Guimenius *Par le Sr. Oger Liban Erberg. 1690. in 12. p. 176.*

(e) Histoire des Ouvr. des Sçavans Fevr. 1689. p. 609. *Je vous prie Mr. d'annoncer par avance une petite piece qui a pour titre:* Avis a l'auteur d' un libelle *intitulé* la Morale des Jesuites justement condamnée *sur une retractation inferée dans l'Histoire des Ouvrages des Sçavans du mois de Janvier 1688. sous le nom de* N. Philalethes *& sur la pretendue attestation du* R. P. Nicola *Provincial des Capucins de la Province de Paris contre l'Auteur nommé* Amadeus Guimenius.

(f) Villani Viziera alzata Hecatoſt. num VIII. p. 29.

VIII. AMADEO GVIMENIO *Lomarense diede alle stampe un libro:* Adverſus quorumdam expoſtulationes contra nonnullas Jeſuitarum opiniones Morales *Panhormi, apud Nicolaum Bua M. D. LVII. Hebbe diverſe edizioni, e fù abbracciato da Curioſi, come che in eſſo ſi allentaſſero le redini al ſenſo. Io vidi quella di Palermo nelle mani del* P. D. Gio: Franceſco Saoli *C. R. Teatino Fratello di* Giulio Saoli *q. Bendinelli, all' hora Duce del la Sereniſſima Repub. della quale egli era Teologo: e lo credei libro ton nome.., e cognome legitimo, ma ſtampatoſi poſcia la* Biblioteca de gli Scrittori Spagnuoli *dell' eruditiſſ. D. Nicolas Antonio Canonico Siuigliano, mi poteì accorgere eſſer libro ſpeudonimo, eſſendo il*

vero Autore Matteo de Moia, *conforme si può vedere a pag. 93. del To. II. Contro di esso uscì una Censura dell' Accademia della Sorbona, quale venne dannata da Papa Alessandro VII. con una Bolla publicata à 5 fpedita il primo di Luglio M. DC. LXV. ingannato da falserelationi: quale non tardò à sopprimere meglio informato, come si può vedere nel libro* Juris Canonici Teorica, & Praxis di Gio: Cabassutio pag. 91. *ove lo chiama* pernitiosum Amadei Guimenii librum de quæstionibus circa mores, *che però venne vietato dalla Sacra Congregatione dell' Indice. Di questo non si parla dal* Sotuello: *e questo mi fà credere libro tale essere stato disapprouato dalla Religione.*

(g) Nicol. Anton. Biblioth. Hiſpan. Tom. II. p. 93.

Matthæus de Moja, *in oppido* El Moral *Castellæ nouæ editus, Jesuita, Compluti primariam Theologiæ cathedram in collegio administravit, ibiq; diligenter annotatis morum doctrinæ articulis, in quibus necessisse Societatis Jesu Doctores ab antiquorum sententiæ, districtioque rigore, conscientiisq; habenas relaxasse vulgo ferebatur, adscititio usus nomine* Amadæi Guimenii Lomarensis, *elucubravit opus satis factorium pro sodalium doctrina, quam in omnibus suis partibus asseruerem ex antiquis, maxime Dominicanis, non unum aut alterum haberè, adductis eorum testimoniis, ostendere conatur. Libri titulus*: Adversus quorundam expostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales. Bambergæ, *ut sonat, atq; iterum* Panhormi *apud Nicol. Bua. anno 1657. in 4to. Sed hunc librum primum excudit* Panhormi in Sicilia, *cum eo venisset Prorogi Ursaonensis Duci a confessionibus sacramentalibus minister: Hinc* Valentiæ *prodiit, tertioque* Matriti, *quartum demum* Lugduni. *Vivit etiamnunc author Matriti cum fama non vulgaris Theologi.*

(h) Le Journal des Scavans. ao. 1666. pag. 207. seq.

Manuductionis ad Moralem Theologiam pars altera, *contra* Amadæum Geumenium & Wendrochium, *Auctore R. P.* Vinc. Baronio *Ord. Præd. Parisiis, apud Simeonem Piget. in* 8.

Comme le dessein d' Amadæus Guimenius *estoit de monstrer que les propositions qu'il rapporte & qu'on impute aux Casuistes modernes, ont esté avancées par d'autres Auteurs celebres, & particulierement par S.* Thomas *& par ses Disciples: Au contraire la fin que le* P. Baron *se propose, est de faire voir que l'Escole de S. Thomas n'a jamais eu de part à la doctrine qu'* Amadæus *luy veut attribuer.*

Toute cette contestation, qui a fait tant de bruit dans le monde, a pris son origine d'un livre composé en Espagnol, qui fut imprimé il y a environ quinze ans sous le nom d' Escalpez. *Cet auteur y avoit fait un recueil de plusieurs propositions qu'il avoit tirées des Casuistes modernes, & qu'il pretendoit estre contraires aux preceptes du decalogue. Un autre auteur Espagnol nommé* Aquila, *de l'Ordre de S. Francois, luy respondit pour les casuistes modernes, & parce qu'il crut que le livre d'Escalpez avoit esté fait par un* Jacobin, *& que mesme le bruit couroit qu'on l'avoit secretement imprimé dans le* Couvent de la Minerve à Rome, *il détourna adroitement l'orage sur les Jacobins, & tascha de faire voir que la pluspart des propositions qu'*Escalpez *blasmoit, avoient esté soustenuës par les plus celebres de leurs Theologiens. Mais le livre d'* Aquila *ne demeura pas long-temps sans replique. Car peu de temps apres on vit paroistre un autre livre sous le nom de* Francois de la Pieté, pour soustenir le livre d'Escalpez contre celuy d'Aquila.

Là dessus est intervenu Amadæus Guimenius *qui a pris le party d'*Aquila, *& ayant transcrit de son livre toutes les propositions qui estoient en contestation, il a maintenu que les unes sont faussement imputées à quelques Auteurs par* Escalpez, *qu'il nomme toujours* l'Anonyme; *& que les autres ont esté auparavant enseignées par les plus celebres disciples de* S. Thomas. *D'un autre costé le* P. Baron *est aussi venu au secours de* Francois de la Pieté *Contre* Guimenius, *& il a fait ce livre pour prouver que toutes les citations que son adversaire allegue, sont ou fausses ou mal entendues.*

Ce pere suppose dans tout cét ouvrage, que le P. Theophile Raynaud *est l'auteur veritable du livre qui a esté imprimé sous le nom de* Guimenius. *Mais ayant depuis reconnu que ce livre a esté composé par un* auteur Espagnol, *il se retracte dans sa preface. Et certainement le livre de* Guimenius *n'a gueres de rapport avec le style & la maniere du* P. Theophile Raynaud.

(i) Symbola Diecmanniana.

Amadei GUIMENII, Lomarensis, olim primarii S. Theol. Professoris opusculum, singularia universæ fere Theologiæ moralis complectens, adversus quorundam expostulationes, contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales ad Tractatus de peccatis; de opinione probabili; de fide; de charitate; de justitia & jure; de horis Canonicis; de sacrificio Missæ; de Jejunio; de Simonia; de Usuris; de Baptismo; de pœnitentia; de Eucharistia; de Matrimonio; de censuris. Editio novissima, ab Auctore correcta & locupletata, nec non suis indicibus illustrata, juxta exemplar, Valentiæ. Ex typogr. Jo. Bapt. Marsai, cum approb. & permissu ao. 1665. 12. Hoc scriptum quia ad defendendas scandalosas Theologiæ moralis, qualem Jesuitæ inculcant, propositiones compositum erat, & acres Theologorum Pontificiorum censuras ejus auctor facile prævidebat, hinc alieni nominis larvam sibi aptandam duxit, sub qua tamen ita latere non potuit; quin ei à Jansenistis detraheretur. Hi enim Dial. I. contra decretum *Perefixii* Archiepiscopi Parisiensis, pag. 47. (editionis, quæ extat part. I. scriptorum Gallic. Colon. 1669. 8. hoc tit. impressorum: *Recueil de diverses pieces publiées pour la traduction du N. T. imprimé a* (Mons) hunc in modum differunt: On a sçeu de puis peu à Paris, *que cet Amadæus Guimenius*, qui a fait de bruit tant pour avoir entrepris de deffendre les plus mechantes maximes des Casuistes, contre tant condemnations d'universitez, des prelats & des

& des Papes; qui a pareillement esté censuré comme plein d' erreurs, d' ordures &d' abominations, avec tant de diligence & de soin par nos Theologiens de Paris n' est autre qu' un Jesuite Espagnol residant à Madrit, qui se nomme MOYA. *Quem verum auctorem denuo part. II. istorum script. Gall. pag. 54. indicant. Quantopere hic Moya infelix aburtus Theologis Parisiensibus displicuerit, etsi ex jam dictis constet, ostendere tamen porro ex Ludovici* Marais, *Theologi Parisiensis dissertatione Gallica lubet, quæ inscribitur:* Discours de la Hierarchie & des Moeurs de l' Eglise, *cujus p. 40. hæc de persona Guimenio legas:* On à veu encore depuis peu au grand scandale de l' Eglise un malheureux livre, dont le dessein n' est pas seulement de renouveller toutes les erreurs, & toutes les impietez du premier (*Jac. Vernantium innuit, contra quem disputaverat*) mais il encherit encore par dessus d' une maniere si horrible, que l' on le peut appeller le cloaque de toutes les ordures, & des toutes les impietez, dont l' esprit humain est capable, quand il est abandonné au sens reprouvé. Je ne vous en diray rien d' avantage, de crainte d' offenser les oreilles chastes. *Idem alia differt. cujus initium est* Discours de la defense de la verité p. 35. Rappellez, *inquit* dans vôtre memoire les impietez & les ordures d' un Guimenius, l' Autheur le plus impur qui fut jamais.

(K) Symbola Mastrichtiana.

Guimenius Amadeus, *dedit personatus*: Singularia universæ fere Theologiæ moralis adversus quorundam expostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales, *addita approbatione R. P.* Francisci Luysii à Valentia, *Capucinorum provinciæ* Sanguinis Christi *in regnis Valentiæ & Murciæ Prov. & c. Auctorem facit Pet* von Mastricht, *in Theolog. Theor. pract. lib. 8. pag. 1077. b. cum qui edidit*, P. Moya *Jesuitam. Addit, Sorbonam Parisiensem libellum istum per XXX. Doctores examinatum condemnasse eanquam anti-Evangelicum & approbationem Luysii per testimonium P. Nicolai in provincia Parisiensi Capucinorum generalis falsi redargusse, quod hujusmodi* Luisius de Valentia nec provincialis Sanguinis Christi, *inrerum natura nunquam fuerunt, censuram istam ab Alexandro VIII. Papa condemnatam, nihil omnino ao. 1666. ab inquisitione satis approbacam fuisse.*

De eo & ejus opusculo, singularia universæ Theologiæ Moralis *1664. Lugd. in 12. edito* & censuram Impiarum propositionum Theolog. Facultatis Parisiens. *vide* Hotting hist. *Ecclesiast. part. 8. p. 535. & ipsam censuram p. 577. & seq.*

Honoratus Faber Jesuita. *In Apologetico doctrina Moralis, societatis Jesu, part. 2. edit. Colon. Tract. 4. exhibet R. P.* Matthæi de Moya *S. Jes. in Complutensi collegio quondam Sac Theolog. Schol. & inde in imperiali Metrinensi pro scholis regalibus, Fac. Moral. primarii Prof.* Selectas quæstiones, ex præcipuis Theol. Moralis tractatibus: de opinione probabili, de Religione &c. *Præmiserat tractatu III.* Supplicem libellum Amadæi Guimenii *ad S. congregationis indicis Eminentiss. ac R. R. S. S. E. E. Cardinales: in quo capita censuræ Sorbonicæ diluere conatur, & in præfat. alterius opusculi crimen falsi à se amoliri. Sed sunt hæ omnes nugæ. Qui conscientiam hominis novit subesse judicio Dei, satis convictus est, si Jesuitarum laxam casuisticam legerit.*

AMADEUS v. *Curtius.*

(133.) AMADIO NICOLVCCI est Nicolo MACHIAVELLO. Sub hoc nomine prodiere *Discorsi politici & militari di Amodio Nicolucci* Venet. 1648. vid. Rhodiana num. 27. Scav. num. 62.

(134.) AMADIS ORIANÆ: *Gerard* DE SPÈS. Ut habet *Baillerus* in Catalogo des Autheurs deguisez pag. 526. putans Pseudonymi hoc esse nomen. At ego Elisabethan Reginam Angliæ perstringi eodem ex *Cambdeno* in anonymis n. 1023. indicavi.

(135.) AMALARII Fortunati, Trevirensis, quem *Sigebertus* de Viris Ill. c. 87. AMALARIUM, AMILARIUM, HAMULARIUM & ATTULARIUM vocari in Codd. Mss. testatur, *Alcuini*, de quo superius egimus, Discipuli nomine, qui circumferuntur libri IV. *de divinis officiis*, quod AMILARII Metensis Diaconi sint, vide contra *Possevinum* T. 1. pag. 56. *Bellarminum, Gerhard.* pag. 511. aliosque asserentes plurimos, apud *Olearium* Abaci Patrum, pag. 24. quibus adde *Th. Raynaudum* de mal. & bon. libris part. 1. Erot. 10. §. 1. p. 122. 123.

Cujus verba nobis sub lit. (a) excerpta sunt. Plenius hæc exsequitur Aubertus *Miræus* Biblioth. Ecclesiasticæ p. 128. cujus verba sub lit. (b) repræsentamus, addimusque, (d) *notas Marginales Diecmanni anas ad Sigebertum notatas & Mastrichtianas Symbolas (e) Vide & Cave Hist. Litter. Script.* Ecclesiast. qui Metensi adscribit, præter duo extrema capita lib. IV. addita.

(a) Raynaudus de mal. & bon. libris part. 1. Erot. 10. §. 1. p. 122. 123.

Amalarius Treverensis *Antistes, Huic passim supponitur lib. de divinis officiis; Non esse tamen hunc* Amalarium *libri verum parentem, sed alium Amalarium non nisi* Diaconum, *& Episcopo ætate suppar em, qui jussu* Ludovici Imperatoris *opus illud contexuerit, annotat* Sirmondus ad Ennodii *opusculum de cerei benedictione.*

Amalarius, Metensis *diaconus, Ludovici pii jussu, libros quatuor* de divinis officiis *contexuit. Quos quidem libros* Amalario Fortunato, *Treverensi Episcopo, baltenus falso sygographi attribuerunt. Amalarius porro Metensis, ut dixi, diaconus (quem* Honorius *hoc capite Episcopum Metensem non recte appellat:) Amalario Treverensi Episcopo ætate suppar, vir fuit longe eruditissimus. Ab isto* Amalario Metensi (*facta à Patalio Aquisgranensi librorum copia*) *Forma institutionis Canonicorum & Sanctimonialium canonice viventium, ex diversis veterum Patrum ac doctorum sententiis concinnata, Concilii, Aquisgranensis judicio & auctoritate, anno Christi octingentesimo decimo sexto, comprobata fuit: quod ex* Admari Chronico Engolismensi Sirmondus *observavit.* Diotari *porro* Formam institutionis canonicæ, Notis à me illustratam, *Antuerpiæ 1638. cum condice Regularum & Constitutionum clericalium, edendam curavi. Quod ad* Amalarium For-

tunatum, Episcopum Trevirensem, *attinet*; *à* Carolo Magno *Constantinopolim ad Imp.* Michaëlem Balbum, *cum* Petro *Abbate Nonantula, diœcesis Mutinensis, missus fuit. Successorem in cathedra habuit* Hettum, *cujus Epistolam ad* Frotarium Tullensem *Episcopum citat* Sirmondus *in notis ad Tom. 2. Conciliorum Galliæ.*

(d) Notæ Marginales Diecmannianæ.

Non *Sigebertus*, qui eum *tantum Attularium* vocat, sed Suffridus *Petri* in Annot. ad l. c. Sigeb. p. 352. 353. diversam illam nominis scripturam refert. Quam varietatem quoqve legas apud Petrum *Blanchot* in Elencho Auctorum Biblioth. P. P. Conciona. Paris. ao. 1643. 4to editæ. Junge Usser. Histor. Gotteschalci c. 8. p. 128. Et mox: Lege omnino *Sirmondi* Epistolam *de Amalariis*, quam *Labbe* in Addend. T. 1. de Script. Eccl. a. 1692. ad 702. exhibet, ubi librorum *auctorem* esse probat *Amalarium*, *non Trevirensem*, *sed* alium *Metensis Ecclesiæ Diaconum*, Trevirensi paulo Juniorem, licet per aliquot annos una vixerint.

(e) Mastrichtiana Symbola.

AMALARIUS.

Quem Trevirensem Usserius, Metensem postea Lugdunensem Episcopum facit: Scripsit de *Ecclesiasticis officiis. Transsubstantionis* cum *Paschasio Ratherto* auctor. De eo Judicium Ecclesiæ Lugdunensis ex libro de tribus epistolis qui in Tom. 4to Biblioth. Patr. edit. 4. Col. 391. habetur exhibet *Forbes.* in instit. Hist. Theolog. lib. XI. Cap. 18. pag. 604. a.

AMANDUS v. *Flavianus.*

(136.) AMANDUS v. *Rosach.*

(137.) AMANDI ROSARII nomine extare Epistolam *Elia* PUTSCHII Antverpiensis, docet Teissier Elogior. Thuaneor. part. II. pag. 391.

(138.) AMANDUS Verus. Ejus sub nomine prodiere *Imperium Politicum ex sacra Regum Historia descriptum*, ad Christianum Ludovicum Magnanimum, Ducem Megapolitanum Anno 1661.

Triumphans Anima, sive *Philosophica demonstratio Immortalitatis Animæ.*

Nova detecta Veritas, sive *Animadversio in veterem ratiocinandi artem Aristotelis*, omnia in 12. quæ profecta esse à *Chrysostomo* EGGENFELD J.U.D. & tum temporis Consiliario intimo Ducis Megapolitani, non æque reliquis ac ingenio felici, memorant qui & Virum & scripta ejus noverunt, de quibus judicium ferre, nobis nunc non arrogamus, at quod ab omnibus æque non probentur, haud sine causa fieri credimus.

Horum trium librorum in 12. *primum* paginis 696. constat, cui subjungitur Epitome sive capitum & Quæstionum index plagularum circiter 6. *Secundum* paginis 522. & indice rerum completo. *Tertium* paginis 232. Capitibus XXI. cum præfatione dedicatoria Principis Megapolitani *Christiani* Aulæ Marescallo, Cancellario, Procellario Consultissimo &c. inscripta cui subjecit lit. I. C. E. Unde prænomen *Joannis* aut *Joachimi Christophori* præsumo. *Königius* tamen p. 269. a. posterius prænomen solum habet, forte nec nisi me solo, quem allegat, hic usus. Addit hic *nota Marginalis Diecmanniana* sequentia: Hunc D. Eggenfeld, mortuo ante aliquot annos Duce Meclenburgico libertati restitutum in Belgium abiisse,“ Ultrajecti fama humilitatis & acquisitæ Divinæ“ sapientiæ vivere, & quorundam scriptorum,“ quæ cum nonnullis eruditis contulerit, editio-“ nem meditari, ex litteris jam ante quadrien-“ nium scriptis me accepisse recordor. Nec omitenda sunt, quæ habet *Margo Mastrichtianus*: *Chrysostomi* hujus *Egenfeldii* fata duriſſima ipse post tot“ annorum toleratos carceris squalores mihi nar-“ ravit, suaq; quæ post liberiorem carcerem scripsit“ Theologica, idque de generali quadam religio-“ ne, omnium quæ aliarum cum ea conciliatione,“ mihi ipse retulit, liberatus ex carcere. Reli-“ quitque scripta quædam, in quibus abstrusa mi-“ ra & inaudita. In Belgium, postea Viennam,“ & Brinnum in Moravia abiit. Unde litterarium“ commercium senex & valetudinarius mecum.“ habuit, quod per triennium & qvod excurrit,“ cessavit, ex quo obiisse & scripta ejus multa in“ manus, aliorum incidisse, conjicio. Porro addit idem Excellmus Syndicus von *Mastricht* etiam hæc memorabilia.

Johannes *Chrysostomus*, EGENFELD.
Austriacus vel Bavarus.

Consiliarius Ducis Christiani Megalopo-“ litani, incarceratus ao. 1666. hæsit in duro car-“ cere usque ad 1672. postea liberiori gavisus de-“ tentione ad lectionem Patrum, scripturæ me-“ ditationem se accinxit & multa abdita & ab-“ strusa invenit & scripsit. Quæ hoc *folio* continen-“ tur, Parietibus inscripsit carbone, & ex MS. ipsius“ vidi & legi.

Chronographica & Epigrammata.

Anno à Christo nato 1666. Mense Octobris Carceris parietibus Carbone inscripta.

1. in latere dextro versus Solis ortum. æstivum:

fVI
qVI
graVes CarCere hoC sIbI InfLICtas MoLestIas
aternItatIs CogItatIone sVstInVIt.
Vti
IVstItIa regnat
InIqVItas patIetVr.
infrà.
Septima lux Junii dicti mirabilis anni
Claret, & invisas carceris intro fores.
Carceris arcanum Sextus tibi detegit annus.
Est homo per Christum conditus, ecce novus.

2. in latere opposito.

se ChrIstI IanVM profItetVr:

patere.

patere.
sChoLa ChrIstI sChoLa passIonIs & affLICtIonIs.
3. Ortum æquinoctialem versus a dextris.
aternVM erIt qVoD IbI LastIfICabIt
à Sinistris.
Vere breVe, qVoD hIC MoLestat
in superiore fornice:
hIC IgnIVr fLebo:
Vt IbI rIDEaM.
4. Versus solis ortum hibernum à dextris.
SerVItVtIs CarCer
est
SapIenti LIbertas.
CorpVs
InCarCerarI potest
non Mens:
qI aserVIre IgnorabILosophaIVr
IbIqVe.
ea prærogatIVa VIrI SapIentIs.
in
latere adverso
Carcere in hoc concluſus inops, nec ſufficit: ultra
Subtrahitur calamus, candida charta, liber.
Improba ne miſero noceat moleſtia quicquam:
Inſolitas genius ſuggerit ecce modos.
Pro Calamo ſervit mens: chartam vis memorandi
Supplet: tum Chriſtus ſit Liber ipſe mihi
Perlego nunc Librum, cujus nova dogmata ſcribam:
Quilibet ut Verbum prædicet eſſe Dei.
in medio.
gaVDIa, terra qVæ VIVIt MIhI fIerI CorIs
Inſtar:
eſt qVIa Sors IesV VIVo beatVs oVans.
5. in latere parietis ad Auſtrum.
Iras SpIras?
abIIt:
ConsVLe, qVæso, te, InratIone tVa, Ipſe
& InVenIes.
præſantIVs patI, atqVe facere MaLa
honeſtIVs, affLIgI, atqVe affLIgere
beatIVs, neCarI atqVe ne Care.
6. in Latere occaſum versus
LVX
est
qVæ aLIbI Cente
Mens
VIrtI eXpers
InteLLIgIt InteLLIgIbILIa
& fIt
sCIens
totIVs VerItatIs.

(139.) AMATOR où AMADEUS: *Jean* MEUDEZ: ita *Baillesius* in Catalogo des Autheurs deguisez. p. 526.

(140.) AMATUS LUSITANUS. Ejus nomine editæ sunt *Curationum Medicinalium* Centuriæ VII, quibus præmittitur *Commentatio de Introitu Medici ad agrotantem*, docente *Frebero* in Theatro Virorum eruditione clarorum p. 1230. ex vitis Medicorum illustrium Petri *Castellani*. Verum deinde libri Auctorem, ex *Quenstedii* Dialogo de Patriis virorum doctorum. p. 17. addit esse *Johannem* RODERICUM CASTELLI ALBI, Philosophum & Medicum præstantissimum, qui se postea appellavit Amatum Lusitanum, ut notat *Mercklinus* Lindenii renovati p. 672. a. qui & p. 34. & 35. Amati Lusitani Scripta multo numero recenset.

(141.) *Levinus von* AMBEER: Edidit tractatum Germanicum, cui titulus; Der vernichtete Frantzösische *Religions Poppanz &c.* Anagrammaticum hoc nomen esse *Immanuelis* WEBERI, multis scriptis super successionem Lauenburgicam inclyti, docet *Symbola Junckeriana*; cui addenda sunt illa, quæ aus denen Monatlichen Unterredungen ao. 1692. pag. 245. subdit. (a) subjunximus.

(a) Monatliche Unterredungen anno 1692. p. 245. Constantino nahm derowegen das vorhin promittirte Tractätlein von einer beständigen Reichs-Armee zur Hand / dessen Titul sich also anhebet: Der vernichtete Frantzösische Religions-Poppanz &c. Durch *Levinum von* Ambeer. Dieser Auctor liegt unter dem anagrammate seines Nahmens verborgen / erdete Antonio dazwischen) und ist schon wegen am Käyserlichen und andern Höfen wohl auffgenommenen Tractätlein von der Lauenburgischen Sache / allenthalben in Teutschland bekant.

(142.) AMBROSIASTES: Hujus nomine veniunt Eruditis plerumque Commentarii in Epistolas Paulinas: ut notant Monatliche Unterredungen. 1690. pag. 985. quorum verum Auctorem alii REMIGIUM credunt, alii OPTATUM, alii PELAGIUM Hæreticum, alii HILARIUM DIACONUM, quos omnes falsos aut dubios perhibet *Baillesius* in Catalogo des Autheurs deguisez p. 526. tandemque addit: C'est selon d' autres UN PELAGIEN, dont le nom s'est perdu.

(143.) AMBROSIUS Ansbertus, Monachus, refertur ad annum 890. a *Bellarm.* pag. m. 197. *Trithemio*, *Possevino* & *Gerh.* p. 523. & inter alia *in Apocalypsin* scripsisse dicitur, & quidem libris X. editis Col. 1539. ut est apud *Sixtum Senensem* lib 4. p. m. 238. Eos libros non huic, sed AUTHPERTO *Abbati S. Vincentii* ad Vulturnum amnem deberi, scribit *Theoph. Raynaudus* pag. 125. de mal. & bon. libris, quos duos confundere videtur *Oldarius* Abaci patrum pag. 25. quem vide.

Inprimis autem *Miræum* Auctar. de scriptoribus Ecclesiast p. 230. sub lit. (a) excerptum, & *Cave* Hist. Litterar. pag. 345. a. Ubi *duos Authertos* sive *Auberros* (quæ nomina Gallica in Latinam dialectum mutata facile confusa sunt) arbitratur. Eum locum v. mox infra ad *S. Ambrosium* lit. (c) & *Authpertum* quos non male confundi notat *Mollerus* Homonymoscopiæ pag. 538. post *Fabrum* revera *Fabritium* Decadis Decadum num. 33. & *Caveum*, omnes tres amicos meos plane singulares, quibus

quibus de hoc nævo liberis meis chartaceis demto, gratias, ut debeo, hic ago.

(a.) Miræus Auctar. de Scriptoribus Eccleſiaſt. p. 130.

Ambroſius Ansbertus, *Sigeberto in catalogo c. 91.* Autbertus, *ſcripſit libros decem in Apocalypſim, qui tomo 9. Bibliothecæ Patrum, editionis Colonienſis, leguntur. Ad calcem libri decimi hæc ipſe attexuit:* Ambroſius, qui & *Ansbertus*, ex Galliarum Provincia ortus, intra Samnii regionem apud monaſterium martyris Chriſti Vincentii maxima ex parte divinis rebus imbutus, temporibus Pauli Pontificis Romani, nec non & Deſiderii Regis Longobardorum, ſed & Arrochiſi Ducis ejusdem provinciæ, quâm incolo, hoc opus confeci atque complevi: quod propter facilitatem ipſum intelligendi, *Speculum parvulorum* vocavi.

AMBROSIUS v. *Catharinus.*

(144.) *S. AMBROSII Mediolanenſis Epiſcopi ſcripta ſuppoſititia plurima, recenſentur ab iis, qui opera ejusdem edidere in præfationibus eorundem: tum etiam à* Bellarmino *de ſcript. Eccleſ. ad An. C. 347.* Sixto Senenſi *Bibl. ſanct. lib. 4. pag. m. 229. ſeqq.* Poſſevino *in Appar. S. Tom. I. pag. m. 257, usque ad 277.* Andrea Riveto *Critici ſacri lib. 3. cap. 16. & ſeqq.* Theophilo Raynaudo *de mal. & bon. lib. pag. 123. 124. citatos que plurimos alios ab hiſce partim, & Oleario Abacı Patrum p. 26. & ſeqq. Ex hiſce pleraque αὐθεντοῦσι manſere, auctoribus tamen ſuis aliqua, licet haud æque certis ſemper argumentis reſtitui caperunt. Quæ Alphabetico nunc ordine breviter recenſere hujus inſtituti ratio jubet. Sunt itaque ſequentia.*

I. Apologia pro Davide utraque *per Eraſmum eidem auctori, cujus ſunt* de Vocatione gentium *Ambroſio ſuppoſiti libri, quos vel Ellcherio vel Prospero adjudicari mox videbimus: qua de re imprimis lege* Rivetum *Critici ſacri l. 3. c. 18. pag. 320. Et de poſteriori quidem ipſi Pontificii, quod ſit ſuppoſititia, magno numero conſentiunt apud* Bellarminum, Poſſevinum, Cocum, *&c. ſupra laudatos: priorem vero plerique eorum genuinam volunt, duorum aliqui poſteriorem etiam defendunt, uti videre eſt apud Ib.* Raynaud *p. 123.*

Cujus verba ſub lit. (a) repræſentamus: utramque inter genuinas refert etiam *Cave*, in Hiſtoria Litteraria Scriptorum Eccleſiaſticorum. p. 149. *Elies du Pin* Bibliotheque Tom. 3. p. 256. v. Monachos Benedictinos recenſitos *Actis Eruditor. Lipſ. 1688.* p. 67.

II. Commentarius *ſive* Expoſitio in in Apocalypſin *ſuppoſititius agnoſcitur à Doctoribus Pontificiorum, adductis apud ſupra laudatos, Verum operis auctorem autem eſſe* BEREGANDUM, *quem laudat* Dionyſius Carthuſianus *cap. 10. in Apocalypſin* ex Manuſcripto Oxonienſi *docet* Joannes Raynoldus *de libris Apocryphis prælect. 74. & cum eo* Joh. Pitſeus *de Rebus Anglicis, aliique citati* Rob. Coco *p. 275.* Riveto *pag. 321.* Gerhardo *p. 288. ubi* Salmeronis *conjecturam de AMBROSIO Monacho fruſtaneam, ut ex hiſce patet, vide.*

BERENGAUDO Commentarium in Apocalypſin tribuunt etiam *Supplementa ad Acta Eruditorum Lipſ.* Tom. II. p. 221. Quem *eundem* plane eſſe, cum BERENGARIO, *Archidiacono Andegavenſi*, evincit Henricus *Wharton*, Auctarii Hiſtoriæ dogmaticæ Jacobi *Uſſerii* de Scripturis & ſacris vernaculis pag. 391. & ſeq. ſub lit. (b) Adde *Hotting.* Scriptor. Suppoſititior. pag. 86. citante hic nota marginali *Normanniana MSta.*

III. Commentaria in Epiſtolas Paulinas omnes, *etſi multis ſe genuina vendit averint, attamen à pluribus doctioribus ſuppoſititia judicantur; adjudicantur autem diverſis auctoribus à diverſis. Nimirum* HILARIO Diacono Romano, *qui Luciferi ſchiſma propagavit. v.* Bellarminus *p. 97. 98.* Franciſcus Lucas, Brugenſis *apud* Cocum *pag. 271. & alii apud* Rivetum *l. 3. c. 18. & l. 4. c. 13.* Theoph. Raynaud. *pag. 124. Cum* OPTATO *convenire partim & diſconvenire notat* Joh. Gerhard Voſſ. *de Baptismo diſp. 8. theſ. 28. pag. 120. & Diſp. Hiſtorico-Theolog. 26. th. 8. p. 290.* REMIGIO Lugdunenſi *tribuit* Maldonatus *apud* Cocum p. 271. & Poſſevinum, *ac* Gerhard. *p. 285. Sed de* Hilario *videtur eſſe potior ſententia, de qua re vide plura inferius, ubi & de ſcripto* Auguſtini *ſuppoſititio, cui* Quæſtionum in V. & N. Teſtamentum *eſt titulus, ſermonem faciemus.*

Vide etiam *Olear.* Abacum Patrologicum p. 214. & (c) *Cave* Hiſtor. Litt. pag. 150. b. quibus addi poſſunt Monatliche Unterredungen anni 1690. p. 986. *Acta Erudit. Lipſ.* ao. 1689. p. 168. & inprimis *Uſſerius* de Scripturis & ſacris vernaculis pag. 63. & 370. ſub lit. (d) Singularis eſt ſententia *Benedictinorum* nuperorum editorum Ambroſiani operis. Qui *non unius, ſed multorum opus eſſe hos commentarios* aſſerunt, ut patet ex *Supplem. Act. Erud. Lipſ.* Tom. II. Sect. V. p. 220. ſub lit. (e) excerptis. v. Richard *Simon.* Hiſtoire Critique du N. T. c. IX. p. 133.

IV. Commentarius in Epiſtolam ad Hebræos, *licet ipſe multis probatus, attamen improbatus magno* Eraſmo, *potius ANSHELMI vel REMIGII modo memorati creditus in præfatione Tom. 1. Operum Ambroſii. v.* Cocum *pag. 273.* Rivet. *p. 324.* & Poſſev. *ac* Gerhard. *p. 288.*

Tribui etiam hunc Commentarium CLAUDIO AUTISSIODORENSI vel TAURINENSI colligi poteſt ex iis, quæ hanc in rem afferunt der Monatlichen Unterredungen ao. 1693. pag. 292. in recenſione operis *Richardi Simonis* quod prodiit 1693. in 4to chez Reinier Leers ſub titulo: *Hiſtoire critique des principaux Commentateurs du noveau Teſtament, depuis le commencement du Chriſtianisme jusques à notre ſiecle.* Dubitare tamen ipſum Simonem περὶ γνησιότητος memorati commentarii vide loc. cit. ubi tamen & fruſtra *Ambroſio* adſcribi, expreſſe affirmatur.

V.

V. Epistola 79. ad Theophilum & Anysum. *DAMASI Pontificis esse dicitur à* Riveto *l.* 3. *c.* 14. *p.* 306. VI. Epistola ad Demetriadem Virginem *legitur diversa ab ea, quæ in* Hieronymi *operibus ab* Erasmo *editis Tom.* 3. *Epist.* 84. *exhibetur; eam COELESTII aut PELAGII Hæreticorum dicit* Baronius, *Pelagii Augustinus etiam esse scribit apud* Rivet. *l.* 3. *c.* 7. *pag.* 405. *&* Erasmum *in præfatione ejus pag. m.* 12. *ubi à* Beda *JULIANO hæretico tribui dicit: confutatus illum.* Hieronymi *credita, revera est PROSPERI* Aquitanici, *docente* Joanne Costero, Suaresio *& aliis apud* Rob. Cocum *p.g.* 261. *&* 263. Rivet. *&* Possev. *Appar. S. Tom.* 1. *pag.* 68. *&* Gerhard. *pag.* 277.

PROSPERO etiam tribuitur à Gvilielmo *Cave* Histor. lit. p. 148. a. & inter Prosperi opera, imo etiam in Quesneliana Leonis M. editione, epistolam ad Demetriadem legi, testantur Benedictini, in *Supplement. Act. Erudit. Lipsi.* Tom. II. Sect. V. p. 221. Leoni hanc epistolam asserit Quesnel, Jouenal des sçavans du 17. fevrier 1676. p. 44 Adde *Voss.* Histor. Pelagianæ p. 67.

VII. Conciones ad populum breves *Tomo tertio Ambrosianorum operum extantes, omnes Ambrosio abjudicat* Erasmus. *Et sane quomodo earum alia in AUGUSTINI, aliæ in MAXIMI Taurinensis sermonibus legantur, vide apud* Bellarm. *pag.* 95. Richard. Montacu. *Orig. Eccles. part.* 1. *§.* 137. *p.* 130. Cocum *p.* 263. *& seqq. &* Rivetum *l.* 3. *cap.* 17. *pag.* 314. 315, 316. Possevin. & Gerhard. *p.* 277.

His jungi merito debet Guilielmus *Cave* Historiæ literariæ Scriptorum Ecclesiasticorum p. 123. b. & ea, quæ de Sermonibus sub Ambrosii nomine divulgatis censuerunt *Benedictini*, ut referunt *Acta Erud. Lipsi.* Supplem. Tom. II. Sect. V. pag. 221. nobis sub lit. (f) excerpta. Adde etiam pag. 423. & *Mabillon.* paet. 2. Mus. Italic. in præf. nobis sub lit. (g) excerpta.

VIII. Liber de Fide contra Arrianos, *GREGORIO Nazianzeno tribuitur, in Latina operum ejus interpretatione, per Ruffinum facta.* Gerhard. *pag.* 275. *Compendium ejus argumenti genuini ab alio factum, pro Ambrosiano venditatum, memorat* Rivetus *l.* 3. *c.* 19. *p.* 326.

Hunc libeum, qui etiam *de Filii dei divinitate & consubstantialitate* inscribitur, non inter Gregorii Nazianzeni tantum sed & VIGILII TAPSENSIS opera Chifletius refert. At *Hermannus* in Vita Ambrosii, & *Quesnelius* in appendice ad Opera *Leonis M.* hanc lucubrationem GREGORIO *Eliberytano* fidei in Provincia Bætica *Episcopo* adscribere maluerunt. Quorum conjecturis siquis adquiescere nolit; eum *Benedictini* monent ut saltem tractatum hunc antiquum esse agnoscat cum ab Augustino allegatus fuerit. *v. Supplem. Act. Erudit. Lipsi.* Tom. II. Sect. V. p. 223. quibus junge *Journal des savans.* 1676. pag. 44. ubi Vigilius *Tapsensis à Vigilio Episcopo Tridentino*, distinguitur, Auctoritate *Chifletii*,

IX. Hymnus, Vexilla Regis prodeunt. *FORTUNATI est.* Bellarm. *p.* 98.

Fortunato adscribit *Cave* Histor. litter. Scriptor. Eccles. pag. 150. b. saltem certo certius Ambrosii non esse ibidem judicat. De hoc hymno accuratissime & ex professo Clariss. *Tenzelius* in Exerc. part. 1. Ex. 10. pag. 393. & seqq.

X. Alius, Te Deum laudamus, *etsi AMBROSIO & Augustino communis per miraculum factus memoretur, ex* Dacii *Chronico, tamen ut suppositititium hunc hymnum, utrique abjudicat* Th. Rayn. *p.* 114. 125.

Quæ supra c. X. n. 1644. in *Anonymis* fuse dicta jam habemus & excerpta partim, ut hic superfluum jam sit adducere ulterius, quæ habet M Andreas Christianus Eschenbach / Exercitatione de Poëtis Christianis sacris, Græcis & Latinis p. 15. & 16. Quique nihilominus inter genuina *Ambrosii* opera hymnum hunc collocavit *Cave* Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 150. a. ut ostendunt excerpta sub lit. (h) & *Olear.* Abaci pag. 28.

XI. Liber unicus de Pœnitentia, *sub titulo* Exhortationis ad pœnitentiam, *à nonnullis* Ambrosio *quoque tribuitur: à quo* libri bini de pœnitentia *soli scripti quod sint, constat ex ipsius testimonio in Ps.* 37. *quique genuini creduntur & defenduntur, post alios contra* Petrum Soto *à* Theoph. Raynaud. *pag.* 123. 124. *Eum librum suppositum Ambrosio docti censent tantum non omnes: at non modo suppositum esse, sed & AUGUSTINI genuinum esse, vult* Jo. Costerius *in Catalogo scriptorum, post vitam Ambrosii Tom* 1. *præfixam subjuncto.* Rivetus *l.* 3. *c.* 19. *pag.* 327. *ex stylo* Africanum *collegit, & VICTOREM, Castennæ Episcopum in Mauritania, ei auctorem assignat. Quod ad summam rei attinet, idem omnino est hic tractatus cum Homilia* 39. *quæ CÆSARIO* Arelatensi *tribuitur, inquit* Cocus *p.* 277.

Imo etiam fere totidem verbis in sermone 313. inter AUGUSTIANOS repeiri, contendunt *Benedictini.* Vid. *Act. Erud. Lipsi. Suppl.* Tom. 1. Sect. V. pag. 122. *Villori* tribuit & *du Pin* l. cap. 291. b. & quidem *Tunnemesi* potius quam Castensi p. 180. Tom. IV.

XII. Liber de Dignitate Sacerdotali ANSELMUM *potius redolet, quam* Ambrosium, *nihil tamen definio, inquit* Theoph. Raynaud. *p.* 124.

Cave lib. cit p. 150. a. inter genuina Ambrosii scripta refertur.

XIII. *Liber* ad Virginem lapsam, *à* Bellarmino, Possevino, *aliisq. Pontificiis plurimis* Ambrosio *quidem abjudicatur, at auctori certo nulli adjudicatur. Eundem hunc librum esse pæneissimis excerptis, cum Ep.* 22. *tomi* 9. *operum HIERONYMI, quæ nunc titulum gerit* in Susannam lapsam Exhortatio, *testatur* Cocus *p.* 257. *neq.* Augustini *vel hoc, vel illud esse scriptum, alio-*

rum teſtimoniis probans: *adde* Rivet. *l. 3. c. 16. p. 311. 312.*

NICÆÆ Aquileenſi Epiſcopo dubitanter tribuit *Cave* Hiſtor. Litterariæ Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 150. b. citatque *Gennadium* de Scriptoribus cap. 22.

XIV. De Virtutum & vitiorum conflictu *liber*, *inter Opera AUGUSTINI uberior etiam extat*, *& a nonnullis* LEONI Papæ, *licet haud adſtipulante* Poſſevino, *ab aliis* GREGORIO Magno Pontifici *tribuitur*, *teſte* Riveto *l. 3. c. 19. p. 326.*

Adde *Cave* Hiſt. Litterar. pag. 345. hunc cum aliis pluribus ſcriptis AMBROSIO AUTPERTO vel ANSBERTO tribuentem loco (h) quem dare hic modo præcedente numero promittebamus. Idem ex Benedictini editione firmat *du Pin* l. c. p. 291. b.

XV. De Vocatione Gentium *libri*, *Tomo ſecundo Ambroſianorum operum inſerti*, *eidem communi ferme doctiorum Theologorum conſenſui abjudicantur*, *& aſſignantur ab aliis* EUCHERIO Lugdunenſi: *quos inter eſt præcipuus* Eraſmus. *A pleriſq; vero cum* PROSPERI Aquitanici *lib. 1. cap. 7. & lib. 2. c. 8. iidem eſſe manifeſto deprehenſi ſunt*, *ut eſt apud* Bellarm. *p. 98.* Rivet. *l. c.* Poſſev. *&* Gerhard. *p. 275. ubi* Eraſmo, Salmerone *& aliis adductis*, Perkinſium *Proſpero eas adimere conantem refutari legas. Plura vide infra*, *ubi de* Auguſtino *&* Hieronymo *ſermo incidet.*

Gerh. Joh. *Voſſius* vel ARELATENSEM ARLANUM vel PROSPERUM AURELIANENSEM auctorem eſſe non dubitat referente Jo. Conrado *Dürrio* Diſp. Jenæ 1673. habita, *quod Ethnici inexcuſabiles ſint* Th. 60. Militat pro *Proſpero Antelmus*, quem tamen prolixe refellere nititur du *Pin* Nouvelle Bibliotheque des Autheurs Eccleſiaſtiques. Quod & in hujus libri recenſione obſervant *Acta Erudit. Lipſienſ.* Supplem. tom. II. Sect. IX. p. 423. Quemque aſſerunt tueri partes Paſcalii *Quesnellii* hunc ipſum librum vindicantis LEONI PAPÆ. Contra *Voſſium Hiſtoriæ Pelag.* lib. I. c. XX. mavult aſcribere HILARIO ARELATENSI aut PROSPERO AURELIANENSI aliquanto JUNIORI (quam quidem Proſper Aquitanicus) ut monet *Symbola Normannia*. Et Proſperi cujusdam eſſe jam omnibus notum eſt, ait *Cave* Hiſt. Litt. p. 150. b. cui adde *Miræum* Biblioth. Eccleſiaſt. p. 68. & *Acta Erud. Lipſ.* Tom. I. Supplementorum Sect. VIII. p. 431. lit. (i) & Joſephi *Antelmii* diſſ. Criticas ibi recenſitas. Hic vero nunc addi olim recenſitis etiam debent:

XVI. *Confeſſio Fidei Catholicæ*: Illam Jacobus *Hommen* in Supplemento Patrum, ſub *Ambroſii*: Sed *Paſchaſius Quesnelius* ſub FAUSTINI nomine vulgavit, ut notant Acta Erud. Lipſienſ. in tom. II. Supplement. Sect. V. p. 123. Cave autem in Hiſtoriæ literariæ ſcriptorum Eccleſiaſticorum p. 150 b. ſub titulo: *Expoſitio fidei ſecundum Symbolum Nicænum*: ex libro primo de fide ad Gratianum excerptum eſſe aſſerit. Invenitur hæc Confeſſio annexa Actis Theodoreti Martyris & Philippii Hadrianapoleos Tom. IV. Veterum Analectorum Joh. *Mabillon*, uti indicant Acta Erud. Lipſ. anni 1686. Januar. p. 19. ſub lit. (k) excerpta.

XVII. *Sermo de Purificatione B. Virginis* hactenus *Ambroſio* tributus eſt; at inter Spuria ejus ſcripta refertur à *Cave* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 150. b. ALCUINO illum tribuit *Journal des Scavans* de l'an: 1679. pag. 94. ſub lit. (l) Adde quæ ex du Pin ſub lit. (m) excerpta generatim exhibemus & prolixiora Tom. IV. p. 90. quam ut excerpi potuerint. Plura vide infra de *Antonii Demochari* nomine in Ambroſii operibus collocatis: & nunc allatas notas *marginales Diecmannianas* (n) non omittendas, uti neque *Maſtrichtianas Symbolas* adhuc ſeriores ſub lit. (o) communicatas. (NB. literas Excerptorum hujus numeri B. L. ipſe melius loçabit.)

(a) Raynaudus de malis ac bonis libris p. 123.

S. Ambroſio *ſuppoſitam eſſe poſteriorem* pro Davide Apologiam, *contendie* Nicolaus Faber opuſculo ultimo, quod eſt ad Frontonem Ducæum. *Et idem habet* Bellarminus *lib. de ſcriptor. in Ambroſio*: *qui argumentum ducit ex ſtyli diverſitate*, *& ex eo quod alia extet apud eundem Ambroſium pro Davide Apologia. Sed maxime ex eo quod autor poſteriorisApologiæ negat Davidis cum Berſabea adulterium fuiſſe verum adulterium*, *illudq; conſentit allegorice interpretandum*, *quod S. Ambroſius nunquam diceret. Hinc Nicolaus Faber colligit id opus eſſe alienius* Origeniſtarum *omnia ad allegorias vertentium: & miratur in editione Romana expunctas eſſe ex* cap. 8. *aliquot lineas*, *quibus ea probroſitas indigne Ambroſio affricabatur*, *quamvis non ſint eraſa ex* cap. 11. *illa idem ferentia.* (In illo invidioſo David adulterio inveniri non ſolum quod non reprehendatur, ſed etiam quod laudetur.) *Hinc tamen minus perſpicue habetur quod hi Autores intendunt de ſuppoſita S. Ambroſio ea lucubratione. Nam ſtylus haud abhorret a S. Ambroſio, imo plerig, modi loquendi S. Ambroſio familiares, hic paſſim occurrunt. Quod autem alia extet ejusdem tituli lucubratio, non urget. Nam hæc poſterior Apologia, eſt commentarius in titulum* Pſal. 50. *& in ipſum Pſalmum. Prior autem Apologia eſt eo nexu ſoluta. Quod autem adulterium Davidis in poſteriore Apologia dicatur abdere myſteria Chriſtiana, non pertinet ad laudationem adulterii.* (*Abſit* ;) *ſed ad utilem allegoriam qualem alii quoq; patres faciis quibuſdam turpibus ſubſtraverunt. Videndi S. Auguſtinus* 22. *contra Fauſtum cap. 83.* S. Gregor. 3. *moral. cap. 21.* Beda *lib. 2 in Samuelem cap. 3. & quæſt. 6. ex variis* Bernardus *ſerm. 2. de Domin. infra octavam Epiphaniæ*, *qui ait* hanc eſſe tenebroſam aquam in nubibus aeris. Rupertus *lib. 5. in Geneſ. cap. 9.* Bleſenſis *in cake Invecti. & ex recentioribus* Sanctius *in cap. 1. Oſeæ a num. 18. qui fatetur* S Hieronymum *aliquando aliud ſenſiſſe*, *nimirum in cap. 45. Eſaiæ*, *& in cap. 12. Ezech. & in cap. 10. Oſeæ. Sed notat mut aſſe poſita ſententiam epiſt. 131. ad* Ruffinum. *Multo minus eſt opera in retinendo libro altero de* interpellatione David, *quem æque* S. Ambroſio ſuppoſitum *aſſerit* Bellarminus. *Sed qua adducit, debilia videntur, ut attendenti liquebit. Itaq, fœtus illos eſſe*

esse S. Ambrosii *genuinos, nec* [illegible]*i fuisse suppositos, verisimilius censeo.*

(b) Heinricus Wharton Auctarii Historiæ Dogmaticæ Jac. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis, p. 391. & seq. Berengarius, *Archidiaconus Andegavensis, Exposit. super Apocalypsin MS. in Bibliotheca Lambethana — — Expositio ista* Ambrosio *supposita, inter Opera illius excusa reperitur, demptis præfatione, & introductione, quæ in excusis frustra quærentur.* Ambrosio *autem illum minime deberi nullus non novit. Restat igitur, ut de autore genuino nonnulla disputemus. Duplex ejus Exemplar MS. in Bibliotheca Lambethana habetur; alterum vetustius (quod quidem Berengarii ætate haud multo inferiùs videtur) in principio mutilum, titulo & præfatione caret: alterum recentius* Beringuedis *cujusdam nomen inscriptum præ se fert. Aliud exemplar vidi MS. in Bibliotheca Collegii* Gonvilii & Caji *apud* Cantabrigienses, Berengario *inscriptum. De eo certiorâ me factus, uti & de codicibus Lambethanis ab amico quodam doctissimo, Viro Cl.* Guilielmus Cave, *librum Berengario abjudicandum,* Beringuedi *tribuendum conjecit. Vereor autem ne infelici conjectura. Plurimi quidem Codices MSS. a* Jamesio *memorati,* Beringuedis *nomen præferunt. Id tamen aut ignorantiâ aut fraude Monachorum librariorum, quibus invisum erat Berengarii nomen, factum videtur. Neque enim Scriptor ullus Beringuedem memoravit, aut de ejusmodi Scriptore vel inaudivit.* Pitsæus *equidem illum in Appendicem suam rejecit; nihil aliud autem de illo dicendum habuit, quam se nomen ejus in fronte* Expositionis in Apocalypsin *reperisse. Neq; certius aliquid novit* Bostonus Buriensis, *qui in Catalogo suo Scriptorum Eccles. (cujus exemplar MS. imperfectum penes Archiepiscopum Cantuariensem manet)* Berenguaudi *quidem Opera, & in his* Expositionem Apocalypseos *enumerat, quod tamen* Bostono *solenne est, e sola fide titulorum, quos Codicibus MSS. affixos deprehendent. Quin & inter ipsas Codices de nomine nequaquam convenit. Alii* Bringuedim, *alii* Berengvviddin, *alii denique* Berengaudum *vocant. Verum enim vera ut quod sentio dicam: insisteri quidam tenebriones, quibus aut Berengarii nomen, abbreviate scriptum, ignotum erat, aut ob dogma de Eucharistia invisum: Auctoris nomen sibi pro lubitu endendum aut immutandum susceperunt. Eupraclarum igitur commentum, quod in fronte recentioris Codicis Lambethani comparet.* Quisquis auctoris nomen scire desideras, literas Expositionum in Capitibus septem Visionum primas attende. Numerus quatuor vocalium quæ desunt si Græca posueris est 81. Literæ Expositionum septem primæ hæ sunt B. R. N. G. V. D. S. verò vocales secundum præfixum numerum

ε ι ι 70.

quæ desunt hæ videntur. e. e. i. o. *Præfationi succedit carmen, quod incipit:*

Hunc qui composuit librum, plerique vocatum
Dant Berengaudum; verumque velut reor, ajunt.

Ipsi igitur, qui calculum tam præclare subduxerunt nebulones, de commenti sui veritate subdubitarunt. Neque Berengarium enim neq; Berengaudum de istiusmodi artificio somniasse arguit error ejus manifestus. Inter consonas enim antepenultima, inter vocales ultima, otiosa sunt. Incredibile autem est, Autorem si istiusmodi quid in animo habuisset, artificium quod nomini suo ad amussim congrueret, excogitare non potuisse. Berengario *igitur* potius, quam Berengaudo *isti fictitio, Opus est relinquendum. Rem extra omne dubium ponet* Johannes Supptior, *qui prolixum in Apocalypsin conscripsit commentarium, MS. in Bibliotheca Lambethana observatum. In prologa enim Expositores Apocalypseos recensens, post* Jeronymum, Augustinum, Primasium, Victorinum & Bedam *memoratos, hæc habet:* Nostri quoque temporis Magister Berengarius & Robertus Prior; qui quanto sunt tempore posteriores, tanto sunt per experientiam & manifestationem ipsius prophetiæ ad exponendum certiores; totum librum ex ordine pleniter exposuerunt; & expositiones suas ex locis sanctarum Scripturarum fortiter munierunt. *Ex horum pariter ac priorum Expositionibus Commentarium suum* Johannes *conflavit, pauca de suo addens.* In eo *igitur reperiuntur continua fere & ampla* Berengarii Excerpta, *quæ in Codicibus nostris MSS. totidem verbis comparent. Atq; has quidem Berengarii vindicias me egisse, Eruditos, spero non pigebit.*

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 150. b.

Commentarii in Epistolas D. Pauli. *Scripsit quidem in Apostolum* Ambrosius; *sed opus istud interiit. Hoc de quo agimus,* Hilarii Diaconi *est, in quo notandum tamen est Commentarium in X. priora Epistola ad Hebræos Capita,* Hilarii *non esse (nec enim Hilarius aut ullus alius Latinorum ejusdem ætatis aliquid in Epistolam eam scripsit) sed a* falsario quodam *assutum esse partim, ex* Chrysostomo, *partim ex* Hieronymo *contextum.*

(d) Usserius de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 63. §. 370. Hilarius *Romanus Diaconus, vel quicunq; auctor fuit* Commentariorum, *qui* Ambrosii *nomine feruntur* in Pauli Epistolas. *Autorem hunc sancti Hilarii nomine citat* Augustinus *lib. 4. contra 2. epist. Pelagian. cap. 4. Alii* Hilarium, *qui Romæ Diaconus fuit temporibus Damasi, esse suspicantur. In Commentariis ad 1. Tim. III. mentionem factam legimus* Damasi, *Rectoris Ecclesiæ; quem locum cum Pontificii Doctores,* Hardingus, Sanderus, Bellarminus, Stapletonus, *& alii passim ad Primatum Pontificium stabiliendum citare soleant; ejusdem autoris explicationem 14. Capitis prioris Epistolæ ad Corinthios aspernari non debeant. Hinc autem sententiæ sequentes deductæ sunt.*

(e) Actorum Erudit. Lipsiensium Suppl. Tom. II. sect. 5. p. 210.

Sequuntur hunc tractatum commentaria in Epistolas Paulinas, *quæ nec ab* Ambrosio, *nec ab* Hilario Sardo, *qua plurimorum hodie est sententia, scripta esse probant* Benedictini, *in eam potius inclinantes sententiam, quod hic commentarius non tam ab uno autore scriptus, quam a quodam compilatore e variis commentariis corrasus fuerit. Quam sententiam ex eo confirmant, quod in his commentariis magna & dissonum & sententiarum super eadem materia diversitas oc-*

currat, & non minus quædam sequioris ævi indicia, quam antiquitatis vestigia in illis deprehendantur.

(f) Actorum Erudit. Suppl. Tom. II. Sect. 5. p. 221.

De sermonibus Ambrosii *observant, neminem ignorare, quod magna pars sermonum, qui in antiquioribus editionibus Ambrosii nomen præ se ferunt, perperam Ambrosio tribuatur, & inter aliorum patrum opera circumferatur: deinde accusant Romanæ editionis autores, quod huic malo non solum medicam manum non adhibuerint, sed etiam multos alios sermones ab Ambrosii stylo & ingenio magis alienos adjecerint. At* Benedictini *è tot Ambrosii sermonibus, exceptis paucissimis quos cum genuinis Ambrosii operibus ediderunt nullum deprehenderunt, quem probabili aliqua specie Ambrosio tribui posse arbitrarentur. Cum autem in ista Ambrosianorum sermonum farragine nonnulli tantum apud Ambrosium, alii alibi etiam & imprimis cum maximi sermonibus vulgati fuerint, priores tantum in hac appendice Benedictini exhibere voluerunt, reliquorum, quos omiserunt, indicem attexuisse contenti. Præterea in fronte singulorum sermonum, quibus in hac appendice locum reliquerunt, rationes indicarunt, quarum intuitu sermones illos Ambrosii titulo indignos censuerint.*

(g) Mabillon p. II. Mus. Ital. præf. *Homiliæ* S. Maximi, *Episcopi Taurinensis, ita distractæ, & alienis coloribus insuscatæ sunt, ut quis sit earum legitimus parens, apud viros Doctos dubitetur: dum hi alias* Ambrosio, *illi alias* Augustino *tribuunt.*

Vid. totam illam præf.

(h) Cave histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 350. b. 119.

Sunt qui librum de Conflictu vitiorum & virtutum, *inter* Ambrosii & Augustini *Opera repertum*, & Sermonem in Assumptionem B. Mariæ (*qui ignus est inter* Sermones Augustinianos de Sanctis) *ac* Sermonem de Lectione S. Evangelii, (*qui ad calcem Operum S. Ambrosii in editionibus Parisi. 1642. 1655. reperitur, & à* Baluzio *sub* Alcuini *nomine editus & Miscellan. Tom. 2. pag. 382.*) *quin & alias nonnullas Homilias, quæ MSS. hinc inde asservantur, ac vitam SS.* Paldonis, Tutonis & Vasonis, *una cum* historica Monasterii sui relatione, à Mabillonio *editam Sec. Benedict. III. part. 1. p. 423. vi ascribant. Verum ea omnia adeò incerta sunt, ut uberiorem disquisitionem nequaquam mereantur. Certe* Authperto, *vel* Ansberto *cuidam juniori tribuenda videntur.*

(i) Actorum Erudit. Supplem. Tom. I Sect. VIII. p. 431.

Paschasius Quesnellus, *cum ao. 1675. Leonis Magni Opera Parisiis recenseret, tria scripta, de quorum vero auctore inter eruditos nondum convenerat, nempe* capitula de gratia DEi, Epistolam ad Demetriadem virginem, & Libros de Vocatione omnium Gentium, Leoni suo *attribuit. Illi autem se opponens* Antelmius, *tanto apparatu* Prospero Aquitano *ea vindicavit, ut luculentissime, cum cæteris* Prosperi *scripta, qua res & stylum congruere videantur.*

(m) Du Pin. Nouv. Biblioth. des Auteurs Eccles. Tom. II. p. 290. 291.

Mais s'il'on a perdu quelques Oeuvres de saint Ambroise, il faut avoüer qu'on lui en a donné plusieurs qui ne lui appartiennent point.

Premierement, on a mis sous son nom quantité de Sermons: *il n'y en a pas un seul qui soit de lui. Il y en a* trente-six *imprimez parmi ceux de* Saint Maxime, *quatorze dans l'appendix des sermons de* Saint Augustin, *deux qui sont en ces deux endroits. Celui qui étoit le 64. est la traduction du* Discours de Saint Basile, sur ces paroles du Riche: Je démolirai mes greniers. *L'explication sur le Chap. 31. des Proverbes est le Sermon 37. de* S. Augustin. *Le discours de la* Dignité de la nature humaine, *qui a aussi été attribué à* Saint Augustin, *sous le titre de* Discours sur la Creation *du premier homme, qu'* Alcuin *cite sous le nom d'* Albin, *& qui a été inseré tout entier dans le Livre de l'* Esprit & de l' Ame. *Le est encore le Discours, de l'Arbre défendu, qui est entre les Sermons de* Saint Augustin. Les Discours sur Elie & sur Elisée *sont des sermons de* Saint Maxime.

Je ne dis rien ici d'un Commentaire sur les Epitres de Saint Paul, *que l'on croit être d'* Hilaire Diacre, *parceque j'en parle en un autre endroit.*

(vid. Hilarius)

Le Commentaire sur l'Apocalypse *est d'un Auteur fort recent. Il parle des* Lombards *& il cite Saint* Gregoire. *On a trouvé le nom du veritable Auteur de ce Commentaire, à la fin du Manuscrit d'Oxford, où il est attribué à* Berengaudus, *que* Denys le Chartreux *cite avec* Bede *&* Hainon, *dans son Commentaire sur le Chapitre 10. de l'Apocalypse.*

Le Livre de la Divinité du Fils *est vraisemblablement de* Gregoire de Betique, *comme nous l'avons prouvé en traitant des Oeuvres de S.* Gregoire de Nazianze.

Le Traité intitulé, des Mysteres de la Pâque, *est un Sermon que l'on distingue mal à propos par chapitres. Il est plutôt du style de* Saint Maxime *que de celui de* Saint Ambroise.

Le Livre de la Dignité Sacerdotale *est de* Gerbert, *sous le nom duquel il a été donné par le* P. Mabillon *dans ses Analectes, où il porte le titre de* Livre Pastoral.

Le Livre du Combat des Vertus & des Vices, *qui est aussi attribué à saint* Augustin *& à saint* Leon, *est d'* Ambroise Autpert, *comme il est marqué dans la Preface de cet ouvrage, qui est dans l'Appendix du sixième Livre de la nouvelle Edition de saint Augustin, p. 219.*

Le Livre de la Penitence est *d'un* Victor, *comme ces derniers mots le prouvent invinciblement,* nulla capiaris oblivione Victoris. *Le nom même de Victor est à la tête de deux* anciens Manuscrits. *Nous examinerons dans la suite s'il est de Victor* de Cartenne, *ou de Victor* de Tunone.

(n) Acta Erud. Lipsi. Ao. 1686. Jan. p. 19. *Annectuntur his* (Actis Theodoriti Martyris, & Philippi Hadrianopoleos, *Tomo IV. Veterum Analectorum* Johannis Mabillon) *varia opuscula — — — — dein* Diligentia Beatorum Monachorum Armenii, *sive ut legendum* Mabillonii *censet*, Ammonii & Honorii *de libris Canonicis veteris*

teris & novi Testamenti, & Confessio Fidei Catholicæ, *quam breviter viro illustri* Theophilo *direxerunt, qua confessio fere integra sub nomine* Ambrosii *reperitur apud* Vigilium Tapsensem *in lib. 2. contra Palladium cap. 6.*

(l) Journal des Scavans 1679. Mart. pag. 94.

Le Sermon d'Alcuin *sur la feste de l'* Hypapante *avoit esté attribué jusqu'icy à* saint Ambroise, *& inseré parmi ses œuvres: ce qui paroist évidemment faux tant par le Manuscrit sur lequel Mr.* Baluze *nous le donne, qu'il attribue à* Alcuin, *que parce qu'il est porté en deux differens endroits que ce Sermon fut fait en presence de Charlemagne & le jour de la Purification; ce qui ne sçauroit convenir à saint Ambroise puis que de son temps la feste de l'* Hypapante *n'estoit pas encore instituée comme l'a fort bien remarqué le Cardinal* Baronius.

(n) *Notæ Marginales Diecmanniana* h. l. Ad (III.) v. omnino ex Reformatis *Dalleum* de usu Patr. L. 1. c. 3. p. 58. Ejusd. Apolog. pro Synodo Alensi & Carent. Part. 4. pag. 786. 787. & l. 2. de Confirm. c. 18. p. 218. 219. *Blondell.* Apol. pro sent. *Hieronymi* de Episc. & Presb. p 47. 48. *Rainold.* Prælect. in libr. Apocr. Præl. 85. p. 1034. 1035. *Vedel.* Exerc. in Ep. Ignat. ad Smyrn. cap. 4. p. 194. Ex Pontificiis Corn. à *Lap.* in Epist. Paul. p. 24. Card. *Baronius* singul. libro, cujus meminerunt Lorenzo *Crasso* Elogii d'huomini letterati part. 1. pag. 134. & Girolamo *Ghilini* Theatro d'huomini letterati parte 1. p. 37 Dion. *Petav.* T. 1. Dogm. Theol. l. 10. c. 4. n. 5. p. 636. & T. 3. l. 3. c. 7. num. 12. pag. 210. ubi Hilarium *Placentinum Luciferianum* autorem non esse probat. Petr. *Arcadius* de Concord. Eccles. Orientalis & Occid. in septem sacram. adminis. l. 7. c. 26. pag. 535. 536. Henr. de *Noris* Vindic. Augustin. C. 3. p. 50. ex nostris *Dorschei* Theol. Iatron. pag. 284. ff. & Pentadec. Diss. Theol. pag. 164. 223. 224. *Ziegler*, de Diacon. & Diaconissis vet. Eccl. cap. 8. pag. 103. plures alios citans.

Ad (IIII.) v. *Perroniana* p. 10. Matth. *Larroque* Hist. de l'Eucharistie, part. 1. C. 8. p. 170. qui non *Remigio*, sed *Anshelmo* Archi-Episcopo Cantuariensi tribui vult.

(o) Mastrichtianæ Symbolæ.

Ambrosius.

Partim sum Optato *convenit Scriptor* commentariorum in Epistolas Pauli *qui Ambrosio tribuuntur.* Joh. Gerhard. Vossius *de Baptism. disp. 8. thes. 28. p. 120. & disput. hist. Theol. 26. de virtut. Gent. thes. 5. fin. pag. 398.*

Ambrosius.

Scriptor Commentariorum in epistolas Pauli, *Ambrosio vel etiam* Athanasio *tribuitorum Gelasii Episcopi Cæsariensis, aut* Hilarii *urbis Romæ Diaconi eos esse arbitrantur. in cap. 5. ad Rom. Gerh. Joh. Vossius disput. histor. Theol. Sexta in prima quæstione pag. 90. & Disputat. 7. thes. 37. pag. 115. & disput. 23. thes. pag. 328. ex Ambrosio sive alio sub Ambrosii nomine qui in* Paulinas *epistolas scripsit.*

Ambrosius *sive quis alius antiquus auctor*, fortasis Hilarius *Diaconus Damasi Romani Episcopi, com. in Epistol. ad Ephes. 4. Herm. Conring. Exercit. Septima Acad. de Episc. Const. Germ. thes. XI. p. 339. pr.*

Ambrosius Mediolan. *Episcopus auctor Comment. in epistolam ad Ephes. qui Ambrosius vulgo audit. Est autem* forte S. Hilarius Rom. *Ecclesiæ sub Liberio Papa Diaconus*, Hotting. *hist. Eccles. parte VIII. pag. 7.*

Ambrosius *in* Oratione præparatoria ad Missam, *inter genuinos ejus partus agnita à* Casaubono, Anselmo *autem contra fidem veterum Codicum a* nupero Scriptore *perperam tributa.* Bona *l. Liturg. 3. §. 1. pag. 13. med.*

(145) AMBROSII AD ORIGENEM EPISTOLA prodiit Ultrajecti an. 1686. de novis Bibliis Polyglottis. Hujus epistolæ, & alterius cujusdam opusculi, cui titulus: *Novorum Bibliorum Synopsis*: Auctorem esse SIMONEM ex urbe DIEPPA oriundum, docent *Menagiana* T. II. p. 138.

(146) AMBROSIUS WOLFFIUS i. e. *Christianus* HERDESIANUS, vide infra.

(147) *Petrus* AMBRUNUS: Hunc esse *Richardum* SIMONEM indicat *Baillet.us* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 526. *& la Bibliotheque Universelle & Historique* de l'année 1689. Tom. 12. p. 405. cujus sub lit. (a) Prolixius autem etiam *Acta Eruditorum Lipsiæ* anni 1687. p. 366. & p. 372 sub lit. (b) (c) excerpta.

(a) Bibliotheque Universelle & Historique de l'année 1689. Tom. 12. p. 405.

Ainsi on doit s'attendre à voir paroitre encore deux livres de cet Ouvrage, dans l'un desquels M. Simon *doit, selon la menace qu'il en faite dans un petit livre qu'il a publié sous le nom de* Pierre Ambrun, *maltraiter la Version de* Mons, *& dans l'autre rompre bras & jambes à* S. Augustin. *On verra quand ils paroitront, s'il aura tenu sa parole.*

(b) Acta Erudit. Lipsi. Anno 1687. pag. 366. (Auctor Defensionis Judiciorum contra Responsum Bollevillani,) *Epistola 16. ex styli præprimis convenientia prolixe probat*, Petrum *illum* Ambrunum, *qui antagonistam* Simonis *se credi cupiat, ipsummet esse* Simonem.

(c) Ibid. pag. 372. (Bollevillanus *in* Responso ad Defensionem Judiciorum de Histor. Critic. Vet. Testament.) Cap. XIV. *negat sibi cum* Petro Ambruno *quicquam commune esse, nisi aliquam forsan paritatem styli, quæ tamen à persona tito autore affectata videatur, ut eo sutius lateret.*

(148.) AMESIUS. (Inter opera Guilielmi Amelii, est Tractatio unius folii quantivis pretii, cui titulus de *Traductione Peccatoris ad vitam*, cujus Auctor est *Thomas* PARKHERUS Anglus. De quo tractatulo, & quas ille turbas dederit, vide Præfationem *Netheni*, operibus Amesii præfixam. *Richardus Baxter* in libro *Anglico*, quem *requiem Sanctorum* appellat, hanc tractationem quoque adserit *Thomæ Parkhero*, sed vulgatæ in operibus *Amesii* editioni deesse in fine thesis quindecim dicit. Vellem folium istud attente legeres, nil in hac materia elegantius & concisius legisti unquam. Dedit idem auctor, ni fallor & alia: *Politiam* nimirum *Ecclesiasticam*, de cujus mutilata editione anni 1638. vid. *Hoornbeckii* summam controv. lib. 10. pag. 762.) verba sunt laudati aliquoties Domini *Gerhardi von Maestricht*, in excerptis hujus argumenti ad me missis.

(149.) AMIANTATUS. Sub hoc nomine dicitur in Academia de' Ricourati di Padoua Jacobus ZABARELLA recitasse: *Gli Arronzii*, *vero de Marmi* Antichi, itemque *Il Magnifico*, overo la virtu Mascherata. vide *Leti* Italia regnante Part. III. l. 3. p. 269. 273. an editi discursus sub ficto hoc nomine quoque sint, mihi non constat, nec sine suo nomine prodiisse, adeoque huc minus pertinere videtur.

(150.) *Jaques* AMIOT, vel potius AMYOT, ut ipse se nominat sub dedicatione Regi suo inscripta, *versionis operum moralium Gallica Plutarchi*, quæ penes me hoc est titulo, quem sub lit. (a) repræsento Tomis duobis spillis in 8vo Parisiis 1616. neque non *Vitarum illius* nomine præfixo *Interpretationi* totidem tomis in 8vo ut est sub lit. (b) Parisiis 1587. qualiter *Adriano* TURNEBO, præceptori Amioti lint imputandæ bonam partem versiones v. *Colomesii* Bibliothecæ Selectæ Gallicæ pag. 40. 41. verbis (c) excerptis. Eum an plagiariis eapropter annumerabimus? Certe non facit *Thomasius* exacte satis plerosque hujus etiam generis colligens. Quem tamen altero tanto augere, sit in proclivi & aliquando etiam mihi cœptum opus. De versionibus Plutarchi v. *Bayle* Dictionaire Tom. I. p. 235.

(a) *Les Oeuvres Morales de Plutarque translatees* de grec en francois, reveûs & corrigees en plusieurs passages par le Translateur. Comprises en deux Tomes, & enrichiees en cette derniere edition de Prefaces generales, d'amples Summaires au commencement des Traitez, & d'Annotations en marge revevës, & de nouueau augmentees de moitié, lesquelles monstrent l'artifice, & la suite des discours de l'Auteur.

(b) *Les Vies des Hommes* illustres, grecs & Romains, comparées l'une à autre *par Plutarque de Cheronée*. Translatees de de grec en Francois, par M. I. Amyot, Conseiller du Roy & Grand Aumosnier de France. Ausquelles sont adioustees les Vies d'Hannibal & Scipion l'Africain, Traduictes par Charsles de l'Ecluse. Les Vies d'Epaminondas, de Philippes de Macedoine, de Dionysius l'aisné, d'Octavius Cæsar Auguste. Et celles de neuf Excellens chefs de guerre, prises du Latin d'Æmilius Probus. Nouvellement mises en lumiere par S. G. S.

(c) Colomesii Bibliothecæ selectæ Gallicæ p. 40. & seqq.

Il s'attacha à la traduction de Plutarque, *de laquelle* Messire Pierre de Bourdeille, Seigneur de Brantome, *au quatrieſme volume de ſes Memoires, fait l'eloge en ces termes :* M. Amiot estoit un grand & scavant personnage en Grec & en Latin, tesmoin les belles & eloquentes traductions qu'il a faites de Plutarque, qu'aucuns pourtant des ses envieux ont voulu dire qu'il ne les avoit pas faites, mais un certain grand personnage & fort scavant en Grec, qui se trouva par bon cas pour luy prisonnier dans la Conciergerie du Palais de Paris & en necessité; il le sceut là, le retira & le prit à son service, & eux deux en cachette firent ces Livres, & puis luy les mit en lumiere en son nom. Mais c'est une pure menterie, disoit-on, que les envieux luy ont prestè; car c'est un seul qui les a faits; & qui l'a connu de son scavoir, & discorru avec luy, dira bien qu'il n'a rien emprunté d'ailleurs du sien. *Il faut avoüer en effee qu'Amiot estoit un grand perſonnage, & que la Republique des Lettres luy a une extreme obligation de ſa traduction de Plutarque, qui eſt comme la ſource & le magaſin de nos plus riches facons de parler. Mais qui peut avoir eſté ce ſcavant priſonnier dont parle M. de* Brantome ? Lancelot du Voesin, Seigneur de la Popeliniere, *nous aprend bien dans ſon Hiſtoire des Hiſtoires pag. 359. qu'* Adrien Turnebe, *ſon Precepteur, qui eſtoit tres doëte dans la langue Greque, envoioit de tems en tems à* Amiot *les paſſages difficiles de Plutarque tout tournez. Il repete la meme choſe dans ſon* Idée de l'Hiſtoire accomplie *pag. 259.* M. Jacques Amoit, *dit il*, est renommée en la connoissance de la langue Grecque pour ses louables versions des Oeuvres de Plutarque de Grec en Francois. *Encore qu'il n'y aye du tout ſatisfait à l'obligation qu'entr'autres* Tournebus *y avoit acquiſe, luy envoyant les paſſages tous entiers tournez en Francois deſquels il doutoit. Mais je ne ſaurois me perſuader que ce ſoit Turnébe qu'eut en vue M. de* Brantôme, *un de ceux qui ont parlé de ce grand Critique, ne remarquant qu'il ait eſté jamais priſonnier. Apres Amiot, eſt venu* Claude Gaspar Bachet, Seigneur de Meziriac, *de l'Académie Francoiſe, qui eſtoit eſtimé trés ſavant aux belles Lettres; & le premier homme de ſon tems pour la connoiſſance de la Fable. Ce Gentilhomme ayant envoyé à l'Académie un Diſcours de la Traduction, aprés y avoir loüé l'eſprit, le travail & le ſtile d'Amiot, pretend montrer qu'en divers paſſages, juſqu'au nombre de deux mille*, ce grand Traducteur a fait des fautes tres groſſieres, dont il donne plusieurs exemples. *Ce Diſcours n'eſt pas imprimé; mais par les* Commentaires de M. de Meziriac sur les Epitres

Epitres *d'Ovide*, *Il on void bien qu'il n' accuse pas Amiot sans fondement.*

(151.) AMMIANUS *Marcellinus*. Hic librum de vita Thucydidis tribuit Gesnerus Bibliothecæ universalis fol. 35. b. qui alias sub Ammiani Græci, vel Marcellini Græci nomine extat, idque ex Svidæ verbis colligere nititur. At illos distinguit *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. Cap. XVIII. pag. 253. Græce tamen asserit Commentarios in Hermogenem de statibus, quos cum Syriano & Sopatro excudit *Aldus*. Pro Gesnero tamen militare Ravium ad Gesnerum monet *Symbola Normanniana*, quæ sic habet:

Hoc, inqvit *Ravius*, vult negare *Vossius*, sed[dd] nullis certis argumentis, potius ex obliquo[ee] comprobat. Verba, quæ ibidem de *Suida* citat *Gesnerus* : vaticinandi peritissimum Marcellinum fuisse plane ἀνυποστάτως notant Theologum sive Bibliorum peritissimum.

(152.) AMMONIUS Alexandrinus, de quo vid. *Hieron.* & *Sophron.* in Vitis Ecclesiasticor. pag. m. 114. 115. *Bellarm.* ad A. C. 226. *Sixt Senens.* l. 4 p. m. 242. *Baron.* ad A. C. 147. n. 5. & seq. *Possev.* in Apparatu, *Gerhard*, p. 157. &c. Ei tribuitur *I. Canones* X. in *Orthodox. Patr.* lat. Tom. 1. fol. 747. EUSEBIO vindicat *Balth. Bebelius*; Antiq. Eccles. sec. 3. fol. 477. 478. apud *Olear.* Abaci Patrum. p. 29. TATIANI SYRI, ab aliis, imo & THEOPHYLACTI frustra creditos, docet *Possev.* Apparat. sacr. Tom. 1 pag. 75. 76. *II. Diatesseron* vero, sive *Harmonia Evangelica*, perperam VICTORI Capuano, & aliis cum libris de Consonantia Mosis & Jesu, genuinis ejusdem consusa TATIANO Syro, Justini Martyris auditori, de quo *S. Hieron.* & *Sophron.* pag. m. 91. 95. rectè asseritur ab eodem *Bebelio* l. c. & *Raynaudio* p. 125. v. *Baron.* ad A. C. 174. n. 9. & Monumenta Orthodoxographica Patrum. Ubi quemadmodum & apud *Gesnerum* p. m. 32. de aliis Ammoniis vide, à quibus omnibus diversi sunt illi, de quibus egimus in *Anonymis* n. 157. De quorum posteritori v. etiam *Popeliniere*, Histoire des Histoires lib. 8. p. 431.

Hunc Amonium rectius à Victore Capuano AIMONIUM scribi, credit *Cave* Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast. p. 51. a. Canones hos ab Ammonio mirabili studio repertos, & ab *Eusebio* deinde diligenter excultos, *peculiarem* etiam *de illo nomine dissertationem* à *Labbeo* Dissertationi de Scriptoribus Ecclesiasticis additam, quæ legi meretur, indicium facit *Symbola Tenzeliana*.

AMMONIO ALEXANDRINO tribuitur (II.) HARMONIA IV. EVANGELIORUM & in *Bibliotheca veterum Patrum*, interprete *Orshomaro Luscinio* ut refert *Miræus* in Biblioth. Ecclesiast. ad S. Hieronymum p. 19. (a) *Olearius* in Abaco Patrolog. p. 29. pariter quidem recenset hanc ipsi harmoniam Diatessaron dictam adscribi in *Orthodox.* Patr. lat. t. I. f. 747. 763. canonibus præmissa, sed addit ex *Bebelio* id perperam fieri (b) Adde, quæ in *Anonymis* num. 708. ex *Straucbio* de hoc libro monuimus *Tatiano* debito.

Quem cum eo, qui *Ammonii* nomine extat, hunc que cum Tatiani opere ejusdem nominis confundi per Victorem Capuanum notat *Galixtus* Concord. prolegom. pag. 5. quod & observat *Cave* loc. citato, ubi Ammonio ante 500. annos adscriptam esse hanc Harmoniam, à Zacharia Chrysopolitano, qui eam Commentariis illustravit, simul indicat. De libello (III.) περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων : Ammonio tributo, sed HERENNIO PHILONI assignando, vide Colomesii dissertationem de dubiis aliquot Scriptoribus, num. XX. *Baile* Dictionaire T. I. p. 241. ex *Menagii* notis ad *Laertium* lib. 2. n. 5. (IV.) *Commentarium* etiam *in librum Aristotelis* Stagiritæ vulgo creditum *de interpretatione*, quo nil eo indignius, ut ali is docebimus, non esse nobilis illius Philosophi, sed multo junioris, Hermiam patrem habentes docet *Vossius* de Nat. & Constit. Rhet. c. IX. pag. 612. Adde notas Diecmannianas (c) serotinas, & nunc primum editam Homonymoscopiam operosissimam amici mei *Molleri* pag. 531. & seq. & Amplissimi tandem Syndici *Mastricbii* sub lit (d) annexa.

(a) Miræus Biblioth. Ecclesiast. p. 19. Ammonius.

Alexandrinus, Origenis *in Philosophia* præceptor. — *in Bibliotheca veterum Patrum ipsi attribuitur* Harmonia quatuor Evangeliorum *interprete* Orthomaro Luscinio. *In eadem Bibliotheca extat* alia Harmonia, Tatiano Alexandrino *inscripta*. *Ejus tamen interpres* Victor Episcopus Capuanus, *in præfatione dubitat*, *sitne* Tatiani an Ammonii *& rem in dubio relinquit : etsi magis arbitretur Tatiani hunc laborem esse ; verum recentiores plerique Ammonio tribuunt. Sic fere Joannes* Molanus *Doctor Theologus Lovaniensis in sua Bibliotheca sacra, qua apud me extat manuscripta typis ballenis non edita.* Baronium *ad annum 174. &* Bellarminum *in Catalogo consule.*

(b) Olearius in Abaco Patrol. *pag. 29. Eidemque tribuitur* Harmonia Evangelica *in* Orthodox. Patrol. *Lat. I. fol. 747. 763. canonibus præmissa. Sed neque decem Canones in ista Orthodox. sunt Ammonii, verum* Eusebii, *neque Harmonia ejus est*, diatessaron *dicta, ideque prolixe* Bebel. *l. c. Antiqu. sec. 3. f. 478. & que in contrarium moventur à* Baron. Bellarm. &c. *contra Victorem Capuanum, inde arbitrare.*

(c) Marginalia Diecmanniana.

Non memini me quenquam ex Patrologis legisse, qui Victorem Capuanum *Ammonii* Harmoniam, *cum ejusdem* consonantia Mosis & JEsu *confudisse notaverit. Quin potius eum ob hanc Harmoniam Ammonio abjudicatam* Bebelius *l. c. contra* Baron. Bellarm. & Possev. *defendit. Si quid hic erravit* Victor, *in eo* erravit, quod Tatiano *hanc* Harmoniam adscripserit, *cujus eam esse non posse Du* Pin *Nouv. Bibl. des Aut. Eccles. Tom. I. pag. 120. sin. inde probat quod* Tatianus *à suo opere Genealogiam Christi retexerit, qua in Harmonia extat. Quod & observavit* Cave *l. c. p. 53. a. Neque etiam* Bebelius, *licet Harmoniam à* Luscinio *interprete* Ammonio *adscriptam Ammonii esse neget*, *eam* Tatiano *tribuit*, *ut Cl. Dn.* Placcius *refert.* [*Ac paulo inferius.*] *In Catalogo libror.*

Chal-

Chaldaorum Hebed Jesu *Metropolita Sobensis*, *quem Syriace & Latine cum Notis* Abrahamus Ecchellensis *Syr. linguae in Gymnasio Romano Lector*, *Romae Ao 1653. suo typis Sacrae Congr. de propag. fide edidit*, *p. 15. haec in versione latina lego*: Extat *Evangelium*, quod compilavit vir quidam Alexandrinus *Ammonius*, qui est *Tatianus*, quod vocavit *Diatessaron*. *Ubi duplex* error *est*, *alter* interpretis, qui Titianum *hic & in indice* vocavit, quem Tatianum *vocare* debeat, *quam posteriorem lectionem Syriaca vox Auctoris*, *punctis destituta*, *utique admittit*; alter *ipsius* Auctoris *qui* Ammonium & Titianum confudit. *Nisi forte & hic errorem interpretis agnoscas*, *qui Syriaca auctoris* (*qua Hebraicis literis de industria describo*) דרו טטיגוס *male verterit*, *qui est Tatianus*, *eum reddere debuisset*, quod (*scilicet Evangelium*) est Tatiani. *Ut ita Tatiani Harmoniam Ammonium fuam feciffe*, *dicere voluerit Hebed Jesu*, *in quo tamen etiam* lapsus *fuisset*.

(d) Mastrichtiana Symbola.

Ammonius & Honorius *vel Armenius Monachorum de libris Canonicis Vet. & Nov. Testam. &* confessio fidei Catholicæ *ad Theodorum V. illustrem. Hanc edidit* Mabillon *in itinere Germ. integra vero sub nomine* Ambrosii *reperitur*, *apud* Vigilium Tapsensem *libr. 2. contra* Palladium. *vid. Act. Lipf. ao. 1688. p. 19.*

(153.) AMOENUS in Codd. Mss. vocatur auctor *Enchiridii veteru* & N. T. quod in *Prudentii* operibus legi solet. *Joannes Siehardus* SEDULII esse existimabat. *Amœnum* vocat & *Fabricius*, in editione Christianorum Poetarum: Irem *Margarinus Bigneus* Tom. VIII. Bibliothecæ Sanctorum Patrum: verba sunt *Vossii* de Poët. Lat. cap. 8. pr. ad quem locum nos remiserat jam cap. 4. 57. Sed de SEDULIO quidem non video, quid assensum nostrum provocare debeat. De PRUDENTIO vero videtur res pene certa esse ex iis, quæ habent *Andr. Rivetus* Critici sacri lib. 3 cap. 26. circa finem, & *Casp. Barthius* Adversarior. lib. 6. c. 1. & l. 8. c. 11. ubi postquam plurima Exempla cognominum, in ipsa Scriptorum nomina per librarios commutatorum, satis notabilia notasset, etiam *Prudentium Amœnum*, ab amœnitate sua nominatum, & hocce carmen illius esse, multis argumentis probat, quæ huc singula transcribere nimis foret prolixum. Adde citatos *Oleario* Abaci p. 29. 30.

Larvam *Amœni* cognomen non esse asserit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526. forte quia idem cum *Barthio* sensit; cui adstipulatur quoque *Fabricius* in Appendice Bibliothecæ latinæ pag. 207. a. & M. Christiani Andreæ ab *Eschenbach* Exercitationis de Poëtis Christianis Sacris, Græcis & Latinis §. X. p. 17. §. XXVI. p. 23. Inter Aurelii Prudentii Clementis Opera jam olim quoque ENCHIRIDION hocce veteris & novi Testamenti prodiit sæpius: cui librum hunc vindicat Steph. *Chamillard* S. J. commentator illius. Vid. *Acta Erud. Lipf.* Sect. III. Suppl. p. 126. & 127. ubi recensentur (a) Editio quæ prodiit Amstelodami apud Dan. Elzevirium 1667. in 12. cum Nicolai Heinsii animadversionibus hoc Enchiridion non complectitur. Quod tamen & Josias *Simlerus* in Biblioth. Gesneri p. 87. & *Frisius* pag. 97. Clementi tribuit illudque carmine Heroico conscriptum esse & à quibusdam Distochæum vocari scribit. Sed idem sub nomine Amœni contrarium habet, atque huic adscribit pag. 32. Adstipulatur *Olearius* in Abaco Patrol. p. 29. & *Hyde* in Biblioth. Oxon. pag. 26. col. b. editionem habet Par. 1589. excusam præfixo Amœni nomine. *Margo Diecmannianus* hæc addit (b) hoc loco.

(a) Acta Er. Lipf. Supplem. Sect. III. pag. 127. Tom. I. *Hac ratione librum* Carhemertnon, hymnos περὶ Στεφάνων, Apotheosin ceteraque Prudentii opera *exponit* (Stephanus Chamillard *in editione illorum*, *ab ipso interpretatione & notis illustratorum*) *in quibus ultimum locum occupat* Enchiridion Veteris & novi Testamenti, *quod etsi nonnulli* Prudentio *cuidam* Amœno *tribuere maluerint*, Chamillardus *tamen noster*, *cum aliis quibusdam Aurelio* Prudentio *vindicandum censuit*.

(b) Marginalia Diecmanniana *b. l. V.* Molleri *Hormonymoscop. p. 610. qui tamen* Goldasti *sententiam non recte recenset. Neque enim ille uni ex quatuor à se enumeratis* Prudentiis *hoc Enchiridion adscribit*, *sed plane* quintum Prudentium Amœnum *cudit*. *Inspice ipsa Goldasti verba in Prudentio* Weitzii, *Hanovia Ao. 1613. 8. excuso p. 319. 320.*

(154.) AMPHILOCHIUS, EPISCOPUS ICONII. Ejus nomine extat (I) *de Vita & miraculis Basilii M.* libellus, referente *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. -- sed suppositum esse hunc Amphilochio fœtum, docet *Miraus* Biblioth. Ecclesiasticæ lit. (a) pag. 36. itemque *Cave* Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic. p. 143. a. qui Nugivenduli cujusdam opus esse dicit. *Quæsted* etiam de Patrjis illustrium Doctrina & Scriptis virorum p. 462. scatere mendis, fabulis, somniis perhibet. Cui autem præcise Auctori adscribendum sit, eorum nemo determinat. (II.) *Homilia de Pœnitentia*, *& quod non sit desperandum*: de qua *Cave* loc. citato ait quod spuria, si quæ ulla, sit. Utpote quæ iconoclastas nominatim refellat, & putidissimis fabulis scateat. (III.) *Epistola ad Seleucum*, quam NAZIANZENO tribuit *Cave* loc. citato cum Billio; prolixe autem vindicat *Lambecius* Commentar. de Bibliotheca Cæsarea, lib. IV. p. 8. num. 99. sub lit. (b). cum quo sentit etiam Georgius *Calixtus*. (IV.) *Oratio in S. Deiparam & Simeonem*. Cujus verum Auctorem esse AMPHILOCHIUM SIDÆ EPISCOPUM, qui Concilio Epehsino interfuit, credit *Labbeus* Tom. I. pag. 6. citante *Oleario* Abaci Patrologici pag. 30. (c) & *König*. Biblioth. Vet. & Nov. pag. 34. b. Rectius tamen facere contendit *Cave* loc. cit. qui freti Auctoritate *Nicephori* Constantinopolitani eam THEODOTO ANCYRANO adscribant.

(V.) *de Spiritu Sancto*, *quod Deus & quod adorandus*, *quodque omnipotens sit*. Liber ille Amphilochii

lochii lectus est est *S. Hieronymo*, uti asserit *Cave* loc. cit imo potius S. Hieronymo prælectus ab Amphilochio, ad quem eum miserat Basilius M. ut ad Gesnerum notat *Ravius*, monente Symbola Normanniana.

(VI.) *de agricultura* librum *Amphilochio* tribuit S. *Possinus* qui est numero decimus in ejus Thesauro Ascetico seu Syntagmate Opusculorum 18. à Græcis olim Patribus de re Ascetica scriptorum edito Paris. in 4to chez Ant. Dezallier 1685. quem tamen alii deberi, qui sec. VII. demum vixerit, censet *Journal des Scavans de l' année* 1685. p. 13. sub lit. (d) Illum AMPHILOCHUM, ATHENIENSEM vocat *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 34. b. & *Bibliotheca Gesnero Frisiana* p. 83. a.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 36. *In vitis Patrum lib I. & alibi, sub nomine* Amphilochii, *legitur vita S. Basilii Magni: sed eam esse suppositiciam & in multis falsam,* Baronius *in gestis anni 378. &* Bellarminus *in Catalogo prorsus convincunt.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. IV. p. 8. 9.

Ἀμφιλοχίε, Ἐπισκόπε Ἰκονίε, Ἐπιστολὴ πρὸς Σέλευκον *sive*, Amphiloehii, Episcopi Iconii, Epistola ad Seleucum; *cujus principium:* χαίρειν κέλευσε τὸν καλόν τε κἀγαθὸν &c. *finis autem* Ἐρρῶσθαι τῶν γεγραμμένων. *In margine vero ibidem adscriptum est recentiori manu:* ὡς δέ τινες Θεολόγε καὶ αὐτὸ *hoc est:* Secundum nonnullos autem hoc Carmen est S. Gregorii Nazianzenii cognomine Theologi. *Extat quoq; ibidem in margine alterum hoc ejusdem argumenti Scholion, itidem recentiori manu scriptum:* καὶ τοῦτο δοκεῖ τῆς Θεολόγε τυγχάνειν φρενός, ὡς πρὸς Ἀμφιλοχίε γραφόντος. *Hoc est: Etiam hæc videntur* fœtus esse ingenii S. Gregorii Nazianzeni, per excellentiam appellati Theologi, tanquam ab eodem composita sub nomine Amphilochii. *Idem marginale Scholium reperit olim etiam Vir doctissimus* Jacobus Billius *in Codice quodam manuscripto Bibliotheca Regiæ Parisinæ, ut ipse in Notis suis ad illud carmen approbative refert his verbis:* Etsi hoc Carmen *Amphilochio* Iconii Episcopo tribuitur, ipsa tamen phrasis Gregorii eothurnum plane relipit; ut etiam in Græco Codice quidam verbis Græcis annotavit. Nam quod aliorum nomine ad quosdam scribat, nemini mirum id videri debet, cum in Heroicis Carminibus id aliquoties usurparit. *Hæc* Billius. *Mihi autem nec conjector ille recens atque anonymus, nec ipsa conjecturæ ratio, tantum videntur habere ponderis & momenti, ut propterea illud Carmen indubitanter & præfractè vel* Amphilochio *abjudicandum, vel S.* Gregorio Nazianzeno *adjudicandum sit. Extant enim in Augustissima Bibliotheca Cæsareâ etiam alii nonnulli antiqui Codices manuscripti Græci, in quibus idem Carmen, atque ut in illo Codice, de quo in præsens agitur,* Amphilochio Episcopo Iconii *nominatim & expresse attribuitur; quemadmodum post hac, cum eo perventum fuerit, accuratius indicabo.*

(c) Olear. Abac. Patrolog. pag. 30. Homil. de occursu Domini nostri J. C. & de Deipara atque Simeone, *quam tamen cum non nullis aliis* Amphilochio Sidæ Episcopo, *qui an. 431. Conc. Ephesino contra Nestor. interfuit, tribuendam censet Labbeus, T. I. p. 60.*

(d) Journal des Sçavans pag. 13. 14. Janv. Ao. 1685.

Attribué à St. Amphiloque *ami de St. Basile, qui a vécu dans le 4. Siécle. La chose seroit remarquable si cette piece estoit de ce temps-la, puisqu' il y est parlé de la* Feste de l' Annonciation; *mais il pourroit bien se faire que ce fut d' un Auteur posterieur qui a vecu après l' an 600. Le ravage des Perses qui obligea* Paul de Cappadoce *à s' enfuir, semble en effet estre l' invasion de l' an 608. Lorsque les Perses pillerent la Cappadoce du temps de l' Empereur* Phocas. *Ce sçavant Jesuite peut nous tirer sans peine de tous ces doutes.*

(155) *Liberius* de S. AMORE. Ejus extant *Epistolæ Theologicæ*, quas Principiis & stylo Auctoris *Bibliothecæ Universalis* convenire, ac rumore & voce publica eidem imputari monstrat *Poiret* in Epistola ad hunc auctorem subnexa Libris III. de Eruditione solida &c. p. 407. 408. Ubi styli puritatem Auctorem epistolæ sectatum quidem materiarum non item, ei objicit. Plenius Personatum Liberium de S. Amore detegit larvamque ei detrahit Magnificus D. Joh. Fridericus MAYER, de Incarnatione verbi §. IV. dissert. hab. Hamburg. d. 22. Decembr. 1692. *Johannem* CLERICUM expropria ejus confessione a se audita, publice nominans, quibusdam in ejus epistola 76. improbatis. Confirmat *Bailletus*, catal. des Aut. deguisez p. 526.

(156) *Antonius* AMPIGOLLUS: Ejus nomine editæ sunt An. 1511. Parisiis in 4. a *Badio Figura Bibliorum.* Verum hujus operis auctorem esse *Antonium* RAMPELOGUM, Genuensem Eremitam Augustinianum, qui disputavit contra Hussitas in Concilio Constantiensi, judicat *Miræus* Auctarii de Scriptoribus Ecclesiasticis p. 272. (a) verbis subscriptis.

(a) Miræus, Bibl. Eccl. p. 272. Antonius Rampelogus, *Genuensis, Augustinianus eremita, in Concilio Constantiensi adversus Hussitas disputavit, & scripsit* figuras Bibliorum; 1516. Argentorati 1558. 1570. Lugduni, *& sub nomine* Antonii Ampigolli 1511. Parisiis in 4to. à Badio *editus.*

(157) *Peregrinus* AMSTELIUS: Sub personato hoc nomine latere Patrem Augustinum van Teilingen asserit *Bailletus* auteurs deguisez pag. 224. & in Catalogo subnexo pag. 527. post *Sotvell.* Biblioth. Scriptorum Societatis Jesu p. 577. a. ubi librum ejus hac larva tectum *Pharum fidei*, Antverpiæ. 1660. memorat editum.

(158) AMSTELODAMENSES RABBINI. De his vide in *Anonymis* num. 2236. & quæ ibi sub lit. B. adjecimus, quæ clare eum indicabunt, qui sub larva Rabbinorum Amstelodamensium latere voluit, *Noel Aubert* de VERSE Doctorem Medicinæ, & antea Reformatæ Religionis apud Amstelodamenses Ministrum.

(159) AMY ou l' AMY : *Antoine* le MAITRE. Hæc habet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 527. cui adde p. 292.

(160) AMYNTAS *Jean Loys* GUEZ DE BALZAC. Ita *Bailletus* in Catalogo des auteurs deguisez.

(161) ANACLETI antiquissimi Pontificis, qui Petrum Apostolum viderit, *Epistolæ* 3. spurias probatem vide *Cocum*, Censuræ pag. 53 & seqq. De eo *Vossius* Disp. historico-Theolog. XI. thes. I. pag. 147. *Adversus hæc*, inquit, *Pamelius obtendit Anacleti Decretalem tertiam. Quasi non etiam Nicolai Cardinalis de Concord. Cathol. lib. 2. cap. 34. p. 771. Antonii Contii, Illi, aliorumque confessione Epistolas ejus supposititias esse, jam olim constaret.* Vide has ISIDORO MERCATORI, vel PSEUDISIDORO vendicantem *Davidem Blondellum* in Pseud-Isidoro & Turriano vapulante, & ipsum contra defensorem *Fr. Turrianum* de Epistolis Pontificiis, deque hujus *Anacleti* Decretis, impressis Florentiæ 1572. in fol. & Colon. v. *Gesner.* p. m. 33. *Possev.* appar. S. Tom. 1. p. 78.

Adde *Ludov. Jac. à S. Carolo* Biblioth. Pontif. p. 14. 15. ubi contra Rivetum innumeros Auctores de his epistolis citat. Spurias etiam vocat *Chemnitius* Locor. Theologicor. part. 3. p. 127. col. 1. Vid. & latè de his aliisque primorum Episcoporum urbis Romæ Epistolis Dni Gerhardi a *Mastricht* Historiam Juris Ecclesiastici §. 220. ad p. 232. & multis seqq.

ANALYTICOPHILUS v. *Nomicus.*

ANASSARIDE v. *Clorio.*

(162) ANASTASII plures videantur apud *Bellarminum*, *Baronium*, *Sixtum*, *Possevinum*, *Gerhardum*, *Olearium*, *Maresium* disp. Theolog. de vocibus Trinitatis thes. 48. & eundem de Papissa Joanna pag. 28. 174. & 217. *Delrio* in vindiciis Areopagiticis cap. 4. p. 55. aliosque. Eorum unus Pontifex, qui Siricio successit, fertur auctor *Decreti*, cujus est Exordium : *Sanctæ Thessalonicenses Episcopi* &c. quod non illius esse, verum HORMISDÆ, *Pontificis* itidem Maximi, docet *Possevinus* in apparatu sacro Tom. 1. pag. 78. & T. 2. p. 60.

Decretum hoc tribui quoque sed falso GELASIO Pontifici prolixe docet *Cave* Histor. Litt. Ecclesiast. p. 264. b. & 65. Qui tandem in Seculum IX. illud rejici debere, ac forte ex ISIDORI MERCATORIS officina prodiisse probabiliter concludit: de quo vide *Bellarm.* & Cocum ac Rivetum & ejus generis alios cum *Du Pin* & *Cave* quem excerpsimus sub lit. (a) & vel maxime *Blondellum* in Turriano vapulante. Quibus adde *Mastricht* histor. Juris Ecclesiast. a num. 220. ad 233. Cæterum Anastasii quoque nomine latere *Jerome* GRACIAN DE LA MERE DE DIEU, indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiser p. 527. cui adde p. 313. sub lit. (b) excerptum & *Moller. Homonomoscopiæ p. 414. & seqq. omnino hic conferendam.*

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 264.

Decretum in Concilio Romano LXX. Episcoporum an. 494 de Libris Canonicis Ecclesiasticis, & Apocryphis. *Decantatissimum hoc* Gelasii *decretum in omnium ore & manibus habetur. Ejus vero esse, eamque quam præ se fert, ætatem & auctoritatem habere, egre mihi persuadeo his ductus argumentis. 1. Vetustiores Codices id nulli certo auctori tribuunt. Hinc notante Cl.* Baluzio *in antiquis Codd. istis, melioris notæ nunc* Damaso, *nunc* Gelasio, *quandoque* Hormisdæ Papæ *asscribitur : certissimo indicio, genuinum hujus Decreti Auctorem olim ignotum fuisse.*

p. 265. His rite perpensis, optimo jure concludo fictum aut suppositum esse hoc Gelasii Decretum, *ac ejusdem esse cum* Epistolis primorum Pontificum. Decretalibus *farinæ, ex eademque* Isidori Mercatoris officina prodiisse.

(b) Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez. p. 313.

Le pere Jerôme, Gracian de la Mere de Dieu, *fameux par ses disgraces, a pris le nom* d' Anastasio *pour faire la description de son retablissement comme s' il avoit voulu paroitre ressuscité.*

(163) ANASTASIUS BIBLIOTHECARIUS: Huic adscribitur *Pontificale* sive *Historia de vitis Romanorum Pontificum.* Prodiit illa, monente *Sagittario* Historiæ Ecclesiast. p. 653. cura Joa. *Busæi* e S. J. Moguntiæ 1602. item studio Jacobi *Sirmondi* senioris, Parisiis 1620. & 1649. ad calcem Historiæ Ecclesiasticæ cum notis Caroli Annibalis *Fabroti*, ac iterum ibidem 1680. cum notis & observationibus Antonii *Dadini* Alteserræ U. J. D. Profess. & Decani Tolesani. Verum Pontificalis hujus autorem, docet Johannes *Ciampinus* Romanus in examine libri Pontificalis, edit. 1688. In cujus recensione *Acta Eruditorum Lipsiensium* Supplem. Sect. IV. p. 167. octo diversas de compositione Pontificalis hujus sententias memorant, ut patebit ex allegatis sub lit. (a) cum quibus plane coincidunt ea, quæ circa hunc librum monentur in Monatlichen Unterredungen/ 1695. p. 139. seqq. Nec multum abludunt, quæ sub lit. (b) suppeditat le *Journal des scavans* Tom. 18. p. 379. seqq. At omnium accuratissimè censuisse *Pearsonum* & *Dodwellum*, judicat *Cave* Histor. literar. scriptor. Ecclesiast. pag. 129. Illi vero Operibus Pearsonii Posthumis Chronologicis, &c. quæ prodierunt Londini 1688. cum additionibus Dodvvelli, Pontificale hoc *idem* censent esse cum *Henschenii* secundo *Catalogo Episcoporum* Romæ publicato, *cujus primam partem* DAMASO, Continuationem ANASTASIO adjudicant, ut ex iis notat *Bibliotheque Universelle* & Historique de l'année 1688. p. 162. Tom. 9. sub lit. (c) Observat tamen *Cavel.* c. Pontificale hoc a diversis, diversis temporibus scriptum, denique nonnullis adjectis ab Anastasio totum recensitum fuisse, ac proinde sub ejus nomine editum. Quæ sententia quidem ferme eadem est cum ea quam ex *Lambecio* supra affert Ciampinus l. c. quæque sub lit. (d) a nobis ex Biblioth. Cæsareæ. lib. II. p. 917. repræsentatur.

In

In illis plurimum laborat *Ciampinus*, contra *Bellarminum*, evincendis, ab Anaſtaſio Vitas Adriani II. & Stephani VI. ſcriptas non eſſe, ut notant *Acta Erud. Lipſ.* Supplem. Sect. IV. p. 169. ſub lit. (e) Illas GUILIELMO Bibliothecario tribuit *Voſſius* de Hiſtoricis Latinis lib. II. Cap. XXXV. 319. Nec prioris Pontificalis partis auctorem eſſe poſſe, ex *Labbeo* ſolide demonſtrat *Cave*, Chartophyl. Eccleſiaſt. p. 166. ſub lit. (f)

(a) Acta Erud. Lipſ. Suppl. Sect. IV. p. 167. *In Autorem libri* Pontificalis, *quo* vitæ Romanorum Pontificum *contineutur, inquiſiturus celeberrimus* Ciampinus (*in* Examine Libri Pontificalis, *ſeu Vitarum Romanorum Pontificum,*) diverſas opiniones *enumerat.* Primam, *quam* Ptolomæo Lucenſi, Landulpho de Columna & *pluribus aliis adſcribit, iu tribuit, qui vitas Romanorum Pontificum a Petro uſq; ad Liberium Damaſi, reliquas usque ad Nicolaum I.* Anaſtaſii *opus eſſe ſtatuuut.* Secundam *adeot ſpectare ait, quigeſta Pontificum a Petro ad Liberium non ad* Damaſum, *ſed ad* incertum *Autorem referunt, in qua claſſe* Baronium & Labbeum *collocat.* Tertiam *aſſignat* Tortelio & Sylvagio, *qnos Damaſo & Anaſtaſio pratermiſſit, vitas Pontificum* Gulielmo Bibliothecario, *ſive* Pandulpho Oſtiario, *vel etiam cuidam* Petro Lateranenſis eccleſiæ Bibliothecario *adſcribere memorat.* Quarta *eſt* Panvinii, *Ludoviti Jacobi* à S. Carolo, Teiſſerii & *aliorum, qui integram hiſtoriam Romauorum Pontificum ſaltem uſq; ad Benedictum III. vel Nicolaum I.* Anaſtaſio Bibliothecario *acceptam referunt.* Quinta Henſchenii & Papebrochii, *qui* ex vetuſtis quibusdam Romanorum Pontificum catalogis, *quorum ratio in actis Sanctorum Aprilis prolixe recenſetur, vitas illas depromptas arbitrantur.* Sexta *Petri* Lambecii, *qui Tom. 2. Bibliothec. Vind. ſtatuit, primam hiſtoria de vitis Romanorum Pontificum originem non tantum S. Damaſo multo antiquiorem eſſe verum etiam iude a prima Notariorum Romana ſedis inſtitutione, quæ per Clementem I. facta ſit, derivandam eſſe. Tunc enim vitas Romanorum Pontificum ſcribi cœpiſſe ait inſtar ſimplicis alicujus catalogi, quo compendioſe iudicarentur cujusq; nomen, patria, parentes, tempus Pontificatus, ordinationes, conſtitutiones, obitus denig; & ſepultura; quibus poſtea, cum eccleſia ſplendor & opulentia ſuccrevit, exſtructiones, inſtaurationes, & exornationes templorum, cum ſpeciali receuſione ſacra ſupellectilis, & variarum donationum acteſſerint. Ejus modi catalogum* diverſis temporibus & a diverſis Autoribus *compoſitum, ordine tamen & ſtylo ſibi haud diſſimilem,* Lambecius *in tabulario Baſilica Vaticana — — — Quantum autem hiſtoria illius continuationem* poſt mortem Damaſi *attinet, eam* Lambecius a diverſis Romanæ Eccleſiæ Bibliothecariis, *inter quos omnium celeberrimus* Anaſtaſius *fuerit, compoſitam judicat.* (*Et poſt aliquot lineas.*) Octavo & ultimo *loco producitur ſententia* Fioravantis Martinelli, *qui in* Roma ſua ex ethnica ſacra *p. 409. ſecunda editionis pluribus argumentis probat,* Anaſtaſium *non eſſe libri Pontificalis autorem, aſſereut, priorem libri Pontificalis partem* Damaſi juſſu *conſarcinatam, ſed Amanuenſium ineſcitia vel malitia paſſim interpolatam, cum Pontificibus Damaſi prædeceſſoribus multa tribuantur, qua quadringentis demum poſt Damaſum annis conficta ſunt; poſt Damaſi autem tempora neminem prater Petrum* Gulielmum Bibliothecarium, & Pandulphum Lateranenſem Oſtiarium, *Pontificum rebus geſtis conſignandis operam dediſſe. Varia autem in Martinelli ſeutentia* Ciampinus *reprehendit. — — —Dixerat inſuper* Martinellus, *libro Pontificali Damaſi nomen inditum fuiſſe, etſi non ab ipſo Damaſo, ſed a miniſtris Romana ſedis compilatus fuerit, ſicut Bullæ ab ipſis Pontificibut, non a Datario compilatore nomen accipiant. Ad hoc reſpondet* Ciampinus, *quod Datarius Bullas non compilet, ſed Abbreviator de Parco Majori, & Præſummator litterarum Apoſtolicarum, quæ duo munera ſe jam multis ab annis exercere ſcribit. &c.*

(b) Journal des Sçavans Tom. 18. pag. 379.

Examen Libri Pontificalis *ſ.* vitarum Romanorum Pontificum, *qua ſub nomine* Anaſtaſii Bibliothecarii *circumferuntur. Les Sçavants ſont extremement partagéz au ſujet de l' auteur de l' Hiſtoire des anciens Papes publiée ſous le nom* d' Anaſtaſe le Bibliothequaire. *Ptolomée* de Luques *Religieux de l' Ordre de S. Dominique & quelques autres croyent que le commencement depuis S. Pere jusques à* Damaſe *eſt de* Damaſe meme *& que la reſte juſques à Nicolas I eſt* d' Anaſtaſe le Bibliothequaire.

Ibid. p. 380. Tortelius *s' eſt imaginé que toutes ces vies ont eté ecrites par* Guillaume Bibliothequaire *qui vivoit en 1142.* Onuphre *les a toutes données à* Anaſtaſe.

Pag. 381. *A l' egard du premier Catalogue les Peres* Henſchenius & Papebroch *tiennent, que la premiere partie depuis S. Pierre jmques à S. Urbain Pape & Martyr a eté compoſée par* S. Anthere *qui avant ſon Pontificat avoit pris un ſoin particulier de recueillir les actes des Martyres & que la ſeconde l' a eté par S.* Jules *predeceſſeur immediat de Libere.*

Ibid. Lambecius *Bibliothequaire de l' Empereur bien loin de croire qu'* Anaſtaſe *ait ecrit toutes les vies des Papes qui paroiſſent ſous ſon nom, tient que pluſieurs d' entre elles ſont plus ancienues que* Damaſe.

Ibid. p. 383. Floravante Martinelle *homme d' Erudition, qui a long-temps travaillé dans la Bibliotheque du Vatican dans un livre qui a pour titre:* Rome devenue Sainte de profane & de payenne *— — — y propoſe des nouvelles penſées qui conſiſtent à dire* que le livre de la vie des Papes *a eté compilé par* l' ordre de Damaſe *des trois catalogues dont il a eté parlé qu' il a eté alteré en pluſieurs endroits par l' ignorance des Copiſtes & continué par differens des auteurs.*

Ces differentes opinions ont ſervi à Mr. Ciampini *à former la ſienne qui conſiſtent principalement en deux points, l' un que les vies attribuées à* Anaſtaſe *ne ſont pas d' un ſeul Auteur mais de* Pluſieurs. *L' autre qu' entre toutes les vies des Papes, il n' y a que celles de* Gregoire IV. *qui fut elu en 827.* de Serge II. de Leon IV. *de* Benoit III. & de Nicolas I. *qui ayent eté ecrites par* Anaſtaſe.

Ibid. p. 385. Qui eſt donc l' Auteur de la vie du Pape Adrien *ſi ce n' eſt pas Anaſtaſe?* Onuphre *apenſé que c' eſtoit* Guilaume Bibliothequaire. *La Conjecture de Mr.* Ciampini *eſt que c' eſt* Zacarie Eveque d'Agnani *le meme qui fut envoyé à Conſtantinople par Nicolas I' en 860. avec l' Eveque de Porte, & qui trahiſſant avec lui ſon devoir conſentit lachement*

chement à la de poſition d' Ignace & communia avec Photius, *pour raiſon de quoi il fut depoſé.*

(c) Bibliotheque Univerſelle de l'année 1688. T. 9. p. 162.

Notre auteur rapporte enſuite les divers ſentimens que l' on a eû, touchant celui qui a ecrit le Pontifical, *& reduit ce qu' il en penſe a ces cinq choſes : 1. Que Damaſe n' eſt point auteur de la premiere partie : 2. Que l' auteur quel qu' il ſoit, n' a pas vécu avant le ſixieme ſiecle : 3. Que la premiere copie de cet ouvrage eſt la meme, que le* Jeſuite Henſchenius *a publiée ſous le nom de ſecond Catalogue des Evêques de Rome ; mais qu' elle a eté retouchée depuis, & continuée avant le temps d' Anaſtaſe le Bibliothecaire, à qui quelques uns en ont attribué la continuation : 4. Que l' on ne peut ſavoir, ſi Anaſtaſe y a encore changé ou ajouté quelque choſe : 5. Que s' il y a quelque choſe de bon, concernant les premiers Evêques de Rome, cela eſt tiré d' un Catalogue plus ancien, que* Cuſpinien *a inſeré dans ſes Faſtes, & duquel il parle ſur l' année de Rome* DCCLXXXI. *Le Jeſuite* Bollandus *l' aiant communiqué à* Gilles Bucherius, *il le publia dans ſon Commentaire ſur le Canon Paſchal de* Victorius. *Enfin le Jeſuite* Henſchenius *l' a publié une troiſieme fois dans ſa* Diſſertation Préliminaire ſur les Saints du mois d' Avril.

(d) Petri Lambecii Biblioth. Cæſar. Lib. II. c. 8. p. 927.

Caterum quod ad ejusdem Hiſtoria continuationem poſt tempora S. Damaſi attinet, ea quidem paulatim a diverſis S. R. E. Bibliothecariis, tanquam Tabularii ſeu (ſi) Archivi Vaticani Præfectis, prout quisq; ſub uno vel pluribus Summis Pontificibus vixit, compoſita eſt, obſervata tamen, quantum fieri potuit, ſimilitudine ordinis & ſtyli, quibus antiquiores ejusdem Scriptores ante S. Damaſi ætatem uſi fuerant. Celeberrimus autem omnium jam memoratorum Continuatorum eſt Anaſtaſius *S. R. E. Bibliothecarius, qui Seculo poſt Chriſtum nono floruit ſub Papa Nicolao I. Hadriano II. & Joanne VIII. & ſecundum Card. Baronii Chronologiam vitam produxit usq; ad annum fere 886. Quod enim ſolus Anaſtaſius non ſit autor totius iſtius Continuationis, ſatis patet ex antiquis illis* Codicibus, *qui ſine ulla Controverſia ante ipſius ætatem ſcripti ſunt. Cujusmodi fuit ille codex, quem R. P.* Philippus Labbæus *in Diſſertatione de Scriptoribus Eccleſiaſticis (2) teſtatur ſe vidiſſe, tempore Imp. Caroli Magni exaratum in quo vita illa Romanorum Pontificum S. DAMASO Papa jam tum tribuebantur, antequam aut natus eſſet Anaſtaſius aut ſaltem ex prima infantia crepundiis emerſiſſet. Ejusdem generis eſt etiam præſtantiſſimus ille & collatu dignissimus codex* MStus Ambraſianus, *de quo in præſens agitur ; ut pote cum tam ex ſcriptura, quam aliis circumſtantiis certo conſtet, eum ad* Imp. Ludovici Pii *tempora pertinere. Pertingit autem ibi Hiſtoria Pontificum Romanorum tantum usq; ad Papam* Stephanum Secundum, *vel ut alii ſupputant,* Tertium, *qui A. C. 752. electus eſt, & an. 757. obiit.*

(e) Acta Erud. Lipſ. Suppl. Sect. IV. p. 169.

Poſtea Nicolai *vitam cum Hadriani II. &* Stephani VI. *vitis confereus* (Johannes Ciampinus *in Examine Vitarum Pontificum*) *etſi has* Baronius *ab* Anaſtaſio *concinnatas judicaverit, contrariam tamen ſententiam tueri minime dubitat, cum ſtyli diverſitas alium autorem probet, - - - - -*

Cauſam vero, cur Anaſtaſius Bibliothecarius Hadriani II. & Stephani VI. vitas non ſcripſerit, hanc eſſe putat Autor noſter, quod ſub Hadriani Pontificatu Conſtantinopolim ad actavam Synodum generalem miſſus, & poſt reditum ſuum, ut acta Synodi e Græco in Latinum ſermonem converteret, compulſus fuerit, his, & aliis occupationibus detentus, ad vitam Hadriani aliorumque ipſi ſuccedentium Pontificum vitas poſteritati tradendas animum applicare non potuerit.

(f) Cave Cartoph. Eccleſ. pag. 166.

Libri de Vitis Pontificum *priorem partem* Anaſtaſium *parentem non agnoſcere inde probat Labbeus, T. I. p. 252. quod viderat MS. Codicem optima nota tempore Caroli M. exaratum, in quo vita illa* Damaſo *jam tum tribuebantur, antequam aut natus eſſet Anaſtaſius, aut ſaltem ex primis infantiæ crepundiis emerſiſſet.*

(163. a) ANASTASIO SINAITÆ *Patriarchæ Antiocheno*, quædam tribuuntur, quæ ſunt alterius ANASTASII PATRIARCHÆ itidem ANTIOCHENI, RECENTIORIS. Hæc Joh. *Bona* Cardinalis in Notitia Auctorum, quam præmiſit Pſalmodiæ. *Symbola eſt Diecmanniana*, cum qua ſuperiora, & ſequentia & *Molleri* Homonymoſcopiam omnino confer.

(164) ANASTASIUS SIONITA. Ejus nomine extat (I.) *Hodegus*, editus anno 1606. Ingolſtadii à Jacobo *Greſero* ; At illud ſcriptum Anaſtaſio hujus Sionitæ ſucceſſori tribuendum monente *Sagittario* Hiſt. Eccleſiaſt. pag. 803. Et omnino non eſſe hujus Anaſtaſii Sionitæ opus, multis rationibus evincit *Cave* Hiſtor. liter. Script. Eccleſiaſticorum p. 296. b. ſub lit. (a) citatus. Juniorem etiam Anaſtaſii Antiocheni temporibus aſſerit *Sagittarius* l. c. ſub lit. (b) Ubi ad ISIDORUM HISPALENSEM auctoritate *Ittigii* inclinat. (II.) *Quæſtiones & Reſponſiones de variis argumentis in S. Scripturam numero* CLIV. quas citat Bibliotheca *Geſnero-Friſiana* p. 39. a. ſub titulo: ἐιλογὴ τ῀ ἱερ῀ς γραφ῀ς διαφόρων τι λεγομένων ἀπόρημάτων τι ἐν χριστιανοῖς : Quas tamen easdem eſſe conjicit cum definitionibus ANASTASII ANTIOCHENI ejus Succeſſoris; vide & *Cave* l. c. qui Anaſtaſii Sionitæ hunc tractatum eſſe non poſſe prolixe probat. (III.) *Compendiaria Fidei inſtitutio : quam cum quinque Dialogis de Trinitate ſub* S. Anaſtaſii nomine Gr. Lat. *edidit Theodorus* Beza, Vezeliacenſis 1570. in 8vo. Sed illam ſub Cyrilli nomine reperiri ait *Cave* l. c. p. 297. a. Neutri tamen deberi, ſed fœtum potius eſſe S. MAXIMI, docet p. 308. (IV.) *Anagogicarum Contemplationum in Hexaëmeron* libri XI. latine editi Pariſ. 1609. Quibus *duodecimum librum* ſive exemplarium Manuſcriptorum raritate, ſive Pontificiorum fraude hactenus ſuppreſſum addidit, & Græce latineque edendum curavit Cl. *Allix*, Londini 1682. 5. Hos libros ANASTASIO JUNIORI quoque aſſerit *Sixtus Senenſis* Biblioth. Sanctæ pag. 243. a. Quo nomine tamen carpitur à *Mirao* Auctar. de Scriptoribus Eccleſiaſticis pag. 213. Et TERTIO cuidam

ANA-

ANASTASIO, ANTIOCHENIS, imo etiam ANASTASIO MONACHO, contradistincto tribuit etiam *Bibliothecæ Gesnero-Frisianæ* p. 39. a. cui adde ea, quæ sub lit. (b) ex Act. Eruditorum Lipſ. Supplem. Sect. I. p. 17. adducimus.

(a) Cave Hiſtor. Litter. Script. Eccleſiaſt. p. 196. b.

Οδηγὸς ſive Dux viæ adverſus Acephalos: *Videtur iſtud opus tum ex variis ipſius* Anaſtaſii; *tum ex nonnullis Veterum Opuſculis conſarcinatum; ut cuivis conſtabit, qui quatuor priora præſertim capita attente perlegerit: nec id modo, ſed & a recentiore quadam manu haud leviter interpolatum eſt.* Capite *enim 10. pag. 198. meminit* Evlogii Alexandrini *jam mortui, qui nonniſi ao. 608. diem obiit.* Cap. 5. init. *ſex Concilia Oecumenica memorat: ſed forſan mendæ cubat in numero, cum in eodem capite quinque ſolummodo enumeret. Opus certe nulla diligentia, nullo ordine conſcriptum eſſe ipſe* Anaſtaſius *in Proœmio agnoſcit: ubi veniam à Lectoribus petit ob varias correctiones paſſim adhibitas, & propter ταυτολογίας ſæpius commiſſas; cum agritudinum frequentia non ferebat, ut in iis pro animi ſui ſententia verſaretur. Edidit hunc librum Gr. Lat. Jac.* Greterus *Ingolſtadi 1606. 4to.*

(b) Sagittarius Hiſtor. Eccleſiaſt. pag. 803.

§. XIII. Iſidoro Hiſpalenſi, Ittigium *noſtrum ſecuti, jungimus* Anaſtaſii Hodegum, *cujus caput II. in præfatione & ſubjuncto indice, hoc titulo ſignatur: Ὑπόμνησις καθ' ἑπτομὴν περὶ τῶν αἱρετικῶν τῆς ἀρχαίας Νικαίας καὶ Συρίας: hoc eſt:* Brevis Expoſitio omnium qui hæreſes introduxerunt, usque ad Neſtorium & Severum. *Eſt autem plerique hoc ſcriptum ab* Anaſtaſio Sinaita, Antiocheno Epiſcopo *qui ſeculo VI. ſiniente demortuus, elaboratum eſſe, aſſerunt; haut ſpernenda tamen videntur argumenta, quibus* Johannes Dallæus, & Edmundus Albertinus *Hodegi auctorem, & ab* Anaſtaſio Sinaita, *& ab altero* Anaſtaſio Sinaitæ ſucceſſore, *ac itidem* Epiſcopo Antiocheno *diſtinguendum, & utroque juniorem, probant. Anaſtaſii Hodegum edidit* Jacobus Greterus *Ingolſtadii anno cIↃ IↃ VI. Opuſculum hoc nulla diligentia, nullo ordine conſcriptum eſſe, ipſe Anaſtaſius in Proœmio agnoſcit. Ubi veniam à lectoribus petit, ob varias correctiones paſſim adhibitas, & propter ταυτολογίας ſæpius commiſſas; cum agritudinum frequentia non ferret, ut in iis pro animi ſuſcentia verſaretur. Tum, quod ad hæreticorum recenſum attinet, plerique tantum nominetenus indicantur: quod curioſum Lectorem parum juverit.*

(c) Acta Erud. Lipſ. Supplem. Sect. I. pag. 17.

Anaſtaſii *quoque* Sinaitæ *teſtimonium, in quo maximam vim* Schellſtratenus *fecerat, non* Patriarcham Antiochenum *ſed* alium Anaſtaſium, Maximi diſcipulum, *auctorem hâctenus opinatur (Wilhelmus Erneſtus* Tentzelius *in Epiſtola ad amicum, qua Reſponſio ad Clariſſimi Viri* Emanuelis ad Schellſtratæ *Diſſertationem Apologeticam de* Diſciplina Arcani *ſummatim continetur.)*

ANASTIUS v. *Philareta.*

(105.) *Franciſcus Juniperus de* ANCONA: Ejus nomine Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 369. b. citat conſultationem *de Cauſis & modis Religioſæ diſciplinæ in Societate JEſu inſtauranda*, editam 1634. Cujus auctorem eſſe perhibet *Baillet* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 567. *Caſparem* SCIOPPIUM. V. num. 1498. in Anonymis & *Juniperus* infra.

(166.) Jacob Underſohn Holſatus. Ejus nomine prodiit ein Sendſchreiben aus Hamburg an einen vornehmen Freund von den Leipzigiſchen Collegiis Pietatis. Latere ſub hac perſona D. *Chriſtianum* THOMASIUM, docet Symbola Normanniana ex p. 19. Zueführung des Pietiſtiſchen Unfugs. De cujus tamen aſſerti veritate multum adhuc dubito.

(166. a) Petri ab ANDLO nomen ſuppoſititium eſſe ſcriptoris Carteſiani in Belgio, notat *Bayle* Dict. Hiſt. & Crit. Tom. I. p. 259. ubi ſcripta critica hujus Petri ab Andlo & *Mareſii* recenſet, & in Notis refert, Mareſium nulla, nec ſua nec amicorum, induſtria hunc larvatum ab Andlo detegere potuiſſe. Nous verrons, deinde *Bayle* addit, ſi Mr. *Placcius* ou Mr. *Baillet* ſeront plus heureux que moy à demasquer ce Pſeudonyme, que je crois etre *Regnier* DE MANSVELT, profeſſeur en Philoſophie à Utrecht. *Hæc Bayle.* Innotuit maxime hic Regnerus à *Mansvelt* ex opere poſtumo contra *Spinoſa* Tr. Theol. polit. de libert. Philoſ. Amſt. 1674. 4to edito, fœcundus fuit iſte, quisquis eſt *Petrus ab Andlo*, nam *Daniel ab Andlo* Petri filius Amſtel. ao. 1673. 4to emiſit Notas breves ad Mareſii Tractatum brevem de ſtud. Theol. De quo *novo Pſeudonyme* itidem diſpiciendum erit. Hæc Dnus *Diecmannus.*

(167.) ANDREÆ APOSTOLI ACTA vide infra *Acta Apoſtolorum.*

(167. a) ANDREÆ Apoſtoli *liber Paſſionis*, qui extat in *Hiſtoria Sanctorum Surii*, Tom. 6. quod à NEOCHARIDE & LEONE Philoſophis, una cum aliis ſcriptis, ſuppoſitis aliorum Apoſtolorum nominibus, malitioſè confictus fuerit, vide probantes *Rivet.* lib. 1. Crit. ſacri c. 4. pag. 123. *Cocum* pag. 102. & ſeqq. & *Poſſev.* Tom. 1. appar. pag. 81. ad *Acta illius* hoc reſtringentem, & *Paſſionem* pro legitima defendentem. Addit *Olear.* Abaci Patrologici pag. 3. ACHAJÆ PRESBYTERI, Putatitii PASSIONIS D. ANDREÆ APOSTOLI ſcriptores, expuncti *Baronio* anno 44. 41. evecti contra *Bellarmino*, & maxime *Labbeo* Tom. 1. differt. ad *Bellarm.* pag. 4. ſeqq. ejusque app. pag. 677. ſeq. Sed confer *Daubi.* Chriſteid. art. 1. pag. 886. & *Bebel* l. c. antiq. triſec. Adde omnino Diecmanniqnas notas hic de craſſiſſimo errore meo monentes (a) de quo emendato gratias ago, uti par erat. p. 3.

(a) Nota Diecmanniana Marginalis.

Non *videtur* Andreæ paſſio *hic* recte inter Pſeudonymos *collocari*, *neque enim ab ullo unquam*, *quod Andreæ auctoris ſit*, *proditum eſt*, *vel etiam prodi potuit*, *niſi Andream martyrio jam affectum eum conſignaſſe ſomniet*; *ſed Andreæ vocatur*, *quod de Andreæ agat*. Eſt tamen revera ψευδάνυμος *in quantum* a Presbyteris & Diaconis Achajæ *ſcriptus fertur & defenditur à* Bellarm. *de ſcr. Eccl. pag. 46. &* Labbeo *Tom. I. pag. 45. ubi & ad Andr.* Sauſſagi *ingens volumen de Laudibus S. Andreæ provocat. Quibus appones ea*, *qua habent* Voſſius *l. 2. de Hiſt. Græc. C. 9. pag. 201. 202.* Brochmand *Lychni prophet. pag. 19. 20. Quod cetera* Neocharides & Leo *hujus libri paſſionis auctores ſint*, *iſtud neque* Rivetus, neque Poſſevinus, *a Cl. Dn.* Placcio *citati docent*. Cocus *plane nullam horum nominum mentionem facit*. Rivetus *quidem* ex Baronio à Neochariде & Leonide, (*it.i enim ſcribit*) Acta Andreæ ſcripta *refert*, *quod & facit* Poſſevin, *Tom. I. Appar. S. pag. 72. ſed tam Baronius*, *quam Poſſevinus iſtos Actus vel Acta Andreæ a libro paſſionis Andreæ de quo hic* Dn. Placcius *agit*, *ſollicite diſtinguit*, *& duos iſtos Philoſophos non poſterioris* (*quem presbyteris & Diaconis Achajæ tribuunt*) *ſed prioris*, *à Gelaſio damnati*, *auctores faciunt*. *Niſi igitur oſtendatur*, *utrumque iſtum librum unum eundemque eſſe*, *non poſſunt*, *quæ de priori dicta ſunt*, *in poſteriorem transferri*.

(168) Conradi ANDREÆ, legitimi Jacobi Andreæ fratris nomine Jeſuitam *Conradum* VETTER latitare, docet *Ludov. Lucius* Hiſtoriæ Jeſuiticæ lib. 2. cap. 4. pag. 203. edit. Baſil. 1627. in 4to quod *Alegambe* diſſimulans, ſub eo nomine nihil recenſet, inter illius ſcripta p. 83. enumerata.

Sotwel etiam ejus Continuator de perſonato hoc nomine plane ſilet, ubi de Conrado *Vetter* agit, pag. 156. b. Bibliothec. ſcriptorum Societate Jeſu. Meminit tamen ſcripti, cui titulus: *Lutherus innocens* aliorumque, quæ ſub hoc perſonato Conradi Andreæ nomine prodiiſſe oſtendit *Symbola Flensburgo Molleriana*, ſub lit. (a) repræſentata. Et latuiſſe quidem ſub Andreæ Conradi nomine, Conradum Vetterum agnoſcit quoque *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 527. Adde quæ ſub lit. (b) ex *Deckherro* de Scriptis adeſpotis pag. 346. excerpſimus. *Glaſſius* Philologiæ S. pag. 196. eum vocat CONRADUM ANDREÆ & Specimen Sycophantiæ ejus ibidem adjungit. Eundem detegit quoque Petrus *Aurelius* (i. e. *Sancyranus* Abbas) Tomo III. ſuorum operum præfixi indicis Jeſuitarum, qui in certamen Theologicum Larvati prodiere num. 16. Adde *notas Diecmannianas* (c) ad hunc locum.

(a) Symbola Flensburgo - Molleriana.

Scripta, *quæ* Conr. Vetterus *ſub* Conradi Andreæ *nomine edidit hac recenſet* J. C. *Becmannus in Cat. al. modo laudato pag. 17.* Heilbrunniſcher Triumpf in GOtt 1604. 4to Unſchuldiger demühtiger ꝛc. Luther. 1600. 12. Es müſte wol eine Kuhe lachen daß durch den Tractat wer hat das Kalb ins Auge geſchlagen? Niemand an ſeinen Ehren angetaſtet durch *Conradi Andreæ* Jüngern Bruder. *Dilinga* 1630. 4to *Ultimum ſcriptum non certo eſſe Vetteri*, *qui* (*teſtibus Alegambio & Sotwello*) *jam ao. 1622. obiit. Dum hæc ſcribo*, *recordor*, *poſſidere me Heilbrunneri Th. D. ac PP. Lavingani Hiſtoriam Vernaculam Poſt-colloquii Ratiſbonenſis d. 29. Nov. ao. 1601. de Pſeudonymis hiſce Vetteri Scriptis habiti Witteb. ao. 1602. in 4to excuſam. Ex eo hanc de iis Relationem tibi communico. Vetterus Lutherum ex ſuis ipſius ſcriptis & verbis Hæreſeos*, *Mendaciorum*, *Inconſtantiæ*, *ſeditionum excitatarum*, *Corruptionis ſcripturæ*, *impudicitiæ*, *ebrietatis aliorumque criminum*, *prout putabat*, *convicturus*, *loca huc facientia ex Opp. ejus collegit. Quæ poſtquam in certas claſſes digeſſiſſet*, *ut eo commodius Lutheranis imponeret*, *ſub ſuo nomine M. Conradi Andreæ*, *Jacobi Andreæ ſeeliger* Gedächtnis leiblichem Bruder / *publicavit ſeorſim initio*, *deinde autem junctim recudi curavit*, *XII. Tractatus Vernaculos*, *Ironicis hu & per Antiphraſin explicandis Titulis Lectores Lutheranos allicientes*: Der unſchuldige/demühtige/ warhaffige / chriſtliche/ andächtige / gläubige / engliſche / bibliſche/ gravitätiſche / keuſche / nüchterne / beſtändige / friedſahme / ꝛc. Luther. *Plerisque horum Opusculorum Heilbrunnerus alia pro Luthero Apologetica ſub iisdem fere titulis* (der unſchuldige/demühtige/warhaffige ꝛc.) Luther *oppoſuit*, *quæ excuſa ſunt Lavingæ ao. 1599. in 4to. In his plurima crimina falſi in allegandis Lutheri ſcriptis commiſſa ei objecit*, *& pauli poſt Retorſione utens* den Römiſchen Pabſt *edidit. Cum autem ao. 1601. famoſo illi Colloquio Ratiſbonenſi & Vetterus & Heilbrunnerus intereſſent*, *iſte in* Maximiliani *Ducis Bavariæ*, *hic in* Philippi Ludovici *Neoburgo Palatini Principis Comitatu*, *hujus petitu poſt abruptum Colloquium Principale d. 29. Nov. in Palatio Elect. Bavariæ*, *præſentibus IV. Principibus & eorum Conſiliariis eotidem*, *duo hi Antagoniſtæ ſunt commiſſi: Et quoniam anguſtum unius diei Spatium prolixiorem inquiſitionem non admittebat*, *12 tantum Loca Lutheri à Vettero falſo ac male fide allegata*, *cum ipſis Tomorum ejus Editionibus ſunt collata*, *ac fraudes ejus evidenter oſtenſæ. Ille autem*, *ſicut erat perfricta frontis*, *mox de hoc* Poſtcolloquio Relationem *edidit*, *in qua excuſare & defendere Allegationes ſuas incaſſum conatus*, *inſuper promiſit*, *ſe Pſeudonyma illa de Luthero Opuscula eo usque continuaturum*, *donec integra eorum Centuria prodiiſſet. Relationi iſti Vetteriana oppoſitum eſt ſcriptum*, *è quo hæc excerpſi*, *Vernaculum* Heilbrunneri. *Conferri poteſt* Dannhaueri Memoria Thaumaſiandri Lutheri *p. 51. ubi obiter Pſeudonymorum Vetteri Libellorum & Poſtcolloquii hujus meminit.*

(b) Deckherrus de ſcriptis Adeſpotis pag. 346.

Alterum Conradi Vetteri, *qui M. Conradi* Andreæ *nomine adſumto*, *celeberrimo P.* Jacobo Andreæ *Theologo*, *ut fratri*, *illuſurus*, *libros convitiis refertiſſimos in auram lucemque publicam truſit*, *dignus*, *eum averſatione*, *ad L. Rhemniam remiſſus.*

(c) Sym-

(c) Symbola Diecmanniana Marginalis.

Id citra dubium Lucius *accepit à Conſiſtorio Ducali Neoburgenſi, quod Præf. in Poſt Colloq. Ratisbon. Laugingæ ao. 1602. 4to editum pag. 8. 10. id* Conr. Vettero *exprobrat, V. & deinde ipſum Heilbrunner, qui id. ib. pag. 25. & alias repetit,* Conf. Theol. Saxon. Haupt-Vertheidigung des Aug-Apffels *C. 16. pag. 124. 125.*

(169.) *Johannes* ANDREÆ. Ejus nomine prodiit Oppenhemii ao. 1611. in 8vo liber, *de probroſis Calviniſtarum titulis.* Eum eſſe HAINRICI SALCOLBRUGIENSIS cui appenditur, probabile videri libi aſſerit *Symbola Normanniana.*

(170.) *D. Joa. Valentini* ANDREÆ Freye Feder edit. Franc. 1678. in 12. ab *Antonio* REISERO, ut ex Relatione *D Speneri* d. 1. Junii 1678. per litteras Dn. Caſparus *Thurman* J. U. D. certum me fecit: at certiorem ipſius Dni auctoris teſtimonium profeſſum de ſe, dum viveret, ac perfamiliariter mecum ageret honoratiſſimus meus & nunc eo magis lugendus longiori vita dignus Scholarcha.

(171.) ANDREAS Säuberlich. Ejus nomine extat Tractatus Germanicus, cui titulus: Heimlicher Prüfung Vortrab contra librum *Heimii*, qui appellatur: *Vinculum Gratiæ.* Hunc Andream Säuberlich/ vero nomine eſſe *Chriſtianum* HOBURG, ex vitæ hujus Hoburgi deſcriptione pag 7. conſtat. *Examen Heimianum* ejusdem extat, *contra librum* Guilielmi Chriſtiani *Heimii* cui titulus: *Vinculum Gratiæ*, imputaturque à *Wittenio* Diar. Biograph. ao. 1675. ad d. 29. Octob. *Chriſtiano* etiam HOBURG, de quo ſcriptore pluribus egimus ſupra in *Baumanno* & *Pratorio.* Adde *Deckherrum* pag. 125. *Moller* Iſagog. Hiſtor. Cherſoneſo Cimbr. part. 2. p. 146.

(172.) ANDREAS TAXANDER, VALERIUS: ſub eo latere *Andream* SCHOTTUM, monet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 527. de quo prolixe (a) pag. 12ma à fine *Nicolaus Antonius* præfationis ad Bibliothecam Hiſpanam.

(a) Nicolaus Antonius præfationis ad Biblioth. Hiſpanam p. 12. à fine.

Andreas Schotus, *Antverpienſis, vir præſtantis altero ſæculo eruditionis, dum apud nos peregrinaretur doluit noſtram vicem, & ne ulcra ignoraremus, quos literarum omnium Profeſſores & Magiſtros procreaverit omni tempore Hiſpania, & ob lucubrationes in publicum editas poſteritati famaque traditerit, ſubductio proprio, aſſumptoque* Andreæ Peregrini *nomine foras emiſis* Bibliothecam *primus* Hiſpaniæ *tomis, dicu cauſa, tribus Francofurti apud Claudium Marnium & heredes Joannis Aubry anno M. DC. VIII. Præceſſerat quidem anno uno hanc Schoti prolem* Valerii Andreæ Taxandri *Catalogus Clarorum Hiſpaniæ Scriptorum ex Moguntino Balthaſaris Lippii typographejo emiſſus. Qui ut ſuſpicor, idem ipſe eſt* Valerius Andreas Deſſelius *Belgica Bibliotheca author, quantum vir nec in Catalogi editione uſus ſit Deſſelii ea nota, nec in Bibliotheca ſua, ubi operum à ſe confectorum habet mentionem hujus Catalogi alia inter opera ſua meminerit. Convenit quippe ultra nomen ipſum patria;* Deſſelius *enim pagus, à quo is appellari voluit, Brabantiæ Provincia eſt quæ apud veteres* Texandria *ſive* Taxandria, *de quo à Geographis monemur, appellabatur. Deinde author Bibliothecæ fatetur ſe Antverpiæ triennium totum* Andreæ Schoto *jam Jeſuitæ à manibus ac ſtudiis fuiſſe, at ipſum de Taxandro Catalogi confectore ex literis ejusdem Andreæ Schoti ad Joannem* Marianam *anno M DC. LX.* directis conſtat, cujus verba tranſcriptimus. Miſi & duplex exemplar per Bibliopolas Catalogi elarorum Hiſpaniæ Scriptorum, qui latine diſciplinas omnes illuſtrarunt, quem hic (Antverpiæ) familiaris noſter, me adjuvante, *Valerius Andreas* continuavit, rogatque majorem in modum, ut iſtic aliquot ſocii, qui Bibliothecis noſtris præſunt, dignentur augere iis, quæ nondum abſentes vidimus, idque ſeorſim in charta &c.) *Ejus ergo Bibliotheca, quam adhuc eo tempore premebat, atque alia quavis forma, quam Alphabetica, digeſſerat, Indicem ſive compendiariam notitiam publicare cum decreviſſet Schotus, ſub amanuenſis ſui* Valerii Andreæ *nomine in publicum exire fecit, forte ut Hiſpanos provocaret, (quod Mariana innuit) ad augendum catalogum, ſeque de prætermiſſis monendum, priusquam Bibliothecam elabi è manibus permiſiſſet.*

(172. a) ANDRÉ, ANTOINE DE SAINT: *Antoine* VERJUS. Hæc habet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 527.

(173.) ANDRONICUS *Conſtantinopolitanus è familia Comnenorum* imperatoria oriundus: Ejus extat *Dialogus adverſus Judæos* emiſſus 1327. ut volunt *König* Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 39. a & *Olearius* Abac. Patrolog. p. 34. line dubio freti Auctoritate & judicio Johannis *Livineii*, qui eum edidit latine verſum, Ingolſtadii 1616. Sed hunc dialogum ad Imperatorem Conſtantinopolitanum ANDRONICUM COMNENUM, qui 1185. à plebe occiſus eſt, refert *Lambecius* Biblioth. Cæſar. lib. V. pag. 169. ſequenti ſub lit. (a) ubi ſimul ab ipſo Imperatore confectum, & hactenus falſo EUTHYMIO ZIGABENO adſcriptum eſſe demonſtrat. Alios adhuc tractatus duos huic Andronico adſcribit *Cave* Append. ad Hiſtor. lit. ſcriptor. Eccleſiaſticorum p. 17. ſub lit. (b)

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæſar. Lib. V. pag. 569.

Dogmatica horum ſermonum gratia, Hebræorum refutans errorem, pias fidelibus demonſtrat ſemitas: Scripſi autem illam amore Chriſti ego Andronicus, *filius fratris Imperatoris Romanorum genere* Comneni, *patre* Sebaſtocratore *natus, & in dulcem hanc vitæ lucem editus.*

(b) Whartoni Append. ad Cave Hiſtor. Litter. Scriptor. Eccleſiaſtieor. p. 17.

Eundem Andronicum *Autorem habere videntur*, Dialogus adverſus Latinos de Proceſſione Spiritus

Spiritus S. Disputatio Imperatoris cum Doctore Armeniorum Petro de duabus in Christo naturis, *& aliis Capitibus*, & Scriptum contra Joannem Veccum, *quæ MSS. in Bibliotheca Bavarica Cod. 120. asservantur, teste* Possevino *in Catalogo pag. 62.*

ANDROVINCI v. *Melisone.*

ANELLO v. *Iriacaro.*

ANEVO v. **zu Horstrowey.**

(174.) *Le Pere* ANGE DE SAINT JOSEPH, Carme dechaussé: est accusé (par Abraham *Peritsol*, Juif d'Avignon) d'avoir fait imprimer à Paris sous son nom un traité, qui a pour titre: *Pharmacopœa Persica*, bienque ce soit une traduction, qui est d'un autre Ecrivain: *Journal des Scavans* pour l'année 1692. pag. 24.

ANGELO v. *Flavio.*

(175.) *Hieronymus ab* ANGELOFORTI: est *Godefroy* HERMANT, indicio *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 527.

ANGELUS v. *Marianus.* *Masarellus.*

ANGELUS BASSUS v. *Politianus.*

(176.) *Theodorus* ANGELUCCIUS. Ejus nomine prodiit Neapoli apud Hectorem Ciconium *Vesio Heroicorum Virgilii metro Italico* absoluta, quam *Ignatio* ANGELUCCIO natione Italo, patria Belforտensi in Piceno *Societatis* Jesu, asserit *Sotwell.* Bibliothecæ Scriptorum Soc. JEsu pag. 392. a.

ANGLICANUM COLLEGIUM *Jesuiticum* v. *Anonymor.* num. 1994. *a*

(177.) ANGLOIS BANNI, *Catholique. Louis d'* ORLEANS. Verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez.

Anglicus v. CATHOLICUS.

(178.) *Michaël* ANGRIANUS. Ejus extant *Quæstiones in V. libros sententiarum*, estque vero nomine MICH. DE BONONIA L'AYGUANUS, ut docet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 99. b. & p. 311. a.

(179.) ANHALTINI Ducatus Ecclesiæ Ministrorum nomine, *Confessio de quibusdam Controversis Articulis fidei, & Refutatio præfationis libri Concordiæ* prodierunt A. D. 1581. & 1582. quæ scripta auctorem habent *Georgium* AMELING, ut ex *Conradi Schlüsselburgii* Theologia Calvinistarum refert *Draudius* Biblioth. Class. Theolog. pag. 142. Eorum posterius solum mihi videre contigit *Germanice* scriptum, & hoc titulo editum: Neustadt 1581. in 4to. Der Anhaltinischen Theologen Bedencken über die præfation des neulich ausgegangenen Concordien-Buchs / sampt Refutation-Schrifft der dreyen weltlichen Churfürsten Theologen wider gemeldetes Bedencken / und Apologia der Anhaltinischen Theologen / wider gemeldete Refutation, liber operosus, & quaternionibus ad minimum 60. constans, variaque religionis controversæ capita examinans.

Wolfgangus AMLINGIUS, non *Georgius Superintendens Servestanus* fuit hic: cujus vitam recensuit Melchior *Adami* inter vitas aliorum Theologorum Germanorum pag. 748. seqq. nullam tamen horum scriptorum mentionem facit, quanquam Colloquio Herzbergensi interfuisse dicat, veritatemque doctrinæ Evangelicæ viriliter & intrepide propugnasse. Addit *Margo Dicemannianus* hic: Wolfgangum Amlingum *recte vocat* Schlüsselburg. *Theol. Calvin. l. 2. fol. 61. b. Hunc librum Germ. in duo scripta hic divisum, tanquam unicum scriptum exhibet editio Servestana anni 1589. 4to quam habeo.*

(180.) ANICETI, Papæ Romani *Epistolam decretalem* suppositiam, probat *Cocus* p. 62. ab ISIDORO vel PSEUD-ISIDORO MERCATORE confictam, demonstrat in Pseud-Isidoro suo *David Blondellus*: de eo vide plura apud *Salmasium* de Coma pag. 186. & seqq. *Voss.* de Historicis Lat. lib. 3. p. 710. ubi *Peccatoris* ei cognomen loco Mercatoris tribuit.

Peccatoris nomen *Isidoro* tribuit etiam *Cave* Histor. liter. scriptor. Ecclesiast. pag. 369. b. Auctoritate quorundam MSt. & ex more sequiorum seculorum. *Hispalensi* tamen *Isidoro*, Anacleti & aliorum Pontificum suppositarum Epistolarum Collectionem, attribui non posse cum *Blondello* statuit. Utpote cui temporis ratio repugnet. Quæ & obstet, quo minus Riculpho Præsuli Moguntino, qui obiit anno 814. ad judicari possint omnes. Quanquam circa hoc tempus enatæ fuerint hæ epistolæ. Denique verisimile esse sibi ait, Epistolas à *Riculpho* quidem confictas, aut Collectas, à BENEDICTO autem LEVITA postea recognitas, auctas, ac in eam formam, qua nunc conspiciuntur, redactas fuisse. Quare autem *Isidori* nomen sibi sumserit Auctor, aut Compilator, rationes dat *Cave* p. 370. quas sub lit. (a) excerpsimus. Memoratu digna etiam nobis videntur illa, quæ ex Stephani *Baluzii* præf. ad Ant. August. de emendatione Gratiani pag. 1. & 2. allegat Cave l. c. de causis suppositarum Pontificibus epistolarum & decretorum, Cujus verba sub lit. (b) repræsentamus, cum prolixior sit dissertatio ipsius Baluzii, quam ut hic verbotenus inseri possit. Plura tamen vide in *Isidoro.* Genuinas defendit Ludov à *S. Carolo* cui vide in hunc finem citatos, & prolixe *Masfriche* hist. Juris Ecclesiastici à pag. 232. ad 268. ubi & de Aniceto II.

(a) Cave

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 370. a.

Quod Isidori Mercatoris *nomen sibi fumserit impostor, nescio an proferenda sit* D. Blondelli *conjectura, ingeniosa utiq; si satis solida, nempe fuisse Isidorum quendam gente Hispanum, Evagii Cordubensis fratrem, qui ob motus civiles patriæ exul hoc ipso tempore Moguntiæ habitaverit, ubi mercatorem sirenue exercuit. Hunc, ut videtur, nomine abusus est Epistolarii Impostor, ut scilicet crederent imperiti Epistolas de Hispaniis fuisse allatas à Mercatore nostro, quipietatis causa profugus pretiosissimum hunc thesaurum barbaricæ libidini subduxerit, secum in Germaniam asportârit. Quicquid sit, mirari licet, cur ultra* DCXII. *Epistolas suas non produxerit compilator, quod duplici de causa mihi fatum videtur; primo, ut speciosius colligi crederentur ab* Isidoro Hispalensi, *qui obiit anno 636. Secundo, ne si tua propiùs tempora pertingeret, impostura larva facilius detegeretur. Denig. notandum, integram Isidori collectionem præter Epistolas Pontificias, ordinem celebrandi Concilii, Apostolicorum Canonum versionem, & plurimarum Synodorum ium Græcarum tum Latinarum Decreta continere, quæ in omnibus fere Conciliorum editionibus reperiuntur.*

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Eccles. p. 369. b.

Isidorus Mercator, *seu (ut in Codd. quibusdam MSS. juxta sequiorum Seculorum morem vocatur)* Peccator, *Epistolarum decretalium Consarcinator vixisse videtur circa annum 830. sub Pontificum Romanorum nomine, à Clemente Romano usq; ad Deus-dedit qui Pontificatum tenuit anno 64 plusquam LXXX. Epistolas partim ab aliis compositas (quæ tamen paucæ sunt) partim à se compilatas, adjectis aliquot Episcoporum Synodorum, litcris in lucem protrusit. "Spurias esse, & non tam pia fraude, quod vult* Cardinalis Bona, *quam... stupendâ plane impostura confictas longo argumentorum... agmine & rationibus invictis ex imis antiquitatis, Chronologiæ, criticei, facre fundamentis, adversus Turrianum demonstravit* D. Blondellus in Pseudo-Isidoro; *adeo ut aliquid hac de re addere, effet post Homerum Iliadem scribere. Et ita quidem esse, unoforeore jam agnoscunt cordatiores Pontificii. Testem dato è multis unum* Steph. Baluzium, *ingens Ecclesiæ Gallicanæ ornamentum. Antiquo juri, quod per septingentos & amplius annos valuerat, successit jus novum... ex suppositiis similibusque monstris Romanæ urbis Episcoporum Epistolis ab ingenuissimo illo nebulone Pseudo-Isidoro prolatis compilatum, & ex novellis eorum constitutionibus, qui post Caroli tempora sedem Apostolicam occupârunt,——Introductum igitur fuit ævo Caroli Magni favorabili videlicet, si unquam alias tempore, ob magnam confusionem, quæ in Politiam Ecclesiasticam invecta erat exstupenda ac miserabili Episcoporum reliquorumq; Clericorum inscitia, & vetustorum Canonum ignorantia. In hac igitur rerum perturbatione, emersere famosæ illæ ac nobiles* Epistolæ, quæ priscis Pontificibus Romanis tribuuntur. *Perculerunt ille omnium animos sua nova antiquitate, & quia sanctorum... Episcoporum nomine præferebant. Hinc suborta in animis hominum religio, fas non esse dubitare de jure quod in hu facrie Antiquitatis monumentis continebatur.* Hæc illæ, *atq; plura Præfat. ad Ant.* Augustin. *de Emendatione Gratiani §. 12. Eademq; fere ante annotaverat Præfat. ad* Reginon. de Ecclesiast. Disciplinis §. 3. 8.

(182) ANICIUS. Prodiit anno 1681. Mediolani *Opus Anicianum Austriacum*, cujus Auctorem esse Patrem *Girolamo* BOSELLI docet *Chrelii* Bibliotheca Volante, Scanzia Quinta p. 47. & 48. sub lit. (a)

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia quinta p. 47. 48.

Notizia del Volume Aniciano Austriaco, *ch' esce alla luce in Milano nell' anno presente 1681. data dal Conte* Girolamo Boselli: *Il titolo confiderabile... opera è il seguente*; L'Austria Anicia nella Maestà Cattolica dell' Ibero Monarca Carlo II. con la maggioranza della gloria derivata Libri quattro di D. Cipriano de Conti Boselli di Bergamo nobile Aretino &c. Superiore Monte Viluetano della Badia di S. Bernardo d' Arezzo, primo Istorico, Antiquario, Cronografico &c. dell' Accademia de gli Spassionati di Fiorenza: Volumi due Critici, d' immensa erudizione, di perpetuo combattimento pacifico, e di continoue Vittorie contro falangi di Scrittori, in nuoua guisa da niuno Istorico, e Antiquario &c. attentata. In Milano 1680. nella Regia Ducal corte per Marc Antonio Pandolfo Malatesta Stampator Regio Camerale con licenza de Superiori: con privilegio di S. Maesta Volume 1. Parte. 1. Libro. I.

La dedicatoria alla medesima Maestà con i seguenti attributi che ne libri sopradetti prova, così è scritta.

Alla Sagratissima Maesta Cattolica, ed Apostolica Indica dell' Augustissimo Monarca Carlo II. Hispanico, Burgundico, Austriaco, Hasburgese, Pierleone Olibrio, Petronio, Probo, Flavio, Anicio, Giulio, Romuleo, Eneada, Eroico &c. Primogenito dell' Imperio Romano, Gentile, e Christiano: dell' Evangelo, e della grandezza tra la nobilta Patrizia, ed Augusta Romana, e della gloria nell' Universo I. 4.

Asi copioso titolo, di tante prerogative ripieno, molte cose potrebbono ferivers, fi intorno ad esso come all' Opuscolo, che per esser breve tralascio, credendomi che a giudizio di amorevoli Lettori feruir a, ch' io gli abbia... registrato il titolo di esso intero: Sicredo però communemente, e lo stile il conferma, che questo Opuscolo sia del medesimo Padre Annicio: Ha 77. anni come si vede... dalla pagina 10. del medemo opuscolo, se seguita ancora ad affaticarsi intorno à queste materie.

ANICIUS v. *Boëthius.*

(182) *Orosius* ANILO. Ejus nomine extat *Dissertatio de Bello Dano-Anglico, deq; dissensionum inter geminos populos & contentionum causis* in 410. Verum auctorem esse *Vitum* BERINGIUM, Regis Daniæ Historiographum, notat *Deckherr.* de scriptis adspotis p. 174. sub lit. (a) Adde *Baillet.* um Catal. des Auteurs deguisez. p. 527. Inserta est hæc dissertatio appendici Tomi XVI. diarii Europæi. In Alberti tamen *Bartholini* de scriptis Danorum etiam auctius a fratre Thoma editis p. 40. inter Beringiana scripta hoc non apparet. At Thomas *Bartholinus* de legendis li-

bris Diſſert. II. p. 40. diſſerte id ei vindicat, ubi *Annulone* pro *Anilone* ſcriptum, nec in erratis typographicis poſt p. 305. adjectis emendatum legas.

(a) Jo. Deckherrus de ſcriptis adeſpotis p. 174. 175.

Eosdem Danicos motus, Arctoaque Regna, vicinaq;, quorum inimititiæ fatales aliquibus credita concernit Diſſertatio de Bello Dano-Anglico, *deque* diſſenſionum inter geminos populos & contentionum cauſis Oroſii Anilonis, *in 4to edita: qua Hiſtoriographi Regii Viti* Beringii; *cui præter alia hiſtorica Panegyrica à laudatiſſ.* Vindingio *d. l. p. 396. & 397. numerata*, Oſidio Hafniæ, *& qua ea durante illuſtria per Septentrionem contigere, Regioblata, tum nondum typis prodita, paucis autem, antequam mori deſiſſet, annis, publico concredita dicta.*

ANNIBAL v. *Corradinus.*

(183) ANNOSI Fidelis Verimontani nomine, (I.) *Synopſin Apoſtaſiæ Marci Antonii de Dominis, ex ipſiusmet libro delineatam*, Antvverpiæ typis Nutii 1617. Item (II.) *Detectionem Hypocriſis M. Ant. de Dominis.* Antvverpiæ 1619. in 8. typis Plantinianis Moreti: nec non (III.) *Cenſuram X. librorum de Republica Eccleſiaſtica M. Antonii de Dominis.* Coloniæ 1621. in 8. ſcripſiſſe *Joannem* FLOYDUM, Jeſuitam Anglum, teſtatur *Alegambe* p. 242. Bibliothecæ Jeſuiticæ.

Et ejus continuator P. Nathanael *Sotvell.* p. 449. b. adde Thomam *Hyde* in Catalogo Bodlejanæ Bibl. p. 32. a.

ANOCOPOTA v. *Spica.*

ANONYMUS v. *de Arincinis.*

(183. *a*) ANONYMUS UTOPICUS. Ejus duo extant in 8vo ſcripta, oppoſita D. Eliæ *Grebenizen.* Quorum alteri titulus eſt (1) Nucleus Invictæ demonſtrationis in aureo libello P. C. E: A. edit. 1679. Alteri (II.) Triumph ohne Sieg. Sieg ohne Kampff: Kampf ohne Streit. Iſt das nicht ein obernatürliches / überwarhaftiges Myſterium? edit. Francof. 1679. Verum horum ſcriptorum auctorem eſſe *Fridericum* GESENIUM, Superintendentem Garlebienſem, in *Anonymis* num. 1745. jam innuimus, ubi de horum ſcriptorum occaſione plura legi poterunt.

ANSBERTUS v. AMBROSIUS.

(184) ANSELMUS plus quam unus inter ſcriptores Eccleſiaſticos memoratur à *Bellarmino*, *Sixto Senenſi*, *Poſſevino*, *Balæo* in vita Thomæ Cantuarienſis, *Gerhardo*, & *Olearios*; ſed eorum facile celeberrimus Cantuarenſis ille Archiepiſcopus eſt, cujus opera ſuppoſititia plurima, præter memoratos, etiam cenſet *Cocus* pag. 432. & ſeqq. Ex iis auctores certos invenerunt I. *Commentaria in Matthæum*, quæ ut alii mulii ſuppoſititia probaverunt, ita *Petro* BABIONI primus vindicavit *Theophilus Raynaudus* de lib. mal. & bon. pag. 126. ubi imprimis erit videndus, nam in Syntaxi operum ipſius editorum, nondum auctorem detexerat quod ipſe l. c. teſtatur, ut patet ex iis, quæ ſub lit. (a) adducuntur. At illum Commentarium in Matthæum Guilielmo Pariſienſi tribuendum exiſtimat Miræus Biblioth. Eccleſ. part. I. p. 302. b. Hujus Petri Babionis habeo ſermones LXX. in pergamena nitidiſſime ſcriptos, ſatis Latinos, & elegantes ultra ſectam iſtorum temporum. Vixit enim anno 1317. vid. *Pitſeum.* Ita ſcribit in margine Dnus à *Maſtricht.* Addens *Voſſii* Diſp. Theol. & Hiſtor. Diſp. 24. theſ. 8. pag. 354.

(II.) *Commentaria in Epiſtolas Pauli*, HERVÆO *Monacho* inſcripta in vetuſtis exemplaribus inveniſſe ſe teſtatur *Sixtus* lib. 4. p. m. 244. Adde *Poſſevinum* in Apparatu T. 1. pag. 94. & *Cocum* p. m. 433.

(III.) De confuſis etiam *operibus* hujus Anſelmi, cum operibus Anſelmi Laudenſis, vide auctores eosdem.

Harvæo etiam tribuit *Cave* Hiſtor. liter. Scriptorum Eccleſiaſticorum p. 459. item Mos natliche Unterredungen an. 1693. pag. 317. judicio *Sixti* Senenſis, *Labbei* & P. *Gerberonis*, qui opera *Anſelmi* Cantuarienſis accuratiſſime edidit, ut cenſet *Journal des Scavans* de l'annee 1676. p. 17. Adde Richard. *Simon* Hiſt. Critique du Nouveau T. c. XXVII. p. m. 386. Præter Hervæum adhuc nominat GUILIELMUM PARISIENSEM & ANSELMUM LAUDUNENSEM: quorum uni hos Commentarios adſcribi debere opinatur *Uſſerius* de Scripturis Sacris vernaculis pag. 136. Hi præter memoratos duos Commentarios hoſce *utrique Anſelmo* tributos, meminerunt adhuc tertii (III.) in *Canticum Canticorum* quem tamen Laudunenſi rectius adſcribi judicant Beſo V. 3. p. 2. Bibl. Theol. & *Crowaus* Elench. ſcript. in S. Script. p. 59. (b)

IV. *Liber de excellentia virginis Mariæ* venditatur ſub nomine *Authelmi Cantuarienſis*, abjudicatus ipſi à *Bellarmino*, EADMERO vindicatur à *Gab. Gerberonio.*

V. Extat ſub Anſelmi nomine Liber de *conceptu Virginali* quem ex *Natali Alexandro* ei abjudicant *Acta Erud. Lipſienſium* an. 1684. p. 223. quod & facit Journal des Scavans de l'année 1676 p. 17. argumentis Gerberonii.

VI. Collatio Canonum Anſelmi, HILDEBERTO CENAMENSI tribuitur *a Strauchio* Amoen. Jur. Eccl. I. c. 6. in fin.

VII. *Elucidarium* ſeu *Dialogus ſummam totius Chriſtianæ Religionis complectens* opus *Anſelmo indignum*, à *Trithemio* Hiſt. litterariæ pag. 439. a. HONORIO AUGUSTODUNENSI aſſignatum eſſe ait *Cave* l. c. qui & a Codicibus nonnullis id GUIBERTO NOVIGENTINO Abbati tribui aſſerit. Sed *Raynaudus* l. c. cum *Lalando*, *Gesnero*, *Balæo*, hoc opus vindicat GUILIELMO COVENTRIENSI Carmelitano, fiſus *Pitſeo*, qui hunc Gulielmum ſæpius a Condiſcipulis rogatum edidiſſe tandem *Elucidarium Fidei* teſtatur de Illuſtribus Angliæ Scriptoribus p. 493. Eundem initialibus litteris ſolis nomen orbi notum feciſſe docet

docet *Sandius* ad *Vossium* de Historicis Lat. p. 203. adde *Mastrichtiana* tom (c) excerpta.

(a) Raynaudus de libris malis & bonis p. 126.

Commentarium in Matthæum, *annotabam in Syntaxi suppositilium esse, tametsi verum ejus parentem nondum compereram. Postea vero deprehendi, autorem illius commentarii esse* Petrum Babionem. *Nam indices Anglicani, librum unum commentariorum in Matthæum Petro illi Babioni tribuunt, ejusque hoc referunt initium:* Dominus ac Redemptor noster. *Quamvis autem hoc initium non habeatur in eo commentario, qui nomen S.* Anselmi *præfert, tamen ita plane incboatur Præfatio ad eum commentarium, quam ex MS. codice commentarii prædicti, asservato in Bibliotheca nostri Lugdunensis Collegii, repræsentavimus in calce Syntaxeos. Ubi tamen per librarii officiantiam, quam a nobis admonitus recognovit, vox prima* Dominus, *mutata est in vocem* Christus, *modo loquendi prorsus inusitato, & absono. Quis enim aliquando dixit,* Christus, & Redemptor noster? *Christus enim, est Christus DEI (unctus quippe a Deo Patre;) non autem Christus noster, vere autem est Dominus & Redemptor noster; & ita plane scripsit Autor in ea præfatione. Sed librarius, ad vocem initialem cæcutivit, quia tribus litteris majusculis compendio vocem integram Dominus repræsentantibus, ob configurationem non nihil extraordinariam, variosq; ac implexos calami ductus, censuit exhiberi vocem Christus, qui error in nostram editionem ejusdem præfationis manavit. Quare Autor commentarii, ex præfatione prædicta, tenetur manifeste Petrus Babion, de cujus præstanti ingenio, ac dotibus plura* Pitsæus *in Scriptorum Anglicanorum elencho.*

(b) Crovvæi Elench. Script. in S. Script. p. 59. Anselmus. *Ejus in Cant. Cant.* Commentarius *sub nomine* Anselmi Laudunensis *Paris. 1550. cui solet attribui Tirin. in Ind. Aucl. ut & in Apoc. Bell.* Vid. Cave Chartoph. Eccl. p. 206.

(c) Symbolæ Mastrichtianæ.

Anselmus Cantuariensis.

Daniel Cramerus *etiam laudat AnselmumCantuariensem in Epist. ad Ephes. cap. 6. sed Commentarii isti sunt* Hervei Natalis, *Britonis, qui Ducentis quinquaginta annis post Anselmum, vixit, aequalis* Durandi *adversus quem ea defendit, in quibus a* Thoma Aquinate *Meldensis hic Episcopus discesserat. Gerh. Joh.* Vossius *disput. 24. Theol. & histor. thes. 8. pag. 354. fin.*

Liber de cognitione veræ vitæ, *inter opera* Augustini, *tribuitur* Anselmo *ab Argent. n. 2. dist. 37. quæst. 1. art. 2. & ex eo a Raynaud de malis & bon. libris §. 197.*

Auctorem opelle pro incipiente *quæ* Anselmi *opusculo* contra insipientem *annectitur, non esse* Holkotum, *sed aliquem Anselmo Coævum, vult Raynauld de mal. & bonis libris §. 226. Anselmo illi revelationem arcanorum cordis adscribit Cardin.* Bona *de probat. Spir. l. 2. §. 3. p. 15.*

ANSHELMUS v. *Jansonius.*

ANSHELMUS v. *Solerius.*

(185) *Joannes* ANTARVETUS: Hujus nomine extat *Apologia pro Judicio Scholæ Parisiensis de Alchymia contra Harvetum & Baucynetum*, quæ prodiit Paris. 1604. ut monet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. pag. 108. a. coll. cum p. 32. Eam esse *Johannis* RIOLANI JUNIORIS, indicant post *Hyde* l. c. *Baillet*us in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 527. & *Witte* Biogr. anno 1657. sub 17. Februar. Plura scripta contra Harvetum a Riolano edita recensetur *Merck-lin* Linden. Renov. p. 669.

(186) ANTENOR, Ein Liebhaber der heiligen Schrifft/ sub cujus nomine prodierunt: Der geplagte Hiob/ das ist/ Fürstellung des grossen Creutzträgers Hiobs/ &c. 1660. in 12. Der rachgierige und unversöhnliche Lucidor, erinnert/ und vermahnet durch Antenorem &c. 1658. in 12. Ministerialischer Buß-Spiegel/ über den Propheten Jonam, quod sit p. m. Vir laudatissimus *Joh. Balthasar* SCHUPPIUS, SS. Theol. Dr. & fama notoria, & editio librorum ipsius conjunctim in 8. recusorum abunde probat, quam v. p. 129. & 169. & in iis ejusdem Ehrenrettung/ p. 625.

(187) Di Timauro ANTIATIS *Lettera a Filaleti, della vera storia della Cicloide, e della famosissima Esperienza dell' Argento vivo*, in Firenze 1663. in 4 Italico Idiomate impressa. Epistola paucorum foliorum, sed eleganter atque docte scripta: qua prima linea trochoidis sive Cycloidis antiquis Geometris, non sine dispendio artis suæ neglectæ, Consideratio Mathematica, & adeo Inventio *Marino Mersenno* (cujus habemus *cogitata Physico Mathematica* Tomis aliquot Paris. 1644. & 1647. in 4.) falso adscripta (ab auctore libelli Gallici, cui titulus, *Histoire de la Roulette*, postea latine quoque excusi) *Galilæi de Galilæis* esse, documentis certissimis liquido probatur, *Torricellius* etiam, illius discipulus, a plagii litterarii accusatione defenditur, & Inventio de pressione aëris per argentum vivum examinata eidem assertur. Ea Epistola quod sit CAROLI DATI, Nobilis Florentini, litterarum Latinarum & Græcarum in Academia Florentina Professoris publici, patet ex ejusdem Epistolæ pag. 26. De cujus viri multa doctrina indignum hic arbitror pauca dicere: humanitatis vero mihi præsenti ante decennium Florentiæ, ab eodem & a Domino *Antonio Magliabecci* eundem ad me ignotum, adducente, mihi præstitæ dememinisse nec debeo nec possum.

Bibliotheca Aprosiana pag. 567. & seqq. prolixe recensetur laudes hujus viri, ut & scripta, ac inter hæc illud nobis memoratum, pag. 571. n. 3. aliaque solis initialibus litteris præfixis, quæ vide; ut & *Leti* Italia regnante p. 346. ubi *citatis meis*, additur, patere hoc ex ejusdem epistola 26.

(187. *a*) ANTI-CHOPPIN, ANTICOLAZON: *Jean Hotman* de VILLIERS à *Baillet*o in catalogo des Auteurs deguisez p. 527. addu-

cuntur ut *Pseudonymi* cum sint tituli librorum, de quibus ipse prolixe agit in suo libro anonymo *des Satyres Personelles*.

(187. β) ANTI-COTTON: pro *Pseudonymo* est apud *Bailletum*, cum sit titulus scripti contra Cottonum de quo in Anonymis fuse quoque ex ipsa dictione noto num. 2091.

(187. γ) ANTI-GARASSE. *Etienne* PASQVIER, douteux. Theophile VIAUT, douteux: vid. *Bailletum* in Catalogo de Autheurs deguisez pag. 527. & pag. 324. ubi scriptum Anti Garassi inter Satyrica collocat, argumento ejus in Satyris personalibus prolixe, ut appareat *titulum libri pro auctore* Pseudonymo nobis dari.

(187. δ) ANTI-GASTORELLO: *Jean Baptiste* NOCETO indicatur à *Bailleto* ut *Pseudonymus* auctor, cum sit *libri titulus* ab ipso in suis *Satyris Personalibus Gallicis*, sive Tr. *des Satyres Personnelles prolixè* consideratı.

(187. ε) ANTI MACHIAVELLUS: sub personato nomine latere *Innocentium* GENTILLET, indicat *Bailletus* idem, Auteurs deguisez pag. 823. & in subnexo Catalogo pag. 528. vide in *Anonymis* prolixe num. 1389. a.

(188.) CONCILIUM ANTIOCHENUM. Ejus venditatur à *Baronio* Formulare quoddam, quod tamen in Patres Concilii Niceni ut auctores rejiciendum credit Matthæus *Larroquanus*; ut in recensione ejus Adversariorum Sacrorum observat Histoire des Ouvrages des sçavans Avril 1688. pag. 516. & 517. Assertionis hujus fundamenta ex eodem subjungens sub lit. (a)

(a) Histoire des Ourages des Scavans. Avril 1688. p. 516.

Baronius *reproche fort aigrement* à Eusebe *d'avoir supprimé le formulaire du Concile d'Antioche, parce qu'il donnoit atteinte à l'heresie* d'Arius *qui luy tenoit toujours au cœur. On remarque pourtant icy, que ce formulaire, que* Baronius *attribue au* Concile d'Antioche, *ne fut dressé, selon toutes les apparences, que par* les Peres de Nicee. *Ensuite l'Auteur fait observer deux choses sur la maniere dont on convoquoit les Conciles dans la premiere & la plus pure Antiquité* —

(189.) Theophilus ANTI-SCEPTICUS. Ejus prodiit nomine 1681. in 4to Tractatus Germanicus sub titulo: Verwerffung des Cometen-Gespötts. Illum à se compositum fatetur Erasmus FRANCISCI, im Verzeichniß seiner gedruckten Schrifften 1691. num. 36. p. 14.

(189. α) ANTI-ESPAGNOL. *N.* DU FAY. Verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Autheurs deguisez p. 528. Editam esse hoc titulo Invectivam Londini 1590. in Sixtum V Papam, docet *Biblioth. Bodlej.* pag. 167. a sub lit. S. ut adeo iterum hic Pseudonymus auctor fiat ex anonymo scripto.

(190.) L. ANTISTIUS CONSTANS. Ejus prodiit *de Jure Ecclesiasticorum liber singularis*, cujus Auctorem verum esse *Benedictum* SPINOSAM ostendit *Journal de Hamburg* 26. Octob. pag. 133. 134. 135. sub lit. (a) Pro hujus operis Auctore habitum esse etiam Ludovicum DU MOULIN, notat *Baillesus* loc. cit. sed & dubium illud aut plane falsum esse subjudicat.

(a) Journal de Hamb. 26. Octobr. pag. 133. 134. 135.

Je parle en general de la methode de ceux qui abaissent l'autorité Ecclesiastique, & qui élevent en même tems d'autant plus l'autorité temporelle. Ceux qui la suivent de bonne foi, comme a fait sans doute l'auteur dont il s'agit, ne prennent pas garde qu'ils donnent en cela dans le premier panneau que Spinosa *a tendu pour ouvrir la porte à ses impietez. Cette conjecture est fondée sur la date de deux ouvrages, que cet homme pernicieux mit au jour, l'un en 1665, & l'autre en 1670.* Le premier *a pour titre* Lucii Antistii Constantis de jure Ecclesiasticorum liber singularis, *quo docetur*: Quodcunque Divini humanique juris Ecclesiasticis tribuitur, vel ipsi sibi tribuunt, hoc aut falso impieque illis tribui, aut non aliunde quam a suis, hoc est, ejus Reipublicæ sive Civitatis Prodiis, in qua sunt constituti, accepisse. *Le* second *est son* Tractatus Theologico Politicus *qui a fait beaucoup plus de bruit que le premier. Le* stile & les principes de ces deux ouvrages sont *si* uniformes, *qu'il n'y a qu'à les confronter pour être pleinement convaincu, qu'ils sont du même Auteur. Et il ne faut aussi que les lire l'un apres l'autre, pour voir qu'il n'a decrié les droits & l'autorité des Ecclesiastiques dans le premier, & qu'il n'a élevé en même tems celle des Rois & des Magistrats, que pour faire une planche aux impietez qu'il a debitées dans le second. Ses sectateurs font depuis tout ce qui leur est possible, pour ruiner le credit & l'autorité des Ecclesiastiques, & ils y ont si bien reussi en quelques endroits; qu'il n'y a pas de condition plus meprisée que la leur, & qu'on n'y fait une politique de les mortifier & de les tenir bas. C'est donc leur prester la main en quelque maniere, que de mettre une si grande difference entre l'étendue de l'autorité des Ecclesiastiques, que les* Spinosistes *veulent ruiner, & celle des Rois qu'ils n'élevent que pour la faire tomber de plus haut, apres qu'ils auront sapé ses veritables fondemens en ruinant ceux de la Religion.*

(190. α) ANTI-STURMIUS à STURMENECK. Hunc esse *Lucam* OSIANDRUM docet *Bailletus*, iterum ex titulo libri auctorem Pseudonymum nobis formans, in suo indiculo des Auteurs deguisez. Adde Thomam *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ pag. 22. b. sub lit. O. & ipsum *Bailletum* in Tr. Satyres personelles.

(190. β) ANTI-THEOPHILE. Henri ALBY. *Bailletus* loc. cit. Pleudonymos iterum augens scriptore libri vicem nobis obtruso. v. Ejusdem Satyres personnelles.

(190. γ)

(190. 7) ANTI-TRIBONIEN: *François* HOTTMAN. *Baillesius* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528. *Anonymum* (de quo suo loco num. 921. etiam ex ipso *Baillesio* prolixe dictum) in Pseudonymum transformans.

"(191.) Cornel. Aspasio ANTIVI-"GILMI tra i vagabondi di Tabbia detto L'Ag-"girato. Sub hocce nomine fictitio quod sit "edita ab *Angelico* APROSIO *Vintimiliense*, cujus "in *Rhodianis* num. 40. 41. meminimus, *Bibliotheca "Aprosiana passatempo autonnale*, in 12. 1673. paucis "abhinc mensibus ex litteris Domini *Antonii Ma-"gliabecci*, Bibliothecarii Eminentissimi Cardi-"nalis Medicæi, ad Dn. *Martinum Vogelium* Ph. & "Med. Dr. scriptis cognovi: quem precatus etiam "sum, ut de argumento scripti illius, nondum "ad hasce nostras oras delati, certiora scire, vel in "hujusce opusculi mei gratiam, salute multa Do-"mino Magliabeccio nomine meo nunciata, la-"boraret. Sed ad eas ipsius litteras responsum "adhuc expectamus: & tanto quidem avidius, "quanto plenius illud mihi promitto a summa "Viri humanitate, quam ipso compertam opere "in Carminibus meis Juvenilibus lib. 4. p. 363. lau-"dibus, etsi valde imparibus sum prosecutus, "animo vero etiamnum memori, ceu par est, "prosequor.

Hunc librum mortuo demum p. m. Collega meo Martino *Fogelio* Phil. & Med. Dr. Logicesque hic P. P. nactus ex Bibliotheca ipsius, quinec. dum ejus lectionem totam absolverat, alioqui vivus adhuc mecum eundem communicaturus, demum ex Italia proprium allatum accepi, per amicum. Unde cognovi auctorem Patrem *de Vintimiglia* passim se prodentem, & p. 20. de operis idea ex mente *Vintimiliensis* referentem: Quod nempe alphabeticum Catalogum suæ X. aut XII. millia librorum habentis Bibliothecæ voluerit dare: cum hæc donaria sola secundum donatorum nomina ordine alphabetico digesta repræsentet, & quidem usque ad lit. C. medium hic quem inde habui tomus. Ipsius operis pars 2. usque ad pag. 261. habet *vitam Aprosii*, minutiis etiam cœnarum & prandiorum, & aliis itinerum extensum, ut & putidissimis maledictis in nostros Theologos, occasione qualibet insperis, digressionibus multis & longis, ac sæpissime non tempestivis, certe non necessariis tœdiosa: formulis loquendi sæpe servilibus. Ut subinde legens illam obiter, & desultorie; optaverim Aprosio alium adjutorem. Inde sequuntur donatorum nomina cum donariis a p. 262. usque ad finem. Ubi littera C. finita tantum additur, Gio. Nicolo *Cavana*, cui dedicatus erat liber. De quo interim illud mirere merito, quod cum hic liber, ut *supra* memoravimus, jam prodierit in lucem publicam in Bologna 1673. *Morhofius* tamen in Polyhistore, ed. 1688. & ita 15. integris annis post etiam hanc *Bibliothecam Aprosianam*, nihil ejus libri editum esse sciat, p. 59. cum tamen ejus invidenda elogia apud alios, p. 38. & expectationem eruditorum non amplius tolerandam asserat, p. 144. Sed & *Labbei* Bibliotheca Bibliothecarum in 8. 1672. Rotomagi recusa p. 11. ex Philippi *Elsii* Encomiastico Augustiniano eam citat Bibliothecam, sed queritur, quod non explicet, quid sit libri. *Teisserius* pag. 18. hic remisit nos ad Joh. Rhodii Catalogum Suppositorum, id est ad meam super indiculum ejusdem commentationem. Ubi pag. 27. & 28. ad num. Rhodianum 40. & 41. ita scripseram,

Hunc Autorem Scavenius Bibliothecam Apocryphorum *contexuisse, in qua scripta quam plurima suis Auctoribus asseruit, auctor est in Catalogo suo quem subjiciam. Eum librum videre mihi nunquam contigit etsi sedulo inquirenti. Neque in Catalogo vel editorum vel edendorum ab ipso voluminum, quem Italus Autor Elogiorum modo citatus commemorat, talem invenies. Equidem inter ea quæ prælo parantur lego*, La Bibliotheca Aprosia, *quæ num forte debeat esse Apocrypha illa nescio. Certe maximopere desidero videre hoc scriptum, si tale est quale* Scavenius *illud describit. Fortassis enim augendis hisce nostris haud parum conferret. Verum enim vero male metuo ne pro* Bibliotheca Aprosia *nobis* Apocrypham *fecerit* Scavenius, *facili ob vocum affinitatem errore. Quamvis enim* Academiæ Incognitorum Scriptorem *hujusce libri non meminisse propterea non fortasis incpte suspiceris, quod tum adhuc, anno videlicet hujus seculi quadragesimo septimo, vixit Autor ille quadragenarius primum, adeoque multa posthinc edere potuerit: attamen accedit huc, quod neque* Lorenzo Grassi *Elogia sua Italica litteratorum integris annis decem & novem postea in ipsa Venetorum urbe typis committens, usquam hujus* Apocryphorum Bibliothecæ, *sed* Aprosianæ *solius meminerit, qua forte libros scriptos, lectos aut possessos* Aprosii *continere potuit; & de qua quantum novi, inter pseudonymos sub nomine* Antivigilmi, *reperias. Idem facit* Philippus Elsius *Bruxellensis in Encomiastico suo Eremitarum S. Augustini, Bruxellis 1654. edito, cujus negligentiam ut alias (nec injuria fortassis) in Bibliotheca sua Bibliothecarum hic, & ad* Angelici Aprosii *nomen carpit* Philippus Labbeus *Jesuita, apud quem pag. m. 8. sic legitur.* [*Angelicus Aprosius Ventimiliensis Augustinus.* Athenas Italicas eum parare anno 1647. asserebat Jacobus Philippus Tomasinus, in suo Parnasso Euganeo: (*pag. m.* 37. quem librum nec ipsum lucem publicam hactenus vidisse quisquam auctorum superius memoratorum indicat) An perfecerit aut etiam typis commiserit nescio: nec id malo suo more non distinguendi inedita ab editis, indicavit *Philippus Elsius* in Encomiastico Augustiniano, ubi addit Bibliothecam Aprosiam, sed quid sit non explicat.] *Nimirum ille suo more Catalogum alienum aliquem, & fortassis hoc loco nobis modo citatum Anonymi de Iueoguitis secutus est: ut adeo non sit quod illius testimonium valde curemus.*

Hæc id temporis ibi ſcripſi, quando nec ipſe adhuc quidquam ejus libri viderim. At poſtea ejus operis vidi legique Tomum primum paginis 733. in 8. ita inſcriptum: *La Bibliotheca Aproſiana Paſſatempo Autumnale di Cornelio* Aſpaſio Antivigilmi Tra vagabondi di Tabbia detto l'Aggirato. Bologna 1673. 12. Ejus priores paginæ 261. continent *vitam Aproſii*, deſcriptam à quodam, de quo tum alias, tum pag. 26. agitur, ut nomine ſuo celato, ſuum auxilium 64. annos nato auctori commodante, tam miſere ut ante dictum. Sequentia folia continent *Indicem eorum, qui Patriis Aproſii Bibliothecæ libros donaverunt*, una cum librorum ſatis accurata indicatione, vel nimia etiam, additis nempe non locis modo editionum, ſed editorum quoque nominibus & circumſtantiis, & illorum, quibus dedicatur libellus titulis; imo encomiis. Interim non ultra lit. C. perventum in meo volumine, cujus ſequentia, quod ſcio necdum ulla poſtea prodiere. Adde *Bayle* Dictionaire Tom. I. pag. 313. 314.

(191. *a*) ANTONIATUS *Janus*: eſt J. GVINTHER DE ANDERNACH, indicante *Baillero* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 528.

(192.) *M. Aurelius* ANTONINUS PHILOSOPHUS: Ejus vita edita eſt Hiſpanice ab Antonio Gvevarra, Mendonenſi Epiſcopo, & Carolo V. Imper. à conſiliis. Sed illàm nihil Antonini habere, fœtumque ipſius Gvevarræ genuinum eſſe docet *Voſſius* de Hiſtoricis Græcis lib. II. c. 14. & ex eo *Zeilerus* de Hiſtoricis Chronologis & Geographis celebribus Part. I. p. 8.

Is liber *Horologium Principum* poſtea inſcriptus ipſius nomine toties recuſus, Latine & à Joh. *Wanckelio* centuriis ultra myriadem aliquot ſententiarum inſtructus prodiit in 4. & folio.

(193.) ANTONINI Pii, Imperatoris *Itinerarium* ſuppoſititium ab ANNIO Viterbienſi profectum in *Rhodiana* num. 18. vidimus. Genuinum extare docet *Voſſius* de Hiſtor. Lat. l. 3. pag. 695. ubi, ut & pag. 693. vide ipſum eundem hunc cum ÆTHICO Cosmographiæ auctore (quem JULIUM Oratorem in nonnullis Codd. eſſe, ac inepte hinc *Julium Cæſarem* quibusdam creditum, docet) arbitrantem, in quo conſentientes habet inter alios magnum *Caſp. Barthium* Adverſarior. lib. 45. c. 13. pr. & pag. 2086. & 2088. ubi legi imprimis meretur. (c) (d) (e) MARTIANI cujusdam illa eſſe putavit, neſcio quibus rationibus adductis, *Naudæus* Bibliographiæ, mihi p. 49.

Plura de Æthico v. ſupra. Dicta Rhodiana olim data ſic habent:

XVIII. Scav. num. 56. Fabius Pictor & reliqui *JO. ANNII VITERBIENSIS.*

Ut ſciasquinam illi ſint Reliqui, Ecce totum Catalogum Suppoſititiorum hujus Annii figmentorum ex Editione Antwerpienſi 1545. in 8vo (præter quam & Commelinianam extat quoque Wittebergenſis editio anno 1612.) excerptum, qui ita ſe habet.

1. *BEROSI* Sacerdotis Chaldaici antiquitatum totius Orbis Libri V.
2. *MANETHONIS* ſupplementa ad Beroſum lib. I.
3. *XENOPHONTIS* Æquivoca.
4. *FABII Pictoris* de Aureo Seculo & Origine Urbis Romæ Lib. II.
5. *MYRSILI Lesbii* de Bello Pelaſgico.
6. *M. CATONIS* Fragmenta de Originibus.
7. *ANTONINI PII CÆSARIS AUGUSTI* Itinerarium.
8. *C. SEMPRONII* de Diviſione Italiæ.
9. *ARCHILOCHUS* de Temporibus.
10. *METASTHENES* de Judicio Temporum & Annalium Perſarum.
11. *PHILONIS* Hiſtorici Hebræi Breviarium de Temporibus.
12. *CL. MARII ARETII* Viri Patricii Syracuſani de ſitu Siciliæ.

Ejusdem Dialogus in quo Hiſpania deſcribitur.

Hæc ſua ipſius figmenta commentariis & annotationibus ipſe illuſtravit, inepta ſpe ſibimet ipſi blandiens, fore ut nemo tam putida commenta in omni ſecutura poſteritate detegeret, & hac ratione gloria ſibi maneret extractorum & ab interitu vindicatorum tot illuſtrium ſcriptorum. Sed quantopere falſus fuerit, ex innumeris eruditiſſimorum Virorum teſtimoniis, adverſus hunc falſarium, ejusque defenſores aliquos, aut rudiores aut Veritatis minus quam ordinis ſui religioſi cultores, variis argumentis atque probationibus pugnantium patet, quæ ſingillatim huc transſcribere modus operis nobis propoſiti non permittit. Neque vel notorium amplius probare, vel toties ſcripta repetere neceſſarium autumo. Videatur eadem re Gaſparis Varrerii *Luſitani* Cenſura peculiaris de Pſeudo Beroſo, Manethone Ægyptio, *aliisque ab Annio editis, ex Luſitanico Latine reddita, cum* Jo. Goropii Becani *ex libro illius Originum quarto de iisdem auctoribus ſuppoſititiis excerpto judicio, in Tomo ſecundo* Bibliothecæ Hiſpanicæ *ab* Andrea Schotto *adornatæ pag. 356. & ſeqq. ubi ſolidiſſimis argumentis impoſtura tanta probatur, & ex veris genuinisque reliquiis aſſumenta falſa reprobantur. Excuſa eſt etiam hæc diſſertatio una cum ipſis Auctoribus hiſce apud Commelin. 1599. in 8vo Vide Scalig. de emend. temp. lib. 1. pag. m. 8. Uſſerii annales ad A. M. 3335. Keckerm. de nat. & propr. hiſt. auctar. c. 7. p. m. 1879. Adde* Hiſpaniam Nonii *cap. 3. &* Jo. Gerard. Voſſ. *de Hiſtoricis Latinis lib. 3. c. 8. p. m. 609. & ſeqq. ibique citatos Auctores ſummos complures: neque pauciores hiſce vel ignobiliores recenſitos à* Theophilo Raynaudo, *Erotematum de bonis ac malis libris partit. 1. Erotem. 10. §. 3. num. 269. pag. m. 164.*

Ubi

Ubi cauſſam legas cur multi Pontificiorum pareius & non ſine prævarieatione aliqua falſarium hunc accuſaverint. Ea hæc eſt. Fortaſſis tamen ab alio quoplam impoſitum eſt ipſi Annio, quem doli expertem fuiſſe malo exiſtimare, cum religioſum inſtitutum Prædicatorum ſit profeſſus. *Verum enim vero quod hac profeſſione ſua ſe deterreri à tam nefario crimine paſſus haud ſit, vel illa quam de lapide fictis inſcriptionibus ornato ac in vineam ſuam defoſſo, poſteaque publice Viterbienſium Senatui pro antiquo venditato, non illepida hiſtoriola evincit, quam apud* Anton. Auguſtin. *Dialog. X. Antiquitat. Romanarum & Hiſpanarum, ex eoque excerptam apud* Joh. Ger. Voſſium *loco modo citato pag. 610. lectitare licet. Monſ.* de Popeliniere, *in Gallico ſuo libro doctiſſimo, cui titulum fecit* Hiſtoire des Hiſtoires *lib. 4. pag. 209. teſtatur etiam peculiarem à ſe diſſertationem conſcriptam adverſus haſce Annii Suppoſitiones, quam tamen hactenus videre mihi non contigit.* Iſaacus Cauſabonus *in Apparatu Exercitationum ad Baronium num. 5. Diatribe 1. p. m. 20.* ſpurciſſimas Annianarum fabularum lacunas & fœdiſſima mendacia *vocat, ipſum vero* improbiſſimum fabularum concinnatorem, *Exercitat. 1. Diatribe 32. pag. m. 145. adde ejuſdem Exercitat. 3. pag. 204. 205. & Exercit. 11. Diatr. 5. pag. 244. ubi Baronium Pſeudophilonem ſequentem aliquoties refutat. In Scaligerianis ſermonibus familiaribus quos fratres Puteani conſervaverunt, iſta lego pag. m. 6.* Annius Viterbienſis a eſté veu par un homme qui me l'a dit; il eſtoit fou, & talis habebatur. *Neque id mirum. Ejuſmodi enim mirifica ingenii ſcabies, & inde natus omnem orbem litterarium impudenter adeo decipiendi nefarius pruritus, abſque mentis aliqua inſigni ſtultitia fuiſſe qui poſſit? Quamobrem* Franciſcum Sanſovinum *hoſce libros, in Italicum ſermonem transferre non dedignatum fuiſſe tanto miror impenſius. Ejus tamen facti teſtis eſt* Ghilinus *in Theatri litteratorum Italici parte I. pag. m. 64. ubi vitam hujuſce doctiſſimi Veneti enarrat atque ſcripta. Particulatim de ſingulis hiſce ſcriptoribus vide cum aliis* Voſſium *de Hiſtoricis Latinis atque Græcis & Geſnerum ſuis in locis cuiq; Scriptori convenientibus v. gr.*

1. *de* Beroſo *Hiſtor. Græc. l. 1. c. 13.*
2. Manethone *Hiſt. Græc. l. c. 14.*
3. Xenophonte *Hiſt. Græc. l. 2. c. 3. p. 21.*
4. Fabio Pictore *Hiſt. Lat. l. 1. c. 3.*
5. Myrſilo Lesbio *Hiſt. Græc. l. 3. pag. 391. ubi etiam MYTILUM vocari eundem docet.*
6. M. Catone *Hiſt. Lat. l. 1. c. 5.*
7. Antonini Pij Cæſaris Itinerario *Hiſt. Lat. l. 3. part. 2. pag. m. 695. ubi de veris hujus Scriptoris Manuſcriptis ac editionibus. Adde* Joannis Hallervordi *nuper editum Spicilegium de Hiſtoricis Latinis p. 3.*
8. C. Sempronio *Hiſt. Lat. l. 1. c. 8.*
9. Archilocho *Hiſt. Græc. l. 1. c. 1. p. 5.*
10. Metaſthene, *qui ne nomine quidem huic falſario notus fuit, & MEGASTHENES dici debuiſſet Hiſt. Gr. l. 1. c. 12. p. 767. &c.*
11. Philone *Hiſt. Græc. l. 2. c. 7. p. 191. 192. &* Caſaub. *exercitat. Baron. 3. pag. 204. 205. & Exeere. 13. diatr. 5. p. 144.*

Plura de fraudibus hujus Annii v. ſupra *anonymor.* num. 1509. & *infra* in ſingulis hic nominatis ſuo loco ſuppoſititiis ejus ſcriptoribus; de quorum hocce Paulus *Vindingius* in Epiſtola, quæ Deckherro de ſcriptis Adeſpotis ſubjuncta eſt p. 361. OROSIO cuidam, qui ſub Conſtantino M. floruit, tribui memoratum itinerarium à nonnullis indicat; & ANTONINI hoc itinerarium dici poſſe autumat, eo quod auctoritate & auſpiciis ejus Imperatoris compoſitum ſit. Addit hic *margo Normannianus* citatum Iſaacum *Voſſium* in Melam p. 302. Joh. *Gregoris* poſthumor. in 8vo Londini edito. Ao. 1650. p. 4. Mendoſiſſimum plane libellum iſtum Andreæ *Maſio* commentarii in Joſuam p. 331. & incuria librariorum pene deperditum, recte dici aſſerit *Fabricius* Biblioth. Lat. p. 22. Qui & eundem ſine cenſura à *Gothofredo* in Corpus antiquæ Hiſtoriæ admiſſum, conqueritur p. 64. Appendicis, Annianumque commentum appellat. Nihilominus Itinerarium hoc, utut mancum atque mutilum multum conferre Geographiæ, judicat *Cluverius* in præfatione Germaniæ antiquæ. Cujus ut & alia loca congeſta bene multa non poſſum quin verbotenus hic addantur ſub lit. (a) ex ſcheda per *Dr. Schröderum* A. 1689. 3. Martii mihi communicata. Addatur Symbola *Mollero Flensburgenſis* hujus (b) tenoris. Et quæ Excellmus Syndicus à *Maſtricht* præter citationem *Voſſii* lib. de Philologia Cap. XI. §. 16. per tot. pag. 59. habet & ſub lit. (f) *notata in margine.*

(a) Antonini *Auguſti Itinerarium* ſ. *Itinera* Antonini Pii an *Philoſophi, an alius Marc. Antonini Philoſophi eſſe clariſſim.* Gevartius *neminem dubitaturum putat, qui apud P.* Victorem *ab* Onuphrio Panvinio *editum lib. de regionibus Urbis reg. 9. hæc verba legat.*

BASILICA ANTONINIANA, ubi eſt (Roſinus *erat*) *provinciarum memoria, & plura cum Antonini τῶν εἰς ἑαυτὸν ad hoc argumentum facientia promiſit, apud Gothofred. Wendelin. præf. in Eclipſes.*

In pleriſque libris præfigitur Antonii Nomen, ſcilicet Antonii & Antonini *nomen ſæpius confundumtur.*

Juvat audire iterum hic Cluverium *in præfat. Germ. antiq. ita de hoc Itinerario judicantem.*

Ingen-

„Ingentis, inquit, usus opus, si barbarum illud seculum, quo librariorum incredibili impericia incuriaque corruptum fuit, salvum ad nos „sanumque transmisisset, nunc mutilum, man„cum, detorsum, ac plurima ex parte depravatum, nil nisi meras tenebras Geographiæ antiquæ ignaris offundit. Multa apud *Melam*, multa „apud *Strabonem*; plura apud *Plinium* reperias, quorum situm facile haud unquam perspexeris, nisi „monstrante prædicto Itinerario &c. Ac vicissim „in his pleraque per-obscura & plane cœca nisi „ab illis illustrentur. Hæc *Cluv.*

In emendando hoc Itinerario egregiam posuit operam Hieronymus Surita, *Cæsar Augustanus regni Aragoniæ historicus; qui in Itinerarium hoc Scholia scripsit, quæ* Andreas Schottus *typis* Arnoldi Mylii *edidit. Colon. Agripp. 1600. 8vo.*

Præterea hunc nitori suo restituit Abrahamus Orthelius.

Denique Josias Simlerus *Scholia in idem Itinerarium edidit, quæ cum itinerario hoc & Æthici Cosmographia prodiere. Basilææ 1575. 1.mo.*

Cæterum Itinerarium hoc prodiit ex Aldi *officina. Postea Lugduni. Ab* Henrico Stephano *Parisiis cum fragmento ejusdem & indice. Præterea Antverpiæ 1548. cum Beroso & aliis Auctoribus & Joan. Annii Viterbiensis explicationibus. In Collegio S. Benedicti MSum Itinerarium exstare Cantabrigiæ Gerb. Joan.* Vossius *L. 3. de histor. Lat. notat.*

De cætero optamus ut aliquando hoc Itinerarium mappis à Nic. Samson. *Regis Galliæ præclarissimo Geographo exhibitum, publicam lucem videat.*

(b) Symbola Mollero-Flensburgensis.

Nescio an omnia à Job. Annio *publicata sine ullo discrimine sint repudianda & pro figmentis habenda. Aurum forte ex fercore ipso Antiquariis peritioribus colligere non erit difficile. Hujus sententiæ jam olim fuit Seb.* Münsterus, *Vir Doctiss. cujus judicium de Annio in Cosmographicis olim legisse memini, & alicubi, nisi allor, annotavi. Meritur autem omnino accuratius considerari, quæ Vir acerrimi in talibus judicii Thom.* Reinesius *ao. 1646. ad Josephum* Clauderum *perscripsit, ac in Frontispicio Epistolarum ejus ad Joh. Vorstium inveniuntur. De nuperis Annii Hyperaspistis Ub.* Mazza *& Fr.* Macedo *P.* Morhofii *Polyhistor. Literar. c. 6.*

(c) Casp. Barthius. Adversarior. Libr. XLV. c. 13. principio.

Egregie interpolatum & longe alio quam nativo suo adnos habitu perveniſſe Æthicum *Cosmographum, quivis ejus saltem inspector judicare facile poterit. Multa enim Christianæ in eo fragmento ætatis indicia sunt; multa priori, multa etiam seculorum abhinc paucorum. Neque illud dubitare non sinunt Viri doctissimi, qui in eam opinionem ante nos non futilibus argumentis venerunt,* Antonini, *quod inscribitur* itinerarium *ad eundem hunc scriptorem pertinere neque divellendum ab eo esse, si accuratius jus suum huic adscribere voluerimus.*

(d) Idem p. 2086. *Est vero idem sine dubio Autor hic* Æthicus *qui &* Antoninus Itinerarii *conditor appellatur, nam & præfatio olim Antonino præfixa reperta est, & alia documenta jam doctis prodita quæ manu velut nos eodem ducunt, & quæ* Flodoardus *ex Æthico annis abhinc septingentis amplius citat, nunc apud* Antoninum *reperiuntur. Videtur itaque* subjiciendus hujus Cosmographiæ fini Antoninus *ille & continuato ordine ex male disjunctis nonnullis unus porro scriptor continuandus, cujus titulus sit:* Antoninus Æthicus, *aut* Æthicus Antoninus, *quanquam prius nomen corruptum videatur, fortassis & posterius.*

(e) Idem pag. 2088.

Cosmographiæ *autem liber hujus ab hic Geographis vel Geometris potius, conceptu haud dubio is est, vel exinde concinnatus iste, quem Cosmographiam quicunque tandem fuerit hic* Æthicus *noster nominavit, complexus & hunc præsentem nostrum Commentarium, & cum qui* Antonini Itinerarium *inscribitur, qui, ut dixi, vel ex fine hujus nostri ad hunc eundem pertinere nosceitur. Cosmographiam ergo non Æthici, non Antonini ab excerptoribus & coacervatoribus, auctoribusque qui interpolarunt & auxerunt ad sequentium etiam seculorum commodiorem usum, sed* Julii Cæsaris, *ab Imperatore Jub quo dimensio orbis instituta, titant nonnulli veterum scriptorum sapientius quidem quam cæteri, uti existimo. Et sic* Baldericus *libro Chronici Cameracensis cap. 3* Cameracæ urbis licet auctor ætas, *inquit*, certa non pateat, inter antiquiores tamen nomen & famam obtinere illam res ipsa indicat, quod in digestis aliquorum scripta sæpe memoratur. Liber namque qui jubente Julio Cæsare ex Senatus Consulto à prudentissimis Viris de Cosmographia inscribitur, ubi quidem totius orbis Romani universa famosa loca distinguit, Cameracum etiam intromittit & quanto à Bagaco Castro distet, id est XVIII. milibus evidenter ostendit. *Frustra eruditissimus Vir Georgius* Colvenerius *optat extare illum librum; cum extet utique nec alius Baldrico in manibus fuerit, quam qui conficiendus est ex Æthico & Antonino conjunctis. Nam quæ citat exinde Baldericus manifesto hodie in* Itinerario Antonini *reperiuntur pag LXXXV. novissimæ Editionis. Est igitur idem liber,* Æthicus Antoninus, Augustus, *Itinerarium, Cosmographia* Julii Cæsaris. *Et fortassis ut hinc conjici potest,* Antonii, *Antonini & Augusti nomina ex præfatione hujus libri petita sunt, ubi Consulatus Antonii & Augusti memorantur;* Æthicus *autem verum publicatoris primi nomen, cum præcipue ultra DCCmum abhinc annum eo citetur à* Flodoardo; *Illud autem simul attendendum pro seculorum variorum auctoritate & usu interpolatam hanc esse & auctam Cosmographiam istam, donec ad id Volumen venerit quod nunc in manibus habemus; nec sine Principis alicujus aut Magnatis jussu, cum privato alicui minus auctoritatis, plus laboris fuerit, quam ut ab eo profectum tale quod posteritas credere debeat.*

(f) Notæ marginales Mastrichtianæ.

Julio oratori ipsius Ethici *quæ habemus adscribunt elogia præmissa editioni Melæ & Ethici a. 1685. a Jacobo Gronovio procurata, ubi & Æthicum transtulisse in Latinum dicunt* Salmasius, Optius *&c. Multum etiam differunt editiones Itinerarii Antoniani quas habemus ab Annio & quæ*

quæ apud Aldum, 1518. Lugduni apud Vincentium & alibi ſunt edita.

ANTONIUS v. *ALPHONSUS.*

ANTONIUS v. *à Conceptione.*

-- -- -- -- v. *Muſa.*

(194) ANTONIUS DEMOCHARES: Sub ejus nomine invenitur *inter Ambroſii Opera* in multis editionibus, *Commentarius in Canticum Canticorum.* Verum hunc deberi GUILHELMO, primum Monacho CLARÆ-VALLENSI (ſub Bernardo Abbate) deinde Abbati S. Theodorici prope Rhemos, ac poſtea S. Nicaſii Rhemenſis, qui claruit ſeculo XII. docet *Cave*, Script. Eccleſiaſt. Hiſtor. Liter. p. 463. a.

(195) ANTONIUS MAGNUS ſeu *Monachus & Abbas Ægyptius*, claruit temporibus Conſtantini M. Ei *Loci Communes*, aut *ſermones, Meliſſa dicti* tribuuntur *a Friſio Biblioth. Geſner.* pag. 65. a. quos tamen alteri ANTONIO, *Damaſceno*, nominato (vulgo *Meliſſam vocant* ſed falſo) & Octavo demum ſeculo viventi aſſerit *Olearius* Abac. Patrolog. pag. 43. Extant illi Loci Communes num. CLXXV. Tom. V. Biblioth. Patrum edit. Pariſ. 2. fol. 878. MELISSÆ tribuit tamen Cave Hiſtor. liter. Script. Eccleſiaſticor. p. 463. Locos Communes, aut ſententias ex Patrum ſcriptis excerptas.

(196.) Ab ANTONIO conſcriptum *Vitam Simeonis*, ſuſceptoris Chriſti, tribui a nonnullis antiquis codicibus, METAPHRASTÆ SINEONI, ſed fruſtra, notat Leo *Allatius* de Scriptis Simeonis pag. 9.

(197) ANTONIUS MERCATOR: Sub perſonato hoc nomine prodierunt. (I.) *Nota ad libros Joannis Roberti Animadverſionum Juris.* Sed illas vindicat *Jacobo* AUJATIO Tholoſano, *Teiſſier*, Eloges des hommes ſcavans tomo II. p. 147. Ubi ingentem numerum librorum recenſet, quos laudatus Jacobus Cujas in lucem emiſit: v. ſupra in anonymis dicta de Judicio *Kekermanni* Conſilior. Logic. de Locis Commun. faciendis c. 1. Auctorem eſſe credentis hunc Jacobum Cujatem libri, qui inſcribitur: *Locorum Communium typus.* Addit *Teiſſier*, l. c. adſcribi à nonnullis huic (II.) *verſionem Latinam ſexaginta librorum Operum*, quæ veniunt nomine, *Baſilicorum.* Rectius tamen ab aliis hanc quorundam opinionem rejici docet, credendumque, hanc verſionem factam eſſe a quodam Germano, qui ad majorem operi Auctoritatem & ſplendorem conciliandum, tam illuſtris viri nomen ei præſcripſerit. De Notis autem ſupra memoratis, quæ ſub Antonii Mercatoris larva editæ ſunt, non dubitandum eſt deberi Jacobo Cujatio; Quando confirmat id etiam *Salmuth* ad *Pancirollum* Rer. Memorab. lib. II. cap. X. pag. 188. b. indicante *Symbola Poſtiliana.* Adde *anonymor.* num. 915.

ANTONIUS v. *Panormitanus.*

(198) ANTONIUS RICHARDUS. Eo nomine aliquoties excuſus liber, BELGÆ CUIDAM S. J. à nonnullis tribuitur, quo Janſenius, occaſione Martis Gallici publicati, ſupraque in anonymis fortaſſe præcociter memorati, vehementer perſtringitur. Ejus proſtremæ editioni adjecta eſt ad Principem *Condæum*, maximum tum temporis in Gallia Mecænatem epiſtola, adulationis plena, & de *Janſenio* parum honorifice loquens, cujus contenta ſubminiſtrat *Sagittarius* Hiſtor. Eccleſ. p. 1005. & ſequenti: & *Leydekerni* Hiſtoriæ Janſeniſmi lib. 2. c. 4.

PIER ANTONIO v. *Salmone.*

(199) ANTYMUS *Coningius.* Sub perſonato hoc nomine prodiit Romæ anno 1655. in 8vo. Typis Hæredum Corbeletti ſcriptum, quod *Pulverem Peruvinum Febrifugum* vindicabat. Hujus Auctorem eſſe *Honoratum* FABRUM, e Societate Jeſu, natione Gallum Breſſæum, (de la *Breſſe*) indicium facit la Viſiera alzata Hecatoſtes num. LXVI. p. 69. cujus verba exhibemus infra in *Coningio.* Idem ſentit *Benghemius* in Bibliograph. Medico-Phyſic. p. 63. 83. Qui præterea addit p. 213. contra hunc inſurrexiſſe Scriptorem alium Pſeudonymum, qui ſub larva Philippi *Protimi* ediderit: Antymum *Conigium Pulveris Febrifugi defenſorem repulſum*, citante *Symbola Flensburgo Molleriana.* *Sotvellus* Biblioth Scriptorum Societat. Jeſu meminit etiam opuſculi Geometrici *de linea ſinuum* ab Honorato *Fabri* emiſſi ſub ficto nomine

(199a) ANTIMI FARBII. p. 350. cui ſubnectit poſt illud de *Pulvere Peruviano* quod ſub larva *Antymi Coningii* prodiit. Poſteriorem tantum citat *Mercklin*, Lindenii Renov. p. 467.

ANUCIUS v. *Foes.*

(200) ANYTES: ΑΝΥΤΗΣ, ὁ ϑ', ΑΕΩΝΙΔΟΥ. Titulus eſt Epigrammatis εἰς ἀκρείδα falſiſſimus, ut ex *Plinio* notat Paulus *Colomeſius* diſſertatione de dubiis aliquot Scriptoribus, n. XXVI. Debetur enim hoc carmen, *à Colomeſio* & Græce & Latine citatum, ERINNÆ.

(201) APELLIS *poſt Tabulam latentis* nomine extat *epiſtola de Maculis Solaribus, & Stellis circa Jovem errantibus*, impreſſa Auguſt. Vindel. 1612. in 4to Fictum hoc eſſe Apellis nomen, indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 528. aſſumptum a *Chriſtophoro* SCHEINERO. Addit M. Auguſtinus *Vagetius* in præfatione diſput. de Maculis in Sole viſis habitæ Wittebergæ 1693. prohibitum fuiſſe memoratum Scheinerum a Provinciali ſuo P. Buſæo ſuo nomine evulgare, quas tamen poſtea anno 1611. ad Velſerum ſcriptas in publicam lucem emiſerit. De Apelle

vide plura in *Anonymis* num. CCV. olim, nunc 1317. *a.*

(202) APHEMUS est *Bertillus* CANUTIUS. Ut examica Symbola Dana comperi.

APHRODISIENSIS *v. Alexander.*

(201. *a*) APIARIUS dictus est THOMAS CANTIPRATENSIS, a libro *de Apibus Mysticis*, de quo in anonymis c. 2. n. 19. egimus, v. infra *Brabantini* nomen.

Hoc libro de Apibus Mysticis, quem *Bonum Universale* nominavit, monente *Vossio* de Histor. Latinis lib. LXI. p. 487. non tantum auctor miracula & exempla sui temporis exponit; sed etiam inprimis ex moribus & oeconomia apium Christianos cujuscunque ordinis & conditionis solertes & prudentes reddere laborat, ut ju licat *Bailletus* Auteurs deguisez p. 322. cui adde indicem ibidem p. 528.

(203) COELIUS APICIUS: Ejus nomine venditantur *de re Culinaria* libri *decem* inventi sub Nicolao V. Pontifice in Insula Megalona, ab Enocho Asculano, editi autem ex Megalonensi & Veneto Codice Basileæ 1541. in 4to ab Albano Torino, referente *Fabricio* Biblioth. Latinæ p. 129. seqq. Ubi in verum librorum auctorem inquirens, QUATUOR APICIOS memorat I. Varronis æqualem II. Augusto & Tiberio, omnium nepotum altissimum gurgitem. III. Sub Trajano famosum, & IV. denique illum, quem Auctorem horum librorum credidit *Casaubonus*, ad Lampridium p. 333. Ipse *Fabricius* in TERTIUM prope sibi videretur, nisi mallet cum *Barthio*, aut *Vossio*, libros hoc de Culinaria, *Apicii nomen* gerere præfixum *ab argumento potius*, quam ab Auctore. Quæ sententia quoque est *Königii* Biblioth. Vet. & Nov. p. 46. b. 47. a. Hoc modo verum Auctoris nomen foret *M. Coelius* aut *Coecilius*. Ceterum singulorum librorum nomina recensita vide apud *Fabricium* loc. cit. p. 130. Inter quæ decimi occurrit Ἀλιεύς sive *Piscator*, quem esse eundem, qui apud *Hermolaum* citatur Ἀλιεύτικος nomine, verisimile est, *Biblioth. Gesnero-Frisiana* p. 127. a.

(204) DIDACUS APOLEPHTES edidit historischer Erquickstunden 5. Theile Lipsiæ ab ao. 1609. ad ao. 1628. in 8vo. Auctor est, *non* Abraham HOSEMANNUS, prout Cl. *Schurtzfleischius* in dissert. de Rebus Badensibus §. 6. (teste Christ. Wilh. *Eybenio* in Eponymologico Magiri aucto p. 56.) opinatur; sed *Jacobus* ZANNACHIUS Luisatus, Bibliopola Serveſtanus (qui Elenchum etiam Commentatorum Bibliorum edidit) vid. Præf. Partis I. Hactenus *Symbola Elensburgo-Molleriana*, v. *Didacus*.

(205) Sidonius APOLLINARIS: Huic in nonnullis MSris tribuitur *Romanæ Curiæ descriptio*, quam tamen deberi HILDEBERTO, CENOMANENSI & postea TURONENSI Episcopo, notant *Acta Eruditor. Lipsi.* mensis Martii 1691. in recensione fasciculi Rerum Expetendarum editi ab *Orthwino Gratia* Colon. 1535. & recusi Londini 1690. in fol. opera & studio Edvvardi *Brown*, Parochi Sandrigiæ in Agro Cantiano.

(206) APOLLINIS Denckſprüche über einige hohe Häupter unſerer Zeit / edit. 1693. 4to. Auctorem habere Celeberrimum virum Christianum GRYPHIUM, ex relatione amici cujusd. Uratislaviensis observat *Symbola Junckeriana*.

APOLLO v. *Hortus*.

(207) APOLLONII quomodo habeantur, qui sint ARCHIMEDIS, v. *Journal. des Scav.* 1676. Menſe Martio p. m. 62. ubi Apollonii Conica per Jſaac Barrovv illustrata recensentur. vid. sub lit. (a) excerpta.

(a) Journal des Scavans 1676. Mart. p. m. 62. *Il ne prend point party dans la dispute qui est entre ceux qui attribuent ces livres à Archimede & ceux qui en font* Apollonius *auteur. Il soupçonne seulement qu' Apollonius, a trouvé quelques écrits imparfaits d' Archimede & qu'illes a perfectionez. Ce sentiment s' accorde assez bien avec celuy de quelques anciens auteurs, qui conviennent qu' avant Apollonius on ne connoissoit qu' imparfaitement les sciences Coniques. Ce qui paroist par le témoignage d'* Eurocius & d' Aristæus. *Ce dernier dit même que c' estoit le sentiment de* Pappus.

(207. *a*) APOLLONIUS TYRIUS. Ejus historiam edidit *Hæschelius*. Lat. puto sine nomine suo addito, Augustæ Vindel. Anno 1595. in 4. ubi in editoris censura (quem Petrus *Schrieverius*, cujus meum exemplar fuit, adscribit se contendicere Hœschelium esse) habetur, se putare Græcum exemplar extare Constantinopoli inter libros Manuelis Eugenici. *Interpretem Latinum* conjicit in meo codice Schriverius esse SYMPOSIUM, quod meo codici adscripsit, ex eo conjecturam suam probans quod eadem ænigmata tria, quæ Tarsia Apollonio proposuit, & in hac Apollonii Tyrii historia extant, legantur quoque in editis Symposii ænigmatibus. Credibile sane est inquit Schriverius in margine mei codicis, cum de Græco Latinos versus hos fecisset Symposius, & farragini ænigmatum suorum inserusse. Hoc meum somnium, si melius quis conjexit vatem perhibebo optimum. Judicium Hœschelii de hac historia ex Hœschelii editoris censura hoc est. —— *Symbola est Mastrichtiana* anon. inseri debita.

(208) APOLO *Stenonio Gorago*. Ejus nomine exstat M. S. in 8vo *La Musa Vintimiglie*, *Centuria di Sonetti nella volgare favella del paese, Scherzi Poëtici*. Nomen suppositium hoc esse, Auctoremque operis verum, Agostino ARENGO, F. di Paolo Girolamo Gentilhuomo di Vintimiglia, notat la *visera alzata* pentacostes num. XVI. pag. 34. hisce verbis: XVI. APOLO STENONIO GORAGO. Tra gli anecdoti dell' Aprosiana, hô ritrouato questo.

La

La Muſa Vintimigliese Centuria di Sonetti nella volgare fauella del Paeſe, Scherzi Poetici di Apolo di Stenonio Gorago. M. S. in 8.

Il nome è ſuppoſto, e l' Autore è *Agoſtino Orengo* F. *di Paolo Girolamo* Gentilhuomo di Vintimiglia.

---

(209) APOMASARIS nomine, quod extat *Oneirocriticon*, de ejus auctore ſic *Caſp. Barthius* ſcribit adverſar. lib. 31. cap. 14. in principio: ACHMETIS *Sereimi filii Oneirocriticus Commentarium ex Ægyptiorum, Indorum, Perſarum opinionibus conflatus, ut præfert titulus, non ingratus doctis, Græca lingua non ita olim ex Regia Francia Bibliotheca prodiit. Eum* Apomaſaris *nomine perperam ediderat Latinum, ex Sambuci Cimeliis, Leunclavius. Exſtat Leonis Tuſci ad Hugonem Eteriarium, ſcriptorem ævo ſuo luculentum, ejus operis ad nos Latina interpretatio non contemnenda.* Denique concludit illud caput hiſce verbis: *Auctorem vero hujus collectionis Græcum quem dicam, ſane dubium & invenio & reliquo, ſecundo capiti auctor laudatur* Sirbacham, *Tercio* Baram, *Quarto* Tarphan. *Nomina Orientalium linguarum peritis agnoſcenda. In ſuperſcriptione vero Leonis noſtri, illis nominibus junguntur* Serim & Achmeth: *ut, indicibus etiam vocabulis, Interpretes & illi Barbaricis ſomniorum fuerint. Inſcriptio hæc eſt:* Syrnachan *Indorum*, Baram *Perſarum*, Tarphan *Ægyptiorum*, Serim & Filius ſuus Achmet. *Quæ ne quis temere adſcripta putet ab librario etiam verſui incluſa ſunt hoc pacto:*

SYRNACHAN ATQUE BARAM, TARPHAN, SERIM PATER ACHMET.

Cryptonymus quidam nunc tandem mihi detectus *Peganius*, cujus habemus Anno 1670. in 12. editam declarationem Germanicam Apocalypſios, certe lectu digniſſimam, etſi non ubique fortaſſis probandam pag. 218. laudat hunc librum ad interpretationem imaginum Apocalypticarum.

His addit *Normanniana* nota *MSta marginali* citatione *Seldeni* de Titulis honor. in indice auctorum pag. 23. & quod ſua ſumſiſſe videtur *Barthius* è præfatione Editionis Græco Latinæ Rigaltii, niſi quod omittit idem poſtea Leunclavio ipſi obſervatum, inque Annalibus Turcicis monitum fuiſſe. At editionem hujus oneiro Critici *Leunclavianam* mutilam ac imperfectam, falſoque hoc nomine pro Achmetis inſcriptam docet quoque *Lambecius* Biblioth. Cæſareæ lib. VII. pag. 264 (vide ſub lit. (a)) excerptum. Addit & *Margo Diecmannianus*: Idem ad interpretationem Joh. *Gezelius* in אזהלי אפודנו c. 2. §. 26. p. 511. 52. ubi & quædam verba Achmed. Ebn. Seirim. & c. 151. adducit. v. prolixe *Bayle* Dictionaire Tom. I. p. 83. Et marginalia Maſtrichtiana ſequentia. Hauſit autem ſua omnia Perſonatus ille *Peganius* (qui eſt *Knor* von Roſenroth) ex Joſephi *Medi* Clave Apocalyptica; qui in Commentat. Apocalypticis part. I. pag. mihi 44. hæc habet: Ex veruſtis Ægyptiorum, Perſarum, „Indorum monumentis, auctoribus Tarphane, „Interprete Pharaonis; Baramo Sagmiſſæ Perſa„rum Regis (Diocletiani *συγχρόνου*) Syrbachamo Regis Indorum *Ονειροκριτικά* ſeu Apoteleſmata, „inſomniorum collegit Apomaſar, vel ſecundum „alios Achmetis filius Seerim Arabs: ut fuit il„la gens, cum iſtiusmodi artium aliarumque jam, „ab ultima antiquitate ſtudioſiſſima, tum floren„te ipſorum Imperio, omnium ubicunque gen„tium ſcripta in Arabiſmum transferendi avida. „Hunc libellum jam olim Græce, incertum, quo„auctore, loquente, ex Joh. Sambuci Bibliothe„ca Latine à ſe verſum ſuperiori ſeculo in lucem „dedit Joh. *Leunclavius*. Eundem poſtea a. 1603 „ex Bibliotheca Regis Chriſtianiſſimi Græcum „communicavit Nicolaus *Rigaltius* in onericriticis; ſuppletis, quæ in Exemplari Sambucino deerant. In hoc libello videre eſt plerasque „imagines propheticas quæ noſtris hominibus, „tantum negotii faceſſunt; gentibus Orientali„bus familiares, certe in divinationibus non in„ſuetas extitiſſe &c. „

(a) Lamb. Biblioth. Cæſ. lib. VII. p. 264. *Primus hoc* Oneirocriticon (Achmetis *filii Serem, qui Mamunis vel Mavmunis, Caliphæ Babylonii, Oneirocritei ſive ſomniorum Interpres fuit,*) *ex Joannis Sambuci amicique Codice manuſcripto Græco, de quo non multo poſt ſeparatim agetur, latine vertit, & tantum latine edidit* Joannes Leunclavius; *Francofurti, typis Andreæ Wechelii a. 1577. in 8. ſed adeo imperfecte ac mutile, ut ſtatim in principio integra fere quatuor, & ibidem alias plura etiam deſint Capita; nec ſub vero Achmetis nomine, ſed ſub falſo* Apomaſaris.

(209. *a*) ACTA APOSTOLORUM. Ea ſub variis titulis varie ſuppoſititia ſunt. Inter „Apocrypha imprimis numerandum eſt ITI„NERARIUM PETRI APOSTOLI, quod ap„pellatur CLEMENTIS, item quod RECOGNI„TIONUM, aut alio titulo inſcribi ſolet. Rur„ſus exſtabant diverſi Actus nomine ANDREÆ „& THOMÆ & PHILIPPI & PAULI ſimul & „THECLÆ: quos omnes *Gelaſii* Cenſura proſcri „pſit. Addit *Athanaſius* CIRCUITUS JOHANNIS. *Innocentius* Epiſt. 3. ad Exſuperantium tradit ACTA falſa APOSTOLORUM ſub nomi„ne MATTHIÆ, ſive JACOBI MINORIS, vel „PETRI & JOHANNIS à quodam LEUCIO „ſcripta eſſe: ſub nomine vero ANDREÆ, à „NEXOCHARIDE, & LEONIDE Philoſophis. „Porro hunc *Leucium* fuiſſe lecta Manichæum, & „Actus Apoſtolorum ſcripſiſſe teſtatur *Auguſtinus* c. 4. & 38. de fid. contra Manichæos. VITÆ „APOSTOLORUM quædam ſub nomine AB„DIÆ BABYLONII, & Actus JOANNIS EV„ANGELISTÆ ſub nomine PROCHORI ſunt, „ſuppoſititii fœtus. PASSIONES APOSTO„LORUM ſunt incerti auctoris, tribuuntur ta„men SELEUCO cuidam, vel forte LEVEJO „Manichæo. *Spondanus* ann. 44. n. 24.

Acta Paſſionis Apoſtolorum. Ea feruntur à LI„NO Pontifice conſcripta, quæ fuerunt aliquo „modo ſincera forte, ſed quæ modo extant, repe„riuntur tincta Manichæorum fuligine: ita ait „*Spondan.* in Annal. 68. n. 9.

---

(210) SYMBOLUM APOSTOLICUM; ex XII. APOSTOLORUM fragmentis ſententiarum

tiarum viritim collatarum coaluiſſe Pontificii ſuſtinent. Vide *Lambecii* lib. V. p. 151. de Bibl. Cæſarea ſub lit. (a) cum adducto loco *Leonis* Magni. Ut adeo conſtitutiones Apoſtolorum cognominentur. vid. *Vareuii* Rationarium Theologicum de Scriptoribus Eccleſiaſticis (b) & ex profeſſo id argumentum tractantem Kilianum Rudrauff, P. P. Gieſſenſem, habita Disputatione publica Gieſſæ, de Libris Symbolicis Eccleſiæ Lutheranæ, cujus excerpta damus ſub lit. (c) allegatis: & quidem affirmantibus §. 1. & negantibus §. 5. at dubitantibus §. 18. Ubi concludit tandem, ſalva ſententia aliorum, Apoſtolica omnino auctoritate verba potius ſibi credi ab EPISCOPO QUODAM ROMANÆ ECCLESIÆ concepta, quem tamen nominare non audet. Ut adeo *Semideteſtis* annumerandus maneat. Ex noſtratibus Theologis maxime Apoſtolicum hoc ſcriptum affirmantibus, & Rudrauffio citatis addendus *Brochmandus* (b) Cujus an rationes ſatisfacere poſſint Lectori, multum tamen adhuc ambigo. Interim ab Arianis in SYNODO NICENA confecti Symboli Apoſtolici commentum Auctore ſuo dignum *Sandio*, dictum, improbatur *Tenzelio*: cujus vide enarratum librum in Colloquiis menſtruis. 1692 Ubi multa notabilia valde præterea leguntur, partim & hic excerpi viſa (e) omnino digna. Quod & obſervat Bibliotheque Univerſelle de l'année 1693. Juillet p. 37. Tomi XXV. Porro Symbolum Apoſtolicum Apoſtolis abjudicatum à Mr. *Du Pin* dans la Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques, vindicatur & tribuitur iisdem dans les remarques ſur cette Bibliotheque, par un *Scavant Benedictin* des l'entrée du ſecund Chapitre ut ſcribit Journ. des ouvrages des ſçavans de l'an. 1692. p. 58. ita pergens: mais dans la reponſe Mr. *Du Pin* n' oublie rien, qui ſe peut apporter, pour etablir ſon ſentiment p. 76. Adde *Supplem. ad Acta Erud. Lipſ.* tom. II. p. 480. *Sagittarium* Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 366. Georgius *Calixtus* (f) ad ipſa Eccleſiæ Chriſtianæ initia referre Symbolum Apoſtolorum haud dubitavit, ut adeo neque ſuam ſententiam adeo facile probaturus ſuiſſet Laurentius *Valla* de Patribus Nicenis lingua Græca complectentibus illos quam ut periculo ſuo ſatis grandi luerit, refert *Janus Philadelphus* (g) citatus.

(a) Lambec. Biblioth. Cæſ. lib. V. pag. 151. (*Ducenteſimo quinquageſimo Codice manuſcripto Theologico Græco, chartaceo, mediocriter antiquo, & bona nota in quarto continetur*) *Detinoſeptimo, & quidem fol. 302. p. 2.* Symbolum Sanctorum Apoſtolorum, *diviſum in Duodecim ſententias, quarum unicuique in margine adpoſitum eſt nomen Apoſtoli, qui illam Symbolo contulit. Ordo autem ſanctorum Apoſtolorum eſt ibi talis:* Petrus, Andreas, Jacobus major, Joannes, Thomas, Jacobus minor, Philippus, Bartholomæus, Matthæus, Simon, Thaddæus, Matthias. *Hunc ergo pertinet inſignis ille locus ex S.* Leonis Magni Epiſtola nonageſima ſexta *ad Pulcheriam Auguſtam: Ipſius Catholici Symboli brevis & perfecta Confeſſio, qua duodecim Apoſtolorum totidem eſt ſignata ſententiis, tam inſtructa ſit in munitione cœleſti, ut omnes hæreticorum opiniones ſolo hoc poſſint gladio detruncari.*

(b) Rationarii Theologici Varenii pag. 58.

§. 2. *Igitur 1. De* nomine ipſo *pariter haud abs re monuit* Chemnitius: *Notum eſt, quo conſilio* Symbolum *ſit conditum ab Apoſtolis, & quare ita appellatum: Secuti ſunt igitur homines, qui alia quædam conſinxerunt, & ut plauſibili ſpecie ea Eccleſia obtruderunt*, Canones Apoſtolorum *appellaverunt. Quin ut ne titulus quidem deeſſet ex Apoſtolo deſumtus*, Canonis *vocabulum ex Epiſtola ad* Philipp. c. 3. 16. Gal. 6, 16. *& iterum:* Conſtitutionum Διατάξεων *ex Epiſt. 1. ad* Cor. c. 11. 34. *deſumſerunt, ubi Apoſtolus:* Cætera *inquit*, ubi venero Διατάξομαι, conſtituam. *Ut tamen diſparitio nominis Apoſtolicæ quando Canonibus hic apponitur, & quando Symbolo, Hoc enim, licet non fuerit Apoſtolicum ipſa formali compoſitione, nedum fictitia illa 12. Symbolarum, a 12. Apoſtolis facta collatione quam ſive ex vocis Symboli etymologia, ſive Homonymia vel etiam vocum diſtinctarum* Symboli & Symbolæ *ſuppoſitione confuſa, otioſus aliquis Grammaticus abortavit, (ut fruſtra Pontificii poſtuleut, vel verborum ſic compactorum ſeriem, qualis eſt in Symbolo apoſtolico ex ſcripturis probari, vel harum imperfectionem agnoſci, cum antiquiſſima Symbola, qua qua tribus in locis exeant, ap.* Irenæum *l. 1. c. 2. l. 3. c. 4. & apud* Tertull. *L. de præſcriptione, aliam verborum & articulorum compoſitionem habuerint, quam, qualis nunc in Symbolo Apoſtolico, quod, quoad præſentem verborum ordinationem & articulorum præpoſitionem ipſo ſymbolo Nicano poſterius extitit) fuit tamen, & eſt illud ſymbolum, Apoſtolicum materiali doctrina fidei propoſitione ſ. doctrina, & vel ibi contenta, vere Apoſtolica, prædicationis & ſcriptionis Apoſtolicæ fundamentalis ſumma, quale neutrum dici poteſt de Canonibus Apoſtolicis.*

(c) Kilian Rudrauffius *Diſp. Gieſſæ 1686. habita de libris Symbolicis Eccleſiæ Lutheranæ. Cap. II. §. 1. Num* ſecundum verba & formaliter *ſpectatum (hoc Symbolum) ab* ipſis Apoſtolis *ſit profectum, de eo admodum variant Eruditorum Judicia.* Ruffinus *in Expoſitione Symb. Apoſt. quæ inter Opera S.* Cypriani *Martyris fol. 249. reperitur*, Genebrardus *lib. 3. de Trinit. pag. 204. Edit. Pariſ. anno 1585.* Gilbertus *Commentar. in Symbol. Apoſtol. pag. 10.* Sixtus *Senenſ. Biblioth. ſacr. lib. 2. Voce Apoſtol.* Baron. *ad annum Chriſti 44. aliiq; quam plurimi nullatenus dubitant, quin & ſecundum rem & ſecundum verba, ipſis Apoſtolis ſuam debeat originem.*

Idem §. 2. Argumenta quibus innituntur *partim a Symboli hujus appellatione, dum* Apoſtolicum *dicitur partim a Majorum & nonnullorum Patrum traditione ſunt deducta, retenſet.*

§. 3tia ea argumenta *breviter* refutat.

§. 4ta, *quid præterea illorum ſententiæ contrarietur, enarrat. Citato in fine Gerh. Joh.* Voſſio *de Tribus Symb. Diſp. 1. pag. 3. ſeq. Ubi maxime notabile eſt quod Symbolum hoc* aliis verbis recitatum *fuerit* ab Irenæo, *aliis a* Tertulliano, *aliis in Eccleſia* Romana, *aliis etiam in Eccleſia* Orientali Græca; *quod ſane factum non fuiſſet, ſi ipſos Apoſtolos Autores agnoſceret.*

§. 5.

§. 5. *Citantur qui id ab Apoſtolic adornatum* negarunt, *Joh.* Breneius *in Expoſit. Catechiſm. Daniel* Chamierus *in Opere de Controverſiis religionis lib. 9. de Canone cap.10. & Joh.* Calvinus *lib. 2. Inſtit. cap.16. §. 18. Qui* dubiarunt *de eo* Eraſmus *Roterod. in præf. ad Lector. paraphraſ. Matth. & Polydorus* Virgilius *lib. 5. de rerum Invent. c.13. Demum*

§. 6ta *Ita auctor* concludit. *Id autem, ſi quod res eſt dicendum fuerit, videtur valde probabile, quod* Epiſcopo cuidam ex Clero Romano *ſuam debeat originem, inprimis cum neque in Hieroſolymitana neque in Conſtantinopolitana, neque in Antiochena, neq; in Alexandrina (Ha enim ſua peculiaria habuerunt Symbola) ſed in ſola & unica Romana Eccleſia antiquitus obtinuerit; ex qua ſubſecutis demum ſeculis ad alias Occidentis Eccleſias eſt derivatum, ut bene notat laudatus* Voſſius *loc.cit. pag.20. th. 24.*

(d) Brochmand Specim. Scriptor. Eccl. I. Seculi. §. 4.

Ut vero datam fidem liberemus, hoc eſt, certo evincamus Symbolum Apoſtolicum *vere conſcriptum eſſe ab Apoſtolis: Duo producimus. firmamenta quibus velut columnis ſententiam noſtram ſuperſtruimus. Prius aſſertionis noſtræ firmamentum eſt Nihil contineri Apoſtolico ſymbolo quod cum ſcriptis Apoſtolicis, qua in N.T. conſignata inveniuntur, exacte non conveniat. Poſterius noſtra aſſeverationis fundamentum eſt veneranda antiquitas.*

(e) Monatl. Unterred. Ann. 1692. p. 286. In der erſten *(Exercitatione ſelecta) de* Symbolo Apoſtolico hält er *(Wilhelmus Erneſtus Tenzelius)* gegen einander/ was *Natalis Alexander in ſelectis Hiſtoria Eccleſiaſtica capitibus de Symbolo Apoſtolico & Athanaſiano* geſetzet/ und zeiget/ daß beyde *Symbola* von denen *Auctoribus*, welchen ſie zugeſchrieben werden/ dem Worten nach nicht herkommen/ indem eben die *meto probandi*, ſo *Alexander* bey *Aſſer*irung des erſten gebraucht/ bey *Negir*ung des andern von ihm ſelbſt umgeſtoſſen wird. Hernach verwirffe er *Sandii hypotheſin, num. 10. 11.* als ob das *Symbolum Apoſtolicum* in *Synodo Nycena* von denen Arianern gemacht worden; *referiret num. 12.* wie übel es dem *Valla* gegangen/ da er die Apoſtel des *Symboli auctores* zu ſeyn geläugnet; und wie ein Jeſuit eine gottloſe *Cenſur* über dieſes *Symbolum* geſchrieben/ welche *Raynaudus* ſeinen *Erotematibus de bonis & malis libris* in der erſten *Edition* einverleibet/ darüber aber in den *Indicem librorum prohibitorum* zu Rom gerähten/ und verordnet/ daß in der andern *Edition* ſeiner *Erotematum* alles was er von dieſer *cenſura Cavillatoria* geſchrieben/ ſolte auſſen gelaſſen werden: Welches auch in der groſſen *Edition* aller ſeiner *Operum* geſchehen/ nachdem ſie zu Lyon in 19. *Voluminibus* in folio herauskommen. Was aber *Tenzelii* Meinung vom *Symbolo Apoſtolico* ſey/ wird man innen/ wenn man die folgende *Pamgmphos* mit denen *Addendis* des erſten *Tomi* conferiret.

(f) Georgius Calixtus §. XXXVII. pag. 97.

Nec juvat Canonibus, qui Apoſtolorum nomen præferunt, inhærere. Exiſtimo autem, ſicut ſub ipſa Eccleſiæ Chriſtiana initia Apoſtolorum doctrina ad ſalutem neceſſaria brevi Symbolo, Apoſtolico *appellato, fuit comprehenſa, & paſſim inculcata: ita quæ diſciplinam Apoſtolorum temporibus uſitatum concernerent, canonibus nonnullis fuiſſe incluſa, quibus lapſi temporum alia atq; alia acceſſerint, priſtino quidem titulo retento, ſed non puritate.*

(g) Jani Philadelphi de opt. Chriſtianorum Secta p. 98. & 99.

Et ut manifeſti criminis exemplum e plurimis prodam, memorabile eſt, quod centum fere ante Lutherum annis Laurentio Vallæ, illi literarum inſtauratori, contigit. Audiverat is pro concione licentiſſime de omnibus, tum maxime de Symbolo Apoſtolico, decernentem Monachum. Contendebat namq; ille, ut erat ſeculum ineptiſſimum, Apoſtolici Symboli nomen inde profectum eſſe; quod omnes & ſinguli Apoſtoli ea formula & tenore, quin & lingua, qua hodie & tredo legitur, illud concinnaſſent, ſingulis Symboli pericopis ad ſingulos nominatim Apoſtolos relatis. Id cum audiret Valla, ad amicum virum cumq; doctum converſus, qua, inquit, illa Monachi intemperies jactantis Symbolum Apoſtolicum inde appellari, quod ſuum quicq; & ſenſum & vocem illi commodaſſent, cum ego lucuientiſſimis teſtimoniis probare poſſim, non ab apoſtolis illud Symbolum, ſed patribus Concilii Nicæni illa forma & lingua Græca, ex Apoſtolorum ſcriptis collectum diſpoſitumq; proſtuxiſſe. Qua viri docti criſis cum tantam ad Monachi & univerſi Cleri aures dimanaret, tanta in eum coorta eſt tempeſtas, ut niſi in examine, ubi de univerſo religionis & philoſophiæ negotio, etiam num quid de decem prædicamentis crederet, *rationem reddere debuit, ambigno ſophiſmate & reſponſo*, credo quod credit Eccleſia mater, *capiti ſuo caviſſet, utiq; periret* Valla, *exinde tamen ſemper ob reformatos ex hiſtoria ſacra* Evangelii ſenſus in ſuſpicionem Atheiſmi adductus.

(211) APRIGIUS alias APRINGIUS. Ejus nomine extat (inquit *Loaiſa* in ſuis notis ad Iſidori Catalogum) opus ingens Manuſcriptum in Apocalypſin. Sed ego, cum vidiſſem Codicem Gothicum Legionenſem, ſcripti æra milleſima octava, animadverti de Auctoris nomine inde non conſtare, ſed editum opus in gratiam cujusdam Æteri. Quin & in præfatione Auctor ille ait, ſe collegiſſe ſua, ex libris VICTORINI, ISIDORI & APRIGII. Ex quo manifeſto conſtat, non eſſe illum Aprigium, cujus Iſidorus meminit. Verba illa ex *Loaiſa* allegat *Miræus* de Scriptor. Eccleſ. pag. 85.

(212) APULEJUS. Ejus nomine Exeat (1) Ἀντιχόμαρος, qui in libro, qui inſcribitur *Baudii amores*, notis *P. Scriverii* illuſtratus legitur, qui vel ſuppoſititium vel infimæ vetuſtatis eſſe cenſet. At *Elmenhorſtius* credit, recentioris Itali fœtum eſſe, perhibente *Fabricio* Append. ad Biblioth. Latin. p. 26. qui & aſſerit, quod *Gabema* & *Hadrianides* exhibeant Jambos non minus laſcivos Jacobi *Durantii*, quibus illis Apulejanis coneradicie. (II. *de Herbis.* Qui cujusnam Apuleji ſit, Scriptores ambigunt. Paulus *Colomeſius* diſſertat. de dubiis aliquot ſcriptoribus num. VI. CELSO tribuit, qui ſub Auguſto vixit Centuripinus Siculus; quod non admittit *Fabricius* Bibliothecæ latinæ p. 139. ſqq. eo quod nusquam ejus nomine extat, ſed potius APULEJI PLATONICI. Quanquam deinde hunc librum ex aliis congeſtum conſla-

tumque esse apertè colligit, quicquid in contrarium sentiat *Hummelsbergius*, qui hoc genuinum Apulei scriptum esse admittit, sed quod multo cum defectu mancum mutilumque ad nos pervenerit.

(213.) *Franciscus* APULUS. Hoc personato editore prodiit ao. 1499. *Hieronymi Savonarolæ*, Florentini, Monachi Dominicani, Prophetæ, ut sua ætate esse & æstimari voluit, vel fuit! *Processus inquisitionis & Examinationis, cum refutatione errorum* ejus. Quem scriptum esse à *Simone* RUCELLANO, Canonico Florentino asserit *Deckher*, de scriptis Adefpotis pag. 125. seq. quod etiam confirmat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

(214.) *Albertus* AQUENSIS, scriptor *Historiæ Hierosolymitanæ, expeditionis* Godofredi. Eum edidit Hanoviæ in fol. 1611. *Reineccius*. Hunc Scriptorem eundem credit *Raviusad* Jamef. 33. cum ALBERTO MAGNO, ut docet *Symbola Normanniana*.

(215.) *Johannes* AQUÆPONTANUS seu AQUIPONTANUS Anglus: Hujus duo refert scripta *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 56. b. (l.) *Concertationem Ecclesiæ Catholicæ in Anglia, contra Calvino-Papistas & Puritanos* sub Elisabetha Regina, Aug. Trevir. 1594. in IV. (II) *Pontificem Romanum non esse Anti-Christum* contra Georgium Sohn. ibid. 1589. verumque Auctoris nomen addit esse *Johannes* BRIDGEWATER.

(216.) *Franciscus* de AQUIFOLIO: *Francesco* DE ENCINAS. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

(217.) *Cæsar* AQUILINIUS: SALLE où plutôt SALLO, faux. Fabieu SCOTTI. Douteux. Scipion ERRICO, où Henry, vrayfemblable. Verba sunt itidem Bailleti, liste des Auteurs deguisez p. 528. Unde colligo defuisse illi tunc rarissimum libellum *Villani* Visiera Alzata cujus Hecatostes n. 92. confirmatur disertis verbis. *Aquilinii* librum memorat le journal des Savans du Lundy 23. May 1665. editum Amstelod. p. 1118. præferre titulum: *de tribus Concilii Tridentini Historicis*. At verum Auctorem non detegit, nisi quod *Calvinistam* appellat. Occasionem scripto dedit *Istoria del Concilio di Tridento*, scritta dal Padre *Sforza Palavicino* della Compagnia di Giesu, ora Cardinale della santa Romana Chiesa in Roma. in 4to trois Volum. Comparatur enim in illo Historia modo memorati Pallavicini, cum alia *Sergii Henrici*, & cum Fratris *Pauli* Servitæ, de quo alibi diximus Anonymor. puta Cap. XV. Hanc ultimam reliquis præfert *Aquilinius*, Pallavicini autem perstringit, vindicatam per Auctorem du Journal des *scavans* loc. cit.

SCIPIONI HERRICO MESSINENSI asserit la *Visiera Alzata* Hecatostenum. XCII. pag. 87. sic scribens.

XCII. SCIPPIONE HERRICO Messinese *Incognito di Venetia Humorista di Roma*, e Fucinante della Patria, oltre le produtioni col vero, diede queste pseudonime.

De *Tribus Scriptoribus Hist. Con.* Trid. Auctore *Cæsare Aquilino* Amstelodami, & Antuerpiæ M. DC. LVI. 8. Che fù immediatamente vietata per censurarsi in essa quella del Card. Pallavicino.

De scientia Media, & ejus Origine Opusculum Antonio QUIRINGO Auctore Genuæ ap. Jacobum Guasco. M. DC. LXVIII. 12.

(218.) *Claudius* DE AQUIS, *Claude* né SEYSSEL. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

AQUIBONIUS v. *alibi*.

(219.) *Petri* ARATORIS Visio. Auctor est *Johannes* MALVERNE. vid. *Benthem*. Engel. Kirch- und Schulen-Staat p. 308.

(220.) *Robertus* de ARBRISSELLO. Ejus extat *Epistola contra nascentem Fontebraldensem ordinem*, quam confictam à ROSCELINO Hæretico (damnato in Concilio Svessionensi ob tres Deos assertos) asserunt dissertationes in Epistolam contra Robertum de Arbrissello, editæ 1682. à P. de la *Main ferme*. Confer *Nouvelles de la Republique des lettres* Avril 1686. p. 384. & 393.

(221.) *Sillac* DE ARBOIS. Jean Francois SARRAZIN. *Bailletus*, liste des Auteurs deguisez p. 528.

(222.) ARBUSSI Vera idea gratiæ immediatæ, in *Actis Eruditorum* L. 1689. p. 519. recensita, nobisque in *Anonymis* num. 2183. memorata est, deberi DOMINO JURIEU quo Lectorem nunc remittimus.

(223.) Andreæ del ARCA, Comitis nomine, prodiisse scriptum Italicum Bononiæ 1614 in. 4to hoc titulo: *Esamina sopra le ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa d'un sonetto del Cavalier Marini*: auctore Hieronymo TORTOLETTO Veronense, testis est *Leo Allatius* Apum Urbanar. pag. 133.

Hic quidem nihil ad *Andream de l'Arca* pertinens legitur, attamen *Tortolleti* fratris utriusque scriptorum fit enumeratio. Unde nescio quomodo à me ex præcipitantia (urgente & me, & amanuensem, id temporis typographo ad nundinas festinante, postquam diu operis impressionem distulisset, unde alia multa etiam priori opusculo labes illata) commissus fatis enormis ab habente *Allatium* & *quidem totum excerptum*, hic error est. Leo enim *Allatius* pag. 93. Apum Urb. *Ferdinando* CAROLO memoratum scriptum expressè tribuit. Quod observat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXXV. p. 48. quæ & alia sub lit. (a) huc facientia suppeditat. Addatur Toppii Bibliotheca Neapolitana pag. 114. sub lit. (b) itemque *Cinelli* Bibliotheca volante

Scanzia

Scanzia Quinta p.67. quæ est (c) v. Monatliche Unterredungen (d) 1690. p. 344. & in voce *Ardelio* vel *Ardesio*.

(a) Villani Visiera Alzata p.48.49.

XXXV. FERRANTE CARLI Parmegiano le di cui odi possono ammirarsi nella Pinacoteca I. de GianoNicio Eritreo *p. 240. Num. CXXXIII. Consumando in descriver le tré intere Cartelle. Haveva* RaeffaleRabbia *composto un Poemetto in ottava Rima sopra S. Maria Egittiaca.* Il Cavalier Marini *volse honorar l' Amico con un Sonetto che comincia*

Obelischi pomposi all Ossa alzarò.
Hor dicendo nel primo ternario.

al bel Giardino in riua
Diè la Fera magnanima di Lerna.

Si lasciò intendere, che l' Marino hauesse preso un Solennissimo granchio. Essendone stato auuisato il Poeta, il Conte Lodovico Tesauro *da Fossano, mandò fori questo libretto di due Fogli.*

Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in Difesa d'un Son. del Cav. Marino. *In Ven. app. G. B. Ciotti M. DC. XIV. 12.*

Alle quali il Carle *s'oppose con nome fittitio per non esser conosciuto.*

Essamina del Conte Andrea dell' Arca intorno alle Ragioni del Conte Lodouico Tesauro in difesa d'un Sonetto del Cav. Marino. *In Bologna per Vittorio Benacci. M. DC. XIV. 4.*

A questa furono date varie risposte, e con nomi veri, e con finti.

Giudicio *di Francesco Dolci da Spoleto intorno alle Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa &c. & intorno all' Essamina del Conte Andrea dell' Arca in risposta di quelle. In Bologna come sopra 12.*

Lettera del Sig. Girolamo Clavigero scritta ad un suo Amico à Bologna in materia dell' Essamina del Conte A. dell' Arca &c. *come sopra 12.*

Parere dell' Instabile Accademico Incaminato intorno ad una

Postilla del Conte Andrea dell' Arca, contra una particella che tratta della Pittura, nelle Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa &c. *come sopra, 12.*

Questi è Gio: Luigi Valesio *Pittore, e Poeta Bolognese, ma figlivolo di Padre Spagnuolo per quanto m' insegna* Felsina Pittrice *eruditissima produttione dell' aurea penna del Conte* Carlo Cesare *Canonico* Maluasia *Par. IV. pag. 139. e per il mio proposito à p. 146.*

Si come il Clauigero *fù il Medico, e Poeta* Giouanni *Capponi.*

Lettera del Signor Sulpitio Tanaglia in materia dell' Essamina del Conte A. dell' Arca intorno &c. in difesa &c. *come sopra 12.*

Il Tanaglia, è Sebastiano Forteguerra *da Pistoia. Ne il* Tesauro *ancorche da tanti assalito, volse la spada del suo sapere s'irrugginisse nel fodero che però habbiamo*

Annotationi di Lodouico Tesauro *intorno alla Essamina di* Ferrante Carli publicato sotto nome del Conte Andrea dell' Arca. *In Torino M. DC. XIV. 12.*

In questo il dottissimo Placcio *hà preso un Equiuoco più che solenne, mentre scriue nel* Catalogo *à p. 151. Andreæ del' ARCA* Comitis nomine prodiisse scriptum Italicum Bononiæ *M. DC. XIV. 4.* hoc titulo *Essamina &c.* auctore Hieronymo *TORTOLETTO Veronense,* Testis est *Leo Allatius Apum Urbanarum p. 133. Questo mi fa credere non hauer egli lette le* Api Urbane *imperciochè iui ben si è nominato con altre sue opere non con questa. Che se le hà le legga à pag. 93. in* Ferdinandus Carolus *che al num. 5. dell' Opere ritrouerà* Essamina &c. *Lo compatisco, per essere stato sinistramente informato. E veramente disgratia del Letterato, quando mancano i libri necessarii. Hò citata in principio la Pinocoteca dell' Eritreo Num. CXXXIII. p. 240. Chiunque l' osseruerà, ne vi ritrouera il nome FERDINANDUS CAROLUS, si crederà che mi sia ingannato, mentre ne men si legge nell' altra. Hor sia smascherato ZOILUS ARDELIO, che si conoscera esser* Ferrante *Carli.*

(b) Additiones ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam p. 113. 114.

Circa alla prima, à dirne il vero, parc' havesse auuto ragione i Censori del Cavalier Marino, *onde* Scipione Errico *fa dire a Calliope, a carte 94. delle Rivolte di Parnaso.* Foste giustamente ripreso di quell' inescusabile errore di aver chiamato il Leone Nemeo, la Fera di Lerna: doletevi dell' innauvertenza, e non parlate contra i Censori. *Aveva detto il* Marino, *nel sonnetto al Rabbia in lode del suo Poemetto, di S. Egiziaca, nel modo che segue.*

La santa spoglia, a cui strania caverna
Di tomba in vece, al bel Giordano in riva,
Die la Fera magnanima di Lerna.

Par che l' errore sia troppo chiaro, e con tutto cio contro Ferrante Carli, *che si stampò sotto nome del* Conte Andrea dell' Arca *l' Essamina sopra le ragioni dell' Conte Lodovico Tesauro, in difesa di un sonetto del Cavalier Marino &c. usciirono in difesa del Marino diversi Opuscoli, de' quali qui se ne registreranno alcuni.*

Annotaz. di *Lodovico Tesauro* intorno all' Essamina di Ferrante Carlo publicata sotto il nome del Conte Andrea dell' Arca. In Torino 1614. in 12mo.

Giudizio di *Francesco Dolci* da Spoleto intorno alle ragioni del Conte Ludovico Tesauro in difesa d'un sonetto del Cavalier Marino. E intorno all' Essamina del Conte Andrea dell' Arca in risposta di quelle. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

Lettera del signor *Girolamo Clavigero* scritta ad un suo Amico a Bologna in materia dell' Essamina del Conte Andrea dell' Arca, intorno alle ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa di un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

La detta *Lettera* è del Dottor Gio: Capponi.

Parere dell' Instabile Accademico Incaminato, intorno ad una Postilla del Conte Andrea

drea dell' Arca. Contra una particella, che tratta della Pittura, nelle ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa di un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614 in 12.

Lettera del Signor *Sulpitio* Tanaglia in materia dell' Essamina del Conte Andrea dell' Arca, intorno alle ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa d' un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

L' istesso Marino *nella Lettera all'* Achillini *eh' è in principio della Sampogna scrive:*

Più mi giova, che prima dal Conte Lodovico Tesauro, *tesoro veramente non meno d' incomparabil gentilezza, che di scelta, e peregrina erudizione; e poi dal* Capponi, *dal Dolce, dal Forteguerra, e dal Valesio, cerne, e fiori degl' ingegni elevati, sia stata abbracciata la mia difesa contro l' altrui opposizioni, con sì dotte risposte, che non mi nuoce l' essere stato sindicato con oltraggiose, e mordaci Essamine, dai Fiscali della Poesia.*

(c) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia V. p. 67.

Fu da Ferrante Carli *censurato, come che il Marino avesse preso un grandissimo errore nè predetti versi, ponendo l' Idra in Cambio del leone; Fu celebre in que' tempi questa disputa, e n' escirono in luce diversi Opuscoli, frà quali uno non molto doppo un' esamine di* Zoilo Ardesio, *che cosi si chiama l' Autor di questa da* Giano Nicio Eritreo, o sia Gio-Vittorio de Rossi *nella 1. parte di sua Pinacoteca c. 133. p. 240. alla quale replicò il Tesauro con quest' altro Opuscolo.*

Annotazioni di Lodovico Tesauro intorno all' Esamine di Ferrante Carlo, Publicata sotto nome del Co: Andrea dell' Arca. In Torino 1614. *in 12. e doppo molti altri dè quali tutti darò piena notizia in un altra Scanzia.*

(d) Monatliche Unterredungen. *1690. pag. 344.*

Unter denen oben anzusetzen / wo er den *Placcium corrigiret*: Als *pag. 25. 26.* von dem Buche / *delle belle Creanze delle Donne*, das ist / vom höfflichen Frauen-Zimmer / welches nicht Pabst *Paulus V.* wie *Placcius pag. 119.* vorgegeben / sondern *Alexander Piccolomini* gemacht. Imgleichen *pag. 47. 48.* von dem Buche *Essamina &c.* welches nicht *Tortollettus*, wie *Placcius pag 151.* gesetzet / sondern *Ferdinandus Carolus* gemacht.

AQUITANICO v. *Prosper.*

(224.) *Baccalaurus* ARCAS: Hunc esse *Didacum Hurtado* de MENDOZA innuit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p 528. At ficti hujus nominis, non meminit *Antonius* in Bibliotheca Hispanica, quanquam aliqua, quæ verum ejus nomen præfixum non gerunt, scripta ei imputari fateatur p. 225. ubi alia quædam citat.

Frater ARCHANGELI v. *de Parma.*

(225.) ARCHILOCHUS, quod sit ANNII *Viterbiensis* v. in *Rhodianis* n. 18. data supra n. 193. Quibus adde Aubertum *Miræum* Auctorem de scriptoribus Ecclesiasticis c. 3. & seqq. pag m. 178. & p. 278. 279. quod excerptum sublit. (a) & (b) damus: addimusque etiam hic editiones vetustiores eis, quæ initio sunt memoratæ laudatas *Beughemio.* Incunabulor. typographiæ pag. 29. nempe Venetam & Romanam. 1494. in 4to.

(a) Miræus de scriptoribus Ecclesiasticis. pag. 178.

pag 18. MEGASTHENES (non, ut Annius Viterbiensis *nominat,* Metallhenes) *historicus celebris, scripsit* Indica, *apud Reges Indorum idcirco versatus, ut omnia fideliter traderet: quod* Plinius *libr. 6. c. 17. &* Solinus. *c. 49. produnt. Ejusdem meminit* Strabo *lib. 1. Geograph. &* Clemens Alexandrinus *lib. 1. Stromatum, &* Eusebius *in libris Præparat. Evangelica. Sed cave, gennina esse putes, quæ sub hujus nomine edita sunt ab* Annio Viterbiensi. *Nam cuncta ista ab ipso aut alio quopiam sunt conficta: adeo ut ne verum quidem Historici nomen* Annius *sciverit.* Megasthenis Athenæus, Arianus, Cicero *& alii veteres meminerunt: cujus si germana aliqua legere lubet,* Strabonem *lib. 15.* Josephum *lib. 1. contra Apionem, &* Eusebium *lib. citato consule.*

(b) Idem.

p. 278. 279. Joannes Annius, Viterbiensis, *ordinis Prædicatorum, sacri palatii Magister, reliquit* Antiquitatum libros viginti septem, *sæpius recusos; sed nugis mendacibus plenos. Nam* Berosus, Manetho, *& alii scriptores veteres, quos se producere dicit, prorsus sunt suppositicii: ut supra cap. 3. & sequentibus docui. Suis porro nugis Annius in errorem traxit* Joh. Nauclerum, Sixtum Senensem, *& alios. Quod monere visum fuit, ne quis errantium vestigiis insistat. Annius porro obiit Roma suo initium sæculi decimi sexti; conditus apud suos in ade supra Minervam.*

(225. a) *Joannes* ARCHITRENIUS. Eum esse *Johannem de* HANTWILE, indicat *Bailletus*, liste des Auteurs deguisez pag. 529 narratque prodiisse hoc nomine *Carmina de mundi miseriis & calamitatibus*: vid. pag. 321. Sed jam sæpius titulum libri vel cognomen auctoris aut operis pro Pseudonymo scriptore nobis dedit *Bailletus.* Quod quousque hic factum, v. in anonymis num. 1601.

(226.) *Julianus* ARCHYNTAS Antverpien. Hujus Prolodiæ Tyrunculi ad virum doctissimum Michaëlem Abb. Cappellarium Antverp. typ. Frid. Ægimontani in 4to citantur in Cinelli Bibliotheca volante pag. 72. ubi fictum nomen hoc asserit, verum tamen Auctorem non detegit, nisi quod Cappellarii amicum judicat. Pertinet Ergo hic ad semidetectos, & ulterius inquirendos.

(227.) *Daphnæus* ARCUARIUS: Ejus prodiit anno 1679. tractatus: von Ehe-Sachen / & quidem ut notat *Seckendorffius* Comment. de Luther.

Luther. lib. III. Sect. XXI. §. 79. p. 277. a. jussu Caroli Ludovici, Electoris Palatini. Ipse liber Germanico Idiomate scriptus constat in universum 250. paginis distinctus in IV. Sectiones quarum singulæ sua Capita, & hæc suas Paragraphos continent. Addita sunt documenta, potissimum Landgravii Philippi Hassi & Margarethæ Salanæ amores tangentia. Adjectum est quoque Exemplari meo *Programma* quo declarant Professores Academiæ Heidelbergenses, hoc scriptum a nemine sui ordinis scriptum nec editum nec quocunque modo promotum fuisse, de 5. Novemb. 1680. Immanuel Weber in Beurtheilung der Atheisterey/nuper 1697. in 8. edito scripto *Arcularium* vocat. Rationem assumpti nominis ex Græco ἄρκυς, quæ *laurum*, & *arcu*, quæ einen Bogen significat, docet M. Juncker epist. d. 17. August. 95. elicitque inde *Laurentium* BÖGERUM, Electori Palatino olim nunc Brandenburgico a Bibliotheca, gaza & Antiquitatibus. v. supra ALETHÆUS, & infra Vincentius ATHANASIUS.

(228) *Scribanius* ARCULARIUS. Hujus prodiit dissertatio *de Abusu circumforanea Processionis, circa Ferias Jesu Christi natalitias.* Jenæ Typis & sumtibus Johannis Jacobi Bauhoferi; Anno 5674. Tribus foliis absolvitur dissertatio hæc, debeturque *Caspari* SAGITTARIO, Professori Historiarum p.m. in Academia Jenensi. Quod ex propria ejus confessione se scire mihi persuasit D. *Thurmann*, literis, quas hac de re ad me perscripsit. At M *Juuckher* ex relatione amicorum suorum Jenensium antea mihi nominaverat D. *Abasverum* FRITSCHIUM ejusdem Dissertationis Auctorem.

(229) *Zoilus* ARDELIO: *Ferdinand* où *Ferrante* CARLI: v. supra 223. excerpta loca ad Andream de l'*Arca*.

(230) *Augustinus* ARDINGHELLUS: Caspar SCIOPPIUS. douteux *Baillet.* p. 529. indiculi des Auteurs deguisez.

(231) ARDO: SMARAGDUS *Bailletus* loc. cit.

ARELATENSIS v. *Hilarius*.

ARENIF v. *Otonali*.

AREOPAGITA v. *Dionysius*.

(232) Leonhardus ARETINUS, vero nomine BRUNUS, quomodo *Gothicam Historiam* PROCOPII latine, quasi ex multis aliis collectam, suo nomine publicaverit, vide ex *Jovio* & *Cuspiniano* referentes *Bayerlingium* in Theatro *Zwingeri* a se aucto, *Tom.* de Histor. Lat. lib. 3. c. 5. p. 558. *Lomeyerum* de Bibliothecis pag. 203. & *Thomasium* de plagio litterario §. 361. qui furti damnatum eum asserit; quod confirmat *Freherus*, in Theatro Virorum eruditione clarorum pag. 1426. a. Fraudem detectam esse a Christophoro *Persona*, qui non dubia Aretini æmulatione (ut ex *Jovio* monet *Vossius* l. c.) Agathiam vertit, indicat *Symbola Normanniana*, ex *Tilem.* disc. Philol. 41. & Nicol. *Alemanni* Prolegom. αἰνεδοτων Procopii 13. quibus addi poterunt *Abercrombii* Fur Academ. p. 85. & *Menagiana* Tom. II. 95. sub lit. (a) cæterum Alemanni Prolegomena, a Normanno supra citata in editione Procopii Eicheliana Helmst. 54. non extant.

(a) Menagiana pag. 95. & 96.

Leonard Aretin *étoit un des Scavans qui se sont le plus distinguez dans le temps du renouvellement des Lettres; mais il a fait une chose qui ne lui est pas honorable. Il trouva un Manuscrit grec de* Procope, de bello Gothico. *Il le traduisit en* Latin, *& fit passer cet Ouvrage comme s'il eut été de lui; mais depuis on trouva d'autres Manuscrits du meme Ouvrage de Procope, & la supercherie de Leonard Aretin fut découverte.* Machiavel *s'y prit plus adroitement dans une semblable affaire. Un Manuscrit des Apophtegmes des Anciens de* Plutarque, *lui etant tombé entre les mains, il en prit ce qui lui plut davantage, & ne croyant pas qu'une simple traduction lui fit assez d'honneur dans le monde, & ne s'accommodant pas d'ailleurs d'une imposture aussi grossiere & aussi facile à decouvrir que celle de Leonard Aretin; il agit à la verité plus finement que lui, mais non plus consciencieusement. Il entreprit la vie de* Castrucio Castracani, *& la mit dans la bouche de son Heros la plus-part des bonnes choses que Plutarque rapporte des Anciens; encore a-t-il deguisé sa mauvaise foy, & n'en a pas poussé l'impudence si loin que Leonard Aretin l'a poussée.*

(233) *Scipio* ARETINUS: Ejus nomine prodiit gründliche Deduction wie es mit dem Käyserl. Religions Edict, und dem geistlichen vermeinten Vorbehalt eigentlich bewandt / und was dieselbe beederseits vor Krafft und Wirckung haben; Neben angehängter Relation eines Chur-Sächsischen Schreibens so den 28. Apr. ao. 1629. wegen des publicirten Religion Edicts an die Röm. Käyserl. Mayestät abgangen/und von einem vornehmen Reichs-Hof-Raht verfertiget und abgeleget etc. Alles aus des Heil. Röm. Reichs Fundamental-Satzungen/Käyserl. Resolutionen, actis publicis und andern bewehrten Uhrkunden gezogen / erörtert und deduciret / durch Scipionem Aretinum. Franckfurt 1633. 4to. Hunc vero Scipionem Aretinum esse *Jac.* LAMPADIUM, docuit nos Conringius in Lectionibus ad Lampadii libellum de Imperio Romano-Germanico. Hactenus *Symbola Schraderiana.* Idem docet *Deckherr.* in peculiari Epistola Spira ad me missa d. 10. Decembr. 1676. quem & consule tract. de Scriptis Adespotis p. 146. Itemque *Obrecht* ad Recess. Nov. Articul. V. p. 147. qui hoc scriptum maxime commendat, multaque alia notabilia de Reservato Catholicorum statuum subnectit, sub lit. (a)

(a) D. Ulrici Obtechti Expositio Instrumenti Pacis pag. 147.

Nullus autem melius de hoc Reservato *egisse videtur* Scipione Aretino (*sub quo ficto nomine* Lampadium *latitare, quidam autumant*) in seinem gründlichen Bericht von dem geistlichen Vorbehalt. *Quod scriptum tunc in lucem prodiit, cum de hoc Reservato in*

in Tractatibus Pacis ageretur. Quomodo tandem res hæc ut hic habetur, quoad hoc Reservatum fuerit deducta, videri potest apud Auth. Hist. Pac. pag. 183. 209. 275. 295. 363.

(234) ARETIUS *Felinus.* Hoc nomen præfixum gerunt *Commentarii in Psalmos* editi Argentorati an. 1529. in 4to. Istos esse *Martini* BUCERI notat *Schultingius* Biblioth. Orthod. & Cathol. contra Calvinum & Martyrem Tom I. p. 20. itemque *Colomesius* Melanges Historiques p. 50. *Kortholt.* de variis Scripturæ Editionibus p. 281. Quibus addit adstipulantem Symbola Flensburgo Molleriana, *Indicem librorum Prohibitorum* & expurgandorum p. 28. Tenzeliana etiam *Reinesium*, *Bangium*, *Crowæum*, & inprimis *Hottingerum*, qui Histor. Eccles. Sec. XVI. Part. IV. p. 232. hoc doceat ex ipsa Buceri ad Zvvinglium Epistola iis verbis: *Aretii Felini, quod meum nomen & cognomen est*; Sed illud Græce, hoc latine: librum, nisi consilium mutavero faciam &c. Vide *Sturmii* Anti Pappum (a) excerptum. Addit Simlerum in vita Petri Martyris ejus Comm. in Genes. præmissa lit. a. 4. col. 2. post princ. Symbola Mastrichtiana.

(a) Jo. Sturmius Anti-Pappi quarti part. 1. p. 11.

Bucerus *in Psalmis explicandis versabatur: neq; quisquam omnium est, qui plura tum scripserat, quam* Bucerus. *Capit quædam in lucem ediderat, non tum suo judicio, quàm amicorum studio divulgata. Habebat autem tum* Bucerus *commentarios Psalmorum: quos* Aretii Felini *nomine inscripsit: Opus valde vendibile: etiam Cardinalibus & Episcopi laudatum: dum verus autor ignorabatur.*

(235) Cl. *Marius* ARETIUS, vir Patricius Syracusanus. Ejus de Situ Siciliæ liber inter eos qui ab ANNIO VITERBIENSI supposîti sunt, refertur in Rhodianis num. XVIII. 12. v. *supra Archibochus:* ut & Marius.

(236) *Thomas de* ARGENTINA: Ejus credunt nonnulli esse *Compendium Theologicæ Facultatis*, quod tamen alios rectius tribuere HUGONI RUPELIN ordinis prædicatorum, docet Wimpheling. Catalogo Episcop. Argent. n. LXV. p. 71. sub lit. (a)

(a) Wimpheling in Catal. Argent. n. LXV. p. 71.

Fuit in eorum monasterio Thomas de Argentina *qui exactissime scripsit in quatuor sententiarum libros. Laus hæc patriæ nostræ & ordinis sempiterna. Sunt qui putant ipsum etiam* Compendium Theologicæ facultatis *composuisse: Licet alii scribant librum illum a quodam* Hugone Rupelin *ordinis Prædicatorum conventus Argentinensis esse compositum.*

(237) DISCIPULUS ARIANUS aut ARIANIUS: *Faustе* SOCIN, douteux. *Pierre* STATORIUS aut STOINSKY; vray-semblable. Ita *Baillетus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 529. *Sandii* Bibliotheca Anti-Trinitariorum de hoc nihil huc pertinens habet ad nomen utrumque.

(238) *Petrus* ARIDIENSIS. *Pierre* SECHESPEE *Baillet.* loc. cit.

(238. a) *Antonii* ARIMATHÆENSIS, Studiosi finceræ Theologiæ nomine Neustadii, A. 1586. 4. edita est *Isagoge brevis & perspicua, monstrans usum atq; vim veræ salutaris & immotæ doctrinæ de Invocatione DEI & Filii DEI Domini nostri JEsu Christi &c.* Ægidio Hunnio opposita. Verus auctor est *Josephus* GRABIUS, Auerbacensis, Gymnasii Bremensis Professor, ut Gerh. *Meierus* Orat. de schol. Brem. progressu & incremento Ao. 1684. habita, & eodem anno Bremæ 4. cum duabus aliis orationibus impressa, p. 102. refert. Sed quid ad recentiora provoco? Jam ao. 1587. ipse Christoph. *Pezelius*, Bremensis Theologus pagina ultima præfationis, quam libro alii ejusdem Grabii contra Hunnium, cui tit. *Refutatio necessaria errorum & Sophisticæ* &c. præfixit, hunc Pseudonymum detexit. Hactenus *Symbola Diecmanniana* marginalis.

(239) *Anonymus* de ARIMINIS. Ejus prodierunt anno 1656. *Observationes ad Annales Ecclesiasticos Spondani*; quos deberi Equiti Genuensis, *Girolamo* de MARINI docet *la Visiera Alzata* Hecatostes p. 64. num. LIX. sub lit. (a) & ex ea Monatliche Unterredungen p. 344. 1690. ac sine dubio etiam *Baillетus* pag. 529. indicis sui des auteurs deguisez; Qui uterque nescio quo fato ARIMINIS hic pro ARMINIS legere. v. infra *Hieronymum de Arminis.*

(a) LIX. GIROLAMO DE MARINI *Cavaliere Genovese, che non andò lontano dal vedersi ornate le tempie dalla Reg al Corona della Liguria. Soggetto molto caro alla immortal ricordanza di* PAPA ALESSANDRO VII.

Observationes Anonymi de Arminis ad Annales Ecclesiasticos Henrici Spondanis *Apamiarum in Gallia Episcopi. Quibus expenduntur nonnulla ejusdem* Spondani *de aliquibus Principibus nationibusque Elogia, quæ sequens pagina demonstrabit. Ad* Joannem Paulum Olivam *è Soc. Jesu, dudum* INNOCENTII X. *nunc* ALEXANDRI VII. *Pont. Max. Ecclesiasten.* A. M. DC. LVI.

Furono stampate in Genova da Benedetto Guasco, sicome quest' altra lettera di N. N. concernente la materia della Controversia del Finale. All' Illustrissimo Sig. N. N. M. DC. LV. in fol.

Vedi il Soprani negli Scrittori Liguri pag. 117. e l' Abbate Giustiniani pag. 443.

(239. a) ARISTÆNETI *Interpretatio.* 1595. quod esset Josiæ MERCERI, conjecit Isaacus *Casaubonus* Epist. 403. postea confirmatus

matus in ſententia à *Bongarſio* 406. 407. *Symbola eſt Normannuiana.*

(240) ARISTARQUE. Sous ce nom Monſ. *Sorell* dans ſa Bibliotheque Françoiſe, nous raconte pag. m. 132. avoir eté publié un *livre contre Nicandre exerceant ſa Critique, & contre Phylarque* c'eſt à dire le Pere Goulu, *& contre Narciſſe* ou Monſ. Balzac tout enſemble; par le *Sieur* de JAVERSAC: dont les aventures ont eté bien ridicules. On en voit comme les Critiques s'attachent à leurs mots & phraſes tout de même, comme les enfants à leur jouets à s'en facher & entrebattre, comme ſi c'eſtoient de choſes de conſequence.

(241) ARISTARCHUS SAMIUS. Huic quomodo male tributa ſint à *Sambuco & Tengnagelio* duo capita ex Hypotypoſi PROCLI LYCII, quæ revera hujus Autoris ſint, docet *Lambecius* Comment. de Biblioth. cæſar. lib. VII. p. 229. ſub lit. (a)

(a) Lamb. Bibl. Cæſ. lib. VII. p. 229. *Inter cætera præſtantiſſimi hujus, & hactenus quod ego ſciam, nondum editi libri* (Procli Lycii, Diadochi Platonici, Hypotypoſeos Aſtronomicarum Hypotheſium) *Capita ſunt etiam illa duo,* περὶ ἐ ἀστρολαβικὰς ἐχέσεις, & Ἐπάναλῆψις τ καθόλης πραγματείας *inſcripta, quæ extant in proxime præcedenti Codice CXXVto, num. 1. ſed* absque nomine Autoris; *ideoq; Joannes* Sambucus *& Sebaſtianus* Tengnagelius *perperam ibi in margine adnotarunt ea eſſe* Ariſtarchi Samii, *enimvero* Claudius Ptolemæus, *cujus in iiſdem Capitibus expreſſa fit mentio, integris fere quatuor ſeculis Ariſtarcho Samio ſit junior. Ariſtarchus enim floruit ſeculo ante Chriſtum tertio, & fuit Archimedi Syracuſano Synchronus; at Claudius Ptolemæus floruit ſeculo poſt Chriſtum ſecundo ſub Imp. M. Aurelio Antonino Philoſopho.*

(242) ARISTARCHI SAMII nomine latere quoque voluiſſe *Gilles* PERSONNE DE ROBERVAL, indicium nobis facit *Bailletus*, liſte des Auteurs deguiſez p. 529.

(243) ARISTEAS: Hujus *de LXXII. S. Scriptura Interpretibus ad Philocratem fratrem* extat *Hiſtoria.* Quæ an genuinus Ariſteæ fœtus ſit, Auctores ambigunt, ut docet *Olearius* Abac. Patrol. p. 27. lit. (a) *Bellarminus & Baronius* genuinum dicunt, *Scaliger* cum aliis ibidem allegatis, ſuppoſititium, ut notat *Varenius*, Rationarii Theol. de Script. Eccleſiaſt. p. 18. §. 18. lit. (b) Scaligero accedit *Wharton* Auctario Hiſtoriæ dogmaticæ J. Uſſerii de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 317. adjectis aliis quibusdam obſervationibus non inutilibus lit. (c) At P. Nicolaus le *Nourri* in apparat. ad Bibliothecam Maximam Veterum Patrum edit. 1694. à Paris chez Jean Aniſſon, nec à Judæo brevi ante Chriſtum nec a Græco brevi poſt Chriſtum natum compoſitam hanc Ariſteæ Hiſtoriam contra *Hodium* propugnat; dubius tamen in vera ætate Auctoris aſſignanda, ut obſervant *Acta Erud. Lipſienſ.* Tom. II. Supplem. Sect. XI. p. 538. & *Journal des Scavans* du 15. fevrier 1694. p. 169. 170. unde quædam ſub lit. (d) excerpenda duximus. Neque tacendum etiam hic, quod ao. 1685. Oxonii in 8. prodiit, contra hiſtoriam Ariſteæ de LXX. Interpretibus diſſertatio, in qua probatur illam a Judæo aliquo confictam fuiſſe ad conciliandam authoritatem Verſioni Græcæ: Et Clariſſ. Doctiſſimique Viri D. Iſaaci *Voſſii*, aliorumque, Defenſiones ejusdem, examini ſubjiciuntur. Per *Humfredum* HODY, A.M. Coll. Wadhami Oxon Soc. Probat. in 8. paginis 312. Capitibus XXI. comprehenſa ſane quam erudita. Plura v. titulo *Septuaginta Interpretes* & quæ de *Hiſtoria van de valſchyk verſierde Ariſteus de gepretendeerde Schryver der Hiſtorie van de 70. Overzettert*, ex *Vermakelykheeden der Taalkunde* door Pieter *Rabus* p. 12. *der Aanmerekingen over Joſephus* allegat *Symbola Schröteringiana.* Adde *Richard Simon.* Hiſtoire Critique du Vieux Teſtament lib. 2. C. 2. p. 187. ubi JUDÆUM aliquem HELLENISTAM in gratiam ſuæ nationis ſub *Ariſteæ* nomine librum eum ſcripſiſſe arbitratur, adde p. 189. 191.

(a) Olear. Abac. Patrolog. pag. 47. Ariſteas *circa annum urbit conditæ 470. adeoque ante Chriſtum natum vixit; huic Abaco tamen inſertus, quia ejus Hiſtoria de LXX. interpr. Bibliothecæ Patrum juncta, vid. T. VII. Pariſ. edit. 2. f. 1. quanquam, an Germanus Ariſteæ fœtus ſit, ambigant alii inter eruditos, alii plane, eum ſpurium rejiciant. vide citatos* Dannhauero *Chriſteid. p. 886. & Labbeo T. 1. diſſ. p. 104. & tamen illum evehere auſi* Bellarminus *atq;* Baronius, *de quibus B. Gamaliel.* Dannh. *l. c.*

(b) Auguſti Varenii Rationar. Theol. de Scriptor. Eccleſ. p. 18. §. 18. *In Bibliotheca Patrum tom. 7. edit. 3. habetur liber inſcriptus:* Ariſtææ de 72. ſacræ ſcripturæ interpretibus ad Philocratem fratrem hiſtoria, *qui non ſolum citatur à* Baronio *Annal. tom. 1. ad a. 57. n. 107. ut probet:* Judæos non niſi manibus lotis adorare conſueviſſe, *& a Bell. l. 2. d. V. D. c. 6. ut probet,* LXX. Interpp. peculiari modo aſſiſtentem ſibi S. Spiritum habuiſſe, ne qua in re errarent: *Sed & tum ibidem, tum in libro de Script. Eccleſ. a* Bellarm. *defenditur fuiſſe illius* Ariſtææ, *qui tempore trantlationis illius celeberrimæ in aula Pt. Philadelphi vixerit, & negotio trantlationis interfuerit. Contra Leo a Caſtro præf. in comm. Eſ. c. 35.* Lud. Viv. *in c. 42. L. 18. de Civ. Dei,* Salmeron *Jeſuita in proleg. 6. in Evang. tom. 1.* Scalig. *in animadv. Euſeb. p. 123. & ſeq. librum hunc non eſſe veri Ariſteæ ſed* confictum ab Hebræis vel Helleniſtis, vel ab aliquo ex Joſepho & Ariſtæa vero, & aliis quibusdam compilatum, eſſe adeo falſum & ſuppoſititium ſtatuunt, *& pluribus argumentis deducunt, quæ apud* Salmeronem & Scaligerum *curioſus lector reperiet.*

Pag. 20. §. 20. Juxta Scaligerum, *is qui hodie in manibus omnium eſt,* Ariſtæus, *fuerit quidem idem, quo uſus* Joſephus *& poſt Joſephum forte* Epiphanius, *ſed uterq; ſuppoſititius*, à Judæis Helleniſtis convictus, *ex quo hoc negocium hauſerit* Joſephus, *& quotquot hac de re poſt* Joſephum *Patres magno numero tradiderunt, addito etiam LXXII. cellarum commento, quas ignoraverat* Ariſtæas, *tradiderit* Juſtinus, *poſt hunc* Epiphanius, *riſit autem, & merito,* Hieronymus.

(c) *Heinricus Wharton* Auctario *Historiæ Dogmaticæ J. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis*, „p. 317. Non illubens equidem concedo *Aristæa Historiam* ab impostore quodam judæo longe post Philadelphi tempora confictam esse; *aute Philonis* tamen & *Josephi tempora*, a quibus laudatur, emissam constat. Forsitan nec meliores census, antiquior tamen est *Aristobuli liber de rebus Judaicis*, *Ptolomæo Philometori* nuncupatus, qui apud *Josephum*, *Clementem Alex.* & *Eusebium* passim citatur, eandemque historiam narrat.

Tanto quidem rerum apparatu, tam magnificis ceremoniis procuratam esse à *Philadelphio τῶν ὁ Versionem*, fabulam sapit Judaicam. Incredibile tamen prorsus videtur, aut *Pseudo-Aristobulum* & *Pseudo-Aristeam* id historiæ commiscisse, aut *Philonem*, qui Alexandriæ versatus est, & *Josephum*, qui in Græcorum usum scripserit, utrumque notæ gravitatis Scriptorem, eandem Scriptis suis divulgare voluisse; nisi id inter Græcos etiam, præsertim Alexandrinos, traditione constaret, ejusmodi translationem procurante *Philadelpho* olim factam fuisse; licet temporis distantia & Historicorum silentium Aristeæ fabulandi ansam dedisset. Certe *Justinus Martyr*, testis oculatus, id se Alexandriæ positum ex constanti incolarum traditione didicisse diserte affirmat.

(d) Journal des Scavans du 15. Feurier 1694. p. 169. 170.

Le premier traité de l' histoire d' Aristee, *dont l' analise remplit tout le premier paragrafe. Le second paragrafe contient les differentes opinions qui ont partagé les scavans sur ce sujet. Les uns ont cru que la* relation de la version des Septante estoit l'ouvrage d'Aristée. *Les autres sont demeurez d' accord qu' Aristee avoit autre fois composé cette relation; mais qu' elle avoit esté perdue, & que celle que nous avons est* une piéce supposée. *D' Auteurs enfin, comme* Vives & Scaliger, *ont soutenu qu' Aristée n' avoit jamais fait de relation de cette version.*

La Premiere opinion *semble fondée sur l' autorité de* Josephe, de Philon, de saint Justin, de saint Irenée, de Clement d' Alexandrie, *dont les uns ont parlé precisement de l' histoire d' Aristée, & les autres sans faire mention d' Aristée ont raconté de quelle maniere* Ptolemée *avoit fait traduire les livres sacrez en langue Greque.* Scaliger *& les autres modernes qui soutiennent la seconde opinion, s' apuyent principalement sur le temoignage* d' Hermippe de Smirne *qui vivoit sous le regne de* Ptolemée Evergete, *& qui au rapport de* Diogene Laerce, *a assuré que* Demetrius de Phalere *devint suspect & odieux à* Ptolemée Philadelfe, *& mourut au commencement de son regne: d' ou il s' infere qu' il y a peu d' apparence qu' il lui ait jamais conseillé de procurer une traduction de l' Ecriture sainte pour en enrichir sa bibliotheque. Le P.* le Nourry *pese exactement toutes ces raisons & plusieurs autres, & reduisant la principale difficulté à l' opposition qui paroit entre* Hermippe & Aristobule, *il declare que le temoignage de ce dernier lui semble plus fort que celui de l' autre.*

(244) *Jaunt* ARISTOPHILUS. Personatum hoc nomen est, sub quo, monente M. Christiano *Junkero*, Ephemer. Erudit. pag. 260 contra se prodito scripto, cui titulus erat Anonymi freymüthigen Gedancken / ediro Halle 1690 in 8. opposuit D. *Andreas* PETERMANNUS Eine gründliche Beantwortung.

(245) ARISTOTELIS Stagiritæ, qui leguntur in Scholis (I.) *Categoriarum* libri non illius esse, sed ARCHYTÆ *Tarentini*, quod a philosophis plurimis credantur, scribit *Sixtus Senensis* Bibl. sanctæ l. 4. conclusione p. m. 416. sed nominat nullum: Et vero vetustissimos Aristotelis Interpretes, *Theophrastum*, *Eudemum*, *Alexandrum* & *Simplicium* hosce libros pro Aristotelicis habere, nec sine causa, docet pluribus *Piccartus* p. 14. in Synopsi Organica Aristotelis. Adde Commentatores alios in hosce libros bene multos, in quibus exscribendis nunc non vacat operam abuti. De ejusdem libris (II.) *Ethicorum Nicomachiis* a Cicerone NICOMACHO, filio Aristotelis, adscriptis l. 5. de finibus, ut & (III.) περὶ ἀτόμων γραμμῶν, seu *de lineis insecabilibus* THEOPHRASTO apud *Simplicium* l. 3. de Cœlo assignatis, ac (IV.) *Rhetoricorum* per *Quintilianum* THEODECTO tributis libris, alios multos de vita ejus, & in scripta ista commentantes disputare videas, quibus examinandis nunc insudare non licet.

(II.) Vid. *Lambecium* Comment. de libris *Ethicorum Nicomachiis* de Biblioth. Cæsarea. lib. VII. §. 59 p. 104. sublit. (a) ubi Aristoteli asserit eosdem cum eruditioribus plerisque.

(III.) Librum περὶ ἀτόμων γραμμῶν seu de *lineis insecabilibus* THEOPHRASTO apud Simplicium lib. 3. de Cœlo assignatum Georgio PACHIMERIO restituit interpres Julius *Martianus Rota*, notante *Frisio* in Bibliotheca Gesneriana p. 526. a. De Theophrasto vid. *Rav.* ad Gesn. Bibl. 806. idem ex Philopono in de ortu & interitu statuentem ut habent *Margivalia Normanniana* MSta.

(IV.) Libros *Rhetoricorum* per *Quintilianum* THEODECTO tributos deberi ANAXIMENI LAMPSACENO seniori sentit *Victorius* præf. in genuina Aristotelis, docente *Symbola Normanniana*, *qua & post Robertellium*, *Simlerum*, idem ait opinari *Nunnesius* notis in Phrynich p. 56. Multis hoc argumentis probat *Vossius* de Natur. & Const. Rhetor. c. IX. p. 63. Certe Aristotelem Auctorem eorum non esse, ex innumeris Contradictionibus patere; per HERMOGENIANUM etiam aut illo juniorem videri posse esse scriptos, affirmat. Vide notata ad eum, & Confusionem illi perpetuam. Fuit autem is Anaximenes cum Alexandro M. in bello; v. *Corradum* in Brut. Cicer. p. 84. Pro Anaximene Lampsaceno citant & *Frisii* Bibl. *Riccob.* Conf. Cic. 50. b. *Sigon.* ibid. 99. *Vos.* Rhet. Const. 63. & qui Coraci librum unum tribuat *Gesnerus* Pand. 51. *Margivalia Normanniana*. Et *Rhetorica* ad *Alexandrum Anaximeni* probabili conjectura tribui à *Victorio*, *Robertello*, *Nunnesio*, *Aldobrando* & *Vossio* scribit *Menage* Observat. ad Laërt. p. 710.

(V.) *Metallicon Aristotelis* aut THEOPHRASTI est, ut habet Pollux VII. XXIII. pag. 349. 17. sed idem p. 492. 21. soli Theophrasto adscribit: & sic *Hesychius* in μεταφανῆ, & ex eo

Symbola

Symbola Normanniana, unde proximè sequentia etiam aliquot damus opera Aristoteli abjudicata.

(VI.) *De Proprietatibus Elementorum* librum in quo de magnis agitur conjunctionibus, & de Secretis ad Alexandrum, Aristoteli nulla culpa boni Philosophi nullo demerito, tributum, ex genere fictorum & fabulosorum scriptorum, judicat Jo. Picus *Mirandula* lib. 1. adversus Astrologos.

(VII.) Libellus *de Spiritu*, Aristoteli falso adscriptus, eo solo, quod pulsuum nulla in eo fiat mentio, præter alia, genuinum non esse Aristotelis scriptum se proderet eruditis, ut credit Hier. *Mercurialis* lib. 2. Var Lect. c. 12.

(IIX.) Θαυμάσια ἀκούσματα *s. de Admirandis Auscultationibus* liber non est Aristotelis, ut ex citatione Plinii deprehendit J. *Camer.* ad Florum III. 66. JUNIORIS ARISTOTELIS credit esse *Vossius* de Historicis Græcis. 514. aut potius TROPHILI sunt, cujus nomine *Stobæus* sermone XCVIII. in MSS. locos quatuor citat iisdem verbis & ordine, quo heic (in Aristotele) leguntur. *Gesner.* Biblioth. pag. 86. in voc. Aristotel. & Trophil.

(IX.) *De Ingenuitate.* De hoc libro dubitat *Plutarchus* in vita Aristidis, si tamen, inquiens, inter Aristotelis genuinos libros haberi debet.

(X) *De Mundo* liber ad Alexandrum, Aristotelis quoque nomine venditatur, qui tamen creditur à multis esse PHILONIS JUDÆI, inter quos est Moyses *Amiraldus* de la Religion p. II. versionis Germanicæ Adriani Stegers C. IV. pag. 357. Esse forte NICOLAI DAMASCENI PERIPATETICI colligit ex *Danæi* Phys. Christ. part. II. præf. *Symbola Normanniana.* THEOPHRASTI vel certe Aristotelis non esse judicat Hieronym. *Magius* Variar. Lection. lib. I. Cap. IV. pag. 21. Aristoteli abjudicat etiam *Thomasius* in Exercitationibus ad Philosophiam Stoicam differt. XIV. num. 8vo & 150, 152. Contra *vindicant Aristoteli* librum hunc Petrus *Petit.* lib. II. Miscell Observ. CXIX. & *Scheurlinus* Biblioth. Moral. §. 53. & inprimis Bonavent. *Vulcanius* Epistola dedicatoria scholiis in eum librum præmissa, qui argumenta *Victorii*, Aristoteli librum hunc abjudicantis, ut plumbea rejicit. Ante istum jam Jo. Pico *Mirandulæ* lib. IV. adv. Astrolog. c. 3. Aristotelis sapientia dignus is liber visus est, ut notat Symbola *Rauschiana*, quæ & Cœl. *Rhodiginum* l. 8. Antiqv. lect. c. 16. & alibi sæpe ut lib. III. 10. XI. 17. XV. 20. XVIII. inter Aristotelem & THEOPHRASTUM nutare refert, à *Vossio* autem *Aristoteli abjudicatum* IV. de Vitiis lat Serm. cap. 1°. innuit. Ad NICOLAUM, quem DAMASCENUM appellat, inclinare videtur Auctor des *nouvelles de la Republique* des lettres du Septembr. 1684. p. 292. Addit hic *Margo Diecmanni:*

Liber de mundo *Aristoteli tributus, non est ejus. V. omnino* Naudæum de *fato & vita term. ap.* Beverovie Part 3. *Quæst. Epistol. a pag.* 25. *ad* 37. *&* Heinsium. *Dissert. annex. Orationibus pag.* 471. *ss. Cum Franc.* Patritio *tamen & Olao* Wormio *hunc librum Aristoteli vindicat Simon* Bormeisterus *de error. Histor. Gentil. in rebus Sacr. recensensis pag.* 6. *Adde* Fabri *Dec. Decad. num.* 58. Menage *ad Laert. pag.* 203. *qui pag.* 324. Posidonium *Stoicum pro auctore hujus libelli ab* Aldobrandino *haberi notat.*

(XI.) *De Plantis.* Falso hunc librum Aristoteli tribui, asserit *Scaliger* præfat. in eosdem libros, ut notat *Symbola Rauschiana*, cui adde Jo. *Blomii* de Baculo c. 2. qui MSStus autographus Auctoris apud me liber editioni aptus & paratus servatur.

XII. Aristotelis *de Interpretatione* liber, tantopere *Symplicio* laudatus, ut Aristotelem eum scribentem, non in atramentum sed mentem, calamum intrinxisse dicat, eo indignissimus judicatur à *Feld.* Mss. interpr. p. 1208. 1209. 1229. 1232. 1276. impressi vero p. 470. 471.

XIII. *Libri* SALOMONIS *ab Aristotele*, cum ab Alexandro thesauris ejus præfectus esset, suo nomine, sed & suis erroribus infecti traduntur editi judaica quidem atque ita fubilesta fide ap. Rabbi *Meir Aldabi* Emiena Sect. VIII. ut ex *Buxtorf.* Cosri p. 30. docet *Symbola Normanniana.*

Sed hactenus de quibusdam libris in specie egimus: restat ut ex Pico *Mirandula* & *Nizolio* plerosque Aristotelis libros, qui extant, dubios, incertosque asserentem repræsentemus *Naudæum*, Apologie pour tous les grans hommes, qui ont été accusez de Magie p. 74. & 75. sub lit. (b) cui opponemus *Leibnizium* in præfatione, quæ Nizolii Anti barbaro Philosophico Edit. Francof. 1674. præfixa est, p. 33. ubi ex Harmonia Operum, quæ extant Aristotelicorum, de eorum ingenuitate simul firmiter colligit vid. lit. (c) Adde *Moller.* Homonymoscopiæ p. 287. & de summulis Aristotelis locum ex *Antonio Senensi* Chronici Fratrum ordinis Prædicantium pag. 91. aliquando excerptum at nescio an deperditum, vel aliquo translocatum, qui nunc amplius liber non est ad manum, ab amico quondam commodatus.

(a) Lambecii Biblioth. Cæsar. pag. 104. L. VII.

Quodrestat, quamvis (1) Cicero *libro quinto de Finibus bonorum & malorum ad Brutum, cap. 5. pag. 70. editionis Gruteriana Hamburgensis in folio, certo videatur affirmare supra memoratos decem Libros Ethicorum non ab ipso Aristotele, sed ab ejus filio* Nicomacho *fuisse conscriptos; attamen non solum ipsa invention, methodus, tractatio, phrasis, ac probandi ratio, Aristotelicum ingenium & acumen repræsentant, verum etiam ipse Aristoteles illos libros pro suis haud obscure agnoscit: nam & in aliis suis scriptis etiam istorum Librorum facit mentionem, & in his ipsis Libris lectorem remittit ad posteriora Analytica; ac demum in fine hos Libros connectit cum Politicis; quos ab* Aristotele *conscriptos esse, extra controversiam est. Qua de re vide plura apud Theophilum* Golium *in Prolegomenis Epitomes Doctrinæ moralium ex decem libris* Ethicorum *Aristotelis ad Nicomachum collectæ, & per Quæstiones atque Responsiones dispositæ.*

(b) Naudé Apologie pour tous les Grands Hommes qui ont eſté accuſez de Magie, p. 74. & 75.

Francois Picus *qui ſuceeda tant à la doctrine qu' à la Principauté de ſon oncle ce grand Picus le Phœnix de ſon ſiecle, s'eſt efforcé de monſtrer par une longue ſuitte de raiſons, qu'il eſt du tout incertain ſi Ariſtote a compoſé aucun liure de tout ceux qui ſont aujourd' huy compris dans le Catalogue de ſes Oeuvres : ce qui a neantmoins eſté par apres confirmé par* Nizolius, *& ſellement examiné par* Patrice, *qu' apres avoir fait remarquer ſon admirable diligence à bien rechercher la verité de cette propoſition, il conclud en fin que de tout les liures de ce Demon de la Nature il n'y en a que 4. fort petits & quaſi de nulle conſequence au prix des autres qui ſoient parvenus iuſques à nous hors de doute & de controverſe, ſçauoir celuy des* Mechaniques, & trois autres *qu'il compoſa* contre Zenon, Gorgias & Xenophane : *où au contraire* Ammonius *teſmoigne en ſon commentaire ſur les Categories, que l'on trouva dans cette ſomptueuſe Bibliotheque de la ville d' Alexandrie quarante liures des Analytiques qui tous portoient le nom d' Ariſtote, combien qu'il n'en euſt compoſé que quatre, deſquels les deux premiers reſpondent aux ceux qui ſont citez par* Diogenes Laerte.

(c) Leibnizius in præfat. Nizolii Antibarbaro Philoſoph. *præfixa p. 33.*

Mihi genuinatem Operum Ariſtoteleorum, *quicquid dicant Job* Francilcus Picus *in Examine Vanitatis doctrinagentium, quicquid* Nizolius, *quicquid* Petrus Ramus, *quicquid* Patricius, *quicquid in Apologia magnorum Virorum Magiæ ſuſpectorum, ubi & hunc* Nizolius *librum citat,* Naudæus; *ſatis ſuperque perſuadet perfecta hypotheſium inter ſe Harmonia, & aequalis ubique methodus felicissima ſubtilitatis.*

(246.) ARISTOTELIS de Benedictis, qui *Nomina Sanctorum ex Martyrologio Romano collecta* edidit, eſt *Petrus Antonius* SPINELLUS, Jeſuita Neapoliranus, docente *Alegambe* p. 372.

Cui adde *Sotwel* ejus Continuatorem Bibliothecæ ſcriptorum Societatis Jeſu p. 659. b. & *Colomeſium* Melanges Hiſtoriques p. 51.

(247.) *Baptiſta* ARMATUS Vates *Thaloſus.* Ejus nomine prodiit Hamburgi anno 1642. in 8. Rettung der teutſchen Haupt-Sprach. Deſignant autem hæc nomina Perſonata tum ſignificatu vocum, tum Anagrammatismo, *Joannem* RISTIUM, Poëtam notiſſimum & Paſtorem olim Wedeliæ Holſatum, ut monet *Symbola Rauſchiana:* cui adde Habbichhorſt Bedencken von der Jeſiſchen Redens-Art p. 77.

(248.) *Jacobus* ARMINIUS. Verum huic Auctori nomen fuiſſe *Jacobo* HERMANNI, certum me reddidit *Olearius* peculari epiſtola ſub dato Halæ Sax. d. 26. Junii 1676.

(249.) *Hieronymus* DE ARMINIS, quod ſit paucis transpoſitis literis *Jerome* DE MARINIS Genuenſis, docet *Baillet* des Auteurs deguiſez p. 437. & in ſubnexo Catalogo p. 529. ſine dubio ex *Villani* Viſiera Alzata p. 46. num. LIX. Hecatoſtes cujus legas verba num 239. ſupra in *Anonymo* de Ariminis, facile cum Anonymo de ARIMINIS confundendo. Et ſane non Ariminis ſed ARMINIS in *Villani* lego.

(250.) *Antonius* ARNALDUS, Theologus Sorbonicus. Ejus nomine editæ ſunt epiſtolæ quædam *falſæ*, quibus diu Theologi Duacenſes decepti ſunt, ut conqueritur dictus Arnaldus epiſtola ad Dominum Epiſcopum Atrebatenſem, quam recenſent *Acta Eruditorum* Lipſ. p. 535. menſ. Novemb. 1691. ſub lit. (a) & l' *Hiſtoire des Ouvrages des ſçavans* du Juillet 1691. pag. 486. ſub lit. (b) Auctor detectus quidem quod ſciamus, nondum eſt; eſſe tamen non contemnendas de eo conjecturas, ex allegatis lit. (a) apparet. Ut adeo ſemidetectis, perque curioſos facile plenius detegendis, accenſeri hic mereatur.

(a) Acta Erudit. Menſis Novembris Ao. 1691. p. 534. 535.

Impoſtura, de qua queritur Autor, tam atrox eſt, ut propemodum, ob imitationis metum, periculoſum videri poſſit, eam liquide exponere. Quoniam tamen vulgata eſt, & cautelam aliquam notitia ejus afferre etiam prudentiſſimis poteſt, diſſimulandam omnino aut ſilentio prætereundam non putavimus. Tanto vero magis deteſtanda eſt fraus iſta, quod a viris literatis & ſacri ordinis commiſſa eſſe videatur. Anſam enim habuit ex diuturna illa & acri diſceptatione, qua Arnaldo & *ſociis eum ſectatoribus* Molinæ *intercedit. Qui illius fuerint architecti, Arnaldus affirmare non audet; ſuſpitiones tamen detegit, & inveſtigationem atque vindictam criminis ab Epiſcopo expectat. Antequam igitur innoteſcat, quid Epiſcopus præſtiterit, nemo præjudicio gravandus eſt. Summa querelæ, ut eam paucissimis proponamus, hæc eſt :* Cum in Academia Duacena, « ex profeſſoribus Philoſophiæ junior quidam, « *Lignius*, orationem & ſententiam Jeſuitæ cu- « jusdam in publica declamatione refutaſſet, & « famoſas illas quinque propoſitiones (quas *Jan-* « *ſenianas* vocant) defendiſſet, mirum in modum « adverſarios offendit. In hujus igitur perni- « ciem literæ confictæ ad illum aliosque Arnoldi « nomine miſſæ eſſe dicuntur, quæ illos in frau- « dem induxerunt, ut Arnoldo illi perſonato « reſpondentes, animi ſui ſenſa ſimpliciter & « aperte indicarent. Lignius ipſe & libros & ma- « nuſcripta quædam ſecretiora impoſtori miſit, « reculas ſuas vendidit & ſtatione ſua deſerta in « extremos Galliæ ſines Carcaſſonam usque, Gal- « liæ Narbonenſis urbem ducentis à patria millia- « ribus diſſitam, profectus eſt, mendacibus pro- « miſſis illectus, fore, ut a pio quodam Epiſcopo « ſuſciperetur & optime haberetur. Sed miſere « deluſum ſe eſſe cum damno & dedecore exper- « tus eſt. Alius Duacenſium Arnaldo fictitio, « quem pro patre ſpirituali elegerat, arcana con- « ſcientiæ ſuæ in literis relevavit. Ut vero literæ « hæ Duacenſium, in damnum eorum & ſine ſu « ſpicione ſtellionis, qui eas ab incautis elicue- « rat, publicari poſſent, alio figmento ſuppoſitæ « ſunt Arnaldi literæ, quibus vehementer la- « men-

mentatur, literas illas ab infido & profugo fa-" mulo, ægrotanti ſibi ſurreptas eſſe; quan-" quam ipſe in hac Querela ſua affirmet, ſe neque" ægrotaſſe, neque ac multis annis famulum ha-" buiſſe. Interim in fine libelli ad Epiſcopum" ſignificat, epiſtolas illas Duacenſium a Rectore" collegii Jeſuitarum illius loci aſſervari, & cu-" pientibus oſtendi. *Hac de ludo hoc minime liberali*" *& faceto ſufficiant, de quo fortaſſe tempus plura docebit, cum nec Arnaldus à profecutione cauſa ceſſaturus eſſe videatur, nec fortaſſis etiam Jeſuitis defuturæ ſint, quæ pro ſe allegent.*

(b) Hiſtoire des Ouvrages des Scavans *Jnillet. 1691. p. 486.*

Plainte de Mr. Arnauld *Docteur de Sorbonne à Mr. l'* Eveque d' Arras *contre des Impoſteurs qui écrivent ſous ſon nom. 1691. in 4to p 28.*

(251.) D. Johannes ARNDS. Notus in vulgus ejus liber eſt, cui titulus: wahres Chriſtenthum. Extant autem in libro hujus ſcripti tertio, à c. 34. duodecim alia capita, vom Gebeht quæ revera ſunt WEIGELII, ut docet Lucas *Oſiander* in ſeinem Theologiſchen Bidencken und Chriſtlichen treuhertzigen Erinnerung von Joh. Arnds wahrem Chriſtenthum Tübing. 1624. in 8. cap. 4. p. 118. hiſce verbis. Jm andern Buch im 7. Cap. des Büchleins Weigelii vom Gebeht/ welches Joh. Arnd, (als eines edlen finſtern Apoſtels Arbeit) gantz in ſein Chriſtenthumb eingeſtellet/ ſteht alſo &c. Adde *Vareni* Rettung der 4. Bücher Joh. Arnds part. 1. c. 1. p. 85, & ſeqq. ubi poſt adducta verba Arndtii ea de re, ex Repetit. Apologetica p. 77. 78. docet *Weigelii* ea quidem eſſe, ſed inſcium Arndtium ejus rei accepta ab amico, cum inedita eſſent ſub Weigelii nomine, probaſſe ut congrua fidei capita inſerta, XVto anno poſt Ao. 1612. nempe prodiiſſe demum ea ſub Weigelii nomine, ſed mutata varie. v. eund. ibid. pag. 90. & 91. ubi laudatur Hr. *Dilgeri* Repetitio und Verantwortung der Chriſtlichen Lehre in Johann Arnds Chriſtenthumb c. 5. p. 12. da er durch viel Blätter Arnds und Weigels ihrer Lehre Unterſcheid gründlich beweiſen. Adde part. 2. c. 1. pag. 78. de differentia Weigelii Beht-Büchleins / & horum 12. Capitum.

(252.) ARNOBII Afri nomen, quo pacto MINUTII FELICIS Cauſſidici *Octavius* diu geſſerit, & malè, vide apud *Franciſcum Balduinum* in Prolegomenis ad hunc auctorem, editioni *Elmenhorſtiana*, Hamb. 1610. in fol. publicatæ præfixis, nec non apud *Rivetum* Critici ſacri lib. 2. c. 17. pag. m. 240. *Poſſevin.* apparatus ſacri pag. 130. & alios ipſis citatos. *Geſner.* pag. 508. edit. Simleri &c.

Ex *Octavio* nempe, qui dialogi titulus fuit, factus eſt *Octavus liber Arnobii*, qui tamen *ſeptem* tantum compoſuit *adverſus Gentes* libros, teſte *Hieronymo* apud *Miræum* Biblioth. Eccleſiaſt. p. 19. (a) cui adde Nouvelles des lettres May 1685. pag. 309. Supponuntur præterea Arnobio Seniori Commentarii in Pſalmos, quos JUNIORIS ejusdam ARNOBII eſſe docet Joh. *Prideaux* Orat. IX. p. 84. §. IV. & *Scultetus* Medull. Theol. Patr. part. 1. Lib. IX. C. 1. p. 341. ſub lit. (b) ubi etiam memorantur *fragmenta notationum in Johannem & Lucam* Arnobio ſuppoſita. Addit *Mir.* lib. cit. p. 15. *Conſtitutum Arnobii & Seraphionis* cum operibus Irenæi demum 1596. à Feu-Ardentio editum: vid. *Qlear.* Abaci Patr. pag. 49. & Joh. *Deckherr.* de ſcriptis Adeſpotis p. 65. 66. Mehlführ. Cor. p. 92. &, qui unus omnium inſtar eſſe poteſt, *Cave* Hiſtor. lit. ſcriptor. Eccleſiaſt. pag 255. b. nobis ſub lit. (c) excerptus. Adde du *Pin* Bibliothec. Tom. I. p. 119.

(a) Miræus, Biblioth. Eccleſiaſt. pag. 19. Marci Minucii Felicis, *cauſſidici olim Romæ, teſte Lactantio*, Dialogus *eſt in omnium manibus, qui à principe perſona inducta* Octavius *inſcribitur; falſo hacteuus liber Octavus* Arnobii *habitus, qui teſte Hieronymo, ſeptem duntaxat libros adverſus gentes, plenos eruditionis reliquit.*

Et paulò antè:

Minucius Felix, *Romæ inſignis Cauſſidicus, ſcripſit* Dialogum Chriſtiani & Ethnici diſputantium, *qui* Octavius *inſcribitur. Sed & alius ſub nomine ejus fertur* de Fato, *vel contra Mathematicos: qui cum ſit & ipſe diſerti hominis, non mihi videtur cum ſuperioris libri ſtilo convenire.*

pag. 25: *Commentarii in Pſalmos à Trithemio & Eraſmo non rectè huic* Arnobio *attribuuntur; ſunt tamen alicujus* Arnobii junioris, *ſed Pelagianiſmum ſapientis: ut Bartholomæus* Petrus Lintrenſis, *Doct. Theol. Duacenſis, notavit.*

(b) Scultetus Medull. Theol. Patr. part. 1. Lib. IX. C. 1. p. 341.

Circumferuntur ejus nomine & Pſalmorum explicationes, quas adduci non poſſum, ut credam ab hoc Arnobio *noſtro* Lactantii præceptore *conſcriptas. Stylus enim toto genere diverſus eſt ab eo, qui in ſeptem libris adverſus gentes viget floretque; imo ſolœcos & barbariſmos ſæpenumero ſapiunt explicationes iſtæ: nec vero ſimile eſt, Arnobium, quod* Eraſmus *putavit, de induſtria barbare fuiſſe loquutum. Deinde nec tantos in Religione profectus habuit Arnobius, quantos interpres ille Pſalmorum. Nec dubito, ſi vidiſſet ſeptem libros adverſus gentes Eraſmus, quin pedibus in ſententiam hanc meam fuiſſet iturus.*

pag. 342. *Præterea exſtant inter Orthodoxographa & fragmenta quædam notationum in Johannem & Lucam, quæ & ipſa a ſuppoſititio quodam* Arnobio *fuiſſe compoſita exiſtimo.*

(c) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 255. b.

Arnobius, Junior *vulgo dictus, ut ab Arnobio* Afro *diſtinguatur; gente, ut videtur, Gallus claruit circa ao. 460. ut ex inſcriptione Commentarii in Pſalmos Leontio Arelatenſi & Ruſtico Narbonenſi Epiſcopis nuncupati colligitur: Leone certe aliquantulum poſterior, quem paſſim laudat. Extant ſub illius nomine*

Commentarius in Pſalmos Davidis CL. Arnobio Afro male aſcriptus.

Prodiit ſeorſim Baſil. 1522. deinde ab Eraſmo editus Colon. 1532. denique à Laurentio de la Barre emendatus Pariſ. 1639.

Extat

Extat & in Bibliothecâ Patr. Tom. VIII. pag 203.

Annotationes ad quædam loca Evangelistarum,

quæ habentur editæ Basil. 1543. & a Schotto recognitæ. Paris. 1639.

Altercatio seu conflictus cum Serapione Ægyptio de Deo trino & uno, de duabus in Christo substantiis & unicâ Personâ, & de gratiæ ac liberi arbitrii concordia, in duos libros divisa.

Opusculum istud nescio qua autoritate ductus inter Vigilii Taplensis Opera reponit Casimirus Oudin. Certè prater Codicum MSS. fidem illud sub Arnobii nomine ante annos octingentos citavit Alcuinus. Primus edidit Franciscus Ecuardentius ad calcem Irenæi Colon. 1596 Habetur in sequentibus omnibus Irenæi editionibus, & in Biblioth. Patr. Tom. VIII. p 236.

ARNOLDUS v. *Ernoldus.*

(253.) *ARNOLDUS (Simon Joannes) Interpres* creditus omnium Operum Franc. *Baconis* de Verulamio, quæ & ejus nomen præferunt in editione Lipsiensi. Ao. 1694. in fol: Quomodo tamen aliquot horum operum partes versæ sint, ex Anglico in Latinum sermonem, abs RAWLEY & GRUTERO, vide præfationes in Sylvam Sylvarum edit. Amstelod. 1648. & præcipue præfat. in lib. de dignitate & augmentis scientiarum, ubi libri hujus à multis insignioris *Eloquentiæ* viris elaboratam translationem & propria Auctoris recensione castigatam dicit Ravvley: edit. Lugduno Batavæ in 12. 1645.

(254.) ARRIANUS. Hujus nomen præfert liber de Venatione editus 1644. Græce & latine ex Typographia Cremoniana, qui tamen JUNIORIS XENOPHONTIS est, judicante *Colomesio*, dissert. de dubiis aliquot scriptoribus, num. XII.

(255.) ARSENIUS: *WALA*; ita *Bailletus* liste des Auteurs deguisez. p. 529.

(256.) *Fortunius* de ARTEAGA: *Fort.* GARZIA De ERZILLA. *Baillet.* loc. cit.

MESSIRE ARTELOCHE v. *Alagona.*

(257.) *Felix de* ARTIAGA: Hortense *Felix* PARAVICINO indicante *Baillero* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 530.

(258.) ARTEMIDORUS. Extat ejus de Somniorum Conjecturis liber, ut ex Angeli *Politiani* Opp. pag. 252. monet Symbola amica, additque, Auctorem dici malle DALDIANUM. *Bailletus* in tractatu des auteurs deguisez Part. III. c. XVII. p. 438. meminit Hispani, dicti: Andre REY DE ARTIEDA, qui librum ediderit sub nomine Artemidori, vero nomine suo sub imperfecto, ut ille loquitur, anagrammate occultato; ubi & p. 530. liste des Auteurs ita lego. ARTEMIDORUS ONEIROCRITICUS: *Libert.* FROMOND, douteux. Libri, qui hujus Artemidori nomine extat, sub titulo: *Oneirocritici*, meminerunt Thom. *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 45. b & *König.* Bibl. Vet. & Nov. p. 65. a. ubi ex *Vossio* hunc librum vanissimum dicit. Fictum tamen non indicant esse Artemidori vocabulum. *Antonii* Bibliotheca Hispanica plane de eo silet.

(259.) ARTICULUS ASMALCALDUS fictus ex Articulis Smalcaldicis & execratus auctor à Ludovico à *S. Carolo* in Bibliotheca Pontificia, toties risum & sannos excussit bene multis. Ego fragilitati humanæ hic etiam ignosco potius, condoleoque libens, quando mecum cogito, quam parum abfuerit quin culpa concipientis aliqua meorum anonymorum *Wirkeri Brunellus* à colore, sicuti mos est Germanis (mein Brünecke Schimmel Voß ꝛc.) dictus mulus, aut asinus, transmutatus pari metamorphosi in hominem, scriptoribus Pseudonymis hisce meis sese inferret, supra inter Anonymos Poëtas inserto scripto. Interim hæc sunt illius verba *Ludov. Jac.* a S. Carolo. *Bibliothecæ Pontificiæ lib. 2. in Catalogo hæreticorum, qui adversus Romanum Pontificem malo animo scripserunt, p. 455. & 456.*

Articulus Asmacaldus, Germanus Lutheranus, *edidit de* primatu & potestate Papæ *librum. Ridiculum hunc Pseudonymi scripti fabrum vel jocî causſa hic inferere non piguit, exagitatum merito plurimis. Inter quos mihi conspecti* --- --- --

(260.) *Johannes* ARTISIUS. Hunc esse *Johannem* DE MANIBUS testantur Thomas *Hyde* Catalog. Biblioth. Bodlejan. p. 36. a & 242 b sub lit. u. & *Lipenius* Biblioth. Jurid. p. 508. a. ubi utrumque scripti contra eum editi Argentorat. 1620. in 8vo mentio fit.

(261.) ASCANIUS PERSIUS. Personam hanc esse *Jacobi* ZABARELLÆ ex *Prodromo Apologiæ Fratrum Rosæ Crucis* per Irenecum Agnostum 1620. 8vo. C. b. b. indicat *Symbola* Junckeriana.

(262.) ASCANII Torri nomine *Benedictus* JUSTINIANUS, Jesuita Genuensis, scripsit *Apologiam pro libertate Ecclesiastica ad Gallo-Francos* Romæ 1607. in 4. editam, memorante *Alegambe* p. 59. & post eum *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 111. b. quos citat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXII. pag. 40. hisce verbis.

XXII. BENEDETTO GIUSTINIANI Gesuita di gran sapere, sotto altro nome communicò questi Libri.

Ascanij Torrij Theolog. Romani pro *libertate Ecclesiastica* ad Gallofrancum *Apologia*. Romæ app. Barthol. Zanettum M. DC. VII. 4.

Risposta di Giulio Rosso Theologo da Valditaro al parere di F. *Marc' Antonio Capello* Min. Conſopro le Controversie tra'l S. P. e la Rep. di Venetia. In Roma, apresso Guglielmo Facciotto M. DC. VII. 4.

Ducente, e piu Calonnie opposte da Gio: Marsilio all' Illustrissimo, e Reverendissimo Cardinale Bellarmino

mino confuſate dal Dottor Ottavio de Franceſci Theologo Meſſineſe. In Macerata apreſſo Sebaſtiano Martellini 4.

Veggaſi l' Alegambe pag. 59. e'l Sotuello pag. 110. della Bibl. degli Scrittori Gieſuiti; il Soprani pag. 58. e l' Abb. Giuſtiniani pag. 134.

(263.) ASCANIUS: JOSSE: *Badius* ASCENSIUS ita *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez p. 530.

ASCETA Carthuſienſis vid. *Humbertus.*

(264.) DOROTHEUS ASCIANUS. Ejus editus eſt Lipſiæ 1670. Tractatus *de nervis rerum gerendarum* Curiæ Romanæ, præfixus libro *de Montibus Pietatis*) qui debetur D. *Matthiæ* ZIMMERMANNO, Superintendenti Miſnienſi; ut ex utriuſque nominis στοιχείοις colligit *Symbola Diecmanniana*, & a fabrorum aſcia perſonatum Aſciani nomen a Zimmermanno aſſumtum ſcribit D. *Thürman.* m. Jun. 1693. v. Dorotheus.

(265) ASCELLINUS: ADALBERON: verba ſunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 530.

(266) ASCONIUS PEDIANUS *Patavinus.* Ejus nomine extant *Commentarii mutili in Orationes quasdam Ciceronis*, in lucem *protracti* primum a *Poggio*, emendati deinde a *Manutio*, *Hottomanno* & *Friſio*; accuratiſſime autem editi a *Gronovio.* Has illi tribuit *Scaliger* ad *Euſebium* p. 184. edit. priori. v. *Fabricii* Biblioth. latin. p. 61. Quanquam *duos Aſconios* faciat Scaliger, ut D. *Hieronymi* Chronologiam ſalvet: Invito Fabricio, loc. cit. ſub lit. (a) Admittit tamen duos Aſconios *Voſſius*, & *poſteriori*, qui Veſpaſiani tempore vixit, non Hiſtorias tantum cum *Scaligero*, ſed & *hos ipſos Commentarios* in Ciceronem aſſignat, de Hiſtor. Latin. lib. I c. XXVII. pag. 144. Qui & animadvertit, pro Aſconii hujus opere habitos fuiſſe (II.) *Elegantiarum libros*, qui tamen LAURENTII VALLENSIS ſint indubitato lit. (b) de quo & Anonymus *Baillet* Jugemens des Scavans part. 3. part. 76. (c)

(a) Fabricius Bibliothec. Latinæ pag. 61.

Aſconius Pedianus Patavinus, *cum Virgilio familiariter verſatus, ſi Servium & Philargyrium in Eclogam IV. audiamus, & tamen ab Hieronymo in Chron. dictus ad hæc ſub Veſpaſianie floruiſſe. Quamquam vero addit* Hieronymus, *eum anno ætatis 73. oculis captum ſuper vixiſſe 12. annos; majus tamen eſt intervallum temporis ad Virgilium usq;, quam ut de uno homine dici poſſit, eundem ſeptimo Domitiani anno obiiſſe. Itaq; duos Aſconios commentus eſt* Scaliger *ad Euſebium pag. 184. prioris edit. cum longè rectius Hieronymum metachroniſmi arguiſſet, quod etiam fecit nuper Joh.* Harduinus *ad Plinium, & pridem Scaliger ipſe in ſecunda Euſebii editione pag. 200.*

Extant Aſconii Commentarii *mutili in Orationes quasdam Ciceronis ſupra p. 11. ſqq. a nobis recenſiti. Videntur autem ſcripti ſub Claudio Imp. uti* Lipſius *in Satyra Menippea & poſt eum alii colligunt ex eo loco commentarii in Orationem pro M. Scaurio, ubi meminit Lugi Cæcinæ, qui cum Claudio Coſ. fuit. Hujus longinomen à Voſſio fruſtra ſollicitatum Claudio adjungitur faſtu conſularibus optimis ante paucos annos editis ab Henrico* Noriſio *poſt commentarium inſignem de Epochis Syro Macedonum*

Aſconii *Commentarii* Poggio *lucem debent, emendati poſtea a Paulo* Manutio, *Francisco* Hottomanno & Tito Popma *Friſio.*

Aliis editionibus in quibus ſeorſim iſti vulgati ſunt præferenda Gronoviana, *in qua Ciceronis verbis ſubjecti utilius jucundiusq; leguntur, uti in Cicerone ſupra diximus.*

(b) Voſſius de Hiſtor. Latin. Lib. I. c. XXVII. p. 544.

Itaq; cum extet controverſiam ſit, Livium *eſſe Patavinum, & vel ex iſtis Sillii verſibus*, Patavinum *etiam* Pedianum *eſſe, videamus: ne illud quidem dubium erit, quin cum Aſconius dicit;* Livius noſter, *communem, ut ajebam patriam reſpexerit. Quare nunc ſic ſtatuere malo*, duos *quidem fuiſſe* Aſconios Pedianos, *ut bene obſervat Scaliger: unum, qui Virgilii ætate vixerit: alterum qui ſub Nerone, & Veſpaſiano claruerit: at poſteriorem hunc, contra quam Scaliger opinabatur, non tantum hiſtorias condidiſſe: ſed & commentariorum in Ciceronis orationes eſſe auctorem. Admodum autem perfricte frontis fuiſſe neceſſe eſt, qui cum* Laurentii Vallenſis *Elegantiarum libros in honore eſſe dolerent, in vulgus ſparſere, quos jam olim in Germania fuiſſe repertos, quodque ſcripti eſſent literis fugientibus ac fatiſcentibus, vix certis cognitum indiciis tandem fuiſſe*, Aſconii Pediani *eſſe opus: cujus calumniæ meminit* Mariangelus Accurſius *in diatribarum ſuarum defenſione, cui* teſtudo *nomen fecit.*

(c) Jugemens des Scavans Tom. 3. pag. 76.

Laur. Valla mort en 1457.

Il a fait un petit ouvrage des élegances Latines. Alexandre ab Alexandro (1) *dit que c'eſt le fruit d' un bardi Grammarien, mais habile d' ailleurs, & qui a recueilli ce qu'ily avoit de meilleur dans les Auteurs, ajoûtant que l' employ qu'il en a fait, eſt ſouvent aſſez exquis & agreablement tourné.*

Voſſius *rapporte* de Mariange Accurſius, *que cet ouvrage fit tant de bruit, que quelques-uns de ſes envieux ne pouvant rien diminuer de l' opinion avantageuſe qu'on en avoit, s' aviſerent de publier qu'il n' en etoit pas le veritable Auteur. Pour colorer cette impertinent accuſation, ils firent courir le bruit qu'on en avoit trouvé dans l' Allemagne un exemplaire ſur un parchemin tout rongé de vieilleſſe; & que bien que les lettres fuſſent effacées en pluſieurs endroits, on n' avoit pas laiſſé de reconnoître que l' ouvrage étoit d'* Aſconius Pedianus.

(1) Alex ab Alex. *Genial. dier. l. 6. cap 9.*

(2) Mar. Accurſ. *in Diatribar. Suar. defenſione, cui nomen* Teſtudo.

(3) Voſſ. de hiſt. Lat. *Lib. 1. cap. 27. p. 144.*

(267) C. *Sempronius* ASELLIO. Ejusdem nomen præ ſe fert *Chorographicus de Italia libellus*, quem primus in lucem protulit, & commentario explicuit Joannes ANNIUS Viterbienſis. Prodiit ita Ron[illegible]498. f. & Pariſ. 1515. f. Witteb. 1512. in 8. & inter antiquæ Hiſtoriæ Auctores, poſt alias editiones, etiam in editione Dionyſii *Gothofredi* Lugduni 1621. 16. ut notat Martinus *Hanckius*, de Romanarum rerum Scriptoribus Par. I c. 3. art. 11. p. 30. 31. Sed hunc fœtum eſſe ipſius Annii, poſt *Poſſevinum* & alios ab Hanckio citatos, diſerte affirmat *Voſſius* de Hiſtoricis Latinis Lib. I. c. VIII. p. 33. ubi de Aſellionis libris idem cenſendum docet, quod de Beroſo, Catone, atque aliis Annii figmentis; de quibus ſupra in *Archilocho*, & infra iterum ſuis ubique locis dicendum.

ASMALCALDUS v. *Articulus.*

(268) ASPASIUS *Groſippus.* Ejus prodiit anno 1612. in 4to Friburgi Brisgoviæ apud Joannem Straſſerum, *Padagogus Padagogorum*, ſive *Paranesis ad aſſiduam veram ac fructuoſam S.S. Bibliorum Lectionem.* Hic tractatus inter Scripta Pſeudonyma *Caſparis* SCIOPPII recenſetur in la Viſiera Alzata Hecatoſtes num. XLVII. p. 57. v. infra *Paſcaſius Groſippus.*

ASPASIO v. *Antivigilmi.*

(269) Jo. Franciſci ASPASTIS Salaſii U. D. M. *in virulentam planeq; ſophiſticam Andreæ Pouchenii criminationem, quam adverſus Joannis Palmerii juſtas & neceſſarias proteſtationes conſcripſit, pro eodem Palmerio vera atq; modeſta Defenſio* Genevæ 1580. in 8. prodiit. Eam *Fr.* HOTOMANNO tribuit *Conradus Schlüſſelburgius*, in Theologia Calviniſtica lib. 1. fol. 61. b. cum *Huttero* Concordiæ concordis cap. 32. olim 2461. b. ubi commendat librum *Andreæ Pouchenii*, Superintendentis Lubecenſis, cui titulus eſt: *Reſponſio ad Jo. Palmerii, Satramentarii, proteſtationes*, oppoſitas formulæ Concordiæ, Lubecæ 1579. in 4to. vide infra *Palmerius.*

Franciſco *Hottomanno*, tractatum Aſpaſtis Pſeudonymum etiam tribuunt *Draudius* Biblioth. Claſſic. p. 117. & *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 530. vid. etiam *Teiſſier* Eloges des hommes ſçavans Tom. II. p. 146.

(270) ASSAPH adſcriptos *Pſalmos* DAVIDIS eſſe, vide apud *Sixtum Seneuſem* lib. 1. pag. 12. *Bellarm.* ad A. M. 2919. *Poſſevin.* appar. ſacr. & alios notatos in *Anonym.* c. 1. n. 6.

Sixti Seneuſis verba ſub lit. (a) excerpſimus. At Contra *Hottingerus* tutius exiſtimat Pſalmos adſcribi poſſe iis, quorum nomina præferunt, Theſ. Philolog. 496. allegante eas *Symbola Normanniana.* Quibus addit nota *Diecmanniana* quæ ſequuntur:

Imo revera Aſſaphi *ſunt iſti Pſalmi, qui ejus nomen præferunt, quod inter alia ex II. Paral. XXIX. p. 12. v. 30. oſtendi poteſt. V. quæ hanc in rem dixi in Notis Concioni funebri in B. Cancellar. ab* Ehrenburg *habitæ, & Ao. 1695. fol. excuſæ adjectis pag. 54. & quæ noviſſime dixit Joh.* Marckius, *Exeget. Exerc. 17. p. 263. 264. Adde* Witſium *Miſcell. ſacr. l. 1. c. 18. p. 212. 213.*

(a) Sixti Seneſis Bibliothecæ ſanctæ Lib. I. p. 12.

De autore voluminis Pſalmorum (*quod Hebraice* ספר תהלים Sepher thehillim. *Lib. Hymnorum; Græce vero* Ψαλτήριον *dicitur*) duplex eſt opinio. *Chryſ. & Auguſt. eenſent, Davidem Regem ac Prophetam auctorem ſuiſſe omnium Pſalmorum, ex quibus ipſe quosdam ore proprio cecinit, cæterorum vero Pſalmorum ſola argumenta edidit: eaq; tradidit cantoribus, in templo Dei ab ipſo ordinatis: qui accepta argumenta carminibus deſcripſerunt, & adveriot cantui & organa muſica accommodarunt, eaq; propriis nominibus inſcripſerunt. Deducta videtur hæc ſententia ex libris Regum, & Paralipomenon; in quibus legitur Davidem fuiſſe egregium pſaltem Iſrael, qui ore proprio cecinit Domino Pſalmos aliquot veluti Pſal. 17. cum liberaſſet eum Dominus de manu Saul, & omnium inimicorum ſuorum; & Pſalm. 104. cum reduceretur Arca Domini. Idemque conſtituit in templo quatuor mille pſaltes, canentes Domino in organis; inter quos præcipui erant tres, qui juxta eum in templo canerent cantica in citharis, Pſalteriis, & Cymbalis, videlicet* Eman, Idithum, & Aſaph; *quem Eſdras teſtatur laudaſſe Deum per manus Davidis Regis, hoc eſt, Pſalmis mann David Regis conſcriptis. At Hieronymus in epiſtolis ad Sophronium & Cyprianum, ſequens Athanaſii ſententiam, decernit errare eos, qui omnes Pſalmos Davidis eſſe arbitrantur, & non eorum, quorum nominibus inſcripti ſunt, ſcilicet* Aſaph, Idithum, filiorum Cohre, Eman Ezraithæ, Moſis, & Salomonis & *reliquorum, quos Eſdras primo voluminis Paralipomenon comprehendit. Erunt itaq; juxta hanc ſententiam decem hujus voluminis autores: quorum nomina in titulis Pſalmorum ponuntur, videlicet* David, Salomon, Moyſes, Aſaph, Ethan Ezrachi, Eman Ezraita, Idithum, & tres filii Cohre, —

(271) Juſti ASTERII JCti nomine prodiere Tractatus duo, quorum primus *Deploratio Pacis Germanicæ*, ſive *Diſſertatio de Pace Pragenſi, tam infanſtè, quam injuſtè inita, Pragæ Bohemorum* 20. Martii 1637. Paris 1639. quam Succarum eſſe partium liquido conſtat, inquit ex vero *Geuder.* dec. 5. n. 2. Idem ſcriptum Germanice ſed mutilatum 1669. in 8. recuſum docens. Ei opponitur der Schwediſche Stöhrenfriede/ oder gewiſſer Grund und Beweiß/ daß die Schwediſche Waffen nach geſchloſſenen Pragiſchen Frieden in Teutſchland unrecht/ &c. Durch Innocentium Ehrenfrid vom Creutzlag/ 1637. in 4. cui addet. Vindicias Pacificationis Pragenſis Germanicas, aufgeſetzt durch einen getreuen Chur-Sächſiſchen Patriotem 1635. 4. Item, Gegründete Ablehnung etlicher wider den Pragiſchen Friedens-Schluß movirten dubiorum, von einem Liebhaber des Friedens 1636. 4. aliaque hinc inde vulgata ſcripta plura. Secundus, *Examen Comitiorum Ratisbonenſium*, ſive *Diquiſitio Politica, de nupera Electione noviſſimi Regis Romanorum: in qua perſpicue oſtenditur, neq; Conventum Electoralem Ratisbonæ rite inſtitutum, neq; Deſignationem*

nem Regis Romanorum legitime celebratam esse. Juxta Exemplar Hanoviæ 1637. cum Privilegio Veritatis. in 4. Horum duorum scriptorum prius HUGONI GROTIO adscribitur a *Georgio Hornio*, in orbe Politico part. 2. pag. m 38. An etiam posterius eidem adscribi debeat, Lector videbit. Ego vix ea de re dubitaverim.

Sed nunc ab *Hornio* discedere me jubent & *Grotius* ipse in epistolis, & *Pufendorffius* in Commentariis rerum Suecicarum, qui Auctorem Scriptorum horum faciunt quendam *Johannem* STELLAM Bipontinum, Gallorum stipendiis illigatum. Quod me monuit ex Dn. *Franckensteinii* MSto *Stampelius* Auditor olim meus nunc Lipsiæ agens J. U. C. doctissimus in litteris 1696. scriptis & Jo. *Deckherrus* non in epistola tantum peculiari de 4. dec. 1676. sed & de Scriptis Adespotis p. 140. seqq. Quibus adde *Boeclerum* in notis ad Ottonis Jus publicum p. 59. De Posteriori Asterii scripto *Pufendorf.* lib. IX. p. 302. b. judicasse indicat cordatos, id genus libris hostem irritari, vires ejus non minui; quare & Stellam admonitum, ne operi suum nomen aut aliquam Galliæ urbem adscriberet. Addit hic *margo Diecmannianus* ex Vitriario:

„ Idem argumentum tractavit nuper *Justus* „ASTERIUS, vel ut verius loquar, *Johannes* „STELLA, Residens Christianissimi Galliarum „Regis Argentinæ: tempore Ferdinandi III. in „Regem Roman. eligendi, quum ad electionem „Electoris Trevirensis non vocabatur, in cujus fa„vorem edidit Examen Comitiorum Ratisbo„nensium, quo ostendere conatus est, electio„nem illam esse irritam, quia non convocatis „omnibus Electoribus, adeoque contra A.B fa„cta; Huic se opponebat Joh. *Osterman*, Electori „Colon. a Consiliis, docendo electionem rite „factam esse. Hæc *Vitriarius illustratus* ed. Friburg. 1691. 8. p. 220.

(272) TURCIUS RUFIUS ASTERIUS. Sub Hujus nomine extat Collatio V. & N. Testamenti, quæ tamen ab aliis MAMERTO CLAUDIANO, ab aliis SEDULIO Poetæ adscribitur, ut observat *Moræus* Bibl. Ecclesiast. p. 191. adde pag. 82. itemque Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 48. col. b. cui tamen TURCIUS *Rufius Asterius* nuncupatur. Ad *Sedulium* potius referenda videtur *Bailleto* in indiculo des Auteurs deguisez p. 530.

(273) ASTERIUS URBANUS. Scripsit *adversus Cataphrygas* libros tres; docente Guil. *Cave* (a) ex *Eusebio*: quos alii APOLLINARI, alii RHODONI tribuunt, de quorum posteriori immediate post illum Asterium ibidem agit *Cave*, l. c. & fusius Histor. liter. Script. Eccles. pag. 32. 35.

(a) Cave Cartophyl. Eccl. pag. 14. Asterius Urbanus *Episcopus an Presbyter, incertum. Claruit circa ann. 188. Scripsit ad Abricium Marcellum (an idem sit cum Abercio Hierapolitano, de quo supra, viderint eruditi) adv.* Cataphrygas libros III. *Hos Rufinus & ex eo alii* Apollinari Hierapolitano, *Hieronymus* Rhodoni, *aliquando etiam* Apollonio *tribuunt, cum ex Eusebii nota constat Asterium quendam* Urbanum *autorem esse.*

(274) ASTORO *Grifagni.* Personatum nomen est, sub quo extat in *Bibliotheca Aprosiana* tractatus Italicus MStus: *difesa della Salmace del Preti* di Astoro Grifani in 4to. Auctor est *Guid. Ubaldo* BENAMATI, Gentilhuomo di Gubbio, ut docet la *Visiera Alzata Hecatost.* num. LXV. p. 69. sub lit. (a) exscripta.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. LXV. p. 69.

LXV. GUID. UBALDO BENAMATI, Gentilhuomo di Gubbio hauenda letto nelle Considerationi di Messer Pagiano *pag. 725. e segu. una fiera censura alla Salmace famosissimo Idillio di* Girolamo Preti *Soauissimo Cigno del picciol Reno; per non lassar l' Amico indifeso scrisse non però si stampò.*

Difesa della Salmace del Preti *di Astoro Grifagni 4.*

Si conserva il M. S. Originale dell' Autore nella Biblioteca Aprosiana.

(274) D. *Bernardi* de ATAYDE, illustrissimi Episcopi sui nomine & jussu, utpote cui zgrotanti apud Metinam Campi diu astitit, edidit *Gabriel de* HENAO Hispanus, Vallisoletanus, S. J. Epistolam Pastoralem ad Clerum suæ diœcesis, impressam Matriti, typis Didaci diaz à Camera. 1655. vide *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu p. 271. a. Scripti hujus inter reliqua Gabrielis de Henao Opera, p. 387. recensita non meminit Nicolaus *Antonius.*

ATEGA v. *Onantio.*

(275) ATHANASIUS Episcopus Alexandrinus quænam scripserit, vide apud *Hieronym.* & *Sophronium* pag. m. 137. *Sixtum Senensem* l. 4. p. m. 250. *Bellarm.* ad A. C. 340. *Possevinum* T. I. pag. 125. & seqq. *Gerhardum, Gesnerum* aliosque. Suspecta & supposititia illius præter horum aliquos, & editores varios operum ejus, recensent *Bellarminus, Cocus, Rivetus,* & vel maxime du *Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. 2. pag. 40. seqq. cujus excerpta habes sub lit. (a) quibus adde alia Tom. IV. p. 55. ubi VIGILIUM TAPSENSEM XII. *libros de Trinitate* ejus nomine scripsisse refert: aliaque certis auctoribus vindicantur.

I. Commentarius in Epistolas omnes Paulinas, THEOPHYLACTI *Bulgariæ Episcopi postea deprehensus, docente* Possevino, & Riveto *Crit. sacr. lib. 3. cap. 6. in fol. pag. m.* 227.

Adde *Cave* Hist. lit. Script. Ecclesiast pag. 105. a. qui itidem Theophylacto tribuit.

II. De Vera & pura Ecclesia, *quem contra visibilem Ecclesiam ab* Henrico BULLINGERO *conscriptum, & sub hujusce Patris nomine aivulgatum asserunt Pontificii.* Th Raynaud, *de mal. & bon. lib. pag. m. 163.* Possevinus *in*

præfat. apparatus sacri. Quo jure hæc dicantur, & quomodo probari possint ejusmodi traditiones, ipsi viderint. Vide quæ supra ad Alcuinum *diximus.*

Constare dicit inter Bullingeri & Athanasii Opera de tali libro & titulo ait *Prideaux* Orat. IX. p. 85. Adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 530.

III. Epistolas ad Constantinum Imperatorem *ab Arrianis scriptas prætereo, quia non extant amplius.*

IV. De Incarnatione, Cumulus opusculorum, *quem MAXIMI cujusdam multo recentioris esse vult* Schultetus *in Analysi patrum part. 2. c. 42. cui adde* Bezam *apud* Maresium *in disp. de vocab. Trinitatis: thes.* 43. *THEODORETI esse* Raynaud. *de mal. & bon. lib. p.* 127. *ex* Photio *probat*, & Dalæus *de Demonstrat. fidei ex scriptis PP. part. 1. c. 8. p. 40. & seqq.*

Theodoreto adscribi confirmat *Cave* l. c. qui tamen contra D. Alixium, scriptum hoc *Athanasii Genuinum* esse videtur probare velle. At Athanasii non esse contendit *du Pin* Nouvelle Bibliotheque. Quod & ex ea observat *Journal des Scavans* du 4. fevr. 1692.

V. Disputatio Laodiceæ habita contra Arrium, VIGILII Tapsensis *ex propriæ illius confessione probatur.* Bellarm. *p. m. 78. Rivet. l. 3. c. 6. p. 275.* Raynaud. *pag.* 117. 118. *& 235.*

Confirmat *Cave* l. c. qui hoc omnibus notum esse, adeoque extra omne dubium ponit. *Raynaudi* Censur. Apocryphor. l. 11. *Tenzel.* de Symb. p. 253.

VI. Quæstiones ad Antiochum ex V. & N. Testamento, *communiter* Athanasio *nostro abjudicantur. Collectanea cujusdam Studiosi ex Patribus variis putat* Sixtus, *alterius vero cujusdam* ATHANASII *quod sint, docere conatur* Raynaud. *l. c. p.* 127.

Consentit *Cave* l. c. qui rationem assensus exprimit, eo quod Occidentales omnes Francorum nomine insigniantur. ATHANASIO MINORI tribuit *Lambec.* Biblioth. Cæsar. lib. V. pag. 98. sub lit. (a) vid. & lib. III. p. 97. & lib. I. p. 125. seqq. Accedunt his olim mihi adhuc intacti libri Pseudo-Athanasiani sequentes.

VII. *Vita St. Antonii* falso Athanasio adscribitur, ut ex Basnagio notant *Acta Eruditor. Lipsi.* An. 1687. pag. 567. & *Deckherr.* de Script. Adesp. p. 77. & *Cave* l. c. quibus adde M. *Goezium*, de dubiis Athanasii scriptis Lipsi. 1689. §. XII.

VIII. *Historia Miraculi* Athanasio tributa, quod ATHANASII quoque cujusdam JUNIORIS sit, evincitur à *Lambecio* Biblioth. Cæsar. lib. 8. p. 325. sub lit. (b) Adde eund. lib. I. pag. 125. seqq.

IX. *De Deipara Virgine*, qui extat Tomo II. inter Basilicæ a Frobenio edita opera Athanasii liber, ut docet *Simler.* Biblioth. Gesneri p. 72. b. non est Athanasii; sed scriptus post exortum Hæreseos Monotheliticæ, judicante *Cave* l. c. tributus Athanasio ab Ecstaticis, ad conciliandam Ecstasibus suis fidem, ut vult Oudin, citantibus *Actis Erudit. Lipsi.* 1686. p. 397. (c) CYRILLO tamen ALEXANDRINO assignatur a *Baronio*, *Bellarmino*, ut habet *Lambecius* diar. Sacri Itin. cellens. p. 116. sub lit. (d)

X. *Syntagmata Doctrinæ ad Clericos & Laicos* ex Cl. Isa. *Vossii* Bibliotheca primum edita. Paris. 1685. Gr. & Lat. ATHANASII JUNIORIS est judicio *Vossii*, monente *Cave* l. c. Ubi simul de syntagmatis hujus Auctore disceptantes indicat Cl. *Arnoldum* & Theologum quendam Rothomagensem, de quibus plura monent *Acta Erud. Lipsi.* an. 1687. p. 564. & an. 1685. pag. 510. sqq. ex iis, quæ hac de re notant *Nouvell. de la Republique des Lettres* Guil. 1685. p. 744. lit. (e) vid. etiam *Goez* §. XIV. de dubiis Athanasii scriptis: & quæ asserunt *Nouvelles de la Rep. de lett.* an. 1687. pag. 271.

XI. *De Virginitate* seu de *Meditatione* liber qui extat Athanasii nomine, non est Athanasii, ut docet ex *Sculteto & Rivetо* contra *Natalem Alexandrum Gorzius* disp supra cit. §. VII. Scriptum esse tamen ab Athanasio Ejusdem argumenti librum observat *Cave* Histor. Liter. Script. Eccles. p. 103. b.

XII. *Dialogi septem Contra Arrianos, Apollinaristas & Macedonianos*; in editione Heidelbergensi bifariam dividuntur. V. priores *de Trinitate*, reliqui II. *inter Orthodoxum & Macedonianum.* Hi ab aliis MAXIMO MONACHO, ab aliis ETHERIO THYANENSI adscribuntur: revera tamen sunt THEODORITI SYRI, Antiocheni, ut evincit *Garnerius*, testante *Cave* loc. cit. pag. 104. b. Adde *Morhof.* Polyhist. lib. I. c. XXIV. p. 291. *Maximo* attribuit *Hoeschel.* Polyhist. Augusst. XX. p. 18. Phot. 968. indicante *Symbola Normanniana*, quæ ex *Beza* citat Sequentia sub lit. (f) adjecta. Vide Theodoritus.

XIII. *Orationes in Assumtionem Domini.* Quatuor illarum citat *Cave*, quarum *prima* manifeste non sit Athanasii, utpote Nestorianam & Eutychianam hæresin respiciens; *Posteriores* autem *duas* videri esse BASILII SELEUCENSIS, NESTORIO tamen à *Garnerio* tribui.

XIV. *S. Synclet. Vita*, quæ inter opera quoque Athanasii extat in MS. nonnullis POLYCARPO Monacho cuidam adscribitur, ut notat *Cave* loc. cit. At *Miræus* & hanc & Antonii Vitam pro genuinis Athanasii Scriptis agnoscit, non itidem Theclæ, ut observare licet de Scriptoribus Ecclesiast. p. 17. & 184.

XV. Nec *Liberii* nomine quæ extat ad Athanasium, *epistola*, Liberii est, nec quod Athanasii

nasii nomine circumfertur *ad Liberium responsum* Athanasii esse potest, ut indubiis rationibus ostendit *Goezius* dissert. supp. memor. §. V. & VI.

XVI. *Sermones XX. contra diversas Hæreses*, quæ Athanasio vulgo adscribuntur, vindicantur cum dialogis V. de Trinitate, MAXIMO MONACHO CONSTANTINOPOLITANO, qui obiit 637. per Abrah. *Sculteturn* p.483. & *Rivetum* Crit. Sac. 276 277. notante *Symbola Normannians:* adde *Dekkher.* de scriptis adesp. p.76. vide Theoditus infra.

XVII. *Symbolum Athanasii*, Hujus Autoris non esse, facile inde apparere colligit *Cave* l. c. quod demum ao. 1233. à Gregorii IX legatis in disputatione Constantinopoli habita testimonii loco citatum fuerit. VIGILIO TAPSENSI adscribi debere autumat. Quem eundem Auctorem constituit cum *Quesnellio, du Pin*, ut & ex eo observant, *Acta Erud. Lipsi.* ao. 1693. pag. 419. Sed multis contra Vigilium argumentis militat Jos. *Antelmius* disquisitione de Symbolo Athanasii, quam recenset *Journal des Savans* du 2 fevr. 1693. pag. 71. seqq. randemque VINCENTIUM LERINENSEM, pro Auctore hujus Symboli venditat, p. 74. Quod iterum repetunt Acta Eruditorum ao. 1695. p. 412. seqq. At denique Vigilio Tapsensi vindicat *Tenzelius* in Judiciis de hoc Symbolo, p. 242. seqq. cui adde *Journal des Savans* 1681. pag. 282. & *Biblioth. Universf.* 1689. Tom. 15. pag. 314. lit. (g Quæ Anglici quidam Theologi in hoc Symbolo deliderent vide *Barrocco* citata, in Biblioth. Universel. del'année 1688. p. 39. seqq. Tom. X. Ut autem eo melius distinguantur Athanasii vera scripta à fictitiis, observandum est (1.) à Vigilio Tapsensi multa ejus nomine edita esse, quæ ipsius non sunt. (2) duos fuisse Athanasios in Ecclesia Orientali celebres, quos male confundi observat *Lambecius* lib. III. Biblioth. Cæsar. p. 97. & lib. I. 124. seqq. & lib. V. p. 98. & 229. (3) omnes ferme Papicolas pro genuino Athanasii opere agnoscere Symbolum ejus nomine venditatum, ut notat *Rudrauffius* disput. Giessæ 1686. habita, de libris Symbolicis Cap II. §. 10. Cujus modestum de hoc argumento judicium sub lit. (h) repræsentamus. Ceterum quam multi pro Auctoribus Symboli Athanasiani habiti sint, quamque varie hoc argumentum ab eruditis disputatum sit vid. apud *Tenzelium* lib. supra memorato de Judiciis &c. quem breviter excerpserunt *Acta Erud. Lipsi.* 1687. p. 543. sub lit. (l.) quæ & 1685. p. 509. & seqq. jam in eo fuerant. v. infra *Clencherum* Pseudonymum.

XVIII. *βίος καὶ πολιτεία τῆ ὁσίας (ἐγκρατικῆς)* exstat *Græce & Latinè* apud *Cotelerium* T. I. Monum. Eccl. Græcæ p. 201. ad 277. qui in notis p. 745. in suis codicibus *ἀδιόρθωτος* ferri, in aliis ATHANASIO, aut POLYCARPO Ascetæ tribui observat. Ipse in *Athanasium* prior videtur, adducta & *Nicephori* auctoritate ex Hist Eccl. VIII. XL. Eadem, ut arbitror, eidem *Athanasio* tribuitur à *Barvoetio* ap. *Labbeum Biblioth.* MSS pag. 153. *Symbola* est *Normanniana.* Adde *Diecmanniana Marginalia* sequentia.

Auctor opusculorum quorundam adversus Eutychianos & Apollinaristas, qui inter Athanasii *opera leguntur*, Theodoreti *esse videntur, ut alibi dixi, ait* Petavius *Tom. IV. Theol. Dogm. P. I. l. 3. C. 1. §. 2. pag. 205.* Athanasio *attributi sermones in varias hæreses, sunt* Etherii *hominis Nestoriani, ut ex Marii Mercatoris operibus nuper editis discimus. V. Journal des Sçavans An. 1674. pag. 151.* Athanasii sermonem de Deipara, *quem ejus non esse variis indiciis constat, sunt qui* Cyrillo Alex. *tribuant, teste* Labbeo. *Tom. I. de scr. Eccl, p. 115.*

Et ad num. (III.) *Idem quod hic* Rayn. *&* Possevinus *agunt* Gretser. *l. 2. de jur. & mor. probib. libr. mal. C. 5. pag. 280. 281.* Claud. Clemens *Musei l. 2. sect. 3. C. 3. p. 399.*

Ad num. (IV.) *Qui operum* Athanasii *Tomo II. extant* Dialogi, *non illius sunt, sed* Maximi. *V. Petavium Tom. I. Dogm. Theol. l. 2. C. 3. num. 2. pag. 117. 118. Adde 226. & Tom. 2. pag. 316. 369.*

Ad num. (XVII.) Athanasii *nomine celebre* Symbolum, *quod ejus esse, idoneis satis argumentis, fatentur ex nostris inter alios* Carpzovio *Isagog. in libr. Symbol. p. 72. 73. adstruunt quidem; imo non levibus rationibus impugnari potest. Alibi* Eusebio Vercellensi, *alii cuidam* Anastasio, Sandius Athanasio Episcopo Nemetum *qui seculo septimo vixit*, Quesnellius Vigilio Tapsensi *tribuunt. Quod argumentum late & erudite prosequitur Wilb. Ern.* Tentzelius *in Judiciis de Symb. Athanas. studiose collectis & inter se collatis ed. Gothæ 1687. 12. Post quem librum editum & Nova de Symb. Athanas. Disquisitione, Paris. 1693. 8. emissa nova de ejus auctore Josephi* Antelmii *sententia accessit, qui* Vincentium Lirinensem, *facit. V. l.* Acta Erud. Lipsi. *Ao. 1695. pag. 412. ff. Tandem videatur & Homonymoscopia* Molleri *p. 419.*

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques *Tom. II. pag. 40. b.* La refutation de l'Hypocrisie de Melece *est plutôt un Ouvrage de* Paulin d'Antioche, *ou de quelqu'un de son parti que de saint* Athanase *: qui n'etoit pas si entêté sur le fait des trois hypostases, ni si emporte contre Melece, que l'Auteur de ce Traité.*

La vie de saint Syncletique *donnée en Latin par* Bollandus, *& en Grec par le S. Avant* M. Cotelier, *dans son premier volume des Monumens de l'Eglise Grecque, est soupçonnée de fausseté: parce que personne n'en parle avant* Nicephore, *& que dans quelques Manuscrits elle est attribuée à un Moine nommé* Polycarpe *outre qu'elle n'est point du stile de saint Athanase.*

Ib. col. b. Le Symbole, *qui porte le nom de* saint Athanase, *a long-temps passé sans contredit comme un Ouvrage, dont ce Pere étoit veritablement l'Auteur. Neanmoins presentement tout le monde convient qu'il n'est point de lui, mais de quelque Auteur qui a vécu long-*

tems aprés lui. L'on ne ſçait qui ce peut-être : quelques-uns l'attribuënt à quelque François ; *d'autres comme* le Pere Quesnel, *pretendent qu'il eſt de* Vigile de Tapſe, *qui vivoit vers la fin du cinquiéme ſiecle de l'Egliſe.*

Les autres Ouvrages attribuez à ſaint Athanaſe ſont encore plus manifeſtement ſuppoſez, & presque perſonne ne les à reconnus pour veritables. La Diſpute contre Arius, *qui eſt dans le premier volume, eſt un Dialogue compoſé ſous le nom de ſaint Athanaſe & d'Arius, par quelqu'un qui a veu bien depuis ſaint Athanaſe. Cela eſt viſible, & tout le monde en convient; mais on ne ſçait pas qui en eſt l'Auteur. Quelques-uns l'attribuent à* Vigile de Tapſe : *pour moi je croi que c'eſt plûtôt l'Ouvrage d'*un Grec *que d'un Latin, & qu'on pourroit bien l'attribuer à* Maxime.

Ib. pag. 42. La Lettre de Jovien à S. Athanaſe, & celle de S. Athanaſe à Jovien, *qui ſont dans le ſecond volume, doivent paſſer pour tres-ſuſpectes. Celle de S. Athanaſe en fait voir la fauſſeté, parce qu'elle contient une Confeſſion de Foi differente de celle du Concile de Nicée ; & il eſt certain que ce Saint n'en a point envoié d'autre à cet Empereur. L'Auteur de cette Lettre parle en des termes, qui font voir que ce n'eſt point Saint Athanaſe, mais plûtôt* Apollinaire *qui l'a écrite, puiſqu'il ne reconnoît qu'un nature en JESUS CHRIST. Et certes* Leonce eſt *témoin qu'Apollinaire avoit inſeré cette doctrine dans un Ecrit à l'Empereur Jovien. &c. Un bonnet partie de ce livre eſt tiré du Livre d'*Athanaſe Sinaïte, *intitulé* ὁδηγὸς ; *& dans quelques Manuſcrits ces* Definitions *ſont attribuées* à Maxime, *ſous le nom du quel le Pere* Combefis *les a données au Public.*

Tous les Sçavans conviennent que les ſept Dialogues de la Trinité *ne ſont point de ſaint Athanaſe : la difference du ſtile, des termes, & de la doctrine en font des preuves convaincantes ; & il eſt viſible que l'Auteur de ce Traité a veu depuis le Concile de Conſtantinople, dans le tems qu'il y avoit dans l'Egliſe des diſputes ſur le incarnation de Jeſus-Chriſt. Le Pere* Combefis *les a reſtituez à* Maxime, *ſur l'autorité de quelques Manuſcrits, & ſur le temoignage des nouveaux Grecs qui les citent le plus ſouvent ſous le nom de cet Auteur. Le Pere* Garniere *tres-habile Jeſuite les attribuë à* Theodoret, *& les a fait imprimer ſous ſon nom dans un pretendu Supplément des Ouvrages de ce Pere. Mais il n'a pour défendre ſon ſentiment, que des conjectures aſſez legeres & il ne refute pas aſſez ſolidement l'opinion du Pere* Combefis.

Col. b *Le Livre ſuivant, intitulé* Tragedie, *porte fauſſement le nom de S. Athanaſe.* Photius *au code 46. rapporte tous les titres des queſtions traitées dans ce Livre avec quelques autres qui ne s'y trouvent plus, & les attribuë à* Theodoret. *Le Pere* Garnier *les donne ſur la Foi de* Marius Mercator, à Etherius de Tyane, *diſciple de Theodoret.*

Ibid. p. 43. Les onze Livres de l'unité de la divinité dans la Trinité, *ſont de* Vigile Diacre d'Afrique, & depuis Evêque de Tapſe, *auſſi bien que le* Dialogue, ou conference d'Arius & de S. Athanaſe, *qui fait ſes onze Livres.*

Col. b. Les deux derniers ſur la Pâque & ſur l'Aſcenſion *ſont attribuez dans quelques Manuſcrits à* S. Baſile *de Seleucie, & il y a apparence qu'ils ſont tout quatre de cet Auteur. &c. Je ne parle point du* Commentaire ſur les Pſeaumes, *qui porte dans les premieres editions le nom de S. Athanaſe, parce qu'il eſt conſtant que c'eſt celui de* Theophylacte.

(aa) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæſ. lib. V. p. 98.

Decimo quarto, & quidem à fol. 241. pag. 2. usque ad fol. 246. pag. 1. ex Athanaſii Minoris ſeu Junioris Queſtionibus & Reſponſionibus ſacris ad Antiochum Queſtiones ſex, quarum prima de multiplici differentia peccati fornicationis inſcribitur atque incipit hoc modo : Ἀδιαιρέτων τῶν ψιλῶν ἁμαρτιῶν. Ἐρώτησις ἡ πρώτη κρίματι καὶ πόσοι ἁμαρτήματα, πορνεία ἐστὶ; πολλὰ καὶ διάφορα μέλλοντα γὰρ κρίνειν ὑπόκειται &c. Notabile autem eſt, Athanaſium illum in hoc codice MSto Caſareo expreſſe cognominari τὸν ψιλόν, hoc eſt, Parvum, nempe reſpectu S. Athanaſii Magni, Caſareæ Cappadociæ Archiepiſcopi, cui, ut alias jam indicavi, eadem Queſtiones perperam attribuuntur, ideoque etiam Operum ipſius, græcè & latinè Pariſiis Ao. 1627. editorum, Tomo ſecundo inſertæ ſunt. Ibi enim jam memorata prima Queſtio eſt nonageſima ſexta, pag. 308. ſecunda autem eſt centeſima ſexta, pag. 373. tertia eſt decima octava, pag. 327. quarta eſt ſexageſima octava, pag. 354. quinta eſt ſeptuageſima quarta, pag. 360. ſexta denique eſt ſeptuageſima quinta p. 361.

(b) Lamb. Biblioth. Cæſar. *lib. 8. p. 325. Duodecimo, & quidem a fol. 108. pag. 1. usque ad fol. 111. pag. 2.* Hiſtoria Miraculi, *quod Ao. C. 765. ſub Imp. Conſtantino Copronymo, cum queſtio de ſacrarum imaginum cultu quam maxime agitaretur, opportuniſſime contigit Beryti per Imaginem Chriſti, quæ cum a Judæis ad imitationem Paſſionis Dominicæ per ludibrium crucifixa eſſet, verum ex latere ſuo emiſit ſanguinem & aquam. Attribuitur quidem ea in hoc Codice S.* Athanaſio *Archiepiſcopo Alexandrino, ſed perperam; verusque Hiſtoriæ iſtius autor eſt* Athanaſius aliquis, Magno *illo Athanaſio integrè* fere quadringentis annis junior, *utpote qui ipſe expreſſe indicat, ſe eodem tempore vixiſſe, quo Miraculum illud contigit.*

(c) Acta Erud. Lipſ. *Ao. 1686. pag. 397.* F. *Caſimirus* Oudin *in Supplemento de Scriptoribus, vel ſcriptis Eccleſiaſticis a Bellarmino omiſſis,* Maraccium, & Spinellum *perſtringit, devotos, ut appellat, Marianos, qui inter eceſſaſes ſuas nullam artificiatûs guſtum habeant, & nulla alia de cauſſa Opus de Deipara Virgine* Athanaſio *vindicent, quam ut eceſſaticis ſuis exceſſibus ſatisfaciant.*

(d) Petrus Lambecius Diario Sacri Itin, Cellenſ. p. 116.

In vetuſtiſſimo illo ſermone de ſanctiſſima Deipara, qui S. Athanaſii *Archi-epiſcopi Alexandrini Operibus inſertus eſt, ſed ab Eminentiſſ. Cardinalibus* Bellarmino *ac* Baronio *propter refutationem Neſtorianiſmi S.* Cyrillo Alexandrino *potius, quam ipſi S. Athanaſio attribuitur.*

(e) Nouvelles de la Republique des Lettres, *Juillet. 1685. p. 744. & ſeqq.*

Ce qui fait croire à M Arnold que c'eſt un Ouvrage de S. Athanaſe, eſt 1. que le titre le lui attribüe. 2. qu'il a trouvé un MS. dans la Bibliotheque Royale, intitulé : Queſtions Canoniques & reponſes du S. Synode,

node, *où l'on cite deux endroits de cette Piece, comme étant de S. Athanase, 3. qui y a diverſes choſes dans cet Ecrit entierement conformes à celles qu'on voit dans S. Athanaſe au Traité de la Virginité.*

Mais on peut repondre 1. que le titre a été mis par un Copiſte, comme lors qu'un Libraire ayant trouvé le nom de Novatien à la tête d'un livre, y mit celui de Tertullien, *qui étoit plus celebre & moins odieux. 2. que le Synode, qui attribue cet Ouvrage à S. Athanaſe, ſelon M. Arnold, ne ſ'eſt tenu qu'au IX. ſiécle, temps d'ignorance où il a été aiſé de meconnoitre l'Auteur d'un Manuſcrit. 3. que S. Athanaſe ne dit en aucun endroit de ſes Oeuvres qu'il a fait ce livre-ci, & qu'aucun des Peres ne le lui attribue. 4. qu'il eſt conſtant que du temps de S. Athanaſe les Moines n'avoient point encore des Communautez ni de Regle, comme ce livre-ci le ſuppoſe. Il ordonne aux Moines 1. de* renoncer à leurs biens; *du moins c'eſt ainſi que M. Arnold explique ces termes de la page 22.* ἐαν χωρὶς κἀκήτας ἐν μοναςηρίῳ ἀναχωρῆς ἢ κ ἀνεχωρήσῃς σὺ. *Or du temps de S. Athanaſe les Moines pouvoient encore poſſeder en propre. Le Code* Theodoſien *l. 5. t. 3. cum not. Gothofred. leur permet de teſter. Le* Pape Gregoire *le Grand, l. 1. epiſt. 42. ordonne qu'on livre à Fauſtin la part que le Moine Jean lui avoit laiſſée en mourant. Il ſemble que le Scavant P.* Mabillon *rapporte la defenſe de poſſeder aucune choſe en propre à S. Benoit. Mais il avouë que le Maitre dans ſa Régle c. 89. veut que l'Abbé inſere dans ſon Teſtament les brefs des Donations qui ont été faites par les Moines, & il rapporte les exemples de divers Abbez & Abbeſſes comme celui de la Reine Radegunde & de Fulrad abbe de S. Denys qui ont fait de ſemblables donations: De re diplomat. l. c. 2. En 2. lieu* de payer les dimes, *ce qui eſt non ſeulement contraire à l'explication que M. Arnold donne au paſſage ci-deſſus allegué, mais montre auſſi que S. Athanaſe n'eſt pas l'Auteur de cette Piéce, parce que les dimes n'ont commencé à être payées que longtemps apres lui. On n'en payoit point ſans doute pendant les 10. perſecutions, & ſi S. Cyprien employe ce terme c'eſt par égard aux dimes du vieux Teſtament.* Conſtantin *ordonna que l'on donnât aux Paſteurs une certaine portion de bled. Cette Ordonnance ſubſiſta juſqu'a* Julien *l'Apoſtat, & fut retablie par ſon Succeſſeur Jovien. Celui qui a fait l'Hiſtoire des Benefices rapporte l'origine des dimes à l'avarice de quelques Eveques de Cour qui ne ſe contenta nt pas du quart de la maſſe qui leur avoit été aſſignée, la prirent toute entiére, ſi bien qu'on fut obligé de lever des dimes pour l'entretien des Pretres, & ce fut Charlemagne qui porta cette coutume en Italie. 3. d'* obſerver le Carême de l'Egliſe. *M.* Arnold *prend cette expreſſion à la rigueur pour le jeune qui s'obſerve depuis le Mercredi des cendres juſqu'au Dimanche de Paques Fleuries. Cependant s'il paroit par le temoignage de* Socrate *Hiſt. l. 5. c. 22. que ceux d'Alexandrie jeunoient pendant 6. ſemaines, ce n'a été que ſous l'Empire de Valentinien & de Theodoſe. 4. de ne ſe pas marier. Il n'y a nulle apparence que S. Athanaſe qui avoit aſſiſté au Concile de Nicée, on le ſentiment contraire avoit prévalu, ſoit l'Auteur d'une defenſe qui s'etend ſur tous les Pretres. J'oublioie à vous dire que cet Ouvrage eſt appellé le troiſiéme à* Quirinus, *qu'il eſt bien vrai qu'on trouve deux livres à Quirinus parmi ceux de S. Athanaſe, mais ils ſont écrits contre les Juifs, & que l'Illuſtre M.* Bigot *ne croit point que celui-ci ſoit de S. Athanaſe, mais de quelque ancien Auteur, & qu'il étoit utile de le publier.*

(f) Symbola Normanniana.

Athanaſii Dialogi Quinque περὶ τῆς ἁγίας τριάδος *Gr. & Lat. per Theodorum Bezam ap. H. Steph. 1570. 8vo. Ejudem* Sermones XX. *contra diverſas hereſes per Abr.* Scultetum; *qui & Dialogos, & Sermones*, Maximo Monacho, *Conſtantinopolitano qui obiit A. D. 657. vindicat.*

(g) Biblioth. Univ. Tom. 15. pag. 314.

On peut trouver ici La refutation *de ceux qui veulent que le* Symbole *qui porte le nom de* S. Athanaſe *ſoit veritablement de lui. L'Auteur croit apres quelques Savans, qu'il eſt* de Vigile, Eveque de Thapſe *qui vivoit ſur la fin du cinquieme ſiecle; temps auquel les Vandales qui etoient Ariens perſecutoient violemment les Orthodoxes.* Dans la Critica Hiſtorico Chronologica in Annales Eccleſiaſticos Eminentiſſ. & Reverendiſſ. Cæſaris Cardinalis Baronii &c. R. P. Antonii Pagi Doctoris Theologi.

(h) Kilian Rudrauffius Diſp. Gieſſæ 1686. *habita de Libris Symbolicis, Cap. II. §. 10. Sequitur Symbolum Athanaſianum, de quo maxima inter Eruditos eſt controverſia, cuinam ſua debeat primordia? Communiter quidem Athanaſianum appellari putant* ab Athanaſio Alexandrinæ Eccleſiæ Patriarcha, *quia omni niſi Arianis ſeſe opponens maximus perpeſſus eſt perſecutiones, eas que propter per univerſum Chriſtianum orbem quam maximum comparavit nomen. Statuunt hoc* Suaretz. *de Fide Diſput. 2. Sect 5. num. 5.* Poſſevinus *in Apparatu ſu Vocab. Athanaſius fol. 125.* Bellarm. *in lib. de Scriptoribus Eccleſiaſt.* Baronius *in Annalib. ad annum Chriſti 340. & ad unum omnes ferme* Papicolæ, *quorum conſtans ſententia eo collimat, Symbolum hoc* lingua Latina ab Athanaſio *eſſe* confectum, *quando Romam a Julio Papa fuerat citatus, ut Papæ ceu Univerſali & Oecumenico Epiſcopo, ſeſe ſubmitteret, prout etiam ex noſtratibus D. Chriſtianus* Matthias *lib. 4. de Monarch. p. 318. idrecitat.*

§. II. Aſſ ſuſpectam *nonnullis reddiderunt* hanc ſententiam (r) *quod* in antiquis operibus athanaſii. *manuſcriptis Symbolum hoc plane* non reperiatur. *Excipit quidem B.* Carpzov. *in Iſagog. Lib. Symbol. p. 73. unicum exemplar, ſed illud autoris nomen non habuiſſe adſcriptum, ex* Sculteti *Medulla Patrum ſtatim addit. Meminit etiam Petrus* Feltmannus *Conatus in variantibus* Athanaſ. *Lectionibus, Comeliane Editioni ſubjectis, ſe incidiſſe in Codicem quendam* Bibliothecæ Palatinæ, *ubi illud cum* præfixo Athanaſii nomine *invenerit. Verum, quemadmodum una Hirundo non facit ver; ita neque unum Codicem, manu forſan recentiori deſcriptum, ſatis perſuadere poſſe illud ipſum in vetuſtiſſimis etiam Codicibus reperiri putat Joh. Gerard.* Voſſ. *loc. cit. (in Diſſert. de Symbol. pag. 82.) 2) Quod* neque Athanaſius *ipſe in Epiſtolis de fuga ſua contextis*, neque Gregorius Nazianzenus, *qui eodem vixit ſeculo, ac in laudem Athanaſii inſignem conſcripſit Orationem*, neque ullus alius ſcriptor cœtaneus *hujus Symboli* faciat mentionem. *(3) quod Symbolum hoc* primitus Latine *videatur* conſcriptum, *id quod indepatet, quia Latinæ editiones exactiſſime conveniunt; Græcæ vero admodum inter ſe diſcrepantia cauſſam vix aliam dari poſſe autumant, quam quia Græce a variis eſſet translatum.*

§. 12.

§. 12. *Quibus omnibus accuratius paulo conſideratis, non pauci Symbolum hoc Athanaſianum vocari ſtatuunt*, non *quod* ab Athanaſio *vere fuerit conſcriptum, ſed quia ſummam fidei Athanaſianæ complectatur*, & ex illius ſcriptis *ſit* concinnatum, *non ſecus ac Symbolum Apoſtolicum ita nuncupari diximus, quia ſummam fidei Apoſtolicæ continet. Cui ſententiæ calculum ſuum adjeciſſe videtur B. D. Muſæus in Colleg. Manuſcript. ſuper Formul. Concord. Joachim. Camerar. in Catena Græc. p. 297.* Meiſner. *Diſput. 3. Præcognitor. Theolog. Theorem. 20.* Pelargus *in Schola fidei, & ipſe denique* Genebrardus *Papiſta in Præfatione Commentarii ſui in Symbol. hoc. Cujus verba Auctor adſcribit.*

§. 13. *Nos inpræſentiarum hanc litem non faciemus noſtram, moti quod unicum teſtimonium affirmativum plus ponderis habeat, quam negativa infinita, factum enim omnino eſt quod vidit unus, non autem indubitato non factum quod vel infiniti non viderunt, unde* dubium adhuc *videtur*, annon potius laudati Symboli omiſſio, quam *quidem* expreſſio corrupte la *ſit vetuſtorum* exemplarium.

(1) Acta Erud. Lipſ. ao. *1687. pag. 543.* (*Wilh. Ern. Tentzelius in Judiciis Eruditorum de Symbola Athanaſii*) varias *de Symboli Auctore illorum conjecturas explorat. Quorum alii qui* Athanaſio *id abjudicant; alii* Euſebium Vercellenſem, *alii* Anaſtaſium, *alii* Athanaſium Spirenſem, *alii hominem* Gallum, *vel* Hiſpanum, *alii* Vigilium Tapſenſem *ſubſtituentes.*

(276.) ATHANASIUS alius, cujus nomine prodierunt 1554. in 4to *Scholia ad Reg. Poli Orationem contra Evangelicos.* Horum Auctorem verum eſſe *Petrum Paulum* VERGERIUM, docent Thomas *Hyde.* In Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 486. & *Bailler.* Liſte des auteurs deguiſez, pag. 530. Idem Vergerius ſub Athanaſii nomine edidit *Faſciculum rerum expetendarum & fugiendarum*, ut notat *Simler. Biblioth.* Friſ. 679. b.

(277.) VINCENTIUS ATHANASIUS. Larva eſt *Johannis* LYSERI, quam induit in editione libelli, cui titulus: *Polygamia Triumphatrix*, ut monet *Severinus Waltherus Sluterus* Propylæi Hiſtor. Chriſt. Sect. II. pag. 230. num. 7. 8. nobis ſub lit. (a) excerptus: adde Diecmanni Natural. Bodini pag. 12. v. ſupra *Alethæus* & *Arcuarius*, & nuperrima ſuppeditata *Diecmanniana* ſequentia:

Athanaſium Vincentium, qui ad *Theophili Alethei* (de quo V. infra) Diſcurſum Politicum *de polygamia* prolixiſſimas, & maximam partem extra oleam vagantes Notas adjecit, atque toti operi ſic ſuffarcinato ſuperbum *Polygamiæ Triumphatricis* nomen impoſuit, eundem ipſum *Johannem Lyſerum* eſſe, qui *duplici* illa *Athan. Vincentii*, & *Theoph. Alethei appellatione* majorem ſui famam excitare voluerit, mihi aliisque, qui hominum propius noverunt, abunde conſtat. Cum hic Stadæ ao. 1677. aliquandiu degeret, & mihi non raro adeſſet, (qua occaſione inter me & ipſum tunc *certamen literarium, typis excuſum*, naſcebatur) jam iſtud væ grande opus cum Notis minabatur. Unde fruſtra duos ſibi hoſtes, quibuscum pugnaret, pro uno, Joh. *Meyerus*, Profeſſor Harderovicenus, in *Uxore Chriſtiana*, Amſtel. 1688. 4. excuſa Diſſertat. finxit, dum ſollicite ſemper *Vincentium* ab *Alethæo* diſtinguit. In quem errorem etiam Jo. *Clericum* Biblioth. univ. & Hiſtor. Tom. VII. p. 476. induxit.

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum Hiſt. Chriſt. Sect. II. p. 230. n. 7. & 8.

Johannes Brunsmannus *in Monogamia Victrice, ed. Francof. an. 1679. in §vo. cujus Defenſionem adverſus* Athanaſii Vincentii (Johannis Lyſeri) *Polygamiam triumphatricem cum aliis, tum Brunſmanno inprimis an. 1682. in 4to Londini Scanorum (quod tamen falſo pretenditur) oppoſitam, quondam mihi ab autore Hafniæ monſtratam memini, ſed an typis jam tum exſcripta ſit neſcio.*

n. 8. Johannes Meyerus *in Uxore Chriſtiana, ſive de Conjugio inter duos, deq. inceſtu & divortiis, Amſtel. an. 1688. in 4to. Sed* & me ipſum, *cum in Dania adhuc agerem, hos tales aggredi juſſit importunitas* Johannis Lyſeri *ſub* Theophili Alethæi *nomine publico ſeſe eum impudenti propugnatione polygyniæ iſtientis, & cum alibi tum in Suecia maximè ob id (ceu prater Relationes publicas, viri illuſtris*, Samuelis Pufendorfii *epiſtola Holmia Svecorum ad me Hafniam olim perſcripta luculenter me docuit) ſevera tractati. Feci hoc, antequam* Feltmanni, Diecmanni *atq.* Brunsmanni *contra eundem ſcripta prodirent, in libello, cujus titulus: Theologiſche Gedancken von der Polygynia, ed. Roſt. an. 1677. in 8. Cum autem nonnulla hujus libelli quidam ſub nomine* Daphnæi Arcuarii, in der Betrachtung des in dem Natur- und göttlichen Recht gegründeten Heiligen Eheſtandes / *ed. an. 1679. in 4to adoriri ſuſtinuiſſet, reſpondi huic ipſi in libello anno 1680. Hamburgi impreſſo cujus titulus:* Pyrrhonii und Orthopili Unterredung von der im nechſten Jahre unter dem Namen Daphnæi Arcuarii ans Licht gekommenen Betrachtung &c. *Cum* Athanaſio Vincentio, *qui & ipſe poſtea primum meum libellum in Polygamia Triumphatrice (Scripti mei* Daphnæo Arcuario *oppoſiti editionem, jam tum ante biennium tunc procuratam, plane diſſimulante) aliquibus locis vellicare auſus eſt, ceu levis armaturæ miles, congredi inglorium duxi, maxime quod malitia ipſius cum pudenda inficitia conjuncta ubiq. ſeſe prodat, & res ipſæ in Vindiciis adverſus Daphneum Arcuarium, Athanaſio Vincentio multo ingenioſiorem, ſic ſatis diſcuſſæ ſint.*

(278.) ATHENAGORAS. Ejus nomine prodiit Pariſiis. 1612. *de vero & perfecto amore* liber Gallice verſus à Martino *Fumejo*, editus autem a Bernardo de *Sant-Jorry*. Hujus auctorem eſſe ſuſpicatur *Huetium* PHILANDRUM Vitruvii Commentatorem, ut obſervat *Cave* Hiſt. liter. Scriptor. Eccleſ. p. 36. b. Cujus verba me-

memorabilia sub lit. (a) repræsentamus. Baronius; qui S. Athenogeni tribuit hoc opusculum, castigat *Colomesius* Paralipom. *ad Chartoph. Guil. Cave* p. 3. sub lit. (b)

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 36. b.

Extant sub Athenagoræ *nomine* Amatoria, seu de vero & perfecto Amore : *Opus historicum, ex eorum librorum genere, quos* Romanenses *hodie vocant. Librum (nisi fallor) ex Oriente olim allatum Gallice vertit, & ad Dominum de* Lamane, *Cardinalis de Armagnaco Secretarium, an. 1569. misit Martinus* Fumejus, *Dominus de* Genille.

(b) Colomesii Paralipomena ad Chartoph. Guil. Cave, p. 3. *Non est proinde cur dubitet* Baronius *notis ad diem 18. Januarii, an opem tulerit Athenagoræ sint S. Martyris* Athenogenis. *An Amatoria Gallice versa ac edita sub nomine* Athenagoræ, *hujus nostri sint plane nescio. Huic adjudicat clarissimus* Huetius. *Ego ampliandum censeo.*

ATTICUS v. *Secundus.*

(279) ATTILÆ Friederich Frommholds Rechts-gegründerer Bericht / wie sich ein Ehrliebender *Scribent* zu verhalten habe / wenn eine auswärtige Gerichtschafft seine sonst *approbirte* Schriften durch den Hencker verbrennen zu lassen / von einem *passionirten* verleitet wäre. Freyburg 1691. trium plagularum liber in 4to non male scriptus Germanicus diu mihi ignoratus cujus esset tandem comparuit inter libros *Christiani* THOMASII ab ipsomet Catalogo scriptorum aliquoties edito & confessione sua agnito insertum n. 13. in quarto; sed sine nomine auctoris, vel hujus supposititii, hisce plagulis præfixi.

(279) ATTIZATO Acad. *Baptistæ* GUARINI, *Danielis* SPINOLA &c. Verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 530.

(279. α) AVANTIUS *Hieronymus*. Inter Poetas Veronenses, eadem ætate, *Bernardi* nempe *Palpositæ*) notos reperio *Hieronym.* VERITATIUM & *Hieron.* AVANTIUM: vide an non unus sit. *Leonander* illum laudat, hunc non item, & hujus tamen celebre nomen est, ob editum Catullum. *Scaliger* tamen aliud de eo judicat, Priapeja & Senecam Tragœdum, Reinesius ad Daumium Epist. 265. pag. 265. media, edidisse quoque Lucretium apud Aldum 1500. in 4. excusum testatur *Daumius* ad Reinesii Epistola 106. p. 270. med. *Symbola est Mastruchtiana.*

(280) *Loys* de SAINT AUBIN: *Isaac* le MAITRE de SACY. Hæc *Bailletus* p. 530. indicis auctorum sui, & Cabale Chimerique p. 172.

(281) AVEMPACE *Hispanus*: Ei tribuitur liber, qui extat Hebraice, *de causis*, qui tamen ab aliis iterum ARISTOTELI, vel ALPHARABIO aut PROCLO adscribitur, ut notat *Frisius* Bibliothecæ Gesnerianæ p. 88. b. Idem & Arabs dicitur, ut credit *Ravius*, qui non obscure innuit quoque, sibi eundem hunc esse cum AVERROE, qui & Arabs & Hispanus & Philosophus & Commentator audit: indicante *Symbola Normanniana.*

(282) *Johannes* AVENTINUS: Ejus *Annales Bojorum* libris VII. ad annum 1533. usque restituti sunt è MSS. & aucti à Nicolao *Cisnero* Basileæ an. 1615. in fol. Verum Auctoris (Aventini) nomen esse THURNMEIR, qui natus sit Avensbergi in Bavaria superiori 1466. docet *Hallervordius* Bibliothec. Curios. p. 162. a.

AVITUS v. *Aurelius.*

AUGIENSIS v. *Berno.*

(283) *Collegium* AUGUSTANUM. Ejus nomine emisit *Senecam Christianum, & Vitam S. Noberti, Joh. Baptista* SCHELLEMBERGH Germanus, Augustanus, ut testatur Witte Diarii Biographici an. 1645. 23. Januar. vide *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jes. p. 418. b. qui addit, priorem librum constare collectis è Seneca sententiis, ad mores instituto Christianæ perfectionis formandos, recusumque esse Romæ 1648. Editum autem August. 1637. in 24.

AUGUSTINUS v. *Ardinghellus.*

(284) *Aurelius AUGUSTINUS Hipponensis, quam multa scripserit egregia, vide apud auctores modo laudatos, quorum etiam plerique supposita eidem multa recensent, una cum illius editoribus. Nobis ea sola, quæ verum auctorem certum aut probabilem invenisse creduntur, alphabetica serie nunc recensere instituti ratio mandat. Ea igitur hæc sunt.* 1. De Spiritu & Anima HUGONI VICTORINO *secundum* Trithemium & Vincentium Bellovacensem, *vel* ETHERIANO, *sec. alios :* CISTERCIENSI *cuidam, sec.* Thomam Aquinatem *attribuitur*, b. Cocum p. 379. & Raynaud, p. 128. Rivet, l. 4. c. 12, 422.

Ubi ex verbis *Boethii* citatis colligit hunc tractatum non esse Augustini. Extant autem verba illa in *Boethii* lib. V. Consolationis Philosophiæ p. 255. edit. Hanckianæ, Lugdun. Batavorum 1671. cum notis Berarii Sitzmani & Vallini. CISTERCIENSI tribuit etiam cum Benedictinis Parisiensibus *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 173. b. ubi simul ALCHERO einomen fuisse indicium facit.

II. Explicatio in Apocalypsin TYCHONII *dicitur* Gretserο *in Mystæ Salmuriensis proleg. c. 6. p. 47. & Raynaudus illud evicisse* Franciscum Riberam *in Anacrisi Interpretum Apocalypseos docet p. 128. v.* Coc. *356. &* Rivetum. m vide

Vide *Symbolam Flensburgo-Mollerianam* sub lit. (f) exhibitam.

Non esse Tychonis judicant tamen *Benedictini*, sed has expositiones ex BLDÆ, VICTORINI & TYCHONII operibus esse collectas, & in Homiliarum formas redactas, vide *Cave* loc. cit.

III. De Clericorum singularitate liber CYPRIANI *modo, modo* HIERONYMI *nomine excusus est, cum sit neutrius: Verum* ORIGENIS, *si* Pamelio *credimus, cui tamen ipsi multum repugnat* Erasmus: *v.* Cocum *p.*149. & seqq. Rivetum *l.*2. *c.*13. *p.*225. *plura v. infra in* Cypriano.

Circa Bedæ tempora scriptum esse hunc de singularitate Cclt. librum judicant Curatores Editionis Oxonienſis scriptorum Cypriani apud *Cave* loc. cit. p. 65. a. ipsi tamen Hieronymi ævo non videtur posterior p.61. b.

IV. De Continentia HUGONIS a S. VICTORE *putat* Erasmus *apud* Rivet, *p.426 contradicentibus aliis.*

At contra *Erasmum* defendi ingenuitatem hujus scripti a Benedictinis, memorat *Journal des Sçavans* du 17. Decemb. 1685. p. 547.

V. De Rectitudine Conversationis Catholicæ, *S. ELIGII Episcopi Noviomensis, ex* Audoeno *in vita ejus l.*2. *c.*16, *probatur a* Raynaudo *l.c.*

VI. De Divinitatis Essentia, *ANSELMI judicatur a* Possevino *appar. sacr. p.*94.

Cave autem Histor. liter. Scriptor. Eccles. p.173.b. asserit, sibi hunc tractatum videri excerptum ex EUCHERIO Lugdunensi. Idem volunt *Benedictini*, indicio *Alt. Lipsi* an. 1688. p. 622. lit. (a)

Addit hic *Margo Diecmannianus:* Mihi pag. 85. Conf. *Bellarm.* de scr. Eccl. in *Anshelmo* p. m. 210. *Lovanienses* in Censura T. 4. Oper. August. hunc librum dicunt esse duo prima capita libri, quem EUCHERIUS Lugdunensis scripsit de formulis spiritualis intelligentiæ.

VII. De Bono Disciplinæ: *ex fide Codicis Mss. S. VALERIONI Cimelensi Episcopo tribuitur a* Goldasto *apud* Rivet. l.4. c. 15 p. m. 432.

VALERIANUM CEMELIENSEM vocat *Cave* loc. cit.

VIII. De Ecclesiæ Dogmatibus ALCUINO *etiam a* Trithemio *aliisq; tributo scripto, supra egimus: illudq; non minus male* FULGENTIO, ut & B. ISIDORO, *aut Gregorio Papæ tribui docat* Cocus *p.*131. *GENNADIO illud* Bellarm. *p. m.* 124. *vindicat, & plerisq; melioribus fundamentis nixi v.* Coc. *p.*349. 341. Raynaud. *p.*122. Rivet, *l.*3. *c.*2. *p. m.*421. *Imo & Tertulliani operibus inſertum prodiit, æque male. Vide imprimis editionem Elmenhorſtii* 1614. *publicatam, ubi testimoniis auctorum & MSti cujusdam probat esse GENNADII, sed capita quædam ex Epistolis COELESTINI & CONCILIORUM quorundam esse desumpta, cum in MSto desint.*

Gennadio etiam tribuit *Miræus* Biblioth. Eccles. p.74. sub lit. (b) & *Benedictini* ex recensione Actor. *Erudit. Lipſ.* an. 1688. p.622. 623. sub lit. (c) & an. 1689. p.230. ubi ex Apologia Historica de *Mr. Gery* Gennadium hunc Semi-Pelagianum vocant. Et omnino Auctorem hujus libri *de Ecclesiasticis dogmatibus* c. 53. de quotidiana Communione *repugnare Augustino* e diametro, nec proinde Augustinum ipsum esse putandum; sed potius GENNADIUM observat Bernardus *Vindingus* Theologus Augustinianus Hispanus in Critico Augustinano Castigato p. 58. ubi etiam *librum de Fide ad Petrum Fulgentio* abjudicat, citante *Symbola Flensburgo Molleriana.* Legendam de hoc libro præfationem *Erasmi* commendat *Damhawerus* Hodosophiæ pag. 1080. & 1217. ubi dubitare de illo eundem addit.

IX. De Fide contra Manichæos, *librum esse EVODII Uzalensis, ex* MSto Corbejensi, & Sirmondi *Histor. præsed. c. 1. probat* Rainaud. *p.*128.

Cum eo faciunt quoque *Cave* loc. cit. & *Oudin* in *Actis Erud.* Lipſ. 1686. p.398. lit (d) & *Benedictini* ib. 1688. p. 622. (e) Addit *Margo Diecmann.*

Augustino *tamen eum adhuc vindicant* Lovanienses *in Censura T.6. Oper. ejus p.*207.

X. De Fide ad Petrum Diaconum *liber, S. FULGENTII probatur a* Raynaud. *l.c.* Bellarm. *p.*25. *Maxime vero fide* MSti *cujusdam, a* Thoma Jamesio *in Ecloga Oxonio-Cantabrigiensi ad finem libri secundi, ubi Censura talis hujusce libri extat:* Librum *de Fide ad Petrum Diaconum* non fuisse scriptum ab *Augustino*, scribunt cum *Erasmo Lovanienses*, & ego facile inducor ut credam, tum ob rationes a Viris doctissimis allatas, tum vel maxime quod in celeberrima Bibliotheca Collegii Mertanensis invenitur scriptum sub hoc titulo: *Fulgentii ad Petrum Diaconum de Fide &c. v.* Gerh. *p.*462. & Coc. *p.*341. *nec non* Rivet. *lib.*4. *c.*12. *p.*419. & *cap.*25. *p.*470. *prolixe hac de re docentem.*

XI. De Triplici Habitaculo, *FULGENTIO ex auctoritate* Bonaventuræ *tribuitur a* Raynaud. *l.c. ab aliis S. BERNARDO, ut habet* Angelus Rocca *apud* Cocum *pag. 35. Quod* Augustini *non sit, omnes fere affirmant.*

XII. De V. Hæresibus *liber, PETRO CHRYSOLOGO adscribitur a* S. Hildephonso *lib. de perp. Virginitate & partu S. Mariæ, inquit* Raynaud. *l.c. Beda tamen* Augustinianum *agnoscit.*

XIII.

XIII. De Mirabilibus S. Scripturæ *tripartitum opus, perperam* Augustino *tribui, jam olim monuit* Thomas Aquinas *3. part. pag. 45. art. 3. ad 2. Vide in eandem sententiam euntes plurimos apud* Cocum *pag. 337. & seq. Verum ejus auctorem esse quendam* Sanctum Hibernum, *MARCHIANUM,* Henricus Firtzesimon (*Addit* Margo Diecmannianus: *Firthsimon scribit* Labbe *T. 1. de Scr. Eccl. p. 133. sed scribendum est* Fitzsimon *v. Alegambe p. 172.*) *in libro de Sanctis Hiberniæ scriptum reliquit.*

XIV. De Benedictionibus Patriarcharum *liber, excerptus videtur ex S. HIERONYMI* Q. Q. Hebraicis, Bellarm. *p. m. 325. quod approbant* Possevinus & Rivetus *pag. 419. lib. 3. c. 12.*

Addit tamen *Pinding.* l. c. p. 58. non tantum maximam partem esse desumtam ex Quæstionibus Hieronymi libellum, sed ad finem etiam sat multos versus esse e S. GREGORII lib. I. Moralium c. 7. & lib. XXXI. c. 10. Abbatis Hiberni MANCHINI qui claruit 651. voluit Henr. Fitz *Simonis*, reclamante *Waræo* de Scriptor. Hiberniæ l. 1. c. 3. p. 26. qui posteriorem eo conjicit, docente *Symbola Islingtoniana Cavei* MSta. Is dein ALCUINUM Auctorem substituit Histor. lit. Scriptor. Eccles. p. 173. b. Augustini quidem ingenio & eruditione inferiores; antiquos tamen judicat hosce libros negari non posse Georg. *Calixtus* de numero libror. V. T. §. 33. p. 89.

XI. De Prædestinatione & Gratia *librum esse FULGENTII, scripto peculiari probaverunt* Theoph. Raynaudus *cui titulus:* Censura inofficiosæ censuræ, & Sirmondus *editioni libri illius ao. 1623. factæ præfixa peculiari præfatione b.* Rivetum *l. 4. c. 14. p. 430. & c. 25. pag. 471. 472.*

XVI. Quæstiones in V. & N. Testamentum, *quod non sint* Augustini, *fere omnes animadvertunt eruditi, cujus autem sint auctoris, strenue controvertitur: vide quæ in Ambrosio* de Comm. in Epistolas Paulinas *diximus. Unde ut & aliis* Joh. Gerhard. *pag. 282. & 285. HILARIUM* Diaconum *auctorem earum credi notat, adde* Rivetum *l. 3. c. 13. p. 423.*

Hilario asserit tractatum hunc *Garnerius* in Append. ad Part. I. oper. Marii Merc. Dissert. I. c. 8. §. 1. 2. 3. 4. qui & Pelagianismi crimen ibidem fuse Auctori a multis impactum diluit, monente Guilielmo *Cave* loc. cit. Adde *Hottinger.* de Script. supposititiis pag. 86. citatum hic in margine *Normanni* & p. 85. ad n. seq. XVII. XIX. du *Pin* Biblioth. Tom. 2. p. 239.

XVII. Responsio Augustini ad articulos sibi propositos, *quomodo a S. PROSPERO conscripta sit,* & Augustini *nomine publicata, vide prolixe* Raynaud. *de mal. & bon. lib. p. 117.*

Raynaudii verba sub lit. (g) excerpsimus. *Vossii* Historia Pelagiana citatur hic etiam in margine *Normanni.*

XVIII. Sententiæ Augustini, *quod sint a PROSPERO collectæ, potissimum tamen ex ipso* Augustino, *testantur fere omnes, v.* Bellarm. *p. 325.* Rivetum *p. 419. 424. 425.*

XIX. Sermones *ejusdem multi suspecti sunt. v. gr.* De Absolone, *quem ei tribui a nonnullis, revera autem esse CHRYSOSTOMI, docet* Th. Raynaudus *p. 148.*

XX. De Cathedra Petri, *quod sit AMBROSII, multis probare laborat* Is. Casaubonus *in Baronium, Exercit. 13. Diatribe 17. p. m. 267.*

XXI. De Epiphania, *LEONIS* Pontificis *esse, docet* Th. Raynaudus *p. 148. b.* Rivet. *l. 4. c. 22. p. 458.* Coc. *p. 398.*

XXII. De Laudibus Mariæ ex partu Salvatoris, *cujus initium:* Nativitas Domini *&c. & est* 15. de tempore *in quibusdam MSS. Teste* Perkinso, *tribuitur SEVERIANO.* Rivet. *l. 4. c. 25. p. 470.* Raynaud. *p. 128. vult esse FULGENTII.*

XXIII. De Quadragesima, *LEONIS I.* Pontificis *est, docente eodem* Raynaudo *l. c.*

XXIV. Sermo I. de Festo omnium Sanctorum, *quem Lovanienses volunt potius esse ALCUINI, tribuitur ODONI Cluniacensi in* Misso Codice *Ecclesiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, teste* Baronio *in Martyrolog. 1. Novembr.*

Ut eo aptius videri queat, quinam inter Sermones Augustini, dubii aut suppositicii habeantur, Catalogum eorum ex *Monte Benedictinorum* subnectit Guilielmus *Cave* Historiæ literariæ Scriptor. Ecclesiast. pag. 172. b. Postquam genuinos Augustini libros recensuit; quem nos sub lit. (h) excerptum subjecimus. v. *Journal des Scavans* an. 1684. p. 47. 49. 50.

XXV. De Bono Viduitatis *liber JULIANI Pelagiani creditur multis, tam Catholicis, quam Reformatis, aliisq., vide* Rivet. *l. 4. c. 13. p. 426. 427.* Possevin. *Tom. 1. appar. Sacr.* Raynaud. *p. 147. qui duo posteriores tamen reclamant huic sententiæ, una cum* Bellarmino.

XXVI. Liber de Vita Christiana, ad Sororem viduam, *id est, piam Matronam orbam conjuge, FASTIDII* Episcopi Britanni *esse perhibetur, nulla ratione addita,* Raynaudo *pag. 127. non esse* Augustini *v. apud* Cocum *p. 357. 358.*

Vindicatur autem ei data opera per Lucam *Holstenium*, qui & singularem illius editionem

nem Romæ 1663. teſtante Guilielmo *Cave* loc.c. p. 174.a. dedit.

XXVII. De Cognitione Veræ vitæ *liber, ANSELMO vindicatur ab eodem pag.128. v.* Cocum *p.358.*

Rectius tamen adſcribi à *Benedictinis* HONORIO AUGUSTODUNENSI, judicat Cave loc. cit.

XXVIII. De Virtutum & Vitiorum Conflictu, *in Ambroſii operibus ſupra jam memoratus liber, LEONI* Papæ *tribuitur, ſed male, ſecundum* Bellarm. *p.134. & 150.* & Poſſevinum. *Alios GREGORIO MAGNO eum tribuere docet* Rivet. *p.326. adde p.431. & l. 4. c.22. p. 462. Plura lege apud editores operum* Auguſtini, *quos nunc exſcribere, comparare, examinare, moles operis, otiumque, & inſtituti ratio non patitur.*

ISIDORI HISPALENSIS eſſe *Libbeus* conjicit. AMBROSIO AUTBERTO adjudicant *Benedictini Pariſienſes*; Quorum quale judicium de aliis aliquot ſcriptis, quæ Auguſtini nomine vulgo veniunt, ſit, oſtendent ea, quæ *Acta Eruditorum Lipſ.* an. 1688. p. 619. 622. 623. nobis hanc in rem ſuppeditant ſub lit. (i) quibus adde Jo. de Croi Auguſtin Suppoſè p.9.10.71.72. lit. (k)

His addimus, nunc olim datis ulteriora quædam. Videlicet:

XXIX. Librum *de gratia & Libero arbitrio*, quem *Cave* Hiſtor. lit. Script. Eccleſ. pag. 171. b. anno 424. ſcriptum teſtatur, adeoque Auguſtini eſſe non poteſt. FAUSTI ESSE ex *Gery* notant *Acta Erudit. Lipſ.* A. 1689. pag. 230. ſub lit. (l)

XXX. *De Hæreſibus ad Quod vult DEum* librum, non diu ante mortem ſcriptum *ab Auguſtino* monet *Cave* lib. cit. p. 170. ſed Adjectam eſſe Appendicem *de hæreſibus: Neſtoriana, Eutychiana, & Trimoibeana, per* GENNADIUM MASSILIENSEM, quibus in codice S. Victoris Pariſienſis MS. adjungitur *hæreſis Prædeſtinatiana*, teſtante *Sirmondo*, in *Actis Erud. Lipſ.* an. 1687. pag. 271. 272. lit. (m) Cujus Autor à Patre *Piccinardi* creditur EVODIUS *Epiſcopus Uzalenſis*. Huic a *Vincentio Victore* oppoſitus eſt liber quidam ſub titulo: PRÆDESTINATUS, editus primum *ab Anonymo* Pariſ. 1643. in octavo, vid. *Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique* de l'annee 1686. p. 259. Hunc ſine cenſura præmiſſum dolet *Piccinardi* ſed inique, ut teſtantur *Acta Erud. Lipſ.* an. 1687 pag. 272. Lit. (n) Cum refutata ſit primo ab editore anno ab *Arnaud*, doctore Sorbonico & poſtea *Maguino* & aliis, ut notant *Ephemerides Literaria Hamburgenſes* plagul. 4. Patavio. lit. (o) Multus & in hoc ſcripto ſub PRIMASII nomine Cave hiſtor. lit. p. 221. 292. (p) Interim mirandum videtur *Erud. Lipſ. Actis* 1688. p. 621. lit. (pp) quod Patres *Benedictini*, qui tamen Codice Victoris uſi ſunt, in editione ſua nullam neque *Gennadii*, neque *Prædeſtinatiana hæreſeos* mentionem fecerint, ſicut neque *Theologi Lovanienſes*. Ceterum nihil in hoc libro de hæreſibus inveniri, quod non ex EPIPHANIO & PHILASTRIO hauſtum ſit, credit *Vallemont* Elem. de l'Hiſt. Tom. II. pag. 83. v. *Arwocus* infra n. 304. Add. 122. *Inter Spuria Auguſtini Opera* cenſendus venit quoque

XXXI. *Liber Soliloquiorum animæ ad Deum*, qui HUGONIS VICTORINI videtur eſſe Gevilielmo *Cave* Hiſtor. Lit. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 173. a. Utpote cujus ſcrinia affatim expilata ſcribit, additque recentiorem Auguſtino videri etiam *Benedictinis*, qui tamen & hunc librum & *Manuale*, quod ſub Auguſtini nomine venditatur, ANSELMO tribuunt: vid. etiam *Journ. des Savans* 1685. p. 547.

Addit *Margo Diecmannianus*: *Manuale & Soliloquia* Auguſtini non eſſe, ſed Petri DAMIANI, Cardinalis, ait *Hulſeman* in Method. Stud. Theol. pag. 305. qui tamen in Patrologia ſua, quæ operibus ejus poſtumis. Ao. 1679. a B. D. Scherzero editis inſerta eſt. pag. 1062. Spuriis quidem utrumque librum iſtum adnumerat & de ſoliloquiis addit; *Quanquam* Hieronymus *quoq; ſoliloquia* Auguſtini *pag.244. ſe legiſſe teſtetur, manifeſti tamen & ſtabili errores hic, quæ nunc ſuperſunt irrepſerunt.* Aſt de *Petro* DAMIANO, utriusque libri auctore, *ἀδὶ γρὺ*, Neque memini me in Operibus Petri Damiani, quæ ante aliquot annos ex editione Pariſienſi, ao. 1642. IV. Tomis. fol. nonnulla cum cura tractavi, Manuale iſtud & ſoliloquia reperiſſe.

XXXII. *Sermo in Natali S. Vincentii Martyris* Auguſtino falſo tributus, ſcriptus eſt judicante *Quesnello*, ab Hiſpano quodam, forſan LEANDRO HISPALENSI. Habetur inter Auguſtini Sermones de Sanctis num. 13. indicante *Cave* l. c.

XXXIII. *Sermones ad fratres in Eremo* Auguſtini non ſunt, ſed inſulſi cujusdam impoſtoris, ut cenſet *Cave* l. c. pag. 174. b. Auctorem eorum eſſe le B. JOURDAIN DE SAXE Auguſtin. ex P. Jacob. *Hommen* ſupplemento Patrum refert *Journal des Sçavans* d. 21. Amſtelod. 1684. pag. 345.

XXXIV. *Prologus Enarrationibus Auguſtini in Pſalmos præfixus* initio Tom. 8. operum ejus, idem cenſetur eſſe *Uſſerio*, cum *Proœmio* BASILII M. Cæſareæ in Cappadocia Epiſcopi in Pſalmos, & revera Baſilium Auctorem habere, de ſcript. & Sacris vernacul. pag. 25.

XXXV. *Epiſtola ad Demetriadem Virginem*, quæ inter Auguſtinianos extat, ab ipſo Auguſtino lib. I. de gratia Chriſti c. 36. tribuitur PELAGIO & *ab Oroſio Orebeſtræ Scriptore in Apologetico*. Alii JULIANUM CELANENSEM Epiſcopum Auctorem faciunt, ut notat *Colomeſius* diſſ. de dubiis aliquot Scriptor. num. XXIII. Hanc & alias Auguſtini Epiſtolas Gallice vertit Mons du *Bois*, Præ-

Præcepteur du dernier Duc de Guise *Journal des Savans* 1685. pag. 11. Epistolam ad Demetriadem LEONI M. *Questellum*, PROSPERO AQUITANICO *Antelmium*, vindicantes vid. *Supplem. Act. Erudit. Lipf. Tom. I, Sect. VIII. p. 431.*

XXXVI. *Exhortatio de salutaribus documentis ad quendam Comitem*, Augustino tributa, est PAULINI Patriarchæ AQUILEJENSIS, ut ex relatione codicis MSti quo usi Benedictini Parisienses evincit *Ussherius* de script. & Sacris Vernaculis pag. 84. & Cavel. c.

XXXVII. De *Scalæ Paradisi* liber Augustino tributus, qui extat quoque sub titulo *Scalæ Claustralium* inter opera B. BERNARDI, GVIGONEM Carthusiæ Majoris Priorem, qui obiit ao. 1137. Auctorem habet; ut docent *Ussherius* p. 144. Cave. p. 450. a. Il. citt.

XXXIIX. Hypognosticon contra Pelagianos libri VI, qui extant, Augustini non sunt. SIXTO Presbytero Romano eos tribuit *Garnerius*, *Piccinardus* autem MARIO MERCATORI vindicat, Cave l. c. & *Acta Erud. Lipf.* 1687. p. 275. Lit. (Q) His addit *Margo Diecmanni*:

Hypognosticon sex libros *contra Pelagianos in Augustini Operibus extantes, quos dudum Ecclesia Lugdunensis apud Raynaud. Erotem. p. 127. vo Θιας postulavit*, SIXTO III. *Papæ* Jo. Cornelius, Mario Mercatori *autem Seraphinus Piccinardus tribuit. Utriusque sententiæ rationes verisimiles ipse producit* Piccinardus *Quæst. Hist. Theol. de novitio opere Prædestinati Sect. 1. p. 72. ff. ed. Patav. 1686. 4.*

XXXIX. De *fide rerum invisibilium* Tractatus à Lovanienfibus Augustino abjudicatus, ab *Erasmo* HUGONI assertus, à *Benedictinis* magno conatu *vendicatur*, vid. *Acta Erud. Lipsiens.* ao. 1688. pag. 620. (r) *Cave* Histor. lit. Script. Eccles. pag. 173. a. hunc tractatum ex *Augustini operibus consarcinatum*, verisimile facit. Augustino vindicat etiam Mericus *Casaubonus* de credulity and incredulity pag. 7.

XL. De *Antichristo liber* Augustino vulgo attributus RABANI MAURI est, docente *Cave* l. cit. & *Schlitero* de fatis Ecclesiast. §. 98.

XLI. Vita Senecæ, quæ circumfertur Augustini nomine, est XYCHONIS POLETONI s. POLENTINI, ut ex *Gyraldi* dial. 9. de Poëtis docet *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 74.

XLII. Sermo de Annunciatione & Assumtione B. Virginis, Augustino tributus, FULBERTO Episcopo Carnotensi asseritur apud Morn. Any. 637. *White* defence of the Way p. 123. At Lambecius diario S. Itin. Cellens. pag. 119. Auctorem hujus opusculi dicit *Joan. Teutonicum* ex Friburgo oriundum, Episcopum Bossinensem, & Generalem sui ordinis quartum, ut patet ex eis, quæ lit. (s) adduximus. Adde, quæ *idem* Auctor Biblioth. Cæsar. lib. VIII. pag. 158. prolixe disserit.

LXIII. Regulæ ad inclusas seu moniales, quæ perperam inter Augustini opera habentur ALFREDI nomine in Collectione Regularum Holsteniana part. 3. pag. 109. collocantur: docente *Cave*, Histor. Litterar. p. 468. a. & *Pin.* Biblioth. Tom. III. p. 171. a.

Vide plura in *Ambrosio Ansberto*, *Auctore Ambrosio Mediolanensi* & aliis, qui nominati fuere *supra*, eo nomine quod Augustini opera cum ipsorum operibus fuere commutata. Denique addantur excerpta (t) *du Pinii* Biblioth. des Auteurs Ecclesiast. Tom. III pag. 217. 218. 219.

Adde *Maastrichtianas* (u) *Symbolas.*

(a) Acta Erud. Lipf. *ao. 1688. p. 622. Rejecti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Augustini à Monachis Benedictinis editorum) appendicem --- tractatus de essentia divinitatis, cujus prima & maxima pars ex* Eucherii *Lugdunensis opere de* formula spiritalis intelligentiæ *deprompta est.*

(b) Miræus Biblioth. Eccles. *pag. 74. Ex veritate Gennadii* scriptis *præter librum* De illustribus Ecclesiæ scriptoribus, *extat liber* De dogmatibus Ecclesiasticis, *quem Gelasio Papæ dicavit. Hunc librum falso tribui S.* Augustino, *jam ante 800 amplius annos monuit Clerus Lugdunensis, de Godescalci causa, adversus Joannem Erigenam Scotum, scribens.*

(c) Acta Erud. Lipf. ao. 1688. *& 623. Rejecti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Augustini à Monachis Benedictinis recognitorum) appendicem ------ liber de ecclesiasticis dogmatibus, quem* Gennadio Massilienfi *inter eruditos plerique tribuunt.*

(d) Acta Erud. Lipf. 1686. *Aug. pag. 398. Ex iis, quos Bellarminus prætermisit, antiquiores sunt (in supplemento de Scriptoribus vel scriptis ecclesiasticis à Bellarmino omissis ad ao. 1460. Collectore F. Casimiro Oudin)* ---------- Evodius *Uzalensis, cui librum de fide seu unitate Trinitatis contra Manichæos, inter* Augustini *opera tomo sexto editum, deberi* Sirmondus *statuit.*

(e) Acta Erud. Lipf. *ao. 1688. pag. 622. Rejecti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Augustini à Monachis Benedictinis editorum) appendicem --- liber* de altercatione ecclesiæ & Synagogæ --- *liber de* fide contra Manichæos Evodio *tributus.*

(f) *Bernh. Vindingius* Theol. Hilpatus *Augustinianus, in Critico Augustiniano Castigato, Vallanzerie* ao. 1621. in 8vo edito, de plerisque scriptis D. Augustino suppositis erudite & judiciose disseruit. Ex eo habe sequentia, de scriptis Augustini Pseudonymis detectis, quorum in tuo sint, nulla mentio facta.

pag. 83. Liber Meditationum *pius utilisque, non item Augustinianus est (quod agnovit Gabr. Vasquez Tomo I. Disp. 52. num. 18.) nec absurdum*

ſuſpitari, ab Anſhelmo Cantuarienſi profectum. Legitur certe ejus nomine Bona pars iſtarum, ut oſtendit Fasciculus Devotionis *ab Hurrieo* Sommalio *G. J. Lovanii ao. 1607. & 1616. editus.* (Affert ibidem V. rationes, quibus probat non eſſe eas Auguſtini.)

pag. 86. Scala Paradiſi *non magis eſt S. Auguſtini, quam* Bernhardi, *cujus inter opera ſimiliter vagatur.*

pag. 86. Duodecim Gradus Abusconum *nonnusquam aſcribuntur cuidam* Ebrado, *ut teſtatur Pamelius in ſuo Cypriano. Apparet hominem fuiſſe non valde doctum & sobrie dividendi ignarum.*

pag. 93. *Libellus de* Antichriſto *legitur etiam apud Alcuinum (quamvis Rupertus ediet nomine* Rabani), *verbis paſſim variatis, & textu in fine aucto.*

pag. 95. *Sermonem tertium de* Verbis Domini *Codices. Antiqui tribuunt Eradio Presbytero, S. Auguſtini deſignato ſucceſſori. Sermo XIX. eſt S.* Maximi Taurinenſis; *Exſtat etiam inter Ambroſianos.*

pag. 98. *Serm. 28. eſſe partem libri Viti S. Ambroſii de Sacramentis obſervarunt Lovanienſes.*

pag. 100. *Sermo XXV. de* Verbis Apoſtoli *eſt S.* Maximi *Epiſcopi.*

pag. 101. *Ex* Homiliis *Quinquagintа Una eſt Auctoris diſerti. Itaque ejus nomen tam iniquе ſuppreſſum, quam falſo Auguſtini olim prafixum. Fuerunt, qui aliquid odorarentur* Ambroſianum. *Quid ſi ego* Chryſologum? *Quanquam nihil affirmo.*

pag. 111. *Homilia XLI. πολυδεσπότη eſt, nec ſolum Auguſtino & Ambroſio, ſed etiam* Cæſario *Tomo V. Bibliotb. PP. parte 3.) adſcribitur. Mihi videtur cento male conſutus.*

pag. 118. *Sermo X. de* Tempore *eſt S.* Ambroſii, *teſte* Caſſiano *l. 7. de Incarnat. cap. 25. Sermo XI. S.* Maximi, *cujus & inter Sermones legitur.*

pag. 120. *Sermo XV. de* Tempore *haud eſt contemnendus.* Severianinè *ſit, an* Fulgentii (*uterque enim ſecundum Lovanienſes, Aſtipulatores habet MSS. Codices*), *non facile judicarim.*

pag. 126. *Sermo 33. de* Tempore *eſt* Leonis Magni.

pag. 127. *Sermo 37. de* Tempore *debetur S.* Maximo. *Sermo 38. eſt totus liber 1.* Alcuini *de Trinitate, cum parte ſecundi.*

pag. 133. *Sermo 58. de* Tempore *eſt 14tus inter adſcriptos Caſario. Cujuscunque autem ſit; Auguſtini non eſſe, loquela ejus manifeſtum facit.*

pag. 135. *Sermo 63. de* Tempore *eſt S.* Leonis Papæ. *Sermo 66. conſtat ex c. 12. & 13.* Alcuini *de Virtutibus & Vitiis.*

pag. 136. *Sermo 68. de* Tempore *Lovanienſibus* Ambroſianum *quid viſus eſt ſapere.*

pag. 139. *Sermo 77. de* Tempore *inter* Ambroſianos *militat, ſed forte eſt S.* Maximi.

pag. 152 153. *Sermo 98 & 99. de* Tempore *deſcripti ſunt ex* Origenis *Homilia 9. ſuper Numer.*

pag. 160. *Sermo 112. de* Tempore *deſcriptus eſt ex* Alcuini *libello de* Virtutibus & Vitiis *cap. 1. & 5.*

pag. 162. *Sermonem 117. de* tempore *ex* Ambroſio *in Lucam deſcriptum Lovanienſes indicant. Sermo 118. ab iisdem S.* Maximo *tanquam Poſſeſſori legitimo reſtitutus eſt.*

pag. 163. *Sermo CXX. de* tempore *numeratur in Sermonibus* Euſebii Emiſſeni, *Tomo V. Bibliotb. pp. parte 1.*

pag. 165. *Sermo 125. de* tempore *non eſt Sermo, ſed* Damaſi *Papa* Symbolum, *ut obſervarunt Lovanienſes.*

pag. 166. *Sermo 128. de* Tempore *eſt S.* Maximi Taurinenſis.

pag. 167. *Sermonem 130. de* Tempore *Lovanienſes ex Libb. MSS. & nonnullis excuſis reſtituerunt* Joh. Chryſoſtomo.

pag. 168. *Sermonis 133. de* Tempore *Initium eſt Pars poſterior Sermonis 48. ap. S.* Ambroſium, *quod autem ſequitur, eſt integer Sermo 57. apud eundem.*

pag. 169. *Sermonem 136. de* Tempore Euſebius Emiſſenus *ſibi vindicat. Sermo 137. ex* Euſebio *& Homilia S.* Gregorii *22. in Evang. congeſtus. Sermo 138 itidem* Euſebianus *eſt.*

pag. 170. *Sermo 156. de* Tempore *inter Euſebianos militat.*

pag. 171. *Sermo 162. de* Tempore *in Bibliotheca Cluniacenſi Col. 383. adſcribitur etiam S.* Odiloni, *ſed eodem ni fallor jure, quo* Auguſtino: Eodem, *inquam*, Jure, *quo eidem S. Odiloni vol. 407. tribuitur* Fragmentum libri de V. Hæreſibus, *& col. 127. S.* Odoni *Sermo Leonis Papa.*

pag. 173. *Sermo 168. de* Tempore *eſt XImus inter S.* Cæſario *adſcriptos.*

pag. 176. *Sermo 178. de* Tempore Euſebianus *eſt, & impugnat Errorem Eutychetis, non ortum niſi Auguſtino mortuo.*

pag. 185. *Sermo 203. de* Tempore *compoſitus ex Cap. 7. & 8.* Alcuini *de Virtutibus & Vitiis.*

pag. 188. *Sermo 213. conſutus eſt ex Cap. 10. & 15.* Alcuini *de Vitiis & Virtutibus.*

pag. 194. *Sermonem 226. de* Tempore *Lovanienſes notant hauſtum ex* Ambroſio.

pag. 203. *Sermo 246. de* Tempore *Autoris eſt neque indocti, neque diſerti. Quidſi* Ambroſii? *Ab ejus ſane ſtylo non abhorret, dicet in Opp. ejus non inveniatur.*

pag. 207. *Serm. 253. de* Tempore *locum habet inter Homilias* Euſebii *Gallicani, Tomo V. Bibl. Pp. parte I. p. 596. Edit. Noviſſ. ao. 1618.*

pag. 210. *Sermonem I.* de Sanctis *MSta quadam* Fulgentio *Epiſcopo adſcribere inquiunt Lovanienſes. Ego fateor, nihil habere ab* Auguſtino *alienum.*

pag. 211. *Sermo V.* de SS. *eſt* Maximi *Taurinenſis.*

pag. 212. *Sermo XIII.* de SS. *eſt* Ante penultimus Leonis Papæ.

pag. 215. *Sermo XVI.* de SS. *eſt XLVIImus apud S.* Ambroſium.

pag. 219. *Sermo XXII.* de SS. *eſt S.* Petri *Epiſcopi Ravennatis: Vigeſimus ſextus eſt inter* Ambroſianos *LXIIII. XXVIImus eſt* Maximi *Taurinenſis.*

pag.

pag. 221. *Sermo XXX.* de SS. *uti & XXXI. & XXXIII. exſtant inter* Ambroſianos.

pag. 222. *Sermo XXXV.* de SS. *licet Iſidorum de vita & Obitu Sanctorum, & a MSS. tribuitur* Fulberto *Carnotenſi. Sermo XXXVI.* Euſebianus *eſt. XXXVII. alibi* Alcuino, *alibi* Bedæ *tribuitur; ſed pro Beda facit Autoritas Romani Breviarii.*

pag. 223. *Sermo XLI. de SS. adſcribitur etiam S.* Cæſario, *apud quem numero Octavus eſt.*

Hactenus Excerpta ex Vindingio.

(g) Raynaudus de libris malis & bonis. pag. 117.

Non deſunt apud ipſos Patres, exempla. Opus S. Proſperi ad objectiones Vincentianas, ab ipſomet Proſpero, nomine S. Auguſtini *editum, eo titulo,* Auguſtini, ad Articulos ſibi falſo impoſitos, reſponſio; *olim invaluit opinio, quæ tam-etſi nunc eraſo eo titulo prope exolevit, videtur tamen eſſe vere antiqua. Nam S.* Fulgentius *lib. I. ad Monimum, Cap. ult. illum librum citans tanquam Proſperi, ait in eo depelli, quæ fuerant S. Auguſtino male impoſita: & tamen conſtat, Proſperum neque in præfatione illius libri, neque in reſponſione ad ſingula objecta, meminiſſe depulſionis calumniarum circa ea puncta irrogatarum D. Auguſtino. Videtur ergo Proſper D. Auguſtini nomine librum conſcripſiſſe, ut ferebat vetus inſcriptio, nomine Auguſtini ad Articulos ſibi falſo impoſitos.*

(h) Cave Hiſtor. Litterar. de Scriptoribus Eccleſiaſt. p. 172. b.

Sermones ex biſce aliquot ſpuries nos in tranſitu notavimus. Verum cum accuratius longe id præſtiterint Benedictini Pariſienſes *in editione ſua nupera; nos cenſuram Sermonum ab iis latam compendio exhibere, ære fore arbitramur. Sermones itaque omnes (quibus Tomus IV. abſolvitur) in quatuor claſſes redegerunt, de* Scripturis, de Tempore, de Sanctis & de Diverſis, *quibus acceſſit quintus Ordo* Sermonum Dubiorum; *cum non niſi aperte ſuppoſititii in Appendicem rejecti ſint. Claſſes iſtæ quinque Sermones complectuntur cccxiv. præter Fragmenta. In Appendicem rejiciuntur, tanquam certo certius ſpurii, Sermones cccxvii. ex Collectionibus ſupra memoratis hinc inde ſelecti, nimirum ex vulgari Collectione Sermonum de* Verbis Domini *Sermon. 3us 4us. 19. 20. 22. 28. 34. 47. 52. 54. 56. 57. 58. De* verbis Apoſtoli *Serm. 21us. 25. 26. 34. 35.* Homiliarum *I. Serm. 2us 3. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. 21. 22. 26. 30. 31. 33. 35. 39. 45. 46. 47. 48. De* Tempore *Serm. 1us. 2us 3. & omnes reliqui præter 5m. 12. 16. 19. 20. 23. 25. 27. 28. 30. 31. 32. 34. 39. 42. 45. 49. 50. 52. 72. 74. 94. 96. 107. 109. 110. 113, 119. 135. 139. 140. 141. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 151. 155. 160. 164. 165. 170. 174. 186, 187. 196. 205. 212. 214. 220. 234. 235. 236. 237. 245. 254. 256. Sermones de* Sanctis *omnes ſpurii ſunt præter 4m. 12. 17. 23. 24. 42. 45. 48. 50. 51. Inter Sermones XVII. Paris. 1531. additos, ſpurii ſunt 1us. 2. (qui pars eſt Sermonis 51. in hac Collectione nova Benedictinorum) 7. (pars Sermonis 88.) 15. (pars Sermonis 150.) Inter Sermones de diverſis ſpurii ſunt 7us (pars Sermonis 361.) 35. 36. (pars ſermonis 279.) 38. 65. 96. 97. 98. 99. 118. (pars Sermonis 325.) Ex Sermonibus* ad Fratres in Eremo *non niſi ſex in hoc Tomo exhibentur, reliqui in Tomo ſequente. Ex his ſex ſpurii ſunt, tres, qui in vulgari Sermonum iſtorum Collectione locum obtinent 56. 70. & 72. Ex* Sermonibus ad Hieron. *Vignerio editis, in parte I. Supplementi ſpurii ſunt 3us 4. 5. 13. 14. 15. 17. 18. In parte II. Supplementi ſpurii ſunt 1us. 2. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 20. 23. 25. 26. 27. 29. 34. 36. 37. 38. 39. Reſ; hactenus quidem* Benedictini.

(i) Act. Erud. Lipſ. An. 1688. p. 619.

In appendicem (Tom. Operum S. Aurelii Auguſtini, opera & ſtudio Monachorum Ord. S. Benedicti editorum) rejecti ſunt ſermones ſuppoſititii totidem, & iidem, quibus genuini, claſſibus diſpoſiti, e quibus haud pauci Cæſario Arelatenſi *vindicantur.* Ibid. p. 621. *In appendice (Tom. VI. Operum Auguſtini) leguntur quædam opuſcula* Auguſtini *nomine perperam inſcripta, e quibus libellus de ſubſtantia dilectionis* Hugoni Victorino, *liber de ſcala paradiſi* Guigoni Carthuſiano, *tractatus de fide ad Petrum* Fulgentio, *liber de cognitione veræ vitæ* Honorio Auguſtodunenſi, *liber de vita Chriſtiana* Faſtidio Britanno, *liber de vita Chriſtiana* Faſtidio Britanno, *liber de ſalutaribus documentis* Paulino Aquilegienſi, *tractatus de conflictu virtutum & vitiorum* Ambroſio Autperto, *tractatus de reſtitutione catholicæ converſationis* Eligio Noviomenſi, *tractatus de bono diſciplinæ* Valeriano Cemeljenſi, *alii aliis aſſeruntur. Neque hic ſilentio prætermittendi* ſermones ad fratres in eremo, *quos Auguſtini nomine plane indignos eſſe, plurium eruditorum teſtimoniis confirmatur.*

Ibid. pag. 622. *In appendice hujus Tomi (IIX) nonnulla occurrunt, quæ a Lovanienſibus inter genuina* Auguſtini *opera relata fuerunt, ut liber adverſus 5 hæreſes, ſermo de Symbolo contra Judæos, Paganos & Arianos, & tractatus de unitate Trinitatis contra Felicianum, qui jam pridem a Chifletio* Vigilio Tapſenſi *reſtitutus eſt.*

Ibid. pag. 623. *In appendice hujus Tomi (IX. Operum* Auguſtini *a Monachis Benedictinis recognitorum) legitur tractatus contra Eulgentium Donatiſtam quem fœtum Auguſtino ſuppoſitum eſſe cum Lovanienſibus & Vindingo variis rationibus perſuadent.*

(k) Jean de Croi Auguſtin Suppoſé pag. 9.

Il n'a pas remarqué, que la ſeconde preface ſur les Pſeaumes, qui commence par ces paroles, omnis ſcriptura divinitus inſpirata, Toute l'Eſcriture diuinement inſpirée, *n'eſt pas d' Auguſtin. Il n'a pas remarqué, que le CXXX. ſermon de* Tempore, *n'eſt pas d' Auguſtin, s'enſuit-il pourtant, que cette preface, & que ce ſermon ſoit d' Auguſtin? J'avois enuoyé au Sieur* Moynier *un billet, où i' aſſeuray, que ces deux pieces eſtoyent des pieces estrangeres, & où ie le priay de m'en dire ſon opinion. Mais il n'y a pas voulu repondre, de peur de s'engager dans quelque mauuais pas. La preface eſt une verſion de la preface de* Baſile *ſur les Pſeaumes. Et ce ſermon eſt une verſion d' un ſermon du* Jean Chryſoſtome, que Gretſer *a mis au iour; qui ſe trouue dans le cinquieſme, des oeuures de Chryſoſtome imprimées à Paris.*

Pag. 10. *Eniſme dit, que les livres de la* continence, de la patience, & du bien du veſuage *ne ſont pas d' Auguſtin. Il donne les deux premiers à* Hugues de S. Victor. *Et le troiſieme, il attribuë à* Julie le Pelagien. *Il dit que le liure des* cinque hereſies *n' eſt pas d' Auguſtin. Il dit la meſme choſe du liure* contre Felicien. *Et toutes ſoie touxces liures ſont marquez dans le catalogue de* Poſide, *& Bede les allegue en diuers endroits de ſes commentaires*

mires sur les lettres de Sainct Paul aux Romains , aux Corinthiens, aux Philippiens, & à Timothée ,ainsi que Bellarmin *mesme l'a remarqué.* ——

Pag. 71. & 72. *Voicy les liures, qui sont dans ce tome, des auteurs desquels ie fai les noms.* Tyconius *est l'auteur de l'exposition de l'Apocalypse. Et* Blaise Vieux *iestime l'allegue souuent dans ses comentaires sur l'Apocalypse. Les soliloques ont e été pris d'* Anselme. *Le manuel est d'* Anselme. *Thomas d'Argentina dit, que le liure de la cognoissance de la vraye'ie est d'* Anselme. ——

(l) Acta Erud. Lipſ. Ao. 1689. p. 230.

Hac occaſione inſignem addit (M. Gery *Bach. en Theol. en Apologie Hiſtorique de deux cenſures de Louuain & de Douay, ſur la matiere de la Grace*) *annotationem, quam adſcribere non piget. Ait enim : Quod poſteriori-bus ſeculis multi doctores erraruut , non leuem cauſam dedit confuſio operum a Sanctis Patribus ſcriptorum, quæ tanta fuit , ut* Gennadii *Scripelagiani ſcriptum,* pro Auguſtini *legeretur ; commentarius* Pelagii in *Paulum , & epiſtola ejus ad Demetriadem,* Hieronymo *tribueretur ; libri* Fauſti *de gratia & libero arbitrio , ſancti cujuſdam Eccleſiæ* Patris *opus eſſe crederentur , adeo ut* Tapperus *hunc autorem , dum citat, venerabilem vocarit , vehementer territus, cum a collega aliquo de errore admoneretur ; ut* Eſtius *refert in ſermone quodam anno 1609. Duaci habito. Hæc Auctor,.*

(m) Acta Erud. Menſis May. Anno 1687. p. 271. & 272.

Auguſtinus.

Quatuor ſupra quadraginta elapſi ſunt anni , ex quo Jacobus Sirmondus , *Jeſuitiæ Societatis Presbyter jam ſenex , poſt plurima alia novum aliquod antiquitatis eccleſiaſticæ monumentum , in Mariæ Remenſis Bibliotheca ſine autoris nomine repertum , e tenebris produxit. Quod eſt Hincmarus Remenſis* Hygino , *alii* Primaſio *tribuiſſent , & ipſe ex ſtyli & ſententiarum affinitate autorem ejus* Arnobium *juniorem deprehendiſſe ſibi videretur ; nihilominus tamen , cum & ſuæ ipſius divinationi minus fideret , & aliorum judicia falſis præſumptionibus lmiri crederet,* Prædeſtinati *titulo ſignare maluit. Prædeſtinatorum enim hæreſin Autor ille, quisquis fuerit tripartito hoc opuſculo quantis poteſt viribus impugnat, ac primum quidem 90 hæreſes recenſet, in quo catalogo cum Pelagiana , Neſtoriana , & Prædeſtinatiana , ultimo compareant loco , Autorem hunc nondum exorto Eutyche , & ante Gennadium Maſſilienſem ſcripſiſſe , Sirmondus conjicit. Deinde vero libellum prædeſtinatianis erroribus confertum , & à prædeſtinatis ſub* Auguſtini , *ut inſcriptio habet* , nomine *confictum exhibet , quem poſtea tertia opuſculi parte non ſine magna verborum acrimonia confutat.*

(n) Acta Erud. Lipſ. A. 1687. p. 272.

(*Seraphinus* Piccinardus in *Quæſtione Hiſtorico-Theologica de Opere , quod inſcribitur* Prædeſtinatus ,) *libellum prædeſtinatianis erroribus , confertum & a* Prædeſtinatis *ſub* Auguſtini, *ut inſcriptio habet , nomine confictum exhibet , quem poſtea tertia opuſculi parte non ſine magna verborum acrimonia confutat.*

Ibid. Johannis Avvræi *Doctoris Sorbonici centura , altero ſtatim poſt Prædeſtinatum anno edita, Auctorem hunc anonymum* (Prædeſtinati) *plurimorum errorum Pelagianismi , aliarumque hæreſium , mendaciorum, fabularum , craſſæ ignorantiæ , & fœdiſſimæ impoſturæ arguit , quod librum , quem ſub* Auguſtini *nomine confictum aſſerit , ipſe ſinxerit ; cum ex omnibus ſtyli lineamentis, una & confutatis , & confutati appareat facies.*

Ibid pag. 275. Quantum autem ad ſecundum Prædeſtinati librum attinet , qui ſub Auguſtini nomine confictus inſcribitur , ejus Autorem Piccinardus Evodium Uzalenſem *eſſe pronunciat , qui cum apud Adrumetinos monachos Prædeſtinatorum hæreſis exortæ jam ſuiſſet , a* Valentino *Abbate rogatus , ſententiam ſuam , & alia quadam epiſtola , & hoc ipſo libello indicaverit.*

(o) Ephemerides Literariæ Hamburgenſes, *plagula 4. Patavio : Edidit inibi P.* Seraphinus Piccinardus *Brixienſis Ord. Prædic.* Provinc. *Magiſt. ac Theologus Primar.* Novam Quæſtionem Hiſtorico-Theologicam *ad Novitium opus , quod Autor Anonymus Semipelagianus ſub titulo* Prædeſtinatus *& horum quidem nomine adverſus Sancti Patris Auguſtini diſcipulos conſarcinavit, anno , ut ſupponitur 434. tempore Proſperi. Illud nuper repertum & in Gallia impreſſum cum juxta Piccinardum nemo revocaverit ad examen, cenſuræ ſubjecit, & præter alia ſimul elucidare ſtudet hiſtoriam de Prædeſtinatorum hæreſi. Quæ nunc publicæ luci commiſſa Patavii in via S. Thomæ apud Frambottum 1686. in 4to inveniuntur. Circa quam Polybiſtor quidam Florentinus admodum miratur Patrem* Piccinardum *ſcripſiſſe ac ſi opus Anonymi Italenus nemo revocaſſet ad examen, cum tamen P.* Maguino *& plures alii jam dudum illud non minus accurate præſtiterint.*

(p) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 291. 292.

Extant hodie ſub *Prædeſtinati* nomine editi , de Hæreſibus , præcipue Prædeſtinatorum hæreſi , libri tres. In *prima parte* agit Autor quiſquis ſit , de Hæreſibus quibuscunque numero XC. à Simone uſque Mago ad Hæreſin Prædeſtinatianam, earumque autores , placita, mores breviter recenſet. *Secundam partem* conſtituit liber de prædeſtinatione ſub *Auguſtini nomine* olim confictus : in *tertia* parte libri huſce Auguſtiniani refutationem inſtituit. Quis fuerit verus horum librorum parens eruditis inter ſe haud ſatis convenit : *Hincmaro Remenſi* ſub *Hygini* nomine citantur; errore ſatis manifeſto, neq; forſan aliunde orto, quam quod in indice Autorum operi præfixo Hygini nomen reperat. *Sirmondus* ob ſtyli ſententiarumque affinitatem *Arnobio juniori* adjudicandos eſſe ſuſpicatus eſt. Nuper *Piccinardus* Theologus Brixienſis *Vincentium* quendam neſcio quem Autorem ſtatuit, illum nempe cujus XVII. objectionibus totidem reſponſiones oppoſuit Proſper Aquitanicus. Quis vero ſit iſte Vincentius an Presbyter ille natione Gallus qui in Pſalmos commentatus eſt, de quo *Gennadius* c. 80. an *Vincentius Victor* , adverſus quem de origine animæ ſcripſit Auguſtinus, haud ſatis novit ; *Lirinenſem* enim prorſus rejicit : librum ſub *Auguſtini nomine* confictum *Evodio Uzzalenſi* tribuit, quem ſuſpicatur libello ſuo hunc titulum præfixiſſe , *Expoſitio doctri-*

doctrina Auguſtini, indeque pro ipſiut Auguſtini fœtu habitumeſſe: verum quæ de tota hac re habet Piccinardus, adeo incertis & levibus nituntur conjecturis, ut paucos fortaſſe in ſententiam ſuam pertracturus ſit. Longe potiori jure tribuendi videntur *Primaſio* noſtro, idque fide vetuſti codicis MS. ante annos octingentos exarati, quem in Bibliotheca Augienſi vidit CL. (Anal Tom. IV p. 84.) *Mabillonius*, in quo comparuit hic titulut dilutiori quidem attramento ſcriptus, ſed antiqua manu, *Opus Sancti Primaſii Diſcipuli Auguſtini de Hæreſibus numero XC.* Certe Autor non „uno in loco ſe Afrum eſſe innuere videtur; „ſed ut quod ſuſpicor libere proferam, quisquis „hanc notulam Codici Augienſi appoſuit, forſan „hallucinatut ſit, & cum apud Iſidorum legerat „Primaſium tret de Hæreſibus librot ſcripſiſſe, „husque tres Anonymot repererat, mox Pri„maſii nomen indidit. Adde quod cum Autor „noſter nullam fere Hæreſin Neſtoriana recen„tiorem memoravit, Primaſius tot exinde na„tas & damnatas hæreſes haud omiſſurus erat. „Sed totam hanc rem eruditis diſcutiendam re„linquimut. Primus hos libros ex Hincmari „Remenſis codice extulit Jac. *Sirmondus* Pariſ. „1643. Anno ſequenti acrem ſatis totius operis „cenſuram gallice edidit Joan. *Aovrau* Theolo„gus Sorbonicus qua autorem hominem fuiſſe „Pelagianum contendit, eique erroret, hære„ſes, mendacia, fabulas, fœdamque ignoranti„am objicit. Mox opus in Hollandia recuſum „Amſtelodami, ni fallor, 1645. cui Avvræi cen„ſuram latine verſam ſubjecit editor. Anno „1677. in Bibliotheca Patrum Lugdunenſi Tom. „XXVII. locum invenit. Demum Seraphinut „*Piccinardus* ex Ord. Prædic. in Academia Pata„vina Theologus additit variit de Autore, Ope„re, totaque controverſia diſſertationibus de„nuo in lucem protulit Patav. 1686.

(pp) Acta Erud. Lipſ. Ao. 1688. pag. 621. Tomum octavum *(operum S. Auguſtini a Monachis Benedictinis editorum)* auſpicatur *Auguſtini liber de hæreſibus, ad cujus calcem in ſubjectis Notis Neſtoriana, Eutychiana & Timotheana hæreſis additur, quam appendicem etiam in aliis Auguſtini editionibus legere eſt. Cum vero jampridem* Jacobus Sirmondus *in hiſtoria hæreſeos Prædeſtinatiana c. 6 prodiderit, in codice MSC. S. Victoris Pariſienſis tribus illis hæreſibus etiam* Prædeſtinatianam *addi, illudque additamentum* Gennadio *Maſſilienſi tribui, & ſatis mirari non poſſit, quo caſu vel conſilio factum ſit, ut in celeberrima S. Auguſtini operum editione a Lovanienſibus Theologis procurata, cum ex Codice Gemblacenſi Genuadiana hac appendix tacito lectoris nomine proferretur, omiſſa Prædeſtinatiana tres tantum reliqua expreſſerint; nobis multo magis mirandum videtur, quod Benedictini Fratres, qui in recognitione hujus libri ſe Codice S. Victoris uſos profitentur, nullam neque Gennadii, neque hæreſeos Prædeſtinatianæ, in variis ſuis lectionibus mentionem fecerint.*

(q) Acta Erud. Lipſ. Ao. 1687. pag. 275. (F. *Seraphinus Piccinardus in Quæſtione Hiſtorico-Theologica de novitio opere, quod inſcribitur* Prædeſtinatus, *de Autore* Ψευδωνύμῳ, *(quæ* Auguſtini *Tomo 7. leguntur) diſquirit; & quamvis* Johannis Garnerii *rationes pro* Sixto, *ſeu* Xyſto *III. probabiles cenſeat, eaſque contra Natalis Alexandri objecta dubia defendat, veriſimilius tamen ipſi videtur, libros iſtos a* Mario Mercatore *compoſitos fuiſſe, qui poſt ſubnotationes in Julianum plenius hoc opus, jam in ſubnotationibus promiſſum elucubraverit, & Græca lingua non imperitus Græco hos titulo inſigniverit.*

(r) Acta Erud. Lipſ. ao. 1688. p. 620. *Ex his tractatum de fide rerum* falſo ab Eraſmo Hugoni tribui, *ex eo* arguunt Benedictini *noſtri, editores operum S.* Auguſtini,) *quod in codice antiquo ante Hugonis ætatem exarato Auguſtino tribuatur, & ipſe Auguſtinus in epiſtola ad Darium Comitem hunc tractatum pro ſuo agnoſcat, qua epiſtola poſt Frobenianam editionem demum reperta, & in Plantiniana Lovanienſium primum vulgata fuit, qui tamen hunc de* fide rerum *tractatum pro genuino Auguſtini fœtu minime agnoverunt.*

(s) Petrus Lambecius Diario Sacri Itin. Cellenſ. p. 119.

Cui inſigni teſtimonio Græco alind addam Latinum, quod extat in appendice Tomi noui Operum S. Auguſtini *Tractatu octavo, cujus principium: Ad interrogata de virginis & Matris Domini reſolutione temporali & aſſumptione perenni, quid intelligam, reſpondurus &c.*

p. 121. *Ubi notandum eſt, Tractatum hunc vulgo quidem attribui S* Auguſtino, *eamque opinionem etiam à Laurentio Surio Carthuſiano, qui illum Albini Flacci Alcuini Homiliario primus inſerait, probari, rectius autem a Theologis Lovanienſibus in editione ſua Operum S. Auguſtini, nec non ab Em. Card. Baronio eidem abjudicari. Cui poſteriori ſententiæ ipſe accedo; utpote qui perſuaſiſſimum habeo, ſcriptum eſſe hunc Tractatum ſub finem ſeculi poſt Chriſtum octavi; nempe eodem circiter tempore, quo* Carolus Magnut, *noudum Imperator, ſed tantum ut ipſe loqui amat, Rex & Rector regni Francorum, Capitularium ſuorum, ſive Legum Eccleſiaſticarum & Civilium librum primum edidit.*

Veriſimilimum itaque eſt, Carolum Magnum interrogationem hanc primo omnium ac præ cæteris Præceptori ſuo Albino Flacco Alcuino *qui A. C. 804. obiit, prioatim propoſuiſſe, reſpouſi autem loco hunc ab Alcuino compoſitum eſſe* Tractatum, *in cujus principio, tanquam adjam citata Caroli Magni verba reſpicieus ac alludens, expreſſe teſtatur, ſe, quid de Virginis ac Matris Domini reſolutione temporali & aſſumptione oerenni intelligat, non ſcribere proprio intellectu, ſed ad interrogata reſpondere. Confirmant enim hanc conjecturam ſupra citata Caroli M. verba, & principium hujus Tractatus Caroli M. verbis reſpondens. Confirmant eandem* ſtylus Alcuini, & quæſtionet ſacræ a Carolo M. *eidem - - - - & iudex ſcriptorum Alcuini apud Joannem Baleum Centuria ſecunda Scriptorum Britanniæ, in quo per librum, cui titulus* Reſponſionet ad interrogata, *hunc ipſum de aſſumptione B. Virginis tractatum ſignificari exiſtimo. Confirmat denique conjecturam iſtam* Homiliarium *ab Alcuino juſſu Caroli M. collectum, cui tractatum illum ſive Sermonem de aſſumptione ſiue dubio inſeruiſſet* Alcuinus, *ſi S. Auguſtini is fuiſſet, non autem propriut. Primus enim* Homiliarium Alcuini *Sermone iſto auxit F.* Laurentius Surius *Carthuſianut in editione Colonienſi in fol. qua typis Materni Cholini ao. 1576. in lucem prodiit. In omnibus enim antiquioribus ejusdem Homiliarii editionibus, nempe in prima & antiquiſſima Lugdunenſi, typis Joanuit*

Clein, ao. 1520. in fol. in fol. in Colonienſi typis Eucharii Cervicorni, A. 1539. in fol. & in duabus Colonienſibus Materni Cholini ao. 1557. & ao. 1569 in folio, tractatus hic, qui perperam S. Auguſtino attribuitur, non reperitur. Suppoſititius autem ille S. Hieronymi vel Sophronii ſermo de Aſſumptione in omnibus Homiliarii *iſtius exemplaribus: quem profecto ipſe Alcuinus ei inſeruit; nec inſeruiſſet, niſi & ipſe ſpecioſis Pauli & Euſtochii vocabulis deceptus, ſpurium hoc ſcriptum pro genuino habuiſſet.*

(t) Du Pin Nouv. Biblioth. des Auteurs Eccleſiaſt Tom. III. pag. 217. 218. 219.

Le petit Ecrit des Benedictions *du Patriarche Jacob*, n'eſt pas un ouvrage de ſaint *Auguſtin*, „mais un *Fragment des queſtions d'Alcuin ſur la Geneſe*, qui en a pris une partie des queſtions ſur la Geneſe, & l'autre partie des *Morales de ſaint Gregoire*. Ce meme Ecrit ſe trouve encore dans le troiſiéme Livre du *Commentaire ſur la Geneſe* attribué à ſaint *Eucher* Eveque de Lyon.

Nous avons déja remarqué en parlant des Oeuvres d'*Hilaire Diacre*, dans le ſecond Tome de cette Bibliotheque, que les *queſtions ſur l'Ancien* & le *Nouveau Teſtament* ne ſont point de ſaint *Auguſtin*. Nous avons auſſi rapporté les Conjectures que l'on a pour les attribuer à Hilaire Diacre.

Ibid. p. 219. L'Addition contient *trois cens dix-ſept Sermons* ſuppoſez, diviſez en quatre Claſſes, ſuivant l'ordre obſervé dans les veritables. On a mis à la tête de chacun une Critique tresjuſte. Il y en a pluſieurs que l'on reſtitué a *Ceſarius* leur veritable Auteur. L'on en trouve quelques-uns *de Raban*, & quelques autres, qui ſont tirez des Homilies *d'Origenes* ou des Oeuvres de ſaint *Cyprien*, de ſaint *Ambroiſe*, de ſaint *Maxime*, de ſaint *Leon*, de *Fauſte*, de ſaint *Gregoire*, d'*Alcuin*, & d'*Ives de Chartres*.

Ibid p. 230. b. Les *ſoixante-cinq Queſtions* & Réponſes ſuivantes qui ſe trouvent dans quelques MSS. ſous le nom d'*Oroſe* & de *S. Auguſtin* ſont dans un meilleur ordre que les précédentes, & ſur des matiéres plus Theologiques. Mais elles ſont tirées de divers endroits. Les *douze premiéres* ſon priſes d'un Traité fauſſement attribué à *S. Auguſtin* touchant la *Trinité & l'Unité de Dieu*. La plûpart de ſuivantes ſon extraites de *S. Eucher*. Il y en a quelques-unes du Traité *de S. Auguſtin* ſur la *Geneſe*.

Le livre *de la Foi à Pierre & de S. Fulgence*, à qui il eſt attribué dans un MS. de Corbie, ancien de plus de mille ans, auſſi bien que dans un autre plus récent. Il eſt cité ſous ſon nom par *Ratramne* dans le Traité du Corps & du Sang du Seigneur. *Iſidore* & *Honoré d'Autun* ſont auſſi mention d'un Traité de *S. Fulgence*, qui contenoit la *regle de la Foi*, qui n'eſt pas different de celui-ci.

Ibid. p. 231. a. Le livre *de l'Eſprit & de l'Ame*, qui eſt un *Recueil* de paſſages *de pluſieurs Auteurs*, eſt attribué à *Hugues de Saint Victor* par *Trithéme*, par *Vincent de Beauvois*, & imprimé parmi les Oeuvres de cet Auteur. Cependant le grand nombre d'extraits tirez des Oeuvres même de Hugues de Saint Victor font douter qu'ils ſoient de lui. *S. Thomas* l'attribuë à un Moine de l'ordre de Cîteaux. Les *Benedictins* croyent que c'eſt *Alkher* ami de l'Abbé Iſaac Abbé de l'Etoile à qui celui-ci adreſſa un lettre de l'Ame. Dans la Bibliotheque de Cîteaux on l'attribuë à *Iſaac*, & l'on y remarque qu'il l'a mis ſous le nom d'Alkher; mais il n'y a pas d'apparence que l'Abbé Iſaac eut inſéré une partie de ſa lettre dans ce Traité.

Le Traité *de l'Amitié* eſt l'abregé, ou plûtôt un extrait du Traité d'*Alfrede* Abbé de Revesby en Angleterre, qui ſe trouve parmi les Oeuvres de cet Auteur.

Le livre *de la Subſtance de l'Amour* eſt compoſez de deux petits Traitez qui ſe trouvent parmi les Oeuvres *de Hugues de Saint Victor*. Celui *de l'Amour de Dieu* eſt un recueil de paſſages de ce même Auteur, de S. Bernard & de S. Anſelme. *Vincent de Beauvais* le cite ſous le nom de *Pierre Comeſtor*.

Les Soliloques qui ſont ici, ne ſont pas ceux de *S. Auguſtin*, dont nous avons parlé ſur premier Volume: ceux-ci ſont compoſez de paſſages des Soliloques & des Confeſſions de S. Auguſtin, & des Livres de *Hugues de S. Victor*. L'on y trouve le chapitre I. du Concile IV. de Latran tenu l'an. 1198.

Il eſt prouvé dans la Préface du livre *des Méditations*, qu'elles ne peuvent être de Saint Auguſtin. Il y en a pluſieurs qui ſont auſſi attribuées *à Saint Anſelme*; mais on fait voir qu'elles ſont plus vrai ſemblablement de *Jean Abbé de Fecamp*, qui vivoit du temps de l'Empereur Henri III à la Veuve duquel il adreſſe une lettre donnée par le Pere *Mabillon*, dans le premier de ſes Analects, ſur un autre MS. de l'Abbaye de S. Arnoul de Metz, où il eſt fait mention de ce Traité de Meditations, dont une partie ſe trouve dans ce même MS. Le Traité ſuivant de la Contrition du coeur eſt tiré des Méditations attribuées à ſaint *Anſelme*.

col. b. Le Manuel eſt auſſi compoſé des extraits des Oeuvres de *Saint Anſelme*, de *Saint Bernard*, de *Hugues de Saint Victor*, & d'*Alcuin*. On y trouve auſſi quelques paſſages de *Saint Auguſtin*, de *Saint Cyprien*, de *Saint Gregoire*, & d'*Iſidore de Seville*. Il y a une partie de ce livre dans le livre ſuivant intitulé *le Miroir*. Une autre partie eſt un extrait d'une Oraiſon qui eſt dans le MS. de Corbie, qui contient les Oeuvres de l'*Abbé Jean*.

Le Miroir fait partie de la Confeſſion de Foi que le P. *Chiflet* a publié ſous le nom d'*Alcuin*; elle eſt néanmoins compoſée de paſſages des Oeuvres d'Alcuin même.

Les livre ſuivant eſt intitulé *le Miroir du Pecheur*. L'Auteur cite un mot d'*Eudes Abbé de Cluni*, à la loüange de *Saint Martin*: il ſe ſert du terme de Prébende, & il a tiré quelques endroits du Traité de l'Oraiſon de Hugues de Saint Victor, du livre de l'Eſprit & de l'Ame, dont nous avons parlé, & du livre *de la Conſcience* attribué à *ſaint Bernard*.

Le Livre des trois Habitacles eſt encore de même, & l'on y trouve les mêmes penſées. Il y a apparence, que tous ces Traitez de Pierre ſont d'*un même Auteur*.

Le

Le livre intitulé l' *Echelle du Paradis*, attribué à Saint *Bernard*, & intitulé parmi ſes Oeuvres l' *Echelle du Cloître*, ou Traité *de la Maniere de prier*, eſt de *Guiges le Chartreux*, comme il paroit par la lettre qui ſert de Préface, tirée d' un MS. de la Chartreuſe de Cologne.

Honoré d' Autun dans ſon livre des Luminaires fait mention d' un livre qu'il avoit compoſé, intitulé *la connoiſſance de la Vie*. Celui que l' on trouve ici, porte le meme titre, & eſt du ſtile & du génie de cet Auteur, comme on le fait voir dans la Preface.

Le Livre *de la vie Chretienne* avoit été déja reſtitué par *Holſtenius* à un anglois nommé *Faſtidius*, qui eſt ſon veritable Auteur, comme nous l' apprenons non ſeulement par l' ancien MS. du Mont Caſſin, ſur lequel Holſtenius l' a fait imprimer à Rome en 1633. mais auſſi par le temoignage de *Gennade* qui le lui attribuë, & qui remarque que cet Auteur étoit Anglois.

L' on trouve dans ce livre quelques traces des erreurs de *Pelage*: il vivoit à peu prés de ſon temps.

Le livre *des Enſeignements Salutaires* eſt ici reſtitué ſur la foi d' un ancien MS. de la Bibliotheque de Monſieur Colbert, à *Paul Evêque de Frejus*, qui vivoit ſur la fin du neuviéme ſiécle.

Ibid. p. 232. a. L' on ne ſçait point l' Auteur du livre *des douze Abus du ſiecle*, qui eſt auſſi fauſſement attribué à Saint *Auguſtin* qu' à Saint *Cyprien*: il eſt ſeulement remarqué dans la Préface, que ce livre eſt cité par *Jonas* Evêque d' Orleans, plus ancien qu' *Hincmar*, qui avoit écrit un livre, qui portoit le même titre, différent de celui dont *Flodoard* fait mention. *Pamelius* a trouvé un MS. où l' on avoit marqué à la marge le nom d' *Evrard* à la place de Saint Auguſtin; mais cet Evrard eſt entiérement inconnu.

L' on n' a point imprimé les deux Traitez *des ſept péchez mortels*, & *des ſept dons du S. Eſprit*, que le *Vignier* avoit publiez ſous le nom de Saint *Auguſtin* dans la premiére partie de ſon Supplément; parce qu' ils ſont parmi les Oeuvres d' *Hugues de S. Victor*.

Le Traité *du Combat des Vertus & des Vices* a été attribué d' abord à S. *Auguſtin*, puis à S. *Leon*, & enſuite à *S. Ambroiſe*, & en fin à *Iſidore de Seville*. Mais il eſt ici reſtitué à ſon veritable Auteur, qui eſt *Ambroiſe Autpert*, Moine de Saint Benoît ſur le Vulturne proche Benevent. Il eſt fait mention de ce Traité dans ſa vie rapportée dans le troiſiéme Siecle Benedictin ſur l' an 778. & le ſtile eſt aſſez conforme à celui du *Commentaire* de cet Auteur *ſur l' Apocalypſe*.

Le Traité *de l' Ante-Chriſt* eſt auſſi parmi les Oeuvres d' *Alcuin* & de *Raban*. *Rupert* le cite ſans en nommer l' Auteur. Les MSS. l' attribuent à *Alcuin*, & il eſt aſſez conforme a ſes autres Ecrits.

Ce Traité eſt ſuivi d' une priére, où plûtôt d' une imprécation tiré de pluſieurs verſets des Pſeaumes. Elle eſt intitulée dans un MS. de la Bibliotheque du Roy, *le Pſeautier du Pape Jean*, fait a Vienne. On croit que c' eſt *Jean XXII.* qui eſt déſignée dans ce titre.

Le Traité ſuivant *ſur le Magnificat* eſt un Fragment du Traité de *Hugues de Saint Victor* ſur ce Cantique col. b.

Le Traité *de la Conduite Chrétienne* eſt un Recueil de penſées tirées de S. *Eloi* Evêque de Noyon, & de *Ceſarius*. Le *diſcours ſur le Symbole* eſt auſſi Recueil de Remarques tirées *de Ruffin*, de *Ceſarius*, de S. *Gregoire*, d' *Ives de Chartres* & d' autres. *Le Sermon ſur la veille de Pâques touchant l' Agneau Paſchal*, & celui qui eſt ſur le Sermon 41. ſont parmi les Ouvrages fauſſement attribuez à Saint *Jerôme*.

Le Traité *de la Création du premier homme*, a été inſéré tout entier *dans le livre de l' Eſprit & de l' Ame*. Il eſt parmi les Oeuvres de Saint *Ambroiſe*, intitulé *Traité de la Dignité du premier homme*, & parmi celles d' *Alcuin*, ou il porte pour titre, *Penſées du Bienheureux Albin Levit, ſur ces paroles de la Geneſe, Faiſons l' homme à nôtre image*.

Le Sermon de la Sanité du Siécle, eſt inſeré dans le Traité *de la Conduite Chrétienne*. On ne ſçait point l' Auteur du *Sermon du Mepris du Monde*. Celui *du bien de la Diſcipline* eſt de *la Valerien*. L' on ne ſçait pas de qui ſont les *Sermons de l' Obeïſſance*, & *de l' Humilité de la Priere* & *de l' Aumône*, & celui *de la Generalité des Aumônes*. Le petit Ecrit de *douze pierres* dont il eſt parlé dans le chapitre 21. de l' Apocalypſe, eſt peutetre d' *Amatus Moine du Mont-Caſſin*, où plûtôt un extrait du Commentaire de *Bede* ſur cet endroit de l' Apocalypſe. Enfin les *Sermons aux Freres Hermites* ſont l' Ouvrage de *quelque nouveau Moine*, qui a été aſſez imprudent pour les faire paſſer ſous le nom de S. Auguſtin, qvoi qv'il ſoit plus claire qve le jour, qv'ils ne ſont nullement de ce Pere. *Baronius* remarque qu'ils ont été compoſez par un *Impoſteur*, & qu' ils ſont pleins de fables, de fauſſetez & de menſonges. *Bellarmin.* dit que le ſtile en eſt puerile, barbare & groſſier. L' on y trouve quantité d' endroits comme de ſaint Auguſtin, de Ceſarius & de ſaint Gregoire. Il y a apparence que l' Auteur etoit *Flamand*.

Ibid. p. 242. a. Le procés de l' Egliſe & de la Synagogue, eſt l' Ouvrage de quelque *Juriſconſulte*, qui a voulu s' exercer, en faiſant faire le procés par l' Egliſe à la Synagogue, de la même maniere que les Juges faiſoient le proces aux accuſez.

Le livre *de la Foi contre les Manichéens* eſt reſtitué à *Evode d' Uzale de la Maniere dont il faut recevoir les Manichéens*, qui ſe convertiſſent, eſt fort *ancien*. C' eſt ſuivant toute ſorte d' apparence un Reglement de quelque *Contile d' Afrique*.

Le livre *de l' Unité de la Trinité* eſt ici reſtitué *à Vigile de Tapſe* ſon veritable Auteur, qui le cite lui-même dans la Preface de ces Livres contre Varimadus, & à qui il eſt attribué dans un ancien Manuſcrit.

Les *deux Livres de l' Incarnation du Verbe* ſont tirez, comme il eſt remarqué, de la Verſion des Livres de Principes d' Origenes faite par *Ruffin*.

Le Traité *de l' Unité & de la Trinité de Dieu* eſt compoſé d' extraits tirez de pluſieurs endroits des Oeuvres de ſaint *Auguſtin* veritables & ſuppoſez.

Le Livre *de l'Eſſence de la Divinité*, qui eſt auſſi attribué à ſaint *Ambroiſe*, à ſaint *Jerome*, à ſaint *Anſelme*, & à ſaint *Bonaventure* eſt tiré en partie d' un Livre de *ſaint Eucher*.

Le Livre *des Dogmes Eccleſiaſtiques* devroit être entierement retranché des Oeuvres de ſaint *Auguſtin*, avec leſquels il n'a point de rapport. Il eſt neanmoins cité ſous le nom de ce ſaint Pere par le Maître des Sentences, & il porte ſon nom dans pluſieurs Manuſcrits. *Tritheme* l'attribue à *Alcuin*, & *Gratien* le cite ſous le nom de *Paterus*. Mais la plus commun opinion eſt, qu'il eſt de *Gennade*, à qui il eſt attribué par *Ratramne*, par *Alger*, par *Valafride*, par le *Maître des Sentences*, & par *Saint Thomas* en quelques endroits. Il eſt auſſi cité ſous ſon nom dans pluſieurs Manuſcrits. Ce Livre contient un abregé des principaux dogmes de la Religion. Il eſt viſibile que celui qui l'a fait, étoit dans des *Principes oppoſez à ceux de ſaint Auguſtin*, ſur la Grace & ſur le libre Arbitre. On en a retranché quelques Articles que l'on avoit inſerez aprés le 21. qui étoient tirez de l'Epitre de ſaint *Celeſtin* aux Evêques de Gaule, du *Concile de Carthage* & du *Concil d' Orange*.

Pag. 256. Le premier eſt un Traité aſſez conſiderable diviſé en ſix Livres, intitulé *Hypognoſticon*, ou reflexions & Notes contre les Pelagiens & les Celeſtiens.

L' Auteur y rapporte les principaux dogmes des Pelagiens dans leurs mêmes termes & les réfute. Quoi que cet Ouvrage ſoit conforme à la doctrine de Saint Auguſtin, il n'eſt point de ſon ſtile. Celui des PP. Benedictins qui a le principal ſoin de la nouvelle edition de ſaint Auguſtin, m' ayant averti qu'il avoit quelque ſoupçon qu'il pouvoit être de *Marius Mercator*, aprés l'avoir examiné, j' ai trouvé ſa conjecture bien fondée. Car premierement cet ouvrage eſt d'un Auteur ancien - - - -

(u) Symbolæ Maſtrichtianæ.

Auctor tractatus de antichriſto, *qui Auguſtino tribuitur.* Cum Rupertus Tuicenſis *eum* Rabanum Maurum *Archiepiſc. Moguntinum Imperante Lothario, fuiſſe doceat.* Schilter *de fatis Eccleſiarum Divin. revelat. §. 98. p. 83.*

Sermo ſub ejus nomine tpt. de tempore, eſt Pelagii *liber fidei ad Innocentium, quod* Voſſius *non obſervavit. vide* Uſſerium *in hiſtor. Pelag. cap. 1. fin. pag. 19.*

Auguſtinus.

Nec ab hac ſententia abhorret auctor homiliarum in Apocalypſin, ex Tychonii *ſcriptis quæ Compilata ſunt, ſed quæ Auguſtino tributa, inſerta ſunt operum tom. 9.* Peterſ. *in Nub. Teſt. lib. pag. 147.*

(285) *Franciſcus* à S. AUGUSTINO: *François* MACEDO. Ita *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 530.

AUGUSTINUS v. *Lercheimer.*

(286) *P. a ſancto* AUGUSTINO, MACEDO: *Henry* NORIS. *Idem* ibidem.

(287) *Thomas* AUGUSTINUS. Ejus nomine extat *Defenſe de la liberté, & de la grace.* Auctoris verum nomen eſt: *Jean* BAGOT, qui perſonam hanc induit ut perſuaderet lectori, nihil eum reperturum in tractatu ſuo, quod non cum doctrina D. Thomæ & D. Auguſtini conveniret, ut docet *Bailletus*, Aucteurs deguiſez pag. 311.

(288) AVENARIUS. ABEN-EZRA. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez, p 531.

(289) AVIANUS. Huic adſcribuntur a nonnullis Fabulæ *Æſopi* XLII. elegiaco carmine conſcriptæ, & Theodoſio (non Imperatori ſed Macrobio Ambroſio, Aurelio Theodoſio) dicatæ. Sed illas deberi SEXTO RUFFO FESTO AVIENO Conſulari, evincit *Fabricius* Bibliothecæ latinæ p. 193.

(290) AVICENNA: famoſus ſcriptor Medicus, cujus nomen multa ſcripta præferunt, quorum omnium tamen Auctorem eum non eſſe notat Gabriel *Sionita* tract. de Oriental. Urbib. c. 3. ſed quædam a ſummo quodam Medico, cui ipſe Avicenna famulabatur, ita digeſta, ac poſtea ab Avicenna exſcripta ac vulgata, ut obſervat Symbola *Schraderiana.* Furti hujus quidem non meminit *Mercklin.* in Lindenio renovato, Tria tamen Avicennæ ſcripta, nonnullis ſuppoſititia viſa, docet p. 100. a. videlicet eſt I. *de Tinctura Metallorum* Tractatus. Francof. apud Cyriacum Jacobum 1550. in 4to. (II.) *Chymicus liber, Porta Elementorum*, dictus, Baſil. apud Petr. Pernam. 1572. in 8. III. *Lapidis Philoſophici declaratio* filio ſuo Alboali. Argentorat. apud Lazarum Zetznerum 1613 in 8vo. Scriptorum horum meminit etiam Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 52. ſed non tanquam fictorum. Verum addit tantummodo nomen Avicennæ eſſe ABUALI ALSHEICH AL RAIS IBN SINA. De Encomio Avicennæ vide *König.* Biblioth. vet. & nov. p. 73.

(291) *Jounnes* de AVILA: Ejus extat liber elegantibus verſibus Hiſpanicis ſcriptus. Verum Autoris nomen eſt: *Johannes Baptiſta* D' AVILA *Sotwel.* Bibl. Scriptorum Soc. J. p. 411. a. Quod vix tanti ſit monuiſſe.

(291) *Jean* AVIS. *Jean* LOYSEL. *Baillet*, teſte des Auteurs deguiſez p. 531

(292) Jacques AVIS. Jacques LOYSEL. *Idem.*

AULUS v. *Hirtius.*

D' AURANCHES v. *Pacifique.*

(293) *Cælius* AURELIANUS, Medicus antiquus, ſi tamen is eſt Auctor, & non *Julius Cælius* ARRIANUS. *Chimentell.* de Honore *Biſſelii* p. 124. ita *Symbola Normanniana.*

(294.) AURELIANUS *Pierius*. Ejus nomine Notas in *Petronium* vulgavit *Petrus* DANIELIS, Indicante *Symbola Diecmanniana*. Petri Danielis Notas in Petronium extare in Edit. Francofurt Aubrio-Schleichiana, indicat Catalogus Interpretum Notis Universalibus *Lotichii* in Petron. subjunctus, nulla Aureliani Pierii facta mentione.

AURELIUS v. *Antoninus Philosophus.*

(295.) *Avitus* AURELIUS : *Jean Baptiſte* SINNIGH. Hæc *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 531.

(296.) *Carlo* AURELIO : Lelio GVIDICCIONI. Idem.

(297.) *Cornelius* AURELIUS : Cornelis VAN DEN GOUDE. Baill. l. c. p. 531.

(298.) *Petrus* AURELIUS. Ejus nomine extat *de Jure Epiſcoporum* libellus, contra *Syrmondum* Jeſuitam conſentiente Clero Gallicano editus. Incertus diu Auctor hujus operis fuit, mox in hunc mox in illum inclinantibus Eruditorum Judiciis, v. *Cabale Chimerique*, de qua in Anonymis pag. 177. fluctuantem. Quod & aliis contigit ex profeſſo inquirentibus. Ita ut eorum *novem* indicet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 531. (a) Quam contentus fuerit Clerus hoc ſcripto Gallicus, ex eis patet, quæ Magnificus Dominus D. *Maier* Theologus Hamburgenſis in epiſtola ad me data fere in fine de deputatione duorum illuſtrium virorum ad inquirendum Auctorem affert. Inclinat tamen ille cum præcipuis eruditis in *Joannem* VERGERIUM HAURANNIUM Abbatem SAN CYRANUM, quem adverſarius ejus Syrmondus indicaverit. Hunc *Vergerium* pro vero Auctore habent præter alios plurimos Paulus *Colomeſius*, in Paralipom. ad Chartophyl. *Cave* pag. 12. & in in Vita Syrmondi pag. 15. *Mareſius* de gratia. p. 2. *Acta Erud. Lipſienſ.* A. 1683. pag. 478. A. 1692. pag. 102. *Witte* Biograph. part. II. 1643. *Seckendorff* Lutheraniſmi lib. III. p. 334. b, ubi Petri Aurelii Theologiam damnatam refert, de Auctore nihil amplius addens. San-Cyranum nominat *Bibliotheque Univerſelle* & Hiſtorique de l'année 1686. p. 125. ubi & *Grotii* judicium de hac lite legi poteſt, ſub lit. (aa) Breviter totam rem exequitur *Symbola Diecmanniana ex Dallæo, Mareſio*, aliisque ſequentia ſub lit. (b) ſubminiſtrans. Quibus jungi meretur *Bibliotheque Univerſelle* Tom. 14. pag. 153. & Tom. 16. pag. 56. ſub lit. (c) (d) excerpta. Multi opinati ſunt, non unius ſed *plurium opus* eſſe, quod Aurelii nomine editum eſt : Inter quos eſt & *Grotius*, ut obſervat *Baillet*, Auteurs deguiſez pag. 292. adde pag. 235. ubi à Sirmondo AUBERTO cuidam tributum fuiſſe memorat, qui tamen idem opus Vergerio poſtmodum aſſeruit, ut ſupra memoravimus. Eodem inclinat *Symbola Leibnitziana*, cujus beneficio toties allegatum indicem initio Tomi III. hujus Petri *Aurelii* præfixum Jeſuitarum, qui in certamen Theologicum (ut Auctor exemplo *Sirmondi* ſe loqui ait) larvati prodierant habes; de quo & aliis etiam huc pertinentibus legi merentur verba ſe excerpta ex beati tum temporis Magiſtri poſt Licentiati atque hic Paſtoris Dni Antonii *Reiſeri* Scholarchæ mihi venerandæ dum vivam memoriæ : Uhrſachen ohne Uhrſachen / oder abermahlige Erinnerung an Pater Otto. Ulm 1666. in 8vo in der Vorerinnerung v. & ſupra in *Anonymis* num. 2114. in *Anti-Aurelius*. & Maſtrichtiana ſub lit. (f.)

(a) Bailletus in Catalogo des Auteurs deguiſez. p. 531.

Auratus, Joannes : Jean Diſnemandi, Ce n'eſt pas un ratque. Aurelio, Carlo : Lelio Guidiccioni. Aurelius Corn : Cornelius van den Goude. Aurelius Petrus : Jean de Cordes, faux. de ſaint Germain, faux, Jean d'Aviis, faux. Nicolas le Maiſtre, faux. François du Moutier, faux. Jean Tarin, douteux. Jean Aubert, douteux. Jean du Verger de Hauranne, douteux. Martin de Barcos, douteux. Auvray Dolleur, Le ſieur : Martin de Barcos. Avenarius : Aben Ezra, v. parmi les corrupt. Avis Jean Avis Jacques : Jean Loyſel, Jacques Loyſel. Avitus, Aurelius : Jean Baptiſte Sinnigh. Axiane : Charlotte des Urſins.

(aa) *Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique de l'Année 1686. pag. 125.*

On trouve dans la Lettre 329. la ſolution d'une Autre queſtion, qui appartient au Droit Canonique. Il s'agiſſoit de ſçavoir ſi les Religieux auxquels le Pape a permis de prêcher & de Confeſſer, peuvent le faire ſans conſulter les Evêques, & ſans leur en demander permiſſion? M. de S. Cyran, ſous le nom de Petrus Aurelius, ſoûtenoit que non, & les Jeſuites prétendoient que ces Religieux privilegiez n'avoient que faire de la permiſſion de l'Evêque. M. des Cordes Chanoine de Limoges, & grand ami de Oratoire luy en avoit demandé ſon ſentiment. Il répond que ſi l'on s'en tient à l'Antiquité M. de S. Cyran avoit ſans doute raiſon, & que même où ces conceſſions ſont reçûes, on les doit interpreter en ſorte qu'elles faſſent le moins de préjudice qu'il ſe peut aux Canons & aux uſages reçus. Mais il ajoûte qu'il ne voit pas comment M. de S. Cyran, attribuant au Pape, auſſi bien que les Jeſuites, une Autorité preſque ſans bornes, peut ſoûtenir qu'il n'a pas le pouvoir de faire ce que les Evêques font tous les jours, ſavoir de donner la permiſſion de prêcher & de confeſſer. Il dit que donnant au Pape le pouvoir qu'on luy donne, on doit tomber dans le même inconvenient où étoient les Romains ſous un Empereur, qui vouloit qu'on renvoiât toutes les queſtions droit à ſon Oracle.

(b) Symbola Diecmanniana.

Petrus AURELIUS. Opera Petri Aurelii juſſu & impenſis Cleri Gallicani in tres tomos diſtributa Pariſ. Ao. 1640. fol. denuo prodierunt, cum jam quinquennio ante ibidem iisdem ſumtibus excuſa fuiſſent. Nomen fictum eſſe, facile eruditis in Gallia ipſa ſuboluit. Sed quis ſub eo lateret, & ex Joh. Corderio Grotius Epiſtola Ao. 1633. ad eum ſcripta, quæ Gallicarum eſt 148. pag. m. 318. 319. & ex Sarravio Salmaſius, ut Sarraviana Epiſtola p. 211. teſtantur, diſcere concupivit. Quod deſiderium tanto fuit ardentius, quo vehementior huic Aurelio cum Sirmondo, Cellotio, aliisque Jeſuitis contra quos Epiſcopos Gallos & Sorbonam defendit, ſuper variis Theo-

logiæ Dogmaticæ & moralis capitibus concertatio fuit. Viri hujus personati eruditio tanta, ut Grotius Ep. ad Gall. 155. pag. 333. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*; wie bald darnach Ludovicus Crocius in Epistola ad Gallum, Ep. 156. pag. 334. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare, ut ipse ait, crederet*. Ja Grotius selbsten hat in seinen Briefen offt gemeldet, daß Aurelius nicht ein Mann, sondern ein Collegium wäre. Ep. 1. pag. 1. *Aurelius non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 2. pag. 2. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 3. pag. 3. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 4. pag. 4. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 5. pag. 5. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 6. pag. 6. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 7. pag. 7. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 8. pag. 8. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 9. pag. 9. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 10. pag. 10. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 11. pag. 11. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 12. pag. 12. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 13. pag. 13. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 14. pag. 14. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 15. pag. 15. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 16. pag. 16. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 17. pag. 17. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 18. pag. 18. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 19. pag. 19. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 20. pag. 20. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 21. pag. 21. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 22. pag. 22. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 23. pag. 23. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 24. pag. 24. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 25. pag. 25. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 26. pag. 26. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 27. pag. 27. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 28. pag. 28. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 29. pag. 29. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 30. pag. 30. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 31. pag. 31. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 32. pag. 32. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 33. pag. 33. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 34. pag. 34. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 35. pag. 35. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 36. pag. 36. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 37. pag. 37. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 38. pag. 38. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 39. pag. 39. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 40. pag. 40. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 41. pag. 41. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 42. pag. 42. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 43. pag. 43. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 44. pag. 44. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 45. pag. 45. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 46. pag. 46. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 47. pag. 47. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 48. pag. 48. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 49. pag. 49. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 50. pag. 50. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 51. pag. 51. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 52. pag. 52. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 53. pag. 53. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 54. pag. 54. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 55. pag. 55. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 56. pag. 56. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 57. pag. 57. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 58. pag. 58. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 59. pag. 59. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 60. pag. 60. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 61. pag. 61. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 62. pag. 62. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 63. pag. 63. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 64. pag. 64. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 65. pag. 65. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 66. pag. 66. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 67. pag. 67. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 68. pag. 68. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 69. pag. 69. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 70. pag. 70. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 71. pag. 71. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 72. pag. 72. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 73. pag. 73. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 74. pag. 74. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 75. pag. 75. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 76. pag. 76. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 77. pag. 77. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 78. pag. 78. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 79. pag. 79. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 80. pag. 80. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 81. pag. 81. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 82. pag. 82. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 83. pag. 83. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 84. pag. 84. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 85. pag. 85. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 86. pag. 86. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 87. pag. 87. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 88. pag. 88. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 89. pag. 89. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 90. pag. 90. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 91. pag. 91. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 92. pag. 92. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 93. pag. 93. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 94. pag. 94. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 95. pag. 95. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 96. pag. 96. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 97. pag. 97. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 98. pag. 98. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 99. pag. 99. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 100. pag. 100. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 101. pag. 101. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 102. pag. 102. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 103. pag. 103. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 104. pag. 104. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 105. pag. 105. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 106. pag. 106. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 107. pag. 107. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 108. pag. 108. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 109. pag. 109. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 110. pag. 110. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 111. pag. 111. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 112. pag. 112. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 113. pag. 113. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 114. pag. 114. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 115. pag. 115. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 116. pag. 116. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 117. pag. 117. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 118. pag. 118. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 119. pag. 119. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 120. pag. 120. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 121. pag. 121. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 122. pag. 122. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 123. pag. 123. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 124. pag. 124. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 125. pag. 125. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 126. pag. 126. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 127. pag. 127. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 128. pag. 128. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 129. pag. 129. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 130. pag. 130. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 131. pag. 131. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 132. pag. 132. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 133. pag. 133. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 134. pag. 134. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 135. pag. 135. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 136. pag. 136. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 137. pag. 137. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 138. pag. 138. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 139. pag. 139. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 140. pag. 140. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 141. pag. 141. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 142. pag. 142. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 143. pag. 143. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 144. pag. 144. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 145. pag. 145. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 146. pag. 146. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 147. pag. 147. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 148. pag. 148. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 149. pag. 149. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 150. pag. 150. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 151. pag. 151. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 152. pag. 152. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 153. pag. 153. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 154. pag. 154. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 155. pag. 155. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 156. pag. 156. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 157. pag. 157. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 158. pag. 158. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 159. pag. 159. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 160. pag. 160. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 161. pag. 161. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 162. pag. 162. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 163. pag. 163. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 164. pag. 164. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 165. pag. 165. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 166. pag. 166. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 167. pag. 167. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 168. pag. 168. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 169. pag. 169. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 170. pag. 170. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 171. pag. 171. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 172. pag. 172. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 173. pag. 173. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 174. pag. 174. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 175. pag. 175. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 176. pag. 176. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 177. pag. 177. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 178. pag. 178. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 179. pag. 179. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 180. pag. 180. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 181. pag. 181. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 182. pag. 182. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 183. pag. 183. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 184. pag. 184. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 185. pag. 185. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 186. pag. 186. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 187. pag. 187. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 188. pag. 188. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 189. pag. 189. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 190. pag. 190. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 191. pag. 191. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 192. pag. 192. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 193. pag. 193. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 194. pag. 194. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 195. pag. 195. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 196. pag. 196. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 197. pag. 197. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 198. pag. 198. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 199. pag. 199. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 200. pag. 200. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 201. pag. 201. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 202. pag. 202. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 203. pag. 203. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 204. pag. 204. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 205. pag. 205. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 206. pag. 206. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 207. pag. 207. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 208. pag. 208. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 209. pag. 209. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 210. pag. 210. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 211. pag. 211. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 212. pag. 212. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 213. pag. 213. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 214. pag. 214. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 215. pag. 215. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 216. pag. 216. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 217. pag. 217. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 218. pag. 218. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 219. pag. 219. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 220. pag. 220. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 221. pag. 221. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 222. pag. 222. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 223. pag. 223. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 224. pag. 224. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 225. pag. 225. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 226. pag. 226. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 227. pag. 227. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 228. pag. 228. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 229. pag. 229. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 230. pag. 230. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 231. pag. 231. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 232. pag. 232. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 233. pag. 233. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 234. pag. 234. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 235. pag. 235. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 236. pag. 236. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 237. pag. 237. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 238. pag. 238. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 239. pag. 239. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 240. pag. 240. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 241. pag. 241. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 242. pag. 242. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 243. pag. 243. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 244. pag. 244. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 245. pag. 245. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 246. pag. 246. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 247. pag. 247. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 248. pag. 248. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 249. pag. 249. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 250. pag. 250. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 251. pag. 251. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 252. pag. 252. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*. Ep. 253. pag. 253.

Les Jesuites missionaires en Angleterre s' etant brouillez avec celui que le Pape y envoioit en qualité d' Eveque & aiant fait quelques Ouvrages contre l' autorité Episcopale: Jean du Verger de Hauranne *y reponditsous le nom* de Petrus Aurelius *sans se vouloir declarer.*

(d) Ibid. Tom. 16. p. 56.

Pour faire voir de quelle importance il eſt d' entendre la Critique ſi on veut ſe meler de parler des ſentiments de l' antiquité M. Simon remarque que l' Abbé de S. Cyran *qui a ecrit ſous le nom de* P. Aurelius *contre le P. Sirmond a commis de grandes fautes pour avoir jugé de certains faits de Critique par des idées de Theologie.*

(e) Anton Reiſer Uhrſachen ohne Uhrſachen ad P. Ottonem in der Vorerinnerung.

Als vor ohngefähr dreißig Jahren der gelehrte Sorboniſt zu Pariß in Franckreich/ *Johannes Vergerius Hauranius* gewiſſer Uhrſachen halber/ wieder den auch gelehrten Jeſuiten/ *Jacobum Sirmondum*, unter dem verdeckten Nahmen *Petri Aurelii* geſchrieben/ und ihme ſolches von gedachten ſeinem Widerpart/ als ein verdächtiger Handel/ und Anzeigen einer böſen Sache/ vorgeworffen worden/ hat er ſich folgender Geſtalt *Præfat. ad Anarct. Oper. T. III. p. 317.* wieder ihne verantwortet: *Quid minus tolerandum, quam nominis ſuppreſſionem obijcere hominem Jeſuitam, cujus ex ſocietate tot ſtrategematis hujus exempla exierint per omnes gentes & quotidie exeant, ut in ea primo natum videatur*; das iſt/ was iſt wol unleidlichers als daß einem die Verbergung ſeines Nahmens ſol vorgeworffen werden/ von einem Jeſuiten/ in deſſen Geſellſchafft doch durch alle Landſchaften/ ſo viel dergleichen *Exempel* auch noch täglich ſich finden/ daß es ſcheinet als wann dieſe Gewohnheit erſtlich von derſelben herkommen/ welches zu beweiſen/ er auch ein ziemliches Regiſter mit anhänger/ derjenigen Jeſuitiſchen Bücher-Schreiber/ die unter frembden Nahmen ihre Schriften an den Tag gegeben haben.

(f) Symbola Maſtrichtiana.

Aurelii Petri

Perſonati vindiciæ Cenſuræ facultatis Theologicæ Pariſienſis, ſive reſponſio ad libellum Herm. Comelii Antverpienſis, cui Spongia titulus adverſus Pſeudonymi Danielis à Jeſu librum de Regimine Eccleſiæ Anglicanæ Pariſ. 1634. 4to. Bailletus novem *recenſet* quibus hic liber adſcribitur, *tamen verum auctorem Demonſtrari non poſſe refert ex eo* Bayle *dans ſon* Cabale Chimerique *vid. Act. Lipſ. menſ. Mart. 92. pag. 120. Mais l'* Abbé de St. Cyran. *ſous le nom de* Petrus Aurelius, *prit en main la cauſe des Eveques, & la defendit avec tant de ſuccez, que la Clergé de France adopta cet ouvrage, le fit imprimer à ſes dépens, y mis une Magnifique preface à la teſte &c. add. ex auctore du Calvinisme & papisme mis en parallelle part. I. Chap. 5. pag. 218. &c. edit. in 12.*

L'Abbe de S. Cyran. Joh. Vergerius *Abbas Cyranus in Gallia.*

Auctor libri contra auctoritatem Papæ, *vide auctorem libri Gallici*, L' Espritde M. Arnaud. *p. 217. part. I. & ſeq. ubi hujus Abbatis hiſtoria habetur.*

Sub hoc nomine prodiere Vindiciæ Cenſuræ Facultatis Theologicæ Pariſienſis, *ſeu Reſponſio diſputatoria, ad libellum cui titulus* Hermanni Cœmelii, *Antverpienſis &c.* Spongia, *cujus mendacia, contumeliæ, ignorantia & hæreſes in cenſuram Facult. Theol. adverſus librum Pſeudonymum* Danielis a JEſu *de Regimine Eccleſiæ Anglicanæ, eruuntur, refelluntur ad verbum inſerto ipſo textu Auctoris. Pariſ. apud Car. Morel 1634. cum privilegio Regis & approbatione Doctorum. Jeſuitæ Vergerii perſecutores*, perſonatum *hunc Aurelium faciunt abbatem S. Cyrani Joh. Vergerum. Videatur* Colomeſius *in* Paralip. ad Caveſ *Cariophyl. in voce Pacianus. p. 11.*

Spongiæ Auctorem *ubique* Aurelius *facit* Jeſuitam.

(299) *Sextus* AURELIUS *Victor.* Prodiit ejus nomine libellus cum epigraphe: *Origo gentis Romanæ à Jano & Saturno conditoribus, per ſuccedentes ſibimet Reges, usq; ad Conſulatum decimum Conſtantii.* Dubitat tamen an hujus Victoris ſit, *Hanckius* de Romanarum Rerum Scriptoribus Part. I. cap. XXIX. Artic. II. p. 150. eò quod ex *Afri Scriptu* plurima ſe deſumſiſſe teſtetur Auctor, Aurelium autem Victorem Afrum fuiſſe probabile ſit, Addit Schott. not. Orig. Orig. 17. a. & *Buchart.* num Æneas fuerit in Italia p. 61. margo Normanni. II. Sexti Aurelii Victoris nomen præfixum habet liber; *de Urbis Romæ Viris illuſtribus.* Hujus Auctorem aut Cornelium NEPOTEM, aut PLINIUM Novocomenſem, aut SUETONIUM Tranquillum à multis conſtitui innuit idem *Hanckius* l. c. ubi tamen multis argumentis eum *Aurelio Victori aſſerere* annititur, uti ex eis, quæ ſub lit. (a) inde excerpſimus, palam fiet. Hanckium hac parte ſequitur *Journal des ſcavans* de l' année 1684. p. 23. in recenſione Bibliothecæ Romanæ, ſeu Romanorum Scriptorum Centuriæ, Auctore Proſp. *Mandoſio* Nob. Rom. Ordin. S. Stephani Equ. in IV. Romæ editæ. Dubitat de Victo-

Victore an libri de origine gentis Romanæ Auctor ſit, *Voſſius* de Hiſtoricis Latin. lib. I. cap. XVII pag. 114. 115. & 196. quem corrigit *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 167. ſq. ubi *alterum librum de illuſtribus viris urbis Romæ* recte Aurelio Victori ab *Hanckio* vindicari notat, quod & de Mandoſio obſervant Acta Erud. Lipſ. 1683. p. 237. Addit *tertium* Sexti Aurelii Victoris librum: de Cæſaribus ab Imp. Auguſto usque ad Conſtantium Conſtantini M. filium, qui editus primum ab Andrea *Scotto* Antverp. 1579. in 8vo. At quæ *Quarti* Sexti Aurelii Victoris nomine edita eſt *de vita & moribus Imperatorum Romanorum epitome* juniorem Auctorem habet judicante *Fabricio* loc. cit. ſub lit. B. cui adde *Voſſium* de Hiſtoric. Latin. p. 221. Extant autem Quatuor hæc ſcripta inter Scriptores Hiſtoriæ Auguſtæ Jani *Gruteri* Edit. Hanov. 1611. fol. a pag. 704. & inter Epitomas Hiſtoriæ Romanæ, quæ editæ ſunt Amſtelod. apud Joan. Janſſon 1647. in 16to. a pag. 157. ad 263.

(a) Hanckius de Romanarum Rerum Scriptoribus. Part. I. cap. XXIX. Art. II. p. 150.

Certe omnes illos, quibus adſcribitur, de viris illuſtribus aliquid reliquiſſe contendunt. Id Nepotem A. Gellius lib. XI. cap. VIII. Suetonium feciſſe, Hieronymus de Scriptoribus Eccleſiaſticis cap. I. tradit. De Plinio, ne iſtud quidem, unde poſſint oſtendere, video. Neq; enim, cum lib. VI. epiſt. XX. ad Coruelium tacitum ſcribit: Poſco librum Titi Livii, & quaſi per otium lego, atq; etiam ut cœperam excerpo: inde quisquam paulo ſolertior collegerit, illuſtrium virorum otia illum excerpſiſſe.

Sed demus, à Plinio perinde, ut a Nepote Suetonioque compoſitas clarorum virorum vitas; an propterea de ſimili materia liber, cujus auctor non ſatis certus ſit, illorum uni tribuendus erit? Ut nihil de ſtyli differentia, qua inter noſtrum, & laudatos autores intercedit, dicam; Nepotis cur hoc opuſculum habendum non ſit, ſubjiciam. De M. Manlio A. Gellius lib. XVII. cap. XXI Qui Gallos inquit, in obſidione Capitolii obrepentes per arduа depulerat, convictus eſt, conſilium de regno occupando iniiſſe: damnatusq; capitis, è ſaxo Tarpejo, ut M. Varro ait, præceps datus eſt: ut Cornelius autem Nepos ſcriptum reliquit, verberando necatus eſt. At victor ait cap XXIV. damnatus & de Saxo Tarpejo præcipitatus. Hac inter ſe pugnantia Nepotem, nobilem Hiſtoricum aſſeruiſſe, non eſt vero ſimile.

Qua cum ita ſint; præſtiterit, meliorum Codicum, præſertim ex ipſis MStis publicatorum, in quibus liber hic Aurelii Victoris nomen præfixum habet, autoritatem ſequi. Solicitos vero, cujus Aurelii Victoris hoc de viris illuſtribus opuſculum ſit, certiores facit, qui de Cæſaribus ſequenti libro præmittitur titulus: Aurelii Victoris hiſtoria abbreviata pars altera. Nam inde probabiliter colligere licet, cujus poſterior eſt, ejusdem Victoris priorem eſſe partem.

AURICULARIUS v. *Homerus.*

(300) Joh. AURIFABER perſonatus Præſes Sambienſis aut D. Jo FUNCCIUS celebris ille Chronologus, at infelix & decollatus auctor habetur *Agenda Eccleſiaſtica Prutenica* ſive der Preuſſiſchen Kirchen-Ordnung (ergo potius *Ordinationis Eccleſiaſtica.*) Quod ex *Mylenta*, omnino videndo, ut habet *Symbola Diecmanniana* in Manuali Prutenico Diſp. 1. lit. l. 5. docetur: v. *Corpus Prutenicum in Anonymis.*

(300. a) *Jacobus* AURIMONTIUS: Ejus nomine prodiit an. 1610. in 4to Ingolſtad. *Sertum Huntanum ex Abſurditatum floribus, quos in Colloquio Ratisbonenſi effudit* Ægid. Hunnius. Verum hujus ſcripti Auctorem eſſe *Jacobum* KELLERUM, Jeſuitam Collegii Monachienſis Regentem; conſtare ſibi ex certiſſimis indiciis, & ex fide digniſſimorum Virorum teſtimoniis, aſſerit *Symbola Normanniana*, quæ etiam addit, mutuatum ſibi hoc fictitium nomen eſſe Kellerum a matre ſua Goldbergera. Scripti hujus non meminit *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 374. alia tamen Kelleri, & ficto & ſuppreſſo nomine edita recenſet.

(301) AUSONII nomine *Satyram* SULPITIÆ male inſignitam, docet *Barthius* Adverſ. l. 19. c. 16. ipſa v. *infra* in *Tibullo.*

Hujus Suppoſitionis meminit etiam Julius Cæſar *Scaliger* in Hypercritico p. 838. & *Boxhornius* ſub initium animadverſionum ſuarum in hanc Satyram. Ut monet *Symbola Flensburgo-Molleriana.* Et Scaliger quidem ex ipſa Satyra, eam SULPICIÆ vindicat, eo quod ſtatim ab initio Muſa cultricem appellat ſuam. Extat præterea inter Auſoniana Carmina (II) tetraſtichon quoddam Ciceronis, quod PETRONIO inſcribitur ab aliis; ſed PORPHYRIO Poetæ, illi qui ſub Conſtantino in exilium miſſus eſt, deberi, colligit Petrus *Scriverius* in Epiſtola ad Boxhornium Baudii amoris ſubjuncta p. 244. ſub lit. (a) De Sulpiciæ Satyra, vide etiam *Fabricium* Append. ad Bibl. lat. p. 12. & adde *Maſtrichtiana.* (b)

(a) Petrus Scriverius in Epiſtola ad Boxhornium Baudii amoribus ſubjuncta. pag. 244.

Crede ratem ventis, animum ne crede puellis,
Namque eſt fœminea tutior unda fide.
Fœmina nulla bona eſt; & ſi bona contigit ulla,
Neſcio, quo fata res mala facta bona eſt.

Hoc tetraſtichon in antiquo Simeonis Boſii *libro Deflorationum, inter* Auſoniana *quædam & aliorum veterum carmina legitur, non alium titulum præferens quam ſolum hunc* Ciceronis, *quisquis his fuerit Ciceronum: Vide Eliam* Vinetum *ſub finem Commentariorum in Auſonium. Alii* Petronio *inſcribunt: niſi forte ſit potius* Porphyrii *poetæ ſub Conſtantino in exilium miſſi, cujus pleraq; perperam Petronio ab inſulſis Criticis tribuuntur.*

(b) Symbola Maſtrichtiana.

Porro patet ex hoc loco magnum Sulpitiæ *ingenium*

nium fuisse, quod non in Lyricis tantum, sed in Heroico scribendi carminis genere excelluerit. Raro enim fit ut in omnibus quis excellat. Sic Virgilius *melior est in Heroico.* Horatius *gravis & elegans in odis Heroicus subinde jacet atq; languet.* Boxhornius *in Comment. ad Sulpit. Satyr. illa verba:* fortiter irasci didicit.

Porro non omittendum est Sulpitiæ poemata fere Ausonio, Tibullo & Juvenali *in veteribus libris a Philologis subjecta fuisse, unde non levis conjectura desumi posset, delere* Sulpitiæ *nomine plurima ejus poëmata Ausonio atq; Tibullo adscripta esse. Sane in MSt. Tibulli codicibus epigramma cujus initium*, parce meo Juveni *Sulpitiæ clare adscribitur his verbis. Sulpitia ad Cherintum de Venatione permittenda.* Boxhorn. *in Comment. ad Sulp. Satyr. verba:* Cætera quin etiam.

AUSONIO v. *Fedele.*

(302) *Johannes* AUSTRIACUS. Extat sub ejus nomine liber de memoria artificiosa, sed revera est *Johannis* MAGIRI, sub cujus nomine quoque ex officina Paltheniana prodiit. Sed Antonius *Bertramus* Academiæ Argentinensis Typographus recudit an. 1603. sub nomine Austriaci, speciosо titulo præfixo. Vid. *Alsted.* System. Mnemon. lib. I. cap. 30. pag. 430. *Symbola* est *Diecmanniana.*

AVTSIODORENSIS v. *Alanus.*

(303) *Janus* AUTONIACUS. Assumta persona fuit *Joannis* GUINTERII sub qua edi curavit aliquot ex opusculis suis, uti indicat *Teissier*, Eloges des hommes Sçavans p. 419. 420. Quænam autem illa fuerint, non addit.

(304) AUTHPERTUS ABBAS, quomodo confusus cum AMBROSIO AUTPERTO, illique tributa, quæ sunt hujus, & vice versa: partim jam *supra num.* 145. indicatum, & ultra patet ex (a) adjectis hisce verbis:

(a) In Petri Diaconi & Viris Illustr. Casinens. c. 13. notæ Bapt. Mari p. 25. *Circumferuntur sub nomine nostri* Authperti *Abbatis sed perperam infra scripta MSta opuscula: videlicet.*

(I.) Sermo de cupiditate, *viris secularibus valde utilis, habens scripturarum testimonia octoginta, Incipit:* Sanctorum Ecclesiam.

(II.) Sermo in Purificatione B. Mariæ Virginis, *qui extat impressus quoq; in* Alcuini *Homiliario.* Si subtiliter à fidelibus.

(III.) Sermo in dedicatione Ecclesiæ. Vidi Civitatem Sanctam Hierusalem.

(IV.) Oratio contra septies septena vitia. Summa & incomprehensibilis natura.

(V.) Homilia in illud Evangelii S. Marci: Assumpsit Jesus Petrum & Jacobum & Johannem. *Quæ in Breviario Ecclesiæ Atinensis literis Longobard. in tres lectiones distincta habetur sub die sexto Augusti.* Solet nonnunquam evenire.

(VI.) Vita Sanctorum Patrum *Paldonis, Tatonis & Tasonis Monasterii S. Vincentii de Vulturno abbatum.* Humani generis primus parens. *De qua vid. Catal. Sanct.* Ferrarii *ad d. 11. Octobr. 11. Jan. 11. Dec. &* Bollandum *sub die 11. Jan. Quæ præfata opuscula male nostro Authperto attribuuntur cum suum agnoscant auctorem* Ambrosium Autbertum, *alias* Ansbertum Monachum *& Abbatem S. Vincentii de* Vulturno *prope Capuam fluvio qui claruit anno Domini 890. Fuitque Magister in humanioribus Caroli M. de quo Sigebertus de Script. Eccles. c. 91. &* Aubertus Miræus *in auct. de Script. c. 257. cujus q; m. extant lucubrationes nonnullæ impressæ Coloniæ Ao. 1536. in fol. Certe quod supramemorata opuscula quæ nos* manu exarata *etiam asservamus*; præferunt nomen Ambrosii Authperti *Abbatis* S. Vincentii *non Casinensis.*

(305) *Johannes* AWRÆUS. Editus est ejus nomine & cum censuræ illius libe, cui titulus: *Prædestinatus.* Sub hoc Auræo, alii ARNALDUM, alii BLONDELLUM latere existimant, uti ex *Grotii* Epist. 659. Part. II. notat Thomas *Isingius* in dissertat. de Hæresiarchis Apostolicæ, & Apostolis proximæ ætatis; ubi diligenter agit de Auctore Prædestinati, quem Hincmarus falso HYGINUM, alii verisimilioribus conjecturis PRIMASIUM Episcopum Adrumetinum, alii ARNOBIUM JUNIOREM, alii VINCENTIUM PRESBYTERUM vel VICTOREM esse ariolati sunt, tametsi nihil omnino certi affirmari posse videatur. Sub Auræo credit latere *Martinum* de BARCOS *Bailler.* Auteurs deguisez p. 309. 531.

(305.a) AXIANE: *Charlotte* des URSINS: *Bailler*, teste des Aut. deguisez p. 531.

AZARIA v. *Menachem.*

(306) AZON, non est Auctor *Summæ*, in tres ultimos Codicis libros. X. XI. & XII. quæ tamen ejus nomine vulgo venditatur, sed illa debetur potius BLACENTINO veteri legum in Monte pessulano Professori, ut ex *Alciati* Parerg. Jur. IX. XXVI. notat *Symbola Normanniana.*

(306. a.) XXXVII. PIETRO AZNAR CARDONA publicò sotto il proprio nome *Expulsion justificanda de los Moriscos Espanoles 9. Summa de los Excelencias del Roy D. Filippe III.* In Osia M. DC. XI. 8. L'Opera però è di Frà GIROLAMO AZNAR, conforme auuerte il Cau. *Nicolas Antonio* To. 1. p. 434.

Verba sunt Villani Viziera Alzata Pentecostes n. XXXII.

B.

BACCAL v. *Phyletymus.*

BACCALAURUS v. *Arca.*

(307.) BACHELIER, Le Sieur de: N. GUYOT, notante *Bailleto*, liste des Auteurs deguisez pag. 531.

BACMANNUS v. *Rivinus.*

BADENSIS Marchio v. *Ernestus Fridericus.*

BADONICUS v. *Gildas.*

BÆTICUS v. *Gregorius.*

(308.) *Ludovicus Bailif.* BAYLY, Episcopus Bangorensis. Ejus nomine extat liber, cui titulus: *Praxis Pietatis*, qui quidem *quadragies* jam, vel etiam sæpius excusus comparet, Gallice autem apud Genevenses ao. 1625. ac Wallice Lond. 1629. editus est. Cæterum Tractatus iste obscurioris notæ Parocho tribuitur, quo diem obeunte, in Episcopi manus devenisse fertur, notante *Wood* Historiæ & Antiquit. Universit. Oxonien. lib. II. pag. 97. a. qui quidem judicium suum super ista re suspendit: v. supra *Anonymor.* num. 2039.

(309.) *Balbino* BALBUCER. Ejus extat *Antiochiale*, overo *Risposta in difesa del Cavaliere Marini intorno all' Adone*, a Momo. MS. Originale nell' Aprosiana in 4to ut monet *La Vitiera Alzata* Hecatostes num. III. p. 24. ubi verus hujus scripti Auctor detegitur, Agostino LAMPOGNANI, Abbate Casinense. vid. n. 1121.

(310.) Guilielmi BALDESANI nomen præfert liber perutilis, cui titulus est: *Stimuli virtutum Adolescentiæ Christianæ*, quem conscriptum esse à *Bernardino* ROSSIGNOLIO, Rectore tunc Taurinensi, compertum habeo testimonio ejus, cui ipse Rossignolius rem aperuit, & quo consilio sub alieno nomine vulgasset, expositum. Ejusdem Rossignolii est, *Historia SS. Martyrum Thebæorum*, eidem Baldesano supposita, verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. m. 131 vide confirmantem idem *Alegambe.* p. 63. Bibliothecæ Jesuiticæ. Et *Sotwel.* Bibliothec. scriptor. Societ. Jesu p. 116. b. quibus adde & Thomam *Hyde* Cat. Bibl. Bodl. p. 66. b. & *Possevinum* lib IV. C. 22. p. 188. qui contenta *Raynaudi*, l. c. refert, nobis parcendæ chartæ haud excerpta.

(311.) *Franciscus* BALDUINUS. Ei tribuuntur Annotationes in officia *Ciceronis*, à *Frisio* in Biblioth. Gesneriana. pag. 236. a. Sed illas non esse Francisci, sed PETRI BALDUINI observat Valerius *Anareas Desselius* ICtus Bibl. Belg. p. 225.

BALDUINUS v. *Helenoccus.*

BAMLERS v. *Pamlerus.*

(312.) BANNY DE LIESSE: *François* HABERT D ISSOUDUN. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 532.

BARABRANTO *de monte oro* v. *Benedictus.*

(312. β) *Galerana* BARATTOTI, quomodo sit *Arcangela* TARABOTTI docet *Villani* Visiera Alzata Hecatostes num. XVII, hoc modo:

XVII. GALERANA BARATTOTI. Dalsuo fecondo ingegno produsse questo opuscolo,

La Simplicita ingannata *di GALERANA BARATTOTI. La cognitione, ch' io n' hebbi me la somministrò l' indice de Libri proscritti. Fù stampata Postuma ne è difficile che uscisse da Torchii di Ginevra, da quali mi farei creduto poterfi aspettare la* Tirannia Paterna, *e il* Purgatorio delle mal Maritate, *& altre produttioni di simil farina. Ma non essendosi vedute in tanti anni, che savranno non meno di sei lustri, invano si possono aspettare Autore di essa [c' haverei anche potuto dire senza tema d' errare; ma non piace al mio udito* Autora, *essendo* Autore *di quei nomi, che seruono all' uno, e l' altro genere] fù D. ARCANGELA TARABOTTI Monaca in S. Anna di Venetia, quella che sotto nome D. A. T. scrisse cont- oia* Satira Menippea del Iusso Donnesco di Francesco Buoninsegni, *e con le stampe di Guglielmo Odone, publicò il* Paradiso Monacale.

(313.) *Andr.* BARBATIA Siculus. Ejus citat Thomas *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlej. pag. 62. b. *Additamento ad Baldum* Ubaldum *in Cod. dig. Feud. & Inforziatum* Lugd. 1545. cum aliis aliquot scripti, ad. litque. Huic Auctori nomen alias esse *And.* DE BARTHOLOMÆO, MASTANENSI *de Sicilia.*

BARCINONENSIS v. *Dexter.*

(313.) *Petri* BARCINONENSIS *Pugio Fidei contra Judæos vel potius Martini* RAYMUNDI inter *Anonymos* ferme nedum *Pseudonymos* refertur a Carolo Josepho *Imbonati* Biblioth. Latino-Hebraicæ pag. 190 His verbis: PETRUS BARCINONENSIS, Hispanus Ord. Prædicato-

"rum, vir pius & doctus Zelosidei dictus, ut de er-"roribus Judæos traheret ad Ecclesiam, acriter in "eos stylum acuendo, scripsit notabilem librum, "quem ut terrefaceret inimicos, prænotavit: Pugionem contra Hebræos. Vivebat Ao. 1306. Hæc refert *autor Bibliotheca* (is est Antonius Senensis, citatus & Bailio) ord. Prædicatorum, qui ignorat, an hic idem cum illo qui vocatur *Raymundo* MARTINI *Barcinonensis*, an vero alius ab eo in solo operis titulo conveniens. De eo agunt Lusitanus, *Castillus*, *Plodius*, *Possevinus*, *Antonius Senensis* & alii. Sed ex *Baylii* nupero Lexico Historico critico p. 572. satis patet eundem esse Marrinum Raymundum plane & Barcinonensem etsi non Barcinone natum, sed veste Dominicana indutum: ubi & alia de Petri *Galatini* plagio erronea, & pluscula notatu curiosa de hoc libro adfert omnino legenda.

(315.) *Francesco* BARDI: Larva est *Joannis* PALAZZI aut DE PALATIIS, indicante *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez. pag. 532.

(316.) Justi BARÆNI, quem vitiose exhibebat editio prior BARRÆI, Ant vverpiani nomine, *ad Abrahamum Schultetum scripta Epistola*, *Majestatem Omnipræsentia Carnis Christi defendens*, *Joannis* SAUBERTI Theologi summi esse, ex *Jo. Micralii* histor. Eccles. lib. 1. Sect. 2. q. 48. pag. 540. docetur à Dn. *Geislero*, dec. 4. num. 3.

Quod corrigendum monuit & *Justum Baranum* nominandum *M. Wagner* epist sub dato 26. May. 1690. additque Auctorum in Epistola hac dissensus sui causam modeste amiceque exposuisse, & rogasse, ut Regiæ Majestati fides Lutheranorum candide commendaretur. Addit hic *Margo Diecmannianus*: *Justus Baranus* per metathesin est *Janus Saubertus*. Et sane non *Baraus*, sed *Barauus* in exemplari primæ editionis, Ao. 1620. 4to. Antvverpiæ, quam præfert titulus, excuso, quod habeo, ut & apud *Dedekennum*, scribitur. Extat hæc Epistola apud *Dedekennum* Consil. Tom. I. pag. 119. & seqq. editionis novissimæ. Denique ad *Micralii* locum additur, ubi *Baraus* scribitur sed male. Et post *Geiskeri* locum additur: Qui Baræus scribit, Micrælium secutus.

(317.) BARLAAMUS HIERACENSIS. Ejus liber qui extat, *de Primatu Papæ*, editus primo in Anglia ex versione Joa. *Lhuidi*, deinde Græce & Latine, edente & notis illustrante *Salmasio*, una cum *Nili* libro de Primatu Papæ, ei tribuitur à *Blondello* tract. de Papa fœmina. Sed illum hac in parte erroris arguit *Olearius* Abaci Patrolog. pag. 65. 66. librumque hunc asserit BARLAAMO MONACHO quem simul cum illo circa ao. 1350. vixisse, ex Labbeo Tom. I. diss. append. pag. 736. seq. contra *Salmasium* & *Goldastum* probat.

(318.) *Gabriel* BARLIETUS: Persona est *Bartholomæi* GEURICKII ICti Magdeburgensis, sub qua edidit *Suspiciones de quatuor Monarchiis*, & *de Anti-Christo*, ut not *Deckher.* de scriptis Adespotis p. 114. ex *Goldast.* lib. III. de Regn. Bohem. c. 13. pag. 363.

(319.) *Basilius* DE BARNA, aut DE VARNA: Hunc esse *Andream* LIBAVIUM, docet Bailletus in Caralogo des Auteurs deguisez pag. 532. Nominis Ficti hujus non meminit in recensione scriptorum ejus alias sat prolixa *Mercklinus* Lindenii Renovati pag. 47. 48. 49. 50. 51.

(320.) BARNABAS. Epistola, quæ hujus nomen gerit, quod ejus non sit, observatum est à Stephano *le Moine*: ut ex variis ejus sacris, notant *Nouvelles de la Republique des lettres*. Mars 1685. p. 312; dubitanter tamen POLYCARPO adscribi ab eo, ibidem innuunt. Polycarpo abjudicat *Tenzelius* in Exercitationibus selectis, ut in earum recensione monet *Bibliotheque universelle & Historique* de l'année 1693. Tom. XXV. pag 47. Exacte in hanc epistolam inquiri à Patre *le Nourry*, judicat *Journal des Savans* 1694. pag. 162. in recensione Apparatus ejus ad Bibliothecam maximam Veterum Patrum. Dignam eam censet D. Guilielmus *Wackaus* quæ inter genuina Antiquitatis Apostolicæ monumenta referatur, vid. *Acta Erud. Lipsi.* Supplement. Tom. II. Sect XI. p. 505, 506. Contrarium sentit Paulus *Viudingius* in epist. quæ Deckher. de Script. Adespotis subjuncta est pag. 351. ubi stylum vix genium Apostolici ævi sapere pronunciat.

(321.) *Le Sieur* BARNABE: *Antoine* ARNAUD, douteux, *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 532.

(322.) BARNIMUS *Hagius* edidit *Orationis Dominicæ*, præter Authenticam; *Versiones centum*. Berolini 1680. in 4to. Verum Auctoris nomen esse *Andreæ Mulleri* GRIFFENHAGII docet *Symbola Potzerniana*.

(323.) *Cæsar* BARONIUS. Ei suppositos esse duos tractatus (I.) *Epitomen* nempe *Thesauri Antiquitatum Ecclesiasticarum* & (II.) *Contra quatuor Calvini institutionum libros*, quorum prior *Sculteingio*, posterior vero *Justo* BARONIO debeatur; ostendunt ea, quæ ex addition. ad *Toppii* Biblioth. Neapolitanam pag. 60. a. sub (a) repræsentamus.

(a) Conradi Nicodemi Additionum ad Toppii Biblioth. Neapolitanam. p. 60.

Cesare Baronio Cardinale, di cui si parla a carte 62, non compose le due Opere, che quivi si registrano per sue, ne mai furono stampate per sue. La prima di esse è la seguente:

Epitom. Thesauri Antiquitat. Ecclesiast.

Stimasi, che sia dello Sculteingio, il quale si protesta d' aver cavata quell' Opera dagli Annali del Cardinal Baronio. La seconda:

Tractatus contra quatuor libros Institutionum Calvini.

si

Si giudica, che ſie di Giuſto Baronio, il quale in piu ſue Opere, è particolarmente nelle Epiſtole Sacre, promette di voler dare in luce un ſuo libro l' Iuſtituzioni di Calvino.

(324.) *François de la* BARONNIE. Perſona eſt *Quinti* SEPTIMII FLORENTIS Chriſtiani, ſub qua ſcripſit *adverſus Ronſardum*, ut docet *Bibliotheque* Choiſie *de Mr. Colomies*. p. 202. ſub lit. (a)

(a) Colomeſii, Bibliotheque Choiſie. pag. 202.

• *Quintus Septimius Florens Chriſtianus. Il ſe nommoit* Quintus, *parce qu'il eſtoit le cinquiéme de ſa famille, & ſeptimius, pour eſtre venu à ſept mois. Voici de jolis Vers ou il nous decouvre lui méme ce myſtére:*

Ne quis miretur prænomina noſtra:
nempe Quintum eſt
Enixa mater, Septimoque menſe.
Quod ſi lingua futiſſet ter mea Fulliana, poſſem
Tertullianus eſſe Chriſtianus.
Verum ter valeat mihi Tullius atque Tullianus,
Dum Chriſtiani floreant ſtolones.

Outre les Notes ſur Ariſtophane, Florent Chreſtien *a fait pluſieurs autres Ouvrages, dont le Catalogue ſe void dans une Lettre de Claude Chreſtien à Scaliger, & à la fin du Traité de Caſaubon de* Satyrica Græcorum poëſi. *Il an auſſi écrit contre* Ronſard *ſous le nom de François de la Baronnie; ce que n'a pas ſu la* Croix du M[illegible] *dans ſa Bibliotheque page 88.*

(325) *Juſtus* BARONIUS: Ejus nomine Editi ſunt Moguntiæ 1605. in 8vo. *libri VI. Epiſtolarum circa cauſam abjectæ a ſe Hæreſeos Calviniana.* Earum Auctor eſt *Juſtus* CALVINUS Scholæ Heidelbergenſis olim Præceptor, poſt, cum ad Pontificios tranſiiſſet, Juris & Theologiæ Doctor, & ab Electore Moguntino in Aſſeſſorem Conſiſtorii adſcitus. Baronii nomen mutuatus eſt, ſibique adſumpſit, à Cardinali Baronio, qui hoſpitio eum excepit, cum Romæ die 1. Septembris Sacris Pontificiis initiaretur, notante *Symbola Flensburgo Molleriana*, ex Jacobi *Beckeri* Schlesvicenſis Advocati Hafnienſis XIX. *Decadibus Miſtis* Anonymorum & Pſeudonymorum, quas tribus *Geisleriauis* (in Larva detracta exhibitis) adjecit loco Appendicis.

BARRAGAN v. *Botero.*

(326) *Gabriel* BANIUS. Ejus *de Situ & Antiquitate Calabriæ* liber, *Guilielmo* SIRLETO aſſeritur apud Paulum Æmilium *Sanctorium* Hiſtor. Carbonenſ. Monaſterii pag. 14. ut ex *Colomeſii Κειμηλίοις* obſervat *Symbola Normanniana.* Confirmat *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 532. SANTORIO tribuitur in additionibus ad Toppii Biblioth. Neapolit. p. 82. & 83. a. in princip. Querentem de hoc plagio Barrii Sirletum introducit *Abercrombe* Furis Academici ſui p. 90.

(327) *Lucius* BARRETTUS. Ejus prodiit an. 1666. in fol. Auguſt. Vindelicorum ap. Simon. Utzchneiderum *Hiſtoria Cœleſtis:* hoc eſt, *obſervationes Aſtronomicæ ex Commentariis MStis Obſervacionum Viennalium Tychonis Brahei.* Meminit hujus ſcripti inter opera *Alberti* CURTII Germani *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societ Jeſu pag. 17. ſed de fictitio Baretti nomine plane filet, quod veri nominis, Alberti Curtii involucrum *Anagrammaticum* fuiſſe, obſervat *Symbola Rauſchiana*; quæ ſimul docet, oppoſitum eſſe huic ſcripto ſtatim ſequenti anno ab Eraſmo *Bartholino, Specimen Recognitionis* editarum Auguſtæ Obſervationum Braheanarum in quo inſignes errores memoratæ Hiſtoriæ cœleſtis detexit.

BARTH v. *de Eſcobar.*

(328) CASPARUS BARTHOLINUS quomodo factus ſit aliquis impoſtor adjectis *duobus libris* ejus nomine impreſſo *Enchiridio Phyſico*, vide conquerentem ipſum hiſce verbis, quæ eſt auctorem nondum detegunt, attamen detegendo inſervire fortaſſis aliquando poſſunt. Verba ejus hæc ſunt: Unum ſicco pede præterire non poſſum: *Enchiridion Phyſicum* Argentinæ editum ſub *meo nomine me inſcio* atque invito: & quod iniquiſſimum, libros 2. *poſteriores adjectos a quo neſcio, meo præfixo nomine*; qui tamen mei non ſunt aut fuerunt unquam. Itane met calumniandi anſam dederunt: Cum in altis meis ſcriptis reperiantur plurima, quæ e diametro cum duobus libris diſſident. Inſpexi primum Wittebergæ in tranſitu ex Bohemiam redux Ao 1624. in Octobr. adſtantibus quibusdam meis popularibus: quibus ſtatim de hac mihi illata injuria conqueſtus ſum & paulo poſt amico meo veteri BARTHOL. CIST. MED. p. 265.

(328. a) BARTHELEMI, le Sieur *de Pierre* NICOLE. *Baillet* liſte des Aut. deguiſez p. 532. De hoc Petro *Nicolio* v. jam alias in *Anonymis* dicta aliquoties.

(329) BALDUS NOVELLUS, eſt BALDUS BARTOLINUS DE PERUSIO, ſeu DE BARTOLINIS, ut judicat Thomas Hyde in Catalog. Biblioth. Bodlej. p. 68. b. ubi duos tractatus ejus nomine citat. (I.) de Dotibus & eatum viribus ac Privilegiis Venet. 1584. (II.) Repetitiones in Jus Civile. Lugdun 1553. quos & memorat *Bibliotheca Friſio-Geſneriana.*

(330) BARTOLOMÆUS *Anglicus.* Ejus nomine circumfertur liber *de naturis & Proprietatibus rerum*, quem tamen *Guilielmo* BRABANTINO tribuit *Anthon. Senenſis* Chron. Fratr. Ordin. Prædic. Biblioth. p. 99. Idem tamen illum quoque adſcribit THOMÆ TEUTONICO, ſi alias hic idem eſt, cum eis qui de *origine rerum inſcribuntur.* Vid. ea quæ ſub lit. (a) (b) excerpſimus, quæque ſupra jam dedimus num. 75

de hocce ſcripto ibidem aliquomodo deſcripto quale ſit, ſub nomine *Alberti Magni*.

(a) Anton. Senenſ. Chron. fratr. ord. prædicatorum annexæ Bibliothecæ. p. 99.

Frater Guilielmus Brabantinus, *ſacræ Theol. Baccalaureus, Vir ingenioſus, linguæ latinæ & Græcæ notitia clarus, Philoſophus eximius, & Theologus non ignobilis, ad inſtantiam D. Thomæ dicitur ex Græco in Latinum transtuliſſe textum Ariſtot. Compoſuit etiam librum* de naturis & proprietatibus *rerum, quem quidam perperam & falſo tribuunt fratri* Bartholomæo Angelico *ordinis minorum. Compoſuit etiam librum 1. de Apibus. Claruit anno 1262. Citatur etiam frater* Guilielmus Corinthienſis *vir pius & doctus, tanquam auctor libelli* de Apibus. *Sed an diverſi ſint libri de eodem argumento tractantes, ſcilicet de Apibus, an unus tantum, vel etiam unus & idem auctor ſit hic & illi, me fugit.*

(b) Idem pag. 242. *hæc habet. Frater* Thomas de Cantiprato, *natione Brabantinus, Alberti Magni quondam diſcipulus, qui ſui Magiſtri doctrinam & regularem obſervantiam æmulatus, evaſit quoq; magnus, ſcripſit opus* de apibus myſticis, *quod vocavit* bonum univerſale. *Vitam quoq; D. Chriſtinæ Lib. I.* de naturis rerum, *cujus ipſemet meminit in præfato libro de apibus. Hunc Lib. de naturis rerum putant aliqui eſſe illum, qui* de proprietatibus *rerum inſcribitur*, & Bartholomæo Anglico *ord. minorum ſupponitur. Aliqui etiam ſcribunt hunc Thomam cognomento dictum* de Barbanſane, *& fuiſſe natione Gallicum & Epiſcopum Luſentinum, & Patriarcham Hieroſolymitanum. Sit enim legi Toleti in conventu noſtro D. Petri Mart. in libro antiquo manuſcripto, continente Summæ Alberti Brixienſis. Sunt & qui ſcriptum reliquere, quod idem Thomas juſſu D. Thomæ vel ſuaſibui libros Ariſtot. ex Græca lingua in Latinam tranſtulerit. Claruit anno 1620.* Epit. Geſn.

(c) Idem p. 250.

Frater Thomas *natione* Teuto, *magiſter in Theol. Vir eruditionis non vulgaris, & multarum ſcientiarum officina locuples, nomen ſuum immortalitati conſecravit, ſcribendo libros multos* de origine rerum. *Quos* aliqui arbitrantur *eſſe, qui* de proprietatibus rerum *inſcribuntur, & ſub eit.* Bartholomæi Anglici *circumferuntur.*

(331) BARTHOLOMÆUS. Ejus conſilium 236. in *Friderici* de SENIS Conſiliis eſſe 122. & Joanni PALIANENSI adſcriptum, teſtis Erneſt. *Cothman* Conſil. num. 15.

BARTHOLOMÆUS v. ab *Hartwis.*

(332) BARTHOLOMÆUS PISANUS, à S. CONCORDIO, Ordin. Prædicat. Ei tribuit *Friſius* Biblioth. Geſner. p. 105. b. librum *Conformitatum B. Virgin. cum Chriſto Mediolan.* 1510. excuſum, quem tamen vindicatum a *Labbeo*, alii cui iam BARTHOLOMÆO ALBICIO, patria ſimiliter Piſano, Ordin. Min. circa an. 1380. claro vid. apud *Olearium* Abac. Patrol. pag. 67. 68. Sed & hic tamen hanc rem nondum in vado eſſe, apertè pronunciat.

(333) BARTOLI JCti famigeratiſſimi *Lectura* multæ *alienæ* plane ſunt, ut apparet ex Franciſci *Zoanettæ* repetitione ſuper rubricam ff. de Juſtit. & Jure, quæ eſt repetitionum in varias Juris Civilis leges editarum Venetiis 1608. tomis aliquot Tom. I. fol 45. col. 4. in fine ubi Dn de PERUSIO pro ipſo aliqua addidiſſe ab *Alexandro* JCto refertur. vide excerpta (a) ob libri raritatem & molem fuſius data.

(a) Franciſci Zoanettæ Repetit. ſuper Rubr. ff. de Juſtitia & Jure Tom. Fol. 45. col. 4.

Poſtremo, quia Bartolus in hac lege contradicit in aliquibus his, quæ dixit in aliis locis: ut appareat ex prædicto, quod eſt contra morem Barto. poteſt dici, quod iſta proprie non eſt lectura Bart. qui non legit ſuper hoc primo libro, ff prater quam, l. omnes populi § inſ. eo quod poteſt percipi ex eo, quod diverſo ſtylo utitur, quam utatur in aliis lecturis, & etiam in repetitione: d. l. omnes populi. Et quia in hoc primo libro in multis contradicit huc, quæ dicit in aliis locis contra morem ſuum. Sed fuit lectura alicujus Doctoris, qui pro eo legebat, ita dicit Io. de Imo. in l. is qui rem, in 26. colum. infra de pub. refert & ſequitur Doc. Alexan. in rub. infra de acquir. hared. circa princip. ubi hoc colligit ex dictis Barto. ibi idem Alexan. in. l. decem functos in 1. colum. inſ. de offic. aſſeſſo & in l. Pomponius. §. ſi jutſu in 7. colum. de acquir. poſſ. & in l. qui tale, circa medium, infra ſoluto matrim. & in rubrica, eo. tit. in 5. colum. & in primo volum. Conſ. 138. incipien. oportune conſideratis, in 9. colum. in ſecundo volum. conſi. 206 incip. viſo themate in 5. colum. inſi. tamen conſidero contra prædicta, quod Barto. in l. prima. C. de ſal. hoſp. non præſtan. li. 12. alleg. uo. per ſc. in l. 1. ſupra eo & Doct. communiter etiam antiqui maxime Bal. & Ang. ſemper allegant, Barto. hic: unde vere non crederem in hoc Imo. & Alexan. & hoc eſt magnæ importantiæ, quia ſumma eſt autoritas Bar. in judicando. in quo ſolet eſſe ſemper ſubſtantia veritatis: ut dicit Ro. conſi. 469. in 5. primi dubii, Et dicit Do. Fran. de Are. in conſi. 155. ad fi. quod Bart. fuit pater juris. & Do Andr. Barb. in c. Raynutius, in 39. col. dicit, quod Bar. eſt juris humani lumen ardentiſſimum; & ibidem in 42. col. dicit, quod eſt Doctor ſupremus. Ipſe etiam in quodam ſuo conſ. quod eſt inſertum inter conſilia Alex. in 4. volum. conſil 55. & incipit: perſpectis his, quæ in themate, in 18. col. refert. quod etiam Bal. in l. rationes, C. ht. proba. appellat Bar. doctorem ſupremum, & quod Aug. in conſiliis ſuis circa prin. appellat illam Lucernam juris, & ideo magni intereſt, an ſit ejus lectura, an ne 134. ſicut etiam in lectura trium librorum, C. nam quidam voluerunt dicere, quod ipſe non legit niſi uſq; ad titulum de periculo eorum qui pro magiſtratu, inter lib. 11. & ita atteſtatur Ang. & reliquum quod ſequitur uſq; in fi. 12. fuit additum per quendam dominum Conecm de Perufio ut aſſeverat Alex. in l. divortio, §. inter dum, in prin. col. inf. ſolu. Mat. & in rubri. ejuſdem tituli, in ulti col. in rubrica, inf. de acquir. hire. & in l. 1. inf. qui ſatisd. cogan. & in rubrica, inf. de no. operum. in 13. col & in l. Gallus. §. alle caſus. in 5. colum. inf. de liberis & poſthu. & in 2. volu. in conſi. 1. in cip. viſis actis, in ult. col. & hoc confirmari poteſt,

poteſt, quia Bar. in l. 1. C. ut nullus ex viear. pro ali. vica. lib. II. & tamen ibidem in lecturis, quæ communiter habentur, nihil dicit in illa. l. quia illam non legit, & eodem modo in l. probatoris. C. d. diver. offi. lib. 12. ſe remittit de quadam quæſtione ad dicta per ſe in authen. ſi quis in aliquo, C. de eden. & tamen ibi de eo nihil dicit. Item in l. 1. C. de ſtrato. lib. 12. ſe remittit de alia quæſtione ad notata per ſe in l. 1. infin. qui ſatisd. cog. ubi tamen nihil ad illud propoſitum. Et licet prædicta ſint magna arg. quod non ſit lectura Bar. tamen in contrarium multum me movet: quia ipſe Bart. in l. 1. C. de inſa. lib. 11. alleg. no. perſe in l. 1. C. de digni. lib. 12. item in illa, l. 1. C. de dignitat, in 15. col. multum pertinenter allegat, not. perſe in l. Labeo. inf. de ſupl. leg. item Bal. in c. olim ex litteris, reſcrip. cui non minus crederem, quam Angel. allegat. not. per Bar. in l. litibus, C. de agri. & cenſi. lib. II. qui tamen titulus eſt poſt illum titulum. de peric. & com. & illum etiam allegant Imo. & Ang. Aret. in l. imperatores, § ſi. inf. de appel. & Panor. in c. 2 de ſequeſtr. poſ. & fruc. 135. Similiter etiam eſt magnum dubium, an lectura ſuper authenticis quæ attribuitur, Bar. fuerit ipſius Bar. quia multum eſt aliena à ſtylo ſuo, & ideo dicit Alex. in d. rubrica ſoluto matrim. in ſeptima colum. quod nunquam fuit ſibi viſum, quod fuerit Bar. licet ipſe Barto. in authen. hoc ſi debitor. C. de pign. ad finem, remittat ſe ad dicta per ſe in §. ſed neque in authen. de fideiuſ. Hæc licet non ſint de materia hujus legis, tamen quia non ſunt omnino extra propoſitum: nec etiam ſunt inutilia ad majus ipſius legis ornamentum, interſerere volui.

(334.) BARUCH. Ejus liber ſive Vaticinia à nonnullis JEREMIÆ tributa, & tanquam hujus citata in teſtimonium, Barucho iterum vindicantur prolixe ab *Huetio* Demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. pag. 389. 390. ſqq. Quanquam ejus non eſſe aſſerat *Capellus*, nec traductionem Latinam S. Hieronymi *Biblioth. Univerſ.* Tom. XII. 1689. p. 31. ſub lit. (a) At *Epiſtola Syriaca*, quæ Baruchi nomine extat, ei abjudicatur ab *Huetio* lib. cit. p. 390. CHRISTIANOQVE CUIDAM MONACHO in Syria probabiliter aſſeritur. Prophetiam vero memoratam Barucho cuidam juniori cum Kippingio exercit. de S. Scripſ. XXIII. p. 257. & ſeqq. imputare mavult Joh. *Mollerus* in ſua Homonomoſcopia doctiſſima pag. 458. Sect. II. Cap. 1.

(a) Bibl. Univerſ. Tom. XII. pag. 31. *Ludovicus* Capellus *in Comment. & notis Criticis in V. Teſtamentum compare le Grec & le Latin du livre de Baruch, d'ou il conclut, que ce dernier n'eſt pas de S. Jerome. Il fait voir que cette Hiſtoire n'eſt point de Baruch & qu'elle n'eſt point divinement inſpirée.*

BARUCHUS v. *Canephius.*

(334. α) *Gabriel* BARULUS. Ejus nomine edidit Conciones imperitus quidam, quem notum ſibi eſſe quidem dicit *Mireus* Biblioth. Eccleſ. part II. pag. 9. in fine, ſed nomen ejus non indicat.

(334. β) BAS-BRETON, Gentilhomme de Provincé: Dominique BOUHOURS. *Baillet.* Liſte des Auteurs deguiſez p. 532.

BASILIUS v. *de Barna.*

(335.) *Thalaſſius* BASILIDES: Ex Græco illud nomen ſibi aſſumſit *Marin* LE ROY de Gomberville, ſignificatione vocum retenta. Marin enim Græce Thalaſſius, & le Roy Baſilidem innuit, ut obſervat *Menage Antibaillet.* Tom. I. p. 36. adde *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 53. & *Baillet.* liſte des Auteurs deguilez pag. 532. & 330.

(336.) *Cyriacus* BASILICUS. Perſonatum nomen eſt Dominici REGII, ut in recenſione Bibliothecæ Romanæ Proſperi *Madanſii* Volum. II. ex eadem obſervant *Acta Erudit. Lipſienſia* ao. 1693. p. 308.

BASILIO v. *Pica.*

(337.) BASILIUS *Gröningenſis.* Ejus nomine quinque recenſet ſcripta, Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 252. a. ſub lit. W. verumque Auctoris nomen aperit, WESSELUM Phryſium Gröningenſem. Ejus *Farrago*, quæ ultimo loco ab *Hyde* memoratur, extat in Bibliotheca noſtra, ſex capitibus diſtincta conſtans; ceterum nec locus nec annus quibus impreſſa ſit, memoratur. Titulus totius libri ſub (a) repræſentatur, ob ravitatem exſcriptus.

(a) Farrago Weſſeli: M. Weſſeli Groningen. *LIX. Mundi olim vulgo dicti rara & reconditæ doctrina, Notula aliquot & propoſitiones, quarum ſeries & materia latinis verſa pagina conſpicitur. In hoc libello tractatur. I. De benigniſſima Dei providentia omnia ſuaviter diſponente. II. De cauſis, myſteriis & effectibus dominicæ incarnationis & Paſſionis. III. De dignitate & poteſtate eccleſiaſtica. De vera & recta obedientia. Et quantum obligent ſubditos mandata & ſtatuta prælatorum. IV. De Sacramento penitentiæ, & qua ſint clavet eccleſiæ. De poteſtate ligandi & ſolvendi. V. Qua ſit vera communio Sanctorum. De theſauro eccleſiæ. De participatione & diſpenſatione hujus theſauri. De fraternitatibus. &c. VI. De Purgatorio, quis & qualis ſit ignis purgatorius. De ſtatu & profectu animarum poſt hanc vitam. &c. Deceſſit ex hac luce M. Weſſelus, Ao. M. CCCC. LXXXIX. in die ſancti Franciſci. Sepultus Groningæ in monaſterio quod dicitur Spumalium virginum.*

(337. a) BASILIUS HYPERETA. Eo nomine prodiit Hamburgi ao. 1679. in 12mo typis Arnoldi Lichtenſteinii Hiſtoriſche und Politiſche Beſchreibung der Geiſtl. Monarchie des Stuhls zu Rom. Auctor ſcripti eſt *Samuel* PUFFENDORF, cujus introductioni oder Einleitung zu den vornehmſten Staaten in Europa in ſertum eſt, facitque ejus Caput XII. in Parte prima. vid *Benzent* Ebenbild Thomaſii pag. 215. in fin. Editio Hyperetæ nomine facta hujus ſcripti complectitur paginas in univerſum 258. præfixaque ei eſt præfatio ad lectorem, & ſubjectus contentorum index.

(338.) BASILII Magni operum editiones varias, vide apud *Gerhard.* pag. 248. 249. & *Olear.* pag. 71. quorum Concinnatores de operibus tum genuinis, cum ſuppoſititiis ejus diverſimode agunt, quæ curioſo lectori examinanda relinquimus. Nobis hinc inde ſparſim collecta, de operibus ad alios auctores relatis, pro inſtituto noſtro breviter referre ſuffecerit; plura qui volet, *Bellarminum*, *Sixtum Senenſem*, *Trittbemium*, *Poſſevinum*, *Baronium* ad Ao. C. 361. *Labbaum*, aliosque de ſcriptoribus Eccleſiaſticis fuſius commentantes adeat. Itaque

I. Aſceticorum præfatio, cujus initium: *Etſi præclara ſunt illa legum ſanctiones*, eadem cum CHRISOSTOMI *Homilia de Militia Spirituali* Tom. 3. operum ejus excuſa, notatur *Riveto* Critici ſacri lib. 3. c. 20. p. m. 330.

II. Aſcetica vero ipſa EUSTHATIO *Sebaſteno hæretico* adſcribuntur, auctoritate *Nicephori*, & *Sozomeni*, & aliorum, ab eodem *Riveto* l. c. Coc. pag. 251. & *Gerhardo* pag. 252.

Irrepſiſſe quædam in Baſilii Aſcetica, aliena, quæ tamen qualia aut cujus ſint non dignoſcantur, agnoſcit *Cave* Hiſtor. lit. ſcript. Eccleſiaſt. pag. 136. b. ubi ſimul addit veri non abſimile eſſe, nonnulla ex illis deberi EUSTHATIO, quod notavit etiam ex *Nicephori* IX. XVI. XIII. XIX. & Gatak. Anton. 188. 50. Marginalia *Normanniana* MScta hoc loco. Adde *du Pin* Biblioth. Tom. 2. p. 182. 183.

III. Epiſtola 80, eadem cum *GREGORII NISSENI de Trinitate ad Euſthatium* tractatu deprehenſa *Theoph. Raynaudo* de mal. & bon. lib. pag. 128. videtur *Gregorio* adjudicari, ſed *Baſilii* malunt eſſe *Rivetus* l. 3. c. 20. & c. 23. p. 350. *Bellarminus* aliique.

IV. De Eremi laudibus opuſculum, contineri capite ultimo operis *de Dominus vobiſcum*, *a Petro* DAMIANO conſcripti, monet idem p. 129.

V. Grammaticas Exercitationes, libellum *Baſilio* male tributum, recte à Pariſienbus, *Manuelis* MOSCHOPULI nomine recuſum eſſe, docet ibidem cum aliis. Editio illa facta 1545 in 4to ex Officina Roberti Stephani, nitidiſſima, cum inſcriptione libri Græca tali: Τὰ σοφιστοῦ καὶ λογιωτάτου μαυηλ τοῦ μοσχοπούλου περὶ σχεδῶν. Latina vero iſta: *Manuelis Moſchopuli de ratione examinanda orationis libellus*, ex Bibliotheca Regia.

Raynaudus de Malis & bonis libris part. I. Erotem. X. pag. 129. Moſchopulo *Exercitationes Grammaticales* adſcribit lit. (a) Auctoritate Cruſii, de quo *Marginalia Normanniana* ſequentia notant: περὶ τῆς γραμματικῆς γυμνασίας Baſil. 1553. MOSCHOPULI eſſe fide ſui MSti aſſeverat *Cruſius* Turco-Gr. p. 45. Conferatur *Labbe* Tom. I. de Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 177. 397. monente hic nota *Marginali Diecmanniana*.

VI. Homiliam X. & XI. idem p. 129. adjudicat dubie GREGORIO NYSSENO, quod plenius probat *Rivetus* l. c. pag. 328. & *Poſſev.* Tom. 1. p. 192. appar. ſacri.

VII. Monaſticas Conſtitutiones, ab ipſo *Baſilio* & *GREGORIO* NAZIANZENO conſcriptas, ex *Georgio Presbytero* idem Raynaudus l. c. docet: verum *Nicetas* Commentator Nazianzeni, Monaſticam Inſtitutionem non *Baſilio*, ſed EUSTHATIO *Sebaſteno* expreſſe tributam a *Nicephoro* in Eccleſiaſtica Hiſtoria teſtatur. Vid. *Gerhard.* p. 253.

VIII. Præfatio. Pſalmorum, eadem cum AUGUSTINI Præfatione in eosdem eſſe, adeoque Græce, & ab eodem iterum Latine dein reddita creditur, *Frontoni Ducæo* & *Riveto* l. c. p. 329.

IX. Commentarius autem *in Pſalmos*, CinnusCommentariorum CHRYSOSTOMI & THEODORETI, docetur ab eodem *Riveto* p. 333.

X. Quæſtiones Compendio tractatæ, EUSTHATIO *Sebaſtiano* tribuuntur a *Sozomeno* Hiſt. lib. 3. c. 15 & *Nicepb.* lib. 9. c. 16. & l. 13. c. 9. teſte *Bellarm.* de amiſſ. gratiæ lib. 1. c. 13 apud *Gerhard.* pag 26. 33. & *Poſſev.* Tom. 1. apparat. pag. 192.

XI. Regulæ breviores ejusdem EUSTHATII, ex *Nicephori* l. 9. c. 16. & l. 13. c. 19. judicantur Pontificiis quibusdam, a quibus alii iterum, *Photii* auctoritate moti, diſſentiunt: qua de re vide ſibimetipſi fere contrarium *Th. Raynaud.* l. c. p. 128 (b) & 139. (c) & *Cocum* pag. 251.

Adde quod præterea in nunquam ſatis laudandis *Actis Erud. Lipſ.* ao. 1686. (F. *Caſimirus* Oudin in Supplem. de Scriptor. & ſcriptis Eccleſiaſticis,) librum *Victoris Africani* de Conſolatione in adverſis inter *Baſilii* etiam opera haberi, a nemine hactenus obſervatum aſſerit: quodque Gvil. *Cave* Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſtic. pag. a. ſcribit de ſuppoſititiis Baſilii ſcriptis hoc modo: Homilia decima & undecima in Hexaëmeron, quas a *Gregorio Nyſſeno* additas fuiſſe Socrates l. 4. cap. 26. atque ipſe Nyſſenus Hexaem. in fin. fidem faciunt.

De Grammatica exercitatione libellus, qui eſt *Joannis Moſchopuli*.

De

De conſolatione in adverſis Epiſtola lat. quæ VICTORIS CARTENNENSIS eſt.

De laudibus Eremi, ſeu vitæ ſolitariæ Lat. fragmentum eſt ex opere PETRI DAMIANI. Adde *du Pin* Bibliothec. Nouv. (d) Tom. IV. pag. 180.

(a) Raynaud. de mal. & bonis libr. pag. 129.

Ægre adducor ut moneam libellum de Grammatica exercitatione abſurde adſcribi S. Baſilio Magno, ut habet titulus. Sed ſive eum titulum appoſuit Gilbertus Cognatus interpres, ſive quisquam alius, ut acceſſu illius lucubrationis, editio operum S. Baſilii videretur plenior prodire, impoſitum eſt manifeſte lectoribus. Nam ipſummet initium, ſatis ſuperq; docere poterat hallucinationem. Siquidem in eo initio ponitur oratio ad DEum, qua rogatur, ut meritis S. Johannis Chryſoſtomi, Sancti, parvulum rudem literarum, & primis Grammatica notionibus imbuendum, dignetur ad profectum juvare. Hæc quis fingat a Magno Baſilio, qui Chryſoſtomum antecefſiſſe, eſſe conſcripta? Itaq; abſurde omnino, ea ſcriptio S. Baſilio eſt attributa, quam auctionem, nomine Manuelis Moſchopuli, qui ſub annum Domini 1300. ſcribebat, emiſſe jam olim Pariſienſes. Notavit quoq; Moſchopulum, non S. Baſilium eſſe libri hujus Grammaticalit autorem, Martinus Cruſius, *in Notis ad Hiſtoriam Politicam Conſtantinopoleos, inſertam libro I. Turco Græciæ.*

(b) Ibidem p. 128.

Regulas breviores, *ſuppoſitas eſſe S. Baſilio, eſſe autem revera Euſtathii Sebaſteni monuit Garetius præfatione adoptuum de Euchariſtia, allegato Nicephoro lib. 9. Hiſtor. c. 16. & lib. 13. c. 29. fateor tamen Photium eſſe in contrarium, & eas regulas tanquam genuinum S. Baſilii opus agnoſcere.*

(c) Ibidem p. 139.

Euſtathio *quidam ſuppoſuere* regulas *apud S. Baſilium ſuſius diſputatas. Ita conſtanter aſſeruiſſe aliquot, teſtatur Sozomenus lib. 3 hiſtor. c. 13. & Nicephorus lib. 9. c. 16. ac lib. 13. cap 29. Fuit hic Euſtathius, Epiſcopus Sebaſtenus, Arrianorum gregalis, & plenus nequitiæ homo, ut intelligitur ex iis quæ de eo tradit S. Baſilius binis epiſtolis, altera ad Occidentales Epiſcopos, ad Patrophilum altera. Itaq; minus veriſimile eſt, tanta perfectionis lucubrationem ad perditum Arrianum eſſe referendam: ac proinde S. Baſilio eam abjudicant Juſtinianus Imperator tract. pro V. Synodo Oecumenica, tom. 2 Conciliorum editionis Romana p. 267. & Photius cod. 144 ac codice 191.*

(d) Du Pin Nouv. Biblioth. des Auteurs Eccleſiaſt. Tom. IV. p. 18.

Nous n' avons aucun de ſes Ouvrages ſous ſon nom; mais il y a parmi les Oeuvres de ſaint Baſile un Traité Latin intitulé Conſolation dans l' adverſité, qui a été mis avec les Oeuvres de Saint Eucher, qui eſt ſelon toutes les apparences celui dont parle cet Gennade. Comme il eſt adreſſé à Baſile, ou a cru qu' il eſtoit de Saint Baſile; il eſt viſible qu' il eſt d' un Auteur Latin, & ce que Gennade dit du Traité du Victor, convient à celui-ci: car il y eſt parlé de la Reſurrection, & l' Ouvrage eſt plein d' autoritez & d' exemples, tirez de l' Ecriture Sainte.

(339) BASILE DE ROUEU : François CLOUET. *Bailletus* in Catalogo des Autheurs de guiſez p. 532.

(340) BASILIUS Valentinus, Monachus Benedictinus (cujus libri Chymici plurimi recenſentur apud *Borellum*, Biblioth. Chymicæ p. 212. & ſeqq. nec non apud *Dmudium*, titulis variis, *Lindanum* pag. 93. & jejune apud *Sibenck* pag. 43. Biblioth. Med.) nullus unquam in rerum natura fuiſſe quibusdam creditur. *Morhofius* ſane in Epiſtola elegantiſſima de Metallorum transmutatione, hic Hamburgi anno ſuperiori edita, p. m. 133. omnia de ipſo incerta eſſe teſtatur, quanquam diligentiſſime in ejus Hiſtoriam inquiſitum fuerit ab Imperatoribus Germanicis. Certe Dominus *Martinus Fogelius* Ph. & Med Dr. aliquoties mihi, ſed pro merito nunquam digne laudatus, ex Domino *Raſchio*, Med. olim Doctore, ſe plus ſemel audiviſſe, mihi confirmavit, nullum ejus nominis Monachum Benedictinum fuiſſe. Quandoquidem nec in Catalogo Benedictinorum Provinciali Erfurti, neque in Generali Romæ nomen hoc a ſe fuerit inventum. Arbitrari vero ſe, quendam hoc nomine latitare voluiſſe ex familia Johann. Tholdeni H. filii, cujus *Haligraphia* Germanica, ſive Beſchreibung aller Salz-Mineralien Erfurti 1612. in 8 edita Chymiæ notitiam non proletariam arguit. Quicquid autem ejus ſit, certe librum illius *Baſilii* nomine venditatum de *incrementis & decrementis Metallorum* & cum *clavibus* tz. impreſſum, *Andreæ* de SOLEA ſeculo integro antiquiori deberi, docet modo laudatus *Morhofius* p. m. 9.

Idem repetit *Morhofius* Polyhiſtoris liter. lib. I. c. IX. p. 85. 86. Sed in tantum mutata ſententia, ut credat A. *de Solea* Nomen eſſe Anagramma Joannis *Toldeni*, veri ſcripti hujus Auctoris; vid. allegat. ſub lit. (a). Sed *Leibnuz.* Epiſtola quadam data Hannov. 1690. d. 27. Junii, interpolata tantum à *Tholdio* credit Perſonati Valentini *Baſilii* ſcripta, quanquam non tam Veteſtum auctorem eſſe largitur, quam quidem ille videri vult. vid. lit. (b) Et extitiſſe omnino *Baſilium Valentinum*, ex Curioſorum quorundam relatione per D. *Wirzium* certus factus *Reiberus* docet, ut in recenſione diſſertationis Reiherianæ de Nummis Chymicis animadvertunt, Monatliche Unterredungen 1693. p. 617. ſub lit. (c & 1689. p. 36. 37. 44. Cum *Leibnuzio* facit *Bibliotheque Univerſelle* Tom. 13. de l' ann. 1689. p. 206. ſub lit (d) itemque *Nouvelles de la Rep. des Lettres*, au Fevrier. 1689. p. 176. ex *Tollio* ſub lit. (e) Scripta hujus Baſilii Valentini vide apud *Mercklin* in Linden. renov. lib. I. p. 120. qui Monachum Benedictinum appellando indicat ſatis, ipſi hunc ſcriptorem non perſonatum, ſed verum videri: æque ac Olao *Borrichio* Conſpectus Chemicor. Illuſtr. §. XLIV. p. 30. qui notabilia refert, & caſtratum ejus artificis ſcriptum ſuſpicatur De quo mirabilem hiſtoriam probat Sam. Reyherus Tr. de nummis ex Chymico metallo factis cap. XXXVI. p. 136. § 22. & ſequentibus, qui legi meretur.

(a)

(a) Morhof. Polyhist. literar. Lib. I. Cap. IX. p. 85. 86.

In his (Pseudonymis) Basilius Valentinus, magnus hujus artis antistes, (ut hoc ὡς ἐν παρόδῳ moneam) quibusdam numeratur. Ego ipse quondam in illa fui sententia, ac confirmat Raschii testimonio Placcius in Pseudonymorum Catalogo p. 159. qui nec in Catalogo Benedictinorum Provinciali Erfurti, neque in Generali Romæ nomen hoc inveneriit. Raschius aliquem ex familia Johann. Tholdenii Hessi sub hoc nomine latitare voluisse existimavit. Sed in aliam nunc sententiam pene impellit Gudenus ipse Erfurdiensis, qui in Histor. Erfurdensi lib. 2. p. 129. ita scribit: Eadem ætate, sc. An. 1413. Basilius Valentinus in Divi Petri monasterio vixit, artemedicæ & naturali indagatione admirabilis. Addit quidem Gudenius ipse ab hu sacris alienior: Insuper ita accensetur, quos in augmentum spei nominant aurum confecisse. Sic aliena dementia post secula fallit, ideo minus culpabilis, quod non nisi decipi amantes facultatibus exuat. Verum ut ita verbis demonstrat, illum rerum, quas proponit Basilius, notitiam non habuisse, ita suffragium tamen idoneum præbet, quendam ejus nominis vixisse in Divi Petri monasterio. Librum tamen illum de incrementis & Decrementis metallorum, qui Basilio Valentino vulgo tribuitur, sed cujus dam de Solea nomine apud amicum editum vidi, & quidem in 4to.— Suspicionem hoc de Solea nomen mihi movit, quoniam de Tholdeno aliorum opinio est annon forte in illo Johannis Tholdeni nomine lateat: Et sane integrum illud nomen de Solea in nomine Joannes Tholdenus occultatur: qua vero superfuerint litera, nullum formare prænomen possunt, atq; nunc memoria excidit, quale in libro illo edito fuerit. Fortassis aliud quoddam assumpsit, eo contentus, quod nomen quodcunq; e suo exstruxerit.

(a) Leibnüz Epist. data Hannov. 1690. d. 27. Jun.

Basilii Valentini nomen esse fictitium & a duobus effectibus primariis lapidis Philosophorum jactati sumtum divitiis Regiis, & perfecta valetudine, dudum subsistatus sum, & Olmo Tollio sententiam meam aperii; qui abea non videbatur abhorrere, idq; nuper indicavit in libello edito titulo sapientiæ infantientis. Nescio an Rudolphus Imperator ut narrat Tollius in Monadii hujus crediti res inquisierit, illud scio Joh. Philippum Electorem Moguntinum Erfordiæ potitum investigari jussisse apud Benedictinos ejus civitatis sed frustra. Ego ut verum fatear, an scriptor sit tam antiquus, qui ut ipse videri vult, libros suos composuerit eo tempore, quo lues venerea innotuit, dicto enim Germanica recentius aliquid spirat, nisi dicere malimus fuisse scriptum Basilii a Johanne Tholdio interpolatum. Hic enim quorundam editor habetur. Et sunt qui credunt Tholdium cognatione junctum auctori, quadam ex ejus schedis in Hagiographiam suam transtulisse.

(c) Monatliche Unterredungen/ 1693. pag. 617. 618.

Wir lassen demnach diese ungewisse und betrügliche Dinge fahren / und kommen mit dem Herrn Reyher auf den *Basilium Valentinum*, welchen etliche gar nicht auf der Welt gewesen zu seyn glauben. Herr *Dr.* Wäitz aber hat an ihn überschrieben / daß er von alten *Curiosis* versichert worden / *Basilius* habe sich eine geraume Zeit würcklich zu Walckenricht aufgehalten/und bey damahligen Cinnober Bergwerck-Bau zu der *via humida* gute Gelegenheit bekommen; von welchen allen Herr *D.* Waitz viel *singularia* beygefüget/und mit einem alten Gemählde zu Walckenrieht im Creutzgange nach der Kirchen beschleust / darinnen der Meister der erstmahligen *Tinctur* mit allen *Figuris* in kleinen Thieren/ als Tauben/ Lauen und dergleichen / unter fünf Bögen zusehen/ so sehr rar ist/ und weil es noch in seiner natürlichen Farbe stehet/ da das andere fast alles *ruiniret* ist/ so ist es bis *dato* recht *fatal*. Wir hatten auch einmahl vom *Basilio Valentino* gehandelt/ sub *Leonardo* forte im ersten *Januario p.* 36. 37. & 44. und im Zweiffel gestellet/ ob er zu Erffurt im Peters-Kloster gelebet/ weil *Raschius* im *Catalogo* der Benedictiner daselbst seinen Namen nicht finden können. Nach der Zeit aber bin ich dessen abermahl versichert worden/ und als ich die *Exceptiones* mit dem *Catalogo* machte/ ward mir zur Antwort/ die Schweden/als sie im 30jährigen Kriege Erffurt inne gehabt/hätten den *Catalogum* mitgenommen: Doch wäre vor wenig Jahren noch ein *Manuscript* von ihm auf dem Peters-Berge vorhanden gewesen/ welches die Capuciner einmahl geborget/aber man wüste nicht / wo es hernach weiter hinkommen. Ob aber *Basilius Valentinus* in dem Walckenriethischen Kloster sich jemahls aufgehalten/ lasse ich dahin gestellet seyn: Im *Eckflormio* kan ich nichts finden. Ja derselbe setzet die Erfindung der Cinnober-Minen erst um das Jahr Christi 1509. da doch *Basilius Valentinus*, nach *Gudeni* Rechnung / schon *an.* 1413. zu Erffurt *floriret*.

(d) Bibliothequ. Univ. Tom. 13. de l'an. 1689. p. 206.

La plus part de ceux qui ont lu les livres de Basile Valentin ont cru que c'etoit un Moine de l'ordre des Benedictins, qui condamne l'ignorance des Ennemis des Chimistes: Mais M. Tollius fait voir, qu'il' etoit inutile à l'Empereur Maximilien de faire chercher ce pretendu Moine & son Couvent dans ses etats; Cet Auteur introduit souvent le Mercure Philosophique, *que les Philosophes appellent* Balilius *ou Regulus, fils de Regule parlant sous ce nom.— Une s'apelle pas Valentin de la Ville de Valence comme on se l'est imaginé, mais du Verbe Latin* Valere *qui signifie etre puissant parce que ce Mercure penetre, engendre, nourrit, augmente, change & renouvelle toutes choses.*

(e) *Nouv. de la Rep. des Lettres Fevrier 1689 p. 176. M. Tollius pretend neanmoins que tout y est allegorique jusqu'au Nom de* Basilius Valentinus, *que tout le monde prenoit bonnement pour le Nom de l'Auteur; au lieu que selon Mr. Tollius, c'est le Nom qui donne au Mercure Philosophique dont la Nature & l'Excellence se trouve exprimé par l'Etymologie de ces deux mots.*

Vid. Monatl. Unterred. *ao. 1693. p. 617. & ao. 1689. p. 36. 37. & 44.*

(341) BASSARIUS, VULTURIUS GRATIANUS: Hunc esse *Gerardum Joannem* VOSSIUM docet *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 532. & 330. v. Gratianus.

(343) BASSEANUS ou DE LA BASSEE, *Bonaventura, Louys* le PIPPRE. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 532. liber est anonymus pro

pro Pſeudonymo venditatus ut apparet *Pſeudonymor.* num. 818. a. 898. a

(343.) BASTONE, *Scipione: Jean* CAPPONI. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 532.

(344.) BATAVI THEOLOGI. Eorum editum eſt *Judicium ſuper Simonis Hiſtoria Critica*, Gallico idiomate, cujus auctorem ex fama publica *facit Joannem* CLERICUM Hermannus *Witſius* in Miſcellaneis Sacris, utiin eorum recenſione annotant *Acta Eruditorum Lipſienſium* ao. 1695. pag. 513. Et ipſe *Richard Simon* in Reſponſione ad hoc judicium facit libri auctorem Johannem *Clericum* Profeſſorem linguæ Hebrææ Amſtelodamenſem c. 1. p. 1. Adjuncta eſt hæc reſponſio Criticæ V. T. in edit. Rotterdam. 1685. chez Reinier Leers.

(345.) *D. Rudolphus* BATTERMANN. Ejus nomine prodiit Coloniæ typis Wilhelmi Freiſſem. 1649. in 8vo *Inſtructio Theologica contra Scheiblerum & Tremonienſes.* Verus auctor eſt *Joannes* SCHUCKING, natione Germanus, patria Darubdienſis in Weſtphalia: notante *Sotwel*, Biblioth. Societ. JEſu p. 501. b. 502. a.

(346.) *Joannes* BATRACHUS. Sub ejus nomine recenſet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejan. p. 70. b. librum: *De origine & Principiis naturalibus impreſſionum in aëre, & cometarum, deque eorum ſignificationibus* Arg. 1532. in 4. additque inſuper, *Batrachum* hunc eſſe FROSCHIUM.

(347.) BAVARIÆ Theologorum nomine librum, *De Communione ſub utraque ſpecie*, publicatum, à Jeſuita Germano *Paulo* HOFFÆO ex *Alegambe* pag. 365. memoratum eſt, in *anonymis* c. 11. num. 327.

Addatur *Sotwell.* Biblioth. Scriptorum Societ. JEſu pag. 649. b. *Miræus* Bibl. Eccleſiaſt. part. II. pag. 180. a *Witte* Diar. Biograph. anno 1608. 17. Decembr. qui tamen omnes titulum libri formant: *De Communione ſub una tantum ſpecie.*

(348.) *Conradus Bavarus*, ſeu BOJUS. Editum eſt ejus nomine Viennæ 1524. in 8vo. *Memoriale Biblicum, Carmine*, Sed verus Auctor dicitur fuiſſe *Petrus* ROSENHAJUS, Monachus in Melck, Cœnobio Auſtriæ, ut monet ex *Molano*, *Miræus* Bibliothec. Eccleſiaſt. Part. II. pag. 18. lit. (a)

(a) Miræus, Biblioth. Part. II. p. 18. Conradi Bavari, *ſeu Boy*, Memoriale Biblicum *carmine 1524. in 8vo. Viennæ editum fuit. Sed verus auctor dicitur fuiſſe* Petrus Roſenhajus, *monachus in Melck, Cœnobio Auſtriæ. Ita Molanus.*

(349.) Germani BAVARI Hallenſis nomine, *ſcriptum invectivum contra Dr. Nicolaum Selneccerum* ao. 1579. à *Joanne* LAGO, *Pomerano* editum fuiſſe, ex *Conr. Schliſſelburgii* Theologia Calviniſtica refert *Draudius* Bibl. Claſſ. Theol. pag. 142.

Verum Auctoris eſt JOSUÆ (non *Joannis*) *Lagi* nomen, animadvertente *Symbola Flensburgo-Molleriana*, addente ex Conradi *Schluſſelburgii* Lib. 3. Theologiæ Calviniſtarum p. 297. titulum libro fuiſſe: *Examen contra Nicol.* Selnecceri *Repetitionem doctrinæ de Idiomatum Communicatione.* Neuſtad. ao. 1579. Nota *Marginalis Diecmanniana* hæc addit: Non *Johannem* ſed *Joſuam Lagum* vocat Schlüſſelburg Theol. Calv. l. 2. Art. 7. fol. 61. a. Verba hæc ſunt: ao. 79. Joſua Lagus Pomeranus, profugus & clandeſtinus Dantiſci Sacramentarius contumelioſiſſimum & atramentó Diabolico tinctum ſcriptum edidit, contra D. Nicol. Selnéccerum ſub nomine *Germani Bavari* Hallenſis. Hæc *Schlüſſelb.*

Germani BAYER nomine *provocationem ad Nicolaum Selneccerum* ao. 1582. ſcripſiſſe *Chriſtophorum* HERDESIANUM J. C. lege apud Paul. *Freherum* Theatr. Vir. erud. clar. pag. 899. a. Non dubito huncipſum illum librum eſſe quem *Joſua* LAGO Schlüſſelburgius aſſerit & tanto magis Frehero fidendum arbitror, quod ipſe Noribergæ, ubi Herdeſianus quondam Conſiliarius fuerat, vixerit. Hæc *Symbola* eſt *Diecmanniana.*

(350.) *Bernhardus* BAUMAN: Ejus nomine prodierunt (1) *Medulla Tauleri.* (2) Nergerliches Chriſtenthumb. Quorum Scriptorum auctorem eſſe *Chriſtianum* HOBURGH docet nos filius ejus in *Vita Parentis*, quam addidit Parti 2da der abgenöhtigten Lehr- und Schutz-Schrifft wider den Guttmanniſchen Offenbahrungs-Patron durch das Predig-Ampt zu Lübeck / Hamburg und Lüneburg. edit. Hamburg. 1674. in 8. pag. 38. der Vorrede addep. 52. ubi refertur, quomodo ipſe Chriſtianus Hoburgh ſe ſub hoc Baumanni nomine latentem in Poſtilla Myſtica ſua & Apologia non vulgaribus laudibus imperiverit. Citat hanc in rem teſtimonium filii ex additionibus in Parentis *Hoburgi* Commentationem in Canticum: HErr Chriſt der einig GOttes Sohn / Joa. *Deckher.* de ſcriptis Adeſpotis pag. 114. 115. qui hunc Hoburgum ſat honorificis elogiis ornat: quod notat quoque *Mollerus Flensburgenſis* Iſagoges ad Hiſtoriam Chorſoneſi Cimbricæ Eccleſiaſticam & Literariam univerſalem Part. II. p. 146.

BEAUCHATEAU v. *Lufancy.*

(351.) BEAUME, *Denis de la ſainte: Jean Baptiſte* GUESNAY. *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez p. 533.

(352.) BAYS & DRAWCANSIR: N. DRYDEN & *Samuel* PARKER. *Baillet.* liſte des Aut. deguiſ. p. 533.

(353.) *Claude de* BEAUBOURG: *Antoine* ARNAUD. *Baillet.* Liſte des Auteurs deguiſez. pag. 533.

(354.) BEAULIEU, le *Sieur de : Pierre Thomas* DU FOSSE. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 533.

(355.) Ludovici de BEAUMANOIR nomine *contra Servinum, Advocatum Regum, Apologiam, pro Societate JEſu Gallicam* prodiiſſe, conſcriptam à *Ludovico* RICHEOMO vel RICHELMIO, vid. apud *Alegamben* p. 318. & apud ejus Continuatorem *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Societ. JEſu p. 573. b. qui Ludovicum de BEAUMONT, & *Witte* Diar. Biograph. *1625.* 15. Septembr. qui *Ludovicum* de BEAUMANTIR nominant, larvatum hujus pro Jeſuitis Apologiæ auctorem. Aſt Beaumanoir legas apud *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 532.

(356.) BEAUMONT Jeſuita. Verum ejus nomen eſt ROOKWOOD, illius Rookvvodi frater, qui ob ſulphureum Conjurationem pœnas luit, ut teſtatur *Bates* in vita Jacobi Uſſerii Archiepiſcopi Armachani pag. 741. ex Nicolao Bernardo. Sed quid ſub hoc perſona ſcripti ediderit, ibidem non indicat. Etiam Sotvvel nec de Beaumontio nec de Rookvvodo quicquam memorat.

(356.*a*) Jo. G. BECHTIUS: Balthaſar VENATOR, AVEC D'AUTRES. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 533.

(357.) Georgii BECKERI Elbingenſis nomine, prodiit aliquoties libellus Rhetoricus, cui titulus : *Orator Extemporaneus*, ſive *Oratoris breviarium bipartitum.* In eo ſibi adſcribendo, cum à *Michaele* RADAU, Jeſuita dictatus Regiomonti eſſet publice, plagium ipſum admiſiſſe, per præfationem editioni Amſtelodamenſi *1655.* in 12mo præfixam docuit *Adamus Motkovveski*; unde factum, ut poſtea vel ſub utroque, vel ſub *Radavii* nomine ſolo prodierit, Lipſiæ *1659.* cum anonymi præfatione dubitante de auctore, & *1664.* vide notantem etiam hoc *Thomaſium* de plagio littario §. 369.

Ubi Adami *Motkowsky* verba ex editione Amſtelodamenſi allegat. Nihil hac de re meminit *Sotvel* in Bibliotheca Scriptor. Societatis JEſu, in vita Michaelis Radauii, ſub cujus nomine memoratum ſcriptum refert, pag. 616. a. Liber *Beckberi* in Edit. Amſtelod. *1650.* in duas Partes diſtinctus eſt quarum utraque in Capita & hæc in quæſtiones ſubdiviſa. Prior pars de Elocutione, diſpoſitione & inventione agit Capp. tribus. Altera praxin & genera cauſarum complectitur Cap. IV. Subjunctus eſt index. Liber conſtat paginis in univerſum 473.

(358.) *Nicolaus* BECMAN. Ejus nomine edita eſt Pariſiis Medulla Juſtinianea, quam Juriſconſulti cujusdam Marpurgenſis eſſe, notat *Puffendorff.* epiſtol. ad amic. p. 7. ſub lit. (a) quibus adde ea quæ in *Anonymis* n. 1558. de *Becmanno* monuimus.

(a) Epiſtolæ Puſendorffii ad *Amicos p. mihi 224.*

Poſt ſexennium in familia Comitis abſumtum, Marpurgum abiit, jurie ſtudio ſe adplicaturus. Ubi dicitur, Medullam ſuam Juſtinianeam ex privato collegio MSto Profeſſoris cujusdam compilaſſe, vel potius id paucis in locis interpolatum præfixo ſuo nomine Pariſiis poſt ediditſſe. Certe vix triennium eſt; cum Nobilis quidam Sveevus, qui Marpurgi aliquandiu hæſerat, præſentibus quibusdam ſtudioſis, & Profeſſore uno hoc loci diceret; Marpurgenſem illum Profeſſorem Bekmanno plagii actionem intentaturum. Id certe patet, eam Medullam alium præferre genium à Commentario ad Inſtitum aliquot poſt annos ſcripto; nec eam ſpirare eruditatem & veſaniam, qua hic ſcatet; cum tamen alias intra tantum temporis ſpatium in melius ire debuiſſent ſtudia hominis. Quicquid hujus ſit, ſaltem deſcriptio ejus libri non exiguo labore ipſi conſtitit, cujus intemperantia ictorum Pariſiis contraxit.

(359.) BEDA Britannus, ex vitæ ſanctimonia *Venerabilis* nomen fortitus, opera varia ſcripſit, de quibus vide *Bellarm. Sixtum, Poſſevinum, Labbeum, Olearium* & alios Ex iis aliis aſſeruntur

I, Commentaria in epiſtolas Paulinas, quæ PETRO TRIPOLITANO Abbati tribuit *Baronius*, Tom. 7. annal. ad An. C. 862. BARTHOLOMÆO URBINATI cuidam, aut etiam FLORO *Monacho Sixtus Senenſis* lib. 4. p. m. 267. repugnante utrique *Bellarmino* de ſcript. Eccleſ. p. m. 180.

FLORO Magiſtro, qui ſeculo poſt Bedam floruit, non male a nonnullis tribui judicat *Iſſerius* de ſcripturis & ſacris vernaculis p. 105. & 106. cui adde *du Pin* in Bibliothec. Eccleſ. ut ex eo *recenſent Acta Erud. Lipſ.* an. 1696. p. 39. & Tom. II. Supplem. Sect. X. pag. 478. qui Floro aſſerit auctoritate trium MStorum, Corbejenſis, alterius à Trithemio viſi, & tertii à Mabillonio prolati. Et apud Hunc ultimum delitescere verum Bedæ Commentarium MS. ab illo Flori plane diverſum, fidem facit *Cave* Hiſtor. lit. Script. Eccleſ. pag. 335. b. Quod & de Benedictinis affirmat *Journal des Savans* pag. 50. an. 1684. qui & FLORO DIACONO LUGDUNENSI, eum qui hactenus extat, in Epiſtolas Pauli, Commentarium aſſerunt, nec minus *Mabillon* peculiari diſſertatione quæ extat Tom. I. Analect. p. 12. citata etiam *du Pin* Biblioth. Nouv. Tom. VI. p. 88. ubi prolixe legendus.

II, Epiſtola de Divinatione Mortis & vitæ, quam ſub APULEII *Platonici* nomine vult extare *Bellarminus*, pag. 178. de ſcript. Eccleſ.

III, Vita Sanctorum non omnes *Bedæ* quod ſint, ipſæ arguunt. Ex his *Arnulphi vita* PAULO DIACONO. *Patritii* PROBO. *Columbani, Attalæ, Euſtathii & Bertolfi Abbatum*, JONÆ SCOTO ſunt adſcribendæ. vid. *Poſſev*, appar. ad nomen Jonæ. *Bellarm.* p. 181. 182. *Cocum* p. 426. *Gerhardum*, p. 405. 406.

Con-

Confirmat hæc non tantum *Miraus* ſed & addit, S. *Vedaſti Vitam*, quæ Bedæ nomine circumfertur, non à Beda ſed ab ALCUINO eſſe conſignatam. Bibl. Eccleſ. p 127.

IV. *Martyrologium.* Scriptum quidem ejus nominis à *Beda* librum ex ipſius Bedæ teſtimonio aſſerit *Miraus* Biblioth. Eccleſ. p. 238. ſed & ſimul dolet non amplius purum & integrum extare. Quod hodie pro illo venditatur maximopere à FLORO interpolatum & auctum dicit *Cave* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 345. ſub lit. (a) carmine vero redditum à WANDELBERTO *Diacono* Martyrologium quoddam, compoſitum ex hoc *Beda* & *Flori*, quod pro Bedæ Martyrologio venditatum a *Molano* ſcribit du *Pin* Biblioth. Eccleſ. de Script. Secul. IX. tom. VII. p. 200. ſub lit. (b)

V. *Commentaria in Boetii libros de Trinitate* quæ Bedæ alias tribuuntur, Seculi Septimi Auctori tribuit *Tenzelius*, ut in recenſione judiciorum *Symboli Athanaſiani* ab eo editorum obſervant *Acta Eruditor. Lipſienſ.* an. 1687. p. 541.

VI. *Commentaria in Jobum libris tribus ad Neſtarium* quæ *Bedæ* vulgo adſcribuntur, non ei ſed PHILIPPO aſſerit *Caſimirus Oudin* in Supplement. de Scriptoribus &c. ut notant *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1686. p. 399. (c) & *Cave* Hiſtor. liter. Script. Eccleſ. p. 246. b. ubi citatum ex hac *Philippi in Jobum expoſitione* locum eſſe a Beda, monet, & alia plura huc facientia ſubnectit. Vide infra in *Hieronymo*. *Imbonati* etiam p. 328. Biblioth. Latino Hebraicæ ab ipſo Beda tribui PHILIPPO Presbytero docentur.

VII. *De Orthographia* Libellus Bedæ adſcriptus, alius a vero ejusdem de Orthographiæ libro, editus eſt ab Helia *Putſchio* poſt Veter. Grammat. p. 2527. indicante *Symbola Rauſchiana*.

IIX Homilia de Quadrageſimalibus Bedæ, eſt etiam ex eis una quas ALCUINUS vel PAULUS DIACONUS Caroli M. juſſu in Evangelia totius anni collegit. *Uſſerius* de Script. & Sacris Vernac. p. 105. 106. Ubi n. (8.) annotat FLORO MAGISTRO qui ſeculo ſequenti floruit eam non male ab aliis adſcribi.

(a) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccl. p. 245.

Florus, Monachus, S. Trudonis, Leodicenſis diœceſeos, congregationis Gallicanæ, claruit circa an. DCCLX. Scripſit Geſta & Paſſiones Sanctorum Martyrum, ſeu, ut habet Uſuardus, breve & concinſum autea, Beda Martyrologium ſupplevit, auxit, & locupletavit. Teſtatur idem & Ado Præfat. ad Martyrologium ſuum, Martyrologium, inquit, quod venerabilis Flori ſtudio in laboribus Domini Bedæ accreverat. Vide qua hac de re notant noviſſimi Actorum SS. editores Prolog. ad Meuſem Mart. Tom. II. Extat Martyrologium iſtud ſub Bedæ nomine, aliorum tamen pariter ac Flori additamentis locupletatum, inter Bedæ opera, & alibi ſæpius. Reliqua quæ Floro Martyrologo aſcribuntur opuſcula Floro Lugdunenſi deberi cenſemus ubi plura de iis ſubnotabimus.

(b) Du Pin Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques. Tom. VII. p. 200.

Waudalbert Diacre & Moine de Prom, Monaſtere du Dioceſe de Trevés, compoſa vers l'an 850. un Martyrologe en vers tiré de ceux de Bede & de Flore. Sigebert & Tritheme en font mention. Il a été imprimé ſous le nom de Bede à la fin des Ephemerides de cet Auteur dans l'Edition de Bâle, & enſuite par Molanus à la fin du Martyrologe d'Uſuard; mais le Pere Dachery l'a donné plus exact, & plus Correct, dans le troiſieme Tome de ſon Spicilege.

(c) Acta Erud. Lipſ. ao. 1686. p. 399. Philippi Presbyteri Commentarium in Jobum, *non modo ſeorſim typis impreſſum, verum etiam in* Bedæ, & Hieronymi *Operibus, alieno inſcriptum nomini habemus.*

(360) *Daniel Jonas* BEDA, *Separatiſta Gallo-Belg. Germ. Anglicus* edidit *Juſtum Judicium ac Juſta Bonarum a Malis quod ad unionem Communionemq; Eccleſiaſticam* attinet, *ſeceſſione*, ex ore Dei h. e. S. Scriptura latum. Neapoli (i.e. Altonaviæ) 1673. 12. Verus autor eſt quem nuper conjectura Anagrammatica detexi: *Joannes* de LABADIE Separatiſtarum Choragus. Hæc *Symbola Flenſburgo-Molleriana*. Eadem habet laudatus Dn. Mollerus *Iſagoges ad Hiſtor. Cherſoneſi Cimbr.* Eccleſ. & literar. Univerſ. part. II. p. 123.

(361) BELGICORUM Miniſtrorum nomine, *contra libri Concordiæ ſcriptores* editam *Epiſtolam* A. 1579. eſſe *Petri* VILLERII, Galli Concionatoris Principis Auriaci, docet ex *Conr. Schlüſſelburgii* Theologia Calviniſtica *Draud.* Bibl. Claſſ. Theol. p. 142.

(362) BELGII Ordinum perſona tectum *Dominicum* BAUDIUM edidiſſe *ad Jacobum I. Angliæ Regem Orationem de non ineundo fœdere cum Hiſpano*, docet *Valerius Andreæ* Bibl. Belgicæ p. m. 191. tacente hac de re *Fr. Sweertio* pag. 221. Athenar. Belgicar. ubi ejusdem ſcripta enumerat.

(363) Nicolai BELLERMONTANI veri an ficti nomine, publicati *diſcurſus Academici in optimos veteris ac novæ hiſtoriæ ſcriptores*, Francof. 1602. quomodo ex fragmentis magnis AMMIRATI, BESOLDI, FORSTNERI &c. ſint conſcripti, vide apud *Jacob Thomaſ.* de plag. Litterat. §. 238. & 263. qui tamen fictum nomen credit potius, commiſſumque ab eo multiplex plagium latiſſime deducit, integræ ferme centuriæ *Hypomneſmatum Forſtneri Politicorum* exſcriptæ. Dnus Gerhardus a *Maſtricht* autem notat in margine, dedicationem typographi non agnoſcere perſonatum Bellermontanum. Addens ſimul, ſuum exemplar. a. 1626. impreſſum.

(364) Martini BELLII nomine *Sebaſtianum* CASTALIONEM licet hoc ejeraſſet, contra Calvinum ſcripſiſſe *Dialogum Lælium, de hæretici gladio coërcendis*, nihilominus contendentem in vita Calvini *Theodorum Bezam*, ſeque ſcriptum hoc tefutaſſe memorantem, legere operæ pretium

tium est; plolixior enim est loeus, quam ut hac vice possit hic exhiberi. Adde *Hoornbeck* controversiar lib. 7. p. 563. edit. secundæ.

Qui Dialogum hunc communiter *Castalioni* quidem asserit, sed & simul Lælium *Socinum* ejus Auctorem credi innuit, ut ex eo quoq; observat *Teissier* Eloges des hommes savans tom. I. p. 225. Castalioni tribuunt *Simlerus* Biblioth. Gesner. p. 620. b. *Frisius.* 545. b. *Colomes.* Melanges Historiques p. 52. & *Besoldus* Operis Politici de Majestate Sect. II. cap. III. num. 4. p. 116. ex Beza. Ex eodem autem *Thomasius* Schediasm. Histor. §. 54. p. 75. & Castellioni & Lælio Socino simul asserit, cui addit tertium, *Celium Secundum* CURIONEM *Symbola Flensburgo-Molleriana*, quæ a tribus hisce nominatis, ex aliorum scriptis Dialogum hunc compilatum ait, ut manifestum facient sub lit. (a) allegata. Præter hos memoratur adhuc alius, nomine *Jerame* BOLSEC, cui adscriptus est hic dialogus, sed falso, ut judicat *Baillet*, liste des Auteurs deguisez pag. 533. Addit hic *Margo Diecmannianus*, quod vita *Calvini* præfixa sit Epistolis ejus, ad ao. 1554. quodque conferendum ei *Beza* Volumen Tractat. Theol. Genev. 1576. fol. edit. p. 541. quæ clavem dabunt, referantem notitiam auctoris illius non expressi, quem sub *Bellii* nomine latere *Beza* Epist. 45. p. m. 232. indicat. Ipsa vero verba *Beza* exhibet etiam *Mastrichtiana Symbola.* (b)

(a) Symbola Flensburgo Molleriana.

Invenio in Bibliotheca mea Sententias Martini Lutheri, *Joh.* Brentii, *aliorum q; multorum tum Veterum tum Recentiorum de Hæreticis, an sine persequendi & omnino quomodo sit cum eis agendum, sine mentione loci ac temporis in 8. excusas. Præfixa est Martini* Bellii *earum collectoris Epistola Dedicataria ad Christophorum Ducem Wurtembergicum. Joh. Rodingus (quem ex Rodingorum celebrium in Hassia seculo superiori Theologorum posteris fuisse suspicor) libri hujus ante me possessor, sequentia fronti illius adjecit: Hunc librum collegerunt ac concinnarunt Sebast.* Castalio, *Cœlius Secundus* Curio, Cœlius *filius* Socini. *Calvinum autem nusquam in eo refutari aut vellicari observavi. Scriptores ex quorum* Testimoniis *Sylloge hæc constat, sunt Mart. Lutherus, Joh. Brentius, Erasmus Roterodamus, Augustus Eleutherius, Joh. Calvinus, Otto Brunfelsius, Conr. Pellicanus, Urb. Regius, Cœlius Secundus Curio, Sebast. Castalio, Georg. Klembergius, Basilius Montfortius, qua duo postrema nomina ego ficta esse credo.*

(b) Symbola Mastrichtiana.

Bellus Martinus. Iraq; cum anno 1554. ineunte Calvinus subscribentibus collegiis omnibus, copiosam Servetana Doctrina refutationem edidisset, adjectis etiam rationibus cur & quatenus a Magistratu quoque legitima præcunte cognitione, puniri hæreticos oporteret, opposuerunt illi farraginem, partim ex scriptis Priorum Doctorum depravatis, partim ex fanaticorum quorundam ignotis alioquin nominis Schedis consarcinatam Martini cujusdam Bellii *nomine (is ipse fuit* Castalio, *quamvis id postea ejuravit) præfationi inscripto & mentito civitatis nomine in qua editam fuisse farraginem mentiebantur. Huic autem non tantum illo errore, sed multis eeiam Blasphemiis scatenti libello postea respondi.* . . Theodor. Beza *in vita Joh. Calvini.*

(365) *Serafino* COLATO da S. BELLINO *Barbiere.* Persona est *Baptista* GVARINI, ut indicat la *Visiera Alzata Hecatostes* num. XVII. p. 35. hisce verbis:

BALDASSARE BONIFACCIO Gentilhuomo Rodigino Arcidiacono di Treuigi, e poscia Vescouo Giustinopolitano, Soggetto non inferiore di Eruditione a *Ludovico Celio* suo Compatriotta, per secondare il genio di *Gio: Bonifaccio* I. C. Assessore ed Historico, suo litteratissimo Zio, essendo ancor giouane attacò briga col Cavaliere *Battista Guarini* famosissimo autore del *Pastorfido.* Haveva il Zio fatta un' Oratione per trasportare in Rouigo il Corpo di S. Bellino Vescovo, e Martire, che riposa nella Chiesa d' una Villa che dallo stesso Santo ne prende il nome. Parve questa troppa carita al Cavalier *Guarini*, che però s' induisse a confutare con altra i sofistici argomenti di quella. Hora *Baldassare* per difesa del Zio diede fuori l'

Apologia per l' Oratione di Giovanni Bonifaccio *per le trasporto delle Reliquie di S. Bellino contra il Cavallier Baptista Guarini sotta il nome di Pier* Antonio *Salmone.* In Parigi M.DC. IX. 4.

E'l Guarini mandò à lui

Il *Barbiere.* Risposta di Scrafino *Colato da S. Bellino* Barbiere, all' Inuettiua di Pier *Antonio Salmone* nella qual risposta si scuoprono le Menzogne, & la falsita del vero Autore della detta Inuettiua 4.

(366) *Petrus* BELLOCIRIUS: *Pierre* DANES. *Colomies* Melanges Historiques pag. 53. & *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 533.

(367) Petri BELLONII, live ut à *Scevola Sammarthano* (in Elogio P. Gillii, quod est in Elogiis Gallor part. 1. pag. m. 13. & 14.) nominatur, BELLONI furtum scriptorum, Domino suo cognomini GILLIO factum plures confirmant, apud *Thomasium* de plag. litt. §. 371. quem vide, & adde non nominatos illi, *Toll.* appendice ad *Pierium Valerianum* de Infelicitate litteratorum, & ex eodem *Lomeyerum* de Bibliothecis, cap. 9. sect. 1. p. 192. Omnium autem dissertissime, nisi quem fallor, primus denunciavit hoc furtum *Sammarthanus*, cujus, quia rarior est, folius verba nunc exscribam, ita se habentia: *A Barbarit interceptus, & in Africo littore durissimam carceris molestiam perpessus, vix tandem Armeniael Cardinalis munificentissimi cura & liberalitate redemptus evasit. Cujus beniguitatis non immemor, Mecenatem de se bene meritum, Romæ tunc agentem adiit, ejusque demum jussu quidquid apud exteras nationes memoratu dignum observaverat, eo stylo perscribere aggressus est, qui non obscuram eruditionis & facundiæ laudem sibi pollicetur, sed ejus generis unicum habemus,* de Bosphoro Thracico Commentariorum, *præter Græcos aliquot scriptores Latinitate donatos. Cætera* P. Belo, *unus é domesticis, mortuo Domino surripuisse, ac pro suis edidisse, constantissimo rumore dictus est. Cum Docti omnes Virè ab homine vix mediocriter literata præstari talia nequaquam posse, facillima conjectura judicarent.* Ejus Bellonii scripta vide apud *Draudium* in Latinis & Gal-

Gallicis, *Gesnerum* p. m. 553. *Lindan.* p. 516. 517 *Schenck*, p. 341.

Plagium *Bellonii* in scriptis infortunatissimi Petri *Gillii* commissum indignatur *Abererombe* Fur. Academ. p. 91. Inter plagiarios eum referri debere monet *Bailletus* post liste des Auteurs, deguisez pag. 533. Ex Gillii schedis desumta esse ea, quæ de rebus orientalibus Petrus *Bellonius* edidit judicat *Miræus* Biblioth. Eccles. part. II. pag. 46. lit. (a) Gillio multa ab aliis, qui gloriam sibi ex alienis aucupantur ambitiosi, subtracta esse dudum suspicatum esse Conradum *Gesnerum* in præfat. ad *Eliani* Historiam Animalium à Gillio latine versam, me docuit *Cave* epistola peculiari ad me perscripta Idib. Decemb. 1676. vide & Corn. Tollium in Appendice ad Pier. Valerianum de literatorum infelicitate pag. 53. de Gillio prolixius agentem, & ex eo Lomejerum de Bibliothecis p. 191. 192 brevius eadem exhibentem, quæ sub (b) repræsentamus.

(a) Miræus, Biblioth. Eccles. part. II. pag. 46.

Quæ porro Petrus Belonius *nunc ex* Gillii *comitibus ac domesticis, postea de rebus orientalibus edidit, putantur ex ejusdem Gillii schedis potissimum esse desumpta.*

(b) Lomejerus de Bibliothecis pag. 191. & 192.

Hunc vero Regem literatorum Mæcenatem Franciscum primum Gall. Regem Petrum Gillium *negligisse mirum est. Hunc cum de Bibliotheca extruenda cogitaret, in Græciam Asiamque, Rex legaverat, ut Græcos Codices Manuscriptos undiq; conquisitos in Galliam asportaret, sed præter spem à Rege destitutus, coactus est Castra Persarum sequi, tyro, ea ætate, qua Veterani emereri solent. Tandem variis casibus jactatus, à Gerbensibus pyratis captus, Carceri mancipatus à Cardinale Armeniaco redemtus est. Petrus* Belonus *Amanuensis scripta ejus surripuit, ac pro suis edidit.*

(368.) *Nicolaus* BELLUS: G. SCHONBORNER. Douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 533.

(369.) *Gregorius* BELSENSIS. Ejus nomine edita est Bonon. 1655. in 4to *Imagedia* cui titulus: *Il Nino Figlio*: Verum Auctorem esse, *Berlingiero* GESSI, docet *Vifieu Alzats* Hecatostes num. XXIII. p. 40 hisce verbis:

XXIII. BERLINGIERO GESSI. Sen. di Bologna, Figliuolo di Camillo, e Nipote del Gran Cardinale *Berlingiero* da cui heredità il nome, Soggetti tutti d'immortal ricordanza, à compiacenza d' Amici si contentò si stampasse, benche contro il suo genio modestissimo o

Il *Nino Figlio* Tragedia di *Gregorio Belsensi*. In Bologna per gli H. H. del Benacci M. DC. LV. 4.

Vegganſi la Dramaturgia di Monsig. *Leone Allacci* Ind. I. p. 227. con le *Memorie Imprese*, e *Ritratti* de Sig. Accad. Gelati di Bologna raccolte nel Principato del dottiss. e generosissimo Sig. Conte Valerio Zani, a cui spese furono publicate.

(370.) BELUS DE *Rocca Contrada*, *Laeianus*: *Antoine Marie* BETTI. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 534.

(371.) *Didacus* BERNARDINUS. Ejus prodiit ao. 1644. Dilingæ *Utopia*, sive *Sales Musici* quibus depinguntur commixtis invicem seriis jocisque varii vitæ humanæ errores, notante *Bosio* de comparanda Prudentia Civili C. LXXXI. p. 36. ubi verum scripti Auctorem detegit, *Jacobum* BIDERMANNUM *Jesuitam*, ex cujus MStis illud post ejus mortem editum sit. Inter posthumos Bidermanni fœtus nulla personati tituli factamentione, referunt Utopiã hanc *Alegambe* Bibl. Scriptor Societ. JEsu. pag. 194. b. & totidem fere verbis ex eo *Sotwel* ejus continuator p. 358. b. Scriptum hoc commendari pueris tanquam utile à *Democrito Ridente* in præfatione Narrationum Ridicularum, in ejus recensione observant Monahtliche Unterredungen ao. 1689. p. 1091. ubi & supra memorata simul confirmantur.

(372.) Antonius BEMBELLONA de Godentiis, inter scriptores Juris publici præcipuos numeratus à *Limnæo*, Juris publici l. 1. cap. 3. v. 6. dicitur esse *Bartholomæus* GOERICIUS, ab eodem c. 11. §. 72. Extant sub hoc fictitio nomine: *Ad pragmaticam Constitutionem de Pace Religionis in Comitiis Augustanis A. D. 1555. promulgatam, Commentatio Juridico-Politico-Historica, pro Defensione Autonomiæ, & Conscientiarum libertate, Imperiique Romani dignitate*, Francof. 1612. in 8vo. Item *Tempestivum suscitabulum pro Principibus, sive Commentarius ad Edictum Diocletiani Imp. in Christianos, C. Hermog. de Malef. & Mathem. pro Defensione Autonomiæ & Eunomiæ in Imperio Romano concessa & statuta.* Servestæ 1602. 4to. Quod utrumque scriptum idem & unum esse me docuit vir Celeberrimus in Historicis ex merito suo P. P. Francofurti Joh. Christoph. *Becmannus* Dissertat. de Jure Principum recipiendi Exules fidei socios cap. IV. § 19. pag. 47. Sub *Bembellona* larva vero latere *Bartholomæum Gerick* jam ante post plures dixerat etiam *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 534. & firmaverat *Schlüsselburg* Theolog-Calvinist. p. 25. qui Auctorem hunc hominem graviter impudentem & audacem nominat, & latere eundem quoque sub personato BERNARDINO à S. GEORGIO indicium facit, nullo tamen scripto, quod sub posteriori nomine ediderit, nominato, ut ex Schlusselburgio monet *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(373.) BENANCIO, *Lisets Antoine* BELISE. *Symphorien* CHAMPIER, douteux. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 534.

BENDUCCIO v. *Riboboli.*

(374.) BENEDICTINI MONACHI è *Congregatione D. Mauri Bibliothecam Patrum ediderunt*, in qua Opera Patrum sibi recensenda sumserunt.

ſerunt. Nihilominus in hac aliqua privatis vendicantur, uti MABILLONIO , BERNHARDI, *Thomæ* BLAMPINO , *Auguſtini* , *Joanni* MARTIANAY *Hieronymi* Opera: Itemque *Jacobo* LOPPIN , S. *Euthymii* & *Stephani Junioris* ; *Antonio* POUGET , *S. Cyriaci Vitæ* Verſiones debentur. Alia de *Bernhardo* MONTFAUCON ſoli adſcribenda ſunt ut docent *Acta Eruditorum Lipſienſ.* ao. 1695. pag. 98. ſub lit. (a) & Supplem. (Tom. I.) Sect. V. p. 357. ſub lit. (b.)

(a) Acta Eruditorum Lipſ. Menſis Martii ao. 16. pag. 98.

Doctiſſimos Ordinis Benedictini è Congregatione S. Mauri Monachos de S. Patrum ſcriptis præclare bellenus mereri , novæ eaque egregiæ Ambroſii , Auguſtini, Hilarii, Hieronymi , & Bernhardi editiones , Pariſiis illorum ſtudio procuratæ, abunde teſtantur. Et Bernhardi quidem opera Mabillonius ſibi vindicavit. Reliqui, quos nominavimus , Patres ſub communi totius congregationis nomine prodierunt ; etſi Auguſtinum imprimis Thomæ Blampino , Hilarium Petro Coutant , & Hieronymum Johanni Martianay debeamus , quijam ao. 1690. Divi Hieronymi prodromum duodecim plagulis conſtantem publicavit , de quo non nulla prius afferre libet , quam primum Hieronymi tomum recenſeamus.

(b) Actorum Erud. L. Supplementa Tom. I. Sect. 5. pag. 257,

Nunc Græcorum Analectorum , quæ ſub totius illius Congregationis nomine prodire cæperunt , tomum primum paucis recenſebimus. Operam huic tomo ſuam imprimis impenderunt Dominus Jacobus Loppin , qui vitam S. Euthymii & Stephani junioris latine interpretatus eſt ; Dominus Antonius Pouget , qui vitam S. Cyriaci Latine reddidit , & Dominus Bernhardus de Monfaucon , qui typicum Irenes *Auguſtæ, excerpta ex Heronis Geometria , antiquum rationarium Auguſti Cæſaris & novum Alexii Comneni , & breviſſimum tractatum de ponderibus & menſuris latina verſione donavit.*

(375.) BENEDICTUS PRIMUS, PAPA de unica epiſtola ei afficta à Peccatore MERCATORE ſeu Pſeudo *Iſidoro* præter alios Criticos ſcriptorum Eccleſiaſt. *Bellar*, *Baron*. *Cocum* , Rivetum , du Pin , Nat. *Alexand*. *Gerhard*. &c. vide Clariſſ. *Blondellum* in Pſeudo-Iſidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias ſpurias Primorum Epiſcoporum Romanorum Epiſtolas decretales: & *Gerb. von Maſtricht* in hiſtoria juris Eccleſiaſtici à num. 220. ad 233. ſeu pag. 232. ad pag. 268.

(375.*a*) DE BENEDICTIS, ARISTOTELES ſupra Pierre Antoine Spinelli. Baillet. liſte des Auteurs deguiſez p. 534.

(376.) SAN-BENEDICTUS Franciſcus *Jean Guillaume* CALAVERONI. *Baillet* p. 534.

(377.) BENEDICTUS DE MONTE ORO BARABRANTO, & *Nathan Neſtolus* Pragetius, hiſce nominibus verum ſuum occuluiſſe, in plurimis ſuis ſcriptis & carminibus , teſtatur *Joannes Stephanus* RITTANGELIUS , Lingg. Orient. Profeſſor Regiomontanus , in notis ad librum Jezira pag. 28. Hæc *Symbola Normanniana.*

(378.) BENEDICTUS PASSAVANTIUS. Ejus nomine prodiit in publicum *epiſtola reſponſoria ad Commiſſionem ſibi datam* à Petro Lyſeto. Auctor putatur eſſe *Theodorus* BEZA , ut ex Nicol. Durand. Catalog. Oxonien. p. 38. l. 11. monet Symbola amica. Hanc epiſtolam *Naudé* pro excellentiſſimo opere habet , quod unquam ejus generis factum eſt , ut fidem facit *Teiſſier* Tom. II. des Eloges des Savans p. 373. adde *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques p. 51.

(378. *a*) BENOIST VAILLANT quod ſit *Petrus* CHARRON ita docet Symbola Maſtrichtiana:

CHARRON PIERRE.

Auctor ejus vitæ quæ præmiſſa eſt ejus operi, cui titulus de *la Sageſſe* eum ait ſine nomine edidiſſe ao. 1594. librum ſuum cui titulus , *des trois veritez* , qui ſùt receu fort plauſiblement. Impreſſus Burdigalæ , primo & poſtea aliquoties, iterum Bruxellis, ſub nomine *Benoiſt* VAILLANT, Advocat de Saincte foy, nom inventé à plaiſir. Addend. reliqua ex vita ejus mihi p. e 3. Edidit tandem Burdigalæ ao. 1635. cum nomine ſuo; auxit replicatione ad reſponſionem , quæ impreſſa erat Rupellæ contra tertiam ejus veritatem.

(379.) BENET. Ejus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 79. b. *Rule of Perfection , reducing the Whole Scriptural life tho this one point , of the will of God.* Roan. 1609. in 8vo. additque ibidem Auctorem alias nominari *W.* FITCH.

(380.) *Le Rabin* BENONI. Perſona eſt *Matthæi de* MOURGUES ſub qua Abbas hic SANCTI GERMANI deſcripſit aut deplorat potius *Afflictiones Reginæ Mariæ de Medicis* , occaſione ſumpta à difficillimo Rachelis partu, ut conjicit *Bailletus* Auteurs deguiſez pag. 312. & liſte des aut. d. p. 534.

(381.) BERAGREM *Marquis d' Almachen, Pierre François* PRODEZ: AREMBERG , douteux. *Baillet*. Liſte des Auteurs deguiſez pag. 534.

(382.) De BEREE *Thcognoſte*. Ejus *de nouveau Dictionaire de Rotterdam ou examen de paralleles Myſtiques de* Mr. Jurieu à Cologne 1686. in 8vo accenſerur libris Monſ. *Noël Aubert* DE VERSE in Catalogo à Dn. L. *Winkel* mihi deſignato de quo v. ſupra in *Anonymis* Cap. XIV. Sect. I. n. 2236. excerpta (b.)

(383.) BERENGARIUS *Matthias* : Ejus *Hyperbolimæa (Hypobol.* forte) MARLÆ CAMERACENSIS. Argent. 1619. Iames Append. Biblioth. Oxonienſis BERNEGGERI ut videtur:

tur: Verba sunt *Symbola Normanniana* quam fateor me non assequi.

(384) Theodosii BERENICI nomine publicata duo scripta: *Proaulium Tuba pacis occentum Scioppiano sacri belli Classico, a Salpiste* Theodosio Berenico, Norico, *historiarum & patria Studioso.* Argentin. 1620. in 4. & *Tuba Pacis Anti-Scioppiana* Theodosii Berenici, Norici. ibid. 1621. in 4. libri oppositi *Gasparis Scioppii Classico belli sacri* funestissimo, auctorem habent *Matthiam* BERNEGGERUM, aliis quoque scriptis litteratissimis celebrem, uti patet ex elogio viri, quod *Theodorus Spizelius* suo Templo honoris inseruit, pag. 353. vid. *Scaoeu.* n. 94.

Adde Magnif. Dnum *Mayerum* in dissertat. Epist. sub lit. C. in fine: les *Satyres Personelles* Tom. II. pag. 154. la *Visiera Al'zata* Hecatost. n. XCIII. p. 86. sub lit. (a) Præter hos duos BERENICI tractatus memorat adhuc tertium, *Deckher.* de scriptis adespotis p. 138. seq. nomine Epistolæ, quam editam a *Berneggero*, conceptam a *Forstnero* ibidem asserit; Certe hujus Epistolis subnexam esse tradit, quod & *Symbola Flensburgo-Molleriana* confirmat, quæ testem citat editionem Montisbeliartensem A. 1670. in 12.

(a) La Visiera Al'zata Hecatost. num. XCIII. p. 86.

XCIII. TEODOSIO BERENICO *Norico. Haveva la Scioppio publicato*

Gasp. Scioppii *Consiliarii Regii* Classicum Belli Sacri, *sive* Heldus redivivus. *Hoc est:* Ad *Carolum V. Imperatorem Augustum* Suasoria *de Christiani Cæsaris erga Principes Ecclesia rebelles officio, deque veris compescendorum Hereticorum Ecclesiaque in pace collocandæ rationibus.* Ticini Typis *Petri Bartholi* A. *M.DC.XIX.* 4.

Quando si vide venisse adosso

Proaulium Tubæ Pacis *occentui Scioppiano sacri belli classico, a Salpiste Theodosio Berenico Norico, historiarum, & Patria studioso*, Argentinæ apud *Vuirioth. M.DC.XX.* 4.

Tuba Pacis Antiscioppiana *Theod.* Berenici *Norici Argent. apud Wirioth. M.DC.XXI.*

In proposito de quali mi scrisse lo Scioppio nella piu volte citata lettera.

Tubam Pacis vidi simulac fuit edita, in qua de bello Germaniæ disputatur, utrum scilicet Religionis Causa id geri deceat. Quam tamen responsione dignam non censui: *Che ne fusse Autore Mattia Bernegger l' apprest dall' Anuoc.* Crasso, *e dal Segretario* Alvigi Quirini, *amendue d' immortal ricordanza.*

BERNARDINO v. *Affcalco.*

BERNARDINUS v. *Giraldus.*

(385) BERNARDINUS Lauretanus, est *Carolus* SIGONIUS, vid. *Rhod.* n. 20.

XX. Scav. 46.

Bernardini LAURETANI Scholia in Ciceronis Orationes, imo *Commentarius in Orationem Ciceronis de lege agraria* Venet. 1558. in 4. editus. v. Lauretanus.

BERNARDI v. *de Abayde.*

(386) BERNARDUS natione Burgundus, Abbas Claravallensis, scripsit multa sæpius edita conjunctim, quorum editores in discernendis ejusdem scriptis genuinis a suppositiis, multum laboravere, adeoque cumprimis hic erunt consulendi & comparandi cum iis, quæ nos hinc inde præterea de scriptis ad alios pertinentibus collegimus, illos exscribere nolentes. Hujus itaque Patris

I. *De Amoris natum & dignitate* liber GUILIELMI ABBATIS *S. Theodorici*, Bernardo conjunctissimi esse, ex confessione propria probatur a *Th. Raynaudo* de mal. & bon. libris p. 131. (a)

II. *Epistolas aliquas* suo nomine vulgatas a quodam NICOLAO, superstes adhuc ipse conqueritur acerbe Epistola 298.

III. *Epistola de re familiari bene administranda*, quondam *Bernardo* tributa; *Bernardo* SYLVESTRO vindicatur a *Th. Rayuand.* p. 130. ut &

IV. *Formula honesta Vitæ.*

V. *Meditationes* verò, quarum initium est: *Verbum absconditum mihi est*, ECKBERTO *Abbati* tribuuntur a *Tritthemio*; eidemque auctoritate *Richardi a S. Laurentio* adscribitur

VI. *Oratio ad Deiparam*, quæ incipit: *Mentem & oculos*: à *Th. Raynaud.* l.c.

VII. *Scala Claustralium* GUIGONI, *Carthusiano*, ibidem asseritur.

VIII. *Sermones*, *varii*, AELREDO *Cistercienses* vindicantur *ibidem.* Eum AILREDUM vocat *Carolus Visch*, quem vid. p. 9. & 10. Biblioth. Cistercienses.

IX. *Sermones V. super Salve Regina* BERNARDO alteri *Benedictino*, *Arelii-Episcopo Toletano* tribuuntur à *Raynaud.* p. 131.

X. *De Vita solitaria* vero liber, GUILIELMO *Abbati* sive Theodorici coævo, sive Bernardi, a *Bellarmino* imputatur p. m. 224. quod pluribus etiam adstruere laborat *Raynaud.* l.c. Plura vide apud *Bellarm.* ad A. D. 1130. *Possevinum* in Apparatu. *Carolum Visch* Bibl. Cistercienses pag. 40. & seqq. ac citatos alios istis ut & *Olcario* p. 82.

XI. *Meditationes Piissimæ* XV. in illam sententiam: nosce teipsum; Conficiunt primum librum HUGONIS A S. VICTORE de anima.

XII. *De interiori domo* seu de conscientia ædificandi, Liber; Tertius est inter HUGONIS LIBROS DE ANIMA. Cave Histor. lit. Script. Eccles. p. 450. a. & 468. a.

XIII. Tractatus *de Puero Jesu* duodecenni est STELREDI Abbatis Rievellensis in Anglia, ut vult Guilielmus *Cave* loc. cit.

XIV. *Sermones XV. de sermone Domini in Cœna* habito, OGERIO cuidam Abbati Lucedii Ordinis Cistercienses a Labbeo tribuuntur.

Cave

Cave loc. cit. de quibus ita notat *margo Diecmannianus:*

Inter Bernardi *opera extant* 15. ſermones de Cœna Domini, *qui ſunt* OGERII (*quem alii* OGLERUM, *alii* OCCLESIUM *vocant*) *Abbatis Lucedii, quod eſt cœnobium Ord. Ciſter. in Diœceſi Vercellenſi. Ut Joannes* Bona *Cardinalis, ex vet. Codice MS. Abbatiæ Stafardæ ejus Ordinis, qui nunc eſt Taurini in Bibliotheca Ducis Sabaudiæ, docet in Notitia Auctorum, quam Divinæ Pſalmodiæ præmiſit.*

XV. *Sermones: 1. de Nativitate & Privilegiis S. Joannis Baptiſtæ. 2. De S. Andrea,* in illud: Corde credens. 3. *In Feſto S. Nicolai,* inter Opera PETRI DAMIANI reperiuntur. *Cave* loc. cit.

XVI. De *fugiendæ cordis & corporis immunditiæ,* Certe eſt ex Patribus conſarcinatus. Vide *Cave* Hiſtor. liter. Script. Eccleſiaſt. pag. 450. b.

(a) Raynaudus de malis & bonis libris p. 131.

Eidem S. Bernardo Claræ-vallenſi *tributus liber de* natura & dignitate amoris, *eſt Gulielmi Abbatis S. Theodorici S. Bernardo conjunctiſſimi, ut ipſe Gulielmus ſcribit in quadam Epiſtola, cujus fragmentum exhibet* Andreas Quercetanus *in* præludiis ad Abailardum.

(387) BERNARDUS ABBAS FONTIS CALIDI. Ejus liber (I.) qui *contra Waldenſes* inſcribitur, titulum ſuum non niſi a *Gretſero* accepit, multaque a Religione Waldenſium aliena continet, ut ex *Natali Alexandro*, in recenſione illius Selectorum Hiſtor. Eccleſiaſt. cap. animadvertunt *Acta Eruditor. Lipſ.* Ao. 1684. p. 222. Qui autem huic Bernardo aſcribitur (II.) *De Vita Glodeſindis* Virginis liber, eſt JOA. GORZIENSIS: ut notat *Sandius* ad Voſſium pag. 243. ſub lit. (a)

(a) Sand. in not. ad Voſs. pag. 243. *Vitam S.* Glodeſindis *Virginis, quam huic* Bernhardo *Voſſius attribuit, Labbæus Tom. I. Bibl. nov. MS. ſub nomine* Johannis Gorzienſis *Abbatis, qui tamen in titulo ſimpliciter tantum dicitur* Joannes *Abbas, integrum vulgavit, absq; illa ſtyli expoſitione, ut ut in plerisq; intultiorin minusq; compti. Adjecit complures translationes eodem autore conſcriptas. Vide pluribus Sandium d. l.*

(388) BERNESTAPOLIUS, *Obertus: Robert* TURNELL. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 534. v. Obertus.

BERNARDUS v. *Bauman.*

(389) BERNONI Augienſi ſuppoſitum *Micrologi* titulo (quem aliqui pro cognomine auctoris habentes, ne prænomine deſtitueretur, *Joannem* ridicule nominarunt) librum *de officiis Miſſæ, & Eccleſiaſticis obſervationibus,* GUIDONIS Abbatis exiſtimatum eſſe docent, ae bene an male factum hoc ſit diſputant *Th. Raynaud.* l. c. p. 131. (a) *Labbæus* T. 1. diſſ. ad *Bellarm.* p. 91. & citati apud *Oudin.* p. 84 & 316. adde *Rivet.* cap. ult. p. 498. Et *Bernoni & Guidoni* abjudicat *Caveus* Hiſtoriæ literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 434. ubi in Seculum XI. aut XII. Auctorem libelli hujus rejicit. Adde Chartophylacis Eccleſiaſt. p. 197. (b) At IVONEM CARNUTENSEM, verum Micrologi Auctorem aſſerit *Wharton* Auctar. Hiſtor. dogmat. Uſſer. p. 394. (c) & quod eſt in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1691. p. 297. (d) *Miræus* tamen Micrologum, verum auctoris nomen credere videtur Biblioth. Eccleſ. p. 240. Editiones pene innumeras recenſet Bibliotheca Oxonienſis Bodlejana Hydei p. 456. b.

(a) Raynaudus de malis & bonis libris. p. 131.

Bernoni Abbati Augienſi *ſuppoſitus eſt liber* Micrologus, *is enim eſt libri titulus, non autem, ut aliqui commenti ſunt, cognomentum autoris, quem fingunt vocatum* Joannem Micrologum. *Ejus ergo libri autorem,* Claudius Eſpencæus *tract.* de Miſſa publica, & privata, *qui habetur in calce operis ab eo conſcripti de* adoratione Euchariſtiæ, *ait fuiſſe* Bernonem Augienſem, *ſub cujus nomine eum librum prodiiſſe ait Pariſiis anno 1548. titulo libri* De officio Miſſæ, *quem inter* Bernonis *opera numerat* Trithemius. *Non poteſt tamen veriſimiliter* Bernoni *tribui* Micrologus. *Quandoquidem* Berno *lib. de rebus ad Miſſa officium pertinentibus, teſtatur, ſe interfuiſſe coronationi Henrici primi per* Benedictum *octavum anno 1014. Autor autem Micrologi c. 34. teſtatur ſe ſcribere poſt obitum Gregorii t. II. qui exceſſit e vivis anno 1085. Atque ita oporteret fateri,* Bernonem *plusquam decrepitum, ſcriptioni Micrologi dediſſe operam. Eſt qui ſcribat, Autorem Micrologi fuiſſe* Guidonem Abbatem S. Crucis Avellani, *prope Aretium, qui cantum figuratum, & ſolemnes illas notas,* ut, re, mi, fa, ſo, la, *excogitaoit. Nam* Donizo Presbyter, *carmine de geſtis Comitiſſæ Mathildis, agens de* Thebaldo *Aretino Epiſcopo, ſic canit.*

Micrologum librum ſibi dictat Guido peritus,
Muſicus, & Monachus, nec non Eremita beandus.

Hic tamen Micrologus longe diverſus eſt abeo opere de Eccleſiaſticis obſervationibus, aut officio Miſſæ: nam Card. Baronius anno 1022. recitans præfationem ejus ad præfatum Thebaldum, *monſtrat fuiſſe librum de* Muſica, *qui ibidem ſcriptus refertur anno ætatis Guidonis 34. ſub Joanne Romano Pontifice, nempe Joanne XX. qui eſt ſublatus e vivis anno 1033. Ex qua temporum collatione, in idem prope incommodum revolvimur, in quod ſe conjeciſſe vidimus, qui id opus adſcripſere Bernoni. Nam ſi Guido tempore Joannis XX. agebat ætatis annum 34. (ut teſtatur octus codex Micrologi Muſici, cui id opus adſcriptum eſſe refere Baronius) Autor autem Micrologi de Eccleſiaſticis obſervationibus ſcripſit poſt Gregorium VII. quem notavimus obiiſſe anno 1085. neceſſe erit Guidonem pluſquam nonagenarium ſcripſiſſe hoc opus de Eccleſiaſticis obſervationibus. An in Guidone præceſſit, quod ſeculum proximum in Martino Navarro expertum eſt*

est ut scilicet 90, eoque amplius annos natus, ad huc scripti-oni daret operam.

(b) Cave Chartoph. Eccl. pag. 197.

Quisquis sub hoc nomine latet, vixit circa An. 1080. Ej. liber, de Eccles. observationibus Ext. Bibl. Pp. T. 18. pag. 469. De authore hujus libri Vide quæ habet Raynaudus de bon. & mal. libr. Part. 1. not. 10. num. 203. pag. 131.

(c) Acta Eruditorum Lipsiens. pag. 297.

Adducitur etiam inter testes Undecimi Seculi Ivo Carnotensis, *ejusque liber de* Ecclesiasticis officiis, *qui in Lambethana Bibliotheca Manuscriptus extat. Ex hoc ipso autem MSto* Whartonus *deprehendit,* Ivonem *Autorem esse operis, quod* Micrologi *nomine allegari solet. Equidem octo priora illius codicis capita, quæ de nocturnis Vigiliis, de matutinis laudibus, de prima, de tertia, de sexta, de nona, de Vespertina Synaxi, & de completione inscribuntur, nondum, quod sciat, prodierunt: at sequentia capitula 62. Micrologum constituunt, quibus in manuscripto codice additur capitulum de Missa & singularum ejus partium Autoribus, quod in Micrologo desideratur.*

(d) Heinr. Wharton Auctarii Histor. Dogmat. J. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis, *p 394. n. 1090:* Ivo *Episcopus Carnotensis, Lib. de Ecclesiasticis Officiis, MS. in Bibliotheca Lambethana.* — — — — — — — — — — — — Pag. 395. *Ex Codice isto MS.* Ivonem Micrologi Auctorem *esse (quod quidem bactenus Eruditos latuit) deprehendi. Codex enim ipse præclara vetustatis est, Ivone haud multo inferior, adeoque nihil non fidei meretur. Infronte autem ipsumodi titulum præfert:* Liber Ivonis, Carnotensis Episcopi, de Ecclesiasticis Officiis. *Constat Capitula LXXI. Ex his octo priora (quæ de nocturnis Vigiliis, de matutinis Laudibus, de prima, de Tertia, de Sexta, de Nona, de vespertina Synaxi, & de Completorio inscribuntur) nondum, quod scio, prodierunt. Sequentia Capitula LXII. Micrologum constituunt. Ultimum (quod de Missæ singularumque ejus partium Authoribus agit) Micrologo deest.*

(390.) BEROSUS, Vetus rerum Chaldaicarum sive Babylonicarum scriptor est, citatus multis Antiquorum, *Vitruvio* l. 9. c. 9. *Tertulliano* in Apologeticis c. 19. *Clementi Alexandrino* l. I. Stromatum, aliisque. Fragmenta ejus exhibet Fl. *Josephus* lib. I. contra Appionem, ut observat *Zeltnerus* Histor. Chronol. & Geograph. celeb. part. II. pag. 15. ubi ex *Conringii* Adversariis Chronologicis de Asiæ dynastiis cap. 10. neque hujus (veri & antiqui) Berosi Historiam Chaldaicam non fuisse omni ex parte fide dignam docet: Multo minus ementita illa quæ nunc ejus nomine circumferantur, admittenda, cum solius ANNII VITERBIENSIS fœtus sint, ut post allegatos scriptores, etiam animadvertunt *Quenstedt* de Patriis Virorum doctrina & scriptis illustrium pag. 613. *Hallervordius* Bibliothecæ Curiosi. p. 25. *Cinelli* Bibliotheca volante Scanz. V. p. 28. & imprimis *Deckherrus* de scriptis Adespotis pag. 299. *seqq.* qui varia Eruditorum de Berosо Anniano judicia collegit verbisque Beati *Rhenani*, Antonii *Augustini*, *Sleidani*, *Chytræi*, *Besoldi*, *Bernhardi*, *Munsteri*, fideliter allegatis, rem hanc egregie illustrat, quem vide: & præ reliquis consule citatum ibi Didac. *Covarruv.* lib. IV. Variar. Resolut. c. 14. num. 5. pag. 35. Adde *Morhof.* Polyhistor. literar. lib. I. cap. VI. p. 50. & pag. 90. ubi Berosi opera à nonnullis ex Armenia allata, ab aliis falsa tem in Galliis extitisse ante, quam in Annii manus inciderit, credi annotat; vide etiam *Masfricht.* Histor. Jur. Ecclesiast. p. 233. num. 222. & quæ dixi plura jam in *Rhodianis* olim, additisque nunc supra in *Archilocho* ubi recensiti sunt omnes illius Annii auctores conficti; quorum singulis nominibus sua vide annotata. Ubi & *Miræum* de illius fraudibus vide sis excerptum, cui nunc addimus alia p. 84. part. II. Bibl. Ecclesiasticæ. p. 84. ubi de Gasparis *Varrerii* Censura in Berosum Latine atque Hispanice publicata nos monet. *Lambecius* de Bibliotheca Cæsarea Tom. I. pag. 16. eum explodit. At Antonius *Senensis* Bibliothecæ Fratrum Ord. Prædicatorum pag. 148. & 149. hujus Fr. Joannis Annii memoriam & scripta recenset, & vocat hæc *commentaria præclara* in Berosum Babylonium Metasnem (ita legitur) &c. Librumque Quæstionum in Apocalypsin, ubi bestiam Apocal. XIII. quam Anti-Christum Patres communiter interpretantur, esse vult Pseudo-Prophetam Mahumetem cum sua secta. Denique *Symbolam* addit *Masfrichtianam* sequentem:

Judicium de Berosо Anniano *Thom.* Reinesii *non totum rejiciente nec probante eum vid. in epistola* ejus *prima ad Job. Vorstium. Idem judicium habet justus Henr. Jungman II. in propheta Daniele referato, seu Docto Comment. in Cap. IX. Dan. passim. Itidem in Chronologia ejus infallibili, quæ tamen nondum edita est; sed quam M. S. legi.*

(391.) BERROCAL, *Petrus de: Gabriel de:* ADARZO & SANTANDER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 534.

(392.) Francisco BERSABITA: *Giacomo* CASTELLANO v. *Rhod.* n. 29. ubi

Quid sub hoc nomine prodierit ignorat vel certe tacet mecum Scavenius *n. 61.*

Adde *Bailletum* liste des Auteurs deguisez pag. 534. forte aliquid explicatius hic aliquando daturum.

(393.) *Johannes* BERSANDIUS. Ejus nomine extat *de Venatione hominum*, sive *Artificium Benevolentiæ colligendæ ex prisci Sapientum* oraculis & *Probatorum autoritate munitum.* Francofurti ad Mœnum 1677. in 12mo pag. 476. XLV. collectanea lectu non indigna hujus argumenti continens. Is tractatus est *Johannis* BRANDESII sub anagrammate delitescentis, ut ex relatione Dni. Licentiati *Crusii* ab hinc aliquot annis mihi innotuit. Is est Brandesius, qui de vera Juris Philosophia in 12mo scripsit libellum lectu itidem

q

dem non indignum editum 1668. Francof. Typis Joan. Andreæ, directum ad illustrissimum Baronem Boineburgium.

(394.) Scipione Africano de BERTI, *Cæsar* CREMONINUS de quo dixi aliqua jam olim ad *Rhod.* n. 36. de cujus Atheismo vid. *Gisbertum Voetium* Disp. Theologicar. part. I. Disp. de Atheismo p. 206.

Rhodianis addita sic *habent*: XXXVI. 7. Scav. Scipione Africano di BERTI, CREMONINO. *Cæsarem Cremoninum* intelligi credo Professorem Patavinum juxta cum Fr. Piccolomineo, de quo vide Auctores Italos Lorenzo *Graffi* Elogior. part. 2. pag. m 123. *Giov. Imperiali* nel Museo, & ex latine scribentibus præcipue *Tomasinum* in Gymnasio Patavino hinc inde illius encomia repetentem, absque tamen ulla scriptorum sub aliquo fictitio nomine editorum mentione: quemadmodum neque diligentissimus alias Medicorum scriptorum collector *Lindanus* huic nomini quidquam adscribit, apud quem tamen *Cremonini* scripta enumerata reperias. Hunc ab omni religione alienum fuisse, Animam mortalem & alia Christiano homine prorsus indigna dogmata defendisse, notant Auctores Itali modo laudati.

Plura mihi comperiendi spem facit *Baillet us*, ejus mentionem faciens indiculi des Auteurs deguisez pag. 535. *Margo Diecmannianus* hæc addit notabilia: Amicus ille, à quo *Voëtius* l. c. Cremonini Epitaphium se accepisse refert, citra dubium est Andr. *Colvius*, quem *Voëtius* p. 202. laudaverat. Hujus *Colvii ad Voëtium Epistolam* Dordraco 1615. 14. Jul. scriptam αὐτόγραφον, cum pluribus aliis doctorum in Belgio virorum legi, in qua istud de *Cremonino*, quem se Patavii publice docentem audivisse Colvius scribebat, extat. Ex Excerptis *MSS. Naudeanis*, quæ doctissimus Medicus *Guido Patinus* collegerat, hæc "de Cremonino notavi: Pour Cremonin, il ca-"choit finement son jeu, nihil habebat pietatis, "tamen pius videri volebat. Une de ses maximes "ordinaires estoit: Intus ut libuit, foris, ut mo-"ris est. Hæc ibi.

(395.) BERTOLINO, *R. M. Leone*: Antoine VALENTINO. Baillet. p. 535.

(396.) BERTRAMI librum *de Eucharistia*, quovis modo cupiunt adulterinum facere, qui transsubstantiationis dogma defendunt. Hinc alii Coloss adio eundem, eo quod ab ipso primitus fuit editus, aut totum aut ex parte conati sunt imputare, sed nulla idonea ne præsumtione quidem nedum probatione inducti: inter quos vide præcipue *Possevinum* in præfatione sui apparatus, & *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. pag. 132. Sed illius quidem levitatem jam detexit *Rivetus* Critici sacri l. 4. c. 12. p. m. 420. Hic autem ipse suam inconstantiam, & quam parum huic suæ, pro lubitu in caput, jam alias, ut ipse judicabat, condemnatum, confictæ calumniæ tribuerit, vel inde aperit: quod mox magno conatu, nescio quem, RATRANNUM pro Carolostadio substituere, ex quodam ignobili manuscripto nulli viso laborat. Locus ipse prolixior est, quam ut nunc exscribi possit, adeoque Lectori curioso ipse auctor inspiciendus. Confer quæ diximus ad *Alcuinum* & quæ dicemus suo loco ad *Carolum Magnum*.

At nunc *Possevinianum* sub lit. (a) æque, ac Theophili *Raynaudi* locum sub lit. (aa) excerpsimus. Et RATRAMNUM quidem Auctorem hujus libri addimus indicatum etiam Auctoritate Manuscriptorum, præsertim eorum, quæ à *Mabillonio* producta sunt, *Cave* Historiæ literar. scriptor Ecclesiast. p. 373. & Chrtophylac. Ecclesiast. pag. 156. cui assentitur *Colomesius* in Paralipom. ad ad hunc lib. p. 18. & 19. sub lit. (b) & ex eo *Acta Erud.* 1686. p. 554 (bb) ubi simul in vehitur in *Sixtum* Senensem qui in præfatione Biblioth. suæ Sanctæ OECOLAMPADIO fœtum hunc substituit, Quod tamen etiam fieri à *Coco*, ex *Hottingero* de script. suppositis. 48. citat *Simbola Normanniana*, sed Oecolampadii Apologiam suscipit contra *Sixtum* Senensem *Prideaux* Oration. IX. p. 85. Multi interim Pontificii pro supposititio & damnando scripto proclamaverant hunc Bertramo adscriptum librum: quod & de Censoribus Belgicis ex *Rainoldo* de Romanæ Ecclesiæ idololatria p. 31. memorat *Kempius* Bibliothec. Anglorum Theol. p. 500. sub lit. (c) Alii, inter quos præcipuus est *Petrus de Marca*, Archiepiscopus Parisiensis, fœtum hunc crediderunt esse JOHANNIS ERIGENÆ SCOTI, quem tamen à multis confundi cum Joan *Dunso Scoto*, Doctore cognomento subtili, observat *Heupelius* in Sylloge Amœnitat. Histor. Criticar. Witteb. 1688. §. VIII. Sed Scotum hunc non agnoscit Jacobus *Boileau*, qui hunc libellum edi curavit Paris. 1686. in 12mo sub RATRAMNI seu BERTRAMI PRESBYTERI nomine, ut recensent *Acta Erudit. Lipsiensium* ao. 1687. p. 44 seqq. quæ omnino vide, sub lit. (h) BERENGARIUM tamen Auctorem constituere mavult *Pater Parisiensis* Canonicus Regul. S. Augustini & Professor Theologus Abbatiæ S. Genovevæ Certe hunc Berengarium hausisse errorem suum Sacramentarium ex hoc libro judicat Gerhardus *du Bois* in Historia Ecclesiæ Parisiensis, qui tamen videtur malle SCOTUM Auctorem agnoscere, quam Bertramum, ut patet ex eis quæ sub lit. (d.) *ex Act. Erud. Supplem. Tom.* II. Sect. III. p. 125. seq. excerpta sunt. De *Mabillonio* scriptum hoc BERTRAMO seu RATRAMNO vindicante vide *Acta. Erud. ao. 1687. pag. 45.* (e) & *Journal des Savans* pag. 161. du 20. May 1680. Judicat tamen *Nouët* in scripto: la presence de Jesus Christ dans le Saint Sacrement, Bertramii hujus scriptum idem esse cum libello SCOTI ejusdem argumenti, inde quod uno comparente, alterius amplius plane nulla sit facta mentio, Joannemque Scotum ejus auctorem esse, qui illud Caroli Calvi mandato composuerit, non obscure innuit. Vide excerpta *ex Journal des Savans* du 28. Juin 1667. pag. 169. seq. sub lit. (f) Notatu quoque digna sunt quæ de controversia hac notavit *Symbola Rauschiana* ex Thomæ *Reinesii* Epistola ad Joan Vorstium, sub lit. (g) An libri Scoti & Ratramni dif-

differant nec ne, nondum satis manifestum esse asserunt *Acta Erud. Lipsi.* 1683. p. 193. (h) Vide hic omnino *Diecmannianas notas Marginales* lit. (i) exhibitas. Adde *Symbolam Mastrichtianam*, quæ allegat notabilia Th. *Reinesii* in Epistola 24. ad Vorstium pag. 54. & seq. & porro addit hæc: *Prodiit liber primum, nisi fallor, Coloniæ Agrippinæ Anno 1532. Vix itaque ab* Oecolampadio *potuit supponi.*

(a) Possevinus Appar. Sacri in præf. p. 6. *Oecolampadius vero contra divinam Eucharistiam sub nomine Bertrami Presbyteri de Corpore & Sanguine librum scripsit ad Carolum Magnum. Carolostadius commentum suum adversus cultores imaginum sub nomine Caroli M. de Cultu Imaginum ad Sextum Synodum in oriente congregatam. Calvinus aliud sub nomine Alcuini Præceptoris Caroli Magni ad eundem Carolum Magnum.*

(aa) Raynaudus de libris mal. & bon. p. 132. 133.

„ Bertramo suppositum esse librum de Eucharistia qui ejus nomine circumfertur, graves „autores prodiderunt, nominatimque Sanctesius repetit. 2. c. 14. Sixtus Senensis in Bibliotheca Sanctæ præfatione, & Claudius Espencæus lib 2. de adorat. Eucharistiæ cap. 41. Nec „repugnat Sanderus lib. 7. de Visibili Monarchia hæresi 133. At Valentia lib. I. de præsentia „Christi in Euchar. cap. 2. num. 10. & Nicolaus „Romæus in Calvini effigie spectaculo 3. colore „21. & spectac 8. colore 72. librum Bertrami, „adulteratum duntaxat, & admistis plerisque „suppositiciis depravatum confirmant. Addit „vero Nicolaus, syncerum opus Bertrami, scriptum esse adversus hæresim, quam nuper quidam Siculi non absque barditate renovarunt, de „speciebus sacramentalibus, si objective spectentur, nequaquam realibus, sed meris præstigiis ac spectris. Nam hanc hæresim olim fuisse invectam, ex Algero eam diligenter confutante lib. I. cap. 7. per spicuum est. Sed hæreo in adulteratione operis illius. Potestque satis verisimile apparere, OEcolampadium, cujus opera Bertrami liber primum lucem vidit, „manus falsarias & adulteratrices ei lucubrationi apposuisse; qui per idem tempus Christianum „Druthmarum, & alios Catholicos scriptores „perfide contaminavit. Nec item est inverisimile, eum per OEcolampadium totum libellum confixisse, & supposuisse Bertramo, bono, „& pio Presbytero, ut est apud Trithemium in „Catalogo. Suffragatur huic verisimilitudini, „quod Bertramus per totos annos septingentos, „a nemine notatus est hæreseos; nec ullus tam „multorum qui Berengarii rempore scripserunt „præiviſſe Berengario Bertramum, meminit. „Imo quotquot Bertramum norunt, virum bonum, ac pium fuisse, statuerunt, & Catholicis „Scriptoribus annumerarunt. Alanus quidem l. 1. „de Euch. c. 21. Bertramum facit autorem primum „distinctionis illius corporis Christi, in verum, „mysticum, & sacramentale, quam impugnat „Pascha sius sub finem expositi: nihil tamen apud „Paschasium invenio, quod aperte Bertramum „feriat. Et illa ipsa distinctio tripartita, salvo „mysterio Eucharistiæ, & vera in eo Christi præsentia, retineri facile potest; nam Corpus Christi i, mysticum, est Ecclesia, verum, est corpus Christi, „sub specie visibili, sacramentale, idem speciebus „opertum. Itaq; quam vis Paschasius in eam distinctionem insurrexisset tacito Bertramo, nihil inde, haberetur, ad op⁹ quod extat Bertrami nomine, „genuini partus titulo venditandum vel etiam ad, „statuendum, Bertramum, Berengarii prodromum: verisimilius autem est, quæ Paschasius perver„se a quibusdā sub illud tempus jactata dicit contra Eucharistiam, intorqueri in Joannem Scotum Benedictinum, qui primus in Ecclesia Latina, dubie de Eucharistia scripsit, & in concilio, Vercellensi præsente S. Leone IX. damnatus, „est, ejusque liber de Eucharistia confixus, teste, „Lantfranco qui aderat, & Paschasii, ac Johannis Scoti contrapositionem à Berengario fa„ctam memorat, tacito prorsus Bertramo. Sit, „igitur non inverisimile, opus quod Bertrami, „nomine circumfertur, esse illi suppositum, „saltem magna ex parte.

Audio extare MS Codicem Autoris Anonymi, qui tempore Caroli Calvi scripsit, & Paschasii, ac Rabani, ejusd. ævi scriptorum tanq. suorum æqualium meminit; in quo etiam Codice mentio habetur operis Carolo Calvo inscripti de Eucharistia, contra Paschasium, nomine cujusdam Ratranni. Cujus item Ratranni scriptionem, conformem ei quæ sub Bertrami nomine, vulgata est, extare manu exaratam, refert vir, Eminentissimus tract. de Euchar. lib. 2 caput. 29. qua ratione salva manet Bertrami fama; & verisimilitudo suppositionis ei factæ, obtruso illi, libro Ratranni, insigniter confirmatur. Quam, enim facile fuit, in tanta nominum affinitate, atque vicinia Bertramum & Ratrannum confundere? Scripsisse porro ferturRatrannus ille, contra hæresim Stercoraniſtarum, ab Erybaldo, Autissiodorensi Episcopo profeminantum, qua Christi Corpus in Eucharistia tale prorsus, quale speciebus objicitur, atq; adeo albū, rotundum, sapidum quale speciebus præfertur, nuda, & aperta prorsus veritati exhiberi asserebatur, affecta corpori Christi in Eucharistia, passibilitate, divisibilitate, digestibilitate, & subjection ad omnes specierum visibilium affectiones. In hunc errorem insurgens Ratrannus, ut est mos improvidorum, vitans hoc extremum, in contrarium cucurrit, & nihil nisi mysticum, & figuratum, (contra quam Erybaldus figuram prorsus excludens censuerat,) re periri in Eucharistia contendit. Quod ipsum, in vulgato Bertrami nomine, de Eucharistia, libro, aliquoties occurrit. Ut proinde meritò liber ille, falce Ecclesiasticæ censuræ succisus, sit, & libris damnatis annumeratus.

(b) Colomesii Paralip ad Chartoph. pag 18. & 19.

Bertram *vel* Ratramni *liber de* Corpore & Sanguine Domini MS. *extitit* Parisiis *in Jacobi Gillotii Senatoris Bibliotheca. Codicem se vidisse Reverendissimo Usserio testatus est magnus noster* Casaubonus, *ut doctissimus Præsul asserit in libro* de Ecclesiarum Christianarum successione. Alius *codex* in Belgio *nuper inventus est, a candidissimi pectoris Monacho*

Job. Mabillonio : In Belgii partes profectus, Mabillonium *audis in quadam in Acta Benedictinorum præfatione*) Lebiense adii Monasterium, ubi inter Codd. MSS. bene paucos qui restant, binos reperi, unum vetustissimum ab annis fere octingentis exaratum, in quo continentur opuscula duo, primum de Corpore & Sanguine Domini, subsequens de Prædestinatione; Illud unico, hoc duobus libris constans. Utriusque inscriptio & exordia ita se habent in Codice MS. *Incipit liber Ratramni de Corpore & Sanguine Domini.. Jussisti glorioſe Princeps, &c.* Post hunc librum, *incipit liber Ratramni de Prædestinatione Dei. Domino glorioſo atq; Præcellentiſsimo Regi Carolo Ratramnus, &c.* ut in editis. *Valeat ergo* Sixti Senensis *insulsa conjectura, Ratramni librum de Corpore & Sanguine Domini* Job. Hausschein *Grace* Oecolampadio *tribuentis. Rectius sentit Sixto longe occultatior Fr.* Turrianus, *contra Volaunum scribens lib. 1. cap. 22. eum ait:* Bertramum citare quid aliud est, quam dicere Calvini Hæresim non esse novam? *Ridendus porro* Latinus Latinius; *Vir alias doctus ac diligens, sed ponesicius nugis addictissimus, qui cum Bertrami Librum percurrisset, immemor iudice notatum hæreseos nomine, post aquitum errorem suum, librum projecit, & a summo Pœnitentiario curavit se absolvendum Reverendissimo Card Varmiensi. Hac de se Latinus Latinius in Bibliotheca Sacr. profana p. 110.*

(b) Acta Eruditor. Lipsiens. Ao. 1686 pag. 554.

Ratramni *Librum de Corpore, & Sanguine Domini, a* Sixto Senensi *perperam* Johanni Hausscheinio, *seu* Oecolampadio *tribui asserit (Paulus Colomesius, Bibliotheca Lambethana Curator, in Paralipomenis ad Guil. Cave Chartophylacem Ecclesiasticum.)*

(c) Kempius Biblioth. Anglorum Theolog. p. 500.

Sed quot & quanta in hunc scriptorem latrocinia commissa sunt! Audiatur iterum Rainoldus: (u) Isti vestri operum auctores ementiuntur ea, non solum mutilandis, aut addendis verbis; sed etiam cum verba incorrupta retinent, falso tamen sensu illis affingendo. Hoc Censores Belgici (in Indice expurgatorio) se in aliis Patribus facere profitentur, & in BERTRAMO, *quod uequaquam faciunt in cunctis aliis Patribus, locos item integros expungendos notant, ut utroque fraudis genere simul pugnent. &c.*

(d) Acta Erudit. Supplement. Tom. II. Sect. III. p. 125. & 126.

In tertia classe locat Joannem Erigenam Scotum, *quem sub Carolo Calvo in Galliam venisse, & in edito ibidem libro de Eucharistia virtutem eautum corporis Christi ac figuram, non veritatem; umbram, non corpus in hoc Sacramento admisisse testatur. Hunc librum itidem periisse putat, eametsi quidam existiment, opusculum de corpore & sanguine Domini, quod refert nomen Bertrami seu Ratramni,* Jo. Scoto *potius deberi. Inducit sane virum eruditissimum* Petrum de Marca, *id probare conantem in scripta A. 1657. ad Lucam Dacherium epistola; a quo tamen cum aliis recedat* Mabillonius, *& novissime Decanus Ecclesiæ Senonensis,* (Jacobus Boileau,) *qui hunc librum 1686. Latine & Gallice reddidit e Mstis & antiquis Codicibus in lucem emiserit. (Conf. Acta nostra ad A. 1687. p. 43. seq.) Ex isto autem Scoti libro virus suum hausisse Berengarium ostendit, qui similiter, quod in Sacramento Altaris, nec vere corpus nec vere sanguis Domini exhibeatur, propugnare ausus sit. Theodinus, Leodiensis Episcopus, in Epistola ad Henricum, Regem Francorum, tres quidem alios errores ipsi tribuit, quod scilicet noluerit infantes baptizari; quod nuptias & conjugia sustulerit; quod Christum clauso cœnaculo ad Discipulos ingressum fuisse negarit: Sed cum de his nihil alibi reperiatur, vix quicquam certi affirmare Autor noster sustinet; illum vero de Eucharistia errorem statim ab Hugone, Lingonensi Episcopo, & imprimis a Lanfranco animadversum scribit. Cum enim hic Paschasium a Berengario condemnari intelligeret, hoc sibi maximum in modum duplicere ostendit. Berengarius vicissim se defendit in Epistola ad Lanfrancum, quam Dacherius in notis ad hujus vitam edidit. Ea deinn Romam allata fuit A. 1050. per lectaq; a Patribus in Synodo tum congregatis, qui statim ob hanc sententiam Berengarium, ni resipisceret, a communione excluserunt.*

(e) Acta Erud. Mensis Januarii Ao. 1687. p. 44. 45.

Postquam vero ex non uno Codice Manuscripto abunde constitit, opusculum hoc ætatem nequaquam mentiri, nondum tamen autori illius æquiori fortuna uti licuit. Neque enim Cardinalis Perronius ipsum Ratramnum, cum hoc suo fœtu hæreseos postulare veritus, est; quemadmodum jam dudum Genebrardus, in Chronico Ratramnum inter hæreticos seculi, noni, (nec minus tamen ad annum 1215. inter Transsubstantiationis hyperaspistas) retulerat. Idem judicium fuit Anonymi illius, quem, Cellotius Jesuita a. 1655. cum notis vulgavit, dum Ratramnum contra Paschasium Ratbertum scripsisse, autor est. Id quod tamen impune non tulit. Boileau enim indignum fuisse, pronunciat, qui tot tantisque commentariis, stipatus publicæ luci datus fuerit.

Alii famæ Ratramni parcendum rati, hunc de corpore & sanguine Domini librum non a Calvinianis quidem, a priscis tamen, quos, Pontificii putant, hæresiarchis Ratramno suppositum fuisse conjecerunt. Nimirum *Petrus, de Marca,* (Epistola Calendis Januariis anno 1657. data ad Lucam Dacherium, frontique tomi II. Spicilegii præfixa,) contendit, a coætaneo Ratramni, *Joanne Scoto Erigena* compilatum, meritoque damnatum in Concilio Vercellensi sub Leone IX. & combustum in Concilio Romano, Nicolao II. Pontifice, cum a Berengarii sequacibus sub Scoti nomine allegaretur. Duobus autem seculis recentiorem esse, autoremque habuisse Berengarium hujusve asseclas, opinatus est Pater Parisiensis, Canonicus Regul. S. August. & Professor Theologus Abbatiæ S. Genovevæ.

Authoritatem tantorum virorum fraudi fuisse cæteris Pontificiorum Theologis, ut eo impetu in libri hujus condemnationem consentirent, observat *Boileau,* qui post Dominum *de Sainte beuve, Johannemque Mabillonium,* & genuinum Ratramni fœtum, & Ecclesiæ Romanæ dogmatibus non adversum esse, persuasissimus

"mus videri cupit. Cum ergo non dubitaret, "multum ad odium, quo ſuæ communionis ho- "mines in opuſculum illud flagrarunt, contuliſſe "verſiones Gallicas annis 1558, 1600. & 1672, "editas, in quibus (ſi Autori noſtro fides,) à Cal- "vinianis editoribus ſana mentis ſuæ ſenſa Calvi- "nianis formulis eloqui coactus fuit Ratramnus; "operæ ſe pretium facturum credidit, ſi novam "& magis fidam verſionem vernaculam adorna- "ret, publicique juris faceret, una cum ipſo "Latino archetypo, correcto ad apographum "cum cura & fide exſcriptum à Joh. Mabillonio "ex codice manuſcripto Abbatiæ Lebienſis, "quem octingentorum annorum eſſe doctiſſi- "mus ille Benedictinus judicaverat, Præfat. P. II. "Sec. IV. Actorum Benedictinorum p. 35. §. 83. "Varias Lectiones editionum Veterum in mar- "ginem rejecit; totumque opuſculum in Para- "graphos CII. diſtinxit.

(f) Journal des Scavans du 28. Juin 1667. p. 169. ſeqq.

Il produit en ſuite le temoignage des Sçavans du IX. ſiecle, dont quelques uns diſent que de leur temps c' eſtoit une choſe nouvelle, d' enſeigner que le Sacrement de l' Autel n' eſt pas le vray corps de Jeſus Chriſt; & tous generalement tiennent la preſence reelle. Il excepte ſeulement Jean l' Eſcoſsois *&* Bertram. *Encore pouvoit il reduire ces deux Auteurs à un. Car quoy qu' en diſe le Miniſtre, il y a bien de l' apparence, ſuivant la conjecture du ſçavant* Monſieur de Marca *Archeveſque de Paris, que le livre de jean l' Eſcoſſois & celuy de Berenum ne ſont qu' un ſeul & meſme livre; & la plus docte Faculté de Theologie qui ſoit dans l' Europe, en parut ces jours paſſez perſuadée par les raiſons que Monſieur le Duc d' Albret en apporta dans cét Acte Celebre où s eſtant preſenté pour répondre de toutes les difficultez de l' Hiſtoire Eccleſiaſtique depuis le premier ſiecle juſqu' au XVI. Il parla de chacune auſſi ſolidement que s' il n' euſt eu à en approfondir qu' une ſeule. Ce Prince repreſenta que jamais on n' avoit veu ces deux livres en meſme temps: Que pendant que le livre de Bertram a paru, on n' a point connu celuy de jean l' Ecoſſois; que depuis qu' on commence à connoiſtre celuy de jean l Eſcoſſois, on ceſſa de voir celuy de Bertram; & qu' enfin maintenant que nous avons le livre de Bertram, celuy de jean l' Eſcoſſois a derechef diſparu: Que ce qui a eſté cité du livre de jean l' Eſcoſſois, ſe trouve maintenant dans celuy de Bertram: Que ces livres ſont tout deux écrits par le commandement de Charles le Chauve, tous deux écrits ſur la meſme matiere, tous deux ecrits contre Paſchaſe, qu' ils enſeignent tous deux la meſme doctrine: Qu' ainſi c' eſt une choſe manifeſte que le livre de Jean l' Eſcoſſois eſt le meſme que celuy de Betram, ſous le nom duquel jean l' Eſcoſſois s' eſtoit peut-eſtre caché; & que c' eſt par erreur que l' on a depuis changé le nom de Bertram en celuy de Ratramne: En effet on ne trouve point que les anciens Auteurs qui on dit que jean l' Eſcoſſois n' a pas crû la preſence reelle, ayent jamais rien dit de ſemblable de Ratramne.*

(g) Symbola Rauſchiana.

Damnatus fuit in Cynodo Vercellenſi, ſi Balæo fides habenda eſt: Quod miror fugiſſe Rivetum, qui à nemine hæreſeos accerſitum, convictum & damnatum tradit 4. Crit. Sacr. 12. Poſſevino autem quid facias, qui libellum de Corpore & Sanguine Domini Pſeudepigraphum eſſe, & ab Oecolampadio ſcriptum adfictum Bertramo contendit? an latere potuit naſutum Jeſuitam hiſtoria ſeculi noni circa Bertramum & Joannem Erigenam Scotum ὁμοδόξως?

(h) Acta Erudit. Menſis Januarii ao. 1687. p. 44. 45.

Poſqnam vero ex non uno Codice Manuſcripto abunde conſtitit, opuſculum hoc autem neqnaquam mentiri, nondum tamen autori illius aquiori fortuna utiliter cuit. Neque enim Cardinalis Perronius ipſum Ratramnum tum hoc ſuo facto hæreſeos poſtulare veritus eſt; quemadmodum jam dudum Genebrardus in Chronico Ratramnum inter hæreticos ſeculi noni, (nec minus tamen ad annum 1215. inter Tranſubſtantiationis hyperaſpiſtas,) retulerat. Idem judicium fuit anonymi illius, quem Cellotius Jeſuita a 1655. cum notis vulgavit, dum Ratramnum contra Paſchaſium Ratbertum ſcripſiſſe, autor eſt. Id quod tamen impune non tulit. Boileau enim indignum fuiſſe pronunciat, qui tot tantique commentariis ſtipatus publicæ luci datus fuerit.

Alii famæ Ratramni parcendum rati, hunc de corpore & ſanguine Domini librum, non à Calvinianis quidem, priſcis tamen, quos Pontificii putant, hæreſiarchis Raeramno ſuppoſitum fuiſſe conjecerunt. Nimirum Petrus de Marca, (Epiſtola Kalendis Januariis anno 1657. data ad Lucam Dacherium, frontiſ. tomi II. Spicilegii præfixa) contendit, a Coataneo Ratramni, Johanne Scoto Erigena compilatum, meritoque damnatum in Concilio Vercellenſi ſub Leone IX. & tombuſtum in Concilio Romano, Nicolao II. Pontifice, cum à Berengarii ſequacibus ſub Scoti nomine allegaretur. Duobus autem ſeculis recentiorem eſſe, authoremque habuiſſe Berengarium hujusve aſſeclas, opinatus eſt Pater Pariſienſis, Canonicus Regul. S. Auguſt. & Profeſſor Theologus Abbatia S. Genoveva.

Authoritatem tantorum virorum fraudi fuiſſe cæteris Pontificiorum Theologis, ut eo impetu in libri hujus condemnationem conſentirent, obſervat Boileau, qui poſt Dominum de Sainte bœuve, Johannemque Mabillonium, & genuinum Ratramni ſatum, & Eccleſia Romana dogmatibus non adverſum eſſe, perſuaſiſſimus videri cupit. Cum ergo non dubitaret, multum ad odium, quo ſuæ communionis homines in opuſculum illud flagrarunt, contuliſſe Verſiones Gallicas annis 1558, 1600, & 1672, editas, in quibus (ſi Autori noſtro fides,) à Calvinianis editoribus ſana mentis ſuæ ſenſa Calvinianis formulis eloqui coactus fuit Ratramnus, operæ ſe pretium facturum credidit, ſi novam & magis fidam verſionem vernaculam adornaret, publicique juris faceret, una cum ipſo Latino archetypo, correcto ad apographum cum cura & fide exſcriptum a Joh. Mabillonio ex codice Manuſcripto Abbatiæ Lebienſis, quem octingentorum annorum eſſe doctiſſimus ille Benedictinus judicaverat, Præfat. P. II. Sec. IV. Actorum Benedictinorum p. 45. §. 83. Varias Lectiones editionum veterum in marginem rejecit; totumq; opuſculum in Paragraphos CII. diſtinxit.

Subſtituat B. L. hujus duplicati Excerpti loco ex obviis ubique Act. Lipſ. p. 192. anni 1683.

(i) Notæ Diecmannianæ marginales.

Exiſtimat l. c. Raynaudus, Ratranni *librum* Bertramo *obtruſum & ſuppoſitum eſſe. Atqui* Ratrannus *ille vel* Ratramnus, *ut eum*

plurima optima notæ MSCta vocant, eſt ipſe Bertramus. *Rathramnus enim* corrupte Bertramus *dictus eſt, quod ex ipſis Pontificiis docet Gilbertus* Mauguinus, *Regi Galliæ a Conſiliis, & in ſuprema monetarum curia Præſes Tom. II. de Prædeſt. & grat. p. 133. ed. Pariſ. 1650. 4. Petrus de Marca Archiepiſcopus Pariſ. in Diſſert. poſtum. Gallicis, à Paulo* de Faget, *nepote ejus editis, & ao. 1669. 12. impreſſis p. 32.* Bertramus, *inquit, autrement nommé* Ratrannus. *Ellies* du Pin *in Nouv. Bibliotheque des Auteurs Eccl. Tom. VII. quo ſeculi IX. ſcriptores tractat, eum ſemper Ratramnum, nunquam Bertramum vocat. Adde omnino Jac.* Uſſerii *Hiſtor. Gotheſcalc. p. 267. ſſ. & de Chriſtiano Eccleſ. Succ. & ſtat. p. 47. ſſ.* Larroque *Hiſtorie del Euchariſtie P. 2. p. 601. ſſ.* Cave *Hiſtor. Litter. Script. Eccl. p. 373. Ut itapudere* Raynaudum *commenti ſui de libro Ratranni Bertramo obtruſi debeat.*

(397.) *Petrus* BERTRANDUS *de Columbario* Epiſcopus Oſtienſis & Cardinalis. Huic adſcribuntur à Philippo *Lotrio* Opera, quæ tamen ejus patruo, Petro BERTRANDO SENIORI, Matthæi filio Bertrandi debentur, ut ex *San-Marthanis* docet *Olearius* Abaci Patrolog. p. 366. & 367. ſub lit. (a)

(a) Olear. Abaci Patrolog. pag. 366. & 367.

Petrus Bertrandus, *Matthæi filius Bertrandi, Annonæenſis oppidi in tractu Vivarienſi civis, ex Decano Eccleſia Autiſienſis, juriumque in* Acad. *Avenion. Monſpeſſul. Aurelian. & Pariſienſi Profeſſore, Epiſcopus Niverneuſis, tum ao. 1325. Æduenſis ſive Auguſtodunenſis, ac tandem ao. 1331. Cardinalis tit. S. Clementis, juxta ea, quæ narrant Sanmarthani. Tom. I. Gall. f. 50. Labb. p. 185.* Senior *dicitur, ad diſcrimen ſui ex ſorore Nepotis* Petri Bertrandi de Columbario *ſognominati, Epiſcopi Oſtienſis & Cardinalis, cui iſtius opera male adſcripſit* Philippus Locrius, *de quo Saumarth. l. c. Acta diſputationis Bertrandi, de juris dictione & libertate Eccleſ. Prælatorum, adverſus Petrum de Cuneriis ſoram Regem Philippo VI Valeſio celebratæ, cum tractatu ejusdem de origine & uſu juris dictionum, ſive de* Spirituali *(prout loquuntur)* & temporali poteſtate, *Tomis Bibl. PP. inſerta vid. Pariſ. 2. Bibl. T. 4. 1179. 1225. Mentionem ejus facit* Gerh. *p. 627. Satis indiſcretam Petri Bertrandi locutionem, (de parum diſcreto Chriſto, ſi Papaam non inſtituiſſet ſucceſſionem) ex Bonif. VIII. extrav. de Majoritate, notavit* Johann. Henr. Otto *Tigurinus, epitom. tract. de auctoritate Eccleſ. Rom. Præf.*

BESANTINOUS v. *Helladius.*

(398.) Chriſtophori BESOLDI nomine prodiere *Diſputationes ad jus Wirtembergicum*, ſub ejusdem publico præſidio ventilatæ. Eas ipſe collectas ſibi ex FRATRIS SUI defuncti Adverſariis, fatetur in Theſauro Practico, lit. in voce Rungen und gewonnen p. m. 296.

(399.) BESSARION Cardinalis, aut potius vir latine doctiſſimus, qui auſpiciis ejus *Plæonis librum latinum* fecit. *Budæus* Annot. ad Pand. ad l. vulgò concep. de ſtatu hom. p. m. 134. Hæc *Symbola Rauſchiana.* Is eſt notiſſimus ille Cardinalis ad libros VI. de Republica Ciceronis recuperandos, dicitur inſumſiſſe in Polonia aureos amplius bis mille, ap. *Fabric.* Biblioth. Latin. pag. 17. Quis vero vir ille doctiſſimus, ejus auſpicio factum Latinum Platonem ipſi adſcribens, ulterius ſit inquirendum.

(400.) BESSIN *Pierre: Jacques* DU PUY. *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez pag. 535.

(401.) BETHEMII *Centiloquium Aſtrologicum* Baſileæ. 1551. *fol.*

Hic *Bethem* eſt ipſiſſimus PTOLEMÆUS Auctor Centiloquiorum, ſolum, quod in Arabico vocant *Batlamicq.* Id quod alius legit *Batlam*, unde falſum nomen *Bethem.* Miror cum utrobique ſint Centiloquia, neminem hoc obſervaſſe. Hæc Chriſt. *Ravius* ad *Geſnerum.* Idem ad *Iames. Bethem*, BETHLEM *Ptolemæo* vulgo attributum nomen. Indicante *Symbola Normanniana.* Dubium tamen movet, quod ſub Bethemii nomine adhuc tractatus alii duo citantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. p. 85. b. nempe: liber *de horis Planetarum*, &: *de Significatione Triplicitatum Ortus.* Niſi malis dicere, hos poſteriores duos tractatus eſſe partem Primi illius, quod Centiloquiorum titulo inſignitum eſt, ſicuti omnino videas apud *Geſnerum* p. 147. & *Friſium* Biblioth. Geſner. p. 120. b. Centiloquium, & de Horis Planetarum librum pro uno eodemque haberi.

(402.) *Eberhardus de* BETHUNIA. Ejus libri, qui *contra Waldenſes* inſcribuntur, titulum hunc non niſi ab ingenio *Greſeri*, & non ab Autoribus ſuis acceperunt, judicante *Natali Alexandro*, ut in recenſione Selectorum ejus Hiſtor. Eccleſ. &c. notant *Acta Erud. Lipſienſ.* anno 1684. pag. 222.

(403.) BEUIL. *de Saint Val. le Sieur de: Iſaac* LE MAITRE DE SACY. *Baillet* p. 535.

(404.) Theodori BEZÆ nomine edita *diſſertatio contra Tyrannos*, v. *Junius* Brutus.

BIBLIOTHECARIUS v. *Anaſtaſius.*

(405.) Gabriel BIEL Tubingenſis Profeſſor, Occami Sectator, cujus ſcripta recenſent *Bellarm.* ad Ao C. 1490. & *Gerhardus* p. m. 669. dicens ſibi manuſcripta ejusdem Budſtadii in Wetteravia inſpecta; addit autem recenſitis per hoſce ſcriptis ejus, *Olearius* pag. 172. alia etiam. Pſeudonyma vero *Canonis Miſſæ expoſitio* prodiit

Baſileæ

Basileæ 1515. quam non illius, sed EGGELINGI, nescio cujus, esse, ex ipsa confessione *Bielu* docet *Th. Raynaudus* de mal. & bon. lib. p. 140.

Addit hic *margo Diecmannianus* (Brunsvicencensis), ad nomen Eggelingi, & paucis a Gabriele omissis, nonnullis additis aut mutatis, ita *Raynaud.* l.c. Ex eodem Raynaudo pergit: Forte hic Eggelingus est, in Abbatem Riddagshusanum A. 1348. electus, de quo v. Chronicon Riddagshusense, quod extat Tom. III. Rer. German. *Maibom.* p. 370. & seqq. ubi *Eggelingus* vir moderatus & sapiens audit.

BIANCHI v. *Albiis.*

(406) BIONDI *Eromena Opera* del Cavallier *Giovanni Francesco* in 4to Roma nell' 1631. Sexto communemente dire, che sia stata composta veramente, dal Cardinale *Maffeo* BARBERINI, poi detto URBANO OTTAVO. Hæc *Symbola Magliabechiana* favore mihi procurata ignotissimi alioqui Fratris Dominicani Raphaelis *Badii*, quam cum litterulis Papenbrochianis Ao. 1690. m. Octobri accepi, sed ita inarticulate scriptam, ut adhibitis etiam præter oculos meos alienis bene multis & tandem assuetissimo lirarum maxime delirarum interprete Notario litteras collybisticas mercatorum interpretante quotidie, non potuerim tamen ex difficultatibus lectionis plurimis emergere. Hanc tamen lectionem sibi constare satis existimo. Alia illius *Biondi* extant plurima, hic non memoranda, quæ conferat, cui vacat.

BIBLIOTHECARIUS v. *Guilielmus.*

(407) *William* BISHOP *of the Reformation deformed by William Perkins.* h e. *De Reformatione deformata per Williamum Perkinsum.* sive ex allegatione *Hydei.* D B.P. i.e. *William Bishop Reformation of a Catholick deformed by W. Perkinsum. Part I.* 1604. 4. *Pars* vero *II.* una cum Responso ad Perkinsi animadversionem. 1607. 4. Catal. Biblioth. Bodlej. P. I. p. 56. a. utut sub autoris hujus nomine constantissime allegata, & passim cognita sit hujus cum Perkinso reciprocata controversia. conf. *Hyde*, l. all. & pag. 2. a. V. Nob. Abbat. nihilominus Ravii nota ad Gesnerum a Normanno transmissa, autorem quendam putat DEWELLUM, sed quo argumento?

(408) D. Pauli BISCIOLÆ, fratris sui nomine, *Lelium* Bisciolam, Jesuitam Mutinensem edidisse Italica scripta sequentia, refert *Alegambe* Bibliothec. Jes. p. 293.

I. *Dialogum de. Bono Peregrinationis.*
II. *Dialogum de Bono Mortis.*
III. *Discursus Christianos & Morales tom. 2.*
IV. *Librum Comparationum & Similitudinum, pro Concionatoribus.* Similem in modum

refert eadem & opera perpulchra vocat Aubertus *Miræus* Bibl. Ecclesiast. part. II. p. 223. *Sotvel.* autem Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 537. a. his scriptis a Lælio fratris sui nomine editis superaddit *Quintum*, cui titulus: *Discursus Tres super Epistola Baruch Prophetæ, ad Hebræos Captivos in Babylonia* Comi per Balthasarem Arcionem 1620. in 8vo.

BITHINUS v. *Hipparchus.*

(408. *a*) *Olivus* de BITURIS: *Pierre* JOHANNIS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. p. 535.

(409) *Georgius* BLACKWEL: Ejus nomine extat in *Bibliotheca Bodlejana* (quem Thomas *Hyde* in Catalogo impressorum solorum suo non memorat) Tractatus *MStus*, contra Mendaciloquentiam & fraudulentam dissimulationem, quem deberi *Francisco* TRESHAM, Theologo itidem Pontificio colligit *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 295. b. unde sequentia sub lit. (a) excerpsimus.

(a) Wood Antiquitat. Oxoniens. Lib. II. p. 295. b.

Tractatum contra mendaciloquentiam & fraudulentam dissimulationem. *MS. in Bibl. Bodl. angl in cujus fine occurrunt hæc verba propria autoris manuscripta.*

Tractatus iste valde doctus & vere pius & Catholicus est. Certe SS. Scripturarum, Patrum, Doctorum, Scholasticorum, Canonistarum, & optimarum rationum præsidiis plenissime firmat æquitatem æquivocationis. Ideoque dignissimus est qui typis propagetur, ad consolationem afflictorum Catholicorum, & omnium piorum institutionem. Ita Censeo Georgius Blackvvellus Archipresbyter Angliæ & Protonotarius Apostolicus.

Unde quis forte non male conjiciat, ipsum revera non fuisse ejus autorem, (sicuti etiam ab aliis affirmatur, à Francisco Tresham, ex agro Northamtoniensi & Pontificio fuisse scriptum.) At vero cum in Catalogo Bodlejano sub hujus viri nomine semper occurrat, vulgo eidem asscribi solet.

(410) A.F. BLANCKENPOHT, est *Alb. Frider.* KNOPIUS, indicante Thoma *Hyde*, in Catalogo Biblioth. Bodlejan. p. 93. b. & p. 168. a. ubi ejus nomine citatur: *Fabrica & Usus Instrumenti, quo rerum Altitudines, Latitudines, cæteræque dimensiones indagari possunt.* Herb. Nass. 1633. in 4to.

(411) BLASII de Pinna Freyre, fratris sui nomine, Jesuitam Lusitanum, *Franciscum* FREYRE publicasse Lusitanica scripta bina, videlicet:

I. *De Excellenti magnitudine Imperii Austriaci.*
II. *Musas Christianas oratione ligata*, testis est *Alegambe* p. 123.

Addit *Sotvel.* ejus continuator, *tertium* scriptum à Francisco sub fratris Blasii nomine publicatum, de *Rebus Gestis S. Elisabetha Reginæ Lusitaniæ*, quas libris duobus Latine & Lusitanice comprehendit. vid. *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Soc. Jes. p. 228. b.

(412)

(412) *Guilielmus* BLEAU: de *Usu Globi*: JANSONII *Joh. Gregorii* Posthuma Anglica. Londin. 1650. in 4to. & post in 8vo. Verba sunt ex *Symbola Normanniana*: unde hariolor in paginis allegatis libelli Janſoniani, cui ſit titulus Poſthuma, illum de Uſu Globi vel contineri, vel Blavianum certe indicari.

(413) *Ritterbold von* BLAUEN. Perſonatum nomen eſt *Philippi* CÆSII, cum ex Sermone vernaculo voces omnes exoticas relegandas cenſeret, hoc etiam nomen ſuum, Latino-Græcum, idiomate patrio exprimere maluit. Edidit autem ſub ea larva die Adrianiſche Roſemund/ Amſtelod. 1663. 12mo. Hæc ex *Symbola Flenſburgo-Molleriana*.

(414) Petrus BLESENSIS a natali Galliæ ad Ligerim oppido, vulgo Blois dicto cognominatus, quæ ſcripſerit, enumerat *Bellarm.* ad A.C. 1177. & poſt eum *Poſſevinus* atque *Gerardus*. In iis eſt: *De Amicitia Chriſtiana* liber, quem ſuppoſitum eſſe, ac conferendum cum AELREDII, ejusdem argumenti titulique ſcripto, monet *Th. Raynaud.* libro ſuperius citato p. 151. videPetrum hunc laudatum *Caſp. Zieglero*, in eleganti tractatu, Epiſcopus miles, inſcripto, c. 11. §. 32.

At verum Auctorem eſſe PETRUM COMESTOREM indicat *Journal des Savans* du 16. Maji 1667. p. 126. 127. ubi Editionem Operum Petri Bleſenſis Pariſinam recenſet. Vide quæ ſub lit. (a) excerpſimus.

(a) Journal des Scavans du 16. Maji. 1667. p. 126. 127.

On avoit deja deux fois imprimé les Ouvrages de ce grand homme: Mais cette nouvelle edition eſt beaucoup plus parfaite, que les deux autres. Car non ſeulement elle a eſté relevé ſur pluſieurs manuſcrits; mais auſſi elle eſt augmenté de quelques ouvrages qui n'avoient point encore eſté publiez. On n'y a point mis les Sermons que le P. Buſée *de la Comp. de Jeſus a fait imprimer ſous le nom de* Pierre de Blois, *parce qu'on a depuis peu reconnu que* Pierre Comeſtor *en eſt le veritable Autenr.*

(415) BLONDEL *Marin: Pierre* LANGLOIS DE BELESTAT. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 535.

(416) Benedicti BLOTESANDÆI, (*Antonius*) *Deuſingius Heautontimorumenos* in 4. apud Batavos editus, quod *Olao* BORRICHIO *Dano*, cujus alia ſcripta doctiſſima extant, debeatur, ipſius Populari *Petro Scavenio* n. 86. hoc affirmanti lubentes accredimus. Nomen fictum ex Danico derivatum eſt. Danis enim *Sande* Veritatem., *Blot* nudum denotat, quaſi dicas *Nudiverius*.

Confirmat hoc *Bartholinus* de legendis libris diſſert. II. p. 40. ubi cauſſam addit aſſumtæ perſonæ fuiſſe Deuſingii mordacitatem. Ipſe tamen *Deuſingius* in Reſurrectione Hepatis *Vincentium* SLEGELIUM ſub Perſonati Blotefoſandæi cohorte furioſa ſigniferum pronunciavit, memoranter *Symbola Sperlingiana*. Nempe totus liber, cujus titulus ſub lit. (a) repræſentatur, conſtat pagg. — in 4. quibus continentur Epiſtolæ diverſæ de *Deuſingio* agentes. Earum *prima* & præliminaris eſt Blotteſande a. 1661. d. 20. Octobris ſcripta quaſi Hamburgi. Paginam primam dein occupat Epiſtola *Petri Alvares*, de *Charletonio*, & *Deuſingii* Controverſia usque ad p. 8. Ubi *Vincentii Slegelii* neſcio an fictitii, vel vero alias cognati celeberrimo tunc *Marquardo Slegelio* de αὐτοψίᾳ Hepatis Deuſingiana Epiſtola porrigitur usque ad pag. 19. Ubi Johannis *Cordillii* de Fr. Joſepho *Burro*, Equite Mediolanenſi p. 29. Bernhardi *à Doma*, de variis ſcriptis Deuſingianis p. 42. Antonii *Roſini* Epiſtola de Elegantiis Philologicis Deuſingii agmen claudit. Addit hic *Margo Diecmannianus*:

Id non ignoravit ipſe *Deuſingius*, qui in Oeconomo corporis animalis reſtituto edito Groningæ 1662. in præf. *** b. Amſterodami ſibi nunciatum refert *Blotteſandæi* genuinum nomen commutatum anagramma eſſe *Baloorrichioo*. Nollem profecto pergit *Deuſingius*, doctiſſimo viro (ipſimet Bartholino nequaquam Ignoto) ſub hujus Anagrammatis larva deliteſcenti barbariem tantam, 1. pag. tantam improbitatem tribuere. Utrum de induſtria an per errorem typographi *Baloorrichioo* pro *Olao Borrichio* ſcriptum ſit, non inquiro.

(a) Deuſingius Heavtontimorumenos *ſive Epiſtola* Selectæ eruditorum, quæ immaturis Antonii Deuſingii, Medici Groningenſis ſcriptis larvam ſtrictim, ſed ſincere detrahunt, & Clariſſimi nominis Viros,

Dn. Gualtherum Charletonem, *Regium apud* Britannos *Medicum*,
Dn. Thomam Bartholinum, *Honorarium apud* Hafnienſes *Profeſſorem*,
Dn. Franciſcum Joſephum Burrum, *Illuſtriſſimum Equitem* Mediolanenſem,
Dn. Joannem Pecquetum *Diepæum*, *Felicem in* Galliis *Anatomicum*,
Dn. Gaſparem Scottum, *laudatum* Herbipolenſium *Profeſſorem*,

A Supercilio, & Cenſura ejusdem non minus inepta, quam improba luculenter vindicant, ex Autographis *edente* Benedicto Blotteſandæo, *Hamburgi Typis Nicolai* Molybdii. *Anno* 1661.

(417) *Edoardus* BLOUND. Ejus nomine prodiit Londin. 1618. in 8vo anglice *Microcoſmography* or *Eſſay and Characters*, ut monet Thomas *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlejan. p. 211. a. ubi verum ſcripti Auctorem ſimul indicat eſſe *John* EARLS Epiſcopum Saliſburienſem. Meminit ejus etiam *Witte* Diar. Biograph. ſub die 17. Novembr. 1665.

(418) *Jacobus* BLUHMIUS edidit *Proceſſum Cameralem*, cujus pleraque a D. & Aſſeſſore Camerali FAUSTO, Advocatoque *Paulo* GAMBSIO accepit; ipſe laborem addidit ordinandi & deſcribendi. Imo tranſtuliſſe illum in hoc ſcriptum ſuum quædam ex ultima ſua Rodingi

dingi editione palam ei nuntiavit Bibliopola Spirensis Jacobus Siverts in Præfatione ad Edit. Roding. ao. 1668. uti notat *Deekher.* de scriptis Adespotis p. 223. seqq. ubi tamen Bluhmiom ab hoc crimine excusare velle videtur. *In Recessum autem Imperii* 1654. commentarium GAMBSIO idem aperte vindicat. *Supplicationes* quoque *Camerales* Bluhmio in ordinem redegit, nitoremque addidit L. POHLMAN, uti MSta apud illum extantia testantur, iisdem Correctionibus & emendationibus, quibus editæ, partim hujus, partim illius manu notatæ. Idque ex Actis Publicis Carten-Bosch contra Hervordiam civitatem quibus hoc ipsi fuit objectum ab eodem, evasit notorium in foro Hamburgensi, æque ac prævaricationis accusatio: de qua in tractatu meo de Prævaricatione & prævaricationibus cui ansam illa præbuit agetur amplius.

(419.) Joannis BOBOLÆ nomine, scripsisse *Albertum* ROZCISZEVSKI, Jesuitam Polonum, *defensionem Calendarii Gregoriani, contra Latosium Mathematicum*, titulo Polonico *Latosie Ciele*, id est, *Latosii vitulus*, ob ineptias hominis, quem confutabat, auctor est *Alegambe* pag. 10.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu pag. 18 a. & *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 535. nescio an hac de re plura olim daturum.

(420.) *Nicolaus* BOCASIUS. Est B. Nicolaus BUCCASSENUS Tarvisinus, postea dictus BENEDICTUS X. al. XI. Papa. Edidit autem *Comment. in Evangelium Matthæi*, Tarvis. 1603. & per Georg. Lazar. Venet. 1603. vid. Thomam *Hyde* in Catalog. Bibliothec. Bodlejan. pag. 94. & 513. a.

(421.) Trajani BOCCALINI scripta, *Cardinali* GAETANO à *Joanne Rhodio* tributa, vid. in *Rhod.* 57. Ejus sententiam vide an non juvare possit *Janus Nicius* Pinaeothecæ suæ part. 3. Elogio 59. quod secundum est *Boccalini*, quem part. 1. Elog. 149. jam commendaverat, diserte scribens, ei, quemadmodum Terentio, fuisse objectum, quod in actis suis referendis homines nobilissimos socios & adjutores haberet, ipsum vero cum Terentio sibi laudi doxisse, quod adversarii probro vertissent. Ibidem de Morte ipsius historiam totam enarrat. Extat etiam *auctarium* earum *Relationum Italicum*, X. relationibus constans, di *Girolamo Briani* cittadino Modanese in Modona 1614. & *Centuria quarta*, contra quam scripta est Risposta *alla quarta Centuria*, & huic iterum opposita *Replica alla Risposta*, sed omnia anonyma. *Centuria* etiam *quinta* Norimbergæ 1619. edita exstat anonyma. *Michiele Pio* quoque scripsit *allegationi per confutatione di quello che si scrive nell annotationi dell avisi di Parnasso* &c. Anthopoli 1621. in 4to item *Supplemento all Avisi di Parnasso* in 4to.

Cardinalem CAJETANUM Relationum ex Parnasso Auctorem judicari firmat *Morhofius* Polyhist. liter. lib. I. Cap. IX. pag. 81. sub lit. (a) quod tamen solum ad centurias duas priores Centurias restringit *Deckherrus* quas ipsas tamen Boccalino idem vendicat de scriptis Adespotis p. 253. Nihilominus adjutorem Boccalino fuisse J. *Franciscum* PERANDAM audacter asserit J. *Nicius* Erythræus Pinac. III. pag. 131. Ad *Rhodium* olim data hic reddimus

LVII. Scav. 80.

Cardinale GAETANO autore delle opere sotto il nome di Trajano BOCCALINI i. e. Cardinalis CAJETANUS auctor operum sub nomine *Trojani Boccalini*, editorum.

Hoc sane perdubito num ita sese habeat, Quamvis Scavenius *num. 89 bona fide hic nostro subscribat. Nam Trajani Boccalini quidem nomen haud esse fictum sed verum Romani Civis, ex Architecto quodam nati, quique libros illos inscriptos*

Ragguaglio del Parnasso *& Paragone Politico,*

i. e. Relationes ex Parnasso *&* Lapis Lydius Politicus: *Italice primo scriptos & postea in varias linguas ab aliis versos composuerit, ac propterea mala morte per Hispanos quosdam, injurias genti suæ à calamo auctoris illius audacissimo illatas agre nimis ferentes, mulctatum fuisse, plene & pro comperto narrat* Lorenzo Graffi *Elogiorum Italorum ante jam laudatorum part. 1 pag. m. 159. quod ipsum non obscure quoque confirmat* Janus Nicius Erythræus, *sive ut indicavimus in* Pseudonymis, Vittorio Rossi *Pinacothecæ. part. 1. Elog. 149. Nisi forte Cardinalis Cajetani instinctu scripsisse, vel calamum suum ipsius genio ac ingenio commodasse Boccalinum, auctori vestro accredere velis.* Apologia pro Monarchia Hispanica *contra Boccalinum italica* Simonis Bassi *prodiit. Neapoli, 1619. 4. Nec possum quin addam hic locum ex appendice ἀνωνύμῳ ad Campanellæ Monarchiam Hispanicam, huc pertinentem, is talis est.* Reperti sunt adeo stolidi qui Reformationem totius mundi a Trajano Boccalini inventam *&* de verbo ad verbum ex Italica illius editione versam & vulgatam pro singulari quodam mysterio amplexi & Cabalistico quodam more interpretati fuerint, quasi Ars Chymica vel Chrysopæias in illa occultata contineatur, quod forsan ipsi Autori nunquam in mentem venit. v. *Baile* dictionaire Tom. 1. p. 608.

(a) Morhof. Polyhist. lib. I. Cap. IX. pag. 81.

Non desunt, qui data opera libros suos sub aliorum nomine exire in vulgus patiuntur, ut vel latere possint, si periculosa scriptio sit, vel aliorum judicia securius scrutari possint. De Trajani Boccalini *relationibus hoc aliqui affirmant: Nam* Cardinalem Cajetanum *earum autorem venditant, qui Trajani Boccalini nomine abusus fuerit, ne sibi fraudi esset, quod scriberet;*

beret; Teſtaturque Laurent. Craſſ. *Elog. Hom. literat. part. I. p. 160. ac p. 162. librum hunc mortem Boccalino parvuiſſe: nam à quatuor armatis hominibus ſaccis arena repletis vulneratus eſt, uſque dum animam efflavit. Refert &* Erythr. *Pinac. III. pag. 131.* J. Franciſcum Perandam *ejus adjutorem fuiſſe. Ac facile apparet è commentario Boccalini, in Tacitum Italica lingua ſcripto, ab ingenio humiliore illum eſſe profectum.*

(423.) *Liborius* à BODENSTEIN. Ejus nomine prodierunt Francof. apud Conradum Eifrid. in 8vo. *Jurisprudentiæ Politicæ*, ſive, *Arcanarum Diſquiſitionum Politicarum* lib. II. quos eſſe *Laurentii* GRIMALII, qui eos *de Optimo Senatore* inſcripſit, indicat *Draudius* Bibliothecæ Claſſicæ pag. 753. & 1231 Unus proinde idemque liber eſt, qui de optimo Senatore inſcribitur, & qui Jurisprudentiæ Politicæ nomine extat. Diverſitas autem in ſolo titulo eſt. Culpam fraudis in Bibliopolas lucripetas rejicit *Deckher.* de ſcriptis Adeſpotis p. 310. Addit *Symbola Maſtrichtiana* quod ſequitur:

Extat etiam diſſertatio de jure divortii *quod maritus habet proprium adulterii cauſa. Quæ prodiit Francofurti 1610. Jumptibus hæredum Romani Beati, quam in* Draudii *Bibliotheca non inveni.*

BODERIANUS v. *Fabricius.*

(424.) Joannis BODINI *Commentarium in Oppianum* editum, refert *Draud.* Bibl. Claſſ. pag. 1602. Eas eſſe Lectiones *Adriani* TURNEBI, docet *Nicolaus Rittershuſ.* in Epiſtola ad Richterum, cujus inter Epiſtolas legitur pag. 205. citante V. Cl. *Thomaſio* de plag. litterar. §. 373. Bodinum hoc nomine plagiariis accenſente. Ex eoque *Teiſſier* Eloges de Savans Tom. II. pag. 250. quibus adde ante omnia *Colomeſii* Gall. Orient. p. 83. & Scaligerana prima p. 25. Excuſat tamen Bodinum aliquomodo *Menage* Anti-Baillet. num. XIX. p. 64. ſub lit. (a) vide quæ hanc in rem affert *Symbola Flensburgo Molleriana* ſub lit. (b) Ubi memum in *Conrado* loco *Nicolai* Rittershuſii citandi errorem & ipſe ſequitur, de quo quam operoſe me monuerit p. m. amicus eruditiſſimus Jacobus *Thomaſius* ex adjuncto excerpto (c) videre eſt.

(a) Menage Anti-Baillet. num. XIX. pag. 64.

Bodin *a fait des Notes ſur les Cynégétiques d'Oppian: & il les a traduits en vers Latins,* Mr. Baillet *dit que* Bodin *a volé cette Traduction & ces Notes à Turnèbe.* C'eſt dommage, *dit-il*, que Bodin avoit volé cet ouvrage à Turnebe. *Quelle conſtruction? Mais il n'eſt pas ici queſtion de fautes de langue. Pour juſtifier que cette Traduction eſt de Turnèbe, Mr. Baillet nous renvoyé à la France Orientale de* Mr. Colomiés: *mais où il n'eſt rien dit de ſemblable. On y rapporte ſeulement une lettre de* Bongars à Rittershuſius, *où Bongars dit qu'on ne doutoit point que les* Corrections de Bodin ſur Oppian *ne fuſſent de Turnebe. L'édition de ce livre de Bodin a precedé la mort de Turnebe de pluſieurs années. Et Turnebe qui s'eſt plaint qu'on lui avoit volé quelques unes de ſes Corrections ſur Oppian ne s'eſt point plaint qu'on lui uſt volé cette Traduction.* Septem ab hinc annis leviter emendave-ram Oppianum de Venatione, partim animi conjectura, partim libri veteris ope: Eas emendationes quidam uſurpavit, & ſibi donavit: quas tamen non putabam tanti ut in furtivis rebus eſſe deberent. Eas à nobis vindicatas & reſuperatas eſſe, nemo conqueri debebit: Nam rerum furtivarum lege æterna eſt autoritas. Scaliger *dans ſon premier Scaligerana, dit auſſi que Bodin lui a pris des pages entières de ſon* Varron. *Et il eſt aſſez vrai-ſemblable que Bodin ayt pris à Turnèbe quelques-unes de ſes Emendations ſur Oppian. Mais il n'eſt ny vray ſemblable ny veritable qu'il lui ayt pris cette Verſion en vers.*

(b) Symbola Flensburgo Molleriana.

Primus Plagium hoc Bodini *detexit Jac.* Bongarſius, *in Epiſt. ad Conr.* Rittershuſium *Francof. d. 4. Apr. an. 1600. ſcripta, quam legendam exhibet* Paulus Colomeſius *in Gallia ſua Oriental. in qua pag. 74-87. multa Autorum variorum de Bodino & ejus ſcriptis teſtimonia coacervavit. Verba* Bongarſii *hæc ſunt: Jam edidiſſe illum lectiones Turnebi in Oppinianum pro ſuis, nemo noſtrum ignorat.*

(c) *Symbola* Jacobi Thomaſii.

Ubi liber tuus ad ſecundam editionem flagitabitur, ſuadeo p. 166. ad num. 194. pro Conrado Rittershuſio Nicolaum ſcribas. Video enim ibi Te eſſe ſecutum meum errorem, qui non tantum §. 373. Diſp. meæ de plagio litterario, ſed & §. 172. 217. & 534. pro Nicolao ſcripſi Conradum ex incuria inſpiciundi indicem in Epiſtolas Richterianas. Agnitionem hujus deſidiæ debeo litteris celeberrimi Arnoldi, qui errorii me mei admonuit.

BOEMO v. *Indris.*

BOECIUS v. *Sultacerus.*

(425.) *Anicius Manlius Torquatus Severinus* BOETHIUS. Ejus nomine vulgo circumfertur libellus *de diſciplina Scholarium*, quem tamen cum *Labbeo* eruditi hodie putant eſſe fœtum *Dionyſii* RIKELII *Carthuſiani*, qui obiit an. 1471. indicante *Cave* Hiſt. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 275. b. & *Fabricio* Bibliothec. latin. pag. 206. nempe vulnus tritum Jeſuiticum denudare non ſuſtinens.

(426.) *Martinus* BOGDANUS, edidit *Apologiam pro Vaſis lymphaticis Bartholini*, quæ propterea adſcripta à *Rudbeckio Thomæ* BARTHOLINO in Apologia adverſus Bartholin. Lugduni publicata & Epiſt. Upſal. 7. Sed hoc religione Sacramenti negavit *Bartholinus* præfatione *Apologiæ Secundæ* Bogdani. Rudb. epiſtol. ad Barthol. 5. *Hæc Symbola Normanniana.*

(427.) *Gedeon van den* BOGAERDE, nobilis Flander. Ejus nomine quæ proſtant ſcripta, quibus ille converſionem ſuam ad Religionem Pontificiam juſtificare annititur deberi GAUDÆ

Jeſuitæ

Jesuitæ Antvverpiensi docet *Batesius* in Vita Antonii Walæi, p.622. (a) *Sotvell*, nihil hac de re; ne Gaudam quidem nominat.

(a) Batesius in vita Antonii Walæi, pag. 622.

Haud ita multo post Gedeon vanden Bogaerde, *Nobilis Flander, nentrarum antea partium, cum vexillo ineseatus, sequi partes Regis Hispaniæ decrevisset, Religionem quoq; debuit mutare, quæsito prætextu, Religionem Pontificiam Reformata veriorem esse. Et id in negocio Transubstantiationis, per Patrem Gandam Jesuitam Antwerpiensem, publicatis scriptis conatus est demonstrare. Subactus in religione Pontificia esse debuit, qui ausus non fuit aliis quam Patris Gandæ verbis loqui, penetravit ad minimum illam religionem, qui præteritis speciosis, eam converſionis sua prætextum elegit, ubi religio Pontificia quam maxime est monstrosa: quid enim horrendum magis quam panem adorare? Quare facile contemni potuisse, nisi sub Bogardi nomine Insisset Gauda Jesuita imprudens: qui eo demeritatis devenerat, ut immemor fragilitatis humanæ, horret animus eloqui, Deo animam suam offerret expiatricem errorum qui in Ecclesia Pontificia inveniuntur. Egregius certe vades, qui ipse plura debuit, quam posset persolvere. Hinc statim se opposuit ac respondit* Walæus, *ostenditq; verba institutionis Cœnæ ipsis Pontificiis non nisi figurate intelligi posse; nec consecratione corpus Christi infinitis locis eodem esse momento, quia ita corpus non esset, quod finis terminit semper est circumscriptum. Gauda ad secundam responsionem conticuit. Sine dubio valde imparem se sentiens.*

(428) *Balthasar* BOHEMUS: *Balt.* OSTHOVINUS. *Baillet.* liste des Autheurs deguisez. p. 535.

(429) BOIS, *le sieur des: Gabriel* GERBERON, douteux. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. p. 535.

(430) BOISIC, l'*Abbé de*: *François* PINTHEREAU. *Baillet.* p. 535.

BOJUS v. *Bavarus.*

(431) *Conradus* BOJUS *Monoreus*, alio nomine *Conradus* BAVARUS Norimbergensis. Ejus extat *Mnemosynon*, i. e. *Bibliorum memoriale carmine*: Verus autor hujus libri dicitur *Petrus* ROSENHAIM Monachus in Melck Austriæ. Hæc *Frisius* Bibliothecæ Gesnerian. p. 160. a.

(432) *Prior* BOLLEVILLANUS. Ejus nomine prodiit: *Reponse à la defense des Sentimens de quelques Theologiens de Hollande.* Illum esse SIMONEM *Richardum* docent *Nouvelles de la Republique des Lettres.* Mars. 1687. p. 332. & 333. quod esse non videtur voluisse dissimulare, ut judicant *Acta Erudit. Lipsiensium* Ann. 1686. pag. 439. Quibus adde la Bibliotheque Universelle & Historique de l'an. 1686. Tom. III. p. 99. seq. & *Baillet.* des Auteurs deguisez p. 535. & 233. sq. sub lit. (a) Tractatus hic adjectus est Historiæ Criticæ V. T. in Editione Roterodam. 1685. continens paginas 170. Quem in eadem excipit alius tractatus sub *Prioris Bollevillani nomine*, cum inscriptione: *Reponse aux sentimens de quelques Theologiens de Hollande &c.* Ille constat pagg 256. distinctus XX. capitibus. Huic utrique præmittitur adhuc alius ejusdem Bollevillani nomen præferens cum titulo: *de l'inspiration des livres Sacrés.* Ille absolvitur paginis L.

(a) Baillet des Auteurs deguisez. pag. 535. & 233. pag. 535. Bolleville, *Le Prieur de* Richard Simon p. 233. 234. *Mais ces inconveniens ne nous empecheront pas de reconnoistre, que les noms pris du lieu de benefices que l'on possede, n'ont jamais été commodes pour deguiser les auteurs, sur tout lors qu'ils sont assez considerables pour donner quelque rang de distinction. Neanmoins lors que ces lieux sont obscurs ou sans éclat, les Auteurs n'ont point fait difficulté de les prendre, pour se cacher en supprimant ceux qu'ils poroient ordinairement. Par cette raison M. le* Prieur de Bolleville, *qui vient de se mettre au rang des Auteurs, n'auroit peut-être jamais trahi M. Simon, si ses Lecteurs n'avoient pas trouvé encore autre chose que le Prieuré de* Bolleville *au pays de Caux, qui convint à M. Simon dans le livre qui porte ce nom inconnu.*

BOLOGNESE v. *Maccati.*

(433) *Conradus* BOLOVESUS. Ejus nomine prodiit *Historia & Interpretatio prodigii, quo cœlum ardere visum est* an. 1561. Hoc scriptum est *Conradi* GESNERI: ut in Catalogo librorum ejus refert *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 166. b. & cum eo *Hottingerus* Schol. Tigur. Carol. Append. I. p. 112. sub lit. (a)

(a) Hotting. Schola Tigur. Carol. App. I. p. 112.

Historia & interpretatio prodigii, *quo cœlum ardere visum est per plurimas germaniæ regiones, ineunte anno 1561. die tertio à natali Dominico decimo nonis dam prodigiis veteribus ac novis Chartæ sunt tres impressæ apud nos in 8.* Bolovesi *Autoris nomine, meum enim non ponere placebat, ne quis Sutorem ultra Crepidam mihi objiceret. Sunt verba* Conradi Gesneri *libros suos ipsius recensentis.*

(434) *Liconio* BOLPAMI. Impressum ejus nomine est Luccæ 1678. in 4to. opusculum cui titulus: *Il Penitente Corteggiato da' Miracoli Panegirico di S. Rainieri nob. Pisano*, Auctor operis perhibetur P. *Niccolo* PALOMBO della Compagnia di Giesu. *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia VI. p. 80. & 88. sub lit. (a) Nihil hujus meminit, ne nominis quidem Palumbini *Sotvell.* in Biblioth. Script. Societatis Jesu. Cæterum facile appareret, fictum nomen *anagrammaticum* merum involucrum esse Veri Auctoris Niccolo Palombo.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia VI. p. 80. & 88.

Il Penitente corteggiato da' Miracoli *Panegirico di S. Rainieri nob. Pisano, recitato nel Duomo di Pisa dal Dotcor. Liconio* Bolpami, *e dedicato all' Illustrissimo Signor Marcantonio Veneroſi Operaio. Lucca, presso*

preſſo Jacinto Paci. 1678. In 4. Queſto nobiliſſimo e belliſſimo Panegirico è opera del P. Niccolo Palombo *della compagnia di Giesu*; Rainieri *fù di caſa Staccerioggi ſteſſa*; *Il Signor* Veneroſiè *de' Conti di Strido, che tali furon fatti i ſuoi Antenati da Carlo Ottavo, Rè di Francia, ſi non erro.*

pag. 88. Niccolo Palombo *della Compagnia di Gieſu: Genoua 1677. in 4. Queſto è lo ſteſſo Padre che fece il belliſſimo Panegyrico a S.* Rainieri *citato di ſopra ſotto nome di* Liconio Bolpami.

(435) BON *le ſieur de: Antoine* ARNAUD, & *Pierre* NICOLE, conjoinement. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 536. adde 292.

(436) Mirabilis de BONA CASA, quod ſit *Eberhardus* à WEIHE, JCtus & Cancellarius olim Illuſtriſſimi Domini Henrici Julii, Principis Brunſuicenſis ac Luneburgenſis, ex *Limnai* de J. publ. l. 1. c. 11. n. 72. *Geiſlerus* dec. 1. n. 1. indicium fecerat, eundemque & Wahremundum ab Ehrenberg, & Durum de Paſcolo ſe vocaſſe monuerat. Quod & *Zeilerus* Ep. 15. confirmat: ſed nullus horum, quid ſubquoquo nomine prodierit, recenſet. Et de reliquis quidem nominibus ſuo loco agetur. Sub hocce Bona Caſæ nomine vero prodiit ſcriptum doctiſſimum, conera Regicidii defenſores Jeſuitas, aliosque Judithæ exemplo ſcelera ſua defendentes, egregie probans, & apocryphum librum, & illaudatum Judithæ factum eſſe. Illius hæc eſt inſcriptio: *Fitta Juditha, & falſa ex ea ſumpta Doctrina, licere hoſtem quemcunq; omni in loco, ſub prætextu Amicitiæ & ſimulationis Religionis, & ratione Status, interficere, propoſita & refutata per* Mirabilem de Bona Caſa, *contra* Roſæum, Marianam, *& alios ſceleſtiſſimos Monarchomachos* &c. Veronæ, apud Johannem de Pomo, proſtat in Bibliopolio Emmeliano 1614. v. *Piccard.* Obſ. Polit. Dec. 16. c. 5. p. 250. ubi laudat hunc auctorem: quem ob eoties mutatum nomen Proteum Politicum vocat *Dav. Otto* de J. publ. c. 10. p. 155. v. *Thomaſium* de plag. litterario §. 243. qui *Beſoldii* teſtimonium etiam adducit. Adde *Rumelin.* in A B. part. 1. diſſ. 3. th. 1. pr. p. 53. *Peller.* Polit. ſceler. pag. 2.

Inveheneem tamen in hunc noſtrum quendam Chriſtophorum ab Ungersdorff introducie *Becmanu* Meditat. Politic. Diſſere. I. p. 6. Sed ei opponit is ex Anonymi Wiederlegung Ungersdorffiſcher Etinnerungen p. 139. quæ inde ſub lie. (a) excerpſimus. Fuit denique hic *Eberhardus a Weihe*, Cancellarius non Julii ſed Henrici Julii Principis Brunſv. & Luneb. ut obſervat *Symbola Fleusburgo-Molleriana.* Ipſe liber non magnæ molis eſt, conſtans ſaltim paginis 64. diſtinctus numeris marginalibus CXXXIIX. in 4. Addunt ſuperioribus *Carpzov.* Vol. Diſp. H. P. I. de pacto Confrat. Saxon. Haſſiacæ c. I. poſ. 10. & 11. marginalia *Maſtrichtiana.*

(a) J. C. Becmannus meditae. Tie. I. pag. 6. 7.

Politicus Duri de Paſcolo, ſeu quod proprium Nomen ejus eſt, Eberhardi à Weihe *qui etiam nomine Waremundi ab* Ehrenberg *& Mirabilis de Bona Caſa alias innotuit*; *Et Proteum ea propter vocant J. Publ. Scriptores* Dan. Otto *Diſſ. de Jur. Publ. c. X. princ.* Goldaſt. *de Jur. Regn. Bohem. L. VI. c 18. Immodeſtius Chriſtoph. ab Ungersdorff.* den naſweiſen Hoff-Schulfüchſigen *Doctor* Edelmann Eberhard Weihe/ *cit. tod. Goldaſt. l. c. & ex eo Carpzov. Diſſ. de Pact. Confrat. c. 1. num. 22. Sed reſpondit autor* der Widerlegung Ungersdorffiſcher Etinnerungen *p.* 139. Daß ob ſchon Herr Eberhard Weyhe das gantze Römiſche Reich/ oder die von Ungersdorffen gerühmte groſſe Spaniſche Monarchie nicht regieret / ſo habe er doch bey theils und unterſchiedenen vornehmſten und vornehmen Ständen des Reichs nun eine geraume Zeit dermaſſen das Regiment verſehen helffen/ *Directorium* geführet/ und ſeinen Ort vertreten/ daß weder Ungersdorf noch andere Mißgünſtige ihme mit Warheit ichtwas ungebührliches werden nachzuſagen wiſſen/ wird auch wol inskünftige dabey bleiben. Seines Nahmens habe er weil er nichts unehrliches / noch ichmähliches *tractiret*/ keine Scham tragen dürffen/ ſondern derſelbe iſt *ex Modeſtia* und daß bißweilen etliche politiſche Regeln auf dieſen oder jenen / der die Warheit übel leiden kan / gedeutet werden mögen / bey zuſetzen unterlaſſen worden. *Item.* Es *defendiret* der Gerrherr Ungersdorff in ſeiner Verantwortung der Glückwünſchung *p.* 47. 48. daß den Namen zu verſchweigen in den Schriften nicht unrecht ſey/ und von vielen heiligen Leuten auß Demuth verſchwiegen oder verändert worden / ſtehe auch einem jeden frey vor den gemeinen Nutzen dergeſtalt diejenige/ deren man zu Recht nicht mächtig iſt/ mit ſeinen Pfeilen zu ſchieſſen / und verweiſe endlich *p.* 51. die *Prædicanten* / die ihn Ungersdorffen zu kennen begehren / auf ſchimpffliche Nachforſchung bey ſeinem unbekanten Dorff und Nachbaren. *Paulum ante dixerat:* daß er Eberhard Weihe ſelbſten in ſeiner *Prafation Aulici Politici excuſiret* daß Er des *Methodi* halben nicht *curieus* ſey / ofte *ex propoſito tautologias* begangen / auch nicht *Superſtitioſe* oder *exacte leges Logicorum obſerviret*/ und gebeten/ daß niemand deßwegen das Büchlein ſcheuen oder haſſen wolle / würde ſolches auch niemand thun/ dem die Hof-Weiſe dißfals bekandt wäre/ *&c. Et:* Wann dieſer vornehme Mann in den Catholiſchen Hauffen gehörig wäre / müſte man ihn über alle Evangeliſche die jemahls *in Rerum Naturæ* geweſen / gleich ſeinem *Bruno* und andern ſeinen Herren Jeſuiten rühmen.

(437) *Ubertus* de BONACURSO. Hujus *de Proceſſu, aut ordine circa judicia libellus* quomodo idem plane eotidemque fere verbis ſit cum tractatu BAGAROTI, cui *Cavillationum* nomen ille impoſuit, vide in Notis aut additionibus *Joannis Andreæ* ad *Durandi* Speculum Juris in Procemio num. 17. ad lit. C. p. 3. b. ſub lie. (a) Furti quidem ille alterutrum inſimulat; nobis tamen poeius fictitium nomen alterum videtur.

(a) Joannes Andreæ in procem. Addie. ad Durandi Speculum Juris num. 17. ad lit. c. p. 3. b.

Secundus Bagarotus *libellum compoſuit, & incipit:* Precibus & inſtantia: *& contractum, qui incipit:* Ab accuſatore. *Compoſuit & ſecundum, cui* Cavillationum *nomen impoſuit: & incipit,* Cum periculoſum ſit mihi: *& de judicis recuſatione præmittit. Sciat tamen hoc quaſi per omnia idem opus*

ad

ad literam cum opere Uberti de Bonacurſio, *de quo ſequitur , quod aliquis horum fur fuerit. Quis autem fuerit , relinquamus illi , cujus eſt furta punire ; alterius igitur nomen , quo ad illud opus expreſſum , pro utroque ſufficiat.*

(438.) BONAGRATIA, *Nuncio : Jean Ange* Duc ALTAEMPS. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 536.

(439.) JI BONANO quod ſit *Jean Pierre* BELLORI, docet *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 536. ſine dubio ex iis quæ ad *Rhodiana* n. LIII. dedi, quæ ſic habent:

LIII. Scav. 29.

II BONANI Nepote del Sr. Franceſco Angeloni in Roma: ſive, Nepos Dni Fr. Angelonii Romæ.

Scavenius *hic ipſum* Angelonium *pro Nepote ſuo ſubſtituens addit , ſcripſiſſe eum* Tractatum Italicum contra Commentarios Triſtani *neſcio cujus, puto tamen eum eſſe Jo. Triſtanum cujus cum* Jacobo Sirmondo *diſceptationes de triplici nummo Anno 1650. & 1651. Pariſiis prodiere. Non poſſum hic præterire ſilentio quod nuper ex Domino Cive , ac Amico meo honoratiſſimo* Martino Fogelio *Phil. & Med. Dre audivi: nempe Johannem Petrum* BELLORIUM , *cujus extant Italico ſermono ſcriptæ* Vitæ Pictorum , Sculptorum & Architectorum Italorum hodiernorum *1642. in 4to & Fragmenta veſtigii veteris Romæ ex ædibus Farneſianis 1673. fol. item* Vita Petri de la Valle Italice *ſcripta , peregrinationibusque illius prefixa , & alia : Romæ agenti ante decennium ipſi coram indicaſſe , quod* de nummis *aliqua* contra Triſtanum *ficto nomine ſcripſiſſet , qui cum ſit Nepos Angelonii , ſine dubio is ipſius eſt, quem auctor indicatum hic voluit , patetque adeo* Scavenium *ipſum nobis Angelonium pro nepote ſuo ſubſtituentem erraſſe : De Fr. Angelono vide* Leonis Allatii Apes Urbanas *pag.* 103.

(440.) Clarus BONARSCIUS, cujus ſub nomine extat *Amphitheatrum honoris, libris tribus , in quo Calviniſtarum in Societatem Jeſu Criminationes jugulatæ.* Palæopoli Aduaticorum, apud Alexandrum Verheiden (quod aliqui Antverpiam interpretantur , alii Ingolſtadium) 1594. in 4to quod ſit *Carolus* SCRIBANIUS , Jeſuita Bruxellenſis , per Anagrammatiſmum jam olim diviſaverunt eruditi , & palam profeſſi ſunt. *Caſaubonus* Ep. 170, pag. m. 160. ubi *Amphitheatrum horroris* illud ex vero nominat. *Paulus Colomeſius* in Clave Epiſtolarum Joſ. Scalig. ap pag. 287. *Valerius Andreæ*, pag. 126. Biblioth. Belgicæ. *Fr. Sweertius* Athen. Belgicar. p. 270. Etiam Italus *Girolamo Ghilini* in Italico Theatro Litteratorum part. 1. pag. 36. vitam Scribanii enarrans; idem confirmat *Ludov. Lucius* Hiſtor. Jeſuiticæ lib. 2. c. 4. pag. 203. edit. Baſil. 1627. in 4to *Infamem librum* eum appellans. *Joſephus Scaliger* , in ſermonibus per fratres Puteanos adſervatis , & nomine *Scaligerianorum* editis pag. m. 34. imprimis eum librum ridet , & quod ipſos Jeſuitas puduerit tam ineptæ ſcriptionis, quodque abnegaverint librum & ſupprimere conati ſint , teſtatur. Attamen, ſive quod ipſos pepuduit poſtea, ſive quod melius de ipſis ſenſit *Scaliger* , quam res erat, ipſi ſcriptum etiam auctum libro IV. & V. recudi ſivere Antverpiæ typis Plantinianis , & palam ejus auctorem ipſe Jeſuiticæ Bibliothecæ Catalogus *Alegambes* p. 72 profiteretur. Ipſo libro ſane vix quidquam inſulſius dari poterat, & impudentius, ſive ſpectes ſtylum , ſive ipſum argumentum , in oſtentatione ridicula ſuorum , & cavillatione aliorum Virorum omni laude majorum, unice conſiſtens. Auctorem *Carminum editionis primæ libro tertio inſertorum* , ſupra cap. 10. num. 315. civem hujus Scribanii, Jeſuitamque *Maximilianum Habbequium* , ex eodem *Alegambe* pag. 338. detectum habemus. Extant etiam *Panalipomena ad Amphitheatrum honoris Jeſuitarum* ex recenſione *Petri de Wangen* , Lugduni 1611. in 8vo edita, quæ continent varias in Jeſuitarum ordinem invectivas.

Alegambes imprudentiam in detegendo vero Amphiteatri Auctore notat Anonym. *Jugem. des Savans* Tom. II. ch. 3. num. 112. p. 136. propterea quod P. *Cotton* Regi Henrico M. contrarium aſſeruiſſet, de qua re vide Anron. *Reiſer.* Uhrſachen ohne Uhrſachen ad P. Ottonem in der Notæ erinnerung ſub lit. (a) qui tamen in eo *errat* quod Regem Angliæ pro Henrico Magno Franciæ Rege ſubſtituit. Cui adde *Caſaubonum* Epiſtola ad Frontonem Ducæum , quæ eſt inter Epiſt. ejus num. 624. p. 727. & epiſt. ad Freherum , num. 408. p. m. 468. ſub lit. (b) & ante omnia Martin. *Diſenbachium* Diſſertat. de morte Henrici VII. *Imp.* pag. 84. ſub lit. (c) Nihilominus, quod mirandum, confeſſionem *Alegambem* repetiit *Sotwel* in Bibliothec. ſcript. Societ. Jeſu. pag. 135. a. Ubi ingenue confitetur librum hunc à SCRIBANIO editum & libro IV. & V. auctumetiam in in edit. Antverp. Videatur & *Freherus* in Theatro Viror. erudit. Claror. p. 445. a. & *Witten.* Diari. Biograph. ao. 1629. & Thomas *Hyde* Catalog. Bibliothec. Bodlej. p. 97. b. & indicio M. Schaur. epiſt. de 12. Jun. 1690. Hartnac. Molimin. Jeſuit. p. 221. quibus jungunt *Marginalia Normanniana Montaltum* Theologiæ moralis Jeſuitar. 112. pag. II. 480 *Molin.* Monarch. Pont. 49. *Burhill.* in Becan. 21. Prior Editio libris tribus abſolvitur, quorum primus, Capita XV. Secundus, Capita XIII. & Tertius Capita IIX. carminibus referta complectitur. Præfixa eſt præfatio ad Conſules & Senatum Antverpienſem. Paginas in univerſum 376. continet opuſculum hoc. Libri vero, qui ſuper acceſſere, uti modo dictum, necdum oculis ſunt uſurpati meis. De abnegatione quoque ſcripti ejus publica coram Rege Galliarum legi meretur Petri *Aurelii* i. e. *Sancyrani* locus indicis Tomo III. præfixi, quem ſæpe jam laudavimus, hic vero contentumeo numerum etiam (d) excerpſimus. Addo nunc & *additiones Diecmannianas* (e) excerptas.

(a) Anton Reiser **Uhrsachen ohne Uhrsachen** ad Ottonem *in der Vorerinnerung*.

Und dieses Handwercks schämet man sich bey eurer Gesellschafft so gar nicht / daß man sich vielmehr damit an den Laden leget. Wie dann *Philippus Alegambe*, euer Ordens-Mann in der nach *Petro Ribadeneira* vor 22. Jahren außgefertigten *Bibliothec*, neben dem Register derjenigen Bücher / die eure Gesellschafften ohne Namen herauß gaben / auch ein anders mit anfügen deren / welche ihre Nahmen in nicht geringer Anzahl / verändert haben / womit er uns ein trefflich Vortheil gemachet / indeme wir wegen unterschiedlicher Bücher in Zweifel hätten stehen müssen / was sie eigentlich für Meister gehabt / wann er uns nicht aus dem Traum geholffen / und angezeiget hätte wem dieses oder jenes Kind zugehöre / als zum *Exempel*, daß das Buch *Clari Bonarscii*, welches er *Amphitheatrum honoris* (wäre besser gewesen *Horroris*) genennet dem gewesenen *Rectori* des *Collegii* zu Antorff *Carolio Scribanio*, zuständig seye / als dem rechtmäßigen Vatter / welches auch der *Anagrammatis*che Nahmen zuerkennen gibt / wie sehr sich auch ein ander euer Ordens-Mann *Petrus Cottonus*, vor Königlicher Majestät in Engelland deßwegen verschworen und nicht gestehen wollen / daß diese unzeitige Frucht in euer Gesellschafft sey ausgebrütet worden / wie hievon oberwehnter *Aurelius* vor angezogener Stätte berichtet / von welchem Buche was der gelehrte *Casaubonus Epist. 408. ad Marquard. Freherum & Epist. 624. ad Frontonem Ducæum*, geurtheilet / kennet ihr daselbsten bey guter Weil mit mehrern vernehmen.

(b) Casaubonus Epist. num. 408. p. m. 468.

Ego ita sentio, interesse reipublicæ, ne eximatur hominum oculis tam insigne monumentum Jesuitice impudentiæ, συκοφαντίας, impietatis erga Deum, contumeliæ in Reges ac Principes, furiosi denique odii, quo literas & virtutem persequuntur οἱ ἀλάστορες. Non dubito tibi quoque idem videri. Heic certe optimus quisque etiam inter Catholicos, uti vocant, plurimum & librum & libri patres abominatur. Itaque qui hic sunt ex illa familia, mentiri nescia, Deos Deasque dejerant, non se neque suos tam abominandi libri esse autores: verum istos nequam hæreticos, qui verecundæ familiæ atque probissimæ invidiam voluerunt conflare: & cum astu illorum omnes libri essent subducti, tum frontem perfricuerunt, & apud Regem fortiter negarunt vel talem aliquem librum fuisse scriptum, vel in eo quicquam eorum legi, quæ vulgo jactarentur. Quid multa? Σαυλακτοποιοὶ homines sunt: adeo facile est ipsis efficere, ut ne sit factum, quod factum est.

(c) Difenbacchii Dissertat. de morte Henrici VII. Imp. p. 84.

Jesuita Cotonius *negabat quondam, idque Rege Henrico IV. præsente atque audiente, libri istius auctorem socium esse sui ordinis, sed fuit mendacii egregie convictus ab adstante quodam Viro Principalu dignitatis. Historiam refert* Petrus Aurelius *Tom. III. Opp. pag. 332.* Pater Cottous Jesuita, cum negaret coram Rege Henrico IV. librum in Reges impium, inscriptum *Amphitheatrum honoris* à quoquam è sua societate manasse, Vir illustris, qui aderat, ipsum mendacii coram tanto Principe redarguit, asserens libellum sibi ab eo ipso traditum commendatumque ut à societate sua manantem, & filio suo eruditendo utilem, quod puro sermone conscriptus esset. *Quod quidem manifeste postea comprobatum est, cum* Ribadeneira *in Catalogo scriptorum societatis Amphitheatrum illud honoris* Carolo Scribanio *attribuerit, qui è nomine suo Carolus Scribanius anagramma fecerat*, Clarus Bonarscius. *Adde argumentum operum quod Petri Aurelii Operibus jussu atque impensis Gallicani Cleri editis prafixum est. Patet hinc, quam vere scribat* Philippus Alegambe, *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 70. b. Henricum IV. diplomate regio ad Scribanium misso hunc ejus librum laudasse.*

(d) Petrus Aurelius Indice Tomi III. IV. Carolus Scribanius, *Antverpiensis Collegii Rector, & postea Provincialis Belgii circa annum 1605. edidit* Amphitheatrum *honoris nomine* Clari Bonarscii, *quo suum anagrammate incluse. Quem librum in Henrici IV. glorioso memoria Regis, aliorumque principum Majestatem contumeliosissimum, cum* P. Cottonus *eidem Regi sanctissime dejerasset è sua Societate non prodisse*, P. Ribadeneira *eum non ita multo post in libro de* Scriptoribus Societatis *cæteris Scribanii Scriptis accensuit, & insigne Cottono mendacium apud Regem tantum impegit.*

(e) Symbola Diecmanniana Marginalis.

Contra Eudemono-Johannem .V. Rivet *Oper. Tom. III. pag. 1238. b. ubi illius impudentiam notat, qua hunc librum* Scribanii *esse negaverat, Et ad* (l) p. 170. m. 160. *Ep. 624. p. 717. Casaub. Ep. 397. p. 454. ed. Brusuic, vocat* librum facerrimum. *Et Ep. 401. p. 460. hic liber ei audit nefarii hominis partus, blasphemiis in Deum, & in constitutos à Deo Reges plenus, in omnes bonos contumeliosissimus. Adde omnino Epist. 408. pag. 468. Ep. 444. p. 506.*

(441.) *BONAVENTURA, qui & Eutychius Græce dictus est, Italus ex Minoritarum Generali Episcopus, ac tandem Cardinalis, multa scripsit, quæ recensentur à* Bellarm. *ad A. C. 1256.* Sixto Senensi *l. 4. p. m. 269. & seq.* Possevino *in Apparatu*, Gerhard. *p. m. 609. & seqq. & citatis aliis ab* Oleario *p. 89. Ex ejus operibus ad alios referuntur sequentia.*

I. De sex alis Cherubim, *quem ALANO DE INSULIS, auctoritate multorum scriptorum gravium*, Codicum MStorum *vindicat* Carolus de Visch *Bibl. Cisterciensis pag. 14. & 15.*

I. Vid. Olearium l. c. quin & in Operum Bonaventuræ ultima editione Tomis in folio majore septem, studio Francisci *Lamate* post Romanam Vaticanam & Germanicam impressa Lugduni 1668. Tomo II. opusculo IV. append. pag. 643. 645. extat hic liber ibique diserte habetur, quod ALANO jam sit adscriptus. Unde *Trithemio* de Scriptoribus Ecclesiasticis erroris

digitized by Google

ansa

ansa videtur, quia *de sex Alis* Seraphim Bonaventuræ Tractatus extabat. ib. 83-95.

II. Alphabetum Monachorum. Thomæ de KEMPIS *tribui*, *docet* Bellarminus p. m. 25.

In iisdem modo memoratis conjunctim editis Bonaventuræ Operibus part. IV. p. 528. & 529. Brevissimum hoc Opusculum *Alphabetum Religiosorum* inscribitur, adjecto Rhythmico eodem titulo & argumento, nulla significatione alterius Auctoris.

III. De Institutione Novitiorum partem primam, &

IV. De profectu religiosorum lib. 1. & 2. Davidi ab AUGUSTA *tribui docet*.

Ea Operum Tom. VII. part. 4. p. 613. — 619. exhibetur, totidem Capitibus, quot in editione piorum & devotorum opusculorum beati Fr. *David* de AUGUSTA 12. Aug. Vindel. 1596 nisi quod his præfatio etiam adest ad fratrem Bertholdum. Bonaventuræ vero additur & Institutionis Novitiorum pars II. capitibus XIII. a. p. 619. ad 623. Et sane *potius est, ut Davidis* sit hic liber, quando Bonaventura jam ad Novitios partem I. & II. aliam prolixiorem dederat, quæ & operum eodem, & opusculorum Tomo exstat a p. 533. - - - 557. Item Regula Novitiorum. ib. 623. - - - 629.

Vid. *Olear.* Abac. Patrolog. pag. 89. Extat inter Opera Tom. VII. part. IV. a pag. 557. 612. Sed plane diversus videtur ab eo, qui de *Processibus VII, religiosis* est in Opusculis Davidis.

V. *Biblia Pauperum* esse *Nicolai* HANAPI Ordinis Prædicatorum, olim Patriarchæ Hierosolymitani &c. non modo non docet *Cave* Chartophylacis pag. 553. ad A. C. 220. eum referens, sed & *editio* non una. Quarum *Tertia* Lug. 1566. quæ penes me est, Fr. Maximi *Trocherii* Tartusini *proœmium auctoris* etiam continet *paginis* 4. ac dein librum ipsius paginis 512. capitibus 134. *Virtutum vitiorumq; Exempla* (titulus hic sive inscriptio ipsa est liber) *ex utriusq; legis promtuario decerpta*. Libellus breviter multa exhibens bona.

Extat sub titulo *Parvorum Bibliorum* Tomo VII. Opusculo IV. etiam libellus, ut puto hic a pag. 434. usque ad 528. Esse autem revera *Nicolai* HANAPI docent *Anton. Senensis* Biblioth. Ordin. Fratrum Prædicatorum p. 177. sub lit. (a) & *Aub. Miræus* Biblioth. Eccles. Tom. I. p. 264. qui & *Petri* a SUTRA hoc titulo librum in chronico ordinis præmonstratensium citat v. (b) & (c) & *Olearius* Abaci Patrolog. p. 327. seq. sub lit. (d)

VI. *Sermones de Tempore & Sanctis* excusi à Badio Lutet. 1521. sunt CONRADI SAXONIS Minuritæ. *Miræus* Biblioth. Eccles. Pars. II pag. 14.

VII. *Verbum abbreviatum*, PETRI CRAUTORIS est. vid. *Pagi* præfat. in Anton. de Padova Conciones §. III. p. 7. Libellus hic non est in Operibus ultimis.

VIII. *Summa* S. HIERONYMI *de Essentia & Invisibilitate & immensitate DEI*, extat inter opuscula Bonaventuræ primo statim loco in Append. a p. 460. ad 643. in editione Lugdun. 1668. Tom. VII. studio Franciscí *Lamatæ* post Romanam Vaticanam & Germanicam impressa. Hoc titulo inscribitur hic tractatus fere in omnibus impressis S. Bonaventuræ: ex cujus Tom. VII. pag. 640. vide sub lit. (d) excerpta.

IX. *De Modo confitendi, & de Puritate Conscientiæ.* Extat hic tractatus in Opusculis S. THOMÆ qui a *Trithemio* ejus quoque Auctor agnoscitur. Verum Joan. *Gerso* Parisiensis Cancellarius, de pollutione diurna propos. 12. Bonaventuræ vindicat. vid. lit. (e) ex Tom. VII. Append. p. 646.

X. *Theologia Mystica*, adscribitur a quibusdam HENRICO DE PALMA, ab aliis, iterum aliis. CARTHUSIENSIS ORDINIS CUIDAM ex antiquo quodam MSto exemplari colligitur p. 657. Append. Tom. VII. uti indicant excerpta sub lit. (f)

XI. *Compendium Theologicæ Veritatis* à *Trithemio*, ÆGIDIO ROMANO tribuitur, ab aliis D. THOMÆ, aut etiam hujus Præceptori, ALBERTO M. Veruntamen deberi illud Bonaventuræ ipsi; aut saltem ex ejus scriptis collectum esse docent ea, quæ sub lit. (g) ex Append. citat. p. 687. adducimus. Constat autem hoc Compendium Theologiæ libris VII. quorum (1) De Natura DEI cap. 34. (2) De Operibus conditoris c. 66. (3) De corruptela peccati c. 33. (4) De Christi humanitate c. 25. (5) De Gratiarum Sanctificatione c. 70. (6) De Sacramentorum virtute c. 38. (7) De ultimis temporibus, capita 31. continet.

Superaddit his *Raynaudus* de bon. & malis lib. p. 133. librum Collationum, quem Bonaventuræ suppositum demonstrat, de vero autem ejus Auctore nihil subjungit, sicut nec *Cave* Histor. liter. Scriptor Ecclesiast. p. 506. qui dubium tamen scriptum hoc Bonaventuræ nominat, deque auctore ambigi memorat. Illud mirere, quod tam audacter asserit *Oudinus*, ultra dimidiam partem operum illorum, quæ sub Thomæ Aquinatis & Bonaventuræ nomine vulgo veniunt, esse supposititiciam. vid. Monatliche Unterred. Ao. 1692. p. 942.

(a) Biblioth. Ord. Fratr. Prædicat. Antonii Senensis p. 177.

Frater Nicolaus de Anapis Remensis *ex provincia Francia Patriarcha Constantinopolitanus postea factus, vir admodum gravis religione præstans & doctrina clarissimus, composuit librum veluti Enchiridion, quo collegit universa S. Scriptura exempla quæ ad vitiorum detestationem & virtutum exhortationem facere possunt & Biblia Pauperum solebat appellari communiter. Qui liber falso & reclamantibus exemplaribus manu-*

manuſcriptis antiquiſſimis a quibuſdam Bonaventuræ *ſupponitur. Habetur autem ille* antiquiſſimis characteribus ſcriptus in membranis Neapoli in Conventu noſtro S. Dominici in Bibliotheca communi.

(b) Miræus Chron. Ord. præmonſtr. pag. 196.

Petrus à Sutra *Canonicus Cœnobii Sutrenſis — Citatur & quoddam ejus Chronicon nondum a me viſum. Johannes* Paleonydorus *ait hoc Chronicon vocari* Biblia pauperum.

(c) Miræus Bibl. Eccl. Tom. I. p. 264.

Nicolaus Hanapus *natione Gallus collegit ex utriusque teſtamenti libru Exempla virtutum ac vitiorum Lub. 1533. Pariſiis 1547. & alibi excuſa. Vocantur vulgo Biblia pauperum falſo* S. Bonaventuræ *a quibuſdam adſcripta: ut ex Mſſ. codicibus Neapolitanis Antonius Stnenſis in ſua* Bibl. *tradit.*

(d) Olear. Abac. p. 327. & ſeq.

Solus fere Sixtus Sen. Bibl. lib. 4 f. 293. dictum Autorem, (*Nicolaum* Hanapum) *quem Nic.* Anapum *vocat, ejusq; librum commemorat, addent, Ord. Prad. religioſum illum fuiſſe, atq; anno 1430. ſub Sigismundo Imp. floruiſſe. Aliud tamen operis initium deſignat, quam in impreſſo noſtro comparet. Nec ſilentio involvo (quanquam temporis epocha longe differat) quæ Labbeus append. Tom. I. diſſ. p. 749. ſuggeſſit, Biblia Pauperum, ſub nomine* Bonaventuræ *Cardinalis vulgo nota, a quibusdam tribui Nicolao de* Hanapis, *Ord. Prædic. qui obierit anno 1288. Dum hæc ſcribo, reperio inter Baſileenſis Biblioth. MSS. Theologica (a Dn.* Spizelio *arc. Bibl. p. 22. communicata) Nicolai de Hanapis Patriarchæ Hieroſol. Applicationes totius* Biblia *ad quamlibet materiam, aſſervari. Et omnino conjitio eadem ſupra dicto Exemplorum libro ſive Enchiridio, Ziuſero luci publicæ datas.*

(e) Bonaventuræ operum Tom. VII. append. p. 640.

Summa ſancti Hieronymi de Eſſentia, & inviſibilitate DEI, *quæ S. Bonaventuræ adſcribitur.*

Hoc titulo inſcribitur iſte Tractatus in omnibus impreſſis S. Bonaventuræ, ſed in editione Romana operum S. Hieronymi longe alio, & magis conformi rei, de qua in eo agitur: De his, quæ Deo in Scripturis Sanctis attribuuntur. In qua quidem editione illum tunquam Hieronymo *falſo adſcriptum inter parerga ad tomum novum rejecerunt. Et vero potius* Bonaventuræ, *quam Hieronymi videtur; quamvis utrumque incertum ſit.*

Ibid. p. 646.

S. Bonaventuræ eximii Eccleſiæ Doctoris, opuſculum de modo confitendi, & de puritate Conſcientiæ.

Tractatus hic de puritate Conſcientiæ inter opuſcula S. Bonaventuræ impreſſus fuit Argentinæ anno Domini M CCCC XCV. *& etiam in editione Venetæ anno* M. CIↃ LXXIV. *Sed in opuſculis quoque S. Thomæ recenſetur in editione Romana ſub Pio V. Pontifice: & Johannes Trithemius S. Thomam Aquinatem ejus auctorem agnoſcit. Verum* Joannes Gerſo, *Pariſienſis Cancellarius prim. parte opuſc. in opuſculo de pollutione diurna propoſitione 12. in fine* S. Bonaventuræ *tribuit, his verbis:* item Tractatus, quem adſcribunt aliqui S. Thomæ: ſed magis apparet ex ſtylo, & materia, quod ſit Bonaventuræ. Qui incipit: *Quoniam fundamentum & janua. Eſt & valde utilis.* Hæc Gerſo. *Cujuscunque autem opus ſit, legitima confeſſionis conditionet continet docte & breviter expreſſas; nec non quomodo Conſcientia puritas ſervetur.*

(f) Ibid. p. 657.

Incipit Myſtica Theologia Doctoris Seraphici Sancti Bonaventuræ, *ordinis Minorum, a quibuſdam adſcripta* Henrico de Palma: *a quibusdam aliis: a pluribus tamen adſcribitur S. Bonaventuræ. Præcedens Titulus eſt in antiquis impreſſis Argentinæ Anno* M CCCC XCV. *ex quo apparet jam tum addubitatum fuiſſe de Auctore hujus opuſculi. Sed quod nec S. Bonaventuræ ſit nec alicujus ordinis minorum, videtur colligi manifeſte ex antiquo Mſto exemplari: Cujus hæc eſt Inſcriptio:* JEſus Chriſtus Mariæ filius. Incipit liber, qui dicitur, Myſtica Theologia. *Ubi enim de beneficiis ſpecialibus agitur, cap. I. part. 2. locoillorum verborum:* Quem maxime ad religionem fratrum minorum divina Clementia provocavit. *Mſ. ſic habet:* Qui maxime ipſum ad religionem Carthuſienſis ordinis divina clementia provocavit. *Et mox infra, Mſ.* Tertio recolat illud, ad quod vocatur, quia non ad regulam Beati Benedicti. *Et ſubditur:* Sed ad ipſam ſacratiſſimam, quam ipſemet eligit, quando ductus eſt in deſertum, ubi quadraginta dies & quadraginta noctes jejunavit, & præcurſor ſuus; *&c. Impreſſa inter illa verba* e jejunavit, atque, & præcurſor ſuus, *interſerunt hæc:* Et maxima paupertate per mundum prædicavit, & ſaluti omnium ardentiſſime intendit. *Unde ab aliquo Carthuſienſi compoſitum opuſculum videtur, & quibusdam mutatis, & auctis illud S. Bonaventuræ adſcriptum; niſi quis idem retorqueat argumentum. Stylus vero non eſſe Bonaventuræ perſuadet, eſt enim ſanctus is Doctor conciſus quidem, ſed quantum fieri poteſt in brevitate perſpicuus. At vero Tractatus iſte diffuſus eſt & obſcurus; ſed ad anagogicos exceſſus affectui admodum utilis.*

(g) Ib. p. 687. Compendium Theologicæ Veritatis. Bonaventuræ *adſcriptum.* Jo. Combis *ex ordine Minorum jamdiu Compendium hoc in lucem emiſit, nec de ejus auctore quidquam ſtatuit: cum in Manuſcriptis antiquis Exemplaribus nulli forſan inſcriptum invenerit. Nec propterea ſine auctore eſt, imo eo plures ejus exiſtimantur auctores, quo nullus eſt certus.* Joannes *enim* Trithemius Ægidio Romano *illud tribuit in ſuo de ſcriptoribus Eccleſiaſticis catalogo. Alii ſanctum Thomam, ſeu ejus Magiſtrum* Albertum Magnum *ejusdem auctores opinantur. Sed eſſe S. Bonaventuræ, ex his perſuadetur. Inprimis quia in antiquo manuſcripto exemplari Vaticano poſt finem opuſculi, forma ſcripturæ recentiori, ſic habetur exaratum:* Compendium Theologicæ Veritatis Bonaventuræ. *Tum etiam quia in alio pervetuſto codice extra Bibliothecam Vatican. in ipſo ſtatim principio a parte ſuperiori charta depictus eſt* Sanctus Bonaventura *docens e ſuggeſtu, in quo duæ ſunt parvulæ cruces intra duos quadratos ante ſuggeſtum expreſſa, quæ inſignia videntur ejusdem Sancti: a parte vero inferiori cernitur imago S. Franciſci ſtigmata Chriſti ſuſcipientis: ex quo non*

levis

levis conjectura deducitur ad idem comprobandum. Præterea divisus est iste Tractatus juxta divisionem Breviloquii in septem libros, & doctrina ejus conformis est valde doctrinæ S. Bonaventuræ tum in breviloquio, & Centiloquio, tum etiam in libris sententiarum, imo sæpius verba sunt omnino eadem. Hac auctorem probant esse S. Bonaventuram. Nisi malueris existimare abincerto aliquo recentiori ex doctrina S. Bonaventuræ, & aliorum fuisse compilatum, ut ex principio præfationis licet colligere. Quisquis ejus sit auctor, Compendium studiosis Theologiæ utile valde est, & quantum patitur angustia Compendii satis copiosum, ac nunc demum ope trium Bibliothecæ Vaticanæ, & alterius extra eam manuscriptorum exemplarium sibi restitutum, nec non conquisitis, quoad fieri potuit, & citatis ad marginem sanctorum locis locupletatum.

BONAVENTURE v. *du Periers.*

(442.) BONEL, *Charles*: *Claude* FLEURY. Cela regarde peut etre les *Plagiaires. Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 536.

(443.) Vaudius Dathirius BONGLARUS, auctor *Testis examinati* (Philyra est, Florentiæ 1658. in fol. edita, & Anglicis Ephemeridibus 1668. mens. decembr. inserta) est *Claudius* AUBRIUS Lotharingus, κατ' ἀναγραμμα, ut Pisis accepisse se à Viro insigni *Claudio Tilemanno*, Anatomico Magni Ducis Hetruriæ, narravit mihi sæpius laudatus Dn. Civis meus *Martinus Fogelius* Ph. & Med. Dr.

Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 536. qui pro Dathirio mavult substituere CLATHIRIUM.

(443. α) BONIFACIUS IV. Ei attributa Varia Opera quomodo ALII BONIFACIO debeantur vid. apud Ludovicum Jac. à *S. Carolo* Biblioth. Pontific. p. 28. 29. nempe ex quodam *Monacho Passatensi*, rerum Scoticarum Scriptore (1.) *De Prærogativa Petri*, lib. I. (l) 2. *Paræneſis ad Scotos*, lib. 1. (3) *Doctrinale fidei lib. 1. MS.* Aberdoniæ olim asservata.

(444.) BONIFACIUS VIII. Ejus nomine extant decretalium titulo novæ Constitutiones collectæ à tribus eruditissimis in jure viris, ut innuit *Frisius* Bibliothecæ Gesner. pag. 123. a. Hi vero sunt GVILIELMUS, Archiepiscopus Ebrodunensis, BERENGARIUS Episcopus Biterensis, & M. RICHARDUS DE SENIS. Sunt autem hæ Constitutiones illæ, quæ hodie *librum decretalium Sextum* constituunt. vid. *Struchii* Amœnit. Juris Canon. Eclog. I. Op. X. p. 18. 19. sub lit. (a). Nihil hujus rei memorat Lud. *Jacob à S. Carolo* in Biblioth. Pontific.

(a) Strauchius Amœnit. Juris Canon. Ecloga I. Cap. X. p. 18. 19.

Bonifacius VIII. partim suas partim aliorum superiorum Pontificum, qui inter ipsum & Gregorium IX interceſſerant, nec non ipsius Gregorii novas constitutiones, ac præcipue duorum generalium conciliorum Lugdunensium, quorum alterum sub Innocentio IV. anno 1245. alterum sub Gregorio X. ao. 1273. celebratum, decreta totidem libris, eodemque prorsus ordine, quo ipse Gregorius usus fuit, adjecit. Multa, quæ ante in scholis & in judiciis ambigua declarasse dicitur Henrico Stereoni p. 403. Tom. Scriptorum Germanorum à Frehero editorum; & Henrico à Rebdorff. p. 417 Hæc compilatio facta per Guilielmum Archiepiscopum Ebrodunensem & Berengarium, Episcopum Biterensem, ac Magistrum Richardum de Senis, S. R. E. Vice Cancellarium, quorum sit mentio in præm. libri VI. Decretalium. Meminit & Richardi, tanquam Auctoris hujus Compilationis Alber. de Rosat. l. ult. C. de Feriis. Cui etiam Dynum superfuisse tradunt.

(445.) *Boninus* DE BONINIS, larva est Petri Pauli VERGERII, uti evincunt *Colomesius* Melanges Historiques p. 17. & *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 536. Citat eo nomine IV. libros aut literas *de statu Romanæ Curiæ* Italice in *Gesneriana* Bibliotheca *Frisius* p. 679. a. & p. 123. b. cui adde Ludov. *Jacob à S. Carolo* Biblioth. Pontific. lib. II. pag. 473. De quo & aliis huc pertinentibus ita *Margo Diecmannianus* continuando allegationem nostram.

Qui alias Boninum de Boninis, Italum inter Scriptores Ecclesiæ *suæ p. 283. locaverat, eidemque de Papatu libros 4. tribuerat, Sed in Indicibus generalibus, quos toti operi præmisit, se ipse corrigit. Nam pasquam hunc* Boninum de Boninis *Scriptorum Pontificiorum catalogo inseruisset: Deinde* in Indice Hæreticorum *quos vocat, Scriptorum Boninum de Boninis expungendum esse inter Catholicos, & hic reponendum monet. Sed cum fides hujus Monachi non tantum Consultissimo Gerhardo* von Mastricht *Hist. scr. Eccl. pag. 205. sed & ex ipsis Pontificiis* Bailleto *Jugemens des Scavans &c. Tom. 2. P. 2. pag. 99. suspecta sit, nec in hoc Pseudonymo detecto, nisi aliunde res constet, ei tuto credere possumus.*

(446.) BONLIEU, le *Sieur de: Noël* DE LA LANE: *Baillet*, liste des Auteurs deguisez pag. 536.

(447.) BONNEVAL *le Sieur de: Antoine* ARNAUD. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 536.

(448.) BONNEVAL le *Sieur*: Isaac Le MAITRE DE SACY. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 536.

(449.) *Sigismundus à* BONONIA. Hujus nomine citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlejanæ p. 99. a. librum: *de Electione & Potestate Prælatorum* &c. trib. Part. cum addition. Bonon. 1626. Huic Auctori nomen alias esse *Johanni* FEDERICO ibidem subjungit.

(450.) BONONIENSIS Collegii nomine editum *Antidotarium Ulyssis* ALDROVANDI v. in *Rhodianis* num 19. adde *Lindan.* p. 76.

(451.) BORANOWSKI, (*Hieroth.*) ge rechtfertigter Gewissens-Zwang 1674. Verus auctor

eſt D. SCHEFLERUS Apoſtata, teſte Valentino *Alberti* præf. Diſſert. de Claſſico belli Sancti non canendo. Huic *Scheflero* oppoſuit B. D. *Pomarius*: Den bewieſenen ungerechten Gewiſſens-Zwang: ex quo immortalis ex merito famæ & gloriæ Martyr incruentus Dr. & Paſtor Jacobæus hic & Amiciſſimus Fautor atque Scholarcha venerandus p.m. Antonius *Reiſerus* ita ſcribit in tractatu der Gedancken über den 73. Pſalm — der berühmte Theologus Herr D. Samuel *Pomarius*, Weyland geweſener Director und Prof. Primarius des kurtz vorhero neu auffgerichteten Gymnaſii zu Eperies in Ober-Ungarn / jetzt Superintendens in der vornehmen Handels-Stadt Lübeck / in ſeiner herrlichen Arbeit wieder den von einem vermuteten alſo genandten / aber nicht allerdings unbekandten Hierotheo vielmehr Theomacho vertheidigten Gewiſſens-Zwang mit unwiderſtreitlichen Gründen gewaltig an- und ausgeführet. &c.

(452.) BORBORITA. André RIVET. paſſive. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 536. At *Colomeſius* Biblioth. Choiſ. pag. 77. memorat *Grotium* Annotationibus in Evangelia adjeciſſe tractatum contra duos Theologos, *Borboritam* & *Frontonem*. Borborita (verba ſunt Colomeſii loc. cit.) C'eſt Samuel DES MARETS, Theologien de Groningue.

(453.) *Franciſcus* DE BORGIA. Ei tribuunt *Alegambe* pag. 166. & *Sotwel* pag. 217. Tractatum *de Meditatione ſuper paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti*, quem tamen *Ludovico de* MONTOYA Auguſtiniano vindicant *Miræus* Biblioth. Eccleſ. Part. II. pag. 151. ſub lit. (a) & ex Nicolai *Anthon.* Biblioth. Hiſpan. Tom. I. pag. 313. & Tom. II. pag. 4. *Viſiera Alzata* Pentecoſt. num. XIII. p. 106. ſub lit. (b)

(a) Miræus, Biblioth. Eccleſ. Part. II. pag. 151.

Ludovicus de Montoya., *Auguſtinianus Eremita ſcripſit vitam Chriſti in quatuor partes diſtributam & Tractatum* de Paſſione Chriſti *diviſum in ſeptem diſcurſus pro ſeptem horis Canonicis; quem librum alibi ſuppreſſi auctoris nomine, divulgatum eſſe inter opera P.* Franciſci de Borgia, *Soc. Jeſu Præpoſiti Generalis III. tonqueritur* Corn. Curtius *Eremitarum Auguſtinianorum Hiſtoriographus & Definitor Generalis, in Elogiis virorum illuſtrium ſui ordinis.*

(b) Villanii Viſiera Alzata p. 106.

XIII. S. FRANCESCO BORGIA. Ritrouo attribuito à queſto Santo P. dall' Alegambe pag. 111. della Bibliotheca *il libro.*

Meditationes de la Paſion de Nueſter Sennor per totas las horas Canonicas.

Di queſte non parla il Ribadeneira; e nel Sotouello à p. 217, in vece di

Meditationes de Paſſione Domini per omnes Horas Canonicas *Conforme ſcriue l' Alegambe, ſi regiſtra*

De Meditatione ſuper Paſſione D.N Jeſu Chriſti. *Non ſò ſe a bella poſta habbia tralaſciate le parole, che ſeguono, accortoſi, che l accennato libro non fuſſe, come non è di quel glorioſo Santo Confeſſore: o per naſcondere la ſuppoſitione d' eſſo: eſſendo fattura del Ven. F. LODOVICO di MONTOIA Bellomontano Religioſo dell' Or. Er. del P. S. Ageſtino, Predicatore non Paleſatio, ma Apoſtolico, e con l' eloquenza, e con l' eſempio Lo ritrouai nel di lui Elogio tra gli altri degli* Huomini Illuſtri *da F.* Cornelio Curtio *nobilmente deſcritti p. 179, one ſi legge*

Tractatum de Paſſione Chriſti diviſum in VII. diſcurſus pro VII. horis Canonicis; Qui liber inter opera B. Franciſci de Borgia Soc. Jeſu alibi ſuppreſſo auctoris nomine divulgatus eſt. *Ma non mi farei moſſo à fauellarne, ſe dalla* Bibliotheca *de gli Scrittori di Spagna del Sapientiſſimo* D. Nicolas Antonio *p 313. del T. I. non mi ſi acceunaſſe doppo queſto libro notato trà le altre Opere del Santo;* Huius argumenti Tractatus, BORGIÆ non jure tributus *LUDOVICUM DE MONTOIA* Auguſtinianum auctorem habuiſſe dicitur. *E nel Tom. II. p 4. in F. LUDOVICUS DE MONTOIA, non laſſa di parlarne parimente.*

De la paſſion de Chriſto, *Diſcurſibus VII. diviſut*, qui inter *B. FRANCISCI* BORGIÆ Opuſcula viro huic Sanctiſſimo non jure ſupponitur. *Mà mentre dal P. Pietro Ribadeneira del medeſimo coetaneo non ſe ne parla, perche volerglielo aetribuire? Gli* Agoſtiniani *ſono poueri mendicanti, e per uno Scrittore, che eglino habbiano, gia che dal Labbè ſi dica, che non ue habbiano, e per uno poſſano corriſpondere con mille: à volergli togliere un libro, quanto à fogli di poco momento? Auuertano di non venire ammoniti con Dauide, che hauendo Mandre di Beſtiame s' innuoglie di rapire la pecorella d' Iria. Ma forſe da gli altri glie ne ſarà ſtato fatto dono: ne conſiderando fuſſe d' altri, l' accettarono con buona fede. Hor con migliore non diſpiaccia loro, ſe m' induco à reſtituirlo à gli Agoſtiniani &c.*

BOREALIS v. *Heliocantharus.*

(454.) *Heidenus* BORRHOMÆUS *Ricruntus* ad Manuale Pacificum *Schützii* eſt *Henricus* BRUCKNERUS, Conſil. Aul. Saxo-Gothanus, indicante *Deckherro* epiſtola ſub dato Erff. 7. Ianua. 1690. Quod & confirmat *Symbola Jnuckeriana* ex Chriſtiani *Gryphii* Relatione ex Parnaſſo, auff des HErrn Baron von Logau Beylager. vide quæ de hoc libro ſentit Sev. Walth. *Sinerus* Propylæi Hiſtor. Chriſt. Sect. II. pag. 189. n. 4. ſub lit. (a)

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum Hiſtor. Chriſt. Sect. II. p. 189. n. 4.

Neque fruſtra legeris ut de Religione in Conventu Oſnabrugenſi *conſtituntorum verum ſenſum capiat*, Guilielmi Ignatii Schützii *Manuale pacificum cum notis & animadverſionibus Heydeni Barromei Riccruuti, quibus ea, qua cum principiis revelatis, nobiſcum natit, juris item publici atque privati in Imperio Romano-Germanico receepti conveniunt, latius confirmantur, ea vero qua his aduerſa in præjudicium & odium Religionis Euangelicæ ab ipſo aſſerta ſunt, ſuccincte examinantur & refutantur, Verona German. anno 1689. in 12mo.*

(455.)

(455) BORTHENIUS. *REINBOTHIUS* Rechenberg libr. Symbol. p. 46. docente *Symbola Normanniana*, & Anagrammatis resolutione.

(456) BORUSSUS *Polyphemus: Jean* OECOLAMPADE passive. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 536.

(457) Le Pere du BOSC. Ejus nomine extat *Versio Sermonum P Narni*, quæ tamen Auctorem verum agnoscit M. Perrot d' ABLANCOURT, uti indicant *Colomiès* Biblioth. choisi. pag. 170. 171. sub lit. (a) & *Baillet*. Auteurs deguisez p. 245. 246. sub lit. (b) *Bayl*. Dictionaire Tom. I. p. 634.

(a) Colomies Biblioth. Choisi. pag. 170. 171.

Le Père du Bosc, Cordelier autheur de l' Honneste Femme, d'un Panegyrique du Card. de Richelieu, & de plusieurs autres Ouvrages, estoit ami particulier de M. Perrot d' Ablancourt. *On tint ce Père du couvent avec quelques autres Moines de divres Ordres par permission du Pape; & comme il manquoit d' argent, M. d' Ablancourt lui donna les Sermons du* Pere Narni, *qu' il avoit traduis, & le Père du Bosc, ayant traité avec l' Imprimeur, les fit imprimer sous son nom. Ensuite il se fit encore Cordelier, sans en rien communiquer à M. d' Ablancourt qui s' en plaignit. L' autre répondit que M. d' Ablancourt estoit bien retourné à la Religion Protestante, sans lui en rien dire. Car M. d' Ablancourt estant amoureux de Madame de S. Dié, sa parente, qui s' appelloit* Perrot, *comme lui, se fit de la Religion Romaine. Mais il y renonca en Hollande.*

Je tiens toutes ces particularitez de M. Bouhereau, *celebre Medecin de la Rochelle, de qui nous verrons bien tost une Traduction Francoise des Livres d' Origéne contre Celse, qui pourra servir de modèle à nos Traducteurs.*

(b) Baillet deguisemens des Auteurs. p. 245. 246.

Monsieur d' Ablancourt *dans le temps qu' il estoit du nombre des Catholiques en usa aussi genereusement, & peut-estre plus charitablement que le Cardinal à l'egard d' un de ses amis qui s' estoit trouvé dans le besoin apres etre sorti de son Couvent. La necessité d' assister cet amy le surprit dans un temps où il manquoit d' argent. N' ayant donc pas de bourse à luy offrir, il luy dit à peu près ce que Saint Pierre dit au Pauvre, qui luy demanda l' aumône; & il s' avisa de luy donner une Traduction de Francoise des Sermons du* P. Narni *pour en disposer comme de son bien, & d' en tirer ce qu' il pourroit des Libraires. L' amy pouvoit traiter avec le Libraire pour son profit en conservant le nom de Monsieur d' Ablancourt. Mais celuy-cy poussa la generosité jusqu' au bout, en permettant à son amy d' y mettre son nom, a fin qu' il puſt avoir encore l' honneur du Livre avec le profit.*

(457. a) BOTERO, *Barmgan: Jean de* RIBAS, où RIVAS CARRASQVILLA. *Baillet*. liste des Aut. deguisez. p. 536.

(458) BOURDOUIN, *le sieur: Antoine* SINGLIN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 536.

(459) BOURG *l' Abbé, Olenix du: Jean Pierre* CAMUS. Baillet. liste des Aut. degu. p. 536.

(460) BOUTIGNY, *Matthieu de: François* SAGON. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 537.

(461) Henricus, qui aliis Wilhelmus BRABANTINUS, à patria item MOORBECANUS aliis cognominatus, idem est qui *Thomas Apiarius*, sive CANTIPRATENSIS: uti demonstrat pluribus in vita ejusdem *Georgius Colvenerius*, & ex eodem *Valerius Andreæ* pag. 330. & 833. adde *Jo. Gerh. Vossium* de Histor. Lat. l. 2. c. 60. pag. 487. & *Fr. Sweertium* pag. 692. Vide quæ diximus de eodem supra, in voce *Apiarius*, & *Anon.* c. 2. n. 19. c. 5. n. 178. & c. 6. n. 190.

(462) BRANDEBURG: *Christianus Wilhelmus Marchio, Laurent.* FORER. Baillet. liste des Aut. deg. p. 537.

(463) BRANDINUS *Sibaldus: Barthelemy* PITISCUS. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez, p. 537. Editum autem est a Pitisco sub Brandini personato nomine Vaticinium de futuro S. Rom. Imperii statu, ut ex Goldast. de Regno Bohem. lib. IV. cap. 14. p. 541. memorat Deckh. de Script. Adesp. p. 150.

BRAVONIUS v. *Senatus*.

(464) *Bernardus* BREDENBACHIUS. Ei tribuitur *Historia Capti Hydrantii*, sed minus recte, ut judicat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 133. ubi librum hunc *Guilielmo* CANOERSIN, seu CAORSIN, Rhodiorum Vice-Cancellario asserit. Adde *Baillet*. liste des Aut. deguis. p. 538.

(465) A. BRESENII Send Schreiben an einen guten Freund/ est *Petri* STREUBERI. *Range* Histor. Syncretismi p. 1099.

(466) S. BRIGITTÆ Revelationes, quæ Brigittæ Laginensi SCOTÆ assignantur, potius debentur BRIGITTÆ SUETICÆ, ut observant, ex Jacobi *Waræi* de Scriptoribus Hyberniæ p. 9. Magnif. *D. Maier* dissertat. Epistol. sub lit. C. & ex *Oudino* Monatliche Unterredungen/ An. 1690. p. 159. 160. sub lit. (a)

(a) Monatliche Unterredung. A. 1690. pag. 159. 160.

Ich halte es lieber mit dem *Oudino*, der in seinem *Supplemento p. 108.* schreibet: *Hujus Brigittæ nonnulli revelationes celebrant, quas esse Brigittæ junioris apud me constat, quarum nullius aut minimi ponderis esse censeo.* Nemlich / es sind vor Alters zwey Brigitten berühmt gewesen/ eine aus Irrland/ die um das Jahr Christi 521. gelebt / die andere aus Schweden / die

Anno 1373. zu Rom geſtorben. Gleichwie nun die *Confuſio nominum* gar gemein iſt/ alſo haben etliche Unverſtändige die *Revelationes* oder Offenbahrungen der Irrländiſchen Brigitten zugeſchrieben/welche *Ordinus* ſtraffet/ und ſelbige der Schwediſchen zueignet/ aber nichts darauf hält/wie er denn p. 643. da er die Schwediſche *Brigittam* als eine *Scripticem Eccleſiaſticam* recenſiret/ gleichfals ſchreibet: *Opus quamvis pium, nullum tamen apud graves viros, aut ſaltem modicam hucusque obtinuit fidem: licet inde devoti magnam ſumant Meditationum ſuarum Materiam, devotionis alimoniam.*

(467) BRITANNICUS v. *Mercurius.*

(468) BRITANNUS, *Paulus: Gabriel* BOWEL. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 537.

(469) BRITO v. *Herodus.*

(470) *Joannes de* BRITTO edidit Luſitanice *Compendium Ceremoniarum, qua obſervari debent in celebranda Miſſa.* Ulyſſipone, typis Dominici Carneiri, An. 1671. in 4to. Verus auctor eſt Jeſuita, *Joannes de* PAYVA Luſitanus Ulyſſiponenſis, teſtante *Sotvello* Biblioth. Script. Societ. Jeſu. p. 486.

(471) BROTHEUS, où plutôt BROTEUS: *Angelus* SABINUS, paſſive. Baillet. liſte des Auteurs deguiſez p. 537.

(472) BROUARD, ſe venditat pro Auctore *Supplementi ad tractatum de Veſica & Ureteribus, quod tamen debeent Regis Angliæ Medico*, D. de MAYERNE. vid. *Nouvelles de la Republique des lettres.* Juillet 1685. p. 796. ſub lit. (a)

(a) Nouvelles de la Republ. des Lettr. Juillet 1685. p. 796.

La 2. piece qu' ils ont ſupplée eſt le Traité de Veſica & Ureteribus, on ils rapportent l' Hiſtoire de la Veſſie monſtrueuſe de Caſaubon. Cette Hiſtoire vient originairement du fameux M. de Mayerne, *Medicin du Roy d' Angleterre, quoique Brouard s' en ſoit dit l' Auteur en l' envoyant a Breverovicius Medecin de Dordrecht qui l' a inſerée dans ſon livre* de calculo.

(473) *William* BROWNES, *Letter dated* Aug. 16. anno 1599. in Parſonium, *Caroli* PAGETII: Sutcliff. Bleſſing pag. 228. 230. Confer. *Parſon* Apolog. 194. b. Hæc *Symbola Normanniana.*

(474) *Jean* BRUCK. *David* GEORGE. *Baillet* Liſte des Auteurs deguiſez p. 537.

(475) *Franciſcus* van der BRüGGE. Ejus nomine prodiit Amſtelodami, typis *Philippi* VAN EYCK, 1661. in 12. lingua Belgica tractatus cum inſcriptione: *Fidelis ductor.* Hujus Auctorem *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 238. a. innuit eſſe P. Franciſcum MILEMAN, Bela Brugenſem qui cum oppoſuit Menoni cuidam, cujus deliramenta confutat, ut ait Sotvel. loc. cit.

DE BRUGIS v. *Robertus.*

(476) BRUN, *Le Sieur de: Dom.* MORILLON. *Baillet* Liſte des Auteurs deguiſez pagina 537.

(477) BRUNERUS, ſuis auſpiciis in lucem edidit *Grammaticam Hebraicam*, compoſitam à CEVALERIO, ut indicat *Abercrombius* Furis Academ. p. 304.

(478) BRUNET *Hugues Bertrand* CARBONEL. *Baillet.* Liſte des Auteurs deguiſez pagina 537.

(479) BRUNONIS Carthuſianorum Principis opera, quomodo BRUNONIBUS *aliis*, nempe ASTENSI *Cardinali*, SIGNIENSI, & tertio Epiſcopo HERBIPOLENSI, vindicata fuerit, vid. apud *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 135. & 139. & *Olearium* abaci Patrum p. 93. & ſeqq. quæ loca ſub lit. (a) & (b) repræſentamus.

(a) Raynaudus de malis & bonis libris pag. 139.

S. Brunoni Carthuſiano, *ſuppoſita eſſe omnia opuſcula tomi tertii, qua in Indicibus Caſſinenſibus a primo illorum opuſculorum denominantur*, Liber de luminaribus Eccleſiæ, *eſſeque omnia S. Brunonis Signienſis*; contendit Autor diſquiſitionis hiſtoricæ ad opera S. Brunonis Signienſis, *recens evulgatæ. Qui ſi exiſtimaret, S. Brunonem Carthuſiaanum non fuiſſe ſatis a doctrina bene conſtitutum, ut poſſet dicta opuſcula conſcripſiſſe, aberraret omnino; cum S. Bruno Carthuſiaanus fuerit Doctor ſuo tempore eximius. Suppoſita tamen utriusque Brunonis idoneitate ad eas ſcriptiones conficiendas, quorum alterutri tribuenda ſint ea opuſcula non definio.*

(b) Olearius Abaci Patrum pag. 93. & ſeqq.

Bruno Aſtenſis, *Abbas Caſſinenſis, Epiſcopus Signienſis & Cardinalis, qui obiit ann. 1125. teſte Ferd. Ughello Abbate, T. I. Ital. Sacr. Jo. Bapt. Marco, ad Pet. Diac. de viris illuſtr. Caſ. 34. pag. 61. & aliis, quos Labbeus T. 1. pag. 213. prodecit. Ejus opera omnia, qua Brunoni Carthuſiano ex parte, & aliis, hactenus falſo attributa, vindicavit ſuos autori aſſernit, eorum integris 2. Tomis, Venetiis ann. 1651. excuſorum editor D.* Maurus Marcheſius, *Panormitanus, Congreg. Caſſin. monachus. Sunt autem, Tomo I. Comm. in Pentateuchum edit. antea Dnaci, 1648. item Comm. in Jobum, Pſalm. Canticum & Apoſal. Tomo verò 2. homilia ſeu Sermones 145. In Evangelia totius anni, (qua ann. 1578. ſub nomine Euſebii Emiſſeni, & Tom. 5. Bibl. Magn. Colon ann. 1622. ed. Parc. I f. 544. ex recognitione* A. Schotti, *ſub* Euſebii Gallicani *cujusdam nomine edita extant,) tract in Cantic. Zach. & de Incarn. Dom. de laudibus Eccleſiæ, libri 6. ſententiarum, & ſimilia plura. Ejus aliquam homili-*

am,

am, in die Natalis Dom. in nocte, habitam, cum aliis ejusdem argumenti nuper communicavit & edidit C. Daumius pag. 197.

BRUNO v. *Cibaldi.*

(480.) BRUNO MAGNUS ARCHIEPISCOPUS COLONIENSIS. Ei adscribunt *Commentarium in Pentateuchum Sixtus Senensis* Bibl. Sanctæ lib. IV. pag. 270. b. & ex eo *Olearius* Abaci Patrolog. p. 95. & *Vossius* de Histor. Latin. lib. IV. cap. XL. pag. 344. Quem tamen vindicat BRUNONI ASTENSI Cardinali, & Episcopo Signiensi, *Sandius ad Voss.* p. 72. sub lit. (a)

(a) Sandius in notis ad Voss. p. 72. *Commentarium in* Pentateuchum Brunoni (*Archiepiscopo Colon.*) à *Vossio tributum, Maurus Marchesius & Aloysius Sqvadronus* Brunoni Signensi *vindicant; de quo* Brunone *V. Voss. p. 773.*

(481.) Brunsvicensis Senatus Nomine Acten-Gemässe *relationem facti & juris* wieder *Dr. Justum Oldekoppen* scriptam consignavit Dr. Joh. STRAUCHIUS, t. t. Syndic. Reip. Brunsvicensis scilicet contra Doctoris *Oldekoppii* librum, inscriptum, *Horrendum injustitiæ monstrum.* Dedici hoc ex libro, cujus titulus: Dr. Ægidii Strauchs lästern- und Lügen-Kunst / durch Georg Christoph. Calixtum, Helmst. 1668. pag. 80. indicante Clarissimo viro Dno Secretario civitatis Stadensis *Diterico*, per Symbolam a filio *Joh. Friderico von Stade* J. U. Candidato cui & alias debemus Symbolas notabiles etsi paucas & steras quidem attamen non eo minus honoratas.

(481 *a*) BRUNSWICK, Henricus Julius Dux: *Werner* KOENIG. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez pag. 537.

(482.) Friderici BRUSSI Theologi nomine, scripsit Jesuita Prutenus, *Fridericus* BARTSCHIUS, *Responsionem benevolam & Christianam, qua refutat Orationem Andreæ Volani, Lithuanos à Secta Zwingliana ad hdem Catholicam convertos, ad pristinos errores revocare conantis:* uti refert *Alegambe* pag. 144.

Addit *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 267. a. (2) *Speculum Jesuitarum*, idiomate Germanico scriptum *contra* Danielem *Cramerum*, Lutheranum Pseudo-Ministrum, Braunsbergæ, typis Schonfelsianis 1603. (3) *Commentarios in Evangelia, Adventus*, & quæ sequuntur, Dominicarum ad eos potissimum, qui inter hæreticos degunt, juvandos ordinatos. Cracoviæ, apud Nicolaum Lobium 1607. Eadem habet quoque *Witte* Diar. Biograph. Anno 1609. 21. Novemb.

(483.) BRUTUS; *Stanislas* LUBIENIECKI DE LUBIENIETZ. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 537. adde pag. 313. & 314. ubi hunc Socinianum esse indicat, qui ad libertatem Conscientiarum invehendam supposititio hoc nomine usus fuerit, scriptorum tamen sub hoc locum emissorum nullam injicit mentionem. Is est qui Hamburgi diu commoratus opus grande in folio de Cometis nobis dedit. Quemque Sandii Bibliotheca Antitrinitariorum LUTOMIRSIUM nobis appellat, ejusq; scripta ordine recenset pag. 42. 43. hujusce tamen haut meminit.

(484.) Stephani Junii BRUTI Celtæ *Vindiciæ contra Tyrannos.* De Auctore hujus libelli, sæpissime variis in locis excusi, variæ fuere suspiciones eruditorum, donec tandem in Editionis novæ, ao. 1660. apud Ægidium Valkenier, Amstelodami excusæ frontispicio, nomen *Theodori* BEZÆ fictitio illi superius memorato subjiceretur. Ibi vero *Gibertus Voetius*, Theologiæ Professor Ultrajectinus, sive quod auctoritate publica fuisset ad hoc ipsum *instigatus*, (quandoquidem Senatum Genevensem ea de re scripsisse Amstelodamensi, ac Bezam suum purgasse, sibi ex fama publica compertum, in litteris suis memorat Excellentissimus Dn. *Gerhard von Mastricht*,) sive quod injuriam Bezæ factam arbitraretur, illius Manes libello peculiari defendendos suscepit, cui Titulum fecit: *Disquisitio de Auctore Vindiciarum contra Tyrannos, quæ sub nomine* Junii Bruti Celtæ, *aliquoties typis editæ sunt*, Amstelodami ex officina Ægidii Valkenier ao. 1661. in 12mo sine auctoris nomine, quem tamen postea *Voetius* prodidit semetipsum, parti quartæ Disputationum suarum Theologicarum selectarum, numero vicesimam pag. 231. & seqq. eandem recusam inserens. In ea, *Huberti* LANGUETI opusculum hoc esse, verosimilius facit, quam ut amplius ea de re dubitare sustineam. Interim non possum non aliquid notare ad hæc Disquisitoris illius verba p. m. 15. editionis in 12. extantia: *Cum ergo nulli Editores, nulli Amici & Inimici, tum* Langueti, *tum* Bezæ, *usque ad annum 1660.* Bezam *auctorem prodiderint, ne quidem conjecturam de eo fecerint: non video cur διορθωτὴς συγκαμῶ τῦ θεῖνα, tantum tribuendum sit, ut conjecturali novi tituli episagmate libellus hac tempestate oneretur, & omnis ordo Theologorum, qui innovandi pruritu à Genevensibus non dvortiunt, quamdiu nec illi a verbo Dei, Regibus suspectus redderetur.* Nimirum *Joannem Philippum Anglum* in Responsione sua ad Apologiam (*Brummali*) pro Rege & populo Anglicano, Londini 1652. in 12. edita, pag. m. 29. Bezam expressis verbis harum Vindiciarum contra Tyrannos auctorem affirmare. Quæ forte causa fuit, cur aliquot annis post illius nomen editioni novæ publice præfigeretur. In Languetum consentit etiam *Paulus Colomesius* Recueil des Particularitez pag. 130. hisce verbis: *M. Daillé m'a dit qu'il avoit appris que l'Auteur du livre intitulé: Vindiciæ contra Tyrannos, sous le nom de* Stephanus Junius Brutus, *est* Hubert Languet, *savant homme, & grand Politique, Ce qui m'a esté depuis confirmé par M. Legoux de Dijon, qui ajoûta que M. de la Mare Conseiller de la mesme Ville, avoit remarqué cela, faisant l'Eloge* d'Hubert Languet. *D'autres attribuent ce livre à* M. du Plessis, *à qui je le donnerois aussi volontiers, sur ce temoignage de*

D. Aubigné, Tom. 2. l. 2. ch. 2. pag. 108. Il paroiſſoit un autre livre, qui s'appelloit *Junius Brutus*, ou defenſe contre les Tyrans, fait par un des doctes Gentils hommes du Royaume, renommé pour pluſieurs excellens livres, & vivant encore aujour d'huy avec authorité. Dans un autre endroit de ſon Hiſtoire ſcavoir Tom. 1. liv. 2. ch. 15. pag. 91. D' Aubigné dit, que ce Gentilhomme luy a avoüé qu'il en eſtoit l' Autheur. *Hugonem Grotium* quoque in eadem opinione fuiſſe, memorat *Scevenius* num. 75. Notabilis etiam eſt locus *Bæcleri* ad Grotium lib. 1. de J. Belli & Pacis cap. 4. §. 6. ita ſe habens: *Ejus liber ſatis eleganter ſcriptus eſt.* Grotius in Apologetico adverſus Rivetum *docet*, MORNÆUM *eſſe auctorem*, *neſcio an ſatis verè. Mihi videtur auctorem fuiſſe* Hub. Languetum. *Loſanne fuit Vir doctus, qui pagellas habuit ſcriptas manu ipſius* Langueti, *& quidem ita ſcriptas, quaſi compoſuerit, deinde ſtylus cum ipſius ſtylo congruit. Scopus Reformatorum fuit, ut Regis Galliæ poteſtatem coarctarent.* Idem in Modeſto ſeu Muſeo ſuo pag. 31. adhuc de auctore dubitabat, hiſce verbis eundem laudans: *Egregia autem doctrina famaque præditum, Franco Gallia ſcriptorem, & qui ſe* Bruti *nomine diſſimulat, ſive* Mornæus *is eſt, ſive* Hubertus Languetus, *quis non miretur.* Dominus *Dietericus* in notis ad A.B. t. 5. pag. 43. quas Oldenburgerus diſc. in Inſtrum. Pacis part. 3. p. m. 5. *ſuccinctas & elegantes* ex vero vocat, ab ejus, tanquam ſeditionibus excitandis apti, lectione cavendum, una cum aliis plurimis Viris doctis monet.

De auctore quidquid etiam ſit: Certe crematum eſſe librum hunc per Carnificem apud Anglos, in recenſione Epiſtolarum *Voſſii* à *Colomeſio* collectarum fidem faciunt Monaticæ Unterredungen Ao. 1690. p. 630. Cœterum & Tres memoratos eruditos viros, BEZAM, MORNÆUM & LANGVETUM pro Auctoribus Scripti hujus habitos eſſe docet *Teiſſier* Eloges des Savans Tom. I. pag. 512. Inprimis autem de hac controverſia vide Ireues Lutherthum pag. 109---113. ſub lit. (a) ubi ex *Grotio*, *Bæclero*, *Voetio* multa hanc in rem Auctor affert, tandemque cum Auctore *del' Avis aux refugiez* (qui eſt *Jurieu*) LANGVETUM ET MORNÆUM ſimultaneos Auctores ſcripti hujus conſtituit. Adde *Acta Erudit. Lipſienſ.* ao. 1692. p. 59. *Deckher.* de Script. Adeſpotis p. 88. quibus addit Dr. *Thurman. Zieglerum* de Jurib. Majeſtat. Exerc. I. §. 17. & Ex. X. §. 44. *Marginalia* autem *Normanniana Bæcleri* Diſſert. Polit. 322. 409. Inſtit. Polit. 104. & *Milton* defenſ. Secund. 134. Rem omnem breviter ediſſerunt *Menagiana* Tomo II. pag. 86. 87. ſub lit. (b) ubi LANGVETO expreſſe hic liber aſſeritur, adde *Baillet* deguiſem. de Auteurs pag. 313. ſub lit. (c) & *Colomies*, Melanges Hiſtoriq. p. 52. In primis antem le projet d' un dictionaire critique pag. 88-101. HOTOMANNO tamen adſcribere hoc ſcriptum contra Tyrannos videntur les *Nouvelles de la Republ. des lettres* du ſeptembre, 684. pag. 151. Aperte Domino de ALDEGONDE tribuit Vindicias contra Tyrannos Petrus *Gartz* Puritaniſchen Glaubens- und Regiment-Spiegels cap. IIX. pag. 210. Vide prolixe *Bayle* Dictionaire peculiari diſſertatione addita Tom. II. pag. 1286. usque 1294. & ante p. 138. incidenter, ut & 284. Extat in Bibliotheca mea tractatus hic *Bruti* ex Zetzneri editione Francofurtana 1622. Quatuor Quæſtionibus diſtinctus cum Prætectatione Cononis *Superantii* Vaſconis, additusque ei *dejure Magiſtratuum in ſubditos*, & *officio ſubditorum erga Magiſtratus*, cui ſubjunctus Quæſtionum & objectionum index. Uterque liber conſtat paginis in univerſum 281. Vide infra Vaſco.

(a) Treues Lutherthum M.D.E.P.P. (i. e. Maſii, Doctoris, Eccleſiaſtæ, Prof. Publ. pag. 109. 110. §. 5.

Nachdem dann nun erhellet / was *Beza* von der Gegenwehr der Unterthanen gegen die hohe Obrigkeit halte / wollen wir fürtzlich eröhrn ernoch *Beza auctor* ſey von dem ſchädlichen auffrühriſchen Buch / genannt: *Steph. Junii Brutii Vindiciæ contra Tyrannos.* Ich weiß wohl / daß unter den Gelehrten hierüber viel Fragens und Zweifel geweſen / und daß vielleicht diejenigen *Raiſon* haben / die dieſes Buch einem andern beylegen; Dennoch wird mir wohl vergönnet ſeyn derer zu gedencken / die es *Theodoro Bezæ* beymeſſen. *Johannes Philippus Anglus in Reſponſione ad Apologiam* (Brummali) *pro Rege & populo Anglicano Londini edita 1612. in 12mo pag. 29.* bekräfftiget mit ausdrücklichen Worten / daß *Beza* der *Auctor Vindiciarum contra Tyrannos* ſey. Wie ich dieſen Ohrt bey dem gelehrten Herrn Placcio *in Catalogo Pſeudonymorum pag. 169.* angemercket finde. Es iſt auch bekandt / daß dieſer *Tractat* des *Junii Bruti ao. 1660.* zu Amſterdam bey *Ægidio Valkenier* unter dem Nahmen *Theodori Bezæ* öffentlich gedrücket / und wieder auffgeleget worden. Und meinte damahlen der Verleger ſo wol / als andere gelehrte Leute Beweißthum gnug zu haben / umb den *Theod. Bezam* für dem *Auctore* auszugeben. Es wolten es auch einige aus ſeiner Schrifft-Art beſtändig behaupten. Allein der Raht von *Genev*, der wol ſahe / daß es bey groſſen Herrn ihrer *Religion* wenig Vortheil bringen würde / wenn man glaubte / daß dis Buch von einem vornehmen Lehrer ihrer Kirchen-geſchrieben wäre / erinnerte den Raht zu Amſterdam des *Bezæ auctoritæt* hinführo zu verſchonen. Worauff *Gisbertus Vötius* den *Bezam* zu *defendiren* ſich unterſtanden / und ließ einen *Tractat* ausgehen / dieſes Titels: *Diſquiſitio de Auctore Vindiciarum contra Tyrannos, quæ ſub nomine Annii Bruti Celtæ aliquoties typis edita ſunt. Amſtelodami ao. 1661. ex officina Ægidii Valkenier.* Aber dieſer *Tractat* ging zuerſt ohn des *Voëtii* Nahmen aus. Nachgehends aber hat er ſelbſt ſich dazu bekennen / und ihn ſeinen *Tomis Diſputat. Select part. 4.* mit einverleiben wollen. Man ſihet aber leicht / daß er ſeine *negativam* ziemlich ſchlecht beweiſe / als zum Exempel. Weil dieſenigen die Buch dem *Bezæ* nicht *attribuiret* haben / die ſonſt aus ſeinen Schrifften alles auffrührtiche zuſammen gezogen / ſo iſt er auch nicht der *Auctor*. Denn ſonſt würden ſeine Feinde es nicht verſchwiegen haben. Das *Argument* iſt ſchlecht / und wann ich nicht durch andere *Auctoritates* mich überreden lieſſe / daß *Beza* nicht *Auctor* davon ſey / würde ich noch mit *Johanne Philippo*, *Anglo* gleiche Meynung behalten. Aber es iſt genug hierüber folgende *reflexion* zu machen. 1. Wo *Beza* nicht der Lehr des *Junii Bruti* hin und wieder in ſeinen Schrifften *favoriſiret* hätte / würde ſich niemand unterſtanden haben / ihn für *Junio Bruto* zu halten. Nun aber

aber iſt zum wenigſten die Gleichheit ihrer *Sentiments* Urſach / daß *Beza* für dem *Auctore* paſſiren müſſen. 2. Iſt auch das zu mercken / daß ob woll *Voetius* und andere dieſes Buch nicht *Beza* zueignen / daß ſie es doch einem *Reformirten* laſſen müſſen / und wie es auch gehet / geſtehen / daß dieſe Frucht in *Calvini* Garten gewachſen.

Pag. 112. & 113. §. 7. Ob aber *Beza Auctor* ſey des Buchs / ſo unter den Nahmen *Junii Bruti* ausgegangen / kan uns woll gleich viel thun. Genug iſt es / daß es ohnfehlbar von einem *Reformirten* gemacht worden. Die es *Theodoro Beza* beylegen / die beruffen ſich auf *Johannis Philippi Angli* Zeugniß / welcher davon gnugſahm müſſe *informiret* geweſen ſeyn / weil ers ſo ſo deutlich / und ohne allen Zweiffel bejahet. Sie beruffen ſich auch auf die offentliche *Edition*, die zu *Amſterdam Anno* 1660. den Nahmen *Theodori Bezæ* führet. Sie beruffen ſich auf die Gleichheit des *Styli*, meynen *ex ungue Leonem* zu erkennen.

Sie führen an / daß *Beza* als ein *Exul* aus Franckreich wider des Königs in Franckreich *Auctorität* aus Haß geſchrieben / und daß Er in der *Republique Genev* den *Eſprit Republiquaire* nicht verbergen wollen.

Das ſagt *Bæclerus in annot. ad Grot. de J. Belli & P. cap. 4. §. 6.* kühn heraus: *Scopus Reformatorum fuit, ut Regis Galliæ poteſtatem coarctarent*: Das Abſehen der Reformirten in dieſem Buche ſey geweſen / daß ſie die Macht des Königes in Franckreich einſchrencken möchten; ob woll ſonſt *Bæclerus* in der Meinung iſt / daß *Hubertus Languetus* ein Reformirter Frantzos dieſes aufrühriſchen Buchs *Auctor* ſey. Welches ihn ohnzweiffel *Voetius* überredet hat. *Grotius* aber in ſeinem *Apologetico adverſus Rivesium* hält *Mornæum* für dem rechten *Auctore*, und *Bocclerus* ſtehet an einem Orte ſelbſt an / ob ers dem *Mornæo*, oder *Languetо* beylegen ſoll. Und *Colomeſius* in ſeinem *Recueil de partularitez*, ſtreitet mit ſich ſelbſt / ob ers *Mornao* oder *Languetо* beylegen ſoll: *je le donnerois Volontiers a Monſ. du Pleſſis dit il &c.* Aber dieſen ſtreit hat *D' Aubigne Tom. 1. pag. 124.* und *170.* dadurch aufgehaben / daß er ſagt / *Languetus* ſey zwar der *Autor* des Buchs / *Mornæus* aber habe es herausgegeben / woraus denn der *Autor* des *Avis aux Refugiez pag. 206.* ſagt: *Il ſe trouve ſelon les diſpoſitions du droit Romain, que le livre peut eſtre attribué a deux auteurs ſcavoir à du* Pleſſis Mornai *&* à Hubert Languet, *les deux perſonnes, qui par leur naiſſance, par leur Scavoir, par leur eſprit, par leur plume, par leur zele, & par leur continuelles negotiations en faveur de la cauſe, s' eſtoient acquis la plus grande autorité parmi vous.* Der *Auctor* aber ſagt darum / *ſelon diſpoſitions du droit Romain*, weil das *Jus Civile* den *Editorem* eines *Infamen* Buchs ſo wol / als den *Auctorem* ſelbſt / ſchüldig hält.

(b) Menagian. Tom. II. p. 86. 87.

Le Roy qui a le ſens plus juſte qu' aucun autre de ſon Royaume, approuva la remarque & changea ſa Lettre. Cela eſt beau pour un Prince.

C' eſt un excellent Livre que les Lettres de Languet. *M Languet étoit Conſeiller au Parlement, & homme de grand mérite. C' eſt lui qui eſt Auteur d' un Ouvrage admirable intitulé:* Vindiciæ Regiæ contra Tyrannos. *Il fit ce Livre pour defendre la Cauſe d' Henry IV. Comme il y alloit de la vie de s' en declarer Auteur, il prit ſi bien ſes meſures avec ſon Imprimeur, & le ſecret fut ſi bien gardé par l' intérêt qu' ils y avoient l' un & l' autre, qu' on ne ſcut que long-temps aprés la mort de M. Languet, que ce livre étoit de lui; & l' Imprimeur qui déclara qu' il l' avoit imprimé aprés la paix faite, découvrit auſſi au Roy Henry IV. comment la choſe s' étoit paſſée.*

(c) Baillet Deguiſemens des Auteurs pag. 313.

On peut rapporter aux matieres de la Polieique le fameux maſque de Junius Brutus, *dont s' eſt couvere* Hubert Languet, *pour etrire contre le gouvernement Monarchique, parce qu' il ſemble avoir voulu ſe revêtir du Caractere Republicain des deux celebres Brutus, qui ſe ſont ſoulevez l' un contre les Tarquins, & l' autre contre Ceſar.*

---

(485) JUNIUS BRUTUS POLONUS. Hoc nomine extant *Vindiciæ pro Religionis libertate* Eleverop. 1650. in 8vo. quas *Caſaubono* tribuunt *Acta Eruditorum Lipſienſ.* Anno 1694. pag. 162. ſub lit. (a) BUCHANANO autem *Actis Eruditorum* An. 1684. p. 22. (aa) & cum iis Mich. *Piccartus*, qui hoc exemplari ſuo, quod penes *Daumium* eſt, propria manu lua adnotavit, ut refert laudatus Daumius ad me Mſc. epiſt. ſub dat. 10. Octob. 1677. CRELLIO, Scriptori de grege Socini decantatiſſimo aſſerit judicio Virorum fide digniſſimorum *Cave* epiſtola mihi ſcripta ſub dato 8. Iduum 10bris 1676. Cui adde le *Projet d' un diction. Critique* p. 112. ſub lit. (b) Certe LANGUETO hunc tractatum abjudicat Sorbiere, ut pater ex Vita ejus p. 17. & *Sorberianis* p. 29. ſub lit. (c) (d) Adde *Bayle* Dictionaire, addit. Tom. II. 1292.

(a) Acta Erud. Lipſienſ. An. 1694. pag. 162.

Aliquot ante mortem annis exoperat vertere librum Crellii Sociniani, *quem magni æſtimabat, de cauſis mortis Chriſti, & exoperat quoq; Hiſtoriam Eruditorum ſcribere. Sed deſtitit propoſito; quemadmodum etiam uſcitur, quorſus devenerit Tractatulus ejusdem* de pace & concordia inter Chriſtianos concilianda, *ut & verſio libri anno 1637. impreſſi ſub titulo*: Junii Bruti Poloni Vindiciæ pro Religionis libertate *cujus autor tantum abeſt ut ſit* Hupertus Languetus, *ut ſit potius continuatio Tractatus de Libertate Eccleſiaſtica anno 1607. excuſi, cujus autor extra controverſiam omnem eſt* Caſaubonus, *ipſomet teſte Epiſtolarum ſuarum 539. editionis Hagenſis.*

(aa) Acta Erudit. Lipſienſ. an. 1684. pag. 22.

Objecerat autem Arnaldus (is enim eſt, quem deſignat, quemq; tandem, capite ultimo aperte nominat) Reformatis libros Buchanani & Parei, tum qui ſub nomine Junii Bruti, & ſine nomine ſub titulo, de jure Magiſtratuum in ſubditos & ſubditorum officio erga Magiſtratus, editi dudum fuerunt.

(b) Projet d' un Diction. Critiqu. p. 112.

Au reſte Languet *n' eſt pas le ſeul qui ſe ſoit caché ſous celuy de Junius Brutus. Le fameux* Socinien Crellius

Crellius *l'a fait auſſi dant un livre ſur la* liberté de Conſcience. *Le Catalogue de la Bibliotheque d'Oxfort en fait mention en cette maniere : Junius Brutus Polonus : Vindiciæ pro Religionis libertate; & nous renvoye a Val. Magnut.*

Ib. *La Méme Biblioth. det Anti Trinit. qui apprend p. 117. que* Crellius *a ecrit ſous le nom de* Junius Brutus.

(c) Sorberianis *præfixa* Graverolii *Vita de Sorbiere. p. 17.* Junii Bruti *Poloni* Vindiciæ pro religionis libertate. *Ce livre n'eſt pas comme quelquet uns ont crû du Sçavant Hubert* Languet, *quoi qu'il ſe ſoit autresfois deguiſé ſous ce nom là en ſes Vindicia contra Tyrannos.*

(d) Ibid. p. 29. *Junii Bruti Poloni Vindicia pro religionis libertate Eleutheropoli 1637. Hunc* libellum auro contra non carum *in Gallicum ſermonem transtuli (*Mr. Sorbiere*) a quibusdam amicis meis latina lingua ignaris rogatus.*

(486) BRUXELLENSIS Collegii Rhetorum S. J. nomine, *Lacrumas in obitum Sereniſſima Hiſpaniarum Regina, Margaritæ Auſtriacæ, cum Oratione funebri* 1611. ediditſſe *Jodocum* ANDRIES, Jeſuitam Belgam, teſtatur *Valerius Andreas* Bibl. Belg. p. 588. & *Alegamb.* Bibl. Jeſ. p. 280.

Adde etiam *Sotvellum* Bibliothec. Script. Soc. Jeſu p. 517. a.

(487) BUCCABELLA où BOCCABELLA. *Stephanus* COSELINI. *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez. p. 537.

(488) Noa vel Lothus BUCHOLTZERUS. Quod hujus nomine proſtat *Carmen de Matth. Flaccio Illyrico* ſcripſiſſe fertur *Georgius* SABINUS ut ex Petro *Albino* in Vita Sabini recenſet *Symbola Ranſchiana.*

(489) BUDDAS. TERBINTHE où TEREBINTE. Baillet. liſte des Auteurs deguiſez p. 538

(490) *Claus* BUER : BADO Minenſis. Baillet, liſte p. 538.

(491) BULIFON, *Antonio : Pompée* SARNELLI. *Baillet.* p. 538.

(492) Johanne Antonio BUMALDO, Bononienſe Collectore, quæ prodiit *Bibliotheca Bocauica*, ſeu *Herbariſtarum ſcriptorum promota Synodia, cui acceſſit individualis graminum omnium, ab auctoribus hucuſque obſervatorum, numeroſiſima Nomenclatura.* Bononiæ typis hæredis Bonatii 1657. in forma minima 24. Liber ut mole, ita non tam uſu exiguus. Ejus auctorem verum eſſe *Ovidium* MONTALBANUM, Senatorem & profeſſorem Bononienſem, cognovi ex Civis Amicique mei doctiſſimi Domini *Martini Fogelii* Ph. & Med. Doctoris, exemplari, quod dono auctoris modo nominati ad ſe perveniſſe, in fronte notaverat.

Confirmat hoc la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXXXII. p. 80. 81. ſub lit. (a) cui adde *Bailletum* liſte des Anteurs degviſez. p. 538. De Thoma *Bartholino* idem dicente in Præfat ſuarum de Medicina Danorum domeſtica diſſertationum refert *Symbola Normanniana.*

(a) Villani Viziera alzata pag. 80. 81. LXXXII. OVIDIO MONTALBANI. *Soggetto benemerito della Patria, e della Repubi. letteraria, oltre li parti col vero altri ne publicò con nome ſuppoſto.*

Mineralia Bonon. Civium Anademata *ſeu* Bibliotheca Bononienſis, *cui acceſſit* Antiquorum Pictorum, & Sculptorum Bonon. *Brevis* Catalogus *Collectore Io. Antonio Bumaldo C. B. C. & Equ. Bononia Typis H. Victoris Bonatii M. DC. XLI. 24.*

In queſto breue Catalogo ſon notati in Compendio gli Scrittori e di Pittori Bologneſi. De Pittori dalla Famoſa Penna dal Conte Carlo Ceſare *Canon. Malvaſia ue ſono deſcritte badialmente le Vite : e done il* Montalbano *ſi dimenticò del Gran* Giouannino *da* Capugnano *li cui peunelli illuſtrano le più famoſe Galerie, non manco di quello ſi faccia uelle più conſpicue librarie l'Oceano imboſchito di Giacomo Maria da S. Remo; Il Malvaſia lo deſcrive qual' era : e done il primo fù encomiato dal famoſiſſimo, e Pittore, e Poeta* Leonello Spada, *il S. Remo ue ottenne un Panegirico uello ſtile di Marco Lamberti, da Madama* Camilla Bertinelli, *Conſorte di Monſieur* Ludovico Martini *Sirena innocente del Paglione. E de gli Scrittori ſcrive, e ſcrivera il nou meu gentile che erudtiſſimo Conte* Valerio Zani, *e fin d'hora sò hauere alla medeſima aggiunti ſopra C.C. Scrittori, alli quali auderanno aggiuntigli Epitaffi, ne mancheranno all'Operagl' Iudici neceſſarii.*

(493) *Edmundus* BUNNEY, Collegii Mertonenſis aliqvando ſocius, immutata forma Proteſtantium uſui accommodatum edidit tractatum ſub nomine ſuo qui ſub Roberti PARSONII vulgo PARSONS nomine extat, inſcriptus *directorium ad Chriſtianam fidem, ſeu Reſolutio.* Qvanquam nec ille revera Perſonii eſt, ut exponit *Wood* Antiqvitat. Oxonienſ. lib. II. p. 78. b. ſub lit. (a) Operis Ichnographiam *Ludovico de* GRANADA, compoſitionem M. BRINCKLEJO adſcribi docens. At *Alegambe & Sotvel.* librum *Perſonio* tribuunt, de Pſeudonymis autem nihil addunt.

(a) Wood. Antiquitat. Oxonienſ. lib. II. p. 78.

Directorium ad Chriſtianam fidem, ſeu reſolutio, lib. I. extat anglice. 1585.

Hoc ille libro magnam ſibi famam cumulavit, idque non tantum apud Pontificios, verum & Proteſtantium doctiſſimos; quam tamen, ne mentiar, haud usq; adeo promeritus videtur, cum aliorum unice inventa collegiſſe, inque Linguam Anglicanam transfudiſſe compararet; quamvis vel eo nomine laudandus ſit, quod Collectanea illa probe tranſtulerit, & caſtigata brevitate, ſtylo elegauti, methodoque ſingulari compegerit. Operis Ichnographia, *cum univerſa pene materia, Ludovico* de Granada *tribuitur, immo ejusdem compoſitionem Magiſtro* Brincklejo *adſcribunt nonnulli. Hunc autem, ut opinor, Librum, immutata forma Proteſtantium*

tium nſui accommodatum ſub nomine ſuo edidit Mag. Edmundus Bunney, *Collegii Mertonenſis aliquando ſocius.*

BUONARDO v. *Savi.*

(493. a) BUONCHIER: *Cherubin* BOZZOMO. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 538.

BURANUS v. *Fannius.*

(494.) BURCHARDUS. Epiſcopus Wormatienſis. Ejus nomine veniunt *Collectiones Canonum*, quas OLBERTO potius, Abbati Gemblacenſi adſcribendas eſſe judicat *Strauchius.* Amœnitatum Juris Canonici Eclog. I. c. VI. p. II. 12. ſub lit. (a)

(a) Strauchius Amœnitat. Jur. Canon. Eclog. I. c. VI. p. 11. 12.

Poſt hunc ſecutus eſt Burchardus, *Wormacienſis Epiſcopus, quem Itali Brocardum appellant (Et inde* Brocardica *volunt dicta, id eſt, regulas canonicas, quas Damaſus vetus Jaru Canonici Doctor conſcripſiſſe dicitur, & Petrus Salunus Aquilini recognovit ex Manuſcriptis exemplaribus, qui in prafatione libelli ita ſcribit: Burchardica inſcribuntur à Burchardo Epiſcopo Wormacienſi, qui primus ea tempeſtate cœpit jus Pontificium ad Generales quasdam theſes revocare. Quem exterorum plerique originationem verbi ignorantes, corrupte Brocardam & Brocardum appellant. Sane Burchardicas ejusmodi regulas non dubitat appellare Cujacius in prafatione ad conſultationes ſuas) Henrici IV. Bavari Imp. eomporibus, ut habet Sigebertus ad annum 1008. ſimile opus compilavit continens libros viginti, ſecundum ordinem non temporum, ſed materiarum diſtributum. Quibus ſuppoſititias primorum Pontificum Epiſtolas, cum ſelectis ex Auguſtino, Hieronymo, Gregorio & Iſidoro locos abjicit, plurima autem Reginoni ſubduxit. Vide Cenſores Gregorianos, prafatione recognitionis ſua, & P. Gregor. paratit. Jur. Can. tit. I. num. 12. Dn. Steph. Baluz. praſat. ad Aug. emendationet. §. 18. ubi addit: In libro de geſtis Abbatum Gemblacenſium auctorem collectionis Burchardicæ non eſſe Burchardum, ſed Olbertum, Abbatem Gemblacenſem, quo dictante & Magiſtrante Burchardus magnum illud volumen canonum congeſſit, Videatur Sigebertus ad annum 1008. & libro de ſcriptoribus Eccleſiaſticis. c. 142.*

DA BURDE v. *Tonſo.*

BURGHIL v. *Aben.*

(495.) *Franciſcus* BURGKARDUS. Nomen ejus præſcriptum gerit ſcriptum, quod *Autonomia* inſcribitur, edit. Monac. 1602. in IVto Autorem verum hujus tractatus eſſe ERSTENBERGERUM ex *Poſſevino* referunt *Olearius* epiſt. ſub dato 26. Jun. 1676. Halæ Saxon. qui hunc in finem allegat *Parthen.* litigioſum [vide lib. 1. cap. 6. num. 9.] & juſtum *Springer.* tract. de Pace religioſa, & *Deckber.* de Scriptis Adeſpotis p. 209. 210. ſeqq. Qui tamen ſimul addit à *Limnæo* & *Oldenburgio* tribui *Andreæ* GAILIO. Nihil de his duobus, utri debeatur, ſtatuit *Bœclerus* Notit. Imper. lib. 12. c. 5. pag. 224. Ad Erſtenbergerum magis inclinat *Obrechs* in Collegio MS. ad hunc Bœcleri lib.: ita tamen ut credat potius totum Collegium Jeſuitarum hic operas ſuas contuliſſe. Vide *Symbolam Dornianam* ſub lit. (a) Citat quoque *Tileman.* Diſc. Philol. de Hiſtor. delectu, in teſtimonium *Symbola Normanniana.* Adde *Eyben* ad Magiri Eponymol. pag. 96. 97. (b) Creditur hic Erſtenberger vulgo Cancellarius Colonienſis, ſed Dorſcheus in Anticriſi Theol. oppoſita Judicio Theologico pag. 249. vocum perſonatum, revera ERNSTENBERGER Secretarium Aulæ Viennenſis, vid not. ad pag. 10 num. 19. ſupra cit. Schütz Jur. publ. pag. 155. Maximiliani. II. Imperat. Secretarium dicit *Thurman.* vide. *Deckher.* Conſultat. de pace religioſa p. 10. Male hic liber audit *Theologis Lipſienſibus in Prafatione ad Matthiæ Hoë* Evangel. Hand-Büchlein circa finem. Ipſe liber folio Plagularum 485. in tres Partes diſtinctus eſt, quarum Ima continet c. VIII. (II) cap. XXXIX. (III) cap. XLII. Adjecta in fine Summaria cum indice. Oppoſitus eſt ei liber Domaren. à *Ditſingas* von der Autonomia contra Burchardum. Ernſtling. 1610. in 4to vide Lipen. Biblioth. real. Jurid. p. 32. b. *Ernſtenbergeri* aut *Erſtenbergeri* plane non meminerunt *Alegambe* & *Sotwel* in Biblioth. Scriptorum Societ. JEſu.

(a) Symbola Dorniana.

Franciſci Burchardi *Autonomi*: gedruckt zu München. *1602. in 4to.*

Ulricus Obrechtus *in Collegio MSto ad J. H. Bœcleri Notitiam Imperii Lib. V. c. 2. pag. 70. Huc pertinet Franciſci Burg[illegible] ſive potius Jeſuitarum Colonienſium Tractatus de Autonomia.*

Idem poſtea ad d. notit. Lib. XII. cap. 5. p. 171. Auctor ille prætulit nomen Franciſci Burgkardi ICti Colonienſis, conſtat autem non eum eſſe autorem; hinc alii Andreæ Gailio; alii vero Erſtenbe[illegible] *adſcribunt. Edita eſt poſtea contra hanc Autono[illegible]nti-Autonomia ſive refutatio Autonomiæ Colonienſis.*

Idem ad inſtrum. Pacis Osnabr. *Art. V. §. 17. v. 6. Utrinsque religionis Magiſtratus ſeoere &c. prohibita ſeditioſa concliones & ne ſcriberentur contra Tranſactionem Paſſavienſem, Pacem religioſam, & hoc nominatim inſtrumentum Pacis, libri aut ſcripti foverentur; cujusmodi hic ſingulariter innuuntur (1.) Autonomia Burgkardi, cujus autor fuit Jeſuita Colonienſis* Erſtenbergerus, *aut totum Collegium Jeſuitarum.*

(c) Eybenius ad Magiri Eponymolog. pag. 969 7.

Famoſus & perſonatus ille Burghardus autor, ſeu potius compilator (Paurm. 2 de juriſdict 2. n. 66.) Autonomia; ſive ille Andreas Erſtenberger *Caſ. quondam Secretarius intimus, quod Poſſevinus jeſuita cum Ungerdorffero & multis aliis exiſtimat, ſed Hortlederus non admittit; ſive is Andreas Gailius ICtus, quod Warmundo ab* Ehrenberg *placet, ita dicenti:* Daß Andr. Gayl und Erſtenberger viel in dem Buch geflicket haben ꝛc. *ubi tandem ſubdit, quod Gailius potius ſit ejus libri Author; ſive tandem fuerit Franciſcus Burghardus, & Archi Epiſcopi Colonienſis olim Cancellarius, qua opi-*

nio fere communis est, quam ipsa etiam libri inscriptio confirmat. Coru. Crull. *Vindic. Maurit. num. 35. add. num. 44. ubi plura ipsius Autoris, scilicet, encomia, recitantur.*

(495.a) Sebastiani BURGENSIS nomine, *Rhetoricam* impressam, dedit *Sebastianus* MATIENZUS, Jesuita Burgensis, Hispanus, cognominis sui mentione omissa, prænomine & patria tantummodo, memoratis, uti refert accuratissimus Jesuiticorum laborum collector, *Alegambe* p. 410.

Vide & continuatorem ejus *Sotwellum* Bibl. Script. Societ. JEsu pag. 736. b. ubi & alius scripti alieno nomine emissi meminit, assumptam tamen Auctoris personam reticet. Eadem habet *Witte* Diar. Biograph. anno 1644. d. 14. Martii.

(496.) BURGHESIUS, *Scipio*: *Jean* BRICCIO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 538. Edito est illo nomine *Speculum miseria Humanæ*. *Witte* Diar. Biogr. p. II. ao. 1646.

(497.) *Thomas* DE BURGILLOS Persona est *Fel.* LOPE DE VEGA, sub qua tractatus duos publicavit (I) *Rimas humanas y divinas*, & (II) *la Gatomachie*. vid. *jugemens des Scavans Tom.* IV. par. 4. pag. 85. num. 1428. sub lit. (a) Nihil hac de re memorat Nicol. Antonius in Biblioth. Hispanica.

(a) Jugements des Ouvrages des Scavans (Bailleti) Tom. IV. part. 4. pag. 85. num. 1428.

Au reste, il est bon d' avertir le lecteur, que lorsque Lopé de Vega *vouloit écrire des plaisanteries & des bouffonneriet, il se cachoit sous un nom emprunté: c'est ce qui a fait, qu'on a attribué à un fantôme appellé* Thome *de* Burgillos *un volume de Poesies, sous le titre de* Rimas humanas y divinas *qui est de* Lopé: *& il est constant que c' est luy, qui a composé sous le même nom la* Gatomachie, *on le* combat des chats, *qui a passé sur le ventre à tout ce qu' il y a eu d' ecrits en ce genre, depuis son temps jusqu' à la Batrachomyomachie d' Homere.*

(497.a) *Joua* LE BUR, quem cum insigni elogio Bochartus Hierozoic. Tom. II. 3. C. 6. pag. 770. citat, nomine editi sunt *Commentarii in Apocalypsin*. LAUNÆUM auctorem habent, ut indicat Anonymus Scriptor libri, Amst. 1687. 12mo editi, cui tit *Eclaircissements sur l' Apocalypse de S. Jean, in præfationis* fine. Non dubito, hunc ipsum illum *Petrum* LAURÆUM esse, quem Stephan. Gaussenus, doctissimus Salmuriens. Theologus in Dissert. Ultraj. Anno 1678. 12mo editis pag. 32. ad annum ætatis nonum supra octogesimum assiduum in literis fuisse scribit, eumque inter optimos Scripturarum interpretes numerat.

(498.) Philippi Andreæ BURGOLDENSIS nomine impressa *Notitia Imperii*, sive *Discursus Juridico-Politico-Historici*, *ad Instrumentum Pacis Osnabrugo Monasteriensis*, primum in 8. deinde secunda vice cum augmentis, cura & studio Warmundi von Friedberg, Freistadii apud Æmilium Verum 1669. in 4. recusa, quod auctorem habeat Dn. *Philippum Andream* OLDENBURGERUM, ex *Relsendso*, personato itidem interius detecto, cap. 5. pag. 67. probat Dominus *Geulerus* dec. 2. num. 6. hac occasione, de auctoritate personatorum scriptorum alleganda, erudita quædam adspergens. Idem fama publica nominumque affinitas, quæ non serio latitare voluisse auctorem facile probat, plerisque, mihi vero etiam Cognatorum meorum Excellentissimi alicujus testimonium privatum, qui ex litteris ipsius hoc intellexerat, notum fecit. Ejus *censuram*, *defensionem*, *& additamenta* tangemus infra, ad nomen *Francisci Irenici*.

Editio hujus libri II. a *Waremundo* Aucta in tres Partes distincta est, quarum I. Discursus XXXII. p. 531. II. Discursus XXII. p. 251. III. Discursus XIX. pag. 136. continet. Subjecta sunt operi (I) Excerpta Historica. (II) Juris Publici. III. Juris Privati IV. Politica. V. Theologica VI. Catalogus Auctorum Clarissimorum in opere laudatorum; denique Errata Typographica.

(499.) BURINUS, *Petrus*: FLORENT *Chretien*, douteux. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 538.

(500.) BURNETI nomine edidisse WARTHONEM Presbyterum Ecclesiæ Anglicanæ scriptum sub titulo: *A specimen of some errors and defects in the History of Reformation of the Church of England*; Wrote by G. Burnet D. D. novv Lord Bishop of Sarum. By Anthony Harmer. London. 1693. in 8. pag. 199. Vid. *Histoire des Ouvrages Tom. III.* May 1693. pag. 524. seqq sub lit. (a)

(a) Histor. des Ouvr. des Sçav. Mai 1693. pag. 524.

Il paroit icy à Loudret un petit livre Pseudonyme contre l' Histoire de la Reformation de Mr. Burnet Eveque de Salisbury. En voicy le titre: A Specimen of some errors and defects in the History of Reformation of the Church of England. Wrote by G. Burnet D. D. novv Lord Bishop of Sarum. *By Anthony Harmer. London 1693. in 8vo pag. 199. On croit que le veritable Auteur est* Mr. Warthon *Pretre de l' Eglise Anglicane, & si je ne me trompe le même qui a publié* Anglia Sacra.

(501.) Alberti BURONZI nomine scripsit italice *Praxim rectæ medicandi*, Romæ ad Bartholomæum Zannettum 1609. in 16. *Nicolaus* BERZETUS, Jesuita Italus, docente *Alegambe* pag. 348.

Adde Leonem *Allatium* de Apibus Urbanis pag. 198. & *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu pag. 624. a. qui addit latinam hujus Scripti versionem prodiisse Coloniæ apud Kinckium 1658. Personatumque prænomen addit *Joannem Albertum* Buronzi. Vide *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 538.

(502.) Josephi BUSONI nomine vero Jesuita Italus alius, *Joannes* RHO, Mediolanensis, *eodem* p. 269. testante, scripsit: *Martyrium trium Beatorum è Societate JEsu, Pauli Michi, Joannis Goto, Jacobi Ghisai, Japonum crucifixorum.* Florentiæ apud Simonem Ciottum 1628. in 8.

Adde *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu pag. 496. a.

(503.) *Nectarius* BUTYROLAMBIUS, edidit Scriptum cui titulus: Der Bücher-Dieb *Antenors* abgefertiget / est cujusdam non Medici, ut fert Titulus, sed Theologi, eo, contra quem prodiit ipso sic judicante Dr. *Schuppio*, apud *Mollerum* Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbr. Eccles. & literar. univers. part. IV. p. 592. seqq. sub lit. (a) Idem *Mollerus in Symbola* transmissa Theologum Hamburgensem D. Jo. MOLLERUM Auctorem esse conjecerat hujus scripti jam antea.

(a) Mollerus Isagoge ad Histor. Chersonesi Cimbr. Eccles. & literar. univers. part. IV. p. 591. seq.

A. 1658. Admonitioni illius *ad Bibliopolas, Meletemata sua se inscio, divulgantes, Vernacula* (dem gewornetten und ermahneten Bücher-Dieb) *oppositus est typis, uti inscriptio jactat, Amstelodamensibus, libellus famosus, iterato recusus, sed a Senatu vendi prohibitus:* Der Bücher-Dieb *Antenors* empfangen und abgefertiget/ durch *Nectarium Butyrolambium* (97) *Autor illius* Ψεδώνυμου *non, uti ipse fingit, medicinæ fuit Doctor, & in civitate Amstelod. Practicus, sed potius Schuppii* (98) *atque aliorum judicio, Theologus e Pharisæorum catu* Ψιλοπεωτίνων κὴ κώνωπας διυλίζων (ein hocherabender Pharisäischer Mückensäuger) *inter Lumina mundi locum sibi ipsi vindicans haud postremum. Admodum ille furiose atque impotenter in Schuppii famam debacchatur, & præjudiciis suis ita indulget, ut liberalitatem etiam, Divitiarum contemptum, aliasq; virtutes, laude ac imitatione omnium sacri ordinis Hominum dignissimas, vitio ei vertere non dubitet. Oppositi Schuppius huic calumniatori:* 1. Die *Relation* auß dem *Parnasso* der Verfolgung *Antenors* durch *Nectar. Butyrolambium*, oder vielmehr *Stercorilambium*: Wolffenbüttel 1658. *in* 12mo: Calender an seinen Sohn: *ib.* 1659. *in* 12mo: 3. Eilfertiges Send-Schreiben an den Calendermacher in Leipzig: Altona 1659. 12. 5. Abgenöhtigte Ehren-Rettung wieder *Nectar. Butyrol.* an den Raht zu Hamburg: Leipz. 1660. *in* 12mo. *Minatus insuper est aliud scriptum adversus eundem Satyricum, ipso titulo* Ψεδώνυμον *hunc Scriptorem* εἰρωνικῶς *perstringens:* Prüfung des Geistes *Nect. Butyrolambii* (99) *in Appendice Scriptorum ejus Vernaculorum Hanovienſi Adoptiva duo exstant amicorum Schuppii pro ipso, contra Butyrolambium, Meletemata, quorum alterum* (die Unschuld *Antenors* gewiesen von einem Bekandten doch Unpartheischen) *Ministrum quendam Principis Germanici Aulicum, teste Schuppii filio* (100), *agnoscit Autorem; alterum autem* (etwas neues vom Lobe und Redlichkeit *Antenors*) D. Joh. Mullero, *Presbyterii Hamb. Seniori est inscriptum.*

---

(504) BUXTORFFI *Johannis Synagoga Judaica traductio Latina*, ex Germanica, est *Davidis* CLERICI. Profess. Hebr. Genevensis; subinde tamen à BUXTORFFIO FILIO interpolata. v. Buxt. Præf. Synag. 16. 18. *Symbola est Normanniana.*

** ** **

C.

(504)

CAspari CABALLINI de Cingulo, JCti Picentis nomine edita reperiuntur

I. *Tractatus Commerciorum & usurarum, redituumq; pecuniæ constitutorum, & monetarum: cum nova explicatione l. cot D. de usur. l. periculi precium ff. de nautico fœnore, & omnium legum usurariarum, multarumq; Legum & Canonum, nativo nove detecto intellectu.* Venet. 1576. in fol. & Colon. Jo. Gymn. 1577. in 8. Quæ editio auctorem *Carolum* MOLINÆUM præfert, recognitorem vero Caballinum, sed cujus dedicatio *Caballini* nomine Venet. 1575. data, facile indicat, hunc pro auctore venditatum primo fuisse. Extat & sub nomine Caroli Molinæi opus idem, Paris. Lugd. Colon. recusum, ut & ibidem, v. *Drandium* p. 672. Bibl Class. Juridicæ.

II. *Consilia, cum Felini Sandei Consiliis* Venet. 1581. fol.

III. *Tractatus dividui & individui, cum Analytica, tam in Theoria quam in praxi, declaratione omnium legum ejus materiæ.* Venet. 1576. 4.

IV. *De Evictionibus, cui accessit libellus de ædilitiis actionibus.* Ven. 1571. in 8. & Col. 1574. 1615. cum *tractatu de Emptione & Venditione* Fabiani de Monte S. Sabini & Franciſci Zoannetti.

V. *De eo quod interest.* Accessit brevis ejusdem discussio de inofficiosis testamentis, donationibus, & dotibus. Discutitur etiam quæstio de donatione, in contractu Matrimonii celebrata Venet. 1574. in 8. Col. Gymn. 1597. in 8. Idem sub nomine Caroli MOLINÆI, Lugdun. 1597 in 8. recusus.

VI. *Milleloquium Juris, opus Miscellaneum ex omni facultatum genere collectum, in quo notabilia dicta, singulares decisiones, abstrusi legum intellectus, miro artificio explicantur*, partibus 2. Venet. 1575. fol. Hunc Caballinum esse *Carolum* Molinæum, Jurisconsultum summum, cujus alia scripta suo nomine publicata, multa habemus enumerata per *Gesnerum* p. 115. edit. Simleri, testatur *Goddeus* in Vol. 4. Consilior. Marpurgensium 27. n. 101. & cons. 50. n. 114. & ex eodem *Eberh. Faber* in *Gailii* lib. 2. observ. 5. sect. 1. p. m. 63.

Adde his *Teissier*. Eloges des savans tom. 1. p. 297. 298. 299. ubi tam quæ ficto quam vero nomine prodierunt scripta *Molinæi* recensentur; & generaliter additur, eum omnium eorum esse Auctorem, quæ Caballinum præferunt. Quod & confirmat *Index librorum prohibitor.* jussu *Alexandri* VII Rom. 1667. edit. p. 53. a. Inter quos merito refertur Tractatus de Usuris, quem erronee MONNERO tribuit Jesuita *Jo. de Salas* in Thom. Aquin. de Contractibus tit. de Usur. Interim hoc ei accredere poterimus bona fide, quod prohibitum hunc librum a Pontifice, Caballini nomine indutum in fraudem illius Pontificiæ prohibitionis, solita ludificatione prodiium deinde refert. vide Indicem lib. proh. Class. 1. p 18. b. Imo peculiaris ejus aliorumque *librorum Molinæi* prodiit *Censura* jussu Papæ Clementis VIII. Romæ 1602 in 4to constans 6. plagg. ubi Impius Molinæus vocatur, de quo titulo vide *Bailletum* de gueiſem. des Auteurs p. 491. & 492. sub lit. (a) & fusius *Teissier*. Eloges des savans Tom. I. p. 295. 296 297. sub lit. (b) adde Thomam *Hyde* in præfatione in Catalog. Biblioth. Bodlejan. qui in Catalog. p. 122. b. sex citatis Caballini nomine libris adhuc addit (VII) Tractatum *de Ædilitiis actionibus* Venet. 1584 & (VIII) *Glossas ad Ægidianas* constitutiones Venet. 1571. Vide tamen, quæ hic monet *Toppi* Bibliotheca Neapolitana p. 342. b. & 343. a. Tractatum de Usuris Molinæi nomine citat *Wissembach*. Diatribe de Mutuo, esse Alienationem, disput. III. §. XVII. qui & ad l. un. C. de sentent. quæ pro eo, quod interest, p. 154. indicat huic Molinæo à librariis Pontificiis Caſparis Caballini nomen esse inditum. Addit *Margo Maſtrichtianus* Gœddeum vol. 4. Cons. Marp 27. n. 101. & Cons. 50. n. 114. Item Eberh. *Fabrie.* in repetit. Garl. lib. 2. Obs. 5. sect. I. pag. 113.

(a) BAILLETUS degvisem. des Auteurs pag. 491. & 492.

Jo ne venx pour exemple que celuy de l' un des plus celebres de nos Avocats, qu' ils affectent d' appeller par tous l' impie du Moulin. *Ses Ouvrages sont detestables sous le nom de* Molinæus, *mais ils sont excellens sous le nom de* Gaſpar Caballinus de Cingulo. *Il n' est plus impie dés qu' il ne s' appelle plus* Du Moulin.

(b) Teissier Eloges des Scavans Tom. pag. 295. 296. 297.

Mais si Du Moulin *a eté extraordinairement scavant, on a remarqué qu' il n' avoit pas moins de vanité que de scavoir. C' est pourquoi un des plus beaux Esprits de notre siecle a dit de bonne grace de lui*: Certes ce Maitre Charles Du Moulin fait bien le Maitre, lors qu' il se nomme le Docteur de la France & de l' Allemagne, & qu' il met en tête de plusieurs Consultations imprimées: Moi qui ne cede à personne, & à qui personne ne peut rien apprendre.

Son Commentaire sur la Coutume de Paris *est le premier fruit de ses etudes. Il fut premierement imprimé en 1538. Au jugement de* Julien Brodeau *c' est une piece incomparable & un chef- d' oeuvre qu' il est impossible d' imiter.* Denis Godefroy *dit que ce Commentaire, qui est la clef & le veritable Interprete du Droit Francois a été recu avec grand applaudissement par tous les tribunaux de France, & par les peuples étrangers, qui s' étans obligez par serment de ne point publier le-*

le nom de Du Moulin *soit par envie, ou en haine de sa Religion, & ne pouoant se passer d'un aussi grand & aussi celebre Docteur, ne laisserent pas de le citer, & ont même fait imprimer quelques unes de ses Oeuvres sous le nom feint & supposé de* Gaspar Caballinus. *Julien* Brodeau *dit que les Notes de du Moulin sur le stile du Parlement sont absolument necessaires pour la parfaite intelligence du Droit Francois, & qu'il n'y a aucun Livre dans lequel on puisse rencontrer plus d'instruction ni de plus beaux secrets de l'antiquité de ce Droit. Quant à ses Notes sur les Coutumes, qui sont le dernier Livre qu'il a composé, c'est un fi excellent Ouvrage, que ses decisions ont plus d'autorité dans le Palais que les Arrets du Parlement de Paris. Sur quoi Brodeau remarque que la premiere edition de ces Notes faite à Paris en 1567. par* Jacques Dupuis *est la meilleure & la plus correcte. Spondé assure qu'encore que du Moulin eut presenté la Requete dont parle M.* de Thou *en cet endroit, il ne laissoit pas d'être de la Religion des Protestans. Mais qu'il en usoit ainsi pour se venger de Calvinistes qui avoient medit de lui, parce qu'etant en Allemagne il avoit preferé la creance de Lutheriens à la leur.* C'est pourquoi, *ajoûte cet Evêque*, il ne faut pas s'etonner si les Oeuvres de Du Moulin sont mises en la premiere classe des Livres defendus par le Concile de Trente, s'il est traité d'*impius Molinæus*, & si Clement VIII. a condamné tous ses Ecrits au feu. *En effet pendant toute sa vie il passa pour Lutherien, & cette opinion qu'on avoit de lui étoit cause que les Partiet ne le consultoient qu'à regret, & qu'y étant comme forcées par la grande estime qu'on avoit de son erudition, ainsi que nous l'apprend* Papire Masson.

(505.) Nicolao CABÆSILÆ, sive CABASILÆ adscribitur à nonnullis *Oratio in Trinitatem Theologorum*, quæ vere est PHILOTHEI, *Patriarchæ Constantinopolitani*, ejusque nomine nuper Græce & Latine vulgata est, inquit *Raynaud.* de mal. & bon. libr. pag. 150. Quod scriptum tamen neque *Bellarm.* ad Ao. C. 1350 nec *Sixtus* l. 4. p. 347. neque *Gerhardus* p. 637. neque *Gesnerus* p. 507. neque *Olearius* pag. 323. scripta illius recensentes memorant. De hujus auctoris aliis scriptis Mss. vid. *Casaub.* adversus Baron. Exerc. 10. diatr. 30. p. 509. 515. 575. & 608.

(506.) CABIAC, *Paul de* : Henry ALBY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 538.

CABILONENSIS EPISCOPUS v. *Primus.*

(507.) *Joannes Baptista* CACIALUPUS, vel CACCIALUPUS, sive à CACCIALUPIS, *à S. Severino.* Hujus nomine citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 123. a. Repetitiones in C. I. de Cogn. Feud. in usibus Feud. Venet. 1584. Paris. 1512. & Colon. 1571. in 8vo. Subjicit tamen ibidem, Tractatum illum apud Freymonium, fol. 78. tribui *Bartol.* CÆPOLLÆ.

CÆCILIUS v. *Cyprianus.*

(509.) CÆCILIUS ou CECILIO *de Granada : Louis de la* CUEVA. *Baillet* liste pag. 538.

(509.) CÆLIUS v. *Pannonius.*

(510.) CÆSAR *Cantelli.* Personatum nomen est P. *Raphaelis* CASTELLI, Itali Bononiensis, Soc. J. sub quo edidit, *Consultationem de præfectura proprii parochi, in Sacramento Matrimonii*, testante *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu, p. 715. b. qui & aliâ scriptâ sub ficto nomine à P. Raphaële Castelli emissa enumerat. Facit quidem etiam hoc *Witte* diar. Biograph. ao. 1656. d. 5. April. sed Cæsaris Cantelli, aut aliæ larvæ mentionem nullam injicit : de qua testatur & *Baillet* auteurs deguisez Catalogo p. 539.

CÆSAR v. *Aquilinius.*

(511.) *Caius Julius* CÆSAR. Ejus, qui extant *de Bello Civili Commentariorum libri tres* à *Gosselino* alii Auctori adscripti, Cæsari vendicantur à Samuele *Bocharto* testantibus *Actis Erudit. Lipsiens.* 1693. p. 103. 104. Ludovicus *Carrio* & Floridus *Sabinus* Cæsari itidem abjudicantes & CELSO tribuentes erroris convincuntur à *Vossio* Instit. Orator. lib. V. c. 3. tmem. 10. p. 302. & *Fabricio* Bibl. Latin. pag. 20. 21. sub lit. (a) quibus adde *Vallemont* Elem. de l'Histoire Tom. II. pag. 136. s. & *Menagiana* Tom. II. pag 94. sub lit. (b) Contrarium cum *Carrione* statuit *Lipsius*, interpolatosq; minimum à *Celso Cæsaris* de B. C. Commentarios statuit, innuens in antiquis quibusdam libris Commentariorum in fine legi : *Julius Celsus Constantius legi Commentariot Cæsaris.* Vid. *Gaddius de* Scriptoribus Tom. I. pag. 140. sub lit. (c)

(a) Fabricii Bibl. Latin. p. 20. 21.

De bello Civili Pompejano libri III. utrosque de bello civili & Gallico Commentariot, simplici eleganti & terſa dictione vtunſtos, Cæsari *perperam abjudicant* Lud. Carrio & Floridus Sabinus, *quorum sententia mihi fere aque absurda videtur, ac illius quem Isaacus* Vossius *in responſionibus primis ad objecta Rich. Simonii narrat diſſertationem conſcripſiſſe, qua falſa convinceret, quæcunque in libris de bello Gallico continerentur, & copioſe inſuper oſtenderet, Cæſarem unquam tranſiſſe Alpes, & ne vidiſſe quidem Galliam.* Lipsius *etiam aliquando putavit alium eſſe qui de bello Gallico & qui de civili ſcripſiſſet. Sed eundem eſſe vel ex ſtylo eſt perſpicuum. Iisdem ſcriptis Julii Cæſaris fere adjungi ſolent :*

A. Hirtii *qui Cæſari familiaris & ſuperſtes fuit,* De bello Gallico liber VIII. *ad Corn.* Balbum *quo hiſtoria à Cæſare cœpta ad ejus é Gallia in Italiam reditum perducitur.*

Liber de bello Cæsaris Alexandrino, *ejusdem ut videtur* Hirtii.

Item liber de bello Africano *quod cum* Juba *Rege Numidarum Cæſar geſſit.*

Liber de bello Hiſpanienſi, Balbi *forte ut non abs re ſuſpicatur Gerh. Joh.* Vossius, *etſi jam olim*

ſcripſit Suetonius *trium horum Commentariorum incertum eſſe autorem ac de* Balbo *ſilens*, alii, *inquit*, C Oppium putant, alii A Hirtium.

(b) Menagianorum Tom. II. pag. 94. *Jean de* Salisbery, Polidore Virgile & Lipſe *ont cru* que jules Ceſar *n'etoit pas Auteur des* Commentaires *que nous avons de lui, & il les ont attribuez à* Julius Celſus, *qui vivoit il y a un peu plus de huit cens ans. Ce qui les a fait donner dans cette erreur eſt que Julius Celſus a fait la* Vie de jules Ceſar *qui ſe trouvoit à la tête de ſes Commentaires. Il eſt bon de ſcavoir que cette Vie etoit fort rare il y a quarante ans, parce qu'elle n'avoit été imprimée qu'une ſeule fois en Italie.*

(c) *Jac.* Gaddius *de Scriptoribus, Tom. I. pag. 140.*

An Commentarii de bello Gallico fuerint Cæſaris, an Julii Celſi, *ambiguum apud aliquos fuit; ut conjicitur è* Lipſii *lib. 2. epiſtolicarum quæſt. epiſt. Ludovico* Corrioni, *qui ex inſcriptione in libris m. ſ. hac Commentarii Julii Celſi, & è Scriptoribus nouullis, qui citando quosdam locos è dictis commentariis julium* Celſum *nominant, non Cæſarem. Addit Carrio in iſtis Commentariis multa ſoluta, hiantia, ſuperflua reperiri à Cæſaris illo terſo, & Attico ſtylo, quem Cicero immenſum laudavit diverſa. Fatetur optimus teſtis, an judex? Lipſius, julium Celſum quædam in Cæſare recidiſſe, addidiſſe, interpolaſſe uonnemeu totum Cæſarem immutaſſe, ut immutavit Juſtinus Trogum. Subdit etiam judicium dignum curioſo lectore ideoque exſcribetur à me.* Hi de bello Gallico diſcrepant aliquantum ab illis de Civili, filo orationis, & fieri potuit, ut interpolati ſint, non tamen ita ut ſimilitudo oris prorſus evanuerit, & quamvis gemini non ſint, fratres tamen eſſe, ex ipſa ratione ſcribendi agnoſcas. *In margine ſcribit, in quibusdam antiquis libris in fine commentariorum legi:* Julius Celſus Conſtantinus, legi commentarios Cæſaris.

JULIUS CÆSAR v. *Capaccius.*

CÆSARINUS v. *Furſtenerius.*

(512.) CÆSARIUS, Gregorii Nazianzeni Frater. Ejus nomine editi ſunt inque latinum ſermonen verſi a Leunclavio Baſil. 1571. *Dialogi*, quibus continentur *Explicationes* quarundam *quæſtionum de rebus gravibus &c.* Hos JUNIORI cuidam CÆSARIO *Billius* in edit. Pariſ. 1583. ut patet ex verbis *à Lambecio* Biblioth. Cæſar. lib. IV. pag. 32. leq citatis ſub lit. (a) CÆSARII FRATRI adſcribere mavult *Labbeus* de ſcriptoribus Eccleſ. ut affert ex eo *Oudin.* Abaci Patrolog. p. 97. & 98. ſub lit. (b) Utrumque corrigit *Lambecius*, fundamentumque erroris in male intellectis *Photii* verbis collocat contra *Riveti* Critic. Sacr. lib. III. cap. 22. pag. 345. quæ Photii verba allegat p. 35. 36. ſub lit. (c) & explicat. Vindicat autem Dialogos hos Cæſario, Nazianzeni fratri teſtimonio *Glycæ* p. 34. ſub lit. (d) quanquam auctos multis ab aliis hos dialogos, non abnuit Lambecius p. 36. ſub lit. (e) ubi prolixe *Leunclavium* contra *Billium* defendit, ac de Cæſario alia non minus ſcitu digna in medium affert, quæ ibidem legi poſſunt:

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæſ. lib. IV. p. 32. 33.

Multi, *inquit*, & quidem doctiſſimi Viri, hunc *Cæſarium* eum eſſe putant, qui *Dialogos de rebus divinis* conſcripſit, propterea quod in *Leunclavii* translatione Cæſario *Gregorii* noſtri *fratri* adſcribantur. At ille, & ſibi ipſi, & aliis turpiter impoſuit, dum non animadvertit Cæſarium Dialogorum ſcriptorem hoc Cæſario (fratre S. Gregorii Nazianzeni) longe recentiorem fuiſſe, ut ex eo liquido conſtat, quod aliquoties *Maximum* citat, quem dubium non eſt poſt S. Gregorii Nazianzeni ætatem floruiſſe. Unde cum facile fuiſſet agnoſcere, hoc Dialogorum opus Cæſario Gregorii noſtri fratri tribui non poſſe, παραλογισμῷ illud potius colligere maluit, id quod de Maximo profertur, a quopiam temere aſſutum fuiſſe. Ita nobis & Quæſtorem in Secretarium, & Medicum in Theologum nova quadam & plane miranda metamorpholi transmutat; id quod profecto nunquam feciſſet, ſi hanc Orationem vel ſemel legiſſet. In ea enim vidiſſet, tantum abfuiſſe, ut Cæſarius viginti annos in urbe Conſtantinopolitana publice docuerit, (quod de ſcriptore Cæſario in Dialogorum fronte affirmatur) ut poſtea quam illic Medicinam paulum exercuiſſet, ſtatim ab hac Urbe in Patriam à Gregorio retractus ſit. Quod ſi poſtea in eandem Urbem imperante Juliano ſeſe rurſum contulit, at non docendi cauſa, ſed ut medicinæ rurſus operam daret, eo perrexiſſe ſcribitur. Atque etiam inter Juliani Imperium & ipſius Cæſarii mortem pauci omnino anni, hoc eſt ſex duntaxat, aut etiam pauciores, interceſſerunt, Quarto enim Valentis anno deceſſit Baſilius; quo adhuc vivente, & Cæſarius, & Gorgonia, & Gregorius Pater ex hac vita migrarunt. Quod ſi ille tot annos docendi munere functus fuiſſet, ac de rebus divinis libros etiam condidiſſet, an eſt credibile Gregorium, fratrem qui ad laudem ipſi contexendam vel minima quæque delibat, hæc prætermiſſurum fuiſſe? Deinde quis credat, eum, qui paucis duntaxat ante mortem diebus baptizatus fuerit, ante ſuſceptum Baptiſmum de obſcuriſſimis quibusque doctrinæ Chriſtianæ Quæſtionibus Volumen conſcripſiſſe, præſertim aulæ atque aulicis negotiis addictum & conſtrictum, ut Gregorius noſter & hic, & in Epiſtolis, non ſine ſtomachore ſtatur? Hæc, ne quid de Quæſtura dicam, ſatis, ut opinor, oſtendunt, hunc Cæſarium Gregorii fratrem non eum eſſe, cujus Dialogi hodie circumferuntur. Permirum autem mihi videtur, *Nicephorum* quoque in hoc eodem noſtro Cæſario lapſum fuiſſe, ut qui lib. 12. c. 44. eum Magiſtri poteſtatem in Imperiali aula Theodoſii obtinuiſſe ſcribat, cum tamen longe ante diem extremum obiiſſet, hoc eſt ſub initium Imperii Valentis. Sic videlicet eum quoque homonymia feſellit; quemadmodum & quendam noſtræ tempeſtatis, qui *Nemeſium, Epiſcopum*, cujus Librum de *hominis natura* habemus,

„cum

„cum *Nemeſio ethnico* confundit. Hæc *Jacobus* „*Billius.*

(b) Olearius Abac. Patr. p. 97. 98. *Ejus nomine edita habentur ab Elia* Ehingero, *Auguſt. Bibl. præfecto, 1626. Quæſtiones Theol. & Philoſoph. Græc. lat. num. 78. cum verſione Jo.* Leunclavii, *quam ante an 1571 Baſileæ excuſam idem emendavit & ſupplevit. Ejusd. quæſt. num. 195. in* Dialogos 4. *tranſformata, Græco-Latine ex auctario Front.* Ducæi, *Tom. XI. Magnæ Bibl. Pat. Pariſ. f. 545. comparent. Vide tamen, qua circa has moneat* Labbeus, *qui* Gregorio potius Nazianz. *nomen fratris hac ratione æternare allaboranti, iſtas tribuendas ſuadet.*

(c) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæſ. lib. IV. p. 35. 36.

- - *Hoc eſt, R. P.* Andrea Schotto *interprete: Legi Cæſarii librum capita continentem Eccleſioſtica ducenta & viginti, quibus partim enunciata quadam explicantur, partim Quæſtiones ſolvuntur. Dicas autem hunc ſcriptorem, & ætate etiamnum florere, & cum Rhetorica quaſi ſcitura tam externa non minus, quam noſtra Philoſophia eruditione turgere. Quanquam non minima deeſſe videntur, ut verbo dicam, quo motu illi atq; impetus dedecore careant. Ætatem clara ejus dictio eſt, crebro licet ad poeticas ooteet juveniliter deflectat, atq; abuſitatâ conſtructione, non ſine defectu aliquo, receaat, & ad ſummam dogmatum accurationem parum ſane ei deeſt. Per Quæſtiones porro & Reſponſiones ſuppoſitis quoq; perſonis interloquentibus, compoſita illi ratio eſt, & quidem* Gregorii, *ut ajunt, cujus hunc Auctorem eſſe Enervem* Theologi *cognomentum indicat. Hucusq; Photius. Cujus loci poſtrema verba R. P. Philippus* Labbæus *in Diſſertatione (2) de Scriptoribus Eccleſiaſticis ſic explicat: Ex Photio Dialogorum illorum Autor videtur potius eſſe S. Gregorius Nazianzenus, qui hac ratione voluerit nomen fratris ſui poſteritati commendari; Idemq; affirmat* Andreas Rivetus *in Critico Sacro (3) his verbis:* Photius *dicit, hujus Libri Autorem ferri Gregorium Theologum, qui fratrem ſuam ita clareſcere voluerit. Sed errant illi ambo, verusque illorum verborum ſenſus eſt hic: Compoſitum autem eſt illud Opus forma Dialogi per Interrogationes & Reſponſiones, & quidem cum hyperbole ſive nimia exaggeratione (1) perſonarum interloquentium. Nonnulli enim ajunt, per omnes illas perſonas interloquentes ſolum intelligi Gregorium, qui, dum cognominatur* Theologus, *Auctoris hujus operis frater eſſe cognoſcitur.*

(d) Ibidem pag. 34. *Huc inſuper accedit autoritas* Michaelis Glycæ, *qui, ut* Leunclavius *recte obſervavit, in Annalium ſuorum parte prima eosdem S.* Cælarii Dialogos *allegans, ſimiliter expreſſe teſtatur, autorem eorum fuiſſe fratrem S. Gregorii cognomine Theologi. Ipſa Glycæ verba ſunt hæc: (2)* Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεολόγος χρηζειν λέγει τοῦτο. ὅτως ἄκυκλον καὶ πρῶτον μὲν ἐποίει τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἔχειν ἐδόκει, λέγω συμπληρώμενον, καὶ πνεύματι πλειόμενον. Δεύτερον δὲ ἐποίει κόσμον ὑλικὸν καὶ ὁρατόν. Ὅμοια δὲ τούτῳ διέξεισι καὶ ὁ Ἀδελφὸς αὐτοῦ πᾶσιν, λέγων, ἐν φωτὶ δίκην αἴσρων τὰ ἀγγέλων χορεῖα, καὶ πρὸ δὲ γενέσθαι τὸν κόσμον. *Hoc eſt:*

„ Audi etiam quid Gregorius ille cogno„men.ento Theologus dicat: Primum Deus angelicas divinasque poteſtates mente concipit. Ea Cogitatio mox opus ipſum erat, Verbo„ completum, ac Spiritu perfectum. Secundo„ mundum è materie craſſa conſtantem & adſpe„ctabilem cogitat. Huic conſimilia tradit & Fra„ter ejus Cæſarius: Omnes, inquit, carnis exper„tes illi cætus Angelorum, prius etiam, quam„ Mundus hic oriretur, in luce degebant. Huc„ usque Michael Glycas.

(e) Ib. p. 36. *Secundo certum eſt,* Joannem Leunclavium *à* Jacobo Billio *malignè & immeritò derideri ob ſeparationem illarum Quæſtionum & Reſponſionum, quæ in hiſ Dialogis ſunt ipſius S. Cæſarii, ab illis, quas interpolatores non ſolum ex S. Gregorii Niſſeni, ſed & ex S. Maximi, aliorumque Patrum, S. Cæſario & S. Gregorio Nazianzeno longe recentiorum ſcripſit, genuino S. Cæſarii Operi ſupplementi vel mantiſſæ ſeu auctarii loco adjecerunt. Hujusmodi enim interpolatitiis additamentis creverunt non tantum S. Cæſarii Dialogi, verum etiam ſimilia alia Eclogarum inſtar compoſita Opera;*

(513) S. CÆSARIUS Episcopus Arelatenſis. Ejus nomine varia ſcripta citat Thomas *Hyde in* Catal. Biblioth. Bodlej. p. 124. eundemque credit eſſe cum FOELICIARIO vel FELICIARIO, quem nonnulli pro eo ſubſtituunt.

(514) *Wilhelmus* COESIUS. Ejus nomine extant Tractatus duo: (I) *de Uſu Globorum* Amſtelodami 1634. in 8vo. (II) *The Sea - Mirrour*, or *Inſtructions in the of Navigation* Amſt. 1625. vid. Biblioth. Bodlejan. p. 92 & 124 ubi indicium facit *Hyde* verum Auctorem ſcriptorum eſſe *Gvilhelmum* JANSONIUM *Blaen.* Adde *Baillet.* liſte des Auteurs degviſez p. 538.

(515) CAJUS vel GAJUS Presbyter Romanus. Fragmentum ejus nomine extat cum inſcriptione: περὶ τῶν παντὸς. Quod an huic Cajo, an potius HIPPOLYTO *Portuenſi* debeatur, non determinat *Cave* Chartop. Eccleſiaſt. 20. lit. (a) At in Hiſtor. liter. Script. Eccleſiaſt. p. 48. 51. à Neotericis omnibus Hippolyto vindicari aſſerit, vide lit. (b) JOSEPHO à nonullis tribui addit, ſed ei abjudicari ab *Hæſchelio*, editore fragmenti. Memorabilia ſunt, quæ de indiculo laterculæ marmoreæ ex *Grutero* affert laudatus *Cave* loc. cit. p. 50 Ex illo genuinis Hippoliti Scriptis judicium ferunt Eruditi. Adde quæ *in Anonymis num.* 814. de hoc libro ejusque Auctore ex *Lombecii* VIII. p. 14. 15. notavimus. Quinimo *Photium* exinde quod *Cajus* ſit auctor libri *de Mundo* ſeu *Univerſo* etiam colligere, quod ſit auctor alterius libri, qui *Labyrinthus* inſcribitur: docet at refutat ſimul *Du Pin* Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccleſiaſt. Tom. I. p. 111. eumque ab aliis IRENEO, ab aliis S. JUSTINO tribui mavult.

(a) Cave Chartophyl. Eccl. p. 10. *Vir diſertiſſimus, Presbyter Rom. & genuinus Apoſtolus ordinatus clarus circa Ao. 210. amplum libri* περὶ τῶν παντὸς *fragmentum extat gr. apud Hæſchelium not. in Photium p. 9. An vero* Cajo noſtro, *an potius* Hippolito Portuenſi *tribuendus ſit iſte liber, non facile liquet.*

(b)

(b) Cave Hiſtor. Litter. Scriptor. Eccleſ. p. 51. b.

Brevem quandam Periodum ex eo citat Photius *loc. cit. Utcumque autem de vero hujus Operis Auctore inter antiquos non convenit, Neoterici fere omnes Indiculi hujuſce autoritate, ſtylo, & argumentationis genere, aliunde adhuc argumentis freti*, Hippolyto *id adjudicant; & in his novissimus* Steph. le Moyne, *qui Latina verſione inſtructum fragmentum ejus ab Hæſchelio olim edicum recudi fecit inter varia Sacra. Lugd. Bat. 685.*

CAJUS ſive GAJUS v. *Calliſtus.*

(515. a) CAJUS vel GAJUS Jctus. Ejus inſtitutiones excerpta ANIANI vocat Theod. *Mariatinus* ad inſtit. Juſtin. de nuptiis §. fratris vero pag. 76. 77. iterum.

De ejus inſtitutionibus vide *Onzelii* præfationem quæ ſuis notis ad Gajum præmiſit, ubi &. de variis editionibus. Hæc *Symbola Maſtrichtiana* eſt.

CALABER v. *Quintus.*

(516) *Nicolo* CALANINI. Ejus nomine impreſſit Boloniæ Baptiſta Ferroni 1673. in 12. italico idiomate, *Il pindo in Felſina* cujus verus Auctor eſt *Filippo* OTTANI, uti indicat *la Viſiera Alzata* Pentecoſt. num. XXXI. p. 125. hiſce verbis.

XXXI. NICOLO' CALANINI. Mi fù mandato da Bologna queſto libretto.

Il *Pindo in Felſina* ſogno di RICOLO' CALANINI Accademico *Vnanime*. In Bologna preſſo Gio: Battiſta Ferroni M. DC. LXXIII. 12.

Non poteuo appellarſi queſto Opuſcoletto che *Sogno* mentre non *Nicolò Calanini*, ma benſi *Filippo Ottani* ne fù l'Autore. Si ritrouano alla giornata alcuni che priui d'ale, e d'ingegno, vorebbero volare per lo Cielo della gloria, ma pigliandole in preſtito, ed eſſendo attacate con la Cera non con tenace colla, al minimo calore di ſdegno conceputo per cagione di propria gratitudine da chi li ſerui, riſoluendoſi, nouelli Icari ſono coſtretti ad affogarſi nell'Oceano dell' ignominia, L' imparai dal dotto Legati.

(517) Deſpotico CALATHINO, quod ſit *Dominicus* PANAROLUS v. in *Rhod.* n. 48.

XLVIII. Scav. 23.

Deſpotcio CALATHINO, Dominicus PANAROLUS Med. Romanus

Prænomine Latino Græce, Cognomine Italo Latine reddito: Sub quo neſcio quas *obſervationes Italico idiomate conſcriptas* innuere videtur Scavenius num. 23. Cæteroqui ſub vero nomine hujus Auctoris extant

Obſervationum Medicinalium Pentecoſta quinque, utilibus præceptis, ſingularibus medelis, reconditis Speculationibus, portentoſis Caſibus referta. Quibus diverſa & Curioſa in calce adduntur opuſcula. Nempe *de Simplicium cognitione Medico neceſſaria. Plantarum Amphitheatralium Catalogus. Chamæleo examinatus. Arcanorum faſciculus primus & ſecundus* Romæ 1652. in 4. & recuſæ Francof. 1653. ac Hanov. 1654. in 4.

Quæ an eædem ſint cum illis quas *Scavenius* innuit haud utique dixerim.

Adde *Bailletum* liſte des Auteurs deguiſez p. 539. fortaſſe plura quod feliciter fiat daturum. Poſteriori ſin *Rhodianis* memorati ſcripti etiam meminerunt *Merchlin.* Linden. Renov. p. 250. & *Lipen.* Biblioth. Real. Med. p. 308. b. qui *Jatrologiſticorum* nomine tractatum hunc citat. At de Calathini perſona uterque ſilet.

(518) *D. Ettore* CALCOLONA. Perſona eſt *Caroli* CELANI Canonici Neapolitani, ſub qua in publicum edidit *otto Comedie*, quas recenſet *Topplus* Biblioth. Neapolit. p. 58. ſub lit. (a) cui addatur *la Viſiera Alzata* Pentecoſtes num. XI. p. 104. ſub lit. (b)

(a) Toppius Biblioth. Napolitanæ. p. 58.

Carlo Celano *Dottor delle Leggi Napolitano, Canonico, dell' Arciveſcovado, erudito in belle lettere, ha dato alle Stampe, ſotto nome di D. Ettore Calcolone, otto comedie molto belle, intitolate.*

Non è Padre, eſſendo Rè. *In Napoli per Novello de Bonis 1663. in 12.*

Gli Effetti, overo gli Eccelſi della Corteſia.. *Napoli per Novello de Bonis 1664.*

Dall' amore L'ardire. *Nap. per Novello da Bonis. 1664. in 12.*

Protegere l'inimico. *Nap. per il Bonis 1664. 12.*

La Piete Trionfante, *overo L'empietà domata, In Napoli 1676. ad iſtanza d' Antonio Bulifon. in 12*

Chi trionfa morendo, *overo* S. Caſimiro: *in Napoli, à ſpeſe di Antonio Bulifon. 1676. in 12.*

La forza della Fedeltà. *In Nap. à ſpeſe del ſudetto Antonio Bulifon 1676. in 12.*

L' Ardito vergognoſo, *come ſopra in 12.*

Sotto il ſuo nome ultimamente,

Gli Avanzi delle Poſte, *Parte Prima in Napoli appreſſo Antonio Bulifon, 1676. in 8.*

Tiene in Procinto la Seconda Parte, & altre opere curioſe, e degne del ſuo ſollevato ingegno.

(b) Villano Viziera Alzata.

XI. ETTORE CALCOLONA. *Sotto queſto nome uſcirono alcune produttioni tutte ſpiritoſe, e ſono* la Pietà Trionfante *ouero* l' Empietà Domata Comedia *d' Ettore Calcolona. In Napoli per Antonio Bulifon* M. DC. LXXXVI. 12.

S. Ca-

S. Caſimiro *Rappreſentatione del Medeſimo come ſopra.*

Il Nome, e'l Cognome ſono finti. Il vero è Carlo Celano, *Canonico Napolitano Autore de gli* Auanzi delle Poſte del Signor Carlo Celano part. I. *In Napoli apreſſo* Antonio Bulifon *M. DC. LXXVI. 8. opera che fà deſiderarne la continuatione.*

CALDERINUS v. *Domitius.*

(519.) *Henricus* CALDERIUS. Ejus, quæ extat, *Hiſtoria* tribuitur *Alexandro* CARRERIO Paduano, indicante Jac. Phil. *Thomaſino* Illuſtr. vir. Elogi. p. 365. Edit. Pat. 1630. Qui tamen illud probandum relinquit, viris præclariſſimis, Abbati Albertino *Bariſono*, & Felici *Oſio* in legitimis Hiſtoricis Patavinis. Genuina *Carrerii* ſcripta ibidem vide.

"(520.) CALIXTUS II. Pontifex. Ejus "*de inventione Corporis Turpini* Archiepiſcopi, & Mar-"tyris lib. extat MS. Cantabrigiæ in Bibliotheca "Benedictina num. 41. cod. 9. Ex Thoma *James* "Anglo Hæretico, qui tamen ſub alio titulo "haberi ad[illegible]net, nempe: Liber Turpini Ar-"chiepiſcopi Remenſis, quomodo Carolus Rex "Francorum acquiſivit Hiſpaniam. Hunc librum "dicit *Calixtus* Pater eſſe authenticum. Hæc ex Ludov. Jac. à *S. Carolo* Bibliotheca Pontificia, uti ſuppeditat *Symbola Reiſkiana*, additque ex illis facile conjici poſſe, Calixtum II. non fuiſſe libri memorati Auctorem, ſed tantum ejus Approbatorem.

(521.) *Lauantio* CALIOPEO. Sub illa larva emiſit in publicam lucem *Cantica* quædam *Gio. Battiſta* LIVIERA, Cittadino pure di Vicenza, ut indicat la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. XXXVI. pag. 50.

(522.) Cornelii CALLIDII, Chryſopolitani nomine publicata ſcripta v gr.

I. Confutatio de ſeditione Belgarum, Luceburg. 1510. in 4to.

II. Illuſtrium ſcriptorum Germaniæ Catalogus, quem carpit *Valerius Andreas* Biblioth. Belg. p m. 158. ubi reliqua ſcripta ejus enumerat, eſt *Cornelius* LOOSE Goudanus, cognomen ſuum Latine, patriam Græce quam Germanice efferre malens, id quod cum aliis plurimis interdum latendi, interdum neſcio quo alio conſilio, hoc facientibus commune habet. Ita Deſiderius Eraſmus, Geerd Gerdſen / Melanchthon, Schwartz-Erde. Nicius Erythræus &c. quorum aliquos hoc nomine aſſumpto, quam Patrio notiores, ſtudio recenſere negleximus, ne nunquam occultatos detegere velle videremur: De *Callidio* vero etiam v. *Fr. Sweertium* pag. 191. *Zeilerum* de Hiſtoricis, part. 3. pag. 46. *Vogleri* Introductionem in omnes omnis generis auctores c. 23. p. 89.

Adde & Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 127. & *notas Diecmannianas margina'es* has:

Hunc librum ab autore inſcribi de Spiritu Vertiginis utriusque Germ. in relig. diſſ. & *primum* 1579. 8. *editum refert Valer.* Andreæ *l. c. Et porro: Hæreo num hic Auctor ob libros hoſce Pſeudonymis aggregandus ſit. Nam in iis nec prænomen, nec cognomen verum ſubticuit. Habeo ejus* Illuſtrium Germ. Scriptorum Catalogum, *Mogunt.* 1581. 8. *editum; Habeo ejusdem* Spiritum vertiginis utriusque Germaniæ in Religionis diſſidio. *Itidem Mogunt.* 1579. 8. *impreſſum. In priori ſe* Cornelium Loos *Callidium, in poſteriori*, Cornelium Loos *Finium appellat. In his & ſimilibus ſcriptis non arbitror eſſe Pſeudonymum. Ubi tamen diſſimulato Looſii nomine quicquam edidit, ut eſt* Apologia in Orationem *Phil.* Marnixii. *Luxenburgi* 1579. 4. *excuſa, in cujus titulo ſe* Cornelium Callidium *Chryſopolytanum vocat, teſte* Voet. *Polit. Eccleſ. P. I. l. 4. p. 377. ſuum inter Pſeudonymos locum tenere poteſt.*

(523.) CALLIOPIUS qui Terentianis Comœdiis ſubſcribitur Cenſor, & à nonnullis auctor *Prologorum* citatur, quod ſit ALCUINUS, aut ALBINUS Flaccus Alcuinus, Philoſophus, Conſiliarius, ſeu delicioſus Caroli M. ut vocatur *Anaſtaſio* Bibliothecario, cap. 97. Hiſtoriæ Papalis, doctiſſime docet *Barthius* adverſ. l. 6. c. 20. ſub lit. (a)

(a) Barthius adverſ. lib. 6. cap. 20. pag. 291. 292.

Quis ille mortalium fuerit Calliopius, *cujus libris calamo exaratis recenſio Terentianarum Comœdiarum aſcribitur, controverſia eſt apud eruditiſſimos viros. Ego propemodum conjectum adſequi mihi videor quis ſit. Et juvat hoc notare, velob eos qui inter doctos mira de hoc nomine commenti ſunt. Nam prologorum auctorem jam olim apud Terentium fecerunt, inter quos eſt Phormionis citans ſcriptorem vir doctus & eloquens illo ævo* Auguſtinus Dathus *in Lectionibus Virgilianis. Notiſſimum eſt nomen apud curioſe litteratos Alcuini Magiſtri ſcriptoris totum Encyclopediam compendiis complexi Philologiaque univerſæ & Poeſeos adeo (pro captu ævi) ſtudioſi atque capacis, ut & enarraverit Poëtas, exemplis & notis, ſucceſſu horum librorum fortaſſe melius inclarandis, & ipſemet carmina varii argumenti ſcripſerit, Carolo magno principi religioſiſſimo & amantiſſimo omnis bona diſciplina tam militaris quam Scholaſtica, adeo charus ut memoria proditum ſit ſæpe inter ſe concertaſſe quaſtiunculis tam humaniorum quam etiam divinorum ſtudiorum interludis velut atque deliciis. Ut ipſum Imperatorem non vereatur dicere* Grammaticum. *In ejus Laudibus:* Grammaticæ doctor conſtat prælucidus artis. *Sive Poeta ille* Alcuinus *ſive quis diſcipulorum ejus eſt. Sed & Theganus Chorepiſcopus cap. VII. de Geſtis Ludowici Pii Carolum corrigendo ſacris libris vacaſſe ſcribit. Poetam fuiſſe diſcas ex Excerardo in Vita Notkeri cap. XIIX. Sed vix litteras pingere doctum, licet conantem ſapius, facit* Eginhardus

in Vita. Qui sequentibus tamen & alia veterum Regum scripsisse, & Grammaticam patrio sermone inchoasse auctor est. Unde & Caroli Regis delitiosus *appellatur.* Anastasius Bibliothecarius *cap. XCII. Historiæ Papalis : Posthac conjunxerunt ad sedem Apostolicam missi sæpius dicti Caroli Excellentissimi Regis Francorum, & Patritii Romanorum, hoc est,* Georgius *sanctissimus Episcopus*, Gulfardus *Religiosus Abbas*, Albinus *Consiliarius seu delitiosus ipsius Regis. Ita obiter emaculanda sunt verba illa Anastasii, cum perperam transpositos vulgo circumferantur. Nolo plura aggerere, cum libri omnibus obviam sint quin & exstent Albini talia scripta ut hdes non aliena sed auctoris manu testata sit. Hic à studiorum ista felicitate Philosophi nomen mernit.*

(523. *a*) CALLISTUS, Papa, (Item *Cajus vel Gajus,*) de duabus epistolis ei affictis à *peccatore Mercatore*, seu *Pseudo Isidoro*, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. *Bell. Baron. Cocum., Rivetum, du Pin, Nat. Alexand. Gerh.* &c. vid. Clariss. *Blondellum* in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & *Gerb. von Mastricht* in Histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu pag. 232. usque ad pag. 268. Hæc *Symbola Mastrichtiana.*

CALONIUS v. *Severinus.*

(524) *Eliezer du* CALVAIRE : *Jacques* GOUTIERE ou GUTHERIUS. *Bailler* liste des Aut. deguis. p. 539.

(525.) *Laurent* CALVETE : Larva est *Joannis* de ORCHA Hispani sub qua edidit *Vitam S. Fructuosi*, quibus subjecit quoque suo nomine Acrosticha alterius Auctoris, uti monet *Baillet*, deguisemens des Auteurs p. 445. sub lit. (a) adde liste des Aut. deguis. pag. 539. & inprimis *Nicolai Antonii* Biblioth. Hispan. Tom. I. pag. 574. b. & Tom. II. p. 2. a. sub lit. (b)

(a) Baillet deguisemens des Auteurs pag. 445.

Un Religieux Hieronymite d' Espagne, nommé Juan de Orche, *ayant pris le nom de* Laurent Calvete *pour publier la* vie de saint Fructueux *fit imprimer avec cet ouvrage des vers Acrostiches de son nom, composez par un de ses amis.*

(b) Antonii Biblioth. Hispan. Tom II. pag. 2.

Laurentius Calvete, *in* Orche *oppido Alcaviæ: hoc est, partis septemtrionalis Castellæ novæ, ortus, Ducum Infantatus à sacris minister, author non est, quantumvis feratur & inscribatur talis, libri illius, quem typi sic notaverunt:*

Historia de la Vida del Glorioso S. Frutos, Patron de la Ciudad de Segovia, y de sus hermanos San Valentio y Santa Engracia: contiene le destruicion de Espanna por los Moros, Grandecas y antiguedades de la ciudad de Segovia con un Compendio de los Reyes de Espanna despues de su restauracion. Pincie 1610. in 8.

Cujus quidem verus est artifex Hieronymianus *quidam* Monachus *Laurentii frater* Joannes de Orche *cognominatus, quod notum faciunt acrostichi versus eidem libro adfixi* Hieronymi Valeræ Arcæi Segovienſis, *confirmatque in Historia hujus urbis* Didacus Colmenares.

(526.) CALVIDIUS *Lætus.* Illud nomen præfixum habet *Callipædia*, impressa Leid. 1655. Debetur autem *Claudio* QVILLETO, Gallo, Abbati, ut ex Samuelis *Sorberii* dissert. de vita & moribus P. Gassendi indicat *Symbola Hetzeniana*, & ex MStis Animadversionibus Historico Politicis ad *Lipsii* Politicam Dni *Reinarti* Consiliarii Brandenburgici Dnus *Stampeel* epist. dat. 14. Febr. 1697. Edita est hæc Callipædia, secundum, Parisiis 1656 sed expunctis quibusdam versibus in favorem Cardinalis Mazzarini, quos supplent *Menagiana* Tom. II. p. 130. seqq. sub (a) Judicium de hoc Quilleti Abbatis personato scripto vide apud *Morhof.* Polyhistoris liter. lib. II. c. 1. p. 319. sub lit. (b) & prolixius apud *Bailletum*, Jugemens des Savans Tom. IV. part. 4. num. 1512. p. 61. 62. sub lit. (c) v. Lætus.

(a) Menagianorum Tom. II. p. 130.

La Callipédie *de M.* Quillet, *deguisé sous le nom de* Calvidius Lætus, *est un très-beau Poëme Latin. Quelque mecontentement qu'il eut, fit qu'il y insera quelques vers contre M. le Cardinal Mazarin & sa famille. Il fit imprimer ce Livre en Hollande. Le Cardinal l'ayant su, fit avertir M. Quillet de lui venir parler ; mais au lieu de lui témoigner du ressentiment, il se plaignit seulement avec douceur de ce qu'il l'avoit si peu menagé dans ce Poëme.* Vous sçavez, *ajouta-t-il,* qu'il y a long temps que je vous estime, & que si je ne vous ay pas fait du bien, c'est que des importuns m'obsedent & m'arrachent les graces ; mais je vous promets que la premiere Abbaye qui vaquera, sera pour vous. *M. Quillet touché de tant de bonté, se jetta aux genoux du Cardinal, lui demanda pardon, & promit de corriger son Poëme de telle maniere qu'il en seroit content ; le suppliant dès lors de vouloir bien souffrir qu'il le lui dédiât ; ce que le Cardinal lui permit. En effet, il fit imprimer cette seconde Edition corrigée in octavo à Paris en 1656. & la dedia à M. le Cardinal, qui peu de temps auparavant lui avoit donné une Abbaye considérable, dont la mort l'empêcha de jouir long temps. La premiere Edition de ce Livre qui est la plus rare, est imprimée in quarto à Leide en 1655. Celle de Paris est plus ample. Voici les principaux endroits qui regardoient le Cardinal Mazarin, qui sont retranchez dans l'Edition de Paris.*

Liv. 4. parlant des Italiens:

Quid Quod Adulatrix formas se vertit in omnes,
Natio, servitio repens, magnatibus astans,
Subdola, lucro inhians si jusseris ibit in orcum
Italus esuriens, crimen nec respuet ullum.

Et parlant des François.

Quid loquar ut blande Galla excipiatur in aula,

Advena

Advena Trinacriis etiam devectus ab oris,
Gallia in externos nimia bonitate redundat,
Imo alienigenis prava ratione regendam
Se tradit plerumque, summque in gloria robur
Subiicit hospitibus longinquo e littore fusis.

Et encore dans le même Livre.

Scilicet indoctos animos ignavaque Regum
Corda fovent prava fontes ratione Ministri;
Utq; suum fervent regnum, regna omnia perdunt.
Fors erit ut nostri pulcherrima gloria sæcli,
Celtarumq; insigne decus, Rex munere divum
Editus, & fati Lodoicus cura potentis,
Discussis quondam nebulis, diffundat ubiq;
Ingenitum jubar, & proprio se lumine promat.
Sic sæpe obscuræ denso velamine nubis
Obsitus & terra pressus caligine Titan,
Nativo demum radiantis acumine lucis,
Nubila perrumpit Victor, seq; asserit orbi:
Splendidus & toto rutilans spaciatur Olympo.

Cette Prophétie, par la quelle finit la Callipédie dans l'Edition de Leyde, & qui eſt retranchée dans celle de Paris, s'eſt accomplie à la lettre apres la mort du Cardinal Mazarin.

(b) Morhof. Polyhiſt. Literar. Lib. II. cap. I. p. 319.

Quare fruſtra eſt cum omnibus ſuis artificiis Huartus *Hiſpanus, qui in Scrutinio ingeniorum modum tradit, quo parentes generare poſſint filios ſapientes, ac tali præditos ingenio, quale id requirunt literarum ſtudia. Hunc præcipue autorem ſecutus mihi videtur is, qui ſe* Calvidium Lætum *appellat, cujus genuinum nomen eſt* Claude Quillet, *unde hoi per anagramma formatum eſt, ut nos docet* Bailletus *libr. de Judic. doctorum tom. 4. part. 5. de Poetis, num. 1511. Ille, qui abbas fuit, ſcripſit Poema non inelegans, cui titulus:* Callipædia, *ſive de* pulchræ prolis habendæ ratione. *Poema in libros 4. diſtribuitur, quorum primo de ſponſorum ad pulchram prolem deligendorum conditionibus; ſecundo de legibus in concubitu ſervandis, Aſtrologicis cautelis; tertio de cura prægnantum, viribus imaginationis; quarto de promiſcuus ad pulchritudinem parandam præceptis; agitur: ſed, ut rectè judicat Bailletus, plus quam decet Abbatem, & ultra, quam honeſtas patitur, argumento huic indulſit autor: magis enim in illa arte ſe Abbas, quam Laicorum exercitatiſſimus ſe profeciſſe oſtendit, ut vel ipſe ſe Naturæ magiſtrum præbuerit. Diſtio quod non ſatis caſtigata, & vulgaria plerique in carmine, longe; a* Sammarthani *judicio abſunt, qui de* Pædotrophia *poema libris tribus diſtinctum ſcripſit, ſed elegans, in quo genium poëticum Virgiliano proximum agnoſcas.*

(c) Jugemens des Scavans. Tom. IV. part. 4. n. 1511. p. 61. 62.

(c) *Cet Abbé voulant apprendre aux hommes à faire de beaux Enfans, a tâché de reduire tous les Preceptes de ce nouvel Art en quatre livres de vers Latins, sous le titre de* Callipedie. *Quoi qu'il n'ait point été au Public, ou il avoit appris tant de raretez, on ne laiſſe pas de remarquer que pour un Abbé, il en ſçavoit plus que les plus experimentez d'entre les laics, & qu'il eſtoit capable de donner des lecons à la Nature meſme. Quelques uns s'imaginent qu'il s'étoit propoſé la* Pædotrophie *de M. de* Sainte Marthe *pour modele de ſon Ouvrage, mais il s'en eſt beaucoup écarté, ſoit pour la matiere, ſoit pour la forme; de ſorte que le fonds de ſon Ouvrage a eſté generalement reprouvé, par les honeſtes Gens, dont quelques uns n'ont pas laiſſez d'eſtimer la verſification de l'Ouvrage qui paroit aiſée quoi qu'il y ait beaucoup d'expreſſions triviales.*

On dit qu'il y a des endroits bien touchez, mais que l'on y trouve auſſi des deſcriptions ſur le ſujet de la generation, qui ſont tout à fait infames, & indignes d'un homme qui a quelques ſentimens d'honeſteté: & qu'il ſemble par tout s'eſtre fait honneur de la lecture de Petrone.

C'eſt pourquoy il faut prendre pour de ſimples complimens de civilité les eloges que Monſieur Coſtar *fait de la Callipedie dans une lettre qu'il a ecrite au l'Auteur.* (*t*)

(d) C'eſt la 250. lettre du ſecond tome de Coſtar pag. 598. 599.

(527) *Jobus* CAMALIZENUS. Involucrum eſt *anagrammaticum Jacobi* LIETZMANNI Conſulis Ruppinenſis, ſub quo edidit tractatum *de Bello Suecico*, quod Religionis eſſe in eo negat, indicante *Symbola Teuberiana.*

(528) *Cencius* CAMERARIUS. Scripſit *Vitam Cæleſtini* III. Pontificis M. Larva eſt HONORII II. Papæ, mortui an. 1227. ut ex Jacob. a S. *Carolo* Biblioth. Pontif. lib. I. pag. 41. & 112. refert *Sagittarius* Introduct. in Hiſtor. Eccleſiaſt. pag. 691.

(529) *Dorotheus* CAMILLUS. Ejus nomen præfert *translatio operum Euripidis* Baſileæ in 8vo. Sub hac larva latet Rodolphus Collinus linguæ Græcæ in Schola Tigurina Profeſſor, ut indicium faciunt, *Frifius* Biblioth. Gesnerian. p. 533. a. *Draudius* Biblioth. Claſſ. tom. II. p. 1600. & *Hottingerus* Biblioth. Tigur. p. 91.

CAMILLO v. *Fratta.*

CAMILLUS v. *Ghilinus, aut Gilinus.*

(530) M. CAMILLI *de Antichriſto libri 2. in quibus, tanquam in ſpeculis, ſtatus noſtrorum Chriſtianorum cernitur*, ſine loci vel anni mentione in 8. excuſi, quod debeantur *Thomæ* PISECIO *a Maſtovice*, Sociniano, cujus *Reſponſio ad X. Rationes Edmundi, Campiani Jeſuitæ* 1610. in 12. Racoviæ

impressa extat; à *Stanislao Luboniez LUBIENIECIO*, cujus inter alia ingens *Cometarum Theatrum*, Amstelod. 1668. in fol. editum habemus, se accepisse, narravit Amicus mihi Civisque meus jam aliquoties laudatus, *Martinus Fogelius* Ph. & Med. Doctor.

Vindicantur de Antichristo libri PISECIO in Biblioth. Antitrinit. Sand. pag 107. sub lit (a)

Vide *Voigtium* Exercitat. Histor. de SS. Unius Divinitatis Triade p. 102. ubi ea, quæ hactenus, à nobis hanc in rem dicta sunt, testimonio suo confirmat: adde Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 529.

(a) Sandius Biblioth. Anti-Trinitarior. pag. 107.

De Antichristo, *sub nomine* Marci Camilli *libri 2. Ipsum hujus operis auctorem esse, præter constantem famam, bi qui ipsum noverant atque genere attingebant, mihi confirmarunt: quidam tamen* Jonam. Schlichtingium, *aut* Eliam Arcisse vium juniorem, *librum hunc conscripsisse putaverunt, sed falso.*

CAMILLUS v. *Scaliger.*

(531) *Thomas* CAMPANELLA. Ejus nomine circumferuntur Scripta quædam quæ tamen ejus non sunt, ut testantur Leo *Allatius* de Apibus Urbanis p. 243. 243. sub lit. (a) & *Toppius* in Biblioth. Neapolit. p. 294. b. sub lit. (b) Inter hæc etiam est *de Monarchia Hispanica* discursus Thomæ Campanellæ, editus cum alias, tum Amstelodami apud Elzevirios 1641. in 1610. cum Appendice constans pagg. 379. capitibus XXXII. distinctus. Hic si non integer tractatus, saltem ejus Appendix debetur BESOLDO, ut persuadent Elenchi librorum Besoldi emissorum, tam in 4to quam 12. Tractatur autem in appendice quæstio Politica: utrumne sit optandum, Universum orbem Christianum ab uno solo Capite ac Monarcha regi ac gubernari? Incipit a p. 302.

(a) Allatius de Apibus Urbanis pag. 242. 243.

Alia etiam sub ejus nomine circumferuntur. 1. Apologia pro Galilæo, de motu terræ, *Francofurti apud Tambachium in 4.* 2. De sensu rerum, & Magia, *lib. IV. Ib. apud eundem in 4.* 3. Astrologicorum *lib. VII. Lugduni 1629. in 4. Hæc tamen cum ab aliis, in scio Auctore, & in multis etiam invito in vulgus emissa sint, spuria à propriis, vitiosa & corrupta à puris, & incorruptis, ejusdemmet* Campanellæ *Syntagmate: De* Libris propriis, *tantopere à Viris doctis expectato, facilè poterunt internosci. De ejus etiam Libris scripsit* Paulus Gualterius *Terre-novanus in Additionibus suis ad Librum Constantini* Lascaris *de Philosophis Calabris. Plura de hoc Viro leges inter Opera* Gabrielis Naudæi. *Inter illa, quæ in illius Bibliographia Politica habentur, adnotavi:*

Amicus etiam noster *Thomas Campanella* „juxta doctrinam suarum primalitatum Ethicam „novam composuit, quæ sub *Epilogismi* nomine „cum Philosophia sua naturali, & politica typis commissa fuit à *Tobia Adamo*, stylo quidem non ita compto delineata ut Ciceronianis arridere possit, sed ea nobilitate cogitationum, rationumque subtilitate, ut omnibus sapientiæ mystis non possit esse non summopere gratissima. Et, Secundus ab ipso fuit Thomas Campanella ardentis penitus, & portentosi vir ingenii, qui dum in tenebris, & pædore carceris vitam traduceret, Civitatem Solis delineavit, ea cogitationum novitate, & sublimitate sensuum, ut præter Philosophicas speculationes multa etiam contineat, queis Respublicæ melius administrari possent, & homines ipsi meliores evadere, &" Ac demum Liber Politicus Fr. Campanellæ De propaganda Hispaniarum Monarchia, Italico quidem Idiomate ab eodem conscriptus, editus postea Germanico.

(b) Toppius Bibliothecæ Napolitanæ p. 294.

Leggansi Leone Allatio *in Apes Urb. sive de Viris illustribus, fol. 240.* Giano Nicio *nella Pinacotheca, fol. 41. num. 21. Gio:* Antonio Vander *de script. Medicis, fol. 360.* Gio: Pierio Valeriano *de literatorum infelic. fol. 40. e* Lorenzo Crasso *nella part. 1. de suoi Elogi, fol. 243.*

(532) CAMPANEO *Philastes*: *Felician* DE SYLVA. *Baillet.* liste des Auteurs degvisez, p. 539.

(533) Joannes CAMPANUS, cujus nomine habentur *Francisci à Fonte* (id est: Stephani Bruti Jesuitæ). *ex Gallico latinè* factæ *Vindiciæ Privilegiorum & Gratiarum, quibus in Ecclesiastica Hierarchia Privilegiarii & Religiosi legitimè utuntur, ex SS. Conciliis, Patribus, Orthodoxis Doctoribus atque Theologis desumptæ.* Herbipoli typis Joannis Volmari, 1626. in 12. est *Joannes* ROUSSELET, Jesuita Gallus, docente *Alegambe*, p. 271.

Sub eodem personato nomine edidit Gallico in latinum sermonem tractatum Antonii *Sucqueti* qui inscribitur: *Testamentum hominis Christiani:* Si vere colligo ex verbis *Witte* Biographiæ. 30. Octob. 1636. vid. etiam *Sotwel* Bibl. Scriptor. Societ. Jesu pag. 499.

(534) *Flavius* CAMPANUS: Jean GOJA. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 539. Nicolaus *Antonius in* Bibliotheca Hispanica Hujus Scriptoris planè non meminit.

(535) *Sigismundo* CAMPEGGI, Anconitano. Personatum nomen est SANTI MARIALES, sub quo edidit tractatum lingua Italica: *Enormità inaudite, nuovamente uscite in luce nel Christianiss. Regno di Francia, contro 'l decoro della Apostolica Sede Romana.* Vide la *Visiera Alzata* Pentecost. num. XLIII. p. 130. sub lit. (a)

(a)

XLIII. SIGISMONDO CAMPEGGI. *Questi apparisce Autore di questo libro.*

Enormità inaudite nuovamente uscite in luce nel Christianiss. Regno *di Francia contro 'l de-*

cor-

coro della Apostolica Sede Romana in due Libri intitolati l'uno; Dell' arrogante Potestà de Papi in difesa delle immunità della Chiesa Gallicana; *L' altro Del diritto di Regalia che tiene il Rè Christianiss.* iure Coronæ *independentemente da Sommi P. P. di conferire Beneficij Ecclesiastici etiamdio cura d' Anime, con Podestà à maggiore di quella da Vescoui ed vguale à quella de Papi, Colle Contra-Risposte del Cau.* SIGISMONDO CAMPEGGI. *Anconitano. In Francfort per Giorgio Betlingen. M.DC.XLIX 4.*

E *Pseudonimo e il vero nome è SANTI MARIALES Venetiano di cui parlammo nella Hecatoste.*

(536.) *Victorius* à CAMPIS. Ejus nomine prodiit Antverpiæ in 12mo ao. 1664. typis Philippi van Eyck *Echo Belgica*, sive *Cantilenæ Sacræ.* Verus Auctor est Jesuita Franciscus MILEMANN, Belga Brugensis: ut indicat *Sotvel* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu p. 238. a. & cum eo *Witte* Diar. Biogr. ao. 1667. 17. Januar.

(537.) *Hieronymus* LE CAMUS. Ejus *judicium de* nupera Isaaci *Vossii ad* iteratas P. *Simonii objectiones responsione*, editum est Edinburg. 1685 apud Joh. Caldervvood in 4to. Vide *Acta Erud. Lipsiens.* Ao. 1686. p. 106. 107. ubi indicatur nomen *Camus* esse fictum, sub lit. (a) Latere autem sub eo P. *Richardum* SIMONIUM docent *Acta Erudit. Lipsiæ* 1687. p. 222. sub lit. (b)

(a) Acta Erud. Lipsiens. Mensis Febr. A. M. DC. LXXXVI. p. 107.

Sed nolumus excerpta scribere excerptorum; visuri potius, quid Hieronymi le Camus *Theologi Parisiensis Judicium Julio bona in Caletibus ad J. H. perscriptum contineat. Et vero dicendum generatim, tum lineas in* Vossiana *ad iteratas* Simonii *objectiones responsione designatas servari perpetuo, interspersis etiam dictériis; tum quæ disceptantur, plenaque ad quæstionem de LXX. interpretum autoritate referri. Ut enim Masorethas alios que nimis à Vossio deprimi, vel quisquis ille est, conqueritur: sic illos contra efferri ita ait, ut sæpe in veritatem historicam impegisse videri possit.*

(b) Acta Erudit. Lipsiens. Ao. 1687. April. p. 222. —— Simonius —— *in tertiis, ut a Vossio (in Responsione ad Simonii objectiones) appellantur, objectionibus, quas quidem*, Hieronymi le Camus *nomine latens, ediderat.*

(538.) CAMUSAT, cujus extat Præfatio *Kempisio* Gallico de Imitatione J. Christi præfixa, quod sit à *Grand* PATRU profecta., docet nos *Pelisson* Histoire de l' Academie Francoise. p. 355.

(539. C. *Vito* CANALDO, Maschera del P. F. *Donato* CALVI da *Bergamo*, de qua sic Villani della *Visens Alzata* Hecatost. num. C. pag. 90.

C. *VITO CANALDO Maschera del P. F.* Donato Calui *da Bergamo nella stampa del Libro* Dolcezze amare. *In Finale per Matteo Squadra. M. DC. XLIII. 12.*

(540.) *Ægidius* CANDIDUS. Ejus nomine extat *Querela adversus quosdam eximios viros, è facultate Theologica Lovaniensi.* Verus Auctor est Mr. DE WITTE, Decanus Mechlinienſis: ut docet la *Bibliotheque Universelle & Historique* de l' année 1688. Tom. 8. p. 240. 241. & *Baillettus* de guisemens des Auteurs pag. 336. & in Catalogo pag. 539.

CANDIDUS v. *Eblanus.*

v. *Albius.*

(541.) CANDIDUS *Hesychius.* Persona est cujusdam Critici haud vulgaris nominis, ut docent *Jugemens des Ouvrages Scavans* Tom IV. part. IV. pag. 96. num. 1517. Verum Auctoris nomen non exprimunt, nisi quod sub hac larva prodiisse addunt dissertationem: *Godellus utrum Poëta?* Vid. lit. (a) verba ipsius Auctoris anonymi (Antonii *Bailleti* detecti suo loco) dissentientis tamen hic à suo Satyrico. Adde in *Anonymis* 1667. Quæ an sit eadem Satyra cum hacce judicent, quibus hac de re ulterius vacat inquirere, v. *Hesychius.*

(a) Jugemens des Ouvrages des Scavans Tom. IV. part. IV. p. 96. num. 1517.

Un Critique d' importance appellé Candidus Hesychius, *qui est un nom d' autant plus rare, qu' il est peu usité dans la nation critique.* —— *Ce Candide & pacifique Censeur a mis en question de scavoir,* si M. Godeau est un Poëte ou non? *Et il en a publié une dissertation Latine sous le titre* Godellus utrum Poëta?

(542.) CANDIDUS PHILALETHES, Presbyter Genuensis. Ejus nomine recensentur in Bibliotheca Aprosiana (a) pag. 533. 534. & 535. *tractatus aliquot*, omnes impressi per Benedictum Guascum, Genuæ. (1) *Pii Mores & Sancti amores* Epigrammatis expressi. (2) *Beati Dolores* Epigrammatis expressi. (3) *de Præscientia Dei ac Prædestinatione* disputatio. (4) *de Opinionum Praxi* disput. (5) *de Cambio* Tractatus &c. Auctor tractatuum horum verus est *P. Andreas* BIANCHI Genuensis. Adde la Visiera Alzata Hecatost. num. IX. (b) Blancum scribit Sotvel p. 47. col. b. & Witte Diar. Biograph. ao 1677.

(a) Cornelio Aspasio Antivigilmi, i. e. Vintigmiglia. Bibliothecæ Aprosianæ pag. 533. & seqq.

1. Historia delle cause, & effetti della Peste *del P. D.* Andrea Cirino *C. R. in cui da gli arcani più reconditi degli Egittii, Greci, Hebrei, & Arabi si discorre di quel morbo divino, con raccontare le Cause humane, e divine, i prodigi, che hà cagionato nel Mondo le Pestilenze più famose, il numero de' Morti, la duratione del male, il modo di medicare, conforme gli aspetti del Cielo, le cagioni del Contagio, gl' avvenimenti impensati, & irregolari, l' etimologie, e descrittioni degli effetti, e segni di Peste, e quanto è mai occorso in simile calamità, per mezzo degli Angeli, de' Demonii, e degli Huomini. Con varii Discorsi Astronomici, Meteorologici, e Sacri, s' interpretano le allegorie de' Poeti, e le Mitologie più arcane degli Antichi, i luoghi della*

Sacra Scrittura più difficili, e del sommo Dio, autore della Medicina. In Genova per Benedetto Guasco Librato a Banchi, M. DC. LVI. in 4.

2. Passione di Christo figurata, & historica, in trenta sermoni descritta, ed in tre Trattati divisa *Primo Passione figurata nel sacrificio d'*Abraamo. *Secondo* Christo Crocifisso *Terrestre Paradiso. Terzo* Passione Historica. *Del. P.* Andrea Bianchi *Genovese della C. di G. Dalmedesimo, 1655. in 12.*

3. L'empietà flagellata dal S. Zelo d'Elia. *Opera del P. G. Andrea* Alberti *della C. di G. Iui come sopra.*

4. Il Choro di S. Chiesa, *cioè il Salmo Beati immaculati in via, ponderato con due paraphrasi all' Em. Sig. Prencipe Cardinal Durazzo, Arcivescovo di Genova, Poëma dal M.R. Sig* Gio Lazzaro Montobio. *Iui come sopra 1644. in 4.*

5. Pii Mores, & Sancti Amores *Epigrammatis expressi. Auctore Candido* Philaletho *Presbytero Genuensi. Apud eundem, 1652. in 8.*

6. Beati Dolores *Epigrammatis expressi ab eodem, & apud eundem, 1653. in 8.*

7. De Præscientia Dei ac Prædestinatione *Disputatio ejusdem Philalethi. Ut supra 1656. in 8.*

8. De Opinionum Praxi *Disputatio ejusdem Candidi, additis tribus Apologiis diverso tempore editis, Genua, 1651. in 8.*

9. De Cambio *Tractatus brevis, atque dilucidus, in quo ejus Essentia, & Justitia declaratur, & impugnantium argumentis respondetur. Auctore eodem C. P. P. G. Guastini 1662. in 8.*

10. Questioni Filosofiche *facili ad intendersi, utili, e vaghe a saperssi, curiosamente risolute dal P.* Andrea Bianchi *Genovese della C. di G. Nella stamperia med 1653 in 4.*

11. Squitinio della Republica di Venetia *d' Autor Incognito Squittinato da* Raffaelle della Torre *Genovese. Per lo stesso, 1653. in 12.*

12. Le Vittorie di Minerva, *overo la Virtù trionfante de' Vitii, Gran Balleto di Madama la Duchessa di Valentinese, dan ato in Monaco l' Anno 1655. A. Monsig. il Prencipe di Monaco, Duca, e Pari di Francia Cavaliere delli Ordini di S. M. Christianissima. Per lo stesso. in 4.*

13. Amedeida *Poëma Eroico di Gabriello Chiabrera con gli Argomenti in ottava rima del* Forastieio Idiontino. *Dal med. 1654. in 12.*

14. Poëmi Eroici postumi *di Gabriello Chiabrera, cioè il* Foresto, *ed il* Ruggiero. *Iui come sopra. M. DC. LIII. in 32.*

(b) Nicol. Villani Visiera Alzata.

IX. *ANDREA BIANCHI. Giesuita Genovese. Questo bianco in concreto, poteua andare del pari in astratto. Di ciò puo essere testimonio non pur la Città di Genoua ou' hebbe il Natale, e la Sepoltura: ma chiunque lo conobbe, Et P. P.* Alegambe & Sotuello *dicono meno di quello, che era. Da lui si hanno pseudonimi*

Pij mores, & sancti *Amores* Epigrammatis *expressi Auctore* Candido Philaletho *Presbytero Genuensi, Genua ex Typog. Benedicti Guaschi M.DC. LII. 8.*

Beati Dolores epigrammatis expressi *Auctore eodem ut supra M.DC.LIII.8.*

De opinionum praxi Disputatio *Ejusdem. Additis tribus. Apologiis diverso tempore editis Genua M.DC.LIII. 8.*

De Cambio *Tractatus brevis atque dilucidus in quo ejus essentia & Justitia declaratur, & impugnantium argumentis respondetur. Auctore eodem. Genua ut supra M.DC.LII.8.*

De Præscientia Dei, ac Prædestinatione *Disputatio* Candidi Philalethi *Genuensis Presbyteri Genua ut supra, M.DC.LVI 8.*

(543.) CANDIDUS SYLVESTER. Sub fictitio hoc nomine edidit *Cyriacus* SPANGENBERGIUS Anno 1586. *libellum*, Flacciano, de Peccato Originis, errori patrocinantem, & *Ægidii Hunnii* libro, *de Substantia Peccati Originis*, Anno 1585. edito, *oppositum*. Sed refutatus est non multo post, alio scripto Hunniano. Hæc *Symbola Flensburgo-Molleriana*, ex Leonh. *Hutteri* Theolog. Wittenb. Threnologia de vita ac Obitu Ægid. Hunnii Witt. 1604. in 4to p. 15.

(544.) CANDOLE, *Pyrame de:* Claude FAUCHET. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 539.

(545.) CANDORIN. Ejus extant Va-"ria *de Civitatibus*, Hamburgensi, Lubecensi,"Luneburgensi, Razeburgensi & c. uti & *de Legati*"*Officio*, opuscula Vernacula. Est *Conradus* AB"HOEVELN, unus ex vulgo musteorum Pa-"triæ nostræ Poëtarum, ineptam & ridiculam"Orthographiam Cæsii, in omnibus scriptis le-"ctori obtrudens. Nomen autem istud Can-"dorini ei tributum est, à Joh. *Ristio*, Societatis"Cygneæ, (cujus ille membrum fuit) funda-"tore. Hucusque *Symbola Flensburgo Molleriana*. Addit *Symbola Teclenburgica* (ceu indicat *Florentini*" *Leonhard* in suo Tr. cui titulus *Abdalla Hesin.* pag."116. qui impressus est Francofurti 1692."in 8vo.)

(546) *Baruchus* CANEPHIUS. Ejus nomine extat *Atheomachia*, sive *Refutatio errorum & detestanda Impietatis Atheorum, Libertinorum, & aliorum prof anorum hominum*, his extremis temporibus prodeuntium, ad confirmandum infirmos in fide Ecclesiæ Christianæ, Gallica lingua edit. in 8vo per Joan. Durandum 1582. Hunc tractatum judicat *Normanniana Symbola* eundem esse cum libro *Philippi* MORNÆI, *Domini de Plessis*, qui inscribitur *de veritate religionis Christiana*, contra Atheos &c. ex eo, quod opus hoc, anno, forma, lingua, iisdem prodierit apud Anton. Chuppium. vid. *Frisium* Bibliotheca Gesn. p. 107 a. & p. 693. a.

(546. *a*) GRETSERUS (sine dubio *Jacobus* Jesuita) Anno 1604 edidit librum cum hoc indice Antiquæ lectionis tomus V. Bipartitus in quo L. vetera monumenta, nunquam visa, pauculis exceptis quorum Catalogum versa pa-"gina

gina indicat. Omnia nunc primum ex MS. codicib. edita ab *Henrico* CANISIO &c. Ingolſtadii ex officina typographica Ederiana, apud Andream Angermarium A 1604. qui liber cum nullum auctorem reperire poſſet, quippe qui meras fabulas, nugas, affanias & gerras Siculis ineptiores contineret, quadriennio poſt à Gretſero immutata facie & priore pagina interpolata, hancce larvam, ne cognoſceretur, inſigni dolo & furti crimine indutus eſt: *Henrici* CANISII Noviomagi JC. Sacrorum Canonum Profeſſoris in Academia Ingolſtadienſi, *promptuarium Eccleſiaſticum*, in quo quinquaginta quinque auctores nunquam antea editi, continentur. Ingolſtadii ex typographia Ederiana apud Andream Angermarium AO. 1690. *Goldaſtus* in replicatione pro Imperio contra Gretſerum cap. XI. p. 114. *Symbola eſt Maſtrichtiana.*

CANTABER v. *Galindus.*

(547) CANTABRICÆ NATIONIS nomine *libellum ſupplicem ad. Urbanum* VIII. Pontificem M. ſcriptum à *Joan Baptiſta* POZA, Cantabro, Andreæ filio, perhibet Nicol. *Antonius Bibl.* Hiſpan. p. 494. b. in fine.

CANTELLI v. *Ceſar.*

(548) *Julius Ceſar* CAPACCIUS, Campanienſis. Ejus nomine recenſentur in *Toppii* Bibliotheca Neapolitana p. 166. Tractatus duo: (I.) *Neapolitanæ Hiſtoriæ* Tom. I. apud Jacobum Carlinum in 4. 1607. (II.) *Puteolana Hiſtoria*, cui acceſſit de Balneis libellus. Ibid. apud Vitalem 1604. in 4. de quibus tamen ipſe probat *Toppius* l. c. quod *Fabio* GIORDANO debeantur. Vide, quæ ſub lit. (a) inde excerpſimus.

(a) Toppii Bibliothecæ Neapolitanæ p. 166.

Neapolitanæ Hiſtoriæ *Tomus Primus*, *apud Jacobum Carlinum 1607. in 4.*

Et Puteolana Hiſtoria, *cui acceſſit* de Balneis *libellus. Ibid. apud Vitalem. 1604. in 4.*

Queſte dne ultime opere Latine, che ſono le più belle del Capaccio, *ſono fatiche dell' eruditiſſimo* Fabio Giordano, *che originalmente conſervanſi nella famoſa Biblioteca de' MS. de' Padri Cherici Regolari de' SS. Apoſtoli di Napoli, viſte, & lette da me più volte, e par che anco l' accennano Giulio Ceſare* Braccini *nel ſuo lib. dell' incendio del Veſuvio del 1631. fol. 5.* Pietro Laſena, *& il* Tutini.

(549.) CAPELLA Veronenſis, *Janus Gillès* MENAGE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 539.

(549. *a*) *Rudolphus* CAPELLUS, SS Theol. Dr. &, dum viveret, collega meus, *indicem nummographorum* plus quam ſeſqui alphabeti mole in folio inſeruit *Lüderiano ſuo Nummophylacio* 1678. edito. Is index uti conferenti unicuique ocularia inſpectio deteget, totus primario ex *Philippi* LABBEI Bibliotheca nummaria ejusdem Bibliothecæ Bibliothecarum ſubjuncta eſt ordine nil immutato deſcriptus, interpolationibus additis hinc inde aliquibus interdum quidem ſatis magnis, ſed ab inſtituto plane alienis. Ubi & hoc monendum, quod Auctor Anonymus, *des Jugemens des Scavans ſur les principeaux Auteurs* (Antonius *Bailletus* ſuo loco detectus) indicat Tom. I. chap. I. p. 29. illius Labbeani indicis a principio litteræ C. usque ad finem litteræ F. deperdita folia plurima. Unde interciderunt utique non reticenda hic nomina *Caroli*, *Claudii*, *Cuthberti*, *Curtii*, *(Inghirami*, ad quem pag. 368. adeò nos remittit etiam de *Allatio* loqvens) *Danielis*, *Davidis*, *Dionyſii*, *Durandi* &c. *Eraſmi*, *Ericii*, *f. Erycii*, *Everhardi* &c. *Feſti*, *Friderici*, *Ferdinandi*, *Fortunii*, (*Liceti*) *& Franciſcorum* maxima pars. Qvorum & hic nihil videas expletum. Hoc facinus etſi plagii manifeſtam habere culpam negari non poſſit: attamen haud qvaquam animo commiſſum malo ut exſtimem, impetrat à me notus Beati Amici & Collegæ animus ad ſimplicitatem magis quam malitiam compoſitus. Et talium incogitantia potius & vilipendium. Qvo factum etiam, ut aliis ſua non raro donaret, ut in *Cruelii* & *Locherii* nominibus ſuo loco memoratis apparet.

(550) *Chriſtophorus de* CAPITE FONTIUM. Ejus nomine recenſet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 135. b. tractatus quinque ſub lit (a) nominatos. Verum Auctoris nomen eſſe adjicit, *chriſtofle* CHEFFONTAINES: qvod Gallice idem eſt ac *Caput Fontium* Latine.

(a) Thom. Hyde Biblioth. Bodlejanæ. p. 135. b.

Chriſtoph. de CAPITE-FONTIUM, al. *Chriſtoffle Cheffontaines.*

Defenſio Fidei Majorum, de *verâ & reali* præſentiâ *Corporis in Euchariſtiâ. Col. 1567. C. II. 9. Th. Et. Ven. 1581. 8. C. 242. Th.*

Illuſtratio *Chriſtiana fidei*, *Contra Atheos*, & c. Par. 1586. 8. C. 50. Th.

Conciones 2. *de* B. Virgine. *Ibid. Variæ Diſpp. de eo* quod ſit utile ac neceſſarium. *Ibid. Et 8. C. 48. Th. Seld.*

Confutatio Epiſtolæ *cujuſdam* contra Liberum Arbitrium & Merita. *Ant. 1575. 8. II. 72. Th.*

(551) *Julius* CAPITOLINUS. Ei tribuuntur *Vitæ*, (1) Antonini Pii. (2) M. Antonini Philoſophi. (3) Veri. (4) P. Helvidii Pertinacis. (5) Septimii Severi, quas tamen SPARTIANO vindicant Excerpta Palatina apud *Fabricium* Biblioth. Latinæ p. 154. 155. ſub. lit. (a) Vitam præterea (6) Aureliani Julio CAPITOLINO tribuit *Robertus* Bononienſis, ſed perperam, judicante *Fabricio* l. c. p. 157. qui VOPISCO potius eam adſcribit. Extant Capitolini opera in Scriptorum Hiſtoriæ Auguſtæ Sylloge primum impreſſa Mediolani 1465. quam editionem laudat *Salmaſius*, vid. Fabric. loc. cit. In editione Gruteriana Hanov. 1611. Vitæ hæ I. Antonini Pii & II. Antonini Philoſophi tribuun-

buuntur *Capitolino*. ut & III. Veri. At Vita Sev. *Spartiano* & VI. Aureliani *Vopisco* assignatur.

(a) Fabricius Biblioth. Lat. pag. 154. 155.

Etiam Vitam Antonini Pii, M. Antonini Philosophi & Veri Spartiano *adscribunt antiquissima excerpta Bibl. Palatina, quibus stylum mirifice suffragari notat* Salmasius: *sed vulgo haberuntur sub nomine* Julii Capitolini.

P. 555. Publii *autem* Helvii Pertinacis *vitam Julio Capitolino editiones & Mita tribuunt, quam itidem Spartiani esse innuunt excerpta vetera Palatina Bibl. Vitæ* Didii Juliani, Septimii, & Pescennii *Spartiano adscribuntur etiam in vulgatis editionibus & MSS. nisi quod codex Regis Gallia* Vitam Severi *tribuit* Julio Capitolino; *sed utique unus autor vitas illas tres composuit, non minus quam vitam* Clodii Albini, *quæ in editis sequitur sub nomine* Julii Capitolini *At in excerptis Palatinis rectius refertur ad* Spartianum.

(552) *Johannes* CAPGRAVIUS. Ejus nomine extant multæ Sanctorum Hiberniæ Vitæ, quas conscripsit *Joannes* VICARIUS Tinmuthensis in *libro Servorum DEI* minori, qui vocatur *Sanctilogium*: ut observat *Waræus* lib. I. de Script. Hibern. c. 13. pag. 93. Hæc ex epistola didici, quam B. Guilielmus *Cave* sub dato 8. Idu. Decemb. 1676. ad me perscripsit.

CARACOTTA v. *Fronto*.

(553) *Decius Cardinalis* CARAFFA Archiepiscopus Neapolitanus. *Calendarium* hujus nomine *Neapolitanum* extat, quod compositum ab *Antonio* CARACCIOLO, Neapolitano ex Jos. *Silos* Tom. III. Hist. Regul. Cleric. fol. 541. me docet *Olearius* in epistol. de dat. 26. Jun. 16[illegible] Adde *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 5[illegible] *Toppius* in Bibliotheca Neapolitana personati hi[illegible] jus nominis & scripti non meminit, Lectorem tamen ad memoratum *Silos.* & Hippol. *Marraccium* in Biblioth. Mariana 115. & Jo. Bapt. *Lanrum* Theatr. Roman. Orchestr. fol. 54. remittit p. 25. b.

Ejusdem nomine exstat congestus *Catalogus Sanctorum* Neapolitanorum, quem tamen itidem *P. Antonio* CARACCIOLO adscribere mavult Francesco Bolvito. vide Leonardi *Nicodemi* Adddition. ad *Toppii* Biblioth. Neapolitanam p. 66. sub lit. (a)

(a) Topii Biblioth. Neapolitanana pag. 66.

Il P. Francesco Bolvito *nella prafazione à Lettori dell' opera del P.* Antonio Caracciolo *de Sacrit Eccleſia Neapol. Monnmentis, scrive, che quel libro non fia del Cardinal Decio Carafa, ma del ſuddetto P.* Antonio Caracciolo *leggendoſi quivi era le ſue Opere*

Kalendarium Ecclesiæ Neapolitanæ cum Notis, sub nomine Decii S.R.E. Cardinalis Carafæ Archiepiscopi Neapolitani.

Il medeſimo Padre Oldovino *nelle addizioni al Ciacconio, a carte 422. del quarto tomo, fra l' altre coſe, ſcrive:*

Sanctorum aliquot Neapolitanæ Urbis, quorum memoria ab hominibus, multis abhinc sæculis exciderat, Catalogum congessit, & in Diœcesana Synodo anno 1619. publicavit; qui Catalogus typis traditus est cum Historia Vitæ cujusque Sancti &c:

In fine ſoggiunge.

Ad illum plures ſunt Tolomæi *Litera ejusdemque laudes eccinit* Julius Nutus *Carmine Hetruſco.*

(554) *Alberto* CARCA, principal Cavalier della fede. Ejus nomine recenset *Giornale del letterati di Parma* 1689. Giornale XII. pag. 238. Scriptum Italicum: *Inſtruttione Chriſtiana per i Prencipi, e Reguanti, cavata della Scrittura Saera.* Auctorem verum esse ibidem judicatur *Carlo* CARAFFA Principe di Butera, e dalla Roccella, qui *anagrammatico involucro* hoc se occultare laboravit. Hæc ex *Symbola Junckeriana.*

(555.) *Aſpaſio* CARAMUELIO. Eo Auctore prodiit Francofurt. in 4to *Joco Seriorum Natnræ & Artis ſive Magiæ Naturalis Centuria* III. Verus scripti Auctor docetur esse Casparum SCHOTUM, *Villan. Viſiera Alzata* Pentecostes num. IV. pag. 98. sub lit. (a) Personati hujus Aspasii Caramuelii nomine aliquid à Schotto editum esse non memorat *Sotwel* Bibliot. Script. Societat. JEsu pag. 282. & *Witten.* Biograph. Anno 1666. d. 22. May.

(a) Villani la Viſiera Alzata Pentecostes num. VI. p. 98.

IV. ASPASIO CARAMVELO. *Chi hauera veduto il libro* loco Seriorum Naturæ, & Artis *ſive Magiæ naturalis Centuria tit. Auctore* Aspasio Caramuelio *Francofurti 4.*

Come Monſig. Gio. Caramuele *Veſcovo di Vigevano ſia Soggetto Enciclopedico, e poſſa ſcrivere d' ogni ſcienza al pari d' ogn' altro, non ſarebbe gran fatto, che poteſſe ſoſpettare che queſto fuſſe uſcito dal ſuo Marte; ma io ſenza tema d' eſſer repigliato, voglio atribuirne l' architettura all' eruditiſſimo P. Gaſparo Scoto della Compagnia.*

CARCARIA v. *Clorio*.

CARCASSONA v. *Comperat*.

(556) CARDONA v. *Aznar*.

(557) CARDULLUS. Personatum est CASTELLI Massinensium Physici primarii nomen, quo edidit libellum *de Theriaca*, qui honori ei cessit egregio, ut monet Dn. Avunculus meus honoratissimus Protophysicus hic Dr. Joannes *Garmers* dissertat. III. de Theriaca quæ dissertatio D. Garmeri memoratur & apud *Mercklin* in Linden. Renov. p. 587. Sed idem de Cardullo, Castelli persona altum silet.

CARIOPO v. *Clorio*.

CAR-

CARLERIUS v. *Ægidius*.

CARLO v. *Aurelio*.

CARPITANUS v. *Cato*.

CARPITANUS. v. *Centor*.

---

(558) *Alexander* CARIERO, (vel *Carriero*) suo nomine in publicū edidit *Conſiderations ſur l'ouvrage de Mazzoni*, quarum Auctor verus *Beliſſario* BOLGARINI illum ad Palinodiam hujus plagii adegit, vide (a) *Jugem. des Savans* Tom. IV. pag. III. num. 1215. pag. 7. ſub lit. (a) ex Craſſo de de Poëtis Græcis: cui additur Jani Nicii Pinacotheca II. p. 72. 73. ſub lit. (b) excerpta.

(a) Jugements des Scavants ſur les principeaux Auteurs Tom. IV. part. num. 1215. pag. 7.

Ugurgieri *citè par le* Craſſo *dans ſon Recüeil des Poetes Grècs preteud que dans toutes les diſputes que l'on a vû naitre entre les Sçavans, au ſujet de la Comedie de* Dante, *ce ſne ce* Mazzoni *de Ceſene qui commenca la querèlle; en publiant un livre, en faveur de l'Ouvrage de* Dante *contre les calomnies de ſes Cenſeurs.* Beliſario Bolgarini *fit quelques* conſiderations ſur cet Ouvrage de Mazzoni *à la ſolicitation d'* Horace Capponi *Evesque de Carpentras. Un galant homme vit ce conſiderations à Bolgarini, & les fit imprimer ſous ſon nom, avec le titre de* Diſpute courte & ingenieuſe contre l'Ouvrage de Dante. *Bolgarini ſe tint fort offenſé de ce larcin, & il fit r'imprimer ſon Ouvrage en y faiſant mettre le nom du veritable Auteur de la piece. Le Plagiaire ſe voyant découvert, ehauta une eſpece de Palinodie, & publia en meſme-temps une* Apologie pour Dante contre Bolgarini. *Mais ce dernier eut l'avantage ſur cet adverſaire, & il luy fit confeſſer ſon vol, apres quoy il fit publier a Sienne en 1588. un livre ſous le titre* de defenſe contre la reſponſe de l'Apologie & la Palinodie d'Alexandre Carriero ſur la Comedie de Dante.

(b) Jani Nicii Erythræi Pinacotheca altera p. 72. 73.

Coactus eſt mandare typis animadverſiones ſuas in illud Jacobi Mazzoni *Caſenatis opus, quo* Dantis, divini *ut ipſe vocat*, hominis *comœdiam, ab iniquorum calumniis vindicare conatur, quas animadverſiones*, Horatii Capponi, *Carpentoractii Epiſcopi, rogatu conſcripſerat; in quas furtim alius invaſerat, ſuoque nomine hoc titulo inſcriptas, ediderat, nimirum*, Brevis atque ingenioſa, contra Dantis opus, diſputatio. *At liber ille, multorum deinceps operum, qua a* Belliſario *prodierunt, quaſi ſementes ac materies extitit. Nam is, qui literarii illius ſe furti obſtrinxerat, cum manifeſto teneretur, ecciuit palinodiam, eamque, una cum Apologia, adverſus ea qua Belliſarius Dauti objecerat, edidit. Scentus eſt* Hieronymus Zobbius *Bououienſis, qui, lectis in qua circumferebantur, ſnam voluit de illis ſententiam interponere, atque anno* CIↃIↃLXXXIII. *librum in vulgus emiſit, cujus erat titulus, Dautes & Petrarcha, ab Hieronymo Zobbio defenſi. Al Bulgarius, hac nova Dantis defenſione à Zobbio ſuſcepta, quo magis ejus, à quo expilatus fuerit furtum illuſtraretur, alterum Sentis librum imprimendum curavit, quo ea continebantur, quæ Horatii Cappouii reſponſionibus, ad quatuor primas ſuarum in Mazzonum animadverſionum particulas, replicaverat. Nam deinceps, ut eas componebat, per partes Cappono mittebat; quibus ille, multa pro Daute afferent, reſpondebat; contra Belliſarius Capponi dicta confutabat, & à Dantis defenſione repellebat.* Tertio *opere, ſcripſit contra prædictam Hieronymi Zobbii diſputationem, de Dantis Comœdia, atque alteram illius eorum, quæ dixerat, defenſionem.* Quarto *libro, reſpondit palinodiæ, & Apologiæ illius, qui honorario cum furto, ſuis in Dantem animadverſionibus, ſpoliaverat, ſeque illo exornaverat. Huic operi ſucceſſit* quintum, *quo, Parisienſis Poëticus, pro Dantis defenſione à Zobbio diſputatis, patrio ſermone reſcripſit. Cum autem* Jacobus Mazzonus, *primam ejus voluminis partem in hominum conſpectum lucemque protuliſſet, in quo pro Dantis Comœdia acriter vehementerq; propugnat, factus eſt* Sexto *operi locus, hoc titulo*, Belliſarii Bulgarini, Aperti, Academici Inthronati, notæ ad primam Dantis defenſi partem Jacobi Mazzoni. *Poſtremo tota hac de Dante concertatio* ſeptimo *concluſa eſt libro, adverſus manuſcriptum, ad Dantis defenſionem pertinens, falſò* Speronis Speroni *nomine prolatum. Ne multis morer, finis fuit ejusmodi, ne* Bulgarinus certaminis victor *diſcederet, eum, certiſſimis validiſſimisq; rationibus, adverſariorum copias, pro Dante propugnantes, profligaſſet, obtinuiſſetque illius Comœdiam, veram poëmatis cujuſpiam rationem non habere, quod ab Ariſtotelis præceptis longiſſime aberrarit.*

(559.) Joannis CARIONIS nomine, quomodo prodierint *Chronicorum libri*, quos revera *Philippus* MELANCHTON conſcripſit, diſerte narrat, ac de libris ipſis judicium acutè perhibet *Popeliniere* hiſtoire des Hiſtoires liv 9. p. 481. cujus verba, quod ſunt notatu digna, nec auctoris ſcripta in omnium manu, huc adſcribere operæ pretium duxi. Ea ita ſonant. *Jean Carion, Mathematicien, eſt reputé Autheur des* Chroniques, *premierement imprimées en Germanie, puis ès autres Provinces, ſouz ſon nom. Bien qu'en ayant preſenté les premiers traits d'icelles, a ce que j'ay entendu, a ſon maiſtre Philippe Melanchthon, pour le voyer, y adjouter, & corriger a ſon plaiſir: il reya tout d'un ſeul traict, & les refit toutes nouuelles: mais par une debonnaireté naturelle, luy permit les imprimer ſous ſon nom. Il y a de la doctrine & diligence. Mais on y doit encore plus remarquer ſon affection a y profiter au Lecteur: Inſiſtant preſque ſur tous les plus notables exemples pour l'habituer a la vertu, & par fois l'eleuer au ciel, afin d'y admirer la providence divine, au tant variable gouuernement des humains. Il y exeede pourtant le deuoir de Chronologue, en ſa prolixité, & de Hiſtorien en diverſes paſſions.* Gaſpar Peucerus *ſuivant les traces de ſon beau pere, les a doctement accreu & continué. Le tout a depuis eſté communiqué aux François*

par la curieuſe verſion, & laborieuſe continuation jusques a ce temps, du docte S. Goul de Senlis.

Adde *Barthol. Keckem.* de nat. & propr. Hiſt. auctar. cap. 6, p. m. 1876. idem ſed minus plene referentem, cum *Georg. Calixt.* Epitom. Theol. Moral. p. m. 113. *Zeilero* de Hiſtor. part. 3. pag. 50. De Melanchtoniana vero facilitate in hoc genere v. *Thomaſ.* de plag. litterario §. 200. & ſeqq.

Fundamentum aſſertionis hujus ponit *Deckherrus* in *Peuceri* epiſtola, cujus contenta exhibet idem de ſcriptis Adeſpotis p. 261. 261. Verba etiam affert *Sagittarius* Hiſtoriæ Eccleſiaſt. p. 97. ſub lit. (a) qui & *Boecleri* & *Franckenbergeri* judicia de Chronico Carionis ſubjungit lit. (b) prolixeq; poſtmodum de occaſione Chronici Carionis à *Philippo* correcti, ejusque tum Germanico tum latino ſermone factis editionibus differit p. 98-102. Vide quoque *Teiſſier* Eloges des Savans Tom. I. pag. 192. & *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 540. Addit hic *Margo Diecmannianus* ſequentia:

V. ipſum *Melanchr.* Ep. ad Camer. p. 163. ubi ita ſcribit: *Carto miſit huc χρονικὰ excudenda, ſed ea lege, ut ea emendarem. Sunt multa ſcripta negligentius. Itaque ego totum opus retexo, & quidem Germanice, & conſtitui complecti præcipuas mutationes maximorum Imperiorum. Ad eam rem tua mihi opera erit opus.*

(a) Sagittarius Hiſtoriæ Eccleſiaſt. pag. 97. 98.

Is cum coepiſſet contexere Chronicon, recognoſcendum illud atque emendandum, prius quam prelo ſubjiceretur, miſiſſet ad Philippum Melanchthonem, *hic, quod parum probaretur, totum abolevit una litura, alio conſcripto, cui tamen* Carionis *nomen præfixit. Sed & hoc cum reexuiſſet, amici nomen & memoriam, à cujus primordiis ἀφορμὴν prima Chronici contexendi nata atque profecta eſſet, titulo poſteritati commendare voluit: quæ verba ſunt* Caſparis Peuceri, *viri exquiſitæ doctri, ſed, quod poſtremis Philippi cogitationibus in capitibus fidei nimium eſſet addictus, ac diverſa ſenticutibus iuſeſtus, ſumme infelicis, in Epiſtola dedicatoria ad Auguſtum Electorem anno* CIↃIↃLXXII. *perſcripta. Enim vero quod Philippus ab creatione mundi cœpit, & ad Caroli Magni tempora libri tribus perduxit, exin quarto quintoque, usque ad Maximiliani I. exceſſum, qui iucunte anno* CIↃIↃXIX. *contigit, idem ille Peucerus continuavit. Et ſane meretur hoc ipſum, quod vulgo Carionis, rectius tamen Philippo-Peuceriauum appellaretur Chronicon, inter ſelectiſſima probatiſſimaque utriusque hiſtoriæ (Eccleſiaſtica ac Civilis) monumenta computari, atque à ſtudioſa juventute diligenter legi, lectumque aliquoties repeti. Unum tameu illud doleo, quod & Melanchthon, & Peucerus rarius laudaverint ſcriptores, unde ſua hauſerint.*

(b) Ibidem. Andreas Franckenbergerus *in Inſtitutionibus Antiquitatis & Hiſtoriarum lib. 3. pag. 237.* Chronicon Carionis *magna ſui parte retextum tanto judicio, tantaque dexteritate perfecit* (Melanchthon) *ut nihil in eo genere & compendiaria ratione præſtantius extare ſciamus.* Stephanus Prætorius *in Ordine ſtudiorum ao. 1597. Witteb. edito. Erudi-*

tiſſima & elegantiſſima Epitome omnium fere hiſtoriarum totius mundi eſt Chronicon Phil. Melanchthonis, quod qui non deguſtavit, is vere hardus eſt. Bœclerus *in Diſſert. de utilitate ex Hiſtoria univerſalis compoſitione capienda pag. 16. In hoc (Chronico) ea ſunt, ad ſummam rerum, & hiſtoriæ univerſalis contextum ſpectantia, judicia, monita, præcepta, ut de alio hujus generis & inſtituti volumine ſimilia polliceri nemo facile queat. Ex qua quadam repetie* Melch. Adami in Carione.

CARISTIUS v. *Diocles.*

(560.) *Epiſcopus* CARNUTENSIS. Ejus nomine Programma in cauſa Cenſuræ per eum propoſitæ ſub nomine *Cleri Gallicani* ao. 1616. edidit *Petrus* PUTEANUS Regi Chriſtianiſſimo à Conſiliis & Bibliothecis; ut in vita ejus refert *Bateſius* in Vit. Select. aliq. Viror. p. 666.

(561) *Lucas* DE CAROLIS cujus extat Repræſenta Tragica, de S. Chriſtina Martyre eſt *Jean* BRICCIO: teſte *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 540. & Wittenio Diar. Biograph. part. II. ad anno 1646.

(562) *CAROLI Magni Imperatoris ſcripta, vide apud* Geſner. *pag. m.* 114. Jamef. Bibl. *Bodlej. pag.* 110. *& citatos* Oleario *p.* 101. *& ſeqq. Inter illa ſunt:*

I. Libri IV. de Imaginibus contra Nicenum Concilium II. *Impreſſi Pariſiis, cum præfat.* Joh. Tillii, *uti teſtatur* Geſnerus *l. c. &* Voſſ. *de Hiſt. Lat. l. 2. c. 36. pag. 290. eum* Tillium *ſub* ELI PHILI *nomine latere voluiſſe indicans, de quo ſuo loco. Illi utpote ſuperſtitioni valde contrarii, omnibus modis pro ſuppoſititiis ut habeantur laborant Pontificii,* CAROLOSTADIO *illos tribuentes, vid.* Raynaud. *de mal. & bon. libr. pag. 163. &* Poſſev. *Apparatus Tom. I. præfatione m, & pag. 298. Ubi hæc verba legas.* Carolo Magno qui tribuuntur libri IV. contra ſacras imagines, & ſeptimam Synodum, quique *Ao.* 1549. editi ſunt, ii non ſunt illius, ſed pleniſſimi mendaciorum, licet tempore Caroli M. fuerint ſcripti. Quod Caroli M. non ſint, extat liber Adriani Papæ I. ad Carolum, in quo libri iſti accurate refelluntur, ex quo Adriani libro perſpicue intelligitur, libros iſtos ab hæretico aliquo conſcriptos, & a Carolo ad Pontificem miſſos, ut eis reſponderetur, &c. *Quæ quomodo congruant cum eo, quod immemor ſui in præfatione* Calvinum *Auctorem facit, qui ſane Caroli M. temporibus non vixit, ipſe viderit. Alius ab hoc extat* Jonæ Aurelianenſis *ad Carolum M. de Imaginum cultu libellus. Col. 1514. & Antw. 1561. in minima forma excuſus: vide quæ ſupra diximus ad ALCUINUM, ad quem vere pertinere hoc ſcriptum, eumque* Carolum *etiam vocatum*

catum ex Barthii *adversar. 45. cap. 11. probat* Vossius *l. c.*

ALCUINO hos quatuor libros *contra imagines* expresse tribuit *Carolo M.* abjudicatos *Mirei* Biblioth. Eccles. p. 144. & quanquam magis ad INGILRAMUM inclinare videatur *Cave* Chartophyl. Eccles. p. 143. sub lit. (a) nihil tamen hac de re determinat inter hunc Ingilramum & Alcuinum dubius Histor. liter. script. Ecclesiast. p. 346. auspicio tamen Caroli M. editos asserit lit. (b) Idem sentit *Morneus* de Missa II. 249. indicante *Symbola Normanniana*, quæ ex illo, opus hoc auctoritate Synodi Francofurtensis conscriptum, Episcopis omnibus signatum, editum autem nomine Caroli M. majoris existimationis causa, affert. Adde ea, quæ ex *du Pinio* acta Erud. Lipsi. Supplem. tom. II. sect. X. p. 479. sub lit. (c) memorant. Ipsa verba *Du Pin* repræsentantur sub lit. (d)

II. *Capitulare Caroli M.* extans in Volumine *Germanicarum Antiquitatum* ab *Henr. Stephani* edito, nec non in *Codice Legum Antiquarum Lindenbrogii, Baronius & Bellarminus & Possevinus* T. 1. p. 298. cum aliis una, ipsius Caroli M. ævo conscriptum largiuntur. Quo magis miror *Possev.* in præfat. & p. 18. Tom. 1. Appar. CAROLOSTADIO summa confidentia hoc opus tribuentem, qui sibi ipsi contrarius hic, propterea non immerito ridetur à Riveto Crit. sacr. l. 4. c. 12. p. 420. Vide *præfationem Pithei* & alia *hac de re, præfixa Codici Lindenbrogiano.*

Carolstadium contra *Possevinum* defendit *Prideaux* Oratione IX. p. 85. adde & ea quæ *Cave* Histor. litt. script. Eccl. pag. 447. a. habet. Prodiit Capitulare Londini. 1614. in 4to.

III. Porro extat libellus, inquit *Possevinus* l. c. hoc titulo: *Fragmenta quædam, Caroli M. Imperatoris Rom. aliorumque incerti nominis &c.* editus, apud Bellerum, Antverpiæ. Quem in libellum qui inciderit, velim admonitum Lectorem, nihil in eo haberi Caroli M. nomine, præter *Epistolam*, quæ illius est: cætera vero esse fragmenta libri, quem ALCUINUS scripsit *de Divinis officiis*, eaque incipere ab *Isidori* c. 29. libri *de divinis officiis*, quod quidem caput *Alcuinus* in illud suum opus, *de divinis officiis*, integre transcripsit. &c.

Et præter hanc unicam epistolam nihil præterea esse Caroli M. confidenter asserit cum *Cassandro, Deckherrus* de scriptis Adespotis p. 69. 70. Exhibet quidem *Mabillon.* Analect. Tom. II. chartam Caroli M. & Ludovici Pii, & p. 404. Ludovici Pii, & Lotharii filii, & p. 406. aliam Ludovici Pii a SMARAGDO Abbate factam; adhuc alias Ludovici Pii sine hoc nomine pag. 408. 411. 413. Sed illas omnes tandem p. 418. Smaragdo Abbati Virdunensi adjudicat, vid. lit. (e) Quæ de meo errore hic amice me commonefecit, Islingthonio *Caveus*, vide adjecta *excerpto Autographo.* (f) Addit hoc loco *Margo Diecmannianus* quæ sequuntur:

Ab Alcuino scriptos indicat Ropedus *ab* Hoveden *Britannus, ap.* Bessel. *ad Eginhart. p. 93. Adde Joh. Cunr.* Dieterici *Auctar. ad* Flacii *Catal. test. ver. p. 191.* Prideaux *Or. de Pseudepigr. Oper. p. 308. & omnium fusissime* Dallæum. *l. 3. de imagin. c. 3. p. 380. seqq. ostendentem, hos libros aut ab ipso* Carolo, *aut certe ejus jussu scriptos esse.*

Margo Mastrichtianus, hæc ipsa confirmans, addit porro sequentia:

Vid. Calvin. *Instit. Chr. Relig. lib. I. cap. II. §. 14. & Novissf.* Spanhemium *filium tract. de Imaginibus, Sect. 7. n. 7. pag. 481. & seq. Fusissime præ omnibus tandem in his iciatur Steph.* Bahuzius *in Præfat. ad Lect. Capitularibus præmissa.*

(a) Cave Chartophyl. Eccl. p. 143. *Libri quatuor*, Carolini *dicti*, (*ab* Ingilramo *quidem, ut volunt nonnulli, compositi*) *sub ejus nomine editi, de cultu imaginum adv. II. Synodum Nicænam, a Johanne* Titio *Meldensi Episcopo primum publici juris facti Paris. 1549. 8. dein Colon. 1555. denique a Goldasto Eforti 1608. in 8.*

(b) Cave Histor. litt. Scriptor. Ecclesiast. p. 346.

Cujuscunque demum opera in condendis hisce libris usus sit Carolus M. *sive* Angelramni; *vel* Ingelramni, *sive* Angilberti, *sive, quod longe verisimilius videtur, (teste etiam, ni fallor, Rogero Hovedeno)* Alcuini, *parum refert. Id modo constat paulo ante Synodum Francofurtensem compositos esse, & sedente jam Synodo Caroli M. nomine editos; qui in Præfatione diserte testatur, se zelo Dei & veritatis Studio, cum conhibentia regni sui Sacerdotum hoc opus aggressum esse. Et sane rem ipsam extra omne dubium ponunt* Hadrianus Papa *in Responso ad hoc ipsum Opus paulo post dato*, Hincmarus Rhemensis, Synodus Parisiensis *sub Ludovico Pio*, Althelmus Monachus, Ado *Viennensis*, Walafridus *Strabo*, Engolismensis Monachus, *ut alios longo agmine testes huc non advocem.*

(c) Actorum Erudit. Supplement. Tom II. Sect. X. pag. 479.

Notari hic imprimis merentur, quæ de libro, Caroli M. *nomine & autoritate*, de cultu imaginum *edito differit, quem suppositititium statuere plane absonum existimat, utpote cujus autoritatem* Hincmarus Remensis *qui eum allegavit, Responso Papæ Hadrani ad eum, conciliaque Parisiense & Francofurtanum satis tueantur.*

(d) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiq. Tom. VI. p. 121.

Mais les deux Ouvrages Ecclesiastiques les plus considerables, qui ayent paru sous le nom de ce Prince, sont la Lettre ecrite en son nom à Elipandus *Evêque de Tolede, & aux autres Evêques d'Espagne, contre l'erreur de* Felix Eveque d'Urgel, *qui est à la fin du Concile de Francfort, & les quatre livres appelles* Carolins *contre l'adoration de Images, & le De-*

ret du Concile de Nicée. Quelques uns les attribuent à Angilram Evêque de Mets, d' autres à Alcuin, d' autres ont voulu croire qu' ils étoient supposez. Mais cette derniere prétention est insoutenable: car pour ne point parler del' autorité d' Hincmar qui les cite, & de celle de plusieurs anciens Auteurs que l' on trouve dans les Bibliotheques, la réponse du Pape Adrien à cét Ouvrage, fait voir qu' il avoit été publié de son temps par ordre de Charle magne, & les Conciles de Francfort & de Paris sont des témoignages authentiques de la verité de ces Livres: de sorte que l' on ne peut douter que cét Ouvrage ne soit une espece de Manifeste qui contient le sentiment de l' Eglise de France, publié sous le nom & par l' ordre de Charle magne. Nous parlerons plus amplement de ces Ouvrages de Charlemagne en faisant l' histoire du septiéme Concile, & de celui de Francfort, où nous examinerons l' affaire de Felix d' Urgel, & les sentimens de l' Auteur des livres Caroluns sur les Images.

(e) Mabillon. T. II. Anal. 418. *Verum, ea omnia quæ iam edita sunt, unius* Smaragdi *Abb. Virdunens. esse persuasum habeo. Et quidem Luneburgenses serius vixit (vixit enim seculo X.) quam ut ei possint tribui ea quæ* Caroli M. *aut Ludovici ejus filii principatu composita esse constat. Smaragdus vero Aniani*ensis *non fuit Abbas, quod nostri MS. codices isti auctori ferè tribuunt. - - - Alia etiam edidit Smaragdus, nempe librum, cui titulus est:* Via Regia *Ludovico Pio - - aut certe Carolo M. nec dum Imperatori nuncupatum, qui &c.*

(f) Excerptum autographum Guilielmi Cave Islingthoni 1677. IV. Non. Mart.

Est etiam quod te ulterius moneam. Dum Pseudonymos tuos obiter inspicio; En *pag.* 174. *Possevinum* redarguis, quod uno loco libros Carolinos ipsius Caroli ævo scriptos esse afferat, in Præfatione vero Calvino adscribat. Sed in hac re plane falsus es, & injuriam hoc facis homini virulentissimo quidem, at tamen doctissimo. In ista enim præfatione libb. de Cultu imaginum Caroloſtadio quidem tribuit, de *Calvino* tantum dicit, illum aliud *opus sub Alcuini nomine edidisse*. Intelligit, opinor, libros tres de Trinitate, quos Calvinum Alcuino supposuisse volunt, nec aliud voluit Rainaudus, dum opus illud per Indicem Romanum confixum esse scribit. Et ita quidem totidem pene verbis Index librorum prohibitorum, qui cum Canonibus Concilii Tridentini excudi solet, in litera A.

[*Alcuini*, seu potius *Calvini Commentarii in libros de Trinitate.*]

Sive itaque opus ipsum de Trinitate, sive in illud commentarii intelligantur, neutrum ulla veri specie Calvino affigi potest. (Libros hosce cum notis edidit Lucas *Lossius* Francof. ad Oder. 1554.) Memini quidem me olim alicubi legisse, *Calvinum* librum sub *Alcuini* titulo (nominis utpote sui Anagrammatismo) edidisse; sed locus jam memoria excidit, & an tale scriptum revera Calvinus edidit, non ausim affirmare. Sed de his plus satis.

(563) Tarquinii CARPINETTI Tractatus *de Gutta*, sive *junctura rum dolore, quem arthritin dicunt.* Patav. & Venet. 1609. in 4. editus, *Adriano* SPIGELIO, cujus *Anatomen* in folio habemus, & alia plurima enumerata *Lindano*, p. 7. *Socero Carpinetti* vindicantur, incertum quo fundamento notitiæ, à *Scavenio*, num. 79. *Mercklin.* in Linden. Renov. personati hujus scripti non meminit.

(564) Jacobus CARPUS, quod sit BERENGARIUS v. *Rhod.* n. 3.

III. Scaven. n. 31.

BERENGARIUS *de fractura Cranii* sub CARPI nomine prodiit, Bonon. 1518.

Nimirum confulæ sunt non in hujus tantummodo scripti, sed in aliorum ab eodem Auctore profectorum etiam editionibus nomina JACOBI BERENGARII CARPENSIS (ab oppido Mutinensis agri) & JACOBI CARPI BONONIENSIS. Item *Commentaria super Anatomiam* MUNDINI (Anatomici illustris qui floruit, testante *Wolfgango Justo*, *Chronologia Medicorum* circa A. D. 1305.) edita, sub nomine JACOBI BERENGARII CARPENSIS Bononiæ 1521. in 4. & seculi sequentis anno eodem, ibidem apud Hieronymum de Benedictis, in eadem forma, cum additionibus, uti fert equidem Inscriptio, amplissimis, recusa sunt sub nomine Jacobi Carpi. Eodem plane modo *Isagogæ Brevis in Anatomiam humani Corporis* ab eodem Auctore Ao. 1523. in 4. Bononiæ, & Venetiis 1535. parili forma excusæ, Argentorati 1530. in 8. Jacobo Carpo, adscriptæ prodierunt. Et sane Tractatus hic à RHODIO nostro memoratus etiam Venetiis, 1535. in 4. apud Jo. Antonium de Nicolinis de Sabro & Lugd Batav. apud Joannem Maire, 1629. in 8. recusus est, sub Berengarii nomine, si diligentissimo *Lindano* fides est, quem priora bina scripta sub duplici nomine referentem, notare est. Crediderim vero ipsum Auctorem, hujusce erroris ansam præbuisse, dum sive latere, sive quod alii, perquam multi Scriptores fecere, Patriæ non satis illustri lumen fænerare studens, cognominis sui loco Patriæ nomen usurpare voluit. Sane primum ex omnibus illius scriptis hoc ab Auctore nostro memoratum prodiit, quod *Lindanum* fugisse in, tanta copia, cum aliis aliquot mihi notatis, parcius miror. Videsis etiam *Henr. Ernstium*, Variarum Observat. lib. 2. cap. 36.

Cui adde Symbolam Mastrichtianam *sequentem: Auctor Carpi, quem* PTOLOMÆUM *nonnulli, plerique,* HERMETEM *faciunt num. 9. τὰ ἐν τῇ ὑγιείᾳ &c.* Richeltus *de amuletis* §. 14. *p. 11.*

(565) D. *Francesco* DE LA CARRERA. Persona est F. Balthasaris CAMPUZANI, Ordinis S. Augustini, ut indicant *Bailletus*, liste des Auteurs degvisez, & *la Vistera Alzata* Pentecost. num.

XIV. p. 107. ubi *scripta* hoc nomine edita numero *quatuor* recenſentur, ſub lit. (a) deſignata.

(XIV) D. FRANCESCO DE LA CARRERA. *Sono molte le produttioni, che ſotto queſto nome ſi rittouano alle ſtampe.*
El ſummo Sacerdote. *In Roma M.DC.LV.4.*
Converſion della Regina di Suetia. *Jui in 4.*
Noche y Dia: *diſcorſi ſopra la Peſte. Jui.*
Filoſofia, y Anello de la Muerte. *Jui M.DC. LVII.24.*
Serue di Viſiera al nome di F. Baldaſſar CAMPVZANO *dell' Ordine di S Agoſtino, Aſſiſtente Generale del ſuo ordine per li Regni della M. Cattolica.*

(566) *Alexander* CARRERIUS *Beliſſaire* BOLGARINI. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 540.

(567.) *Bartholomæus* CARRICHTER. Ex ejus ſcriptis allegiſſe dicitur *Theophilus* KRAFFT librum, qui ejus nomen præfert cum inſcriptione: Horn des Heils Menſchlicher Blödigkeit oder Groß-Kräuter-Buch ed. Franc. 1673. ſed eum eſſe potius *Ægidii* GUTMANNI, ex Joh. Hiſchia *Cardilucio* monet *Symbola Diecmanniana*, ſub lit. (a) adducta. Quam firmat *marginalis nota* ejusdem de hoc opere meritiſſimi Viri.

(a) Symbola Diecmanniana.

Bartholomæi Carrichters, Maximil. II. Imp. Medici Horn des Heils menſchlicher Blödigkeit / oder groß Kräuter-Buch; liber Francof. ad Mœn. Anno 1673. 4. *editus, qui à Theophilo* Krafft/ *Gladebacho-Heſſo ex Auctoris ſcriptis collectus eſſe dicitur, ut ipſe titulus indicat. Sed Joh. Hiſchius* Cardilucius *in Præf. Tomi ſecundi* der neuen Stadt und Land *apotheck hunc librum Carrichter futum ſpurium vocat, qui nihil Carrichteri ſcriptis ſimile contineat, ſed eadem officina prodierit, ex qua liber, cui tit.* Taffel der Offenbahrung Göttlicher Majeſtät / *qui* Ægidius Gutmann *fuiſſe dicitur. Nam & idem utrobique ſtylus eſt, & auctor herbarii iſtam Apocalypſin eitat. V. omnino loco cit.*

CARTHUSIANUS v. *Dionyſius.*

(568) CARVELLUS, *Thomas: Thom.* THOROLD. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 540.

(569) CARUS où CARO, *Joſephus Maria: Joſeph Maria* THOMASIUS, *Baillet* liſte pag. 540.

(570) LUDOVICUS *Stephanus* DE LA CASA. Ejus nomine veniunt *le nouvelle XVII.* XVIII. e XIX. nella parte III. delle Amoroſe degl. Incogniti. Revera ſunt *Ludovici* DE LA CASA, *Academici Incogniti* Venetiani ut indicat la *Viſiera Alzata* Hecatoſt. num. LXXIV. p. 74. 75. le *Glorie de Gli Incogniti* de hoc ſcriptore ſilent. *Vide mox* infra *Caſola* & *Crudelio.*

(571.) ISAACUS CASAUBONUS. Ejus nomine extat (1) *Epiſtola ad Cardinalem Perronium* Londini 1612. in 4to vindicata JACOBO REGI ANGLIÆ à *Colomeſio* Biblioth. Choiſ. pag. 121. ſub lit. (a) II. *Corona Regia Jacobi* Regis M. Britanniæ cum præfatione *Euphormionis* tributa per *Richterum* Erycio PUTEANO, citante *Morhofio* Polyh. liter. lib. I. c. VIII. pag. 78. ſub lit. (b) Ob cauſam non unam aſſeritur *Gaſpari* SCIOPPIO indicante *Symbola Flensburgo Mollerianâ*, & ex Elia *Obrechto* etiam *Symbola Normanniana*, ſub lit. (c) (III) *de Origine Idololatriæ*, quem libellum tamen extitiſſe ante natum Caſaubonum gallice, adeoque Caſaubono abjudicat Guilielmus *Cave* in epiſt. 8. idu. Xbris 1676. *Hydeni* in Catalogo Biblioth. Bodlej. part. I. p. 144. b. refert inter ſcripta Caſauboni, & Verſionem Anglicanam autoris *Abrahami* DARCY cujusdam allegat, at de genuino Scripti hujus auctore altum tum in *Catalogo Oxonienſi*, tum apud *Caveum* ſilentium. Vide &, quem ante alios allegare debueram, ni *modo* prodiiſſet, Ampliſſ. *Dn.* Scholarcham meum Jo. Frid. *Mayerum* pag. 71. de fide Baronii & Bellarmini, ſeriusque nunc demum exhibitas *notas Diecmannianas* (d) hic marginales, & *Bayle* Diction. T. II. p. 901.

(a) Colomiès Bibliothèque Choiſie pag. 121. 122. 123.

Cette Lettre eſt moins un Ouvrage de Caſaubon, que les Sentimens du Roi Jaques & de l'Egliſe Anglicane ſur quelques points de Religion. Auſſi a-t-elle eſté miſe parmi les Oeuvres de ce Prince, dans l'Edition qu'en fit l'an. 1619. à Londres Jaques de Montaigu, *Evesque de Wincheſter. Elle eſt écrite avec grande moderation, & a donné lieu à la Replique du Card.* du Perron *au Roi de la grande Bretagne, qui eſt demeurée imparfaite par la mort de ce Cardinal, & qui a eſté refutée par M.* du Moulin. *Un bel Eſprit, fort connu dans la Republique des Lettres pour avoir ſi bien défendu* Balzac, *parle de* Caſaubon *& de cette Lettre avec eloge, dans ſon jugement de la Doctrine Curieuſe du Pere* Garaſſe: *Le Sieur Caſaubon, dit il, qui, outre ſon rare & profond, ſçavoir es Lettres humaines, eſtoit fort conſommé dans la lecture des anciens Peres & l'Egliſe: ainſi que confeſſe* Jules Ceſar Bulengerus *dans ſes Diatribes, eſt un petit Grammairien au jugement de Garaſſe; tellement que ce que l'illuſtriſſime* Card. de Perron, *les R. R. Peres* Fronton du Duc & André Schottus *Jeſuites tres Doctes, qui faiſoient Profeſſion d'amitié avec lui, ont admiré en Caſaubon; ce qui leur a fait deſirer avec tant de Paſſion la Converſion de cet homme, eſtoit un petit de Grammaire qu'il ſçavoit: tous les trophées & triomphes que ce grand Cardinal a remportez ſur l'hereſie en ſon Livre de la Replique, conſiſtent à avoir deffait un chetif Grammairien: car en un mot* Caſaubon *eſt l'Autheur de l'Epitre qui a donné ſujet à ce grand & divin Ouvrage. Pluſieurs Proteſtans Presbyteriens ont admirité Caſaubon à l'occaſion de cette Epitre. Voiez la plainte qu'il en fait dans ſes Lettres à* Grotius, Heinſius, *& à* Corneille vander Myle, *ecrites de Londres l'an. 1512.*

(b) Morhof. Polyhiſt. literar. libr. I. Cap. IX. pag. 78.

Habent certè, quot Reges metuant, cum vi-lunt, Satyricos; cum fatis conceſſerunt, Hiſtoricos. utrique accerrimi vitiorum obſervatores ſunt: qui velut Cenſores publici impunè in illos ſententiam dicunt. Pasquini ſtatua ſepe plusquam Dodonæa fudit omcula. Quæ non in poteutiſſimos Reges Satyræ ſcriptæ ſunt! Non potuit Satyricorum manus effugere Jacobus *Britannia Rex, utut doctiſſimus & laudatiſſimus Princeps: Cui ſub ſpecie Panegyrici Poſtumi a* Caſaubono *ſcripti, cujus quaſi fragmenta in ſchedis ejus reperta, per inſignem uequitiam, continuo myſteriſmo horrenda flagitia objiciuntur. Lepidè alioquin ſcriptus liber eſt; cui titulus:* Caſauboni Corona Regia *i. e. Panegyrici cujusdam vere aurei, quem Jacobo I. Magnæ Britanniæ &c. Regi, Fidei deſenſori, delinearat, Fragmenta ab Euphormione inter ſchedas & μαυσωλεῖα inventa, collecta, & in lucem edita. Refertur in* Georgii Richteri *vita Epiſtolis ejus præfixa p. 21. è Colloquio cum Erycio Putaneo accepiſſe Richterum, quod* Puteanus *ejus libelli autor habitus ſuerit: cujus rei vero famam ille cuixe declinans velut Apologiæ loco ſcriptum quoddam exhibuerit, cui nomen,* Perjurium Ruffi & Gibboſi, *præfatus, quo delatorum ſuorum virulentiæ ac ſiniſteritati fatis fuiſſe obviatum exiſtimaverit. Sednos de Satyris alibi plura.*

(c) Symbola Normanniana.

Caſauboni Corona Regia Jacobi I. Magnæ Britanniæ Regis cum præfatione Euphormionis in 8vo *flagitioſiſſimi libelli, quo ſpecie laudis optimi & pieutiſſimi Regis vita, mores, ſcriptæ, atrociſſimo calumniandi genere convelluntur, parcutem* Caſparum Scioppium, *ταλιλήριον fuiſſe non dubitat Clariſſ. D. Elias* Obrechtius. *Mihi dictio ejusdem ſaporis viſa eſt, quo Elixir* Calviniſticum *in Iſaac. Caſaubonum* Andreas Scioppius *frater conciderat.*

(d) Margo Diecmannianus:

Qua Iſaaci Caſauboni nomine, tanquam Scriptum poſtumum prodiit, Corona Regia, *id eſt* Panegyrici, *quem Regi Britanniæ deſtinaverat,* fragmenta *1615. Satyricum magis quam pagnegyricum quid ſapere nemo non deprehendet. Ne raritate ſua libellus tandem periret,* Chriſtianus Thomaſius *cavit, qui eum cum diſſertatione præliminari Tom. I. Hiſt. ſap. & ſtult. recudi curavit. Cum* Cauſabonus *in hoc ſcripto citra dubium ψευδώνυμος ſit, non una omnium de vero Auctore ſententia fuit. Alii de Erycio* Puteano, *alii de* Joanne Barclajo *cogitarunt. Sed rectius* Caſpari Scioppio *tribuitur. V. omnino* Bayle *Diction. Hiſt. & Crit. Tom. II. p. 901. 1027. Et tamen hæc corona Regia ab* Euphormione *edita medio inter Caſauboni Epiſtolas & Exercit. in Baron. loco poſita, juxta cum illis Romæ* librorum prohibitorum claſſem *augere juſſa eſt. V. Indicem Clem. X. p. 182. & Innoc. XI. p. 157.*

CASELLIUS v. *Durantius.*

CASIMIRUS v. *Dourmann.*

CASINENSIS v. *Albericus.*

(572.) *Claudio* CASOLA. Hujus nomine quæ extat Italico Idiomate: *Oratio di S. Agoſtino Volgarizzata* in Terzetti. Genova nella ſtamp. d'Antonio Giorgio Franchelli in fol. eſt *Ludovici* DE LA CASA ACADEMICI INCOGNITI, Venetiani, indicante la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXXIV. p. 74. cui adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 540. *le Glorie de gli Incogniti* hujus plane non meminere.

(573.) CASSANDER. Ejus *Recueil d' Anciennes prieres* continet precationes quasdam ex Miſſa latina *Matthiæ* FLACII *Illyrici*, ut docet *Colomeſius* Bibl. Choiſie p. 14. ſub lit. (a)

(a) Colomeſius Bibliothec. Choiſie. pag. 74.

Au reſte, le Cardinal Bona *s'eſt trompé, croiant que* Caſſander *en avoit jamais vû l' Ordre de la Meſſe publié par* Illyric; *Outre que dans un Recueil d' anciennes Prieres fait par* Caſſander, *il s'en trouve quelques unes qui ſont auſſi dans le Miſſel d' Illyric. Voici comme parle Fr.* Baudom, *fameux juriſconſulte, ecrivant à Caſſander, de Francfort l'an. 1557. c'eſt à dire la même année que ce* Miſſel fut imprimé: Francofordiam reverſus, reperi Illyrici ad me literas cum libello de Miſſa ad Palatinum noſtrum. (*Il entend* Othon. *Electeur Palatin à qui le livre eſt dedié.*) Rogat ille meum judicium de ſuis Miſſæ antiquitatibus. Ego id ad te nunc refero, & libellum ipſum mitto, de quo quid ſentire debeamus familiariter nos moneas, ut de qua re tam multi multa confuſe balbutiunt, recte & diſtincte reſpondere aliquando poſſimus.

CASSANDRO v. *Thucelio,*

CASSIENSIS v. *Conſtantinus.*

(574.) *M. Aurelius* CASSIODORUS Lucanus vel Bruttius, Romanus, dictus Senator. Ejus nomine cenſentur (I) *de Schematibus & tropis liber*, quem inter BEDÆ Venerabilis ſcripta refert *Cave* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſtic. p. 336. a. (II) *de Amicitia vera liber unus*, ab omnibus PETRO BLESENSI adſcriptus, judicante eodem Guilielmo *Cave* loc. cit. p. 277. b. ſub lit. (a) Judicium de hujus Caſſiodori Chronico vide apud *Voſſium* de Hiſtor. lat. lib. II. c. XIX.

(a) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 277.

De Schematibus & Tropis, *nec non quibusdam locis Rhetoricis S. Scripturæ, quæ paſſim in Commentariis* Caſſiodori *in Pſalmos reperiuntur, liber; qui* Bedæ *potius aſcribi debet.*

De Amicitia vera *liber unus, qui ab omnibus* Caſſiodoro *jam abjudicatus*, Petro Bleſenſi *vero Authori viudicatur; inter cujus etiam Opera excuſus eſt Pariſ. 1519.*

SS. Paphnutii, Spiridonis, & aliorum, Vita, *qua in Hoyſii* Lippomanni *Collectione habentur, Caſſiodoro noſtro a nonnullis attribuuntur.*

(575.) CASSIUS *Parmenſis*, Poëta Romanus, cujus meminit *Horatius*, 1. Sat. 10. 62. & 1. Epiſt. 4. Ejus nomine editum eſt ab Achille Statio ad calcem notarum in Sveton. de Rhetoribus, Idyllium: *Orpheus.* Hoc opus non Caſſii genuinum obſervant Auguſt *Buchner.* in Lexic. latin. in voce Caſſius, & *Fabricius* in Append. Bibliothecæ Latin. pag. 8. qui utrique in ea opinione ſunt, factum hoc carmen eſſe ab ipſomet *Achille* STATIO ejus editore, quanquam ille repertum hoc Poëmation in Brutiis & à Sertorio Qvadrimano ſibi communicatum affirmat. Adde *Voſſium* de Poetis latin. pag. 27. & *Ritterhuſium* in not. ad *Phoedri* pag. 114. qui citante Symbola Schraderiana, *ita ſcribit: Eidyllion de Orpheo, quod nomine* Caſſii *Parmenſis Poëta inter veteres epicos eximii, extat, non eſſe γνήσιον, ſed tentandi gratia ab* Achille Statio Luſitano *factum, cenſent nonnulli.*

(576.) *Philotheus* CASTELLUS. Ejus nomine prodiit Antverpiæ (pro forma, revera autem Hamburgi) *Flagellum Calumniantium*, ſive defenſio Medicorum Judæorum, gentis Luſitanicæ. Verus operis Auctor eſt *Benedictus* à CASTRO, Medicinæ Doctor, & Sereniſſimæ Reginæ Chriſtinæ Archiater, uti ex ipſius Auctoris indicio, Dn. *Laureneio Normanno* Novembr. 5679. dato, (qui hac de re peculiari epiſtola certum *me* fecit) hunc ei fœtum aſſerere licet.

(576. a) *Sebaſtianus* CASTELLIO. Ei *traductio latina dialogorum Ochini* a nonnullis tribuitur apud *Thuanum* Tom. II. Hiſtor. lib. 35. p. 172. quod tamen ipſe Caſtellio honeſte à ſe removit & inſimul libri de Calumnia Auctorem ſe eſſe negavit, uti monet *Deckherus* de ſcriptis Adeſpotis pag. 313. ubi tamen verus *Auctor non detegitur.* Adde Joh. Alb. Fabri Docad. Decadum n. XXV. v. ſupra in *Anonymis* cap. II. Tit. de tribus Impoſtoribus; & judicium ἀνώνυμος Excellmi Syndici *Maſtrichtii* (a)

(a) Symbola Maſtrichtiana.

Lælius Socinus etiam dicitur Dialogi, advetſum Calvinum ſcripti, de Hæreticis jure gladii coërcendis, inter Calvinum & Vaticanum Auctor, qui paſſim & in ipſa libelli præfatione attribuitur Caſtalioni. *Joh. Hoornbeck. ſumm. Contr. lib. 7. pag. 563. Late hac de re agit* Sandius *in Bibliotheca anti-Trinitariorum pag. 20. ubi magis vult Lælio Socino tribui, quam Caſtalioni. Legi ego tractatum hunc virulentum in quo nec mica pietatis nec Manſuetudinis Chriſtiana eſt, omnibusque ponderatis, quæ Caſtalioni cum Calvino interceſſerunt, puto eſſe Caſtalionis partum, non* Lælii Socini.

(577.) CASTELLIUNCULUS. *Lupus* BIRAGUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 540.

(578.) *Hieronymus* CASTILIONÆUS, eſt *Hieronymus* CARDANUS ut indicat *Bailletus* deguiſemens des Auteurs pag. 428. & in Catalogo pag. 540.

(579.) *Valerianus* CASTILIONÆUS. Ejus nomine extant *Annotationes ad Hiſtoriam Italiæ ſub Barbaro*, quæ tamen debentur *Emanueli* THESAURO, ut ex Petro Jacobo *Villanio* referunt *Acta Erudit. Lipſienſ.* ao. 1690. pag. 364. Videatur ejus *Viſiera Alzata Penteroſt.* num. L. pag. 134. ſub lit. (a) ubi & memoratur ſententias Caroli Emanuelis I. Sabaudiæ Ducis eis contineri.

(a) Villani Viziera Alzata Penteoſt. n. L. p. 134.

L. VALERIANO CASTIGLIONI Milaneſe diede in preſtito il ſuo nome alle ANNOTATIONI ſopra il Regno d'Italia *uſcito ſotto nome del Conte* Teſauro. *Sono le Annotationi del Conte* Teſauro *ſicome le* Vite, *del Conte* Filippo S. Martino d' Aglie *come ſi diſſe. E per taneo il P. Abbate Piccinelli, che le notò nell'* Ateneo degli Scrittori Milaneſi *può depennarle: e di vantaggio lo* Statiſta Regnante, *perche mi diſſe il P. D.* Andra Roſotti *da cui inteſi il negotio di tutta quell' Opera, eſſer concetto univerſale in Piemontes, eſſer tutte Maſſime di CARLO EMANUELE I. Duca di Savoia &c.*

E qui ſia fine alla Penteoſte de gli Scrittori Pſeudonimi.

(580.) *Jacobus de* CASTILLO. Ejus citatur à Thoma *Hyde*, *de Duello liber*, in Catalog. Biblioth. Bodlej. pag. 147. b. ubi addit Auctorem alias appellari Jac. DE VILLA-SANTA.

(581.) CASTRO *de Torres*. Centurion N. *Jerome* DE PENCORVO. *Baillet.* liſte des deguiſes p. 540.

(582.) CATHARINA; *Johannes à Sancta: Jean* BONA *Cardin. Baillet.* liſte des Auteurs deguiſet pag. 540.

(583.) *Ambroſius* CATHARINUS Senenſis: *Lancelot* POLITI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 540.

(584.) CATHARINUS *Civilis*. Perſona eſt *Cl. Chriſtiani* WEISII Profeſſoris antea Weiſſenfelſenſis, nunc Gymnaſii Patrii Zittavienſis Autoris, ſub qua edidit anno 1676. in 12mo die Drey Erz-Narren in der gantzen Welt/ aus vielen närriſchen Begebenheiten hervor geſucht/ und allen Intereſſenten zu beſſerm Nachſinnen übergeben. Ipſe liber XLIIX capitibus diſtinctus eſt & conſtat pp. in univerſum 406.

(585.) *Le Sieur de* S. CATHERINE: N. THOURET. Ita *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez. p. 541.

(586.)

(586) CATHOLICUS *Anglus*: Ejus nomine prodiit *declamatio, de tormentis, cruciatibus & supplicijs Catholicorum in Anglia.* Verus ſcripti Auctor eſt *Ludovicus* AURELIANUS, Cauſarum Patronus, ita cenſente *Deckherro* de Scriptis Adeſpotis p. 338.

(587) CATHOLICUS, CHRISTIANUS: Francois PINTHEREAU. BAILLET liſte des Auteurs deguiſez, p. 541.

CATHOLIQUE v. *Anglois banni.*

(588) *Franciſcus* CATINUS edidit de *totius Orbis Academiis* deque omnibus *Societatis Jeſu Collegiis* librum Tornaci 1586. Debetur ille *Michaeli* COYSSARDI Soc. Jeſ. ut ex *Moreri* Indice *Ribadeneir*, Scriptor. Soc. Jeſ p. 206. indicat *Symbola Normanniana*. Silent de hoc Scripto plane *Alegambe* Biblioth. Scriptor. p. 343. & *Sotvell.* 612. & *Witte* Diar. Biogr. A. 1623. d. 10. Jun. *in Michael.* Coyſſar. Perſonati Catini non meminerunt.

(589) CATO CHRISTIANUS. Perſonatum nomen eſt *Matthæi* de MOURGUES Abbatis S. German. quod aſſumſit, teſte *Baillero* deguiſem. des Auteurs pag. 313. ut oſtenderet quam integer & conſtans eſſet contra Cardinalem Richelium, in opere, quod in gratiam Reginæ compoſuit. Nomen operis non detegit. vid. p. 541. ibid.

(590) M. CATONIS fragmenta *de Originibus*, ab ANNIO *Viterbienſi* confecta eſſe, v. *Rhod.* num. 18.

Ficta eſſe ab *Annio* Viterbienſi operoſe docent Joh. Goropius *Becanus* Orig. Antverp. lib. 4. quem Cronia inſcripſit & Cæſar *Orlandius* de urbis & Epiſcop. Senenſis Antiquitate apud *Hank* de Roman. rer. Scriptor. Part. II. Cap. II. num. XVII. & XVIII. p. 204. ſeqq. lit. (a) Non eſſe genuina Catonis opera oſtendunt itidem Onuphrius *Panvinius* lib. I. Antiquit. Veronenſ. c. IX. apud *Hanck*, p. 28. loc. cit. ſub lit. (b)

(a) Hankii de Roman. Rerum Scriptor. Part. II. Cap. II num. XVII. & XVIII. p. 204. & ſeqq.

XVII. Joannes Goropius Becanus *Originum Antverpianarum libro IV. quem Cronia inſcripſit: Alios poſt hac quærat* Annius, *quibus ineptis ſuis figmentis & anilibus fabulis illudat, quas ex autoribus per inſomnia ſibi natis petivit. Inter hos etiam (ut ita dicam) eponymos* Cato *ille eſt, qui eisdem figmentis aſſutus ex eadem prodiit officina, è quâ illi, quos modo proſligavimus & fregimus. Quod quamvis ipſe ſermo ſatis doceret, placuit tamen & alteram rationem addere, ne ſolâ conjecturâ videamur quenquam velle condemnare. Noſter hic hiſtrio Catonis larvâ prodiens, arrepta ſtatim pronominis autoritate, virgula cenſoriâ Græcos, ob vanitatem & levitatem mentiendi fide omni & veritatis exiſtimatione exutos, non Senatu modò ſed civitate etiam hiſtoriæ ſcriptorum movet, non ob aliam, ut opinor, cauſam, quam ut ipſe ſuccedat. Quid ad hæc Cato ille priſcus, diceret? An hanc ſuam ſententiam fuiſſe agnoſceret? minimè gentium, niſi nos Dionyſius Halicarnaſſæus fallat, vir inprimis gravis, & nemini in vetuſtatis Romanorum notitia ſecundus, &c.*

Jam audiamus Catonem noſtrum ſententiam ſuam pronunciantem: Græci, *inquit*, tam impudenti jactantia jam effunduntur, ut, quoniam his dudum nemo reſponderit, ideo libere à ſe Italiam ortam & eandem ſpuriam ſimul & ſpurcam atque novitiam, nullo certo autore aut ratione, ſed per ſolam inſaniam fabulentur. *O cenſoria verba! Jugulavit certè hic noſter novus Cato priſcum illum Catonem, atque id ſolius ſuæ autoritatis unico ictu. Neque enim hoc uno ſolo loco Halicarnaſſæus Catoni Græcos hiſtoriæ duces fuiſſe, ſed alibi etiam ſcribit. Quocirca in manifeſto Græcanicæ levitatis crimine tenetur. Quid dixi, levitatis? Proditionis, inquam, manifeſtè tenetur. Etiam hoc corrigendum. Neque enim levitatis ſolum Græcanicæ & proditionis, ſed jacritegii etiam & impietatis contra Deos, Romani generis autores convincitur, dum aſſerit*, Oenotrios *aliunde, quam à* Lano, *qui à vino ſit dictus & nomen & originem traxiſſe. Noſter enim clare monſtrat* Antiochi Syracuſani *teſtimonio, Oenotrium ducem Arcadum, quadringentis poſt Trojam conditam annis in Italiam demum veniſſe, tantum abeſt, ut ab ipſo* Oenotrii *ſint dicti, aut* Aborigines *ad Arcades genus ſuum referre debeant. Adeo ideo* Dionyſius *cum Catone ſuo in malam rem, qui ab Oenotrio Lycaonis filio Oenotrios deduxit. Autore enim noſtro Catone didicimus, Græcos hic impudenter eſſe mentitos. Neque enim Arcades primi in Italiam è Græcia navigarunt, duce Oenotrio, ſed multis ante ſæculis, ut noſter Cato docet, Phäeton ex Attica cum Ligure filio in Italiam vectus, totum littus ab oſtiis Tiberinis ad Nicæam uſque Maſſilienſium occupavit, & de filii nomine Liguriam dixit. Imperitè igitur Halicarnaſſæus alterum quoque fœdum errorem invexit, ſic ſcribens*: Ligures & Italiæ quasdam partes inhabitant, & Galliæ, incertum, ab utrâ profecti patria. Nam hactenus incomperta origo ejus gentis eſt. *Debebat hoc Dionyſius à noſtro didiciſſe Catone, cum alter ille Græculus nihil certi attuliſſet. Sed ſatis horum. Videmus enim lupis & ovibus prius concordem amicitiam ſanctum iri quam his duobus Catonibus.*

XVIII. *Cæſar* Orlandius *de Urbis & Epiſcopatus Senenſis atiquitate: Plurium eruditorum teſtimoniis comperum habeo, librum illum, qui ſub titulo M. Porcii Catonis ex libri Originum fragmento, legitur, fictum & adulterinum eſſe, non minus, quàm* Beroſum *Caldæum, & alios, qui ſimul cum ipſo Catone venales habentur. Quod licet multis, iisque non levibus argumentis probari poſſet, unum tamen & alterum tantum; præter ea, quæ ab aliis referuntur, propoſuiſſe contentus ero, &c.*

(b) Hankii de Roman. Rerum Scriptor. Part. I. caput II. num. II. pag. 28. 29.

III. *Caſpar* Bartius *Animadverſionibus ad Galli Confeſſoris ſermonem, caput III. Exſtant libelli aliquot, nominibus* Beroſi, Archilochi, *& aliorum, qui cum his jungi conſueverunt. Eos libellos, nequaquam recte ſentiunt clariſſimi viri* Ludovicus Vives, Caſper Varrerius, Joſephus Scaliger, Octavianus Ferrarius, *alii innumeri, cum totos atque ſingulos damnant ingenuitatis &* Joanni Annio, *primo editori fidos autumant*

mant. Quod enim, per Deum immortalem, prodigium fuerit, clausti alem illum & minimè tàm profundè doctum Monachum talia commiſiſi poſſe? Aïs multa ineſſe ficta, minimè pro iis autoribus. Nec nos negamus interpolatos univerſos illos autores, ruptos, fractos, minimè bona aut fide, aut intelligentia translatos! tamen antiquitus ex legitimis veriſque autoribus excerptos, talia argumenta ſunt, ut, quæcunque afferuntur, omnia evaneſcant. Vel unum Catonem mihi vide: cenſe, recenſe, damna etiam, ut libet! videbis tamen veri illius Catonis, & fateberis etiam, ingenium ſtylumque ſupereſſe, quos mentiri aut fingere, non fuit talium hominum. Omnino aliquando docebimus & perſuadebimus, puto, parum maximos viros judicii ſui memores fuiſſe, qui uno impetu talia omnia projecerunt, quæ ad ætatum ſequiorum captum concinnata, ſummorum tamen ſunt ſcriptorum reliquiæ. Etiam Sempronium illum quis fuerit, videor conjectura: aſſecutus! qui, aut valdè fallor, aut Catonis & Fabii Pictoris nobis iſta fragmenta excerpſit! quibus alii poſtmodum ſuccedentes alter alteri peregrinos illos ſcriptores, ut potuerunt, adjecerunt. &c.

(591) CATONIS *Diſticha*, in anonymis cap. 10. n. 29. conſideravimus. Eum non eſſe Catonem Cenſorium, ſed DIONYSIUM *Catonem Chriſtianum*, ex *Scaligeri* lib. 2. lect. Auſon. c. 32. probat *Raynaud.* de lib. mal. & bon. p. 134.

Raynaudi verba ſub lit. (a) repræſentamus. DIONYSIO CATONI tribuit hæc diſticha etiam *Barthius* Adverſar. lib. 24. cap. 4 & lib. c. 18. Sed illum non admittit *Lambecius* Bibl. Cæſar. lib. VII. p. 26. & lib. V. p. 215. ubi fundamentum hujus erroris aperit. vid. lit. (b) AUSONIO adſcribit cum Baptiſta *Pio*, Not. in Dolabellæ Epiſtolam lib. 14. Auſonius *Popma*, apud *Colomeſ.* in Cimel. p. 53. & Wilhelmus *Canterus* prolegom. in Euripidem, quos refutat *Voſſius* Inſtitut. Orator. lib. V. cap. XII. p. 412. ſub lit. (a) Philipp. *Caroli* Biblioth. Rom. p. 17. OCTAVIANUM Auctorem horum diſtichorum adſtruit *Goldaſtus* Not. ad Columban. p. 104. 113. 125. 126. 138. Illos autem, qui BOETHIO adſcribunt, ſtyli diverſitate refelli cenſet Ptolom. *Flavius* Lamp. Critic. Tom. I. pag. 993. qui incerti Auctoris eſſe putat, indicante *Symbola Normanniana*. Nec validis Argumentis uti rectè judicat *Fabricius* Biblioth. Latin. Append. pag. 17. qui SENECÆ opus eſſe perhibent, ipſo tandem eo inclinante, ut *Catonem operis, non Auctoris, nomen eſſe* malit aſſerere. ſub lit. (d) Eadem ferè ſententia eſt Auctoris des *Jugemens des Savans* tom. IV. parte I. num. 1136. p. 73. ſub. lit. (e) *Auſonio* certè abjudicat num. 1180. p. 433. ſub lit. (f) *Chriſtiani Poetæ non* poſſe *eſſe* ea carmina cenſet *Voſſius* ad Vellejum 2. 89. & cum eo *Daumius* ep. mihi ſcripta 10. Octobr. 1677. ubi ſimul addit *Boxhornium*, male finxiſſe CLOTHOMIUM horum diſtichorum Auctorem. De quo & adde *Diecmanniana* (g) quæ damus.

(a) Raynaudus de libris mal. & bon. p. 133. 134.

Catoni Cenſorio *ſuppoſita* diſticha, *alium parentem habent. Allegari* ab Agellio *Catonis librum inſcriptum*, Carmen de moribus, *qui* liber *hic ipſe ſit de quo agimus, cenſent aliqui apud* Ptolomæum Flavium *cap. 95. Conjectaneorum, qui ab aliis adſcribi* Boetio *teſtatur. Ipſe verò* incerti Autoris *eſſe concludit: dictum autem Carmen ob ſapientiam monitorum quæ tradit. Verè tamen hic paræneticus libellus*, à Maximo Planude *ob ſapientiam quæ ſcatet, Græcè factus, habet autorem Catonem*; non *quidem* Catonem Valerium, *cujus poema* Ciris; *ſed* Dionyſium *Catonem, Pœtam Chriſtianum, de quo* Elias Vinetus *comment. in Auſonium & Delrio initio præfationis in Threnos. Videſis* Joſephum Scaligerum *lib. 2. lect. Auſon. cap. 32.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæſ. lib. V. pag. 215.

Sequuntur deinde ipſa Diſticha hoc modo: Ἐὸ θεὸς νόῳ ἑᾷς, ὡς τ̃ λογίων πηδεσθα, Paraphraſis autem interlinearis ſic: Ἐπεὶ ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, καθὼς τ̃ ἴδιον χαρακτῆρα, &c. Cæterum valde notabile eſt, Autorem horum Diſtichorum in ſuprà exhibito eorum titulo appellari Catonem (1) *Conſulem Romanum. Qua de re alio tommodiori tempore & loco accuratè agam, meamque de vero illorum Diſtichorum Autore opinionem indicabo, cum in Continuatione hujus Catalogi pervenero ad eorundem diſtichorum pervetuſtos Codices MStos Latinos, qui in Auguſtiſſima Bibliotheca Cæſarea aſſervantur, & præcipue conſulendi ſunt. Interim vide* Joſephi Scaligeri & Martini Opitii *Notas ad jam memorata Diſticha*, & Caſparii Barthii *adverſaria lib. 24. cap. 4. & lib. 34. cap. 18. qui omnes Autorem illum uno ore* Dionyſium Catonem *nuncupant. Sed an fortè in antiquiſſimis Codicibus initio ſcriptum fuit DII hoc eſt, Divini Catonis Diſticha, vel DIÆ hoc eſt Divinæ Catonis Diſticha, vel DIÆ, hoc eſt, Divinæ Catonis Sententiæ! adimitationem videlicet* Horatii *libr. 2. Satyr. 2.*

. . . . . (2) Macte
Virtute eſto, inquit Sententia Dia Catonis,

Veriſimile enim videtur, imperitos deſcriptores recentiores epitheton DII, vel DIÆ, vel DIA, perperam mutaſſe in nomen Dionyſii. Nolim tamen hoc nunc certò affirmare, priùs quam omnes eò pertinentes Codices MStos Cæſareos Latinos diligenter inſpexero.

(c) Ger. Joh. Voſſii Inſtitut. Orator. lib. V. p. 412.

Quod legas in Diſtichis de moribus: ſive ea incerti ſint ſcriptoris, utjam antè ſecula pene quinque ſcripſit Joannes Sarisberienſis (*quod ſi placet, dici poſſit, nomen Catonis eſſe ab argumento: quomodo* Cœlii, *vel alterius*, de re culinaria *opus*, Apicius *inſcribitur*) *ſive potius auctor vocabatur* Cato, *ut magis ſit veriſimile: tum quod in optimo* Simeonis Boſii *codice, quem &* Elias Vinetus *vidit*, Dionyſio Catoni *aſcribebantur: tum eo, quod ut idem* Vinetus *primus annotavit, Catonis illa nomine laudarit* Vindicianus, *comes archiatrorum, epiſtola ad Valentinianum Imperatorem..., quam apud* Marcellum Empiricum *legere eſt. Ut omnino auctor ſit antiquior Auſonio: cui perperam id carmen tribuebat* Baptiſta Pius: *uti &* Guilielmus Canterus *prolegomenis in Euripidem.*

(d) Fabricius Biblioth. Latin. App. pag. 17.

Qua ætate scripta sint, tam est incertum quam constat ex elegantia utilia & Valentiniani Imp. temporibus antiquiora esse, inferiora autem ætate Lucani Poëtæ. Hinc Catonis *vel* Censorio *vel* Uticensi *nemo nisi temere adscripserit, nam quod à Gellio lib. XI. cap. 2. laudatur M.* Catonis Carmen de moribus, *ab illis distichis plane fuit diversum, ut ex iis, quæ inde adducit idem* Gellius, *apparet. Neque validis argumentis nituntur, qui* Senecæ *inscribunt.* Ausonii *autem esse nequit, cum Ethnicus * ista scripserit, Ausonius vero Christi sacris fuerit initiatus. Fortassis veritati proxima Gerh Joh.* Vossii *conjectura est, Catonis nomen Distichus præfixum esse ab argumento quod tractant, non ab auctore, cujus non minus nomen, quam ætas nos agitat.*

* Qui Christiani esse Scriptoris arbitrantur eos toto errare cœlo vere pronunciavit Joh. *Scaliger* in *Lect. Ausonianis* & Gerh. *Vossius* notis ad *Vellejum Paterculum*, quorum iste animadversiones etiam in Catonis Districha promisit.

(e) Jugements des Scavans Tomo IV. part. 2. n. 1136. p. 73.

Nous avons des distiques Moraux qui portent le nom d'un Caton, *mais on n'a jamais crû serieusement, qu'ils fussent de ce celebre Censeur, ni d'aucun Romain de ce nom, ou de cette race. On n'a peut estre point eu plus de raison de les donner à un* Dionysius Caton, *que les Critiques ne connoissent que fort imparfaitement.*

Les plus judicieux estiment que c'est l'ouvrage d'un Chrestien, *& ils devinent que l'Autheurs, ou les Copistes auroient pû luy donner le titre de Caton, à l'imitation des Anciens, qui donnoient le nom de quelque personne considerable, & qui s'estoit particulierement distinguée, au sujet que l'on traittoit dans l'ouvrage, qu'on vouloit publier, comme* Platon *a fait dans ses Dialogues* Ciceron, Lucian, *&, les autres, dont nous avons rapporté des exemples, au prejuge des Titres des Livres. De auctore hujus operis vid. Joan.* Sarisberiensis *de nugis curialib. l. 7. c. 9. Melch.* Goldast. *in not. ad Columban, pag. 104. Marc. Zuer* Boxhorn *in Rom. quæst. l. 1. pag 77. Cass.* Barthius *adversar lib. 24. C. 4. Col. 1178. Vincent.* Placcius *de Anonymis detectis cap. 10. num. 290. pag. 77. Georg. Matth.* Königius *Biblioth. vet. & nov. pag. 177. &c.*

(f) Idem ibid. num. 1180. in fin. pag. 471.

Quelques Critiques pretendent que les Distiques Moraux qui portent le nom de Caton *sont d'*Ausone. *Mais c'est une conjecture dont ils devroient nous faire voire les fondements.*

(g) Diecmannianæ notæ MStæ marginales.

An inter Anonymos, eosque verè detectos, hic libellus locum reperiat, meritò dubitat, qui præter Fabricium, *pag. seq. citatum legerit* Boxhornium, *Quæstion. Rom. XIV. p. 73. seqq. multis de horum Distichorum auctore disputantem: ubi & de duobus aliis eorum scriptoribus, quodam* Tullio, *& Joh.* Chlotomio *legas. Nemo enim, quod sciam, majori cura hanc quercum excussit. Conferri etiam meretur* Naudæus *dans Jugement de tout ce qui a été imprimé contre le Cardinal Mazarin. p. 633. ubi* Pseudo Catonem *vocat, & hæc districha ab Auctore quidem* Christiano, *pro quo valde laborat* Boxhornius, *sed de industria præcepta Ethnicismi immiscente, profecta judicat.*

(591) CATOSI, *Manardo*: *Thomas* CARDANI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 541.

(593) CAVALCANTE: *Paul* BENI. *Baill.* liste. p. 541.

(594) CEBES Thebanus, *Ravio* videtur esse TOBIAS: ut ex ejus annotationibus MStis ad Gesnerum in voce Cebetis observat *Symbol. Normanniana.*

CECCONE v. *Scapuzzo.*

(594. a) *Jo.* DE CECCANO nomine *editum Ughello* Tom. I. *Italiæ Sacræ, Chronicon fossæ novæ* quod religiosis Anonymis Monasterii Fossænovæ asserit Carolus de Visch, uni autem MONACHO FAMILIARI COMITIS CECCANI *Ughellus* apud *Sandium* in notis ad *Vossium* pag. 316. 317. (a)

(a) Sand. in not. ad Voss. pag. 317. *Firmiter credo auctorem* hujus Chronici *fuisse monachum* Fossæ novæ, *dummodo liceat asseverare, unum non plures ejus esse auctores contra Carolum de Visch, qui audaciter tradit conscriptum illud ab anonymis religiosis monasterii Fossæ novæ, ego vero, id unde habeat, ignoro. A Ferdinando Ughello adscribitur id Joanni* de Ceccano.

(595) CEDRENUS (*Georgius*) Ejus nomine *Synopsis* extat *Historiarum à mundo condito usq; ad Principium Imperii Isaaci Comneni*, sive, annum Christi 1057. productum. Hujus Synopseos primam partem ex SYNCELLO, secundam ex THEOPHANE, ex JOHANNE PROTOVESTIARIO excriptam, ipso Cedreno non diffitente, docet *Lambec.* Bibliothecæ Cæsareæ lib. II. c. VII. 578. 579. sub lit. (a) cui adde *Sagittar.* Historiæ Ecclesiast. p. 22. *Thomasium* de plagio §. 400. & inprimis *Hanckium* de Scriptoribus Byzantinis lib. I. cap. XXVII. §. IX. sqq. p. 490. sub lit. (b)

(a) Lambecii Bibliothecæ lib. II. cap. VII. p. 578. 579.

Priusquam autem Joannes Scylitza *Tracesius ad dignitatem Curopalatæ perveniret, variis aliis officiis gradatim functus est; inter quæ fuerunt* Protovestiariatus *sive Præfectura Vestiarii Imperialis & Magnus Drungariatus Vigilæ, sive Præfectura Excubiarum. Et cum Protovestiarius quidem adhuc esset, scripsit atque edidit*

edidit Epitomen Historiarum ab obitu Imp. Nicephori cognomento à Genicis, *hoc est, ab A. C. 811. usque ad initium Imperii Isaaci Comneni, qui Imp.* Michaëli Stratiotico *successit A C. 1057. Hanc primam* Scylitzæ *editionem transcripsit verbotenus in suam Historiarum Synopsin* Georgius Cedrenus, *Plagiarius impudentissimus, qui eodem vivebat tempore. Fatetur hoc ipse Cedrenus in Præfatione suâ it idem suppilatâ, ubi refert se primam Synopseos Historicæ à se editæ partem à creatione mundi usq; ad Imp. Maximianum & Maximinum transcripsisse ex* Georgio Syncello *secundam vero partem usq; ad Imp. Nicephorum cognomento à Genicis ex* Theophane, *tertiam deniq; partem usq; ad Imp. Isaacium Comnenum ex* Joanne Protovestiario *cognomine Thracesio, qui, ut res ipsa indicat, &* (1) Leo Allatius, (2) Gerardus Joannes Vossius *alii, doctissimi Viri unanimi consensu affirmant, idem atq; Joannes Scylitza est. Rectissime igitur jam memoratus V. CL.* Leo Allatius *in* Diatriba de Georgiis *scribit, si à* Georgio Syncello, Theophane & Joanne Scylitza *ea repetererentur, quibus Cedrenus Synopsin suam, non sententiis solum, sed verbotenus consarcinatam instruxit, nudum ipsum, atq; ac Æsopicam corniculam remansurum. Contra, meritò reprehendendum est judicium* Caroli Hannibalis Fabroti, *qui in Editione Parisinâ Cedreni præfatione ad Lectorem* Joannem Scylitzam Cedreni simiam nuncupat. *Quod enim Cedrenus Joannem Scylitzam, non autem Scylitza Cedrenum transcripserit, tam certum ac perspicuum est, ut haud injuria supra laudatus Leo Allatius in Diatriba de Georgiis puerilem appellet errorem ea de re dubitare. Quo usque ergo Cedreni Synopsis Historica nunc pertingit, eousq; perducta fuit prima editio Compendii Historici Joannis Scylitzæ. Titulus primæ istius editionis fuit, qui in Joannis Baptistæ* Gabii *Latina versione, Venetiis ao. 1570. in fol. excusa legitur; nempe hic:* Compendium Historiarum, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet. *Cæterum cum Joannes Scylitzes ex Protovestiario & Magno Drungario evasisset Curopalata, publicavit secundam Compendii sui Historici editionem historia suorum temporum auctam ab initio Imperii Isaaci Comneni usq; ad initium Imperii Alexii Comneni, hoc est, ab anno 1057. usq; ad ao. 1081. quo Alexius Comnenus abdicato Nicephoro Botoniate in Imperio successit.*

(b) Hanckius de Scriptoribus Byzantinis lib. I. cap. XXVII. §. IX. & seqq. pagg. 490. 491.

IX. *At enim* Scylitzes *quidem nullam* Cedreni *mentionem inter illos facit, quorum vel post ævum, vel avo sue aggressus historiam scribere: contra vero Cedrenus inter hos, ex quibus volumen suum confectum profitetur,* Joannis Protovestiarii *meminit, qui commentarios suos ab obitu Imperatoris Nicephori Logothetæ sit exorsus: id quod à nostro Joanne factum esse constat. Videantur, quæ diximus §. II.*

X. *Neque ponderis adeo magni fuerit, si propterea minus probabile judices, ex* Scylitze Cedrenum *hausisse partem compendii sui posteriorem, quoniam Scylitzes longius in historiis, quam Cedrenus est progressus. Nam Scylitzes prius edit ea historias, in quibus Protovestiarius ibi desierit, ubi Cedrenus desinit, postea Curopalates, rerumque multo plurium conscius augere potuit ad Alexium Comnenum Imperatorem.*

XI. *Quamobrem ii rectius sentiunt, qui memoratam historiarum partem à Cedreno ex Scylitze, non a Scylitze ex Cedreno descriptam censent. Inter hos reperiuntur Jacobus* Pontanus *in notis ad Proëmium chronici; quod Georgius Phranza scripsit:* Gerardus Joannes Vossius Lib. II *de Historicis Græcis cap. XXVI.* Jacobus Goarus *initio annotationum in Georgium Cedrenum:* Hermannus Conringius *in notis ad Leonis III. Romani Pontificis, epistolam II. ad Imperatorem Carolum Magnum scriptam:* Philippus Labbæus *in catalogo scriptorum historiæ Byzantinæ n. X. & in dissertatione de scriptoribus Ecclesiasticis, tomo II, capite, quod de Joanne Curopalate agit:* Petrus Lambecius *Lib. II, commentariorum de Bibliotheca Cæsareâ Vindobonensi, cap. VII.* Jacobus Thomasius *in dissertatione Philosophica de Plagio literario, §. CCCC.*

XII. *Prodiit* Joannis Scylitzæ compendium *historiarum integrum Latine, interprete* Joanne Baptista Gabio, *Venetiis per Dominicum Nicolinum, M. D. LXX. in fol. Pensum vero, quod in Cedreno desideratur, id est, ab* Isaacio Comneno, *A. C. 1067. ad* Nicephorum Botoniatem, *A. C. 1081. Græce, cum ejusdem Gabii Latina, sed per Carolum* Annibalem Fabrotum *passim emendata interpretatione, &* Jacobi Goari *notis, Cedreno subjunctum, Parisiis è Typographia regia, per Sebastianum Cramoisium, M. DC. XLVII. in fol.*

(596.) CELADON. Ejus nomen præfixum gerunt (1) Weltliche Liedee / nebst einem Anhang Schimpff- und ernstlicher Gedichte/ Francof. 1657. in 8vo (2) Celadonische Musa in sich haltend hundert Oden und etliche hundert Epigrammata. 1663. 12mo Utriusque scripti Auctor est *Georg.* GREFFLINGER Notarius publicus Hamburgensis. Hæc *Symbola Flensburgo-Molleriana.* Poëta hic laureatus notissimus mihi olim & versionibus ex Gallico aliquot nunc non succurrentibus & Recessu Civico nostro Anni 1603. ex Saxonica inferiori dialecto in superiorem absurdissima, de qua in Anonymis.

(596.a) *Cælestini Papæ* decisiones ut PROCHORO tribuantur prolixius docet *du Pin* Bibl. des Auteurs Eccles. Tom. IV. p. 34. quam ut excerpi hic possit.

(597.) CELESTINUS *de S. Lidvvina.* Transtulit ex latino in Arabicum Sermonem *Imitationem Jesu Christi* scriptam à Thoma *à Kempis.* Verum ei nomen fuit *Petrus* GOLIUS, qui ordinem Carmelitarum Monachorum suscipiens, illud Celestini de S Lidvvine assumsit. vide *Colomes.* Melanges Historiques p. 78. sub lit. (a)

(a) Colomies Melanges Historiques pag. 78.

Pierre Golius, *très savant aussi dans les langues Orientales, qui a tourné de Latin* en Arabe le

Livre de l'Imitation de *J.C. de Thomas à Kempis, & qui s'eſtant fait de l'Ordre des Carmes déchauſſez, prit le nom de* Père Céleſtin de S. Lidvvine.

CELIUS v. *Grafredus.*

(598) *Antonius* CELLADEUS edidit ao. 1670. librum *de recta doctrina morum*, quo Probabilismum fratrum ſuorum convellere ac refutare niſus eſt. Involucrum hoc *anagrammaticum* tegit ELICALDUM Jeſuitam Hiſpanum: ut docent *Acta Eruditorum Lipſienſ.* 1691. p. 107. Hujus Elicaldi nec *Nicolaus Antonius* in Biblioth. Script. Societatis JEſu ullam mentionem faciunt, nedum perſonati Scripti.

(599) CELSUS: *GROTIUS.* *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 541.

(600.) *Cornelius* CELSUS. Hujus nomine extant (1) *Epiſtola ad Cajum Julium Calliſtum.* (2) ad *Pullium Natalem epiſtola*, quæ utraque SCRIBONIUM LARGUM Auctorem habent, judicante *Fabricio* Biblioth. Latin. pag. 57. ſub lit (a) (3) *liber de Herbis*, qui APULEJO ab Humelburgio, *Juniori* cuidam *Auctori* à *Fabricio* aſſeritur pag. 146. ſub lit. (b) De illo & *Daumius* ad Reineſ. Epiſt. 106. pag. 270. f.

(a) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 57.

Epiſtola ad Cajum Julium Calliſtum *qua ſub* Cornelii Celſi *nomine præfigitur Marcelli Empirici libro de Medicamentis*, Scribonium Largum *habet autorem, qui ſcriptum ſuum* de compoſitione medicamentorum *hac ipſa Epiſtola Calliſto dicavit. Apud eundem Marcellum etiam alia brevior* Epiſtola ad Pullium Natalem Celſo *tributa legitur, in qua ſe* ait illius rogatu duo *compoſitionum libros de Græco in Latinum ſermonem convertiſſe. Sed & hanc Largo potius adſcripſerim, qui in prioribus literis promittit, ſe plures compoſitiones collecturum.*

(b) Ibidem pag. 139. 140.

Liber de herbis *ſive* de nominibus ac virtutibus herbarum *ad ceves ſuos, inter* Apuleii *opera nunquam editus at ſub* Apuleii *Platonici nomine cum* Antonii Muſæ *libello de* Betonica *ad Marcum Agrippam ſæpius vulgatus Baſilea 1528. fol. ad calcem Pluvii Valeriani ex recenſione Albani Torini & anno 1537. 4to, Tiguri cum commentario Gabr.* Hummelbergii, *ut alias editiones jam omittam. Malunt etiam quidam* Apulejo Celſo Medico *adſcribere, qui Auguſti tempore vixit*, & Scribonio Largo *ac* Marcello Empirico *memoratur. Sed utique* junioris ſcriptoris *eſt, qui Dioſcoridem Pliniumque præ manibus habuit. Forte ex Apulei Platonici Medicina libris quorum* Priſcianus *lib. 6. meminit, & aliis autoribus collectus contextuſque eſt, etſi* Humelbergius *ab Apulejo ipſo ita ſcriptum eſſe non ambigit, niſi quod fatetur, multa unue quidem nomenclaturas, unne circa Herbarum deſcriptiones & hiſtoriam illi deeſſe, codices q. maxime depravatos ac pluribus locis mire varios ad nos perveniſſe. Plura de hoc libro ſcripſimus in* centuria Plagiariorum *num. 58.*

(601.) CELSUS, *Julius: Samuel* PRZYPCOVIUS eſt, ut ait *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 541. Nempe is reddidit ſub hoc nomine è Polonico latine proprium ſcriptum, quod Niemiricio Archi Camerario Kijovienſi oppoſuerat titulo *defenſionis.* vid. *Saudius* Biblioth. Antitrin. pag. 125.

Addit hic *Marco Diecmannianus*, ut ſequitur:

Samuel Przipcovius, Socinianus anno 1663. Regiomonte ad Joh. Neranum ſcribit nolle ſe quicquam ſuorum, ſe vivo & inſcio, ſub ſuo vero nomine in lucem prodire, ſed ſub Julii CELSI. *Vide præfationem operum ejus ao. 1692. Eleutheroli fol. editorum fol. 4. 6. Et hoc quoque* Julii CELSI *nomine Przipcovius* Cogitationes *ſuas* ad initium Evang. Matthæi *ex Nerano inſcripſit.*

(602.) Mini CELSI *Diſputatio in hæreticis coërcendis quatenus progredi liceat, ubi nominatim eos ultimo ſupplicio affici non debere aperte demonſtratur.* Chriſtlingæ 1577. in 8. edita extat, & cum *Theodori Bezæ*, ac *Andreæ Dudithii* Epiſtolis duabus contrariis recuſa, Baſil. 1584. in 4. Eum auctorem eſſe *Fauſtum* SOCINUM, hæreſiarcham illum, ſibi fortaſis impunitatem hoc genere ſcribendi quærentem, teſtatur *Scavenius* num. 70. à quo rationem notitiæ tamen adhuc deſideramus.

Et ingeritem quidem ſcrupulum movet inter alia, quod inter opera *Socini* Amſtelodami nuper edita (ubi nec fruſtulum Socini operum deeſſe voluerunt Fratres Poloni) neutiquam comparet hæc diſputatio; nec vola ejusdem nec veſtigium, monente Guilielmo *Cave* epiſtola Isingthonio ad me data 8. id. decemb. 1676. At vero *Bailletus* poſt *Saudium* de Antitrin. pag. 21. & pag. 64. rectius LÆLIO SOCINO tribuit Celſi perſonam, in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 641. Adde Joh. Alb. *Fab.* Decad. Decad. num. XXV.

CELTA v. *Brutus.*

(603.) CENSOR *Carpitanus Papyrius*: Charles FERAMUS. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 541.

(604.) CENSORINUS *de die Natali*, à Criticis Auctor habetur ſuppoſititius, & fictus ab ALDO, perhibente *Gaddio* Tom. II. de Scriptoribus pag. 77. (a) Fragmentum *de metris*, quod Cenſorini operibus vulgo additur à Carrione pro ſuppoſititio agnitum eſt, cui ſuffragatur *Fabricius* Biblioth. Latin. pag. 148. 149. & Append. pag. 100. (b) De Suppoſitione Cenſorino facta nihil memorant *Friſius* Biblioth. *Geſner.* pag. 140. b. & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 180. b. Edidit Cenſorini *de die natali* librum in cap. XXIV. diſtinctum, notis ſuis variisque Iectionibus adjectis *Lindenbrogius* Hamb. 1614. adjectumque fragmentum, incerti Auctoris cap. XV. diſtinctum cum notis Carrionis, complectens una cum

cum ipso Censorini scripto pagg. 171. Additi sunt Auctorum & Rerum memorabilium varii Indices in fine. Sed & hic nihil de suppositione libri de die natali. Hac occasione prætermittere non possum, quod *Protli Crestomathia Poetica*, ab *Andrea Schotto* una cum suis observationibus humanis, Hanov. 1615. in 4to editæ annexum est, *Fragmentum* (ita titulus habet) *Scriptoris incerti, autea Censorino tributum, & eumejus* de die natali *libro contiuenter impressum, nunc correctius & aliquot capitibus ex veteri libro additis auctius editum* a Lud. Carrione Burgensi *cum notis Pet. Joan. Nunnesii.* Ipse textus sesquiphilyra, notæ Nunnesii unica continentur. Capita XV. hæc sunt. I. De naturali Institutione. II. De Cœli Positione. III. De Stellis fixis & stantibus. IV. De numeris simplicicus. De Terra. V. De Geometria. VI. De Formis. VII. De Figuris. VIII. De Postulatis. IX. De Musica. X. De Rhythmo. XI. De Musica .XII. De Modulatione. XIII. De Metris & pedibus. XIV. De legitimis numers. XV. De ita Ludovicus *Carrio* Brugensis in Dedicatione hoc fragmento Andr. Schotto facta. *Tenere me nonpotui, amicissime Schoste, in Gregoriana ista anni civilis correctione, quum hoc anno nou nisi CCC LV. dies habucrimus, quot ante primam Cæsarii correctionem constat habuisse, quin Censorinum extorquere mihi sim passus: quod indiguarer Fragmentum Grammatici nescio: cujus illa adjectum.*

(a) Gaddius Tom. II. de Scriptoribus p. 77.

Demortuum non laurus, sed fama corouavit Aldi *filii, quem cognomine Juuiorem aquavit, vel pratulit avo cognomini claritas multis ingenii, vel potius eruditionis monumentis comparata. Siquidem Ciceronis opera commentariis vel notis illustravit omnia. Scripsit Orthographiam. De quæsitis per Epist. libror. tres;* notas ad Censorinum *de die Natali, & Etruscè Vitam Cosmi M. Ducis, & alia plura opuscula.* Censorinus *à Criticis habetur auctor suppositious, seu fictus* ab Aldo. *Fuit Latinæ, Græcaque eloquentiæ Professor singularis, & publicus Romæ, sed à discipulorum corona destitutus ante schola ostium cum uno, aut altero ambulasse perhibetur.*

(b) Fabricius Biblioth. Latin. Append. pag. 100.

Censorino *adscriptum* fragmentum de metris p. 2715.—2727. Lud. Carrio *primus à Censorini libro de* die Natali *separatim edidit Paris. 1583. Censorinum inter Grammaticos laudat* Cassiodorus.

CENTIUS v. *Camerarius.*

(605) CENTRALBO, *Giulio Charles* BENTIVOGLIO. *Baillet* liste des Auteurs degvisez. p. 541.

CERAMEUS v. *Theophanes.*

(606) Antonii CERCOETII *Mastigophorus primus, secundus, & tertius, sive Elenchi Confutationis, quam* Cl. Salmasius *emcudito nomine Animadversis Cercoetianis opposuit*, Paris. 1624. in 8. una cum Animadversionibus ante editis ad *Claudii Salmasii* notas in *Tertullianum* de Pallio. Rhedonis 1622. in 8. excusis, esse *Dionysii* PETAVII, *Scavenii* testimonio n. 95. confirmatur, idemque patet ex *refutatione Franciscí*, seu ipsius *Salmasii*, de qua suo loco inferius dicetur. Inscripsit autem Petavius librum alium, Antonii Kerkoetii Aremorici Animadversorum liber ad Claudii Salmasii notas in Tertullianum de pallio, Rhedonis apud Yvonem Halecium 1622. excusus est Parisiis ut in Indice larvatorum Jesuitarum initiò Tom. III. Operum *P. Aurelii* præfixo refertur n. 18. & 19.

Vide interim *Salmasium* Appar. Prim. 105. Petavio attribuentem Confutationis Elenchum. Indicantibus *Marginalibus Normannianis.* Cæterum de Controversia inter Salmasium & Petavium, enata, deque posteriori ingenio ligitioso legeles lettres choisies de M Guy *Patin.* lett. II. & VI. Petavium latere sub Antonio KERKOETIO confirmant (ita formantia hoc nomen) Acta Erud. Lipsi An. 1682. p. 94. Adde Thomam *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. p. 153. a. & 264. a. & 376. a. *Nouvelles des lettres* 1684. p. 165.

(607) Marcelli CERVINI & Fr. Mariæ CERVINI nomine scripsisse *Fr. Mariam* de AMATIS, Jesuitam Romanum, testis *Alegamb.* p. 451. & quidem p. 126. *Orationes duas*, alteram *de laudibus Marcelli II. Pont. M.* alteram *de laudibus B. Francisci Cervini* Senis 1611. in 4.

Larvæ hujus non meminit *Sotvel*, sed tamen scriptas a Francisco Maria de Amatis memoratas orationes refert. p. 236. a. De Auctore & scriptis penitus silet *Wiste* in diario Biographio.

(608) CESAR Corsa Persona est Patris *Horatii* MONTALDI, sub qua scripsit *contra Herculem Tassum*, ut ex *Menestrier* Philosophie des Images, P. I. pag 31. citat *Symbola Junckeriana*, sub lit. (a)

(a) Symbola Iunckeriana.

Le P. Horace Montalde *enseignant la Rhetorique a Milan fit imprimer sous le nom de* Cæsar Cotta *un de ses disciples des Theses, sur la matiere des decises. Il affecta de combastre les sentimens* d'Hercule Tasso *ce qui obligea cet Autheur de luy repondre par un ecrit qui portoit pour titre:* Rilpette di Hercule Tasso alle assentioni del molto Reverendo Patre Horatio Montaldo Giesuita, contra il trattato suo delle impresse, stampate e publicate in Milano sotto nome di Cesare Cotta. Menetrier *Philosophie des Images, P. I. p. m. 31.*

CESFRANCHUS v. *Coronein.*

(609) *Isaacus* CHABANÆUS. Ejus Prodiit 1647. in 8vo *Epistola Consultatoria*, (in *Maresium* scripta.) Hanc *Maresius* in Expostulatione ad Voetium & confutatione ejusdem scripti, *Giberto* VOETIO asserit illam tamen à se amoliri studenti in præfatione Tom. I. disputationum Theologicarum, de qua re vide, quæ *Symbola*

Normanniana nobis ſub lit. (a) ſubminiſtravit. Adde prolixæ præfationis *Voetianæ* ad Exercitia & Bibliothecam Theolog. ſuam Ultrajecti editam 1651. 12. fol. xxxx. II. nam paginæ quidem non ſunt numeratæ & xxxx. 8. a.

xxx

(a) Symbola Normanniana.

Iſaaci Chabanæi *Epiſtola Conſultatoria, (in Mareſium ſcripta) Ultrajecti 1647. 8. Epiſtolam* Voetio *deberi oſtendit* Mareſii Expoſtulatio ad Gisb. *Voetium* de violata fide publica editione Epiſtolæ virulentiſſimæ, quam nuper emiſit Ultrajecti ſub nomine *Iſ. Chabanai*, cum brevi ejuſdem Epiſtolæ confutatione 1647. 8. *Elencho Scriptorum p. 676. inſerta (mihi pag. 1547. A. 1647.) Idem* Mareſius *Voetio & alia non pauca in eodem negotio edita ſcripta tribuit: ut* Epiſtolium Lecherperit: Epiſtolam France de Wale & Jo. van der Hager: Epiſtolam Leemanni, Hiſtoriam Marianæ Fraternitatis Belgicæ *ab Anonymo editam, aliaque ejuſmodi, de quibus fuſè agit & nititur à ſcamoluri* Voetius *Præfatione ad Lectorem præmiſſa T. I. Diſputationum Theologicarum. Ibidem p. 37. meminit Admiranda Methodi philoſophiæ Carteſianæ*, Voetio *quidem à Carteſio adſcripta, ſed a vero auctore* Mart. Schoockio *in Epiſtola ad Carteſium aguita & adoptata.*

CHABIB. v. *Aben.*

(610) *Simon* CHALUDRE *Anagrammatica* larva eſt *Charles* du MOULIN, ſub qua edidit *defenſionem contra Calviniſtas*, uti refert *Teiſſier*, Eloges des Savans Tom. I. p. 299. Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 541.

CHAMPENOIS v. *Colet.*

(611) *Le Sieur* CHANEIN *de la Tour des Moles.* Perſona eſt *Guilielmi* de la TAISSONNERIE, ut indicat *Bailletus* Deguiſemens des Auteurs Part. III. c. I. §. III p. 231.

(612) CHANTELOUVE *le P. de: Matthieu de* MOURGUES, douteux. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 541.

(613) CHANTERESNE, *le ſieur de: Pierre* NICOLE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 541.

(614) CHANVEAU où peutetre CHAUVEAU: *Caſtellionis* BRAUNOVIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 541.

(615) CHAPPELAIN, Jean: *Jean Armand* de RICHELIEU. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 541. Nempe Cardinalis ille famigeratiſſimus ſine dubio ob Comœdiam eidem attributam, de qua docet *Peliſſonius* Academie Françoiſe pag. 117. verbis (a) excerptis.

(a) Hiſtoire de l'Academie Françoiſe p. 117.

A la repreſentation des Tuilleries dans un Prologue fait en proſe, où entre autres Choſes l'invention du ſujet fut attribuée à Monſieur Chapelain, *qui pourtant n'avoit fait que le reformer en quelques endroits; mais* le Cardinal (*de Richelieu*) *le fit prier de luy preſter ſon nom en cette occaſion, adjoutant, qu'en recompenſe il lui preſteroit ſa bourſe en quelqu' autre.*

(616) CHARISIUS. Ejus nomine qvæ circumferuntur, *Orationes* a MENANDRO Comico ſcriptas approbat *Quintil.* Inſtitut. Orat. l. X. c. I. p. 469. citante *Normanno* mihi p. 289. lin. 31. editionis Pariſinæ in fol. 1533. & ei adſcribit *Gaddius* de Scriptoribus Tom. II. p. 77.

(617) CHARISIUS THERMARIUS *Spado Calopolitanus*, Perſonatum nomen eſt *Gio. Baptiſta* CAPPONI D. M. Bononienſis, indicante la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LV. p. 62. ſub lit. (a) adde Leti Italia regnante P. III. p 89.

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſtes num. LV. p. 62.

LV. GIO: BATTISTA CAPPONI D. M. Bologneſe Accad. Incognito, Indomito, e Celato *ſotto nomi alluſivi ſtampò.*

Ad Hippocratis Oracula *dum Febrium Symptomatum ferè* omium auſpicabatur naturam, *ac cauſas deſumpta a V. C.*

Jo: Carlo Lancia Paſtronio *Med. & Ph. & in Bonon. Archigym. Prof. Practico Ordinario* Chariſii Thermarii *Spadouis Calopolitani* Diſtagmaticæ Animaduerſiones *Bononiæ Typis Heredis Benatii M. DC. LXVII. 12.*

(618) *Joannes* CHARLIERIUS. Ejus nomine prodiit *la Morale de Gerſon.* Verum ejus Auctorem valde dubium eſſe docet *Bailletus* deguiſemens des Auteurs, qvanqvàm Perſonatum nomen agnoſcat p. 241. lit. (a) *Honoratum* FABRUM Auctorem creditum ſed tanqvam dubium citat liſte des Auteurs degviſez p. 541. V. plura infra in *Gerſon.*

(a) Baillet Deguiſemens des Auteurs. p. 241.

Il eſt encore moins difficile de juſtifier un Auteur moderne qui nous a voulu repreſenter la Morale de Gerſon *ſous le nom de* Io. Charlier *Quoi qu'il ait emprunté ce nom de Gerſon même, il ſuffit qu'il n'en ait pas emprunté le temps ni les autres circonſtances qui auroient pu ſervir à le faire confondre avec le vrais Gerſon.*

CHARITOPOLITANUS. v. *Aletophilus.*

(619) CHARITOPOLITAIN. Perſonatum nomen eſt P. COURTOT, aſſumtum ab eo in eum finem, ut oſtenderet ſe manſurum in iis terminis, quos Gratia Dei Chriſtianis præſcripſit, ut in eis perſeveret, docente *Bailleto* deguiſemens des Auteurs p. 311.

CHAR-

CHARTIER v. *Alain.*

(620) CHARTIER, *Jean : Guillaume* DAVISSON. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 541.

(621.) *Johannes* CHECUS. Ejus nomine extat *Epiſtola de obitu Martini Buceri* 1562. in 8vo. *Jamcſio* eſt *Nicolai* CANI ad Checum. Barthol. *Todington* de Vita & obitu Nicol. Carri 62. b. Hæc *Symbola Normanniana.*

(622) *Pierre le* CHEVELU, quod ſit *Petrus* CRINITUS, hoc nomine ſatis notus libris de honeſta diſciplina, de Poëtis, &c. docet me *Symbola Junckeriana* ex pag. 100. libelli titulo des plus belles Bibliotheques Gallici du Sieur *le Gallois*, editi Pariſiis 1685. Sed editio mea 1680. in 12mo paginis huic non reſpondens locum hactenus invenire non permiſit.

(622. *α*) CHIANEUS *Origenius:* Edidit *Epiſtolam in Fabium Paulinum Utinenſem* Pariſiis 1587. in IV. Verus Auctor eſt *Joſephus* SCALIGER, Julii Cæſaris filius, de quo alia *Rhodianor.* num. V p. 4. quibus adde la *Viſiera Alzam*, Hecatoſtes num. LXI. pag. 66. 67. quem *infra* in *Yvone Villiomaro* adducam: ne bis me cum laude citando id merentem licet, exſcribam.

(622. *β.*) CHEPHAS SCHEUNENUS Agrippinas *ſcripſit perſonatus.* Carthesianismi Gangrænam inſanabilem, *duodecim erotematum illuſtrium decadibus* fruſtra curatam per Petrum ALLINGAM *Paſtorem in* Widenes *prope Hornam Enneades erotematum vulgatorum, demonſtratam a Cepha Scheuneno Agrippinate; Ultrajecti apud Frane. Halma Bibliopolam* 1680. 4to. *Eſt frater meus* Petrus VON MASTRICHT, *aſſumpto eognomine avi Noſtri: verba ſunt autographæ Symbolæ* Gerhardi von Maſtricht, *autorem* Petrum von Maſtricht *SS. Theologiæ Profeſſorem Francofurtenſem & Duisburgenſem olim nunc Ultrajectinum aliis etiam ſcriptis notum, nobis detegentis.*

(623.) *Georgii* CHJAKOR Secretarii Hungari *Epiſtola de obitu & morbo Stephani Regis Poloniæ*, cum examine Epiſtolæ, Claudiopoli, hoc eſt, Varſaviæ 1587. Utrumque libellum *Nicolao* BUCCELLÆ Medico tribuit *Amadeus Curtius in reſponſo*: neque valde repugnat Buccellæ confutatione reſponſi, pag. 56. indicante *Symbola Normanniana.* Vide *Mercklini* Linden. Renov. pag. 831. b.

(624.) *Octaviani* CHILIADIS Hiſtoriſcher Mercurius: Das iſt / hundert neue und denckwürdige Erzehlungen theils trauriger / theils frölicher Geſchichten / aus Parival, Sarpetro Aſtolfo, Belovacenſi, und etlichen andern wenig bekanten Scribenten geſammetſchet bey Michael Pfeiffern in Verlegung Joh. Naumans 1657. und nachmahls 1665. in 12mo. iſt *Georg Philip* Harsdörffer / ut Bibliopolæ Editoris mihi teſtati ſunt Hæredes.

(624. *α*) *Jacob* CHLIARANDES Caroli filius. Eſt *Jacobus* KOELMAN, Eccleſiaſtes Sluſanus in Flandria, qui ſub hoc Græco ſuo nomine, Belgice ſcripſit: *Etlyke Vraegen, voorgeſtelt aen de Leraers ouderlingen en gemeene belyders, noopende de Kerckelyke macht der politycke Overheit.* 1675. n. vid. indicem operum Koelmanni, poſt Comm. Durhammi in Canticum. Symbola eſt Maſtrichtiana.

(625.) CHLORUS, FIRMIANUS. Ex Græco aſſumſit hoc nomen, pari ſignificatione *Pierre* VIRET, docente *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 541. & deguiſem. Part. III. cap. XI. §. 11. p. 330.

(626.) CHOLANDRI *decennium mirificatum.* Collectio eſt Variorum Poëmatum, quæ Auctorem habuere J. FELLERUM Profeſſorem Lipſienſem, quod vel ex Græca illa denominatione obſcurum eſſe non poteſt. Maluit tamen optimus Vir, cum viveret, eam Collectionem nunquam prodiiſſe; obſervante *Symbola Junckeriana.*

(627.) CHRESILDES Larvæ Chriſtianorum Natalitiæ detractæ. Lipſ. 1672. in 12mo Auctor eſt M. DRECHSELER, indicante D. *Thnrmanno* ex ore Typographi per Venditorem diſputationum Jenenſium, qui eum etiam anonymum confirmat. Vide *Freitleben* de Ludis diſp. Qu. 12. not. 10.

(628.) *Æmilius* CHREGGRENE Saxo ſcripſit *Velitationem de Septem S. Romani Imperii Officialibus.* Diſſolutis literarum Connexitatibus, & evidentius expreſſa Patria, invenitur facile libri hujus Auctor, *Michaël* GERINGERUS, *Hyanus*, ICtus. Indicante *Deckher.* de Scriptis Adeſpotis pag. 150.

(629) CHRISTIANUS ADAMUS. *Jean* ANASTASE. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 542. Meminit Perſonati hujus Scriptoris *Lavather* Hiſt. Sacram. p. 129. ſub lit. (a) v. Adamus.

(a) Lavvather Hiſtor. Sacram. pag. 129.

Tiguri impreſſus eſt libellus de Cœna Domini *nomine Adami* Chriſtiani, ad principes & ordines qui Auguſtanam Confeſſionem amplectuntur, *viri ut apparet boni, & liberati, & in patrum aut recentiorum ſcriptorum monumentis non infeliciter exercitati. Viam oſtendere conatur, qua certamina in Eccleſia excitata componi poſſint.*

(630.) CHRISTIANUS ALETOPHILUS SS. Theolog. Studiosus, edidit: Die Bewortung eines Send-Schreibens Christiani Conscientiosi. Auctor est D. *Valentinus* ALBERTI Titheologus celeberrimus Lipsiensis, uti ipse fatetur in præfatione über die gründliche Wiederlegung eines Päbstischen Buches / so auff Befehl des Graffen Collonitsch herausgekommen. Huc usque *Symbola Dorniana*. Adde Chr. *Thomasii* Monatl. Gespräch. 1689. p. 243. M. Stephans Hertzens-Grund p. 16.

CHRISTIANUS v. *Catholicus.*

(631.) CHRISTIANUS CONSCIENTIOSUS, Edidit Sendschreiben / worin er besraget / ob er in der Lutherischen Religion könne seelig werden? Auctor est D. SCHEFFLERUS, ut monet eadem *Symbola Dorniana.*

(632.) CHRISTIANUS JURIS CONSULTUS. Sub eo nomine Argent. apud Guill. Mylium 1556. edidit libellum Franciscus BALDUINUS, tuam temporis religioni Protestantium adhuc addictus, in quo *Duarenum* accusat, quod de veritate Evangelicæ Religionis satis convictus, tamen ingenio suo abuteretur ad dogmata Pontificia stabilienda. vide *Teissier.* Eloges des savans Tom. I. p. 158. in margine.

(633.) CHRISTIANUS ORTHODOXUS, daß das Wort: Ist / im Abendmahl so viel heisse als bedeutet / est *Justus Henricus* JUNGMAN, Doctor Juris, ut mihi relatum. Antagonista ejus est *Reichard Waldecensis* homo egregie Doctus, vivit in Hassia scriptis Clarus. Ejus enim est egregius iste & bene crassus commentarius in cap. IX. Danielis seu *Prophetæ Daniel*, modo novo atque inauditore referatus, qui Cassellis in 4. prodiit 1681. in quo auctor egregiam in antiquitatibus, item in Chronologia notitiam demonstravit. Habui quoque *Chronologiam* ejus *infallibilem* usque ad captivitatem Babilonicam MS. in 4. satis laxum qui Typographum expectat. Scripsit nuper etiam contra Thomæ *Beverley* Zeit-Register & Zeichen der Zeiten Germanice in oct. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

CHRISTIANUS v. *Petrus.*

---- ------- ---- *Simplicius.*

(634) CHRISTIANUS Sincerus, Ernst *Landgrave* de HESSE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 542.

(635.) CHRISTIANUS Theophilus. Ejus nomine prodiit Hafniæ 1676. in 8vo. *De Sanguine vetito* liberior disquisitio pro *Thoma Bartholino*, contra Joa. *Wandalinum* Theologum Hafnienses. Accessit ejusdem *Bartholini*, *de Sanguinis abusu* disputatio (à Wandalino impugnata) Hæc *Symbola Flensburgo Molleriana*, quæ postmodum addit, ipsum *Thomam* BARTHOLINUM utriusque Scripti Auctorem esse. Quæ etiam sententia est *Vindingii post Deckherrum de* scriptis Adespotis p. 358. Non meminit hujus disquisitionis inter opera Bartholini Albertus *Bartholinus* de scriptis Danorum p. 140. seqq.

(636.) CHRISTIANUS THEOPHILUS. Ejus nomine prodit An. 1688. in 12mo à Leide idiomate Gallico: *Lettre à l' Auteur de l' Histoire des Ouvrages des Savans.* Auctorem hujus scripti credunt, *Juncker* Ephemerid. Eruditor. p. 211. sub lit. (a) & Monatliche Unterredungen 1689. p. 346. sub lit. (b) *Petrum* JURIEUM.

(a) Juncker de Ephemerid. Eruditor. pag. 211.

§. 12. Lettre de Theophile Chretien à l' Auteur de l' Histoire des Ouvr. &c. *A Leide 1688. 12. scripta est contra Augustum 1688. in quo* Basnagius *compendium dederat libelli cui tit.* Futurorum per signa temporum investigatio. *Sed illud pro satyra habet hic Anonymus. Vide Anon.* Monatliche Unterredungen *1689. Martio p. 346. qui* Jurieum *esse illius Epistolæ autorem non obscure l. c. innuit.*

(b) Monatliche Unterredungen 1689. pag. 346.

Theils für gefährlich / weil ich mich besorgen muß / daß ich das *obscure* Buch / welches mit Fleiß so schwer gesetzt zu seyn scheinet / eben so wenig *assequiren* werde / als der Herr *Basnage* in seiner *Histoire des Ouvrages des Scavans*, welcher mit dem *Extract* im *Augusto* des verwichenen Jahrs so übel angelauffen / daß ihn deßwegen ein anderer absonderlich *refutiret* und den *Extract* für eine *Satyre* gescholten. Der Titul ist: *Lettre de Theophile Chretien à l' Auteur de l' Histoire des Ouvrages &c. a Leide 1688. 12mo.* Der Herr darff sich meinentwegen weiter nicht bemühen / sprach Herr Leonhard / denn ich habe das lateinische Werck schon selbst gelesen / und weil mir dabey eingefallen daß die darinnen enthaltenen *hyperbeses* mit dem *Prodromo Corporis Theologiæ*, der im Haag *Anno 1682. 4to.* gedruckt / gantz überein kommen / als habe ich desselben dreyzehendes Capittel biß zum sechs und zwantzigsten mit dem neuen *scripto conferiret* / und leicht geurtheilet / daß ein *Autor* beyde Schrifften gemacht habe. Allein ob ich gleich seinen Nahmen bißher nicht erfahren können / so bin ich doch mit denen Herren Leipzigern / welche den *Prodromum* im *Octobr.* des 1682sten Jahrs *recensiret* / darinnen eins / daß er eine neue *Secte* machen wollen / welche man mit gutem Bestande / meines Erachtens nach / die *Mystische* nennen könte.

(637.) CHRISTIANUS, *Timotheus. Stanislas* LUBIENECKI. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 541. De personato Lubienecki scripto *Sande* Bibliothec. Antitrin. nil memorat alias eum nomine LUTOMIRSII (errore credo Typographi) recensens ob alia scripta, v. supra.

(638.) CHRISTODULUS, Monachus Vir celebris vitæ sanctitate, scripsit *Adversus Judæos sermones IX. extant Romæ in Bibliotheca Vaticana*, inquit *Possev.* Appar. S. T. 1. p. 317. Quis ille sit, v. infra *Josuphus.*

CHRI-

CHRISTODULUS v. *Josuaphus.*

(639) CHRYSIPPUS : *Libert* FROMOND. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. p. 542.

(640) *Petrus* CHRYSOLOGUS. Ejus nomen præferentes Homiliæ, ex VARIORUM operibus cor.flatum Syntagma judicantur a *Barthio* Adversar.l.42.c.26.

(641) *Johannes* CHRYSOSTOMUS. Ejus nomine & inter Opera ejus exstant

(I.) *Concio* in Textum: *Si filius Dei es, mitte te deorsum*, quæ NESTORII est, ut evincitur ex Mario *Mercatore* æquali P. Augustini ed. 1673. fol. Paril. a Jo. *Gesnerio* Jesuita. Vid. *Journ. des Sçavans* 1674. 1. Janv. p. 15.

(II.) *De Pseudo-Prophetis*, & *falsis doctoribus* Homilia quæ habetur etiam inter EPHRÆMI Opera, a Ger. *Vossio* edita, & abeo, ut & *Pearsonio* censetur esse, JOANNIS NESTEUTÆ. vid. *Cave* Histor. liter. Script Eccles. p. 182 Chrysostomo abjudicat *Tenzelius* in Supplem. *Acta Erudit. Lipsiens.* Sect. I. p. 17. sub lit. (a)

(III.) *Homiliæ IV. in Psalmos*, & *Interpretatio Danielis Sorberiana* in vita Sorberii sub lit. (b)

(IV) *Homilia in Nativitatem* DD. Petri & Pauli supposititia est *Gerhard.* Patrol. 352. ex *Casaubono*. THEODORETI DAPHNOPATI, *Plessis* de la Messe 619. aut potius THEODORI MAGISTRI, cui inscribitur apud *Hoeschel.* Catal. Aug. XXXIII. *inf.* inter cœtera *μαθήματα* de Chrysostomi scriptis per Theodor. collecta. vid. *Hoeschel.* Ibid. n. XXXII. Hucusque *Symbola Normanniana.*

V. *Homilia in Matthæum, opus imperfectum* MAXIMINO ARRIANO tributum à *Whitacker* Scriptur. Quæstionum VI. cap. ultim. pag. 516. Edition. Princip. Cantabrigiensis, quæ esse debebat 500. Idem sentit Jac. *Reihing*. contra *Meisn.* p. 10. apud *Gerhard.* Patrol. 144. ut ex eo observat quoque *Symbola Normanniana. Latini* cujusdam ARRIANIZANTIS opus esse arbitratur *Cave* Histor. liter. Script. Eccles. p. 183. At tamen pag. 163. male illud præcise JOANNI ARRIANO a Carmelitis tribui asserit. Rationem abjudicati & ARRIANO tributi operis reddit *Flensburgo-Molleriana Symbola* sub lit. (c) *Chrysostomo* abjudicant præterea has in Matthæum Homilias *Simon*, de quo & v. Act. Erud. 1693. p. 108. & Thomas *Ittigius* de quo & in Actis Erudit. Lipsi. 1690. p. 311. sub lit. (d) *Plerasq; Homilias Chrysostomo suppositas* opinatur *du Pin* in Act. Erudit. Lipsi. 1693. p. 490. ubi

(VI) *tres Homilias* in Psalm. 5.6.7. ASTERIO AMASENO.

(VII.) *Vicum Philastrii* GAUDENTIO

(IIX) *Epistolam ad Cæsarium* à *Natali Alexandro* JOANNI JEJUNATORI; vel JOANNI ELEEMOSYNARIO vel *Episcopo Hierosolymitano* assertam, vide sub lit. (e) & prolixe Rich. *Simon* Histoir. Critique du N. Test. c. XIII. toto.

IX. *Orationes Sex in Κοσμοποιΐαν* sive *Creationem mundi* SEVERIANO Gabalorum in Syria Episcopo vendicantur ab *Henrico Savilio*, utut in Codice MSto, Chrysostomo inscriptæ inveniantur, testante *Lambecio* Biblioth. Cæsar. lib. IV. p. 30.

(a) Acta Er. Lipsi. Suppl. Sect. I. p. 17. (Wilhelmus Ernestus Tentzelius *in Epistola ad Amicum, qua Responsio ad Clarissimi Viri* Emanuelis a Schelstrate *Dissertationem Apologeticam de* Disciplina Arcani *summatim continetur*) Chrysostomi *Orationem de Pseudoprophetis* περὶ ψευδοπροφητῶν *accusat.*

(b) Sorberiana in Vitâ Sorbiere. *Le premier qui parut en l' année 1661. contient quatre* Homilies sur les Pseaumes & l' Interpretation de la Prophetie de Daniel *qu'il* (Mr. Jean Baptiste Cotelier) *attribuë egalement à S.* Jean Chrysostome, *quoique plusieurs Savans ne vevillent pas bien reconnoitre le stile de cet Ancien Pere de l' Eglise dans cette Interpretation, qui en effet ne porte pas son Nom dans le Manuscrit qui se trouve en la Bibliotheque de l' Escurial.*

(c) Symbola Flensburgo Molleriana. *Sub* Johannis Chrysostomi *nomine Basilicæ ac alibi prodiit* Opus imperfectum in Matthæum, *cujus Autoris ingenium & interpretandi acumen laudat* Maldonatus, *qui complures ex eo sententias ac verbum describsit.* Chrysostomum *autem* non esse *Autorem, sed* Arrianum quendam, *inde discas, quod in eo sæpius apertissime pro Arrianorum sententia contra Catholicos pugnatur, imo S. Trinitas aperte vocatur Impietas Triangularis, & Homousiani data occasione acerbe nonnunquam perstringuntur. Hæc observat Car.* Nicolius *Theologus Remonstrantium Eruditus in Epistola CCCCC LXXXVII. hujus operis, ad Sim. Episcopium Lupifrenio Anno 1630. scripta.*

(d) Acta Erud. Lipsi. A. 1690. p. 311. *Interdum etiam dissertationis hujus* (*de Hæresiarchis ævi apostolici*) *Autor* (Thomas Ittigius) *de ipsis Scriptoribus ecclesiasticis & variis eorundem operibus breviter disserit. Inter alia refutat* Sandium, *qui opus imperfectum in* Matthæum *non solum* Chrysostomo *perperam tribuit, sed etiam hoc unicum ferme Chrysostomi opus genuinum esse, & cætera omnia, quæ sub* Chrysostomi *nomine prostant, opera alteri cuipiam* Johanni *vindicanda absurdissime statuit.*

(e) Acta Eruditorum Lipsi. Mensis Novembris A. 1693. p. 490. 491.

In Chrysostomo *maximam Homiliarum, quæ ipsi vulgo soleant attribui, partem ab aliis Auctoribus compositam observat* opus imperfectum in Matthæum *agnoscit pro* spurio, *eo quod antiqua persione vulgata utatur, libros citet apocryphos, multaq; opiniones cum aliis Chrysostomi doctrinis adeo a fronte pugnantes contineat.* Epistolam ad Monachum Cæsareum *a Chrysostomo scriptam utiq; fuisse censet tameti cum primum a* Bigotio *ederetur, Censores Parisienses nonnulla in eadem desiderarint, ac ipse etiam* Bigotius *Præfationem suam refigere, & quæ ibi de hac Epistola scripserat, omittere coactus fuerit. Istos namq; excusat Autor, & locum, qui adversari videbatur Transsubstantiationi commoda expositione salvari posse autumat. Parum hæc conveniunt cum* Natali Alexandro, *qui verisimilius* Joanni Jejunatori, *vel* Joanni Eleemosyna-

loſynario *epiſtolam hanc acceptam ferri debere judi-*
vit. Commentarium in Jeremiam à *Chryſoſto-*
ſcriptum negat, & illum qui è Bibliothecis quibusd. pro-
ctus nomen iſtud præ ſe fert, nullius facit pretii. Hoc
item nos vel ideo obſervandum duximus, quod Mi-
haelem Chislerium *inventa hac Chryſoſtomi expoſi-*
ne manus in cælum tetendiſſe, Deog, & Prophetæ Jere-
æ gratias egiſſe pro theſauro hoc reperto, & eam Lati-
ab ſe redditam ſuis in Jeremiam Commentariis inter-
xuiſſe recordaremur. De cætero è ſcriptis Chryſoſtomi
per compluribus doctrinæ moralis capitibus judicia ejus
olixius excerpit ac ſpecialem operum, quæ vel illius vere
nt, vel quæ dubia ſaltem aut ſuppoſititia, catalogum
ſterium Amalenum autorem agnoſcere tres Homi-
as in Pſalm. 5. 6. 7. quas Cotelerius *ſub ejus nomine vul-*
avit, quartam, 9. in Pſalm. 4. quæ. reperitur Tomo VII.
dit. Oxon. Operum Chryſoſtomi ad eundem pertinere, vix
ibi perſvaderi patitur. Gaudentio *vita Philaſtrii,*
piſus in Epiſcopatu Brixiano *anteceſſoris, quam* Surius
ad d. 18. Julii refert adſcribitur. Sed Autor de ea adhuc
ubitat, nec quicquam meminit de illius in Symbolum
thanaſii Commentariolo, ad quem in Italia *ſua Sacra*
provocavit Ughellus.

(642) *Theophilus* CHURCHMAN. Sub eo nomine *Hiſtoriam Epiſcopatus Londin.* 1642. edidit *Petrus* HEYLIN, Anglus, Burfordia-Oxonienſis, uti indicant *Wood* Antiquitat. Oxonienſ. p. lib. II. p. 205. a. exillo *Freherus* Theatri p. 633. & *Wutte* Diar. Biograph. ſub. 8. Maji 1662. *Piſeus* ejus non meminit.

(643) CHUSOZE, *Chriſtianus : Rodrigue* de FIGVEYREDO. Baillet, liſte des Auteurs deguiſez pag. 542. Nicolaus *Anton.* in Bibliothec. Hiſpan. de hoc Scriptore plane tacet.

(644) Alfonſi CIACCONII opus de *Pontificum Romanorum & Cardinalium geſtis* Romæ 1601. editum extat, auctumque poſtea per varios, eſt recuſum, v. g. per *Andream Victorellium, Ferdinandum Ughellum, Ehravantem Martinellum &c.* Eo contentæ vitæ non ſunt omnes Ciacconiana manu aut opera conſcriptæ, ſed multæ earum alios habent auctores, v. g. *Gregorii XV. vitam* ſcripſit *Famianus* STRADA, docente *Aleg.* p. 450. *Pauli V. Alexander* DONATUS, Jeſuita Senenſis, docente eodem p. 12.

Et Sotvello Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 20. b. adde *Teiſſerii* Catalogum p. 9.

II. Ciacconio huic ſubſtituit *Interpretationem Vaticiniorum Malachiæ de Pontificibus* Arnoldus de *Ulvion*; quam tamen fictitiam eſſe deberiq; potius CLIENTI CUIDAM CARDINALIS SIMONCELLI, aſſerit *Menetrier* in examine hujus Prophetiæ Malachianæ. v. *Journal des Scavans* 1689. T. XVII. p. 683. ſub lit. (a) & *acta Eruditorum Lipſienſ.* 1691. p. 146. 147. 158. ſub. lit (b)

(a) Journal des Scavans Tom. 17. pagina 683.

C'eſt ſans fondement qu' Arnold de Vujon *fait* Ciaconius *auteur* de l'Interpretation de ces propheties *puis qu'elle ne ſe trouve dans aucune edition de ſes Oeuvres.*

(b) Acta Erud. Lipſ. Menſis Martii A. M. DC. XCI. p. 146.

In hujus ergo lib. II. cap. 40. ubi de S. Malachia *ſermo ſit, potioribus ejus vitæ momentis ſuccincte relatis, hæc verba ſubnecti :* Scripſiſſe fertur & ipſe, nonnulla opuſcula, de quibus nihil hactenus, vidi, præter quandam Prophetiam de ſummis Pontificibus : quæ quia brevis eſt, & nondum, quod ſciam, excuſa, & à multis deſiderata, hic, à me appoſita eſt : *his dein ordine ſubjungi iſtos Paparum characteres ſymbolicos, cum annotationibus ſingulos explicantibus & applicantibus : quoad has tamen addita hac monitione:* Quæ ad Pontifices adjecta, non ſunt ipſius Malachiæ, ſed R. P. Fr. Alphonſi Ciaconii Ord. Prædicatorum, hujus Prophetiæ Interpretis. *Suppoſititiam jam horum vaticiniorum falſitatem quo evincat Noſter, conſiderare primo jubet, quod ante Wionum hunc nemo vel minimam eorum mentionem fecerit, adeoque integris quadringentis annis in occulto latuiſſe dicenda ſint. At vero neutiquam probabile videri, Prophetiam hanc, ſi revera edita à Malachia foret tam longo ſilentio ſepultam fuiſſe manſuram : quandoquidem divus* Bernhardus, *intimus ſcilicet ejus amicus, quique & vitam ipſius deſcripſerit, & parentatione habita epitaphioq; facto eum celebraverit, neq; vel minimas prædictiones ab iſto datas, præſertim de loco & tempore ſui obitus, reticuerit, omnino tam notabilem prophetiam ſicco pede præterire haud potuiſſet.*

Pag. 147. & 148. *Præterea vero valde in dubium vocat, num omnino* Ciaconius *pro interprete haberi queat. Scilicet cum Vitæ Pontificum & Cardinalium ab Autore hoc compoſitæ jam trina editione prodierint (prima nempe A. 1601. & ſecunda 1630. duobus, tertia vero 1677. quatuor voluminibus) in nulla tamen harum vel verbulo iſtius prophetiæ mentionem injici : ut adeo dicendum ſit, Ciaconium, qui Romæ fuerit anno 1595. quo tempore* lignum Vitæ Wionius *Venetiis* imprimi fecerat, *ſi maxime ſymbolis illis interpretationem dediſſet, poſtmodo perſpecta eorum falſitate abſtinuiſſe ab illis in opere ſuo allegandis. Suſpicionem vero inde non parum augeri, quod nec apud* Nicolaum Antonium, *Bibliothecæ ſcriptorum Hiſpanorum concinnatorem, nec apud P.* Ambroſium, de Altamura, *qui Scriptores ex Ordine S. Dominici, cujus nempe Ciaconius fuit, congeſſit, vel minimum veſtigium hujuſce puophetiæ aut ejus interpretationis appareat : cum tamen eorum uterq; exactam communicarit enumerationem omnium hujus Autoris operum, ad ipſas usq; ſchedas ac tractatus nunquam typis impreſſos. Everſis ita fundamentis & refutata antiquitate jactata hujus prophetiæ, porro* Meneſtrerius *exponit, quid ſibi de vera ejus origine videatur. Autumat vero eam, quando à Wionio primum adoptata fuerit, ſatis recentem adhuc fuiſſe, nec niſi quinquennio ante compoſitam, tempore ſcil : ſedis poſt mortem Urbani VII. vacantis, à clientum aliquo Cardinalis Simoncelli, poſt Gregorii XIV. ad perſvadendum nempe hominibus per ſuppoſititium hoc vaticinium jam ab antiquo per ipſum Spiritus Santi ſuffragium eum ſucceſſorem deſtinatum eſſe; hunc enim deſignari per ſymbolum :* Ex Antiquitate Urbis : *nempe ex civitate* Orvieto *oriundum quæ Latino nomine* Urbs Vetus.

(645) *Bruno* CIBALDI. Ejus nomine tractatus duo lingua Italica : (1) *del vero methodo di conſervar la Sanità, e di curare ogni morbo col ſolo uſo dell' Aquavita* diſcorſo. In Palermo per Pietro dell' Iſola. 1662. in 12. (2.) *diſcorſo intorno all' uſo dell' Aquavita.* In Palermo per Boſſio 1667. in 12.

Ve-

Verus Auctor est *Giuseppe* GALEANI Panormitanus Vintimiliensis, docente *La Visiera Alzata* Pentecostes num. VI. p. 99. sub lit. (a)

(a) Villani la Visiera Alzata Pentecost. num. VI. p. 99.

VI. BRUNO CIBALDI sotto questo nome uscì in publico.

Del vero Metodo di conservar la Sanità, e di curare ogni morbo col solo uso dell' Aquavita *discorso di* Bruno Cibaldi *Romano Professore dell' arte di Distillare. In Palermo, per Pietro dell' Isola M. DC. LXII. 12.*

Discorso intorno all'uso dell' Aquanita, *nel quale si dimostra quante, e quali siano le condizioni della perfetta Acquanita, acciochè se ne possano seruire i corpi per conseruamento della Salute. Di BRUNO CIBALDI, Romano. In Palermo per Bossio M. DC. LXVII. 12.*

BRUNO CIBALDI, dirò di lui come di Macenate cantò la Musa facetа di Cesare Caporali.

Era un huom ch' haueua il Naso
Gli Occhi, e la Bocca sicom' hauem noi
Fatti dalla Natura, e non dal Caso.

Gli opuscoli però furono scritti dal Dottor Medico GIUSSEPPE GALEANI Palermitano per la Nascita, e Vintimigliese per l'Origine. Soggetto veramente di gran vaglia, sicome lo dimostrano le sue dottissime produttioni, non pur nella Medicina: ma nell' Oratoria, e nella Poetica, leggendosene nella Latina, nell' Italiana, e nella Siciliana fauella.

(646. 647.) *M. Tullii* CICERONIS nomine vulgatam *Consolationem* variis imputatam, *Caroli* SIGONII esse probavimus in *Rhod.* num. 22. v. præter citatos ibi *Schoock*, Fab. Hamelensis part. 2. c. 4. p. 65. *Rhodiana.*

XXII. Scaven. 57.

Consolatio CICERONIS CAROLI VIANELLI *Veneti Collegii Decemvirum ab Epistolis*, ut addit *Scavenius.*

Ad ea sic tum temporis commentabar.

Consolationem hanc Anno seculi superioris octuagesimo tertio apud Italos, quasi primo reperta fuisset inter antiqua Mssta, nescio cujus Bibliothecæ, editam in Italia, deinde vero à Claudio Minoë in 8. Lutetiis & postea variis in locis aliis excusam, Ciceronem Auctorem haud habere, jam dum aliquam multi Doctorum notaverunt, eo imprimis argumento usi quod Tuscul. Q. & Divinat. 2. testaretur Cicero, in hanc Consolationem Clarissimorum Romanorum exitus gravissimos se collegisse, qui non reperiuntur in eadem. Insuper vero etiam Stylum & genium Tullianum satis infelici imitatione expressisse, quemvis etiam credamus ejus Auctorem, probavit *Lipsius* in notis suis ad hoc opusculum, de quibus ita scribit in vita Lipsii *Auberus Mireus* p. m. 21. *Sub idem tempus* (nempe A. D. 1583.) *novitius in Italia libellus prodiit M. Tullii Ciceronis, ut volebant, Consolatio, quo scripto se ipsum de filiæ obitu consolatus dicebatur. Judicio ad hunc nostrum Reipublicæ Litterariæ Principem (quem illi titulum Gangericus Rivius ingenioso libello adstruxit qui typis Plantinianis editus exstat) is personam mox detraxit, & stylum disjunctum, otiosum, lentum, & Phrasin Sigonianam primus nisi fallor, agnovit ac detexit.* Jano Guilielmo Ricobono & *aliis mox suffragantibus*, Ubi quæ de *Sigoniana* Phrasi notata dicit, ex ipsius Lipsii notis nulla colliguntur. SIGONIO nihilominus palam hunc fœtum assignat *Ghilini* Theatro Litteratorum Italico sæpius laudato parte. 2. pag. 56. Et tamen extat ipsius *Sigonii censura* in hoc opus, una cum Riccoboniana Franciscani apud Wechelios excusa. Vide supra per hac re *Georg. Hornium* Historiæ Philosophicæ lib. 4. c. 5. pag. 250. Ubi de Ciceroniana Consolatione hac aliqua commentatus, *Superiori tamen seculo*, pergit, *quidam imponere Orbi conatus in lucem produxit hunc librum, sed fraus à sagacioribus statim detecta est. Plerique Eruditorum, inter quos* & Lipsius *erat, augurabantur ejus auctorem* Sigonium *fuisse.* Neque hoc augurium ego falsum arbitror. Certe minus est dubiosum mihi quam Autoris nostri assertio, quamvis illi accedat testimonium *Henrici Ernstii* Observ. var. p. 2. c. 36. expresse pro certo affirmantis, quod Vianello debeatur hisce verbis: *Consolatio M. T. Ciceronis, de qua viri docti multum inter se digladiantur, est* Caroli Vianelli *Veneti.* Sed animadverte quæso contradicentem hisce etiam asseverantius *Joannem Imperialem* Musei Historici p. 59 in *Caroli Sigonii* elogio verbis hisce: *Moratus autem Bononiæ plures annos, humanitatis inibi vices explevit, sed multo citius quam vel vitæ modus, vel ætatis ferrent incommoda, clandestini cujusdam angoris impetu exanimatus. Hunc eo notabilem eventum referunt, quod cum a* Tullio, *passim sui cujusdam opusculi de* Consolatione *fiat mentio, quod adhuc hominum oculis non illuxit, incidit in mentem* Sigonio, *ambiguo forte nimis, ausu, extremas ingenii vires experiri, ac Libellum suamet opera confictum sub* Ciceronis *titulo emittere; in eo siquidem affectata Tulliane dictionis excellentia, facile futurum putaverat ut a Doctorum vulgo inter genuinos Tullii fœtus reciperetur; inde vero patefacto errore, lepidam omnes auctoris industriam, præaltosq; nisus admiraverint. Caterum statim ac ejusmodi liber prodiit in lucem, ad varios allisit scopulos, varios fortitus est Criticos qui ipsum personalium adgnoscerent; imprimis autem* Antonius Riccobonus *Vir inter eximios non ignobilis, accusatoris munia subivit, ac diserte ostendit opus illud omnino spurium, nec ullo pacto Ciceroni adscribendum; fucosum nempe stylı genus, & adscititiam rerum vim, onerosamq; ubertatem redarguens. Hinc factum, ut* Sigonius *eas in cassum ac futile initas a se vigilias animadvertens, & adversarii*

Studio ereptam sibi augurata gloriolæ spem, quin etiam duriorem hac de re sensum hominum mentibus obrepsisse, morbosum animi contraxerit æstum, quo deinceps aliis vel increpantibus vel etiam miserantibus est surreptus. Elogium aliud non vulgare, sed nihil huc faciens, vide apud Cæsarem *Capacium.* Elogior. lib. 2. pag. 294. & Joh. Matthæum *Toscanum* in peplo Italiæ. lib. 4. pag. mi. 109. Supposititium fœtum esse qui confirment annotare cunctos, operæ pretium non puto. Sufficiant præter superius memoratos, & quos illi plures adducunt, etiam *Andr. Schottus* Nodorum Ciceronianor. enodator. libr. 2. cap. 3. & *Possevinus* in Apparatu, ac *Rivetus* Critici Sacri libr. 1. cap. 5. pag. 130. ut contra jam sit frustra *Mariana* de Immortal. lib. 3. c. 4. consolationem hanc genuinam esse contendens, Consentiunt *Morhofius* Polyhistor. liter. lib. I. cap. IX. pag. 80. 81. sub lit. (a) & *Fabricius* Bibl. Latin. p. 15. sub lit. (b) qui tamen uterque etiam VIANELLO tribui asserunt. *Sigonium* Auctorem hujus Consolationis esse evicit peculiari scripto Janus *Guilielmus* Lubecensis docente *Symbola Flensburgo Molleriana* (bb) & *Teisser.* Eloges des Savans Tom. II. p. 36. & p. 46. inde præ mærore mortem sibi contraxisse Sigonium innuit sub lit. (c) & fusius *Spizelius* de vitiis literatorum Comm. V. p. 608. sub lit. (d) Causas, quare Ciceronis non sit, exponunt Ant. *Riccobonus* epistola ad Hieronymum Mercurialem, & J. *Lipsius* ad Plantinum. At ipse Sigonius tribus orationibus hanc Consolationem Ciceroni vindicare annisus est. vid. *Draud.* Biblioth. Class. pag. 1068. confessus tandem paulo ante mortem Consolationem hanc à seipso compositam esse, ut ex Lat. *Latinio* notat *Symbola Rauschiana.* (e)

II. *Libri IV. Rhetoricorum ad Herennium*, quæ inter opera *Ciceronis* extant sub nomine: Incerti Auctoris, seu, ut doctis quibusdam videtur, CORNIFICII, Ciceroni adscribuntur a *Gothofredo* in marginalibus ad hos libros Edit. Genevens. 1660. sub lit. (f) & majori nisu ab *Antonio* Comment. in Rhet. Ciceron. ad Herennium (qui est inter opera ejus Antonii, ed. Basil. 1503. in 8vo) ubi in epist. dedicatoria multas rationes congerit, quibus adstruat libros non alterius quam Ciceronis esse. Huic tamen abjudicantur à *Demstero* ad Cap. XVI. lib. II. Antiquit. Rom. *Rosini* p. 223. & multis quidem rationibus ab Angelo *Decembrio* de Politia literaria lib. I. part. X. pag. 57. & seqq. Et Cornificio asseruntur ex *Quintiliani* lib. I. à *Riccobono*, judicio de Consol. Ciceron. 50. b. & *Sigonio* Consol. Dicer. fol. 99. & *Raynoldo* Cens. Apocryp. Prælect. XX. col. 165. 166. 167. vide liter. (ff) & *Buchnero* etiam in Proem. libr. 1. de commutata ratione dicendi pag. 3. *Jano* autem GALLIONI adscribitur à Scaligero, *Schotto* præf. Vitar. Illust. Vir. & prolegom. Victor. in calce, & præcipue ab *Aldo* præfat. Rhet. Heren. p. 11. 12. 13. Auctoritate Antiquissimi Codicis Romani Bibliothecæ Palatinæ, cujus tamen nomen inductum fuerit, supra asscripto recentiore manu, nomine T. Ciceronis, monente *Symbola Normanniana.* VERGINIUM, vel TIMOLAUM præterea tanquam Auctores horum librorum creditos citant *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 14. & *Vossius* de Rhetoricæ natura & constitutione p. 92. Qui posterior illos LAUREÆ TULLIO, & CICERONIS FILIO ABJUDICATOS TULLIO TIRONI adscribit p. 93. sub lit. (g) Militat pro Cicerone vehementer tanquam Auctore Rhetoricorum ad C. Herennium Nicolaus *Angelius*, Bucinensis ad Philippum Strozzam. V. Defensionem insertam Basileæ 1541. in fol. editis conjunctim commentariis dictorum virorum in omnes de arte Rhetorica Ciceronis libros, ubi etiam invenies Marini *Becichemi* Scodrensis Dissertationem, quod libri Rhetorici ad Herennium a familia Ciceronis amoveri non debeant &c. *Quintiliano* male tribui acerbe docet Georg. *Valla* Præfat. Comment. in Cic. partition. præfixas Virginio Giovan. *Moni* Mazzii librum ea de quæstione, vid. in *Cozzandi* libraria Bresciana pag. 185. & ex professo id argumentum binis Academicis dissertationibus urgens nuper Joh. Petrus *Ludwigius.* Witteb. 1691.

III. *De Partitionibus Rhetoricis ad filium* liber assertus Ciceroni à *Cælio* Secundo oratione de Rhetoricæ usu quæ extat cum *Olympiæ Fabriæ Monstæ* operibus p. 485. sub lit. (h) ei abjudicantur a *Decembrio* Polit. literar. lib. I. part. X. p. 62. sub lit. (i) sed leve hoc Decembrii argumentum arbitratur *Vossius* de Nat. & Const. Rhetor. p. 91.

IV. *Ciceronis* nomine extat, quoque *Responsio ad invectivam Sallustii*, quam utramque exercitationis causa *contra Quintilianum* scriptam variis ex rationibus statuit P. *Victorius* lib. 15. Variar. lect. cap. 3. indicante *Symbola Rauschiana*, PORCII LATRONIS esse suspicatur Sebastianus *Corradus* in Quæstura Cicer. p. 117. *Fabric.* Bibl. Lat. p. 15.

V. Libellus *de Synonymis* nomine quoque M. Tullii *Ciceronis* circumfertur, sed falso ut judicat *Lambecius* Biblioth. Cæsareæ lib. II. p. 935. sub lit. (k) qui eum prodiisse sub CICERONIS VICTURII nomine ibidem affirmat, *Fabricius* l. c. tractatum hunc inter scripta Ciceronis manifeste supposita collocat.

VI. *De Memoria* liber *Ciceroni* suppositus, est vel TIRONIS, liberti Ciceronis, vel potius particula decerpta ex lib. IV. Rhetor. judicante *Fabricio* loc. cit. p. 15.

VII. Liber *de Petitione Consulatus*, non est M. *Tullii Ciceronis*, sed QVINTI CICERONIS, M. T. C. Fratris, qui illum *ad fratrem* suum *Marcum Tullium* Ciceronem scripsit: verba sunt Henningi Lochovii Hamburgensis tum temporis, Gymnasii studiosi, in Ciceronianis editis Hamb. 1683. in fol. pagina penultima num. 3. de Hyperbolimæis &c. qui & de reliquis nobis memoratis Pseudo Ciceronianis scriptis ibidem videri potest.

(a)

(a) Morhof. Polyhist. Liter. Lib. I. cap. IX. p. 80. 81.

Fuere, qui ipsi Eloquentiæ Parenti suos fœtus supposuerunt. Inter eos est Consolatio *illa, quæ* Sigonium *autorem habet, censuris eruditorum multum vexata. Multa extant super hoc negotio Epistolæ in* Riccoboni *Historia Gymnasii Patavini. Aliqui* Vianello *adscribunt. Videamur notæ* Placcii *in Rhodii Autor. suppositi. num. 22.* Hofmann, *in Apol. pro Gal. lib. I. cap. 16. de* Hofmanno *Jcto, teste* Scherbio *refert, eum, cum offerretur illi Consolatio illa, lectio pauculis statim indignabundum his verbis abjecisse:* Non est Ciceronis. *Adeo statim illis, quibus Autoris adsueti sunt, subolet quod non genuinum est. Scilicet ut e vestigiis judicare de feris venatores solent: ita vel e paucis versiculis verum Autorem Critici agnoscunt. Certum tamen est, hac voluptate mirifice affici nonnullos, qui sua veteribus supponunt. De hac ipsa Sigonii consolatione* Mancinus *libr. de invid. eruditi. c. 9.* Nec laudecaruit, *inquit*, Sigonius, qui, dum consolationem exhibet suam, illud assecutus est, ut brevi in opusculo, velut faciei lineamentis, Tullianam indolem ineisse faterentur eruditi: Quin, & magna illum voluptate perfusum credo, qui vivus adhuc plurimos viderit de literis bene meritos, ad illud syntagma defendendum, certamina & contentiones hilari libentique animo subeuntes. *Muretus* Jos. Scaligero impositi epigrammate, quod ipse scripserat, pro antiquo venditaro. *Hospitalis* quoque carmina à nonnullis pro antiquis accepta.

(b) Fabricius Bibliothecæ Latinæ pag. 15.

Consolatio super Tulliæ filiæ obitu T. 4. p. 1431. *edita primum in Italia A. 1583.* Caroli Sigonii *est tribus orationibus frustra conati eam* Ciceroni *vindicare. Vide Jani* Guilelmi *assertionem, Justi* Lipsii *& Ant.* Riccoboni *judicia &c. Alii autorem hujus scripti nominant* Carolum Vianellum *Venetum.*

(bb) Symbola Flensburgo-Molleriana.

Meræbatur hic etiam mentionem Jani Guilielmi *nostratis quo elegantius ingenium Lubeca nondum profuit, Assertio contra Sigonium, non esse aut* M. Tullii, *aut M. Tullio satis dignam, eam, quæ illius nomine venditatur, consolationem, edita Paris 1584. 8vo. Ego possideo primam consolationis hujus Editionem Venet. An. 1581. in 12. excusam, in cujus Margine Vir Eruditissimus plenas loca Ciceronis annotavit, ex quibus ea ex consarcinata, & inepto labore coagmentata.*

(c) Ant. Teissier Les Eloges des Hommes Sçavans.

Ses autres Oeuvres imprimees sont, de Magistratibus Pop. Rom. dum in libertate urbs fuit. Libri verisimilium. Assertio adversus C. Sigonium, *non esse aut M. Tullii, aut satis dignam M. Tullio eam, quæ illius nomine venditatur, Consolationem.* Manes Palmeriani *Poemata. Il a aussi traduit en Latin quelques Tragedies d'Euripide qui n'ont pas été publiées.* . Hierome Grosset de Lille, *apres avoir loué la candeur de* Gulielmius, *sa probite, sa sobriete, son urbanite, sa piete, son erudition, dit qu'il avoit corrige ou explique plus de trois mille endroits dans les Oeuvres de Ciceron.*

(d) Spizelius de vitiis literatorum Comment. V. pag. 668.

Sic magnum illud Reip. Literariæ decus ac ornamentum, CAROLUM SIGONIUM, post egregie delusos invidiæ malignantis fluctus, post adeptam maximam nominis gloriam, gravi quadam contentionis literariæ procella dejectum, summique angoris (è concertatione quadam literaria coorti) impetu tandem exanimatum fuisse accepimus. Etenim cum arduo nimis ausu perditum Tullii de consolatione *opusculum, suamet opera confectum in lucem edere atque Viris doctis obtrudere esset conatus, facileque futurum existimaret, ut inter genuinos Tullii fœtus reciperetur, statim ac prodiit personatus ille Cicero ad varios allisit scopulos, amplamq; alercationibus literariis materiam subministravit, & cum præ cæteris* Antonius Riccobonus *accusatoris munia subiviisset, disserteque opus illud spurium esse, nec ullo pacto Ciceroni adscribendum ostendisset, fucosum scil. styli genus, & adscititiam rerum vim, onerosamq; ubertatem redarguens, factum, ut post agitatas aliquandiu istas lites* Sigonius, *incassum ac futile initas à se vigilias animadvertens, morbosum animi contraxerit æstum, quo deinceps, aliis vel increpantibus vel miserantibus, Reip. literariæ (quam melioribus ingenii monumentis exornare potuisset) fuit surreptus.*

(e) Symbola Rauschiama.

Jano Guilelmo. Jani Guilelmi *adversus* C. Sigonium *Assertio, non esse M. Tullii, aut satis dignam M. Tullio eam, quæ illius nomine venditatur consolationem. Edita est Lubeci A. 1584. 8. Confirmatur sententia de Sigonio vel maximè Epistola* Lat. Latinii, *ejus conceporanei, ad Canc. Paleotum quæ est Tom. II. Lucubr. Lat. p. 188. cujus verba adscribi merentur.* Si verum est, inquit, quod audio, *Car. Sigonium* paulò ante quàm caducam hanc vitam cum æternâ commutaret, palam confessum esse, auctorem se libelli *de Consolatione* fuisse, qui falso Ciceronis nomine editus fuerat: profectò est quod non mediocriter mihi gratuler, quod ab initio id ipsum semper credidi, & post duas Sigonii orationes ita confirmatus in ea sententia sum, ut jure jurando etiam contenderem, unius Sigonii tantum id scriptum esse potuisse.

(f) Gothofredus in marginalibus ad libros Ciceronis edit. Genevens. 1660

Incerti Auctoris, imò Ciceronis, cujus nomine citatur à Prisciano *hoc opus lib. 6. 7. 9. 10. Ac præterea Herennii familiaris. Ciceroni, constare potest ex Oratione pro M. Cælio. & aliàs* C. *Herennium Ciceronis σύγγονον colligimus ex 10. Gellii 20. in fin. Quin in libris Rhetoricorum seu* de Inventione *hosce comparatos unius atque ejusdem authoris esse eadem pene exempla pœtarum, & legum, ostendent satis.*

(g) Vossius de Rhetoricæ natura & Constitutione p. 91. 92. 93.

At contrario in errore versantur, qui eidem adscribunt libros quatuor Rhetoricorum ad Herennium. *Nam (ut obiter, quæ varia lectione hoc de Scriptore observavimus, unum in locum congeramus) Marco quidem* Ciceroni *illos tribuunt B.* Hieronymus *in*

Abdiam, v. quæ ad Pammachium, Priscianus *lib. VI. VII. IX. & X. è junioribus verò* Leonardus Aretinus *in vita Ciceronis*, Trapezuntius *primo Rhetoricorum*, Laurentius Vallensis, Angelus Politianus, & Udalricus Zasius *pröemio comment. in hunc Magistrum Herennianum: operoséque eum idem defendunt* Nicolaus Angelius, Marinus Becichemus, Georgius Valla Placentinus. *Sed hanc sententiam refutat* Angelus Decembrius *l. I. de politia literaria part. X* Corradus in Quæstura, *& Franciscus* Floridus *lib. I. Subsiciv. rum cap. IV. Sed quem eorum putent auctorem, non exponunt. Nonnulli, non levibus adducti conjecturis*, Cornificio *tribuunt: quem Rhetorica scripsisse* Fabius *docet lib. III. cap. I. & alibi. Eam sententiam oppugnat* Marcus Mattius. *Contrà esse eorum auctorem Cornificium, persuasum fuit* Petro Victorio, Paulo Manutio, Majoragio, Mureto, Sigonio, ac Riccobono: *cujus hac de re exstat tractatus adversus Marcum Mattium.* Raphaël *quoque* Regius, *vel Cornificii esse putat, vel* Virginii Rufi, *vel* Timolai: *qui unus è triginta Romanorum tyrannis fuit: at Virginius temporibus Neronis juventutem in eloquentiæ studio exercebat, ut auctor est* Tacitus *annal. XV. cum & de arte Rhetorica scripsisse, Fabius ait l. III. c. I. ac meminit illius etiam* Plinius *ep. I. I. II. dedi eodem Tranquillus egit libro de claris Rhetoribus, ut mox dicemus. Alii quoq; auctor videtur* M. Gallio, *quem inter Rhetoras reponit rhetor Seneca, ac meminit quoque ejus auctor dialogi de caussis corruptæ eloquentiæ.* Gallioni *quidem discrimen tribuit Julius* Scaliger *oratione pro Cicerone contra Erasmum, & lib. III. de re poetica cap. XXXI. & XXXVI.* Denique Nascimbænius *in lib. II. Cic. de Inventione vult, aut Ciceronis filium auctorem esse, aut* Lauream *ejus libertum; qui & ipse Cicero vocabatur, eos que libros scripsisse potuit, ut perficeret oratoriam artem, cujus partem tantum tractarat Cicero in duobus, ut ait, de* Inventione *libris. In hoc dissensu nos iis accedimus, qui* Cornificii *esse arbitrantur: idque iis campsisse, quæ à* Riccobono, *& aliis adducuntur. Sed quis iste Cornificius? num L. Cornificius qui Cæsaris Quæstor fuit bello civili, & pro Pretore missus in Illyricum, teste Cæsare libro IV. quique Cæsar interempto partes Senatus secutus, atq; à Sextio in Lybia profligatus & cæsus fuit, ut est apud* Appianum *l. IV. &* Dionem *lib. XLVIII. Extant ad eum epistolæ Ciceronis lib. XII. Atq; hunc patrem esse quatuor ad Herennium librorum censet* Glandorpius in Onomastico. *Sed mihi magis sit verisimile, esse eorum auctorem L. Cornificium* Lucii filium, *qui Octaviani Cæsaris partes secutus M.* Brutum *Cæsaris percussorem, Plutarcho teste, pro tribunali accusavit, ac bello Siculo Octaviano strenue operam navavit, favore denique Octaviani adhuc Triumviri Consulatum est adeptus anno* Io. CCXIX.

Quod si cicero, quia Tullii nomen a tot retro seculis prætulerunt, & tamen nobilis illius oratoris esse non possint; aliquis cum Nascimbænio *suspicetur, esse unius è Ciceronis libertis: equidem non* Laureæ Tullii *esse dixerim, cujus in* Ciceronis villam *versus habemus in Catalectis Virgilianis (nec enim, quod sciam, eum inter hujus artis doctores veterum reposuit quisquam) sed* Tullii Tironis; *quem inter Rhetoras nomen habuisse, constat ex Plinii Veronensis lib. II. ac fuit is quoq; inter eos, de quibus egit* Tranquillus *libro de* Claris Rhetoribus; *ut mox patebit.*

(h) Cœlius Secundus Orat. de Rhetoricæ usu quæ extat in Olympiæ Fulviæ Moratæ operibus p. 485.

Hanc igitur artem pulcherrimam utilemq; doctrinam, vobis juvenes explicare instituimus, quantum nostra mediocritas feret: in qua explicanda Oratorias M. T. C. Partitiones sequemur. Nam vix alius est liber, e è quo commodius & brevius, illam discere possitis, quam ex hoc parvo hujus maximi & divinissimi oratoris libello. Quanquam enim multæ de hac arte scripsit Cicero, omniaque præclare: tamen quod in hoc dialogo viam quandam & rationem, quam Græci methodum *appellant, Academicos secutus, aperte expressit: nec quicquam quod adhanc facultatem pertinere magnopere videretur, omisit: hunc vobis commodiorem fore putavimus, cum ad intelligendum, tum etiam retinendum.*

(i) Decembrius Polit. literar. lib. I. part. X. p. 62.

Idem de partitionibus rhetoricis ad filium, *ut arbitramini, a me* dictum *intelligatis, quod opus est dissimulatoris speciem præ se ferentis. Est enim apud* Tullium *ingeniosa quædam, nec reprehendenda sui ipsius gloriandi consuetudo, ut in singulis fere ejus operibus, - - - aliorumq; scripserit - - mentio sentiatur, qua pene omnia cognoscimus, quot ab eo sunt edita. Aliquis igitur, vel potius iste demonstret, qui rhetorica illa confinxit, sicubi apud Tullium ulla de iisdem præscriptis rhetoricis mentio feratur: quam satis existimo hunc hominem cupidissime subornaturum, si occasio successisset aliqua mendacia Tullianis prologis inserendi. Sed quid effingeret fallax fallusq; in tot jam Ciceronis exemplaribus, quam latissimè diffusis? Ergo nec rhetorica vetera à Tullio unquam memorantur & quod infirmius & fallacia tegumentum, ne nova quidem ac prudenter, cum alia non prius ediderit. Quo fit ut Tulliana ad Herennium vetera potius, & ridicula, quod antiquiora fuerint: istius autem nova, quia recentiora dicere debeamus.*

(k) Lambecius Comment. de Bibliothec. Cæs. Lib. II. cap. VIII. p. 935.

Libellus de Synonymis, *M. Tullio* Ciceroni *falso adscriptus, cujus Præfatio incipit hîc verbis*: Cicero Lucio Victurio suo salutem. Collegi ea, quæ pluribus modis dicerentur, *&c. Editus est hic libelleus sub nomine Ciceronis Victuri Venetiis apud Job. Baptistam, A. 1587. in 8.*

(648) M. Tullii CICERONIS conversi *Commentarium de Christiano ambitu*, id est, *De potitione cælestis eminentiæ, una cum Epitome simuli divini Amoris*, eodem auctore. absque loci & anni mentione excusum se vidisse, testis est *Valer. Andr.* Bibl. Belg. pag. 590. *Jodoco* BEISSELIO, Patritio Aquisgranensi, utrumque libellum adscribens *Fr. Suveertius* pag. 490. libri de ambitu meminit, at de Ciceronis nomine silet.

(649) Gasparis CICHOCKI nomine scripsit, docente *Alegambe p. 152. Caspar* SAWICKI, Jesuita, Lithuanus, Latinam *Anatomiam Consilii editi, de stabilienda pace Regni Poloniæ, Jesuitis pulsis 1611.* quod Consilium ex Polonico Latinum extat in *Paralipomenis Amphitheatri honoris*, cujus supra mentio in *Bonarscio* facta.

Adde *Sotvel.* Biblioth. Script. Societatis Jesu p. 781. b. & *Witte* diar. Biograph. die 10. Januar. 1620, nec non *Projet d' un dictionaire Critiq;* p. 277.

p. 277. 278. qvi & Cichochi & Chicoci eum ſcribi aſſerit. (a) Adde hic notam Diecmannianam (b) marginalem hujus loci.

(a) Projet d'un dictionaire Critique p. 277. 278.

(G. p. 260.) *Le P. Theophile* Raynaud *ayant raperté des choſes deſavant ageuſes à* Eraſme (*Erotemat. de malis ac bonis libris. p. 25.*) *renvoye ſon lecteur à Gaſpar Chicocius*; Videndus qui varias ejus impietates & adverſus eum judicia ſapientum addenſat Gaſpar Chicocius, *lib I. Alloquiorum cap. 19. & 20. Guy Patin qui conoiſſoit bien let livret, & qui àvoit nne tret belle Bibliotheque demeure conrt ſur ocluy-là; & apparemment ne crut point qu'à Paris on luy enpût donner des nonvellet, pnis qu'il fit conſulter l'oracle à Lion, je veux dire l'Anteur même qni aveit cité Chicocius.* Permettez moy, *dit-il à ſon ami de* Lion, (*Tom. 2. lettr. 286.*) de vous faire une petite importunité quand vous verrez le Rever. Pere Theophile, tâchez de ſavoir de luy qui eſt un certain Gaſpar Chicocius lib. 5. Alloquiorum, qui à écrit contre Eraſme, & où ce livre a été imprimé. *Il ne nous aprend point ſi cet oracle fnt conſnlté, ni quelle fut ſa reponſe. Pour moy je confeſſe ingennment que je n'ay point vû ce livre; ceux à qni j'ay voulu m'en informer m'ont avoüé franche, qu'ils ne ſe ſonvenoient pas d'avoir jamais oüi parler d'un tel Antenr; mais voicy ce qne j'en ſay. C'eſt un Jeſnite natif de* Vilna *en Lithnanie nommé* Gaſpar Savvicki, *qni à écrit en latin ſons le nom de* Gaſpar Cichocki, *comme nous l'aprend le P. Alegambe, (Bibl. Script. Societ. Jeſu, p. 152.) auquel je m'etonne que les* Alloquia *citez par* Theophile Raynaud *ayent été inconnus. Il n'en dit rien; il parle ſeulement d'un Dialogue entre un Conrrier & nn Batelier, c'eſt pent-être nne Partie des Alloqnia. Je dn peutôtre, parce que, ſelon le P.* Alegambe, *l'Anteur s'eſt degniſé ſous le nom de* Lunovvski *dans ce Dialogue, & l'a compoſé en Polonois. Le Continuateur d'* Alegambe, (*Nathanael* Sotvellus *Bibl. Scripe Jeſu. p. 281. edit. Roma, 1676.*) *qui ajoûte qnelque foù aux urticlet de ſon predeceſſeur, n'avien ajoûté à celuy-cy. Il a change l'orthographe du ſanx nom de ſon confrere* Savvicki, *car il a mis* Cichochi *an lien du* Chichocki d'Alegambe. *Cette derniere orthographe eſt plus conforme au genie de la langue Pelonoiſe.* König *a fait mentien de cet Autenr dans ſa Bibliothec a vetus & nova, mais il le nomme* Caſpar Cichocius, *& le fait natif de Tarnov, (Je ne trouve point tette ville dans let livres de Geogomphie.) Tarnovienſis, fleuriſſant en 1570. Il eſt nne erreur: il enim chez les Jeſuites en 1576. âgé ſenlement de 24. ant & eſt mort en 1620) & Auteur des* Alloqnia Oſieciana, *in qnibus Heterodoxorum errores refntare conatur. Voila ſans donte le livre en qneſtion, & un Lutherien mieux inſtrnit det livret compoſez par un Jeſnite, que ceux qui ont fait ex profeſſo le Catalegue des Ecrivaint de la Societé. Remarquez en paſſant que le même Auteur eſt cité ſous quatre nems differens* Cichocki *par* Alegambe (*Alegambe le nomme Cichochi dant* la liſte des Jeſuites qui ont deguiſé leur nom. *Henningus* Witte *fait le même dans ſon* Diarium Biographicum, *imprimé à Dantſic en 1688*) Cichochi *par* Sotvel; Chicocius *par Theophile* Raynaud & Cichocius *par* König. Draudius *le nomme* Cichocki *dans la page 496. de ſa Bibliotheqne: il n'eſt ni dant le Catalogue de celle de Mr. de* Thou, *ni dans le Catalogue de celle d'* Oxford.

(b) Nota Marginalis Diecmanniana.

Aſt ipſe hic Cichocius *Alloq. Oſiecenſ. l. 1. C. 5. p. 21. ſs. hanc* Anatomiam ſibi adſcribit, *ejusque à ſe ſcriptæ in ipſo ſtatim horum Alloquiorum, Cracovia 1615. 4. editorum titulo meminit.* Habeo *hæc Alloquia Oſiecenſia, de quibus valde laborat* Bayle *Dict. Hiſt. & Crit Tom. II. pag. 1017. quæ etiam in ejusd. Projet, & Fragmens d'un Diction. Crit. pag. 276. ſs. leguntur. Saue cum* Cichocius *horum Alloquiorum verus auctor ſit, non video, cur non etiam* Anatomiæ, *quam in his alloquiis defendit, auctor ſit.*

(650.) CICOGNA v. *Strozzi & GARZONI qui* verus eſt auctor.

CIECKANOVIECKI v. *Czecanovius.*

(651.) CIFRANCHI *Sepuccio* : *François* RINUCCINI. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 542. v. Sepuccio.

(652.) *Chriſtianus* CILICIUS Cimber: auctor Belli Dithmarſici Baſil. 1570. in 8vo editi, & iterum 1574. cum epiſtola *Thracigeri*, laudante illam, auctorem habet *Chriſt.* KELLINGHAUSEN (qui familiam Rantzovianam, & ni fallor in Scriptoribus Germaniæ Piſtorii extantia quædam ſcripſit) uti compertum habeo ex meo exemplari, quod ex Conſulis quondam *Molleri* Bibliotheca nunc eſt apud me, quod ipſe ſuo patri, Senatori Reip. Hamburgenſis miſerit, eique ſua manu præſcripſerat. Vendicat tamen hoc ſcriptum ſibi vir perilluſtris *Henricus* RANZOVIUS, Prorex ducatuum Sleſvvici & Holſatiæ, de patria & literis egregie meritus in Commentario Bellico p. 95. teſtante *Mollero Flenburgenſi* in transmiſſa *Symbola*, quem etiam vide in *Hagoge* ad Hiſtoriam Cherſoneſi Cimbricæ. Par. I. p. 108. & 140. & *Symbolam Maſtrichtianam* quæ talis eſt: Belli Dithmarſici ab Inclyto *Daniæ* Rege *Friderico* II & illuſtriſſimis Holſatiæ Ducibus *Johanne & Adolpho* fratribus geſti, anno poſt Chriſtum natum 1559. vera deſcriptio duobus libris comprehenſa, *Henrico Ranzovio* Vicario Regis Daniæ dedicata, ut habet dedicationis ſubſcriptio à *Chriſtiano Cilicio* Cimbro: Prodiit Baſileæ 1570. per Samuelem Regium in 8vo. Meo detrito exemplari manu ignota, titulo adſcriptum legebatur. Auctor eſt ἀνάγνωσ & nam Chriſtianus Cilicius Cimber eſt nomen fictum. *Qui male agit, odit lucem*: & poſtea. *Auctor in hoc libello non candide agit; Sed ſe ad nutum Principis & Ranzoviorum convertit.* Poſt præfationem eadem manu additum erat. *Auctor Anonymus audacter absque ullo metu miſeros Agreſtes criminatur & Principibus egregie* adulatur. *Nam ſi eos attigiſſet, capit u periculum & vita diſcrimen ſubiiſſet.* Paulo poſt: *Vide hypotheſin arcium, Palatiorum, librorum, pyramidum ac aliorum monumentorum ab illuſtri & Strenuo Viro* Henrico Ranzovio *Condi-*

torum,

torum, *auctore* Petro Lindenbergio, *Francofurti*" impressam anno 1592. pp. 74. "

Paulo post.

Edidit Henricus Ranzovius *nomine proprio suppresso*," & C. Cilicii Cimbri *subsituto*, *belli Dithmarsici*" descriptionem & Chersonesi Cimbricæ accurâ" tam delineationem. Ad nomen quod post præfationem legitur.

Christianus Cilicius Cimber

eadem manu subscriptum:

homoper iram suspectus.

alia vero manu in margine erat additum," *Christianus Cilicius Cimber*, hoc est *Henricus Ran*" *zovius*; vid. Ranzovii ædif. Linden. pag. 74. Po" stea prima manu, principio lib. 1. additum" erat. *Integra descriptio meram sapit adulationem Prin*" *cipum*, *& Dithmarsorum Criminationem.*"

CIMIGLIAMI v. *Emigliani*

(653.) *Gio. Nicolas* CIMINELLO CARDONE, edidit in lucem *l'R. Sbandita* 1614. in Nap 4to. Verum Auctoris nomen est *Vincenzo* CARDONE, Ordinis Prædicatorum: ut testatur *Toppius* Bibl. Neapol. p. 305. sub lit. (a)

(a) Toppius Bibliotheca Neapol. pag. 305.

Vincenzo Cardone, *dell' Aquila*, *in Abruzzo Citra*, *dell' ordine de Predicatori figlio del Convento di S. Domenico di Napoli*, *essendo questo buon Padre inchinato alla Poesia*, *facendosi conoscere in tal professione erudito à sufficienza*, *e che coltempo haveria dato gran saggio de suo valore*, *con l' occasione*, *ch' egli era impedito di Lingua*, *nè potea ben proferire la lettera R. Scrisse un libro*, *il cui titolo era* l' R. Sbandita, *sotto nome di Gio*: Nicola Ciminello Cardone, *che così chiamavasi nel secolo dedicandolo à* Don Francesco Maria Carafa *Duca di Nocera*, *e Conte di Soriano*, *e fù dato alla luce nel 1614. appresso Gio:* Giacomo Carlino *in Nap. in 4.*

(654.) *Hermannus* CINGALLUS edidit libellum, qui inscribitur: *Scriptura S. Trinitatis Revelatrix*, impress. Goudæ 1678. Hujus Scripti Auctorem esse *Christophorum* SANDIUM, innuit *Gardinerus* in *Responsione Valedictoria ad Secundam Sandii epistolam*, ut in ejus recensione observant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1682. pag. 281. sub lit. (a) vid. & Acta 1687. 543. & *Sagittarium* Histor. Ecclesiast. pag. 382. Quibus superaddit *Meiernm Differt.* S. Triada ex Naturæ libro non posse cognosci §. 8. *Symbola Schröteringiana*. Eadem docet ex Bibliotheca Antitrinianorum p. 170. *Fechtius* §. VI. ex universa Theologia Patristica sub lit. (b) thesium excerpto loco. Disputationis habitæ Rostochii 1695. Adde Ernesti *Kerneri* disput. Lipsi. 1694. habitam de Unitariis §. XXII.

(a) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1682. pag. 281.

Sed hanc ultimam dicti Neo-Ariani epistolam innominata supra Valedictoria Responsione refutat Gardinerus, *ostendens Patres Ante-Nicænos dogmati Ariano minime favisse. Sub calcem responsionis* Cingallum, *(sub quo nomine* Sandium *latere arguit,) tangit, qui Goudæ anno M. DC. LXXVIII. vulgaverat libellum, cui titulus:* Scriptura S. Trinitatis Revelatrix; *in quo, ut laudatus* Gardinerus *observat, ipse multos Scripturæ locos, qui SS. Trinitatis evincunt, coetern itatem & æqualitatem validissime probant, unius vel alterius, recensis nonnunquam interpretis auctoritate nixus enervat, & dum contra Sotinianos animose disputare videtur, Arianorum argumentis prolixe satis propositis, brevissime, quasi aliud agens, & negligentius satisfacit. Id quod Theologus magni nominis,* D. Abraham Calovius *etiam in peculiari Dissertatione, Witteberga anno 1680.* De Scriptura Sacra veteris Testamenti SS. Trinitatis revelatrice *proposita*, & *eidem* Cingallo *opposita*, *accurate & ex professo demonstravit.*

(a) *D. Joh.* Fechtii Theses ex Universa Theologia Patristica, Thes. VI. Rostoch. 1695. *Latet autem sub* Cingalli *larva famosus haud ita pridem in Belgio Arianus*, Christophorus *Christophori Filius*, Sandius. *Quod docebo verbis ejus, qui Bibliothecam Anti-Trinitariorum A. M. DC. LXXIX. edidit. Ita ille*: Scriptura Sacra Trinitatis revelatrix; quæ sub nomine Herm. Cingalli quasi Goudæ (revera autem Amstelodami) Ao. 1678. 12. in lucem prodiit. Quisnam auctor sit, haut difficile erit his, qui Dominum Sandium, ejusque Genium ac ingenium noverant, divinare. *Verissime*, *ita me Deus amet*, *dictum & appositissime.*

CINGULO v. *Caballini.*

(655.) CINONIUS *Academicus Filergites*. Ejus nomine *Marcus Antonius* MAMBELLI Jesuita Forolivienses Italus edidit Italice, docente *Sotvello* pag. 572. a. observationes *circa linguam Italicam*. Ferrariæ typis Josephi Gironi 1644. in 12.

CINTHIO v. *Aldimachio.*

CINTIO v. *Raggelli.*

(656) CIPRES de *Povar*, *Silvius*: *Louis* CRESPI & BORJA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 542.

(657.) *Joh.* CIRELLUS. Sub hoc nomine citantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlejanæ p. 163. b Tractatus duo:

(I.) *Ethicæ Aristotelicæ ad S. literarum Normam emendatæ*, Selenoburgi. in 4to.

(II) *Ethica Christiana*, seu *explicatio Virtutum & Vitiorum*, *quorum in S. literis fit mentio.* Ibid. Addit *Hyde* verum auctorem reducta Methathesi, comparere *Johannem* CRELLIUM, Socinianum, ut *asserit Bailletus*, deguisem. des Auteurs pag. 437. Sub utroque nomine & *Cirelli & Crellii*, edita hæc scripta memorat *Sandius* Biblioth. Anti trinitarior. p. 115 *literque liber* conjunctim editus extat Cosmopoli, per Eugenium Philalethem

1682.

1681. *Prior* continet partes IV. singulas suis Capitibus subdivisas. pp. 248. *Alter (Ethica Christiana)* in libros V. digestus est, quorum quisque certa capita comprehendit pag. 612. additæque ei Orationes tres: (1) de Honestate (2) Cur nec Moses &c. (3) de amore sui. Subjunctus index copiosus, & præfixa prolixa Dissertatio de Ethicis Crellianis, constans X. plagulis.

(658.) CIREEA. *Felician* DE SILVA. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 543.

CIVILIS v. *Gratianus.*

(659.) CIVILIS. *Gratianus*: *Francois* GOMARUS, Douteux. *Pierre du* MOULIN, douteux. *Sibrand* LUBBERT, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 543.

(660.) CLARA, *Francisca à Sancta*: DAVENPORT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. pag. 543.

CLARUS v. *Bonarscius.*

---- ---- ---- *Idacius.*

(661.) CLASENIUS. (*Daniel*) Ejus nomine extat *Compendium Politicum.* Sed ille tantum Notarum in illud Compendium Auctor est: Textus ipse debetur Inclyto *Hermanno* CONRINGIO, uti colligo ex literis *D. Gesenii*, quas d. 3. Junii 1678. ad me dedit. Neque titulus libri aliter conceptus est, quam ut in dubio relinquatur cujus sit. Ita autem ille habet: *Politicæ* Compendium succinctum, cum Notis *Danielis Clasen.* Phil. & J. U. D. & in Academ. Jul. Anteccessoris Helmst. 1675. in 8. justo volumine constat.

(662.) CLAUDIANO MAMERTO adscriptum *Carmen de Christo*, quod a nonnullis, sed male, gentili Poetæ illius nominis tributum esse dicit *Vossius* de Poet. Lat. c. 5. p. m. 62. S. DAMASI esse docet ex *Martino Delrio*, *Raynaudus* de mal. & bon. libr. p. m. 134. (a) ubi etiam de eidem, aliisque multis falso imputato poemate *de Collatione Miraculorum utriusque Testamenti* aliqua non *vulgaria* commentatur.

Adde *Frisium* Bibl. Gesner. p. 151. a. qui Carmen de Christo DAMASO tribuit. Contra illud CLAUDIANO GENTILI, viro Consulari, adjudicat *Barthius* Adversar. lib. I. cap. VII. p. 14. sub lit. (b) Cum quo facere videtur *Miræus* Bibl. Ecclesiast. p. 186. subdit (c) At CLAUDIO MAMERCO non obscure asserunt *Fabricius* Biblior. Latin. p. 202. sub lit. (d) & *Eschenbach* Exercitat. Academ. de Poëtis Christianis Græcis & latinis §. XVII. p. 20. 21. sub lit. (e) ubi & (II) *Carmen de Collatione Miraculorum* SEDULIO assignatum invenies. Adde *Olearium* Abaci Patrologici pag. 109.

(a) Raynaud. de lib. mal. & bon. pag. 134.

Claudiano Mamerto *adscriptum* Carmen de Christo, *quod alii absurdius Gentilissimo ejusdem nominis Poetæ adscripserunt, est* S. Damasi. *ut benè vidit* Delrio *Polem. 2. Eidem Claudiano, in veteri MS. codice, (quem penes se fuisse scribit Georgius* Fabricius, *Commentario in Poetas Christianos, V.* Turcius Rufus) *adscriptum est opus* de collatione miraculorum utriusque Testamenti. *Sed non est dubium quin supponatur Claudiano ea lucubratio, quam* Beda *versus aliquos ex ea proferens, tribuit* Sedulio. Aldus *vero*, & Cuspinianus *tribuunt* Turcio Rufio Asterio, *qui imperante Anastasio, consulatum cum Flavio Præsidio obivit, post Claudianum.* Onuphrius *Turcio duntaxat missum, & inscriptum ab autore, id opus agnoscit. Mihi sat nunc est, jure abjudicari Claudiano.*

(b) Barthius Adversar. lib. I. cap VII. p. 14.

Alter ab his est Victor Giselinus *qui* Prudentii *nonnulla loca enarrans* Claudianum & Ausonium *Christianos fuisse, sed à Symmacho P. V. paganismo vexatos, confidenter sane narrat. Quod ego maximè libenter doceri cupiam unde habeat, quitanta fecuritate pronunciat, ut ne testimonio quidem ullo niti dignetur. Atqui ut hæc nihili sunt, ita alia argumenta producere non sit grave, quibus doceri possit simulatorem hominem & fortassis etiam dubium animi, quin ab ipsa natura Poetam, Philosophis præterea præcellentibus majoribus ortum, Christianismi non ignarum neq; abhorrentem una cum Paganismo fuisse. Carmina quidem aliqua Christi O. M. laudem spectantia quin hujus ipsius Claudiani sint, ego usq; adeò non dubito, ut ipsius lectione non diligentem fuisse res ipsa dicat, qui contra sentiat. Tam enim planè acumen, sublimitatem, facilitatem, & perpetuam æqualitatem, Genium deniq; Claudiani referunt, ut ab nullo alio tale quid scribi potuisse exactissima omnium rerum perpensio liquidum faciat.*

(c) Miræus Biblioth. Ecclesiast. p. 186. Claudianus *Poeta, natione Ægyptius, Alexandriæ natus, Stiliconis fautor, partim historica, partim fabulosa scripsit. A. C. trecentesimo nonagesimo quinto, edidit* Panegyrim *duorum fratrum* Aniciorum, *tunc consulum.* Augustinus *l. 5. c. 26. de Civitate Dei,* & Orosius *lib. 7. cap 35. dicunt ipsum à Christi nomine alienum fuisse. Exstat quidem inter ejus opera insigne* Poema de Christo: *sed quidam putant illud esse* Claudiani Mamerci. *Sitamen de Christo scripserit Claudianus Ægyptius, haut dubiè in gratiam Honorii Imp. id fecerit: ut* Tribonianus *jureconsultus, est ethnicus, ex justiniani sententia in Pandectis de Christo ac Religione Christiana agit.*

(d) Fabricius Biblioth. Latinæ. p. 202.

Epigrammata & Poematia XLVII. quorum primum est de phœnice *vigesimum secundum & tertium Græce compositum de* Crystallo *depromptum ex l. IV. Anthologia. Tria vero postrema* Carmen Paschale, laus Christi & Miracula Christi *alterius* Claudiani *vel* Damasi *Papæ sunt, etsi* Barthio *aliter visum, qui Postam nostrum ut diximus accenset Christianis.*

(e) Eschenbach Exercitat. Academ. de Poetis Christianis Græcis & Latinis §. XVII. p. 20. 21.

XVII. Claudianus Ecdicius Mamertus, *aut* Mamercus, *Claudiani Mamerti, Epiſcopi Viennenſis frater, & ejusdem Eccleſiæ Presbyter, claruit Zenone imperante. Id vel inde liquet, quod in opere ſuo trium librorum de ſtatu Animæ,* Eucherii, Lugdunenſis *Epiſcopi, ut aqualis meminerit, item, quod opus ſuum memoratum* Sidonio Apollinari *emendandum ac divulgandum miſerit. Poetæ quoque nomen meruit, carmine ſuo* contra vanos Poetas, *quod habetur Tom. IV. Bibl. P. P. f. 837. item Carminibus illis* de Chriſto, *qua alias Cl.* Claudiano *Viro conſulari, homini gentili, tribuuntur ſi unus nullis fides eſt habenda. Quædam etiam alia carmina hujus auctoris recenſet* Caſp. Barthius *in Commentar. ſuis ad hunc auctorem p. 458. ubi etiam eidem tribuit Hymnum:* Pange Lingua Glorioſi, *alias* Fortunato *adſcriptum. Sunt qui eidem adjudicant carmen de* Collatione miraculorum utriusque Teſtamenti, *quod tamen alii* Sedulio *vindicant.*

(653) CLAUDINE, uxor *Wilhelmi* COLLETET, ſub cujus nomine hic Poeta aliquot Carmina in lucem publicam emiſit, teſtantibus *Menagianis* Tom. I. p. 371. ſub lit. (a)

(a) Menagiana tom. I. p. 371.

Guillaume Colleter *fut un des cinq qui travaillèrent à la pitce des cinq* Auteurs. *Il eut ſix cens livres du Cardinal de* Richelieu *pour cela, comme il l'a lui même publié dans ces vers:*

Armand qui pour ſix vers m'as donné ſix cens livres,
Que ne puis-je à ce prix te vendre tous mes livres!

Il avoit épouſé une ſervante nommée Claudine, *ſous le nom de laquelle il faiſoit des vers. Il mourut avant elle; mais peu de temps avant ſa mort, afin de couvrir la choſe, il fit des vers ſous le nom de la même Claudine, qui ſont très-beaux, & que le P.* Vavaſſeur *a mis en vers Latins, par leſquels après ſa mort elle proteſtoit qu'elle ne vouloit plus faire de vers.*

CLAUDIUS v. *Ælianus.*

CLAUDIUS v. de *Aquis.*

CLAUDIUS v. *Caſola.*

CLAUDIUS v. *Franciſcus.*

(664) CLAUDIUS *Hiſpanus*, (non *Scotus* aut *Hyberus*) Epiſcopus Taurinenſis. Ejus nomine extant *in Epiſtolam Pauli ad Galatas, ad Romanos, aliasque* Paulinas *Commentaria*: quæ tamen maximam partem ex Patrum & maxime AUGUSTINI ſcriptis compilata eſſe, docet *Richard Simon*, Hiſtoire Critique des Principaux Commentateurs du Nouveau Teſtament cap. XXV. p. 354. 357. 359. ſub lit. (a) vide Monatliche Unterredungen/ 1693. p. 191. 292. ſub l. (b)

(a) Hiſtoire Critique du Nouveau Teſtament c. XXV. p. 354. 355.

Pour commencer par ſon Commentaire ſur l'Epître aux Romains, *il porte le nom de l'Eveque* Claude, *Claudii Epiſcopi, dans trois anciens exemplaires que j'ay conferez enſemble: Il debute par une Préface, qui ne contient presque qu'un grand & long éloge de Saint Auguſtin. Il appelle ce docte Pere* la plume de la Trinité, la langue du Saint Eſprit, un Ange du Ciel. *Il loue la force de ſon eſprit, ſa grande éloquence, ſa rare érudition, ſon travail infatigable, ſes applications extraordinaires à refuter les Heretiques, & ſa ſubtilité à reſoudre les queſtions qu'on luy propoſoit. Il ajoute pluſieurs autres louanges qu'il ſeroit ennuyeux de reporter, & qui ne tendent qu'a relever ſes explications, qu'il a tirées, au moins pour la plus grande partie de livres de ce Saint Evêque. Il reconnoit cependant qu'il a pris quelque choſe d'*Origene, *& qu'il a auſſi expoſé en quelques endroits ſes propres Penſées.* Ex ipſius, *dit il,* ſancti viri ſententiis, quas pro diverſis ejus libris invenire quivimus, hanc expoſuimus epiſtolam, aliqua etiam ex Origenis expoſitione ibidem adjunximus, nonnulla etiam, ut nobis viſum eſt, pertractavimus. *Mais comme il a compilé ſans aucun diſcernement les Ouvrages de S. Auguſtin, qui a changé de ſentiment ſur ce qui regarde la grace & la predeſtination, il n'a point gardé d'uniformité dans ſa doctrine. Ce qui eſt encore plus embarraſſant, c'eſt qu'il fait un Commentaire continué, joignant enſemble pluſieurs autoritez, ſans indiquer les noms des Auteurs, ni leurs Ouvrages. Il donne luy-même raiſon de cette methode qui n'eſt pas d'un homme exact, dans ſa Préface ſur le Levitique, où il parle auſſi de ſes Commentaires ſur la Geneſe. Il dit qu'il n'a pas marqué ces noms, parce que les livres qu'on cite ne ſont pas tous de ceux à qui on les attribue, comme il l'a reconnu en les examinant avec plus de ſoin. Il pretend même qu'il y a eu que* Bede, *qui les ait indiquez à la marge dans ſon expoſition de Saint Marc & de Saint Luc.*

Pag. 357. *Il copie presque par tout dans ce commentaire ſur la I. Epitre aux Corinthiens les remarques du Diacre* Hilaire, *qui étoient attribuées des ce tems là à Saint* Ambroiſe.

Pag. 539. *Pour ce qui regarde la* Theologie de Claude, *elle eſt la même que celle des anciens Auteurs qu'il a compilez. Je ne parle icy que de ſes* Commentaires ſur le Nouveau Teſtament: *Comme il ſuit pour l'ordinaire* S. Auguſtin *ſur les matieres de la grace de la Prédeſtination & du libre arbitre, il a quelque fois des expreſſions qui paroiſſent dures: mais on prendra garde que ce n'eſt pas lui qui parle.*

(b) Monatliche Unterredungen. Ao. 1693. p. 291. 292.

Claudius, der weder ein Schottländer/ noch Irrländer/ wie einige bißher geglaubet/ ſondern ein Spanier von Geburt geweſen/ ſtund im groſſen Anſehen an des Käyſers *Ludovici Pii* Hofe/ und erlangte durch deſſen Beförderung das Biſthum zu Turin. Er hat etliche *Commentarios* über die Bibel geſchrieben/ die in guten *Bibliotheeen* in *MSto* vorhanden/ als *in Leviticum, in Matthæum, in Epiſtolam ad Romanos, ad Corinthios, ad Galatas, ad Epheſios, ad Philippenſes, & ad Ebræos*, wiewol *Simon* περὶ γνησιότητος des letztern zweifflt/ der ſonſt dem *Ambroſio* auch vergebens zugeſchrieben wird; Aber in Druck iſt nur ein Stück davon kommen/ unter einem Titul voller Falſchheiten: *Claudii Altiſſiodorenſis, vel ut certior conjectura eſt, Taurinenſis, Aleuini quondam ſub Venerabili Beda, tum in fundatione Academiæ Pariſienſis collega, in epiſtolam D. Pauli*

Pauli ad Galatas doctissima enarratio. Unſer *auctor* hält dafür/daß *Claudius* dieſe *Commentarios* geſchrieben/ ehe er in die Ketzerey verfallen / und bringet viel mercks würdige *Excerpta* drauß/ darunter am meiſten in acht zu nehmen / welche ihn vom Verdacht des *Arianiſmi liberiren*/damit ihn ſeine Wiederſacher beleget.

(665.) CLAVIGERO *Girolamo* : *Jean* CAPPONI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 543. Vid. quæ num 223. Pſeudon. *del Arca*, ſub lit. (a) excerpſimus ex *La viſiera Alzata* Hecatoſt. num. XXXV.

(666.) CLEANTE. Jean Barbier d'Aucourt. douteux. *Baillet.* Liſte des Auteurs deguiſez pag. 543.

(667.) CLERARTO RO. Perſonatum nomen eſt ſub quo edidit, referente *Bibliotheca Aprofiana* pag. 598. 599. *Carlo Bartholomeo* TORRE, Milaneſe, Canonico della Nobil Collegiata di S. Nazzario in Milano, enumeratos ipſi num. 10. & 13. hocce duos libellos. (1.)

(I) 10. Il *Pentimento nel Monacarſi* della Signora *Marfiglia Baſgapè*, deſcritto da CLERARTO RO, è dedicato all' Illuſtriſſ. Sig. D. Anna Marliana di Mendozza, Martiquez, Marcheſa di Deſio.

Per lo ſteſſo. 1654. in 12.

(II) 13. L'*Arianna* Drama Scenico di CLEARTO RO. All' Illuſtriſſimo Sig. Conte Filippo Archinto. In Pauia per Gio: Andrea Magri. 1666. in 12.

Videatur & la Viſiera Hecatoſt. num. XXVI. cujus verba hæcce addo.

XXVI. CARLO TORRE Milaneſe, Canonico dell' Inſigne Collegiata di S. Nazzaro oltre varie produtioni col ſuo vero, che ſi poſſono leggere nell' *Ateneo de Letterati Milaneſi* Opera del facondiſſimo, e non men fecondo P. *D. Filippo Picinelli* Abbade Canonici Lateranenſi pag. 131. della Stampa di Milano per Franceſo Vigone, M.DC.LXX. 4. ne publicò altre con finto, e ſono.

La Cleopatra Drama per Muſica di *Marco Ettore* Rocobella. In Milano per il Monza. M.DC.LIII. 12.

Il Pentimento nel Monacarſi della Signora Marfilia Baſgapè, di *Clerarto* Rò. Per lo ſteſſo M.DC.LIV. 12.

L' Arianna Dramma Scenico di Clearto Rò, da Pauia, per *Gio: Andrea* Magri M.DC.LXI.

(667.a) CLEMENTIS ALEXANDRINI Libri *quis dives ſalutem conſequi poſſit*. Oxon 1683. in 12. Accedunt nonnulla in Editionibus Clementis hactenus deſiderata. Libri editi ſunt ſub ORIGENIS nomine à *Ghiulero*, teſtantibus *Actis Erudit. Lipſ.* 1685. p. 246. ſub lit. (a)

(a) Acta Erudit. Lipſienſ. de ao. 1685. pag. 246.

Qua hoc libello continentur Clementis *Alexandrini opuſcula, inter ejusdem opera à Gentiano* Herveto, *Daniele* Heinſio, *& aliis conjunctim edita non comparent. Neque tamen nunc primum in lucem prodeunt. Nam librum de ſalute divitum ſub* Origenis *nomine Michael* Ghislery *in ſuis ad Jeremiam Commentariis, & Franciſcus* Combefiſius *in auctario Biblioth. Patr. juris publici fecerunt.*

(668.) *Fabius* CLEMENS. Ejus nomine prodiit Cæſar Auguſt. 1655. in 8vo Hiſpanice. *Vida de Sanêta Iſabel Infanta de Ungria.* Auctor eſt D. *Hyacinthus* de VILLALPANDA, Marchio de Oſſera, in Arragoniæ Regno, Eques ordinis Calatravæ; indicante Nic. *Antonio* Bibliothec. Hiſpan. 277. a. & 466. b. cui adde *Baillet*um, deguiſemens des Auteurs p. 135. ſub lit. (a)

(a) Baillet Deguiſemens des Auteurs. pag. 135.

Il ſemble que les Seculiers d'Eſpagne & d'Italie ayent voulu prendre le contrepied de Reguliers. Si la honte a empêché ceux-cy de mettre leur nom à la teſte de leurs Pieces profanes & deshonneſtes; vous diriez que ce ſervit par une honte oppoſée, que ceux là après avoir fait trophée d'Ouvrages de galanteries, d'obſcenitez & d'impiété, publiez hautement ſous leurs vrays noms, ayent fait difficulté de faire paroître leurs livres de pieté ſous les memes noms. C'eſt ce qu'on a remarqué en la perſonne du Marquis d'Oſſera, *qui après s'eſtre amuſé à compoſer de Pieces indignes de ſon nom, & les avoir neanmoins publiées ſous ſon vray nom de* Dom Jacinte de Villalpando, *ſemble avoir eſté honteux de paroiſtre Auteur d'une ſi ie de* Sainte Elizabeth de Hongrie, *qu'il ſit imprimer ſous le nom de* Fabio Clement.

(669.) CLEMENS PAPA, IV. hoc nomine, alias *Guido* GROSSIUS, ſive FULCODIUS dictus. Huic à *Bellarmino* & *Miræo* aliisque ſuppoſita *Commentaria in Jus Canonicum & Civile* vendicantur GVIDONI *Papæ*, nomine proprio ſic dicto Conſuli Dolphinali, à *Labbeo* Tom. I. Biblioth. & *Oleario* Abaci Patrolog. p. 113. ſub lit. (a) adde *Strauchii* Amœnitates Juris canonici pag. 162.

(a) Olearius Abaci Patrol. p. 113.

Labbeus Tom. I. p. 232. exiſtimat, Commentaria in Jus Canon. & Civile ei hactenus à Bellarmino & Miræo *aliis, ſuppoſita, non eſſe hujus* Guidonis Groſſi, Clementis IV. *demum nomine dicti, ſed alterius, eximii ICti, qui* Guido Papa *nomine proprio vocatus fuerit, atq; floruerit ab anno 1427. ad 1483. Neque tantummodo miratur, eruditos viros in adeograviter hallucinatione tam diu hæſiſſe: quam, vel ſola deciſiones Parlamenti Delphinalis longe poſt Clementis IV. Papæ mortem erecti, tollere potuiſſent: ſed & producit Codicem Pariſ. Biblioth. veteſtum, characteribus Gothicis anno 1517. Lugduni excuſum, hoc titulo: Lectura ſingularis & aurea Dn. Guidonis Papæ, Conſulis Delphin ilu ſuper Decretales, &c. Sic bene ſatis iſta ſe habent. Sed ideo tenius quoque & aquius tolerare, nec labio tam acri proſcindere noſtrum D. Quenſtedium, debuiſſet* Labbæus, *Tom. I. p. 402. eo quod Dial. de patriis illuſtr. vir. p. 59. Bellarminum forte & alios antiquitatis hamaxarios ſecutus*, Guidonem Groſſum

poſtea Clementem IV. vocatum, cum Guidone Papa nominetenus dicto, *commutarit, & qua hujus ſparta in Parlamento Delph. fuerit, illi tribuerit.*

(670.) CLEMENS PLACENTINUS, Julius: *Gaſpar* SCIOPPIUS, douteux. *Fabio* SCOTTI. Douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 543.

(671.) CLEMENS ROMANUS. Ejus nomine extant.

I. *Canones Apoſtolorum*, orti ex communi Eccleſiæ primitivæ diſciplina, inſtitutis decretis, & circa finem Seculi ſecundi in unum Synodicon collecti videntur *Caveo* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 14. tribuuntur autem ab aliis ISIDORO cuidam, ab aliis SEVERINO, docente *Deckherro* de ſcriptis Adeſpotis p. 69 Pro Suppoſititiis agnoſcit *Grynæus* in Monumentis SS. Patrum orthodoxographis, indicante *Symbola Flusburgo-Molleriana*, & *Witthaker*. Script. 410. 411. monente *Symbola Normanniana*. Vide etiam ea, qua de Canonibus Apoſtol. in *Anonymis* num. 643. prolixe monuimus.

II. *Recognitionum* libri X. varias appellationes ſortiti, BARDESANI potius quam Clementi adſcribendi conjectura *Cavei* loc. cit. ſub lit. (a) & P. *Nourry* in Apparatu ad Bibliothecam Patrum, recenſentibus *Actis Erudit. Lipſienſ. Supplem.* Tom. II. Sect. XI. pag. 537. 538. ſub lit. (b)

III. Κλήμεντος τὰ περὶ τῶν πράξεων &c. ex Homiliis Clementis & Recognitionibus collectanea videntur *Caveo* loc. cit. p. 15. ſub lit. (c) Auctore SIMEONE METAPHRASTA.

IV. De ejus *Epiſt. ad Corinth.* (ut ne ubique obvia hæc Clementis omnia recoquamus, v. *Mira.* lit. (d) & Amici Symbolam ſequentem (e) Roſtochienſem.

(a) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 17. b.

Recognitionum *libri X. varia ſortiti nomina, quandoq;* S. Clementis Act. Hiſt. Chronica, *quandoq;* S. Petri Acta, Itinerarium Periodi, Dialogicum Appione, *dicti. Horum librorum antiquitatem ſatis arguunt, quæ ex iis ſub Clementis* Περιόδων *nomine citat* Origenes, *quæque in hodiernis exemplaribus totidem verbis reperiuntur. Exſtat ampliſſimum Bardeſanis Syri fragmentum ex Libro de Fato Gr. apud Euſebium, quod iisdem verbis nono Recognitionum libro habetur hodie. Quis ab altero acceperit, haud ſatis certum eſt. Quid ſi ipſe Bardeſanes harum Recognitionum compilator fuit? conjecturam ſane noſtram de hac re rationibus ſuis munitam, prolixe alibi expoſuimus. Exſtant Lat. ex antiqua verſione* Ruffini (*qui nævos forſan in iis olim ab* Hieronymo & Photio *notatos ſuppreſſit*) *cura* Jacobi Stapulenſis, *Pariſ. 1541. 1544. Colon. 1570. & cum reliquis* Clementis *Operibus alibi ſæpius.*

(b) Actorum Erudit. Supplem. T. II. Sect. XI. p. 537. 538.

Dionyſium excipiunt Differt. XI. Recognitiones Clementis, *quibus varii ab auctoribus & in MS. tituli præfiguntur. Aliquando enim vocantur* Clementis Recognitio, Clementis Itinerarium, liber Itinerarius Prædicationis Petri, Clementis Geſta *vel* Hiſtoria, *aut* Chronica, *vel* Narratio: *nonnunquam vero* Petri Periodi, *vel* Circuitus, vel Itinerarium, *vel* Acta *appellantur. Dubitat vero Auctor, an Dialogi S. Petri cum Apione, quorum, ut Clementi ſuppoſitorum, apud* Euſebium. *H. E. L. III. c. 38. mentio ſit, iidem cum libris* Recognitionum *ſint, eorumque pars poſterior, quod* Valeſio *viſum. De eo autem, quod Recognitiones Clementi ſuppoſitæ ſint, prorſus non dubitat: potius nil in toto opere ſanum, ſed omnia corrupta eſſe, omnia depravata agnoſcit. Scriptas exiſtimat ante II. ſeculi medium, idq; inde confirmat, quod Bardeſanes Syrus prolixum ex iis fragmentum in ſuum adverſus Marcionem librum tranſtulerit, qui ſub Soteris Pontificatu ſcriptus ſit. Quemadmodum vero notum eſt ex ipſius* Ruffini *non omnia illum prout in Græcis reperiebat, tranſtuliſſe, & præſertim fragmentum de ingenito genitoque Deo omiſiſſe: ita* Nourrius *obſervat*, Cotelerium, *qui è ſex MSS. codicibus novam Recognitionum editionem ſtruxit, fragmentum illud pene totum è tribus eorum codicum retuliſſe. Cujus proinde ſtudium iterum commendas, iterum tamen & digreſſionem improbat.*

(c) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 15.

Κλήμεντος τὰ περὶ τῶν πράξεων &c. De Rebus geſtis, *peregrinationibus S. Petri Apoſtoli Epitome: ex Recognitionibus & Homiliis à* Simeone Metaphraſte (*ſi in re tam incerta conjecturam mihi ferre liceat*) *olim collecta; quod ex poſteriore ejus parte cum S. Clementis Martyrio à Metaphraſte edito collata conſtare poteſt. Edidit Gr. Lat. Joach.* Perionius, *Pariſ. 1555. 4. & reliquis Clementis Operibus adjungi ſolet.*

(d) Miræus Bibl. Eccleſ. p. 8.

Clemens, *de quo Apoſtolus Paulus ad Philippenſ. --ſcripſit ex perſona* Romanæ Eccleſiæ *ad Eccleſiam Corinthiorum valde utilem Epiſtolam, quæ & nonnullis locis etiam publice legitur: qua mihi videtur charactere epiſtola, qua ſub Pauli nomine ad Hebræos fertur, convenire. Sed & multis de eadem epiſtola non ſolum ſenſibus, ſed juxta verborum quoque ordinem ubuſitur. Omnino grandis in utraque ſimilitudo eſt. Fertur & ſecunda ex ejus nomine Epiſtola, quæ à veteribus reprobatur.*

(e) CLEMENS.

Clementis Romani Epiſtola prior ad Corinthios bis in Germania edita eſt. Primum quidem Helmeſtadi a *Madero*, qui titulum hunc fecit: Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ πρώτη, *Clementis ad Corinthios Epiſtola prior.* Hoc primum ſeculo ex laceris reliquiis veteriſſimis exemplaris Bibliothecæ Regiæ Anglicanæ eruta, notisque illuſtrata a V. Cl. *Patricio Junio*, Sereniſſ. Britanniarum Regis Bibliothecario. Nunc denuo edita & aſſerta a *Joachimo Johanne Madero*, Hannoverano. Helmeſtadi, Anno 1654. in 4. Præmiſſa eſt, poſt Dedicationes Maderi & Junii, Maderi Præfatio ad Lectorem. Qua maxime reſpon-

respondetur Scripto, nescio cujus, Germanico, γνησιοπατρι hujus Epistolæ impugnanti. Sequuntur Testimonia de Clemente, ejusque Scriptis, primo Veterum, deiñ Recentiorum. Et in his primum quidem Præfatio Patricii Junii ad Lectorem, postea *Grotii*, *Vossii* & *Conringii* Epistolæ. In quibus omnibus genuina defenditur hæc Epistola. Quæ 9½. plagulas implet, Græce cum Latina Junii versione excusa, lacunisque per asteriscos indicatis. Subnexæ sunt notæ maxime philologicæ, cum Fragmento Epistolæ secundæ ex eodem MS. *Alterius editionis titulus* ita „habet: S. Clementis Romani Episcopi & Martyris, cujus nomen jam Pauli tempore fuit in „libro vitæ *Philip.* IV. 3. Epistola ad Corinthi„os, tam utilissima, quam scripturarum Eccle„siasticarum omnium antiquissima, ipsaque D. „Johannis Apocalypsi vetustior; Apostolicæ fi„dei atque vitæ commendandæ gratia edita a *Za„charia Hogelio* M. Ecclesiaste ac Gymnasiarcha „Erfurtensi. Erfurti 1667. in 8vo. Exhibetur autem sola versio Latina Junii. Prima omnium editio Junii Græce & Latine prodiit A. C. 1632. Dn. Dr. *Fechtius* in Annot. Missis ad Rechenbergii Summ. Hist. Eccl. ita de hac Epistola:

Quanquam nullus scriptor primi seculi extra Sacros apud omnes sit indubitatus, tamen Clementis *Epistola ad Corinthios prior recipitur a* Patritio Junio, Dannhavvero, Bebelio, Conringio, Calixto, Hornejo, Madero, Hogelio, Vossio, Grotio, Salmasio, Blondello, Seldeno, Fello, Petavio, Kortholto. *Nec diversum sentiet, quisquis ipsam Epistolam lecturus, cum styli simplicitatem, Apostolico ævo dignam, tum materiarum divinitatem intra sese senserit. Nec quæ objicuntur, tanti sunt, ut quenquam ab hac opinione dimovere debeant.*

Hactenus Fechtius. Dn. Jo. Gottlieb *Mollerus*, Professor nunc Gedanensis, Disputationis hic Rostochii A. 1693. habitæ caput primum fecit hocce: Utrum Clementis Romani I. ad Corinthios Epistolam, prout a Patricio Junio ex MSc. Alexandrino edita, genuinam non esse, indc, quia meminit Phoenicis, firmiter satis probetur. Id quod negat. Occasionem, qua Bibliotheca Regia Anglicana hanc Epistolam nacta sit, istam recenset Junius in Præf. supra citata. *Cyrillus*, qui hodie Constantinopoli Patriarchatum obtinet, vir pietate & eruditione insignis, ex Ægypto cum sedem Alexandrinam relinqueret, magnam librorum supellectilem secum advexit, inter quos codicem omnium vetustissimum & longe pretiosissimum (in quo veteris & novi fœderis libri literis grandibus, manu *Thecle* nobilis fœminæ Ægyptiæ, circa primi Concilii Nicæni tempora, bellissime exarati sunt) per Ornatissimum & Clarissimum Virum Dominum *Thomam Roë* Equitem auratum, & Turcarum Impp. Serenissimi Regis nostri Oratorem, cum ex Oriente rediret, dono ad Serenissimum Regem nostrum transmisit. Ad calcem venerandi hujus codicis & χειμηλίου πιναλφιζέτου *in membranis lacerisque* adjecta erat Clementis ad Corinthios Epistola, eadem manuscripta, quam nunc bono publico & tuo usui in lucem damus.

(672.) Petri CLENCHERI *Disputatio de Symbolo Athanasii.* Wirceburgi Anno 1590. prodiit, dein sub *veri Auctoris Nicolai* SERARII, S. J. nomine Voss Trib. Symbol. pag. 54 55. *Symbola est Normanniana.* Vide *Sotvellum* Bibliothecæ Jesuiticæ pag. 635. b. Ubi in Tomo III. Operum ejus collocat.

(672. *a*) CLEONIS Torbizi nomine scripta Italicè *Vita S. Patritiæ Virginis*, 1633 in 4. edita, quod sit *Nicolai* BERZETTI, prope per anagramma colligas, etiamsi hoc ipsum non testaretur *Alegambe* p. 348.

Vide tamen eadem repetentes *Sotvellum* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 624. a. & *Witten.* Diar. Biograph. Anno 1644. d. 28. Martii.

(673) Le Sieur de CLEONVILLE. Ejus *Avertissemens aux Provinces* par le sieur DE CLEONUILLE. Sub hoc nomine JOH. SIRMONDUM latere indicat *Pelissonde* l' Acad. Franç. p. 479. ubi hunc librum pro Auctoris Chef d'oeuvre habitum addit. Adde *Baillet.* Auteurs deguisez p. 543.

(674) CLEOPHILUS, *Octavius: Franc.* de FANO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez, pag. 543.

CLEOPHILO v. *Pangasis.*

(675) CLEVELANDUS. Ejus nomine & inter opera illius extant carmina quædam, quæ tamen debentur *Thomæ* WEAVER, Wigorniensi; sicut & illa sub titulo: Archiepiscopi Eboracensis defectio: inter Weaveri Cantilenas ac Poemata edit. ao. 1654. leguntur, testante *Wood* Antiquitat. Oxonienf. lib. II. p. 278. a.

(676) CLEVIER, *Thomas du: Bonav.* des PERIERS. Baillet. liste des Auteurs deguisez, pag. 543.

(677) CLORIO *Cariopi Carcaria, Anassaride de: Jean-Baptiste* NOCETO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 543.

(678) *Firmianus* CLORUS, idem est qui VIRETUS, ut patet ex indice librorum prohibitorum Tridentino, qui est Sotomajoris p. 49. b. Nihil de eo habent Bibliotheca Frisio-Gesneriana nec Melchior. *Adami* in vita Vireti.

(679) CLOUSET, ou le Sieur de Clouset. *Anagrammaticum* involucrum est *Job* COUSTELLI, quanquam ejusdem adjutor fuit in opere, quod sub Clouseti nomine emisit Coustel, *Isaac* le MAITRE, ut docet *Bailletus*, deguisemens des Auteurs p. 292. 293. & in subjecto indiculo p. 543.

Quid nam vero libri sub hac larva editum sit in publicum, ibidem non memorat; spe-

ramus tamen illud aliquando orbi literato indicaturum.

CLUSIUS v. *Gratianus*.

(680) *Joannis* CLUVERII notissima *Epitome Historiæ Universalis* in 4. aliquoties edita, quomodo JESUITÆ auctoris lit & illi cuncta in favorem Sylvestri II. Pontificis, dicta Lutherano indigna, debeantur, vide recensentem Amicissimum mihi Dn. *Detlevinm Marcum à Frieſe* in litteris ad Nobilissimum Georg. *Schroteringium*, datis communicatisque mihi, cujus hic (a) excerpta damus.

(a)

Extract-Schreibens Hrn. Friesen/ de dato Stettin 4. Sept. 1697.

Als ich dieſer Tagen auf Pabſts *Sylveſtri II.* (welcher / da er noch *Gerbertus* hieſſe / *Hugonis Capeti* Sohn *Robertum*, hernach *Ottonem III.* Röm. Käyſer/ informirte) Leben geriehr/und dabey Anfangs in *I. Jac. Hofm. Hiſt. Paparum p. 2. p. m. 71. & ſeqq.* mie Verwunderung laſe / was leibiger ſo ſicher aus andern her ſchreibee / gleich auch die welche er *allegirt* gethan / ſonderlich / cluverus in Ottone 3. p. m. 454. b (obgleich der *Jeſuite* Buſſier in Hiſtoria Francica, Mezeray Tom. 2. p. m 475. viel verdächtiger handlen/ und die boshaffige *Calumnien* übergehn) fand ich doch / daß Boxhornius in Hiſt. univ. ad vitæ exitum Ottonis 3. p. 573. & ſeqq. den Sylveſter mannlichſt vertheidiget. Ich wunderte mich aber dabey über das vom *Boxhornio* angeführte *Decretum Ottonis III.* welches er als eine rare Sache *allegiret*/ wiſt er d p. ſaget: *Id cum in manus meas veniret, exhibere hic omnino neceſſarium exiſtimavi*, und muß dahero glauben / daß er des Lehmanni Chron. Spir. niemahls geleſen / weil bey Dieſem ſchon *idem Decretum* L. 5. C. 15. p. m 403. *de verbo ad verbum* zu finden / und der cordate Sylveſter defendiret wird. Hiebey erinnere ich mich / was ao. *1656.* der gelahrte *Marq.* Gude mir zu *Jebna ſanctè conteſtirte* / von mir jedoch damahl unmöglich gehalten / jetzo aber geglaubet wird / wenn eb *allegirte paſſages*, und ſonderlich *Boxhornii*, gegen des *Cluverii* Schmäh-Worten gehalten werden/ und worüber ich des fürtreflichen HH Placcii Meynung gerne vernehmen mögte.

Gemeldter Herr *Gude* ſagte dann: daß / wie 1627. der Käyſerliche Krieg in Hollſtein und Jütland geführet / und in Ditmarſchen einſt eine Käyſerliche Parthey geſchlagen / hätten *Dani* dabey ein *Manuſcriptum* erbeutet (welches ein mit e gebliebner gelahrter *Jeſuite* und Feld-Prediger bey ſich gehabt) und ſolches in Meldorp verhandelt/ woſelbſten es gedachtem *Cluvero* (verſtehe) *Johanni* Hände gerahten / *NB. NB.* welcher es hernacher vor ſeines ausgegeben / weil er den wahren *Autorem* erſchlagen wüſte. Dann / fuhr *Gude* fort: Ob zwar *Cluverus* ein fein gelahrter Mann/ nach ſeiner Ahrt; hatte er doch bey weitem die *Studia* und *lecture* nicht/ die ſich in ſeiner *Hiſtoria* zeiget.

Ich habe ſeither wenig auf obige *Relation* und Meynung *reflectiret*. Allein/da ich jetzo betrachte/was Cluverus d. l. vom *Sylveſtro* ſchreibet/ welches alles nach der Päſtlich-geſinnten *Calumnien* ſchmeckt / (denen auch ſo gar Lutheraner und Calviniſten/ wie am *Hofmanno* zu ſehen / nur blindlings gefolget) ſo glaub ich / daß vorbeſchriebener *Jeſuite* / der bey ſeinem Buche erſchlagen / *verus Autor* / und nicht *Cluverus* ſey/ als welcher ja *ex* Lehmanni Chron. Centur. Magdeb. *&c.* ein anders und beſſers wiſſen können und ſollen/ wenn ers nicht aus *Ignorance*, wie jener aus Bosheit / nur andern nachgeſchrieben. Einmahl iſt wol gewiß / daß Pabſt *Sylveſter II.* nicht ſo ſchlimm / noch ſein Tod und Grab ſo ſchändlich geweſen / als nachgehends von ihm ausgeſprenget worden / wie man unter andern erſehen kan aus des Naudé Apologie pour tous les grands perſonnages Chap. 19. p. m. 541. - - 573.

(681) *Merlinus* COCCAJUS al. COCALIUS. Sub hoc nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 168. a. *Opus Macaronicorum* cum Epiſtolis & Epigrammatis. Venet. 1564. in 8vo. Auctor eſt *Theophilus* FOLENGUS Mantuanus, ut docent, *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 1449. ſub lit. (a) *Bailletus* deguiſemens des Auteurs p. 132. 133. ſub lit. (b) *Voetius* de Atheiſmo p. 122. indicante *Symbola Normanniana*, & Admonitio ad lectorem *Gaffarelli* Curioſitatibus præmiſſa p. 4. Quibus adde *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 52. & *Jugemens des Savans* Tom. IV. pare. IV. num. 1276. p. 210. 211. ſub lit. (c) ubi pleraque Folengi Scripta vera & Pſeudonyma recenſentur.

(a) *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 1449.

Ad Latinas deinde Maſar *tunc reflorescentes, converſus, cum aſſiduus Virgilii concivis ſui volveret opus ejus, vennſtatem exprimere conaretur, ruri intra ſolitudines aliquandiu abditus, Opus novo dicendi lepore jucundum condidit, quo amœno Carmine Romanis & Etruſcis vocibus interdum ruſticis variato, non neglectâ metri harmoniâ jocoſe aliorum facta perſtrinxit.*

Poema id tanquam rude & ruſticum Macaroneam appellavit: ſunt enim Macarones bucella ex farina, ovis & caſeo facta; qua inter menſa deliciæ agreſtibus habentur. Edidit autem id Poema ſub nomine Merlini Coccai.

(b) Bailleus deguiſemens des Auteurs p. 132. 133.

Je ne puis attribuer auſſi qu'au Motif de la Honte les Maccaroniques *du prétendu* Merlin Coccaie, *parce que ces pieces ne paroiſſoient pas aſſez graves ni aſſez dignes de la Profeſſion Monaſtiq. à leur Auteur* Theophile Folengi *Moine de Saint Benoiſt.*

(c) Anonymi (Bailleti) Jugements de Scavans ſur les principeaux Auteurs, p. 210. 211. n. 1276.

Nous ne connoiſſons preſque plus Theophile Folengi *que ſous le faux nom de* Merlin Coccaie *quoy qu'il n'ait pas publié tous ſes Ouvrages ſous ce maſque. Ou a de luy 1. un* Poeme des Couches de la ſainte Vierge, *& nous verrons ailleurs s'il eſt vray que* Sannazar *le luy ait derobé en qualité de Plagiaire. 2. La* Macaronée *ou l'Ouvrage* Macaronique, *qui porte le nom de* Coccaie *3. Un autre Ouvrage en vers Macaroniques*

niques appellé Il libro della Gatta: 4. Un autre quin' est Macaronique qu' en partie, & qui s' appelle Il Chaos del tri per uno, ou le Dialogue des trois âges 5. Un autre du Temps, intitulé Il Giano, qui est peut-estre le mesme, que le Poeme, appelle le Janus de Theophile, que le Masseur at attribue à Jean Baptiste frere de nostre Theophile, 6. Des Satyres en vers Macaroniques sous le titre: de la Gratticicie: 7. Un livre d' Epigrammes & d' Epitres meslees de mots Italiens & latins 8. Puis en stile Vernieſque ou ampoullé l' Orlandino, sous le nom de Limerno Pitocco. 9. Il a fait auſſi en stile ſerieux, outre l' ouvrage Latin des Couches de la ſainte Vierge, un Poëme de l' Humanité de Jeſus-Chriſt en vers Italiens, 10. Et un autre pièce ſur la Paſſion du Sauveur en vers hexametres Latins.

(682.) *Jodocus* COCH: qui & *Juſtus* JONAS, damnatus in Indice Tridentino librorum. Quid ſcripti ſub hoc nomine emiſſum ſit, apud Bibliothecarios meos non reperio. Silet & de hoc perſonato nomine *Melchior Adami* in Vita Juſti Jonæ. Binominem hunc fuiſſe arbitratur *Mollerus* Flensburgenſis, in transmiſſa *Symbola*, legiſſeque ſe hoc ajicubi addit, ſed nunc non recordari, in quo tandem libro.

(683.) *Joannes* COCHART, divulgavit Pariſiis *Scholam Salernitanam*, *verſibus Macaronicis Gallicis*, quos Burlesques vocant, dedicatis viro ſummo *Guidoni PATINO*, qui ipſe tamen eorum Auctor creditur. Ut refert *Bartholinus* diſſertatione de Poëtis Medicis pag. 129. & ex eo Deckherrus de Scriptis Adeſpotis pag. 340. *Baillet* tamen in Catalogo des Auteurs degviſez de eo dubitat p. 543.

(684.) *Bartholomæus* COCLES. Ejus nomine inſignitur *Chiromantiæ* quæ phyſiognomiæ ejusdem in Editione Argentoratenſi 1533. adjecta eſt. Sed Chyromantia hæc debetur *Andreæ* CORVO Mirandulano, uti *Friſius* Bibliothec. Geſner. pag. 103. b. judicat. Hæc tamen inſcriptio offendiculo fuit *Jamefio*, qui Coclitem memorat, Corvo prætermiſſo, obſervante *Symbola Normanniana*.

(685) COELESTINUS Papa I. ejus nominis. Ejus *Epiſtolæ* I. ad Gallos adjici ſolent *ſententiæ de gratia DEi, & libero arbitrio*, Cœleſtino adſcriptæ à Petro Diacono aliisque, quos recenſet *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſt. p. 59. ſub lit. (a) Abjudicantur autem ei à *Quesnellio*, ut indicat *Cave* Hiſtoriæ literariæ Scriptor. Eccleſiaſtic. p. 227. LEONI M. vindicatæ, quod non admittit *Cave* loc. citat. qui potius occaſione controverſiæ Pelagianæ à privato quodam conſcriptas has ſententias autumat ſub lit. (b) Addc. pag. 243.

(a) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 59.

Cœleſtini *Papæ* Epiſtolæ *exſtant in Tomis Conciliorum. Epiſtolis iſtis ſubnecti ſolent* ſententiæ *quædam* de gratia DEi & libero voluntatis arbitrio, *Quamquam autem hæ Cœleſtini non ſint, Cœleſtino tamen (quisquis earum eſt Auctor) ab antiquis olim Scriptoribus tributæ ſunt: ut à* Petro Diacono *in libro de* Incarnatione & gratia Chriſti ad Fulgentium; *à* Floro Magiſtro *in libro adverſus* Joannem Scotum, *qui eccleſiæ Lugdunenſi nomine circumfertur; ab* Hincmaro Remenſi *contra* Godeſcalcum; *à* Cresconio, Ivone *& aliis: ut* Sirmondus *in Notis ad tomum I. Conciliorum Galliæ notavit.*

(b) Cave Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 227.

Notandum denique Cœleſtini *Epiſtolas, ad Gallos ſubnecti Auctoritates ſedis Apoſtolicæ Epiſcoporum* de gratia DEi & libero *voluntatis* arbitrio. *Et ita quidem ſubnexuit olim* Dionyſius Exiguus. Cœleſtino *tribuunt* Fulgentius, Creſconius, Florus Magiſter, Joannes Scotus, Hincmarus Remenſis, Ivo, &c. *v. Cl.* Paſch. Quesnellius, *qui omnia pene ad augendam Leonis Papæ gloriam pertrahere ſolet, Cœleſtino abjudicat*, Leoni I. *vindicat, nullius, ipſomet faſtente, Codicis MS. autoritate, nullo editionum, auctoriumexemplo, nulla cujuſquam autoris ſeu recentioris ſeu antiquioris ſuffragante teſtimonio. Verum de hac re plura forſan in* Leone Magno. *Interim dummodo res ſolu conjecturis agatur, quid ſiſtagrante controverſia Pelagiana*, privatus quispiam *hæc teſtimonia collegerit*, & Cœleſtino *obtulerit, unde in ejus ſcrinüs reperta, ipſius Epiſtolis ſubnecti debuntur? Judicent eruditi.*

COELIUS *v. Apicius.*

Pinti.

Sedulius.

(685. α) *Gamaliel* COENRAADINUS. Eſt *Henricus* GROENEWEGEN. Perſonatus ſcripſit examen theſium extraordinariarum Ant. *Hulſii* Amſtel. 1674. in 4to. Ita Catalogus Guilielmi Anſelarii habet. pag. 75. Symbola eſt Maſtrichtiana.

(685. β) COGMANDOLUS, THEONESTUS perſonatus, eſt Jeſuita *Stephanus* MOQVOT, cujus elogium hoc vide ex Oomio. (Scripſit Gallice ſecreta Calvino-Turcica melius Theomachum ſe inſcripturus.) *Oomii* verba hæc ſunt: *Hier* (van het ſchelden) *heeft met hyſonder Werck van gemaeckt, den Jeſuit Stephanus* MOQVOT *in een groot Boek in de Franſe tale, met privilegie & approbatie uyt gegeven in den Jaer 1621. Hy die ſig uyt deſelve Societeit verborgen heft, onder den verſierden naem van* Theonestus COGMANDOLUS *ſchryft dus in ſyn Godloſe boek,* Calvino-Turcicis ſecretis *confid. IV. De religie, of dat ick eigentlyk ſpreecke, het Atheiſtendom der Calviniſten, is ſeditieus, ongerufl, Wreed, gelyk eertyts die der Egyptenaeren:* Oomius *in diſſert. de praxi Theol. in de inleiding, pag. 36. a.* Symbola eſt Maſtrichtiana.

(686.) COINTUS Smyrnæus eſt CORINTHUS ille celebris Grammaticus Græcus,

ut ex *Reines.* Epist. 67. ad Rupert. pag. 591. docet Symbola Herteliana.

(687) COIRA. Personato hoc nomine impressa est Genevæ *Paræneſit ad Rempublicam Venetam* quæ tamen verum Auctorem habet *Cæsarem* BARONIUM E. C. R. Cardinalem: ut patet ex Leonardi *Nicodemi* Addition. ad *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam p. 60. nobis sub lit. (a) excerptis. Impressa est hæc Paræneſis Baronii nomine Coloniæ Agrip. 1606. in 8vo Complectitur paginas 65. Huic Paræneſi oppositam Antiparæneſin *Graſſi*, & cum hoc disceptationem *Macri* vide in Additionibus *Toppii* loc. citat.

(a) Leonardus Nicodemus in Addit. ad Toppii Bibl. Neapolit p. 60.

Cæsarii Baronii S. R. E. Presbyteri Card. Tit. SS. Nerei, & Achillæi, Sedis Apostolicæ Bibliothecarii Paræneſis ad Rempublicam Venetam. Romæ 1606. in 4to.

Fu anche ristampata nella Raccolta di tali ſcritture impreſſa in Ginevra ſotto nome di Coira *à carte 97. Anzi della detta Paræneſi ce ſono diverſe edizioni, eſſendo ſtata ristampata in Augusta, in Colonia, e forſe anche in Firenze; ed è ſtata ſtampata in lingua Toſcana tradotta dal Ser* Donati Florentino.

COLATO v. *S. Bellino.*

(688.) COLESTIUS *Petrus eſt Jean* BOLTHE: qui ſcripſit ſub hac larva *Aureum Clavem Paradiſi*, ſeu virtutes 12. Christianas, edit. Colon. 1643. in 12mo, indicante *Sotwello* pag. 424. a. adde *Witten.* Biograph. anno 1658. d. 28. Martii. Sed hic personæ nullius meminit.

(689.) COLET *Champenois Claude: Gillet* BOILEAU. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 543.

COLLETET WILHELMI, uxor v. *Claudine.*

(690.) COLONIENSIUM *Theologorum* aut *Eccleſiaſticorum* nomine editum *Antididagma* adverſus *Buceri* librum de reformatione Colon. 1543. videtur eſſe compoſitum à *Joanne* GROPPERO ut refert *Sleidanus* Comment. de Statu Religionis & Reipublicæ lib. XV. p. 472. ſub lit. (a) & lib. X. p. 292. cui addit *Symbola Normanniana Oſiandrum* Hiſtor. Eccleſiaſt. XVI. 251, 345. & *Fra. Paolo* Hiſtor. Concil. Trident. 128. vide & Melch. *Adam* in Vita Buceri p. 217. & Symbolam Maſtrichtianam. (b)

(a) Sleidanus Comm. de ſtatu Religionis & Reipublicæ. lib. XV. p. 427.

Cum igitur in eo res permaneret, illi librum adverſarium parant, & Antididagma vocant. In ejus libri præfatione, poſt magnam vim convitiorum in Lutheranos, claris verbis affirmant, ſub Imperio Turcarum malle ſeſe vivere, quam ſub magiſtratu, qui reformationem illam ſequatur atque defendat. Hujus autem libri fuit author, ut ajunt, & architectus, Groppetus.

(b) Symbola Maſtrichtiana. n. 1. 2.

Bucerus Mart. 1.

Lubens hac adeo prolixe recenſui, quod Sanctæ recordationis Martino Bucero *debeant poſiſſimum qui & illa alio poſtmodum Scripto defendit, quod* Clero Colonienſi *appoſitum Germaniæ edidit anno 1545. ſine ſuo nomine & cum prolixa ſub* nomine archiepiſcopi, *præfatione, ſed poſtea Genevæ 1613. Latine ſub nomine* Buceri, *& titulo defenſionis Chriſtianæ reformationis Hermanni Archiepis. Colon. prodiit in Capita diviſum, & cap. 66. defenſionem eorum, quæ hunc ritum defenſionis ſpectant exhibet, quæ in Germanico fol. 108. & ſeq. legitur. Nam quantus hic vir fuerit & quant a perſpicacia in rebus Eccleſiaſticis, quam Zelo ſimul prudenti & charitate ardente fragrant, tum ex variis publicis actis tum ex ſcriptis ejus Anglicanis conſtat quæ Baſilea ex Petri Perne officina ao. 1577. edita fuerunt &c.* Sam. Andreæ *in diſp. de Simone Mago theſ. 9.*

2. Gropperus

Quondam Scholaſticus Eccleſiæ ad D. Gereonem Coloniæ poſtmodum Cardinalis. Hic eſt auctor libri cui titulus Canones concilii Colonienſis *ſub Hermanno Archiepiſcopo anno 1536.* teſte ejus propria manu *codici meo adſcripta vid.* Voët. *diſp. de confeſſ. & apolog. part. 3. poſt quæſt. 7.*

(690. a) *Collegium* COLONIENSE. Ejus nomine quoque prodiit colon. 1643. *Aurora in Leone*, in *Inauguratione* Sereniſſimi *Maximiliani Henrici Bavari Coadjutoris Archiepiſcopi* colonienſis Auctore *Joanne* LEURECHON Lotharingo Barroducæo, monente *Sotwello* Biblioth. p. 469. b. Witte de hoc Scripto tacet.

(691.) Pauli COLTELLENI nomine ſcripſiſſe *Hieronymum* GOSSIUM, Phil. *Alegambe* docet pag. 451. in toto vero opere non meminerat *Goſſii*, ſed *Geſſii*, ſive *Gypſii* cujusdam Hieronymi, quem ſuppreſſo, ſed non falſo nomine ſcripſiſſe *Vitam Xaverii* memorat p. 185. & hoc nomine nobiſcum jam inter *anonymos* collocaverat. Vid. num. 1264. De Coltelleno larvato penitus ſilent cum *Alegambe* repetens eundem pro more *Sotwel* p. 341. & *Wittenius.*

(692.) Ludiomæi COLVINI *Papa Ultrajectinus*, ſeu *Myſterium Iniquitatis reductum à* Cl. V. Gisberto Voetio *in opere Politiæ Eccleſiaſticæ.* Londini 1668. in 4. ut habet titulus, ſed uti recte cenſet Dominus *Gerhard von Maſtricht*, revera Amſtelodami excuſus, occultat nomen *Ludovici* MOLINÆI, de quo latius egimus in anonymis cap. 2. num. 62. Quod autem ſuam *Paræneſin* hoc ſcripto defendere laboraverit, ipſum operis hujus principium ſtatim arguit.

Vide *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 52. & *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 544. & quem addit *Nom. Marg Diecm.* ipſum *Voet.* Pol. Eccleſ. P. 3. l. 4. tr. 1. p. 817.

(693.)

(693.) COLUMBA: *Jean* COSTER *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 544.

(694.) COLUMBANUS Abbas. Inter hujus carmina edita à *Goldaſto*, & illuſtrata à *Daumio*, notis quibusdam, occurrere pag. 230. dicuntur Monoſticha quæ ALDHELMI, aut ALCUINI FLACCI ſunt, apud *Fabric.* Bibl. Latinæ Append. p. 18. ſub lit. (a)

(a) Fabricius Biblioth. Latinæ Append. pag. 18.
Idem Daumius *inœrti Veteris Poëtæ* Monoſticha *à Pithœo in lib. I. Epigrammatum Veterum vulgatâ, & diſticha feliciora ex Salutari medii barbariæ ævi Poëmate, & S. Columbani Abbatis Carmina* ex Goldaſti *editione ſubjecit cum fuis notis. Inter illa Columbani p. 230. etiam Monoſticha occurrunt quæ* Aldhelmo *à quibusdam, ab aliis rectius tribuuntur* Alcuino Flacco.

de COLUMBARIO v. *Bertrandus.*

(695) *Bernhardi* COMENII *Cerberus triceps Anti-Chriſtianus* in cap. XIII. Apocalyp. Germ. Stockholm. 1641. 4to. ſive iisdem literis *Henrici* MAREBODI. Incerti manu in Codice Oxenſt. Hæc *Symbola Normanniana.*

(696) COMES; où DE COMITIBUS, *Antonius Maria: Marcus Ant.* MAJORAGIUS. *Baill.* liſte des Auteurs deguiſez p. 544.

(697) COMICUS *Veter, Lepidus: Leon Baptiſte* ALBERTI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez, p. 544.

(698) COMMODIANUS *Hercules: Jean* de LAUNOY. *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez. p. 544. v. & Hercules.

(699) COMPERAT de *Carcaſſone*, B. Eſtienne GOURMELEN. *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez p. 544.

(700) *Principis* di CONCA nomine reſponidit Cammillo *Pellegrino Torquatus* CRASSUS, vid. Additiones *Leonardi Nicodemi ad Toppii* Bibl. Neapol. p. 56. b. ſub lit. (a)

(a) Leonardus Nicodemus in Additionibus ad Toppii Bibliothec. Neapol. pag. 56. b.
A carte poi 287. *Ella riſpoſta di* Torquato Craſſo *à Cammillo Pellegrino in nome dell' Principe* di Conca, *la qual' principia*

Gia preſo avea lo ſtil ſenza arte, e ſenza
Maggiore ſtudio, onde le carte io ſegno,
Seguendo de' Miglior l' alta ſentenza.

(701) *Alphonſus* à CONCEPTIONE, eſt F. *Alphonſus* HIDALGO, ordinis B. Mariæ de Mercede. Scripſit ſive Hiſpanice ſ. latine (1) *Quinque dulciſſimas Conſiderationes de Sacro laterit Jeſu Chriſti ſomnine* ſ. Stigmate. (II) *Decem* alias *de Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento*, in illa verba Cantic III. ferculum fecit ſibi Rex Salomon, &c. vid. *Nicolai Anton.* Biblioth. Hiſpan. p. 22. a.

(702) *Antonius* à CONCEPTIONE: *Anton.* de VIMARAEN, où *Anton.* de SIENNE. *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez p. 544.

(703) *Petrus* à CONCEPTIONE. Prodiit hujus nomine Valionæ ut præfert 1661. in 8. Cæſaraugustæ 1662. apud Bernardum Nogves Hiſpanice *Soplos en defenſa de la Pura Concepcion de Nueſtra Sennora*, contrà alguos atomos, que ſe an levantado y opueſto al Sol de la Verdad. Auctor eſt *Petrus* de ALVA, & ASTORGA, indicante *Nicol. Antonio* Bibliothec. Hiſpan. p. 134. a. Tom. II. adde *Baillet*um deguiſem des Auteurs p. 312. & in Catal. p. 544.

(703. a) CONCHETTA, *Toddaro: Julien* ROSSI. *Baillet*. liſte des Auteurs deguiſez p. 544.

(704) CONCHIS, *Guilielmus de*: *Helinand de* FROIDMONT. *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez p. 544

(705) CONCHLAX: *Pamphile d'* ALEXANDRE ait *Baillet*us in catalogo desAuteurs deguiſez, p. 544. At NICANDRUM ſub ficto Conchlacis nomine Φυσικὰ edidiſſe, notat *Galenus* VII. de Medicament. ſimplicibus. *Lambec.* Lib. II. Bibl. pag. 341. & ex eo *Faber* in Centur. Plagiar. p. n. ult. in fine.

(706) CONDREN, *Carles de*: TOUSSAINS des MARES, & Charles de Condren conjointement, avec *Paſquier* QVESNEL. vide *Baillet*um in Catalogo des Auteurs *degviſez*, p. 544. & degviſem. des Auteurs p. 292.

CONFESSOR v. *Maximus.*

(707) *Jacobus* CONGELSHOVIUS. Ab eo confignatæ ſuperſunt *res Argentinenſium*, ab origine Urbis usque ad annum Chriſti 1400. Germanica lingva contextæ, indicante *Voſſio* de Hiſtor. Latinis pag. 544. Eum arbitratur Joan. *Hallervordius* eundem cum Jacobo de KONIGSHOVEN, cujus extat *Chronicon* productum ad annum usque 1456. in Spicileg. de Hiſtor. latin. p. 989. 99. At *Sandius* ad Voſſium p. 205. & 206. hunc putat eundem cum Jacobo de Königshoven, qui vitas ſcripſit Epiſcoporum Argentinenſium, quem *Hallervord.* p. III. vocat JOANNEM DE KONINGSHOVEN. *Sandii* verba ſub lit. (a) excerpſimus.

(a) Sandius ad Voſſium pag. 205. 206. *Jacobus Congelſchovius conſignavit res Argentinenſium usque ad annum cIↃ CCCC. Hunc quidem pulcre conjicit Hallervordius, eundem eſſe cum Jacobo de Konigshofen; Sed quid diceret Ad id, quod Autor*

hic Chronicon ſuum perduxerit usque ad annum 1456. Non dubium autem, quin idem ſit cum Jacobo de Künigthofen, Argentinenſi chori prabendario, quem refert Wimphelingus ſcripſiſſe de vitis Epiſcoporum Argentinenſium, in Diedicat. libriſui. Hallervordius illum perperam vocat Joannem de Küningthofen.

(708) CONGREGANS, *Filius Iomentis:* AGUR FILS DE JAKE. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 544.

(709) CONIMBRICENSIS COLLEGII Commentarii *in Phyſica & Ethica* Ariſtotelis, cum primis debentur *Coſmæ* MAGALLIANO, Luſitano Bracharenſi Societatis Jeſu. *Ribad.* Catal. Script. Societ. Jeſ. De his quidem non memorant *Alegambe* p. 86. & *Sotvel.* p. 161. at Eum, qui in Collegii Conimbricenſis Commentariis extat, in Problemata Ariſtotelis librum expreſſe huic *Cosmæ Magalliano* tribuunt loci citatis. Et *Commentarii* quidem in *duas Partes* diviſi, quarum *Prior* tres Ariſtotelis libros pagg. 542. *Poſterior* V. libros p. 524. comprehendit in editione Colon. 1616. Utrique Parti neceſſarii indices ſubjecti ſunt. II. *Commentarii* in *Ethica* Ariſtotelis IX. diſputationibus p. 94 abſolvuntur in edit. Colon. 1621.

Aſt hi iidem Commentarii à Nicolao Antonio Biblioth. Hiſpan. p. 267. aſſeruntur *Emanueli* de GOES, Jeſuitæ, cum cæteris, nempe (a) in libros *de Cælo, & Meteoris*, qui extat per quæſtiones, columnis 548. cum indice X. foliorum edit. Colon. 1618. V. in libros de anima cum Tractatu *de anima ſeparata, problematibus de Viſu*, columnis 694. cum Indice 19. paginarum. Edit. Colon. 1617. Extat eodem Collegii Conimbricenſis nomine Commentarius VI. *in Ariſtotelis Dialecticam*, qui *Bipartitus* conſpicitur in Edit. Colonienſ. 1611. *Prior* columnas numerat 566. poſterior 768. præmiſſa Summa Quæſtionum, continens folia quatuor, ſubjectuſque in fine Index rerum folior. XI. De hoc autem in Logicam Commentario notat Nicolaus *Anton.* quod ejus loco ab anonymo emiſſus ſit *alius* eodem *Conimbricenſium nomine*, illis plane indignus. Francof. 1604. ad quem abolendum *Collegii ejusdem appellatione* uſus, *Sebaſtianus* COLETUS genuinos *Commentarios in Logicam* Ariſtotelis emiſerit, eos nempe, qui una cum cæteris jam laudatis per manus eunt.

(710) CONINGII, *Aneimi* nomen eſſe *Honorati* FABRI Jeſuitæ, detegit *Sotvell.* Bibl. Jeſuit. p. 350. a. & *Villani* Viſiera Alzata, Hilce verbis:

• LXVI. HONORATO FABRI. Gieſuita Franceſe della Breſſe, ſotto nome di *Aneimo Coningio* publicò.

Pulverem Peruuinum *Febrifugum* Romæ Typis Hæredum corbelletti M. DC. LV. 8.

Unde corruit ingenioſa *Baylii* conjectura, quod *Cougins* hic legi debeat: nempe formato nomine ex Græco, quod *pulverem* notat. Adde ſupra in *Antimo* dicta.

(710. a) CONNESTABLE, *Henry Jacques* DAVY DU PERRON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez. p. 544.

(711) CONRARTI nomine impreſſus eſt Pariſiis *de Oratoria Actione* libellus 1686. lingua Gallica; verſus latine a Melchiore *Smidio* 1690. Helmſiad. qui verum operis ſimul Auctorem detegit Michaëlem FAUCHERIUM. vid. *Acta Erud. Lipſ.* ao. 1690. p. 368. ſub lit. (a) *Bibliotheque Univerſelle* & Hiſtorique de l'Année 1688. tom. 8. p. 424. & *Giornale de' letterati Ferrareſe*, l'an. 1691 Fevrar. p. 63. indicante *Symbola Junckeriana* ſub lit. (b) Prodiit hic liber ſine Auctoris nomine Pariſ. 1656. 1667. & aliquoties alias, de quo vid. in Anonymis num. 2403, plura, ubi ſimul occaſio hujus Conrarto per errorem tributi operis detegitur.

(a) Acta Er. Lipſ. A. 1690. p. 368. *Utile futurum quod dixeramus in Actis anni 1687. menſe Jan. p. 18. inſtitutum, ſi quis Gallicum de oratoria actione libellum Latinum redderet, proſpere exercitus eſt Academia Helmſtadienſis, qua & Julia a conditore dicitur doctiſſimus Profeſſor* Melchior Smidius. *Cui etiam acceptum verum nomen autoris ferendum eſt; quod Galli, poſtquam A. 1676. Lugduni abique ullo autoris nomine libellum dederant, decennio poſt Pariſiis* Conrarti *eſſe commenti fuere; quod etiam recuſa in Belgio expreſſit editio. Michaelem* Faucherium *autem verum ejus autorem eſſe, Eccleſia Carentonienſis quondam Miniſtrum, in Prafatione doctiſſimus Interpres monuit.*

(b) Symbola Junckeriana. *Melchior* Schmidio profeſſ. *Helmſtad. a viduto in idioma latino il libro:* Actione Oratoria *ſeu* de pronunciatione & geſtu, *ex gallico, Helmſt. 1690. 4. ihe fu ſtampato in Lione in lingua franceſe l' anno 1676. ſenza il nome di autore, l' anno 1686. fu riſtampato pure nell' iſteſſo idioma come parto & opera di* Conrarto, *il che l' interprete noſtro (nempe* Schmidius) *dice nella prefazione al Lettore, detto nome eſſer ſuppoſititio e falſo, e che il vero nome dell' autore ſia* Michaele Faucherio *già un tempo miniſtro della Chieſa Carentonienſe.* Ita in Giornale de' Letterati Ferrareſe, l'anno 1691. Feurario p 63.

CONSCIENTIOSUS, v. *Chriſtianus.*

CONSENTINUS v. *Parrhaſius.*

CONSTANS v. *Antiſtius.*

(712) *Veridicus* CONSTANS *libellum famoſum* vulgavit ao. 1677. *in Samuelem Pufendorffium, qui in epiſtola ad amicos* hunc fœtum Nicolao BECKMANNO, Exprofeſſori Lundinenſi adſcribit, uti ex ipſa memoratæ epiſtolæ inſcriptione apparet. Extat autem hæc Epiſtola in Specimine Controverſiarum à Pufendorffio edito Upſal. 1678. in 8. à p. 219. ad p. 270. & in *Eride Scandica* ed. Francf. 1686. in 4to. p. 111. ad 139.

(713) ANTOINE CONSTANTE: Prodiit ſub hoc nomine primum, liber inſcriptus: *Defenſio Doctrinæ Veteris, de Euchariſtia* &c. qui

qui postmodum recusus, verum Auctoris nomen in fronte præfixum habuit, *Petri* MARTYRIS *Vermilii*, docente *Teissierio* Tom. I. Eloges des Savans. p. 207. *Oppositum* videtur hoc scriptum *libello Gardinerii*, quem hic sub nomine M. Antonii Constantii ediderat.

(714) Collegii CONSTANTIENSIS S. J. nomine, *Silvi Castrium*, seu *Aureum Equitem Illustrissimo Principi, Episcopo Constantiensi*, *oblatum* a Jesuita Germano, *Joanne* BISSELIO, scribit *Alegambe* p. 228.

Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societ. J. p. 422. a.

CONSTANTINOPOLITANUS

v. *Andronicus*.

v. *Germanus*.

(715) CONSTANTINUS Germanicus. Quod illo nomine circumfertur *Itinerarium Politicum*, esse P. A. OLDENBURGERI, & stylus ipse, & plurimorum Typographorum testimonium facile persuadent. Quibus accedit etiam *Deckherrus* in literis ad me datis Spir. 6. febr. 1677 & D. *Höhn* in præfatione itineris Juridici pagina 2. Prodiit Cosmopoli apud Levinum Ernestum von der *Linden* cum præfatione Auctoris & Indice locupletissimo, anno editionis & loco vero non expressis. Ipse tractatus nullis nec libris nec Sectionibus capitibusve distinctus, paginas in universum 631. complectitur.

(716) CONSTANTINUS Imperator de *Agricultura*, quod citetur adhuc *Naudæo* Bibliogr. Polit. p. m. 17. miror. Quandoquidem jam olim eos libros, Constantino IV. Pogonato dedicatos, auctori vero CASSIO DIONYSIO *Uticensi* vindicaverunt Viri docti, de cujus libro ex *Magonis* Punico verso v. *Plin.* lib. 18. cap. 3. *Crinit.* de hon. disciplil. 4. c. 2. & quæ fusius habemus dicta in *Rhodianis* num. 4. Editio Lugdunensis 1658. in 8 utrumque nomen *Dionysii & Constantini* præfert.

Thomas *Hyde* autem in Catalog. Bibl. Bodlejan. pag. 209. b. DIONYSIO adscribit soli hos libros 20. Constantino abjudicatos. Alii hæc opuscula sub nomine γεωπονικῶν tribuunt CASSIANO BASSO, qui ex variis rei Rusticæ Scriptoribus ea collegerit; inter quos est *Ameloveen* in Syllabo Plagiariorum pag. 5. & 6. ex Jun. Animadv. lib. 6. cap. 1. Alii FLORENTINO, alii POGONATO CONSTANTINO Imperatori. Unde hæc verba legas apud Fr. *Redi* de generat. insector. p. m. 67. Juba Lybiæ Rex apud „Florentinum lib. XV. institutionum Agricultu„ræ, attributarum CONSTANTINO *Pogonato* „Imperatori vitulum in arcam ligneam includi voluit, & p. 79. *Gassendum* citat, hos libros etiam FLORENTINO tribuentem. v. *Corvinus* præfat. in ejus fragm. cum *Dubravio* editum 4. m. 335. NB Extat ejus versio Italica Nicolo *Vitelli* 8. Venet. 1542. cum præfixa præfatione d'uno innominato autore Constantinopolitano, quale affirma questa opera essere di Constatitino Cesare. Cum vero hæc versio sit ex *Cænani* latina, sine dubio & illi ea præfatio erit adjecta.

Sed aliud dubium adhuc oritur: Sitne IMPERATOR CONSTANTINUS, cujus cura hi libri concinnati sunt, POGONATUS, an vero PORPHYROGENITUS? Illi communiter assignatur, sed ad hunc inclinat *Vossius* apud *Lambecium* Bibliothecæ Cæsar. lib. VI. pag. 165. sub lit. (a) Debentur autem in his libris multa PAMPHILO Grammatico Alexandrino, ut evincit *Lambecius* Bibl. Cæs. lib II. pag. 537. 540. 541. ob prolixitatem omissus

Rhodianis olim addita sic habent.

IV. Scav num. 32.

CONSTANTINUS de *Agricultura* DIONYSIUS UTICENSIS.

Intelligit γεωπονικὰ seu *de RE Rustica selectorum libros XX.* Græcos, Constantino Cæsari nuncupatos, & *Jo. Alexandri Brassiani* opera in lucem datos Basileæ 1539. in 8. cum præfatione, *Simonii Grynæi*, quo testante, *liber hic olim cum genitus privatus esset, in Imperatoris familiam adscripsus, Auctoris sui nomen cum patroni nomine feliciter adeo commutavit, ut Constantini verus filius, qui adoptatus tantum erat, haberetur dicereturque.* Hosce libros *Cassii Dionysii Uticensis* nomine primus quod sciam *Antonius Vincentius* Lugduni 1543. in 8 edidit ex interpretatione *Jani Cornarii Medici*, cui præfixa *Sulpitii Sapidi* Epistola de Auctoris detectione pluribus agit, a quo libros etiam hosce primitus ex Punico *Magonis Carthaginensis* translatos esse discimus. Eosdem libros etjam, interpretatus est *Antonius Lacuna* Segobiensis Medicus, & Cornarii interpretationem Scholiis, additis reprehendit, teste Andrea Schotto in, Bibliotheca Hispaniæ Tom. I. class. 8. p. 350. Dionysio vero Uticensi deberi, confirmat etiam ex *Nicolao Gutberto* de Murthinis cap. 2 pag. 23. *Henr. Ernstius* Observ. variar. lib. 2. cap. 36. Adde, *Gesnerum* sub nominibus *Cassii Dionysii Uticensis*, ac, *Magonis*, ubi ipsum consulere operæ pretium est. Prodierunt autem hi ipsi libri sub titulo, *Librorum Imperatoris Constantini de Agricultura Interprete Jano Cornaro* Ven. 1538. in 8. *Cassiano Basso* nescio cui libros eosdem adscribit *Adrianus Junius*, *in Animadversionibus suis. Gesneri* quoque, *Bibliotheca a Simlero* recognita, p. m. 116. hæc habet *Cassiani Bassiani liber vetustissimus manuscriptus dicitur apud Monachum quendam in Italia latitare, Cæsaris nomine, de Agricultura.* Ipsi libri valde sunt commendabiles rei rusticæ Physicæque studiosis. Addit hic margo Diecmannianus sequentia.

Vid. Fabri *Decadem Decadum de Plagiar. & Pseudonym. 100, Conringium librorum* Dubravii *de pisc inis, quos recudi curavit, pag 103. ff. Phil.* Maussacum *in Iudicio de Plutarcho & scriptis ejus, quod in edit. Græcolat. Oper I. Plutarchi Ffr. a. 1620. fol. Tom. I. legitur.* Moller. *Homonymoscop. p. 441. ff.*

Addit quoque Margo *Mastrichtianus* Clar. *Schilterum* de libert. Eccles. Germ. lib. II. t. 9. §. 10. Ant. *Augustini* Dialog. 6. lib. I. de emendat. Grat. p. 44. edit. Patis.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæſ. Libri VI. p. 165.

Quamvis igitur Janus Cornarius *ut ſupra memoratum eſt, collectionem horum* Geoponicorum *adſcribat Imp.* Conſtantino Pogonato, *ſunt tamen plures alii, qui eam attribuunt Imp. Conſtantino, ejus nominis* Septimo, *Cognomine* Porphyrogenito. *Inter eos enim eſt etiam Vir doctiſſimus* Gerardus Joannes Voſſius, *quippe qui Libri ſingularis de Philoſophia capite ſexto, §. 23. poſteriorem hanc opinionem approbat his verbis:* De agricultura ex Græcis præter Heſiodi Ἔργα, & Arati Προγνωστικὰ, adeantur Geoponicon Libri Viginti: ſive eos collegit Vindanius Anatolius Berytus, quem duodecim de Agricultura Libros collegiſſe autor eſt Photius; ſive Dionyſius Vticenſis, ut videtur velle Brodæus; ſive Caſſianus Baſſus, ad quem Hierocles Mulomedicus ſcripſit. Sane de Vindanio verum non puto, quia in illis ipſis Geoponicis inſeruntur Obſervationes nunc nomine Vindanii, nunc Anatolii, nunc Beryti, ut inter Autores potius, è quibus collectum id Opus, eſſe videatur. Collecti vero ſunt cura Conſtantini Auguſti, Leonis Auguſti filii, Baſilii Macedonis nepotis, qui Conſtantinus Πορφύρας ἐπώνυμος, vulgo Πορφυρογεννήτης, ſed rectius ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ nuncupatur. Ex Viginti illis Libris priores duodecim ſunt de Agriculturæ ratione, octo autem poſteriores de natura & educatione animalium. Græce hoc Opus primus exhibuit Johannes Alexander Braſſicanus; latine vertit Janus Cornarius: ſed poſteriores octo longe majori cura tranſtulit, atque una cum Caſtigationibus ſuis edidit Andreas à Lacuna Segobienſis. Complures etiam alios, qui de Agricultura ſcripſerint nominat Photius tmemate CLXIII, ubi de Vindanio Anatolio loquitur. Hucusque *Voſſius.*

(717.) CONSTANTINO Imp. tributa lex C. de naufragiis, ex ſtylo evincitur eſſe ANTONINI PII a Salmaſio de modo uſurar. cap. 5. p. 202. an ſolide, judicet Lector. v. Arnis. de ſubjectione & Exemtione Clericor. c. 6.

(718.) CONSTANTINI MAGNI *Donatio* toties falſi convicta eſt à Viris ſummis Theologis, ICtis, Politicis, vel peculiaribus ſcriptis, vel pro argumenti ratione, ac re nata ſimul inter alia quæſtionem hanc agitantibus, ut idem velle hic prolixe docere, foret actum agere. Hoc tantum ea dere nunc commemoraſſe ſuffecerit: Editam eam eſſe Donationem, una cum Donatione Othonis III. Sylveſtro II. Papæ factam, in qua de fide & auctoritate Conſtantinianæ teſtimonium perhibetur, cum Commentariis anonymi, typis Gothardi Voegelini in 4. dedicatam illam quidem Jacobo Magnæ Britanniæ Regi, A. D. 1610. hanc vero Leonardo Donato, Duci Venetæ Reip. 1607. Eos ego Commentarios parum abfui, quin doctiſſimo ISAACO CASAUBONO adſcriberem, ſed cum adhuc ea de re dubium ſupereſſet, nolui *anonymis* noſtris id inſerere. Vide *Caſauboni* mentem in præfatione Exercit. Sacrar. fol. m. 6. & in ipſa exercitat. 15. pag. 420. Auctor vero figmenti de Donatione Conſtantini Magni, detegitur. opuſculi poſterioris pag. 8. & pag. 21. JOHANNES DIACONUS cognomento *Digitorum.* Adde *Bodinum* de rep. l. 1. c. 9.

Suppoſititiam quidem donationem hanc *ſeptem rationibus* evincit *Du Pin* Nouvelle Bibl. Tom. II. p. 20. 21. ſed J. *Diaconum* Auctorem non agnoſcit, quin potius Collectionum ISIDORI Auctori tribuit p. 23. ſub lit (a) Quod & ex illo obſervat *l' Hiſtorie des Ouvrages des Savans* Novemb. 1687. Tom. I. pag. 288 ſeqq. *Duodecim* diverſa hujus donationis reperiri *inſtrumenta* aſſerit Henning. *Arniſæus*, de Subjectione & Exemtione Clericorum. cap. VI. (quod integrum de hac donatione agit) p. 169. ſub lit. (b) quin & ab ipſis Pontificiis eam pro ſpuria agnoſci ibidem docet. Inter quos eſt Jeſuita *Maimburg*, allegatus a Paulo *Vindingo* in epiſtola, quæ *Deckherro* de Scriptis Adeſpotis ſubjuncta eſt pag. 352. Alios ſcriptores ſuppoſititiam hanc eſſe Conſtantini Donationem evidenter demonſtrantes recenſent *Olearius* Abac. Patrolog. p. 119. ſub lit. (c) & *Sagittarius* Introduction. ad Hiſtoriam Eccleſiaſt. pag. 611. 612. ſub lit. (d) Vide etiam *Arniſæum* loc. cit. cap VI. p. 176. ſeqq. Promovere hanc Romanorum in ſupponendis variis libris, & hac etiam Conſtantiniana donatione, fraudem maximo ſtudio annisus eſt *Cicarellus*, monente Magnifico D. *Maiero* in Diſſertat. Epiſtolica. Addit & alia ſcripta contra hanc donationem Tom. III. Autographor. Lutheri & Coætaneorum pag. 69. 70. (e) Cæterum Commentarium in hanc Conſtantini Donationem non tam *Caſaubono*, quam *Marquardo* FREHERO adſcribere vult *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis pag. 118. 119.

II. Citatur quoque Conſtantini Magni nomine ab EUSEBIO *Oratio ad Patres in Synodo Nicena*, & alia ab hac diverſa à GELASIO, quam tamen ab ipſo potius Hiſtorico fictam judicat *Cave* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 90. b. ſub lit. (f)

(a) DU PIN Nouvelle Bibliotheque des Autheurs Eccleſ. p. 23. T. II.

Tout ce que nous venons de dire de l'établiſſement & de l' accroiſſement de la domination des Papes, fait voir que ce n'eſt point à Conſtantin, mais à nos Rois, qu'ils ſont redevables des fondemens de leur Souveineté; & par conſequent que l' Edit de Donation, qui porte le nom de Conſtantin, eſt entierement ſuppoſé; mais il eſt aſſez difficile de deviner qui eſt l' Auteur de ce faux monument, & le motif qui l' a fait fabriquer &c. Quelques-uns attribuent ce faux monument à l' Auteur de la Collection d' Iſidore, *grand & celebre fabricateur de ces ſortes de pieces. Cette conjecture eſt la plus probable, mais elle n'eſt pas encore certaine, & il vaut mieux ſuſpendre là-deſſus ſon jugement, que de s' arrêter, à des conjectures peu ſolides.*

(b) Arniſæus, de ſubjectione & Exemtione Clericorum cap. VI. (quod integrum de hac donatione agit) p. 169. 170.

Dona-

Donationem *hanc diversis verbis, diversoque sensu proferunt*, Melchiades, *in c.* Futuram. *12. q. 1. & Acta beati Sylvestri, quæ* Gelas *apud Burchard. lib. 3. c. 217. inter hagiographa reponit, quanquam authorem ignorari confiteatur, quem* Augustinus Eugubinus *in lib. de Donat. Const. ab* Eusebio Cæsarienſi *ſcriptum falſo diſputat contra* Vallam, *cum non tantum ſtylus cum Euſebio non conveniat, ſed nec hiſtoria, quam Euſebius in vit. Conſtant. vel non enarrat, quod maxime facere debuiſſet, vel plane aliter, imo modo contrario. Eandem aliter* Palea *c.* Conſtantinus *96. diſt. aliter Leo IX. in Epiſt. 1. ad Michaël. aliter* Balſamon, *in Photii nomocanon. t. 8. c. 1. & Matthæ.* Blaſtar. *IC. in ſynoſ. Jur. Canon. c. de* Bulgar. Cypr. & Iber. *aliter* Nicolaus *III. in C.* fundamenta de Electi. *n. 6. aliter* Petrus Damian. *in diſcept. Synodali*, Martin Polon. *ſub Sylv.* Alber. de Roſat. *C. de* off præf. Vib. Anſelmus, Deus dedit, Ivo Carnut. Eugubinus: *aliter alii proponunt: Ita ut vel hoc nomine donatio ſuſpecta eſſe debeat, cum duodecim ejus diverſa inſtrumenta proferri poſſe ſcribat autor comment. ad Donat. Conſt. ad Regem Britan. quia tabulæ plures ejuſdem actus inter ſe congruere debent, ne ipſe Conſtantinus eas rejiciat, qui dicit: l. ſcripturæ 14. C. de fid. inſtrum.* Scripturæ diverſæ & fidem ſibi invicem derogantes, nihil habere firmitatis poſſunt: Et ubi repugnantia inter ſe in teſtamento jubentur, neutrum ratum eſt. *L. ubi repug. ff. de R. J.* Et quod pluribus datur, quando non apparet, cui datur, nulli competit *l. ſi quis de pluribus: 27. de reb. dubi.* Acta *enim* Sylveſtri & Palea, *Palatium Lateranenſe, Romanam urbem & omnes Italiæ ſeu occidentalium regionum provincias, loca & civitates Sylveſtro attribuunt.* Anſelmus, *lib. 4. in rubr c. 32.* Deus dedit, *lib. 4. c. 1. Edicti ſummam talem pro omnunt, quod* Conſtantinus *Imperator Papæ conceſſit coronam & omnem regiam dignitatem in urbe Romana, & in Italia, & in partibus occidentalibus.* Melchiades: *dona immenſa contulit, & fabricam templi primæ ſedis beati Petri principis Apoſtolorum inſtituit, adeo ut ſedem imperialem, quam Romani Principes poſſederant, relinqueret, & beato Petro, ſucceſſoribuſq; ſuis profuturam, concederet.* Nicolaus *III. ſolius urbis Romanæ meminit. Petrus* Damianus *ait:* Palatium Lateranenſe, quod eatenus aula regalis extiterat, perpetuo jure conceſſit: regnum Italiæ judicandum tradidit. *Alius igitur*, ſedem imperialem, *alius* Romanam urbem, *alius* Palatium Lateranenſe, *alius* habitum, & dignitatem regalem *traditam ſcribit, alius* totum imperium occidentale, *alius* Italiam tantum *judicandam conceſſam: cuinam creditu? cum omnium ſit eadem fides. Certe quia non apparet, utri credendum, ſatius fuerit, neutri fidem habere, per d. l. ſi quis.*

(c) Olearii Abacus Patrologicus. pag. 119.

Omnia & ſingula iſthæc unicus Gualtheri *ſiſtit libellus.* Labbeus *quoq; Tom. 1. diſſ. pag. 237. iſtud Conſtant.* Donationis *edictum in dubium merito revocatum eſſe fatetur.*

(d) Sagittarius Introductione ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam p. 611. 612.

Donationem *Sylveſtro Papæ (ut volunt) fa-*

ctam, ex editione Bartholomæi Picerni de Monte Arduo, *cum Laurentii* Vallæ *in Donationem illam Declamatione, ex* Ulrici Hutteri *ad Vallæ Declamationem* præfatione, & *aliorum de eadem Donatione* judiciis, Ortvvinus Gratius *in faſciculo rerum expetendarum & fugiendarum publicavit. Eandem Donationem, non ut à* Gratiano *truncatim, ſed integre edita, cum perſione duplici*, Theodori Balſamonis, & Matthæi Blaſtaris, *& Commentariis illuſtratam, pulgavit* Marquardus Freherus. *Libros V. de hac Donatione ſub alieno nomine in lucem dedit* Raphael Caſtellus, *Bononienſis, Soc. J. Fictitiam commentitiamq; hanc donationem complures ſingularibus ſcriptis oſtenderunt, & in his* Caſpar Bitſchius, *Ic. Argentoratenſis*, Joachimus Hildebrandus, *Helmſtadienſis*, Johannes Himmelius, *Jenenſis*, & Gilbertus Voëtius, *Ultrajectinus Theologi: ut alios taceam, partim ab* Hottingero *in Elencho Scriptorum ſuppoſititiorum laudatos.*

(e) Autographorum Lutheri & Coætaneorum Tomus III. p. 69. 70.

Donationis *quæ* Conſtantini *dicitur, Privilegium Bartholomæo Pinceno do Monte arduo: ad Julium II. Max: Pontif. Interprete. Laurent. Vallæ Patritii Romani, contra ipſum, ut falſo creditum & ementitum privilegium Declamatio. Cum Ulrici Hutteni Equitis Germani, ad Leonem X. Pontif. Max. præfatione, dat. 1517. Nitol. de Cuſa, tit. S. Petri ad Vincula de Donatione Conſtantini. Antonius, Archi Epiſcopus Florentinus de eadem re. R. P. D. Hieronymus Paulus Cattalanus, J. U. D. ac Cubicularius Alexandri VI. Pontif. Max. de eadem donatione.*

(f) Cave Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſ. pag. 96.

Oratio ad Patres in Synodo Nicæna, *ap. Euſeb. vit. Conſtant. in l. 3. c. 12. Aliam ab hac & multo proſixiorem exhibet* Gelaſius *Cyzic. Hiſt. Concil. Nican. l. 2 c. 7. quam tamen potius ex Hiſtorici ingenio fictam, quam revera à* Conſtantino *habitam merito quis ſuſpicari poſſit.*

CONSTANTINUS v. à *Monte laboris.*

\- - - - - - v. *Opelius.*

(719.) CONSTANTINUS *Monachus* CASSINENSIS. Ejus extat *Pantechni* imo *parva* techni *ſ. ars* parva *Galeni.* Eſt autem liber IX. RASIS. *Ravius ad* Geſnerum, qui mox addit, Conſtantinum Meſvem & Raſim ex Arabico in latinum tranſtuliſſe, eosque ſuppreſſo nomine edidiſſe. Hucusque *Symbola Normanniana.*

(720.) CONSTANTINUS PORPHYROGENETA. Lib. II. de Them. Th. 9. quæ de *Urbe Liſſo* ſcripſit, verbotenus deſcripſit ex STRABONE, Lib. VII p. 315. teſte Luca *Holſtenio* in not. in *Stephanum de* Urbib. p. 191. Hæc ex *Almeloveeni* Syllabo Plagiariorum p. 12.

(721.) *Robertus* CONSTANTINUS, qui Montalbani Medicinam fecit, ſua ex SCALIGERO *in Avicennam Scholia* deſcripſit. Scaligerian. I. p. 12. Inſimulabatur, ac ſi notas Julii Cæſaris Scaligeri plagio ſublegiſſet; ſed eas edendo, hoc Crimine ſeſe abſolvit *Colomeſius* Galliæ Oriental. pag. 103. Vide *Almeloveen* Syllabi Plagiar. pag. 12.

(722) *M. Antonius* CONSTANTIUS, Theologus Lovanienſis. Ejus nomine editum eſt Pariſiis 1552. Volumen *de Euchariſtia contra Caphaarnaitas.* Verus Auctor eſt *Stephanus* GARDINERUS, Anglus, & regnante Maria, Angliæ Cancellarius, ut indicant, *Friſius* Biblioth. Geſner. p. 675. b. *Miræus* Biblioth Eccleſ. Part. II. p. 51. c. 65. ſub lit. (a) John. *Parike* the fall of Babel 54. Oxon. 1608. in 4to. docente *Symbola Normanniana.* Quibus addit *Mollerus Flensburgenſis Epiſtolas Theolog.* & Eccleſiaſt. præſtantium & Eruditorum virorum, præcipue *Remonſtrantium* pag. 132. 133. ubi Hiſtoriam hac de materia ortæ inter Gardinerium & P. Martyrem diſceptationis prolixe deſcribi aſſerit. Vide etiam *Melanges* Hiſtoriques *Colomeſii* p. 52. *Marci Antonii* CONSTANTII nomine editum hunc *Gardinerii* librum aſſerit *Lavather* Hiſtor. Sacram. p. 109. & 132. (b) Ex Carcere ſcriptum hunc de Euchariſtia librum *contra P. Martyrem* ſub *Conſtantii* nomine à *Gardinero* memorat *Piſeus* de Illuſtribus Angliæ Scriptoribus p. 749 At Thomas *Hyde* ejusmodi argumenti librum *Gardinero* adſcribit in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 278. a. Sed perſonæ nullam mentionem facit, ſine dubio quia de in ſub vero nomine prodiit. Adde *Hottingeri* Schol. Tigurinæ Append. I. ſive Bibliothec. Tigurin. pag. 150. cujus excerpta (c) damus.

(a) Miræus Biblioth. Eccleſiaſt. Part. II. p. 51. c. 65.

Stephanus Gardinerus, *Anglus, Henrico VIII. Regi à Setretis cum eſſet, Richardo Pacæo in Decanatu Londinenſi ad S. Paulum ſub anno 1531 ſucceſſit. Exinde ob doctrinam, ſolertiam atque induſtriam, Epiſcopus Wintonienſis & Cancellarius Angliæ fuit.* Marci Antonii Conſtantii, *Theologi Lovanienſis, titulo erudicnim volumen* Euchariſtia contra Capharnaitas *Pariſiis 1552. & Lovanii 1554. publicavit. Exſtat item Londini 1553. in 4. editum* Diacoſio-martyrium, *hoc eſt*, Teſtimonium ducentorum de veritate corporis & ſanguinis Chriſti in Evchariſtiæ, adverſus Petrum Martyrem hæreticum: *qui liber auctorem præfert* Joannem Withum, *Anglum Wintonienſem Epiſcopum.*

(b) Lavather. Hiſt Sacram. p. 132.

Eodem tempore prodiit Petri Martyris defenſio doctrinæ veteris & Apoſtolicæ de Evchariſtiæ Sacramento *adverſus* Stephani Gardineri *Epiſcopi Wintonienſis, librum: quem ille* primum *quidem* ſub nomine Marci Antonii Conſtantii, *deinde vero* ſuo ipſius *nomine evulgavit.*

(c) Hottingerus Scholæ Tigurinæ Append. I. ſive Biblioth. Tigur. p. 150.

Defenſio doctrinæ veteris & Apoſtolicæ de Sacroſancto Euchariſtia Sacramento, adverſus Stephani Gardineri *librum, quem ille primum ſub nomine* Antonii Conſtantii, *deinde proprio ſuo ipſius nomine appoſito evulgavit: opus longè accuratiſſimum, in quo quicquid de Euchariſtia, in ſacris literis, Patrum Conciliorumque monumentis proditum eſt, accuratè & copioſè tractatur. Tigurі extuſ. Anno Domini 1559 f.* diſp. *de Euchariſtia Sacramento, habita in celeberrima univerſitate Oxonienſi, de eadem retractatio, ibidem habita. Hi duo libri primum in Anglica extuſi ſunt, & poſteà apud Andream Geſſnerum, & Rodolphum Wyſſenbach, An. D. 1552. in 8vo. & poſtremi à Froſchouero, unà cum defenſione doctrina de Euchariſtia &c. in fol.*

(723) *Oſtilio* CONTALGENI, Academico Apatiſta. *Anagrammatica* Larva eſt *Auguſtini* COLTELLINI ſub qua edidit: *L' inſtituti dell' Anatomia de Corpo Umano, à beneficio de' Profeſſori ed altri ſtudioſi di eſſa.* Spiegate in verſi Toſcani in Firenze per Amator Maſſi 1651. in 12. recenſente *Leti* Italia regnante Part. III. p. 379. 380. ſub lit. (a) Superaddit adhuc alia quædam opuſcula ab hoc Coltellino ſub perſona *Contalgeni* edita, *la Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. II. p. 23. 24. ſub lit. (b) quem in fine horum excerptorum intelligit Leti. Adde *Biblioth.* Aproſianæ p. 203. 268 273. 281. & ſeqq. 457.

(a) Leti Italia Regnant. Part. III. p. 379. 380.

1. *L' Inſtituzioni dell' Anatomia del Corpo Umano, à beneficio de' Profeſſori, e altri ſtudioſi di eſſa. Spiegate in verſi Toſcani dà Oſtilio* Contalgeni *Accademico Apatiſta* Parte I. *All. Illmo. Signore il Sig. Gio.* Walpoole *Cavaliere Aurato. In Firenze per Amator Maſſi 1651. in 12.*

2. —— —— *Parte* ſecunda *all' Illmo Sign. Marcheſe Franceſco Coppoli. In Firenze per Amator Maſſi. 1651. in 12.*

3. —— —— *Parte* terza *ſezione prima all' Illmo e Rcnmo Sign. Arciprete Franceſco Rinuccini. In Firenze per Amator Maſſi 1651. in 12.*

Nella detta prima *ſezzione della terza parte è una lunga, e ſenſata Prefazzione, in ſua* difeſa.

4. —— —— *Parte* Terza *ſezione ſeconda all' Illmo Sig. Marcheſe* Bartolomeo *Corſini. In Firenze per Amator Maſſi 1651. in 12.*

Della ſuddetta Anatomia, benche il Padre Aproſio *non ne faccia menzione doue favella del Sig.* Coltellini, *ne parla però à carte 467. come anche di altre ſue Opere, le quali per tal cauſa ſaranno da me tralaſciate, e regiſtrerò ſolamente quelle delle quali non fa menzione alcuna.*

(b) Villani Viſiera Alzata pag. 23. 24.

II. AGOSTINI COLTELLINI. *Annovcato Fiorentino Fondatore dell' Accademia de gli* Apatiſti, *Oltre molte opere ſtampate col proprio nome, notaeeper la maggior parte nella Biblioteca Aproſiana dell' Antiquiſſimi, e nel Lib. IV. della P. III. dell' Italia Regnante di Gregorio Leti Italo Sabaudo, die de fuori ſotto nome d'* Oſtilio Contalgeni *Anagramma del proprio nome.*

Ende-

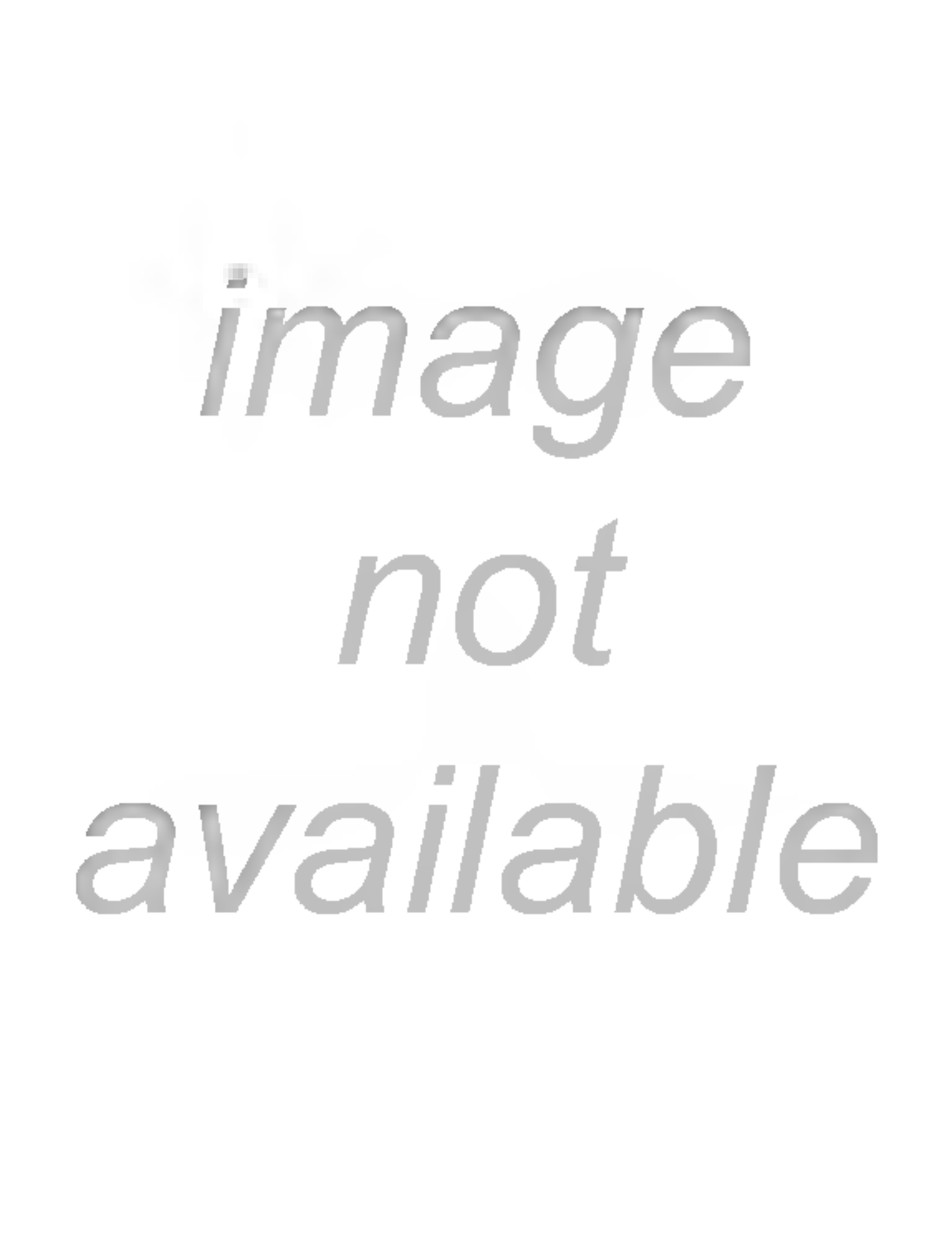
image
not
available

ante jam alias sub nomine L. CORNELII EUROPÆI, & ad exemplar Venetum apud Batavos 1648. cum clave onomastica, *& deinde alibi aliquoties diversis formis recusum opusculum, ab aliquo ex ipso ordine profectum esse, jam dudum & mihi & aliis Viris me Sagacioribus visum est. Aperte vero primus hoc, quod sciam, affirmavit* Christoph: Pellerus *in notis ad prafationem Politici scelerati impugnati pag. m. 9. sic scribens.* Monarchiam Solipsorum perhibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate *N. Inchoferum* Germanum, postea Romam profectum, nunquam reversum. *Quamobrem malim hisce auctoribus hoc ascredere quam conjectura Excellmi JCti.* Ottonis Taboris *in prafatione sua ad disputationes* de Confrontatione *doctissimas, ubi auctorem hisce verbis citat:* Lucius Cornelius Europæus (sive is sit *Gaspar Scioppius*, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum) in Monarchia, quam dicit Solipsorum, Leoni Allatio dedicata *&c. Vide Excell.* Geislerum de Mut. nom. *in exemplo 9, decadis 4. utrumq; hunc locum etiam citantem. Sub ipso genuino nomine Melchioris Inckhoferi, extant etiam alia scripta qua curiosi cum hoc comparare possint, ad prasumtionem eo magis roborandam. Ex iis nunc in mentem redeunt sequentia.* Tractatus Syllepticus de Terræ Solisque motû vel statione secundum Scripturam & SS. Patres, Romæ. 1633. in 4 Historia Sacræ Latinitatis *libris VI. Monachii 1639. in 8.*

Tres Magi Evangelici. Romæ 1639. 4. *Quomodo etiam occasione scripti hujus coram S. congregatione comparere, ac rationes facti sui reddere, titulumque operis & alia immutare necessum habuerit, vide apud* Philippum Alegambe Bibliothecæ Jesuitarum *p. 340. ubi quadam ipsius prodiisse sub alienis nominibus R. P. E. L. &c. commemorat, qua tamen illa sint non exprimit. Plura ejus scripta recenset* Leo Allatius *in Apibus Urbanis pag. 190.*

Hactenus *Rhodiana.* Quibus nunc addo *Sotvellum* p. 608. b. verba Alegambes tantum pro more suo repetere, & serius allatas *Notas Diesmannianas* (c) non ideo præter mittendas. Adde *Baylii* Dictionaire Tom. II. p. 167. hic quoque de meis allegatis alieno tunc per errorem loco insertis nunc omissis rectissime quod gratias ago, monentem.

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanz V. p. 67. 68.

Lucii Cornelii Europei Monarchia Solipsorum ad Virum Clariss. Leonem Allatium. Venet. *1645. in 12. Questa è la I. edizione di questo Opuscolo essendo doppo stato ristampato molte volte e tradotto anche in lingua Tedesca;* Il Tabor, *celebre jurisconsulto dubita che l' autore di esso possa essere stato lo* Scioppio, *mà communemente però si crede, che il suo vero Autore fusse il P.* Incofer.

(b) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. 76, p. 75. seqq.

LXXVI. LUCIO CORNELIO Europeo. Sotto questo nome dalle stampe di Matteo Leni, e di Gio: Vitellio Cadorini compagni, però ad instanza di Francesco Baba, che teneua impediti i torchi, uscì questo libercolo.

Lucii Cornelii *Europæi Monarchia Solipsorum. Ad Virum Clarissimum* Leonem Allatium *Venetiis M. DC. XLV. 12.*

Fù dedicato ad un tale Timotheo Cursanti, *al quale chi leuasse la Maschera mi farebbe gran seruitio. Chi lo farà,*

Erit mihi magnus Apollo.

Quanto all' Autore, andarono molti in sospetto, ne mancò talmno, che passò per Genoua andando al Congo intorno all' Anno M. D. XLVIII. di sarsene Autore. Tanto mi fù riferito dal gentilissimo Tobia Pallauicino *del q. Fabritio di B. M. che pure vinena curioso d' intenderlo. Discorrendone poscia in Roma fù stimata una mera sciocchezza. Non mi riescì di cauarne di più; benssi mi fù detto da un Amico, che fatta la cerca con licenza del Papa delle scritture del* Inchofero *temendo di simil veninra alle sue, sacrificò à Volcano alcune scritture spettanei alla stessa* Monarchia, *che forse poteuano essere di quei libri, che si nominano nell' ultima pag.* Alterum de intestinis Solipsorum, de externis bellis alterum. *Per quello, che io potei cauare da tal uno degl' interessati in Viterbo nel M. DC. LI. interrogandolo del libro dell'* Inchofero *mi disse, che nelle Scritture ritrouarono qualche notarella che verteua nell' istessa materia, e lettere del Conte* Giulio Clemente Scoti, *e che interrogato intorno al Libercolo della* Monarchia *disse non hauerlo fatto: ma che hauenano in mano da poter conuincere, che egli l'hauesse fatto. Come in fatti si fosse, non potè saperssi, perche andato prima à Macerata, dindi à Milano, essendo passato all' altra Vita li XXVIII. di Settembre del M. DC. XLVIII. restò la Causa senza sentenza definitiva. Si osseruino però à pag. 143. queste parole;* Lucius Cornelius Europæus à quadraginta quinque annis ficte solipsus. *Entrò il M. DC. VII. & uscì il M. DC. III. ne perciò dourebbero essere, che XXXVIII., pure sarà ciò fatto ad arte. Ma non più.*

(c) Symbola Dorniana.

Bey dieser Gelegenheit habe nicht unterlassen wollen zugleich einen *Anonymum* mit zu überschreiben/ von welchem über Vermuhten vor einigen Tagen von einem *Viro perillustri & quidem Erudito* umbständliche Nachricht bekommen. Das Buch ist gar klein in 1 amo etwa ein halb *Alphabet: titulus:* Respublica solipsorum *Cornelii Europæi nomine. Verus Autor* ist N. Contarenus, *Nobilis Venetus*, welcher *quarti ordinis Jesuitarum* einer schon gewesen / und als *Doctor Theologiam profiteri* welcher wie ihme einer *præferires*, sich gegen den *superiorem* so außgelassen/ daß er *ab gradu* wiederum *ad simaxeos professionem* verwiesen worden/. darüber er entrüstet/ sich so beteigt/ daß er gar ausgetretet worden; da er dann *extra societatem viuens hoc scriptum edidit.* Hoc ex ore illustris viri, qui in

munere

munere publico Viennæ degens ipsemet id ex ore ipsorum Jesuitarum hausit.

(d) Bibliothecæ Politicæ contractæ §. 83.

Pertinet huc etiam Monarchia Solipsorum *sub nomine* Lucæ Cornelii Europæi, *primum Venetiis, deinde in Belgio edita, Jesuitarum artes, mores & studia, totiusq; societatis arcana & flatum, mirâ industria & elegantiâ recludens. Inter Jesuitas 45. anno exegisse, nec vilibus officiis adhibitum non obscure Autor in fine Libri & alibi significat, proinde non indignus cujus narrationibus fides adhibeatur.*

(e) Symbola Diecmanniana Marginalis.

Nicolaum *vocat cum* Pellero, *& à Melchiore distinguit* Konig. *Biblioth. V. & N. pag.* 427. *Le Pere* Incofer *Jesuite Allemand a esté découvert estre le vray Auteur du livre contre les Jesuites intitulé*, Monarchia solipsorum. *Cessoit un homme fin & ruse. Hæc Excerpta* Naudæana ex MScto Patini. *v. omnino* Bayle *Diction. Hist. & Crit. Tom. 2. p. 867. uti &* Deckherrum *de Scriptis Adesp. p. 95. &* Mr. Arnauld Morale Practique *des Jesuites T. 3. p. 686. citat.*

(732.) CORNELIUS GALLUS Forojulienſis. Ejus nomine circumferuntur *Elegiæ ſex*, quæ ſunt MAXIMIANI cujusdam, judicio *Gyraldi* apud *Fabricium* Bibliothecæ Latinæ p. 33. v. Gallo.

CORNELIUS v. *Maximus.*

(733.) CORNELIUS NEPOS. Ei adſcriptus (1) liber *de viris illuſtribus urbis Romæ* eſt SEXTI AURELII VICTORIS, ut evincit *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 8. & 168. ſub lit. (a) ad *Eriſium* Biblioth. Geſnerian. p. 176. Qui ibidem quoque affirmat (2) Cornelio Nepoti adſcriptam *Epiſtolam ad Ciceronem* eſſe FRANCISCI PETRARCHÆ. Vid. quæ ſub lit. (b) excerpſimus. Cæterum prior iſte liber de viris illuſtribus Multis Auctoribus à diverſis aſſignatus eſt, videlicet TACITO, PLINIO JUNIORI, ÆMILIO PROBO, SVETONIO, ASCONIO PEDIANO, quos ex *Schotti* in hunc librum Aurelii Victoris prolegomenis recenſet *Symbola Normanniana*. Et de *Æmilio Probo* quidem num. 43 Pſeudonym. prolixe ſatis egimus, quæ vide.

(a) Fabricius Bibliothec. Latinæ pag. 168.

De viris illuſtribus urbis Romæ, quorum primus eſt Proca, Rex Albanorum, ultimus Q. Pompejus. *Hic libellus ſæpius prodiit ſub nomine* Cornelii Nepotis, Suetonii vel Plinii Secundi junioris. *Fuit etiam qui* Aſconio Pediano *adſcriberet Johannes* Metellus *in literis ad Steph.* Pighium: *ut docet Clariſſ.* Hanckius *lib. 2. de Rom. rerum Scriptoribus pag. 300. At hic lib. p. 151. ſeqq. cum* Sexto Aurelio Victori *recte vindicat autoritate veterum codicum, in quibus libellus iſte dicitur* pars prior hiſtoriæ abbreviatæ Victoris, *ita ut* altera pars *ſit.*

(b) Friſius Bibliothecæ Geſnerian. pag. 176.

Cornelio Nepoti, *aut* Pomponio Attico *falſo adſcripta Epiſtola, ad Ciceronem, quæ* Franciſci Petrarchæ *eſt ad Ciceronis manes: nam, & iſtam, & aliam ſimilem de eloquentia Ciceronis*, Paulus Æmilius *inter Petrarchæ lucubrationes invenit. Impreſſa ſunt cum operibus Ciceronis poſt tertium librum Epiſtolarum ad Q. fratrem.*

(734.) CORNELIUS Papa. Ejus *Epiſtolæ decretales* ſuppoſititiæ ſunt: docente *Oleario* Abac. Patrolog. p. 120. ſub lit. (a) Harum plane mentionem non faciunt Cave Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. & *Mireus* in Bibliotheca Eccleſiaſtica. Symbola Maſtrichtiana de epiſtolis ei a Pſeudo-Iſidoro affictis citat *Bellarm. Baron.* &c.

(a) Olearius Abaci Patr. p. 120.

Cornelius Papa, *anno 253. ſeaens, Epiſcopatu dignus & legitime vocatus encomio Cypriani, quod aſſerunt Centur. Magd. cent. 3. c. 10. Ejus Epiſtolæ duæ, a Gratiano inter decretales evectæ, & Biblioth. Patr. edit. 2. Tom. 3. f. 72. inſertæ, at omnino ſuſpectæ, &, ceu pleraque aliæ aliorum ejus præceſſorum, hæreticæ. vid.* Cocum *p. 68.* Blondell. *p. 310.* Dannh. *Chriſteid p. 900. &* Bebel. *Hiſt. ſec. 3. p. 492.*

(735.) CORNICEN *Danicus: Pierre* VINSTRUP. *Bailler* liſte des Auteurs deguiſez p. 545. *Perſonati* hujus nominis non meminit *Bartholinus* de ſcriptis Danorum pag. 225. ubi Petri Winſtrupii ſcripta recenſet.

(736.) CORNUTUS, idem eſt, qui *Phornutus* aut PHURNUTUS, docente Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 182. b. & poſt l. 62. a. ubi ejus nomine citat librum: *de Natura Deorum*: ſeu de Fabularum Poëticarum Allegoriis, Speculatio Baſil. 1570. Cornutum à Phurnuto diſtinguit *König.* Bibliothec. veteris & Nov. pag. 214. a. qui CORNUTO, & *Friſius* Biblioth. Geſner. p. 176. 698. qui PHURNUTO librum hunc tribuit.

(736. a) CORNUTI nomine extat *Commentarius* antiquus *in Satyras Perſii.* Eum Præceptorem Perſii *Hieronymus* fuiſſe ſcribit in Chronico Euſebii. De inſcriptionis autem veritate rationes dubitandi, doctoſque Viros dubitantes, vide apud *Henr. Ernſt.* l. 1. c. 7. obſer. variar. Ubi tandem probat ex opere, Cornutum ejus auctorem eſſe non poſſe, cum poſteros ſuos citet, ſeque ipſum cum encomio Philoſophi virique egregii. Tandem verum auctorem hiſce verbis ſubjungit: *Reperi præterea Mediolani in Bibliotheca Ambroſianâ, Cod. antiquiſſimum calamo exaratum, cujus uſum mihi conceſſit Emmeſius Bernardinus Ferrarius, Vir non ſolum elegans & doctus, verum bonus, & rariſſima humanitate præditus, in quo ita ſcriptum erat*; ACRON *in Perſium*, pro Cornutus in Perſium. *Idem erat liber, qui Cornuto alias adſcribitur*

bitur. Faveo, ut verum dicam huic sententiæ, cum ob antiqui Codicis auctoritatem, tum ob affinitatem sermonis cum aliis, quorum Acron auctor dicitur. Et ego faveo, eidemque sententiæ plerosque viros doctos fautores spe certa promitto, quamvis *Barthius* adversar. 7. c. 16. p. m. 342. se nescire dicat, cur docti tantopere nomen hoc adverfentur, quod ego miror in homine, cui totum hunc Exegetam lectum credidissem, quandoquidem tam luculentum ei perhibet testimonium, nimirum quod *suo merito minoris esse nobis non debeat, quam quivis vetus Exegetes.* Adde eund. l. 11. cap. 27. p. 560.

Acroni tribuunt etiam *Hornius* Histor. Philos. p. 255. & *Fabricius* Latinæ Biblioth. pag. 85. sub lit. (a) qui hunc Acronis Commentarium itidem sincerum ad nos non pervenisse autumat; & *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 270. 271. qui tamen ex superstitibus Cornuti in Virgilium Commentariis, dubium circa Acronem movet.

(a) Fabricius Latinæ Bibl. p. 85.

Scholia antiqua ante Pithœum *ediderat Rob.* Stephanus *1549. 8. Locupletiora Elias* Venetus *Pictavis 1563. 4. sed magis selecta sunt quæ Jos.* Scaligero *Eclogario ex Schf. P. Pithœus vulgavit. Neque hæc tamen, neque illa qualia hodie extant, vel* Cornutum *vel* Probum *habent autorem, sed ex diversæ ætatis eruditionis interpretum notis sunt conflata. Christiani Scriptoris non esse probat* Pithœus *ex iis quæ ad fat. 5. v. 184. leguntur. H.* Ernstius *lib. 1. c. 7. Obs. fide codicis antiqui Mediolanensis tribuere non dubitat* Helenio Acroni, *quod nec Cl.* Placcio *improbabile videtur p. 179. catalogi Pseudonymorum. At longe abest ut credam viris doctis in mentem venisse integra & sincera Acronis in Persium commentaria scholiis illis contineri.* Janus Parrhasius *p. 15. Ep ait se alios genuinos Probi commentarios in primam* Persii *satyram manu exaratos legisse longe majori cura ac ingenio compositos. Alia scholia vetera in Persium profert* Barthius *lib. 56. cap. 2. lib. 11. cap. 27. Adversar.*

(737). *Johannes* CORONA aut CORONÆUS. Sub personato hoc nomine prodiit Romæ 1646. in 4. *Tomus primus diatribarum* eruditarum, *quas* Storeas *appellavit* Auctor *Johannes Stephanus* MENOCHIUS, Italus Papiensis, Societ. Jesu, ut testantur *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 505. sub lit. (a) & *Morhoff.* Polyh. lit. p. 248. 249. sub lit. (b).

(a) Sotvel Biblioth. Scriptor. societatis Jesu p. 505.

Diatribas eruditas, quas Storeas *ab Antiquorum Monachorum opere manuali, appellat Tomis Vl. in 4. in quibus latè plura Sacræ Scripturæ loca explicantur; Quæstiones amœniores solvuntur, Antiqui ritus recensentur & Historiæ variæ enarrantur. Horum* tomus *prodiit sub nomine Joannis* Coronæi, *reliqui vero nomine Auctoris. Romæ typis Manelfii, & Caseni ab anno 1646. usque ad 1654.*

(b) Morhoff. Polyhist. literar. pag. 248. 249.

Joh. Stephanus Menochius *edidit Italica lingua, tomis sex, varia collectanea, historica, Physica, sacra, moralia. Primum volumen sub ficto nomine* Johannis Coronæ *prodierat Romæ in 4to. Ann. 1646. Titulus est*, le Stuore, *ad Imitationem Stromatum Clementis Alexandrini conceptus. Alter tomus ibidem ann. 1648 prodiit; uti & sequentes annis sequentibus sub Titulo* Trattenimenti Eruditi. *Selectiora sunt, quæ in hu libris habentur, pene eomodo adornata quo* Philippus Camerarius *horas suas succisivas adornavit, &* Petrus Mexias *varias suas lectiones, qui liber ex Hispanica lingua nunc in Germanicam conversus est; quales adhuc plures habentur, quos recensere omnes non patitur instituti nostri ratio. Sufficiat præcipuos enumeresse. Cum ad disciplinas peculiares ventum est, non oblivisemur illorum, qui suæ disciplinæ locos communes scripsere.*

(738) *Cesfunchus* CORONEIN. *Anagrammaticum* Involucrum est *Francisci* RINCONI, Hispani Toletani, sub quo in lucem edidit Italice *gloriam gloriarum Deiparæ Virginis*, seu de merito ejusdem. *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 248. a. *Alegambe* & Nicolaus *Antonius* in Bibl. Hispan. hujus non meminerunt.

(739) *Annibal* CORRADINUS Veronensis. Ejus opera prodiit *Miles Macedonicus, Il'ultimo Sale perfrictus.* Altdorffi in 4to. Auctor verus est *Henricus* NORIS, Veronensis Augustinianus, docente *Leti* Italia regnante Tom. IV. lib V. p. 541. & 517. sub lit. (a) adde *Cinelli* Biblioth. Volante. Scanzia II. p. 20. eodem remittentem.

(a) Leti Italia Regnante Tom. II. lib. I. p. 517.

Si crede universalmente che sia composizione del medesimo Padre, anche il seguente Opuscolo.

Miles Macedonicus Plautino Sale perfrictus, Opera Annibalis Corradini Veronensis.

Scholent superbi subdomari. Plautus in Asinaria III. 3. 112.

Altdorfi Noricorum Typis Jo: Henrici Schennerstædt in 4.

Benche apparisca stampato in Altorfio, *è impresso al mio credere in* Italia. *Ben' è vero che nel detto Opuscolo in alcuni luoghi si loda, ed in altri si riprova il Padre* Noris, *mà tali cose si sanno à bello studio, perche tanto maggiormente si creda l' Opera d' altri.*

COSENTINO v. *Montano.*

(740) *Jacobus* COSMA *Fabricius.* Ejus nomine extant *Notæ Stigmaticæ ad Magistrum Triginta Paginarum &c.* impressæ Francofurti anno 1612. tempore nundinarum transmisso illuc Apographo, per Procuratorem Bibliopolæ Parisiensis. Exemplaria vero postmodum Parisios delata sunt & ibi distracta. Auctor scripti est *P. Jacobus* SIRMONDUS, qui hoc in libro sui ipsius mentionem facit, uti scribit Petrus *Aurelius* i. e. Abbas S. Cyranus in Catalogo Jesuitarum larvatorum Operum ejus tom. III. præfixo num. XXIII.

Eas notas stigmaticas nomine hujus Fabricii citat *Hyde* Biblioth. Bodlejanæ Catal. p. 242. a.

Baillet.

Bailletus indicis des Auteurs deguisez p. 553. addit Jacques *Sirmond* douteux.

COSMAS v. *Guymiez.*

(740. *a*) COSMOPOLITÆ *Historia Naturalis*, seu *Novæ & Genuinæ Animalium Genesis, nec non Accuratissima Corporis humani delineatio* Anatomica. Lugduni Bat. typis Joh. Kellenaar, 1686. in 12. Idem est opus hoc cum *Antonii* EVERHARDI *Novo & genuino hominis Brutique animalis exortu*, edit. Middelburg. 1661. & quoad posteriorem partem cum D. *Francisci* STOCKHAMERI Medici & Anatomici *Microcosmographia* ed. Vien. 1682. ut testantur *Acta Eruditor. Lipsiens.* A. 1686. p. 471. sublit. (a) De Cosmopolitæ Lumine Chymico v. in Anonymis num. 1010. β. olim *Rhodianor.* n. CXL.

(a) Acta Erud. Lipsi. Anno 1686 Octob p. 471.

Pro novis duo hæc opuscula in præfatione Typographi ad Lectorem venditantur, quorum Auctores, tum ex modestia, tum quod vino vendibili opus non esset suspensa hedera, reticeri nomina sua voluerint. Neque dubitamus, excepta ea velut nova a multis fuisse, cum parum absuerit, ut etiam nobis ab eorum editore imponeretur. Ast postquam pervolvere librum cœpimus, minime nova esse opuscula, sed mutatis titulis, omissisque auctorum, qui latere tamen non voluerunt, cum hos foetus suos luci publicæ primum exponerent, nominibus, novam tantum faciem mentita, facile deprehendimus. Et primus quidem tractatus, qui Nova & Genuina Animalium Generatio hic inscribitur, non alius est, quam qui Medioburgi sub titulo, Novius & Genuinus Hominis Brutique Animalis Exortus, auctore Anthonio Everardi, *anno 1661. prodiit. Nec in eo mutatum quicquam, nisi quod cum epistola dedicatoria Præfatio Everhardi ad Lectorem plane omissa est. Forte quod ad palatum novæ editionis curatori non essent verba, quæ altera statim ejus pagina leguntur. Turpe sane & indecorum est, alienæ messis fructus colligere, vel aliorum ovis incubare &c. & non multo post: Fert proverbium, mundus vult decipi &c. Alter vero, qui hunc sub titulo*, Accuratissima Corporis Humani Delineatio Anatomica, *exhibetur, Vienne Austriæ anno 1682. hoc titulo prodiit*: Francisci *Stockhamer* Doctoris Medici & Anatomici Microcosmographia, sive partium humani corporis omnium earumque actionum, & usum brevis quidem, accurata tamen & atoma Descriptio, novis hujus seculi inventis exornata.

(741) COSMOPOLITANUS. Ejus nomine edita *Philosophia libera in 8.* Auctorem agnoscit *Nathanaelem* CARPENTARIUM, ut testatur præfatio Editioni Secundæ Oxoniensi 1675. præmissa. Liber complectitur *Exercitationum decades tres*, paginis in universum 386. comprehensas, quibus subjectus A Catalogue of some Books printed for and to be sold by Richard Davis in Oxford.

(741. *a*) COSMOPOLITANUS *Theophilus Gubert* VOETIUS douteux. p. 605. indiculo suo scribit des Auteurs deguisez toties allegatus *Bailletus.*

(742) *Hieronymus* a COSTA, Juris Doctor & Protonotarius Apostolicus: Edidit *Historiam de Origine & Progressu Rediturum Ecclesiasticorum* Francof. 1684. in 12. Personatum Autoris nomen esse agnoscunt *Eruditi Lipsienses in Actis* 1684. p. 497. eundemque notas etiam edidisse ad libellum *Pauli Sarpii*, de Materia beneficiaria, sed quis nam præcise sit, non determinant. Eadem habet quoque *Sagittarius* Introd. ad Histor. Eccles. p. 426. *Richardum* tamen hunc esse SIMONEM asserit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 545.

COSTANTIO v. *Talpiteo.*

(743) COSTERIUS *Joannes Cornelius* BLOCKIUS: ait *Baillet*, liste des Auteurs deguisez pag. 545. Eum vocat BLOCHIUM *König.* Bibliothecæ Vet. & Novæ, p. 114. b & *orationem de proprietatibus Religiosorum* publicasse A. 1565. testatur.

(744) *Fabius* COTTA Romanus vertit *Italice Onosandri Strategicum.* Cottam hunc eundem esse cum *Francisco* COCCIO, qui Strategicum *Onosandri* Commentariis Politicis illustravit, multis rationibus ut credat se adduci affirmat *Naudeus* Bibliograph. Militar. p. 87. & 88. Quod quidem non abnuit P. Nicolaus *Rigaltius* in præf. in Onosandri Strategicum, sed tamen sibi versionem hanc Coccii Italicam videre nondum contigisse addit in margine. p. 12.

(745) CRACOVIENSIS Collegii S. Jnomine publicasse *Paulum* KUHN, Jesuitam Polonum, sequentia scripta, testis est *Alegambe* p. 367. *I. Trophæum Regale Potentissimo Polonorum & Svecorum Regi Vladislao IV. Cracoviam ipso fuse inaugurationis die ineunti*, Anno 1633. *II. Immortales Gratias eidem Serenissimo Regi, Liberatori, Vindici, Servatori, dum pacato Septentrione, Victorem exercitum in Amvrathum Turcarum Imperatorem duceret. 1634. III. Aretum Pacis, novo sine sanguine Triumphatori Vladislao IV. Sarmatiæ Monarchæ, ab Expeditione bellica in Amvrathem Turcarum Imperatorem suscepta, feliciter & auspicato reduci, Societate à Jesu consecutum* 1635. Aliumque itidem Jesuitam Polonum, *Severinum* KARVAT WOKICIEWIC, eodem nomine sequentia scripta prodidisse testatur idem p. 421.

I. *Lachrymæ Veltigales magnis manibus Magni Sigismundi III. Polonie Suecieque Regis, inter parentalia sacra persolutæ*, anno 1633.

II. *Sinadium tubeatum, dum illustrissimus Dn. Stanislaus a Koniecpole Koniecpolski, Supremus exercituum Dux Cracoviensem Castellanatum adiret, propositam sub auspiciis Procerum, Sinadiane gentis luminum.* Anno Domini 1633.

Et hæc duo scripta *carmine* quidem *Heroico* consignata sunt testante *Sotwello* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 737. b. & *Wittenio* Diar. Biograp. ao. 1658. d. 6. Jul. qui (III.) adhuc prosa oratione confectum adjungunt; *Elogia* 12. *Cæsarum.* De Paulo *Kühn* eadem cum Alegambe asserunt *Sotwel.* p. 652. *Witte.* A. 1649.

(745.a) *Andreas* CRAGIUS Danus. Ejus nomine extat libellus *adversus Epitomen Physicæ* Georgii *Liebleri*. Larvam hanc esse *Nicodemi* FRISCHLINI, qui sub *Cragio*, *Lieberi* quondam Convictore latere voluerit, arbitratur Martinus *Crusius* apud *Frischlinum*, Dialogo I. pag. 178. strenue hoc negante *Frischlino* loc. cit. & p. 135. indicante *Symbola Normanniana*.

(746.) *Nicolaus* CRAGIUS. Ejus nomine qui extat, de *Republica Lacedæmoniorum*, liber CUJACIO adscribitur à *Keckermanno* Tomo suorum operum II. p. 1074. ex auditu. Is plagiariis eapropter accensetur *Abercrombio*, furis Academici Sect. XLIV. p. 305. v. Joa. Alberti *Fabricii* decadem decadum, citatam quoque *Monatliche Unterredungen* 1689. p. 1233. & *Almeloveen* Plagiar. p. 187. ubi eum docet vindicari à plagii injuria ab Henrico *Ernstio* Observ. lib. II. c. 27. ad de Jacob *Thomas.* de plagio §. 398. 399. & *Bartholin.* de legendis libris dissert. II. p. 44.

(747.) *Theodorus* CRAANEN, Ph. ac Med. D. P. P. Ejus nomine editus est à Theodoro Schoon M. D. Hagiensi Tractatus Physico-Medicus *de Homine*, Lugduni Batav. 1689. quem ei suppositum esse pronunciarunt Dni Cranii Auditores. vid. *Histoire des Ouvrages des Savans Janvier* 1689. Article V. p. 471 sqq. quanquam *Schoonius* hunc ei Tractatum vindicare annitatur. May 1689. p. 277. 278. Plura de hoc Scripto *Cranii*, & quomodo ei oppositum sit aliud à *Gœbnero* sub titulo Medicinæ Veterum restitutæ vide in *Anonymis* num. 1013.

(748.) CRANMERUS, *Thomas* : *Joseph* CRESWEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 525. Sub hoc personato nomine nihil invenio scriptum à Creswello apud *Sotwell.* Bibliothec. pag. 521.

(749.) CRAPIN, *le sieur de* : *Jean* TRISTAN DE S. AMANT. *Baillet* deguisem. des Auteurs p. 231. & in Catalogo p. 545.

(750.) *Petrus* CRASSINUS. Ejus nomine edita *Polonia* Auctorem habet *Carolum* SIGONIUM, ut ex *Thuani* de vita sua lib. I. pag. 10. refert *Deckher*. de Scriptis Adespotis p. 335.

(750. a) *Georgius Ernestus* CRAVELIUS Osterodanus, Phil. Studiosus. Ab eo edita sunt *Claudii Galeni* Pergameni, Philosophi & Medici Gentilis celeberrimi (1) *Vita*. (2) *Scripta* quæ extant in locis ordine literarum distributa, & (3) *Pathologia synoptica*, eaque aphorismis inclusa: Hamburgi, literis Gymnasii A. C. 1682. fol. duabus plagulis cum titulo & in aversa pagina præfatione Dr. CAPELLI P. P. *Rudolphi* nempe prænomine, & Collegæ mei Theologi est auctoris, qui auditori huic suo hanc famam & gloriolam, si qua est, dedit: ut ipse tunc eundem auditorem instituens optime novi, utque similiter aliis idem operatus sit expertus sum sæpius, & interdum etiam hoc scripto testatus *v. Lochovius*.

CRESCENTIO v. *Pepe*.

(751.) *Jacobus* CRISPINUS Sacerdos Neapolitanus. Ejus extant *Soliloquia in festo Expectationis Deiparæ*. Neapoli, quorum Auctor est *Simon* CRISPINUS, Neapolitanus. Ord. Reg. ut ex *Silos.* Tom. III. Histor. Regul. Cler. p. 641. refert *Oderico* in Epistola ad me perscripta d. 26. Jun. 1676. *Toppius* in Bibl. Neapolitana de utroque & Jacobo & Simone Crispino silet.

(752.) CRITOBULI nomine edita est *epistola contra Pelagianos à D.* Hieronymo, vide *Nouvelles des lettres Novembre* 1684. pag. 413. 414. Hujus Epistolæ non meminit *Du Pin* Nouvelle Bibl. nec *Cave* Histor. Liter. Script. Eccles. inter opera D. Hieronymi.

(753.) CRITOBULUS *Hierapolitanus*. Ejus nomine edidit *Joannes* CLERICUS Epistolam latinam de Emendationibus Sacrorum Codicum, IV. Non. Novemb. 1684. ad *Origenem Adamantium*, id est, *Richardum Simonem*, Synopseos novorum Bibliorum Polyglottorum auctorem, ut innuunt *Acta Erud. Lipsiens.* Anno 1687. p. 367. sub lit. (a) Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 546.

(a) Acta Erud. Lipsiens. Anno 1687. pag. 367.

(*Auctor Defensionis Judiciorum contra Responsum Bollevillani*,) *in Epistola XI. II. copiam facit literarum, quas IV. Nonas Novembris* 1684. Critobuli Hierapolitani *nomine latens* Clericus *latine dederat ad* Origenem Adamantium (*seu Richardum Simonem*) Synopseos novorum Bibliorum auctorem, *de emendationibus sacrorum codicum*.

(754.) LA CROIX *du Maine*. Edidit librum qui inscribitur: *Bibliotheque Françoise*. Verum Auctori nomen fuit *Francois* GRUDE, ut testantur *Menagiana* II. pag. 100. & pag. 101. sub lit. (a)

(a) Menagiana II. p. 100. 101.

La Croix du Maine, *Auteur du Livre intitulé*: Bibliotheque Francoise, *s'appelloit* Francois Grudé; *& il étoit du* Mans, *fils d'un Bourgeois du Fauxbourg de S. Nicolas. Mais comme il avoit une petite Terre dans la Paroisse de Conneray qui est de la Province du Maine, il se fit appeller la Croix du Maine : & comme il a pris ce nom dans sa Bibliotheque Francoise, qui est le seul Livre que nous ayons de lui ; quoi que si on l'en croit, il en ait fait un nombre infini d'autres, peu de personnes sçavent qu'il avoit nom* Francois Grudé. *M.* Blondeau *Avocat du Mans, m'a dit que ce* La Croix *du Maine étoit de la Religion Pretendue Reformée.* Joseph Scaliger *n'en a pas parlé avantageusement dans le* Scaligerana.

(755.) CROKART Eſt *Petrus* DE BRUXELLIS, notante Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 187. & 11., a ubi hujus nomine citatur *Tractatus in libros Phyſicorum Ariſtotelis & tres libros de Anima.* Pariſ. 1521.

Von Cronberg v. Hartmuht.

(756.) CROSENSIS *Collegii* nomine edidit *carmine Matthias Caſimirus* SARBIEVIUS, Polonus Mazovita,

(I) *Obſequium gratitudinis ab Apolline Croſenſi*, Johanni Carolo Chodkieviez Palatino Vilnenſi. Vilnæ typis Academicis 1619. in 4to.

(II) *Sacrum Lithoſbeſm* in prima *Templi Collegii Croſenſis* ab eodem fundati inchoatione ibid 1621. in 4to.

(III) *Honorem Sanctorum Reliquiis Vilnæ* exhibitum. Vilnæ oratione ſoluta ibid. 1631. in 4. vid. *Sotwel.* Bibliotb. Scriptor. Societ. JEſu p. 600 b. & *Witten.* Diar. Biograph. Anno 1640. d. 2 Aprilis. *Alegambe* de his ſcriptis ſiluerat. pag. 377. a.

(757.) *Iroldo* CROTTA. Ejus nomine extat Italice *L' Aſino*, *Poëma* Eroicomico Venet. 1652. in 12. con Annotationi del ſig. *Sertorio Orſato.* Auctor Scripti eſt *Conte Carlo* DE DOTTORI, Nobile Padovano, ut teſtatur *Leti Italia* Regnante Parte III. pag. 246. & 296. ſub lit. (a)

(a) Leti Itali Regnante Parte III. p. 246. & 296.

L'Aſino Poëma *Eroicomico d' Iroldo Crotta, (cioè di Carlo Dottori) con le Annotationi del Sig. Sertorio Orſato, del Sig. Caual. &c. In Venetia appreſſo i Combi 1652. in 12.*

Pag. 296 L'Aſino *Poemo Eroicomico d' Iroldo Crotta, con gli argumenti del Sig. Aleſſandro Zacco, e le Annotationi del Sig. Sertorio Orſato del Sig Cavaliere. Al Sereniſſimo Principe Rinaldo Card D. Eſte. In Venetia 1652. appreſſo i Combi, in 12. Queſto Poema come ſi è accennato ſopra, è del Sig.* Conte Carlo d' Dottori.

(758.) *Florent* DE CROX: *Jean le* PELETIER. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 546.

(759.) *Alypius à Sancti* CRUCE: *Jean* HAMONT. *Baillesus* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 546.

(760.) *Joannes* DE CRUCE, où *de la Cruz, Martin* DE BONILLA, *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 546.

(761.) *Geraldus* DE CRUCE. Edidit Madriti 1660. in 8vo. *Chriſtum Dominum noſtrum patientem, prout narrant quatuor Evangeliſtæ.* Vid. *Sotwell.* Bibliothec. Scriptor. Societatis JEſu pag. 345. b. Perſonatum hoc nomen eſt, ut idem docet, *Hieronymi* DE PEREA, Hiſpani Madritenſis, Jeſuitæ, & ex eo *Witten.* Biogr. Anno 1670. d. 20. Januarii. Eodem loco forma & anno hunc librum Hiſpanice ſub larva Gerardi de Cruce ab Hieronymo de Perea editum memorat Antonius *Nicolai* Bibliothec. Hiſpan. pag. 452. a. Chriſto Sennor nuoſtro padeciendo, como refieren los quatro Evangeliſtas.

CRUCIS v. *Roſeæ Fratres.*

(761.) * *Chriſtianus* CRUCIUS. *Chretien* ADRICHOMIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 546.

(763.) *Ægidio* CRUDELIO *Padovano*, ſcripſit *la fede tradita*, Compoſitione Poetica. In Milano nella ſtampp. di Ludovico Monza 1661. in 4

(II) *L' amor diſperato* delirio Poëtico. In Bergamo per gli H. H. di Marc' Antonio Roſſi. 4. Auctorem ſcriptorum horum eſſe *Ludovico* DE LA CASA. E. A. Academico incognito di Venetia, declarat la *Viſier Addzata* n. LXXIV. p. 74. Hecatoſtes hisce verbis:

LXXIV. LODOVICO DE LA CASA. E. A. Accademico *Incognito* di Venetia, per moſtrarſi tale all' altrui vedere, ſi valſe di più nomi.

Orazione di S. Agoſtino Volgarizzata in Terzetti da *Claudio Caſola.* Genoua nella ſtamp. d' Antonio Giorgio Franchelli in fol.

La fede tradita Compoſitione Poetica d' *Egidio Crudelio* Padovano. In Milano nella ſtamp. di Lodovico Monza M.DC LXI. 4.

L' Amor diſperato delirio Poetico del medeſimo. In Bergamo per gli H. H. di Marc' Antonio Roſſi 4.

Genoua piangente per la Peſte. Monodia del meſimo. in Milano per il Monza in 4.

Le Nouelle XVII. XVIII. e XIX. nella parte III. delle *Amoroſe* degl' *Incogniti*, benche poſte ſotto nome di *Stefano de la Caſa*, ſono ſue.

(763. a) *Ludovicus* de CRURAMONTE. Sub ejus nomine A. 1632. editum librum, cui titulus GESTA IMPIORUM PER FRANCOS, Jeſuitam autorem habere judicat *Rivetus* Oper. Tom. III pag. 1255. b. ubi libellum famoſum vocat.

(764) *France de las* CUEBAS, edidit *Experientias de Amor y fortuna.* Sub hac perſona latere D. *Franciſcum* de QUINTANA Hiſpanum Madritenſem docet *Nicolaus Antonius* Biblioth. Hiſp. pag. 354. adde *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 546.

(765) CUJACIUS. Ei attributa *Ie libro-rum*, qui Baſilicorum nomine extant, *Verſio latina* eſt potius adſcribenda Germano cuidam judicio

judicio *Teissierii* Tom.II.Eloges des savans p.147.,, quod excerptum vide in Anonymis num.915.,, sub.lit.(b).

CUNRADUS v. *Andreæ.*

(766) Joach. CURÆI Freistadiani nomine,,, ,,prodiit *Exegesis perspicua & ferme integra controversiæ ,,de sacra Cœna scripta, ut privatim conscientias piorum ,,eruditat, & subjecta judicio sociorum Confessionis Au-,,gustanæ, quicunque candidè & sine pravis affectibus ,,judicaturi sint*; Ejusdem auctoris *Spongia exigua & ,,mollis*, comparata ad *eluendos colores*, *quos illevit ,,controversiæ de S.Cœna D.D Paulus Eberus*, *Pastor ,,Ecclesiæ Wittebergensis*. Accesserunt præterea ,,scripta aliquot D. Philippi Melanchtonis, & ,,aliorum de eadem Controversia. Heidelb. ,,1575.in 8. Eadem Exegesis Neostadii, apud Har-,,nesium, nec non Lipsiæ, Genevæ, Wittebergæ, ,,latine pariter & Germanice impressa habetur, ,,teste *Draudio* Bibl Classf. Theol. p.117.ex *Conr.* ,,*Schlusselburgii* Theologia Calvinistica, nec non ,,p.118.&269.hoc asserente.ubi *refutationes* etiam ,,ejusdem libelli aliquot recensetur, quibus *Wigan-,,di* aliam addit *Leonardus Hutterus*, Concordiæ ,,concordis c.4.p.171. ubi recensetur prolixè, quo ,,pacto Typographus Ernestus Voegelinus ejusce ,,scripti se auctorem prima editione mentitus, ,,pœnæque subjectus fuerit ; quomodoque Cu-,,næus hic (cujus vitam vide apud *Melchiorem Ada-,,mi* in Vitis Medicor.p.168. & seqq.) falsò vendi-,,tatus fuerit ejus auctor, mortuus jam, cum lub ,,ipsius nomine liber hic ederetur, ut docet *Schlus-,,selburgius* l.c.idque vere, si compares mortis tem-,,pus & editionis, quorum hoc 1574.& 75.illud 72 ,,incidit. Verus autem auctor illius fuisse videtur ,,*Zach.* URSINUS, Uratislaviensis Theologus, qui ,,an.1563. id abs Electore jussus, quem admodum ,,ex oratione *Francisci Junii*, & *Quirini Reuteri*, te-,,stium satis idoneorum, refert in vita Ursini. *Mel-,,chior Adami* pag.m.535.(a) Quo pacto etiam alius ,,Medicus celebris Casp. PEUCERUS in suspicio-,,nem confecti hujusce scripti inciderit, ac propte-,,rea multum passus sit, vide in vita hujus apud ,,*Melch. Adami* p.379. (b) Ubi sicut & in vita *Curæi* p.,,214. (c) *Curæum* verum auctorem ejusce scripti ,,asserit: quod diversum videtur ab ea *Exegesi veræ ,,doctrinæ de Sacramento & Eucharistia*, quam *Heidel-,,bergensium Theologorum nomine*, jussu Electoris & ,,Magistratus, à Zacharia Ursino scriptam cele-,,brat in ejus vita idem *Melch. Adam* in Theologor. ,,vitis p.535. Certè diversa est ab utraque *Exegesis ,,dissensionis Lutheranorum & Calvinianorum, quæ oritur ,,in doctrina de Cœna Domini, scripta post Colloquia de ea ,,duorum Virorum ad pacificationem non inutilis* &c. ,,Marpurgi 1606.in.4to. licet & hocce scriptum ,,sententiam Calvinianam defendat, una cum superius memoratis.

Breviter totam historiam complectitur Evcharistici hujus scripti, enatarumque inde turbarum *Bailletus*, degvisemens des Auteurs p. 516.517. sub lit.(d) Merentur etiam hanc in rem legi ea, quæ affert Ludovicus *Camerarius* in Epistola dedicatoria, Epistolis Huberti *Langveti* præmissa observante. *Symbolâ Rauschiana*. Magis vero etiam ultimo demum allata *Diecmanniana* sub lit.(e) quæ damus.

(a) Melchior Adami in vita Ursini, pag. 535.

Cum autem non modo profanum vulgus tribunitiis clamoribus conviciatorum incitatum, sed majorum etiam gentium DEI, a suis Theologis persuasi, Electori Friderico plurimum negotii facesserent: atsamen nihil aliud exprobarent magis, quam quod in articulo de Cœna Domini novam, peregrinam, ab Augustana Confess. damnatam doctrinam inveheret: Electori visum est, apertam hoc de capite confessionem publicari: quod effectum, Exegesis vera doctrinæ de Sacramentis & Eucharistia, jussu magistratus ab Ursino, *nomine Collegii Theol. sic scripta, ut plurimorum oculos in Germania aperuerit, animos, vel ad orthodoxam fidem, vel ad moderatoria consilia, sensaq; & judicia meliora de Palatina confessione traduxerit.*

(b) Idem in Vita Peuceri p.379.

Exulcerato itaq; non nihil principis animo, cui suspiciones ealide insedunt: novas turbellas dedit publicata Exegesis: *in cujus auctorem solemniter est inquisitum Wittebergæ per legatos Electoris. Etsi autem typographus auctorem nominarat & indicarat, a quo exemplaria ἐξηγήσεως accepisset; complures que erant, qui testarentur, ante multos annos exemplum ei communicatum fuisse: in* Peucerum *tamen semel commota suspicio, quasi ab eo Exegesis profecta esset, malevolorum & invidorum sermonibus accedentibus;* — —

(c) Idem in vita Curæi. p. 214.

In manibus eruditorum versantur & libelli ipsius Physici & Theologici de sensibus & sensili. Item exegelis *perspicua & ferme integra, controversiæ de sacra cœna; & si qui præterea, qui testantur, congessisse eum paucis summa dexteritate & perspicuitate ideam Philosophiæ Italicæ: & fuisse in eo simul etiam excellentem cognitionem, & facultatem, in rebus sacris tradendis & explicandis; itaret, sermonem, consilia, & judicia magni illius, ac sapientissimi Melanchtonis legerat, audiverat, annotaverat, & menti suæ infixerat, diligenter.* — — —

(d) Baillet Deguisemens des Auteurs. 516.517.

Mais il faut vous faire voir que le deguisement sous de faux noms a fait souffrir a des innocens quelque-chose de plus dur à digerer que des paroles. Un Theologien Protestant de Breslau *en Silesie nommé* Ursinus *ou* Beer *ayant publié une* Exegese sur le Sacrement de l'Eucharistie *sous le nom de* Joachim Curæus, *avoit excité du trouble parmi les Lutheriens d'Allemagne. Dans le temps que les Theologiens de Saxe faisoient éclater leurs plaintes contre cet ouvrage, il arriva par une fâcheuse conjoncture pour* Gaspar Peucer *gendre de* Melanchthon *qu'il se rendit suspect de Zwinglianisme. Cela fit juger capable d'avoir fait de Livre de Curæus. L'Electeur de Saxe le fit arrester. Il eut beau protester contre la fausseté des conjectures & contre la malice de ses delateurs. Le temoignage du Libraire qui déposoit en sa faveur fut inutile, & il fut jetté dans les prisons de Dresde.* Peucer *ne fut pas le seul qui eut à souffrir pour l'Exegese de Curæus; on prétend qu'un Libraire nommé* Voegelinus *fut aussi puni pour ce sujet*

sujet: cependant quoy qu'il fust innocent du fait, il semble qu'il avoit merité sa punition pour s'estre vanté faussement dans la premiere edition de cet ouvrage d'en estre l'Auteur.

(e) Nota Marginalis Diecmanniana. *Nec* Hutterus, *nec quinquam, quod sciam alius* Vögelinum *se ejus scripti auctorem prima editione mentitum narrat. Quin potius Hesshusius in Adsert. SS. Testam. Jesu Christi, quam huic Exegesi oppositam Regiomonti A. 1574. edidit, Typographus, inquit, nec sum, nec hoc nomen addidit: quin Crispini Genevensis anchoram & chartam est mentitus, fol. 5. a. Ex carcere tamen deinde* Vögelinus *ad senatum Lips. referipsit, se in juventute collegisse illum librum, & jam bono consilio typis publicis, sed clam subjecisse. Ad verba*, Verus autem auctor illius fuisse videtur Zacharias Ursinus: *Non illius Cureo adscriptæ* Exegeseos, *sed alterius, integro decennio prioris, Ursinus auctor est, ut ipse Cl. Dn.* Placcius *pauciis post lineis, præcunte Melch.* Adami, *recte notat. Adverba*, Ursinus, Uratislaviensis Theologus: *Ursinus patria quidem Uratislaviensis, sed professione Heidelbergæ Theologus fuit. Item ad verba*, Curæum verum auctorem ejusce scripti asserit: *Ita hunc librum quidem pro pseudonymo non habet Melchior* Adami. *Aliter tamen, statim post ejus editionem, visum est Hesshusio, qui in supra citata Assertione non tantum in genere Medicum ejus auctorem passim facit, sed & in specie Eum, cujus Præceptor & Pastor D. Paulus* Eberus *sit. fol 44. a. quem Wittebergæ degere, alias non obscure significat. Qui non alius, quam Casp. PEUCERUS esse potest: Ipse tamen Peucerus hanc* Exegesin *nentiquam pro sua agnoscere voluit, & nihil sibi de ea, antequam impressam vidisset, constitisse asseveravit, V.* Peuceri *Hist. carcer. p. 100. 105. 433. 434. Wittebergensibus Theologis, puta Crypto Calvinianis, eam* Hutterus *l. c. tribuit, adstipulante* Hospiniano *qui postmodum* Joach. Curæum *auctorem confunxerint. Quibus Lipsienses Calvinianos jungit Henr.* Leuchterus *in Antiqua Hassorum fide Christiana & vera p. 224.*

(767) *Secundus* CURIO. Sub ejus nomine prodiit Oxon. 1627. *libellus de Amplitudine Regni Cælestis.* Fictum aut cementitum hoc nomen dicit Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post L. p. 230. a. ubi verum Auctorem scripti indicat esse *Thomam* VICARSIUM seu de VICARIIS. Opus ipsum in duos libros distinctum dedicatum est Sigismundo Augusto Poloniæ Regi, absolvitur paginis 246. Edit. Francf. 1617. in 12. Subjectus est index rerum & verborum.

CURIOSUS v. *Aletophilus.*

CURIUS v. *Fortunatianus.*

(768) Τῶν Φωτίου κυροπελάτου τὸ ἐφφικιάλων, & πελλατίς κωνσταντινοπόλεως καὶ τὸ ἐφφικίων τὸ μεγάλης ἐκκλησίας. Sapientissimi CUROPALATÆ *de officialibus palatii Constantinopolitani, & officiis Magnæ Ecclesiæ, Libellus*, Græce & Latine nunc primum in lucem editus, ad historiæ Civilis, & Ecclesiasticæ, & totius antiquitatis intelligentiam perutilis & necessarius. Ex Bibliotheca Viriclar. & consultissimi Julii *Pacii* J.U.D. additus in fine notarum libellus cum indice rerum & verborum locupletissimo, apud Jo. Marcschallum Lugdunensem M. D. LXXXVIII. in 8vo. paginis 223. constans quomodo ab AGMONIO in latinam linguam sit versus, notisque illustratus, expressis verbis docet Epistola dedicatoria, ab eodem præmissa, cujus inscriptio hæc est: Nobilissimis Viris Dominis amplissimis, Dominis Consulibus, ac Senatui inclytæ Reip. Francofurtensis *Nadabus* AGMONIUS S. D. Sed utrumque & Autoris Curopalatæ, & Interpretis Agmonii fictum est. De hoc quidem, *Baillet*um num 58. *Pseudonym.* sub lit. (a) allegavimus, qui eum nominat *du* JONC. At de illo citavimus in testimonium *Hoffmannum* Lexic. Univers. p. 510. (a) ubi *Johann.* SCYLIZZAM Thracesium sub hoc officii (Curopolatæ) nomine latere innuit. Eum a plagii crimine absolvit *Thomasius* num. 400. nec minus tamen etiam *Cedrenum*; quorum alterutrum plagiarium crediderat *Casaubonus.* vide *Thomas.* de Plagiar. num. 400.

(a) Hofmannus Lexici Universalis T. I. pag. 510.

curopalates Johannes, *auctor Gr. scripsit epitomen historicam ab an. 811. ubi Theophanes desinit, usq; ad an. 1078. Cedrenus, quæ usq; ad Isacium Comnenum habet, hinc desumsisse videtur. Voss. de H. G. lib. 2. cap. 26. Nomen aulæ seu palatii ministrum denotat,* Corripus *African. l. 2.*

Successor Soceri factus, mox cura palati est.

Putat idem, hunc fuisse Johannem Scylizzam Thracesium, *quem Cedrenus se exscripsisse fatetur: qui apud Imper. primo armamentarii præfectus, dein Curopalates fuit. V.* Baron. *A. C. 811. n. 11. & 830. n. 4.*

(769) *Amadeus* CURTIUS. Ejus *Responsum ad Epistolam Georgii Chiakor* &c. subjunctum Simonis Simonii de ægritudine & morte R. Stephani libello 1587. 4. esse SIMONII, jam ante conjeceram, quam deprehenderem, illi discrte adscribi a Nic. *Buccella* in refutationis Scripti Simoniani Cracov. 1588. in 4to Præfat. ad Lectorem. Hucusque *Symbola Normanniana.* Quam declarant *Diecmanniana notæ* sequentes: Amadæi Curtii Ticinensis nomine in Polonia Ao. 1587. prodiit *Responsum* ad Epistolam Georgii *Chiakor*, Secretarii Ungari, de morte & obitu Stephani I. Poloniæ Regis, sub qua larva *Simonem* SIMONIUM, Lucensem latere, Nicolaus Buccella, Patavinus, Archiater Regius, ipsa statim præfatione libri, Cracoviæ A. 1588. 4. editi (quem habeo) ex variis indiciis colligit, cujus titulus est: *Confutatio Responsi* Simonis Simonii Lucensis *ad Epistolam* Georgii Chiakor *Secretarii Ungari de morte Stephani I. Polon. Regis, nec non ad ejusdem Epistolæ examen, sub* Amadæi Curtii *Ticinensis ficto nomine* editi.

(770) CURTIUS *Jael.* Hoc Auctore publicatum est *Opusculum Jocosum* nec inelegans, quod possideo, in 24to sine anni mentione, hoc titulo: *Laus Ullulæ, ad Conscriptos Ullulantium Patres*

&

& Patronos. Prostat Claucopoli, apud Cæsium Nyctimerium in platea ulularia, sub signo amatoris Ululæ. Sub fictitio hoc nomine Curtii Jaelis latere voluisse GOEDDÆUM quendam, Agri Vasensis in Velavia Geldrica Pastorem, docet Franc. *Martinius*, Concionator in eadem regiuncula, Epensis, in epistolis ad Amicos. Hardervici A. 1653. excusis. p. 340. 341. 366. Simulque indicat, An 1642. scriptum illud prodiisse. p. 426. vocatur Conradus Gœddæus. Hæc *Symbola Mollerïana Elensburgensis*.

(771) Q CURTIUS *Rufus*, famosus ille *Vitæ rerumq; gestarum Alexandri* M. Scriptor, inter personatos quoque Auctores à multis collocatur; arbitrantibus Historiam hanc *ab erudito quodam Italo*, annis ferme abhinc trecentis, compositam. vide *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 103. sub lit. (a) Sunt & qui ipsam Historiam in dubium vocant, de quoadi les lettres de Mr. Guy *Patin* num. 27. pag. 95. 96. sub lit. (b) Locumque præterea hanc in rem egregium extare penes *au Buisson* in Vita Turenii pag. 21. fidem mihi facit Dnus Georgius *Schröteringius* J. U. L. ad p. 131. At perantiquum hunc Auctorem, saltem trecentis annis vetustiorem esse evincit *Wagenfeilius* in Pera librorum Juvenilium Tom. IV. p. 178. quem locum *Fabricius* loc. cit. exscripsit sub lit. (c) (editionem Curtii 1491. factam refert *Beughem*. in Incunabulis Typographiæ p. 81.) adde Monatliche Unterredungen 1691. p. 967. (cc) Ceterum non Integrum hoc, sive Curtii sive alterius, opus ad nos pervenit. Defectum tamen supplere Christophorus *Bruno*, Quintianus *Stoa*, Joh. *Freinshemius* & postillos Christophorus *Cellarius*, sibi sumserunt, ut legere licet apud *Fabricium* loc. cit. p. 105. Libris in universum X. Opus ipsum distinctum erat. Inter quos tamen duo priores jam olim penitus interciderant; nunc ab aliis, ut diximus, suppleti. Editio præ reliquis commendanda est illa, quam curavit *Freinshemius* Argentorati 1640. 8vo. distincta enim illa est, accuratè demum recensita, minutis sectionibus, cum variis lectionibus, commentariis doctis & copiosis, novis supplementis, locupletissimoque Indice adjecto, docente etiam *Fabricio* Biblioth. Lat. pag. 106. De ætate Curtii maxime discrepant Auctores, Vespasiani tempore eum Equitem Romanum vixisse credit *Vallemont*, Element de l'Histoire Tom II. p. 111. addit tamen pag. 152. ex P. *Rapin*. Il nous a laissé sujet de douter: Si c'est un Roman, ou une Histoire, qu'il nous a laissée. Breviter hæc omnia examinant *Nouvelles de la Republique des Lettres* Mars anno 1685. pag. 252. 253. (d)

(a) Fabricius Biblioth. Latinæ p. 103.

Q. Curtius Rufus *qui fuerit & quando vixerit incertum est. Num locus lib. 10. c. 6. unde ætatem ejus colligere conati sunt viri eruditi, ita ambiguus est, ut ibi per novum sidus* P. Pithoeus *& Jac.* Bongarsius *Augustum*, *Matthæus* Rāderus, *Tiberium*, *Justus* Lipsius *& Barnabas* Brissonius *Claudium*, *Janus* Rutgersius, *Gerb. Joh.* Vossius, *Joh. Henr.* Boeclerus, *Joh.* Loccenius, *& Philippus* Caroli *Vespasianum*, *Joh. Isaacus* Pontanus *Trojanum*, *Caspar denique* Barthius *Theodosium intellexerit. Jam si idem est, de quo* Tacitus *libro XI. Annalium & Plinius Jun. lib. VII. Epist. 27. veluti If.* Casaubono *Fossio aliisque verisimillimum videtur, cujus inter claros Rhetores meminit* Suetonius, *mirum fuerit historiam ejus elegantissimè scriptam à veteribus non memorari. Unde reperti denique sunt, qui observatis quibusdam in Curtio locis quæ eum Geographia difficulter conciliari possunt, qualia tamen in Herodoto etiam & aliis gravissimis autoribus occurrere constat, non dubitarent affirmare, libros qui sub Curtii nomine feruntur, confectos esse ab erudito quodam Italo ante annos trecentos. Vide Guid.* Patini *Epistolam 27. p. 96. editionis primæ.*

(b) Mr. Guy Patin. lettere 27. p. 95. 96.

Etes-vous bien assuré que Quinte-Curce *ait vecu sous* Tybere. *Il y en a qui pretendent que c'est sous* Auguste, *poussés à cela par la belle Latinité: d'autres sous* Vespasien, *avec quelque apparence de raison. J'ay eu autrefois un Regent qui avoit une opinion particuliere de Quinte-Curce. Il disoit que son Livre n'étoit, qu'un Romain; que le Latin veritablement en étoit beau; mais qu'il y avoit de grandes fautes de Geographie. Il y en a une enorme entr'autres, dans le 7. Livre, lorsqu'il parle de ces Scythes qui vinrent prier Alexandre le Grand de ne point passer le Tanaïs, qui vient de la Moscovie Occidentale, le jettent dans le marais Meotide, separant l'Europe de l'Asie, & la Scythie Européenne de l'Asiatique. Pour prouver cette conjecture, Alexandre le Grand n'ayant pas trouvé fon compte apres avoir passé cette riviere, revint en continent en rejoignent Scytharum, & de là entra dans les Indes, & tout cela est tres-eloigné du vrai Tanaïs. Le meme Maitre nous disoit que l'Auteur de ce Livre etoit un Savant Italien qui le fit il y a environ 300. ans. Que nul Ancien n'avoit cite Quinte-Curce, & que c'etoit un nom supofé. Que il etoit là-dedans parlé du fleuve* Indus, *du Gange & autres parties des Indes, qui etoient inconnues à ces Anciens qui ont vecu devant Ptolomee, qui est le premier & le plus ancien Auteur qui ait fait mention de la Chine sous le nom de Sina.*

(c) Fabricius Biblioth. Latinæ pag. 104. 105.

Etsi quacunque de causa non occurrit apud Antiquiores, qui extant, Curtii mentio, tamen in quorum ætas tria secula longe excedit, ejus meminere, ut sic saltem longe ante illa tempora vixisse illum necesse sit. Johannes nimirum Sarisberiensis *Carnotensis Episcopus quem A. 1182. vita excessisse constat, Curtium allegat in Polycratico lib. 8. cap. 18. Philippus vero* Gualterus *Episcopus Insulanus, quem nonnulli Sariberiensis æqualem temporum autumant, alii, ut* Vossius *de Poetis latinis, ao. 1250. clarvisse ferunt, in Alexandreide, sive carmine, quo libru X. cecinit res gestas Alexandri, Curtium ad verbum, quantum poterat imitatus est. De* Alphonso *quoque decimo Hispaniæ Rege qui* sapientis cognomen meruit *& Ao. 1252 imperare capit*, Antonius Panormitanus *in vita ejus prodidit eum cum gravi morbo laboraret remedia Medicis frustra præscribentibus capisse legere Q. Curtii historiam de Alexandro Macedoque illius dulcedine captum fuisse, ut ex lectione sanitatem recuperarit, hac sæpe deinde repetiit verba erumpens:* Valeant Avicenna, Hippocrates, Medici cæteri, vivat

vivat Curtius fospitator meus. *Quamquam quid verbis opus est ?. monstravit mihi olim solidum Reip. literariæ columen omnique laude dignus Vir* Antonius Magliabechius *in Biblioth. Medicea codicem Curtii antiquissimum , atq;* Lucæ Holstenii, *quod simul litèris confignatum exhibebat , verisimo quæ in talibus pollebat judicio, haut minus annis septingentis gravem.. Quod (superest , hic scriptor ab iis , qui grandem & pudicum Latinitatis sermonem amant ,assidue in manu sinuq; gestari debet. Sunt enim'illi verba electissima , acutæ crebræq; sententiæ , expositiones mirificæ , conciones multæ facundia instructæ , im ., ut oratio ejus ubique servet Majestatis suæ pondus.*

(ce) **Monatliche Unterredungen.** Anno 1691. p. 957.

In (*Cellarii*) neuer *Edition* (des *Curtii*) iſt zwar zu den *Notis* bißweilen was angeſetzet / ſo doch nicht viel ausmachet ; Aber das *Judicium de autore Curtii* iſt ziemlich vermehret / darinnen mit ſonderlich gefället / was wider diejenige / ſo Curtium wollen zum *recentiore* und *ſuppoſititio* machen / Herr *Cellarius* durch Herrn Wagenſeilen aus der *Florentiniſchen Bibliothec* von einem *Codice* , den Herr *Hoſtenius* auff 700. Jahr geſchätzet / *communiciret* erhalten hat / womit ſolche Neuerung auff einmahl übern hauffen geworffen worden.

(d) Nouvelles de la République des Lettres. Mais. 1685. p. 252. ſeqq.

Il étoit d' autant plus neceſſaire de confirmer par de bonnes autoritez les expreſſions de Q. Curce, *qu'il y a des gens qui le prennent pour un Auteur aſſez Moderne & qui s' imaginent que pour ſe concilier plus d' autorité il s' eſt fait contemporain des Empereurs de l' ancienne Rome. C'étoit l' opinion d' un des Régens de M Patin. Il prétendoit que Q. Curce étoit un nom ſuppoſé , & que l' Hiſtoire qui court ſous ce nom étoit un Roman bâti depuis trois cens ans par un Italien. Il ſe ſoûtenoit entre autres raiſons 1. parce que cet Auteur ne ſe trouve jamais cité par les anciens,2 parce qu' il parle du Gange,de l' Inde, & de quelques autres Païs que l' on ignoroit avant que le Geographe Ptolomée en fit mention. Mais on a beau faire & beau dire. Quoi que l' argument tiré de ce que les anciens ne citent jamais Q. Curce ſoit quelque choſe de fort , & de ſurprenant , on ne perſuadera jamais à aucun homme de bon goût , que cet Ouvrage ſoit ſi nouveau. Il y a plus de quinze cens ans qu' on n' écrit point en Latin comme fait cet Hiſtorien , qui qu' il ſoit, & s' il a commis des bévües en fait de Geographie, il ne s' enſuit pas qu' il ſoit moderne , car ſur ce pié-là* Tite-Live, Herodote, *& tous les anciens Hiſtoriens ſeroient de nouveaux venus. A l'egard de l' Indice qui eſt fort ample nous diſons qu' il tient le milieu entre celui de* Freinshemius, *& celui du Jeſuite le* Tellier *qui a commenté Q. Curce à l' uſage de M. le Dauphin. Freinshemius a inſeré dans le ſien une eſpece de petit commentaire ; le Jeſuite n' a compoſé le ſien que de ſimples mots. Cet Auteur a recüeilli toutes les phraſes.*

Les figures au nombre 29 ſont fort curieuſes. M. Henning , *dont nous avons parlé autrefois , les explique aſſez amplement dans un Diſcours qui eſt à la tête de l' Ouvrage. La Genealogie d' Alexandre qu' on nous donne ici eſt la même que* Freinshemius *avoit empruntée de* Reineccius.

Pour l' Abregé Chronologique de la vie d' Alexandre il a été pris du Commentaire du Jeſuite le Tellier.

CUSANUS v. *Sfortia.*

(771. α) CYDONIUS. Ejus *de contemnenda morte* Orationes Piæ, NEMESIO EMESENO Epiſcopo tribuuntur , ab Hieronymo *Wolfio* apud *Olearium* Abaci Patrolog. p. 121. (a) at *Barthius* Adverſar. lib. 54. c. 9. f. 25. 37. & lib. 60. fol. 3000. DEMETRIUM CYDONIUM librorum horum Auctorem facit , quem ſequitur etiam *Cave* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 32. & in Appendice ejus Wharton (b) ubi & alia hujus Demetrii Scripta recenſentur.

(a) Olear. Abac. Patr. p. 121.

Cydonius , *ſine ulla vel præcognominis vel cognominis additione. Ejus* de contemnenda morte *Orationem , cum Hermiæ irriſione Philoſ. gentil.* ex Fuggeri Bibliotheca, *Raphael* Seilerus *ICtus Auguſtanus* , primus protulit, *& apud Jo. Oporinum Baſilex 1552. grace atque lat. vulgari fecit : eandemque , cum aliis vet. græc. Patrum monumentis Conr.* Geſnerus recudit , *teſte* Hottingero , *Bibliothec. Tigur. p. 109. An hic autor ſit* Demetrius Cydonius *Theſſalonicenſis ?. De quo Raph. Volaterranus , & nos, paulo poſt ſuo loco , non immerito quæritur. Editor certe libelli , ſive diverſorum Scriptorum* de Scientia recte vivendi & moriendi , *qui ex officina Pet. Perneæ , Baſilex 1577. (& denuo ibid. 1586.) prodierunt, Demetrium Cydonium in lemmate orationis de contemt. mort. eum clare vocat , licet , qua autoritate Demetrii nomen præfixerit , non indicet. Ibidem* Anonymus *aliquis (qui tamen quod* Hieronymus Wolfius, nobilis ille Epiſteti commentator *ſit , p. 407. ſemet non obſcure prodit ,)in annotationibus ad Cydon. p. 551. & 556.* Nemeſio *Emeſeno Epiſcopo quædam iſtius orationis tribuit. Im* Barthius quoque *noſter , Adverſ. lib. 54. c. 9. f. 2537. & lib. 60. f. 3000. & ad Mamert. de anim. p. 336. dicitat , atque , qui illius veſtigia paſſim ſequitur ,* Magirus , *Eponymolog. p. 63. Nos tamen in re dubia , & ubi iſtæ autoritates nondum ſatisfaciunt, nihil definire aut temere affirmare , ſed cum Raph. Seilero, (utpote cujus editionem omnes iſti ſunt ſecuti,) ſuſpenſo potius judicio ſtare malumus , beneficium reputaturi , certiora ſi quis indicaverit.*

(b) Wharton Appendicis ad Cavei Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſ. p. 32.

Oratio *pia* de morte contemnenda , *quæ ſub* Cydonii *eujusdam nomine Gr. Lat. una cum Hermiæ Διασυρμῷ prodiit Baſil. 1552. & inter alia ejusdem argumenti Opuſcula , ibid. 1559. cum* Wolfii *Scholiis 1577. 1586. Demetrii noſtri eſſe non male cenſere poſſit. Habentur enim MSS. in Bibliotheca Auguſtana Orationes* Demetrii Cydonii *plures de eodem argumento.*

(772.) CYNÆUS *Theodorus* : LEUCHTIUS DE FRANCFORD. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 546.

(773.) Cæcilius CYPRIANUS Martyr, Patria Carthaginenſis, ſcripſit diverſa opuſcula,

quæ recenſet *Bellarm.* ad A. C. 250. & incerta ac ſuppoſititia vel dubia dividit, ſed ita ut aliqua etiam ex dubiis ad certa referat. Ex illis ea quæ certis auctoribus aliis ſunt aſſerta reperio ſequentia.

I. *De Abuſionibus XII. ſeculi* ſcriptum, omnes abjudicant *Cypriano*, nec minus Auguſtino, vid. *Bellarm.* p. 64. *Cocum* p. 252. *Pamelius* judicat eſſe ERRARDI cujuspiam, cujus nomen ad marginem D. Auguſtini adſcriptum reperit, aut Joannis CLIMACI, v. *Riv.* lib. 2. c. 15. p. 237.

His duobus ſuperaddit PATRICIUM *Epiſcopum Hiberniæ*, itidem Auctorem hujus libri creditum, du *Pin* Biblioth. Eccleſiaſt. Tom. I. p. 173. Errardo vindicat *Hottinger* Script. Suppoſ. 75. indicantibus *marginalibus Normanniani.*

II. *De Cardinalibus Chriſti operibus* jam inde à *Bellarm.* p. 62. Cypriano abjudicatum opus, Salviano malè, rectius ARNOLDO BONÆ VALLIS, ſeu BONAVILLACENO, aut BOVILLACENSI, qui ſeculo XII. demum vixit, tribui, poſt *Cocum* p. 146. & *Rivetum* p. 235. docet *Raynaudus* Jeſuita, citans *Rivetum*, quod miror, de lib. bon. & mal. pag. 136. (a) ubi prolixe hac de re agit, & aliqua repetit etiam p. 234. adde *Joh. Dalaum* de confirmatione lib. 1. c. 8. pag. 557. & l. 3. c. 17. in fine, item lib. 2. de ſcriptis, quæ ſub Dionyſii Areopagitæ & Ignatii Antiocheni nominibus circumferuntur. *Prideaux* Oratione IX §. IV. pag. 84. Arnaldum Bonavillacenſem vocat: vide tamen *Jugemens des ſavans* Tom. I. cap. 12. pag 479. Et extra dubium quidem hodie illud ponunt *Olearius*, Abaei Patrolog. p. 49. *Cave* Hiſtor. Liter. Scriptorum Eccleſ. p. 64. b. ſub. lit. (b) cui adde p. 473. a. *Du Pin* Biblioth Tom. I. p 173. (c) *Dalleus* vid. *Journal des Savans* 1666. p. 561. *Jamefius* append. Biblioth. Oxon. pag. 5. Jo. *Ceſtrienſis*, auctoritate MSti Oxonienſis Biblioth. in quo ARNOLDI nomine paſſim citatur, ut obſervat D. *Jo. Fechtius* §. VIII. part I. Theolog. Patriſticæ & *Journal des Savans* Ao. 1683. p. 357. (d) & *Acta Erud. Lipſienſ.* 1684. pag. 44. Occaſionem Cypriano adſcripti Operis hujus aperit *Vake* vom Uhrſprung Menſchlicher Setten c. 11. p. 26. 27. ſub lit. (e) Franciſcus *Turrianus* ad Latin. Lat. ſcribit, etſi ſemper exiſtimaverit hos ſermones non eſſe Cypriani, tamen conſulto, opinione uſum vulgi, eos Cypriano tribuere voluiſſe Tom. I Lucubr. Lat. Latin. p. 278. Qvod factum iſte Epiſtola ſeqq. non probat, eique ideo plurimum fidei & Auctoritatis apud eruditos detractum iri ominatur. *Hæc Symbola Rauſchiana.* Addit *Margo Maſtrichtianus Voſſium* de Baptism, Diſp. 4. theſ. 3. p. 69. med. p. 13. etiam in marg.

III. *Carmina* Cypriani nomine vulgata laudat, etſi Cypriani quod ſint probari non poſſe fateatur, *Bellarm.* p. 64. Ea partim TERTULLIANO, partim VICTORINO PICTAVIENSI tribui, vide apud *Voſſ.* de Poet. Lat. p. 52. & 53. *Rivetum* p. 235. *Barth.* adverſarior. l. 17. c. 19.

Illud *de Sodomis* Q. Septimio Florenti TERTULLIANO Afro Carthaginenſi tribuunt *Du Pin* Bibl. Tom. I. p. 173. ex *Voſſio* de Poëtis Latinis cap. 10. p. 52. *Eſchenbach.* Exercit. de Poëtis Chriſtianis Sacris Græcis & Latinis Sect. II. §. 11. Dubium tamen illud reddit *Cave* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 43. (f) Ad SALVIANUM Maſſilienſem *de Sodoma & Geneſi* carmina referri teſtatur *Fabricius* Bibl. Latin. p. 34. & 35.

IV. *De Clericorum ſingularitate*, ſupra in Auguſtini operibus jam inſpectus, abjudicatur utrique, ſed & ORIGENI & RUFFINO, quibus alii atque alii eum tribuebant, v. *Bellarm.* p. 62. *Rivetum* p. 225. & 235. *Cocum* p. 149. 150. *Ib. Raynaudum* p. 135. & 154. & S. HIERONYMO & GAUDENTIO Breſſæo tributum hoc ſcriptum indicat *Du Pin* loc. cit. nihil tamen ipſe de Auctore determinat; vid. lit. (g) Bedæ tamen tempore aliqui ſcriptum hunc librum eſſe autumant.

V. *De Incredulitate Judæorum*, CELSO tribuitur à *Bellarm.* p. 64. *Coco* p. 152. *Riveto* p. 236. & *Gerhardo* p. 172. *Hottingerum* de Script. ſuppoſit. 15. in teſtimonium citant *Marginalia Normanniana.* At JASONI *Pellæo* tribuit *Caoe* Hiſtoriæ lit. Script. Eccleſ. p. 64. & 26. ſub lit. (h)

VI. *Exhortatio ad Martyrium* à *Bellarmino* inter indubitata opera *Cypriani* collocatur, HILARIO vindicatur à *Mariano Victorio*, apud *Cocum* p. 140. Appoſite Gerh. Joh *Voſſ.* in Diſput. 25. Theologico-hiſtor. theſi 2. p. 368. poſt. med. addend. notante in margine Excellmo *Syndico à Maſtricht. Etiam Canonicos eſſe hos libros (Machabæorum) probare conatur Bellarminus ex Cypriani* libro ad Fortunatum de exhortatione Martyrii *ſed eum librum* non Cypriani *eſſe, ſed* Hilarii, *cum ex Styli vicinitate, tum Hieronymi auctoritate probat.* Marianus Victorinus *Annot. in Tom. 2. Hieron. Scholiaſt. in apologiam ad Pammachium Gerh. Joh.* Voſſ. *in diſp. 25. Theol. & Hiſtor. theſ. 2. p 368. poſt med.*

VII. *De duplici Martyrio*, ut recte abjudicatur ab omnibus *Cypriano*, ſic male *Riveti* p. 237. judicio, & meo, imputatur ERASMO, à *Gravio* & *Pamelio* apud *Cocum* p. 151. quibus ſubſcribere videtur *Raynaud.* p 117. & 135.

Adde *Scultetii* Medull. Patrum. p. 359. *Hottingerum* Suppoſ. Patr. 75. allegante *Normanno* in marginalibus, & *Lat. Latinium* Tom I. Lucubr. p. 101. quem non exigua ſponſione contendere velle, ſcriptum hoc, quod ERASMUS à ſe in vetuſtiſſima Bibliotheca repertum profitetur, ipſius dominatum, refert *Symbola Rauſchiana.* At *Erasmum* ab hac imputatione liberat *Du Pin* Nouvelle Bibl. p. 173. (i)

VIII. *De Diſciplina & bono pudicitiæ* librum TERTULLIANO abjudicare mavult *Erasmus*, v. *Riv.* p. 230. & repugnantes Pontificios *Bellarm.* p. 63. & *Poſſevin.*

CORNELIO tamen PAPÆ eundem librum ab *Eraſmo* aſſignatum aſſerit *Cave* Hiſtoriæ liter. Script. Eccleſ. p. 64. b.

IX.

IX. *Symbolum expositum*, RUFFINO *Bellarm.* p. 62. *Rivetus* p. 236. & *Gerh.* p. 168. vindicant adde *Melchior.* Comment. Locor. Theolog. c. 11. p. 67. Plura vide apud adductos auctores, & editores operum Cypriani citatorum apud *Olear.* pag. 123.

Vide etiam RUFFINO tribuentes *Du Pin* Nouvelle Biblioth. pag. 173. *Cave* Histor. lit. Script. Eccles. p. 64. b. *Scultetti Medull.* Patr. l. 8. c. 22. p. 357. quibus addunt Marginalia Normanniana Hall. Dissvasion of Popery p. 5.

X. *Exorcismus*, quem Typographi Lugdunenses S. Cypriani nomine ediderunt, potius est CYPRIANI NICOMEDIENSIS, ut censuit *Jac. Pamelius*, quod ex *Lat. Latinii* Tom. I. Lucubrat. pag. 301. refert *Symbola Rauschiana.*

XI. *De Aleatoribus* liber Cypriano adscriptus *Bellarmino* à PAPA QUODAM post tempora Cypriani compositus videtur: referente *Cave* loc. cit. At *du Pin* alii cuidam Episcopo eum tribuit. vid. *Nouelle Biblioth.* pag. 172. 179. sub lit. (k)

XII. *De Trinitate* libellus sub Cypriani nomine à *Pneumatomachis* venditus reverafuit TERTULLIANI: ut *Ruffini* testimonio asserit *Prideaux* Orat. X. p. 85. sub lit. (l) At *du Pin* Bibl. Tom. I. p. 182. NOVATIANI probat.

XIII. *De Pascha* Computus à *du Pin* loc. cit. p. 179. abjudicatus Cypriano, eidem restituitur à Cl. *Fellio* in *Actis Erudit. Lipsi.* 1683. pag. 44. Adde *Cave* loc. cit. p. 64.

XIV. *Panitentia* aut *Confessio*, Cypriano Martyri tributa potius debetur CYPRIANO ANTIOCHENO, qui jam olim cum priori confusus dicitur *Caveo* Histor. lit Script. Ecclesiast pag. 65; *du Pin* Nouvelle Bibl. p. 173. adde *Acta Erudit. Lipsiens.* 1683. p. 44. (m) & *Journal des Savans* Novemb. 1683. p. 358 (n)

XV. *De Revelatione capitis Johannis Baptistæ* scriptum fabulis refertissimum Cypriano indignum, eique manifeste suppositum ab obscuris Monachis conscriptum videtur Casvarruvio, apud *Dreckber* de Scriptis Adespotis p. 64. 65. ubi & de aliis Suppositiis Cypriani scriptis plura occurrunt. Adde *du Pin* Nouvelle Bibl. pag. 173. (o) verbis adscriptis.

XVI. *Meditationes variæ.*

„ Omnia hactenus enumerata Opera in „unum collecta, & Autori suo restituta pro„dierunt ad calcem S. CYPRIANI Operum Oxon. 1682. fol. verba sunt Guilielmi *Cave* Hist. Litterar. Script. Ecclesiasticorum p. 473. a.

(a) Raynaudus de libris malis & bonis p. 135. 136.

Eidem quoque Cypriano, *manifestè suppositus est liber* de operibus Christi cardinalibus. *Nam serm. de pass. Dom. & initio sermonis de Bapt. Christi, apertè refellit errorem S. Cypriani de Baptismo hæreticorum. Unde si S. Augustinus agnoviſſet illud opus tanquam Cypriani, non tantopere laboraſſet in abstergenda labe S. Cypriani; ob illum materialem errorem, de Anas baptismo hæreticorum. Sed neq; consentio* Billio, *ad orationem 42. Naz. p. 901. ubi eum librum, alicujus saltem S. Cypriano æqualis, esse contendit, cum sit inscriptus Cornelio Papa, & ex eo* Nazianzenus *aperte locum, ibi à Billio expensum mutuatus* videatur. *Hoc, inquam, non admitto: & potius arbitror, autorem illum qui adulteri cupiam Cornelio Papa, id est, Episcopo, juxta antiquum ejus vocis usum, opus sum inscripsit, à Nazianzeno plagulam illam mutuatum esse.*

Hoc Auctoris opus esse subsecuti ætatem S. Cypriani, nec modico tempore, pervigeram mihi aliquando, quia Auctor initio sermonis de unctione Chrismatis, meminit referatorum ea die carcerum: quod videtur pertinere ad usum temporibus S. Cypriani non convenientem; nimirum, ut sub Pascha lavarentur qui mancipati erant carceri, ita enim habetur ex Sacra Honorii Imperatoris ad Arcadium fratrem, cum expostulat de S. Chrysostomi expulsione Cucusum; itemque ex lege Theodosii, cujus meminit Flavianus Antioch. ea oratione ad Theodosium in causa Antiochenorum, quam retulit postea S. Chrysostomus hom. 20. ad pop. & habetur nunc ea lex in append. 7. & 8. Cod. Theodosiani. Videnda item lex 8. de indulg. crim. in cod. Theod. Idem tradunt Nyss. orat. I. de Resur. Ambros. epist 33. qua est de tradendis Basilicis, fere initio, & Chrysost. in Psal. 2. in fine, S. Leo variis sermonibus de Quadragesima, ac nominatim serm 2. & 7. & alii, quos adducit Filesac. lib. de sacro Quadrag. cap. 14. Ita mihi, (ut dixi) aliquando perſvaseram, attento usu illo alta paci Ecclesiæ congruente. Postea tamen adverti, quia initio illius sermonis de unctione Chrismatis, de referatis carceribus, & laxatis captivis, ac judicibus mansuefactis, traduntur, repeti in calce sermonis, iisdem ferè verbis & ad sacerdotalem pœnitentium absolutionem referri. Quare nihil inde potest colligi, pro tardiore Autoris illius ævo, quom sit ævum S. Cypriani. Nam quod jam tunc non haberet locum absolutio pœnitentium in Cœna Domini, unde probari queat?

Malim ergo argumentari, ex eo quod auctor iste passim clarius & distinctius agat de Mysterio incarnationis, quom soleant agere Patres, qui ævo S. Cypriani scripserunt. Deinde quod sub finem prologi, autor ita loquatur de avaritia, etiam Ecclesiasticos & religiosos occupante, ut plane insinuet, scribere se non tempore S. Cypriani, sed multo posteriore (Hæc, (inquit,) fitis divitiarum, miseris pectoribus affidet & ambitionis salsugo bibulam animam occupet, ita ut pop fat, & nefat, ad loca inferiora, etiam de latebris Eremi nonnulli se ingerant; & de omni gradu, ubi aliquis aditus patet, anheli prodeant, discurrant ad judices, blandiantur mediatoribus, conducant auxiliarios, & modis omnibus elaborent, ut sedeant cum Principibus, eo quastu, ut maledicat Deus quod ipsi benedixerint; & benedicat quod maledixerint). Eremum pro cœnobio, & religioso statu usurpare, Fausto, Eucherio, & cæteris illius ætatis, est frequentissimum. Itaque arguit hinc Auctor Religiosos, quod ipsi quoque ad divitias, & honores Ecclesiasticos, quibus divitiæ jam essent adjuncta, adspirarent exsuit latebris. Quod perse liquet locum non habuisse per tempus S. Cypriani, grassantibus immanibus persecutionibus adversus Ecclesiam: quas non est quod quis existimet, insinuatas ab hoc autore in calce sermonis de Nativ. Dom. Certamina enim de quibus ibi agit, sunt communia certamina Christianorum

rum, quæ etiam in Ecclesiæ pace non desunt. Quæ porro argumenta eximium hoc opus S.Cypriano adjudicant, æque illud abrogant Lucio Papæ, cui id alibi adscriptum legi. Præterquam quod Auctor in prologo num. 3. aperte agnoscit superiorem. Non igitur fuit Summus Pontifex, saltem cum scripsit. Ejusmodi, & Cornelius in c.12.epist 2. ad Cor.ad v.7. hoc opus tribuunt Saluviano. In veteri quodam Manuscripto, hoc opus tribuitur Arnoldo Bonæ Vallis, & ab eo dicatum refertur Alexandro III. Idem monuit me, vir doctissimus, ac S. Petri in Vaticano Canonicus, Lucas Holstenius, allegato indice librorum Academiæ Oxoniensis in Anglia, quæ hoc Opus Manuscriptum, attextis reliquis Arnoldi lucubrationibus asservat, ut videre est pag. dicti indicis 12. Et diserte præfatio operis sub nomine Arnoldi, dirigitur ad Alexandrum III. Idem refert Andreas Rivetus lib. 2. critici sacri cap.15. ex Iamesio in Catalogo Bibliothecæ omnium animarum, volum. 15. nisi quod ait, hoc opus ab Arnoldo inscribi Papæ Adriano, qui fuit coævus F. Bernhardo, nempe Adriano IV. qui immediate præivit Alexandro III. Sane scriptionis in hoc opere materiæ, ab aliis Arnoldi lucubrationibus non abhorret. Et facile est conjicere, nomen Alexandri, vel Adriani, mutatum esse in nomen Cornelii Papæ, S.Cypriano æquali, per eos qui primi has dissertationes, ob nonnullam in styli grandiloquæ similitudinem S Cypriano adscriptas voluerunt, ut essent ob vetustatem commendatiores ac vendibiliores, quod factum circa commentarios in Matthæum Divo Thomæ Aquinati adscriptos.

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. pag.64.

De Cardinalibus Christi operibus, quem esse Arnoldi Abbatis Bonæ Vallis omnes jam norunt: quique præter præfationem sequentes Tractatus 12. complectitur---

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p.173.

Le traité des oeuvres Cardinales, *ou principales de* JESUS-CHRIST, *qui a été attribué à Saint Cyprien, quoi qu'il ne soit point de son stile, a été restitué sur la foi de plusieurs Manuscrits à* Arnaud de Bonneval, *ami de saint Bernard, qui l'avoit adressé au Pape Adrien IV. & qui a encore composé d'autres traitez de même stile touchant les paroles de* JESUS CHRIST, *sur la croix, l'ouvrage des six jours, & les loüanges de la Vierge, qui ont été imprimez dans la Bibliotheque des Peres, & enfin un traité de Meditations, qui n'avoit point encore été imprimé, & qui a été ajoûté dans la derniere édition de saint Cyprien faite en Angleterre à tous les autres traitez de ce même Auteur. L'explication du Symbole des Apôtres est sans doute de* Ruffin.

(d) Journal des Sçavans, d.19. Nov. 1683.p.557.

Parmi les ouvrages supposez (de la plûpart desquels on a decouvert les veritables Auteurs) un des principaux est le Livre d' Arnould de Chartres *touchant les oeuvres* Cardinales de Jesus-Christ, *que quelques-uns ont deja remarqué avoir été mal attribué à saint* Cyprien *& à l'occasion duquel on donne icy le reste des Ecrits de cet Abbé, entre autres ses Meditations, qui avoient été jusqu'à present inconnuës.*

(e) Vake vom Ursprung Menschlicher Seelen/ c.II.p.26.27.

Zudem ist nunmehro bekandt/ daß nicht Cyprianus, der H. Märtyrer / sondern *Arnoldus, Abbas Bonæ-Vallis, Ordinis Cistercienſis,* der im zwölften Seculo allererst gelebt/ wie *Johannes Trithemius* von ihm schreibet/ der Autor des *Tractats de Cardinalibus Christi Operibus* sey. Ein Buch-Schreiber hat für diesen *Tractat* den Namen *Cypriani* gesetzt/ damit er ihn desto theurer könte verkauffen. Unter solchem Namen ist er etliche hundert Jahr umher gangen / und wird destweegen annoch bey den Schriften *Cypriani* gedruckt gefunden/ wie *f.* 19. wird berichtet. Welches Er denn Uhrsprung seiner Seelen nicht wisse.

(f) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 43.

Poëmata varia, viz Genesis, Sodoma, Libri V. adversus Marcionem, *de* Judicio DEI, Carmen ad Senatorem, & de Jona & Ninive: *quæ* Pamelius Tertulliano *adhuc juveni adscribit, nullo tamen Antiquorum testimonio, nullæ ratione fultus. Ex iis prioris duo* Salviano *Presbytero Massiliensi, Carmen de* Judicio Dei, Verecundo *Episcopo Africano qui circa medium sæculi sexti floruit) tribuit Doctissimus* Alix, *licet ex his posteriori lacinias aliquot ab homine decimi sæculi intertextas fuisse non difficile atbi. Idem libros adversus* Marcionem *post* Hieronymi *ævum natos;* Carmen *autem ad* Senatorem *(quod inter* Cypriani *Opera, Tom. III. legitur) ante Constantini tempora conscriptum arbitratur. Poema denig. de* Jona & Ninive, *(quod in Bibliotheca PP.* Tertulliano *inscriptum reperitur) antiqui cujusdam Auctoris, ejusdem forsan, cujus est* Sodoma, *opus esse conjicit.*

(g) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 172.

Le Livre de la singularité des Clercs est un ouvrage tres-utile, dans lequel il est prouvé que les Clercs ne doivent point demeurer avec des femmes. Quelques-uns l'ont attribué à saint Cyprien, *conformément à quelques Manuscrits, d'autres à saint* Jerôme, *d'autres à* Gaudence de Bresse.

Il est constant qu'il n'est point de saint Cyprien. La difference du stile, & les mots barbares, qui s'y rencontrent en font une preuve convaincante.

Il n'est point non plus une version d' Origenes *mais l'ouvrage original d'un Auteur Latin; enfin il n'est ni du stile du* S. Jerôme, *ni d'*Origenes.

(h) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast.p.76.

Hunc Jasonem *plurimi eundem esse volunt cum Jasone* Thessalonicensi, *cujus mentio habetur* Act. XVII. 5. Rom. XVI. 21. *quemque Græci in* Menologio *primum Tarsi Episcopum à D. Paulo constitutum esse tradunt. Verum hæc incerta, nulloque fide digno auctore nixa. Quisquis sit Disputationem instituit cum* Papisco *Judæo Alexandrino de veritate Christianæ Religionis, cui exitus esse contigit, ut Papiscus Christiani argumentis devictus, Judaismo renunciaret, & baptismum enixe postularet. Extiterunt olim Græce, imo (si Rigaltio fides adhibenda sit verba quædam inde citanti) jam extant Acta concertationis hujusce, sive ab Aristone nostro, sive ab alio quodam in literas redacta. Ea tanquam insulsum quoddam opus olim fugillavit Celsius Epicureus: cum iniquas idcirco censuram diluit Origenes, & egregium sit eruditionis elogium tribuit. Meminit*

Meminit eorundem Hieronymus in Quæstionibus in Genesin. Acta ista in Latinum sermonem vertit, & præfatione bene longa Vigilio *Episcopo nuncupata auxit Celsus quidam; quis qualisve ille fuerit non constat. Id solum liquet ex plurimis præfationis locis eum vigentibus adhuc Persecutionum temporibus, & ante susceptam ab Imperatoribus fidem Christianam scripsisse. Exstat præfatio inter Cypriani opera, cujus nomini perperam inscribi solet.*

(i) Du Pin Nouvelle Bibl. des Auteurs Eccles. Tom. I. p. 173.

Il faut ajouter à ces traitez une Oraison à la loüange du Martyre, & une autre du double Martyre, qui ont été faites à plaisir par quelque Auteur qui n'est pas fort ancien. La premiere est d'un stile etudié, & affecté, & il paroist que celui qui l'a composée l'exerce à faire une Harangue en forme. Il fait un Exorde comme s'il parloit à une assemblée, ses periodes sont travaillées, ses pensées recherchées, & son tour est extrêmement contraint. L'Oraison du double Martyre *est faite avec plus de negligence par quelque nouvel Auteur qui vouloit imiter le stile de saint Cyprien.* Gravius *s'est imaginé qu'*Erasme *étoit Auteur de cette fourbe: mais il y a apparence qu'un aussi habile homme que lui, l'eut bien mieux cachée qu'elle ne l'est dans ce Livre. Car quoi que l'*Auteur *feigne qu'il écrivoit environ 240. ans après* JESUS-CHRIST, *il ne fait point de difficulté de dire, que la Religion étoit plus étenduë que l'Empire. Il parle des persecutions de Diocletien, & de Maximin, ou Maximien, d'une guerre contre les Turcs, & fait mention des Moines, & de leurs pratiques. Voilà les Livres faussement attribuez à S. Cyprien, qui peuvent estre de quelque utilité, dont on ne sçait pas les Auteurs.*

(k) Idem; antea, ibid. p. 172.

Le Traité, ou l'Homelie contre ceux qui jouënt au hazard, on. est encore plus éloigné du stile de saint Cyprien, est tant embarassé, obscur, & plein de mots qui ne sont point Latins. L'Ecriture y est citée d'une autre maniere que dans saint Cyprien, & l'Auteur fait mention du Livre intitulé la doctrine, ou les doctrines des Apôtres, lequel suivant toutes les apparences a esté composé depuis saint Cyprien. ------ (Et pag. 169. 00. Le traité contre ceux qui jouent au hazard.) *Il est ecrit par un Evêque mais l'on ne doit pas conclure, que ce soit par un Pape, à cause qu'il se dit Vicaire de* JESUS-CHRIST, *parce que ce nom est donné dans l'antiquité à tous les Evêques.*

(l) Prideaux Orat. IX. de Pseudepigraphis p. 85.

Conqueritur Ruffinus *in Apologetico, Pneumatomachos edidisse libellum* Tertulliani *de Trinitate, variis maculis decoloratum; sub* Cypriani *nomine; & vilius vendidisse, utinam emerent libentius, & venenum citius imbiberent.*

(m) Acta Eruditorum, Anno 1683. pag. 44. 45.

Neque silentio prætereunda S. Cypriani *Pœnitentia seu Confessio, juxta fidem Bodlejani codicis & aliorum exemplarium nunc primum evulgata, quam Illustrissimus Editor ante Constantini M. ætatem compositam, & illam ipsam ἐξαγόρευσιν vel saltem ejus partem esse existimat, cujus in Panegyrico Cypriani Gregorius Nazianzenus meminit, quam Gelasius cum Concilio Romano inter Apocrypha rejecit, & quam Photius in Bibliotheca sua prolixius exponit, dum Cod. 154. tres de Cypriano Martyre libros ab Eudocia Augusta heroico carmine redditos enarrat, quorum primus res Justinæ virginis, secundus Cypriani juvenilem ætatem magicis artibus & pessimis quibusq; flagitiis infamem, & tertius utriusq; martyrium persequitur. Equidem cum hodierna Ecclesia Græca pariter & Romana duos Cyprianos Martyres & Episcopos agnoscat, unum Carthaginensem, & alterum Antiochenum, cui vulgo tribui solent, quæ de magia & Justinæ amoribus veteres nonnulli tradunt: exinde plerig; hactenus existimarunt, Nazianzenum, Prudentium & reliquos, qui horum vestigiis insistunt, nominum similitudine deceptos* Cyprianum Carthaginensem *cum* Antiocheno *confudisse. Verum cum Gregorium Nazianzenum ea quæ paulo ante ætatem suam Antiochiæ gesta perhibentur, tam immani errore ad Cyprianum Carthaginensem retulisse haud probabile videatur, & jam priscis illis seculis fingendi licentia & credendi facilitas rerum gestarum fidem perturbaverit, Illustrissimo* Pellio *verisimillimum videtur Christianum aliquem, dum Cypriani acta posteritati commendaret, ne res ejus gestæ nimis humiles & quotidianæ viderentur, pia quadam fraude prodigiosas illas narrationes attexuisse, & ut patriam suam demereri posset, dramatis hujus scenam Antiochiæ posuisse, & hæc figmenta alios quidem credidisse, alios autem, cum hæc Cypriano Carthaginensi minus convenire perspicerent, Cyprianum quendam Antiochenum in theatrum produxisse: quamvis ne sic quidem somnia ista cum personarum, locorum atq; temporum circumstantiis ita cohæreant, ut non mendacium ubiq; pellucere periti rerum æstimatores deprehendant. Ex his igitur fontibus profluxit illa* Cypriani Pœnitentia *seu* Confessio, *cujus particulæ aliquæ in Latinum è Græco sermone conversæ nunc cum aliis Cypriano vulgo adscriptis opusculis publicatur.*

(n) Journal des Scavans d. 29. Nov. 1683. p. 358.

Quant à la Confession de St. Cyprien *dont on joint ordinairement une partie aux ouvrages qu'on luy attribuë, quoy qu'elle passe pour estre d'un St Cyprien Evêque d'Antioche, avec lequel on a confondu Celuy de Carthage, le même Evêque d'Oxford, qui pour nous la donner icy a suivi l'exactitude & la fidelité du Monsr. de Bodley & de quelques autres exemplaires, estime qu'elle a esté composée avant le temps de Constantin le Grand, & que c'est cette piece dont Saint Gregoire de Nazianze a fait mention dans le Panegyrique de Saint Cyprien, qui fut rejetté ce comme apocriphe par le Pape Gelase & le Concile de Rome, & à laquelle Photius s'est arrêté fort au long dans sa Bibliotheque en parlant des trois livres de ce Pere, mis en vers heroiques par l'Imperatrice Eudoxe.*

(o) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 173.

Les autres traitez attribuez à S. Cyprien, *sont des Ecrits non seulement supposez, mais aussi pleins de badineries & de fauſſetez. Le premier est un traité des* Montagnes de Sion, *& de* Sina *fait par quelqu'un qui s'arrêtoit aux rêveries des Rabins, & de Cabalistes. La* Cene *est un ouvrage ridicule, & plein d'impertinences. La revelation du Chef S.* Jean *est une*

narration fabuleuſe écrite depuis le temps de ſaint Athanaſe, d ſaint Cyrille, de Theodoſe, de Vandales, de la Chronique de Marcellin, & de Pepin dont elle fait mention. Sa preface attribuée à Celſus ſur la diſpute de Papiſcus, & de Jaſon, adreſſée à Vigilius, & le traité contre les Juifs ſont deux ouvrages dans leſquels il n'y a ni juſteſſe, ni ſolidité. Les deux traitez adreſſez aux Martyrs, *& la* Confeſſion, *ou la* Penitence de S. Cyprien Martyr, *ſont des ouvrages que les nouveaux Grecs ont attribuez au Martyr Cyprien, qui peut-eſtre eſt l'Evêque de Carthage, dont on a amplifié la vie.*

Les ſecrets, *& les* prieres *de S.* Cyprien *ſont des Traitez pleins de ſuperſtition, & d'impieté. Il ne me reſte plus qu'un Calendrier ſur la Pâque n'imprimé ſous le nom de ſaint Cyprien dans l'édition d'Angleterre. C'eſt l'ouvrage d'un Auteur ancien, mais le ſtile eſt tout different de celui de S. Cyprien.*

CYRIACUS v. *Baſilides.*

(774.) CYRIACI Thraſymachi *de Juſtitia armorum Sueticorum in Polonos, perque ea liberata à magno periculo Germania, ad Andream Nicanorem Epiſtola* doctiſſima, juxta exemplar Stetinenſe Helmæſtadii 1656. in 4to. eodemque anno hic Hamburgi Germanice recuſa, quod lit Excellentiſſimi Viri *Hermanni* CONRINGII, Medicinæ Politicesque Profeſſoris in Academia Julia, diverſorumque Principum Conſiliarii, fama publica, nec non ipſius typographi relatio, verſantiante hoſce annos 16. ibidem confirmavit Publice primus quod ſciam hoc ſcripſit *Ericus Mauritius* ſpecim. Jur. publ. c. 2. §. VI. num. 25. pag. 16 ex eoque D *Geislerus* dec. 5 num 6.

Nomen ipſum ex Græco tranſſumtum, innuit, Geermann & Rohnring. Quod nunc quidem non amplius diſſimulare voluiſſe videntur, qui in Catalogo Scriptorum Conringianorum, Syntagmatibus ejus Epiſtolarum in editione Helmſtadiana 1694. præmiſſo, num. XVI. Hiſtoricorum eam diſſertationem epiſtolicam expreſſe aſſerunt illi. Plura infra in recenſione tractatus, quem ſub perſonato *Hiſtoriæ Joannis Misthobii* nomine emiſit idem Hermannus Conringius, occurrent.

(775.) *Uranophilus* CYRIANDER. Ejus nomine extat *Hiſtoria Meteorologica*, verum Auctorem agnoſcens, *Hermannum* IV. HASSIÆ LANDGRAVIUM dictum *Conſtantem*, & in Collegio Societatis Fructiferæ Der Jutternde. Vide *Witten.* in Diarii Biographici Ao. 1678. ſub finem. Ubi ſimul innuit, ab eodem ex Gallico in Germanicum Sermonem translatam eſſe *de la Serre Vanitatem Mundi.*

(776.) CYRILLI Alexandrini nomine extantes

I. *Commentarii XII. libris in Evangelium Joannis*, habent libros 4. medios *Jodoco* CLICHTOVEO debitos, uti *Bellarm.* p. m. 143. *Riveius* l. 4. c. 19. p. 445. aliique docent.

Addunt *Marginalia Normanniana Hotting.* Scriptor. Supp. 88. Idem docent quoque *Cave* Hiſtor. lit. Scriptor. Eccleſ. p. 215. (a) & *Du Pin* Nouvelle Bibl. T. IV. p. 43. 44. (b)

II. *Commentarios in Leviticum* ORIGENI, *Poſſev.* præfat. apparat. ac *Riveius* l. c. a ljudicari ab omnibus, teſtantur.

Origeni adjudicant *Cave* Hiſtor. Eccleſiaſt. pag. 57. b. Du Pin loc. cit. pag. 51. b. quibus addunt *Marginalia Normanniana Whitaker.* Script. 502. & *Gerhard.* Patrol. 138. 416. Ex cujus Confeſſ. Cathol. c. 1. p. 43. excerpſit *Deckher.* de ſcriptis Adeſpotis pag. 60. 61. illa, quæ ſub lit. (c) repræſentamus.

III. *Epiſtolam* ejus nomine confictam à NESTORIANIS, qua purgabant hæreſin ſuam ejusque patronos, memoratam *Concil.* 5. collat. 5. pag. 560. ſit non amplius extantem, obiter tango.

Vide tamen hoc confirmantem *Neumannum* Diſſertat. de Pſalterio Salomonis. § XIIX. (d)

IV. *Homilias* etiam ejusdem nomine excuſas, ejus non eſſe, vid. apud *Theoph. Raynaud* pag. 134. *Cocum* p. 131. ORIGENIS etiam nomine excuſas notantem, ſed nec eidem adjudicare ſuſtinentem.

Certe à Cyrillo non omnes profectas eſſe homilias Paſchiales, docet *Du Pin* Nouvelle Biblioth. T. IV. p. 45. (e) at illas XIX. in Jeremiam Origeni maximam partem aliquam etiam CLEMENTI ALEXANDRINO adſcribit *Cave* Hiſt. lit. Script. Eccleſ. p. 216. adde *Olearium* Abaci Patrolog. p. 126. & *Du Pin* loc. cit. 51.

V. *Theſaurum* aliquas habere partes THOMÆ AQUINATI debitas, prolixe contra *Bellarminum Riveius* l. c. p. 445. & ſeqq. docet. Imo totum eſſe ſuppoſititium, quidam anonymus diſputationis de ſuppoſito auctor, aſſeruerat, quem refutat *Theoph. Raynaudus* p. 134.

Nihilominus confitetur *Du Pin*, loc. cit. p. 44. loca quædam à D. Thoma citata, tanquam in Cyrilli extarent theſauro, quæ tamen ibidem non inveniuntur, vid. lit. (f)

VI. *Tractatus de Trinitate* Cyrillo vulgo adſcriptus, RECENTIORIS AUCTORIS eſt ut argute concludit *Du Pin* Nouvel. Bibliothec. Tom. IV. p. 51. (g)

VII. *Apologi Morales* Cyrillo quoque adſcripti & ejus nomine præfixo editi Viennæ 1631. LATINUM quendem AUTHOREM habent, ut judicant *Cave* Hiſtoriæ liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 216. a & *Du Pin* Nouvel. Bibl. T. IV. pag. 51. b. Hos Apologos editos fuiſſe jam olim Pariſiis à *Joanne Parvo*, titulo *Speculi Sapientiæ* obſervat *Miræus* Biblioth. Eccleſ. p. 60. & 307. (h) & ex eo Olearius Abac. Patrolog. p. 126.

IIX. *Collectio Explicationum Monilium*, ne quidem integra ex Operibus Cyrilli fabricata eſt, ſed multa quoque ex ſcriptis S. MAXIMI inſeria habet judicante *du Pinio* Nouvelle Biblio-

theque

theque des Auteurs Eccleſiaſtiques tom. IV. p. 511. ſublit. (i)

IX. *Spiritualis Anagoge* in *Hexaemeron libri duodecim* Cyrillo Alexandrino in Codice MSto perperam tributi Autorem agnoſcunt ANASTASIUM SINAITAM, cui vindicat illos *Lambecius* Bibliothec. Cæſar. lib. IV. p. 198. 199. (k)

X. Cyrilli Alexandrini nomen præferens in Manuſcriptis Regiæ Gallicanæ Bibliothecæ quod nil ferè differat à VICTORIS ANTIOCHENI *Commentario in S. Marcum* de quo in nomine *Origenis* dictum, memorat Richard *Simon* Hiſt. Crit. du N.T. c. V. p. 89.

(a) Cave Hiſtor litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 215.

Commentariorum in S. Joannem *libri XII. ex quibus quintus & ſextus primum prodierunt in editione Operum* Cyrilli *Pariſ. 1638. una cum fragmentis quibusdam ſexti & ſeptimi libri (II. enim etiamnum deſiderantur) ex Harlai Maclovienſis Epiſcopi Catena in Joannem deſumptis. Extant quidem antea Latine libri quatuor iſtorum loco*, Cyrilli *nomen præ ſe ferentes à Jodoco Clichtoveo editi, ſed quos maleferiatus iſte nebulo ex proprio fundo efformarat.*

(b) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom IV. p. 44.

Ce Commentaire eſt fort long, & diviſé en douze livres. On n'a que des fragmens du ſeptieme & du huitieme. Le cinquieme & le ſixieme ne ſe trouvoient point non plus dans les precedentes editions. Mais joſſe Cliɛtou *Docteur de Paris, qui avoit traduit ce Commentaire de S. Cyrille, avoit compoſé quatre livres pour ſuppleer à ceux qui manquoient : ce qui a donné lieu à quelques Auteurs de les citer comme de S. Cyrille. Il eſt vrai que preſque tout eſt tiré d'anciens Peres; mais c'eſt* Cliɛtou *qui a fait ce Recueil, & non pas S. Cyrille.*

(c) Joh. Beckherrus de Scriptis Adeſpotis. p. 61.

Cyrilli *Homiliæ in Leviticum, non ipſum, ſed Origenem, vel neſcio aliquem alium genitorem habent; non magnæ authoritatis foetus, litteram Biblicam deſtruens & myſticos ſenſus ex capite ſuo ſtatuens*: Gerhard. *Conf. Cathol. d. c. I. pag. 43.*

(d) Neumannus Diſſ. de Pſalterio Salomonis. § XVIII.

Procul abeſt à moribus noſtris extra oleas vagari; at Sanctorum tamen Patrum hic dolere vicem, fas piumq; eſt, qui ſimilem vel poſt cineres fraudem incurrerunt. Neſtorianos quis neſcit, Epiſtolam quâ hæreſeos iſtius auctor Theodorus Mopſueſtiæ Epiſcopus purgabatur, ſub S. Cyrilli Alexandrini nomine emiſiſſe in lucem; atque altera ex parte Eutychianos, ut imperita plebi fucum faceret, quosdam Apollinarii libros Athanaſio aliisque Doctoribus orthodoxis falſò aſcriptos in vulgus ſparſiſſe. Quo de argumento Leontius *Librum ſcripſit perſpicue oſtendens, homines iſtos Gregorii Neocæſarienſis, Athanaſii ac Cyrilli nominibus imprimis abuſos fuiſſe. Extat liber in Bibl. SS. Patr. T. IV. p. 1032.*

(e) *Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccleſiaſtiques. Tom. IV. p. 45.*

Les Homelies Paſchales ne ſont pas particulieres à Saint Cyrille. C'eſtoit la coutume des Eveques d'Alexandrie, que le Concile de Nicee avoit particulierement chargez du ſoin d'annoncer le jour de la Fete de Paque: c'eſtoit, dis-je, leur coutume de l'publier dans Alexandrie par un Diſcours ſolemnel. *Theophile* predeceſſeur de Saint Cyrille avoit rendu cet uſage fort celebre, & Saint Cyrille le maintint, avec beaucoup d'éclat, & ne laiſſa paſſer aucune année de ſon Epiſcopat, qu'il ne fiſt un Sermon, à la fin duquel il indiquoit le commencement du Carême; & la Fête de Pâque. De trente qu'il avoit faits il nous en reſte vingt-neuf. Les ſujets les plus ordinaires de ces Sermons ſont l'utilité & les avantages du jeûne, & la maniere dont les Chreſtiens doivent ſe preparer à la celebration des Fêtes. Il y exhorte auſſi quelquefois les Fideles à joindre au jeûne l'aumône & la charité. Il parle dans quelques-uns contre la duplicité du cœur. Il traite dans pluſieurs de la Trinité & de l'incarnation contre les Ariens & les Neſtoriens. Il parle auſſi, quelque fois contre les juifs & contre les Idolatres. Ces Sermons ſont languiſſans & ennuyeux. Ils ne ſont presque qu'un tiſſu de paſſages de l'Ecriture, qu'il entremêle d'explications myſtiques.

(f) *Ibid. pag. 44.* Le Traité du Threſor eſt un Ouvrage ſur la Trinité dans lequel il avance 35. propoſitions ſur la divinité & ſur la conſubſtantialité du Fils & du Saint Eſprit, qu'il prouve d'une maniere entierement ſcholaſtique par des paſſages de l'Ecriture appuyez, & ſoûtenus par des raiſonnemens, & des Syllogiſmes en forme, dont il ſe ſert pour battre les Ariens & les Eunomiens, & pour retorquer contre eux les temoignages de l'EcritureSainte, qu'ils alleguoient ordinairement. Il propoſe leurs objections de la meme maniere, & y répond avec la meme ſubtilité.

(g) *Ibid. pag. 51.* Le Traité ſuivant de la Sainte Trinité eſt d'un Auteur plus recent, que Saint Cyrille, quoi-qu'il s'attache fort à ſa doctrine, & qu'il ſuive ſa methode & ſes Principes; mais il eſt aiſé de voir qu'il a vécu aprés la naiſſance de l'hereſie des Monothelites: car, il traite à fond la queſtion, *s'il y a deux operations, & deux volontez en Jeſus-Chriſt.* Il refute ceux qui tiennent le contraire & expliquent le ſens des Anciens qui avoient avancé, qu'il n'y avoit en Jeſus-Chriſt qu'une nature incarnée, & une operation theandrique.

(h) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſt. pag. 60.

Cyrilli *hujus (an alterius?)* Apologi morales *Vienna in Auſtria 1631. ſum excuſ : qui libellus titulo* Speculi Sapientiæ, *Pariſiis* a Johanne Parvo *jam olim fuerat publicatus.*

Pag. 307. pag. 60. lin. 19. *Apologi morales Vienna in Auſtria 1631. excuſ. adde :* Non ſunt Cyrilli Alexandrini; *ſed alicujus hominis Latini, non autem Græci.*

(i)

(i) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. IV. p. 51.

Le Recueil d'explications morales ſur l'ancien Teſtament n'eſt pas tiré des Oeuvrages de Saint *Cyrille* ſeul, mais encore de Saint *Maxime* & de Pluſieurs autres Interpretes: ainſi l'on ne peut pas le conſiderer comme un Ouvrage de Saint Cyrille.

Balthazar Cordier nous a donné encore XIX. Homelies ſur Jeremie, imprimées à Anvers en 1648. qui portent le nom de Saint Cyrille. Pour les Apologues moraux donnez par le meſme Auteur en 1631. Sous le nom de S. Cyrille ils ſont l'Ouvrage d'un Auteur Latin. Les ſeize livres ſur le Levitique, qui eſtoient autrefois parmi les Oeuvres de Saint Cyrille, ſont d'Origene.

(k) Petri Lambecii commentar. de Bibliothec. Cæſ. Lib. IV. p. 198. 199.

Primo & quidem a fol. 1. pag. 1. uſq; ad fol. 151. pag. 2. S. Anaſtaſii Sinaitæ, Patriarchæ Antiocheni, Spiritualis Anagogæ in Hexaëmeron *Libri duodecim..., eodem modo ut in proxime præcedenti Codice CLXXXVIII, præterquam quod in hoc codice MSto perperam & falſo attribuuntur S.* Cyrillo *Archiepiſcopo Alexandrino, ut ex ſequenti Titulo ſive Inſcriptione Proœmii videre eſt:* Τῶ ἡμῶν ΚΥΡΙΛΛΟΥ Παγκράτιος Ἀλεξανδρείας Ἐρμηνεία συλλογιστικὴ εἰς τὴν ὃ θεοφόητα Μωυσέως θεόλογον. φωνὴ θεῦ ἱερὰ &c. *Quodenim* S. Cyrillus *non ſit auctor horum Librorum, manifeſte apparet ex ipſo eorum Proœmio, utpote in quo ipſe S. Cyrillus citatur his Verbis:* Ὄθεν καὶ τοὺς θείους νοήμασι τῶν ἐκκλησίας κοσμήσας ΚΥΡΙΛΛΟΣ ὁ πάνυ ἐν τοῖς εἰς τὴν Γένεσιν ὑπομνήμασι τὴν ἑξαήμερον λόγε πάσης πανυ ἐρῆσε τὸ μωσαϊκὸς γραφῆς τὸ μυσήριον χρεῖε καὶ τῆς ἐκκλησίας κατηγόρηθεν.

(777) CYRILLUS. Extat hoc nomine liber *de differentiis Vocum Græcarum quoad tonum, ſpiritum, genus,* &c. quod tamen ab Henrico Stephano aſſeritur *Johanni* PHILOPONO, Philoſopho Chriſtiano, ut notat *Eraſmus Schmidt*, Wittebergenſis in præfatione, (a) libelli hujus editionis Wittebergenſis Anno 1615. procuratæ in 8vo. Qui & titulum libri ita format, ut dubites, Cyrillone an Philopono debeatur. Habet autem ita: Cyrilli, *vel, ut alii volunt* Johannis Philoponi opuſculum &c.

Continet autem libellus hic in editione prædicta Schmidiana Wittebergenſi in univerſum paginas 212. & ſubjunctus eidem eſt Schmidii diſcurſus de Pronunciatione Græca, contra Neophyton, qui pagina 255. finitur.

(a) Eraſmus Schmidt in præfat. Cyrilli libro de differentiis vocum Græcar. &c. præfixa.

Quo in genere ſub Cyrilli nomine Opuſculum quoddam jamdudum prodiit, quod inscriptionis plus minus vocum talium, ὡς ἐν τύπῳ κῦ χριζέων oſtendit; Tametſi Henricus Stephanus, *Vir doctiſſimus, & de re literaria Græca optime meritus, ſuis quibusdam rationibus inductus,* Johannis Philoponi, *Philoſophi illius Chriſtiani, & Ariſtotelicorum librorum Interpretis doctiſſimi eſſe illud arbitretur, vel potius perſuaſum habeat. Utrocumq; ſane ſub nomine veniat; eſt libellus utiliſſimus & dignus qui ad poſteritatem propagetur, Autorid; Φιλοπόνῳ gratiæ debentur condignæ.*

(777. a) *Decius* CYRILLUS. Eo nomine prodiit *brevis notitia eorum, quæ ſcitu ſunt neceſſaria Confeſſarii.* Verus Scripti auctor eſt *Joſephus* AUGUSTINUS quem ſubDecii Cyrilli perſona latentem deregit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 546.

(778) CYRILLI Hieroſolymitani vero I. *Catecheſes 5. Myſtagogicæ* à *Simlero* in Geſneriana Bibliotheca pag. m. 153. JOHANNI, *Epiſcopo*, cuidam Hieroſolymitano adſcribuntur, cum dubitatione tamen. Eum locum adduxit *Robertus Cocus* Cenſuræ ſuæ p. 239. quem propterea male tractant Pontificii, *Johannes Prevotius* in præfatione ad Lectorem, editis a ſe operibus, Cyrilli præfixa, *Theoph. Raynaudus* de lib. mal. & bon. p. 143. Sed immerito, quemadmodum recte docent *Rivetus* lib. 3. cap. 8. p. 281. vide hac de re quoque *Jo. Raynoldum* de libris Apocryphis Tom. 1. p. 328. & *Morneum* de Miſſæ Sacrificio lib. 3. cap. 16. pag. 1208. ratione, omnino valida ſuſpectas haſce Catecheſes facientem.

Prior tamen Cyrillo potius adſcribere videtur. Suſpectas has Catecheſes etiam habet *Olearius* Abaci Patrologici p. 127. & *Boſius* Introduct. in Notitiam Scriptorum Eccleſ. c. 1. §. XIII. pag. 7. cui addit Marcum *Anton.* de Dominis de Repub. Eccleſ. c. 9. num. 3. *Symbola Rauſchiana*. Cyrillo adſcribentem citat *Symbola Normanniana*. *Hæſchelium* quoque Catal. Biblioth. Auguſt. num. XXIII. Adde hic item emendatorias *notas* æſtimatiſſimas *Diecmannianas*, quas verbotenus hic adſcribo tales:

Quid unitatis nota hic ſibi vult? Exiſtimo vitio typothetæ omiſſum eſſe de aliis 18. Catecheſibus, quæ Illuminatorum *dicuntur etiam Cyrilli Hieroſ. nomine editis, ſed quas* Similerus *l. c. itidem* Johanni Hieroſ. *adſcribi narrat. Et* Rivetus *quidem l. c. has 18. Catecheſes magna ex parte Cyrilli* Hier. *eſſe non negat, nonnulla tamen iis detracta, nonnulla aſſuta eſſe contendit. Operoſe eas contra* Hornejum *impugnat, & Cyrillo abjudicat* Hulſemannus *in Calixt.* **Gerhardus Wurm** *c. 7. a. p. 960. ad 978. ubi tandem concludit, ſi quid Cyrilli genuinum in utriusque Catecheſibus ſuperſit, id multis Monachorum interpolationibus corruptum eſſe.* Cyrillo *nihilominus Hieroſ. has 18. Catecheſes, ſolutis etiam objectionibus, aſſerit Ger. Jo.* Voſſius *Diſſert. I. de trib. Symbol. p. 35. 36. à quo tamen ſolidam refutationem adhuc exſpectat* Fechtius *Schediaſm. ſacror. Exerc. I. p. 355. Noviſſime ex Pontificiis* Du Pin in *Nouv. Bibl. des Auteurs Eccl. Tom. II. p. 144. 145. & ex Reformatis* Cave *Hiſt. liter. ſcr. Eccl. p. 115. 116.* contra Rivetum Cyrillo *has Catecheſes vindicarunt. Conf. Moller Homonymoſcop. p. 443. ſ. & quæ contra Card. Perronium diſſerit Lancellotus* Andrevvs, *Epiſcopus Wintonienſis, in ſtricturis*

ſtricturis Anglicis, eioppoſitis, & Lond. Anno 1619. 4. ed. p. 31. 36.

Deinde poſt finem: V. &c. 270. *Et denique:*

Plane non video in iſta unius folii Præfatione Prevotiana Cocum *male tractari, quem ne quidem nominat, ſed debita moderatione rem agens, adverſariis (ea enim voce tantum utitur)* Theodoreti, Damaſceni, *Jo.* Cyparini, *& Mich.* Glycæ, *Catecheſes iſtas ſub* Cyrilli *nomine laudantium, verba apponit. Habeo ipſe hanc Cyrilli editionem Prevotianam Græcolatinam, quæ Pariſ. Ao. 1608. 4. excuſa eſt.*

NB. Nihil ad hæc addere poſſum, priſtinis, unde ſi quid omiſiſſet typotheta, hauriendum, chartis ante multos abhinc annos jam abolitis.

(779.) CYRINUS *Friſing*: ARIBON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 546.

CYRUS v. *Theodoretus.*

(780.) Joannis CYSENII Paraſchii *Notas in orationem Ciceronis pro Roſcio Amerino, Quirino* REUTERO, Theologo Germano acceptum ferendas monet *Melchior Adami*, in vita ipſius, quæ eſt inter Theologos Germanos p.m. 827.

(781.) CZECANOVIUS ou CIECKANOVIECKI, Silveſter. *George* CASSANDER où DE CASSANDT douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 546.

*** *** ***

D.

(782.)

DACIUS Archiepiſcopus Mediolanenſis. Ejus *Chronicon*, ſuppoſititium ex *Mabillonio* obſervat *Tenzelius*: vide Monatliche Unterredungen 1692. pag. 299. & *Cave* in epiſtola ad me ſcripta Islingtonio 8 Idus Decemb. 1676. qui locum *Mabillonii* exprimit Analect. Vet. p. 5. ubi ille ex Veteri Codice Mediolanenſi docet, hujuſce Chronici partem primam à LANDULFO SENIORE, Secundam ab ARNULFO, tertiam a LANDULFO, JUNIORI, omnibus Hiſtoricis Mediolanenſibus, ſcriptam eſſe. Plura addit in Chartoph. Eccleſ pag. 147. & Hiſtor. Lit. Scriptor. Eccleſ. pag. 284 (a) *Miræus* Dacium hunc æqualem facit Caſſiodori, cujus ad eam Epiſtolam citat. Bibl. Eccleſ. p. 210. (b)

(a) Cave Hiſtor. Litter. Script. Eccleſ. pag. 284.

Tribuitur ei (Dacio) *Rerum Mediolanenſium Chronicon hactenus ineditum in Bibliotheca Mediolanenſi ſervatum. Ut Chronici hujuſce fidem & autoritatem ea certius explorare et* Cl. Mabillonius, *mediante* Claudio Caſtellano, *quæſita quædam Mediolanum miſit. Reſponſum tulit ab Antonio Maria* Puſtula *Eccleſiæ Metropolitanæ Bibliothecario, Chronicon eſſe annorum ſexcentorum, in Pergamena quidem, non tamen eadem manu deſcriptum: præferre namen Dacii Archiepiſcopi Mediolanenſis, verum titulum eſſe recentiorem, narrare Mediolanenſis Eccleſiæ res ab octavo ſæculo uſque ad tempus Alexandri II. Papæ, & deſinere in ao. 1067. & exinde lueulenter ſatis conſtare, Dacii noſtri non eſſe: veros autem authores* Landulphum Seniorem, *qui primam*, Arnulphum *qui ſecundam*, Landulphum *denique* Juniorem, *qui tertiam partem ſcripſit, habuiſſe.*

(b) Auberti Miræi Auctarium de Script. Eccleſ. p. 210.

Dacius *Mediolanenſis Epiſcopus Juſtini Imp. ævo floruit, ut* Gregorius *lib. 3. Dialog. cap. 4. teſtatur. Scripſit* Chronicon: *in quo lib. I. c. 12. tradit canticum,* Te DEum Laudamus, *compoſitum fuiſſe à SS.* Ambroſio & Auguſtino, *ut* Bellarminus *in catal narrat. Ad hunc Dacium exſtat egregia* Caſſiodori *epiſtola 27. lib. 12. Variarum; de frumento in famelicam plebem ex regiis horreis dividendo. De rebus à Dacio præclare geſtis plura qui volet, Joſephi* Ripamontii *Hiſtoriam Mediolanenſem legat, dec. I. lib. 7.*

(783) DACRIANI Abbatis S. Benedicti nomine

I. *Documenta, Vita Spiritualis, & II. Speculum Monachorum*, extant in Bibliotheca Patrum. Eum *Margarinus de la Bigne* in ſuo indice Chronologico refert ad ſeculum octavum. Sed *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 137. fictitium hocce nomen Græcum eſſe *Ludovici* BLOSII, Abbatis Lætienſis adſtruxit: Et ex eo *Cave* Chartophyl. Eccleſiaſt. p. 147. Adde, quæ de mutuato hoc nomine memorat *Bailletus* deguiſemens des Auteurs p. 185. & liſte des Auteurs deguiſez p. 547. Ad hæc hic *Margo Diecmannianus*: Idem obſervat Card. *Bona*, in Notitia Auctorum, præmiſſa, Pſalmodiæ divinæ. v. Ludov. *Bloſſius.*

DAILLAN v. *Tibere.*

(784.) *Franciſcus* DALARINUS, *Anagramma* eſt *Franciſci* RAYNALDI Itali, Matelicani in Piceno, Societatis JEſu, ſub quo edidit Romæ ſumtibus Ignatii de Lazzaris 1572. in 8. *Vitam* Ven. Servi Dei *Jacobi Laynez*, Secundi Præpoſiti Generalis Societatis JEſu. Vide *Sotwel* pag. 246. b.

(784. a) Johannis DAMASCENI *Hiſtoria Barlaami & Joſaphati*, ſuppoſititia quidem contra *Bellarminum* etiam à Pontificiis doctis agnoſcitur: vid. *Poſſev.* apparat. item *Cocum* pag.

427. *Gerhard.* p. 501. Auctorem autem ejus verum *Johannem* SABAITAM primus asseruit *Matthæus Raderus*, c. 1. prologi ad Joannem Climacum à se Paris. 1633. editum, quem contra *Martyrologium Romanum* defendit *Th. Rayuaud.* pag. 137. eidem crassissimo errore libros Medicos *Johannis Mesuæ* tributos ab *Abrahamo* Bzovio notans.

Confusionem hanc *Damasceni Theologi & Medici* prolixe a *Ravio* Notis ad Gesnerum MStis refutatam indicat *Symbola Normanniana*, quæ addit Damascenum Medicum eundem à Ravio creditum cum *Joanne* MESVES ac MESARAGIEM, quos tamen distinguere videtur *Frisius* Biblioth. Gesnerian. p. 427. *Utriusq; Damasceni*, scriptorumque ab eis editorum meminit Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 197. Historiam tamen hanc Barlaami & DAMASCENI THESSALONICENSIS nomine, qui etiam MANDURUS vel MANZURUS ei vocatur, citat. pag. 198. Genuinum Damasceni opus arbitratur *Huetius* Origine des Romans pag. 87. indicante *Symbolæ Normannianæ*, & Jac. *Billio*, monente *Caoco* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 341. b. SABAITAM Historiæ hujus auctorem cum *Radero* constituere dubitat *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 142. & 306. (a) Joanni autem CLIMACO Sinaitæ tribuunt *Vossius* de Histor. Græc. 254. 281. *Kortholt* de Origine & Natura Christianismi pag. 113. Auctoritate MSti Codicis in Bibliotheca Lipsiensi *Symbola Normannianæ*. Suppositam esse Damasceno judicat *Hodius*. Monatliche Unterredungen 1693. p 869. (b)

(a) Miræus, Bibl. Eccles. p. 306.

Joannes Damascenus (*p. 38. lin 49.*) *auctor vitæ SS.* Barlaami & Josaphati. *Adde: id negat* Raderus *in Ifagoge ad Joannis Climacis Scalam, & censet fœtum esse* Joannis Monachi è *Cœnobio S Sabæ. Ut ut sit, constat & ipsum Damascenum vixisse in Monasterio S. Sabæ.*

(b) Monatliche Unterredung. Anno 1693. p. 869.

Auff das erste giebt *Hodius* (*in Prolegomenis ad Joannis Antiocheni Cognomento Malala Historiam Chronicam*) *num.* 31. zur Antwort / daß derselbe *Tractat* (*de Imaginibus*) dem Damasceno fälschlich *supponiret* sey / indem die neuen *Græculi* fast alles / was sie von ungenandten *Auctoribus* vor die Bilder-Anbetung gefunden / dem *Damasceno* zugeschrieben / wovon er in seiner gemeldeten *Diatriba* (so er versprochen *de Scriptoribus Græcis variis*) mit mehren handelt.

(785.) DAMASI Papæ nomine venditatum aliquamdiu *Pontificale*, seu *de Vitis Pontificum opus*, ANASTASIO *Bibliothecario* vindicarunt postea Viri docti, *Bellarm.* pag. m. 92. & præfat. de Scriptor. Eccles. *Cocus* p. 280. *Vossius* de Hist. Lat. l. 2. c. 8. p. 200. & c. 35. p. 319. *Rivetus*, l. 3. c. 14. p. 307. notans librum excusum Moguntiæ 1602. sub Anastasii nomine, sed castratum Historia de Joanna Papissa, quam in MStis *Marquardi Freheri*, communicatis cum hisce editoribus Jesuitis, extitisse, ac propterea in Exemplaribus impressis duobus ipsi missis solis exhibitam, in reliquis omissam fuisse narrat. Egregium Jesuiticæ fidei argumentum. Extat etiam editio Parisina 1649. in fol. Videri hanc in rem poterunt *Meelführeri* Corona Patrum pag. 9. &, quem citant Marginalia Normanniana, *Jhon* favour Antiquities. p. 2. Edit. in 4. 1609. Historiam de loco de Joanna Papissa in Anastasii codice à Jesuitis resecto prolixe recenset *Colomies* Melanges Historiques pag. 55. seqq. (a) ubi de Vitis Pontificum tanquam de indubitato Anastasii scripto sermo ubique est. Sub Anastasii nomine eas edidit notisque illustravit Ant. *Dadinus Alteserra* Paris. 1680. vid. *Journ. des savans* 1680. Tom. VIII. p. 136. 137. (b) Multos tamen Scripti hujus Auctores agnoscit *Schelstrate*. Vide *Journal des savans* 1693. Tom. XXI. p. 320. (c) Quibus adde Auctores eos, quinum. 163. Pseudonymorum in Anastasio citati, & magnam partem excerpti sunt, in primis *Lambec.* Cæsar. lib. II. c. 8. p. 925. sqq. Ibidem sublit. D. qui fundamentum, cur Damaso adscriptæ Vitæ Pontificum sint, aperit, quod nititur solis & illis ipsis Suppositiis, vid. *Acta Erud. Lipsiens.* Supplem. Tom. I. Sect. IV. p. 168. (cc *Epistolæ* sub Damasi nomine Vitis Pontificum præfixis. vide apud *Lambec.* loc. citat. pag. 924. (d) Ubi tamen hinc deducta pro Damaso argumenta enervat. Alii cuidam DAMASO, PORTUENSI Episcopo adscriptas Pontificum Vitas memorant *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 31. (e) & *Olearius* Abac. Patrol. p. 129 Damaso Papæ Vitas Pontificum (quas & Gesta Pontificalia dicta ait) abjudicat *Pearson.* vide l' *Histoire des Ouvrages des Savans* Janvier 1688, p. 10. 11. (f) Speciali libro Pontificale hoc examinavit *Ciampinus*, quem recensent Monatliche Unterredungen 1695. p. 139. sqq. & *Acta Erudit. Lipsiens.* Suppl. T. I. Sect. IV. p. 167. seqq.

Non sunt prætermittenda hic notabilia Mastrichtiana *sequentia*: *De Pontificali Damasi quam flocci id fecerit* Baronius *vid. locum egregium apud Jacob.* Capell. *in Sedis Romanæ potestate advindicandum Casaubonum cum vindiciis edita cap. 30. lib. 3. p. 353. Addendus locus & judicium censorum Romanorum in decretum Gratiani dist. 56. cap. 2. notabile. Maxime autem probabilia de Pontificali Damasi in re incerta protulit Clariss.* Cave *in Histor. Litterar. Hucusq; Mastrichtiana, quæ porro legere jubent* Hotting. *in Elencho Script. Suppos. p. 79.* Spanhem. *de falso credita Petri profectione, p. 55.* Item de *anno Convers. Pauli p. 200.* Hankium, *de Bizant. Script. P. I. c. 1. §. 22, p. 9.* Dallæum *de Imag. lib. 3. c. 3. p. 272. seqq. & 224.* Baluz. *ad Gratian. dist. 68, c. 5. p. 755. edit. Duisb. Dionys.* Petav. *Diss. Eccles. l. 1. c. 8. §. 9. pag. 157. Arnold* Montan. *Diatr. de esu Carn. & quadragesima, pag. 224. ag. Pseudo-Isidoro illi Epistolas affictas asserit.*

II. *Epistola Decretales* ab ISIDORO MERCATORE confictæ ab eoque *Damaso suppositæ* leguntur apud *Pearsonium* in Operibus posthumis, ut in eorum recensione observat l' *Histoire des Ouvrages des savans* loc. cit. quibus alias Epistolas superaddit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs

teurs Eccleſiaſt. Tom. II. pag. 153. (g) & ex eo *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1693. pag. 461. 462. Generaliter omnes decretales primis Pontificibus adſcriptæ rejiciuntur, Bibliotheque Univerſelle de l'année 1686. tom. III. p. 74. (gg)

III. *Decretum de Scripturis Canonicis & Apocryphis* in aliquibus Codicibus Damaſo tributum, GELASIO vindicant *Benedictini Pariſienſes* in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* Ao 1690. p. 311. (h) vide plura in *Hormisda.*

IV. *Carmina*, quæ ſub Damaſi nomine exſtant, an omnia ei adſcribi ſalva veritate poſſint, dubitat *Du Pin* loc. cit. certe Carmen *de Chriſto* cum aliis ſub CLAUDIANI MAMERTI nomine impreſſa aliquoties affirmant *Olearius* Abaci Patrol. p. 109. & *Cave* Hiſtor. lit. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 129. qui tamen Damaſo tribuere mavult. Plura in *Claudiano Mamerto* hanc in rem monuimus.

(a) Colomies Melanges. p. 55. ſeqq. M Blondel *avoit un frere nommé* Moyſe Blondel, *qui a faie un petit livre intitulé*, Rome au ſecours de Geneve. *Voicy ce qu' il luy ecrit à Londres, ou il eſtoit Miniſtre le 20. Aouſt. 1645.* I'ay appris dés l'an 1640. que Marc *Velſer*, l'un des principaux Magiſtrats d'Aousbourg ayant envoyé l'an 1601. aux Jeſuites de Mayence un Manuſcrit d'Anaſtaſe pour le faire mettre ſous la preſſe; ils prierent *Marquard Freher* Conſeiller de ſon Alteſſe Electorale à Heydelberg, de les ayder en ce ſuiet; ſous la promeſſe qu'ils faiſoyent de donner au public de bonne foy ce qui leur ſeroit communiqué, il leur envoya deux Manuſcrits d'Anaſtaſe, ou la vie de la Pretendue Papeſſe ſe trouvoit: mais ſe contentans de faire tirer deux exemplaires de cette ſorte, ils ſupprimerent dans le reſte de l'edition ce qui leur avoit eſté fourny, tellement qu'il n'a point paru: & M. *Freher* a eſté contraint de ſe plaindre par une eſpece de Manifeſte imprimé du tour qui luy avoit eſte joué.

M. *Blondel* tenoit cette hiſtoire de M de *Saumaiſe*, qui eſtoit à Paris l'an 1640. & qui l'avoit auſſi contee à M *Rivet* de Hollande, comme celuy-cy nous l'aſſure dans ſon *Criticus Sacer*, imprimé l'an 1642. Outre ces Anaſtaſes d'Allemagne qui avoyent la vie de la Papeſſe; je vois que M. *Sarrau* ecrivant à M. de Saumaiſe, luy envoye cette meme vie qu'il avoit extraite d'un Anaſtaſe MS. de la Bibliotheque du Roy; & ecrivant à Rome à M. *Nicolas Heinſius* il le prie de voir les Anaſtaſes du Vatican, ſur ce qu'un de ſes amis, à qui il avoit fait autrefois la meſme priere, luy avoit mandé que les Anaſtaſes qu'il y avoit feüilletez, eſtoyent tous defectueux dans l'endroit où devoit eſtre la vie de la Papeſſe; & qu'il en avoit vû un à Milan dans la Bibliotheque Ambroſienne, où cette vie ſe rencontroit, mais qu'il n'avoit pu en avoir la Copie. De tous ces divers Manuſcrits d'Anaſtaſe, je recüeille que *Papeſſe Jeanne a eſté*; quelques raiſons qu'allégue N. Blondel, qui s'eſt fort trompé croyant que la Vie de cette femme, telle qu'elle eſt dans Anaſtaſe de la Bibliothéque du Roy, ſoit tiſſue des propres paroles de Martinus *Polonus*.

(b) Journal des Scavans Tom. VIII. p. 136. 137.

Il y a déja long-temps que tous le monde convient que l'Hiſtoire des vies des Papes citée par pluſieurs ſous le titre du Livre Pontifical de Damaſe *eſt d'Anaſtaſe Auteur du IX ſiécle qui dans ſon Epiſtre miſe avant ſa traduction des Actes du VIII Concile General ſe donne le titre d'*Abbé, *& ſe qualifie auſſi bibliothecaire du ſiége Apoſtolique. Cet Hiſtorien s'eſt ſervi pour dreſſer ſon ouvrage de trois anciens Catalogues des Papes dont l'un finit à Felix IV. Il a continué ſa narration avec plus d'eſcendué depuis ce temps juſqu'au Pontificat d'Adrien II. ſous lequel il vivoit, & ſelon le jugement du Cardinal Baronius il a écrit fidelement & exactement ce qui s'étoit paſſé de ſon temps. Auſſi cet ouvrage d'Anaſtaſe a eſté inſeré tout entier dans le recüeil des Conciles non pas de ſuite mais par parties, la vie de chaque Pape y eſt mis placée en ſon lieu ſelon l'ordre de la Chronologie. Comme il s'y trouve quantité de mots de la baſſe latinité ou tirez du grec, qui ſont obſcurs & peu intelligibles pour le commun des Lecteurs, & que de plus Anaſtaſe y rapporte ſouvent d'une maniere brieve & conciſe divers Decrets des Papes, ſon ouvrage eſt du nombre de ceux qui ont beſoin d'éclairciſſemens & de notes. C'eſt ce qui a porté M. de* Hauteſerre *à y travailler. Il fait donc icy de obſervations ſur ces Decrets des Souverains Pontifes & ſur d'autres choſes contenuës dans leurs vies, & il explique les mots obſcurs dont uſe l'Auteur: & comme la pluſpart de ces mots marquent les Ceremonies ou les meubles de l'Egliſe, il prend de là ſujet d'éclaircir pluſieurs Points de l'Antiquité ſacrée en faiſant comme un parallele de ce que dit Anaſtaſe & de ce qui ſe trouve dans d'autres Ecrivains ſur le ſujet dont il s'agit.*

(c) Journal des Scavans Tom. XXI. pag. 320.

La derniere diſſertation eſt ſur les anciens catalogues, deſquels le livre Pontifical, vulgairement attribué à Anaſtaſe le Bibliothecaire, *a eſté compilé. Mr.* Schelſtrate, *après avoir fait un long denombrement de ces Catalogues, entre dans l'examen du livre Pontifical, & remarque les corrections qui y ont eſté faites par deux ſcavans de ce ſiecle,* Annibal Fabrot, & Lucas Holſtenius. *Il propoſe enſuite ſon ſentiment touchant l'auteur de ce livre, refute ceux qui l'attribuent au Pape Damaſe, & declare qu'il croit que la premiere partie depuis ſaint Pierre juſqu'à Gregoire III. eſt d'un auteur qui vivoit au temps de ce Pape; & que la Seconde eſt de differens auteurs, comme il le juſtifie par la difference de leur ſtile.*

(cc) Act. Erudit. Lipſ. Supplem. Sect. IV. p. 168.

Septimo loco (in Examine Libri Pontificalis, ſeu Vitarum Romanorum Pontificum Johannis Ciampini) exponitur, quid in Henſchenii & Papebrochii *ſententia deſiderarit Dn.* Emmanuel Schelſtratenus, *qui inter alia epiſtolam Hieronymi & reſponſionem* Damaſi, *quæ vitis Pontificum vulgo præfigi ſolent, ſuppoſitas eſſe probat, cujus argumenta tantum apud Papebrochium ejusq; ſocios valuerunt, ut quæ de epiſtolis illis in diatriba præliminari ad acta Sanctorum Aprilis ſcripta fue-*

rant, in propylæo ad acta Sanctorum Maji retractare non erubuerint.

(d) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæsar. Lib. II. Cap. VIII. pag. 924. 925.

1. Historia Pontificum Romanorum, quæ vulgo quidem attribuitur Anastasio *S.R.E. Bibliothecario, in hoc autem & aliis quatuor Augustissimæ Bibliothecæ Cæsareæ Codicibus MStis adscribitur* S. Damaso *Papæ; nempe propter duas Prafationis loco illis prafixas Epistolas, quarum exempla hic exhibeo - - - - - - - - - - - - - - - - Sed reclamant alii, obstare auctoritatem S. Hieronymi, utpote qui in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, omissa Historia istius mentione, de S. Damaso nihil aliud scribit, quam hoc :* Damasus, Romanæ Urbis Episcopus, elegans in Versibus componendis ingenium habuit, multaque & brevia Opuscula heroico metro edidit, & propè Octogenarius sub Theodosio Principe mortuus est. *Huc etiam accedere ajunt, quod non solum stylus ejusdem Historiæ totus, forma & series Orationis, tanquam inculta, rudis & impolita, ab Epistolis aliusq; monumentis S. S. Damasi valde discrepet, verum etiam Historia ipsa multis Chronographiciis erroribus, & incertis ac averisimile alienis assertionibus referta sit.*

(e) *Miræus Bibl. Eccl. p.31.* Librum porro de vitis Pontificum — — non posse *Damaso* attribui, multa convincunt argumenta: — — Papyrius *Massonus* existimat ab alio potius Damaso Portuensi Episcopo (ad quem —) „Pontificale istud editum esse. Sed doctissimi „illius seculi scriptoribus fuit purior sermonis „cultus & reconditior doctrina, quam in hoc „opere appareat. Panuinius, & Baronius & „alii — — Verum quia stilus — — censeo „omnium illarum Vitarum (licet nonnullis in„locis adulterina aliorum adjectione vel detrac„tione, sint depravatæ) verum ac germanum „parentem esse Anastasium, S. R. E. Bibliothe„carium: cujus etiam nomine typis 1602. Mo„guntiæ excusæ fuerunt.

(f) Historie des Ouvrages des Scavans. Janvier 1688. p. 10. 11.

Le Catalogue Latin n'a pas plus de certitude selon M. Pearson. *Quoy qu'on l'ait fait passer sous le nom du Pape* Damase *qui vivoit dans le IV. siecle, l'auteur en est inconnu, & il portoit autrefois le titre de* Gesta Pontificalia. Blondel *l'a pourtant honoré de son éloge favory, en disant qu'il estoit ecrit avec un des rayons du soleil.* Isidore Mercator *l'a suivy pour forger ses* Decretales, *qu'il voulut aussi attribuer au Pape Damase, afin de leur donner plus de poids. On soutient donc icy que le stile en est trop barbare, & que l'ignorance des ceremonies de l'Eglise paroit trop grossiere pour etre du Pape Damase. En un mot, que malgre l'air d'antiquité que l'Auteur s'est efforcé d'y donner, c'est un Ouvrage imaginé dans le VI. siecle, qui a été continué par le Bibliothecaire Anastase.*

(g) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. II. pag. 153.

Voila. les seules veritables lettres de Da„mase que nous avons, toutes les autres qui portent son nom, sont des Monumens suppo„sez par Isidore Mercator. Elles ne sont point„du stile de Damase, & contiennent plusieurs„choses qui en font voir clairement la suppositi„tion. La lettre, qui porte le nom d'Aureli„us Eveque de Carthage, à Damase, aussi bien„que la reponse de ce Pape, portent le noms des„Consuls, Gratien pour la troisiéme fois, Equi„tius pour la premiere. Or ce Consulat arrive„l'an 374. & Aurelius etoit encore Diacre quand„saint Augustin revint de Milan à Carthage en„385. & n'a été ordonné Eveque qu'en 389. Il„est donc visible que cette lettre ne peut etre d'„Aurelius. La lettre du Concile d'Afrique à„Damase est tirée de celles de Sergius & de Mar„tin, & etablit sur le sujet des appellations une„doctrine contraire à celle des Afriquains. La„lettre à Etienne appellé Archeveque du Con„cile de Mauritanie, est tirée des lettres d'Inno„cent, de saint Leon, d'Anastase, de Sergius „de Martin I. &c. Il est marqué qu'elle est ecrite„sous le Consulat de Stilicon, qui n'a ete Consul que seize ans apres la mort Damase. La lettre„touchant le Coreveques, rapporte des Canons„suivant la version de Denys le Petit. L'on y„trouve un Canon du Concile de Chalcedoine„& des passages des Lettres de Sirice, d'Inno„cent, de Zosime, de Celestin, de saint Leon„&c. La lettre aux Eveques d'Italie est tiree de„saint Leon, de saint Gregoire, de Martin I. &„d'Adrien I. Il se trouve de la fausseté dans la no„te du Consulat. Il y a enfin dans les vies de Char„tres & dans Gratien quelques decrets attribuez„à Damase; mais on ne peut pas etre assuré de leur„antiquité sur la Foi de ces Auteurs.

(gg) Bibliotheque Universelle & Historique de l'Annee. 1684. p. 74.

On rejette toutes les Decretales attribuées aux premiers Papes. Parce qu'on croit que Riculphe, *& son Successeur* Benoit *les ont supposées, dans le neuvieme siecle.*

(h) Acta Erud. Lipsi. Anno. 1690. p. 311.

Decretum de Scripturis Canonicis & apocryphis, quod in corpore canonico distinct. 15. c. sancta Romana ecclesia (sub Gelasii *nomine legitur, in nonnullis quidem Codicibus* Damaso, *in aliis* Hormisdæ *tribui observat (Thomas Ittigius in dissertatione de Hæresiarchis ævi apostolici,) simul tamen notat, Benedictinos Parisienses a congregatione S. Mauri in notis ad novam Ambrosii editionem testari, quod in manuscriptis ante mille annos exaratis huic decreto Gelasii nomen prænotatum deprehenderint.*

(786) DAMASUS, *Willelmus* : *Guilh.* LINDANUS, *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 547.

(787) Petri DAMIANI *Sermones, De vita fluminis*, in vigil. nativ. nec non *Sermones alios de SS. Stephano, Andrea, & Nicolao*, BERNHARDI esse docet *Th. Rayn.* p. 152. ubi *sermonem* etiam *de S. Martino*, Galli cujusdam esse docet. (a)

II. *Regula* aut *Vita Præcepta*, quæ vulgo Con-

Constitutiones Portuenſes nuncupantur, & nomine Petri Damiani exſtant, ſunt PETRI HONESTI Abbatis S. Mariæ de Portu prope Ravennam, ut ex *Fenotto* probat *Miræus* Auctarii Bibliothec. Eccleſ. p. 255. (b)

(a) Raynaudus de libris malis & bonis p. 152.

Sermo de Rivis fluminis, *in vigil. Nativ. eſt item manifeſte* Petro Damiani *ſuppoſitus, vereque eſt D.* Bernardi, *& apud eum habetur inter ſermones additos pag. 1170.*

Ibidem Conſequenter habetur ſermo de S. Stephano, *qui eſt apud eundem Petrum Damiani.*

Sermo 2. Petri Dam. de S. Andrea, eſt apud Bernardum, tertius in eodem feſto.

Sermo item Petri Damiani de S. Nicolao, *eſt apud S. Bernardum.*

(b) Miræus Auctarii Biblioth. Eccleſ. pag. 215.

Petrus Honeſtus, *Abbas, monachus S. Mariæ de Portu, prope Ravennam, ſcripſit vitæ præcepta, quæ vulgo Conſtitutiones* Portuenſes *nuncupantur, & falſo adſcribuntur* Petro Damiani: *ut* Pennotus *in hiſtoria Canonicorum regularium lib. 2. prodit.*

DAMIR v. *Abdamir.*

(788.) DAMVILLIERS, *le Sieur de* — *Pierre* NICOLE : *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 547. Idem an ſit ARNALDUS aliquando, v. ſupra *in Anomymis* p. 2168.

(789.) *Nicolaus* DANCKWERTHS. Ejus nomine prodiit Spiræ 1683. liber cum inſcriptione. *Inſtitutiones Juris publici Romano-Germanici ſelectæ*; quas poſt tres annos Verus Auctor *Philippus Reinhardus* VITRIARIUS ICtus & Anteceſſ. Lugd. Batavorum Anno 1686. in 12. recudi juſſit, proprio nomine præfixo, ut oſtendunt *Sulpicius* Diſſertat. de ſtudio Juris Publici pag. 51. 52. (a) les *Nouvelles de la Republique des lettres* Août 1686. p. 965. (b) & *Journal des ſçavans* an. 1686. p. 523. *Baillet* verum operum Auctorem indicaturus, in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 547. eum tantum appellat Philippum *Rheinhard*, Cognomine *Vitriarii* omiſſo. Ipſe liber in IV. libros diſperſus eſt, quorum primus complectitur titulos XX, Secundus titulos VI. Tertius titulos XIX. & Quartus titulus XI. paginis in univerſum 751. Editionis Spirenſis 1683. Præfixa eſt brevis præfatio ad Lectorem, cum indice titulorum.

(a) Sulpicius de ſtudio Juris Publici Diſſert. p. 51. 52.

Eodem anno octuageſimo tertio, quo Rhetianas has Inſtitutiones publicatas vidimus, ſimiles fere Spiræ Nemetum exeuſæ fuerunt, Inſtitutiones Juris publici *ſelectiſſimæ, præfixo*, Nicolai Danckvverthii, *ICti, nomine conſicto. Verus enim earum Autor eſt V. Cl.* Philippus Reinhardus Vitriarius, *in Academia, quæ Lugduni Batavorum eſt, Profeſſor Celeberrimus. Is, cum adhuc Genevæ vixerat, in privatæ inſtitutionis uſus, ab Illuſtri auditorio rogatus, eas dem compoſuit; ex communicatione aliorum Bibliopola Spirenſis exemplum nactus eſt, quod inſcio Autore typis exprimi curavit; qua de re deinceps Ille valde eſt conqueſtus, maxime etiam, quod Spirenſis iſta editio adeo corrupta & inquinata ſit, ut plane tolerabilis non videatur, ſenſum enim in pluribus dixit hiare, Orationem ſæpe non cohærere, definitiones falſas, & ſæpe unam pro alia, exhiberi. Quare ſuis auſpiciis aliam editionem, quam ſolam pro ſua agnoſci voluit anno ſuperiori Ipſe paravit, pluribus in locis auctam, in qua tituli præterea in paragraphos diſtincti reperiuntur. Sicut autem ſcriptor hic, optimis in tali ſtudiorum genere Doctoribus, & nominatim* Boecleri *inſtitutione, olim eſt uſus, ita genuina quoque principia in hoc libro eſt ſectatus, ac ex fontibus juſtis traditas ſua derivavit; ut præcipuam laudem omnino mereatur.*

(b) Nouvelles de la Republique des Lettres. Août. 686. p. 965.

Il y a 8. ans qu'il l'a compoſé, & dès lors il ne s'éloigna pas de la penſée de le publier, mais il auroit bien voulu que perſonne ne l'imprimat, ſur la copie qu'un autre lui en fournit roit. Cependant on le fit à Spire il y a 3 ans ſous le nom de Nicolaus Danckvverts. *C'eſt une edition ſi pleine de fautes, qu'elle a fait haïr N.* Vitriarius *de nous donner celle-ci incomparablement plus correcte, & avec de bonnes additions. Il ſuit la methode des Inſtituts de Juſtinien: & deſcend dans un detail fort inſtructif. ---- ----*

(790.) PIERRE DANES Auctor creditur vulgo Tractatus *de Ritibus Eccleſiaſticis*, quem tamen deberi DURANTI, Præſidi, judicat Auctor de l'*Hiſtoire des Ouvrages des Sçavans Juin.* 1689. p. 371. (a)

(a) Hiſtoir: des Ouvr: des Sçavant Juin: 1689. p. 371.

On voit auſſi dans ces notes que Pierre Danés, *à qui les envieux de la gloire du* Preſident Duranti *attribuent fauſſement ſon traité de* Ritibus Eccleſiæ *avoit accoutumé de dire à aſſez haute voix deux ou trois fois par jour ces paroles de l'Apotre*: non quæ ſuper terram.

(791.) DANTES *Aligherius* Florentinus. Scripſit *tres libros de Monarchia*, editos ab Oporino Baſileæ 1559. in 8vo, qui ſimul obſervat, *confundi* hunc Dantem cum alio POETA ejusdem nominis qui hoc fuerit ætate prior; citante *Friſio* Biblioth. Geſner. p. 186. At *Olearius* Abac. Patrologici p. 130. aſſerit, hos male ab Oporino diſtingui, cum unius ejusdemque Dantis operâ ſint & hæc de Monarchia, & alia Comica ac Poëtica quæ extant. (a)

(a) Olearius Abaci Patrum & Script. Eccleſiaſt. p. 130.

An & cur, hic Dantes, Monarchiæ Scriptor, à Comœdiarum & Poëmatum de Purgatorio, inferno, Paradiſo, confectorum autore ſit diſtinguendus, uti quidem ſuadere conatus Oporinus, præf. l. c. nulla urget neceſſitas: Imo unius ejusdem iſta omnia eſſe, clare docet ejus ſepulcri, quod Ravennæ viſitur, marmor & epitaphium, quod cum aliis lectu circa eundem digne exhibet

libet Joh. Jac. Boiſſardus, *Tom. I. icon. illuſtr. pag. 76. adde* Volaterr. *l. c. & Paul Jovii elog. Doct. c. 4. pag. 17.*

DAPHNÆUS v. *Arcuarius.*

(792.) DAPHNIS aus CIMBRIEN. Sub hoc nomine prodierunt (1) Die beſungene Galathée, Hamb. 1642. 8vo (2) Dit beſungene Florabelle oder 50. weltliche Lieder. Ibid. 1651. 1666. 1677. 8vo. Auctor eſt *Joannes* RISTIUS: ut indicat Symbola *Flensburgo-Molleriana*, & in vulgus notum.

(793.) DAPHNORINUS. Sub hoc nomine edidit *Joannes* LAUREMBERGIUS, Petri frater, Roſtochienſis in 12mo: *Querimoniam de ſuo & Academiæ Soranæ Statu verſibus Trochaicis.* Recudi eam curavit cum ejusdem Auctoris *Satyra latina de Bonarum Rerum abuſibus*, *Morhoſius* Kilon. 1684. in 4to. Auctorem eſſe Laurembergium Math. P.P. Soranum ex ficti nominis *Etymo* ſe facile perſpexiſſe, innuit in transmiſſa Symbobola *Mollerus Flensburgenſis.*

(794) DARENI, *Walteri, Robertii, Philippi, & Farmeri*, nominibus, *Henricum* GARNETTUM Provincialem Soc. JEſu in Anglia ſcripſiſſe, notat *Burhill* contra Becan. 21. fortaſſe Epiſtolas de pulveraria conjuratione, quarum meminit *Caſaubonus* in epiſtolis. *Symbola Normanniana.* At *Alegambe & Sotwel*, qui tamen prolixe de conjuratione hac (ob quam Garnetus capite plexus eſt,) agunt, de his perſonatis nominibus, plane ſilent, non niſi tribus ſcriptis ſub vero Auctoris nomine, allegatis. Alegamb. p. 174. a & Sotvvel. pag. 226. a.

(795.) DARETIS PHRYGII nomine ſcriptus

I. *De bello Trojano* liber, & translatus à Cornelio Nepote creditus, quod neutrius operam & ævum redoleat, jam olim animadverterunt eruditi. vid. *Voſſ.* de Hiſt. Lat. l. 1. c. 4. 72. & lib. 3. p. 701. & Præfationem editioni Daretis Amſtelodamenſi 1630. in 24. præfixam, (ubi & de *Dicty* ſuppoſititio, de quo & *Lomeyer* de Biblioth. p. 297. & *Voſſ.* p. 719. & 742.) adde *Sibootkium* Fab. Hamelenſ. part. 2. c. 4. p. 19. 68. Ex eo tamen ſcripto *Daretis* etiam

(II) *Carminum libri ſex* ejusdem argumenti à *Cornelio Nepote* verſi circumferuntur, quos eſſe *Joſephi* EXONIENSIS ſive ISCANII, *Poetæ Angli Chriſtiani*, vide apud *Voſſ.* de [illegible]t. Lat. pag. 74. de Idolol. l. 1. c. 36. *Barthium* [illegible]2. adverſarior. c. 11. pr. *Th. Raynaud.* p. 138. (a)

Addit his Joh. *Gregorium* Porthud in the Aſſyrian Monarchie p. 241. *Symbola Normanniana*, quæ & ex Gerhardi *Langbainii* Notis ad Longinum p. 94. obſervat, Genuinum iſtius operis parentem fuiſſe Joſephum Devonium *Exceſtrienſem*; quem tamen cum J. Iſcano unum eundemque fuiſſe innuunt *Acta Erudit. Lipſienſia* 1691. pag. 335. (b) Utrumque & Iſcani & Devonii nomen Joſepho à patria ſuperadditum fuiſſe oſtendunt *Piteus* de Rebus Anglicis pag. 276 & *Balæus* Illuſtrium Britanniæ Scriptorum Summar. fol. 89. 90. (c) Pluribus rem hanc expedient ea, quæ in Editione horum librorum Iſcanii a Samuele *Dreſemio* procurata, ſtatim in prima pagina, titulo averſa, leguntur nobis ſub lit. (d) exſcripta. Quibus addi adhuc merentur ea, quæ ſupra in CORNELIO NEPOTE huc facitentia dicta ſunt. v. *Fabricii* Bibl. Latin. p. 9. ubi Joſephum *Devonienſem* Ex-Præſulem vocat.

(a) Raynaudus de libris mal. & bon. pag. 138.

Dareti Phrygio *perpetuum ſuppoſitus eſt liber de* bello Troiano *Joſephi Iſcanii Angli, qui ſub annum Chriſti 1189. imperante apud Anglos Henrico II. & Eccleſiam Cantuarienſem regente S. Thoma florebat, Chriſtianus Poëta, ne ex lib. 3. liquet; ubi Athenienſes fugillat, ob tranſcriptos cælo iuceſtos Deos, gentilia, acerra delusa preces. Expeditionum item Cruciatarum, & Arturi Britannici meminit, qua quid ad* Ethnicum Daretem?

(b) Act. Erudit. Anno 1691. m. Jul. pag. 335.

De Pleudo Darete *Autem, quod non omittendum duximus, in Præfat. (ad hunc ipſum Auctorem) obſervavit Artopæus, ejus libellum* periocham *videri* carminis illius, *quod* ſex libris Hiſtoriam de bello Trojano complexum, *olim* Cornelii *etiam* Nepotis *nomine circumlatum fuit, procul dubio hanc ipſam ob cauſam, quod expoſuiſſet hiſtoriam quæ a Cornelio Nepote e Daretis Græco in Latinum ſermonem tranſlata ferebatur; ſed a Joſepho* Iſcano *ſive* Exonienſe *Anglo, quem* Devonium *nonnulli vocarunt, ſcriptos fuiſſe ſex iſtos poëmatum libros*, Cambdenus in Britannia *annotavit, eosq;* vero autori ſuo aſſertos Samuel Dreſemius *anno 1620. cum Notis* edidit.

(c) Baleus de illuſtribus Britanniæ Scriptoribus. fol. 89. 90.

Joſephus Devonius, Iſcanus *ſeu Exceſtrienſis, Anglus, in extrema regionis ad Meridiem parte, & prope Corinbiam natus, in omni genere bonarum literarum Latine & Græce doctiſſimus, atque Poëtarum ætate ſua facile princeps exſtitit. Inter cætera exquiſitiſſimus labore Joſephus carmine compoſuit opus merito immortale, quod vocavit,*

Antiocheiden, *lib. I.*
De bello Trojano, *lib. VI.*
Carmina diverſa, *lib. I.*

Et pleraque alia. Bellum vero Trojanum ex Darete Phrygio tranſtulit, — Claruit anno ſalutis humanæ 1173. ut habent Hiſtoriarum flores. Qui demum poſt Guilhelmum Redingenſem Anglum, Ricardi primi Anglorum regis dono, factus eſt archipreſul Burdegalenſis in Vaſconia.

(d) Editio Iſcanii Dreſemiana, pag. 1. a titulo.

JOSEPHI ISCANI, Poëtæ elegantiſſimi DE BELLO TROJANO libri ſex., Hactenus Cornelii Nepotis *nomine aliquoties editi, Nunc Autori Reſtituti, & notis explicati, quibus alii plurimi*

plurimi illustrantur à Samuele Dresemio *Ditbmarso. Francofurti apud Joannem Thymium, A. M. DC. XX. Pagina hujus tituli aversa hæc leguntur:*

Duo sunt, quæ nescire te nolim, Lector „candide, *tria* me Iscani *exemplaria* vidisse, *pri-* „*mum* Henischii Basilæense, *alterum* Spondani, „qui Homero comitem illum dederat, *tertium* „Alex. Caroli Trognesii omnia interpunctioni- „bus & mendis laborantia innumeris: quod vi- „debis si inter se contendes. *Alterum est quod χθὲς κοὐ πρώην vidi, autorem hunc à Janoo Gasperio* Gevartio *viro doctissimo, ad secundum Sylvarum Papinii c. 13. p. 155.* Devonium *nominari. Sic Devonius ait, Daretis Phrygii interpres lib. I. de bello Trojano, de Fama quæ murmura regum extenebrat. &c.*

DARINEL v. *Tirel.*

DARIO v. *Grisimani.*

DATIRIUS v. *Bonglarus.*

(796.) DAVIDIS nomine extantes *Psalmos.* C. XCII. ADAMO tribuit R. *David Kimchi* præf in Psalmos, & Ps. XCII. *Midrash Tillim* & *Chald. Paraphr* ap. *Viccars* decupl. in Psalmos (Lond. 1638. fol.) p. 271. (II.) Ps. CX. MELCHISEDECHO. R. Dav Kimchi præfat. in Psalm. (III.) Psalm. LXXXIII. ABRAHAMO, nomine ETHANIS Israelitæ, Kimchi præf. Psal. Thargum ap. Viccars. 26. b. Sect. VI. Conf. Placc. 190. in Ethan. Hæc *Symbola Normanniana.* Psalmum CX. a Judæis adscribi etiam vel ELIEZERI *Abrahami servo*, vel alicui ex cantoribus Davidis notat *Polus* Criticorum S. Scripturæ tom. II. pag. 1166. 1167. (a) qui & Ps. XCII. tribui ADAMO confirmat p. 1083.

(a) Polus Criticorum S. Scripturæ Tom. II. p. 1166. 1167.

Judæi recentiores, quorum obtusa sunt sensus in lectione Vet. Testamentis hunc Psalmum exponunt, vel, I. de Abrahamo. *Psalmus hic conscriptus est, vel ab* Eliezere *Arbahami servo, post strogem Regum à Domino suo factam: vel, à* Melchisedeco. *Vel, 2. de* Davide, *de quo hunc Psalmum scripsit aliquis de* Cantoribus.

Ibidem *pag. 1167. Quare merito Chaldæo opponitur, qui vertit per ministerium* Davidis. לדוד *hic, ut supra sæpe, Et quibus id adscriptum est, eos pro Psalmis a Davide factis, aut ab eo approbatis, accipiunt Hebræi quia* ל *sæpe genitivum significat: ut,* לרגליך *Græci vertunt,* τῶ πόδων σου & ליעקוב Mal. *cap. I. v. 2. vertunt,* τῷ Ἰακώβ. & ליהוה Sam. *l. 3.* & *Kuelis, & multa alibi talia.*

DAVID v. *Sextus.*

DECIUS v. *Caraffa.*

— — v. *Cyrillus.*

(797) DEMETRIUS *Mercator* inseruit *Catharini Civilis* i. e. Christiani WEISII dreyen Erz-Narren an. 1676. Die Bude der Klugheit aus des alten Epicteti kurtzen Hand-Buche / auf öffentlicher Marckte aufgestellet / und durch kurtze Anmerckungen einem jedweden Käuffer recommendiret ab interprete vel potius abbreviatore & glossatore auctum a p. 245. ad 347. v. n. 1872. *a.*

(797. *a*) DEMETRIUS: *Emmanuel* van METEREN. *Baillet.* Iste des Auteurs deguisez.

(798) DEMETRIUS PHALEREUS. Ejus nomine extat περὶ ἑρμηνείας liber, DIONYSIO etiam HALICARNASSEO ab aliquibus adscriptus. Sed eum *utrique abjudicat Vossius* Institution. Orator. lib. VI. c. II. sect. II. p. 413. sqq. & de Natura & Constitut. Rhetor. Cap. IX. p. 64 (a) & DEMETRIO cuidam ALEXANDRINO vindicat; observante quoque hoc *Königio* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 241. b. Et omnino hos duos Demetrios Phalereos inter se facile permutari, ex Cardinal. Bonæ Opp. p. 947. & 951. notat Magnificus D. *Maier.* Dissertat. Epistolica mihi scripta, lit. C. Dionysio Halicarnasseo tractatum hunc asserere satagit *Menage* Antibaillet. tom. I. p. 192. (b) Adde *notam Diecmannianam marginalem.* (c)

(a) Vossius de Rhetorices natura ac Constitutione, cap. IX. p. 64.

Nec omittendus Demetrius, *cujus egregium* περὶ ἑρμηνείας *de* (interpretatione,) *commentariolum habemus.* Phalereum *vulgò appellant: sed alium esse ab illo nobili oratore, ostendimus in Oratoriis nostris lib. VI. cap. II. ubi etiam diximus, videri nobis esse Demetrium illum, quem* Rhetorem Alexandrinum *appellat* Diogenes Laertius.

(b) Menage Anti-Baillet. Tom. I. p. 192.

Monsieur Baillet *dans un nombre infini d' endroits de son livre, attribue à* Demetrius Phalereus, *le livre de l' Elocution; Autrement* Περὶ ἑρμηνείας. *Ce livre n' est pas de Demétrius Phalereus. Il est de* Denis *d' Halicarnasse. Ce qui est démontré par M. de* Valois *l' aîné. J' ay rapporté les raisons dans mes Observations sur* Laerce *au Chapitre de Demetrius Phalereus.*

(c) Nota marginalis Diecmanniana.

Vulgo Demetrio Phalereo *libellum illum aureum* περὶ ἑρμηνείας *tribuunt: sub cujus nomine citatur & a* Theophylacto *l. 3. c. 26. Verum non Demetrii, sed* Dionysii Halicarnassei *esse, dudum est, quod multis probavit doctissimus Henr.* Valesius *in Notis ad Excerpta Nicolai Damasceni p. 65. 66. Qua de re videndus* Hodyus *in Historia LXX. Interpretum. Ergo falsus est* Marcus Anton. Muretus, *qui in Orat. 6. eum* Demetrio Alexandrino *tribuit. Hæc totidem verbis habet* Menagius *Observat. ad* Laert. *p. 222 b. Ilium, quem Demetrii Phalerei putabat, librum quæstionibus explicatum Latine Rostochii A. 1601. 12. edidit Joannes* Simonius, *Rhetorices in Acad. Rostoch. Prof. publicus.*

DE-

DEMETRIUS v. *Triclinius.*

(799) *Lelo* DEMNO *Sameeno.* Ejus nomine citatur a Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 393. liber dum inſcriptione Italica: *del Governo de' Regni ſotto nomi di eſſempi di Animali Ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Indiana.* Ferrara 1538. 8vo. Etidem liber ſub tit: *Specimen Sapientiæ Indorum*, Latine per Petrum Poſſev. Rom. 1666. Additque deinde: *Lelo Demno* non eſt *nomen* Auctoris, ſed *Interlocutorum*, quod etiam ex *Allatio* obſervant Monatliche Unterredungen/ 1695. p. 711. (a) adde *Baillet.* deguiſemens des Auteurs p. 479. (b) Illud memorabile eſt, quod *Lambecius* Bibliothec. Cæſarea lib. VI. pag. 119. Capita novem hujus operis PHILOSOPHO SECUNDO aſſerit. (c) Quodtamen probabile non videtur Auctori der Monatl. Unterredungen p. 113. 114. (d)

(a) Monatliche Unterredungen/ Ao. 1695. p. 711.

Dieſes *Judicium Allatii* iſt wol zu *obſerviren*/ welcher nicht allein ferner anmercket/ daß ein *Manuſcriptum* der Griechiſchen *Verſion* zu Augſpurg/ ein anders in der Käyſerlichen *Bibliothec* zu Wien/ und das dritte bey ihm ſelbſt verhanden/ ſondern auch einer Italiäniſchen *Verſion* gedencket: *Hæc narratio Italice verſa edita fuit Fermeria apud Dominicum Mammarillum, Anno 1584. in 8vo. ſed in pluribus mutila. In ea ſane videndum eſt, quod in prima fatie libri legitur, eum ex Indica in Agarenam Linguam a* Lelo Demno Saraceno *verſum fuiſſe. Nomen enim libri* Cylile & Dimne, *eum non intellexiſſet Interpres Italus, illud obtruncatum Lelum Demnum, eumque Saracenum eſſormavit.*

(b) Baillet Deguiſemens des Auteurs p. 479.

Les Italiens nont ont produit en leur langue un Auteur ſous le nom de Lelo Demno Saraceno *qui ſuffiroit ſeul pour en faire foy. Il n' y a jamais eu d' Auteur de ce nom, & le livre qui le porte eſt une traduction du fameux livre de la ſageſſe des Indiens, pour lequel toutes les Nations Orientales ont temoigné une paſſion demeſurée. Il a eſté tourné d'* Indien *en* Perſan, en Arabe, en Turc, *en* Ethiopien *&c.* en Grec, en Italien, *puis en* latin: *mais il eſt faux que l' Auteur du livre ni meme le Traducteur Arabe ait eſté appellé* Lelus Demnus. *L' erreur eſt venue de ce que le livre eſtant anonyme a pris les noms de deux entreparleurs du Dialogue* Kulile vva Dimne *qui ne ſont que des Appellatifs pour le nom propre & le ſurnom d' un homme; & l' on en a formé* Lelo Demno *par corruption, au lieu de tourner Kulile par le mot de Roy ou de Prince couronné, & Dimne par celuy de Philoſophe ou de curieux.*

(c) Petri Lambecii Commentarior. de Biblioth. Cæſ. Pars Secunda libri VI. p. 119. 120.

Quintò, & quidem à fol. 74. pag. 1. uſque ad fol. 117. pag. 1. ex Symeonis Sethi *translatione græcâ Apologorum Indicorum,* (2) *Cylile & Dimne, ſeu, Stephanites & Ichenalates inſcriptorum, Capita novem, qua hic attribuuntur* Secundo Philoſopho, *& inſcribuntur atque incipiunt hoc modo:* Σεκούνδε φιλοσόφου ἱστορία εἰς Ἰνδῶν βασιλέα τὸν Ἰνδῶν ἰουδαμενιστὴν χώρας, ἡ λεγομένη παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἰσραηλίταις ἔστι δὲ ἡ πραγματεία αὕτη τοιαύτη. Ἐρωτήσεις βασιλέως τινὸς τῶν Ἰνδῶν πρὸς τινα τῶν ἀπὸ αὐτοῦ φιλοσόφων, Σεκοῦνδον καλούμενον, ἀλλ' ὑμᾶς πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἐν κεφαλαίοις εἰσὶ περιεχόμεναι. Κεφάλαιον ἀ περὶ τοῦ πῶς ὁ φίλιος καὶ πονηρὸς αὐτῷ μεσολαβῶν, εἰς ἔχθρας, μεταβάλλει τὴν μεταξὺ τινῶν συστάσιν φιλίας. Κεφάλαιον β', περὶ λιῶν αὐτιφιλόντων &c. Ἀρχὴ τῆς πρώτης παραδείγματος. Ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Δεβσελὼν ἐπήρετο ἕνα τῶν περὶ αὐτὸν φιλοσόφων, λέγων θέλομέν σε παραδειγματίσαι μον, ὅπως ὁ φίλιος αὐτῷ &c. *Plura de his Apologis ſive Parabolis Indicis vide Libri quinti horum Commentariorum pagina 241. ubi verſu 14. & 15. --- eorumque variis Translationibus ex lingua Indica in Perſicam, Arabicam, Græcam & Italicam. Quod porro ad Secundum Philoſophum attinet, floruit ſub Imp. Hadriano celeberrimus hujus nominis Philoſophus, patria Athenienſis, cujus elegantiſſimas ſententias Avunculus meus Lucas Holſtenius græcè & latinè edidit Romæ typis Maſcardi Anno 1638. in 12mo, cum præfixis veterum Autorum de illo teſtimoniis. Hic igitur Secundus Athenienſis in ſupra exhibito titulo fingitur fuiſſe Gymnoſophiſta Indicus ob ſingularem in reſpondendo ad propoſita quæſita ingenioſitatem extemporaneam, qua elucet ex ſupra memoratis Sententiis, quibus ad varias Imp. Hadriani interrogationes acutiſſimè reſpondit.*

(d) Monatliche Unterredungen *A. 1695. pag. 713. 714 715.*

Liber iſte tribuitur Iſamo, quinto Indorum Regi; de quo ſic Ismael Sciahmſciah, in hiſtoria gentium; Iſamus: & eſt ille, qui compoſuit librum Clilah & Damnah. *Idem affirmat alibi, librum hunc Arabici juris factum fuiſſe trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Eſt autem apologus, in quo humani inſtituuntur mores, in omnes fere linguas translatus eſt. Extat ejus exemplar Arabicum in Bibliotheca Eminentiſſimi Cardinalis Mazarini, elegantiſſime deſcriptum.* Ich halte ſelbſt davor/ ſprach *Livius*: Daß das Werck viel älter ſey/ als der *Philoſophus*, ſo zu *Hadriani* Zeiten gelebet/ und wol niemahls in *Indien* kommen. Wenn ich aber betrachte/ wie es ſo heilig bey den Indianern aufgehaben worden/ ſo ſcheinets faſt/ als ob es entweder der andere und dritte Theil ſey von dem bey denen *Brachmanen* noch heutiges Tages heilig gehaltenen Buche, oder doch zum wenigſten/ eins aus dem andern *extrahirt* oder *ſupplieiret*: *Hoornbeck lib. V. de Converſione Indorum pag. 35.* beſchreiber uns dieſes Buch aus dem *Rogerio*, deßen offene Thür zum Heydenthum zwar bekannter maßen ins Teutſche überſetzet/ weil es uns aber nicht bey der Hand iſt/ müſſen wir *Hoornbeck* Lateiniſche Worte anführen: *Legis ſuæ librum habent, quem appellant* Vedam, *conſcriptum rythmo, qui continet ipſorum religionem ac ſacra. Diviſus eſt in quatuor partes. Prima agit de cauſa, & materia prima, de Angelis, anima, generatione, de corruptione, peccato, mercede operum, ſive bonorum, ſive malorum. Pars altera, de regimine Politico. Tertia tota moralis eſt de virtutibus & vitiis. Quarta ceremonias explicat, & rationem, tum ſacrificiorum, tum feſtorum: ſed hanc partem dicunt periiſſe. Solorum Braminum eſt, Codicem hunc legere, & docere: vulgo ne diſcere quidem ejus canones licet. Docent quidem quosvis etiam ſacra, ſuam religionem & literas docere Braminum proprium eſt munus;*

nus;) sed non ipsum Vedam: quem solis sui ordinis hominibus & Nobilibus exponunt.

DEMOCHARES v. *Antonius.*

(800) DEMOCRITUS ABDERITES ex Thracia Philosophus. Ejus nomine circumferuntur (I) Μέγας Διάκοσμος, LEUCIPPO a *Theophrasto* apud *Laertium* adscriptus, ut referunt *Frisius* Bibliothec. Gesnerian. p. 191. a. & Joan. a *Wower* tract. de Polymathia cap. XVI. p. 525. (II.) Ὑπομνήματα quæ sunt DOLI MYNDESII, (quem & EUBOLUM, rectius BOLUM vocari docet *König.* Bibliothec. Vet. & Nov. p. 120. 255.) ut ex *Columellæ* lib. 7. de Agricultura notat *Wower* loc. addito sub lit. (a) qui est l. 7. c. 5. p. m. 507. editionis Colonienſis in 8vo. at Venetæ in 4to. 1535. ex typographia Aldino-Manutiana.

(a) Wovvet. de Polymathia Cap. XVI. p. 125.

Democriti *librum, cui index* Μέγας Διάκοσμος, *Theophrastus ajebat esse* Leucippi, *ut est apud Diog.* Laertium; *qui solus testis esse poterat, quam multi libri falsis & suppositiis auctorum titulis divulgati fuerint. Nam singulis ferè Philosophorum vitis plurima ipsorum Opera adulterina aut ambigua narrat.* Athenæus *lib. VI.* Chamæleontis *Pontici* περὶ ἡδονῆς *sub nomine* Theophrasti *circumlatum scribit, & lib. XIII. multas olim orationes falsò Lysiæ attributas fuisse.* Columella *lib. VII. de Agricultura* Doli Myndesii Ὑπομνήματα *sub nomine* Democriti *falsò prodi.*

(801) DEMOCRITUS JUNIOR edidit Tractatum sermone *Anglicano,* cum inscriptione: *The Anatomy of Melancholy, what it is? With all the Kindes, causes, Symptoms, prognosticks and several cures of it.* id est: Anatomiæ Melancholiæ, deque ejus natura, Speciebus, causis, Symptomatibus, Prognosticis variisque medelis, Autore Democrito Juniori: Iserat *Robertus* BURTONUS, Oxonienſis, ex Æde Christi. Hic liber spissо satis Volumine in fol. omnigenæ Eruditionis varietate scatet, multis vicibus recusus. Hæc ex p. m. Guilielmi Cave Epistolâ ad me perscripta Islingthonio 8. Id. Jun. 1676. In eandem sententiam abeunt *Wood* Histor. & Antiquitat. Oxon. Lib. II. p. 273. b. conf. p. 221. b. & *Hyde*, qui in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. I. pag. 118. a. librum hunc sub Roberti *Burtoni* nomine allegat; Democriti persona penitus prætermissa.

(802) DEMOCRITUS PHILOSOPHUS. Dominicus BARTOLI. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 547.

(803) DEMOSTHENES *Atheniensis Orator.* Habentur inter Ejus Orationes aliquot, quæ a Criticis judicantur spuriæ. (I) *De Halonneso*, quæ ab Etymologista *Hegesippo* CROBILO tribuitur & a *Photio.* (II.) De FOEDERE *Alexandreo*, HYPERIDI adscribitur ab eodem & *Libanio* apud *Frisium* Bibliothec. Gesn. p. 386. (III.) *In Theocrinem*, quam inter genuina DINARCHI Opera recensent *Dionysius Halicarnassæus*, referente *Schotto* de vita Demosthenis & Comparationem cum Cicerone cap. V. ubi addit adhuc spurias alias, Auctoribus earum non nominatis partim. De Demosthenis variis interpretibus consule *Frisium* Biblioth. Gesner. p. 192. & *Schottum* in Comparatione Demosthenis cap. VI. Vita hæc præfixa est Editioni Francofurtanæ 1604. in folio quæ Demosthenis & Æschinis Opera Græco-Latina simul exhibet, interprete Hieronymo *Wolfio*, cum Ulpiani Commentariis, novisque Scholiis, ut & comparationem cum Cicerone ad imitationem *Plutarchi.*

(804) DENAISIUS. Ejus de Idolo Hallensi adversus Justum Lipsium tractatus est Johannis Michaelis LINGELSHEIMII *Scaligeriana* p. 62. 140. *Colomes.* Remarques p. 257. Hæc *Symbola Normanniana.*

Adde *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 547. An liber hic unquam sub Denaisii nomine prodierit mihi non constat. vide in Anonymis n. 760. a plura.

(805) DENDRINUS, Henricus: Jean BLAEUW. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 547. adde pagin. 330. ubi eundem BLOOM appellat.

DENIS de la *Sainte* v *Beaume.*

(806) *Cornelius* DENIUS Burgensis. Ejus nomine recensentur à Thoma *Hyde* in Biblioth. Bodlejan. p. 204. b. *Tres Capellæ* seu *Admonitio* ad Josephum Justum Burdonem, *prius* Scaligerum nunc Sacrilegum. Paril. 1611. 8vo. Sed hanc cujusdam Auctoris personam esse non addit. At contra *Sotvell.* in Bibliotheca Scriptotum Societatis Jesu, Scriptum hoc *Rudolpho* MATMAN Germano Helvetio aperte adscribit, p. 730. 731. nulla personæ alicujus, nedum *Denii* facta mentione. Ex quo facile conjicimus a *Villanio* nella Visiera Alzata Hecatostes num. 91. p. 86. recte dici, a Jesuita *Matmanno* hoc scriptum sub personato *Denii* nomine editum. vid. lit. (a) quæ continuatur Anonymorum num. 5434. excerpto. (a)

(a) Villani *nella* Visiera Alzata Hecatostes n. 91. p. 86.

XCI. RUDOLFO MATMAN *della Compagnia di Giesù. Doppo hauere* Gasparo Scioppio *dato alle Stampe lo* Scaligero Hipobolimeo, *che mosse la Germania inferiore, e qualche Città della Superiore a scriuergli contro, dall' Hollanda uscirono le satire* Hercules tuam fidem & Virgula Divina, *già notate di Sopra, e da* Berlino *Metropoli della Marca di Brandemburgo fu prodotto* Caue Canem. *De* Uita, Moribus, rebus gestis, Diuinitate Casparis Scioppii Apostatæ Satiricon. *Auctore* Tarræo Hebio *nobili. à Sperga Germano Hauouia Typis Vvilleriani nit M.DC.XII.12.*

Tarræi Hebii Nobilis a Sperga Scioppius Excellens. *In laudem eius, & sociorum, pro* Josepho Scaligeto, *& omnibus probis Epigrammatum Libri*

III. ex triginta totis hinc inde collecti. Hanouia Impensis ac Typis Vvinerianis M.DC.XII.12.

Delle quali fu Autore Caſparo Barthio: *benera dovere veniſſe abbattuto da qualche Scrittore Romano Catholico, che pero Rudolfo Matman da Lucerna ſcriſſe ſotto nome di &c. Continuatio videatur Anonymor. num.1434.a. excerpto.(a).*

(807) DENTALUS *Joachimus: Joachim* MYNSINGER de Frundeck. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p.547.

(808) *D.Claudius* DEODATUS. Ejus nomine libellum de *vero & legitimo Aquæ Cordialis concinnandæ modo & utendi ratione*, cum aliis ſcitu dignis, edidit *Herculis* SAXONIA, Medicus Patavinus, teſtante *Frebero* Theatri Virorum Eruditione claror. Part.II.pag.1322.a. ubi quidem indicat ſe hæc depromſiſſe ex Elogiis Jacobi Philippi *Thomaſini*. Verum ille larvati Deodati non meminit: titulumque inſuper memorati libri nude format: *de Aqua Cordiali* p. 233. *Mercklin.* Linden. Renovati lib. I. p.405.inter ſcriptaHerculis Saxoniæ, de hoc planè ſilet. Encomium Herculis vide in *Leti* Italia Regnante Part. III.lib. III. p. 332. 331.

(809) DERMASIUS *Hermundurus, Franciſcus:* L. *Joachim* FELLER. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 547.

DESIDERIUS v. *Alopecius.*

- - v. *Pacius.*

- - v. *Peregrinus*

(810) M. DES MARETS de *Saint Sorlin.* Ejus nomine quæ extat *Tragico Comedia*, maximam partem debetur *Cardinali* RICHELIO, *Jean Arnaud de Pleſſis*, ut indicant *Jugemens des Sçavans*, Tom.IV. part. III. num. 1407. pag. 136. ſeqq. (a) & *Peliſſonius* in Anonyma Gallica Hiſtorica Academiæ Pariſinæ loco jam alibi excerpto. p. 113.

(a) Baillet Jugements des Sçavants ſur les principiaux auteurs p.136.Tom.IV.part.3. num. 1407.

Il ne nous eſt pas aiſé de decouvrir toutes les pieces de vers, que nous avons de la façon du Cardinal de Richelieu: parce qu' il n'a pas voulu les honorer de ſon nom, ny les revetir de ſa pourpre.

Il eſt certain, dit M. Peliſſon, *qu' une partie du ſujet & des penſées de la Tragi-Comedie de* Mirame *qui court ſous le nom de* Mr. Deſmarets de ſaint Sorlin *eſt de ce Cardinal.*

(810.a) DESPAUTERII Grammaticæ contractæ quomodo aliquot verſus adjecti ſunt ab *Adolpho* METKERQUE & *Franciſco* BRUGENSI; ipſumque opus impreſſum apud Plantinum 1571. non nominatis Auctoribus, vide apud *Teiſſierum* Eloges des hommes ſçavans Tom.II. pag. 183. ſublit.(a)

(a) Teiſſier Eloges des Hommes ſçavans T.II.d.183.

Metkerque & Francois Brugenſis *ajoûterent quelques Vers à la Grammaire de* Deſpautere, *& en firent ur Abregé la reduiſant en un ordre plus commode. Cet Ouvrage fus imprimé chès Plantin en 1571. ſans y mettre le nom des Auteurs. Il y a auſſi des Vers de Metkerque dans le Livre intitulé* Delitia Poëtarum Gallorum.

DESPOTICO CALATHINO v. *Calathino.*

(811.) *Georg* DETHARDING Chymiſcher Prebier-Ofen Stetin. 1648. maximam partem debetur *Michaëli* KIRSTENIO Philoſ. & Medic. tunc in ædibus ejusdem ſtudentis, ut ipſiusmet me relatio docuit cum collega familiariſſimus ex auditore illi factus eſſem. Libri titulus ſic habet: *Georg Detharding*, Bürgern und Apothecern in Alten-Stetin Chymiſcher Prebiers Ofen / darinn alle Proceſs und Handgriffe die in Joh. Agricolæ Ph. & Med. Dr. Commentariis und notis über Joh. Poppii Chymiſche Medicin enthalten / und von ihm für groſſe geheime und gantz neue Künſte ausgeruffen werden/ein jedes abſonderlich nach den Principiis Chymicæ artis examiniret / erörtert/ und ferner tam ratione, quam experientia, auch zum öfftern aus D. A. eigenen Worten hell und klar erwieſen wird/ daß in gedachten Commentariis und notis nichts neues / noch geheimes/ das etwas wehrt; ſondern vielmehr alte verlegene Waaren und Sachen/ ſo bißweilen nur von ihm etwas verändert/verkehrt / ja offte mehr verderbt als verbeſſert worden/ nebenſt vielen groben/ handgreifflichen/ ſchädlichen erroribus und contradictionibus zu finden ſeyn. Gedruckt bey Georg Götzen 1648. in 4to.

(812.) *Renatus* DEVIRÆUS. Ejus extat *in Lupi Servati Presbyteri, de tribus Quæſtionibus ad Carolum Regem, pro Gotteſchalco, tractatus* ed. 1649. Auctor eſt *Andreas* RIVETUS, ut ex *Mareſii* Catech. Grat. 100. refert *Symbola Normanniana.* Et hic videtur eſſe Anagrammatiſmus.

(812.a) *DEus* DEDIT, Papa. De afficta ei Epiſtola à *Pſeudo-Iſidoro* Excell. Dnus von *Maſtricht* citat uti ſupra aliquoties, & hic *Bellarminum, Baron. Cocum* &c.

(813.) Flavii DEXTRI Barcinonenſis, Viri Clariſſimi, Orientalis Imperii Præfecti, & divo Hieronymo amiciſſimi, *Chronicon omnimoda Hiſtoria*, primo quidem eidem Hieronymo dicatum, ſed eo ad ſuperos translato, multis locis locupletatum, Paulo Oroſio, Tarraconenſi iterum nuncupatum. Nunc demum opera & ſtudio Fratris *Franciſci* BIVARII, Mantuæ Carpentani; ex obſervantia Sancti Bernardi, Ciſtercienſis Monachi, ejusque in Romana Curia procuratoris Generalis, ac Sacræ Theologiæ & Philoſophiæ Magiſtri, Commentariis Apodicticis illuſtratum, quibus univerſa Eccleſiaſtica Hiſtoria à Chriſto nato per annos 450. rerum tam ad Italiam,

Italiam, Galliam, Germaniam aliasque Christiani Orbis provincias spectantium, quam Hispaniam, de qua bona exparte differit Autor, ad amussim expenditur: ubi vulgare nihil, innumera vero quæ scriptorum pene omnium notitiam aufugerant, eaque admiratione dignissima reperire licet. Lugd. 1627. Illud autem ab ipso BIVARIO vel VIVARIO confictum credidere *Gabriel Pennottus*, & *Matthæus Raderus* contra quos ipse tamen Apologiis se se binis defendit, quas approbant *Carolus Visch* Bibl. Cisterciensis p. 114. (a) & *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 139. sibi fere contrarius p. 164. (b) aliis adhuc repugnantibus: inter quos etiam *Schookius* Fab. Hamelenl. part. 2. c. 4. p. 61. Adde *Zeiler.* part. 3. p. 65. (c) ibique citatos, & *Hallervordi* spicilegium pag. 59. (d)

Cum *Pennotto* & *Radero* facit *Miræus* Bibl. Ecclesiast. part. I. p. 36. & part. II. p. 2. 3. (e) (f) ubi eis superaddit *Lapidanum*. Vide etiam *Frisium*, Biblioth. Gesner, p. 19 f. & *König*. Bibl. Vet. & nov. p. 244. b. Habet & huc facientia quædam Cornel. à *Lapide* in χρονογρᾳφίαν, præmissa Commentar. in Acta Apostolorum, monente *Symbola Rauschiana*, Adde *Fabricii* in Appendice Biblioth. Latin. p. 187. Hispanum hominem, Vivario non memorato, nominat Ernst. observat. ad Antiquit. Etrusc. c. 20. monente *Symbola Schraderiana*; Quæ intelligit sine dubio *Hieronymum* de Higuera etiam notatum Monatl. Unterredung. 1694. p. 342. (g) de quo & nuperrime Magnificus Dnus Scholarchameus Joh. Frid. *Mayerus* in doctissimo suo scripto de fide Baronii pag. 127. & *Bailius* Dictionarii sui laudatissimi T. II. p. 920. vide sub finem lit. (h) addita *Mastrichtiana*. a n. 1. ad n. 4.

(a) Carolus Visch. Bibl. Script. S. ordinis Cisterciensis p. 114. 115.

Et licet Gabriel Pennottus *Lateranensis Canonicus Regularis, in sua Generali totius sacri Ordinis Canonicorum Regularium historia tripartita; & post illum* Matthæus Raderus *Soc. Jesu, ac quidam alii citati ab Auberto* Miræo, *parte 2. Bibliothecæ Ecclesiasticæ, cap. 6. effrenata libertatis audacia, tam hoc ipsum Chronicorum opus, quam ipsius commentatorem,* Vivarium *variis conviciis impertinenter proscindant, hos tamen omnes egregiè repulit, eorumque rationes ac calumnias nervosè refutavit ipsemet Vivarius, conscriptis duabus Apologiis, tam pro Chronico ipso, quam pro commentariis suis quæ una cum Chronico impressa extant, 1a scilicet in initio Operis, 2a ad calcem ipsius operis. Quas Apologias si legisset ipse* Miræus, *non tam temere hujusmodi conviciis ac contumeliis assensum præbuisset, nec calculum suum adjecisset: accedentibus præsertim censuris præclarissimis operi præfixis, Virorum doctissimorum, omni exceptione longe majorum videlicet* Gabrielis, *S. R. E. tituli Sancti Bartholomæi in Insula, Presbyteri Cardinalis de Treio*: Hilarionis de Rancate, *Abbatis Sanctæ Crucis in Hierusalem, Viri non solum Græce & Latine, verum etiam Hebraice, Arabice & Chaldaice doctissimi, & Lucæ* Wadingi *S. S. Theologiæ præclaris, ac totius Seraphici Ordinis Archichronographi*: cujus postremi hæc ipsa sunt verba, loco citato: Optimas Hispaniæ antiquitates vindicasti (alloquitur Vivarium, *de suo commentario in Chronicon Dextri*) res exteras illustrasti, sepultam optimarum rerum memoriam plene resuscitasti. Etsi præclaras quasque nationes magno tibi devinxisti beneficio, ultra omnes tua tibi debet Hispania, cujus res, utpote sibi notiores, majori curæ & fide, Dexter notavit, & tu demum dextre illustrasti. Genus omne Sanctorum vestram protulisse hesperiam, ostendi omnimoda hac historia, cui tu plene fidem quantumvis duram, docta commentatione concilias. Felicem certe, & ultro commendabilem tuum evasisse conatum, jam plene probasti, dum & Dextrum hunc ipsum esse, fundate confirmas, & Sanctorum gesta ab apocryphis rite discernis. Gratam fore omnibus, hanc tuam historiam, ausim spondere. *Hæc* Wadinghus. *Videantur etiam quæ de hoc Dextri Chronico scripserunt*, Sancius d'Auila, Seguntinus, & Placentinus *successive Episcopus, in libro Sancti* Vitalis *Archi Presbyteri Toletani, & Martyris: & in opere suo de Veneratione Reliquiarum.* Bertrandus de Ladron de Guevara, *Archiepiscopus Compostellanus, in libro de Adventu Sancti Jacobi: &*, Prudentius de Sandoval *Episcopus Tudensis, & Pampilonensis, ac Regius Historiographus, in libro, Ecclesiæ Tudensis; & alii plures, relati in Apologia prima Vivarii, citata.*

(b) Raynaudus de malis & bonis libris p. 164.

Flavii Dextri *Chronicon quod nuper prodiit, magna excitavit dissidia. Aliquod Chronicon vere fuisse à Dextro conscriptum, constat, cum S.* Hieronymus *ejus sibi à Dextro inscripti meminerit; sed an id quod nuper prodiit, sit verum illud, Dextri Chronicon, controversia est. Multi hoc Chronicon esse suppositum ab aliquo, cui honor gentis sua cordi esset, contendunt, & acriter* Pennotus *Canonicorum Regularium historia.*

(c) Zeiler de Historicis, Chronolog. &c. part. III. p. 65.

Dexter, *filius Paciani ejus, qui Barcilonensis Episcopus fuit, sed sub Theodosio Magno admodum senex mortuus est. Fuit autem hic Dexter præfectus Prætorio, & æqualis Prudentio, ac historiam scripsit. Vide* Vossium *de Lat. Histor. lib. 2. c. 10. p. 204. De supposititio vero Dextro, & ejus Chronico, scribit* Zuerius, *in hist. univers. p. 112. quod in mendacia fingendia sit intrepidus.* De Elavio Lucio Dextro *vid.* Augustinus Mascardi.

(d) Hallervordi Spicilegium, pag. 58. 59.

Fl. Dexter *Barcinonensis, Filius Paciani Barcinonensis Episcopi,* B. *Hieronymo coætaneus, uti ex hujus de Scriptoribus Eccl. libello constat. Qui etiam Lib. 2. ado. Rufinum, hunc in modum de eo loquitur*: ante annos ferme decem Dexter amicus meus, qui Præfecturam administravit Prætorii, me rogavit, ut auctorum nostræ Religionis ei indicem texerem. *Dextri hujus Chronicon, quod à Christo nato, ad annum 430. progreditur, primus e tenebris eruit, & amplissimis commentariis illustratum, publicè juris fecit, Franc.* Bivarius *Madritensis. Sedmultis de sinceritate suspectum illud visum. Clariss.* Seldenus *Observ. ad Eutychii Patriarchæ orig. Eccl. Alex. pag. 117. plurima in eo esse ait, quæ seculum Dextri non sapiant. Vide etiam Gabr.* Pennotti *Historiam Canon.*

Regularium, & *quæ inde adducit* Miræus *P. II. Bibl. Eccleſ. c. 6. cujus*, & *aliorum dubitandi rationes refellere conatus eſt ipſe Bivarius, editis duabus apologiis, quæ una cum Chronico impreſſæ fuere, prior quidem in Operis initio, poſterior vero ad calcem ejus.*

(e) Miræus, Bibliothec. Eccleſiaſt. pag. 36.

Flavius *Lucius Dexter*, *S. Paciani filius.* Huic Dextro *librum ſuum De Viris illuſtribus S* Hieronymus *dicavit. Fragmentum Chronici ſeu Hiſtoriæ omnimodæ, nomine* Dextri *prodiit. Sed eruditi hæc fragmenta videntur ejusdem farinæ cum* Beroſo *Annii Viterbienſis. His de rebus plura qui volet*, Pennottum *in Canonicorum regularium Hiſtoria lib. 1. c. 52. & alios conſulat.*

(f) Idem Part. II. p. 3.

Cæterum ut Annius ſuo ævo, ſic & noſtra ætate fabulator, neſcio quis, multos eruditione præſtantes viros in errorem traxit, editis veterum aliquot Chronographorum, in his Lucii Flavii Dextri & Marci Maximi *fragmentis ſuppoſititiis. Qua de re conſuli poterunt Math.* Raderus *&c.*

(g) Monatliche Unterredungen Ao. 1694. p. 342.

Die erſte Stelle gibt er dem *Chronico* Dextri, und verhält nicht/ daß es vielen *ſuſpect* vorkommen ſey: Und es iſt auch dieſer Ehre gar nicht wehrt/ weil es aus lauter Lug und Trug beſtehet / und erſt im vorigen *Seculo* von einem Spanier / Roman de Higuera genannt / zuſammen gedichtet worden / deſſen Nahmen *Papebroch* in *Actis ſanctorum* entdecket hat.

1.

(h) Maſtrichtiana.

Nondum viſum fuit annalium ſcriptori Baronio Dextri Chronicon, quod ſub Flavii Lucii Dextri, præfecti Prætorio (cui Hieronymus ſuum de Scriptorib. Eccleſ. Commentarium inſcripſit) inclyto nomine, primi venditarunt Theologi duo Societatis, & Commentario auxit Franciſcus Bivarius *&c. ſed Chronici illius pellucet quaquaverſum fucus, Et ejusdem farinæ ſunt quæ in eodem Chronico ex Simeone Metaphraſte & nugivendulis ad annum Chriſti quinquageſimum legas edit.* Bivar. *p. 100. 1. Petrus ut Chriſti vicarius Hiſpanias adiit 2. Imagines Antiochiæ allatas adfert miraculoſas, ſcilicet, imaginem B. Virginis de Atocha &c. Fr.* Spanh. *de falſo Credita Petr. profect. p. 63.*

2.

Flavii Dextri Chronicon. *Suppoſitum.* Ittig. *de Pſeud.* cap. 3. §. 1. pag. 114.

3.

Dexter Flavius Luc. *Ejus quod nunc habemus* & Bivario *Chronicon ſuppoſititium, docti fere unaniviter cenſent, vid.* Caveum *in Hiſtoria Litteraria* Zeiler. *in biſtor.*

4.

Papenbrochius *in act. SS. May. Tom. IV. p. 14. fatetur fabularum harum ſub* Dextri *nomine editarum auctorem eſſe Monachum Hiſpanum Romanum de* Higuera. *Ipſe* Bivarius *nominat Hieronym.*

DIACONUS ROMANUS *v. Johannes.*

(814) DIALOGISTA, quem nominat *Lipſius de unica Religione*, eſt Theodorus KORNHERTIUS, ut ex *Kirchero* in Vita Lipſii refert *Symbola Normanniana.*

(815) DIARETES, *Philodoxius. Leon Baptiſte* ALBERTI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 548.

(816) *Gerhardus* DICÆUS *Lucenſis.* Extat ejus nomine *Progymnaſmaton* editum Florent. 1523. quod eſt. *Gerhardi* GIUSTI, ut indicat la Viſiera Alzata Pentec. n. XIX. p. 112. (a) Innuit tamen Dicæi nomen à plurimis pro vero agnoſci, & librum quidem eo nomine citat Bibliotheca Aproſiana p 79. & 219.

(a) Villani la Viſiera Alzata Hecatoſt. n. XIX. p. 112.

XIX. GERARDO DICEO. *Non mai di queſto letterato, ch' io ſappia, ſi vedeſſe non* Gerardi Dicæi *Lucenſis* Progymnaſmaton. Libellus *Reverendiſſimo in Chriſto Patri*, & D. D. MARINO GRIMANO *Veneto Patriarche Aquileenſi Virtutum Archetypo. Impreſſum Lucæ per Salvatorem Sucham Florentinum A. à Virg. Partu.* M. D. XXIII. *Menſe Nov. in 4.*

Come che l' habbia veduto citato molte fiate nella Grillaia *di* Scipio Glareano, *non ſenza lode, mi ſarei creduto, che fuſſe Scrittore vero e nel nome e nel cognome: ma diſingannato dal gentiliſſimo, e non men dotto* Mario Fiorentini *Figliuolo dell' ammirabile* Franceſco Maria, *e Nipote di quell' Anima candida del P. Girrolamo della Congregatione della Madre di Dio, amendue d' immortal ricordanza, Profeſſore di Medicina nella Patria, connobbi eſſer vero il nome, e maſcherato il Cognome da voce dell' Hellade che vuol dir* GIUSTO. *Si vedrà meglio dall' Opera del medeſimo degli* Scrittori Lucchesi *la quale ſuccedera alle Opere, che laſciate M.S. S. dal Genitore deono havere la prima ſpeditione. Si che l' Opera, è di* GERARDO GIUSTI.

(817) DICTUINI Veridici nomine excuſa, neſcio quæ, *Thoma* STAPLETONO, *Anglo*, tribuit *Poſſevinus* in apparatu ſuo Tom. I. p. 89. & 97.

Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 611. & 548. ubi tamen DIDIMUM appellare eum vult; *Dictiunum* etiam vocat: Pitſeus de Scriptoribus Angliæ p. 797. ſqq. & *Hyde* in Bibliothec. Bodl. poſt L p. 177. b. hujus Suppoſitionis non meminerant, ubi de Stapletono ejusque ſcriptis agunt.

(817. *a*) DIDASCALICUS *Erotinus*; *Jean* RHODIUS. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 548. v. infra RHAMNUSIUS.

(818) DICTYS Cretenſis. Ejus nomine circumferuntur *de Bello Trojano libri IX.* Quas ab Impoſtore quodam fictos exiſtimat Ludovicus *Vives* de tradendis diſciplinis lib. V. p. 625. vide *König*, Bibliothec. Vet. & Nov. p. 245. b. qui citat

tat *Meursium* in Creta. p. 235. SEPTIMIO cuidam tribuere videtur Caspar *Barthius* Not. ad Stat. I. Achill. vers. 89. & 399. item in Commentat. de de Linguae Latinae Scriptoribus, ubi his verbis utitur: *Qui Dictyn scripsit* Septimius Romanus, *utut, Romanus Scriptor est, citante Symbola Flensburgo-Mollerisana.* Certe Auctorem Constantini temporibus non superiorem esse evincit *Gronovius* observat. in Eccles. c. XXV. p. 273. (a) adde his *Borrich.* de variis Linguae Latinae aetatibus pag. 12. *Rupert.* Histor. Univers. p. 75. LUCIUM SEPTIMIUM appellat *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 8. (b) ubi addit vulgo credi hoc à Pseudo Dicty concinnatum opus a CORNELIO NEPOTE latine esse versum; Atticis etiam literis commutatum à PRAXI quodam, Neronique oblatum. Vide quae de AEMILIO PROBO *num.* 43. & CORNELIO NEPOTE. *num.* 733. DARETE PHRYGIO *num.* 795. in Pseudonymis, diximus supra.

(a) Gronov. Observat. in Eccl. Scriptores c. XXV. p. 272.

Dixi superius, Josiam Mercerum *recte censuisse, auctorem historiae belli Trojani, quae* Cretensis Dictys *nomen praefert*, Cornelio Nepote *omnibus rebus inferiorem, certè Constantini temporibus non superiorem esse; longeque à vera ratione deerrasse* Scioppium, *cum sententiam summi illius viri reprehendit, & si Diis placet, ad Cornelii similitudinem proximè ipsum accedere statuit, adeo quidem, ut omnino* Velleji, Valerii Maximi aut Curtii *aevo scripta videatur. Plurima sunt in promptu argumenta, quibus hunc errorem hominis alioqui Linguae veteris Latinae peritissimi convincamus: nunc uno contenti erimus insigni. Navigium sequior Latinitas dixit pro navigatione. Neminem certe, qui fic accipiat, antiquiorem novi* Serbidio Scaevola, *qui sic locutus in Le CXXII. D. de V. O.* Servius *ad lib. II. Georgic.* Primi lege Litoris Oram. Lege, *nauticus sermo est, qui nunc & ad navigandum & ad lectionem potest referri: nam hoc dicit*, faveto principio & humilitati carminis mei. *Hic deleverunt vocem, quam acceptam ita posuerat* Servius. *Referibe ex duobus libris membranaceis: qui nunc & ad navigium & ad lectionem potest referri.*

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 8.

Daretis *vero* Phrygii *Historia de excidio Trojae quae Latine circumfertur una cum pseudo Dictys sive L. Septimii libris VI. Ephemeridos belli Trojani, etsi praefixam habent sub Nepotis nomine Epist. ad Sallustium Crispum, quâ affirmat se Daretem ex Graeca in Latinam Linguam Athenis transtulisse communi tamen eruditorum suffragio tam eleganti & terso scriptore indigna aestimatur.* * Autor eos inscripsit Q Aradio (qui sub Imp. Constantino consulatum gessit) aitque Dyctin opus primum conscriptisse literis Poenicis, oratione graeca. Postea nescio a quo Praxi literis Atticis commutatum oblatumque esse Neroni Imp. atque inde a se versum latinè.

(819) DIDACUS *Apolephtes*: est *Abraham* HOSEMANN, *Schurtzfleisch* de Reb. Badens. §. 6. v. supra Apolephtes.

DIDACUS v. *Bemardinus.*

(820) DIDACUS *Gelasius Modestinus.* Ejus nomine extat *Phalaecium in indolem & insultum* Ἐλαχίστου unius tantum folii. Auctorem autem ejus agnoscit *Damelem Georgium* MORHOFIUM Symbola Normanniana.

DIDACUS v. *Sacher.*

(821) DIDYMUS. Vulgo hic creditur *Homeri Iliados Scholastes*, quod refellit Paulus *Colomesius* dissert. de dubiis aliquot Scriptoribus num. XXIII. & haec Scholia JOHANNI TZETZEM asserit. PORPHYRIO etiam adscribi haec scholia diximus in *Anonymis num.* 1571. *a.* ubi prolixe de iis egimus. Didymo abjudicat *Meursius* Glossario Graeco barbaro, indicante *Symbola Normanniana.* Quae eo simul inclinat, ut MULTORUM potius quam unius OPUS esse haec scholia contendat.

(822) DIDYMUS FAVENTINUS. Ejus extat *Oratio pro* D. Martino *Luthero* adversus Thomam *Placentinum*, impressa 1521. Auctorem ea agnoscit *Philippum* MELANCHTONEM, cujus Operum tomo II. p. 38. & sqq. insertam etiam scribit *Seckendorff.* Lutheranismi. lib. I. p. 108. (a) vide Monatliche Unterredungen 1691. p. 776. Capita ejus breviter recenset *Frisius* Biblioth. Gesnerian. p. 196. (b) Prolixius autem ea duobus integris foliis exequitur *Seckendorff* loc. cit. p. 108. seqq. sc. Didymum hunc Faventinum esse Philippum Melanchtonem, cui index quoque Prohibitorum librorum Romanus p. 48. asserit. Adde *Colomes.* Melanges Historiques p. 51.

(a) Seckendorff. Histor. Lutheranismi l. I. p. 108.

Haec summa votorum erat. Oratio haec cum Lipsiae esset recusa, Phil. Melanchthon *eque ac* Lutherus *suspicati fuerunt autorem ejus esse* Hieronymum Emserum *sub* Rhadini *nomine latentem. Fassus id est apertè in epistola MS. ad Hessum Uratislav. apud Bavarum Tom II. p. 807. Scribit enim:* Nos Thomae Placentino respondimus, principio arbitrati Emserum autorem, nunc nihilominus dubitamus de autore. *Constat idem ex epistola Lutheri ad* Spalatinum *part. II. pag. 7. & ex* Hirci *cognomine, quo Emserum, ad insignia ejus alludens Philippus compellat. Edidit autem hic sub* Didymi Faventini *nomine Orationem pro Luthero doctissimam gravissimamque, Principibus Germaniae itidem dicatam, quae in Tom. II. Oper. Philippi p. 38. & seqq. extat. In hac, rerum eousque gestarum ordine breviter & perspicuè enarrato, iniquissime accusari dicit Lutherum, qui patriam Romanensibus fraudibus liberavit, qui seculorum aliquot errorem unus his temporibus ausus est convellere, qui Christianam doctrinam impiis Pontificum constitutionibus, & nugacibus Scholarum sophismatis prope extinctam, in lucem revocavit. Nam has laudes docti tribuunt Luthero, non ego tantum, & vere tribui intelligetis, cum ad accusationum capita respondero.*

(b) Frisius Bibliothec. Gesnerian. pag. 196.

Didymi Faventini *adversus* Thomam Placentinum pro *Martino* Luthero *ornatio diserte & eleganter scripta, impressa in Germania*, 1521. *Capita defensionis hæc sunt.*

1. Philosophia item Scholastica theologia reprobantur.
2. Quatenus liceat subdito magistratum corripere.
3. De indulgentiis.
4. De Pœnitentiæ partibus.
5. De Turcicis bellis.
6. de Romani Pontificis monarchia.

DIDYMUS v. *Hermannovillanus.*

(823) DIDYMUS LEOCLAVICUS SIVILIANUS. Sub Personato hoc nomine edidit *Thomaso* MAZZA, *Aucupium ibis*: hoc est, *Confutationes Objectionum Elenchista* Anonymi in *Apologiam pro Annis* F. Thomæ Mazzæ. Ronchi ap. Georg. Antonium Franchellium 4to. ut indicat la *Visiera Alzata* Hecatoste num. XCV. p. 89. sub lit. (a)

(a) Villani la visiera Alzata Hecat. n. XCV. p. 89.

XCV. *TOMASO MAZZA de P P. Ottimo Religioso, al quale, quando non per altro, si doueua rispetto all' offitio, che lo adorna contro l' Heretica pranità, inuestito con termini indegni da vn tale, che non mi piace di nominare: ancorche difeso à sufficienza dal Dottissimo P.* Macedo *per non mancare à se stesso; Si cuopri con questo scudo.*

Aucupium Ibis *hoc* est Confutationes Objectionum Elenchistæ Anonymi in Apologiam pro Annis F. Thoma Mazzæ *Auctore Didymo Leoclanico Suiliano Ed à R. P. F. Francisco à Sexto Ord. Min. Capuccinorum, & abeodem dicatum Illustrissimo D D. Cosmo ex* Centurionibus Ultramarinis Ursinis *Marchionibus Stepa &c. patricio Genuen. Romæ ap. Georgium Antonium Franchellium. 4.*

DON DIEGO v. *Peude.*

(824) *Ludovicus* de DIEU. Ejus nomine extat *Grammatica Persica*, quæ debetur *Johanni* ELICHMANNO; ut ex *Ravii* Panegyr. I. Lingv. Oriene. p. 12. refert *Pfeiffer* Dissert. Philol. Proœmio Quæst. XIII. indicante *Symbola Normanniana.*

(825) Idem *Lud. de Dieu* frustra perhibetur Interpres *historia Xavierii Persica de Christo & Petro.* Est enim hic quoque memoratus Johannes ELICHMANN. ut ex *Ravii* Panegyr. Orient. Linguarum indicat *Symbola Normanniana* alia.

(826) DILECTUS Lusitanus: *Jean Rodriguez* de CASTELBIANCO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 548. Nicolai *Antonii* Bibl. Hisp. de hoc auctore silet.

(827) *Collegium* DILINGANUM. Ejus nomine edidit Dilingæ 1627. in 12. *Albertus* CURTZIUS, Germanus Monacensis Bavarus, Societatis Jesu *Thalamum funebrem, Henrico Comiti in Helfenstein*, memorante *Sotvell.* Biblioth. Soclet. Jesu p. 17. a. & ex eo *Witten.* Diat. Biog. ao. 1671. d. 19. Decemb.

(828) DILLINGENSIUM *Jure Consultorum* nomine prodiit in lucem 1626. *Compositio Pacis*: Cujus auctorem ex Caramuelis *Lobkowitz* Prodromo constituit *Symbola Diecmanniana* Jesuitam, Laurentium FORERUM, Germanum Helvetium (a) Certe Undecimum hujus scripti caput ab eo confectum asserunt *Theologi Saxonici* in der Haupt-Vertheidigung des Heil. Römischen Reichs/ &c. Aug-Apffels cap. XCVII. p. 717. (b) ipse tamen Jesuita hoc abnuit, apud *Sotvell.* Bibl. Scriptor. Societat Jesu. p. 541. (c) Addit *Symbola Mastrichtiana* Forero *Paulum* LAYMANNUM, uti sub (d) videre licet.

(a) Symbola Diecmanniana.

Qua DILLINGENSIUM ICTORUM *nomine A. 1692. lucem vidit* Compolito Pacis, *non est eorum, sed famosi Jesuita Laurent.* FORERI, *cui operas* LAYMANNUS *sociavit, uti Theologi Saxonici* in der Haupt-Vertheidigung des Aug-Apffels/ *C. 97 p. 1077. de Forero justis indulci rationibus suspicantur, & deinde A. 1648. ex ipsis Pontificiis* Joannes Caramuel Lobkovviz *in prodrom. pac. iic. demonstr. p. 15. testibus omni exceptione majoribus Cæs. Maj. ministris qui hoc ab ipso Forero audiverant, confirmat. V. Valent.* Alberti *contra Theoph. Kluniz p. 6.*

(b) Theologi Saxonici in der Haupt-Vertheidigung des Heil. Römischen Reichs &c. Aug Apffels. c. XCVII: p. 717.

Der Jesuit *Forerus*, und die Dillingische Rechts-Gelehrte haben gar wol gewust/ was nicht allein anderswo sondern auch im Aug-Apfel für stattliche Zeugniß angeführet worden. Daß man den Papst Antichrist von viel hundert Jahren her genennet: Und hätte ihnen in allwege gebühret/ weil sie solche gewaltige Leute zu seyn vermeynen/ die am besten den Aug-Apffel hätten wiederlegen können/ daß sie fein ordentlich/ und von Puncten zu Puncten gegangen/ und ein Zeugniß nach dem andern fürgenommen/ und beantwortet hätten: Aber das ist gantz nicht geschehen.

Forerus hat nachfolgender gestalt sich bemühet sich außzuhalsteen: Ob gleichwol etliche Käyser und Könige zu alten Zeiten gewesen/ welche den Papst den Antichrist genennet/ so haben sie doch nicht dardurch den eigentlichen/ Grossen Antichrist verstanden/ noch auch alle Päpst/ vielweniger das Päpstliche Ambt gemeynet: sondern nur *Metaphoricè* und Gleichniß-weiß/ diese oder jene particular Personen des Papsts/ auß Privat-Ursachen also genennet/ gleichwie wir etwann einen barbarischen/ grausahmen/ wilden Menschen pflegen den *Neronem*, oder *Herodem*, bißweilen gar den Teufel oder eine Bestie zu nennen. Jedoch niemandt sagen kan/ daß solcher eygentlich der Herodes/ oder der Nero/ oder Bestia/ oder der leidige Satan sey.

So

So iſt es dann weit anders/wann die Lutheraner heutiges Tages den Papſt den wahren/groſſen/ eigentlichen Antichriſt ſchelten/ auch ſein Päpſtliches Ampt / als Antichriſtiſch verwerffen: Welches die vom Gegentheil angezogene Römiſche Käyſer und Könige nicht gethan. Immaſſen ſie dann auch den Römiſchen Stuel und das Päbſtliche Ampt an Ihme ſelbſt nicht verdammet / ſondern in gebührenden Ehren gehabt: davon ein Mehrers zu leſen iſt in dem Dillingiſchen *Tractat de Compoſitione pacis*, das iſt/ von dem Religions Frieden im eilfften Capitel des andern Drucks: Dahin der Leſer wolle gewieſen ſeyn.

Biß hieher *Forerus*. Der weiſer nun auff das eilffte Capittel des ſchönen Buchs/ *de Compoſitione pacis*, oder vom Religions-Frieden: darinnen er ungezweifelt treulich hat helffen arbeiten: Und woll das eilfte Capitel gantz / oder doch den gröſten Theil deſſelben gemacht. Wie dann etlichemahl das Wort Ich darinnen ſtehet: Auch noch *pag.* 544. darumb ſagé Ich/ &c. anzuzeigen/daß das Capitel Einer Perſohn Gedicht ſey.

(c) Sotvell. Bibl. Jeſuit. p. 541.
Compoſitio Pacis Auguſtanæ, Quæſtionibus illuſtrata, *quæ ſub Juris conſultorum quorundam nomine prodiit. Dilingæ 1639. illi à nonnullis tributa eſt. Verum ipſe in Appendice ad Grammaticum* Protei, *negat ſe illius Authorem eſſe.*

(d) Symbola Maſtrichtiana.
Juris conſulti Catholici. Dillingenſes. *Pacis Compoſitionem inter Principes & ordines Imperii Catholicos atq; Auguſtana Confeſſionis Anni 1555. dederunt, Dilingæ. 1629. in quarto. Id opus fecerunt H.* Forerus *& Paulus* Laymann. *Jeſuitæ, vid.* Placent. de Verona *in medio quibus crevit Roma Papalis, Sect. 30. pag. 115.*

(829.) DINARCHUS, Orator Athenienſis. Ei adſcribi à nonnullis Orationem DEMOSTHENIS, quæ inſcribitur: *πρὸς βοιωτὸν περὶ ἐνόματος*; cujus initium *ἐυδεμία πολυπραγμοσύνη*, ſed & eos vel ſola temporis ratione refelli affatim, ait Dionyſius Halicarnaſſ. p. 118. indicante *Symbola Normanniana*. Inter Plagiarios retulit hunc Dinarchum *Thomaſius*, §. 407. Auctoritate *Apollonii* apud *Porphyrium*, ubi ille inſimulatur, multa ex Demoſthenis in Cononem, ſimilis injuriæ reum, Oratione verbis ipſiſſimis tranſtuliſſe. Demoſthenicum illi quippiam ineſſe, ſed inflatius, judicat *König*. Biblioth. vet. & Nov. p. 247. b. ac proinde illum à quibusdam, teſte *Hermogene χρίθινον Δημοσθένην*, h. e. *Hordeaceum Demoſthenem* dictum, ſub indicat. loc. citat.

(830.) DIOCLES *Cariſtius*. Ejus *Epiſtola ad Antigonum Regem Præſervativa*, cum Trallianoimpreſſa eſt Torino interprete. Sed eadem, ab initio operis *Marcelli Empirici*, HIPPOCRATI Coo adſcribitur, ad Antiochum Regem. Legiturjetiam in fine L. lib. Pauli Ægineræ, ut monent *Friſius* Bibliotheca Geſner. pag. 197. a. Joannes *Neander* Syntagmat. de laude Medicinæ &c. pag. 38.

(831.) DIOCONME, GIERI: Ejus nomine prodiit Bononiæ 1648. in 12. *Camillo Penitente*, Attione Scenica. Auctor verus eſt *Dominicus* REGIUS, ut teſtantur, la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. XXXI. p. 45. (a) *Acta Eruditorum Lipſienſium* Ao. 1693. p. 308. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez perſonam ſcribit *Dioconme Geri*; verum Auctorem autem, DOMINIQUE GERI. p. 548. Si Dominicum Regium appelles, Dioconme Geri ejus videtur eſſe *anagramma-eiſmus*.

(a) Villani la Viſiera Alzata Hecatoſt. num. XXXI. p. 45.
XXXI. DOMENICO REGI, publicò queſto Drama.
Camillo penitente *Attione Scenica di Gieri Dioconme. Bologna appreſſo Giacomo Monti M.DC. XLVIII.* 12.
Peggaſi la Dramaturgia *dell' Allacci Indice I. p. 54. & Ind. II. p.* 377.

(832.) DIODOCLAVII nomine tegi *Davidem* CALDERWODUM, indicat *Joh. Hoornbeck*, ſummæ controverſ. lib. 10 pag. 792. & 795. ubi doctiſſimum auctorem *Altaris Damaſceni* eundem vocat.
Vid. *König*. Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 153. a. Didoclavium vocant *Kempis* Bibliothecæ Theol. Anglorum p. 431. Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 206. Qui *altare Damaſcenum* citat ſub titulo: *Examinatio Politiæ Anglicanæ Eccleſiæ, quæ à Formaliſta quodam delineata & Eccleſia Scoticanæ obtruſa* Ao. 1623. 4. Additque ſecundo Ejusdem *Callerwoodi* ſub nomine Didoclavii tractatum alium, qui inſcribitur: *Confutatio Paræneſeos Tileni ad Scotos*. Ibid.

DIODORUS v. *Euchyon.*

(833.) DIOGENES CYNICUS. Ejus nomine extantes *Tragœdiæ*, omnes à *Socrate* Diogeni abjudicantur, teſtante *Friſio* Biblioth. Geſner. p. 199. a. Ea autem quæ inſcribitur *Oedipus*, Diogenis Auditori, PHILISCO Ægineníi adſcribitur. Friſius loc. cit. à *Suida* autem DIOGENI OENOMAO citante *Thyſio* in obſervationibus ad Senecæ Tragœdias, & ſpeciatim ejus Oedipum p. 189. (a) Et DIOGENEM TRAGICUM à *Diogene Cynico* expreſſe diſtinguit *Königius* Bibl. Vet. & Nov. p. 249. b.

(a) Thyſius Obſervat. ad Senecæ Oedipum p. 189.
Oedipus *Ivenio Oedipum tragœdiam compoſuiſſe apud Græcos Æſchylum, Sophoclem, Euripidem, Lycophonem, Philoclem Athenienſem, Xenoclem (qui ea fabula, teſte Æliano, vicit Euripidem) & Diogenem Cynicum, juxta Laërtium: nam Satyrus, in 4. de Vitis, illam tragœdiam non à* Diogene, *ſed a* Philiſco *Ægineníi ſcriptam contendit:* Suidas *vero illam Diogeni*

ni Oenomao ascribit, sicuti & Helenam, Herculem, Achillem, Thyestem, Chrysippum, Stemelem, Medeam, de quibus eadem controversia est.

(834.) DIONYSIUS AREOPAGITA. Ejus nomine sequentes libri: (1) *de divinis nominibus.* (2) de *cœlesti Hierarchia* (3) *de Ecclesiastica Hierarchia* (4) *de arcana seu Mystica Theologia*, Operum Dionysii Areopagitæ nomine extant cum Elucidationibus *Dionysii Carthusiani* editi Coloniæ Impensis Petri Quentelli Anno 1536. in fol. comprehensa foliis in universum CCCCXX. Præmissus est index sententiarum insignissimarum juxta textum operum; subjectus autem catalogus Capitum cujuscunque libri, una cum aliquot translationibus aliorum Auctorum, quos titulus libri conspiciendos præbet. Quibus in fine accedunt F. Baptistæ *Mantuani* Carmelitæ de Vita Dionysii libri tres carmine consignati, cum *Apologia* Scriptorum ejusdem. Et hi recensiti libri Dionysii Areopagitæ cum ejusdem Epistolis donati à Legatione Orientali reverso Abbati S. *Dionysii* Gallicano leguntur, dans la *Bibliotheque Universelle* Tom. 17. p. 510. (a) Ibidem una cum (V) *de Symbolica Theologia.* (VI) *de Angelicis Proprietatibus & Ordinibus.* Editi cum *Maximi Scholiis & Pachymeræ* Paraphrasi Gr. & Lat. cum Scholiis Pet. Lanssell. Paris. 1615. videndi apud Thomam *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 208. & *Frisium* Biblioth. Gesner. p. 201. ut & *Gerhard.* Patrolog. p. 26. Qui simul innuit, p. 18. quomodo pro genuinis agnoscantur à *Baronio*, *Bellarmino*, Martino *Delrio* in Vindiciis Areopagiticis. Quibus accedit *Lambecius* Bibliothec. Cæsareæ p. 185. (a) & peculiari dissertatione de disciplina arcani *Scholstratenus*, quam recensent *Acta Erudit. Lipsi.* 1685. p. 543. (b) quibus addit *Lanssellium*, *Corderium*, Petrum *Halloix*, Natalem *Alexandrum Rebenberg* differt. de Origine Theolog. Mysticæ. §. 22. (c) qui tamen ibidem eis opponit alios, scripta hæc pro supposititiis agnoscentes; cui junge *Tenzelium* differt. de Apophtegmate Ignatii §. 16. (d) & imprimis *Scultetum* Medullæ Theol. Patrum Part. I. p. 437. 438. qui simul argumenta utrimque allata ponderat, & negativæ tandem accedit. p. 439. Idem facit Paulus *Findingius* in epistola Deckher. de Scriptis Adespotis subjuncta p. 352 (e) ipse vero Deckher. p. 73. 74. ea DIONYSIO cuidam JUNIORI CORINTHIO asserit (f) Dionysio cuidam recentiori & obscuro hæc Areopagitæ vulgo tributa scripta quoque adscribit *Gerhard.* loc. cit. p. 18. & *Chemnit.* Consilio de lectione Patrum, quod cum Schopfii Academia Christiana impressum est Spiræ 1616. p. 341. (g) APOLLINARIO tribuit Ludovicus *Vallensis* ad Acta Apostolor. c. XVII. 34. referente *Erasmo* ad eundem locum. Cui consentientes citat *Symbola Normanniana*, *Mornæum Plesseum* de la Messe p. 28. & *Woitack.* Script. p. 417. *Valle* consentit etiam Jacobus *Usserius* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1691. p. 291. (h) Scriptori Seculi V. adsignat *Nicolaus le Nourry* in Apparatu ad Bibliothecam Patrum: prout in hujus recensione observant *Acta Erudit. Lipsiens.* in Supplem. Tom. II. Sect. XI. p. 537. (i) & *Usserius* in hoc sibi non constans, vid. *Acta Erudit.* 1691. p. 292. & adde lit. (ii) Alii Auctorem in Seculum IV. adhuc alii in Sec. VI. rejiciunt, ut notant Monahtliche Unterredungen Ao. 1689. p. 1169. (k) Peculiari scripto hanc de Dionysii Areopagitæ libris controversiam exsecutus est *Usserius.* Histoire des Ouvrages des savans Octobr. 1690. p. 61. (kk) Et Bibliotheque universelle Tom. 17. p. 503. itidemque *Dalleus*; ex quo pauca excerpunt Monahtl. Unterredungen Ao. 1691. pag. 814. Cæterum ad pag. 185. quod *Dionysius Areopagita* supposititius habetur *Erasmo*, *Valla*, *Cajetano*, *Luthero*, *Centuriatoribus Magd.* *Calvino*, *Bezæ*, *Zanebio*, *Morneo*; *Scaligero*, *Casaubono*, *Rainoldo*, testatur *Hawil* etiam Apologie or declaration of the powver and providence of God in the governement of the World. lib. 5. ejusque contradictor G. G. p. 248. & seqq. prolixe usque ad pag. 226. f. finem libri. Adde *Quensted.* de Patriis virorum illustrium p. 414. & *König*: Biblioth. Vet. & Nov. p. 250. Nihil de Controversia hac circa Autorem determinant *Morhof.* Polyhistor. Liter. Lib. I. cap. X. p. 93. & *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 125. 126. Qui tamen in Chartoph. Eccles. Opera ejusdem p. 60. APOLLINARIO tribuerat (m) Memorabilia sunt quæ hanc in rem disputat *Varenius* Ration. Theolog. de Scriptor. Ecclesiast. Part. II. pag. 2. & 3. §. 2. & 3. (n) pag. 49. & 50. §. 19. (o) Dionysius hic Areopagita vulgo creditur fuisse Episcopus & Apostolus Parisiensium, de quo vide *Rechenberg.* loc. cit. (p) adde *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1696. pag. 133. Negat hoc *Morinus*, vide Monahtliche Unterredungen 1695. pag. 15. (q) Adde quæ de Scholiis in Dionysii hujus opera diximus *Anonymor.* n. 640.

(a) Biblioth. Universelle Tom. 17. pag. 510.

L'autre Ambassade n'arriva que trois ans aprez. Hilduin raconte que ceux qui en etoient chargez, firent presént à l'Abbaye de S. Denys des Oeuvres Grecques de ce Saint, qui sont les livres de la Hierarchie Celeste, de la Hierarchie Ecclesiastique, de la Theologie Mystique, des noms divins & des lettres.

(aa) Lambecii Biblioth. Cæsar. lib. VIII. pag. 185.

Notandum septimo est, ex sola hac oratione quam Archiepiscopus Hierosolymitanus Juvenalis coram Imp. Marciano ejusque Conjuge Pulcheria A. C. 451. habuit, satis elucere, librum de Divinis Nominibus genuinum esse S. Dionysii Areopagitæ *fœtum, & à sanctis Patribus, in Generali Concilio Chalcedonensi congregatis, indubitate pro tali fuisse habitum. Si enim tunc temporis ulla contra istum librum, tanquam suppositititium & νεόκτιτον quid fuisset exceptio, qui aufus esset Juvenalis testimonio inde deprompto antiquam illam traditionem de obitu & Assumptione B. Dei-Genitricis palam confirmare, & autorem ejus laudare nominatim veluti αὐγχρονον & αὐτόπτην?*

(b) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1685. pag. 543.

Joannes Launojus *in judicio de libris Dionysio Areopagitæ inscriptis*, *Carolus le* Cointe *Tom. 8. Annal. Eccles.*

Eccles. Franc. ad an. 835. infallibilibus prope Indiciis convictiOpera quæ Dionysii Areopagitæ *nomen præferunt, non Areopagita illi Pauli discipulo Athenis ad fidem converso, sed posterioris ævi* Scriptori *cuidam tribuunt, &c.*

(c) Alex. Rechenberg Dissert. de Origine Theolog. Mysticæ. §. 22.

Altera quæstio est, quæ quidem huc magis facit: Utrum opera, quæ vulgo sub nomine S. Dionysii Areopagitæ *Atheniensis Episcopi edita prostant; ut de* Divinis nominibus, de Cœlesti atque Ecclesiastica Hierarchia, Mystica Theologia *&c. sint genuina nominati Autoris opera. Affirmant hoc* Petrus Lanselius, Balthasar Corderius, *Martinus* Delrio, *Petr.* Halloix, *quorum argumenta in compendio recitavit* Natalis Alexander *in Selectis H.E. capitibus Sec. II. Dissert. XXI. Sed alii viri non minus docti, quam celebres, argumentis sat firmis adstruunt, opera illa* Dionysii *sive Athenien sis, sive Parisiensis Episcopi, haut esse; licet interim concedant esse Scriptoris & antiquissimi & elegantissimi, (quo elogio II.* Causabonus *ipsum ornat Exercit. XVI. ad Annal.* Baronii *p. 498.) qui sub finem seculi quarti, vel sub initium quinti vixerit. vid.* Joh. Launojum *in duobus* Dionysiis, Dalleum *de Scriptis suppositiciis & Ignatii, Andr. Rivetum in Critic. Sacr. CIX. & qui plures allegat,* Casimirum Oudinum *in supplemento de Scriptorib. vel Scriptis Ecclesiasticis à Bellarmino omissis.*

(d) Tenzelius Dissert. de Apophthegmate Ignatii §. 16.

Dionysiana *vero scripta, ut ut non sapiant ætatem Apostolicam, sunt tamen sæculo quarto conficta ex sententia multorum Criticorum, tam Orthodoxorum, quam Heterodoxorum Nec quenquam commovere debent* Halloixii & Alexandri *machinæ, qui pro perverso in Hierarchicis Dionysio Areop. vindicandis studio contendunt, hunc locum non ab ipso scriptore profectum, sed ab alio intrusum esse: illas enim* Dallæus *de Script. Dionys. cap. XVII. & XVIII. adeo feliciter everti, ut omne plane effugium præcluderit, prorsusque mirum sit, commenta Halloixiana repetiisse* Schelstratium *Antiq. Illust. P.II. Diss. III. c. III. Art. I.*

(e) Pauli Vindingii Epistolæ de Scriptis Adespotis pag. 352. *exhibetur Mantissæ loco post Deckherrum.*

(f) Joh. Deckherrus de Scriptis Adespotis, p. 73. itidem in Mantissa.

(g) Chemnitius Consil. de Lectione Patrum. p. 341.

Proximus deinde est Dionysius Areopagita, *cujus exstant scripta de* cœlesti hierarchia: de Ecclesiastica hierarchia: de divinis nominibus. *Item, aliquot* Epistolæ *: & alia quædam, quæ recensentur apud* Suidam. *Jam vero nullus ex veteribus, vel uno verbo mentionem facit istorum Scriptorum. Et* Hieronymus, *qui tamen exprofesso texit Catalogum Scriptorum Ecclesiasticorum, non ponit Areopagitam in illorum Catalogo, quiscripta sua posteritati reliquerunt.* Valla & Erasmus *collegerunt multa argumenta, non esse Areopagitæ illa scripta, quæ ipsi inscribuntur. Et si nullum aliud esset argumentum: tamen ipse* stylus *satis convinceret, non esse Atticum, nedum Apostolicum scriptum. Putantur esse alterius cujusdam Dionysii. Ut ut sit hoc constat apud omnes, non esse certi autoris; nec quo tempore sint scripta, facile colligi potest.*

(h) Acta Erudit. L. Mensis Junii A. 1691 pag. 292.

Harum prior agit de scriptis, quæ vulgo sub Dionysii Areopagitæ *nomine circumferuntur, quæ pseudepigrapha esse pluribus rationibus evincit. De ætate autem pseudo Dionysii differens Madeburgensium sententiam, qui ad 4. seculum hunc scriptorem retulerunt, tum veram esse dicit, si Apollinarius hæreticus librorum istorum Autor statuatur, quod à Græcis nonnullis factum Laurentius* Valla *in Annotationibus ad Act. 17. observavit. Ipse autem hunc Pseudo-Dionysium ad quintum seculum refert maxime Differtit igitur hac* Usserii *Dissertatio ab ejusdem Bibliotheca Theologica Manuscripta, in qua librorum Dionysio Areopagitæ suppositorum autorem esse Apollinarium probare conatus est, ut* Whartonus *indicat, qui Bibliothecæ illius Theologicæ legendæ copiam sibi quondam datam, impræsentiarum vero denegatam addit, interim tamen ex eadem insignem* Usserii *de Johannis Scythopolitani & Maximi in Dionysium Scholiis observationem excerpit, quam in usum Cl.* Cavei *quondam inde transcripserat. Animadvertit nimirum* Usserius *Johannis Scythopolitani & S. Maximi in Dionysium scholia* Morellio *& deinceps ab aliis simul confusa fuisse, &* uni Maximo *tributa, cum olim non solum in antiquioribus exemplaribus, quæ* Cyparissiotæ *tempore ferebantur, sed etiam in utroq; quo ipse Morellius usus est, codice distincta fuerint.*

(i) Actorum Erudit. L. Suppleme nt. Tom. II. Sect. XI. p. 537.

Prolixa Dissertatio X. paucis à nobis innui magis quam recenseri opus habet, quippe quæ de scriptis Dionysii Areopagitæ *ita fe gerit, ut utriusque partis argumenta cum responsionibus & exceptionibus fuse satis exponat, non celata Auctoris sententia, quæ ad* Antiareopagiticos, *ut vocat, inclinat: sibi enim ait probabilissimum videri, scripta Pseudo-Dionysii intra A. 431. & 451. id est, duas œcumenicas synodos Ephesinam & Chalcedonensem ab auctore turbatæ Ecclesiæ opitulaturo primum scripta, non statim tamen visa omnibus, vel probata, sed sensim sensimque, donec in Collatione Constantinopolitana A. 533. demum innotescere cœperint & ad omnium pervenerint notitiam.*

(ii) Jacobi Usserii Armachani Dissertatio de Scriptis Dionysio Areopagitæ suppositis, *quæ p. 218. post ejus dem librum Historiæ dogmaticæ de Scripturu & sacris vernaculis ita incipit:*

Dionysii *nomine circumferuntur (a) libri quidam* de Hierarchia cœlesti, & Ecclesiastica, de divinis Nominibus, de mystica Theologia, atque Epistolæ undecim: *Quæ quidem Opera Dionysio Areopagita Pauli discipulo a nonnullis magni nominis hominibus attribuuntur; & nominatim a* Michaele Syngelo *in Dionysii Encomio,* Suida *in Lexico,* Adone, Gregorio Turonensi, Dionysio Carthusiano, Ambrosio Camaldulensi, Marsilio Ficino, Pachimere, Joanne Novio *in Apologia, &c.*

Non defuerunt contra Viri doctissimi, qui certis-

ſimas protulerunt demonſtrationes, quibus non eſſe hunc verum Dionyſium appareat.

Eas nos ordine hic ſubjiciemus; Præmiſſis quatuor illis argumentis olim contra Dionyſium adhibitis, quæ ex Theodoro Presbytero *in Bibliotheca ſua recenſet* Photius *Conſtantinopolitanus Patriarcha.*

Nota (a) *Whartoniana* ſic habet: Vide Illyricum Centuria prima, lib. 2. p. 625. mendac. Papiſticorum, p. 38. & de Miſſa contra Fabrum Anguſtan. Whittakerum de Scriptura quæſt. 6. c. 12. p. 432. Humfredum contra rationem quintam, p. 514. Rainoldum collat. cum Hart. c. 8. Diviſ. 2. p. 417. Mornæum de Miſſa, lib. 1. c. 2 Hoſpinianum de Origine Monachatus, p. 111. Marytrem loc. commun. de Miſſa, n. 9. 892. p. & 80. 81. Lubbertum de principiis Chriſtianorum Dogmatum, lib. 7. cap. 10. p. 655. Scultetum Medullæ Patrum lib. 11. c. 9. p 383. - - - & p 298. & 299 *Quibus, cum* Eraſmo *contra Pariſienſium cenſuram, reſpondemus: Eum, qui hos libros ſcripſit, id ſindicio cumſſe* (d) (Vide cap. 2. & 3. de divinis Nominibus.) *nec ab illo magno Dionyſio ſcripti viderentur. Nec id videri poteſt abſurdum; quum illo ſeculo ejuſmodi libri falſo celebrium virorum titulo commendati undiq; ſcaterent omnia.* Tum enim (*inquit Eraſmus*) piis etiam viris perſuaſum erat, Deo gratum eſſe, ſi tali fuco populus ad aviditatem legendi provocaretur. *Vid.* Delrii *diſquiſit. Magic. lib. 6. p. 519. 520. & Stephanum de* Sampayo (*T. II. 6. 11.*) *fol. 26. &c. & Calvinum in Act. XVII. v. ult.* Hamelman. *de Traditionibus, p.* 731. 732. 743. Chemnitius, *part. 1. loc Theolog. fol. 2. Guilh.* Eiſengreyn *Centenario* 1. *Hiſt. Eccleſiaſticæ. Matthæum* Galenum *in Areopagiticis, ubi Dionyſii ſcripta à noſtrorum objectionibus vindicare conatur (teſte* Baronio *in Martyrolog. Roman. Oct. 9 p. 456. & 458. vide eund. in Annalibus ad an. 109.) Et Godefridum* Tilmannum *in Apologia, quam præfixit Pachymeræ Paraphraſi in Dionyſium a ſe latine converſæ (de qua l. 1. 7. 6. p. 640.) & Michaël* Syngelum *in Cenſur. de hoc lib p* 104. Magdeburgenſes *Centur. 4. c. 10. col. 1129. de Dionyſii ſcripto ita ſtatuunt:* Probabilibus ducti rationibus, maxime quæ ex ſtatu, forma, gubernatione, ritibus Eccleſiæ, quos in Hierarchiis liber iſte, Dionyſii Areopagitæ inſcriptus nomine, depingit; & judicamus, & pronunciare non dubitamus, ad hoc quartum Seculum id genus ſcripti pertinere, a quocunque tandem Autore conſarcinatum. *Hæc illi. Ego potius ad quintum Seculum retulerim.*

(k) Monatlich. Unterredung. A. 1689. pag. 1169.

Mich wundert / redete Herr *Leonhard* darzwiſchen / daß weder Herr Waſmuth noch Herr Peterſen in acht genommen / daß Dionyſius Areopagita viele Schriften (*Epiſtolas ad Apollophanem & Polycarpum*) nicht gemacht / ſondern ſie von einem andern ihm *ſupponiret* worden / welches heut zu Tage alle Gelehrte geſtehen / wiewol ſie nicht einig ſind / ob ſie im vierdten fünften oder ſechſten Sæculo, ob ſie von einem Orthodoxo, oder von einem Ketzer / als dem Apollinario, oder einem Severianer verfertiget worden &c.

(kk) Hiſtoir. des Ouvr. des Sçav. *Octobr. 1690. p. 61,* Jacobi Uſſerii *Armachani Epiſcopi Hiſtoria dogmatica Controverſiæ inter Orthodoxos & Pontificios de Scripturis & ſacris Vernaculis nunc primum edita. Acceſſerunt ejuſdem Diſſertationes II. de* Pſeudo Dionyſii *Scriptis & de* Epiſtola ad Laodicenos *antehac inedita.*

(l) Biblioth. Univ. p. 503. Tom. 17. *A la page 281. il y a une petite diſſertation* d'Uſſerius, *par la quelle il prouve* que les Oeuvres que l'on attribue à Denys l'Areopagite *ſont ſuppoſées. Il apporte d'abord les* quatre raiſons *de* Theodore Prêtre, *que l'on trouve dans* Photius *contre l'opinion de ceux qui prennent les oeuvres de Denys pour veritables.*

(m) Cave Chartoph. Eccl. p. 60. *Nomen* Areopagitæ *ſplendide mendicus; forſan non alius eſt quam* Apollinarius *Anciſtes Laodicenus.*

(n) Aug. Varenii Rationar. Theolog. de Scriptor. Eccleſ Pars. 2. p. 2. & 3. §. 2. & 3. *Præcipua de* Dionyſiacis *illis* Areopagiticis *controverſia, non ſolum* Bellarmino *pancis lucis & odium in Lutheranos, non magis de hæreſi, quam Paulus olim per Tertullum coram tribunali Cæſaris Act. XXIV. v 5. 14. convictos, & judicium circulare contradictorium publicance:* Soli hæretici Lutherani (*An a ſoli? Nequaquam quia*) & quidam ſcioli, Eraſmus, Valla (*nec ſolum hi: ſed*) & pauci alii (*quos ſane non inter hæreticos numeravis Bellarminus*) opera numerata negant eſſe S. Dionyſii Areopagitæ: *ſed & Baronio impudentiſſime, & ſic, ut oſtenderet ex illa ſe familia eſſe, in qua ſacramentum eſt, nihil profiteri ſine maledicentia, pronunciante:* A majoribus ſive orthodoxis, ſive hæreticis, ne minimum quidem dubitatum eſſe, num ea Areopagitica vere Dionyſii illius Areopagitæ Epiſcopi Athenienſis eſſent, ut jure merito mirari debeas perfrictam frontem recentiorum hæreticorum, pro arbitrio cuncta majorum ſive ſcripta, ſive traditiones negantium (*vid. Baron. ad a. D. 649.*) *Sed & Leiſſo, Halloixio digna Jeſuicicis pulmonibus impudentia hic conclamantibus, pro ſcripcis illis genuinis* Dionyſii Areopagitæ, *cujus conveniſſe mentio in Actis Apoſtolicis.*

§. 3. 4. *Et ne illa* Baronii *ac* Bellarmini *præjudicia, exodio, quo illi Pſeudo-Catholici in nos, quos audaciter adeò hæreticos appellant, profecta, tanto magis appareant, ingſ ipſorum adverſariorum capita convertantur, per priorum ſententiæ recractationem, negavit illa Dionyſii Areopagitæ Guilielm. Grocinus (quem nunm too. Halloixius præfert Dallæus) negavit Thomas de Vio Cardinalis Cajetanus, judicio adeo Bellarmini & Baronii* hæreticus *vel* ſciolus. *Quin fatetur Sixtus Senenſis, non ſolum* Thomam *illum Cajetanum: ſed* & plerosque alios (*ipſius ſane judicio* (Catholicos) *dubitaſſe, an illa ſcripta* ſint Dionyſii Areopagitæ? *Agnovit Poſſevinus*, Opera illa Dionyſii ut pſeudepigrapha vita Photio. *Sed & ipſe Bellarminus ainnaniez & alibi l. 2. de Monachis c. 2 allegato* Valla *teſte* concedit: Plurimos Viros doctiſſimos (*ſanè ipſius hic judicio Catholicos*) ſenſiſſe hæc opera non eſſe Dionyſii Areopagitæ & non eſſe certum, an libri illi, qvi Dionyſii nomen præ ſe ferunt, ſint illius

Dio-

Dionysii? *vid. l. 2. de confirm. c. 7. Quomodo ergo* soli hæretici negaverint, veldubitarint? Et si vel pauci *saltem alii* (*quos hic* plurimos *concedit*) *Catholici negarunt illa esse* Dionysii Areopagitæ, *quomodo id negarint* soli hæretici Lutherani?

(o) Idem p. 49. & 50. §. 19.

Agnovit idem Sixtus Senens. lib. 6. Bibl. S. Annot. 229. Bedam, Autorem horum operum habuisse Dionysium Corinthium. *Etsi autem suppositit* Beda, *Dionysium illum Corinthium fuisse idem cum D.* Areopagita *individuum, tamen de hujus hypotheseos falsitate vix ullum superest hodie dubium. Et adeo, si autor Dionysius Corinthius, certe non Areopagita. Et addit Sixtus, quæ frigida nimis, sic ut dubitare liceat, an unquam Sixtus Senensis tenuerit constanter ve senserit, Dionysium Areopagitam illorum autorem scriptorum:* Dionysii Areopagitæ putantur esse libri qui nunc de Hierarchiis & divinis nominibus habentur, de quibus Thomas cajetanus & Plerique alii dubitant, an ejus sint cujus titulo inscribuntur? eo quod Hieronymus in libro de Viris illustribus nullam Dionysii hujus fecerit mentionem. *Ita & Possevinus app. sacro ad titulum* Photius: Opera, *inquit*, Dionysii, ut Pseudepigrapha videntur à Photio notati. *Et Photius quidem* Theodorum Presbyterum *respondentem 4. objectionibus contra autorem Dionysium Areopagitam motis* (*scil. quod* 1. Nullus Patrum illum citarit. Quod ne *Eusebius* quidem *Pamphili* illum inter scriptores veteres numeraverit. 3. Quod ipse autor, traditiones multis demum post Dionysium Areopagitam Apostolorum æqualem, seculis invectas narrarit. 4. Quod Ignatium allegaverit) *In ipso statim limine operis memoravit: quin & addidit:* Theodorum pro virili (τέως ἐπ' αὐτῷ) probavisse, genuinum esse magni Dionysii fœtum (γνησίαν & μεγάλα Διονυσίου τὴν βίβλον. *Ceterum ipse Photius judicium suspendit, & inter Scriptores claros & probatos Dionysium haut collocavit, etsi alicubi Dionysium, sine addito Areopagita, inter Patres in* Synodica Sophronii, *& hujus fide citavit. Quin & Bellarminus, allegato Valla, L. 5. de Monachis c. 2. concedit* plurimos viros doctissimos sensisse hæc opera non esse Dionysii Areopagitæ: *Sed tamen Autoris fere æque antiqui, nimirum vel* Apollinaris Hierapolitani, *vel* Dionysii Corinthii, *quorum uterque floruerit anno Domini 174. quod novum contradictionis exemplum est. Scripserat scil. Bellarm. in L. de Sc. Eccl.* De his libris Viri docti nihil dubitant, quin sint Dionysii Areopagitæ: *hic autem dicit: Viros DOCTISSIMOS eosq; quam plurimos, non dubitasse solum: sed & negasse illa Areopagitica.* — — — — — — — —

Pag. 56. §. 27. *Juvas in ipsa clausula verba Bedæ ex notis in Act. Apost. ad c. 17. circa finem huc apponere.* Hic, *inquit*, Dionysius Areopagita, est Dionysius ille, qui postea Episcopus Corinthiorum glorioſe Ecclesiam rexit, multaque ad Ecclesiæ utilitatem pertinentia, quæ hactenus manent, ingenii sui volumina reliquit, cognomen à loco cui præerat accipiens. Ariopagus est etenim Athenarum curia, nomen à Marte trahens, siquidem græce Mars ἄρης, & villa πάγος dicitur. *Conferatur cum hoc Beda testimonio Eusebius supra citatus num. 25. & patebit confusio Dionysiorum, Athenienſis & Corinthii. Areopagita sane hic non magis fuit Dionysius Corinthius, quam Alexandrinus: utrobique ingens metachronismus.*

(p) Adam. Rechenberg Dissert. de Origine Theolog. Mysticæ §. 22.

Nam duæ celeberrimæ de eo quæstiones hoc seculo inter viros clarissimos agitatæ sunt. Prima est: utrum Dionysius hic Areopagita, Athenienſium Episcopus, Seculo Ecclesiæ primo in Gallias venerit, factusque sit & Francorum Apostolus & Parienſium Episcopus. *Hanc affirmat* Hilduinus *in suis Areopagiticis, Germanus* Milletus, *Monachus Benedictinus, Jacobum* Sirmondum *confutare aggressus, Petrus* Halloix *Leodiensis, Jesuita, in Illustrium Eccles. Oriental. Scriptor. qui primo à Christo Seculo vixerunt, vitis & documentis. Martinus* Delrio *in Vindiciis Areopagiticis, Balthasar* Corderius, *& denique* Natalis Alexander *Dominicanus, in Selectis Histor. Eccles. Capit. Secul. II. Dissert. XV. Contra, hunc impugnant viri doctissimi, Jacobus* Sirmondus, *Joannes* Launojus *de duobus Dionysiis; Dionysius* Petavius, *Franciscus* Bosquetus *Montis pessulani Episcopus Historiar. Libr. I. c. 26. & alii.*

(q) Monatliche Unterredungen 4o. 1695. pag. 55.

Diesen folget ein *Extract* aus denen Schrifften/ welche dem *Dionysio Areopagita* fälschlich zugeschrieben werden/ wie *Morinus* nicht allein mit viel *Argumenten* darthut/ sondern auch zugleich die *tradition*, daß *Dionysius Areopagita* Bischof zu Pariß gewesen/ mit klaren Beweißthümern nach *Sirmondi* und *Launoy Exempel* zernichtet/ und so wol den erdichteten *Virbium*, als den leichtgläubigen *Hilduinum* nachdrücklich *refutiret*/ am Ende aber von dem rechten Alter der *Scriptorum Dionysianorum* also geurtheilet: *Saltem igitur librorum istorum scriptio initio quinti seculi, & ante Concilii Chalcedonensis celebrationem assignanda est, nec ulla ratione probabili ad inferius avum devolvi potest.*

(835.) DIONYSIUS CARTHUSIANUS. Ei tributum

(I) *Speculum Quintuplex Prælatorum*, est *Jacobi* GVITRODII, Ordinis Carthus. Prioris Leodicensis, ut indicat *Cave* Chartophyl. Eccles. p. 322. (a) *Miræus* Bibliothecæ Ecclesiast. pag. 271. ubi etiam docet, cohærere hujus Dionysii Carthusiani Operibus

(II) Librum quem THEODORICUS LOERIUS scripserit. (b) Opera ejus magno numero vide apud *Frisium* Biblioth. Gesnerianæ p. 203. qui *Jacobum Guitrodium*, DIONYSIUM PRIOREM vocat cui memoratum Speculum adscribit. Revera est diversus ab hoc etsi eodem nomine insignitus etiam: (perge n. 836.)

(a) Miræus, Bibliothecæ Ecclesiast. pag. 271.

De ejus vita Scriptisq; lege, si placet, libellum voluminibus operum adhærentem, *quem* Theodoricus Loërius, *Carthusianus Colonienſis scripsit.*

(b) Cave Chartoph. Ecclesiastici pag. 322.

Jacobi Gvitrodii *Epist. est Speculum quintuplex Prælatorum*, Dionysio Carthusiano *falso tributum.*

(835.a) DIONYSIUS *Papa.* Ipſi adſcriptas duas Epiſtolas aut affictas potius à Peccatore *Mercatore*, ſeu Pſeudo Iſidoro, teſtes adducit Dnus von *Maſtricht Bellarm. Baron. Cocum. Blondell. Rivetum &c.*

(836.) DIONYSIUS RYKEL. Edidit (I) *Monopanton*: ſeu unum *ex omnibus Pauli Epiſtolis* per *Locos Communes* digeſtis. Pariſ. 1551. 8.

(II) *Speculum Converſionis* Peccatorum.

(III) *Commentarium in Epiſtolas Canonicas & Apocalypſin.* Colon. 1530. 8vo. Hic Rykel alias DIONYSIUS CARTHUSIANUS dicitur, vero nomine à LEWIS, patria RYKELENSIS. Vide Thomam *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlej. pag. 20.. a. *Friſium* Bibliothecæ Geſnerian. pag. 203. *Konig.* Bibliothec. Vet & Nov. pag. 250. *Miræum* Bibliothec. Eccleſ. p. 271. *Cave* Hiſtor. Liter. Script. Eccleſiaſt. Append. p. 91. Olear. Abac. Patrol. p. 238.

(837.) Leonis Huberti à S. DIONYSIO, Theologiæ Doctoris nomine, *de bonoſtatu eorum qui vivunt & colunt caſtitatem in hoc ſeculo* Col. 1615. editus liber, eſt *Leonardi* LESSII, Belgæ Jeſuitæ, docente *Valer. Andr.* Biblioth. Belg. p. 625. & *Alegambe* p. 304. in varias linguas eundem translatum etiam teſtante. Utrerque ejusdem Auctoris ſub alieno (neſcio quo) nomine prodiiſſe ſcribit *Diſcuſſionem Decreti Magni Concilii Lateranenſis* Mogunt. 1613. in 8. (Adverſus eam prodiit *Diſcuſſio Diſcuſſionis Concilii magni Lateranenſis Rogeri Widdringthoni*, Angli, Londini 1619. in 8.) item *Erasmi Chokier Scholia in Conſtitutionem Concilii Lateranenſis Leonis X. bipartitam*, *Exemptiones Clericorum ſecularium*, *Regulariumque*, *ac utrorumq; conſervatorias brevi modo complectentem*, Colon. in 4. 1620. *Franciſcus Sweertius* in Athenis ſuis Belgicis, de hoc auctore agens pag. 514. hæc omnia ſilentio involvit.

Confirmat hæc *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societat. JEſu 553. at *Witte* perſonati Dionyſii non meminit in Diar. Biograph. ao. 1623. d. 22. Jan. ubi Leſſii Scripta recenſet. Vide tamen *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguilez pag. 548.

(838.) DIONYSIUS LONGINUS, idem eſſe cenſetur à Langbainio in notis ad ejus περὶ ὕψους cum DIONYSIO PHASELITE. Vide *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 479. b.

(838.a) DIOPHANES NICÆENSIS. Scripſit *Epitomen Voluminum* XXVIII. *de agricultura*, quæ *Caſſius* DIONYSIUS Uticenſis, e MAGONE POLNO Græce verterat, Dejotaro Regi Galatarum inſcripta. *Reineſ.* in dedicat. lib. Var. lect. a. 3. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(839.) *Pedanius* DIOSCORIDES Anazarbeus. Ei

(I) Adſcribuntur *de materia Medica* libri *ſex* à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 209. *Septem* autem à *Phocio* Biblioth. (Græc. Lat. Scotti edit. Rotom. 1653) p. 399. 401. quorum *quinque* tantum pro genuinis agnoſcit *Lambecius* Biblioth. Cæſar. lib. II. pag. 565. (a) diſtinguit autem hunc Dioſcoridem Anazarbeum auctoritate *Galeni*, à DIOSCORIDE PHACA, quos confundit *Suidas* & cum eo *Hyde* loc. cit. Diſcernit tamen etiam eos *König.* Biblioth. Vet. & Nov. 252. Vide *Lambec.* p. 561. 564. (b) ubi ſcriptos à DIOSCORIDE PHACA ſeptem ordine quidem Alphabetico libros aſſerit. (c)

(II) Sub PEDANII (non PEDACII, ut male hactenus legitur) p. 595. (d) Dioscoridis nomine inter MS. Bibliothecæ Vindobenſis extat liber *de herbis & Radicibus*, *& ſuccis & ſeminibus*, *cum foliis ſimul ac Medicamentis.* Incipiamus Ergo conſequenter à lit. a. Hucusque titulus libri ap. Lambec. p. 591. qui mandante Juliana Anicia hunc librum ex Dioſcoridis libris V. *de materia Medica* collectum eſſe docet Lib. II. pag. 592. 597. (e)

(III) Ibidem Dioſcoridi huic tribuitur *Index Alphabeticus Plantarum*, qui EX DIOSCORIDIS libris ET PAMPHILI ALEXANDRINI Hiſtoria Plantarum, aliorumque ſcriptis collectus dicitur *Lambecio* loc. cit. p. 593. 594.

IV. *Alphabetum Empiricum Medicum* ab *Hyde* & Friſiolocis citatis Pedanio Dioſcoridi adſcriptum, EX EJUS & STEPHANI ATHENIENSIS ſcriptis conſarcinatum opus eſſe docet *Lambecius* Biblioth. Cæſar p. 598. 599. (f) adde *Friſium* Bibl. Univerſ. Geſner. p. 764. b.

(a) Petri Lambecii Comm. de Bibl. Cæſ. Lib. II. p 565.

Secundus trium illorum à Galeno *memoratorum* Dioſcoridum, *nempe* Anazarbenſis, *de quo hic præcipue agitur ſcripſit libros quinq; de* Materia Medica, *ut non ſolum ipſe in Proœmio primi & ultimi Libri teſtatur, verum etiam Galenus in (1) ſupra citato notabili fragmento Proœmii libri ſexti de* ſimplicium medicamentorum facultatibus. *Quacunq; autem præter illos quinq; libros ſub ipſius extant nomine, nempe* Theriacorum & Alexipharmacorum *libri duo, &* Εὐπορίστων *ſive* Facile parabilium *libri duo, item* (2) Hiſtoria plantarum *Ordine Alphabetico &* (3) Alphabetum Empiricum, *ea ſine ullo dubio* ψευδεπίγραφα *& ſuppoſititia ſunt, uti non multo poſt peculiari loco ſuo ſolide accurateq; demonſtrabitur.*

(b) Ibidem pag. 561.

Ubi quidem tam ea qua de ætate Dioſcoridis *referuntur, quam qua de patria, bene ſe habent; quæ autem de cognomine* Φακᾶς *& numero librorum ab eo ſcriptorum adduntur, partim omnino delenda, partim vero corrigenda & mutanda ſunt. Quod enim Dioſcorides Anazarbenſis ab altero Dioſcoride, qui propter faciem lentigine notatam ὁ Φακᾶς ſive* Lenticularis *cognominatus eſt, diverſus fuerit, non minus perſpicue, quam accurate indicat* Galenus *in Proœmio Explanationis Gloſſarum Hippocraticarum ſive obſoletorum & obſcurorum Vocabulorum, qua extant apud Hippocratem.*

Ibid. pag. 564. *Ex duobus igitur jam citatis locis manifeſte patet*, Suidam *errare, dum Dioſcoridem Anazarbenſem, ſectæ Empiricum, confundit cum Dioſcoride Alexandrino, Herophili ſectatore & Medicina rationali addicto, qui a facie lentiginoſa* Φακᾶς *ſive* lenticularis *cognominatus eſt. Præterea illud quoque*

quoque inde dicimus, Dioscoridem Alexandrinum cognomine Phacam *vixisse ante Dioscoridem* Anazarbensem; *utroque autem eorum juniorem esse Dioscoride tertium, cognomine* Glossographum, *qui parentum Galeni æqualis, circa finem Imp. Traiani & prioribus quindecim Imp. Hadriani annis potissimum floruit. Cæterum quod ad scripta horum trium Dioscoridum attinet, testatur* Erotianus *in Proœmio Lexici sui Hippocratici primum eorum, nempe Dioscoridem Phacam composuisse libros septem contra ea, quæ a* Xenocrito, Coo, Baccheo Tanagræo, Philino Empiricо, Epicelеusto Cretensi & Apollonio Ophei in *expositione Glossarum Hippocraticarum perperam tradita fuerant.*

(c) Ibidem pag. 564. 565.

Idem Dioscoridis Phacæ *in septem libros divisum Opus opinor significari etiam a* Galeno, *dum supra citato posteriori loco illum refert inter eos autores, qui scripserunt ὀνομασίας τῶν φαρμάκων, hoc est, ut ego interpretandum arbitror,* Nomenclaturam medicamentariam. *Verisimillimum etiam mihi videtur, Opus hoc compositum fuisse ordine alphabetico, ita ut, quotiescunque secundum seriem literarum occurreret nomen alicujus medicamenti, ab Hippocrate memorati, quod à supra nominatis Glossarum Hippocraticarum Interpretibus minus recte expositum esset, errores eorum detegerentur & refutarentur.*

(d) Idem, ibid. p. 591.

Ubi primo observatu dignum est, Dioscoridem *recte & vere ibi appellari* ΠΕΔΑΝΙΟΝ *sive* Pedanium, *non autem, ut in aliis nonnullis corruptis Codicibus M. Stis, & in Jani Antonii Saraceni aliisque impressis editionibus perperam & falso legitur* ΠΕΔΑΚΙΟΝ *sive* Pedacium. *Initio enim Dioscorides more Græcorum unicum tantum habuit nomen, & simpliciter fuit appellatus* ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ *sive* Dioscorides; *postquam autem is venit Romam & Civitatis Romanæ jus adeptus est, ex eo tempore triplex more Romanorum capit habere nomen, nempe Prænomen, quod vetustate prorsus jam est obliteratum, Nomen gentilitium Pedanius, quod in vetustissimo Codice M. Sto Cæsareo de quo in præsens agitur, salvum & incolume supereſt, & Cognomen quod antea unicum & simplex illi fuerat nomen, nempe Dioscorides. Ab antiqua igitur Romana Gente* Pedania, *cujus apud antiquos Autores & in vetustis Numismatibus atque inscriptionibus frequens etiam nunc cernitur mentio meruit Dioscorides nomine gentilitio appellari Pedanius, non autem, ut vulgo perperam & absque ulla ratione creditur,* Pedacius.

(e) *Ibidem pag. 597.*

Continet is cum alia varia, quæ suo tempora ac loco singulatim à me recensebuntur; tum inter hæc 45. & 46. Præfationem *Dioscoridis in libros quinque de materia Medica*, cujus principium Πολλῶν καὶ μόνον ἰᾶσθαι &c. finis autem ὁ καθηγεμὼν ἀγγείοις δὲ πλεῖ. Finita præfatione incipit eodem folio quadragesimo sexto Descriptio Plantarum secundum Alphabeti seriem ita ut Prima sit Αβρότονον, secunda Ἀγάλλοχον, tertia ἀγκαμηκὸν, & sic deinceps. Quamvis autem hæc descriptio præcipue quidem & maxima parte ex Dioscoridis libris quinque de Materia Medica desumta sit, ex ordine tamen alphabetico, ut supra jam monui, manifeste apparet, eam non ab ipso Dioscoride, sed tantum à recentiori quodam collectore ita esse compositam. Idem quoque patet ex variis appellationibus, descriptioni cujusque plantæ præfixis; quippe quæ, ut (2) supra prolixius indicavi, sine ulla controversia non Dioscoridis, sed, ut ego opinor *Pamphili Alexandrini* sunt. In titulo istius alphabeticæ Plantarum Descriptionis, qui hic est Διοσκορίδε Πεδανίε, πόλεως Ἀναζάρβης, perperam Dioscorides vocatur Πεδάνιος sive Pedacius, cum ut (3) supra demonstratum est, revera Πεδάνιος sive Pedanius appellandus sit. Cæterum etsi absque dubio descriptio illa Plantarum olim ab Α pertigerit usque ad Ω, nunc tamen injuria temporis quinque tantum supersunt folia; ita ut ne ipsum quidem A amplius sit integrum, sed in (4) ἀλίμα desinat. Eodem codice à folio 36. usque ad folium 185, continentur Dioscoridis libri quinque de Materia Medica integri, ita ut ab ipso Dioscoride compositi sunt. Primi libri titulus est: (5) Πεδανίε Διοσκορίδε Ἀναζαρβέως περὶ ὕλης ἰατρικῆς λόγος πρῶτος. Hinc sequitur Præfatio, Πολλῶν καὶ μόνον ἀρχαίων &c. Præfationi subjungitur Index Alphabeticus totius Materiæ Medicæ, de qua omnibus quinque libris agitur. Deinde incipit Libri primi caput primum de *Iride* his verbis: Ἶρις ἰλλυρικὴ φύλλα φέρει ὁμοια ξιφίῳ. &c. Finis autem ultimi capitis Libri quinti sive ultimi est ἅλις ἔχει. Post hos quinque Dioscoridis genuinos libros sequuntur ibidem folio 185. supposititia ejus Alexipharmaca sub hoc Titulo: Πεδανίε Διοσκορίδε Ἀναζαρβέως περὶ δηλητηρίων φαρμάκων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ φυλακῆς. Principium eorum est Ἀνεβόητες ὦ τῆς παρούσης βίβλοις, φίλτατε Ἀρεῖε &c. In fine autem sunt ea ibi mutila, & pertingunt tantum usque ad capitis trigesimi tertii principium hoc: Περιουσίου ἢ καὶ τὸ ἐπ' ὠφελείᾳ διδομένων ἕνεκα τῶν ἐπιφερομένων κινδύνων.

Ibidem pag. 592. Notandum secundo est quod in eodem supra exhibito vetustissimi hujus Codicis MSti Dioscoridiani Titulo expresse indicatur, in recensendis plantis ordinem ibi servatum iri alphabeticum. Hinc enim certo liquet, alphabeticam hanc Plantarum descriptionem diversam esse a Dioscoridis libris quinque de Materia Medica. Illi enim non tantum non sunt compositi ordine alphabetico, verum etiam ipse Dioscorides in Præfatione Libri primi eam de Materia Medica scribendi methodum summopere improbat his (1) verbis: ἁμαρτοι ἢ καὶ ὧδε τὸν πεζὸν· οἱ μὲν ἀνωμφίλυς διωάμεις συγκρίνοντες, οἱ ἢ κρ ςοιχεῖα αἰκαρχ ψαντες διεξόδευσαν ἐπαγγελίας τὰς ὑπογὴν καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, ὡς ἀξ ὧν τὸ ἀσυμμνμόνευτον γίνεσθαι. Hoc est: *Porro etiam in ordine peccarunt, dum alii nulla cognatione junctas facultates copularunt, alii ordinem elementorum secuti, tum genera, tum eorum vires a sua cognatione disjunxerunt, ut vel hanc unam ob causam difficilius memoriæ mandari possint.* Hæc ipse *Dioscorides*. Si ergo is, ut hinc videre est, in describenda Materia Medica ordinem alphabeticum adeo improbavit, necessario sequitur, alphabeticam illam plantarum descriptionem, quæ vetustissimo isto Codice MSto Cæsareo continetur, non ab ipso Dio-

ſcoride compoſitam, ſed tantum ex quinque ejus de Materia Medica libris collectam eſſe. Placuit autem (2) ſupra memoratæ *Juliana Anicia*, cujus juſſu collectio illa facta eſt, ordo Alphabeticus haud dubie eam præcipue ob cauſam, quia unaquæq; planta ſecundum primam ſui nominis literam facilius celeriusque poteſt reperiri, quam ſi ordine cognationis ſecundum genera & vires quærenda ſit. Maluit igitur illa hac in re *Galenum* ſequi, quam *Dioſcoridem*.

(f) Ibidem p. 598. 599.

Continet in a folio 64. usq; ad folium 141. Dioſcoridis Anazarbenſis & Stephani Athenienſis *hactenus inedituм Alphabetum Medicum Empiricum ſub hoc Titulo*: Βίβλος Διοσκορίδου καὶ Στεφάνου Ἀθηναίου ἡ φιλοσόφου, συνέχουσα φαρμακῶν ἐμπειρίας καὶ ἀλφάβητον σαφῶς ἐκτεθειμένον. Principium ejus hoc eſt: (1) Ἀδρωπα Ἀβροπρὸν δὸτ μυῶν καὶ σκωλήκων κατὰ βιβλία, ἱμάτια καὶ χορτία αἰψίθιον ξηρὸν ὑποσφογγυζόμενον τῆς κιδωτίοις. *Certo autem conſtat, Alphabetum hoc Empiricum (2) nec ab ipſo Diſcoride Anazarbenſi, nec a Stephano Athenienſi compoſitum, ſed tantum ex utriuſq; ſcriptis ab aliquo recentiori auctore collectum eſſe, ideoq; ubivis in margine nominatim annotatum eſt, quid ex alterutro deſumptum ſit. Aliud quoddam ejusdem Alphabeti Medici exemplar manuſcriptum, quo Conradus* Gesnerus *olim uſus eſt, extitit apud Caſparum* Wolphium *Tigurinum Medicum, ut teſtatur Joannes Jacobus* Friſius *in Bibliotheca Univerſali Gesneriana a ſe aucta his verbis*: Stephani Athenienſis Philoſophi Explanationes in Galeni priorem librum Therapeuticum ad Glauconem Græce editi ſunt A. 1554. Auguſtino Gadaldino Mutinenſi interprete cum Scholiis, quibus Caſtigationes in his Explanationibus factæ explicantur; & Lutetiæ a Sylvio anno 1555. Ejusdem & Dioſcoridis Alphabetum Medicum Empiricum manuſcriptum græce extat apud Caſparum *Wolphium*, emendatum à Conrado Geſnero. *Hec* Friſius. *Haud contemnendus ergo nec inutilis foret labor, ſi quis vir doctus, & in re Medica bene verſatus, Opus illud hactenus inedituм in latinam verteret linguam, & tam græce, quam latine publicaret, uti olim* Conradus Geſnerus *facere conſtituerat.*

(840) DIPLICI *Gelaſius*: *Euſtache* GISELIUS. *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez p. 548.

(841) DISCIPULUS. Hoc nomine prodierunt Norimbergæ apud Johannem Koburger, 1514. & recuſi Mogunt. 1612. (I.) *Sermones varii de Sanctis* &c. (II.) *Promptuarium exemplorum*. Verum Auctoris nomen eſt Joannes HEROLD, Ordinis Prædicatorum, indicante *Friſio* Bibliot. Geſner. p. 545. cui addit *Heylin.* Hiſtor. S. Georg. Angl. Addend. p. 410. *Symbola Normanniana*. Superaddit his Symbola Badiana (III) *Quadrageſimale*. (IV.) *de Bello Albigenſium*. ſub lit. (a) quæ proprio nomine HERLOTUM vocari vult.

(a) Symbola Badiana.

Frater Johannes Herlot *Sacræ Theologiæ Magiſter, Germanus, floruit circa annum 1400. Scripſit ſub nomine* Diſcipuli ſermones de tempore, *de* Sanctis, *& quadrageſimale. item de* Bello Albigenſium, *& librum variorum Exemplorum. Pluries editi fuere ſermones prædicti Norimbergæ 1514. & Venetiis 1595. apud Haredes Melchioris Hertz, in 4to. v.* Poſſevinus, *Antonius* Senenſis *ad Altamuram, item Bibliotheca Dominicana ſub dicto anno 1400. ubi notat etiam quod cognominatus ab aliquibus eſt etiam* Joannes Herold.

DISCIPULUS v. *Arianus.*

(842) DISUNITO *Academico detto l'incapace*. Hoc nomine Italice proſtant

XXXVII. FLORINDO de SILVESTRIS ſtampò ſotto nome del *Diſunito* Accademico detto l'incapace:

1. *Il Capitano di queſto Mondo* Com. In Macerata M. DC. XLVII. 12.
2. *La Combattuta Vedoua* Com. In Viterbo per il Diotalevi M DC LIII. 12.
3. *Li Dui Fratelli Diſcordi* Com. In Bracciano per il Fei M DC XXXIX. 12.
4. *Eſt locanda* Com. In Viterbo per il Bilancioni M DCLII. 12.
5. *La Fuga d' Herminia* Com. In Viterbo per il Fei.
6. *Signoriana Zingeretta*. Com. In Viterbo M. DC. XLVI. 12.
7. *La Vignarola* Diſcorſo per Intermedio. In Viterbo per il Diotalevi M. DC. LIII. 12.

Auctor vero nomine appellatur Florindo de Silveſtris docente *La Viſiera Alzata* Hecatoſtes n. XXXVII. p. 50. 51.

(843) DITHMARSUS *Urſus*: *Nicolas* RAIMARUS Baillet. liſte des Auteurs deguiſ. p. 548.

(844) *Divi* LESCHI *genus amo*. Sub anagrammatico nominis ſui involucro edidit *Michael* SENDIVOGIUS, Polonus aut Moravus, Baro, Tractatus XII. de lapide Philoſophorum, citante Witte in diar. Biograph. Anno. 1646. & ſub Leschi nomine *Mercklin.* in Lindenio Renov. p. 748. a. ubi addit, Tractatus hos extare in Volum. IV. Theat. Chemici, edit. Argent. 1613. 8vo. una cum alio ejusdem Leſchii, Sendivogii, qui inſcribitur Ænigma Philoſophicum ad filios Veritatis. An & reliqui libri, quos allegat Witte loc. cit. ſub Divi Leſchi nomine emiſſi ſint à Sendivogio, incertum eſt. Adde quæ ex *Mercklinio* notavimus in *Anonymis* num. 1010. β. ubi de *Lumine Novo Chymico* prolixius. vid. plura in *Leſchi.*

(845) *Gulielmus* DIVUS. Idem eſt, qui *Guilielmus* ALVERNUS ſeu ARVERNUS, Epiſcopus Pariſienſis, ut notat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 24. a. ubi eo nomine citat (I.) *Opera de Virtutibus & Vitiis, & 7. Sacramentis*. Venet. 1591. (II.) *Sermones per annum*. Pariſ. 1638. (III.) *Sermones* ſeu *Poſtillas ſuper Evangelia & Epiſtolas Dominicales* Colon. 1582.

(846.) *Johan.* DOBENECK eſt *Johannes* COCHLÆUS, ut habet Tom. III. *Autographorum Lutheri & Coætaneorum*, p.87. Adverſus cucullatum Minotaurum Wittebergenſem, *Joh. Donebeck Wendeſſinus*, alias *Cochlæus*, de Sacramentorum gratia. Ad Wilhelmum Neſenum. Francofurt. ad Mœnum 1523. alia edit. 1523.

(846.a) DOCCOMENSIS *Jacobus*: Michel d' ISSELT D' AMERSFORT. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p.543. v. Jacobus.

DODO v. *Richea.*

(847.) DOLDIANUS. Hoc nomine appellari maluiſſe ARTEMIDORUM, ex *Angeli Polit.* Opp. pag. 252. notavimus in *Artemidoro*, quem vide.

DOLEMANNUS v. *Dolmannus.*

(848.) DOLERIE, le *ſieur de*: *Guillaume* POSTEL. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p.548.

(849.) DOLETI nomine emiſſus eſt ab *Hieronymo* ALEANDRO *liber 1535. quem furioſum* appellat *Eraſmus*, v. *Seckendorf.* Lutheraniſm. lib. I. Sect. 34. §. LXXXI. p. 128. b. adde *Baillet.* liſte des Aut. deguiſ. p. 548.

(850.) DOLETUS ſubtili furto in Commentariis ſuis Latinæ linguæ in aliam formam redegit opus, quod STEPHANUS ROBERTUS antea ſub titulo *Theſauri Latinæ* linguæ in publicum emiſerat. vid. *Morhof.* Polyhiſt. liter. lib. I. cap. IX. p. 83.

(851.) *Juſtus* DOLIARIUS *Florentinus*, edidit Dialogos cum inſcriptione Italica: *Il Capriccio del Bottajo. Chimæricos* illos appellat *Zwingerus* Theatr. Vit. Humanæ p. 3715. b. ſcriptosque aſſerit à *Joh. Baptiſta* GELLO, ſub cujus nomine eos etiam citat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 283. a. forte quod nova editio Flor. 1619. in 8vo Ibidem memorata, genuinum Auctoris nomen præferret, ut conjicit *Symbola Normanniana.*

(851.a) R. DOLMANNUS ut ſit *Robertus* PERSONIUS; Ita refert Symbola *Caveana*, Islingtonenſis. Anno 1594. Editus eſt liber Anglice titulo *The Book of titles: ſive, Liber de titulis* vel „de Succeſſione regni Angliæ, in quo probatur regnum Angliæ jure ad Regem Hiſpaniarum pertinere: prodiit ſub nomine *Dolmanni* Sacerdotis „cujusdam ſecularis, ſed Romæ ſcriptus à Rob. „*Perſonio* Jeſuita, homine vehementis & ferocis „naturæ, & moribus incultioribus (uti de eo loquitur *Camdenus* ad Annum 1580. p. 299.) De quo „libro licet nihil habeat *Alegambe*, eum tamen, inter *Perſonii* opera refert *Pitſeus. Hucusque Symbola. Pitſeus Dolmanni* nomen non addit. Pleraque ſuppreſſo nomine *Perſonium* ſcripſiſſe diſerte probat. p. 804. *Hyde* part. I. p. 211, a. ad R. *Dolmanni* titulum hæcce habet: a *conference about ſucceſſion to the Crown of England* 1594. in 4to & pag. 325. a. in Sr. John *Hayward Anſwer to the firſt part of a Conference conc. Succeſſion by R. Dolemann.* Lond. 1603. 4to. Addatur *Symbola Normanniana:* ubi poſtquam auctorem *Perſonium* indicaſſet, ita pergit: *Nec difficilis eſt conjectura. Præterquam enim, quod hujus paſſim tribuatur tum à Suteliffio* Bleſſings. p. 242. & 364. Reply p. 125. dedic. p. 15. *Barlowio* Anſwer p. 3. 5. Reply p. 325. *Pitſeo* p. 805. *Woodio* Hiſt. & Antiqq. Oxon. L. II. p. 79. a. notiſſimum eſt huic communiter *Perſonio* uſurpatum fuiſſe nomen P. I. p. 169. b. Ut taceam ipſummet *Perſonium* agnoſcere hunc ſuum fœtum: quamvis cum Cardinale ALANO & *Franciſco* INGLEFIEL-DO communem. *Apolog. Hierarch*: Eccleſiaſt. p. 188 b. Adde *Acta Eruditor.* Lipſ. 1691. pag. 3. (a) quæ DOLEMANNUM loco Dolmanni eum appellant.

(a) Acta Erud. Ao. 1691. m. Jan. p. 3.

Perſonius (*Robertus Jeſuita*) ---- *varios tib. libros contra Elizabetham Reginam, ejusque religionem, procul à ſulmine in Gallia, Hiſpania Italiæve conſtitutus exaravit, quorum aliqui fictitium Andreæ* Philopatoris, Hovvleti, Dolemanni, *aliqui verum ſed commodatum Cardinalis* Alani, *aliqui proprium* Perſonii *nomen præ ſe ferre dicuntur (ab Eduardo Gee in Introductione de vita Perſonii, præmiſſa libello Memoriall de* Reformatione Angliæ, quam primum Pontificium Principem nacta fuiſſet, inſtituenda.)

(852.) Pauli DOLSCII nomine prodiere.

I. *Syracides Græco Elegiaco Carmine redditus* Lipſ. 1571. 8.

II. *Pſalterium Græcis verſibus* redditum. Baſ. 1555.

III. *Confeſſio* item *Auguſtana Græce* reddita, quam *Joh. Hoornbeek* in ſumma Controverſ. lib. II. p. 979. edit. ſecundæ, *Philippi* MELANCHTONIS eſſe ſcribit, à quo proinde & prior illa profecta eſſe nullus dubito. Confutat hæc M. Joh. *Reiskius* in Epiſtola ad me Cal. Maj. 1689. datæ hiſce verbis. *Neſc. Auguſtanam Confeſſionem ſibi inſc. Epiſtola* Melanchthon *attribuit.* Sed D. *Paulus* Dolſcius artis Medicæ Doctor. Is Gymnaſii primo Hallenſis Rector, poſtea urbis Anno 1583. Conſul fuit, cujus adhuc publica extant monumenta eruditionis Græcæ, & hæc quidem edita Græce; in primis *Pſalterium Davidis* Carmine elegiaco, & *Auguſtana Confeſſio* ſoluta, eaque nitida oratione. Sic M. Anton. *Probus* Eccleſ. Isleb. ad S. Nicol. Paſtor in Orat. de S. Athanaſio contra D. Hungerum. Itaque ipſe judica, quid de *Hornbeckii* ſententia ſit ſtatuendum.

Hoornbeckio conſentientem *Hottinger.* Hiſt. Eccleſ. V. 50. adducunt *Marginalia Normanniana.* Aliam Auguſtanæ Confeſſionis tradutionem Græcam à *Joanne Lonicero* factam memorat *Teiſſier* Eloges des hommes ſavans Tom. I. p. 330. qui ceteroquin ſententiæ noſtræ de perſona Dolſcii accedit. p. 192.

Addit hic etiam Margo Diecmannianus *ſequentia: Cum hoc Pſalterium cum Præfat. & com-*

commendatione Phil. Melanchtonis *editum esse* Jo. Neander *Erotem. ling. Hebr. p.446. scribat, ipsum eundem Melanchthonem quoq; habere auctorem vix credibile est. Eadem qua* Neander, *habet* Appendix Biblioth. Gesner. *fol. 87. fin.* (*Et deinde,*) *Illud de* Confess. Augustana Græca, Dolscii *nomine à* Melanchtone *scripta, citra dubium* Hoornbeck *à Melchiore* Adami *accepit, qui id narrat in Vitis Theol. pag. 351. Sed hoc ex verbis Epistolæ Melanchtonis ad Bordingum, qua ibidem affert plane non colligitur. Imo potius, si sine Philippi consilio ista interpretatio Græca Confessionis edita est, cujus tamen phrasin probat, ut ipsa ejus verba habent, de scripto non suo sed alterius eum loqui apparet. Unde Leo* Allatius *Perpet. Consens. Eccl. Occ. & Orient. l. 2. c. 8. p. 1008. ex Mart.* Crusio, *qui rem melius Melchiore* Adami *noverat, refert* Melanchtonem *Augustana Confessionis, Græce à Paulo* Dolscio *Plauensi conversa, exemplaad Patriarcham Constantinop. misisse. V. Dan.* Henrici *Delineat. Christianismi pag. 343. 344. ubi ait: Num Græcum Conf. Aug. exemplar, sub nomine* Dolscii *editum, non ipsum* Dolscium, *sed Phil.* Melanchthonem *agnoseat auctorem adhuc erit decidendum: hæc Henrici, qui deinde, quod ex Crusio Allatius attulit, pro verosimiliori habet, & ipsius Dolscii Epistolam Dedicatoriam recitat, quam Aug. Confessioni à se Græce versa, & Basileæ Ao. 1559. edita, præmisit, potuisse tamen Aug. Confess. & a Melanchth. & à Dolscio in linguam Græcam transferri concedit. Et porro: Mihi quidem, uti magnum de Græca Aug. Confessione: ita maximum de reliquis duobus libris, & qui plures sub* Dolscii *nomine prostant dubium haret, quos pro pseudonymis habere nequeo. Et valde vereor, ne simili ratione* Teissierium *impegerit, qui* Melanchthonem *quoq;* Syraciden *Græco carmine expressisse tradit. Unde* duplicem *ejus* versionem Græcam, Dolscii & Melanchthonis, *fecit Jo.* Albert Fabricius *in editione libror.* Apocryph. V. T. p. 367. Hactenus Symbola. Uberius vero longe alium etiam librum Joannis *Dolscii* vide infra in *Veltkirebo.*

(853.) DOMINICO Pontificiorum Sancto, & Dominicani ordinis Auctori, adscriptum *de Corpore Christi* librum, alterius DOMINICI DE PANTALEONIBUS esse, docet ex *Malvenda* de Paradiso c. 6. p. 191. & aliis *Th. Raynaud.* in Diptychis Marianis part. 2. puncto 2. num. 19. ut ipse refert, de lib. mal. & bon. p. 138.

DOMINICUS v. *Genis.*

(854.) DOMINICUS LOPEZ. S. J. Eo nomine prodiit Hispali 1588. 12mo. liber *Fausti* SOCINI *de Auctoritate S. Scripturæ* antea etiam non præfixo Auctoris nomine editus, ut testatur *Sande* in Biblioth. Antitrinian. pag. 66. 67. (a) Scriptus autem liber ille primum italice, deinde ab ipso Auctore Socino latine factus idque κ) πάθα ut ipse loquitur Epist. 3. ad Smalcium Oper. Tom. I. p. 460. indicante *Caveo* in Epistola 12 Kalend. Jun. 1676. ab aliis in varias postmodum linguas translatus. Extare *in Bibl. Fratrum Polon.* Tom. I. in Operibus Socini pag. 265. affirmat ex notis *Fechtianis Raphaëliana Epistola* d. 7 Nov. vide etiam Richardi Simonis Histoire Critique du Vieux Testament Lib. III. c. XVI. p. 449. sub (b) excerptæ editionis Roterodamensis, alterius vero p. 504. citatæ Diecmanno, qui addit h. l. *Hoornbeck* apparat. ad controvers. Socinian. p. 60. & Tom. I. p. 2. 3.

(a) Sandius Bibliothec. Antitrinitar. pag. 66. 67.

De Auctoritate Sacræ Scripturæ *liber, Italice circa a. 1570 conscriptus in gratiam viri cujusdam magni, & editus non præfixo auctoris nomine. Idem Latine, ab auctore conversus: editus Hispali anno. 1588. 12mo apud Lazarum Terrerium cum permissu superiorum, sub nomine R. P.* Dominici Lopezii *Societatis Jesu, qui videtur opusculum hoc sibi vindicare voluisse: verum, in præfatione contrarium laudatur, hic qua in ipso libro leguntur: stare se ipse prodit.* Cloppenburgius *vero putat, auctoris, loci & typographi nomina ficta esse: dicitque fuisse, qui ex typorum indicio asserarent* Amstelredamensi *typographo, satis celebri olim bibliopolæ,* Cornelio Nicolai. *Verum præter hunc, nullam aliam qua dicta destruat, affert rationem.*

Idem, Racoviæ *a. 1611. Aprilin 8vo:*

Idem, eodem 1611. anno, procurante & exornante editionem Conrado Vorstio: *sub hoc titulo;* De auctoritate S. Scripturæ opusculum his temporibus nostris utilissimum: quemadmodum intelligi potest, ex præcipuis rerum, quæ in ipso tractantur capitibus. *Præfixa est Vorstii ad lectorem præfatio, in qua rationem hujus editionis exponit: subjuncta vero in fine libri, censura seu notæ Theologorum Basilensium ad tria loca paulo obscuriora, unde errandi occasio peti posset. Idem* Belgice, *sub hoc titulo; Van de Authoriteyt der H. Schrifftuur, door Dirck Kaphelsen Kamphuysen uyt het Latyn vertaalt, en mee geleerde anteekeningen versiert. i. e.* interprete Theodoro Raphaëlis Camphusio, ejusque notis adornatus. *a. 1623. 4to.*

Ejusdem secunda editio. Van de geloof-Waardigheyd der H. Schrifftuur: mit Koenraad Vorstius *verantwoordelycke Voor-reden verryckt. i. e.* cum Conradi Vorstii præfatione apologetica. *In fronte collocata est, Dedicatio Jacobi Sieniuii Sigismundo III. Regi Poloniæ, &c. Scripta Racoviæ 20. Novemb. 1608. qua alias Smalcii libro de Divinitate Jesu Christi præfigi solet, a. 1666. 4to. Idem* Gallice *sub hoc titulo; Livre de L'Authorité de la Sainte Ecriture, traduit par Nicolas Bernaud gentilhommme Daulphinois, avec L'advertissement de Messieurs les Theologient de Basse, sur quelques endroits dudit escrit. 1592. i. e.* Liber de Auctoritate S. Scripturæ, translatus per Nicolaum Bernaudum Nobilem Delphinatem, una cum censura D.D. Theologorum Basileensium in quædam loca scripti hujus.

(b) Histoire Critique du Vieux Testament. Lib. III. Cap. XVI. p. 449.

Fauste

Fauſte Socin *ſon neveu, qui fut heretier de Doctrine, & des Livres de Lelius Socin ſon oncle, fit imprimer en 1570. un petit Traité de l'* Autorité de l'Ecriture, *ecrit en Italien, qui fut enſuite traduit en Latin, & imprimé en 1588. ſous le nom du R.P.* Dominique Lopez *de la Compagnie de Jeſus. Il défend dans ce Traité l'autorité du vieux & du Nouveau Teſtament, où plûtôt il ne prouve que l'autorité du Nouveau; d'où il pretend conclurre, qu'on doit auſſi recevoir les Livres du Vieux Teſtament comme divins, parce que Nôtre Seigneur les a autoriſez dans le Nouveau.*

(855) DOMITIANO Cæſari male tribui *Carmen de Pnero Thrace*, quod in Vett. Epigrammatis extat, & C. GERMANICO, Druſi filio a Tiberio adoptato deberi, docet *Voſſ.* de Poet. Lat. p. 38. Idem de *Anti verſione* probat *Barthius* adverſarior. l. 10. c. 21. & *Rutgerſ.* var. lect. lib. 2. cap. 9.

(a) Barthius Adverſar. lib. 10. c. 21.

De cæteris quidem dubium non eſt, de Germanico *autem eruditiſſimi viri dubitant; ſunt enim qui* Domitianum *ejus translationis, quæ hodie exſtat, auctorem facere volunt; a quibus ego ſane magnopere diſſentio. Nulla enim ratio eſt* Lactantium *ſcriptorem ſane egregium, Domitianum Germanici nomine cenſere voluiſſe; qui Barbaræ crudelitatis principem nunquam tam glorioſo nomine appellaſſet, cujus adeo inviſa memoria fuit, utem ſum ſit vocabulum ex monumentis, quæ perennatura videbantur. Jam qui Lactantium ermiſſe dicere volet, plane ſeponendus erit; nulla enim perſuaſione evincet Domitianum ad iduſq; ævi Germani titulo notum fuiſſe. &c. - - -*

- - - - - Scripſiſſe vero Germanicus non tantum verſus videtur, ſed enarrationem etiam ipſam; namque Lactantius nomine ejus Principis citat, in Commentariis ſunt, non in verſibus. Licet non negemus multa aliena manu intruſa eſſe, ut omnibus fere talibus ſcriptoribus, qui Poëtis enarrandis uſui ſunt, cum in omnium manibus fuerint, Monachi autem exſcriptores vel maxime in hoc genere curioſi fuerint, ſuarumq; gloſſarum muneſ & munifici.

(856) DOMITIUS *Calderinus: Dominique* de CALDARIIS, *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez p. 548. Domitii Calderini, Veronenſis bene multa recenſent *Friſius* Biblioth. Geſner. pag. 206. b. & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 256. a. Verum illi hoc nomen pro vero Auctoris nomine habent, nulla plane perſonæ mentione facta. Domitium Calderinum memorat quoque *Tomaſinus* in Elogiis Virorum illuſtrium pagina 344.

(857) DONAES Indinau *Sortem ſive Sortilegium ſacræ Sapientiæ* ſcripſit: is per anagramma invenietur *Joannes* DAVID, quem Jeſuitam fuiſſe Belgam, & inter plurima alia hoc etiam opuſculum ſcripſiſſe, *Valer. Andr.* p. 490. & *Alegambe* pag. 235. teſtantur: nec non *Fr. Sweertius* pag 417. De fictitio nomine tamen haud quidquam monens. Nec *Wittenius in* diar. Biograph. ann. 1613. d. 9. Auguſti. At *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Societ. JEſu. pag. 346. b. & ſcripti & Larvæ meminit.

(858) Gneo Falcidio DONALERO eſt *Giovanno Franceſco* LOREDANO v. *Rhod.* numer. 32.

XXXII. Scav. 3.

Gneo Falcidio DONALERO, Giovanni Franceſco LOREDANO.

Cognomen tantum eſt Metatheſi occultatum. Hujus inclyti Senatoris Veneti vitam Italice ſcripſit Antonio Lupis: *impreſſam Venetiis 1663. in 4to. ubi de fictitio hoc nomine nihil. Accuratior hac in parte* Ghilini *in Theatro Italico ſapius laudato part. 1. pag. m. 105. qui inter ſcripta hujuſce Viri celeberrimi recenſet unum quod inſcribitur:* Morte & Ribellione di Valeſtain ſotto nome di *Gneo Falcidio Donalero chi per Anagramma ſignifica Gio Franceſco Loredano*, (Mors & Rebellio Vallenſtainii ſub nomine, *Gnei Falcidii Donaleri*, quod per Anagramma ſignificat *Gio. Franc. Loredanum.*) *vide ſi lubet ejusdem etiam Elogium p. 245. in Elogiis Italicis* Incognitorum *qui ſunt Venetiis. Ubi reperias equidem inter hujuſce Viri celeberrimi ſcripta numerari,* Morte di Valleſtain, *ſed non addito nomine fictitio; nullus tamen dubito quin idem illic ſcriptum intelligatur, quod à Ghilino loco modo citato.*

(859)* DONATIANO tributa *ars Grammatica*, & ſub ejus nomine edita cum Veteribus aliis Gramaticis *per Parrhaſium*, eſt Flavii SOSIPATRI CHARISII, ut docet Georgius *Fabricius* apud *Friſium* Biblioth. Gesnerianæ pag. 233. 234. (a)

Friſius Biblioth. Geſnerianæ p. 233. 234.

Flavii Soſipatri Chariſii *vetuſtiſſimi grammatici, libri quinque, à Jano* Parrhaſio *inventi, à Joanne* Pierio *Cyminio editi, Neapoli ex officina Joannis Sulsbachii Haganoenſis Germani, anno Domini 1532. Eoſd. Gregorius* Fabricius, *ex vetuſtis grammaticis, & collatione locorum in ipſo autore ſtrictim, emendatiores edidit Baſileæ ex officina Frobeniana anno Domini 1551. Idem in epiſtola ad lectorem ſic ſcribit. Exemplaria Chariſii per Italiam bina tantum fuiſſe, & ex aliorum ſcriptis colligo: Unum Neapoli quod à Hieronymo Seripando ejus urbis patricio aſſervari Joan. Cyminius Coſentinus teſtatus eſt: alterum Romæ quod Curius Lancilotus Ferrarienſis, ſe cum Pomponio Fortunato legiſſe aſſeverat. De Neapolitano, quin Chariſii verus codex fuerit, nequaquam eſt dubitandum, id enim Priſciani autoritate comprobatur. De Romano incertum eſt, quoniam nihil penitus eorum, quæ Curius ponit, in hoc nunc invenitur, cum tamen ultra triginta ex illo grammatico advocet teſtimonia & locos quoſdam integros aliquoties ex eodem adducat. Quamobrem ea res ſuſpicionem mihi movet, quem Curius Romæ legit, alium quendam fuiſſe grammaticum, cui falſo fuerit aſſcriptum Chariſii nomen: idque videri mirum nulli debet, nam eodem modo depravatis codicibus decepti quod* Chariſii *eſt id* Donatiano *attribuerunt* Mediolanenſes, *qui veteres quoſdam Grammaticos de* Jani Parrhaſii ſententia *ediderunt.*

DONATUS v. *Acciajolus.*

(860) *Ælius* DONATUS. S. *Hieronymi Præceptor.* Ei vulgo adſcribitur. (1.) *Vitæ Virgilii Maronis*, quam tamen alii adſcribunt potius *Tiberio* CLAUDIO DONATO, quod facit etiam *Konigius* Bibliothec. Vet. & Latin. p. 256. at *Voſſius* & cum eo *Colomeſius* diſſert. de dubiis aliquot Scriptoribus n. XV. & *Teiſſier* in Catalogo Auctorum p. 5. & 45. (a) eam aſſerunt SVETONIO TRANQUILLO; ASINIO autem POLLIONI eam cum *Ptolomæo Flavio* tribuit *Symbola Normanniana.* (b) adde ſerius transmiſſa *Maſtrichtiana* ſub (bb) (II.) Ælio Donato adſcribitur *Vita Terentii*, quam tamen *Voſſius* lib. II. de vitiis latini ſermonis c. 1. p. 168. 169. (c) item SVETONIO TRANQUILLO aſſerit. De Donato dubitat *Dempſter* ad Roſinum Lib. II. cap. 6. p. 157. b. VALLA item, *Eraſmus* & *Merula*, indicante *Symbola Rauſchiana.* (d)

(a) Teiſſier in Catalogo Auctorum p. 5. & 48.

Ælius Donatus *Præceptor B. Hieronymi, Vulgo exiſtimatur ſcripſiſſe vitam* Virgilii. *Sed doctiſſimus* Voſſius *lib. 3. cap. 2. de Hiſtoritis latinis, recte annotavit, licet in ea vita multa ſint bona, & ex antiquis hauſta, ſubinde tamen aſperſa quadam videri, quæ indigna ſint tanto Grammatico. Quare cenſet opuſculum illud, non eſſe ab Ælio Donato, ſed alio minoris, ut nominis, ita judicii. Et ſane in editione Fabriciana vocatur vita ejus Auctor* Tiberius Claudius Donatus.

Terentii vita *Ælio quoque Donato tribuitur. Sed idem* Voſſius *monuit eam eſſe Suetonii, in eod. opere de Hiſtor. Latin. lib. I. cap. 31.*

Ibid *pag.* 48. Cajus Suetonius *Tranquillus. De Illuſtribus Grammaticis & claris Rhetoribus libri duo cum Commentariis* Achillis Statii, *notis* Iſaaci Caſauboni *& aliorum ſæpe prodierunt Antverpiæ, Genevæ, Pariſiis, &c.* Voſſius *credit* Suetonium *Autorem eſſe* Vitæ Terentii *quæ prodiit ſub nomine* Donati, *Vitæ* Horatii, Luciani & Perſii *quæ veteribus gloſſis præfigitur. Sed idem Voſſius ait minus veriſimile eſſe vitam Plinii Veronenſis quæ Suetonii nomen præfert, eſſe genuinam.*

(b) Symbola Normanniana.

Aelio Donato *adſcriptos in Virgilium Commentarios nec illius eſſe; nec, quod non nulli ſuſpicati ſunt,* Tiberii Donati, *cujus ſibi commentariorum copiam* Alexandrum *Sentinatem feciſſe memorat, ſed* Aſinii Pollionis, *Virgilii æqualis & amici, ex Servio evincere annititur* Ptolomæus Flavius *Anconitanus, centuria Conjectaneorum cap. XCV. T. I. Lamp. Crit. p. 992.*

(bb) Maſtrichtiana a n. 1. ad n. 3.

Donatus.

1.

De Donato *Judicium Tanaq. Fabr. vid. in Epſt. 63. pag. 212. lib. I. add. ubi* Pſeudo Donati *eſſe* cenſet *illud opus quod habemus.*

2.

Ei ſuppoſitus Commentarius in Virgilium, *quem nunc habemus, qui eſt* Aſinii Pollionis. *vid.* Raynaud *de mal. & bon. libr. §. 256.*

3.

Donatus Ælius.

Ei vitam Virgilii pudendo errore adſcriptam dicit Sciop-pius, *Vid. ſupr. anonymi vitam Virgilii.*

[*ad p. 330. 2. d.*]

(c) Voſſius Lib. II. de Vitiis Sermonis & Variis Gloſſematis p. 168.

Quomodo & legit Paulus Manutius: *ac maturius exponit. Fatetur vero, non alibi ſe id vocabuli reperiſſe, quam apud* Cornelium Nepotem; *unde hæc adduxit verba in* Vita Terentii, *à* Tiberio Donato *ſcriptâ:* (Suetonium Tranquillum *dicere debuerat, quem vere eſſe auctorem, extrema Vitæ verba clarè docent*).

(d) Symbola Rauſchiana.

Donatum *reprehendit Laur.* Valla *in tr. de retiproc. ſui & ſuus. c. 9. ait: Si modo Donati Grammatici libellus ille eſt, in quo alterius quoque generis vitia.*

P. Merula *com. ad Enn. l. annal. p. 56. firmiter ſtatuit, quæ* Donati *nomine in* Virgilium *circumferuntur, Suppoſititia, & non Donati eſſe; ſed alicujus non ineruditi tamen Paraphraſtis.*

DONATUS v. *Gottwiſius.*

(865) *Renolzi* DONI nomine editum eſt Venetiis 1641. Ingenioſum Poema inſcriptum: *Ilcaſtum.* Auctor eſt *Auguſtinus* DONUS Venetus, Ord. Reg ut ex *Silos.* tom. III. Hiſtor. Regul. Cleric. fol. 546. notat *Olearius* in epiſtola ad me miſſa Hala Saxon. d. 26. Jun. 1676.

(862) DOROTHEUS Abbas Romanus. Ei tribuitur *Synopſis in Vitas & obitus 12. Apoſtolorum & 70 Diſcipulorum Prophetarumq; majorum & minorum,* quam tamen eſſe DOROTHEI, Epiſcopi Tyrii, docet *Olearius* Abac. Patrol. p. 141. (a)

(a) Olearius Abac. Patr. p. 141. & ſeq. *Ibidemque* (*Labb. T. I. append. p. 769.*) *monet, Synopſin* Dorothei *Tyrii* (*de qua vide Gerh. p. 183. ſeq*) *in indice Romano Jo. Maria Branſchellani, Abbati cuidam Romano,* Dorotheo *dicto, (quod & Baronio Voſſioq; placet,) ſed ætate longe poſteriori, tribui. Extat cæteroquin fabuloſa illa Synopſis Tom. 7. Bibl. Patr. ed. 2. f. 135. & paſſim.*

(863.) DOROTHEUS *Aſcianus.* eſt D. *Matthias* ZIMMERMANN. vid. *Aſcianum.*

(864) DOROTHEUS v. *Camillus.*

(865) DOROTHEUS *Eleutherus Meletephilus.* Ejus nomine extat *Germanico* idiomate: Die Hohe Schul Geiſt- und ſinn-reicher Gedancken. Man hält davor, daß unter dieſem Namen Harsdörffer Seel. verſtanden wird. *vid.* Gottholde Andachten erſte Vorrede. §. zu unſer Zeit &c. Hæc *Symbola Schröteriugiana.*

(866) *Henricus* DORPIUS, Monaſterienſis, ſuo nomine edidit *Hiſtoriam de Factione & furore Anabaptiſtarum in urbe Monaſterienſi*, quæ extat in *Tom. II. Wittebergenſi* LUTHERI, & inde integram hiſtoriam deſcripſit lib. X. Putatur tamen.

men Pars aliqua iſtius Hiſtoriæ congeſta eſſe a *D. Theodoro* FABRICIO. Hæc *Friſius in* Biblioth. Gesneriana p. 327. a.

(867) DORUS eſt *Claudius* BANGIUS, ut ex Dania certus ſum factus.

(868) *Joannes* DOUJAT. Sub ejus nomine impreſſum extat *Catalogi Conventuum Specimen II.* & *III.* quorum tamen ipſe ſe negavit Auctorem. vide *Nouvelles de la Republique des Lettres* Mars 1687. p. 263. (a)

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres Mars 1687. p. 263.

On a imprimé, comme de lui, quelques Poüillez de Benefices, ou Catalogues de Convents ſous le nom de Specimen 2. & 3. dont il a temoigné n' être point l' Auteur.

(869) *Georgius* DOUILEJUS Sacerdos. Edidit (I) Brevem *Inſtitutionem, præcipua Chriſtianæ Fidei Myſteria complectentem, ex Sacra Scriptura & Sanctis Patribus, collectam.* Hiſpali 1600. in 12mo & rurſum Audomari 1616. & ibidem iterum quartum 1637. (II.) *Brevem methodum Examinandi Conſcientiam* pro confeſſione Generali. Ib. 1637. in 12. Verus Auctor eſt *Guilielmus* WAREORDUS, Anglus Briſtolienſis, Societatis Jeſu, ut indicat *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 321. & cum eo *Witten.* Diar. Biograph. Ann. 1608. d. 3. Novembris.

(870) Caſimiri DOURMAN nomine Anagrammatico, *Adriani* CROMMIUS, Belga Jeſuita edidit vernacula lingua, *Controverſiam de S. Petri primatu,* ſive *prærogativis ſedis Apoſtolicæ adverſus calumnias* Jacobi Triglandii, *verbi Calviniani apud Amſtelodamenſes Miniſtri, qui libellum* de Cathedra S. Petri, & ſucceſſione Sanctiſſimorum Romæ Pontificum, *evulgaverat.* Prodiit prius Antverpiæ, typis Joannis Cnobbari in forma duodecima, recuſus mox eſt Amſtelodami in forma octava: verba ſunt *Alegambes* Biblioth. Jeſ. p. 5. & 6. qua de re nihil refert *Valer. Andr.* Bibl. Belg. p. 9. ubi ſcripta ejus auctoris enumerat.

At eadem cum *Alegambe* afferunt *Sotwel* p. 9. (a) & *Witten.* Diar. Biogr. ao. 1651. d. 11. May. *Sagittarius* Introd. ad Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 718. & *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 549.

(a) Sotvellus Bibl. Jeſuit. p. 9.

Edidit lingua vernacula ſub nomine Anagrammatico Caſimiri Dourman *Controverſiam de D. Petri primatu, ſive prærogativa ſedis Apoſtol. adverſus calumnias* Jacobi Triglandii *verbi Calviniani apud Amſtelodamenſes Miniſtri, qui libellum de Cathedra S. Petri & Succeſſione Sanctiſſimorum Rome Pontificum evulgaverat. Prodiit prius Antverpiæ Typis Joannis Cnobbari in 12. Recuſus mox Amſtelodami in 8.*

(871.) *Janus* DOUSÆ FILIUS. Ejus nomine Extantes *Annales Bataviæ & Hollandiæ* inchoati quidem ab ipſo, ſed demum poſt mortem ejus *à ſuperſtite patre continuati & perfecti,* editi ſunt Lugduni Batav. 1601. in 4to. ut obſervat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pag. 214. b.

(872.) Philippi DOUTEI, Med. Doctoris Pariſienſis nomine *de ſucco Cyrenaico* Pariſiis 1659. in 4. editam Diſſertationem, & V. Cl. *Franciſco* BLONDELLO inſcriptam, hujus ipſius eſſe opus; a multis ſibi auditum aliquando narrantem memini Dn. *Martinum Fogelium,* Ph. & Med. Doctorem, alias jam laudatum, nec ipſe Douteus id omnino videtur diſſimulare in calce Diatribes, & Dedicatione ejusdem.

Vide *Baillettum,* liſte des Auteurs deguiſez p. 549. At *Merckl in* in Linden. Renov. p. 912. a. Philippo Doute Pariſienſi tractatum hunc tribuit.

(873.) DRAXUS ou *Drack, Thomas: Andre* WILLET. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 549. Idem firmat *Symbola Caveana,* ſic habens: *Thomas* DRAXUS Anglus librum edidit *de Anti-Chriſto* Francofurt. 1619. 8vo. Quosdam video affirmantes ſub hoc nomine latere *Andream* WILLETUM noſtrum ſcriptorem ſat celebrem: an vere plane nescio.

(874.) *Cornelius* DREBBELIUS. Ejus nomine citat Thomas Hyde in Catalogo Bibl. Bodlejanæ pag. 215. librum de natura Elementorum & de Quinta Eſſentia Hamb. 1621. 8vo. Sed addit, eum rectius appellari DROMMEL.

DREPANUS v. *Florus.*

(875.) Godofredi DRIELLII, Noviomagenſis, Theologi Moguntini *Hyperaſpiſten,* ſeu *Defenſionem Roſarii,* ſeu *Depulſionem Cavillationum, quibus Calviniſta quidam Heidelbergenſis Apodixin Roſarii obſcurare conatus eſt: in qua pro nomine Roſarii, pro Orationibus, & Repetitione ac numero earundem, proque globulis precariis diſputatur.* Herbipoli 1588. in 4to editam, eſſe *Joannis* BUSÆI, Noviomagi Jeſuitæ, Doctoris ac Theologi itidem Moguntini, cujus opera alia plurima recenſet *Alegambe* p. 231. Bibl. Jeſuiticæ, Diſcipulique nomine vulgatam fuiſſe ab illo, *Valerius Andreæ* auctor eſt in Bibl. Belg. p. m. 292. & 472. ubi & *Apodoxin Theologicam pro ritu omnidi Roſarium B. Mariæ Virginis,* ab eodem Moguntiæ 1587 editam commemorat. Auctorem illius Refutationis vid. ſupra inter *Anonymos* n. 28. *Alegambe* meminit quidem hujus operis, ſed tanquam absque diſſimulatione, à *Jo. Buſæo* editum, inter alia ejusdem ſcripta recenſet, quod & *F. Sweertius* facit Athen. Belg. p. 403. 404. Et cum iis *Sotwel* Bibl. Scriptor. Societ. Jeſu p. 428. b. & *Witten.* Diar. Biograph. Ao. 1611. d. 30. May. v. & *Satyres Perſonnelles* Tom. 2. p. 358. 363.

(876.) *Johannes* DRIESCHUS. Eundem hunc eſſe cum DRUSIO docet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 216. a. ubi ejus nomine citat *Veterum Interpretum Enigmenta in Pſalmos Davidis,* Antvv. 1581.

DRAWCANSIR v. *Bays.*

(877.) DRUSAC où DRUSSAC: *Gabriel* DU PONT: *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 549.

(878) DUBRAVIUS. Sub hoc nomine latere *Joannem* SCALAM notat *Boeclerus Hiſtor.* Sec. XVI. p. 308.

(879) *Petrus* DUNÆUS, *Curſor Academiæ Lundinenſis.* Extat ejus nomine *Epiſtola ad Nicolaum Beemannum, pro Samuele* Puffendorffio. Edita Holm. 1678. in 8vo. Eam ab ipſo PUFFENDORFFIO conſcriptam eſſe, ex relatione D. Julii *Obrechti* docet *Symbola Normanniana.* Epiſtola complectitur chartas duas, folia quatuordecim, data prid. Calend. octobris. 1677.

(880) DUNCARENA *Solfridus: Fernante* CARLI. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 549.

(881) *Simon* DUNELMENSIS. Ejus nomine edita Hiſtoria Angl. eſt *Turgoti* DUNELMENSIS. Selden. Synedr. lib. II. p. 170. Qui igitur vitio diverſi habentur *Voſſio* Hiſtoria Lat. p. 396. 417. *Symbola* eſt *Normanniana.* v. Simeon.

DUNS v. *Scotus.*

(882) *Petrus* DUODUS. Sub ejus nomine editas à Franciſco PICCOLOMINEO Diſputationes Peripateticas *de anima* memorat *Gaddius* de Scriptoribus Tom. II. p. 158. (a) Vide *Theupolum.* Septem libros de anima citat *König.* ſub nomine Petri Duodi in Bibliotheca ſua Vet. & Nov. p. 265. a. At *Thomaſinus in Elog.* Illuſtr. Viror p. 211. ubi Scripta Hujus Franciſci Piccolominei bene multa recenſet, diſputationum de anima nullam facit mentionem, nec ullius larvæ, quanquam in concilianda Platonis & Ariſtotelis Philoſophia multum laboraſſe indicat p. 209. Libros de anima a Piccolomineo editos teſtatur *Ghilini* Theatro d' Huomini Letterati p. 68. ſed de Petro Duodo nihil addit.

(a) Gaddius de Scriptoribus Tom. II. pag. 158.

Accepi olim Franciſcum *edidiſſe aliquot libros de Platonicis, vel Ariſtotelicis rebus, ſub nomine aliquorum nobilium nominatim libri Peripatetiearum* de anima *Diſputationum* Petri Duodi, *ut mihi dixit* Bellerius *Philoſophiæ naturalis Profeſſor doctrina, & probitate conſpicuus, & Librum* Theupoli (*ni fallit memoria*) *Platonit dogmata continentem: Affirmavit etiam mihi Barth.* Vecchius *fide digniſſimus ob nobilitatem, virtutem, ac doctrinam multiplicem, ſe à pluribus audiviſſe, exceros aliquot perliſſe Patavium, ut viderent, audirentque* Piccolomineum *fama notiſſimum. Hinc annum agent 84. obiit Civitate Senenſi.*

(883) DURANDELLUS, ſcripſit *contra Durandum à S. Porciano, Correctorium Corruptorii* D. Thomæ, quod tamen, aliis quoque Auctoribus adſcribi ex *Labbeo* indicat *Olearius* Abaci Patrol. p. 144. Auctorum nomina, quibus præciſe tribuatur, idem non exprimit.

(884) DURANDUS: Epiſcopus Leodicenſis. Ei adſcribitur à *Baronio* aliisque *Epiſtola contra Berengarium*, quæ eſt DEODUINI Leodicenſis Epiſcopi, notante *Miræo* Biblioth. Eccleſ. pag. 154. (a) & *Mabillonio* Tom. IV. Analect. pag. 395. (b)

(a) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſt. pag. 154.

Caterum Deoduinus *anno milleſimo quadrageſimo octavo Leodicenſibus Epiſcopus datus, anno milleſimo ſeptuageſimo quinto vivere deſiit. Labitur autem* Baronius *in geſtis anni 1035. item editor Bibliotheca veterum Patrum, & alii, qui Deoduini epiſtolam,* contra Berengarium *ſcriptam attribuunt* Durando Leodicenſi *Epiſcopo; quem anno milleſimo vicefimo quinto, adeoque ante hareſim à Berengario publicatam, obiiſſe conſtat. Error autem natus eſt ex littera D. ſingulari, utrumq; nominis initiali. Capit autem* Berengarius *hareſim ſuam ſpargere ſub annum Chriſti 1035.*

(b) Mabillon. Tom. IV. Annal. p. 395.

Superiori epiſtola aliam, itidem contra Berengarium ſcriptam, ſubjicere viſum eſt, eam ſcil. quam Baronius & Chappeavillus *perperam ſub nomine* Durandi, *Leodicenſis Epiſcopi, & quidem mutilam ediderunt ex Mſ. codice Martelli civis Rotomagenſis. Idem ipſe codex nunc aſſervatur. Eo in codice non* Durandi *nomen (qui—) adſcriptum legitur: ſed prima duntaxat littera D. Deoduinum ſ. Theoduinum ſignificant. Eodem modo ejus nomen decurtatum legitur in codice pereclebris monaſterii S. Audoeni apud Rotomagum &c.*

(885.) *Gulielmus* DURANDUS vel DURANTES, *Specnlator*, Edidit *Speculum Juris in tria Volumina* diſtinctum, cui *Johannis* FASOLI *de Summariis Cognitionibus libellum fere totum* inſeruit, ut monet *Thomaſius* de Plagiariis §. 414. eum hoc nomine inter Plagiarios referens. Male eum præterea *confundi cum Durando de S. Portiano* obſervant Olear. Abac. Patrol. pag. 144. 192. & *Miræus* Biblioth. Eccleſ p. 256. & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 265. b.

(886) *Jacobus* DURANTIUS Caſellius. Ejus nomine citantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej p. 219. Variarum Lectionum Libri II. Franc. 1604. in 8vo. qui ſimul innuit ibidem, Auctorem hunc alias appellari *Janum Durantium.*

(886. α) DURANTI, où DURANTES. *Joannes Stephanus: Pierre* DANEZ. Douteux *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 549.

(886. β) *Franciſcus Lucius* DURANTINUS videtur quibusdam eſſe idem qui *Franciſcus* PATRITIUS

TRITIUS Senenſis: ait *Friſius* Biblioth. Chron. P. 2. p. 132.

DURUS v. *Pascolo.*

(887.) *Evbulus* DYNATERUS, ſcripſit in *Secundam & Tertiam Ciceronis de lege Agraria Contra* Rullum *Orationem & in Verrinam Annotationes*, impreſſas Baſileæ, primum apud Robertum Winter., & poſtea apud Joan. Oporinum Anno 1553. *Cum aliis diverſorum Annotationibus in omnes Ciceronis Orationes.* Verus Auctor eſt *Rodolphus* GVALTHERUS, Tigurinus Helvetius, Eccleſiæ Tigurinæ Paſtor Primarius, indicante *Friſio* Bibliothec. Geſner. 733. a. adde *Hottinger.* Schol. Tigur. Carol. p. 115.

(888.) *Proſper* DYSIDÆUS edidit *Explicationem Cap. VII. ad Romanos.* Latet autem ſub hac larva *Fauſtus* SOCINUS, ut indicant *Franzius* de Interpretatione S. Scripturarum p. 335. *Spanhemius* Elench. Controverſ. cum Armin. p. 238. & *Sande* Biblioth. Antitrin. p. 70. (a) quibus addit *Symbola Normanniana Hornbeck.* Append. Socinian. 58. Joh. *Gerhardi* diſput. Theol. p. 1152. & Matth. *Nethen.* præfat. Rhetorfortis Exam. Arminian. 22. 23. (b)

(a) Sandius Bibliothecæ Antitrinit. pag. 70.

Explicatio VII. cap. ad Romanos, ſub nomine Proſperi Dyſidæi: *conſcripta rogatu* Joh. Niemojevii *anno circiter 1580, cui adjuncta eſt* Niemojevii *de ſcripto hoc ad Socinum epiſtola: & ad hanc epiſtolam Socini reſponſum, ſcriptum a. 1581, 24. Martii. Impreſſa hæc ſunt Cracovia a. 1583. 8vo. & Racoviæ a. 1612, 8vo. In Diſputatione hac id præcipue quæritur*, utrum Apoſtolus illic ſub ſua ipſius perſona, de ſe ipſo jam per Chriſti Spiritum regenerato, necne, loquatur.

Item Belgice, ao. 1664, 8vo.

(b) Symbola Normanniana.

Felix Turpio, *qui in Dialogo Seb. Caſtalionis* de prædeſtinatione &c. *præfatus eſt, eſt* Fauſtus Socinus, *qui itidem nomine* Proſperi Dyſidæi Ao. 1582. *Cracoviæ tractatum edidit de loco Pauli ad* Rom. *c. VII nempe* Proſper, Felix & Fauſtus *idem ſunt: & rurſus* Dyſidæus, & Socinus. *Αυτοάδης enim ſignificat* turpem *ſeu* deformem, *quem Itali* Sozzo *appellant. Matth.* Nethenus *præfat.* Rhetorfortiis *Exam. Arminian. 22. 23. Joh.* Gerhard *Diſp. Theol. p. 1112.*

*** *** ***

E.

(889.)

Arquinius EATULLUS *à Xardo* B. C. C. Ejus nomine prodiit 1674. *Trophæum Auſtriaca Monumento famæ appenſum*, dedicatumque Domino Joanni Caſparo, Teutonici in Boruſſia Magiſterii, Adminiſtratori, conſtans paginis 74 in folio, mihi dono miſſum à Clariſſimo WEISIO, nunc Gymnaſii Zittavienſis Rectore, quem pro operis hujus etiam Auctore habeo.

EBERHARDUS v. *de Bethunia.*

(890) *Johannes* EBERHARDUS. Extat ejus nomine liber, qui inſcribitur *Labyrinthus*, cujus Auctorem detegit Dr. *Neumann* eo tempore Academiæ Wittebergenſis Adjunctus in Diſp. Reſp. Martino Lubath. Berlin. habita Witteb. 1689. de Methodo Auguſtiniana. §. 14. in fine. D. *Johannem Adamum* SCHERZERUM, Theologum Lipſienſem; his verbis: *Ceterum a Joh. Rogiero, Melch Nicolai, Miceliis, Dorſcheo, Muſæo, Rheinbotho, & M. Joh.* Eberhardo *in Labyrintho (quo nomine Johannem Adamum Scherzerum latitare neminem fugit) & nuper in Melch. Zeidlero adſauiorem mentem redire juſſus eſt.* Hæc ex literis Dn. M. Wagener. 1689. Idem confirmat *Symbola* Dn. Collegæ mei P. P. & Amici honoratiſſimi Gerhardi *Meyeri* citantis Anti-Bellarminum ipſius *Scherzeri* p. 34.

(891) *Candidus* EBLANUS, de *Pratio Pragenſi, Pragæ*, deditione, Anni 1620. Scriptor Palæo Pragenſis eſſe memoratur Jeſuita, *Johannes* LABBEUS, apud *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis p. 172. Hujus Labeni nec *Alegambe* nec *Sotvell.* in Bibliothec. Scriptor. Societat. Jeſu meminerunt.

EDMUNDUS v. *Bunney.*

(892) EDMUNDUS Monachus, ſive EADMUNDUS dictus Richius, quo pacto male confundatur cum EDINERO, vero auctore librorum alteri tributorum *De Vita Anſelmi*, & *De Diſſidio inter Anſelmum & Regem ſuum*, notant *Pitſeus* Tom. I. Ill. Angl. ſcriptor. p. 309. & *Th. Rayn.* de mal. & bon. lib. p. 138.

Edinerum hunc *Pitſeus* p. 199. etiam EADMERUM appellat, cui libri hi memorati adſcribuntur à *Baleo* illuſtr. Britan. ſcript. p. 80. b.

(893) EDMONDS, *Fhater*, ou Pater Edmundus. *Gvillaume* WESTON. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 549. Hic *Pitſeus* & *Hyde* ſilent.

(894) EDOARDUS v. *Blound.*

(895) EDUARDUS I. Auctor perhibetur *Cedicis legum Anglicarum.* Sed ille compoſitus eſt à *Johanne* BRETON Anglo, Epiſcopo Hereford enſi; uteſtatur *Balæus* illuſtr. Britan. ſcriptor.

Centur. III. p. 111 (a). cui addit *symbola Normanniana Cowelli* Lexicon Juris Angl. in Briton. At *Pitseus* ue Bretonis quidem meminit.

(a) Balæus Illustr. Britan. Scriptor. Centur. III. p. 111.

Ioannes Breton, *Anglus, utriusque juris doctor & episcopus Herefordensis, magna per hos dies apud regem & principes authoritate valebat. In multis enim scientiis insigniter eruditus acclamabatur. Sed quales interim fuerit in studio divini verbi (quod maxime Christianum præsulem decet) apud nullos scriptores invenio: dum pro nullo sini privato commodo, sed communi civium utilitate conscripta.* Factæ sunt leges (inquit *Isidorus*) ut eorum metu, humana coerceatur audacia, tutaque maneat inter improbos innocentia. At Evangelii Ministrum episcopum (qui solis Dei eloquiis Christianum pascęret gregem) in illis versari, quæ ad causas forenses spectant, ut in Anna & Caipha, plusquam judaicum est. *Nihilominus congessit Joannes iste ad communem Anglorum reipublicæ utilitatem, ingens opus ex variis collectum* De juribus Anglicanis, *lib. I.*

Alia illum edidisse non refert Nicolaus Treveth *in regum Anglicorum chronicis. Ex hac tandem vita migravit, anno à Christo Redemptore nato. 1175. sub Edwardo Anglorum rege primo.*

EDWARDUS v. *Hallus.*

EGARE v. *Innocent.*

(896) EGESIPPI nomine excusa Colon. 1530. & alias, *Historia Judaica*, quod non sit illius auctoris, sed e JOSIPPO spurio aliisque collectaneum opus *Jo. Andr. Bosius* in Periocha Fl. Josephi, & *Barthius*, apud *Hallervord.* spicilegii p. 84. testantur, adde *Barthium* eundem adversar. l. 46. c. 4. (a)

Josephum a Judaismo conversum Auctorem suspicatur Ravius MStas notis ad Gesnerum. Egesippo Goronidi hanc Historiam tribuit *Prideaux* Orat. IX. p. 84. (b) ex Josepho autem collectam suspicatur Paulus *Colomesius* in *Actis Erudit. Lipsiens.* An. 1686. p. 552. (c) Historiam hanc Judaicam in linguam latinam ab AMBROSIO translatam crediderunt nonnulli, quod tamen commentitium videtur *Lat. Latino* Tom. II. Lucub. p. 119. & *Vossio* lib. 2. de Histor. Græc. c. 14. & lib. 3. de Histor. Latin. c. 11. p. 744. ubi & Egesippum Auctorem & Ambrosium interpretem genuinum esse negat. *Gronovius* tamen Observat. in Script. Eccles. c. 1. *J. Lud. Vivi* ad Augustin. de Civit. Dei l. 21. c. 5. libello huic Ambrosium Patrem assignanti repugnare non vult, adducitque plures phrases & formulas loquendi, quæ apud utrumque reperiuntur, indicante *Symbola Rauschiana.* ad Olearii Abac. Patrolog pag. 200. (d) Colomes. Paralipomena ad Chartophyl. Eccles. *Cavei* p. 5. Biblioth. Universelle tom. I. p. 441. & tom. IX. p. 137. Nota etiam quod *Imbonati* Bibl. Hebraico-Latinæ p. 96. ait Hegesippi interscriptores Ecclesiasticos vetustissimi nomine circumferri *libros quinque de rebus Judaeorum* AMBROSIO MEDIOLANENSI Archi-Episcopo interprete, adde serius allata *Mastrichtiana* sub lit. (e)

(a) C. Barthii Adversar. Lib. XLVI. p. 2128.

Quem nos Egesippi *titulo auctorem legimus is quin Egesippus sit minime omnium dubitandum videtur, & quidem ille ipse Egesippus cujus libros de Graco sermone in Latinum transtulisse dicitur* Ambrosius *Mediolanensium memoratissimus Antistes; Et, ait, quomodo potest, in quo tot indicia ætatis sequioris ut judicia calculique omnium doctorum longe ab hac sententia recedant? Enim vero aliter prisco illi probeque Egesippo libros suos immanibus cumulis ex* Rufino *Josepho petitis distentos atq. effarctos judicamus, quam factum erat Eutropianis & Pauli Diaconi ad eum adjectionibus à* Landulfo *Sagace & aliis Farctoribus. Asseverare ego ausim, qui nec omnino plurimos, nec penitus tamen, paucissimos tractavi, nullum auctorem glossematis magis variatum exstare hoc ipso vestro Egesippo; adeo nihil non sibi Monachorum audacia permisit in hoc suo campo. &c. Ego vero in ea sententia quam initio hujus capitis protuli, permaneo, Rufini Josephum quibus locis licuit ita Egesippo veteri probeq. scriptori inculcatum atque intrusum esse, ut tandem exierit inde iste proletarius & miris modis variatus imo versicolorior quovis pardo.*

(b) Prideaux Orat. IX p. 84.

Per nominis Homonymiam palam est Egesippi & Josephi Goronidis *recentiores partus sub Egesippi discipuli Apostolorum; & Flavii Josephi Hierosolymitani inclaruisse titulis.*

(c) Acta Erud. Lipsi. Anno. 1686. p. 522.

(*Paulus* Colomesius, *Bibliothecæ Lambethanæ Curator, in Paralipomenis ad Guil.* Cave *Cartophylacem Ecclesiasticum,*) *cur librorum Josephi de bello Judaico liberior interpretatio qua* Ambrosium *autorem agnoscit,* Egesippo *tribuatur, hanc esse causam suspicatur: quod librarii nomen* Josephi, *seu* Josippi *in* Igisippum *mutaverint.*

(d) Olearius Abac. Patrolog. p. 200.

Hegesippus. *Sic enim rectius, quam sine aspiratione scribi, ait* Labbeus *l. c. Vixisse fertur circa anno. 165. ad 180. & scripsisse libris 5. Historiam actuum Ecclesiasticorum, quæ probe distinguendo est ab Historia belli Jud. libris 5. sub Egesippi nomine passim notis. Videatur, qui prolixus hoc loco est,* B. Gerhardus, *p. 94. seqq. De conjectura cateroquin nonnullorum, S.* Ambrosio *illos libros de bell. Jud. tribuentium, vide similiter existimantis Jo. Freder.* Gronovii *monobiblon Observ. in Script. Eccles. passim & Labb. p 420.*

(e) Mastrichtiana.

Hegesippus.

I

Ita nec Hegesippum τὸν γνήσιον Irenæo æqualem (cujus pauca superstant apud Eusebium fragmenta fabulosa quædam, de Jacobo Apostolo, dubia alia de Juda nepotibus, nihil vero de Petro Romæ occiso) confundendum cum Latino excidii Hierosolymitani scriptore, Pseud-Egesippo, *quem* Gronovius *noster Ambrosium esse censet, Monobiblo obs. in Scripc. Eccles. Cordatiores in adversariis, ipseque* Baronius *intellexerunt, ac uno-*

per

per Phil. Labbæus *additamentis ad Bellarmin. Hegesippo. tom. I.* Frid. Spanh. *de falso cred. Petr. Profect. pag. 75.*

2.

Putatur esse Ambrosius *Mediol. Episcopus, vid noviss. edit. Josephi prolegumena* Ittigii. *Junge* Bosium *in Periocb. Joseph. p. 70. §. 46.*

(?97) EGINARDUS ABBAS Blandinien-sis, dictus *Zorobabel.* Ei a *Sammarthanis* adscripta (I.) *Vita Caroli M.* apud *Sand.* in notis ad *Voss.* de de Histor. latin. p.42. (a) vindicatur EGINHARDO CAROLI M. CANCELLARIO à Petro *Lambecio* Bibliothecæ Cæsar. lib. II. pag. 323. (b) (II.) *Annales rerum gestarum Pipini* &c. Eidem à P. *Marca* tributi apud *Sand.* loc. cit. pag. 44. (c) Eginhardo Cancellario asseruntur à *Lambecio* lib. II. p. 400. (d) adde *Voss.* de Hist Lat. lib. II. c. XXXIII. p. 301. 302.

(a) Sand. in not. ad Voss. p. 42.

Sammarthani distinguunt Einardum Caroli III. Cancellarium, & post Ludovici Pii Capellanum ac decimum quintum Abbatem S. Bavonis Gand. O. Bened. ab Eginardo *seu* Ainardo *Abbate Blandinien si diocesis Gand.*---

(b) Petri Lambecii Comment. de Biblioth. Cæs. lib. II. c. 5. p. 323. 324.

Sextus Codex, ad Vitam & res gestas Imp. Caroli Magni *pertinens, de quo alias prolixius acturus sum, est membranaceus in quarto & inter MStos Codices Historicos Latinos centesimus quadragesimus sextus. Continet is quoq; inter alia varia monumenta antiqua eandem supra memoratam* Imp. Caroli Magni Vitam, *ab* Eginhardo *vel, ut ibi legitur,* Enhardo *literis consignatam. Inscriptio ejus ibi hæc est:* Incipit Vita Karoli Magni Imperatoris Augusti & Saxonum Apostoli ab Enhard Capellano suo compositæ. *Ubi notandum est,* Capellam *ea ætate non tantum significasse* Sacellum Deo consecratum, *verum etiam* Cancellariam & Chartophylacium *sive* Archivum, *hoc est locum, in quo mandata & epistolæ Principum aliaq; tabulæ publicæ vel componuntur & exarantur, vel conduntur & adservantur. Hinc igitur apud media ætatis latinobarbaros scriptores per Capellanos intelligendi sunt* Secretarii & Scribæ, *qui Cancellariæ & Chartophylacio inserviunt, per Archi Capellanum autem supremus Cancellariæ & Chartophylacii Præfectus, qui nunc appellatur* Cancellarius *vel* Archi-Cancellarius. *Sic ergo & Eginhardus primo quidem fuit Imp. Caroli Magni Capellanus, hoc est, Scriba & Secretarius, tandem autem evasit ejusdem Archi-Capellanus sive Cancellarius; uti eruditissimul ac solide demonstrat* Henricus Spelmannus, *Eques Anglo-Britannus in Glossario suo Archæologico, ubi de significatione vocabulorum* Cancellarius, Capella & Capellanus *agitur.*

(c) Sand. in Not. ad Voss. p. 44.

Petrus de Marca Archi-Episcopus Paris. Historia Bearnii Tom. I. lib. 2. c. 6. & 7. lib. 3. cap. 2. Sect. 6. & lib. 8. cap. 1. Sect. 6. passim annales sub nomine Eginardi *allegat, quos à Pithœo editos Andr. du Chesne* Eginhardo *vindicavit. Late hic* Sandius *p. 44. & 45.*

Idem in Not. ad Voss. p. 364. *Annales Francicos editos à Pithœo quos Andr. Du* Chesnius *V. C.* Eginhardo *vindicavit, à Petro de Marca allegari dixi ad Voss. pag. 301.*

(d) Petri Lambecii Comment. de Bibl. Cæs. Lib. II. p. 400.

Vigesimus primus Codex, ad Vitam & res gestas Imp. Caroli Magni pertinens, de quo alias prolixius acturus sum, est membranaceus in quarto, & inter MStos Codices Historicos Latinos trecentesimus tertius. Continet is inter alia eandem illam supra jam sæpius memoratam Imp. Caroli Magni vitam ab Egilhardo conscriptam, cujus Principium: Gens (1) Merovingorum, de qua Franci Reges sibi creare soliti erant, &c. huis autem: adimplere curavit. Titulus sive Inscriptio, qua olim majusculis literis rubricatis fuit exarata, cujus nescio manu & quam ob causam de industria erasa est. Præfatio etiam Eginhardi, cujus Principium, Vitam & Conversationem &c. ibidem deest, uti & tria illa (2) distichα, quæ nonnullis Codicibus isti Vitæ subjuncta esse supra monui. Eorum autem loco sine ullo peculiari titulo sive inscriptione sequuntur ibi iidem illi Annales Regnum Francorum Pipini, Caroli Magni & Ludovici Pii ab anno DCCXLI. inclusive usq; ad annum DCCCXX III. quorum supra Segmento hujus capitis XIX p. 327. 328. ubi de Codice MStos inter Historicos Latinos centesimo quadragesimo septimo egi, jam facta est mentio. Principium eorum hoc est. Hoc anno Karlus Major domus diem obiit, tres filios hæredes relinquens &c; finis autem: nce non & ipsum Sacrosanctum Dominicæ Nativitatis diem cum magna lætitia & exultatione celebravit. Quando quidem autem supra indicavi, Annales istos a Justo Reubero in Syntagmate veterum Scriptorum rerum Germanicarum, Francofurti typis Andreæ Wecheli A. 1584. impresso in fol. jam pridem esse editos, eum hac Inscriptione sive Titulo: Annales Regum Francorum Pipini, Caroli Magni & Ludovici, à quodam ejus ætatis Astronomo, Ludovici Regis domestico, conscripti; facere non possum, quin in præsens addam, incidisse me postea in antiquissimam & omnium primam eorundem Annalium editionem, qua una cum Imp. Caroli Magni ab Eginhardo *conscripta Vita in lucem prodiit ao. 1521. Coloniæ Agrippinæ in 4to, typis quidem* Joannis Soteri, *studio autem & cura* Hermanni à Nuenare, *Sacri imperii Romano-Germanici Comitis, qui eam Imp. Carolo V. exeganti quadam & lectu dignissima Præfatione dedicavit, addita insuper erudita Dissertatiuncula de* Origine, sedibus & lingua Priscorum Francorum. *In hac igitur supra memoratorum Annalium prima & vetustissima editione impressa titulus eorum sive inscriptio se habet hoc modo:* Annales Regum Francorum, Pipini, Caroli, Ludovici ab anno post Christum natum DCCXLI. usque ad DCCCXXVIII, collecti per quendam Benedictinæ Religionis monachum, qui ipsas res gestas diligenter accurateque scriptis commendavit. At illius nomen quia hactenus nobis exploratum non fuit Lectorem ad Histo riæ veritatem remittendum duximus, quæ authori vel incognito fidem facile impetrabit.

Hucusque Inscriptio illa, qua ab Illustrissimo Comite Nuenario *Annalibus istis præfixa est. Ego autem pro certo habeo, verum eorum Annalium autorem eundem illum esse* Eginhardum, *qui Imp. Caroli Magni vitam, in eodem Codice MSto sine Interpositione novi tituli proxime præcedentem, composuit. Inclaruit enim is postremis Imp. Caroli Magni temporibus, &, licet sub filio ipsius Imp. Ludovico Pio multo etiam magis floruerit, suæ tamen*

sponte

ſponte aulicam Vitam deſeruit, evaſitq; monachus Benedictinus atq; primus Abbas Cœnobii Seligenſtadenſis *ſive* Salingenſtadenſis, *quod in Franconia tribus a Francofurto ad Mœnum milliaribus ſitum eſt. Minime etiam dubium mihi eſt, quin per Hiſtoriam illam, quam* Joannes Trithemius *in libro quidem de Scriptoribus Eccleſiaſticis, ubi de Eginhardo agit, ſimpliciter vocat* Hiſtoriam temporum, *in Catalogo autem Illuſtrium Virorum Germaniæ appellat Hiſtoriam temporum de geſtis Germanorum & Francorum, & quam utroque citato loco ab Egimhardo compoſitam fuiſſe teſtatur, nihil aliud intelligendum ſit, quam Annales illi rerum geſtarum Pippini, Caroli Magni & Ludovici Pii ab anno Chriſti* DCCXLI. *uſq; ad annum* DCCCXXVIII *pertingentes, de quibus in præſens agitur.*

(898.) EGISTE. *Francois* DE LA MOTTE LE VAYER. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 547.

(899) *Johannes Baptiſta* EGNATIUS Editam abillo *Commentationem in Svetonium* teſtatur *Ghilini* in Theatro d'Huomini Letterati. pag. 197. Eandem hanc eſſe cum ACHILLIS STATII commentatione *in Svetonii librum de Illuſtribus Grammaticis* atque Rhetoribus, ex titulo ejusdem libelli Svetoniani, cum Statiana Exegeſi, editi Lugdun. Gallor. & Pariſ. 1567. in 8vo. recuſi, aſſerit *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(900.) EGNATIUS *Baptiſta: Joannes de* CIPELLIS. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 549.

(901.) Wahremundus ab EHRENBERG, quod ſit *Eberhardus* à WEIHE, cujus ſub nomine vero ſcripta doctiſſima extant, jam ſupra ad nomen *de Bona Caſa* dictum habemus. Itaque reſtat ut enumeremus ſub hoc etiam nomine quæ prodierunt. Ea ſunt

I. *Meditamenta profœderibus ex prudentum monumentis diſcurſim congeſta :* Hanov. 1601. 8. item

II. *Meditamenta pro fœderibus, & Definitio fœderis nove reperta, ejusque variæ formulæ ex aliis* libris II. Fr. 1609. 8.

III. *Veriſimilia Theologica, Juridica, ac Politica, de Regni ſubſidiis, ac oneribus ſubditorum, lib. 1. Samuel. c. 8. traditis, per Philippum Melanchtonem propoſita, repetita ac deſenſa diſcurſim contra* Bartolum, Bodinum, Roſſæum, (ſictum de quo *infra*) Brutum (de quo *ſupra*) Zepperum, & alios, Fr. 1606. 8. Laudatur ſub hoc nomine auctor, ab *Andreæ Knichen* in Epopſi Dauthinæ hypotypoſ. num. 476.

Adde *Pellerum* ad Politicum ſceleratum. p. 2. *Rümelin* ad A. B. Part. I. Diſſert. III. §. I. pr. p. 34. & P. II. Diſſert. II. §. 3. p. 285. *Beeman.* Diſſert. Polit. I. num. 5 *König.* Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 269.

(902.) Ehrenhold/ ein Prieſter in Gambrivia, cujus nomine prodiit, *Corinna*, die Ehrbahre und ſcheinheilige Hure / beſchrieben und anderu zur Warnung fürgeſtellt. Ninive 1660. in 12. & eodem anno, ead. forma, cum additamentis Lipſiæ recuſa, eſt p.m. *Joh. Balthaſar* SCHUPPIUS Dr. SS. Theol. & Paſtor ad D. Jacobi, recuſa etiam in operibus ejusdem in 8vo pag. 461. & ſeqq.

(903.) *Joh. Damian.* EHRENOLTS von Nachlitz aus Meiſſen Ruſtich beſchrachtete / und öffentlich verachtete Eitelkeit des nichtigen und flüchtigen Weltweſens ꝛc. Altenburg 1676. 8. eſt M. *Jac. Daniel* ERNST Paſtor Crieb. welcher die Hiſtoriſche Confect Schuf herausgegeben. Altenburg 1677. *Symbola* eſt *Thürmanniana.*

EHRENREICH v. von Kauff-Leben.

EITEL Friederich v. ab Heerden.

ELÆUS v. *Theodorus.*

(904.) ELCHING où *Elchingenſis Joannes: Henry* WAGNERECK. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 650.

(905.) ELEUTHERIUS *Byzenus.* Ejus nomine extat *Triumphus Capnionis*, carmine deſcriptus à *Friſio* in Biblioth. Gesner. p. 365. a. HUTTENO adſcriptus. Adde p. 212. quod pluribus *aſſerunt Acta Erudit. Lipſienſ.* 1688. p. 20. 21. (a)

(a) Acta Eruditorum Lipſ. Ao. 1688. pag. 20. & 21.

Carmen Eleutherii Byzeni, *quod* Triumphus Capnionis *inſcribitur, integrum extat p. 480. & ſeqq. (Annotationum Joh.* Henr. Maji *ad Itam., ab ipſo deſcriptam, Joh. Reuchlini.) Hutteni enim, cujus mentionem fecit Camerarius in Vita Melanchthonis, nondum reperiiſſe ſe ait. Sed Eleutherium illum non alium eſſe quam* Huttenum, *& ſtyli conformitas oſtendit, & notavit olim Conradus* Geſnerus *in Bibliotheca. Nec aliud colligi poſſe ex Hutteni Epiſtola ad Erasmum, hujus iſq; ad illum reſponſo Lib. VI. Epiſt.* Erasm. *ep. 13. & 14. Luculentiſſime vero id teſtatur* Erasmus *in Expoſtulatione ſua cum Hutteno, quam ſpongiam inſcripſit. Refert enim, carmen illud ab auctore Hutteno ſecum communicatum, juoq; conſilio, ad lexiendam invidiam editionem biennio dilatam fuiſſe. Quapropter in nupero de Lutheranismo libro, Illuſtris Dn.* Seckendorfius, *in additionibus p. 124. non dubitavit carmen illud Hutteno tribuere.*

(906.) *Dorothei* ELEUTHERI *Melitephili* nomine Georg. Phil. HARSDORFFERUS edidit hohe Schuhl Geiſt und Sinnreicher Gedancken. v *Scriverii* præfat. Gottholts zufällige Andacht. ten. edit. 8. 1674. v. Dorotheus.

(906. *a*) ELEUTHERIUS, *Papa*, de unica epiſtola ei afficta a peccatore MERCATORE, ſeu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos ſcriptorum Eccleſiaſtic. *Bell. Baron. Cocum. Rive-*

Rivetum, *du Pin*, Nat. Alexand. *Gerh.* &c. vid. Clariſſ. *Blondellum* in Pſeudo-Iſidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias ſpurias Primorum Epiſcoporum Romanorum Epiſtolas decretal. & *Gerhard. von Maſtricht* in Hiſtor. Juris Eccleſiaſtici à num. 220. ad 233. ſeu a pag. 232. usque ad pag. 268.

(907.) PHILALETHEI. *Eleutherii*, Athenienſis, nomine famoſum libellum in duos honeſtos viros Ao. 1648. menſe Febr. vulgaſſe *Hadrianum* HEERBORDIUM, refert affinis illius in Antwoord op dee Verdeedinge van Adrian Heereboord pag. 12. Hæc *Symbola Normanniana.*

(908) ELIÆ Sands Schreiben nach ſeiner Himmelfahrt / id eſt, ut ipſe libri tituius indicat Conſenſus D. *Johannis Conradi* DANHAUERI, in Piis deſideriis, ex ipſius ſcriptis collectus ab Auctore Anonymo I. C. C. D. Francof. ad Mœnum 1677. in 12mo. De Scripto hoc videri poteſt *Speneri* Erzehlung vom Pietiſmo, occaſione Hiſtoriæ *Cræſi* Quackerainæ p. 51. 52. præter illa, quæ jam olim nos de illo in *anonymis* etiam egimus.

(909) ELIAS LEVITA. Ei tribuitur a *Buxtorfio* liber Compoſitionis: *Sepher Habarcavah*; in quo voces compoſitæ, ex diverſis Anomaliis, vocibus aut Conjugationibus explicantur. Venet. 1546. 8. Vide *Friſ.* Bibliot. Geſn. p. 212. & Thom. *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlej. p. 225. At *Plantavitius* ait, quod in Catalogo Veneto & Pragenſi tribuatur R. ABRAHAM BEN-ESRÆ. Uti *Cave* in Epiſtola, quam ad me Islington. prope Londinum 8. id. Decemb. 1676. ſcripſit, indicat.

ELIAS v. *Mitzrachi.*

--- *Pandochaus.*

--- *Prætorius.*

--- *Sionis.*

ELIESER v. *Philalethes.*

ELIEZER v. *du Calvaire.*

ELIGIUS v. *Eucharius.*

ELIMACHIM v. *Michael.*

(910) Abrahami ELINTI *nomine Anno* 1622. *editus liber*, Avertiſſement à l'Aſſemblée de la Rochelle, *auctorem habet celebrem illum in Germania primum, poſt in Gallia Reformatorum initio, ac tandem Remonſtrantium Theologum* Danielem *TILENUM, ut ex Tom. VII. du Mercure François p. 223. refert auctor* de la Cabale Chimerique (*quem* Bælium *credi ſupra p.* 107. *fin. dixi*) *pag.* 120. *Et ſane* Tilenus αἰαγραμματιζόμενος *eſt* Elintus. Symbola *eſt* Diecmanniana.

(910. *a*) ELI PHILUS, qui *Caroli Magni nomine publicavit libros 4. de imaginibus*, quod ſit DILLIUS, Meldorum Epiſcopus, docemur a *Geſnero* p. m. 114. Bibliothecæ Simler. edit. *Zeilero* Hiſtor. part. 2. p. 4. *Voſſius* vero nominis etiam rationem addit, de Hiſtor. Lat. l. 2. c. 30. p. 250. (a)

Adde *Miræum* Biblioth. Eccleſ. part. I. pag. 144. *Cave* Hiſtor. literar. Script. Eccleſiaſt. p. 347 a. Gerhard von *Maſtricht.* Hiſtor. J. Eccleſiaſt. §. 207. p. 223. ejusque Diſſ. de Herminſula Saxon. prope finem. *Colomeſ.* Melanges Hiſtoriques p. 51. quomodo ex hoc Eli philo nomine, incuria Amanuenſium, factus ELIAS PHILYRA vide apud *Bailletum* deguiſemens des Auteurs pag. 470. (b)

(a) Gerhardi Johannis Voſſii de Hiſtor. Latin. lib. II. pag. 290.

Sed tamen editi ſub nomine Caroli M. prælio eos primus divulgavit Eli philus: *hoc eſt*, Joannes Tilius, *Meldorum epiſcopus: qui cur nomen* Eli phili *aſſumſerit, pauci ſciunt. Nempe per priorem compoſiti hujus partem occulte ſignificabat, ſe quaſi ſpiritu* Eliæ, *imaginum cultum, hoc* Karoli, *ſeu* Alcuini *opere, oppugnatum ire velle:* Phili *autem ad Eli adjecit, quia vocaretur ipſe Tilius: nempe à* tilia, *quæ Græce* Philyra *nominatur.*

(b) Baillet degviſemens des Auteurs p. 470.

La choſe eſt arrivée à un ſeavant Prelat du ſiecle paſſé, qui n'étoit deja point mal deguiſé ſous le nom d' Elias Philyra. *Cet Auteur n'avoit marqué les deux mots de ce nom ſuppoſé qu'en ecrivant* Eli. Phily. *par abbreviation; mais l'union de ces deux morceaux a formé le nom d'* Eliphylus, *qui peut paſſer pour un maſque renforcé d'un autre maſque de l.* du Tillet.

(911) ELISABAT *Griego* où *Grec*: *Garſia Ordognez* de MONTALVO. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 550. Citat Garſiæ nomine, & ex propria ejus penu, Nicolaus *Antonii* in Bibliotheca Hiſpanica p. 395. a. Las Ergas de Eſplandian, additque: opera intelligo hujus fabuloſi Heroris, quæ tamen transſcripſiſſe fingit ſe ex Græco libro *Magiſtri Elſabat.* Sic de tempore luditur. Prodiit liber Compluti ex Officina hæredum Joannis Garay 1588. in folio.

(911. *a*) ELLINGERUS. An ejus an *Laurenz.* SPANI, ſit fragmentum aphor. Hippocratis Metricum dubitat *Daumius* in Epiſt. ad Reinef. 69. p. 181. fin. vid. elogia Spani. *Symbola eſt Maſtrichtiana.*

(912) Hulbreich ELLOPOSCLERUS. Auctor des Grund-goſchiers / qui Rabelaiſii Pantagrueli Germanicum ſtilum & phraſes accommodavit, eſt *Joannes* Fiſchart nomen ſuum *Johannis* Germanica voce Hulbreich: Germanicum Fiſchhart / Græca expreſſit: ἔλλοψ piſcem ſignificat. Σκληρὸς durum. Inde Fiſchhart.

Hucusque *Symbola Rauſchiana. Menzerum* quoque alias dictum fuiſſe *Fiſchartum* memorat *Symbola Daumiana*, de quo ſuo loco, & infinitorum Scriptorum Auctorem appellat, ex quibus

multa ſe poſſidere addit Cl. *Daumius*, quæ tamen morte ejus mihi interciderunt alias communicanda.

(913) ELLUCHASEM ELIMITHAR Medici *de Baldach*, filii Hadadum, filii Ducellani, Tacuini ſ. *Tabula ſanitatis tuenda juxta* ordinem ſex *rerum naturalium cum Correctionibus & facultatibus earum* deſcriptæ, Argentinæ apud Joan. Scotum 1531. citantur a *Friſio* in Bibliotheca Geſneriana p. 213. cui addit *Ravius*: Alihaſan Ilbeithar, indicante *Symbola Normanniana*.

(914) *Ludovicus* ELPIDIUS, edidit

(I.) *Apologiam contra Duysburgenſes Reformatos pro Petro Bruxelio* &c. Coloniæ typis Wilhelmi Freieſſem 1668. 4.

(II.) *Antiloquium* ſuper quæſtione: *Cur non vis fieri Catholicus*, ſicut Majores fuerunt? Pars I. prodiit Hannoveræ in Typographia Aulica 1669. in 4to. Verum Auctoris nomen eſt *Gaſpar* ſeu *Caſparus* SEVENSTERN, Belga Groninganus, S. J ut indicat *Sotvell.* Biblioth. Script. Societ. Jeſ. p. 282. b.

(915) *Jonas* ELVERFELD. Ejus *Annales Cimbrica Cherſoneſi*, *Carmine* conſcripti facile confunduntur cum illis quos proſa oratione exſecutus eſt Illuſtris *Henricus* RANZOVIUS, Pro Rex Cimbricus, ita ut hunc ſub ſub Elverfeldii larva latere aperte pronunciet Joa. *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis pag. 230. qui propterea corrigitur à Joanne *Mollero* Flensb. in Iſagoge ad Hiſt. Cherſoneſi Cimbricæ part. I. p. 4. (a)

(a) Mollerus Flensb. in Iſagoge ad Hiſt. Cherſoneſi Cimbricæ part. I. pag. 4.

IV. Qui Adamum *See. ſuperiore ſunt ſecuti, illo fuere prolixiores, Hiſtoria Chorographica Civilem miſcuerunt. Anno. 1592. Hamburgi prodiere Tres de Holſatia, ejusque Statu atque Ordinibus, Claſſes, quarum Prima de Provinciis, Ilda de Familiis, Regia, Ducali & Equeſtribus, Illia de Urbibus Utriuſque Ducatus Epigrammaea* Jonæ Elverfeldii, *ac prolixiorem* Henr. Ranzovii, *Pro Regis Cimbrici, Narrationem Proſaicam complectitur. Fallitur* Joh. Deckherrus, *qui totam hanc Syllogen* Ranzovio *tribuit, Nomen* Elverfeldii (*quem Equ. Holſatum vocari falſo tradit*) *fictitium eſſe, ac ſub illo Virum, quem diximus, Illuſtrem latere, audacter pronunciat. Licet enim ipſe de Elverfeldio nihil inauduerit, nobis tamen ex aliis ejus Carminibus, venuſtis ac numeroſis, conſtat illum ſub finem Seculi XVI. floruiſſe, & judicii in Prafectura Tunderenſi Carbardenſis Scribam Anno. 1598. fuiſſe publicum. Errat etiam Mart.* Zeilerus, *qui in ſua de Hiſtoricis Rhapſodia ex unico hoc Libello, ſibi non viſo, duos fabricatur*, Deſignationem *ſcilicet* Nobilitatis Holſaticæ, *& Lib.* de Urbibus Holſatiæ.

(916) Theophilus ELLYCHNIUS vel ELYCHNIUS. Hujus

Theophili ELYCHNII nomine, quod prodierint opuſcula ſequentia.

I. Der Mönchen Affenſpiel.

II. Von den Janitzaren des Pabſtes/ quo nomine Jeſuitæ indicantur.

III. Bedencken welcher maſſen ein Stand ſeine Gefälle und Einkommen verbeſſern möge; refert Geisler. dec. 5. n. 1. additque in Exemplari quodam Cl. V. *Jacobi Thomaſii* nomen huic fictitio, *Georgii* OBRECHT. JCti ſubſcriptum fuiſſe, cujus rei nullum apud *Melchiorem Adami* in vita ejus extare veſtigium, eo minus miror, quoniam ex ſola parentatione illius ea collecta eſt, ubi fortaſſe nondum innotuit, aut expediit publice innoteſcere, eum eſſe horum ſcriptorum auctorem, ex quibus poſterius Argent. 1623. in 8. recuſum vidiſſe memini, prætereaque *Geislero* non enumerata bina ſcripta ſequentia.

IV. *Leberis Jeſuitica*, Das iſt/ Jeſuitiſcher Schlangenbalg/ darinn gewieſen wird/ in welchen Stücken die Jeſuiten den alten Bettel-Mönchen/ Predigern und Barfüſſern gleich/ und alſo kein neuer Orden ſey/ ſondern nur wie eine Schlang/ einen neuen Balg angeſtreifft/ und die alte Haut von ſich geleget haben. Durch M. Theophilum Elychnium, Francofurt. 1611. in. 4.

V. Montes pietatis Romanenſis, Das iſt/ die Berge der Frömmigkeit/ oder Gottesfurcht in der Stadt Rom. Darinnen ein beſonderes Mittel Geld in Eil zur Nothdurfft aufzubringen/ deren ſich die Päbſte zu Rom gebrauchen/ beſchrieben wird. Durch Elychnium Gottlieb/ Strasburg 1608. in 8.

Sed hunc ultimum Tractatum una cum *Primo & Secundo*, *Theophilo* DACHTLERO, Senatus Minoris Argentinenſis Actuario & Referenti, reſtituit *Deckher.* de Scriptis Adeſpotis p. 336. *Tertium* autem OBRECHTO nobilcum vindicat p. 335. 336. vide etiam Bailleti Degviſemens des Auteurs p. 330. 550. uterque & Deckher. & Baillet. *Ellychnium* ſcribere mavult quam Elychnium.

(916. a) ELZEVIRIORUM nomine *Novo Mundo de Laet* præfixa *Epiſtola pralimiuaris ad* Cardinalem *Richelium & alia* ad Præſidem *Olivierii* PATRII celeberrimi Advocati in Parlamento Pariſino eſſe docetur à *Peliſſonio* Hiſtoriæ ſuæ anonymæ Gallicæ de Academia Pariſina pag. 354. & 355.

(917) EMAN, auctor *Pſalmi* 88. DAVIDIS quomodo credatur minus bene, vide apud auctores citatos *ſupra* in *Aggæo*. Quibus hic addit *Diecmanni Nota Marginales*, ſequentia: *Hemanis* nomen unus tantum Pſalmus præfert: nimirum 88, quem Davidis contemporaneo attribuendum eſſe, nuper contra *Lightfootum* diſputavimus. Fuit certe *Heman* videns Regis 1 *Chron.* 25. 5. Hæc *Witſius* Miſcell. ſacr. lib. 1, cap. 18, p. 213. *Cocus* contra Lightfootum, quem reſpicit, extat ib. C. 16. p. 171. 172. Adde *Salvan Til.* Digt-Sang- en Speel-Konſt, ſuo der Ouden, als byſonder der Hebreen p. 200. 201. 214. ſeqq.

(918) *Pierro* EMANUELI: Eo nomine prodierunt duo tractatus citati à la *Viſiene Alzata* Heca-

Hecatoſtes num. XXX.p. 44. quorum Auctor ibidem declaratur eſſe *Daniele* SPINOLA, Nobile Genoueſe, Academico Fucinante. (a)

(a) Villani la Viſiera Alzata Hecatoſt. n. XXX. p. 44.

XXX. DANIELE SPINOLA *Nobile Genoueſe Accademico Fucinante.*

Il Crivello di Landino Apeſes Accademico adormentato Rauſco, e della Fucina *nel quale ſi vagliano alcune coſe contenute nella Lettera in difeſa d' un Problema Geometrico riſoluto da* Donno Piero Emanueli *in Macerata, appreſſo Pietro Salvi M DC XLVII. 4.*

La Bietolota, *dell'* Atizzato *Accademico* Addormentato Rauſco, *e della* Fucina *intorno alla* Riſpoſta alli Queſiti di Benedetto Maghetti, *fatta da Donno Pietro Emmanuele. In Macerata come ſopra 4.*

Veggaſi il Soprani *pag. 79. de gli* Scrittori Genoueſi.

ERNESTUS v. *Pacianus.*

(919 EMIGLIANI, où EMILIANI, *Pomponio*: N. MINIANI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 550. De eo jam olim ita ad *Rhodiana* Anno. XI. *Pomponio* CIMIGLIANI Nomen ſuppoſititium.

XI. Scav. 41.

Nobilis Veneti. Addit Scavenius n. 41. „*ab inquiſitoribus in carcerem conjectus, quod ni-*„*mia libertate bellum Foro Julienſe ſcripſerat: eſt ex fa-*„*milia* MINIANI. Nota vero apud Scavenium „eſſe EMIGLIANI, ubi CIMIGLIANI legitur „in Miſſo Rhodiano. *Henr. Ernſtius*, Obſervat. „Variar. lib. 2. cap. 36. hæc habet. *Exſtat liber Ita-*„*lice ſcriptus ſine nomine* Pomponii Emigliani: *de* „*vero auctoris nomine non mihi conſtat, niſi quod no-*„*bilis Venetus fuerit ab Inquiſitoribus Status quos va-*„*cant, in carcerem conjectus, è quo tamen agnatorum precibus liberatus, ex Majanorum familia oriundus.*

EMISSENUS v. *Euſebius.*

(920) Stephan. EMONERII nomine, ſcripſiſſe *Theophilum* RAYNAUDUM, à nobis ſæpius citatum, aliquid, teſtatur *Alegambe* pag. 452. quidnam autem libri hoc ipſum ſit, non exprimit, pag. 432. ubi ſcripta ejus recenſet, niſi quod ſub alieno nomine, quod non addit, edidiſſe illum fert *Splendorem veritatis moralis*, ſeu *de licito uſu æquivocationis pro* Leonardo Leſſio, *adverſus* Joannem Barneſium, Anglum, Lugd. 1627. in 8.

Et hunc quidem librum ipſum ſub ficto Emonerii nomine prodiiſſe ex *Conſtantino Abbate Cajetano* docet *Symbola Rauſchiana*, (a) *Sotvel* autem, qui cæteroquin *Raynaudi* opera prolixe recenſet in Biblioth. Scriptor. ſociet. Jeſ. pag. 758. & 759. ne hujus quidem ſcripti, nedum perſonæ meminit, neque etiam *Witten.* in diar. Biograph. Anno. 1663. d. 31. Octobris. v. *Bayle* Dictionn: Hiſtor. & Crit. I. p. 485. & T. II. p. 920.

(a) Symbola Rauſchiana.

Narrat hoc Conſtantinus Abbas Cajetanus Tr. de religioſa S. Ignatii Loyolæ per Patres Benedictinos inſtitutione l. I. C. 4. in fin. pag. 63. his verbis: Theophilus Raynaudus Jeſuita in frontiſpicio libri, „ſui, cui titulus Splendor veritatis moralis, ve-„ritatem læſit mortaliter, voluitque ſplendere, „ſcere mendacio, dum falſo ſe & ementito no-„mine Simonem Emonerium Commiſſar. ordinis S. Franc. apud Salaſſios, pro Theoph. Raynaudo appellat, & S. Franciſci fune veritatem, „dicam an Jeſuitam ſuffocat.

(921) EMPEDOCLES *Agrigentinus Philoſophus.* Ejus nomine inſcripta *Sphæra*, ſive libellus *de Sideribus octavi Orbis* DEMETRIO TRICLINIO adjudicatur a *Voſſio* de Poetis Græc. c. VI. p. 33. (a) adde *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 272. a. At *Feyſius* in Biblioth. Geſneriana ſcripti hujus nec ſub Demetrii nec ſub Empedoclis nomine meminit. Dnus *Maſtrichtius* hîc citat *Reinef.* l. var. lect. c. 19. p. 72.

(a) Voſſius de Poetis Græcis cap. VI. p. 33.

Etiam libellus exſtat de ſideribus octavi orbis, *qui* Empedoclis Sphæra *inſcribitur. Elegantiſſime Senariis Latinis reddidit recenſuitq;* Q. Septimius *Flor. Chriſtianus*, *ac Sphæram veterem Græcam inſcripſit. Credat aliquis, eſſe particulam ex tribus libris, quos de rerum natura Empedocles ſcripſit: unde multa citant*, Ariſtoteles, Plutarchus, Athenæus, „Sextus Pyrrhonius, *& è noſtris* Clemens. *Sed obſtat, quod ea fuerint heroico verſu ſcripta: hæc jambis conſtent. Quare veriſimilius eſt auctorem eſſe* Demetrium Triclinium, *cujus ſcholia habemus in Sophoclem. Vel auctor is, vel ſaltem διορθωτὴς, quod præmiſſa indicat νυξερία. Aliqua etiam de Empedocle dixi in Olymp. LXXI. & alibi plura dicemus.*

EMPIRIASTE v. *Philalethe.*

(922) ENANTIOPHANES, quomodo creditum ſit nomen Interpretis proprium, cum revera coacervationem Legum apparenter pugnantium notet, cujus auctor PHOTIUS, qui *Nomocanonem* reliquit, eſſe poſſit, indicat *Cujacius* præfat. in lib. LX. Baſilicorum, quæ ipſa etiam Baſilici nomine, quaſi Interpretis, quibusdam imperitis citata, ibidem teſtatur.

(923) *Ulricus* ENCAUSTUS. Hoc ſibi nomen aſſumſiſſe *Joannem* BRENTIUM Theologum Würtembergenſem, cum ederet *Deſcriptionem ſ. Synagmata eorum, quæ Tridenti à Theologis & legatis Würtembergenſibus Acta fuerunt*, ex Catalog. Hæreticorum *Vergerii* p. 35. docet *Symbola Sperlingiana.* Mutaſſe quidem ſibi nomen aliquando Brentium indicat *Melchior Adami* in vitis Theologor. p. 448. (a) Sed Ulricum ENGSTERUM non *Encauſtum* dicit: nec ullius ſub perſonato quodam nomine editi ſcripti meminit. adde *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 550.

(a) Adami in Vitis Theologor. pag. 448.

Poſtea in loca tutiora, Baſileam nempe, ſe contulit, principe ſumtus ſuppeditante. Humaniſſime autem & perbenigne ibi, cum familia, eſt habitus. Sed ut calamitas nulla eſt ſola, cum uxor Margareta *ibi, longa tabe conſumta, diem ſuum obiiſſet: & alia cum liberis incunda ratio eſſet: in extrema ducatus* Wirtembergici *ora, & ſylva Hercynia, in arcem, ſupra oppidum* Horrenbergum, *cum liberis eſt translatus. Ibi mutato non nihil habitu præfectum ſe orci vendidavit: & mutato nomine, Hulbrich Engſter ſe appellavit: Hebræo æquivalens Germanicum excogitans, & cognomine vernaculo Græcum aptans* εγκαυσης, *deflexa leniter voce; ut Germanicum ſonaret.*

(924.) ENOCH. Ejus nomine quæ circumferuntur fragmenta, ſuppoſititia eſſe docet *Morhofius* Polyhiſt. liter. lib. I. c. VI. p. 46. (a) *Liber* autem *de Prophetia* quem ab Æthiopibus à *Peireskio* coëmtum, & deinde in *Mazarini Bibliothecam* translatum fama eſt, Judæo cui nomen ABBA-BAHAILA-*Michaëli* aſſerit *Ludolffi* Hiſtor. Æthiop. Lib. III. c. IV. num. 46. (b) & cum eo *Morhofius* Polyhiſt. Liter. lib. I. c. VI. p. 47. (c) uterque etiam Magicum eſſe potius judicat. Quanquam his ſcriptis Enochianis non deeſſe Patronos & æſtimatores expreſſe aſſerat *Morhofius* loc. cit. vide *Deckherrum* de ſcriptis Adeſpotis p. 23. 24. *König. Biblioth.* Vet. & Nov. p. 273. 274. *Friſium* Biblioth. Geſner. p. 215. a.

(a) Morhofius Polyhiſt. Liter. Lib. I. c. VI. pag. 46.

Quod ad Enochi *librum attinet, varia ſunt incertaque omnia, quæ de eo memorant: nam qua hodie ſuperſunt fragmenta, nemo facile genuina credet, de quibus legi poſſunt, quæ habentur apud* Bangium *in Cælo Orientis Exerc. I.* Cunæum *lib. 3. de Republ. Hebr. c. 1.* Druſium *in Henocho.* Dorſcheum *in diſſertatione de Prophetia Enochi.* Hackſpan. *Diſp. de Damonum Angelorumq; nominibus*, Maderum *de ſcriptis & Bibl. Antediluvian.* Schotanum *in Bibliotheca Hiſt. Sacra de prim. mund. ætat. pag 83. & ſeqq.* Heideggerum *in Hiſtoria Patriarcharum Exerc. 10. ubi variæ fragmenti quod Scaliger ad Euſebium perduxit undecim argumenta oſtenditur. Memorantur autem libri ab Enocho ſcripti diverſorum argumentorum. Eſt Propheticus, eſt & Phyſicus, quem apud Aethiopes in Regno Reginæ Saba extare Abyſſina lingua teſtatur* Genebrardus *Chronol. p. 14.* Guilielmus Poſtellus, *in libro de Originibus ſeu de Varia & potiſſimum Orbi Latino incognita aut inconſiderata Hiſtoria, in quo totius ſe Orientis myſteria proditurum minatur, ſuper Noachi & Henochi libris, ſed ipſi non inſpectis, ex iuterpret. Sacerdotis Æthiopis, novas & inauditas ſententias fundat. Non defunctus, qui mirabilem in illo ingenii vimper omnia diffuſam agnoſcant; nam* Florimundus Remondus *lib. 2. de Origine hæreſium c. 15. Virum maximum omnium vocat, quos ſeculum noſtrum produxit; multa quoq; in ejus laudem adducit* Joann. Steph. Menochius *in libro Italica Lingua ſcripto, cui titulus* Trattenimenti eruditi, *part. 3.*

(b) Ludolfi Hiſtor. Æthiop. lib. III. cap. IV. num. 46.

Illud autem prorſus vanum eſt quod *Ægidius Lochienſis* Capucinus ampliſſimo viro *Peireskio* de *Prophetia Enochi* retulit, quaſi illa *Æthiopice* adhuc extaret, in libro Henochi dicto. Quo audito, inſignis ille vir nullis pepercit ſumptibus, donec illum Librum ſibi compararet; ſed improbi venditores falſo titulo illi impoſuerunt. Nam libellus poſtea in Bibliothecam Cardinalis Mazarini translatus fuit, illiusque exordium, medium atque finem ab amico exſcriptum accepimus, quæ nihil de Enocho, neque prædictionibus futuri temporis, ſed quendam *Abba-Bahaila-Michaëlem* auctorem habebant, de myſteriis cœli, & terræ, & de S.S. Trinitate lucide diſſerentem, ut in commentario Lectori oſtendemus.

Sed vix memoria dignus eſſet libellus quidem vaniſſimus pariter & ineptiſſimus, niſi toties in Europa reperiretur. Gregorius eum non aliter quam Precationem Magicam vocabat, & plane non receptum, ſed rejectum in Æthiopia eſſe aſſerebat. Tanta vecordia ſcriptus eſt, ut ſacratiſſimæ Virgini Mariæ orationes ad Filium ſuum Θεανθρωπον affingantur, monſtrificis nominibus plenæ, quibus plus quam divinæ virtutes adſcribuntur.

(c) Morhofius Polyhiſt. lib. I. cap. VI. pag. 47.

Vellem tamen, quicunq; demum ſit, a Viro clariſſimo in lucem prostractum, ad quem forte reſpexerunt, qui Phyſicum ab Enocho *librum ſcriptum crediderunt: Phyſicum eum de myſteriis Cæli & terræ argumentum videtur. Mirer iſane, qua fronte, qua fide* Boulduccus Capucinus *lib. I. de ſtatu Eccleſiæ ante-Moſaicæ c. 14. pronunciare auſit:* Noa ſcripta Enochi diligenter conſervabat, ac illa repoſuit in arca diluvii non minore ſollicitudine, quam Patris Adami & quorundam aliorum oſſa, ut qui ejus, quem Deus rapuerat, oſſa, quæ ſervarentur, habere non poſſit, ſcripta tanquam ſacratiſſimum pignus ac depoſitum ſibi & poſteritati cuſtodiret, quorum Lectione vel ſolo intuitu ad tanti autoris merita divina jugiter conſpectui præſentanda moveretur, quibus juſte irati Numinis in mortales miſericordiam facilius impetraret.

(925.) ENOTUS *Everhardus: Martin.* BECAN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 550.

(926) *Michael* EPHESIUS. Hunc eundem eſſe cum *Michaële* PSELLO Peripatetico, etiam *Johanne Pſello* dicto conjicit *Friſius* Biblioth. Geſner. p. 608. b. Michaëlem Pſellum Epheſium hunc vocat *Ravius* in notis ad Geſnerum MStis indicante *Symbola Normanniana.* Sub Epheſii nomine citat Commentarium in 4 libros Ariſtotelis de partibus Animalium *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 538. b. Pſelli autem nomine editum libellum de Operationibus Dæmonum, Epheſio tribui à Poſſevino notat *Olearius* Abac. Patrol. pag. 316.

(927.)

(927.) EPHRÆM, vel EPHREM *Syrus*, & *Edeſſena Eccleſia Diaconus*. Ei

(I) *Sermones* aliquot ſuppoſitos ab AMBROSIO, Camaldulenſi Monacho, & ſub ejus nomine è Græco in Latinum converſos editos docet *Rivetus* Critic. Sacri lib. III. cap. XXI. pag. 336. (a).

(II) *Teſtamentum* quoque ejus nomine vulgo venditatum ei ſuppoſitum multis rationibus ibidem evincit. Adde *König*. Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 275. a. *Olear*. Abac. Patrolog. pag. 149. *Quenſted*. de Patriis virorum Illuſtr. pag. 607. *Coci* Cenſuram Quorund. Scriptor. Veter. p. 240. (b.) Scripta ejus longa ſerie recenſet *Feiſius* in Bibl. Geſner. p. 215. b.

(a) Rivetus Critici Sacri. Lib III. cap. XXI. p. 336.

Ambroſius Camaldulenſis *Monachus*. *Sermones ſub ejus nomine non paucos è Græco in Latinum converſos emiſit, qui anno 1547. Colonia ex Noveſiana officina prodierunt in Octavo: ſed poſtea juſſu Gregorii XIII. P.P.* Gerardus Voſſius *Tungrenſis præpoſitus, undiq; conquiſitas* Ephræmi *lucubrationes Græce extantes in variis Bibliothecis latinitate & luce donavit, & ſcholiis illuſtravit, quas primo* Romæ, *deinde* Coloniæ *anno 1603. editas tribus tomis progenuinis Ephræmi operibus obtrunſit.*

(b) Cocus Cenſuræ Quorundam Scriptorum Vet. p. 240.

Author hujus Teſtamenti decreverat loqui in perſona Ephræm: *ſic enim incipit*, Ego Ephræm morior, notum igitur vobis ſit omnibus ò viri Edeſſeni, Teſtamentum enim vobis relinquo, &c. *At circa medium, oblitus ſui, verba facit in perſona alterius, inquiens*: Quum adhuc ea ipſa loqueretur, vir ex aſtantibus: *quemadmodum videre licet in* Surio, *apud quem habetur hoc Teſtamentum ex translatione* Julii Clementis. *Et licet in translatione hujus Teſtamenti Romanæ* Gerardum Voſſium *aliter legatur, nimirum:* Me adhuc ea loquente, *&c. tamen in fine hujus Teſtamenti Romæ editi per Voſſium ſimilis error commiſſus eſt. Ibi enim iterum indnit tertiam perſonam, dicens:* Dum hæc cum Lacrymis præciperet ac mandaret beatus vir, *&c. Quod usq; adeo abſurdum viſum eſt ipſi Voſſio, ut aliud non haberet quod diceret, præter puerile illud*, Corrumpitur textus. Sequentia non ab Ephræm in ſuo Teſtamento relata, ſed à diſcipulis poſt ipſius obitum verbis Teſtamenti attexta ſunt, *inquit* Voſſius *in Annot. marginalibus.*

(928.) EPICTETI nomine, quod circumfertur *Enchiridion* omni laude dignum, ARRIANI ejusdem eſſe, cujus libros *διατριβῶν* Epicteti 4. ex 12. ſolos ſuperſtites habemus, *Simplicius* (a) in Proœmio commentariorum in illud ſuorum teſtatur, vide præfationem etiam editionis Epicteti & Arriani Cantabrigienſis 1655. in 8vo.

Et ex ore quidem *Epicteti* ab *Arriano* conſcriptum fuiſſe apud omnes Eruditos eſſe in aprico perſvadet *Olearius* Exercitatione ad *Allatii* de Scriptis *Socratis* dialogum habita Lipſ. 1696. §. II. Compoſitum autem hoc Enchiridion ab *Arriano* ex prolixioribus *Epicteti* Diſſertationibus judicat Lucas *Holſtenius* de vita & ſcriptis Porphyrii Philoſophi p. 53. ubi hoc enchiridio *καθαρώτατα καὶ ἀναγκαιότατα* vitæ præcepta contineri addit. Encomium libri hujus faciunt *Gaddius* de Scriptoribus Tom. I. p. 167. (b) *Holſtenius* in Vita Porphyrii 53. & *Salmaſ.* ad Simpl. indicantibus *Marginalibus Normannianis*. Et præter eos *Lipſius* Manuduct. ad Stoic. Philoſoph. Lib. I. c. XIX. *Magirus* in Eponymologico Critico. Gellius Noct. Attic. lib. XV. cap. XI. *Spizelius* de Vitiis Literatorum. Comm. 2 p. 206. Et ipſa toties in varias linguas repetita verſio laudes libri ſatis loquitur, quas magno numero recenſet *Lipenius* Biblioth. Philoſ. p. 244. Quibus addi poterunt

(I) Editiones Gallicæ, Gvil. du Vair 1604. Lugduni. At Anonymi Pariſ. 1667.

(II) Belgica Amſtelod. 1644. in 12mo.

(III) Germanicæ, Joachimi *Gerdes* Stockholm. 1649. & quæ longe curioſior eſt Cl. Weiſii ſub ficto CATHARINI CIVILIS nomine Lipſ. 1679. in 12mo inſerta Scripto cui titulus: Die dritte klügſten Leute der gantzen Welt v. ſupra n. 584. Diſtinctum autem eſt hoc Enchiridion capitibus LXXIX. complectens in edit. Lugdunenſi Græco-Latina cum Commentariis Sulpicii ex verſione Wolffiana 1640. in 4to. paginas 332. ſubjectusque index 6. foliorum. Impreſſæ ſimul Notæ *Salmaſii* in Epictetum & Simplicium paginis 319. cum prolixo indice. Tabula item *Cebetis* Græce Arabice & latine cum paraphraſi Arabica Auctore Johanne *Elichmanno* p. 88. cum præfatione Salmaſii. Cæteroqui adde ſuperioribus *Menagii* Obſervat. ad Laert. p. 344 & *Du Pin* (c) Nouvell. Biblioth. T. 4 p. 27. b.

(a) Simplicius in proœmio Comm. ad Epiſtet.

Arrianus *vitam & obitum* Epicteti *prolixis libris eſt perſecutus. Unde cognoſci poteſt, qui vir ille fuerit. Idem Arrianus & hunc libellum, quod* Enchiridion *inſcribitur, compoſuit, delectis ex Epicteti diſſertationibus Philoſophiæ locis maxime idoneis ac neceſſariis & animos vehementiſſime permoventibus: ut ipſe teſtatur in epiſtola ad* Masgalenum, *cui Opus ipſum dedicavit ut & amiciſſimo ſuo, & maximo Epicteti admiratori. Quæ ſeeme eadem & iisdem verbalis ſparſim in Arriani ſcriptis de Epicteti Exercitationibus inveniuntur.*

(b) Jacobi Gaddii de Scriptoribus. &c. Tom. I. p. 167.

Epictetus *Stoicus, quem Hierapolis Phrygiæ urbs peperit, quem natura claudum, fortuna ſervum & ſtro pauperiorem fecit, laudes meritus & aſſecutus eſt maximas minimo libello, qui inſcribitur* Enchiridion, *à Politiano latine verſum, cui addita ſunt ejusdem* Deſenſio ad Bartholom. Scalam. *Cui commentarii* Simplicii *Latine Ven. in fol. editi addantur. Libellum Ep ſane aureum, vel gemmeum conferrem ego (ſi fas eſſet) cum longe pretioſiſſimo libello de* Imitatione Chriſti Thomæ à Kempis, *ſeu* Gerſonis, *cujus lectionem multos annos frequentavi, licet nil profecerim culpa mea, qui hunc auctorem appellarem* Epict. Chriſtianum, *Epictetum vero dicerem* Gerſonem Ethnicum, *vel* Stoicum.

(c) Du Pin Nouvell. Biblioth. Tom. 4. pag. 4. p. 27.

Le Manuel d'Epictete *qui suit dans cette edition de Rome, n'a rien de commun avec les Ouvrages de* Saint Nil. *Celui qui a donné cette édition, pretend que ce manuel a esté tiré par Saint Nil des Ouvrages d'Epictete: mais il n'en apporte point de preuves, & Simplicius nous apprend que celui qui a fait ce Manuel, s'appelloit* Arrien.

(929) EPICURUS, Neoclis & Chærestrates filius, *Athenien sis*. Ei suppositas esse L'*Epistolas* ab acerrimo ejus Antagonista DIOTIMO Stoico lascivas prorsus, & impudicas, ex ipsius ingenio ortas, ex *Diogene Laertio* lib. X. pag. 708. ostendit *Cave* epistola Islington. ad me perscripta. 8. id. Decemb. 1676. Agnoscit hoc quoque *Gassendus* Eth. lib. I. cap. 2. p. 685. ad Vitæ Apologiam nos remittens; in libris enim de Vita & Moribus ubi de Epistolis ejus agit p. 25. 26. nihil hujus meminit. Fictæ autem hæ sunt Epistolæ tanquam ab Epicuro in Chrysippum scriptæ, cuisuppositas *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 104. b. ait Diotimo quasdam, quas easdem esse cum illis quæ Epicuri nomine ad Chrysippum effictæ sunt, conjicio. Cæterum hanc fraudem Diotimo Capitalem fuisse recenset *Jonsius* de Scriptoribus Historiæ Philosophicæ lib. II. Cap. xv. pag. 195. (a) adde lib. I. c. xx. pag. 107. 108. & *Menagius* Observat. ad Diogen. Laertii lib. x. pag. 446. (b)

(a) Jonsius de Scriptoribus Historiæ Philosophicæ lib. II. c. xv. p. 195. 196.

Horum temporum æqualis erat Diotimus Stoicus *Zenonis Epicurei omnium*q; *Epicureorum acerrimus infectator, qui Epistolas, quibus Philosophorum priscorum vita perstringeretur, nomine* Epicuri *fictas edidit & hac ratione Epicurum ejusq; discipulos contemtui atq; ludibrio exposuit. Optimè verò factum à* Laërtio *l. X. qui veritatis amore fraudem detegit, & Epicuro neq; ipsas neque alias lascivas epistolas, conflictas quippe à Diotimo Stoico, esse tribuendas, aliterq; de Epicuro sentiendum esse docet. Audit is male non suo merito aut culpa, sed Stoicorum iniquitate, atq; invidia.*

Pag. 196. Diotimo *autem impostori malè ista fraus cessit, ita ut morte eam lucre coactus fuerit. Etenim* Zeno *Epicureus ille, quem Epicurcorum Coryphæum appellat Philo ap. Cic. l. I. de Nat. Deor. quemq; Athenis cum Attico se audivisse indicat idem* Cicero *l. II. & V. de Fin. l. III. Tusc. Quæst. l. I. Acad. Quæst. quem* Sidonium *nominat* Laërtius *l. VII. & X. Hic, inquam, Zeno non modo Stoicis convitia reddidit dum* Chrysippum Chesippum (non, Cisippum, *ut quidam Codices habent,*) *vocavit*, Apollodorumque Syllum (*forte* Ephillum Stoicum, *de quo infra vel potius interfecto distinctionis signo* Apollodorum, *Syllum*,) *eteroq; maledictis infectatus est, teste* Cicerone *l. de Nat. Deorum, sed Diotimum ipsum quoq; de falsis atq; spuriis Epistolis Epicuro suppositis accusavit, remque eo deduxit, ut capitis damnaretur,* Athenæus *XIII, 9.*

Θεότιμ. (leg. Διότιμ.) ὁ γράψας τὰ καὶ Ἐπικούρ βιβλία ὑπὸ Ζήνων. ᾧ Ἐπικούρειοι ἐξεστηξὶς σαν ηρέθη, ὡς Φυσι Δημήτρ. ὁ Μάγνης ἐν τοῖς ὁμωνύμοις.

(b) Menagius Observat. ad Diogen. Laerti. lib. *X.* p. 446.

Διότιμ. ὁ Στωϊκὸς δυσμενῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν πικρότατα αὐτὸν διεβέβληκεν Ἐπιστολὰς Φέρων πεντήκοντα ἀσεβείας, ὡς Ἑπικούρου.

Quo nomine accusatus a Zenone Sidonio, capitis damnatus est, refert Athenæus *XIII 9. ex Demetrio Magnete:* Διότιμ., (*ita legendum recte monent Viri docti,* non Θεότιμ., *ut vulgo legitur,*) ὁ γράψας τὰ καὶ Ἐπικούρ. Εἰσὶν αὐτοῦ Ἐπιστολαὶ ὑπὸ Ζήνωνος ᾧ Ἐπικούρειοι ἐξεστηξὶς, αἱρεθῇ, ὡς Φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις. *Etiam crimine illo asebeiæ Epicurum* Tullius *libenter libro III. Tuscul. Quæst. Quid? Ergo tu Epicurum existimas ista turpia scilicet voluisse, aut libidinosas ejus fuisse sententias? Ego vero minimè. Video enim ab eo dici multa severè; multa præclare.*

(930) EPIMELIO Theoroste. Prodiit eo nomine *Drama latinum* Contra Sigliani. Cujus verum Auctorem detegit *Michaelem Angelum* TORCIGLIANI, la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXIIX. p. 78. (a) Le *glorie de gli Incogniti* hujus dramatis quidem non meminere inter opera *Torcigliani* Genuensis, indicant tamen, aliqua hujus Auctoris inter aliorum opera sparsa conspici p. 338 *Torcigliani* non sine encomio meminit *Bibliotheca Aprosiana* p. 144. 151.

(a) Villani la Visiera Alzata Hecatost. n. LXXIIX. p. 78.

LXXIIX. MICHEL ANGELO TORCIGLIANI. *Cittadino Lucchese nel* Buratto *di* Carlo Gallistoni *à pag. 122. e segu. Si portano alcuni versi cavati dall'* Occhio Comico. *Drama Latino d'* Epimelio Theoroste *contro lo Sigliani. Sotto questo nome va Mascherato il* Torcigliani.

(931) EPIPHANIUS, Episcopus Constantiensis.

(I.) Ejus nomine extant *Orationes Octo* citatæ a *Caveo* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiasticor. p. 131. qui eas autumat esse EPIPHANII cujusdam JUNIORIS. (a)

(II.) Tribuitur quoque ei vulgo liber II. *de Ponderibus & mensuris* vid. Cave. loc. cit. & Fris. Biblioth. Gesner. p. 217. Quem tamen ei abjudicat *Latin. Latinius* Tom. II. Lucubration. p. 142. 144. indicante *Symbola Rauschiana.*

(III.) Novem *sermones cum libro de Mysterio numerorum* an EPIPHANIO JUNIORI alii recte tribuatur v. disputantem du Pin verbis sub (b) excerptis.

(a) Cave Histor. Litterar. Script. Eccl. pag. 131.

Orationes VIII. viz. In Festum Palmarum, In Christi sepulturam, In Christi Resurrectionem, In Christi Assumptionem, De laudibus B. Mariæ Virginis, In Fest. Palmarum, De Numerorum Mysteriis, De Christi Resurrectione; Epiphanii *cujusdam* Junioris *videntur. Plures enim Epiphanii in Cypro Episcopale munus obierunt.*

(b)

(b) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccleſ. T.II. p. 297. a.

Si nous en croyons le Pere Petau, *les* neuf ſermons, *&* le Traité des Myſteres des Nombres, *qui portent le Nom de Saint* Epiphane, *ne ſont point de l'Evêque de Salamine, mais de quelque* autre Evêque *qui avoit ce même nom, comme on le connoit par le ſtile & par quelques autres indices. Je ne voi pas neanmoins que ces ouvrages ſoient plus indignes de S. Epiphane que la Phyſiologie, & je n'y trouve pas une ſi grande difference de ſtile.*

(932) EPITIMIUS, *Andreas : Hartmannus* BAIERUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 550. adde p. 316. ubi hoc nomine Beierum tradit ſcripſiſſe in *Epiſcopum Catholicum* ſuæ Regionis, titulum ſcripti reticens.

EQUES v. *Polonus.*

(933) ERANDRE. Perſonatum nomen eſt ſub quo edidit *Honoratus* LAUGIERIUS *de Porcheres Lettret amourenſet, ou galantes*, ut indicant l'Hiſtoire de l'Academie Françoiſe (a) p. 342. & *Bailles.* deguiſemens des Auteurs p. 315. & in Catalogo des Auteurs deguiſez, p. 550.

(a) Hiſtoire de l'Academie Françoiſe. p. 342.

De Porcheres Laugier. *Honorat Laugier, ſieur de Porcheres, Provencal. On a imprimé de luy diverſes Poeſies, dans le Recueil. Ce* cent lettres amoureuſes *ſont le nom d'* Erandre.

(934) ERASMUS, *Epiſcopus Aroſienſis.* Ejus nomine prodiit Hamburgi 1588. in 8vo liber, de *Conſecratione Euchariſtiæ, contra Herbeſtum.* Deberi autem hoc ſcriptum *Laurentio* PETRI, Archiepiſcopo Upſalienſi, ex *Schefferi* Suecia Literata p. 24. (a) in proclivi erit.

(a) Scheffer. Suec. Lit. pag 24. *M. Laurent.* Petri Nericius -- Diſſertationem de Conſecratione Euchariſtiæ & utraque ſpecie *ſub nomine* Eraſmi *Epiſcopi Aroſienſis, contra Herbertum ſacerdotem Pontificium, & Catharina Regis Johannis uxoris Concionatorem & Confeſſionarium conſcriptam Ao 1573. & deinde typis editam ſtudio Abrahami Andr. Angerm. Hamb. 1588. in 8.*

(935) Deſiderio ERASMO Roterodamo vivo, Dominicanum Monachum quendam Lutetiis Pariſiorum *Collegii* ipſius indocte admodum & inficete depravaſſe ſuis aſſumentis, operæ pretium eſt legere apud ipſum in *Epiſtola ad Jo. Botzhemum* Abſtemium, Tomo primo operum ſuorum præfixa, (a) quorum Catalogum percenſet p. 5. & 6. Simile factum in *Epiſtola ejusdem* ab ignoto commiſſum, vid. apud Rob. *Cocum* Cenſuræ p. m. 437. (b)

Adde *Prideaux* Orat. IX. §. VI. pag. 86. (c) de libello, qui de Conſtructione octo partium Orationis inſcribitur, & communiter ſub Eraſmi nomine circumfertur, Ludovicus Vives de Tradend. Diſciplin. lib. III. fol. 104 b. aſſerit: LILIUM peperiſſe, Eraſmum concinnaviſſe.

Quomodo librum *de duplici Martyrio Eraſmus Cypriano* ſuppoſuerit, diximus ad Cyprianum, ſupra; quibus adde *Bailletum* de guiſemens des Auteurs p. 209.

(a) Eraſmus in Epiſtola ad Joh. Botzhemum Abſtemium, Tomo primo operum ſuorum præfixa.

Accidit & aliud quiddam hujus operi memorabile. Excuſum eſt nuper Lutetiæ *correctius, hoc eſt, depravatis aliquot locis, qua videbantur attingere monachos, vota, peregrinationes, indulgentias, aliaque hujus generis, qua ſi plurimum valerent apud populum, uberior eſſet iſtis quæſtus. Verum hoc ipſum fecit adeo ſtulte, adeoque indocte, ut ſenrram quempiam è trivio feciſſe jures, quum autor tam inſulſa fabula feratur Theologus quidam ordinis Dominicani, natione Saxo. Quorſum attinet addere nomen & cognomen, quod nec ipſe cupit ſupprimi? neſcit tale portentum pudefacere, cujus laudem etiam petat ex ſcelere. Addidit impoſtor novam Præfationem meo nomine, in qua facit tres viros in uno puero inſtituendo ſudantes: Capitonem, qui tradiderit literas* Hebraicas: Beatum, *qui* Græcas: me, *qui* Latinas. *Horum utroque facit me tum literatura, tum pietate inferiorem, ſignificans in* Colloquiis *inſperſa quadam, quæ Lutheri reſpiant dogmata. Atque hic ſcio, quosdam ſublaturos cachinnum, quum legent Capitonem ab iſto qui ſic odit* Lutherum, *optimi doctiſſimique viri elogio prædicatum &c.*

Hoc perinde eſt, ac ſi quis oſſis ſanguine imbutis vulnus mentiatur in humano corpore, ac mox idem ſublatis quæ admoverat, vulneri medeatur. Dicit illic puer quiſpiam confeſſionem quæ ſit Deo *præcipuam eſſe. Ille correxit, aſſeverans confeſſionem quæ ſit* Sacerdoti *præcipuam eſſe. Ita proſpexit periclitanti confeſſioni. Unum hoc exempli cauſa retuli quum in hujus generis ſycophantiis ereber ſit. Atque hæc ſcilicet reſpondens palinodia, quam ille ſub meo nomine pollicetur in falſaria præfatione, quaſi cujusquam ſit canere palinodiam errorit alieni, aut quaſi quicquid illic ſub quacunque perſona dicitur, meum ſit dogma. Nihil enim me movet, quod hominum nondum ſexagenarium facit pragravi ſenecta. Olim capitale erat edere quicquam alieno nomine, nunc tales ſycophantias in vulgus ſpargere ficto ipſius nomine qui traducitur ludus eſt Theologorum. Nam vult Theologus videri, quum res illum climitet, ne pilum quidem tenere rei theologicæ. Nec dubito quin furcifer ille mendaciis ſuis impoſuerit famelico typographo: non enim arbitror quenquam eſſe eam inſanam, qui ſciens tam indoctas nanias velit excudere. Deploratam hominis audaciam mirari deſii, poſteaquam intellexi eſſe pullum è nido Bernenſi quondam elapſum, plane ἐκ κακῆς κόρακος κακιὸν ὠόν. Illud demiror, ſi verum eſt, quod adfertur, apud Pariſios eſſe theologos qui ſibi plaudant, quod tandem nacti ſint hominem qui eloquentiæ ſuæ fulmine diſjiciat univerſam Lutheri factionem, & Eccleſiam priſtina reſtituat tranquillitati. Nam ſcripſit & adverſum Lutherum, ut audio. Ex poſtea Theologi queruntur ſe à nobis tradi, qui ſtudia ipſorum tantis vigiliis adjuvamus, quum ipſi volentes amplectantur talia monſtra, qua plus dedecoris adferunt ordini theologorum, atque etiam monachorum, quam quivis quam libet maledicus hoſtis poſſet. Qui tale facinus audet, idem non dubitabit incendium, aut veneficium admittere. Atque hæc excu-*

exuduntur Lutetiæ, ubi nefas est vel Evangelium excudi, nisi Theologorum censura comprobatum. *Hoc Colloquiorum opus postremum exiit autorum coronide, anno 1624.*

(b) Rob. Cocus Censuræ pag. 437. *Erasmo falso tributa nonnulla.* Erasmus *in Epistola ad* Vulturium Neocomum *citatur à* Bellarmino, *ut probet:* Mores Evangelicorum esse pessimos. *Theologus quidam Dominicanus Lutetiæ, Erasmo vivo, (quod Erasmus liquido convincit, meritoque taxat) quædam Erasini nomine scripsit, & excudit, ad fidem Pontificiæ doctrinæ conciliandam illius authoritate, quæ ille nunquam somniavit. Quanto credibilius est factum eo mortuo? Certe, eo vivo, vel mortuo, hanc Epistolam confictam fuisse credibile est, cum in libro Epistolarum quem excudit* Frobenius, *nulla talis reperiatur. Nam liber ille completitur Epistolas universas quotquot* Erasmus *unquam evulgavit, aut evulgatas voluit, ut ex Titulo patet.*

(c) Jo: Prideaux Orat. IX. §. VI. pag. 86.

Sed quid conclamata resodio? Quam celebris erat Erasmus, *& merito superiori seculo? Invenit tamen* Dominicanum *quendam (ut dolens scribit ad Johannem* Abstemium) *qui sub ipsius nomine scripsisset, & edidisset non nulla, ad Monachorum causam stabiliendam; de quibus ipse ne per febrem quidem unquam somniavit. Quin &* Bellarminus *ejusdem quandam citat Epistolam, qua contendit probare mores Evangelicorum esse pessimos; quæ inter opera Erasmi (quod sciam) nusquam comparet.*

(d) Baillet deguisemens de Auteurs pag. 209.

C' est ainsi que nous excuserions *Erasme* „d' avoir pris le masque de S. Cyprien pour traiter du double Martyre s'il ne s'estoit point de„menti dans certaines circonstances qui ont bles„sé le vrayssemblable dans son ecrit, faute de „prendre garde aux lieux & aux temps: quoy qu' „il soit toujours vray de dire que ces exemples „sont d' une consequence dangereuse sur tout „dans les choses qui concernent la Religion ou l' „interest public. Car lors qu' il ne s'agit que „d' une affaire de particulier à particulier & ou „une chose indifferente d'elle même, il semble qu' „on ne doive pas s'interesser avec tant de chaleur „à poursuivre le crime d' imposture dans un „Auteur qui n' auroit supposé son ouvrage à „quelqu' Ancien ou à quelque homme d' autorité, que pour exercer son stile ou pour tâcher de „l'imiter ou de prendre son esprit. C'est peut estre „le tour qu' on pourroit prendre pour excuser *Sigonius* d'avoir supposé un de ses Traitez à *Ciceron.*

(936) ERASMUS FRANCISCI. Sub ejus nomine aliquot scripta prodierunt aliorum. Auctorum, de quo ipse conqueritur in dem Vergeichniß seiner Schrifften/ pag. 4. vide Francisci infra.

ERASMUS v. *Hafnerus.*

ERASMUS v. *Irenicus.*

ERASMUS v. *Sabinus.*

(937) *Matthias* ERBIUS. Ejus nomine extat *Turca*, de *Religione*, *Potentia & Imperatoribus Turcicis.* German. 1566. Inchoatus ab *Erbio*, at a BULLINGERO recognitus auctusque. *Höttinger.* Biblioth. Tigur. p. 79.

(938) EREMICOLA, *Gratiosus*: *Hippolyte* de S. GEORGE. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 550.

(939) EREMITE EXOCIONITE *Eusebe*: *Pierre* ALLIX. douteux. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. p. 550.

(940) EREMITA PELLEGRINO Extant hoc nomine impressa Romæ *duo Volumina Hymnorum & canticorum spiritualium*, quorum Autorem *Toppius* in Bibliotheca Neapolitana p. 51. indicat esse *Bonaventuram* DE VENERE, Eqvitem Neapolitanum di Chieti. (a) *Thomasinus* in Elogiis, & *Ghilini* in Theatro de scriptore hoc tacent.

(a) Toppius in Bibliotheca Neapolitana pag. 51.

Bonaventura de Venere, *gentil' huomo di Chieti, erudito in lettere humane, nato nel 1537. da Gio: Antonio de Venere, e Margarita de Podio, famiglie nobili, & antichissime de quella: toccato da gran inspiratione Divina, lasciò tutte le commodità della sua Patria, e Famiglia, eliggendosi una Vita eremitica, del Terzo ordine di S. Francesco, nel Contado di Perugia &c.*

Diede alle Stampe in Roma due Volumetti di Canzoni, e lodi spirituali, *dedicate alle Signore Monache di Torre di Specchio, col titolo dell'* Eremita. Pellegrino *à spese d' un suo divoto Romano, che io l' havea, ne mi ricordo in che anno stampati, perche mi fu brucciarono con le altre cose mie in* Chieti *in tempo delle passate revolutioni.*

(941) Georgii ERHARDI Franci nomine, *Symbolæ doctissimæ ad Petronium* extant, in editione Anno 1610. in 8. à *Goldasto* curata. p. m. 521. & seqq. Ejusdem nomine prodiisse quoque *συναγωγίδια*, sive *Elogia, testimonia & judicia de Petronio*, (quæ absque auctoris ullo nomine modo memoratæ editioni præfixa leguntur) memorat, auctori suo *Michaeli Caspari* LUNDORPIO illa reddens *Jo Petrus Lotichius*, in editione sua Petronii 1629. Francof. in 4. publicata, quod etiam notavit *Geisler.* dec. 5. n. 7.

Addunt huic *Sagittarium* de Januis p. 100. & *Rupert.* & Salust. p. 13. Marginalia *Normanniana.* Vide etiam *Colomes.* Melanges Historiques p. 51. & *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 551. At GOLDASTO ipsi adscribere mavult *Daumius* in Epistola d. 20. Octobris 1677. ad me data. v. præf. C *Tilebomeni* ad Typogr. p. 5.

ERIGENA v. *Scotus.*

(942) ERMANU POLITO. Impressum ejus nomine fuit Paduæ 1644. in 4to. *Calendarium Perpetuum*

Perpetuum quod *Emanueli* PORTO ex reducto *Anagrammate* reſtituit *Villani* nella ſua *Viſiera Alzata*. Hecatoſt. num. XXXII. p.48. (a) & *Cinelli* Bibl. Volante Scanzia VI p. 37. a. qui his ipſis Villani correſpondentibus, addit in fine: *Queſto Opuſcolo è* di Emanuel Porto, *eſſendo* Ermanu polito *il ſuo anagramma*.

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. num. XXXII. p.48.

XXXII.

EMANUEL PORTO Hebreo in Padoua diede alle Stampe.

Perpetuo, e facil Mettodo per ſapere in qual ſiuoglia anno l'Aureo numero, il Ciclo Solare, l'Inditione Romana, l'Epatta, il far della Luna, la Paſqua, tutte le Feſte mobili, Auuento, e quattro Tempora, *il tutto conforme allo ſtil vecchio, e nuovo, per gli anni paſſati, e per gli anni auuenire. Opera di* Ermanu Polito. *In Padoua per G.B. Paſquati M. DC. XLV. 4.*

(943.) ERMENGARDUS. Ei à *Jacobo* GRETSERO ſuppoſitum librum qui *contra Waldenſes* inſcribitur, docent *Acta Eruditor. Lipſ. 1684. p. 222. Sotwel* in recenſendis Gretſeri operibus ſatis prolixus, pag. 370. 371. de hoc ſcripto plane ſilet.

(944.) ERMINII Taciti nomine, ſcripſit italice *vitam Petri Fabri, primi ſociorum Ignatii Lojola*, Romæ 1629. 8. excuſam, & ex Latina Nicolai Orlandini Lugd. 1617. in 8vo edita, ex preſſam *Terentius* ALCIATUS, Jeſuita Romanus, uti teſtantur *Alegambe.* p. 429. & *Leo Allatius* in Apibus Urbanis p. 238.

Eadem habent *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societat. JEſu pag. 754. *Witten.* Diar. Biograp. anno 1652. d. 10. Nov. *Teiſſier* in Catalogo Auctorum & Biblioth. p. 299.

(944. α) ERNESTI CANDIDI Weſtphali perſonati *Parentatio*, quam ſibi ipſi ante fatalem caſum dixit, auctorem habet *Erneſtum Caſimirum* WASSERBACH, a quo eſt quoque *Hermanſula Saxonica* ſub Præſidio meo ventilata: miſit ipſe mihi opusculum, unius folii, lepidum. Impreſſum uti ſubſcripſit Leodii 1694. 12. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana*.

(945.) ERNEST *Landgravo* de HESSE: *Adrien & Pierre* de WALEMBURG. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 551. Citat Erneſti Haſſiæ Landgravii nomine Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 232. b. *Tres Propoſitiones Theologis Darmſtadinis factas.* & p. 189. *Actiones Secundam Theologorum Pontificiorum* ab Erneſto, Haſſiæ Landgravio, conſideratam: quam poſteriorem ibidem expreſſe Joanni *Crocio* aſſerit. Extant præterea ejus nomine Epiſtolæ Duæ ad Duces Brunsvicenſes & ad Theologos ſimul impreſſæ Helmſtad. 1651. in 4. pp. 20. cum Reſponſione Calixti 17. paginarum.

(946.) ERNESTUS FRIDERICUS Marchio BADENSIS. Ejus nomine, adque illius Apoſtaſiam defendendam prodiit anno 1599. liber, cujus auctorem *Calvinianum* STAFFORDIENSEM appellat Symbola *Fleusburgo-Molleriana*.

(947.) ERNOLDUS, ſ. ARNOLDUS, *Abbas Bonevallis* Auctor perhibetur vulgo *librorum quatuor de Vita Bernardi*, ut ex *Henrico de Gandavo* notat etiam *Voſſius* de Hiſtoricis Latin. lib. II. cap. LIII. pag. 434. 435. ad quem locum tamen *Sandius* p. 135. notat, *Secundum librum de vita Bernhardi*, adſcribi etiam BERNARDO *Abbati Bonavallis* Vide in Anonymis n. 1215. 1216.

(948.) *Andreas* ERNSTENBERGER. *Ei* quomodo à multis adſcripta ſit *Autonomia*, quæ ſub *Franciſci* BURGKARDI nomine prodiit, vide *Pseudonym.* num. 495. Aſt hunc tractatum ipſi *Franciſci* BURGKARDO, Cancellario Moguntino aſſerit *Springer* pag liminari de Pace Religioſa 1607. in 4to. Indicante *Symbola Normannica. Maſtrichtianus margo* allegans *Hartnacci* deduct. contra Jeſuitas p. 168. vocat eundem Cancellarium *Colonienſem*.

EROLDO v. *Crotta.*

EROMENE v. *Biondi.*

EROTINUS v. *Didaſcalicus.*

ERRE v. *Gevu.*

ERYCUS v. *Rhonæus.*

(949.) *Paulus* ERYNACHUS. Aſſumta Perſona eſt *Joannis Baptiſtæ* SINNIGH, cujus fontem aperit *Bailletus* deguiſemens des Auteurs p. 311. (a) adde p. 551.

(a) Bailletus Deguiſemens des Auteurs, p. 331.

Enfin, le Sieur Sinnigh *ſe croyant parfaitement convert des armes de ſaint Paul, & inacceſſible aux traits de ſes adverſaires comme un heriſſon, s' eſt donné le nom de* Paulus Erynachus, *dans ſa* Triade des Peres ſur la Grace.

(949. α) *Lucas* ESCARBOTUS, Mexicanus. Edidit luce donatum & latine verſum Alitophilum, Nov-antiquam Comœdiam, nunquam antehac editam, quæ omnium in urbe Mexico anteactarum comparationem amplitudine vincit. *Satyricon* quod editum eſt in 12. & recuſum in 4to ante annos plusquam XX. plagulis binis. Id tum temporis falſo D. Rudolpho CAPELLO, P.P. hujus Gymnaſii, adſcribebatur, ut ex Apologia impreſſa, conſtat, & magis adhuc aliquibus ſupplicibus ejusdem libellis Miſſis ubi horrendis formulis ejerabat omnem ejus facti conſcientiam. Verus ſcripti Auctor poſtea compertus eſt *Joh.* BLOMIUS Bibliothe-

carius, qui ſuſpendit ſe ex delirio Melancholico mero; putans illos in quos invehit hoc ſcripto, ſuos perſecutores eſſe, qui tamen de illo nec cogitabant. v. *Philalethes infra.*

(950.) ESCLAPEZ. Perſonatum hoc nomen eſſe, ſub quo quod lateat JACOBINUS quidam HISPANUS, refert *Journal des Savans* de l'an. 1666. p. 207. 208. Plura occurrunt ſupra de ſcriptis hunc librum inſecutis in Amadæo GVIMENIO.

(950.a) ESCLAVE *Fortuné: Michel Amboiſe* de CHEVILLON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 551. Anonymam Comœdiam inter auctores Pſeudonymos collocans.

(951.) *Barth.* de ESCOBAR. Ejus nomine citantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p 233.a. (I) *Conciones de Feſtis Chriſti Domini* Muſſipontii 1625. (II) *Concionum Tomus Quadrageſimalis* Lugd. 1617. (III) *Conciones ſuper omnes feſtivitates* B *Virg. Mariæ* Pal. 1624. & addit ibidem *Hyde* Autorem hunc alias vocari SCOBARIUM vel de SCOBAR. Plura Ejus ſcripta vide apud Nicolaum *Antonii* Biblioth. Hiſpan. p. 151. b. *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societat. Jeſu pag. 106.

(952.) ESDRÆ qui tribuitur *liber ſecundus*, quod ſit NEHEMIÆ, cui etiam alias inſcribitur, vide apud *Sixtum Senenſem* lib. 1. pag. 10. *Bellarm.* ad A.M. 3521. & alios citatos in pr. cap. 1. de *Anonymis.*

Addit hic *Hotting.* Theſ. Phil. 514. *Margo Normanni.* Conſentit. *Huetius*, in Demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. c. XIV. p. 303. Et Eſdræ, *prioris* quoque ei cognominis *libri capita priora ſex* abjudicata INCERTO AUCTORI, qui tamen tempore Darii Hyſtaſpis vixerit, aſſerit loc. cit. p. 299. & 302. (a) addit quod eidem *Eſdræ* falſo adſcripti ſint libri *Joſuæ*, 266. *Judicum* p. 283. *Ruth.* 287. Regum 294. *Paralipomenon* 298. quibus *Pentateuchon* jungunt Acta Erudit. Lipſ. An. 1686. p. 434. Vide *Vallemont* Elem. de l'Hiſtoire T. II. p. 51. Titulis XIV. XV. XVI. Sed de his ſuo loco cap. I. dictum jam pridem habemus, quantum inſtituti ratio tulit.

(a) Huetius Demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. cap. XIV. p. 299. 303.

Poſt ſolutos quoque Babylonica captivitate Iſraelitas, Libros Paralipomenon *eſſe compoſitos, argumento eſt finis inſcriptionis, qui reddit am Ebræis per* Cyrum *libertatem fuiſſe narrat. Præterea cum hic ipſe Libri finis repetatur αὐτολεξεὶ initio libri* Eſdræ, *hinc effici videtur unius eſſe utrumque & ejusdem Scriptoris, qui pro ſuo jure ad hiſtoriarum ſuarum contexendam ſeriem verba ipſe ſua uſurpaverit, perinde ut à vetuſtis quibusdam Scriptoribus factum* Grotius *obſervavit. Initium autem libri Eſdræ incerti eſſe Auctoris oſtendam, inferius, qui* Darium Hyſtaſpidem *regnantem viderit, & ad Artaxerxis uſq; Longimani ætatem vitam ſuam prorogaverit. Ergo & Auctor libri Paralipomenon incertus eſt; et as vero in Darii Hyſtaſpidæ & Artaxerxis* Longimani *tempora incidit. Nos igitur hac in parte diſcedimus ab Ebræis, qui libros Paralipomenon poſt librum Eſdræ ſcriptos opinantur, ac iſtum illosque Eſdram habere Auctorem; quod eatenus verum eſt, quatenus eos digeſſit Eſdras, & ſex priora libri ſibi cognomine capita ſubnexuit, quæ & deinde continuavit.* -----

Pag. 302. *Trita eſt & vulgaris omnium opinio librum priorem Eſdræ, qui ſolus apud Ebræos* Eſdræ *dicitur, cum ſecundus* Nehemiæ *nomine inſcribatur, Eſdram auctorem habere: & vix quemquam ab hac ſententia deflectentem reperias. Ego libri hujus capita ſex priora eumdem ſcripſiſſe ajo, qui Paralipomena, ut ex horum ſine colligi poteſt, quæ initio libri prioris Eſdræ repetit, uti ſupra obſervavi, cum de Paralipomenis agerem. Præterea capitum illorum Scriptorem rebus ipſis quas narrat, interfuiſſe declarant hæc capitis quinti verba:* ad quod reſpondimus eis, quæ eſſent nomina auctorum ædificationis illius. *Atqui ædificatio illa abſoluta eſt anno ſexto Darii, ejus videlicet qui fuit Hyſtaſpis filius. Id docet ſequens caput. Igitur quisquis priora hæc ſcripſit capita, quem & Paralipomenon conditorem fuiſſe diximus, vixit Darii hujus tempore. Sed & ad Artaxerxis tempora vitam produxit, utpote cujus non ſemel meminerit ſex his prioribus capitibus. Is autem* Artaxerxes *alius eſſe non poteſt quam* Longimanus. *Porro Scriptorem horum ſex Capitum alium eſſe ac Eſdræm ex iſtis verbis concluditur, unde initium ſumit ſeptimum caput:* Poſthæc autem verba, in regno Artaxerxis regis Perſarum, ipſe Eſdras aſcendit de Babylone. *Nam cum Hieroſolymæ fuerit tempore Darii Scriptor priorum ſex capitum, Eſdras vero Hieroſolymam venerit regnante Artaxerxe, ſequitur alium eſſe ſex priorum capitum ſcriptorem ac Eſdram.*

ESERF v. *Negrui.*

(953.) ESPERANT l' *Humble: Jean le* BLOND. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 551.

(954.) L' ESPINOEIL, *Charles* de: *François* GARASSE. *Baillet* liſte des Auteurs pag. 551. Is *Convivium Sapientum*, adverſus D D. Servinum & Gillotium edidit quem famoſum libellum P. *Cottonus* excudendum, & furtim ſpargendum curavit, per notiſſimum emiſſarium Jeſuitarum. Quem in eo facinore deprehenſum, dies octo habuit carcer, donec Regina matre D. Servinum facile exorante, dimiſſus eſt: ut habet *Vergerius Sancyranus* ſub nomine *Petri Aurelii* Tom. III. operum ſuorum præfixo indice. Jeſuitarum, qui in Certamen Theologicum (ut Autor exemplo Sirmondi ſe loqui ait) larvati prodierunt.

(955.) *Lubertus* ESTIUS *Salomonis* ALBERTI Opus de *Formulis Remediorum* parum *honeſto plagio* ſub ſuo nomine edidit, teſte Per. *Laurenbergio* in lauru Delphica, quem citat G. Hieron. *Welſchius* in Tr. de Vena Medienſi, c. X. p. 260. Vitam Eſthii hujus (Med D. & P. P. Heidelb.) invenies in Melch. *Adami* vitis Med. Germ. pag. 399.—402.

(955.a) ETHAN quod non ſit auctor *Pſalmi 89.* DAVIDIS, vide apud citatos ſupra, ad

ad nomen *Aggæus*. Quibus addit *Diesmauniana nota* hic:

Contrarium tuentur Witſius *Miſcell. ſacr. l. I. C. 16. p. 171. 172.* *Sal.* van Til. *Digt-Sangen Speel-Konſt ſoo der Ouden, als byſonder der Hebreen p. 200. 201.*

(956) Parthenius ETIRUS eſt *Petrus* ARETINUS v. *Rhod.* n. 26.

xxvi. Scav. 61.

PARTENIO ETIRO. Pietro ARETINO „per Anagramma ſeu Meratheſin literarum: „vide hoc confirmantem, & ſcripta ſub hoc no„mine ſequentia enarrantem *Ghilinum* Theatro „d' huomini letterati, part. I. pag. m. 192. „*Spesebio dell' Opere di Dio. Parafraſi ſopra i. Sesse„Salmi. Vita della beata Virgine. Humanita del Fi„glivol di Dio. Vita di S. Catharina Vergine & Mar„tyre.*

Addit Jeſu, Maria *Ginanini* Venetus Bibliopola in ſuo indice a ſe editorum, quem Pii Murii conſiderationi ſopra il Tacito in 4. 1642 editæ præfixit *Lettere di Partenio Etiro* 8. reliqua eodem quo hic ordine in 12. edita enumerat, quæ & habet *emſſi* Elogior. part. I. p. 40.

Confirmat hæc *Journal des Savans* de l'an 1686. pag. 508. & *Baillet.* Deguiſemens des Auteurs p. 136. (b) & p. 551. At *Symbola Sperlingiana* Paulo SARPIO vel SERVITÆ, Veneto (quem & ſub nomine, SUAVIS POLANI Hiſtoriam Concilii Tridentini nobis dediſſe ſuo docuimus loco anonym. c. xv. libros hos aſſerit, quo fundamento, ignotum. Adde Jugements des Scavants Tom. IV. part. I. præfationis p. 133. (c)

(a) Journal des ſcavans de l'an 1686. pag 508.

Aretin *changea tout juſqu' à ſon nom, qu' il cacha dans les livres de* devotion *qu' il compoſa ſous celuy de* Partenio Etiro.

(b) Bailletus Degviſemens des Auteurs pag. 136.

Pour joindre quelque Italien à ſet Eſpagnol, je vous allegueraì l' exemple du fameux Aretin *qui paroit avoir en honte de mettre à la teſte de ſes Livres de piete un nom auſſi decrié qu' etoit le ſien. C' eſt peut eſtre la plus favorable des raiſons qu' on pourroit apporter pour expliquer le Changement de Pietro Aretino en celuy de* Partenio Etiro, *qui paroit Auteur d' une Paraphraſe ſur les Pſeaumes de Penitence, & de quelques Vies des Saints.*

(c) Jugements des Scavants, ſur les principaux Ouvrages des Auteurs. 12. Pariſ. Tom. IV. part. 1. præface. pag. 133.

On n' ignore point, quelle a été la converſion du fameux Aretin. *On n' a trouvé rien en luy qui ne fut changé, juſqu' à ſon nom: & quelques-uns pretendent, qu' il a ſi bien reuſſi, qu' il n' eſt preſque pas poſſible de reconnoître dans les livres de devotion de* Partenio Etiro, *les marques du vieil homme, qui ſont ſi fortement empreintes dans les ouvrages de* Pietro Aretino.

(957) ETROBIUS *Joannes: Jean* BEROTIUS. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 551. per *Anagramma.*

(958) ETTONVILLE, *le ſieur de: Blaiſe* PASCAL. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 551.

D' ETTORE v. *Calcolona.*

(959) ETTORE *Roccobella, Marco: Charles* TORRE: *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 551. Edidit autem *Carolus Bartholomæus* TORRE, Milanenſis ſub perſonato iſto nomine, Italice: La Cleopatra, Drama per Muſica. Al Sig. Battolomeo Narino. Per il Monza 1653. indicante *Biblioth. Aproſiana* p. 597. 598. & la Viſiera Alzata Hecatoſtes num. xxvi. v. ſupra in *Clearco.*

Idem Pentecoſtes num. XLIV. p. 131. & 132. Roccabellæ carmina per plagium ſibi a COSELINO attributa ſcribit his verbis:

XLIV. RIME *Amoroſe* compoſte da STEFANO BOCCABELLA Romano. In Milano per il Monza M. DC. LIII. 12.

In propoſito d'eſſe parmi di notare quello ſcrive il Glareano nel Grillo VII. della Grillaja a pag. 65. Eſſendo venuto nelle mani di M. F. Fulgentio Baldani Erem. Agoſt. in luogo di *Compoſte* ſoſtituì *ſopiase*, e dopo Romano aggiunſe, *dalle Rime del* GOSELLINI ſcriuendo in lode del Copiſta li ſeguenti Madrigali.

Del tuo leggiadro ſtile
La fama, e la gran lode
Non pur s' ammira ed ode.
Di la da Battro à Tile,
Ma gode ancor la machina celeſte
Farti de noſtri accenti, e tromba, & Eco.
Quelli che viuon teco
Gli ondoſi fluiti, i nembi e le tempeſte
Temer non ponno che tua BOCCA BELLA
De le - - - - - affrena ogni procella.
Valerſi d' alcun verſo
Di claſſico Poeta
De la modeſtia non paſſò la meta
Anco il Petrarca, l' Arioſto, e l' Taſſo
Giunſero à queſto paſſo
Ma farſi Autor di tutto vn Canzoniero
Puzza d' infamia, e sà di Vituperio.

(960) EVAGRIUS, Monachus. Ei tribuuntur ab *Honorio Auguſtodunenſi* libri, qui *Vitæ Patrum* inſcribuntur, ex quibus ſaltem *Secundus* & *Tertius* RUFFINO debentur, judicante *Miræo* de ſcriptor. Eccleſiaſt. p. 46. (a) qui & ibidem vera hujus Auctoris ſcripta recenſet (b) *Quæſtum* autem EVCHERIO adjudicat *Cave* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſiaſtic. p. 238. b.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 46 Evagrius *Monachus — ſcripſit —* Adverſum octo principalium vitiorum ſuggeſtiones — *ad ſimilitudinem*

nem videlicet Domini — Quod opus eadem simplicitate, qua in Græco inveni, jussus in latinum *transtuli. Composuit & anachoretis simpliciter viventibus* librum centum Sententiarum — *quem ego latinum primus feci. Nam superiorem olim translatum, quia vitiatum & per tempus confusum vidi, partim interpretando, partim emendando auctoris veritati restituni. Composuit & cœnobitis & Synoditis* doctrinam aptam — vitæ communis; — *Edidit & paucas* sententiolas — *quas similiter ego Latinas edidi.*

(b) Ibidem pag. 46. Cujus etiam liber.] *Ista Parentheſis male intellecta* Honorium *Augustodunensem in Catalogo*, Baronium, Bellarminum, Possevinum, *& alios magnos viros in errorem induxit; ut crederent libri illius, qui* Vitæ Patrum *dicitur, auctorem fuisse* Evagrium Ponticum. *Id primus observavit* Heribertus Rosvveidus, *in Prolegomeno* IV. §. V. *ad dictas Vitas Patrum* 1628. *a Moreto editas. Dicti porrò libri in editione Moretiana secundi & tertii auctor sive interpres fuit* Ruffinus *presbyter Aquileiensis: Ut Prolegomeno X. idem* Rosvveidus *docet. Atque in secundo libro cap. 27. extat vita Evagrii Pontici; qui ibidem à scriptoribus rerum scientia & incredibili abstinentia supra modum commendatur. Quas quidem laudes Evagrium ipsum de se texuisse, non est simile vero.*

(961) EVANDROPHYLAX. Prodiit ejus nomine An. 1672. Brescіæ *Antapologia adversus Apologiam Eudoxii Philalethis* in 4to. Auctorem Scripti declarat Leonardo *Cozzando* Librariæ Brescianæ partis I. p. 134. 135. *Vincentium* CALZAVEGLIA Brixianum, (a) adde *Satyres Personnelles* Tom. II. pag. 311. Anton. van der Linden *de* Scriptis Medicis p. 166. Iisdem fere verbis *Mersklin.* in Lindenio Renovato hujus personati Scripti meminit. pag. 264. a.

(a) Leonardo Cozzando Librariæ Brescianæ partis I. p. 134.

Vincenzo Calzaueglia *Dottore di Medicina, & eccellente filosofo. Scrisse un libro.* De Theriacæ abusu in febribus pestilentialibus, *stampato in Brescia per Vicenzo Sabbio 1570. in 4. confutando Gioseffe* Valdagno *Medico Veronese, e Lettore nell' Academia degli Occulti in Brescia, il quale medicava contro l' opinione del Collegio de Medici Bresciani il mal delle Pettecchie con la Teriaca, & ne adportò i fondamenti nel libro, ch' egli fece stampar in Brescia per l' istesso Sabbio 1570. in 4.* De Theriacæ usu in Febribus pestilentibus, *dedicato al Co: Roberto Auogadro, ma con poco suo frutto, e vantaggio, poiche gli conuenue con Girolamo* Donzelline *pur medico, Bresciano e suo in ciò fautore, levarsi dalla Citta di Brescia, doue era l' uno, e l' altro in buon credito, e riputatione, e portarsi altroue, come di sopra habbiamo gia detto.*

(962) EVANS, vel *Jones.* Sub fictitio illo nomine edita est *Concio* quædam habita à *Thoma* LUSHINGTON, Oxoniæ, ut monet *Wood* Antiquitat. Oxonienſ. l. II. p. 335. (a)

(a) Ant. Wood Historia & Antiquitat. Universalis Oxonienſis l. II. p. 335.

Erat sanè Vir doctus, sed ingeniosus magis quam prudens, & Sociniano dogmate non intactus. Dum in Academiâ adhuc versaretur, licet egregius concionator habitus, tamen offensam non effugit, in Concione quadam, in Matth. *XXVIII. ver. XIII. in quâ, cum quadam de Connubio Hispanico, quod tum agebatur, ipsi excidissent, & de Senatoribus Parliamentariis indecora quædam effutiissent, ad Palinodiam damnatus est. Erant autem in ea, & alia quadam, quæ à non nullis blasphemia insimulata sunt, & ideo à Prædicatore in Dominica in Albis repetentis partes obeunte, castrari jussa. Prodiit nihilominus in publicum nuperis temporibus, sub nomine cujusdam* Evans *vel Jones.*

(963) Licentii EVANGELI Sacerdotis, *Præfatio in Marsilii Patavini, pro Ludovico Bavarico, Imperatore Romanorum, Apologiam*, quæ sub titulo *Defensoris Pacis primo*, deinde *Legislatoris Romani*, Francof. 1613. recusa prodiit, quod sit *Beati* RHENANI, Patritii Selestadiensis, cujus alia multa habemus, indicium facit *Melchior Goldastus*, Monarchiæ Imperii, Tom. I. p. 647. quâ & seqq. exhibet eandem recusam.

Addit margo *Normanni James.* Biblioth. Oxon. 422. vide etiam *Bailletum* deguisemens des Auteurs p. 312. (a) & 551. ubi verum Autorem Scripti nominat Beatum Bildium Rhenanum.

(a) Baillet deguisemens des Auteurs, pag. 312.

Beatus Rhenanus *s' est nommé* Licentius Evangelus *dans ce qu'il a écrit contre quelques entrepriſes de la Cour Romaine, sous pretexte de parler pour la liberté Evangelique;*

(963. a) EVARISTUS, Papa.

De duabus Epistolis ei affictis à Peccatore MERCATORE, seu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. *Bell. Baron. Cocum. Rivceum. du Pin, Nat. Alexand. Gerh.* &c vid. Clarissl. *Blondellum* in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum. Romanorum Epistolas decretal. & Gerh. von *Mastricht* in histor. Juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad pag. 268. Symbola est Mastrichtiana.

(964) EUBULIUS: METHODIUS *de Tyr.* *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 551.

(965) EUBULUS *Cordatus.* Eo nomine quædam extant *Epistolæ*, insertæ à Paulo *Colomesio* Epistolis *Clementis*, quas notis illustravit, ut indicant *Acta Eruditorum Lipsiensium* Anno. 1687. pag. 140. (a) ubi verum Autorem detegunt, *Ulricum* HUTTENUM, Eqvitem Francum, quod agnoscit etiam *Teissier*, Eloges des hommes scavans Tom. I. pag. 89.

(a) Acta Er. Lipsi. Anno. 1687. Mart. p. 140.

Claudunt hoc Volumen (S. Clementis Epistolas duas ad Corinthios, recensitas notis adjectis a Paulo Colomesio, una cum Thomæ Brunonis Dissertatione de Therapeutis Philonis) *meriores*

riores aliquot clarorum virorum epistolæ, partim nondum hactenus vulgatæ, partim accuratius editæ, aut variis obviæ, quarum argumenta brevissime referemus. I. Eubulus Cordatus, *seu qui sub hoc nomine latet* Ulricus Huttenus, *Montesium post Alexandrum VI. & Julium II, quorum pessimos mores notat, sub Leone X. meliora sperare jubet.*

EUBULUS v, *Dynaterus.*

(966.) Irenæi EUBULI, Theologi Austriaci, *pro Pace perpetua Protestantibus danda, Consultatio Catholica* Friedeburgi 1648. primo publicata, doctissima, & omnibus à rerum usu publico juxtaque religionis ac eruditionis cura non omnino remotis innotuit non minus ac Illustris & Excellentissimus egregii hujusce scripti auctor, *Hermannus* CONRINGIUS, postquam in suis de Pace perpetua libellis, Helmstadii Ao. 1657. in 4. excusis, publice partum suum, quasi postliminio, genuinum ipsius agnovit ac probavit. Atque utinam omnes alii Pseudonymi auctores tam consulte feliciterque nominis occultationem adhibuissent! Hoc siquidem scriptum non modicum ad promovendam inæstimabilem pacem Osnabrugo Monasteriensem, momentum attulisse, noverunt ii, quibus temporis illius res gestæ & consilia vel aliqua tantum ex parte innotuerunt.

Addit hic *Nota Diecmanni* pro verbis: (*de Pace perpetua,*) De Pace civili inter Imperii ordines religione diffidentesperpetuo conservanda, &: Et: *Ita titulus habet editionis secundæ Helmst. auctioris* Anno 1677. additur.

Conringium ob assumtum fictitium nomen prolixe defendit Gerhardus *Titius* in Responso ad Vorstii Epistolam priorem pag. 10. 11. Citatur quoque sub Conringii nomine in *Catalogo Scriptorum ejus*, qui una cum Vita, ipsius Syntagmatibus duobus Epistolarum in editione Hammiana 1694. præfixus est, num. 9. Historicorum. Agnoscunt quoque les *Nouvelles de la Republique des lettres* Conringium Auctorem scripti sub nomine *Irenæi Eubuli editi* contra *Ernestum de Eusebiis.* Mars 1675. Hic vero adhuc *Heidegger.* histor. Papat. pag. 403. addit *margo Mastrichtianus.*

EUBULUS v. *Sarckmasius.*

(966. *a*) EUBULUS, *Theophilus* est *Jacobus* KOELMAN Ecclesiastes Sluisanus in Flandria. Scripsit sub hoc nomine: De pointen van noodige reformatie, ontrent de kerck en kerkelyke, en belyders der gereformeerde kerk van Nederland 1678. 8. vid. Indicem scriptorum Koelmanni, post Durhami Comm. in Canticum ab eo Belgice versos. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(967.) EUCHARIUS, *Eligius*: ELOY *Houchart. Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 551.

(968.) EUCHERII Lugdunensis

(I) *Commentaria in Genesin, &*

(II) *Explanationes in libros Regum* 4. non illius, sed Angli cujusdam esse, *Bellarm.* ad A.C. 440. probat, ipsius BEDÆ vero putat *Sixtus Senensis* lib. 4. p. m. 282. cui adde *Rivet.* Crit. sacr. lib. 4. cap. 20. *Cocum* pag. 393. & seqq. & citatos *Oleario* pag. 152. 153.

Vide *Frisium* Bibliothec. Gesner. pag. 222. *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 282. *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 238. b. & Maximilianum *Sandæum* in Theologia Symbolica. pag. 609. qui omnes pro supposititiis habent, BEDÆ tamen cum *Sixto Senensi* præcise adscribere dubitant; in primis contra illum militat *Sandæus* loc. cit. (b) His addi meretur *Symbola Mastrichtiana.* (bb)

III. *Homiliæ L. ad populum* Eucherio Gallicano adscriptæ à *M. Bignæo* in Bibliotheca SS. Patrum assignantur maximam partem CÆSARIO ARELATENSI; à *Basilio* vero & *Zanchio*, HILARIO ARELATENSI, ab aliis EUSEBIO EMISSENO, apud *Sandæum* loc. cit. (c) qui tamen eas EUSEBIO GALLICANO asserere mavult. Ad *Eusebium Emissenum* inclinat *Miræus* Biblioth. Eccl. pag. 63. (d) Quosdam tamen earum etiam BRUNONI ASTENSI, alias MAXIMO REGENSI vindicat *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 238. (e) vide *Allorum Erudit. Lipsiens.* Supplementa Tom. II. Section. IX. pag. 422. Plura in EUSEBIO EMISSENO occurrent, huc quoque referenda. Addit *Symbola Normanniana* Hotting. Script. Suppl. 88. Adde du *Pin* Biblioth. Nouvelle, Tom. IV. pag. 175. sub (f) partim excerptum, quia textus est nimis prolixus: addita pag. 176.

(a) Sixtus Senensis Lib. 4. pag. 282. Biblioth. Sanctæ.

Prodierunt olim ex officina Frobeniana, & nuper ex calcographia Romana Pauli Manutii sub Eucherii *titulo in* Genesin Commentariorum incontinuatæ & interruptæ expositionis libri tres, in quatuor Regum explanationis ejusdem generis libri quatuor; Formularum spiritualium ad intelligendas scripturas Sanctas utilium liber unus. *Hos tametsi & eruditos fatear, & lectu dignissimos: non ausim tamen affirmare eos esse* Eucherii, *sed incerti potius, ac recentioris cujuspiam collectoris, qui opus more centonum hinc inde collegerit ex dictis Latinorum Patrum, præsertim ex integris sententiis* Gregorii, Isidori, Bedæ, *& aliorum autorum, quos ducentis fere annis præcessit* Eucherius. *Vixit enim, ut in Epistola ad* Valerianum *testatur*, Petronio *Bononiensi antistiti synchronos, anno ab urbe condita 1185. hoc est anno ab orbe redempto 427.*

Quod si in tanta scriptorum turba divinare liceat, quis hujusmodi explanationum farraginem in acervum congesserit, suspicor hunc fuisse Anglum, *forteq; etiam ipsum* Bedam, *cui potissimum studium fuit, collectanea congregare ex scriptis veterum doctorum, maxime vero* Gregorii Papæ, *cujus nomen non semel in hoc opere citatum invenitur, veluti primo libro expositionis in lib. Regum, sub cujus finem lector ad lectionem Moralium* B. *Papæ Gregorii remittitur, & in tertio ejusdem explanationis volumine, capite vigesimo secundo: quo*

sane loco autor quodammodo subindicat se non multo post tempora Gregorii in Britannia vixisse, ita scribens: Nostris nuper temporibus B. *Papa Gregorius*, evangelicis roboratus eloquiis, Romanam rexit ecclesiam & reverendissimi Patres *Augustinus, Paulinus*, & cæteri eorum socii jubente illo, venere in Britanniam, &c. *Huic etiam conjecturæ altera accedit, quod magna pars eorum, quæ hîsce Regum Commentariis continentur, legitur iisdem verbis in volumine Quæstionum Bedæ super libris Regum. Possem quoq; ad certiorem hujus nostri judicii comprobationem hoc loco subnectere indicem innumerabilium locorum qui tam in hos Formularum spiritualium, quam Geneseos & Regum Commentarios ex Beda & Gregorio transfusi sunt: sed eos brevitati consulens, prætermitto, satis me feciſſe existimans, ſi lectoribus hæc ita ſe habere indicarem.*

(b) Maximil. Sandæus Theologiæ ſymbolicæ p.609.

Porro B. Eucherio *etiam adscribuntur libri 3.* in Geneſin, & *in IV.* libros Regum Commentarius, *quem auxit plurimum* Angelominus Lexovienſis. *Utq; Eucherii promptius crederetur, quod existimat* Schottus, *ab audacibus ſciolis titulus eſt additus, ad* Veranium & Salonium *fratres Epiſcopos. Nam ad hunc Quæſtiones utriusq; Teſtamenti, atq; Hebraicorum nominum interpretationem: ad illum formulas ſpirituales* Eucherius *ſcripſerat. Sed fucum detracta larva produxit* Andreas Schottus, *probavitq; B. Eucherii neutrum eſſe partum. Sed quis ſit eorum auctor, non eſt promptum adfirmare.* Beda Junior *eſt, quam ut illi opus aſſignari debeat, quod fecit tamen* Sixtus Senenſis *lib. 4. Bibl. S.*

(bb) Symbola Maſtrichti. *Scriptor* Commentariorum in libros Regum *Eucherio tributorum, probat Auguſtini ſententiam. Gerh. Joh. Voſſ. diſp. 24. Theol. & hiſtor. pag. 254. theſ. 8. Hunc Scriptorem pergit* Voſſius, *quinquennio poſt Auguſtinum viviſſe, idem* Cramerus *ait, ne quis forte unius Auguſtini eam opinionem diu fuiſſe credat, nos minimum ducentis circiter poſt Auguſtinum annis viviſſe ſcimus,* ut qui *non Caſſiodorum tantum in Pſalmorum expoſitione citet, ſed etiam Gregorii Magni monita commendet. Imo & lib. 3. c. 22. de eodem ſcribat in hunc modum: Noſtris nuper temporibus &c.*

(c) Maximil. Sandæus Theolog. Symbolicæ p.609.

Quamvis non omnes Homilias, quæ ſunt omnino 50. ad populum, & Monachos habitæ, Eucherio Gallicano adſcribi debere probat Joan. SALERIUS O. IV. Epiſt. III. Sidonii Apollinaris. Quare & Marcus Bignæus, *Pariſienſis Theologus, edita iterum Bibliotheca SS. PP.* Cæſario Arelatenſi *plerosq; ex iis ſermonibus adſcribit, qui floruit poſt annum DC.* Baſilius *vero* Zanchius *Bergamus, in Prolegomenis notationum ad ſacros libros utriusq; Teſtamenti,* B. Hilario Arelatenſi *magnam eorum partem, ut auctori vindicandam cenſet. Gallici Scriptoris eſſe plane mihi perſuadeo, nec Eucherio tribuendas opinor, ſed* Euſebio, *non Emiſſeno, quod fecit Joan.* Gaignejus, & Tritthemius, *ſed* Gallicano, *magnam ſaltem partem. Atq; ita nomine Euſebii Epiſcopi Gallicani ſunt edita Tom. V. Bibliothecæ Magnæ Veterum PP. ab* Antonio Hierat. *Coloniæ adornatæ.*

(d) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 63.

Quod ad alia S. Eucherii *opera attinet,* Claudianus Mamertus *Viennenſis Eccleſiæ presbyter, Mamerti Viennenſis Epiſcopi frater, in ſuis* De ſtatu animæ *libris, teſtatur ipſum eloquentiſſimas conciones ſeu homilias ſcripſiſſe: atq; ea quidem fortaſſis ſunt illæ, quæ ſub nomine* Euſebii Emeſeni *circumferuntur. Tom. 5.* Bibliothecæ *Patrum, editionis Colonienſis; item in Chronologia Lirinenſi & alibi exſtant varia S. Eucherii ſcripta de quibus quid* Bellarminus *ſenſerit, ipſe in libro ſuo de Scriptoribus Eccleſiaſt. explicat.* Joannes Molanus, *in ſua ms. Bibliotheca ſacra, notat in Romana operum S. Eucherii editione,* à Galeſinio *ao. 1564. publicata, contineri multa ſuppoſititia.*

(e) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p.238.

Homiliæ aliquot inter eas quæ ſub Euſebii Emeſeni *nomine circumferuntur, editæ Antverp. 1602. & alibi ſæpius. Sunt, qui omnes Emeſeni Homilias Eucherio attribuunt: verum ex iis alias Brunoni Aſtenſi, Maximo Regenſi, alias aliis deberi ſatis conſtat. Sermones interim eloquentiſſimos nonnullos edidiſſe Eucherium fidem facit* Claudianus Mamertus *lib.* de Stat. animæ c. 9.

(f) Du Pin Nouv. Bibl. des Auteurs Eccleſiaſt. T.IV. p.175.

A l'egard des *Homilies* dont parle Saint *Mamert*, quelques-uns ont crû qu'il en avoit une partie parmi celles qui portent le nom d'*Euſebe d'Emeſe*, qu'il n'eſt pas hors de propos d'examiner en cet endroit. Nous en avons déja parlé pluſieurs fois, ſans nous déterminer entierement, parce que nous ne les avions paſſez examinées; mais il eſt temps de le faire. Nous en trouvons tout d'un coup *cent quarante cinq* ſur les Dimanches & les Feſtes de toute l'année, que les Manuſcrits du Mont caſſin-& du Vatican reſtituënt à *Brunon Evêque de Signi.* La conformité du ſtyle de ces Homilies avec les autres Traitez du cét Auteur, ne laiſſe aucun lieu de douter qu'elles ne ſoient de lui. Voilà déja le nombre des ſermons attribuez à Saint *Euſebe* bien diminué; *les autres* ſont aſſurément, comme nous avons déja remarqué, *d'un Auteur ou de pluſieurs Auteurs François.* Il y a des Sermons, comme celui *de Saint Maxime de Riés*, qui ne peuvent avoir eſté compoſez que par une perſonne qui vivoit dans le temps que le Monaſtere de Lerins floriſſoit. Nous trouvons dans la vie de *Saint Hilaire* écrite par Honorat de Marſeille, qu'il y avoit en ce temps-là un *Evêque de France* appellé *Euſebe*, qui avoit fait quantité de Sermons, & cela ſe trouve confirmé par les vers *d'Helman* diſciple de Raban, qui met Ceſaire & Euſebe entre les Eveſques de France fameux. On auroit bien pû lui attribuer toutes ces Homilies: mais cela ne peut pas eſtre, parce que l'on en trouve quelques-unes de *Ceſaire*, d'autres de *Maxime de Riés*, & enfin de *Fauſte de Riés*; ce qui fait voir que c'eſt un Recueil de

de Sermons composez par des Clercs du Monaſtere de Lerins, qui portent peut-eſtre le nom d'Euſebe, parce que ces Moines avoient coutûme de ſe cacher ſous un nom appellatif. Ainſi; Sermons d'*Euſebe* ne voudroient dire autre choſe que ſermons d'une *perſonne de pieté*. On a peuteſtre le nom d'Euſebe, parce qu'on en ignoroit l'Auteur, ou que ceux qui les avoient compoſez, ne les avoient pas intitulez autrement, ſuivant la coûtume de Lerins. C'eſt ainſi que *Vincent de Lerins* avoit pris dans ſon Memoire le nom de *Peregrinus*; *Salvien*, celui de *Timothée*; & peut-eſtre eſt-ce pour la méme raiſon que la Vie de Saint *Hilaire d'Arles* compoſée par *Honorat*, porte le nom de *Reverend*.

Il y a auſſi quelques-uns de ces Sermons qui ſont de *Ceſaire Evesque d'Arles*, qui avoit compoſé une infinité de Sermons, & qui les envoyoit de tous côtez aux Evéques, a fin qu'ils les fiſſent reciter dans leur Egliſes. *Salvien* en compoſoit auſſi pour des Evesques, de ſorte que le grand nombre de friſeurs de Sermons qui vivoient en ce temps, a mis une grande confuſion parmi leurs Sermons, qvi ſe ſont trouvez preſque tout ſemblables, laqvelle a encore eſté augmentée par les copiſtes. Donnons neanmoins nos conjectures ſur ceux-ci. &c.

(969) *Diodorus* EUCHYON *de Polychimia*— Prodiit illo nomine præfixo *Verſio* Latina *libri Germanici*, innominati Auctoris *de aquis, oleis, Salibus & Lopide Philoſophorum*; addita *præfatione, de Chymica artis præſtantia* & Commendatione, Tiguri in octavo. Fictitium hoc Euchyontis nomen eſſe, & ſub eo latere *Gaſparum* WOLFFIUM, Tigurinum Medicum innuit *Friſius* Bibliothec. Geſner. p. 260. b.

(970) EUCLIDES Geometra. Ejus nomine circumferuntur *libri XV. Elementorum*, ex quibus *duos poſtremos* HYPSICLI Alexandrino aſſerit *Voſſius* de Scientiis Mathematicis cap. XV. p. 53. 54. (a) & cum eo *Lambecius* Comment. Biblioth. Vet. & Nov. p. 282. b. *Decimum Sextum* in Editione Euclidis, procurata a *Clavio* Frf. 1654. in 8. notisque & Scholiis ejus illuſtrata, adjectum videas, quem tamen eſſe *Franciſci* FLUSSATIS *Candalla*, teſtatur *Clavius* p. 622. qui & XIV. & XV. *Hypſicli* tribuit p. 543. (c)

(a) Voſſius de Scientiis Mathematicis. p. 53-54.

Niſi quod de duobus poſtremis res non ſit ita aperta. Plerique eos non Euclidis *putant; ſed commentarios* Hypſiclis Alexandrini. *Alii & ipſos libros Hypſicli tribuunt. Sanè in Græca editione decimus quartus præfationem habet propriam: quam nec primus habet Euclidis: non vano argumento, libros duos ultimos alterius eſſe, quam Euclidis.*

(b) Lambec. Bibl. Cæſ. lib. VII. p. 185. *ex Voſſio de Scient. Mathem. Conſtant hac* (Euclidis) Elementa *libris quindecim; niſi quod de duobus poſtremis res non ſit ita aperta. Plerique enim eos non* Euclidis *putant, ſed Commentarios* (1) Hipſiclis *Alexandrini; alii & ipſos libros Hypſicli tribuunt. Sane in Græca editione decimus quartus liber Præfationem habet propriam, quam nec primus habet Euclidis; non vano argumento libros duos ultimos alterius eſſe, quam Euclidis.* (1) Hinc etiam in vetuſtiſſimo ac præſtantiſſimo illo, de quo in præſens agitur, Auguſtiſſimæ Bibliothecæ Cæſareæ Codice manuſcripto liber Elementorum XIV. inſcribitur, atque incipit hoc modo: Εὐκλείδου id. ΤΥΧΙΚΛΕΟΥΣ τὰς αἱρεσίμους. Βασιλείδης ὁ Τύριος Εὐκλείδῳ ᾧ προέχει, &c.

(c) Clavius in Euclidem XIV. & XV. p. 543.

Tredecim libri hactenus expoſiti ab omnibus Euclidi *adſcribuntur: Duo vero ſubſequentes à plerisque* Hypſicli Alexandrino *& recte, meo judicio, tribui ſoleut: in quorum quidem priori inter ſe comparantur Icoſaedrum, & Dodecaedrum, tam ſecundum ſuperficies quam ſoliditates: In poſteriori vero exponuntur deſcriptiones aliquot figurarum regularium unius intra aliam: ut hi duo libri ſint inſtar appendicis cujuſdam elementorum Euclidis.*

(971) EUCLIDES MEGARENSIS Philoſophus. Ei adſcribuntur à *Friſio* Bibliothecæ Geſner. p. 222. (a) *Elementorum libri XV.* quorum tamen *tredecim* ſaltem priores vindicantur EUCLIDI GEOMETRÆ, ab hoc Megarenſi plane diverſo & XC. annis juniori, a *Voſſio* de Scientiis Mathematicis cap. XV. p. 57. & de Philoſophotum Sectis cap. XI. p. 62. Eum ſequuntur *Lambecius* Comm. de Biblioth. Cæſar. lib. VII. p. 60. 61. (a) & *König.* Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 262. b. qui hos duos Euclides aperte diſtinguit.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæſ. Lib. VII. p. 60. 61.

Septimo, & quidem a fol. 250. p. 1. usq; ad fol. 297. p. 2. Euclidis Elementorum *libri ſex priores ſecundum editionem* Theonis *Alexandrini, qui ſeculo poſt Chriſtum quarto ſub Imp. Theodoſio Seniore floruit, & Euclidea non ſolum melius digeſſit, verum etiam aliquot locis auxit; quorum primus inſcribitur atq; incipit his verbis:* Εὐκλείδου Στοιχείων τὸ Θέωνος ἐκδόσεως τὸ πρῶτον. Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος οὐδέν. γραμμὴ δέ, &c. *Præfixa his libris ibidem ſunt anonymi cujuſdam antiqui Autoris Prolegomena de* Origine Geometriæ apud Ægyptios, & de translatione ejus in Græciam per Thaletem Mileſium, *ut & de ſequentibus claris Mathematicis usq; ad Euclidem, tum de ætate & Scriptis Euclidis, nec non de aliis variis rebus partim generaliter ad univerſam Matheſin, partim ſpecialiter ad Geometriam pertinentibus, quæ inſcribuntur* Ἐπιγραμμάτια εἰς τὴν Εὐκλείδου γεωμετρίαν, *ſive,* Epigramma in Euclidis Geometriam, *& incipiunt his verbis:* Εὐκλείδης νέον ὀχῶ αἰεὶ ὁσους γράμμασιν &c. *Sequitur deinde de origine Geometriæ & claris Mathematicis ante Euclidem:* (1) Εὑρέτην ἡ γεωμετρία πρῶτον ἐκ τῆς Αἰγυπτίων ἤκαρε φησὶν ὁ εἰς σὺν ἑλλήνας Θαλῆς, μεθ' ὃν &c. *Et porro de ipſo Euclide:* Οὐ πολὺ δὲ τούτων νεώτερος ἐστὶν ὁ Εὐκλείδης, ὁ τὰ στοιχεῖα συναγαγών. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου ἱστορεῖται μὲν οὖν καὶ Πλάτωνος, δεκαετερος δὲ ὁ Ἐρατοσθένικος Ἀρχιμήδης. *Subjungitur deinceps de nomine Matheſeos & Mathematum:*

tum : Τὸ ἦθος τῆς μαθηματικῆς καὶ τῶν μαθημάτων &c. Quæ omnia ex Procli Diadochi Platonici *Libro primo & secundo Commentariorum in Euclidis Elementorum Librum primum compendiosè delumpta sunt ; ut quisque videbit, si loca hic in margine citata inspexerit. Notabile autem ibi inprimis est, quod* Proclus *expressè testatur, Euclidem Geometram fuisse Philosophum Platonicum, & minimum (3) septuaginta sex annis post mortem Socratis Alexandriæ in Ægypto floruisse sub* Primo Ptolemeo, *nempe* Lagi *filio, ideoque omnino diversum esse ab Euclide Megarensi, Socratis Discipulo, & Platonis æquali, autore Sectæ Megaricæ sive Eristicæ, cujus Vita exstat apud* Diogenem Laertium *lib. 2. cap. 10. Vulgo enim duo illi Euclides perperam confunduntur, nec à mediocriter tantum doctis sed etiam à Viris alioqui doctissimis ; ut videre est apud* Conradum Gesnerum *in Bibliotheca universali, & in ipsis titulis variarum editionum impressarum Elementorum Euclidis, ubi is falsò appellatur* Euclides Megarensis. *Plura hac de re legenda sunt apud* Federicum Commandinum *in Prolegomenis Elementorum Euclidis, apud* Henricum Savilium *in Prælectione Primâ in Euclidem*, apud Gerardum Joannem Vossium *Libri singularis de Scientiis Mathematicis capite decimo quo de Euclide ejusque Geometriciis exprofesso agitur, nec non Libri* de Philosophorum Sectis *capite undecimo, ubi agitur de* Secta Megarica.

(1) Vide Procli commentar. in libr. I. Euclidis editionis græcæ Basil. Hervagianæ lib. 2. p. 19. & 20.

(2) Vide ibidem lib. I. p. 13.

(3) Nempe respectu intervalli inter mortem Socratis anno ante Æram Christianam vulgarem quadringentesimo & initium Regni Ptolomæi Lagi, anno ante Æram Christianam vulgarem trecentesimo vigesimo quarto.

(972) EVDÆMON, *Johannes André. Gaspar* SCIOPPIUS. Douteux *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 551.

(973) EUDOCIÆ Imperatrici, filiæ Leontii Philosophi, ὁμηρόκεντρα, sive *Centones Homericos* Christianos male, pejus verò Probæ Falconiæ tribui, cum sint PELAGII Patricii, constat ex iis, quæ habet *Foss.* de Poet. Gr. p. 78. & 80 adde *Sixt Senens.* Bibl. Sanctæ l. 4. p. m. 282. & citatos *Lomeyero* de Bibliothèq. p. 127.

Ad PELAGIUM refert centones hos *Borrichius* dissertat. I. de Poetis num. XLI. p. 17. (a) *Eschenbach.* Exercitat. de Poetis Christianis Sacris Græcis & Latinis. num. V. p. 7. & num. XI. p. 9. (b) Eudoxiæ nihilominus Operibus eos addit *Frisius* Biblioth. Gesn. p. 323. b.

Adde *Symbolam Masstrichtianam* lit. (c)

(a) Borrichius Dissertat. I. de Poetis n. XLI. p. 17.

Eudoxiæ Theodosii junioris Imper. uxor, „de victoria, quam maritus de Rege Persarum „reportaverat, condidit *Poema Heroicum*, si So„crati l. VI. cap. XXII. fidem debemus. Scripsit & epico carmine *octateuchum*, & varia alia, tra„dente Photio. Composuisse eandem ὁμηρόκεντρα, sive Centones Homericos, persuadere„voluit *Sixtus Senensis:* rectius autem illud opus, refertur ad *Pelagium* Patricium, quo tendunt, sententiæ Zonaræ, & Cedreni. Institutum scripti est, paganorum gemmas sacros in usus, convertere. Itaque selectis hinc inde ex Homero laciniis & ingeniosè consutis de *Christo*, agit, *de fluviis Paradisi, de Adamo & Eva, de mandati divini violatione, de patris æterni consilio, partu, Salvatoris, de stella Magorum, de fuga Christi in Ægyptum, de sacro Baptismatis lavacro, de sacrosancta Trinitate*, &c. Huic non dissimile quiddam attentavit olim latinis versibus *Proba Falconia*, illustris foemina, quæ vitam Salvatoris Christi, Centone Virgiliano pia imitatione expressit.

(b) Eschenbach Exercitat. de Poetis Christianis sacris, Græcis, & Latinis. num. V. p. 7. num. XI. p. 9.

Sixtus Senensis, *& cum eo multi alii, huic* Eudociæ ὁμηρόκεντρα *sive* Centones Homericos *tribuit, in quibus agitur de* Christo Domino, de Fluviis Paradisi, de Adamo & Eva, de Mandati divini violatione, de Patris æterni consilio, de partu salvatoris, de stella Magorum, de Fuga Christi in Ægyptum, de Sacro baptismatis lavacro, de SS. Trinitate & c. Vossius *tamen* & Borrichius *hos Centones Pelagio Patricio Presbytero adscribunt, non sine rationibus.* Gyraldus *dubius hæret, refert tamen non nullos fuisse qui* Probam Falconiam, *(de qua inferius) autorem agoscant. Num. XI. p. 6.* Pelagius *Patricius Presbyter, Zenonis Imperatoris temporibus vixit, ut ex* Zonaræ *Annal. tom. 3. in Vita Basilii Imperat. ac Cedreno constat. Dicitur is* Ὁμηρόκεντρα *sive Homericos Centones scripsisse, quos vulgo* Eudociæ, *Theodosii junioris uxori, adscribunt, cujus sententia cum multis aliis Patronum se fisit Celeberr.* Vossius *c. 9. de Poët. Græc. p. 80. Vide quæ §. 5. de Eudocia diximus.*

(c) Symbola Masstrichtiana.

Eudocia Imp.

Quis ὁμηρόκεντρα *collegerit*, Eudocia, *an* Patricius presbyter, *quibus historia Domini versibus (Homericis) explicatur & Evangelii, Majestas sub Metri leges mittitur, dubitat* Jacob Du Port, *in Davidis Emmetri præfatione lit. e. pag. 4. columna 2.*

(974) EUDOXUS PHILALETHES. Ejus nomine prodiit Venet. 1573. 4to. *Apologia adversus* calumnias & Sophismata personati, qui se *Evandrophylacten* nominat. Auctor est *Girolamo* DONZELLINO, Medicus, ut indicant *Cozzando* Librar. Brescian. 1694. 8. p. 134. & *Satyres Personnelles* tom. II. p. 31. Quem priorem locum in voce EVANDROPHYLAX : sub A : & B. repræsentavimus. Aliter titulum scripti (ut ille agnoscit) Pseudonymi hujus format *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 323. a.

(975) EUDOXUS. Hoc quoque nomine personato scripsit de *Abditis rerum* Causis *Johannes* FERNELIUS celebris Physicus & Henrici II.

II. Galliæ Regis Archiater docente M. *Vake* von Uhrsprung Menschlicher Seelen/ cap.IV. §.p.176.

(976.) EVÆ *Evangelium suppositum* à NAZARÆIS primis Ecclesiæ Christianæ Hæresiarchis docent ex *Reinesio Nouvelles des lettres Juillet* 1685. p.754.

EVERHARDUS v. *Enotus.*

(977.) EUGENIO *Lavanda.* Hujus nomine citat la *Visierà Alzata Pentecostes* n. XII. p. 104. 105. (a)

(I) *Notas, Astrum Inexstinctum* Fr. Romani *Hay, suis Radiis interstinguentes* 1641. 8vo.

(II) *Grammaticum Pædicum seu Puerilem* 1638. 12mo.

(III) *Grammaticum Palephatium*, sive *Nugivendum* 1639. in 12mo. & hæc esse Scripta illa addit, quæ à *Melchiore* INCHOFERO S. J. Germano, Viennensi, sub literis. R. P. E. L. edita memorant *Alegambe* & *Sotwel* in Bibliothecis scriptorum Societatis JEsu, ille p. 341. a. hic pag. 608. b. Et de Astro quidem Inextincto in Anonymis *cap. IX. num. CCLI.* prolixe disseruimus, qui videri poterunt.

(a) Villani Visiera Alzata Pentecost. num. XII. p.104.

XII. EVGENIO LAVANDA. Fra gli altri libri che furono scritti contro Em Romano Hay *Monaco Benedittino io lessi questo.*

EVGENII LAVANDA Nineuensis Notæ Astrum Inextinctum *Fr. ROMANI HAY, suis radiis interstinguentes; cum facultate, & speciali priuilegio S.C. M. Coloniæ apud Iodocum Kalckouen, & socios Ao. M. DC. XLI. 8.*

Puo essere, che il primo foglio sia stampato in Colonia, ma non il restante, che fù impresso nella famosissima stamparia di Gio: Blaeu. In proposito d' esso veggasi ò sentasi quello scriue Fr. Romano Hay *nella prefatione del suo libro* Roma Sacra & Hortus Crusianus §. 7. p. 10. *facendo mentione di coloro che scrissero contra 'l suo libro.* Quartus denique EVGENIUS LAVANDA Nineuensis homo personatus ex Utopia, credens me tot opponentium ferculis saturatum cænasse satis A. M. DC. XL. secundæ mensæ bellaria sybaritica apposuit euomuitque notas, Astrum inextinctum interstinguentes quas interstinctor ipse *, sine suo, sine Typoraphi, locique nomine, sine Censura vel Approbatione debita, prælo commisit. *Veggasi il libro di* fra Romano, *che è prezzo dell' Opera il leggerlo. Io farei stato incerto chi fusse stato cotest' huomo, ma veduto che l' anagramma della Patria, lo dichiara Vicinese, ed alle Biblioteche dell'* Alegambe, *e dal* Sotiuello *si noti, che l' Incofero sotto queste lettere R. P. E. L. stampò alcuni libri. Il sopracitato da Romano vien riconosciuto per uno di essi, e perciò nel leggerlo tanto profuso nelle lodi de Monaci non mi meraviglia i non essendone stato auaro alla Madre nella* Monarchia, *che egli scrisse de* Solipsi. *Gli alcuni libri, che dicono l'* Alegambe, *e'l* Sotvello, *hauer egli composti sotto queste lettere, oltre le* Note *citate, sono questi*

Grammaticus Pædicus siue Puerilis, *hoc est, in Pædiam Diuinarum Humanarumque litterarum GASPARIS SCIOPPII, Patauii editam*, Scholia, & Notationes. Auctore Eugenio Lavanda *Anno M. DC. XXXVIII. 12.*

Grammaticus Palephatius siue Nugiuendus; *Hoc est, in tres Consultationes* Gasparis Scoppii. *De ratione studiorum &c. Scholia, &* Notationes *Authore Eugenio Lauanda M. DC. XXXIX. 12.*

(977 a.) EUGENIUS LOMBARDUS. Sub personato hoc nomine editum à *Cœlestino* DE SFONDRATI Mediolanense, S. Galli Abbate, (demum S. R. E. Cardinali) *Regale Sacerdotium Romano Pontifici assertum*, Anno 1684. indicant Cl. *Ittigius* in dissertat. de Hæresiarchis Apostolicæ & Apostolis proximæ ætatis p. 254. & *Sluterus* Propylæi Histor. Ecclesiast. Christ. pag. 140. (a) v. Lombardus.

(a) Slüterus Propylæi Hist. Ecclesiast. Christ. p. 140.

Eugenius Lombardus (Sfondratus) in Regali Sacerdotio Romano Pontifici adserto ed. ao. 1684. in 4. loco incerto: qui & ipse sub Cœlestini Sfondrati nomine scripsit Galliam vindicatam in qua testimonia exemplia, Gallicanæ præsertim Ecclesiæ, quæ pro Regalia & quatuor propositionibus à Ludov. Maimburgio aliisq; producta sunt, refutantur, ed. ao. 1688.

EUGENIUS v. *Philadelphus.*

(978.) THEOPHILUS EUGENIUS. Eo nomine extat *Protocatastasis* seu *prima Societatis JEsu institutio restauranda*, fœtus THEOPHILI RAYNAUDI S. J. ut indicat *Autor Annotationum ad Epistolas Principis Contii* in *Actis Erud. Lipsiens.* Ao. 1689. p. 433. (a) *Sotwel* hujus non meminit inter reliqua Raynaudi scripta, quamvis fatetur, Raynaudum circa constitutiones Ignatii male sensisse, Biblioth. Scriptor. Societat. JEsu. pag. 759. (b) Aurorem ab aliis creditum esse *Casparem* SCIOPPIUM, sed falso, notat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 552.

(a) Acta Eruditorum Lipsiens. Anno 1689. p. 433.

Ita ad Ill. Contii responsum p. 69. Theophili Raynaldi *ambitionem & summam maledicentiam viginti librorum voluminibus exercitam taxat (Auctor annotationum ad Epistolas Principis Contii) qui nec suis pepercerit, scripto in eos libello sub* Theophili Eugenii *nomine, cui titulus est* Protocatastasis, seu Prima Societatis *JEsu institutio restauranda.*

(b) Sotvellus Bibliotheca Jesuitar. pag. 759.

Denique, observandum etiam in Opusculo Contra Clementem Scotum Virbium *in eodem Tom. 18. numero 3. unum tradi per errorem à P.* Theophilo *circa Declarationes in Constitutiones S.P. N. Ignatii, scilicet earum auctorem non fuisse S. Ignatium, sed Patrem*

Il Jaco-

Jacobum Laynez *cum tamen certissime constet Declarationes quoq; compositas fuisse ab ipso S. P. N. Ignatio, prout asseverantissime declaravit E.* Claudius Aquaviva *Præpositus Generalis litteris patentibus datis 1. Januarii 1588. ut superius agendo de S.* Ignatio *fusius exposuimus.*

(978. *a*) *Franciscus* EVISTOR Palæopolitanus. Edidit *Dialogos quinq; Divinos* ao. 1666. continentes varias disquisitiones *de Attributis & Providentia Dei.* Hos Dialogos inter scripta sua refert *Henricus* MORUS Cantabrigiensis Anglus in præfatione generalissima, quam Operum suorum Tomo Theologico præfigi curavit p.XI. hisce verbis: *Anno M.DC.LXXI. scripti sunt* quinque Dialogi Divini per *Franciscum Evistorem Palæopolitanum, Disquisitiones varias & Institutiones continentes* de Attributis & Providentia Dei. *Atque equidem hic demum intellexi cur anno M.DC.LII. quum* id operis aggrederer, *tam palpabilem persenserim Objectionem. Nondum enim tunc aderat istud faciendi maturitas.*

(979.) EULOGIUS. Scriptor Sec. VIII. citatur Auctor *Martyriorum Georgii Diaconi, Aurelii, Felicis, Natalicæ & Liliosæ*, a *Vossio* qui librum EVLOGIO CORDUBENSI asserit: de Histor. Latin. lib. II. cap. XXVIII. pag. 275. & lib. III. cap. III. p. 758. quod in eo notat *Sandius* ad Vossium p. 36. (a)

(a) Sand. in not. ad Voss. p. 36.

Vossius ex uno Eulogio *duos fabricat. Nam quem pag. 275. ad annum 725. retulerat, eundem p. 758. ad annum 852. refert.*

(980.) EVODIUS. *Uzalensis*, Auctor creditur librorum duorum *de Miraculis S. Stephani.* Sed hi quidem ad illum non ab illo scripti sunt, ut indicat *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 188. (a) Adde *Olearium* Abaci Patrol. p. 155. (b) Vera Evodii opera AUGUSTINO *falso tributa* nota *Biblioth. Universelle* & Historique de l'année 1686. pagina 259.

(a) Miræus, Bibliothecæ Ecclesiæ pag. 307.

Libri duo de miraculis S. Stephani *ad Euodium Uzalensem Episcopum scripti, vulgo dicuntur* libri Evodii: *quia nomen auctoris ignoratur: ut Bellarminus in Catalogo notat.*

(b) Olear. Abac. Patr. p. 155.

Evodius *Uzalensis in Africa Episcopus; eum Sigebertus c. 15. tradit scripsisse lib. de miraculis in Africa ostensis per reliquias* Stephani Protomartyris, *quas discipulus S. Augustini* Orosius *eo detulerit. Ast, libros illos ad Evodium equidem, non vero ab Evodio conscriptos docet* Labbeus *T. 2. pag. 29. Conf. T. 1. p. 141. & 160. itemq;* B. Gerhard. Patrol. p. 75.

(981.) EUONYMI *Thesaurus de remediis secretis*, Tigur. 1554. in 8. editus, quod sit *Conradi* GESNERI, *Scævenius* jam supra num. 193. nobis indicavit. Idem confirmat *Lindanus* pag. 137. varias editiones recensens: Imo *Gesnerus* ipse in Simleriano compendio pag. 138. scriptum hoc pro suo agnoscit, ne quis ultra testes alios requirat.

Addit *Frisius* editam hujus Thesauri *partem Secundam* à Gaspare Wolffio Tiguri apud Frolchoverum 1569. Biblioth. Gesnerian. p. 168. *qui de Euonymi Philiatri* nomine à Gesnero esse editum Thesaurum hunc non diffitetur p. 260. Addunt *Marginalia Normanniana* Ravii ad Jamesii Oxonienses. catal. Facult. 193. Alphet. 185.

Adde *Hottingeri* (a) locum excerptum Bibl. Tigurinæ p. 108 Denique *Symbolam* vide *Mastrichtianam* sub (b) adjectam.

(a) Hottingerus Bibliothecæ Tigurinæ pag. 108.

Thesaurus Euonymi Philiatri de remediis secretis (*voco autem secretem in quibus pars purior & tenuior ab impuriore crassioreq; secernitur*) *liber Physicus, medicus & partim etiam Chymicus, & oeconomicus in vinorum diversi saporis apparatu Medicis & Pharmacopolis omnibus præcipue necessarius, impressus Tiguri apud Andream Gesnerum Fig. 8. chartis 38. An. 1558. Agit autem præcipue de artificiosis aquarum & oleorum destillationibus, sive extractionibus ex herbis, aliisq; simplicibus medicamentis.* Secunda *ejus* editio *prodiit anno 1558. adjectis quibusdam instrumentorum destillatoriorum figuris, & novo* Jacobi Bersoni *libello, de absoluta ratione extrahendi olea & aquas è medicamentis simplicibus. Hunc librum cum in gratiam* Andreæ Gesneri *Patruelis mei, novi tum Typographi, immaturum ederem*, nomen meum adere nolui. *Nunc quoniam & magno studiosorum rei medicæ applausu eum exceptum video, & aliquando absolutiorem dare cogito, si Deus vitam dederit: me ejus authorem esse dissimulare amplius nolui, præsertim cum jam viri quidam eruditi id deprehenderint. Ex eadem officina Germanicus erat evulgatus est*, Rodolpho Landebergero *nostro* (*Ecclesiæ Bulaci Diacono, in agro Tigurino*) *interprete. Et latine in 16. Lugduni: ibidemque, ni fallor, Gallice.*

(b) Symbola Mastrichtiana Euonymus.

Reliquorum Balsamorum ingentem sylvam legeris apud Euonymum *qui* Gesnerus *est parte quidem prima, quæ Lugduni prodiit anno 1555. in 16. fol. 328. & seq. altera autem Tiguri anno 1569. in 8 fol. 76. & seq.* Casp. Hofmann. *de Medicam. officinalib. lib. 2. Cap. 30. fin. pag.*

EVONYMUS v. *Philiater.*

(982.) EUPHORMIO *Lusininus.* Ejus nomine prodiit

(I) Satyricon. 1605. in 8vo Parisiis.

(II) Satyrici Pars altera. ib. 1609. in 8vo.

(III) Apologia.

(IV) Icon Animorum. Quibus in Editione Amstelodami 1664. 12mo accesserunt

(V) Alitophili Veritatis lachrymæ. Comprehendunt in universum paginas 502. præmissa ignoto-

ignotorum nominum Clav. Eorum, quæ sub Euphormionis nomine prodierunt, Auctorem. Eruditi agnoscunt *Johannem* BARCLAJUM, vide *Bartholin.* de legendis libris dissertat. II. p. 41. de Alitophilo dubitant, sub quo Claudium MORISOTUM latere monet *Hyde*, reliquas IV. partes Barclajo adjudicans in Catal. Biblioth. Bodlej. p. 64. b. Commentario in hæc Satyrica Euphormionis edito Lugdun. Batav. 1647. 8vo ab Anonymo indoctiorem se nunquam vidisse, aperte pronunciat in Corollariis, thesibus de numero Mundorum Lipsi. 1084. ventilatis, num. VI. M. Christianus *Wagener* Lipsiensis.

(983) EUPHROSYNE von Sittenbach. Sub eo nomine editus est ab *Henrico* SCHÆVIO libellus Rhythmorum Hæpaticorum (Ueber-Reimen) docente *Morhofio* von der Teutschen Sprache, cap. XVII. p. 768.

(984) *La Lucerna Dialogo* sotto nome di EURETA Misoscolo cioè *Inventore Nemico d' Ozio*, opera tessuta da un genio libero : fu composta & publicata dal Cavaglier *Francesco* PONA, Veronese Medico, come lo racconta *Girolamo Ghilini* nel Teatro d' huomini letterati part. 1. cart. 63. Si trova anco *L' Anti Lucerna di Eureta Misoscolo*, in Verona 1648. in 8.vo, *La Lucerna* in 4to. 1628. a Venetia stampata. Vid. Baillet. *Satires Personnelles* Tom. II. p. 348.

EURICIUS v. *Cordus*

(985) EURIPIDES Mnesarchi filius *Athenienſis*, Auctor vulgo creditur XIX. fabularum, quas ejus etiam nomine adhuc extantes citat *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 225. b. & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 285. Verum SOCRATI illas adserit Thomas *Stanley* in libro *the History of Philosophy*, ut in ejus recensione observant *Eruditi. Lipſienſes* in Supplem. *Actor.* Tom. II. Sect. VIII. p. 357. Euripidem certe adjutum a Socrate legimus apud *Diogenem Laertium* lib. II. de vita Socratis Segm. 18. ex editione Menagiana (a) Extant hæ XIX. Euripidis Tragœdiæ, cum Initio vigesimæ Græce & Latine ex recensione & cum notis Gulielmi *Canteri*, per Æmilium Portum. Heidelbergæ, typis Hieronymi Commelini 1597. duobus tomis in 8vo. Prior tomus continet paginas 659. alter autem 800. Singulis Comœdiis adjectus est in margine versuum index, eo contentorum numerus. Et has Tragœdias ipsi Euripidi vindicare annititur M. Gottfriedus *Olearius* Lipsiensis Exercitatione ad Leonis Allatii de Scriptis Socratis dialogum Lipsi. 1696. §. IX. (b) vide quæ habet *Symbola Maſtrichtiana* ferius allata sub lit. (c)

(a) Diogenes Laertius lib. II. de Vita Socratis. Segm. 18. p. 90. 91.

Non defuerunt qui illum juviſſe Euripidem *exiſtimaverint. Unde* Mnesilochus *ait:*

Phryges, novum Euripidis poema hoc est,
Cui & Socrates farmenta supposuit.

Et rursus.

Euripides, Socratis clavis compacta,
Et Captivis Callias:

Jam tu te efferens magnifice de te sentis.
Enim vero licet hoc mihi. Socrates quippe in causa.

Aristophanes, Nubibus;

Euripidès autem, qui tragœdias facit,
Ejus, qui de omnibus sermones serit, opes sapientes effingit.

(b) Gottfridus Olearius Lipsiensis Exercitatione ad Leonis Allatii, de Scriptis Socratis dialogum Lipsi. 1696. §. IX.

Ut augeatur tamen Scriptorum Socraticorum numerus, idve, quod Allatius *vult, dixiſſe* Epicterus *videatur*, Euripidis *quoq;* tragœdias *producit, cui συμπνεῦσαι Socratem*, Laertius *Mneſilochi & Callie auctoritate prodit. Verum* Mneſilochi *teſtimonium, id quod* Allatius *vult, neceſſario non evincit, nec* Aristophanis *atq; Callie. Adducemus prioris verba, illis enim explicatis reliquis etiam reſponsum difficile haud erit, inquit autem:*

φρύγες ἐσὶ καινὸν δρᾶμα τ' Ευριπίδου
ᾧ καὶ Σωκράτης τε φρύγανα ὑπεστόρνυ.

Sed anne Φρύγανα ſuppeditanti ſcripto alicui, totum proinde erit tribuendum? Φρύγανα certe Lucretiano *operi ſuppeditaſſe dici poteſt* Epicurus, *velſi mavis præceptor Lucretii in Epicurea Philoſophia, num vero ille propterea autor elegantiſſimi carminis hujus conſtituendus? Parimatione Euripides, qui in Schola Socratis fere conſenuerat, & limpidos Philoſophiæ Moralis fontes in ea hauſerat, ſententiarum Socraticarum pondere tragœdiis ſuis majeſtatem conciliabat. Ipſe hanc mentem verborum iſtorum ex parte vidit* Allatius, *qui tamen nihilominus iſta ad cauſam ſuam non plane nihil facere exiſtimavit. Verum in eo infelix plane eſt quod* Hermippi *apud* Laertium *Autoritate, epitaphium Grylli à Socrate ſcriptum nobis obtrudat. Cecidiſſe enim* Grillum, Neophontis *filium in prælio ad Mantineam, ipſe loc. cit.* Laertius *teſtatur poſtquam ſcilicet, ut Athenienſes,* Pauſania *teſte, tradebant, Epaminondam in acie interfeciſſet. Iſtud autem prælium cum anno demum ſecundo Olympiadis CIV. commiſſum eſſe, ex* Diodoro Siculo & Æmilio Probo *recte concludatur, quomodo quæſo* Ἐπιτάφιον λόγον *Grillo, qui ineo cecidit, ſcribere* Socrates *potuit, cujus Vitæ terminum ſeſe ultra Olympiadem XCVII. produxiſſe non deprehenditur. Aut craveritigitur* Hermippus *oportet, aut Socratis proalterius cujuſdam nomine, in textum* Laertii *irrepſiſſe dicendum eſt.*

(c) Symbola Maſtrichtiana.

Euripidèn non eſt auctor Tragœdiæ Rhesus *dicta.* Aristarchum *poctam conjicit auctorem* Petitus *l. 3. miſcell. 22. idem. c. 16. v. ibidem duo ejus dramata ubi, quando acta, inveſtigat.*

EUROPÆUS v. *Cornelius.*

(986) EUSEBE : Nicolas LAMBART. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 552.

(987) EUSEBE : Jean de MARAIS. Baill. liste des Auteurs deguisez p. 552.

(988) ERNESTUS de EUSEBIIS. Sub eo nomine prodiit in publicum circa tempus pa-

cificationis Monaſterienſis: *Judicium Theologicum*, quod à *Fabio* CHIGI, tum temporis, Summi Pontificis Legato poſtmodum R. E. Cardinali compoſitum judicant *Reboulet & la Brune*, Voyage de Suiſſe tom. I. Epiſt. V. p. 143. (a) *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 552. At *Dorſcheus*, qui ſcriptum hoc refutandum ſuſcepit ex literis illuſtriſſimi cujusdam Comitis, Auctorem Judicii Theologici nominat P. BIBER Electoris Moguntini quondam Confeſſionarium, docente *Scheda Tenzeliana* quam vide lit. (b) Ejus reſponſum una cum *vehiculo* vide *Anonymor.* num. 716. 727. Ipſe *Couringius* qui ſcriptum hoc ſub nomine *Irenæi Eubuli* de quo ſuo loco dictum habemus, ſibi refutandum ſumſit *Jeſuitæ* WANGNERECKIO illud adſcribit, citante *Symbola Rauſchiana* (c) Quamquam *Sorvel.* ejus inter reliqua Wangnereckiana ſcripta non meminit. p. 333. Alii *Johanni* MULMANNO Lipſienſi, Profeſſoris Theol. filio, qui cum ad Pontificios transfugiſſet, & ipſe Lojolitarum ſacris initiatus fuit. Sed ſicuti huic *Caramuel* peculiari opere *de Pace Proteſtantibus danda* reſpondit: ita bullam Pontificiam lixivio condigne excepere præter *Carpzovium*, qui ſub victo *Ludovici Monteſperato*, quem vide nomine latebat, & *Hoornbeeckium*, David *Blondellus* libro de fulmine bruto nuper ex exquiliis vibrato ſub *Amandi Flaviani* nomine edito *Boeckleri* Notit. Imp. l. 2. C. 2. p. 71. n. 4. Addo & nunc *Diecmanniana* (d) ſerius accepta. Chigi Cardinali poſtmodum Pontifici M. Alexandro VII. id adjudicant les Nouvelles des lettres Mars 1685. pag. 282.

(a) Voyage de Suiſſe par les Srs. Reboulet & la Brune, Premiere Partie a la Haye 1686. Cinquieme Lettre p. 143.

A Munſter & à Oſnaburg. Chigi *qui y avoit eſté envoyé en qualité de Nonce du Pape, & qui eſtoit obligé de s'entretenir tous les jours avec les Princes Proteſtans, ou avec leurs Miniſtres, ſe fit une idée de leur Religion & quoy qu'il eut publié, à peu prez dans ce même tems, ſous le nom ſuppoſé d'un certain Erneſt Euſebe, ce Iugement d'un Theologien, ou les Proteſtans ſont fi mal traitez, il demeura pourtant convaincu, qu'il n'y avoit rien d'heretique dans leur Doctrine. Mais il ne pouſſoit pas plus avant.*

(b) Scheda Tenzeliana.

ERNESTUS DE EVSEBIIS.

Judicium Theologicum Erneſti de Euſebiis civis Romani; typis Theodoſii de Sicecela Armonâ Eccleſiopoli A. C. 1647. publicatum & in Comitiis Oſnabrugenſibus & Monaſterienſibus Weſtfalorum diſſeminatum eſt quo auctor ipſa fundamenta deſideratiſſimæ Pacis convulſum ivit, & ſic ſtantibus conditionibus bellum etiam ad ſubverſionem Germaniæ evaſurum illi prætulit. Hoc ſcriptum multorum rogatu Dorſcheus refutandum ſuſcepit ſub titulo: Nothwendige Entdeckung des Blutdurſtigen Urtheils / welches der Vermummte Ernſt von Euſebiis / Römiſcher Bürger / über die Frag / ob der Friede / wie ihn die *Proteſtirende* begehren / für ſich ſelbſt unerlaubt und unrecht ſey. *Huic libro perſonatus quidam Jeſuita oppoſuit* Criſin Anricriſeos, *quam Dorſchei diſcipulus, Andreas Rhunæus Theologus hodie Dantiſcanus, & Dorſcheus ipſe in Anacriſi Criſeos Lojoliticæ, (quæ Tractatui de Gratia Roſtochii 1660. 4. præmiſſa eſt) confutavit. In hac Dorſcheus exhibet epiſtolam illuſtriſſimi cujusdam S. R. I. Comitis W. G. C. & D. C. adſcriptam qua opus ejus Erneſto de Euſebiis oppoſitum laudatur, & ſignificatur, ſub nomine illo latere* Biber Confeſſionarium Archiepiſcopi Moguntini. *En verba;* Und ſolte der verkapte *Erneſtus de Euſebiis* (wie ich von einem guten Orte berichtet worden) des verſtorbenen Ch. von M. Beicht-Vater ſeyn und *P. Biber* heiſſen.

(c) Symbola Rauſchiana.

ERNESTI de EUSEBIIS, *Civis Romani Judicium Theologicum ſuper Quæſtione, an pax, qualem deſiderant proteſtantes, ſit ſecundum ſe illicita. Sumtibus & typis Theodoſii de Sicecela Armona (i. e. Eccleſia Romana)* Eccleſiapoli ad inſigne pietatis 1647. *Scriptum hoc impugnatum eſt à Joh. Geor. Dorſcheo*, Caramuele à Lobkovitz Tr. Sacr. Som. Imperii Pax licita demonſtrata *(quem vide omnino ibidem 103) & aliis. De vero Auctore ita H.* Conring *præfat. in Sciopii Padiam Politicam*: Henricus Wagnerekius Jeſuita *Dillinganus* eſt, quantum ex viris fide digniſſimis intellexi, qui *Erneſti de Euſebiis* ficto nomine turbavit adeo pacis negocia, inſano duntaxat religionis prætextu auſus ipſamet humanæ ſocietatis fundamenta convellere Theologus inepte ſuperſtitioſus, & Politicus indoctiſſimus. *Hac ille. Caramuel d. tr. n. 433. conjecerat, illum cum Hungariam vicinam vocet, in Auſtria aut prope ſcripſiſſe.*

(d) Nota Marginalis Diecmanniana.

Erneſti de Euſebiis, *civis Romani, Judicium Theologicum ſuper Quæſtione*, An pax, qualem deſiderant Proteſtantes, ſit ſecundum ſe illicita? *&c. Eccleſiopoli ad inſigne pietatis, 1648. 4. Libellus ab impedimentis, qua Pacis Otnabrugæ-Monaſterienſi objicere conabatur, notiſſimus, & variis cenſuris diſputatus, variis quoque Auctoribus tributus.* Henrici Wagnereccii (*Jeſuitæ*) *eſſe, fide dignis magnis teſtibus ſe accepiſſe refert, qui perſonatus eum alias oppugnavit*, Conring. *in Ceuſur. Diplom. Ludov. p. 2. 3. Defuncti, ut literas initiales interpretor Electoris Moguntini Confeſſionario* P. Biber *ex cujusdam S. R. I. Comitis literis ad ſe A. 1649. 27. Oct. ſcriptis tribuit Dorſchens, itidem animoſe eum adortus Anacriſ. Criſ. Lojol. p. 10. 11.* Jo. Caramueli *adſcribit Maſius in Intereſſe Princip. circa Rel. Evang. pag. 125. cum tamen Caramuelem ex ipſis inter acres ejus oppugnatores collocandum eſſe conſtet.* Fabium Chiſium, *qui ut Nuncius Apoſtolicus iſtis pacis tractatibus adfuit, & deinde Alexandri VII. nomine in Cathedra Papali ſedit, auctorem aperte laudat* Baillet *d' Anti. Tom. II. p. 300.*

De EUSEBIIS *v. Erneſtus.*

(989) Philomari de EVSEBIIS Theopolitani, nomine, italice ſcripſit, ediditque *Lilium Virgineum oblatum de novo beatiſſimæ Virgini Mariæ*, Mediolani 1611. *Joannes Baptiſta* ROSSI, Jeſuita Italus, teſte *Alegambe* p. 226.

Et *Sotwello* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu. p. 418. & *Toppio* Biblioth. Neapolitan. p. 140. qui lingua Italica ſotto nome di *Filomeno de* EUSEBIIS tractatum hunc prodiiſſe, ibidem aſſerit.

(990.) EUSEBIUS Alexandrinus, cujus 18. *ſermones à Franciſco Turriano*, Jeſuita Hiſpano, ſunt producti, quod ſit ipſe TURRIANUS, vide apud *Rivet*. Crit. ſacr. l. 2. c. 20. adde *Cocum* pag. p. 152. 153. *Olear.* p. 155. & *Blondelli* Turrianum vapulantem, ubi de temeraria in ejusmodi facinoribus audacia illius hominis plura legas.

Idem ex *Riveto* & *Blondello*, citatis, docet *Teiſſier*. Eloges des hommes ſavans Tom. II. p. 31. *Sotvel* autem multa à Turriano ſcripta Patrum recognita & edita quidem recenſet. pag 262. 263. at de Euſebio plane ſilet. Addit vero *Margo Diec-* „*manuianus* ſequentia poſt *Turrianum vapulantem*, „Prolegom. C. 1. p. 7. cujus verba etiam exhiber „*Maſtricht* in Hiſt. Jur. Ponrif. Pontif. p. 264. 265. „Sed valde vereor, ne ἀμετρία αὐθολικῆς in Tur„rianum *Blondellus* peccer. Immiſcet enim iſti „librorum, quos non extare putat, indici ſcripta, „quæ extare certiſſimum eſt; e. g. *Euſebium Cæſa„rienſem* adv. Marcellum, quem nobis Græco La„tinum cum Notis Rich. *Montacutius* dedit, qui„que in noviſſima editione librorum Euſeb. de „Demonſtr. Evang. quæ Ao. 1688. Coloniæ, ve„rius Lipſiæ, fol. prodiit, extat; item Photii Lexicon.

Allegat etiam *Symbola Maſtrichciana Hottingerum* Electh. Scriptor. ſuppoſ. pag. 75. de ſermonibus ejus &c. ſcriptis ſpuriis agentem.

(990. *a*) EUSEBII Pamphili cognomento, Epiſcopi Cæſarienſis, *Expoſitionem in Canticа*, editam à *Meurſio*, tribui GREGORIO NYSSENO male à *Vincentio Ricardo*, cum ſit Catena Variorum doctorum, etiam aliorum v g. DIDYMI, THEOPHYLACTI, & PHILONIS CARPUTHII, docet *Th. Rayn.* l. ſæpe c. p. 138. Ei

I. à *Joſepho* SCALIGERO ſuppoſitum eſt Chronicon, quod ex SYNCELLI, CEDRENI, ALIORUMQUE CHRONICIS concinnatum demonſtrat *Hanckius* de Script. Byzantinis p. 90. 91. (a) Suppoſititium judicant *Cave* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſtic. p. 93. *Hodius* in Mosnahtliche Unterredungen 1693. p. 868. 869. (b)

II. *Demonſtrationis Evangelicæ* libri 20. Euſebii nomine extantes, quod ſint tantum *excerpta ex* EUSEBIANIS ſcriptis monet *Colomeſ.* Paralipom. ad Chartoph. Gviliel. *Cave* p. 5. (c) ipſe *Cave pro vero opere Euſebiano agnoſcit* Hiſtor. Litterar. Script. Eccleſ. p. 93.

III. *Collectio Martyriorum* Euſebio ab *Hanckio* de Scriptoribus Byzantinis p. 115. ſeqq. adſcripta, METAPHRASTE potius digna videtur *Caveo* Chartophylac. Eccleſ. p. 46. (d)

IV. *Binæ Epiſtolæ*, Euſebii *libro contra Marcellum inſertæ*, Editori ejus MONTAGU aſſeruntur; *Biblioth. Univerſelle* de l'année 1688. pagina 489. (e)

V. *Homilia* Euſebii Cæſarienſis nomine extantes EUSEBIO EMISENO vindicantur à *Cave* Chartophyl. Eccleſ. p. 47. (f) & Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſ. p. 95. Eam tamen, quæ in Encœniis Eccleſiæ à Paulino Tyri ædificatæ, habita extat, EUSEBIO PAMPHILO vindicat *Cave* Chartophyl. Eccl. p. 33. 34. (g)

VI. *Cantici Canticorum Expoſitio græca à Meurſio* ſub nomine EUSEBII edita quidem eſt: ſed hunc illius auctorem eſſe, cum aliis negat Balthaſar *Scolberg*, in Diſp. de Στιχομετρία veterum Witteb. 1678. atque ait interpretationum illarum, collectionem vindicari ATHANASIO, DIDYMO, THEOPHILO aliisque patribus. Dn. *Tenzelius* in den Monahtl. Unterredung. ad a. 1692. pag. 945. referi Caſimirum *Oudinum* confeciſſe diſſertationem quandam de vita, moribus, atque doctrina S. GREGORII M. cum expoſitione in Cantica Canticorum legitimo ſuo parenti reſtituta, ſed eam impreſſam nondum eſſe.

(a) Hanckius de Scriptoribus Byzantinis pag. 90. 91.

CXCVI. Hoc Chronicon, ſicut ab Euſebio *ſcriptum eſt, Græce non amplius exſtat, certe nondum in lucem prodiit.* Joſephus *quidem* Scaliger, *quantum poſſet, in integrum reſtitnere conatus, anno M. DC. VI. Eclogas Græcas, partim ex inediciis, & Georgii* Syncelli *Chronicis, & Scriptoris anonymi factis Siculis, qui* Chronicon Alexandrinum *dici conſueverunt; partim ex edito* Georgii Cedreni Chronico, *deſumtas, & duos in libros, ad Euſebiani Chronici modum, compoſitas, Euſebiani Chronici præfixo eitulo, lectoribus exhibere non dubitavit. Cujus Euſebiani Chronici fontes indicat in prolegomenis,* Temporum Theſauro *præmiſſis, anno M. DC. VI, ad Jacobum Augnſtum* Thuanum *ſcriptis:* Si non ipſum corpus, *inquiens*, non omnino tamen diſſimile ei, quod ab autore inſtitutum fuit, exhibemus, ne hac parte claudicaret editio Latina. Græca autem, quæcunque nanciſci potuimus, majori ex parte à *Georgio Tarafii Pacriarcha Syncello* habemus: quædam etiam à Chronologo innominato, beneficio Viri nunquam ſatis laudati *Iſaaci Caſauboni*, quos *Faſtos Siculos* vocant: neque pauca à *Georgio Cedreno*, qui multa Euſebiana in ſuum centonem inculcavit, non quidem ab Euſebio petita, ſed à Georgio Syncello. Quibus è duobus Georgiis tanto ſecurius plurima corraſerat, quod eos in ſua Chronica totum Euſebii Chronicon iisdem verbis tranſtuliſſe judicaret.

Pag. 91. *CXCVIII. verum, an ex* Georgiis & Cedreno Faſtisque Siculis *Eclogæ, quas ſub* Euſebii *nomine Scaliger in publicum edidit, Euſebium autorem omnes habeant, videamus. Certe Chronica ſua Syncellus & Cedrenus, ex aliis quoq; Scriptoribus, non ex uno Euſebio, compoſuerunt. Syncellus enim, qui chronicon ſuum non longius, quam Euſebiũ produxit, Euſebio recentiorum*, Ephræmi Syri, Gregorii Nazianzeni,

zianzeni, Joannis Chryſoſtomi *aliorumq; loca ſuo Chronico inſeruit : qua loca Pariſienſis editio pagiuis, III, IV, XV, CCCLXXVII, exhibet.* Cedrenus *etiam, qui multo longius, quam Euſebius Chronicon ſuum produxit, in rebus, quas Euſebius, ſeu commemorauit, ſeu commemorare potuit, Euſebio recentiorum,* Baſilii Magni, Epiphanii Salaminenſis, Theodoreti Cyrenſis *aliorumq; loca ſuo Chronico immiſcuit : qua loca Baſileenſis edito pagiuis. CLXVI, CCXVI, exhibet. Quamobrem* Scaliger, *ſicut in* Georgiis *ea loca, quibus Euſebii nomen additum non reperit, Euſebii reputare ; ſic inter Euſebii Graeca referre, niſi cum quodam erroris periculo, non potuit. Ille tamen conjectura ſua ductus, Eclogas multas, nec à Georgio, nec in Faſtis Siculis Euſebio tributas, ſub Euſebii nomine publicauit. Hoc eorum experitur, quisquis eas, anno M.DC.VI. primum emiſſas, cum Siculis Faſtis anno M.DC.XV. maxime cum* Syncelli *chronicis anno M.DC.LII. primum editis, componit. Cui labori ſervit longus ex Syncello per Scaligerum inter Euſebii Graeca relatorum locorum catalogus, quem Syncelli Chronographiae* Jacobus Goarus *adjunxit.*

(b) Monatliche Unterredungen 1693. p. 868. 869.

Nicht weniger *Capite de Euſebiis variis* von dem *Chronico Euſebii Caſarienſis*, welches *Malala* anführet/ daß es nicht des *Euſebii opus genuinum* ſey / ſondern ein frembdes Werck / welches die neuern Griechen unter ſeinem Nahmen zu *allegiren* pflegen / ſo bißher noch keiner unter den Gelehrten in acht genommen. Nachdem er nun ſeine Meynung ſattſahm probiret / beantwortet er auch die Beweißthümer derjenigen / ſo den *Malalam* ins ſechſte *Seculum referiren*/darunter die vornehmſten ſind/ weil er *libro tertio Ioan. Damaſceni de Imaginibus* nahmentlich *citiret* wird / und der *Auctor* des *Chronici Alexandrini* nachdem bißherigen gemeinen Schluſſe der Gelehrten viel aus ihm ausgeſchrieben. Auff das erſte giebt *Hodius num. 32.* zur Antwort / daß derſelbe *Tacitat* dem *Damaſceno* fälſchlich *ſupponiret* ſey/ indem die neuern *Graculi* faſt alles / was ſie von ungenandten *Auctoribus* vor die Bilder-Anbetung gefunden/dem *Damaſceno* zugeſchrieben / wovon er in ſeiner gemeldeten *Diatriba* mit mehrern handelt. Zur Ablehnung des andern benennet er *num. 29. 30.* alle *loca*, darinnen das *Chronicon Alexandrinum* oder *Paſchale*, wie es *du Freſne* in der neuen *edition* tituliret/mit dem *Malala* offt von Wort zu Wort überein kömmet/ und zeiget augenſcheinlich *num. 33.34.* daß dieſes *Chronicon* auch ſehr *interpoliret* / und dieſe Übereinſtimmung nicht ſo wohl von dem *Auctore*, als vielmehr von denen *Interpolatoribus* herkomme: dabey er ſich denn beziehet/auff ſein neues Werck *de Scriptoribus Rerum Ægyptiarum.*

(c) Colomeſii Paralip. ad Cartoph. Guil. Cave p. 5.

Euſebius *Caſarienſis Evangelica Demonſtrationis libros 20 ſcripſerat. Librum 18. laudat* Hieronymus *Prafatione in Hoſeam. Photio lecti ſunt* Euſebii Eccleſiaſticae Demonſtrationis *libri. Supplendum forſan 4 totidem enim extant in Bibliotheca Caſarea, ſed tacito* Euſebii *nomine. Hac tamen Excerpta Euſebii eſſe recte conjicit Cl.* Lambecius, *quiex* Photii *conjecturam ſuam firmare potuit.*

(d) Cave Chartophyl. Eccleſiaſtic. pag. 46.

Tribuitur huic Euſebio Collectio antiquorum martyriorum. *At vereor, ne fama mendax pro Theſauro Carbones, pro genuino Euſebii opere fabulas Metaphraſtis & quisquilias venditarit.*

(e) Bibliotheque Univerſ. de l'année 1688. pag. 489.

Les deux lettres R. M. que l'on voit *dans le titre des livres d' Euſebe contre Marcell, marqueut Richard* Montagu *Eveque de Chicheſter, qui les a le premier publiez.*

(f) Cave Chartophyl. Eccleſiaſtic. pagina 47.

Homilias, *quas Jacobus* Sirmondus *ſub hujus* Euſebii *nomine latine in lucem emiſit Pariſ. 1643. in 8. potius* Euſebio Emiſeno *adjudicandas eſſe exiſtimat.*

(g) Cave Chartophyl. Eccleſiaſtic. pag. 33. & 34.

Dedicationi pulcherrima Eccleſia, quam Paulinus *Tyri adificavent, adfuerunt omnes Eccleſiarum vicinarum Epiſcopi quibus elegantiſſimam orationem* Euſebius habuit, *quam exhibet H.E. lib. 10. c. 4. Non ſum neſcius, à quibusdam in dubium vocari, an hac oratio* Euſebium *auctorem habuerit. Immerito. Ipſa oratio* ingenium ejus & multiplicem eruditionem ſpirat. *Pars panegyrica cum iis, qua in praecedentibus Capitulis tractaverat, eodem ſenſu, & iisdem pene ſententiis, optime convenit, ſuadet intima cum Paulino familiaritas ut credamus a nullo potis, quam ab Euſebio haberi potuiſſe, qui hunc decimum Hiſtoriae ſuae librum Paulino inſcripſit ac proinde orationem hanc hoc in loco inſeri par erat. Deinde ſi alterius eſſet, cur tam prolixum ſermonem huic loco inſereret? Cur ſuppreſſo authoris nomine? qui ſcriptores quos allegat, ſemper nominatim citare ſolet. Dicet, Euſebium nullam ſui ipſius mentionem facere. Fateor, qua erat* modeſtia, nomen diſſimulavit; *καίτις, inquit, ἐν μέσῳ παρελθὼν πεφιλήκοις ὄγκοις, λόγυ σύνταξιν πεποιημένος.* Vir aliquis mediocris meriti, qui hujusmodi orationem compoſuerat, in medium progreſſus eſt. *Et ita fere ſcriptores loqui ſolent, quoties de ſe verba faciunt.*

EUSEBIUS v. *Altkirchen.*

(991.) EUSEBIUS CÆSARIENSIS. Qui (CONSTANTINUS MAGNUS.) ſi fides habenda vitæ ipſius Scriptori (Euſebius hic Cæſarienſis jam olim falſo creditur) Epiſcopum ſe ſε. τῶν ἔξω palam profeſſus eſt. Jacobus *Gothofridus in diatr. de interdicta Chriſtianorum cum Gentilib. Commun. p. 37.* Atque adeo, nec Euſebius ipſe, Conſtantini σύγχρονος. qui & vitam ejus ſcripſit. *Gerh. Joh. Voſſ. de baptismo diſp. 6.* pag. 89. thel. 9. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(992.) EUSEBIUS Emiſſenus, Emiſſæ Urbis Phœniciæ Epiſcopus, non ille, cujus *S. Hieronymus* libro de Script. Eccleſ. meminit, ſed eo recentior, cujus extant

I. *Homiliæ in Evangelia totius anni*, BRUNONI *Aſtenſi, Signienſi Epiſcopo* vindicatæ ſunt, uti vides

vides apud *Th. Raynaudum* p. 138. *Labb.* ad *Bellarm.* p. 310. aliosque citatos *Oleario* p. 94. & 157. Nam *Eusebii* non esse, jam dudum *Bellarm. Baronius*, *Possevi*nus appar. sacr. Tom. I. alique citati *Rivetо* lect. sacr. l. 3. c. 1. *Sixtus Senensis* l. 4. p. m. 285. stylum refert BEDAM aut RABANUM judicavit.

Pro suppositititiis has Homilias agnoscit *Miraus* in Biblioth. Eccles. p. 28. 187. 195. & *ex variorum Scriptis* congestas affirmat. (a) BRUNONI speciatim cum *Marchesio* tribuunt Monatliche Unterredungen 1693. p. 317. & *Richard. Simon* Critique du Nouveau testament cap. XXVII. p. 388. (b) *Licenianas* illas appellat *Prideaux* Orat. IX. p. 85. *Rapsodi* cujusdam recentioris. *Latino cuidam* adscribunt *Acta Erud. Lips.* 1693. p. 460. BEDÆ aut RABANI MAURI vel utriusque collectanea esse putat Andreas *Schottus* Tom. V. Bibliothec. Patr. part. I. p. 543. monente *Symbola Rauschiana*.

II. *Homiliæ* 50. quas non esse ipsius, fatentur omnes modo citati, sed diversis auctoribus eandem assignant. Plerique in EUCHERIUM consentiunt, licet alii FAUSTUM *Rejensem*, alii CÆSARIUM *Arelatensem* substituant. v. *Bellarm.* ad A. C. 430. p. m. 146. *Th. Raynaud.* l. c. p. 138. *Rivetum* l. 3. c. 1. & l. 9. c. 20. p. 452. & c. 28. p. 488. *Blondellum* de S. litter. lib. 2. c. 10. circa f. & citatos *Oleario* p. 157. adde *Barth.* adversar. l. 44. c. 12. in pr. Alii mixturam volunt esse variorum auctorum v. *Rivet.* l. 3. c. 1. & imprimis *Barthium* adversar. l. 43. c. 26. qui non EUCHERII modo, & FAUSTI, sed etiam SALVIANI, ALCUINI, & GENNADII opera in iis agnoscit. Cujus locus (f) omnino dignus est qui etiam hic legatur. *Eucherio* eas asserit Paradisi Carmeliticus decoris p. 205. col. a. M. Antonius *Alegre* de Casanate cum *Baronio* Genuinissimum illarum Auctorem eum appellante.

MAXIMUM *Episcopum Rhegiensem* addit *Cave* Chartophylac. Eccles. pag. 88. (c) & Histor. liter. Scriptorum Ecclesiast. p. 238. Consulendi sunt hic Mehlführer/ coron. patr. p. 164. *Vossius* de Cognitione sui p. 64. Histor. Pelagian. pag. 38. 39. citante *Symbola Normanniana*. EUCHERIO speciatim adjudicant Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 235. a. *Mabillon.* Anal. Tom. II. p. 346. (d) FAUSTO autem *Rhegiensi* easdem asserunt Casimir. *Oudinus* dissertatione de Scriptis Eusebio Emisseno hucusque perperam attributis, ut ex ea notant Monatl. Unterredungen 1692. p. 936. (e) & *Cave* Histor. Eccl. p. 259. L. Plura vide in EUCHERIO LUGDUNENSI supra. Adde serius transmissa *Mastrichtiana* sub finem adjacentia lit. (g)

(a) Miræus, Bibl. Eccl. p. 28.

Theodoretus Scriptores — recenset — Eusebium *Phœnicem, hoc est Emesenum. Quod ad Eusebium Cæsariensem attinet* Socrates *l. 1. c. 17. scribit, jejune admodum in Ecclesiastica Historia Manichæorum ab illo mentionem esse factam. Qua de causa totam eius Historiam ex Archelai, supra c. 72. laudati, scriptis uberius exponit. Quare præcipuo aliquo libro refelli eam oppugnasse videtur Eusebius* Emesenus.

(b) Richard Simon Histoire Critique du Nouveau Testament, Cap. XXVII. pag. 388.

Maur Marchesius *Moine du Mont Cassin, qui a publié les Ouvrages de ce dernier* Bruno *sur des exemplaires MSS. assure que les 145. Homelies sur les Evangiles de toute l'année, les quelles ont eté imprimées sous le nom d'*Eusebe d'Emese, *ne sont point d'*Eucher de Lyon, *ni d'aucun autre Auteur; mais de ce* Bruno.

(c) Cave Chartoph. Eccl. p. 88.

Maximi *Episcopi Rhegiensis, extant homiliæ aliquot inter eas, quæ* Eusebio Emisseno *adscribuntur.*

(d) Mabillon. T. II. Anal. p. 346.

Non reperi hunc locum in editis Eucherii Lugdunensis Episcopi scriptis, neque in sermonibus nomine Eusebii Emissени *vulgatis, quos* Eucherio *Lugdunensi tribuendos esse non immerito viri docti arbitrantur.*

(e) Monatliche Unterredungen 1692. p. 936.

Aber auf seine mitgenommene Schriften zu kommen/ so sind in der ersten enthalten die *Opera Eucherii Lugdunensis, Hilarii Arelatensis, Fausti Regiensis, ac Cæsarii Arelatensis*; vermehrt und verbessert aus denen alten *Editionen* und *Manuscriptis Regiis, Colbertinis, pluriumque Benedictinis ac Cisterciensis Ordinis Abbatiarum*, benebenst einer *Dissertation de Scriptis Eusebio Emisseno hucusque perperam attributis.* Dieses Werck liegt zum Druck gantz *parat*, und haben es schon gesehen und *approbiret* viele in diesem *Studio* trefflich *versirte* Leute/ so wol in Franckreich/ *Baluzius, Mabillonius, Harduinus, Du Cangius, Philippus Desbont, Blancpain, Petrus Coutant*, welche beyden Letzten die neue Pariser *Edition* des *Augustini emendiren*; als in Holland *Spanhemius, Triglandius*, und andere. Was Er für Arbeit und Fleiß daran gewandet/ auch was davon zu hoffen/ will Ich mit seinen Worten beschreiben: *Non Unico duobusve annis confectus hic labor — — A decennio circiter, dum è Gallia solvi, inceptum opus, vix ab anno completum erat. &c.*

(f) Casp. Barthius lib. 43. c. 26. Adversariorum.

Quid de homiliis sub nomine *Eusebii Emiseni* insulse editis sentiam, hic prodere non gravabor. Viri doctissimi & in talium scriptorum lectione egregie exercitati *Eucherii* Lugdunensis, *Fausti* Rhegiensis & aliorum opuscula esse e diversis libellis in unum fascem compacta, autumant. Quibus ut vosens assentiar facit genus, in iis loquendi diversum quidem, sed tale tamen ut unius seculi, imo unius insuper nationis ingenia & Eloquentiam facile agnoscam. *Salviani* quidem multas in iis esse placiditas styli, nervosa & tractus sententiarum, cum erudita, quapiam simplicitate penitus mihi persuaserunt. *Eucherii* vero rotunditas & candor etiam, in pluribus apparent. Nec paucas in eodem volumine censeam *Alcimi Aviti* nomen præferre debere. Quem doctissimum & maximi nominis Antistitem talia plurima scripsisse *Agobardus* nos docuit, & jam nonnulla in veteribus, mem-

„membranis conquirere incipiunt doctissimi Vi„ri. Sunt in eadem farragine aliæ Homiliæ, „quas *Gennadium* concinnasse existimem. Sunt „quas alios *Galliarum Episcopos*. Quæ nobilissi„ma provincia cum Antistitis summi & nomi„nis & meriti per tempora cadentis in manus „Gothorum Occidentis abundaret; vide„tur mihi *Studiosus quispiam* collegisse conciones „eorum, ut exempla essent successoribus, in fa„scem istum. Par judicium ferendum de eo ope„re arbitror, quod, Petro *Ravennati* sive *Chry„sologo* universum inscribitur; cum argumenta „sint non varia, ex styli diversitate variisque fe„storum repetitionibus multorum Christi præ„conum idem opus esse qui fortasse in eadem „Ecclesia docuerint. Nec obstat quod sermo„nes diversi eadem dicant, eodem dicendi et„iam genere in iisdem verbis utantur; cum mos „hic Christianæ antiquitatis fuerit perpetuus ma„jorum dicta suis etiam citra auctorum allegata „nomina intexere. Ut manifeste videre his „dictus potui harum homiliarum, quæ *Eusebii „Emiseni* nomen præferunt, nonnullas confe„rendo cum *Gregorii Magni*, *Radulfi Ardentis* & „aliorum posteriorum scriptis. *Radulfus* enim „*Gregorium* adeo *sequitur*, ut integras ejus sen„tentias transcribat, *Gregorium Eucherium*, *Chryso„logum*, *Gaudentium*, & alios priores; ne Majo„jorum Gentium *Augustinos*, & tales cæteros di„cam. Porro imperante Carolo Magno *Alcui„nus Albinus Flaccus*, homo suorum temporum „sine controversia eruditissimus, opus nobis ex „omnibus fere homiliarum scriptoribus, concin„natum ad Tempora dedit, in quod tamen & „suarum nonnullas tractationes admisit. Atque „idipsum denique opus ab alio interpolatum est, „quod parum hactenus animadversum est. Nam „Conciones in eo Volumine deprehenduntur „diutino post Carolum Magnum tempore scri„ptæ. Sed com positione accurate instituta u„trumque opus ad nos pervenisse comperimus, „& Alcuini legitimum prius, & interpolatoris „eum sequentis. Qua de re alibi. Nunc hoc „judicasse sufficiat, chartis implendis, tempori „fallendo, nonnulla tamen & forte fruge le„ctoris.

(f) Mastrichtiana a num. 1. usque ad num. 8.

1.

Eusebius Emissenus.

Eusebio Emiseno adscriptæ conciones Latini & orthodoxi hominis sunt, quorum neutrum isti convenit. Ego nomine Eucherii citare soleo, quanquam non nesciam diversorum auctorum esse. Lugdunensem antistitem professus auctor aliquot homiliarum ex illis, unde ejus ego urbis antistitum esse suspicor, Collectas in unum Codicem, a ministro aliquo ejus Ecclesiæ. Casp. Barthius *in Apparatu Philologico Dilherri part. 2. p. 228.*

2.

Videamus etiam, quid auctor homiliæ de corpore & sanguine Christi *qui inter opera* Hieronymi *legitur & a quibusdam* Eusebius Emissenus *creditur, hac super re habeat. Job.* Vorstius *dissertat. lib. 2. cap. 8. p. 167. item p. 172.*

Apud Gratianum de consecrat. dist. II. c. 35. aliquidex Eusebio Emisseno citatur; item apud Petrum Lomb. lib. 4. dist. 8.

3.

Aliqua istorum (Signorum) *ponit Scriptor homiliarum a* Stelsio *editarum, sub nomine* Eusebii Emisseni. *Gerhard. Joh. Vossius in Diss. 16. Histor. & Th. Thes. 8. p. 227.*

4.

Ut Eusebius Emissenus, *vel potius* Eucherius Lugdunensis *sermone 5. ad Monachos.* Vossius *diss. 15. hist. & Theol. thes. 9. pag. 213. prope finem. Vid. & ex eod. elogia Cæsarii Arelatensis.*

5.

Faustus Regiensis.

Hunc Faustum *putat* Blondellus *autorem esse homiliarum in Epiphaniam quæ falso adscribuntur* Eusebio Emisseno *lib. 2. de Sibyllis cap. 10. fine vid. verba inter elogia Eusebii Emisseni.*

6.

Eusebius Emissenus *vel* Emesenus.

Ejus homilie ab eruditis explosæ Bell. *de Euch. lib. 2. c. 30. Albert. de Euch. lib. 2. fol. 877. ubi alterum auctorem dicit Faustum Regiensem, alii* Cæsarium Arelatensem, *alii* Eucherium Lugdunensi, *alii alium.* Faesius *in Christo incenato c. 16. add.*

Jes. Petavius orthodoxis annumerat Hieron. Arianum *in Chron.* Bellar. *de Script. Eccles.* Baron. *Tom. VI. ad an. 441.*

7.

Eucherius in homiliis Eusebio Emisseno *tributis, serm. quinto de Paschate fol. 84. edit. Lovanensis anni 1560.* Voss. *diss. XX. histor. & Theolog. thes. 2. pag. 270.*

8.

Eusebius Emissenus.

Ejus homilia quinta de Paschate Cæsarii Arelatensis *nobilissimi Sexti seculi scriptoris, inter cujus homilias septima invenitur potius censetur.* Dalæus *de Lat. cult. relig. c. X. 165. p. 634.*

(993) EUSEBIUS GALLICANUS. Ejus nomine ediderunt Colonienses opera EUSEBII EMISSENI in Biblioth. Patrum Tom. V. parte I. ut in eis notat *Prideaux* Orat. IX. p. 88. (a)

(a) Prideaux Orat. IX. p. 88.

Eusebium Emissenum *non perstringunt tantum* Hieronymus *& Theodoretus inter vetustiores, sed inter Recentiores*, Baronius, Possevinus *& alii ut Arianorum signiferum: sed quid* Alanus, Bellarminus, Rhemenses *hac ex parte statuunt? non solum fidenter eum producunt in sua causæ patrocinium, sed & protruserunt tandem* Colonienses *sub Eusebii Gallicani nomine, Bibl. patrum. Tom. 5. par I.*

EUSEBIUS v. *a* S. *Justo.*

Philadelphus.

(993. *a*) EUSEBIUS PAMPHILI.

De Eusebio & quo ordine scripserit sua opera late disquirit cap. 2. *Bosius.* in exercitat. de periocha Josephi de Christo; item quare *Photius* annotarit Philostorgum habuisse libros de vita

Con-

Constantini pro Eusebianis *idem* ibid pag. 80. *Symb.* est *Mastrichtiana.*

(993. β) EUSEBIUS, PAPA.
De tribus epistolis ei affictis à Peccatore MERCATORE seu *Pseudo-Isidoro*, præter alios Criticos scripturum Ecclesiast. *Bell. Baron. Cocum. Rivetum.* Du pin. Nat. Alexand. Gerh. &c. vid. Clarissim. Blondellum in Pleudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias primorum Episcoporum Romanorum epistolas decretal. & *Gerh. von Mastricht* in historia juris Ecclesiastici à num. 220. ad 223. seu pag. 231. usque pag. 268.

(994) EUSEBIUS *Romanus*: Est Philippus LE PRIEUR, ut ex ipsius libri, eo nomine editi inscriptione monet *Symbola Junckeriana*, ita concepta: "(Philippi le Prieur, alias Eusebii Romani Epistola *ad* Cl. Virum *Isaacum Peirerium*. Accedunt "ejusdem *animadversiones in librum Præadamitarum*, „expeditione II. Parisiis 1658. 8vo.) Addit hic Diecmanniana nota quod sequitur: *Eusebium Romanum*, qui breves, sed doctas *Animadversiones* „*in librum Præadamitarum Peyrerii* A. 1656. 12. edi„tas scripsit, *Philippum le Prieur* esse, ex Jo. *Ad.* „*Osiandri* Comment. in Genes. refert Henr. *Mubli*„*us* Præf. Apolog. pro stud. Thalmud. editioni „tertiæ Joh. *Cocceji* Sanhedrin *Maccoth.* præfixa, „Tom. VIII. Oper. Coccej. ** 2. b. Vocatur hic „alias Latine *Phil. Priorius*, tum ex Dissert. de li„teris Canonicis Paris. 1675. 8. edit. tum ex Nos„tis ad Optatum Milev. Paris. 1675. fol. editum „erudito orbi notus.

(995.) EUSEBIUS VERCELLENSIS. Ei tribuitur à nonnullis *Symbolum* vulgo sic dictum *Athanasianum* ut observat *Tentzel.* in Act. Eruditorum Lipsiens. 1687. pag. 543. quod communiter asseri VIGILIO TAPSENSI monuimus num. 278. *Pseudon.* in *Athanasio* §. XVII.

(996.) EUSTACHIUS où plutot EUTYCHIUS: *Saint* BONAVENTURE, dont le nom etoit *Jean* FIDANZA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552. Multa ejus scripta recenset *Frisius* in Biblioth. Gesneriana p. 227. a. *König.* in Bibl. Vet. & Nova. & *Anton.* in Bibliotheca Hispanica, sed hujus Scriptoris non meminerunt.

(997.) EUSTATHIUS Su. P. est *Janus* GRUTERUS v. *infra Pflugius.*

(998.) EUSTATHIUS *de amoribus Ismenia & Ismenes* libri Auctor male à nonnullis creditur esse Eustathius *Thessalonicensis Episcopus Homeri Scholiastes* judicante *Vossio* de Historicis Græcis lib. IV. cap. XIX pag. 491. (a) & *Menage* Anti Baillet. Tom. II. pag. 335. (b) ex eo quod in quibusdam MStis hæc Historia attribuatur EUMATHIO, ut *Vossius* addit loc. cit. *Macrembolita Protonobelisario.* Jungit his *Symbola Normanniana Huetium* de origine des Romans 90. 163. EUSTATHIO CONSTANTINOPOLITANO Præsidi, Amores hosce tribuit *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 227. a.

(a) Vossius de Historicis Græcis lib. IV. cap. XIX p. 491.
Eustathius, *Thessalonicensis Episcopus, cujus in Homerum, & in περιήγησιν Dionysii, commentarium habemus, auctor quoque creditur seu librorum de Ismenæ & Ismenes amoribus. Vixit* Manuelis Comneni *temporibus, circa annum* IↃↃC; *item sub* Alexio Comneno, *& improbo illo Andronico; ut constat ex Nicetæ Chroniate: cui Eustathius hic vocatur, nunc ὁ πολὺς κῦρ μέγας ἐν λόγοις, nunc autem ἀρχὴ διαβεβλημένῳ. ἀπαντᾷν, ac à prudentia item singulari, & doctrina multijuga, celebratur. Sed quod* Eustathium *amorum horunce auctorem esse ajunt, id plane incertum; quando in libris nonnullis* Eumathius *vocatur. Cujus rei mirum non meminisse doctissimum* Gaulminum; *qui primus eum edidit scriptorem. Eumathius is in codice Mediolanensi* Macrembolita Protonobelisarius *nuncupatur. Neq; si opus Eumathii sit, ut arbitror (sane minus hoc conveniens Episcopo argumentum) eo nullus fuerit hic locus Thessalonicensi Eustathio, cum ejus sit commentarius in Dionysii περιήγησιν, in quo ternarum explicat historiarum.*

(b) Menage Antibaillet. Tom. II. pag. 334.
Pag. 334. Eustatius. *Auteur du Roman des Amours* d'Isméne & d'Ismenie. *Quelques uns pretendent que c'est l'* Eustathius, *Commentateur d'Homére, Archevesque de Thessalonique. Mais comme je ne suis pas de cet avis, & que d'un autre coté l'Auteur de ce Roman se trouve appellé* Eumathius *en quelques manuscrits, je n'appuie pas sur cet exemple.*

EUSTATHIUS v. *Swartius.*

(999.) EUTROPII *adjectiones ad Egesippum* à LANDULPHO SAGACE distentas esse, aliorum additamentis, docet *Barthius* in adversariis l. 40. c. 4. & aliis locis. vid. *supra Egesippum.*
Sub Eutropii nomine
(II) *Rerum Julii Cæsaris in Gallia gestarum, Epitome* à Roberto *Stephano* Commentariis Cæsaris subjuncta, PAULI OROSII fragmentum est, ex ejus lib. VI. Histor. cap. VII. ut ad h. c. 7. observat Franciscus *Fabricius.* Hæc *Symbola Rauschiana.*
(III.) *Eutropio* (Presbyterum vocat *Frisius* Bibliothec. Gesner. p. 228. sed male ut observat *Vossius* de Historicis latinis lib. II. c. VIII. p. 196.-97. (a)) adscriptum vulgo *Breviarium Historiæ Miscellæ* à PAULO DIACONO interpolatum ab eodem & LANDULFFO SAGACE auctum traditur *Fabricio* Bibl. Latin. pag. 170. 171. (b) quod Auctarium ex ANASTASII BIBLIOTHECARII Rom. Historia Ecclesiastica, GEORGIO THEOPHANE, aliisque Scriptoribus collectum ibidem asserit.
(IV) *Breviarium Historiæ Romanæ.* Eutropio adscriptum à PAULO WINFRIDO mire interpolatum vide apud eundem *Fabricium* loc. cit. p. 170. (c)

(a) Vossius de Historicis Latinis lib. II. c. VIII. p. 196. 197.
Eutropius, *Sophista Italus, ut eum vocat* Suimm das,

das, *cum alia quædam eodem teste, tum* Breviarium *scripsit* rerum Romanarum *ab U. C. usq; ad Flavium Valentem Augustum, cui & opus suum dicavit. Militasse se ait sub* Juliano, *atq; expeditioni ejus in Persas interfuisse. Quo& pertinent verba Georgii* Cedreni *in Selectis de Originibus Constantinopolitanis, ubi sic scribit:* ἀνὴρ αὖ ὁ σοφιστὴς, τὰ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ συμπαρὼν ἐν τῇ περσίδι. *Laudat vero eum testem in rebus Constantini Magni, qua oculis suis vidisse eum ait. Atq; ex his patet error* Ptolemæi, *& hujus se autoritate tenentis* Raphaëlis Volaterrani, *qui* Eutropium *hunc fuisse putarunt discipulum B.* Augustini. *Quæ & sententia est Philippi* Bergomatis *in Suppl. Chron. ad an. CCCCXXIX. Item* Gesneri *& Eylingrinii, & Theodori* Zvingeri *Theatri sui volumine VI. lib. II. ad hæc* Possevini *in apparatu sacro, atq; aliorum. In errorem omnes eos impulit, quod* Gennadius *in illustrium virorum catalogo* Eutropium *quendam refert, de quo hunc in modum apud eum legitur:* Eutropius presbyter scripsit ad duas sorores, ancillas Christi, quæ ob devotionem pudicitiæ, & amorem religionis, exhæredatæ sunt à parentibus, epistolas in modum libellorum consolatorias, eleganti & aperto sermone duas, non solum ratione, sed etiam testimoniis Scripturarum munitas. Meminit autem ejus *Gennadius* post *Augustinum Orosium*, alios. Hunc illi esse breviarii scriptorem crediderunt. Sed tempora repugnant, cum auctor breviarii, Constantini, ejus liberorum, Juliani, Joviani, & Valentis temporibus vixerit: at non item Gratiani, aut Theodosii saltem non Arcadii, & Honorii: ut Augustino esse junior non possit. Adhæc ille Gennadio memoratus presbyter erat: at hic an Christianus fuerit, ambigitur, cum reticeat christianorum persecutiones X, ac in Joviano aperte svadeat perfidiam.

(b) Fabricius Bibliothecæ Latin. pag. 170. 171.

Etiam in historia Miscella *libri undecim prioret hos ipsos* Eutropii *libros à Paulo interpolatos exhibent, proximi vero quatuor autorem agnoscunt eundem* Paulum Diaconum, *sextus porro decimus usq; ad vigesimum quartum additi sunt à* Landulpho Sagace, *historiamq; perducunt ad annum usq; Christi 806. uti recte in edit.* Pithœi *legitur (perperam in Gruteriana excusum est 706.) in quibus tota fere* Anastasii Bibliothecarii *Rom. historia Ecclesiastica ex* Georgio Theophane *aliisq; Græcis Scriptoribus collecta continetur. Vide præter P.* Pithœi *præfat. Vossium de Hist. latinis p. 291.* Seldenum *ad* Eutychii *Origines Alexandrinas pag. 153. &c. Neq; in Landulpho duntaxat, sed & in iis quæ Paulo tribuuntur, Anastasii verba observare licet.*

(c) Ibidem. p. 170.

Extat hoc Eutropii breviarium Romanæ Historiæ *in X. libros distinctum dicatumq;* Valenti *Augusto. Sed in antiquioribus editionibus Rom. 1471. Venet. 1480. fol. Cracoviæ Mich. Coccinio eunuste 1510. 4. Paris. 1513. per* Nicolaum Maillarium *&c. additamentis* Pauli Winfridi *Longobardi qui Caroli M. ætate* Diaconus Aquilejensis *fuit, mire interpolatum legitur.*

(999. a) EUTYCHIANUS, Papa, de duabus epistolis ei affictis à Peccatore MERCATORE seu PSEUDO ISIDORO, allegatam sæpius vide *Symbolam Mastrichtianam.*

(1000.) EUTYCHIUS, *Alexandr.* SAID, fils de Batrick. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552. SAID IBN BATRICK Patriarcham Alexandrinum Eutychium quendam nominat *König.* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 289. b. Ejusque nomine ibidem citat *Historiam Universalem A. C. M. usq; ad sua tempora.*

EUTYCHIUS v. *Hephastion.*

(1001.) EUTYCHUS *Myon.* Personatum nomen est *Wolfgangi* MUSCULI, Theologi Bernensis sub quo edidit 1549. *Dialogos* IV. Liceatne homini Christiano, Evangelicæ doctrinæ gnaro, Papisticis Superstitionibus falsisque cultibus externa Societate communicare? vide *Simleri* Bibliothec. pag. 636. & *Colomes.* Melanges Histor. p. 51. Damnatus hæc propter Musculus, ut videre licet ex *indice librorum Prohibitorum* Romano p. 46. h. v. Myon.

(1002.) EUTYPHRONIS Philosophi & Medici *de nova curandorum morborum per Transfusionem sanguinis* Dissertatio in 4to Parisiis apud Andream Cramoisy 7. *Petrum* PETITUM esse Autorem hujus dissertationis, declarant *les Nouvelles de la Republique des lettres* Aout 1685. pag. 831. & *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 552. Dissertationem hanc breviter recenset *le Journal des Sçavans 6. Fevrier* 1668. p. 26. 27. 28.

(1003.) *Alexandre* DE L' EXCLUSSE. Extat hoc nomine Gallice: *Somme des fautes & fausletez de la Somme Theologique de* Garasse impress. Parisiis 1626. in 4. Scriptum hoc ad Joannem DU VERGER *d' Hauranne, Abbé de S Grand*, referunt *Colomesius* melanges Historiqv. p. 26. (a) & *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552.

(a) Colomesius Melanges Historiq. pagina 26.

Le fameux Pere Mersenne *Religieux Minime, apprit à mon Pere l' estant venu voir, que* Jean du Verger *d' Hauranne Abbé de S. Cyran avoit fait un Livre sous le nom* d'Alexandre de l' Excluse, *intitulé* Somme des fautes & fausletez de la Somme Theologique de Garasse, *imprimé à Paris l' an. 1626. in quarto.*

EXOCIONITE v. *Eremite.*

(1004.) *Academicus* EXPOLITUS traduxit *Historiam Sanctam*, compositam à *Nicolao Talono* Societatis JEsu. Impressa illa est Bononiæ per Carolum Zenerum 1649. in 12. Auctorem Versionis hujus profitetur *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. JEsu p. 523. a. *Josephum* FOTIUM Italum Rheginum è Calabria, Societatis JEsu. *Toppius*

in

in Bibliotheca Neapolitana hunc Scriptorem præterit.

(1005.) EYSTETENSIS Collegii Jeſuitici nomine, *Templum honoris Joanni Chriſtophoro, Epiſcopo Eyſtetenſi erectum*, Ingolſtadii 1620. in 4. *Georgii* STENGELII, Jeſuitæ Auguſtani, eſſe, docet *Alegambe* p. 158.

Adde *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Societat. JEſu. p. 298. a. Scriptum quidem hoc Stengelio adſcribit *Witten.* Diar. Biograph. 1651. d. 10. Aprilis: Aſt Collegii Eyſtetenſis nomine illud publicatum non addit.

(1006.) De EZECHIELE, auctore male habito *Pſalmi* DAVIDIS LXV. vide *Sixtum Senenſem.* l. p. 14. & citatos *ſupra* in *Aggæo.*

Davidi, & non Ezechieli aut JEREMIÆ cur adſcribendus ſit Pſalmus memoratus rationes addidit *Polus* in Synopſi Criticorum S. Scripturæ p. 903. (a) Addit *Nota Diecmanniana*: Leguntur quidem in antiquis codicibus Latinis, itemque ab *Hieronymo* & *Auguſtino* in hujus Pſalmi titulo hæc verba: Canticum *Hieremiæ* & *Ezechielis* populo transmigrationis cum incipierent exire; ſed ipſe *Bellarminus* Explic. Pſalm. p. 345. a. fatetur, nôn hanc auctoris, qui hanc partem tituli addidit, mentem fuiſſe, quaſi Hieremias & Ezechiel hunc Pſalmum cantaverint, qui revera *Davidis* ſit; ſed fingi decantatum ab his Prophetis, ut intelligeremus, eum *exponi debere* de reditu filiorum Iſrael à captivitate in patriam, quam reverſionem duo iſti Prophetæ prædixerunt. Unde *Bell.* ex hac cauſa hanc μετωνυμίαν non contemnendam judicat.

(a) Polus in Synopſi Critieorum S. Scripturæ. p. 903.

Quinque poſtremi verſus cogunt me ut credam hunc Pſalmum à Davide *editum poſt impetratam à Deo pluviam in ſumma ſiccitate &c.*

1. Canticum - - Hieremiæ & Ezechielis, *&c. Hic tribuitur, non tanquam Autoribus, ſed quia ab his decantatus fingitur initio reditus de captivitate, &c. ut doceremur hac præſertim cani de lato reditu quem hi Phopheta canebant, &c. Sed hæc ſcriptio non eſt in textu hebraico, nec in Interpretibus aliis, nec in ó. ſed in quibusdam tantum exemplaribus verſionis ó. Jeremias nonſnit abductus in Babyloniam. Vide* Jer. 29. 11. *&c. Porro, & is & Ezechiel ante reditum mortui ſunt.*

(1007) EZECHIEL. Ejus nomine citatur a *Friſio* in Biblioth. Gesneriana p. 228. b. *Drama*, quod inſcribitur ἐξαγωγὴ. De illo ingens inter Eruditos contentio, cuinam Auctori debeatur Hebræo, an Chriſtiano? HEBRÆUM aſſerit *Voſſius* de Græcis p. 90. *Huetius* de demonſtratione Evangelica Propolit. IV. p. 87. qui ſimul obſervat, Auctorem a quibusdam credi DE NUMERO LXX. INTERPRETUM fuiſſe. (a) & cum iis **Monatl. Unterredung.** 1690. p. 1141. 1142. (b) *Sixtus Senenſis* Judæum quidem Auctorem credit, ſed 40. circiter annis ante Chriſtum vixiſſe autumat. *Cave* nihil hic determinat, ſed ætatem hujus ſcriptoris ad annum Chriſti 150. rejicit. Chartophyl. Eccleſiaſt. p. 38.

(a) Huetius de demonſtratione Evangelica Propoſit. IV. p. 87.

De numero Septuaginta horum Interpretum unum fuiſſe Ezekielum, *Judaicarum tragœdiarum poetam, quibusdam perſuaſum eſſe video. Certe non* Euſebium *ſolum*, & Clementem Alexandrinum *præceſſit ætate, ſed* & Alexandrum Polyhiſtorem, *quiſuit* L. Sullæ *coævus*; & Demetrium Judæum, *qui ex ejus ſcriptis fragmenta depromit apud Euſebium. Vixiſſe autem Demetrium hunc, iuter Ptolemæos, Philopatora, & Lathyrum, paulo poſt patefaciam. Drama ejus hodieq; exſtat* ἐξαγωγὴ *inſcriptum, quo Ebræorum exitus, duce Moſe, explicatur.*

(b) **Monatliche Unterredungen** 1690. p. 1141. 1142.

Was den *Ezechielem Tragicum* anbelanget/ ſo iſt es zwar an dem/ daß einige ſind/ die nichts gewiſſes von ihm *ſtatuiren* wollen. Aber die meiſten halten ihn vor einen Jüdiſchen Poeten/ welches auch ſo wol der Name/ den er in Heyde gehabt/ als das *Argumentum* ſeiner *Tragœdie* giebet *Voſſius de Poetis Græcis p. 90.* nennet ihn außdrücklich *Poetam Judæum. Sixtus Senenſis lib. IV. Bibliotheca Sancta* nennet ihn/ *Judaicarum Tragœdiarum Poetam*, und ſetzet von ſeinem Alter: *Claruit anno ante Chriſtum* 40. Am beſten unter allen hat *Huetius* davon *diſcouriret/ Propoſ. IV. Demonſtr. Evang. p. 87.* Und ob er wol nicht eben zugibt/ was einige wollen/ daß dieſer Ezechiel einer von den 72. Griechiſchen Dolmetſchern geweſen/ ſo beweiſet er doch/ daß er älter ſey/ als *Alexander Polyhiſtor*, und *Demetrius Judæus*, die beyde meines Erachtens zum wenigſten 90. Jahr vor Chriſti Gebuhrt gelebet.

** ** **

F.

(1008)

BAſilius FABER. Ejus qui hodie extat nomine *Theſaurus Scholaſticæ Eruditionis* non agnoſcit eum Integer Auctorem ; ſed multa *Augnſto* BUCHNERO, quod jam ipſe titulus loquitur, multa *Jacobo* THOMASIO, alia M. Joanni Gottfried HERRICHIO debentur, ut ex ipſa B. Thomaſii Confeſſione per epiſtolam de die 29. April. 1675. mihi facta certus ſum. Nec pauca ei acceſſerunt in nuperrima editione Lipſienſi 1692. operâ *Chriſtophori* CELLARII, ut titulus editionis hujus indicat.

(a) *Verba p. m. Jacobi* Thomaſii *illa ſunt :* „Denique mea ſunt, quæ noviſſima Theſauri „Fabri editio ad literas A. N. O. X. Y. Z. ſparſim „inſerta habet, in prioribus editionibus non „mea ſunt, ſed Collegæ in Senatoria Schola mei, „M. Jo. Got. *Herrichii.* Cæteris literis, quod „meminerim, nihil acceſſit.

(1009) *Chriſtophorus* FABER. Perſona eſt *Theodori* DE WITTE. Belgæ, Ultrajectini, ſub qua quædam edidit idiomate Flandrico ut in lib. cant *Witte.* Diar. Biograph. An. 1630. d. 17. Octob. & *Bailletus* in indice des Auteurs deguiſez pag. 553. quid tamen ſub hac larva Scripti prodierit, uterque ſilet.

(1008. *a*) *Joannes* FABER *Gallicus.* Ejus nomine citantur a Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p 240. b.

(I.) *Breviarium in 9. libros Codicis* Juſtinianæi Lugd. 1550.

(II) *Lectura* ſuper III. Libros Inſtiturionum, cum Addit. Joan. de Gradibus Lugd. 1543. Addit autem Hyde : Autorem hunc aliter vocari Johannem RUNCINUM.

(1010) *Philippus* FABER. Ejus *Vorſtius Redivivus* ſ. *Examen Vindiciarum* Caſparis Barlæi, qvas Analyſi Epigrammatis ſui, in R. Menaſſis Ben-Iſrael librum de Creatione, oppoſuit. Harlemi An. 1636. in 4to. eſt *Martini* SCHOOCKII, ſi ſtandum inſcriptione involucri mei Exempli. Verba ſunt *Symbolæ Normannianæ.*

(1011) M. DE FABERT. Ejus nomine prodiit Gallice 1689. in 12mo. L'*Hiſtoire des Ducs de Bourgogne, diviſée en deux Parties.* A Cologne, cher Pierre Marteau. Auctorem hujus libri non eſſe MARESCHALLUM DE FABERT, ſed EJUS proximum AGNATUM, inclinantem ad partes Auſtriacas docent, *les Nouvelles de la Republique des lettres*, Avril 1689. pag. 341. & 351. (a)

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres. Avril 1689. p. 341. & 351.

Cette Hiſtoire n'eſt pas l'ouvrage du Maréchal de Fabert, *comme on pourroit ſe l'imaginer en voyant le titre. Mais il ſemble que ce ſoit aſſez qu'elle porte ce nom en teſte, & que l'on ſçach que l'Autheur eſt proche parent de celuy qui l'a rendu ſi celèbre, pour ſe prévenir en ſa faveur. En effet ſi celuy qui nous la donne, & qui pouroiſt y ajouter ſes propres reflexions en divers endroits, ne ſe trompe pas dans le jugement qu'il en fait, on y trouvera raſſemblé tout ce que les meilleurs Hiſtoriens ont de plus eſtimable.*

(1011. *a*) FABIANUS, Papa.

De tribus epiſtolis ei affictis à Peccatore Mercatore, *ſeu* Pſeudo-Iſidoro, *&c. v ſupra hujus* Maſtrichtianæ Symbolæ *continuationem.*

FABIUS v. *Clemens.*

\- *Cotta.*

\- *Herciniauus.*

(1012) Q. FABIUS Pictor, quod ſit ANNII Viterbienſis v. in *Rhodianis* num. 18. adductis ſupra.

Tanquam genuina Scripta Fabri, *libros de aureo Seculo*, & *de Romanæ urbis origine* citant *Friſius* Biblioth. Geſner. p. 714 b. *Hanckius* de Scriptoribus Roman. Part. I. cap. I. Artic. II. p. 20. At pro Suppoſititiis illos agnoſcunt Ludovicus *Vives* de tradendis diſciplinis lib. V. p. 624. *Barthius* Adverſar. lib. L. c. IX & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 291. a. pluresque alii ſupra citati, generatim hanc impoſturam Annianam agnoſcentes & exagitantes.

(1013) FABRICIUS. *Robert* de MOSHAIM. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez. pag. 553.

FABRICIUS v. *Alodnarim.*

(1014) *Fridericus* FABRICIUS. Præfixum hoc nomen gerit *Corpus Juris Camerulis*, edit. Francof. 1623. quodque idem eſſe dicunt nullo murato verbo, cum *Joanne* FORSTERI Proceſſu Juridico Camerali, *Mauritius*, Introduct. ad Praxin Forenſem §. 18. indicante *Symbola Ankelmanniana.*

(1015) Guidonis FABRICII Boderiani *Verſionem novi Teſtamenti Syriaci*, *Emanuele* TREMELLIO ſubtractam, *Franciſcus Junius* arguit, apud *Thomaſium* de plagio §. 566. & 567. cum antea *Tremellius* ejus criminis eſſet accuſatus à *Genebrardo* & *Raynaudo.*

Tanquam genuinum Fabricii ſcriptum ejus nomine allegat *Friſius* Biblioth. Geſner. pag. 298. a. *König* autem verſionem hanc inter Scripta Fabricii non memorat Biblioth. Vet & Nov. p. 493. a. a TREMELLIO autem N. T. editum Syriace

Syriace una cum Verſione aſſerit p.831. Addit nota *Diecmanniana* :

Tremelliana *verſio primum Anno 1569. prodiit typis Henr. Stephani, quam ipſe Auctor ſe jam Ao. 1565. adornaſſe ſcribit.* Fabriciana *Ao.1571. eeu pars Operis Regis Hiſpaniei exeuſa eſt, quam Auctor ſe 18. menſium ſpatio Ao.1567. confeciſſe tradit. Unde Tremellium Fabricio verſionem ſuam ſubtrahere non potuiſſe apparet. Certe* Tirinus *ipſe Tremellio primitatis gloriam tribuit. V. Andr.* Mulleri *Diſſert. de Moſe Mardeno & Verſ. Syr. Colon. Brandenb. Ao.1673.4. editas. p.37.38. Et ſi vel maxime alter alteri quidpiam ſuffuratus fuiſſet, plagiariorum equidem, non Pſeudonymorum numerum augeret.*

FABRICIUS *Jacobus* v. *Coſma.*

(1016.) *Joannes* FABRICIUS, Dantiſcanus. Edidit *Specimen Confeſſus Harirenſis & Carminis Abu'l Ola* Arab. Lat. *cum Notis Grammaticalibus & Coronide de Poëſi Arabum.* Roſtoch. 1638. 4to. Quod quidem ſub ejus nomine etiam allegat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p.242.a. Sed poſtmodum ſubjicit: Verſio Carmjnis Abu'l Olæ verum Authorem agnoſcit *Jacobum* GOLIUM, ex cujus Inſtitutione eam acceperat *Fabricius.* Vide *Baillet.* liſte des Auteurs degviſez pag.553.& *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p.493.a.

(1017.) FABRONIUS *Hermannus.* Vide *Harminius* à MOSA.

(1017.a) FACETUS dedit Carmine doctrinam de moribus. Hic in floriſegio Poëtico anonymi ex ſuſpicione *Reineſii* vocatur THAYS. vid. eum ad Daum. Epiſtola 83.p.211. med. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

FACIBONIUS v. *Galiardi.*

(1018.) FAGEL. *Gilbert* BURNET. Douteux *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 553.

(1019.) *Conſiderazioni* di M.FAGIANI, *& Uccellature* del FORESI libri publicati cò finti Nomi dal Sigr. *Nicola* VILLANI da Piſtoja, amendue in difeſa del Poema del Adone, del Cavalier *Giov. Battiſta Marino*, contra l'oppoſizioni, fatte dal Cavaliere *F. Tomaſo Stigliani*, nel ſuo libro intitolato *l'Occhiale*, nella quale difeſa dimoſtrò, quanto poco il detto Stigliani ſi dimoſtraſſe intendente dell'Arte Poetica, dell' obſervazioni della Lingua, dell' Imitazion degli Antichi, & quanto lurdamente haveſſe aguzzata la penna a danni di quel Poema &c. Verba ſunt *Laurentii Groſſi* part. 2. p. 262. Elogiorum italicorum. Eorum ſcriptorum meminit *Leo Allatius* Apum Urb. p. 204. & 205. hiſce verbis: *L'Uccellatura* di Vincenzo Foreſe, all' *Occhiale del Cavaliere Fr. Tomaſo Stigliani*, contro *l' Adone del Cavalier Gio. Battiſta Marini*, & alla difeſa di *Girolamo Aleandro.* Opus hoc ejusdem Villani eſſe, omnes ſuſpicati ſunt, ob nominum alluſionem, Venetiis apud Antonium Pinellum 16.o. in 16. *Conſiderazioni di Meſſer* Fagiano *ſopra la ſeconda parte dell Occhiale* del Cavalier *Stigliano, contro l' Adone del Cavalier Marino*, è ſopra la ſeconda difeſa di *Girolamo Aleandro.* Hoc item eidem Villanio attribuunt, aſſeruntque tale ſibi nomen impoſuiſſe, quod præter expectationem res illi ceciderit. Nam cum vellet ſub nomine Vincentii Forenſis latere, non potuit: ideoque ob ſimilitudinem illius avis, quæ dummodo caput tegat, totam ſe tegi, licet pateat omnibus, exiſtimat, *Phaſiani* ſibi nomen aſſumpſit. Villani Carmina laudavit *Menrſius*, Epiſtola ad Dominicum Molinum. *Villani Carmen inſigne eſt; & ut ſe Poetam egregium, ſic Philoſophum oſtendit; & eximia bona frugi as ſapientiæ ſe habuiſſe &c.* Idem Allat. pag. 124. memorat *Hieronymi Alcandri diſeſa dell' Adone Poema del Cavalier Marino* oppoſta all' Occhiale del Cavalier *Stigliani.* Ven. 1619. in 12. & parte ſeconda 1640. in 12. 16.

Elogia Villani vide in *Aproſiana* Biblioth. p. 393. ubi *alter Perſius*, gloriaque non Piſtoiæ (Patriæ) tantum ſed univerſi orbis literati nuncupatur. *La Viſione Alzata* Hecatoſtes num.LXXX, ubi de Nicolao *Villani* agit, ſcripta quoque hæc eidem adſignat. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez. p.553.

FALCIDIO v. *Melampodio.*

(1020.) *Proba* FALCONIA, ſive FALTONIA. Ei vulgo attribuuntur *centones*

(I) *In Utrumque Teſtamentum*, qui POMPONIO:

(II) *Homerici*, Ὁμηροκεντρα, qui EUDOCIÆ aut potius Pelagio vendicantur. Vide *Eſchenbach.* Exercitat. de Poëtis Chriſtianis Sacris, Græcis & latinis, pag.ty. §. XIII. (a) adde ea, quæ *ſupra* de EUDOCIA memoravimus.

(a) Eſchenbach Exercitat. de Poëtis Chriſtianis ſacris, Græcis & Latinis pagina 59. §. XIII.

Proba Falconia, *ſive* Faltonia, *quam* Voſſius *&* Borrichius *ex Iſidoro, Adelphii, proconſularis viri uxorem, matremq; Juliana S. Dimetriadis aviam, CL. vero* Olearius *in Abaco, Anicii probi Præfecti Prætorio, poſtea Conſulis, Matrem autem Probini, Olibrii & Probi ſimiliter COSS. ex* Hieronymo *faciunt, circa Imperatoris Gratiani, aut, ſecundum alios, circa Honorii & Theodoſii junioris, tempora vixit. Varios hæc ſcripſit* commentariolos in Novum & Vetus Teſtamentum, *illo verſuum genere, cui nomen* Centonum *fecere; alii tamen, hos centones* Pomponio, *nobili Poëtæ tum temporis viventi adſcribunt, eo quod Iſidorus eos, veluti ſimiles, à Pomponio factos dicat. Sunt etiam qui hunc noſtra Faltonia adſcribunt Centones iſtos Homericos, quos alii* Eudociæ, *alii* Pelagio Patricio, *tribuunt. Vide ſupra. §.5. Sect.1. ubi egimus de Eudocia in Poët. Grac.*

(1021.) Gabriel FALLOPIUS Vir Medicis ſcriptis multum celebris, quæ vide recenſentem *Lindanum* pag. m.187. & ſeqq. in quibus non eſt Italicum ſcriptum ſequens: *Secreti diverſi & marauigliosi diſtinti in tre libri.* Nel primo *de quali ſi contien il modo di fare diverſi olii, ceroti, Onguenti, ontioni, electuarii, pillule, & infiniti altri Medicamenti*; Nel ſecondo *s' inſegna à fare diverſe ſorti di Vini, & acque molto ſalutifere*; Nel terzo *ſi contengono alcuni importantiſſimi ſecreti, d' Alchimia & altri dilettevoli e curioſi, raccolti dal* Fallopio, *& approbati d' altri Medici di gran fama.* Venetia 1569. 8vo. Hunc librum collegiſſe, & ſub hoc nomine ſcriptis aliis inclyto, divulgaſſe fertur *Joannes* BONACIUS. Scav. n.81.

Adde *Bailletum*, liſte des Auteurs deguiſez p.553. Pro ſuppoſititio Scripto *Secretz Fallopii* agnoſcit *Teiſſier* Eloges des hommes ſavans Tom. I. pag. 323. *Mercklin* autem hujus Scripti inter reliqua Fallopii opera non meminit. *Linden. Renov.* p.311.312. de *Bonacio* penitus ſilet.

(1022.) FALUEL, *Jean: Francois* l' ALOUETTE. *Baillee* liſte des Auteurs deguiſez p.553.

(1023.) FAMIANUS. QVARDUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p.553.

(1024.) Mariangeli à FANO S. Benedicti *Auctarium ad Grammaticam Philoſophicam, ejusq; rudimenta, in quo etiam de Lexicorum Latinorum virtutibus & vitiis, quaq; ratio in conficiendo Lingua Latina theſauro tenenda ſit, diſtincte diſſeritur*: editum primo Mediolani 1628. & 1629. & poſtea Amſtelodami 1659. ac iterum ibidem 1664. in 8. quod ſit *Gaſparis* SCIOPPII, notius eſt, quam ut indigeat probatione, jamque publicus Index operum Scioppii poſtremæ Grammatices Scioppianæ editioni, beneficio *Petri Scavenii* Amſtelodami apud Jodocum Pluymer factæ præfixus, idem notorium reddidit.

Meminit tamen hujus Scripti inter reliqua perſonata Scioppii opera *Villani* nella Viſiera Alzata Hecatoſtes num. XLVII. p.56. Vide etiam *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguiſez p.553. Prodiit opus hoc cum Caſperis Scioppii Grammatica Philoſophica aliisque ejus ſcriptis Amſtelodami 1664. opera *Scavenii* in 8vo. diſtinctum Argumentis decem continens in univerſum paginas 98.

(1025.) FANNIUS *Eurannus: Hubert* DE GIFFEN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 553.

FARBIUS v. *Antimus.*

(1026.) D. Martini la FARINA nomine, ſcripſit *Tragœdias Italicas XXX.* Tom. VII. Panormi 1634. 1635. 1638. editas, *Hortenſius* SCAMMACCA, Jeſuita Siculus, teſte *Alegambe* pag. 190.

Auctas deinde usque ad XLIV. numero Tragœdias ante vitæ finem, præfixo ſuo etiam nomine, Tom. XIV. impreſſas edidiſſe illum teſtatur *Sotwel* Bibliothec. Scriptor. Societatis JEſu pag. 352. & *Villani* Viſiera Alzata hiſce verbis:

LXIIX. HORTENSIO SCAMMACCA Siciliano da Lentini diede fuori *Anonimi Drami Tragici* raccolti, e dati in luce da D. *Mareino* la Farina: e furono Tragedie num. XLIV. in Tomi XIV. in 12. Di XXXVI. poſſono leggerſi i Titoli nella Dramaturgia Allatiana Indice 11. p. 436.

(1027.) FARNERII nomine perſonato ſcripſit *Henricus* GARNETTUS, vid. ſupra DARENI inter Pſeudon. n. 734.

(1028.) FARNESIUS *Alexander. Marcelle* CERVIN. *Baillee* liſte des Auteurs deguiſez pag. 553.

(1029.) FARNESIUS *Octavius. Dario* TAMBOURELLI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 553. Idem confirmat *Alegambe* Bibliothec. Societ. JEſu pagina 89. a. his verbis: Darius Tamburellus, natione Italus, vulgavit tacito ſuo, præfixo diſcipuli ſui nomine Quæſtiones definitas ex triplici Philoſophia, Rationali, Naturali, Morali, Parmæ diſputatas ab Octavio *Farneſio*; ibidemque excuſas ab Anthæo Viotho 1613. in fol.

FAVENTINUS v. *Didymus.*

(1030.) FAUSTINUS *Presbyter.* Ejus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p.254. liber *de Fide*, ſeu *de Trinitate* adverſus Arrianos, qui ſubnectit: Hoc opus in 1ma & 2da Editione Biblioth. Parrum *Gregorio* BOETHIO tribuitur. Vide Boëthium. De commutatis in editionibus Boetii & Fauſtini nominibus adi *Supplem. Acta Erudit. Lipſ.* Tom. II. Sect. XI. p.535.

(1031.) FAUSTO, *Bartholomæus à Sancto:* PYRRHUS *Siculus*, où PIERIUS *Platienſis* *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p.553.

(1032.) *Gerardus* FAUSTUS, *Confluentinus.* Ejus nomine extans *Poëma*, *Germaniæ*, *Georgii* FABRICII eſt. Chriſtian *Daumius* Epiſt. ad Thoma Reineſ. 69. Idem monuit Petrus *Albinus*, in Vita Georgii Sabini, ejus Carminibus ſubjecta, qui tamen in der Meißniſchen Lands Chronicke tit. 25. ubi de Fabricio agens magnum Scriptorum ipſius numerum recenſet, hujus Poëmatis non meminit. Hæc *Symbola Rauſchiana.*

(1033.)

(1033) FEDELE, *Ausonio*: *Jean Baptiſta* LIVIZANI, *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 554.

(1033. *a*) FEDELE *Sperandio.* Edidit Italice: *La verita contro gli deteſtabili eccesſi dell' Ingiuſtizzia. Narrativa Publicata al Mundo.* Fictum hujus Scriptoris eſſe nomen, ſubque eo latere P. *Gio. Dominicum* MASSAM ordinis Prædicatorum, Lucenſem, monet *Cinelli* Bibl. Volante Scanzia XII. p. 42. 43.

(1034) *Johannis* FELDENI ſive à FELDE Ph. & J. U. Dr. Elementis Juris univerſi Fr. & Lipſ. 1664. in 4. juſto volumine prodiſis parti I. & II. præmiſſa *præfatione* ad Ampliſſimum Senatum Hamburgenſem. Parti III. ad Ejusdem Patriæ meæ XII. Virorum Collegium. Parti IV. & V. ad p. m. Avunculum meum tunc Syndicum, graviſſimum Vincentium *Garmerum*, & Senatorem, ejus in Legatione ad Ratisbonenſia Comitia Imperialia Collegam Lic. Eberhardum von Kampe ſcriptæ præfationes auctorem habent Avunculum meum Drem Johannem GARMERUM Protophyſicum hujus Urbis celeberrimum, qui ſtylum ſuum nitidiſſimum aliis occupato Feldeno commodavit.

FELINUS vid. *Aretius.*

FELIX v. de *Artiaga.*

(1035) FELIX à GRATIA. Sub hac larva edita eſt a *Ludovico* RICHEOMO; Gallo Digniensi *Vulpis Paſquini Venatio*, ſeu *Refutatio Catechiſmi Jeſuitarum* à Stephano *Paſchaſio* facti. Villa Francæ apud Hubertum Palletarium 1602. 8vo. vide *Sotvellum* in Bibliotheca Scriptor. Societ. Jeſu p. 573. b. *Witten.* Diar. Biogr. An. 1625. d. 15. Septembris.

FELIX v. *Hemmerlein.*

(1036) FELIX Papa. De Epiſtola ab Ægyptiis ad eum ſcripta & ei afflicta a Peccatore MERCATORE ſeu Pſeudo-Iſidoro præter alios Criticos ſcriptorum Eccleſiaſt. Bell. &c. v. ſupra.

(1036. *aa*) FELIX *Primus*, Papa,
- - - - - *Secundus.* -
- - - - - *Quartus* -
- - - - - *Sicilia.*

Et hiſce quatuor ab *Pſeudo-Iſidoro* ſuppoſitas Epiſtolas, ſufficienti cum autoritate aſſerit Dnus Maſtrichtius in Hiſt. Juris Eccleſ.

(1036. *a*) FELIX TURPIO *Urbevetanus*, qui præfatus eſt in *Dialogos Sebaſtiani Caſtalionis* eſt *Fauſtus* SOCINUS ut indicat *Bibliotheca Antitrinitar. Sandii*, 68. & *Spanhemius* Elench. p. 23. vide PROSPER DYSIDÆUS.

(1037) L. FENESTELLA, quod ſit *Andreas Dominicus* FLOCCUS v. in *Rhodian.* n. 17. ubi citatis adde *Friſium* Biblioth. Chronolog. ad A. D. 1530. *Zeiler.* de Hiſt. part. 2. p. 189. & Paulum *Meliſſum* ad Jac. Scheckium ita canentem: *Sed & Feneſtellæ imputata perperam. Quæ diligentiæ* Floccus *exornat* Dominicus &c. Unde recte in editione Elſeviriana 1629. in 24. Reip. Romanæ, primo loco *Flocci* nomine præfixo ſcriptum hoc exhibitum eſt, ubi vide teſtimonia modo citata, nec non *Vollaterani* locum adductum.

Rhodiana ſic habent.
XVII. Scav. 55.

FENESTELLA eſt Andreæ Dominici Fiori. *Librum hunc* de magiſtratibus Romanorum Andreæ Dominico FLOCCO *Florentino, Canonico & Secretario Pontificis omnium primum reſtituiſſe* Ægidium Witſium, *Jctum & Syndicum Brugenſem in editione illius A. D. 1561. 8. typis Plantinianis facta, in qua etiam* Ponponii Læti, Raphaelis Volaterani & Henrici Bebelii, *eadem de re Libelli ſimul prodiere, Auctor eſt* Valerius Andreæ *in Bibliotheca Belgica p. m. 30. Idem poſtea plures confirmavere v. g.* Joh. Jac. Friſius, *in Bibliotheca ſua Claſſicor. Autor. Ad. A. C. 1530. nec non imprimis videndus* Joh. Ger. Voſſius *Etymolog. p. 408. & de Hiſtoricis Lat. l. 1. c. 19. circa finem, ubi cum Valerio modo laudato, notat errorem* Franciſci Robortelli, *Poggio Florentino librum hunc adſcribentis & alium etiam* Alciati Ponponio Læto *eundem tribuentis, quamque ſententiam auctoritate* Flavii Blondi *& teſtimonio* Gyraldi *luculenter confirmat.*

Et hodie plerique Eruditorum Feneſtellæ nomine hactenus divulgatum librum de Magiſtratibus Romanorum FLOCCO adjudicant. vide *Friſium* Biblioth. Geſner. p. 552. a. Petri *Scriverii* admonitionem peculiarem in Rep. Rom. Lugd. Batav. 1633. in XVI. edit. Franciſc. *Pollerum* in Hiſtor. fori Romani lib. 3. c. 14. *Hanckium* de Scriptor. Romanarum Rerum Part. I. c. XLIV. Artic. 2. pag. 197. 198. (a) *Miræum* Biblioth. Eccleſ. p. 279. (b) *Decker.* de Scriptis Adeſpotis p. 343. *Fabricium* Biblioth. Latin. Append. p. 66. 67. *Menagiana* tom. II. 96. (c) Peculiaris ſententia eſt Dionyſii *Gothofredi* qui pro Feneſtella non Floccum, ſed Antonium SCIOCHUM ſubſtituit apud *König.* Bibl. Vet. & Nov. p. 308. (d) qui tamen lapſum tantum memoriæ illud fuiſſe judicat. De ipſo ſatis ſevere judicat *Dempſterus* ad Roſini lib. III. cap. II. (e) quem ea propter inculpat *Voſſius* lib. III. de Hiſtor. Latin. cap. VII. p. 581. (f) Adde *Zeiler.* pag. 3. de hiſtoricis, & Hyde p. 219. 360. Marqu. *Gudii* Epiſtolam Claror. Viror. X. pag. 92. in ſummo. Addit hic nota., *Diecmanniana Tilemann.* Diſcurſ. Philolog. de hiſtor. delect. p. 90. *Maſtrichtiana* autem *Symbola* allegat etiam Andr. *Schottum* in indice ſ. Idea hiſtor. Rom. quam ſubjunxit tom. 3. Annalium Pighii p. 613.

(a) Hanckius de ſcriptor. Romanarum Rerum Part. I. c. XLIV. Art. 2. p. 198.

IV. Hæc enim ita ſint; potius iis accedamus, qui plurium MStorum fidem ſecuti, nominatorum libellorum, ad Brandem *Cardinalem ſcriptorum verum autorem* Andream Dominicum Floccum *deprehenderunt. Quæ de re videantur,* Blondus Flavius *Italiæ Illuſtratæ regione II. quæ eſt* Hetruria: *Lilius Gregorius* Giraldus *hiſtoriæ Poetarum veterum dialogo IV. Philippus* Broidæus *ad Franciſci Polleti lib. III. Hiſtoriæ fori Romani, Caput XIV. corollario V. Ludovicus* Carrio *lib. I. emendationum, cap. XIX. Petrus* Scriverius *admonitione de* Pſeudo Feneſtella: *Aubertus* Miræus *auctario de ſcriptoribus eccleſiaſticis cap. DXXVII. Gerardus Johannes* Voſſius *lib. I. de Hiſtoricis Latinis, cap. XIX. & lib. III. cap. XII. V. Prodierunt, L.* Feneſtellæ *nomen præferentes,* Baſileæ *M. D. LVI. in 16. ibidem M. D. LXI. 16.* Pariſiis. *M. D. LX. in 4. ibidem M. D. XXXI. in 16. A. D. Flocci nomen præfixum habentes, in Rep. Romana, quam Petrus* Scriverius *edidit* Lugduni Batavorum M. *DC. XXVI. in 16.*

(b) Miræus Bibl Eccl. p 279.

Andreas Dominicus Floccus; *Civis & Canonicus Florentinus, Chryſoloræ Diſcipulus, ſcripſit* libros duos de Magiſtratibus Romanorum *qui ſub nomine* Lucii Feneſtellæ *paſſim circumferuntur.*

(c) Menagiana Tom. II. p. 96.

Le Traité des Magiſtrats Romains *que nous avons de* Feneſtella, *eſt un Ouvrage ſuppoſé par Dominique* Sciocco *Florentin.*

(d) Konig. Biblioth. Vet. & Nov. p. 308.

Floccus (*Andr. Dominicus*) *Florentinus, An. 1440. claruit. Erat diſcipulus Emanuelis Chryſoloræ & inter eloquentes ſui ævi viros numeratus eſt, ut eſt apud Raph.* Volaterranum. *Exaravit ad* Brandem *Card. librum de* Rom. Magiſtratibus, *quem quidam maleferiati antiquo ſcriptori,* Feneſtellæ, *tribuere auſi ſunt. Primus libellum iſtum cum genuino autoris nomine ex mannſc. edi curavit Æg.* Witſius, *Jctus Bruxellenſis. Videatur Mart.* Hanckius, *part. I. de S. R. R. p. 196. Dionyſius tamen* Gothofredus *in Not. ad Varron. de L. L. pag. 1797. autorem facit* Anton. Sciochum, *Florentinum. Epitaphii memoriâ lapſus eſt &* Andr. Floccum *ſcribere voluit.*

(e) Dempſterus ad Roſini l. III. c. II.

De Sacerdotiis Romanorum *extat libellus L.* Feneſtellæ, *ſaltem epigraphe ſic præferente, quod non ita ſe habere clarum apertumque cuilibet ex eo, quod Feneſtellam citent* Plinius *ſæpè,* Macrobius *lib. I. Saturnal. cap. 10.* Fulgentius *lib. 3. Mytholog in principio, & aliis innumeri antiqui ſcriptores. Cùm tamen is quisquis eſt, indignus certè illo nomine, novitius ſit, & nuperus, longeque iis à quibus citatur, poſterior, & ipſe libello iſto laudet A.* Gellium *noctium Atticarum ſcriptorem cap. 5. Sed non ita pridem prodiit hoc opuſculum, æternis tenebris, meo judicio damnandum, ſub nomine cujuſdam* Dominici Flocci.

(f) Voſſius de Hiſtor. Latin. Lib. III. Cap. VII. p. 581.

Tum etiam claruit Andreas Dominicus Floccus *Florentinus. Erat is diſcipulus Emanuelis Chryſoloræ, & inter eloquentes ſui ævi viros numeratus fuit: Ut eſt apud* Raphaelem Volaterranum *lib. XXI. Comment. Urban. Interque eos, qui Florentiam eruditione ſua illuſtrarint, reponitur quoque à* Leandro *in deſcriptione Italiæ Scripſit ad* Brandem, *Cardinalem Placentinum, libros duos de* poteſtatibus Romanorum, *qui ſub* Feneſtellæ *nomine exendi ſolent. Sed* Andreæ Dominici Florentini *nomine præfert & MStus codex Oxonii in bibliotheca Lincolnienſi: ut eſt in Catalogo Thomæ Jamesii. Nimis ſeverum cenſorem agit* Thomas Dempſterus *paralipomenis in Roſini lib. III, cap. II. ubi ait* opuſculum id eſſe æternis tenebris ſuo judicio damnandum. *Nam pro ſeculo, quo ſcriptor vixit, eſt libellus bonus. Atque utinam nunc quoque deteriores nulli prodirent libri. Plura de eo diximus lib. I. cap. XIX.*

(1038) FERENZANO *Capaccio.* Edidit tractatum *de augendis viribus & ſervanda Caſtitate. Anagrammate* reloluto comparet verus Scripti Auctor *Franciſcus* PLACENTIA Neapolitanus. J. U. D. quod nec ipſe diffitetur: vid. *Acta Erudit. Lipſ.* 1688. p. 511. (a).

(a) Acta Erud. Lipſ. A. 1688. p. 511. *De iis (echinis) in Tractatu ſuo de augendis viribus & ſervanda caſtitate, ſub anagrammatico nomine* Ferenzano Capaccis *ſe egiſſe innuit.* (Franciſcus Placentia, *Neapolitanus, J. U. Doctor, Geographiæ Profeſſor Mutinenſis* l'Egeo Redivivo, *ò ſia* Chorcographia dell' Arcipelago &c.)

FERGA v. *Alphraganus.*

FERIUS v. *Helpericus.*

FERNANDEZ Petrus v. *Fregoſius.*

(1039) *Hieronymus* DE FERRARE, ſeu FERRARIENSIS. Eſt *Hieronymus* SAVONAROLA, indicante Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ Tom. I. p. 249. & Tom. II. p. 139. ubi hujus Auctoris ſcripta prolixa ſerie recenſet.

(1040) *Janus Alexander* FERRARIUS Coenobita Auguſtinianus edidit *Euclidem Catholicum,* ſeu *Demonſtrationem Romanæ Fidei, ex primis certis & evidentibus Principiis, mathematicâ methodo & connexis continua ſerie propoſitionibus* deducta Pariſ. 1667 4to. Qui libellus utinam nunquam Solem vidiſſet! exclamat *Aſcianus* Mont. Pietatis p. 551. indicante *Symbola Diecmanniana,* quæ ſimul ibidem verum ejus Scripti Auctorem detegit D. *Johannem Lndovicum* FABRICIUM Theologum Calvinianum & in Academia Heidelbergenſi Profeſſorem, ad quem jam digitum intenderat laudatus *D. Diecmannus* in diſſertat. inaugurali de Naturaliſmo Bodini p. 12. (a) ubi & ſcripti rationem, quæ Satyrica eſt, ſimul exponit, & ex ea Petrus *Baliut* in Epiſtola, Deckherro de Scriptis Adeſpotis ſubjuncta p. 402. v. *Symbolam Maſtrichtianam* (b), hæc firmantem.

(a)

(a) Diecmannus in dissertat. inaugurali de Naturalismo Bodini p. 12.

Ferrarium *huc advocat sine dubio ad* Euclidem Catholicum *Parisiis, quod titulus fingit, Ao. 1667. editum resipiciens. Quod scriptum non serium, sed jocosum & satyricum, atq; ad exagitandas Romana fidei, quas ejus promachi crepare solent, demonstrationes à celebri quodam Calvinianæ cathedra in Illustr. Germ. Acad. Professore Theologo (35) adornatum esse, nobis exploratissimum est.*

(35) Ad quem non obscure digitum „intendit maxime Rev. D.D. Jo. *Gezelius* filius, „Aboensis hodie Episcopus, in pererudita Disp. „Inaugur. Aboæ Ao. 1675. ad *Dan.* XI. 45. habi„ta, cui tit. אלוהי אפרנו sive *Jubilæus Anti Chr.* „Rom. ipsius exitium, ubi C. 3. p. 75. *Recens*, in„quit, scriptor, qui in *Catholico Euclide* methodo „mathematica Fabricatus est Romanæ fidei ho„diernæ demonstrationem. Ut ita quoque Do„roth. *Asciamus* fluctus in simpulo moverit, cum „Mont. Piet. pag. 551. solem huic Ferrarii „πτυσμασι eo quod apertum atheismum sapiat, invide.

(c) Symbola Mastrichtiana.

Ferrarius Joan. Ludov. *Cœnobita Augustinianus. Personatus scripsit* Euclidem Catholicum. *Est Joh. Lud.* Fabritius: *Vid.* Heidegger *in vita Fabritii pag. 58. & seq. Cui tamen addendum esse hanc partem generalem tantum quæ edita est septem epistolis quod sua manu Clariss. Fabritius exemplari ad me misso subscripsit. Pars specialis est jussu sereniss. Electoris Palatini suppressa. Ex Composito, quasi Lutetia venirent, hebdomadatim per veredarium adveniebant ista literæ Heidelbergam.*

(1040. a) FERRANTE *Imperato* vid. infra.

(1041.) FERRIER, *le Sieur du: Jean* SIRMOND. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 554.

(1042) Der Sertige edidit die Africanische Sophonisbe, Amstelod. 1647. in 12mo. Auctor est *Philippus* à Zeesen, in Societate Carpophororum ita dictus.

(1043.) Sexti Pomponii FESTI, *de Verborum significatione* libri, excusi variæ sunt: eos à PAULO quodam, (qui in editione Cornucopiæ *Perotti* Basileæ, per *Valentinum Curionem* Ao. 1526. in fol. facta, cui subjecti sunt hi libri, Paulus V. Pontifex Romanus dicitur) collectos ex *Festi* operibus docuerunt eruditi, qua de re vide late *Gesner.* Simler. edit. p m. 626.

A PAULO DIACONO, Longobardo collectos arbitratur *Scaliger* apud *Dickber.* de Scriptis Adespotis p. 344. qui tamen & huic Paulo Diacono, & Paulo Pontifici eos abjudicat, verum Auctorem POMPEJUM pro *Pomponio* appellare mavult; quo etiam inclinat *Fabricius* Append. ad Bibliothec. Latin. pag. 78, cum *Scaligero* Paulum Diaconum collectorem constituens. Annotat hic Diecmannus ad verba, (Paulus V. Pontifex Romanus dicitur) Inepte: est enim *Paulus Diaconus*, cujus ad Carol. M. Epistola præmissa est. [Tum in margine,] *Non videtur* hic *Festus Pseudonymus* esse, quia quæ ejus supersunt, genuini Festi fragmenta sunt, cum adjecta epitome, quam ex Festo Paulus Diaconus fecit. V. *Fabric.* Bibl. Lat. Append. p. 78. & 79.

FESULANUS v. *Prosper.*

FIDAURO v. *Flaminio.*

(1044.) *Hieronymus à Sancta* FIDE est *Petrus de* LUNA, ut patet ex *Actis Eruditorum Lipsi.* Ao. 1686. pag. 107. (a) ubi tamen quid sub hoc nomine prodierit non indicatur. Quod autem etiam à quibusdam sub hac larva latere creditus sit *Richardus* SIMON sed falso innuit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 554.

(a) Acta Eruditorum Mensis Februarii Ao. 1686. p. 107.

Ostendere vero conatur Parisiensis ille Theologus, vane in prima quæstione provocari ad Julianum Pomerium Archiepiscopum Toletanum, cujus sententia cum Augustino conveniat, modum ad Hieronymum a S. Fide, *qui* Petrus de Luna *appellatus est, ac typographico haud dubie sphalmate in omnium paginarum epigraphis legitur. Patrum adversus Judæos incusationes quod attinet, eos quidem valde contra hos juxta ac gentiles disputasse responsum fuerat: at ea sive sua sive sui Simonis futurum credidit* Camus, *ut vocabulum illud invidiosum valde* Erasmo *duce explicaret benignius. Nam & ipso Hieronymo judice aliud esse γυμνασιακῶς scribere, aliud δογματικῶς; in priori vagam esse Disputationem, & adversario respondentem nunc hac nunc illa proponere; argumentari ut libet, aliud loqui, aliud agere. Habentur plura alia in hoc Judicio: at veremur, ut iis memorandis placeat labor noster eruditis Simonianorum lectoribus, quibus reliqua vel divinare licet, vel meminisse.*

(1045.) FIDELE *François. Matthieu* DE MOURGUES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 554.

FIDELIS v. *Isidorus.*

(1046.) *Ludovicus* FIDELIS edidit in lucem italice: *Il maestro universale della Corte.* Venet. 1666. *Auctor* est *Antonio* LUPIS, uti monet *Toppius* Biblioth. Neapolitan. p. 29. (a).

(a) Toppius Bibliothec. Neapolitan. pag. 29.

Il Maestro universale della Corte, *sotto titolo di* Luigi Fedele *in Ven. 1666. appresso il medesimo Zatta e dallo Stampatore si dice, esser opera di* Antonio Lupis.

(1047.) FIDELIS *Parochus.* Sub hoc personato nomine scripsit *Adalbertus*, seu *Albertus*

TYLKOWSKY Polonus Masovita, *Negotium defunctorum* seu *de animabus defunctorum juvandis* Wratislav. 1661. 8vo. citante *Sotwello* in Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu p. 4. a.

Annosus Fidelis Verimontanus. vid. ANNOSUS. num. 183.

FIDELIS v. *Subditus*.

(1048.) FIDENTIO *Glottocbrysio*. Ejus nomine Italice extant *Cantici* editi 1611. 12mo. Eorum Auctor quomodo creditus sit *Hippolitus* ALDOBRANDINI postea Papa CLEMENS VIII. revera autem sit *Camillus* SCROFFA, nobilis Vicentinus, vide in *Bibliothec. Aprosiana* p. 639. 640, (a). Adde *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia I. p. 33. (b) & *Villani* (c) Visiera Alzata Hecatostes p. 49. 50. n. XXXVI.

(a) Bibliothec. Aprosianæ pagina 639. 640.

I Cantici di Fidentio Glottochrysio; *e d' altri celeberrimi Ludimagistri, nuovamente impressi, e locupletati. All' Illustre Sig. e Patron sempre Colendissimo, il Sig.* Gualdinello Calze. *In Vicenza, appresso Francesco Grossi, 1611. in 12. Non sono mancati, ne mancano degli sciocchi, li quali in proposito di questi* Cantici di Fidentio Glottochrysio, *si siano persuasi, & altresì (per mostrarsi eruditi) vogliono persuadere altrui, essere produttioni d'* Hippolito Aldobrandini, *che fù poscia sotto 'l nome di* Clemente *VIII. Santissimo Pontefice. Hanno que' talipoca, anzi nissuna cognitione delle qualità d' un tant' huomo. Siano pure que' componimenti d' Amori Socratici, e lontani da ogni impudicitia: che sarebbono sempre poco degni della penna d' un* Marco Lamberti, *Pieuano di non so qual Villa non che d' uno, che fu Pastore dell' Universo. L' Autore di essi fu* Camillo Scroffa, *Nobile Vicentino: e che vuol sapere ond' io lo cavi, legga la pag. 83. del Ragionamento dell'* Accademico Aldeano *sopra la Poesia Giocosa de' Greci, de' Latini, e de' Toscani, stampato in Venetia appresso Gio: Pietro* Pinelli, *1633. in quarto.* ——

(b) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia, I. p. 33.

Fidenzio *a' quali con l' auxilio del prelo si sono aggiunti altri* Cantici *e Ritbmi di molti celeberrimi Ludimagistri, e professori della prisca favella. Vicenza per Giorgio Greco in 12. Furno più volte stampati in Firenze, perche corre una strana voce circa l' autor vero: Veggasi* Nicola Villani *a. 85. del suo discorso della Poesia giocosa stampato sotto nome dell'* Accademico Aldeano, *e'l'* Angelico Aprosia *Ventimiglia a. 630. della prima parte della Bibliotheca Aprosiana.*

(c) Villani Visiera Alzata Hecatostes n. 36. p. 49. 50.

XXXVI. FIDENTIO GLOTTOCRISIO. Fauello di questi per sodisfare alla curiosità de Letterati Oltramontani, li quali male informati dalle voci del volgo, si danno ad intendere esserne Autori, Soggetti, che furono lontani quanto è dal Cielo la Terra dal comporre simili istbisallaggini. Di questi in tutto il corso di mia vita non vidi che due Editioni, ed eccone i titoli.

1. Cantici di Fidentio Glottocrisio Ludimagistro con aggiunta d' alcune varie Compositioni nel medesimo genere *di nuouo ristampati. In Fiorenza 8. Manca l' Anno della stampa: però dal fine della dedicatoria di Pier Francesco Mutii al M. Mag. & Virtuosiss. M. Gherardo Spini si cana essere dell' XIII. Aprile M. D. LXV.*
1. Cantici di Fidentio Glottochrisio, e d' altri celeberrimi Ludimagistri. *Nouamente impressi, e locupletati in Vicenza app. F. Grossi 1611. 12.*

Messer Blasio Repetitore della scola Fidentiana nella Lettera all' urbano Lettore, in principio della Edit. di Vicenza che può seruire per Apologia. Hora di questo si fusse che sotto finto nome hà dato origine à questo nuouo genere di Poesia se molto importasse il riferire direi com' egli era Patricio Vicentino della nobilissima stirpe, di costumi integerrimo, di professione Iuris consulto. *Ma quando mi credo di scoprire l' Autore in vece del nome, e del Cognome ci mette alcuni punti ☞ pure importuna, che egli il dicesse per togliere l' occasione a Nugiuendoli d' asserire esser del S. P. Clemente Ottauo un libro cui come dice Alessandro Zilioli nell' Historia de Poeti Italiani, M. S. Fol. 208. l' Autore dimostrasi scopertamente di qual vitio fosse professore. Lo scuopre in parte non in tutto, mentre nel sol. seguente scriue. Fu questo* Gentilhuomo, & Iurisconsulto Vicentino suprimendo il suo nome vero che era N. Scroua; s' intitolò nel frontespicio di queste rime Fidentio Glottocrisio Ludi Magistro. *Se però ci consiglieremo con l' Accademico* Aldeano, *che è* Nicola Villani *da Pistoia nel discorso Accademico sopra la Poesia Giocosa in proposito della Pedanteria ritroueremo:* Molti hanno scritto in questo mostro di linguaggio; ma eccellentemente *Camillo Scrofa* Gentiluomo Vicentino che celebrò i Socratici Amori di Fidentio Glottocrisio Ludi magistro da Montagnana verso di Camillo Strozzi suo discepolo. *E perche qui vicino si alza la Maschera ad un altro, non è bene di preterirlo. Scrisse ancora parecchi Cantici sotto Nome di Latantio Caliopeo Gio: Battista Liuiera Cittadino pure di Vicenza.*

(1048. *a*) PLINIO FIGNA Pittore: sotto questo nome à pag. 53. del *Pindo di Fessina* si legge un Madrigale, *Per la Bibliotheca Aprosiana* del P. ANGELICO APROSIO VENTIMIGLIA. Non è produttione del FIGNA, mà dell' Occhiuto Cieco di Fessina FILIPPO OTTANI. Verba sunt modo exscripti *Villani Visiera Alzata* Pentecost. n. XXXVI.

(1049.) FILALITEJUS *Nicolaus*, quomodo sit Cardinalis GAETANUS vid. *Symbola Mastrichtiana. Gaetanus Cardinalis.*

Credi-

Creditur auctor folii, quod Italica lingua 1607. prodiit, continens articulos Concordiæ, inter Pontificem & Venetos. Putant etiam eum esse auctorem discursus Italice scripti sub nomine NICOLAI FILALITEI. De utroque auctor anonymus, nell' historia particolare, delle cose passate tra'l Sommo Pontefice Paulo V. e la repub. di Venetia. Stampa in Mirandola 1624. in 4to Genevæ, quæ est *Pauli Sarpii*.

(1049. a) FILAMON edidit An. 1666. in 12. Germanice: Des Mercurius neueröffnete Historische / Philosophische und Politische Staats-Schule. Auctor est *Samuel* STURMIUS, Luccâ Lusatus, Medicinæ Licentiatus, qui in Societate Ristiana Filamonis nomen obtinuit, ut notat Symbola Mollero-Flensburgiana.

(1050) *Hippolito* FILARETE, quomodo sit *Ludovico* CASALE v. *Villani* Viziera Alzata Hecatostes. num. *XXV*.

HIPPOLITO FILARETE nell' Indice VI. della *Dramaturgia Allatiana*.

La *Palmira* di *Tebe* Drama Musicale di *Hippolito Filarete*.

Dice che sia nome finto, che'l vero sia LODOVICO CASALE. E veramente col vero nome ritrouasi a pag. 101. delle di lui *Poesie* stampate in Roma per Fabio di Falco M. DC. Lxx.

[vide & *Hippolito*.

(1050. a) FILAURO, *Flaminio*: *Francois* FULVIO FRUGONI. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 554.

(1051) *Flaminii* FILLIUCCII nomine *Carmen italicum, de novis stellis, & maculis solitcum declaratione* Romæ 1616. 4. edidit *Vincentius* FILLIUCCIUS, Senensis Jesuita, docente *Alegambe* p. 443.

adde *Sotvvellum* Biblioth. Scriptorum Societ. Iesu p. 781. a.

FILOFILUS v: *Misoponerus*.

(1052) *Giovani* FILOTTO: Hoc nomine citat Thomas *Hyde* in Biblioth. Bodlej. p. 252. b. *Nuova Risposta, alla lettera sopra le Censure & interdetto di Paolo V. contro la Signoria di Venetia*. Ferrara 1616. in 8vo. additque videri sibi nomen Auctoris fictum pro *Johanne* GUNTERIO.

(1053) D. *Georgius* FINWETTER edidit (I.) Pium *Desiderium ad piam Eruditum orbem, Veri & Boni Publici amantem* &c. *ablegatum*. Biponti 1681. in 12mo. (II.) *Bibliotheca de Bibliotheca per Societatem augenda, & colligenda*, ad Virum Cl. Martinum *Hanckium*, Professorem Utratislavien-sem Biponti 1684. in 12mo. Si anagramma reducas, verus Scripti Auctor M. Gottfried Wegner, qui nec ipse hæc Scripta a se composita intransmissa Symbola diffitetur. Continet autem prius Scriptum paginas in universum 79. capitibus distinctum Septem, quorum singula suas iterum complectuntur paragraphos. Posterius autem divisum est numeris XLIV. quibus accedunt addenda quædam; ut *Paginis* 119. totus absolvatur liber. V. Georgius *Freund*.

(1054) FIORETTI *da Vernio, Carlo: Pierre* del CONTE, douteux. *Jean de'* BARDI, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 554.

FIRMIANUS vide *Chlorus*.

Lactantius.

(1055) Petri FIRMIANI nomine prodita sunt *Satyrica scripta*, quibus Tituli, *Gyges Gallus*, *Somnium Sapientis* item *seculi Genius*, Paris. 1660. & 1663. in 12. ac alibi excusa. Ea quod sint Monachi Capuzini, *Zacharia* DE LISIEUX vel LEXOVIENSIS, docet *Sorell.* Bibl. Francoise p. 172. secundæ. p. 153. primæ editionis, quod ex privilegio quoque & approbatione facultatis sibi notum indicat *Geislerus* dec. 3. n. 3.

Consentiunt *Bahus* in epistola Deckherro de Scriptis Adespotis subjuncta p. 405. *Pfeiffer.* in Epistola ad Pöiretum p. 18. *Spener.* allgemeine Gotts-Gelahrtheit p. 326. *Baillet.* deguisemens des Auteurs p. 317. & in catalogo p 554. & fusius la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXXIII. p. 81. 82. (a) adde *Jugement des savans* sur les principaux Ouvrages des Auteurs Tom. I. pag. 349. ubi indignatur Auctor quod fama de Copia & Academia Atheorum his scriptis vulgata sit. Impressa autem simul sunt duo priora scripta, *Gyges Gallus* & *Somnia Sapientis*, authore *Petro Firmiano* Paris. 1660. in 12. & complectuntur paginis 478. titulis quidem & paragraphis distincta sed non numeratis. Tertium autem Scriptum, *Seculi Genius* in edit. Paris. 1663. 12mo comprehendit paginas 250. Eique in fine additus est index septem foliorum, & præfixa Marcellini cujusdam brevis ad Lectorem præfatio unius folii, pollicita alteram scripti partem, si æger Auctor restitueretur.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. p. 81. 82.

LXXXIII. PIETRO FIRMIANO, Ritrovatomi alla bottega d'un Libraro in Genova, quando egli era per disballare un grosso fardo di libri, che da Mercante di Lione al Rodano gli era stato trasmesso, mi fermai à vedere, non ignorando, che si come dall' Africa si produce qualche nuovo Mostro, così dà gl' ingegni Francesi che sono spiritosissimi, sogliono sommi-nistrarsi all' humana curiosità opere degne della loro Minerva, Mi diede nelle mani questo:

Sæculi Genius, Petro Firmiano Autore. *Parisiis apud Sebastianum, & Gabrielem Cramoisi M. DC. LIII. 8. del quale mi piacque provedermene, e lo leggi con mia grandissima sodisfattione; ma non senza sospettare che fosse Pseudonimo, come pare è, e l' imparai dal Religiosissimo Padre F.* Dionigi Tassorello *da Genouva Capuccino, il quale mi fece vedere nel* Catalogo *de gli* Scrittori Capuccini *che egli apparecchiava per la Stampa, facendomi vedere, che ne fosse produttore il P. Fra* Zacharias *Lessoviense nella Provincia di Normandia, dicendomi altresì, che sotto lo stesso nome fusse uscito* Gyges Gallus, *da me non veduto.*

(1056) *Julius* FIRMICUS Maternus Siculus. Ejus *de Aſtronomia*, libri VIII. à *Baronio*, FIRMICO cuidam JUNIORI adſcripti. Huic ademta vero iterum vindicantur à *Fabricio* Bibl. latin. p. 166. (a) Juniori tamen Firmico etiam hos libros aſſignat *Friſius* Bibliothec. Geſneriana. pag. 525. (b)

(a) Fabricius, Biblioth. Latin. p. 166. *Eundem eſſe qui librum hunc & qui* Aſtrologicum opus *compoſuit, jam receptior inter eruditos ſententia eſt, etſi* Baronio *olim aliter viſum ad A. C. 355. qui inſcriptionem librorum de* Aſtrologia *ſeemus, hos* Firmico *cuidam* juniori *tribuit, cum e contrario probari poſſit eos ſcriptos eſſe ante librum de* errore profanarum religionum.

(1057) FIRMILIANUS Cæſareæ Cappadocum Epiſcopus. Ejus nomine extat inter Cyprianicas ad Cyprianum Epiſtola, quæ tamen CYPRIANI ſtylum ſapere videtur *Caveo* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 62. (a)

(a) Cave Hiſtor. Liter. Scriptor Eccleſiaſt. p. 62. *Extat inter Epiſtolas Cyprianicas* Firmiliani *ad Cyprianum Epiſtola, à* Cypriano, *cujus ſtylum planè ſapit, Latinè, ut videtur, verſa;*

(1058) Johanni FISCHERO, Cardinali Roffenſi, ſanctiſſimo apud Deum Martyri, ſuppoſitum eſt opus BUCERI (*Martini* puta, cujus vitam habemus apud Melchiorem Adami in vitis Theologorum pag. 211. & ſeqq.) *De Miſericordia Dei* fartum Blasphemiis. Hæc verba ſunt *Theoph. Raynaudi*, Jeſuitæ, libro de bon. & mal. libris, part. 1. erot. 10. §. 3. n. 267. verane an falſa, ſanè perquam ambigo, propterea, quæ ad nomen *Alenini ſuperius* commemorata habeo.

Falſo *Johanni Fiſchero* adſcriptum librum *de Fiducia & Miſericordia Dei* notat etiam index *librorum Prohibitorum* Romanus p. 72. a. & 90. a. & *Prideaux* Oratione IX. p. 85. citans *Poſſevinum* & *Pitſeum*, Pſeudepigraphiam ſubolfacientes *Bucerum* tamen liberantes, nec vero alteri parenti nothum remittente.

Addit *Dieemanni Margo* ſequentia (*ad nomen Buceri*;) *Idem quod* Raynaudus, *dixerunt etiam* Gretſer. *l. 2. de Jure & moreprohib. libr. mal. c. 5. p. 281. Claudius* Clemens *Muſei l. 2. ſect. 3. c. 3. p. 399. Sed reſpondet Jo.* Prideaux *Orat. de Pſeudepigraph. Operum Ibcol. p. 398. hunc librum Colon. apud Haredes Arn. Birckmanni A. 1566. editum adeoque ſi dolus ſubſit, Pontificios, non nos, pellicandos eſſe.* Pitſeum *quidem & Poſſevinum pſeudoepigraphiam ſubolfacere*; Bucerum *tamen liberare, nec alterigenitori nothum remittere. Adde* Bellarm. *de ſcript. Eccl. p. m. 310. qui itidem de Bucero tacet. Ac deinde è regione,*) *Gisb.* Voetius *Diſp. ſelect. T. 2. p. 755 hunc librum ut Joannis Epiſcopi* Roffenſis *genuinum citat, eumque a* Caſſandro *Colonia An. 1556. cum Appendice editum refert.*

(1060) *William* FITZ-STEPHEN, i. e. Stephanides, ut monet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 254. a ubi ejus nomine allegat anglice: *A Latine Appendix to Stow's Survey of London*, Lond. 1693. in 4to.

FLACCIUS v. *Alcuinus.*

FLACIUS v. *Achilles* Gaſſarus.

(1060. α) *Matthias* FLACIUS, multis ſcriptis clarus dictus Illyricus, eoque nomine magis notus quam gentilitio, quod eſt *Matthias* FRANCOWITZ ut obſervat ex Bucholzero *Colomies*, dans ſa Bibliotheque Choiſie p. 15. (a)

(a) Golomiez Bibliotheque Choiſie, pag. 15. *Ajoûtons ici pour la fin le veritable nom d'*Illyric, *qui eſt* Francovvitz, *comme le découvre* Bucholcer *le fils à la page 831. de ſa Chronologie, ou plûtoſt de la Continuation de celle de ſon Pere, à* Gorlitz *l'an. 1599.* Verum & integrum, *dit il*, Flacii nomen ego ex certis authoribus cognovi eſſe tale: *Matthias Francovvitzius, cognomento Flacius, gente Illyricus, patriâ Albonenſis.*

(1060. β) FLAMINIO FIDAURO, ſcripſit Italice: *la Guard' Infanteide*, Poema giocoſo impreſſ. Peruſiæ 1653. in 12. Aſſerit hoc Poema *Franciſco* FULVIO FRUGONI La *Viſiera Alzata* Hecatoſtesnum. XLIV. p. 54. (a)

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. num. XLIV. p. 54.

XLIV. FRANCESCO FVLVIO FRVGONI, *de Minimi, che ſi può dire de Maſſimi per la pluralità dell' Opere vſcite dal ſuo fecondiſſimo e facondiſſimo intelletto da giouanetto Cantò*

La Guard' Infanteide *Poema giocoſo di* Flaminio *Fidauro; all' Illuſtriſſimo Sig. Il Sig.* Camillo de *Mari. In Perugia apreſſo Pietro Tomaſſi M. DC. Litt. 12.*

(1061) FLAMINIO *Lampugnani*, Perſona eſt *Caroli Joſephi* FONTANA, ſub qua edidit: le *Pazzie del Luſſo*, ut ex *Giornale de' letterati in Parma* 1689. recenſet *Symbola Junckeriana*. (a) v. & Lampugnani.

(a) Symbola Junckeriana. Il Giornale de letterati in Parma 1689. *Giornale XII. p. 272. recenſetur*: Le Bellezze difformi, *o ſia la* Venere ſmaſcherata, *ritratto morale eſpreſſo in due coloriti, di* Carlo Giuſeppe Fontana. *Parma 1689. 12. ubi Giornaliſta addit*: Queſta opera è nata tra le tenebre d'un prigione. *Nella prefazione, all'Lettore in cui dà conto de' varii accidenti della ſua vita ci rende informati d'un ſuo libro pſeudonymo intitulato già:* Le Pazzie del Luſſo di Flaminio Lampugnani.

(1062) FLAMINIUS, *Lucius* où *Lucivus*: *Lucas*

Lucæ MARINÆUS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 554.

(1063) FLAMINIUS *le Sieur*: *Francois* de LA NOUE. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 554.

(1064) *Amandus* FLAVIANUS *Pacis Auguſtæ Municeps*, de *fulmine nuper ex Eſquiliis vibrato Commonitorium*, Eleutheropoli 1651. in 4to ſcripſit *in Bullam Innocentii decimi*, ut refert *Conringius* in præfatione diſſertationis de Pace perpetua Proteſtantibus danda p. 8. Oppoſitus eſt hic liber Proteſtationibus a Nuncio Apoſtolico *Fabio Chiſio* (poſtea Papa Alexandro VII.) contra Pacem Monaſterienſem nomine ſedis Romanæ interpoſitis & *bruto* illi *fulmini* quod, 2 annis poſt ex arce ipſa Tarpeja mittebat horrendum Pontifex *Innocentius* x. ut refert *Conringius* in præfatione, quæ tractatui ejus de pace perpetua inter imperii Germanici ordines ſervanda præfixa eſt, p. 17. ubi eſſe *Davidem* BLONDELLUM Baravum aſſerit, ut notat & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 307. a. & *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis p. 139. adde *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques p. 50. & *Bailletum* des Auteurs deguiſez p. 336. Addit Ampl. *Maſtricht*, *Hohenegg.* verè *Heidegger.* Hiſtor. Papatus. p. 403.

(a) Conringius in præfatione Diſſertationis de Pace perpetua Proteſtantibus danda pag. 8.

Sed & in Batavis *duo rei indignitate moti, alter* David Blondellus *antiquitatis peritia vir admirandus, filio tamen* Amandi Flaviani *nomine, alter vir item plane eximius* Johannes Hoornbeeck, *perdoctus ſcriptis impietatem Romana Bulla confodere non dubitaverunt, etſi optimus* Blondellus *& alius vaſtu negotiis & ipſa tandem morte cœptam operam abſolvere ſui prohibitus.*

(1065) S. FLAVIANI nomine, librum *de Incarnatione Chriſti* Dogmaticum a ſemetipſo fuiſſe conſcriptum, ac divulgatum, fatetur S. ANASTASIUS SINAITA cap. 10. ὁδηγῷ. pag. m. 193. adde Th. *Raynaud.* de lib. mal. & bon. pag. 117.

(1066) FLAVIO *Angelo: Jean Turiel de* ROXAS. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 555. Cognomen id ejus eſſe indigitat Nicolaus *Antonius* in Bibl. Hiſp. p. 606. ubi Equitem magnæ Crucis eum appellat, & ſub ejus nomine citat: *Origen de la Orden de la Cavalleria Conſtantiana debaxo de la Regla de S. Baſilio y titulo de S. George.* Romæ ex officina Vaticana. 1597. 4to.

FLAVIUS v. *Dexter.*

(1067) *Sinibaldus* FLISCUS. Ejus nomine citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. p. 361. a. *Apparatum*, ſeu *Commentarium ſuper V. libros Decretalium*, cum Additionibus. Tridini 1611. Subjungit autem *Hyde*, Hunc Fliſcum eſſe INNOCENTIUM IV. PAPAM, ante proprio nomine dictum Fliſcum.

FLORE v. *S. Foy.*

FLORENT v. *de Crox.*

(1068) FLORENTIA, *Hieronymus*; *Fernando Chirinos* de SALAZAR: *Baillet.* des Auteurs deguiſez. p. 555. At *Nicolaus Anton.* in Hiſpan. Biblioth. p. 285. a. ubi hujus Ferdinandi ſcripta recenſet; aliquid ſub larvato Florentiæ nomine ab eo editum non memorat.

(1068. *a*) FLORENTINO *Concilio* adſcribitur Inſtructio Armeniorum & Decreta ſuper unione Jacobinorum & Armeniorum, quæ ſunt HYGENII *Papæ*, tradente *Coco* in Cenſura, & ex eo *Hotting.* in Elench. ſcript. Suppoſitit. in fine quem *Symbolæ Maſtrichtianæ* addit.

FLORENTINUS v. *Poggius.*

FLORIACENSIS v. *Abbo.*

(1069) FLORIDUS. Van der Haar. *Baill.* liſte des Auteurs deguiſez p. 555.

FLORIDUS v. *de Montalbano.*

(1070) FLORIMUNDI Ræmundi nomine, circumfertur *Hiſtoria de hæreſium ortu, progreſſu, & ruina*, Gallice 1624. Pariſ. in 4. & ante, nec non Latine Col. 1612. & 1655. cum continuatione ad A. C. 1650. edita, quam *Ludovici* RICHEOMI, Jeſuitæ Galli eſſe, *Mareſius* de Papiſſa Joanna p. 205. edit. in 4. & *Blondellus* de ead. in pr. teſtantur, adde citatos *Geüler.* dec. 3. n. 10. *Alegambe* factum hoc plane ſilentio involvit.

Et cum eo *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Soc. Jeſu p. 573. ubi cæteroquin aliquot fictitia nomina, & ſub eis emiſſa *à Richeomo* ſcripta memorat, quæ ſuis locis notavimus. *Richeomum* tamen memorati operis autorem faciunt Magnif. D. Joann. Friderlcus *Mayerus* diſſert. de Leone x. cap. 10. §. 14. p. 91. *Sagittarius* Hiſtoriæ Eccleſ. p. 683. (a) *l'Hiſtoire des Ouvrages des ſavans, Septemb.* 1687. T. I. p. 111. (b) *Teiſſier* in Catalogo Auctorum p. 82. imo jam Pierre *Matthieu* lib. VI. de l'Hiſtoire de Henry IV. narrat. VI. p. 600. indicante *Symbolæ Ranſch.* Cui addit *Diecm.* editionem Rothomagi 1648. 4. & P. *Matthieu* Hiſt. de France. Tom. II. p. 690. ubi de controverſia de Anti-Chriſto loquens ait: *Florimond. de Ramond*, ou comme je croy, *Richeome* Jeſuite ſous ce nom a travaillé ſur ce ſujet plus que nul autre. Adde *marginalia Maſtrichtiana*: Neque hoc prodit *Auctor du Calviniſme & Papiſme, mis en Parallele*, qui eſt *Petrus Jurieu*, Profeſſor Theologiæ Sedanenſis, nunc exul & Eccleſiaſtes Rotterodami, qui ſæpe exaggerat & proſtituit fidem hujus hominis, ſed nunquam in dubium vocat, eum eſſe auctorem Hiſtoriæ hæreſium.

(a) Sagittarius Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ. pag. 683.

Florimundus Ræmundus, *Vaſco*, *Senator*

Parlamenti Burdegalensis, sub cujus nomine Ludovicus Richeomus, *Jesuitici Sodalitii Theologus, Gallice scripsit Errorem popularem de* Johanna *Pseudo Pontifice, dicta* Papissa, *Latine postea versum.*

(b) Historie des Ouvrages des Sçavans, Septemb. 1687. pag. 111.

Nous l'avertirons seulement, qu'il n'a pas dit exactement dans tous les endroits de son Ouvrage Florimond de Raimond *comme un Auteur très-passionné, puis qu'il a presté son nom au P.* Richeaume *Jesuite.*

(1071) *Michael* FLORIO edidit *Cladis Epidemia* Florentissimam *Neapolitanam urbem devastantis* lachrymabilem *Laconismum.* 1661. in 12mo, quod tamen opus *Michaeli* ANGELO potius assignare libuit *Toppio* in Bibliotheca Neapolitana pag. 214. (a).

(a) Toppius in Bibliotheca Neapolitana p. 214.

Michele Florio, *Figlio d' Ottavio, gentil' huomo di Manfredonia, ha dato alla Stampa:* Cladis Epidemiæ, Florentissimam Neapolitanam Urbem devastantis, lacrymabilis Laconismus. *Veronæ apud Franciscum Rossi 1661. in 12. L'opera sopradetta è del P.* Michele Angelo *di S. Giuseppe Scalzo Carmelitano, Zio del detto Michele.*

(1072) *Drepanus* FLORUS. Ejus nomine quæ circumferuntur *Poemata*, FLORO MAGISTRO asserit *du Pin*, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques tom. VII. p. 176. (a) & ex eo *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1696. p. 39. (b) quanquam unum eundemque Florum Drepanium & Florum Magistrum judicet *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiasticor. p. 370. (c)

(a) Du Pin, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques tom. VII. p. 176.

Il y a bien de l'apparence que celles qui sont sous le nom de Drepanius Florus *dans la Bibliotheque des Peres sont toutes de lui; car il y en a une à* Moduin *Evêque d'Autun, & l'autre à* Vulfin *qui ont vecu tous deux dans le neuviéme siécle. Ainsi il faut reconnoitre que le veritable Auteur de ces Poesies est* Flore Diacre *de Lyon dont nous parlons. Le P.* Mabillon *a aussi donné dans le premier Tome de ses* Analectes *quelques autres* Poesies de Flore *de meme nature que les précedentes.*

(b) Acta Eruditor. Lipsi. Mensis Januarii 1696. p. 39.

. . . . . *cum inter illa unum habeatur ad* Moduinum *Episcopum Augustoduunensem, & aliud ad* Wulfinum, *qui seculo IX. ambo floruerunt: ut taceamus ejusdem feregenii illa esse eum iis, qua sub nostri* Flori *nomine T. II. Anal.* Mabillonius *edidit.*

(c) Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiasticor. p. 370.

Poemata *IX. Viz* Paraphrases Psalmorum *XXII. XXVI. & XXVII.* Hymnus trium Puerorum *Hymnus ad* Michaelem Archangelum. De Cereo Paschali. Epistola ad Moduinum Episcopum *Augustoduunensem, ad* Amicum quendam, *& ad* Wulfinum *Grammaticum. Prodierunt ista Poemata sub* Drepanii Flori *nomine sapius, viz. in collectione Poetarum Christianorum Fabricianâ, in Appendice Bigneanâ pag. 727. & Bibliothec. PP. Tom. VIII. pag. 667. Porrò* Drepanium Florum (*qui ad annum 650. aliàs perperam referri solet*) *eundem cum* Floro Magistro *fuisse arguit Epistola Exhortatoria ad Moduinum, qui sedi Augustodunensi hoc demum sæculo præfuit. Poemata varia, numero VI. cum notis primus edidit* Joannes Mabillonius *Analect. Tom. I. p. 388.*

(1073) *Robertus* de FLUCTIBUS idem est qui *Robertus* FLUD Medicus Oxonienſis, uti indicant *Konig.* Biblioth. Veter. & Nov. p. 309. b. & Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 256. ubi Scripta ejus longa serie recensita videri poterunt.

(1074) *Anucius* FOES edidit *Pharmacopœam* Medicamentorum omnium quam integram ex Operibus MUSÆ BRASSAVOLI & Jacobi SYLVII desumtam esse observat *Teissier*, tom. 2. des Eloges des Hommes Sçavans p. 254. (a)

(a) Teissier Tom. II. des Eloges des Hommes scavans p. 254.

Pharmacopæa Medicamentorum omnium, *laquelle suivant l'Auteur de la Preface de la Pharmacopée de Joubert est toute prise des Oeuvres de* Musa Brassavolus *& de* Jaques Sylvius.

(1075) *Louys* FONTAINES *Sieur de S. Marcell.* Edidit Paril. 1660. Gallice: Relation *du Pays de Jansenie.* Verus Auctor est *Zacharias* LEXOVIENSIS, Monachus Capucinus ut refert *Deckh.* de Scriptis Adespotis p. 405. *Baillet.* deguisemens des Auteurs pag. 297. & in Catalogo pag. 555. & 572.

(1076) *Joannes* FONTANA, Episcopus Ferrarienſis. Edidit *Monita Salutis*, ut indicant *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jes. p. 82. a. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1611. ad d. 26. Febr. qui uterque auctorem Scripti hujus constituit *Antonium* POSSEVINUM Jesuitam, Italum Mantuanum aliis Scriptis notissimum.

(1077) Francisci FONTANI nomine *Responsionem ad Postulata Magni Prælati, de Hierarchia Ecclesiastica* Nancæi 1625. Gallice scripsit *Stephanus* BINETTUS, Jesuita Gallus, teste *Alegambe*, p. 426. Eam *Lamormaium*, Jesuita, Latinam reddidit. Italicam autem Josephus *Photius*, ut addit *Sotvell.* Biblioth. Scriptor Societ. Jesu p. 748. qui simul supra dicta confirmat. Additque p. 573.

II. Sub eodem *Francisci* FONTANI nomine scripsisse *Ludovicum* RICHEOMUM S. J. *Apologiam pro Societate Jesu* Utriusque & Binetti & Richeoni sub Fontani nomine publicati scripti meminit index operum larvatorum Jesuitarum tomo III. Operum P. *Aurelii* præfixus num. 1. & num. XIII. Præterea scripsit etiam *Binetus* sub *Renati Francisci*, & *Richeomus* Ludovici de Beaumanoir nomine, ut suis locis memorabitur,

(1078)

(1078.) *Modesta* FONTE. Ex latina lingua assumsit sibi hanc personam Illustris Veneta Fœmina, Domna *Modesta* POZZO, ut indicat *Bailletus* deguisemens des Auteurs pag. 525. & in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 555. De Scripto sub hoc nomine edito utrobique silet Bailletus.

(1079.) Renati à FONTE nomine *Apologiam pro Jesuitarum societate*, *Ludovicum* RICHEOMUM, Jesuitam Gallum, scripsisse, idem auctor est. p. 318.

Et cum eo *Sotwel* Bibliothec. Societ. JEsu. p. 573. b. *Witten* in Diar. Biograph. Ao. 1625. ad d. 15. Septemb. Apologias quidem pro Societate JEsu à Richeomo editas refert, sed fictis hoc nominibus factum non indicat.

(1079. a) *Johannes* FORSTERUS edidit *Processum Cameralem* in 4to. Mulhus. 1606. qui postea 1623. sub nomine *Corporis Juris Cameralis Friderici* FABRICII in 4. prodiit Francof. sed nec verbulo quodam mutato, ut ex Collegio Practico MSto ad Excellentissimi D. Samuelis *Stryckii* Praxin Forensem refert Auditor olim ejus Nobilissimus L. Georgius *Schröteringius*.

FONTIS CALIDI ABBAS v. *Bernardus*.

FOROJULIENSIS v. *Cornelius*.

(1080.) Rime dell' Academico FORTUNATO detto il Costante nelle nozze del Sereniss. D. Francesco Medici G. D. di Toscana al Sig. D. Gio: de' Medici fratello di sua Serenità. Padoua per Ruberto Megietti 1579. in 4. ut habet *Cinelli*, Bibliotheca Volante Scanzia I. p. 36. addito G. D. id est Gran Duca ex cujus sit Bibliotheca; addit: Questo opuscolo è di *Nicolo* ODDI, "perche in quello che è in Libreria del Sereniss. "Gran Duca vi è scritto di pugno dell' Autore, "in piè della dedicatoria il suo nome. Additur "ibidem Scanzia II. p. 53.

(1080. a) M. *Friano* FORBOTTA. Sub hoc nomine prodiit Venet. 1661. 4to italicè: *Il Cigno provocato*, Risposta *Apologetica* al Giudicio Poëtico *d' Antonio Zancume* sopra una Canzone *di Francesco Mugnos*. Scriptum hoc *Angelo Matthæo* BUONFANTE Palermitano asserit *la Visiera Alzata* Hecatostes num. X. p. 30. 31. (a) vide *Baillettum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 55.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. x. p. 30. 31.

X. ANGELO MATTEO BUONFANTE Palermitano d' origine Genouese. Haueua il Dottor Vincenzo Montana *dell' Isola di Malta habitante nella Città di Siracusa mandato alle stampe questo libro*

Giudicio Poetico d' Antonino Zancume *sopra una Canzone di* D. Francesco Mugnos. *Venetia apresso li Guerigli M. DC. LIX. 8. Egli per difendere l' amico s' oppose con quest' altro:*

Il Cigno provocato di M. Friano Forbotta, Risposta Apologetica al Giudicio Poetico d' Antonino Zancume sopra una Canzone di Francesco Mugnos. *In Venetia appresso il Turrini M. DC. LXI. 4.*

FORESI v. *Fagiani*.

(1081.) *Curius* FORTUNATIANUS. Edidit *Rhetoricorum libros Tres*. Venet. 1523. Auctor alias vocatur *Consultus Chirius* FORTUNATIANUS, ut judicat *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 259. b.

(1082.) *Venantius* FORTUNATUS. Et adscriptus

(I) Hymnus: *Pange lingua glorioſi* &c. CLAUDIANO, dicto Ecdicio *Mamerto*, asseritur apud Miræum Biblioth. Eccles. p. 67. (a) & *Okarium* Abaci Patrolog. pag. 109. (aa) Eidem à Vossio male adscribi

(II) *de Passione Domini* Carmen quod tamen sit LACTANTII, notat Clarissimus *Daumius* epistola ad me data d. 10. Octob. 1677. Locus Vossii est de Poëtis Latinis p. 55. (b). Carmen hoc tamen inter spuria Lactantii numerat *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Eccles. p. 82. nullo certo Auctore indigitato. Idem p. 256. *Claudiano* asserit additis rationibus. De priore Hymno ex *Barthio* jam in Anonym. ad num. 1637. egimus Claudiano asserto lit. (a)

(a) Miræus, Bibliothec. Ecclesiast. pag. 67.

Pange lingua glorioſi) *Hymnum istum* Venantio Fortunato *tribuunt antiqui etiam scriptores & codices: sed stilum is redolet cultiorem, quam Fortunati esse soleat.* Sirmundus *censet ipsum esse scriptum a* Claudiano Mamerto---

(aa) Olear. Abac. Patrol. p. 109.

Nonnulla alia hujus auctoris (Claudiani, Ecdicii *dicti, & Mamerti quoq; cognominati) scripta, & carmina recenset* Barthius, *Comm. p. 458. (in ejus lib. de Statu anim.) eidemque cum* Labbeo *& aliis, tribuit Hymnum*, Pange lingua glorioſi, *eo quod cultiorem stylum redoleat, quam* Fortunati *esse soles, cui tamen illum plerique asserunt.*

(b) Vossius de Poetis Latinis p. 55.

Tribuuntur ei carmen de Passione Domini: *item* de Resurrectione, ac Paschate. *Sed sunt ea* Venantii Fortunati.

FORTUNE v. *Esclave*.

FORTUNIUS v. *de Arteaga*:

FORTUNIUS v. *Galindus*.

(1083.)

(1083.) *Johannes* FORTUS. Persona est *Nicolai* BALDUCCII: ut ex *Mandosii* Bibliotheca Romana notant *Acta Erudit. Lipsiens.* Anno 1693. p. 310. sed quid sub hoc nomine à Balduccio editum sit reticent.

(1084.) Jacobus à FOSSA, *Effationem pulveris adversus Emanuelis Alvarez Grammaticas Institutiones Veronæ excitati ab Orlando Pescetto*, Monachii 1616. in 8. scripsit, estque larva detracta, *Sebastianus* BARRETARIUS, Florentinus, Jesuita, docente *Alegambe* p. 419.

Verum Scripti Auctorem *Sebastianum* BERETTARIUM appellat *Sotwel* Bibliothecæ Scriptorum Societatis JEsu p. 735. a. in cæteris Alegambem secutus. *Witten.* in Diar. Biograph. ad ann. 1622. d. 22. Julii, qui Jesuitæ huic fuerunt emortuales, hujus Scriptoris non meminit.

(1085.) *Fulgentius* FOSSEUS. Sub eo nomine prodierunt *Somnia L. Francisci Macedo excussa*. Lugduni Batav. 1681. in 4to. Sed scriptum hoc ipsi supposítum autumat *Cinelli* nella Bibliotheca volante Scanzia. III. p. 37. (a) *Henricum* DE NORIS autem ejus Auctorem conjiciunt *Acta Eruditorum Lipsiensium* AO. 1682. in indice I. Theologicorum adde p. 86. (b) Conceptum autem hocce Opusculum hoc modo est ut verbis Macedonis citatis, strictura sub titulo somnii subjiciatur, continetque paginas in universum 66. præmissa brevi præfatione. Titulus plenus libri ita habet:

Somnia Quinquaginta Fr. Macedo, in itinerario S. Augustini post Baptismum, Mediolano Romam; excutiebat levi Brachio P. Fulgentius Fosseus *Augustinianus Sac. Theol. Professor, ad Reverendissimum ac Sapientissimum Patrem, D. Johannem* Mabillon *Congreg. S. Mauri Ord. S. Benedicti, Somnia extollunt imprudentes. Eccles.* 34. *I. Lugduni Batavorum* 1687.

(a) Cinelli nella Bibliotheca volante Scanzia. III. p. 37.

Il Padre Fosseo *certo, che non hà auuto parte alcuna nell' accennato Opuscolo: Dallo stile ben si conosce il vero Autor di esso; il cognome del quale, si scorge anche dal 2. verso della 4. p. e da altri luoghi.*

(b) Acta Eruditorum Lipsiensium Anno 1682. in indice I. Theologicorum, adde pag. 86.

Emisserat in publicum de Incarnationis Mysterio *opus* Franc. Macedo, *adjecta ad calcem prolixiori disputatione contra Monachatum S. Augustini, cum Appendice* Itinerarii Augustiniani. *In quo cum asserat, Augustinum illico, postquam suscepertat baptismum, anno ætatis trigesimo tertio, Mediolano Romam profectum, nec* Centum cellis *commoratum fuisse, & natum Ao. 355. baptizatum Ao. 388. mortuum Ao. 431. aliaque complura de Augustino ejusq; matre, baptismo, Episcopatu &c. asserat*, Fosseus *refellit omnia, & somnia esse ex eburnea* Pennoti-Historiæ Tripartitæ *porta quæ prodierint. Titulus locum impressionis* Lugdunum Batavorum *profert, sed typus indicat* Parisiis *libellum hunc fuisse excusum.*

(1086.) SS. *Evangelia IV. Saxonice & Anglice, per Johannem* FOXUM Martyrologum, "edita. 4. Londini. 1571. Ita titulum exhibet" Georg. *Hickesius* in Catalogo Librorum septentrionalium, adjecto *Institutionibus Gramm. Anglo-Saxon. & Moeso-Goth* pag. 134. Sed Richard *Simon*" dans l'Histoire Critique des Versions du N. T." c. XLII. p. 506. ita ait: *Matthieu* PARKER Archevêque de Canterberi avoit fait imprimer a" Londres ces Evangiles Anglois Saxons dans l'" année 1571. Dubium solvit Thomas *Marschal-*" *lus* Præfat. observat. in Evangel. Anglo-Saxon." dum existimat, Matth. *Parkerum* fuisse præci-" puum editionis auctorem, licet Reginæ Elisa-" bethæ dicata fuerit a Joa. *Foxo*. Addit idem," ipsius *versionis Anglo-Saxonicæ* non unum esse au-" ctorem, quin etiam vel unum S. Matthæi Evan-" gelium duos habuisse interpretes. Edita autem" denuo sunt Evangelia Anglo-Saxonica, una cum" Francisci *Junii* Evangeliis Gothicis Ulfilæ, ac" observationibus illustrata a laudato *Marschallo*," Dordraci 1665. 4. quæ editio Amstelodami ao." 1684. est recusa. *Symbola* est *Stadiana*. Cui adde" *Mastrichtianam* sequentem:

JAQUELOTIUS.

Illum saltem ex parte esse auctorem libri qui sub nomine *Joannis Fox* Gallice comparuit quasi traductus ex Anglico-Commentaire Philosophique sur les paroles de JEsus Christus *Contrains les entrer*, putat *Petrus Jurieu*, dans son apologie, addressé aux Pasteurs, Contra Bayle. Repetunt *Act. Lipsi.* m Mart. 1692. p. 124. Est *Jaquelotius* hic Pastor Gallus exul, Hagæ commorans, olim Pastor Ecclesiæ *Vassiensis* de Vassy in Campania, (Champagne) Illum quoque auctorem scripti esse *Del' avis sur le tableau du Socinisme contre Mons. Jurieu* retulit mihi D. *Icardius* pastor noster Gallicus.

(1086.α) *Christophle de la: Martin* FUMEE DE GENILLY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 555.

(1087.) FOY: *Paul de la Adam* FUMEE des Rôches, *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 555.

(1088.) FLORE de Sainte FOY: Sub hoc personato nomine scriptum esse à Patre GERBERON *de Gratia divina* librum colligere licet ex eis, quæ hac de re affert *Bailletus*, Deguisemens des Auteurs Part. III. cap. VIII. p. 311. (a) & in Catalogo des Auteurs deguisez p. 555.

(a) Baillet. Deguisemens des Auteurs Part. III. cap. VIII. p. 311.

Le Pere Gerberon *s'est nommé* Flore de sainte Foy, *parce qu'il jugeoit ses* Maximes sur

ſur la Grace *tret proprec à rendre noſtre Foy floriſſante.*

(1089) *Gerarduc* FRACHETO, Lemovicenſis. Qui ejus nomine extat *de origine ac Viris illuſtribus ordinis Prædicatorum*, Humberto Viennenſi tribuitur à *Theodorico de Apoldia* apud *Voſſium* de Hiſtor. Latin. Lib. II. c. LIX. p. 481. (a) adde *Teiſſierum* in Catalogo Auctorum & Bibliothec. pag. 107. (b)

(a) Voſſius de Hiſtor. Latin. Libr. II. cap. LIX. pap. 481.

Iisdem temporibus Gerardus Fracheto, *qui & à patria* Gerardus Lemovicenſis *vocatur, profeſſione Domiuicanus, in Gallis Provincia Prior erat. Hic nę nullius honoris ac uominis forec, aſſecutus eſt libro de* origine ac viris illuſtribus ordinis Prædicatorum: quem & Vitas Fratrum *inſcripſit. Exſtat MSuc in Monaſterio* Rubræ Vallis *apud Bruxellam. Item* Duaci, *atque alibi. Necdum Domiuicanorum cura typis eſſe divulgatum, jure optimo miratur* Miræus *in* Chrouica ad an. *MCCLVII. quo anno Gerardo huic, ut hoc opus conderet, impoſitum fuit Humfredi, Vice generalis, ac Concilii totiuc, mandato.* Theodoricus de Apoldia, *qui vixit au.* clɔ CCC. *eum librum tribuit* Humberto. *Sic enim ſcribit iu præfatione librorum octo de Vita S. Domiuici:* Succedens ſanctus Pater *Humbertus*, magiſter ordinis quintus, ex prædictis (B. Jordano, & Fr. Conſtantino) tertiam conſtans Legendam, multis luperadditis, non modicum ampliavit. *Qui etiam librum, qui* Vitas fratrum *dicitur, ſuâ devotione, & diligentiâ compilavit. Ac ſimiliter* Antonius Senenſis *in Bibliotheca ſcriptorum ſui ordinic. Item* Jacobus Philippus Bergomas *Chrou: Lib. XIII. ad ann.* clɔ CLII. *Nempo videntur Humfredo hoc opus aſſignaſſe, quia, ut dixi,* Humfredi *juſſu ſcriptum ſit; qui & ſuâ præfatione illud decoravit. Inſcribebatur autem liber iſte* Vitas Fratrum, *ad exemplum ejus, qui dictus* Vitas patrum. *Nam ex MSSis codd. ſatis conſtat, ἀπάτους ita votari eos Codices ſolere: proquo antiqui & elegantiores*, Vitæ Patrum, *& Vitæ Fratrum, dixerint. Non dubium verò, quin vitioſa ea conſuetudo, velinde profluxerit, quod ſcribi ſoleat,* Vitæ S. Patrum: Vitæ S Fratrum: *vel quod imperitiorec, dum ſæpius incuſandi caſu laudari audiunt Vitas Patrum, Vitas Fratrum, ubique, ac ſemper, ſic dici poſſe arbitrarentur.*

(b) Teiſſierius in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 107.

Gerardus Frasquetus *ſeu* Frachetus, *Lemoviceuſis, Ordinis Prædicatorum*, Vitas Patrum *ejusdem Ordinis collegit, ex quo pleraque in ſuum Chroniconſe inſeruiſſe ait* Antonius Senenſis *Luſitanus. Liber Fraucheti editus fuit* Duaci, *anno 1619. Quidam eum tribuunt* Humberto *Generali Dominicanorum. Vide* Voſſium *de Hiſt. Latin p. 481.*

(1090) *Petruc Fernandez* FRAGOSUS, edidit libellum Atrebati, inſcriptum: *Parenteſcoc, que tiene D. Juan Antonio de Vera y Zunniga, Seunor de las Villas de Torre Major &c. con los Reyes Catolicos y otros Principes y grandes ſennores.* 1627. Cujus Scripti Verum Auctorem ipſum *Joannem Antonium* DE VERA ET ZUNIGA eſſe judicat Nicolaus *Antonius* Biblioth. ſcriptor. Hiſpan. p. 482. (a) adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs degviſez p. 555.

(a) Nicolaus Antonius Biblioth. Scriptor. Hiſpan. p. 482.

Denatus eſt Matriti *ſeptuagenario major die XX. Octobris anni MDCLVIII. Cujus quidem Genus & Majores diligenter recenſuit Petrus quidam* Fernandez Fragoſus, *edito Atrebati libello ſic inſcripto*, Parenteſcos que tiene D. Juan Antonio de Vera y Zunniga Sennor de las Villas de Torremaior &c. con los Reies Catolicos y otros Principes y grandes Sennores, *anno 1627. Nec diſſimilic argumenti alter ille libellus eſt*, Elogio de los Aſcendientes de D. Juan de Vera &c. *Johanue Martinez à* Bahamonde *authore. Niſi vere ipſiuc, quod valde ſuſpicamur, utraque hac merces ſit, ſub horum nomine venum propoſita.*

(1091) *Paulo* FRAMBOTTO. Ejus nomine præfixa eſt *Epiſtola Dedicatoria* Operibus Poſthumis Petri Salij Diverſi, quam tamen *Octavio* FERRARIO aſſerit *Leti* Italia Regnante Part. III. lib. III. p. 288. 290. (a)

(a) Leti Italia regnante Part III. lib. III. p. 288. 290.

Il Frambotto *gli dedica l' Opera Poſtuma di* Pietro Salio Diverſo, de Morbis Particularibus, *o uella Lettera dedicatoria tràl' altre coſe gli ſcriue.*

Si medicinæ parens Apollo neminem conſilii, atque opis iudigum templo arcebat,“ jus mihi, fasque ſit, non novo hoſpiti Oracu-“ li ſedem ſubire, & qui ſalutis effata, typis“ meis olim publici juris feci, novam prælo di-“ gnationem adjicere, ac *Petri Salii* Medici cele-“ berrimi opus recenter excuſum, tibi Medico-“ rum facile Principi ſacrare. “

Pag. 290. *Tralaſcio il reſtante della detta elegantiſſima Lettera, la quale per il* Frambotto *ſu ſcritta dall' eruditiſſimo* Ferrari.

(1092) *D. Octavio* de FRANCESCI *Theologo Meſſinenſe.* Scripſit Italice: *duceuto e piu Calomnie, oppoſte da Gio:* Marſilio, *all' illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo* Cardinale Bellarmino, *confutato* in Macerata apreſſo Sebaſtiano Martellini 4to. Verus Auctor eſt *Beucdicto* JUSTINIANI, *Jeſuita*, Italus, Genuenſis ut docet *la viſiem Alzata* Hecatoſtes n. XXII. p. 40. *Alegambe* p. 59. & *Sotvell.* p. 110. Bibl. Script. Societ. Jeſu hujus Scripti inter reliqua Juſtiniani opera non meminerunt.

(1093) Ludovici Petri FRANCESII nomine *de Accentu & recta in Græcis, Latinis, Barbaris pronunciatione*, ſcripſiſſe *Martinum de* ROA, Jeſuitam Cordubenſem; teſtis eſt idem *Alegambe* p. 330.

Et *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 592. *Witte* Diar. Biograph. An. 1637. ad d. 5. April. Nicolaus *Antou.* Biblioth. Scriptor. Hiſpan. Tom. II. p. 89. a. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 558. & nuper *Imbonati* Biblioth. Latino-Hebraicæ pag. 159. qui editum librum Cordubæ in 8vo. & auctorem patruelem Martini de Roa teſtatur.

(1094) FRANCEZ *Nobile*: *François* PERROT. *Baillet.* liste des Auteurs deguiſez p. 556.

(1095) FRANCHI FRANCESCO *Emmanuel* TESORO, baillet liſte des Auteurs deguiſez p. 556. *Sorvell.* in Biblioth. Scriptor. Societatis Jeſu nullam fictitio nomine emiſſorum a Thefauro Scriptorum mentionem facit p. 194. a. At la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. XXXIII. pag. 45. citat. Parenesi di Francesco Franchi al Dottor Capriata l'anno del Sig. 1668. 12.(a)

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. n. XXXIII. p. 45.
XXXIII. D. EMANUELE TESAURO Torineſe Cau. Gran Croce de SS. Mauritio, e Lazzaro.
Parenesi di Francesco Franchi al Dottor Capriata *L' Anno del Sig.* M. DC. LXVIII. 12.
Questo Libercolo, che con hauere agiunta una Lettera informativa del Comte D Emanuele Teſauro à Monſignore l' Abbate Siri Autore del Mercurio Italiano, *non è maggiore di Sette Fogli, vno è mezzo de quali s' aſpetta alla Lettera; fu ſtampata ſe non in Torino in Geneura, fu proſcritto dalla Sacra Cong. dell' Indice nel Decreto delli III. Aprile M. DC. LXIX.*

(1096) Franciſci FRANCI *Confutationem Animadverſionum Antonii Cercocetii*, ſive Petavii, *ad Tertulliani de Pallio*, quam Middelburgi A. 1623. in 8. editam, inſcriptio fingit, Lutetiæ Pariſiorum à *Claudio* SALMASIO fuiſſe conſcriptam & publicatam, ex *Pauli Colomeſii* Clave ad prolegomena Epiſtolarum Salmaſii p. 6r. addidici. Nam Catalogus operum ejus, ſupra ad nomen *Alexii* laudatus, hujuſce ſcripti ne verbulo quidem meminit: adde *Scavan* n. 96.

Confirmat hæc Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 264. (a) ubi præter hunc à *Salmaſio* ſub perſonato *Franci* nomine editum librum adhuc alium citat ſub titulo (II) Refutationis Utriusque Elenchi *Cercopetaviani*. Middelb. 1623. in 8. vide *Acta Eruditor. Lipſ.* 1682. pag. 94. ! ettres de Guy *Patin* num. II. pag. 5. 6. 7. 8. Quibus adde ea, quæ ſub *Cercoetio* num. 606. adduximus.

(1096 a) *Randolphi* FRANCI Alter und neu Catholiſcher Glaubens-Schild, 1620. 8. cum cenſura & approbatione Fac. Theol. Witteb. ut habet titulus editus, ſine mentione loci, typographi. Liber oppoſitus anonymo Pontificio, qui Herbipoli A. 1616. librum tit. Schild des Glaubens ediderat. Illum *Randolphum Francum* eſſe *Franciſcum* ARNOLDI, Paſtorem Evang. Francof. ad Mœnum, adverti in Conr. *Görizii* Syncretiſta calumniat. Anno 1687. 4. edit. lit. Q. 3. ſymbola eſt Diecmanniana.

(1097) FRANCIMONT. Edidit *Satyrum* in Sarcmaſium, quam OLDENBURGER I eſſe paſſim fama eſt, Bibliopolis adſtipulantibus.

(1097. a) *Humbald* de FRANCIS.
Et ille totus ex mendaciis compoſitus *Humbaldus* de Francis cujus figmentorum quod, obiter fas ſit memorare) Philippus *Cluverius* Jo-, ctiſſimus vir TRITHEMIUM auctorem imme-, rito facit) cum eadem pene fabularum por-, tenta apud complures antiquorum SIGEBER-, TUM GEMBLACENSEM, Epitomatorem Gre-, gorii Turonenſis, aliosque magno conſenſu, etſi non eo ordine nec tanto verborum appa-, ratu inveniantur. Herm. *Coning.* in Exercit. Acad. 7. theſ. 4. fin p. 329. *Symbola* eſt *Maſtrich-, tiana.*

(1098) *Claudius* FRANCISCUS, *Alphonſe* le MOINE & *Claude* MOREL. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez. pag. 556.

(1099) *Euſtmi* FRANCISCI nomine varia Germanica Scripta non injucunda, Hiſtorica partim & Philoſophica extant, quorum numerus anno 1691 jam ad LXVI. excreverat, ut teſtatur hoc catalogus Scriptorum ab eo, dicto anno editus.

Eum vero nomine vocatum eſſe *Emſmum Chriſtianum* MYNSICHT, cujus extat Beſchreibung des Königreichs Ungarn. Nürnberg 1664. in 12. ac ab Endteris pro correctore ac interprete variorum ſcriptorum ali, narravit Dn. *Cruſius* J. U. C. & Dr. *Thurmanni* J. U. Doctoris teſtimonio, ac notorietate illic locorum publica conſtare ſibi teſtatus eſt.

Et confirmant idem variæ mihi transmiſſæ *Symbolæ*. Attamen *Dreſerus* in Perſonalibus Eraſmi *Franciſci* editis cum Oratione funebri M. *Feuerleini* in folio Norimbergæ 1697. ſtatim ab initio, patrem nuncupat *Franciſcum* FIX Conſiliarium & vice-Droſt Domus Luneburgicæ Lubecæ defunctum, nulla de nomine *Mynſichti* facta mentione. v. Eraſmus.

(1100.) *Joannes* FRANCISCUS Medicus edidit Hafniæ librum *Galeni de Oſſibus converſum*; quam Verſionem tamen potius adſcribendam eſſe *Jacobo* SYLVIO, qui eam dederat ao. 1561. refert *Freherus* in Theatro p. 1281. *Morchlin* in Linden. Renovato hunc Scriptorem plane præteriit, nec inter Scripta Sylvii ullam verſionis cujusdam mentionem facit.

(1100. a) a *Fr. Laurentio* FRANCISCI: *Scala Pietatis tribus gradibus virtutum* Theologicarum *Fidei, Spei, Charitatis conſtructa*: Is eſt *Baron* Schütz Svecus Romæ 1668. 8. ut habet *Catalogus* MStus Bibliothecæ Dni Dethlevi Marci *de Friese.*

(1101.) Friederich Leutholff (Ludolph) von Franckenberg edidit
(I) 1675. in 8vo der igtregierenden Welt groſſe Schaubühne.
(II) Europäiſchen Herold. 1688. in folio. Utriusque Scripti Auctorem conſtituit *Thomaſius* in Monatlichen Gedancken 1688. Auguſt. pag. 201. *Dominum Bernhardum* ZECH Conſiliarium Ducalem Saxo-Vinariensem, indicante *Symbola Doriana*, vide *Thulemarium* in Schediaſm. Epiſtolico ad

ad Aueam Bullam §. 14. p. 13. qui priorem tractatum vocat Elegantiſſimum.

(1102.) FRANCO GALLUS. Edidit 1646. *Liturgam Monitionis.* Sub eo latere *Sanctum Germanum* ex Gvil. Rudolphi *Gemberlachii* præfatione ad Spongiam Franco Gallicæ liturgæ docet *Symbola Normanniana*, cujus integrum Contextum in Anonymis num. 5527. repræſentamus, hic omnino repetendum.

(1103.) René FRANCOIS Predicateur du Roy. Sous ce nom il ſe trouve un livre, dont le titre porte: *Eſſay des Merueilles de la Nature, & des plus nobles artifices, piece tres neceſſaire a tous ceux, qui font profeſſion d' Eloquence*, imprimée a Pariſ. 1638. in 8vo qu'on dit etre du R. Pere BINET Jeſuite, comme l'ecrit Monſ. C. *Sorel* dans ſa Bibliotheque Francoiſe chap. 1. pag. 16. de la ſeconde edition, adjoutant, qu'on y trouve des façons de parler concernant pluſieures choſes naturelles, avec les Termes propres de quelques arts, les quels il eſt bon de voir, pour parler de chaque choſe exactement: ce que j'ay trouvé veritable, en feuillettant ce livre, dont l'Auteur eſt auſſi decouvert par *Alegambe* p. 426.

Et cum eo *Sotwel* pag. 784. b. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 556. Ipſe liber multoties recuſus eſt. Nobis ad manus eſt *Editio Decima* 1638. in 8vo. in qua liber conſpicitur diſtinctus capitibus LXI. quibus plerisque præfixa eſt ad Lectorem admonitio ſingularis. Univerſo autem libro Epiſtola ad Dominum de Verdun Dedicatoria, cum Tabula capitum, & alia ad Lectorem Epiſtola. Complectitur autem opus hoc paginas 607. Citatur etiam Scriptum hoc in indice Jeſuitarum qui in certamen Theologicum larvati prodierunt, præfixo Tom. III. operum Petri *Aurelii* (qui creditur Abbas San Cyranus) num. XIII. quanquam illud ad controverſias Theologicas non pertineat.

Libri mihi memorati editionem Lugdunenſem 1636. 8. nonam hic à ſe poſſeſſam allegat *Annotatio Diecmanniana.*

FRANCUS v. *Erhardus.*

(1104.) FRANCUS, *Joannes. Joannes* DEMONTE REGIO, aut Joannes MULLER, dictus REGIOMONTANUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 556.

(1105.) FRANCUS *Theophilus. Simon* VIGOR. *Baillet.* liſte des Auteurs degviſez pag. 556.

(1106.) FRANOLPINUS, où plutot FRANSALPINUS *Neotericus: Jacques* le MOINE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez. pag. 556. Scriptum eſt in Rhodianis. n. 34.

XXXIV. Scav. 5.

Neotericus FRANOLPINUS Jacob MOINE „Medicus, qui ſcripſit, *Deliramenta Hæmophobi*, „de quibus nil apud *Lindanum.* Sub nomine Jacob le Moyne prodiit Ao. 1591. Francofurti „*Hiſtoria ſive Narratio brevis eorum quæ in Florida* „*Gallia acciderunt Anno 1563.* quem alium eſſe „cenſeo.

(1106.α) *Camillo Scaligeri* FRATTA quod ſit *Adriano* BANCHIERI Muſicus Bononienſis & Abbas Olivetanus, qui Muſica varia etiam (neſcio tamen an anonymus) ſcripſit, memoratur à *Villani* Viſiera Alzata ſic Hecatoſten ſuam ordiente

ADRIANO BANCHIERI Bologneſe, Abbate Oliuetano, che molto ſi dilettò dell' Armonia e perciò diede alla Stampa molte opere di Muſica pratica, conforme nota il *Bumaldi* nella *Bibliotheca Bolognese* p. 6. Lo dicono anco, e l'inteſi dal *Mont albani*, e dal *P. D. Lorenzo Campeggi* Abbate anch' egli Olivetano,

Diſcorſo di Camillo Scaligeri della Fratta, qual proua, che la fanella Naturale di Bologna precede, & eccede la Toſcana in Proſa, & in Rima. In Bologna, per Girolamo Maſcheroni M.DC. XXI. 8vo.

(1106. β) Friedricus *FREGOSIUS ſuperiori ſeculo Cardinalis fuit. De eo in* Indic. lib. Prohib. *cum præcedentium Pontificum tum Clementis X. p. 125. & Innoc. XI. pag. 106. hæc legas:* Friderici Fregoſii Tractatus de Oratione, juſtificatione, fide & operibus, *& Prafatio in Epiſt. S. Pauli ad Rom., qua tamen falſo illi creduntur adſcripta. Ipſius* Martini LUTHERI ſcripta *hæc eſſe, jam ante ſeſquiſeculum ferme in Italicam linguam translata, ſub* Fregoſii *nomine edita, & in Italia magna aviditate, nec ſine ingenti fructu lecta, usque dum Inquiſitores*, ſub Fregoſii Larva Lutherum *latere deprehendentes, ea prohibuerint, ipſis Petri Pauli* Vergerii *verbis, ex Tomo I. Operum ejus deſcriptis* Gretſerus *oſtendit l. 2. de jure & more prohib. libr. mal. C. 5. pag. 280. Qui Vergerium ipſum hujus ſcenæ architectum facit, idque ex tota ejus narratione, omnibusque circumſtantiis liquere putat: ego vero iſtud, quia ex Vergerii ſermone exſculpi nequit, affirmare non auſim.* Symbola eſt Diecmanniana.

(1107.) FREVIL, *Robert:* R. DENISSON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 556.

(1108.) *Georgii* Freund Kinderlehr / oder kurtzer unvorgreifflicher Bericht / wie die Jugend von Kind auff zu informiren und zum ſtudiren / und darzu glücklich ohne viele Umwege zu führen und fortzubringen ſeye / in einem längſtverlangten Sendſchreiben an einen guten Freund entworffen 1677. (Guben) in 12mo Auctorem agnoſcit M. Gottfried Wägener / qui anagrammate reſoluto comparet & ipſe in literis ſuis ad me datis Jul. 1689. confeſſus eſt.

FREUNDLIEB v. von Kauffleben.

(1109.) *Joannes* FREUS, vulgo FREE vel PHREE. Ejus nomine extant

(I) *Bibliotheca* Græcæ *Diodori Siculi translatio.*

(II) *Epistola ad Papam Paulum* de Sex libris Diodori Siculi Poëtice fabulando more Gentilium, citata *Pitseo* du illustribus Angliæ Scriptoribus p. 656. sub titulo libri contra Diodorum Siculum poëtice fabulantem. Utrumque scriptum ab Italis POGGIO *Florentino* vindicari indicat *Wood* Antiquitat. Oxonienſ. lib. II. p. 76. (a) iis ſua ſententia accedens.

(a) Wood Antiquitat. Univerſitatis Oxonienſis. lib. II. p. 76.

Epiſtola ad D. Papam Paulum de ſex libris Diodori Siculi Poëtice fabulando more Gentilium. Princ. Epiſt. Nullus antea quantumvis præclarus, &c.

In qua quidem Epiſtola Author de opere a ſe ſuſcepto ſic ſcribit. Ego ſane cujus inter omnes tenuis eſt, & doctrina, & dicendi facultas, profiteor me tuis exhortationibus liberalitateque compulſum operoſius quam ante ſcribendi ſtudio incubuiſſe. Nam cum prius hortatu tuo Xenophontem de Cyri vita Latinis legendum tradidiſſem, & hos quoque ſex Diodori Siculi libros, quos fabuloſos ob antiquitatem temporum, nam ante bellum Trojanum acta continent, appellavit traducendi munus te inſtante ſuſcepi, &c.

Verba illa, quos fabuloſos *fucum tum prædicto imprimis Notatori, tum inde Eclogario feciſſe videntur, qui inde titulum nobis finxit*, Johannes Free, contra Diodorum Siculum Poetice fabulantem. *Cum conſtet potius juxta Varronis ſententiam, eam partem quæ res geſtas, ante Trojanum Bellum tradunt, μυθικὸν appellari; quo forte reſpexit hic Auctor: Neque facile mihi perſuadere patiar ab hoc imperito Notatore* Johannis Free *utcunque ſucceſſore in Rectoria S. Michaelis, ipſum Frenum hujus translationis (viz. librorum prædict.) authorem extitiſſe, ſed potius* Poggium Florentinum. *Tractatus porro alios exaravit, ſi* Balæo & Pitſeo *fides, præter alia quædam e ſermone Græco in Latinum verſa, quorum de numero ſunt:*

Syneſius de Calvitio *MS. quem Librum Anglice edidit Abr.* Fleming. *Lond. 1579.*

Diodori Siculi Bibliotheca Græca.

Quod opus etiam Itali eidem Poggio *attribuunt. Vide tamen exemplar, quod & Archetypum fuiſſe nullus dubito, in cujus primi folii margine, hac recentiori alicujus manu ſcripta reperi.* Paulus Romanus propter translationem ſibi dedicatam, Freum Epiſcopatu Badoniæ donaverat; quem cum accepiſſet, ſupervixit menſem unum, & obiit Romæ non-dum conſecratus. Moritur vero ſub finem anni clɔ CDLXIV.

(1110.) *Vaſcus Diaz* DE FREXENAL. Hoc nomine extat Hiſpanice: *Jardin del Alma Chriſtiana, donde ſe tratan las ſignificationes de la Miſſa y de las horas Canonicas, y de las nueve ordenes Eccleſiaſticas.* Pinciæ apud Joannem de Caravajal in 4to 1552. Verum & integrum Auctoris nomen, ut refert N. *Antonius* in Biblioth. Hiſpan. pag. 259. (a) eſt: *Vaſcus Diaz* TANCO, alias, CLAVEDAN, DEL ESTANCO, *Fraxinalenſis.*

(a) Antonius in Bibliothec. Hiſpan. pag. 259.

Vaſcus Diaz Tanco, *alias* Clavedan del Eſtanco, Fraxinalenſis (*oppidi nomen eſt in Mariania montibus prope Luſitaniam* Frexenal)

Jardin del Alma Chriſtiana, donde ſe tratan las ſignificationes de la Miſſa y de las horas canonicas y de las nueve ordenes eccleſiaſticas. Pinciæ apud Joannem de Caravajal in 4to 1552. *Nuncupat autem ſe hic noſter* Vaſcum Diaz de Frexenal, *offertque opus capitulo Canonicorum & Clericis Aurienſis urbis; referetque in ſchedis M SS. habere ſe octo & quadraginta alia Opuſcula de rebus ſacris, hiſtoricis & moralibus; quorum inſcriptiones novitatis & ambitionis plene ingenium hominis haud obſcure oſtendunt. Non transmittimus contenti hoc Epigrammate, quod ad nomen pertinet, adnotato, quantum vis Barbaro.*

Por precio juſto ſe vende:
El præſente jardin nueſtro
En caſa del Carvajal.
Et que leerlo pretende
Ruege a dios por el Maeſtro
Vaſco Diaz de Frexenal
A quen Carlo Francipan
En pendencias co Langrave
Legando al puertaola nave
Dio per nombre Clavedan
Por el papagagio y llave.
Quæ cur dicta ſunt ſcire aut neſcire juxta habeo.

(1111.) *Warnemundus* FREYBURGERUS. Edidit tractatum Germanicum, qui inſcribitur: *Chiliasmus Sanctus*, cujus Auctorem *Sagittarius* in introductione ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam pag. 917. docet eſſe SEIDENBECHERUM, Paſtorem in Ducatu Coburgenſi (a) adde *Symbolam Maſtrichtianam.* (b)

(a) Sagittarius in Introductione ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam p. 917.

Sic Autor Tractatus Germanici, Chiliaſmus Sanctus, *ſub larva* Waremundi Freiburgeri *latens, (hujus Auctor creditur Seidenbecherus, Paſtor in Ducatu Coburgenſi, ob contumaciam in dogmate Chiliaſtico munere excutus)*

(b) Freiburger Varemundus.

Perſonatus ſcripſit Chiliasmum Sanctum *anno 1660. Verus Auctor eſt* Georgius Laurentius Seidenbecherus, *qui etiam problema Theologicum ſcripſit, quod edidit poſt mortem ipſius Petrus* Serrarius, *qui quod, præfationem præmiſit Amſtelod. apud Joh. Paſtorium 1664. Ille poſt præfationem detraxit perſonam Waremundo Freiburgero & ipſe problemate fatetur ſe auctorem p. 39. & aliquoties eo remittit.*

FREYRE

FREYRE v. *Blaſius de Pinna.*

(1111. *a*) *Martino* FREZZA. Eo nomine impreſſus eſt tractatus Venetiis 1505. in folio apud Nicolaum de Bottis & Jacobum Anellum de Maria, *de Præſentatione Inſtrumentorum.* Opus tamen hoc deberi *Bernardino* SIRIPOLO, cenſet *Toppius* Biblioth. Neapolit. p. 341. (a) contranitente tamen Carolo *Petra.*

(a) Toppius Biblioth. Neapolit. p. 341. *Fol. 208. a.* Martino Frezza, *aggiungi, Che il Trattato* de præſentatione inſtrumentorum *che và impreſſo ſotto il ſuo nome in ven. nel. 1505. apud Nicolaum de Bottis, & Jacobum Anellum de Maria in fol. ſu opera di* Benardino Siripolo, *Avo di Camillo Borrello, come queſto medeſimo lo dice in ſumma deciſ. pag. 2. tit, de inſtrum liquid. ſeguito da* Francesco Maria Prato *ad Muſcatel. in praxi. pag. 1. de fid. ejus. mod. in ver. auriga, & diſcept. forenſ. to. 1. diſcept. 15. nu. 99. & in reſp. crimin. 32. n. 14. Ma D.* Carlo Petra *è di contraria opinione, e ſoſtiene eſſere opera de* Frezza, *ad Ritum M.C. to. 2. Ritu 166. nu. 3.*

FRIANO v. *Forbotta*

(1112) Chriſtian Gottlieb von Friedberg edidit den neuen Calviniſchen Modell des heiligen Römiſchen Reichs &c. Fictum illud nomen quidem eſt, ſed de certo Auctore valde dubitatur. Vulgo hujus ſcripti Auctor creditur *Wilhelmus Ferdinandus* ab EFFEREN, Electoris Moguntini quondam Conſiliarius, cui illud ſcriptum tribuitur a Perſonato *Wernero ab Obrinca* in der kurtzen Erinnerung/ quod ſcriptum priori oppoſuit; quem ſine dubio ſecutus eſt *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 556. At vero laudatus Dominus ab Efferen in ſcripto quod larvato Wernero oppoſuit, inſcriptum nohtwendige abgedeungene Ehren-Rettung/ edit. 1617. in 4to perlancte ſe Auctorem negat pag. 5. & 7. (a) vide *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis p. 151.

(a) Efferen in der nothwendigen abgedrungenen Ehren-Rettung/ p. 5. & 7.

Was mich *in ſpecie* beteiffi / ſetzt *Calumniant pag. to.* (7) Daß *Stylus & Calamus*, die *Autores* des Calviniſchen Models/ und Ungers dotiſchen *Diſcours* verrahte/ (*ſi ſufficit accuſare, quis inſons erit ?*) nennet mich darauf alſobald einen vermeſſenen / ſtoltzen/ hochtragenden/ klugen und Welt-weiſen Eetzprieſterlichen Maynziſchen Hofraht / *effrenis impudentia hominem*/ der ſeinen Heern/ wie *Alexandri Magni Mnſicus*, ſo eeifig und kriegeriſch mache/ daß er in ſeinem hohen erlebten Alter nichts/ denn von Waffen/ ja Waffen übee Waffen ſagen kan.

Pag. 15. (10.) Muß ich dieſem *Calumnianten* zu einem Exempel der Biſchofen Ehebruchs dienen.

(Pag. 9. und 10. (6. 7.) und durch den gantzen *Contexe* werden beyde obgemeldte *Autores* zum greulichſten angegriffen/ bedrohet/ und dem Hencker übergeben.

Ibidem p. 7. Zum ſechſten und letzten beſtrembdet mich zum höchſten/ daß dich dein verrähteriſch Hertz ſo fern übeetragen/ indem du mich *ex ſola præſumptione, vel invidorum falſa relatione* vor den *Autorem* beydee oftgedachten *Famoſ*-Schriften darffſt angeben/ und *ex hoc præſuppoſito* deines Gefallens vor einen Ertz-Schelmen / Gottes-Dieb / Aufrührer und was deren unartigen Titul mehe ſeynd / nicht allein ſcheltest / und ſchmähest/ ſondeen auch bey allen Evangeliſchen König- Chur- und Fürſten/ als wenn dieſelbe ich hochſteäfflicher weiſi (ſic p. 9. (6) *ſonant verba*) an iheen Königlichen Würden hohen Chue- und Füeſtlichen Ehren zum greulichſten *injuriret* und geſchmähet/ veeklageſt / in Gefahr ſtelleſt/ und endlich mit Rad/ Galgen und Zungen-außeeiſſen bedeoheſt.

Merck aber auf *Wernere*, was ich dir antwoete/ *Sepulchrum patens eſt guttur tuum*, ich bin beydee von die angezogenen Laſter-Schriften *Autor* nicht / kenne denſelben nicht / ich habe die Evangeliſche Könige/ Chur- und Fürſten im geringſten / die Zeit meines Lebens nicht *injuriret* / und weiß Gott lob beſſer als du/ die von GOtt verordnete hohe Obrigkeit ohne Unterſcheid der Religion/ der Gebühr zu ehren/ deſſen/ wie ich mich im feeyen Gewiſſen zu eetreuen; alſo fallen hingegen alle wieder mich als den vermeynten *Autorn*, von dir fälſchlich zugelegte *Calumnie*, und unchriſtliche *Injurie*, Bedrohungen und Straffen/ die auf deine Seel und Rücken.

(1113) *Amadeus* von Friedeleben / edidit das Chriſt-Fürſtliche (Briegiſche) Bedencken und Aus-ſchreiben/ wegen des ſo übel bedieneten Eheiſtenthums 1647. in 12. Auctor eſt Abraham von Franckenberg. docente Symbola Thurmanniana. v. ſupra Amadeus.

(1114) *Timothee* Friedlieben. Eeörterung der Frage: Waeum wiltu nicht Römiſch-Catholiſch werden/ wie deine Vorfahren waren? in einem Geſpräch vorgeſtellet. 1ſter/ 2drer und dritter Theil/ 4to. 1669. Perſonatum hoc nomen eſſe Juſti GESENII, SS. Th. Doctoris, &. Generalis Superintendentis Hannoverani docet *Symbola Dorniana.* Prima Pars continet Capita X. ſuis numeris ſubdiſtincta, paginis 316. Pars tertia mihi nondum viſa, ſed tamen additur appendix ad primam partem. Oppoſuit ei P. Caſpar. Sevenſtern tractatum 1670. ſub titulo eines Geſpräches.

(1114. *a*) FRIGIDO MONTE, *Gnillelmus de Helinand* de PRON-LE-ROY. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 557. vide & Guilielmus.

FRISINUS v. *Cyrinus.*

(1115.) *Hugo* GROTIUS *Enucleatus editus* à Marco Detlevo FRISIO, ſed conſcriptus eſt a *Johanne* SCHEFFEPO, Profeſſore Upſalienſi, ut ex ejus libri editoris Domini Friſii dedicatione ad Celſiſſimum Comitem de la Gardie (cui reddere Grotium enucleatum, qualem ex Magnifica ejus manu ante 27. annos deſcribendum acceperat, à Clariſſimo Scheffero in ipſius olim uſus concinnatum, æquum judicat,) extra dubium eſſe videtur. Acceſſerunt Opuſculo huic in libros tres Capitibus & §. ſubdiſtinctos, diviſo, Appendicis loco M. Tullii *Ciceronis de officiis liber anreus, enucleatus*, & Friſii luctus in Exequiis illuſtriſſimi Comitis Magni Gabrielis de la

Gardie. Paginæ ſunt in univerſum 376. libri in 12. editi Sedini 1693. Excellmus Maſtrichtus allegat etiam hic Buddei Hiſtoriam Juris Nat. pag. 29.

(1116.) *Joachimus* FRISIUS quomodo factus ſit *Robertus* FLUD, his verbis refert *ſymbola Diecmanniana*: (Nomine *Joachimi Friſii* librum, *de ſummo bono Robertus Flud*, alias *de Fluctibus* Armiger, & in Medicina Doctor Oxonienſis, calci ſcripti ſui contra Merſennum adjecerat, quem non Friſii, ſed ipſius Rob. Flud eſſe, Franciſcus *Lanovius* Ep. ad Marium Merſennum, & Petrus Gaſſendus contendebant. Verum Rob. Flud conſtans ajebat, non ſuum illum librum, ſed, cujus nomen ferebat, Joach. Friſii, intimi amici ſui eſſe qui eum adverſus Merſennum compoſuerit, & Roberto Flud miſerit. V. hæc narrantem ipſum *Flud* in Clave Philoſoph. & Alchym. p. 20. ed. Francof. 1633. fol. ubi tandem ſe aliquam iſtius libri partem ex Scotico Latinam feciſſe, & aliquid de ſuo, licet non multum addidiſſe fatetur

FRISIUS, *Joachimus : Robert* FLUD où de FLUCTIBUS *Baillet* liſte des, Auteurs deguiſez p. 556.

(1117) FROIMONT, *le Sieur de : François* DELFAU. v. *Baillet.um*, liſte des Auteurs deguiſez p. 556.

FROMMHOLD, v. *Attila.*

FRONDATOR vide infra *Mercurius.*

(1118) *Sextus Julius* FRONTINUS. Ejus (I.) *De Coloniis libellus*, *Goeſio* collectus AB ALIO EX FRONTINI ALIORUMQUE SCRIPTIS videtur apud *Fabricium* Append. ad Bibl. Latin. p. 141. (a)

(II.) *De Agrorum qualitate* ad Celſum, eodem *Goeſio* judicante, partim M. JUNII NIPSI, partim GERBERTI *Philoſophi* eſt, in MStis tribuitur BALBO ut teſtatur Fabricius loc. cit. p. 139. (b) Extat hic poſterior libellus FRONTINI nomine cum aliis aliquot ejusdem argumenti impreſſus Pariſ. 1554. in 4to a pag. 33. ad p. 52. ibique eum ſequitur Aggeni Urbici in hunc Frontini librum Commentarius.

(a) Fabricius in Append. ad Biblioth. Latin. p. 141.

Julii Frontini de Coloniis *libellus*, *ex commentario Claudii Cæſaris p. 102. Etiam* Severi *ſive* Veri *potius* Lex agrorum, *ex ejusd. Claudii commentar. pag. 111. Antonii & Commodi mentio p. 106. qui Frontino fuerunt poſteriores. Unde* Goeſius *libellum hunc habet pro farragine ex* Frontino *& aliis ab indocto quodam homine conſarcinata.*

(b) Ibidem pag. 138. 139.

Sex. Julii Frontini de agrorum qualitate *ſive* Expoſitio formarum ad Celſum Peneſtum, ut *in edit. Baſili 1528. legitur. Falli itaque videntur qui per Celſum intelligunt* Cæſarem. *& pag. 29. pro ſtatim* Celſi Cæſaris *legendum eſt* ſtatim cœleſtia Cæſaris. Goeſio *hic libellus non videtur eſſe* Frontini *ſed partim M. Junii Nipſi, patim* Gerberti *Philoſophi qui tandem Papa evaſit. Vide ejus notas* pag. 142. Rigaltius *qui parte illa qua de menſuris* pag. 29. *ſq. agit, auctiorem edidit, ex codice Memmiano pag. 232.* Balbo *tribui teſtatur in duobus MStis.*

(1119) Hippolytus FRONTO Caracotta, *refutationem Meditationis Grotianæ de Chriſto*, qui ſcripſit, creditur eſſe *Petrus* MOLINÆUS, indicante *Joh. Adamo Oſiandro*, prolegom. in *Hug. Grotium* de J. bell. & Pac. pag. 27. Cui adſtipulatur *Jacobus Laurentius* in præfat. Grotii Papizantis.

Et *Colomeſius* dans ſa Bibliotheque Choiſie pag. 77. 78. (a) adde *Sarravii* Epiſtolas pag. 42. indicio *Symbolæ Junckerianæ*, ubi Strigil, inquit, Hyppoliti Frontonis *Caracottæ* auctorem habet Petrum *Molineum* veteranum illum Chriſti militem fortemque athletam. Qvod & Jo. *Reikius* firmat in Epiſt. Cal. Maji. 1689. & honoratiſſimi Scholarchæ mei Viri Magnifici Domini Jo. Frid. *Mayeri* vindiciæ Lutheri Apocalyptici p. 270. poſt *Sarravium* Epiſt. 31. pag. 33. *Baillet.um* in Catalogo des Auteurs degviſez. pag. 556. Idem confirmat & *Poli* Synopſis Criticor. Tom. IV. præloq. Libellus ipſe perexiguus mole prodiit in 8vo. Amſtelodami apud Jo. Janſſonium 1640. paginisq; 58. conſtat.

(a) Colomeſius dans ſa Bibliotheque Choiſie p. 77.

J' oublois de remarquer que Grotius *à la fin de ſes* Notes ſur les Evangiles *a ajoûté un Traité, dans lequel il refute deux Théologiens, l'un qu'il nomme* Borborita, *& l'autre* Fronto. *Borborita, c'eſt* Samuel des Marets, *Théologien de Groningue. Fronto, c'eſt* Pietre du Moulin, *Théologien de Sédan. Voyez touchant ce dernier M.* Sarrau *dans ſes Lettres p. 42.*

FROSCHIUS v. *Batrachus.*

(1120) Doctoris FRUCTUOSI, Epiſcopi Vidal. nomine libros duos pios ſcripſiſſe Hiſpanico ſermone, *Joannem* FERRER, Jeſuitam Hiſpanum, auctor eſt *Alegambe* p. 242.

Eadem habent Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hiſpan. p. 525. b. *Sorvel.* Bibliothec. Scriptor. Societatis Jeſu pag. 449. a. titulis librorum non expreſſis.

(1121) FUGGITIVO, Academico incognito. Sub Perſonato hoc nomine edidit *Auguſtinus* LAMPOGNANI, Abbas Caſinenſis Italice : ut alia ſic *Lumi della lingua Italiana, diffuſi da Regole abbreviate, e dubbi eſaminati.* In Bologna, Per Carlo Zenero 1652. in 12. quod ut & alia aliis nominibus induta vide la *Viſiera Alzata* del *Villani* Hecatoſtes num. III. p. 24. Hujus Scripti inter reliqua Lampugnani non meminit *le Glorie degli Incogniti* pag. 12. 13. *Villani* ſic ſcribit.

III. AGOSTINO LAMPOGNANI Abbate Caſinenſe ſi naſcoſe ſotto varie forme ne libri ſeguenti.

Della

Della Carozza da Nolo: ouero *del veſtire, & uſanze alla moda* libri due *di Gio: Souta* Pagnalmino. In Milano, per Lodouico Monza M. DC. XLIX. 12.

Della Carozza di ritorno; ouero dell' Eſſame del Veſtire, e Coſtumi alla Moda libri 11. *Di Gio: Tauto* Magnalpina. Come ſopra M. DC. L. 12mo.

Lumi della Lingua Italiana diffuſi da Regole abbreuitate, e Dubbi eſaminati per lo Fuggitivo *Academ. Indomito.* In Bologna per Carlo Zenero M. DC. LII. 12.

Antiocchale, ouero Riſpoſta in difeſa del Caualiere Mariui „ intorno all' Adone fatta da Balbino Balbucer, *a Momo* M. S. Originale nell' Aproſiana in 12.

Di queſto ſi fà mentione in fine *del Vaglio critico* di *Maſoto Galiſtoui* portato col vero nome.

(1122.) FULGENTIUS, quem Fabium Claudium Gordianum prænominant, Afer Ruſpenſis Epiſcopus, cognomento Carthaginienſis, à Patre illic Senatore, uti judicant docti, de quo vid. *Bell* ad A. C. 500. *Poſſev.* in Apparatu. *Gerhardus* p. m. 461. 462. Et falſo tribuuntur

I. *De Definitionibus Dei*, qui idem eſt cum eo, qui inter opera AUGUSTINI de *Dogmatibus Eccleſia* inſcribitur, ubi vide de hoc, ut & de illo qui inſcribitur, *De Fide ad Petrum*, adde Gerh. pag. 462.

II. *Sermo de Laude Mariæ* SEVERIANO tributus, in aliquibus Mſſ. teſte *Perkinſo*, apud *Rivet.* l. 4. c. 25. p. 470.

III. *Mythologiarum libri* III. ſub illius nomine primo, quod ſciam Auguſt. Vindel. 1521. cum Scholiis *Philomuſi* in fol. publicati, PLACIADI *Grammatico*, cui *Furii, Publii, Fabii, Fulgentii*, prænomen aut cognomen faciunt, adſcripti ſunt ab eruditis v. *Rivet.* l. 4. c. 471. (a) *Voſſ.* Inſtit. Rhet. l. 4. c. 11. p. 198. *Meier* Biblioth. Theologicæ p. m. 62. *Valer Andr. Iaxander* Catal. ſcriptor. Hiſpaniæ p. 53. qui Carthaginenſi hoc opus adſcribit, cum aliis Grammaticis, de *vocum aliquarum interpretatione* &c. Neque *Th. Raynaudus* ſeſe expedit, p. 159. (b) neque *Geſnerus* p. m. 211. ſeq.

FULGENTRO GRAMMATICO expreſſe adſcribit Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ pag. 269. a. Prodierunt autem libri hi jam 1497. fol Mediolani cum Comment. Joannis Baptiſtæ *Pii*, quos ſe ſecutos fatetur Jacob *Locher Philomuſus*, indicante *Symbola Normanuiana*, quæ addit editionem hanc ſibi in libraria ſua præſentem adeſſe.

IV. *Fragmentum de defectu Lunæ.* Fulgentio adſcriptum Auctoritate quorundam MStorum VARRONI ATACINO aſſerit *Fabricius* in Appendice ad Bibliothecam Latinam p. 15. (c) Vide ſub lit. (d) *additiones Marginales Diecmannianas.*

(a) Rivetus Critici Sacri lib. 4. cap. 2. pag. 471.

Mythologiarum *libri tres, quos ſub nomine* Fulgentii *habee codex Baſilenſis, ad* Careum *presbyterum Carthaginienſem; non videntur eſſe Fulgentii illius. Nihil enim in eò quod tanti Theologi gravitatem ſapiat. Carthaginienſi etiam Epiſcopo adſcribuntur, non Ruſpenſi noſtro. Quamquam ego* (inquit Molanus) opus ipſum nullius arbitrer eſſe aut Epiſcopi, aut Theologi. Nam in Bibliotheca Gemblacenſis Monaſterii memini me has Mythologias vidiſſe ſub nomine cujusdam Placiadis Fulgentii, quem non alium quam Grammaticum fuiſſe ſuſpicor. Sic etiam in Mythologicis ſcriptis Baſileæ ab Epiſcopo excuſis 1570. Placiadi inſcribuntur, qui dicitur *Furius Publius, & Fabius Fulgentius Placiades.*

(b) Raynaudus de malis & bonis libris p. 139.

S. Fulgentio Ruſpenſi *Epiſcopo ſuppoſiti ſunt tres* Mythologiarum libri ad *Carum Carthaginenſem Presbyterum. Quanquam* Sigebertus *auceps haret; nec plane audet eos libros quos ab ingenii acumine valde commendat*, S. Fulgentio *adſcribere. Probatior ſententia videtur, eos libros eſſe S. Fulgentii* Aſtigitani *primum, poſtea Carthaginenſis in Hiſpania Epiſcopi fratris SS. Leandri, & Iſidori. Paſſim ſane is ſcriptor quem* Fabium Furium Fulgentium Placiadem *nominant, Chriſtianum ſe prodit, deridens Ethnicorum nugamenta, ut ſub finem Proœmii ad lib. 1. & in fabula Mercurii s. Teſtimonia item à ſacris libris producit in* Herculis & Omphales *fabula & in fabula de* judicio Paridis, *ubi Epiſcopos, Sacerdotes & Monachos, addit, apud nos vitam agere Contemplativam, qualem apud Ethnicos egere Philoſophi. Eſt ergo perſpicue autor Chriſtianus. Et cum nihil ſit apud eum quod S. Fulgentio Ruſpenſi quadret, nec alius occurrat S. Fulgentius, cui opus illud tribui poſſit, præter Aſtigitanum, ſive Carthaginenſem, haud gravate ejut eſſe libros illos admiſerim.*

(c) Fabricius in Append. ad Biblioth. Latin. pag. 15.

Incerti Auctoris de defectu lunæ, *ſive de* aſtronomia *fragmentum, quod incipit:* Tu forte In luco lætus vaga carmina gignis: *ſubjicitur in MSS. Aſtrologia Iſidori, &* Fulgentium *auctorem præfere titulus ex conjectura minus veriſimili.* Varronis *forte* Atacini *eſſe conjiciebat* Pithœus.

(d) Symbola Diecmanniana Marginalis.

V. Labbe *L. I. de ſcr. Eccleſ. p. 327. 328. & (ad vocem PLACIADI, ſcribunt alii PLANCIADI, quem* Furium, Fabium, Fulgentium vocat Raynaudus. *In Mythologicis Latinis e Bibliopolio Commeliniano, Ao. 1599. 8. editis quos habeo, vocatur tum in libri titulo, tum deinde in ſpeciali Epigraphe Fabius Planciades Fulgentius.* [Demum ad finem,] Raynaudus *Mythologiarum libros* Fulgentio *non Ruſpenſi, ſed alteri* Carthaginenſi *in Hiſp. Epiſcopo adſcribit, quod &* Bollandus *facit ad d. 14. Januar.. Quam a* Bivario *acceptam conjecturam rejicit, & pro* Fulgentio Planciade, *Grammatico Africano, militat Joh.* Bona, *Cardinalis in notitia auctorum divina Pſalmodia præmiſſa.*

FULGENTIUS v. *Fossetus.*

(1123.) Lælius FULGINUS est *Julius* RECALCHUS. v. *Rhodian.* n. 1.

1. Scaven. n. 20.

LÆLIUS FULGINUS *de Lue Sarmatica* f. „JULIUS RECALCHUS Med. Prof. Ferr. Hujus „Auctoris de Febre Typhode Tractatum Ferrar. „1638. in 8. editum habemus. Tractatus verò „Pseudonymus ille inscribitur LUCII LÆLII „FULGINATIS *de Lue Sarmatica Consultatio* Fer„rariæ 1600. in fol. ut est apud *Lindanum* de scri„ptis Medicis ad hoc nomen p. m. 446. adde *Sca„venium* n. 30. & ex *Augusti Superbi* libello de ap„paratu virorum illustrium pag. 80. idem confir„mantem *Henr. Ernstium* variar. Observat. lib. 2. „cap. 36.

Adde *Mercklin.* Linden. Renovat. pag. 759. a.

(1124.) *Baptista* FULGOSIUS, idem est qui CAMPOFULGOSIUS, indicante Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlejanæ, ubi ejus nomine allegat : *Dictorum & Factorum Memorabilium Collectanea IX. libris* ; Latine per Cam. Gilinum. Mediolani 15. 08. vide p. 269. a.

(1125.) Raphael FULGOSIUS, quomodo Præceptoris sui *Christophori* CASTELLIONIS JCti opera, ex lectionibus ejusdem hausta., suo nomine publicaverit, vide probantem *Thomas.* de plag. litterar. p. 529. de scriptis ejusdem v. *Gesner.* p. 596. edit. Simler.

Hujus tamen ne verbo quidem meminit *Ghilini* in Theatro virorum Illustrium P. I. p. 202. ubi de Fulgoso, nec Part. II. p. 58. & 59. ubi de Castellione agit; quanquam hujus castellionis Auditorem fuisse Fulgosum utrobique indicet. *Raphaelem* FREGOSUM potius appellari quam Fulgosum indicium facit *Bailletus* in indiculo des Auteurs deguisez p. 557.

(1126.) FULKE idem est qui *Gulielmus* FULCO, ut indicat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ, p. 269. & 268. ubi Scripta ejus prolixe recensetur. De hoc Scriptore & *Baleus* & *Pitseus* penitus silent.

(1127.) FULVIO *Savojano Valerio* : *Jacques* CASTELLANI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 557.

(1128.) *Andreas* FULVIUS edidit *Imagines Illustrium* quas tamen nonnulli tribuunt *Jacobo* SADOLETO, ut observat Philippus *Labbe*, indice Antiqv. Numismat. p. 245.

(1129.) Valerius FULVIUS, est *Jacobus* CASTELLANUS v. *Rhod.* n. 27.

XXVIII. Scav. 64.

Valerio FULVIO Giacomo CASTELLANO. De eo vide sis infra sub finem Auctarium hujusce Catalogi, & quæ supra scripsimus ad n. 9. Nimirum sub hoc nomine prodiisse librum Italicum hac Inscriptione notatum: *Avviso di Parnasso della Povertà di Venetia 1621.* in 4. Ejusdem Auctoris etiam est liber alius Italicus, *Castigo Ef. semplare de Calonniatori 1621* in 4to

Jacobum *Gretserum* Auctorem putabat *Nihus.* Commun. Orient. Col. 1675. Op. Allatiani. Hæc addunt *Marginalia Normanniana.*

(1130.) FUMEUS edidit ex MSto Græco Athenagoræ librum *du vray & parfait Amour.* Quod opus suppositium non quidem interpretis sed potius PHILANDRI, illius qui in Vitruvium Commentatus est, *ex Huetio* de origine des Romans p. 61. 62. 68. 72. 83. 84. *docet Symbola Normanniana.*

(1131.) *Joannes* FUNCCIUS. Ejus nomine quæ Extat *Chronologia, Andreæ* OSIANDRO asseritur *Fabro* in Decade decadum, ut in ejus recensione observant Monahtliche Unterredungen Anno 1689. pag. 1233. Addit hic *Margo Diecmannianus.*

Jo. Funcii *nomine editam Chronologiam multos putare non ipsum Funccium, sed* Andream Osiandrum *quem Funccius in Præfat. ut conterraneum suum laudat, habere auctorem, ex* Richteri *Melanchthonianis* p. 401. *refert* Fabric. *in Dec. Decad. de plag. & Pseudonym. n. 21. Ei confirmando maxime inserviet Celestini* Mislentæ, *celebris Theologi Regiomontani, locus, qui in perlonga illa Dissertatione Proœmiali, quam* Manuali Prutenico *Regiom. 1626. 8. edito præfixit, Historico-Chronologica Lit. O. 6. Chronologia, inquit, quidem sub nomine* Funccii *præter meritum circumfertur : cum potius genuinum auctorem* Osiandrum *agnoscat : Operi tamen suo Andr. Osiander Funccii nomen inscribi ultro permisit, quo eum in aula procliviorem ad quemlibet nutum Patronum haberet : uti ex multis fide dignis aliquoties accepimus. Hæc* Mislenta. *Andr.* Osiandrum *Anno 1544. 4. Norimbergæ edidit Conjecturas de ultimis temporibus, ac de fine mundi ex S. literis. Hujus libelli* C. I. *tit. b. 2. (nec enim paginæ numeratæ sunt) Judæos* Osiander *reprehendit, quod ab orbe condito ad Christum usque ducentis annis minus numerant, quam nos, cujus erroris causa sit confusio Darii Hystaspis & Darii ab Alex. M. devicti, quos pro eodem habeant, ac sex tantum annos regnasse putent, cum ab initio regni unius usque ad finem alterius, etiam secundum Ptolemæum, 192. anni intercesserint. Quam rem, addit* Osiander, *diligenter excutiemus in Chronologia nostra, Deo volente.*

(1132.) *Zachariæ* FURNESTERUS edidit *Defensionem* Anno 1572. *contra Michaelem* Seureum, quam Virulentam appellat *Deckher* de Scriptis Adespotis, qui Auctorem Scripti detegi esse

esse Hugonem DONELLUM JCtum pag. 236. Replicam huic oppositi Jacobus Cujacius, de quo vide *Bailleti* degvisemens des Auteurs Part. I. cap. V. p. 47. 48. (a).

(a) Baillet. deguisemens des Auteurs Part. I. Cap. V. p. 47. 48.

Il me semble que Monsieur Cujas *n' est point mal entré dans cet esprit de discernement lors qu' il a voulu se distinguer d' un Pseudonyme du nombre de ses Adversaires, en se rendant simplement Anonyme dans l' écrit qu' il a fait contre le prétendu* Zacharie Furnester *pour la defense de* Monluc *Evêque de Valence. On ne sçait ce que c' est, dit il' qu' un* Zacharie Furnester. *C' est quelqu' un sans doute qui s' est adopté luy même pour passer sous un nouveau nom à une licence plus grande de dire des injures. C' est un masque que l' Adversaire a pris pour faire impunément ce qu' il n' auroit osé faire à découvert. Puisque ce n' est point son nom qu' il a mis à sa piéce, je ne me crois pas obligé de mettre le mien à ma réponse. Je n' ay pas jugé à propos d' opposer imposture à imposture, & j' ai mieux aimé ne me point donner de nom que de m' en donner un qui soit faux à l' imitation de cet Adversaire. C' est une étrange indiscretion à un Auteur d' user de supposition dans son nom s' il a quelque chose de bon à debiter, dans son Livre. C' est le moyen de luy faire perdre creance, & de faire douter au Lecteur si la piéce regne moins dans l' ouvrage que dans son titre & dans le nom de son Autheur. Tel étoit le sentiment de M.* Cujas *lors qu' il se possedoit, & qu' il avoit le sens frais, parce qu' il avoit à combattre un Pseudonyme sous le nom de* Mercator, — — — — — — *il avoit trouvé dans Robert un homme en humeur d' objecter au pretendu Mercator, ce qu' il avoit allegué contre le masque de* Furnester.

(1133) *Cæsarinus* FURSTENERIUS. Edidit Tractatum *de Jure Suprematus ac Legationis Principum* Germaniæ in 8vo recusam 1678. sine loci & typographi mentione, capitibus distinctum LXVII. paginis 245. præfixa Præfatione ad Lectorem foliorum septem. De Vero Scripti Auctorem diu inter Eruditos disquisitum est, illis *Esaiam* PUFENDORFFIUM, his Ludolphum HUGONEM, Vice-Cancellarium Hannoveranum, aliis Dominum ALEXANDRI, nonnullis *Ezechielem* SPANHEMIUM Auctorem perhibentibus. Illustrem tamen Dominum *Godefredum Guilielmum* LEIBNUZIUM nominat Dnus Petrus Schulze, JCtus & Antecessor Francofurtanus, disput. de Feudo Gratiæ p. 12. indicante *Symbol. Thurmanniana* & *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 557. Quibus ut & ego accedam ratio non una solidissima & Dni Auctoris confessione plane æquipollens & indicio illustris Domini Christophori *Schmideri* Consiliarii tunc Cellensis confirmata 23. Martii 1687. mihi persuadet. Quanquam *Deckherrus* de Scriptis Adespotis omnibus his præferre velle videatur D. *Bernhardum* KÖHNE; pag. 149. vid. *Thomasii* Gespräch / Aug. pag. 202. & seqq.

** ** **

G.

(1134)

GABALIS, *Le Comte de: l' Abbé de* VILLARS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 557. Edidit autem *Entretiens sur les sciences secretes*, ut testatur idem *Bailletus* p. 315. (a) Eum aliquando *Gabrielli* NAUDÆO imputatum Symbola Sperlingiana sibi ex Dania scriptum nunciabat. *Bælius* Epist. de Adesp. p. 396. cum *Bailleto* est, qui & melius hæc scire potuit. Locum dedi *Anon.* 2409. adjuncto. (a)

(a) Baillet. Deguisemens des Auteurs p. 315.

L' Abbé de Villars *semble n' avoir mis le nom du Comte de Gabalis à la teste de ses Entretiens sur les Sciences secretes, que parce qu' il entreprenoit d' y traiter des réveries de certains Cabalistes.*

(1135) GABRIAS, quem BABRIAM & BABRIUM appellat *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 97. b. eidem scripsisse dicitur *tetrastichas Jambicas fabularum Æsopicarum*. Ed. Basileæ 1521. 4. Ea vero epitomen libri BABRIÆ Δίστιχα χωλιαμβων esse, alio quodam Auctore vel GABRIA vel IGNATIO Diacono confectam, autumat Auctor Observationum in Auctarium ad *Phædri* Fabulas Lugd. Batav. 1596. 8vo. citante *Symbola Normanniana*. Ignatium hunc Carminum, quæ sub Gabriæ nomine extant, Auctorem facit *Rosius* dissertat. de Comparanda Prudentia Civili. num. CXII. pag. 51. Et sub *Ignatii* nomine eo citat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 258. a. Gabriæ abjudicata.

GABRIEL v. *Fallopius*.

(1136) SILVIUS GAETANUS. Edidit Genuæ in 12. Italice: *Rosario de Novissimi* dato da S. Domenico ad un Cavaliere *Italiano in penitenza delle sue colpe*. Resoluto Anagrammate verum operis hujus Auctorem comparere *Agostino* VIALE, Nobilem Genuensem, docet la Visiera Alzata del *Villani* Hecatostè num. V. p. 25. his verbis:

V. AGOSTINO VIALE Nobile Genouese, del Bussolo Senatorio, detto volgarmente, di Seminario, diede alle stampe sotto nome anagrammatico.

Rosario de Novissimi dato da S. Domenico ad un Cavaliere Italiano in penitenza delle sue Colpe. Tradotto in questa lingua de *Silvio Gaetano*. In,

Genoua, per Antonio Giorgio Franchel-„
lio 12.
Vi aggiunſe cinque Sonetti molto ſpiritoſi,„
e degni dell'Autore, che non fà profes-„
ſione di Poeta ſopra queſti argumenti. „
I. *Pentimento de peccati.* 2. *Memoria della Morte* „
. 3. Giudicio Finale. 4. Memoria dell'„
Inferno. 5. Memoria del Paradiſo. „
Adde *Baillet* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 557.

(1137) *Theodorus* Gailfinck. Sub ejus nomine prodiit 1680. in 4to. *Novum Collegium Concionatorium*: Neue Poſtillen-Poſt / mit angefügten neuen *Prædicanten* Spiegeln / auf die Franckfurter und Leipziger Meſſe geſandt. Fictitio hoc nomine celari verum ſcripti Auctorem Dominum *Gothofredum* KILIAN, Superintendentem Glückſtadienſem, & utriusque Nominis congruentia, & quorundam *Amicorum Relationibus*, conſpicio.

(1138) GAJUS Presbyter Romanus. Ei falſo attribuit πεὶ πανῶς librum HIPPOLYTO PORTUENSI vindicatum vide *num.* 515. in Cajo.

GALATA v. *Palladius.*

(1139) *Petrus* GALATINUS, Monachus Franciſcanus edidit 1518. librum *de arcanis Catholicæ veritatis contra Judæos*, indicante *Friſio* Bibliothecæ Gesnerianæ p. 672. a. quem tamen ex *Martini* RAYMUNDI Pugione integrum deſumtum docet p. 587. a. quod confirmat *Olearius* Abaci Patrologici p. 398. (a) *Gaffarellus* apud *Colomeſium* in Gallia Orientali p. 154. *Bosquet* & *Manſacus* apud Leonardum *Nicodemum* in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam pag. 203. (b) quanquam cum Morino ibidem p. 202. judicet, hæc Galatini Arcana verbotenus eadem eſſe cum PORCHETI de Judæis Victoria (c) quam tamen & ex Raymundo deſumtam eſſe ipſe Porchetus non diffitetur loc. cit. quem totum vide, utpote qui prolixe de Galatini plagio agit. Cui adde *Thomaſium* de Plagiariis §. 436. n. LXVII. & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 326. a. *Cave* Chartophyl. Eccleſiaſt. p. 334. *Bayle* Dictionaire p. 572. 573. in Martino Raymond. Denique ſerius allata *Maſtrichtiana* ſub (d) adjacentia.

(a) Olearius Abaci Patrologici p. 398. Raymundus Martini, *Gotalanus*, *Prædicatoriæ familiæ Monachus*, *linguarum cognitione ſeculo XIV. clarus*, *conſcripſit librum* Pugionem fidei *inſignitum*, adverſus Mauros & Judæos. *Diu delituit eximius liber*, *MStus*, *ejusque genuinus Autor* Raymundus, *in Bibliotheca Tholoſanâ*, *nactus ibidem plagiarium peſſimum*, Petrum Galatinum, *libris de* Arc. catholicæ veritatis *celebrem*, *Monachum Franciſcanum*, *anno 1516. florentem*, *juxta* Villotum, *Ath. Franc. p. 301. qui mala fide integrum illum exſcripſit*, *& ſine ullâ boni Raymundi mentione emendicavit. Primus iſtud plagium deprehendit* Joſephus Scaliger, *in Bibliothecam illam deductus*, *ſed in nomine aliquatenus aberrans*, *dum* Raymundi Sebon, (*qui tamen ut mox dicetur*, *longè alius*) plagiarium Galatinum *pronunciavit*, *prout hunc lapſum* Scaligeri Joh. Morinus *Bleſenſis*, *part. 1. exerc. bibl. l. 1. exerc. 1. cap. 2. p. 18. detexit.*

(b) Leonardus Nicodemus in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam pag. 203.

Il dotto Monſignor Franceſco Boſquet, *Veſcovo di London*, *in una lettera al de* Voiſin, *che è in Principio dell' opere*, *ſcrive.*

Primus, quod ſciam, *Raymundus* felici „manu hæc arma tractavit; Cæteri aut alia arte, „aut leviori telo congreſſi dubio Marte pugna„runt; hic unus devictis hoſtibus egit triumphos. „Inde *Porcheti de Judæis victoria*; inde *Galatini arcana revelata* prodiere. Quartum jam Sæculum „in pulvere ſordido cum blattis, & tineis luctans „Reymundus delitescebat, dum quidam ſpoliis „ejus aucti, famam non vulgarem apud viros „Literatos referebant. Tua nunc opera larva detrahitur, plagium detegitur, & Raymundi gloria vindicatur.

L'erudito Filippo Jacobo Mauſſaco *ne' prolegomeni alla medeſima opera di Raimondo Martini*, *ſcrive.*

Pugionem Fidei Raymundi Martini Ordinis „Prædicatorum non modo publici juris facere, „ſed & Prolegomena ad ejus Illuſtrationem præ„mittere nobis mens eſt; in quibus primo mo„nemus *S. Raymundum à Pennaforti*, Clariſſimi Illius „Ordinis Magiſtrum Generalem, viam manſue„tudinis ſecutum eſſe ad convertendos Judæos, „aliosque infideles. Illum porrò fuiſſe hujus operis quaſi adjutorem: *Raymundum* autem *Mar„tini verum Auctorem*. Eumque primum Iudæos „propriis armis confodiſſe. *Galatinum* verò, quæ „habet bona, & utilia in Arcanis Catholicæ Ve„ritatis, deinde ab ipſo ſufluratum. Tum de„mum *Porchetum* eodem ferè tempore ex eodem „fonte bibiſſe, ſed non pari audacia, & inverecundia, &c.

(c) *Ibidem p. 202.*

In eadem prorſus ſententia eſt *Petrus Ga„latinus*, Franciſcanus Monachus, cujus eruditio Hebraica ab omnibus meritò laudatur, cui„que omnia ferè, quæ cæteri Auctores de Rab„binis, & Talmude citant in fidei Chriſtianæ „defenſionem accepta referri debent: ab eo „enim, licèt fortè non nulli ſileant, iſta mutua„ti ſunt. Sed ipſius ſententiam poſt *Porchetum* „inutile eſt referre. Quæcunque enim habet „Galatinus, toto libro ſuo à Porcheto Carthuſiano deſumpſit, nec Porcheti, vel de nomine „mentionem fecit. Plagium ſane portento„ſum, cui vix ſimile unquam factum eſt: nam „Galatini liber, nihil aliud eſt, quam Porcheti „exſcriptio ipſiſſimis Porcheti verbis, atque „etiam Hebræorum textuum translationibus „conſervatis, hoc ſi excipias, quod elegantiæ „cauſa, quædam verba, & verborum conſtru„ctiones immutantur, &c.

Dopo molti periodi, per lopiù dell' iſteſſa materia, ſoggiugne.

Denique cùm *Porchetum Scaliger* nunquam

„quam legisset, & Tolosæ in Raymundi Marti-
„ni M. S. Codicem incidisset, Galatinum credi-
„dit à Raymundo arcana sua suffuratum, & ma-
„gni operis compendium, præterito auctoris no-
„mine, composuisse. Verum cum ea, quæ *Ga-*
„*latinus* scripsit apud Porchetum reperiantur
„omnia, eodem modo, & iisdem verbis, nec plu-
„ra, à Porcheto sua mutuatum esse Galatinum,
„dictu magis est consentaneum, &c.

(d) * Mastrichtiana à n. 1. usque ad 9. Galatinus Petr.

5.

Recentiores interpretes, qui ausi sunt no-
„mini huic ἀνεκφωνήτῳ puncta illa, nunc quidem
„vulgo recepta, sed noviter inventa, tribuere,
„adeoque Jehovam aut Jovam confidenter satis
„(ne quid amplius dicam) post Petrum Galati-
„num vel potius Raimundum Martini & Por-
„chetum Genuensem (nam horum ille saltem al-
„terius compilavit Scrinia, & dissimulato aucto-
„ris nomine totum fere opus, fœdo & immani
„plagio exscripsit & suffuratus est) transtulerunt
„&c. *Jacob Du Portu* in Davidis sui Emnsetri præ-
„fat. lit. d. fol. 4. p. 5.

2.

„Sed *Galatinus*, aut verius *Sebondi* opera,
„(nec enim Galatinum auctorem esse doctissimi
„libelli de *arcanis Catholicæ fidei*, alibi ostendam)
„incendium illud (Cremonense) effugerunt. *Ja-*
„*cob Gaffarellus* in curios. inaud. Cap. 2. p. 49.

3.

„Ex supposito libro *Gale Razaya* ficto sub no-
„mine *Rabbi Hakkadosch & Raimundo Martino*; vid.
„Sim. Oomium Dissert. de praxi Theolog. pag.
„463. 6. en verba: Daer is nu niemand die niet
„vveet dat Pet. *Galatinus* zyne boeken in den
„Jaer 1515. uytgegeeven onder den titul van
„verborgentheeden der Catholyken Waerheit,
„geformeert ongetvvyffelt van dat ondergelegt
„legt Boek *Gale Razaija* genaemt verhert op den
„naam van Rabbi Hackodosch, vvant die be-
„teekenen een die verborgenheeden ondeckt,
„genoomen heeft, uytgesondert het eerste van
„vvoord tot vvoord, uyt *Raimundus Martinus*,
„dien daen voor 237 jaeren of daer ontrent,
„syn *Pugio fidei* geschreeven hadde; en daer hy
„alle dingen die hy goed en Nut heef uyt dien
„Raimundus gestoolen hadde, als een eegen
„vrucht van syn verstand sich toegeeigent, son-
„der eens syn naem te noemen. *In Margine hæc*
„*habentur*: vide Phil. Jac. *Manssaci* prolegom. in
„pugionem fidei, edit. a Josepho de *Voisin*, quo-
„rum undecim post primum ex hoc Raimundi
„Martini pugione de verbo ad verbum ad se
„transtulit & tanquam proprium ingenii fœtum
„sibi vindicavit. Jos. de *Voisin* Observ. ad sect.
„VI. præm. p. n. 9.

4.

„Sed occurrit huic scrupulo *Galatinus* vir in
„Hebraicis versatissimus, quanquam sunt qui
„de plagio criminentur v. Richard. *Montacu-*
„*sius*. Orig. Ecclesiast. part. I. §. 121. p. 518.

5.

„Suffuratus meliora ex Raymundi Martini
„pugione fidei adversus Mauros & Judæos, dicit
Horubeck de convertend. Jud. prolegom. §. 5.“
p. 7. in fin. & p. 8. in fin.

6.

Deeo ejusque Plagio ex Porcheto, late“
Hottinger. Histor. Ecclesiast. part. V. pagina“
98. & seqq.

7.

Compilator Raymundi in pugione fidei.“
Samuel *Andrea* in disp. 2. de nativ. Immanuel.“
thes. XVI.

8.

De ejus plagio, vid. *Oomii* inleiding tot“
practyk p. 463. a.

9.

Quæ verba fere totidem, uti alia omnia ex“
Raimundo descripsit *Galatinus* de arcanis Ca-“
tholicæ veritatis. Joh. Henr. *Heidegger*, hist.“
Patr. exercit. 10. §. 3. fin. p. 312. pr.

GALEATUS v. *Karelsbergius.*

(1540) *Claudius* GALENUS, Pergamenus Medicus. Ejus nomine quæ extat

(I) *Historia Philosophica* à *Gesnero* in Biblioth. universali DAMASCIO Syro, Philosopho Stoico adscribitur pag. 192. (a) Quod tamen non admittit *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. XXII. p. 273. (b) qui propterea iterum castigatur à *Jousio* de Scriptoribus Historiæ Philosophicæ lib. III. c. 11. pag. 268. (c) Quanquam hic PLUTARCHI opus esse potius judicet; ad AETIUM tamen magis inclinat, Auctoritate Theodoreti, *Holstenius* de Vita & Scriptis Porphyrii p. 3. (d)

(II) *Libri Dynamidiarum* duo sub *Galeni* quoque nomine vulgati GARIOPONTO asseruntur à *Reinesio* apud *Fabricium* in Appendice ad Bibliothecam latinam pag. 557. (e) Ingentem præterea Spuriorum Galeni operum Catalogum nectit *Mercklin.* in Linden. Renovato p. 196. 197. Auctoribus tamen legitimis non detectis. Utrumque supra memoratum Scriptum ibidem quoq; occurrit. Addit *Margo Diecmannianus* quæ sub lit. (f) exhibemus.

(a) Gesnerus in Biblioth. universali pag. 192.

Cæterum Philosophica historia, *quam* Suidas *ab hoc authore scriptam testatur, ea forsasse fuerit, quæ inter* notha Galeni Opuscula *reperitur, cujus authorem alium nemo adhuc ostendit. Nam cum in nullius verba magistri jurasset, atq; idcirco operam daret omnibus* Aristoteli, Platoni, & Stoicis, *non præter institutum ejus erat veterum omnium in Philosophia sententias ab eo colligi, quod itidem fecit* Plutarchus *nec ipse ulli sectæ addictus. Inscribitur autem hic liber apud Galenum* περὶ φιλοσόφου ἱστορίας. *Plutarchus suos quinq; de* placitis philosophorum *inscripsit. Præterea* Γαληνὸν & Δαμάσκιον *nomina aliquo vetustatis vitio corrupta, permutandi ansam dare potuerunt. Hæc igitur nostra sit conjectura, ex inscriptione saltem certiuscula interim, dum nullum alium similiter inscripti operis authorem invenerimus.*

(b) Vossius de Historicis Græcis Lib. II. Cap. XXII. p. 273.

Gesnerus *censet*, *esse eandem*, *quæ inter notha Galeni Opuscula invenitur. Tractat illa de sententiis veterum Philosophorum. At*, *puto*, historia Damascii *non sententias modo*; *sed vitas etiam philosophorum*, *complectebatur. Sicuti* Porphyrii historia philosophica *vitas etiam continebat. Ac suspicatur* Joannes Petrus Nunnesius, *vitam Aristotelis*, *à se exeteri tmlatione editam*, *Damascium habere auctorem. Sed obstat*, *quod in ejus vitæ extremo* Simplicius *citetur. Nam* Simplicius Damascii Discipulus *fuit*; *ut ipse in Commentariis Physicis agnoscit. Scio*, *Nunnesium sic occurrere huic difficultati*, *quod potuerit præceptor discipuli testimonio uti. Verum mihi parum sit perisimile*, *Damascio florente*, *tantum fuisse Simplicii nomen*, *ut eo se teste tueretur.*

(c) Jonsius de Scriptoribus historiæ Philosophicæ Lib. III Cap. II. p. 268.

Claudius Galenus, *celebris ille Medicus*, *hic quoq; laudari meretur. Inter libros enim quam plurimos ab eo editos nonnulli fuerunt*, *quibus Historia Philosophica illustrari potuit. Scripsit pro Socrate & Epicteto contra* Favorinum *de quo supra.* Hippocratis & Platonis *decreta sive dogmata institutu* Boethii Aristotelici *novem libris est prosecutus*, *ut ipse indicat l. de libris propriis*: *eorum q; fragmenta superfunt. Extat inter opera* Galeni Historia Philosophica, *quæ Galeni non est sed* Plutarchi. *Hujus enim libri quinque* de placitis Philosophorum *& illa* Historia Philosophica *unum idemq; opus est inter se conferendum*, *ut alterius Lacunæ ex altero suppleri possint*, *cum neutrum*, *ut ex collatione alterius constat*, *perfectum & plenum*, *sed temporis iniquitate varie mutatum & truncatum sit*, *ut prorsus diversum esse videatur.* Damascio *hanc historiam Philosophicam tribui à* Conrado Gesnero *censet* Vossius *de Histor. Græcis II*, 22. *sed diligentissimus Vir* Gesnerus *LXV. Pandectarum Tit. I. longe aliter sentit*, *ut mentem ejus non percepisse* Vossius *videatur. Verba Gesneri sunt*: Historia Philosophorum Damascii non extat fortassis ejusdem argumenti, cujus est, quæ Galeno tribuitur. Verum quo minus Damascii ea sit Historia, obstat temporis ratio. Eusebius & Theodoretus ex illa Historia Philosophica tituIo Plutarchi de Placitis Philosophorum multa citant, qui longe ante Damascium vixerunt. Damascius itaque istarum periodorum ab his citatarum auctor non est. De Damascio videquæ infra dicemus, quibus adde quæ in Plutarcho diximus.

(d) Holstenius de Vita & Scriptis Porphyrii p. 3.

Ad primum vero genus pertinent Plutarchi περὶ ἀρεσκόντων τοῖς Φιλοσόφοις, h. e. *de* Placitis Philosophorum *libri quinq;*; *eorum*, epitome: *quæ nomine* Φιλοσόφου ἱστορίας *inter* Galeni *opera extat*: *re*Etius *autem* Aetio, Theodoreti *testimonio*, *tribuitur.*

(e) Fabricius in Appendice ad Bibliothecam Latinam p. 157.

Gariopontus *scriptor Christianus seculo XII. post natum Christum*, *ex* Galeno, Theodoro, Prisciano *aliisq; utcunque constipavit* passionarium *sive remediorum ad totius corporis morbos libros V. libros II. de febribus*, *& de earum symptomatis unum. Basil. 1531. 4. Vide* Reinesium *lib. 3. c. 12. Var. lect. ubi etiam duos libros* Dynamidiarum *sive* experimentorum *sub* Galeni *nomine vulgatos* Garioponti *esse ostendit.*

(f) Margo Diecmannianus.

Galeno à nonnullis adscriptum Passionarium, *itemque duos libellos de Dynamidiis*, *Garioponti*, *Medicina seculo XII. scriptoris barbari*, *imperiti*, *tautologi & futilis esse probat Thom.* Reinesius *Var. lect. l. 3. C. 12. p. 527. seqq. V. &* Fabri *Dec. Decad. n. 59. Eidem Galeno adscriptam* Historiam Philosophicam non Galeni, *sed* Plutarchi *esse*, *docet* Jonsius *de script. Hist. Philos. l. 3. C. II. p. 268.*

GALERATA v. *Barattoti.*

(1142.) GALERSIS. *Felicianus* DE SILVA. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 557. Meminit quidem Feliciani *de Silva* Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica pag. 279. a. ejusque nomine citat duas Romanas:

(I) *Floriſel de Niquea*

(II) *La quarta parte del Cavallero del Febo.* Sed an hæc scripta vero vel fictitio nomine prodierint, ibidem non addit.

GALES seu HALES v. *Alexander.*

(1143.) *Facibonius* GALIARDI. Sub hoc personato nomine edidit Parmæ 1638. *Bonifacius* ALIARDUS, Bergomas, Ord. Reg. librum, cui titulus: *Princeps Moses*, ut ex *Silosi* Tom. III. Historiæ Reg. Cleric. pag. 554. docet *Oleavius* epistola d. 26. Jun. 1676. adde quæ habet *la Vistera Alzata* Hecatostes num. XXXIV. pag. 46.

XXXIV. FACIBONIO GALIARDI. Sotto questo nome uscì in luce.

Il Mose. In Venetia, per Christoforo Tomasini M. DC. *XXX*VIII. 12. e prima in Parma per Marib Vigna.

Il suo Autore *fù il P. D Bonifaccio Agliardi Figliolo del Conte Bonifaccio da Bergamo* C.R. Teatino, che fù poscia nel M. DC. LII. fatto Generale della Religione, e compiuta la Carica dalla benigna mano del S. P. ALESSANDRO VII. riceuè la Mitra del Vescouato d'Adria.

Veggasi *il P. F. Donato Calui* nella P. II. della *Scena Litteraria de gli Scrittori Bergamaschi* pag. 18. Col. P. D. *Giuseppe Silos* accuratissimo Scrittore dell' *Historia* Teatina. Tom. III. Lib. *XII* pag. 554. oue è il Catalogo--

GALISTUS v. *Karelsbergius.*

(1143) GALINDUS *Camdeb*, *Fortunius: Gaſpar* SCIOPPIUS, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 557.

GALIO

GALIOTTE v. *infra.*

(1145) *Carlo* & *Masoto* GALISTONI. Iis nominibus scripsisse *Angelicum* APROSIUM indicat *Bailletus* deguisemens des Auteurs Parte III. cap. XVII. p. 441. & in Catalogo p. 558. nosque in *Rhodianis* num. XL. & XLI. jam indicavimus hic iterum repræsentanda (a) & de Masoto Galistoni res clara est *ex Bibliotheca Aprosiana*, p. 112. (b) quem vide quoque p. 120. 134. 137. 197. & seqq. de hoc auctore. Adde quæ damus in Conte *de l' Arca*, *Sapricio Sapricci*, *Verato*, &c.

(a)

XL. Scav. 11. XLI. Scav. 12 (*Satyrarum.* Dii vestram fidem. & Nos canimus surdis, *in quibus binis scriptis argutissime carpit corruptelas & mores seculi sui corruptissimi mortalium...*)

Masoto GALISTONI
Angelicus APROSIUS
Carlo GALISTONI

In libro Anonymo Italice scripto jamq; supra laudato cui titulus est: Le glorie de gli Incogniti, overo gli huomini illustri dell' Accademia de Signori Incogniti di Venetia, *sive*

Gloria Incognitorum sive Viri illustres. Academia Dominorum Incognitorum quæ Venetiis est.

P. 39. & seqq. invenio Elogium Angelici Aprosii Vintimiglia ibidem fusius legendum: è quo tantum hoc loco adscribam editos sub nominibus fictis libellos inibi enumeratos. Illi autem sunt sequentes.

Il Vaglio Critico di MASOTO GALISTONI sopra il mondo nuovo: sive

Cribrum Criticum Masoti Galistoni *super Mundum novum.*

Il Buratto di CARLO GALISTONI in difesa del Vaglio Critico: *sive*

Subcerniculum Caroli Galistoni *in Defensionem Cribri Critici.*

L' Occhiale stritolato di SCIPIO GLAREANO, Rispostа all' Occhiale dello *Stigliani: sive*

Perspicillum detritum Scipionis Glareani i.e. *Responsio ad Perspicillum* Stigliani.

Annotationi d' OLDAURO SCIOPPIO all' Arte de gli Amanti del *Michiele; sive*

Annotationes Oldauri SCIOPPII *ad Artem Amantium Michaelis.*

Prediche dell' Auuento d' *Agostino Osorio* portate dalla Spagnuola nell' Italiana favella da *Oldauro Scioppio: sive*

Conciones de Adventu (scil. Domini) *Augustini* OSORII *ex Hispanico Italice reddita per* OLDAURUM SCIOPPIUM.

La Sferza Poëtica: *f.*
Ferula Poetica: } *di* SAPRICIO SA-
Il Veratro: *f. Helleborum:* } PRICCI.

Lo Scudo di Rinaldo di *Scipio Glareano*, i. e. *Clypeus* Rinaldi *per* SCIPIONEM GLAREANUM.

(b) Cornelio Aspasio Antivigilmi Biblioth. Aprosiana p. 112.

Nell' ultimo anno, che egli si trattenne in Genoua, *essendosi lasciato intendere, che in sol* Canto del Mondo nuovo dello Stigliani *ci si sarebbero ritrouate più cose da censurare che quegli non haueua saputo osseruare in tutto l'* Adone, *ne vennero a ridere, come di cosa, che veniße a superare l' humana credenza: ond' egli, per far vedere a quelli, che non fusse biperbolico il suo dire, in una settimana scriße il* Vaglio Critico *sotto nome di* Masoto Galistoni da Terama, *anagramma di* Tomaso Stigliano da Matera: *quale mandò subito a* Milano a Carlo Ferrandi, (*ritrouandosi iui pure il* Minozzi) *acciocche glie lo facesse stampare: ma essendo capitato in mano di Reuisore, che haveva amicitie con lo Stigliani, non gli riuscì d' effettuare il suo pensiero.*

(1146) *Nicolaus* GALLERIUS. Assumta Perlona est *Antonii* POSSEVINI, Jesuitæ Itali Mantuani, sub qua in publicum emisit: *Explicationem Brevem Evangeliorum totius anni*, Coloniæ latine; Brixiæ autem *Italice* ut ipse fatetur Apparatus Sacri Tom. I. p. 103. vide *Alegambem* Bibliothec. Scriptorum Societatis Jesu p. 43. b. & ejus continuatorem *Sotvellum* p. 82. b. *Wittenium* in Diario Biographico ad d. 26. Februarii 1611. Quæ vero ab hoc Possevino sub TOSÆ & FONTANÆ nomine edita sunt, suis locis occurrent.

(1146, α) CLERI GALLICANI nomine quomodo scripserit NICOLAS Jansenista..., vid. *Symbola Masfrichtiana* hæc:

Nicolas. Jansenista.

Nomine CLERI GALLICANI scripsit ad Papam 1677. de dogmatis Jesuitarum Epistolam. Extat *in Burneti* The History of the Zights of Princes &c. Londini edita 1682. de Verona, mediis quibus Roma Papalis crevit p. 215.

GALLICANUS v. *Eusebius.*

(1147) Cornelio GALLO, quæ tribuuntur *Poematia*, MAXIMIANI, Poetæ esse, docet post *Crinitum*, *Rob. Titium*, *Scaligerum*, *&c. Vossius* p. 25. & 26. de Poet. Lat. Adde *Dempster.* in *Rosini* antiq. l. 1. c. 16. p. m. 91. (a)

Et in primis prolixus est *Gyraldus* in poematibus his Gallo abjudicandis, & MAXIMIANO cuidam asserendis apud *Fabricium* Biblioth. latin. p. 33. (b) & Append. p. 21. & *Jugemens* des sçavans Part. IV. num. 1147. p. 125. 126. (c) Adde *Casauboni* Epist. 587. pag. 658. *Colomesium* dissertatione de Scriptis dubiis MSta Amstelædamo mihi missa num. XVII. *Vossium* de Poëtis latinis p. 25. Addit *Daumii* ad Reinesi. in indice flor.

flor. poet. Epiſtolam 75. pag. 304. *Symbola Maſtrichtiana.*

(a) Dempſterus ad Roſini lib. I. cap. 16. pag. m. 91.

Denique Coronæ *hujus* forenſis *mentio apud* Maximianum *poëtam recentem, & ſtyli ſatis inſoelicis, laſcivi nimis: quod opuſculum qui* Corn. Gallo *adſcribunt ne illi vehementer errent, cum ſe* Maximianum *vocet.*

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 33. Cornelius Gallus *Forojulienſis, Orator & Poeta clariſſimus, cui* Virgilius *Eclogam* X. & Partheníus *Gractus Scriptor*, Erotica ſua *inſcripſit, memorandus nobis hoc loco erat ſed incer fex* * elegias *quæ ſub ejus nomine feruntur & in quibusdam* Catulli Tibulli & Propertii *editionibus occurrunt, vix quicquam eſt Gallo dignum. Miratus ſum quorundam impudentiam, inquit* Gyraldus, *ne dicam amentiam, qui tralatitios quosdam & ementitos verſus ſub* Galli *Poetæ nomine ediderunt, cum in iis neque Phraſis nec tempus Gallo conveniant, qui tertio & quadrageſimo ſuæ ætatis anno ſuæ ſibimet manu mortem accerſivit, in iis autem ſe ſenem deſcribit. Sed nec in pleriſque verſibus purus & ſincerus eſt ſermo latinus, quin & ſyllabarum mora & tempora metri leges non nunquam excedunt. Maximiani vero nugatorii cujusdam & nebulonis potius eorum verſus plurimi ſunt. Et ſi hoc avetis noſſe, ex veuſtioribus adhuc quibusdam* ** *Exemplaribus eſt videre, in quibus Maximiani ipſius nomen legitur, illius inquam Maximiani, cujus & inſignis grammatica nugator* Alexander *nugas irridet: quod nomen in edicis & excuſis nuper libellis per fraudem eſt prætermiſſum; unam verò vel alteram elegiam ipſius Galli eſſe non abnuerim. Sic & illud Galli Epigramma creditur quod de Virgilii morte ad Auguſtum legitur in Virgilii appendice.*

* *Ab his diverſa eſt quam in Italia ſeorſim Galli nomine* Aldus *Pauli F. edidit, & P.* Pithoeus *poſtea addidit variis Poematis antiquis.*

** *Mentum ejusmodi memorat etiam* Voſſius *pag. 25. de Poetis Latinis. Adde plurium teſtimonia ap.* Bailletum *parte 2. p. 126.*

(c) Jugements des Scavans Tom. IV. part. 2. n. 1147. p. 125. 126.

Pour ce qui regarde l'Auteur, la plus part de ceux qui ont écrit en ces derniers temps, pretendent que c'eſt un nommé Maximien *qui eſt le veritable Petre. Le* Gyraldi *qui eſt un des premiers d'entre ces critiques qui ont deterré ce Maximien, n'a pû retenir ſon zele contre* Crinitus, *& les autres, qui vouloient donner ces vers, que nous avons à* Gallus, *& il ne les accuſe de rien moins que de folie, d'impoſture, & d'imprudence, parce que ces vérs, qu'il pretend n'avoir rien que de trivial, & d'impur, ſont voir que leur Auteur n'étoit ni du pais, ni du temps, ni de l'âge, ni du gouſt du veritable* Gallus. *Il ajoute, que ce Maximien, quelqu'il ait eſté, a fait connoiſtre par ces elegies, qu'il eſtoit un vray ſot, & un fourbe fripon & qu'on s'eſtoit deja moqué de ſes ſadaiſes avant luy* (2) *Il avouë neanmoins qu'il y a une Elegie, ou deux qui ne ſont pas tout-à-fait indignes de cet ancien* Gallus, *qui avoit l'eſtime de* Virgile, *& des autres Grands hommes de ſon ſiecle.* Lipſe, *Monſieur* Pithou, Scaliger *le fils*, Voſſius *le pere*, Briet, *le ſieur* König, *le P. de la* Rue, *ont ſuivi le ſentiment du* Gyraldi (3) *& ils ont adjugé toutes ces Elegies à Maximien ſur la foy des anciens.*

(2) *Gregoire* Gyrald. *de Hiſtor. Poetar. Dialog.* 4.
(3) *Juſt.* Lipſ. *Electior. lib. 2. Petr.* Pithæus *præf. in fragm. Poet. ſeu Epigr. Joſ.* Scaliger. *in Rob. Tit.* Briet. *de Pöet. lat.* Königius *Bibl. V. & N. Carol de la* Rue *not. in argument. Eclog. decima de Gallo.*

(1148) Joannes Baptiſta GALLUS, auctor *notationum in Hiſtoriam Thuani*, perſonatus eſſe agnoſcitur à multis, inter quos v. *Spizel.* ſcrutin. Atheiſm. p. 36. Iſeſt *Johannes Baptiſta* de MACHAUD, ſive MACALDUS, Jeſuita Gallus, teſte *Alegambe* p. 224.

Et ex eo *Bælio* in Epiſtola Deckherr. de Scriptis Adeſpotis ſubjuncta pag. 393. Vetum *Alegambeu* hic corrigit, & ad *Johannem Gallum*, ſcriptum hoc refert *Sotvellus* Biblioth. Scriptor. Soc. Jeſ. p. 473. Adde *Molleri* Homonymoſcopiam p. 694. 695. *Witten.* Diar. Biograph. an. 1618. d. 15. Martii. *Jacob.* GRETSERUM tamen Auctorem hujus ſcripti putari ait *Bartholdus Nihuſius* in Epilogo Operis *Allatiani* de perpetuo conſenſu n. 2. p. 1675. indicante *Symbola Tenzeliana.* Editæ autem ſunt Notæ hæ 1614. Ingolſtadii, & Pariſiis manu carnificis ad ſententiam Curiæ crematæ: teſtante Magnifico Domino Joanne Friderico *Mayero:* De Logica Pontificiorum p. 68. a. Et *Sagittario* Hiſtoriæ Eccleſiaſt. p. 156. (b) M. *Reiſeri* Uhrſachen ohne Uhrſachen in der Voretitnerung (c) Illud notandum quod *Witte* in Diarii ſui indice *tres* differentes *perſonas*, omnes de *Machault* dictas videatur referre: nempe *Joh.* de Machault, quem in opere ſuo An. 1619. d. 15. Martii obiiſſe ſcribit, eique Notationes in Hiſtoriam Joan. Thuani, ſub nomine Johannis *Galli* editas aperte tribuit. Deinde *Joh. Bapeiſtam* de Machault nominat, ejusque diem emortualem ad annum 1640. d. 22. Maji refert, cui eidem tamen Notationes Thuani aſſertum it. Denique *Joh.* Machaldum judicat, cujus nominis in ipſo opere nemo invenitur eo anno, qui in indice aſſignatur. Libellum hunc Galli (i. e. P. Machauti) Pariſienſis damnatum, ut perniciosum, famoſumque mendaciis & calumniis ſcatentem agnoſcit etiam Petrus *Aurelius* qui creditur Abbas San-Cyranus in Indice Jeſuitarum larvatorum, quem initio Tom. III. Operum ſuorum præfigi curavit. num. XVII. Addit *Margo Maſtrichtianus* hæc non prætermittenda: De Laniena Pariſienſi deteſtabili illa Vitellii voce utitur apud *Sueronium* ejus vitæ cap. 10. optime olere occiſum hoſtem, & melius civem, quam bovem *Sueronius* deteſtabilem merito dicit.

(a) Mayerus Logicæ Pontificiæ p. 68. Obſequium Thuani *adverſus Eccleſiam Romanam* Grammondus *Lib. III. Hiſt. Gall. probat. Et contra* Johannis Baptiſtæ Galli *criminationes Curia Pariſienſis in Scripto, Operibus Thuani Aurelia Anno 1620. impreſſis, præfixo, in quo Thuanum vocat: Catholica fidei cenaciſſimum & Eccleſiæ Romanæ, quam ſanctiſſimi Apoſtoli Petrus & Paulus ſcriptis ſanguine ſuo conſignatis fundaverunt, religioſiſſimum cultorem, qui*

vel

vel antillum ab ea recedere, summum semper nefas existimavit. Joannem verò Baptistam Gallum, communi suffragio damnatæ Conscientiæ perditissimum nebulonem appellitant. Quis verò ille Joannes Baptista Gallus? *Quis ille*, (*Judicio Parisiensis Curiæ*) *damnatæ Conscientiæ perditissimus nebulo? Nostis Academici? is est* Jesuita Joannes de Machault *sive* Machaldus. *Exstertis id fatetur verbis* Nathanael Sotvellus, *Lojolita, ad Alegambe Biblioth. Jesuiticam f.473.* Plaudite Fratres.

(b) Sagittarius Historiæ Ecclesiast. pag. 156.

At bene est, quod universa Gallia, certe Proceres ejus, tanti fecerint Thuanum, *ut personati* Johannis Baptistæ Galli Notæ in Historiam Thuani / *irrulente (d) ex decreto Parisiensis Curiæ, manu Carnificis crematæ sint.*

(d) *Ingolstadii prodierunt 1614. Verus auctor est* Joh. Bapt. Machaud, *sive* Macaldus, *Jesuita; teste* Alegambe, *in Bibl. Jesuitica. Videatur etiam* Wittius *in Diario Biographico ad annum 1618. 15. Martii.*

(c) Reif. rUhrſachen ohne Uhrſachen in der Vorerinnerung p. 13.

Ferner / daß das Buch welches unter dem Nahmen *Johan. Baptiſtæ Galli Jcti*, wieder den Vornehmen Hiſtorien-Schreiber *Thuanum*, vor albereit fünffzig Jahren zu Ingolſtadt außgangen / und aber zu rechtmäßiger Vertheidigung gedachten *Thuani*, wie *Aurelius* abermahl Nachricht giebet / *Parisiensis Prætoris Authoritate*, durch ein öffentliches *Decret* in Franckreich verdammet / und auß dem Königreich verbannet worden / eines Jeſuiten Miſſgeburt geweſen ſeye / Nahmens *Joh. Baptiſtæ Machaudi*, oder *Macaldi*, werdet ihr *P. Otto* Euch neben mir / eurem *Alegambe* zugefallen / mit zu glauben nicht zu wieder ſeyn laſſen.

(1149) GALLUS *Optatus* : *Charles* HERSENT: *Baill* liſte des Auteurs deguiſez pag. 558. Optatus GALLUS a P. *Labbeo* refertur inter *Meſſieurs du Port Royal*: uti habet marginale ad *Jugemens des Scav.* T IV. Eclaircisſem. p. 96. Ubi textus agit de illo libro, quod ſeditioſus fuerit ipſi dictus part I. tom. I. c. 14. §. 4. p. 104. Adde *Mastrichtiana* ſequentia

Optatus GALLUS.

Sequens Menſis Martius (1640.) materiam præbuit novis ſermonibus, ob editionem libelli *Paranetici ad antistites Regni* (Galliæ) *de Cavendo Scismate*, quod præ foribus adeſſe nunciabat Optatus Gallus. Sub eo namque nomine latere voluit auctor ſatis alioqui cognitus ſi larvam illi detrahere liberet &c. add. ex *Baluzii* vita Petri de Marca præmiſſa Concordiæ ſacerdotii & Imperii p. 8. §. VIII.

(1150) *Ludovicus* de GANAJH Pariſienſis. Sub eo nomine prodiit Lugd. Batav. ex officina Hackiana in 4to. *ad Tobiæ Annati Anatomen Criticam ad titulum Antonii* Vairæ *de Novo genere Monachiſmi Antianatome.* Auctor ſcripti perhibetur eſſe *Antonius* VAIRA, Profeſſor Juris Paduanus, vide *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia II. pag. 78. (a) *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 557.

(a) Cinelli Biblioth. volante Scanzia II. p. 78.

Ludovici de Ganaji *Pariſienſis in alma Patavina Academia J. U. Studioſi ad* Tobiæ Annat. *Pariſienſis J. U. D.* Anatomen Criticam *ad titulum* Antonii Vairæ de novo genere Monachiſmi Antianatome, *Lugd, Bat, ex offic, Hackiana in* 4.

Benche appariſca ſtampato in Leida, *non ci è dubbio, ch'è impreſſo in Venezia, ò in Padoua: Mi preſuppongo che l' Autore ſia il medeſimo Sig.* Vaira, *Profeſſor publico di Giuriſprudenza nello Studio di Padoua, il quale dottamente riſponde alla Cenſura dell' Annat, della quale ho fatto menzione nella prima Scanzia a car. 79.*

(1151) Ventidio GANGAPANO, eſt, Paganinus GAUDENTIUS literis tantummodo, transpoſitis. *Contra annum Jubilæum Jeſuitarum*, Italice ſcripſit teſte *Scavenio*. Sub ejusdem vero nomine autem prodiere complura ſcripta, partim Italice partim latine variis formis edita, Piſis ac Florentiæ Quæ jam ſuccurrunt, præcipua ſunt iſta, in hiſce Regionibus rariora. La tina quidem

De Dogmatibus & ritibus veteris Eccleſiæ ex ipſorum Hæreticorum præſertim Calvinianorum ſcriptis teſtimonia. Romæ 1625. 8.

Velitationes contra Chamerii Panſtratiam. Rom. 1627. 8.

Declamationes. Flor. 1630.

Obſtetrix Animarum & Epigrammata nova. Ibid.

Expoſitionum Judicarum libri duo cum additamentis Criticis. Florent. 1631. 8.

De Juſtinianei Seculi moribus. Flor. 1637. 8. & Argentor. 1650. in 8.

De prodigiorum ſignificatione. Flor. 1638. 4.

Inſtar Academicum & Carmina varia, Flor. 1639.

De Funere Heroum Cæſarum. Flor. 1640. 4.

De transmigratione Animarum Pythagorica. Piſis 1641. 4.

De Erroribus Sectariorum ſui temporis, & de Philoſophicis opinionibus Veterum Eccleſiæ Patrum. Pariſ. 1644. fol.

De Errore Sectariorum & Veteris Eccleſiæ Patrum Philoſophicis opinionibus. Piſis 1644.

De evulgatis Romani Imperii arcanis &

De Philoſophiæ Progreſſu & initio apud Romanos. Piſis. 1645. 4.

De Candore Politico in Cornel. Tacitum. Piſis 1646. 4.

(Italice vero.)

Le ſingolarità delle guerre di Germania; ſive *Particularia bellorum in Germania.* in Fiorenza 1640. 4. *La*

La Vita di Cleopatra, ſ. *Vita Cleopatræ*, in Piſa 1643. 4.

Accreſcimento dell' Academia diſunita, ſ. *Augmentum Academiæ ſeparatæ*, ibid. 1644.

Della Peregrinatione Filoſophica, ſ. *Peregrinatio Philoſophica*, ib. 1645.

Addo nunc *la Galeria dell' inclito Marino conſiderata con alcune compoſitioni del Paganino*. 8. Piſæ 1658. vide *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia I. p. 81. & *Jugemens des Scav.* Tom. 4 part. 4. pag. 203. & *Hallervordii* Bibliothecam curioſam p. 301. 302. ubi plures libri Gaudentiani enarrantur.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Sanzia. I. pag. 81.

Dell' Anno Scolare ſolennemente celebrato in Roma da' PP. della Compagnia di Giesu nel. 1639. Lettera di Ventidio Gangapano, Gentiluomo, & Accademico Ricouurato di Padoua in 8. *Queſta è opera del Dottiſſimo* Paganino Gaudenzio, *il quale alla ſua morte laſciò oltre l' opere ſtampate, molti pezzi di libri M.S. e da lui compoſti alla Libreria Vaticana.*

(1152) *Thomas* de GARBO Florentinus Medicus quem *Diui* de Garbo *filium* facit *Friſius* Bibliothęca Geſneriana, *Ravio* in MSto ad Geſnerum idem plane cum Dino; quin imo uterque Thomas & Dinus de Garbo *idem oi detur* cum *Gentili* FULGINEO, docente *Symbola Normanniana*. Scripta eorum vide apud *Friſium* loc. cit. pag. 196. 197. 795.

(1153) *Juan* GARCIA de Loayſa eſt *Petrus* d' ALVA & ASTORGA, qui ſub hac larva edidit

(I.) *Riſa del Alva*, in defenſionem Solis Veritatis. Lovan. 1663. in 8.

(II.) La *Roſa Seraſica*, contra libellum Supplicem Mag. Fr Joannis Martinez de Prado Caſtellæ Præfecti Provincialis 1663. fol.

(III.) Sermon de Peor eſta que eſtaba, Matriti 1663. in 4to. vide *Nicolai Antonii* Bibliothec. Hiſpanicam p. 134. a.

(1154) Andreas GARTNERIUS, quomodo librum *differiorum Proverbialium* nomine ſuo ediderit, qui ſit *Brunonis* SEIDELII, jam in anonymis c. 10. n. 311. nobis inſpectus, item *Prognoſticum Latinum Jacobi* HENRICKMANNI ſuo ſub nomine vulgaverit, eleganter docet *Jac. Thomaſius* de plagio litterar. §. 437.

GASSARUS v. *Achilles*.

(1155) *Joannis* GARZONIS nomine prodierunt *de Rebus Saxonia, Thuringia, Miſnia, libri duo*. Cum præfatione *Erasmi Stella*. Baſileæ, 1518. Quorum verum Autorem ipſum STELLAM eſſe autumat Samuel Conrad *Schurtzfleiſchius* ex *Buſſierii* Auctor. Catalogo. n. 4. indicante *Symbola Normannia*; Quæ tamen addit velle ſe indicatum unde hoc reſcierit, cum nihil tale ſuſpicandi anſam det *Voſſius* de Hiſtor. latin. p. 683.

(1156.) Joannes GASTIUS. Ei Collectanea ſub nomine *Milleloquii* ante ſecula duo, & quod excurrit, à *Bartholomæo* VRBINATE ex *Auguſtino* collecta tribuit *Thomaſius* de plag. litt. §. 437. id quod acerbe reprehendunt, *Sixtus Senenſis* lib. 4 in f. p. m. 407. (a) *Poſſev.* in præfat. apparatus ſacri. *Th. Reynaud* de lib. mal. & bon. p. 160. (b) Ipſe Liber *in utrumque Teſtamentum Commentarii* nomine prodiit Baſil. 1542.

Auguſtinianum Milleloquium hic intelligendum notat *Thomaſius* de plag. liter. §. 438. cum ceteroqvin etiam *Ambroſianum* a *Bartholomæo ſcriptum ſit*.

(a) Sixtus Senenſis Biblioth. Sanctæ lib. 4. in f. p. m 407.

Quod ſuperioribus annis feciſſe conſtat Joannem *quendam* Gaſtium, *qui* Collectanea Bartolemæi Urbinatis Epiſcopi in utrumque teſtamentum *annis ab hinc fere ducentis ex* Auguſtino *excerpta, ſibi impudenter uſurpavit, &, quod etiam turpius eſt, nonnulla ejusdem operis loca vafre detruncata, & mutilatim reciſa ad hæreſes Lutheranorum detorſit.*

(b) Raynaudus de Mal. & bonis libris. pag. 166.

Joannes Gaſtius milleloquium Bartholomæi Urbinatis, ſibi ſuppoſuit, paucis interverſis, ut notae Sixtus lib. 4. Bibl. verb. Bartholomæus.

(1157) GAVARDO *Vacalerio*, Ginneſio: *Jean* SAGREDO. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 558. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hiſpanica de hoc Autore ſilet.

GAUFRIDUS v. *Godefridus*.

(1158) *Theodorus* GAZA. Ejus nomine vulgo venit Somnii Scipionis *tranſlatio Graeca*; ut videre licet apud *Friſium* Biblioth. Geſner. pag. 782. b. Sed eam potius deberi MAXIMO PLANUDI aſſerit Gvilielmus *Morellus*, præfat. Commentariorum Vocum Latinar. cum Græcis & Gallicis conjunctarum edit. Lugd. 1578. in 4to, docente *Symbola Rauſchiana*. (a)

(a) Symbola Rauſchiana.

Theodor. GAZA. *Quod* Somnium Scipionis *Grace verſum* Gazæ *perperam tribuatur, veteres codices MSS. teſtantur, in quibus non modo id ſomnium, verum etiam tota Macrobii ejus ſomnii explicatio continetur*, Maximoque Planudi *adſcribitur*. Gvil. Morellus *præfat. Commentar. vocum Latinar. cum Gracis & Gallicis conjunctar. Edit. Lugduni 1578. 4.*

(1159) GAZONVAL *le Sieur*: *Jean* SIRMOND. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 558.

(1160) Johannis Werneri GEBHARDI nomine, *Hippolythum* a COLLIBUS ſcripſiſſe, Fürſtliche Tiſch Reden / indicat ex eodem citans aliqua, *Beſoldus* de legatis c. 7. n. 10. p. 79. & de Increm. Imp. c. 3. n. 7. p. 19. *Thomaſ.* de plagio litt. §. 117. lit. Y. ſed non addit, quidnam ſcripti illud ſit,

ſit aut cujus argumenti. *Melchior Adami* vitam ejus narrat p.451. in vitis JCtorum Germ, neque verbulo ficti hujuſce nominis meminit.

Vide tamen *Beſoldum* Conſil Polit. pag.248. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 558.

GEDEON v. *Bogaerde.*

(1161.) GELASII., Romani Pontificis habitus liber *de duabus naturis*, quod ſit GELASII CYZICENI, vide apud *Rivet.* l. 4. *26.* p.471. *Th. Raynaud.* de lib. mal. & bon. pag. 140. *Oudr.* pag. 173. a.

Contra Eutychen & Neſtorium, de quibus adde *Baronium* aſſerentem & *Bellarminum* ſequentem, apud Du *Pinium* allegatos p. 279. ubi refutatur p. ſeqq. Addit Andream *Schottum* ad Biblioth. *Photii Symbola Normanniana* Quæ tamen ſimul indicat vindicari hunc librum *Gelaſio Papæ*, ab *Hottingero* Bibliothec.p.304. & de Scriptis ſuppoſititiis p. 90. ex *Labbeo* & *Forbeſio*, Inſtit. hiſt. Theolog. ſtruct. lib. XI. c. XVI. pag. 600. In qua etiam ſententia ſunt *Fulgentius* Ruſpenſis apud *Miraum* Bibliothec. Eccleſiaſt. p. 72. 73. (b) *Cave* Hiſtoriæ literariæ Scriptor. Eccleſiaſt. p. 260. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom.IV. pag. 270. (c) & cum eo *Erudit. Lipſienſes Supplem.* Actor. Tom.II. Sect. IX. pag.423.(d) A quibusdam JOHANNI PAPÆ, imo ab aliis GENNADIO adſcribi obſervat *Symbola Reiskiana.* (dd)

II. *Decretum de Scriptis Eccleſiaſticis, Canonicis & Apocryphis* quod vulgo *Gelaſii* nomine venit, eidem multis rationibus abjudicatur à *Caveo* Hiſtoriæ literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag.264. 265. (e) DAMASO autem Pontifici aſſeritur apud *Struvium* Amoenitat. Juris Canonici Eclog. VI. cap. XII. p. 161. (f) adde *Miraum* loc. cit.

III. GELASII Papæ nomine proſtantes Annotationes in omnes Pauli Epiſtolas, eo indignas eſſe, ob Pelagiani erroris venena illis ſeminata, jam ſua ætate *Caſſiodorus* Divinar. lect. C. 8. Operum Genevæ Ao. 1650. 4. editorum p.454. judicabat. Et certe ipſi PELAGIO hoc opus deberi, plerique hodie ſentiunt. V. *Cave* Hiſt. liter. Script. Eccleſ. p.208.

(a) Olearius Abaci Patrum & Script. Eccleſiaſt. p.173.

Gelaſius Papa, *natione* Afer, *qui ab an. 492. ad 496. ſedit. Ejus ſcripta prolixe* Gerh *p.450* Arndius, *Lex. antiq. p. 1020. aliiq; recenſent. Liber de* duabus in Chriſto naturis *habetur Tom. 4. Bibl. PP. edit. 2. f. 557. quem* Gelaſii *non eſſe, plurimi hactenus, è Pontificiis etiam, contenderunt,* Spondanus *autem tanquam legitimum ei adjudicavit. Vid.* Labb. *pag. 340. ubi & de binis aliis Gelaſiis, Cæſarea in Paleſtina Epiſcopis*, à Photio *memoratis, quorum alter ſermonem de* Epiphania, *alter* contra Anomos *ſcripſerit, legere attinet.*

(b) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 72.

Librum de duabus Chriſti Naturis *contra Eutychen, qui in Bibliotheca Patrum extat, non eſſe* Gelaſii Papæ, ſed *Gelaſii* Cyziceni, *Cæſarienſis in Paleſtina Epiſcopi. At vero* Henricus Spondanus, *in Epitome Annalium Baronianorum, ad annum 496. iſto de libro agens notulam hanc margini adſcripſit:* Ita quidem ſenſerunt & alii plerique hactenus, nimirum hunc libellum non eſſe Gelaſii Papæ partum. Verum illum S. Fulgentius Ruſpenſis Epiſcopus, qui eodem tempore vixit & æque Afer natione fuit, Gelaſio Papæ abſque ulla dubitatione adſcribit, multa ex eo citans, reſp. 2. ad Ferrandum Diaconum.

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque, T.IV. p.270.

Neanmoins il y a des preuves convaincantes, qui font connoitre, qu'il eſt de celui-ci. Car 1. il ſe trouve dans les Manuſcrits avec les lettres de ce Pape. 2. Saint Fulgence, *qui eſt un temoin irreprochable, le cite comme eſtant du Pape* Gelaſe 3 Gennade *nous aſſure que ce Pape avoit fait un grand Traité* contre Eutyche & Neſtorius. *Cela convient à celui-ci, qui porte ce titre, & qui eſt aſſez conſiderable. Car quoi-que ce ne ſoit pas un gros Ouvrage, c'eſt un grand volume au ſens de Gennade. Il ne faut pas s'étonner qu'il ne cite pas d'Auteurs Latins, ayant affaire à des Grecs, contre leſquels il pouvoit fort bien ſe ſervir de l'autorité de* Euſebe de Ceſarée. *Enfin, le ſtyle de Traité fait aſſez connoitre qu'il eſt du Pape Gelaſe. Il y montre*, qu'il y a deux natures en JESUS Chriſt, unies en une ſeule perſonne, & que ces deux natures ont conſervé leurs proprietez. *Cette verité y eſt prouvée dans la premiere partie par l'autorité de l'Ecriture Sainte, & dans la ſeconde par les témoignages des Peres Grecs. On trouve ſur la fin de la premiere partie un paſſage ſur l'*Euchariſtie, *tout ſemblable à celui de* Theodoret.

(d) Actorum Eruditorum Supplementa T.II. Sect. IX. p. 423.

Gelaſio Papæ *tractatum* contra Eutychen & Neſtorium *ſtrenue vindicat, explodit, quibus eum* Baronio Bellarminus Gelaſio Cyziceno *eum aſſerere ſategit, argumentis, quod Proteſtantibus, noſtrarum partium imprimis, ob locum de S. euchariſtia ſub finem partis prioris, celebri illi* Theodoreti *loco prorſus ſimilem, non poteſt non eſſe gratiſſimum.*

(dd) Symbola Reiskiana.

Unicum duntaxat auctorem reperio, nempe Joſephum Pamphilium, Epiſcopum Signinum, *Auguſtinianum hoc opus* Joanni Papæ, *tribuentem pag. 22. Chron. Auguſtin. Prodiit tandem variis in locis ſub* Gelaſii Papæ *nomine*, Baſileæ *1528.* Tiguri *apud Froſchouerum 1557.* & Pariſiis *Tom. 4. Bibliotb. Patrum. Suffridus Petrus, Leovardienſis Friſius J. C. tribuit etiam hoc opus Gennadio, ut patet in præfatione ad Gennadium, ſed perperam, ut annotat* Poſſevinus *v. G. Extant MSS. in Vaticano.*

(e) Cave Hiſtor. Litter. Script. Eccleſ. pag. 264. 265.

Decretum in Concilio Romano LXX. Epiſcoporum an. 494. de Libris Canonicis, Eccleſiaſticis, & Apocryphis. Decantatiſſimum hoc Gelaſii *decretum in omnium ore & manibus habetur. His ritè perpenſis, optimo jure concludo hiſtum aut Suppoſititium eſſe hoc Gelaſii Decretum,*

tum, ac ejusdem esse cum Epistolis primorum Pontificum Decretalibus fariuæ, ex eademque Isidori Mercatoris *officina prodisse.*

(f) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Ecloga. VI. c XII. p. 161.

Canon hic tertius tribuitur Gelasio primo Papæ. *Sed monet Dn.* Stephanus Baluzius, *antiquitatis Ecclesiastica thesaurus vivus, in veteri Codice MS. Ecclesiæ* Urgellensis, *itemq; altero monasterii* Jurensis *idem decretum tribui* Hormisdæ Pontifici, *qui post Gelasium floruit, sed & in vetustissimo codice collectionis Dionysiana se scriptum vidisse testatur decretum hoc à Damaso Papa diu ante Gelasii tempora fuisse editum. Inde colligit,* Damasum *forsan primum omnium de hujusce libri decrevisse, deinde* Gelasium *id renovasse & auxisse. Idem &* Hormisdam *fecisse videri. Videamus Canonem ipsum. Probantur eo actus* Sylvestri, *quamvis auctor sit incertus.* Augustinus Steuchus Eugubinus Eusebium Cæsariensem *auctorem putat. Enimvero in codice vetustissimo Bibliothecæ* Didaci Mendozæ, *Græce scripto de* vita Silvestri *nominari* Tomo V. *vitarum, quas* Aloysius Lipomanus *è Græco in Latinum vertit,* Simeoni Metaphrastæ *tribuitur. Alii* Damaso Pontifici *adsignant, primum pontificum vitas exorso. Vide* Alb. Pighium *lib. 5. de Eccles. hier. c. ult.* Trithem. *in Damaso.*

GELASIUS v. *Diplici.*

GELDENHAURIUS v. *Vulturius.*

GELIANDRO v. *Sgambati.*

(1162.) Collegii GELLIANI nomine emissam *Censuram Progymmatis* à *Joh. Henr.* BOECLERO, innuimus supra in Anonymis num. 996.

GELSIO v. *Rogeri.*

(1163.) *Guilielmus Rudolphus* GEMBERLACHIUS apud Triboces Consul. Sub hac larva in publicum emisit *Spongiam per Franco Gallum expressam* in 4to *Antonius* BRUNI Burgundo-Sequanus; indicante *Symbola Reukiana.* Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 558. Vide, quæ supra num. 1102. in FRANCO GALLO monuimus.

(1164.) GENARI où JANUARIUS, *Paolo Angelique* APROSIO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 558.

(1165.) GENDRE le *Sieur le: Gnillaume* de LAMOIGNON avec *Olivier* LEFEVRE D'ORMESSON *Baillet.* ibid. p. 558.

(1166.) *Gilberti* GENEBRARDI *Liturgica:* potius *Claudii* SANCTESII. *Gretser.* Not Tom. II. de Cruce p. 597. Hæc *Symbola Normanniana.*

GENIATE v. *Cordo.*

(1167.) GENNADIO, sive GEORGIO, vel ut ab aliis vocatur, GREGORIO SCHOLARIO, abjudicant aliqui etiam Pontificorum, *Defensionem quinque Capitum Concilii Florentini,* tribuuntque GREGORIO PROTOSYNCELLO, quos inter est post alios *Th. Raynaud.* l. sæpe e. pag 104. (a) sed contra est Leo *Allatius* de 3. Georgiis adde *Labb.* ad *Bellarm.* p. 397.

Et Hydei Biblioth. Bodlej. post N. p. 145. & 146. vide & *Caveum* Chartophyl. Eccles. p. 305. *Wharton* Append. ad Hist. ejus liter. Scriptor. Eccles. p. 93. *Olearium* Abac. Patrolog. pag. 176. *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. pag. 266. *Acta Erudit. Lipsi* 1682. p. 184. In primis autem *Rivetus* Critic. Sac. lib. IV. c. XIX. p. 448. (b) prolixe suppositos hos Gennadio fœtus esse docet.

II. Eidem Georgio Scholario quomodo quædam à MELETIO Syrigo supposita sint, vide differentem in *Acta Erudit. Lipsiens.* 1687. p. 93. 94. Thomam *Smithium.* (c)

(a) Raynaudus de mal. & bonis libris pag. 140.

Gennadio, (*olim* Georgio) Scholario, *Patriarchæ Constantinopolitano, supposita est* defensio quinque capitum Concilii Florentini, *quæ vere est* Gregorii Protosyncelli, *qui ex Confessario* Joannis Palæologi *Imperatoris, & Vicario Patriarchæ Alexandrini in Concilio Florentino, tandem evectus est ad Patriarchatum Constantinopolitanum. Ipsemet alibi se defensionis prædictæ auctorem prodit, scribens* adversus Marcum Ephesium. *Nam nominatim allegat suum illud opus pro capitibus controversis in Concilio Florentino. Ac ne quis opponat, varios Græcos post Concilium Florentinum, cui affuerant, scripsisse defensionem eorundem capitum; in contrarium est, quod ipse verbatim alibi non pauca è suo illo opere describit, quod ex alieno opere non faceret.*

(b) Rivetus Critici Sacri Libri. IV. c. XIX. p. 448.

Neque enim hic *Gennadius* est Archiepiscopus ille *Constantinopolitanus*, qui sub Leone Imperatore *Anatolio* successit, anno 458. sed personatus nescio quis Patriarcha, qui *expositionem synodi Florentinæ scripsit*, & ejus quinque decretorum contra Græcos patrocinium suscepit. Nec etiam potuit esse *Gennadius* ille *Scholarius* Patriarcha Constantinopol. qui in Gregorii, Florentiæ demortui, locum à Græcis suffectus est, rejecto *Bessarione* quem Papa creaverat Patriarcham, sed titulotenus ut testatur *Genebrardus* Chronolog. lib. 4. an Christ. 1449. Aut si fuit idem Scholarius, certum est respuisse, cum una cum *Marco Ephesino* retraxerit omnes Græcos à Latina Ecclesia, ut scribit *Chalcondylas.* lib. 5. de rebus Turcicis. Sed nec verum est aliquando aliter sensisse Scholarium, Græcorum doctissimum, si eidem autori fides habeatur, qui ne quidem ab initio Latinorum dogmati consensum præstare voluisse *Marcum Ephesium & Scholarium* testatur, ut valde probabile sit, quæ sub hujus Gennadii nomine inter Latinos prodierunt, à Græcis transfugis à Pontifice conductis, fuisse sub Constantinopolitani Scholarii nomine con-

"confícta, & eo *Thomæ Aquinatis* opusculis adver-"sus Græcos magna ex parte desumpta.

(c) Acta Eruditorum Mensis Februarii ao. 1687. p. 93.

Iesi Georgius Scholarius, *qui captæ à Turcis Constantinopoli, in Patriarchale solium evectus, ab eo tempore* Gennadius *audire maluit. Respondet* Smithus, *locum e Gennadio productum esse suspectum, & a* Meletio Syrigo *Græculo tenebrione, Romanis partibus addictissimo,* Gennadio *dolose supponi; in Gennadii Scriptis editis & ineditis nihil tale deprehendi, nec sine iactantia triumphaturos fuisse* Allatium & Possevinum, *si Gennadium bella hac μετεμψύχωσις voce, causæ suæ quodammodo annuentem reperissent, mirum præterea videri, cur tot Autores, qui post Gennadium scripserunt, etiam ubi de industria de sacramentis agunt, vocabulo isto tanquam inaufpicato abstinuerint, si illud Patriarcha Gennadius auctoritate sua munivisset; ignotum esse illum terminum* Hieremiæ *Patriarchæ decessoris sui scriptis non mediocriter versato, & Simonium frustra objicere, quod Jeremias ob styli elegantiam à barbara ista voce abhorrens, equipollentem adhibuerit. Nec enim Jeremiam styli delicias tantopere sectari, nec idem esse μετεμψύχωσιν, & μετουσίωσιν, cum* illa vox qualemcunque panis & vini consecrati mutationem, hæc vero substantialem elementorum in carnem & sanguinem Christi conversionem *innuat. Ex his aliisque argumentis concludit, ὑποβολιμαῖον esse* Gennadium à Meletio Syrigo, *& inde a* Simonio *productum.*

(1168) GENOVA: *Ignetto da: Inghetto* CONTARDO où CORRADO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 558.

(1169) GENUA GENOVESE où GENUENSIS: PASSERA où de PASSERIBUS BALBO, MONGIARDINIRE. *Baillet*, ib. p. 559.

GEOFREDUS v. *Godefridus.*

(1170) GEORGES, le *Prieur de Saint.* N. le TOURNEUX. *Baillet.* ib. p. 559.

(1171) GEORGII *Niceæ Epistolæ de Creatione Hominis*, tanquam MStæ in Bibliotheca Cæsarea extantes citantur a *Frisio* Bibliothecæ Gesnerianæ Pag. 273. a. qvas tamen esse ipsum GREGORII NYSSENI librum *de Creatione hominis* inscriptione libri, incuria Amanuensium ita miserè macerati, docet *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæsarea lib. I. p. 43. 44.

(a) Lambecius Commentar. de Bibl. Cæsarea. Lib. I. p. 43. 44.

Verum enim vero priusquam ulterius progrediar, non possum, quin lepido aliquo exemplo ostendam, Joannem Jacobum Frisium *supra citato epistolæ dedicatoriæ loco non injuria de amanuensium suorum imperitia ac oscitantia conqueri. In editione enim* Bibliothecæ Gesnerianæ *ab ipso auctæ, ubi diversorum* Georgiorum *scripta recensentur, hæc quoque inter alia leguntur:* Georgii Niceæ Epistolæ de creatione hominis; *4to. MS. in Bibl. Imp. Vienna. Quæ verba V. CL.* Leo Allatius, *primarius Bibliothecæ Vaticanæ Custos, quem ut veterem amicum honoris causa nomino,* Diatribæ suæ de Georgiis & eorum scriptis *inseruit hoc modo:* Georgii Niceæ Epistolæ de creatione hominis; 4to. MS. in Bibl. Imp. Viennæ Epitome Gesneriana. *Rectissime profectò fecit Vir doctissimus, quod nihil præterea addiderit, sed incognito illo Georgio Niceæ in medium relicto, onus probandi reliquerit* Frisio. *Quippe rev.ra* Georgius ille Niceæ *nunquam fuit in rerum natura, sed ex oscitantiæ amanuensis calamo natus est. Nam, cum in communicato Bibliothecæ Cæsareæ Indice abbreviate scriptum esset:* Greg. Nyss. Ep. de creatione hominis, *hoc est,* Gregorius Nyssenus Episcopus de creatione hominis; *ridiculè prorsus metamorphosi ex* Gregorio *ille nobis factus* Georgium, *ex* Nysseno Niceæ, *& ex Episcopo* epistolas. *Quam facile autem & frequenter prænomina* Georgius & Gregorius *ab antiquis & novis auctoribus confundantur, perevidite observari jam memoratus* Leo Allatius *in jam citata* Diatriba de Georgiis, *& quidem præcipue, ubi agit de Georgio Alexandrino, cujus epistolæ græce dicuntur extare Venetiis. Quin etiam expresse ibi monet,* Frisianum *illum* Georgium Niceæ *a R. P.* Antonio Possevino *in Apparatu Sacro appellari* Gregorium. *Corrigendus igitur & Apparatus ille ibi est, utpote cum* Opus de Creatione hominis, *quod fictitio* Gregorio Niceæ *ipsi attribuitur, revera sit* Gregorii Nysseni *Episcopi.*

(1172) GEORGII *Nicomediæ Archiepiscopi* nomine citatus liber *de Cruce* apud *Frisium* Bibliothecæ Gesner. pag. 273. a. eundem esse cum MICHAELIS PSELLI *Oratione in Crucifixionem Domini* nostri Jesu Christi, conjicit Leo *Allatius.* Cujus Conjectura probatur qvoque *Lambecio* Commentar. de Bibliotheca Cæsareâ lib. I. p. 135. (a) Qvanqvam aliqvomodo sententiam mutâsse videatur in Erratis resíduis lib. IV. subjunctis. p. 338. quæ vide.

(a) Lambecius Commentar. de Bibl. Cæsarea Lib. I. p. 135.

Georgii Nicodii de Cruce. *Quæ verba sic mutanda sunt:* Georgii Nicomediæ Archiepiscopi liber de Cruce. *Hausit enim hæc* Possevinus *more suo ex* Joannis Jacobi Frisii Bibliotheca Universali, *ubi ipsius Codicis mentio fit his verbis:* Georgii Nicomediæ Archiepiscopi de Cruce, quem falsò quidam Psello adscripsere, græce MSt. in 4to. in Bibl. Imp. Viennæ. *Hæc* Frisius. *Quod ad me autem attinet, ingenue fateor, me nec hunc, nec ullum alium librum* Georgii Nicomediensis *de* Cruce, *quem alii Michaeli Psello attribuerunt &c.*

[Addit dein Lamb. Allatii verba Diatr. de Georgiis. p. 313. hoc modo.]

Georgii Nicomediæ Archiepiscopi de Cruce; quem falsò quidam Psello adscripsere, græce MSt. in 4to. Biblioth. Imp. Viennæ Epitome Gesneriana. Miror præteritam à diligentissimo Grettero. Et quinam hi erunt, qui Psello tribuunt? In Codice meo satis antiquo, lacero, exesoque habetur oratio Michaelis Pselli, εἰς τὸν Σταυρωσιν τῦ κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. in Crucifixionem Domini nostri Jesu Christi Principium: τὸν τῦ σωτῆρ λόγον ὑμῖν διατιθέμενος ἰωμέλιαν τίθεμαι, satis prolixa & elegans, lacera tamen & ipsa, qua sane

nihil in eo argumento vidi accuratius aut gravius, quod & adnotavit in ejus principio nescio quis: ἔστι ἡ καὶ ἅπας τὸ πάνυ ἐξαιρέτων, Est autem & hæc oratio præstantissima. Eam tamen hujus Georgii non esse, stylus ipse & modus rerum tractandarum arguit, quæ evidentissime *Pfello* vindicant. Hucusque *Allatius*; *cujus conjectura hac uti antea dixi, valde mihi videtur probabilis.*

GERALDUS v. *de Cruce.*

(1173) GERARDI Hispani, nomine prodiit Calari, ut fonat, 1635. in 4to *Fnnt ia Enganada*, Francia respondida. Auctorem Scripti perhibet N. *Antonius* in Bibliotheca sua Hispanica p. 423. b. D. *Guudsalvum* de CESPEDES & MENESES MATRITENSEM: adde *Bailletum* in indice des Auteurs deguisez p. 559.

GERARDUS v. *Lystrius.*

(1174) *Petrus* GERARDUS: *Fanste* da LONGIANO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 559.

(1175) GERBERTUS Philosophus. Ei in codice qvodam tributus *Sermo de informatione Episcoporum* idem est cum libello *de dignitate Saterdotali*, qui extat inter Opera D. AMBROSII: vide *Actorum Lipsiens. supplem.* tom. II. Sect. V. pag. 220. (a)

(a) Actorum Eruditorum Supplementa. Tom. II. Sect. V. p. 220.

Sequitur hunc tractatum libellus de dignitate sacerdotali, *qui in codice quodam Lemovitensi* Gerberto *Philosopho sen* Papæ Sylvestro *eribnitur*, & *inscribitur*: lermo de informatione Episcoporum; *nude* Mabillonius, *inter Benedictinos illos Parisiensest congregatione S. Mauri, quibus novam hanc Ambrosii editionem debemus, celeberrimus, cum hunc Gerberti sermonem parte 2. Analectorum suorum ederet, diversitate titnli deceptus enm nunquam antea vulgatum existimavit, etsi toties inter* Ambrosii *opera jam editus fuisset.*

(1176) Mr. GERMAIN Docteur en Theologie. Ejus nomine prodiit Anno 1687. in 12. duobus Tomis, Gallico Idiomate: *Tradition de l' Eglise Romaine, sur la Prædestination des Saints*, & *sur la Grace*, A Cologne chez Nicolas Schouten, & se trouve à Rotterdam chez Reinier Leers. Autorem scripti sed dubitanter constituit Antonium ARNALDUM *l' Histoire des Ouvrages des savans* tom. I. September. 1687. pag. 117. (a) & Octob. 1687. p. 215. (b) PASQUIERUM autem QUESNELLUM quanquam æque dubius *Baillet* in Indiculo des Auteurs deguisez p. 559.

(a) Histoire des Ouvrages des Scavans tom. I. September. 1687. p. 117.

Cet Ouvrage ressemble tellement à un autre qui fut imprimé en 1651. & intitulé, Apologie pour les Saints Peres de l' Eglise défenseurs de la Grace; *la methode en est si semblable a celle du Livre & de l' Auteur de la* Perpetuité de la Foy; *le stile en est si fleury, & les mesonnemens en sont si beaux, qu' il y a bien de l' apparente que l' on a voulu faire honneur au nom de* Mr. Germain: *& si nous osions tirer le rideau, nous erouverions sans donte* Mr. Arnauld. *Cependant si Mr. Germain est effectivement un Docteur en Theologie, il est bien heureux que son nom se fait trouver à la bienseante de* Mr. Arnauld, *car il en aura peut-être un jour tout l' honneur, comme Terence a eu toute la gloire des Comedies que* Scipion & Lelius *tompoioient sont son nom.*

(b) Ibidem Octob. 1687. p. 215.

Nous avons parlé du premier Tome dans le mois de Septembre dernier, & voicy le second. Comme selon toutes les appareuces l' Auteur n' est pas le même Mr. Germain *sur lequel nous avons expliqué nos soupçons, l' on nous avertit que des quatre Parties qui se trouvent dans te II. Volume, il y en a trois qui n' avoient point eté faites ponr etre jointes au premier. C' est ponrquoy l' on en fait des excuses tres-sommises, & l' on offre au pretendu Mr. Germain de le deliver de cette compagnie, si elle n' a pas le bonheur de luy plaire.*

(1177) GERMAIN, *le Sieur de Saint:* N. . . de la VERGNE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 559.

(1178) GERMANICUS Cæsar. De Ejus nomine extantibus

(I.) *Antea translatione.*

(II.) *Carmine de Puero Thrate* supra in *Domitiano* num. 954. egimus prolixe.

Constantinus GERMANICUS. v. *supr.*

(1179) GERMANICI VERIDICI titulo *iter* suum *in Italiam* descriptum edidisse *Guilielmum* FEDERLE, Germanum Pfreumdensem in Bavaria, Jesuitam, inditat *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jes. p. 324. & *Witte* Diar. Biogr. Ao. 1638. ad d. 4. Maji.

(1180) Germanus vide BAVARUS supra.

(1181) GERMANUS CONSTANTINOPOLITANUS Patriarcha, qui sedit seculo octavo, Autor vulgo creditur.

(I.) Encomii S. Deiparæ.

(II.) Theoriæ rerum Ecclesiasticarum. Quæ scripta tamen à *Gretsero*, *Allatio* aliisque JUNIORI CUIDAM GERMANO, Patriarchæ itidem Constantinopolitano sed seculi XII. initio, assignantur, monente *Olario Abati* Patrolog. pag. 177. (a)

Quin & Germano huic a Manachis latinæ factionis suppositæ quædam esse scripta censet *Spanhemius* Elench. Controv. p. 403. (b)

(a) Olearius Abaci Patrolog. pag. 177. 178.

Germanus, *sedit Constantinopolitana ab ann. 715. ad. 730. Patriarcha, ann. 740.* (non 730. uti Bellarm. *aliique plures scribunt*) *in exilio, quo ob imaginum cultum à Leone Conone Isaurico Græc. Imp. actus*

actus fuerat, exceſſit. vid. Labb. *T. I. pag. 350.* & Gerh. *pag. 490. Extat ſub ejus nomine* Fragmentum aliquod contra hæreſes ad Anthimum, *ab Henr.* Caniſio *T. 3. antiq. lect. editum*, & *una cum encomio S. Deiparæ, infertum Bibliothecæ Magn. Colon. T. 8. Ejusdem* Theoriam rerum Eccleſiaſticarum, *v. Tomo V I. Bibl. Par. edit. 2. f. 135. item* expoſitionem Orationis Domin. *T. I. f. 939. Eſt præter hunc* junior quidam Germanus, *ejusdem Conſtant. Eccleſiæ, initio Sæculi XII. Patriarcha*, Arſenii *ſucceſſor, cujus nomen præter alia*, Orationes in primam Jejunii rum Dominicam, & in imaginum reſtitutionem *à Jac.* Gretſero *editæ*, & *Bibl. Magn. Col. Tom. XII. Part. I. f. 188. Adde, quod idem* Gretſerus, Allatius, aliique, *ſupra memoratum* Encomium, & Theoriam, *huic ipſi modo dicto Germano tribuant vid.* Labb. *l. c. tertium quoq; Germanum*, nec ineruditum Patriarcham, *nominantem.*

(b) Spanhemius Elenchi controverſ. pag. 403.

Pariſi ſupponendi libidine, & affingendi Græcis & Orientalibus, quæ favorent cauſæ Latinorum, nomen mentitæ ſunt Paginæ Virorum Romanenſium bene multæ. Ex gratia ſub nominibus Germani Conſtantinopolitani, Barlaami Monachi, Symeonis Theſſalonicenſis, Symeonis Metaphraſtæ, Georgiorum, Germanorum, *&c. aliis id genus, certum eſt latere quandoque homines Latinæ factionis, plerumq; Monachos, ſeu hæc nomina ſupponentes, ſeu forte cognomines Græcis.*

GERMANUS v. *Philaletha.*

(1182.) Hermanni GERMBERGII nomine ſæpius recocta *Proverbia Brunonis* SEIDELII eſſe, *Dialogos* vero *Circeos Jo. Baptiſtæ* GELLI Italicos eſſe, quod etiam ipſe ſuppreſſerat, indicat V. Cl. *Jacob Thomaſ.* de plagio litterar. §. 437. & 442.

(1183.) *Joanni de GESSEN vel de GERSEN, vel GERSONI, Abbati Vercellenſi, (quem alii Joannem CHARLIERIUM, à patria cognominant) Cancellario Pariſino adſcripti olim aurei quatuor libelli* De Imitatione Chriſti, *à* Franciſco Artopœo, Sebaſtiano Caſtalione, Henrico Sommalio, *aliisque ſæpius editi*, Græce *vero etiam per* Georgium Mayr, *Jeſuitam*, *Auguſtæ Vindel. 1615.* & Germanice *per* Joh Arnd. *Theologum ſcriptis æque ac Vita inclytum*, Galliceque *per M. R. G. A. G. tum* Hiſpanice *a* Ludovico Granatenſi, & Italice *à neſcio quo: imo* & Bohemice *per* Balthaſarum Oſthovinum, Hungarice *vero per* Petrum Pazman. Arabice *per* Cæleſtinum à S. Liduina, *denique* & Turcice a Jeſuitarum aliquo *redditi, quod ſint THOMÆ à KEMPIS, cujus alia quoq; Theologica partim & Hiſtorica opera habemus, optime omnium evicit* Heribertus Rosvveidius *Jeſuita*, *in* Vindiciis Kempenſibus, *editis Antverpiæ apud Plantinum 1617. in 12.* & *alibi*, *contra* Conſtantinum Cajetanum, *cujus* Concertationes *Romæ, anno ſuperiore prodierant*, *quique* Apologeticam *etiam anno ſequenti Reſponſionem eidem* Rosvveido *fruſtra oppoſuit: poſtquam ipſius Rosweidi rationes non modo* Bellarmino, *qui primus anſam huic diſputationi præbuerat, de Scriptor. Eccleſiaſticis ad Ao. 1400. p. m. 298. ſed & omnibus doctis uberrimo ſatisfecerant. Adde* Jo. Gerh. Voſſium *de Hiſtoricis Lat. l. 3. c. 10.* Theophil. Raynaud. *p. 144.* & *ſeqq. qui totam hujus certaminis hiſtoriam fuſe narrat, tum ex profeſſo conſcriptos de hoc argumento libros, inter quos præter* Vindicias Jo. Rosvveidi, Heſerique Kempenſes, *etiam* Jo. de Launoy Judicium de Autore librorum de Imitatione Chriſti. *Pariſ. 1650. 8.* Gabr. Naudæi Velitationes Kempenſes contra Jo. de Launoy, *Pariſ. 1651. 8.* Jo. Gerſen Auctor libri de Imitatione Chriſti aſſertus a Roberto Quatremares, contra refutat Jo. Fronteau. *Pariſ. 1650. 8.* Franc. Valgravii argumentum Chronologicum contra Kempenſem, quo Thom. a Kempis non fuiſſe auctorem librorum, de Imitatione Chriſti, adverſus Jo. Frontonis Thomam a Kempis vindicatum, demonſtratur. *Pariſ. 1650. 8. alios quoque invenias plures tanto numero, ut denique de iis omnibus ſcripſerit* Naudæus Bibliothecam Kempenſem, *Pariſ. in 8. editam. adde* Valer. Andr. *Bibl. Belg. p. m. 836.* & *ſeqq.* Fr. Svveert. *p. 605.* & *Martin* Schoock *Fab. Hamelenſ. part. 2. c. 4. p. 72. de Benedictinis falſariis notanda narrantem. Deniq;* Leonem Allatium *Apum Urbanar. pag. 73. De ipſo Kempenſi libro videatur* Nicolaus Hunnius: **In der Chriſtlichen Betrachtung der neuen Paracelſiſchen und Weigelianiſchen** *Theologen pag. 11. 12. 13.* Oriundus Kempis, quod permodicum eſt in agro & diœceſi Colonienſi Oppidum, Canonicus regularis, obſcuræ notæ homo, qui librum edidit *de Imitatione Chriſti*, qui quidem liber opiniones de propriis viribus, bonis operibus, & alia falſa Pontificiorum dogmata rejicit ac improbat interim tamen a Weigelianiſmi ſuſpicione alienus non eſt, ideoque potius ab eruditis, quam a plebeiis, & quidem magno cum judicio legendus eſt. *Verba ſunt* Franciſci Irenici *p. 85. Indicis Collegio Burgoldenſis ſubjuncti.*

De quorum veritate, eorum nempe, quæ à Weigelianiſmi ſuſpicione alienum non eſſe Kempium affirmant, quærit Excellmus [redacted] *dicus à Maſtricht* in margine ita: *quomodo? cum Weigelius diu poſt Th. Kempis ortus ſit?* addens de auctore paulo poſt etiam hæc: *Interim habemus hujus libelli editiones in quibus* Johanni Gerſen *adſcribitur: Pariſinam de Mar[illegible]. 8. aliam Pariſinam* 1489. 1491. 1492. 1500. 1513. 1515. 1517. *Venetiis* 1518.

Kempio tamen asserentium opinionem sequitur Antonius *Reiserus*, vide Monatliche Unterredungen 1693. p. 212. 213. (a) E contrario encomium libri facit *Voëtius* Ascet. seu Exercitior. Pietatis Prolegom. Qu. 8. p. 8. 9. 10. ubi citat elogia multa Pontificiorum, & *Gaddius* de Scriptoribus Tom. II. p. 216. (aa) Anglica versio & Belgica pag. 10. modo citator. Ascet. *Voëtii* laudata.

Non tamen de dignitate hujus scripti tam dubia Eruditorum judicia sunt, quam de vero Auctore acris contentio, quam vivis coloribus depingit Magnificus Dominus D. *Maierus*, in Dissertatione sua Epistolica ad me data, & impressa Hamb. 1689. statim ab initio, ubi *Mabillonium* addit Auctoritate Codicis Aronensis Gersenio libros hos vindicasse: quem *Mabillonium* libuit hic suis verbis loquentem audire ex Musei Italici Part. I. p. 21. 28. 208. (aaa) Codex autem hic una cum aliis à Benedictinis in Colloquio Parisiensi productus coram eruditissimis Arbitris; ut indicat *le Journal des savans* 1678. Tom. IV. pag. 221. (b) Militat præterea pro Gersenio Editio librorum de I. C. facta 1498. per Joannem *Higmam* Germanum, quæ editio Joannis Gersonis nomen aperte præfert, ut indicat *le Journal des savans* Tom. XVII. p. 470. Præter *Mabillonium*, Gersenii partes strenue etiam egit P. *Delfeau*, qui peculiari scripto libros de Imitatione Christi ei assertum ivit, quod recenset *le Journal des savans* 1675. Tom. IV. p. 185. cui tamen opponitas *Vindicias Kempenses* vide au Journal des savans de l'an. 1678. VI. p. 18. Et nuper, Canonicis Regularibus, qui pro *Thoma à Kempis* depugnant, animum erexit inventum MStum, sub *Consolationis Interioris* nomine, quod partem librorum de I. C. continet. Publici illud Juris fecerunt Paris. 1690. in 12mo. Vide *le Journal des savans* 1690. Tom. XIIX. p. 608. 610. (bb) Quanto autem studio hi Regularis Ordinis Canonici annitantur Thomæ à Kempis opuscula hæc vindicare, ex illo colligi potest, quod *Naudæus* Parisiis in 8vo ediderit Bibliothecam Kempensem S. eorum, qui dissertationibus aut libris editis Thomæ Kempensis causam tuendam susceperunt. Et redintegrata non ita pridem lis est huic *Naudæo*, cum Benedictinis, de vero librorum de Im. C. auctore: cujus occasionem describit *Mabillon.* vide Monatliche Unterredungen 1693. p. 213. (c) Quæ contentio de Auctore durat adhuc maxima inter duos potissimos Romanæ Religionis ordines Illo pro Joanne *Gersenio*, Hoc pro Thoma à *Kempis* dicto Malleolo S. *Hemmerlein* militante. vide *Journal des savans* 1692. p. 301. (cc) Prodierunt hac occasione scripta

(I) *Kempis Vendicatus*. 8. P. 1641.

(II.) *Gerson librorum de J. C. Auctor assertus* per Quatremaires. 8. P. 1650.

(III) *Apologie, pour Th.* à Kempis 8. p. 1651.

(IV) *Apologia pro Jo. Gersonio*. 4to Lugd. 1666.

(V) *Libri de Imitatione Christi* Jo. Gersen asserti 8. P. 1674.

(VI) *Vindiciæ Kempenses adversus* Fr. Delfeau 8. p. 1677.

(VII) *Animadversiones* in has Vindicias. Paris. 1677. in 8vo. vide *Cinelli* Biblioth. Volante Scanz. XII. p. 105. n. IIX.

(VIII) *Kempis, Thoma, Biographia*, proque ipsius libris de Imit. Ch. *Apologia* per *Henricum Brewer*. 8. Aquis grani.

De quibus consule Catalogum Boudoti. Et hanc litem sopiturus nuperus *Conjecturæ* Rom. 1667. editæ Auctor, librum IV. *Gersono* indubitanter, reliquorum collectionem *Thomæ* adscribit, quorum verum Auctorem vel JOANNEM VERCELLENSEM vel UBERTINUM DE ILIA Casalensi, vel PETRUM CORBALIENSEM postea NICOLAUM V. *Papam* credit: vid. *Warthon*. Append. ad *Cavei* Hist. liter. Script. Eccles. pag. 90. (d) S. BERNHARDO ab aliquibus adscriptum refert *Journal des savans* 1. Juill. 1675. p. 185. Pro *Gersenio* tamen militat vetustissimum Exemplar MStum Antverpianum. Vide Monatliche Unterredungen 1693. p. 214. 215. (dd) *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1693. p. 237. (e) P. *Delfeau* docente *Symbola Sperlingiana* Gersonem alium à Cancellario substituit (ee) Oppositæ eadem tamen MStorum Auctoritate Thomæ à Kempis libros de J. C. asserit Franciscus Tolensis in Vita Kempisii Præf. Operibus ejus in editione Sommaliana præfixa p. 41. Dum Ergo Res hæc in utramque partem à Benedictinis pro *Gersono* Canonicis autem Regularibus pro *Kempensi* disceptatur, plerique Eruditi hodie judicium suspendere, quam uni alterive parti pertinaciter suffragari malunt, ex quibus nunc citare sufficiat *Caveum* Chartophylacis Eccles. pag. 311. (f) & *Natalem* Alexandrum in Actis Erudit. Lipsiens. 1687. p. 438. (g) *Spener.* in nuperrima sua responsione Germanica in 4. contra Wittenbergenses p. 121. §. 27. *Beughem* incunabulor. Typographiæ suæ pag. 80. (h) & p. 179. (i) antiquissimas duas memorat editiones, proque Campensi nostro se declarat.

Gersonio adscriptus

(II) liber *de puella olim in Francia equitante in armis*, quem tamen *Henrico* DE GORCKHEIM adscribere mavult *Gesnerus* Bibliothec. Universal. fol. 421. b. & cum eo *Jamesius* indicante *Symbola Normanniana*.

Extat quoque inter Gersonis opera

(III) *de dominio naturali civili & Ecclesiastico* liber, quem esse *Jacobi* ALMAINI, Senonensis, censet *Cave* Chartophylacis Ecclesiastici p. 332. (ff)

(IV) *Meditationes in Psalmos Pœnitentiales*, quas PETRO DE ALLIACO adscribit *Olearius* Abaci Patrolog. p. 362. 363. (gg)

Genuina *Gersonis* Opera prolixo ordine recenset *Frisius* Biblioth. *Gesner.* pag. 443. 444. 445. De Imitatione Christi v. sententiam Nicolai *Hunnii* sub lit. (k)

(a) Monatliche Unterredungen. 1693. pag. 212. 213.

Meines

Meines Orts halte ichs mit dem *Antonio Reisero*, der seinem wiederholten Beweis wieder *Christianum Pauli* einen Anhang beygefüget / in sich haltend eine unvorgreiffliche Erinnerung / was eigentlich zu halten von denjenigen der *Reformirten* Lehrer in die teutsche Sprache übersetzten Schrifften / welche scheinen zu der wahren Gottseeligkeit vor andern sonderliche Anleitung zu geben. Da finden sich *pag. 363.* folgende Worte: Man hat sich etwa vor dieser Zeit sehr belustiget mit denen unbekandten Büchern von der Nachfolge Christi / welche insgemein *Thomæ a Kempis*, einem Römischen Ordens-Manne / zugeschrieben werden / und haben nicht wenige davor gehalten / es sey ein grosser Schatz sonderbahrer Andacht in demselbigen verborgen.

(aa) Jac. Gaddius de Scriptoribus Tom. II. p. 216.

Gerso, *seu* de Gerson Johannes *Cancellarius Parisiensis, Doctissimus & Optimus, multiplexque scriptor est hic prætereundus, cum satis de illo scripserim in libro inscripto:* Principes Theologiæ *&c. Id tantum addidero* Joannem *merito appellari a doctissimo* Trithemio, Theologorum sui temporis longe Principem. Gersoni *olim tribuebatur opus de imitatione Christi, quod* Thomæ a Kempis *non pauci tribuunt, quos complectitur* Bellarminus *Cardinalis; Abbas vero* Constantinus Cajet. *id constanter tribuit* Jo. Gesser *Abbati ordinis S. Benedicti, & de illo pretiosissimo opusculo scribit in Ep. Nuncupatoria Paolo V. P. M. satis enim constat à Græcis, & Hispanis, Gallis, & Germanis, Anglis, & Sarmatis, aliisq; & (quod magis mirandum est) etiam à Turcis Christ. Phil. præceptorem propria cujusq; voce loquentem audiri.*

(aaa) Mabillon. Mus. Ital. part. I. pag. 21.

In *eo* (*nempe* Codice Aronensi) *omnia deprehendimus, quæ* de ejus antiqvitate & inscriptione qvinqvies [sub nomine Johannis Gersen abbatis repetita *nostri observaverant.*

Pag. 28. *& Codex librorum quatuor de imitatione scriptus An. 1436. cujus Codicis titulum veterem non nemo vulgavit, & nomen* Gerson, *alias Thomæ de* Campis *apposuit.*

pag. 208. *at* Benedictus Baccinus, *noster inprimis amicus, largitus est* Codicem *librorum de* Imitatione Christi antiqvum, *in qvorum fine hæc clausula legitur:* Explicit liber quartus & ultimus S. Johannis Gersen, de Sacramento altaris.

(b) Journal des Scau. Anno 1678. T. VI. pag. 121.

Les Benedictins *avoient cité beaucoup de MSS. en faveur de* Jean Gersen, *contre lesquels on s'estoit instruit en faux, & ils ne les avoient pas entre les mains pour faire voir cette objection. Ils les ont fait enfin venir il y a quelques années, & ils les ont exposez à la censure des plus habiles hommes de France, dans une assemblée, qui se fist il y a six ans en présence de Monseigneur de Paris. Le procez verbal de cette conference ayant esté communiqué aux Peres de Ste. Geneviéve, ils sont tombez d'accord de l'habileté & de l'integrité des arbitres, qui avoient esté choisis pour cét Examen; mais ils ont repliqué que ces Scavans n'avoient pas eu le temps d'examiner ces MSS. avec le loisir qui estoit neccessaire pour en former un dernier jugement. L'auteur de ces reflexions justifie le contraire; fait voir qu'il n'y a rien de plus autentique que ce qui se passa en cette assemblée, & qu'il n'y a pas lieu de douter de la valeur des MSS. produits en faveur de* Jean Gersen Abbé, *aprés le temoignage que ces Illustres en ont rendu en présence de Monseigneur l'Archevesque. A quoy il ajoûte que l'on est prest de faire voir encore une fois les memes MSS. en presence des Arbitres, pourvû que les Peres de S. Geneviéve fassent en meme temps voir les leurs, afin de terminer une fois pour toutes cette longue contestation.*

(bb) Journal de Scavans Anno 1690. T. 18. p. 608. 610.

La Consolation interieure, *ou le livre de l'* Imitation de Jesus Christ, *selon son original, traduit d'un* ancien exemplaire nouvellement decouvert *avec une dissertation, sur plusieurs differences considerables qui se rencontrent entre cet exemplaire & l'edition vulgaire de l'Imitation. In 12. à Paris chez Charles Robustel 1690.*

Une des plus considerables differences est que tout ce qui est dit du Religieux dans l'Edition vulgaire est dit de Chretien dans celleci. Ce qui affoiblit les preuves tirées du texte latin en faveur de l'Abbé Gersen.

(c) Monatliche Unterredungen / p. 213. 214.

Die *Critici* haben nicht weniger zu schaffen / nachdem die Benedictiner mit Gabriel *Naudeo* so hart aneinander gerathen / daß sie gar einen *Injurien-Proceß* geführet / welcher aus der Frage entstanden / ob *Thomas a Kempis*, oder *Joannes Gerson* der wahre Auctor von diesen Büchern sey? deren jenes *Naudæus*, dieses aber die Benedictiner *asseriret*. Ich kan nicht vorbey / einige Worte aus dem *Mabillon lib. III. de Re Diplomatica Cap. III. num. 3.* zu entlehnen / weil sie von einem und andern / das so bekandt nicht ist / gute Nachricht geben: Inprimis observanda est causa, quæ Naudæum ad tantas iras impulit. Iverat ille Romam pro negotiis certis: Constantinum *Cajetanum* convenit, ut quos hic penes se habebat, pro Johanne Gersene libello de Imitationis Miss. codices examinaret. Hos bona fide a Cajeta, no, ut qui causæ fideret nihil doli suspicat, commodatos, & domum (ut eos accuratius explorare t) asportatos, aliquot post diebus in Johannis Gersenis nomine adulteratos caussatus, est. Accusationem hanc in Naudæum retorsit *Quatrenarius* noster, reponendo, aut codices, integros esse, aut si corrupti viderentur, non, alium ejus culpæ auctorem videri, quam *Naudæum*, qui illos solus in museo suo tractaverat. Excanduit ad hoc Naudæus: & inde illæ iræ, quas per libellos suos ubique totis paginis evomit. Hinc suspecta saltem esse debent, quæ ab, irato adversario dicuntur; neque æquum est, hanc patere inimicitiis viam, quam quisque aversatur, cum ut criminationibus infamare, possit. Et quidem has falsas censuerunt eruditissimi viri, qui coram illustrissimo Parisiensium Antistite *Harlæo* istos codices a falsi suspicione immunes esse scripto contestati sunt anno, M. DC. LXXIII. prout fidem facit publicum, hac de re eorum instrumentum.

(cc) Journal des Sçavans Anno 1690. T. XIIX. p. 301.

L' Excellente du livre de l'imitation de I.C *eſt ſi connue par les frequentes editions qui en ont paru depuis l' invention de l' imprimerie, par les traductions qui en ont eſte faites en toutes les langues, par l' uſage des perſonnes de pieté, qui ont trouvé de ſaintes delices dans ſa lecture, par les eloges que des hommes d' une eminente ſainteté lui ont donnez, par la diſpute de deux grands Ordres qui ont aſpiré à la gloire d' avoir inſtruit & formé ſon auteur, que tout ce que j' en pourrois dire ſeroit inutile.*

(d) Wharton in Append. ad Cavei Hiſtor. Eccleſ. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 90.

Haud tamen ita ſors fœcunda iſtiuſ controverſiæ eulit; ut intra Thomam Kempenſem & Joannem Vercellenſem *claudatur. Fuere enim, qui, tum* Joannem de Gerſen, *obſcurum Scriptorem, patum norint, nominis affinitate decepti, Opuſculum iſtud* Joanni Gerſoni, *Cancellario Pariſienſi, adjudicaruut. Verum ea ſententia dudum apud eruditos exulavit. Aliam init etiam nuperus* Conjecturæ *Romæ anno 1667. editæ, autor, qui expenſis utrinque argumentis, non unum ſed plures Operis iſtius autores fuiſſe opinatur; ita ut Thomæ quidem Kempenſi Compilatoris gloriam relinquat, tum vero librum Joanni Gerſoni indubitanter aſcribat. de reliquis autem tribus dubitet, ſintne aſcribendi* Joanni Vercellenſi, an Ubertino de Ilia Caſalenſi, *an* Petro Corbalenſi: (*qui Pontificatum Romanum, aſſumpto Nicolai V. nomine, anno 1328. uſurpavit, & poſt biennium abdicavit*) *& allato demum* Mariani *cujuſdam* Florentini (*quem anno 1430. floruiſſe putat*) *teſtimonio, in* Petri *partes propendet. Argumenta vero ejus diluit, ac* Marianum *integro ſeculo juniorem eſſe demonſtrat* Daniel Papebrochius *in Conatu ſuo Chron. Hiſt. ad Catal. Pontif. part. 2. pag. 82.*

(dd) Monatliche Unterredungen/ Anno 1693. p. 214. 215.

Der Streit iſt auch biß auf dieſen Tag noch nicht geſchlichtet/ ſondern die *Scribenten* fallen gemeiniglich dem *Naudæo* oder den Benedictinern bey/ nachdem ſie dieſen oder jenem affectioniret ſind. Wenn aber] das Urtheil nach denen vom *Mabillon Lib. V. tab. 15. p. 372.* producirten *Specimnibus* der *MSStorum de Imitatione Chriſti* gefällig werden ſoll/ ſo dürfften die Benedictiner recht behalten/ weil man *Codices* hat/ die vor *Thoma à Kempis* Zeiten geſchrieben worden/ und das mit deſſen eigener Hand verfertigte *Manuſcript*, welches die Jeſuiten zu Antwerpen haben/ ihn nicht für den *Autorem*, ſondern nur für den Abſchreiber angiebt. Denn ſo ſchleuſt es: *Finitus & completus anno Domini M. CCCC. XII. per manus fratris Thomæ Kemp, in monte S. Agnetis prope Zwoll.* Wozu *Mabillon* viele Gleſſe macht: Autographum eſt ipſius „Thomæ a Kempis, quod eſt penes reverendos Pa„tres Societ. Jeſu domus profeſſæ Antuerpienſis. „Nullum Thomæ exemplar hactenus prolatum „eſt antiquius hoc autographo: cujus & ipſa clau„ſula ſcribam indicat, non auctorem, uti Kempen„ſes quique ſinceriſſimi modo confitentur, pro„bantque clauſulæ ſimiles, qualis eſt hic alia n. II. „Scriptum per me R. *Viart.* *Sed hæc non ſunt hujus loci.*

(e) Acta Eruditorum Menſis Majl. Ao. 1693. p. 237.

Mentio fit Libri de Imitatione Chriſti Joanni Gerſoni *Abbati Ord. S. Benedicti itemto aſſerti, maxime ex fide MSS exemplarium, quæ ejus nomen præferunt, quæ, nunc temporis viſuntur in Monaſterio S. Germani a Pratis Pariſ. 1674. 8.*

(ee) Symbola Sperlingiana p. 18.

Huic vulgò tribuuntur libri de Imitatione Jeſu Chriſti, *& quamvis dubitarint aliipauci, qui* Johannem Gerſon *auctorem fecerunt Cancellarium Pariſienſem, aut* Thomam *alium*, Priorem Vendesheimenſem, *aut* Carthuſianum Monacum, *Pater* Delfeau *tamen Monachus Congregationis S. Mauri dilucide commouſtrat auctorem iſtius libelli non eſſe alium, quam* Johannem Gerſen vel Gerſon, Abbatem S. Stephani de Verſellis, *qui oixit circa annum Chriſti, 1240. Unde patet* Gerſon Cancellarium celeberrimum, *ex affinitate nominis ſolum ſubſtitutum. Cum auctor Imitationis non ſemel ſe Monachum profiteatur, cujus conditionis non fuit* Gerſon Cancellarius, *ſed* Gerſen Abbas ordinis S. Benedicti *talis fuit. Hæc diſſertatio Patris* Delfeau *prodiit Pariſ. 1674. 8. editione ſecunda, ſub titulo*, libri de Imitatione Jeſu Chriſti, Johanni Gerſeni Abbati Ordinis S. Benedicti iteratoadſerti.

(f) *Cave* Chartoph. Eccleſ. *p. 311. De authore librorum* de Imitatione Chriſti, *mire certant, hoc præſertim tempore eruditi, ſed memet turbis hiſce non immiſceo, nec certe noſtrum eſt, tantas componere lites. Interim vide qua habent* Raynaud *de bon. & mal. libr. part. I. erot. 10. n. 230. p. 149. &* Vincent. Placcius *de Pſeudon. pag. 199.*

(g) *Acta* Erudit. Lipſ. *Ao. 1687. pag. 438.* (*R. P. F.* Natalis Alexander, *Ordinis F. F. Prædicatorum, in Selectus Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Capitibus*) *de* Imitatione Chriſti, *num Thomam* a Campis *auctorem habeant, quod Canonici Regulares S. Auguſtini aſſerunt, an Johannem* Gerſen, *cui Monachi Benedictini opus illud vindicare ſatagunt, pronunciare non audet; cum utrique parti graviſſima argumenta non deeſſe cenſeat.*

(h) Beughem Incunabulor. Typogr. pag. 80.

Thomas KEMPIS, *ſeu alii*, de Campis & Campenſis *cognomine* MALLEOLUS, *Belga, Profeſſione Canonicus Regularis, Obiit a. C. 1471.*

De Imitatione Chriſti libri IV. . . . 1485. in 8. Norib. 1487. Argent. 1489. Norib. 1494. in fol. *Notæ: ſunt qui hoſce de Imitatione Chriſti libro Johanni Gerſoni adſcribunt; attamen plurimorum judicio non recte.*

(i) Ibidem p. 179. Livre de l'imitation de Jeſus Chriſt *par ancienne attribué à S.* Bernard, *où* Jean Gerſon, *mais l' Auteur d' jceluy eſt un devot Religieux, Canoine reglé ſelon Saint Auguſtin, nommé* Frere Thomas Campis, Prieur de Windeſem, *Dioceſe*

Dioceſe d' Utrecht, translaté de Latin en Frantois à Pariſ. - - - in 4.

(ff) Cave. Chartoph. Eccl. p. 332. *Ejus eſt liber de* dominio naturali, Civili & Eccleſiaſtico, *qui extat alias inter* Gerſonis *Opera P. I. 687. item de* auctoritate Eccleſiæ *ſive* Conciliorum *ibid. p. 705. item de* poteſtate Eccleſiaſtica & Laica *ibid. p. 751.*

(gg) Olearius Abaci Patrum & Script. Eccleſ. p. 362. 363.

Petrus de Alliaco, *Compendii alias, Picardiæ oppido, ad Iſaram natus, Philoſophiæ ac Theol. Doctor inſignis, Academiæ Pariſ. Cancellarius, Magnus regiæ domus Navarræ Magiſter, ac S. Capellæ Palatii Theſaurarius, Regis item Caroli Electo-ſynarius ann. 1390.*

pag. 363. Meditationes ejus in Pſalmos pœnit. (*quæ à quibusdam* Johanni Gerloni, *cujus Præceptor Petrus de Alliaco fuerit, tribuuntur;*) *extant inter orthodoxographa vet. Lat. Patrum, Grynæi, Tom. I. f. 1085.*

(k) Nicol. Hunnius Betrachtung der Neuen Weygelianiſchen Theologie. p. 10. & ſeqq. n. II. & ſeqq.

Thomas de KEMPIS, hat unterm Pabſtumb gelebet / iſt ſonſten unbekand auſſer dem / daß er umb das Jahr Chriſti 1441. wie dafür gehalten wird ein Büchlein de imitatione Chriſti (von der Nachfolge Chriſti) im Latein beſchrieben / das hernacher ins Deutſche gebracht / und Anno 1578. zu Dillingen bey Johan Meyer, Anno 1580. zu Baſel bey Samuel Apiario, und letzlich Anno 1617. zu Magdeburg bey Johann Francken gedruckt worden.

Auf welches Büchlein / wie ſich Weigelius gründe / iſt erſt gemeldet. *p. ead. n. prat. 10.* (*v. alleg. ad Theol. Myſt.* ( ) **) Darbey alleyn diß Denckwürdiges zu mercken / daß in gedachtem Büchlein die eigene Würdigkeit / gute Werck / natürliche Kräfte / freyer Will / &c. auffs höhſt *improbiret* / und verworffen. Niemand an die Engel / noch verſtorbene Menſchen / ſondern einig auff Gott gewieſen wird / deſſen Erleuchtung / Wort und Würckung hoch gehalten / in ſumma aller Seeligkeit Anfang / und Ende allein auf Gott geſtellet. Welches alles billich an dem *Scribenten* / der in der tiefſten Egyptiſchen Finſternis des Pabſtumbs gelebet / hochgeachtet / und gerühmet wird. Wie aber ſelbige Zeiten geweſen / und gemeiniglich / wenn man von einer Seiten zu viel weichen wollen / iſt man auf die andere getreten / und nicht wenigee der Wahrheit gefehlet / und nicht geringe Irrthumb oder zum wenigſten ungeſchickte Reden / die theils recht mögen verſtanden werden / theils ſich ſchwerlich werden entſchuldigen laſſen / darinnen: Daher daſſelbe Büchlein nicht allerdinges des Verdachts / wegen Weigelianiſcher Gedancken / kan erlaſſen werden: Wiewohl ichs leicht kan geſchehen laſſen / und gantz gerne ſehe / ſo dieſelbe Jemand auff einen guten Verſtand getrauet auszulegen.

Es ſind aber dieſe / daß er aus dem inwendigen und euſſerlichen Menſchen gleichſam zween unterſchiedene Menſchen macher / *Edit. Baſil p. 33. 118. 162.* beruffet ſich auff das Göttliche Einſprechen *pag. 134. 150.* Göttliche Erſcheinungen *pag. 340.* Da man alles ſiehet in einen *pag. 4* welches nicht durch Menſchen oder Schrifft geſchiehet / das nicht Moſes ſondern GOtt und ewige Warheit zum Menſchen redet *pag. 73. 74.* Da die Menſchen allein auswendig wircken / GOtt die Hertzen erleuchtet und unterrichtet *pag. 73.* zu wem GOtt alſo redet / das wären *contemplirende* Himmelſtehende gelehrte Leute / *pag. 124.* Die vom Fleiſch zum Geiſt verwandelt werden *pag. 128. 152.* und den roſtigen Leib auszuziehen *pag. 53.*

(1184.) GERU *Erre. Geofron* DE LA VALLEE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 559.

(1185.) *Dominicus* GERUS. Sub eo nomine edita a *Dominico* REGIO, ibidem non nominata, ſcripta recenſent ex *Maudoſii Bibliotheca* Romana *Acta Eruditorum Lipſienſ.* 1693. p. 309. vide GERI DIOCONME.

(1186.) GESENIUS. Ejus nomine quæ extat diſputatio *de Purgatorio, CALIXTO* videtur, adſcribi à *Duo Molkæ* in Annotationibus ad Religionem Medici p. 43. & 285.

(1187.) *Ranutius* GHERUS, *Anagrammatitum* involucrum eſt *Jani* GRUTERI, de quo *Gaudentius Robertus* præfatione ad Miſcellanea Italica Erudita Parmæ 1590. in 4to edita. Celebris ille Janus Gruterus aliorum ſcripta coadunare, Poëtas Germanos, Italos, Gallos & Belgas *Ranutii Gheri* nomine, *delitiarum* titulo impoſito, orbi literario communicare non eſt dedignatus. Duobus Voluminibus conſtare hæc Gruteri Collectanea ſub Gheri nomine emiſſa, docent *Acta Eruditorum Lipſienſ.* Ao. 1692. p. 279. (a) adde *Bateſium* in Vita Scævolæ Sammarthani, p. 392. (b) & *Morhof.* Polyhiſt Literar. lib. I c. 22. pag. 272. Scripta eſt inter prohibita in Indice Romano p. 150. ſub Gheri nomine.

(a) Acta Eruditor. Ao 1692. m. Jun. pag. 279.

Elogio ducentorum ſeu i decimi quinti & ſexti in hac (Itala) gente clarorum hominum ingenii monumenta, poſt Jo. Matth. Toſcanum, *qui eadem anno 1577. collecta evulgarat, duobus voluminibus incluſa anno 1608. edidit ſub* Ranuti Gheri *nomine ſe occultans* Janus Gruterus.

(b) Bateſius in Vita Scævolæ Sammartani p. 392.

Quorum Poſtremus induſtriam imitatus Matthæi Hetruſci Itali, *qui faſciculum poëmatum à melioribus patriæ ſuæ ingeniis factorum in unum volumine complexus eſt, ipſe quoque ſelecta Gallorum carmina Latine compoſita in unum contulit, & in Germania ſub ficto nomine* Ranutii Gheri *edidit: & aliorum plerumque poëtarum pauca quidem & lectiſſima deſumpſit,* Sammarthani *autem integra opera in ſuam Collectionem inſeruit, tum omnes eorum partes æque perfectas & eodem filo contextas inveniret.*

(1188.) *Camillus* GHILINUS edidit *Volumen Exemplorum*, quod opus nonnulli à *Jacobo* GHILINO ejus Parente concinnatum filioque liberaliter donatum crediderunt nonnulli, referente Jacobo *Gaddio* Tom. II. de Scriptoribus p. 201. (a) vide *Ghiliui* Tearro d'huomini letterati. Part. I. p. 35. 36. v. infra GILINI.

(a) Gaddius de Scriptoribus, pag. 201. Tom. 2.

Ghilinus Camillus, *Mediolani ortus, fil.* Jo. Jac. *à Secretis, & à Conſiliis ſtatus Jo.* Galeatii, & Ludov. Sphortiæ *Ducum Mediolanenſium, litteratum multiplici nobiliter ornatus inclaruit. Induſtriam cum ſumma fide, prudentiaq; conjunctam exercens gravisſimas geſſit legationes ad extremum vitæ diem, quam in Sicilia per honorifice ſermiuavit apud Carolum Cæſarem vere Auguſtum victorem barbarorum diuturnus Legatus Franciſci Sphortiæ Ducis Mediolani. Edidit* volumen exemplorum, *quem florida per omnes ætates varietate perjucundum, & ipſo pene* Valerio Maximo *argumenti hilaritate feſtiviorem appellat* Jovius *in Elogio curioſo, & Inculento Camilli: exempla illa colligens* Baptiſta Fulgoſius *potria lingua ſcripſerat à ſuis gentilibus inique dejectus Genuæ Ducatu. Non defuere, qui crederent à Patre* Jacobo Ghilino *continuatum opus, & ingenioſo, ac erudito filio liberaliter donatum, qui excitatæ fabulæ famam ridendo diluebat, ſe ab hoc furto quod nulla pœna plecti debet, non abhorrere dictitans pernrbane. Utcunq; ſit, latinum volumen ſupra laudatum à* Ghilino *manavit, nec minuitur hujus familiæ, ſed augetur potius laus ambiguo nomine Scriptoris, cum utriusq; opus exiſtimetur.*

(1189.) Jodocus GHISTELIUS, Flander Eques, quartum urbis Gandavenſis faſces conſulares tenuit, ac Palæſtinam, ſive Terram Sanctam luſtravit & deſcripſit, teſte *Ortelio*. Legitur *Teutonice Peregrinatio ejus, libris* VIII. conſcripta (totidem enim annis peregrinationem ſuam abſolvit, reverſus Antvverpiam Ao. 1485.) Gandavi edita in 4to. Alii tamen Itinerarii hujus auctorem faciunt *Ambroſium* ZEEBOUT, Presbyterum, Ghiſtelii Capellanum, & peregrinationis ſocium. Verba ſunt *Valer. Andreæ* p. 593. quæ repetit fere *Fr. Sweertius* p. 493.

GIANADINO v. *Meltagro.*

(1190.) *Theodoſius* GIBELLINUS Edidit Francofurti 1684. in 8vo Germanico idiomate *Cæſaro-Papiam.* De Auctore Scripti maxime ambigitur quidem, ſed tamen pro illuſtri Viro, *Eſaia* PUFENDORFFIO non minima eſt conjectura, ut patebit ex iis, quæ ex literis Domini D. M. *Frieſeu* d. 3. April. 1697. ſcriptis ſub litera (a) excerpſimus. Occaſionem nomini famoſa ſine dubio illa inter Guelphos & Gibellinos contentio dedit; quorum poſteriui Gibellinorum vocabulum ex Guiberto corruptum autumant *Menagiana* Tom. II. p. 186. b.

(a) Excerpta Epiſtolæ Dni de Frieſen.

Mir würde groſſer Gefallen geſchehen / wenn man mir den wahren Nahmen des *Theodoſii Gibelini* entdeckte / welcher die *Cæſareopapiam* teutſch geſchrieben / und zu Franckfurt und Leipzig 1684. in 8. drucken laſſen. Ich habe dies Buch mehr als einmahl mit groſſem Vergnügen geleſen / finde es wie eine *Paraphraſin* oder *Commentarium* über Puffendorfs *Tractat* vom Päpſtlichen Stuhl zu Rom / welches jetzt hinter deſſen Einleitung gedrücket wird / da es vorhin zu Bremen 1679. in 12. (unter dem Titel Baſilii Hyperetæ Hiſtoriſche und Politiſche Beſchreibung der geiſtlichen *Monarchie* des Stuhls zu Rom ꝛc. *Homburgi* bey *Arnold* Lichtenſtein) *imprimiret* worden. Das *Exemplar* ſo ich noch beſitze / hat mir der ſeel. Cantzler in Stade ungebunden / wie ers von der Preſſe bekommen / ſelbſt gegeben. Als ichs nachmahls geleſen / bin ich der beſtändigen Meynung worden / daß dieſer vornehme Mann es ſelbſt gemacht / wie er zu *Paris* 7. Jahr als *Reſident* gelebet / und laß mir auch ſolchen Wahn nicht ausreden / glaube auch daß eben Er der *Theodoſius Gibelinus* ſey? Wiewol ſich der ſeel. Cantzler auff mein vielfältiges Befragen / noch nie zum *Gibellino* verſtehen wollen. Wo ich aber das *Contrarium* nicht unanſtößlich erfahren bleib ich dabey / daß es aus der Puffendorffiſchen Schmiede gekommen.

(b) Menagiana Tom. II. 186.

On croit que le nom de Gibelin *vient (par une corruption et mnge) de* Guibert Antipape, *ſons le nom de* Clement, *qui vivoit du temps de Gregoire VII. vers l'an 1061.*

(1192.) *Reſene Gibronte Runeclus* HANEDI Edidit *Steganologiam & Steganographiam*; ut teſtantur *Acta Erudit. Lipſienſium* 1682. pag. 315. (a) quæ ſimul innuunt *anagrammaticam* hanc eſſe larvam *Danielis* SCHWENTERI, Noribergenſis. Adde *Boilleti* deguiſemens des Auteurs lib. III. cap. XVII. p. 441. (b) & in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 159.

(a) Acta Eruditorum Anno 1682. pag. 315.

Poſt illum Steganologia *&* Steganographia *edita eſt à* Reſene Gibronte Runeclus Hanedi: *id eſt per anagramma* Daniel Schvventer Noribergenſe. *Hunc fecnnum eſſe* Harsdörfferum, Myſterio Stenagographico *clarum; ait: Agmen claudere* Caſpari Schotti *Jeſuita* Scholam Steganographiam.

(b) Bailletus deguiſemens des Auteurs lib. III. cap. XVII. p. 441.

Reſene Gibronte Runeclus Hanedi, *pour marquer* Daniel Schvventer Noribergenſis. *Des noms ſi extraordinaires pourroient fort aiſément paſſer pour des termes de Cabaliſtes, de Magiciens ou d'autres Sectateurs des Sciences occultes.*

(1193.) GIELLII Icriptum *La Sporta* MACHIAVELLI eſſe, v. in *Rhod.* n. 55.

L. V. Scav. 63.

La Sporta *dal GIELLI MACHIAVELLUS Auctor. Scriptum hoc non inter opera illius, auctoris Florentiæ 1550. in 4. prima vice excuſa reperitur, neq; quale ſit dixerim. Non meminit etiam illius,* Jo. Matthæus Toſcanus in peplo Italiæ: *ubi tamen*

men p. m. 51.52. ſcripta illius & elogium ſolito prolixius recenſet.

(1193. *a*) *Poëtica* GIESSENA per nonnullos Profeſſores, diſtincta in libros II. quorum I. continet capp. VII. alter autem capp. XI. pagg. 368. in editione 4ta 1614. Auctores habent *Conradum* BACHMANNUM, quod ex fragmento Epiſtolæ *Taubmanni* Poëticis his præfixo patet, & *Chriſtophorum* HELVICUM. Docente *Symbola Normanniana.*

(1194.) *Pietro di* GIESU edidit Hiſpanice *Granada tractatum poſtmodum Neapoli Italice recuſum* cum inſcriptione: *Notitie molto neceſſarie, che tutti aver debbono, per renderſi facile la via del Paradiſo.* Sed hoc ſcriptum mavult adſcribere *Toppius* in Bibliotheca Neapolitana pag. 100. (a) *Franciſco Maria* ROSSO. Meminit etiam *Petri de Jeſu* Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hiſpanica; verum de hoc ſcripto nihil commemorat Tom. II. p. 162.

(a) Toppius Bibliothecæ Neapolitanæ pag. 100.

Franceſco Maria Roſſo, *di Pozzuolo, Chierico Regolare, hà dato alle ſtampe*

Le Prediche Panegiriche. *In Napoli appreſſo Secondino Roncagliolo 1652, in 4. Et anco*

Notitie molte neceſſarie, che tutti aver debbono, per renderſi facile la via del Paradiſo, *Operetta del F.* Pietro di Gieſù, *Lettor di Teologia dell' Ordine di S. Franceſco, ſtampata in lingua Spagnuola, prima nella Citta di* Granata, *e poi in* Barzellona; *ed ultimamente tranſlatata in lingua* Italiana, *e riſtampata in* Napoli *con l' Appendice d' un Trattato intit.* dello ſcandolo in generale, *e del* particolar de donneſcò ornamento, *diviſo in piu parti. Parte Prima: ad inſtanza de Fratelli dell' Oratorio ſecreto de' SS. Apoſtoli, intitolato,* Scoula della verità della gran Vergin Madre d' Iddio Maria, Refugio de' Peccatori. *In Napoli nella Stampa di Roncagliolo, per Caſtaldo 1674. in 8. come anco la* Parte Seconda *appreſſo il medeſimo. Ma è opera del ſopradetto* Franceſco Maria Roſſo, *il quale tirne anco altre ſegnalate fatiche, per darle alla luce, per beneficio comune.*

GIERI v. *Dioconme.*

(1195) Ranutii GIGATI nomine, *Commentarium in librum Bernardi, de gratia & libero arbitrio*, ſcripſit *Ignatius* HUARTUS, Ciſtercienſis, quo Bernardum in partes *Janſenii* trahere laboravit, refutatus propterea à *Bernardo Textorio*, ſive *Teiſſier*, itidem Ciſtercienſi. v. *Carol. de Viſch* Biblioth. Ciſter. p. 54. & 168. (a)

(a) Carol. de Viſch Biblioth. Ciſterc. pag. 54. & 168.

Scripſit praterea, & etiam edidit Diſputationem Theologicam in Ianſeniana dogmata, *impreſſam anno 1651. Caropoli, ubi ſupra diſputationi huic adjecit duos appendices, primum, contra doctrinam* Ranutii Gigati (*ſive*) Ignatii Huarti Religioſi Alnenſis, *Ordinis noſtri, quiſe ipſum nomine anagrammatico ſic appellat, in Commentario ſuo (ad librum Sancti Bernardi de gratia & libero arbitrio) ubi Sanctum Patrem in* Ianſenii *ſententiam pertrahere conatur, acriter carpens Ciſtercienſes omnes qui Contrarium docent. Verum, hunc* Ranutium *bene retundit hic noſter* Bertrandus Prior Boni-fontii.

GILBERTUS v. *Genebrardus, Maſtus.*

(1196) GILDAS *Badonicus* ſive *Sapiens.* Ei tribuitur à *Pitſeo* de illuſtribus Angliæ Scriptoribus p. 103. *de Geſtis Britonum Hiſtoria* quam GILDÆ HYBERNIO in aliquibus codicibus etiam adſcribi, NENNIO autem Britanno deberi cenſet *Cave* Hiſtoriæ literariæ Scriptorum Eccleſiaſt. p. 317. (a) NENNIO HELIO adſcribit *Baleus* de Scriptoribus Britanniæ pag. 13 (b) II. *Gildæ Sapientis* nomine Compendium editum à nebulone, qui illud ex GAUFREDI Scriptis collegerat, aſſerit *Uſſerius* apud *Caveum* loc. cit. p. 317. (c) GILDÆ IV. Breviarium hoc adſcribit *Pitſeus* loc. cit. pag. 166. (d)

(a) Cave Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 317.

Errant tamen, ſi qui putant hoc eſſe opus nebulonis illius, qui paucis ante annis (ut refert Polydorus Virgilius *Præfat. ad* Gildam) *ex* Gaufredi *ſcriptis* Breviarium *compoſuerat, illudque* Gildæ Sapientis falſò Compendium *inſcripſerat, ſeu* Gildæ illius fictitii *quem blattis & tineis ad* Iſidis *vadum in Bibliothecâ* Mertonenſi *prædæ expoſitum dicit* Lelandus in Aſſertione Arthuri.

(b) Baleus de Scriptoribus Britanniæ pag. 13.

Britanniæ Hiſtoriæ libro primo. Nennius *igitur omnium primus Britannicæ nobilitatis res geſtas collegiſſe fertur*, Reuthæ *Scotorum regis ad id inductus exemplo, ſcripſiſſeque patrio ſermone*, de Britannorum origine & congreſſu, *Hiſtoriam perpulchram. lib. I. Hanc* Nennius *alter, Bannochiorenſis pontifex, in latinum vertit, & ad ſuam ætatem adauxit, ut poſtea latius patebit.*

(c) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 317.

Lelandus Nennium *neſcio quem hujus libelli autorem putat. Sic* Pitſeus. *Sanè* Lelandus *in* Aſſertione Arthuri *ex oratione ejus colligi poſſe prodit Neunium autorem eſſe, & in* Commentariis in Cygneam Cantionem quædam inde citat ſub Nennii nomine.

(d) Pitſeus de Illuſtribus Angliæ Scriptoribus. Ætas nona. p. 166.

Unde multa fabuloſa, prodigioſa, & non nulla plane falſa & mendacia ſuis Scriptis immiſcuit. Quo ſit ut ejus hiſtoria licet de rebus valde antiquis, quorum perjucunda eſt cognitio, tractent, nullam tamen fidem, auctoritatem nullam apud viros cordatos conſequantur, quia ſæpe mentienti rarò creditur etiam veritatem dicenti: Ferunt illum cum jam eſſet ætate maturiore, ſolidiore

judicio, errorem ſuum agnoviſſe & corrigere tentaſſe, imo jam operi manum benè admoviſſe, morte tamen præventum, vix pauca emendaſſe: quicquid ſit, conſtat hominem fuiſſe eruditum, licet parum verecem. Ejuſmodi etiam res tractaſſe, ut ſi abfuiſſet illa prodigioſa fingendi temeritas, imo mentiendi libido, laudem nullis unquam ſæculis obſcurandam obtinuiſſet. Scripſit autem ut habet Vion.

Breviarium Gildæ', Librum unum. A principio mundi uſque ad Diluvium.

(1197) Camillus GILINUS nomine ſuo, paternam *Johannis Jacobi* (eum ſupra num. 1188. in GHILINO quo pertinebat, exhauſimus.) *Camilli verſionem Memorabilium Baptiſtæ Fulgoſi*, latinam ex *Italico*, quomodo ediderit, & excuſaverit, v. apud *Thomaſ.* de plagio litterar. §. 443.

(1197. a) GINIFACCIO Spironcini, ejus *Corriero Sualigiato*, item *Continuazione del Corriero Sualigiato*, in Villa Franca 1644. & 1660. in 12. ſunt opera prohibita Curiæ Romanæ mandatis, à *Fermnte* PALAVICINO propterea decollato conſcripta, v. in Anonymis cap. 15. num. 515. & ſeqq.

Citatur in Indice *librorum prohibitorum* Romano pag. 31. b. vide etiam *Wagenſeilii* Tela Ignea Satanæ p. 21.

(1198) GIMONTIUS Sclavonenſis *Paulus: Jean* BOUCHER, *Baillet*, liſte des Auteurs deguiſez p. 559.

GINNESIO v. *Gavardo*.

(1199) *Marcello* GIOVANETTI an ſit *Auguſtinus* MASCARDUS, vide *Villani* Viziera Alzara Hecatoſtes n. XXIX. p.

XXIX. MARCELLO GIOVANETTI, Aſcolano. Uſcirono alla publica luce delle ſtampe le

Poeſie di Marcello Giouanetti, compartite in *Affettuoſe Boſchereccie, Nuttiali, Eroiche, Sacre*, Varie, In Roma per Franceſco Corbelletti ad iſtanza di Gio: Manelfi M. DC. XXVI. 12.

Sono per verità ſpiritoſe à ſegno tale, che pretendeva d'andar del pari col Cavalier *Gio: Battiſta Marino*, che però eſſendo riferito al più dilicato Cigno del picciol Reno, per cui intendo *Girolamo Preti*, quaſi adirato repplico con parole, che ſignificavano eſſer quella quaſi una beſtemmia. Miraſi nel frontiſpicio Apolline con la Lira delineato da *Simone Vauet*, ed intagliata da *Claudio Melan* ambedue Franceſi, e valentiſſimi nelle loro profeſſioni.

Non manca all' Opera il Ritratto dell' Autore, e vi ſudarono le diligenze de gli ſteſſi pennelli, e bullini. Ha una cartella ſotto in cui ſono intagliati queſti verſi.

Ad Pictorem.

Pixiſti ſine fronde comam? ſine lumine ſolem
Pingere Tu poteras, vel ſine ſole diem.

Aug. Maſcardus S. D. N. Urbani VIII. Cubic. ad bonorem A pag. 257. ci ſi legge un Sonetto dello ſteſſo Maſcardi, e comincia.

La doue il Tago in pretioſi errori
Ricco d' arena d' Oro il flutto aggira,
MARCELLO io vado, e per deſio d' onori
A ſi dubio camin drizzo la mia &c.

Hora il Maſcardi in uno de *Diſcorſi ſopra la Tavola di Cebete Tebano* ſi dolſe dicendo, eſſerli attribuiti componimenti non ſuoi, e fauella di queſti. Di ciò mi fece auuiſato quella grand'anima del Dottor *Flavio Guilielmi*, il quale pochi meſi ha, in queſt' anno, che precipita *M. DC. LXXIIX.* pagò la Gabella à Libitina, uſciti di freſco dalla ſtampa quelli Diſcorſi. Ma queſto mi fa ſtupire, imperciochè e l'uno, e l'altro viuevano in Roma. Perciò difficilmente potrei indurmi à crederlo; mà più toſto che qualche ſdegno contro di lui conceputo gli haueſſe fatto ſcrivere tal coſa. Più toſto crederei non fuſſe del *Marino* la Riſpoſta al Sonetto ſcrittogli a pag. 247?

Mà già che habbiamo per le mani il *Giovanetti* non parmi da tralaſciarſi un ſolenniſſimo furto alle di lui Poeſie da Soggetto non ignobile ne priuo d'ingegno. Haueua Madama *Catterina Medici* Vedoua di *Ferdinando Gonzaga* Duca di Mantoua, Gouernatrice di Siena nel cui tempo godeuano li Saneſi un Secol d'Oro, (che però fù iui recitato un Drama intitolato la *Felicità di Saturno* non maggior di dodici Scene, e quelle compoſte da dodici Cavalieri principaliſſimi Accademici de FILOMATI, tra li quali hor ſouiemmi uno fù il poſcia Eminentiſſimo *Voluunio* Cardinale *Bandinelli*) fatta ſbandire per togliere l'occaſione degli Scandoli, una tal Vedoua, di cui all preſente non ſouiemmi il nome, ſotto pena della fruſta, ſe ſi fuſſe per alcune miglia accoſtata alle mura della Città. Hor queſta laſciataſi tentare dal prorito della libidine, e confidandoſi per eſſer bella di ritrovare Auuocati appreſſo Madama, transgredì il bando, e data nella mani del Barigello fù carcerata; non mancarno interceſſori per liberarla dalla fruſta, e ſe haueſſe pagate centinaia di Piaſtre; non coſi ſe ſi fuſſe trattato con dodeceſima parte di leuar dal pericolo pouera ed innocente Zitella. Mà ſi cantò à Sordi peroche eſſendo Madama amantiſſima dell' equità, e conoſcendo che 'l danaro ſerve non a ſpegnere, benſi ad alimentare le colpe, volſe per ogni modo, che la ſentenza veniſſe eſſeguita. C. T. Poeta aſſai conoſciuto, non eſſendo cominciata appena la fruſtatura ritiratoſi in una Bottega d' uno Speciale partorì iſſo fatto ſenza ſentire i dolor del parto belliſſimo Sonetto, e lo diede fuori, ne meno curandoſi della cartuccia, che pallotolata s'haveva meſſa in Saccoccia, dalla quale ricauate diverſe copie, una me ne fù monſtrata da un Conte Vicentino mio ſingolare amico. Lo leſſi, e diſſi eſſer belliſſimo: ma non dell' Autore, che mi diceua per hauerlo letto prima in libro ſtampato: onde per chiarirlo ritrouandoſi in Piazza lo conduſſi nel Chiaſſo S. Martino alla Bottega del Boſſo Libraio, e

dato

dato di mano à quelle Poesie lo feci cognoscere non del T. mà del *Giouannetti*; essendo quel medesimo, che si legge à pag. 7.

Bella corteggiana frustata.

Era Esposta à flagelli EURILLA *mia*
Per lieue colpa condannata Rea &c.

Mà sparsasene la voce per la Città, che se bene hà gran ricinto di Muro non è delle più habitate; egli ne fece alto, che direi bello, se da questo non gli fusse stato occupato il luogo.

Componeua nella fauella della Toscana, e del Latio: ma con maggior felicita (se però merita nome tale) nell'osceno giocoso. Hebbe quelle *Poesie* da me in prestito, e doppo qualche mese me le voleua restituire: ma io che ben sapeua come egli trattasse i libri, però che viuesse con la vita non del tutto pulita, e che ben si confaceua alla maggior parte de suoi componimenti, glie ne feci dono, ricomprato l'altro, che di tre esemplari era rimasto al libraro, e benche dal M.DC.XXVII. siano scorsi anni LI. non è punto diuerso nella pulitia; benche non coperto di Carta biancha come fogliono fare à Siena, mà tale quale nella Scanzia.

Ne sia creduto hiperbole quello che scrissi de la cartuccia pallottolata, perche egli stesso non mi lassa mentite cantando nelle Ottau. LXXV. e LXXVI. dell'

OGLIA PVTRIDA.
Al Ser. Principe.
C. T.

De versi miei la numerosa messe
E le mie Rime in varii modi accolte
Vedo dal Cieco oblio vinte, ed oppresse
E nel Sepolcro mio chiuse, e sepolte
E che cadranno in su quell' hore istesse
Che dal carcere mio saran disciolte
L' aure de la mia Vita, e in tempo corto
Vedran l' occaso, oue credeuan l' orto.
Pizzicagnoli, Voi de le mie Carte
Già non inuolterete la tonnina
Ne meno seruiranno in quella parte
. . . . . .
In un tempo medesimo con l' arte
Anderan con l' Artefice in ruina
Ese reliquiae pur fia che vi resti
Sarun cartuccie rotte, e foglie pesti.

Queste stanze in numero di XCV. sono M.S.S. ne ritrouandosi per ogni canto non m'è incresciuto rescriuerle. E perche è cosa da huomo ingenuo non tenere nascosti li fauori da chi si siano riceuuti, per non mancare del mio debito fò sapere essermi venute alle mani dall' impareggiabile cortesia di quell' ANTONIO MAGLIABECHI che lo fa riuerire malgrado degl' Inuidiosi, anzi dell' inuidia, da dutto'l mondo possedendo egli un Arsenale di M.S.S. curiosissimi, ed impossibili à ritrouarsi nelle altrui mani, mercè che non pèrdonando alla penna, e poco curando della Salute e istanca bile nel leggere, nello scriuere, e nel seruire, (doppo il douuto impiego al proprio Patrone) a gli amici. Egli che e non meno modesto, che dotto, hauera a male, che 'l dica, ma *Conceptum sermonem tenere quis poterit?* dirò con Elifaz Temanite.

GIOVANNI v. *Filoteo.*

Grandi.

(1199. *a*) GIRAGO. *Anagrammatica* larva est Iacobi RAGGII Itali, Genuensis, nobilis, Capucini sub qua edidit in publicum *Centuriam* I. *de Regimine Regularium*, indicante *Wittenio* Diarii Biograph. anno 1657.

(1200) Joannis GIRALDINI nomine, librum *de Meteoris* vulgavit *Christophorus* à SACROBOSCO, Jesuita Hibernus, teste *Alegambe* pag. 77.

Et *Sotvello* p. 144. b. qui Auctorem hunc alias vocari HOLIUUODIUM addit. Librum hunc a *Sacroboscо* tribuit quoque *Wittenius* ad 4. Septemb. 1626. Diarii Biographici, sed eum sub Giraldini nomine prodiisse silet.

(1201) GIRALDUS *Patavinus, Bernardinus. Gaspar* SCIOPPIUS, Douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 559.

(1202) GIRARD *le Sieur: Talon* de l'ORAT, conjointement avec *Girard*: Verba sunt *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 559.

(1203) GIRARDO *Vita di Ezzelino*, est *Fausti* LONGIANI v. in *Rhod.* n. 60.

LX.

Fausto LONGIANO è auttore della vita d' *Ezelino*, stampata sotto il nome di GIRARDO 1619. Ital. mese di Luglio, sive: FAUSTUS LONGIANUS est autor *Vitae Ezzelini* impressae sub nomine

GIRARDI 1619. Italice, mense Julio.

Hebbe dalla Serenissima Republica Venetiana il Sr. Giacomo Castellani *per* l'aviso di Parnasso *un donativo di 200. ducati, poi 1620. a di 26. Marzo facolta di liberare doi Banditi, di che cavò 3000 ducati 1625 per il discorso sopra le* Ragioni della resolutione fatta in Valtelina *gli donò sodetta Republica 300. ducati di buona moneta, & gli fece grazia di liberare un bandito, ne hebbe ducati mille & Ottocento d' ogni spese, i. e. Habuit à Serenissima Republica Venetia Dnus Jacobus Castellanus pro* Novis suis è Parnasso, *donarium ducentorum aurorum, & insuper anno 1620. die 26. Martii facultatem liberandi duos e numero proscriptorum, unde redegit 3000. aureorum. Anno 1625. pro dissertatione super* Rationes Resolutionis in Valtelina factae, *donavit ei praedicta Respublica 300. aureos bona moneta, & gratiam ei fecit liberandi proscriptum unum, unde habuit aureos 1800. cum omni sumptu.* Ex Mss. ipsius apud Abbatem Maurocenum Patavii 1633.

Vide notata superius n. 9. & n. 28.

GIROLAMO v. *Clavigero.*

Nomisenti.

(1204.) *Martinus* GIRON *de Palaceda* Qui ejus nomine prodiit tractatus Hiſpanicus inſcriptus : *Diſcurſo de la Eleccion del Sucesor del Pontificado en vida del Pontifice*, adſignatur *Joanni* MARTINEZ DE RIPALDA , Navarro Pampelonenſi, Jeſuitæ, à Nicolao *Antonio* Bibliothec. Hiſpan. p. 564. (a) *Sotvel* in recenſendis hujus Jeſuitæ Scriptis, p. 478. de hoc libro & perſona tacet & cum eo *Witte* Diar. Biograph. an. 1648. ad d. 26. April.

(a) Nicol. Anton. Bibl. Hiſp. Tom. I. pag. 564.

Ejus item eſt, *licet* Martini Giron de Palaceda *nomen præferat*, Diſcurſo de la eleccion del ſuceſor del Pontificado en vida del Pontifice ; *quem confeciſſe eum Cæſar-Auguſtæ anno M.DCXLII. mandato Comitiis* Olivarienſis, *cui erat tunc temporis a confeſſionibus, vulgo fuit relatum.*

(1205.) Petri de GISCATREDO nomine , Librum *di Miraculis ſanctæ crucis* , edidit *Jacobus* PUCHE, Jeſuita Hiſpanus , docente *Alegambe* p. 209.

Et cum eo *Sotvel* pag. 383. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 559. *Witte* in Diar. Biograph. ad an. 1646. 25. Jan de hoc perſonato Scripto , *Nicolaus* autem *Antonius* in Bibliotheca Hiſpanica de Scriptore etiam hoc plane ſilent.

(1206.) *Joannis* GIUVANI Doctoris Theologi liber *de Schiſmate* Joannis YOUNGI docetur *Poſſevin.* Apparat. ſacri Tom. I. pagina 955.

GIULIO v. *Ruffo.*

(1207.) *N.* DE GLAUDE, de GLAUNE, Auctor nobis indicatus Epiſtolæ *de animæ immortalitate.* vid. *Anonym.* num. 2406.

(1208.) Scipio GLAREANUS , eſt *Angelicus* APROSIUS v. *Rhod.* num. 41. & 43. v. in Galliſtoni. 1145.

XLIII. Scav. 12.

Scipio GLAREANUS , Angelicus APROSIUS. v. ſupra ad num. 41. notata.

(1209.) GLAS, *le Sieur de Saint*: N. -- DE SAINT USSANS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 560.

GLAUMALUS v. *du Vezelet.*

GLEMOGILIO v. *Talpi.*

GLOTTOCHRYSIUS v. *Fidentius.*

(1210.) GLUCKRADII *notas in Tyrocinium Beguini* á Præceptore Glückradii , *Joanne* HARTMANNO , celebri ſcriptis ejus generis Medico , profectas eſſe , memoriæ prodidit *Scevenius* num. 92. Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 560. Gluckradio eas aſcribit *Mercklin.* Linden. Renov. p. 176. b.

(1211.) Michael GLYCAS cognomento Siculus, *Annalium* Auctor quod non ſit, ſed THEODORUS METOCHITA , Cl. Dn. *Meurſius* manifeſto deprehendit , qui annales ipſius ex veteri Mſ. auctoris Gr. & Latine in lucem emittet , ait *Henr. Ernſt* l. 2. obſ. variar. c. 36. v. *Voſſ.* de Hiſtor. Gr. l. 2. c. 17. p. 300. & c. 29. pag. 308. & *Zeiler*, de Hiſtor. part. 1. p. 60. nihil hac de re monentes. Videſis quæ inferius afferuntur in *Metochita.*

GNEE v. *Donalero.*

(1212.) *M. Antonius* GNIPHON Grammaticus natione Gallus. Libros ejus nomine à DISCIPULIS ipſius evulgatos tradit *Suetonius* de Illuſtribus Grammaticis lib. I. Cap. VII. p. 823. & ex eo *Friſius* Biblioth. Geſner. p. 546. qui tamen *Gnyphum* appellat. Adde *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 350.

(1213.) GOBELINI Perſonæ Decani, *Cosmodromium* ſeu *Chronicon univerſale*, *ab orbe condito uſq; ad annum 1418.* Item ejus *Expoſitio rerum ſub Urbano VI. Bonifacio IX. Innocentio VII. Gregorio XII. Pontificibus geſtarum*, Francof. apud Wechelios. An. 1599. in fol. extat. Hoc opus à PIO II. Pontifice conſcriptum eſſe, multos notaviſſe, ſcribit *Th. Raynaudus*, de mal. & bon. libris, part. 1. Erot. 10. §. 1. p. m. 117. Adde *Hallervord.* ſpicilegii p. 73. & 74.

Hic GOBELINUS PERSONA male cum JOHANNE *Gobelino* Pio II. Pontifici à Secretis confuſus dicitur *Sandio* ad *Voſſium* de Hiſtoricis latinis p. 324. 325. Ille enim ſcripſit *Cosmodromium* ; hic autem *Commentariorum Pii II. libros duodecim.* vide *Meibomium* Tomi I. rer. Germanicar. pag. 55. in Cosmodromium commentantem quem laudat Joh. *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis p. 229. 230. Adde *Cave* Chartophyl. Eccleſ. p. 298. Eum à *Granzio* plerumque exſcribi notat *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 350.

(1214.) *Joannes* GOBELINUS. Ejus nomine extantes *Commentariorum de rebus Pii II.* Pontificis ipſi Pio II. antea *Æneæ* Sylvio dicto aſſeruntur ab *Auctore* Bibliographiæ curioſæ §. 27. *Wharton.* Append. ad Hiſtoriam *Cavei* literariam Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 96. *Sagittario* Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 696. (a) *Teiſſierio* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 5. (b) *Miræus* in hoc ſibi non conſtat , Bibliothecæ enim Eccleſiaſticæ part. I. p. 270. 303. (c) hoc opus Pio II. tribuit, at Part. II. p. 197. idem Johanni Gobelino reſtituit (d) adde Jacobum *Gaddium* de Scriptoribus Tom. II. p. 203.

(a) Sagittarius Hiſtor. Eccleſiaſtic. pag. 696.

Johan-

Johannis Gobelini, *Vicarii Bononienſis Vitæ Pii II. Exſtat ante ejus* Commentaria rerum memorabilium Pii. *II. Quamvis nonnulli hæc Commentaria* ipſi Pio *tribuant.*

(b) Teiſſierius in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 5.

Ælius Donatus, *Præceptor B. Hieronymi, vulgo exiſtimatur, ſcripſiſſe* vitam Virgilii. *Sed doctiſſimus* Voſſius *lib. 3. cap. 2. de Hiſtoricis Latinis, velle annotavit, licet in ea vita multa ſint bona, & ex antiquis hauſta, ſubinde tamen aſperſa quædam videri, quæ indigna ſint tanto Grammatico. Quare cenſet opuſculum illud, non eſſe ab Ælio Donato, ſed* alio minoris, ut nominis, ita judicii. *Et ſane in editione* Fabriciana *vocatur vita ejus Auctor* Tiberius Claudius Donatus.

Terentii vita Ælio *quoque* Donato *tribuitur. Sed idem* Voſſius *monuit eam eſſe* Suetonii, *in eod. opere de Hiſtor. Latin. lib. I. c. 31.*

(c) Miræus, Bibliothec. Eccleſiaſt. pag. 270.

Extant ſub nomine Gobelini Commentaria de Pii II. rebus geſtis; *ſed putant nonnulli eſſe factum* ipſius Pii

P. 303. Gobelinus *hiſtoriam ſuam* Coſmodromii, *uſq; ad annum 1418. deduxit, quo & vixit.* Surius & Molanus *eidem tribuunt* vitam Meinulphi *Paderbornenſis diaconi; quam* Brouverus *ad fidem MS. codicis edidit. Ab iſto Gobelino alius fuit* Joh. Gobelinus, *Pii II. Secretarius: Alius item fuit* Gobelinus *qui temporibus* Alberti *Auſtriaci imp. vixit, &* de Pœnitentia *ſcripſit.*

(d) Ibid. P. II. p. 197.

Franciſcus Bandinus Picolominæus, *Archiepiſcopus Senenſis, recollegit ex vetuſto originali Pii II. opera ſeu* Commentarios rerum memorabilium à Johanne Gobellino *Vicario Bonnenſi compoſitos; quibus Gregorii XIII. Papæ, qui dicit dictum* Gobellinum *fuiſſe Secretarium Pii II. ipſumq; eſſe auctorem dictorum Commentariorum, qui hactenus ſub Pii II. nomine prodierunt.*

(e) Jac. Gaddius de Scriptoribus, Tom. II. p. 203.

Gobelinus. *Joannes, ſi ſcripſit ipſe, ut editi operis titulus indicat, non* Pius commentaria de rebus geſtis Pii II. *videtur mihi potius in præcipuis, quam in infimo Theatri Hiſtorici gradu collocandus. Siquidem volumen iſtud juſtæ magnitudinis in complures dividitur libros ſane diſertos, candidos, graves rerum ponderе, ita ut author hiſtoricis pauciſſimis poſt veteres primarios usq; ad* Jovii *ætatem inferior, pluribus major, & forte melior poſſit non temere judicari. In hoc tamen curſim luſtrando notavi aliquod ſtudium (ne dicam aſſentatiunculam) in duas familias inſignes, quarum originem altiſſime repetit à priſcis ingenioſo Poëta, vel Oratori, quam Hiſtorico gravi propior. Ex aliquot verbis, quæ ſcribit de altera familia conjicio, vel certe ſuſpicor aut addita quædam in gratiam aliquorum operi, aut non potuiſſe hoc ſcribi à Pio ſecundo, hinc facilius tribuetur Volumen* Gobellino, *quam* Pio.

(1215.) *Antoine* GODEFROY. Quod ſub hoc nomine emiſſum eſt opus, agnoſcit Auctores *Antonium* ARNALDUM & *Godefredum* HERMANT ſimul. *Bailletus* aux deguiſemens des Auteurs p. 292. (a) & in Catalogo eorum p. 560. qui tamen non addit, quid operis ſub perſonato hoc nomine prodierit.

(a) Bailletus Deguiſemens des Auteurs pag. 292.

Tantot les Aſſocіez forment un nom de leurs prénoms; Comme on le peut voir dans le prétendu Antoine Godefroy;

(1216.) GODEFREDUS, GEOFRIDUS, GOFRIDUS, GAUFREDUS, GALFREDUS eadem plane nomina ſunt ut innuit *Sandius* in notis ad *Voſſii* libros de Hiſtoricis Latinis pag. 159. ſub eo ſuppoſitum eſſe ſcriptum à GOZELINO Diſſertationem, cui *clypeum defenſionis* oppoſuit *P. de la Main-ferme*, docetur Journal des Scavans 1689. T. XXI. p. 373. (a)

(a) Journal des Scavans 1689. Tom. XXI. pag. 373.

Ses oeuvres furent données au Public par le Pere Sirmond *en. 1610. ſur deux manuſcrits, l'un de l'Abbaye de Saint Pierre de la Couture du Mans, & l'autre de l'Abbaye de Vendome.*

La quarante-ſeptiéme Lettre du quatriéme livre, écrite à Robert d'Arbriſſel *ſur la trop grande familiarité avec des filles qu'il avoit ſous ſa conduite, a fait beaucoup de bruit dans le monde, & donné lieu au livre que le Pere de la* Main-ferme *a compoſé pour la defenſe de ſon Ordre, ſous le titre de* Bouclier.

Dans la premiere Diſſertation *du volume imprimé en 1684. il ſoutient que la Lettre a eſté ſuppoſée à* Geofroi Abbé de Vendome *par* Gozelin, *& tâche de le prouver par la vint-uniéme Lettre de* Pierre Abailard à Guillaume Evêque de Paris. *Il ajoute d'autres preuves de la ſuppoſition, dans l'expoſition desquelles il n'epargne pas la memoire du P.* Sirmond *dont la bonne foi & le rare diſcernement demandoient qu'il le traitaſt avec plus de civilité.*

(1217.) GODELMANNUS, *Johannes Georgius: David* CHYTRÆUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 360. *Melchior Adami* in neutrius Scriptoris vita hujus rei meminit, niſi quod Godelmannum Chytræi filiam habuiſſe in matrimonio innuat in Vitis JCtorum p. 449.

GODENTIUS v. *Bembellona.*

GODLUCIUS v. *Luck.*

(1218.) GOFFAR. où GOFFAERT, *Antonius: Edouard* KNOTT, douteux. *Jean* FLOYDE, douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 560.

(1219.) GOFFRIDUS Abbas Vindocinenſis. Hujus nomine confictam à *Joanne* ROS-

ROSCELINO Hæretico *Epiſtolam* eidem ſuppoſitam peculiari diſſertatione docet P. *de la Mainferme*, quam recenſet le *journal des ſavans* d. 22. Juin. 1682. 226. 227. 228. (a) ſed ejus rationes diſcutit peculiari diſſertatione Natalis *Alexander*, ut indicant *Acta Eruditorum Lipſienſ.* 1684. p. 318. 319. (b) adde Supplem. tom. II. ſect. III. pag. 127. & *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 560.

(a) Journal des Scavans du 22. Juin 1682. pag. 226. 227. 228.

Une Epiſtre que le P. Sirmond *a fait autrefois imprimer parmi celles de* Godefroy Abbé de Vendoſme *écrite au B.* Robert d' Arbriſelle *Fondateur de l' ordre de Fontevrauld, ſi celebre par la ſingularité de ſon gouvernement, & que l' on a inſerée dans le quinziéme Tome de la Bibliotheque des Peres, ſembloit donner quelque atteinte à la reputation de ce S. homme.*

Dans la premiere il pretend que la lettre attribuée à Godefroy *n' eſt pas veritablement de luy, mais de l' heretique* Roſcelin; *& dans la ſeconde il montre qu' il n' a jamais couru de bruit injurieux à la ſainteté de ſon Fondateur.*

Pour prouver la ſuppoſition de la Lettre, il remarque I. *Qu' elle ne ſe trouve point dans le MS. original de l' Abbaye de Vendoſme, & que ſi elle ſe voit dans quelque autre, comme dans celuy de la Couture du Mans, c' eſt apparamment par la faute de quelques Copiſtes qui ont ramaſſé ſans beaucoup de diſcernement tout ce qui eſtoit attribué à Godefroy.* 2. *Il dit que ſi Godefroy l' avoit ecrite, il l' auroit fait ou devant l' etabliſſement de l' ordre, ou dans le temps que* Robert *l' établiſſoit, & qu' il travailloit à bâtir des lieux reguliers dans Fontevrauld, ou enfin apres que cette maiſon fut achevée: Que cela ne peut eſtre arrivé en aucun de ces trois temps, puis que Godefroy a toujours conſerve une liaiſon etroite avec le B. Robert & ſes Religieuſes qu' il loue meſme avec beaucoup d' eloge ſur cout en l' Epiſtre 32. de ſon 4. liv. & il y a bien de l' apparence que ſi cet Abbe eût ajoûté foy aux bruits qui euſſent pû courir contre ces Religieuſes & leur Fondateur, lui qui eſtoit ſi regulier & ſi peu ſuſceptible des bruits comme il paroiſt dans une autre affaire, ou il ne veut pas qu' on ait egard aux bruits du peuple, il ne leur eût pas donné dans la ſuite, comme il fit même apres la mort de Robert, tant de marques d' eſtime & d' amitié.*

La conjecture ſur laquelle il attribue avec le P. Bollandus *cette Lettre à l' heretique* Roſcelin, *eſt fondée ſur ce qu' en dit P.* Abaillard *dans ſon Epiſt. 21. à Godefroy Eveſque de Paris, dans laquelle deſignant Roſcelin il dit: Qu' il a oſé forger & ſuppoſer une lettre outrageuſe contre l' illuſtre Predicateur Robert d' Arbriſelle, & qu' il a dechiré la reputation du grand Docteur de l' Egliſe Anſelme Archeveſque de Cantorbie, ce qui parut ſi fort au Pere* Sirmond *qu' il eſtoit reſolu, ſi nous en croyons* Bollandus, *d' oſter dans une novelle edition cette Epiſtre injurieuſe du nombre de celles de* Godefroy; *& le P.* Theoph. Raynaud *qui avoit ſuivi cette opinion, l' a retractée dans ſon ouvrage de* Trias fortium David.

(b) Acta Erudit: Menſis Julii A. 1684. pag 318. 319.

Quinta diſſertatio circa duas epiſtolas, Robertode Arbriſello *inſcriptas verſatur. Una eſt* Goffridi Vindocinenſis, *quam Bollandus in commentario prævio ad vitam* Roberti, & Johannes à Manu Firma Fontebraldenſis *monachus in diſſertatione duplici de* epiſtola contra B. Robertum conficta, *ſub* Goffridi Vindocinenſis *nomine a* Roſcelino hæretico *compoſitam ſtatuerunt, quorum rationes Alexander noſter diſcutit, & nullius eſſe ponderis demonſtrat, prædictum* Johannem à Manu Firma *graviter reprehendens, quod* Jacobum Sirmondum, *qui eam epiſtolam una cum reliquis* Goffridi Vindocinenſis *operibus fideliter edidit, impietatis & imprudentiæ poſtulare minime dubitaverit.*

(1219. α) Joannes GOLUBSKI, qui *Repliam rumorum Poſnavienſium, ab Hæretico Miniſtro per Pruſſiam ſparſorum.* Item *Triplicam contra Duplicam Miniſtri Toruenſis, & Mirabilem Concordiam, ſeu potius, Veriſſimam rabiem Evangelicorum inter ſe: contra Joannem Tyuteki, Hæreticum ſcripſit*, eſt *Gaſpar* SAWICKI, Jeſuita Lithuanus, docente *Alegambe* p. 152. Adde *Sotvellum* in Bibliotheca Script. Societ. Jeſu p. 281. 282. *Wiceu.* diarii Biographici Anno 1620. ad d. 19. Januarii.

(1219. β) Laurentii GONDINI, fratris ſui nomine, ſcriplit *Joannes* GONDINUS, Jeſuita Hiſpanus, *Directorium Spirituale, ad vivendum, & moriendum in gratia & amicitia Dei, illique perfecte ſerviendum.* Cæterum italice translatus hic liber, & Romæ impreſſus, apud Franciſcum Caballum 1629. in 16. nomen ſui Auctoris præfert: verba ſunt ejusdem *Alegambe* p. 245. quæ repetit *Sotvel.* Bibliothec. Scriptorum Societ. Jeſu p. 455.

(1220) D. *Luis* de GONGORA *Alcaſar*, e *Pempicileon* edidit lingua Hiſpania librum inſcriptum: *Real Grandezza della Sereniſſ. Rep. de Genova. Despues Annadida y traducida en lingua Italiana* per Carlos Eſperon. Sed ſimulatum hunc traductorem *Carlo* SPERONI revera eſſe Auctorem ſcripti ſub anagrammatiſmo nominis ſui latitantem aſſerit *la viſiera Alzata* Hecatoſtes num. XXV. p. 41. 42. ſequentibus verbis:

XXV. CARLO SPERONI. Nobile Genouſe d' origine di Vintimiglia della Compagnia di Gieſù; ritrouandoſi in Iſpagna publicò queſto Libro.

Real Grandezza della Sereniſſ. Rep. de Genova Eſcritta en lengua Eſpannola por D. *Luis de Gongora Alcaſar, e Pempicileon* y deſpues annadida y traducida en lengua Italiana por *Carlos Eſperon*, Noble Ginoves, Capelan Mayor della Capilla Real della Sereniſſ. Rep. di Genoua, Protonot. Apoſt. Doctor en Sagra Theologia, y en Leys Canonica, y Civil; en Madrid: por. Joſeph. Fernandez de Buendia, el Anno M. DC. LXV. & in Genoua per Gio: Battiſta Tiboldi Stamp. della Ser. Rep. M. DC. LXIX. fol.

Il nome è anagrammatico, e comprende il nome, il Cognome, e lo ſtato in cui all' hora egli ſi ritrouaua.

(1221) *Regius* GORADDIVUS Italo Germanus. Sub eo nomine

(I.) Edita est Francof. 1602. in 8vo *Praxis Jocandi* continens capita XI. paginis autem in universum constans 294. in quibus opusculo ipsi etiam addita sunt (1) *Modus Deponendi cornua*, interlocutoribus Camillo, Bartholdo & Cornelio a p. 295. ad 305. (2) Bartholomæi *Colonienſis* Epiſtola Mythologica a pag. 306— 351. (3) *Aſinus Carmine conſcriptus* ad Guillermum amicum a pag. 352. — 504.

(II) Anno 1605. Francofurti Supplementum Praxeos Jocandi 1. ſive: *Ars vexatoria*, h.e. *Jocandi innoxiæ* — ratio prompta extemporanea — ex MSto Regii cujusdam GORADDIVI primum eruta. Reducto anagrammate comparet *Georgius* DRAUDIUS, quem Auctorem, dubitanter tamen, hujus ſcripti aſſerit *Thomaſius* diſput. de Nigello Wirekero Lipſ. 1619 habit. §. 60. notatis ad (5) (a)

Add. Joh. Alb. *Fabri* decas decad. num. XXII.

(a) Thomaſius diſput. de Nigello Wirekero Lipſ. 1619. habit. §. 60. notatis ad (5) *Quis ſub hoc nomine lateat, (ſictum enim eſſe nemo dubitabit,) fateor me certò compertum non habere. Equidem ſi ex anagrammate res judicanda*, Regius Goraddivus *erit* Georgius Draudius. *Sed cur ipſe Draudius, dum in* Bibliotheca Claſſica ſua pag. 1155. *Praxin jocandi memorat, (ubi quidem Nominum horum ordinem invertit, pròque* Goraddivo *ſcribit* Goraddinum, *niſi culpa hæc in typothetam tranſferenda,) non ſolvit hoc enigma? nam alias p. 349. non veretur fateri ſuum eſſe* Tom. Canicularium dierum *III. qui ſub* Simonis Majoli *nomine prodierat. Cur* Praxeos jocandi ſupplementum *planè tacet? An puduit ipſum, qui Paſtor eſſet Eccleſiæ Ortenbergenſis, ſcripti in jocis atque facetiis occupati? An alia nobis anagrammatico artificio nomina inquirenda? An, quicquid de Regii Goraddivi manuſcriptis præferunt utrinque libelli tituli, merus Bibliopolarum fucus fuit, emptori alliciendo comparatus? Sanè verò certum hoc habeo, in ſupplemento Praxeos jocandi multa reperiri deprompta (licet hoc nuſquam indicetur)* è Menſa philoſophica Teobaldi Anguilberti, *quæ & ſub nomine* Michaelis Scoti; *(ſed perperam) prodiit Francofurti Anno 1602. & Lipſiæ Anno 1603. ut adeò in his ad manuſcripta recurrere nulla neceſſitas coegerit.*

GORIONIDES v. *Joſephus.*

(1221. *α*) Di M. R. Signor GOSTANTIO TALPITEO da Contilmanno Profeſſore di Sacra Theologia DISCORSI PRÆDICABILI SOPRA LE DOMENICHE, O FESTE DELL' ANNENTO SINO A QUARESIMA: publicati da Scipio Glareano. Venetia, Combi. 1642. in 4. anagramma d' *Agoſtino* PAOLETTI DA MONTALCINO, detegitur una cum editione *Aproſio Vintimiglia* Bibliothecæ Aproſianæ pag. 157. ubi prolixe narratur, & titulus operis p. 158. exhibetur, & alia p. 304. 305.

(1221. *β*) *Irenei* GOTHARDI HAVAINI *Speculum Theologiæ Catholicæ & Acatholicæ* h. e. *compendioſa veritatis Evangelicæ demonſtratio, & fucinctæ Religionis Pontificiæ confutatio* &c. 8. Witteb. apud Hæredes Joh. Wilh. Fincelii 1677. eſt idem liber qui eadem forma A. 1673. editus fuit vero auctoris nomine præfixo, hac inſcriptione: *Vindiciæ veritatis h.e. Tractatus Theologicus* Dni. *Gregorii Georgii* de KRIGELSTEIN SS. Theol. Dris Inauguralis (*li* puto ſcribendum fuerit) Diſputationi Pragæ menſe Julio A. 1671. habitæ oppoſitus & Scripturæ S. Patrum, & Proteſtantium Theologorum illuſtrium, & aliorum clarorum virorum auctoritate confirmatus, cum Indice genuino a Johanne Georgio HANAW, impenſis auctoris. Francofordiæ ad Viadrum typis Chriſtoph. Zeidleri. Imo videtur idem exemplum, ſolo primo folio mutato, & dedicatione ſublata, cum gratulatoriis carminibus præfixis. Nam & paginæ paginis reſpondent, & lineæ lineis. Ab initio usque ad pag. 430. quæ ultima eſt. Argumentum vero libri in eo eſt; ut ex univerſa Theologia formatis à Candidato-- -- theſibus, ſingulis refutatio conſtans aliquot Paragraphis ſubjungatur, v. Irenæus.

(1222) Gotthold. Eo ſub nomine prodiere in publicam lucem Scripta Germanica:

(I) 300. zufällige Andachten bey Betrachtung mancherley Dinge der Kunſt und Natur. Magdeb. 1663. 8. quarta deinde centuria auctæ, & ſæpius recuſæ.

(II.) Wolvergnügte Seelen-Ruh / bey Erklärung der Krafft / und Macht-Worte Chriſti Joh. III, 16.. Francf. 1683. 4.

(III.) Rechtgläubiger Chriſten ſeelige Brüderſchaft. Francof. 1684. in 4to. Auctor non eſt alius, quam M. *Chriſtianus* Scriver / Rensburgo-Holſatus, Paſtor Jacobæus Magdeburgenſis, & Miniſterii Senior. Hæc *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

Gottlieb v. von Friedberg.

Heiland.

Wahrmund.

(1223) Der GOttVerMietete edidit

(I.) *Pſalterium Davidis rythmis Germanicis* expreſſum.

(II) *Meditationes Evangelicas.*

(III.) Nonnullas *conciones* alias. Deberi autem hæc opuſcula *Guſtavo von Menaden* Livono Libero Baroni, Conſiliario Provinciali primario, & Generali Majori, notat *Witte* in Diariis Biographici Parte Secunda ad d. 16. Decembr. anni 1688.

(1224.) GOTTWISUS *Donatus*: D. WISART. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 560.

(1225.) *Chriſtophorus* GRÆFIUS videtur Auctor eſſe *Verſionis Epiſtolæ* R. Moſis Maymonidæ, quam Hebræo-Latine cum ſuis Notis & Politico Orientali edidit Altenburgi 1679. 4to. Siquidem nullo verbo hæc plus quam illam ſibi tribuit. Eſt autem *Gulielmi Henrici* VORSTII, inſerta Obſerva-

tionibus ejusdem ad Chronologiam R. Davidis *Ganzii*. Hucusque *Symbola Normanniana*.

GRACHUS v. *Sempronius*.

(1226.) *Celii* GRAFREDII nomine editum esse à *Felice* GIRARDO, S. J. Italo Nolano, discursum de Passione Domini, Neapoli, typis Francisci Savii 1655. indicant *Sotwel*, Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 202. a. *Witten*. Diarii Biograph. an. 1665. ad d. 3. Julii. Nomen Anagrammaticum esse docet *Toppi* Bibl. Napolitan. pag 81. b.

(1226. a) GRALLATOR *quis* auctor sit cujus libri, cum ignarissimis novi: Interim hæc lego apud Benthemum: Wie hoch man in Seeland die Geistlichen gehalten / kan man aus den Büchern des Grallators schliessen. Man hat zwar den SALMASIUM, nach dessen Tode vor solchen Scribenten wollen ausgeben; Aber andere / welche genauere Kunde davon haben / berichten / daß solche Schartecken / welche dem Reformirten Ministerio eben so reputirlich als der Bienen-Korb dem Römischen / auff Anordnung der Vornehmsten in der Regierung zu Middelburg auffgesetzet sey: verba sunt *Benthemi* im Holl. Kirch- und Schulen-Staat pagina 74. Part. 2.

DE GRANA v. *Cecilius*.

(1227.) *Antonius* LE GRAND. Edidit Institutionem Philosophiæ secundum Principia D. Renati des Cartes. Anno 1679. Item Historiam Naturalem & de Carentia Sensus in Brutis, aliosque tractatus, quorum verum Auctorem Professorem Oxonienſem & Societatis Regiæ membrum, non tamen ita nominatum quondam crediderat Jo. *Deckherr*. quam sententiam tamen mutat, & eidem Antonio le Grand omnes eo nomine emissos libros restituit, de Scriptis adespotis p. 321. eo nomine laudatus à Petro *Bælio* in epistola subjuncta p. 387.

(1228.) *Giovanni* GRANDE. Quod sub Ejus nomine extat de *Bello Exulum*, opus Auctorem agnoscere *Scipionem* MARTELLUM docet *Toppius* Biblioth. Neapolitan. pag. 341. 342. verbis lectu dignis ob brevitatem hic omissis.

(1229.) GRANDVAL, *le sieur de: Jean* DU VERGER *de Hauranne*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 560.

GRASSIUS v. *Horatius*.

à GRATIA v. *Felix*.

GRATIANUS v. *Civilis*.

(1230.) GRATIANUS Clusius, Tuscus scripsit *Collectanea decretorum Canonicorum*, sive *Concordantiam discordantium Canonum*, editam primo omnium in fol. 1472. *sine Auctoris & loci mentione*, de qua vide in *Anonymis*; præfixo autem Gratiani nomine Paris. 1508. Hunc Gratianum, vulgo creditum *Petri Lombardi* fratrem, progenuino operis hujus Auctore agnoscere dubitat *Cave* Chartoph. Eccles. pag. 204. (a) certe maximam partem ex IVONE & BURCHARDO compilasse apud omnes in aprico esse censet Historiæ literar. Script. Eccl. p. 461. (b)

(a) Cave Chartophyl. Ecclesiastic. pag. 204.

Jus Canonicum à Gratiano *in ordinem redactum*, *qui* Petri Lombardi; *ut volunt* frater *fuit*, *an recte*, *viderint alii*.

(b) Cave Histor. Litter. Script. Eccl. pag. 461.

Scripsit Gratianus *circa annum 1151*. Decretorum Canonicorum Collectanea, *seu* Concordantiam discordantium Canonum, *ex SS. Patrum dictis*, *Synodorum Canonibus*, *spuriis Romanorum Pontificum Decretalibus*, *aliisq; Pseudepigraphis*, *collectam*; *& ad se brevibus Scholiis illustratam*. *Quam plurima ipsum ex* Ivone & Burchardo *hausisse omnibus satis notum est*.

GRATIANUS v. *Prosper*.

Turpio.

(1230. a.) *Joannis* GRATIANI Presbyteri *Querela & Appellatio ad futurum Concilium*, instituta nomine B. *Aurelii* Augustini Hipponensis Episcopi circa Bullam nuperrime emissam, ac ubique affixam ex Authoritate *Alexandri* VII. P. R. hodie sedentis 1657. 4. Auctor est *Samuel* MARESIUS, qui eam ut suam in Elencho suorum scriptorum Ao. 1659. sub finem System. Theologici exhibuit.

(1230. a) GRATIANUS *Vulturius Bassarini* est *Gerardus Joannes* VOSSIUS. vide supra BASSARIUS; ubi ratio transnominationis.

(1231.) *Orthuinus* GRATIUS edidit *Castigationes ad Ludovici* Liebhardi *Historiam Calvino-Reformatam*. Sub hoc nomine celari Virum Clarissimum D. *Christianum* BECMANNUM, ex D. *Baieri* Theol. Jenensis Dissertatione Historico-Theologica de Ambitione, Hærelium causa, pag. 31. indicat *Symbola Thürmanniana*. Confirmant *Diecmanniana* & pro *Christiano Christophorum* a Bajero scribi debuisse addunt. h. m. Orthuini Gratii Servestæ Anhaltini Castigationes in Ludovici *Liebhard* Historiam inter Protest. A. C. addictos & Calvino-Reformatos Francof. ad Oder. A. 1671. 4. edita, sub hoc nomine Virum Clarissimum D. Christianum Becmannum celari scribit D. *Bajerus* in Dissertat. Hist. Theol. de Ambitione Hæresium causa, ed. Jen. 1692. p. 31. sed vereor, ne in prænomine erratum, & pro Christiano Jo. Christophorus ponendus sit.

GRA-

GRATIA Dio v. *Maccati.*

(1232.) GREGORII Bætici Illiberitani (ab oppido Granatæ vicino) Episcopi nomine, legitur in Bibliothecæ Patrum Parisina editione secunda, Liber *de Trinitate & fide, contra Arrianos* qui idem reperitur nomine FAUSTINI Presbyteri, cujus est revera; licet *Achilles Statius* eundem sub Gregorii nomine rursus ediderit, notatus propterea ab *Andrea Schotto* Biblioth. Hispanicæ, Tom. 3. Class 1. pag. 451. & 485. Addo eundem T. 2. p. 188. *Valerio Andreæ* Taxandro Bibl. Hispan. p. 55. & *Oleario* pag. 182. *Miræo* Biblioth. Eccles. p. 47. (a) & Partis II. p. 85. (b) *Cave* Historiæ literar. Script. Ecclesiast. p. 231. b. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Autheurs Ecclesiastiques, Tom. 2. pag. 107. a. ubi addit rationes sui asserti sequentibus verbis. L'on avoit imprimé sous son nom à Rome l'an 1575. & dans les deux premieres Editions des Bibliotheques des Peres, *sept petits Traitez contre les Ariens*, qu'on croïoit être *le livre de la Foi*, cité par Saint *Jerome*; mais l'on a depuis decouvert qu'ils étoient de FAUSTIN DIACRE Luciferien, à qui l'Abbé *Trithemе* les avoit attribuez. Ils sont adressez à l'Imperatrice Galla Placidia sœur de l'Empereur Honorius; ce qui fait voir qu'ils sont *plûtôt de*, *Faustin que de Gregoire de Betique*, qui estoit mort, quand Placidie eut la qualité d'Imperatrice.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pagina 47.

Cæterum liber iste De Trinitate seu fide *contra Arianos, etiam sub nomine* Gregorii Bætici, *ab* Hieronymo *cap. 100. memorati, totus fuit editus nisi quod epistola ad Flaccillam esse mutila.*

(b) Idem Part. II. pag. 85.

Achilles Statius, *Lusitanus Ferrandi Carthaginensis diaconi opuscula pia*, & Gregorii Bætici de Trinitate *seu* Fide *librum è tenebris eruit. Quanquam in hujus titulo deceptus videtur, quantum ex* Gennadii *Massilienſi catalogo cap. 16. colligi datur, qui* Faustino *presbytero fœtum illum adscribit.*

GREGORIUS v. *Blesensis.*

de Laude.

(1233.) GREGORIUS NAZIANZENUS, habetur auctor librorum variorum ad ipsum non pertinentium. Eorum aliqui auctores suos invenere v. gr.

I. *Metaphrasis in Ecclesiastem*, GREGORIO NYSSENO Episcopo vindicata, v. *Bellarm.* ad Ao. 370. p. m. 91. *Rivet.* Crit. Sacr. l. 3. cap. 21. pag. m. 341.

GREGORIO THAUMATURGO tribuere malunt Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlejanæ p. 305. b. *Gerhardus* Patrologiæ p. 260. *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 141. (a). Quibus addunt *Marginalia Normanniana Hoeschel. Photii* 966. b. vide la *Bibliotheque Universelle* Tom. 18. p. 124. (a) Homilias tamen in Ecclesiastem scriptas à GREGORIO etiam NYSSENO ex *Suida* refert *Symbola Normanniana.* Adde *du Pin* Bibl. Tom. I. p. 185. a

II. *Tragœdia, Christus Patiens*, APOLLINARI *Laodiceno* tributa jam à *Baronio* Tom. I. ad A. C. 34. num. 141. adde *Casaub.* in apparatu Exercitationum diatr. 10. pag. 62. *Cocum*, Censur. p. m. 241. *Rivet* l. c. p. 343. *Th. Raynaud.* de lib. mal. & bon. p. 141.

Apollinari etiam huic Laodiceno sive Seniori, quam Juniori Apollinari, aut Nazianzeno tribuere mavult Cave Chartoph. Eccles. pag. 57. item Histor. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 125. & pag. 141. vide & Vossium de Poëtis Græcis cap. IX. p. 76. *Neumannum* Disputat. de Metaphrastis N. T. hab. Witteb. 1686. §. 16. (b)

III. *Dialogorum Cæsarii fratris* quomodo Auctor habitus sit Gregorius, sed falso diximus supra pluribus in CÆSARIO: vide interim M. Joh. Christoph. *Ernesti* Dissert. de Dialogis Doctorum Veteris Ecclesiæ, hab. Wittebergæ 1688. §. 6.

IV. *Sermones* GREGORIO *Thaumaturgo* tributi non ejusdem esse auctoris, neque Thaumaturgi, docetur *à Pin Bibl.* Tom. I. pag. 186. b. Sed alius PROCLI stylum habere aliquos etiam CHRYSOSTOMO tribui narratur etsi non approbetur.

(a) Bibliotheque Universelle Tom. 18. pag. 124.

On croit que la Paraphrase de l'Ecclesiaste, *laquelle est entre les Harangues de notre* Gregoire, *est de celui que l'on nomme* Thaumaturge, *& que la* Tragedie *qui est à la fin de ses Poesies, & qui est intitulée* Christ suffrant *est* d'Apollinaire de Laodicée. *On pourroit conter au reste entre les ouvrages de Gregoire de Nazianze au moins d'egard de la forme, un* Recueüil de Theologie *qu'il avoit fait avec Basile son amy, en lisant les oeuvres d'Origene comme on le peut voir par sa lettre LXXVIII. à* Theodore Eveque de Thyane.

(b) Neumannus Disputat. de Metaphrastis N. T. hab. Witteb. 1686. §. 16.

Hoc autem loco ideo nobis commemoratus, quod sacra poesi quam maxime excelluit, ac Tragœdiam *memoriæ reliquit, quæ* Christus Patiens *inscribitur; quam, non desunt qui* Nazianzeno *adscribunt, visum tamen* Vossio, *aliisque*, Apollinaris *doctissimi Viri fœtum esse; quorum judicio religio mihi fuit refragari, Vid.* Vossius Poet. Græc. *c. IX p. 76.*

(1234.) GREGORIO NEO-CÆSARIENSI, Thaumaturgo cognominato, falso adscribitur

I. *Expositio fidei à Ger. Vossio*, ipsius nomine edita, cum XII. *Capitulis*, cumque *Anathematismis*, quæ omnia *hæretico* APOLLINARI, *Canisius* Bibl. patrum. T. 1. p. 319. vindicat, docente *Rivetо* l. 2. c. 16. p. 139.

Pro ſuppoſititiis agnoſcit *Cave* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 68. vide etiam Joh. Georg. *Neumannum* Diſſert. de Pſalterio Salomonis hab. Witteb. 1687. §. XVIII. Addit *Symbola Maſtrichtiana Hottingerum* in Elencho Script. ſuppoſ. p. 76. de illo agentem.

GREGORIUS NICETAS vide *Georgius Nicetas*.

(1235) GREGORIUS NYSSENUS falſo venditatur auctor ſequentium ſcriptorum, quæ aliis vindicantur. Nempe

I. *De Differentia Eſſentia & perſona, ſubſtantia & hypoſtaſeos*, BASILII Epiſtola 43. quod ſit, *Raynaudus* & *Rivetus* locis citatis annotarunt.

Baſilio etiam adjudicat *Cave* Hiſtor. lit. Scriptorum Eccleſiaſt. p. 138. a.

II. *Expoſitio Cantici Canticorum*, de qua ſupra in *Euſebio Pamphili*.

III. IV. *Orationes duæ* 1. *in verba: Faciamus hominem, &* 2. *de hominis procreatione*, BASILII eſſe defenduntur contra *Poſſevinum* apud *Rivet*. l. c. p. 346.

Has tamen Orationes male Baſilio adſcribi cenſet *Cave* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 138. b. qui eas inter *genuina* Gregorii Nyſſeni ſcripta refert.

V. Alia *Oratio de Reſurrectione*, HESYCHIO adſcribitur a *Theoph. Raynaud.* p. 141.

Heſychio adſcribit quoque *du Pin*, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. VI. p. 10. (a) adde Supplementa *Act. Lipſ.* tom. II. Sect. X. p. 477. (b)

VI. *De Philoſophia* libri, NEMESIO Philoſopho, & Epiſcopo Emeſeno, apud *Cocnæum* Cenſ. p. 318. 319. *Th. Rayn.* l. c. p. 150. *Rivet.* l. c. p. 355. & omnium optime ab auctore præfationis, editioni Nemeſii Gr. L. Oxonienſi 1671. in 8. è Theatro Scheldoniano præfixæ, demonſtratur.

Vide *Rachel.* introduct. in Philoſophiam Moralem c. VIII. p. 8. *Quenſted.* de Patriis virorum illuſtrium p. 462. *Cave* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſ. p. 138. b. *Colomeſii* Paralipomena ad Cavei Chartophylacem Eccleſ. p. 20. 21. (c) *Gregorio* tamen Nyſſeno libros hos reſtituere annititur *Gaddius* de Scriptoribus tom. II. pag. 213. (d) *Menagius* etiam Obſerv. ad Diog. Laërt. pag. 118. b. librum *de Natura Hominis*, qui idem eſt ſupra memoratus, falſo ei tribui ſcribit.

VII. *De S. Trinitate, quod Spiritus S. ſit Deus*, quæ eſt octuageſima Epiſtola BASILII, cujus agnoſcitur & a *Bellarmino* & *Frontone Ducæo*, apud *Rivet*. l. 3. c. 23. p. 350. adde *Th. Raynaud* p. 141.

At omnino ſuppoſitum hoc ſcriptum eſſe Gregorio oſtendit *Cave* Hiſtor. liter. Script. Eccleſ. p. 138.

IIX. IX. *Orationes duæ*, altera in *Mulierem Peccatricem*, & eos, *qui durius alios judicant*, & *de Pœnitentia*; Altera in *Principium Jejuniorum*. Utræque ASTERIO AMASENO ex *Photio* Cod. 271 aſſeruntur a *Caveo* loc. cit.

X. *Epiſtola de cunctibus Hieroſolymam* GREGORIO a *Bellarmino* & aliis Pontificiis abjudicata eidem reſtituitur a *Molinæo* apud *Caveum* loc. cit. (e) & *Olearium* Abac. Patrolog. p. 186. (f) qui ipſe tamen librum *de Virginitate* inter ſpurios Gregorii ponit.

XI. *Paraphraſis in Eccleſiaſten* GREGORII THAUMATURGI v. docentem *du Pin* Tom. I. Biblioth. Eccleſiaſt. p. 184. b. ubi adde p. 185. a. *de fidei expoſitione* eidem debita & *Nyſſeno* imputata.

XII. Oratio de *occurſu Domini* & *Simeone* à METAPHRASTE interpolata judicatur a *Caveo* Hiſtoriæ literariæ Script. Eccleſ. p. 138. Vide tandem de ſcriptis ejus dubiis *Hotting.* Elenchum Script. Suppoſ. p. 81. ex allegatione *Symbola Maſtrichtiana*.

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom VI. p. 10.

Le P. Combefis *attribue encore à cét Auteur le ſecond ſermon de Saint* Gregoire de Nyſſe *touchant la* Reſurrection de Jeſus-Chriſt, *& il prouve ſon ſentiment, premierement par l' autorité d' un Manuſcrit de la Bibliotheque du Roi, où ce Sermon ſe trouve ſous le nom d'* Heſychius, *Pretre de Jeruſalem. Secondement, parce que ce Sermon paroit etre d' un ſtyle plus bas, plus ſerré & plus dogmatique que celui de* Saint Gregoire de Nyſſe; *& enfin, parce qu' il etablit une opinion directement oppoſée à celle qui eſt avancée dans le premier Sermon ſur le même ſujet, qui porte auſſi le nom de S. Gregoire de Nyſſe; car l' Auteur de celui-ci ſuppoſe, que Jeſus-Chriſt eſt reſſuſcité le ſoir du Samedy, & explique ainſi les paroles de S. Matthieu:* Veſpere autem Sabbati. *Au lieu que l' Auteur du ſecond Sermon ſuppoſe qu' il eſt reſſuſcité le* Dimanche au matin, *& montre que ces termes,* Veſpere autem Sabbati, ou Sabbatorum *ſe doivent ainſi entendre,* Quand la Semaine fut paſſée. *Mais ſi cette Homelie eſt d'* Heſychius, *ce n' eſt pas de celuy dont nous parlons, mais de celui, qui a vécu au commencement du cinquiéme ſiecle.*

(b) Acta Eruditorum ſupplement. Tom. II. Sect. X. p. 477.

Noſtrum Heſychium Sermonis de Reſurrectione Domini, *qui* Gregorio Nyſſeno *vulgo tribuitur, & inter ejus ſermones de* Reſurrectione Domini *ſecundum locum tenet, autorem fecit* Combefiſius: *qui tamen, ſi Heſychii eſt, non noſtro, ſed illi, qui ſub ſeculi V. vixit initium, ex mente* Du Pinii *eſt tribuendus.*

(c) Colomeſii Paralip. ad Chartoph. p. 20. §. 21.

Præter prædictos Sermones Chryſoſtomi *Latinè vertit Burgundio* Nemeſii *libros de Natura hominis*, Gregorio Nyſſeno *falſo tributos*, & Joh. Damaſcenum de fide Orthodoxa.

(d) Jac. Gaddius de Scriptoribus T. II. p. 213.

Gregorius Nyſſenus Epiſcopus. Fuit excellens Orator æquè ac Theologus, qui fortè primus Metaphyſicam ſociavit Theologiæ, ſcribens de *Differentia eſſentiæ, & Hypoſtaſeos*; *De Ani-*

ma

„*ma & Resurrectione* disputationem; de *Philosophia* „Libros octo. Hos *Bellarm. Nysseno* pie vellet „eripere, motus ab errore in his extante, scilicet „*animam non creari in corpore, sed ante corpus fuisse „creatam* & quod philosophicum sit opus totum; „Hæ duæ rationes vel indicia minimè cogunt in„tellectum, ut judicet necessario privandum Gre„gorium tali fœtu, si enim agit de Philosophia, „qvid mirum, si philosophicum sit opus? nec „incredibile videtur potuisse labi Gregorium in „errorem *Origenis* de anima, qvi fortè non erat „damnatus tunc, & parum referre videbatur ad „fidei substantiam, creari in corpore, vel ante „corpus animas rationales. Forsitan opus com„positum fuit ab juvene raptim nec docendi, sed „discendi, aut disserendi gratia, cui si manum„extremam addidisset, ademisset facile erro„rem unum, vel alterum. Si tamen sapit *Pela„gianismum*, potest revocari non temere in dubi„um autor, præsertim cum tribuatur *Nemesio* „Philosopho Christiano in Bibl. *SS. PP.* tom. 9. „liceat unicus constituatur liber in 45. capita di„visus cum hoc lemmate *de homine*, sive *de ani„ma*. Utcunque sit, nihil ego decerno, qui „hac in re multum tribuo auctoritati *Bellarmini*, „quem scio rerum Ecclesiasticar, maxime peri„tum, sed morosum, vel nimis religiosum ali„quando in autorum libris pensitandis, an sint „coram, quorum nomina legitimo jure diu ge„stârunt in fronte.

(e) Cave Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 138.

Oratio seu Epistola de iis, qui adeunt Hierosolymam, *à Pontificiis nonnullis frustra vellicata. Eam edidit seorsim Gr. Lat. P.* Molinæus. *Hanoviæ 1607. & ad calcem dissertationis de* peregrinationibus religiosis, *additæ etiam probæ Epistolæ*, Apologia „*Job.* Henricus Heideggerus Tigur. 1670. 8to.

(f) Olear. Abac. Patr. p. 185.

Imo, si liber de Virginitate *genuinus, his tota diremta est ut in quo c. 3. uxor atum se clare profiteatur* Ibi. pag 186. *Epistolam de* cuntibus Hierosolymam, *Guil.* Morellius *olim ediderat, at situs*, Ducæi *nutum secutus omisit*, Bellarminus *quoque in dubium vocavit lib. 3. cult. Sanct. c. 8. (vidit enim damnari in ea peregrinationes ad loca sanctia superstitiosas,)* Petrus *vero* Molinæus Gregorio *illam asseruit, & græce latineque Hanoviæ 1607. editam a contradictentibus vindicavit.*

GREGORIUS v. *Palamæ*

(1236) GREGORIUS Pontifex I. cognomine Magnus, jam vivo sibi ab *Andrea* MONACHO suppositas *Orationes Græcas* fuisse, conqueritur lib. 9. Ep. 69. Quid mirum ergo, si post mortem id factum est. (Hic adnotat *Diecmannus* sequentia: *Aliquos sermones* vocat ipse „Gregorius l. c. apud *Greefser*. de jur. & mor. proh „dolor mal. p. 178. Nam Gregorium ipsum „inspicere non licet.) Eorum ea, quæ aliis auctoribus assignantur, præcipua hæc sunt.

I. *Antiphonarium*, falso Guidoni Monacho tributum, v. *supra* Berno, & *infra* Micrologus.

II. *Commentarium in Cantica Cantic orum*, ISIDORO in omnibus manuscriptis tribuit, ex *Pamelio* notat *Cocus*. p. m. 410.

CLAUDIO tamen ABBATI adscribit *du Pin Bibliotheque Universelle* tom. V. p. 144.

III. *Dialogus* GREGORIO II. Pontificia perdoctis quibusdam tribuitur, teste *Possev.* appar. T. I. p. 663. adde *Rivet.* c. ult. pag. 495. *Gerhard.* pag. 479.

Addunt *Marginalia Diecmanniana* Mornæum de Mysterio Papat. 295. *Ernestum de Dialogis* §. 5. p. 39. *Hottinger.* Script. Suppos. p. 91. quibus jungi meretur *Prideaux Ont.* IX. p. 84. & *Arndii* Lexicon Antiquitatum Ecclesiasticarum p. 1041. (a) Et plerique quidem reformatorum Scriptorum in hac sententia sunt, Pontificiis ut plurimum pro *Gregorio Magno* militantibus, inter quos est *Congregatio de S. Mauro*, recensente *Journal des Savans* tom. 17. An 1689. p. 200. (b) & *du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. V. quanquam non satis dignum tanto Pontifice opus judicat. p. 138. (c) Utramque sententiam conciliaturus *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 304. 305. à *Gregorio M. inchoatos* hos dialogos, à *Recentioribus* auctos & interpolatos statuit. (d)

IV. *Epistola ad Augustinum*, à *Bellarmino* GREGORIO III. Pontificio tribuitur. *Rivet.* l. c. p. 496.

Genuinam tamen judicat *du Pin* Biblioth. Tom. V. pag. 128. (e) qui nihilominus aliquot *alias* Gregorii *Spurias* epistolas censet pag. 136. 137. 138.

V. *Commentarii in libros Regum* eadem ratione, qua illi *in Cantica* adscribuntur CLAUDIO ABBATI à *du Pin* dans la Nouvelle Bibliotheque tom. V. p. 142. (f)

VI. *Commentarii in Psalmos Pœnitentiales* ab eodem *du Pin* p. 143. adseruntur GREGORIO VII Pontifici. (g) adde *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 304. b. Adde quæ de *Andrea Monacho* qui supposuit GREGORIO MAGNO quædam tanquam Græce ab ea scripta refert (g) *Raynaudus* de mal. & bon. libr. §. 181. pag. 119. 120. Adde etiam serius allata *Mastrichtianæ* sub (h) an. 1. usque ad 9. repræsentata.

(a) Josuæ Arndii Lexic. Antiquitat. Ecclesiastic. p. 1041.

Ex his spuria sunt: (1) Dialogi. *Quos* Gregorii *alterius esse censent Eruditi, qui à Græcis* Dialogus *est cognominatus, quod cognomen ob suam lucubrationes adeptus est, quas Lucubrationes Dialogos ipsos fuisse vero simile est. Is autem fuit* Gregorius secundus *qui vixit anno 726. De quo prolixè* Vossius L. II. *de Hist. Latin. cap. 23.*

(b) Journal des Sçavans Tom. 17. pag. 200.

Il entreprend aussi la defense des ces Dialogues contre quelques nouveaux Critiques, & principalement contre quelques Protestans qui ne pouvant gouter les miracles qui y sont racontez, ou se sentant incommodez d'autres endroits contraires aux erreurs de leur Secte, ont voulu oter cet Ouvrage au Pape Gregoire I. & le donner à Gregoire II.

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiast. Tom. V. pag. 137.138.

Quoi-que l'on ne puisse pas douter que les Dialogues *qui portent le nom de* Saint Gregoire, *ne soient de ce Pape, puisqu'elles reconnoit lui-meme, & que ses Disciples & les Auteurs qui ont ecrit peu de temps apres lui, les lui attribuent; il semble neanmoins que cét Ouvrage ne soit pas digne de la gravité & du discernement de ce saint Pape, tant il est plein de miracles extraordinaires, & d'histoires presque incroyables. Il est vrai qu'elles a rapportées sur la foi d'autres; mais il ne devoit pas si legerement y ajouter foi, ni les debiter ensuite comme des choses constantes. Cét Ouvrage est divisé en quatre livres &c.*

(d) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p.304.305.

Perpensis ex utraque parte argumentis, restat, ut bi Dialogi *saltem sint dubiæ fidei, à* Gregorio *M. ut videtur, scripti, à recentioribus aucti & interpolati. Ejus ergo esse haud verim inficias, Interim in hoc opere concinnando nimium credulitati suæ indulsisse, & in fabulas plus quam par erat, propensiorem fuisse nemo, qui æquo animo ac præjudicia libero id legerit, facile negabit.*

(e) Du Pin Nouvelle Bibl. des Auteurs Eccles. p.128.

Il y a dans le douziéme livre n. 31. une Réponse de Saint Gregoire *à plusieurs articles sur lesquels il avoit esté consulté par le Moine* Augustin. *Cette piece ne se trouve point dans plusieurs Manuscrits du Registre des Epitres de S. Gregoire, & elle n'estoit point dés le huitiéme siecle dans les Archives de l'Eglise de Rome, où* Boniface *Archevesque de Mayence la fit chercher; ce qui l'obligea de s'adresser à* Nothelme, *Archevêque de Cantorbie, pour en avoir une copie. C'est ce qui a donné lieu à quelques uns de croire que cette piece est supposée; & il faut même avouer que quelques-unes de ses Réponses sont assez extraordinaires. Il semble neanmoins que l'autorité de* Patere *disciple de Saint Gregoire; qui en rapporte deux Passages dans les extraits qu'il a tirez des Oeuvres de Saint Gregoire, ne laisse pas lieu de douter que cét Ecrit ne soit veritablement de ce Pere. Car il n'y a pas d'apparence qu'il eût cité une fausse piece lui qui avoit esté le* Secretaire de S. Gregoire.

(f) Ibidem: ibid. Tom.V.p.142.

Il est vrai que Saint Gregoire *nous apprend lui-meme, l.10. Ep. 22. qu'il avoit fait des* Entretiens *sur les Proverbes, sur le Cantique des Cantiques, sur les Prophetes, sur les livres des Rois & sur l'Heptateuque, que l'Abbé Claude avoit mis par ecrit du mieux qu'il avoit pu, afin que S. Gregoire qui n'avoit pas eu assez de santé pour les ecrire lui-meme le pourroit faire sur ces Memoires, quand il auroit la santé & le loisir; mais Saint Gregoire en ayant lu, & ayant trouvé qu'en plusieurs endroits il n'avoit pas pris son sens, fit apporter tout ce qu'il avoit ecrit. L'Auteur de la derniere Edition de Saint Gregoire pretend que ces Discours de Saint Gregoire, recueillis par l'Abbé Claude, estoient differens de ces Commentaires. Mais je ne voi rien qui empêche qu'on ne dise que les Commentaires sur les livres des Rois & sur le Cantique des Cantiques, sont un reste du Recueil de cet Abbé. Car les raisons qu'il apporte, prouvent bien que ce n'est pas Saint Gregoire qui les a dictez & composez en la forme où ils sont; mais elles ne prouvent pas qu'ils ne soient pas une partie du Recueil de l'Abbé Claude, qui ne s'estoit pas attaché à la maniere d'écriture de Saint Gregoire;*

(g) Raynaudus de mal. & bon. lib. §. 181 p. 119. 120.

Impium Monachum Andream, *(de quo* S. Gregorius *lib.9. epist. 96. scribit, talia de eo reperta esse, qualia nec de scelerato quocunque laico crederentur,) constat Græcos sermones ipsi* S. Gregorio *supposuisse de quibus Sanctus Pontifex commonens adductus est* Eusebium *Thessalia Episcopum: ne forte ex imperitia & nequitia illius Pseudomonachi, aliquid suo nomine vulgatum esset, quod fideles inficeret, & infidei damnum redundaret. Negat vero* S. Gregorius *se Græce scivisse, aut aliquod opus aliquando Græcum scripsisse. Itaque flagitiosus ille Monachus suum foetum tanto Pontifici nequiter supposuerat.*

(h) Mastrichtiana à n. 1. usque 10. Georgius Magnus, Papa:

1.

Ejus *Missa* vel *Liturgia* non est antiquior, apud Latinos. vid. de ea *Dalaus* de cultib. relig. p.512.

Sed *dialogos* illos *Gregorii illius* non esse, viris Doctis pridem est demonstratum. Tot, enim ut alia taceam inconditi ejus sermones, tot vana & ridicula commenta, ut merito in censura Script. Veterum dicat *Rob. Cocus*, nemine fine injuria Gregorii suspicari posse Gregorium tam stulte credulum, ut tam anilibus fabulis vel aurem præberet ipse, vel fidem adhibere vellet. Non admodum multum iis tribuit Melchior *Canus* paulo ante finem lib. XI. loco, rum Theolog. quare nec isti narrationi lib. 2. cap. 25. nostro judicio temere fidendum. *Rixnerus* de ritib. Comm. cap. *XI.* pag. 167. & seq.

2.

Nulli vero *purgatorium Papale* plus debet, quam *Gregorio Papæ*, qui in dialogis (nam eos, ut legitimum Gregorii foetum recipimus, etsi, de iis aliter visum aliquot Viris eruditis) id magno conamine agit. *Gerh. Joh. Vossius* in disput. hist. & Theol. VI. quæst. 3. pag. 102. *superstitio. sam* ejus adsertionem ibidem vocat. Idem disputat. 19. thes. 2. pag. 264. *Epiphanii* loco dejecti, confugiunt ad *Gregorium Magnum*, qui lib. 4. dial. 55. *Eucharisticum panem* appellat *sacras obla. tionum Coronas*. Sed ut sane liber iste sit, ejus Scriptoris (quod multi negant) tamen nihil eos hic, locus juvet &c.

3.

De *Privilegio Midardi Monasterio dato* & ei, afficto a *Pescatore Mercatore* seu *Pseudo-Isidoro*, v. *Cocum.*

4.

De *Gregorii M. Episcop. Rom.* dialogis vid. *Schoockii* fabulam Hammelensem part. 2. pag. 43.

5.

Esse quatuor dialogorum libros hujus, forte etiam ex inscriptione probari potest quæ est, ad

ad Agilulphum IV. Regem Longobardorum,„ de quo vide *Freberi* Chronologiam præmiſſam,„ juri Græc. Romano ao. 1588.

6.

„Gregorio Magno Papæ Suppoſita vid. „apud *Hotting.* in Elencho *Script. Suppoſit.* p.91.

7.

„Gregorius Romanus Papa cui Cognomen „*Dialogi* vel *Dialogiſta* Illius (*Miſſa præſanctificato-„rum*) auctorem faciunt plerique Græcorum„ *Gregorium Romanum Pontificem,* cui *Dialogus*, ob „*Dialogos conſcriptos*, cognomen fuit. Ipſe in„ Græcorum lectionibus, quas ἀναξάρια vo„cant, appoſitum invenio. *Leo Allatius* in pro„leg. de Miſſa præſanctificatorum pagina„ 1531. à pr.

8.

„*Gregorius I. Papa.* Librum Sacramento„rum, qui *Gregorii* nomine vulgo circumfertur,„ & nuper ab *Hugone Menardo*, multo quam ante„ hac erat, locupletior & emendatior A.D. 1642.„ in hac urbe (*Lutetiæ*) editus, prudens mitto,„ quod etſi primum operis auctorem fuiſſe *Gre„gorium* veriſimile ſit, tamen ex plurimis quæ„ Gregoriani Seculi & ſequentium mores ritus„que cum hoc libro contendenti occurrunt,„ manifeſtum eſt librum ad nos ſincerum mini„me perveniſſe, ſed quod in hujusmodi libris ri„tualibus uſu venire ſolet, multa ei pro tempo„rum varietate, ſubinde addita, nonnulla„ etiam forraſſe detracta, prout Gregoriani ſe„culi ritus poſterorum ingenium atque uſus in„terpolaverat. Joh. *Dalaus* de confirmat. lib. 3.„ c. 6. in fin. p. 333. & ſeq.

9.

„De *trigeſima Secunda epiſtola* ei afficta à *Pecca„tore Mercatore* ſeu *Pſeudo Iſidoro*; v. ſupra.

(1237.) GREGORIUS II. Ei quæ tribuuntur *Epiſtolæ ad S. Germanum & Leonem Iſauricum*, *Labbeus* GREGORIO III. adſcribendas cenſet apud *Olearium*, Abaci Patrologici pag. 138. (a) & *Caveum* Hiſtor. Literariæ Script. Eccleſiaſt. pag. 338. a.

(a) Olear. Abac. Patr. p. 188.

Hulc (Gregorio III.) *Labbeus tribuendas exiſtimat duas* illas epiſtolas ad S. Germanum, *&* Leonem *Iſauricum*, *quas* Baronius, Binius, *aliiq;* Gregorio II. *minus recte aſſignarunt.*

(1238.) GREGORIUS VII. Pontifex antea dictus eſt HILDEBRANDUS; ut obſervat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 304. & *Cave* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſ. pag. 433. qui ab eo, dum adhuc erat Hildebrandus, ſcriptam refert Expoſitionem ſuper Matthæum. (a)

(a) Cave Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 433.

Expoſitio ſuper Matthæum, *dum adhuc erat* Hildebrandus, *ſcripta, extat MS. in Reverendiſſimi Archiepiſcopi Bibliotheca* Lambethana, *unde fragmentum protulit Cl.* Alix. *Præfat. ad Joann. Pariſienſem pag. 7.*

(1239.) GREGORIUS IX antea dictus UGOLINUS, PONTIFEX. Decretales Ejus nomine extantes collectæ dicuntur à RAYMUNDO DE PENNAFORTI, apud *Strauchium*, Amœnitatum Juris Canonici Eclog. I. cap. X. pag. 18. (a)

(a) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Eclog. I. Cap. X. p. 18.

Ultima eſt Gregorii IX. *qui, ceu* Cujacius *ait c. ult. de ſent. & rejud. ut aliquid in ea poneret de ſuo, ex jure Civili ultro, non adjutus à Conſultoribus ullis plerisq; ſumſit & inſeruit, quo fit, ut ejus conſtitutiones plerumq; nemini inſcribantur, ad quem dirigantur. Prodiit A.C. 1230. opera* Raymundi de Penna forti *Capellani & Pœnitentiarii Pontificis. Vide Proœm. Decret. Gregor. verſ. ad communem. De Raymundo vide infra Eclogæ hujus Cap 13. Qui poſtea a Clemente VIII. d. 29. April. ao. 1601. ſanctorum numero receptus & canoniſatus eſt.*

(1240.) GREGORII XI. Pontificis *Diploma* quoddam, à NICOLAO EYMERICO ſuppoſitum, qui propterea infamia ſit & exilio mulctatus, *ex Dermitio* refert *Raynaud.* pag. 164. falſum hoc ad probationem ſanguinis Chriſti mentiendam indicans commiſſum fuiſſe ab iis, quorum intererat, Anti-Chriſtiana Miracula„ talibus modis augeri: adde eundem pagina 173. & De *Dextri Chronico* ſuppoſititio pagina 164. & pag. 238.

Dictus fuit hic antequam ſuſciperet Pontificatum BELLIFORTIS, teſtante *Wharton* in appendice ad *Cavei* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſ. pag. 42. qui tamen ſuppoſitionis ei factæ non„ meminit.

(1241.) GREGORIUS XII. Pontifex, cujus nomine citantur aliquot epiſtolæ à *Wharton.* in Appendice ad Cavei Hiſtor. literariam pag. 58. dictus fuit ante honorem Pontificalem adeptum, *Angelus* CORARIUS, ut refert idem„ loc. cit.

(1242.) GREGORIUS XIII. Pontifex, cujus extant Conſtitutiones, *Bullæ*, & *Calendarium*, vero nomine appellatus fuit *Hugo* BONCAMPAGNUS: docente *Hyde* Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 304.

(1243.) GREGORIUS XIV. Pontifex *Bullis* ſuis in Regem & Regnum Galliæ Excommunicatoriis inclytus, gentilitium nomen„ nactus erat *Nicolai* SFONDRATI. Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej p. 304.

(1244.) GREGORIUS XV. Pontifex, cujus nomine citat Thomas *Hyde* loc. cit. *Epiſtolam ad Perſarum Regem Schâh-Abbas*, vero nomine nuncupabatur *Alexander* LUDOVISIUS antequam electus erat in Epiſcopum Oecumenicum„ Eccleſiæ Catholicæ, ut idem ibidem indicat.

(1245.) GREGORIUS PROTOSYNCELLUS. Ei tributam *Defenſionem V. Capitum„ Con-*

Concilii Florentini GEORGIO SCHOLARIO vindicat Leo *Allatius* apud *Olearium* Abaci Patrolog. p.189. (a) & *Wharton.* Append. ad Cavei Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſ. p.93. (b)

(a) Olearius Abaci Patr. p.189.

Ei tribuitur defenſio quinque capitum Concilij Florentini, *græcè & latinè extat poſt illud Concilium Rom. & Colon. edit. At falſo. Quod ipſum oſtendit* Leo Allatius *tract. de 3. Georgiis, ubi Georgio* Scholario, *ſive* Gennadio *Conſtantinop. tanquam genuino auctori illam aſſerit. vid. Labb. p.397.*

(b) Wharton in Append. ad Cavei Hiſtor. Eccleſiaſt. Script. Eccleſiaſt. p.93.

Expoſitio, *ſeu* Apologia *pro Sancta Oecumenica Synodo Florentina*, & Defenſio quinque Capitum *in Concilio contra Græcos definitorum, viz. de* Proceſſione Sp. S. de Sacrificio in Azymo, de Purgatorio, de Fruitione Sanctorum, & de Primatu Papæ: *Genuinum eſſe* Gennadii *opus negant, ſententiamq; ſuam multis argumentis confirmant* Petrus Arcudius & Matthæus Caryophilus, *ambo partibus Pontificiis addictiſſimi. Rationes iſtorum aggreditur*, & Gennadio *opus prolixè vindicat* Leo Allatius *de conſenſu l.3. cap.6. §.2. Prodiit Lat.* Dilingæ *1581. 8o. Gr.* Romæ *1577. & lingua Græcorum vulgari cum verſione Latina* Romæ *1628. 4to.*

(1246.) GREENWELLUS, eſt *Oswaldus TESMONDUS* Jeſuita, ut indicant, *Caſaubonus* Epiſtol. ad Frontonem Ducæum p.118. & 151. Edit. Londin. 1611. Robertus *Burhil*, Anglus Reſponſ. Pro Tortura Torti, Contra Martinum Becanum p.21. neuter tamen indicat, utrum ſub hoc nomine aliquid in publicum prodierit nec ne. *Sotwel* etiam & *Alegambe* de utroque & Greenvvelli & Tesmondi nomine penitus ſilent.

(1247.) *Jacobus* GRETSERUS, Germanus, Jeſuita: Ei adſcribitur

(I) *Labyrinthus Critico Hunnianus* editus 1602. à *Sotwello* in Bibliotheca Scriptorum Societat. Jeſu p.370. a. qui tamen ab eodem edit. Monach. 1612. aſſignatur etiam Adamo *TANNERO* S.J. Tyrolenſi p.7. a. Utrique etiam adſcribit *Witten.* in Diario ſuo Biographico, illi ad an. 1625, d.29. Januarii; Tannero autem ad d.25. May 1632. alterutrum certe Auctorem tantummodo fuiſſe probabile eſt. Notant interim hoc *Les Satyres Perſounelles* Tom. I. p.18.

(II) ALEXANDRI *Monachi de inventione S. Crucis Oratio* Gr. Lat. prima omnium quæ in T. II. de S. Cruce Jacobi GRETSERI extant, *Verſa* eſt *non* uti cetera *à Gretſero*, ſed *Andrea* SCHOTTO. Quod in notis p.566. aperiri *Normannus* ſuggeſſit. Invenies tamen in Catal. *Hydei* ſic: *Alexander Monachus, de Inventione Crucis Grace, cum Verſione, & notis Jacobi Gretſeri Ingolſt. 1600.*

GRIEGO v. *Eliſabet.*

GRIFAGNI v. *Aſtoro.*

(1248.) *Nicodemi* GRIMA nomine *anagrammatico* editam eſſe à *Domenico* MAGRI, ſeu MACRO, Equite Aurato, Melitenſi, indicat *Witteuius* Diar. Biograph. ad d.4. Martii 1672. *Explicationem Hymnorum Breviarii Romani.*

(1249.) *Rudolphus* GRIMMING. Sub hoc nomine edidit *Gvilielmus* GUMPPENBERG Jeſuita, Germanus, Bavarus: *Sexdecim Peregrinationes* per CCCLXV. Eccleſias, Romæ per Ægidium Ghezzi 1665. in 8vo vide *Sotwellum* Biblioth. Script. Societ. JEſu p.315. a. *Witten.* in Diario Biographico ad 8. May 1675.

(1250.) GRISIMANI *Dario:* Jean *Ambroiſe* DE MARINI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez. p.561.

GRIVILIO v. *Vezzalmi.*

(1251.) *Joannes* GRONÆUS, *Auſtrius* recudi curavit iterato Scriptum anonymum inſcriptum: *Cautio Criminalis de Proceſſu contra Sagas*, & ſecundæ huic editioni præfationem ſuo nomine præmiſit. Hujus Scripti verum Auctorem indicavimus in Anonymis num. 980. eſſe *Fridericum* SPEE. S. J. Germanum Cæſar-Inſulanum, quem etiam agnoſcit *Sotwel* Bibl. Scriptor. Societ. JEſu p.268. a.

GRONINGENSIS v. *Baſilius.*

(1252.) Paſcaſius GROSIPPUS eſt *Gaſpar* SCIOPPIUS, *Rhid.* num. 8.

IIX. Scav. 16.

PASCASIUS GROSIPPUS, Gaſpar Scioppius *per Anagramma. Prodiere ſub hoc nomine* Paradoxa litteraria, de re nummaria veterum, Mercurius bilinguis, Grammatica Philoſophica, Diſſertationes Rhetoricæ. *Eſneſcio an non alia etiam aliqua: adde infra num. 42. Pſeudonymos ſub nomine* Mariangeli de fano S. Benedicti & Oporini Grubini, & *in Anonymis librum cui Titulus* Tres Capellæ, & *Scaven. num. 16.: nec non* Henr. Ernſtium *Obſerv. variar. lib. 2. c. 36. Ubi* Caſparus *inquit*, Scoppius, quod crudas in medium proferat groſſos, ſe vocat Paſcaſium Groſippum.

Vide *Voſſium* Grammat. lib. II. c. III. princip. pag. 169. (a) ut Secretum ſibi revelatum hoc narrantem. vide & *Villani* Viſiera Alzata pag. 56. cujus verba in Nicodemo *Macro* adducemus, ubi meus error emendatur, & ſimul *Rhodii.* Adde etiam *Bartholinum* de legendis libris. Diſſert. II. pag. 38. *Witten.* Diar. Biograph. an. 1649. *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejan. pag. 307. a. De religione illi mutata vid. *Patin.* Epiſt. xv. editionis prioris.

(a) Voſſius de Arte Grammat. lib. II. cap. III. p. 169.

Hæc cum omnia jam eſſent noſtra ad pralum parata avide devoravi, mutataq; reperi partim multo aute, quam

Scop-

Scoppiana *prodirent, à nobis etiam monita in libellis Grammatico jussu Pocerum in Scholarum Hollandiæ ac Westfrysiæ usum divulgatis, partim tradita nobis in hisce commentariis, quas maxima ex parte aute annos XXX & amplius scripsimus, eumq; juventute & amicorum multis communicavimus. Gratum interea mihi fuit, eadem utriq; nostrum in meutem venisse, vel saltem, ubi eosdem habuimus duces quos sequeremur, idem utriq; placuisse.*

(1253.) *Robertus* GROSTHEAD idem est qui GROSTESE & GROUTHEAD, Episcopus Lincolniensis, docente Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodl. p. 307. b. ubi aliquot ejus opera recensetur.

(1254.) Hugonis GROTII *Testamentum*, belgica lingua conscriptum, ac divulgatum, JESUITIS deberi, testis est *Joannes Adamus Osiander* prolegomen. in Grotium de Jure belli & pacis pag. 27.

Missam pro ejus anima à P. *Petavio* factam indicant *Menagiana*, vide Tom. II. pagina 320. 321. (a)

(a) Menagianorum Tom. II. pag. 320. *Quand on sçût à Paris que M.* Grotius *étoit mort à* Rostock, *le* Pere Pétau *qui étoit persuadé qu'il étoit Catholique dans l'ame, dit la Messe pour lui. On disoit même en ce tems là que M Grotius avoit voulu se déclarer Catholique avant que d'aller en Suede rendre compte de son Ambassade; mais qu'il avoit suivi le conseil du Pere Pétau, qui étoit de faire ce voyage de Suede, & de retourner en suite à Paris pour s'y établir, & executer la résolution qu'il avoit prise. Quoiqu'il en soit, il est constant que le Pere Pétau dit la Messe pour lui après sa Mort.*

(1255.) Oporini GRUBINI *Amphotides Scioppiana*, hoc est, *ad Satyram Menippeam Josephi Burdonis, Pseudo-Scaligeri, responsio, pro vita & moribus Casparis Scioppii* apud Eliam &c. Paris. 1610. 8. item cum aliis Paris. 1611. in 8vo est Responsio ad Münsterum Hippobolymæum, de quo superius actum. Eam ipsum SCIOPPIUM conscripsisse, facile stylus arguit, & *Scavenius* in Catalogo suo n. 20. affirmat. Nomen occultasse videtur, partim ut liberius se laudaret, partim ut in quibus ipse peccavérat, longe magis ea Scaligero exprobraret, editionem videlicet obscœnorum auctorum & illustrationem ac similia.

Vide *Teisserii* Catalogum Auctorum & Bibliothecarum p. 101. *Baillettum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 561. & Anonym. numero CCXXXIX.

(1256.) GRUNDMANUS. M. *Christian: Jacques* EISENBERG. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 561. De hoc ita nos erudit nota Diecmanniana: Christiani *Grundmanni* kurtzer und wahrhaffter Bericht vom hochwürdigen Abendmahl &c. 1591. 8. Sub hoc nomine latet Reformatus Jacob Eisenberg, cui propterea ex nostris Christoph. Kittelman Anti-Eisenbergium opposuit, Ursellis 1592. 8. editum; v. *Baillet d'Anti*, T. I. p. 338. 339.

(1257.) Joannis Laurentii GUADAGNI nomine, *Thesaurum doctrina Christiana* 1610. & adjuncta *parte tertia*, Venet. 1628. in 8. recusum edidit *Paulus* PRINCEPS, Neapolitanus Jesuita, uti scribit *Alegambe* p. 367.

Eadem habet *Sotwel* p. 563. Adde Witten. *Diar.* Biograph. an. 1613. d. 17. April.

(1258.) *Philippus* GUADAGNOLUS *apologiam edidit pro Christiana religione* adversus Alimet, filium Zin Albedin Persam Asphahensem, Latine primum Romæ Anno 1631. & postea Arabice, cujus exemplar habeo Anno 1637. Atque Ahmedis Persæ illum librum, cui tit: *Detersor Speculi* scriptum fuisse adversus Jesuitæ alicujus librum *Speculum veritatem monstrans*, uti ex *Guadagnolo* discere potuimus, ita ejus Auctorem proindeque harum disputationum & scriptionum primum fuisse Hieron. XAVIER, eundem, qui turpiter *Historiam Christi* Persice conscriptam, mendaciis & fabulis conspurcavit, docuit nos Ludovicus *de Dieu* ad hist. Christi Persicam *Xavierii* à se versam in Latinum atque animadversionibus in eam suis digne castigatam. Joh. *Hornbeck* in summa controvers. lib. 3. p. 81. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(1259.) *Alexandri* GUAGNINI librum *de Sarmatia Europæa*, dicatum Stephano Poloniæ Regi, edit. Spiræ 1581. fol. sibi vendicat *Matth.* STRYKOVSKY. Olsostevicius in Historia sua Litthuanica, quæ Polonice An. 1582. in fol. Regiomonti prodiit non uno in loco. Quod notat Christophorus *Hartknochius* in Catalogo Scriptorum Poloniæ subjuncto Præfationi ejus in librum de Rep. Polonica. Hæc *Symbola Ranschiana*.

(1260.) GVALTHERUS aut GALTERUS HEMLINGTONUS *Anglus* Auctor creditus librorum V. *de gestis Alexandri*, scriptorum à RADULPHO DE S. ALBANO, ut innuit *Vossius* de Historicis Latinis lib. II. c. LI. p. 414. Galtero eos etiam adscribit *König*. Biblioth. Vet. & Nov. p. 329. Confundere præterea videtur hunc Galterum cum *Gvaltero Castellionio* qui vitam Alexandri M. libris IX. carmine scripsit, *Sande* in Notis ad Vossii locum citatum p. 125: (a)

(a) Sandius in not. ad Voss. p. 125. *Putat hunc* Gualterum *eundem esse cum* Gvaltero Philippo *Castellionio, qui lib 9. expressit gesta Alexandri M. cum ille tantum libros V. de gestis Alexandri scripserit, ille Hemlingtonus Anglus alter Flander fuerit. V.* Voss. *p. 478.* König *in Biblioth. vet. & nov. in Galtero.*

(1261.) Joannis GVALTERI *Chronicon Chronicorum*, seu *Chronicon Ecclesiastico Politicum*. Tomis 4. editum, Francof. 1614. in 8. *Jani* GRUTERI esse, præter Virum illustrem, *Hermannum Conringium* pag. 72. Epist. ad Boineburg.

de Biblioth. Augusta, quem citat *Geisler*, dec. 4. num. 4. & confirmant *Valent. Henr. Vogleras* introd. in authores c. 2. pag. 4. & *Phil. Labbeus* Bibliothec. p. 74. & 91.

Hujus *Joannis Gualteri* pater prænomen habebat *Gualteri*: docente *Wittenio* Memoriar. Philosoph. p.217. Adde *Valer. Andreæ* Biblioth. Belg. p.139. vide insuper *Hanckium* de Scriptoribus rerum Romanarum Part. I. cap.LII. p.213. *Sagittarium* introduct. ad Histor. Eccles. p. 164. 165. (a) *Witten.* Diar. Biograph. Partis II. an. 1627. *Teisierium* in Catalogo Auctorum & Bibliothec. pag.153. & 180. Bibliothecam *Politicam Curiosam* §. 24. *Morhofii* Polyhistor. Literar. lib. I. cap. IV. pag.32. Magnam tamen Chronici hujus partem Gualthero asserit *Deckherr.* de Scriptis adespotis p. 260, 261.

(a) Sagittarius Introduct. ad Histor. Eccles. p.164. 165.

Locum autem hic accepit Gruterus, *ob* Chronici Chronicorum Politici, *sub* Johannis Gualterii *Belgæ filio nomine Francofurti* Cl. I. C. XIV. *editi partem, quam* Chronologiam Ecclesiastico-Politicam rerum pace belloque toto fere orbe gestarum, *inscripsit. Hæc incipit à nato Christo, finit in anno* Cl. I. C. XIII. *ac obitu, & sepultura* Wolfgangi *Episcopi Ratisbonensis. Collegit illam ex* Eusebio, Annalibus Baronii, item Fastis, Ephemeridibus, Kalendariis, Chronologiis, *ac porro nominatim ex* Æmilio, Æneas Sylvio, Artho, Aventino, Beyerlingo, Bembo, Bizarro, Boëthio, Bonfinio, Botero, Bucholcero, Büntingio, Calvisio, Carione, Cavitello, Crantzio, Chytræo, Collenutio, Cromero, Curæo, Cuspiniano, Genebrardo, Gordono, Heutero, Iovio, Massonio, Matthievio, Meterano, Meyero, Michovio, Nauclero, Opmeerio, Panvinio, Pontano, Reusnero, Roiserio, Rubeo, Suffrido Petri, Sigonio, Tritthemio, Thuano, Zenocaro. *Rarius tamen historicis adscripsit, unde sint petita: quod videret sæpissime peccatum ab junioribus, notabilem aliquam narrationem imputantibus, non ei, qui eo seculo vixerat, aut ab eo prorsus abfuerat, sed à tertiis & quartis, quig, solum transscriptores dici merebantur, revocare autem omnia ad fontes suos, non fuisse otii sui, non festinationis typographi. Annos* CHRISTI *secutus est, quibus usus* Bucholcerus.

(1262.) *Antonius* GUBERTUS. Hunc minus recte sic appellari notat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p.311. cum verum nomen scriptoris formandum sit: *Antonius* GVIBERTUS, Costanus, cujus scripta recensentur p.313.

(1263.) Francisci Antonii GVERRERII nomine, *Compendium Miraculorum B. V. Mariæ*, Italicè edidit *Archangelus* BELBONUS, Jesuita Italus, teste *Alegambe* p.46. & 451.

Adde *Sotvellum* Bibliothecæ Scriptor. Societ. JEsu p. 89. *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 561.

(1264.) GVERSENS, *Cajus Julius*, ou *Julien* de: CATHERINE FRADONNET DES ROCHES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 561.

(1265.) GVEVARRA *Petrus*: *Pierre* ALAGONA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 561. Nicolaus *Antonius* Alagonæ non meminit in Bibliotheca sua Hispanica, Petri Gvevarræ nomine autem aliquot scripta recensetur Tom. II. pag. 149. nullo indicio, ex his aliqua alteri deberi.

(1266.) GUFO DE GUFONIBUS: *Augustin* COLTELLINI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 561.

(1267.) GVIDO ABBAS. Ei falso attributus liber *de observantiis Ecclesiasticis*, titulo *Micrologi*, quem etiam BERNONI AUGIENSI adscribi notavimus *Pseudonym.* num. 389. abjudicatur ipsi ab *Oleario* Abac. Patrolog. pag. 316. (a) & Scriptori integro Seculo Juniori forte Auctori Vitæ Caroli M. asseritur à *Caveo*, Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p.434. (b)

(a) Olearius Abaci Patrolog. & Script. Eccles. p.316.

Micrologus, *sive* Micrologi *auctor, cui à quibusdam minus recte* Johannis *nomen præfigi ait* Labbeus, *p. 91. vixit circa ann. 1085. unde patet errasse eos, qui vel* Bernoni Augiensi, *cum* Claudio Espencæo, *vel* Guidoni Abbati, *librum de* observationibus Ecclesiasticis, Micrologi titulo *inscriptum, tribuerunt, notante modo cit. vide ipsum, Tom. VI. Bibliothec. PP. Paris. f. 729. & confer, supra notata, sub Bernone Augiensi; atque adde Gerb. pagina 541.*

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 434.

Immo scripsit defuncto jam Gregorio *VII. post annum 1085. quin & si idem cum* Vitæ Caroli M. Autore *fuerit, erat adhuc integro fere sæculo junior, utpote* Frederici I. *Imp. æqualis. Scripsit Librum*, Micrologum *dictum, de* Ecclesiasticis observationibus, *seu de* Missa *ritè celebranda. Extat iste Venet. 1572. 8vo inter Scriptores de Divinis officiis Paris. 1610. f. & in Bibliotheca Patr. Tom. XVIII. pag. 469. Vita Caroli M. tribus libris comprehensa, in plurimis Bibliothecis MS. extat; cujus Autor se Micrologum scripsisse in Prologo testatur.*

GVIDO v. *Fabricius.*

GVILIEMUS v. *Baldesanus.*

- - - - - *Divus.*

(1268.) GVILIELMUS *Bibliothecarius. Vitæ* ei tribuuntur *Romanorum Pontificum* à Nicolao ad Stephanum V. inclusive; Sed illas ab aliis ANA-

ANASTASIO tribui notat *Cave* Chartophyl. Eccl.p.170. & Hist. lit. Script.Eccl. p. 398. inprimis adscripta eidem ab *Bigbello* Vitam Benedicti III. Pontificis Anastasio asserendam censet *Sandius* ad Vossium pag. 346.

(1269) *Joannes* GUILIELMI. Sub eo nomine scripsisse Joannem KEINESIUM Jesuitam, dictum Neoportum, indicium facit *Sotvel*, in Syllabo *Adeσπότων* Bibliothecæ Scriptorum Societatis Jesu subjuncto p. 837. b. sed in Ipsa Bibliotheca p. 466. ubi Scripta Keinesii recensetur, personati nominis Guilielmi non meminit, nedum, ut, quod sub eo prodierit, expresserit.

(1270) GVILIELMI de Frigido Monte nomine, vitam suam descripsisse HELINANDUM, memorat *Carolus de Visch* Bibl. Cistercienſ. p. 140. & 134. 135.

(a) Visch Bibl. Cistercienſ. p. 140. *Item*, *librum de* reparatione lapsi, *qui extat in* Viridi valle. *In quo libro*, Helinandus *ipse (ut plures volunt) propriam vitam in seculo gestam, & conversionem suam ad religionem descripsit, sub nomine* Guillielmi monachi. *Alii tamen librum eundem adscribunt* eurdam Guillielmo Frigidi montis religioso, *socio Helinandi, qui (ut asserunt) illum scripsit ad fratrem suum* Gualterum, *clericum, ex religione ad saeculum regressum Vide quæ supra diximus, verbo*, Guillielmus Frigidi montis, &c.

GVILIELMUS *Morbecanus*, vide *Cantipratenſis*.

(1271) GUILIELMOS Parisienses duos confusos circa opus *de Sacramentis* vide apud *Raynaud*, pag. 141. (a)

Qui enim Seniori tribuuntur Gvilielmo dicto Arverno dialogi de Sacramentis, Junioris Gvilielmi sunt, vide *Olearium* Abac. Patrol pag. 194. *Cave* Historiæ literariæ Scriptor. Ecclesiast. pag. 449. & Wharton. Append. ad eandem pag. 8. *König*. Biblioth. Vet. & Novæ p. 371.

(a) Raynaudus de mal. & bon. libris pag. 141.

Gvilielmo Parisiensi *Episcopo*, *qui proprie cognominatur* Aruernus, *suppositus est* Dialogus de Sacramentis, *qui est* Gulielmi Parisiensis, *Ordinis Prædicatorum*, *cujus* Possevinus *meminit. Eum* Claudius Spineus *ejusdem Ordinis*, *ante annos ducentos scripsisse referebat superiore Seculo sub annum 1550. Ipse auctor in calce*, ex S. Thoma, & Petro de Tarentasia *Dominicanis*, *professe se profitetur. Stylus longe abhorret a Stylo Gulielmi Aruerni*, *multis rationibus redundante*, *& ampulloso*.

Gvimenius v. AMADEUS.

(1271. a) *Leon* de la GUITONNIERE, cujus haud ita dudum prodiit liber titulo: PROTESTANS PACIFICUS: ſ LE PROTESTANT PACIFIQUE, ou *Traité de la Paix de l'Eglise*, *Dans lequel on fait voir par les principes des Reformez*, *que la foy de l'Eglise Catholique ne choque point les fondemens du salut: Et qu'ils doivent tolerer dans leur Communion tous les Chretiens du monde*, *Les Socinien*s, *& les Quakres meme*, *dont on explique la Religion. Contre Monsieur* Jurieu, par *Leon* DE LA GUITONNIERE, A Amsterdam, par Geneſt Taxor, 1684. in 12. tomis duobus; prior paginis 188. posterior 120. constat, & debetur *Natali Alberto* DE VERSE interpreti Criticorum Richardi Simonis, uti docuimus supra *num.* 2152. *ex Actis Eruditorum Lipſ* & pluribus etiam docetur ab Antagonista ipsius acerrimo Petro *Jurieux* in Apologiis suis, & *excerptis Winkelianis* ex *Facti specie Gallica* ejusdem *contra M. de Conſeiller* (a) & reliquis, quæ (b) exhibemus. Adde Pseudonym. Theognoste de *Berke* & infra num. 2255. Annotat hic Margo Diecmanni, quæ sub (c) exhibemus.

(a) Excerpta MSta Winkeliana.

Aubert du Verſe *est né Papiste, il embrasse dans sa jeunesse la Religion Reformée, il etudie en Theologie, il devient socinien dans les Academies, il est resu au Ministere socinien deguisé; on le decouvre ensuite, il est deposé, il rentre dans l'Eglise Romaine, le voila deux fois apostat, une fois en embrassant le Socianisme, l' autre fois en rentrant dans le Papisme. Apres il vient en Hollande, il y enseigne hautement le socinianisme, il fait en faveur des socniens, aussi bien que des papistes* son protestant pacifique, son traité de la liberté de conscience, son tombeau du socinianisme *& plusieurs autres livres. Voyez* Factum du Sr. Jurieu de l'affaire de Mr. de la Conseillere p. 27.

(b) *Manifeste de Maitre* Noel Aubert de Verſé, *Docteur en Medecine, & ci-devant Ministre de la ville d' Amsterdam.*

contre

l'Auteur Anonyme d' un libelle diffamatoire, intitulé, Factum, *pour demander justice aux puissances* contre *le nommé* Noel Aubert, dit de Verſé, *atteint & convaincu des crimes d' impurité, d' impieté & de blaſphéme.*

Excerpta du Factum de Mr. Jurieu *pour demander Justice aux Puissances &c. En fin il* (du Verſé) *vient de mettre un nouveau livre sous le titre du* Tombeau du Socinianisme & du Nouveau visionaire de Roterdam, *le plus detestable de ses ouvrages, & peut etre de tous les livres, qui ont jamais eté faits. pag. 21.*

Peu de temps apres il écrivit un ouvrage detestable, qu' il intitula Protestant Pacifique.

Pour derniere preuve de la maniere insolente dont cet impie se joue de la Religion Chretienne, il faut voir le petit livre qui vient de paroitre comme on imprimoit ces Factum. Ce livre est intitulé lettres des Rabbins, *des deux Synagogues d' Amsterdam à M. J. C' est precisement l' ouvrage que ce malheureux avoit promis il y a quelque temps pag. 24.*

(c) Margo Diecmannianus.

Leonis de la Guitonniere *nomine Amſter. 1684. 12. prodiit le* Proteſtant Pacifique où Traité de la paix *de l' Egliſe &c. contre Monſ. Jurieu. Verus Auctor libri eſt* Natalis Albertus de Verſe, *qui poſtea ex Reformato Pontificius factus, Scandalum, quod hoc & altero illo, Tombeau du Socinianiſme, libro excitaverat, recentioris ſcripto, l' Anti-Socinien &c. Pariſ. 1692. 12. edito, tollere voluit. Innotuit cetera hic Auctor ex Latina verſione Hiſtor. Crit. V. T. Rich. Simonis. Conf.* La Cabale Chimerique, *ed. Roter. 1691. 12. p. 165. 166. De altero libro, Tombeau du Socin. v. ſupra p. 89. fin. Noel (quod prænomen veri Auctoris Latini Natalis exprimitur) retro lectum Leon, quod prænomen hic perſonatus auctor gerit, repræſentat.*

(1272) *Jeſuita* GULDINASTUS: Eſt *Melchior* GOLDASTUS, indicante *Symbola Schröteringiana*, quæ tamen quid ſub eo nomine prodierit, non addit.

GUSTAVUS v. *Selenus.*

GUTHBERTUS v. *Higlandus.*

(1273) GUYMATA, *Marc Antoine; Jean* le BON douteux. *Jacques* CHARPENTIER où CARPENTIER, *douteux. Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 562.

(1274) GUYMIER *Coſmas*: *Jacques* MARECHAL douteux. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 562.

(1275) GUY du Puy. De eo larvato auctore ſic legitur in *Scaligerianis* ſermonibus, quos *Puteani* fratres conſervarunt, pag. m. 273. *Arnaldus* PONTACUS *Auteur du livret, qui ſub nomine* Guy du Puy *ſcriptus, adverſus* Mornæum, *conjeceram quod ipſe Mornæus annotat: Cet* Arnoldus Pontacus *eſt l'Eveſque de Bazas, qui a fait imprimer l'* Euſebe. *Il s'en trouve encore quelque choſe dans les Epiſtres Françoiſes à Monſ. Scala recuellies par Jaques de Revès à Hardevvyck l'* An. 1624. pag. 426. comme le remarque dans ſa Clef de ces Epiſtres P. *Colomeſius p. 187.*

(1276) *Adrianus* GYLANDER aut GYLMANNUS. Ejus nomine extant *Symphoremata Supplicationum Cameralium tomis VI.* quæ in *anonymis* jam attigimus *num* 941. ubi teſtimonio Domini *Mauritii* Sextum tomum WEHNERO aſſeruimus. Cui numero merito adjungimus clariſſimum Dominum *Deckherrum* de Scriptis Adeſpotis p. 219. 220. iſta confirmantem, ac de reliquis etiam tomis ambigentem. Quid autem ſibi velit *Bailletus* & unde illud hauſerit, cum in catalogo Scriptorum Perſonatorum p. 562. pro *Gylmanno Nicolaum* WINÆUM, dubiranter quidem ſubſtituit, non adeo liquidum nobis eſt: niſi forte Wehnerum, in Winæum mutatum dicere malimus.

***

H.

H.

(1277)

HADRIANUS I. *Pontifex Romanus*. Quæ ejus nomine vulgo veniunt *Capitula*, eſſe ex Veterum Pontificum epiſtolis collecta judicat ab. ANGELRAMO *Baluzius* in Præfatione ad Antonii *Auguſtini*, de emendatione *Gratiani*, libellum num. IV. p. m. 615. (a) ex editione Domini *Gerhardi van Maſtricht*, qui in ſubjectis notis eadem confirmat (b) nec diſſentire videtur ipſe Antonius *Auguſtinus* dialogo III. p. 41 (c) *Baluzio* accedit etiam *Stranchius* in Amœnitatibus Juris Canonici Eclog. I. cap. 51. pag. 7. (d)

(a) Baluzius in Præfatione ad Anton. Auguſt. de emendatione Gratiani. num. 4. pag. m. 615.

Primus omnium Angilramnus *Archiepiſcopus Metenſis hoc novo jure, quo Epiſcoporum judicia Romani Pontificis autoritati reſervantur, uſus eſt, primus inquam omnium mortalium contra divinos canones convellere tentavit jus antiquum, quando pro ſui cauſa agebatur, id eſt, quando accuſatus de aliquo crimine, ut ego arbitror, ſubtrahere ſe volvit cognitioni ſuorum judicum. In eam quippe facilè ſententiam eo, capitula illa quæ nunc circumferuntur ſub nomine* Hadriani *Romani Pontificis ad Angilramnum non eſſe Hadriani, ſed Angilramni, qui ea ex novitiis veterum Pontificum epiſtolis ut plurimum collegit & Hadriano obtulit ut cauſæ ſuæ præſidium quæreret. Hanc conjecturam multa adjuvant, ſed inprimis vetus codex MS. bibliothecæ Sancti Victoris Pariſienſis, in quo ſic habetur:* Incipiunt capitula collecta ex diverſis Conciliis ſive decretis Pontificum Romanorum ab Angilranno Metenſi Epiſcopo & Adriano *Papa oblata.*

(b) Ibidem in notis Gerhardi van Maſtricht lit. (i)

Non improbo iſtam ſententiam Doctiſſimi Baluzii, *non eſſe* Adrianum *ſed* Ingelramum *Auctorem iſtius collectionis, ſed an ex Pſendo* Iſidori *ſuppoſitis epiſtolis hauſerit ſua Ingelramus, dubito; in ſuam rapſodiam ex Ingelramo tranſtuliſſe Pſendo Iſidorum cum clariſſ.* Blondello *adſerui in addend. ad pag. 205. lin. in 4. hiſtor. jnr. Eccleſiaſtici.*

(c) Auguſtinus Dialogo III. p. 41.

B. Memini videre Romæ notas ſuas ad Hadrianum, ſive Engelramum, *in quibus de hac emendatione dicebatur.*

(d) Ægid. Stauchius in Amœn. Juris Can. Eccl. I. c. II pag. 7.

Hanc translationem Hadrianus *I Pontifex R. ad regimen Eccleſiarum occidentalium tradidit Carolo M. anno 773. ut docet Epiſtola Hadriani, quam edidit* Sirmondus *tom. 2. Conciliorum Galliæ. Cujus epitome ab* Henrico Caniſio *Ingolſtadii tom. VI. antiquæ lectionis, deinde Coloniæ tom. III. conciliorum vulgata, quam Hadrianus Papa Anno DCCLXXXI Ingelrammo Metenſium Epiſcopo miſerat. Conſer. Dn.* Conring. *de Orig. Jur. Germ. c. 14. p. 63. in f. edit. recentiſſima. Sed dubitat A.* Auguſtinus *lib. I. emendationum Gratiani de Hadriano auctore, ubi ait ea capita Hadriani nihil habere, cum tamen ejus nomine ferantur. Poſtea Dn* Stephanus Baluzius *vir clariſſimus & de antiquitate in primis Eccleſiaſtica inerentiſſimus, cenſet, capitula hæc eſſe ipſius Ingelramni, qui ex ſuppoſititiis Pontificum epiſtolis compilaverit & Hadriano obtulerit.*

HADRIANUS v. *Tribudentius.*

(1278) *Laurentius* HAECHTANUS L. GOCKSENHOVEN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag 562.

(1279) *Eraſmi Sabini* HAENERI *de Luthernorum & Calvinianorum* Controverſiis. Caſtellis 1607. & *Hermanni* FABRONII, ut ex Johannis *Gerhardi* Diſput. Theol. 170. refert Symbola *Normanniana.*

HAGIUS v. *Barnimus.*

(1280) *Jacobi* HAILBRUNNERI nomine *Epiſtolam adverſus* Jeluitam *Kellerum* ſcripſit *Caſpar* BARTHIUS, quam à Daumio acceptam edidit Joannes Fridericus *Hekelius* anno 1676. Hucusque *Symbola Tenzeliana*, quæ confirmatur partim per *Baillettum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 563.

(1280. a) HALÆ SAXONUM DOCTORUM XIV. nomine quod extat Syngramma, auctorem quomodo habeat *Johannem* BRENTIUM, docet *Symbola Maſtrichtiana* ſequens

Joh. Brentius

fertur Auctor Syngrammatis *XIV. Doctorum Halæ Saxonum 1625, congregatorum, ſeu ſub nomine eorum editi, contra Oecolampadium, Paſtorem Baſilienſem, vid:* Bucholz Chron. p. 505. Lavaterum Hiſtor. Sacrament. *pr. pag. Dieſt. de litibus, ſacris diſput. I. p. 17.*

de HALE [HALENSIS v. *Alexander.*

(1281) HALI *Filius Abenragel*, cui aliquando ALBOHAZEN prænomen additur, idem fuiſſe fere cum HALI RADOHAM Ægyptio creditur à *Ravio* ad *Geſnerum*: docente *Symbola Normanniana.* At *Friſius* Biblioth. Geſner. pag. 317. eos expreſſe diſtinguit, ſua cuique ſcripta diſtincte aſſignando.

(1282) *Robert* HALL. Sub eo nomine ſcriptam ab *Henrico* HEYLIN, Manuductionem Hiſtoricam, docet *Wood* Hiſtor. & Antiquit.

Oxonienſ. lib. II. p. 204. 205. (a) ex eoque *Freherus* Theatri p. 633. a.

(a) Wood Hiſtor. & Antiquit. Oxonienſ. p. 203. 205.

Petrus Heylyn (*filius Henrici* Heylyn *ex antiqua ejusdem uominis familia apud* PENTRIE *Heylynorum in agro Mouutgomeriauo apud Wallos oriundi*) *natus eſt Burfordia, agri Oxonienſis Oppidi Mercatorii XXIX. Nov. anno eIↃ DXCIX.*

pag. 205. Manuductionem hiſtoricam, *in qua recenſentur omnes continua ſerie, Anglia Reges, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Duces, Marchiones, Comites &c. Lond. primo edit. ſub nomine* Rob. Hall *1641. inde auctam & ib. edit. 1670. ſub illo autoris.*

HALLENSIS v. *Bavarus.*

(1283) HALLUS *Edwardus*: Ed. OLDCORNE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 562.

(1283. *a*) *Gregorii* HALOANDRI, *Enumeratio veterum JCtorum*, ſcriptorumque in Pandectis citatorum præmiſſa pandectis, forte *Angeli* POLITIANI lucubratio eſt, ut Bernh. *Rutilius* in Cajo JCto innuere videtur. Adde *Geſn.* in Pand. 331. b. Utrumque *locum ſub lit.* (a) repræſentamus & (b) At in Bibliotheca *Univerſali*, nec *Geſnerus* nec *Friſius*, ceteroquin de Haloandro ſatis prolixi, quicquam habent.

(a) Bernhardus Rutilius in Cajo JCto. pag. 194.

Caterum ſive unum modo, ſeu duo numeremus, quia nenter ſatis eſt notus, & illa Scripta, quibus converſi ſunt legum libri, utriut fuerint, in ambiguo eſt, ea hoc loco a nobis referentur, ut ſunt apud Politianum, *cui hanc quoq; lucubrationem noſtri homines debent.*

(b) Geſnerus in Pandectis p. 331. b. Gregorius Haloander *a principio Pandectarum, quas emendavit, veterum Jure Conſultorum Scripta qua in Pandectis citantur, cum ſuis autoribus enumerat: (Niſi ea forte* Ang. Politiani *lucubratio eſt, ut* Bern. Rutilius *in Cajo, JC. innuere videtur.*

(1284) HALYABAS: de eo *Henr. Ernſtius* obſ variar. l. 2. c. 36. ita ſcribit: *Dominus* Spigelius, (*Adrianus*) *Profeſſor Patavinus, credidit* Halyabas *vulgo eſſe Iſaacum* ISRAELITAM. Ex quibus verbis diu nequivi divinare, quid monſtri eſſet illud Halyabas. Tandem conjecturavi, eum loqui de HALLY Abba, ſeu *Haly* filio *Abbate*, diſcipulo Abymeher Moyſis, Arabe Medico doctiſſimo & ad A. C. 1122. à *Wolffgango Juſto* in Chronologia Medico relato, de cujus ſcripris vide *Geſner.* p. m. 267. *Schenckium* p. 215. & *Lindanum* p. 232. Eum nempe eſſe *Iſaacum Iſraelitam*, Salomonis Arabiæ Regis filium Adoptivum, quem idem *Juſtus* ad Annum 1158. refert, adeoque fere Haly illi coævus fuit, licet *Moreſin* ad A. C. 660. eum referat. Scripta ejusdem v. apud *Schenck.* pag. 356. & *Lindanum* pag. 423. & ſeqq.

Adde *Merckiin* Linden. Renovat. pag. 387. *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 562. & *Maſtrichtiana*, quæ ſic habent.

Haly Aben Rodoan Arabs.

Scripſit ad *Carpum* cujus auctorem nonnulli *Ptolemæum*, plerique *Hermetem* faciunt. Hunc Joſeph. *Scaliger* Epiſt. p. 410. edit. Lugd. ex ſuo Codice Manuſcripto *Haly Abragefar* nominat. *Richelius* de Amuletis §. 14. p. 11.

Haly.

Falſo ei inſcriptus Commentarius *Abra Gefar.* vide Elogia Gefar ex *Gaffarello.*

(1285) HAMBURGENSIUM, LUBECENSIUM & LUNEBURGENSIUM *Miniſteriorum* nomine *contra Interimiſticum Decretum* ſcripſit *Joannes* ÆPINUS: teſtante *Sleidano* Commentar. de ſtatu Religionis & Reipublicæ lib. XXI. ad an. 1549. p. 658. plura vide in *Anon. uum.* 1729. β. ubi de libro *Interim* nobis actum eſt.

(1286) HAMBURGENSIS MINISTERII nomine 1549. ſcriptam & in 8. Hamb. editam *Epiſtolam de Adiaphoris* ſcripſit ad Philippum Melanchtonem *Joannes* ÆPINUS Superintendens, monente Symbolâ *Mollero-Fleusburgicâ*. Vide *Sleidanum* loc. cit.

Fuit hic primus ex Evangelicis Sanctæ Theologiæ Doctor, ſaluratus, cum Caſparo *Crucigero*, & *Bugenhagio*. Melanchton ejus ſolutiones pluris qvam ſuas feciſſe perhibetur, in deſtruenda interreligionis formula, autore *Chemnitio* in locis Communibus: qvod Melchior *Adamus* in Vita ejus p. 244. teſtatur.

(1287) Des Hamburgiſchen MINISTERII Quäcker Greuel edit. Hamb. 1661. 8. Auctor eſt D. *Joannes* MULLERUS, Miniſterii Senior, indicante eadem *Symbolâ Fleusburgo-Molleriana*.

(1287. *a*) *Richardus* HAMPOLUS, cujus nomine citatur *Regula bene vivendi*, aliaque ſcripta à *Baleo* Scriptor. Britan. Centur. 4. fol. 191. a. & Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 320. b. vero cognomine appellatur ROLLUS, ut obſervat *Wharton* Append. ad Guilielm. Cave Hiſt. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 24. a. ubi ſimul addit, hunc Scriptorem male ab aliquibus vocitari *Pampolitanum.*

HANEDI v. *Gibronte.*

(1288) *Henricus* HANSEN von der Redenden Art: Ich bin Chriſtus; Ubi defendit Spenerum contra Joannem Conradum *Sneiderum.* Autor eſt AMMERSBACH. vide *Dilfeld* contra *Ammersbach.* p. 11. huc usque Symbola M. Schaurii.

(1289) HARAASH. i. e. *Rabbi* ASCHER, Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 321. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 562. Scripta ejus citat Hyde p. 47. b.

(1290) HARAAVAD: id eſt R. Abraham BARDIOR. *Hyde* loc. cit. p. 321. Baillet p. 562. Ejus nomi-

nomine citatur liber *cabale* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 4. a.

(1291.) HARAM : Elie MISRAHI, où, ORIENTAL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 562.

(1292.) HARAM i. e. Rabbi NISSIM. *Hyde* p. 321. Baillet. p. 562. Scripta ejus recensetur *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pagina 10. post L.

HARCOVICHUS quis sit v. in Theophilo *Neandro Maſtrichtiana.*

(1293.) HARIPH, aut HARIAPH i.e. R. ISAAC PHESI sive ALPHESI, cujus opera indicantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ pag. 21. vide pag. 321. a. & *Bailleti* liste des Auteurs deguisez p. 562.

(1294.) HARMINIUS de Moſa, eſt *Hermannus* FABRONUS, docente *Limnæo* de j. publico l. 1. cap. 11. §. 71. Sub hoc nomine ficto quid extet, haud equidem novi, ſub *Hermanni Fabroni* vero nomine ſcio excuſum Poema, cui titulus : *Chriſtiades*, hoc eſt. *Iſraelis in terram ſanctam introductio per Moſen, & in cælum per Jeſum Chriſtum.* Caſſel. 1608. Item *Epigrammata* ibidem eadem forma.

At nunc, indicante Clariſſimo Domino *Mollero Flensburgenſi* (a) *tria* Sub *Harminii de Moſa* nomine edita *Scripta* ab Hermanno *Fabronio*, profero:

(I) Chriſtliches Geſpräch vom Politiſchen Hoff-Calviniſten Huttero.

(II) *Reſponſa Euchariſtica.* oder 100. Argumente und Antworten vom Abendmahl.

(III) *Apodioxis*, oder beſcheidene Abweiſung der genanten Motiven Hutteri, weßwegen er den ungenanten Calviniſchen Dialogiſten nicht mehr antworten wollen. Eiſenſtatt 1615. in 8vo. Verum Auctoris nomen detecturus *Leonhardus Hutterus*, in præfatione der beſtändigen und gründlichen Widerlegung des heillosen und verworrenen Geſprächs Harminii de Moſa &c. edit. Witteb. 1615. ait primo omnium eum appellatum *Hermannum* FABRUM, i. e. SCHMID, mox illud mutaſſe in FABRICIUM, demum in Fabronium. Denique adjeciſſe, FABRONIO adhuc : alias MOSEMAN vide lit. (b) Hujus refutationis Hutterianæ meminit etiam *Dedekennius*, Conſiliorum Tom. I. lib. III. Sect. I. num. I. p. 264. Ceterum primi hujus *Harminii de Moſa* Scripti, quòd nunc ſolum ad manus eſt, plenus titulus iſte eſt. Vom Politiſchen Hoff-Calviniſten D. Leonhard *Hutters* Theolog. Profeſſoris zu Wittenberg / über der Churfürſtl. Brandenburgiſchen Reformation Chriſtlich Geſpräch Harminii *de Moſa* und Gregorii Brandenburgers. Allen Lutheranern und Calviniſten / nützlich zu leſen / und zu ſehen / welches der eigentliche Status Controverſiæ ſey ; gantz fleiſſig und treulich beſchrieben durch Beförderung gemeltes Harminii de Moſa. Gedruckt zu Eiſenſtatt / durch Bonaventuram Felinum 1615. Obſervat autem Autor eundem ordinem in hoc ſcripto quò ipſi *Hutterus* in Aulico Politico Calviniſta præiverat. Duo ejus capita cum Appendice, paragraphis ſuis ſubdivisa, totidem in margine notatis numeris refutanda ſibi ſumens, paginis in univerſum 216. in 8vo. Hic inſtituti mei memor, ſubſiſterem : niſi tunc temporis mihi Poëtices præ quam Hiſtorices curioſo, ſatis acerbe exprobaſſet Clariſſimus Dnus *Schürtzfleiſch*, omiſſos Hiſtoricos *Fabronii* libros ; quos nihil huc attinebat, etiamſi noviſſem, adducere. Videat nunc eos *Ligenii* Biblioth. Philoſophicæ pag. 128. a. 2846. 446. a. 571. b. 659. a. 719. b. addatur Jurid. pag. 277. b. Si lubet etiam Juridicum. Nec enim mihi vacat priores inquirere & luſtrare ; an vel rectè ſe ſaltim habeat allegatio, quæ in *Lipenio* ſæpe fallit. Uti neque vacat mihi nunc, aut prodeſt quidquam, inquirere ; an recuſa ſit ipſius diſſertatio, qua tam duriter me habuit, & quemadmodum pollicitus fuerat, omiſſa illa mei commemoratio. Sufficit ejus cauſſa, & mei factam, per infortunate Wittebergæ mox poſtea occiſum conſobrinum Joannem *Garmerum*, ſuis digniſſimum Candidatum excuſationem privatam, qua innocentiam calumniæ, ſane nè apparet, ſine omni cauſſa imputatæ purgatam dedit hic etiam (c) publicaſſe. & una cætera ſcripta. Theologica quæ nomine ſuo profeſſo publicavit Pſeudo *Fabronius*. Ea ſunt ſequentia, ex *Lipenio* (d) Tom. Theolog. I. pag. 334. a. 391. b. 467. a. 689. a. Tom. II. pag. 14. b. & 129. b. Unde cum reliquis anonymis collatio, cui lubet ac vacat, fieri poſſit.

(a) Symbola Flensburgo-Molleriana.

Sub HARMINII de MOSA nomine prodierunt 1. Geſpräch vom Politiſchen Hoff-Calviniſten D. *Leonhardi Hutteri*, Wittenbergiſchen *Theologi*, gedruckt zu Eiſenſtatt / (*i. e.* Schmalkalden) durch *Bonaventuram Felinum* (*i. e. Wolfgang.* Kühlen) *Ao. 1614. in 8vo. Quod ſcriptum poſtea conſutavit Hutterus* in der umſtändigen und gründlichen Wiederlegung des heillosen und verworrenen Geſprächs *Harminii de Moſa*, ſo er wider den *Calviniſtam Aulico-Politicum Alterum*, zu Beförderung der auff Calviniſchem Schlag gerichteten Brandenburgiſchen *Reformation* ausgefertiget *ed. Witteb. 1615 8vo; Sed vindicavit Colloquium ſtum reſectâ ſcitiis nominis larva ; quam Hutterus in præfatione* der Widerlegung *ei jam detexerat*) *Hermannus* Fabronius *in Concordia Luthenno-Calviniſtica*, oder Vereinigung der Lutheraner und Calviniſten / darin zugleich enthalten eine Wiedere Antwort auf *Hutteri* Wiederlegung des *Harminii de Moſa ed. 1615. 8vo. 2. Reſponſa Euchariſtica*, oder 100. *Argumenten* und Antworten vom Abendmahl 3. *Apodioxis* oder beſcheidene Abweiſung der genanten *Motiven Hutteri*, weswegen er dem ungenanten *Calviniſchen Dialogiſten* nicht mehr antworten wolle. Eiſenſtatt 1615. *in 8vo. Tria hæc ſcripta pro ſuis agnoſcit* (*quem ſupra jam indicavi*) *Hermannus FABRONIUS, Paſtor Eſchwegenſis in Haſſia, in Concordia Luthenno-Calviniſtica p. 110. ſeqq. Refert ibidem nomen ſuum Gentilitium eſſe* Moſeman / *tributum ſibi poſtea à Præceptoribus cognomen* Fabri *ab opificio paterno derivatum*

tum, quod ipse tandem post impetratum laurum Poëticam cum altero Fabronii *commutarit. Causam mutationis huic Disticho inclusam exhibet:*

Qui Faber ante fuit, nunc fit Fabronius Idem,
Dum factus studiis est faber Aonius.

Mentionem frequentis hujus Cognominum mutationis ab eo facta injicit etiam Hutterus in præf. der Wiederlegung / *ubi etiam Apostasia à Lutheranismo ad Calvinismum eum accusat, quam Fabronium l. c. negasse, & se ad generis in Reformata Religione educatum esse, affirmare video. Fatetur autem se à Studio Juridico ad Theologicum defecisse.*

(b) Extract. Aus D. Leonharti Hutteri beständiger und gründlicher Wiederlegung / des heillosen und verwornen Gesprächs *Harminii de Mosa* und *Gregorii* Brandenburgers / welches wider *D. Hutteri Calviniſtam Aulico-Politicum Alterum*, von einem Lichtscheinenden *Caviui*schen Priester in Niederhessen unlängst ausgesprengt worden. *Edit. Wittenbergæ, 1615. in 8vo. Et quidem, præf. ad Lect. ita inter alia Beatus Hutterus.*

Solch mein treuhertzig Schreiben / hat ein *Calvin*'heßischer Priester / itziger Zeit Pfarr-Herr in Niederhessen zu Eschwig an der Werra / nicht weit von Schmalkalden / durch die Hechel zu ziehen sich zwar gelüsten lassen / aber so viel Redlichkeit in seinem Hertzen nicht gehabt daß er seinen Nahmen / wie einem Biedermann / sonderlich einem *Theologo* wol anstehet sein richtig an Tage gegeben hätte / sondern hat ihme beliebet lassen / nicht allein seinen / sondern auch des Druckers / und des Orts / da seine Schrifft gedruckt / Nahmen also zu verdrehen und zu verkehren / daß niemand wissen möge / wer solche Fledermaus ausgebrütet / oder woher sie geflogen kommen. Dann die Stadt Schmalkalden / da der Drucker sich auffhält / muß ihme Eisen-Stadt heissen / vielleicht weil grosser Eisen-Handel sich daselbst finden solle: Der Drucker / so von Licha neulich nach Schmalkalden sich begeben / mit Nahmen Wolffgang Käzel / muß diesem *Scribenten Bonaventuram Felinum* heissen: Er selbsten nennet sich *Harminum de Mosa*, mit einem erdichteten und falschen Nahmen / nach Gewohnheit aller derjenigen / die das Licht scheuen / und gerne in Finsterkt mausen. Nun ist diß nicht das erste mahl / daß er sich seines Nahmens geschämet / und denselben verkehret / sondern hat sich solcher Kunst von Jugend auff beflissen. Dann zu Gemünde da er erstlich studiret / nennete er sich *Hermannum Fabrum* auff Teutsch Herman Schmidt. Hernach zu Marpurg / täuffete er sich selbsten *Hermannum Fabricium*: Und bald hernach / als er *laurum Poëticam* erlanget / *Hermannum Fabronium*. Und wiederum in einem von ihm ausgegangenen Teutschen Tractätlein / nennete er sich *Hermannum Fabronium*, *alias* Moseman. Item kurtz verrückter Zeit hat eben dieser *Scribent* wider die Gießische *Theologen* einen *Dialogum* oder Gespräch lassen ausgehen / *de antiqua fide Hassorum*, da er sich *Erasmum Sabinum Hohfnerum* nennet / welche Wörter wo sie *evolviret* werden / geben sie *Hermannum Fabronium Hessum*. Was nun von so vielfältigen Veränderungen oder Verkehrungen des Nahmens zu halten ꝛc. — — — — — — — — — — — — — — *& post pauca*: Welche Ungbeständigkeit sich auch in der Religion / bey diesem Heßischen *Scribenten* befindet. Denn da er zu Marpurg erstlich studirte war er gut Lutherisch / und schrieb etliche *Epigrammata* und *Anagrammatismos*, deren *Centuriam alteram* er auch *Rectori Magnifico, & Professoribus omnium facultatum* daselbsten / und also auch den *Theologis Luthernis*. zu Ehren und schuldiger Danckbahrkeit / durch offenen Druck zugeschrieben / und also auch hiedurch zu derselben *Confessionem* sich offentlich bekennet. Dessen aber ungeachtet / sich bald hernach gewendet / und zu *Cassel* dem *Calvinismo* beyzupflichten angefangen / auch durch solche *apostasiam* so viel es langt / daß er erstlich zu einem *Con-Rectore*, hernacher aber zu einem Kirchen-Dienst / und endlich nach Eschwig befordert worden.

Nun lasse ich solche vielfältige *mutabilität* und Unbeständigkeit an ihren Ort gestellet seyn / nur möchtig in *personalibus* mich länger aufzuhalten / ist allgenug / daß wir nunmehr wissen / wer dieser *Harminius de Mosa* sey / nehmlich Herr Herman / Pfarrer zu Eschwig in Niederhessen. Deswegen ich auch in folgender meiner *Refutation* Schrifft / ihn mit diesen seinem Tauf-Nahmen / und weil er ein *Poëta laureatus* ist / *honoris ergo*, Magistrum Hermannum, oder Meister Herman nennen wil / und seinen Zunahmen mich durchaus nicht bekümmernde / weil er selbsten dessen ungewiß und zweiffelhafftig ist. ꝛc.

(c) Excerpta Epistolæ Johannis Garmeri d. 17. Sept. 1676. datæ.

Quod hactenus non respondérim ad Tuas, bibliopolæ, quocum tua causa mihi negotium est, imputabis, non mutato affectui. Animum enim, ut par est, tibi servo memorem, ac semper sui similem. Bibliopolam disputationum coemendarum gratia adibam, simul ac literæ tuæ mihi reddebantur: qui mihi pollicitus est omnium disputationum, quæ hoc ac superiori anno hic habitæ sunt, indicem se mihi esse exhibiturum. Verum improviso præpeditus itinere stare suis promissis haud potuit. Nunc reducem factum protinus compellabo, ac hoc negotium tibi, ut mones, conficiam. De *Schurtzfleischio* ita est, ut scribis, nec mirari satis primum potui intempestivum ac invidum doctissimo tuo de *Scriptoribus Anonymis & Pseudonymis* tractatu hujus viri judicium. Verba ejus plena acerbitatis huc referre operæ pretium duco. Quippe disputationem ipsam, quantum etiam laboraverim, comparare Tibi non possum. Verba sic se habent: *Hermannus Fabronius Mosemannus hist: Moscov. c. 13. (de Scriptoribus rerum Moscovitiearum loquitur) qui quemadmodum interpretandus sit, & qua scripserit, juxta eum ignarissimè scivit Vincentius Placcius. Qui cum tot exabdito eruere nomina vellet, nec de viro hoc nec de operibus ejus præsertim Monarchia Cæsarea, & descriptione imperiorum, quid leviter cognitum habuit Syntagm. Pseudon.* p. 205. Obtulit mihi se commoda occasio cum ipso colloquendi eo ipso die; quo Tuæ Superiores de 1. Septembris (quæ, ita me Deus amet, 13. h. m. mihi redditæ primum sunt) afferebantur; proinde prævia salute animum Tuum officiosissimum illi prolixius expli cabam, obnixe rogans, ut dissertatiunculæ de Rebelle *Stenkorazim* Tibi copiam faceret, quo-

„quoniam hanc impenſe deſiderares. Percuſſit „illico animum, omiſſo gratiarum actionis ac re„ſalutandi officio me rogat ut ſibi jurato crede„rem, quicquid factum eſſet, culpa ſua non eſ„ſe factum. Detuliſſe ad ſe, ait, *Johannem Juſtum* „*Martium*, qui in illa diſputatione Reſpondentis „partes ſuſtinuit ſcriptum tuum de *autoribus ano„nymis & Pſeudonymis* & quæ de illo ſcripſiſti, ex „eo recitaſſe. Quin imo efflagitaſſe, ut, quum „præter meritum iſtum inſectareris, ſe vindica„ret ab iſtis injuriis ac innocentiam ſuam defen„deret, ne Tibi creſceret animus ac, ſi ille ta„ceret, meruiſſe videretur. Annuiſſe proinde „petitis diſcipuli ſui & cum certior factus eſſet, „commentarium tuum noviter editum inter do„ctorum manus verſari acriter, obviam iviſſe „juſto quodam dolore commotum ſiniſtræ tuæ „opinioni, ac notum feciſſe erudito orbi, quæ„nam libi undiquaque ſtruerentur inſidiæ & qui„bus cum ingeniis ſibi eſſet colluctandum. Te„ſtari interea Deum, ſemper honorificam tui „mentionem ſe feciſſe, & non æſtimare tantum „ſed & venerari ſubmiſſe incomparabilem tuam „eruditionem; nec iniquete interpretaturum, „quæ in publica officii dignitate conſtitutus pro „conſervanda honeſti nominis fama regerere „fuiſſet coactus. Non enim ſe meminiſſe, quod „anſam lædendi ullo modo Tibi præbuerit, ex„indeque ſibi in animo fuiſſe, Te adverſarium „ſibi deligere & cum Te injuriam hanc expoſtu„lare. Ad quæ ego paucis reſpondebam Dnum „*Schurtzfleiſchium* Tibi videri injuriam facere, „ſi exiſtimaret, Te ex odio quodam aut maledi„cendi ſtudio *Oldenburgeri* verba adduxiſſe; Tibi „perinde eſſe, quid Oldenburgerus ſentiat, quin „imo, ut mea ferret ratio propterea illius ver„ba Te in medium protuliſſe, ut indicares, quam „ineptum plane ac præpoſterum pro more ſuo „ac inſano cavillandi cacoethe de tanto Viro „protuliſſet judicium. Si quisquam eſſet, qui „prodeſſe cupiat quam plurimis & minime ali„quem lædere, in his, ut Comicus inquit, nomen „Te tuum profiteri. Verum ille, non aliter „ſe hæc verba interpretari poſſe, quam animi „calumniandi cupidi documenta inſtabat. Pri„mum enim ad *Geiſteri* judicium te provocare, „qui tn. ex Oldenburgero illud exſcripliſſet, po„ſtea ipſum Oldenburgeri teſtimonium te addu„cere, ut non tantum referre ſed approbare tam „crudi hominis, qui lucem fugit, judicium vi„dearis. Quicquid tn. hujus fuerit, ſeſe veteris „offenſæ memoriam ex animo evulſiſſe prorſus „ac exſtirpaſſe, nihilque magis in votis habere, „quam ut rebus & factis Tibi demonſtrare pie„tatem ſuam poſſet. P. S. Imprimetur propediem „diſſertatio de Rebelle *Razin*, promiſitque Dnus „*Schurtzfleiſch*, illa verba, quæ te attinent, ſeſe in altera editione omiſſurum. Indiculum diſpu„tationum proxime tibi mittam, inde, quæ tibi „placebunt, aſteriſco notabis, mihique remit„tes indiculum, ut commoda occaſione, quæ hi„ſce nundinis ſe offeret forſan, ad Cl. *Thomaſium* „perferri poſſint. Vale. Dnus *Doſius* per me in„terpretem ſe Tibi commendat enixe.

(d) Lipenius Biblioth. Theolog. T. I. pag. 334.

Fabronii Seraphina Fides *Chriſtianorum*; das iſt: vom einigen Weſen Gottes Engliſcher Glaube der Chriſten. Schmalkalden 4. 1616.

Ibidem pag. 391, Fabronii Concordia Lutherano-Caviniſtica. Oder: Vereinigung der Lutheraner und Calviniſten. Schmalkalden 8. 1606.

Ibidem p. 467. Fabronii Bekehrung der Juden *Rom. XI.* Franckf. 4. 1624.

Ibidem p. 689. Fabronii Beſchreibung der Göttlich. Lehren vom wahren ſeeligmachenden Glauben. Caſſel 4. 1607.

Ibid. Tom. II. *pag. 15. Fabronii* Verantwortung des Geſprächs vom alten Glauben in Heſſen ſo in D. Meuzers *Collation* wiederfechten iſt. Caſſel 4. *1608.*

Ibidem pag. 129. Fabronii Concordia Lutherano-Calviniſtica Teutſch. Schmalkalden *8. 16. 6.*

(e) Epiſtola M. Johannis Gothofredi Olearii ad Dn. Chriſtianum Weiſe, Sal. à Salutari.

En Tibi, Clariſſ. atque Excellentiſſime Vir, Domine, Fautor atque Amice æſtimatiſſime, Evenianæ Diſſertationis *Titulum, pro* Nobiliſſ. Dno. L. V. Placcio, Viro, de Rep. literaria multis modis celeberrime merito:

D. O. M. A.

Enodatio Quæſtionis controverſæ Theologicæ *an in cauſa Religionis Scripta Anonyma aut Pſeudonyma ſint probanda aut toleranda? Nugaciſſimis Hermanni Fabronii Strophis oppoſita, & Exercitii publici loco in Illuſtri ſchola Hallenſi propoſita præſide Mag. Sigismundo Evenio, Rectore, Reſpondente Chriſtophoro Pyrleo, Hallenſe Saxone ad d. 31. Maji horis ante & pomeridianis Ao. 1616. Halæ Saxonum, typis Petri Fabri, impenſis Joach. Kruſieken Bibliopola.*

Conſtat integra Diſputatio quaternionibus ſaltem tribus. *Methodi ratio ita diſpoſita, ut principio taxet Schemæ Spiritus Calviniani, quo fine ſcil. Calviniani ludant ſcriptis anonymis. Scripta anonyma non ſimpliciter reprobat. Filii lucis, circa ſacra, non convenire aſſerit, ſed tenebrarum, veritatem abnegantibus & ſcandalo infirmos ledentibus atque veritatis hoſtes. Agit porro de fructu anonymæ ſcriptionis noxio. Ait, ſcriptores tales eſſe eauteriata conſcientia, ſuſpectæ item doctrinæ, infames, in poſteros injurios: Latere ſub hoc operculo libidinem conviciandi. Auditoribus verbi divini maxime exiſtere damnoſos. Declarat præterea, nomenclatura prima contraria iſthac ſcripta, & legibus tam divinæ quam humanis, & Antiquitatis Teſtimoniis atq; factis ſ. exemplis, ut & Neotericis ſanioribus e. g.* Lutheri *imo domeſticis quoq; teſtimoniis,* Bullingeri, Boguini *&c. Addit denig; humilitatis cauſa nemini mentiri atq; fallere conceſſum. Tantum.*

Autor ipſe, meritis in noſtram non ſolum Scholam, ſed & alias, Magdeburg. Gothanam, Ratisbonenſem, &c. quibus præfuit, inſignibus inclaruit, ſcriptiq; Theologico-Philoſophicis docte limatit, quorum, ſi deſideretur catalogum lubens nectere poſſem & vellem. Diſſertationem memoratam de Anon. *nullibi amplius reperio & niſi ex*

ſi ex inſperata ſorte compacta cum aliis miſcellaneis ad me perveniſſet uuper ignota rei cupido vix ulla mihi quoque fuiſſet. Quaſo, quamprimum occaſio ſuppetet, Nobiliſſ. Dn. Placcium obſervanter meo nomine Salvere jube. *Dignatus is* Abacum meum *exiguum honorifica vel frequentiore citatione nonnunquam* & erudita lima. *De quo alibi ſi* occaſio foret Virum Doctiſſ. per literas compellandi. *Nou pautos hinc indenotavi* Scriptores Anonymos & Pſeudonymos, ab oculatiſſimo Viro non obſervatos. *Et quis omnia viderit! Bene vale & uti faves, favere perge Halæ Sax.* 1676. *III. Fer. Paſchali.*

T. C. E.
addictiſſimo perpetuo
M. J. G. OLEARIO.

(1295) *Nicolaus* HARSTEINIUS. Sub perſonato hoc nomine editam *Reſponſionem Apologeticam ad Fabri Herciniani i. e. Jacobi Kederi* Ajacem Ludov. CAMERARIO adjudicat *Symb. Normanniana. v. Herciniani.*

(1296) Caſparis HARTEVELTII nomine circumferri *vitam Martini Antonii Delrio*, Jeſuitæ, ſcriptam credi a *Nicolao* SUSIO, Jeſuita Brugenſi, ſcribit *Valer. Andreæ* Bibl. Belg p. 697. Eandem Nicolai LANGEVELTII nomen prætendere, editam Antvverp. typis Plantinianis 1609. in 4to ſcribit *Alegambe* p. 357. *Fr. Sweert.* p. 582. inter ſcripta *Suſii* neutrum nomen tangit. pag. 552. tamen *Langeveltium* memorat.

Langeveltii nomine editum à *Suſio* hoc ſcriptum memorat *Sotwel* Biblioth. ſcriptorum Societ. Jeſu. pag. 636. a. Harteveltium nominat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degviſez p. 562. Utriusque nominis perſonati meminit *Teiſſierius* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag 248. At *Drexelius* Aurifodinæ pag. 46. Hermannum LANGILLUM appellat, indicantibus *Marginalibus Normannianis*. LANGVEVELLIUM nominat Athenis Belgicis Franciſcus *Sweertius*, & *Freherus* Theatri viror. Eruditione Claror. Part. I. Sect. III. p. 351. a.

HARTMANN v. *Reinhold.*

(1297) Hartmuht von Cronberg. Sub eo nomine editum ſcriptum a D. *Martino* LUTHERO Germanice cum titulo: Chriſtlicht Ermahnung an die vier Bettel-Orden ex Ejus MSto aſſeritur in Rubrica ejusdem Scripti (a) (quod unius tantum eſt folii) & extat in tom II. Jenenſ. fol. 70 Collectorum autem à Sagittario Scriptorum Lutheri Germanicorum T. II. p. 84. 85. 86 quanquam contrarium elici poſſe videatur ex Miſſiva illa Lutheri ad Hartmuhtum quæ itidem extat tom. II. Jenenſ. fol. 88. & Editionis a Sagittario factæ tom. II. p. 116. 117—120. (b)

(a) Luther. Tom. II. Jenenſ. à Sagittario ed. pag. 84.

Folgende Chriſtliche Ermanung an die vier Bettel Orden / hat D. Mart. ſeliger Gedächtniß ſelbſt (doch alſo / daß mans nicht mercken kan) geſtellet / wie ſein eigen Handſchrifft ausweiſet / (die allhie bey einer Ehrbahren Perſon zu finden) derhalben er's auch unter eins andern Namen / nemlich Hartmuts von Cronberg / freylich nicht ohn Urſach / hat laſſen außgehen.

An die Bettel-Orden.

Lieben Brüder / Ich Hartmut von Cronberg / entbeut Euch den Bettel-Orden meinen freundlichen Dienſt / mit hertzlicher Wünſchung der Gnaden Gottes.

Ibidem pag. Ich hab Euer Schrifften zwo / eine an Käyſerliche Majeſtät / die ander an die Bettel-Orden gethan / mit großer Freude erfahren und geleſen. Und dancke meinem Gott für die Gunſt und Gabe / ſo euch gegeben iſt an der Erkäntniß der Chriſtlichen Warheit / dazu auch die Luſt und thätige Liebe zu derſelben.

(1298) *Bartholomæus* ab HARTWIS. Sub hoc nomine editos a *Bartholomæo* ANHORN *ab Hartwis*, Priores *quatuor Tomos Theatri Concionum Sacrarum Topici*, ſuper univerſam Theologiam de Deo cognoſcendo & colendo, notant *Eruditi Lipſienſes* Supplem. Actor. Tom. II. ſect. VII. p. 355 & ex ipſius Auctoris præfatione ad tomum V. (Novem enim jam ejus Operis tomi extant edit. Baſileæ 1691. in 4to) rationes diſſimulati nominis afferunt, vide lit. (a)

(a) Actorum Erudit. Lipſ. Supplem. Tom. II. Sect. VIII. p. 355.

Cur quatuor priores partes ſub nomine Bartholomæi ab Hartvvis, *nulla* Anhornii *mentione facta, ediderit doctiſſimus Auctor, rationem ipſe in præfatione ad lectorem quinta parti præfixa reddit, quod, tum in Turgaa inter Pomificios ipſe habitandum, facm in eodem templo & ſuggeſtu eum ſacrificulo pemgenda, & pacta religioſa obſervanda eſſent, ſuaſu ſuperiorum* Anhornii *nomen iſtiꝰ in oris paſſim decantatum ſupprimere, & gentilitium familiæ ſuæ nomen, ſed obſoletum, & ante duo fere ſetula oblivione ſepultum*, Hartvvicorum *vel* Hartvviſſorum *ſubſtituere voluerit, ut in manifeſtum aliquod periculum incurreret, elenchum fortius in Pontificios ſtricturus. Qua occaſione ſimul originem nominis* Anhornii *exponit, obſervans circa annum Chriſti 1400. Nobilem quendam, nomine* Martinum ab Hartvvic, vel Hartvvis, *in Rhætiam veniſſe, ſibique prædium in ſummis Faliſcenſium montium Alpibus comparaſſe, atq; in iis ſatu ſplendidam domum exſtruxiſſe, at prope eam* Platanum (eine Anhorn-Baum) *planta aſſe, quæ in arborem proteram & umbroſam brevi tempore extreverit; ſub cujus umbra, tum diebus feſtis, favente cæli temperie, compotationes vicini inſtituerunt, ab illa arbore adium inhabitatorem*, Martinum ab Hartvvis, *non niſi* Martinum Anhorn *vocatum, idemque nomen etiam iu poſteros derivatum fuiſſe.*

(1299) *James* HASOLLE. Ejus nomine allegantur a Thomæ *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 324. a. tractatus duo:

(1.) *Faſcitulus Chemicus*, or *Chymical Collections*. Londin. 1650. in 8vo.

(2) *Hermeticall Secrets*. Ibidem. Auctorem indicat Hyde reducta Metatheſi facile comparere

parere *Eliam* ASHMOLE, cujus alia scripta recenset p. 46.

HAVAINUS v. *Gothardus.*

(1300) Johannis HAULETI vel HOWLETI nomine, scripsit *rationes, cur Catholici recusent adire Ecclesias Hæreticorum*, Lond. 1580. *Roberto* PERSONUS Jesuit. Anglus, docente *Alegambe* p. 415.

vide etiam *Sotwellum* Bibliothecæ Scriptorum Societatis Jesu. pag. 727. Suppresso nomine tantum editum scribit *à Personio* tractatum hunc *Witte in* diario Biographico suo ad d. 20. April. 1610. nulla Pseudonymi Hauleti facta mentione. Sub aliis personatis nominibus scripsisse etiam HOWLETUM, innuunt *Acta Erudit. Lipsi.* 1691. mens. Jan. p. 3. (a) Titulus libri, sub HOWLETI persona editi Anglicus ita sonat: *Reasons why Catholicks refuse to come to Protestant Churches.* 1601. 8vo vel ex allegatione *Hydeana*: *Discourse containining the Reasons why Catholicks refuse to go to church, set out under the feigned name of J. Howlet.* Dovvay. 1580. 8vo h. c. *Discursus continens causas, quare Catholici recusant frequentare templa, editus sub nomine fictitio Johannis Howleti.* Duacii. 1580. 8. Atque ita hæc editio præfixum Hovvleti nomen suppositionis sat clare arguit, quæ Hydeo allegata ROBERTO PARSONIO, ut autori suo genuino vindicatur, Catal. Biblioth. Bodlej. P. II. p. 36. b. V. *Robert Parsonius.* Conf. P. I. p. 346. b. Quin & *Parsonius ipse*, se prodidit autorem præfat. Warnvvord. p. 2. b. Apolog. Hierarch. Ecclesiast. pag. 183. b. *Symb. Norm.*

(a) Acta Erudit. Anno 1691. m. Jan. pagina 3.

Personius (*Robertus, Jesuita,*) *varios libellos contra Elizabetham Reginam, ejusq; religionem, procul a fulmine in Gallia, Hispania, Italiave constitutus, exaravit, quorum aliqui fictitium Andreæ* Philopatoris, Hovvleti, Dolemanni, *aliqui verum, sed commodatum Cardinalis* Alani, *aliqui proprium* Personii *nomen præ se ferre dicuntur (ab Eduardo* Gee *in introductione de vita Personii, præmissa Libello Memoriali de Reformatione Angliæ, quamprimum Pontificium Principem nacta fuisset, instituenda).*

(1301.) HAUSEN, *Henricus: Francois* MACEDO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 563.

(1302.) HAY *Benedictinus*, Romanus: *Gaspar* SCIOPPIUS douteux: *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 563.

(1303.) *Joannes* DE LA HAYE. Ejus nomine citantur à Thoma *Hyde* Biblioth. Bodlej. p. 324. *Triumphus Veritatis*, & alia aliquot Scripta. Additautem Auctorem hunc alias appellari SEPINUM SERVIUM. Adde paginam 156. post N. col. a.

(1304.5.) HAYMO, *Episcopus Halberstadiensis.* Ei adscriptus

(I) *Commentarius in Epistolas Pauli* ab *Usserio*, in Bibliotheca Patrum sub REMIGII ARCHIEPISCOPI Lugdunensis nomine editus traditur à *Caveo* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 383. à *Richardo* autem *Simone* dans l'Histoire Critique des principaux Commentateurs du Nouveau testament Cap. XXVI. pag. 366 (a) REMIGIO MONACHO Autodurienſi asseritur, vide Monatliche Unterredungen 1693 p. 292.

(II) *Commentarius in Epistolam ad Hebræos Haymoni* tributus PRIMASIO restituitur ab Usserio apud *Caveum* loc. cit. p. 384. (b) Vide plura infra in Remigio v. Richard *Simonis* Hist. Critiq; du Nouveau Test. c. XXVI.

(a) Richardus Simon Histoire Critique des principaux Commentateurs du Noveau Testament Cap. XXVI. p. 366.

Il est donc hors de doute que ce Commentaire n'est point de S. Remi, Eveque de Rheims. *Quelques Critiques ont jugé qu'il est de Remi-Archeveque de* Lyon: *d'autres l'attribuënt à un certain Remi* Moine d'Auxerre. Aubertin *qui est de ce dernier sentiment, l'a apuyé sur des raisons assez vraisemblables. J'ay vû à la verité plus d'exemplaires manuscrits qui portent le nom de* Remi, *que celuy de* Haymo. *Il n'y a cependant aucune raison convaincante pour prouver qu'il n'est point de ce dernier, dont nous avons plusieurs Ouvrages sur l'Ecriture, & entre autres un* Commentaire sur l'Apocalypse. *Quoy qu'il en soit on ne peut nier, que ce recueil ne soit d'un homme qui vivoit dans le neuvième siecle. Il compile selon la methode de ce tems-là les anciens Commentateurs, s'attachant au sens literal, & aux explications Theologiques.*

(b) Cave Histor. Litter. Script. Eccles. pag. 283. 384.

Cæterum Remigio *nostro ab* Usserio *asscribitur, & sub illius nomine in Bibliotheca prodiit*, Commentarius in Epistolas D. Pauli, *qui* Haymoni *vulgo ac potiori quidem jure tribuitur. De eo monet* Usserius *Commentarium in* Epistolam ad Hebræos *nec Remigii, nec Haymonis esse, sed* Primasio *deberi.*

HEBIUS v. *Iarratus.*

HEBRÆUS v. *Leo.*

(1306.) HECATÆUS MILESIUS dedit olim *Asiæ descriptionem*, quam tamen *Callimachus* apud Athenæum lib. II. cap. 28. NESIOTÆ cuidam tribuit. Verba sunt Clarissimi Gvilielmi *Cavei* p. m. in literis ad me olim datis Islingthon. prope Londinum 8. Iduum Decemb. 1676.

(1307.) HECATÆUS THASIUS. Sub ejus nomine citatur à *Gesnero* Biblioth. Universal. fol. 300. a. *Hexaesthon* in 3. lib. Florilegii. Quod tamen adscribi DIOSCORIDÆ, (sic ille nomen format) ibidem notat.

HECTOR v. *Mithobius.*

(1308.) HEDOUVILLE, le Sieur de: N—DE SALLO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 563. v. in Anonymis n. 1534.

HEDUUS v. *Leodigarius.*

(1308. a) Eitel Friederich ab HEERDEN. Sub hoc nomine prodiit Grundfeſte des Heil. Römiſchen Reichs/ aus dem 8. Articul des Osnabrüggiſchen Fridens Schluſſes fürgeſtellt. Francofurt. 1663. in 8. Ejus ſcripti doctiſſimi auctorem fuiſſe Dn. Cancellarium Brunſvicenſem, *Johannem* Schwargkopff/ fama litteræque amicorum mihi narrarunt. Laudat illud etiam *Oldenburgerus* ad Inſtr. Pacis part. 1. diſc. 12. §. fol. pag. 289. laudesque illius repetit pag. 3. p. 1. & pagina 30.

Ab aliis autem D. *Tobias Henrich* Heidenreich Conſiliarius Saxo Gothanus, ac Conſiſtorii Ducalis Præſes. Verum illis illud abjudicat *Auctor* des Bedenckens über dieſe Grundfeſte p. 1. 2. ſententiam proinde mutavimus, & certiora ab honoratiſſimis præter hunc anonymum, amicis noſtris, nobiliſſimis viris, D. *Franckenſteinio*, D. *Thürmanno*, Domino *Deckherro*, Domino *Normanno* aliisque edocti, olim illuſtri Conſiliario aulico Saxo Gothano *Rudolpho* AB HEIDEN opus ſuum reſtituimus. *Deckher.* de Scriptis Adeſpotis pag. 227. & *Witten.* Diar. Biograph. part. II. ad an. 1658.

Scriptum ipſum Germanico Idiomate conceptum *tribus Sectionibus*, quarum quælibet ſuis capitibus ſubdiviſa eſt, diſtingvitur, paginas in univerſum complectens cum Additamentis 371. In Editione Francof. 1688. adjectus eſt index cum Actu Proceſſionis & Propoſitionis factæ Ratisbonæ 1663. d. 10. 20. Januarii. De ipſo ſcripto videſis judicium *Burgoldenſis* ad Inſtrum. Pacis part. 3. p. 1. & 50.

(1309.) *Chriſtophorus* HEGENDORFFINUS. Edidit *Demoſthenis Orationes Philippicas* quatuor, & *Olynthiacam Secundam* latine factas, cum argumentis & Oeconomia diſpoſitionis in ſingulas Orationes. Additæ ſunt & ſententiæ quædam ſelectæ ex ſingulis Philippicis. Prodierunt Haganoæ in 8vo 1535. apud Secerium. Hæc ex *Geſneri* Bibliotheca Univerſali fol. 166. a. quæ repetit *Friſius* pag. 144. 145. at Hieronymus *Wolfius* in Annotationibus ad Demoſthenis Philippicam I. & ejus verba: καὶ ἀρχὴ προσενεγκεῖν verſiones has potius *Philippo* MELANCHTONI adſcribendas cenſet pag. 1278. Verſionis hujus neque Melanchtonis nec inter Hegendorffini opera meminit *König.* in Bibliotheca ſua Veteri & Nova pag. 384. & pag. 527.

HEGESIPPUS v. *Egeſippus.*

HEIDELBERGENSIUM Theologorum nomine ſcriptum editum Theologicum vide ſupra Jacob. *Curæus.*

(1310) *Reinoldi* HEIDENSTEINII libros *de Bello Moscovitico* elegantiſſime & accuratiſſime ſcriptos dicit *Thuanus* lib. 73. Exiſtimat vero aut ab ipſo SAMOSCIO ſcriptos, aut potius ab Homine, latine ſcribendi peritiſſimo, qui eos, vel Samoſcio dictante, aut ſaltem ipſius ex Commentariis exſcripſerit. Hæc *Symbola Rauſchiana.*

HEIDENUS v. *Borrhomæus.*

(1311.) *Gottliebii* HELANDI, ſive Heyland.

(I) *Explicatio Myſtica in Canticum Canticorum.* 1624. tribuitur *Henrico* GEBHARDO, alias WESENER, Cancellario Altenburgico, à *Graſio* in Politico orientali.

(II) *Veriſimilia Hiſtorico-Prophetica* eidem GEBHARDO adſcribitur à Valentino *Alberti* Supplem. in Kromajeri Theol. Polem. Part. II. p. 598. Hucusque *Symbola Normanniana.* Vide *Witten.* Diarium Biograph. ad 29. April. 1653. De horum poſteriori Scripto, & Examine Chronologico ſic habet Samuel *Schelwig* in der Seckteriſchen Pietiſterey andern Theil. Hamburg 1697. art. XI. pag. 161. Als D. Henrich Gebhard *Wesner*, Gräfflich-Reußiſcher Cantzler unter dem Nahmen Gottlieb Heylandes in veriſimilibus Hiſtorico-Propheticis de rebus noviſſimis: Examine Chronologico, und vielleicht auch andern ausgegebenen Schrifften/ unangeſehen er eben als Herr D. Spener feyerlichſt proteſtirte/ daß er mit Mund und Hertzen bey der Augſpurg. Confeſſion verbleibe (wie in der Leipzigter Reſponſo gemeldet wird ex Dedekenni Appendice pag. 480. nichts deſto weniger die ſubtile Chiliaſterey ausſtreuete/ ward ihm deßwegen die Abſolution verſaget/und er vom Abendmahl abgewieſen. Porro eſt etiam penes me Philyra duorum foliorum in 4to hoc titulo Apocalyptiſches/ doch politiſches Bedencken/ was die Evangeliſchen und proteſtirenden Chur-Fürſten und Stände des Heil. Römiſ. Reichs von dem jetzo zu Franckfurt am Mayn/ wegen derer *bono titulo* inhabenden geiſtlichen Güter angeſtelleten *compoſition*-Tage zugewarten/ und ihnen hingegen zu thun allerdinge obliegen will/ wann anderſt die teutſche *Libertas* ſchuldigſter Maſſen *vindiciret* und gerettet werden ſoll. Wolmeynende geſtellet durch Irenæum Heyland. Gedruckt zu Stralſund/ bey Auguſtin Ferber/ im Jahr 1631. quod contra Papam & Papiſtarum conatus tubam inflat, eaque propter nomen occultat. Plura de illo v. Caſp. Sagittarii Introduct. in Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 920. (a) quem excerptum damus. Adde quoque *Symbolam Maſtrichtianam* ſub lit. (b) repræſentatam.

(a) Caſp. Sagittarius Introd. in Hiſt. Eccleſiaſt. pag. 910.

Aliter ferè habet cum Henrico Gebhardo, *alias* Weſener *dicto, Dominorum Ruthenorum Cancellario, qui ſub M.* Gottlieb Heilandi *perſona latenti, Veroſimilia Hiſtorico Prophetica de rebus in noviſſimo die eventuris, cum* Appendice veroſimilium, *item* Coronidem expoſitionis Hiſtorico-literalis præcipuorum

cipuorum Oraculorum Propheticorum de die novissimo, & plura scripta alia edidit: in quibus cum famCh iliasmarum aperte strenueque egit. *Verum respondit ei, politissimæ doctrinæ JCtus*, Caspar Facius, *Consiliarius Saxo-Altenburgicus, in suis* Admonitoriis. *Et licet aliqua* Depulsio *Epistolica* Wesneriana *sit secuta, procul omni tamen dubio Faciana illa scriptio palmam obtinuit. Sed & postea Gebhardina scripta B. Nostri* Gerhardus *singulari studio examinavit: cujus μελετήματα demum luci dedit Filius* Joh. Ernestus Gerhardus, *optimè non minus de Academia, quam universa Ecclesia, meritus. Titulus ita habet:* Tractatus Theologicus, in quo præcipua Chiliasmi fundamenta solide destruuntur, pariterque de Gog & Magog, item de Universali Judæorum Conversione uberius disseritur.

(b) Symbola Mastrichtiana.
Henr. Gebhardus Wesenerus.
Comitum Reusficorum Cancellarius.

Virum Pietatu & justitiæ amantissimum, vocat Joban. Wilbel. Petersen, *in nube veritatis, lib. III. pag. 74. addit: Hic sub nomine M. Godlieb* Heiland *plurima scripta edidit Millenarium regnum Apocalypticum & resurrectionem primam ad regnum illud luculenter confirmantia: Vidi*, pergit, *ipsius manuscripta nuperrimè mihi communicata, in quibus omnia Secundum ordinem conspirantia legi una cum literis mutuis cum* B. *Dom.* Gerhardo, Balthasaro Meisnero *aliisque viris celeberrimis hac de re institutis, qui ipsius diligentiam summam, in rebus vero propheticis exiguum lumen confessi sunt. Quæ Caspar* Facius *opposuit tanti non sunt, quanti illa æstimat iniquus rerum æstimator* Pfeifferus *in Antichiliasmo suo &c.*

(1312) *Daniel* HEINSIUS Conjecturas *in Simplicium* & in *Epicteti* Enchiridion edidit pro suis, quæ sunt NANSII. Vide *Salmasium* in Præfatione in Simplicium & ex eo *Almeloveen* in Syllabo *Plagiariorum p. 189.*

(1313) D. HEISTER. Edidit Coloniæ *Suffragancos Colonienses*, ibidem recusos 1670. Scriptum illud ad *Joannem* GROTHANS Jesuitam Germanum Westphalum Auctorem refert *Sotwel* in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu pag. 458. a. vide etiam *Wittenium* in diario Biographico ad A. 28. April. 1669.

(1314.) *Balduini* HELENOCEI. Doctoris Theologi nomine prodiit Vera ac Sincera *Sententia de immaculata conceptione Deiparæ Virginis*, Ejusdemque cultus festivi objectis, in qva ad Trutinam Bullarum Apostolicæ sedis appenditur & examinatur. Scriptum hoc asserit *Gio. Lodovico* SCIONLEBEN Academico Gelato la Visiera Alzata Hecatostes num. LVIII. p. 63. his verbis.

LVIII. GIO : LODOVICO SCIONLEBEN, Archidiacono del Gragno, Dottor Teologo Accad. *Gelato*. Antagonista per la purissima Concettione della Santissima Vergine Soggetto dottissimo delle cui opere si fa mentione nelle *Memorie* degli *Accademici Gelati di Bologna* pag. 181. diede a leggere questa degna Opera,

BALDVINI HELENOCEI DOCTORIS THEOLOGI. VERA AC SCINCERA SENTENTIA de Immaculata Conceptione Deiparæ Virginis. Ejusdemque cultus festivi Objectis, in qua ad Trutinam Bullarum Apostolicæ Sedis appenditur, & examinatur.

Synopsis historica de eadem Conceptione F. Marcelli Siderei Cyriaci Opusculum extemporaneum Luci datum sub velo hominis Diaphano cum licentia superiorum. Salisburgi Typis Melchioris Haan Typographi & Bibliopolæ Anno M. DC. LXVIII. 4.

(1315.) HELINANDUS vel HELINALDUS, aliis ELIMANDUS, ELINANDUS, HELMUNDUS, vero nomine: *Guilielmus de* CONCHIS quænam scripserit, v. *Carol. de Visch.* Biblioth. Cistercienf. p. 140. & seqq. & *Hallervord.* Spicileg. p. 84. *Voss.* de Hist. Lat. l. 2. c. 55. p. 445. ubi sique citatos, & *supra*, in voce *Guilielmus de Frigido Monte.*

(1316) HELIOCANTHARUS BOREALIS: *Michael.* SENDIVOGIUS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 563.

(1316. a) HELIOPHILUS *a Perfis, Disquisitio de Helia Artista Theophrasto.* Sub illo nomine nemo alius latet, quam *Raphael* EGLINUS Theologiæ in Acad. Marpurgensi Professor. Disputat contra duos Jesuitas Hagesium & Pererium de principiis metallorum. vid. apud Ant. Gunth. Billich. Archiatr. Oldeburg. lib. I. c. 4. p. 43. obs. & parad. Chymiatricorum. Titulus integer libri sic habet. *Disquisitio de Helia Artista Theophrasto, in qua de Metallorum transformatione, adversus Hagesii & Pererii Jesuitarum opinliones evidenter & solide disseritur, auctore* HELIOPHILO PERCIS philochemico. Marpurgi, ex Officina Hutwelkeri cIↃ Ↄ CVI. 12.

(1317) HELLADII Besantinoi nomine quæ extat *Chrestomathia*, PHOTII potius dici meretur judicante *Bibliotheque Universelle* de l'anné 1687. tom. 4. p. 449. (a)

(a) Bibliotheque Universelle & Historique de l'Année 1687. p. 449. 450.

II. Ἑλλαδίου Βυζαντινοῦ Χρηστομάθεια, Helladii Besantinoi Chrestomatia, cum notis J. Meursii: *C'est le titre du dernier ouvrage renfermé dans ce volume. On y voit le texte d'* Helladius, *ou plûtôt de* Photius, *avec une version Latine à côté, & à la fin des remarques de* Meursius. *Cet Helladius a été un Grammairien Egyptien de la ville d'* Antinous, *& il a vécu du temps de* Licinius *& de* Maximien. *Il avoit fait divers ouvrages qui se sont perdus, & dont on peut voir les titres dans les notes de Meursius. Mais il avoit entre autres composé quatre Livres de* Chrestomathies, *dont il ne nous reste que quelques extraits que Photius en avoit faits, & qui ne sont pas même entiers. Pour faire entendre ce que c'étoit que cet ouvrage, il ne faut qu'expliquer le mot de* Chrestomathie, *sur lequel Meursius n'a rien dit.* * *On doit donc savoir que les Grecs, en lisant un livre, avoient ac-*

soûtumé de marquer les endroits qui leur plaiſoient, ou qui renfermoient quelque choſe de conſiderable par un χ qu'ils mettoient en marge, & qui ſignifioit χρήσιμον, c'eſt à dire, utile. *Enſuite ils decrivoient tous ces endroits, & en faiſoient des recueils qu'ils appelloit* χρησμοθήκας, recueuils de choſes utiles. *Tels ſont les* recueils de Jean Stobée *que nous avons encore, & tels étoient les quatre* Livres de Chreſtomathies d' Helladius.

(1317.α) HELMSTADIENSIS Academiæ Prorectoris nomine quod proſtat *Programma* Funebre in laudem illuſtris Domini Herm. *Conringii*, conſcriptum eſſe a Domino *Melchiore* SMIDIO, docemur in Syntagmate Epiſtolarum Conringii ed. Helmſt. 1694. in 4to ubi Excerpta ex hoc Epigrammate, ſub Smidii nomine præfixa, leguntur catalogo operum Conringianorum.

(1317. β) HELMSTADIENSIS ACADEMIÆ nomine extat quoque in folio *Leſſus*, Sereniſſimo Principi ac Domino, D *Auguſto Friderico Duci* Brunſuicenſi & *Luneburgenſi* Conſecratus, cujus Auctorem, celeberrimum *Henricum* MEIBOMIUM conſtituit *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia XII. p. 15. (a)

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia XII. p. 15.

Academia Julia, quæ eſt Helmeſtadii. *Brunſuig'e Literis Chriſtophori Fredcrici Zillgeri in fol. Se non erro queſti verſi Latini à nome di quell' Accademia furon compoſti da Signor* Enrico Meibomio, *inſigne Medico, Iſtorico, e Poeta, e mio cariſſimo Amico.*

(1318) Der Helmſtädtiſchen Theologen gründliche Wiederlegung des unwarhaften Gedichts Statii Buſcheri von dem Crypto Papiſmo Novæ Theologiæ Helmſtadienſis in 2. Theile. Luneb. 1641. in 4to. Auctorem agnoſcit *Georg.* CALIXTUM, cujus famam præ aliis Jæſerat Buſcherus. Hæc *Symbola Flensburgo Molleriana.*

(1319.) *Jonathan* HELOSIUS edidit (1) Groningæ 1649. in 8vo. *Stewartum* ἐλεγχόμενον (11) *Hyperaſpiſten*, ſive, Epiſtolam Nathanaelis *Agamenii* Friſii ad Cl. *Salmaſium*, de novis quibusdam deliramentis & portentoſis hæreſibus Adami Stevvarti Philoſophi Leidenſis. Gron. 1651, 8. Scripta hæc a Samuele *Mareſio* in *Voetiana* Præfatione Biblioth. ſtudioſi Theolog. plagulæ xxxx nam folia non ſunt numerata fol. 9. col. a. xxxx xxxx fol. 5. col. a. & fol. 3 a fine col. a. cum addendis in fine ſubjectis. In *Catalogo Scriptorum* ejus inſerto, libro cui titulus: Effigies & vitæ Profeſſorum Academiæ Groninganæ & Omlandiæ pag. 156. hæc leguntur. ao. 1649.

Pro Mareſio eodem anno editus eſt Stevartus ἐλεγχόμενος, *ſive Jonathanis Heloſii Gallo Belgæ Spongia deſtinata acerbiſſimo ac convicioſo libello, quem nuperrimè ſub hoc titulo:* Addenda delenda &c. *emiſit Adamus Stevartus, Philoſophus Leydenſis, ad hos ſuos qu'tuor errores capitales propugnandos; 1. Quod idem homo unus & vivus poſſit eſſe ſimul præſens multis in locis à ſe multa magna intercapedine ſeparatis. 2. Quod nulla detur notitia Dei naturaliter omnium mentibus inſita. 3. Quod juſtitia Originalis non fuerit naturalis in primo homine. 4. Quod peccatum originale non ſit naturale, ceu ſubjecto debitum vi generationis ordinariæ ex Adamo poſt peccatum.*

Pag. 159. Anno 1651. *pro Mareſio iterum prodiit hoc anno Jonathanis* Heloſii *Hyperaſpiſtes, ſive Epiſtola Nathanaelis* Agamenii *Friſii ad illuſtrem Virum Claudium Salmaſium, de novis quibusdam deliramentis & portentoſis hæreſibus, Adami Stevvarti Philoſophi Leydenſis, Speciminis ergò breviter enotatis, ex illius convicioſiſſimo & famoſo libello, quem nuper propiis ſumptibus* ſuppreſſo nomine Urbis & Typographi, *atque ut ajunt, contra expreſſum Superiorum ſuorum interdictum, ſub titulo* ignorantiæ Elenchi Mareſianæ, *emiſit adverſus Samuelem Mareſium, Theologiæ Profeſſorem Groningæ; Qua occaſione ejusdem Mareſii orthodoxia, adverſus Stevartianas & recentiſſimas Ultrajectinas criminationes, obiter vindicatur &c.*

HEMLINGTHONUS v. *Gvalcherius.*

(1320) *Felix* HEMMERLEM ſive HEMMERLIN, aliàs quoque vocatur MALLEOLUS, obſervante Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 328 qui ejus nomine allegat *varia Oblectationis Opuſcula.*

(1321) Theodori HENETI nomine *Relationem de Decreto interimiſtico* editam a *Matthia* FLACIO *Illyrico*, notavimus ex Rechenbergii diſſertatione ao num. 1729. β in Anonymis lit. a. quo Lectorem remittimus.

(1322.) HENRICI VIII. Regis Angliæ, *Aſſertionem VII. Sacramentorum, contra Dr. Martinum Lutherum* Romæ 1543. in 4to *Joannis* FISCHERI opus eſſe vel ſolius, vel maxima ex parte, ſcriptum reliquit *Sanderus*, de Schismate Anglicano, lib. 1. ad A. C. 1535.

Addit *Diecmannus* pag. 122. cujus verba aliter ſe habent atque hic referuntur. Conf. *Bell.* de Script. Eccleſ. pag. 309. 310. Librum hunc non tam adoleſcente Rege, quam exercitato quodam Theologo dignum judicat *Struvchius* Diſſert. Juris Public. I. th. 18. pag. 24. nominatque *Thomam* MORUM & FISCHERIUM ROFFENSEM Auctores Scripti hujus creditos; Quibus ERASMUM *Roterodamum* ſuperaddit D. *Kortholt*, de Variis S. Scripturæ Editionibus Cap. XV. num. 27. pag. 284. (a) At ipſe *Lutherus* Edoardum LEUM ſcripti hujus parentem cenſet, Tom. III. Altenburg. pag. 686. & Num. II. pag. 189. (b) quanquam *Erasmus* ab ipſo Rege profectum credat apud Kortholt loc. cit. At Joh. *Launoy* libro cuitit. Regia in matrim. poteſtas hæc habet: *Henricus* Angliæ Rex, ſeu *Johannes Roffenſis* Epiſcopus ſub illius nomine, citante MSC. *Symbola Schraderiana.*

(a) D. Korthold de Variis S. Scripturæ Editionibus Cap. XV. n. 27. p. 284.

Eraſmi *antagoniſtam, auctorem fuiſſe ſuſpicatur libri ſub Regis Henrici IIX. nomine contra ſe editi, quem ab aliis ipſimet* Eraſmo *fuiſſe tributum, ex hujus Epiſto-*

Digitized by Google

ità liquet ad Georgium *Saxoniæ Ducem, qua legitur operis Epistolici libro XIX, p. 686. ubi tameu* Erasmus, Ego nunquam dubitavi, *scribit*, quin ille libellus Serenissimi Regis Angliæ, ipsius, cujus habet titulum, ingenio Marteque, quod ajunt, sit elaboratus. *Sed* Bellarminus *de Scriptor. Eccles.* Joannem Fischerum, *Episcopum Rossensem, libri istius pareutem credi testatur.*

(b) Lutherus Tom. II. à Sagittar. edit. pag. 189.

Es meinen viel / König Heinrich habe diß Büchlein nicht selbst gemacht. Da liegt mir nichts an/ es habs König Heintz oder Kuntz/ Teuffel oder die Hölle selbst gemachet. Wer läugt der ist ein Lügner/ darum fürcht ich ihn nicht. Mich düncket wol/ König Heinrich habe ein Elle grobs Tuchs oder zwo dazu gegeben/ und der giftige Bube Leus der wider Erasmum geschrieben hat/ oder seines gleichen / habe die Kappen geschnitten/und mit Futter unterzogen. Aber ich wil sie ihnen außstrecken/und Schellen daran schützen/ob GOtt will.

HENRICUS v. *Julius.*

(1323.) HEPHÆSTION, *Eutychius: Bonaventure* SCHMID OU VULCANIUS. *Baillet* deguisemens des Auteurs p. 330. & in Catalogo pag. 563.

HERACLEOTA v. *Marciani.*

(1324.) HERACLIDES *Alexandrinus* Episcopus. Ejus nomine *Hyde* citatur in Catalogo Bibl. Bodlejanæ pag. 330. b. *Lausiaca Historia* dicta *Paradisus* sive *vitæ Sanctorum Patrum*, quem & PALLADIO tribui ibidem notat Thomas Hyde, vide post L. p. 30. (a) Judicat autem *Vossius* de Hist. Græc. Lib. II. C. XIX. p. 256. (b) Historiam Lausiacam constare duobus libris, quorum alter lit HERACLIDIS alter PALLADII, cum quo facit etiam Guilielmus *Cave* Hist. Liter. Scriptorum Eccles. p. 205. (c)

(a) Thomas Hyde Bibliothecæ Bodlejanæ. *p. 31.*

De Mundo *Dialogi tres. Par. 1642. P. I. 15. Art. Seld.*

Ratio Villicationis suæ, de Medio Animarum statu. *Par. 1653. 8. &c.*

Institutiones Theologicæ, *super fundamentis in Peripatetica Digbæana jactis, exstructæ; 2 tomis—— 1652. 8vo.*

Institutiones Peripateticæ, *ad mentem K.* Digbæi. *Loud. 1647. 8vo.*

Appendix Theologica, *de* Origine Mundi. *Ibid.*

Sonus Buccinæ, *seu de Virtutibus Fidei & Theologiæ, de Gratia, & libero Arbitrio. col. Agr. 1659. 8.*

Euclides Physicus, *seu de Principiis naturæ Stoecheiodea 5. Loud. 1657. 8vo.*

(b) Vossius de Histor. Græc. Lib. II. Cap. XIX. p. 256.

Palladii *ætate simile etiam argumentum tractavit* Heraclides Origenista; *is quem solitarium degere solitum scribit* Georgius Alexandrinus *in B. Chrysostomi vita. Videtur autem liber, qui Palladii nomine legitur, constatus esse ex duobus;* Palladii *nuo, altero* Heraclidis; *seu Palladius illum Heraclidis, seu Heraclides, illum Palladii suo inseruerit libro, inditaq; alteri adjecerit. Suspicionem hanc injecit, quod præfatio gemina, una Palladii, altera Heraclidis,* Lausiacis *præmittitur. Adde quod in quibusdam libris vitæ illæ Palladio, in quibusdam Heraclidi eribuantur. Heraclides autem librum suum inscripserat* Paradisum. *Unde prima editio Palladii, quæ cura* Jacobi Fabri *Stapulensis Parisiis prodiit, non Palladii nomen præfert, sed titulum habet,* Heraclidis Paradisus. *In quo editor MSti fidem est secutus. Imo &* Vincentius Beluacensis *in* Speculo Historiali, *&* Petrus à Natalibus *in* Catal. Sanct. *similiter appellant. Vide* Rosvveidi *prolegomena in Vitas Patrum.*

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast.

Scripsit librum, Paradisum *dictum, seu de Vitis SS. Patrum. Iste titulus in uonnullis Codicibus* Historiæ Lausiacæ *præfigitur: ac uonnuatim prima Historia hujusce editio à* Fabro Stapulensi *Paris. 1504. adornata, Palladii uomen non præfert, sed titulum habet,* Heraclidis Paradisus. *Adde, quod præfatio gemina Historia Lausiacæ præfigatur: quarum primam Heraclidis esse nullus fere dubitat. Suspicatur igitur C. L.* Vossius, *(cujus sententiam & nos amplectimur) Historiam Lausiacam ex duobus constatam esse libris, Palladii uuo, altero Heraclidis. Unde factum est, ut in Codicibus MSS. modo hujus, modo illius nomen præferat.*

(1325.) HERACLIDES quomodo cum HERACLITO confundatur v. in *Rhod.* num. 51. adde *Jonsium* Histor. Philosoph. l. 1. cap. 2. pag. 124. & l. 2. cap. 11. ad 30. Heraclides diversos recensentem.

Ll. Scav. 27.

HERACLIDES Ponticus HERACLITUS putatur. De Heraclide & Heraclitis *vid.* Voss. *in opere de Historicis Græcis doctissimo. lic. 9. & 20. l. 2. cap. 7. & cap. 19. ubi* PALLADII *nomine aliqua* HERACLIDIS ORIGENISTÆ *circumferri docet. Adde lib. 3. pag. 11. 377. & lib. 4. pag. 514. 515.* Scavenius *hic* Leonem Allatium *quoque citat, quem vide.*

Adde *Olearium* ad Leonem Allatium de Scriptis Socratis differt. hab. Lipsi. *1696. §. II.* eos distinguentem & de libro quidem præsertim inscripto: ἀλληγορίαι Ὁμηρικαί, quem latine versum sub Heraclidis Pontici nomine edidit Gesnerus 1544. Dubitant Eruditi, cuinam adscribendus sit? Pontico abjudicant plerique. Vide *Colomesium* dissertat. de Scriptis dubiis num. XXVII. *Menagium* Anti-Baillet. tom I. p. 42. (a) qui in Notis ad Diogen. *Laert.* lib V. Sect. 87. pag. 226. (b) Heraclito quidam asserere mavult Eadem est sententia Lucæ *Holstenii* de Vita & Scriptis Porphyrii cap. VIII. p. 44. (c) Addo

notas

notas marginales & hic *Diecmannianas* (d) & legendam Homonyſcopium Jo. *Molleri* p. 44. 308.

(a) Menage Anti-Baillet T. I. p. 42.

Monſieur Baillet à *la page 458. de ſon troiſiéme Tome parlant des Traductions de* Conrad Geſner, *dit que Conrad Geſner a traduit le livre des* Allegories d' Homère *par* Héraclide du Pont. *Mr. Baillet a fait la méme faute en pluſieurs autres endroits de ſon livre.*

Ce livre n' eſt point d' Héraclides Ponticus, *quoyqu' il ſoit imprimé ſous ſon nom. Je l' ay montré dans mes Obſervations ſur* Diogene Laërce, *à l' article d'* Héraclides Ponticus.

(b) Menage in notis ad Laertium lib. V. pag. 226.

Exſtat hodie ſub nomine Heraclidis Pontici *liber* Ἀλληγορίαι Ὁμηρικαὶ *inſcriptus, quem* Geſnerus, *qui eum vertit, noſtri* Heraclidis Pontici *genuinum eſſe fœtum exiſtimat; atque olim* Λύσεων Ὁμηρικῶν *inſcriptum. Sed enim falli conſtat: ſiquidem in eo libello mentio fit multorum qui poſt Heraclidem Ponticum vixerunt, ut* Arati, Callimachi, Ariſtotelis, Apollodori, Crateris, *ejusq; diſcipuli* Herodici *& aliorum. Fuit & alter* Heraclides Ponticus, qui Caji, Claudii, & Neronis *temporibus vixit, de quo* Suidas *in* Ἀντίοχος, *& in* Ἡρακλείδης. *Et tertius, Hiſtoricus, cujus meminit* Stephanus *in* Ὀδησσός. *Secundi illius, vel tertii Heraclidis Pontici, eſſe illum librum, qui nunc inſcribitur* Ἀλληγορίαι Ὁμηρικαὶ *exiſtimabat* Voſſius. *Ex Bibliotheca Vaticana Heracliti cujusdam libellus* περὶ ἀπιστῶν *prodiit nuper, opera* Leonis Allatii. *Exiſtimabat vero vir ille doctus, non alium eſſe Heraclitum illum ab auctore Allegoriarum Homericarum. Idem &* Lucæ Holſtenio *videbatur, qui ad* Porphyrium, *in Vita Pythagoræ, ita hunc Allegoriarum Homericarum Scriptorem ab Euſtathio ad I. Iliados, pag. 40. editionis Romanæ, nec non in Scriptis Codicibus quibusdam, appellari teſtatur. Caterum, operis Heraclidis Pontici de Homero meminit Plutarchus in libro* Quòd non vivitur jucunde ſecundum Epicurum, *&* Dio *Orat. 53. citaturq; idem* Heraclides *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὁμήρου Euſtathio lib. III. Ethicorum Cap. I.*

(c) Holſtenius de Vita & Scriptis Porphyrii Philoſophi. Cap. VIII. p. 44.

Atq; exſtant duo præclara in hoc genere opuſcula: alterum quidem Heracliti *cujusdam, de* Homericis allegoriis. *Quod neſcio qua de cauſa* Heraclitus Pontico *adſcribitur, reclamantibus prater temporis rationem quinq; manuſcriptis, quos in variis Bibliothecis vidi, &* Euſtathio ad Homeri Iliad. *α pag. 40.*

(d) Symbola Marginalis Diecmanniana.

Imo librarii Græci interdum hæc nomina confuderunt, unumq; ſcripſerunt pro altero, cujus exemplum ad Laërtium *annotavit* Caſaubonus *pag. 9. a. V. omnino porro eundem* Menag. *pag. 226. ubi de libello* Heracliti περὶ ἀπίστων, *quem ex Valer. Bibl.* Allatius *edidit, ejusque auctorem non alium eſſe ab auctore* Ἀλληγοριῶν ὁμηρικῶν *putavit, qui pro Heraclide Pontico habetur; Sed falſo, quod p. 399. a. repetit.*

(1326.) HERACLITUS. Ejus nomine qui extat *de Incredibilibus* liber, HERACLIDÆ LEMBO aſſeritur à *Galio* in *Actis Eruditorum Lipſ.* 1688. p. 476. (a)

(a) Acta Erud. Lipſienſ. Anno 1688. pag. 476.

II. Ejusdem argumenti eſt, Heracliti de Incredibilibus. *Illud e tenebris* primus produxit, Latinaque verſione donavit Leo Allatius, *ediditque Roma Ao. 1641. ſed ignarus, cui inter tot ejusdem nominis ſcriptores opuſculum hoc, antiquæ quidem notæ, eſſet tribuendum. Aſt* Galius *noſter (editor Opuſculorum Mythologicorum, Phyſicorum & Ethicorum, Græce & Latine, (qua nomina facile confunduntur) ſcriptum conjectat, cenſetque libellum hunc operis majoris, ab Heraclide* Lembo *olim compoſiti, epitomen eſſe, ab* Agatharcide, *de quo* Photius *in Bibliotheca tom. 213 confectam.*

(1326. a) HERACLIUS *Imperator* quod ſit THEODORUS PRISCIANUS, authoritate non una in ſymbolis ſuis perſcripſit Excell. Dnus von Maſtricht.

HERACLIUS v. *Vethius.*

(1327.) *Antonio* HERANDO, Prete *Secolare.* Ei a Patre Giuſeppe Alione adſcriptum librum inſcriptum: *Caſi & auvenimenti rari della Confeſſione* 1661. in 12mo compoſitum fuiſſe Hiſpanice à *Chriſtophoro* DE LA VEGA, Jeſuita, editosque Valentiæ apud Bernardum Nogves anno 1656. duobus Tomis, indicat Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hiſpanicæ Tom. I. p. 193. *Sotwel* Biblioth. Script. Societ. JEſu p. 522. b. & cum eis la Viſiera Alzata Pentecoſtes num. III. pag. 97. 98. ita ſcribens.

III. *ANTONIO HERANDO.*

Caſi, & auvenimenti rari della Confeſſione *ſcritti in lingua Spagnuola dal P. Chriſtoforo de Vega della Comp. di Gieſù, e traſportati nella noſtra volgare favella da un Sacerdote della ſteſſa Compagnia. Aggiuntovi in queſta ultima impreſſione, con un Auiſo al Lettore alcune utili Riflеſſioni da* Antonio Herando *di Lorenzo, Sacerdote ſecolare. In Cuneo appreſſo Bartolomeo Strabella M. DC. LXI. 12. Il libro del P.* Vega *hà queſto eſtolo, eſtratto dalla Biblioteca degli Scrittori Spagnuoli dell' virtuoſiſſimo, e non men corteſe D. Nicolas Antonio Tom. I. p. 193.*

Caſos raros *de la Confeſſione dnob. Tom. Valentiæ ap. Bernardum Nogues M. DC. LVI.*

Dal P. Sotvello *nella Biblioteca degli Scrittori Gieſuiti pag. 145. & 522.*

Caſus, & euentus *Confeſſionis à* Noſtro Chriſtoforo *de Vega ex Hiſpanico. Romæ Typis Fabii de de Falcho M. DC. LXIIX. 12.*

La portata da me è altra verſione, e chi la voltò fù il P. Giuſeppe Alione *della ſteſſa Compagnia Piemonteſe del Territorio di Mondovì; ne potendo*

per

per diversi rispetti stamparla col suo nome, l' attribui ad ANTONIO HERANDO *Prete secolare.*

HERANDER v. *Myrsa.*

(1328) HERCULES, *Commodianus*, quod sit *Theophilus* RAYNAUDUS, indicat Jo. *de Launoy* de vera Causa Secessus Brunonis, præfat. p. 6. 7. (a) *Sotwel* de Hercule Commodiano in recensendis Scriptis Theophili *Raynaudi* nihil memora. v. supra *Commodianus.*

(a) Joh. de Launoy de vera causa secessus Brunonis edit. Joh. Alb. Portneri 8. Argentinæ 1656. præfat p. 6. & 7.

Theophilus, Raynaudus *excisæ fabulæ cum nollet assentiri nec valide posset veritatem impugnare*, ad probra & contumelias se *convertit.* Composuit librum, *qui* Hercules Commodianus *inscribitur, ut de titulo consilium auctoris præjudicetur. In eo supprimit nomen suum, quo facilius in meum, & ut sibi videtur, magis impune grassetur*, homo post homines natos maledicentissimus. *Ego quidem, & alii legimus librum, & relegimus; sed nihil omnino invenimus præter* quæsita è tabernis & prostibulis maledicta, & portenta mendaciorum, quæ ne diabolus quidem Calumniatorum omnium parens vomeret. *Quippe qui, ne se talem, qualis est, tam aperte juxta stupidi, proderet, verebatur. Sed hæc arma eorum sunt, qui vincuntur & debachari solent. Hic autem religiosus cum nomen occultavit suum, homines magis quam Deum calumniarum vindicem timere se palam ostendit. Qui vero ita comparatus est, ut homines magis, quam Deum timeat, utrum credat in eum, ut oportet, ipse viderit, viderint & alii.*

(1329) HERCULES (*Janus*) de quo ita *Emilius Franciscus* in der Ehre des Hertzogthumbs Crayn / lib. III. Cap. XXXVIII. Von der Sympatheitischen Fern-Correspondenz und Verständniß haben unterschiedliche Autores geschrieben / und neben andern auch der so genante *Janus Hercules* (unter welchem ertichteten Namen der weiland berühmte Mathematicus und Altorffinische Professor, Daniel Schwenter verborgen ist / welcher vermeinet / &c. Mox narrat *Wagenfeilium* in Exercitationibus suis modum istum Schwenterianum in dubium vocasse. Hucusque *Symbola Tenzeliana.*

(1330) Fabii HERCYNIANI nomine, *Rhabarbarum & Iubum Galilæanum, pro Ludovico Camerario*, Monachii 1625. in 4. *Jacobus* KELLER, Jesuita Germanus edidit, *Alegambe* p.204.

Adde hic quæ diximus Anonymor. c. IX. num. 1499. & ibi errati mei emendationem & infra in Jacobo *Sylvano.* Cæteroqui *Alegambe* nomine suppresso ibidem, & *Sotwel* p. 374. memorat a *Kellero* edita esse

(II.) *Litanum Hispanicæ Cancellariæ.* Monachii 1623.

(III.) *Appendicem ad Cancellariam* (*Ajacem Volradi Bleffi*, Heidelbergensis olim Cancellarii in spongiam incumbentem. Monachii 1624. in 4. Sed & hos libros sub *Fabii Herciniani* personato nomine prodiisse notat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 323. & 324. b. ubi sub hoc nomine citantur. Et docent etiam Scripta eis opposita, tam Anonyma edita, 1624. in 4to cum inscriptione: *In Litanum*, seu *Castigationem Cancellariæ Hispanicæ, editam sub nomine* Fabii Hercyniani, *Observationes & Animadversiones*: quam *Apologia Ludovici Joachimi* F. Joachimi N. *Camerari* JCti Consiliarii Archipalatini contra Personati cujusdam Fabri Hercyniani JCti & aliorum in se, publice sparsas Calumnias edit. in 4to ao. 1624. quanquam *Camerarius Hercynianum* hunc credat Ministrum Bavarum; vid. Apolog. p. 13. & pag. 7. ubi expresse se Auctorem *Cancellariæ Hispanicæ* negat, injustamque proinde sibi litem ab Hercyniano motam monet. Jacobo tamen *Kellero* etiam adscribit *Lipenius* Bibl. Real Jurid. p. 18. b.

(1331) *Didymus* HERMANNO VILLANUS edidit *Nicopoli* i. e. *Braunsberge* 1650. in 8vo. *Anticyras Prædicanticas.* Latere autem sub hac larva *Thomam* CLAGIUM, Prutenum S. J. notat *Sotwel*, in Bibliotheca sua Script. Societatis Jesu p. 761. b. *Wittenius* diar. Biograp. an. 1664. ad d. 19. Junii. Uterque & alii Clagii scripta recensent, eo modo; ut ferme credas, illa omnia sub eadem larva prodiisse, utpote

(II.) *Aristarchum contra Prædicantes*, aliosque insulsos Hæreticorum poetastros Coloniæ apud Henricum Krafft 1643. in 8vo.

(III.) *Disquisitiones Ubiquisticas* de Christo contra Ubiquistas. Augustæ Gediminiæ 1644. in 8vo.

(IV.) *Prodromum Mercurii Eligio-Borussi* contra Prædicantes Lutheranos. Germanice. Vilnæ 1651. in 8vo.

(V.) *Jasonis Eulimenitez Fabulam*, Dramatica Poesi in funere Episcopi Varmiensis. Vilnæ typis Academicis 1633. in 4to. Annotat hic *Symbola Diecmaniana Marginalia* quod *Anticyras* Pruteno-*Prædicanticas* Thomam Clagium Jesuitam vulgasse, referat Sam. *Schelguig* in Casug Trutin. A. 1683. 4. ed. p. 3. Ubi notatum alicubi recordor ab accuratissimo *Bailio* in Dictionario suo Hist. Crit. quod *Sotvellus* ex originalibus suis tit. alis lacinos faciens, ubi sunt exotici eos corrumpit. Quod & hic omissa voce Pruteno factum indicatur. Ad. de Symb. *Mastricht.* hanc: Anticyræ Pruteno prædicanticæ Nicopoli, contra sectariorum Ministros qui Regio Monti & reliquo Prussiæ Ducatu Ecclesiam Christi, ut ait, Catholicam maledice, contumelioseque, mendaciter incessere solent. Potissimum contra Abr. *Calovium* decem crassiores errores eidem objectant. Prodiit, ut meum habet Exemplar Nicopoli 1640. 4.

HERMANNUS v. *Cingallus.*

— *Fabronius.*

HERMAS v. *Pastor in anonymis n. 821.*

(1331. *a*) HERMOPOLITES *Theodor.* Scripsit Græce ad regulas juris, & quæ apud eum adl. 2. de reg. juris leguntur, ea quoque

leguntur apud SCHOLIASTEM HARMENOPULI lib. I. tit. 13. poſt pr. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana*.

HERMES v. *Piſtorius*.

(1332) HERMES, ſive MERCURIUS *Trismegiſtus*. Ejus nomine libri bene multi recenſentur à *Friſio* in Biblioth. Geſner. p. 603. a. & plures apud *Lambecium* Commentar. de Biblioth. Cæſar. l. VII. p. 25–31. adeo ut numerus eorum a *Firmico* ad 20000. a *Jamblicho* autem ad 36000. extenſus, à *Clemente* tamen *Alexandrino* ad 42. reſtrictus dicatur apud *Lambecium* loc. cit. pag. 24. *MOSEN* eorum Auctorem creditum teſtatur *Konig* Biblioth. Vet. & Nov p. 395. Et quidem *Moſen* per Mercurium Trismegiſtum adumbrari admittit etiam *Ravius* ad Jameſium, indicante *Symbola Normanniana*, ita tamen ut ſcripta omnia eidem ſuppoſita ſimul ſuſpicetur, quæ ſpuria quoque agnoſcit *Huetius*, *Deckherr*. de Scriptis Adeſpotis p. 314. Chriſtiano auctore, itidemque *Quinſted* de Patris Virorum illuſtrium p. 658. (a) Ad Semi Platonicum ſcripta refert *Cave* Chartophylacis Eccleſ. p. 9. (b) & Hiſtor. liter. Script. Eccl. p. 23. Thomas *Stanley in Supplem. Actor. Lipſienſ.* Tom. II. Sect. VIII. p. 360. Ad *Sacerdotes* Ægyptios pertinere cenſet *Lambecius* Commentar. de Bibl. Cæſar. l. VII. p. 26. & Prodr. Hiſt. lit. l. II. c. I. §. 6. (c) ibidem allegato. *Fabricius* vero in Bibliotheca ſua latina p. 139. eundem Hujus Hermetis ſcriptorum conſtituit Auctorem, qui Hermæ Paſtorem orbi obtruſit. (d) Ad *Chriſtianum Hæreticum* Primi aut Secundi Seculi libros hos refert *Huetius* de Demonſtratione Evangelica tom. I. cap. IV. §. II. p. 112. qui & *Moſeu* & *Magnum*, & *Hermetem* appellatum fuiſſe prolixe diſſerit. loc. cit. pag. 107. 108. 109. ex quibus pauca excerpta ſub lit. (e) repræſentamus.

Adde *Borrichii* Conſpectum Chemicorum Illuſtriorum § I. p. 4. de Hermetibus multis, ut & Joh. *Mollerum* de Homonymis ſcriptoribus ex profeſſo part. 2. c. 2. §. 16. & cap. 5. §. 36.

Et ſpeciatim HERMETIS TRISMEGISTI *Iatro-Mathematica*, a Joh. *Stadio* latine verſa, pars eſt libri GALENO adſcripti περὶ τῶν ἐκ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης T. IV. p. 473. Marſil. *Cognat.* Variar. Obſervat. III, 111.

Hucusque *Symbola Normanniana*.

Ego plane *Hermetem* fuiſſe, & ſicuti Claus Narr & Eulenſpiegel omnia ludiera, ſic huic nomini omnia ejus generis ſcripta, adſcribi, mihi perſuadeam.

(a) Quenſtedt de Patriis Virorum Illuſtrium, p. 658.

Ægyptius *fuit* Mercurius, *Græce* Hermes *qui idcò τρισμέγιστος, hoc eſt*, ter maximus *nuncupatus, (verba ſunt* Lilii Gregorii Gyraldi *Dialogo II. de Poetar. hiſtor.) quod maximus Philoſophus, maximus Sacerdos, & maximus Rex exſtiterit. Nam ut* Plato *ſcribit, mos erat Ægyptiis ex Philoſophis Sacerdotes & ex ſacerdotibus reges eligere.* Svidas *ait, eum floruiſſe* ante Pharaonem *ac ter maximum appellatum, quoniam de Trinitate Oraculum edidiſſet, ſed S.* Auguſtinus *de Civ. Dei l. XIX. c. 39. evincit, Mercurium hunc vixiſſe etiam poſt ipſum* Moſen, Deum Pharaonis, *& illum ex hoc hauſiſſe, qua dixit, ſi qua ad rem dixerit, credendum eſt. Fuit hic Mercurius Trismegiſtus Patriarcha Philoſophorum in Ægypto quem non ſolum Ægyptii, ſed etiam Graci propter vetuſtatem & doctrinæ Opinionem magnopere ſuſpiciebant. Sed ut idem teſtatur* Auguſtinus lib. VIII. de Civit. Dei *cap. 23. ludificationibus Dæmonum fuit amicus & Sacrilegus ac pernicioſus deceptor. Quidnam de Scriptis, quæ ſub ipſius nomine circumferuntur, ſentiendum ſit, docet* Caſaubonus *Exercitat. I. ad Apparat. Annal. Baron. §. X pag. 53. ſeqq. ubi inter alia inquit*; Librum integrum, qui ſub nomine Mercurii Trismegiſti circumferri ab aliquot ſeculis cepit, non veremur pronunciare & omni aſſeveratione confirmare, eſſe ψευδεπίγραφον h. e falſo inſcriptum, utpote qui ſit Chriſtiani alicujus, vel ut dicam melius, ſemichriſtiani *merum figmentum. Idem paulò poſt*, Porrò quis fuerit hic Mercurius, aut quando vixerit, omitto hic quærere; Conſtat literarum & omnium Scientiarum inventionem ad iſtum referri ſolitam. *Plato* literas ait inveniſſe, μνήμης καὶ σοφίας φάρμακον h. e. memoriæ & ſapientiæ remedium, in Phædro & Philebo. *Cicero* in lib. III. de naturâ Deorum, Ægypto præfuiſſe atque Ægyptiis leges & literas tradidiſſe. Diodorus Siculus in primo, docuiſſe Græcos τὰ περὶ τὴν ἑρμηνείαν, *rationem explicandi ſenſa animi*, ac propterea ἑρμῆν, h. e. *interpretem* ab illis dictum &c. *Vide ibidem plura apud* Caſaubonum *de hoc Mercurio. Confer* B. Jacobi Martini *Exercitationes Metaphyſ. lib. II Exercit. IV. Theorem. IX. pag. 764. 765. ubi probat ex Auguſtino, quod quidem myſteria Theologica quadam ſciverit Triſmegiſtus, verum non ex Philoſophiâ humanâ, ſed vel ex majorum & Judæorum traditionibus, vel ut ipſe Auguſtinus dicit*, ex revelatione diabolica.

(b) Cave Chartophylacis Eccl. p. 9. Hermes, Pſeudo-Triſmegiſtus, *qui* Pœmandrum ſcripſit, *Cl.* Caſaubono Chriſtianus *eſt, ſeu potius* Semichriſtianus *& clariſſe videtur cire. ann. 120.*

(c) P. Lambecii Prodromus Hiſtoriæ Lib. II. cap. I. § 6. p. 26.

Eos autem non ab ipſo Hermete conſcriptos, ſed multis poſt ſeculis ab Ægyptiis Sacerdotibus *compoſitos, & ſub* Hermetis *nomine editos fuiſſe exiſtimo: quippe qui omnes ſcientias ſuas & artes, omniaque inventa ad Hermetem retulerint auctorem, quo major exiſtimatio in antiquitate & celebritate nominis ipſius conciliaretur. Innuere hoc videtur* Jamblichus *in principio libri* de Myſteriis Ægyptiorum, *ubi, interprete* Marſilio Ficino, *ſic ſcribit:* Ægyptii ſcriptores putantes omnia inventa eſſe à Mercurio, ſuos libros Mercurio inſcribunt. *Sic etiam* Diogenes Laertius *in Proœmio refert, Ægyptios certas ſibi de juſtitiâ conſtituiſſe leges, easque ad Hermetem ſive Mercurium retuliſſe.* Ἐφασαν δ', inquit, οἱ Αἰγύπτιοι καὶ νόμους εὑρεῖν δικαιοσύνης, ὃς εἰς Ἑρμοῦ ἀνῆψεν καὶ. *Antiquos igitur illos ab Ægyptiis Sacerdotibus Hermeti attributos libros non magis Hermetis fuiſſe arbitror, quam* τὰ τοῦ Πυθαγορείου καὶ τὰ χρυσᾶ *Pythagoræ, vel Catonis ſunt diſticha illa moralia, quæ* Catonis *vulgo nuncupantur. Nec mirum, Sacerdotes Ægyptios Hermeti libros ſuos attribuiſſe, cum celebres illos Ægypti obeliſcos, literis*

literis Hieroglyphicis exornatos, quorum genuini auctores, Mitres Ramises, *aliique Ægypti Reges*, à Plinio *Hist. Natur. lib. 36 cap. 8. recensentur, eidem Hermeti attribuerint. Testatur hoc Jamblichus in principio jam citati libri de Ægyptiorum mysteriis, ubi obeliscos istos* columnas Mercuriales *appellat, his*, Marsilio Ficino *interprete, verbis* : Mercurius præest sapientiæ & eloquio. Pythagoras, Plato, Democritus, Eudoxus & multi alii *ad Sacerdotes* Ægyptios accesserunt. Dogmata hujus libri sunt Assyriorum, & Ægyptiorum & ex columnis Mercurii. Pythagoras & Plato didicerunt Philosophiam ex columnis Mercurii in Ægypto. Columnæ Mercurii plenæ doctrinis. *Hæc Jamblichus.*

(d) Fabricius Biblioth. Latin. p. 139. *De hoc aliisque Scriptis, qui sub* Hermetis *nomine feruntur pluribus agam, Deo volente in* Bibliotheca Græca. *Videntur autem illa Hermeti supposita esse à docto quodam & ingenioso* ex judæo semi-Platonico *ætate eadem, incerto an eodem autore, quo Herma Pastor in hominum manus venit.*

(e) Huetius Demonstrat. Evangel. Propos. IV. p. 107. 108 109.

Conjecturæ huic aliam subjicit, vocem, מונים; Monios, *ipsam esse dictionem* מאניוס, *quæ* Græce, Magnum *sonat*; Latine, *puto dicere voluit. Hæc est igitur* Rabbini *sententia*, Monios, *nomen esse appellativum, quod ex voce*, Magnus, *detortum est, scilicet ipsam esse dictionem, Magnus.*

Pag. 108. 109. Græcum etiam Mercurii nomen, ἑρμῆς, *ex Mosis historia prodiit, nam cum diximus supra Ægyptios nonnunquam de Patrum nominibus appellasse filios, credibile est ipsos Mosi nomen* Amrami *peperisse tribuisse. Id nomen* Cares *intulerunt ex Ægypto in Græciam, atque ex eo insula* Imbro *nomen fecerunt, in qua colebatur Mercurius, quem Imbramum Cares appellabant. Auctor* Eustathius *in Dionysii Periegesin.* Imbramus *ille qui Mercurius est, ipse est Amram, sive Moses Patris Amrami nomen gerens. Hoc autem nomen,* אמרם, *si ad Græcanicum morem refingas, erit* ἄμβρας, *sive* ἴαμβρας, *inserto, propter enphoniam : atq; inde transpositis literis fiet* ἄρμας, *vel* ἅρμας, *vel* ἑρμᾶς *quod est* ἑρμῆς.

(1333.) HERMIAS *Philosophus Christianus* Auctor libri, qui inscribitur : διασυρμὸς τῶν ἔξω Φιλοσόφων, distinctus Frisio in Bibliotheca Gesneriana p. 340. *Olearius* Abac. Patrolog. 226 *Konigio* Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 395. ab HERMIA SOZOMENO, & HERMIA SYRIANI DISCIPULO, idem esse à *Lambecio* Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. pag. 54. docetur cum *Sozomeno*, cui & *Tenzelius* in Exercitationibus selectis, Tom. I. Exercitat. V. n. XLIII. p. 227. 228. 456. (a) accedit, vide etiam Monatliche Unterredungen 1692. pag. 295. adde la *Bibliotheque universelle* & Historique de l'année 1693. Tom. 25. pag. 49. 50. (b) rejecta sententia illorum, qui eum eundem cum HERMIA ALEXANDRINO censuerant.

(a) Tenzelius in Exercitat. selectis Tom. I. Exercit. V. num. XLIII. pagina 227. 228. 456.

Notandum, Cavium *ex conjectura tantum scribere, cujus incertitudinem ipse agnoscit : & quando observat*, Hermiæ *Libellum in* Auctario Bibliothecæ Patrum Græco-Latino Parisiis *anno* ɔIↃ IↃC XXIV. *edito, tomo primo comparere, desiderium in nobis accendit cognoscendi, quænam* Frontonis Ducæi, *qui Auctarium illud enmvit, de ignoto hoc scriptore fuerit opinio, quod tamen ob summam libri raritatem lenire nunc non possumus. Dabimus autem* Petri Lambecii *conjecturam, quam in lib. VII. Commentariorum pag. 54. proposuit. Postquam enim retuliſſet, Codice XX. Philosophico exstare Hermiæ librum, hoc titulo :* Ἑρμείου Φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἔξω Φιλοσόφων. *Et fine :* τέλος Ἑρμείου Φιλοσόφου, *addit in margine :* Videtur hic esse Hermias ille Sozomenus, patria Salaminius, cujus etiam nunc exstant libri novem Historiæ Ecclesiasticæ cum Præfatione ad Theodosium Juniorem sub quo floruit. *Quæ dere vide plura apud Photium in recensione Codicis XXX. suæ* Bibliothecæ. *Consule etiam ipsius Sozomeni Historiam Ecclesiasticam lib. I. cap. 17. lib. 2. cap. 4. lib. 3. cap. 16. lib. 5. cap 1. & deinceps passim, ubi agitur de Gentilibus. Intelligit* Lambecius *ea Sozomeni loca, quibus de incrementis Christianæ Religionis, & decrementis Gentilismi disserit, ubi nonnunquam similes fere disputationes inspergit, ac in Hermiæ Philosophi διασυρμῷ reperiuntur. Præcipue autem notabilis locus est, quem ex lib. 3. Lambecius citavit, capite 17.* editionis Valesianæ *quæ eadem, si quidem aliam sequutus est Lambecius, & præcedentia duo apud* Valesium *pari modo lib 1. cap. 18. & lib. II. cap. 5. demum habentur. Ita vero* Sozomenus *lib. III. cap. XVII. de Constantini Magni temporibus :* ἡ θρησκεία i. e. Religio indies augebatur; & ardore animi ac virtute, admirandisque operibus tam Sacerdotum, quam Ecclesiasticorum Philosophorum, Gentiles ad se alliciebat, & a Græca superstitione revocabat. *Verum non desunt, quibus auctor videtur* Hermias Alexandrinus, *Philosophus, Syrianique auditor, qui Sozomeno paullo junior fuit, sed circa tonsinia tamen quinti sextique seculi floruit; dummodo constaret, eum ex Gentilismo ad Christianos transisse.*

Pagina 456. Cavius *in Historia litteraria pag. 50. Hermiam inter secundi seculi scriptores iterum collocat, hac tamen cautela præmissa :* Hermias, Philosophus Christianus, cujus neque patriam, ætatem, genus, nec vitæ institutum, ulla sedulitate indagare potui : ideo hic locum habet, quia cum cæteris hujus sæculi Apologistis, & forsan non immerito, conjungi solet. *Duplicem in Exercitatione conjecturam proposui, quarum altera Hermiam Alexandrinum facit auctorem. Sed quia de Alexandrini Christianismo nihil constat, Lambecio potius subscribo*, Hermiamque Sozomenum *opusculum illud composuisse suspicor.*

(b) Bibliotheque Universelle & Historique de l'Année 1693. Tom. 25. p. 49. 50.

L'Auteur ne dit qu'un mot de Sozomène *à l'occasion d'un Traité d'un certain Philosophe nommé* Hermias, *qu'on a mis à la fin des Ouvrages de S.* Justin, *sous ce titre,* Ἑρμείου Φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἔξω Φιλοσόφων, la Raillerie des Philosophes Payens, par le Philosophe Hermias. *Pierre* Lambecius *a cru que c'étoit* Hermias Sozomène *dont nous avons neuf* Livres de l'Histoire Ecclesiastique ; *d'autres croyent que ce Traité est d'* Hermias d'Alexandrie,

Diſciple de Syrianus, *qui étoit un peu plus jeune que Sozomène : mais qui vivoit neanmoins vers la fin du cinquiéme ou au commencement du ſixieme Siécle.*

(1334.) HERMINIUS librum Ariſtotelis *de Enunciatione* ante *Alexandrum* interpretatus eſt. Sed liber ejus, qui pervenit ad nos, multis fragmentis eſt mutilatus. Auguſtinus *Niphus* in præfatione Commentariorum ſuorum in Ariſtotelis librum eundem. Ego non Herminius; ſed Hermeas, aut forte Ammonius Hermeas legendum puto. Hæc *Geſnerus* in Bibliotheca ſua univerſali fol. 316. a. Poſtrema Geſneri verba omiſit *Friſius* in Biblioth. Geſner. p. 340. b.

(1335.) HERMODORE. *Jacquet de* CHEVANES. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 563.

(1336.) HERMOTIMI nomine inſcriptus *Dialogus*, editus Baſileæ 1570. in 4to. *Jacobo* CURIONI Medico adſcribitur, à *Mercklino Lindenio.* Renovat. p. 479. & *Frehero*, in Theatro Virorum eruditione Clarorum p. 1264.

HERMUNDURUS v. *Dermaſius.*

(1337.) HERNANDUS (Joſeph) eſt *Antonius* CARACCIOLUS Neapolitanus, è Sancti Boni Principibus, Ord. Reg. qui ſub ea perſona edidit *Compendium Tomi 2di Franciſci Suarez*, in tertiam Partem Thomæ, ut ex Jos. *Siloſi* Tom. III. Hiſtor. Regular. Cleric. fol. 541. refert *Olearius* in epiſtola d. 26. Junii 1676. Halis Sax. ad me ſcripta. *Toppius* in Bibliotheca ſua Neapolitana pag. 25. alia quædam Caraccioli ſcripta recenſens, de hoc ſilet, Lectorem tamen ad Siloſum aliosque remittens.

(1338.) HERO ALEXANDRINUS. Ei vulgo adſcripta *βελοποιικά*, à *Lambecio* Commentar. Biblioth. Cæſar. lib. VII. p. 204. tribuuntur ARCHIMEDI Syracuſano. (a) Quid autem ſibi velit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 563. pro *Herone Philoſopho* ſubſtituens *Auximum Cynicum*, qualeve ibidem ab eo reſpiciatur ſcriptum; de eo ulteriorem ejus explicationem præſtolabimur. v. *Demſter.* ad Roſin. l. 10. c. 1. qui CTESIBIUM eum appellat.

(a) Lamb. Bibliothec. Cæſar. lib. VII. pag. 204.

In præſenti Codice (Heronis Alexandrini Belopoeiticis) *illud ſpeciatim ac ſingulariter notandum eſt, quod ibi in fine jam memoratorum opuſculorum, nempe fol. 16. pag. 1. hæc legitur æque antiqua manu exarata ſubſcriptio :* τέλος τῶν Ἀρχιμήδους Βελοποικῶν, τῶν ἐξηγηθέντων παρὰ Ἥρωνος Κτησιβίου. *Hoc eſt* : Finis Archimedis Belopoeticorum, expoſitorum ab Herone Cteſibii. *Hinc nimirum apparet*, Heronis Alexandrini Belopœitica *ſeu* Belopoeica *ipſi etiam* Archimedi Syracuſano *olim fuiſſe attributa, & Heronem Alexandrinum eorundem Explanatorem potius fuiſſe habitum, quam Autorem. Pateret quoque hinc patet, Heronem Alexandrinum fuiſſe cognominatum* Cteſibii, *ſubaudito videlicet*, Diſcipulum.

(1338. α) HERODIANI *Erotica* leguntur apud Gariopontem; ſed putat Daumius eſſe HELIODORI erotica in Epiſt. XX. ad Reineſ. pag. 62. poſt. pr. ſed Reineſius in reſponſ. ad Daumium Epiſt. XX. p. 71. audacis CRITICI facinus eſſe dicit. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(1339.) HERODOTUS. Ejus nomine qui venit *de Vita Homeri* libellus, eidem à *Voſſio* de Hiſtoricis Græcis lib. I. Cap. III. p. 17. 11. *Vallemont* Elemens de l'Hiſtoire, pag. 113. adde pag. 123. *Teiſſierio* in Catalogo Auctor. & Bibl. pag. 129. *König.* Biblioth. Vet & Nov. p. 398. abjudicatus eidem reſtituitur à *Colomeſio* diſſertat. de Scriptor. aliquot dubiis num XI. Docet tamen *Friſius* Biblioth. Gesner. p. 342. b. libellum hunc continere meras ex CTESIA excerptas Hiſtorias. PLUTARCHUM Auctorem quoque hujus libri creditum, docebimus infra in Plutarcho.

HEROMONTANUS v. *Relſendſo.*

(1340.) HEROUVAL *Antoine Vion de*, HYACINTE Carme. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 563.

(1341.) HERPIN, *Renè: Jean* BODIN. *Baillet* ibid. p. 563.

(1342.) HERVÆUS *Brito*, ſeu HERVÆUS *Natalis.* Qui ejus nomine cenſetur *Commentarius in epiſtolas Pauli* ANSELMO quoque in aliquibus editionibus aſſertus HERVÆO DOLENSI tribuitur à *Labbeo*, apud *Olearium* Abaci Patr. p. 207. (a) adde Hiſtor. liter. Script. Eccleſiaſt. pag. 459. (b) & Heryetum Britonem ab Hervæo Natali diſtinguit *Friſius* in Biblioth. Geſner. p. 343.

(a) Olear. Abaci Patr. pagina 207. Labb. pagina 432. *Commentarium in Epp. Pauli, huic paſſim* Hervæo *adſcriptum, & cum Anſhelmi Operibus aliquoties editum, alteri cuidam* Hervæo Dolenſi, *monacho Bened. ao. 1130. florenti vendicat.*

(b) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſ. p. 459.

Hervæus, *gente Gallus*, *Patria Cenomanenſis*, *O. B. Monachus Dolenſis*, *claruit circa an. 1130. Scripſit* commentarium in Epiſtolas D. Pauli *quod* Anſelmo *falſo inſcriptum inter opera ejus habetur in editione Colonienſi. 1612.*

(c) Wharton in Append. ad Cavei Hiſtor. Eccleſiaſtic. Scriptorum Eccleſiaſtic. pag. 11.

Com-

Commentarius in Epiſtolas S. Pauli, *qui ſub* Anſelmi *nomine circumfertur*, & Hervæo *noſtro à quamplurimis, aſcribitur*, Hervæo Dolenſi *debetur: uti ſupra ſuo loco notatum eſt.*

(1342. α) HESHUSIUS *Tilemann.* Ei ſuppoſita *Epiſtola contra formulam concordiæ* eſt *Jacob* ANDREÆ, contra quem ipſe ſcripſit D. T. Heshuſii Bekändtniß. vid. Schelwig Cynoſur. quæſt. 25. im Anhang pag. 230. *Symbola Maſtrichtiana.*

(1342. β) HESIODUS quidam ſcripſit de *hæreſibus.* Meminit ejus *anonymus* in *Prædeſtinato* edito à *Sirmondo* initio lib. I. pag. 9. quem Sirmond putat eſſe ARNOBIUM JUNIOREM. *Symbola prioris.*

DE HESSEN LANDGRAVE v. *Erneſt.*

(1343) Chriſtiani HESSIANDRI nomine, *Theodorus* BEZA, *de negotio Euchariſtico* librum ediditAnno 1571. ceu ex *Conr. Schluſſelburgio Draudii* Bibl. Claſſ. pag. 116. affirmat. Exemplar hujus libri in 8. parvæ molis accepi ex Bibliotheca quadam inclyta, Heidelbergæ apud Matth. Harniſch 1574. excuſum hoc titulo: *De Communicatione & vivifica Virtute Carnis Chriſti, perpetua Cyrilli, adeoque Epheſini concilii ſententia, explicata & reſtituta, contra recentes horum temporum opiniones, auctore* Chriſtiano Heſſiandro, cui adſcriptum erat, ſubducto nomine fictitio *Chriſtophoro* HERDESIANO JCto: ut adeò etiam illum in ſuſpicionem compoſiti hujuſce libelli incidiſſe colligas.

Vide *Teiſſier* Eloges des hommes ſavans Tom. II. p. 373. Addit inſuper *Freherus* in Theatro Viror. Erudit. claror. p. 899. (II) ſcriptum aliud, cui titulus: *Refutatio Dogmatis de Omnipræſentia carnis Chriſti fictitia.* Genevæ in 4. qui non minus hoc, quam ſupra memoratum Opuſculum docet eſſe emiſſum a *Chriſtophoro* HERDESIANO ſub perſonato *Chriſtiani Heſſiandri* nomine. Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 564. Diecmanniana nota *hic addit locum* Schluſſelburgii *l. 2. Theol. Calvin. Art. 7. fol. 60. b. & Habeo hunc librum 125. paginis conſtantem. Habeo & Chriſtiani* Heſſiandri *Refutationem dogmatis de fictitia carnis Chriſti omnipræſentia, & realis idiomatum in ipſis naturis communicatione, ex verbo Dei, & perpetuo Eccleſiæ adverſus Neſtorium & Eutycheten conſenſu, cum Th. Bezæ præfatione, A. 1571. 4. Genevæ apud Joannem Criſpianum excuſa. Quem librum inter eos, quos Chriſtophorus* Herdeſianus *ſub aliis nominibus edidit, primo loco Paul.* Freherus, *Medicus Noribergenſis, in Theatro Viror. Erud. claror. p. 898. b. ponit, & dudum ante loc. XI. p. 463. 464.*

Ac ad finem:

Et hunc librum, Herdeſiano *non minus, quam alterum illum, Paul.* Freherus *loc. cit. tribuit,*

(1344) HESYCHIUS, qui & ISICIUS aut ESICHIUS, imo ISAACIUS dicitur, cujus nomine circumferuntur *Commentariorum in Leviticum* libri ſeptem, quisnam præciſe fuerit multis diſquirunt Eruditi. SALONITANO SENIORI tribuit *Perronius*, JUNIORI alii ESYTIO cuidam Presbytero Trithemius, HESYCHIO vero HIEROSOLYMITANO *Bellarminus*, apud *Olearium*, Abaci Patrolog. p. 207. (a) *Bellarminum* ſequitur *Cave* Hiſtoriæ liter. Script. Eccleſiaſt. p. 312. ita tamen, ut ſimul ab Heſychio Salonitano latine verſum & interpolatum ſuſpicetur. (b) Vide Monatliche Unterredungen/de an 1689 p. 1243. & anni 1693. p. 868.

(a) Olear. Abac. Patr. p. 207.

Heſychius, *qui &* Iſicius *aut* Eſichius, *imo* Iſaacius *etiam*, Nicephoro & Theophani *dictus, teſte* Labbeo, *append. Tom. I pag. 826. Ejus nomine vulgo circumfertur* commentarius in Leviticum, *7. libris diſtinctus, (vid. Gerh. pag. 480.) inſertus Bibl. Magnæ Colon. Tom. VII. pag. 1. At multas hic eruditus crucei fixit, ut omnino difficile ſit de Autore iſthoc ejusque ætate (ad Gregor. M. vulgo relata) certi quicquam comperiri, id quod poſt multas obſervationes aliquot paginis præmiſſas, ipſemet Labbeus pag. 69. fateri cogitur. Sunt namque, qui cum Card.* Perronio *libros dictos* Heſychio *Salonitano, Dalm. circa anno 418. Epiſcopo tribuunt, Alii* Ilicio *vel* Heſychio *juniori Salonitano, ætate Gregorii, vel Epiſcopo vel Presbytero:* Trithemius *contra*, Eſytio *cuidam Presbytero, qui Greg. Nazianz. auditor fuerit, vindicat; conſer Job* Schopfii *Acad. J. C. claſſ. 5. pag. 80. ſeq.* Bellarminus *vero* Heſychio *ex Presbytero anno 600. Patriarchæ Hieroſol. cujus equidem, aliorumve cognominum, (poſtquam adhuc alios trium Heſychios p. 634. produxit,) Labbeus p. 640. recenſet opuſcula.*

(b) Cave Hiſtor. Litterar Scriptor. Eccleſiaſt p. 312.

Summa conjectura, (qua quidem mihi veri ſimillima videtur; fruantur alii judicio ſuo, huc redit, Heſychium *dum Eccleſiæ Hieroſolymitan. Presbyter adhuc eſſet, multa ſcripſiſſe, alia poſtquam Patriarchalem iſtius Eccleſiæ thronum aſcendiſſet; eorum denique non nulla* Heſychium *quendam, forſan* Salonitanum *illum juniorem, qui circa vel paulò poſt Gregorii M. tempora vixiſſe dicitur, multis de ſuo additis in Latinam Linguam tranſtuliſſe. Delio ſane natatore hac res indiget; neque aliud in re tam obſcura, quam divinare, nobis fas eſt. Jam ad opera qua ſub Heſychii nomine circumferuntur, accedamus.*

(1345) *Candidus* HESYCHIUS. *Pierre* MAMBRUN: douteux. *François* VAVASSEUR, vrayſemblable. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 564. Pro poſteriori eſt *Baile* Dictionaire Tom. 2. p 411.

(1345. α) HESYCHIUS HIEROSOLYMITANUS Presbyt. Heſychius non SALONITANUS, ſed HIEROSOLYMITANUS, qui & Græce ſcripſit, cujus verſionem habemus ubique Græciſſantem, ut illa eſt Irenæi & veterum conciliorum Latinæ translationes helleniſmis ſcatentes; nec ſic tamen Helleniſticæ di-

cendæ, ad eum Levitici locum, quem ſic expo-nit lib. VI. id eſt *non radere in rotundum aſpectum Capitis*, ſicut & *Symmachus* edidit, quemadmodum etiam facere hi conſueverunt, qui Barbaricas ſtudent Comas. Sane latina non eſt elocutio, *qui Barbaricas ſtudent Comas*; ſed Græciſſans, pro eo quod in Heſychii fuerat, οἱ βαρβαρικῶς ἠσκηθέντες κόμας, *qui Barbarico more comas colant*. Claud. *Salmaſius* in Epiſt. ad Colvium de Coma, pag. 49. edit. 1644. Lugd. Bat.

Ejus *commentarii in Leviticum* prodiere Baſileæ 1527. fol.

Heſychius Hieroſolym. in Leviticum. Eum *Perronius* male Latinum & Salonitanum Epiſcopum arbitratur. vid. *Dalæum* de Cultib. lib. VII. cap. XI. pag. 774. Albert. de Euch. pag. 847. Hæc *Symbola Maſtrichtiana*. Adde *Molleri* Homonymoſcopiam p. 480. de Heſychio Juniore Salonitano, at non Hieroſolymitano memorantem.

(1345. *aa*) *Johannes* L'HEUREUX eſt Andreas *Eudæmon-Johannes* CYDONIUS, *Græcus*, Jeſuita, ut notat Robertus *Burhillus* Anglus, contra Martinum Becanum, Pro Tortura Torti Cap. II. §. 5. p. 21. non addens quid ſub eo nomine in publicum prodierit. Nec *Sotvel.* in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jeſu, qui p. 50. Scripta hujus Ev-dæmonis Johannis prolixe recenſet, de nomine l'heureux, quicquam memorat. E contrario *Bailletus* verum hujus Jeſuitæ nomen, Andreas Eudæmon-Johannes tanquam perſonam etiam aliquando *Gaſparis* SCIOPPII citat in Catalogo des Auteurs degviſez pag. 551. 552. Adde *Symbolam Maſtrichtianam*: ſequentem:

And. Eudæmono-Johannes Cydonius Jeſuita, perſonatus eſt *Joh. Heureux* Gallus. Scripſit *Apologiam pro Henrico Garneto* Jeſuita pulveriariæ conjurationis damnato in Anglia. Vide Hartnaccii deductionem contra Jeſuitas p. 161. Idem pag. 214. eum vocat *Cretenſem* ſeu *Mendacem*. Adde pag. 209.

Apologia illa Coloniæ per Johannem Kerken à 1610. eſt excuſa. Probavit *Aquavivæ* generalis Jeſuitarum, & tres alii.

(1346) HIBERNICÆ ECCLESIÆ *Articuli* prodierunt Anno 1615. quos totus Cleri in Regno illo conventus *Fidei Formulam* eſſe voluit. Auctor eorum *Jacobus* USSERIUS *Archiep. Armachanus*. v. Vitam ejus, in Sylloge Vitarum *Bateſiana*. pag. 734. ſeqq.

(1346. *α*) HIBERNORUM Salmanticenſium Jeſuitarum nomine, *Guilielmus* BATTEUS, Jeſuita Hibernus, edidit librum hoc titulo: *Janua Linguarum*, ſeu *Modus maximè accommodatus, quo pateſit aditus ad omnes Linguas intelligendas*. Induſtria Patrum Hibernorum Societatis Jeſu, qui in Collegio ejusdem nationis Salmanticæ degunt, in lucem edita; & nunc ad Linguam Latinam perdiſcendam accommodata. In qua nimirum totius Linguæ vocabula, quæ frequentiora & fundamentaliora ſunt continentur; cum Indice Vocabulorum, & translatione Hiſpanica ejusdem Tractatus. Salmanticæ apud Franciſcum de Cea Teſa 1611. Opus eſt admirabile, quod Linguis omnibus accommodari poteſt. Verba ſunt *Alegambes* p. 168.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſ. p. 313. a. *Wittem*. Diar. Biograph. anno 1614. ad d. 17. Junii.

(1347.) HIBERNUS, *Leonardus*: *Paul* SHERLOGH. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez. p. 564. v. Leonardus.

HIERACENSIS v. *Barlaamus*.

P. Tullius HIERANUS v. *Relfenſio*.

(1348) HIEROCLIS *Philoſophi*, *de Priſcorum Studioſorum dictis & factis Ridicula*. Londin. 1654. in 8vo. à *Johanne* CURTERIO unà cum aliis ejus Operibus editæ uno Volumine. Hucusque *Symbola Junckeriana*.

(1349) HIERONYMUS Stridonenſis multa ſcripſit, quæ recenſentur ad A. C. 390. à *Trithemio*, nec non à *Bellarmino*, *Poſſevino* & aliis auctoribus omnibus Eccleſiaſticorum ſcriptorum hiſtoriam tractantibus. Editiones etiam variæ, à *Coco*, *Riveto*, *Gerhardo*, *Oleario*, memorantur, quas qui curavere, multa ſuppoſita eidem eſſe, unanimiter monent. Eorum præcipua, quæ, auctores ſuos invenere, ſunt iſta. *I. Commentaria in Epiſtolas Paulinas* omnes, PELAGI! ſunt, vel *Auguſtino* teſte, *Bellarm.* pag. 112. *Cocus* p. 290. *Riv.* l. 9. c. 5. p. 402. *Gerhard.* p. 317.

Addunt *Marginalia Normanniana Voſſii* Hiſtor. Pelag. II. 14. *Hotting*: Script. Supp. 83. Autoritate *Marii* Mercatoris eidem PELAGIO adſcribit Richard *Simon* dans l'Hiſtoire Critique du Nouveau Teſtament. Cap. XVI. p. 236. 237 GELASIO Papæ & PRIMASIO abjudicatos. (a) PELAGIO aſſignat etiam *du Pin*, Nouvelle Bibliotheque tom. III. p. 132. (b) & cum eo le *Journal des ſavans* 1688. pag. 524. confer *Acta Eruditor.* 1684. p. 345. ſqq. 1689. p. 230. 1693. p. 168. (c)

Adde Richard. Simon Hiſtoire Critique du Nouveau Teſt. c. XVI. pag. 237. vide ſupra.

CRYSOSTOMUM. *Annotat* Diecmannus, Blondellus *Apol. pro ſentent.* Hieron. *de Epiſc. & Presb. Sect. 2. pag. 66. 67. & Henr. de* Noris *Hiſtor. Pelag. l. I. c. 2. pag. 15. item hos Commentarios Pelagio aſſerunt.*

II. Commentaria in Jobum, BEDÆ, *Presbytero Anglo* vindicantur, a *Bellarm.* pag. 111. Coco pag. 292. *Riveto.* l. 4. c. 5. p. 398.

Addunt *Marginalia Normanni Hotting.* Script. Supp. 83. Morn Miſſ. 65. 529. At PHILIPPO PRESBYTERO Hieronymi Diſcipulo tribuit *Cave* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 246. (d) cui tamen iterum adjudicat BEDÆ reſtituens *du Pin* Nouvelle Biblioth. tom. III. p. 132. (e)

III. *Commentarius in Proverbia Salomonis*, eidem BEDÆ per eosdem adſcribitur. v. *Bellarm.* p. 117. *Cocum* p. 293. *Riv.* l. 4. c. 5. p. 400. *Gerhard.* p. 315.

Idem

Idem facit *Imbonat.* Biblioth. Lat. Hebraicæ. p. 328. Verum & hunc Commentarium PHILIPPO PRESBYTERO quam BEDÆ adscribere mavult *Caveus* Historiæ lit. Scriptorum Eccles. p. 157. a.

IV. *Commentarius in Threnot*, RABANO *Manro* tribuitur à *Bell.* p. 108. *Coco* p. 286. *Rivet.* l. c. p. 401. *Gerhard.* p. 312.

RABANO etiam tribuit *Du Pin.* loc. cit. p. 131. (f) BEDÆ tamen adscribi quoque, notat *Cave* Histor. liter. p. 157.

V. *De iis, quæ in scripturis Deo tribuuntur*, est ANSELMI *de Vestimentis, & membris & actibus Deo tributis*, teste *Possevino* part. 1. Appar. sacr. p. 94. *Epistolæ* vero magno numero suppositiciæ recensentur apud *Rivet.* l. 4. c. 7. p. 405. & seqq. Ex quibus auctoribus certis assignantur

VI. (1) *Epistola ad Demetriadem* CÆLESTIO *Pelagiano.* v. *Bell.* pag. 112. *Coc.* pag. 294. *Possev.* in Apparatu, ejusque præfatione. *Gerhard.* p. 317. refutata per *Prosperum*, v. *Riv.* l. 4. c. 18. p. 443. adde supra n. 43. *in Ambrosio* dicta.

Adde *Chemnitz.* Loc. Theolog. Part. I. p. 205. imo ipsi PELAGIO adscribunt Richard *Simon* Histoire Critique du nouveau testament cap. XVI. & ex eo *Acta Erudit. Lipsiens.* 1686. p. 398. (ff) & 1689. p. 230. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. III. p. 132. *Vossius.* Histor. Pelag. l. 1. c. 19. 21. 29. utpidicant *Marginalia Normanniana.* JULIANUM præter PELAGIUM & CÆLESTIUM Auctorem Epistolæ creditum innuit *Prideaux* Orat. IX. p. 84. (g)

VII. (3) *Ad Gerontii filias, de contemnenda hereditate*, PELAGIANA. *Bellarmin.* p. 112.

VIII. (8) *Institutio amici in scientia Divinæ Legis*, PELAGIANA. *Bellarm.* l. c. *Raynaudus* COELESTIO eam adjudicat, de lib. mal & bon. p. 141. (h)

Pelagio hanc & præcedentem tribuunt *Du Pin* & *Cave* locis citatis.

IX. (17.) *Symboli Explanatio ad Damasum*, PELAGII *Bellarmin.* pag. 113 *Coc.* pag. 299. *Gerh.* pag. 319.

Addunt *Marginalia Normanniana Vossium* Hist. Pelag. 18. 19. *Hotting.* Script. Suppos. 83. *Grot.* Pelag. 4. Eadem sententia est *Cavei* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 156. & *Du Pin* Nouvelle Bibl. pagina 133. (hh) *Prideaux* Orat. XI. pagina 88.

X. *De Hebraicis Locis*, ab omnibus *Hieronymo* quidem abjudicatur, sed EUSEBIO *Pamphili* demum assignatur à *Joh. Heur. Heideggero*, Historiæ Patriarchar. part. 2. Exercit. 3. §. 19. pag. 96.

XI. *Homiliæ in Cantica Canticorum* ORIGENI tribuuntur à *Rio.* l. 4. c. 1. p. 401. (i)

Et *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. III. p. 130. 131. (k)

XII. *Homiliæ de Corpore & Sanguine Domini*, EUSEBII *Emisseni*, aut CÆSARIS *Arelatensis* esse, censentur *Coco* p. 353.

Incerti Auctoris esse arbitratur *Cave* Histor. lit. p. 158. nec certum auctorem operi assignat *Du Pin* p. 134. (l)

XIII. *De Nativitate S. Mariæ* commentitium libellum, esse suppositum *Hieronymo*, ex *Erasmo*, *Cano*, *Sixto Senensi*, *Molano*, *Bellarmino*, & *Baronio* probaverat *Cocus* pag. m. 307. at ex *Isaaci Casauboni* exercitationis I. diatribe 15. pag. m. 99. demum auctorem illius addidici. Verba *Casauboni* ipsa proferam. Ea sic habent. *Recte* Baronius *judicat, cum* Hieronymi *esse negat librum, oppido insulsum*, De Nativitate Sanctæ Mariæ, *quem superiorum seculorum imperitia maximo illi Viro attribuit. Sed dissimulatum ab eo nollem, summum Virum* Erasmum, *multo ante ipsum de illo partu suppositicio veram sententiam pronunciasse.* Erasmi *judicium secuti sunt* Melchior Canus & Sixtus Senensis, *atque hoc loco* Baronius: [& aliquibus interjectis.] *Ipse dolis fabricator palam hoc profitetur. Non enim libri auctor postulat haberi, sed interpres duntaxat. Verus auctor* SELEUCUS, Manichæorum Apostolus, *notissimus* Hæreticus. *Hic est qui in libro B.* Augustini *de fide contra Manichæos sic vocatur* LEUCIUS, *quod vere* Baronius *monuit, sed &* LEONTIUS *in principio ejusdem libri appellatur. In actibus, ait* Augustinus *conscriptis à* Leontio, *quos ipsi recipiunt, intelligit autem enim rem, de quo* Pseudo-Hieronymus *iste initio. Quidam* Seleucus *qui passiones Apostolorum conscripsit, hunc libellum composuit, fortasse scripserat* Leucius: *nam etiam in Epistola* Gelasii, *ubi vari concipitur hoc nomen, prima syllaba semper abest. In Romana editione Decreti* Leuticius *aut* Leutius, *ut ibi adnotant docti Viri, in tomis* Conciliorum Leucius. *Scio tamen* SELEUCUM Hæreticum *legi apud* Philastrium, *& Seleucianos ab eo denominatos, apud* B. Augustinum. *Verba* Gelasii Papæ, *insignia sunt: Libri omnes, quos fecit* Leucius, *discipulus Diaboli, Apocryphi.* De Leucio hoc v. & *Raynaud.* p. 161. &c.

Vide *Rosweidum* contra Baronium pag. 105. 107. 108. SELEUCO librum hunc tribuit *Gerhardus* Patrolog. p. 318. 319. (m)

XIV. *Prologus in libros Machabæorum* ISIDORO tribuitur à *Coco* p. 309. (n)

Inter Dubia Hieronymi Scripta collocat *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 156. b. Alias Præfationes in aliquot libros S. Scripturæ Hieronymo suppositas memorat la *Bibliotheque Universelle* Tom. XVI. p. 57. (o)

XV. *Sermo de Assumptione Mariæ* SOPHRONII à quibusdam creditur, sed minus bene, *Cocus* p. 295.

Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 164. b. testatur etiam eum *Sermonem B. Virginu ad Paulam & Eustochium*, qui inter HIERONYMI Opera Tomo IV. habetur, huic SOPHRONIO familiari Hieronymi adscribi ab Erasmo. *Whitakerum* de S. Script. p. 488. hic citant *Marginalia Normanniana*, itemque *Erasmum* ad Hier. T. II. 37. b. SOPHRONIO non minus ac *Hieronymo* Scriptum hoc abjudicat *Lambecius* in Diar. Sacri itineris Cellens. p. 98. 99. (p) quæ fere totidem verbis repetit in Commentario de Bibl. Cæsarea p. 151. at pag. 160. *ALCUINO* Epistolam hanc non

non obſcure tribuere videtur. (q) LATINO cuidam Auctori etiam aſſerit *Du Pin* Bibliotheque p. 133. (r)

XVI. *Vitæ SS. Patrum* variorum opus dicetur eſſe à *Bellarm.* pag. 113. 114. *Coco* pag. 308. *Riveto* l. 4. c. 8. p. 409. *Poſſevin.* in apparatu. *Gerh.* p. 321. *Schoockio* de Fab. Hamelenſ. part. 2. pag. 41. edit ſecundæ. Exiis nominantur, præter ipſum Hieronymum, ATHANASIUS, CASSIANUS, EVAGRIUS, PETRONIUS BONONIENSIS, SOSIMUS vel ZOZIMUS &c. Alia 15. falſè *Hieronymo* tributa, vide longa ſerie ſeparatim exhibita *ab Eraſmo* poſt opera Hieronymi, & recenſita apud *Rivetum* l. 4. c. 7. pag. 407. 408. quæ nunc exſcribere non lubet.

Plures alios Vitæ Patrum Scriptores nominat *Miræus* Bibl. p. 37. 38. (s)

XVII. Sunt autem Paulini ad Sebaſtianum Eremitam.

XVIII. In Apologiam Euſebii Cæſarienſis, falſo *Pamphilo* adſcriptam pro Origene, Ruffini ad Macharium proœmium.

XIX. Apologia Euſebii Cæſarienſis pro Origene, Ruffino interprete, falſo Pamphilo Martyri adſcripta 15. capita continens.

XX. Ruffini liber de adulteratione librorum Origenis ad Macharium 2. Capita continens.

XXI. Ruffini expoſitio Symboli ad Laurentium.

XXII. Anaſtaſii Rom. Epiſc. ad Johannem Hieroſolymitanum Epiſcop. de Ruffino ſententia.

XXIII. Ruffini ad Anaſtaſium Epiſcop. epiſtola pro fide ſua. Epiſt. 43.

XXIV. Ruffini Aquileienſis in Hieronymum Invectivarum libri duo,

XXV. Auguſt. ad Hieronymum, *de eo quod dictum eſt, qui totam legem ſervaverit.*

XXVI. Auguſt. ad Hieronymum *de natione animæ.*

XXVII. Auguſt. ad Optatum Epiſc. Milevitanum Epiſt. de *origine animarum.*

XXVIII. Auguſt. Homilia de *Paſtoribus.*

XXIX. Valerii ad Ruffinum *ne ducat uxorem.*

XXX. Gennadii Illuſtrium virorum *Catalogus.*

XXXI. Martini 5. Pontificis *regulæ Monachorum approbatio.*

His ſpuriis ſuperaddit *Mabillonius* Tom. I. Analect. p. 189. (t)

XXXII. Confeſſionem fidei Catholicæ S. Hieronymi quam eandem cum Confeſſione PELAGII eſſe ibidem aſſerit.

XXXIII. De S. Maria & Obſtetrice Salvatoris librum Hieronymi nomine prænotatum MATTHÆO aſſerit *Gelaſius.* Vide Strauchii Amœnitat. Juris Canon. Eclog. VI. p. 165. (u)

XXXIV. Epiſtola ad Celantiam PAULLINO NOLANO, tribuitur à *Flacio* Clav. Scripturæ part. II. pag. 138. & *Caveo* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 157. a.

XXXV. Epiſtola *de Vera circumciſione ad Theraſiam*, TERTULLIANO adjudicatur ab *Eraſmo* Hieronymi Tom. II. p. 69. indicante *Symbola Normanniana.*

XXXVI. De *Obſervatione Vigiliarum.* NICETIO *Treverenſi* adjudicatur à *Caveo* Hiſtor. Literar. pag. 157. & *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. III. pagina 133. (x) Et *Eraſmo* loc. cit. pag. 95. b.

XXXVII. Epiſtola 61. quæ *Pammachio inſcribitur* eſt PELAGIANI: vide *Miræum* Bibl. Eccleſ. p. 306. (y)

XXXVIII. Suppoſitam eſſe *Epiſtolam, quæ* Hieronymi nomine *Pontificali præfigi ſolet*, docent *Acta Eruditor., Lipſienſ.* Supplem. Sect. IV. pag. 168. (z)

XXXIX. Hieronymi *Epiſtola ad Ægrotum. De Viro perfecto*, TERTULLIANO Eraſmus Tom. II. Hieronym. pag. 23. divinans tribuit, addit etiam in Nonnullis Codicibus CTESIPHONTIS nomen additum fuiſſe. Hucusque *Symbola Normanniana.*

XL. Hieronymi *de Nativitate Chriſti* liber eſt LEONIS aut MAXIMI. *Whitacker* Scriptorum 488.

XLI. Regula Monachorum ex Hieronym. Scriptis per LUPUM OLIVETANUM conſarcinata, & à *Martino Papa* poſt annum 1417. approbata videtur *Caveo* Hiſtor. Literar. pag. 158. a. Eadem habet *Du Pin* Nouvelle Biblioth. T. III. p. 134. (zz)

XLII. Antonii Vita ex Græco traductio Auctorem non agnoſcit Hieronymum, quem conſtituit *Gelaſius* can. 15. ſed EVAGRIUM Presbyterum judicante *Colomeſio*, de Scriptis aliquot dubiis n. XIII.

XLIII. Verſio Homiliarum Origenis in Epiſtolam ad Romanos Hieronymo falſo adſcripta, RUFFINO tribuitur à *Montano*, Part. 2. Der Taufe Hiſtorie p. 285. 286. (zzz) qui & *traductionem librorum* Clementis ibidem RUFFINO adſcrit, Hieronymo abjudicatam. Vide in fine addita ſerius transmiſſa *Maſtrichtiana* num. 1. usque ad num. 9. pagina 3. a.

XLIV. Evangelium ab ipſo verſum ut pro originali *Matthæi* falſo ſit jactatum v. du *Pin* Bibl. T. I. pag. 3. a.

(a) Richard Simon Hiſtoire Critique du nouveau Teſtament, Chap. XVI. p. 236. *On joint ordinairement aux* Commentaires de S. Jerôme ſur le Nouveau Teſtament, *tant dans les exemplaires manuſcrits que dans les imprimez*, une interpretation *aſſez abregée* de toutes les Epitres de S. Paul, *à la Reſerve de celle qui eſt écrite aux Ebreux. Il y a de l'apparence qu'on l'a attribuée à* S. Je-

S. Jerôme, à cauſe du nom d' Heliodore *qui eſt dans la Préface; mais le ſtile de cet ouvrage eſt ſi different de celuy de ce Pere, qu'il ne faut que le lire pour connoître qu'il ne peut être de luy; outre que la methode de l'un & de l'autre n'ont rien de ſemblable. Cela a fait dire* à Sixte di Sienne *que la diverſité de ſtile & de doctrine montre que ce Commentaire n'eſt nullement de S. Jerôme, bien qu'on ait mis à la tête une petite Préface ſous ſon nom addreſſée à Heliodore.* Annotationes in Pauli Epiſtolas, quanquam in fronte præferat præfatiunculam Hieronymi ad Heliodorum ſcribentis ſtyli tamen diverſitas & dogmatum diſcrimen ipſius non eſſe indicant. *Il ajoûte que* Catarin *a jugé que* Pelage *en étoit l'auteur, parce qu'il fait dependre la prédeſtination des merites, que Dieu a prévûs par ſa préſcience. Mais cette raiſon ne prouve rien, puis que ce ſentiment étoit commun dans l'Egliſe avant Pelage, & qu'on le peut encore ſoutenir preſentement ſans être Pelagien.*

(b) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccleſ. T. III. p. 132.

Les Commentaires *ou les* Notes ſur toutes les Epitres de ſaint Paul *ne ſont point de* ſaint Jerome, *mais d'un auteur* Pelagien; *qui enſeigne ouvertement ſes erreurs en pluſieurs endroits & principalement ſur le chapitre 7. de l'Epitre aux Romains. Il eſt certain que Pelage avoit fait un Commentaire ſur les Epiſtres de ſaint Paul que ſaint* Auguſtin *cite en quelques endroits du troiſiéme livre des merites & de la remiſſion des pechez. Ce même Commentaire de Pelage eſt encore cité par* Marius Mercator, *& l'on trouve dans celui-ci la plûpart des paſſages rapportez par ces deux Auteurs. Il y en a neanmoins un ou deux qui ne s'y trouvent pas; ce qui donneroit lieu de douter ſi c'eſt entierement le même, ſi* Caſſiodore *ne nous avertiſſoit qu'il en a retranché quelques paſſages.*

(c) Acta Erud. Lipſ. Menſis Martii A. M. DC. XCIII. p. 108.

Sequuntur Ambroſius & Hieronymus, *ac poſt hos* Pelagius, *quem auctorem eſſe non ambigit expoſitionum in epiſtolas Paulinas,* Garnerium (*ut videtur*) *ducem ſecutus, append. ad diſſert. VI. ad partem I. Opp.* Marii Mercatoris *p. 367. tametſi contrariam ſententiam fovit* Jacobus Uſſerius, *cujus verba e MSC. nobiſcum communicavit V. C.* Guilielmus Cave, *Hiſt. Liter. p. p. 292.*

(d) Cave Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 246.

Scripſiſſe Philippum *noſtrum Commentarium* in Job. *teſtis eſt Gennadius; Et quidem Philippi nomine Commentariorum in Job. ad Nectarium Epiſcopum libri. III. prodierunt Baſileæ anno 1527. tum in 4to. tum in fol. quos revera Philippi eſſe fidem facit locus, quem* Beda *libro de* ratione unciarum, *ex Philippi expoſitione in Job, citat; qui in hiſce Commentariis hodie reperitur, ut dudum notavit* Sixtus Senenſis. *Affirmat etiam* Caſimirus Oudin *ſe in auctiquiſſimo Codice Bibliothecæ Igniacenſis in tractu Remenſi hos Commentarios MSS. vidiſſe; qui auctoritatem* Gennadii *præfixam habuerunt. Hi Commentarii etiam inter Opera* Bedæ & Hieronymi *haberi ſolent.*

(e) *Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. III. p. 132.*

Le Commentaire ſur le livre de Job aiant été fait comme il paroit par la fin, à priere de *Victorius* Eveque Anglois, qui vivoit du tems de *Bede*, ne peut être de ſaint *Jerome*, & qu'il ſemblablement eſt de *Bede* même. Quelques-uns l'attribuent à *Philippe* Pretre & Moine, diſciple de ſaint Jerome, à qui *Gennade* attribue des Commentaires ſur Job. Mais ce Commentaire de Philippe eſt celui qu'on attribue à Bede, & celui-ci eſt plutôt de Beda, aiant beaucoup de rapport avec le Commentaire ſur les *Proverbes de Salomon* qui ſont certainement de cet Auteur, comme le temoignage de *Tritheme* ne laiſſe pas lieu d'en douter. Ces Commentaires ſont bien differens & pour le ſtile & pour la maniere, de ceux de ſaint Jerome. On trouve dans le Commentaire du Chapitre 25. ſur Job un paſſage que *Fauſte de Riez* cite ſous le nom de ſaint Jerome. Il y a apparence que l'Auteur de cet Ouvrage l'avoit tiré de ce Pere. »

(f) Du Pin. Nouvelle Biblioth. Des Auteurs Eccleſiaſt. Tom. III. p. 131.

Le Commentaire ſur les lamentation de Jeremie eſt *un recueil fait par* Raban *des penſées de pluſieurs Peres, & particulierement de S.* Gregoire. *Il ſe trouvoit parmi les Oeuvres de cet Auteur, & il eſt cité ſous ſon nom par S.* Bonaventure *dans ſon Commentaire ſur le même Ouvrage de* Jeremie.

(ff) Acta Erud. Lipſ. Ao. 1686. m. Aug. p. 398.

Pelagius *hæreſiarcha, cujus libellum fidei in tomis conciliorum, epiſtolam autem ad Demetriadem, & Commentarium in Epiſtolas Paulinas inter* Hieronymi *opera legi mouet F. Caſim.* Oudin *in Supplemento de Scriptor. Eccleſiaſticis a* Bellarmino *omiſſis.)*

(g). Prideaux Orat. IX. pag. 84.

Argumenti & ſtyli ſimilitudo, obtruſit nobis inter opera Hieronymi *ad Demetriadem epiſtolam; quam vel ipſius eſſe* Pelagii, *vel* Juliani, *aut* Cœleſtii *oculatiores deſpiciunt.*

(h) Raynaudus de mal. & bonis libris pag. 141.

Hieronymo *item ſuppoſita eſt epiſtola* de ſcientia legis, *quæ eſt ſceleſti* Cœleſtii, *ſocii* Pelagii, *ut notavit* Johannes Montinienſis *ad Proſperum.*

(hh) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques T. III. p. 133.

Le Symbole, attribué à Damaſe, qui eſt la quinzieme piéce de ce Tome, eſt une Profeſſion de Foi copiée en partie ſur celle qui eſt dans Saint *Gregoire de Nazianze* & dans *Vigile de Tapſe*, que nous avons attribuée à *Gregoire de Betique*; mais celle-ci a été miſe dans la forme où elle eſt, long-temps après Damaſe, puis que l'on y lit, que le Saint Eſprit procéde du Pere & du Fils; ce qui n'étoit point dans tous les Symboles anciens.

L'Explication du Symbole adreſſée à Damaſe, qui ſuit la Profeſſion de foi, dont nous venons de parler, eſt la confeſſion de Foi, que *Pelage* envoya au Pape *Innocent* condamnée par

S. *Auguſtin* dans ſon livre *de la grace de JESUS-Chriſt*, où il en rapporte quelques extraits qui ſe trouvent mot à mot dans celle-ci.

(i) Rivetus Critici Sacri Lib. IV. c. V. p. 401.

Homilia 4. in Cantica in nonnullis exemplaribus Hieronymum *autorem præferebant; Verum Hieronymi non eſſe ſtylus palam arguit. An* Origenis *ſit opus, dubitari poteſt, quia* Hieronymus *in præfatione, quam præfixit duabus a ſe translatis teſtatur*, Origenem *adoleſcentem bis ſcripſiſſe in Canticum homilias duas; deinde copioſiſſimum commentarium decem explicitum voluminibus. Si tamen ſint Origenis.* Victorius *mavult exiſtimare ab Hieronymo verſas, quam factas affirmare.*

(k) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Eccleſiaſt. Tom. III. p. 130. 131.

Si l'on joint aux Oeuvres dont nous venons de parler, la traduction des deux Homelies d'Origene *ſur le* Cantique des Cantiques, *qui ſe trouve dans le huitiéme Tome.*

(l) Du Pin ibid. p. 134.

Il ſeroit difficile de deviner l'Auteur du petit Traité du Corps & du Sang de Jeſus Chriſt; *mais il eſt facile de connoître que celui qui l'a compoſé, etoit verſé dans la doctrine des Saints Peres. On doit porter le meme jugement de l'Autenr de l'Homelie ſur la* Parabole d'un importun qui demande un pain à ſon ami, *en Saint* Luc *chapitre 11.*

(m) Gerhardus Patrologiæ p. 318. 319.

Liber de natali Mariæ Hieronymo *adſcriptus operum ejus Tom. 9. ad Chromatium & Heliodorum, eſt ſpurius.* Baron. *in appar. art. 39. & 44.* Eraſmus, *Melch.* Canus, *Sixt.* Senenſis, Caſaub. *exerc. I. cap. 15. idem ſtatuunt.* Chriſt. a Caſtro *eum defendere auſus.*

Verus Auctor Seleucus Manichæorum Apoſtolus. *Scriptum de* adſumptione Mariæ *ad Paulum & Euſtochium non eſt* Hieronymi, *neq;* Sophronii, *ſed* Autoris *Neſtorio multo recentioris.* Baron. *ann. Dom. 84. §. 13.*

(n) Cocus Cenſuræ quorundam Scriptorum Veter. p. 308. 309.

In Bibliis impreſſis Antverpiæ Anno 1570. habetur Prologus in lib. Machab. qui incipit: Macabæorum libri duo. *&c. Hic Prologus citatur tanquam ipſius* Hieronymi *a* Roffenſi, Bunderio, & Alfonſo de Caſtro, *ut probent*, Libros Machabæorum eſſe Canonicos.

Hunc Prologum reperiet Lector apud Iſidorum, *libro proœmiorum: & revera, ipſius eſſe putatur. Non eſſe* Hieronymi, *conſentiunt* Eraſmus, Scultingus, & alii. *Nam quod ad Eraſmum ſpectat, ille verba faciem de hoc, & altero Prologo, iisdem libris, in aliquibus editionibus, præfixis; In Machabæorum libros præfationes duas, eodem initio.* Machabæorum libri, mihi (*inquit*) non videntur Hieronymi.

(o) Biblioth. Univerſelle A. 1690. Janvier. T. 16. p. 57.

Dans le ſuivant Mr. Simon *examine quelques MSS. du huitiéme & du neuviéme ſiecle. Uprend occaſion de là de faire voir que les* prologues *que l'on trouve au devant de chaque Livre du Nouveau Teſtament & que l'on attribuë à* S. Jerome *ne ſont point de lui. Il ſoutient en particulier, qu'on veut mal à propos que ce Pere ait la Preface qui eſt fait au devant des Epîtres Catholiques & dont l'Auteur ſe plaint que l'on a retranché dans le V. Chap. de la I. de S.* Jean *l'endroit* des trois temoins celeſtes.

(p) Petrus Lambecius Diario Sacri itin. Cellenſis, p. 98. 99.

Minimè porrò dubium eſt qvin & *Ado* & *Vijuardus*, ſi is ſuprà citata verba ſua ſecundum Adonis interpretationem intelligi voluit, erroneam illam dubitationem de *Corporali B. Virginis Aſſumptione in Cœlum* hauſerint ex ſuppoſititio illo ac ſpurio de Aſſumptione B. Virginis ſermone, à nonnullis S. *Hieronymo*, ab aliis autem *Sophronio*, qvi librum ipſius de Scriptoribus Eccleſiaſticis in *Græcum* ſermonem tranſtulit, perperam attributo.

Idem pag. 104. 105. Autor ejus olim creditus fuit *Hieronymus*, propter mentionem videl. *Paula* & *Euſtochii*; ut in Auguſtiſſimæ Bibliothecæ Cæſareæ Codice membranaceo, ante ſexcentos circiter annos ſcripto, & inter codices Theologicos Latinos MStos nonageſimo nono videre eſt, ubi inſcriptio ſive titulus ita ſe habet: *Epiſtola Hieronymi Preſbyteri ad Paulam & Euſtochium de Aſſumptione Sanctæ Mariæ.* Falſum autem hoc eſſe meridiana luce clarius apparet ex ipſo ſupra citati Exordii principio; qvippe ubi autor ejus non Latinum, ſed Græcum ſe eſſe profitetur, dum & Latinum eloqvium ſibi teſtatur eſſe inconſvetum, & in latinos invehitur, qvod multi eorum apocryphum detrahant ſitu B. Virginis libellum ſtudioſè amplectantur. Item paulo poſt, *Multi*, inqvit, *Noſtrorum*, hoc eſt *Orientalium ſive Gratorum dubitant, utrum aſſumpta fœneſtra ſimul cum Corpore, an abierit relicto Corpore.* Cum igitur certo hinc conſtet, S. Hieronymum Sermonis iſtius autorem non eſſe, placuit nonnullis, & inter eos Eraſmo etiam Roterodamo, attribuere illum *Sophronio*, qvi & S. Hieronymo fuit æqvalis, & librum ipſius de Scriptoribus Eccleſiaſticis in Græcam linguam tranſtulit. Nam qvod huic qvoque cum Paula & Euſtochio familiaritas fuerit, vel ex eo patet, qvod teſte ipſo S. Hieronymo, peculiare aliquod opuſculum *de Virginitate ad Euſtochium* compoſuit. At enim vero recte jam pridem animadvertit Eminentiſſimus Cardinalis *Baronius*, ne Sophronium qvidem Sermonis iſtius autorem eſſe, ſed verum ejus autorem poſt Concilia, in qvibus Anno 431. & 451. Neſtorii atq; Eutychetis hæretica dogmata damnata ſunt, vixiſſe, & ut Homiliæ ſuæ autoritatem conciliarent, vel pro S. Hieronymo, vel pro Sophronio haberetur, dolo malo finxiſſe, ſe illam ſcribere ad Paulam & Euſtochium.

Idem, pag. 109. Cœterum qvod ad me attinet, perſvaſiſſimum habeo, ſuppoſitam illam Homiliam compoſitam fuiſſe ſeculo poſt Chriſtum ſeptimo, & qvidem paulo ante annum 681. qvo ſub Agathone Papa & Imp. Conſtantino Pogonato ejusque Filiis hæreſis *Monotheli*

»*tarum*, qvi alias etiam *Monophysitæ & Theopaschitæ* »dicebantur, in Concilio Generali VI. sive Con»stantinopolitano III. damnata est.

Idem pag. 112. Quæcunque ergò de *Pau*»*la* & Eustochio veteres adhuc viventibus scribit, »mera figmenta sunt, qvibus Homiliæ suæ, tan»qvam S. Hieronymi ævo scriptæ, apud imperi»tos falsam vetustatis authoritatem conciliare »voluit. Qvam enim egregie mentiatur, dum »in supra citato exordio refert, sepulchrum S. »Dei Genitricis eo tempore, qvo Paula & Eu»stochium vivebant, palam & ante oculos omni»um extitisse in medio vallis Josaphat, & Eccle»sia in honorem ejus fabricata fuisse conspicu»um, solidissime demonstrat *Em.* Cardinalis »*Baronius* his verbis - - -

Pag. 113. *Ex his igitur* manifestior redditur »hominis impostura, qvi nomine ejusdem S. »Hieronymi dictam epistolam scribit ad Paulam »dum hæc ait: &c.

(q) Pet. Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VIII. p. 159. 150.

De *Assumtione S. Mariæ* interrogandum relin»qvimus. Verisimillimum itaque est Carolum »Magnum interrogationem hanc primo omni»um ac præ cæteris Præceptori suo *Albino Flacco* »*Alcuino*, qvi A. c. 804. obiit, privatim proposuis»se, responsi autem loco hunc ab Alcuino com»positum esse Tractatum, in cujus principio, »tanqvam ad jam citata Caroli Magni verba re»spiciens ac alludens, expresse testatur, se, quid de »Virginis ac Matris Domini resolutione temporali »& Assumtione perenni intelligat, non scribere »proprio instinctu, sed ad interrogata respondere. »Confirmant etiam hanc conjecturam supra cita»ta Caroli M. verba, & principium huius Tracta»tus Caroli M. verbis respondens. Confirmat ean»dem stylus Alcuini, & Qvæstiones sacræ a Caro»lo Magno eidem alias propositæ. Confirmat »eandem assertio de corporali B. Virginis assum»ptione, in scriptis Alcuini apud Joannem Bale»um Centuria Secunda Scriptorum Britanniæ, »in qvo per Librum, cui titulus, *Responsiones ad* »*interrogata* hunc ipsum de Assumptione B. Vir»ginis Tractatum significari existimo. Confir»mat denique conjecturam istam *Homiliarium ab* »*Alcuino* jussu Caroli Magni *collectum*, cui Tracta»tum illum sive *Sermonem de Assumtione* sine dubio »inseruisset Alcuinus, si S. Augustini is fuisset, »non autem proprius.

(r) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccles. Tom. III. p. 133.

La dixiéme lettre ; de l' Assomption de la Vierge, *est l'* Ouvrage de quelque Latin *qui vivoit du temps que l'* Orient *etoit infecté des erreurs des disciples d'* Eutyches, *comme il le remarque, long-temps après la mort de Saint* Jerome & de Sophronius, *à qui quelques-uns ont attribué cette lettre. Celui qui l'a composée, l'a mise sous le nom de Saint Jerome, pour faire valoir davantage ce qu'il disoit en l'honneur de la Vierge : & afin de mieux cacher sa tromperie, il feint qu'elle etoit adressée à* Paula & à Eustochium. *Quoi qu'il s'etende beaucoup sur les éloges & les prerogatives de la Vierge Marie, il dit neanmoins qu'il n'est pas certain qu'elle soit ressuscitée, & que son corps ait été enlevé au Ciel. Ce Traité, quoique supposé, fut mis dès le temps de Charlemagne par Paul Diacre & par Alcuin dans l'office de l'Eglise, & a depuis composé une partie des Leçons de la Fete de l'* Assomption *dans des anciens Breviaires de France & d'Italie.*

(s) Miræus Biblioth. Ecclesiast. pag. 37. 38.

Quod ad Vitas Patrum, *libris X. comprehensas, quas vulgus S.* Hieronymo *solet adscribere, attinet, hæc accipe. Eas secundò* Heribertus Rosvveidus ; S. I. *Theologus, Antverpiæ, typis Plantinianis cum Notationibus, 1628. evulgavit. Libri primi auctores sunt varii : quidam certi, quidam incerti. Certi auctores, suarum singuli Vitarum, sunt isti.*

I. Hieronymus, *auctor vitarum* Pauli *primi eremitæ*, Hilarionis anachoretæ, Malchi *monachi* captivi, Paulæ, Marcellæ *Romanarum viduarum.*

II. Athanasius Alexandrinus Episcopus, *auctor* vitæ S. Antonii.

III. Paphnucius, *auctor Vitæ* S. Onuphrii *eremitæ.*

IV. Ephræm Syrus, *diaconus Edessenus, auctor vitæ* S. Abrahæ *eremitæ*, & Mariæ *meretricis, ejus neptis.*

V. Antonius, *scripsit vitam magistri sui* S. Simeonis Stylitæ.

VI. Leontius, *Neapolis Cypriorum Episcopus, auctor vitæ* S. Joannis Eleemosynarii, *Patriarchæ Alexandrini.*

VII. Joannes Damascenus, *auctor Vitæ* SS. Barlaami & Josaphati.

VIII. Jacobus *Diaconus Edessenus, auctor vitæ* S. Pelagiæ *meretricis.*

IX. Sophronius *Episcopus Hierosolymitanus, auctor vitæ* S. Mariæ Ægyptiacæ *meretricis.*

X. Theophilus, Sergius & Hyginus *Scripserunt vitam S.* Macarii *Romani. Præter enumeratas Vitas in libro* primo de Vitis Patrum *exstant & aliæ Sanctorum Vitæ, auctoribus incertis. np.* S. Basilii *Cæsariensis Episcopi*, S. Bachomii *Abbatis Tabennensis in Ægypto*, SS. Epicteti *presbyteri* & Astionis *Monachi*, S. Frontonis *abbatis*, SS. Eugeniæ, Euphrasiæ, Euphrosynæ, & S. Mariæ, *virginum, item S.* Thaidis *meretricis.*

Secundi & tertii *librorum de* Vitis Patrum *auctor vel interpres fuit* Ruffinus Aquileiensis presbyter. Quartus *liber excerptus est ex* Severi Sulpicii *Dialogo primo & ex* Johannis *Cassiani* Institutis ac Collationibus. *Quinti & sexti librorum auctorem fuisse* Græcum *aliqvem, constat ex* Photio, *qui in bibliotheca cap. 198. narrat Græcum exemplar à se lectum fuisse. Nomen auctoris tamen non exprimit, quod hodieque ignoratur ; quidquid aliqui divinarint. Certum porrò est, librum, cujus Photius Græcè suo tempore exstantis meminit, hunc eumdem esse, qvem Latinè habemus, translatum partim à* Pelagio *S. R. E. diacono, libro qvinto de Vitis PP. partim a* Joanne *S. R. E. subdiacono libro sexto. Atque hunc quidem librum, qui apud Græcos & Latinos unicus est*, Heribertus Rosvveidus *in duos distinxit : ita præsente* Sigeberto Gemblacensi, *cap. 116. & 117. de Viris Illustribus* Georgius Garnefeltius *censet, Pelagium, & Joannem postea Romanos ex ordine pontifices fuisse. Pelagius anno 559. Joannes eo nomine III. Papa Anno 572. obiit.*

Septimi *libri auctor similiter fuit* Græcus, *sed cujus nomen nondum à quoquam est proditum. Hunc librum* Paschasius *diaconus Latinitate donavit; rogante* Martino *Abbate Dumiensi, post Episcopo Bracarensi: qui Martinus circa annum 580. vivere desiit.*

Octavum *librum de Vitis Patrum Græce scripsit* Palladius, *Helenopoleos in Cappadocia Episcopus, quem* Gentianus Hervetus, *Canonicus Remensis, Latinam fecit. Hic liber vulgo* Historia Lausiaca *dicitur, eo quod ad Lausum Præpositum à Palladio sit scripta.* Rosvveidus *in Appendice ad Vitas Sanctorum antiquam quoq; Lausiacæ versionem, ab incerto sed vetere interprete factam, subnexuit: & Fronto Ducæus ejusdem Lausiacæ Græco-Latinam editionem, ex MS. codice Regio Parisiis publicandam curavit. Notet autem Lector, Palladium fuisse* Origenistam & Pelagianum; *ideoq; caute legendum.*

Noni *libri (qui vulgo* Philotheus *dicitur) auctor fuit* Theodoretus, *Cyri Episcopus; primum ab* Alberico Longo *Salentino, post à* Gentiano Herveto *Latina civitate donatus.*

Decimum *librum Græce scripsit* Johannes Moschus *seu* Eviratus, *ad Sophronium Hierosolymitanum Episcopum ideoq; inscribitur:* Liminarium Sophronii, *seu* Pratum spirituale, vel Paradisus novus: *ut* Photius *in Bibliotheca cod. 19. narrat. Hujus libri interpres fuit* Ambrosius *Camaldulensis monachus.*

Istis decem libris Rosvveidus, *prater antiquam Historia Lausiacæ interpretationem, paulo ante memoratam, attexuit* Heraclidis Paradisum, *incerto sed vetere interprete; & Ægyptiorum Patrum Sententias, auctore Græco incerto, interprete autem* Martino Dumiensi *seu Bracarensi. Ex his Paradisus Heraclidis magna parte est Palladiana seu Lausiacæ Historia.*

(t) Mabillon Tom. I. Anal. p. 189.

Primo nullus moveri debet, quod Confessionis Author ausus sit Confessione Pelagii. *Siquidem tempore Alcuini pro vero S.* Hieronymi *fœtu agnoscebatur. Id patet tum ex libri 3. Carolini cap. 1. ubi hæc Confessio sub nomine Hieronymi adducitur; tum ex MS. Codice Cæsar. Bibliotheca continetq; inter alia ipsissimam Pelagii Confessionem hoc tit:* Confessio fidei Catholicæ S. Hieronymi. *Tam subsequitur Confessio in hac verba:* Credimus in DEUM patrem omnipotentem cunctorum visibilium & invisibilium conditorem, *&c. quæ ipsissima est Pelagii Confessio.*

(u) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Ecloga VI. p. 163.

Librum de S. Maria & obstetrice Salvatoris *videre* Vulbertus, *ubi ait eum nomine* Hieronymi *prænotari: Sed à Matthæo scriptum Hebraice & translatum in Linguam Latinam.*

(x) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. III. p. 133.

Le 36. de l'observation des Veilles, est attribué dans le troisiéme Tome du Spicilege de Dom Luc Bathery, à Nicetius, *Evêque de Trevés, qui vivoit vers l'an. 535. Il pourroit y avoir encore plusieurs de ces Sermons de ce même Auteur.*

(y) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 306.

Pag. 37. lin. 37. *Petrus* Wastelius *in suis* Vindiciis Carmelitanis, *censet epistolam 61. quæ Pammachio inscribitur, non esse* Hieronymi, *& sapere* Pelagianismum.

(z) Acta Erudit. Lipsienf. Supplem. Sect. IV. p. 168.

Septimo loco (in Examine Libri Pontificalis, *seu Historiæ Romanorum Pontificum* Joannis Ciampini) *exponitur, quid in* Henschenii & Papebrochii *sententia desideretur Dn.* Emanuel Scheistratenus, *qui inter alia epistolam* Hieronymi *& responsionem Damasi, quæ vitis Pontificum vulgo præfigi solent fabulas esse probat, cujus argumenta tantum apud Papebrochium ejusq; socios valuerunt, ut ejus de epistolis illis in Diatriba præliminari ad Acta Sanctorum Aprilis scripta faciant, in propyleo ad Acta Sanctorum Maji retractare non erubuerint.*

(zz) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques p. 134.

La Regle des Moines *est un recüeil des sentences & des préceptes tirez de Saint* Jerôme, *fait par* Lupus *Général de Moines, qui se disoient de l'* Ordre des Hermites de Saint Jerôme, *& approuvé par le Pape Martin V.*

(zzz) Montanus in der Tauff-Historie pag. 285. 286.

Der Leser / der vielleicht über die vorgedachte Vorreden und Nachreden des Lateinischen Uberseтzers käme / dieselbe zu lesen / wolle doch auch dieses anmercken / daß / wo zu zweyen oder dreyen mahlen der Nahm *Hieronymi* gefunden wird / daselbst solte dafür stehen der Nahm *Ruffini*, wie schon zuvorn gemeldet ist: Denn das ist ein sonderlich practicirlich Stücklein der Abschreiber damahls gewesen (denn man hat damahls noch lang vom Buchdrucken nichts gewust) den Nahmen *Hieronymi* an die Stete des Nahmens *Ruffini* zu setzen / damit sie ihre Abschrifften desto theurer möchten verkauffen / dieweil *Hieronymi* Nahme bey Jederman in besseren Gerüchte war aber *Ruffini* nicht / welches der gelehrte *Erasmus* in der Vorrede über Origenem hat angemercket. Denn daß *Ruffinus* der Uberseтzer sey und nicht *Hieronymus*, der solches redet / das erscheinet klährlich hieraus / daß er am Ende gedachter Nachreden saget: Hiernach ruffet uns das Werck / welches uns vorlängst ist auffgeleget / jetzt aber uns stetig durch den Gottseeligen Bischoffen *Gaudentium* abgefordert wird / nemlich daß von uns mögen übergeseтzt werden die Bücher des Bischoffen *Clementis* welcher ein Mit-Gesell der Apostel gewesen ist / auff daß ich dieselben bey den Nache kommen bekandt machen könte.

(zzzz) Symbolæ Mastrichtianæ. Hieronymus

1.

Ex Collationibus Cassiani *magnam partem desumta sunt* vitæ Patrum, *falso* Hieronymo *Stridonensi adscripta, ipso* Bellarm. *teste de Script. Ecclesiast. quas* Possevinus *existimat commodius referendas esse, sive ad* Euagrium *Pontificem, sive ad* Petronium *Bononiensem &c. adjiciunda ex Mart.* Schookio *fabula Hamelensi, part. 2. cap. 2. pagina 41. vid. & pag. 43.*

2. *Ejus*

2.

Ejus liber esse à quibus iam censetur Epistola ad Demetriadem, *Virginem, cui reclamat* Beda. *Alii eam adscribunt* Juliano, *alii* Pelagio, *vide* Usserum *in hist Pelag p.5.*

Inseruit libellum fidei Pelagii *ad Innocentium* Carolus Magnus, *arbitratus esse* Hieronymi *ad Damasum, vid* Usser. *ibid. p.18. & 19.*

3.

Item Hieronymus *in Proverbia vel potius* Beda. *Commentarii istius auctor.* Gejerus *in Proverb. p.49. ad cap. 1. v.20.*

4.

Evagrius Ponticus.

Contentus ero nominasse eos, qui Monachorum vitas *scripserunt. Quales sunt* Evagrius Ponticus, *cujus plerag; sunt vitæ, quæ* Hieronymo *tribuuntur. &c. Gerh. Joh.* Voss. *in disp. XI. hist. & Theol. Thes.7. pag.154. edit. 3.*

5.

Hieronymus festinatissime in Chartam conjiciens, quidquid ei nocte una, non semper zelus secundum scientiam sed etiam splendida dictavent bilis. &c. Vossius *disput. XI. hist. & Theol.* thes. *XI. p.169.*

6.

Scriptor. Scholiorum in Epistolas Pauli Hieronymo *tributorum in* 1. Cor. 15. 51. Voss. *disput. 13. histor. Theol.* thes. 18. *p.190.*

7.

Verum frustra hoc (surgite mortui, venite ad Judicium) *in* Hieronymo *quæri puto, quanquam tale quid reperitur tomo 4. in* tegulis Monachorum *cap. de timore ultimi Judicii. Sed hæc non* Hieronymi *sunt, verum à* Lupo de Oliveto, *generali Eremitarum ordinis ex Hieronymi Scriptis sunt collecta, postea; à* Martino Quinto *approbata, cujus literæ regulis præmittuntur.* Vossius *disp. 13. Theol. & histor. thes. 23. pag.192 Idem repetit in disp. 14. fin. §. 214.*

8.

Homiliæ de corpore & sanguine Christi, *inter Hieronymi opera quidam tredunt auctorem* Eusebium Emissenum. *Vide ejus elogia ex* Vorstio.

9.

Hieronymus Stridon. Commentarii in Pauli Epistolas *Scriptor, qui* Pelagius *revera est, non Hieronymus, inter cujus libros id opus à multis jam seculis falso censetur.* Dalæus *de cultib. Relig. lib. VI. cap. X. pag. 773. fin.*

HIEROTH v. *Boranowsky.*

(1350.) HIGATUS, *Rectius: Ignace* HUARTE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 564. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica, neque Higati neque Ignatii Huarti meminit.

(1351.) *Guthbertus* HIGLANDUS. Sub personato hoc nomine scripsit *Epistolam ad Andream Rivetum*, SORBIERIUS *contra Milletierii Crurifragium* Prodromi Rivetiani; vide l' *Histoire des Ouvrages des savans* Fevrier 1692. pag. 275. (a) Adjectam esse hanc epistolam Apologetico Riveti contra Grotium indicat Vita Sorbierii, Sorbetianis præfixa p. 3. (b) eadem confirmans.

(a) Histoire des Ouvr. des Sçav. Fevr. 1692. pag. 275.

Mr. de Sorbrere *etoit ne dans le Diocese d' Uzés. C'est luy qui sous le nom deguisé de* Guthbertus Higlandus *a ecrit contre le* Crurifragium prodromi Rivetiani, *& à qui le public a l' Obligation des Memoires & du Voyage du Duc de Rohan.*

(b) La Vie de Mr. Sorbiere devant Sorberiana p. 3.

Il passa en Hollande en année 1642. où sous le nom deguisé de Guthbertus Higlandus, *il fit imprimer une lettre, qu'il addressa à* André Rivet, *contre le* Crurifragium Prodromi Rivetiani, *que* Mr. de la Milletiere *avoit publié. Cette lettre se voit à la fin de l' Apologetique de* Rivet contre Grotius.

(1352.) *Le Père* HILARION Religieux Minime est accusé d' etre plagiaire. Car entre les Eloges, qu'il a composé, des grandes Princesses, il a loué *Marie de Medicis* aux depens de *St. Germain* DE MOURGUES qui en avoit fait l' oraison funebre. *Nouvelles de la Republique des lettres de* l' année 1687. p. 732.

(1353.) *Quintus Julius* HILARION, cujus nomine citatur à *Frisio* Biblioth. Gesner. pag. 714. libellus *de Danielis Hebdomadibus*, & à *Konigio* Biblioth. Vet. & Nov. p.403. *Chronicon*, sive *de Duratione Mundi liber*, de quo siluisse unanimiter Veteres miratur *Cave*, Chartophyl. Ecclesiast. p. 67. & Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 175. *Sandio* in notis ad Vossium de Historicis latinis p. 289. 290. (a) idem creditur cum *Quinto Julio* AFRICANO, corruptis nimirum vocibus: quintus (liber sc.) Julii Africani, in Quintum Julium *Elarianum*, & postmodum *Hilarionem.* Vide Vossium de Historicis Latinis, Lib. III. cap. 3. pag. 756.

(a) Sandius in Notat. ad Vossium pagina 290.

Quintus Julius Hilarion *editus est à Pithœo, & in Biblioth. Patrum, & propterea à Canisio prætermissus. De eo* Vossius *p. 213. Ego suspicor nullum talem Authorem fuisse, sed liber quinti* Julii, Elariani *vel* Hilarioni *corrupte dici pro liber quintus* Julii Africani, *vel liber quintus Julii* Hieronymi, *qui sane scribebat Cæsario & Attico Coss.*

(1354.) I. HILARIUS ARELATENSIS cum PICTAVIENSI quomodo in *Geneseos Carmine conscriptis capitibus* confusus sit, *v. Gerh.* Patrolog. & *Olearius* abac. p. 215.

Arelatensi carmen hoc adscribit *Cavens* Hist. liter. Scriptor. Eccl. p. 232. b. itemque *Vossius* Hist. Pelag. p. 70. indicante *Symbola Normanniana.* Vide *Eschenbachii* Dissertationem de Poetis Christianis Græcis & Latinis §. V. pag. 14. (a) & §. XXVI. pag. 23.

II. Hujus Pictavensis *explanatio Psalmi 127.* ZENONI VERONENSI ab aliis adscribitur, teste *Th. Rayuaudo* de mal. & bon. lib. p. 142. (a)

III. IV. *Epistola duæ ad Augustinum, de reliquiis Pelagianæ Hæresos, & de prædestinatione*, HILARII quidem sunt, sed ARELATENSIS, non Pictavensis. Vide *Gerhard.* Patrolog. pag 230.

Cavium Histor. liter. Script. Ecclesiastic. p. 117. quibus addit *Symbola Normanniana Höttinger.* Script. Suppos. pag. 79. & *Vossium* Histor. Pelag. pag. 70. *Possevinum* tamen Tom. I. Apparatus pag. 759. Pictavienſi adſcribere eadem Symbola notat.

V. *Carmen* Heroicum *de 7. fratribus Maccabæorum*; VICTORINO Afro tribuit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. II. pag. 101. (b) HILARIO Arelatenſi & VICTORINO *Petavionenſi* etiam tribui notant *Acta Eruditor. Lipſienſium.* 1693. menſ. Octob. p. 460. (c)

VI. *Epiſtola* Hilarii Pictavienſis *ad Apramum* filiam, una cum *Hymno*, FORTUNATO aſſeritur à *Gillot.* vide *Journal des ſçavans* 1693. pag. 526. (d)

(a) Raynaudus de mal. & bonis libris pag. 142.

Explicatio Pſal. 127. quæ apud S. Hilarium *legitur* Zenoni Veronenſi *ab aliis adſcribitur.*

(b) Du pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques. Tom. II. p. 101.

Le Poeme des Maccabées *eſt une deſcription en vers Hexametres du martyre des Sept Freres. Il n'y a rien d'extraordinaire dans ce Poeme. Il n'a rien de poetique que quelques imitations baſſes de Virgile, & la plûpart de vers ſont rampans & mepriſables.*

(c) Acta Eruditorum Menſis Octobr. Ao. 1693. p. 460.

Carmen Heroicum de Septem Fratribus Maccabæis, *quod alii* Victorino Petavionenſi, *alii* Hilario Arelatenſi *adjudicare maluerunt, ipſe inter opuſcula* Victorini Afri *reponit, tametſi nihil in eo exquiſitum eſſe teſtetur.*

(d) Journal des Scavans 1693. p. 526. *Ils ont mis enſuite la lettre à* Abram fille de Saint Hilaire, *bien que* Gillot *ait ecrit qu'elle avoit été faite à plaiſir par* Fortunat, *& qu'*Eraſme *l'ait rejettée comme le vain amuſement d'un ignorant qui abuſoit de ſon loiſir.*

(1355) HILARIUS von Prockhorſt. Quæ ſub hac larva prodiit anno 1645 *Schola Catechetica, Chriſtophoro* ROSSELIO aſſeritur à D. Joh. Chriſtophoro *Schragmullero* apud *Deckherrum* de Scriptis Adeſpotis p. 116.

(1356) HILARIO SARDO adſcripti *Commentarii in Epiſtolas Paulinas* ex MILTORUM AUCTORUM Scriptis compilati cenſentur à Benedictis in Actis Erudit. Lipſienſ. Supplem. tom. II. Sect. V. pag. 220. quorum verba ſub lit. E. in AMBROSIO exerpſimus.

(1357) HILDEBERTUS, Epiſcopus Cenomanenſis. poſt Archiepiſcopus Turonenſis. Quæ ſub ejus nomine à *Barthio* edita eſt

(I.) *Vita* S. *Agnetis* eadem eſt *Daumio* cum *Vita S. Agnetis* ab ALEXANDRO ESSEBIENSI ſcripta, v. *Sandium* ad Voſſium de Hiſtoricis Latinis p. 164. (a) & *Fabricium* in App. ad Bibl. Latinam p. 48.

(II.) Quæ inter tractatus hujus Hildeberti cenſentur *Deſcriptio Curiæ Romanæ*, SIDONIO APOLLINARI aſſignat la *Bibliotheque Univerſelle* & Hiſtorique tom. XIX. p. 331. (b)

(III.) Hildeberto perperam adſcriptus liber: *de corrupto Eccleſiaſtatu*, ex *Goldaſto*, NICOLAO de CLEMANGIS aſſeritur à *Deckherro* de Scriptis adeſpotis p. 106.

(a) Sandius in Not. ad Voſſ. p. 164.

Alexander Eſſebienſis *in literas retulit vitam* S. Agnetis *quam tamen* Daumius *epiſt. 52. ad Th.* Reineſium *arbitratus eſſe eandem, quam* Barthius *ſub nomine* Hildeberti *edidit.*

(b) Bibl. univ. & Hiſtor. Tom. XIX pag. 331.

*Les ſix premiers Traitez, excepté un, ſont d'*Hildebert *Eveque du Mans & depuis Archeveque de Tours, qui a vecu ſur la fin du* XI. *ſiecle. Ce ſont des lettres & des Diſcours contre les pelerinages, contre les appellations au de là des monts, & contre les desordres de la Cour de Rome & du Clergé en general. On croit que* la deſcription de cette meme Cour *qui eſt la cinquieme en ordre, eſt de* Sidonius Apollinaris *quoique dans quelques Anciens MSS. on la trouve ſous le nom de* Hildebert.

(1357. a) HILDEGARDIS, Germana, Spanheimenſis, Abbatiſſa Cœnobii S. Ruperti Ordinis D. Benedicti. Ei male adſcribi *libros IV. Phyſicorum*, ſive de *Rerum Natura*, notat *Cave* Hiſt. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 476. 2. utpote qui debeantur alteri HILDEGARDI, dictæ *de Pinguia*, cui eos etiam adſcribit *Friſius* in Bibliotheca Geſneriana p. 356. b. titulo librorum paulo aliter formato:

S. Hildegardis de Pinguia, phyſicorum lib. 4. de elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbuſtorum, piſcium, volatilium, & animantium terræ naturis & operationibus. Joannes Schottus *Argentinæ*, 1544. *excudit cum Trotulæ, Octaviani & aliorum libris.*

(1358) HILPERICUS aù HELPERICUS, *Ferius*: ALCUIN, douteuz. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 564.

(1359) HIPPARCHI nomine editam eſſe à *Theophilo* RAYNALDO Jeſuita *Protocataſtaſin*, memorant *Acta Eruditor. Lipſienſ.* Anno 1689. p. 433. (a) At *Sorwel* hujus ſcripti inter reliqua Raynaudi non meminit, neque perſonati Hipparchi. vid. pag. 758. 759. neque *Wittenius* in diario ſuo Biographico add. 31. Octobr. 1663. de hoc pſeudonymo ſcripto quicquam.

(a) Acta Erud. Lipſ. Anno 1689 pag. 433.

Ita III. Contii reſponſum pag. 69. Theophili Raynaldi *ambitionem & ſummam maledicentiam viginti librorum voluminibus exercitam taxat,* (Auctor annotationum ad Epiſtolas Principis Contii) *quæ nec ſuis pepercerit, ſcripto in eos libello ſub Theophili* Eugenii nomine,

mine, *cui titulus est* Protocataſtaſis *ſeu Prima Societatis Jeſu inſtitutio reſtauranda, & alio, cui* Hipparchi *nomen dedit, in quo mercaturæ ſtudium Societati exprobravit.*

(1360) HIPPARCHUS *Bithynus.* Sub ejus nomine editam à Petro *Victorio* Expoſitionem Aſteriſmorum *Arati* Canonicam, *Claudii* PTOLOMÆI *Alexandrini* eſſe partum aſſerit *Lambecius* Commentar. Biblioth. Cæſar. lib. VII. pag. 228. (a) Sub Hipparchi Nicæenſis nomine Liber hic citatur in Bibliotheca *Geſnero-Friſiana* pag. 357. & à *Königio* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 405.

(a) Lambecii Bibl. Cæſ. Lib. VII. p. 228. *Eandem Aſteriſmorum Expoſitionem Canonicam (ex Claudii Ptolemæi Alexandrini Magnæ Conſtructionis libro 7. & 8.) attribuit* Petrus Victorius *perperam* Hipparcho *Bithyno, & ſub ejus nomine illam edidit cum ſupra memoratis tribus Hipparchi Genuinis libris, quia illam in Codice Mediceo, itidem, ut in præſatis Codicibus Cæſareo, ſine ulla* Ptolemæi *mentione Expoſitioni Hipparchi in* Arati *& Eudoxi Phænomena ſubjunctam reperit.*

(1361) HIPPOCRATIS COI, magni illius Medici nomine, qui extat etiamnum περὶ τροφῆς ſive *de Alimentis* aut *Victus ratione* liber jam *Galeni* tempore ab aliis PHILISTIONIS, aut ARISTONIS, aut EURIPHONTIS, aut PHILITÆ omnium Antiquorum Virorum creditus fuit, ut ipſe habet, de alimentis lib. 1. c. 1. pag. m. 13. ubi legi meretur. (a)

Ut vel inde refellatur ſententia Joa. *Cortesi* Laudenſis, in Bononienſi Academia olim Medicinæ Profeſſoris, qui decadis primæ Miſcellan. diſſertationum prima, cupiens Hippocrati hoſce libros vindicare, contra Galeni auctoritatem, ita ſcribit minus cogitate, ac ut appareat vere ipſum p. 5 aliis implicatum ſtudiis ea effudiſſe.

DIOCLI PRAXAGORÆ Coo tribuitur a *Neandro* Natalit. Medicor. p. 39.

(II.) Libri tres Comm. Epidem. opus θεραπτικῶν, ſive *praditorum* alterius HIPPOCRATIS HERACLIDIS eſſe judicat, ut & tantopere celebratos *Aphoriſmos.* Qua de re alias plura, quia nunc properare cogimur.

(III.) Librum περὶ Διάιτης ὑγιεινῆς POLYBO diſcipulo & Genero Hippocratis tribui notat *Galenus*, fine ὑπομνήματος εἰς τὸ περὶ φύσεως ἀνθρώπου, & initio Commentarii in hunc librum. Adde *Neandrum* Natalit. Medicinæ pag. 38.

(IV.) Liber περὶ παθῶν ſ. de *affectionibus* eidem POLYBO adſcribitur à *Neandro* loc. cit. v. ſupra in *Anon.*

(V.) περὶ φύσεως ἀνθρώπου. ſ. de *Natura Humana.* Eidem POLYBO. *Neander* p. 38.

(VI.) *Epidemicorum liber ſecundus, quartus & ſextus* Autorem habent HIPPOCRATEM Theſſalum, judicante *Neandro*, Natalit. Medic. p. 37. (b) de *Quinto*, an Hippocratis ſit, dubitat etiam apud Andream *Chioccum* de Medicis Collegii Veronenſis p. 131. Balthaſar Aldus, a *Chiocco* ea propter corrector (bb)

(VII.) περὶ γυναικείων, ſ. de *Mulierum Morbis* duos ad DIOCLEM CARISTIUM pertinere obſervat Neander p. 38.

(*IIX*) DE MORBO SACRO liber DEMOCRITI ut cenſeatur apud *Menagium* in notis ad Diog. Laërt. p. 414. b. v. ſub lit. (c) qui idem p. 408. b. Epiſtolas ejus ad Democritum de ſua ad illum profectione perantiquas ſed ſuppoſititias tamen eſſe ſcribit.

(*IX.*) περὶ ἀγμῶν, ſ. de *Fracturis* Liber.

(*X.*) περὶ ἀρθρίων, ſive *de articulis* liber NEBRON tritavo Hippocratis Coi adjudicatur a *Neandro* l. c. p. 31.

(XI.) *Libri de septimestri & octimestri partu* ſive *de septimestri Hippocratis* auctor, ſive potius POLYBUS, ut ſentit *Clemens Alexandr. VI.* Stromat. ait Hieronym. *Mercurialis* l. var. lect. c. 17. *Symbola* eſt *Rauſchiana.*

(XII.) De *Aeribus aquis & locis* Hippocratis tractatum eundem eſſe cum eo qui GALENO de *Habitationibus, Aquis, temporibus & regionibus* inſcribitur, notat *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 338. b. qui ibidem Reliqua Hippocratis ſcripta recenſet, cui adde *Mercklin.* Linden. Renovat. p. 336. ſeqq.

(XIII.) De *Epiſtolis Hippocratis* dubitat an ejusdem ſint Jo. *Scaliger* Epiſt. 306. Epiſtolam Hippocratis ad Damarantum citans Mich. *Virdungus* Comm. in Tacit. Agric. c. 31. addit eam ſub nomine Hippocratis circumferri. *Symbola* eſt *Rauſchiana.*

Hippocratis nomen multis ſuis ſcriptis præfixiſſe *Raymundum* RESTAURANT, occaſione ab eo editi Lugdun. 1681. in 12mo. Hippocratis *de inuſtionibus ſeu Fonticulis* obſervant *Acta Erud. Lipſ.* 1683. p. 156. 157. (c) Adde in fine ſub (d) adjecta ſeriùs allata *Maſtrichtiana*, an. 1. usque ad 4.

(a) Galenus de Alimentis lib. I. p. 13. *In præſentia vero tempus expoſcit, ut alimentorum temperamenta exequamur ea methodo, qua in libro* de victus ratione *ſunt Scripta, quieſt ut nonnullis placet* Hippocratis, *ut aliis,* Philiſtionis, *aut* Ariſtonis *aut* Euriphontis, *aut* Philitæ, *omnium antiquorum virorum. Initium autem ipſius in nonnullis quidem exemplaribus eſt,* Ciborum omnium ac potuum facultates, tum naturales, tum arte accitas ſic dignoſcere oportet. *In aliis autem hoc,* Locorum autem omnium ſitum ac naturam ſic oportet dignoſcere. *Cum nempe ſeorſim libellus ille circumfertur,* De ratione victus *inſcribitur, eſtq; is ſecunda pars, cum opus totum in partes tres ſit diviſum. Cum vero totus unicus & non diviſus ex tribus conflatus inveniatur,* De natura humana & victus ratione *inſcribitur. Secunda igitur pars, in qua agitur* de cibis, *non abs re forte* Hippocrate *digna putabitur, ſed prima quam plurimum ab Hippocratica ſententia recedit. Verum id quidem præter inſtitutum, obiterq; ſit dictum. Cujuscunq; autem memoratorum virorum fuerit omnem in*

In tibiis victus rationem ad universalem quandam methodum videtur revocare.

(b) Neander Natalit. Medic. p. 37.

Thessalus Hippocrates, *qnalacem pater reliquerat, collegit, iisque ordinem dedit. Consociati ab hoc putantur liber* Epidemicorum *secundus, quartus, quintus, & sextus, reliquos* Galenus *suppositititios censet; sed procul a schola & stndiis apud Macedonum regem non scribendo sed medendo consennit.*

(bb) Chioccus de Medicis Collegii Veronensis. p. 131.

Mirabatur praestantissimus hic Medicus quo pacto Galenus *librum quintum Epidemiorum Hippocrate. inscriptum pronunciarit, nec* Thessalo Polybo, *aut alicui ex Hippocratis auditoribus, vel filiis adscribendum putet; cum* Cornelius Celsus *a Galeno vetustior & gravissimus Auctor, immo latinum fere Hippocratem pro legitimo agnoscat lib. 8. cap. 4. ex historia Vulnerati Autumni, & candore Hippocratis ex proprii erroris confessione, ut superius perstrinximus &c.*

(c) Acta Eruditorum Anno 1683. pag. 156. 157.

Hippocrate de Inustionibus *sive* Fonticulis. *Opus Historiis Medicis refertum & in praxi utilissimum, Auctore R. R. Doctore Medico. Lugduni 1681. in 12. Quanto Hippocratis amore atque admiratione Auctor hujus libelli, sc.* Rainaudus Restaurant, *teneatur, vel exinde colligere licet, quod pluribus suorum scriptorum titulis ejus nomen affixerit. Edidit siquidem olim idiomate Gallico,* Hippocratem de usu frigidi potus, Hippocratem de Circulatione Sanguinis, Hippocratem de China Chinae, *imo in praesenti tractatu librum suum de* Usu Vini Emetici in curatione febrium Malignarum *ad mentem* Hippocratis, *item* Hippocratem de usu Lactis in curationibus Morborum, *allegat.*

(cc) Menagii notae ad Diog. Laert. de Vitis Philos. p. 414. b.

περὶ χυμῶν) *Quo titulo exstat Tractatus sub nomine* Hippocratis. *An furerie* Democriti? *Certe ejus esse librum de* Morbo sacro, *qui hodie exstat inter opera Hippocratis, existimabat* Caesalpinus *lib. V. Art. Med. cap I. nec non* Antonius Ponce Santa Cruz *in Praelectionibus Vallesoletanis, seu Commentariis in hunc librum. Utriusque rationes, si nuti est, vide apud utrumque.*

(d) Mastrichtiana. n. 1. 2. 3. 4.

1.

Auctor libri de Veterum Medecina *antiquus quidem, sed minime Hippocrates, potius quod placet amplissimo praesidi Henr.* Conringio *ex Acronio Scholae sectatoribus unus:* Henricus Meibomius *in dissertat. de Incubatione &c. thesi 7. & postea thes. 50. & seq.*

2.

Colligas autem ex Aristotele &c. ubi libri περὶ ὀστέων φύσεως Hippocratis *esse dicuntur, primus nempe, posterior qui de venis agit, est* Polybi, *Hippocratis discipuli, liber autem* περὶ τόπων ἐν ἀνθρώπῳ, *non scripsit ante Aristotelem, nec Hippocratis. vid.* Reines. *l. var. lect. cap. 19. pag. 75. med. usque ad fin.*

3.

Non enim constat an libellus de Partu Septimestri *& Commentarius in eum,* Hippocrati & Galeno *sint adscribendi, de quo infra plenius.* Car. Annibal. Fabrott. *Exercit. I. pag. 8. & pag. 20. Sunt qui dubitent an Legitimus ille* Hippocratis *partus sit, idque ut mihi videtur jure meritoque. Moveor quod Plutarchus I. de placit. Philosoph. 18. hanc sententiam adscribit* Polybo, quidenim *&c. add. & pag. 21. & 22. med. ubi dubitanter adscribit Polybo, & pag. 37. in fin.*

4.

Scribit Hippocrates et περὶ φύσεως παιδίου, *sin modo liber ejus est, nam in libro M.S. illustriss. Viri D. Henrici* Memmii *Senatus Paris. Praesid. Integerrimi & Doctiss. sic titulus concipitur,* Ἱπποκράτους ἡ μαλθακὴ μαθητὴ περὶ φύσεως παιδίου. Fabrottus *exercit. pag. 36. & seq.*

HIPPOLITI v. *Frontonis.*

(1302) HIPPOLITHUS a Lapide, quas turbas dederit scripta *Dissertatione de Ratione Status in Imperio Romano Germanico*, quae in 4. 1640. & postea Freistadii 1647. in 12. Batavis typis recusa prodiit aliquoties, notum est literatis omnibus. Eam spectare ad Dn. *Joachimum* Transeum seu DRANSE Suecici Regni Legatum in Aula Brandeburgica Residentem, praeter *Burgoldensem* Notit. Imper. seu in Instrum. Pacis part. 1. disc. 3. pag. 154. & disc. 12. pag. 288. eique hoc accredentem Dn. *Geitler.* dec. 1. num. 2. & *Scavenius* asserit n. 85. Alii Affinem ipsius *Bogislaum* CHEMNITIUM substituere maluerunt, cujus nomen fictum esse putat *Leibnuzius* pag. 88. in nova Methodo docendae Jurisprudentiae. Mihi ex relatione saepius laudati Domini *Mellem* Ph. & Med. Dr. Consiliarii & Medici Principalis Neoburgici, constat verum ejusce scripti auctorem fuisse nobilissimum olim Virum, *Joannem Joachimum* a RUSDORFF, Equitem Germanum, Consiliarium Electoris Palatini, Caroli Ludovici, qui zelo tanto ex Domini sui miseria sibi excitato correptus, invidiosum hocce in Austriacam Domum scriptum exararit. Et sanè in hunc quadrat illud, quod ipse de se testatur auctor in opere, nimirum *se non stylo solo, sed etiam pilo Domum Austriacam oppugnasse;* castra enim primis juventutis suae annis secutus, aulae deinde se mancipavit ac tandem aliquot obitis Legationibus Principis sui nomine, vita functus, Hagae Comitis in templo prope aulam Reginae, Epitaphium honorificum habet. Extat sub illius vero nomine Volumen ingens in fol. 1640. excusum, cui titulus: *Vindicia Palatinae, seu Assertio & deductio Jurit inviolabilis successionis Seren. & Celsiss. Principis, Caroli Ludovici in Electoratum & Comitatum Palatinum*, quam refutavit *Joannes Adelzreiter*; de quo *Oldenburg.* l. c. cujus etiam de hoc *Hippolyto* scripto judicia extant, ibidem & part. 1. disc. 10. pag. 261. & 264. nec non part. 2. disc. 5. pag. 40. add. *Hildebrandum.* Histor. Imp. sect. 3. *Horng* de Jure postarum, qui periculosissimum hunc tractatum vocat. Alia quoque ab eodem esse scripta nec edita, sed Domino suo Electori Palatino ab ipsius morte transmissa, idem qui superiora, mihi narravit: ut & *Sthemam Europaam*, mihi nondum visam, si bene

bene memini, absque auctoris nomine publicatam.

Sed hunc *Rusdorffium* non minus atque Bogeslaum Philippum *Chemnitium*, qvem jocabundum sese aliqvando Auctorem Scripti professum memorat *Symbola Normanniana*, absolvit Disparitate styli, aliisque argumentis *Dekkherrii* de Scriptis adespotis pag. 142. 143. & ad DRANSEUM potius inclinat. pag. 145. in Mantissa legendis à qva sententia tamen *recedere* videtur idem, in epistola ad me data Erffurto d. 7. Januarii 1690. ubi in Conjecturis suis velle se *Joh. Joach.* à RUSDORFF (Auctorem Hippolyti à Lapide, qvem ipsi der *Union* Zeichr zettel vocari solere memorat, retineri innuit. Cui Rusdorffio ut plurimum tribui notat *Wieten.* Diar. Biograph. Anno 1640. ad d. 27. August. huicque opinioni accedit Magnificus Dominus D. *Masius* im teutschen Lutherthum p. 129. (a).

Præter hos etiam alii in suspicionem ediri hujus personati scripti venerunt, inter quos nominatur HENCKELIUS *à Scherzero* Anti-Bellarmin. p. 17. *Transennum* à RAUTENECK Auctorem creditum à nonnullis memorat *Symbola Franckensteiniana*, itemque *Johannem Adlerum* SALVIUM, Sveciæ ad Tractatum Westphalicum Legatum, quem esse genuinum scripti Auctorem clarissimus *Rector Lubecensis* ex relatione ipsius Domini Adleri Domesticorum per D. *Thürmannum*, certum me fecit An. 1678. Ast latere sub personato hoc Hippolitho à Lapide revera illustrissimum Dominum Baronem Jacobum Philippum à STEINBERG fœtumque hunc ab ipso pro genuino agnitum, exore Domini *Ludolfi* Francofurtensis mihi celeberrimus Dominus *Majus*, Professor antea Durlacensis nunc *Kiloneusis*, cum Kiloniam huc transiret, affirmavit. Cui accedit *Symbola Normanniana*, indicio nobilissimi Domini Nicolai *Stiernberg* Academiæ Upsaliensis Bibliothecarii, quem Polyhistorem summum vocat, cui Auctoritatem summi cujusdam viri superaddit *Symbola* Franckensteiniana, qui ab ipso Barone de Steinberg se hoc audivisse confessus sit, addidisse tamen suspicari se, ipsum vix præter nomen ad hoc scriptum quicquam contulisse. Ut a leo incertiora hæc omnia sint quam ut amici defuncti Domini *D. Mellemii* assertionem de *Rusdorffio*, tertio iteratam gravissimam & tot circumstantiis firmatam, vel in levissimam trahant suspicionem. Conferat etiam libelli stylum, & argumenta Viri, tanto & tam homogeneo priori huic scripto, cogniti in folio, quod extat in Bibliotheca nostra Publica & judicet cui vacat. Judicia & refutationes vide apud *Oldenburgerum* ad instrumentum Pacis. Quorum aliqua damus sub (b) (c) (d) (e) (f) (g) nec non propriæ manus Symbolam amicissimi Detlevi Marci *Frisii* per Nobilissimum Lic. *Schröteringium* mihi transmissam, cui sub lit. (h) locum dedimus, cui contra Melmianam relationem accredat qnisque quantum volet de Böcleriana *Dranseï* attributione hujusce scripti.

(a) Anonymi (Masii) treues Lutherthum pag. 129.

Ja/ sagt Herr *Becman*, wer hat heffriger geschrieben / als der nicht unbekandte *Hippolytus à Lapide* (*rectius dixisset Hippolithus*) ein vornehmer Mann Lutherischer *Religion*? *urgiret* er nicht *totalem ruinam Domus Austriacæ*? und dennoch *defendiret* ihn der Herr *Pufendorf*, er habe solches zu feindseligen Zeiten geschrieben / nach geschlossenen Frieden aber müsse dasselbe Buch nicht mehr *respiciret* werden. Antwort (1) *Hippolithus à Lapide* ist ein verdammter *Author*, und wer er auch endlich ist / zum wenigsten ist er kein Lutherischer *Theologus* gewesen / und kan er also denselben uns nicht verwerffen. (2.) Was er von der Macht der Churr-Fürsten im Römischen Reich gegen das Hauß Oesterreich beygebracht / das gehet ja diese *Materie* nicht an / die wir hie von *mere subditis* reden / *quid illa liceat contra magistratum*. (3.) Woher weiß Herr *Becman*, daß *Hippolithus à Lapide* ein vornehmer Lutheraner gewesen? vielleicht hat er dem *Burgoldensi* zugetrauet / daß der *Author* sey *Joachimus Transens*, oder *Dranse*, vormahls Schwedischer Residente zu Berlin / denn so hat *Burgoldensis* sich überreden lassen *in Notis. imp. sen in instrum. pacis part. I. disc. 3. p. 145.* Ich aber bin durch unsern Herrn *Placcium* genugsahm versichert / daß der *Auctor* sey *Johan, Joachim, à Rusdorff*, des Churfürsten in der Pfaltz *Carl Ludewigs* Raht / welcher aus *Zelo* gegen seinen Herrn dieses Buch geschrieben. Dieses beweiset er: ——

(b) Burgoldensis p. 1 p. 89.

Oppositurnus se Hippolithi scripto Sluterus, Stamlerus *& Auctor* Comitiologiæ Ratisbonensis *de Anno 1564. quem erednit esse* Gottlieb von Hagen. *Sed ut verum fatear, illi in omnibus Hippolitho non satisfaciunt, cantius omnino faciendi, si Hippoliti consilia ad defectum, respectu Imperatoris declinantia medio quodammodo attemperassent, quam nimium tribuendo Cæsari jura statuum attenuassent cum* Reinkingio *ipsorum Antesignano. Hodie enim in publico Imperii jure, auream mediocritatem in Instrumento Pacis art. 5. & 8. fundatam observare tenemur, omni adulationis nævo semoto, Respectu Cæsaris non oportet altum nimis urgere. Respectu vero Statuum, litteræ iniquissimum premere minime par est. Demus Cæsari quæ sunt Cæsaris, & Statibus, quæ ipsis de jure competunt. Neque obstat quod Christus in sacris litteris solvit Cæsaris mentionem faciat. Nam gloriosissimus noster Servator atque Protector Deus humanissimus, & homo divinissimus verba sua aurea ad præsentem Imperii Romani statum, regimen scil. Tiberii accommodat. Hippoliti à Lapide violentum consilium egregie & solide confutat insuper Dn.* Textor *in egregio Tractatu de Ratione status Imperii moderna vera ac genuina, Cap. 10. & 11. multis Parasangis Hippolito melior: De eodem argumento prodiit etiam nuper scriptum Severini de* Monzambano *doctum & ingeniosum quidem, qui tamen siniſtros in Domum Austriacam Affectus non uno in loco prodit. Vid. Notas & strictiuras Pacifici a* Lapide *ad illum Auctorem & Exercitationes xii. Anonymi cujusdam quarum Autorem puto Dn.* Schoekium. *Quod Comitiologistam Ratisbonensem attinet, quamvis multa egregia afferat, tamen nimio in Cæsarem affectu reliquis statibus non uno in loco præter fas aliquid detrahit, & propterea Eitel Friederich* von Heerden, *cujus liber columnam ac basin Imperii docte repræsentans, ob auream Juris publici mediocritatem omnino legi meretur, non una vice illum stringit.*

(c) Idem P. II. pag. 100.

Aristoratiam propugnavit strenue personatus quidam Hippolitus à Lapide, *eo tempore quo maxime bellum inter Cæsarem & Suecos fervebat. Hic utut multa habeat quæ nemo posſit abnuere, niſi pudorem omnem ejuraverit; in multis tamen eundem falli & per implacabile odium adverſus Domum Auſtriacam in transverſum rapi non minus in aprico eſt. Dn. de* Monzambano, *de Stat. Imperii Germ. p. 167. 168. Hunc tamen qui impugnarunt (ut fecerunt* Slüter, Autor Comitiologiæ Ratisbon. *de an. 1654. &* Stamlerus *in Tom. 2. De reſervatis Imperat.) nugari potius aut adulari, quam ipſius rationes deſtruere ſunt deprehenſi. Hippolitus ille ut rectè ſummam ac Regiam poteſtatem Imperatori in ordines detrahit, ita in eo valde abſurdus eſt, quod eundem ordinibus ſubjicit, & nudi Magiſtratus dignationem velut precario tot titulis ſuperbicuti concedit. In eo totus Hippolitus videtur fuiſſe occupatus, ut Paci quæ tum temporis efflorescere cæpit, moras nectere, veleam plane impedire poſſet.*

(d) Idem P. I. p. 288.

Videtur Hippolitus à Lapide *ſibi hunc ſcopum propoſuiſſe, ut omnibus modis Pacem Germaniæ impediret ac Suecicos Leones diutius in Imperio noſtro aleret. Autor ille, quisquis tandem ſit (Dn. à* Dranſe *Berolini Suecia Regis Reſidentem fuiſſe autumant) qui ſub nomine iſto tecto latet, fuit ſane peritiſſimus rerum Germanicarum, juraq; Imperii ſtatuum egregie ſæpe numero aſſerit, cæterum dum hoc agit, in inclytam Domum Auſtriacam parum reverenter & ultra modum inſurgit, & Imperatori noſtro communionem Jurium Majeſtatis Imperii abjudicare ſatagit, nihil præter nudum titulum ipſi relinquendo. Si ſequeremur Hippoliti amarulentum ingenium, aleam dubiam jaceremus, videndum erit an Harmonia inter Caput & membra ita obtineri poſſet? Bella ſane ex Bellis ſereretur, exteri ſe ulteriùs immiſcerent, nec armorum finis erit, donec diſcordantis Patriæ non aliud eſſet remedium, niſi ut ab uno regatur.*

(e) Id. P. I. pag. 154.

Parum vero Sanctam Imperii Majeſtatem venenantur illi, qui ingeniis ſuis ferreis Imperii capiti, ſemper venerabili, omnem autoritatem detrahere intendunt, in quorum numero familiam ducit Lapideus ille Hippolitus à Lapide (*cujus verum Autorem Dn. à* Dranſe *putant*) *ita dictus, in quo merito duritiem animi reprehendas dum virolento calamo Sereniſſimæ Domus Auſtriacæ everſionem inter Imperii ſtatus nationes connumerat. Sane ubtius Imperii tam Capitis quam Membrorum intereſt, ut hujusmodi exlex diſputandi ac differendi licentia auctoritate publica coërceatur. Hac enim in re non modo indignitas ſumma ineſt, ſed etiam plurimum periculi. Merito itaq; hæc Imprudentia publicis pœnis caſtigandaerat.*

Adde eundem p. 239.

(f) *Verum nomen illius Autoris eſt* Joachimus à Dranſee, *qui ferventebello Cæſareo Suecico nomine Regis Succiæ (ut mihi relatum) Berolini reſedit. Poſt concluſam pacem interrogatus, quare tam ferviderecontra Sereniſſimam Domum Auſtriacam ſtylum acuerit? reſpondit: Se illam Domum pro tunc Suecis inimiciſſimam aliter niſi hoſtili calamo tractare non potuiſſe: pronunc vero longe alia mente eſſe. Inter armorum ſtrepitus alio modo negotium illud expediri haud potuiſſe. Exiſtimant nonnulli Autorem hunc à Suecis eſſe ſtimulatum, ut ad bellicupidinem Proteſtantibus ingenerandam hoc ſcriptum in lucem emitteret. v.* Boecleri *peculiarem Diſſertationem de eo autore.*

(g) Hippoliti *illius animus erga Cæſarem plane fuit hoſtilis, inde eſt, ut totum opus illius vadedeclaudicet. De imperii noſtri ſtatu non loquitur, qualis fuit aut per leges eſſe debuit, ſed qualem ipſe animo concepit formandum, & inſtituendum, quo morbo ex parte etiam laborat* Severinus de Monzambano, *quem hodie in Suecia vivere aſſerunt. Hippolitus ergo tota parte 3. tractatus ſui non ſuppeditat nobis reſtaurationem, ſed novam totius Imperialis Corporis Conſtitutionem.*

(h) Symbola Friſiana.

Wie ich neulich meinen Monzamb. *ex edit. Thomaſii* nach ſchlug / *C. VI. §. 7. pag. 328. l. m.* fand ich von mir beygezeichnet: daß mir der *S. Boecler* einſt erzehlet habe / daß der *Hippolyt. à Lapide* vom Hr. Tranſeo, auff Anordnung und mit Hülffe des alten Cantzl. Ochſenſtirn geſchrieben; Er Hr. *Boecler* auch bey gedachtem *Tranſeo* auff ſeiner Stube noch das *Concept*, und wie ers überall *emendiret* und *corrigiret*i geſehen hätte. Dieſer *Tranſeus* iſt lange Jahre das *G. Ad. Reſidente* am Berlin. Hofe geweſen. Und weil ich nicht weiß / ob obiges E. E. Ich nicht ſchon berichtet / ſo hab es zum Uberfluß nochmahls erinnern wollen. Ich glaube hierin *Boeclero.*

(1363.) HIPPOLITO FILARETE. Edidit Italice: *La Palmira di Tebe* drama Muſicale. Fictum hoc nomen eſſe & ſub eo latere *Ludovicum* CASALEM, indicat La Viſiera Alzata Hecatoſtes. num. xxv. p. 117. v. Filarete.

Hippolytus Fronto Caracotta. vide ſupra in FRONTO.

(1364.) HIPPOLYTUM PORTUENSEM Epiſcopum cum HIPPOLYTO THEBANO à *Simlero*, (quocum paria faciunt *Gesnerus* fol 335. *Triſius* pag. 357. 359. *König.* p. 406.) confuſum notat *Olearius* Abac. Patrologici p. 218. (a) Portuenſi ſuppoſitam eſſe *Orationem de Conſummatione Seculi & Anti-Chriſto* obſervant *Quenſted.* de Patriis Viror. illuſtrium pag. 355. (b) *Cave* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 51. 52. (c) Ante 30. annos compoſitam ſuſpicatur eam *Gerbardus* Patrolog. p. 132. (d) His adde Symbolam *Maſtrichtianam* ſub lit. (e) n. 1. 2. 3.

(a) Olearius Abaco Patrum & Script. Eccleſ. pag. 218.

Hippolytus Thebanus, *præcedente multo recentior, tempore* Sim. Methaphraſtæ *ſcriens, quem citat Chronico ſuo, cujus fragmentum ex Mſto Bavar. primum edidit* Caniſius *T. 3. antiq. lect p. 34. inde & illud mutuati Colonienſes, Magnæ Biblioth. PP. T. 9. P. 1. Rüit hinc* Simleri *ſuſpicio, qui putat* Hippolytum Thebanum *illum eſſe, cujus D.* Hieronymus (*longe ſane antiquior*) *lib.* de viris illuſtribus *memineritt. vid.* Epitom. Bibl. Geſn. *f. 303. a.*

(b) Quenſtedt de Patriis Viror. illuſtrium, p 355.

Habetur ſub ejus nomine Oratio de Conſummatione mundi & Antichriſto, *ſed illa referta fabulis eſt. Quum autem conſtet fuiſſe* Hippolytum *& gravem & pium, doctumq; virum, ne per Deum immortalem memoriæ martyris faciamus hanc injuriam, ut fabularum putidarum auctorem illum fuiſſe credamus, ut inquit* Caſaubonus *Exercit. I. ad Annal. Baron. caput 17.*

(c) Cave Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccl. pag. 51. 52.

Oratio de Conſummatione Mundi & Antichriſto ac ſecundo Domini adventu; *quam tamen multi in dubium revocant. Prodiit Græce & Latine Pariſ. 1557. Extat etiam in Auctar. Biblioth. PP. Tom. II. Pariſ. 1624. Genuinum* Hippolyti *opus non eſſe pluribus probare inſtitit Rev.* Uſſerius *in Bibliothec. Theol. MS. Argumenta ſua bis demum verbis claudens.* Apparet igitur tum ex ipſo Græcæ dictionis genere quod plerumque puerile eſt, tum ex rei Veritate atque pondere libelli iſtius auctorem hominem illiteratum fuiſſe atque indoctum.

(d) Gerhardus patrolog. p. 132.

Sed ante triginta annos primum illa ſunt inventa. Liber eſt nullius fere precii, nec veriſimile eſt à Martyre illo celebratiſſimo conſcriptum eſſe, maxime cum hæreticam confirmet ſententiam, quod animæ hominum omnes ab ipſo initio extiterint.

(e) Maſtrichtiana.

1.

Hippolitus.

De Conſummatione Mundi & Anti-Chriſto *eſt Suppoſititium ſcriptum, vid.* Hotting. *in Elencho ſuppoſitiorum ſcriptor. pag. 73. ſecul. 2.*

2.

Hippolitus Martyr.

De ejus libello de Anti-Chriſto *Judicium & emendationes vid. apud* Tanaquillum Fabrum *lib. 2. Epiſtola 70. p. 323.*

3.

Hippolitus.

Suppoſititius Hippoliti de Conſummatione ſeculi. Voſſ. *diſp. hiſt. & Theol. XVI. theſi 9. p. 228. fine.*

HIPPOLYTUS v. à *Treysbach.*

(1365) HIPPOPHILUS MELANGEUS. *Philippus* MELANCHTON. *Colomiez* Melanges Hiſtoriques p. 52. Perſonati hujus Hippophili *Compendium Theologiæ* damnatur in indice Romano p. 59. Coincidere autem perſonatum hoc nomen cum Philippi Melanchtonis etiam obſervat *Symbola Flensburgo-Molleriana*, quæ tamen Scriptum hoc dubitanter ei adſcribit. v. *Melangeus.*

(1366) *Anevo* HIREJO zu Horſtrowey in Teſte drey. Süß-bittere Freude; Eine warhaftige Hiſtorie von zwey liebhabenden Perſonen / unter verdeckten Namen Euryali und Lucretiæ, durch Æneam Sylvium Lattiniſch beſchrieben / und nun in Teutſche Reimen geſtellet. Slesv. 1617. 4to. Verſio hæc Metrica profecta eſt ab Anna OVENA HOJERI in HOYERSWORT in EYDERSTEDT. Fœmina ex aliis etiam Poematis vernaculis celebri, tibique prout præſenti ſignificabas, aliqua affinitate juncta. Si Anagramma evolvas, meæ conjecturæ haud dubie calculum tuum adjicies. Hucusque *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(1367) *Aulus* HIRTIUS. Eine an verò OPPIO debeantur, dubitat *Suetonius* in Julio c. 56. Commentarii de Bello Alexandrino Africano & Hiſpanienſi. Vide *Hauckium* de Scriptoribus Romanis Part. I cap. V. p. 7. *Hirtii* tamen indubitato eſſe duos priores credit *Voſſius* de Hiſtoricis Latinis lib. I. cap. XIII. pag. 66. (a) At (b) *Commentarium de Bello Hiſpanienſi* idem pag. 67. adjudicat OPPIO; BALBO tamen eum adſcribere mavult *Fabricius* Biblioth. Latin. pag. 21. (b) vide *Geſnerum* fol. 112. a. & Friſium. p. 34. a.

(a) Gerhardus Voſſius de Hiſtor. Latin. Lib. I. cap. XIII. p. 66. 67.

Verum puto, ſi liber de bello Hiſpanienſi *ejusdem eſſent auctoris: ut* Gallici, Alexandrini, & Africani *belli, ita Hiſpanienſis etiam diſertim meminiſſet. Nec liber is aliud videtur, quam ephemeris. Ut ſunt argumenta illa, eodem tempore, ejusdem diei tempore, ſimiliaque, qua ibi occurrunt. Fortaſſe eſt* Balbi.

Sane Cornelii Balbi ephemeridem *laudat* Sidonius *lib. IX. epiſt. XIV.* Quis, *inquit*, Balbi Phemeridem fando adæquaverit. *Eum autem Geſta Cæſaris ſignaſſe, indicat* Suetonius *in Julii vita cap. LXXXI. cujus rei, ne quis fabuloſam aut commentitiam putet, auctor eſt* Cornelius Balbus *familiariſſimus Cæſaris. Atque olim exſtitere Cæſaris ad hunc Balbum epiſtolarum libri familiaritatis iſtius indices: teſte* Gellio *lib. XVII. cap. IX.*

Sed ſi Balbi Ephemeris ea nou ſit, omnino auctor illius fuerit C. Oppius, *ab nonnullis exiſtimatus* auctor *eorum, quæ* Hirtio *ab aliis tribuerentur, quemadmodum* Suetonius *in Julio docet cap. LVI. Quod inde proveniſſe putamus, quia alia Hirtium, alia* Oppium *haberent auctorem. Nos, ut dixi,* Hirtium *plane putamus ſcripſiſſe de* Bello Gallico Alexandrino, *& Africano: unius enim auctoris eſſe liquet: ſed de bello Hiſpanienſi, quod alius eſt auctoris, cui potius tribuamus, quam* Oppio, *non video.*

(b) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 21.

Liber de bello Hiſpanienſi, Balbi *forte ut non abre ſuſpicatur* Gerh. Joh. Voſſius, *eſtſiam olim ſcripſit* Suetonius, *trium horum Commentariorum incertum eſſe autorem, at de Balbo ſilens*, alii, *inquit*, C. Oppium putant, Alii A. Hirtium.

HISPALENSIS v. *Iſidorus.*

(1367. a) *Petri* HISPANI *ſummula &* PSELLI Logica ut ſint eadem, & per illius turpe plagium huicce ſubtracta docet ex Bartholomæo *Keckermanno* Jo. Albert. *Faber* Dec. Decad. n. XXXIV.

(1368) HISPANIOLUS, *Johannes: Baptiſte* MANTOUAN. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 564.

HISPANUS v. *Claudius.*

(1369) HISTORGRAPHI SABAUDI nomine edidit *Petrus* MONODUS, Jeſuita, Allobrox, (1.) Latine: *Amedeum Pacificum*, ſeu,de Eugenii IV. & Amedæi Sabaudiæ Ducis, in ſua obedientia nuncupati Felicis Papæ V. controverſiis, commentarium; in quo continetur accurata Baſileenſis Concilii Hiſtoria. Taurini apud Hæredes Dominici Tarini M DC XXIV. & Pariſiis apud Sebaſtianum Cramoiſy M DC XXVI. Hunc commentarium pene ad verbum deſcripſit, & ad calcem voluminis ſui XVII. Annalium Eccleſiaſticorum adjecit *Abrahamus Bzovius*, ut quæ de Felice parum rei conſentanea ſcripſerat, caſtigaret.

Eodem Hiſtoriographi nomine ediditGallice: *Apologiam pro Sereniſſimis Sabaudiæ Principibus*, contra famoſum Incerti Auctoris Libellum. Camberii apud Gotofredum Furnium M DC XXXI. Diſquirit autem de iis omnibus controverſiis, quæ Francos inter & Sabaudos unquam exſtitere.

Vide *Alegambe* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p.388. b. *Sotvel.* p.684. b. *Witten. Diar.* Biogr. ad an. 1644. d. 31. Martii.

(1370) HOCHLANDE: Quæ in ejus operibus extant Exercitationes *de Exiſtentia DEI, & animæ Immortalitate*, creduntur eſſe Doctoris GRANII. vide D. Bechers weiſe Narrheit/ pag. 156. (a)

(a) D. Jo Becher Weiſe Narrheit/ p. 156.

Der Hr. Dr. Gran iſt mein ſehr guter Freund und Bekandter/ ein vornehmer Profeſſor zu Leyden/ und ſehr gelehrter Mann. Man hält dafür/ daß er die Exercitationes zu dem Hochlande *de Exiſtentia Dei, & animæ immortalitate* gemacht habe.

(1371) *Nathanael* HODOPÆUS *de Cœna* Genev. 1586. *Pantaleon* CANDIDUS. Jo. *Gerhardi* diſput. Theol. p. 170. Hucusque *Symbola Normanniana.* Cui addit *Diecmanniana* quæ ſequuntur: Nathanaelis *Hodopoei* Klahrer Bericht vom heiligen Abendmahl/ was die Worte der Einſetzung auf ſich haben/ und wie daraus die Päbſtiſche/ und andere Sacramentiſche Irrthumben wiederleget werden/ &c. 1586. Sub hoc nomine latere *Pantaleonem* Weiß/ ſive ut alias ſe vocat, *Candidum*, docet liber Laugingæ A. 1604. 4. vulgatus, von der Zweybrückiſchen Religions-Enderung. p. 81. De alio ejusdem ficto nomine v. quæ notavi infra p. 215. in *Kednadona.*

(1372) Herrn von Hoffmanns- Waldau und andere bißher noch nie gedruckte teutſche Gedichte/ Leipzig 1695. in 8vo. Editor eſt Benjamin Neukirch Sileſius, qui Halæ jam vivit, & cujus plurima in eo Volumine Carmina extant ſub literis initialibus B. N. Hæc *Symbola Junckeriana.* Aliqua etiam deberi *Caſpari à Lohenſtein*/ Poetæ inclyto, obſervant *Acta Eruditorum Lipſienſ.* 1696. p. 175. in recenſione horum poematum, quorum encomium ibidem faciunt.

(1373) *Nicander* ab HOHENEGG, qui Hiſtoriam Papatus lectu dignam edidit, eſt *Joh. Henr.* HEIDEGGERUS, Profeſſor Tigurinus, indicio Chriſtoph. *Schmideri*, per literas, Cellis 29. Martii 1684. datas & d. 12. Aprilis ex Hollandia pro certo ſe ſe cum ipſo una libro, nuncium ea de re accepiſſe. Firmat idem *Symbola* Maſtrichtiana. *Beughem* Apparatu ad Hiſtoriam Literariam noviſſimam Amſt. anno 1689. edito Severini Watheri *Sluiteri* Propylæo Hiſt. Chriſt Sect. II. pag. 227. n. 2. legas eam Hiſtoriæ Lutheraniſmi & Calviniani ſmi Fabro Ludovico Maymburgio ✠ *βιαίως* repoſitam eſſe. (a)

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum hiſtor. Chriſt. Sect. II p. 227. n. 2. Johannes Henricus Heideggerus (*initio per anagramma* Nicander a Hohenegg *Vir SS. Jeſu dictus*) *in* Hiſtoria Papatus *noviſſimo Hiſtoriæ Lutheraniſmi & Calviniſmi Fabro* (Ludovico Maimburgio) ✠ *βιαίως* repoſita, *quæ Eccleſiæ Romanæ, ſeptem periodis diſtinctæ, origo & progreſſus ad noſtra uſq; tempora, pertexitur. Accedit* Franciſci Guicciardini, *Patritii Florentini, Hiſtoriæ Papatus ex Autographo Florentino reſtitutæ. Ed. Amſtel. anno 1684. in 4to.*

(1374) *Wilhelmus* HOLDERUS (I) *de Candore Calviniano.* (II) *ejus* Cuculus (III) *Aſinus Alatus* ſunt ſcripta *Jacobi* ANDREÆ. Vid. *Vorſſii Apologia.* pag. 353. Hucusque Symbola *Schauriana.*

(1375) HOLKOTO malè adſcribi opellam pro Inſipiente ANSELMI docet *Th. Raynaud.* de mal. & bon. libr. p. 142.

Utpote quæ Auctorem habeat ducentis annis Holkoto priorem. (a)

(a) Raynaudus de malis & bonis libris pag. 142.

Holkoto *opellam* pro inſipiente, *quæ* Sancti Anſelmi opuſculo contra inſipientem *annectitur*, *adſcribit* Franciſcus Picus *theoremate I. de fide. Sed eſſe manifeſtam hallucinationem, dixi in Syntaxi operum S. Anſelmi, cum Autor illius opelle vixerit tempore S Anſelmi: at* Holkot, *ducentis minimum annis S. Anſelmum ſit ſubſecutus.*

(1376) *Robertus* HOLKOTUS ſive Holcotus. Quam ſub hoc nomine citat Thomas *Hyde in* Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 342. a. *Commentarium in Proverbia Salomonis* Pariſ. 1515. dubitat Holcotine ſit an potius *Thomæ* GVALESII.

(1377) HOLLANDIÆ THEOLOGORUM nomine *Defenſionem judiciorum querundam* emiſit *Johannes* CLERICUS Amſtelod. 1686 in 8vo pro confirmandis nempe judiciis illis, quæ ſub Batavorum Theologorum nomine Gallice ab eodem Johanne Clerico edita diximus num. 344. vide *Acta Erudit. Lipſ.* 1696. pag. 153. (a) Sub *Belgarum Theologorum* nomine librum contra famoſam

famosam eandem *Simonis (Richardi,)* Criticam scripsisse Noaillum de Verse testantur *Acta Eruditor.* Lipsienſ. 1695. pag. 398. (b) *Natalem Albertum* DE VERSE nominant *Acta Erudit. Lipsienſ.* Ann. 1690. pag. 591. (c) adde *Acta Erudit. Lipsienſ.* 1686. p. 439. & 442. ubi (dd) judiciis Theologorum Hollandorum inſertum tractatum *de inſpiratione* huic *de Verſe* tribuit Richard *Simon*, quod tamen falsiſſime fieri notat auctor epiſtolarum contra *Richardum Simonem* in *Actis Erudit. Lipsienſ.* 1687. pag 366. (e) Utrique ſcripto, & Defenſioni judiciorum & de Inſpiratione reſponſit *Richardus Simon*, 1687. in 4to. A Rotterdam chez *Reinier Leers, edito.* adde Benthem Hollandiſch Schul- und Kirchen-Staat part. 2. p. 386.

(a) Acta Erudit. Mens. Mart. An. 1696. pag. 153.

Clericus *quippe*, *dum ſub nomine* Theologorum Hollandiæ, *quorum judicia de* Richardi Simonis *Hiſtoria Critica V. T. Anno 1686. menſe Sept. pag. 432. recenſuimus, laſitans*, *Richardum Simonem impugnat, de Θεοπνευστίᾳ librorum Sacrorum talia protulit, quæ a receptis Chriſtianorum placitis planè abhorrere videbantur. Cumque* Richardus Simon *reſponſum, a nobis eodem anno & menſe p. 493. indicatum, ei oppoſuiſſet, in Defenſione judiciorum quorundam Theol. Holl. a nobis anno 1687. menſe Julio pag. 363. commemorata, ſuam ſententiam firmandam magis ſtabiliendamque ſumpſit. Hinc non tantum ipſe Richardus Simon, in Reſponſo ad Dictam Defenſionem, quod ibidem p. 367. exhibuimus, ſed & ex Batavis* Witſius, *ex Anglis* Lovvth, *Theologus Oxonienſis, ex Gallis* Le Vaſſeur, *quos Noſter in Præfatione laudavit, hanc Clerici ſententiam ſtrenue oppugnarunt.*

(b) Acta Erudit. Lipſ. Menſ. Supplement. Ao. 1695. p. 398.

Præcipue vero Noallii de Verſe *refutatur opinio, qui in libro, qui Gallico ſermone*; Theologorum Belgarum *nomine, contra famoſam R.* Simonii *Criticam ſcriptus extat, neſcio quem Sacrificulum Samaritam ex* 2. Reg. XVII. 24. *Pentateuchi autorem obtrudere conatur.*

(c) Acta Erudit. Lipſienſ. Ao. 1690. pag. 591.

Huic *igitur in Scriptura fundatiſſimæ ſententiæ contradicere Theologos illos Batavos, quos* Richardus Simon *eſſe putavit* Natalem Albertum de Verſe & Jo. Clericum; *quorum poſterior Judicia illa univerſa ſibi tribui, haud invitus, ni fallimur; patietur.*

(d) Acta Erudit. Lipſienſ. Ao. 1686. pag. 439.

(*Prior* Bollevillanus, S Richardus Simon, *in Reſponſo huic Judiciis oppoſito*,) *Triumviris Sociniana ea tribuit, quorum duo Amſteloda mi degant in Hollandia, tertius autem ſit Miniſter Charentonenſis, qui diſſertationem de conciliorum quorumvis definitionibus ad examen revocandis ſex abhinc annis Pariſiis ediderit, ac in libro recentiore,* Entretiens ſur diverſes matieres de Theologie, *hoc eſt*, Dialogi de diverſis materiis theologicis *inſcripto*, Philalethæ *nomen aſſumſerit. Hunc vero meditata ſua Pariſiis publicari tuto non poſſe advertentem, cum* Clerico, *litterarum Ebræarum apud Amſteloda menſes Profeſſore, ſectæ Arminiano, arctam ait familiaritatem contraxiſſe, atque hujus ipſius Clerici maximas in formandis, omnes in publicandis illis judiciis partes fuiſſe exiſtimat, adjectatione, qua Arminianum ipſum theologum contra Simonem concitaverit.*

(dd) Acta Eruditorum Lipſienſ. Ao. 1686. pag. 442.

Bollevillus *in Reſponſo, oppoſito Judiciis quorundam Theologorum* Hollandiæ *de Critica Richardi Simonis*) *Natali* Alberto de Verſe *tribuit pernicioſam illam* de Inſpiratione *tractationem.*

(e) Ibidem Ao. 1687. p. 366.

Epiſtola nona ac decima (*in Defenſione Judiciorum quorundam Theologorum* Hollandiæ, *de Richardi* Simonis *Hiſtoria Critica V. T. contra Reſponſum Prioris Bollevillani*) Amicus ille Clerici, (*cujus de* Inſpiratione *librorum ſacrorum meditationes Judiciis Hollandorum, epp. II. & 12. inſertæ fuerunt, quemq; Natalem* Albertum de Verſe *putarat eſſe Richardus Simon, ſed, ſi Autori noſtro fides faciſſime,*) *ſuam ſententiam latius explicat.*

HOLOPHERNES v. *Kriegs-Oederus*

(1378.) HOLOPHERNES, *Tubal*: *Bonaventure des* PERIERS, douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 564.

(1379.) HOLSATI *Nobilis litteræ de controverſiis Dano-Holſaticis*, i. e. *Lettre d'un Gentilhomme de Holſtein à un de ſes Amis au ſujet des Differens entre de le Roy de Danemarc & le Duc de Gottorf.* Man hat aus gebracht / als wenn der Herr von Ehrenſchilde dieſes Scripti auctor; Jetzt aber erfähret man / daß es ſey le S. de VOULERESSE vor dieſem Secretaire-Reſident pour la Cour de Copenhague à Londres, welcher auch dieſe ſeine lettre gegen die darwieder gedruckte Reſponſe vertheidiget unter dieſer Rubric: *Examen d'une Feville volante qui a pour Titre* Reſponſe à un pretendu Gentilhomme de Holſtein &c. *Symbola* eſt *Schröteringiana.*

(1379. a) *Martini* ab HOLLIBERVERO *Reſponſio Apologetica, pro Sententia P.* Hieronymi Florentini *adverſus objecta D.* Vigilantii ab Arce, Piſtorii apud Petrum Antonium Fortunatum, 1662. Fœtus cenſetur eſſe doctiſſimi P. BEVERINI à *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia III. pag. 65. (a)

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia III. pag. 65.

Queſt' opuſcolo è del dottiſſimo Padre Beverini, *il quale avendo ultimamente data in luce con tanta ſua gloria la ſua belliſſima traduzzione dell' Eneide di* Virgilio *in ottava rima; ſcrivè adeſſo l'* Iſtoria di Lucca.

(1380.) *Franciſcus* HOLYOAKE, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlejanæ pag. 341. a. *Dictionarium Etymologicum Latinum Anglice explicatum* Londin. 1633. alias

appellatur de SACRA QVERCU, docente eodem loc. cit.

(1381.) HOMERUS suffuratus *Iliadem & Odyssea* PHANTASIÆ eruditæ fœminæ perhibetur à *Naucrate*, suoque nomine præfixo edidisse, apud Dominum *de Gallois* au Traité des plus belles Bibliotheques de l'Europe, pagina 33. aliis 27. (a)

Certe aliquot versus : οἷον ἢ τρέῖς, &c. ex ORPHEO exscripsisse Auctoritate *Clementis Alexandrini* asserit *Thomasius* de Plag. §. 468. Et ipse Homerus iterum interpolatus dicitur à SOLONE vel PISISTRATO a *Colomesio* in Notis ad Quintil. p. 231.(b)

II. *Batrachomyomachia* Homero abjudicari videtur à *Plutarcho* in Vita ejus, dum duo Poëmata (Iliadem & Odyssea) ab eo scripta affirmat. Certe Daniel *Heinsius* lib. II. de Satyris Horat. pag. 137. censet totum scriptum Parodiam esse assumptam ex Homeri versiculis, & ostendit in eo libello extare quædam, quæ non esse ab Homero illud Poëmation conscriptum, satis evincant. Hæc *Symbola Rauschiana.* (c) Adde *Mastrichtianam* sub (d)

III. *Hymni Homero*, Iliados Auctori, vulgo attributi, HOMERO SELLIO adscribuntur à *Gesnero* & *Frisio* pag. 360 a. Supposititios credit sed perantiquos Bochartus tr. *an Æneas venerit in Italiam ?* pagina 28. edit. lat. Homeridas, non Homeri dicunt Prima Scaligeriana, observante Symbola *Rauschiana.*

IV. *Hymnus in Apollinem* Homero nostro assignatus, CYNÆTHO CHIO asseritur à *Frisio* Biblioth. Gesner. pag. 179. b. quanquam & hunc & reliquos hymnos omnes Homero nostro vindicatum eat *Colomesius* de Scriptis aliquot Dubiis num. V. & à *Thucydide* tanquam genuinum citatum hunc de Apolline notat *Symbola Normanniana.*

(a) Traité des plus belles Bibliotheques del' Europe par le Sieur de Gallois. a Paris. 1685. 12mo p. 27.

Ce qui me fait ressouvenir au sujet, qui aporté Naucrates *a accuser* Homere *de larcin parce qu'il prétend que ce Poëte ayant derobé l' Iliade & Odissée, qu' une femme nommée* Phantasie *avoit composez, & qu' elle avoit mis dans la belle Bibliotheque, qu' il y avoit a* Memphis *qu' on nomme aujourd huy* le grand Caire, *il se les attribua, & les fit paroitre sous son nom.*

(b) Colomesius in Not. ad Quintil. pag. 231.

(Victos Homeri versu) *Hunc versum intelligit,* Αἴας ἐκ Σαλαμῖνος ἄγων δύο κοὶ δέκα νῆας. (*Qui non in omni editione reperitur*) *Forsan a* Solone *vel* Pisistrato, *qui Homerum interpolarunt, adjectus est; de quo legendi* Plutarchus *in Solone*, & Laertius *lib. I. Laudat tamen tanquam Homeri* Aristoteles *l. I. Rhetoricorum his verbis*, Ὁμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσατο Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνος.

(c) Symbola Rauschiana,

Homero *Batrachomyomachiam abjudicare videtur* Plutarchus, *cum lib. de vit. Homeri scribit:* Nonnullos autem non ex vero tradere, eum exercitii & lusus gratia Bellum ranarum & murium conscripsisse. *D.* Heinsius l. 2. de Satyr. Horat. p. 137. *censet totum scriptum parodiam esse assumtam ex Homeri versiculis. Et ostendit in libello exstare quædam, quæ non esse ab Homero illud Poëmation conscriptum, satis evincant.* Herodotus *autem, seu quisquis ille est, lib. de vit. Homeri Auctor, diserte scribit Homerum hac ludicra in Bolisso apud Chium condidisse.* Statius in Epist. libro I. Sylv. præmissa, *cum ait;* Culicem legi & Batrachomyomachiam agnosci, *haut dubie* Virgilium & Homerum *eorum scriptorum auctores vult haberi, maxime quia subjicit : Non esse quenquam illustrium Poëtarum, qui non aliquid operibus suis stylo remissiore præluserit. P.* Bembus *lib. de* Culice Virg. *Ut* culicem, Diras, Copam. *&c. Virgilii; ita* Batrachomyomachiam Cercopes, Phocaidem, *aliaq; permulta* Homeri *ludicra & juvenilia opera statuit, add. ejusd. Epist. ad Albert. Cardin. Brandenb. lib. 6. Ang.* Politianus *etiam præfat. in Homer. ad Florentino, libellos hos* Homero, *sed ut lusu potius, quam opera, tribuit.*

(d) Symbola Mastrichtiana. Homerus.

De ejus Batracho-Myomachia *ita Henricus* Stephanus Schediasm. lib. 6. c. 22. Homeri esse quam habemus Batrachomyomachiam, persuaderè mihi nunquam potui: quod vix quidquam Homero satis dignum, meo, quidem judicio, contra vero non pauca eo indigna haberet. Tandem vero in exemplar incidi, ubi alii poëmatium hoc adscriptum esset; nimirum *Tigneto Carivel.* Quicunque autem sit hic magis laudem satis appolite fictis nominibus, quam ex alia re ulla mereri videtur. Homeri autem non esse multis probare argumentis possum, quæ alii loco reservo.

(1382.) HOMERUS AURICULARIUS: *Angilbert. de Saint* REQVIER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 564.

(1383.) HONORIUS *Augustodunensis*, dictus *Solitarius.* Ei & ANSHELMO suppositum *Elucidarium* sive *Summam totius Religionis Christianæ*, GVILIELMO NOVIGENTINO Abbati, à *Balæo*, GVILIELMO COVENTRIENSI à *Pitseo* asseri, *Pseudon. num. 184. §.* VII. notavimus, quem vide. Vide *Cavei* Chartophyl. Eccles. pag. 215. & Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 459. b.

II. *Synopsis Mundi*, sive *de imagine mundi* libri tres Honorio vulgo tribuuntur, cujus tamen priores duos libros ANSHELMO quoque tribui observant *Frisius* Bibliothec. Gesnerian. pag. 53. & *Cave* Historiæ literariæ Scriptor. Eccl. pag. 459. b.

(1384.) HONORIUS II. *Papa*, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlejanæ p. 342. a. *Epistola ad Turonensis Metropolis*

lis Suffragantes, *de Synodo Nannetensi*. Vero nomine dictus LAMBERTUS. Hyde loc. cit.

(1385.) *Philippus* HONORIUS. Cujus nomine extat *Versio Latina Thesauri Politici* Lottini, Francof. 1610. est *Julius* BELLUS, uti monent *Bosius* de comparanda Prudentia Civili §. 75. p. 32. (a) & *Deckherr.* de Scriptis Adespotis p. 314. Tractatum hunc Honorio non tanquam interpreti sed tanquam Auctori adscribunt *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 342. a. & *Königius* in Biblioth. Vet. & Nov. pag. 411. a. De *Bello* uterque filet.

(a) Bosius de Comparanda Prudentia Civili §. 75. p. 32.

Thesaurus Politicus Lottini, *Legati Veneti in aula Cæsarea*, Italice *scripsit*, *Francofurti etiam cum interpretatione* latina Philippi Honorii *sive* Julii Belli, *Justino-Politani*, *Cardinalis Dietrichsteinii in Moravia Secretarii*, *editus anno* CIↃ IↃC X, *denuo* CIↃ IↃC. XVIII. *qua editio optima*.

HONORIUS v. *Philoponus*.

(1386.) HONORIUS Reggius, est per Anagramma *Georgius* HORNIUS, Professor Leidensis, cujus alia multa historica lectu digna sub genuino illius nomine habemus: sub hoc autem fictitio prodiit, *de Ecclesia Anglicana statu*, Dantisci 1648. in 4. liber, ex quo Catalogum dogmatum erroneorum in Anglia frequentatorum citat (qui in ipsius Ecclesiasticæ Historiæ compendio repetitur, p. m. 393. & seqq.) v. *Th. Spizelii* scrutin. Atheismi a. num. 10. pag. 40. adde *Geisler*. dec. 1. n 3.

Et *Slüteri* Propylæum pag. 13. & edit. recent. pag. 9. totidem fere verbis. *Witten.* Diarii Biograph. an. 1670. *Nisan.* de fide infantum p. 8. *Sagittarium* Introd. ad Histor. Eccles. pag. 403. (a) Colomesii Melanges Historiques pagina 52. *Maresii* Fasciculum Myrrhæ pag. 408. *nomine Symbola Sebauriana*. Adde lettres de Mr. J. *Wicquefort*. Epist. 52. pag. 190. add. pag. 118. 4. ex qua *Vieofortii* ad Barlæum verba citat *Symbola Schröteringiana*, hoc modo. *Cum nuperrime forte fortuna in D. Cartesii Scriptum contra Pedanum Theologum, vel potius Pedantem Ultrajectinum editum sub nomine H. Regii* &c. Cui adde *Mastrichtianam* Symbolam sub (b).

(a) Sagittarius Introduct. in Histor. Eccles. p. 403.

Georgii Hornii (*nam is est, qui sub* Honorii Regii *nomine voluit latere Prof. Lugdunensis*) *Liber de* Statu Ecclesiæ Anglicanæ *multa habet retentiorem Ecclesiæ illius faciem, & Schismata, qua sunt in ea varia, singulariter illustrantia.*

(b) Symbola Mastrichtiana.

Antinomorum *themata, vel dogmatum ipsorum Capita carptim referunt* Honorius Reggius *sive Clarissimus Vir & Collega* Georgius Hornius *in Commentar. de* statu Eccles. in Anglia. *Joh.* Hoornbeck *in Summa Controvers. lib. X. p. 812. Idem testatur Jac.* Koelman *in Clave apocalyptica Belgice scripta p. 209. in Margine*.

(1387.) HONUPHRIUS. Persona est *Christophori* BORRI, Itali, Jesuitæ, sub qua divulgavit doctrinam *de tribus Cœlis, aereo, sidereo, empyreo*, docente *Wittenio* ad d. 14. May 1632. Diarii Biographici. *Alegambe & Sotwel* de personato hoc scripto tacent. *Honuphrium*, Monachum *Cistertiensem* nominat Picinelli, Atheneo de litterati Milanesi p. 155. adde *Baillet* Catalogum des Auteurs deguisez p. 564.

(1387. a) *John* HOOKER, alias VORWEL. *Hyde* Biblioth. Bodlej. p. 342. a.

HORATIANUS v. *Quintus*.

HORATIEN v. *Quintilianus*.

(1388.) *Horatius* GRASSIUS *Lotharius* SARSIUS. *Colomiez* Melanges Historiqus pagina 52.

(1389.) HORATII Urbani nomine, *Directionem servitutis Sanctissimo Puero Jesu & Beatissimæ Virgini*, Viterbii 1639. in 16. edidit *Nicolaus* ZUCCHIUS, Italus Jesuita, teste *Alegambe* pag. 358.

Et *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societ. JEsu pag. 538. b.

(1390.) *Lucius* HORINGIUS: *Anagrammatica* larva est *Julii* NIGRONII Itali, Genuensis. S. J. Sub qua edidit Mediolani 1626. *Dissertationem de Aula, & Aulicismi fuga.* teste *Sotwello* Bibliothecæ Scriptor. Societat. JEsu pagina 535. & *Wittenio* in Diario suo Biographico ad d. 17. Jan. 1625.

(1390. a) HORMISDÆ *Pontifici* quomodo tribuantur *Decretales*, GELASII nomine extantes, *Epistolæ*, quæ revera sint DAMASI Papæ, ex *Strauchii* Amœnit. Juris Canon. Eclog. IV. cap. XII. pag. 161. *supra* in Gelasio allegatis verbis docuimus: adde *Cave* Histor. Liter. Script. Ecclesiast. pag. 278. (a) & *Acta Eruditor. Lipsiens.* An. 1690. p. 311.

II. *Epistolam, qua Fausti sententiam approbat*, à *Maxentio* perhibetur per Hæreticum quendam composita apud *Chemnizium*, Locc. Theolog. part. I. c. VIII. p. 204. (c)

III. *Epistolam ad Remigium* manifesto spuriam probat *Cavens* loc. cit.

(a) Cave Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 278.

Ex his 1. *ad* Remigium Rhemensem, *qua vices suas ei in Gallia peragendas delegat, manifesto spuria est; quippe in qua* Hormisdas *baptizatum nuper à Remigio Clodovæum Regem (quem* Ludovicum *vocat) gratulatur. Baptizatus autem est* Clodovæus *anno 496. atq; obiit anno 509 saltem 511. antequam Hormisdas Pontificatum nanciscteretur. 23. ad Archimandritas & Presbyteros Syriæ Secundæ, & Eos ad Epiphanium Episco-*

Epistopnm CP. habentur etiam Gr. Gr. Lat. Concil. Tom. V. pag. 144. inter Decreta locum habet celeberrimum illud Gelasii *de* Libris Canonicis & Apocryphis Decretum, *quod in quibusdam Codicibus MSS.* Hormisdæ *inscribitur, & sub illius nomine è Codice antiquo Jurensi evendatum à Fr.* Chiffletio *editum est ad calcem* Vigilii *Tapsensis. Divione 1664.*

(b) Acta Eruditor. Lipsiens. Ao. 1690. pag. 311.

Decretum de. Scripturis Canonicis & Apocryphis, *quod in corpore canonico distinct. 15. c.* sancta Romana ecclesia *sub* Gelasii *nomine legitur, in nonnullis quidem codicibus* Damaso, *in aliis* Hormisdæ *tribui observat.*, (Thomas Ittigius *in dissertatione de Haresiarchis avi apostolici,*) *simul tamen notat,* Benedictinos Parisienses *e congregatione S. Mauri in notis ad novam* Ambrosii *editionem testari, quod in manuscriptis ante mille annos exaratis hujus decreto Gelasii nomen prænotatum deprehenderint. Adducit etiam sententiam* Chiffletii, *qui in* notis ad Vigilium Tapsensem *decretum illud ex pervetusto Codice Jurensi publicavit, & aliquandiu quidem dubitavit, sine hoc decretum Gelasio an Hormisdæ tribuendum, postea tamen Nicolai I. antoritate, & multorum probatissimorum codicum fide in eam sententiam perductus fuit, quod decretum hoc primum in Concilio Romano A. C. 494. sub Gelasii præsidio sanctitum, deinde ab Hormisda repetitum, in quinque titulos methodi gratia divisum, & nonnullis in locis mutatum fuerit.*

(c) Chemnitius Locor. Theolog. P. I. C. VIII. pag. 204.

Sed Romanus Pontifex Hormisda, *etsi publice non audebat sententiam Fausti probare: suasit tamen libros ejus legendos. Ibi* Maxentius *acriter se opposuit, & quia linguæ jam non erant plane liberæ, sed caperant servire esse Romani Pontificis, dicit Maxentius epistolam illam ab hæreticis confictam esse non scriptam ab Hormisda. Addit autem:* Sive ab hoc, sive à quolibet alio hæc sit scripta Epistola, non est dubium, Autorem ejus esse hæreticum. *Complexus est autem Maxentius Doctrinam de* Libero Arbitrio *brevi sententia.*

HORTENSIUS v. *Landus.*

v. *Tranquillus.*

(1391.) *Isaaci* HORTIBONI, aut ut legit *Frisius* HORTIBONÆ *Nota in Diogenis Laertii libros de Vitis Philosophorum* Genev. 1583. in 8vo editæ Auctorem habent *Isaacum* CASAUBONUM, ut persuadent Joh. Christophorus *Beemannus* in Catalogo librorum Bibliothec. Francof. pag. 99. b. *Thomasius* de Plagio Literar. §. 551. (h) Auctiores illas sub *Isaaci* CASAUBONI nomine postmodum prodiisse observat *Symbola* Sperlingiana. Hæc cum non caperet *Ravius* Casaubonum, *Hortibona exscriptorem* nominat, (MStis ad Gesnerum notis) indicante. *Symbola Normanniana.* Notas has scriptas à *Casaubono* anno ætatis Vigesimo quinto Auctor est *Colomesius* in Notis ad Quintilianum pag. 237. (a) Rationem mutati nominis exprimunt *Menagiana* Secunda pag. 334. (b) Notæ hæ à Menagio semper sub Isaaci Casauboni vero nomine citantur in editione Diogenis Laërtii Amstelod. 1692. in 4to Adde *Diecmanniana notata.*

(a) Colomesius in Notis ad Quintiliani Institut. p. 237.

Isaacus Casaubonus Diogenem Laërtium *notis illustravit anno 1583. ætatis 25. &* Arnaldo *patri eas dicovit; hæ postea auctiores recusa sunt anno 1594.*

(b) Menagiana Secunda p. 334.

Casaubon *étoit de Dauphiné. Dans les premiers Ouvrages qu'il fit imprimer, il prit le nom d'* Hortibonus, *qui est le même que* Casaubonus, *parce que* Casau *en Dauphiné veut dire* Jardin, *d'où il fit* Hortibonus, *qu'il changea dans la suite en celui de Casaubonus, qui sonne mieux. Bien des gens qui se mêlent de connoitre les Livres ne savent pas qui est cet Hortibonus, lors qu'ils rencontrent des Livres de Casaubon sous ce nom.*

(c) Nota Marginalis Diecmanniana.

Is. Hortiboni *Nota in Diog.* Laërtii *libros de vitis Philosophorum Mogunt. 1587. 8. Auctor est Is.* Casaubonus, *ut refert Jo. Chr.* Beemannus *in Catal. Biblioth. Francof. ad Oder. pag. 99. v. Merici* Casauboni *Pietatem contra maledicos patrii nominis & religionis hostes Londin. 1621. 8. ed. pag. 35. 36. Ubi* Evdæmono Johanni *respondet, qui istam nominis mutationem in Isaaco Casaubono interpretatus fuerat, quod ob infamem* Arnaldi Casauboni *Patris sui mortem pro Casaubono se* Hortobonum *vocarit.*

(1392.) HORUS *Apollo Niliacus.* Quæ ejus nomine citantur *Hieroglyphica* apud *Frisium* Biblioth. Gesner. pag. 361. a. esse ORIONIS GRAMMATICI vult *Ravius* ad *Gesnerum* in Hierapolline ex eo quod Horus in VII. Hieroglyph. scribat, ὦ vel ὢ esse Cor, & Etymologicum Magnum Vocem Αβριθὶς, καρδίαν notare, Auctoritate Orionis adstruat. Sed Etymologicum potius dicit, hoc ab Appione hausisse Orionem. Hucusque *Symbola Normanniana.*

(1393.) *Juliani* HOSBEII *Oratio de Judiciis Hispano-Belgicis,* est *Domitii* BAUDII, *Schurzfleisch.* Orig. Mot. Belgic. pag. 104. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1394.) HOSIDII nomine, OVIDII *Scytha* Medeam Tragœdiam à *Scriverio* ad Calcem Veterum Tragicorum adjectam, asserit *Colomesius* in Notis ad Quinctiliani Institutiones pagina 250. 251. (a)

(a) Colomesius in Notis ad Quintiliani Institut. p. 250. 251.

Ad

Ad Caput V. Servare potui, perdere an poſſim rogas? *deſumptus hic verſus ex illo Virgilii in* Ciri

Ut me ſi ſervare potes, ne perdere malis.

Alium affert Seneca *Suaſor. 3. ex Virgilii Opere ſed deperdito, quod deſumptum. Hinc jure quis colligat* Tragœdiam *illam non aliam eſſe ab ea, de qua his verbis* Septimius *libro* de Præſcriptionibus adverſus Hæreticos. *Denique* Ovidius Scytha Medeam *tragœdiam ex Virgilio pleniſſime expreſſit. Sic loens ille legendus. Hanc Tragœdiam habuit Phil.* Puchaimerus *Medicus, ut ex* Beati Bildii *vulgo Rhenani ad eum Epiſtola* à Goldaſto *eum aliis edita conſtat. Habuit etiam* Salmaſius *eruditorum Phœnix. Specimen exhibet elariſſimus* Scriverius *ad Caleem Vete. Tragicorum, ſub* Hoſidii, *uti videtur, nomine; cui ſuffragatur* Didacus Covarruvias *Sagobienſis Antiſtes, Var. Reſolut. lib. 4. 17. Sed fruſtra, ut evincunt quæ ſupra diximus.*

HOWLETUS v. *Hauletus.*

(1395.) LEONIS HUBERTI, vel HUBERTINI à S. DIONYSIO nomen, *Leonardo* LESSIO vindicatum v. *ſupra.* à S. Dionyſio.

HUGO v. *GROTIUS.*

HUGO v. *Magneſius.*

HUGO v. de *Palma.*

HUGO v. de S. *Victore.*

HUGVES v. *Brunet.*

HULDREICH v. *Ellopoſclerus.*

(1396) HULDRICUS *Epiſcopus Auguſtanus.* Quæ ejus nomine citatur a *Friſio* Biblioth. Geſn. p. 364. b. *Epiſtola ad Nicolaum I. Papam, pro Conjugio Clericali*, Auctoritate MStorum & Virorum quorundam celebrium Voluſiano Carthaginenſi Epiſcopo aſſerit *Colomeſius* in Paralipomenis ad Cavei Chartophyl. Eccleſ. pag. 16. 17. (a) quanquam hoc non placet ipſi *Caveo* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſ. p. 390. ubi dubia MSta iſta reddere conatur. (b)

(a) Colomeſii Paralip. ad Chartophyl. pag. 16. 17.

Huldricus. Epiſtola ad Nicolaum primum, „*Huldrico Auguſtano Epiſcopo* vulgo tributa, ex teſti„monio *Bertholdi*, Conſtantienſis Presbyteri, in „*Appendice ad Hermannum Contractum*, & *Æneæ Syl*„*vii* in libro de *moribus Germanorum.* Hæc in„quam, Epiſtola *MS. Codice* Monaſterii olim S. Au„guſtini Cantuarienſis, *Voluſiani* Carthaginenſis „Epiſcopi nomen præfert. Edidit cum alia Ni„colao primo itidem inſcripta *Joh. Foxus* Londini, „Ao. 1569. Monuit me vir Inſularum orna„mentis conſpicuus, ſed pietate ac eruditione „longe clarior, Guilielmus *Sancroft*, totius „Angliæ Primas, Patronus meus benigniſſi„mus, Reverendiſſimum *Hallum* in Scriptis ſuis Epiſtolam hanc memoraſſe ſub *Fo*„*luſiani* nomine. Quod idem factum optimo Sa„risburienſium Antiſtiti *Joh. Jewel*, in Diſputatione contra Hardingum.

(b) Cave Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccl. p. 390.

Unde liquet falſos eſſe Epiſtolæ hujus Codi„ces quosdam MSS. in Anglia, qui *Voluſiani* Car„thaginenſis Epiſcopi nomen præferunt, præci„pue Vetuſtum illum *Matthæo Parkero* Archiepi„ſcopo Cantuar. à Jo. *Balæo* dono datum, quem„ſe à Parkero accepiſſe teſtatur Jo. *Foxus* Mary„rologus noſter loco citato: ubi aliam hac de re„ſub Voluſiani etiam nomine epiſtolam plane„elegantem adjunxit, qua *Clerici uxoris Cauſam*„*juam adverſus Nicolaum Papam ſtrenue & uerooſe*„*agunt.* Animadvertat autem Lector, alium„fuiſſe *Udalricum* ſive *Hutricum* Epiſcopum etiam„Auguſtanum, qui Epiſcopatum iniit anno 924„obiit anno 973. vel paulo poſt, ut Germanorum„Annales diſerte teſtantur. Unde nil mirum„hunc noſtro plures temere confudiſſe.

(1397) HUMAIN, alias HUMAY, Arabs, *Commentator Galeni & Hippocratis*, idem videtur *Gesneri* Bibl. Univerſal. fol. 351. b. & 463. a. & *Friſio* pag. 36. cum JOANNICIO, quod placet & *Ravio* in notis MStis ad Geſnerum, indicante *Symbola Normanniana.*

(1398) HUMBERTUS *Aſceta Carthuſienſis*, cujus nomine citatur nella Biblioteca volante di Giovanni *Cinelli*, Scanz. II. pag. *Germanitas Dogmatum* Cornelii Janſenii, Epiſcopi Iprenſis, & Henrici Noris, *Eremitæ Auguſtiniani* in fol. cujusque Scripti, verus autor ibidem incertus eſſe dicitur (a) à *Bailleto* in indiculo Scriptorum Perſonatorum detegitur *Franciſcus* MACEDO p. 565.

(a) Cinelli Bbiliotheca Volante Scanzia II. P. 64.

Germanitas Dogmatum Cornelii Janſenii Epiſcopi Iprenſis, & Henrici Noris Eremitæ Auguſtiniani. in fol. *Dall' Epiſtola dedicatoria a Gieſu Criſto Sig nostro, apparisce Autore di queſto opuscolo* Humbertus, *Aſceta Carthuſienſis; ma il P. M.* Noris *nella prefazione alle ſue riſpoſte ſcrive.*

Cujus vero ſit iſte Humbertus neſcio; hoc plane ſcio plerosque emunctæ naris Lectores, *ubi primum illas Germanitates typis excuſas videre, conſtanter affirmaſſe, easdem id ſapere, quod T. Livii Hiſtoria* Aſinius Pollio *exprobravit.*

(1398 a) HUMBERTUS *Jacobus Daniel* perſonatus ſcripſit *Epiſtolam ad Joh. Jacob Reckium* apologeticam ſuæ dialexeos de perſona Chriſti. Eſt is *Joh. Ludovicus* FABRITIUS. Videatur tota hiſtoria apud *Heideggerum* in vita ejus pag. 54. & ſeq. *Symbola eſt Maſtrichtiana.*

(1399) HUMBERTI DE ROMANIS de eruditione Religioſorum. Qui ſub hoc nomine prodiit liber, à *Guilielmo* PERALTO, aut de PERANT, compoſitus, *Humberti* mandato dicitur

ab *Antonio Senensi* Biblioth. Fratrum ordin. Prædic. pag. 121. & pag. 96. (a) b) Sicut & ille, qui inscribitur *(II.) vitæ Fratrum* qvem inter opera Humberti recensens *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 501. b. *Gerardum* FRACHETUM, non invitus libri ejus Auctorem agnoscit, jussu Humberti scribentem.

(a) Anton. Senens. Bibl. Fratt. Ord. Prædd. p. 96. & 97.

Frater Guilielmus Peralt, *(alii scribunt de* Peirant) *natione Gallus, Diœcesis Viennensis, Vir ingenio præstans, Philosophus moralis insignis, & naturalis eruditus, Theologus magnus & in sacris literis ac Patrum Lectione versatissimus, scripsit summam de Vitiis & Virtutibus.*

[*&.* post alia ejusdem scripta memorata sic pergitur]

Huic Peralto *aliqui tribuunt librum* de Eruditione religiosorum, *qui* sub nomine fratris Humberti *quondam Generalis Magistri ordinis nostri circumfertur. Et quidem* in 4. P. mon. ord. quæ Mediolani habentur in conventu nostro gratiarum, illi tributum *legi*, & Bononiæ in Conventus nostri Bibliotheca communi sub illius etiam titulo exat antiquis admodum characteribus manuscriptus *Attamen eundem alii mecum Humberto, qui fuit nostri ordinis Generalis Magister & 6. in serie, ascribunt* (*ut* Leand. *lib. 1. de Vir. illustr. ord. In Germania etiam inferiori Bibliothecas non paucas antiquas perlustravi, & diligentissime perquisivi, & inveni hujus libelli* De eruditione religiosorum *aliquot Exemplaria manuscripta & satis antiqua, ut ad illa hunc libellum emendarem, dum jussu Reverendissimi D. nostri Generalis Magistri, illum* præsto, (!. præclo) *dare tractabam,* (*forte* parabám.) Sub titulo Humberti inveni, & non sub titulo Peralti. *Ideoque ad illa Exemplaria manuscripta libellum contuli, & correxi, & indicationibus marginalibus etiam illustratum, sub titulo ejusdem* Humberti Lovanii inprimi curavi.

(b) Ibidem pag. 121.

Frater Humbertus de Romanis, *natione Burgundus, Diœcesis Viennensis, qui postea fuit nostri ordinis generalis Magister quintus in serie, Vir tuit religione conspicuus & illius insigne decus: doctrina clarissimus in sacris literis & in patrum Lectione insigniter versatus, & de omnibus bonis discipulis optime meritus.*

Mandato ejusdem compilatus fuit liber qui dicitur, Vitæ fratrum ordinis prædicatorum: *Deprafato tamen opere* de eruditione religiosorum, *videantur quæ supra notavi in hac mea Bibliotheca ord. in Littera G, in verbo* Guilielmus Peralt. *claruit a. 1254.*

(1400) HUNO ab HUNENFELD. Ejus nomine extant *Breves Animadversiones*, in *Refutatione Heromontani* de quo suo loco. Autor est *Conradus Samuel* SCHURZFLEISCH verba sunt D. Gabrielis *Schwederi*. Introduct. in Jus Publicum Part. Specialis Sect. II. cap. X. §. 4. in fine p. 872. qui satisfactum abunde judicat.

Hüpfinsholtz v. *Marx.*

(1400. *a*) HURTADO Tommaso ut infeliciter factus *Didaci* SANCHEZ, docet *Villani* Vizierra alzata Pentecostes n. IX. hisce verbis:

IX. DIDACO SANCHEZ. Dottore Theologo essendo fieramente battuto dal P. Teofilo Rainaudo in persona del P. TOMMASO HURTADO de Chierici Minori. Narreremo il tutto in *Leodegario Quintino.*

(1401) *Joannes* HUSSUS. Liber qui sub ejus nomine exstat inscriptus: *de Sacerdotum & Monachorum abhorrenda Abominatione desolationis in Ecclesia Christi*, idem esse censetur a Davide *Chytræo*, de statu Ecclesiarum in Græcia p. 36. cum MATHIÆ PARISIENSIS libro de *Abominatione seu Antichristo.* Idem ex *Præfat. Confessionis Bohemicæ* p. 166. Syntag. confirmat *Symbola Normanniana*, addens librum hunc inveniri Tom. I. operum Hussi edit. Norimberg. 1658. in folio.

(1401. *a*) *Amelot de la* HUSSAIE Gallice dedit *historiam Reipub. & Regiminis Veneti*, in qua tomo tertio inseruit historiam *de Ulsceribus* populo rapaci, cujus partem scripsit italice in 4. Archiepiscopus Zarensis ab anno 1540. usque 1602 alteram *Paulus* SARPIUS scriptor famosus & Judiciosus concilii Tridentini vid. *Rabi* Bockzael seu Bibliothecam Mens. Septemb. 1697. pag. 279. *Symbola est Mastrichtiana.*

(1402) *Joannes* HUTTICHIUS: Ejus nomine citat Thomas *Hyde* in Bibliothecæ Bodlejanæ p. 350. a. *Collectionem Antiquitatum in urbe & Agro Moguntino repertarum*, Mogunt. 1520. in fol. sed & addit ibidem, Huic Collectioni *Symbolam* contuliss, *Thomam* GRESMUNDUM & Balthasarem GEYERUM.

HYBERNICA *Ecclesia* v. *Hibernica.*

(1403) HYGINI *Fabulæ*, quas nunc habemus, non unius esse auctoris, sed ex variis collectas, jam aliquoties memoratus *Barthius* in adversariis monuerat ubi l. 10. c. 20. eum collectorem docet esse AVIANUM, ex vetere *Manuscripto.* (a) Isque ab *Aviano Ruffo* quod sit diversus v. l. 19. c. 24. adde l. 17. c. 4.

Collectanea esse & ex Græco versa etiam autumat *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 50. (b)

(II.) Fragmenta libri *de conditionibus agrorum* sub Hygini nomine inventa a *Rigaltio*, ab eodem SICULO FLACCO assignantur apud *Fabricium* Append. ad Biblioth. lat. p. 138. (c)

(III.) Liber *Gromaticus*, Hygino, Augusti liberto adjudicatus, JUNIORI HYGINO, tempore Trajani celebri adscribitur à *Fabricio* loc. citat. p. 142. (d)

(a) Barthius Adversar. lib. X. c. 20.

Cum ultimo loco superioribus libris Hygini *fabulas illustrassem, memini me* Aviani *velut earum Contractoris meminisse; id ne ex meo cerebro natum quis arbitretur, novit in fine perveterum Membranarum, quæ in nostram potestatem venerunt, ita Scriptum calamo exstare.* Explicit Feliciter Avianus de Fabulis Poetarum

rum & Heſiodi. *Cum vero & in aliis doctis* Hygini *titulum invenerint, quis non dubie ſuſpitioni locum ex Hygino & aliis* Avianum *hæc excerpta conſtipaſſe? Habeo & aliud* Aviani *neſcio-hujuſve au alterius fragmentum,* Epigramma *nimirum* in Mariani Capellæ libros *quod infra publicabitur, in quo* Lætus Avianus *appellatur. Sed ineptum eſt tot ſeculorum homines uno includere velle; multi enim unius nominis fuiſſe poſſunt. Not in* Hygino, *an* Aviano, *nunc quadam-adnotare pergemus.*

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 50.

Epitomen non tantum habere putabat Barthius, *confectam a neſcio quo* Aviano, *cujus nomen reperit in MS. Idem eiſum viro Cl.* Thomæ Galeo *in diſſ. de Scripteribus Mythologicis pag. 40. ubi ait Grammaticum quendam in MS. penes If.* Voſſium *teſtari ſe eam feciſſe Maximo & Apro COSS.* Reineſius *affirmat centonem eſſe è variis autoribus conſtipatum lib. 3. Var. lect. cap. 2. pag. 373. & cap. 8. pag. 480.* Thom. Munkerus *in diſſ. de autore Mythol. Hyginiana conjicit à terrigena quodam tempore propemodum rei Romanæ jam emorientis, undique ex Sereno, Scholiaſte Germanici aliisque veteribus Scholiaſtis, & mythologis conſarcinatam. Lib. 4. Poetici Aſtronomici cap. 13 adducuntur verſus petiti ex* Prudentii *lib. 3. contra Symmachum. Sed utique verſus illi adjecti videntur ab aliena manu.* Scaliger ad *Euſeb. pag. 10. non invitum ſe concedere ait hunc mythologum conocrinum fuiſſe ex Græco, quod ita verum eſſe poteſt, ut ex Græcis autoribus ſua hauſerit.*

(c) Fabricius Append. Biblioth. Latin. pag. 138.

Libri vero ipſius inſcriptio, ſi Goeſium *ſequimur, fuit de* Conditionibus agrorum Italiæ, *neque ex eo aliud quicquam hodie ſupereſt præter initium operis atque lacerum.* Rigaltius *teſtatur ſe bonam centonis illius partem in compluret diviſam laciniis reperiſſe inter alia fragmenta* Hygino *adſcripta qua Joſ.* Scaliger *ex perveluſto* Joh. Arcerii *codice deſcribi ſibi curaverat, atq; illic quoq; differte legi Siculi Flacci nomen.*

(d) Fabricius loc. citat. p. 142.

Hygini *agrimenſoris publici* Gromaticus *ſive* de caſtris metandis *liber figuris in ære inciſis illuſtratus p. 150. Perperam hic* Hyginus *in inſcriptione vocatur* libertus * Auguſti Imp. *cum longe Junior fuerit, mentionem facit Trajani pag. 209. & pag. 174. laudat Lucanum.*

* *Per* Auguſtum Rigaltius Trajanum *jubet intelligere, cui ut Imperatoribus reliquit univerſi tributum nomen Auguſti. Idem pag. 272. notat apud* Caſſiodorum *lib. 3. Variar. Epiſt. 52. ſub* Hyrummetrici *nomine latere nomen* Hygini Gromatici. *Quemadmodum ibidem pro* Grammaticam diſciplinam *legendum eſſe* Gromaticam *obſervavit* Voſſius *libro 1. de arte Grammatica.*

† Hyginum hic non ψευδεπίγραφον, ſed γνήσιον eſſe erudite oſtendit, illumque à *Barthio* ſuppoſitum *Avianum* expungit Jo. *Schefferus* in elegantiſſima Diſſertatione *de ætate atque Stylo Hygini,* quam *Hygino* Hamburgi Anno 1674. 8. cum ſuis & Thomæ *Munckeri* notis edito præmiſit.

(1404) HYGINI Thalaſſi Jungermanni nomine *Brevis deſtructio reſponſionis Joannis Riolani, ad experimenta Anatomica Jo. Pecqueti,* ſcripta *ac Jatrophilum Pecquetianum,* adjecta eſt *Experimentis novis Anatomicis Pecqueti* 1654. Pariſiis editis p. 187. & ſeqq. Eam eſſe *P. Petri de* MERSENNE in ſuburbio S. Germani Pariſiis degentis, ac inde cognomen hoc ſibi ſumentis, ex *Jacobi Meutelii* Med. Doctoris relatione ſuo exemplari adſcriptum habere vidi Dominum Martinum Fogelium, Med. Dr. & Polyhiatrum celeberrimum, ſuperius amice aliquotics memoratum.

HYPERBOREUS v. *Philaretes.*

HYPERETA v. *Baſilius.*

(1405) Johannes de HYPERIIS edidit Anno 1620. in 4to. Germanice: Reformier-Spiegel des Weltlichen Pabſts / und Weltlichen Antichriſts zu Rom. Sub perſona hac latere *Henricum* ORÆUM Aſſenheimenſem Wedderacum, fidem facit Clariſſimus Jacobus *Thomaſius* Diſſert. de *Nigello Wirekero*, hab. Lipſ. 1679. §. 90. ad lit. r. his verbis. (a)

(a) Jacobus Thomaſius diſſert. de Nigello Wirekero, hab. Lipſ. 1679. §. 90. ad lit. r.

Jam cum Idea reformandi Antichriſti *mox anno ſeq. 1623. prodierit ſub nomine* Eryci Rhonæi, *(quod per anagramma eſt* Henrici Oræi, *) Neopatreuſ. P. Evangelici, dubitare vix licet, quin idem ſit* Rhonæus *cum* Oræo. *Prodiit etiam Anno 1620. in 4to.* Reformier-Spiegel des Weltlichen Pabſts / und weltlichen *Antichriſts* zu Rom / durch *Johannem de Hyperiis; cui libro duabus partibus diſtincto magna intercedit cognatio cum primo ſecundoq; Tomo Idea reformandi Antichriſti, qua ſub Rhonæi nomine prodiit. Unde admodum verſimile mihi,* Johannem *quoq; de* Hyperiis *eundem eſſe cum Oræo; cui ut nomen ſuum vice non ſimplici diſſimularet, perſvaſerunt fortaſſe turbulenta illa Germaniæ tempora. Caterum de Ideâ reformandi Antichriſti ſupra quoque monitum aliquid lit. r. ad §. 43.*

(1406) HYPSICRATES, quomodo ſit S. JECHESKEL Propheta, audiamus commenta *Ravii* ad Geſnerum, nobis à Clariſſimo Domino *Normanno* communicata, qvæ, qvalia ea accepimus, hic verbotenus ſubjungimus.

HYPSICRATES, *quomodo ſit S.* Jecheskel *Propheta audiamus contenta* Ravii *ad* Geſn. *Imo, inquit, & huc pertinet Hypſicrates, cujus meminit* Tatianus Aſſipius *oratione contra Gentes, &* Luccanus, *de Macrobiis* Ὑψικράτης ὁ ἁμιωνὸς Hortemelius Ὑσπνὸς *vel* Ὑσπνὸς (*Sic* Ravii *mos eſt.*) συγγραφεὺς διὰ πολλῶν μαθημάτων γενόμενος (βεβίωκε) ἔτη δύο καὶ ἑπτήκοντα *ubi* συγγραφεὺς, *qua notat eum una cum aliis junctum eſſe Scriptorem ejuſdem ordinis, materia, officii, lingua, atque ipſe eſt* Yehzequiel *Propheta.*

I.

(1407.)

RJAACOB. FIL. Moſis Levita. alias מחריל vide Thomam *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ ſub hac rubrica citantem p. 351. b.

(1408.) JACOBUS ANGLIÆ REX. Ejus inter Opera recenſentur a Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ, declarationes quinque ſequentes:

(I) *Declaration Concerning his proceedings with* his ſubjects of Scotland. Lond. 1604.

(II) *Declaration ſur les Actions devers les Etats* Generaux des Pays-bas unis, touchant le fait de Conr. Vorſtius. Lond. 1612. in 4to.

(III) *Declaratio pro Jure Regio, & Sceptrorum immunitate, Latine* & Gallice, contra Perſonium. Lond. 1616. 4to.

(IV) *Declaration conc. Lawful Sports to be uſed* Lond. 1618.

(V) *Declaration of the Demeanor and Carriage of S. Walter Raleigh, and of the Motives which occaſioned his Majeſty to proceed in Juſtice againſt him.* Lond. 1618. Has propterea hic appoſuimus, ut Lectori integrum ſit judicare, quænam probabiliter Auctorem habere queat *Iſaacum* CASAUBONUM, quem pro Jacobo edidiſſe Declarationem Cauſæ Regiæ ex *Goldaſto* in Anonymis n. 928. memoravimus, quæ ibidem videri poſſunt.

(1408. a) JACOBUS JACOBI Minoris Apoſtoli nomine, à *Leucio* quodam aliqua fuiſſe divulgata, teſtatur *Innocentius* Ep. 3. ad Exuperium, citatus *Baron.* tom. 1. annal. A. 44. ſect. 42. & *Rivet* Crit. ſacr. l. 1. c. 4. pag. 123. Eum eſſe *Seleucum* v. ſupra p. 467. Et

(I) Quidem *Prot-Evangelium* JACOBO JUSTO ſuppoſitum docet *Rivetus* loc. cit. Ad *Guilhelmum* POSTELLUM ejus ex Græco latinum interpretem tanquam Auctorem refert *Caſaubonus*. Vide la *Bibliotheque Univerſelle* & Hiſtorique de l'année 1688. Tom. XI. pag. 145. (a) *Deckherrum* de Scriptis Adeſpotis. pag. 70. Rich. *Simon*. Hiſtoir. Critique du Nouv. T. c. 3. pagina 31. Adde *Grynæum* Monument. SS. Patrum Volum. II. indicante Symbola *Fleusburgo-Molleriana*. v. Protevangelium in *Anonymis*.

(II) *Litburgia*, quæ JACOBI nomine extat eidem abjudicatur à *Coco* Cenſuræ pag. 16. 17. 18. *Riveto* Critici Sacri ſub I. Cap. III. pag. 114. 115. qui ex Pauli Epiſtolis excerptam cenſet p. 116. (b) Ei autem reſtituere illam ſatagit Leo *Allatius* in Epiſtola ad Nihuſium; indicante *Symbola Rauſchiana*. Adde *Cavenum* Hiſtor. Liter. Scriptorum Eccleſ. pag 7. b.

(III) *Epiſtola*, quæ ejus nomine inter Canonem Biblicum extat ei olim abjudicata eſt à *Luthero*, Tom. VI. (Collectionis Sagittarianæ,) pag. 1414. a. (c) Et quanquam inter Canonem agnoſcat, dubius tamen hæret *Richard Simon*, dans l'Hiſtoire Critique du nouveau teſtament Cap. XVII. pag. 190. ſeqq. cuinam præciſe Jacobo hæc Epiſtola adſcribenda ſit. Certe *Jacobo Apoſtolo* palam abjudicare videtur pag. 194. alium cum *Egeſippo Jacobum* ſubſtituens, qui ex numero Apoſtolorum non fuerit. (d) Adde la *Bibliotheque Univerſelle* & Hiſtorique de l'année 1689. Tom. 12. pag. 449. (e) & Miræum in Auctario de Scriptoribus Eccleſiaſt. pag. 3. (f) nec non *Symbolam Maſtrichtianam* (g.)

(IV.) *Acta Apoſtolorum* JACOBI MINORIS a LEUCIO confecta v in *Andrea*.

(V.) Eidem *Jacobo* ſuppoſitam *Obdormitionem Sanctiſſima Domina noſtra & Dei Genitricis Maria* docet *Lambec.* Diar. Sacr. Itiner. Cellenſ. p. 196. cujus verba infra in Johanne excerpſimus.

(a) Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique de l'Année 1688. p. 145.

II. La Seconde piece, ſur la quelle cette legende eſt fondée n'eſt pas de meilleur foi, puiſque c'eſt l' Evangile du faux S. Jaques. Guillaume *Poſtel la publia le premier, & l' ayant traduite de Grec en Latin, la fit imprimer à Bale, en 1552 ſous le titre de* Prot-Evangelion cum Evangelica Hiſtoria S. Marci Evangeliſtæ & vita ejus. 8. *Quelques années après*, Bibliander *fit des notes ſur cet Ouvrage, & on le reimprima avec d' autres, qui ne valoient pas mieux ſous le titre d' Ecrits Orthodoxes*, Orthodoxographa. *Si l' on veut ſavoir qui étoit ce* Guillaume Poſtel, *on n' a qu' à lire la fin du 1 Chapitre de l' Apologie pour les Reformateurs de M.* Jurieu. Henri Etienne, *qui n' étoit pas Theologien, mais qui ſavoit de qu' un Deiſte comme Poſtel étoit capable, le ſoupçonne d' avoir embelli cet Ouvrage*, & Caſaubon *le luy attribue tout entier. Quoi qu' il en ſoit, ce pretendu Evangile de S. Jaques a été condamné, avec pluſieurs autres, dans un Concile de 70. Evêques tenu à Rome ſous le Pape* Gelaſe. *Cependant les Legendaires n' ont pas laiſſé de le recevoir & d' en forger même de nouveaux comme le Livre de l'* Enfance de JEſus, *celui de la* naiſſance de Marie, & *l'* Evangile de S. Anne.

(b) Rivetus Critici Sacri Lib. I. pagina 116.

VIII. *Adde univerſum hujus Liturgia contextum periodis ex Epiſtolis Pauli manifeſte decerptis quaſi perfundi quarum interim pleræq; mortem Jacobi ſubſecutæ ſunt. Ideo* Bellarminus *non diffiteretur, à poſterioribus ita locupletatam eſſe, ut non ſit facile dijudicare, qua pars ejus Liturgia S. Jacobum habeat autorem. De Script. Eccleſ. ann. 34.*

(c) Luther. Tom. VI. à Sagittario collect. p. 1414.

Ich ſage aber/iſt irgend wo thörlich geredt worden / ſo iſts hier fürnehmlich geſchehen. Und ich will jetzo

jetzo nicht gedencken / daß dieſe Epiſtel des Apoſtels Jacobi nicht ſey / auch nicht würdig eines Apoſtoliſchen Geiſtes / wie ihrer viel gar bewärlich ſchreiben. Ob ſie wol aus Gewohnheit eine Autoriät / ſie ſey weſſen ſie auch wolle / überkommen. Doch wenn ſie ſchon S. Jacobs wäre / wolte ich dennoch ſagen / daß es den Apoſteln nicht gebühret / ein Sacrament einzuſetzen aus eigener Gewalt / das iſt / GOttes Verheiſſungen geben mit einem anhangenden Zeichen. Denn das gehört allein Chriſto zu. Alſo ſpricht Paulus / daß er von dem HErren habe empfangen das Sacrament des Brods / und geſendet ſey nicht zu tauffen / ſondern zu predigen das Evangelium. Es wird aber nirgend in dem Evangelio geleſen von dem Sacrament dieſer letzten Oelung. Aber das wollen wir laſſen fahren / und dieſe des Apoſtels Wort / oder wer ſonſt Autor der Epiſtel iſt / ſelbſt anſehen / da wir zugleich befinden werden / wie diejenigen nichtes haben angemercket / welche die Sacrament vermehret haben.

(d) Richard Simon Hiſtoire Critique du Nouveau Teſtament, Chap XVII. p. 194.

Hegeſippe *ne l'a donc pas crû Apôtre, puis qu'il prenoit le ſoin de l'Egliſe de Jeruſalem avec les Apôtres, & qu'il ne le diſtingue des autres Jaquet, que par le ſurnom de* Juſte.

Cependant Baronius, *& après luy* Eſtius *pretendent que ce troiſieme* Jaques *diſtingué des deux autres, & qui n'a été que ſimple Eveque de Jeruſalem ſans être Apôtre, eſt un Jaques chimerique qui ne fut jamais. Mais comme ce Cardinal n'appuye ſon opinion que ſur des tres-foibles raiſons, & qu'il combat même en cela l'antiquité, on ne doit avoir aucun egard à tout ce qu'il a avancé contre le ſentiment d'Hegeſippe & de St. Jerôme, & même contre le propre têmoignage de l'Auteur de cette Epitre, qui n'en auroit pas manqué de ſe dire Apotre de Jeſus-Chriſt au Commencement de ſa Lettre, s'il l'avoit été en effet.*

(e) Bibliothec. Univerſelle Tom. XII. pag. 449.

Quoy que les plus habiles Interpretes de l'Ecriture tombent d'accord que cette Epiſtre eſt Apoſtolique, ils ne conviennent pas de celuy à qui on la doit attribuer, parce qu'il y a eu diverſes perſonnes qui ont eu le nom de Jaques, *ſur quoy l'on pourra voir* Richard Simon in Hiſtoria Critica N. Teſtamenti.

(f) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pagina 3.

Jacobus, *qui appellatur* Frater Domini, *cognomento* juſtus *poſt Paſſionem Domini ſtatim ab Apoſtolis* Hieroſolymorum Epiſcopus *ordinatus, unam tantum ſcripſit epiſtolam, quæ de ſeptem catholicis eſt; quæ & ipſa ab alio quodam ſub nomine ejus edita aſſeritur; licet paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritatem.*

(g) Symbola Maſtrichtiana. n. 1. Jacobus Apoſtolus.

Epiſtolam *non eſſe Jacobi* Alphæi, *ſed* Zebædei, *late conatur probare Franc.* Bivarius *in Commentis ad Pſeudo-Dextri Chronicon anno 37. ap. 65.*

(1409.) JACOBI DOCCOMIENSIS fictitio nomine ſcripſit *Michael* ab ISSELT, Doccomienſis Friſius, Hiſtoriam ſui temporis, Res geſtas maxime in Belgio ſub Philippo II, ab anno 1566. ad annum 1597. A Capta Antverpia, deduxit deinde, inſcripſitque: *Mercurium Gallo-Belgicum.* Hæc *Freherus* in Theatro Virorum Eruditione clarorum Part. I. Sect. III. p. 383. a.

JAEL v. *Curtius.*

(1410.) JAMBLICHUM eſſe PORPHYRIUM, dictum βασιλέα, propter nomen Baſilii, Malchi, ימליך contendit *Ravius* ad Geſneri Porphyrium. Hæc *Symbola Normanniana.* Certe amicum Porphyrii fuiſſe Jamblichum & occaſione Epiſtolæ Porphyrianæ, de Myſteriis Ægyptiorum librum ſcripſiſſe, ex Vita Jamblichi ex *Eunapio Sardiano*, & ipſa Porphyrii Epiſtola quæ Jamblicho de Myſteriis præmiſſæ ſunt à Thoma *Gale* in Edit. Oxonienſi 1678. colligere licet. Adde ea, quæ *ſupra* in *Abammone* hac de re commentati ſumus.

JANIDA v. *Ottaviano.*

DE JANUA ſ. JANUENSIS notior hoc nomine quam ſuo *Joan.* BALBI, BALBO, BALBY quod ſit & non idem cum *Joanne* DE VORAGINE v. *Bayle* Diction. I. p. 442.

JANUARIUS v. *Genari.*

JANUS v. *Antoniatus.*

- - - v. *Ferrarius.*

- - - v. *Nicius.*

- - - v. *Philadelphus.*

(1411.) JANUS MINOR, SUEMENSIS. Ab eo profecta *Retorſio Impoſturarum*, quibus Svecorum Nationem *Petrus Parvus Roſefontanus*, Danus, Inſectatur. Holm. 1611. 8vo. Roſtoch. 1648. Eſt *Johannis* MESSENII, Hiſtoriographi Svedici. Hæc *Symbola Normanniana.* Janum hunc Minorem, Hemenſem nominat Symbola Sperlingiana, quæ addit ei ſe oppoſuiſſe Villidricum Weſthovium, nomine *Jani Minimi*, libro peculiari ſed inter Manuſcripros adhuc deliteſcente.

(1411. a) *Anshelmi* JANSSONII *Judicium Peripateticum*, ſive *Aereolus*, Scriptum aculeatum, quod olim pro Calixto contra Scharffium prodiit, *Reinholdo* BLOMIO aſſignatur ab illuſtri D. Chriſtophoro *Schradero* in transmiſſa *Symbola.* Memini vidiſſe in 2. minori, duarum vel triùm plagularum & Calixtinis contra Scharffium ſcriptis jungi ſolet. Habui, ſed (furto, credo,) amiſi.

(1412.) *Salomon* JARCHI, alias R. ISAAC, ſeu JITSHAKI, ſive BAR ISAAC, ſeu

ISACIDES, Emphatice dictus, משורתא i. e. *Interpres Legis*. vide Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 385. a. ubi scripta ejus bene multa recensentur.

JASCERUS v. *Zamoscius*.

(1413) JASITHEI ad *Grunnovium* (i. e. *Gronovium Jacobum*) Apologema, in ejusque Titivilicia Animadversiones 4to. libellus est *Raphaëlis* FABRETTI, quem recensert Historie des Ouvrages des sçavans Septemb. 1687. tom. I. pag. 97. (a) adde *Acta Eruditor. Lipsiensium* 1687. pag. 226. b. Monatliche Unterredungen 1692. pag. 284.

(a) Histoire des Ouvrages des Scavans. Septemb. 1687. tom. I. p. 97.

Jasithæi ad Grunnovium Apologema, *in ejusque* Titivilitia Animadversiones. *C'est-à dire*, Apologie de Jasithæus contre Grunnovius. *In 4. Le nom de* Jasithæus *qui paroit à la tête de ce Livre, est un nom sous lequel se cache* Mr. Fabretti, *ce celebre Italien qui est en prise depuis quelques années avec Mr.* Gronovius. *Il s'est un peu meslé d'aigreur & de colere dans leur querelle de litterature, & l'on en jugera par ce trait seulement: car bien qu'il faille écrire* Gronovius, *Mr.* Fabretti *adresse son Apologie ad* Grunnovium, *quasi* Grunnientem, *& le comparant à ces animaux dont on exprime le cry par le terme de* grunnire, *il prétend que pour une bagatelle Mr.* Gronovius *a fait un fracas épouvantable qu'il exprime par ce vers.*

Et Leiden grunnitu implevit acuto.

(b) Acta Erudit. Lipsi. Anno 1687. m. Apr. pag. 226.

Sed nec Raphael Fabrettus, *cui* Jasithei *assumere nomen nunc placuit, tacere sustinuit. Scripta enim* Apologema ad Gronovium, *atque in ejus* Titivilitia, *sive de* Tito Livio somnia *ut vocat*, animadversiones.

JASON v. *Petronius*.

ICHANOM v. *Itenev*.

(1414) IDACIUS *Clarus*. Qui sub hoc nomine extat liber *contra Verimundum*, *Arianum* Diaconum, VIGILIO TAPSENSI, non injuria vindicatur à *Chifletio*. Verba sunt Clarissimi Gvielmi *Cavei*, Histor. literar. Scriptor. Ecclesiasticorum pag. 162. b. *Idacio* supposita esse quædam à Vigilio Tapsensi, agnoscit cum eodem Chifletio etiam le Journal des sçavans 1665. p. 2. (a)

Adde du Pin Bibliotheq. Tom. IV. p. 255. & marginalia Mastrichtiana seqventia: Idacii quædam *Barth.* lib. 51. c. 4. adversar. adscribit *Procopio*. Postea iterum Idacio adseruntur; teste *Daumio* in Epist. 3. ad *Reines.* pag. 9. post princ.

(a) Le Journal des Scavans 1665. Janvier pag. 2.

On a beaucoup de peine à reconnoître les ouvrages qui estoient de ce Pere: parce qu'écrivant contre les Eutychiens & les Arriens, *dans un temps auquel ils estoient toutpuissants, & que la persecution contre les Orthodoxes estoit tres-cruelle, pour n'estre point descouvert il mettoit la pluspart des livres qu'il publioit, sous le nom de divers grands personnages, comme d'* Athanase, d'Idace, d'Ambroise & d'Augustin. *Et comme il estoit tres-habile; il imitoit si bien la maniere d'escrire de ces grands hommes, que l'on a creu long-temps que ce qu'il avoit publié sous leur nom, estoit effectivement de leurs ouvrages. Neantmoins on a reconnu depuis par plusieurs temoignages, que ces livres avoient esté fait par* Vigilius. *Cependant au lieu de les attribuer à Vigilius, quien estoit le veritable Auteur, on les a attribuez à un autre Vigilius qui estoit Evesque de Trente. Mais enfin le Pere* Chiflet *a montré qu'ils estoient de l'*Evesque de Tapse en Afrique.

(1415) IDIOTA, *diu hoc titulo se premens*, uti loquitur *Barthius* adversar. lib. 54. c. 9. hoc demum seculo emicuit à *Theophilo Raynaudo* Soc. Jes. productus & editus. Est autem, uti *Labbeus* refert p. 498. *Raymundus* JORDANUS Ord S. Aug. Canonicus regularis, Utricensis primum anno 1481. (quæ vera ejus ætas est) deinde Cellensis, ad Carum in Biturigibus Cubis Abbas, Scriptor omninò doctus & cordatus, cujus opera omnia Parisiis anno 1654. excusa, & quidem hac serie:

I. Contemplationes undecim nimirum,
II. De miserabili cursu vitæ præsentis.
III. De conversione per XII. menses anni spiritualis.
IV. Duodecim fructus Spiritus producentis.
V. De conflictu assiduo inter animam & carnem.
VI. De 7. donis Spir. S. contra 7. peccata mortalia.
VII. De Spir. S. adjutorio & offic.
VIII. De octo Beatitudinibus.
IX. De Amore divino quam quidem *Henr. Sommalius* cum Soliloq. & Manuali *D. Augustini* edidit. Colon. Agr. 1631. & 1639.
X. De Patientia.
XI. De Morte, &
XII. de Deipara: porro, tract. *De B. Virgine, de Statu Religioso libri tres, de Oculo Spirituali, Regula Vitæ Christianæ, & in Psalm. 15. Paraphrasis*, quam tamen cum regulis modo dictis, ad *Joan. Picum* MIRANDULANUM Comitem ann. 1494. clarentem, potius referendam censet *Labb.* l. c. Hactenus *Olearii* verbis locutus sum, extantibus in abaco ejusdem Patrologico pag. 229. & 230. Ipsum *Raynaudum* vide in *oculo Mystico Idiotæ*, sub vero nomine *Raymundi Jordani* edito. Lugduni 1641. in 12. & præfatione *Idiotæ Sapientis*, ex Mss. Lugdunensi, integrè recensiti, aucti, & notis illustrati, Lugd. 1632. Item de mal. & bon. lib. pag. 137. 153. & 235. adde *Cocum*, Censuræ p. 429. 430. *Possev.* in apparatu. *Bell.* ad A. C. 1305.

Itemque *Caveum* Chartopylac. Eccles. p. 287. (b) & *Bailletum* Degvisemens des Auteurs p. 185. & in indiculo Auctorum personatorum pag. 565. Ast vero *Miræus*, & ante eum Bellarminus ex humilitate nomen pressisse scribit. Ejus in Psal. XV. annotationes breves, in Bibl. Patrum Tom. 2. edit. 2da & inter opera Paris. 1654.

10

in 4. *Raymundi Jordani* Idiotæ. v. *Crowai* Elench. Interpr. S. Scripturæ pag. 189. *Hyde* Catal. Oxon. p. 355. *Elzevir* Catal. n XII.

Nobiscum facit etiam *Wharton* in Appendice ad *Cavei* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 44. Pleraque Idiotæ opera *Raymundo Jordano* assignans, alia etiam *Jo. Pico* MIRANDULANO restituens. Illud tamen peculiare habet, qvod Opus *de Oculo Spirituali*, sive Oculum Mysticum, non tam *Mirandulano*, qvam JOANNI GVALLENSI adscribendum esse censeat.(d)

Quæ addit hic Diecmanni nota sub (e) vide. & sub (f) qvæ *Mastrichius*.

(a) Raynaudus de mal. & bon. libris pag. 153.

Raymundi Jordani *cognomento* Idiotæ, Oculus mysticus, Scriptori Franciscano *supposititus in Bibliotheca Francisco, me, (ut volunt,) manus dante qvamvis nihil tale cogitaverim; eidem Iordani, Canonico Regulari, plenè asseritur, in mox proditura omnium ejus operum aduuatione; quam in se recepit sacri cœtus canonicorum Regularium Assistens Sapientissimus & eo loco dignissimus* P. Boulartius; *merito indignum ratus, tantum sui ordinis lumen, diutius latere sub modio; & humilitatem pra qua vir doctissimus se* Idiotam *dixit, tamdiu cum ingenti Reipublicæ Christianæ dispendio, fraudi esse scriptori optimo, & luce dignissimo: de quo jure dixeris, quod de* S. Ephremo *ejusdem genii autore*, Photius, mirum esse quanta vis spiritus lateat in tanta humilitate sermonis, & quantam Sapientiam, sordidum hoc pallium Simplicitatis verborum, vilia omnia præferentium occulat.

(b) Cave Charthoph. Eccl. p. 287.

Diu suppresso suo, sub Idiotæ *nomine latuit, seculi octavi aut noni antiquitatem præ se tulit*, Cellensis *in Gallia fuit* Abbas.

(c) Bailletus Degvisemens des Auteurs pag. 185.

J'appelle des noms faits pour l'humiliation & le mépris ceux qui pourroient estre de la nature de celuy d' Idiota, *qui a servi long temps à cacher* Raimond Jordani; *& de* Dacrianus *ou de* Pleureur *emprunté par* Lovis de Blois, *dit* Blosius. *Ou ne fera point difficulté de rapporter l'invention de ces noms à la Modestie ou à l'humilité ingenieuse de ces deux celebres Abbez, lors qu'on fera reflexion sur la pieté qui a paru dans leurs actions, & qui eclate encore dans leurs Ouvrages.*

(d) Wharton in Append. ad Cavei Histor. Ecclesiast. Scriptor. Ecclesiast. p. 44.

Raymundus Jordanus, *qui diu suppresso suo, sub* Idiotæ *nomine latuit, & Seculi octavi aut noni antiquitatem præ se tulit, Canonicus erat Regularis ordinis Augustiniani, primò Uticensis in Gallia Narbonensi Præpositus, deiu* Cellensis *in Diœcesi Bituricensi Abbas. Claruit ab Anno 1381.*

Opus de Oculo Spirituali: *seu* Oculus Mysticus: *Prodiit, mutilum tamen, sub* Raymundi *nomine à* Raynaudo *editum Lugduni 1641. Verum id* Joanni Guallensi *deberi* Waddingus *demonstravit. Prodierat antea sub nomine ejusdem Magistri* P. Lacerpieræ *integrum Venet. 1496 Italice à* Theophilo Romano *Ord. Erem. August. conversum.*

Regulæ Christianam vitam complectentes.

Paraphrasis in Psalmum XV. *quam una cum præcedente Opusculo Joanni* Pico Mirandulano *deberi conjicit* Labbeus.

(e) Notæ Marginales Diecmannianæ.

De causa suppressi veri nominis v. conjecturam Io. Prideaux *Orat. 9. de Pseudepigr. Oper. Theol. Tigur. 1672. 4. pag. 396. Et porro: v.* Raynald. *Abregé Histor. & Chronol. Tom. 3. pag. 168, 169. ed. Paris. 1660. 12. ubi itidem sub* Idiotæ *nomine* Raymundum Jordan *latere agnoscit, ejus ætatem autem in Anno 1310. adeoque 170. annis priùs, quam hic à Cl. Dn.* Placcio *fit, collocat Labbe Tom. 1. de Script. Eccl. pag. 498. cum Anno 1381. Uticensem, sive Uticiensem in Narbonensi Gallia Præpositum fuisse dicit, ut ita hic pro 1481. saltem scribendum sit 1381.*

(f) Mastrichtiana.

Laudem etiam hic, inter Scriptores varii generis, merentur *Salvianus, Raymundus, Jordanus* in Bibliotheca Patrum *Idiotæ* nomine, nunc, autem separatim editus. *Fr.* Burmannus *in Consil. de stud. Theol. cap. 3. §. 27.*

(1416) IDITHUM an *Psalmum* DAVIDIS 39. fecerit, vide apud auctores *supra* ad nomen *Aggæi* citatos.

Addit Diecmannus *sequentia:* Idithum *vel* Jeduthun *hunc Psalmum composuisse* Sixtus *Sen. Biblioth. S. l. 5. p. 11. alii, sentiunt. Sed rectè & nervosè ad hunc Psalmum scribit, ut omnes alios taceam*, Bellarminus, *p. 200. b. Titulus demonstrat, Psalmum compositum esse à* Davide, *sed datum ipsi Idithum ad canendum. Proprie igitur hoc* Sixti *Sen. & aliorum assertum non ad Ψδωνυμίαν, sed Ψδιεπωνυμίαν spectat. De Jeduthun erudite disserit Salomo* van Til *in Digt-Sang-een Speel-Konst. & c. p. 203. ss.*

(1417) IDOPLARE COPA, *Academico Cifrato.* Sub personato hoc nomine prodiit Palermi 1647. in fol. Italice l' *Idra Decapitata.* Cujus Auctorem esse *Platidum* REINA D. M. ex propria ipsius confessione docet *Villani* nella Visiera Alzata Hecatostes num. LXXXIIX. p. 84. ita scribens. LXXXVIII. PLACIDO-REINA D. M. l' *Offuscato* della Fucina stampò pseudonimo.

Delle Riuolutioni della Citta di Palermo auuenute l' Anno M. DC. XLVII. Racconto d' *Andrea* Pocili. Col racconto delle cose succesſe nell' Anno M DC XLVIII. In Verona per Francesco Rosſi M. DC. XLIX. in 4to.

L' Idra decapitata ouero la Risposta à ceuco capi del Memoriale stampato sotto nome de Deputati del Regno di Sicilia, e della Città di Palermo. Sopra la Residenza della Regia gran Corte nella Città di Messina. Di *Idoplare Copa* Academico

mico Cifrato. Vi è aggiunta una Raccolta di Lettere Reali, ed' altri Personaggi Grandi scritte al Senato dell'istessa Città nell'Anno M DC XLVII. e, XLIX. In Vicenza per Gio: Antonio Gabucci M. DC. LXVII. fol.

L'hebbi da D. Giouanni Vintimiglia, e mi fù confermato dall' Autore.

(1418) JEDIDÆUS ALEXANDRINUS cum PHILONE JUDÆO eundem facit, cujus *breviarium de temporibus* editum a *Joh. Annio Viterbiensi* Monacho. Jedidæus hic Alexandrinus edidit Chronologiam, à *Rabbi Azaria* in Meorenaim cap. 32. sub titulo *liber temporum*, seu chronicus Jedidæi Alexandrini Hebraice, quam Guil. Henr. *Vorstius* in observ. ad Chronologiam R. David. Gantz pag. 308. & seq. Latine reddidit v. *Jongman.* in Dan. lib. I. sect. 2. cap. 21. pag. 534. ubi hoc habet elogium. *Egregie hic nugantur praedictus Jedidæus Alexandr. sive Philo Judæus in lib. suo de temp. atq; cum eo Commentator ejus Joannes Viterb.* quem *vide*. Symbola est Dni. *Mastrichti*.

(1418 α) JEHUBI. JEKUTIEL, fils de Juda. Baillet liste des Auteurs deguisez, p. 565.

(1419) Johannis JEMICII nomine, scripsit ediditque *Petrus* PAZMAN, Jesuita Hungarus & Cardinalis, *Peniculum Papporum Apologiæ Solneusis conciliabuli &c.* Posonii 1611. in 4. docente *Alegambe* p. 393.

Et ex eo *Reiserо* in der Vorerinnerung der Ursachen ohne Uhrsachen wieder Pater Orto zu Ulm Anno 1668. in 8vo gedruckt. Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu p. 691. b. & *Witten.* ad d. 19. Martii 1637. Diarii sui Biographici, qui memorato scripto adhuc alia, sub eodem personato nomine edita, superaddunt.

(1420) JEREMIAS, an auctor *Psalmi* DAVIDIS 65. v. *supra Ezechiel* & *Aggæus*. JEREMIÆ quoque nomine libros *Baruch* citari ab antiquis Patribus, docet *Sixtus Senensis* l. 1. pag. 26. *Bell.* ad A. M. 3366. v. *Possev.* appar. sacr. T. I. pag. 186. & seqq. *Huetius* de S. Scriptura p. m. 277. adde præfationem *Lutheri*, & præcipue *Job. Gerardi Exegesin.* l. 1. c. 7. n. 222. pag. 232. neutrius esse, sed Apocryphum asserentis.

Vide etiam *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1686. p. 435.

(1420 α) Danielis à JESU nomine, scripsit Anglice *Joannes* FLOYDUS, Jesuita Anglus, *Apologiam Sedis Apostolicæ, quoad modum procedendi circa regimen Catholicorum in Anglia*, deinde latine recusam Rotomag. 1631. in 8vo. teste *Alegambe* p. 242.

At *Sotvell.* nec Scripti nec Personæ hujus meminit loco debito p. 449. 450. Index tamen Jesuitarum Larvatorum Petri *Aurelii* (Abbatis S. Cyrani) Oper. tom. III. præfixus num. XXI. Alegamben confirmat. Anagramma liquet. Addit *Diemauniana nota* quod sequitur:

Gravissima sane censura hunc Pseudonymi Dan. à Jesu *librum notant Archi-Episcopi & Episcopi Parisiis 1631. agentes in Decreto 10. Febr. promulgato, & ad universos per Galliam constitutos Reverendiss. Patres, Archiepiscopos & Episcopos missо. Quæ censura a jussu, ut habet epigraphe, Cleri denuo in lucem edita, extat in* Recueil de diverses pieces *&c. sub finem nitidi Operis A. 1664 fol. typis, ut apparet, Batavis, expressi, cui tit.* Iournal de Mil. de Saint Amour, *Docteur de Sorbonne, de ce qui s'est fait à Rome dans l'affaire de cinq Propositions p. 31. Angustia hujus spatii non capit ipsa verba: Accusant hunc librum, quod in eo continentur Propositiones longe plurimæ periculosæ, seditiosæ, impiæ, & quæ in anarchiam atq; ordinis confusionem maxime propendeant; ad hæc non paucæ schismaticæ, blasphemæ, in sacramentum confirmationis contumeliosissimæ, at summi ipsius Pontificis auctoritatem convellentes; nonnullæ quæ verbo Dei abutantur, idq; ad impios sensus detorqueant, imo quæ aperte sint hæreticæ.*

(1421) SOCIETATIS JESU nomine editum esse ab *Alexandro* LORENCOWIC, Roxolano, Polono, S. J. *Vaticinium Regale*, sub auspicatissima primordia Serenissimi Michaelis Koributi, Regis Poloniæ Heroica Poesi Celebratum Cracoviæ 1659. in fol. testantur *Sotvel* Biblioth. Scriptor, Societat. Jesu pag. 23. & *Wiece* Diar. Biograph. anno. 1675. ad d. 15. Aprilis.

(1422) SOCIETATIS JESU operâ prodiit etiam *Thesaurus Precum, ac Variarum exercitationum spiritualium*, ex variis Auctoribus collectus, quorum Auctorem *Sotvel* in Bibliotheca Scriptor. Societatis Jesu constituit *Fridericum* BARTSCHIUM, Prutenum Braunsbergensem Jesuitam pag. 267. a. adde *Witten.* in diario Biograph. ad d. 21. Novemb. 1609

Cæteroqui SOCIETATIS JESU *& Jesuitarum nomine editorum Scriptorum sat numerosum Catalogum affert Thomas* Hyde *Biblioth. Bodlej. pag. 157. & pag. 158. quorum tamen veros Auctores nunquam ibidem aperit.*

(1423) *Christophorus* à JESU MARIA, est *Christophorus* DE CABRERA. Ita *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 565. At Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica, memorat quidem, editum à Christophoro hoc de Cabrera esse *Rosarium Beatæ* Mariæ, aſt de personato Jesu Mariæ nomine penitus tacet. vid. pag. 184. a.

(1424) JESU MARIA, *Gerardus* aut *Ambroise* ROCA de la Serna. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 565. Et de hac larva filet Nicolaus *Antonius*.

IESUWALD v. *Pickart.*

IGNATIUS v. *à S. Maria.*

(1424

(1424. α) *Ignatii* DIACONI nomen in antiquis Codicibus præferunt Fabulæ, quarum scriptor GABRIAS est, a Suida BABRIAS vocatus. Joh. *Bona*, Card. in Notit. Auctor. quam Divinæ Psalmodiæ præmisit. *Symbola* est *Diecmanniana.*

(1425.) S. IGNATIUS *Martyr.* De Ejus *Epistolis* magna inter Eruditos est contentio, aliis omnes pro genuinis agnoscentibus, aliis omnes tanquam spurias rejicientibus. *Tres* latinas, & *quinque* Græcas, pro manifeste supposititiis habent *Pearsonius* apud *Caveum* Historiæ Literar. Scriptor. Eccles. p. 20. & *Usserius* apud *Du Pinium*, dans sa Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 40. 41. (a) reliquas *septem* autem pro genuinis agnoscunt, quas tamen interpolatas manu ejusdem, qui Canonibus Apostolicis capitula 35. posteriora affinxit, vide *Caveum* loc. cit. (b) ibique p. seq. 20. a. de interprete Epistolæ Latinæ, & dogmatibus Apostolicis per hæreticos confictis quæ ibi legenda. *Olearium* Abaci Patrolog. p. 231. 232. *Gerhard.* Patrolog. p. 52. seqq. *Cocum* Censur. p. 109. *Dalleum* integro libro, *Mehlfürer.* Coron. Pat pag. 10. *Quenstedt* de Patriis Viror. Illust. p. 509. *Deckherrum* de Scriptis Adespotis pag. 68. & Anonymor. num. 762. α

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 41.

Il faut aussi distinguer trois opinions touchant les Lettres de saint Ignace. *La premiere est celle de ceux, qui les reçoivent toutes; même les trois Latines*, comme Faber, Roffensis, Driedo, Marianus Victorius, Canisius, & le P Halloix, *lequel quoi que dans un temps plus éclairé n' a pas eu pour cela plus de critique. Il faut mettre presque dans le même rang ceux qui reçoivent toute, les Grecques suivant le sentiment des Cardinaux* Bellarmin, Baronius, *& celui de* Possevin. *La seconde est celle de ceux qui les rejettent toutes.* Calvin *est le chef de cette opinion suivie par les* Centuriateurs, *& par* Socin, *& même depuis les éditions d'* Usserius & de Vossius, *par* Saumaise, Blondel, Aubertin, & Daillé, *qui ont fait tous leurs efforts, pour ruiner le credit des éditions d'Usserius, & de Vossius. La troisiéme opinion est celle de ceux, qui tenant le milieu n'attribuënt à saint Ignace que les sept Lettres, dont* Eusebe *&* saint Jerôme *font mention, rejettant toutes les autres comme supposées, & avoüant, qu'il y avoit dans les autres des additions: c'est ce qui a été remarqué par de tres-habiles gens, avant même que les éditions de Vossius, & d'Usserius fussent connuës, comme par* Kemnice, *par* Per kinsius, *par* Cocus, *& par* Vedelius, *lesquels quoi que separez de l'Egliſe, ont été tres-habiles critiques. Mais depuis les editions de Vossius, & d'Usserius les Savans de l'une, & de l'autre Communion, comme* Rivet, Grotius, Petau, Labbe, & l'auteur de l'office du saint Sacrement *ont reconnu, que les Sept Lettres de saint Ignace, qui avoient été corrompuës par plusieurs additions*, estoient dans leur pureté originale dans l'édition Grecque donnée par Vossius, & dans la Version publiée par Usserius. *Le P.* Morin *est le seul des sçavans qui soit d'un avis contraire, prétendant, que l'ancienne édition Grecque des Lettres de saint Ignace, represente le texte original de ces Lettres, au lieu que dans la nouvelle édition de Vossius, il est retranché, & corrompu. J'oublioïs à remarquer qu'Usserius, & quelques autres après lui rejettent* l'Epitre de saint Polycarpe, *&, n'en content ainsi que* six *veritables. Voilà comme les sentimens sont partagez sur le sujet des Lettres de saint Ignace. Voici le parti que nous croions que l'on doit prendre.*

Il est certain en premier lieu, que les trois Lettres Latines, *dont il y en a deux à* Saint Jean, *& une autre à la* Vierge Marie, *sont supposées.* Saint Bernhard *est le premier, qui les ait citées dans le Pseaume* qui habitat: *elles ont esté inconnuës aux Grecs anciens, & nouveaux; elles n'ont jamais esté en Grec, & les jeux de mots, qui s'y rencontrent, font voir, qu'elles ont esté composées en Latin, & par un Latin, elles sont d'un stile bas, & pleines de pensées inutiles indignes de saint Ignace.*

Secondement, l'on ne doit point non plus douter, que les cinq Lettres Grecques, qui ne sont point citées par Eusebe, & par saint Jerôme, ne soient aussi supposées.

(b) Cave Histor. Literar. Scriptorum Ecclesiast. pag. 20.

De Epistolarum Ignatii *genuinarum interpolatione, & spuriarum suppositione, talem ferunt censuram Cell.* Usserius & Pearsonus; *Genuinas incunte saeculo sexto interpolatas esse, quippe quas primi citarunt Steph.* Gobarus *circa annum 580.* Anastasius *Antiochenus anno 595. &* Chronici Alexandrini *Author an. 630. Addit* Usserius *(quod & pluribus probare utitur) abeademillas manu corruptas esse, quæ Canonibus Apostolicus Capitula posteriora 35. affinxit, & Constituones Apostolicas interpolavit; interpolatorem vero quisquis demum fuerit,* Hæreticum fuisse. *De Epistolis Spuriis, quæ Græce extant, sic censent, illas, exeunte eodem saeculo, confictas esse; utpote quas primi allegarunt* Anastasius Presbyter *circa an. 650.* Antiochus Monachus *an. 614.* Damascenus & Melissa. *Excipit ista rum numero Cl.* Pearsonus Epistolam ad Philippenses, *quam recentioris aevi,* Adone *tamen* Vienensi *à quo citatur, antiquiorem esse vult.*

(1426.) IGNATII PATRIARCHÆ *Constantinopolitani* nomine libellum *de Causa Ignatii* scripsit THEOGNOSTUS Monachus, ut docet *Cave* Chartophylacis Ecclesiast. p. 162. & Histor. Liter. Scriptorum Eccles. p. 389. (a)

(a) Cave Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 389.

Scripsit Libellum de causa Ignatii, *quo miserias & injurias* Ignatio patriarchæ *ab anno 858 ad 861. illatas historico stylo repræsentavit, & Nicolao Papæ spectandas obtulit. Extat ipse Libellus Gr. Lat. Cons. Tom. 8. p. 1263.*

(1427.) IGNOTUS *Philalethes.* Ejus nomine extant *Triae Schediasmatum* An. 1695.

(II) *Phosphorus Apocalypticus.* Anno 1696. Hafn. in 8vo. Quod utrumque Scriptum Reverendo Domino BRUNSMANNO adscribit

M. Guſtavus *Schrödter* diſſertatione hab. Roſtoch. 1697. de Sancta Apocalypſi, §. 6. p. 21. (a)

(a) M. Guſtavus Schrödter Diſſertatione hab. Roſtoch. 1697. de Sancta Apocalypſi, §. 6. pag. 11.

Verum non pluribus me diffundam circa Commentariorum commemorationem, ubi ſaltem id unicum dixero: de recentioribus Commentariis ex parte ſuum elegauter interponere judicium Theologum Hafnienſem, qui ſe ignotum Philalethem *& in* Triade Schediaſmatum *Ao. 1695. & in* Phoſphoro Apocalyptico *Ao. 1696. Hafnia in forma 8. typis exaratis, appellaoit, ſub quo nomine ex rationibus ſatis probabilibus Summe Reverendum* Brunsmannum *latere Magnificus noſter* Fechtius *conjectat, quod nemo non videt, qui prioris, quem citavi tmſtatus Schediaſma I. perlegerit. E quibus omnibus ultro dignitas Apocalypſeos, utpote cujus abdita unusquisque perquirere atque ſcrutari allaborauit, ſatis innotescit.*

(1428.) ILDEBERT, *Eveque du Mans.* C'eſt à luy, qu'a eté attribuée par quelques uns, contre toute ſorte de vray ſemblance, *la lettre de* MARBODUS Eveque de Rennes. *Journal des ſçavans de l'année 1686. p. 522.*

(1428. a) ILDEFONSUS *Archiepiſcopus Toletanus.* Ei tribuitur liber *de illibata Virginitate B. Virginis* contra infideles. Valent. 8. 1556. & 1571. 1626. vide *Lipen.* Biblioth. Realis Theolog. Tom. II. p. 251. b. *Gerhardum* Patrolog. pag. 490. *Voſſ.* Hiſtor. Pelag. & *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. VI. p. 34. (a) qui omnes librum hunc pro genuino Ildefonſi fœtu agnoſcunt. Aliqui tamen RADULFO *Flaviacenſi* adſcribere malunt, uti innuit *Cave* Hiſtoriæ Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 320. Qui tamen ipſe rectius à *Dacherio*, PASCHASIO RADBERTO adjudicari cenſet. Eidem *Paſchaſio* Abbati Corbejenſi tribuit *Claude*, reponſe à la diſſertation de Mr. *Arnauld* p. 19. indicante *Symbola Normanniana* quibus adde *Colonieſii* Biblioth. Choiſie p. 96. (b)

II. Liber *contra eos qui diſputant de perpetua Virginitate B. Mariæ, & de ejus parturitione*, Ildefonſo ſuppoſitus, ut pluribus aſſerit *Du Pin* loc. cit p. 35. (c) PASCHASIO RADBERTO itidem aſſignantur à *Caveo* Hiſt. Lit. p. 325.

III. *Sermones VI. de aſſumptione B. Mariæ*, ſuppoſititiæ viſæ *Du Pin.* loc. cit. *Ildefonſo* adſcribuntur à *Gerhardo* Patrolog. p. 490 Secundum & tertium ex illis, ANSBERTO *Abbati Fontanellenſi* tribuit Cave loc. cit. p. 325. b.

IV. *Sermones alii*, Ildefonſo vulgo adſcripti, ex ſcriptis BERNARDI, GREGORII VII ANSELMI Lucenſis, RATRAMI deſumti, maximam partem judicantur à *Du Pino* loc. cit. & *Caveo* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 326. (d) adde le *Journal des ſçavans de l'année 1692.* pag. 67. (e)

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques. Tom. VII. p. 34.

De tous ces Traitez il ne nous reſte que celui de la virginité perpetuelle de Marie. Il y aſſure contre Jovinien, *qu'elle a conſervé ſa virginité dans ſon enfantement*; contre Elvidius, *qu'elle eſt demeurée vierge après avoir mis* JESUS-CHRIST *au monde*; & contre les Juifs, *qu'elle a conſû, ſans avoir perdu ſa virginité. Il s'étend ſur le myſtere de* l'Incarnation, & ſur la divinité de JESUS-CHRIST. *Ce Traité eſt plein de conſiderations devotes, & precedé d'une Preface qui contient pluſieurs penſees de pieté. Le ſtyle eſt ſentencieux & concis.*

(b) Colomiez Bibliothec. choiſie, pagina 96.

Voſſius *cite le traité de* virginitate Mariæ *comme etant d'* Ildephonſe de Tolede. *C'eſt ce qu'avoit fait avant lui le Cardinal* Bellarmin *& depuis le Cardinal* Bona *dans ſa* Pſalmodie. *Mais le Pere* Dachery *Benedictin, a qui la Republique des lettres eſt ſi obligée, nous a decouvert que ce Traité etoit de* Paſchaſe Ratbert, *Abbé de Corbie, & l'a inſeré ſous ce nom au douzieme tome de ſon Recueil.*

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. VI. p. 35.

On attribuë encore à Ildefonſe de Tolede *un autre Traité* de la virginité perpetuelle de Marie, *& douze Sermons* ſur la Purification, la Nativité & l'Aſſomtion de la Vierge; *mais le ſtyle de ces Ouvrages, dont* Julien *ne fait point de mention, eſt ſi different de celui d'* Ildefonſe, *qu'on peut aſſurer qu'ils ſont d'un autre Auteur. Ils ſont ecrits d'une maniere plus dogmatique, pleins de citations des Peres & de miſſonmeus. On trouve meſme des paſſages d'Auteurs, qui ont vécu depuis Ildefonſe, comme de* ſaint Bernhard, de l'Autcur du Commentaire ſur les ſept Pſeaumes Penitentiels, *qui eſt ſous le nom de* Saint Gregoire, de Ratram, & de Paſchaſe. *Cet Auteur enſeigne que la Vierge a été* ſanctifiée dans le ventre de ſa mere, & qu'elle eſt née ſans peché originel, &c.

(d) Cave Hiſtor. Litter. Script. Eccleſ. pag. 326.

Nempe non pauca in his Homiliis partim ex Homiliis D. Bernhardi, *partim ex Commentario in Pſalmos Pœnitentiales à quibusdam* Gregorio *VII. ab aliis* Anſelmo Lucenſi *tributo deſumta eſſe. Porro iſti tmſtatus habentur & in Bibliothec. Patr. Tom. XII.*

(e) Journal des Sçavans L'Année M DC. XCII. Tome Vingtieme p. 67. 68.

Il ne reſte des œuvres de S. Ildefonſe *que le premier traité de* la virginité perpetuelle de la Vierge Marie. *Le ſecond eſt ſuppoſé, auſſi-bien que* les ſermons ſur la purification, ſur la Nativité, & ſur l'Aſſomption. *Quoi que l'auteur de ces ſermons donne pluſieurs éloges à la ſainte Vierge, il n'oſe pas aſſurer qu'elle ſoit montée au Ciel en corps & en ame, parce, dit-il,* que cette opinion, quoi que pieu, n'eſt pas certaine, & qu'on ne doit pas faire paſſer

des

deschoses doutepses pour des articles de foi. Quod licet pium sit credere, à nobis tamen non debet affirmari, ne videamur dubia pro certis recipere.

(1428. β.) ILDEPHONSVS DES. THOMA. ita se appellat auctor *Theatri Jesuitici* Ital. & Hispanice scripti quod vide; cujus & pars translata est in Linguam Belgicam. Est FILIVS naturalis PHILIPPI QUARTI regis Hispaniarum, Episcopus Magensis, Dominicanus. Vid. Faucteur d' *Esprit de Monsr. Arnaud.* part. 2. pag. 215. in margine & *seq.* item pag. 409. *Symbola* est Matrichtiana. Adde Juniperum de Ancona, & multo magis Franciscum *de Pittade.*

IMOACHUS v. *Trawknadus.*

(1429) IMOCREBA ou IBMORCREBA: *David* ABERBY, où ABERCROMBE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 565.

(1430) Ferrante IMPERATO Neapolitano. Sub hoc nomine prodiere, *dell' Historia Naturale, libri XXVIII. nella quale ordinatamente si tratta della diversa condition di miniere & pietre, con alcune Historie di Piante & animali sin hora non date in luce* Napoli 1599. in folio. Hujusce libri verus auctor fuit *Nicolaus Antonius* STELLIOLA, qui 100. scutatos accepit ab Imperato, ut nomen illi suum præfigere permitteret. Is est, qui *de Telescopio* quoquo scripsit, ubi Typographus in præfatione ad Lectorem hæc habet: *Che il nostro Autore* (il detto Stelliola *fia stato celebre, oltre il nome famoso acquistato, è stato celebrato, molti anni sono, da Ferrante Imperato nella sua Historia Naturale così nota, che nella sua Epistola al Lettore dice, esserne stato non poco giovato: & si conosce dello stile massime nelle cose celesti:* adde *Cæsi. Gurberl.* de Murthinis c. 1. in fine. Plura de hac re dicturum se promisit honoratissimus Amicus & Civis meus Dominus *Martinus Fogelius* in *Historia Lyncæorum* jam jam edenda.

De vendito hoc Scripto à *Stelliola* videri potest *Bailletus*, Degvisemens des Auteurs P. III. Cap. II. p. 243. 242. (a) qvam tamen suspicionem ab eo removere, & Imperato hoc opus vendicare annitur Leonardo *Nicodemo* in Additionibus suis ad *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam, p. 77. (b) Et ipse Toppius pag. 84. *Imperatum* ipsum Auctorem scripti hujus constituit, nulla *Stelliolæ* facta mentione.

Addit Diecmanni Nota, ut sequitur: Legatamen Ferrandi Imperati præfat. quæ in ed. Ext. hujus libri Coloniæ (verius Bremæ) Anno 1695. 4. impressum extat, V. & de Imperato ipso, num. Antonardi quod altera Typographi præfatio exhibet.

(a) Baillet, Déguisemens des Auteurs P. III. Cap. II. p. 242. 243.

S'il étoit vrai que Nic. Ant. Stelliola *eut reçu 100. piastres de* Ferrante Imperato *pour donner à celuy cy la permission de mettre son nom à l'Histoire naturelle qu'il avoit composée touchant les metaux, les mineraux, les pierres, les plantes & les animaux,* Stelliola *auroit eu tort de vouloir revendiquer son Ouvrage, à moins que de restituer les 100. piastres. Les Critiques feroient de leur coté une injustice à l'*Imperato *de letroubler dans la possession de ce Livre où il se trouveroit estre de bonne foy par sa convention. Leur censure auroit plus de lieu sur ceux qui achetent les Ouvrages Mss. des Auteurs aprés leur mort, afin de les publier sous leur nom, aprés avoir transigé de la reputation des defunts avec leurs heritiers.*

(b) Leonardo Nicodemo in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam, pag. 77.

Ma, sia detto con pace del Placci, *e degli altri, difficilmente tal cosa puo credersi, e piu tosto si deve stimare, che lo* Stelliola *ajutasse l'* Imperato, *dandogli molti lumi, e notizie; cosa che non solamente non si nega dall' Imperato, ma chiaramente, e liberamente si confessa nella prefazione a' Lettori della sua Storia Naturale, scrivendo: Tragli fautori riconosco il primo* Gio. Vincenzo Pinello, *Mecenate de' Letterati, &c.* Fabio Colonna, *nobile, virtuosissimo, ed accurato Osservatore delle cose Naturali,* e Colantonio Stelliola *Professore di scienze recondite, con cui ho communicato la maggior parte delle mie cose date in luce nella presente Opera.*

Puo essere che per le sue fatiche l' Imperato avesse dato allo Stelliola cento piastre, come scrive il Placcio, *ma questo non prova, che lo* Stelliola *fosse stato l' Autor della* Storia Naturale, *se ben quelle dar si potevano dall' Imperato allo Stelliola in riconoscimento dell' ajuto, che in detta Opera lo Stelliola gli diede.*

(1431) IMPERFECTUS, noster Eruditissimus (Dominum Priorem, *Hominum* RUCCELLAJUM puto) in Admirandis suis *dialogis de anima.* Verba sunt *D. Praunii* des Ritter-Spiegels P. I p. 247. indicante *Symbola Schræteringiana.*

(1432) INCAMINATO, *Academico* INSTABILE: *Lovis* VALESIO. *Baillet* liste des Auteurs déguisez p. 565. vide ad del ARCA, ex *Visem Alzam* allegata.

(1433) INCERTO: *Jean François* LOREDANO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 565. de hac Incerti Persona nullam mentionem facit Le *Glorie de gli Incogniti*, ubi de Loredano ejusque Scriptis agit p. 245. 246 247.

(1434) INCERTO: *Dominique* BARTOLI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 565.

(1435) INCERTUS. 3. Sub hoc nomine, magna editoris incuria alicubi prodiisse una cum *Scipionis Ammirati* Discursibus in Tacitum, *Sebastiani* FOXI Morzilli Libros tres *de Regno & Regis* Institutione, notat Nicolaus *Antonius* Bibl. Hispan. P. II. p. 226. b.

(1436) INCOGNITI nomine scripsisse contra *Michaelis de Agia* Tractatum Hispanicum *de Servitio Personali* Indorum, *Michaelem* de AGVAYO, titulo libri non indigitato, memorat Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispan. p. 102. a.

(1437) INCOGNITI 2. nomine ſcripſiſſe quendam *Michaelem* AYGUANUM aut d' Aygue, indicat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 566. ubi hunc expreſſe *modo memorato* Michaeli de Agvayo *contradiſtingvit*. Videtur autem hoc loco innuere velle illum, quem *Anonymum* num. 855. diximus Auctorem *Commentariorum in Pſalmos Davidis*, Lugdun. 1651. in fol. editorum, quo nunc Lectorem remittimus.

INCOGNITO v. *Fuggitivo*.

\- - - - - *inquieto*.

(1438) INCONNU: le *Comte* de CRAMAIL, douteux. *Charles* SORELL, douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 566.

INDINAU v. *Donaes*.

(1439) Gio Maria INDRIS BOEMO. Sub illa anagrammatis larva perſonato nomine editam eſſe a *Gio Ambrogio* MARINI, Partem Primam Hiſtoriæ Fabuloſæ (Romanzas vulgo vocant) di Calloandro, memorat la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LI. p. 60. Altera pars prodiit poſtea ſub perſonato nomine di *Dario Griſimani*, eodem *Marini* auctore. (a)

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. n. LI. p. 60.

LI. GIO: AMBROGIO DE MARINI. *Gentilhuomo Genoueſe, & Autore del* Calloandro di Gio: Maria Indris *Boemo in Brucciano* M. DC. XL. 8. *Del Calloandro P. II. di Dario Griſimani come ſopra.*

(1440) Lo' NFARINATO *Secondo*. Sub perſonato hoc nomine ſcriptum eſſe a *Leonardo* SALVIATI contra Replicam Camilli *Pellegrini*, docet Leonardo *Nicodemo* in Additionibus ad *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam p. 56. (a)

(a) Leonardus Nicodemus in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam. pag. 56.

Alla Replica de Pellegrino *riſpoſe il Cavalier* Lionardo Salviati *ſotto nome dello'* Nfarinato, *co'l Segnente libro.*

Lo' Nfarinato ſecondo, ouvero dello' Nfarinato ſecondo, Accademico della Cruſca. Riſpoſta al libro intitolato: Replica di Cammillo Pellegrino &c. *Nella qual Riſpoſta ſono incorporate tutte le ſcritture, paſſate tra detto Pellegrino, e detti Accademici intorno all'* Arioſto, *e al* Taſſo, *in forma, e ordine di Dialogo. Con molte difficili, e rioſe, e gnovi, e nuove qneſtioni di Poeſia, e loro diſcioglimenti, e con la cavola copioſiſſima. In Firenze per Anton Padovani 1588. in 8.*

INFIAMMATO ACADEMICO vid. *Stordito*.

(1441) INFURIATO *Academico*. Sub illo nomine edidit Neapoli 1670. in 12mo. *Onofrio* de CASTRO Comœdiam Italicam inſcriptam: *La Neceſſità agnzza l' ingegno*. Vide *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam p. 228. (a)

(a) Toppius Bibliotheca Neapolitana p. 228.

Onofrio de Caſtro, *Secretario del Principe della Roccella, gentil' huomo molto erudito, hà dato alle Stampe:* Una Comedia aſſai bella, *ſotto nome dell'* Accademico infuriato, *detto* l' impatiente, *con queſto titolo.*

(1441. *a.*) Carolus *Guiglielmus* INGEGNERI plagiarius *Giovanni Franceſco* SPINÆ docetur e *Villani* Viſiera Alzata Pentecoſtes num. VII. pag. 100. & 101. hiſce verbis:

VII. CARLO GVGLIELMO INGEGNERI Dottor di legge aſſai conoſciuto per le annue predittioni degli Aſtri publicò il ſeguente libro.

Iranomia ouero le *Leggi* delle Celeſti Influenze diſtinte in quattro Trattati del Dottor *Carlo Guglielmo* Ingegneri. In Bologna preſſo Gio: Battiſta Ferroni M DC.XLI.

Mentre egli per l'inanzi hebbe qualche credito, venne à perderlo, conoſciutoſi manifeſtiſſimo il plagio fatto al dottiſſimo *Gio: Franceſco Spina* non foreſtiero nella Republica de Letterati principalmente per la produttione *de Mundi Cataſtrophe*, Libro che per la fierezza delle predittioni venne toſtamente proſcritto dalla Sacra Congregatione dell' Indice. Ma come che *Nitimur in Vetitum ſemper, cupimuſque negata* hebbe replicate editioni, e dalla latina fu anche portato nell' Italiana fauella: ſervendoſene gli Aſtronomi ne loro vaticini annuali, parendo auuerarſi ciò che prediſſe. Io non mai lo viddi; ſeppi nondimeno eſſer non maggiore d' vna Comedia. Mi diſſe il gentiliſſimo *Lorenzo Grimaldi* in vn mio paſſaggio per Bologna nel Maggio del M. DC. XLVII. interrogatolo in propoſito della Pace, che non men d'hora ſi ſoſpiraua in quel tempo: che ſeguirebbe, ma non di durata, è chiedendone la ragione mi replicò, che conforme alla dottrina dello Spina doppo il LXX. ſi poteuano aſpettare Guerre molto più crudeli, e parmi non ſia ſtata fallace la predittione, mentre per ancora non ſi acquetano i rumori nella Germania. Ma nulla è più facile che l' indouinar le Guerre.

Ma già che habbiamo nominato il *Grimaldi*, le di cui virtù ſi trouano nelle *memorie de Gelati*, de quali è membro, che pochi anni ha furono fatte conſegnare alle ſtampe dalla impareggiabile generoſita del *Conte Valerio Nani*, quale la D. B. per gloria di Feſſina, hà rapito da gli artigli di Libitina: onde ne ſia ſempre lodata, pag. 315. one diceſi. *Non hà ſin hora dato alle ſtampe altro che alcuni Diſcorſi Aſtrologici* fino agl' Anni M.DC LII. XLVII. parmi di notare che in vn groſſo Tomo di Pronoſtici Miſcellanei dell' *Aproſiana*, ci ſono li Diſcorſi de gl' anni M. DC. XLVII. M. DC. L. e LI.

Hor

Hor ritorniamo à noi. Scrisse oltra cio de *Maximis Coniunctionibus*. E l' *Ingegniero* (senza ingegno, ne men facendone minima mentione, publicò l' VRANOMIA (che è versione di quel libro. Fanno mentione di questo plagio *Ralnero* Vbineti nella Lettera à lettori del *Prognostico* sopra l' Anno M.DC. XLVII. e 'l famosissimo Archiusta d' *Vrano* e delle stelle D. Antonio Carneuale negli Arcani delle Stelle per gli eventi del Mondo del M.DC.LIV.

(1442) *Franciſci* de INGENUIS nomine edidit *Paulus* SARPI epistolam *de Iurisdictione Sereniſſimæ Reip. Venetæ in Mare Adriaticum*. Eleutheropoli 1619. 4to. docente la *Viſieni Alzata Hecatoſtes* num. XL. p. 52. (a) & ex *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanz. VII. p. 42. 43. adde *Act. Eruditor. Lipſienſium* 1695. p. 236. 237.

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. n. XL. p. 52.

XL. FRANCESCO DE INGENUIS. *con nome falſo ſtampò.*

De Jurisdictione Sereniſſimæ Reipublicæ Venetæ In Mare Adriaticum Epiſtola Franciſci de Ingenuis *Germani ad* Liberium Vincentium Hollandum, & Laurentium Montinum Romanum *quijurisdictionem illam non pridem impugnare auſi ſunt.*

Eleutheropoli, Anno M.DC.XIX.4.

Vltero Autore fù Frà Paolo Sarpi *Servita, che la ſcriſſe Italiana, e dall' Auvocato* Nicolò Crasso *à cui è ſcritta fù meſſa in Latino. A caratteri ed alla Carta pare propriamente ſtampata Oltramonti: ma fù ſtampata in Venetia, che per eſſer Città di libertà, ſi dice* Eleutheropolis. *La Carta, e li caratteri ſi ſcorgono venire di Germania, ed i torchi furono quelli d' Antonio Pinelli. Tutto ciò mi fù riferito dallo ſteſſo Craſſo.*

(1442. α) *Collegium* INGOLSTADIENSE. Hujus quoque nomine Albertus CURTIUS edidit *Plauſum Symbolicum Maximiliano*, Bavariæ Duci ad Septemb. Viratum evecto. vid. *Sotwel.* pag. 17. a. & Witten. Biog. Anno 1671. d. 19. Decemb.

(1443) INGOLSTADIENSIS Collegii Jesuitici nomine, *Gloriæ bellicæ Sereniſſimi Maximiliani, Ducis Bavariæ, libri XX.* editi sunt 1623. in fol. a *Georgio* STENGELIO, Jesuita Augustano, teste *Alegambe* p. 158.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 295. a. & *Witten.* Diar. Biograph. 1651. ad d. 10. Aprilis.

(1444) INNOCENT *Egaré: Gilles d'*AUVIGNY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 566.

(1445) INNOCENTIUS *III.* Papa, dictus antea *Joannes* LOTHARIUS. vide Thomam *Hyde* in Cathalogo Biblioth. Bodlej. ubi ejus scripta citantur. p. 361. a.

(1446) INNOCENTIUS IV. Papa, cujus extat *Apparatus* seu Commentarius *ſuper V. libros Decretalium* cum Additionibus 1611. antea dictus *Simib.* FLISCUS. teste eodem.

(1447) ANTIQUITATES Etruscæ, ab INGHIRAMO (*Curtio*) editæ, ab aliis PROSPERO *Fesulano* tributæ, *Guilielmo* etiam POSTELLO adscriptæ, à *Voſſio Thomæ* PHÆDRO assignatæ leguntur in *Rhodianis* num. 45. ubi tamen eidem *Curtio Inghiramo* restituuntur. vide Monatliche Unterredungen Anno 1692. pag. 169. 170. (a) adde quæ infra in PROSPERO FESULANO monebimus. Hic tamen vide adhuc addita *Maſtrichtiana* (b) notatu digna. num. 1. 2. 3. 4.

(a) Monatliche Unterredungen/ An. 1692. pag. 169. 170.

Mich wundert/ daß Dickinſon ſich von Inghiramio überreden laſſen/ die *Antiquitates Etruſcas* vor tüchtig zu erkennen/ deren Falſchheit *Allatius*, und andere Sonnen-klar gezeiget haben.

(b) Maſtrichtiana.

1.

Inghiramus Curt.

Et memini cum ante quinquennium in prodigioſum quendam librum, in Angliam tum primum advectum, *Etruscarum antiquitatum* titulo, multisque æneis tabulis ſpectabilem forte incidiſſem, primo ſtatim conſpectu fraude deprehenſa, ad quam deprehendendum nulla non pagina libri, ne dicam linea ſufficiat, indignationem publice teſtatum eſſe & originem fraudis in quodam, qui tum forte ſub prælo erat *de uſu, & conſuetudine* Commentario detexiſſe. Comperi tamen poſtea fuiſſe qui longe aliter ſentirent & tam bellas & ſpecioſas antiquitates tam duriter acceptas dolerent: Imo non defuiſſe, qui contemto noſtro aliorumque, de illis veriſimo judicio ad loca illa fideli tanti depoſiti cuſtodia venerabilia per mare & per terras magno, ſtudio quo res tam ſacras oculis uſurpaſſe ſuis, & manibus contigiſſe poſſent aliquando gloriari, contenderent, *Mexicus Caſaubon.* in prolegom. ad Marc. Antonini libros de ſeipſo in principio ferè.

2.

Inghirmus Curtius,

Quid dicam de *Etruſcis Antiquitatibus* anno, quaſi XXXVII. hujus ſeculi repertis *Scornelli prope, Vulternam*, atque evulgatis à *Curtio Inghiramoe*. Larvam iis detraxit vir longe doctiſſimus & ſeculo hac Major *Leo Allatius*. Mart. *Schook.* in figm. leg. Reg. p. 57.

3.

De *Noæ cognominibus* qui plura vellet, conſulat exemplo, poſt *antiquitates Chaldaicas* à Berroſo ſcriptas & *Etruscas* ab *Inghiramio* repertas, quarum auctoritatem, qui cuncta diligenter & accurate perpendit, licet illas *Caſpar Varerius* has autem Vir Eruditiſſ. *Leo Allatius* acriter oppugnavit, haud elevatam cenſeant *Dickinſonius*, in Diatrib. de Noæ in Italiam *adventu* pag. 27. fin.

4.

Inghiramus. Ejus tabulæ ſuppoſititiæ v.,, *Boudelot* de l'utilité des Voyages p.447.

(1448) INQVIETO. *Accademico incognito.* Ejus nomine extat Il *Contraſto de Genii* C. *Morale*. In Venetia, per Il Sarzina 1652. in 12mo. Auctorem ſcripti conſtituit *la Viſiera Alzata* Pentecoſtes num. XXVI. pag. 117. Tomaſo PLACIDO TOMASI DE PESARO. (a) allegatque le *Glorie degl' incogniti* pag. 417. ubi quidem de Scriptore hoc agit, ſed nec ſcripti hujus, nec inqvieti nomini meminit. adde P. 188. 119.

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. num. XXVI. p. 117.

XXVI. *Il contraſto de Genii C. Morale dell' INQVIETO Academico INCOGNITO. In Venetia per il Sarzina M. DC. LII. 12.*

L'Autore fù TOMASO PLACIDO TOMASI. da Peſaro - Veggaſi le Glorie degl' Incogniti pagina 417.

INSTABILE Academico. v. *Incaminato.*

(1449.) INTIRIZZITO, *Academico Adormentato.* Sub eo nomine prodiit 1628. fol. in Genoua per il Pavoni, italicè : *Ode Toſcana.* Cujus Auctorem eſſe Pier *Giuſeppe* GIUSTINIANI Nobil. Gen. innuit la *Viſiera Alzata Hecatoſt.* num. LXXXVI. p. 83.

(1450.) INTRONATO *Academico : Alexandre* PICCOLOMINI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 566.

(1451.) JOACHIMI Monachi nomine, *Paticinia de Romano Pontifice* A. 1608. Francof. prodiere, cum notis *Joannis* ADRASDER, quæ ab ipſo conficta eſſe, criminatur *Carolus de Viſch* Bibl. Ciſtercienſis p. 174.

(1452.) JOBI liber, quomodo malè SALOMONI à quibusdam tribuatur, occaſione lapſus memoriæ *Nazianzeni*, vide apud *Bellarm.* de Script. Eccleſiaſt. p.m. 5. ibidem MOSI à pluribus eum tribui, ſed malè, docetur, adde citatos initio c. 1. Anonymorum. Imprimis *Spanhem.* Hiſtor. Jobi c. XIV. p. 214. edit. Genevenſis, qui tres claſſes ſententiarum examinat. Moſen non eſſe Scriptorem probat. Retuliſſe vult Hiſtoriam Jobum vel amicorum aliquem in adverſaria. Non eſſe Salomonem auctorem, ſed aliquem tempore Davidii. Poſt Spanhemium de auctore habet varias ſententias Froſſen. in Diſquiſ. Biblioth. pag. 649. qui in toto §. 10. ſatis prolixo Spanhemii non meminit ; ejus tamen opinioni ſubſcribit, docente margine Maſtrichtiano. Jamque olim id docuit *Methodius* referente du *Pin* · Bibliothec. Tom. I. pagina 190. b. At *Jobo* ipſi, ipſius amicis, PROPHETIS, ESAIÆ in ſpecie, SALOMONI abjudicatum ſcriptum hoc, conſtanter nihilominus MOSI tribuunt *Thalmudiſtæ* omnes in *Bavà bathra* cap. 1. cum quibus ſentit *Huetius* demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. p. 321. 322. (a) Et hujus argumentis ſuffragatur *Saldenus* in Otiis ſuis Theologicis, ut in Eorum recenſione notant *les Nouvelles de la Republique des lettres* 1684. Tom. I. p. 381. 385. (b) & le *Journal des ſavans* 1685. pag. 33. 34. (c) ESAIÆ & tributum JEREMIÆ ab aliis librum obſervat *Du Pin* in Diſſertatione, Novæ Bibliothecæ Eccleſiaſticæ ſuæ præmiſſa pag. 24. & in notis ad eam p. 42. (d) Qui tamen ipſe hac in parte τὸ ἀπρεπὲς eligere mavult ; quanquam Hiſtoriam ipſam non fictam, ſed veram eſſe contra *Rabbinos* aſſerat. Vide *le Journal des ſavans* 1688. pag. 334. 335. (e) *Acta Eruditor. Lipſienſ.* Supplem. Tom. I. Sect. X. pag. 541. *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis p. 36. Ipſi JOBO librum hunc reſtituit D. Chriſtianus *Chemnitius*, Diſſertat. de Perſona & libro Iliobi cap. IX. integro. (f) Peculiaris ſententia eſt *Lightfooti* qui ELIHÙ, unum ex Interlocutoribus ſcripti, Auctorem ejus facit, vide la *Bibliotheque Univerſelle* de l'an. 1686. Tom. I. p. 379. (g) Locus *Lightfooti* eſt in ejus Harmon. V. Teſt. P. I. p. 44. 45. Argumentum autem præcipuum petitur ex Job. XXXII. v. 15. 16. 17. ubi Scriptor Sermonem Elihu ut proprium refert. Hæc addit *Symbola Normanniana.* *Moſi* certe, occaſione locutionum aliquot Arabicarum abjudicat etiam *Kipping* ad Scriptur. S. Exerc. IX. p. 57. & XII. §. 6. pag. 69. (h) & (i) SALOMONI Scriptum hoc a nonnullis aſſignari notat M. Joan. Georg *Neumannus* Diſſertat. de Pſalterio Salomon. hab. Witteb. 1687. §. XV. ubi addit à Turcis Jobum *Salomoni* quondam à Conſiliis fuiſſe credi. (k) Hiſtoriam autem hanc fictam *Moſe* Auctore & dramaticam vide ſentientem etiam *Menetrierium*, Tom. IV. *des Jugemens des ſavans* Part. I. pag. 88. 89. num. 187. & num. 1092. pag. 2. (l), in quo illi præiverat, licet hic citari hoc nefas fuiſſet Jeſuitæ, Lutheri Kirchen-Poſtill in Epiſt. 24. Trinit. adde *Spanhem.* Lettre ſur la Critique du Vieux Teſtament p. 60. Veram Hiſtoriam agnoſcens *Drexelius* in Job. Divin. provid. Theatr. cap. 2. p. 21. 22. & cap. 3. p. 35. duo priora capita cum ultimo MOSEM Autorem habere aſſerit, utpote quæ lingua Hebraica proſa ſcripta ſint, cum reliqua carmine Arabico (quo genere, Elegiacone, an Hexametro ignoratur, niſi quod p. 35. ad Hexametros verſus inclinet) conſignata ſint. Hæc ex Domini *Deckherri* epiſtola ad me d. IV. decemb. 1676. data, huc memorare placuit. In Editione enim Operum Drexelii, quam Petrus de Vos curavit 1680. in 4to hoc opuſculum prætermiſſum eſt, *Alegambe* tamen p. 181. inter *Jeremiæ* Drexelii opera memoratum. Vide etiam quæ *Huetius* Demonſtrat. Evangel. Propoſ. IV. p. 321. hanc in rem affert ubi ſimul XL. poſteriora Capita in τοῦθιας ſuſpicionem Judæis veniſſe oſtendit. Adde *le Journal des ſavans* 1681. pag. 176. & Præfationem *P. Senault* in Paraphraſin ſuam in Jobum p. 10. 11. (m) & Cauſſinum de Eloq. ſacra & humana (n) lit. XV. p. 742. *Quenſted.* de patriis Ill. Vir. p. 604. & ſeqq.

(a)

(a) Huetius Demonſtrat. Evangel. Propoſ. IV. p. 321. 322.

Sunt qui à Jobo, *ipſiuve amicis* Syriace *ſcriptum, à Moſe redditum* Ebraice, *& aliquot additamentis auctum opinentur: quorum familiam ducit Auctor prioris commentarii in Jobum, qui* Origeni *tribuitur, illa additus clauſula quæ in Græca editione finem imponit libro, & è Syrorum Lingua converſum eum fuiſſe docet.* Moſem *plerique, unum Interpretem, ſed libri auctorem agnoſcunt;* Gregorius Nazianzenus Salomonem, *uni quidem de ecſcripſit* Polychronius *& alii hæc multi. Quam ſententiam* Lutherus *demum amplexus eſt. At* Origenes *Moſem negàs plus quam quinque libros reliquiſſe.* Alicui è Prophetis *librum Jobi tribuunt quidam. Idumæi Prophetæ factum eſſe ſuſpicatur* Philippus Codurcus, *ſed multo magis inclinat ut ab* Iſaia *profectum dicas: cujus ſententiæ cauſas habet, partim acutas quidem, at futiles tamen & leves, partim vanas penitus & inanes. Nonnulli etiam alicui ex* Ebræis Babylone captivis *aſſignant.* Grotius *Ezechielem quidem vetuſtiorem Libri Scriptorem arbitratur, quicunque tandem fuerit, quod Jobi mentio apud Ezechielem extet; at Davide & Salomone recentiorem, quod ex horum Scriptionibus plenus illius tranſlatus agnoſci poſſint; videri autem habuiſſe propoſitum poſteros Eſaiæ à Babyloniis tranſportatos hoc exemplo adverſum Dei cultum retinendum, & adverſa conſtanter ferenda excitare.* Fridericus Spanhemius, *qui* Jobi Hiſtoriam *accurate nuper & erudite proſecutus eſt, à Jobo quidem, aut Jobi amicis rei in adverſaria primum fuiſſe lingua patria relatas exiſtimat, Arabica nimirum, ſeu Syriaca Veteri, & exin demum circa Davidis aut Salomonis tempora à homine Ebræo conflatum eam quam habemus Hiſtoriam. Quosdam etiam refert* R. Levi ben Gerſon *poſtrema undecim Libri hujus capita in vehementem ſuſpicionem vocaſſe; propter notulam ad tricesimi primi Capitis calcem attextam, qua illic deſiſſe Sermonem Jobi ſignificatur. Quaſi omnium ſermonum Jobi, non ſolum colloquii cum tribus amicis,* Baldado, Sophare, & Eliphazo *finis hac clauſula deſignetur. II. In hac opinionum varietate, quam peperit vetuſtas Libri, ac rei obſcuritas, cum vix quicquam nobis pro certo definire liceat, ſuſpiciones noſtras ac conjecturas in medium afferemus. Librum ſcripſiſſe* Moſem *ad ſolatium Ebraicæ gentis, cum Ægyptiorum tyrannide premeretur, mihi ſane videtur per quam probabile. Ea eſt Thalmudiſtarum ſententia in* Bababathra; *ea R.* Davidis Kimchi, *&* Rabbinorum complurium. *Eamdem amplexus eſt Auctor poſterioris commentarii in Jobum, qui* Origenis *ſibi nomen præſcripſit; eamdem* Methodius *apud* Photium; Polychronius, *&* Julianus Halicarnaſſeus *apud* Nicetam *in* Catena in Jobum; *eamdem denique Recentiores bene multi. Idipſum ſenſiſſe* Hieronymum *diſcas ex ejus Epiſtola ad* Paulinum, *in qua librorum Sacrorum recenſens, Pentateucho Jobi librum ſubjicit, poſthabito etiam libro Joſuæ; quo ejusdem eſſe utrumque, & Auctoris ætatis ſignificet.*

(b) Nouvelles de la Republique des Lettres. 1684. T. I. p. 385.

Il ne croit pas que Job *ait compoſé luy même ſon Hiſtoire, parce qu'elle eſt écrite en vers, & il ne déſapprouve pas le ſentiment de* M. Huet, *qui porte que* Moïſe *ayant recueilli divers Memoires Manuſcrits concernant la vie de Job, & ouï ſur cela le rapport de pluſieurs perſonnes, fit un Corps d'Ouvrage de tous ces materiaux pendant la ſervitude de ſes freres, afin de les conſoler par ce grand exemple de patience.*

(c) Journal des Scavans Ao. 1685. T. I. pag. 33. 34.

Il rend la même juſtice à ce Legiſlateur à l'égard du Livre de Job que quelques-uns pretendent qu'il trouva tout fait chez ſon beau-pere Jethro *au païs de* Madian; *car ſuivant le ſentiment de* Mr. Huët *il ſoûtient que Moyſe ayant recueilli divers memoires Mſſ touchant la vie de Job, & ayant ouï ſur cela le rapport de Pluſieurs perſonnes, fit un corps d'ouvrage de tous ces materiaux pendant la ſervitude de ſes freres, afin de les conſoler par ce grand exemple de patience.*

(d) Du Pin in Diſſertat: Præliminari novæ Biblioth. ſuæ præmiſſa p. 24. & 42.

Le tems auquel Job a vêcu, eſt encore plus difficile à decouvrir, & l'Auteur du Livre, qui raconte ſon Hiſtoire, n'eſt pas moins inconnu. Quelques-uns, comme *Origenes, Saint Gregoire, & Suidas* l'attribuent à Job même, d'autres croient, que c'eſt *Moiſe* qui en eſt Auteur, ou qui l'a traduit en Hebreu. *Saint Gregoire de Nazanze* l'attribuë à *Salomon*, d'autres à *Iſaie, ou à quelqu'un des Prophetes.* Toutes ces opinions ne ſont apuiées que ſur des conjectures fort legeres. C'eſt pourquoi il me ſemble, qu'il vaut mieux ſuſpendre là deſſus ſon jugement, que d'aſſurer quelques-unes de ces opinions, qui ſont toutes également incertaines.

Pag. 42. *L'Auteur du Livre, qui raconte l'Hiſtoire de Job, n'eſt pas moins inconnu.* Ceux qui l'attribuent à Job, ſe fondent ſur ce qu'il ſouhaite en deux endroits au chap. 19. & 31. que ſes paroles ſoient écrites. Mais il eſt aiſé de voir, qu'il ne parle point en cet endroit d'un Livre ordinaire, & que ce n'eſt qu'une figure, pour montrer combien il eſt perſuadé de leur verité. *Quis mihi tribuat, ut ſcribantur Sermones mei? Quis mihi det, ut exarentur in libro ſtylo ferreo, & plumbi lamina vel certe ſculpantur in ſilice?* Ceux qui en font *Moyſe le Traducteur*, comme l'auteur d'un des Commentaires ſur Job, attribué à *Origenes*, diſent qu'il l'a traduit de l'Arabe, ou du Syriaque. Les *Thalmudiſtes*, & les *Rabbins* en font Moyſe l'auteur, & c'eſt le ſentiment de l'auteur du ſecond Commentaire, attribué à *Origenes ſur Job, de Methodius dans Photius, de Polychronius, de Julien d'Halicarnaſſe dans la Chaine, & de Nicetas ſur Job.* Il ſemble auſſi que *S. Jerôme* ſoit de cette opinion. On n'apporte point d'autre raiſon de ce ſentiment, que la reſſemblance de ſtile. Pour moi je n'y en trouve point. Le ſtile du livre de Job eſt figuré, poëtique, obſcur, plein de ſentences, on y trouve une infinité de termes Arabes, & Syriaques; cela eſt eloigné du ſtile du Pentateuque. *Origenes* rejette ce ſentiment. *Tom. 5. in Joannem*, où il nie formellement

"lement, que Moyſe ait écrit d'autres Livres, "que le Pentateuque. *Saint Gregoire*, qui l'attri- "buë à Salomon, n'a point de preuve de cette "conjecture. Ceux, qui l'attribuent a Jeremie, "ſe fondent ſur la conformité de ſtyle, & ſur les "termes Syriaques, qui s'y rencontrent. Co- "*durcut* l'attribuë à un Prophete *d'Idumée* ſur des "conjectures frivoles. Quelques uns l'attribuent "aux juifs en Babylone ſans aucun fondement. "Ainſi l'on ne peut rien dire de l'auteur de ce Li- "vre, ſi non qu'il eſt entierement inconnu.

(e) Journal des Scavans 1688. Tom. XVI. p. 334. 335.

On auroit honte de refuter les rêveries des Rabins qui ont avancé que Job n'eſtoit qu'un perſonnage feint par Moïſe pour adoucir par le recit de ces avantures le chagrin des Iſmëlites dans le deſert.

Ezechiël *parle de* Job *comme d'un homme veritable. Le S. Eſprit propoſe l'exemple de ſa patience avec celui de Tobie.* S. Jaques *le repreſente comme le modele d'une inébranlable fermeté, & le joint à Jeſus-Chriſt. D'ailleurs ſon nom propre, celui de ſes amis, de ſes fils & de ſes filles, font juger que ce n'eſt pas un homme inventé à plaiſir. La ouë d'une patience qui ne fut jamais, auroit eſtoie eſté un moyen peu propre à nous exciter à la patience dans de grandes afflictions.*

Pour ce qui eſt de l'hiſtoire, on ne ſcait au vrai par qui elle a eſté compoſée. Saint Gregoire Pape *a cru que Job avoit écrit lui meſme ce qu'il avoit ſouffert. Quelques uns ajoutent qu'il l'écrivit en Arabe, & que cela paroit par des expreſſions propres à cette langue-là, & que Moïſe le traduiſit en Hebreu. D'autres l'attribuent à Iſaie ou à quelqu'autre Prophete. Cette incertitude ne nous doit pas mettre beaucoup en peine. Il importe peu de ſçavoir qui a écrit ce livre, puiſqu'il eſt conſtant que c'eſt Dieu qui l'a dicté.*

(f) Chriſtianus Chemnitius diſſertat. de Perſona & Libro Jobi Cap. 8. §. I.

Sed de auctore inſtrumenti ali ſeu miniſteriali nimium quantum controvertitur. Nicetas *in ſua Cat. libri Hiobi* aliquem ex Sapientibus Hebræis *autorem & Scriptorem fuiſſe, autumat; cujus ſententiam approbat* Bolducius *pralud. 2. in Hiob. fol. 2. At minus ſolidé illam probat* Iſidorus *6. Etymolog. cap. 2. refert, quod ſint, qui ſtatuant* ab aliquo Prophetarum *librum Hiobi fuiſſe conſcriptum, quæ tamen ſententia pauca admodum probabilia habet indicia. Sunt, qui* Salomonem *auctorem faciunt. Sed huic ſententiæ, ut aliæ sæcam, præprimis antiquitas hiſtoriæ Jobeæ obſtat. Sunt quoque, qui amicos Hiobi autores faciunt, eum congruens videatur, ut qui teſtes adfuerint, atque audiverint Jobum, iidem Scriberent, quæ audiiſſent & vidiſſent, præprimis cum Hiob hoc deſideraſſet, ut auditor aliquis verba ſua fideliter exciperet & literarum monumentis conſignaret; quæ ſententia non quidem aleo mala, minus tamen firma & ſuaſibili nititur conjectura. . Duæ celebres ſunt opiniones, quarum altera* Moſen; *altera vero* ipſum Hiobum *autorem fuiſſe aſſerit: Sed qua earum præferenda non adeò clarum, hinc multi utramque conciliant, dicentes, quod Job primitus rerum ſuarum hiſtoriam annotaverit linguâ* Arabicâ; *Moſes vero in* hebræam *linguam eandem tranſtulerit, ac principium & finem adjecerit.*

(g) Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique de l'Année 1686. Tom. I. p. 379.

L'Auteur croit auſſi que Job *a vécu dans le même temps, qu'il étoit petit fils de Nachor frere d'Abraham, & qu'Elihu qui eſt l'un de ceux qui parlent dans ſon Livre & qui étoit ſon proche parent, eſt l'Auteur de cet Ouvrage. Cette inſertion ſe trouve à la p. 24.*

(h) Kipping. Exerc. ad Script. Sacr. Ex. IX. pag. 57.

Libri Scriptorem quærunt eruditi & vix inveniunt. Moſen *redegiſſe in orationem cum Rudimenta quædam ſermone Arabico deſcripta uſtus eſſet apud Jethronem ſocerum ſuum produxit R.* Salomo, Origenes Adamantius, Sixtus Senenſ. *l. 1 Bibl. p. 9 Job. Heur.* Urſin. *Exerc. famil. de Zoroaſtre p. 223. & Vol. 2. Anal. l. 4. c. 11. R.* Abraham *in Jachaſiu fol 9. R.* Menaſſeh *Ben Iſmel l. 1. de reſurr. mort. p. 124.* Bellarm. *de Script. Eccl. p. 5. 6. Contra Moſis opus non eſt quia decendi genus probat recentius ſeculum. Tum quoque multæ ex Pſalmis & proverbiis accepit ut diligens lectio demonſtrat.* Liber Jobi proſa incipit, hexametro labitur, dactylo ſpondæoque currens pedeſtri ſermone finitur, *ait* Hieron. *præf. ad lb. l. Hic reprehendit nonnulla* Scal. *in* Euſeb. *p. 7. quem vide.*

(i) Id. Exerc. XII. §. 6. p. 69.

Arabica *plurima ſunt apud* Jobum *ieaque compoſitor ejus operis* Moſes *non eſt qui in libris omnibus purum Hebraicum loquitur.*

(k) Neumannus Diſſert. de pſalterio Salomonis hab. Witteb. 1687. §. XV.

Sed & profectum hinc exiſtimo, quod *Jobi liber* cum ſapientiam inſignem ſpiret, *à Salomone* exaratus eſſe quibusdam dicatur. Quam ſententiam *Gregorio Naz.* adſcribit *Polychronius* in procœmio ejus Commentarii; quem in Jobum reliquit. Ac noſtro ævo *Grotius*, Ezechiele quidem vetuſtiorem libri Scriptorem arbitratur, ai Davide & Salomon recentiorem: quod ex horū ſcriptis pleraque illuc tranſlata agnoſci poſſint. Præf. Coment. in Job. *Fridericus quoque Spanhemius*, qui Jobi Hiſtoriam accuratè nuper expoſuit, a Jobo quidem aut Jobi amicis res in adverſaria primùm fuiſſe lingua Patria relatas exiſtimat, Arabica nimirum aut Syriaca veteri, & ex iis demum circa Davidis & Salomonis tempora ab homine Ebræo conflatam iſtam, quam tenemus, hiſtoriam Vid. ejus Hiſtoria Jobi cap. XII. ſeq. Hinc Turcis ea hodienum adhæret, Superſtitio, ut Salomonis conſiliarium fuiſſe Jobum opinentur, nec proinde Imperatores ſuos ad faſtigium evehunt, priusquam ad S. Hiobi Simulacrum profecti tolerantiæ pariter ac Sapientiæ exemplum inde petant. Haud ſecus, ac Reges Galliæ ad D. *Marculphum*, Poloniæ autem Reges ad Martyrii locum S. *Stanislai*, pridie coronationis ſolenneiter inſtituunt Vid. Aud. Stat. Turc. lib. I. cap. II. Conf. *Thuan.* ad An. M. DC. x. *Piaſecus* de Coronat. Uladislai p. 458.

(l) Jugements des Scavants Tom. IV. part. I. pag. 88. 89. num. 182. do P. Claude Franc. Menetrier Jeſuite Traitté de l'Opera. *L'auteur voulant donner plus d'autorité à tout ce qu'il avance, n'a point*

a point fait difficulté de faire remonter l'origine de l'opera *non ſeulement juſqu'a David, mais encore juſqu' au temps de Moiſe, & de* Job, *pretendant que le livre qui porte le nom de ce dernier eſt une veritable Repreſentation Dramatique &c.*

Idem *n. 1092. p. 2.*

Nous avons de la Poeſie de Moyſe *le cantique du deuteronome* (1), *& le livre de* Job, *dont il eſt l' Auteur, ſelon toutes les apparences. S.* Jerôme *dit qu' il n'y a rien de plus beau, que ce Cantique, ni rien de plus accompli, que le livre de* Job *pour la Poeſie meſme; & il ajoûte ſur la foy de* Joſeph, *& d'*Origene, *qu' ils eſtoient compoſez en vers Hexametres & Pentametres* (2) *& pag. 5. not. 8. Le P. Meneſtrier au traité des* Repreſent. *en Muſique, temoigne, que le livre de* Job *eſt une Piece Dramatique, & d'autres Critiques l'ont auſſi conſideré comme une Comedie ſainte faite pour l' inſtruction & la conſolation des Iſraelites durant leurs voyages & leur ſejour au deſert d' Arabie.*

(1) C'eſt le XXXII. Chapitre du Deuteronome.

(2) *Hieronym.* præf. in Chronic. Euſebian.

(m) Senault in præfat. in Paraphraſin Jobi pag. 10, 11.

Mais ils ne conuiennent pas ſi abſolu-
„ment de l'authéur de cét ouvrage: la plus com-
„mune opinion pourtant, & la plus raiſonnable,
„ce me ſemble, eſt que Job ſe voyant reſtably
„dans ſa premiere grandeur, & s'entretenant de
„les miſeres paſſées, en auoit luy-meſme eſcrit l'
„Hiſtoire, & qu'eſtant tombée entre les mains
„de Moyſe, ce grand homme la mit en vers pour
„la conſolation de ſon peuple, & l'a embellit des
„plus riches ornemens, & des plus eclattantes
„figures de Poëſie. En effet, ie puis aſſeurer qu'
„il n'y a point de liure au monde, où les mani-
„eres de partet ſoient plus nobles, les penſées plus
„genereuſes, les deſcriptions plus riches, & les
comparaiſons plus naïfves: Auſſi eſt-il aiſé de
„juger, que celui qui en eſt l' Autheur auoit de
„grandes lumieres, & que la revelation ou l'eſtu-
„de luy avoit appris tout ce qu'un homme peut
„ſcauoir.

(n) Nic. Cauſſinus de Eloq. Sacr. & Hum. lib. XV. p. 742. col. 1. in f.

Jobus *fertur quintus fuiſſe ab Abrahamo. Quanquam ſcio nonnullos hoc ſcriptum* Moſi *tribuere, inter quos eſt* Methodius Martyr, *& Epiſcopus, ſed non negant a Jobo primum Arabicis literis conſignatum, & ex eo deinde volumine librum a Moyſe compoſitum, quem nunc pra manibus habemus. Verum, quid ad nos attinet, cum noverimus hæc ſive a Jobo dicta ſint, ſive a Moyſe, ſancti Spiritus afflatu, atq; impulſu fuiſſe dictata.*

JODOCUS v. *Ghiſtelius.*

(1453.) JODOCUS SINCERUS, cujus nomine etat *Itinerarium Gallia*, eſt *Juſtus* ZINZERLINGUS. vide *Hauckium* de Scriptoribus Rerum Romanarum Part. I. cap. LXIV. Artic. I. pag. 236.

(1454) JOHANNIS ABBATIS Prologus ad Imperatricem Viduam Henrici Imperatoris in opus precum à ſe compoſitum ex patribus, legitur in Analectis Jo. *Mabillonii* pag. 133. usque ad 143. ubi incipit libellus & pag. 153. alia *orationes* XXII. quarum *ultima eſt ad S. Johannem Evangeliſtam.* pag. 161. quas *partim* ipſi *Johanni, reliquit Mabillonius*, partim ANSELMO tribuit certo vel dubitanter, partim AMBROSIO & AUGUSTINO ut in excerptis (a) ſubjunctis videre eſt. Unde Fiſcamnenſem Abbatem p. 177. illum fuiſſe docemur: Adde *Caveum* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 419.

(a) Mabillon. Analect. Tom. I. p. 68. An Johanni *tribuenda ſint, diſpiciendum eſt. Quæ in Metenſi codice reperiuntur, alia manu prima, alia ſecunda deſcripta ſunt. Prima quidem libellus primo* Joannis *ac poſterior cum orationibus ſubſequentibus usque ad duodecimam: quæ ſicut & ſequentes, ſecundaria manu exarata eſt. Quæ primigenerii ſunt, omnia (ſi* Wilhelmi Abbatis orationem, *quæ auctoris ſui nomen præfert in codice, excipias)* Joannem *auctorem habere mihi videntur: cæteras vero orationes ſecunda manu ſcriptas Sancto* Anſhelmo *tribuo. In his orationibus tres inveniuntur ad Sanctam Mariam, quas eſſe puto eas, de quibus mentionem facit* Anſhelmus ipſe *in lib. 1. Epiſtola 20. ad Gondulfum. Orationem XVII. incipientem ab his verbis*, Terret me vita mea, *memorat tribuitq; Anſelmo* Durandus *Abbat. in ejuſdem libri epiſtola 61. An vero oratio ad Sanctum Joannem Evangeliſtam eidem* Anſelmo *tribuenda ſit, dubium me reddunt hæc verba:* Si agnoſcis nomen tuum, rogo te per ipſam dilectionem, agnoſcam in tanta neceſſitate auxilium tuum. Ioannes, Ioannes, &c. *Ex quibus verbis aliisque conſimilibus conjectura eſt Autori nomen fuiſſe Iohanni.*

Pag. 170. *Oratio ſexta ante Miſſam dicenda, cujus exordium*: Summe Sacerdos, *nullum autoris nomen præfert in codice Metenſi. Hanc alii* Ambroſio *tribuunt, alii* Anſelmo: *mihi vero Iohanni tribuenda videtur. Certè ex ea idemtidem ſententias adducis* Iohannes *in libello poſteriori, in* oratione ſecunda, *undecima & in aliis: & apud Anſelmum prolixior eſt ea oratio poſt illa verba:* in commemoratione tua & ſalute noſtra. *Nam quæ ſequuntur apud Anſelmum & in aliis editis libris usq; ad hæc:* peto clementiam tuam, ut deſcendat ſuper panem & calicem &c. *apud Iohannem deſunt, videturq; alterius eſſe autoris qui epiſcopalem turam habuerit.*

Ibid. *Ergo hæc oratio auctorem habet* Iohannem, *aut certe alium ætate ſuperiorem: ampliſſimarem vero forſitan ſanctum* Anſelmum; *ob idque* Anſelmo *à poſteris adſcripta.*——

Pag. 171. *Cæterum non facilè in animum induxerim*, Iohannem, *qui ex antiquis Patribus, maximè ex* Auguſtino, *ſcripta ſua derivat, quidquam delibaſſe ex* Anſelmo, *qui Iohanne ſene juvenis erat. Quippe* Anſelmus *annorum XXVII. factus eſt* Becci *Monachus anno M. LX, poſt biennium Prior in quindecim annos: Abbas dein anno M. LXXVII. qui Iohannis* Abbatis Fiſcamnenſis *obitum præceſſit. Ex quibus veriſimile efficitur*, Anſelmum *quædam a* Iohanne *homine ſene mutuatum fuiſſe, quam* Iohannem ex Anſelmo Iuniori.

Et quidem Prologus decem Meditationum *apud* Anſelmum, *ordine tantiſper immutato, acceptus eſt ex Johanne in libelli poſterioris parte tertia, uti & caput primum earundem Meditationum ex parte prima ejusdem libelli: etſi etiam in* Alcuini Confeſſione Chiffletiana *reperiuntur. At vero Johannes in locis practatis ex hac oratione ſexta hinc inde verſus interſeric, uti ſolet ex propriis, quod argumento eſt enm hujus orationis ſextæ eſſe conditorem.*

Pag. 174. *jamverò ſi tam priorem* Johannis *libellum, quam ſequentia opuscula conferamus cum libro Meditationum, qui ſub nomine* Auguſtini *vulgatus eſt, eadem in utrisque de verbo repetita inveniemus. Itaque operæpretium me facturum putavi, eumque harum adnotationum fructum mihi propoſui, ut uter auctor ab altero hæc mutuatus ſit, aperiam. Atqui in* libro Meditationum Auguſtiniano *manifeſta apparent plagiarii &* conſarcinatoris *indicia.*

Pag 176. *Ex hac collatione manifeſtè conſtitutur id, quod hactenus demonſtrandum ſuſcepi, ſcilicet* Meditationum collectorem ex *variis* Johannis opuſculis *unum corpus Meditationum compegiſſe, exceptis uno & altero capitulis, ac proinde Johannem eſſe poſteriorem. Itaque ſic res proceſſiſſe videtur,* Johannes ex Patribus, *maximè ex* Auguſtino & Alcuino, *ſententias decerpendo, libellos precum duos aliasque orationes compoſuit. Hæc ut ad manum haberet, continuâ ſerie male digeſta in unum collegit aliquis conſarcinator. Quæ collectio, quia Auguſtini genium ſententiasque referebat,* Auguſtino *à poſteris adſcripta eſt. Quæ in re neſcio quo fato id Johanni accidit, quod ne accideret ſtudioſe præcaverat in præfatione libri prioris,* Agnetem Auguſtam *obteſtatur, uti daret operam, ne quis Librariorum ſcripta ſua vitiaret, ſive aliquid addendo, ſeu ſubtrahendo, aut immutando: quæ nihilominus omnia paſſus eſt a Meditationum compilatore. At quis tandem ille compilator? certe non facile eſt definire. Lovanienſium cenſum hæc eſt:* Auctor eſt vel beatus Auguſtinus, vel qui ejus libros non indiligenter legit. *Atqui jam ſuperius demonſtravi, hanc collectionem ſere integram conflatam eſſe ex Opuſculis* Johannis Abbatis, *qui Auguſtini ſententiis idem idem uſus eſt.* Non *ergo* Auguſtinus harum Meditationum Auctor: *ſed aliquis alius Johanne poſterior.* Anſelmo *eam tribuit Theophilus* Rainaudus, *hac adductus ratione, quod nonnulla ex Anſelmi genuinis libris deſumta ſint. Verum neq; hac meo id evincit, neq; tam Anſelmi, quam* Johannis Abbatis *ſcriptis conſtat hæc collectio. Neq; ſane credidevim, Anſelmum, hominem tantum, ex meris auctorum æqualium plagiis libros conſarcinaſſe, qui ex propriis ingenii ſui fontibus propria condere natus erat: aut, ſi id tentaſſet, tam male rem executurum fuiſſe.*

Quisquis vero collector ille ſit, certe monachus fuit. Cujus rei argumentum eſt, quod in cap. VI. Meditationum, ubi Johannes habet cum veris & perfectis ſervis tuis; *Collector reposuit:* cum veris & perfectis Monachis, quorum veſtigia imitari nequeo &c.

(1454.) JOHANNIS Apoſtoli nomine, à LEUCIO conficta quædam, *Innocentius* Ep. 3. ad Exuperium refert, v. ſupra *Andreas & Jacobus & Minor Melito.*

Huic JACOBO MINORI tributam à quibusdam eſſe *Apocalypſin*, obſervat *Wolfeley* 379. qui tamen contra nititur. ALII cuidam JOHANNI, *neq; Apoſtolo* neque *Evangeliſtæ*, tribuit *Dionyſius Alexandrinus.* vide *Du Pinii* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. I. p. 189. (a) la *Bibliotheque Univerſelle* de l'année 1686. tom. 3. p. 71. & Tom. XII. pag. 455. (aa) Idem tamen CERINTHO, cui à quibusdam, adſcribebatur, abjudicat. Suppoſititiam *Johanni Apoſtolo Apocalypſin* exhibet *Lambecius* Commentar. Bibliothec. Cæſar. lib. VIII. pag. 44. (b) Maxime omnium inter libros N. T. hanc Apocalypſin impugnatam fuiſſe notat ex Balthaſare *Stolbergio*, l'*Hiſtoire des Ouvrages des ſçavans* Aouſt 1688. p. 483. (c) adde *les Nouvelles les lettres* Juin 1686. p. 656. (d) Omnes circa hoc ſcriptum difficultates complexus Amicus meus ex Auditore cariſſimo M. Guſtavus *Schrödter*, Apocalypſin Sanctam, & Auctoritate Canonicam & præcipue ad Auctorem Johannem Evangeliſtam & Apoſtolorum indubitato referendam eſſe, peculiari diſſertatione hab. Roſtoch. 1697. demonſtrare nititur, & præcipue male ad CERINTHUM §. 18. aut ad JOANNEM THEOLOGUM, Apoſtolo contradiſtinctum §. 19. aut ad JOANNEM MARCUM §. 19. referri, evincere ſtudet. Adde Auguſti *Varenii* Rationar. Theolog. de Script. Eccleſ Secul. II. pag. 19 §. 20. (e) & vel maxime Cavei Antiquitates Apoſtolicas, ubi præter Dionyſii Alexandrini veterumque ſententias nova peculiaris *Grotiana* de JOHANNE PRESBYTERO familiari & Auditore Apoſtoli memoratur p. 158. & 159.

II. Duas *Poſteriores Epiſtolas* Johanni Apoſtolo abjudicatas, & JOHANNI PRESBYTERO adſcriptas vide apud *Miræum* Bibliothec. Eccleſ. p. 6. & 9. (f) & in *Actis Erudit. Lipſienſ.* 1690. p. 547. (g) Hiſtoriam *de Obitu & Reſurrectione B. Virginis* Johanni Apoſtolo ſuppoſitam docet *Lambecius* Diar. Sac. Itin. Cellenſ. p. 196. 197. 198. (h)

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques T. I. p. 189.

Dans le premier il expoſoit ſon ſentiment ſur cette queſtion, & dans le ſecond il repondoit aux miſons de Nepos, & aux temoignages de l'Apocalypſe, en diſant ſur ce dernier chef, que quelques-uns ons rejetté le Livre de l'Apocalypſe, comme étant de l'Heretique de Cerinthe, qui n'admettoit d'autre beatitude, que celle qui conſiſtoit dans les volnptez charnelles, que pour lui il n'oſoit le rejetter entierement, parce qu'il étoit perſuadé, eſtimé par pluſieurs Chrétiens: mais qu'il étoit perſuadé, qu'il avoit un ſens caché; qui eſt peut-être compris de perſonne; qu'il avoüoit que c'eſt un Livre d'un Auteur inſpiré du S. Eſprit, qu'il croioit neanmoins qu'il n'étoit point de S. Jean l'Evangeliſte, mais d'un autre qui portois le nom de Jean comme lui, ce qu'il tâche de prouver par la difference du ſtile, & des penſées. Euſebe rapporte des fragment conſiderables de ce Livre, dont nous avons tiré ce que nous venons de dire; voiez le Livre 3. de ſon hiſtoire Eccleſiaſtique Chapitre 28. liv. 7. Chap. 24. & 25.

(aa) Bibliothec. Univerſ. Tom. XII. pag. 455.

Cajus *auteur orthodoxe, qui vivoit ſous Zephyrin, c'eſt à dire, à la fin du ſecond ſiecle, attribue l'Apocalypſe*

eclypſe nettement à Cerinthe *& l'accuſe d'introduire des viſions monſtrueuſes comme ſi elles avoient eſté escrites par un grand Apoſtre & qu'elles luy euſſent eſté revelées par les Anges, afin d'eſtablir ſon regne charnel de mille ans.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæſ. Lib. VIII. p. 44.

Quarto, & quidem a fol. 108. pag. usq; ad fol. 115. pag. 1. Joannis Apoſtoli & Evangeliſtæ Apocalypſis ſuppoſititia, *in qua etiam agitur de Anti-Chriſto. Inſcribitur ea atq; incipit hoc modo:* Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ Θεολόγου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου. Μετὰ πολὺ ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περιῤῥώμην ἐγὼ ΙΩΑΝΝΗΣ αὐτὸς ὅτι ὁ Θεσβὼρ &c.

(c) Hiſtoire des Ouvrages des Scavans. Aouſt 1688. p. 482.

„L'*Apocalypſe* eſt le Livre du Nouveau Teſta„ment qui a été le plus generalement attaqué. „Quelques uns ont dit ſans balancer, que la con„ſtruction du 4. verſ. du 1. ch. ne ſe pouvoit pas „ſauver, & que tout étoit plein de ſoleciſmes. „*Eraſme* a ſoûtenu fortement la même choſe. Et „*Euſebe* a rapporté une Lettre de *Denys*, Eveque „d'Alexandrie, qui pretendoit que S. Jean l'„Evangeliſte qui a auſſi écrit l'Epitre Canoni„que, n'étoit point l'Auteur de l'Apocalypſe, à „cauſe de la difference du ſtile, & parce qu'il y „avoit des ſoleciſmes. D'autres ont crû que les „Apoſtres accoûtumez à parler *Syriaque*, qui étoit „la langue vulgaire dont JEſus-Chriſt même „s'étoit ſervy, avoient conçû dans la langue Sy„riaque ce qu'ils avoient deſſein d'écrire en „*Grec* qui étoit la langue la plus univerſellement „repanduë par tout le monde: en ſorte qu'ils „donnoient aux termes Grecs un tour & une con„ſtruction Syriaques. L'Auteur montre que S. „Jean n'a pû ſe regler par la langue Syriaque, où „les noms ſont indeclinables: ce qui euſt fait une „étrange Barbarie dans le Grec, où ils ſont declinables.

(d) Nouvelles de la Republique des Lettres. Juin 1686. p. 656.

*L'*Apocalypſe de S. Jean *a été la plus expoſée au rebut.* Cajus *ancien Prêtre de Rome l'attribuoit à l'hérétique* Cerinthus: S. Denis *d'* Alexandrie *remarque que pluſieurs avant lui l'avoient rejettée, comme un Livre plein de fictions & de fauſſetez, mais que pluſieurs autres l'approuvoient; que pour lui il n'oſoit pas la rejetter, & qu'il croioit qu'elle avoit un ſens caché; il tache de prouver par pluſieurs miſons qu'elle n'eſt point de S. Jean.* S. Jerome *qui la recevoit pour bonne, dit dans ſa Lettre 129. que la plupart des Egliſes Grecques la rejettoient.* Amphilochius *remarque auſſi que de ſon temps elle étoit plus rejettée que reçûë, mais enfin elle a été miſe dans le Canon par le Concile de Carthage.*

(e) Aug. Varenii Rationar. Theologic. de Scriptor. Eccleſiaſt. Secul. II. pagina 19. §. 20:

Debetur illi fabuloſo Papiæ dubium de Apocalypſi *Canonica, eademque Autoris* Johannis Evangeliſtæ, *cui ſolam adſcripſit* Hiſtoriam Evangelicam, & Epiſtolam primam, *prout duas* minores Epiſtolas & Apocalypſin *Johanni Presbytero, non Apoſtolo, cujus diverſum quoq; ab illo Evangeliſtæ ſepulchrum notat apud Epheſum. Conferatur* Euſeb. *le 3. c. 33. &* Hieron. *l. alleg. ut rectius tamen hic Hieronymus concludat pro Autore Apocalypſeos Johanne Evangeliſta, quam* Euſebius *ad* Papiam *ejuſq; Presbyterum* Johannem *declinans.*

(f) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 6. & 9.

Scripſit autem & unam Epiſtolam, cujus exordium eſt: quod fuit ab initio, quod audivimus, & vidimus oculis noſtris, quod perſpeximus, & manus noſtræ contrectaverunt de verbo vitæ: *quæ ab univerſis Eccleſiaſticis & eruditis probatur. Reliquæ autem duæ, quarum principium eſt:* Senior electæ Dominæ & natis ejus: *& ſequentis*, Senior Cajo cariſſimo, quem ego diligo in veritate: Joannis Presbyteri *aſſernuntur; cujus & hodie alterum ſepulchrum apud Epheſum oſtenditur, & nonnulli putant duas memorias ejusdem* Joannis Evangeliſtæ *eſſe: ſuper quare, cum per ordinem ad* Papiam, *auditorem ejus, ventum fuerit, diſſeremus.*

Pag. 9. *Ex quo apparet, in ipſo catalogo nominum, alium eſſe Joannem, qui inter Apoſtolos ponitur; & alium* Seniorem Ioannem, *quem poſt* Ariſtionem *eunmerat. Hoc autem diximus propter ſuperiorem opinionem, quam à pleriuque retulimus traditam*, duas poſteriores Epiſtolas Ioannis non Apoſtoli *eſſe ſed* Presbyteri.

(g) Acta Eruditor. Lipſienſ. ao. 1690. pag. 547.

Papiæ enim præceptorem Iohannem *Presbyterum a* Iohanne *Apoſtolo diſtinguendum eſſe putat* (*Henr.* Dodwellus *in Diſſertat. in Irenæum & huic quidem* Evangelium *tantum & primam epiſtolam, illi vero* ſecundam & tertiam *epiſtolam Johanneam* cum Apocalypſi *tribuit. Indeq; factum cenſet, quod qui ſub initium ſecundi ſeculi canonem novi Teſtamenti collegerunt, ſecundam & tertiam epiſtolam Iohannis & Apocalypſin omiſerint, cum tantum Apoſtolorum ſcripta, & quæ Apoſtolorum fide niterentur, ut* Marci & Lucæ Evangelium, *in canonem referre voluerint.*

(h) Petri Lambecii Diarium Sacrs Itin. Cellenſ. p. 196.

Uti ergo apud Latinos tenebrio neſcio quis ſub nomine Melitonis Epiſcopi Sardenſis *Libellum de* obitu & aſſumptione B. Dei-Genetricis *edidit, ſic quoq; apud Græcos fuit, qui de eodem argumento componeret libellum, & ſub* S. Ioannis Apoſtoli & Evangeliſtæ *nomine publicaret; ut teſtatur* Epiphanius *monachus & presbyter in principio Opuſculi ſui* de vita ſanctiſſimæ Deiparæ *his verbis:*—

Pag. 197. & 198. Et alius Ioannes, qui Theologi nomen ſibi vendicat, notam mendacis in ſe accepit. *Hæc* Epiphanius. *Opinor autem Hiſtoriam hanc de obitu & aſſumptione B. Dei Genetricis, quæ S.* Ioannis Apoſtoli & Evangeliſtæ *nomine falſo fuit inſcripta; hactenus nondum prodiiſſe in lucem, ſed eandem eſſe quæ in Auguſtiſſima Bibliotheca Cæſarea Codice manuſcripto, inter Theologicos Græcos*

quadragesimonono, S. Iacobo Apostolo, qui Ἀδελφόθεος *sive* Frater Domini *cognominari solet, attribuitur hu verbis:* Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν καὶ Θεοτόκου Μαρίας, συγγεγραμμένη ὑπὸ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, *h.e.* Obdormitio sanctissimæ Dominæ nostræ & Dei-genetricis Mariæ, conscripta a Iacobo Fratre Domini. *Principium ejus hoc est:* Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐν ὑψηλοῖς τῷ ἁγίῳ μνήματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐρχομένης ἀναπαύσασθαι &c. *Quamvis enim hac Narratione S. Ioannes* Evangelista *in loqueus introducatur, ue ipse potius, quam Iacobus, autor ejus simuletur, quemadmodum & hoc fragmento videre est.* — —

Hæc incognitus ille Narrationis author sub persona S. Ioannis Evangelistæ sive Theologi. Verum enim verò sive S Ioanni Evangelistæ, sive S. Iacobo Fratri Domini ea Narratio titulotenus adscribatur, minimè dubium est, quin aquè supposititia sit, quàm altera illa, quæ sub nomine Melitonis *latinè circumfertur.*

JOH AUSTRIACUS al. *Magirus* v. *Alsted.* Syst. Mnem. l. I. c. 30 p. 430. Citatio est Diecmanniana marginis hoc loco.

(1455) JOHANNES DIACONUS *Romanus*, qvomodo cum JOHANNE *Diacono* & MONACHO Casinensi confundatur docet *Olearius* Abac Patrolog. pag. 248. (a) An & *Commentarius* s. Brevis Expositio *in Heptateuchum*, quæ sub Joannis Diaconi Romani nomine extat, revera ejus sit, dubitat *Caveus* Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 394.

(a) Olear. Abac. Patrol. p. 248. 249.

Johann. Diaconus *Ecclesiæ Romanæ*, Sigeberto *catal. c. 106. laudatus, & Anastasio Bibliothe familiaris, circa annum 874. scripsit libros IV. de* vita & gestis Gregorii Magni *P. R. Iohanni VIII. Papæ dedicatos, (unde patet graudit eorum error, qui ex* Diacono Papam *factum tradunt, quos arguit* Labbeus *p. 557. conf.* Voss. *h stor. lat. lib. 2. cap. 36. pag. 326. &* Gerh. *pag. 518. Probè autem distinguendum* hunc Joh. Diaconum a Johanne Diacono & Monacho Cassinensi *docet* Joh. Bapt. Marus, *Romanus, not. ad lib. Petri Diac. de viris illustr. Cassin. c. 36. pag. 63. contra eos qui utriusque opuscula inter se confundunt, & unum ex duobus faciunt. Iohannis quoque Diaconi librum de Basilica Lateranensi ante annos 430. scriptum, allegat* Onuphrius Panvinius, *libro de 7. Urbis Ecclesiis basil. pag. 146. qui liber eamen non immerito dubius habetur, cum uec* Trithemius *aut* Bellarminus, *inter Script. Eccles. nec Anton.* Possevinus *in appar. ejus* meminerit. *vid. D.* Dorsch. de tunica J. C. inconsut. c. 2. §. 19.

(b) Cave Histor. Literar. Script. Eccl. pag 394.

Cæterum in Bibliotheca S. Germani Parisiensi sit extare MS. dicitur sub Joannis Diaconi *nomine Commentarius, seu* Expositio brevis in Heptateuchum, *qui eamen au nostri revera sit, inter eruditos non satis conuenit.*

(1456) IOHANNES EPISCOPUS Hierosolymitanus. Qui ejus nomine extat

(I.) Liber de *Institutione Monachorum*, interprete *Aymerico*, Patriarcha Antiocheno, Latini cujusdam auctoris esse censetur à *Miræo* Bibl. Eccles. p. 162. Hierosolymitano tamen etiam tribuit *Olearius* Abac. Patrologici p. 256.

(II.) *Commentarius in Evangelium* S. Matthæi. Inter CHRYSOSTOMI opera habetur teste *Caveo* loc. cit. Hierosolymitano tamen restituere eum nititur *Labbeus* apud *Olearium* Abac. Patrolog. p. 256. (a)

(III.) *Fragmenta Perpetua Commentarii in Evangelium S. Marci.* Itidem est CHRYSOSTOMI. *Cave* Histor. literar. p. 163.

(IV.) Commentarii *in Evangelium S. Lucæ* & His sunt CHRYSOSTOMI. vide *Caveum* loc. citat.

(V.) *Homiliæ* numero XXXIII. nominetenus recensitæ a Guilielmo *Cave* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiasticor. pag. 163. 164 (b) Omnes sunt CHRYSOSTOMI.

Ioannes tamen *Wastelius* falso Chrysostomo adscribi multa, quæ sunt Ioannis Hierosolymitani evincere conatur apud *Miræum* Bibl. Eccl. p. 118. (c)

(a) Olear. Abac. Patr. p. 256.

Inter alia tribuitur illi liber de institut. primorum Monachorum, *quem Bibl. Patr. Parisi. edit. 2. exhibet Tom. 9. f. 1241. ac Paulus* Sherlogus *acerbe contraivit; cujus non pauca profert D* Dorschæus, *sylloge semestr. f. 88. 96 qua scilicet opposuit libro isti, in quo fere uno tota Ordinis Carmelitici ad Eliæ tempora extensa structura. Confer omnino crisin* Labbei *pag. 589. item & B.* Gerh. *p. 330. & quæ superius circa* Cyrillum Alexandrinum *diximus. Eidem* Johanni *vindicatur a Carmelitis* commentarius in Matth. *qui per longa temporum intervalla sub Autoris* Imperfecti Operis schemate Iohannis Chrysostomi *nomine palliatus comparuit. Vid.* Dorsch. *scrupul. relig. dedic. I.*):( ):(*II. b. & scrup. 8. p. 266. Imo iterum adde gracem in sua religionis hominet (sui, suorum, vimio amore occæcatos) censuram, prolatam a* Labbeo pag. 586.

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 163.

Homelia in Josephum, & de Castitate.
Homeliæ VI. in Job.
Fragmentum Homiliæ proœmialis in Psalmos.
Homiliæ in aliquot Psalmos.
De tribus pueris & fornace Babylonica.
De Susanna.
De decollatione S. Joannis Baptistæ.
De vitandis Scandalis.
De Divite & pauperе, & eleemosyna facienda.
Homiliæ in Marcum XIV.
Homilia in Lucam V.
Homiliæ in Joannem III.
In laudem S. Crucis, & de transgressione Adam.

De

De Eucharistia in encæniis.
In Ascensionem Domini.
De Pentecoste.
De Spiritu Sancto Homiliæ II.
De Christi divinitate.
De Fide & Lege naturæ.
In Præcursorem Domini.
De Ecclesia, sive Turture.
In SS. Petrum & Paulum.
In S. Thomam.
In SS. XII. Apostolos.
In S. Stephanum.
De Pœnitentia Homiliæ III.
De David.
De Persecutione Novatianorum.
De Vanitate hujus sæculi.
De Cæco & Zacchæo.
De Pseudo-Prophetis & Hæreticis.
In terræ-motum, & in divitem, & in Lazarum, & de Servitute.
Sermo de S. & Consubstantiali Trinitate.

Opuscula ista ab Homilia in Isopbum inclusive, sinon omnia, saltem fere omnia inter Chrysostomi *opera habentur.*

(c) Miræus, Bibl. Eccl. p. 118. *Joannes* Wastelius — — *ad præsum parates habet libros tres* Vindiciarum pro Joanne Hierosolymitano: *in quibus opera varia*, Joanni Chrysostomo, Origeni *aliis-ve falso adscripta, conatur* Joanni Hierosolymitano asserere.

(1457) JOHANNES XIX. aut XX. Papa antea dictus PETRUS HIPANUS, juxta *Lindenium* de Scriptis Medicis pag. 526. & *Mercklin.* Linden. Renovati pag. 893. b. aut PETRUS JULIANI, quod placet Caveo Historiæ literariæ script. Ecclesiast. pag. 511. Asseritur ipsi his Auctoribus locis citatis *Thesaurus Pauperum.* Cui *Canones Medicos* superaddit Ziegler Schauplatz pag. 588. n. 3. col. 2. indicante *Symbola Schröteringianâ*, quæ & addit *Wagenseil.* Peræ Juvenil. Loculam. 3. Part. II. pag. 357. in f.

(1458) JOHANNES XXII. Papa antea dictus BALTHASAR COSSA. vide Thomam *Hyde* ini Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 362. b. qvi ibi ejus citat nomine: *Extravagantes*, qvas tamen nec ab illo, nec ab alio qvopiam Papa approbatas, sed privatâ auctoritate collectas observat *Wharton* Append. ad Cave. Histor. literar. Scriptor. Eccles. pag. 13. a. qui & gentilitium nomen fuisse scribit JACOBUM OSSAM sen. DEUSAM.

(1459) JOHANNES PARISIENSIS, seu DE PARISIIS, idem est qvi *Joannes* de POLIACO M. PARISIENSIS Auctor libri famosi de *Potestate Regia & Papali.* Qvem non debere confundi cum aliis qui eodem tempore Johannis Parisiensis nomen gesserunt, monet *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. 518. vide *Miræi* Auctar. de Scriptor. Ecclesiasticis cap. 403. pag. 262.

(1460) JOHANNI SINAITÆ, quem eundem cum Joa. CLIMACO aut SCHOLASTICO censet *Cave* Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 279. & 341. male adscribi *Historiam de Barlaamo, & Iosaphat* quæ sit genuinus JOANNIS DAMASCENI foetus, asserit Jacobus *Billius* apud Caveum loc. cit. & *Lambecium* Commentar. de Biblioth. Cæsarea Vindob. lib. VIII. pag. 290. 291. qvi & huic sententiæ acceditp. 292. his verbis:

„Quibus etiam ipse alio posthac commodi„ri tempore plura additurus sum. Interim au„stem hoc tantum nunc moneo, bene notandum „esse, quod non solum in præstantissimo illo „Codice Manuscripto membranaceo, de quo in „præsens ex professo agitur, verum etiam in „aliis duobus ejusdem Augustissimæ Bibliothecæ „Cæsareæ Codicibus manuscriptis Græcis, Au„tor ejusdem Historiæ *Iohannes* expresse appella„tur *Monachus Monasterii Sancti Sabæ*, quodque „non minus clarè ibidem additur, Historiam il„lam ab eo fuisse allatam in Sanctam Urbem „Hierosolymitanam; nempe priusquam is se con„ferret in jam memoratum Monasterium, Octo„ginta stadia, sive duo milliaria Germanica „Communia cum dimidio, Hierosolymis dissi„tum. De hac enim S. *Ioannis Damasceni profectione* „in Sanctam urbem Hierosolymitanam, & de„subsequenti ejusdem *recessu in Lauram* sive Mona„sterium Sancti Sabæ præclarum exstat testimo„nium in Vita ipsius, à *Iohanne Patriarchâ Hiero„solymitano* conscriptâ, quam *Iacobus Billius*, ex „Græco in Latinum translatam Operibus ejus „præfixit, suntque ibi verba, ad rem præsentem „maxime pertinentia, hæc - - *Hacl. Lamb.*

IOLAVINUS v. *Campanus.*

(1461) JONADÆ filios male credi auctores *Psalmi* 71. DAVIDIS, docet *Sixtus Senensis* pag. 43. lib. 1. adde citatos supra ad nomen Aggæi.

Et titulum hunc integrum ab Interprete abjectum censet *Polus* Critic. Tom. II. pag. 958. 959. (a) eundem cum præcedenti Psalmo Davidi vendicans.

(a) Polus Critic. Tom. II. pag. *958. 959.*

Argumentum. *Videtur hic Psalmus statim conscriptus post præcedentem, (cum quo* Ezra *eum cohærere putat, sicut Psalm. 104. cum 103. cohæret:) id circo est ἀνεπίγραφος. Scriptus est quum Absalomum fugeret, quod probat v. 9.* Ne projicias me in tempore Senectutis meæ. *Quum Saulem fugeret, erat tantum annos 30. natus.*

Psalmus David, filiorum Jonadab & priorum captivorum] *Ita Filii Ionadab erant Rechabitæ qui ideo primi ita captivorum dicti oterant, quod, cum essent ἀναχώρηται, & per pascua, &c. vitam quærerent, primi omnium à Chaldæis capti sunt. (Verum illi cum aliis adventante Chaldæorum exercitu, Hierosolymam se receperunt, ut diserte testatur* Ieremias:) *At hic titulus ab Interprete aliquo additus est imo inter somnia ponendus est.*

IONAS v. *Beda.*

(1462) *Chilobertus* JONAS qvod ſit notiſſimus auctor *Iohannes Angelius* WERDENHAGEN, & cuius libri Pſeudonymus ſcriptor, docet Chriſtianus *Thomaſius*, cujus verba ipſa (a) ſubjicimus ex notis ad Monzambanum p. 147. 148.

(a) Chriſt. Thomaſius ad Monzambanum de Statu imperii Germ. p. 147. 148.

Pro reliquis vero commendari meretur Chiloberti Jona zwey nützliche und itziger Zeit bey dieſem leyder betrübten und bedrengten Zuſtande des Chriſtenthums hochnöhtige Erinnerungs-Tractätlein / eins vom unnützen verwirrten und ungeiſtlichen Welt-Stande der Dom-Herrn und heydniſchen Phariſäer / was es ſo wohl mit jener hochtrabenden Uppigkeit / als die er unchriſtlichen vermeſſenen *Diſputir*-Sucht vor eine Beſchaffenheit habe: das andere: ein vertheutſchter Beweiß wie es mit ordentlicher Wahl eines Biſchoffs oder *Prælaten* vor alten Jahren von der Apoſtel Zeiten her gehalten / und wie es wieder zum rechten Stande zu bringen. *in 8vo. 1622. Autor Pſeudonymus eſt, vero nomine Joh. Angelius* Werdenhagen *I. vir pius & diligens. Dignum eſt ſcriptum, quod iterum imprimeretur ob varias veritates utiliſſimas ibi contentas. Et poſſet commendationis loco ei præmitti acris cenſura in libellum & autorem lata à Colleg. Theol. Witteberg. qua extat Part. 2. Conſil. Witteb. f. 187. ſeq. Quibus enim pietas autoris ex aliis ejus ſcriptis & gravius Wittebergenſium vel ex ipſo hoc conſiliorum volumine, ſi non aliunde, notus eſt, is certe vel ob ipſam hanc eorum acerbam Cenſuram magis æſtimabit iſtud ſcriptum, præprimis cum titulus libelli, (quem ideo integrum apposuimus) facile cuilibet oſtendat; quamobrem irritati fuerint Wittebergenſes. Pratextus fuit potiſſimus, quaſi totum miniſterium Lutheranum & Academias impie traduxerit autor, quod tamen falſum eſſe oſtendere poterant, quæ diſſerit G. 1. b. & G. 3. b. Vera cauſa fuit, quod ex amore in* Flacium *non honorifice ſenſerit de libello iſto formula Concordiæ &* Jacobo Andreæ, *quod nec diſſimulant Wittebergenſes. Caterum qua ſit ipſorum Wittebergenſium de Canonicis ſententia patet ex Part. III f. 8. ſeqq.*

(1463.) *Juſtus* JONAS, i. e. *Jodocus* KOCK, aut KOCH. Ita Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 364. & *Baillet* in Indiculo des auteurs deguiſez p. 566. Extare ad ipſum quasdam Epiſtolas Eraſmi *Roterodami*, nomine *Jodoci Coci*, & *Jodoci Jonæ*, memorat Melchior Adami in Vita ejus, p. 261.

R. JONATHAN num ſit THEODOTION v. *infra in Onkelos.*

JONATHAN v. *Heloſius.*

JONES v. *Evans.*

(1464.) JONSTONIUS Epiſtolam, quæ *Zacuti Luſitani* libro ultimo Hiſtor. Medicar. præfixa eſt, pro ſua non agnoſcit in Concluſ. Oper. *Idea* Medic. pract. *Nec titulum* inquit, *nec ſtylum Scriptioni, nec locum literis competere, autographum oſtendit. Moneo, ne quod quis calumnietur habeat.* Hæc *Symbola Rauſchiana.* Cui adde *Maſtrichtianam.*

Jonſtonus Joannes.

Scripſit de naturæ Conſtantia, *diatribam, in qua Mundum nec ratione ſui totius, nec ratione partium in pejus ruere, oſtenditur. Prodiit libellus Amſtelodami, apud Guill. Blaeu 1632. in 24. Materiam auctor hujus tractatus ſe potiſſimum mutuatum dicit ex D.* GEORGII HAICKWILLI, *S. S. Theol. Doct. Angli de hac theſi Anglice conſcripto copioſo tractatu, proprio tamen ſenſu ſervato. Legi tractatum cum voluptate, in quo multa vetera & nova ſcitu digna congeſta ſunt. Id notandum etiam quod in titulo libelli ſe auctor* Polonum *vocaverit.*

(1465.) Sub *Hermanni* JOSEMA anagrammatico nomine edidit *Joannes* HAMMERUS Goslarienſis Saxo, S. J. teſte *Sotwello* pag. 460. a. & *Wittenio* Diario Biograph. ad anno 1606. d. 30. May.

(I) *Prædicanticum Latinum*, rhythmis Germanis.

(II) *Declarationem miſſæ.*

(III) *Modum Prædicandi* &c.

DE SAINT-JOSEPH v. *Ange.*

JOSEPHUS v. *Buſonus.*

(1466.) FLAVII JOSEPHI celeberrimi illius Græci de *Antiquitatibus Iudaicis* Scriptoris *Periocham de Ieſu Chriſto* libri XIIX. Cap. 4. jam inde ab exitu ſeculi quinti à Ch. i. Ionato in dubium vocatam at noſtro ſeculo communiter improbatam, aut corruptam falſis interpolationibus, aut omnino habitam commentitiam, legere eſt præcipue in XXX. illis Epiſtolis Philologicis & Philoſophicis, de hoc teſtimonio Flaviano conjunctim editis à Chriſtophoro *Arnoldo* 12. Noribergæ 1661. cui addita excerpta XXIX. ex autoribus editis antiquis & novis, & poſt hæc omnia in laudatis auctoribus numeroſe aliis, in exercitatione hiſtorica ſuper hunc locum Joſephi 1688. edita loco diſputationis publicæ habitæ, Præſide m. Conrado Daniele *Frick*, quæ prolixe ac multifariam hactenus ab aliis deſuper ſcripta, in compendium doctiſſimum miſit quaternionibus 3. cum ½. Unde hic illud ſolum excerpſimus pro noſtri etiam præſentis inſtituti ratione, quod hujus in Joſephum intruſi commenti auctorem EUSEBIUM audaciſſima confidentia facere non dubitavit Tanaquillus *Faber* diſputationis hujus §. X. cui tamen *Arnoldus* in prolegomenis ſtatim editi ſui Literarum XXX. & undetriginta excerptorum, Syntagmatis *Valeſium* propulſaſſe docet. pag. 9. Denique *Frickius* noſter genuinum illud teſtatur, & *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæſarea jampridem ante ipſum lib. VIII. pag. 6. & 7. (a) qui locum hunc illi *Joſepho* multis rationibus aſſertum it, p. 16. 17. ſeqq. Vide *Journal des ſavans* 1692. Tom. XX. pag. 235. *Cavei* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 16. b. Quam litem noſtram

stram nunc non facimus. Adeatur Philippus *Labbeus* in Dissert. de Script. Ecclesiast. Tom. I. p. 617. & 817. Friedericus *Spanhemius* in Introduct. ad Histor. & antiquit. S. p. 261. seq. nec non secutis hanc Scriptis, de quibus Petrus Daniel *Huetius* Demonstrat. Evangel. pag. 46. (edit. Amst. Ao. 1680. in 8o.) Antonius *Pagi* in Crit. in Annal. Baronii ad Annum Chr. XXXII §. 15. Thomas *Iltigius* (locum illum Josephi de Jesu pro adulterino habens, eaque fini speciatim sese *Lambecio* opponens) in Prolegomenis ad editionem Operum Josephi procuratam Lipsiæ Ao. 1691. in fol. ubi & de *versione* RUFFINO tributa vulgo anonyma de qua *Imbonati* Biblioth. Latino-Hebraicæ pag. 233. affirmat *Ruffinum Latine* reddidisse *Josephi* libros XX. Antiquitatum, libros septem de bello Judaico, & libros duos contra *Apionem*. At versionem Latinam librorum XX. Antiqu. sub nomine EPIPHANII SCHOLASTICI edere non dubitavit *Eduardus Bernhardus*. Libros duos contra Apionem *à Rufino* Latine versos esse nullo autore dicitur, neque illa translatio usquam occurrit, etsi in vulgatis codd. *Rufini* præfert nomen. Hæc excerpente M. *Fabricio* accepi.

II. Josepho suppositum fuisse librum περὶ τοῦ παντὸς, *de Universo*, ex *Photio* docet *Lambec.* Commentar. de Bibliothec. Cæsar. lib. VIII. p. 14. 15. (b) *Cajo* Presbytero eum adscribens. HIPPOLYTHO tamen cuidam eum assignare mavult *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 16. (c) Vide, quæ de hoc scripto in *Anonymis* num. 814. monuimus.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Bibl. Cæs. Lib. VIII. p. 6. & 7.

Hoc est: Licet igitur Apostolorum & Evangelistarum de Servatore nostro testimonium sufficiat; attamen non nisi tanquam superflue, Hebræi quoque Josephi testimonio utar; qui in decimo octavo Antiquitatum Judaicorum libro, res Pilati temporibus gestas referens, de Salvatore nostro mentionem facit his verbis: Eodem tempore fuit JEsus, sapiens Vir, si modo Virum eum appellare fas est. Erat enim mirabilium operum patrator, & doctor eorum, qui veritatis erant studiosi; multosque tam de Judæis, quam de gentibus, sectatores habuit. Christus hic erat. Quem accusatum à nostræ gentis Principibus, Pilatus cum addixisset cruci, nihilominus non-desiterunt eum diligere, qui ab initio cæperant. Apparuit enim eis tertio die iterum vivus, quemadmodum divini Prophetæ & hæc & quamplurima alia miranda de illo prædixerant: Unde ad hunc usque diem Christianorum ab eo denominatorum genus non defecit. *Hutusq;* Eusebius. *Quod autem ipse Testimonium illud finxerit,* & Josephi operi Antiquitatum Judaicarum *per fraudem inseruerit, ut nostra primum ætate quidam impudentissime calumniari cæperunt, nec verum est, nec verisimile, utpote cum nulla ratione sufficient er probari possit, cur is fallitatem hanc committere voluerit, nulla (1) necessitate urgente, vel potuerit, (2) reclamante amplissimo numero & manifestissima concordia incorruptorum vetustissimorum Codicum manuscriptorum, qui inde ab ipsis* Flavii Josephi *temporibus in diversis diversarum Regionum publicis ac privatis Bibliothecis diligenter asservati, in tanti momenti controversia, si quæ esset orta adulteratæ genuinitatis fusticio, tum a Christianis, tum à Judæis potuissent insisci ac confusi.*

(b) Idem ibid. p. 14. 15.

Meminit is in Bibliotheca Librorum à se lectorum, & quidem in recensione Codicis XL. Hivi, Operis alicujus Περὶ τοῦ Παντὸς, *sive*, de Universo; *ac simul monet, à nonnullis quidem* Flavio Josepho *illud attribui, rectius autem tribuendum esse* Cajo, *Romanæ Ecclesiæ Presbytero, sub Summis Pontificibus (1) S. Iliare & (2) S. Zephyrino viventi, quoniam in eo Opere Servator noster non solum expresse fuit appellatus* Christus, *verum etiam* inenarrabilis Ejusdem ex Patre generatio *accurate fuit descripta. Ipsa* Photii *verba sunt hæc.*

Pag. 15. R. P. Andrea *Schotto* S. I. interprete: De Mundi quoque generatione per compendium disserit. De Christo autem vero DEo nostro aptissime loquitur, quando & ipsam Christi appellationem illi attribuit, & INENARRABILEM EX PATRE GENERATIONEM citra reprehensionem describit. Quæres ambigendi fortasse cuipiam causam præbeat, sitne hoc JOSEPHI Opusculum, etsi nihil dicendi genere à reliquis ejusdem Scriptis discedit. Comperi autem annotatum fuisse, non esse JOSEPHI hoc Opus, sed Caji cujusdam Presbyteri Romæ agentis quem & auctorem faciunt *Labyrinthi*; cujus etiam Dialogus est adversus *Proclum* quendam, hæresis Montanistarum defensorem. Cum enim sine Titulo Opus relictum esset, alii quidem *Josepho* inscriptum referunt, alii *Justino Martyri*, nonnulli *Irenæo*; quemadmodum & *Labyrinthum Origeni* quidam tribuere. Alioqui Caji est Opus ejusdem revera, qui Labyrinthum composuit, quando ille ipse in extremo Labyrintho testatum reliquit, esse se Libri *de Universi natura* autorem. Verum hic ne Liber ille sit, de quo agitur, an alius, nondum mihi liquet. Hunc Cajum Presbyterum Romanæ Ecclesiæ fuisse affirmant sub Victore & *Zephyrino Pontificibus. Hæc ibi* Photius. *Unde manifeste apparet, absurdum illi esse visum*, Josephum *natione ac religione Judæum, talis Libri autorem habere, in quo* Christi, *tanquam* Filii Dei *fieret mentio, & æterna ejusdem ex Patre generatio secundum Fidem Christianam Catholicam & orthodoxam vere ac recte describeretur.*

(c) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 16.

Josephus *sive* Josippus *iste, qui dum nugas suas pro genuino Fl. Josephi Opere apud populares suos venditare voluerit, stolide hallucinatus, se* Gorionis filium *dixit, Judæus aliquis, Gallicæ gentis ex agro Taruonensi fuisse, & post annum Christi sexcentesimum scripsisse videtur* Scaligero, *cui fere per omnia succinit* Vossius. *Scripsit* Hebraice *Compendium quasi quoddam Fl.* Josephi Historiarum, Acta Lxx. Interpretum, gesta Maccabeorum & Excidii Hierosolymitani narrationem *complexum, quodex Latino* Rufini *excerpsit. Insultus admodum & inficetus Scriptor, qui insicitiam suam & impostruram fere ubique prodit; ex quo tamen solo, quæcunque de Maccabæis & Excidio Hierosolymitano habent, Judæi Scriptores accipiunt.*

(1467) JOSEPHUS GORIONIDES itaque ut habitus sit noster, FLAVIUS, videsis apud *Arnoldum* in citatis modo Epistolis & excerptis p. 12. & seq. ex *Vossio* de Historicis Græcis lib. 2. c. 8. quem ut in omnium curiosorum mano positum, & nunc etiam in Batavis recudendom non excerpimus. Sequitur pag. 15. & seqq. Josephi *Scaligeri* descriptio ejosdem, ut *Galli Turonenses* recentissimi *Josippi* non Josephi bis editi, ut docetur ibidem pag. 20. neque supra memoratum illud testimonium de J.C. contentiosum habentis pag. 406. Editio vero nova etiam in *Actis Eruditorum Lipsiensibus* a. 1690. pag. 301. recensetur una cum hocce Scaligeriano testimoniis (a) Nam quod illom Flavium Josephum pro impostore venditare Jesuita *Hardovinus* est aosus, opere a Jesuitis ipsis ea propter suppresso, id vero nemo non improbavit cum auctore Gallo *Historiæ Operum Eruditorum* Ao. 1693. pag. 269. (b) vide tamen *Gronov.* Observat. in Scriptor. Eccles. cap. I. p. 5. & 6. (c) & *Cave* Histor. liter. Script. Eccles. p. 16. (d) *Prideaux* Or. IX. §. 4. p. 84. & *Heidegger*. Hist. Patriarch. Exerc. 14 §. 7 p. 366. & Exerc. 23. th. 4. pag. 674. sub (e) & (f)

(a) Acta Erudit. Lipsi. A 1690. p. 301.

Josephum *Gorionidem recens nunc editum* (*Francof. ad Mœnum Ao. 450. h. e. Christi 1690. in 12. Flaviumq;* Josephom *pro uno eodemq; scriptore superiori seculo habuerunt e Judæis* David Ganslus, *Chronographus, e Christianis* Sebastianus Munsterus, *qui Gorionidem cum versione & notis publici juris fecit.* ——

Quanto rectius Josephus! *Quemadmodum enim Græcum* λεχαιολογίας & αἰδόσεως Ἰουδαϊκῆς *textum* pro genuino, *nunquamque satis laudato* Flavii Josephi *fœtu agnovit: Ita* Pseudogorionidem hominis Galli, *fœmlo circiter septimo orbis redempti vivente, abortum esse, verisimile probavit in elencho Tribæresii c. IV. & V. consentientibus* Baronio, Ribera, Possevino, Gerhardo *Joanne* Vossio, & *quibus non? Testimonia eorum in vulgus nota sunt; non item locus e Julii* Bartoloccii *Bibliotheca Rabbinica Tomo III. excuso Romæ 1683. n. 732. p. 799. pace benevoli Lectoris excerpendus:* JOSEPH BEN GHURION „scripsit historiam antiquitatum & de bello Jo„dæorum libros qoinqoe. Hic est alius a Flavio „Josepho Hebræo, qui Græce scripsit item de „bello Judaico, & Antiquitatibus Judæorum, a„qoo desumptum & soffuratum est, quicquid ad „veram historiam in hoc opere deprehenditor „contineri. Itaqoe hujus libri autor videtur es„se recentior & inferioris admodum ætatis, „quam fuerit Josephus Hebræus, sive Flavius, si„ve Ben Gurionis; Nam in Biblioth. Vaticana „extat hujus autoris codex MSC. pergam. sub „num. 408. ubi pag. 78. b. & 81. circa principium „citatur prædictos Fl. Josephos Historicos. Et pas„sim regiones Italiæ & Galliæ modernis nomini„bus nominantur, uti Lombardia, Apulia, Francia, &c. ut videre est in ipsius libri exordio.

(b) Hist. des Ouvr. des Sçav. Fevr. 1693. p. 269.

Le P. Hardouin *vient de faire paroitre un petit ecrit in 4. intitulé*: Chronologiæ ex antiquis nummis restitutæ prolusio de stemmatibus Herodiadum. *Mais cet ouvrage a eté esouffé dans sa naissance. On soupçonne que les Jesuites eux mêmes l'ont fait supprimer. Il soutient que tous les Ouvrages attribuez à* Josephe l'Historien des Juifs *sont supposez par quelque Imposteur.*

(c) J. F. Gronov. in Scriptor. Eccles. pag. 5. 6.

Hæ non sunt Hegesippi, *non etiam* Josephi, *sed plane hominis, qui* Theodosium *noverit. Nam de hujus Patre* Latinus Pacatus: Saxo consumptus bellis navalibus offeretur. Redactum ad paludes suas Scotom loquar: *Ad eadem respiciens* Sidonius:

Civin & Aremoricos piratam Saxona tractus,
Sperabat, cui pelle salum sulcare Britannum,
Ludus, & adsuto glaocom mare fundere lembo.

Videtur autem Hegesippi *adoptasse nomen tum ut antiquitati adderet operi ab incunabulis auctoritatem, tum quod non facile aliud vicinius* Josephi *vocabulo reperiretur:* Egesippus *enim, ut ferè scribebant, Ἰακωβ & Josippus, quemadmodum ipse fratrem & amicum Herodis appellat, non multum differunt sono: & si primum origine Græca sit, Hebræa posteriora. Nam imitatio & copia phraseon melioris ævi non magis incertum facit hujus, quam eadem* Claudiani, Symmachi, Ausonii, Sulpicii Severi, *& caterorum, qui floribus hujusmodi dictionem suam pingunt, tempora. Fuere, qui* B. Ambrosium *illi* Patrem *assignarent: inter quos* Ludovicus Vives *ad Augustinum de civitate Dei lib. XXI. cap. V. Hoc duæ præferunt editiones: hoc MS. Glossarium Scioerianum.* Erasmo *oix credibile oidetur.* Scaligero *auctor est infimæ vetustatis:* Barthius *increpat Monachorum impudentiam, qui Ambrosium interpretem adfinxerint.*

(d) Cave Histor. litterar. Scriptor. Eccles. pag. 16. b.

Josephus *sive* Josippos *iste, qui dum nugas suas progennino* Fl. Josephi *Opere apud populares suos venditare voluerit, stolide hallucinatus, se* Gorionis filium *dixit, Judæus aliquis, Gallica gentis ex agro Turonensi fuisse, & post annum Christi sexentesimum scripsisse videtur* Scaligero, *cui ferè per omnia succinit* Vossius. *&c.*

(e) Heidegg. Hist. Patriarch. Exerc. 14. §. 7. pag. 366.

Quanquam quod Rabbi David Gans *ex* Josippo *& Cabala affert, Græcos divisisse annum in Octo menses, Commentum merum est, non* veri Josephi, *sed* Josippi *illius* Hebræi.

(f) Idem Ibid. Exerc. 23. th. 4. pag. 674.

Ubi pseodo-Gorionides, *turpis ille & miser Simius veri* Josephi, *pro Galatis intellexit Gallos, quos celandi furti gratia vocavit* Francos.

JOSEPHUS v. *Neri.*

Quercetanus.

(1468

(1468.) JOSEPHUS *Schonaugienſis*: HILDEGONDE Religieuſe. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 566.

JOSSEVAL v. *Mothe.*

(1469.) JOSUÆ liber, ab aliis aut ELEAZARO Pontifici, aut SAMUELI, aut ESAIÆ, aut ESDRÆ aſſignatus, ipſi JOSUÆ reſtituitur multis rationibus ab *Huetio* Demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. Cap. XIV. pag. 266. 267. (a) ſeqq. vide *Acta Eruditor.* Lipſienſ. 1686. pag. 435. (b) & Anni 1687. p. 369. (c) *Nouvelles de la Republique des lettres* fevrier 1689. pag. 151. (d) le *Journal des ſavans* de l'an. 1688. tom. XVI. pag. (e) INCERTI tamen Auctoris opus pronunciat *Natalis Alexander* in Supplem. *Actor. Lipſienſ.* Tom. I. Sect. x. p. 542. Itemq; *du Pin* Diſſertationis Præliminaris ad Novam ſuam Bibliothecam tom. 1. præfixæ p. 22. (f) & prolixius in notis ad eam pag. 39. 40. idcirco caſtigatus ab *Arnaldo.* vide *Nouvelles de la Republique des lettres* de l'annee 1686. pag. 1453. (g) Maximam libri Partem Samueli aliqvam etiam Joſuæ, adſcribit Pierre *Yvon* Tract. II. de l'Impieté convaincue cap. VI. n. 301. 302. 303. Adde *Poli* Synopſin Criticorum p. 827. & incerti auctoris atque temporis librum Joſuæ aſſerentem Natalem *Alexandrum* Selectæ hiſtoriæ ætat. IV. diſſ. 16. apud auctores Actor. Erud. Lipſ. Supp. X. T. I. p. 542.

(a) Huetius demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. Cap. *XIV.* pag. 266. 267.

Nos tamen de utroque diſputabimus, ac primum de Libro, cujus Auctor & ætas à viris doctis votantur in dubium; aliis ad Eleazarum *Pontificem, ad* Samuelem *non nullis, quibuſdam ad* Iſaiam, *pluribus eum ad* Eſdram *referentibus.* Auctor *quidem* Synopſeos *qua* Athanaſio *tribuitur Librum hunc* Joſuæ *abjudicat, Auctorem ipſe non aſſignat.* Theodoretus *excerptum putat ex* Libro juſtorum, *qui laudatus eſt decimo capite Libri Joſua.* A Samuele *ſcriptum* Abrabaniel *affirmat, ſpreta tongerronum ſuorum Thalmudiſtarum ſententia, quam proxime referemus.* Andreas Maſius *Eſdram, ſive ſolum, ſive virorum doctorum aqualium ſuorum ſtudiis adjutum, Dei inſtinctu Librum hunc, atque item alios, ex variis Annalibus, qui tum magna cura in Templo aſſervabantur, compilaſſe putat* Hugo Grotius *elaboratum conjicit* poſt tempora Salomonis; *tum quod aliquoties occurrat illa temporis notatio,* Uſque in præſentem diem; *tum etiam quod capite nono ſupra decimum mentio fiat* terræ Cabul, *qua ab* Hiramo Salomonis *coevo id nomen accepit, ut habet liber tertius Regum; & quod capite eodem narrentur ea de* Danitis, *qua Judicum demum tempore contigerunt. Joſua quoque recentiorem putat* Thomas Hobbeſius, *propter frequentem iterationem horumce verborum:* Uſque in præſentem diem; *tempus autem non defuit. Ex laudatione* Libri juſtorum, apographum *librum arbitratur* Auctor Syſtematis Prædamitici, *non autographum. Eandem habet cauſſam, & alias pleraſque,* Diſputator Theologico Politicus, *cur in evum Joſua poſterius libri hujus lucubrationem rejiciat, puta quod ſub finem ſexti capitis* fama Joſuæ per omnem terram vulgata dicatur.

Pag. 467. *Contra vero à Veteribus ac Recentioribus plures, imprimisque Thalmudiſta in* Baba Bathra, *primo capite, à Joſua ipſo Scriptum eſſe arbitrantur, his perſuaſi verbis qua extant in poſtremo Libri capite:* Scripſit quoque Joſue omnia verba hæc in volumine Legis Domini.

(b) Acta Erud. Lipſ. Anno 1686. p. 435.

(Theologi quidam Hollandiæ in Iudiciis ſuis de Rich. Simonis Hiſtoria Critica V. T Ep. VII.) *profiteutur, Librum* Joſua, *non ab ipſo Joſua, ut ex c. IX. 27. X. 13. coll. 2. Sam. I. 18. XVI. 2. XIX. 27. 29. 47. 48. conſtare poſſit, ſed* poſt Joſiæ *demum* Regnum *Compilatum videri.*

(c) Eadem Anno 1687. p. 369.

Aggreditur (Prior Bollevillanus *in Epiſtola de* inſpiratione librorum ſacrorum) *debinc* Eliam du Pin, *Doctorem Facultatis Theologica Pariſienſis, qui anno ſuperiori Pariſiis apud* Pralardum *gallice in octavo edidit* Novæ Bibliothecæ Auctorum Eccleſiaſticorum *Tomum primum, de auctoribus trium priorum ſeculorum, cum diſſertatione præliminari de auctoribus librorum Biblicorum, ubi* Spinozæ *quoque,* Peyrerii, Hobbeſii *refellere anniſus eſt argumenta, quibus* Pentateuchi *Auctorem* Moſen *eſſe negatur; cum ipſemet interea* Du Pin *nec* Joſuæ *librum a* Joſua *exaratum autumet.*

(d) Nouv: de la Rep: des Lettres Fevrier 1689. pag. 151.

Il fait voir enſuite par diverses raiſons que Joſue *doit etre tenu pour le veritable Autheur de ce Livre, & il repond à tout ce que l'Autheur des Sentiments & les autres ont allegué pour prouver qu'il n'avoit été ecrit que long temps apres la mort de ce St. Conquerant.*

(e) Journal des Scavans Anno 1687. Tom. XVI. p. 23.

L'accompliſſement de cette promeſſe faite à Abraham *eſt decrit dans ce livre dont on croit communement que* Joſue *meſme fut auteur. Il eſt vrai que les deux derniers Chapitres ne peuvent eſtre de lui, puiſqu'il y eſt parlé de ſon extreme vieilleſſe & de ſa mort, & meſme des autiens qui vecurent long-temps apres lui. Mais ces circonſtantes peuvent avoir eſté ajoutées par des autres qui ont eſté recus de l'Egliſe. Cette Hiſtoire eſt de* dix-ſept années *qui ſe ſont écoulées* depuis la mort de Moiſe jusques *à* celle de Joſue.

(f) Du Pin in Diſſertat. Præliminari ad Novam ſuam Biblioth. p. 22.

Il n'eſt pas certain, que le Livre de *Joſué,* ſoit de celui, dont il porte le nom; car comme remarque l'Auteur de l'*abregé de l'Ecriture,* attribué à *ſaint Athanaſe,* ce titre n'eſt pas mis à la tête de ce Livre, pour en deſigner l'Auteur, mais pour en faire connoitre le ſujet; parce, qu'il traite des guerres, & des choſes qui ſe ſont paſſées ſous la conduitte de Joſué, comme on appelle les *Livres des Juges, des Rois, de Tobie, de Judith* les ouvrages qui traitent de la vie, & des actions de ceux dont ils portent le nom. Ainſi quoi qu'on croïe communément que ce livre, eſt de Joſué, & que cette opinion ſemble meme,

"être etablie sur les paroles du dernier chapitre, "où il est dit *que Josué écrivit toutes ces choses dans le Livre de la Loi:* il faut toute fois avouër, qu'elle "n'est pas certaine; que *Theodoret* & quelques au"tres anciens ne sont pas de cet avis, & qu'il y "a des raisons assez fortes, qui peuvent faire dou"ter s'il en est l'Auteur.

(g) Nouvelles de la Republique des Lettres Decemb. 1686. p. 1453.

On accuse d'abord M. Du Pin *d'avoir refuté les* Spinosistes *par des raisons qu'il a lui meme refutées sans y penser, tantot en etablissant des regles pour le discernement des Ouvrages supposez, tantot en reconnoissant qu'il n'est point certain que le livre de Josué a été ecrit par Josué.*

(h) Pierre Yvon l'Impieté Convaincue II. Tr. Defense de l'Ecriture pag. 301. 302. 303.

Pour ce qui est du Livre de Iosué *il porte avec sujet son nom, parce qu'il rapporte toute sa conduite & son gouvernement jusqu'à sa mort; & parce qu'il est composé, au moins pour la plûpart, des monumens sacrez, qu'il avoit sur la fin de sa vie luy-même faits & écrits par l'Esprit de Dieu, touchant les choses qu'il avoit faites par son moyen. Et l'on n'a qu'à lire ce Livre sans préjuge pour en estre convaincu. Pour ce qui regarde ce qui n'a pas esté écrit par luy-même, il y a sujet de l'attribuer à* Samuël, *lequel après toutes les confusions qui avoient esté sous les Juges, s'appliqua à reformer & à instruire le peuple d'Israël, faisant fleurir la connoissance & le culte du Seigneur durant son gouvernement. Cela se confirme par les paroles du 1. 10 du Chapitre 16. de Iosué, où estant parlé d'Ephraim & de Manasse, il y est dit, qu'ils ne chasserent point le Cananéen habitant en Guézer, mais il a habité en la montagne d'Ephraim jusqu'aujourd'huy, luy estant tributaire.*

Pag. 303. *Pour ce qui est des Livres qui portent le nom de* Samuël, *on n'a jamais prétendu qu'ils l'ayent eu pour cela entierement pour auteur: Mais ils sont désignez de son nom, parce que sa Conduite & son gouvernement est décrit dans le premier, & que ses Memoires y sont aussi manifestement entrez, ainsi qu'on le peut penser de celuy de* Iosué: *de sorte que l'un & l'autre peuvent estre bien regardez comme les auteurs d'une partie de ces Livres qui portent leur nom.*

Consule etiam *Hanckium* de Scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. XXXVI. §. XLI. Joannem Cantacuzenum sub Christodulo latere ex ipsius scripti aliquot locis probantem p. 622. (a) *Bibliothecam* item *Curiosam* §. F. 3. *Bibliothecam Politicam* Contractam §. 29. (b) *Miræum* Biblioth. Eccles. pag. 259. (c) Ger. Jo. *Voss.* Artis Historicæ pag. m. 72. cap. XII.

(a) Hanckius de Scriptoribus Byzantinis Part. I. Cap. XXXVI. §. XLI. p. 622.

XLI. Id, cum non suo, sed alieno Christoduli *nomine scripserit, Imperatorem* Johannem Cantacuzenum *autorem habere, ne dubites, locis aliquot demonstrabimus, in quibus ille suam personam evidenter prodit. De bello, cui* Joannes Cantacuzenus & Joannes Palæologus Imperatores *totum quinquennium impenderunt, lib. III, cap. 1:* „Cæteri omnes, *in-*„*quit*, si qui hujus belli historiam composuerunt, „aut neutiquam interfuerunt; quæque sibi mul„titudo popularis sive alii quidam jactarunt, per„secuti sunt, nihilque rerum gestarum liquido „compertum habentes qualia auribus accepe„rant, talia, nulload veritatem respectu, po„steris tradiderunt: aut si etiam sub utrovis Im„peratorum militarunt, non utique consiliorum „participes, neque arcanorum conscii fuerunt. „Deinde nec omnibus coram adfuerunt, cum „continenter & diu, nempe totum quinquen„nium arma duraverint. Mihi vero ejusmodi „culpam aliquam nemo objecerit. Nam iis, qui „ea fecerunt, ego præsens, alia per meipsum, „novi, alia ex ore ipsorum, à quibus acta sunt, „ad unguem didici.

(b) Bibliothec. Polit. Contracta §. 29.

Quibus à posteriori ævo addi debent Lipsio laudati Nicetas Chroniates & Nicephorus Gregoras, *itemque* Cantacuzenus, *qui res à se gestas sub nomine* Christoduli *edidit (modestiæ causa nomen suum non inscripsit) ac* Theophylactus, Simocattus *utemque, expositione & argumento utilis Prudentiæ Civilis studiosi.*

(c) Miræus Biblioth. Scriptor. Eccles. pag. 259.

Joannes Cantacuzenus *ex Imperatore monachus anno millesimo trecentesimo sexagesimo factus, & pro* Johanne Josuaphus *dictus, sub nomine* Christoduli *libris quatuor condidit* historiam de Imperio Adronici Palæologi Junioris, & suo. *Hos libros* Jac. Pontanus *S. I. è Græco in Latinum vertit;*-

(1470.) IOSUAPHUS Christodulus, vocari voluit *Ioannes* CANTACUZENUS, ex Imperatore Constantinopolitano Anno 1360. libera sua voluntate Monachus factus, sub eoque nomine scripsit *Historiam* luculentam *de Imperio Andronici Iunioris, & suo.* Postea prodiere sub ipsius nomine aliquoties, & tandem Parisiis ex Typographia Regia 1645. in folio, cum *Iacobi Pontani* Interpretatione, & notis *Iacobi Gretseri* Iesuitæ, sub nomine Ἰωάννου τοῦ καντακουζηνοῦ ἀχοδασιλέως, ubi vide vitam ejus præfixam, & *Voss.* de Histor. Gr. l. 2. c. 20. p. 310. & addendis p. 544. *Zeiler.* de Historicis. part. 1. p. 24. & part. 3. p. 48. adde *Gesner.* p. 252. & 253. edit. Simler. ubi alia scripta quoque illius enumerat, in quibus illa contra Mahometem Alcorano juncta, lectu sunt omnino dignissima.

(1471.) JOVINIANUS Lexicon à CHALCIDIO compositum sibi vendicavit. Vide *Gesneri* Bibliothecam Universalem fol. 164. (a)

(a) Gesnerus Bibliothecæ Universf. fol. 164.

Chalcidius *Græcorum non erat ignarus, nec imperitus Grammaticus, attamen infans & absq; genio, dictionibus inprimis inmigilabat, Lexiconque condidit ac, quod obitu ipsius superveniente* Iovinianus *ejus discipulus sibi vendicavit.* Raphaël Volaterranus.

(1472.)

(1472.) IRENÆUS. *Calius Secundus* CURIO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 566. Adde *Colomeſ.* Melanges Hiſtoriques pag. 52.

(1473.) IRENÆUS, *Paulus : Pierre* NICOLE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 566. adde *Maſtrichtiana ſequentia :*

Irenæus, Paulus.

Perſonatus, ſcripſit Cauſam Janſenianam. *Eſt* Antonius ARNALDUS; Antoine Arnaud, *Doctor Sorbonicus, vid. auctorem* de l' Eſprit de Mons. Arnaud. *part 1. pag. 312. junctum pag. 332.* M. Arnaud, caché ſous Paul Irenée *& pag. 333. fin. iterum & paſſim ubi ejus genium monſtrat, & refellit.*

(1474.) IRENÆI Philalethæ *Commentarius rerum ſui temporis in Scotia geſtarum*, Dantiſci 1641. in 8. prodiit. Sub hac perſona latere *Ludovicum* MOLINÆUM, *Jacobi Revii* in exam. Epiſc. Ved. pag. 14. teſtimonio probat *Scavenius* n. 77.

Idem ex Iacobi *Revii* Examine Epiſcopatus Vedeliani me docet poſt *Scavenium* D. *Thürmannus* in transmiſſa ſua Symbola. Addit ex *Dallæo Symbola Tenzeliana*, ab eodem Molinæo (II) Irenæi *Philalethæ* nomine præterea *Epiſtolam de Motibus Angliæ ad Renatum Deſidaum* i. e. Andream *Rivetum*. Verum prodiiſſe duo hæc ſcripta, (& Commentarium, & Apologiam ad *Rivetum*) (Irenæi) non Philalethæ, ſed PHILADELPHI nomine fidem facit Martinus *Kempius* Bibliotheca Anglorum Theolog. p. 527. (a) adde pag 373. 374. Idem ex *Grotio* docet *Symbola Flensburgo Molleriana*; (b) *Ludovico* (MOLINÆO) *Petrum* filium adjutorem conſtituens. Commentarium hunc Philalethæ etiam *Georgio* HORNIO tribui à Samuele *Andreæ* diſquiſitionis Theolog. de limit. obſeq. hum. ad Act. V. 29. p. 24. qui ſibi ibidem addat varia hoc perſvadere, indicat *Symbola Diecmanniana*. Epiſtolam de Myſterio Iniquitatis in Anglia *eu Hatring*. Biblioth. 447. *Margo* habet *Normannianus*. Baillet pag. 585. Catalogi des Aut. deguiſez pro *Hornio* eſt, & *Eirenæum* nominat. Alium ejus nominis Chemicum non ignobilem laudat *Borrichius* Conſpectus Chemicor. Illuſtr. §. 74.

(a) Martinus Kempius Biblioth. Anglorum Theolog. 527.

Præprimis videri merentur Ludovici Molinæi (*ſub nomine* Irenæi Philadelphi) Commentarius rerum nuper in Scotia geſtarum, & Apologia de motibus ibidem obortis circa Religionem, *ubi excutitur Libellus* Joſephi Halli, *qui aſſerit* Epiſcopatum eſſe juris divini.

(b) Symbola Flensburgo Molleriana.

IRENÆI PHILADELPHI de Motibus Scoticis in Anglia *Liber, editus primum in Anglia, deinde Genevæ*, Guilli. Laudi *Archiepiſcopi in carcerem conjecti jugulum petit. Sunt autem ejus Scriptores* Molinæus Pater & Filius, Petrus & Ludovicus, *nam hic Hiſtorias Anglicanas intexuit*, Renatus Verdaſius, *cui dedicatus eſt is labor*, Andr. Rivetus. *Hæc ex* Grotii *Epiſtola ad G. J. Voſſium Ao. 1641. ſcripta (num. 564. pag. 812.) deprompſe. Conferes ea cum Tuis p. 214. ubi ex* Scavenio *ſolum Ludovicum Autorem eſſe, & Irenæi Philalethæ nomine latere voluiſſe tradis.*

(1475.) IRENÆUS PHILALETHIUS Tractatuum, qui ſub hoc nomine belgica lingua prodierunt, Verum Auctorem, *Evaldum* TEELINGIUM conſtituit Gisbertus *Voëtius* Biblioth. Studioſi Theologiæ lib. I. cap. XVII. pag. 198. & 211. (a) adde ejus *Aſceticor.* ſeu Exercitior. Pietatis Cap. III. p. 60. (b) Utrobique ſcriptorum horum Pſeudonymorum egregia Encomia occurrunt. Addit *Symbola Normannianæ* hæc : *Ireneel Philalethii* Bedenckingen op den Staat des Geſchils over de Carteſianiſche Philoſophie Tot Roterdam 1656. 4to De *verſtrickte Aſtronomus* Iacobus du Boys *tot antwort op den Gebolden Aſtronomus.* Lugd. 1656. 4. eſt Ioh. *de Ray*, indice mihi coram Kilonii D. *Samuele Reyher* Iuris U. D P. P. Kilonienſis At *annotatio marginalis Diecmanniana* h. l. ſubjicit iſta. Monet *Voet.* Bibliothec. ſtud. Theolog. l. 1. p. 198. quem eximium, addit, & pium politicum, in ſcripturis, ſi quisquam, potentiſſimum inprimis ſtudioſis noſtris commendo. Conf. ejusd. *Aſcetica* p. 363. 364. & Diſput. ſelect. Tom. III. p. 72. 73. Adde ſerius allata *Maſtrichtiana* (c) àn. 1. ad 8.

(a) Voetius Biblioth. ſtudioſi Theologiæ Lib. 1. Cap. XVII. p. 198. & 211.

Ex Belgis, Udemanni, *Willibelmi* Teellingii *cum fratre* Evaldo Teellingio *autore tractatuum ſub nomine* Irenæi Philalethii *editorum : quem eximium, & pium Politicum, in Scripturis, ſi quisquam, potentiſſimum, imprimis ſtudioſis noſtris commendo.* Pag. 211. *Concionum ampliſſimam ſegetem hic ſuppeditabunt tractatus omnes ſub nomine* Irenæi Philaletii, —

(b) Gisb. Voët. Aſceticor. ſeu Exercitior. pietatis c. III. p. 60.

Singulari dexteritate hanc artem ex ipſis mundanis & politicis eventis, ſpiritualem & ſcripturariam meditationes extrahendi exercuit, & multos Theologos docere potuit vir omni invidia major, qui ſub nomine Irenæi Philalethi *quam plurima opuſcula lingua noſtrate* (Belgica) *evulgavit.*

(c) Symbola Maſtrichtiana à num. 1. ad 8.

1.

Irenæus Philaletius.

Sub hoc nomine Eivaldus Teeling *edidit præter Antertores Belgice*, Sulamith, *ofte* Baniere des Vredes, *opgeworpen om Japhet te locken dat hy weder koome woonen in de Hutten Sems, dat is om d' afgeweekene Remonſtranten weer te brengen tot de gemeenſchap van de gereformeerde Kerk, Amſterd. 1621.*

2.

Sub eodem nomine, EenHenkende *Bode, Brengende quade tyding uyt Boëmen, met een geestelyk herstelling daer tegen, Amsterd.* 1624. 4.

3.

Sub eodem nomine. Vier & Wolken colomne *lichtende Nacht & Dach om het Israel Gods by eenige algemeene Regels nae een gestelte ordre ende Maete &c.*

4.

Personatus, est idem Evvaldus Teeling. *Scripsit Belgice* Andere Klachte der Kerke *aen eenige voornemelyke Machten en overheden des Lands. Over den Grouwel tot Alkmaer uytgebroot ende andere verwerringe van de kerkelyke Vrede. 2. druck, Amstel.* 1617. 4.

5.

Sub eodem nomine, derde Klachte *tweden druck 4.* 1618.

6.

Sub eodem nomine: Vierde Klachte *Amst.* 1622. 4.

7.

Sub eodem nomine. Klachte van de beeste, ofte blykelyke teekenen des antichrist. *Die van de voorbyloopende man lichtelyk konnen gesien worden. Amsterd.* 1619. 4.

8.

Irenæus Philalethius.

En onder anderen Irenæus Philalethius, *dat is dien Wysen en seer Godsaligen Heer Meester* (*JCtus*) Evvout (*vel* Evvald) Teeling *in zyn leeben ontfangen generalvan Zeland, deesen spreek in synen Philometor aldus &c.* Simon Oomius *in syn dissert. de praxi Theol. p.* 314. *a. &* 386.

(1476) IRENÆI SED ALETHOPHILI *Duæ considerationes, vocum terminorum & phrasium, quæ in doctrina* TRINITATIS *à Theologis usurpantur & quæ ratione iis circa doctrinam de Trinitate mitigari possit ac debeat. Veritatis & pacis studiosis conscriptæ.* Dat me Solima per IRENÆUM SED ALETHOPHILUM anno J. Christi 1684. in 8. Lutherano cuidam Ministro Brandeburgico & *Joanni* PREUSSIO Sociniano tribuunt *Nouvelles de la Republique des Lettres* 1684. mens. Sept. p. 206. (a) *Sandius* in Bibl. Antitrin. p. 161. sub nomine Joh. *Preussii* nihil tale recenset. Ministrum Lutheranum Preussio Adjutorem jungit Bailletus in Indiculo des Auteurs deguisez p. 599.

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres 1684. mens. Sept. p. 206. a.

La premiere, *de ces deux considerations avoit été déja imprimée. On l' attribue* a un Ministre Lutherien *du Pais de Brandenbourg. Elle est fort courte & contient quelques avis sur l' usage des termes d' hypostase, d' essence &c. Tout ce qu' on y dit est appuyé de plusieurs passages des Docteurs Anciens & Modernes. La* Seconde *Consideration est une espece de* Commentaire sur la premiere. *On la donne a Un certain* Joannes Preussius *Ministre des Sociniens refugiés en Prusse, depuis qu' on les a chassés de la Pologne. Il n' est pas necessaire d' en dire davantage.*

IRENÆUS v. *Eubulus.*

\- - - *Philalethes.*

(1477) *Theodosius* IRENÆUS. Ejus nomine extat *Syllabus aliquot Synodorum & Colloquiorum, quæ auctoritate & mandato Cæsarum & Regum, super negotio Religionis, ad Controversiæ conciliandæ, indictæ sunt. Doctorum item aliquot ac piorum virorum utriusq; religionis, tam Catholicæ Romanæ, quam Protestantium, libri & epistolæ, vel ex iis excerpta*; ex quibus videri potest, quam non sit difficilis controversiarum in religione conciliatio, si pugnandi vincendique animus absit, veritatis vero studium cum pacis studio conjungatur. in 4. Aureliæ. A *M DC XXVII.* liber 4. plagularum, cum præfatione unius folii, cui subscriptum nomen THEODOSIUS IRENÆUS. Tituli paginæ adversæ Gallica hæc inscripta.

Le chemin de la paix est de Dieu, & la violence est du Diable. Les voeus & le travail de quelques grands Princes, & de plusieurs hommes sçavans, tant Catholiques que Protestans, pour la paix de l' Eglise, & la reunion des Chrestiens. Les preuves de la facilité d' un accord suivent en bref ce Catalogue.

Quæ probationes tamen in meo exemplari non comparent. Omnia vero ad majorem dissimulationem auctoris & loci sunt comparata, qui revera est Argentoratum; uti constat ex viso mihi exemplari, cui manu propria hæc *auctor* adscripserat, Clariss. Viro, Dav. CLERICO mitto, cum officiosa salute, *Matthias* BERNEGGERUS, Argentorato. Ipse liber nil est, nisi indiculus, Titulos impressorum scriptorum, ad Irenicum Theologorum conciliandorum studium aliquid facientium. *Francisco* HOTTOMANNO tribui librum hunc a *Grorio* Epistola ad Joach. Camerar. 27. Iulii 1628. notat *Symbola Normanniana.*

(1478) ERASMUS IRENICUS. Ejus nomine extat BIBLIOTHECA GALLO-SUECICA, sive *Syllabus Operum selectorum, quibus Gallorum Suecorumq; hac tempestate, belli proferendi, pacis evertendæ Studia publico exhibentur.* Accessit *Prologus: ad Concordiam Germanicam adhortatio.* Utopiæ apud Udonem Neminem, Vico ubique, ad insigne Veritatis, hoc anno, *in 4. paginis 53. capitibus titulos exhibens fictitios librorum Satyricam in* Gallos invectivam multam continentes, ante pacem Monasteriensem, post tractatus præliminares Hamburgenses infructuosos A 1641. compositos. De auctore scripti Fr. *Graverolus*, & ex eo *Journal des Savans* 1685. d. 19. Martii p. m. 163. (a) refert, quod sit Isaacus WOLMAR, quodque ad Arestum Parlamenti typographus ad flagellum fuit condemnatus. Iesuitas tamen Moguntinos, aut alium aliquem ex hoc ordine in-

cusat

tuſat *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis p. 135. 136. Vide in *Anonymis* num. 1048. Iſaacum *Volmar* nominat etiam *Bailletus*, Deguiſemens des Auteurs p. 310. & in Catalogo p. 567.

(a) Iournal des Sçavans 1685. d. 19. Martii. p. 163.

En parlant de la punition des Uſuriers & de ceux qui font des libelles diffamatoires, il découvre ſur ce dernier point que l' Auteur du livre de Bibliotheca Gallo-Suecica *eſtoit* Iſaac Wolmar, *& que celuy qui l' imprima fut condamné au foüet par arreſt du Parlement de Paris.*

(1479) IRENICUS *Franciſcus Philippus André* OLDENBURGER. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 567. Prodiit autem ſub perſonato hoc nomine 1670. in 4to Collegium Iuris Publici Imperii Romano-Germanici in Burgholdenſis diſcurſus ad Inſtrumentum Pacis Cæſareo-Sueticum conſcriptus, tribus Partibus diſtinctum, quarum prima continet paginas 296. Secunda 80. Tertia 223. adjectus in fine index foliorum X. Accedunt præterea (1) Mantiſſa paginarum 152. & (2) Indiculus Iudiciorum de Burgholdenſis ſcripto paginis conſtans 160. vide ſupra Burgholdenſis.

IRENICUS v. *Philemerus.*

(1480) IRRESOLUTI Academici nomine, collectore Ioanne *Franciſco Polello*, edidit *Carolus* PAPINUS, Ieſuita Italus, *Flores ſacræ Poeſeos*, Romæ 1625. in 12. prouti notat *Alegambe* p. 69.

Et *Sotvel* Biblioth. Scriptorum Societatis Ieſu p. 132. a. adde *Wittenium* Diario Biograph. an. 1648. ad d. 18. Julii, ubi præter hoc ſcriptum ſub hac Acad. *Irreſoluti* Perſona edita memorantur.

(II) *Famiani Stradæ de Bello Belgico* Decadem I. Romæ apud Hermannum Scheus 1636. in 4. Item

Hieremiæ Drexelii Conſiderationes de *Æternitate*. Romæ 1639.

Pietatem Victricem, & Impietatem domitam à Carolo Magno. Ibidem 1647. in 12. ex Gallico noſtri Nicolai Cauſſini.

(1481) *Ottavio* d'ISA. Quæ ſub hoc nomine proſtant Comœdiæ: *La Fortunia*, aliæque fratri ejus *Franciſco* d'ISA adſcribuntur à *Toppio* in Bibliioth. Neapolitana p. 230. 231. (a)

(a) Toppius Biblioth. Neapolitana p. 230. 231.

Ottavio D' ISA, Capuano, hà dato alla luce con molta ſua Fama:

La Flaminia Comedia. *In Neapoli per Camillo Caſtallo 1646. in 12.*

E tre altre, cioè.

La Fortunia *in Nap. appreſſo Maccarano 1628.*

La Ginceura *in Viterbo appreſſo il Diſcepolo, 1630. in 12.*

Mal Maritata, *appreſſo Vitale 1616.*

Alvida *in Viterbo 1621.*

E dicono eſſer fatiche di Franceſco d' Iſa *Sacerdote ſuo fratello, morto in Roma, nell Epitafio delquale, ſe mai non mi ricordo, ſi fa mentione di tutto queſto.*

(1482) *Iohannis* ISAACI, Proſelyti nomine quæ extat *Grammatica Hebræa.* Antverſp. 1564. in 4to, ab *Andrea* GENNEPIO elaborata, & *Iſaaco dictata* a Deſſel. Biblioth. Belg. 49. Indicante *Symbola Normanniana*, quæ addit tamen illud parum veriſimile videri. Unde nec mirum a *Thomaſio* nil ea de re memorari.

ISAACIUS v. *Heſychius.*

ISAACUS v. *Caſaubonus.*

ISAACUS v. *Chabanæus.*

ISICHIUS, ISICIUS } v. *Heſychius.*

(1483) ISIDORUS *Fidelis.* Sub eo nomine *Mancipium ſuave & ſibi ſufficiens* delineatum à *Joanne* FRIDERICO, Marchione Brandenburgenſi, tradit *Witten.* Diarii Biograph. Part. II. ad ann. 1686.

(1484) ISIDORO Hiſpalenſi, quam male tribuatur *de Eccleſiaſticis dogmatibus* liber v. *ſupra* in *Auguſtini* ſcriptis Pſeudonymis. *De*

(II.) *Commentariis* verò eidem *in libros 4. Regum* malè tributis, & ad alium neſcio quem, ISIDORUM pertinentibus vide *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. pag. 146. (a)

CORDUBENSEM nominat *Cave* Hiſtor. literar. Script. Eccleſiaſt. pag. 221. 222. (b) & 306.

(III) *Chronicon* quod an in Origines relatum an vero ex Originibus Chronicon hoc excerptum ſit, dubitat *Voſſius* de Hiſtoricis latinis lib. II. cap. XXV. Maximopere interpolatum & auctum à LUCA, EPISCOPO TUDENSI memorat *Miræus* Hiſtor. Eccleſ. pag. 259. (c) & Sagittarius Introd. ad Hiſtor. Eccleſiaſt. pag. 44. 45. (d) adde *Oker.* Abac. Patrolog. pag. 276. *Mebliſürerum* Coron. pag. 204. *Maſtricht.* Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 234. &.

(IV) *Norma Vivendi*, eſt CENTO ex libris *Soliloquiorum*, & de *Contemtu mundi* conſutus, docente *Caveo* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 306.

(V.) *Sententiarum* ſive de *Summo Bono libri tres*, excerpti ſunt fere ex GREGORII *Papæ* Moralibus; *vide* Cave loc. cit. quod & agnoſcit *du Pin* Nouvelle Bibliotheqve Tom. VI. pag. (e) qvi nihilominus librum hunc valde commendat.

VI. *De Conflictu Vitiorum & Virtutum* liber & ISIDORO, & AUGUSTINO, & AMBROSIO, & LEONI falſò adſcriptus, ſupra in *Auguſtino Ambroſio* AUTPERTO aſſertus eſt.

(VII.) *Epiſtola ad Maſſanum de Lapſu & Repa-*

ratione Sacerdotis ſuppoſita ISIDORO HIPALENSI, MERCATORI potius adſcribenda videtur *du Pinio*, *Nouvelle Bibliotheque* des Auteurs Eccleſiaſtiques tom. VI. pag. 4. (f) adde *Act. Eruditor. Lipſienſ.* Supplem. tom. II. ſect. x. p. 475. (g) & Maſtricht de Sufceptoribus pag. 23.

(VIII.) *Epiſtolarum Pontificalium* longe plurimarum a *Clemente ad Siricium* usq. collector genuinarum non modo ſed ſuppoſititiarum iſtarum etiam Epiſtolarum, Auctor primo cum admonitione quidem, at ſtatim cum ſuſpicione corruptelæ docet auctor Hiſtoriæ OPerum eruditorum Gallus *Hiſtoire des Ouvrages des Scavans* 1688. Decembris pag. 359. 360. (aa) At mox *Impoſturæ convictus nequiſſime* a Davide *Blondello* notiſſimo libro docto æque ac magno, cui titulus: *Pseudo Iſidorus & Turrianus* vapulantes, ſeu *editio & Cenſura noua Epiſtolarum omnium, quas piiſſimus Urbis Romæ* Præſulibus a *S. Clemente ad Siricium & c. nefando auſu infelici eventu*, ISIDORUS cognomento MERCATOR ſuppoſuit *Franciſcus Turrianus* Ieſuita adverſus Magdeburgenſium ἀλήγχους, aculeato ſtylo defendere conatus eſt. Recenſuit, notis illuſtravit, bono Eccleſiæ dicavit David *Blondellus* Catalaunenſis, Genevæ, ex Typographia Petri Chovet M. DC.XXVIII. in quarto, paginis 680. & prolegomenis paginar. 119. de quibus adde duplicia excerpta *Varenii* (bb) ſummam rei breviter exhibentia & ulterius poſt Blondellum defendentia. Contra omnes attamen illas acculationes videatur nuperus defenſor Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Ioſeph *Saenz de Aguirre*, Collectionis maximæ Conciliorum aliquot Tomis Romæ in folio editæ Apparatus parte prima, ubi novem diſſertationibus integris Iſidoriana hæc collatio illuſtratur prima vero inprimis ut genuina nec ſuppoſititia nedum Mercatoris Iſidori, qui nullus fuerit unquam, defenditur, uti videre eſt in *excerptis ex Actis Eruditorum Lipſienſibus* 1696. Martii p. 121. & ſeqq. Qvibus adde *Symbolam Maſtrichtianam* (d)

(a) Raynaudus de malis & bonis libris pag. 146.

Iſidoro Hiſpalenſi *Epiſcopo*, *paſſim ſupponuntur* commentarii in quatuor libros Regum, *quos vera Sententia eſt*, *conſcripſos eſſe ab* Iſidoro illo Seniore, *item in Hiſpania Epiſcopo*, *ſive* Cordubenſi, *ſive* Pacenſi, *nec deſunt etiam qui* Cæſarauguſtanum *ſtatuant*.

(b) Cave Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 221.

Iſidorus, *gente* (*ut veriſimile eſt*) *Hiſpanus*, *Epiſcopus Cordubenſis*, *claruiſſe videtur anno* 420. *Obiiſſe dicitur anno* 430. *Scripſiſſe illum* Allegoriarum *ſive Commentariorum in omnes* libros Regum *libres IV.* & Paulo Oroſio Tarraconenſi *dedicaſſe prater* Sigebertum Gemblacenſem, & Trithemium *affirmat* Pſeudo-Dexter *in Chronico ad ann. CCCCXXIII. Extant quidem* Allegoriæ *inter* Iſidori Hiſpalenſis *opera*, *quas noſtri eſſe probabile eſt*, *eo quod ad* Oroſiani, *iſtius συγγενον*, *ſcripta ſint*. *Certe hujuſmodi Commentarii allegorici neque a* Bralione, *neque ab* Ildefonſo *inter Iſidori Hiſpalenſis Opera recenſentur*. Lucam *etiam Commentariis explicaſſe Iſidorum prodit Pſeudo-Dexter non uno in loco*. *Fuſe agit de ſingulis Iſidori*, *Hiſpanicis Scriptoribus*, Fr. Bivarius, *notis ad Dextri Chronicon*. *Anno CCCXXIII.*

(c) Miræus Bibl. Eccl. p. 258.

Lucas Tudenſis *in Hiſpania Epiſcopus — Gregorio IX. Pontifice ſedente* Iſidori Hiſpalenſis Chronicon *locupletavit ac produxit ad ſuam ætatem*, *ſtilo magis gravi quam nitido*. *Id opus aperuit*, Iſidori *nomine per errorem citatur*, *cum ſit ejus minima ex parte*, *multis ſint additæ & commutatæ*, *vix ut antiquæ dignoſci poſſint*, *niſi cum Germano Iſidori Chronico conferantur*. *Idem* Lucas — *his verbis* : Nos vero ad Libros Chronicorum, a Doctore Hiſpaniarum Iſidoro editos, manum mittimus; ſecundo libro — proſequendo, præcepto glorioſiſſimæ Hiſpaniarum Reginæ — Ipſa enim mihi Lucæ indigno diacono, ut hoc perficerem, imperavit.

(d) Sagittarius Introd. ad Hiſtor. Eccl. p. 44. 45.

§. III. *Ex ſeculo VII.* Iſidorus *ex ſtirpe Gothica Hiſpalenſis Epiſcopus*, Severiano *Carthaginenſis urbis præſecto*, *natus*, *frater* Leandri, *ante ipſum Hiſpalenſis*, *& Fulgentii Carthaginenſis Epiſcoporum*, *s cujus habemus* chronicon ab mundi Primordiis *incipiens annoque Chriſti DCXXVI. in Svintbiliano Gothorum in Hiſpania Rege deſinens*. *An hoc Chronicon ex quinto libro Originum ſit decerptum*; *anpotius liber ille ex Chronicis in Origines ſit relatus*, *diſquirit* Voſſius *de Hiſtoricis Latinis lib. II. cap. XXV. Emendavit* Iſidorianum Chronicon, *ac Scholiis illuſtravit* Garſias de Loaiſa - *Canonicus Toletanus*- Continuavit *illud ad annum* clɔCCLXXV. *multis tamen additis*, *nec paucis immutatis*, Lucas *Epiſcopus* Tudenſis. *Primus illud divulgavit* Andreas Schottus, *Tomo*, *IV. Hiſpaniæ illuſtrate*.

(e) DuPin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques. Tom. VI. p. 4.

Mais le plus conſidorable des Ouvrages de Morale de ſaint *Iſidore*, eſt ſon *Recueil des ſentences*, *tirées de Saint Gregoire*, diviſé en trois livres. Le Premier contient des penſées Chretiennes, ſur la doctrine du *Symbole*; le ſecond, ſur les vertus; le troiſiéme, touchant les *tentations* & les *remedes*, par leſquels on peut ſe guerir & ſe ſanctifier.

(f) Ibidem p. 4. Nous avons peu de lettres *d'Iſidore*; la premiere & la ſeconde ne contiennent rien de remarquable; la troiſiéme à *Hellade* eſt touchant la Diſcipline. Il y montre qu'il faut dépoſer un Prêtre tombé dans le peché de la chair, & le mettre en penitence, ſans qu'il puiſſe eſperer d'être rétabli. Il enſeigne la même doctrine dans *ſon livre des Offices*, ce qui fait voir la fauſſeté d'une autre lettre qu'on lui attribue adreſſée à *Maſſaniés* dont l'Auteur veut expliquer le Canon du Concile d'Ancyre, touchant la depoſition des Clercs tombez dans le peché de la chair, & prouver qu'il ne doit s'entendre que de ceux qui ne font pas penitence, pretendant que ceux qui la font, doivent être retablis. Cette doctrine eſt tellement con-

„contraire à celle d'*Isidore*, que l'on ne peut pas „douter que cette lettre ne soit la fiction de quel„que imposteur, & peut-être du fameux *Isidore „Mercator*.

„Je porte le meme jugement de la quatri„eme lettre adressée à *Clande*, où la question de la „*procession* du *Saint Esprit* est agitée *contre les Grecs*; „de la cinquiéme adressée à *Redemptus*, où l'on agi„te la question du *pain azyme* & du *pain levé*, contre „les memes; & de la derniere a *Eugene de Tolede*, „sur l'*autorité du Pape*. Il est visible que ces let„tres ont été faites dans le temps de la querelle „des Grecs & des Latins, qui n'étoit pas encore „émüe du vivant d'*Isidore de Seville*.

(g) Actor. Eruditor. Supplementor. T. II. Sect. X. p. 475.

Ejus Chronicon *contra* Harduini *objectiones in Praf. tomi V. ab Autore nostro vindicatum fuit. Ast abjudicat ei, qua ad* Massanum *de* lapsu & reparatione Sacerdotis *sub ejus nomine circumferetur, epistolam; cum in ea, contra quam in Epistola ad* Helladium & *libro II* Officiorum *docuerit, post panitentiam ad officium sum iterum admitti jubeat clericum fornicationis crimine pollutum. Idem judicium fert de Epistola ejus quarta ad* Claudium, *in qua de Spiritu S. contra Graecos agitatur quastio: ut & de quinta ad* Redemptum, *de qua* Labbeum *jam dubitasse videmus, ac ultima ad* Eugenium Toletanum, *in qua de Papa Romani autoritate agitur. Illas enim Epistolas omnes, post controversias inter Graecos & Latinos notas, adeoque* post tempora Isidori *scriptas esse, manifestum existimat.*

(aa) Histoire des Ouvrages des Scavans Decemb. 1688. p. 359. & 360.

Isidore de Seville étoit un celebre Eveque d'„Espagne dans le 7. Siecle. Quelques-uns le„font passer pour un Orateur, eloquent & fe„cond; & d'autres ne luy donnent qu'une cer„taine éloquence qui n'avoit point esté cultivée „par le travail, & disent qu'il étoit plus Philoso„phe par sa conduite austere, que par la science. „Ce qui embarrasse les scavans est de scavoir, s'il „est l'Auteur de la Collection des Epitres des Pa„pes, &c. qui parut dans le 8. siecle sous le nom „d'*Isidore*. La qualité de *Mercator* jointe dans „cette Collection au nom d'Isidore, semble le„distinguer de l'*Archevesque de Seville*. Cependant „cette marque de distinction est ambigüe, parce „que l'on pretend qu'il faut lire *Peccator*, titre„que les Evêques se donnoient autrefois par une „humilité feinte, ou veritable. Des que la Co„ur de Rome eut decouvert ce tresor, que l'on „attribua d'abord à Isidore de Seville, pour don„ner plus de credit à cette Collection, le Pape „Nicolas I. l'appuya de son autorité apostolique, „& en voulut faire la regle du gouvernement de „l'Eglise. Mais comme les sources où ce pre„tendu Isidore avoit puisé toutes les pieces de sa „Collection ne se trouvent point, on les exami„na de fort près, & *Baronius* luy-même ne l'a„point approuvée. Les Critiques y ont trouvé „mille preuves de suppositions, pour le moins „jusqu'au Pape *Sirice*; & *Blondel* l'un des plus do„ctes a remarqué, que celuy qui les avoit fabri„quées, y avoit placé, avec un artifice trop„grossier, tout ce qui favorisoit les erreurs do„minantes, & sur tout le Siege Papal.„

(bb) Varenii Rationar. Theolog. de Script. Ecclesiastic. Secul. 1. Class. IV. Epist. Pontifical. p. 161. 162. §. 1. 2. 3.

Extant sub Isidori *vetustioris Autoris, velut Collectoris, nomine* Epistolæ Pontificales *longe plurimæ, quas plissimorum olim Urbis Romæ Præsulum, & magno numero Episcoporum Martyrum, à Clemente ad Siricium usq;, nomine edidit Collector* Isidorus, *adversus Elenchos autem nostrorum*, Centuriatorum *inprimis* Magdeburgensium, *aculeato stylo 5. libris defendere, omnesq; illas genuinas illorum, quorum præ se ferunt nomen Pontificum, Epistolas probare conatus est Fr.* Turrianus, *quo tamen mitius de illis Epistolis sensit* Bellarminus, *ipsum autem Isidorum confinxit ex professo David* Blondellus *in libro insigni, sub titulo* Pseudo-Isidori & Turriani Vapulantium, *de quibus in præambulo hujus operis paucula commentati sumus.*

§. 2. *De ipso* Isidoro, *cujus* Collectoris, *nomine incedunt jam dudum illæ Epistolæ, dubium ingent, quis fuerit, & quando vixerit, sive inventas collegerit, sive sanctiores corruperit, sive sub sanctissimis olim Romæ nominibus finxerit tot ac tantas Epistolas? Dici malnit olim Isidorus* peccator, *quia* omnibus impiis se nequiorem, nulliusque sceleris, cujus se sordibus non inquinavisset, vitium sibi defuisse, *confessus est ipse, in orat. pro corrept. vit. cesi hodie cognominatur non* Peccator: *sed* Mercator, *quomodo & appellatur in Bibliotheca* Voëllii & Justelli *nuper edita.*

§. 3. *Urget* Possevinus *per antiquum esse hunc Isidorum, cujus* collectio protenditur à Canonibus Apostolorum usque ad Concilium Hispalense. 2. habeturque in a. Codd. Vat. Biblioth. & uno Monasterii Dominic. & Mariæ supra Minervam, *enmq; concilio Hispalensi interfuerit, primasq; in eo partes tenuerit* Isidorus Hispalensis, *proinde in hunc Autorem vehementer à Pontificiis stur—*

Idem §. 1. & 11. pag. 149. 150.

Circumferuntur in tomis Conciliorum, inque præfatione Bibliothecæ juris Canonici veteris Guliel. Voellii, *& Henr.* Justelli *celebrantur, veluti Episcoporum Pontificum Romanorum inde à Clemente ad Siricium, & ultra hunc Epistolæ, sub* Isidori *veluti Collectoris, nomine, ante multa jam secula publicatæ, de quarum autoritate, ipsisq; Autoribus (non quidem, an qui autores venditantur sanctiores & veri Episcopi fuerint? non, an illi ipsi autores primatum R. Pontificis magno conatu per decretales illas stabilire vel confirmare intenderint? quorum utrumq; facile affirmatur: sed) an illa ipsa vetustissimorum illorum, quorum nomina præferunt, & sub quorum venerabili nomine cum in jure Pontificio undiquaque citentur, tum à Pontificiorum primariis Dubitetur, aliquid inde appareat emolumenti sibi domestici, contra not allegantur, Pontificum genuina, & illius adeo, cujus ipsa nomina, vetustatis sint? inter not & Pontificios controvertitur.* §. 2. *De* Collectore Isidoro, *deq; characteribus illarum tantis nominibus tantaq; vetustati suppositarum, tum in* Appendice *ad seculum 1. tum in mutionario Seculi 1. classe 4. p. 161. ad pag 171. plusculis, & in illo argumento satisfactum jam præmisimus, & contra Jesuitas*, Turrianum, Possevinum, Mal-

Maldonatum, Gretzerum, *ceteros, post* Gratianum, Lombardum, *de* Turrecremata, Cajetanum, Hosium, Latomum, Pighium, *de* Castro, Canum, Payva, Andradium, Lindanum, Sixt. Senensem, Campianum, Janfenium, *de* Valentia, Bellarminum, Stapletonum, Costerum, Svaresium, Binium, Mendozam, Voëllium, Justellum, *nec* Isidori Hispalensis *collectionem illam, nec ipsorum inscriptorum Pontificum Romanorum Epistolas illas, XI. generalibus argumentis, abunde remonstravimus, quin, ut nostra per adversarios confessionem illustraretur veritas, ex ipsis Pontificiorum castris* H. Kalteisen, *Dominicanum, Nicolaum* Cusanum, Cassandrum, Erasmum, Concium, *August.* Tarraconensem *Episcopum, Edmundum* Richerium *Sorbonistam, Simonem* Vigorium *Regis Gall. Consiliarium testes citavimus, & praedominante alicubi veritate, contradictoriam assertionem exprimente*, Baronium *in hoc argumento cum Baronio*, Bellarminum *cum Bellarmino commisimus, indeque ad speciale examen V.* Clementinarum S. Clementi *I Romano Episcopo, Petri successori (esti de hoc ingens in ipsa antiquitate bellum, conf. inrationar. Seculi I. p. 178. & seq.) accommodatarum, defendimus, ac inscriptionu illarum & antiquitatis tantae falsos titulos per argumenta omni exceptione majora, evicimus.*

(cc) Acta Eruditorum Mensis Martii Ao. 1696. p. 120. 121. 122.

Collectio maxima conciliorum omnium Hispaniæ & Novi Orbis, epistolarumque decretalium, nec non plurium monumentorum ad illa spectantium, cum notis & dissertationibus, quibus S. Canones, historia disciplinaque ecclesiastica & chronologia illustrantur. *Tomus I. Cura & studio* Josephi Saenz *de Aguirre S. R. E. Presb. Cardinalis.*

Quod cum praecipuam fere tomi hujus partem constituat, veniam lector dabit, si ei paulisper immoremur.

Abit Apparatus ille in tres partes, in quarum prima novem dissertationibus Praefatio Isidori in suam Canonum & Conciliorum Collectionem *illustratur. Cum vero Collectio illa a pluribus eruditis insigni illi deceptori* Isidoro Mercatori *bodie tribuatur;* Hispalensi *Isidoro argumentis, ut ait, αναντιῤῥητοις eam vindicaturus Autor noster, neminem inter Isidoros, sive Graecos sive Latinos, de quibus erudite disserit, extitisse, cui Mercatori dicta Collectio haec tribui possit, probare nititur. Quod enim Isidorum*, Setubensem *sub finem Seculi IIX. Episcopum*, Mercatorem *cognominat* Chronicon Juliani, *nullius ponderis est: nullam enim esse illius Chronici auctoritatem, post alios viros doctos aliquot argumentis denuo evincit.* Isidorum *itaq;* Hispalensem *autorem illius Collectionis esse concludit, non quidem totius, sed ad Concilium usque Hispalense; quem admodum eum nec Epistolarum omnium collectorem esse certum sit, siquidem illas, quae a Gregorii successoribus sunt, alium addidisse oporteat; Imo nec Praefationem totam ab eo esse, ex §. illius 18. pateat.*

(dd) Symbola Mastrichtiana.

Isidorus Hispalensis

Seculo VII. adest Isidorus Hispalensis *Episcopus, vir eruditus & multis Scriptis clarus, qui in comment. in Genesin (si modo est illius & non* Hildephonsi Episcopi Toletani, *qui tamen & ipse eadem floruit aetate) cap. 17. &c. Sam.* Andreae *in disput. de salut. Adami thes. XXVIII.*

(1485.) ISIDORUS MERCATOR, Collectionum Epistolarum Decretalium Auctor creditus, quomodo ab Eminentissimo Cardinali d' *Aguirre* absolutus sit ab impostura, nobis praecedenti numero dictum est. Ejus nomine abusum fuisse ISIDORUM quendam HISPANUM, Conjectura est *Blondelli* apud *caveum* Hist. Litter. Scriptor. Ecclesiastic. p. 369. 370. qui & compilationem hanc factam credi vel à RICULPHO Praesule Moguntino, vel potius BENEDICTO LEVITA, ibidem innuit. (a) Vide etiam Gerhardum von *Mastricht* de Susceptoribus pag. 23.

(a) Cave Histor. Liter. Scriptor. Eccl. pag. 369. 370.

Antiquo juri, quod per septingentos & amplius annos valuerat, successit jus novum ex supposititiis sanctissimorum Romanae urbis Episcoporum Epistolis, ab impudentissimo illo nebulone Pseudo Isidoro *prolatis compactum, & ex novellis eorum constitutionibus, qui post Caroli tempora sedem Apostolicam occupárunt. Introductum igitur fuit aevo* Caroli Magni *favorabili videlicet, siunquam alias tempore, ob magnam confusionem, quae in politiam Ecclesiasticam invecta erat ex stupenda ac miserabili Episcoporum, reliquorumque Clericorum inscitia, & vetustorum Canonum ignorantia. In hac igitur rerum perturbatione, emerfere famosae illae ac nobiles Epistolae, quae prisci Pontificibus Romanis tribuuntur. Perculerunt illae omnium animos sua nova antiquitate, & quia Sanctissimorum Episcoporum nomina praeferebant: Hinc furbata in animis hominum religio, fas non esse dubitare de jure, quod in his sacris Antiquitatis monumentis continebatur &c.*

Pag. 370. *Unde conjicit Cl.* Blondellus *Epistolarum hanc congeriem* Benedicto *potius* Levitae *tribuendam esse, quicum anno circiter 850. tres posteriores* Capitularium *libros adjecerit, Epistolas hasce in frustula sectas, capitularibus suis inseruit. Vero forsan proprius videtur, Epistolas à* Riculpho *vel conflatas fuisse, vel collectas, & in hanc, quam nunc habemus, farragine redactas; & cum Curiae Pontificiae fuerit assertor strenuus, eo consilio opus videtur aggressus, ut sub fucatis primaevae antiquitatis testimoniis Romanae sedis auctoritatem speciosius propugnaret. Quod* Isidori Mercatoris *nomen sibi sumserit impostor, an proferenda sit D.* Blondelli *conjectura, ingeniosa utique, si satis solida, nempe fuisse Isidorum quendam gente* Hispanum, *Eulogii Cordubensis fratrem, qui ob motus civiles patriae exul hoc ipso tempore Moguntiaci habitaverit, ubi mercaturam strenue exercuit; hujus, ut videtur, nomine abusus est* Epistolaris Impostor, *ut scilicet crederent imperiti Epistolas de Hispaniis fuisse allatas à Mercatore nostro, qui pietatis causa profugus pretiosissimum hunc thesaurum barbaricae libidini subductum, secum in Germaniam attulerit. Quicquid sit, mirari licet, cur ultra* Deus-dedit *Pontificis tempora, seu annum DCXIV. Epistolas suas non produxerit compilator, quod duplici de causa mihi factum videtur; primo, ut speciosius collectae crederentur ab* Isidoro Hispalensi, *qui obiit anno 636. Secundo, ne si sua pro-*

propius tempora pertingeret, impostura larva facilius detraheretur. Denique notandum, integram Isidori collectionem præter Epistolas Pontificias, ordinem celebrandi Concilii, Apostolicorum Canonum versionem, & plurimarum synodorum tum Græcarum, tum Latinarum Decreta continere, quæ in omnibus reperiuntur.

(1486) *Richard* de l' ISLE. Sub hoc nomine edidit *Richardus* SIMON Apologiam contra *Veilium*, ut apparet ex *Actis Erudit. Lipsiens.* 1686. p. 102. (a) & *Bailleti* indiculo des Auteurs deguisez. p. 567.

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium Mensis Februarii 1686. p. 102.

Eam Veilii *Epistolam excipit* Apologia — — — — — *à R. de l'* Isle, *(num personatus homo sit, inquirant alii quorum interest) Ecclesiæ Gallicanæ Presbytero scripta.*

(1487) *Le Sieur* de l' ISLE, judicio *Colomesii* in Gallia Orientali p. 154. (a) est *Carolus* SORELLUS, de quo tamen dubitat *Bailletus* in indiculo Auctorum Personatorum, substituens N. de l' Isle MARIVAULT, quanquam ex propria ipsius sententia æque dubium p. 567.

(a) Colomesius in Gallia Orientali pag. 154.

Curiositez inovies, *à Paris 1629. 8. refutées par un nommé de l' Isle (qui est* Sorel) *l' an 1636. dans son* Traité des Talismans. *Hic liber Sorbonæ Parisiensis censura notatus est, de quo lege* Rivetum *in Decalogum pag. 32. 1637. &* Voetium *in Disputationibus selectis part. prima p. 221. & 711. Ipsius* Gaffarelli Retractatio *habetur*, p. 305. Operis *Gallici* Insulani, *sive* Sorelli.

(1488) ISOCRATI, Platonis atque Socratis Auditori, *Orationem ad Demonicum*, frustra abjudicatam, & ad alium ei cognominem relatam, docet *Colomesius* Cimel. litterar. cap. 6. add. cap. 18.

Vide vitam Demosthenis ex *Schotti* Parallelis, quæ Operibus ejus præfixa est c VIII.

(1489) ITENEV, ICHANOM ITNEGLUF. Sub simplici hac nominis sui inversione editam esse a FULGENTIO, MONACHO VENETO, ex ordine Servitarum, Epistolam Monitoriam, de Mari Venetorum ad Laurent. Monitum Romanum, docente *Deckherro* de Scriptis Adespotis p. 184. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez p. 567.

(1490) JUDÆ APOSTOLI *Epistola Catholica* quomodo a *Grotio* ALII JUDÆ EPISCOPO HIEROSOLYMITANO tributa sit, docent *Cave* Histor. liter. Srriptor. Ecclesiast. p. 8. a. *l' Histoire des Ouvrages des sçavans* Septemb. 1690. pag. 42. Judæ Apostolo tamen restituunt *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 4. *Du Pin* dissertat. Præliminar. ad Novam suam Biblioth. Eccles. pag. 69. 70. Ita autem Historia Operum Eruditorum, pag. 42. allegata: Dans ses Prolegomenes Mr. „Schenck s' exerce à rechercher, qui estoit *S.* „*Jude* à qui cette Epitre est attribuée. Les Anci„ens ont douté qu' elle fust de *S. Jude Apostre*: & „*Calvin* ne contestoit presque point qu' elle ne „fust d'un autre qui portoit le meme nom. *Gro„tius* est le premier qui ait avancé que *c'est un Jn„de Eveque de Jerusalem* du temps de l' Empereur „Adrien. Ses raisons estoient que l' Auteur ne „prend point la qualité d' Apotre. Le vieux In„terprete *Syrien* le qualifie *de Jude Eveque*. Elle ne „fut point traduite avec les autres Epitres Cano„niques n' reçue par toutes les Eglises dans les „premiers siecles, ni citée par les anciens Peres. „Ces conjectures rassemblées formoient les „doutes de *Grotius*.

(1491) JULIÆ ACADEMIÆ *Pietas Programmate Publico* Prorectoris & Senatus Academici adversus improbas & iniquas calumnias, cum aliorum quorundam tum D. *Ægidii Stranchii* asserta Helmst. 1668. in 4to 6. plagg. Auctor Scripti hujus est *Hermannus* CONRINGIUS, inter cujus scripta recensetur hoc Programma *in Catalogo*, qui Epistolis ejus in edit. Helmst. 1694. præfixus est pag. secunda. Germanice Programma hoc versum esse a viro Celeberrimo, domino Christophoro SCHRADERO, innuit *Symbola Flensburgo Molleriana.*

JULIA ACADEMIA v. *Helmstadiensis.*

(1491. *a*) JULIANUS quomodo sit PELAGIUS docuit *Symbola Masstrichtiana* ex *Usserii* Histor. Pelag. p. 5.

JULIANUS v. *Archyntas.*

— — *Hosbejus.*

— — *Magenhorst.*

(1492) JULIANUS LUCAS, cujus nomine citatur a *Floriano à Campo Historia rerum Hispanicarum*, idem censetur *à Sandio* in Notis ad Vossium p. 276. esse cum JULIANO ARCHIPRESBYTERO S. JUSTI TOLETANI.

(1493.) JVLIANUS PELAGIANUS. Ei adscribitur liber *Altercationis ab Honorio* Augustodunensi cap. 45. in Miræi Auctario. pag. 119. qvem AUGUSTINO adscribere mavult *Vossius* Histor. Pelag. 26. (a) indicante *Symbola Normanniana*, vide *Cave*. Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 220.

(a) Symbola Normanniana.

Iuliano Pelagiano, *quod* Gennadius, & *ex eo* Honorius Augustodunensis *librum* Altercationis *tribuunt, & quidem ut opus ab octo ejus libris distinctum; in hoc falli utrumque, tam exploratum est nobis, quam si* Αυθεντικῶν συγγραμμάτων *hoc decidisset. Nec enim* Juliani *sed* Augustini *Prologium est; nec posteriores in dicendo partes Juliano imponuntur, sed Augusti-*

no, qui verba adversarii ex octo ejus libris prompsit & refellit &c. Voss. *Hist. Pelag. 26.*

(1494.) JULIANUS, TOLETANUS Archiepiscopus. Qui ejus nomine prodierunt Colon. 1618. Αντιρρήσεων Contrariorum in speciem locorum utriusque testamenti libri II. ab aliis RICHARDO CLUNIACENSI, à nonnullis SALVIANO MASSILIENSI tribuuntur. BERTHARIO autem Abbati Cassinensi vindicantur à *Johanne Baptista Maro* apud Caveum Historia literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 329. & pag. 385. (a) Consentientem ei *Colomesium* in anonymis n. 634. ad lit. E. exscripsimus, quem cum aliis idem allegatis vide. Adde *Du Pin* Bibliothecve des Auteurs Eccles. Tom. VI. pag 39. Quam male hic scriptor cum Juliano Pomerio confundatur, docebimus *infra in Pomerio.*

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 285.

Ex omnibus eius scriptis supereſt Opus primo loco memorandum, viz. Αντιρρήσεων *sive* Contrariorum in speciem locorum utriusque Testamenti *Libri II. qui sub* Juliani Toletani *nomine in Bibliothecis Patrum habentur, & anonymi prodierunt. Basil. 1530. Colon. 1533. 8vo. à nonnullis etiam* Richardo Cluniacensi, *ab aliis* Salviano Massiliensi *adscripti. Verum id rectius* Berthario nostro vindicat Joannes Baptista Marus, *tum* Leonis Ostiensis, *qui tale opus scripsisse* Bertharium *prodit, authoritate subnixus, tum fide Codicis M. S. pervetusti Longobardicus literis scripti in Bibliotheca* Aniciana, *qui* Bertharii *nomen praetulit.*

(1495.) JULIEN, *le sieur de saint: Godefroy* HERMANT. Baillet liste des Auteurs Degvisez pag. 567.

JULIUS CLARIANUS v. *Hilario*

(1496.) HENRICUS JULIUS *Altenburgensis*, cujus extat *Aristarchus*, seu Censura in Novitium quendam Hippocratis Exagitatorem, Hamburgi Anno 1648 in 4to. edita, & D. Georg. Frid. *Laurentii* Exercitationibus in Hippocratis Aphorismos minus veris opposita, me judice non est alius, qvam Acerrimus ille Laurentii Adversarius *Bernh.* LANGWEDELIUS, Civitatis patriæ Hamburgensis Medicus. Hæc Symbola *Molleriana Hamburgensis.*

IULIUS v. à *Monte.*

(1497.) JULIUS ORATOR, Auctor *Cosmographiæ*, idem censetur Nicolao *Fabr.* qui JULIUS HONORIUS *Scholasticus* apud Mabillon. Tom. II. Analect. p. 693. (a)

(a) Mabillon. T. II. Angl p. 693. *Hadrianus* Valesius *existimat Honorium Scholasticum Jordanis* Ravennatis *Episcopi æqualem & amicum eum omnino esse, quem* Cassiodorus *in cap 25. de divinis Lectionibus* Julium, *Oratorem Cosmographiæ auctorem vocat; Nicolaus* Faber, *Ludovici XIII. felicis memoriæ præceptor,* Julium Honorium *ap. Valesium in præfatione ad Notitiam Galliarum pag. 11. Jordanes vero &c.*

(1498.) JULIO Papæ Romano, liber de *Incarnatione*, ab APOLLINARI *Haretico* conscriptus, olim suppositus fuit, teste *Eulog* orat. 3. apud *Photium* Cod. 230.

II *Epistola ad Prosdocimum* seu *Docium*, Julio suppósita, Auctorem habet Timotheum, *Apollinaris discipulum*, vide *Mirœum* Biblioth. Eccles. pag. 44. (a) & Caveum Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 110. & admonitionem (b Diecmannianam, nec non *Symbolam Mastrichtianam* (c)

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 44.

Epistolam ad Dionysium, *quam* Julio Papæ *adscribebant Acephali*, Julii *Papæ revera fuisse credidit Gennadius:* Subdititiam *Facundus* — — & *Eulogius Alexandrinus* — *qui & epistolæ verba recitat, quibus abutebantur Eutychiani*, non Julii, sed Apollinaris *Haretici fuisse docet* — *Quin & alteram item* ad Prosdocimum seu Docium *epistolam* — *nec ipsam Julii fuisse vult Leontius, sed* Timothei, *discipuli Apollinaris. Sed hanc sine controversia Julio alii quoque asserunt.*

(b) Nota Marginalis Diecmanniana: Eulogius *apud* Photium *l. c. pag. 845. ad objectum locum ex Julii Roman. Epistola ad Dionysium respondet equidem illum* αἰνιγματῶδες εἶναι τὸ γράμμα, finceritatem ejus non esse indubitatam *pag. 852. repetit: Sed* Apollinarem *hanc Epistolam Julio supposuisse non dicit & ut maxime diceret ea tamen a libro* de incarnatione *diversa est. Percurri Excerpta omnium Orationum, & maxime tertiæ Eulogii, apud Photium l. c. sed fateor me assertum illud de Apollinaris hæretici libro de Incarn.* Iulio Papæ *suppositio reperire non potuisse. Citantur pag. 845. ed. Græcolat. Rothom. Anno 1653. fol. Julii Papæ verba in Synodo lecta, ibidem Gregorio Thaumaturgo aliquid subjici dicitur, quod Apollinaris sit: pag. 849. quoque ex Apollinaris libro de incarn. quædam recitantur; Ast quod hic Julio Papæ adscriptus sit, non offendi. Illud tamen alius scriptor* Leontius *de sectis, Act. in 8. & de hoc libro & Epistolis Apollinaris non Julio Papæ modo, sed & Gregorio Thaumaturgo & Athanasio suppositis refert. Verba p'ura sunt, quam ut hic adscribi queant. Exhibet illa* Gretserus *l. 2. de jure & more prohib. libr. malos C. 5. p. 277.*

(c) Symbola Mastrichtiana.

Julius, Papa.

De Epistola ad eum ab Orientalibus Scripta & à Peccatore Mercatore *ei afficta, seu Pseudo-Isidro præter alias Criticos Scriptorum Ecclesiast.* Bell. Baron Cocum, Rivetum, du Pin, Nat Alexand. Gerh. *&c. vid. Clariss.* Blondellum *in Pseudo Isidoro & Turriano Vapulant. ad hæc & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & Gerh. von* Mastricht *in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu pag. 232. usque ad pag. 268.*

(1499)

(1499) JULIUS III. Papa gentilitio nomine dictus fuit *Johannes* MARIA DE MONTE, *Hyde* loc. Citato. citatur autem ab eo: *Al Re d' Inghilterra, Edoardo Sesto, Deportamenti* Di Giulio III. 1550. 4to.

IUNGERMANNUS v. *Hyginus.*

(1500) JUNILIO, Episcopo Africano, tributa *Commentaria in Geneseos prima capita*, BEDÆ Venerabilis docent esse *Bellarm.* de Script. Eccl. ad A. C. 545. p. m. 167. *Cocus* Censur. p. 393. *Sixtus Senensis* Bibl. Sanct. l. 4. 340. (a) *Th. Rayn.* de lib. mal. & bon. p. 147. (b) *Rivet.* Crit. sacr. l. 4. c. 28. p. 491. *Gerhard.* patrolog. p. 499. *Olearius* p. 280. & alii hisce laudati plures.

Hottingeri de scriptis suppositititis p. 90. addit *Margo Normanni.*

Adde *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. p. 208. (c) & *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 292. a.

(a) Sixt. Senens. *Bibl. SS. L. IV. p. 340.*

Hortante Primasio Afro Episcopo Uticensi, collegit ad utilitatem simpliciùm explanationes in Genesin: pro quibus typographorum fraus suppositi nobis exiguum commentarium, ineipientem, de principio libri Geneseos. Atqui fragmenta ex Moralibus Gregorii, huic opusculo immissa, arguunt, illud esse Junilii, qui Gregorii tempora præcessit annis ferme ducentis. Arbitror Autorem operis esse Bedam, in cujus vetustissimis Voluminibus id invenitur & sub cujus titulo centones ex eodem opere deinceps in glossa quam vocant ordinariam leguntur.

(b) Raynaudus de libris malis & bonis p. 147.

Junilio Africano perperam supponitur liber in Hexaëmeron, qui indubie est venerabilis Bedæ, ut recte vidit Benedictus Pererius lib. I. in Genes. ad cap. I. v. 1. num. 49. Non esse sane Junilii, liquet, quia in eo libro allegatur S. Gregorius, qui fuit Junilio posterior.

(c) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 208.

Junilius, Africanus Episcopus, ad Primasium Episcopum Africanum scripsit libros duos de partibus divinæ legis: qui tomo 6. Bibliothecæ Patrum, editionis Colonienses, exstant. Floruit sub annum quinquagentesimum quadragesimum quintum. Falso autem adscribuntur Junilio commentaria in prima capita Geneseos quæ sunt Bedæ, atq; inter ejus opera quoque exstant.

(1501) *Franciscus* JUNIPERUS d' ANCONA, cujus nomine extat *Consultatio contra Jesuitas*, occultat *Casparem* SCIOPPIUM, vide Magnif. D. Joa. Friderici *Mayeri* dissertat. Iit C. in fine & *les Nouvelles des Lettres* Juillet 1684. pag. 391. (a) *Deckherrum* de scriptis Adespotis p. 95. nec non *Symbolam Mastriehtianam* sub (b) Et in collectaneis meis invenio, nescio unde acceptum & descriptum, hoc *fragmentum*, quod ne pereat hic subsigno. *Caroli Molinæi* Franciæ & Germaniæ, JCti & in supremo Parisiorum Senatu antiquis, Advocati Consilium super commodis & incommodis novæ sectæ s. factitiæ religionis Jesuitarum.

Accessit fragmentum Epistolæ *pii cujusdam Episcopi* quo Pseudo Jesuitæ Caroli & ejus congerronum maledicta repellit, Hanno vitæ apud Thomam Vilerianum 1604. & in Bibliothecæ Pontificiæ Tomo in Bibliotheca Joh. Adami *Schertzeri* Theologi apud Lipsienses primarii, Lipsiæ 1677. in 4. inter tractatus IX. loco IV cum subscriptione P. T. E. C. exhibitum & in Syllabo nominis *Ponti Tyardæi Episcopi Catalonienses* interpretatione addita assertum legitur à pag. 46. ad 100. usque. Et ibidem num. VI. *Fr. Juniperi de Ancona* Consultatio contra Jesuitas in Syllabo detegitur hisce verbis additis: *creditur auctor esse* Gaspar Scioppius. Memoratur enim in Catalogo MSStorum librorum, quos paratos habebat, qui ab ipsomet αὐτοχειρὶ consignatus amico fideli sub fide secreti quondam communicabatur: legitur pag. 119. titulo Minoritæ ea consultatio de cautis & modis religiosis disciplinæ in Societate Jesu instaurandæ ex Italico Latine — anni 1634. usque ad pag. 200. v. supra Ancona.

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres 1684 p. 391.

La Consultation de Scioppius (*de guisé sous le nom de* Franciscus Iuniperus de Ancona) *contre les Jesuites. 7.*

(b) Symbola Mastrichtiana.

Fr. Iuniperi de Ancona.

Consultationis Contra Jesuitas, sub hoc nomine creditur verus auctor esse Gaspar Scioppius, *Memorator enim in Catalogo Mst. librorum quos paratos habebat, qui ab ipsomet αὐτοχειρὶ concinnatis, amico fideli sub fide secreti quondam communicabatur; sunt verba Adam.* Schertzeri in syllabo auctorum, præmisso tomo Bibliothecæ Pontificiæ.

IUNIUS v. *Brutus.*

Franciscus IUNIUS v. *du Jon.*

(1502) *Melchior* JUNIUS. Hujus de *Conscribendis Epistolis* librum vel à *Sturmio* ipso confectum, vel saltem ab eo non spernenda adminicula ad eum collata suspicatur *Keckermannus* System. Rhetor. Special. lib. I. p. 1241.

(1503) IVO vel YVO *Carnutensis.* Ejus (1) *Summa Collectionum Canonum & Conciliorum duabus partibus distincta*, quarum *prior* decretorum nomine venit, posterior autem *Pannomia* sive Panormiæ In dubium ab Auctoribus vocatur an Ivonis opus sit. Panormiam pro genuino Ivonis opere agnoscit *Stmnchius* Amœnit. Juris Canon. Eclog. I. cap. VI. pag. 12. (a) decreta ad HUGONEM Catalanum referens. Contra, *decreta Ivoni*, Panomiam HUGONI adjudicat *Gerhard von Mastriebt* Histor. Juris p. 306. 310. (b) num. 266. 267. 268. 269. Quam sententiam tamen mutat in notis *ad Baluzii* Præfationem ad *Anton. Augustin.* de Emendatione Gratiani p. 638. victus rationibus *Baluzii*, qui Panormiam *Ivoni* vendicat. p. 637. 638. 639. (c) vide *Cavei* Histor.

liter. Script. Eccleſiaſt. p. 437. qui Decretorum libros ex BURCHARDI collectione maximam partem eſſe deſumptos cenſet.

II. Sub *Ivonis Carnotenſis* nomine editam fuiſſe Partem Chronici HUGONIS FLORIACENSIS, memorat *Sagittarius* Introduct. ad Hiſtor. Eccleſiaſt. pagina 57. 58. (d) adde Cavei Chartoph. Eccleſiaſt. pag. 212. & *Symbolam Maſtrichtianam* (e)

(a) Strauchius Amœnitatum juris Canonici Eclog. I. c. VI p. 12.

Sequitur compilatio Ivonis Carnotenſis Epiſcopi, *quam ad Eccleſiæ Gallicanæ uſum circa annum MC publicavit, qui duas fecit collectiones Canonum & Conciliorum, additis etiam legibus civilibus quibuſdam, quarum altera* Panormia *dicitur, ſeu ut quidam volunt,* Pannomia, *quod omnes complectatur leges.* A. Poſſevinus *appar. Sacr. Tom. 2. Alteræ* Decretum *inſcribitur, quam poſteriorem quidam* Hugoni Catalano *tribuunt,* Ivonis *Epitomatori P.* Gregor. *partit. I. c. n. 3.*

(b) Gerhard. von Maſtricht Hiſtor. Juris. p. 306. 310.

Alterum opus cujus nomen referens, eſt Pannomia, *vel* Panormia, *utroq; enim modo legitur. Poſteriori Appellatione utitur plerumq;* Anton. Auguſtinus *paſſim in* emendat. Gratiani. *Alii melius* Pannomiam *vocant, ut tota compoſitio ſit Græca à πᾶν & νόμος; quia omnis generis leges complectitur, quæ in Panormia eſt partim Latina; quod tamen non eſt novum. Hoc opus Ivonis non eſſe, recte* Bellarminus, *de Script. Eccleſ. in Ivone & Gratiano, cenſet; &c*

Pag. 310. *Auctorem Panomiæ* Pancirollus, *de claris Legum Interpret. lib. 3. cap. 1. pag. 403. facit* Ugonem Catalaunum, *non diu poſt editum opus à Ivone, illud contrahentem. Sed ex quo auctore id habeat non addit.*

(c) Gerhard von Maſtricht in Notis ad Baluzii præfationem in Anton. Auguſtin. de Emendatione Gratiani. p. 637. 638. 639.

„Extant duæ canonum ac decretorum col„lectiones antiquæ huic auctori tributæ, quarum „una *Decretum Ivonis* vulgo vocatur, altera *Pan„normia*, utraque eandem habens præfationem. „Quo factum eſt ut viri docti putaverint Pan„normiam non eſſe Ivonis opus, ſed *Hugonis* cu„jusdam *Catalanenſis* aut alterius incerti ſcripto„ris, qui Decretum in compendium redegerit, „fundum ſuæ illius opinionis accipientes ex *Vin„centio Bellovacenſi*, qui libro XXV. Speculi Hi„ſtorialis cap. LXXXIV. teſtatur Hugonem il„lum ex eodem Volumine abbreviato libellum „portatilem compoſuiſſe qui *Summa Decretorum „Ivonis* appellatur. Sed opus illud diverſum „fuiſſe à Pannormia vel hæc res indicio eſt quod „Summa Decretorum Ivonis inſcriptum fuerit, „cum Pannormia in vetuſtiſſimo codice MS. „ſancti Victoris Pariſienſis, in duobus etiam an„tiquis codicibus MSS. monaſterii Sancti Albini „Andegavenſis, denique in omnibus editioni„bus, *Panormia* ſemper vocetur, nunquam „*Summa Decretorum* &c. Id quoque retuli in *hiſtor. juris Eccleſiaſt. num.* 269. & in addend. ad„ pag. 311. Sed rationes Clariſſimi *Baluzii* hic al„latæ, me movent, ut in ejus ſententiam„ tranſeam: Hugonem non eſſe Pannormiæ„ Auctorem, ſed alterius Summæ Decretorum„ Ivonis. Ipſum vero *Ivonem* ſcripſiſſe Pannor„miam. Sed an primum Panormiam, ut vult„ clariſſ. *Baluzius* in §. ſequenti ſcripſerit, poſtea„ Decretum, incertum eſſe puto, & magis in„clinat animus, primo editum eſſe decretum„ poſtea Panormiam. Quia æmulatio operis *Bur„chardi* Ivonem videtur accendiſſe, ut ſupple„ret, quæ ei cenſebat deeſſe. Vid. *Hiſtor. „mcam juris Eccleſiaſt. num.* 266. Poſtea cum videret„ opus excreviſſe, ab eoque multos abhorrere„ epitomen dedit in Panormia. Hæc opinio vi„detur firmari conjectura, quod *Sigebertus* me„minerit decreti, non vero Panormiæ, utpo„te quæ forte ante mortem Sigeberti edita non„ fuit. Vid. iterum *Hiſtor. jur. Eccleſiaſt. num.* 265„ pag. 308. in fin. Sed non ſunt hæc tanti ut plu„ribus urgeantur. „

Pag. 639. Ego in ea ſum ſententia ut„ omnino putem Ivonem primo ſcripſiſſe Pan„normiam, & præfationem eodem tempore„ confeciſſe quæ poſtea magno decretorum Vo„lumini præfixa eſt. „

(d) Sagittarius Introduct. ad Hiſtor. Eccleſ. p. 57. 58.

§. XII. *Circa annum Domini CIↃCXX. ſub* Ludovico Craſſo, *Rege Galliæ, claruit* Hugo, *Monachus Floriacenſis:* (*Floriacum cœnobium eſt ægri Aurelianenſis ad Ligerim ſitum*) *cujus Chronicon a Nino inicipiens, finit anno IↃCCCLV. in editione* Bernhardi Rottendorffii, *Archiatri Reip. Monaſterii anno CIↃIↃCXXXVII. Nam quam* Baſilius Johannes Heroldus *molitus eſt editionem (ut ipſe teſtis eſt præfatione in* Mariani Scoti Chronicon) *non puto paruiſſe. Ediderat jam ante quadam ex hoc Chronico* Marquardus Freherus, *ſub Ivonis Carnotenſis Epiſcopi titulo: Sed qua vero auctori reſtituit* Rottendorffius.

(e) Symbola Maſtrichtiana.

Hugoni *recte tribuitur* Chronicon rerum ab exordio Mundi, *vel à Nino Aſſyriorum Rege, ut Doctiſſ.* Lambecius *refert tanquam* Yvonis Carnotenſis *Codice Cæſareo; quod ante ipſum quoque Marqu:* Freherus *in corpore hiſtoriæ Francicæ obſervavit.* Spanhem. *in Papa fœmina pag. 501. 502.*

(1504.) IVONIS RENATI *Verum Patrocinium Philippo* PFLAUMERO ICto, Advocato Conſtantienſi & Uberlingenſi tribuit *Deckherr*, de Scriptis Adeſpotis. p. 226. vid. *Anonym.* n. 988. & infra in *Roberto* WEISIO.

JURISCONSULTUS v. *Chriſtianus.*

\- - - - - - - - *Macer.*

de JUSTINIANO v. *Feridicus.*

(1505.)

(1505.) *Juſti* JUSTINOPOLITANI *contra Cogmandolum Myſterium iniquitatis & Secreta Secretorum Turco Papiſtica:* quod ſint *Ludovici* CAMERARII, didici ex D. *Mithobio*, ICto, qui Theoneſtum Cogmandolum Jeſuitam volebat eſſe. Liber ipſe Juſtinopoli 1622 in 4. editus paginis 268. conſtat. Adde *Bailii* dictionaire Tom. II. p. 230. b.

(1506.) Thomæ JUSTINOPOLITANO Epiſcopo, Catholiciſſimo Præſidi, ſuppoſitæ ſunt *Concliones Bernardini* OCHINI, inquit *Raynaudus* part. 1. Erot. 10. §. 3. num. 267. De Concionibus hiſce *Ochini*, aliisque ſcriptis, vid. notata nobis ad n. 50. *Rhod.* Annotat *Diecmannus*, idem ante *Raynaudum* dixiſſe *Gretſer.* de Jure & more prohib. libros malos l. 2. C. 5. pag. 281.

(1507.) S. JUSTINO Martyri, *Epitomen Trogi Pompeii* hiſtoricam adſcriptam à *Martino Polano*, ridet *Th. Rayn.* de mal. & bon. lib. pag. 147. ibidem plures *Juſtinos* confuſos inter ſe memorans.

Juſtino Martyri ſuppoſitas eſſe

(I) Quæſtiones & *Reſponſiones ad Orthodoxos* docent *Montanus* in der Tauff-Hiſtorie lib. II. pag. 170. (a) *Tenzelius* Exercitat. Select. P. I. pag 187. 188. 189. Ad THEODORETUM ab aliquibus referri notat *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſt. Tom. I. pag. 58. (b) & à Theodoreti ſtilo non abſimilem hujus libri ſtilum eſſe obſervat *Sixtus* Senenſ. Bibliothec. Sanct. lib. IV. Nihilominus tamen Guilielmus *Cave* Hiſtor. litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 28. b. haut difficulter ſibi perſvadet, librum hunc interpolatum quidem, eundem tamen eſſe cum illo, cui titulus: *Dubitationum adverſus Religionem Solationes Summaria* quem inter deperdita JUSTINI opera ponunt Eruditi. Ad JUSTINUM SICULUM libtum hunc refert *Dodwel* apud Caveum loc. cit. (c)

II. Librum, quæ ſub *Expoſitionis fidei* nomine inter Juſtini Martyris opera exſtat, NESTORIANO cuidam adjudicat *Tenzelius* Exercit. Part. II. p. 187. (d)

III. *Epiſtola ad Diognetum*, ab omnibus jam eruditis pro vero Juſtini fœtu agnita, ANTIQVIORI cuidam Scriptori aſſeritur à *Tillemo* in Actis Erudit. Lipſ. 1693. p. 189. 190. (e)

Suppoſititia Scripta Juſtini alia vide apud *Caveum* loc. cit. *Du Pinium* Nouvelle Bibliothec. pag. 58. ſeqq. *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis pag. 60. *le Journal des ſavans* 1686. pag. 329. *Tenzelium* loc. cit. *Bibliotheque Univerſelle* 1693. Tom. XXV. pag. 48. Peculiare tamen quidpiam eſt, quod præter *Dialogum cum Tryphone*, alia Scripta ſub Juſtini nomine extantia omnia ſpuria pronunciat *P. Hardouin.* Vide la *Bibliotheque Univerſelle* T. XIX. p. 557. (f)

(a) Montanus in der Tauff-Hiſtorie lib. II. pag. 170.

Daß dis Buch / in welchem dieſe Frage und Antwort ſtehet / wiewol es den Nahmen *Juſtini* trägt / dennoch keines Weges *Juſtini* eigen Buch iſt. Sondern eines andern unbekandten *Quidams*, der es lang nach *Juſtini* Zeiten / da der Kinder-Tauff ſchon grob im ſchwang gieng / gemacht hat / und des Heil. Martyrers Nahmen falſchlich darzu entlehnet / umb hiemit demſelbigen ein Anſehen zu geben / wie ſolche Teuſcher zu allen Zeiten geweſen ſind;

Daß dem alſo ſey / erſcheinet nicht allein daraus / daß in ſelbigem Buch / in der Antwort über die 115. Frage des *Irenæi* gedacht wird / welcher doch in die 25. Jahr erſt nach *Juſtino* gelebet hat / welchen er daſelbſt / als ſeinen Vorfahren anzeucht; Sondern auch vielmehr daraus / daß in der Antwort der 82. Frage / item in der Antwort auff die 86. Frage vom *Origene* geredet wird / der doch wol 100. Jahr auff *Juſtinum* im Leben gefolget iſt: Was iſt nun von dem Buche zu halten?

Hiebey gehöret / daß weder *Euſebius lib. 4. Eccleſ. Hiſtor. cap. 18.* noch *Hieronymus lib. de Script. Eccleſ.* die doch beyde ein vollkommen Regiſter der Bücher *Juſtini* geſetzet / dis Buch der Fragen und Antworten / darunter nicht zehlen / aber ſie haben wol darunter / die *II.* Verantwortung der Chriſten / und das Geſpräch mit *Tryphone* dem Juden / daraus wie obgedachte Zeugnüß von der Tauffe weitläufftig wiederholet haben.

Wer mehr und andere Kennzeichen wil haben / daraus unwiederſprechlich ſcheinet / daß dis Buch der Fragen und Antworten *Juſtini* nicht ſey / der leſe dasjenige / was die *Centuriatores Magdeburgenſes*, die gleichwol / der Kinder-Tauffe gerne auff die Beine hülffen / darvon zeugen *Cent. 2. cap. 11.* in der Beſchreibung des Lebens *Juſtini*, in meinem teutſchen Exemplar zu Jhena bey Thomas Rhebart gedrucket / *anno 1560.*

Daß ſich alſo höchlich darüber zu verwundern iſt / daß *Bellarminus* ſelber / der Jeſuitiſche *Cardinal*, der dennoch in ſeinem *Tractat* von den Kirchen Scribenten recht urtheilet / daß dis Buch nicht ſey *Juſtini* eigen Werck / ꝛc.

(b) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſ. T. I. p. 58.

L'ouvrage des *réponſes aux demandes des orthodoxes*, qui contient cent quarante ſix queſtions aſſez curieuſes, & beaucoup plus utile, & plus digne d'un Theologien, que les præcedens, mais il ne peut pas être non plus de *Saint Juſtin*, quoi que *Photius* le lui attribuë. Car outre que ces ſortes de queſtions, & de réponſes ne ſont point du ſiecle de ſaint Juſtin; (dans lequel on ne s'amuſoit point aux choſes qui n'eſtoient que de curioſité, comme ſont la plupart de celles, qui ſont dans cet ouvrage,) *Origenes* eſt cité dans la queſtion 82. & 88. *Saint Irenée* dans la cent quinzième, les *Manichéens* dans la cent vingt-ſeptiéme: L'Auteur y parle des *Myſteres de la Trinité*, & de l'*Incarnation dans des termes*, & avec des précautions, dont on ne s'eſt ſervi qu'aprés la naiſſance des Hereſies. L'on y trouve les termes *d'hypoſtaſe, de perſonne, de conſubſtantiel* aux queſtions 16. 17. 139. 144. dans le ſens que l'Egliſe leur a donné au cinquiéme, & ſixiéme ſiécle. L'on y lit dans la queſtion 126. que

„du temps que ce livre étoit écrit le Christianisme „n'étoit plus sous la domination du Paganisme, „ce qui montre évidemment, que l'Auteur de „ces questions est bien plus recent que saint Ju„stin. Pour ne point parler de ce qu'il y a dans „cet Auteur de different de la doctrine de saint „Justin : par exemple dans la question cinquan„te-deuxiéme il nie, que la *Pythonisse* ait fait re„venir l'ame de *Samuël*, ce que faint *Justin* avan„ce dans son *Dialogue contre Trybon* ; dans la que„stion 112 il dit que c'est un Ange créé, qui a „parlé à Moïse & à Jacob, ce qui est formelle„ment contraire à la doctrine de saint Justin, & „des anciens, qui ont crû que c'étoit le Verbe „même. Quelques uns attribuent ces questions „à *Theodoret* tant à cause de la conformité du sti„le, qu'à cause de certains termes, dont cet „Auteur se sert, qui se rencontrent aussi fort „souvent dans Theodoret. Quoi qu'il en soit, „cet ouvrage est d'un Auteur qui vivoit vers le „cinquiéme, ou le sixieme siecle de l'Egliſe.

(c) Cave Hiſtor. Liter. Script. Eccleſ. pag. 28.

Quæſtionum CXLVI. Reſponſiones ad Orthodoxos. Aut hic liber omnino Juſtini *noſtri fœtus non eſt, quod mihi veriſimillimum videtur, aut mire interpolatus. Multa enim in eo ſunt, quæ ſæcula aliquot Juſtino ſequiora, quæque ævum Arianum, & κρατοῦντα Chriſtianiſmi tempora, planè ſapiunt : ut de* Irenæo, Origene & Manichæis *inibi cuncta nihil dicam : certe Cl.* Dodvvellus, *cenſet, authorem fuiſſe* Juſtinum Siculum, *qui inclinante ſæculo quinto ſcripſit. Quisquis tandem Autor ſit, ſcriptor ſane eſt magni judicii, variæ eruditionis, & elegantis ingenii. Interim vide, annon ſit idem liber, ſed miſere interpolatus, de quo* Photius *hoc titulo, ἀπορίαν κατὰ τὴν ἰουδαϊκὴν κεφαλαιώδης ἐπίλυσιν* : Dubitationum adverſus Religionem ſummariæ ſolutiones. *Ijſud enim Juſtini opus fuiſſe genuinum, accuratum Photii judicium, acumen, atq; doctrina nos dubitare non ſinunt.*

(d) Tenzelius Exercitat. Part. I. pag. 187.

Cogitent itaq; prudentes Lectores, annon rationes tantæ graviſſimæq; perſuadeant, Neſtorianum *quendam ſub hoc Opere latere, qui* Juſtini Martyris *nomen adſumpſit, ut eo facilius incautis minusq; exercitatis imponeret. Certe hominibus illis dudum fraus ſtudiumque, ſub alienis nominibus hæreſim divulgandi exprobratum fuit, cum à* Monachis Palæſtinis *apud Evagrium lib. III. Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ cap. XXXI pag. 361 editionis Valeſianæ ; tum à* Leontio, Maximo *& aliis, quorum loca ſtudioſe congeſſit* Theophilus Raynaudus *in Erotematibus de bonis ac malis libris, Partitione I. Erotem. X. n. 265. 266.*

(e) Acta Erudit. Lipſ. Menſis Aprilis 1693. p. 189. 190.

Nota I. in Perſecutionem Neronianam, de epiſtola ad Diognetum *agit, quam Eruditi tantum non omnes Juſtino Martyri aſcribere amant, ſed antiquiori Auctori tribuendam & jam ante a. C. 70. examinam fuiſſe contendit* Noſter, *eo quod auctor ille, quisquis ſit, p. 501. (edit. Pariſ 1636.) ſe diſcipulum* Apoſtolorum *vocet. p. 494. de Chriſtianiſmo tanquam re nova & in orbe tunc primum innotefente loquatur, denig; (quod caput eſt) quoniam p. 495. 496. indicet, ſuo adhuc tempore Judæos ſanguinem victimarum Deo offerre ſolitos, id quod ab ipſis poſt excidium Hieroſolymitanum, (ſive A. C. 70.) fieri haud potuit. Quæ pag. 501. lin. 44. & deinceps extant, cum aliis eruditis non niſi pro lacinia habet, antiquiſſima huic epiſtolæ vertente tempora adſuta.*

(f) Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique de l'Année 1690. Tom. XIX p. 557.

Au reſte, il eſt bon d'avertir le Public que le P. *Hardouin* a découvert, a ce qu'il dit, que de tous les Ouvrages, qui portent le nom de *S. Juſtin Martyr*, il n'y a que le *Dialogue avec Trypbon*, qui ſoit veritablement de lui, & que tout le reſte eſt ſuppoſé. Il a, dit-il, de fort bonnes preuves, pour montrer, que ces pieces, avec l'*Ariſtée*, ont été fabriquées vers la fin du ſecond ſiecle. Il dit encore que *Facundus, Libe ratus, Marius Mercator, Victor de Tonone, le Caſſiodore* à qui l'on attribue tant de Ouvrages, excepté les Formules, le Traité de l'Ame, & les commentaires ſur les Pſaumes ; *l'Iſidore*, qu'on dit être l'Auteur du Livre des Ecrivains Eccleſiaſtiques ; que tous ces prétendus *Africains, Italiens, Eſpagnols*, avec quelques autres, ſont nez en France, & qu'ils ne ſont pas à beaucoup pres auſſi vieux qu'on les croit. Il promet de publier, dans quelque temps, les raiſons qu'il a de s'inſcrire en faux, contre les titres de ces Ouvrages. Quand ces raiſons paroitront, le Public en jugera, & pourra voir.

(1508.) JUSTINI NOMICI nomine prodiit 1663. & recuſum eſt 1676. item que 1679. Hanoviæ in 12. *Conſilium Noviſſimum*, & omnium hactenus evulgatorum Facillimum, de *incertitudine, & ambiguitate Juris tollenda*, Jureve controverſo decidendo, ſeu *Novo Codice Faciendo*. Libellus duarum tantummodo plagularum, cui acceſſit in Editione Hanov. Appendix ſex foliorum continens de hoc libello Eruditorum Judicia. Deberi autem ſcriptum hoc *Philippo* BURCHARDO JCto, hodie paucos latet, & ipſe in Dedicatione ſui diſcurſus *de Hodierna Juris prudentia Novis & Remediis*, non obſcure innuit.

(1509.) JUSTO, *Euſebius à Sancto Jean*. DUREL. *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 567.

JUSTINUS v. *Aſterius.*

- - - - - v. *Baronius.*

JUSTUS v. *Geſenius.*

(1510.) JUVENALIS nomen *Satyram* SULPITIÆ prætuliſſe olim, v. apud *Barth* adverſ. lib. 19. c. 16. p. 2811. quem exſcripſimus infra in *Tibullo*.

K.

K.

(1511.)

KAISERSTEIN, *Salomon à. Quirinus* KUHLMAN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 567.

(1512.) *Gallistus* KARELSBERGIUS. Sub hac larva scripsit *Conradus Samuel* SCHURZFLEISCHIUS ut indicat *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 159. *Judiciorum* à Sarcmasio *cæptorum Continuationem* qua Auctorum celebrium Scripta XLVI. Censura perstringit. Neque celari voluisse Auctorem facile patebit legenti ea, quæ in fine scripti hujus de Sarcmasio adjiciuntur. Vide *Montaltum Nasturtium* & *Verasium*.

(1513.) FREUNDLIEB Ehrenreichs von Rauffleben. Vergleich *Apollinis* und *Mercurii* über die Vermählung der glorwürdigen Gelehrtheit mit der hochrühmlichen Kauffmanschaffr. Scriptum hoc inter Ingenii sui fœtus recipit *Erasmus* FRANCISCI, quem vero nomine dici MYNSICHTUM supra notavimus, in dem Verzeichniß seiner Schrifften num. XXXV. p. 14. ubi & occasionem & contenta scripti explicat.

(1514.) *Bartholomæus* KECKERMANNUS, Dantiscanus Philosophus. In hujus Operum Tomo II. legitur Dissertatio, de Principatu sive Monarchia Persarum, quæ est inter Politicas Speciales & Extraordinarias numero Prima, incipiens pag. 1440. finitur autem pag. 1461. Ejus Auctorem ipse Keckermannus in præfatione brevi ad Lectorem, quæ Tabulis Philosophiæ Practicæ in eodem Tomo, præfixa est, tribuit *Davidi* SCHUMANNO Tabularum earum Concinnatori, Auditori suo & Sympatriotæ, cujus felix ingenium ibidem deprædicat. Tabulæ autem istæ numero Tres implent folia omnino sex non numerata, sub titulo *Philosophiæ Practicæ Ideæ Succinctius* adumbratæ.

(1514. α) *Palatini* KEDNADON à *Strasswick*, *Dialogus de Unione Personali Duarum in Christo naturarum* Genev. 1583. in 4to. Nomen hoc esse fictitium agnoscit *Draudius* Bibliothec. Class. pag. 487. latere autem sub eo *Pantaleonem* CANDIDUM, ex Joh. *Gerhardi*. Disputat. Theol. p. 170. docet *Symbola Normanniana*. Addit Diecmannus quod sequitur:

Nomine Palatini Kednadona Strasswik Genevæ A. 1583. prodiit Dialogus de unione personali duarum in Christo naturarum, secundum mentem S. Scripturæ, Ecclesiæ atque Aug. Confessionis, adversus eos, qui genuinam horum sententiam pervertunt. Hujus verus Auctor est Pantaleon

Weiß / *sive Candidus, uti se alias vocat, Ecclesiastes Bipontinus, Lutheranum simulans, V. Librum Laugingæ Anno 1604. 4. editum* von der **Zweybrückischen Religions-Enderung** *p. 66. 80. Adservit idem Candidus etiam Nathan. Hodopœi nomen, de quo supra.*

Thomas à KEMPIS, an sit *Jo.* GESSEN vel GERSEN, an contra, vid. *supra*.

KERKOETIUS v. *Cercoëtius*.

(1514. β) *Henr* KITSCHIUS Lipsiensis *quatuor* PASSERATII *discursus Politicos* pro suis edidisse Lipsiæ 1607. 8. ex *Henelii* otio Uratislaviensi prodentem B. *Rappoltum* Professorem Lipsiensem allegat Jo. Alb. *Faber*. Dec. Decadum num. 40.

(1515.) *Albertus Friedericus* KNOPIUS, cujus nomine extat Herb. Nass. 1633. in 4to Fabrica & usus instrumenti, quo rerum Altitudines, Latitudines, cæteræque dimensiones indagari possunt, vero nomine est BLANKENPOST. Vide Thomam Hyde in Catalogo Bibliothec. Bodlej. p. 168. a.

(1516.) Eduardus KNOTTUS, vero nomine est *Matthias* WILSONUS, de quo infra v. *Smithius*.

Vide *Sotwellum* Bibliothec. Scriptor. Societatis JEsu pag 568. & *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez pag. 568. nec non *Symbolam Mastrichtianam*: Un Jesuit nommé Edouart *Knot* sous le faux nom de Nico as SMITH & un autre nommé FLOYDE sous le faux nom de *Daniel* à JESU mirent au jour des livres, dans les quels ils avancoyent ces propositions &c. add. ex auctore du *Calvinisme & Papisme mis en parallelle* part. 1. chap. 5. p. 216. Hucusque Symbola.

(1517.) KORAH filii *Psalmorum* DAVIDIS aliquot auctores an fuerint, v. supra *Aggæus*.

(1517. α) *Christiani* KORTHOLTI extat *Historia Ecclesiastica Novi Testamenti* κατ' ἐπιτομὴν à Christo nato usque ad seculum decimum septimum, sistens Statum Ecclesiæ sub Imperatoribus, Schismata, Hæreses, Synodos, ac Ecclesiæ Doctores. Edita est ex MSC. *Christiani Kortholti* S. Theolog. D. Universitatis, quæ Kiloniæ Holsatorum, Procancellarii, & dum viveret, Professoris Primarii. Lipsiæ Sumptibus Gottfriedi Liebzeiti. Bibliop. Hamburg. Typis Andreæ Zeitleri Anno M DCXCVII. in 4to. Sed non esse illius, verum Dr.

NIE-

NIEMANNI docet ex ore Magnifici Dris & SS. Theologiæ PP. Roſtoch. M Georgius *Raphelius* hiſce verbis:

Magnif. Dn. Dr. Feechtius in Colleg. „priv. ad *Summar. Hiſtor. Eccleſ. Rechenbergianum*, „de Prælim. §. 5. ita habet:

Recentiſſimum OPUS HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ, *quod ſub* D. KORTHOLTI *nomine prodiit, ego nunquam perſuaderi mihi patiar, ut ejus eſſe credam, quod neq; ſummam Viri in hoc ſtudiorum genere eruditionem, neq; ſtylum, neq; tractationis indolem in hiſtoricis ipſi conſuetam ullo modo ſapit. Certior q; redditus ſum ab amico, in privato quodam Collegio, cui & Kortholtus tanquam auditor interfuerit, olim iſta dictaſſe B. Dr.* NIEMANNUM, *Theologum Jenenſem, quo Viro & ego olim & Præceptore uſus ſum, & hoſpite. Fieri poterat, ut D. Kortholtus juvenilibus annis ſubinde aliquid alleverit ſuo exemplo, hæredesq; hujus rei ignari, ac ſi ipſe auctor eſſet, fuerint perſuaſi. Interea opus eſt non ineruditum, ſed in primus ſeculis nimis macrum.*

(1518.) *Andreas* KRAGIUS Ripenſis Da„nus *ſcholam Rameam, & defenſionem Petri Rami, con„tra Georgii Liebleri calumnias* in Epitomen 8. Li„brorum Acroamaticæ aſperſas ſcripſit. Dete„guntur, & diſſipantur *Liebleri* errores, *Ramus* a „calumniis, ex ſententia legum antiquiſſima„rum veritatis, juſtitiæ, ſapientiæ liber pronun„ciatur. 8. Baſileæ anno D. 1582.

Hæc *Friſius* in Bibliotheca Gesneriana pag. 45. b. Inſimulat autem Martinus *Cruſius* ſcripti hujus Nicodemum FRISCHLINUM, ut patet ex præfatione hujus Friſchlini in Dialogos ſuos pag. 105. ubi quidem nulla litera hoc a ſe factum negat, & contrario defenſionem ſcripti ſuſcipiens, Cruſii hanc de ſe ſuſpicionem potius confirmat. vide excerpta ſub lit. (a)

(a) Friſchl. in Præf. Dialog. ſuis præm. p. 105. *Sed non contentus iſtis malediciis* Cruſius, *criminatur me, quod in ea, quam dixi, oratione, tanquam abortivo fœtu debacchatus ſim in viros bonos, a quibus non fuerim læſus, & quod librum emiſerim contra* Liebſerum *ſub nomine* Andreæ Kragii, *& quod modo omnes Præceptores voluerim exagitare, ſub alienis aut fictis nominibus, quod idem ocio fruar à docendo, ut poſſim arma in viros bonos ſtringere, quod denique Senatus Academicus multas & magnas à me ſuſtinuerit moleſtias.*

KRAGIUS *Nicolaus* vide ſupra CRAGIUS.

(1519) Holofernis KRIGSOEDERI, Landsberga Bavari, *reſponſio ad Epiſtolam Iſaaci Caſauboni, Regis in Anglia Archi Pædagogi, pro Viro Clariſſimo Gaſpare Scioppio*, Ingolſtadii 1615. 8. Ipſius eſſe SCIOPPII fætum, & ſtylus facilè detegit, & auctores alii confirmant, & agnoſcit *Scevenius* num. 74.

Idemque teſtatur Mericus *Caſaubonus* in pietate pag. 19. Addatur la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes numero LXVII. pag. 57. cujus verba in Nicodemo *Macro* dabuntur, ubi meus ſimul error ab ipſo correctus etiam dabitur.

(1520) KURANDORS Opera Poetica eſſe KINDERMANNI docet *Morhofius* in dem Unterricht von der Teutſchen Sprache und Poeſie cap. XVII. pag. 760. ſqq.

(1521) KYRANI KYRANIDES *Collectiones rerum Medicarum, Phyſicarum & Chymicarum, Memorabilium*, eſſe judicantur a *Morhofio* hic ob nullam raritatem libri & prolixitatem haud excerpto, Polyhiſtor. literar. lib. I. cap. XI. p. 99. Auctore vel MONACHO GRÆCULO, vel HERMETE TRISMEGISTO, quem HORMISDAM appellare mavult Reineſius Monatliche Unterredungen 1695. pag. 25. 26. (a) Probabilius tamen ſunt fragmenta libri ZORDASTRIS, ſeu libri Legum Perſicarum, dicti ZUNDAVASTAW. pag. 30. 31. (b) Nihilominus KYRANO Perſarum Regi adſcribi hunc librum ex præfatione Rivini, qui ſcriptum hoc edidit anno 1638. notant Monatliche Unterredungen 1695. pag. 24. (c) quod tamen ibidem non admittitur. Editus eſt hic liber 1638. in 8vo. ſine loci mentique, conſtans pag. 159. diſtinctus duabus Partibus, quarum utrique Rhyakini Koronides & in fine Indicem ſubjecit anonymus editor, qui & Præfationem Iſagogicam præmiſit, præfixotitulo ſequenti: *Moderante Auxilio Redemptoris Supremi, Kirani Kiranides*, Et *ad eas* Rhyakini Koronides. Quorum ille in Quaternario, tam Libros, quam Elementari, e totidem Linguis primo de Gemmis XXIV. Herbis XXIV. Avibus XXIV. ac Piſcibus XXIV. quadrifariam ſemper, & fere mixtim ad Tetrapharmacum conſtituendum agit; Inde Lib. II. de Animalibus XL. lib. III. de Avibus XLIV. ſigillatim. & l. IV. de LXXIV. Piſcibus iterum, eorumque ſviribus Medicamentoſis: His vero ſtudio pariter quadriſidicamentoſis: His vero ſtudio pariter quadriſido MS. poſt ſemi-millenarium annorum ex inemendatiſſimo primum edidit, 2. notis interſperſis ſubjunctisque illuſtravit 3. Præfationem ſagogica ornavit, & 4. denique Indicibus auxit. Adde quæ habet Jo. Alb. Faber Decad. decadum num. LXI. & ſub (d) allegatum *Reineſianum Symbolæ Maſtrichtianæ.*

(a) Monatliche Unterredungen / A. 1695. p. 26.

Viel beſſer hat *Reineſius* die *Etymologie* getroffen / und *lib. I. Variarum Lectionum cap. 2.* gezeiget / daß ſie aus dem Arabiſchen zu holen: *Auctor ſive Arabs ſive Perſa fuit Hermetum aliquis: liber ipſe a Græco ſive interprete ſive compilatore retenta inſcriptione Arabica* Κυερνις Kyranis *vocabatur, q. d.* συναγωγὴ Collectanea, *ab Arabico* caraa *quod eſt* legere, *colligere, convocare: unde* coram, *i. e. lectio, collec-*

ctio &c. Was aber am allermeiſten uns jetzo zu *obſervi*ren/ iſt der *locus Olympiodori*, welcher zu *Theodoſii* Zeiten gelebet / und ein Zeugniß auß der Kiranide, welche er dem *Hermeti* zuſchreibet / mit dieſen Worten anführet: πάλιν ἐν τῇ Κυρανίδι ὁ ἑρμῆς αἰνίττεται χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἤλιον καὶ σελήνην (*aurum & argentum appellat*) ἔλεγεν τὸν ἀλεκτρύονα. Endlich ſchleuſt *Reineſius*, Hermeti *vero*, Hormozo, *ſeu* Hormisdæ, *quo nomine plures in Perſide & ſapientes & reges fuerunt, recte tribuuntur* αἱ Κυρανίδες, *quod Perſa & Babylonii arcanorum quorumvis ſemper habe*rentur diligentiſſimi &c. Kömmet es demnach endlich dahinaus/ daß die *Kimnides* nichts anders ſind / als *Collectanea* von allerhand *Medicini*ſchen / *Chimi*ſchen/ Magiſchen Sachen/welche ein Perſiſcher *Magus*, mit Namen *Hermes* oder *Hormisda*, der auch wol ein König kan geweſen ſeyn / zuſammen getragen. Wer mehr vom Inhalt dieſer *Collectaneorum* verlanget / der ſchlage *Reineſii lib. III. Var. Lect. cap. XV.* auf / welches gantze und lange Capitul denen *Kimnidibus* zu gute angewendet iſt.

(b) Ibidem p. 30. 31. Und damit ich dieſes alles auf einmahl ausſchütte / was ich von denen *Kimnidibus* halte/ ſo vermeine ich / daß ſie *Fragmenta* ſind von des *Zoroaſtris* Buche/ worauß *Euſebius lib. I. de Præparatione Evangelica* am Endeetliche Worte *de Deo* abſchreibet/ mit dieſer Anzeige: καὶ Ζωροάστρης δ' ὁ μάγος ἐν τῇ ἱερᾷ συναγωγῇ τῶν Περσικῶν φησι κ.τ.λ. *Voſſius lib. III. de Hiſtoricis Græcis p. 426.* urtheilet davon alſo: *Videtur id opus de ſola Perſarum religione egiſſe; atq; idcirco vocatum* ἱερὰ συναγωγὴ, *Sacra collectio.* Nun hat droben *Reineſius ſuffragante* Morhofio gezeiget/ daß die *Kimnides* nichts anders ſind und heiſſen/als *Collectiones ex libris Perſarum Magicis.* Ja wenn *Huetii conjectura* gelten ſoll / ſo können die Liebhaber bey den Perſern heutiges Tages noch das gantze Buch finden / worauß die *Kimnides colligiret.* Denn er meynet/ daß ihr Geſetz-Buch / *Zundavaſtaw* genannt/ welches ſie dem *Zoroaſtri* zuſchreiben und vor das Allerheiligſte halten / mit der vom *Euſebio* gemeldeten *ſacra collectione* eins ſey. Denn alſo ſchreibet er *pag.* 160. der neueſten *Edition*, in welcher auch vom *Zoroaſtre* unterſchiedliches eingerückt / das in der vorigen nicht ſtehet: Ex iisdem falſariorum incudibus pro-„ fectus eſt ſupra memoratus Perſicarum Legum-„ codex Zundavaſtavv, quem veteriſſimum ta-„ men conjicio, & eundem fortaſſe, qui ab Eu-„ ſebio Collectio ſacra Perſicarum rerum appel-„ latur. Dem ſey aber/ wie ihm wolle / mir iſt gnug/ bewieſen zu haben / daß die *Kimnides* nichts anders ſind/ als *Collectanea* von allerhand raren Sachen/ ſonderlich *Medicis, Phyſicis, & Chymicis*: und folglich der alte *Auctor*, deſſen Nahmen *Grelotus* nicht verſchweigen ſollen/ dieſelben verſtanden habe. Vielleicht hat er gar den Theil der Goldmacherey / welchen *Olympiodorus*, der *Alexandriniſche Laborant* oder Goldmacher *citiret*/ bey der Hand gehabt / dazu einem faſt der Titul ἐπιτομὴ χρυσῆ, *epitome aurea*, Anleitung geben dürffte.

(c) Ibidem pag. 24. Denn die *Kimnides* ſind unter den Gelehrten/ ſonderlich *Medicis*, bekandt/ die *Kimnes* aber weiß niemand; Man wird mir auch keinen alten *Scribenten* zeigen/ der den erſten König von Troja *Kimnem* nennet. Hingegen hat A. 1683. *Prof. Rivinus* zu Leipzig in *Octavo* drucken laſſen *Kirani Kimnides*, darinnen der *Kimnus* für einen König der Perſer außgegeben wird / das Buch ſelbſt aber iſt auß dem Arabiſchen ins Griechiſche / und aus dieſem ins Lateiniſche überſetzet/ und in 3. Theile getheilet; Der Erſte handelt von 24. Edelſteinen/ 24. Kräutern/ 24. Vögeln/ und 24. Fiſchen / derſelben Kraft in der Artzney zu weiſen; der Andere gleicher Geſtalt von 40. Thieren / der Dritte von 44. Vögeln/ und der Vierdte von 74 Fiſchen. Die *Ratio Denominationis* wird im Anfange *pag* 3.4. alſo ertheilet: *Kyranides vero dicta ſunt eo, quod aliorum meorum librorum iſta ſunt Regina. Invenimus autem Kyani Regis Perſarum, quorum prior eſt hic.* Der *Editor* aber urtheilet in ſeiner *Prafation*, daß der Name *Kyani* gantz und gar erdichtet ſey/ damit nur das Buch deſto beſſer und höher *recommendiret* würde.

(e) Symbola Maſtrichtiana.

Auctorem Kyranidum *eſſe Monachum Conſtantinop. quod auctore* Barthio *dicit, falſum eſt per ea quæ p. 7. ex* Olympiodoro *Cod. Manuſc. Chemicorum Veterum legere, ſi vis potes. Chriſtianus ne adeo Impias nugas & vanitates magnas tradiderit? Aliquid adfuiſſe Græculos non nego, ipſa enim* πραγματεία *Pagani Scriptoris eſt.* Reineſ. *ad Daumium Epiſtol. 25. pag. 86. poſt pr.*

*** *** ***

L.

(1522.)

Ucii LABACCII nomine ſcripſiſſe *Nicolaum* BALDUCCIUM ex Proſperi *Mandoſii* Bibliotheca Romana memorant *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1693. pag. 309. 310. quid autem ſcripti ſub hoc nomine prodierit, ibidem non additur

(1523) *Philippi* LABBEI Diſſertationes in Bellarmini tractatum de Scriptoribus Eccleſiaſticis nitorem ſuum ex *Jacobi* SIRMONDI Manuſcriptis habere famam fuiſſe notant *les Nouvelles de la Republique des lettres.* Janv. 1686. p. 106.

(1524) LACA, *Larcando*: *Charles* CALA. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 508.

(1525) LACTANTIUS Firmianus, Arnobii Diſcipulus, confeſſus aliqua: verum illi tributa *Carmina*, v. gr. *De Paſſione Domini*, item *De Reſurrectione*, & *Paſchate*, quæ *Venantii* FORTUNATI omnia eſſe, dicit *Voſſ.* de Poet. Lat. p. 55 *Lactantii* non eſſe, omnes conſentiunt. vid. *Bell.* ad A. C. 290. *Cocum* p. 180. 181. *Rivet.* l. 2. c. 18. *Th. Rayn.* de lib. mal. & bon. p. 147. qui etiam LUCTATII *Commentarium in Tacitum*, Lactantio ridicule ſuppoſitum à nonnullis indicat, & *Carmen de Phœnice*, THEODULPHO Aurelianenſi a *Jacobo Sirmondo* tributum, non ejus, ſed alterius Ethnici hominis eſſe docet, in quo omnes ante laudatos conſentientes habet.

Vide etiam Miræum Biblioth. Eccleſiaſt. pag. 25. 26. *Colomeſii Cimelia* pag. 51. *Lambecium* Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. II. p. 790. *Fabricium* Append. ad Bibliothec. Latin. pap. 13. 41. 43. *Caveum* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſ. p. 81. 82. *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 66. 67. *Eſchenbachii* Exercit. Academ. de Poetis Chriſtiani Sacris Græcis & Latinis hab. Altdorff. 1685. §. IV. p. 13. Abrahami *Sculteti* Medullam Patrum part. I. lib. X. c. 1. p. m. 361. *Carmen* tamen *de Phœnice*, non tam *Venantio Fortunato* quam THEODULFO tribuere vult *Colomeſius* Paralipomenis ad Chartophyl. Eccleſ. Cavei p. 27. Liber, qui ſub Lactantii nomine prodiit de *Mortibus Perſecutorum* cum notis *Baluzii*, 1692. in 8. an illius ſit vide l' *Hiſtoire des Ouvrages des ſçavans.* Aout 1692. p. 519. ſqq.

(1526) *Placidus* LACTANTIUS, qui Ovidii Metamorphoſin recenſuit idem eſt qui LUTATIUS, vel LUCTATIUS PLACIDUS. vid. *Fabricii* Biblioth. Latin. p. 101. & *Wagenſeilii* Pera Juven. loculam. 3. part. 1. præf. p. 5. citante *Symbola Poſteliana.*

LAELIUS v. *Fulginus.*

(1527) LÆLII *Frutrie ad Monzambanum Epiſtola* a nonnullis adſcribitur *Joa. Alberto* PORTNERO, Senatori Ratisbonenſi. Et de ejus rei veritate ſibi conſtare, teſtatus Dominus Lic. Daurer.

(1528.) LÆLIUS SERVILIUS, qui dedicavit Scripta Anonyma quorum titulus: Petri Aloyſii *Caraffæ* Nuncii Apoſtolici *Iter Fuldenſe* ad viſitationem ejus Cœnobii; & *iter Moguntinum*, ad Electionem Archiepiſcopi Moguntini. in 4to. illud 1627. hoc 1629. Leodii, eſt Sylveſter PETRASANCTA Romanus Jeſuita, ut in *Anonymis num 1069.* monuimus.

(1529) LÆTUS, *Ambroſius*: *Francois* DUARAIN *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 568.

(1530) *Calvidius* LÆTUS, Cujus nomine citatur à *Königio* in Biblioth. Vet. & Nov. pag. 452. b. *Callipædia* ſeu tract. *de pulchræ prolis habendæ Ratione.* Lugduni 1655. Eſt *Claudius* QVILLET, ut fidem facit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs Degviſez p. 568. v. Supra Calvidius.

(1531) *Petrus* LÆTUS, cujus & in Proſa & poeſi ſcripta extare indicat *Bailletus* Degviſemens des Auteurs Part. IV. cap. IV. p. 513. 514. eidem eſt Petrus JOYEUX, Medicus.

(1532) LÆTUS, qui *Phœnicia*, ſeu de *Rebus Phœniciis* librum ſcripſit, quemque ex *Clementis Alexandrini* lib. I. στρωμάτ. citat *Voſſius* de Hiſtoricis Græcis lib. III. pag. 382. Ravio in MStis ad *Geſnerum* notis videtur idem cum illo, qvi Euſebio vocatur ASITUS, quemque ille rectius dici CHÆTUM ſuſpicatur, indicante *Symbola Normanniana.*

(1533) POMPONIUS LÆTUS, Italus; cujus nomine extat *Compendium Hiſtoriæ Auguſtæ*, aliaque ſcripta citata *Friſio* Biblioth. *Geſner.* pag. 704. vero nomine Thomæ *Hydeo* in Catalogo Biblioth. Bodlei. pag. 382. vocatur PETRUS CALABER, *Fabricio* autem in Append. ad Biblioth. Latinam pag. 62. JULIUS SANSEVERINUS. Libellus qvi ejus nomine extat, *de Antiquitatibus urbis Romæ*, adulterinus videtur Editori ejus Beato *Rhenano* in præfat. ad eundem libellum. Indicante *Symbola Rauſchiana.* De *Commentario in Virgilium* an ejus ſit, dubitat Königius Biblioth. Vet. & Nov. pag. 452. qui POMPONIUM SABINUM appellat: nec ipſe *Lætus* eas pro ſuis agnoſcere voluit docente *Nicodemo* Addit. ad *Toppii* Bibliot. Neapolitan. pag. 214. qui ibidem & ante eum *Toppius* pag. 255. præter Pomponium Lætum nullius alterius nominis aut cognominis mentionem faciunt.

(1534) *Alberti* LAINERII *Vertouii Satyra Perſouarum:* aut ut Galliæ habet titulus: *Des Satyres Perſonnelles. Traité Hiſtorique de celles, qui portent le titre d'* Anti. à Paris. 1689. in 12mo. verum Auctorem agnoſcunt *Adrianum* BAILLETUM, ut multa argumenta, ipſe libri contextus, & ei oppoſitum ſcriptum ſub titulo *Antibailleti* ſatis perſvadent. Recenſetur liber Lainerii in Actis Eruditor. Lipſienſ. 1690. p. 202. ſqq.

(1534. a.) LAMIRA *Trepus Ruitanus*: *Petrus* TURRIANUS RAMILA. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 568.

(1535) *Andrea* LAMOSTOFO. Sub perſonato hoc nomine edidit *Tomaſo* FARDELLA *La Catania Vindicata*, ut indicat la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. XCIV. p. 89. hoc modo:

XCIV. TOMASO FARDELLA Trapaneſe fece la *Catania vindicata*, e la publicò ſotto nome d' *Andrea Lamoſtofo*; Egli fù oppoſto con

Palermo Patria di S. Agata. Hiſtoria Apologetica di F. *Ginſeppe Bonaſe da Lucca* M. Agoſtiniano Teol. del Ser. Princ. *Mattia* di Toſcana, e Conſult. della S. Cong. dell' Indice. Oue ſi confuta la *Catania vindicata d' Andrea Lamoſtofo*, e ſi riſponde à più Apologie d'altri Scrittori. Ad inſtanza dell' Illuſtriſſimo Senato per D. Bua. M. DC. LXIV. 4.

(1536.) Aelii LAMPRIDII nomine, qvæ circumferuntur *Vita* ſunt SPARTIANI, cujus integrum nomen eſt ÆLIUS LAMPRIDIUS SPARTIANUS, ut ex *Salmaſio* docet *Fabricius* Bibliothec. Latin. pag. 153. *Friſius* tamen in Bibliotheca Geſneriana pag. 12. a. eos diſtingvit. At *König* hac parte ſequitur *Voſſium* qui lib. II. de Hiſtoricis Latinis cap. VII. pag. 193. *Lampridium* eundem cum Spartiano ſuſpicatur. vide *Bibliothecam Vet. & Nov.* pag. 454. b.

(1537.) *Flaminio* LAMPUGNANI. Sub eo nomine prodiit liber Inſcriptus: *Le Pazzie de l' Luſſo* di Flaminio Lampugnani. Cujus Auctorem ex *Giornale de' letterati* in Parma 1689. Giornale XII. pag. 272. Carlo *Giuſeppe* FONTANA conſtituit Symbola Junckeriana, v. Flaminio.

(1638.) Pompeji LAMPVGNANI nomine, prodiit ſcriptum, cui titulus: *Juſti Lipſii in Corn. Tacitum Nota cum mſſ. Codice Mirandulano collata.* Bergomi 1602. cui opponitur *Juſt Lipſii Diſpunctio Codicis Mirandolani*, editionibus annotationum ipſius poſterioribus adjecta, arguta ſanè, & fucum ſuppoſititii vel mentiti Codicis egregie diluens. Illum *Lampugnanum Hippolythum* à COLLIBUS, Conſiliarium Archi-Palatinum eſſe, tradit *Scavenius* num. 87. qui utinam rationem notitiæ addidiſſet, nam *Melchior Adami* in vita ejus p. 451. & ſeqq. inter vitas JCtorum enarrata, nihil hac de re meminit. V. Cl. *Thomaſius* tamen §. 117. doctiſſimi ſui nuperi de plagio litterario ſcripti, exemplar ſibi viſum teſtatur, cui nomen Hippolythi quidam ignotus adſcripſerat.

Marquardo FREHERO ſcriptum hoc tribuit *Bibliographia Curioſa* §. 26. (a) F. 7. a. & ex ea *Teiſſier* Eloges des hommes ſavans. P. II. pag. 389. M. Joh. Georg. *Neumann.* Diſſertat. Politica de optima Reip. forma Habita Witteb. 1684. in præfat. (b) *König* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 317. Dubitat tamen de Frehero *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degviſez pag. 568. Adde *Boeclerum* ad lib. 2. Grotii de jure belli & pacis cap. 5. §. 32. pag. 199. med. addend.

(a) Bibliographiæ Curioſæ §. 27.

Cujus Nota alias in hunc Scriptorem optima ſunt, ſed cum de Conjecturis ſuis nimis ſibi gratularetur, inventus eſt Freherus *ſub* Lampugnani *Perſona latens, qui eas ex ſilio Cod. Mirandulano reſcilit, quamvis poſtea Lipſius eidem Diſpunctiones Codicis Mirandulani oppoſuerit. Edit. Pariſienſis fol. optima cum uot. Variorum, ut & Beruegg. Argent. Octav.*

(b) M. Joh. Georg Neuman. Diſſertat Politica de optima Reip. forma, Habita Witteb. 1684. in Præfat.

Leoioris autem momenti libris accenſeo codicem illum Mirandulanum, quem A. M, DCII. Lipſio oppoſuit P. Lampugnanus *quo ſub nomine* Freherus *latet, qui Conjecturas ac notas* Lipſii *paulo audaciores eonoulſurnt, Codice hoc ſe adjutum iri credebat: ſed uti falſum hoc vanumque monumentum fuit, ſic acri calamo Diſpunctionem illius* Lipſius *confecit famamque ac nomin ſuum vindicavit.*

(1539.) LAMUEL vel LEMUEL. Cujus Verba Proverbiis Salomonis inſerta ſunt Cap. xxxi. ab aliquibus creditur EZECHIAS, rectius autem ab aliis ipſe SALOMON, docente *Polo* in Synopſi Criticorum ad hunc locum Tom. II. pag. 1670. (a) Salomonem etiam autumat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs Degviſez pag. 568.

(a) Polus in Synopſi Criticotum T. II. pag. 1670.

Verba, &c. דברי למואל וגו׳ Verba Lemuel, *vel* Lamuelis, *regis, M. P. Mo. Merc. &c. Qu.* Quis Lemuel? *Reſpond. 1.* Ezechias *Cum enim hac ſequantur collectionem Ezechiæ juſſu factam, quanto probabilius eſt hæc eſſe collecta ex iis qua mater ipſius* Abi, *vel* Abija *Zachariæ, viri haud dubiè ſapientis, filia, ipſum docuerat à patre accepta? Sed & nova eſt hac ſententia, & ratio ejus frivola eſt. Etſi enim ſequantur hæc proverbia iſta qua collecta dicuntur à viris* Ezechiæ, *iſta tamen* Salomonis *eſſe ſuprà monitum. Reſpond. 2.* Salomon: *qua eſt Sententia omnium Hebræorum & Græcorum & Latinorum. Nullus enim alius erat Rex apud Hebræos vel exteros qui dictus eſt* Lemuel. *Non dubium eſt quin hæc qua ſequuntur ſint Salomonis, qui ſe appellavit* Lemuel. *Qu.* Quæ cauſa mutandi nomen Salomonis? *Reſp. Id à matre factum blandiente, ut videtur ex v. 4. quod proprio id ipſius nomini affine erat, vel, proprium nomen paululum inflexum, ut ſolent matres nominum liberorum quadam inflexione delectari, ac cumprimis ubi ominoſa ac pia eſt nominis inflexi ſignificatio: (ut hic eſſe conſtabit.).*

(1540.) *Hortenſius* LANDUS. Ejus nomine *Quæſtiones Miſcellaneæ* excuſæ Venet. 1551. itemque *Paradoxa* Italice, citantur à *Friſio* Bibliothec. Geſner. pag. 361. a. Sed hunc eundem cum Tranquillo facere videtur *Index Prohibitorum Romanus* pag. 63. a ubi ita legit: Hortenſius TRANQVILLUS, alias *Hieremias* ſeu *Landus*. *Friſius* tamen loc. cit. eos diſtingvit, quanquam Tranquillo etiam *Quæſtiones*, à Fortiovilla, *Fortianas*, aſſignat.

(1541) Pamphili LANDI nomine, *Emblema Academiæ Parthenia Collegii Romani S. J. cum explicatione*, Romæ 1594. in 4. divulgavit *Julius* NIGRINUS, Jeſuita Genuenſis; ſcribente *Alegambe* pag. 292.

Julium NIGRONIUM Jeſuitam hunc nuncupat *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societat. Jeſu p. 534. & *Witten.* Diar. Biograph. add. 17. Januarii 1625.

(1542.) LANEL. Quod iſto nomine prodiit opusculum Gallicum inſcriptum: *Le devoir du Prince Chretien tradnit du* Cardinal Bellarmin, *Wilhelmo* COLLETET, Advocato Pariſienſi, aſſerit l' *Hiſtoire de l' Academie Francoiſe* pag. 347.

(1543) *Hermannus* LANGEVELTIUS, eſt Nicolaus SUSIUS. vide ſupra HARTEFEELTIUS.

à LAPIDE *v. ſupra Hippolytus.*

a LAPIDE v. *Pacificus.*

LARCANDO v. *Laca.*

(1544) LASCA *il: Antoine Francois* GRAZZINI. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 569.

(1525) LASSARNO, *Benedetto: Alexandre* BENET. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 569.

LASSIUS *de Seſterfurt* v. *Trebonianus.*

LATANTIO v. *Caliopeo.*

(1546) Pacati LATINI nomine, excuſa *diſſertatio de Inducîis Belli Belgici* Ao. 1609. in 4 ſine loci mentione, *Dominico* BAUDIO adſcribitur à *Valer. Andrea* Bibl. Belg. p. 192. & *Fr. Sweertio* Athen. Belg. p. 221.

Vide *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 52. & Schurtzfleiſch Mot. Belg. indicantibus *Marginalibus Normannianis* & *Funccii Orbis* Imper. pag. 925. in med. ubi ſic legitur. Inducîarum Belgicarum Hiſtoria duabus Orationibus, una ſub *Latini Pacati*, altera ſub Juliani Rosbeji nomine, poſtea retecto deſcripta à Dominico Baudio habetur.

LATINO v. *Verita.*

(1547) *Porcii* LATRONIS *Declamationem contra* L. Catilinam, quam ſub ejus nomine citat *Friſius* Biblioth. Geſner. p. 705. b. ſuppoſititiam cenſet Johannes *Vorſtius* de latinitate merito ſuſpecta cap. XXXI. p. 255. 260. VIBIO CRISPO eam tribuit Voſſius de Vitiis Latini ſerm. lib. IV. cap. 6. adde Olaum *Borrich.* Cogitation. de Lingua Latina p. 62. & *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 18. Laudes Scriptoris vide apud *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 461. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca ſua Hiſpanica ejus non meminit.

(1548. 1549.) *Le Sieur* de LAVAL: *Catherine Agnes* de SAINT PAUL. la Val, *Monſieur de: M. Duc* de LUINES, Louis *Charles d' Albert* La Val, *le ſieur* de: *Guillaume* de ROY, dit, l' *Abbé* de HAUTEFONTAINE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 569.

LAVANDA v. *Eugenio.*

(1550) *Gregorii* de LAUDE *Mirabilium Joachimi Abbatis defenſio* inter ſcripta reprobata ponitur in *Indice Prohibitorum Romano.* p. 90. a. ubi ſimul indicatur eum eundem eſſe cum *Gregorio* de LAURO.

LAURENT v. *Melliet.*

LAURENT v. *Calvete.*

LAURENTIUS v. *Franciſci.*

LAURETAN v. *Bernardinus.*

(1551.) *Conradus* LAUTERBERGIUS citatus *Fabricio* lib. IV. originum Saxonicarum, idem cum CONRADO, Auctore *Chronici Montis Sereni* creditur à *Voſſio* de Hiſtoricis Latinis l. III. p. 699. (a) qui tamen p. 732. 733. incertum hujus Chronici Auctorem dicit (b) quod interpretatur *Olearius* Abac. Patrolog. pag 115. ac ſi dubitaſſet Voſſius, numne rectius dici poſſit, Chronicon hoc ex Conradi ſcriptis collectum eſſe, quam ab ipſo compoſitum: vide literam (c)

(a) Gerardus Johannes Voſſius de Hiſt. Lat. Lib. III. p. 669.

Conradus, Sereni montis *prope Halim Saxoniæ Presbyter, reliquit* Chronica: *item librum de* fundatione Lauterbergi: *& alium de primis* Marchionibus Miſnenſibus. *Cum autem hic de Lauterbergi fundatione ſcripſerit: ſuſpicor eundem eſſe, qui* Georgio Fabricio *Lib. IV. originum Saxonicarum vocatur* Conradus Lauterbergius: *ubi ex Conrado hoc collectum eſſe Chronicon Vetefocellenſe ait.*

(b) Ibidem *pag. 732. 733. Incertus ſcriptor condidit Chronicon Montis-Sereni, cœnobii in dioeceſi Magdeburgenſi, quod ineipit ab an* CIↃXXIV. *ac deſinit in* CIↃXLV. *Hujus MS. codicem habuit Marquardus Freherus: quem ſe Meibomio edendum dediſſe, refert ipſe in*

in Directorio historicorum, quod scriptoribus rerum Germanicarum à se publicatis præmisit.

(c) OLEAR. ABAC. PATR. *p. 115.* *Conradus* LAUTERBERGIUS, *Autor* Chronici Montis Sereni, *sive* Divi Petrii, *secundo ab Hala Sax. Lapide siti, ejusque cœnobii Presbyter, circa annum 1225. clarus: quo nomine citatur Georg. Fabricio, & Petro Albino, quos producit, qui nuper ao. 1665. ex vetustis monumentis Chronicon Lauterbergense primus edidit, Helmstadii, Joach. Joan. Maderus, præfat. p. 21. Dubium tamen remanet, num is Conradus proprie sit Autor hujus Chronici, an vero ipsum ex eo tantum sit compilatum? Vossius certe, utriusque etiam distincte meminit l. 3. de Hist. lat. parte 2. p. 699. & p. 732.*

(1552.) LAZARO *Sacco, Ottone: Charles Constanzo* COSTA. *Baillet* liste des Auteurs Deguisez p. 569.

(1553.) *Georgius* LECAPENUS. Quæri à *Frisio* biblioth. Gesner. p. 271. b. hæsitanter adscribitur ἐκλογὴ λέξεων ἀττικῶν, *Manueli* MOSCHOPULO tribuitur à Ravio in Notis ad *Gesnerum* MS. indicante *Symbola Normanniana.*

(1554.) LEEWE, Jean de: *J. van* HEELU. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 569.

(1555.) *Theologorum* LEIDENSIUM *Censura Confessionis Arminianorum, Festo* HOMMIO adscribitur a *Kromaiero* Histor. Ecclesiast. 668. Scrutin. Relig. 191. monente *Symbolo Normanniana.* At nos de illa prolixe in Anonymis num. 864. 865. seqq. egimus, quæ hic omnino videnda sunt. Interim hic vide *Symbolam Maſtrichtianam* sequentem: *Theologorum Leidensium seu professorum Theologiæ* specimen calumniarum heterodoxiarum Remonstrantium, Auctores habet *Polyandrum, Rivetum, Walæum, Thysium* ao. 1630. & item ao. 1631. responsio ad Remonstrantium responsionem; isti enim isto anno fuerunt simul professores.

(1556.) LEIDHRESSERI *super doctrinæ capitibus, inter Academiam Parisiensem & Societatis Jesu Patres controversis, dissertatio Politica duobus libris comprehensa*, Francof. 1613. in 8. edita prostat, & jura Politica Magistratus contra Pontificios, maximè verò Jesuitas egregiè defendit. De eâ sic *Is. Casaubonus* Ep. 245. *Liber* Ledresserio *inscriptus, ab amico meo est compositus, Viro pietate & doctrina insigni, cujus verum nomen sine dubio audisti, is est Desiderius* HERALDUS, *qui* Arnobium *olim, nuper* Tertulliani Apologetica *edidit: plura ab eo ingenio volente Deo speravi possunt.* Contra eam scripsit *Epistolam ad amicum Gallum, super Dissertatione Politica* Leidhresseri, eadem forma excusam *Andreæ Eudæmon, Joannes Cydonius*, Jesuita Cretensis.

Vide *Sagittarii* Introductionem ad Historiam Ecclesiastic. p. 719. *Colomesii* Melanges Historiques p. 52. *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez pag. 569. & facile cuivis comparet, quod resoluto *anagrammate David Leidhresserus* sit *Desiderius Heraldus.* Addit hic *Diemanni Not.*: pro Ep. 245. Ep. 732. pag. 959. & anno Coloniæ. Deinde pergit: Quia à Cydone, Cretæ urbe, quæ hodie Candia est, quamque *Andreas Eudæmon Johannes* patriam habuit, jam Cydonius dictus est, supervacua Cretensis appellatio videri posset. Possideo hujus Evdæmon Johannis tria volumina MSta, nec unquam, quod sciam typis excusa quæ continent ejus commentarios, quos Romæ in Organum, universam Philosophiam naturalem, libros de generatione, & corruptione, de Anima & Metaphysica Aristotelis 1597. & seq. prælegit, in quorum uno nominatur Andreas Bon-Joannes, natione Græcus Sacerdos Soc. Jes. Unde apparet, eum Græce Evdæmon Johannem, Italice Bonjoannem vocatum esse. Qui sint, qui referente Dan. Franco de Papistar. Indic. libr. prohib. & expurg. p. 74. sub Andr. Eudæmon Johannis larva Gasp. Sciopium latere arbitrantur, mihi nondum occurrit. Si qui fuerunt, profecto falsi sunt.

(1556. *a*) *Joannis Ludovici* LELLI nomine editam esse a Ludovico de TORRES Historiam Montis Regalis observat *Teissier* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 226. (a) adde *Bailleti* Indiculum des Auteurs deguisez pag. 569.

(a) Teissier in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 226.

Ludovicus de Torres, *Archiepiscopus Montis Regalis, Historiam Montis Regalis à se collectam sub* Joannis Ludovici Lelli *nomine edendam curavit, Romæ, Typis Zannetti impressam, in qua Antistitum Vitas persequitur.*

LELIO v. *Palumbo.*

(1557.) *Odomenigici* LELONATI *anagrammatico* nomine edidit Italice, *Joannes Dominicus* OTTONELLUS, Italus Fananensis, S. Jesu, *Memoriale ad spectatores Theatralium Obscœnitatum* Florentiæ, apud Sarmartellos 1640. in 24. vide *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu pag. 440. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1670. ad d. 14. Martii. Uterque & alius Scripti: *de Angustiis Peccatoris ex vicina morte afflicti*, sub anagrammatico nomine ab Ottonello editi meminerunt, an autem sub eodem Lelonati an diverso, non addunt. v. & Odomenigico.

Vincentius LENIS vide infra.

Didymus LEOCLAVICUS vide supra.

(1558.) LEODIGARII Quintini Hedui, Theologi antiqui, *de vera Martyrii notione, contra Th. Hurtadum*, Lugdun. 1656 in 8. excusum. Tractatum, *Theophili* RAYNAUDI libris annumerat, *Petrus Scevenius*, in Designatione sua librorum Danicæ Regiæ Bibliothecæ à se coemptorum absque nomine prodita Hafniæ, *1665.* in 4.

pag. 67. Nomen mutuatum ab aliquo *Leodigario*, cujus extat impressa *præfatiuncula in Martialem*, 1556. 4. & *oratio auspicatoria in Timæum Ciceronis*, Paris. 1557. 4.

Scriptum hoc *Raynaldo* attribuunt Sotvvel Biblioth. Scriptor. Societatis JEsu p. 759. *Prohibitum* addens aut suspensum à Sacra Congregatione Indicis, & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1663. ad d. 31. Octobris. Personati tamen Leodigarii nullam faciunt mentionem. At Nicolaus *Antonii* Bibliothec. Hispan. Tom. II. pag. 245. Sub *Leodigarii* persona editum hoc a Theophilo *Raynaudo* confirmat scriptum, cui se opposuit Thomas *Hurtadus*. (a) Accurate rem hanc exequitur la *Visiera Alzata* Pentecostes num. XXVII. pagina 118. 119. Aliud adhuc scriptum à Raynaudo sub eadem larva editum addens, cui titulus: *Theologia antiqua de Veri Martyrii, adæquate sumti, Notione.* (b) Adde *Baylii* Dictionair. Historiq. & Critiq. T. 2. pag 920.

(a) Nicolaus Antonius Bibliothec. Hispan. T. II. p. 245.

Scilicet adversus Theophili Rainaudi librum De Martyrio per pestem: qui punctus valide ab hoc adversario in hoc tractatu, simulq; in alia Resolutione morali De communione pro mortuis repositi Apologiam Duplicem Satyrico felle mixtam (ut erat vir ille eruditissimus acri calamo) scilicet sub nomine Leodegarii Quintini Hædui. Cui ut resisteret noster Hurtadus duplici telo armato, provocatus opposuit. - - — -

(b) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. XXVII. p. 118. 119.

XXVII. LEODEGARIO QVINTINO Heduo. Di questo Scrittore si vide il libro De vera Martyrii notione *contra* Thomam Hurtadum *Lugduni* M. DC. LVI. 8.

Haueua l' eruditissimo Teofilo Rainaudo *di Sospello Città Ducale del Contado di Nizza nella Diocese di Vintimiglia, dato in luce questo libro.*

De Martyrio per pestem ad Martyrium improprium, & proprium vulgare comparatum *Disputatio Theologica Lugduni per Jacobum Cardon* M. DC. *XXX.* 8.

Con altri dello stesso Autore venne proscritto dall Sacra Congregatione dell' Indice: Contro di esso scrisse Tommaso Hurtado *Toletano della Congregatione de Chierici Minori stampando.*

Resolutiones Orthodoxo- Morales Scholasticæ Historicæ de vero, vnico & proprio Martyrio fidei sanguine Sanctorum violenter effuso rubricato *aduersus quorumdam* kaironoyas *de proprio martyrio charitatis, & misericordiæ &c. Coloniæ Typis Cornelii ab Egmont.* M. DC. LV. *Fol.*

Al quale s' oppose il Rainaudo col sotto scritto libro il cui intero titolo cauo dall' Indice raccolto dal P. F. Vincenzo Fanno d' ordine di P. Alessandro VII. p. 293.

Theologia antiqua de veri Martyrii adæquate sumpti notione contra spumosam Kainologiam & fragosam Tarantaram THOMÆ HURTADI *Buccaferrei de Scir iterato vulsi, ac depilati à* LEODEGARIO QUINTINO *Hæduo S. T. D.*

Cui ut resisteret noster HURTADUS *scrive il tante volte citato dottissimo* NICOLAS ANTONIO *p. 245. del To. II.* duplici telo armato *provocatus, opposuit.*

Antidotum duplex contra duplex venenum quod ex fonte Theophylino ebibit *LEODEGARIUS QUINTUS* Hæduus *procurante*

D. DIDACO SANCHEZ de l' Aquila Doc. Theol. Hispali ap. Ioannem de Ribera M. DC. LVII. 8. nempe.

Antidotum *primum* De Communione pro mortuis, *Alterum* De Vero Martyrio Charitatis.

(1559.) Gio. Battista LEONE. Sub hoc nomine *Apologiam* editam esse à *Cataldo Antonio* MORONE, Auctor est *Toppius* Bibliothec. Neapolitan. p. 61. (a)

(a) Toppius Bibliothec. Neapolitan. pag. 61.

Cataldo Antonio Morone di Taranto, dotto in Lingua Latina, Greca, & Ebraica, Oratore, Filosopho, Poeta, e Teologo &c. Et una Apologia in risposta del parere publicato, sotto nome di Gio. Battista Leoni, sopra la Favola Boscareccia, detta, il Pastor costante. *In Neapoli per Gio: Battista Sottile, e Scipione Bonino 1608. in 4.*

LEO, HUBERTINUS v. *à St. Dionysio.*

LEON v. *Adulti.*

(1560.) LEONIS primi Episcopi Romani, non esse creduntur *Epistolæ adversus Eutychen*, quas PROSPERO *Aquitanico* imputavere nonnulli, non satis firmis argumentis nixi, quemadmodum docet *Rivetus* l. 4. c. 22. p. m. 402. & *Theoph. Raynaudus* p. 148. (a) *Leoni* asserere easdem malentes. Eidem tributus *Sermo de Absolone* CHRYSOSTOMI. *Sermo de Epiphania* & V. *de Quadragesima*, liberque *De Virtutum & vitiorum conflictu*, de quibus omnibus v. supra in *Augustino.*

V. ad Gennadium in *Mirei* Auctario Bibliothec. Eccles. pag. 68. (b) adde Joh. *Arndii* Lexicon Antiquit. Eccles. pag. 1009. (c) *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 244. & *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. III. pag. 120. seqq. ubi prolixe hanc Epistolam Leoni M. vindicat (d) Imo Prosperi non has tantum sed & plures alias, quæ Leonis I. nomen gerunt, esse contendit Joseph. *Antemius*, Dissert. Crit. de veris operibus Leon. I. & Prosperi Aquit. V. Journal des Sçav. Tom. 17. p. 318. 319. ut annotat hoc Diecmannus.

VI. *Sermo in Natali S. Vincentii Martyris* Leoni tributus, LEANDRO *Hispalensi* adjudicatur à *Quesnello.* vide *Cavei* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 244.

VII. *Epistolam ad Episcopos Provinciæ Tertiæ* Leoni M. abjudicat *Quesnellus*, & cum eo *Du Pin* Nouvelle Biblioth. Tom. IV. p. 156. (e) LEONI autem BITURICENSI tribuunt *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 65. (f) *Olearius* Abac. Patrol. p. 289. (g) *Cave* Chartophylac. Eccl p. 93 (h)

VIII *Epistola ad Demetriadem Virginem.*

IIX. *Capitula de Gratia Dei.*

IX.

IX. *Libri de Vocatione omnium Gentium* magno conamine Leoni M. a *Paſchaſio Quesnello* aſſerta ſcripta hæc poſtlimio PROSPERO AQUITANO vendicata per *Anthelmium* vide *Acta Erud. Supplement.* Sect. VIII. p. 431. (l) *Journal des ſavans* Tom. 17. p. 287. *l' Hiſtoire des Ouvrages des ſavant* Avril 1690. p. 362. *Caveum* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſ. p. 244. 245. Adde *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1686. p. 97. *Quesnello* tamen ſuffragagatur *Du Pin* Bibliothecæ Novæ Scriptorum Eccleſiaſt. Tom. III. a pag. 121. usque ad 164. ubi prolixe contra *Anthelmum* diſputat ne Proſpero illius Epiſtolæ Sermonesque tribuantur.

Dnus *Maſſuetus* 8vam & 96tam Epiſtolas a Pſeudo Iſidoro ipſi affictas memorat ex multis autoribus ſero.

(a) Th. Raynaudus de mal. & bon. lib. 148.

S. Leoni *ſuppoſitus eſſe epiſtolas quæ nomine ejus circumferuntur contra Eutychen, & eſſe* Proſperi Aquitanici, *quidam dixerunt. A Proſpero certe eſſe dictatas, ait* Marcellinus *in Chronico Sed non res modo, (de quo vix dubitare licet,) ſed ſtylum quoq; & ſcriptionem, eſſe S. Leonu, eorum videtur; collatione facta earum epiſtolarum, & aliorum indubitatorum S. Leonis operum, ut proinde nulla hic ſuppoſitio locum habeat.*

(b) Aubertus Miræus Bibliothecæ Eccleſiaſticæ cap. 84. p. 68.

Proſper *homo Aquitanica regionis, ſermone ſcholaſticus, & aſſertionibus nervoſus, multa compoſuiſſe dicitur: ex quibus ego* Chronica *illius nomine pratitulata legi, continentia a primi hominis conditione, juxta divinarum Scripturarum fidem, usq; ad obitum Valentiniani Auguſti, & captivitatem urbis Romæ à Genſerico Vandalorum Rege factam. Legi & librum adverſus opuſcula ſub perſona Caſſiani, quæ Eccleſia Dei ſalutaria probat, ille infamat nociva. Quæ enim vere Caſſiani & Proſperi de gratia & libero arbitrio ſententia fuerunt, in aliquibus ſibi contraria inveniuntur. (Hic etiam Proſper, poſt obitum beati Auguſtini, librorum ejus contra hæreticos, inimicos gratiæ Chriſti, defenſor extitit:) Epiſtola quoq; Papæ Leonis adverſus Eutychen, de vera Chriſti Incarnatione, ad diverſos data, & ab ipſo dictata dicuntur.*

(c) Joſ. Arndii Lexic. Antiq. Eccleſ. p. 1009.

Leonis c. Epiſtolas adverſus Eutychem de vera Chriſti incarnatione *datas, a* Proſpero Aquitanico *dictatas crediderunt Marcellinus Comes & Gennadius de viris illuſtribus cap. 84. alii non abhorrere a ſtylo aliarum epiſtolarum Leonis exiſtimant.*

(d) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques. Tom. III. pag. 121.

Car premierement, tout ſon ſyſteme „n'eſt appuyé que ſur un ouï-dire, rapporté par „Gennade, qui n' étoit pas aſſurément de cét „avis, puiſqu'en parlant auparavant du Pape „Saint *Leon* au chapitre 70. il lui attribue en termes exprés la lettre à Flavien, & ne dit rien de „ſes autres Ouvrages, en ſorte qu'il ne l'a pu „mettre au rang des Ecrivains Eccleſiaſtiques, „qu'à cauſe qu'il étoit perſvadé que cette lettre „étoit de ſa facon. Or quand un Auteur parle „en un endroit affirmativement, & qu'en un „autre il rapporte une choſe ſur un ouï-dire, on „doit prendre ſon ſentiment de l' endroit où il „parle de ſon chef, & non pas de celui où il parle ſelon l'opinion vulgaire. Secondement, il „n'eſt pas certain que ces paroles du ch. 84. *Epiſtola quoque Leonis* &c. ſoient de Gennade. Au„contraire il y a toute ſorte d' apparenee qu'elles ont été ajoûtées.

(e) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſ. Part. 2. Tom. III. p. 157.

Il n' a point mis non plus au rang des Epîtres de Saint Leon *celle qui étoit autre fois la 96. parce qu' elle n' eſt pas de ce Pape, mais une Lettre Synodique écrite au nom de Leon Evêque de Bourges, de* Victorius, *Evêque de Tours, & de quelques autres Evêques aux Egliſes de la troiſieme Province de Lyon (a), qui eſt celle de Tours.*

(a) Troiſieme Province de Lion. *Cette étoit mal adreſſée aux Evêques de Thmce: car les Evêques nommez dans le titre ſont des Evêques des Gaules. Il y avoit,* Eccleſiarum quæ ſunt intra Provinciam tertiam conſtituta. *Quelque Copiſte ignorant qui n' entendoit pas ce que vouloit dire* tertia, *a mis* Thracia.

(f) Miræus Bibl. Eccl. p. 65.

Inter operа S. Leonis *collocari ſolet Liber* de Conflictu virtutum & vitiorum: *Sed is liber S. Leonis eſſe non poteſt. Sic & inter epiſtolas ejusdem S. Leonis num. 96 non recte collocatur* epiſtola Leonis *Bituricenſis Epiſcopi.*

(g) Clear. Abac. Patr. p. 289.

Leo, *Bituricenſis Archiepiſcopus, anno 453. Concilio Andegav. præfuit, referentibus Saumarth. T. I. Gall. Chriſt. f. 143. Tomo I. Conciliorum epiſtola ejus extat ad Epiſcopos Provincia Tertia ſcripta, ut Clerici non expetant ſecularia judicia. Sunt qui illam* Leoni *Magno adſcribunt, atque numero 96. inter ejus epiſtolas tollocant. At revera a Leone Bituricenſi ſcriptam illam eſſe iidem Saumarthani docent, l. c. & quidem ad* Epiſcopos *non* Thraciæ (*ut inter* Leonis *epiſtolas extat,*) *ſed Tertiæ provinciæ, quo nomine* Turonica *provincia deſignatur, quæ eſt* Tertia *Lugdunenſis, uti* Sirmondus *ait, noc. ad Concil. Gall.*

(h) Cave Chartophyl. Eccl. p. 93.

Extat Epiſtola ab eo ſcripta ſub nomine Leonis *Papæ, (ut recte obſervat* Sirmondus) C. Tom. III. pag. 1420.

(i) Act. Erud. Suppl. Sect. VIII. 431.

Paſchaſius *Quesnellus*, cum A. 1675. *Leonis Magni* Opera Pariſiis recenſeret, *tria ſcripta*, de, quorum vero auctore inter eruditos nondum convenerat, nempe *Capitula de gratia DEI, Epiſtolam ad Demetriadem virginem, & Libros de Vocatione omnium Gentium*, Leoni ſuo *attribuit.* Illi autem *ſe opponent Antelmius*, (in Diſſertationibus Criticis de veris Operibus Leonis Magni & Proſperi, Aqui-

„Aquitani,) tanto apparatu *Prospero Aquitano* ea „vindicavit, ut luculentissime cum cœteris Pro„speri scriptis, qua res & stylum congruere vide„antur. Quo labore per tres priores Dissertationes „defunctus, quarta Leonis Magni *duas contra Pela„gianos epistolas* adgreditur, quarum alteram Janu„arii inscriptam Quesnellus authenticam declara„verat, alteram vero ad Septimium supposititiam. „Verum tantum abest, ut his acquiescat Antelmi„us, ut potiꝰ *unam eandemq;* epistolam esse demon„stret, demptis scilicet coloribus furtivis, quin „ex epistola 6. ad Aquileienſem epistolam Ja„nuarii nomine fore prænotandam. Quinta „Dissertatione *Gennadium omnesq; alios antiquos*, qui „*Epistolam Leonis ad Flavianum*, in causa Eutychis, „a *Prospero* (tanquam ejus Notario,) dictatam scri„bunt, adversus Bellarminum Labbeumque vin„dicat, ad oculum ostendens, non solum in hac „sed in aliis Leonis epistolis haud obscura styli „Prosperiani vestigia apparere. Eadem cum *in „Sermonibus* quoque Leonis deprehenderit, in „sexta Dissertatione varia promit exempla, in„primis ex *Sermone 4. in Natali Leonis*, & ex Ser„monibus de *Collectis & Jejunio*, causasque ejus rei „inquirens, potiorem judicat, quia Sermones ea ætate expetebantur ab aliis Episcopis recitandi. „Siquidem *Gennadius* testatur, multas *Salvianum* „Presbyterum Homilias pro Episcopis compo„suisse, indeque *Magistri Episcoporum laudem*, non „ut vulgo volunt, quia Salonium & Veranum „Episcopos in adolescentia docuerat, reportasse; „quanto magis Leonis, summi Pontificis, Ser„mones alii expetierint, cui interdum aliquos „orationis ornatus contulerit Prosper, vir sui ævi „Doctissimus & facundissimus, qui occupatissi„mo Pontifici a consiliis ac epistolis, aut præci„pus erat, aut unicus, ut verbis Antelmi hæc „efferamus.

(1561.) LEO IX. Papa, Cujus extat *Epistola ad Principes* Britanniæ 1615. Parisiis, antea dictus fuit BRUNO. Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 394.

(1562.) LEO X. Papa, inclytus BULLA SUA CONTRA LUTHERUM, ante adeptam Mitram Pontificalem nuncupabatur *Johannes* MEDICES, indicante Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 394. ubi & ejus nomine Orationem sive *Consilium de Bello suscipiendo contra Turcas* Isleb. 1603. & alia scripta allegat.

(1563.) LEO HEBRÆUS, cujus nomine citantur à *Frisio* in Bibliotheca Gesneriana p. 540. *De Amore Dialogi* tres, Ven. 1564. est R. Jehuda ABRAVANEL, filius R. Isaaci Abravanel. Is & PHILO Hebræus qvomodo jactitetur vide infra.

R. ABARBANELEM vocat *Symbola Normaniana ex Cudworth* Union of Christ and the Church. pag. 13 *Arbaneli* tamen abjudicat Jacobus *Windet* de Vita functorum statu Sect. 7. pag. 138. cujus verba cum auctario exhibet *Diecmannus* (a)

(a) Margo Diecmannianus.
Leo Hebræus. *Elia & Enocho (qui vivi cum corporibus in cœlum translati sunt) Johannem Evangelistam conjungit Leo Hebræus (in Dialogo tertio de Amore pag. 2. fol. 172. edit. Ital. in 8vo. pag. autem 524. edit. Latin. in folio) quem Judam Abarbanelem Judæum... prætinacissimum, fuisse, vel ea de causa non facile crediderim: Ait Windet de vita functorum statu sect. 7. pag. 138. & Lon. 1677. Quem Jude Abarbanelu (cui qui hoc Dialogos adscriberent, fuisse hinc colligere licet) nomine* Windetus *intelligat, mihi latet. Famosi enim illius & tot scriptis noti Judæi Abarbanelis prænomen Isaaci est. Habeo ipse hos Dialogos Leonis, hoc titulo:* Dialoghi di Amore, di leone Hebreo Medico, *Venet. 1558. 8. Dialogi isti Leonis Hebræi, à Jo. Carolo* Saracæno *Latinitate donati, à Jo.* Pistorio *inserti sunt Tom. I. Artis Cabalist. 330. seqq. ed. Basil. 1587. fol. Ex loco citationis Italicæ, ad quem Windetus provocat, apparet, auctorem horum Dialogorum esse Christianum, nam citato fol. 171. b. dicit:* Enoc & Elia, & ancor san Giovanni Evangelista sono immortali in corpo & anima. *Quæ certè verba Judæus nunquam de Johanne Evangelista protulisset.*

(1563 a) LEONIS IMPERATORIS *descriptio Vitæ Christiani* ex GEORGIO ALEXANDRINO ut sit contracta barbaroque stylo expressa... vide ex *Vossio* de Historicis Græcis referentem Joh. *Albert.* Fabrum Decad. Decadum n. I. circa finem.

(1564.) LEON DE MODENE : *Salamon* USCHI, avec *Lazare di* GRAZIANO LEVI. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 569.

(1565.) LEONARDI HIBERNI nomine scriptas esse à *Paulo* SHERLOGO, Hiberno, Jesuita: *Vindicias Scientiæ Mediæ.* Lugduni apud hæredes Petri Prost 1644. in. 4to docet *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 654. Scriptum hoc Sherlogo tribuit, astalsumtæ personæ non meminit *Witten.* Diar. Biograph. anno 1646. ad d. 17. Augusti. Sub Pauli *Leonardi* nomine prodiisse scriptum hoc *Sherlogi* autumat Augustinus *de Norle* Vindic. August. c. 6. pag. 125. a. Indicante *Symbola Diecmanniana.*

R. M. LEONE v. *Bertolino.*

(1565 a) *Janus* LEONICENUS Veronensis quomodo fit *Johannes Nicolaus* PECHLINUS. *Symbola Mastrichriana:* quæ sic habet *Johannes Nicolaus* PECHLINUS vel PEGLINUS M. Dr. sub nomine Jani LEONICENI VERONENSIS, uti mihi a D. Fr. Bœkelmannno in Batavis dictum est, scripsit *Metamorphosin Æsculapii & Apollinis Pancreatici*, cujus secunda editio prodiit Lugduni in Batavis apud Philippum bonum, id est Doude 1673. in 8.

Scripsit quoque *de Medicantium medicamentorum facultatibus* Lugd. Batav. & Amstelod. 1674. in 8.

(1566) LEONIDES. Ei adscribitur in *Anthologia Planudis Distichon*, quod ipsius EPICTETI esse perhibet A. *Gellius* Noct. Atticar. lib. II. cap. XIX. certe non Leonidæ, judicio *Salmasii* in notis variorum adjecto p. 152. 153. (a)

(a)

(a) Gellius Noct. Atticar. lib. II. cap. XIX. p. 152. 153.

Ejus Epicteti *etiam de se scripti duo versus feruntur : ex quibus latenter intelligas non omnes omnimodis Diis exosos esse, qui in hac vita cum arumnarum varietate luctantur : Sed esse arcanas causas, ad quas paucorum potuit pervenire curiositas.*

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, καὶ σώματι πηρός,
Καὶ πενίην ἴρις, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

(Ejus Epicteti) Salmasius *hac ipsa ineptia esse judicat, & ab aliquo sciolo adtexta. Neque illud distichon Epicteti esse videtur. In Anthologia* Planudis *adscribitur* Leonidæ, *qui Poëta longe antiquior fuit Epicteto. Sed Planudem fefellit, quod in vetustissimo exemplari, unde Anthologiam suam decerpsit, præcedebat Leonida distichon ἀνώνυμον. Ea de causa & sequens hoc ad Epictetum, quia sine auctoris nomine forte, non potuit, ut erat, ἄδηλον videri, sed & auctorem invenit beneficio monachi. In illo Codice, titulus his duobus versibus fuit : Ἄδηλον, εἰς Ἐπίκτητον τὸν σοφόν.* Salmas. *ibidem quoq; p. p. hujus editionis.*

(1567.) Ludovici LEOPOLDI libellum Germanicum, *de Erasmi Roterodami & Martini Lutheri sententia, circa cœnam Domini,* esse *Leonis* JUDÆ, Theologi Germani, qui eundem Ao. 1526. conscripsit, præter *Schlüsselburgium* in Theologia Calvinistica, & ex eodem hoc enarrantem *Draudium* pag. 116. Biblioth. Theologicæ, idem memoriæ consignatum reliquit, ejusdem vitam enarrans *Melchior Adami*, Theologor. Germanor. pag. 96. hisce verbis: *Hoc etiam fortè non prætermittendum: prodiisse aliquando sub initium belli Sacramentarii, Libellum Germanicum, sub nomine* Ludovici Leopoldi, de Erasmi Roterodami & M. Lutheri Sententia circa cœnam Domini, *cujus ipse* Leo Judæ *auctor fuit. Argumentum autem ejus scripti hoc fuit, Erasmum & Lutherum, nondum incalescente contentione, ita orthodoxe sensisse & scripsisse, ut de Spirituali præsentia & manducatione Corporis Christi, ὁμοψήφως cum Tigurinis Pastoribus docuerint. Et hunc libellum ideo scripserat Leo, ut errore cognito in viam veritatis redirent. Sed Erasmus graviter id molestè tulit, & ad Helvetios, Badenæ tum congregatos epistola acerbe conquestus est, injuriamque sibi fieri protestatus, cui & Libellum Apologeticum submisit. Contra* Leo Judæ *edidit Libellum, quo se illius scripti auctorem profitetur, ac se purgat, non esse novum, ut libri absq; auctorum nominibus edantur : sed & apud Orthodoxos antiquos usitatum fuisse : deinde se alia quoque ante hac in lucem emisisse, quibus non metu vel fraude ulla, sed modestiæ & humilitatis potius, ac cavendi præjudicii causa, nomen suum non præfixerit : insuper Erasmum ejusdem fraudis, (si fraus dicenda sit) convinci, qui seditiosum Dialogum,* Julii *nomine inscriptum, non apposito veri auctoris nomine, publicarit: denique nihil se in scripto illo posuisse, quod non de verbo ad verbum in* Erasmi *libro reperiatur. Itaque non nebulonem, non mendacem se esse.* Hactenus *Melchior Adami.* Porro sciendum, Apologiam, cujus hic meminit, extare hodieque in Operum *Erasmi* Tomo IX. pag. 1280. sub titulo : *Detectio Prastigiarum Libelli cujusdam.* In hujus Apologiæ Exordio acerbe contra eam rationem scribendi tecte absque nominis sui professione declamat. Vide præterea, si lubet, *Historiam Sacramentariam Lavaterii*, & *Ecclesiasticam Osiandri*, ubi plura de hujusce generis scriptis reperias.

Ex *Melchiore Adami* eadem affert *Freherus* in Theatro Virorum Eruditione clarorum p. 115. adde *Baillet.* Catalogum des Auteurs deguisez p. 569. ubi verum nomen Auctoris expressurus scribit : LEON DE JODE où LEO JUDÆ. In primis autem vide *Lavateri* Historiam Sacrament. p. 19. (a) Addit *Diecmanniana Nota* : v. omnino Abrah. Sculteti Annal. Evang. Dec. 2. p. 52. ſs. ubi Erasmum notat, qui Pellicani eum esse putaverit, cum à Leone Juda Ao. 1526. (non 1576. ut vitiose hic in Dn. Placcio impressum est) scriptus sit.

(a) Lavater. Histor. Sacrament. pagina 19.

Mense Aprili editus est libellus Germanica lingua, cui titulus erat præfixus: Doctissimi Erasmi Roterodami ac Martini Lutheri opinio de Cœna Domini nostri JEsu Christi. *In fine adnectitur nomen* Ludovici Leopoldi. *Argumentum libri est, quod Erasmus & Lutherus, dum contentione nondum calerent, sic scripserint, ut in spirituali Christi & præsentia, & manducatione, omnia posuisse videantur. Hunc libellum mutato nonnihil nomine* Leo Judæ, *Ecclesiæ Tigurinæ Pastor, ad D. Petrum, non alio Consilio scripserat, (teste Zwinglio in Exegesi) quam ut viam eis muniret, quo ab errore suo commode discedere possent.*

(1568.) LEPIDI Comici veteris, *Philodoxios*, Fabula ex Antiquitate eruta ab Aldo *Manutio* Lucæ 1580. Est *Leonis Baptistæ* ALBERTI, ut indicat *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia I. pag. 57. vide *Bailleti* liste des Auteurs deguisez pag. 544.

(1569.) Thrasybulus LEPTA, qui Commentarium Anno 1590. composuit, *de Vita & rebus gestis Georgii Ludovici à Sciusbeim*, *Andreas* DINNERUS JCtus creditur à *Zeilero* part. 2. de Hist. Chronol. &c. p. 85.

Hunc sequitur etiam *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 570. CONRADUM tamen DINNERUM potius dici debere ostendunt *König.* Biblioth. Veteris & Nov. pag. 248. & ex *Speneri* Oper. Herald. Part. Special. c. 85. *Symbola Rauschiana.* Respondet etiam Versio nominis Græca, & ætas, quæ undecennem Andream Dinnerum Scriptorem respuit. Anno namque demum 1579. eum natum asserit *Freherus* in Theatro Virorum Eruditione Clarorum p. 1064.

(1570.) *Augustini* LERCHEIMER von Steinfelden Christliches Bedencken von Zauberey. Spiræ 1597. 8vo. Est *Hermanni* WEDECHINDI, qui sub anagrammatismo hoc latet, ut ex M. *Goldasti* de Confiscatione der Hexen Güter num. 6. pag. 12. & in Notis lit. N. indicat *Symbola Sperlingiana.*

(1571.) LESCHUS, eſt *Michael* SENDIVOGIUS, v. *Rhod.* n. 56.

Ea in Anonymis num. 1010. β repræſentamus. Adde ea quæ ſupra ſub titulo: *Divi Leſchi genus amo* Pſeudon. num. 844, commentati ſumus: nunc contenti addere excerpta (a) Borrichiana Petri *Septimii* Symbola ſuppeditata Hafnia transmiſſa Ao. 1693. 17. Febr.

(a) Ol. Borrichius in libro de Ortu & Progreſſu Chemiæ Hafn. 1668. 4. p. 144.

Nec eſt quod præteream Scoti ſuos Buteros, *ſuos* Alexandros Sidonios, *paucos illos, ſed ſcientia illuſtriſſimos. Nam quod* Sendivogium *ſpectat, Polonum hominem, certum eſt nequaquam illum Auctorem fuiſſe libri illius celebratiſſimi, qui mutuato Divi* Leſchi *nomine prodiit, ſed ipſum nobilem* Sidonium *ſeu* Sethonium, *cum Cracoviæ animam ſe agere intelligeret, & ſcriptum ſuum & uxorem fidei amici Sendivogii commendaſſe, adeog. Sendivogium a morte Sethonii, uxorem duxiſſe viduam illam, & ſcriptum ſuo nomine evulgaſſe, id quod prudentiſſimus ille Reginæ Polonicæ a ſecretis conſiliis Denoyeus, & ipſe in reliqua ingenii magnitudine Chemiæ indefeſſus amator, pluribus nobis non ita pridem Pariſiis oſtendit.*

(1572.) LETSAC, inverſum nomen CASTEL, qui ſub eo latet, indigitante *Baillet* deguiſemens des Auteurs p. 440. & in ſubjuncto Catalogo p. 568.

(1572.α) Friderich LEUTHOLFF von Franckenberg. Der Europäiſche Herold / welcher in vier Haupt-Handlungen alle Käyſerthum / Königreiche / freye Staaten und freye Fürſtenthümer / ſo viel deren jetzo in der Europäiſchen Chriſtenheit blühen nach ihren alten und jetzigen Kriegs- und Friedens-Begebnuſſen &c. in folio Franckfurt und Leipzig M. DC. Lxxxi ix. juſto volumine: quod debeatur auctori vero *Dn. Bernhardo* ZESCH Conſiliario Aulico Vinarienſi aperit mihi *Symbola Tecklenburgiana.* (Prodiit denuo ſuperiori anno 1707. auctior, ead. forma, ac molę.)

LEVITA v. *Elias.*

LIBERIUS v. *à Bodenſtein.*

(1572.β) *Liberius* MORELLUS: *Brutina doctorum & Doctorum expenſa* à Liberio Morello, in Martis colle. Ao. 1666. in 12. ſunt 5½ philyræ: ſub hiſce nominibus ipſe ego Colmariæ tunc in ſuperiore Alſatia exiſtens, & filiis Generoſi Dn. Moggii præfectus latitare volui. Ita ad me ſcribit 1690. *Daniel Guilielmus* MOLLERUS P. P. Altorfinus.

(1573.) LIBERIUS DE SANCTO AMORE *Epiſtola Theologica*, in quibus varii Scholaſticorum errores caſtigantur. Irenopoli Typis Philalethianis. 1676. in 8. paginis conſtantes. Eæ tegunt *Joannem* CLERICUM. Ut *Poiretus* ipſi objecit, Apolog. pag. 407. ſeqq. vide Magnifici Domini D. Joa. Friderici *Mayeri* Theſes de Incarnatione verbi ventilatas Hamburgi 1692. §. IV. qui teſtatur *Clericum* hoc ſibi perconſtanti non negaſſe. Adde *Bailleti* confirmationem liſte des Auteurs deguiſez pag. 526. & *Notas* hic *Diecmannianas*, quæ ſic habent.

Sub hoc nomine Philippum à Limborch, *Arminianorum hodie in Belgio clariſſimum, latere, Jo.* Faes *Not. ad* weinenden Jeſum *pag 62. ſtatuit. Publica voce hunc librum* Joanni Clerico, *Polyhiſtori inter Belgii Remonſtrantes celeberrimo, tribui*, Poiretus *in Epiſt. ad Auctorem Biblioth. Univerſ. annexa libris de Erudit. ſolida ſuperf. & falſ. pag. 407. indicat. qui & pag. 408. ad conſenſum Richardi Simonis nos remittit.*

(1573.α) *Chriſtiani* LIBERII GERMANI Βιβλιοφιλία, ſive de ſcribendis, legendis & æſtimandis libris Exercitatio Parænetica, Ultraj. 1681. 12. De vero auctore incertum fuiſſe *Morhofium*, ex Polyhiſt. liter. l. 1. p. 24. p. 309. colligas. Mihi nullum dubium ſedet, eum *Guilielmum* SALDENUM Ultrajectinum eſſe, qui hoc libello πρόγευσμα majoris operis dare voluit, quod ſuo deinde nomine Amſtel. 1688. 8. de libris, varioque eorum uſu & abuſu vulgavit. Atque hoc verba Anteloquii hujus recentioris libri ſignificare videntur quibus Seldenus ſe hoc opuſculum primum reſtrictius edidiſſe refert. Provoco vel ad ſuperficiariam alterius cum altero contentionem. Hæc *Symbola Diecmannianæ.*

(1574.) LIBERII Sangæ *periculus foriarum Elenchi Scaligeriani, ad Clar. Bonarſium* (de quo vide ſuo loco) Metelloburgi Matthiacorum, id eſt, Antverpiæ Ao. 1609. in 12. eundem quod habeat auctorem, quem *Vindiciæ Areopagiticæ contra Joſ. Scaligerum*, Lugd. 1607. in 8. editæ, nempe *Martinum Antonium* DELRIO, auctor eſt *Valer. Andr.* Bibl. Belg. pag. 645. & poſt eum *Alegambe* p. 325. *Fr. Swertius* p. 52. hujus auctoris ſcripta, enumerans, hac de re altum ſilet.

Sotwel tamen *Alegamben* repetit Bibliothec. Scriptor. Societatis JEſu p. 583. adde *Witten.* Diar. Biograph. Part. II. pag. 13. *Liberium* STANGAM VERINUM ſcribit la *Viſtera* Alzata Hecatoſtes num. *LXXI.* p. 72. 73. eosdem mecum Auctores citans, qui tamen omnes *Sangam* nuncupant. Errorem ergo Typographi eſſe potius conjecerim, quam Auctores non inſpectos.

(1574.α) LIBERIO Papæ ſuppoſitas Epiſtolas aliquot notis jam authoritatibus probat *Maſtrichtius* in *Symbolis.*

(1575.) LIBERIUS Vincentius, eſt *Nicolaus* CRASSUS, vid. *Rhod.* num. 30.

Liberius VICENTINUS, Petrus CUNÆUS, & Fliſſin-

„Eliſſingenſis, Profeſſor Lugduni Batavorum; de „quo videatur *Valerius Andreas* Bibliothecæ Belgi„cæ pag. m. 733. ubi tamen hujuſce fictitii nomi„nis mentio nulla. Vereor autem ne hac in„parte erratum ſit ab auctore noſtro, & *Satyra „Menippea Neſcimus quid ſerus veſper vehat*, ſub no„mine Vincentii Liberii Batavi edita falſo puta„ta ſit eſſe *Petri Cunæi* (cujus habemus *Sardos vena„les*, Satyram itidem Menippeam, ſed ſub ipſi„us nomine publicatam,) cum ſit NICOLAI „CRASSI Veneti quemadmodum hoc præter „*Scevenium* n. 1. teſtatur Autor libri pariter Ano„nymi, Italicè ſcripti, cui titulus, *Glorie de gli „Incogniti, overo gli Huomini dell' Accademia de Signo„ri Incogniti di Venetia*, continens vitas eruditorum, „qui huic Academiæ nomen dedere: inter quos „pag. 341. & ſeq hujus NICOLAI CRASSI vi„ta cum ſcriptis tam editis quam edendis recen„ſetur. In quibus legitur etiam *Satyra Menippea „Neſcimus quid ſerus veſper vehat*, ſotto nome di Li„berio Vicenzo Ollando. Plura vide in Pſeu„donymis noſtris ad nomen *Publici Licinii*.

Nicolao Craſſo quoque adjudicat la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXXII. p. 73. (a) At MELVINO tribuit Thomas *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlej p 448. b. quem tamen ut & Petrum Cunæum falſo Auctores Satyræ hujus credi aſſerit Bailletus in Indiculo des Auteurs deguiſez p. 612.

(a) Villani Viſiera Alzata p. 73. num. LXXII. LIBERIO VINCENZO HOLLANDO *ſotto queſto nome ſcriſſe* Nicolò CRASSO *Cittadino e famoſiſſimo Avocato Veneziano e publicò queſta Satira, che fù ſtampata in Hollanda.*

Neſcimus quid Veſper ſerus vehat. *Satyra Menippaa Liberii Vincentii Hollandi 4.*

Me lo diſſe lo ſteſſo ſpiegandomi il miſtero delle Voci alluſive alla Libertà della Patria nel LIBERII, *al Nome di Nicolò col* VINCENTII, *ed al Cognome* Craſſo *con l'* HOLLANDI, *che prima delle Riuolutioni erano creduti ſtupidi. Stampò altreſi, ſotto altro nome.*

Dell' Amoroſo Trofeo di Publio Licinio *Part. I. & II.* Il ſimolacro della Bellezza di P. L. In *Parma* M. DC. XII. 12.

Elpidio conſolato *Fauola Marittima di* Publio Licinio. *In Venetia per Angelo Saluadori* M. DC. XXIII. 12.

(1576.) LIBERTUS, AQUILONUS: Bertilus CANUTI. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 570.

LICENTIUS *Evangelus* vide ſupra.

(1577.) LICHARDUS *Novocomenſis*: *Jean Jacques* HULDRICUS. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 570. v. Lychardus.

(1578.) Publii LICINII nomine, Italicè *Il Trofeo Amoroſo: Il ſimolacro della Bellezza: L'Elpidio Conſolato*, & alia quoque ſub incerto nomine à *Nicolao* CRASSO, Patritio Veneto, vulgata memorantur apud auctorem *Academia Incognitorum* Italiæ p. 341. & ſeq.

Videatur la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num LXXII. pag. 73. nobis ſupra in *Liberio* citata & *Baillet* Catalogus des Auteurs Degviſez p. 570.

(1579.) LICINIUS, *Marcus*: *Gilles* MENAGE. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 570. adde paginam 93.

LICINIO v. *Taba.*

LICONIO v. *Bolpami.*

de S. LIDWIN v. *Cæleſtinus.*

de LIESSE v. *Banny.*

LIGARIUS Schadeus v. *Relfendſo.*

LIGURINO v. *Mirteo.*

LIMERNO v. *Pitoco.*

(1580.) *Stephanus* LINDIUS: *Jean* CASTEL. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 570.

(1581.) *Joannis Stephani* LINICUSKI nomine editam eſſe a *Johanne Antonio* CAPRINO, Italo Aquilano Jeſuita: *Prolufionem Academicam de Motu Trepidationis Terræ, mutato in illa Centro Gravitatis.* Romæ. 1653. in 8vo memorat *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu. p. 400 b.

(1582.) *Epiſcopi* LINCOLNIENSIS *Answer to a Catholike Englishman*, (Parſonium) *pro Apologia* R. Jacobi. Lond. 1609. 4to. Scriptum hoc eſſe *Johannis* BARLOVII, ex *James* p. 54. 294. & tergo ſui Codicis docet *Symbola Normanniana.* Et facile hoc ſibi perſuaderi patietur, qui a *Parſonio* contra *Barlovium* ſcriptum meminit, de quo in Anonymis Anglicis cap. XIII. num. CCCXCV. egimus.

LINUS v. *Muſæus.*

(1583) LINO *Papa de Paſſione B. Petri & Pauli ad Orientales Eccleſias libri duo* ſuppoſiti docentur à *Miræo* Biblioth. Eccleſiaſt. pag. 13a. *Oleario* Abac. Patrolog. p. 294. *Du Pinio*, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques tom. I. p. 18. *Cavco* Hiſtoriæ liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 12. *Priſci* autem cujusdam MONACHI eſſe ſuſpicatur *Barthius* Adverſar. lib. XLIII. cap. XII. p. 1953. adde *Voſſium* de Hiſtor. Græcis. lib. II. c. IX. p. 201. a MANICHÆIS interpolatos cenſet Claudius *Eſpencæus* apud Cocum Cenſuræ Scriptor. p. 27.

(1584) Juſti LIPSII nomine, *de Duplici Concordia litterarum & religionis*, editas *Orationes*, non eſſe ipſius, ſed *Melchioris* GOLDASTI, *Miræus* in vita Lipſii pag. m. 67. refert. Carolus etiam *Scribanius* Jeſuita, cap. ult. defenſionis poſthumæ, Lipſii operibus in folio præfixæ, aliquot jam antè menſibus, quam Orationes iſtæ habitæ perhi-

bentur, Lipſium Jena diſceſſiſſe, audacter ſcribit: ſed vide refutationem hujuſce mendacii factam a *Sagittario* in *Lipſio Proteo* Francof. 1614. edito.

Eidem Lipſio tribuit etiam Orationes has *Teiſſier* Eloges des hommes ſavans Tom. II. p. 389. itemque *Scaligerana* p. 141. & *Colomeſius* in Animadverſionibus ad eo p. 257. docente *Symbola Normanniana*.

II. Liber *de Militia Romana*, qui ex *Franciſco* PATRITIO deſumtus videbatur *Scaligero*, Lipſio in totum abjudicatus a *Bailleto*, eidem vindicatur à *Menagio*, Anti-Baillet. tom. I. pag. 87. 88. adde l' *Hiſtoire des Ouvrages des Savans* Tom. III. p. 591.

LISET v. *Benancio*.

(1586.) Gerardi LISTRII *Commentarium in Eraſmi Roterodami Encomium Moriæ*, aliquoties apud Belgas editum, non Liſtrio, cujus etiam alios libellos habemus, ſed ipſi *Deſiderio* ERASMO deberi, *Petrum Opomerum* in opere ſuo Chronographico, prodidiſſe, *Valerius Andreæ* auctor eſt pag. m. 277. ubi multorum incommodorum ipſi libellum huncce cauſam fuiſſe narrat, una cum *Melchiore Adami* in vita ejus, & *Hottingero* in dedicatione theſium Philologicarum ubi crabrones ipſum irritaſſe, & omni ferè gratia exciditſe per hoc opuſculum ſcribit.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs Degvilez pag. 870. & *Autographa Lutheri* &c. Tom. I. pag. 65. 90. Addit *Margo Maſtrichtianus* Præfationem Patini in Moriæ Encom.

(1587) *Titi* LIVII *Hiſtoriarum libri* XXXIII. Pars prior, Nempe ab Initio ad Capitis XVII. verba: arctis faucibus cohærens &c. Paterborn. 1617. Suppoſita ei ab Editore videbatur *Voſſio* de Hiſtoricis Latinis pag. 94. vendicatur autem Livio à *Gronovio* in præfatione Liviana ad Lectorem pag. 12 ubi ſimul editorem fragmenti hujus fuiſſe *Johannem* HORRIONEM Jeſuitam ſubindicat, notante *Symbola Normanniana*, quam hic ſub lit. (a) adjicimus.

(a) Symbola Normanniana.

Livii Hiſtoriarum libri XXXIII. pars prior nempe ab initio ad Capitis XVII. verba. Arctis faucibus cohærens (Acarnaniæ) *Paderbornæ 1617. à C. N. edita, ab inventore, Joh. Horrione S. J. Sacerdote tacito ille quidem per modeſtiam nomine, ſed illud me docuit, qui etiam rariſſimi & ad cum diem incogniti mihi libelli copiam fecit, Bern.* Bottendorfius, *ut loquitur* Gronovius *Præfat. Liviana ad Lectorem p. 12. ubi ſimul Viros doctiſſimos qui de hujus fragmenti veritate dubitaverunt aliquid humanum paſſos ait. Voſſium potiſſimum intelligens, apud quem de Hiſt. Lat. pag. 94. hæc leguntur* At qui nuper tanquam Livii genuinam libri 43. & 33. partem majorem (*priorem ſcribere debuit. Nam prius edita duplo major Liviana eſt*) é veteri, ut ait, Bibliotheca primus juris publici fecit: Næ ille ſi cum fecit ut ritis Midis *non illi* quibus corculis eſſe datum eſt, & qui norunt quid æra lupinis diſtent. *Quæ verba non comparent T. Livii ex* Gerh. Voſſio de *Hiſtor. Latinis præmiſſa. Fragmentum opera amque Horrigii commendat etiam* Gronovius *Dedicatione, ad Furſtenbergium in extremo.*

(1588.) *Nicolaus* LIRANUS. Quod ſub ejus nomine extat *Præceptionum*, URIMANO etiam tribui notat *Mireus* Biblioth. Eccleſiaſt. pag. 261.

LIRINENSIS v. *Vincentius*.

- *Miſeni*.

(1589.) *Chriſtiani Simonis* LITHI, nomine edita à Simone STENIO *Reſponſis ad Greitſeri Apologiam*, qua illuſtratur Vita Lojolæ Fundatoris Jeſuitici Ordinis. Heidelbergæ Typis Chriſtophori Leonis. Anno MDC. in 8vo, conſtans paginis 249. dedicata Electori Palatino Friderico IV. cui addita eſt in fine Appendicula de Apologia Societatis Jeſu in Gallia ad Henricum IV. ſcripta, paginarum 32.

II. Ejusdem *Libri Miſeni* nomine prodiit Anno 1603. Heidelb in 8vo. *Reſponſio Altera*, ad alteram Jacobi Greitferi, Romanenſis Theologi, & Jeſuitæ in Academia Ingolſtadiana Apologiam, Quinque libris comprehenſam pro vita Ignatii Lojolæ, Hiſpani quondam Militis, & Sacerrimæ Jeſuiticæ Societatis fundatoris, eidem Electori, Friderico IV. dedicata, continens in univerſum paginas 398. Et hæc à Simone Stenio profecta eſt, qui eum fœtum non diſſimulavit in *Greitſero Triumphato*, Ambergæ 1605. in 8vo edito, *præfixo* vero SIMONIS STENII Lemacenſis nomine. Et in recentioribus Editionibus præfixum Stenii nomen gerunt etiam priora ſcripta. v. Miſenus.

LITHUANUS v. *Ulicovius*.

LIVIMÆUS v. *Sebaldatus*.

LIVIUS v. *Noringius*.

(1589. *a.*) *Hemingii* LOCHOVII Hamburgenſis Gymnaſii Studioſi cura & ſumtu prodierunt in folio quatuor plagularum Hamburgi 1683. *Ciceroniana. Protheoria Utilis, ideoque præcognoſcenda, & lectioni Scriptorum Ciceronis præmittenda, Vitam & Scripta Marci Tullii Ciceronis concernens: quæ Studioſum Adoleſcentem, in Ciceronis monumentorum literariorum, quæ ſuperſunt, Lectione & Tractatione, adjuvare poterit. Scriptum hoc Auctorem habet celeberrimum* Profeſſorem & SS. Theologiæ Doctorem Collegam meum qui auditori ſuo chariſſimo nunc J. U. Licentiato Conſultiſſimo id opellæ donavit.

(1590) LOCMAN Mythologus Lydus Arabs, ALCMAN. *Ravio Specim.* Alcoran. p. 17. αὐθεντικῶ ÆSOPUS videtur Kirchero Oe dip.

„dip. Ægypt. II. §. 1. p. 39. ap. *Hottinger.* Append. „Promptuar. Orient. 45. perſpicue vero id pro„batum dedit *Hottinger.* Hiſtor. Orient. p. 102. ad 106. Promt. Orient. 277. Hæc *Symbola Normauniana.* Idem quoque executum eſſe *Huetium* in diſcurſu ſuper Originem des Romans, in recenſione hujus tractatus obſervat Jean *Batiſte Denis* dans ſon huitieme Memoire, concernant les Arts & les ſciences Avril 1672. pag. 111. & le Sieur de *Gallois* au traitté des Bibliotheques pag. 79. Plura vide in *Æſopo.*

(1591) Madame des-LOGES. Quæ ſub hujus nomine citat *Balzac Carmina*, partim ad Dominum de GOMBAUD, alia ad Dominum Habert CERISI refert le *Projet d'un dictionaire Critique* p. 358. 359. (a)

(a) Projet d'un Dictionaire Critique p. 358. 359.

Depuis cette note écrite & imprimée j'ai ſçu de Mr. de Racan, que c'étoit luy qui avoit fait ces vers, que Mr. de Balzac attribue à Malherbe, & que Mr. de Gombaud avoit fait ceux qu'il donne a Madame Des-Loget, & que la choſe s'étoit paſſée de la ſorte. Madame Des-Loges, qui étoit de la Religion Pretendue Reformée avoit prêté à Mr. de Racan le livre de Du Moulin le Miniſtre, intitulé le Bouclier de la foy, & l'avoit obligé de le lire. Mr. de Racan après l'avoir lu fit ſur ce livre cette epigramme, que Mr. de Balzac a alterée en pluſieurs endroits;

Bien que Du Moulin en ſon livre
Semble n'avoir rien ignoré;
Le meilleur eſt toujours de ſuivre
Le Prône de nôtre Curé.
Toutes ſes doctrines nouvelles
Ne plaiſent qu'aux folles cervelles,
Pour moy, comme un humble brebis,
Je vais où mon paſteur me range,
Et n'ay jamais aimé le change
Que des femmes & des habits.

L'ayant communiquée à Malherbe qui l'étoit venu viſiter dans ce tems-là, Malherbe l'écrivit de ſa main dans le livre de Du Moulin, qu'il renvoya en même tems à Madame Des-Loges de la part de Mr. Racan. Madame Des Loges voyant ces vers écrits de la main de Malherbe crut qu'ils étoient de luy; & comme elle étoit extraordinairement Zélée pour ſa Religion, elle ne voulut pas qu'ils demeuraſſent ſans repartie. Elle pria donc Monſieur de Gombaud, qui étoit de la même Religion, & qui avoit le même Zéle, d'y repondre. Mr. de Gombaud (je le ſay de luy-même) qui croyoit comme Madame Des Loges, que Malherbe étoit l'auteur de ces vers, y repondit par l'Epigramme que Mr. de Balzac attribue à Madame Des-Loges, & qu'il trouve trop gaillarde pour un femme qui parle à un homme. Ce n'eſt pas au reſte la premiere fois, que Mr. de Balzac a attribué a cette Dame des vers où elle n'avoit aucune part; car dans une de ſes lettres il luy attribue la chanſon de l'Amant qui meurt, dont le refrain eſt.

Ah c'en eſt fait! je cede à la rigueur du ſort:
Je vais mourir, je me meurs, je ſuis mort;

qui eſt de ſon Mr. Habert *Ceriſi l'un des plus beaux Eſprits de nôtre tems.*

(1592) *Hermanni* LOEMELII (à *Marcſio* LOMELIUS vocati) *Spongia contra Cenſuram Facultatis Pariſienſis & Eccleſiæ Anglicanæ Querela Apologetica de Cenſura Epiſcoporum Galliæ in duos libros Anglicanos.* Audomaropoli 1631. 8vo. itemque *defenſio decreti Congregationis Cardinalium pro Suppreſſione librorum in Controverſia Epiſcopi Chalcedonenſis.* Colon. 1634 8vo. Verum Auctorem habent ſcripta hæc *Joannem* FLOYDIUM Jeſuitam, ut ex *Theol. Moral. Jeſuit.* part. I. pag. 125. 126. 128. 135. 164. docet *Symbola Normanniana.* (a) qvæ addit ex Part. II. p. 56. & 480. 481. Spongiam illam manu carnificis combuſtam, aliaque memoratu digna. (b) Et hæc ſine dubio ſunt opuſcula illa, quæ ab Joh. Floido edita ſub nomine H. L. memorat *Alegambe* Bibl. Scriptor. Societat Jeſu pag. 242. (c) *Sotwel* autem, ceteroquin Alegamben preſſe ſequens, hæc tamen ejus verba prætermiſit. vide Biblioth. pag. 448. 449. Idem Floidus & Rector Jeſuitarum Collegii Audomarenſis ediderant *Spongiam & Querelam* - - - nomine Hermanni *Lœmelii* Canonici Audomarenſis, ſcribit Petrus *Aurelius* alias *San Cyranus*, in præfixo indice Tom. III. operum ſuorum Catalogo eorum, qui in certamen Theologicum larvati prodiere num. XVII.

(a) SYmbola Normanniana.

Auctor eſt Joh. Floydus *Jeſuita Anglus, qui nomine Danielis à Jeſu Apologiam ſedis Apoſtolicæ ſcripſit, memoratam tibi mi Placci pag. 283. & de qua plura legas Theol. Mor. Jeſuit. P. I. pag. 125. 126. 128. 133. 164. quo poſtremo loco hæc ex Alegambio adferuntur Il a eſcrit ſous le nom de H. L. c'eſt a dire Henry Lœmelius quelques opuſcules pour defendre la forme de gouvernement eſtablie en Angleterre par le ſiege Apoſtolique & le decret de la congregation de l'Indice contre quelques eſcrivains temeraires de France.*

(b) Symbola Normanniana alia.

Spongia illa manu carnificis uſtulata. ibid. P. II p. 65. adde memoratu digna quæ p. 480 & 481. produntur: Mais il n'y a point d'exemple, „plus remarquable ſur ce ſujet, que celuy qui eſt „arrivé de noſtre temps touchant les hores de „vos confreres d'Angleterre, pleins d'erreurs & „d'herelies contre la hierarchie, & le ſacre„ment de confirmation. Car les Evesques de „France, & la Faculté de Theologie ayant cen„ſuré ces livres, & le Jeſuite Jean Floide ayant „combattu ces cenſures par des libelles tres in„jurieux, pour ſatisfaire les Evesques, vous ne „fiſtes pas de difficulté de leur donner une decla„ration ſignée de quatre des principaux de vos „Peres, ou vous les aſſuriez que ny les livres cen„ſurez ny ceux qui avoient—point eſté compo„ſez par aucun religieux de voſtre compagnie, *tametſi paulo poſt Alegamb. librorum horunce omnium auctores Jeſuitas inditarit perinde ut Pere Coton coram Henrico IV. inſiciabatur Amphitheatrum honoris a ſocietate Jeſu conſtructum eſſe quod tamen mox Rib adeneira Carolo* Scribanii *Jeſuitæ, per anagramma Clari Bonarſtii eſſe agnoveris.*

(c) Alegambe Bibliothec. Scriptor. Societ. JEſu. p. 242.

Sub nomine vero H. L. ſcripſit Opuſcula aliquot, quibus regimen Catholicorum in Anglia à S. Apoſtolica inſtitutum propugnat; & Decretum Sacræ Congregationis ad indicem librorum deputatæ, contra contumaces quosdam in Gallia defendit.

(1593.) *Eugenius* LOMBARDUS. Quod hujus nomine extat *Regale Sacerdotium* Domino Cœleſtino, EX MAR HIONIBUS DE SFONDRATI, Mediolanenſi, S. R. I. Principi, & Abbati S. Galli, demum S. R. E. *Cardinali*, nuper fatis defuncto, adſcribunt *Act. Erudit. Lipſienſ.* 1089. p. 278. v. Eugenius.

(1593. a) *Petrus* LOMBARDUS ut ſit *Conradus* HUSERUS Tigurinus, qui Latine reddidit tractatum *de Impoſturis & ceremoniis Judæorum noſtri temporis*, antea quidem ab Autore *anonymo Germanice* editum & falſo *Marco* LOMBARDO adſcriptum Baſil. 1575. 4. docet *Imbonati* Biblioth. Latino Hebraicæ p. 28. b.

(1594.) Petri LOMBARDI *Liber ſententiarum*, à nonnullis BANDINO adſcribitur, inquit *Genebrardus* in Chronolog. ad Anno 1175. quam litem prolixe agitatam ægre definit V. Cl. *Jacob. Thomaſius* de plagio litterario §. 493. & ſeq. poſt quem Homerum Iliada pangere nolumus. Addit *Diecmannus* quæ ſequuntur: Non lego hæc verba apud *Genebrardum* l. 4. Chronograph pag. 368. ed. Pariſ. 80. 1580. fol. Neque enim ibi alia hac de re verba habet, quam quæ *Thomaſius* de plag. lit. §. 403. lit. 2. excerpit. Nec quoque memini alias eſſe ex doctis, qui Lombardi libros ſententiarum Bandino adſcripſerint. Id ſane, qui utrumque librum viderunt, tacere non poſſunt. Bandinus, quem ex editione Lovanienſi ao. 1555. 8 ipſe habeo, compendium eſt eorum quæ diffuſius à Lombardo tractata ſunt, quod utrjusque contentio facile docet. Utrum vero Bandinus Lombardum in epitomen redegerit, an Lombardus à Bandino dicta latius diduxerit iſtud eſt, quod definiri prius nequit, quam certò conſtet, *Bandinum* Lombardo ætate priorem, vel poſteriorem eſſe, quod in tam conſtanti veterum de Bandino ſilentio nemo determinaverit. Mihi quidem ob tantam Bandiniani nominis obscuritatem, ſuſpicio nascitur, contractum a Bandino Lombardum, atque illum adeo hoc juniorem eſſe. Sane ſi jam aliqua cum libros ſententiarum Lombardus ſcriberet, Bandiniani libri fama fuit, non iſtud adverſarii ejus diſſimulaturi erant, quos ingentes Lombardo lites ſuper hoc libro moviſſe Launojus de varia Ariſtotelis in Acad. Pariſ. fortuna C. 3. p. 69. 70. memorat. Atqui nullum iſta ætas nobis Bandinum, nullum in eum a Lombardo commiſſum plagium narrat.

(1595.) LONDINENSIS. Extant ſub eo nomine: *Antiquitatum Academiæ Cantabrigienſis libri duo.* Londin. 1568 in 8vo & 1574. in 4to. Quos Joanni CAJO, dicto Londinenſi, fundatori Collegii ejusdem nominis in Cantabrigia adſcribit Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 125. ubi reliqua Scriptoris ejus opera enumerat. Adde p. 407.

LONDINO v. *Alphefei.*

LONGOBARDUS v. *Paulus.*

(1596.) Adriani van LOO *Excitatorium Catholicum, ad Hæreticos, omnii*, typis Flavii 1612. in 8. & *Anatomiam* ſive *Apologiam pro eodem adverſus Abrahamum Coſterum, Miniſtrum hæreticum*, ibilem typis Haſtenii 1619. in 4. inter libros *Thomæ* SALLII, Bruxellenſis Jeſuitæ, recenſent *Valerius Andreæ* Biblioth. Belg. p. 829. & *Alegambe* pag. 436. & *Fr. Sweertius*, pag. 695. de ficto nomine nihil quidquam addens.

Conſer *Sotwellum* Biblioth. Script. Societ. JEſu p. 766.

LOOTRI v. *Nacattel.*

LOPEZ v. *Dominicus.*

(1597.) *Julius* LORAMICUS eſt *Aloyſius* CARNOLIUS Italus, Bononienſis Jeſuita, qui ſub perſonato illo nomine edidit *Vitam Venerabilis Hieronymi Laurelli*, Nobilis Forolivienſis ex S. Capucinorum Familia. Forolivii Typis Cimatti 1652. in 4to, vide *Sotwellum* in Biblioth. Societat. JEſu p. 27.

LOREDANO v. *Incerto.*

(1598.) *Lorge de* MONTGOMMERY, M. le Comte de: RENE OUVRARD. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 570.

(1599.) LORME, le *ſieur de: Jean du Verger* DE HAURANNE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 571.

(1600.) LORSEAU, *Charles: Antoine*, HOTMAN, douteux. *Baillet* liſt des Auteurs deguiſez p. 571.

(1601.) LOTHARII nomine *adverſus Galilæum de Motu Cœli* quod prodiit Scriptum. P. GRASSO Profeſſori Matheſeos in Collegio Romano adſcribit *Schottus* Phyſicæ Curioſæ 1193. indice *Normanno.*

LOTHARIUS v. *Sarſius.*

LOTHUS v. *Bucholzerus.*

(1602.) LUBECENSIUM *Statuta*, i. e. Der Kayſerlichen und des Heil. Reichs-Stadt Lübeck Statuta und Stadt-Recht, Auffs neue überſehen/ corrigiret / und aus alter Sächſiſcher Sprach in Hochdeutſch gebracht. Gedruckt zu Lübeck/ durch Johann Balborn / im Jahr nach Chriſti Gebuhrt. 1586. De quibus ita *Symbola Flensburgo Mölleriana*: Jus ſtatu-

statutarium Lubecense Senatus justu rediderunt, emendarunt, & tandem ediderunt Stetini Ao. 1586. 4to. *Joh.* LUDINGHUSIUS Consul, *Caextus* SCHEIN Syndicus, & *Getsch* à STITEN Senator v. Er. *Mauritii* Præf. Speciminis Consill. Kilonienſium, aliosque.

(1602. *α*.) LUBECENSIS, & LUNEBURGENSIS Miniſteriorum nomine

(I) impreſſum eſt Ao. 1634. Lubecæ. Bericht von der neuen Propheten (die ſich erleuchtete Gottes-Gelehrte und Theoſophos nennen) Religion, Lehr und Glauben / damit der Satan auffs neue die Kirche GOttes zu verunruhigen ſich unterſtehet.

(II) Hamburgi & Ratzeburgi ſcriptum Germanicum cum inſcriptione: Abgenöthigte Lehr- und Schutz-Schrifft / wider den Gurtmanniſchen Offenbahrungs-Patron, durch das ordentliche Predig-Amt zu Lübeck Hamburg und Lüneburg. Auctorem Scripti hujus eſſe utriusque *D. Nicolaum* HUNNIUM Theologum innuit diſcipulus ejus B. Dr. *Hulſemannus* in Calixtiniſchen Gewiſſens-Wurm cap. VIII. p. 1115. vide in *Anonymis* n. 1314.

(III) Vidi quoque Saxoniæ inferioris dialecto ſcriptum editum anonymum hoc titulo. Bekenntnüſſe / und Erklaringe up dat *Interim* dorch der Erbahren Stede LUBECK / HAMBORG / LUNEBORG &c. Superintendenten/Paſtoren/ Predigers / tho Chriſtlicker und nödiger Underricht geſtellet / in — dorch Joachim - - - gedruckt / ſine anno & loco impreſſionis. Ejus ſcripti auctorem eſſe D. *Joannem* ÆPINUM patet ex *Sleidano*. pag. 518. vel 657. anno 1549. lib. 21. m. fol. 595. Vide ſupra num. 1285 in Hamburgenſibus. Notatu digna ſunt quæ de hoc ſcripto affert *Mollerus* Iſagog. ad Hiſtor. Cherſoneſ. Cimb. Part. III. pag. 464. (a) Citat etiam hic Margo Diecmannianus *Schlüſſelburg* Catal. Hæret. l. 13. p. 81. Adde D. Sam. *Pomarii* Dedic. Comment. in Epiſt. Judæ. §. 22.

(a) Möllerus Iſagog. ad Hiſtor. Cherſoneſ. Cimb. Part. III. p. 464. 465. 466.

In Dialectum Miſnicam translatum eſt à Conr. Schluſſelburgio, & Tractatui ſuo de Libro Interim Vernaculo (Bericht vom deutſchen *Interim*, und deſſen Wiederlegung/) *Francofurti Ao. 1599. edito, verbotenus inſertum. Autor illius, uti a J.* Sleidano, *Paulo ab Eitzen, Schluſſelburgio, Meleh. Adamo & aliis, jam monitum, eſt Joh.* Æpinus *Marchius Tb. D. primusque Superint. Hamb. Vir, teſte Dav. Chytræo, excellenti ingenio, pietate prudentia Spirituali & Politica, eximia Moderatione, Eloquentia, & aliis inſignibus Donis Dei, ornatus, de quo Capite 10. plura afferentur. Quanti hoc Scriptum Phil. Melanchton. & M. Chemnitius fecerint Pauli Tarnovii, Theologi Roſtoch. Cordatiſſimi, verbis exponam: Joh. Æpinus Vir fuit Ingenio, & multiplici Linguarum, Artium & Rerum Theologicarum Scientia, vere magnus; quamvis ejus Eruditio pene ipſo vivente latuerit, & primum ſub forma Interreligionis innotuerit, ſicut de eo Dn. Chemnitius in Explicatione LL. CC. teſtatur; adeo, ut Dn. Philippum illius contra Metaxycam illam fidei formulam ſolutiones plures, quam ſuas, feciſſe affirmet. Paulus Eitzenius noſtras Libri iſtud egregii titulo dignatur; Schlüſſelburgius autem omnibus aliorum, qui Librum eundem impugnarunt, præfert Laboribus.*

(1603.) *Miniſterii* LUBECENSIS HAMBURGENSIS & LUNEBURGENSIS *ſententia de corruptelis Doctrinæ Juſtificationis contra* Georg Majorem Magdeb. 1553. 4to a Matthia Flacio & Nicolao Gallo (Lip. T. II. p. 158. col. 6.) edita Autorem ÆPINUM agnoſcit ex indicio Joh. *Molleri*. Melchior *Adamus* in vita vero & *Geſnerus* in Bibl. de hoc ſilent. v. Hamburgenſe.

(1604. *α. β.*) *Presbyterii* LUBECENSIS nomine edita refert *Mollerus* eorumque auctores aperit Part. III. Iſag. ad Hiſtor. Cherſon. Cimbr. p. 459. ſeqq. ſcripta hæc.

(I) *Epiſtolam ad Matthiam Flacium & Nicolaum Gallum* d. 7. April. 1553. exaratam & Georg Majoris, Theologi Witteb. de B. O. ad Salutem neceſſitate ſententiæ oppoſita, quam Conr. *Schluſſelburgius* Catalogi Hæreticorum lib. VI. de Majoriſtis, Francof. 1599. excuſo, inſeruit.

(II) *Confeſſionem de S. Cœna.* Anno 1556. Scripta, &, inter reliquas Eccleſiarum Saxoniæ de eadem Confeſſiones Magdeburgi Ao. 1557. a Joach. Weſtphalo, Theol. Hamb. publicata, Autor harum Confeſſionum, hactenus enumeratarum, me judice, eſt *Val.* CURTIUS, Eccleſiæ Lubec. iſtis temporibus Superintendens.

(III) Bedencken auff III. Fragen / das Straff-Ampt betreffend? *α* Ob ein Prediger der in Lehr und Leben untadelich / wann er männiglich bekandte Sünden/Irrung und Zanck öffentlich in ſpecie ſtraffte und zum Friede vermahnet / Actione Injuriarum, oder ſonſt / rechtmäßig könne beſprochen werden / &c. *β* Ob in Rechtfertigung zwiſchen der Obrigkeit / und dem Prediger die hohe Obrigkeit / an und vor ſich ſelbſt / bloß allein Secundum jus Civile, oder die Kirche / durch ihr Kirchen-Gericht alleine / nach GOttes Wort / das Urtheil fällen ſolle? *γ* Ob ein Prediger ſchüldig ſey / wenn er weiß / daß zwiſchen zween ſeiner Zuhörer ein hefftiger Haß entſtanden / Fleiß anzuwenden / daß ſie zuvor verſöhnet werden / ehe ſie zur communion ſich einſtellen / auch demjenigen Theil dieſelbe zu verſagen / welcher zum Vertrag nicht zu vermögen iſt? Lubecæ Ao. 1626. & 1668. in 8. Autor eſt D. Nic. HUNNIUS. Prodiit porro

(IV) Conſideratio Theologica Interpoſitionis ſeu Transactionis Pacificatoriæ inter Relig. Lutheranam & Reformatam profitentes, a Joh. *Duræo* tentatæ, nomine Miniſterii Lubecenſis a Nic. HUNNIO ſcripta, & cum præfat. Sam. Pomarii edita. Witteb. Ao. 1677. in 8vo.

(V) Catechiſmus-Ubung / wie der kleine Catech. Lutheri, durch kurtze Fragen/ zu Lübeck ſoll getrieben werden; ſampt einem Unterricht von der Bereitung zur Beicht und Heil. Abendmahl. Lubecæ 1648. 1656. & 1668. in 8vo. Autor eſt D. Meno HANNEKENIUS, Superintendens.

(VI) Chriſtl. Probe der neuen Schwermerey/ da etliche Mannes oder Weibes-Perſohnen eigene kleine Zuſammenkünffte halten/darin nicht allein unberuffene Männer / ſondern auch Weiber/das H. Abendmahl

mahl austheilen / welche Thomas Tanto in seiner gedruckten öffentlichen Bekäntniß zu vertheidigen sich unterstanden hat: Auch Entdeckung der Lügen und Lästerungen / welche Jac. Taube Isselburgensis in den Druck hat außgesprenget / in seiner Relation von den Lübeckischen Proceduren gegen ihm. Lübeck 1669. in 8vo. Autor itidem est HANNEKENIUS.

(VII) Theologisch Bedencken/ ob der Kayserl. freyen Reichs-Stadt Lübeck zu rahten/daß sie/zu Beförderung des Commercii und zeitl. Nahrung/ fremder/ jedoch im Römischen Reiche zugelassener / Religion Verwandte in die Stadt nehme/und denselben ihren absonderlichen GOttes-Dienst / und öffentliche Religions-Ubung in der Stadt / oder dero Gebiete/ vergönne? Lübeck 1670. 4to. Sacrorum Ecclesiæ Reformatæ in Civit. Lubec. tolerationem. Judicium hoc dissvadet, & a Calamo HANNEKENIANO itidem est profectum.

(IIX) Anno 1634. Lubecæ lucem vidit publicam des Ministerii zu Lübeck/Hamburg und Lüneburg außführlicher Bericht von den neuen Propheten / die sich Erleuchtete / GOttes-Gelehrte und Theosophos nennen/Religion, Lehr und Glauben/damit der Satan auffs neue die Kirche GOttes zu verunruhigen sich unterstehet; Scriptum adversus Fanaticos decantatissimum, XV. Rationes, ob quas Matæologia illorum fugienda, enumerans Autorem agnoscit Nic. HUNNIUM, Theologum, Joh. Meisnero judice, Clarissimum & de Ecclesia Christi excellenter meritum, cujus Scripta, uti Casp. *Löscherus* ait, soli Eruditiores didicerunt æstimare.

LUBERTUS v. *Estius.*

(1605.) *Sibrandi* LUBERTI *bona fides*: forte ipsius GROTII: scribit Gisbertus *Voëtius* Polit. Eccles. lib. 2. tract. 3. cap. 2. pag. 873. prope finem. Ejus auctoris ut Theologi Reformati, qui contra *Socinum* de Christo Servatore scripserit, meminit *König* Bibl. V. & N. pag. 483. Extat ejusdem penes me *Responsio ad pietatem Hugonis Grotii* & *Refutatio ejusdem* in 4.

(1605. α.) LUCANI *Pharsaliarum* Libri *tres priores* emendati docentur à POLLA Argentana, ejus Conjuge eruditissima à Baptista *Fulgoso* apud *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 78.

(1606) LUCANUS & LUCIANUS. CALVIN. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 571.

(1607.) LUCAS Evangelista. Eisuppositas *Pauli & Theclæ Periodos*, à PRESBYTERO quodam ASIATICO, hujus rei convicto vide apud *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. p. 5. & *Cavæum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 121.

LUCAS v. *Escarbottus.*

\- - *Julianus.*

LUCCA v. *Vandoni.*

LUCENSIS v. *Dicæus.*

LUCIANUS v, *Contrada.*

LUCIDO v. *Oliteo.*

(1608) LUCIFER: Nicolas ORESME où d' ORES-MIEUX. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 571.

LUCIUS v. *Barretus.*

\- - *Durantinus.*

\- - *Horingius.*

\- - *Labaccius.*

\- - *Verus.*

LUCIVUS v. *Flaminius.*

(1608. α) LUCIUS, Papa, supponi sibi a MERCATORE Epistolas passus teste *Mastr.* ex aliis.

(1609) LUCK GOOD où GODLUCIUS. *Roger* TUIFORD. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 571.

(1610) LUCTATII nomine, periochas sive *Argumenta* singularum *Tragœdiarum Senecæ*, in MS. reperit ediditque G. *Fabricius*, Petrus autem *Scriverius* testatur se vidisse MS. quo argumentum *Herculis Furentis* paucis admodum verbis immutatis, referebatur ad *Albertinum* MUSATUM, *Patavinum* Historiographum. Verba sunt Joh. Alberti *Fabricii* in Bibliotheca ejus Latina p. 75. in fine.

(1611) *Ludomeus* COLVINUS, per anagramma est *Ludovicus* MOLINÆUS ut indicant *Symbola Tenzeliana*, *Colomesii Melanges* Historiques p. 52. *Bailleti* liste des Auteurs deguisez. pag. 571. quid autem sub eo nomine editum sit non additur.

(1612) LUDOVICI Romani nomine Reincke Fuchs prodiisse videtur ex iis, quæ habet *Franciscus Irenicus*, sive *Phil. Andr. Oldenburgerus* pag. 10. indiculi Collegio suo in Burgoldensem subjecti, v. in *anonymis* supra c. 11. num. 350. nunc 1926. α.

Verum Scripti Auctorem fuisse Nicolaum BAUMANNUM indicat idem *Oldenburgerus* Indiculi p. 122. 123.

(1613) LUDOVICO XI. tributum librum Rosier des Guerres, eidem abjudicat *Colomesius* dans sa Bibliotheque choisie p. 15. 16. Auctorem constituens quendam qui sub hoc anagrammate latet: *En reproche n'y fiez.* Nec ulterius se explicat Colomesius dicto loco, libertate omnibus relicta, in Verum Auctorem ulterius inquirendi: locum autem vide in Anonymis cap. XIV. num. 2601. excerptum.

LUDO-

LUDOVICUS v. *Leopoldus.*

(1614) *Ludovicus* LUDOVICI, eſt *Quirinus* KUHLMANN Germanus, prout indicat *Witteniur* Diar. Biograph. Part. II. ad an. 1689. d. 3. Oct. titulis ſcriptorum ſub eo nomine editorum non expreſſis.

(1615) LUDOVISIUS *Princeps: Virginio* CESARINI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 571.

LUGDUNENSIS v. *Aggregator.*

(1616) LUGDUNENSIS ECCLESIÆ nomine *Reſponſionem adverſus* Hincmari, Rabani & anonymi Epiſcopi Epiſtolas ſcriptam eſſe a REMIGIO, Lugdunenſi Epiſcopo aſſerit *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſt. p. 231. & *Cavæus* Hiſtor. lit. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 383. IRENÆO tamen tribuit eam *Dodwel*, vide la *Bibliotheque Univerſelle* Tom. p. 121.

(1617) LUISIUS à *Valentia.* Sub eo nomine à Moya Præfixam Approbationem eſſe libro ſuo quæ neminem alium quàm ipſum MOYAM Auctorem habeat, affirmat *Philalethes.* vide *l' Hiſtoire des Ouvrages des Savans* Fevrier 1690. p. 283.

(1618) *Varemundi* LUITHOLDI nomine edidit *Martinus* BUCERUS 1540. *Quis impedierit Haganoæ ne colloquium de Religione haberetur: It. quo jure Proteſtantibus petatur Reſtitutio Bonorum Eccleſiaſticorum:* denique *Quid de pace Religionis Actum* ſit Auguſtæ, Schwinfurti, Norimbergæ, Francofurti, Haganoæ. Hucusque *Friſius* Bibl. Geſner. p. 578.

(1619) LUITPRANDO *Epiſcopo Cremonenſi*, ab aliis dicto Luitprando, & LITOBRANDO, aliquando etiam à Trithemio EUTRAUDO, ſuppoſitum eſſe Librum, *de Pontificum Romanorum geſtis à S. Petro uſq; ad tempora Formoſi Papæ* Mogunt. 1602. docent *Miræus* Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 234. *Voſſius* de Hiſtoricis Latinis lib. II. cap. XL. p. 345. & ex hoc *Teiſſierius* in Catalogo Auctorum & Bibliothecar. p. 226. à MONACHO quodam Germano CORBEIENSI aut HIRSFELDENSI concinnatum ſuſpicantes, tempore Papæ Formoſi, in quo deſiit, eis, quæ de Formoſo in fine habentur, ex Luitprandi lib. I. Rerum per Europam geſtarum c. VIII. ſuppletis, vide *Voſſium* loc. cit. adde *Sagittarium* Introduct. in Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 48.

(1620.) Raymundos LULLIOS duos confuſos, prodixe docet *Th. Raynaudus* de mal. & bon. libr. pag. 152. 153. cui adde verba *Nicolai de Hauteville*, Doctoris Pariſienſis, è libro ipſius Gallico, inſcripto: *L'Eſprit de Raymond Lulle*, quem adjunxit alteri *L' art de bien diſcourir*, in qua Lullinam artem diſſerendi aliquantiſper immutatam, & exornatam tradit. Eaſic ſe habent: Sect. 4. §. 8. pag. m. 438. *Ceux qui ſupponnent d'hereſie un homme ſi religieux, ne ſont pas bien, non plus que ceux, qui luy attribuent les erreurs de* Raymond Lulle Theophyte, *& les deux cens articles d'* EMERIC &c. v. *Bell*, ad A. C. 1290. p. m. 262. 263.

Vide etiam *Miræum* Auctar. de Scriptoribus Eccleſiaſticis p. 260. *Caveum*, Chartophylac. Eccleſ. pag. 265. (b) *Wharton.* Append. ad Cavei Hiſtor. literar. Script. Eccleſiaſt. pag. 4. 5. 6. ubi prolixè de Scriptore hoc ejusq; Scriptis agit quæ ab aliis ad quatuor usque millia extendi obyat. Addit hic Diecman. (ad citationem Raynaudi) cui Franc. *Penna* in Notis ad Directorium Emerici prævixit. *Et in fine:* De duobus his cc. Lulliis diſtingvendis, & erroribus poſterioris perperam priori tributis lege etiam Abregé du troiſieme Tome du Treſor Chronol. & Hiſt. du Dom. Pierre *de Romuald*, Religieux Feuillent, ed. Paris. 1669. 12. pag. 183.

(a) Raynaudus de bonis ac malis libris. pag. 152. 153.

Raymundo Lullo ſeniori, apud Maioricenſes Sanctimoniæ laude claro, ſuppoſiti ſunt libri quidam reprobi, alterius Raymundi Lulli *ſexaginta circiter annis poſteriorit, dicti* Raymundi Lulli de Tarraga. *Alii vocant* Raymundum Lullum Neophytum, *eo quod è Judæo converſus eſſet ad fidem Chriſti. Poſtea autem in Ordinem Prædicatorum cooptatus, errores de quibus priùdem inſimulatus erat, non abjecit. Itaque juſſu Gregorii XI. anno Chriſti 1372. examinatus, & gravium errorum compertus, damnationi patuit, & libri ejus igne ſunt combuſti. Secernit hos duos Raymundos Lullos* Franciſcus Penna *in Notis ad Directorium Eymerici, parte 2. ad quæſt. 20. & 27. Quare abſurdè Abrahamus Bzovius ad Chriſti annum 1372. in Lullum apud Majoricenſes ſanctitatis gloria clarum, conclamat, tribuens illi errores ac libros Raymundi Lulli Neophyti. Quos inter libros, ille paſſim tribuitur Lullo ſeniori, qui inſcribitur, de Invocatione Dæmonum; cum tamen ut Eymericus ipſe tradit, ſit Lulli junioris. Et certum eſt Eymericum non eſſe abblanditum ſeniori Lullo, quem gravavit variis, (ut alii contendunt,) falſis notis. Videndus* Vaſquez *I. pag. d. 113. cap. 4.* Dermicius Thaæus *in Nitela Franciſcanorum, circa annum 1372. & Lucas* Wadinghus *ad annum 1315. Hac in præſentia dimitto, contentus notaſſe, gloriaque doctrinæ reprobæ libros, videlicet ſuppoſitos Lullo ſeniori, aque accuſſat ſuppoſitum ei eſſe nefarium illum librum de Invocatione Dæmonum.*

(b) Cave Chartoph: Eccleſiaſt. p. 265.

Lucas Wadingus *in annal. Minorum Tom. III. ad Ann. 1315. contendit, libros de Alchimia cuidam alii Raymundo paulo juniori attribuendos eſſe.*

LUNEBURGENSE *Miniſterium* v. *Hamburgenſe.*

(1621.) Lucæ LUNOWSKI nomine *Polonicum Dialogum Curſoris & Nautæ, de violenta Gedanenſium Monialium S. Brigittæ, per hæreticos facta proſcriptione* ſcripſit *Gaſpar* SAWIKI, Jeſuita Lithuanus, teſte *Alegambe* p. 152.

Adde *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 281. *Witten.* Diari. Biograph. ad annum 1620. d. 19. Januarii.

LUPA v. *Alcinio.*

(1622.) LUPUS Servatus, Presbyter Moguntinus: Nam confunduntur duo Lupi, unus SERVATUS, alter FERRARIENSIS, Abbas S. Benedicti, & malè huic posteriori adscribitur in editione prima anni 1648. Tornaci in lucem missa, liber *de tribus quæstionibus*, qui est *Lupi Servati*, ut demonstrat *Renatus Devireus*, *uti se vocat (vercor enim ne personatus sit) in præfatione, quam præmisit editioni suæ anno 1650 sine mentione loci aut typographi; quantum ex typis conjicere possum, prodiit in lucem in fœdera to Belgico: quibus adjicio Elegium* Maresii *ex ejus Paphiis Johanna.* pag. 23. *Nolim disquirere an quid* sit *discriminis*, *inter* Lupum Servatum & Lupum Ferrariensem. *Affirmat quidem* Renatus Devireus, *præfatione ad* Lupi Servati *libellum de tribus quæstionibus*, *recusum* anno 1650. *ad exemplar, quod anno præcedenti Duaci prodierat ex Mſ. Codice Monasterii Elnonensis, vulgo S. Amandi in Pabula: negant Miræus & multi alii, ut observat* Mangninus, *præfatione sua ad eundem libellum*, *anno eodem* 1600. Hæc fere totidem verbis ex missis ad me liberali manu excerptis hujus argumenti, à nunquam satis laudato Consultissimo Domino *Gerhardo à Mastricht*, JCto & PP. Electoralis Academiæ Teutoburgicæ.

Addit hic *Diecmannus* (*ad verba,*) *ne personatus sit:* Utique personatus est, & per metathesin literarum prodit sub simili anagrammatismo *Renati Veridici* (de quo v. quæ notavi infra p. 270. fin.) latentem *Andream* RIVETUM. Et sane Fried. Spanhemius, filius, de Autore Epist. ad Hebræos P. I. C. 7. §. 51. *Lupi Servati* librum de tribus quæstionibus opera Riveti paucos ante annos recusum, suppeditante se ex Parentis Bibliotheca exemplari, scribit. *Et in fine*: Pro *Mangninus* hic *Mauguinus* legendum, ut habet ipse *Maresius*. Est vero is *Gilbertus Maguinus* Regi Galliæ à consiliis, & in suprema Monetarum Curia Præses, cui doctissimum opus ad Historiam Controversiæ Prædestinatianæ Seculo IX. agitatæ pertinens, debemus, Paris. 1650. 4. editum Tom. II. (quem vindicias prædestinationis & gratiæ inscribit,) p. 114. ſs. de Lupo Servato, & pag. 127. ſs. de altero Lupo Ferrariensi, quem multi cum priori illo confuderunt, fusè agit. *Dallæus* itidem Part. 4. Apolog. pro Synod. Alenson. & Carenton. pag. 526. seqq. utrumque illum Lupum distingvit, & ex Mangniniana editione citat pro stabilienda universali gratia, quod Spanhemium, cæterosque quos vocant, Particularistas, male habet. *Centuriatores Magdeburgenses*, *Usserius* Hist. Gottescalci C. 4. pag. 64. accusat, quod Lupum Servatum Presbyterum cum Lupo Theanensi Episcopo confuderint.

(1623) Petrus LURTZIUS emisit in Publicum tractatum *de Squaloribus Romanæ Curiæ, quem ex ingenio Matthæi* de GRACOJO, Episcopi Wormatiensis profectum censet Jo. *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 105. 106. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez p. 571.

(1624.) LUSANCY: BEAUCHATEAU. Cela regarde peut-etre les Imposteurs. Verba sunt *Bailleti* in Indiculo Scriptorum Personatorum p. 571.

(1625) *Giovanni Gabriele Antonio* LUSINO, Satyricus Personatus, *Antonio Giulio* BRIGNOLE SALE, Marchese di Groppoli, uti docet La *Visiera Alzata* Hecatostes num. XV. p. 33. cujus alio nomine anagrammatico extat *Il Carnovale* di *Gotifvannio* SALLIEBREGNO suo loco nobis memorandum scriptum.

LUSITANUS v. *Amatus.*

\- - - *Dilectus.*

(1625. *a*) LUTERBACHII cujusdam sub nomine *tres Theologos* Wittebergenses Dr. HUNNIUM, D. *Polycarpum* (LYSERUM) & Dr. GESNERUM tempore graviſſimi interdicti, & non sine dolo, librum, contra se edidisse refert Sam. *Huberus* ipso statim principio Confutationis libri sub alieno nomine editi, de controversia inter Theologos Wittebergenses & Sam. Huberum de Electione. Quæ confutatio impressa est Miilhusii, 1595. 4. Extat liber iste Tom. II. Oper. Latin. *Hunnii* p. 1031. seqq. cum præmissa Epistola M. Samuelis *Lauterbach*, ex qua apparet, eum se non pro autore hujus libri gerere, sed ejus tantùm editionem apud Typographum Francofurtensem promovisse, *Symbola* est *Diecmanniana* Marginalis.

(1626) *Catechismus* LUTHERI *minor* Germanice 1587. Jesuitæ hunc ediderant variis quæstionibus, & responsionibus, ex primis ejus scriptis (quæ tenebris ignorantiæ adhuc immersus ediderat) ad fallendos simpliciores deturpatum ac interpolatum uti habet Erh. *Cellius* Poes. Professor Tubing. in Orat. de Vita Jacobi Heerbrandi Theol. Tubing. edita Tub. 1600. 4. fol. 47. b. detectosque non multo post Autores *Sigism.* ERNHOFERUM *Jesuitam Viennensem*, & *Georg.* SCHERERUM: quos *Heerbrandus* aliquot scriptis refutarit, & criminis falsi convicerit. Refero in acceptis hæc *Mollero* Flensb. scripta autem Heerbrandi hæc sunt, ex Bibl. *Lipenii* Reali Theol. Tom. I. p. 261. col. a Jac. *Heerbrandi* Rettung des kleinen Catechismi Lutheri und Bericht auf der Jesuiten zu Grätz boßhaftige Verfälschung Tübing. 8. 1587. Andere Rettung Ibid. 8. 1588. ferneres Bericht von Verfälschung des Catechismi ibid. 8. 1588. Mentionem etiam hujus rei facit Witten. Diar. Biograph. ad ao. 1600. 22. Maji. Fuit iste *Ernhoferus* natione Germanus patria Monachiensis qui Græcii 1597. obivit, quemque auctorem hujus Catechismi esse nec diffitentur *Alegambe* p. 421. cum *Sotw.* p. 741. *de Scherero* vero natione itidem Germano patria Svasscnsi Comitatus Tyrol. sis Collegii Viennensi, Rectore, nihil hucpertinens memo-

memorarunt. niſi quod ejus libri ſeorſim impreſſi poſtea digeſti ſint in Tomos II. variorum. Opusculorum Contra hæreticos, inter quæ num reperiatur haud dixerim. Titulum Catechismi à Jeſuitis editi ita format *Difenbach* in dem Unterricht von den Pflichten Chriſtlicher Schul-Lehrer pag. 137. Enchiridion, oder klejne Catechiſmus für die gemeine Pfarherrn und Prediger gemehrt und gebeſſert aus D. Martini Lutheri Schriften und Büchern zu Wittenberg gedruckt. Vide Supra Hartmuth von Cronberg.

(1627.) LYCHARDUS *Neocomienſis* per *metathefin* literarum eſt *Johannes Jacobus* HULDRICUS, Jacobi filius Auctor Vindiciarum pro Bibliorum translatione Tigurina, Tigur. 1616. docente *Hottingero* Schol. Tigurin. Carol. Append. I, pag. 138.

LICIUS v. *Proclus.*

(1628) Jacobi LYCKII non ſunt *Expoſitioner, Noteq;* eæ, quæ *ad* Congeſta ab illo *Numiſmata* adjiciuntur, ſed *Matthiæ* BERNEGGERI, indicante eruditiſſimo Domino Collega & fautore, Elia *Obrechto.* Hæc *Symbola Normanniana.*

LYCURGUS ITALICUS v. *in Anonymis cap. III. n. 955.*

LYCURGUS v. *Solonus.*

(1629.) *Nicolaum* DE LYRA cum Franciſco XIMENES confuſum vide infra in Ximene.

(1630.) LYS, *Samuel du: Simon* GOULART. Baillet liſte des Auteurs Degviſez pag. 571.

LYSIMACHUS v. *Nicanor.*

(1631.) LY-YO-FAN: *Jean Baptiſte de* MORALEZ. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 571.

*** *** ***

M.

(1632.)

MACARII celebres uno eodemque tempore *tres*, omnes Antonii M. diſcipuli, exeunte Seculo IV. recenſentur ex *Poſſevino* apud *Caveum* Hiſtoriæ Literar. Scriptorum Eccleſ. pag. 145. & 148. videlicet, (1) *Maccarius Senior Monachus Scetenſis*, dictus παιδαριογέρων, (2) *Macarius Junior*, πολιτικὸς Alexandrinus, & (3) *Macarius Ægyptius*, Amathæ Socius. Difficile ita fuit eruditis determinare, cuinam præciſe debeantur Scripta illa, quæ Macarii nomen præferunt. Sunt autem

I. *Homilia Spirituales* L. *de Integritate, quæ decet Chriſtianos*, MACARIO SENIORI adſcriptæ à Miræo Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 45. MACARIO, AMATHÆ SOCIO tribuuntur a *Poſſino* in Actis Eruditor. Lipſienſ. An. 1685. pag. 489. utrique tamen abjudicare videtur *Du Pin* dans ſa Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. II. p. 72. ſubſtituens MONACHUM SEQUIORIS ÆVI. Certe Interpolatas ſuſpicatur etiam *Cave* Hiſtoriæ Liter. Scriptorum Eccleſ. p. 145.

II. *Regulæ Macarii* nomine extans, à *Miræo* Auctar. de Scriptor. pag. 45. Seniori, pag. 186. tamen etiam juniori adſcribitur. Alterius plane Auctoris eſſe creditur a *Du Pinio* loc. cit. Suſpecta etiam eſt *Caveo* loc. cit. pag. 145. diſtinguenda etiam ab illa, quæ Macariorum & Serapionis, aliorumque XXXIV. nomine extat; vide *Miræum* pag. 45.

III. *Opera ſeptem Aſcetica*, *de Cuſtodia Cordis*, *Perfectione in Spiritu*, *de Omtione*, de *Patientia* & *Diſcretione*, de *Elevatione Mentis*, de *Charitate*, de *Libertate* Mentis, a *Poſſino* MACARIO AMATHÆ SOCIO aſſerta apud Caveum pag. 148. MACARIO ALEXANDRINO digniora videntur Auctori du *Journal des ſavans* Tom. XIII. de l'année 1685. p. 13.

(1633.) *Grazia dio* MACCATI Bolognenſe. Ejus nomine extat Bolon. 1640. in 4to Italice, *Oratione di Nerone* cujus Auctor eſt Monſignor *Gio. Battiſta* AGOCCHIA, ut indicat *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia V. 53. 54. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 571. La *Viſione Alzata* Hecatoſtes num. LXIII. p. 67. 68. quæ tamen perſonatum nomen ſcribit CRATIADIO MACATI.

MACEDO v. *à S. Auguſtino.*

(1634.) Æmilius MACER. De illius libro *de herbis*, ita ſcribit *Paul. Colomeſius* Cimelior. Litter. c. 6. p. 10. *Non me latet multorum manibus hodie teri libellum* de Herbis, *ſub* Macri *hujus nomine; verum falſiſſime ei tribuitur. Verus Auctor* ODO *quidam Medicus, ut ſe in veteri Codice legiſſe teſtatur Vir ævo ſuo non ineruditus* Gaudentius Merula lib. 1. cap. ult. *Antiquitatum Galliæ Ciſalpinæ, cujus loci indicium fecit Reverendus Parens.*

Merulæ Verba citata vide à *Colomeſio* diſſert. de Scriptor. aliquot dubiis num. VIII. Suppoſititium Scriptum hoc ſuſpicatus eſt etiam *Voſſius* de Hiſtoricis Latinis Lib. I. cap. VIII. pag. 46. & de Poetis Latinis pag. 28. adde les *Jugemens des ſavans* Tom. IV. Part. I. num. 1149. 257. 258. & jam

ante eos *Gesnerum* in Bibliotheca ſua Univerſali fol. 7. qui Auctorem eundem facit cum ÆGIDIO Medico Urinarum ſcriptore, quod etiam placet Thomæ *Bartholino* Diſſertat. de Medicis Poëtis pag. 112. 113. quanquam in omiſſis ad hanc paginam addit *Mernla* Auctoritate, Auctorem eſſe ODOBONUM Medicum. *Secundum* autem *Macri* librum, quem ſub ejus nomine edidit Henricus *Ranzovius* Hamb. 1596. in 8vo eſſe SERENI SAMMONICI, *tertium* autem STRABI GALLI aſſerit pag. 116. 117. Bartholinum ſequitur *Fabricius* in Append. ad Bibliothecam ſuam Latinam pag. 155. 156. Quando hic (*Odobonus*) vixerit, docet Catalogus *Sigeberti* Gemblac. Et citat is c. 44. *Strabum* qui poſt Carolum M. vixit *Walafredum* nomine. Hæc Daumius *ad Reineſ.* Epiſt. 4. & ex eo *Symbola Rauſchiana*. Vide de hoc Scripto *Linden.* de Script. Med. pag. 10. & *Mercklin.* in Lindenio Renovato p. 16.

(1635.) Jean MACER : J. LE BON D' AUTREVILLE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 571.

(1636.) MACER JURIS conſultus. *Volcmarus* KIRSTENIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 751.

(1637.) Nicodemus MACER, eſt *Aſcanius* PERSIUS v. *Rhod.* num. 49.

XLIX. Scav. 24.

Nicodemus MACER, Aſcanius PERSIUS Græcæ Linguæ Profeſſor Bononienſis.

Extat ſub hoc nomine *Nicodemi Macri Senioris cum Nicolao Craſſo Juniore Cive Veneto Diſceptatio de Paræneſi* Cardinalis Baronii *ad Remp. Venetam*, Venetiis apud Georg Willer 1607. in 8. & Monachii eodem anno, in 4. edita. Etenim cum Cardinalis *Baronius* anno Chriſti 1606. ediditſet *Paraneſin ad Remp. Venetam* Romæ & Coloniæ Agrippinæ in 8. excuſam, qua ipſam ad obſequium Pontifici Paulo V. indebitum præſtandum hortari ſatagebat : oppoſuit ei *Antiparaneſin* Nicolaus CRASSUS Civis Venetus Philoſophus & JCtus, quam etiam Tomo tertio Monarchiæ Imperii Romani inſeruit *Goldaſtus* pag. m. 414. & ſeqq. Huic ſcripto maxime ſerio jocularem Satyram oppoſuit *Perſius* iſte Bononienſis Profeſſor quam ſine riſu qui legat ἀγέλαστος ſit oportet. Plura de Nicolao Craſſo vide in *Pſeudonymis* noſtris ſub nomine *Publii Licinii* & ſupra ad num. xxx. Elogium illius recitat *Jo. Imperialis* Muſei Hiſtorici p. m. 205.

Gaſpari Scioppio tribuerat G. Mich. *Lingelsbemius* Epiſt. 88. ad Bongarſium ſcribens : *Scioppius* effudit contumelioſum Scriptum in Venetos ſub nomine Nicodemi *Macri* adverſum Nic. Craſſum Rabidus omnino eſt, & pedantiſmis ſcatet ſcriptum. Attamen & ſcriptum hoc ad Caſparem SCIOPPIUM referre mavult Leonardo *Nicodemo* in Additionibus ad Bibliothecam Neapolitanam Toppii pag. 60. quibus adde ea, quæ habet *la Viſera Azata* Hecatoſtes num. XLVII. p. 58. 59. (a) erroris redarguens *Rhodium* & me, ipſum ſecutum cujus verba proinde ut & alia Scioppii Pſeudonyma detecta ab ipſo adſcribo. Adde *Sagittarii* Introd. in Hiſtor. Eccleſ. p. 472.

(a) Villani Viziera Alzata pagina 35. 36. num.

XLVII. GASPARO SCIOPPIO. Se vi fù alcuno che nelle ſtampe ſi faceſſe veder maſchernto parmi che 'l Conte Gaſparo Scioppio *andaſſe ad ogni altro Superiore à ſegno tale, che à lui molti libri vengono attribuiti ; ne quali hà ne pure una ſillaba. Una fiata hauendo penſato di ſcriuere queſto Opuſculo ed andare in traccia di Scrittori pſeudonimi, gli ſcriſſi mi voleſſe far gratia di darmi in nota li ſuoi. Egli con lettera delli XVII. Luglio M. DC. XXXVII. mi riſpoſe.* La liſta de miei libri ſtampati ſenza mio nome, farò come haverò un poco più di tempo, perche à queſt' hora mi trouo occupatiſſimo. *Ma egli ſi dimenticò, ne io più la ricercai. Notarò quelli sò eſſer ſuoi, ne può dubitarſene.*

Paſchaſii Groſippi Mercurius Bilinguis
Grammatica Philoſophica
Paradoxa Litteraria

Mariangeli à *Fano Benedicti* Auctarium ad Grammaticam Philoſophicam eiusque Rudimenta *Mediolani ap. I. B. Bidellium M. DC. XXVIII. & XXIX.*

Oporini *Grubinii* Amphotides Scioppianæ. *Hoc eſt* Reſponſio ad Satyram Menippeam Joſephi Burdonis Pſeudo-Scaligeri pro Vita & Moribus Gaſp. Scioppii Patricii Romani, Ceſarii, Regii, & Archiducalis Conſiliarii, & ad ſummum Pontificem Exlegati. Item Reſponſio ad Confirmationem Fabulæ Burdoniæ dolo Calviniſtarum diù Suppreſſæ, & nunc demum in lucem edita. Acceſſerunt Denunciatio, & Mantiſſa Amphotidum cum Tribus capellis ſecundum excuſæ. *Pariſiis A. CIↃ.IↃC XI 8.*

Intorno à queſto libro debbo notare che non in Parigi benſi in Nauſi uſci alla luce delle ſtampe che ſcriſſe contro quello, non come fuſſero farina dell' Heinſio, *del quale non ſi poteua perſuadere tanto, ma dello ſteſſo* Giuſeppe : *che mi diſſe anco eſſere quello, che confutò la* Favola Bordonia *non oſtante fia detto* : Confutatio ſtultiſſima Burdonum Fabula *Auctore F. R. Batauo juris ſtudioſo e paia debba dire*, Iano Rurtgerſio *Cognato dell' Heinſio ed Autore de ſei libri de* Varie lettioni *che hebbero il Natal e nell' Elzeuiriana M. DC. XIIX. 4. è difficile a poterlo perſuadere.*

Chi ſia il vero Autore del libretto Tres Capella *che allo* Scoppio *s' atribuiſce ſi manifeſterà tra nomi che cominciano da R.*

Oporini *Grubinii* Legatus Later. Hoc eſt Definitio Legati Caluiniani, ex qua Catholici Reges ac Principes quantum Calvinianis Legatis fidei habere debeant conjicere poſſunt.

Item Relatio de Latrocinio, quod Regis Angliæ Legatus aduerſus *CASP. SCIOPPIUM Madriti* nuper ſuſcepit undecim percuſſoribus ad eius cladem conſtitutis deque miraculoſo auxilio quod Beata Virgo eidem *SCIOPPIO* præſtitit. *Ingolſtadii ex Typographia Edriana*

Edriana ap Elizabetam Angermariam A. M.DC. XII. 8.

Holofernis Krigſuederi Landſpergenſis *Bauari Scholæ Meitingenſis Monarchæ* Reſponſio *ad Epiſtolam Iſaaci Cazoboni Regis in Anglia Archipædagogi pro Viro Clariſſ. Gaſpare Scioppio Patricio Romano, Cæſario, Regio, & Archiducali Conſiliario Ingoſtadii vt ſupra An. M. DC. XV. 8.*

In queſta riſpoſta ſi legge vn curioſo ſuccedimento trail Caſaubono, *e la Serua di* Dionigi Gotofredo *in cui ſi vede la cagione per la quale chiamandoſi prima Hottobono, ſi chiamò* Caſaubono.

Aſpaſii *Groſſppi* Pædagogus Pædagogorum *ſiue* Paræneſis *ad aſſiduam veramque fructuoſam S. S. Bibliorum lectionem. Friburgi Briſgouiæ apud Joannem Straſſerum M. DC. XII. 4.*

Nicodemi Macri *Senioris Ciuis Romani cum* Nicolao Craſſo *Juniore Ciui Veneto*, Diſceptatio de Paræneſi *Cardinalis Baronii ad Sereniſſ. Remp. Venetam.*

Nauius Comicus.

A Cedò, qui veſtram Remp. tantam amiſiſtis tàm citò.

B Proueniebant Oratores noui, ſtulti, adoleſcentuli.

Monachii ex Typograph. Nicolai Henrici M. DC. VII. 4.

Il Placcio nel Catalogi de Pſeudonimi pag. 221. NICODEMES MACER eſt Aſcanius Perſius V. Rhod. n. XLIX. Il Rhodio negli Scrittori ſuppoſtiti pag. 33. Nicudemus MACER *Aſcanius* PERSIUS Græcæ linguæ Profeſſor Bononienſis. *Errano amendue: ma l'errore del* Rhodio, *e maggiore di quello del* Placcio: *imperci che il* Placcio *forſe non mai conobbe lo* Scioppio *perche ſe bene fù à Padoua, lo* Scioppio *fin li XIX. Nouembre II. 23. d' Anni LXX^i. del M. DC. XLIX. pagò il tributo alla natura. Tanto m' inſegna l'eruditiſſima Commentatio de* Gymnaſio Patauino de Monſignor Veſcouo Tomaſini *Lib. I.^o pag. 464. e'l* Rhodio *per molti Anni hebbe occaſione di praticarlo. Ma ſe c' e alcuno, che poſſa darne contezza ſono io da che è morto il Dottor* Gio: Michele Pierucci *Florentino, che lo teneua in ſua Caſa, e rimaſe Herede delle di lui facolta, e libri, eſſendo ſtato Amico, e dello* Scioppio, *e del* Craſſo *e l'uno e l' altro me lo confermarono. Anzi che ritrouandomi vna volta in Padoua, e diſcorrendo di queſta conſeſa, mi diſſe hauere il Libro in Milano con altri, ed eſſere ſcorſi da Anni XXX. che non l'hauea veduto: non però mancò di recitarmene alla mente trè ò quattro carte, cominciando dal principio. E dicendole jo non occorrere che egli ſi pigliaſſe tal briga per ritrouar ſi nel mio ſtudiolo, che ſtomelo in preſtito glielo mandai, e me lo reſtituì con vſura, non però, dannata, corretto da alcuni errori.*

(1637 a) *Nicolao* MACHELLO adſcriptum librum *de Lue Venerea* 1608. in 8vo editum, *Nicolai* MACHIAVELLI eſſe autumat *Ravius* in notis MStis ad Jamesium ut indicat *Symbola Normannia na*, ſuſpicionem hanc Ravii fruſtraneam eſſe ſubjiciens.

(1638) MACRINUS SALMONIUS: *Jean* SALMON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 571.

(1639) *Henrici* MADATHANI perſonato nomine edidit *Aureum Seculum Redivivum Hadrianus* à MYNSICHT Med. D. Comes Palatinus Cæſareus. Dd. Brunſ. Luneb. & Saxon. inferior Archiater ex Theſauro & Armamentario Medico Chymico ſatis celebris. Extat illud in *Muſæo Hermetico* publicato Francof. 1625. & denuo 1677. in 4. Hucusque *Symbola Flenſburgo Molleriana*. Adde *Baillet* Catalogum des Auteurs deguiſez p. 179. At *Merclin.* in Linden Renovato præter Theſaurum nullius Mynſichriani ſcripti meminit p 387. Vide infra *Tribudenium.*

(1640) *Tonantius* MADIANUS, Anagramma eſt *Antonii* DAMIANI, Neapolitani, qui ſub nomine hoc edidit *Apologiam* 1666. in 12. Neapoli. Docente *Toppio* in Biblioth. ſua Neapolit. p. 26.

(1641) *Franciſcus Antonius* de MADRID, qui ex latino in Hiſpanicum ſermonem vertit *las Cronicas de los fratres Menores Capuchinos del Bienaventurado* S. Franciſco 1644. in fol eſt D. *Gabriel* de MONCADA Matritenſis, & Advocatus Curiæ Regiæ, docente Nicolao *Antonio* Biblioth. Hiſp. p. 388.

(1642) *Alexander* MAFFÆUS. Perſona eſt Jeſuitæ Itali, *Antonii* TARLATINI, ſub qua edidit Romæ per Franciſcum Caballum 1642. in 24to. *Infantem Jeſum Margaritam Animæ.* vide *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societatis Jeſu p. 86. a. & *Witte* Diar. Biograph. ad d. 9. Januar. 1665.

(1643) Juliani MAGENHORST nomine, prodiere *Commentarius in Ordinationem Judicii Cameræ Imperialis*, Francof. 1621. in 8. item *Centuriæ Obſervationum Cameralium*, ibid. in 8. 650. Eum nobis detegit *Chriſtoph. Schwanmannus* Obſ. 161. n. 6. edit. ult. verbis hiſce: *Commentator in Ordinationem Cameræ, Caſparus* KOCH, *Jurium Licentiatus, (juxta* Johannem Meiſnerum *in deciſ. Tom. 1. lib. 2. deciſ. 2 n. 21. §. Quintum dubium &c.* & Erneſt. Cothman, *Reſponſ. 59. num. 302. fol. 103.*) *qui fuit* Aſſeſſor Cameræ, *anno 1548. teſte Chriſtiano* Barth, in der Käyſerl. Cammer-Gerichts-Beſchreibung. *Tomo 1. in principio in Tabula perſonarum Cameræ Imperialis &c.* Et Georgio Wilbrando Wormſer, *Advocato Cameræ Imperialis, adjuncto Camerali* Petri Denaiſii *circa fin. fol. 883. quem* Kochium *agnatum ſuum appellare ſolebat, Conſultiſſimus Dominus*, Caſparus Koch, *Jurium Doctor, Cancellarius Archi-Epiſcopi Bremenſis, Vir pacificus, Affinis & Amicus meus magnus, optime de Archi Epiſcopatu & conſervanda germanæ libertate & concordia meritus.*

Confirmant hæc *Wittenius* diar. Biograph. Part. II. ad d. 14. Septemb. Anni 1653. ex Originali Manuſcripto & *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis p. 213 ſuppletas eſſe notas has ad ſenas à *Wernero* KOCHIO, adſutosque centones ab aliis ex MYNSINGERO. *Caſparem* OBSOPÆUM, memoriæ credo lapſu, nominat *Mauritius* Introduct.

ad Praxin Forenſem. §. 18. (a) indicante *Symbola Anckelmanniana.*

(a) Symbola Ankelmanniana.

In Ordinationem Cam. *In lucem prodiit liber edente Juliano* Magenhorſt, *unde ipſi hodieque nomen eſt; licet reipſa ſit alterius & Cameræ quidem Aſſeſſoris, ſi non antiquioris, coævi ſaltim* Gailio ac Mynſingero, *apud quem multa totidem verbis, quemadmodum in Commentario iſto leguntur. Ignoro tamen ex illo* Mynſingerus *an ab hoc ille ſua deſumpſerit. Conjectura, ſed non penitus evidenti* Caſparo Obſopæo *J. U. C. & Celeberrimo Cameræ judicii Aſſeſſori tributi* Maurit. *Introd. ad praxim forenſ. § 18.*

(1644) *Joannes* MAGIRUS totum *Theophili* GOLII Commentarium ſuper Ariſtotelis Ethicam, ſub ſuo nomine evulgari curavit: docente ex *Eckenbergero*, M. *Georgio Friderico Heupelio* in Sylloge Amœnitatum Hiſtorico-Criticarum Witteb. 1688. diſputata, Reſpondente Chriſtiano Friderico *Crauſſe* §. XIV. Cujus verba hic ſub lit. (a) addimus. Quod liber ille ſane non merebatur exiguo cum judicio ex *Ariſtotele* excerptus, & ejus mentem pauciſſimis in locis difficilioribus aſſequens.

(a) Heupelius in Sylloge Amœnitatum Hiſtorico-Criticarum Witteb. 1688. diſputa Reſpondente Chriſtiano Friderico Crauſſe §. XIV.

Johannes Magirus *vir Cæteru eruditus, dignisſimus eſt, qui ad librum Cl. Thomaſii de plagio literario editum refentur. Quippe totum Golii commentarium ſuper Ariſtotelia Ethicam publice per aliquot annos Argentorati prælectam, ne apice quidem addito, ſub ſuo nomine evulgari curavit, & virum optimum, deque Gymnaſio Angentoratenſi præclare meritum debito honore privavit, quod jam ante viginti quatuor annos monuit Cl. Joh. Chriſtoph. Eckenberger (a).* Αυτόμολον Golii, *ne quis dubitet, adhuc apud Nepotes oſtenditur.*

(a) Diſput. ſub Præſid. B. noſtri *Schalleri* Argentorati 1604. habit.

(1645) *Marcus Antonius* MAGIRUS perſona eſt aſſumta *Petro* SCHULERO, où SCHOLÆR, Senatori Civitatis Antverpianæ ſcribenti de re Culinaria, ut obſervat *Bailletus* Part. III. des Auteurs deguiſez cap. IX. p. 315. & in ſubjecto Indiculo p. 571.

(1646) *Giovan. Tanto* MAGNALPINA, Quod ſub hoc nomine ſcriptum extat Mediol. 1650. in 12mo. *Della Carozza di Ritorno*; ouero *dell' Eſſame del Veſtire, e Coſtumi alla Moda* libri II. *Auguſtino* LAMPOGNANI Abbati Caſinenſi aſſerit la Viſiera *Alzati* Hecatoſtes num. III. p. 24. nobis ſupra in *Fuggitivo*, Academico Indomito exſcripta, hic relegenda.

(1647) MAGNESIUS, *Hugo: Hugues* CAVELL. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 572.

(1648) MAGNINUS Mediolanenſis vindicavit ſibi *de regimine ſanitatis* opus, quod revera eſt *Arnoldi de* VILLANOVA, Cathalani, cui tamen aliqua etiam falſo tribui, ex enarratis à ſe teſtatur, *Valerius Andreæ Taxander* ſcriptor. Hiſpaniæ p. 28. & 29. v. *Borellum* ſub nomine Arnoldi & ſeq. & Villanovani p. 216. & ſeqq *Lindanum* de ſcript. Medicis p. 56. 57. & 454. edit. ultimæ.

Adde *Merclinium* Linden. Renovat. pag. 91. & pag. 770. Vendicaſſe ſibi hoc Arnoldi Opus Magninum agnoſcit quoque *Geſnerus* in Bibliotheca ſua Univerſali fol. 93. col. a. ſed addendo & immutando nonnulla, ut ſubjungit Geſnerus.

(1649) MAGNUS AMICUS HONESTI eſt *Joachimus Stegmannus* vid Anonymos num. 702. a.

(1650.) MAHUMEDIS Teſtamentum, à *Gabriele Sionita* editum, non genuinum ſed à Chriſtianis ſuppoſitum cenſet Hugo Grotius Epiſt. ad Gallos 113. *Salmaſius* autem de veritate ejus nullus dubitat, Epiſtola, qua illi reſpondet, 3. Idu, Jul. 1630. Non vult tamen de eo cum Grotio pugnare. Epiſt. 6. Non. Aug. 1630. Hucusque *Symbola Rauſchiana.*

(1651) Jacobus MAINOLDUS, quomodo ſit *Carolus* SIGONIUS, ita olim tradidi in *Rhod.* num. XIII.

XIII. Scav. 44.

Libri De Titulis Regis Hiſpaniæ (*Auctor*) *eſt* SIGONIUS *quem à Præceptore donatum edidit ſuo nomine* JACOBUS MAINOLDUS. Hæc totidem verbis legas apud ſcepius laudatum *Ernſtium* l. c. qui cum ex Laurentio Pignorio per amicum quendam hæc ad ſe delata teſtetur, nullus amplius dubito, quin etiam noſter ex eodem iſta habuerit. Utpote qui non coætaneus modo illius, ſed & familiaris Patavii degens fuit, uti liquet ex Symbolarum Epiſtolicarum, Epiſtola 36. ad noſtrum ſcripta. Fuit autem ille MAINOLDUS Cremonenſis, cujus vitam deſcribit Italice *Girolamo Ghilini*, Theatr. part. 1. pag. m. 71. 72. ubi altum de hocce plagio ſilentium, ipſius vero ſcripti mentio eſt valde honorifica, ejusque vera inſcriptio notatur *de Titulis Philippi Auſtrii Regis Catholici.* Prodiit idem Bononiæ 1573. in 4. ſub hac inſcriptione: *Jacobi Mainoldi Galerati de Titulis Philippi Auſtrii Liber atque in ipſas titulorum ſucceſſiones Tabulæ:* quod eo diligentius noto, quoniam & hic auctor eſt inter omiſſos à *Georgio Draudio in Bibliotheca Claſſica*; quales etiam alios tantum non ſexcentos haud ignobiles notavimus. Neque tamen hic ſilentio prætereundum quod modo laudatus *Ernſtius* paulo poſt CAROLO VIANELLI, de quo pluribus infra ad N. 22. agetur,

agetur, hoc ſcriptum ex eruditorum plurimorum ſententia tribui teſtatur.

Sub Jacobi Mainoldi Galerati perſona latere Carolum *Sigonium* obſervat etiam *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degviſez p. 572.

(1652.) Simonis MAJOLI Epiſcopi Vulturarienſis cujus nomine extant *Dierum Canicularium* Tomi VII. ſub ejus nomine citati quoque *Thomæ Hydeo* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pag. 423. non niſi earum Tomus Primus eſt, reliquos ſibi vendicat *Georgius* DRAUDIUS in Bibliotheca ſua Claſſica pag. 349. 1076. 1077. adde *Königii* Bibliothec. Vet. & Novam p. 496. a. itemque Jacobi *Thomaſii* Diſſertationem de Nigello Wirekero hab. Lipſiæ 1679. §. 60. ad lit. (S) Certe Tomum ſtatim operis hujus *Secundum* tanquam Majolo falſò adſcriptum ſuſpendit, donec corrigatur, *Index Probibitorum Romanus* 1667. pag. 120. confer *Quenſtedium*, qui promiſcue totum de Canicularibus ſcriptum Majolo tribuit, de Patriis Virorum illuſtrium p. 288.

MAJOR v. *Æſchacius.*

(1653.) *Nicolai* MAJORAGII Scripta Philoſophica, ipſi συνολικῶς ſuppeditata ab *Octaviano* FERRARIO. Mar. Antonii *Nizolii* præfar. Ver. Philoſoph. princ. ad Lectorem. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1654.) MAIRET *Sophonisben Suam* THEOPHILO Poetæ Gallicano, cognomento VIAUD, ſuffuratus dicitur *Menagio* Anti-Baillet. Tom. I. pag. 366. 367.

(1655.) MALACHIAM Prophetam cum ESDRA confuſum à Judæis monuimus in *Anonymis.*

(1656.) MALACHIÆ, Epiſcopi Armachani in Hybernia *Prophetia*, ſive *Symbolæ* ab Arnaldo *Wion* Venetiis 1595. primum editæ à Ciaconio Illuſtratæ, à Patre Claudio Franciſco *Menetrierio* peculiari ſcripto Gallico impugnatæ, quod Germanice redditum recenſent Monatliche Unterredungen 1691. p. 824. ſeqq. ex eoque notant ſuppoſitum hoc eſſe Malachiæ vel à BENEDICTINIS pag. 831. vel à Domeſticis & FAMILIARIBUS Cardinalibus SIMONCELLI, adde ea anni 1689. p. 1155. ſeqq.

(1657.) Alberti MALBERG *Schola affectuum*, hoc eſt *Brevis & Methodica moderandorum affectuum, per media tum generalia tum particularia, inſtitutio, ex doctrina quorundam è Societate JEſu Patrum, in gratiam Partheniæ Societatis concinnata, eidemq; Xenioli loco oblata, opera* R. D. Alb. Malbergi, Colon. 1625. in 12. *Philippo* BEBIO, Jeſuitæ, aſſeritur à *Valerio Andreæ* pag. 768. *Alegambe* in appendice ultima pag. 555. *Fr. Swertius* eum etiam cum omnibus ſuis ſcriptis omittit.

Alegamben ſequitur *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis JEſu pag. 707. quanquam verba ejus magis ad *Trivium Cæleſte*, & ſequentia ſcripta quam ad *Scholam affectuum* extendi poſſe videantur. *Wittenius* tamen in Diario ſuo Biographico ad d. 16. Febr. 1637. omnia Bebii Scripta, tanquam anonyma, ſive tacito nomine edita recenſet. Ipſe liber præter Introductionem 2 Capitibus conſtantem in 4 Sectiones diſtributus quarum I octo (II) *ſedecim* (III) *decem* (IV) *tredecim capita* continet paginis in univerſum 254.

(1658.) Joannis Richardi MALCOMESII *Commentarium novum in Weſenbecium, cum annotationibus & remiſſionibus* 1669. Francof. editum; eſſe Viri Conſultiſſimi quondam, atque Profeſſoris Altorfini, *Wilhelmi* LUDWELLI, ex Bibliopola ſibi cognitum perſcripſit mihi Dn. *Gerhardus von Maſtricht*, JCtus & PP. in Electorali Academia Teutoburgica, cujus ſymbolas huic opuſculo meo collatas jam aliquoties prædicavi.

Wilhelmo Ludvello etiam aſſeruntur à *Deckherro* & Scriptis Adeſpotis p. 212. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguiſez pagina 572. Sed Excellmus Syndicus *von Maſtricht* explicat mentem ſuam in marginalibus nunc hisce:

Ita non perſcripſit, ſed Auctorem illum incertum, ad quem Malcomeſius *ille commentatur, eſſe* Ludvvellum, *ſcripſerat ad Auctorem Gerh.* von Maſtricht.

(1659.) *Joanni* MALDONATO, S. J. Theologo, falſo adſcripta *Summula caſuum conſcientiæ* collecta per *Martinum* CODOGNAT, Minimum, impreſſam Lugd. apud Hæredes Guil. Rulii 1604. merito videtur Damnata in *Indice prohibitorum* (Romani pag. 72. col. a.) Nicolao *Antonio*, in Biblioth. Hiſpan. pag 559. *Alegamb.* Scriptor. Societ. JEſu pag. 257. *Sotwello* pag. 475. qui uterque in laudibus Maldonati deprædicandis, fere modum non tenet, indignitatem facti Minimorum hoc ſcriptum ſupponentium Maldonato, tanto magis averſantes.

Felix MALLEOLUS v. *Hemmerlein.*

Thomas MALLEOLUS v. *Gerſon.*

(1660.) MALHERBE. Ei tributum eſſe carmen quoddam à *Balzaco* & poſtmodum etiam *Menagio*, quod tamen hic denique agnoverit eſſe *Domini* DE RACAN, memorat *le Projet d'un dictionaire* Critique p. 358. 359. quæ verba exſcripſimus ſupra, ubi nobis de Madame Des-Loges ſermo fuit.

(1661.) MAMERTINO tributus *Panegyricus* Maximiano & Diocletiano dictus in Edit. 1599. EUMENIO Rhetori aſſeritur à *Cuſpiniano* apud *Deckherrum* de Scriptis Adeſpotis pag. 306.

(1661. a) MAMMOTREPTI nomine MARCHESINUS è Regio Lepidi, Ord Minor. circa ao. 1300. ſcripſit, referente *Kœnigio*, de menſibus, feſtivitatibus ſacerdotalibus, divinationibus, nominibus Dei *apud Hebræos*, ait *Imbonat.* Bibliothec. Latino-Hebraicæ p. 435. ex *Kœnigio* qui p. 500. & in Marcheſino plura. Etiam Ludov. *Vives* præfatione in Auguſtin. de Civitate Dei de hoc antiquato jam Lexico meminit.

MANARDO v. *Catoſi.*

(1662.) Guilielmum MANDERSTONUM Scotum, *Hieronymus* ANGESTUS, *editis ſui ipſius-met Guilielmi nomine operis de Virtutibus, ab Angeſto ipſo conſcripti, reum egit in illius operis ittreta editione. Nec aliud excuſare potuit* Manderſtonus, *quam amicitiam, quæ omnia facit communia.* Verba ſunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 165. & 166. allegata etiam *Thomaſio* de plagio litterar. §. 504.

(1663.) *Sulpice de* MANDRINI, Jean SIRMOND *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 572.

(1664.) Da MANELFO MANELFI, il breve *modo di far l'omtione mentale*, Rom. in duodezimo nell' anno 1642. libretto aſſai ſtimato, compoſto dal Padre Maeſtro Ignatio DELL' HEROE Fiorentino e non dal Padre *Nicolo Ridolfi* Generale Domenicano, quale ſolo ordinò al Detto Scrittore del libretto li Miſtici e la compoſitione del ſuo dettò libro, e lo indrizzò à Novizi dell' Ordine di Santo Domenico. Verba ſunt P. Rafaëlis *Badii* Dominicani à Dno Magliabecchi per litteras mihi anno 1690. communicatas Badianas, inarticulate admodum ſcriptas, ita ut aliquam vocem omittere, aliæan recte ſint divinatæ dubitare habeam neceſſe.

(1665.) MANES où MANICHEE. CUBRICUS: *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 572.

(1666.) MANETHO eſt ANNIUS *Viterbienſis Rhod.* n. 18.

Fragmenta tamen veræ Manethonis Hiſtoriæ Ægyptiacæ ſupereſſe in Joſepho fraudem *Annii* Viterbienſis deteſtantes, tradunt *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſt. p. 178. *Quenſted* de Patriis virorum illuſt. p. 655. & Auctor *Bibliographiæ Lunoſæ* §. 26. lit. F. 2. b.

(1667.) MANILII Poetæ nomine, quod extat *Aſtronomicon*, MALLI THEODORI eſſe cenſuit *Gevartius*, vide *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1693. p. 412. & cum Gevartio *Voſſius* lib. II. de Arte Grammatices Cap. XXVI. pag. 271. 272. à qua ſententia tamen iterum recedit libro *de Poëtis* Latinis. pag. 36. Quanquam pro *Manilio*, MANLIUM legere mavult. Vide *Kœnigii* Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 502. col. a. A MANLIO non diverſum *Manilium* admittit *Fabricius* Bibliothec. Latin pag. 43. at *Gevartii* ſententiam prorſus rejicit pag. 45.

MANLIUS v. *Boëthius.*

(1668.) D. Petri MANRIQVE, Licentiati nomine, à P. *Joſepho* CRESWELLO liber *Guilielmi Battei*, Jeſuitæ Hiberni, editus eſt, ſic inſcriptus: *Apparatus ad adminiſtrandum Sacramentum Pœnitentiæ, majori cum facilitate & fructu, & percipiendos admirabiles effectus, quos Sacra Euchariſtia proferre in ſe ſolet, qui ad eam rite parati accedunt.* Mediolani per Marcum Tullium Malateſtam. 1604. ſeu, ut ex fine libri conſtat, 1614. Verba ſunt *Alegambes* pag. 168. & 169. *Guilielmum Bathæum* ſcribunt *Sotwel* Scriptor. Societ JEſu p. 313. a. & *Witten.* in Diario ſuo Biographico ad an. 1614. d. 17. Jun. reliqua confirmantes: adde *Bailleti* Catalogum des Aut. deguiſ. p. 572.

(1669.) *Baptiſta* MANTUANUS eſt *Joannes Baptiſta* FIERA natione Mantuanus, cujus Opera V. Tonui excuſa Antvverp. 1576. in 8vo, Baptiſtæ Mantuani nomine edita perhibet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 252. a. vide *Bailleti* Catalogum des Aut. deguiſ. p. 572.

(1670.) MANUEL *Imperator.* Sub hac perſona ſcripſum eſſe ab *Andronico* CAMITERO, Imperatoris Manuelis affine, *Dialogum contra Latinos*, affirmat *Cave* Chartophyl. Eccleſiaſt pag. 225. (a) & Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 470. (b)

(a) Cave Chartoph. Eccleſ. pag. 225. (Andronicus Camiterus Imperatoris Manuelis Affinis)

Scripſit ſub perſona Manuelis *librum adv. Latinos de proceſſione Spiritus S. cui reſpondet Joannes* Veccus; *an extet hodie, non liquet. Vid. L.* Allat. *de Conſenſ. l. 2. c. 11. §. 5.*

(b) Idem H. L. S. S. p 470.

Scripſit librum adverſus Latinos ſub perſona Manuelis Imp. ſeu potius Dialogum, interlocutoribus Manuele & Cardinalibus *Romanis Conſtantinopol tunc commorantis, de* Proceſſione Spiritus *S. cui poſtea reſpondit* Veccus, *item Diſputationem Imperatoris cum Doctore Armenorum Petro, & libellum de duabus in Chriſto naturis atq; aliis capitibus. Libri iſti exſtare MSS. dicuntur in Bibl. Bavarica, Cod. 110.*

(1671.) *Aldus* MANUTIUS. Huic adſcriptum *Commentarium in Ciceronis Epiſtolas ad Atticum*, eidem adjudicat & *Jano* PARRHASIO aſſignat *Abercrombe* Furis ſui Academici p 86. (a) quanquam Commentarium hunc non Aldo ſed PAULO MANUTIO aſſignant *Friſius* Biblioth. Geſner. pag. 657. *Ghilini* Theatri Virorum Illuſtrium

sium Tom. I. pag. 187. & ex eo *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 504. col. b.

(a) Abercrombe Furis Academici pagina 86.

Sed & tuam, Marce Tulli, *nam mihi forte Apollo non crediderit, tuam, inquit, qui non infimam hoc in monte sedem occupas, fidem Apollo, ut Phœbo hic coram declarare velis commentarii in tuas ad Atticum Epistolas Autorem: qui mox quod substituto sibi qui pro se responderet, ontore non egeret*, Janum Parrhasium, *non* Aldum Manutium *qui horum se commentatorem finxerat, nomine designavit.*

(1672) *Danielis* MAPHANATI *Consumtio Dissertationis* scandalosæ, qua Johannes *Stellerus Pilatum defensum* prodidit, edita sumtibus Bibliopolæ Dresdensis 1676. Danielis HARTNACCI est, ut apud nos certum habetur: verba sunt clarissimi Jacobi *Thomasii*, quibus epistolam suam ad me datam d. 6. Januarii 1676. claudit, quæ & sequentianno alia Epistola confirmavit, & jam ipsum in Catalogo librorum suorum edito confessum hoc esse innuit Symbola *Dicemannniana*. v. in Anonymis 744. β.

(1673) Antonius a MARA. Sub hoc personato nomine edidit Brunsvv. 1689. 4to. D. *Elias* SCHNEEGASSE Tractatum de *Concursu Creditorum in Foro Civili formando*, plag. 42. quibus deinde eodem anno adjectæ sunt plagulæ aliæ 10. subscripto vero Auctoris nomine. Vide *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1689. pag. 355. & 651. Hunc D. *Schnegas* fuisse primum Syndicum der Dorotheenstadt prope Berlinum, deinde Advocatum Fisci Halberstadiensem & denique Advocatum Causarum apud Cellenses, indicat *Symbola Schraderiana* Adde *Juncker*, (a) Ephem. erud. pag. 156. 157. Fuit hic Hamburgi, hoc anno 1697. tenui conditione desiderans Civibus Gymnasii Collegia nescio quæ aperire: carebat successu, dabatur Eleemosyna illi a benignioribus. Vid. & *Mastricht. Diana*. (b)

(a) Junckerus Ephem. eruditor. pag. 156. 157.

§. ib. Tertius est Antonius à Mara, seu vero nomine Elias Snegassius, Jur. D (quo cum etiam diutina hactenus fuere lites Magnifico Dn. D. Strykio, & ejus filio) qui in Epilogo Tractatus sui, de Concursu Creditorum, dixerat quædam contra Relationem illius Tractatus sui, reperiundam in Actis 1689. pag. 354. quam, utut in eâ Tractatus sui contenta fideliter relata fuisse nequeat diffiteri, multis tamen ex capitibus sibi displicuisse indicat. Ad quæ respondetur ipsi in Actis 1689. p. 652.

(b) *Prodiit quoq; Anno 1693. Rostochii in 4. Nova, sed antiqua, inaudita, sed in verbo Dei fundata de conjugio jure naturæ prohibito inprivigni cum privigna duorum fratrum cum duabus sororibus, Patris & filii cum matre & filia, inter vitricum & viduam privigni, inter viduam defunctæ privignæ, quibus præmisse quædam conclusiones ad hanc rem facientes, hisq; submisse adhuc aliæ, de Conjugiis juræ naturæ non prohibitis: edita, ab* Antonio a Mara, *alias* Elia Schnegasso, *J. U. Consulto.*

(1674) L'Abbé de S MARC Academicien della Crusca. Sub hoc nomine prodiit in publicum Tractatus Italici *Francisci Pauli* SARPI de *Beneficiis* Traductio *Gallica* Amstelod. ap. Henricum Wetstein 1685. in 12. Cujus Traductionis Auctorem les *Nouvelles de la Republique* des lettres du Janvier 1687. p. 100. 101. constituunt Mr. AMELOT DE LA HOUSSAIE : adde la *Bibliotheque Universelle* de l'année 1686. Tom. III. p. 536.

(1674. α) MARCELLO. *Fragmentum Libelli de Conflictu S. Petri cum Simone Mago*, quod Ludov. Jacobus à *S. Carolo*, Carmelita Gallus, sub finem Bibliothec. Pontificiæ (p. 487. & sq.) An. 1634. edidit, & MARCELLO ROMANO, Marci Urbis Præfecti filio, Petri circa A. C. 50 Discipulo, ac tandem Martyri, adscripsit, Guilh. *Cavius* Historiam hujus omnem fabulosam esse, persuasus MARCELLO I. Episcopo ab Ao. 304. ad an. 309. Romano, tribuendum potius esse, conjectat in chartophyl. p. 6. & in Hist. Lit. Scr. Eccl. pag. 12. verba sunt *Molleri* Homonymosc. pag. 597.

(1674. β) MARCELLUS.

Quod natum Phœbus docuit. &c. ceu canit ex ipsa Schola Medica MARCELLUS carmine de Medicina, quod à nonnullis VINDICIANO perperam adscribitur. *Henricus Meibomius* in Dissert. de incubatione in fanis Deorum, thes. 17. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(1675) *Christophorus* MARCELLUS. Plagii insimulatus a *Mabillonio* quod Augustini Patricii PICCOLOMINEI opus de Sacris Ceremoniis suo nomine ediderit, à crimine hoc absolvitur in denen Monatlichen Unterredungen/Anni 1690. pag. 347.

(1675. α.) MARCELLO Papæ Suppositas Epistolas à *Pseudo-Isidoro* multis cum Autoritatibus demonstrat Dr. Gerh. von *Mastricht* in Hist. Jur. Eccles. ad num. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad p. 268.

MARCELLI v. *Giovanetti.*

MARCELLUS v. *Nonius.*

MARCELLINUS v. *Ammianus.*

MARCHIO v. de *Brandenbourg.*

(1676) R. MANASSE vel MENASSE, cujus extant *Conciliator, de Resurrectione, & de Creatione* libri, Lusitanice quidem scriptus dicitur ab eo in Sorberianis p. 125. Latine autem redditus a DIONYSIO *Ger. Johanne* VOSSIO, *Joanne* VORSTIO & aliis amicis.

(1677.) MARCIANI HERACLEOTÆ Θεώρησις ab *Hæschelio* 1600. Augustæ edita, ex *Stephano Byzantio*, & *Scholiaste Apollonii Rhodii* tribui

SCYMNO CHIO per *Holſtenium* & Erasmum *Vindingium* apud *Ryckium*, Præfat. Notarum Holſtenii in Stephanum Byzant. pag. 7. & Iſaac. *Voſſ.* Præfat. Scylacis notat *Symbola Normanniana*. Eadem aliis argumentis confirmat Joannes *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis pag. 360. 361.

(1678.) MARCUS, *Eremita Ægyptius.* Qvæ ejus nomine extant Opuſcula dubitari ait *Cave* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 201. an non potius MARCO cuidam JUNIORI qui ſub Leone Imp. circa annо 900. floruit, adſcribenda ſint? Qvod qvamvis ille ibidem citra rationem fieri aſſerat: in Chartophylace tamen Eccleſ. pag. 76. de iis merito dubitaverat.

(1678. *a.*) MARCUS, Papa. Et ei ſuppoſitas à *Pſeudo-Iſidoro* Epiſtolas monſtrant autoritates à Dr. *Maſtricht* adductæ complures in Hiſt. Jur. Eccl. p. 232. ſqq.

(1679.) MARESCOT, *Gvillaume*; Papyre LE MASSON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 572.

(1680.) *Ignatius* à S. MARIA. Qvi ſub hoc nomine prodiit Tractatus Hiſpanicus inſcriptus: *Devocion de la buena muerte, con exercicio de Meditacion* Valenciæ apud Bernardum Nogvez A. 1662 *Io. Baptiſta* CATALA, Valentino adſcribibitur à Nicolai *Antonio* Biblioth. Hiſpan. pag. 488. Ita tamen, ut ſimul dubitet, an non potius referendus ſit ad *Michaelem* MOLINOS Cæſarauguſtanum, cui aſſignare mavult *Baillettus* in Indiculo ſuo Scriptorum Perſonatorum p. 572.

Joſephus MARIA v. *Carus.*

(1681) *Angeli* MARIANI fictitio nomine editum eſſe à *Johanne Angelo* a WERDENHAGEN, Helmſtadienſi, librum Germanicum inſcriptum: Die eröffnete Hertzens-Pforte vom wahren Reiche GOttes A. 1632. docet *Mollerus* Part. IV. Iſagoges ad Hiſtoriam Cherſoneſi Cimbr. pag. 512. qui addit Scripto huic oppoſitum eſſe Glucſt. 1638. Anti Marianum a Gerhardo *Rammio* Eccleſiaſte Meldorpienſi apud Dithmarſos. De illo ſcripto quæ refert M. Colbergius in ſeinem Platoniſchen Hermetiſchen Chriſtenthum p. 255. excerpta ſub lit. (a) ſic exhibemus. Addit hic *Diecmannus*: Angeli Mariani nomine, qui toties excuſus eſt libellus. Offene Hertzens-Pforte zu dem wahren Reiche Chriſti Johanni Angelo *Werdenhagen* J. C. adſcribitur, quem Jac. *Böhmio* addictum fuiſſe, ex ſola ψυχολογία Bohmiana à Werdenhagio non Latino tantùm habitu induta, ſed & ſplendide exornata docet etiam *Symbola Maſtricht.* allegante hic *Tubbeſing.* in Diſſ. 2. de ſtatu gentil. theſ. 35.

(a) M. Colberg. in ſeinem Platoniſchen Hermetiſchen Chriſtenthum p. 255.

Anno 1632. iſt ein klein Büchlein in 24. genannt: Eröffnete Hertzens-Pforte / vom wahren Reich GOttes: In welchem der innere Glaube hefftig getrieben wird / dadurch ſo wol Jüden / Türcken und Heyden als Chriſten ſeelig werden / ob ſie gleich Chriſtum äuſſerlich nicht kennen / wenn ſie ihn nur im Hertzen haben. Der *Autor* nennet ſich *Angelum Marianum*, der wahre Name iſt Johannes Werdenhagen / dem auch *Joh. Ad. Oſiander. Theol. Acroam Exerc. 22. th. 13.* das Zeugniß gibt / daß er Jac. Böhmens Bücher gar zu hoch halte / und ihm eine *Extraordinariam vocationem* zueigene.

MARIANGELUS v. *a Fano S. Benedicti.*

(1682) *Petrus* MARIANUS, Perſona eſt *Antonii* CARACCIOLI Neapolitani, e S. Boni Principibus, Ord. Regul. ſub qua edidit, *Floſculos è S. Auguſtini Confeſſionibus collectos* Neapoli 1621. & mox Antvverpiæ. ut ex *Siloſi* Tom. III. Hiſtor. Hiſtor. Regul. Clericor. fol. 541. docet Clariſſimus D. *Olearius* in epiſtola ad me data d. 26. Jun. Jun. 1676. *Toppius* in Bibliotheca ſua Neapolitana p. 25. ubi de hoc ſcriptore agit, hujus ſcripti non meminit, ad Siloſum tamen Lectorem remittit. *Nicodemo* item in Additionibus ſuis ad Toppii Bibliothecam Auctorem hunc intactum prætermiſit.

(1683) Franciſcus MARINIUS, *de Scopo Reipublicæ Polonicæ, adverſus Hermannum Conringium*, Vratiſlaviæ 1665. in 12. *Johannes* SAX (aut SACHS) Franſtadienſis Polonus, illius ſcripti auctor fertur. Verba ſunt Conſultiſſimi Domini *Friderici Geuleri* jam aliquoties laudati, dec. 1. n. 7. cujus in hoc argumento ſtudium excitavit meum, uti jam ſupra pluribus memoravi. Latere autem Sachſium hunc ſub *Marinio* ex refutatione huic libello a Domino *Mothio* oppoſita, quæ finit his verbis: ſat diu SAXUM volvi ſat prata biberunt; vocula Saxum majuſculis literis formato, confirmat Symbola Schraderiana.

MARINUS v. *Statileus.*

(1684) CI. MARIUS Aretius eſt ANNIUS *Viterbienſis* v. *Rhod.* num. 18. & Aretius.

(1685.) *Hieronymus* MARIUS eſt *Celius Secundus* CURIO, ut indicant *Calomiez* dans ſes Melanges Hiſtoriques pag. 51. & *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez p. 573.

(1686.) *Johannes* MARIUS Belga, eſt *Jean* le MAIRE. Cujus nomine extant Gallice.

(I.) *Les Illuſtrations de Gaule, & Singularitez de Troye* en 3. livres Paris. 12. 4to.

(II.) *De la Differeuce des Schismes & des Conciles de l' Egliſe*, Ibid. Latine hic liber excuſus eſt Venet. 1566.

(III) L' epiſtre du Roy a Hector de Troye, & aucunes autres œuvres in 4to. vide Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 424. & 432.

(1686. *a.*) *Lucæ* MARKIEWICZ nomine *Johannem Franciſcum* HACKI, Jeſuitam, non Poſnanienſibus, qvos titulus mentitur, ſed Olivenſibus

sibus typis Anno 1683. libellum virulentissimum *Trutinæ titulo* contra D. Sam. *Schelgwigium*, Rectorem & Pastorem Danticanum, edidisse, ipse Schelvvig. in Castig. Trutin. pag. 2. ostendit, etsi autor id ulterius negaverit, Amanuensem se nominaturum promittit in Animadverss. quas Disqvisit. Theol. de Rechabitis præmisit, cui Hacki, quæ sua manu exaraverat describenda tradiderit. Confer *Schelgvig.* Cynosur. Consciencnt. Qvæst. 25. (ubi de libris anon. & pseudon. agit). p. 227. *Symbola* est *Diecmanniana*. *V. & Scrutator Veritatis.*

(1686. β.) *Friderici* MARSELAER quomodo sit *Erycius* PUTEANUS ita docet *Symbola Diecmanniana*: L' Auteur du Legat de Marselaer est Erycius Puteanus. Marselaer estoit un homme riche, qui a voulu avoir la reputation d' avoir fait un livre, c'est pourqvoy il paya bien la facon à Puteanus. Hæc ad verbum descripsi ex apographo MSti Gvidonis *Patini* Excerpta Naudæana complectente.

(1687.) Leo MARSICANUS Cardinalis & Episcopus Ostiensis. Ei tributum à *Possevino Regestum Urbani*, ejusque Epistolas LEONI CARDINALI Diacono vindicat Petrus *Diaconus* de Viris Illustribus Casinens. in not. Joh. Baphist. *Mari* p. 55. c. 31.

(1688.) MARSILLY, *Pauli Antoine Isaac de* MAITRE DE SACY, conjointement avec *Nicolas* FONTAINE. *Baillet* liste des Auteurs Deguisez p. 573.

1689.) MARTIALIS, Lemovicensis Episcopi, *Epistolas* supposititias esse, notavit jam ipse *Bellarm.* de script. Eccles. ad A. C. 71. p. m. 44. 45. licet alibi pro genuinis eas citet. Adde Cocum Censur. pag. 98. & seqq. *Rivet.* Critici sacri l. 1. c. 7. aliosque, sed quorum nemo auctorem detegit, quod sciam, nisi *Casparus Barthius* Adversarior. l. 45. cap. 7. pag. 2069. cujus hæc sunt verba: *Quod si, cum tam antiquum non esse demonstratum sit, quis ex me scire velit, quem arbitrer conditorem harum* Epistolarum, *in eo me esse dicam, ut censeam auctorem esse neminem, quam* AURELIANUM *qui vitam* Martialis *scripto etiam commendavit, non quidem tali, ut ipsum facere possit se eum esse, ut fertur, qui ab ipso* Martiali *sit suscitatus è mortuis, sed ejus generis, ut nec genus dicendi, nec mores consuetudoque temporum, quorum mentio in Epistolis & vita par ferè deprehenditur, à se se invicem dissentiant, sed dici vere possit, unum ambarum commentationum esse auctorem. Vixit autem is* Aurelianus *sub Arnulfo Imperatore, Clericus Rhemensis, aliis etiam scriptis notus, ad annum Christi 900. ut notat* Joannes Tritthemius, in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum: plura v. c. 21. ejusd. libri, & lib. 57. c. 1.

Quæ verba jam adduxerat *Voss.* de Histor. Latin. lib. 2. C. 38. p. 336.

Suppositas esse has Epistolas, sed sine Certi Auctoris mentione indicant *Miraus* Biblioth. Ecclesiast. pag. 181. *Caveus* Historiæ literar. Script. Ecclesiast. pag. 17. *Deckherrus* de Scriptis Adespotis pag. 70. imo & Vitam ejus quam ab Aureliano scriptam volunt, Supposititam declarat *Miraus* loc. cit.

(1690) MARTIALIS VINCENTIUS *contra Keddium.* Hic est *Johann.* ROGIER WEJER. docente *Scherzero* AntiBellarmini p. 34. m. citato in *Symbola* Dni Collegæ mei P. P. Gerhardi *Mejeri.* Cui adde Excellmi Mastrichtii sequentem: Martialis Vincentius.

Est *Joh.* ROGIER WEIER teste *Placentio de Perona* personato in Mediis quibus Roma Papalis crevit §. 21. pag. 64. quam ridiculis inquit se (Pontificii & Iesuita imprimis Iodocus *Keddius*) ipsos involvant similibus pari jure proponendis quæstis, *Johannes Rogier Weier*; qui *Martialis Vincentii* nomine apparuit, *Melchior Nicolai, Micræus, Dorscheus, Museus, Rheinbothus, Joh. Adam Scherzerus*, sub nomine M. Joh. *Eberhardi* alumni Saxonici, in dem immerwärenden Jrrgarten/ & nuperus Melchior *Zeidlerus* cum nonnullis aliis ostendit.

(1690. α) MARTIGNAC, *Joannes Baptista: Nicolao* RIQUEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 573.

(1691) *Roberto* MARTINOLIO. Quod sub hoc personato nomine prodiit opusculum Italicum Inscriptum: *Le Trauveggiole de gli Astrologhi circa gli Eclissi Solari dell' Anno* 1661. celeberrimo Medico, D. *Bartholomæo* TORRINO, cujus illud anagramma est, tribuit *La Visiera Alzata* Pentecostes num. XLII. p. 129. 130. (a)

(a) Villani Visiera AlzataHecatost. n. XLII. p. 129. 130.

XLII. ROBERTO MARTINOLIO. *Sotto questo nome mi capitò per disgratia un libercolo di pochi fogli, ma di molto peso per essere d' huomo dotto.*

Le Traueggiole de gli Astrologhi circa gli Eclissi Solari dell' anno M. DC. LXI. *Divertimento Autunnale, nel quale si dimostra ad* hominem *contro l'* Argoli, *e chi da esso ha trascritto, che non hà da vedersi in Europa Eclissi alcuno Solare li XXX. Marzo, del quale nulla ha predetto in riguardo al nostro Emisfero: Publicate per disinganno de Popoli, & idennità de Pupilli. In Torino per Bartolomeo Zavatta M. DC. LX 8.*

Hauerei creduto non esser pseudonimo, se non l' hauessi letto nel Sillabo de gli Scrittori Piemontesi *del Religiosissimo D.* Andrea Rosotti, *notando a pag. 109., che sia scritta specialmente contro l'* Argoli, *e contro il* Riccioli *Giesuita, ed esserne Autore BARTOLOMEO TORRINI da Nizza al Paglione, Professor di Medicina nell' Università di Torino, nella quale haueua professate le Matematiche, a cui scriuendo Battiano Bado Dottor Medico non del triuio* Doctiss. Viro BARTHOLOMÆO TORRINO Iuveni Ætate, *Sapientia inter optimos seniores collocando.*

(1692.) MARTINUS *Contm Martinum*. Contra Repulza de errores de un Manifiesto del Doctor Francisco Marti y Villadamor, que se compuso el anno de 1648. Tractatus hic in addendis & corrigendis ad Nicolai *Antonii* Bibliothecam Hispanicam pag. 668. & 669. adscribitur D. *Raphaëli* DE VILLOSA. Vide *Baillet* Catalogum des Auteurs deguisez p. 573.

(1693.) MARTINUS, *Archiepiscopus Gnesnensis*, ordinis Prædicatorum, natione Polonus falso Auctor creditus *Chronici ordinis Cisterciensis* quod compositum est à MARTINO, ARCHIEPISCOPO CONSENTINO, ordinis Cistercienſis, ut observat *Sandius* in notis ad Vossium de Historicis latinis p. 174. 175.

MARTINUS v. *Bellius*.

(1694.) MARTINI PAPÆ Romani *Capitula*, quomodo confusa sint cum collectionibus MARTINI BRACARENSIS fuse docet Antonius *Augustinus* de Emendatione Gratiani lib. I. Dialogo X. XI. XII. & ex eo Commentator utriusque Gerhardus *van Maestricht* in præmissa Historia Juris Ecclesiast. n. 180. pag. 188.

MARTYR v. *Cyprianus*.

- - - - v. *Ignatius*.

MARX Hüpfins-Holtz v. von Mäusebach.

(1695.) MAS, *Theophile* du: *Symphorien* CHAMPIER. *Baillet* liste des Aut. deguis. pag. 573.

(1696.) Angeli MASARELLI nomine edidere ao. 1582. *contm Librum D. Jacobi Schroppi, de re Sacramentaria, Epistolam monitoriam* NEOSTADIANI Theologi, quasi Romæ per Typographum Apostolicum excusam, quam ramen Alpes, nedum Romam vidisse negat *Schlüsselburgius*, Theol. Calvin. lib. 2. fol. 61. b. apud *Dmudium* Bibl. Class. Theol. p. 117.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez p. 573.

(1696. a.) MASCURAT: *Gabriel* NAUDE, *Baillet* p. 573. v. *in Anonymis* num. 2364. a.

(1697.) MASIUS, *Gilbertus*. *Henry* BAERSIUS VEKENSTYL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 573.

(1697.) MASOTTO Galistoni, est *Angelicus* APROSIUS. vid. *Rhod.* num. 40. & *supra* num. 382.

à MASSALIA v. *Alexius*.

(1698.) PAPIRIUS MASSO. Quæ inter Ejus *Elogia* extat

I. *Vita Simonii Pietrei* Patris, Doctoris Medici Parisiensis, Part. II. à pag. 377. ad 387. Edit. Paris. 1638. in 8vo *Guidoni* PATINO tribuitur in *Menagianis* pag. 170. Adde *Colomesii* Melanges Historiques p. 82.

II. *Vita Jo. Calvini*, quæ ibidem legitur p. 407. ad 455. *Jacobo* GILLOTO adscribitur à *Varillas*: vide les Nouvelles de la Republique des lettres 1686. p. 271.

III. *Vita Francisci Myronis* quæ incipit pag. 396. ad 405. Guidoni itidem PATINO assignatur in *Bibliothecarum* & Auctorum Catalogo *Teissierii* p. 115.

(1699.) *Christoph.* MASSONII nomine *Anatomiam Universalem, Germanice contm Augustana religionis Consortes, maxime* Matthæum Hoc, *ejusque asseclas, scripsisse Christianum* BECMANNUM, Superintendentem & Theol. Professorem Servestanum, duobus primo, dein 4. voluminibus impressam, brevique in folio iterum prodituram, ex relatione fide dignorum se habere, perscripsit ad me laudatus jam sæpius lCeus, *Gerhardus von Maestricht*.

Addit hic *Diecmannus*, jam excusum in folio & de auctore quæ retuli: Id dudum annotarunt Theologi Marpurgenses in præf. der Ausführung wider die Cassellische Wechsel-Schrifft/ p. 12. & ex iis *Danhaw*. Polemosoph. p. 70. Adde Jo. Christoph. *Seldium* in Dedic. Topic. Calv.

Confer des treuen Lutherthums Verrede pag. 8. §. VI. (a) Examinavit autem Anatomiam hanc celeberrimus Theologus nostras Jacobus *Wellerus* ut testatur Oratio in ejus honorem habita à Dno *Mitternacht*, cujus rei indicium fecit *Symbola Thürmanniana*.

Nunc quoque Excellmus Syndicus Gerhard *von Maestricht* in marginalibus suis addit „ sequentia: Vide Dedicationem præmissam „ Patris laboribus Anatomiæ nempe universali „ triumphanti, à filio Johanne Christophoro „ *Becmanno* D. editæ Francof. ad Viadrum 1674. „ Hujus Christiani *Becmanni* credo quoque esse „ librum, qui anno 1621. primo, postea iterum „ 1625. in 4. prodiit sine nomine & loco sub titulo: „ Ausführliche Behauptung der verbesserten Aug. „ spurgischen *Confession*, und etlicher dazu gehöriger „ Materien. Das ist gründlicher Beweiß / daß die „ verbesserte Augspuegische Confession niemahls bey „ Lebzeiten Hr. M. Lutheri auch nicht etliche Jahre „ nach seinem seeligen Abscheide den Evangelischen/pro- „ testirenden Ständen sey verdächtig gewesen / daß „ auch Joh. Calvinus für ein Gliedmaß der Augspur- „ gischen Confession gehalten &c. Moveor per „ rationem Scriptionis & Styli, tum quod „ in præfatione glorietur de consvetudine sua, ut „ omnia allegata respiciat ipse, quod & factum „ in *Anatomia Universali*, tandem quod ille hujus „ historiæ callentissimus nostri seculi fuerit, qui „ omnia scripta huc pertinentia pervolvit. Emi- „ sit quoque eadem anno 1621. anatomiam „ suam universalem.

(1700.)

(1700.) MATAGONIS DE MATAGONIBUS, Decretorum Baccalaurei, *Monitoriale adversus Italo-Galliam*, sive *Anti-Franco-Galliam* Antonii Matharelli Alvernogeni, ed. 1578. *Francisco* HOTOMANNO tribuunt *Leickher* in Vitis JCtorum pag. 222. 223. (a) adde pag. 259. 263. & les *Satyres Personelles* Tom. II. pag. 336. *Teissier* in Catalogo Auctor. & Biblioth. pagina 239. adde ea, quæ in Anonymis num. 1109. monuimus.

(a) Leickher in Vitis JCtorum pag. 222. 223.

Scriptum hoc Hottomanni, *de* Regni Galliæ statu, *in aperibus ejus tribus libris distinctum habetur: quorum prior de* auctoritate comitiorum *est; alter* Leges de Successione Regia *complectitur; ultimus Disputationem de* Controversia inter Patruum & fratris filium, *scriptam in gratiam* Henrici, *Navarræ tum post etiam Francia Regis. Notandum tamen, librum ex his tribus primum sub titulo* Francogalliæ *Genevæ anno 1573. in 8vo ex officina Jac. Stærii prodiisse, dicatum Friderico Electori Palatino. Auctior tamen postea quinque capitibus recusus, cum prima editio XX. saltem capita numeret. In hac Francogallia, non secus ac Cl.* Seyssellius *de Regno Galliæ, affectu magis quam veritatis studio, ejus regni Statum mixtum facere, atque ea proferre videtur, quæ antiquioribus potius quam suis temporibus conveniunt; Inde* Bœclerus *in not. ad Grot. mali exempli auctorem* Hottomannum *in hoc libro esse, dicit, ac Historiam non semel corrumpere.* Morisotus *in Henrica M. cap. 11. Hottomannum insolentia hujus tractatus editione infamasse celebre nomen suum scribit. Impugnavit hunc librum Anton.* Matharellus, *in responsione ad Fr. Hottomanni Francogalliam, edit. Paris. 1575. 8vo cui Papirius* Massonus *judicium de hocce scripta præmisit. Sed his opposuit* Hottomannus *libellum sub titulo* Matagonis de Matagonitus *Decretorum Baccalaurei* Monitoriale adversus Italo-Galliam, *seu Anti-Franco Galliam Anton.* Matharelli, *cum* Strigili Papir. Massoni. *Parisiis in 8vo 1577. Et contra hanc extat* Massoni *Responsum ad maledicta* Hottomanni, *cognomento* Matagonis.

(1701) F. MATTHIEU, est *Matthieu* FEYDEAU, transpositis nominibus, ut indicat *Bailletus* des Auteurs deguisez P. III. c. XV. p. 424. 425. & in lubjecto indiculo p. 573. nullo tamen, quid sub eo persona prodierit scripti, facto indicio ulteriori.

(1702.) MATTHÆI Apostoli nomine editum *Evangelium Hebraicum*, a *Sebastiano* MUNSTERO editum, ab eodem esse confictum, adserunt Pontificii, v. *Possevin.* Apparatus sacr. præfat, & *Th. Rayuaud.* de mal. & bon. lib. p. 163. vide ea de re *Gomari* dissertationem peculiarem. *Hottingerum* Philolog. sacr. l. 2. c. 1. sect. 5. p. 513. ubi neque Matthæum Hebraice scripsisse, neque Münsteri textum veteris Hebraismi succum habere notat. Adde *Joh. Gerhard.* Exegef. S. Script. c. 9. n. 243. Eum *Munsterum Esdram Germanicum* audivisse, propter hæc & alia Volumina, *Tobia* v. gr. &c. quæ testatur suo loco, vide *Thuan.* histor. l. 1. notat.

An primitus Hebraice fuerit scriptum hoc Evangelium v. citatos apud Glassium Philol. sacræ l. 1. tr. 4. sect. 2. pag. m. 231. ubi de auctore versionis illius opiniones varias vide, & p. 232. a *Munstero* obtrusum diserte pronunciatur.

Et Hebræa quidem lingua, aut Hebræo-Chaldæo-Syriace scriptum primitus Matthæi Evangelium agnoscit *Du Pin* in Dissertat. Præliminari ad Bibliothecam suam Novam p. 64-68. sed tam Textum Hebræum à *Munstero* quam Syriacum à Wilmstadio productum hodiernum suppositititium habet loc. cit. vide etiam *Caveum* Hist. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 6. 7. & les Nouvelles de la Republique des lettres 1685. p. 854. Addit h. l. *Diecmannus* (ad verba,) *Gomari Dissertationem*: Ista *Gomari Differt.* Oper. ejus P. 3. p. 313. ff. extans non directe Evangelio Hebraico Matthæi à Munstero edito opposita est, etsi ejus quoque mentionem p 315. 316. faciat. Nec *Munsterus* hunc textum Hebraicum pro genuino Matthæi venditavit, quod per injuriam *Raynaudus* l. c. ei imponit. Hoc tantum de eo in Dedic. ad Henricum VIII. Angliæ Regem scribit: *Evangelium Matthæi in nativa sua, hoc est, Hebraica lingua non qualiter apud Hebræorum vulgus lacerum inveni, sed à me redintegratum, & in unum carpus redactum emisimus.* Nativæ quidem linguæ meminit, quod Evangelium à Matthæo primum Hebraice scriptum cum tot Patribus crederet: At hoc à se editum ipsius Matthæi primigenium ut *Raynaudus* ei tribuit nusquam professus est, imo potius à se redintegratum esse non dissimulat. Unde ipsius *Münsteri* hoc Evangelium Hebraicum procul dubio esse censet Ludov. *De Dieu* Animadv. in Evang. pag. 28. Conf. il. p. 65. ed. primæ. Ab ipso Munstero plane fabricatum liquere scribit & *Salmasius* de fœnor. trapezit. p. 811.

(1702. a) M. *Johannis* MATTHÆI nomine M. *Johannem Jacobum* ZIMERMANNUM Jacobi *Bohmii* hyperalpistem egisse contra B. *Holtzhausium*, notissimum quod sit testatur marginale *Diecmannianum* ad Sehmannum. Ubi & refutationem Heberlinianam jussu Principis factam testatur. v. *Sehmannum infra.*

(1703.) *Thoma* MATTHÆI nomine edita *Versio Bibliorum Anglicana* TINDALLO propterea Martyrium subeunti, Villefortii in Flandriis, adscribitur in *Act. Eruditorum Lipsiens.* Supplem. Sect. IV. p. 184. 185.

(1704.) MATTHÆUS *Franciscus.* EDMONS MAC-MA-HONE *Billet* liste des Aut. degvis. p. 573.

(1074. a) MATTHANIA, *Nathanael Ælianus. Dietrich* DORSCHIUS. *Baillet* liste des Aut. degvis. p. 574.

(1705.) MATTHEW Archiepiscopus Cantabrigiensis. Cujus nomine extat anglice:

Hit Life. 1574. in 8vo. Eſt *Matthew* PARKER, indicante Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodl. p. 440. & poſt L. p. 35. b.

(1706) MATTHIÆ Apoſtoli nomine, LEUCIUS quidam quomodo ſcripſerit olim, v. ſupra in *Jacobo Minore*. & *Melito* infra.

MATTHIAS v. *Pratorius*.

(1707) Rabano MAURO ſuppoſita eſt in editione nupera Colonienſi, *Expoſitio in Regulam S. Benedicti*. An ex fide veterum Codicum, me latet; nullus tamen proditur. Et è contrario, bene multi, qui operum Rabani indices texuerunt, & referuntur in fronte Tomi primi ejusdem Rabani, nullum agnoſcunt Commentarium Rabani in Regulam S. Benedicti. Diſerte vero Aimonius ſerm. de S. Benedicto, expoſitionem, quæ recens tribuitur Rabano, ait eſſe SMARAGDI, verbis illis: Smaragdus quoque, expoſitionem in ipſius Regulam commentatus, hos præmiſit verſiculos: *Quisquis ad æternum mavult concedere regnum &c.* quod eſt initium carminis præfixi huic expoſitioni recens *Rabano* ſuppoſitæ. Verba ſunt *Theophili Raynaudi* de mal. & bon. lib p. 152.

Vide quæ habet *Mabillon*, excerptus ſub lit. (a)

II. *De Quæſtionibus Canonum Pœnitentialium* libri III ad Heribaldum. Ingolſt. 1616.

III. *De Vitiis & Virtutibus*, de Peccatorum Satisfactione & Remediis ſive Pœnitentiis libri III.

Sex iſti libri HALITGARIO rectius ſunt adjudicandi ſub cujus etiam nomine extant apud *Canifium*, & in Bibliotheca Patrum: Verba ſunt Guilielmi *Cavei* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 381. a.

IV. *De Sacramento Corporis & Sanguinis Domini* liber Rabano in MStis & in edit. Colon. 1551. aſſignatus PASCHASIO RADBERTO adjudicatur a *Cavco* Hiſtor. liter. Script. Eccleſ. p. 376. quod & ex Claudii reſponſo ad Diſſertationem Arnoldi notat *Symbola Normannana*, quæ præterea allegat Epilogum conſenſus Orthodoxi de Cœna Dominica p. 407. 408. illique oppoſitæ Solidæ Refutationis Theologorum Wirtenb. p. 528.

Rhabanum hunc *Maurum* dictum aliter MAGNENTIUM itemque RHABANUM TEUTONICUM obſervat Thomas *Hyde* Biblioth. Bodl. p. 441. b.

(a) Mabillon. T. II. Anal. p. 419.

Commentarius iſte (in Regulam S. Benedicti.) *perpetuum editus & inter opera* Rabani, *eum conſtet eum eſſe* Smaragdi *ejusdem cujus eſt* Diadema Monachorum & Via Regia. *Nam in duabus iſtis lucubrationibus dum Auctor agit de Confeſſione, eadem verba utrobique repetit, ut patebit conferenti cap. 16. Diad.*—

(1788) MARX Hüpffinsholtz von Mäuſebach quod ſit Georgius Kollenhagen oſtendimus in anonymis num. olim CCCXLIV. nunc 1914. a.

(1708. a) In MAXIMILIANI HENRICI Electoris Colonienſis Apologia exſtantium ſcriptorum autores quinam ſint, docet *Symbola Maſtrichtiana* his verbis:

N. FABRI J. C. Conſiliarius Electoris Colonienſis Maximiliani Henrici.

Perhibetur auctor Juridicorum, & N. STREITHAGEN, Canonicus Hinsbergenſis auctor & Suggeſtor hiſtoricorum quæ habentur in Electoris Maximiliani Henrici apologia des Stiffts Cöllen gegen die Stadt Cöllen/ ut mihi relatum Coloniæ. Prodiit liber Bonnæ in folio anno 1659. quod tamen titulo non eſt adſcriptum.

(1709) MAXIMO CONFESSORI, patria Conſtantinopolitano adſcriptus

(I.) Tractatus *de duabus Chriſti Naturis in capita decem diſtinctus*, TIMOTHEO PRESBYTERO CP. tribuitur a Fr. *Combefiſio*, qui illum edidit Gr. Lat. 1648. in Auctar. Tom. II. notante *Cavco* Hiſtor. lit. Script. Eccl. p. 323.

(II.) *Dialogos de Trinitate* qui inter opera ATHANASII editi Maximo vendicantur à *Combefiſio* apud Caveum loc. cit. THEODORETO *Garnerius* aſſerit in Act. Erud. Lipſienſ. 1685. pag. 50. v. Athanaſium & Theodoretum.

(1709. a) MAXIMUS MONACHUS. Philoſ. & Martyr.

B. Maximus Monachus Philoſ. & Martyr. *Capitum Theologicorum* Sermone 57. adducit ex Areopagita noſtro locum & idem *Scholia in omnes Dionyſii Areopagitæ* libros ſcripſit, quæ extant Græce excuſa. Idem in diſputatione contra Pyrrhum &c. Fuit autem is Maximus iſte vir ſummus, cujus ſanctitatem & res geſtas, cognitionem divinæ & humanæ Sapientiæ, illius temporis ſcriptores omnes merito celebrarunt, & libri plurimi ab eo ſcripti teſtantur, quorum multos *Photius* retulit, plures *Baronius* annal. tom. 8. an. C. 657. Martinus *Delrio* in vindiciis Areopagiticis pag. 54. c. 14.

Multi prologum, qui præfigitur B. Maximi Græcis Scholiis, volunt eſſe MAXIMI, ſed JUNIORIS cujusdam JOHANNIS SYCOPOLITANI. Nec ſane convenit admodum, cum Maximi Stylo, qui preſſior eſt & Simplicior. In hoc prologo reſpondetur argumentis quibusdam adverſariorum, qui conantur libros Dionyſio Areopagitæ adimere quæ noſtra argumenta jam ſolvimus &c &c. add Mart. *Delrio* in vindiciis Areopag. cap. 21. pag. 78.

Maximus Monachus &c.

Cæterum part. 2. tit. 18. refert *(Euthymius Zygibenus)* Epiſt. 5. Maximi ad Nicandrum, in qua locum illum B. Dionyſii de Dei-Virili operatione ex Epiſtola ad Cajum fuſe explicuit, quæ explicatio quia pererudita eſt & oſtendit Maximi Sapientiam, atque eruditionem, cujus inſcitiam *Scaliger* jactat ſe oſtendiſſe etiam hoc loco adſcribam &c.

&c. Martinus *Delrio*, in Vindic. Areopag. pag. 83. cap. 22. *Symbola* eſt verbotenus *Maſtrichtiana*.

(1710) MAXIMO PLANUDI adſcripta in MSto Biblioth. Cæſareæ Vindobonenſis opuſcula duo

(I.) *De Sanguine phlebotomia, &*

(II.) *De Urinis* NICEPHORO BLEMMIDÆ rectius tribui cenſet *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. VI. p. 109.

(1711.) *Quinti Cornelii* MAXIMI liber *ad legem Falcidiam*, latam ab Auguſto, adhuc Triumviro, RUTILIO MAXIMO, JCto longe Juniori, adſcribitur à *Cujacio*, referente Fabricio in Appendice ad Bibliothecam ſuam Latinam pag. 109. 110.

(1712.) MAXIMO Taurinenſi Sermones AMBROSII & AUGUSTINI quomodo ſuppoſiti ſint v. apud *Rivet*. Crit. Sacr. lib. 4. cap. 23. pag. 463. 464.

Vide *Actor. Eruditor. Lipſi.* Supplement. Tom. II. Sect. IX. pag. 423. *Miraei* Biblioth. Eccleſiaſt. pag. 84. Mehlführer Coron. pag. 144. ui & *Symbolam Maſtrichtianam* ſequentem: Extat autem inter Sermones Beati MAXIMI TAURINENSIS homilia inſcripta, in Circumciſione Domini, live de Calendis Januarii increpatio, quæ B. AMBROSIO quoque adſcribitur. *Richard. Montacutius* Orig. Eccleſ. parte priore §. 137. pag. 130.

II. De *Perfecta Charitate & de aliis Virtutibus Chriſtianis*, *ad Elpidium* Presbyterum, Centuriæ

IV. Edit. Gr. & lat. Hagenoæ 1631. 8v. à Vincentio Obſopæo, qui Maximo Taurinenſi ſtolide attribui, judicio *Cavei* Hiſtor. lit. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 323. MAXIMI CONFESSORIS Conſtantinopolitani fœtus ſunt.

(1713.) *Valerius* MAXIMUS Romanus. Qui ſub ejus nomine hodie leguntur *Dictorum factorumque memorabilium libri IX* non ejus genuinum opus eſſe cenſetur, ſed epitome ex eodem collecta vel à JULIO PARIDE vel à JANUARIO NEPOTIANO, apud *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 58. 59. Qui tamen tam dubium hoc judicat eſſe, quam certum eſt, fragmentum decimi libri non eſſe Valerii Maximi, ſed potius ex VALERIO PROBO, ANTIATE, à JULIO PARIDE concinnatum. vide *Voſſium* de Hiſtoricis Latinis lib. I. cap. XXIV. pag. 123. & *le Journal des ſavans* de l'anno 1680. tom. VIII. pag. 16. 17.

II. Ejusdem liber *de nominibus Romanorum Voſſio* Hiſtoricis Latinis lib. 1. cap. 24. pag. 123. videtur eſſe Julii PARIDIS, à Probo in compendium contractus, cui tanquam ſuffragantem citat Symbola *Normanniana Seldeni* præf. titul. honorum pag. 8.

(1714.) MAYERNE *Turquet Theodoro*: SEGVIN & AKAKIA. Baillet liſte des Auteurs Degviſez pag. 574.

Joannes MEDICES v. *Leo X.*

(1715.) *Jocoſus Severus* MEDIUS, SS. Theologiæ Studioſus & Alumnus Suecicus. Sub illo nomine edidit Dominus M. Joh. *Sebaſtian* MITTERNACHT, ut ex Catalogo Scriptorum ejus, indicium fecit Clar. Dominus M. *Wägener*, Scripta duo Sequentia.

(1) Vertrauliches Geſpräch zwiſchen vier Päbſtiſchen Scribenten, als Jodoco Kedd einem Jeſuiten / Valeriano Magno, einem Capuciner / Elia Schillern D. und dann Paulo *Segern*, Flandro welches kürtzlich entworffen M. Jacobus Severus Medius aus Schweden SS. Theol. Stud. Typis Johannis Bauer A. M. DC. LIII. 12o.

(2) M. Jacobi Severi Medii, SS. Theol. Stud. und Alumni Svecici nothwendige Apologia &c. gedruckt und in Verlegung Joh. Bauer 1653. 12. Leipzig.

(1715. a.) *Ædificatio Evæ* edita à MeDULIXIConſte in 12. Hoc ſcriptum ſub hoc nomine Colmariæ publicavit Anno 1667. *Daniel Gvilielmus* MOLLERUS P. P. Altorfinus, ut ipſe ad me perſcripſit 1690.

(1616.) Andreæ MEDZYBOZII nomine *Diſputationem de Eccleſia non inutilem eſſe, contra* Fauſtum Socinum, Arianum, fortiter pro Eccleſia dimicavit *Albertus* ROZCISZEUSKI, Jeſuita Polonus: verba ſunt *Alegambes* p. 10.

MEZIBOZIUM ſcribit *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societ. Jeſu pag. 18. col. a MIEDZIBOS autem MEDZIBOSIUM Bailletus in Catalogo des Auteurs Degviſez pag. 574. Scriptum ſub *Roscizewski* nomine citat etiam *Witten* Diar. Biograph. anno 1619. ad d. 7. Januarii: at de perſonat *Medzibozii* nomine nihil addit ſufficere: ratus ſi adderet, pleraque aut ſuppreſſo aut alieno nomine ab eo edita eſſe.

MEGARENSIS v. *Euclides.*

MEGASTHENES v. *Fabius.*

(1717.) MEHRNINGI nomine *Chriſtophorum* RASELIUM libros de baptismo & contra baptismum evulgaſſe refert Henr. *Kippingius* in Reſponſo novo ſive *Nania Apologet.* Anno 1667. 12. ed. §. 24. *Symbola* eſt *Diecmanniana.*

(1718.) Joh. Franciſci MEI nomine, ſcripſit *Franciſcus* RAINALDUS, Jeſuita Italus, *Modum præparandi ſe ad feſtum Nativitatis Domini*, Viterbii in 16. teſte *Alegambe* p. 131.

Totidem verbis hæc repetit *Sotwel* Biblith. Scriptor. Societ. Jeſu p. 246.

(1719.) *Falcidio* MELAMPODIO. Perſonatum nomen eſt *Joſephi* DE GLI AROMATARI, ſub qua edidit: Dialogos contra Alexandrum Taſſonium Venet. 1613. 8. indicante *la Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. VII. p. 28.

(1720.) *Monſieur* DE MELANCHTON, qui ſcripſit *contra* tractatum *Marchionis de Chatelet* tractatum *de la Politique de France*, eſt *Jaques* PINETON

NETON DE CHAMBRUN, Miniſter & Profeſſor Araufionenſis, docente Petro *Balo* in Epiſtola Deckherri de Scriptis Adeſpotis ſubjuncta pag. 395.

(1721) *Philippus* MELANCHTON, cui plerumque *Commentatio de vocabulis Regionum & Gentium* apud Tacitum tribuitur, non eſt ejus Auctor, judicante *Deckherro* de Scriptis Adespotis pag. 305. 306. ſed vel *Henricus* GLAREANUS, vel *Hieronymus* FROBENIUS, aut quod ipſi magis placet, *Johannes* BRENTIUS, cui etiam adſcribit *Bailletus* in indiculo des Auteurs Degviſez pag. 574.

MELANDER, v. *Philoxenus.*

(1722) *Hippophilus* MELANGÆUS, eſt *Philippus* MELANCHTON, uti nominis *anagrammatismus*, & cognominis utriusque Synonymia Græca facilè perſvadent, & indicat etiam *Bailletus* Part. III. des Auteurs Degviſez cap. X. p. 327. & in Catalogo p. 574. v. Hippophilus.

(1722. a) MELCHIADES. Papa ſupponi ſibi patitur epiſtolas à Pſeudo Iſidoro, docente Gerh. von *Maſtricht* in hiſtor. juris Eccleſiaſtici à num. 220. ad 233. ſeu à pag. 232. usque ad pag. 268.

Item ad Ant. Auguſt. Baluzium in notis pag. 625. edit. Duisb. ſeu in præfat. edit. Paris. §. XI. & pag. 759. Duisb. ed.

(1723) *Janus* MELEAGER eſt *Baltaſar* VENATOR, ait Joh. Frid. Gronovius lib. 3. de Seſtert. Cap. 17. pag. m. 549. Conſentit *Bailletus* in Catalogo Auctorum Perſonatorum pag. 574.

(1724) *Gianadino* MELEAGRO. Sub hoc *anagrammate* latere voluit Dominus *Gio. Andreas* MONIGLIA, Medicus Piſanus, in *Replica, ad Reſponſionem D.* Innocentii Valentini, 1662. in 4to, docente *Leti* Italia Regnante Pat. III. p. 407. ubi alia ejus ſcripta recenſentur. Adde *Villani* Viſiera Alzata num. LII. pag. 61.

MELETEPHILUS v. *Dorotheus.*

(1725) Ambroſii MELILAMBII, Sendſchreiben an einen vornehmen Cavalier, betreffend die Schwediſche und Pohlniſche Waffen 1659. in 12. agnoſcitur à Dr. *Joh. Balthaſare* SCHUPPIO, piæ laudatæque memoriæ, Paſtore hujus urbis ad D. Jacobi, in libello alio, cui Ehrenrettung, titulum fecit, quem vide in operibus ejus, conjunctim in 8. recuſis pag. 625. ipſamque Epiſtolam pag. 360.

Extenditur autem usque ad paginam 380. excluſive. Verba autem D. *Schuppii* ſcriptum hoc pro ſuo agnoſcentis ex Apologia ejus pag. 625. excerpta hæc ſunt: Was das Sendſchreiben des Ambroſii Mellilambii anlanget / bekenne ich / daß ich deſſelben Autor ſey / und bin da zu geleiter worden / durch einen weitberühmten Cavallier, welcher als ein Politicus meine Gedancken von dem Schwediſchen und Polniſchen Kriege zu wiſſen begehret hat / habe derohalben ihm alß einem Politico, politicè darauf geantwortet / und alles in dieſer Sache / darvon ich keine Profeſſion mache / ſeinem hoch vernünfftigen Judicio heimgeſtellet.

(1726) MELISONE *Androvinci. Alexandre* TASSONI. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 574. ſcribi debuit MELILISONE ſecundum *Villani* Viziera Alzata pag. 29. quem vide excerptum in *Nomiſenti.*

(1727) MELISSUS, Philander &c. Jean MALLARA, FERNANDEZ DE HERRERA &c. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 574.

(1728) MELITONI Epiſcopo *Sardenſi* ſuppoſitum eſſe librum *de tranſitu ſeu aſſumtione B. Mariæ Virginis* docent *Olearius* Abaci patrol. pag. 313. *Quenſted* de Patriis Virorum illuſtrium p. 459. *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. VIII. pag. 193. & fuſius Diar. Sac. Itin. Cellens. pag. 93. 116. 127. 128. 129. 191. 192. (a) à LEUTIO ipſi ſuppoſitum innuere velle videntur Monatliche Unterredungen / 1692. pag. 993. adde pag. 889. 890. vide *Caveum* Hiſtor. liter. Script. Eccleſ. pag. 32. Librum hunc etiam JACOBO MINORI Apoſtolo falſo aſſignatum vide ſupra *in Jacobo.*

II. Melitoni adſcriptum librum *de Virtutibus Apoſtolorum*, ſub ABDIÆ nomine à *Lazio* editum ſupra monuimus in *Abdia.* Addit *Symbola Maſtrichtiana* Hottingerum in Elencho Script. ſuppoſitit. pag. 73. ſecul. 2.

(a) Petri Lambecii Diarium Sacri Itin. Cellenſ. p. 93.

Liber de tranſitu B. Mariæ *Virginis, qui falſo attribuitur* Melitoni *Epiſcopo Sardenſi, & Decreto Romani Concilii, cui Pontifex Geläſius I. A. C. 494. præfuit, ut ſuppoſititius, & multa inſulſa, atque ipſis adeo Apoſtolorum actis repugnantia continens improbatus ac rejectus eſt, &c.*

(b) Monatliche Unterredungen. Ao. 1692 p. 993.

Nun will ich auch noch etliche Lateiniſche beyfügen. Ein altes vor 700. biß 800. Jahren geſchriebenes Buch auf Pergament hat dieſe Uberſchrift: Melito *Epiſcopus de virtutibus Apoſtolorum* Unten auf dem erſten Blate hat *Flacius* angemercket: *Hic liber a* Lazio *eſt ſub nomine Abdiæ editus.* Der Anfang iſt; *Melito ſervus Chriſti Epiſcopus Laodiciæ univerſis epiſcopis & eccleſiis Catholicorum in Domino ſalutem æternam. Volo ſolliciturn eſſe fraternitatem veſtram de Leutio quodam, qui ſcripſit Apoſtolorum actus &c.* Es wird wol eben der Planus ſeyn / ſiel *Conſtantino* in die Rede / der den *librum apocryphum de tranſitu Mariæ* unter des *Melitonis* Namen erdichtet. Die *Collation* würde es außweiſen ſagte *Antonio*, die man auch mit dem *ſuppoſititio Abdia* vornehmen könte; und würde dieſelbe nicht ſo gar umſonſt ſeyn / weil zumahl des *Leutii* darinnen gedacht wird / dem nicht nur Pabſt *Innocentius I. in Epiſtola ad Exuperium* Schuld giebet / daß er etliche Schriften unter *Matthiæ, Jacobi minoris, Petri & Johannis* Namen

men *fingiret*/ ſondern auch das *Decretum Gelaſianum de libris Apocryphis* gar ein ſchlecht Lob giebt. Denn ob gleich einige *Codices Lenticius*, andere *Lentivus*, andere *Lentius*, andere *Leutius* haben / ſo giebt es doch der Augenſchein/und Pabſts *Innocentii teſtimonium*, daß das letzte zu *præferiren* / und alſo zu leſen ſey: *Libri omnes, quos fecit Leutius, diſcipulus diaboli, apocryphi.*

(1729.) MELLIET *Laurent* interpres Gallicus Itali *Scipionis AMMIRATI* v. in *Anonymis.* num. 2466. *a*

(1730.) MELROSE *Jean* CARAMUEL. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 575.

(1731.) MENACHEM *Azaria.* Ejus extat *liber Cabaliſticus*, inſcriptus: *Succus Pomogranatorum*, qui eſt Compendium libri *Pardes Rimmonim*, edit. Mantuæ 1613. & Venet. 1601. At in libri hujus Præfatione Auctorem ſtatui R. SAMUELEM GALLÆCUM monet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 448. b.

(1732.) MENARTI nomine prodiit Pariſiis apud Carolum Savreux 1665. in 4. & 8vo. *Vita S. Joannis Chryſoſtomi*, cujus Verum Auctorem eſſe *Godefridum* TILMANNUM indicat *Teiſſier* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 112. Forte in hoc ſcriptum digitum intendit *Bailletus*, quando ſub perſonato nomine Menarti, latere *Godefredum* HERMANT, monet in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 571. Certe & hunc Hermant non minus quam Tilmannum Vitas aliquot Patrum edidiſſe, ipſe *Teiſſierius* loc. cit. p. 113. teſtatur.

(1733.) MENEDEMUS Rhodienſis, eſt *Alexander de* VINCENTINIS. *Rhod.* 35.

XXXV. Scav. 6.

Menedemus RHODIENSIS, Alexander "de VICENTINIS: qui ſcripſit *pro Scutentia Cre*"*monini de Calido.* Alexandri de Vicentinis Me"dica ſcripta vide apud *Lindanum* p. m. 18 qui fictitii nominis haud meminit: ſed ſub vero nomine "commemorat Veronæ 1634. in 4. editum tra"ctatum *de Calore per motum excitato atque de influxu in ſublunaria.*

Addit *Mercklin.* Lindenii Renovati p. 28. *Epiſtolam, ſive eorum, qua exputri, mucoſaque materia, & eorum, que ex ſemine derivata fluxere, ſpecies eadem*: &, *de foco putridarum febrium continuarum* Apologiam pro *Galeno.* De Menedemi tamen ficto nomine non minus quam Lindanus filet.

(1734.) MENU, le *ſieur le N.*- LE MAITRE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 557.

(1735.) *Redivivi* MENIPPI Satyricon *Aſini Vapulantis* in 12mo. ſcriptum in Anaſtaſium Bellinckhauſen, Jeſuitam, Apoſtatam, eſt *Alexandri Julii* TORQVATI, referente D. Samuele *Reibero*, quod & literæ A. 1. T. Copiæ reſponſoriarum præfixæ indicant. Hæc *Symbola Nermanniana.*

(1736.) MENNÆ Patriarchæ Conſtantinopolitani nomine, quæ circumfertur *homilia ad Vigilium, Epiſcopum Romanum*, ARRIANIS imputatur à *Martino Schoockio*, Fabulæ Hamelenſ. part. 2. c. 4. p. 64.

Subſtituit hic *Diecmanniana annotatio* (pro Homilia) *Epiſtola*, & pro (*Arriauis*) *Monotheliti*, imputatur à Sexta Synodo & Maximo apud *Baron.* an. 636. v. *Gretſer.* de jure & more prohib. libros malos l. 2. C. 5. p 278.

(1737.) Antonii MERCATORIS *notata ad Joannis Roberti libros Animadverſionum Juris Civilis tres* (editos Pariſiis 1580. in 4.) prodiere Biturig. 1587. in 4. Iis aliis tribus libris reſpondens *Roberto* Aurel. 1582. editis, indicat adverſarium ſuum fuiſſe *Jacobum* CUJACIUM. Adde *Scaven.* num. 5. *Wiſſembach* ad l. 3. ff. de R. J. & imprimis V. Cl. *Jacob Thomaſ.* de plag. lit. §. 398.

(1738.) MERCATOR, *Antonius. Marc* LYCKLAMA. *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez, pag. 575. v. Antonius, ſupra.

(1739.) MERCATOR v. *Demetrius.*

v. *Iſidorus.*

(1740.) MERCURII BRITANNICI ficto nomine prodiit *Mundus alter & Idem*, ſive *Terra Auſtralis antehac ſemper incognita, longis Itineribus peregrini Academici nuperrime luſtrata: liber recenſus Ultrajecti* cum Thomæ Campanellæ Civitate Solis, & Nova Atlantide Fr. Baconis de Verulamio. 1643. in 12mo. Diſtinctus *libris quatuor*, quorum *primus* bifariam ſubdiviſus Crapuliæ Provincias, Pamphagoniam Capitibus XII. Yvroniam VII. Copitibus abſolvit. Liber *Secundus*, inſcriptus, Viraginia, vel Gynia Nova continet capita VII. Liber *Tertius*, Moronia capp. IX. & Liber quartus, Lavernia, iterum capita Septem: paginis in univerſum 222. ſubjectis & capitum & nominum propriorum indicibus, præmiſſaque tum præfatione, tum Itineris occalione, interſperſis neceſſariis mappis. Auctorem autem habet Scriptum hoc mole parvum, virum Summum, *Joſephum* HALLUM, Epiſcopum, primum Exonienſem, deinde Norvicenſem, vulgo dictum *Senecam Anglicanum*, uti memorat Clariſſimi. Guilielmus *Cave* in transmiſſa ſua *Symbola.* Et inter Joſephi Halli reliqua ſcripta & hoc collocat Thomas Hyde Biblioth. Bodlej. p. 319. Col. B.

(1741.) MERCURIUS Frondator quod ſit *Emericus* CRUCIUS, nunc demum ex litteris recentiſſimis Domini *Gerhardi von Maſtricht* addiſco, quibus ex *Chr. Adami Ruperti* annot. ad Synopſin min. *Beſoldi* pag 291. hæc verba exhibet: *Salmaſius ad Grouvium in Elencho Antidiatribes* Mer-

curii Frondatoris, *quo nomine latere voluit* Emericus Crucius.

Addit hic Diecmannus: qui Anti-Diatriben (Paris. 1639. in 24.) contra Gronov. Notas in Statii Sylvas edi fit de la Croix dictus Crucejus, Hæc notavi ex *Baillet* d'Anti T. 2. p. 328.

(1742.) MERCURII, Der Götter Boten, *Relationes* Auctorem habent MALZACUM, Principi Oettingenſi quondam à Conſiliis, nunc Viennæ degentem, indicante *Symbola Junckeriana.*

(1743.) *Mercurio* PLATONISSANTE auctore circumfertur *Diſſertatio* inſcripta *Cometa malus genius*: ſive Diſſertatio ſingularis, qua ad excitanda Eruditorum ingenia diſquiritur: *Annon Cometa per malos genios regantur?* Auctore *Mercurio Platoniſſante*, Noribergæ apud Endteros in 12 ſine mentione anni. Autorem libelli eſſe *Michaelem* PRAUN, J. U. D. Comitem Palat. Cæſ. & Princ. March. Baden Durlac. Conſiliarium Aulicum, alia ejus editio, quæ Francof. 1682. 12. cum iis, quæ retuli, auctoris nominibus & titulis prodiit, docet ut habet *Symbola Diecmanniana.*

(1744.) MORE-*SOLTE*, *Pierre* GRINGORE DE VAUDEMONT. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 575.

MERLINUS v. *Coccajus.*

MEROSCHOVA v. *Michaël.*

(1745.) MESNIL, *Jean Baptiſte* de: NOROSIMOND. *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez p. 575. Edidit autem ſub illo ficto nomine *Vitam cujusdam Sancti*, ut indicat idem *Bailletus* liſte des Auteurs deguiſez P. IV. cap. IV. pagina 513. (a)

(a) Baillet Deguiſemens des Auteurs pag. 513.

Un Comedien de nos jours connu pour un homme d'eſprit par ceux qui ont le goût du theatre, à eſté privé à ſa mort des honneurs de la ſepulture ſolemnelle des Fideles, ſuivant la ſeverité de la diſcipline de l'Egliſe. Mais il eſt probable que s'il avoit eſté reconnu pour l'Auteur d' une vie des Saints *nouvellement publiée ſous le nom emprunté du ſieur du* Meſnil, *l'Egliſe conſiderant ce travail édifiant comme le fruit de ſa penitence, auroit pû luy rendre cet honneur ou quelque autre récompenſe que ſon changement de nom luy a peut-eſtre derobée.*

MESSALINUS v. *Walo.*

(1746.) MESUÆ Liber XXVIII. eſt ALBUCASIS quem alii SERVITOREM nominant. *Ravius* ad *Gesn.* in Albucas. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1747.) VON METEREN v. *Demetrius.*

(1748.) METHODIO *Monacho* falſo in MSto Bibliothec. Cæſar. Vindobon. adſcriptum *Commentarium in Apocalypſin* ORIGENI itidem abjudicatum ANDREÆ CÆSARIENSI reſtituit *Lambecius de* Biblioth. Cæſar. Comment. lib. IV. p. 180. 181.

(1749-52.) METHODIUS Olympius & poſtea Tyrius Epiſcopus, dictus EUBULIUS. Ei ſuppoſitam eſſe *Orationem de Simeone & Anna*, ſeu *in Feſtum occurſus & Purificationis* B. Mariæ docet *Caveus* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 75. METHODIO CONSTANTINOPOLITANO Patriarchæ eum adſcribens. Pro genuino tamen eam agnoſcit *Du Pin* Nouvel Bibliothec. Tom. I. pag. 200. at Conſtantinopolitano mavult etiam adſcribere *Oudinus*: vide le *Journal des ſavans* 1686. p. 135. (a)

II. *Oratio Palmarum* Methodii ſit an CHRYSOSTOMI, dubitat *Caveus* loc. cit. Methodio tamen aſſerit *Du Pin* p. 200.

III. *Oratio de Pythoniſſa* adverſus Origenem eadem eſſe videtur *Leoni Allatio* cum ORIGENIS tractatu de *Engaſtrimytho* apud *Caveum* loc. cit. cui tamen hoc diſplicet.

IV. *Liber Revelationum*, quem huic Methodio ſuppoſitum docent *Miræus* Biblioth. Eccleſ. pag. 27. (b) & *Olear.* Abac. Patrolog. p. 315. *Colomeſio* Diſſert. de Scriptis aliquot dubiis num. XXII. idem cum *Chronico* Methodii videtur.

(a) Journal des Scavans 1686. pagina 135.

Il pretend que le Sermon pour le jour de la Purification *que* Bellarmin *& aprés luy le P.* Combefis *a attribué à* Saint Methodius *Evêque d'Olympe ou de Tyr, dont ce Pere publia les ouvrages en 1644. n'eſt nullement de luy, mais plutoſt de Methodius Patriarche de Conſtantinople qui vivoit au 9. Siecle. Il ſe fonde entre autres raiſons ſur ce qu'il paroiſt que ce Sermon a eſté prononcé dans une aſſemblée d'Evêques, ce qui ne peut convenir au temps de la perſecution de Diocletien & de Maximien ſous laquelle ce ſaint a vecu & ſouffert la mort.*

(b) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 27.

Circumfertur & libellus Revelationum *ſub ejus nomine, ſed putatur ſuppoſitus. Alius ab iſto fuit S.* Methodius *C. P. Patriarcha.*

(1753-8.) METHODIUS PATRIARCHA *Conſtantinopolitanus* dictus *Homologeta* ſeu *Confeſſor.* Ei vulgo adſcribitur

(I) *Vita* ſeu Encomium S. *Dionyſii Areopagitæ.* Quod ſcriptum tamen ex HILDUINI Areopagiticis deſumtum demonſtrat *Sirmondus* apud *Caveum* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 375. *Metrodoro* etiam adſcribi notat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 454.

(II) Sermones de Simeone & in Ramos Palmarum METHODIO JUNIORI adjudicantur à Du Pinio Nouvelle Bibliotheque Tom. VII. pag. 196.

III.

III. *Canones Panitentiales* METHODII JUNIORIS Patriarchæ esse asserit *Arcudius* apud *Cave*, loc. cit.

IV. *Oratio in eos qui dicunt, Quid profuit filius Dei Crucifixus.*

V. *Adeos, quos pudet Crucis Christi:* quæ utraque subHujus *Methodii* nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag 454. METHODIO cuidam Episcopo incertæ ætatis tribuitur ab *Okario* Abaci Patrolog. pag. 315. & *Miræo* Biblioth. Eccles. pag. 182. cui tamen hunc eundem esse cum Patriarcha nostro Constantinopolitano videtur verisimile. p. 232.

METHODIUS v. *Eubulius.*

(1759) Theodoro METOCHITÆ suppositam a *Meursio Historiam Romanam*, quæ sit *annalium Michaëlis* GLYCÆ *liber tertius*, prolixe docet *Ub. Rayn.* de mal. & hon. lib p. 156.

Et ex eo *Cave* Chartophylac. Eccleſiast. pag. 264. & *Wharton* Append. ad Histor. ejus Ecclesiast. pag. 4. quibus addit Philip. *Labbe* in notis Edit. Reg. Paris. pag. 364. Pro genuino tamen *Metochita* opere agnoscere videntur *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. pag. 252. & *Vossius* de Histor. Græcis lib. II. cap. XXIX. pag. 308. & *Sagittar.* introd. hist. Eccles. pag. 584. Denique *Dictmannus* Amplissimus hoc l. margini addit: Non suppositi Theodoro *Metochitæ* hanc Historiam *Meursius*, ut mordacissimus Jesuita *Raynaud.* garrit, sed ab ejus socio Raynaudo Schotto, ut *Meursius* in præloquio prodit, acceptam Latine vertit, & Lugd. Batav. A. 1618. 4. edidit. Si quod hic peccatum subest, istud non Meursii, sed Theodori *Metochitæ* est, qui *Glycam* scripserit. v. *Fabri* Dec. Decad. n. 18.

(1760) *Johannes* MEURSIUS ut sit *Hieronymus* WOLPHIUS sic indicat *Symbola Normanniana: Nicephori Gregoræ* Μονῳδία εἰς τὸν μέγαν λογοθέτην, Θεόδωρον τὸν Μετοχίτην cum versione Latina in Præloquio de Theodoro Metochita edidit Joh. *Meursius*, nullo verbulo indicans suane, perinde ut reliqui operis, interpretatio, an alterius esset. Est autem Hier. *Wolphii* libro X. Historiæ *Nicephori Gregoræ* exstans, quæ nonnunquam exemplari Græco adposito integrior pleniorque, aliunde transscriptam se prodit, sed emendatior tamen meliorque hæc Monodia in nostro MSto reperitur. *Symbola est Normanniana*, hucusque:

Vide in ALOYSIA SIGÆA *Meursium* hunc denuo. Interim hic adde *Mastrichtiana* sequentia *Meursii* Joh.

Interpres Historiæ Romanæ Theod. *Metochitæ*, quæ est liber tertius annalium Mich. *Glycæ* ut ostendit *Rainaud.* de bon. & mal. libr. § 252. sed notandus hic pruritus Raynaudi, quamlibet arripientis occasionem carpendi. Subjicit enim: Sed homini ex Calvini caulâ leve est ita ludere & illudere. Hæc sane rabies, hic furor est, hominem de literis bene meritum si quisquam, & qui negotia religionis rarissime tangit, convitiari. Meminisse debuerat Raynaudus, eum in isto erotemate X. agere tantum de iis suppositionibus, quæ sine dolo fiunt, inter quas & hanc refert; attamen convitiandi pruritui indulgere voluit. Sed is mos est Jesuitarum, ex caula pontificis ita ludere & illudere de rebus literariis bene meritis. Adde verba ultima ejusdem *Raynaudi* ubi de dolo ne quidem conjectura constare ait. Non Raynaudum latere poterant merita Meursii & elogia literatissimorum hominum, de quo Eustat. *Swertius* analectorum lib. 2. c 3. asseruit, quod ejus meritis in rem literariam, omnia verba linr inferiora, & Dan. *Classen* lib. I. Exercit. in passionem Domini cap. 4 p. 54. vocavit optimum antiquitatis vindicem: Schokius Magnus Polyhistor: in fabul. summum: Borremansius de poetis & Prophet. pag. 70. Virum eruditissimum: Reinesius inter maximos numerandus I. var. cap. 14. pag. 49. virum, quo Græcantiorem Apulejana voce non vidimus, Græciæ vindicandæ in Belgio natum. Hoc diffamandi Cacoethes eo turpius est, quo innocentior Meursius qui ipse hunc Metochitæ librum Glycæ adscripsit. (Jungenda hæc numen scil. priori.)

(1761.) MEZAHAB Epistola *de Auro potabili aut de variis auri generibus*, quam ex sensu artis scriptam prædicat *Morhofius* Polyhist. liter. lib. I. cap. XI. p. 113. *Benjamino* MUSSAPHIA, Medico Hamburgensi, adscribitur à *Mollero* Isagog. ad Historiam Cimbr. Chersones. Part. II. pag. 96. (a)

(a) Mollerus Isagog. ad Historiam Cimbr. Chersones. Part. II. p. 96.

Benj. Mussaphia *Med. Doct. & Practicus Hamb. atq; Gluckst. A. 1674. mortuus, Autor Epistolæ de Auro Potabili, sub ficto nomine* MEZAHAB *initio edita, & anno 1640. cum Sententiis ipsius Sacro-Medicis recusa, quam* Morhofius, *pra nimio Chymiæ studio à Rabbino Antiquo scriptam esse credidit.*

(1762) MICHAEL *Eliathim: Jean* DESMARETS *de S. Sorlin. Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 575.

(1763) MICHAEL MEROSCHOVA, Bohemus, scripsit Epistolam ad Joh. Traut Noribergensem — Nomina fictitia hæc sunt: sed PRUDENS POLITICUS sub primo latet ex D. *Praunii* Ritter-Spiegel pag. 94. monet Schröteringiana Symbola.

(1764) MICHAEL PSELLUS quomodo sit idem cum EPHESIO vide supra in *Ephesio.*

(1765) MICHAEL v. *Villanovanus.*

(1766) MICHALOWICZUS v. *Zagielli.*

(1767.) Olmerio de MICHELI. Persona est Hieronymi de SAVONA sub qua publicavit *Carmina quædam* Venerea, indicante *Baillet* liste des Auteurs deguisez P. II. cap. V. pag. 133. 134. 296. & in Catalogo, p. 575.

(1768) Joannes MICROLOGUS, quomodo ſit factus ex errore, v. apud *Th. Raynaud.* de mal. & bon. l. p. 131. & ſupra n. 176.

Cujus verba ſupra in *Bernone Augienſi* exſcripſimus, ubi prolixe de Micrologo egimus, ejusque Auctorem IVONEM CARNOTENSEM eſſe aſſeruimus.

(1769.) *Daniel* MIEDHOVEN.

Miniſter & Conſiliar. Ducis Saxo-Lauenburgici, dedit anno 1629. einen außgefertigten Bericht / wie der Fürſten von Sachſen-Lauenburg Vorfahren um die Chur-Gerechtigkeit kommen / und ſie davon noch abgehalten werden. Auctor des Sachſen-Lauenburgiſchen Stamm-Falles perſonatus *Levinus* von Ambeer Hamb. 1690. fol. 70. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(1770) MIGEO, *Joannes*: Gaſpard. THAUMAS de la THAUMASSIERE. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 575.

(1771) MILDAPETTI Refutatio *Theoriarum de unica methodo — — — — — Guillielmi* TEMPELLI. Contra *Diplodophilum.* Ep. dedic. 4. Com. 2. 43. Hæc *Symbola Normanniana*, cum hiatibus data.

(1772. 3. 4.) MILLETERIUS, où *le Sieur de la* MILLETIERE eſt *Theophilus* BRACHET, docente Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 457. & 104. ubi ſub hoc nomine citat,

(I.) *Le Moyen de la paix Chretienne, en la Reunion des Catholiques & des Evangeliques* Paris. 1637. in 8vo.

(II.) *La Victoire de la Verité pour la paix de l'Egliſe, pour convier de Roy de la grande Bretagne d'embraſſer la foy Catholique.* Pariſ. 1651. in 8vo.

(1775) *Johannis* MILTONII defenſio pro Populo Anglicano a multis LUDIMAGISTRO CUIDAM GALLO tribuitur. *Salmaſ.* reſp. Milt. 4. ſed inaniter. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1776) *Stanislai* MINCK von WEINSHEIM *Logica Mnemonica*, ſive *Memonitiva* edit. Halæ Saxon. 1659. in 12. WINCKELMANNO tribuitur, qui Cæſareologiam cum Tabula Mnemonica edidit, à *Morhofio* Polyh. liter. lib. II. c. VI. p. 372. 373. Non abludente *Symbola Maſtrichtiana* ſerius transmiſſa ſequenti.

Stanisla MINCK von Windsheim.

Perſonatus edidit precepta Ethices. Verus „*auctor eſt Conſiliarius Haſſiacus, D.* Joh. Juſtus „WINCKELMANNUS. *Qui ab ipſo au-* „*ctore habet, mihi retulit. Perſonatus alia et-* „*iam edidit, quæ paratus eſt communicare, ubi* „*ad eum invifero.*

de MINOG v. *Rebulgo.*

(1777) MINORE, *Teofilo il*: Archange ROCCA. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 575.

(1778) MINUCIO MINUCCI Archi Veſcovo di Zara, cujus nomine prodiit italicè *Hiſtoria degl' Uſcchochi, cò i progreſſi di quella gente ſino all' anno 1602. in 4.* ſine mentione loci vel typographi, eſt *Petrus* SARPIUS, *Venetorum Theologus*, vulgo *Pater Paulus*, mutato, cum Monachatum ſubiret, nomine dictus, uti patet ex Catalogo librorum ipſius, quem *Fr. Fulgentius*, vitæ ipſius Italice ſcriptæ, poſtea que Gallice quoque verſæ ſubjunxit. Definiuntur in eo libro pag. 5. *Vſcchochi gente Dalmatica dallo ſtato d'un Principe, o per delitti commeſſi, o per impatienza del giogo tirannico fuggiti, a Dominii di Principe vicino, queſto ſi dimoſtra dall' iſteſſa voce ſcoco, che in latino ſi direbbe eranifuga*: Vide an non hinc recte derivetur vox Germanica Schöcken / qua ſolemus homines nihili, & nullius frugi appellare.

Falſum tamen, aut ſaltem dubium ſcripti memorati Auctorem eſſe P. SARPIUM judicat *Baillet* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 575. Imo vetum Auctoris nomen eſſe Minuccium Minucci conjicit *Symbola Diecmanniana* ſub lit (a) conſpicienda.

(a) Symbola Diecmanniana, plusquam decennio abhinc jam transmiſſa neque revocata ſecundum transmittenti veterem editionem cum annotatis.

Minucio Minucci ψευδεπίγραφον eſſe putatur. *Sed quantum mihi animadvertere licuit, ille quidem veri nominis auctor eſt, qui hanc hiſtoriam utque ad A. 1602. perduxit: pater* Paulus *autem tantum ad Ann. 1616. continuavit. Videatur ipſe libri titulus, volumen quintum operum* Sarpii *Anno 1677. Venet. 12. editorum conſtituent.*

(1779.) MINUTII AQUILOVICANI *Frieſii Examen Theſium Theologicarum Jacobi* Capelli, *de controverſiis* Belgicis Thlibochori 1624. 8. eſt SIMONIS EPISCOPII: ita citante *Horubockio* Summæ Controverſiarum p. 466.

MINUS v. *Celſus.*

(1780) *Laurentii* MIRABELLI nomine editi *Sermones Varii* Romæ apud Hæredes Corbelletti 1652. in 4to. ſunt ROBERTI MIRABELLI, Itali, S. J. docente *Sotwello* Biblioth. Scriptorum Societ. Jeſu pag. 724. at *Toppius* utrique, tam Laurentio, quam Roberto Mirabello Sermones Sacros adſcribit in Bibliotheca ſua Neapolitana pag. 191. & 271.

MIRABILIS v. *de bona caſa.*

de MIRABILIUM v. *Laude.*

(1781) Rolandi MIRTEI Onatini nomen, anagramma eſſe *Martini Antonii* DELRIO, confirmat, adeoque *Commentarium rerum in Belgio geſtarum à Patro Henriquez, Comite Fontano* Madriti 1610. & Col. 1611. in 4. editum, ſuo auctori reſtituit *Valer. Andr.* Bibl. Belg. pag. 645. adde *Alegamb.* pag. 325. *Fr. Sweertium*, Athen. Belg. pag. 552.

Sotwellum

Sotwellum Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſo pag. 583. *Witten.* Diarii Biographici Part. II. add. 17. Octob. 1608. Confirmat hæc ex ipſius *Debiouu* Vita ed. Antverp. fol. 1609. pag. 14. *Symbola Junkeriana*, quæ inde excerpta communicavit, quæ hic ſub lit. (a) ſubjungimus.

(a) Symbola Junckeriana.

De Belgarum ſeditione Commentarios ſibi latine concinnavit, qui Iberica lingua prodiere Madriti, *ſub anagrammate* Rolandi Onatini Mirtei.

(1782.) MIRTIO Ligurino. Qui ſub hoc perſonato nomine prodiit Italice libellus inſcriptus: *Le Proſe alla Moda di Vegetio Agrippino Piſeni.* in 12. *Joſepho* JUSTINIANI adſcribitur nella Viſiera Alzata Hecatoſtes num. LXXXVI. pag. 83. (a) hoc modo.

LXXXVI. PIER GIVSEPPE GIVSTINIANI Nobil Gen.
Ode Toſcana dell' Intirizzito Accad. *Addormentato.* In Genoa per il Pauoni M. DC. XXVIII. Fol.
Stampò anco ſotto il nome di *Mirtio Ligurino*, Le proſe allà Moda di Vegetio Agripino Piſeni. Iui per il Calenzani 12.
Veggaſi il Sopràni p. 243.

(1783) MISANDER. Sub eo nomine prodierunt *Delicia Biblicæ* fortean ad huc continuandæ, (Imo aliis & nuperrime *Paſſionalibus* exceptæ) Germanico Idiomate: Bibliſche Ergetzlichkeiten durch die gantze Bibel ſo zuſetzt von Miſandern. in 8vo. Initium Operis ſi bene memini, Anno 1691. Dresdæ imprimi cœpit. Verum autem Auctorem eſſe *M. Joa. Samuelem* ADAMI, Paſtorem Pretſchendorffienſem prope Freibergam indicium mihi fecit *Symbola Junckeriana.*

(1784) MISENUS: *Chriſtianus, Simon* LITHUS. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 575. v. Lithus.

(1785) MISOPONERUS, eſt *Iſaacus* CASAUBONUS, *Rhod.* n. 6.
VI. Scav. 33.
MISOPONEMUS CASAUBONUS. Imo potius Miſoponerus ſub cujus nomine *Satyricon* prodiit Leidæ 1617. in 8. excuſum, cujus verus auctor Caſaubonus ſenior prænomine Iſaacus. *Henr. Ernſt.* Obſerv. variar. lib. 2. c. 36. Illius Elogium ſpe majus invenias, in Cæſaris Capacii lib. 2. pag. 368.

(1786) *Filofilus* MISOPONERUS, fictus, detegitur *Biblioth. Aproſiana* pag. 169. cujus hoc opus prodiit.

La Maſchera Scoperta di Filofilo Miſoponero *in reſpoſta del Auti Satira* d. D. A. T. (ut ibidem ex pag. antecedenti colligitur, *Donna Angelica* TARABOTTI) ſcritta contra la Satira Menippea del Signor Franceſco *Buoninſegui* All. Illm. Sign. Gian Niccoli Cavana Nobile Genoveſe. Quod non prodiit, ſcriptum a Patre *Vintimiglia*, de quo n. 41. ſed inſertum poſtea fuit Scudo Rinaldi, de quo ibi vide.

MISOSCOLO v. *Eureta.*

(1787) *Hector Johannes* MITHOBIUS. Sub ejus nomine prodiit tractatus *de Controverſiis Sueco-Polonicis.* Sive *de Jure, quod in Sueciam Regi, ad Livoniam Regno Poloniæ nullam competit.* Illuſtri viro, Domino *Hermanno* CONRINGIO, Polyhiſtori inclyto adſcribit *Wittenius* in Diario ſuo Biographico add 12. Januar. 1682. Veruntamen quia hic liber inter reliqua Conringina ſcripta non memoratur in Catalogo eorum, quem editores Syntagmatum Epiſtolarum ejus, iisdem præfuerunt, juſta nobis ſuſpicio manet hunc fœtum Conringii non eſſe. Notanter enim ibidem hæc verba adduntur: NB. Conſulto „hic omiſſæ ſunt Editiones & ſcripta, quæ Au„ctor pro ſuis non agnovit, nec hæredes agno„ſcunt. Veluti diſcorſus &c. aut ſi qui alii in„ſcio Auctore ſunt editi, aut impoſterum neſci„is hæredibus, quibus perpetuo S. R. Vicariorum „privilegio cautum eſt, excudentur.

MISOSCOLO v. *Eureta.*

(1788) *Panlus* MITTELBURGENSIS, *Epiſcopus Sempronienſis.* Idem PAULO BURGENSI. *Ravius* ad Calend. Hebr. Munſteri præf. 5. tollens Tò Mittel- â Burgenſi. Fruſtrà. Claruit enim BURGENSIS circa an. Ch. clɔ ccccxxx. Middelburgius autem an. 1523. prognoſticon ſequentis anni edidit. vide Friſ. p. 648. col. b. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1789) MIXTATUS *Simlero* in Bibliotheca Gesneriana idem eſt qui *Albertus* MUSSATUS, qui ſcripſit libros XVI. de Rebus Geſtis Henrici VII. Cæſaris teſte *Voſſio* de Hiſtoricis Latinis l. III. c. IX. p. 792. 793. 794.

(1790) *Elias* MITZRACHI. i. e. Orientalis. Ejus memoratur in *Catalogo Biblioth. Bodlejana* p. 225. *Supercommentatio Hebraice in Commentarios Salomonis* UTSHAKI ſeu VSACIDIS (i. e. SAL. JARCHI) in Pentateuchum Venet. Ao. 1545.

MODELLO v. *Tientibene.*

De MODENE v. *Leon.*

(1791) MODERO, *Toaſcio: Thomas* ODERICO. *Bailleti* liſte des Auteurs Degviſez pag. 576.

(1792. a) MODESTINUS *Chriſtianus.* Perſonatus eſt N. SEELMATER Prof. ſeu lector in Philoſ. in Acad. Lugd. Batav. Scripſit ad *Cenſores* anonymos *Epiſtola* Celeberrimi D. *Spanhemii*, filii, *de noviſſimis circa res ſacras in Belgio diſſidiis* Parænetin in 8. ao. 1677. Lugd. Bat. Ita mihi relatum. Videntur id etiam innuere ultima præfa-

tionis verba *in Chriſto ſpes*, quorum *primordiales litera* nomen *Seelmateri* videntur innuere. Ita quoque cenſet Clariſt. Frid. *Spanhem.* Filius in Epiſtola de Noviſſimis circa ſacra in Belgio diſſidiis pag. 72. & ſeq. Quod vero celeberrimo Spanhemio imputet non habet. Nam exitium quod turdo dicitur ſibi cacavit, ſub nomine *Chriſtiani Modeſtini* J. C. Seelmater, Lector in Philoſophia Lugduni Batavorum, ut ferunt in paræneſi ad cenſores &c. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(1792.) MODESTIN *Jean: Pierre* CAMUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 576.

(1793.) Veranii MODESTI Pacimontani *Defenſio infontis libelli*, *De pii Viri officio in diſſidio Religionis*, ipſius *Georgii* CASSANDRI, auctoris libelli prioris, per hunc defenſi, quod ſit, idem *Valer. Andr.* Biblioth. Belg. p. 262. memoriæ proditum reliquit: vide plura huc pertinentia ſupra in *Anonymis* noſtris, c. 2 n. 86.

Videatur *Friſii* Bibliothec. Geſner. p. 266. ubi ſub *Modeſti* nomine, CASSANDRUM agnoſcit, cui & ſcriptum hoc dubitanter adſcribit Thomas *Hyde* Bibliothec. Bodlej. confidentius autem *Freherus* in Theatro Viror. eruditione Claror. p. 209. cujus verba male intellexiſſe videtur *Baillet*us P. IV. des Auteurs deguiſez p. 515. (b) vide etiam *Teiſſierii* Eloges des hommes ſavans Tom. I. p. 305. & *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 53. Legitur ſcriptum hoc inter prohibita in *Indice Romano* Anni 1667. pag. 131. Addit *Diecmanni nota*: Franciſco Balduino tribuiſſe videtur Calvinus Oper. Tom. VII. pag 365. in Epigraphe reponſionis: v. inprimis init. paginæ 366.

(a) Freherus in Theatro Viror. eruditione Claror. p 209.

De officio Pii ac publicæ tranquillitatis vere amantis viri in hoc Religionis diſſidio. *In quem, ut malum libellum ſcripſit* Johannes Heſſelius & Johannes Calvinus, *at nentris fere placent, quiſe mediospro fitentur. Calvinus*, *ratus, cjus auctorem eſſe* Franciſcum Balduinum, *qui à ſe ad Catholicos defecerat, velitationem ejus Scriptis ſuſcepit*: & Caſſander *defenſionem ejus Libelli edidit, ſub nomine* Veranii Modeſti Pacimontani.

(b) Baillet Deguiſemens des Auteurs pag. 575.

C'eſt ainſi que le Jurisconſulte Francois Baudoin *a eſté maltraité par* Calvin *qui le croyoit Auteur du livre touchant les* devoirs d un homme de pieté dans les differens qui s' élevent ſur la Religion. *L'erreur de* Calvin *venoit d'une fauſſe conjecture, qui luy avoit fait croire que* Veranius Modeſtus Auteur *du livre, eſtoit* Baudoin, *quoy que ce fuſt* caſſander. *Mais il fallut que* Baudoin *eſſuyaſt ponr* Caſſander *de la part de* Calvin *des injures qui ſont encore aujourd' huy toute à ſes Sectateurs.*

(1794.) *Gnilelmus* MOERBECANUS: *Thomas* DE CATIMPRE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſ. p. 576.

(1795.) *Friderici* MOLANI, Monachi Præmonſtratenſis in Hybernia Perſonam aſſumtam ab *Andrea* MULLERO, Griffenhagio, in titulo Scripti cujusdam, Abbati Molano, in Cauſa Peterſeniana, oppoſiti, docet *Symbola Potzerniana.*

(1796.) *Tyrſi* de MOLINA nomine edidit *Hiſpanice* Partes Comœdiarum tres, *Gabriel* TELLEZ Matritenſis, ut fidem facit Nicolaus *Antonius* Bibliothec. Hiſpan. p. 390. *Witten.* Diar. Biograph. Ao. 1650.

(1797.) *Johannis Fridrici* MOLLERI *Bibliotheca ſine libris* Kilon. 4to revera eſt *Johannis Danielis* MAJORIS ut ex ore Dn. D. Sam. *Reyheri* monet *Symbola Normanniana.*

(1798.) MOLSHEMENSIS Academiæ nomine, *Panegyricum* eruditum, & *Academia inauguralem* Sereniſſ. Archiduci Leopoldo Academiæ fundatori obtulit *Jodocus* COCCIUS, Jeſuita Genuenſis, ut eſt apud *Alegamb.* p. 281.

Adde *Sotwell.* Biblioth-Scriptor. Societ. JEſu p 517. Witten. ad d. 25. Octob. 1622.

(1799.) MOMBRIGNY *le Sieur de: Pierre* NICOLE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 576. v. *Cabale Chymerique* p. 172.

MONACHI v. *Benedictini.*

(1800) MONACHIENSIS Collegii Jeſuitici nomine, à Jeſuita Germano, *Andrea* BANNER editus eſt *Nabuchonoſor in Theatrum productus*, quem inter anonymos cap. 10. num. 296. collocavimus.

BRUNNERUM vocat *Witten.* Diarii Biograph. anno 1650. ad 20. April ubi addit.

(II) *Demonſtrationem divinæ Miſericordiæ in converſione peccatorum factam VIII* dramatibus:

(III) *Excubias tutelares Ferdinandi, Bavariæ Ducis Cunis appoſitas.* Sed huic tertio operi ipſum Auctorem ſuum nomen præſcripſiſſe expreſſe affirmat *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societ. JEſu pag. 49. a. ubi ſimul indicat, contineri in hoc opuſculo *Breviarium Vitæ* 16 ducum Bavariæ. Eadem cum Sotvvello habet *Alegambe.* Biblioth. p. 26. a.

MONACI Princeps v. anonymos cap. XIV. Sect. IV. n. 1641 *aa.*

(1801.) Franciſcus MONCÆUS. Ejus nomine prodiit *de Magia Divinatrice & operatrice liber*, quem eundem cum M *Johannis* PRÆTORII *Alectryomantia* docent Monatliche Unterredungen 1689. p. 719. (a) Ea editio mihi non eſt viſa, ſed bene Prætoriana hoc titulo. *Alectryomantia* ſeu *divinatio Magica cum Gallis Gallinaceis peracta, Hoc ſecundum varias ſuas ſpecies producta, & una cum Curioſitate*, (cui obiter inſperguntur multiplices motus, præſtigiarum prætextus, cucuritio Pullorum, gallinarumque, præſagitionum origo, Ciconiarum latibulum hyemale, Fridericus Cælar,

ſar, Longidormius, Püſterus Sondershuſanus, Bloksberga, Sagæportium, Pallio-vectura, &c.) *diris debitis devota* per M. Johannem *Prætorium* P. L. C. Francofurti & Lipſiæ. Sumptibus Johan. Chriſt. Wohlfarti. A. M.DC. LXXX in 4to paginis 184. fuſe & confuſe rem non tanti pertractans. Vivebat Auctor meo tempore 1661. Lipſiæ inque Chiromanticis ſe mihi obtrudebat informatorem, de quibus opus ſpiſum itidem & confuſiſſimum edidit. Credo lucri cauſa hic recuſum. Scribebat enim fami plus, quam famæ auctor infortunatus.

(a) Monatliche Unterredungen ao. 1689. 719.

Prætorii *Alectryomantia*, welche auch unter einem andern Titul und dem falſchen Nahmen *Franciſci* Moncæii *de Magia divinatrice & operatrice* gedruckt worden.

(1802.) MONDIER, *Melchior*: GOLDAST D'HAIMINSFELD, douteux. *Simon* GOULART, douteux: *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 576.

(1803.) MONETA, *Raphaël. Dominicus* MINUTOLI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 576. Dedit autem ſub perſonato illo nomine *Sancti Statyri tumulum Illuſtratum* Genev. 1676. in 12mo. vide *Leti* Italia Regnante. Part. IV. lib. IV. p. 476.

de MONGOMMERY v. *Lorge.*

(1804.) *Dominus* DE MONI. Qui ſub eo nomine prodiit 1684. in 12. tractatus *de fide & Ritibus Orientalium*, RICHARDO SIMONI adſcribitur à Thoma *Smith* in Act. Erudit. Lipſ. 1687. in Febr. 92. adde Acta Anni 1684. menſ. Novemb. pag. 490. Monatliche Unterredungen 1689. p. 1188. Seckendorff Addition. zum Chriſten-Staat p. 361. *Spanhemii* Elench. controv. cum Græcis & Oriental. pag. 395. 397. & pag. 427.

(1805.) MONOPHILE. Quod ſub hoc nomine in publicam lucem prodiit opuſculum Gallica lingua conſignatum, cum inſcriptione: *Dialogues de l'amour*, ſibi vindicat, & ſe admodum Juvene fabricatum aſſeverat *Etienne* PASQVIER lib. 8. Epiſtol. Gallice ſcript. I. & lib. VII. Epiſt. 4. monente *Symbola Rauſchiana.*

MONOREUS v. *Bojus.*

(1806.) *Chriſtianus* DE MONTALDO, qui edidit *Meditationes in Hymnum Sacrum*: Nun komm der Heyden Heyland. Eſt *Chriſtianus* HOBURG, teſtante *Deckherro* de Scriptis Adeſpotis p. 115. nec ipſo diffitente *Hoburgii filio* in Vita parentis, p. 19. Vide quæ de hoc Scriptore ſupra monuimus, ubi de Bernhardo *Baumanno* nobis ſermo fuit. Ut pote quæ ejusdem Auctoris perſona eſt; Idem eſt & Larvatus Andreas Säuberlich & Elias *Prætorius*, de quibus infra. Conſule *Molleri* Iſagogen in Hiſtoriam Cherſoneſi Cimbricæ part. II. p. 146. 147. Ubi innuere videtur etiam ſub MONTALDI nomine prodiiſſe 1685. der andächtigen Seelen Heilige und himmliſche in Betrachtungen/Selbſt-Geſprächen und Seufftzern beſtehende Ubungen.

(1807.) MONT *le Sieur* DE: *Iſaac le* MAITRE DE SACY *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 576.

(1808.) MONTAGNES, *le Sieur des: Jean* SIRMOND. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 576.

(1809.) *Auguſtus Floridus de* MONTALBANO edidit 1669. Irenopoli per Bonifacium di Bella Boſca, in 4to. tractatum *ſex plagularum* inſcriptum: *Colloquium occaſione tumulcuantis* Veraſii, in Parnaſſo, *inter Apollinem, Mercurium, Labronem à Veraſio, & Sarckmaſium* habitum, de Judiciis Sarckmaſianis, non ita pridem ex Parnaſſo editis, calamo exceptum, & eruditis bona mente communicatum. Hujus ſcripti Auctorem ſe eſſe, mihi confeſſus eſt coram Dominus Licentiatus HENELIUS Pyrna-Miſnicus d. 8. Julii 1685. jam. Is deinde hic mortuus d. 11. Januarii 1687. Lipſiæ Magiſter, Francofurti ad Oderam J. U. Licentiatus factus, hic vero conjugatus.

(1810) Louys de MONTALTE, perſonatus auctor, edidit Gallice, *Les provinciales*, ou *les lettres écrites par Louys de Montalte à un Provincial de ſes Amis, & aux RR. PP. Jeſuites*: ſæpiſſime recuſas epiſtolas, Jeſuitarum Theologiam perverſam, & conſcientiam cauterizatam eleganter depingentes: earum ſexta editio cum augmento, à Cologne 1666. in 12. apud Batavos excuſa eſt: Latine quoque cum notis *Wendrockianis* de quibus ſuo loco, redditas & diſſertatione doctiſſima *Examen Probabilitatis Jeſuiticæ, novorum, Caſuiſtarum*, Profeſſoris Helmeſtadienſis olim, nunc Kilonienſis doctiſſimi, *Samuelis Rebelii*, paucos ante annos in 4. recuſa. Ejus auctorem cum alium, ex rumore, Janſenii ſectatorem, Virum magnum credidiſſem, poſtea Dominum PASQVAL (cujus habemus *Equilibre des liqueurs*, & *Penſees ſur la religion*, & *ſur quelques autres ſubjects*, doctiſſimas meditationes poſthumas) eſſe, comperi ex relatione fide digna.

Cujus *Penſees de la religion* præfixum Teſtimonium penultimum vide an non hoc confirmet. Adde *Traitté de la delicateſſe* Dialog. 3. in f. & pag. 60. 61. Ubi propterea patitur etiam toto Dialogo V. refutationem ſui propoſiti de Religione ſcribendi. v. Petri *Stuhr* Diſp. de Novo Scepticiſmo Practico, Witteb. 1684. habitam in fine, ubi Carolum Paſcalium, *Regium in Conſiſtorio Conſiliarium* nominat expreſſe, ſed ſine ratione notitiæ.

Vide ſodes Auctorem libri Gallici, cui titulus

titulus *l'Esprit de Monſ. Arnaud* part. 1. pag. 43. Ubi quoque illum facit auctorem de la Morale des Jeſuites.

Blaſium PASCHALIUM nominat Dn. *D. Mayerus* in Diſſ. Epiſt. ſub finem, & ex eo Monatliche Unterredungen 1693. p. 803. 804. adde la *Bibliotheque Univerſelle* de l'année 1689. tom. XIV. p. 334. *les Nouvelles de la Republique des Lettres* Fevrier 1686. p. 156. *Leidecker.* Hiſtor. Janſeniſmi p. 500, 523. 524. l'*eſprit de Monſ. Arnauld.* Part. I. premiere obſervation p. 43. indicante *Symbola Thurmanniana:* quibus *Hyde* Bibliotheca Oxonienſ. & *Claude defenſe de la Reformation* jungit *Symbola Normanniana*, quæ tamen ex relatione Clariſſimi Domini Eliæ *Obrechti*, *Antonio Arnaldo* quondam in Gallia familiaris, ARNALDO eam tribuit, quod eatenus confirmat *l' Hiſtoire des Ouvrages des ſavans* Nov. 1694. p. 113. 114. 115. ut ſuppeditam Paſchali hujus ſcripti Sciagraphiam aſſerat, Paſchalem interim tanquam Auctorem tractet, de quo res clara videtur eſſe ex eis quæ affert Voyage de Suiſſe epiſtol. V. p. I. & CXL. 2. vid. *Baili* Dictionaire T. 2. p. 740. & quæ notavimus ex Ouvrage des Scavans 1696. Nov. p. 132. 133. plura vide infra in *Wendrock.* Adde tamen hic Symbolam *Maſtrichtianam.* (a)

(a) Symbola Maſtrichtiana.
Paſchalis.

Eſt perſonatus Ludovicus Montaltius, qui ſcripſit Literas provinciales de Theologia Jeſuitarum. Auctor anonymus *Gallus*, *qui ſcripſit* l' Horoſcope des Jeſuites A *Amſterdam 1691. pag. 70. c'eſt la deſſus que Monſ. Paſcal quoy que Papiſte, ſe recrie ſi fort à la quatrieme de ſes lettres provinciales, &c.*

(1811) MONTANO, *Academico Conſentino.* Sub ejus nomine prodiit An. 1589. in 8vo Italice: *la filoſofia* di Bernardino Teleſio *riſtretta in brevità, & ſcritta in lingua Toſcana.* Alla Excellenza del Signor D. Ferrante Carrafa Duca di Nocera. In Napoli, appreſſo Giuſeppe Cacchi. Scriptum illud, dubitanter tamen, aſcribitur *Sertorio* QVATTROMANI in Additionibus *Nicodemi* ad Bibliothecam *Toppii* Neapolitanam pag. 230.

MONTE v. *Frigido.*

(1811. *a*) MONTANUS.
Perſonatus ſcripſit *virgas contra* Joh. *Behm* Doctorem Theolog. Hunc dicit Behm in problemate ultimo de glorioſo Dei & Beatorum Cœlo BERGIUM eſſe, mihi in edit. Henrici Altingii, pag. 61. *Symbola eſt Maſtrichtiana.*

(1812) Franciſci MONTANI nomine, *Apologiam pro Jeſuitis a Ludovico* RICHEOME, vel RICHELMIO, Jeſuita Gallo, ſcriptam laudat *Alegambe* p. 318.

Quem repetit *Sotvel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 573. Prodiiſſe autem hanc *Montani* Apologiam Ingolſt. 1596. in 8vo. ex *Ribadeneir.* p. 145. addit *Symbola Normanniana.*

(1813) MONTDIEU, B. de: *Florent* CHRETIEN, *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 576.

(1813. *a*) *Franciſci* de MONTE nomine perſonato quæ prodiit Amſtel. 1650. in 12mo *Irias Myſtica Jacobo* BÖHM Teutonico adſcribitur a Caveo in literis ad me datis Islingthon. 1676. de quo v. ſuo loco.

(1814) Julii de MONTE nomen *Hiſtoriæ Civilis Juliacenſium & Montenſium*, in folio doctiſſime ſcripta, ſub finem præfationis habet, quæ hoc fine clauditur, annumque editionis deſignat & ab erudita iſta manu plura nobis, non ſine deſiderio expectanda promittit.

Atque ſave cœptis authoris plura dabit

Si vitæ donet tempora longa Deus.
Interim his fruere & vale. DABAM CoLoniæ agrippinæ qVInta IVnII Julius de Monte JCtus. Is auctor eſſe *Melchior* VOETS J. U. L. & Sereniſſimi Principis Palatino Neoburgici Reminius in Duſſeldorf Conſiliarius, Vir indefeſſi laboris atque ſtudii: nec moribus minus quam doctrina ſummo jure commendabilis, mihi perſcriptus eſt ab Amico meo ſingulari, Domino *Gottfried Mellem*, ejusdem Principis & Civitatis Conſiliario, Medicoque Prudentiſſimo & Excellentiſſimo.

(1815) Conſtantinus à MONTE laboris, eſt *Johannes* THUILLIUS. *Rhod.* n. 7.

VII. Scav. 35.

JUSTI LIPSII Facis *Hiſtor. Compendii* Auctor JO. THUILIUS Profeſſor Patavii.

Nimirum editum extat hocce compendium Patavii 1628. in duodecimo, iſto titulo:

Facis Hiſtoriæ Compendium, ex Juſti Lipſii opericibus ſummo ſtudio concinnatum. Opuſculum ad Hiſtoricorum, Politicorum & Veterum Scriptorum intellectum mirâ brevitate & dexteritate conducens. Olim in Germania impreſſum per ANASTASIUM à VALLE QUIETIS. *Nunc vero meliori ordine reſtitutum, emendatum, maximâ parte auctum, & primum in Italia editum* à Conſtantino à Monte laboris *Patavii Antenoris è Typographeio Joannis Thuilii, ſuperiorum permiſſu.*

Comprehenditque breviarium Lipſii librorum

De Militia Romana.
De Machinis, Tormentis, Telis.
De Amphitheatro.
De Gladiatoribus.
Admirandorum ſeu de Magnitudine Romana.
De Cruce.
De Veſta & Veſtalibus.
De Bibliothecis.

Hujus editionis Auctorem fuiſſe hunc JO. THUILLIUM Mariæmontano Tirolenſem, qui cum FELICE OSIO Profeſſor Oratoriæ Patavii factus eſt Anno 1631. optime noviſſe potuit JO. RHODIUS cum ipſo una ibi degens, & cui tanquam Conſiliario Germanicæ Nationis Artiſtanarum, uti vocant, id eſt Theologorum, Medicorum & Philoſophorum, inter alios una inſcriptum

ſcriptum eſt hoc opuſculum. Quamobrem demirari ſatis non poſſum, quid moverit *Antonium Thyſium* JCtum & Profeſſorem Lugduni Batavorum *Auctorem Hiſtoriæ navalis* Lugd. Batav. 1657. in 4. editæ, item *memorabilium veterum Rerump. & Exercitationum miſcellanearum Juridicarum, Compendii Hiſtoriæ Batavicæ &c.* ut hæc ipſa Compendia ſub nomine ſuo recuſa denuo Anno 1657. Amſtelodami ſub titulo *Romæ Illuſtratæ* ederet, quaſi gloriam inde ſurrepturus, quam Auctor hujuſce laboris majori animo contemſerat. Thuilii hujus mentionem honorificam ſubinde facit etiam in Gymnaſio ſuo Patavino Tomaſinus, ubi vitam ejus in Elogiis enarratam ſibi profitetur. Extat etiam prima hujusce Compendii editio Argentorati in 12. impenſis hæredum Lazari Zeneri, ſub ANASTASII à VALLEQVIETIS nomine excuſa, nitidior & correctior Patavina, præfatiunculam habens eandem fere, ſed quæ tamen in Patavina ſit alicubi mutata. Opuſculum ipſum cum omnium manibus teratur, & ſe brevitate ac utilitate facile commendet, amplius deſcribere hoc loco ſupervacuum exiſtimo.

(1816) *Ludovici de* MONSPERATO nomine editæ ſunt *Vindiciæ Pacificationis Osnabrugenſis & Monaſterienſis* Londin. 1653. in 4to. Quas quidem *Hermanno* CONRINGIO tribuit *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis pag. 139. & cum eo *Sluterus* propylæi Sect. III. pag. 189. num. 375. (a) At vero celeberrimum JCtum Dominum *Benedictum* CARPZOVIUM Scripti hujus Auctorem ex Carpzovii ipſius filii aut Conſobrini diſſertatione *de Coërcitione Hæreticorum*, & *Scherzeri* Syſtematis Theolog. pag. 732. fidem facit *Symbola Thurmanniana*. Cum qua paria fere habet *Symbola* Conſultiſſimi Dni. *Franckenſteinii:* nec refragantur Symbolæ *Diecmanniana* & *Sperlingiana*. (b) Prodiit &: tractatus iſte idiomate *Germanico* inſcriptus: Die Rettung des Osnabrüggiſchen und Münſteriſchen Friedens wieder Innocentii des X. Nullitæts Erklärung. 8vo.

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum Hiſtoriæ Chriſtianæ, Sect. II. pag. 189. num. 3.

Innocentius X. in declaratione *Nullitatis articulorum nuperæ pacis Germaniæ, ed. anno 1648. In quam extat* Johannis Hoornbeckii *Examen Bullæ Innocentii X. ed. Ultraj. anno 1672. in 4to.* Ludovici de Monteſperato (*qui* Johanni Deckherro *in conjecturis de Scriptis adeſp. pſeudepigr. & ſuppoſit. pag. 68. ed. ſecundæ putatur eſſe* Hermannus Conringius) *Vindiciæ ed. Lond. an. 1653. in 4to.*

(b) Symbola Sperlingiana.

Extat ejus ſcriptum vocatum Die Rettung des Osnabrückiſchen und Münſterſchen Friedens wieder *Innocent. X. Nullitats* - Erklärung. *Prodiit illud primum* Latine *in Anglia Londini. Et incidi in editionem, cui adſcriptum erat nomen* Carpzovii, *quaſi is auctor ſit. Fictum eſſe nomen ſatis apparet, additumque habet Germanicum ſe eſſe Juris Conſultum*, eines Teutſchen Rechts-Gelehrten/ *unde non male* Benedicto Carpzovio *tribui poſſe exiſtimo.*

(1817) MONTE-TONATI, v. *Petolottus.*

(1818) *Antonius* MONTEZINUS alio nomine eſt AARON LEVI, *Wagenſeil* Peræ Juven. Synop. Geogr. lib. II. cap. I. p. 123.

(1819) MONTOLONII nomine ſcripta *Apologia contra Anticottonum*, ipſius eſſe *Petri* COTTONI, memoratur ab *Alegambe* p. 379.

MONTHOLON où MONTHOLON ſcribere mavult *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 577. *Sotwel.* in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jeſu p. 667. ſeqq. ubi de Cottono agit, perſonati hujus ſcripti inter reliqua non memorat.

(1820) MONT SACRé *Olenix* du: NICOLAS de MONTREUX: *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 577.

(1821) Severini de MONZAMBANO liber *de Statu Germaniæ*, doctus & argutus, primo Genev. 1667 in 12. deinde aliquoties alibi, tandemque cum aculeatis annotationibus nondum detecti Popularis, Eleutheropoli, apud Bonifacium Verinum 1668. in 12. Viro doctiſſimo *Samuele* PUFFENDORFF, jam dudum & fama publica, & teſtimonio diverſorum adſcriptus eſt, quos vide apud *Geisler.* Dec. 2. n. 8. atque ipſius Elogia apud *Burgoldenſem* in Inſtrum. Pacis part. I. pag. 289. part. 2. pag. 41. & part. 3. pag. 11.

Tot autem annotationibus & cenſuris liber ille impetitus eſt, ut ſub earum mole fere oppreſſus dicatur *Deckherro* de Scriptis Adeſpotis p. 163. 164. (a) Adde *Sulpicium* Diſſertatione de ſtudio Juris Publici pag. 38. usque ad p. 48. qui tamen uterque conſtanti fama publica ſcripti hujus Auctorem *Samuelem* PUFENDORFFIUM ab Eruditis creditum obſervat.

At tamen ipſe *Pufendorffius* videtur illud abnegare Apolog. pag. 67. v. Epiſtolam ejus ad Amicos contra Becmannum p. 33. 35. 51. ita tamen, ut librum non dicat ſuum non eſſe, ſed pro ſuo nunquam agnitum. Nec amplius negare voluiſſe illuſtris Dominus Pufendorffius videtur Petro *Schipping* abgenöhtigten Geſpräches von Bande der Religion und Societät. p. 54. (b) vide V.D.M. i.e. verbi DEI miniſtri contra Jus Naturæ Pufendorffianum p. 3. ſive Chriſtiani *Vigilii* Benedictum. p. 4. qui eſt *Fridericus Geſenius* ut infra docebitur, Chriſtian Weirauch de ratione ſtatus diſc. 7. fol. N. ESAIAM tamen PUFENDORFFIUM *Samuelis Fratrem* non paucis Parentem hujus fœtus viſum notat Clariſſimus D. Chriſtianus *Thomaſius* in Notis ad tractatum hunc editum Halæ 1695. p. 1. & 2. qui & CONRINGIUM & BOINEBURGIUM male habitos autores obſervat. Res denique eo redit, ut nobis perſuadeamus veram eſſe quæ ex D. Matthiæ *Frieſen* & Domini *de Mezeray* literis excerpta ſuppeditavit *Symbola Schröteringiana* nobis ſub lit. (c) adjecta: Dirigente & materiam ſubminiſtrante Sereniſſi-

mo Domino ELECTORE PALATINO Domino CAROLO LUDOVICO, ſcriptum hoc a *Samuele* PUFENDORFIO conceptum, ab ESAIA autem ejus fratre perfectum. Quin & D. FABRUM Theologum non pauca huc attuliſſe, ex ore ipſius Electoris ſe habere, mihi illuſtris Dominus *Sobman* Conſiliarius Gothanus d. 27. Decemb. 1689. facile perſuaſit. Complectitur autem Scriptum hoc præter *epiſtolam ad Fratrem Lalium*, in Editione Thomaſiana 1695. in 8vo Capita VIII. ſuis numeris ſubdiviſa, paginis in univerſum 436. Addit *Diecmannianus margo* quæ ſub lit. (cc) exhibemus annotata.

(a) Joh. Deckherrus de Scriptis Adespotis p. 164. 165.

Autor dubio procul Puſſendorffius: Suaſores celſiſſima ingenia: Pramia merces que, qualia Sp. Tarpeii filia ſub Romulo contigerunt, cui, ſicut ex congeſtis in ipſam aureis Sabinorum armillis magni ponderis brachio lævo gemmatisque magna ſpecie habitu annulis; ſuperingeſtis poſt & armis clypeisque, loco pramii mors contigit: ita lepidiſſimo libello ex nimio ſuper injecto Commentariis, Notis. Animadverſionibus, Stricturis, (quadam ex his ex auro erant, pleraque ex ferro lutoque) ſub oneribus gementi ferme non mors imminuit. Honeſte tamen diſſimulat Puffendorffius, in Apolog. pro ſe & ſuo libro de Jur. Nat. & Gent.

(b) Schipping Geſpräch vom Bande der Religion und Societät p. 54.

B. Iſt denn unter dem Nahmen des *Monzambani* der Herrn *Pufendorff* verborgen? *A.* dieſes kan meinem Herrn nicht unbewuſt ſeyn. Denn auſſer des *Geiſleri*, *Placcii*, *Sarckmaſii* und anderer Beweiß / ſind noch vielmehr *Fundamenta*, als *genus dicendi*, *genus argumentandi &c.* die ſolches bekräfftigen. Und meine ich der Herr *Pufendorff* werde es wol nicht mehr läugnen. Zum wenigſten hält er davor / daß *Monzambanus* vernünftig geſchrieben.

(c) Am Monzambano hat Elector Palatinus Carolus Ludovicus ſelbſt geholffen/und viele Materien beygetragen. Samuel Puffendorff hats abgefaſt/ ſein Bruder aber der Cantzler (damahls Reſidente zu Paris) *perfectionirete*. Wies nu *mundiret*/ und der Chur-Fürſt es wieder geleſen / ward beliebet/ es *publique* zu machen. Als ſolches zu Paris geſchehen ſolte/ nicht aber erhalten werden konte (wie aus nechſtſtehendem Briefe / den mir Eſaias Puffendorff ſelbſt *communiciret*/ zu erſehen) gab er das *MS.* meinem ſeel. Bruder *Mag. Chriſtiano* Frieſen / der es nach geendigter Königs-Marckiſchen *Ambaſſade* (bey welcher er als Prieſter *miniſtrirte*) mit nach Holland nahm/ und allda drucken ließ. Es wurde zwar Anfangs dem Habbæo zugerechnet; allein/ bald kam es aus daß Puffendorff der wahre *Autor. Ecce Epiſtole modo memorate verba:*

Extrait d' une Lettre de M. Mezeray Hiſtoriographe du Roi écrite à Mr. Eſa: Puffendorf touchant l' impreſſion d' un MSC.

Monſieur,

J' ay lû le MSC. latin, que vous m' aves envoyé de l' Etat preſent de l' Empire d' Allemagne. C' eſt une piece de Politique, non pas Hiſtorique, comme je le penſois. L' Auteur eſt un homme de grande reflexion, qui poſſede bien ſon ſujet, & qui en fort avant; Le Livre merite bien d' être imprimé. Mais, pour moi, je n' oſerois en donner le billet. Premierement, par ce qu' il y a quelques petits endroits qui choquent la France, & vous ſavez que le temp eſt fort delicat. Secondement les Pretres & Moines y ſont maltraités, & c' eſt fort bien. Mais, ils ſe prendroient à moi, & me damneroient en ce monde. Car, pour l' autre, je ne les y crains pas, & ſi nous y comparoiſſions, tête a tête, je leur ferois leur Proces plûtot, qu' ils ne me feroient le mien: à Paris le 28. Febr. 1666.

Obenſtehendes hab ich aus Hr. *D. M.* Frieſens Schreiben de *dato* Stetien *d. 23. Martii. 1697. exterpiret.*

(cc) Margo Diecmannianus.

Sam. Puſendorf. in Append. Diſſert. Acad. p. 767. Quid ad rem præſentem, quod Geſenius *de* Monzambano *gannit? Sane publicam famam extinguere penes me non eſt; & cui non ſufficit, quod publice ejusdem me autorem abnuerim, qua ratione iſti os obturem? Ejusdem C. VI. exercitii gratia à me defenſum adverſus eos, qui id impugnarunt. Hac ibi. Qui in Ep. ab Amicos annexa Specim. Controv. pag. 242. 243. iſtu argumentis reſpondere, quibus Nic.* Beckmannus *convincere volebat*, Pufendorfium *iſtius libelli auctorem eſſe. pag. 254. ait: Quod idem* Severinus de multorum *Sacerdotum vitiis ita libere non dubitavit ſcribere, id & ipſe agre fero. Unde apparet Sam.* Pufendorfium *noluiſſe haberi auctorem ejus libri, quem tamen ejus nemo hodie dubitat.*

(1821) *Antonini* MORAINES *Anti-Janſenius* ed. Pariſ. 1652. in fol. *Johanni* MARTINONO, Jeſuitæ, Gall. aſſeritur, a *Sotvello* in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jeſu p. 478. (a) adde la *Viſion Alzam* Pentecoſtes num II. p. 96. 97. Ipſum tamen Autorem hoc diſſimulaſſe ex Henrici de *Noris* Vindic. Auguſtin. c. 3. §. 2. p. 57. notat Symbola *Dietmanniana.* (a)

(a) Symbola Diecmanniana.

Antonini Moraines Anti-Janſenius: *hoc eſt, ſelecta Diſputationes, in quibus* Janſenii *Ipreuſis falſa dogmata refutantur Paris, 1652. fol. De hoc libro Henr. de* Noris *Vindic. Auguſtin. c. 3. §. 2. p. 57. Eſt inquit, illius ſcriptor* Johannes Martinonus, *ut mihi teſtatus eſt P.* Macedo, *quo eruditiſſimo viro hic Patavii familiariſſime utor. Et quidem* Morainium *eſſe* Martinonum, *idem laudatus Scriptor publicavit in aureo ſermone D.* Auguſtini *C. 13. & ex anagrammate ficti nominis patet: Conf.* Recueil. *ſupra cit. p. 1. p. 46. &* Ludovicum de ſaint Amour, *Theologum Pariſ. ac ſocium Sorbonicum in Journal de ce, qui s' eſt fait à Rome dans l' affaire de cinq Propoſitions p. 6. c. 11. p. Etſi callide* Martinonus *ſe ipſe hujus operis auctorem eſſe diſſimulaverit, dum Diſſ. 12. n. 32. ſuum* Martinoni *nomen diſerte accuratioribus Theologis ut de* Noris *lib. cit. c. 4. §. 9. p. 82. memorat, annumeraverat.*

(1823.) Andreæ de MORALES, Senatoris Cordubenſis, nomine, ſcripſit *Cordubenſis Reipublicæ officia pro Hiſpaniarum Rege, Carolo V. Imperatore, contra cumulinantes vulgo communitates, Martinus de* ROA Jeſuita Cordubenſis, uti refert *Alegambe* pag. 330.

Sotwel Bibliothec. Scriptor. Soc. JEſu pag. 592. & cum eis Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hiſp. T. II. p. 89. 90.

Guilielmus Moorbecanus, v. CANTIPRATENSIS.

MORELLUS v. *Liberius*.

MORGANUS v. *Philippus*:

MARIMUNDENSIS v. *Odo*.

(1824.) MORSIUS, *Rodrieus : Henry* BRINCKELOW. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 577. Damnatus eapropter Brinckelovius in *Indice Prohibitorum Romano*, titulis ſcriptorum non expreſſis p. 59. col. a.

(1825.) *Thoma* MORI nomine *Epiſtolæ ad Semetipſum*, laudatorias, confinxit *Johannes* COCHLEUS, Luthero Maſtyx. Moriſtin. Apomax. 64. b. 65. Hæc *Symbola Normanniana*.

HARMINIUS v. *Moſes*.

(1825. a) *Theophilus* MOSANUS Perſonatus, ut credo eſt *Chriſtophorus* BECKMANNUS Superintendens & Profeſſor Theol. Serveſtanus, qui anno 1618. Vialia, oder ein Chriſtlich Geſpräch auff Kutſchen von Nürtenberg nach Franckfurth zwiſchen zwey Kauffleuten und Studenten edidit contra D. Matt. *Hoe*: vid. Maſſonii anatomiam im Eingang des erſten Theils pag. 6. col. 2. med. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana*.

(1826.) MOSCHUS, *Siculus*. Ei vulgo aſſignatum Idyllium, *Europa*, THEOCRITO adjudicatur à *Caſaubono* Auctoritate vetuſtiſſimorum Auctorum: vide *Acta Erudit. Lipſienſ.* Supplem. Sect. II. pag. 101. (a)

(a) Acta Erudit. Lipſ. Suppl. Sect. II. pag. 101.

Denique cur non adjecerit Europam, *idyllium* Moſcho *vulgo aſſignatum*, *edocet*; *(Auctor Idylliorum Bionis & Moſchi, e Græco in verſus Gallicos translatorum) nondum enim omnes inter convenire, an is verus illius auctor ſit, cum & Caſaubonus ipſe non tantum illud* Theocrito *adjudicet, ſed & in antiquis exemplaribus ipſi conſtanter attribui, quod & in quibusdam recentioribus fiat, teſtetur.*

(1827.) MOSCHUS *Sidonius*, Diogeni *Laërtio* in proœmio dictus OCHUS, *Jamblicho* autem de Vita Pythagoræ lib. I. cap. 11. Mochus, quem de rerum Natura ibidem diſſeruiſſe ait, *Huetio* de Demonſtratione Evangelica Propoſit. IV. pag. 77. 78. idem plane videtur cum MOSE, Magno illo Propheta. (a) vide *Bailleti* Catalogum des Auteurs Degviſez pag. 577.

(a) Huetius de Demonſtratione Evangelica Propoſit. IV. p. 77. 78.

Scribit Jamblichus *Sidone congreſſum fuiſſe* Pythagoram *cum Mochi Phyſiologi Sacerdotibus. Mochi hiſtorici Phœnicii, qui res gentis ſuæ patriæ lingua prodidit, meminerunt* Athenæus, Joſephus & Tatianus. Ochus *appellatur apud* Diogenem Laërtium, & Suidam. At is *quem commemorat* Jamblichus, *de rerum natura diſſeruit. Itaq; hic ipſe eſt, quem* Moſchum Sidonium *appellat* Strabo, *quemque Phyſica tractaſſe ait, & Trojano excidio fuiſſe vetuſtiorem. Meminit ejusdem & Sextus Empiricus ab eoque doctrinam ſuam Democritum petiviſſe ſtatuit, auctore* Poſidonio. *Hinc ergo emendandus* Jamblichus, & *pro*, Μώχῳ *quod etiam in Scriptis Codicibus reperi, ſcribendum*, Μώχῳ. *Atqui*, Μωχῷ, *ipſiſſimum videtur* משה Moſes, *qui merito* Φυσιολόγος *dictus eſt, utpote qui ſcripſerit de rerum primordiis, quig, Trojanum bellum ante præceſſit, & Sidonius credi potuit ab iis qui patriam ipſius ignorabant, vel quod in hac potiſſimum urbe propagata fortaſſe fuerit ipſius doctrina, multique eam amplexi ſint vel propter Judæa viciniam : nonnumquam enim cum Phœnicibus Judæos confundi certum eſt.*

(1828.) MOSES, an ex *Pſalmis* DAVIDIS aliquos compoſuerit, v. apud auctores adductos ſupra in *Aggæo*.

II. An *Pentateuchi*, qui vulgo Moſis nomine venit, revera ille Auctor ſit, non dubium tantum movet Auctor *Tractatus Theologico-Politici*, Benedictus de *Spinoſa*, integro capite VIII. Sed & meram collectionem ex antiquis monumentis factam per ESDRAM ſtatuit, qui ne manum quidem ultimam huic operi impoſuerit, cap. IX. pag. 115. (a) vide le *Journal des Savans* Tom. 17. pag. 51. 67. Tom. 18. pag. 432. 591. *des Nouvelles des lettres* Fevr. 1689. p. 146. (c) Quam ſententiam eatenus quidem corrigit *Richardus Simon*, in Critica Veteris Teſtam., ut quæ in illo dogmatica ſunt, & ad legem pertinent, *Moſi* relinquat; reliqua autem ad Scribas ejus temporis remittat, cap. II. pag. 17. 18. (d) Idcirco caſtigatur à *Spanhemio* in Epiſtola editionis huic Simoniano operi ſubjunctæ pag. 569. 572. & imprimis pag. 573. (e) vel pag 23. 24. editionis ſeparatæ: non minus ac Spinoſa ab *Huetio* tract. de demonſtratione Evangelica Propoſit. IV. cap. XIV. à pag. 254. ad 264. Ubi in rationes Spinoſianas inquirit, quæ videri poterunt ibi prolixiora, quam ut huc tranſcribi queant. Alia via Richardum *Simonem* impugnatum iverunt *Theologi Batavi*, in Judiciis ſuis de Hiſtoria Simonis Critica, de quibus videri poterunt Nouvelles des lettres 1685. Juil. pag. 771. *Acta Erud. Lipſ.* Ao. 1686. p 434. (f) & 439. (ff) & *Acta Anni* 1687. pag. 371. (g) Suſpicantur enim concinnatum eſſe Pentateuchum, à BETHELANO illo Sacerdote, cujus mentio fit 2. Reg. XVII. 18. Et his vero ſe oppoſuit, aut potius *Clerico*, qui eorum nomine ſcripſit *Witſius* in Miſcellaneis Sacris cap. XIV. Vide *Monarchie Unterredungen.* 1692. pag. 136. ſeqq. Quanquam aliquas poſtmodum additiones factas à Joſua concedat omnino *Cornel. à Lapide* in præfatione

Pentateuchi, approbatus ea parte *Glaſſio* p. 958. vel marginali pag. 800. Philologiæ Sacræ. Quasdam phraſes immutatas, vel ab *Esdra*, vel alio non negat; Imo integra capita poſthuma, addita ab ESDRA, vel alio quopiam admittit *Alix*, Reflexions ſur l'Ecriture Sainte Tom. II. cap. IX. pag. 74. qui ceteroqui tam Geneſin, quam reliquos Pentateuchi libros totos omnino *Moſi* reſtituit. vide Part I. cap. V. & VI. & Partis II. c. I. Ejus & ſententiæ eſt Saldenus in otiis ſuis Theologicis recenſitis in Actis Erud. Lipſ. Ao. 1684. p. 518. & quidem lib. 1. toto huic argumento dicato & recenſito in *Nouvelles des lettres* Juin 1684. pag. 385 ſeqq. Confirmat Joannes *Sauberti* de quo vide le Journal des ſavans 1695. pag. 215. & l'*Hiſtoire des Ouvrages des ſavans* Aouſt 1694. pag. 550. P. Nathan *Alexander* in ſelectis Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ V. T. capp. ætatis IV. diſſ. XI. memorantibus Actis Erudit. Supplem. X. p. 541 *Yvon* Impieté Convaincue Part. II. cap. VI. pag. 284. ſeqq. P. le *Vaſſor* vide les *Nouvelles des lettres* Fevr. 1689. pag. 146. ſeqq. adde le *Journal des ſavans* Tom. 17. p. 189. (gg) p. 212. 213. *Actor. Lipſienſ.* Supplem. Tom. I. Sect. X. pag. 541. & inprimis *Du Pin* Diſſertatione Præliminari ad Novam Bibliothec. p. 22. 27. ſeqq. ex qvo pauca ſub lit. (h) excerpſimus. Eadem ex illo notat la *Bibliotheque Univerſelle* de l'année 1686. pag. 44. 45. nec cum minori fervore *Spanhemius* in Elencho Controverſiarum p. 643. ſeq. p. 654 (i) & Salomon *à Til* in *Actis Erudit. Lipſienſ.* 1695. p. 598. Tempus autem conſcripti Pentateuchi in ſeceſſu Midianitico conſtituit *Huetius* Demonſtrat. Evangel. p. 323. (k) *Franzius* autem de interpretatione Scripturarum pag. 20. circa Exitum Iſraëlitarum ex Ægypto Geneſin conditam à Moſe conjicit. De Capite I Moſis à Deo immediate ſaxeæ tabulæ inſcripto mire nugantem v *Gutsmannum* in libro Offenbahrung Göttlicher Majeſtät / de quo ſupra, ex quo ſummam collegit Abgenöthigte Lehr- und Schutz-Schrifft ao. 1677. p. 450. & ſeqq. c. 3. §. 27. puncto V. Adde Jo. *Deckherr. Section.* 1. pag. 21. 22. ibique citatos: & Seb. *Caſtalionem* Joſuæ ſummario prænotantem eur non ab eo ſit ſcriptus. *Certè* inſcriptum ſuo nomine à Moſe non fuiſſe docet ex Chryſoſtomo prolixe Richard *Simon* Hiſtoire Critique du N. Teſt. cujus ſub lit. (l) excerpta damus. Quomodo Moſes *Jobi libri* Auctor habitus ſit ſupra in *Jobo* obſervavimus, hic nunc non repetenda.

(a) Benedictus de Spinoſa Tractatus Teologico-Politici cap. IX. p. 115.

Verum præter Scriptorem alia animadvertenda in ipſis libris ſuperſunt, qua communis ſuperſtitio vulgus deprehendere non finit. Horum præcipuum eſt, quod Hezras *(eum pro Scriptore prædictorum librorum habebo, donec aliquis alium certiorem oſtendat) narrationibus in hiſce libris contentis ultimam manum non impoſuit, nec aliud fecit, quam hiſtorias ex diverſis Scriptoribus colligere, & quandoque non niſi ſimpliciter deſcribere, atque eas nondum examinatas neque ordinatas poſteris reliquit. Quæ autem cauſa impediverint (niſi forte intempeſtiva mors) quo minus hoc opus omnibus ſuis numeris adimpleret, nequeo conjicere. At reipſa quamvis antiquis Hebræorum hiſtoricis deſtituti ſimus, ex pauciſſimis tamen eorum fragmentis, quæ habemus, evidentiſſime conſtat.*

(b) Journal des Sçavans Tom. 17. pagina 51.

Spinoſa pretend que le Pentateuque *n'eſt qu'une compilation de vieux memoires mal digerez & qu'* Esdras *n'avoit pas eu le temps de revoir.*

Ibid. p. 67. *Il ajoute que Mr. Simon ayant autre fois fait voir, à feu Monſieur de la Peirere que les hiſtoires contenues dans* le Pentateuque, *ne ſont qu'un abregé des annales, ce ſavans homme lui avoua que cela ſuppoſé ſon livre des Prédamites ne pouroit plus ſubſiſter.*

Ibid. Tom. 18. p. 432.

Le Premier article de la I. queſtion eſt ſur les cinq premiers livres qui ont eſté appellez par les Hebreux livres de la Loi, *& par les Grecs* Pentateuque. *Le P.* Milhet *prouve par pluſieurs paſſages de l'ancien & du Nouveau teſtament qu'ils ſont de* Moïſe *duquel il decrit la vie, les eminentes vertus, & les merveilleuſes actions.*

Ibid. p. 591. *Le plus ancien de tous Auteurs de S. Ecriture* eſt Moïſe *dont Mr.* Ferrand *rapporte un excellent eloge des Oeuvres de S. Baſile. Enſuite dequoi il montre qu'il eſt Auteur du* Pentateuque *par ce raiſonnement qui ne pouvoit eſtre plus preſſant. L'Ecriture aſſure en pluſieurs endroits, que Moïſe eſt Auteur de la Loi. Or par la Loi elle entend le pentateuque. Il eſt vrai que quelques Peres ſemblent avoir cru que* le Pentateuque etoit l'ouvrage d'Esdras *& qu'il avoit mis en etat où il paroit aujourdhuy. S.* Jerome *ne s'eloigne pas trop de ce ſentiment. M.* Ferrand *remarque neanmoins que S. Jerome etoit jeune lors qu'il ecrivit ces paroles contre* Helvidius; *mais qu'en un age plus avancé il dit ſans heſiter dans ſon Epitre à Cyprien que* le Pentateuque etoit de Moïſe.

(c) Nouv. de la Rep. des Lettres Fevr. 1689. pag. 146.

Spinoſa *dit* que le Pentateuque n'eſt qu'une compilation *de quelques Vieux memoires mal digerez & remplie de fautes parce qu'* Esdras *où celui qui l'a commencé n'a pas eu le temps, ou ne s'eſt pas mis en peine de la revoir & de la finir; que pouvoit on attendre autre choſe d'un Ennemi declaré de toute Religion? Mais ce dont il ne peut aſſez s'etonner, c'eſt, a jouſte-t-il, que des gens qui font profeſſion d'avoir de la Religion, parmy les Catholiques & parmy les Proteſtans ayent entrepris de ſoutenir ouvertement,* que le Pentateuque n'eſt pas de Moïſe *& qu'ils ayent employé tout ce qu'ils ont d'Eſprit & d'Etude à chercher de quoy fortifier les foibles argumens de Spinoſa & des Libertins.*

(d) Richard Simon Hiſtoire Critique du Vieux Teſtament. Lib. I. cap. II. pagina 17. 18.

Il eſt donc fort vrai-ſemblable, qu'il y a eu dès le tems de Moïſe de ces ſortes de Prophetes qui étoient neceſſaires à l'Etat pour recueillir les Actes de ce qui ſe paſſoit dans la Republique. Cela etant ſuppoſé, nous diſtinguerons dans les cinq Livres de la Loi, ce qui a été écrit par ces Prophetes ou Ecrivains publics. On attribuera à Moïſe les commandemens & Ordonnances, qu'il donna au Peuple; a lieu qu on

„qu' on pourra faire auteurs de la plus grande „partie de l'Hiſtoire ces memes Ecrivans pu„blics.

La maniere dont l'Hiſtoire qui eſt contenue „dans le Pentateuque eſt compoſée, ſemble inſi„nuer cette verité; parce que la plus-part des faits „y ſont rapportés d'une façon à faire croire, qu' „une autre perſonne que Moïſe a mis par ordre ces „Annales. Je ne m' arreteray pas ici aux preu„ves que quelques-uns ont produites, pour mon„trer que Moïſe n' a point été l'Auteur du Penta„teuque; par ce qu'il n'auroit pas, diſent-ils, „parlé de luiméme en troiſiéme perſonne, ni „rapporté ſes loüanges: je ne m' arreterai pas „dis-je, à ces preuves, d'autant, que cela eſt „commun à d'autres Auteurs. *Ceſar* parle de „lui-même en troiſiéme perſonne dans ſes Com„mentaires. *Joſeph* fait auſſi la même choſe dans „ſon Hiſtoire de la Guerre des Juifs contre les „Romains, & de plus il y fait ſon Eloge. Mais „ſi l'on conſidere avec tant ſoit peu d'application „tout le corps du pentateuque on y pourra re„marquer cette diſtinction d'Ecrivains dont je „viens de parler: ce qui paroitra encore davanta„ge dans la fauſſeté des raiſons dont les Juifs ſe „ſervent pour prouver que Moiſe eſt l'Auteur „de toute la Loi.

(e) Spanheimius in Epiſtola Rich. Simonis Criticæ Vet. Teſtamenti ſubjuncta p. 571. 572. 573.

Que *Moïſe*, par exemple, n'eſt *Auteur du „Pentateuque*, que pour ce qui appartient aux „Loix & aux ordonnances; & que des Ecrivains „publics ou Scribes, qu'il y avoit parmi les Juifs, „ont écrit ce qui en regarde l' Hiſtoire: &c.

Pag. 172. Cependant, ſelon le Pere *Simon*, „Moïſe n' y a que la moindre part, puis qu'il n' y „a que les Loix & les Ordonnances qu'il lui laiſſe. „Et ainſi l'Hiſtoire même de la Création, celle du „Déluge, en un mot de tout ce qu'il y a dans la Ge„neſe; bonne partie de l'Exode, & tout ce qui tou„che l' Hiſtoire dans le Livres ſuivans du Penta„teuque, n'eſt pas de lui. Ce ſont certains Ecri„vains publics parmi les Hebreux qui les ont ti„rés des anciens Regiſtres, & ont fait le Recueil „du Pentateuque comme on le voit. Mais en „ce cas-là, que deviendra la Tradition, qui eſt „d' ailleurs le grand principe du P. *Simon*? Où en „trouvera-t-il cependant une plus conſtante, „plus ancienne, & plus authentique, plus con„traire, en un mot, à la nouveauté de cette Cri„tique? Mais de plus, direz-vous, qui lui a re„velé ce grand ſecret, une ſi impor„tante verité? D' où viennent parmi les He„breux ces Actes conſervés dans les Archives, ces „Regiſtres publics de la Création, par exemple, „du Déluge, de la diſperſion des Peuples par „les fils & ſucceſſeurs de Noé, & autres faits pa„reils, ſi eloignés de leur tems & de leur Hiſtoi„re? Quand ont vécu ces Ecrivains publics, qui „enſuite les ont tiré de ces Archives, qui en ont „fait le Recueil, qu' on a crû de bonne foi eſtre de Moïſe jusques ici? Je ne nie pas de vrai, qu'„il n'y ait pû avoir des anciens Memoires recu„eillis ou conſervés par un effet de la Providen„ce divine, dans la famille du Patriarche des He„breux, dont cet homme merveilleux, aſſiſté„ divinement de l' Ancien des Jours & de l'Eſprit„ de verité, ait tiré ou éclairci ce qu' il rapporte„ de la premiére origine des choſes, & des eve„nemens les plus remarquables qui l' ont ſuivi„ jusques à lui. Mais ce n' eſt pas là ce que pré„tend ici le Pere, qui à l' exemple & à-peu-près„ ſur les mêmes fondemens de cet Adverſaire„ nouveau & trop connu des Auteurs Sacrés, en„vient aujourd'hui ravir la gloire & l' honneur à„ un Moïſe, & à de ſes ſucceſſeurs, pour la trans„porter de ſon chef à d' autres Ecrivains Juifs„ ſans nom & ſans tribu.

(f) Acta Erud. Lipſ. Anno 1686. p. 434.

(Theologi quidam Hollandiæ in Judiciis ſuis de Richardi Simonis Hiſtoria Critica V. T.) negant atque penegant, Pentateuchi totius autorem eſſe Moſen, *quicquid ſit de Chriſti Apoſtolorumque vulgari opinioni accommodatis allegationibus) aut Esdram; allata potius amici conjectura,* Bethelanum *illum Sacerdotem 2. Reg. XVII. 28. virum nec Samaritanis ſuſpectum, nec Judæis, ſeu ſolum, ſeu aliorum advocata opera, quinque illos libros antiquis exaraſſe characteribus.*

(ff) Ibid, p. 439.

(Iidem Theologi,) nullo fundamento Moſen *(ab Huetio) pro* Pentateuchi, *Samuelem pro Judicum, Gadem, & Nathanum, pro librorum Samuelis a cap. 24. auctoribus, ut cetera taceamus, venditari exiſtimant.*

(g) Ibid. Anno 1687. pag. 371.

(Prior Bellevillanus) clarius ſententiam ſuam de Pentateucho explicat (in Reſponſo ad Defenſionem Judiciorum de Hiſtoria Critica V. T.) cap. VIII ſtatuens; Pentateuchum *per* Moſen, *ejusve amanuenſes conſcriptum, epitomen eſſe veterum librorum Hiſtoricorum Hebræorum, quiplura alia acta habuerint, in hanc epitomen relata. Eidem poſtea nec ſimul, nec ſemel inſertas fuiſſe illuſtrationis ergo additiones nonnullas, gloſſemata, varias lectiones, ſupplementa, qua tamen non tanti ſint, ut gloriam conſcripti Pentateuchi Moſi dubiam reddere valeant.*

(gg) Journal des Scavans Tom. 57. p. 189.

Le P. Vaſſor *ne nie pas que* Moiſe n' *ait compoſé la Geneſe ſur des Memoires conſervez dans les familles des Patriarches.*

(h) Du Pin Diſſertatione Præliminari: Novæ Biblioth. præfixa pag. 21. 22. 27. ſeqq.

Qu' on examine toutes les raiſons qu' on allegue contre l' antiquité du Pentateuque, quand on ſuppoſeroit, qu' elles ſont toutes ſans réponſe (ce qu'in' eſt pas, comme nous le faiſons voir dans les eclairciſſemens ſuivans) on verra qu' elles prouvent ſeulement, qu' il y a quelques noms de Ville, ou de Pais changez, quelques petits mots inſerez pour éclaircir des difficultez, & enfin que la narration de la mort de Moiſe, neceſſaire pour finir l' Hiſtoire

du Pentateuque, a eſté ajoûtée. On doit donc reconnoître comme une choſe conſtante, que Moiſe eſt Auteur des cinque premiers Livres de la Bible *appellez le* Pentateuque.

Pag. 22. *L'on ne ſçait point aſſurément, quand ces Livres ont eſté compoſez par* Moiſe, *ni le quel a eſté écrit le premier: il eſt neanmoins certain, que le* Deuteronome, *a eſté écrit le dernier, la quarantiéme année de la ſortie d' Ægypte, peu de tems avant la mort de Moiſe.*

P. 27. *J' ai dit dans la premiere edition, que ce Paradoxe, avoit eſté avancé par le* Rabin Aben Eſra, *parce qu' il eſt le premier qui ait formé les difficultez qui ont fait croire que Moyſe n' eſtoit point auteur du Pentateuque, & quoiqu' il n' oſe pas ſe declarer ouvertement, il parle neanmoins d' une maniere qui fait connoiſtre qu' il n' eſtoit pas perſuadé que le Pentateuque fut de Moiſe. Car en expliquant ces paroles du* Deuteronome: Voici ce que Moyſe dit aux Iſraelites au delà du Jourdain: *Non ſeulement il ſe ſert de ce paſſage pour montrer que ce Livre n' eſt pas de Moyſe; mais il rapporte encore les plus ſottes Objections qu' on puiſſe faire pour prouver que le Pentateuque n' eſt point de Moyſe. Vous connoiſtrez, dit-il, la verité ſi vous comprenez le myſtere des douze:* Moyſe *écrivit la Loi: les Cananéens eſtoient alors dans le Pais: en la montagne du Seigneur il ſera pourveu: voici ſon lit de fer, paroles, qui ont du rapport à ces paſſages du Pentateuque qu' on employe pour montrer qu' il n' eſt point de Moyſe. Et c' eſt principalement ſur l' autorité & ſur les raiſons de ce Rabin que ſe ſont fondez* Hobbes, Peirere & Spinoſa, *quand ils ont écrit que le Pentateuque n' eſtoit point de Moyſe. Il faut ajouter à des Auteurs M.* Simon *qui a compoſé un Livre intitulé* Hiſtoire Critique du vieux Teſtament. *Je n' avois pas voulu le nommer dans la premiere edition de ce volume quoique j' euſſe refuté ſes raiſons. Mais puis qu' il s' eſt declaré lui même dans la Lettre qu' il a écrite à M.* Labbé *P. D. & P. en Theologie il ne doit pas trouver mauvais que je l' attaque nommement, & que je faſſe voir que ſon Syſteme touchant les Livres de Moiſe, n' eſt pas moins temeraire ni moins dangereux que celui de* Spinoſa.

(i) Spanhemius Elenchus Controverſiarum, p. 653. 654.

Eoue conficiet Crticus, poſt Hobbeſium, Spinoſam Præadamitam, *& ſi quos alios, Contextum* Pentateuchi *univerſum recentem eſſe, nec* Moſis *omninò, ſi forte verba Legis excipiantur? Vel an quia Moſis ultima, obitus, ſepultura, laudes, ad calcem* Deuteronomii, *adjuncta ſive à* Joſua, *ſive ab* Eleazare, *ſive ex conſtanti traditione ab* Eſdra (*uti ſupplementa id genus ad Calcem* Joſuæ, Nehemiæ, *ſic ad Commentarios* Cæſaris, *&c.*) *conficietur hoc ipſo Librum Deuteronomii Moſis non eſſe totiens legendum Populo, inculcandum, eum benedictionibus & maledictionibus, cap. xxvii. xxviii. & Prophetico Cantico, cap. xxxii. Ita an abjudicanda ſuerint Veteribus ſcripta plurima, licet inſerta in ſorte quadam, poſteriori ætate, vel manu?*

Undecimo, an etiam abjudicandi Moſi *hi libri, aut poſtremus* Deuteronomii, *quia de Moſe in tertia perſonâ; præcepit Deus Moſi, ſcripſit Moſes. &c.*

(k) Huetius Demonſtrat Evangel. Propoſit: IV. p. 323.

Longe porro veriſimilius eſt Moſem, *in ſuo libero Madianitico ſeceſſu, ad ſolamen genei ſuæ parandum mentem adjeciſſe, eum videlicet cum huic maxime hujuſmodi allevamento opus eſſet, animum ipſe gereret negotiis vacuum, quam cum Ægyptiis vinculis ſoluti Iſraelita per Arabicas ſolitudines Terram promiſſam peterent; Moſem verò inexplicabiles curæ diſtraherent: quod aliquibus placuiſſe video. Curarum autem neceſſaria pars fuit, deſcriptio Legis: in cujus obſequium populares ſuos facilius ut flecteret, Dei Beneficiorum commemorationem ab ipſis mundi initiis repetit. Atque hinc prodiit Pentateuchus.*

(l) Richard Simon Hiſt. Crit. du Nouv. Teſt. cap. II. p. 14.

Saint Jean Cryſoſtome *aſſure expreſſement le Contraire dans une de ſes Homilies. (Hom. I. in Epiſt. ad Rom.* e Moyſe, *dit ſe avant Eveque,* n' a point ajouté ſon nom aux cinque Livres de la Loy *qu' il a écrits.* Ceux qui ont recueilli les Actes apres luy „n' ont point auſſi mis leurs noms à la teſte de „leurs Hiſtoires. Il eſt de meme de Matthieu, de Luc, & de Jean. A l' égard de Saint Paul, il a toujours mis ſon nom au commencement de ſes Epitres, ſi on excepte celle qui eſt adreſſée aux Hebreux. Et la raiſon que Saint Jean *Cryſoſtome* en apporte, eſt, parce que les ecrivoient pour des perſonnes qui eſtoient perſentes; au „lieu que Saint *Paul* écrivoit des Lettres à des „perſonnes eloignées.

(1829) MOYSES JUDÆUS. Sub illo nomine editum à *Petro* ALFONSO Colon. 1536. *Dialogum contra Judæos*, teſtatur *Miræus* Bibl. Eccleſ. Part. II. p. 6. (a)

(a) Miræus Biblioth. Eccleſ. Part. II. pag. 6.

Petrus Alfonſus, *ex judæo Chriſtianus, ab* Alfonſo *Aragoniæ Rege, (qui ipſum de Sacro fonte 1526. ſuſcepit) ſic nominatus, ſcripſit contra judæos* Dialogum *Colonia 1536. excuſum ſub nomine* Moyſis judæi.

(1829. a) MOSIS LATINI ſub nomine *Sebaſtianum* CASTELLIONEM ſcriptis mandaſſe, quod lege Iſraelis politica omnes gentes teneantur, refert *Beza* Tractat. Theol. Genev. 1576. fol. edit. pag. 451. *Symbola* eſt *Diecmanniana.*

(1830) *Le Sieur* DE LA MOTHE-JOSSEVAL D' ARONSEL. Ejus nomine extant Tractatus duo:

(I.) *Tibere: diſcours Politiques ſur Tacite.* Amſtelodami Typis Elzevirianis 1683. in 4to qui liber recenſetur in *Act. Erud. Lipſ.* 1683. pag. 534.

(II.) *Hiſtoire du Concile de Trente* de Fra. Paolo Sarpio, *Theologien de la* Sereniſſime Republique de Veniſe *Imduite* par le Sieur de Mothe-Joſſeval, cydevant Secretaire de l' Ambaſſade de France à Veniſe, *Avec des remarques Hiſtoriques Politiques & Morales.* Amſtelod. apud Blavios, Anno 1683 in 4to. Qui tractatus recenſetur in *Actis Erud. Lipſ.* 1684. p. 60. 61. Ubi nil monetur

tur de nomine falso. Quod demum *Indice* primo decennio qui adjectus est, factum, & Methatesi litterarum agnoscas. Utriusque scripti Auctorem esse Dominum AMELOT DE LA HOUSSAYE asserunt les *Nouvelles de la Republique des lettres* de l' an 1684. Juillet. pag. 521. Secunda editio versionis auctior, ut inscribitur, prodiit Amst. 1685. v. *Nouv. de la Republ. des Lettres* 1685. part. 2. p. 1168. & sqq. ac p. 1361. & sqq.

(1831) MOTTE R.P. *Seigneur* de la: *Jean Louys* d' AMIENS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 577.

(1832) MOTTE, *le Sieur* de la: *Antoine* ARNAULD. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 577.

(1833) MOTTE, *le Sieur* de la: *Pierre Thomas* du FOSSE. *Bailleti* liste des Auteurs deguisez p. 577.

(1834) MOUSNIER, où MOUSNERIUS, Petrus Honorat FABRI. Baillet liste des Aut. degvisez p. 577.

(1835) MUELA, *Terzon &*: *Laurent* MATHIEU & SANZ. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 577.

(1836) MULHUSINI Spisnase. Personam esse GOLDASTI memorat *Symbola Schröteringiana*.

(1836. *a*) GELASII MULLENS J. U. D. Neerlands Interest vrededer Kerke en Wegneming van alle obkomende misverstanden. Auctorem habet *Guielmum* SALDENUM, praeconem verbi Divini, apud Delfos in Batavia..; quod & ipse auctor agnoscit, in fine *Epistolæ* quam postremæ editioni scholæ suæ puerili S. Kinder-School annectere voluit, *de conventibus particularibus piorum extra ecclesiam*. Et mihi in Belgio degenti aliunde id quoque innotuit ex relationibus aliorum. Prodiit liber Enchusæ 1664. Illæ litteræ J. U. D. notant Interpretem Verbi Divini. *Symbola* est *Mastrichtiana*, quæ & eidem sub nomine *Desideri Pacii* detecto, addit, eundem multis aliis scriptis Orbi litterato notum esse.

(1837) MULOT, *le Docteur*: *Matthieu* de MOURGUES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 578.

(1838) MUNSCROD, *Raphaël* SULPICIUS à: *Guillaume* JOCKER, douteux: *Justus* ECKHARDUS, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 578.

(1839) MUNSTERUS, *Hypobolimæus*: *Gaspar* SCIOPPIUS passive. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 578.

(1840) *Antonii* MUSÆ, de *Betonica* ad Marcum Agrippam Basil, 1528. in fol. Libellus pro parte Herbarii APULEJANI habetur *Barthio* Adversar. lib. 37. cap. 23. (a) & lib. 38. cap. 1. *Hummelsbergius* tamen ut ab *Antonio* MUSA Augusti Cæsaris Medico scriptum commentario illustratum dedit. Eundem agnoscit *Quensted.* de Patriis virorum Illustrium sub lit. (b) p. 336. & cum eo *Freherus* in Theatro Vir. Erud. Clar. pag. 1225. a. Præter eum huic Musæ tribuitur *instructio ad Mecœnatem, de bona valetudine* conservanda, excusa Norimberg. 1538. Quam tamen cum aliis aliquot, quæ sub hujus Antonii Musæ Romani nomine venditantur deberi recentiori Auctori, & probabiliter ANTONIO MUSÆ BRASSAVOLO, Medico, evincit Quensted. loc. cit. Cui adde *Fabric.* Bibliothec. Latin. p. 140. (c)

(a) Barthius Adversar. libr. 37. cap. 23.

De herbis *Commentarium secundum capita sa Elum habrmus, scriptoris fortè* Appulei, Celsi, *quem præceptorem vocat, qui* Scribonius *vulgo audit comp. CLXXI. Vide cap. seq. sed minime Madaurensis illius nisi tamen & in nomine cœutierunt veteres librarii, quod perquam facile creditu. Ex eo quid Philologiæ studiosi possint addiscere notare in hanc paginam placet. Etsi enim quidem fuisse superstitiosa curationes evidenter demonstrant, & alia sunt argumenta; ut cum Prophetas Ægyptios vocat, cum sacrum auctorem vocat Homerum cap. LXIV. & alia, quæ sciens omitto. Illud antequam opusculum aggrediamur, monere non abs re fit qui Antonii Musæ* de Betonica *libellus inscribitur, eum esse* caput primum hujus Commentarii, *Quod qui ex ordine tractandi, genio scriptionis, verborum usu, & caeteris singulis paginis obvia argumentu non videt, is sane herbas oculares quæsitum eat.*

(b) Quensted. de Patriis Virorum Illustrium p. 336.

Antonius Musa brassavolus *Medicus nominatissimus, scriptis plurimis clarus, quæ recenset* Paschalis Gallus *in Bibl. Med: Nota hic obiter, fuisse ad hue alium* Antonium Musam, *Medicum, hoc longe antiquiorem, qui ob curatum* Augustum *Cæsarem auream statua à populo Romano in foro honoratus est. De eo sic loquitur* Johannes Glandorpius *Onomast. Rom. pag. 98.* Antonii Musæ Scriptorum nihil hodie superest, præter exiguum de herba *Betonica* libellum, quæ enim sub ejus nomine circumferuntur, scriptoris sunt longe recentioris, & neoterici, quam ætas Patrum nostrorum Ferrariensium in Italia Medicum clarissimum novit.

(c) Fabricii Biblioth. Latina. pag. 140.

Humelbergius non dubitat libellum hunc à Musa Imp. Augusti medico scriptum esse. Sed Barthius *lib. 38. Cap. 1. habet pro parte herbarii Apulejani. Extat sub ejus dem Musæ nomine libellus de tuenda valetudine ad Mecœnatem Norimb. 1538. qui apud Marcellum Empiricum absurde Hippocrati inscribitur. Meminit hujus Musæ Horatius, Svetonius, Dio, Plinius, Galenus, &c. Artorius, non Antonius dicitur à Tertulliano cap. 46. de anima, Lactantio lib. 2. c. 7. &c.*

(1841) MUSÆI nomine quod extat *Poe-*

MAT:O

mation Græcum *de amore Heros & Leandri* excusum Colon. 1526. & Paris. 1538. suppositium censet *Casaubon.* ad *Laert.* 8. b. 9. indicante *Symbola Normanniana*, *Scaliger* autem Auctorem ejus ante Homerum vixisse autumat, quod tamen displiceat *Colomesio*, qui carmen illud MUSÆO GRAMMATICO Seculi V. restituit dissert. de Scriptis aliquot dubiis n. VII.

(1842) MUSÆUS, LINUS, ORPHEUS: MONATHEUIL, PITHOU, LOYSEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 578.

MUSAGETES v. *Voluptius.*

(1842 *a*) Claudii MUSAMBERTI *Commentarios in Martialem*, *adversus Laurentium Ramirezium de Prado, à Theodoro* MARCILIO profectos discimus ex *Valer. Andreæ* p. 829. Prodiere vero sub titulo: *Commentariorum in Laur. Ramirezii Hypomnemata, ad Valer. Martialem* Paris. 1607. in 8. De hoc *Ramirezio*, puero Hispano, ejusque Commentario in Martialem, operæ pretium est legere *Joh. Scaligerum* Epistola 466. libri 4. p. m. 861. ubi sane longe melius judicat de laboribus illius, quam de Marcilianis pag. 198. & alibi *Fr. Sweert.* p. 700. & infra nomen *Ramirezii.*

De utroque & *Musamberti* & *Ramirezii* in *Martialem* Commentario agit Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 7. 8. (a)

(a) Antonius Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 7. 8.

Edidit Adolescens — — — Hypomnemata in C. Valerium Martialem; *scilicet in Spectacula*, & *quatuor priores Epigrammatum libros. Parisiis 1607. iterumque ibidem cum aliorum ad eundem Poetam commentariis. De quibus* Josephus Scaliger, *ac de eorum auctore*, *ad Petrum Scriverium illustrando Martiali intentum sic olim censuit*, *ut & egregiam indolem & præclarum ingenium non indigna existimaverit doctissimi nomine*, *quod in Gallia fuerit affectatus. Nisi quod ei imponit*, *ut auctorem Hypomnematum magis modeste*, *quam ille alios*, *moneat de insultibus quibusdam juvenilibus. Et reprehendit quidem sæpius*, *quæ sibi displicerent in hoc opere* Scriverius; *justoque libello sub* Claudii Musambertii *Ludimagistri Parisiensis*, *& qui eo prior hunc volverat lapidem*, Theodorus Marsilius, *commentario scilicet formato in ejus Hypomnemata Parisiis edito anno M DC VII. De quo tamen* Marsilio *legi dignus est idem* Scaliger *qui ad* Scriverium *item scribens arrogantissimum eum & imperitissimum Commentatorem vocavit. Cui tamen Laurentius nil reposuit adversarium dedignatus. Memini legisse me in patria fere puerum D.* Petri de Abaunza *civis mei*, *causarum in Hispalensi curia defensoris* Martialem illustratum, *qui* Ramirezium *propugnabat*, *valide* Musambertio *congressus.*

(1842. *β*) XXXII. *L' Innocenza trionfante* composta dal Sig. ORTIBEI MUSCETTOLA Cavalliere Napolitano. In Macerata appresso Carlo Zanobi M DC LXXVII. in 12.

La Vita de S. Tyberio Martire descritta dal medesimo. Iui come sopra.

Questi è il P. TIBERIO MUSCETTOLA. F. di D. *Francesco Muscettola* Duca di Spezano, e Fratello del famosissimo D. *Antonio.* Egli per ischiuare i lacci orditi dal nemico del genere humano, e tesi nel Secolo, fece risolutione di mettersi in sicuro entrando nella Religiosissima Congregatione dell' Oratorio fondata da S. *Filippo Neri*, nella quale per dar a diuedere, che non hà sepellito il talento concedutole dal Creatore, ha dati fuori gli accenati Opuscoli, ne quali per modestia, e per humilta ha voluto, sotto anagramma coprire il suo nme.

Verba sunt *Villani* Viziera Alzata Pentecostes num. XXXII. pag. 26. quibus, nescio quam modestiam affectata laude prosequitur in sola prænominis anagrammatica compositione quærenda.

(1843) P. MUSCULUS vel potius *Justinus* GOBLERUS, qui auctor eorum notorius est. V. *Tabor* specim. Vindiciar. Carolinar. V. pag. 67.

(1844) MUSSIPONTANORUM Scholasticorum nomine, *Cantus Musarum*, *ad Henricum*, *Sereniss. Lotharingæ Ducem*, edidit Mussiponti 1615. in 8. *Paulus* DUIZIUS, Jesuita Belga, teste *Alegambe* pag. 362. adde *Valer. Andr.* pag. 714. hoc tamen non exprimentem. *Fr. Sweertius* hic iterum mutus est.

Confirmat autem hæc *Sotwel* in Bibliotheca Scriptor. Societ. Jesu pag. 647. *Wittenius* etiam in diario suo Biographico ad diem 14. April. 1644. Cantus hos Paulo *Duezio* adscribit, nulla Mussipontanorum facta mentione.

(1845) *Albertinus* MUSSUS, cognomento MUSATUS. Ei *Tomasini* Commentarius de Gymnasio Patavino lib. I. pag. 169. adscribit *Tragœdiam de Impiissima Tyranni de & atrocissima Immanitate*, *& crudeli exitu Acciolini*, & Albrici, *Fratrum.* Sed tamen idem alio loco illam ex ROZANDINI GRAMMATICI Calamo prodiisse suspicatur. pag. 11. in alio scripto cuius mihi fragmentum aliquando D. Thurmannus commendabat in 4. pagina 12.

(1845 *aa*) Pompei MUTI nomine, *In diem 8. Pentecostes habitam Orationem in sacello Pontificio*, Romæ 1612. excusam in 4. à *Paulo* BOMBINO, refert *Allat.* p. 209. idem confirmat *Aleg.* p. 362.

Et cum eo *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 646.

(1845. *a*) *Savinii* MUTI *Dialogus contra Epistolas* Joa. Baptistæ Riccioli & Joa. Dominici Cassini, pro Prodromo Astronomiæ restituræ Romæ 1664. fol. est *Francisci* LEVERÆ, cujus *Prodromus Astronomiæ restituræ* eodem Loco & forma anno 1663. prodierat. Tum & Dialogi p. 62 ita de *Levera* loquitur *Savinius* ut facilè prodat semetipse. Hæc *Symbola Normanniana*, vide infra Pet. *Palatius.*

(1846.

(1846.) *Pier* MARIA MUTOLI. Sub eo nomine prodiit Italicè *lettera del Movimento della Cometa, apparſa il meſe di Decembre 1664. tribuitur* autem illa *Alfonſo* BORELLI à *Gregorio Leti* Italia regnante Part. III. p. 244.

(1847.) *Johannis* MYLII Antwort auff Eraſmi Treuelichs Miſſiv. Eſt D. *Matthiæ* HOES, ut ex Chriſtoph. *Maſſonii* Præfat. *Anatomiæ Univerſalis* p. 6. obſervat *Symbola Normanniana. Maſtrichtiana* hunc locum allegat ita: Im Eingang des 1ſten Theils p. 11.

(1848.) *Eraſmus* MYLIUS. Jacques GRETSER. *Bailleti* liſte des Aut. Degviſ. pag. 578.

(1849.) *Nicolai* MYLONII *Reſponſiones ad viri cujuſdam pii Septentrionalis interrogationes qui de Salutis æternæ comparandæ ratione, ac de veræ Eccleſiæ cupiebat inſtitui.* Ingolſtad. 1582 in 12mo citatæ à *Friſio*, Biblioth. Geſner. p. 619. *Antonio* POSSEVINO tribuuntur à Clariſſimo *Dno Normanno* in transmiſſis *Symbolis*. Conſentit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs Degviſez pagina 578. *Sotwel* tamen de *Mylonio* altum ſilet niſi forte Scriptum hoc illud ſit, quod allegat ſub titulo: *Reſponſiones Regi Septentrionali qui in fide Catholica voluit inſtrui* Ingolſt. 1582. ſub Poſſevini nomine p. 81.

(1850.) MYON, *Eutychius Wolffgangus* MUSCULUS. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 578.

MYON v, *Frigidus*.

(1851.) *Herander* MYRSÆ Bibel Gebehte Büchlein, oder ut habet plenus titulus, Bibliſcher Auszug aller Gebehte / Bitte / Vorbitte / Danckſagung / groſſe Wündſche und Seegen / deren ſich die heiligen GOttes und Freunde J. C. ſelbſt gebrauchet / nach Anleitung des Catechiſmi zuſammen getragen von Herander Myrſæ 12 Gothæ 1659. per anagr. M. Andreas Reyher. (filius Sam. Reyher)

(1852.) MYRSILUS, vel MYRTILUS Lesbius, eſt ANNIUS *Viterbienſis Rhod.* n. 18.

Conſule *Voſſium* de Hiſtoricis Græcis lib. III. p. 391. & Martinum *Hanckium* de Scriptoribus Byzantinis Part. II. cap. II. p. 300 qui uterque librum qui ſub Myrſili nomine *de Origine Italorum & Tyrrhenorum* prodiit, pro Annii Viterbienſis prole agnoſcunt.

NB. *Quænunc hiatus numerorum ſequitur, omiſſum ne minimum quidem autorem arguit, ſed circuli minus turbandi cauſa ita res remanſit immutata.*

*** *** ***

N.

(1880.)

Lootri NACATTEL Compilatore & Converſore edita Venetiis 1645. in 4to italice: *Raccolta Medica, & Aſtrologica* diviſa in due Diſcorſi &c. Verus Auctor eſt *Troilo* LANCETTA Medicus Venetus, uti indicat la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXXIII. p. 74. (a)

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. pag. 74.

LXXIII. LOOTRI NACATTEL. Queſto nome in un Cannone da LXXX. accompagnato da palla al ginſto peſo farebbe gran breccia in una Muraglia. Io per me mi ſarei ingegnato di canarne ANELLO TRIACARO, che non farebbe ſoſpettare d'eſſere ſuppoſititio. Hora anco i Filoſofi Medici ſi maſcherano.

Raccolta Medica, & Aſtrologica *diviſa in due diſcorſi l'uno per* Hippocrate *contro* Galeno *dell'abuſo commune di cavar ſangue col ſalaſſo nelle Febri; L'altro per* Hippocrate & Ariſtotele *contro gli* Aſtrologhi Giudiciarii, *così in generale, come per uſo di Medicina. A piedi dell' uno è l' altro Diſcorſo ſi trouano anneſſe varie opportune conſiderationi delle medeſime attinenze; Lootri Nacatel Compilatore, & Converſore. In Venetia appreſſo gli Gneriglt M.M. DC.XLV.4.*

Autore di queſta raccolta fù Troilo *Lancetta Benacenſe Dottor Medico in Venetia.*

(1880. a) NADABI Agmonii Perſona *Franciſci* JUNII nomen occultavit hactenus, ſiquidem *Colomeſio* in Clave Epiſtolarum Caſauboni, ad Ep. 382. pag. 461. hoc aſſerenti fides eſt adhibenda. Extat autem ſub eo nomine *Joannis Curopalatis Hiſtoria* Gr. & L. *cum notu*, vide Vitam ipſius apud *Melch. Adami* in vitis Theologorum exterorum pag. 202. *Draudius* Biblioth. Claſſ. Hiſtor. p. 1117. non videtur librum hunc noviſſe. Ex *Scaligerianis* pag. 88. adſcribenda ſequentia: *Curopalates n'eſt pas le nom propre de* Georgius Cornelius, *ut putabat* Junius, *mais c'eſt le nom d'office qui ſignifie Maiſtre du Palais, voſtre oncle devant que mourir le dit fort bien, qui ſcripſit in* Curopalatem, *bene* Junium *reprehendit.* Item pag. 321. hunc in modum diſſerit: Serarius *Jeſuita doctiſſimus, ut* & Andr. Schottus, *qui* Mureti *omnia opera edidit & in* Codinum *ſcripſit, & in* Curopalatem, *ubi* Junium *abſque convitiis ſapius erroris accuſat. Valerius Andreas* tamen in Bibliotheca ſua Belgica, Inter Andreæ Schotti ſcripta hoc non enumerat.

Pro *Andrea Schotto*, *Jacobum* GRETSERUM ſubſtituit *Junii* Gener Gerardus Joannes *Voſſius* de Poetis Græcis ſub III. p. 368. de ſocero rem non diſſimulans. Adde lib. II. de Vitiis ſermonis & Variis Gloſſematis p. 173. 174. *Lambetium* Commentar. de Biblioth. Cæſarea Append. lib. VI. p. 268. & *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 52.

(1881.) *Paulus* NÆOCELIUS *Anagramma* eſt *Lucæ* OPALENII, qui ſub illo veri ſui nominis involucro edidit de officiis libros tres Amſtelod. 1668. docente Bebelio in Epiſtola Dedicatoria libri de Principiis officii Chriſtiani pag. 4. Addit *Symbola Maſtrichtiana*: poſtea Andr. Maxim.

Fredro eosdem edidit sub vero nomine Amstelodami ex Bibliopolio Forstneriano: vid ejus Præfat.

(1882.) L' Academico NASCOSTO, sub cujus nomine extant *Tragœdiæ Italicæ V.* nempe 1. *Olaus.* 2. *Eduinus.* 3. *Sidrach & Abednego* 4. *David.* 5. *Præcipitium falsorum Numinum in verbi incarnatione.* Romæ apud Guilielmum Facciottum 1628 in 12. est TANCREDUS COTTHO vel COTTONUS, Jesuita Senensis, docentibus *Alegambe* pag. 429. & *Leone Allatio* in Apibus Urbanis pag. 237.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu p. 753.

(1883.) *Petrus* NASTURTIUS, qui *de Judiciis Sarcmasianis* scripsit libellum, cujus verum nomen *Cinelli* nella Bibliothec. Volante Scanzia I ignorare se fatetur p. 70 Is *Deckherro* de Scriptis Adespotis est *Johannes Ludovicus* PRASCHIUS p. 258. 259. Eum sequitur etiam *Bailletus*, in indiculo des Auteurs Degvisez p. 578. ipse tamen *Galliotto*, Sarcmasii Continuatori, ipse BOECLERUS creditur sub finem. vide infra *Sarcmasium.*

(1884) NATALIS v. *Hervæus.*

(1885.) NATALIS, *Mareus: Abraham* REMY, douteux *Jean* SIRMOND, douteux, &c. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 578.

(1886.) NATHANAEL: *Daniel* TOSANUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 578.

(1887) NAZIANZENUS v. *Gregorius.*

(1888) NATHANAEL v. *Matthania.*

(1889.) *Thebhili* NEANDRI Veromundani Scrutinium novissimi Seculi *Job. Sophronium* KOZAK virum tot Medicis & Chymicis scriptis celebrem scripsisse constat, & ipse publice fassus est quem cum senem capularem Bremæ Ao. 1683. mense Decembri aliquoties invisetem, Arcam mihi meris manuscriptis suis libris, portentosa maxime illius in Theologia dogmata, inprimis de resurrectione, continentem monstravit, qui æternis, ut spero, tenebris obruti delitescent. Eum plura ἀνωνύμως & ψευδωνύμως edidisse existimo, quæ Exc. Dn. Gerhard von *Mastricht* forte suppeditare poterit. Bremæ enim Kozak vixit & obiit. *Symbola* est *Diecmanniana.* Illa *Mastrichtiana* paulo post transmissa hic vide:

Neander Theophilus Veromundanus.

Edidit personatus *Scrutinium futuri seculi*, in quo Verissimis S. Scripturæ testimoniis hic necessaria futuri seculi cognitio, ab hoc tempore æterna possessio, cum suis circumstantiis depingitur, Passiopoli apud hæredes Adami Agricolæ, ad insignia patientiæ anno Domini 1655. Auctor est Joh. *Sophronius Zozack* nobilis sed & refugus Bohemus, postea Medicus Bremæ, ubi & mortuus: ibi & credo tractatus ille est impressus. Ei adscripsit *Kipping* in responso novo seu nænia apologetica contra Kozachum sub nomine *Hariovichi* impressa Bremæ 1667. §. 42. pag. D. 2. Scrutinium istud Kozackii multa nova multa paradoxa continet: inscripsit illud viro illustri Baroni *Scheringio Rosenhane.* Contenta libri ipse Auctor hisce versibus post titulum tractatui præmisit. Ad Lectorem.

Inferni cœlique locos aut tempora nescis?
Hæc hæ pagellæ, lector Amice docent.
Quod sit figmentum Lembus, quod tempora post-
hac
Nulla, sacro textu hæc folia teste docent.
Hic est Sanctorumque fides, hic linea rerum
ultima, defectus postea nullus erit.
Ac caro peccati nunquam defuncta resurget,
Sed stabit corum judice vivus homo.
Non homo, sola caro moritur, sepultaque fœtet,
Non hominis, vermis esca futura nova.
Non funus, sed ego vivus post funera surgam
Peccatum moritur, non ego dum morior.

Senatus & Ministerium Bremense dissemination hoc scriptum cum fastidio improbarunt.

(1890.) Academici NEGLECTI nomine, *Anti Satyra Tiberina ad Satyram anonymam:* Dii vestram fidem, (de qua vid. *Rhod.* num. 37. 38.) prodiit Francof. 1630. in 8. quam *Bartholomæi* TORTOLETTI, Veronensis Theolog. Doctoris esse, docet *Leo Allatius* Apum Urban. p. 59.

Confirmat hæc la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XIX. p. 36. les *Satyres Personnelles* Tom. II. p 364. (a) incerti tamen Auctoris esse arbitratur *Cinelli* Nella Bibliotheca Volante Scanzia II. pag. 80.

(a) Des Satyres Personnelles Tom. II. pag. 364.

CCXX. Anti-Satyre. L' Anti-Satyre a servi de titre à un Ouvrage Latin qu' un Italien nommé Barthelemi Tortoletto *fit imprimer à Francfort en 1630. Cet Auteur n' estoit pas satisfait d' une Satyre Latine que Nicolo Villani de Pistoie avoit composée contre les desordres de son temps. Comme le Villani n' avoit pas mis son nom à sa Piece, le Tortoletti voulut l' imiter dans son Anti-Satyre. Mais pour ne se pas rendre entierement anonyme, il prit la qualité d' Academicus Neglectus Romanus, & donna à son Ouvrage le titre d' Ad Satyram Dii vestram fidem Anti-Satyra Tiberina.*

(1891.) *Johannis* NEBELTHAVII præfatio in librum *Antonii Arimachæensis de Sacra Cœna* esse *Christophori* PEZELII creditur, ut ex *Schlusselburgio* memorat *Draudius* Bibliothecæ Classicæ. p. 117. Locum suppeditat Excellmus Syndicus von Mastricht, hisce: Joh. NEBELTHAVIUS, PEZELIUS esse à multis creditur, qui sub nebula fictitii nominis latitans, præfatione librum *Antonii Arimachæensis*, de Cœna Domini, itidem *fictitii*, lectoribus commendavit, *Slusselburg.* in

Theol.

Theol. Calviniſt. & ex eo Draudius in Biblioth. pag. 517. fin. Iſagoge Doctrinæ de Unione hypoſtatica prodiit Neuſtadii 1586. 4.
Sub hoc nomine.
Item Iſagoge Veræ Doctrinæ de invocat. Dei & filii JEſu Chriſti contra Hunnium Neuſt. 1686. 4.

(1892.) *Antonii* NEBRISSENSIS Ars *Grammatica*, eſt opus *Joannis Ludovici* de la CERDA Toletani, judicante Nicolao *Antonio* Bibl. Hiſpanicæ p. 552. (a) Adde Catalogum des Auteurs deguiſez p. 579. *Bailleti.*

(a) Nicolaus Antonius Bibliothec. Hiſpanicæ p. 552.
Ludovici Cerdæ *eſt opus, Grammatica Ari* Antonii Nebriſſenſis, *quæ Hiſpaniis fere omnibus vulgaris eſt: nempe ex* Nebriſſenſis Introductionibus Grammaticis *compendium a Cerda in uſum pueritiæ elaboratum. De quo in Nebriſſenſi jam diximus.*
Joannem Ludovicum promeritis ornat laudibus Gaſpar Barthius Animadverſionibus ad Guilielmi Brittonis Philippidos lib. VII. verſ. 731. & lib. XI verſu 36.

NECKAM v. *Alexander.*

NECTARIUS v. *Butyrolambius.*

(1893.) *Eſerf* NEGRUI. Inverſo nomine eſt *Jurgen* FRESE, Civis Hamburgenſis, aliquot opuſculis noſtratibus notus, qui ſub perſona hac edidit
(I) Die Europæiſche Friedens-Poſaune Hamburgi 1672. 12mo.
(II) Der Atheiſten Brille. Ibid. 1673. 12mo: & liber hic poſterior conſtat paginis 273. præfixa prolixa præfatione, quæ fere dimidiam libri partem æquat, inſertis paſſim canticis quibusdam Aliorum Auctorum ſacris, quod nec diffitetur, quem una cum priori ſuum agnoſcit *Jurgen Freſe* p. 43. alio ſcripto cui titulus: treuhertzige Warnung für die neue Sect, ſo noch keinen gewiſſen Nahmen aber mit dieſem 1689ſten neuen Jahr ans Tages-Licht kommen 1689 in 12mo ſimplicitatem auctoris magis etiam ac priora arguente mirismodis. Egimus autem etiam *in anonymis* de Scriptis ejus ſpeciatim de illo cui titulus: Chriſtliche einfältige Anweiſung über die heiligen zehen Gebote GOttes &c. unde ingenium viri facile agnoſcitur.

(1894.) NEHEMIÆ nomine qui extat in Sacro Codice libellus, vel ex deperdito Annalium ſive Chronologiæ Regum Iſraëliticorum libro deſcriptum, vel à SADDUCÆIS tempore MACCHABÆORUM ſuppoſitum ſuſpicatur Benedictus *Spinoſa* Tract. Theolog. Polat. Cap. X. pag. 131. 132. Et Nehemiam non integri libri Auctorem eſſe admittunt etiam *Theologi Batavi* in judiciis ſuis ſuper *Simonis* Hiſtor. Critic. in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1686. p. 435. 436. Adde ea quæ ſupra in *Eſdra* obſervavimus.

(1895.) Pietro NELLI, eſt *Andreæ di* BERGAMO. v. *Rhod.* num. 31. & *Scaoen.* num. 2. & *Bailleti* Catalogum p. 579.

(1896.) *M. Aurelii Olympii* NEMESIANI *Eclogæ* IV. CALPURNIO *Siculo*, qui Bucolicon ſuum Nemeſiano inſcripſerat, ex ſtyli ſimilitudine, aliisque rationibus debentur judicante *Jano* Vlitius Commentar ad Nemeſ. Cyneget. 314. 415. 419. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1896. a) NEMETHI *Epiſtola Pauli ad Hebræos explicata* 4to Francof. eſt *Samuelis* SZATMAR, ut colligo ex catalogo der neuen Bücher/ ſo beym Verleger der Monatlichen Unterredungen zu finden qui eis An. 1695. inſertus eſt p. 992.

(1897.) NEMO PEREGRINUS docetur eſſe *Joſephus* MOLINGER Ciſtercienſis Monachus, à Johanne *Burchardo Majo* Orationis Inauguralis ſuæ Kilonii habitæ de Hiſtoria univerſali hujus ſeculi ſcribenda p. 39. qui dedit elegantè compendio res ab initio hujus ſeculi usque ad Pacificationem Monaſterienſem toto terrarum orbe geſtas.

(1898.) *Lychardi* NEOCOMENSIS *Vindicia Verſionis Bibliæ Latinæ* Tigurinorum *adverſus* Gretſerum, ſunt *Johannis Jacobi* HULDRICHI, ut ex *Höttingeri* Bibliothec. pagina 167. diſco. Cujus verba ſub liter. (a) adjecimus. v. & Lychardus.

(a) Hottingeri Bibliothec. pagina 166. 167.
Tigurinorum Verſio *laudata ſemper fuit, a Pontificiis etiam Scriptoribus plerisq; tum verbis, tum etiam literatis in Gallia & Hiſpania typis. Primus in eam auſus fuit arietare* Lutherus *privata, ſed admodum virulenta ad* Froſchoverum *Epiſtola, publicis vero impetere ſuſtinuit Scriptis* Genebrardus, *& Joh.* Schlüſſelburgius, *à nobis alibi fraudis convictus, ſed breviter: operoſe & ex profeſſo hoc ſeculo Gretſerus criſtas erexit, quod agerrime ferrem, Editionem Reformatorum Theologorum ab Hiſpano Theologo* Ferdinando de Eſcalantes *adeo luculenter commendari. Sed maſcule convitia Jeſuitica profligavit,* Johannes Jacobus Huldricus, *ſuis pro Trantlatione Tigurinorum latina vindiciis: Quod* Draudius, *eandem operam ſuis omnibus præſtitiſſe* Lychardum Neocomenſem *indicat, de eodem authore κατ' ἀναγραμματισμὸν intelligendum eſt. Scripſit etiam* Gretſerus *cauſæ ſuæ admonitionis ad exteros defenſionem. Cui Huldricus reſponſum paraſſe jam videbatur, quod tamen, aliis interevenientibus occupationibus, ſuſpenſum fuit. Reſponſi διατύπωσιν, ex autographo, Bibliotheca Tigurina pag. 138. & ſeqq. adjecimus.*

(1899.) *Admonitio Chriſtiana de Libro* CONCORDIÆ *ſcripta à Theologis, & miniſtris Eccleſiarum, Joh. Caſimiri Comitis* PALATINI *ad Rhenum* NEOSTADII 1581. in 4. & 1593. eſt *Zach.* URSINI Draudio p. 142. Bibl. Claſſicæ edit.

poſt & Scluſſelburgio, atque *Hoornbek.* in Summa Controv. noſtræ edit. Colberg. 1676. p. 660. alias 535. Citatur communiter ADMONITIO NEUSTADIANA. De autore ejus confirmant Melchior *Adamus* in Vit. p. 537. (a) *König* Biblioth. pag. 858. col. 6. *Mayer.* in Epiſtol. Diſſert. de Anon. Videquæ diximus de *Catechismo Palatino* ſupra.

(a) Melchior Adam. in Vit. pag. 537. Præterea *multos utiles Tractatus & libros intra biennium illud: inprimis Admonitionem Neoſtadianam anno octogeſimo primo nomine communi conſcripſit.*

(1900.) *Studioſorum Theologia* NEOSTADIANORUM *Defenſio Admonitionis Neuſtadiana de fortunia Concordiæ adverſus Erfurtenſis Apologia Sophiſmata* Neoſtadii Palatinorum in 4. 1586. edita eſt *Marci* BEUMLERI *Tigurini*: teſte *Hoornbeck* Sum. Contov. I. 9. 535. Sine dubio illius, quem de Sacramentali conjunctione, & vera communione corporis Sanguinisque Chriſti contra refutationem Conſenſus Orthodoxi ſcripſiſſe *König.* Biblioth. pag. 108. col. b. teſtatur. De Admonitione Neoſtadiana etiam Belgice verſa v. eundem *Hoornbeck* pag. 731. editionis alterius Colbergæ 1676. excuſæ.

(1901.) NEOTERICUS Franolpinus, eſt *Jacob* le MOINE v. ſupra.

Corn. NEPOS v. *Dares.*

\- - - *Æmilius Probus.*

(1902.) *Joſephus* NERI ſive DE NIGRIS. Sub fictitio hoc nomine prodiit Florentiæ 1658. in 12mo *Verſio Italica Reſponſionis ad Poſtulata Magni Prælati de Hierarchia Eccleſiaſtica, quam* Jeſuita Gallus Stephanus Binetus ſub perſonato Franciſci FONTANI nomine ſcripſit, de quo ſuo loco egimus. Verſionem autem illam Italicam Jeſuitæ *Joſepho* FOTIO Italo adſcribit *Sotwel* in Biblioth. ſua Scriptorum Societ. JEſu pag. 522. & 748. ut jam antea in *Fontano* indicavimus, nulla tamen perſonati Neri mentione iojecta v. n. 1077.

(1903.) Nathanaelis NESEKII nomine vulgatæ *Homiliæ duæ, de negotio Sacramentario.* Theopoli 1575. in 8. *Theodori* BEZÆ quod ſint, docet ex *Conr. Schlüſſelburgii* Theologia Calviniſtica *Draudius* Bibl. Claſſ. Theol. pag 117.

Adde *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques p. 52. & *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 579. Addit hic *Diecmannus*: Imo ipſe faſſus eſt *Beza* ap. Chavaſſ. de Not. veræ Relig. lib. 4. p. 851. eidemque attribuit D. Dan. *Hofmann.* Explic. loc. Joh. 1. 17. Ao. 1587. ed. lit. D. 1. b.

(1904.) Guilielmi NEUBRIGENSIS Angli Canonici ad Regulam S. Auguſtini *de rebus Anglicis ſui temporis libri* V. nunc primum auctiores XI. Capitulis hactenus deſideratis, & notis Joan. *Piccardi* Bellovaci æque Canonici ad S. Victorem Pariſienſem. Pariſiis apud Carolum Seveſtre & Davidem Gillium via Jacobæa e regione Mathurinorum & Joan. Petitpas, via D. Joannis Lateranenſis in Collegio Cameracenſi M. DC. X. in 8vo p. 785. præfixam habet J. Piccardi præfationem ut & vitam auctoris ab eodem deſcriptam. Is cognomine quod vocetur Neuburgenſis diſerte Jo. Piccardus in ejus βιογραφία docet hisce verbis: *Guilielmus ut pueritiam iniit & laudabili parentum cura Neuburgenſe cœnobium: quo ex eodem fonte ſimul hauriret ſaluberrimas ſanctimoniæ & eruditionis aquas. Hinc ei poſtea cognomentum* NEUBURGENSIS, non *Nenbrigenſis*, ut hactenus falſo prætulere libri excuſi: quod tamen placuit relioquere ne mutata facies alterum hominem ſuaderet.

(1905.) *Ulrici de* NEUFELD *Judicium de Judicio* Valeriani Magoi, *ſuper Catholicorum & Acatholicorum credendi Regula* Amſtelod. 1644. 8vo eſt *Johannis Amoſi* COMENII, quod *Index Bibliothecæ Oxenſiernia* prodit. Non igitur dubito Eidem aſſerere

(II) *Judicium Ulrici* NEUFELDII, de Fidei Catholicæ Regula ad Valerianum M. eadem in urbe, anno ſequenti 1645. in 8vo editum. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1905. a) NEUHUSIANI Scholaſtici in Vangionibus. Ediderunt *Chronologiam Jubili Evangelici* oppoſitam Jubilo jubilorum Jeſuitico Mogunnino. Prodiit Heidelbergæ Typis Joh. Lancelotti Academ. typographi 1618. in 4. *Auctor* hujus *David* PAREUS qui miſit id Chriſtophoro Chytreo Amico ſuo, ut teſtatur meum *exemplar manu Parei ſubſcriptum habens.* D. M. Chriſtophoro Chytræo Amico Pareus.

Scriptum contra Jeſuitam Adamum Contzen. vid. ſcriptum ipſum, ubi & cauſa Scriptionis. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(1906) NICANDER, *Ambroſius: Ambr.* de VICTORIA. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 579.

NICANDER v. *ab Hohenegg.*

NICANOR v. *Spilius.*

(1907) LYSIMACHUS *Nicanor.* Sunt qui dicunt, hunc eſſe *Johannem* CORBET, in Hibernia trucidatum. Alii dicunt eſſe *Henricum* LESLIE, Epiſcopum de Dovvn & Conor. Verba ſunt Thomæ *Hyde* in Catalog. Biblioth. Bodlej. poſt N. p. 6. Nullam ulteriorem de Scriptis eo nomine editis mentionem injiciens. Ad *Corbetum* magis propendit *Baillet* indiculo Scriptorum Perſonatorum p. 579. qui & alium dubium, Auctorem tamen creditum, *Johannem* LESLE adjuogit; quem ipſum tamen ſub larva *Nicanoris Lyſimachi* latere conjicit *Colomeſius*, Melang. Hiſtoriq. p. 52. *Symbola Cavei* Islingthoniana ſic habet, *The Epiſtle congratulatory of* LYSIMACHUS NICANOR *of the Society of Jeſus to the Covenaters in Scotland. 1640. 4.* Lylimachi Nicanoris S. J. ad Scotos Fœderatos Epiſtola congratulatoria. De autore non eadem conjectura, aliis Doct. Lisleum,

um, aliis Maxvvellum, vel Michellum, Scotos aliis Joannem Bramhallum Episcopum in Hibernia Derrienſem, deſignantibus. Verus interim Auctor erat CORBETTUS quidam Anglus (prænomen ejus oblitus ſum) qui non diu poſt in Hibernica laniena à l'ontificiis occiſus eſt.

(1908) NICENUM *Symbolum*, EUSEBIO PAMPHILI adſcriptum à *Geſnero* Biblioth. Univerſ. fol. 231. (a) OSIO Epiſcopo Cordubenſi aſſeritur a Matth. *Petit Didier:* vide le *Journal des ſcavans* 1693. pag. 53. (b) De illius ſupplemento per GREGORIUM PONTICUM Baſilii M. fratrem v. (c) *Cave* Hiſtor. Litterar. Script. Eccleſia. pag. 137. b.

(a) Gesnerus Biblioth. Univerſ. fol. 231.

Eusebius Pamphili, *cum Arianus eſſet, ad primum concilium Patrum apud Niceam habitum accedens errorem depoſuit, patrumque juſſu ſymbolum (quod* Nicenum *dicitur) compoſuit, & illud obtulit legendum & confirmandum. In quo errores Arianorum fortiter contrivit.*

(b) Journal des Sçavans, 1693. 26 Januarii. pag. 53.

Que s'il s' accorde avec M. Dupin *pour ôter à ſaint Athanaſe le Simbole qui porte ſon nom, il ne s' accorde pas avec lui pour ôter à* Oſius *le Simbole qui porte le nom du* Concile de Nicée. *Il ne doute point que celebre Evêque de Cordouë n' en ait eſté le veritable auteur, parce qu' il en a trouvé un temoignage formel dans l' Epitre de ſaint Athanaſe aux Solitaires.*

(c) Cave Hiſtor Litterar. Script. Eccleſ. pag. 137. b.

Anno CCC.LXXXI. cum ad Synodum Conſtantinopolitanam iret, libros à ſe contra Eunomium ſcriptos ſecum detulit; quos audientibus Gregorio Nazianzeno & Hieronymo *recitavit. Concilii iſtius magna pars fuit; adeò ut non tantum à Patribus eligeretur, qui* Meletium Antiochenum, *ſedente Synodo defunctum, funebri oratione laudaret; verum etiam Symboli Synodici compoſitionem curæ ſuæ commiſſam habuit; (teſte* Nicephoro *Hiſt. Eccl. lib. 12. cap. 13.) ut quæ in Symbolo Nicæno deerant, ipſe ſuppleret, ac perfectiorem fidei confeſſionem conderet.*

(1909) NICEPHORI ARCHIEPISCOPI *Conſtantinopolitani Chronographia brevis ab Adamo ad Michaelis & Theophili ejus filii tempora*, NICEPHORO CUIDAM juniori patriarchæ Conſtantinopolitano adſcribitur apud *Hanckium*, qui tamen ipſe Nicephoro Archiepiscopo eam vindicat: de Scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. XII. pag. 245.

NICETA v. *Georgius*.

NICETÆ v. *Spilii*.

(1010) Jani NICII Erythræi nomine, prodiere plurima ſcripta, videlicet.

(1) *Pinacotheca Virorum illuſtrium*, Tomis tribus, quorum 1. & 2. Col. Agripp. 1645. tertius ibidem 1648. editus fingitur in 8. revera omnes apud Batavos impreſſi,

(2) *Epiſtolæ ad Tyrrhenum* Vol. 2. Col. 8. 1644.

(3) *Epiſtola ad diverſos.* Col. 8. 1644.

(4) *Dialogorum* Vol. 2.

(5) *Exempla Virtutum & vitiorum.*

(6) *Homilia.*

(7) *Supplex Libellus ad Deum & B. Virginem Matrem.*

(8) *Paradoxa Chriſtiana.*

(9) *Sermones de quatuor noviſſimis.*

(10) *Eudemiæ libri X* 1637. 17.

(11) *Documenta ſacra ex Evangeliis.*

(12) *Orationes* XXII. Quæ omnia verum auctorem habent Nobilem Romanum, Aulicum Cardinalis Perretti, nomine *Vittorio de* KOSSIS, uti effigies illius operum aliquibus præfixa, & *Lorenzo Graſſi*, in Italicè edito libro, Elogi degl' huomini Letterati inſcripto, part. 1. pag. 386. vitam illius enarrans teſtatur: addens ipſum ad eam nominis occultationem exemplum cepiſſe ab *Allio*, vel ut Itali ſcribunt, *Azio Sinzero* ſive *Jacobo Sannazario* de quo *ſupra*.

JULIUM VICTOREM ROSSUM nominat *Olearius* Abaci Patrolog. pag. 410. & *Acta Eruditorum Lipſienſ.* 1683. pag. 237. *Hyde* in Biblio. Bodlej. pag. 232. J. NIC. RUSSI ſcribit, *Colomeſius* autem JOHANNEM VICTORIUM ROSSUM Bibliotheque Choiſie pag. 92. itemque *Symbola Rauſchiana*, quæ ipſius *Roſſii* teſtimonium ex Epiſtol. Volum. II. lib. 8. epiſt. 6. ad Scioppium affert: ſe loco JOANNIS ViCTORII ROSSII, Eudemiæ ſuæ JANI NICII ERYTHRÆI nomen inſcripſiſſe. JOHANNEM VICENTIUM DE RUBEIS vocat Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca ſua Hiſpanica. Utrumque *& Roſſi & Rubei* nomen habet *Morhofius* Polyhiſt. liter. Libr. I. C. XIX. p. 229. (2) Scriptoris encomium ibidem faciens. Adde *Boſii* Diſſertat. de Prudentia Civili comparanda §. LXXXI. pag. 36. & *Bibliothecam Politicam Contractam* §. 82, *Hottinger*. Theſaur. Philoſoph. in *margine* à *Normanno* citatus p. 514. *Wittenius* in indice diarii ſui Biographici ad anno 1647. eum refert. At in opere ipſo ibidem nihil comparet. Ceterum quæ recuſa ſunt Colon. 1676. in 8vo. *Jani Nicii Erythræi* Exempla Virtutum & Vitiorum numero CLXXVII. quorum contenta peculiari indice in fine exprimuntur, continent in univerſum paginas 352. *Pinacotheca* autem (1) Imaginum illuſtrium virorum num. CLX. in Editione Colonienſi 1645. in 8vo, paginas 300. Altera Imaginum LXX. paginas habet 233. Tertia Imaginum LXXVI. continet paginas 311. Singulis ſubjecti Imaginum Indices. Quantæ fuerit ſimplicitatis docet fabula de Corvo ex communicato, quæ ipſi credita in *Sorberianis* refertur p. 84. (b) Unde non mirum, ſi de fortunæ ſuæ iniquitate & omnibus factis ſuis tam ſiniſtre cadentibus, toties conqueri neceſſe habuerit. Sane non is poterat cum Satyrico dicere: *Nullum Numen abeſt ſi ſit prudentia.* Addit hic Diecmanni nota *Giovanni* prænomen: Ita triplici nomine eum inſignivit Naudæus in Ju-

gement de tout ce qui a eſté imprimé contre le Card. Mazarin. pag. 135. quod & triplici illi nomini ficto *Janus Nicius Erythraus*, optime reſpondet.

(e) Morhofius Polyhiſt. Liter. Libr. I. Cap XIX. p. 229.

Jani Nicii Erythræi *ſictum nomen eſt, verum*, Johannes Victorius, *ſive* Joh. Vicentius de Rubris. *Magnæ dignitatis Vir in aulâ Romana Pinacothecas Virorum illuſtrium ſcripſit in 8 quo nomen quidem Coloniæ præferunt; ſed in Batavis impreſſa ſunt Anno 1643. & 1645. Exquiſitus Latinæ linguæ nitor in hoc opere eſt. Multa memorabilia habet circa rationes vivendi & ſtudendi virîs eruditis ſingulares. Multa de eorum controverſiis & diſputationibus, artibus, technis, libris; quæ omnia illic magnâ cum utilitate & oblectatione legi poſſunt. Ut enim erat Vir & doctus & prudens, ita multa obſervat in vitis doctrinæ Virorum, quæ non obſervarunt alii. De illo eidem loqui* Mareſius *Ep. 27. lib. 2. Nuper Italus tres libros* de viris illuſtribus *edidit, ferme omnibus Italis, qui bis 50. annis vixerunt. Inter hos vix quinque ſunt in literis latinis ſolerabiles. Sed malignæ hæc cenſuræ eſt: Eſt enim optimus labor, & quod potiſſimum eſt, characteres ἠθικὰς virorum doctorum Magnæ curæ proponit. Quod ſi omnes æque fama celebret non ſunt, tamen & vulgo ignoratos noſſe intereſt, in quibus plus interdum ſapientiæ, quam in aliis, latitat.*

(b) Sorberianorum p. 84.

Janus Nicius Erythræus *raconte d'un Corbeau du Pape, qu'il avoit caché l'Anneau Piſcatoris. Le Pape croiant qu'on l'avoit derobé, lacha un excommunication contre le larron. Le Corbeau perdit toutes ſes plumes & ſechoit. L'Anneau fut retrouvé, l'excommunication ôtée, & l'embonpoint revint au Corbeau, qui ſe remplima.*

(1911) NICOCLEON *Matthieu* de MOURQUES. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 579.

(1911. α) NICOCLEONTE, *Collennucio Viſtorio* SIRI. *Baillet* liſte des Auteur deguiſez p. 579.

(1912) NICODEMI *Evangelium* ſuppoſititium, aliis *geſta Pilati* nuncupatum ad GREGORIUM TURONENSEM auctorem referre Catalogos MStos Anglicanos notantem Caſp. *Barthium* ad Guilielmum Confeſſorem v. n. 1171. in *Anonymi*, excerpto Daumiano (a) jam pridem obſervatum.

NICODEMUS v. *Grima.*

\- - - *Macer.*

(1913) NICOLAIDES *Theophilus*, eſt *Valentinus* VOELKELIUS, ſi credimus *Curcellæo*, vel SMALCIUS, ſi *Viſſowatio* pluribusque fides eſt. Smalcii certe patrem prænomine conſtat dictum fuiſſe Nicolaum. Hæc *Sandius* in Epiſtola ad B. Scherzerum, quæ Præfationi ſecundæ editionis collegii Anti-Sociniani inſerta legitur: verba ſunt Joh. Alb. *Fabri* Decad. Decadum num. LXXXVI v. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 579.

NICOLAUS v. *Vincentius.*

(1914) *Girolamo* NICOLINI. Sub illo nomine prodierunt Italicè.

(I.) *L'Hiſtoria dalla Citta di Chieti.* Napoli 1657. in 4to.

(II) *La Pratica Civile, e Criminale* Napoli 1651. 4to. Sed prius opuſculum *Sinibaldo* BARONCINI; poſterius autem D. *Tomaſo* LUPO adſcribit *Toppius* Biblioth. Neapolit p. 159. (a)

(a) Toppius Bibliotheca Neapolitana pag. 159.

Girolamo Nicolino, *di Chieti, Dottore, diede alla Stampa.*

L'Hiſtoria della Citta di Chieti, Metropoli delle Provincie d'Abruzzo, diviſa in tre libri, in Napoli per gli haredi di Onofrio Saoio 1657. in 4.

Ma queſt' opera non è ſua, ma di Sinibaldo Baroncini, come l'hà oſſervato, e molto ben notato l'erudito, & accuratiſſimo Ferdinando Ughello nel To. 6. dell' Ital. Sac fol. 826. ne' Veſcovi di Chieti. Ove il Nicolino ha mutato, e figurato molte coſe di ſuo capriccio, contra varie nobili Famiglie.

La Pratica Civile, e Criminale *è del Dottor* Tomaſo Lupo, *primario Avvocato di Chiesi, in caſa dicui lui pratticando, hebbe campo di prenderla, com'è notorio à tutta quella Città, e dopo la morte del ſudetto, la diede alla Stampa ſotto'l ſuo nome. In Nap. apreſſo Ettore Cicconio 1654. à ſpeſe de Gio. Alberto Tarino 1651. in 4.*

(1915) Amadio NICOLUCCI, eſt *Nicolaus* MACHIAVELLUS v. *Rhod.* n. 27.

Quæ vide ſupra in AMADIO.

(1916) *Baldi* NICOLUCCI *anagrammatico* nomine ſcriptum neſcio quid a *Nicolao* BALDUCCIO memorant ex *Mandoſii* Bibliotheca Romana *Acta Erud. Lipſ.* 1693. p. 307 308.

NICOMEDIÆ ARCHIEPISCOPUS v. *Georgius.*

NIGELLUS v. *Wireckerus.*

(1917) *Philippi* de NIGRA-VALLE nomine quod editi extent in Italia loci Theologici *Philippi* MELANCHTONIS, ſub ſuo nomine alias procul dubio tanquam hæretici configendi, ex relatione Domini Licentiati *Etzardi* indicat *Symbola Normanniana.*

(1917. α) *Valerii* NIGRINI de *Wandalia* Chriſtiani exercitus Tyronis, argumentum Theologicum de *non gerendo gladio materiali in Republ. Chriſtiana*, 1646. 12. Libellus nomine typographi & loci impreſſionis, quod Belgium fuit, carens. Auctor eſt ABRAHAM VON FRANCKENBERG, Nobilis Sileſius, Jacobi Böhmii aſſecla, ut ex catalogo librorum ejus conſtat, qui ejus Theologiſchen Sendſchreiben vom

rechten

rechten Kirchen gehen / ed. Ambſt. 1686. præfixus eſt. *Symbola eſt Diecmanniana.*

(1917. β) *Jona* NIHELEBEN Heſſi, Münchs Kappe / mit welcher Andreas Mellius Lippienſis ſeine jüngſt gethane Apoſtaſiam bemäntelt / allen Liebhabern der Warheit zu gute mit dem hellen Glantz des Evangelii entdecket. 1607. 8. Nomen typographi & loci abeſt. Cum fictum nomen auctoris eſſe ſuſpicarer, anagramma tentavi, quod Jonam Niheleben Heſſum docuit eſſe *Johannem* HESSELBEMUM, ſcriptis Philoſophicis & Theologicis, præcipuè contra *Godenium*, clarum. *Symbola* iterum eſt *Diecmanniana.*

(1918) S. NILI nomine extantia in Bibliotheca Cæſarea Vindobonenſi MSta *Capita VIII. de octo Vitioſis cogitationibus.*

(II) De *Cogitationibus Capita* XXI.

(III) *De Octo Spiritibus Malitiæ* Capita octo.

(IV) Alia quædam capita *aſcetica*, Omnia EVAGRIO Monacho ſed à recentiori manu tributa, Nili nomine deleto refert *Lambecius* Commentar. lib. V. pag. 87. 88. Ejus etiam *Nili* nomine datus eſt ex *Bibliotheca Maxima Patrum* Tom. XXVII. fol. 231. ſeqq. à mature nimium litteris, & mihi promiſſis, prærmortuo, amico ſingulari, à quo multa huic libro ſubſidia præſtolabar, Theophilo *Spizelio*, Litterati ſui feliciſſimi p. 436. & ſq. usque 461. *Epicletus Chriſtianus*, ſive *Enchiridion Epicteti à* B. Nilo Conſtantinopolit. *reformatum, conciſum, interpolatum, & ablatis ethnicismi navis, hominis pie-docti, & ad ſincera virtutis ſtudia converſi uſibus accommodatum.* Cui in margine annotatur: Quæ ſuperſtitioſa in Epicteti enchiridio vel idololatriam ſapiebant, *Nilus* delevit, imo & Socratis nomen ſuſtulit, Paulique ſuppoſuit Apoſtoli, atque omnino Chriſtianum effecit. Capitibus conſtat LXXIII. Ea quidem ad verbum maxima parte conveniunt cum *Paraphraſi Epicteti Græca*, quam dedit *Mericus Caſaubonus*, & Latine vertit, ac antiquam, imo Juſtiniani ævo notam, præfatus eſt, ubi plura notata ſibi cum chartis amiſſa queritur. Recudi cum Epicteto fecit Abrah. *Berkelius* in 8. Lugd. Bat. An. 1670. Ejusque occaſione ductum *Barthium* in errorem, de Chriſtiano antiquo illo Epicteto, monet: quem refutat gentilemque manſiſſe docet, at multa de Chriſtianismo informatum ex ore Apoſtoli Pauli. Adde quæ de hoc *Manuali ex editione Romana*, mihi necdum viſa, refert *du Pin* Tom. IV. pag. 27.

NILIACUS v. *Horus.*

(1918. α) *Auguſtino* NIPHO ſuppoſitum à Bibliopolis *Johannis* SVESSANI librum de *morbo Neapolitano* vide *Naudæi* Judic. de Nipho pag. 36. præfixum Niphi Opusculis in editione Pariſienſi 1645. in 4to.

NOBILE v. *France.*

(1918. αα) *Chriſtiani* NIRMUTANI perſonati *Dictionarium Harmonicum* Francofurti ad Mœnum apud Joan. Carolum Unkelium 1630. in octavo, auctorem habet *Matthæum* TOURNEMAIN, vel TURNEMANNUM. In Exemplari meo id nomen Nirmutani erat ſubſcriptum, poſtea additum: *Donum auctoris* Francofurti ad Mœnum menſe Decemb. anno 1633. Liber editus eſt anno 1625. quaſi liber primus eſſet. Idem auctor in præfatione ad lectorem indicat. Extat quoque ſub nomine Chriſt. Nirmutani *Cathedra oratorum ex Cicerone, Iſocrate, Perpiniano, Ramo, Lipſio*, Hanoviæ 1626. 12. quam credo ejusdem eſſe ſed dubito an ſit Matthiæ Turnemanni Theologi Nirmutani. *Symbola eſt Maſtrichtiana.*

NISELII v. *Udeno.*

NOA v. *Butyrolambius.*

NOGLUS v. *Reunaltius.*

(1918. β) *Anſonius* NOCTINOT. Sub hoc nomine *Antonius* COTTONUS Franciscanus, cum edita *Repudiata Summa Diana* olim latuit. *Symbola eſt Rauſchiana.*

NOLANUS v. *Paulinus.*

NOMICUS v. *Juſtinus.*

(1919) NOMICUS Pacimutus Analyticophilus, eſt ipſus auctor Vincentius PLACCIUS ſcriptor hujus libri, de cujus ſcriptis editis, atque edendis Catalogum toties edidit, quoties aliquid novi ſcripti publicavit. De eorum uno cum laude memorato vide Jo. *Cinelli* Scanzia XII. ſuæ Bibliothecæ Volantis pag. 115. 116. Ubi ſe juvenem Florentiæ Auctorem compellaſſe meminit. Ipſe liber editus eſt iterato ſub auctoris vero nomine Anno 1593. in 4. Hamburgi & cum eo alia Juridica.

(1920) *Girolamo* NOMISENTI. Sub perſonato hoc nomine edidit *Alexander* TASSONI Mutinenſis italice *la Tenda Roſſa, Riſpoſta à i dialoghi di Falcidio* Melampodio. *Ignem gladio ne fodias* In Francfort. 1613. in 8vo. vide la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. VII. pag. 28. (a) & *Creſcentio Pepe.* Item *Falcidio Melampodio.*

VII. ALESSANDRO TASSONI, Modaneſe, Soggetto di talenti ſquiſiti, come, quando il tutto mancaſſe, ne può far indubitata fede il libro intitolato:

Dieci Libri di Penſieri diverſi d' Aleſſandro Taſſoni, ne quali per via di Queſiti con noui fondamenti, e ragioni ſi trattano le più curioſe materie Naturali, Morali, Ciuili, Poetiche, Iſtoriche, e d'altre facoltà, che ſogliono venire in diſcorſo fra Caualieri, e Profeſſori di Lettere, parte de quali furono dati in luce da Giuliano Caſſiani in Modona M. DC. IIX. 8. in numero CL. l' ultimo de quali e Se il Boia ſia infame; che fu tolta uia nella Ed. di Carpi di tutta l' Opera ſtampa-

ta da Girolamo Vaſchieri M. DC. xv. 4. ma reſtituitoui nella Ed. Veneta di Marc' Antonio Braſiolo alla ſpeſe di Pauolo Frambotto M. DC. xxxvi. 4. che fu Prencipe della Rinomatiſſima Accademia de gli *Humoriſti* di Roma: di cui ſcriue la Vita la famoſiſſima penna dell' Auuocato *Lorenzo Crâſſo*; diede alle ſtampe.

Conſiderazioni ſopra le Rime del Petrarca col confronto de luoghi de Poeti antichi di varie lingue. Aggiuntaui nel fine vna ſcelta delle Annotazioni del Muzio riſtrette, e parte eſaminate. In Modona apreſſo Giuliano Caſſiani, M. DC. x. 8.

Vſcirono contro di queſti.

Riſpoſte di Gioſeffo de gli Aromatari alle Conſiderationi del Signor Aleſſandro Taſſoni le Rime del Petrarca. In Padoua per Orlando Ladra M. DC. xt. 8.

Reſtò piccato il *Taſſoni* al maggior ſegno da queſte riſpoſte ancorche modeſtiſſime, ne tardò molto à mandar fuori queſto libro Pſeudonimo.

Auuertimenti di Creſcentio Pepe da Suſa al Sig. Gioſeffo de gli Aromatari intorno alle reſpoſte date da lui alle conſiderationi del Sig. Aleſſandro Taſſoni ſopra le Rime del Petrarca. In Modona apreſſo Giuliano Caſſiani. M. DC. xi. 8.

E' l' Aromatario, che non era priuo d' ingegno, e di dottrina, replicò con queſti.

Dialoghi di Falcidio Melampodio in riſpoſta à gli Auuertimenti, dati ſotto nome di Creſcentio Pepe à Gioſeffo de gli Aromatari, intorno alle Riſpoſte fatte da lui alle Conſiderationi del Sig. Aleſſandro Taſſoni ſopra le Rime del Petrarca. In Venetia per Euang. Deuchino M. DC. xtii. 8.

Contro queſti il *Taſſoni* inalberò.

La Tenda Roſſa riſpoſta di Girolamo Nomiſenti à i Dialoghi di Falcidio Melampodio Ignem gladio ne fodias. In Francfort. M. DC. xiii. 8. Quando però ſi nomina Francforti non s' intende di Francfort al Meno Città nella Franconia, ne Francfort all' Odera Città nella Marca di Brandenburgo, ma la Panara nel Territorio Modaneſe: non oſſeruato per ancora da Geografi.

Queſto libro hebbe ad eſſere cagione, che vna lite ciuile ſi faceſſe Criminale, e le penne in pugnali ſi trasformaſſero: ed jo ſeppi dallo ſteſſo Aromatario, che haueſſe apparecchiata riſpoſta al propoſito, e me lo confermarono l' Auuocato *Nicolo Craſſo*, *e il Conte Maiolino Biſaccioni*, non per ancora Marcheſe, Communi Amici.

Del medeſimo, pure con nome finto, fù ſtampata per la prima fiata, che poſcia nelle riſtampe in qualche parte corretta, ſi vede.

La Secchia Poema Eroicomico d' Androuinci Melliſone con gli Argomenti del Canon. *Alberemo Bariſoni.* In Parigi preſſo Tuſſan. da Bray, a la ſtrada di S. Giacomo all' inſegna delle Spiche mature M. DC. xxii. 12.

---

1 (1921) NONII MARCELLI Tiburticenſis, *de Proprietate & Differentia latini ſermonis* ad filium libri citati *Friſio* ſub hoc nomine in Biblioth. Geſner. pag. 636. col. a SOSIPATRI CHARISII eſſe conjectantur à *Ravio*: quod ad filium ſcripſerit; quod librum V. de Idiomatibus inſcripſerit. ad *Geſner.* Non. Gemina idem pagina anteliminari Charifii mei, ipſique titulo: Flavius SoſipaterCharifius, ſuper ſcripſerat N. M. T. hoc eſt *Nonius Marcellinus Tiburticenſis.* Hæc *Symbola Normanniana.*

(1921. α) NONNO *Panopolitano* Poetæ *Dionyſiaca* tribuit *Friſius* in Bibliotheca Geſneri. pag. 637. i. e. *Saturnalia ſeu Bacchanalia*, in quibus multa de amore & Ebrietate, de laudibus & rebus geſtis Bacchi ex Bibliotheca Joannis *Sambuci* edit. Græce cum Lectionibus & conjecturis Gerarti *Falckemburgii* Antvverpiæ 1569. apud Plantinum. Verum hæc ALII NONNO, *Gigantomachia* Auctori adſcribit GYRALDUS Dial. V. de Poetis ut notat *M. Eſchenbach* in diſſertat. de Poetis Chriſtianis Græcis & Latinis cap. I. §. VIII. pag. 8.

(1922) NORBIN, *Jean:* Jean BRINON. *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez pag. 580.

(1923) Livii NORINGII nomine, per anagramma ſuum occultans, Julius NIGRINUS, Genuenſis Jeſuita, ſcripſit *Diſſertationem de Aula & Auliciſmi fuga.* Mediolani 1626 editam. *Alegambe* p. 292.

Julium NIGRONUM vocat *Miræus* Bibliothec. Eccleſiaſt. Part. II. pag. 207. & Thomas *Hyde* Biblioth. Bodlej. poſt L. pag. 12. adde *Sotvellum* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 535.

(1923. α) NORWEGI STUDIOSI ut occultent *Laurentium* NICOLAI Theologiæ D. Sacerdotem Societ. Jeſu, cujus anonyma prodierit de Reformatione Religionis Chriſtianæ per miniſtros Evangelicos introducta Deliberatio a Studioſis Norvvegis propoſita Profeſſoribus Academiæ Havniens. die 1. Octobris anno cIↃ IↃ CII. docet *Sagittarius* Introductionis ſuæ poſthumæ in Hiſt. Eccleſ p. 418. ex *Sotvello* ſine dubio qui ante idem ſcripſerat Bibl. Jeſ. p. 545.

(1923. β) NOTGERUS ſeu NOTKERUS, Sigeberto ROGERUS dictus, Epiſcopus Leodienſis. Ei ſuppoſitam eſſe

(I)

(I) *Hiſtoriam Epiſcoporum Trajectenſium*, Opus HERIGERI Abbatis Lobienſis, judicat *Miraus* apud *Caveum* Hiſtoriæ literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 411. (a) .

(II) De *Miraculis* S. REMACLI librum duos, NORGERO Monacho Sanct-Gallenſi adjudicandos cenſet *Caveus* loc. cit. (b)

(a) Cave Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 411.

Hiſtoria Epiſcoporum Trajectenſium, *ſeu* Leodienſium *(ſedes enim Trajectenſis* Leodium *poſtea tranſlata eſt) Ejusmodi opus ſcripſiſſe* Notgerum *ex Epiſtola ad* Weinfridum *Abbatem certo conſtat. Verum id quod nunc habemus* Herigeri *Abbatis Lobienſis revera eſt; ſimodo recte conjicit* Miræus. *Hiſtoriam ipſam edidit* Joannes Chepeaville *in rerum Leodic. Hiſtoria Leodii 1612.*

(b) Ibidem pag. 411.

De Miraculis S. Remacli *libri II. qui eundem pra ſe ferentes autorem*, Vitæ Remacli *ſubjiciuntur apud* Surium *ibid. in compendium tamen, omiſſis quamplurimis miraculis, a* Surio *redacti, vivendi tadii gratia. Verum* Notgerum *Epiſcopum Leodienſem autorem habere non poſſunt, cum autor ſe* Stabulenſi *Monaſterii inceuſioni (qua anno 883. contigit) interfuiſſe teſtetur. Ad* Notgerum *forſan* Seniorem *non male referri queant.*

Alius enim a Notgero Leodienſi fuit Notgerus Monachus San. Gallenſis, *qui ſuperiori ſeculo floruit, atque obiit anno 912. Martyrologii & Sententiarum autor. Extat Martyrologium apud Caniſium Tom. IV. p. 701.*

NOTONIANO v. *Vadin.*

(1924) M. *Semphini* NUCERINI nomine, ut Curatoris ſui amantiſſimi, cui ſeipſum quoque debeat, ſe opuſculum *de Regni Neapolitani Regimine* ad Comitem de Lemos ſcripſiſſe, *Thomas* CAMPANELLA ipſe refert in Syntagmate de libris propriis & recta ratione ſtudendi quod Gabr. *Naudæus* Pariſ. 1642. 8. emiſit, Art. 3. p. 25. *Symbola* eſt *Diecmanniana.*

De NULLY v. *Udenius.*

(1925) NUMA SEDULIUS *Colonienſis* edidit, præmiſſa præfatiuncula, aliisque eo facientibus, junctim: *Innocentii* X. Pontificis Maximi *Bullam adverſus* Cornelii Janſenii, Epiſcopi quondam Iprenſis, *Propoſitiones quinq; de Gratia, ejusque Sectatores;* una cum *defenſione Belgarum contra peregrina judicia, & Bullæ iſtius receptionem. 1651.* in Civitate Libera. Perſonatus hic editor eſt *Samuel* HUNDIUS, Conſiliarius Electoralis Saxonicus, ut ex transmiſſis *Symbolis* illuſtris Domini *Schraderi* Conſiliarii Cellenſis, perdidici.

(1926) NUYSEMENT *de ſale Secreto*, Caſſellis 651. in 8. De eo ſic *Borellus* in Bibliotheca Chymica p. 160. & 161. Nuyſement *Receveur General du Comte de Ligni en Bearnou a fait L'Harmonie & conſtitution generale du Vray ſel ſecret des Philoſophes* & de l'eſprit univerſel du monde, *imprimé a la Haye* in 8. avec le *Cosmopolite.* (de quo inter *Rhodiana* n. 55.) *Item un Poeme Philoſophique Fnancois, & des Stances de la verité de la Philoſophie minerale*, ibid. *Item divers ſonnets & autres pieces chimiques, qui ſont en partie dans les* Muſes raliées, *& dans* Balile Valentin François apres les 12. clefs. *Item la table de Hermes expliqué par Sonnets, avec ſon traité* du ſel, *impreſſion de Eland. & Pariſ. Chez Periez 1620. Ejusdem liber de ſale latine datus. Notat librum illum* de Sale, *non ab eo compoſitum eſſe, ſed truncatum ab ampliori fuiſſe, tertiam enim tantum partem ſuo nomine dedit, eamq; alteratam. Extat autem integer Lutetiæ, penes Amicum meum, ferturque etiam reliqua ejus opera, ab alio doctiſſimo Viro compoſita fuiſſe, nempe a* Dn. de CANDALE. *qui in Hermetis* Pimandrum *ſcripſit* Commentaria Gallica. Idem *Borellus* ſub lit. A. p. m. 14. *M.S. Rare, intitulé, Trois livres* des Elemens Chimiques & Spagiriques, *dont une partie a eſté corrompue par* Nuyſement, *qui l'a faite imprimer a ſon nom, ſous le tiltre du* ſel du Monde, *ex Muſeo Domini* Lanovii, Lutetiæ.

NYSSENUS v. *Gregorius.*

O.

(1927.)

LInes OBADIÆ unvorgreifflicher Beytrag/ an die bekandte Pia Desideria, beygefügt dem hundertjährigen Bedencken des redlichen alten Theologi. D. Jacobi *Andreæ* in Ulm bey Balthasar Kühnen sel. Wittib. im Jahr 1678. in 12mo continens cum adjecta materiarom serie, & aliqotbus addendis paginas 276. *D. Elia* VEIELII, Theologi Ulmensis, Ecclesiarumque earundem Inspector uti intelligo ex literis Domini *Spaneri* qui sine dubio & hunc innuit pag. 4. Partis 2dæ der allgemeinen Gottes-Gelehrtheit / obi scripti hujus Auctorem plerisque notissimum dicit, nomine tamen ejus clarius non expresso.

(1928.) OBERTUS BERNESTAPOLIUS vulgavit Ingolst. 1588. scriptum *de Cæde Mariæ*, Scotiæ Franciæque Reginæ; cujos Auctor *Deckherro* de Scriptis Adespotis est *Robertus* TURNELLUS. Vide p. 188. 189.

OCCULTUS ACADEMICUS vide *Nascosto.*

(1928. α) OCELLA *Tubertus*: *Francois* DE LA MOTTE *le Vayer*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 580.

(1928. β) OCTAVE: N.. COSTAR de Lyon. *Baillet* liste des Aoteurs deguisez pag. 580.

(1929.) OCTAVIUS vel OCTAVIANUS Horatianus, est *Theodoro* PRISCIANUS, Medicos Latinus eoque nomine cum aliis editus ab *Aldo*. v. *Lindan.* de Script. Med. pag. m. 500. citatur dubitative à *Paulo Colomesio* Cimelior. litterarior. c. 7. pag. 17.

Gesnerus vero in Bibliotheca soa Universali fol. 611. col. a. ex Othone *Brunfelsio*, *Theodorum Priscianum* eundem esse cum *Octavio* HORATIANO confirmat. *Mercklinius* etiam qoamvis *à Prisciano* Octavianom distinguat Lindenii renovati pag. 846. eadem tamen scripta sub *Prisciani* nomine recenset pag. 997. quæ sub *Octavii Horatiani* nomine citat *Gesner.* Bibliothec. Universal. fol. 525. 526. Addit hic *Diecmanniana nota* ot seqoitur: *Horatianus* vel *Onatianus*, cujus libros Medicos ante sesqoisecnlom Hermannos *Comes à Nevenar* publicavit v. Rein. p. 643. Vindiciani celebris Medici, qoi Augustini συγχρονος fuit, discipolus *Reinesii* p. 644. Basileæ Ao. 1532. Sigism. *Gelenius* hojos Th. *Prisciani* libros tres Phænomenon eoporiston, Logicum & Gynæciorum edidit. Rein. p. 508. Octavium istum *Horatianum* esse Theodorum *Priscianum*, pluribus docet *Reinesius* Var. lect. l. 3. C. 17. pag. 643. 644. qui de hoc Prisciano jam fuse egerat præced. Cap. II. pag. 508. ff.

OCTAVIANUS v. *Chiliades.*

OCTAVIUS v. *Cleophilus.*

Farnesius.

Panzirollus.

(1930) *Francisci* OCTAVII nomine falso, editos esse *amores* h. e. libellum Elegiarom seu *Odarum* XXII. ad Juliam, qui sint fœtos *Bernardini* CILÆNII Veronensis, qui Friderici III. temporibus vixit, testatur *Fabricius*, Append. ad Biblioth. suam Latinam p. 22.

ODOMENIGICUS v. *Lelonatus.*

(1931) S. ODONI supposítos est *Sermo de Cathedra S. Petri*, *qui fere totus legitur apud S.* Leonem *serm. 3. in anniversario sua assumptionis*, *addita sub finem plagula ex sermone 1. eiusdem* S. Leonis *in natali SS. Petri & Pauli. Vix una & altera periodus, sub sermonis medium, assuta est ab eo, qui alienum hunc fœtum* S. Odoni *supposuit*; *nempe ab illis verbis*, (O inæstimabilis & immensa) *usq; ad illud*, (existimaret ascensum) *quem non esse purpura clavum mastruca inoculandæ*, *prudens Lector facile deprehendet*: verba sont *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. pag. 150.

Sermo tamen ille tanquam genuinum opus Odonis citatur à *Caveo* Hist. Literar. Script. Eccles. p. 406. v. in *Adone.*

(1932) ODONI MORIMUNDENSI Abbati tributæ

(I) *Expositiones Morales & Mystic æ super diversos Textus tam Veteris quam Novi Testamenti* ODONIS CERITONENSIS esse censentur à Carolo *Visch.* Bibliothec. Scriptorum S. Ordinis Cisterienſis pag. 254.

(II) Eidem Odoni Morimondensi adscriptom *chronicon* apud *Voss.* de Histor. latinis, ODONI FRISINGENSI, qoi & antea Abbas Morimundensis fuit, assignatur à Carolo *Visch* loc. cit. (a) adde *Sandium* in notis ad *Voss.* pagina 319. (b)

(a) Carolus Visch, Biblioth. Script. S. Ordinis Cistercienſis p. 254.

Oddo, *sive* Odo, *S. Abbas Morimundi in Longobardia*, *Dioeceſis Mediolanensis*, *vir in divinis litteris eruditissimus*, *scripsit*, in divinam scripturam Sermones *56. adeo mellitos*, *tantaq; dulcedine plenos*, *ut legentibus mox appareat*, *Autorem Sanctissimi* Bernardi *spiritu donatum fuisse*, *dum eordem dictaret. Extant in eodem Morimundi cœnobio*, *& etiam apud Reverendissimum*

dissimum Vghellum *Romæ qui propediem eos vulgabit in* Bibliotheca *sua* Cisterciana *(quam præ manibus habet) una cum aliis plurimis operibus à personis conscriptis hactenus incognitis. Floruit* Odo *circa annum Domini 1176. Obiit vero (ut in* Necrologio *ejusdem cœnobii notatur) 24. Decembris.*

(b) Sandius in Notis ad Voss. pagina 319.

Præter alia etiam Chronicon condidit.) *Si hoc opus est* Odonis Frisingensis, *(qui etiam fertur fuisse* abbas Morimundi, *diœc. Lingonensis in Burgundia, & obiisse a. 1159. postquam a. 1138. ex abbate Morimundi fuerat electus Episcopus Frisingensis,) ut arbitratur* Vischius, *utique hic autor historicus minime accensendus est.*

(1933.) ODOMENIGICO *Lenonoti.* Sub personato hoc nomine edidit *Gio. Domenico* OTTONELLI scripta duo

(I) *Della Christiana Moderatione del Teatro* libri V.

(II) *Trattato di Pittura, & Scultura, & abuso loro* in 4to testante La *Vifera Alzata* Hecatostes n. LVII. p. 63. (a)

(a) *LVII. GIO: DOMENICO OTTONELLI da Fanano Antagonista à Comici osceni. Come che la Verità ignuda mal si vegga, senza riceuer scandalo da sì fatta razza di gente: Egli la volle far rimirare ta'e qualevma però presa in prestito il nome del Signor Odomenigico Lenonoti. Titolo è*

Della Christiana Moderation del Teatro Libri V.

Trattato di Pittura, & Scultura & abuso loro. *Sono stampati in Fiorenze da Gio: Antoni Bonardi e'l terzo solo da Luca, & Alessandro Lagi. 4.*

(1934.) OECOLAMDIO male tributum Ratramni, *de Corpore & Sanguine Domini* librum, ac propterea *inter prohibitos* in indice *Tridentino* relatum notant *Acta Erud. Lipsi.* 1686. pag. 554. (a) & 1687. p. 44. (b)

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium 1686. pag. 554.

Ratramnum, *cujus librum de Corpore & Sanguine Domini a Sixto Senensi perperam Johanni* Hausscheinio *seu* Oecolampadio *tribui asserit, vicendum simul propinans* Latinum Latinium, *qui se ob lectionem ejus libri à Pœnitentiario absolvendum curavit.*

(b) Ibid. 1687. p. 44.

Equidem Ratramni *de corpore & sanguine Domini librum, jussu* Caroli Calvi *Imperatoris seculo nono conscriptum,* Sigebertus Gemblacensis & Johannes Trithemius *ceu placitis Ecclesiæ Catholicæ convenientissimum laudaverant. Imo anno adhuc 1526.* Johannes Fischerus *Episcopus Roffensis, cum* Johanni Oecolampadio *suos de Sacramento Eucharistiæ libros opponeret, inter ὁμοψήφους Paschasii Ratberti, (quem* Transsubstantiationis *parentem esse, communis Reformatorum sententia est,) Ratramnum recensuerat. At; cum anno 1532. Coloniæ typis fuisset exscriptus, qui usque dum solius calami beneficio superstes fuerat, editionemq; curassent Protestantes, ac in suis contra Transsubstantiationem disputationibus crebrerime testem illum vocarent, sufficio Pontificiis subnata fuit, a ortum hunc esse* Oecolampadii, *qui sub illustri* Ratramni *nomine virus suum, quo occultatius, copernicioſius spargeret, voluisset. Hinc a Censoribus Tridentinis inter libros prohibitos relatus, & à* Sixto Senensi, Claudio Espencæo, Claudio de Saintes, Clemente *VIII. R. P.* Bellarmino, Quiroga, Sandovallio, Alano Cardinalibus, *pro supposititio ac pernicioso agnitus fuit.*

(1935.) Joannis OEDICKHOVII Nemetis nomine, *Conciones binas funebres, alteram in Illustrissimi Archiepiscopi Moguntini, Joannis Suicardi, alteram in Georgii Friderici, itidem Archi-Episcopi Electorum exequiis habitas,* lingua patria, id est, Germanica publicavit, *Joannes Erhardus,* sive *Reinardus* ZIEGLERUS, Jesuita Germanus, *Alegamb.* pag. 238.

(1936.) *Claudii* OERNHJÄLMS *Historiæ Sveonum Gothorumq; Ecclesiasticæ libri quatuor* priores Stockholm. 1689. 4to. Sunt ejusdem Auctoris qui sub ARRHENII nomine *Vitam Svecici Herois Ponti de la Gardie* conſignavit, vide Monatliche Unterredungen 1691. p. 782. Nimirum Svecicum Oernhjalmii nomen in Latinum Arrhenii mutatum est, quod monere hic, nostrarum esse partium duximus, ne quis hos Autores pro diversis habeat. Ipsa Historia, una cum Addendis & Copiosissimo indice continet pag. *Primus* 726. liber capita habet 27. *Secundus* 6. Tertius 23. cui adjunctæ Appendicis loco Leges antiquæ Ecclesiasticæ capitibus XXII. *Quartus* continet Capita IX. Operi subjuncta in fine Musarum Upsalienſium Pietas constans foliis *octo.*

(1937.) Joannis OINOTOMI nomine, apud Italos aliquoties, sed mire castratos, *Joannis* SCHNEIDEWINI *ad Institutiones Juris commentarios* in folio, Venetiis impressos videre memini in folio & aliis formis. Item Lugduni in Gallia nitidissime in quarto. Hoc factum, ut alius videretur esse Auctor, quam ex protestantibus unus. Hic auctoris verum nomen Græce est expressum. *Ita margo Masstrichtianus.*

(1938.) *Magni* OLAWSONI Utpyding yfor vvigly sing Kroka refs ap. Wormium Monum. Dan non illius est, sed WORMII citius, aut ISLANDI CUJUSPIAM. *Jon. Rugman.* GREINIER or GAMULO Langn. 6.7. 10. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1939.) OLDCORNUS est HALLUS *Jesuita* Particeps parricidii pulverarii vide *Burhil.* contra Becan. pag. 21 *Casaubon.* epistol. 190. & *White* defence of the Way p. 83. indicante *Symbola Normanniana. Alegambe* & *Sotwel* de *Halli* nomine penitus silent.

(1940.) *Timotheus* OLDMAYN, cujus nomine citatur in *Biblioth. Bodlej.* post N. pag. 18. *Sermon on Psalm,* XXXIX. 11. Lond, 1619. 8vo

alco nomine vocatur PRICKE, ut notat Thomas Hyde *loc. cit.*

OLENIX v. du *Bourg.*

OLENIX v. du *Montfacré.*

OLIVA v. de *Bituris.*

(1940. α) OLLEMIRI *Pedis Admiranda* typis vulgata Ao. 1666. Argentinæ in 12. Hujus partus Obstetricator fuit *Daniel Guilielmus* MOLLERUS PP. ut Altorfio ipse ad me scribit 1690.

OLMERIUS v. de *Micheli.*

OLYMPIUS v. *Nemesianus.*

(1941.) OMNI BONO, *Commentario, in Valerium Maximum*, PALLACINI cujusdam imperiti hominis nugas, à Doctissimo viro *Calphurnio* damnatas, ut venalior fieret editio, asscripsere Typographi. Oliverius *Artigan.* Præfat. Val. Max. Venet. 1491. fol. Pet. *Brutus* epist. ad *Oliver.* operi præmissa. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1942) ONANTIO. ATEGA *Anagramma ticum* Involucrum est *Antonii* de GAETA, qui edidit Italice *breve Discorso per la riformatione della Bolla Gregoriana.* Docente *Toppio* Biblioth. Neap. p. 28.

ONATINUS v. *Mirteus.*

(1943) *Reinardus* ONESIMUS Lycovindanus seu potius qui sub hac larva latet, *Antonius* REISERUS Augustanus Th. Licentiatus & Pastor Hamburgensis Jacobæus, edidit Erinnerung von den Ubtriachen der Reubekehrten in Flusburg wieder P. Christoph. *Otten*, Jesuiten und Thumbs Prediger daselbst Anno 1602. 8vo. Huc usque *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(1944) ONITHONEM, cui *Chronicon Romanorum Pontificum* adscribit *Possius* de Historicis Latinis lib. III pag. 715. Eundem esse cum BONIZONE Episcopo Sutrino, conjicit *Sandius* in notis ad Vossium pag. 353. (a) Ab Hoc enim conscriptam esse Epitomen de Gestis Pontificum testatur *Lambecius* Comm. de Biblioth. Cæsar. lib. II. cap. VIII. pag. 799. (b) qui eum & BONISIUM, BONINUM, BONNIZZUM imo & DOMNIZONEM appellari notat p. 795. sqq.

(a) Sandius in Notis ad Vossium pag. 353.

Autor iste non est incertæ ætatis, sed est Bonizo, *episcopus primò Sutrinus, post Placentinus, interemptus anno 1089. Is enim scripsit Chronicam de gestis Romanorum Pontificum usque ad Urbanum II. creatum anno 1088. In cujus operis fine ipse, referente* Lambecio *lib. 2 de Bibl. Vindob. cap. 8. memorat, se quoque alios duos libros de* Romanis Pontificibus *contexuisse, nempe primum de gestis Benedicti IX. sequentiumque Pontificum, usque ad decessum Gregorii VII. Secundum de gestis Urbani II. Chronicon ipsum nonnunquam appellatur de gestis Romanorum Pontificum & Imperatorum. Autor jam dicitur Bonitus, jam Boninus, jam Bonitius: Lambec. lib. 2. Bibl. Vindobon. Ughellus vocat* Bonizzum, Bonitium, Bonizzonem. *At error in nomine, quo Onithon dicitur, inde videtur originem traxisse, quod prima litera B. credita fuit Beatitudinis esse indicium.*

Pag. 309. post l. 22. add. ibid. DOMNIZO) *Præterea scripsit Soluta Oratione Cod. MS. in quo de Theobaldi, episcopi Aretini, castitate, aliisq; virtutibus agit, ubi & quædam habet, quæ in Vita Mathildis metrica extant.*

(b) Petri Lambecii Comment. de Biblioth. Cæs. lib. II. cap. VIII. pag. 799.

Hucusq; Bonizonis *illa Epitome Historia Pontificum Romanorum, quæ Decretorum Ecclesiasticorum libris septem, ab ipso collectis, Præmii loco præfixa est. Hæc igitur sunt illa Chronica* Bonizonis, *sive, ut idem alias corrupte appellatur,* Bonifii *de Gestis Pontificum Romanorum, quorum* Martinus Polonus *in Chronici sui præfatione meminit his verbis: Compilavi autem præsens Opusculum ex Scriptis* Titi Livii, *ex Chronicis* Orosii, *ex Chronicis* Damasi *Papæ de Gestu Pontificum*, Ex Chronicis Bonifii Episcopi Sutrini de Gestis Pontificum; *ex Chronicis Pauli Romani Diaconi &c.*

(1945) ONKELOS interpres Chaldaicus *Pentateuchi*, Idem AQVILÆ PONTICO, Proselyto primum Christiano demum & Judaico, *Hieronymo in Jesaiæ.* VIII. apud *Mayer.* Philol. II. pag. 142. 182. *Bellarmino* lib. II. de Verbo Dei cap. III. Apud *Mayerum* loc. cit. pag. 184. *Midrasio* Antiquit. Hispan. pag. 149. *Ravio* not. Marg. ad *Hottinger. Anti Morin.* 35. ad *Balmes.* Sam. 172. Sunt autem Diversi, quando & spatio 200. annorum distent. *Mayer* Philol. II. pag. 183. 184. *Hottinger.* Thesaur. Philos. 258. 378. *Methurg* 105. Compend. Theol. Jud. 232. *Antimorin.* 79. Hæc *Symbola* Normanniana. Alias CHALDAICÆ PARAPHRASES BIBLICÆ dux, notæ sunt illius linguæ peritis: quarum altera *in Pentateuchum* altera *in Prophetas:* tribuitur que Rabbino ONKELOS prior; at posterior Rabbino JONATHANI quorum ille AQVILA hic THEODOTION nonnullis habetur. Appellatur THARGUM Hebræis, quod *paraphrasin* significat. Ejus editio nobis inspecta, Pauli *Fagii* in fol. Argentorati 1646. in præfatione ad lectorem legi omnino meretur (a) Doctissimus tamen olim Scholarcha meus, Pastorque ad D. Jacobi & amicus honoratissimus D. Antonius *Reiser* in der kurtzen Biblischen Anweisung zur Kirchen Busse peg. 54 90. 92. item in seinem Catechathischen Licht und Recht pag. 35. 64. plurimos de his auctoribus etiamnum dubitare scribit. Nomine *Jonathanis* filii Uziel expresso *Tremellius* in XII. Prophetas minores paraphrasin Chaldaicam latine edidit & Heidelb. 1567. Lipenius in Bibl Real. Theolog. p. 146. a. memorat Franc. *Tayleri* Angli Thargum Hierosolymitanum in V. libros Legis, latine Londini. in 4. editum anno 1649.

1649. — Idem citat *Waltoni* Apparatum Biblicorum pag. 270. ubi agatur de Chaldaicis versionibus plenius. Is est suo prænomine *Brianus* Episcopus Cestrensis, cujus sunt Prolegomena ad Biblia polyglotta Prolixe etiam de Versionibus Chaldaicis agit *Wharton* Auctario Historiæ dogmaticæ Jac. *Usserii* de Scripturis & Sacris Vernaculis pag. 315. & 316. ubi rationes versionis librorum Biblicorum Chaldaicæ expendit (b) & pag. 307. ubi speciatim de *Onkelosi* & *Jonathanis* translationibus agit. (c) quibus pag. 406. jungit aliam factam ex Græco D. MAKCO vulgo adscriptam. (d) Ex quibus omnibus patebit, dubiam admodum esse ætatem *Onkelosi*. His omnibus superadde *Heidegg.* Hist. Patriarch. Tom I. Exercit. 5. §. 31. fine. pag. 191. (e) & Exerc. 9. th. I. pag. 254. (f) item *Beyerum* in addit. ad Seld. de Dis Syris p. 183. ad lib. I. cap. I. (g)

(a) Paulus Fagius *in præfat. ad lectorem super Thargum a se editum p. 1. & 2. Constat enim cum ex Hebræorum, tum Latinorum scriptis, hunc nostrum Paraphrasten Chaldæum, quem Onkelos appellant,* cui translatio Pentateuchi adscribitur, *filium fuisse fororis Iuti Imperatoris, nec diu post devastationem secundi templi Paraphrasin suam conscripsisse. Alterum vero Paraphrasten, quem* Jonathan *filium Uzielis vocant,* cui Prophetas tribuunt, *ante devastationem templi sua scripsisse. Tametsi sint, qui velint utrumq; totam Biblia in linguam Chaldaicam transtulisse. Sed audiamus hac de re testimonium doctissimi viri* Galatini, *qui libro primo de arcanis Catholicæ veritatis contra Judæos &c. 3. sic scribit:* Per idem ferme tempus, anno „scilicet ante Christi natalem, circiter secundo „& quadragesimo, Jonathas Uzielis filius, Hillelisque auditor atque Simeonis justi, qui Christum infantulum suscepit in brachius, condiscipulus, totum Vetus instrumentum, in Chaldæam vertit linguam atque exposuit: ita sensum e sensu traducens, & ita obscurissima quæque exponens vocabula, ut quæcunque de „Messia dubia, & latenter scripta erant, certa „atque clarissima reddiderit: adeo ut ejus editio non tam interpretatio, quam glossa atque „expositio videatur. Quam Hebræi *Thargum*, „i. e. translationem nuncuparit. Tantæque „apud eos est autoritatis, ut non solum ei contradicere nemo audeat, sed non minus quoque „fidei, quam ipsi textui passim omnes eidem „adhibeant, tum ob viri sanctitatem ac periti„tiam, tum maxime ob ipsius interpretationis „expositionisque veritatem. Ideo quotiescunque aliquid ambiguum, aut difficile intelle„ctu in textu sacrorum Bibliorum inveniunt, „semper ad eandem translationem recurrunt. „Unde de eodem Jonatha (ut in בבה בתרא *Bava Bathra* legitur) dixerunt Magistri, quod „in hora, quâ eidem editioni & expositioni vo„cabat, si musca, aut quodcunque volatile, su„per eum vel super chartam volasset, illico abs„que ulla ejus, aut chartæ læsione cœlitus exu„rebatur. De ONKELOS vero *paulo post* sic „scribit. Tota procul dubio Biblia Jonathas in „Chaldæum, ut prædixi, transtulit: sed translatio ejus in Pentateuchum rarissima est: idcirco ab iis, qui eam non viderunt, negatur. Ego vero ipsam semel vidi, quæ sic incipit: — — מן אולא ברא י״י ית שמיא ית ארעא Ea vero, „quæ ONKELOS est, sic: בקדמין ברא ייי״ת שמיא ויית ארעא. Hic etiam Onkelus tota Bi„blia in Chaldæum vertit, atque exposuit. Cujus editio atque expositio, quamvis nunc præterquam in Pentateuchum vix alibi reperiatur, non minoris tamen apud Judæos est pretii, quam illa, de qua nunc meminimus, Jonathæ, quam etiam Thargum appellant, quod Chaldaica quoque sit, sicut & illa, etsi utraque Hebraicis scripta sit elementis. Hactenus ille. *Non desunt porro, qui putant,* Onkelum *fuisse quem nos* Aquilam *vocamus, quod sit nonnulla nominum affinitas. Et* Jonathan Theodotionem *fuisse, eo, quod idem etymon utrique nomini sit. Quod enim Græcis Theodotion DEI donum significat, idem quoque & Hebraïs* יהונתן *Jonathan compositum scilicet vocabulum ex* יה *Jah, quod Deum &* נתן *Nathan i. e. dedit significat. Hinc* יהונתן *Jonathan i. e. DEUS dedit, vel Dei donum. Sed hæc per conjecturam (ut opinor) tantum à quibusdam dicuntur.*

(b) Heinr. Wharton Auctar. Histor. Dogmat. J. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis, p. 315. & 316.

Ex more itaque apud Judæos recepto factum est, ut plures S. Scripturæ Versiones Chaldaïcæ procuderentur & scriptis commissæ evulgarentur. Integrum enim publico Lectori fuit interpretationem legis seu ex tempore, seu ex scripto recitatam in Synagogis dare. Atq; adeo scriptam extitisse Pentateuchi versionem Chaldaicam & in usu Judæis fuisse etiam ante reditum à Captivitate Babylonica non immerito conjicit ipse tartocticus, cum in ipsa Captivitate Babylonica populus Hebræus Chaldaice loqui didicerit, relicta lingua Hebræa & in Chaldæam commutata, in quam & Pentateuchus Hebraicus translatus est, in lingvam scil. vernaculam & ab omnibus intellectam. *Versiones istæ à Judæis dictæ sunt Targumim, seu Paraphrases, quæ tamen plerunque Translationes sunt satis justæ, plurimaque hodienum extant in omnes S. Scripturæ libros, exceptis Daniele & Ezra, qui cum Chaldaice ferè scripti sint, Chaldaica interpretatione non egebant. Inter has binæ Antiquitatis speciem præ se non vanam ferunt, una in Pentateuchum, quæ* Onkeli *dicitur, altera in Prophetas omnes, quæ* Jonathani *Ben Uzzielis adscribitur. Utraque circa Christi tempora confecta censetur. Certè antiquas admodum esse & longè ante Talmudem factas, insignis lingvæ Chaldaicæ puritas, qua Talmudem longè superant, demonstrat. Habetur utraque in Editione Bibliorum Veneta Danielis Bombergi secunda & tertia, in editione Antverpiensi Ariæ Montani, Parisiana Michaëlis de Vay anno 1645. & Londinensi Waltoni 1657. Recentius est Targum Pentateuchi Hierosolymitanum, quod ab incerto authore compositum est dialecto eadem, quæ & Talmud, sc. Syro-Hierosolymitana, quæ post excidium Templi usu sunt Judæi. Eodem tempore, quo & Talmud scriptum fuisse vult Elias in Mesburgeman sc. trecentis post excidium Templi annis: Buxtorfius & Walthonus paulo post Talmud (quod in illo citatur) sc. quingentis post Christum natum annis. Extat in Tomo 4. Bibliorum Polyglottorum Londinensium. Paulo inferiori ætatis esse videtur Targum in Hagiographa, quod R. Josè seu Josepho cæco inscribitur. De autore tamen haud adeo constat. Lingua Syro-Hierosolymi-*

lymitana utitur & à Sixto Senensi circa annum Christi 400. à Buxtorfio circa annum 600. confectum putatur. Reperitur in editionibus omnibus Bibliorum supra memoratis. Porro Jonathan Ben Uzzielis dicitur scripsisse etiam Targum in Hagiographa, quod interiit, & aliud in Pentateuchum, quod sub illius nomine prodiit à Judæis editum Hanoviæ 1591. & à Manasse Ben Ismel 1640. & in Bibliis Londinensibus, Tom. 4. Verum istud Jonathani neutiquam deberi censent Criticorum Pars potior. Alia præterea innumera fuerunt Targumim (R. Akilas enim scripsit Targum in Prophetas & Hagiographa ut alios taceam) ex quibus quædam penitus interierunt, aliquorum fragmenta supersunt, nonnulla MSS. delitescunt. Prodiit nuper in Germania typis excusa Paraphrasis Chaldaica in primum librum Paralipomenon. Parem in secundum etiam se aliquando edituros spondent Typographi. Iste enim in prioribus Paraphrasibus deerant. Antiquiores enim Judæi libros Paralipomenon, eo quod in libris Regum fere tori continearentur, Chaldaice interpretari insuper habuerunt.

(c) Idem p. 307. Cap. I.

Negue desunt Eruditi, qui Onkelon, Jonathanem, & hujusmodi alios Doctores, longe inferiorit ætatis, quam quæ à Judæis ponitur, esse contendunt; atq; eorum Paraphrases multis post Christum seculis confectas autumant. Mihi potior videtur sententia Para hrases ipsas revera antiquas esse; authorum nomina iis pro lubitu appositisse judæos. Ut ut sit, & in his & in aliorum Rabbinorum, (quos testes adhibet Cl. Usserius) Historia texenda non parum discrepant ipsi Judæi, quique judæos sequuntur, Christiani. Plures Onkelon æque ac Jonathanem Christi tempora præcessisse, saltem illi coævos fuisse, volunt: Alii, quorum sententiam refert Usserius, illum Titi Imperatoris nepotem faciunt (ea est enim Judæorum mendacium ambitio, ut fere omnes Rabbinos suos Romanis Imperatoribus consanguineos fuisse factitent) Ovidam illum magni Gamalielis familiarem ponunt, cujus proinde exequias superstes curaverit. Nonnulli denique eundem cum R. Akila, (qui sub Antonino Imp floruisse nosciture) alii eundem cum Aquila Pontico qui claruit circa annum 130.) fuisse asserunt. Nec minor equidem autorum dissensio de jonathane; quem pars Scriptorum potior Onkeli condiscipulum fuisse tradunt: aliqui tamen integras tres ætates illis interponunt, adeo ut Hillel præceptor fuerit jonathanis & Joannis Ben Zaccai, Joannes iste præceptor R. Eleazaris & R. Josuæ, quibus discipulus fuisse dicitur Onkelos. Recepta est opinio Jonathanem triginta ante Christum natum annis paraphr. sin suam elucubrasse; cum tamen nonnulli eundem cum Theodotione (qui vixit anno Christi 180) fuisse ponant. Longum esset, si varias Scriptorum de reliquis, qui à Cl. Usserio laudantur, Doctoribus Hebræis sententias in medium proferrem. Id solum admonendum duxi, illorum testimonia ex Pirke Aboth fere omnia produci, adeoque incerta admodum fidei esse. Liber enim iste, quamvis non contemnende sit ætatis, ab audaculo tamen quodam Judæo est compositus, qui sententias veterum Doctorum traditione perpetua conservatas scripto configurare præ se ferens, lectoribus sucum facere merito censeri possit. Novimus enim quam fluxæ fidei sit traditio; quæ cum ubique anceps & lubrica sit, apud Judæos plane adulterina est & commentitia. Majoris forsitan momenti sunt testimonia, quæ ex Talmude judaico adducta sunt, licet ipsa etiam sint merito suspecta. Nec enim ante annum Christi 505. finitum esse Talmud constat; ante centum plus minus annos à Rau Ascè, Schole (uti fertur) Babylonicæ Rectore, inchoatum. Hucusque autem sententias Doctorum incorrupta traditione transmissas fuisse parum credibile est. Denique quod quartum Esdræ librum ab Usserio citatum spectat; iste a falsario quodam judæo longe post Christi tempora confictus videtur.

(d) Idem p. 460.

Duplex extat versio S. Scripturæ in linguam Syriacam sive Chaldeam (unica enim est lingua diversis tamen characteribus exarata) Altera ex Hebræo facta, quæ simplex & antiqua vocatur, altera ex Græco recentior. Antiqua solummodo in divinis Officiis hodie utuntur Maronitæ. Factam esse a Thaddæo aliisque Apostolis tempore Abgari Regis ex Syriacis Scriptoribus ostendit Abraham Ecchellensis. Eandem tamen, saltem ex parte, conditam esse tempore Salomonis in gratiam Hirami Regis Tyri, reliquam cura Thaddæi cæterorumque Apostolorum tempore Abgari Regis, plerique è Syris contendunt. Apud alios tamen Syros constans viget Traditio a D. Marco factam esse. Ut ut id certum est temporibus Apostolorum factam fuisse, antequam Canon N. Testamenti communi Ecclesiarum consensu confirmatus esset. Unde fit, quod Epistola 2a. Petri, 2a. & 3a. Joannis, illa Jude & Apocalypsis in ea omittantur. Prodiit Novum Testamentum istius versionis à Widmanstadio editum (de qua editione vide Cl. Usserium, cap. 8. Sect. 1.) & in editione Bibliorum Antverpiensi Ariæ Montani. Iterum, Vetus Tamentum, aliquoties, mutilum in Bibliis Parisiensibus Michaëlis Jaji, integrum in Londinensibus Polyglottis Waltoni.

(e) Joh. Henr. Heideggerus in Hist. Patriarch. T. I. Exerc. 5. §. 31. fine. p. 191.

Jonathan Uzielis.

Felicius allegasset (Bonfrerius) cum Marino Targum Jonathæ Uzielidis, quanquam lippis jam & tonsoribus notum est, paraphrasin in Pentateuchum, quæ Jonathan Uzielidi tribuuntur, non veri Uzielidis esse, sed Thalmudistæ cujusdam recentioris, qui totum illud opus suum Thalmudicis fabulis collutulavit.

(f) Ibid. Exerc. 9. Th. 1. p. 254.

Hoc cum ignorarent ille Pseudo Jonathan aliique posteriores Thalmudistæ cæco errore vocem illam indidesunt Enocho.

(g) Beyer in Addit. ad Selden. de Dis Syris p. 183 ad l. 1. c. 1.

In Targumim post. Hierosolymitanis, qualia sunt Onkelosi & Pseudo-Jonathanis &c.

(1946) ONUPHRII nomine, testante Leone Allatio de Apibus Urbanis p. 66 67. & ex eo Carolo Visch Biblioth. Cistercienf. p. 71. scripsit Christophorus BORRI, Italus, ex Jesuita Monachus Cistercienfis, nonnulla.

(1947.) OPALENUS, Lucas; Paulus NÆORELLUS. Bailleti liste des Auteurs deguisez p. 580. scripsisse autem de officiis indicat Symbola Dormiana.

(1948.) Constantini, OPELII de Fabrica Triremium Meibomiana Eleutheropoli 1672. 4to est

est *Johannis* SCHEFFERI, indicante *Symbola Normanniana*. Eadem habent *Daumiana & Molleriana*. Ipsius testimonio *Schefferi*, qui in Svecia literat. pag. 296. inter sua opera refert editam Eleutherop. An. 1672. in 4to. Epistolam Constantini Opelii ad amicum de fabrica Triremium Meibomianarum.

OPORINUS v. *Grubinus.*

(1949.) OPPORTUNO *Academico Filarmonico.* De hoc la *Visura Alzata* Hecatostes n. XLVIII. p. 59. ita:

IIL. GIOVANNI BONIFATIO da Rouigo stampò sotto 'l nome dell' *Opportuno* Accademico Filarmonico.

Montano Fao. Past. In Vicenza presso Domenico Amadio M. DC. XXII. 12.

Nicasio Fau. Frag. In Rouigo presso Dan. Bissarcio M. DC. XXIX. 4.

Raimundo. Fau. Tragicom. Iui come sopra M. DC XXII. 12.

Si nota da Monsignor *Allacci* nella *Dramaturg.* Ind. II. p. 465. Veggasi Monsignor *Giacomo Filippo Tomasius* nelle *Vite* de gli Huomini *Illustri* pag. 324. tralasciando solamente la *Sopherotomia.*

(1950.) OPTATUS *Ductor* est *Jacobus* MUNFORDUS docente *Sotwello* in Syllabo anonym. Biblioth. subjecto p. 838. sed in Contextu operis hac de re silet. p. 380. Ergo pleniora expectamus à Bailleto cum promittente liste des Auteurs Degvisez pag. 549.

(1951.) OPTATUS GALLUS, qui librum *de cavendo Schismate* 1640. Parisiis edidit, celare videbatur *Deckherro* de Scriptis Adespotis p. 267. *Cardinalem* RICHELIUM, quo nomine corrigitur à *Petro Bello* subjunctæ Epistolæ p. 385 verum Auctorem non detegente. Esse autem illum *Carolum* HERSENIUM ex Vita Johannis *Morini* p. 53. 54. Symbolæ *Normannicæ* & *Tenzelianæ* (a) docent. Ex vita Morini verba adducit Jo. Alb. *Faber* Decad.- Decadum n. 86. (b) Accedit *Baillettus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 558. v. Gallus.

(a) Symbola Tentzeliana.

Optati Galli *liber de cavendo Schismate, Parisiis an. 1640. editus, quo de peculiari Gallia Patriarcha ereando agitur. Etenim non solum* Emanuel à Schelstrate *P. I. Antiquitatis Illustrata Dissert. II. cap. V. n. 144. prolixe recenset fulmina, qua in miserum illum auctorem tum conjecerit Clerus Gallicanus: verum hui quoque digitum intendit auctor libri de* libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ *in Actis Eruditorum mense Majo an. 86. recensitus, qui bene monet, opinionem de affectato illo Patriarchatu conceptam in plurium animis adhuc residere, & sub obscuris quandoque rumoribus renovari: Siquidem hoc ipso anno talia ex Gallia perscripta sunt, de Cardinali Estrao ad Patriarcha Gallici fastigium evehendo. Sed nomen* Optati Galli *nullibi inveni, preterquam apud auctorem vita* Morini (*quem Richardum Simonium esse conjicio*) *Antiquitatibus Ecclesia Orientalis Londini & Lipsia editis prefixa. Is enim cum alia notatu dignissima de personato illo Optato habet, tum p. 53. 54. monet, eum fuisse* Parisinum Presbyterum, *nomine* Hersenium, *hominem cerebrosum.*

(b) Alb. Faber Decadum. num. LXXXVI.

Optatus Gallus de Cavendo Schismate est Hersenius Presbyter *Parisinus, homo cerebrosus, judicii pauci, vehementissimus concionator, quique in congregatione Oratorii Parisiensis vixerat &c. vide vitam* Morini pag. 54.

ORÆUS v. *Rhonæus.*

ORANIE v. *Amadis.*

ORASIUS v. *Tubero.*

ORATOR v. *Julius.*

(1952.) *Nicolao* ORESMIO adscriptam vulgo *Versionem Bibliorum Gallicam* esse eandem cum *Petri* COMESTORIS *Historia Biblica* à *Guiscardo* MOLINÆO Gallice versa docet prolixe *Richard Simon* cap XXVIII. de l'Histoire critique des Versions du Nouveau testament, unde pauca ex pag. 319. & 323. sub lit. (a) excerpimus, quibus addi possunt ea, quæ in scripti hujus recensione hac de re observarunt *Acta Erudit. Lipsiens.* (b) 690. p. 133.

(a) Richard Simon Cap. XXVIII. de l'Histoire critique des Versions du Nouveau Test. p. 319, & 323.

D'ou il paroit que Guiars Des Moulins *n'a fait autre chose que mettre en Francois le Livre de* Pierre Comestor, *& non la Bible entiere.*

Pag. 323. *Mais il se pourroit attribuer à ce Prince ce qui n'arriva que sous Charles VIII. qui fit faire, comme il a été remarqué cy dessus, une nouvelle Edition de la Traduction de* Guiars des Moulins. *Il n'y a gueres d'apparance que si* Oresme *avoit traduit de nouveau la Bible en François, ou eût publié sous Charles VIII la Version de* Guiars Des Moulins. *Ce qui me fait conjecturer que cela est arrivé ainsi, c'est que dans l'Exemplaire qui est chez le Roy, imprimé sur de beau parchemin, on voit à la teste du Livre un Chanoine en surplis, & avec son aumusse sur son bras, qui presente une Bible a Charles VIII.* Oresme *a esté Chanoine de la Sainte Chapelle, & Doyen de Roüen, avant que d'estre Evêque de Lisieux. De plus, avoir examiné la figure du Chanoine qui est au commencement de l'Edition publiée sous Charles VIII, j'ay trouvé que c'etoit* Guiars des Moulins *qui a esté Chanoine, & qu'on a representé à la teste de cette Version dont il estoit l'Auteur. Il ne faut point chercher d'autre Chanoine que luy, & il se fait reconnoître luy même par ces paroles qui sont à la fin de son Prologue.* En l'an de grace mil *deux cens quatrevingt & once au mois de* Juin auquel je fus né & en quarante ans accomplis commencai ces translations & les eus parfaites en l'an de grace mil deux cens nonante & sept au jour S. Remi que fus eslu & fait Doyen de S Pierre d' *Aixe dont j'estoye Chanoine. On a aussi representé à l'entrée de cette même Edition* Pietre Commestor *en habit de Docteur avec sa four-*

auctores, saltem ex conjectura habentium indiculus ex Petr. Dan. *Huetii* Origenianis parari potest, quæ inter imprimis est Origenis *Dialogus contra Marcionitas de recta in Deum fide*, a Joh. Rudolpho *Westenio*, Basileense Professore primum ao. 1674. 4. Græce & Latine editus, quem paullo antiquiori Origene Patri MAXIMO *Huetius* dat.

Cui adde *Symbolam Mastrichtianam* hanc: *Photius* Biblioth. cod. 47. p. 16. observat, quod τὸν λαβύρινθον ἐπιγεγραφάν τινες Ωριγένους ἐπεὶ ταῦτά ἔστι πάντα *Labyrinthum nonnulli Origeni inscripserunt, cum GAJI sit opus.*

(a) Acta Eruditorum L. Mensis Junii A. 1688. p. 248.

Clementis Alexandrini liber; Quis dives salutem consequi possit? *Accedunt nonulla in editionibus operum Clementis hactenus desiderata.*

Oxoniæ e theatro Sheldoniano 1683. in 12.

Quæ hoc libello continentur Clementis Alexandrini *opuscula, inter ejusdem opera a* Gentiano Herveto, Daniele Heinlio & *aliis conjunctim edita non comparent. Neque tamen nunc primum in lucem prodeunt. Nam librum de salute divitum sub Origenis nomine Michael* Ghislerus *in suis ad Jeremiam Commentariis, & Franciscus* Combefisius *in auctario Bibliothecæ Patrum juris publici fecerunt.*

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 61

Dialogus contra Marcionitas *de Rectâ in Deum Fide, eum* Megethio, Marco, *aliisq; Hæreticis habitus: quem tamen genuinum esse Origenis oput pluribus argumentis contendit Westenius, contrarium licet sentiant eruditorum pars potior. Justa saltem est de eo dubitandi ratio: Vir* Cl. Huetius Maximo *eum adjudicat ut supra dictum est in Maximo. Dialogum istum Gr. Lat. primus edidit notis illustratum Cl.* Westenius *l. c.*

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 134.

Les 4. *Homelies sur Iob*, qui ont été données „sous le nom d' *Origenes* dans la premiere edition „de Genebrard, ont eté retranchées dans la Se„conde, parce qu'elles ne sont point d' *Origenes* „non plus que de S. *Chrysostome* a qui elles sont en„core attribuées. Il est remarqué dans une Let„tre, qui est à la tête de l' Edition d' *Emsme*, qu' „on avoit encore sous le nom d' Origenes de pe„tites notes *sur Job*, qu' on n'avoit pas voulu inse„rer dans ses ouvrages, parce qu' elles avoient „paru d'un stile, & d' un genie different.

(d) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 61.

Scholia in Orationem Dominicam, & in „Cantica B. Virginis, Zachariæ, & Simeonis; „quæ sub *Origenis*, vel ut ipse apposuit, alterius „Doctoris, συγχρόνου nomine Græce edidit „Fred. *Morellus*, Paris. 1601. 8. Verum *Petrum „Laodicensem* legitimum esse Autorem, ex Biblio„theca PP. colligit *Huetius*. Sed Scholia in Orat. „Domini ipsius Origenis esse videntur, & libel„lo de Orat. in editione Oxon. subjiciuntur: *Si modo eadem sint Scholia.* Editio enim Paris. jam, ad manum non est.

(e) Gerhardus Patrolog. pag. 138. 139.

Commentaria in Job, Perionio *Interp.*

Non sunt Origenis. *Liv explanatione cap. 3. affert expositionem S. Luciani Martyris.*

2. in explanatione cap. 7. & 8. refellit Manichæos.

3. in cap. 18. meminit homousianistarum.

At Manichæi & Ariani, qui Catholicos vocabant homousianistas, post Origenem *sunt exorti.*

4. Non sapit stylum Origenianum, *totus sapit Arianismo, adeo ut S. Trinitatis fidem Sectam, hæresin, infidelitatem appellet; tres personas tria cornua a Diabolo facta, unde a quibusdam* Maximino Arianorum Episcopo *tribuitur, contra quem scripsit* Augustinus.

(f) Montanus in der Tauff-Historie pag. 284. 285.

Man höre doch/ bitten wir/ was er/ *Ruffinus* selber saget in seinen Vor- und Nach-Reden über die verletzte Außlegung *Origenis* über die Epistel an die Römer: In der Vorrede spricht er: Er habe das gantze *Corpus* der Außlegungen *Origenis*, so da bestunde in 15. Büchern/ und in sich begriffe über die 40000. Verße/ biß zur helfft verkürtzet: Aber in der Nachrede/ gehet ers noch gröber an/ und saget außdrücklich/ daß er im übersetzen der *Homilien Origenis*/ (die er über das 1. 2. und 3. Buch Moysis gered̃t/ und *dictiret* hat) zwar eine große und unerschätzliche Arbeit angewendet habe/ daßjenige daran zu erstatten/ oder zu ergäntzen/ was noch daran gebrach/ und von *Origene* unter lassen wäre: Aber daß er solches dannoch insonderheit gethan hab im Werck über die Epistel an die Römer/ auß denen Ursachen/ die er in der Vorrede verfasset hätte/ darzu zuthun daßjenige/ so daran mangelte/ und abzukürtzen daßjenige/ so zu lang war/ also daß viel Dinge wären die jetzt/ (*Ruffini*) eigen Werck wären/ darümb auch etliche zu ihm gesaget/ daß er im *Titul* seinen Nahmen versetzen solte/ und schreiben *Hieronymi*, (solte aber heissen/ *Ruffini*) Buch der Außlegungen über die Epistel an die Römer. Welches er gleichwol nicht wolte thun/ also dafür haltende/ daß es nicht recht wäre/ so er den Titul solte anders setzen/ alß den/ welcher den Grund des Wercks geleget/ und den Vorrath zu Erbauung des Hauses darzu gebracht hätte. Solches und dergleichen Wort wird man daselbsten mehr finden/ worauß einjeder genug urtheilen kan/ wie unsicher man auf die Zeugnüssen für die Kinder-Tauff fussen und sich verlassen möge/ die auß *Origenis Homilien* über die Epistel an die Römer/ und über das *III.* Buch Mosis angezogen werden/ mit welchen *Ruffinus* seiner eigenen Bekänntnüß nach/ also ümbgesprungen/ wie er nur gewolt hat:

(g) Ibidem p. 289.

Dero halben ist gäntzlich zu gläuben/ daß diese 39. *Homilien* in *Lucam* nicht *Origenis*/ sonder viel eher *Didymo* seyn zuzuschreiben/ der mehr alß 150. Jahr nach *Origenis* Zeiten geschrieben hat/ oder vielleicht jemand anders/ der noch jünger ist alß *Didymus*: denn in derselbigen Zeit begunten schon unterschiedliche Mönchs-Grillen auff die Bahn zu kommen,

(h) Rich. Simon Hist. Crit. Cap. V. pag. 78.80.

Mr. *Huet* pretend, que tous ces noms ont „été ôtez exprès des exemplaires, qui ont à la „tête le nom d' *Origene*. Il juge même qu'il est „fort vraysemblable, que les Copistes ont in„terpolé ce Commentaire, afin de le debiter plus „facilement sous nom de ce grand homme. „Mais apres avoir examiné avec soin les MSS. de „la Bibliotheque du Roy, j'ay reconnu que cet „ouvrage n'est ni d'Origene, ni de Victor d'An„tioche, ni de Cyrille, ni d'aucun autre Auteur „en particulier. C'est un recueil de plusieurs „dont on a marqué les noms dans quelques ex„emplaires; & si ces noms ne se trouvent point „dans d'autres, cela est assez ordinaire à ces re„cueils, qu'on appelle Chaines. On ne peut „pas accuser pour cela les Copistes de les avoir „retranchez exprés, pour faire croire que ce li„vre étoit d'Origene. Ce qui fait que quelques „exemplaires portent son nom à la tête, c'est „que les premieres paroles sont en effet de luy. „Il y a dans la Bibliotheque du Roy un manuscrit, „qui contient le texte des Evangiles avec des „scholies Grecques, & au commencement de „celles qui sont sur saint Marc, on lit. ὠφέλιμος πρόλογος εἰς ἐφήγησιν τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου „Preface d' Origene sur l' interpretation de l' „Evangile de S. Marc. Ces scholies ne sont autre „chose que le Commentaire dont il est question, „& que le Jesuite *Peltanus* a publiées en latin, sous „le nom de Victor d' Antioche, parce que son „exemplaire Grec avoit ce titre. Comme c'est „une chaine, ou recueil de plusieurs Ecrivains, „cela fait qu'elle paroit sous differens titres dans „differens exemplaires Grecs, sans qu'il soit be„soin d' accuser les Copistes d' autre chose que „de negligence, n'ayant gardé à la tete de l' „ouvrage que le nom d'un de ces Ecrivans.

(1955) ORIGENIS ADAMANTII nomine latere voluisse *Richardum* SIMONEM disco ex *Actis Eruditorum Lipsiensium* 1687. pag. 176. (a) & *Bailleti* Catalogo des Auteurs deguisez. pag. 520.

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium A. 1687. m. Jul. p. 367.

In Epistola denique XVII. (Defensionis Judicii rum de Richardi Simonis Historia Critica V. T.) Copia fuit literarum, quas IV. Nonas Novembris 1684. Critobuli Hierapolitani nomine latens Clericus latine dederat ad Origenem *Adamantium, seu Richardum* Simonem) *Synopseos novorum Bibliorum polyglottorum auctorum, de emendationibus sacrorum Codicum.*

(1956) *David* ORIGANUS Mathematicus, libros *Georgii* ROLLENHAGII *de Prognostico Calendariorum & Natvitatum* pro suis edidit. Hæc *Symbola Schraderiana.*

ORIGENIUS v. *Chaneus.*

(1957) ORLANDI CINNAMI nomine edidit *Leonardus* CINNAMUS Italus, Neapolitanus, Societatis Jesu.

(l) *Poemata Lyrica Sacra Italica.* Neapoli apud Antonium Frisium 1670. in 12.

(ll) *Apophoreta Eloquentiæ* ibidem 1671. docente *Sottwello* Bibliotheca Scriptor Societ. Jesu pag. 548. *Toppius* autem in Bibliotheca sua Neapolitana hæc inter reliqua ejus scripta p. 187. non recenset.

(1958) ORMEGRIGNI, *le Sieur* de: Larva hæc est *Petri* MOLINÆI, filii Canonici Cantuarien sis, sub qua vulgavit *Observationes suas in 2. & 3. Caput Tractatus celeberrimi de la Politique de France.* vide *Deckherro* des scriptis Adespotis subjunctam epistolam Petri *Balii*, quam lectoris commodo integram huic volumini inseruimus.

(1959) OROSIUS. Qui sub ejus nomine editus est *Apologeticus contra* Pelagium *de libertate Arbitrii* ab Hæretico, NOVATIANO simul & PELAGIANO compositus videtur *Miræo* in Addition. ad Biblioth. Eccles. pag. 307. (a) postquam in ipso textu pag. 53. eidem Apologetico XIV. capita ex AUGUSTINI libro *de natura & gratia* adjecta fuisse, monuerat.

(ll) *Commentarius in Canticum Canticorum* Origenis &

(lll) *Tractatus de Viris illustribus* ut ex eorum numero sit docet *Du Pin* Biblioth. des Auteurs Eccles. Tom. III. pag. 156. (b) hisce verbis infra repræsentatis.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 307. a.

Wastelius lib. 3 Vindiciarum pro Johanne Hierosolymitano, contendit ipsum Apologeticum falso Orosii *nomine esse editum; imò scriptum esse ab homine hæretico Novatiano simul & Pelagiano.*

(b) Du Pin Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. III. p. 156.

Quelques-uns lui attribuent sur la foi de quelques MSS. un Commentaire sur le Cantique *des Cantiques, qui est parmi les Oeuvres d'Origenes, & un* Traité des Hommes Illustres. *Mais cela vient de ce qu'* on a changé le nom d'Honorius *en celui d'*Orosius.

(1959. a) *Alfonsus de* OROSIO quomodo sit *Alfonso d'* HOROZCO *Villanus* visiera alzata pentecostes num. I. pag. 94. & seqq. exponit hisce verbis.

I. F. ALFONSO d' HOROZCO Orpetano, Religioso d' immortal ricordanza, e ben auuenturato Figliuolo del P. S. *Agostino* scrittore di molte Opere, li titoli delle quali senza mi pigli altra briga possono leggersi nella di lui Vita, e nelle sue *Confessioni*: in contratosi in Fra *Luca* WADINGO Hibernese, letterato stimatissimo, e conosciutissimo non pure nella sua Religione, di cui scrisse gli Annali: Illustrò le Opere di *Giouanni Duns*, e formò il *Catalogo de li* Scrittori di essa; ma per tutta la Republica letteraria; incontratosi torno a dire, iui, come che il P. *Wadingo* fusse gentilissimo, e benche da me non conosciuto, l'argomento dalle qualità del dottissimo P. F. *Bonauentura Baroni*o

ronio del medesimo Nipote di Sorella; fu inuitato à riposare nel lor Conuento; E perche era tempo di state, ed i caldi eccessiui, leuatoli per Maggior commodità la Tonica di panno di Segouia hebbe otio di mettergliene vna di Menore osseruante: ed hauendo seco alcune delle sue produtioni, di seruirsene per la sua Biblioteca, il Venerabile Fra *Alfonso* li cui pensieri erano tutti riuolti in Dio, e nella beatissima Vergine, ne meno se ne accorse: onde poi il P. *Vvadingo* stampando il *Catalogo* de gli *Scrittori Minori* mutando al quanto il nome notasse

ALFONSUS DE OROSIO *Hispanus* scripsit

Historiam Regina Sabæ doctis intermixtis Considerationibus. Salmanticæ, apud Dominicum de Portinaris An. M.D. LXXV.

Sermones de Sanctis. Ibidem apud Simonem de portinaris A.M.D. LXXIII.

Quadragesimale Madriti apud Petrum Cossin. A.M.D. LXX.

Sermones à Dominica in Albis, usque ad Feriam III. Pentecostes. Compluti, apud Andream Angulo A. M. D. LXXI.

Veramente non si mostrò ingordo, contentandosi frà quaranta, o poco meno, di quatro produttioni. L'hauerà forse fatto perche non così facilmente fusse conosciuto il plagio? Non lo credo, anzi stimo, che ne meno ci hauesse colpa veniale.

E noto à non amusi, che chi s'applica à scriuere Opere tali, non possa farlo senza l'altrui aiuto: e però la cosa deue attribuirsi à F. F. Spagnuoli che meglio di lui poteuano esserne informati.

Anco li F. F. Agostiniani potrebbono fare libraria di Scrittori in fol., se raccogliessero Spiche da Domenicani, de Cistercensi: e và discorrendo. F. ALFONSO D. HOROZCO fù dell' Ordine Eremitano di S. Agostino, e non solo compose, vi dico di bel nuouo, le Opere dal Vvadingo notate, ma molte più; delle quali egli stesso tessè il Catalogo, a maggior lode della Beata Vergine di cui fù diuotissimo, come si può vedere in fine della di lui *Vita* Composta dal dottissimo M F. *Giouanni Margues*, e data in luce dal P. M. F. Tommaso d'Errera in Madrid M. DC. LVIII. ed in principio delle di lui Confessioni, ed apresso F. *Filippo* Elssio nell' *Encomiastico Agostiniano* pag. 37. Fù scoperto il plagio del Valorosissimo D. *Nicolas Antonio* Caualiere di S. Iago, e Canonico di Siuiglia nella *Bibliotheca de gli Scrittori* di Spagna p. 23. segu non lasciando di notare in fine: *Cancelandum utique est ALFONSI nostri nomen à Bibliotheca Francisciana Luca Vvadingi.*

Egli passò à godere le mercedi douute alla sua vita incorrotta li x.x. di Settembre nel M. D. XCI. e le opere furono stampate esso viuente, e le *declamationi per la Quadragesima* stampate in Madrid per Pietro Cosini, non Cossin. in 4., e quelle per le Domeniche doppo Pasqua fino alla Pentecoste stampate in Alcala d'Henares in 8. Si conseruano, con altre, come gioie da Paradiso nell' *Aprosiana* di S. Agostino di Vintimiglia, e furonmi mostrate da Fra Domenico Antonio Gandolfi Lettore di Sacra Teologia, e Predicatore Custode della medesima: e che non lascia di mouer pietra per raccogliere le Opere degli Scrittori Agostiniani, e specialmente di questo Venerabile F. Alfonso, con occasione, che ero in compagnia d'altri forastieri.

OROSIUS v. *Anilo.*

(1960.) ORPHEI nomine quæ extant *Poemata*, præsertim *Oracula*, & festa seu initia, ex *Clemente Alexand.* & *Suida*, ONOMACRITO Athenensi tribuit *Frisius* Biblioth. *Gesneri* p.641. vide *Vossium* de Poetis Græcis cap. II. p. 8. Addit *Symbola Normanniana Heinsium* ex *Philopono* in *Aristot. de* anima, *Aristarch.* p. 42. 43. *Selden.* tit. ind. Auctor. & *Voigt.* S. Triad. 40. Ad Onomacritum etiam inclinat *Lambecius* Comm. de Bibliothec. Cæsar. lib. VI p. 133. Ad Cercopem autem quendam ex Cicerone referunt *Act. Erud. Lipsi.* 1690 p. 98. (a) Addit *Diecmanniana* nota: Opus de lapidibus se TIMOCLI SYRACUSANO cum *Suida* tribuere malle, ait *Bochart.* Hierozoic. Tom. II. pag. 386. fin. Huic adde *Symbolam Mastrichtianam* serius allatam à n. 1. ad 8. sequentem:

1.

Orpheus.

Orpheum Poetam docet *Aristoteles* nunquam fuisse, & hoc Orphicum Carmen Pythagorei ferunt cujusdam Cecropis. At *Orpheus* id est imago ejus, ut vos vultis, in animum sæpe incurrit.

2.

De eo vid. *Lomeier* de Bibliothec. cap. 5. pr. pag. 77.

3.

Quid ergo inquies, *Orpheus Chirone* antiquior fecit? Sed quæso quæ memorabamus Orphei Scripta revera Orphei non sunt, sed *Onomacriti*, qui circa Olymp. LV. florebat, Jac. *Capellus* in Hist. Sacr. & exotica ad annum Mundi 2811.

4.

De ejus versibus vid. *Boxhornii* Judicium supra in elogiis Catonis Prisci, ex Comment. ad Sat. Sulpitiæ.

5.

Orpheus seu potius *Onomacritus* Hymno de Protheo: Jacob *Duportus* Gnomolog. Homeri Iliad. 1. num. 5. pag. 4. a.

6.

Nunquam eum extitisse cum *Vossio* defendit *Borremans* de Poëtis & Prophet. p. 80.

7.

Ejus hymnos Spurios probat *Reinef. Epist.* 63. Daum. pag. 168. med. & Epist. *Daum.* ad Reinef. 67. p. 176. prope fin.

8.

Quemadmodum sub *Orphei Lebethrii* persona, Orpheus *Crotoniates* sua scripsit argonautica. *Usserus* Synt. de 70. interp. c. 1. p. 3.

(a) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1690. pag. 98.

Tria quæ ſub Orphei *nomine ab Aldo & Henrico Stephano olim edita, & nunc rurſus nitidioribus typis recuſa ſunt*, (*curante* Andrea Chriſtiano Eſchenbachio,) *poëmata, Argonautarum expeditionem, Deorum laudes, & naturam lapidum deſcribentia, an unum eundemque* Orpheum *auctorem habeant, & cui ex* Orpheis *adſcribenda ſint, parum exploratum eſt eruditis. Thucem iſtum antiquiſſimum philoſophum & poëtam, qui feras cantu ſuo attraxiſſe fingitur, & ex Moſis doctrina multa accepiſſe, ac ob ſapientiſſimus divinorumque myſteriorum peritiſſimus a* Lactantio *lib. 1. cap. 5. vocatur, & ab Auguſtino* Steucho *lib. 7. de perenni philoſ. cap. 10. primus Theologorum Græcorum, ut* Mercurius Trismegiſtus *Ægyptiorum, extitiſſe cenſetur, hac carmina ſcripſiſſe nequaquam credendum. Imo eum unnquam extitiſſe, ſed, qua ſub ejus nomine circumferuntur*, Pythagoræum *quendam* Cecropem *auctorem habere, ex Ariſtotele tradit* Cicero *lib. 1. de nat. Deor. quin & carmina, quæ vetuſtas Orphica appellavit, non quod Orphei eſſent, ſed quod ab eo tradita continerent, eo nomine oeniſſe Grotius lib. 1. de verit. relig. Sect. 16. obſervat. Ergo qua hoc nomen præ ſe tulerunt, ſuppoſititia fuere omnia, incertumq; prorſus, quo auctore conſcripta.*

ORPHÆUS v. *Muſæus.*

(1961.) *Theoph.* ORTHOLOGI Ὀρθολογία ſive *Lamentatio Orientalis Eccleſiæ ſuper defectione quorundam ab antiqua Religione Græca, & obſequio Patriarchæ Conſtantinopolitani, cum explicatione fidei dogmatum:* ex Græco & Slavonico, Verſio Polonica. Vilnæ 1610. eſt MELETII SMOTRISII, Archiepiſcopi Polocenſis. *Hiſtor. Eccleſ. Slavon.* lib. IV. cap. 1. p. 472. 573. Hæc *Symbola Normanniana.* Addit *Symbola Flensburgo-Molleriana*: Epiſc. Vitepscienſis & Mscislavienſis, Græcorum ſacris addictus, poſtea itidem à Græcis nonunitis ad Eccleſiæ Romanæ unitas Ao. 1628. transgreſſus Lamentum hoc deteſtatus eſt, & alios pro contraria ſententia libros edidit, de quibus uti & Antagoniſtis ejus videndus hic Ant. *Wengerſcii* Lib 4. Sclavoniæ Reform. l. allegato v. & Theophilus.

ORTHUINUS v. *Gratius.*

(1962.) *Joannis* OSANAVERI *anagrammatico* nomine editum *de Simplicii Veritate libellum* Germanicum ab *Anna Oveua* HOJERIA, fœmina in Septentrionalibus oris non incelebri, notat *Mollerus* Part. II. Iſagoges ad Hiſtor. Cherſoneſi Cimbricæ pag. 142. 143. qui & in transmiſſa Symbola illum initio prodiiſſe ſub titulo einfältige Wahrheit / & deinceps cum reliquis ejus Poëmatis vernaculis recuſum Amſtelod. 1650. in 12mo. innuit.

(1963.) *Lucidi* OSITEO. *Anagramma* eſt *Ludovici* SESTI nobilis Lucenſis, Ordinis Prædicatorum, qui ſub hac larva edidit Italice: *La Cenſura del Antiſatira della Signora Angelica* Tarabotti, Scherzo Geniale 1656. in 8vo uti fuſius docet *Villani* nella *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXXV. p. 75. hic tranſcripta:

LXXV. LUCIDO OSITEO. Queſti è il P. M. F. *Lodouico Seſti* nobil Lucchese dell' Ord. de Pred. il quale per fuggir l'Otio nelle hore del Meriggio ſcriſſe la

Cenſura dell' Antiſatyra della Signora *Angelica Tarabotti* fatta in *Riſpoſta* alla *Satira Menippea contro il luſſo Douneſco* del Sig. *Franceſco Buoninſegni.* Scherzo GENIALE di *Lodouico Oſiteo* Academico Ariſtocratico. In Siena per il Bonetti nella ſtamp. del Publico M.DC. LVI. 8.

Delle lodi di queſto Eruditiſſimo Padre ſi hà qualche particella nell' *Italia Reguante* di G. Leti Lib. IV. della P-IV. pag. 465. Al preſente egli è Priore del Conuento di S. Romano nella Patria nel quale hà fondato nobiliſſima Libraria lodatiſſima da chiunque la vede in paſſando per Lucca. Me lo racontò *Carlo Franceſco Fenogli* Gentihuomo principale della noſtra Città, il quale ito à bagni per iſtar meglio, non ha guari, che ſconciatoſi lo ſtomaco nel bere di quelle acque, cade nelle rete di Libitina.

(1964.) Petri OSORII nomine præfixo, edidit Italico idiomate, *Modum facilem & utilem oiſitandi Venerabile Euchariſtia Sacramentum, dum publica venerationi expoſitum eſt*, Mediolani 1632. apud Philippum Ghiſelfum *Joannis Baptiſtæ* VERANUS, Jeſuita Mediolanenſis. *Alegambe* pag. 227.

Vide hæc repetentem *Sotwellum* Bibliothec. Script. Societ. JEſu p. 419.

OSTILIO v. *Contalgeni.*

OTHO v. *UDO.*

(1965.) *Areniſ* OTONALI, *Anagrammatica* larva eſt *Antonii* ALFERI edentis Italice: *Pentateuco Politico* overo *cinque Diſinganni, Spada, Tambura, Piſero, Scudo, Tromba.* Al Duca di Ghiſa, per l'invaſione del Regno di Napoli l' Anno 1655. dal proprio al noſtro idioma tradotto da *Areniſ Otonali* Turco fatto Chriſtiano. Vide la *Viſiera Alzata Villani*, Hecatoſtes num. XI. p. 31. (a) quæ ſic habet.

(a)

XI. *ANTONIO ALFERI. Si vede andare attorno per le Mani de Curioſi pur troppo corrivi à diſſipare il danuaro, quando capita qualche libro Maſcherato con nomi ſtrauaganti, quale è queſto*

Pentateuco Politico *onero cinque Diſinganni* Spada, Tamburo, Pifero, Scudo, Tromba. *Al Duca di Ghiſa, per l'innaſione del Regno di Napoli l' Anno M.DC. LV. dal proprio al noſtra Idioma tradotto da* Areniſ Otonali *Turco fatto Chriſtiano. In Tuſnau, e di nuouo uell' Aquila pee Gregorio Gabbi M. DC. LV. Ad inſtanza de gl' Heredi di Gio: Battiſta Barone &.*

Da ARENIFOTONALI, ne cauo per metatesi ANTONIO ALFERI, ne parmi eſſermi allontanato del veri-

verisimile. La Famiglia Alfieri è nobile in Crema, siccome canasi dalla Nobiltà d' Italia di Gio: Pietro *de Crescenzi Romani Par. II. Narrat. X Cap. I. pag 417. e Cap. II pag. 421. e 428. E di questa Famiglia fù il* Conte Catalono Alfieri *da Magliano Cavaliere dell' ordine dell' Annontiata Mareſcial di Campo, e Luogotenente Generale, che gouvernò l' Eſercito Savoiardo, quando iſtigato da qualche ribello Genouese ſenza intima guerra, li 13. di Giugno il doppo Pmnzo douena partire per Cena, ed indi con le truppe mie colte portarſi à ſorprendere la Città di Savona. Ed io hò veduta la copia d' un biglietto in un ottavo di foglio, che altro non conteneua che queſte poche parole:* Conte Catalano. Sono gionti Braſca, e Soardo. Tutto và bene, e non v' è tempo da perdere. *Ma non però così bene come penſarono perche ritrouata ben munita Savona; hebbero per lo meglio portarſi altrove, e giunſero alla Pieue di Teco, della quale s' inſignorirono: ma alli 6. d' Agoſto meſſo in fuga dal Sargente Maggiore di Battaglia* Pietro Paolo Reſtori, *fù coſtretto con perdere la Segretaria, dalla quale ſi ſono ſcoperti tutti li trattati à laſciar prigione la maggior parte del fiore della Nobilità Piemonteſe. Una delle lettere finiſce:* Addio Volpe vecchia. *Fù veramente Volpe vecchia, perche eſſendo gli altri rinchiuſi in Caſtelnuecchio, ſe ne ſcappò in Piemonte. Non però potè ſchiuare d' eſſer primo delle cariche, e di finire infelicemente la vita.*

(1966) Rudolph OTREB, Britanni (id eſt, *Roberti* FLUDI) *Tractatus Theologico Philoſophicus, de Vita, morte, & reſurrectione, Emtribus Roſea crucu dicatus,* Oppenheim 1617. 4. *Borell.* Bibl. Chym. p. m. 164. Anagrammate nimirum diſſimulatum nomen: v. *Caſpar. Kirchmair,* diſſert. de Paradiſo, cap. 1. §. 8.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguiſez pag. 581. idem ex D. Michaelis *Waltheri* Poſtilla Myſtica pag. 672. docet *Olearius* literis d 26. Julii 1670. Hala Saxonum ad me ſcriptis, qui *Robertum* de FLUCTIBUS ſed de FLUDO appellat.

(1967) OTTAVIANO JANIDA della „Città di Ruvo Academico incognito, ha ſtam„pata una Comedia aſſai bella, intit. *Gli Sdegni „Placati*, ma l' Auctore è *Antonio* AVITAJA del„la ſteſſa città di Ruvo, in Napoli, per Rober„to Mollo 1650. in 12. Verba ſunt *Toppi* Biblioth. Neapolit. p. 24. & 231.

OTTAVIO v. *de Franceſci.*

(1968) *Julius Conradus* OTTO, ex Judæo Chriſtianus. Antea dictus fuit, R. *Naphtali* MARGOLIOTH. Citantur autem ejus nomine in Bibliotheca Bodlejana poſt N. pag. 23. col. b. varia.

(1969) P. OVIDIO *Naſoni* tributa falſo ſcripta Auctoribus ſuis reſtituuntur in *Fabricii* Bibliotheca latina.

(I.) *Heroides ſive* Epiſtolæ quædam, Aulo Sabino. p. 36.

(II.) *Somnium*, quod incipit: nox erat & Somnus &c. OVIDIO JUNIORI Append. pag. 21.

(III.) *Elegia de Philomela*, Albio OVIDIO JUVENTINO. ibid.

(IV.) *De Pulice.* OFILIO SERGIANO. ibid.

(V.) *Carmen Panegyricum ad Calpurnium Piſonem M. Annæo* LUCANO. p. 38. 79. & App. pag. 30. ac ante eum ex Hadriano *Junio Similem.* Et ex *Scaligerianis* Gallicis *Symbola Normanniana*: adde *Colomeſ.* Notas ad Quintiliani Inſtit. pag. 233.

(VI.) *De Argumentis Singulorum* Virgilii *librorum* HERENNIO MODESTINO JCto adſcribuntur à *Gesnero* Biblioth. Univerſal. fol. 313 col. b. ex Bernardino *Rutilio* eadem ex *Mandoſii* Biblioth. Romana obſervant *Acta Eruditor. Lipſ.* 1693. p. 308.

(VII.) *Halieutica* NEMESIANO deberi potius, notat *Baribius* adverſariorum lib. LXIX. cap. VII. p. 2292. & huic & Ovidio abjudicata, GRATIO adſcribere mavult *Vlitius* Variar. lection. in Auctores rei Venat. pag. 438. —— 441. docentibus *Symbolis Normanniana* & *Rauſchiana.*

(VIII.) *De Vetula* PAMPHILI MAURILIANI *libros tres* Ovidio ſuppoſitos docet *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 38. (b) & Append. pag. 21. 22. LEONI *Protonotario Bizantino* illos tribuit Colomeſius diſſertat. de Scriptoribus dubiis n. XIX.

(*IX.*) Ejusdem MAURILIANI ſunt *Elegia LXIII. de arte amandi*, quæ PAMPHILI nomine veniunt Ovidio ab aliquibus adſcripti. *Fabricius* Append. p. 21.

(*X.*) *Conſolatio ad Liviam* Auguſtam de morte Druſi Neronis & Pedonis Albinovani judicante *Fabricio* Biblioth. Latin. p. 38. Sub cujus etiam nomine edita eſt ab Heinſio inter opera Ovidii Lugd. an. 1629. in 12. Tom. pag. 384. Ovidio tamen reſtituitur a *Barthio* Adverſar. lib. XXI. cap. II. p. 1015. Adde ſerius allata *Maſtrichtiana* ſequentia n. 1. 2. 3.

MASTRICHTIANA n. 1. 2. 3.

Lucanus.

1.

Dubius auctor *Carminis ad Piſonem.*

2.

Auctor *Carminis ad Piſonem* quem Lucanum non fuiſſe infra probo: Gilbertus *Cuperus* lib. I. obſ. 2 pag. 10. fin. agit autem id ex profeſſo lib. 3. cap. I. pag. 263.

3.

Ei *Carmen ad Piſonem* adſerit quod *Ovidio* fuit adſcriptum, Had. *Junius* lib. 6. animad. cap. I.

ubi & ipſum carmen eſt, & ex Junio *Raynand.* de mal. & bon. libr. §. 256.

(1970) OWENI opuſculis Poeticis inſerta *Monoſticha num. XC. Moralia, Michaeli* VERINO tribuit *Colomeſius* dans ſa Bibliotheque Choiſie p. 164. 165. vide *Ghilini* Teatro d' huomini letrati tom. I. p. 171. *König* Bibliothec. Vet. & Nov. p. 838. 839. *Jugemens des ſavans* tom. IV. part. IV. num. 1225. p. 53. add. p. 96.

(1971) *Johannes* OXFORDIUS. Ei tribuitur à *Lelando* Volumen quod inſcriptum extat: *ſcalæ mundi*; vide *Voſſium.* de Hiſtor. Latin. lit. II. cap. LVI. pag. 449. qui tamen dubitat an non potius ſit idem opus cum *Joannis* DE FORDA aut FORDAN Scoto Cronico, aut cum *Thomæ* GRAJI Scala mundi lib. III. pag. 725. Prius displicet *Sandio* in notis ad eum locum pag. 146. de altero autem ſententiam ſuam non aperit p. 261. notato tamen & ibidem *Voſſio*.

(1972) OXONIENSIS *Univerſitatis judicium de ſolenni liga & fœdere juramento negativo & ordinationibus Parliamenti circa disciplinam & cultum*, Oxon. 1648 à *Roberto* SANDERSONO ibidem Profeſſore Regio compoſitum ſed à tota Academia & plena Convocatione approbatum Jun. I. 1647. Habeo hoc ex literis Dr. Cave de Anno 1676. 12. Kal. Jun. Hyde nihil annotavit de hoc ſcripto cum tamen aliquot *Sanderſoni* quem Epiſcopum Lincolnienſem vocat recenſeat. pag. 523. poſt N.

(1973) OXYORUS: MONTAIGU. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 581.

P.

PACATUS v. *Latinus*.

PACEMUTUS v. *Nomicus*.

(1974) *Erneſti* PACIANI nomine edidit *Eduardus* PHILIPPI Ehrenſteen / memorante *Scheffero* Sveciæ literatæ. pag. 334.

(I) *Epiſtolam Reſponſoriam ad Polonicum Legatum Chriſtoph. Przimoski* de oratione ad Regem Sveciæ Coli habita, Stetini Anno 1655. in 4to *traducta* eſt poſtea *in linguam Germanicam* & aliis ſæpius recuſa.

(II) Declarationem quaOrdinumGeneralium injuria Reſidenti Apelbomio illata vindicatur in modum reſponſi ad literas dictorum Ordd. Amſtel. 1657. 4. & alibi.

Quibus ſupperaddit *Witten.* Diar. Biograph. Part. II. add. 30. Junii 1686.

(III) *Vitam Caroli Guſtavi Sueciæ Regis, poſt conc. funebrem recitatam.*

IV) *Memorabilia Varia Mediationis & Pacis Negotium concernentia, &c.*

(1975) Jacobi PACIDII *Epiſtola ad Andream Rivetum, de Communione Chriſtiana cum gentilibus & Pontificatu Chriſtianorum*, perhibetur eſſe *Jacobi* GOTHOFREDI, celeberrimi illius JCti; cujus ſcripta plurima, notæque cumprimis in omne Jus Civile, manibus omnium teruntur: *Scaven.* num. 8. qui utinam rationem notitiæ addidiſſet.

Rationem hanc facile reddi autumat Clariſſimus *Rauſchius* in tranſmiſſa *Symbola*, cum Pacidius idem ſit quod *Godefredus*, vide *Bailleti* Auteurs degviſez pag. 310. & in Catalogo pag. 581. Editam autem hanc epiſtolam *Jacobi Godofredi* nomine à Joh. Anton. & Samuele de *Tournes* memorat *Deckher*, de ſcriptis adeſpotis pag. 116. 117. vide *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 52. & *Selden* Syned. l. 342.

(1976) Hermanni PACIFICI *Expoſitio, qua ratione controverſia de cœna Domini orta, cognoſci poſſit*, Franckenthal. 1578. 8 prodiit. Ea *Chriſtophoro* HERDESIANO, Syndico Norimbergenſi, de quo c. 2. *Anonym.* num. 32. egimus, tribuitur à *Joh. Hornbeck.* ſummæ Controverſiar. lib. 9. pag. 692. edit. ſecundæ.

Eidem *Herdeſiano* adſcribit *Freherus* Theatro Virorum eruditione clarorum pag. 899. aliud ſcriptum, quod itidem ſub *Hermanni Pacifici* nomine prodiit anno 1581. cum titulo: *Synodus Epheſina cum adjunctis theſibus.* Neoſtadii. in 4to. Continens paginas 64. Theſes autem illæ ſpeciatim habent paginas 170. Addit *Diecmanniana nota* plenum exſuo exemplari titulum *Simplex & dilucida Expoſitio, qua ratione controverſia de cœna Domini orta facile cognoſci & componi poſſit.* Ac in fine: Idem facit *Freherus* Theatr. viror. erud. claror. pag. 899 a ubi ſub eodem *Herm Pacifici* nomine *Herdeſianum Neoſtadii* Anno 1581. 4. librum edidiſſe addit, cui tit. *Synodus Epheſina cum adjunctis theſibus de cœna Domini.*

(1977) PACIFICI A LAPIDE nomine prodiit Cosmopoli 1665. in 4to. *Homo Politicus*, Hujus Scriptiauctorem credi *Chriſtophorum* RAPP, Cancellarium Electoralem Boruſſiæ memorat *Symbola Sperlingiana.*

(1978) PACIFICUS A LAPIDE, qui Strictura in Severinum *de Monzambano* edidit eſt *Philippus Andreas* OLDENBURGERUS, quem ſub perſona etiam Burgoldenſis latere ſupra monuimus. Vide *Pufendorffii* diſſertationem de Rep. Irregulari. *Kulpiſium* ad Monzamban. pag. 13. ſq. & *Thomaſium* in notis ad eundem p. 3. qui omnes hac

hac de re tanquam certa & indubitata loquuntur.

(1979) PACIFIQUE d'*Avranches*. N. des DESERTS. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 581. v. Anon. 2505.

Veranius Modestus PACIMONTANUS v. *supra*

(1980) Desiderii PACII nomine velata prodiit *Epistola Belgica*, quam esse *Guilielmi* SOLDENI, Ecclesiastæ Delphensis, ex JCto summo *Gerhardo von Maastricht* didici: vide verba exinde citata *infra*, in nomine *Teutonici*.

Adde Benthemii modo editum libellum Holländisch. Kirchen und Schul-Staat part. 2. p. 427.

SALDENUM nominat *Bailletus* Auteurs degvisez pag. 310. & in catalogo pag. 581. Vitio adeoque prioris editionis tollendo hicque à Correctore operis sublato.

(1981) PACUVIO Suppositum esse, a MURETO Versum, quem ille ad *Scaligerum* miserat, vide differentem Vossium apud *Fabricium* in Append. ad Bibliothecam Latin. p. 6.

(1982) PADERBORNENSIS *Gymnasii* nomine publicatos 1641. cum notis & Castigationibus T. Livii Historiarum libros XXXIII. à *Joanne* HORRIONE in Anonymis num. 1143. memoravimus, quæ hic repetere merito supersedemus.

(1983) D.F. DE PADILLA nomine circumfertur *Opus historicum Hispanico sermone* scriptum cui titulus: *Illustres Barones de Espanna y Cosas aumentadas en ella. Quod* tamen *Ferdinandus Gades Antonio de Lebrixa*, Vulgò NEBRISSENSI, tribuit apud Nicolaum *Antonium* Biblioth. Hispanicæ p. 108. col. b.

PADOVANO v. *Crudelio*.

(1984) PÆONIS & PYTHAGORÆ *Exercitationes Anatomicæ & Medicæ* bis 50. Basileæ 1682. in 8vo Auctores habent *Johannem Jacobum* HARDERUM, & *Johannem Conradum* PEYERUM, quorum ille per Prodromum Physiologicum, ac Examen Anatomicum Cochleæ terrestris domiportæ; Hic per Exercitationem de Glandulis intestinorum atque Anatomen Ventriculi Gallinacei, ab aliquot annis Orbi erudito innotuerunt. Vide *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1682. pag. 217. 218.

(1985) *Gio Sonta* PAGNALMINO. Sub personato hoc nomine, edidit *Augustinus* LAMPOGNANI, Abbas Casinensis Italice: *della Carozza da Nolo:* overo *del Vestire & usanze alla moda*, libri due. In Milano, per Lodovico Monzo 1649. in 12mo testante la Visiera Alzata Hecatostes num. III. pag. 24. vide quæ supra in *Fuggitivo Academico*, & *Tanto Magnalpina* monuimus.

De PALACEDA v. *Giron*.

(1986) PALÆMONE Arbitro dubiorum Sponsaliorum Apollineorum prodiere Hafniæ 1646. Vernaliæ Divæ Sophiæ sacra, quæ Auctorem habent *Thomam* BANGIUM, Professorem Academiæ Hafniensis Primarium, indicante *Symbola Flensburgo Molleriana*.

(1987) *Francisci* PALÆOPOLITANI cura & Opera prodierunt anno 1668. Londini 2. voluminibus, *Dialogi Sacri*, in quibus variæ disquisitiones & Documenta de Deo, ejusque attributis & Providentia continentur, aut ut Anglice sonat libri inscriptio: *Divine Dialogues, containing sundry disquisitions and instructions, concerning the Attributes and Providence of God.* Sub hoc, nomine latet *Henricus* MORUS S. T. Pr. Collegii Christi apud Cantabrigienses Socius, qui, opera sua Theologica grandi satis volumine in folio latine nuper edidit. In quo hi dialogi locum habent. Verba sunt Clarissimi Domini, *Caveï* ex literis ejusdem ad medatis Islingtho. nio 8. id. Decembr. 1676. excerpta. Prodierunt autem opera Henrici Mori Lond. anno 1677. in fol. ubi Dialogi memorati conspiciuntur, ita ut Philosophico Tomo priore pag. 637. & seqq. exhibeantur dialogi divini tres priores hoc titulo: *Dialogi divini per Autorem latini reddita disquisitiones varias & instructiones continentes, de attributis & providentia Dei.* Tres primi dialogi qui de attributis Dei tractant, ejusque providentia in genere collecti & concinnati cura ac industria F. P. Sequitur *dedicatio* scripta Johanni *Finchio* Equiti aurato Magnæque Britanniæ Regis apud Turcarum Imperatorem Legato, sic incipiens. *Mirari forsan potest Excellentia tua, quod mihi in animo esset, quod hoste tres Francisci Palæopolitani dialogos tibi* &c. Subscribitur *Henrici Mori* nomen, & subditur p. 642. *Francisci Evisteri Palæopolitani Epistola* ad nobilem Amicum de subsequentibus dialogis. Pagina sequente personarum in subsequentibus dialogis, cum aliqua adjusione ad earum nomina proprii characteres (verba sunt ipsius libri) exhibentur. In iis quintus ponitur *Evistor*, homo in Criticismis, philologia, & historia bene versatus. Quem proinde liquet ipsum *Henricum Morum* auctorem libri esse velle. Qui & seipsum laudat nomine *moderni auctoris* pag. 651. §. XI. *Dialogi primi*, qui pertingit usque ad p. 678. ubi *tres pagina scholiorum* sequuntur. Quæ cuncta hucusque divinæ existentiæ, æternitati, omniscientiæ, aliisque attributis demonstrandis impenduntur. *Dialogus* II. a pag. 681. ad 718. sine scholiis, Objectiones Lucretii & aliorum contra Providentiam divinam solerti, & eandem ab omnibus incommodis permissa impietate hominum &c. deducti solitas defendit. *Dialogus* III. c. 1. p. 718. ad 768. quam scholia quatuor paginarum sequuntur. Objectiones alias ex impietate hominum &c. solers, ac de Trinitate disputat a §. XLI. p. 764. ad finem, philosophiæ.

Tomo vero *posteriori Philosophico* pag. 645. & seqq. exhibentur reliqui dialogi hoc titulo. *Dialogorum divinorum postremi duo*, ante annos fere duodecim scripti (nempe anno 1668. quo & Palæopoli 29. Novemb. data Epistola est ad nobilem

bilem Amicum superius memorata) nunc vero per autorem in Latinum versi; qui tractant *de Regno DEI*, & de speciali illius providentia per Christum super Ecclesiam a principio usque ad finem seculorum. *Eorum* IV. a pag. 649. ad 692. *cum scholiis* paucis. V. a 694. ad 744. *cum scholiis quinque paginarum* specialia, cum applicatione Apocalypseos, de statu Ecclesiæ præsenti exhibent; in iisque colloquiis Lutheri cum Diabolo super missæ sacrificio disputationem § XXIV. pag. 725. & seqq. recoctam tenebries, & nuper adhuc adeo ut a Clarissimo Casp. *Sagittario* peculiari prolixo scripto, defendi denuo necesse habuerit. Quare vero dialogos hosce olim conjunctim editos, nunc ita separaverit auctor, ipse rationem reddit præfationis generalissimæ §. XIII. & XIV.

Hoc eo prolixius recensere volui, quoniam & ipsi dialogi sunt lectu dignissimi, & neque illorum neque *Evistoris* aut *Palæopolitani*, quinimo quod magis miror nec ipsius Henrici *Mori* ulla mentio fit in *Hydeano Catalogo*.

(1988) PALÆOLOGUS *Philaretus: Martin* LARDENOY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 561.

(1989) PALÆOPHILUS: *Jacques* MEUTEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 588.

(1990) *Gregorii* PALAMÆ nomine edita est Parisiis, *Johannis* MONACHI, πτυσματοφαγου disputatio inter caput & animam, observante ex *Horschelio* Antonio *Reifero* in Indice MStorum Bibl. Augustanæ p. 33.

(1991) PALATINORUM Ministrorum nomine, prodiere sequentia scripta.

I. Ausführlicher Bericht / was die reformirte Kirchen in Teutschland gläuben oder nicht gläube: Item, was sie für Ceremonien gebrauchen / oder nicht / samt einem kurtzen Anhang / gestellet durch die Theologen in der Churfürstl. Pfaltz zu Heidelberg / bey Gotthard Voglin / 1609. & 1612. in 12.

II. Antwort der Heidelbergischen Theologen, auff die Continuation Examinis des ausführlichen Berichts / was die reformirte Kirchen in Teutschland glauben oder nicht / bey Voglin. in. 12. 1613.

III. Endliche überweisung / daß die Verklägere der reformirten Kirchen die Schrifften derofelben wissentlich falsch anziehen / dem spötischen Buche der Würtenbergischen Theologen, genannt Promotio gehaltenen Examinis (Tubing. 1910. in 8.) entgegen gesetzet / durch die Theologen der Churr Pfaltz Heidelberg / bey Gotthardt Voglin in 7. 1611.

IV. Anhang des ausführlichen Berichtes / &c.

V. Beschluß der Uberweisung / prioribus subjunctæ appendices. Hæc *Bartholomæo* PITISCO, Informatori tum temporis Principis Palatini, Friderici IV. cum Collega, *Michaele Lingelsheimio*, & aulici Concionatoris munere functo, tribuuntur à *Melchiore Adami* in vita ejus, quæ est Theologor. Germ. p. 840. & seqq.

Admonitio Christiana de Libro Concordiæ scripta à Theologis & Ministris Ecclesiarum, Joh. Casimiri, PALATINI ad Rhenum, Neostad. in 4. 1581. & 1593. Auctorem habet *Zachariam* URSINUM, cujus alia scripta Logica & Theologica habemus. Testem ejus rei *Conradum Schlüsselburgium*; in Theologia Calvinistica, citat *Draudius* Bibl Class. Theolog. p. 117.

Addit *nota Diecmanniana* editione seu ti Hanov. Anno 1592. 8. & (ad citatum locum *Schlusselb.*) lib. 2. fol. 61. ac ad finem demum: *Zach. Ursinum* hujus Admonitionis auctorem esse, ipsi Reformati non dissimulant, v. Collat. Hagiens. pag. 11. ed. Belgicæ. *Hoornbeeck* Summ. Controv. pag. m. 535. & Melch. *Adami* in vit. Theol. Germ. p. 537.

PALATINUS v. *Kednadon.*

(1992) *Petri* PALATII Brixiensis novæ Ephemerides Motuum solis ab anno 1664. ad 1670. Romæ. 1664. fol. sunt *Francisci* LEVERÆ, cujus *Prodromus Astronomiæ restitutæ*, eodem loco & forma Anno 1662. prodierat; quod styli, & rerum ipsarum convenientia evincit, fatente insuper Typographo, opus posterius ejusdem cum Prodromo Auctoris esse: tum vero & Dialogi p. 62. ita loquitur Savinius ut facile probet semetipse. Sic & D. *Wasmuth* ad p. 4. Dialogi in exemplo suo notat. Atv. p. 52. inferius Levera fatetur. &c. Hæc *Symbola Normannina.*

(1992. a) PALINGENIUS Simplicissimus Personatus scripsit, censorem mundi / oder einfältige Theologische Politische Gedancken eines Christlichen Pilgrams über die heutige Zeiten und Läufften der Welt / Franckfurth auff Kosten des auctoris 1685. Auctor est Joh. Jacob SCHUTS, Francofurtensis juris Licentiatus, auctor Compendii Lauterbachiani. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(1993) PALLADIO *Galatei* tributum *Dialogum de Vita Chrysostomi* THEODORO DIACONO, aut certe cuidam JUNIORI PALLADIO asserere mavult *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. XIX. pag. 255. nihil autem de illa controversia statuit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 204. 205.

II. De *Historia* ejus *Lausiaca* superius in HERACLIDE diximus, quæ videri poterunt.

(1994) PALLADII nomine scripsisse *Ægidium* DE WITTE, CANDIDUM & ALBANUM alias quoque dictum, memorant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1693. p. 135.

(1995) *Sforza* PALAVICINO est Agostino SPINOLA v. *infra.*

(1995) Hugonis de PALMA *Theologiam Mysticam*, sive *Trivium sacrum*, *quod agit de triplici via animæ, purgativa, Illuminativa, Unitiva &c. editore* A. *Franc. de Monte*, S. Amstelodami An. 1647. in 12. *Th. Raynaudo* de mal. & bon. lib. pag. 142. 143. *Jo.* GERSONI a quibusdam adjudicatum, eidem cum aliis multis eripere satagit.

Libel-

Libellus una cum breviuſcula Appendice complectitur pag. 72. ſine dedicatoria editoris Franciſci *de Monte* epiſtola duorum foliorum, & præfatione introductoria, unius tantum folii.

Adſcribitur S. BONAVENTURÆ, habeturque Tomo VII. Operum Seraphici Doctoris: Verba ſunt Maximiliani *Sandæi* Theol. myſticæ pag. 15. Idem tamen p. 650. inter alios eum ſcriptores myſticos recenſens, ut genuinum *Carthuſienſit* Monachi ejus nominis fœtum memorat, citra illam *Bonaventuræ* mentionem. Addit hic *nota Diecmanniana* ad verba (*editore A. Franc. de Monte*) ſequentia: Editor ille eſt nobilis ille ex Sileſia Jac. Böhmii aſſecla *Abraham* von Franckenberg, quem multa ἀνωνύμως & ψευδωνύμως vulgaſſe, Catalogus Scriptorum ejus, qui, eo defuncto, ipſius Theologiſchen Sendſchreiben vom rechten Kirchen-Gehen / ed. Amſtel. 1686. 8. præmiſſus eſt, oſtendit.

(1996 a) Joannis PALMERII *Nullitatis Proteſtatio, adverſus formulam Concordiæ*, prodiit, quam *Francisco* HOTTOMANNO deberi, una cum alio, *Aſpaſii* nomine prodito, ſcripto, de quo ſupra ſuo loco actum eſt, inter alios etiam arguit *Leonardus Hutterus*, Concordiæ concordis cap. 32. quod omiſſum adeo *Schlüſſelburgio* miror, imprimis cum *Aſpaſii* ſcriptum, ejusque auctorem haud ignoraverit. Eodem ſub nomine *Epiſtolam Bellarminianam ad Venetos Admonitioni oppoſitam*, vide *infra* ad nomen *Torti*.

Vide eadem confirmantem *Teiſſierium* Tom. II. des Eloges des ſavans p. 141.

(1997.) Verante Palmerio, eſt *Sebaſtianus* SCARABICIUS, v. *Rhod.* num. 58. cujus extat *Tractatus de ortu ignis febriferi*, Patav. 1655. in 4to.

LVIII.

Verante PALMERIO, Sebaſtianus SCARABICIUS, Profeſſor Patavinus Medicinæ doctiſſimus, ante decennium cum ibidem agerem, adhuc ſuperſtes, cujus aliqua ſcripta Medica prodiere Patavii: quale vero ſit illud ficto ſub nomine expoſitum me latet.

(1998.) *Lelio* PALUMBO, cujus nomine extat Italice: Il *Sacrificio d' Abramo, Imgicomœdia*. Rom. 1648. in 4to. *Bailleto* in Indiculo des Auteurs deguiſez p. 582. eſt *Paul* BELLI, *Villani* autem ſcribitur *Paolo* OMBELLIS, nella *Viſiera Alzata* Hecatoſtes n. Lxx pag. 72. hic ſubjuncto.

Lxx. LELIO PALUMBO ſotto queſto nome ſi hà.

Il *Sacrificio d' Abramo* Rappreſentatione Tragicomica di *Lelio Palumbo*, recitata in Muſica. In Roma M.DC.XLIX. in 4.

L'Allacci nella Dramaturgia, dice, eſſere di *Paolo Ombellis* p. 281.

(1999.) PAMLERUS, BAMLERS, *Gaſpar. Gillet* HUNNIUS. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 582.

PAMPHILUS v. *Euſebius*.

v. *Landus*.

(2000.) ΦΑΜΦΙΛΟΥ Martyris *Apologiam pro Origene*, EUSEBII PAMPHILI eſſe, docent evidenter *Bellarm.* de Script. Eccleſ. ad A. C. 326. p. m. 70 *Rivet.* Crit. ſacr. l. 2. c. 13. p. 225. & l. 4. c. 7. p. 407. aliique.

Et inter hos præcipue *Miræus* Auctarii de Scriptoribus Eccleſiaſticis cap. 23. pag. 181. adde *Prideaux* Orat. IX. §. 2. p. 83. *Caveus* tamen Hiſtoriæ Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 76. genuinum *Pamphili* Martyris fœtum agnoſcit. Adjutorem autem EUSEBIUM *Pamphilo* in *quinq; libris* Apologetici prioribus conſtituit *Du Pin* Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. I. pag. 201. *Sextum* Soli Euſebio tranſcribens. Addit *Nota Diecmanniana* v. locum Hieronymi apud *Riber.* in Proplt. Minor. p. 77 t. init. & indicio Maſtrichti in marginalibus ſuis. Tom. 4. pag. 185. & 186. edit. Froben. Anno 553. vid. Voeglerum in Phyſiologia paſſionis Chriſti p. 22. c. 3.

(2002.) Eliæ PANDOCHEI *Panthenoſia, de compoſitione omnium diſſidiorum circa æternam veritatem, aut veroſimilitudinem verſantium*, quod ſcriptum etiam vocat *Tubæ penultimæ ſtudium*, Baſil. apud Oporinum: eſſe *Guilielmi* POSTELLI, teſtantur *Geſnerus* p. m. 261. edit. Siml. *Reiſerus* de Atheiſmo p. 272. & 325. *Colomeſ.* Gall. Oriental. pag. 63. (a)

Adde le *Mélanget Hiſtorique* pag. 51. & *Indicem prohibitorum Romanum* p. 58. & 104. *Henniſch.* Nicodemi, ſive Hoff Catholiſche Religion p. 28. Citatum *Symbola Florentburgiana*. Cui accedit nunc *Diecmanniana* (b) *nota*.

(a) Colomeſius Gall. Oriental. pag. 63.

Wilhelmus Lindanus (*de quo alibi*) *in Panoplia Evangelica 1564. pag 173. Alius porro eſt qui omnes omnium non modo Hæreticorum ſed & Judæorum atque Turcarum adeo ne dicam Atheorum conciliaturus cum Chriſtiana veritate opiniones, ſcribit* Sex *ſemper fuiſſe credita Sacramenta, licet alicubi* Septem. *Sic enim eſt in libello cui ab omnium monſtrorum conciliatione nomen* Panthenoſia *fictum eſt, cujus equidem plurimi ex cauſſit haud futilibus authorem opinor* Wilh. Poſtellum, *qui ſe in frontiſpitio* Heliam *fingit* Pandocheum.

(b) Nota Diecmanniana.

Eliæ Pandochei Panthenoſia, (*nempe* Poſtellus *hunc librum Panthenoſiam à πάντων ἕνωσις, quam meditabatur, appellabat*) *compoſitio omnium diſſidiorum circa æternam veritatem aut veroſimilitudinem verſantium, &c. Plura enim hic in titulo adduntur, quod ſcriptum etiam vocat* Tubæ penultimæ Ardor. *Baſil. apud Oporinum: (Ameo exemplari tam loci, quam typographi nomen cum anno impreſſionis abeſt.) Hucusque* Diecmannus, *addit porro: Correxi omnia, ut in exemplari meo in 8. excuſo ſequuntur. Elia Pandochai (hic enim per æ ſcribit) nomen etiam eſt ſubſcriptum Dedicationi libri de Nativitate Mediatoris ultima pag. 11. ubi*

men in ipſo titulo Auctor ſe Gvilielmum Poſtellum *vocat. Poſtellum Panthenoſia auctorem eſſe apparet ex ipſius libri p. 109. ubi ejus auctor ſe libros de orbis terra concordia ante ſcripſiſſe ait, quos à Guil.* Poſtello *ſcriptos eſſe conſtat.*

(2003.) *Monſig.* PANIGAROLA. Sub illo nomine per errorem impreſſa carmina Italica Domini MASSINI Primarii Lectoris Patavienſis ex lett. di Visdomini p. 636. pr. lett. ult. indicat *Symbola Schröteringiana* addens in eo loco comparationem inſtituit verſuum horum cum operibus poëticis Ovidii & Horatii.

(2004.) PANNONIUS *Calixt*: *Gregorius* HUNGARUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 582.

PANORMITANUS v. *Abbas.*

(2005.) *Antonius* PANORMITANUS. Huic vulgum falſo adjudicare vetuſtum Poetæ *Publicis in Hermaphroditum Epigramma*, à POLITIANO in latinum converſum, ſcribit idem *Politian.* lib. 5. Epiſt. ad Urceum Codrum. Hæc *Symbola Rauſchiana.*

(2006.) PANTAGRUELIS nomen inſcriptum libello facetiis pleno edito à *Franciſco* RABELÆSIO, lingua Patria, memorat *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 1245. col. b. infra: de quo *vide Anonymor.* n. 2597. *Rabelæſium Reformatum.*

(2007.) PANTHERUS, *Salomon*: RISINSKY, où RISINIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 582.

(2008.) PANURGUS, *Vincentius*: *Jean Baptiſte* MORIN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 582.

(2009.) PANYASIS *Cleophilo Samio* aut CREOPHILO ſuffuratus carmen dicitur *Clementi Alexandrino* apud *Friſium* Bibliothecæ Geſnerian. p. 651. col. a. idem Friſius tamen hoc carmen ipſi adſcribere videtur loc. cit. p. 178.

PANTALEON vide *anonymos*, num. 1010. *aa*

(2010.) PAPENHAUSEN *Wolfgangus Erneſtus*: *Antoine* LE BRUN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſ. p. 582.

PAPINIUS v. *Statius.*

PAPIRIUS v. *Maſſo.*

(2011.) PAPON, *Louis*: *Laurent* JOUBERT. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 582.

(2012.) PAPROCKI *Alexander*: *Adalbert, ou Albert* TYLCOWSKY. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 582.

PAPYRIUS v. *Cenſor.*

(2013.) Danielis PARADINI nomine, ſcripſit Germanice *Balthaſar* HAGELIUS, Jeſuita Bavarus, ſequentia, teſte *Alegambe* pag. 54. *Medicamen*, ſeu, *Antidotum Spirituale contra Hæreſeos venenum, & hujus temporis perniciosos afflatus. II. Reformationem Brixienſem*: item Germanice *III. Formas reformatas conficiendi literas cenſuales.*

Repetit hæc *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis JEſu pag. 102. col. b. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1616.

(2014.) PARAGERIO & PARAGESIUS: *Angelique* APROSIO: *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 582.

PARASCHIUS v. *Cyſenius.*

(2014. *a*) Octavii PANZIROLLI nomine, *Hippolytus* PANZIROLLUS, Jeſuita Italus *Theſauros abſconditos Urbis Romæ* 1600. in 4to ediditſe idiomate *Italico*, memoratur ab *Alegambe* pag. 189.

Confirmat hæc Thomas *Hyde* Bibliothec. Bodlej. poſt N. pag. 31. Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societ. JEſu p. 349. col. b. Occaſionem hujus ab HIPPOLYTHO fratri ſuppoſiti ſcripti explicat fuſe Janus *Nicius Erythræus* Pinacoth. III. num. LIII. p. 203. 204. addens eum qui hodie ſub hoc titulo venit, theſaurum ita aliorum opera auctum ac emendatum, ut præter titulum vix quicquam à Pancirollo habeat.

(2015.) *Johannis Philippi* PAREI *Ars Logica*, quæ prodiit Hanov. 1607 in 8vo teſtante *Jameſio*, à *Ravio* in notis ad hunc locum tribuitur KECKERMANNO, nulla ratione notitiæ expreſſa: indicante *Symbola Normanniana.*

(2016.) PARIS, *Claude de*: *Claude de la* PLACE *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 582.

PARISIENSIS v. *Johannes.*

- - - - - *Guilielmus.*

(2017.) *Facultatis Medica* PARISIENSIS *Cenſura Bartologiæ Joh.* Quercetani Paril. 1604. à *Ravio* in MStis ad Jameſ. notis ad pag 411. & 425. *Johanni* RIOLANO adſcribitur, monente *Symbola Normanniana.*

(2018.) PARISII cujusdam nomine anno 1606. editam *conſultationem de Controverſia inter Sanctitatem Pauli V & Sereniſſimam Remp. Venetam, ad Virum Cl. Venetum*, inſeruit Tomo tertio *de Monarchia Imperii Melchior Goldaſtus*, memoratque marginali annotatione, *Jacobum* LESCHASSERIUM

RIUM illius auctorum prohiberi, quod valde verosimile fit alia ipsius opera inspicienti.

Eichelium hæc confirmantem vide in præfatione ad *Procopii* ἀνέκδοτα & Amplis. JCtus & nunc Syndicus Bremensis Gerh. à *Mastricht*. Histor. Juris Ecclesiast. & Pontificii pag. 23. doctissimum hoc nomine laudat, addens: Hinc *qui* Venetorum causæ favebant, hoc jus semper in ore habebant, quos inter familiam ducere videtur *Jacobus Leschasserius* Parisiensis, jurisconsultus homo cordatus & antiquitatis apprime peritus, qui exiguum in hac causa dedit libellum, suppresso tamen nomine, cui titulum fecit *consultatio Parisii cujusdam de controversia inter Sanctitatem Pauli V. & Remp. Venetam* &c. Joh. *Eichelius* in præfat. Procopii §. 30. Ita quoque citat cum adjecto nomine *Leschasserii* hanc consultationem Christophorus *Jurcellus* in testimoniis de codice canonum Ecclesiæ Universæ ei præmisso.

(2019) PARISIENSIUM Theologorum quorundam *Confutatio Censuræ, sub nomine Facultatis Theol. Paris. editæ, in quasdam propositiones ex R. Patris Santarellæ libris collectas*, 1627. in 4to excusas, a *Guilielmo* FABRICIO, Noviomago Theologiæ Doctore, & Professore Lovanii editas esse, *Valerius Andreæ* Bibl. Belg. pag. m. 315. testis est, & quidem satis idoneus, utpote qui Collega ipsius fuerit. *Fr. Sweertius* hoc iterum tacet.

(2019. α) *Fratris Joannis* DE PARISIIS D. Theol. Ord. fratrum Prædic. de Potestate Regia & Papali, ann. clɔ cccXXII (Alibi nominatur *Joannes* DE POLIACO, Concionator & M. Parisiensis) verba sunt Caspar. *Sagittarii* pag. 726. suæ introductionis Posthumæ in Hist. Ecclesiasticam.

(2020) *Matthæus* PARKERUS, primus sub Rege Elisabetha Archiepiscopus Cantuariensis, edidit *Antiquitates Britannicas*, quas tamen à D. JOSCELINO (qui Parkero à Sacris erat) scriptas fuisse testatur Magnus noster *Seldenus* lib. de decimis cap. IX. pag. 256. Et verisimile est, in eis colligendis *Joscelino* partem aliquam à Domino suo impositam fuisse. Verba sunt Clarissimi *Cavei*, in Epistola Islingthonio ad me data 8. Idu. Decembris 1676. vide *Bailleti* Catalogum des Auteurs degvisez p. 582.

(2021) *Fratris Archangeli* DE PARMA, *Sotii Patris Macedo*, *Epistola obvia, adventoria* P. Noris *super quæstione Grammatica*. Romæ typis Nic. Ang. Tinassi. 1674. in 4to. Ipsius P. MACEDO creditur à *Cinelli* in Bibliotheca Volante Scanzia II. pag. 15. & 16.

PARMENSIS v. *Cassius*.

PAROCHUS v. *Fidelis*.

(2022) *Pietro* de PARRAGONE. Quod sub hoc nomine prodiit scriptum, alias quoque penitus ἀδιανύμως editum, cum titulo: *Lapis Lydius*, der politische Probierstein / CAJETANUM *Cardinalem* habet Auctorem, judicante *Deckherro* de scriptis Adespotis pag. 254. Extat scriptum hoc sub *Trajani Boccalini* nomine latine in 12mo Amstelod. 1640. per Johannem Ernestum Creuz versum pag. 196. Germanice autem in 4to. 1616. sine interpretis Typographi aut loci impressionis nomine pag. 142. cum præfatione, dedicatione & indiculo discursuum 31. Octo foliorum. vide supra Boccalini.

(2023) JaniPARRHASII Consentini, quæ extent vide apud *Gesnerum Simleri* pag. m. 329. ubi PARRHASIUS dicitur. Deeo præter *compendium* hoc *Aetboricum*, nil commemorat Draudius. Præter hæc vero Simlero memorata aliud scriptum ejusdem auctoris nobis detegit, simulque verum ejus nomen aperit Flaminius Parisius JC. Consentinus, Tractatus de Confidentiis beneficialibus in fol. Lugd. 1613. (ni fallor) edit. Qu. I. num. II. hisce verbis. Eruditissimus, celeberrimus, & omni laude dignissimus Joannes Paulus Parisius Consentinus, postea dictus A. Janus, Parrhasius in quibusdam suis notis ad Epistolas, Ciceronis ad Atticum libro secundo. Hunc *Job*, *Paulum* puto eundem esse cum *Petro Paulo* PARISIO, cujus Consilia p. 684. & alia p. 845. *Draudius*, scriptaque p. 562. *Simlerus* recenser.

At *Bailletus* Parrhasium hunc Italum natione, vero nomine appellatum fuisse *Joannem Paulum* PARISIUM aut de PARISIIS tradit, Auteurs degvisez part. II. pag. 99. 100. ubi totam hujus Metamorphoseos rationem explicat. (a)

(a) Baillet degvisemens des Auteurs. pag. 99. 100.

Mais de tous ces Amateurs de la Gentilité, celuy que je trouveroit le moins excusable, est ce Parrhasius que je viens de vous nommer parmi les Italiens. Ils'appelloit de son vray nom en Latin Joannes Paulus Parisius, ou de Parisiis. Qu'a t'-il fait pour se travestir à la Payenne? Il a pris son second nom de Paulus, *& en a fait son prénom à la Romaine, apres en avoir retranché la premiere lettre; du prénom de* Joannes *il a fait un nom de Maison* (gentis) *& de son surnom de* Parisiis, *il a fait un nom de famille originaire de l'ancienne* Grece, *venant du fils de Lycaon, qui s'appelloit* Parrhasius, *ou de quelque autre Arcadien de la ville de* Parrhasie. *De sorte qu'il s'est fait connoître sous les noms d'* Aulus Janus Parrhasius, *quoique c'ait esté inutilement qu'il a tâché de supprimer pour toûjours ceux de* Joannes Paulus de Parisiis. *Il faut que sa passion pour des noms profanes l'ait étrangement aveuglé, si elle l'a empêché de voir que Paulus, qu'il rejettoit, estoit l'un de plus beaux noms de l'Antiquité Romaine: mais il vouloit peut estre nous persuader en luy preferant celuy d'Aulus, qu'il faisoit gloire de considerer les faux Dieux du Paganisme comme ses nourriciers.*

(2023. α) *Christianus* PARRHESIUS personatus, est *Jacobus* KOELMAN Ecclesiastes Slusanus in Flandria. Sub hoc nomine scripsit: Theologische aenmerckingen over de ordonantie van de Staaten van Zeeland, den Classe van die provincien voorgeschreeven 1675. 4. vid. Indicem librorum Koelmanni post Durhammum.

in Canticum Canticorum. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(023. β) *Theophilus* PARRHESIUS. Eſt *Jacobus* KOELMAN Eccleſiaſtes Sluſanus in Flandria. S b hoc nomine perſonatus edidit Belgicè *Hiſtoriſch Verhaelvan de proceduren van de Claſſis van Walkeren* en byzonder van haere Hoogmogende tegen Jacobus Koelman, vvegens syn devoiren tot reformatie, ontrent het ſtuck der formulieren en Feeſtdagen 1677. 8. v. indicem ſcriptorum Koelmanni poſt Comm. Durhammi in Canticum. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana* altera.

(2024) *Robertus* PARSONIUS, cujus ſcripta recenſet *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu, p. 726. & 727. Thomæ *Hydeo* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. poſt N. p. 36. col. b. eſt alio nomine COOBUCK.

(2025) PARRHESIASTES v. *Philophilus.*

PARTENIO v. *Etiro.*

(2026) PARTENIO TOSCO, *Academico Lunatico*, ha ſtampato: *L' excellenza della lingua Napolitana, con la maggioranza alla Toſcana, Problema* in Nap per Novello de Bonis 1662. in 16to. Ma l' Autore di queſt-Opera fu un *Padre di SS. Paulo* DE CHER Regolari di Caſa Sanſeverino. vide *Toppii* Bibliothec. Neapolit. pag. 242. col. 6.

Parthenius Litigioſus v. infra VENTURA DE VALENTIIS:

(2027) PARTENOPEO. Perſona eſt *Johannis Pauli* CRASSI Neapolitani, Ordin. Reg. cujus extat Italicè: I *Pianti dell' anima*, Ode ò *Canzonette ſagre, ſcritte per la ſola divotione dall' eſtatico* Partenopeo Academico Solitario, *Part prima*, (Che ſotto queſto nome le diede fuori) in Napoli nella ſtampa della Caſa de' SS. Apoſtoli de Cherici Regolari; appreſſo Ottavio Beltrano 1646. in 12mo. *Toppi* Biblioth. Neapol. p. 149.

PARVUS v. *Agricola.*

(2028) PASCHALI Papæ ſuppoſitus eſt liber GVIDONIS ARETINI, quem *Bernoldus* tract. de Sacramentis excommunicatorum vocat *Muſcum* WIDONEM. Eo tractatu tradebatur, Simoniacorum Sacramenta nulla eſſe declaranda. Quod tantum abeſt ut *Paſchalis* Papa tradiderit, ut potius fortiſſimè ſtetterit Pro contraria ſententia: quam etiam à *Petro Damiani*, ejus æquali, explicate eſſe confirmatam, in libro, cui nomen *Gratiſſimus* rectè admonuit *Bernoldus*. Itaque perperam ea ſcriptio *Paſchali* Papæ eſt ſuppoſita. Verba ſunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 151.

PASCHASIUS Groſippus v. *Supra.*

(2029) PASCHASIO ROMANO Eccleſiæ Diacono adſcripti *libri duo de Spiritu Sancto ad Macedonium*, eidem abjudicantur & FAUSTO RHEGIENSI reſtituuntur à Caſimiro *Oudino*, vide *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1686. pag. 397. (a) Monatliche Unterredungen 1692. pag. 937. (b) *Cavvum* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 271. col. a. qui tamen Rationibus *Oudini*, utut probabilibus non temere accedendum arbitratur. Paſchaſio etiam adſcribit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. IV. p. 273. col. a.

(a) Acta Eruditor. Lipſienſ. A. 1686. m. Aug. p. 397.

Paſchaſium, *cujus tractatum de Spiritu Sancto* Fauſto *Regienſi vindicat* (*F. Caſim. Oudin in Supplem. de Script. Eccleſ. a Bellarmino omiſſis.*)

(b) Monatliche Unterredungen 1692. pag. 937.

Alia aliis adſcripta auctoribus, Fauſti maximè Semipelagiani ſermones, qui hucusque inter Opera & ſub nomine Euſebii Emiſſeni latebant, vel ſub nomine Paſchaſii, Romanæ Eccleſiæ Diaconi. In quorum poſſeſſionem hoc tandem ſæculo, poſt mortem anno circiter milleſimo & nonageſimo reſtituitur.

(2030) PASCASE & ALITON: N - - de VILLARS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 583.

(2031) Durus à PASCOLO, ſub cujus nomine *Aulicus Politicus diverſis regulis, vel ut Javolenus loquitur, definitionibus exhibitus* primo fuit: editionibus ſequentibus publicè comparuit *Eberhardus de* WELHE, v. Edit. Francof. 1615. in 4. & opera ejus 1642. in 4. conjunctim edita, quæque *ſupra* diximus in *Wahremundo ab Ehrenberg*, & *Mirabili de bona Caſa.*

Vide, quæ habent *Pellerus* Politici ſceleratí, pag. 7. *Becmanum* Meditat Polit. Diſſert. I. §. V. pag. 6. Editus eſt Aulicus Politicus in 12mo ſine loci & anni mentione, typographo non indicato, paginis non numeratis, ſolummodo definitionibus CCCLXII. diſtinctus plagulis 16. cum Guicciardini Hypomneſibus Politicis num. CXLX. & ſententiis ſelectioribus ex Guicciardini Hiſtoria excerptis num. CXCV.

(2032) Des treumeinenden PASQVINI Staats Phantaſien Dr. Marcus à *Frieſe* Doctori——REDLICH Lipſiæ nunc agenti, in litteris ad Dn. L. *Schröteringium* m. Junio & iterum m. Majo 1697. profitetur: at Bibliopola eique frater Conſiliarius Rvelpherbytanus, *Hertelius* eidem L. *Schröteringio* ZIEGLER à KNIPHAUSEN, cujus eſt Schauplatz der Zeit, eit teſtatus auctorem.

(2033) *Merus* PASQUILLUS: *Conrad de* ZUTPHEN d' ACHTEFELD. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 575.

(2033) PASSAGERIUS, *Roland: Rol Rodulph. de* PASSERAGIIS, *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 583. At Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 112. poſt N. videtur innuere velle, ſub *Paſſagerii* aut *Paſſragii* aſſumto nomine

nomine latere *Rolandinum* RUDOLPHUM sive RUDOLPHINUM, cujus fctipta ibidem recenſet.

(2034.) PASSAVANT, ou PASSEVENT Pariſien: *Antoine* CATHELAN ou CATALAN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2035.) *Benedicti* PASSAVANTII nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ poſt N. pag. 38. col. a. *Epiſtola Reſponſiva ad Commiſſionem ſibi datam* à Petro Liſeto 1568. in 8. qvi ibidem ſubjungit, eſſe qui putent Auctorem fuiſſe *Theodorum* BEZAM. Et huic quidem aperte eam adſcribit *Teiſſier* Tom. II. des Eloges des ſavans pag. 373. quod & *Colomeſius* diſerto teſtimonio *Thuani* adſtruit dans ſes Remarques. v. *Scaligerana* in Beza p. 57. noviſſimæ Editionis Colonienſis 1697. & ſupra *Benedictus*. Interim hic adde ſerius allata *Maſtrichtiana* ſequentia: *Paſſavantius* Benedictus. Homo perſonatus, uti agnoſcit *Simlerus* in Bibliotheca, ſcripſit Superiori ſeculo binas epiſtolas ad D. *Petrum Lyſetum*, Curiæ Pariſienſis olim Præſidem, tunc Abbatem S. Victoris prope Muros; *una* eſt reſponſiva ad Commiſſionem ſibi datam à D. Petro Lyſeto; quæ prodiit in 8. 1553. ſine nomine loci, *altera* de libro Petri Lyſeti Curiæ Pariſienſis olim Præſidis in 8. 1554. Hic eſt *Theodorus Beza*, uti docet *Thuanus* hiſt. lib. VI. pag. 123. ubi poſtquam Lyceti depoſitionem deſcripſiſſet addit: *Liceto, qui ſe initio virum &c.* add. usque *ad dignitatem evehitur* inclusive: ſcribit *Beza Stylo* Barbariſſimo, uti is eſt, qui in Epiſtolis obſcurorum virorum legitur ut barbariem & ignorantiam, quam & taxat *Thuanus*, ei exprobret.

Paſſavantio huic adſcribit *Königius* Epiſtolas, quaſi anno 1563. editas: an ſupra memoratas intellexerit, neſcio. Prodiere illæ 1553. & 1554. Inter Bezæ opuſcula non inveniuntur.

(2036.) PASSAVANT le, *Jean Pierre* CAMUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2037.) *Joannis* PASSERATII nomen *Ambroſii* CALEPINI Lexico præfixum quæſtus gratia magna cum doctiſſimi Viri injuria, qui eo nihil contulerit, ex *Boeclero* & *Scioppio* notat Bibl. *Aproſiana* p. 604. 605.

(2038) PASTOR *Petrus Henricus*: *Louiſe de* PADILLA. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2039.) PASTORIS *Adamus*: *Rodulphus* MARTINUS, *Baillet* loc. cit.

(2040.) PASTORIUS, *Auguſtus* Irenici i. e. Oldenburgeri Indiculo (vitio, credo, amanuenſis aut Typographi vocatus pro JOACHIMO cujus extat *Florus Polonicus* ter editus in 12. Lugdun. Bat. 1641. Amſtelod. 1664. Dantiſci 1679.

(2040. α) PASSUM VIOLENTA CHRISTUS SERVAVIT. Hoc lemma nominis ſui loco præfigi curavit *Tetraſtichis* ſuis Perſonalibus *Philippus* CRUSIUS U. J. L. mox nobilitatus dictus KRUSENSTIERN, Legatione ſua in Moſchos & Perſas Holſatorum nomine ſuſcepta ſatis inclytus: monente *Wittenio* Diar. Biographici Part. II. ad d. 10. Aprilis. an. 1676.

(2041.) *Johannis* PATAVINI Decani & Canonici *Epiſtola duæ an. ſtatui & dignitati Eccleſiaſticorum magis conducat admittere Synodum nationalem, piam & liberam quam decernere bello*: impreſſæ in Germania Anno 1540. Videtur idem eſſe cum *Roberto* MOSHAIM, cujus etiam hujus argumenti quædam ſunt edita, & extant inter Miſcellaneas Epiſtolas, ad Fridericum *Nauſeam* Epiſcopum Viennenſem, hujuscemodi quædam Auctoris hujus. Verba ſunt *Friſii* Biblioth. Geſneriana. p. 482. col. a.

PATAVINUS v. *Aggregator*.

(2042.) *Alexandri* PATRITII nomine, ſcriptus *Mars Gallicus* eſt *Cornelio* JANSENIO, famoſiſſimo Epiſcopo Iprenſi, teſte *Reiſero* de Atheiſmo p. 274.

Qui tamen ALEXIUM PATRICIUM ARMACHANUM ſcribit: & cum eo Thomas *Hyde* Catalog. Biblioth. Bodlej. poſt N. p. 89. col. a. Adde Johannem Adamum *Oſiandrum* Specimnis Janſeniſmi p. 9. 10. *Symbola Normanniana*. La *Bibliotheque Univerſelle* Tom. XIV. p. 258. (a) Quapropter in Janſenium invehuntur *Varillas* in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1687. p. 493. (b) & M. *Gery* in Actis Erud. 1698. p. 231. (c) David *B'ondellus* Præfat. Apologet. Aſſert. Genealog. *Franc.* indicante Symbola *Rauſchiana* (d) De ipſo Scripto conſule *Leidekker*. Hiſtor. Janſeniſmi pag. 76. 80. 88. 89. 92. 93. quæ breviter contrahunt *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1696. p. 21. (e) Adde *Sagittar.* Introduct. ad Hiſtor. Eccleſ. pag 1004. (f) *Freber.* Theatr. Viror. Erudit. Claror. pag. 545. Henrici *Valeſii* Orationem in Obitum Dionyſii *Petavii*, quæ eſt in Bateſianis p. m 685. *Rachelii* Examen Probabilitatis Jeſuiticæ cap. II. p. 13. De perſecutione ei hæc propter intentata vide *Scrutinii Veneto* Anonym. cap. XIV. n. 2643. Addit hic *Nota Diecmanniana* ſupplens Tituli verbis *Mars Gallicus*, hæc *ſeu de Juſtitia armorum* & fœderum *Regis Gallici*: in fine ſequentia: v. omnino *Oſiandri* Specim. Janſen. p. 9. 10. & Rationes, ob quas Archi-Ep. Mechlin. & Ep. Gand. a publicat. Bullæ qua proſcribitur Janſenii Auguſtinus, abſtinuerunt, ed. A. 1650. 12. pag. 38. 39. &c. Junge his antagoniſtam in Symb. Maſtricht. (g) & num. 1152. α Anonym. huc utique potius translocandam.

(a) Bibliotheq. Univerſelle Tom. 14. pag 258.

Ce fut en ce temps là qu'il fit (Janſenius) *ſon ouvrage intitulé* Mars Gallicus *qu'il publia ſous le nom d'* Alexander Patritius Armachanus.

(b) ...ta Erudit. Lipsienſ. Anno 1687. pag. 493.

(*Antonius* Varillaſius Hiſtoriæ Revolutionum in Europa, quæ occaſione religionis acciderunt, Tomo IV. *in proœmio*) *perſtringit* Janſenium *Epiſcopum Iprenſem, quod in tractatu ſub nomine* Alexandri Patricii Armachani *de juſtitia armorum Ludovici XIII. edito*, Henricum *Regem Galliæ æterne infamiæ notam incurriſſe ſcripſerit, obfœdus cum Mauritio Sax. Electore initum.*

(c) Acta Erudit. Lipſienſ. Ao. 1689. pag. 231.

Invehitur (M Gery en Apologie hiſtorique de deux cenſures de Louvain & de Douay, ſur la matiere de la Grace) *vehementer in* Habertum, *Vabrenſem in Gallia Epiſcopum, quem, poſteaquam egregio, quod refert, teſtimonio librum* Gibieufi de libertate Dei & creaturæ Moliniſmo oppoſitum *comprobaſſet, a Jeſuitis poſtea in partes traductum, & a Richelio Cardinali, qui* Janſenium *ob editum pro Hiſpanis, librum* (*qui* Mars Gallicus *inſcribitur*) *capitali odio proſequebatur, inductum commemorat, ut doctrinam Janſenii de gratia oppugnaret.*

(d) Symbola Rauſchiana.

Cornelius Janſenius *Tiocelogus, ob ſuſceptam animoſe caulam Ipreniis paulo poſt Epiſcopatus auctus, ſub* Patricii Armacani *larva latens in* Marte ſuo Gallico *nihil non virulentarum calumniarum in Francos tam veteres, quam hodiernos effudit. &c.*

(e) Acta Eruditor. Lipſienſium 1696. pag. 21.

Hactenus in vita potiſſimum muneribuſq; Academicis Janſenium *conſpeximus; nunc qua via ſibi acceſſum ad Epiſcopatus honorem is paraverit, ad Auctoris noſtri ductum expoſui ordo poſtulat. Non parum nempe huc contulit liber, quem abs ſe conceptum* Janſenius (*nomen interea* Alexandri Patricii Armacani *adſciſcens*) *ſub titulo* Martis Gallici *Ao. 1630. in lucem publicam emiſit, & in quo multa impugnavit, quæ pro Juſtitia armorum & fœdere Regis Galliæ Ludovici XIII. arduo conatu dixerat Doctor quidam Pariſienſis Facultatis Eccleſiaſticæ Lugdunenſis Theologus*, Beſianus Arroyus. *Ipſa libri ſumma* à Leydeckero *recenſetur, & ſicuti is minime diſſimulat, quod Gallæ ille plurimas irarum cauſas dederit, Hiſpanos contra, utpote quorum jura mihi aſſerta legantur, eo impenſius delectarit;*

(f) Sagittarii Introduct. ad Hiſtor. Eccleſ. p. 1004-1005. 1006.

"Præterea quam religioſe Bullam obſervaverint, teſtabatur falſo *Antonii Richardi* nomine aliquoties excuſus liber, cujus Auctorem "fuiſſe Belgam Jeſuitam, multi ſuſpicati ſunt: "Hoc ſane in tanta eorum copia, quæ adverſus "*Janſenium* edita ſunt, nihil unquam prodiit acerbius, ac *Janſenius* Præſul fœdius, quam B. noſter *Lutherus*, aut *Calvinus* diſcerpitur. Pudendi ut plurimum latrocinii ac plagii accuſatur: "quaſi, quæ primum Calvinus in *Auguſtino* deprehendiſſet, ipſe ſua induſtria ex Auguſtini ſcriptis "eruta profiteretur. Sed & poſtremæ editioni "acceſſit ad Principem *Condæum*, præcipuum in "Gallia Jeſuitarum iſto tempore Protectorem ac Mæcenatem, epiſtola, viliſſimis & abjectiſſimis" adulationibus referta, qua diſſerte expreſſe-" runt: Janſenium Eccleſiæ doctrinam convelle-" re molientem, dum Francorum Reges, pro-" pugnaculum, Columnam, Scutum & eſſe & " a Romanis Pontificibus appellari non ignora-" ret; propugnaculum illud exſcindere, colu-" mnam evertere, ſcutum perrumpere conatum" eſſe, ac experiri voluiſſe in Gallica Majeſtate," quid in Apoſtolicam poſſet, & Eccleſiæ oppu-" gnationem ex primogeniti filiis auſpicari: ve-" rum ut duplici ingenii ſui fœtu, *Marte* nimirum" *Gallico & Auguſtino ſuo* providerit, ut etiam poſt" fata utramque oppugnaret; ſic gemina prole" effeciſſe Condæum, ut cum hunc Superi repe-" terent, ejus neutra patrocinium deſideret. Di-" viſiſſe Janſenium ſe ipſum in libros, tanquam" in liberos, & primogenitum quidem Galliæ ho-" ſtem eſſe voluiſſe: alterum Catholicæ veritatis" inimicum; Condæum vero virtutes ſuas partiri" in filios, & majore natu Galliæ ſcutum, mino-" rem vero Eccleſiæ columnam deſignaſſe; hosq;" ea Parentis vota ſic implere, ut iis publica vox" ea ipſa nomina jam impoſuerit, quæ *Janſenium*" Operibus ſuis falſo inſcripſerat: *Ludovicum* to-" tius Europæ judicio, *Martem Gallicum*; *Armandum*" (octodecim annorum adoleſcentem) Gallicani" Cleri ſuffragio *Auguſtinum* haberi. Nec eo mi-" nus tamen hic liber cum hac ipſa Epiſtola Lova-" nii publice venum expoſitus, & ab ordinario" quidem Jeſuitarum bibliopola.

(g) Symbola Maſtrichtiana ſerior.

Anonymi Liber, ſub titulo, Janſenius Suſpectus, *prodiit contra Janſenii, ſub* Patricii Armachani *nomine, Martem Gallicum. Auctorem* Leideckerus *in hiſtor. Janſeniſm. lib. II. Cap. 4 ſuſpicatur* ANNATUM *Jeſuitam eſſe, verbis*: Succeſſit Richardo Jeſuitæ mox alter Jeſuita (*annatum credo fuiſſe*) qui in *Janſenio Suſpecto* ſtatim &c.

(2043.) S. PATRICIUS, propriо nomine SUCCAT, *Bedæ Mangonius*, patria Britannus Auctor multorum ſcriptorum citatur apud *Balæum* de Scriptoribus Britanniæ fol. 25. & *Pitſeum* ad annum Chriſti 490. pag. 90. quæ pleraque ſuppoſititia docet *Cave* Hiſtoriæ literar. p. 236. Et inter illa

(I) *Librum de tribus habitaculis* inter AUGUSTINI Opera ſed falſo relatum ſupra vidimus.

(II) De *Abuſionibus Seculi* inter CYPRIANI & AUGUSTINI opera poſitum itidem notavimus. Quibus adde

(III) *Sermonem ſub* PATRICII *nomine conflictum à Richardo* STANIHURSTO: vide apud *Caveum* loc. cit. p. 236. (a) &.

(IV) *Cartam Patricii*, ſeu *Epiſtolam de Antiquitate Avellonica*, ex *Gvilielmi Malmesburienſis* libro Mſto de Antiquitate Eccleſiæ Glaſtonienſis deſumtam. Ibidem.

(a)

(a) Cave Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 236.

Sermonem ſub Patricii *nomine confinxit* Ricardus Stanihurſtus, *quem in Vita S. Patritii lib. 2. Antwerpiæ edidit an. 1587. Eundem recuſum dedit* Meſingamus *ad finem* Florilegii *ſui* Hibernici *Pariſ. 1624. locum vero illi inter Patricii opuſcula concedere noluit* Waræus.

(2043. α) PELAGII PATRICII Ὁμηρόκεντρα EVDOXIÆ quoque tributa *ſupra in Eudoxia* memoravimus.

(2044.) PAVILLON, *Nicolas Georg: Poullain* D'AGEN. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 583.

(2045.) PAULINO Aquilejenſi tributum ſcriptum *de Trinitate contra Felicem Vrgelitanum, atque Elipandum Toletanum, Epiſcopos*, ALCUINI eſſe, docet *Ducheſnius* apud *Olearium* Abaci pag. 356. (a) adde *Theoph. Raynaudum* de mal. & bon. lib. pag. 161. (b)

Adde *Ittigium* in *Actis Erudit. Lipſienſ.* 1690. pag. 305. (c) Libros autem hos de Trinitate contra Felicem & Elipandum tanquam genuinos Paulini fœtus citant *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſt. p. 223. (d) & *Cave* Hiſtor. Literar. Eccleſiaſt. pag. 349 Commendat & *annotatio* hic *Diecmanniana*, inprimis *Sirmondum* in Epiſt. de Amalariis, quam *Labbeus* exhibet T. I. de Script. Eccl p. 693.

(a) Olearius Abaci Patrum p. 356.

Ejus liber de S. Trinitate *contra Felicem Urgelitanum, atq; Eliphandum Toletanum Epiſcopos, habetur Tom. 4. Bibl. P. P. Pariſ. 2. f. 453. & poſt Alcuini opem ab Andr.* Ducheſnio *Pariſ. 1617. edita. Idem* Ducheſnius (*prout* Labbeus *docet,*) *primum protulit ejusdem Paulini contra Felicem libros tres, cum epiſtola ad Carolum Magnum, (cui percharus extitit,) atque ſimul oſtendit, libros numero ſeptem contra Felicem ſub* Paulini *nomine evulgatos, non ejus, ſed Alcuini germanum fœtum eſſe.*

(b) Rainaudus de mal. & bon. lib. pag. 151.

Paulino Aquileienſi *ſuppoſiti ſunt ſeptem libri contra* Felicem Vrgelitanum, *quos revera eſſe* Alcuini, *probatior eſt ſententia.*

(c) Acta Eruditorum Lipſienſ. 1690. pag. 305.

Autorem autem ſeptem librorum adverſus Felicem Urgelitanum, quos Paulino *Aquilejenſi vulgo tributos Andreas Quercetanus* Alcuino *vindicavit, in horum autorum* (Leontii Byzantini, Iſidori Hiſpalenſis &c.) *numero non habendum eſſe monet* (Thomas Ittigius *in Diſſertatione de Hæreſiarchis ævi apoſtolici, & apoſtolico proximi.*)

(d) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 223.

S. Paulinus, *Aquileienſis Epiſcopus, ſub annum Chriſti ſeptingenteſimum nonageſimum quartum, contra* Elipandum Toletanum *Epiſcopum ſcripſit libellum, qui exſtat tomo 2. Conciliorum Gallia: item libros tres contra* Felicem Urgelitanum *Epiſcopum, 1617. Lutetiæ editos.*

(2046.) PAULINI Nolani, *Vitam Ambroſii*, alterius PAULINI eſſe docet *Cocus*, Cenſ. p. 399. vid. *Barth.* adverſar. lib 60. Comm. in *Auguſtin.* de Civ. Dei l. 1. c. 10.

Et *Miræum* Auctar. de Scriptor. Eccleſiaſtic. p. 81. (a) Cui *Symbola Maſtrichtiana* addit *Queneſted.* Antiq. p. 454. pr.

II. *De Vita Martini lib. VI. Carmine* Heroico ſcriptos ad Perpetuum Turonenſem Antiſtitem, PAULINO PETROCORIENSI aſſignandos cenſet *Sandius ad Voſſium* p. 9. (b) *Queneſted.* de Patriis Viror. Illuſtr. pag. 45. Adde *Eſchenbach.* Diſſertat. de Poetis Chriſtianis Græcis & Latinis Cap. II. §. XI. p. 18. *Acta Erudic. Lipſienſ.* 1685. p. 483. (c) *le Journal des ſavans* 1685. p. 119.

III. *Carmen Euchariſticum de Vita ſua* eſſe ALTERIUS PAULINI, & AUSONII NEPOTIS, ex *Labbeo* notat *Cavens* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 168. adde *Eſchenbach.* loc. cit.

IV. *Epiſtolam ad Fauſtum Rhegienſem de Variis Quæſtionibus*, PAULINI ALIUS Auctoris tractatus de Quadrageſima, eſſe conjicit *Labbeus* apud *Cavenm* loc. cit. v. in Anon. num. 1245.

(a) Miræus Auctar. de Scriptor. Eccl. pag. 81.

Paulinus] *primum amanuenſis ac miniſter S.* Ambroſii *Mediolanenſis Epiſcopi, poſtea preſbyter, petente S. Auguſtino, ſcripſit vitam Magiſtri ſui S. Ambroſii cum ejusdem operibus editam: quæ S.* Paulino Nolano *à nonnullis falſo adſcribitur: ut* Molanus *in MS Bibliotheca ſacra, &* Bellarminus *in Catalogo, ubi de Paulino Nolano agit, recte monuerunt. Errant itaque* Sigebertus Gemblacenſis, Jacobus Breulius & *alii, qui Paulinum hunc presbyterum cum Nolano confundunt: è contra* Iſidorus & Honorius *recte unum ab altero diſtinguunt.*

(b) Sand. in not. ad Voſſ. p. 9.

Daumius ep. 89. *ad Reineſium recte arbitratur* libros ſex metricos de vita Martini *eſſe hujus* Benedicti Paullini, *minime vero* Paullini Nolani. *Nam non ſolum cacent de eodem opere ſcriptores Benedicto Paullino antiquiores, pauloque recentiores, adeo ut primi qui id Paulino Nolano adſcripſerint ſint* Venantius Fortunatus, Gregoriusque Turonenſis, *plusquam toto ſeculo Benedicto Paullino juniores, ſed & conſtat Epiſcopum Turonenſem Perpetuum non paulo poſt Paullinum Nolanum vixiſſe qui obiit Ao. 431. Perpetuo triginta annis poſt Epiſcopo conſtituto, & mortuo Ao. 493.*

(c) Acta Eruditor. Lipſienſium. 1685. pag. 483.

Nam de vita Martini Turonenſis *in ſex libros diſtributa, quam ſub* Paulini Nolani *Epiſcopi nomine ad octavum Bibliotheca ſua tomum* Bigneus *retulit, dicere hic nihil attinet, cum jam pridem inter eruditos opus illud*

(h) Rich. Simon Hiſt. Crit. Cap. V. pag. 78.80.

Mr. *Huet* pretend, que tous ces noms ont „eté ôtéz exprès des exemplaires, qui ont à la „tête le nom d' *Origene*. Il juge même qu' il eſt „fort vrayſemblable, que les Copiſtes ont in„terpolé ce Commentaire, afin de le debiter plus „facilement ſous nom de ce grand homme. „Mais apres avoir examiné avec ſoin les MSS. de „la Bibliotheque du Roy, j' ay reconnu que cet „ouvrage n' eſt ni d'Origene, ni de Victor d' An„tioche, ni de Cyrille, ni d' aucun autre Auteur „en particulier. C' eſt un recueil de pluſieurs „dont ont a marqué les noms dans quelques ex„emplaires; & ſi ces noms ne ſe trouvent point „dans d' autres, cela eſt aſſez ordinaire à ces re„cueils, qu' on appelle Chaines. On ne peut „pas accuſer pour cela les Copiſtes de les avoir „retranchez exprés, pour faire croire que ce li„vre étoit d' Origene. Ce qui fait que quelques „exemplaires portent ſon nom à la tête, c' eſt „que les premieres paroles ſont en effet de luy. „Il y a dans la Bibliotheque du Roy un manuſcrit, „qui contient le texte des Evangiles avec des „ſcholies Grecques, & au commencement de „celles qui ſont ſur laint Marc, on lit. ἀρχὴ τῆς πρὸ„λογ@ εἰς ἐφήγησιν τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου „Preface d' Origene ſur l' interpretation de l' „Evangile de S. Marc. Ces ſcholies ne ſont autre „choſe que le Commentaire dont il eſt queſtion, „& que le Jeſuite *Pelsanus* a publiées en latin, ſous „le nom de Victor d' Antioche, parce que ſon „exemplaire Grec avoit ce titre. Comme c' eſt „une chaine, ou recueil de pluſieurs Ecrivains, „cela fait qu' elle paroit ſous differens titres dans „differens exemplaires Grecs, ſans qu' il ſoit be„ſoin d' accuſer les Copiſtes d' autre choſe que „de negligence, n' ayant gardé à la tete de l' „ouvrage que le nom d' un de ces Ecrivans.

(1955) ORIGENIS ADAMANTII nomine latere voluiſſe *Richardum* SIMONEM diſco ex *Actis Eruditorum Lipſienſium* 1687. pag. 176. (a) & *Bailleti* Catalogo des Auteurs deguiſez. pag. 520.

(a) Acta Eruditorum Lipſienſium A. 1687. m Jul. p. 367.

In Epiſtola denique XVII. (Defenſionis Judiciorum de Richardi Simonis Hiſtoria Critica V. T.) Copias literarum, quas IV. Nonas Novembris 1684. Critobuli Hierapolitani nomine latens Clericus latine dederat ad Origenem *Adamantium, ſeu Richardum* Simonem) *Synopſeos novorum Bibliorum polyglottorum auctorum, de emendationibus ſacrorum Codicum.*

(1956) *David* ORIGANUS Mathematicus, libros *Georgii* ROLLENHAGII *de Prognoſtico Calendariorum & Nativitatum* pro ſuis edidit. Hæc *Symbola Schraderiana.*

ORIGENIUS v. *Chianeus.*

(1957) ORLANDI CINNAMI nomine edidit *Leonardus* CINNAMUS Italus, Neapolitanus, Societatis Jeſu.

(l) *Poemata Lyrica Sacra Italica.* Neapoli apud Antonium Friſium 1670. in 12.

(ll) *Apophoreta Eloquentiæ* ibidem 1671. docente *Sotwello* Bibliotheca Scriptor Societ. Jeſu pag. 548. *Toppius* autem in Bibliotheca ſua Neapolitana hæc inter reliqua ejus ſcripta p. 187. non recenſet.

(1958) ORMEGRIGNI, *le Sieur* de: Larva hæc eſt *Petri* MOLINÆI, filii Canonici Cantuarienſis, ſub qua vulgavit *Obſervationes ſuas in 2. & 3. Caput Tractatus celeberrimi de la Politique de France.* vide *Deckherro* des ſcriptis Adeſpotis ſubjunctam epiſtolam Petri *Bælii*, quam lectoris commodo integram huic volumini inſeruimus.

(1959) OROSIUS. Qui ſub ejus nomine editus eſt *Apologeticus contra* Pelagium *de libertate Arbitrii* ab Hæretico, NOVATIANO ſimul & PELAGIANO compoſitus videtur *Miræo* in Addition. ad Biblioth. Eccleſ. pag. 307. (a) poſtquam in ipſo textu pag. 53. eidem Apologetico XIV. capita ex AUGUSTINI libro *de natura & gratia* adjecta fuiſſe, monuerat.

(ll) *Commentarius in Canticum Canticorum* Origenis &

(lll) *Tractatus de Viris illuſtribus* ut ex eorum numero ſit docet *Du Pin* Biblioth. des Auteurs Eccleſ. Tom. III. pag. 156. (b) hisce verbis infra repræſentatis.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 307. a.

Waſtelius lib. 3 Vindiciarum pro Johanne Hieroſolymitano, contendit iſtum Apologeticum *falſo* Oroſii *nomine eſſe editum; imò ſcriptum eſſe ab homine hæretico Novatiano ſimul & Pelagiano.*

(b) Du Pin Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques T. III. p. 156.

Quelques-uns lui attribuent ſur la foi de quelques MSS. un Commentaire ſur le Cantique *des Cantiques, qui eſt parmi les Oeuvres d'Origenes, & un* Traité des Hommes Illuſtres. *Mais cela vient de ce qu'* on a changé le nom d'Honorius *en celui* d'Oroſius.

(1959. a) *Alfonſus de* OROSIO quomodo ſit *Alfonſo d'* HOROZCO *Villanus* viſiera alzata pentecoſtes num. I. pag. 94. & ſeqq. exponit hisce verbis.

I. F. ALFONSO d' HOROZCO Orpetano, Religioſo d' immortal ricordanza, e ben auuenturato Figliuolo del P. S. *Agoſtino* ſcrittore di molte Opere, li titoli delle quali ſenza mi pigli altra briga poſſono leggerſi nella di lui Vita, e nelle ſue *Confeſſioni*: incontratoſi in Fra *Luca* WADINGO Hibernese, letterato ſtimatiſſimo, e conoſciutiſſimo non pure nella ſua Religione, di cui ſcriſſe gli Annali: Illuſtrò le Opere di *Giouanni Duns*, e formò il *Catalogo de li* Scrittori di eſſa; ma per tutta la Republica letteraria; incontratoſi torno a dire, iui, come che il P. *Vadingo* fuſſe gentiliſſimo, e benche da me non conoſciuto, l' argomento dalle qualità del dottiſſimo P. F. *Bonauentura Baronio*

vonio del medesimo Nipote di Sorella; fu inuitato à riposare nel lor Conuento; E perche era tempo di state, ed i caldi eccessiui, leuatoli per Maggior commodità la Tonica di panno di Segouia hebbe otio di mettergliene vna di Menore osseruante: ed hauendo seco alcune delle sue produtioni, di seruirsene per la sua Biblioteca, il Venerabile Fra *Alfonso* li cui pensieri erano tutti riuolti in Dio, e nella beatissima Vergine, ne meno se ne accorse: onde poi il P. *Vuadingo* stampando il *Catalogo* de gli *Scrittori Minori* mutando al quanto il nome notasse

ALFONSUS DE OROSIO *Hispanus* scripsit

Historiam Reginæ Sabæ doctis intermixtis Considerationibus. Salmanticæ, apud Dominicum de Portinaris An. M. D. LXXV.

Sermones de Sanctis. Ibidem apud Simonem de portinaris A.M.D.LXXIII.

Quadragesimale Madriti apud Petrum Cossin. A.M.D.LXX.

Sermones à Dominica in Albis, usque ad Feriam III. Pentecostes. Compluti, apud Andream Angulo A. M. D. LXXI.

Veramente non si mostrò ingordo, contentandosi frà quaranta, o poco meno, di quatro produttioni. L'hauerà forse fatto perche non così facilmente fusse conosciuto il plagio? Non lo credo, anzi stimo, che ne meno ci hauesse colpa veniale.

E noto à non amusi, che chi s'applica à scriuere Opere tali, non possa farlo senza l'altrui aiuto: e però la cosa deue attribuirsi à F. F. Spagnuoli che meglio di lui poteuano esserne informati.

Anco li F. F. Agostiniani potrebbono fare libraria di Scrittori in fol., se raccogliessero Spiche da Domenicani, de Cistercienfi: e và discorrendo. F. ALFONSO D. HOROZCO fù dell'Ordine Eremitano di S. Agostino, e non solo compose, vi dico di bel nuouo, le Operedal Vvadingo notate ma molte più; delle quali egli stesso tessè il Catalogo, a maggior lode della Beata Vergine di cui fù diuotissimo, come si può vedere in fine della di lui *Vita* Composta dal dottissimo M F. *Giouanni Marguez*, e data in luce dal P. M. F. Tommaso d'Errera in Madrid M. DC. LVIII. ed in principio delle di lui Confessioni, ed apresso F. *Filippo* Elssio nell' *Encomiastico Agostiniano* pag. 37. Fù scoperto il plagio del Valorosissimo D. *Nicolas Antonio* Caualiere di S. Iago, e Canonico di Siuiglia nella *Bibliotheca de gli Scrittori* di Spagna p. 23. segu non lasciando di notare in fine: *Cancelandum utique est ALFONSI nostri nomen à Bibliotheca Francisceana Luca Vuadingi.*

Egli passò a godere le mercedi douute alla sua vita incorrotta li x.x. di Settembre nel M. D. XCI. e le opere furono stampate esso viuente, e le *declamationi per la Quadragesima* stampate in Madrid per Pietro Cosini, non Cossin. in 4., e quelle per le Domeniche doppo Pasqua fino alla Pentecoste stampate in Alcala d'Henares in 8. Si conseruano, con altre, come gioie da Paradiso nell' *Aprosiana* di S. Agostino di Vintimiglia, e furonmi mostrate da Fra Domenico Antonio Gandolfi Lettore di Sacra Teologia, e Predicatore Custode della medesima: e che non lascia di mouer pietra per raccogliere le Opere degli Scrittori Agostiniani, e specialmente di questo Venerabile F. Alfonso, con occasione, che ero in compagnia d'altri forastieri.

OROSIUS v. *Anilo.*

(1960.) ORPHEI nomine quæ extant *Poemata*, præsertim *Oracula*, & festa seu initia ex *Clemente Alexand.* & *Suida*, ONOMACRITO Athenienfi tribuit *Frisius* Bibl. ioth. *Gesneri* p. 641. vide *Vossium* de Poetis Græcis cap. II. p. 8. Addit *Symbola Normanniana Heinsium* ex *Philopono* in *Aristot. de* anima, *Aristarch.* p. 42. 43. *Selden.* tit. ind. Auctor. & *Voigt.* S. Triad. 40. Ad Onomacritum etiam inclinat *Lambecius* Comm. de Bibliothec. Cæsar. lib. VI p. 133. Ad Cercopem autem quendam ex Cicerone referunt *Act. Erud. Lipf.* 1690 p. 98. (a) Addit *Diecmanniana* nota: Opus de lapidibus se TIMOCLI SYRACUSANO cum *Suida* tribuere malle, ait *Bochart.* Hierozoic. Tom. II. pag. 386. fin. Huic adde *Symbolam Mastrichtianam* serius allatam à n. 1. ad 8. sequentem:

1.

Orpheus.

Orpheum Poetam docet *Aristoteles* nunquam fuisse, & hoc Orphicum Carmen Pythagorei ferunt cujusdam Cecropis. At *Orpheus* id est imago ejus, ut vos vultis, in animum sæpe incurrit.

2.

De eo vid. *Lomeier* de Bibliothec. cap. 5. pr. pag. 77.

3.

Quid ergo inquies, *Orpheus Chirone* antiquior fecit? Sed quæso quæ memorabamus Orphei Scripta revera Orphei non sunt, sed *Onomacriti*, qui circa Olymp. LV. florebat, Jac. *Capellus* in Hist. Sacr. & exotica ad annum Mundi 2811.

4.

De ejus versibus vid. *Boxhornii* Judicium supra in elogiis Catonis Prisci, ex Comment. ad Sat. Sulpitiæ.

5.

Orpheus seu potius *Onomacritus* Hymno de Protheo: Jacob *Duportus* Gnomolog. Homeri Iliad. 1. num. 5. pag. 4. a.

6.

Nunquam eum extitisse cum *Vossio* defendit *Borremans* de Poëtis & Propher. p. 80.

7.

Ejus hymnos Spurios probat *Reinef Epist.* 63. Daum. pag. 168. med. & Epist. *Daum.* ad Reinef. 67. p. 176. prope fin.

8.

Quemadmodum sub *Orphei Lebethrii* persona, Orpheus *Crotoniates* sua scripsit argonautica. *Usserus* Synt. de 70. interp. c. 1. p. 3.

(a) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1690. pag. 98.

Tria qua sub Orphei *nomine ab Aldo & Henrico Stephano olim edita, & nunc rursus nitidioribus typis recusa sunt*, (*curante* Andrea Christiano Eschenbachio,) *poemata, Argonautarum expeditionem, Deorum laudes, & naturam lapidum describentia, an unum eundemque* Orpheum *auctorem habeant, & cui ex* Orpheis *adscribenda sint, parum exploratum est eruditis. Thracem ipsum antiquissimum philosophum & poetam, qui feras cantu suo attraxisse fingitur, & ex Mosis doctrina multa accepisse, acvir sapientissimus divinorumque mysteriorum peritissimus a* Lactantio *lib.* 1. *cap.* 5. *vocatur, & ab Augustino* Steucho *lib.* 7. *de perenni philos. cap.* 10. *primus Theologorum Graecorum, ut* Mercurius Trismegistus *Aegyptiorum, extitisse censetur, hac carmina scripsisse nequaquam credendum. Imo eum nunquam extitisse, sed, qua sub ejus nomine circumferuntur*, Pythagoræum *quendam* Cecropem *auctorem habere, ex Aristotele tradit* Cicero *lib.* 1. *de nat. Deor. quin & carmina, qua vetustas Orphica appellavit, non quod Orphei essent, sed quod ab eo tradita continerent, eo nomine venisse Grotius lib.* 1. *de verit. relig. Sect.* 16. *observat. Ergo qua hoc nomen prae se tulerunt, suppositicia fuere omnia, incertumq; prorsus, quo auctore conscripta.*

ORPHÆUS v. *Musæus.*

(1961.) *Theoph li* ORTHOLOGI Σφιγξ sive *Lamentatio Orientalis Ecclesiæ super defectione quorundam ab antiqua Religione Græca, & obsequio Patriarcha Constantinopolitani, cum explicatione fidei dogmatum:* ex Græco & Slavonico, Versio Polonica. Vilnæ 1610. est MELETII SMOTRISII, Archiepiscopi Polocensis. *Histor. Eccles. Slavon.* lib. IV. cap. 2. p. 472. 573. Hæc *Symbola Normanniana.* Addit *Symbola Flensburgo-Molleriana*: Episc. Vitepscienſis & Mscislaviensis, Græcorum sacris addictus, postea itidem à Græcis nonunitis ad Ecclesiæ Romanæ unitas Ao. 1628. transgressus Lamentum hoc detestatus est, & alios pro contraria sententia libros edidit, de quibus uti & Antagonistis ejus videndus hic Am. *Wengersii* Lib 4. Sclavoniæ Reform. l. allegato v. & Theophilus.

ORTHUINUS v. *Gratius.*

(1962.) *Joannu* OSANAVERI *anagrammatico* nomine editum *de Simplici Veritate libellum*, Germanicum ab *Anna Ovena* HOJERIA, fœmina in Septentrionalibus oris non incelebri, notat *Mollerus* Part. II. Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbricæ pag. 142. 143. qui & in transmissa Symbola illum initio prodiisse sub titulo einfältige Wahrheit / & deinceps cum reliquis ejus Poëmatis vernaculis recusum Amstelod. 1650. in 12mo. innuit.

(1963.) *Lucido* OSITEO. *Anagramma* est *Ludovici* SESTI nobilis Lucensis, Ordinis Prædicatorum, qui sub hac larva edidit Italice: *La Censura del Antisatira della Signora Angelica* Tarabotti, Scherzo Geniale 1656. in 8vo uti fusius docet *Villani* nella *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXV. p. 75. hic transcripta:

LXXV. LUCIDO OSITEO. Questi è il P. M. F. *Lodovico Sesti* nobil Lucchese dell' Ord. de Pred. il quale per fuggir l'Otio nelle hore del Meriggio scrisse la

Censura dell' Antisatyra della Signora *Angelica Tarabotti* fatta in *Risposta* alla *Satira Menippea contro il lusso Donnesco* del Sig. *Francesco Buoninsegni*. Scherzo GENIALE di *Lodovico Ositeo* Academico Aristocratico. In Siena per il Bonetti nella stamp. del Publico M.DC. LVI. 8.

Delle lodi di questo Eruditissimo Padre si hà qualche particella nell' *Italia Regnante* di G. Leti Lib. IV. della P-IV. pag. 465. Al presente egli è Priore del Conuento di S. Romano nella Patria nel quale hà fondato nobilissima Libraria lodatissima da chiunque la vede in passando per Lucca. Me lo racontò *Carlo Francesco Fenogli* Gentihuomo principale della nostra Città, il quale ito à bagni per istar meglio, non ha guari, che, sconciatosi lo stomaco nel bere di quelle acque, cade nelle rete di Libitina.

(1964.) Petri OSORII nomine præfixo, edidit Italico idiomate, *Modum facilem & utilem visitandi Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, dum publicæ venerationi expositum est*, Mediolani 1632. apud Philippum Ghiselfum *Joannes Baptista* VERANUS, Jesuita Mediolanensis, *elegambe* pag. 227.

Vide hæc repetentem *Sotwellum* Bibliothec. Script. Societ. JEsu p. 419.

OSTILIO v. *Contalgeni.*

OTHO v. *UDO.*

(1965.) *Arenif* OTONALI, *Anagrammatica* larva est *Antonii* ALFERI edentis Italice: *Pentateuco Politico* overo *cinque Disinganni, Spada, Tamburo, Pifero, Scudo, Tromba.* Al Duca di Ghisa, per l'invasione del Regno di Napoli l' Anno 1655. dal proprio al nostro idioma tradotto da *Arenif Otonali* Turco fatto Christiano. Vide la *Visiera Alzata Villani*, Hecatostes num. XI. p. 31. (a) quæ sic habet.

(a)

XI. *ANTONIO ALFERI. Si vede andare attorno per le Mani de Curiosi pur troppo corrivi à dissipare il danaro, quando capita qualche libro Manscherato con nomi strauaganti, quale è questo*

Pentateuco Politico *ouero cinque Disinganni* Spada, Tamburo, Pifero, Scudo, Tromba. *Al Duca di Ghisa, per l'invasione del Regno di Napoli l' Anno M.DC. LV. dal proprio al nostro Idioma tradotto da* Arenif Otonali *Turco fatto Christiano. In Tuscan. e di nuouo nell' Aquila per Gregorio Gabbi M. DC. LV. Ad instanza de gl' Heredi di Gio: Battista Barone &.*

Da ARENIF OTONALI. ne cauo per metatesi ANTONIO ALFERI, ne parmi essermi allontanato del vero.

verisimile. La Famiglia Alfieri è nobile in Crema, siccome è auanti dalla Nobiltà d' Italia di Gio: Pietro *de Crescenzi Romani Par. II. Narrat. X Cap. I. pag 417. e Cap. II pag. 421. e 428. E di questa Famiglia fù il* Conte Catalono Alfieri *da Magliano Cavaliere dell' ordine dell' Annontiata Mareſcial di Campo, e Luogotenente Generale, che governò l' Eſercita Savoiardo, quando iſtigato da qualche ribello Genouese senza intima guerra, li 13. di Giugno il doppo Pranzo douena partire per Ceua, ed indi con le truppe raccolte portarsi à sorprendere la Città di Sauona. Ed io hò vedutta la copia d' un biglietto in un ottauo di foglio, che altro non conteneua che queste poche parole:* Conte Catalano. Sono gionti Braſca, e Soardo. Tutto và bene, e non v' è tempo da perdere. *Ma non però così bene come pensarono perche ritrouata ben munita Sauona; hebbero per lo meglio portarsi altroue, e giunsero alla Pieue di Teco, della quale s' insignorirono: ma alli 6. d' Agosto messo in fuga dal Sargente Maggiore di Battaglia* Pietro Paolo Reſtori, *fù costretto con perdere la Segretaria, dalla quale si sono scoperti tutti li trattati à lasciar prigione la maggior parte del fiore della Nobiltà Piemontese. Una delle lettere finisce:* Addio Volpe vecchia. *Fù veramente Volpe vecchia, perche essendo gli altri rinchiusi in Castelluecchio, se ne scappò in Piemonte. Non però potè schiuare d' esser priuo delle cariche, e di finire infelicemente la vita.*

(1966) Rudolph OTREB, Britanni (id eſt, *Roberti* FLUDI) *Tractatus Theologico Philosophicus, de Vita, morte, & resurrectione, Fratribus Roseæ crucis dicatus*, Oppenheim 1617. 4. *Borell.* Bibl. Chym. p. m. 164. Anagrammate nimirum diſſimulatum nomen: v. *Caſpar. Kirchmair*, diſſert. de Paradiſo, cap. 1. §. 8.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguiſez pag. 581. idem ex D. Michaelis *Waltheri* Poſtilla Myſtica pag. 672. docet *Olearius* literis d. 26. Julii 1670. Hala Saxonum ad me ſcriptis, qui *Robertum* de FLUCTIBUS ſed de FLUDO appellat.

(1967) OTTAVIANO JANIDA della „Città di Ruvo Academico incognito, ha ſtam„pata una Comedia aſſai bella, intit. *Gli Sdegni „Placati.* ma l' Auctore è *Antonio* AVITAJA del„la ſteſſa città di Ruvo, in Napoli, per Rober„to Mollo 1650. in 12. Verba ſunt *Toppi* Biblioth. Neapolit. p. 24. & 231.

OTTAVIO v. *de Franceſci.*

(1968) *Julius Conradus* OTTO, ex Judæo Chriſtianus. Antea dictus fuit, R. *Naphtali* MARGOLIOTH. Citantur autem ejus nomine in Bibliotheca Bodlejana poſt N. pag. 23. col. b. varia.

(1969) P. OVIDIO *Naſoni* tributa falſo ſcripta Auctoribus ſuis reſtituuntur in *Fabricii* Bibliotheca latina.

(I.) *Heroïdes ſive* Epiſtolæ quædam, Aulo Sabino. p. 36.

(II.) *Somnium*, quod incipit: nox erat & Somnus &c. OVIDIO JUNIORI Append. pag. 21.

(III.) *Elegia de Philomela*, Albio OVIDIO JUVENTINO. ibid.

(IV.) *De Pulice.* OFILIO SERGIANO. ibid.

(V.) *Carmen Panegyricum ad Calpurnium Piſonem M. Annæo* LUCANO. p. 38. 79. & App. pag. 30. ac ante eum ex Hadriano *Junio Similem*. Et ex *Scaligeriana* Gallicis *Symbola Normanniana*: adde *Colomeſ.* Notas ad Quintiliani Inſtit. pag. 233.

(VI.) *De Argumentis Singulorum* Virgilii *librorum* HERENNIO MODESTINO JCto adſcribuntur à *Gesnero* Biblioth. Univerſal. fol. 313 col. b. ex Bernardino *Rutilio* eadem ex *Mandoſii* Biblioth. Romana obſervant *Acta Eruditor. Lipſ.* 1693. p. 308.

(VII.) *Halieutica* NEMESIANO deberi potius, notat *Baribius* adverſariorum lib. LXIX. cap. VII. p. 2292. & huic & Ovidio abjudicata, GRATIO adſcribere mavult *Plitius* Variar. lection. in Auctores rei Venat. pag. 438. —— 441. docentibus *Symbolis Normanniana* & *Rauſchiana.*

(VIII.) *De Vesula* PAMPHILI MAURILIANI *libros tres* Ovidio ſuppoſitos docet *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 38. (b) & Append. pag. 21. 22. LEONI *Protonotario Bizantino* illos tribuit Colomeſius diſſertat. de Scriptoribus dubiis n. XIX.

(IX.) Ejusdem MAURILIANI ſunt *Elegia LXIII. de arte amandi*, quæ PAMPHILI nomine veniunt Ovidio ab aliquibus adſcripti. *Fabricius* Append. p. 21.

(X.) *Conſolatio ad Liviam* Auguſtam de morte Druſi Neronis & Pedonis Albinovani judicante *Fabricio* Biblioth. Latin. p. 38. Sub cujus etiam nomine edita eſt ab Heinſio inter operæ Ovidii Lugd. an. 1629. in 12. Tom. pag. 384. Ovidio tamen reſtituitur a *Barthio* Adverſar. lib. XXI. cap. II. p. 1015. Adde ſerius allata *Maſtrichtiana* ſequentia n. 1. 2. 3.

MASTRICHTIANA n. 1. 2. 3.

Lucanus.

1.

Dubius auctor *Carminis ad Piſonem.*

2.

Auctor *Carminis ad Piſonem* quem Lucanum non fuiſſe infra probo: Gilbertus *Cuperus* lib. I. obſ. 2 pag. 10. fin. agit autem id ex profeſſo lib. 3. cap. I. pag. 263.

3.

Ei *Carmen ad Piſonem* adſerit quod *Ovidio* fuit adſcriptum, Had. *Junius* lib. 6. animad. cap. I.

ubi & ipſum carmen eſt, & ex Junio *Raynand.* de mal. & bon. libr. §. 256.

(1970) OWENI opuſculis Poeticis inſerta *Monoſticha num. XC. Moralia*, *Michaeli* VERINO tribuit *Colomeſius* dans ſa Bibliotheque Choiſie p. 164. 165. vide *Ghilini* Teatro d' huomini letterati tom. I. p. 171. *König* Bibliothec. Vet. & Nov. p. 838. 839. *Jugemens des ſavans* tom. IV. part. IV. num. 1225. p. 53. add. p. 96.

(1971) *Johannes* OXFORDIUS. Ei tribuitur à *Lelando* Volumen quod inſcriptum extat: *ſcala mundi*; vide *Voſſium*, de Hiſtor. Latin. lit. II. cap. LVI. pag. 449. qui tamen dubitat an non potius ſit idem opus cum *Joannis* DE FORDA aut FORDAN Scoto Cronico, aut cum *Thoma* GRAJI Scala mundi lib. III. pag. 725. Prius displicet *Sandio* in notis ad eum locum pag. 146. de altero autem ſententiam ſuam non aperit p. 261. notato tamen & ibidem *Voſſio*.

(1972) OXONIENSIS *Univerſitatis judicium de ſolenni liga & fœdere juramento negativo & ordinationibus Parliamenti circa diſciplinam & cultum*. Oxon. 1648 à *Roberto* SANDERSONO ibidem Profeſſore Regio compoſitum ſed à tota Academia & plena Convocatione approbatum Jun. I. 1647. Habeo hoc ex literis Dr. Cave de Anno 1676. 12. Kal. Jun. Hyde nihil annotavit de hoc ſcripto cum tamen aliquot *Sanderſoni* quem Epiſcopum Lincolnienſem vocat recenſeat. pag. 523. poſt N.

(1973) OXYORUS: MONTAIGU. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 581.

P.

PACATUS v. *Latinus*.

PACEMUTUS v. *Nomicus*.

(1974) *Erneſti* PACIANI nomine edidit *Eduardus* PHILIPPI Ehrenſteen / memorante *Scheffero* Sveciæ literatæ. pag. 334.

(I) *Epiſtolam Reſponſoriam ad Polonicum Legatum Chriſtoph. Przimoski* de oratione ad Regem Sveciæ Coli habita, Stetini Anno 1655. in 4to *traducta* eſt poſtea *in lingnam Germanicam* & aliis ſæpius recuſa.

(II) Declarationem qua Ordinum Generalium injuria Reſidenti Apelbomio illata vindicatur in modum reſponſi ad literas dictorum Ordd. Amſtel. 1657. 4. & alibi.

Quibus ſupperaddit *Witten.* Diar. Biograph. Part. II. ad d. 30. Junii 1686.

(III) *Vitam Caroli Guſtavi Suecia Regis, poſt conc. funebrem recitatam.*

IV) *Memorabilia Varia Mediationis & Pacis Negotium concernentia, &c.*

(1975) Jacobi PACIDII *Epiſtola ad Andream Rivetum, de Communione Chriſtiana cum gentilibus & Pontificatu Chriſtianorum*, perhibetur eſſe *Jacobi* GOTHOFREDI, celeberrimi illius JCti; cujus ſcripta plurima, notæque cumprimis in omne Jus Civile, manibus omnium teruntur: *Scaven.* num. 8. qui utinam rationem notitiæ addidiſſet.

Rationem hanc facile reddi autumat Clariſſimus *Ranſchius* in tranſmiſſa *Symbola*, cum Pacidius idem ſit quod *Godefredus*, vide *Bailleti* Auteurs degviſez pag. 510. & in Catalogo pag. 581. Editam autem hanc epiſtolam *Jacobi Godofredi* nomine à Joh. Anton. & Samuele de *Tournes* memorat *Deckher*, de ſcriptis adeſpotis pag. 116. 117. vide *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 52. & *Selden* Syned. l. 342.

(1976) Hermanni PACIFICI *Expoſitio, qua ratione controverſia de cœna Domini orta, cognoſci poſſit*, Franckenthal. 1578. 8 prodiit. Ea *Chriſtophoro* HERDESIANO, Syndico Norimbergenſi, de quo c. 2. *Anonym.* num. 32. egimus, tribuitur à *Joh. Hornbeck.* ſummæ Controverſiar. lib. 9. pag. 692. edit. ſecundæ.

Eidem *Herdeſiano* adſcribit *Freherus* Theatro Virorum eruditione clarorum pag. 899. aliud ſcriptum, quod itidem ſub *Hermanni Pacifici* nomine prodiit anno 1581. cum titulo: *Synodus Epheſina cum adjunctis theſibus.* Neoſtadii. in 4to. Continens paginas 64. Theſes autem illæ ſpeciatim habent paginas 170. Addit *Diecmanniana nota* plenum exſuo exemplari titulum *Simplex & dilucida Expoſitio, qua ratione controverſia de cœna Domini orta facile cognoſci & componi poſſit.* Ac in fine: Idem facit *Freherus* Theatr. viror erud. claror. pag. 899 a ubi ſub eodem *Herm Pacifici* nomine *Herdeſianum Neoſtadii* Anno 1581. 4. librum edidiſſe addit, cui tit. *Synodus Epheſina cum adjunctis theſibus de cœna Domini.*

(1977) PACIFICI A LAPIDE nomine prodiit Cosmopoli 1605. in 4to. *Homo Politicus.* Hujus Scripti Auctorem credi *Chriſtophorum* RAPP. Cancellarium Electoralem Boruſſiæ memorat *Symbola Sperlingiana.*

(1978) PACIFICUS A LAPIDE, qui Stricturas in Severinum *de Monzambano* edidit eſt *Philippus Andreas* OLDENBURGERUS, quem ſub perſona etiam Burgoldenſis latere ſupra monuimus. Vide *Pufendorffii* diſſertationem de Rep. Irregulari. *Kulpiſium* ad Monzamban. pag. 13. ſq. & *Thomaſium* in notis ad eundem p. 3. qui omnes hac

hac de re tanquam certa & indubitata loquuntur.

(1979) PACIFIQUE d'*Avranches*. N-des DESERTS. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 581. v. Anon. 250.

Veranius Modestus PACIMONTANUS v. *supra*

(1980) Desiderii PACII nomine velata prodiit *Epistola Belgica*, quam esse *Guilielmi* SOLDENI, Ecclesiastæ Delphensis, ex JCto summo *Gerhardo von Mastricht* didici: vide verba exinde citata *infra*, in nomine *Teutonici*.

Adde Benthemii modo editum libellum Holländisch. Kirchen und Schul-Staat part. 2. pag. 27.

SALDENUM nominat *Bailletus* Auteurs degvisez pag. 310. & in catalogo pag. 581. Vitio adeoque prioris editionis tollendo hicque à Correctore operis sublato.

(1981) PACUVIO Suppositum esse, a MURETO Versum, quem ille ad *Scaligerum* miserat, vide differentem Vossium apud *Fabricium* in Append. ad Bibliothecam Latin. p. 6.

(1982) PADERBORNENSIS *Gymnasii* nomine publicatos 1641. cum notis & Castigationibus T. Livii Historiarum libros XXXIII. à *Joanne* HORRIONE in Anonymis num. 1143. memoravimus, quæ hic repetere merito supersedemus.

(1983) D.F. DE PADILLA nomine circumfertur *Opus historicum Hispanico sermone* scriptum cui titulus: *Illustres Barones de Espanna y Cosas aumentadas en ella. Quod* tamen *Ferdinandus Gadea Antonio de Lebrixa*, Vulgò NEBRISSENSI, tribuit apud Nicolaum *Antonium* Biblioth. Hispaniæ p. 108. col. b.

PADOVANO v. *Crudelio*.

(1984) PÆONIS & PYTHAGORÆ *Exercitationes Anatomicæ & Medicæ* bis 50. Basileæ 1682. in 8vo Auctores habent *Johannem Jacobum* HARDERUM, & *Johannem Conradum* PEYERUM, quorum ille per Prodromum Physiologicum, ac Examen Anatomicum Cochleæ terrestris domiportæ; Hic per Exercitationem de Glandulis intestinorum atque anatomen Ventriculi Gallinacei, ab aliquot annis Orbi erudito innotuerunt. Vide *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1682. pag. 217. 218.

(1985) *Gio Sonta* PAGNALMINO. Sub personato hoc nomine, edidit *Augustinus* LAMPOGNANI, Abbas Casinensis Italice: *della Carezza da Nolo*: overo *del Vestire & usanze alla moda*, libri due. In Milano, per Lodovico Monzo 1649. in 12mo testante la Visiera Alzata Hecatostes num. III. pag. 24. vide quæ supra in *Fuggitivo Academico*, & *Tanto Magnalpina* monuimus.

De PALACEDA v. *Giron*.

(1986) PALÆMONE Arbitro dubiorum Sponsaliorum Apollineorum prodiere Hafniæ 1646. Vernaliæ Divæ Sophiæ sacra, quæ Auctorem habent *Thomam* BANGIUM, Professorem Academiæ Hafnienſis Primarium, indicante *Symbola Elensburgo Molleriana*.

(1987) *Francisci* PALÆOPOLITANI cura & Opera prodierunt anno 1668. Londini 2. voluminibus, *Dialogi Sacri*, in quibus variæ disquisitiones & Documenta de Deo, ejusque attributis & Providentia continentur, aut ut Anglice sonat libri inscriptio: *Divine Dialogues, containing sundry disquisitions and instructions, concerning the Attributes and Providence of God.* Sub hoc, nomine latet *Henricus* MORUS S. T. Pr. Collegii Christi apud Cantabrigienses Socius, qui, opera sua Theologica grandi satis volumine in, folio latine nuper edidit. In quo hi dialogi, locum habent. Verba sunt Clarissimi Domini *Caréi* ex literis ejusdem ad medatis Islingthonio 8. id. Decembr. 1676. excerpta. Prodierunt autem opera Henrici Mori Lond. anno 1677. in fol. ubi Dialogi memorati conspiciuntur, ita ut Philosophico Tomo priore pag. 637. & seqq. exhibeantur dialogi divini tres priores hoc titulo: *Dialogi divini per Autorem latini redditi disquisitiones varias & instructiones continentes, de attributis & providentia DEI.* Tres primi dialogi qui de attributis Dei tractant, ejusque providentia in genere collecti & concinnati cura ac industria F. P. Sequitur *dedicatio* scripta Johanni *Finchio* Equiti aurato Magnæque Britanniæ Regis apud Turcarum Imperatorem Legato, sic incipiens. *Mirari forsan potest Excellentia tua, quod mihi in animo esset, quod hosce tres Francisci Palæopolitani dialogos tibi* &c. Subscribitur *Henrici Mori* nomen, & subditur p. 642. *Francisci Eviffort Palæopolitani Epistola* ad nobilem Amicum de subsequentibus dialogis. Pagina sequente personarum in subsequentibus dialogis, cum aliqua ailusione ad earum nomina proprii characteres (verba sunt ipsius libri) exhibentur. In iis quintus ponitur *Eviffor*, homo in Criticismis, philologia, & historia bene versatus. Quem proinde liquet ipsum *Henricum Morum* auctorem libri esse velle. Qui & seipsum laudat nomine *moderni auctoris* pag. 651. §. *XL. dialogi primi*, qui pertingit usque ad p. 678. ubi *tres paginæ scholiorum* sequuntur. Quæ cuncta hucusque divinæ existentiæ, æternitati, omniscientiæ, aliisque attributis demonstrandis impenduntur. *Dialogus* II. a pag. 681. ad 718. sine scholiis, Objectiones Lucretii & aliorum contra Providentiam divinam solerti, & eandem ab omnibus incommodis ex permissa impietate hominum &c. deduci solitas defendit. *Dialogus* III. c. 1. p. 718. ad 768. quam scholia quatuor paginarum sequuntur. Objectiones alias eximpietate hominum &c. solers, ac de Trinitate disputat a §. *XLI.* p. 764. ad finem, philosophiæ.

Tomo vero *posteriori Philosophico* pag. 645. & seqq. exhibentur reliqui dialogi hoc titulo. *Dialogorum divinorum posthumi duo*, ante annos fere duodecim scripti (nempe anno 1668. quo & Palæopoli 29. Novemb. data Epistola est ad nobilem

bilem Amicum superius memorata) nunc vero per autorem in Latinum versi; qui tractant *de Regno DEI*, & de speciali illius providentia per Christum super Ecclesiam a principio usque ad finem seculorum. *Eorum* IV. a pag. 649. ad 692. *cum scholiis* paucis. V. a 694. ad 744. *cum scholiis quinque paginarum* specialia, cum applicatione Apocalypseos, de statu Ecclesiæ præsenti exhibent; in iisque colloquiis Lutheri cum Diabolo super missæ sacrificio disputationem § XXIV. pag. 725. & seqq. recoctam ex ties, & nuper adhuc adeo ut a Clarissimo Casp. *Sagittario* peculiari prolixo scripto, defendi denuo necesse habuerit. Quare vero dialogos hosce olim conjunctim editos, nunc ita separaverit auctor, ipse rationem reddit præfationis generalissimæ §. XIII. & XIV.

Hoc eo prolixius recensere volui, quoniam & ipsi dialogi tunt lectu dignissimi, & neque illorum neque *Evisloris* aut *Palæopolitani*, quinimo quod magis miror nec ipsius Henrici *Mori* ulla mentio fit in *Hydeano Catalogo*.

(1988) PALÆOLOGUS *Philoremus: Martin* LARDENOY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 561.

(1989) PALÆOPHILUS: *Jacques* MEUTEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 587.

(1990) *Gregorii* PALAMÆ nomine edita est Parisiis, *Johannis* MONACHI πανευμαστορος disputatio inter caput & animam, observante ex *Hoefschelio* Antonio *Reifero* in Indice MStorum Bibl. Augustanæ p. 33.

(1991) PALATINORUM Ministrorum nomine, prodiere sequentia scripta.

I. Ausführlicher Bericht / was die reformirte Kirchen in Teutschland gläuben oder nicht gläube: Item, was sie für Ceremonien gebrauchen oder nicht / sam einem kurtzen Anhang / gestellet durch die Theologen in der Churfürstl. Pfaltz zu Heidelberg / bey Gotthard Voglin / 1609. & 1612. in 12.

II. Antwort der Heidelbergischen Theologen, auff die Continuation Examinis des ausführlichen Berichts / was die reformirte Kirchen in Teutschland glauben oder nicht / bey Voglin. in. 12. 1613.

III. Endliche überweisung / daß die Verklägere der reformirten Kirchen die Schrifften derofelben wissentlich falsch anziehen / dem spöttischen Buche der Würtenbergischen Theologen, genannt Promotio gehaltenen Examinis (Tubing. 1910. in 8.) entgegen stellet / durch die Theologen der Churs Pfaltz Heidelberg / bey Gotthardt Voglin in 7. 1611.

IV. Anhang des ausführlichen Berichts / &c.

V. Beschluß der Uberweisung / prioribus subjunctæ appendices. Hæc *Bartholomæo* PITISCO, Informatori tum temporis Principis Palatini, Friderici IV. cum Collega, *Michaele Lingelsheimio*, & aulici Concionatoris munere functo, tribuuntur à *Melchiore Adami* in vita ejus, quæ est Theologor. Germ. p. 840. & seqq.

Admonitio Christiana de Libro Concordiæ scripta à Theologis & Ministris Ecclesiarum, Joh. Casimiri, PALATINI ad Rhenum, Neostad. in 4. 1581. & 1583. Auctorem habet *Zachariam* URSINUM, cujus alia scripta Logica & Theologica habemus. Testem ejus rei *Conradum Schlüsselburgium*; in Theologia Calviniſtica, citat *Draudius* Bibl Classs. Theolog. p. 117.

Addit *nota Diecmanniana* editione secuti Hanov. Anno 1591. 8. & (ad citatum locum *Schlusselb.*) lib. 2. fol. 61. ac ad finem demum: *Zach. Ursinum* hujus Admonitionis auctorem esse, ipsi Reformati non dissimulant, v. Collat. Hagiens. pag. 11. ed. Belgicæ. *Hoornbeeck* Summ. Controv. pag. m. 535. & Melch. *Adami* in vit. Theol. Germ. p. 537.

PALATINUS v. *Kednadon.*

(1992) *Petri* PALATII Brixiensis novæ Ephemerides Motuum solis ab anno 1664. ad 1670. Romæ. 1664. fol. sunt *Francuci* LEVERÆ, cujus *Prodromus Astronomiæ restitutæ*, eodem loco & forma Anno 1662. prodierat; quod styli, & rerum ipsarum convenientia evincit, fatente insuper Typographo, opus posterius ejusdem cum Prodromo Auctoris esse: tum vero & Dialogi p. 62. ita loquitur Savinius ut facile probet semetipse. Sic & D. *Wasmuth* ad p. 4. Dialogi in exemplo suo notat. Atv. p. 52. inferius Levera fatetur. &c. Hæc *Symbola Normannina.*

(1992. *a*) PALINGENIUS Simplicissimus Personatus scripsit, censorem mundi / oder einfältige Theologische Politische Gedancken eines Christlichen Pilgrams über die heutige Zeiten und Läufften der Welt / Francfurth) auff Kosten des auctoris 1685. Auctor est Joh. Jacob SCHUTS, Francofurtensis juris Licentiatus, auctor Compendii Lauterbachiani. *Symbola* est *Maſtrichtiana.*

(1993) PALLADIO *Galatæ* tributum *Dialogum de Vita Chrysostomi* THEODORO DIACONO, aut certe cuidam JUNIORI PALLADIO asserere mavult *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. XIX. pag. 255. nihil autem de illa controversia statuit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 204. 205.

II. De *Historia* ejus *Lausiaca* superius in HERACLIDE diximus, quæ videri poterunt.

(1994) PALLADII nomine scripsisse *Ægidium* DE WITTE, CANDIDUM & ALBANUM alias quoque dictum, memorant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1693. p. 135.

(1995) *Sforza* PALAVICINO est Agostino SPINOLA v. *infra.*

(1995) Hugonis de PALMA *Theologiam Mysticam*, sive *Trivium sacrum*, *quod agit de triplici via animæ, purgativa, Illuminativa, Unitiva &c. editore A. Franc. de Monte*, S. Amstelodami An. 1647. in 12. *Th. Raynaudo* de mal. & bon. lib. pag. 141. 143. *Jo.* GERSONI a quibusdam adjudicatum, eidem cum aliis multis eripere satagit.

Libel-

Libellus una cum breviuſcula Appendice complectitur pag. 72. ſine dedicatoria editoris Franciſci *de Monte* epiſtola duorum foliorum, & præfatione introductoria, unius tantum folii.

Adſcribitur S. BONAVENTURÆ, habeturque Tomo VII. Operum Seraphici Doctoris: Verba ſunt Maximiliani *Sandei* Theol. myſticæ pag. 15. Idem tamen p. 650. inter alios eum ſcriptores myſticos recenſens, ut genuinum *Carthuſienſis* Monachi ejus nominis fœtum memorat, citra illam *Bonaventuræ* mentionem. Addit hic *nota Diecmanniana* ad verba (*editore A. Franc. de Monte*) ſequentia: Editor ille eſt nobilis ille ex Sileſia Jac. Böhmii aſſecla *Abraham* von Franckenberg / quem multa ἀνωνύμως & ψευδωνύμως vulgaſſe, Catalogus Scriptorum ejus, qui, eo defuncto, ipſius Theologiſchen Sendſchreiben vom rechten Kirchen-Gehen / ed. Amſtel. 1686. 8. præmiſſus eſt, oſtendit.

(1996 *a*) Joannis PALMERII *Nullitatis Proteſtatio, adverſus formulam Concordiæ*, prodiit, quam *Franciſco* HOTTOMANNO deberi, una cum alio, *Aſpaſii* nomine prodito, ſcripto, de quo ſupra ſuo loco actum eſt, inter alios etiam arguit *Leonardus Hutterus*, Concordiæ concordis cap. 32. quod omiſſum adeo *Schlüſſelburgio* miror, imprimis cum *Aſpaſii* ſcriptum, ejusque auctorem haud ignoraverit. Eodem ſub nomine *Epiſtolam Bellarminianæ ad Venetos Admonitioni oppoſitam*, vide *infra* ad nomen *Torti*.

Vide eadem confirmantem *Teiſſierum*. Tom. II. des Eloges des ſavans p. 141.

(1997.) Verante Palmerio, eſt *Sebaſtianus* SCARABICIUS, v. *Rhod.* num. 58. cujus extat *Tractatus de ortu ignis febriferi*, Patav. 1655. in 4to.

LVIII.

Verante PALMERIO, Sebaſtianus SCARABICIUS, Profeſſor Patavinus Medicinæ doctiſſimus, ante decennium cum ibidem agerem, adhuc ſuperſtes, cujus aliqua ſcripta Medica prodiere Patavii: quale vero ſit illud ficto ſub nomine expoſitum me latet.

(1998.) *Lelio* PALUMBO, cujus nomine extat Italice: Il *Sacrificio d' Abramo, Imagicomœdia*. Rom. 1648. in 4to. *Bailleto* in Indiculo des Auteurs deguiſez p. 582. eſt *Paul* BELLI, *Villani* autem ſcribitur *Paolo* OMBELLIS, nella *Viſiera Alzata* Hecatoſtes n. Lxx. pag. 72. hic ſubjuncto.

Lxx. LELIO PALUMBO ſotto queſto nome ſi hà.

Il *Sacrificio d' Abramo* Rappreſentatione Tragicomica di *Lelio Palumbo*, recitata in Muſica. In Roma M.DC.XLIIX. in 4.

L'Allacci nella Dramaturgia, dice, eſſere di *Paolo Ombellis* p. 281.

(1999.) PAMLERUS, BAMLERS, *Gaſpar. Gillet* HUNNIUS. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 582.

PAMPHILUS v. *Euſebius*.

v. *Landus*.

(2000.) PAMPHILI Martyris *Apologiam pro Origene*, EUSEBII PAMPHILI eſſe, docent evidenter *Bellarm.* de Script. Eccleſ. ad A. C. 326. p. m. 70. *Rivet.* Crit. ſacr. l. 2. c. 13. p. 225. & l. 4. c. 7. p. 407. aliique.

Et inter hos præcipue *Miræus* Auctarii de Scriptoribus Eccleſiaſticis cap. 23. pag. 181. adde *Prideaux* Orat. IX. §. 2. p. 83. *Caveus* tamen Hiſtoriæ Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 76. genuinum *Pamphili* Martyris fœtum agnoſcit. Adjutorem autem EUSEBIUM *Pamphilo* in *quinq; libris* Apologetici prioribus conſtituit *Du Pin* Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. I. pag. 201. *Sextum* Soli Euſebio tranſcribens. Addit *Nota Diecmanniana* v. locum Hieronymi apud *Riber.* in Proph. Minor. p. 771. init. & indicio Maſtrichti in marginalibus ſuis. Tom. 4. pag. 185. & 186. edit. Froben. Anno 1553. vid. Voeglerum in Phyſiologia paſſionis Chriſti p. 22. c. 3.

(2002.) Eliæ PANDOCHEI *Panthenoſia, de compoſitione omnium diſſidiorum circa æternam veritatem, aut veroſimilitudinem verſantium*, quod ſcriptum etiam vocat *Tubæ penultimæ ſtudium*, Baſil. apud Oporinum: eſſe *Guilielmi* POSTELLI, teſtantur *Geſnerus* p. m. 261. edit. Siml. *Reiſerus* de Atheiſmo p. 272. & 325. *Colomeſ.* Gall. Oriental. pag. 63. (a)

Adde le *Melanges Hiſtoriques* pag. 51. & *Indiculum prohibitorum Romanum* p. 58. & 104. *Heuniſch.* Nicodemi, ſive Hoff. Catholiſche Religion p. 28. Citatum *Symbole Flensburgiane*. Cui accedit nunc *Diecmanniana* (b) *nota*.

(a) Colomeſius Gall. Oriental. pag. 63.

Wilhelmus Lindanus (*de quo alibi*) *in Panoplia Evangelica 1564. pag 173. Aliut porro eſt quiomnes omnium non modo Hæreticorum ſed & Judæorum atque Turcarum adeo ne dicam Atheorum conciliaturus cum Chriſtiana veritate opiniones, ſcribit* Sex *ſemper fuiſſe credita Sacramenta, licet alicubi* Septem. *Sic enim eſt in libello cui ab omnium monſtrorum conciliatione nomen* Panthenoſia *fictum eſt, cujus equidem plurimæ ex cauſis haud futilibus authorem opinor* Wilh. Poſtellum, *qui ſe in frontiſpicio* Heliam *fingit* Pandocheum.

(b) Nota Diecmanniana.

Eliæ Pandochei Panthenoſia, (*nempe* Poſtelli *hunc librum* Panthenoſiam ἀπὸ τοῦ ἐνόσου, *quam meditabatur, appellabat*) *compoſitio omnium diſſidiorum circa æternam veritatem aut veroſimilitudinem verſantium, &c. Plura enim hic in titulo adduntur, quod ſcriptum etiam vocat* Tubæ penultimæ Ardor, *Baſil. apud Oporinum: (Ameo exemplari tam loci, quam typographi nomen cum anno impreſſionis abeſt.)* Huicque Diecmannus, *additq; porro: Correxi omnia, ut in exemplari meo in 8. excuſo ſequuntur. Eliæ Pandochei (hic enim per a ſcribit) nomen etiam eſt ſubſcriptum Dedicationi libri de Nativitate Mediatoris ultima pag. 11. ubi*

mmen in ipſo titulo Auctor ſe Guilielmum Poſtellum *vocat. Poſtellum Panthenoſiæ auctorem eſſe apparet ex ipſius libri p. 109. ubi ejus auctor ſe libros de orbis terræ concordia ante ſcripſiſſe ait, quos à Guil.* Poſtello *ſcriptos eſſe conſtat.*

(2003.) *Monſig.* PANIGAROLA. Sub illo nomine per errorem impreſſa carmina Italica Domini MASSINI Primarii Lectoris Patavienſis ex lett. di Visdomini p. 636. pr. lett. ult. indicat *Symbola Schröteringiana* addens in eo loco comparationem inſtitui verſuum horum cum operibus poëticis Ovidii & Horatii.

(2004.) PANNONIUS *Celius*: *Gregorius* HUNGARUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 582.

PANORMITANUS v. *Abbas.*

(2005.) *Antonius* PANORMITANUS. Huic vulgum falſo adjudicare vetuſtum Poetæ *Publicii in Hermaphroditum Epigramma*, à POLITIANO in latinum converſum, ſcribit idem *Politian.* lib. 5. Epiſt. ad Urceum Codrum. Hæc *Symbola Rauſchiana.*

(2006.) PANTAGRUELIS nomen inſcriptum libello facetiis pleno edito à *Franciſco* RABELÆSIO, lingua Patria, memorat *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 1245. col. b. infra; de quo *vide Anonymor.* n. 2597. *Rabelaſium Reformatum.*

(2007.) PANTHERUS, *Salomon*: RISINSKY, où RISINIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 582.

(2008.) PANURGUS, *Vincentius*: *Jean Baptiſte* MORIN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 582.

(2009.) PANYASIS *Cleophilo Samio* aut CREOPHILO ſuffuratus carmen dicitur *Clementi Alexandrino* apud *Friſium* Bibliothecæ Geſnerian. p. 651. col. a. idem Friſius tamen hoc carmen ipſi adſcribere videtur loc. cit. p. 178.

PANTALEON vide *anonymos*, num. 1010. *aa*

(2010.) PAPENHAUSEN *Wolfgangus Erneſtus*: *Antoine* LE BRUN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſ. p. 582.

PAPINIUS v. *Statius.*

PAPIRIUS v. *Maſſo.*

(2011.) PAPON, *Louis*: *Laurent* JOUBERT. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 582.

(2012.) PAPROCKI *Alexander*: *Adalbert, ou Albert* TYLCOWSKY. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 582.

PAPYRIUS v. *Cenſor.*

(2013.) Danielis PARADINI nomine, ſcripſit Germanice *Balthaſar* HAGELIUS, Jeſuita Bavarus, ſequentia, teſte *Alegambe* pag. 54. *Medicamen*, ſeu, *Antidotum Spirituale contra Hæreſeos venenum, & hujus temporis perniciosos afflatus. II. Reformationem Brixienſem*: item Germanice *III. Formas reformatas conficiendi literas cenſuales.*

Repetit hæc *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis Jeſu pag. 102. col. b. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1616.

(2014.) PARAGERIO & PARAGESIUS: *Angelique* APROSIO: *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 582.

PARASCHIUS v. *Cyſenius.*

(2014. *a*) Octavii PANZIROLLI nomine, *Hippolytus* PANZIROLLUS, Jeſuita Italus *Theſauros abſconditos Urbis Romæ* 1600. in 4to ediſſe idiomate *Italico*, memoratur ab *Alegambe* pag. 189.

Confirmat hæc Thomas *Hyde* Bibliothec. Bodlej. poſt N. pag. 31. Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 349. col. b. Occaſionem hujus ab HIPPOLYTHO fratri ſuppoſiti ſcripti explicat fuſe Janus *Nicius Erythræus* Pinacoth. III. num. LIII. p. 203. 204. addens eum qui hodie ſub hoc titulo venit, theſaurum ita aliorum opera auctum ac emendatum, ut præter titulum vix quicquam à Pancirollo habeat.

(2015.) *Johannis Philippi* PAREI *Ars Logica*, quæ prodiit Hanov. 1607 in 8vo teſtante *Jameſio*, à *Ravio* in notis ad hunc locum tribuitur KECKERMANNO, nulla ratione notitiæ expreſſa: indicante *Symbola Normanniana.*

(2016.) PARIS, *Claude de*: *Claude de la* PLACE *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 582.

PARISIENSIS v. *Johannes.*

- - - - - *Guiltelmus.*

(2017.) *Facultatis Medicæ* PARISIENSIS *Cenſura Bacologiæ Joh.* Quercetani Pariſ. 1604. à *Ravio* in MStis ad Jameſ. notis ad pag 411. & 425. *Johanni* RIOLANO adſcribitur, monente *Symbola Normanniana.*

(2018.) PARISII cujusdam nomine anno 1606. editam *Conſultationem de Controverſia inter Sanctitatem Pauli V. & Sereniſſimam Rempublicam Venetam, ad Virum Cl. Venetum*, inſeruit Tomo tertio *de Monarchia Imperii Melchior Goldaſtus*, memoratque marginali annotatione, *Jacobum* LESCHASSERIUM

RIUM illius auctorem prohiberi, quod valde verosimile sit alia ipsius opera inspicienti.

Eichelium hæc confirmantem vide in præfatione ad *Procopii* ἀνέκδοτα & Amplis. JCtus & nunc Syndicus Bremensis Gerh. à *Maastricht*. Histor. Juris Ecclesiast. & Pontificii pag. 23. doctissimum hoc nomine laudat, addens: Hinc *qui* Venetorum causæ favebant, hoc jus semper in ore habebant, quos inter familiam ducere videtur *Jacobus Leschasserius* Parisiensis, jurisconsultus homo cordatus & antiquitatis apprime peritus, qui exiguum in hac causa dedit libellum, suppresso tamen nomine, cui titulum fecit *consultatio Parisii cujusdam de controversia inter Sanctitatem Pauli V. & Remp. Venetam* &c. Joh. *Eichelius* in præfat. Procopii §. 50. Ita quoque citat cum adjecto nomine *Leschasserii* hanc consultationem Christophorus *Justellus* in testimoniis de codice canonum Ecclesiæ Universæ ei præmisso.

(2019) PARISIENSIUM Theologorum quorundam *Confutatio Censuræ, sub nomine Facultatis Theol. Paris. editæ, in quasdam propositiones ex R. Patris Santarellæ libris collectas*, 1627. in 4to excusas, a *Guilielmo* FABRICIO, Noviomago Theologiæ Doctore, & Professore Lovanii editas esse, *Valerius Andreæ* Bibl. Belg. pag. m. 315. testis est, & quidem satis idoneus, utpote qui Collega ipsius fuerit. *Fr. Sweertius* hoc iterum tacet.

(2019. *a*) *Fratris Joannis* DE PARISIIS D. Theol. Ord. fratrum Prædic. de Potestate Regia & Papali, ann. CIↃ CCCXXII (Alibi nominatur *Joannes* DE POLIACO, Concionator & M. Parisiensis) verba sunt Caspar. *Sagittarii* pag. 716. suæ introductionis Posthumæ in Hist. Ecclesiasticam.

(2020) *Matthæus* PARKERUS, primus sub Rege Elisabetha Archiepiscopus Cantuariensis, edidit *Antiquitates Britannicas*, quas tamen à D. JOSCELINO (qui Parkero à Sacris erat) scriptas fuisse testatur Magnus noster *Seldenus* lib. de decimis cap. IX. pag. 256. Et verisimile est, in eis colligendis *Joscelino* partem aliquam à Domino suo impositam fuisse. Verba sunt Clarissimi *Cavei*, in Epistola Islingthonio ad me data 8. Idu. Decembris 1676. vide *Bailleti* Catalogum des Auteurs degvisez p. 582.

(2021) *Fratris Archangeli* DE PARMA, *Sacii Patris Macedo, Epistola obvia, adventoria* P. Noris *super quæstione Grammatica*. Romæ typis Nic. Ang. Tinassi. 1674. in 4to. Ipsius P. MACEDO creditur à *Cinelli* in Bibliotheca Volante Scanzia II. pag. 15. & 16.

PARMENSIS v. *Cassius*.

PAROCHUS v. *Fidelis*.

(2022) *Pietro* de PARRAGONE. Quod sub hoc nomine prodiit scriptum, alias quoque penitus *αἰωνύμως* editum, cum titulo: *Lapis Lydius*, der politische Probierstein / CAJETANUM *Cardinalem* habet Auctorem, judicante *Deckherro* de scriptis Adespotis pag. 254. Extat scriptum hoc sub *Trajani Boccalini* nomine latine in 12mo Amstelod. 1640. per Johannem Ernestum Crenz versum pag. 196. Germanice autem in 4to. 1616. sine interpretis Typographi aut loci impressionis nomine pag. 142. cum præfatione, dedicatione & indiculo discursuum 31. Octo foliorum. vide supra Boccalini.

(2023) JaniPARRHASII Consentini, quæ extent vide apud *Gesnerum Simleri* pag. m. 329. ubi PARRHASIUS dicitur. De eo præter *compendium* hoc *Rethoricum*, nil commemorat Draudius. Præter hæc vero Simlero memorata aliud scriptum ejusdem auctoris nobis detegit, simulque verum ejus nomen aperit Flaminius Parisius JC. Consentinus, Tractatus de Confidentiis beneficialibus in fol. Lugd. 1613. (ni fallor) edit. Qu. I. num. II. hisce verbis. Eruditissimus, celeberrimus, & omni laude dignissimus Joannes Paulus Parisius Consentinus, postea dictus A. Janus, Parrhasius in quibusdam suis notis ad Epistolas, Ciceronis ad Atticum libro secundo. Hunc *Job* *Paulum* puto eundem esse cum *Petro Paulo* PARISIO, cujus Consilia p. 684. & alia p. 845. *Draudius*, scriptaque p. 562. *Simlerus* recenset.

At *Bailletus* Parrhasium hunc Italum natione, vero nomine appellatum fuisse *Joannem Paulum* PARISIUM aut de PARISIIS tradit, Auteurs degvisez part. II. pag. 99. 100. ubi totam hujus Metamorphoseos rationem explicat. (a)

(a) Baillet degvisemens des Auteurs. pag. 99. 100.

Mais de tous ces Amateurs de la Gentilité, celuy que je trouveroit le moins excusable, est ce Parrhasius que je viens de vous nommer parmi les Italiens. Il s'appelloit de son vray nom en Latin Joannes Paulus Parisius, ou de Parisiis. Qu'a t'-il fait pour se travestir à la Payenne? Il a pris son second nom de Paulus, *& en a fait son prénom à la Romaine, apres en avoir retranché la premiere lettre; du prénom de* Joannes *il a fait un nom de Maison* (gentis) *& de son surnom de* Parisiis, *il a fait un nom de famille originaire de l'ancienne* Grece, *venant du fils de Lycaon, qui s'appelloit* Parrhasus, *ou de quelque autre Arcadien de la ville de* Parrhasie. *De sorte qu'il s'est fait connoître sous les noms d'* Aulus Janus Parrhasius, *quoique c'ait esté inutilement qu'il a tâché de supprimer pour toûjours ceux de* Joannes Paulus de Parisiis. *Il faut que sa passion pour des noms profanes l'ait étrangement aveuglé, si elle l'a empêché de voir que* Paulus, *qu'il rejettoit, estoit l'un de plus beaux noms de l'Antiquité Romaine: mais il vouloit peut estre nous persuader en luy preferant celuy d'* Aulus, *qu'il faisoit gloire de considerer les faux Dieux du Paganisme comme ses nourriciers.*

(2023. *a*) *Christianus* PARRHESIUS personatus, est *Jacobus* KOELMAN Ecclesiastes Sluisanus in Flandria, Sub hoc nomine scripsit: Theologische aenmerckingen over de ordonantie van de Staaten van Zeeland, den Classe van die provincien voorgeschreeven 1675. 4. vid. Indicem librorum Koelmanni post Durhammum.

in Canticum Canticorum. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(023. β) *Theophilus* PARRHESIUS. Eſt *Jacobus* KOELMAN Eccleſiaſtes Sluſanus in Flandria. S b hoc nomine perſonatus edidit Belgicè *Hiſtoriſch Verhaelvan de proceduren van de Claſſis van Walkeren* en byzonder van haere Hoogmogende tegen Jacobus Koelman, vvegens syn devoiren tot reformatie, ontrent het ſtuck der formulieren en Feeſtdagen 1677. 8. v. indicem ſcriptorum Koelmanni poſt Comm. Durhammi in Canticum. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana* altera.

(2024) *Robertus* PARSONIUS, cujus ſcripta recenſet *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu, p. 726. & 727. Thomæ *Hydeo* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. poſt N. p. 36. col. b. eſt alio nomine COOBUCK.

(2025) PARRHESIASTES v. *Philophilus.*

PARTENIO v. *Etiro.*

(2026) PARTENIO TOSCO, *Academico Lunatico*, haſtampato: *L'excellenza della lingua Napolitana, con la maggioranza alla Toſcana, Problema* in Nap per Novello de Bonis 1662. in 16to. Mal' Autore di queſt-Opera fu un *Padre di SS. Paulo* DE CHER Regolari di Caſa Sanſeverino. vide *Toppii* Bibliothec. Neapolit. pag. 242. col. 6.

Parthenius Litigioſus v. infra VENTURA DE VALENTIIS.

(2027) PARTENOPEO. Perſona eſt *Johannis Pauli* CRASSI Neapolitani, Ordin. Reg. cujus extat Italicè: *I Pianti dell' anima*, Ode ò *Canzonette ſagre, ſcritte per la ſola divotione dall'eſtatico* Partenopeo Academico Solitario, *Part prima*, (Che ſotto queſto nome le diede fuori) in Napoli nella ſtampa della Caſa de' SS. Apoſtoli de Cherici Regolari; appreſſo Ottavio Beltrano 1646. in 12mo. *Toppi* Biblioth. Neapol. p. 149.

PARVUS v. *Agricola.*

(2028) PASCHALI Papæ ſuppoſitus eſt liber GUIDONIS ARETINI, quem *Bernoldus* tract. de Sacramentis excommunicatorum vocat *Muſicum* WIDONEM. Eo tractatu tradebatur, Simoniacorum Sacramenta nulla eſſe declaranda. Quod tantum abeſt ut *Paſchalis* Papa tradiderit, ut potius fortiſſimè reterit Pro contraria ſententia: quam etiam à *Petro Damiani*, ejus æquali, explicate eſſe confirmatam, in libro, cui nomen *Gratiſſimus* recte admonuit *Bernoldus*. Itaque perperam ea ſcriptio *Paſchali* Papæ eſt ſuppoſita. Verba ſunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 151.

PASCHASIUS Groſippus v. *Supra.*

(2029) PASCHASIO ROMANO Eccleſiæ Diacono adſcripti *libri duo de Spiritu Sancto ad Macedonium*, eidem abjudicantur & FAUSTO RHEGIENSI reſtituuntur à Caſimiro *Oudino*, vide *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1686. pag. 397. (a) Monatliche Unterredungen 1692. pag. 937. (b) *Cavvum* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 271. col. a. qui tamen Rationibus *Oudini*, utut probabilibus non temere accedendum arbitratur. Paſchaſio etiam adſcribit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. IV. p. 273. col. a.

(a) Acta Eruditor. Lipſienſ. A. 1686. m. Aug. p. 397.

Paſchaſium, *cujus tractatum de Spiritu Sancto* Fauſto *Regienſi vindicat* (*F. Caſim. Oudin in Supplem. de Script. Eccleſ. a Bellarmino omiſſis.*)

(b) Monatliche Unterredungen 1692. pag. 937.

Alia aliis adſcripta auctoribus, Fauſti maximè Semipelagiani ſermones, qui hucusque inter Opera & ſub nomine Euſebii Emiſſeni latebant, vel ſub nomine Paſchaſii, Romanæ Eccleſiæ Diaconi. In quorum poſſeſſionem hoc tandem ſæculo, poſt mortem anno circiter milleſimo & nonageſimo reſtituitur.

(2030) PASCASE & ALITON: N - - de VILLARS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 583.

(2031) Durus à PASCOLO, ſub cujus nomine *Aulicus Politicus diverſis regulis, vel ut Javolenus loquitur, definitionibus exhibitus* primo fuit: editionibus ſequentibus publicè comparuit *Eberhardus de* WELHE, v. Edit. Francof. 1615. in 4. & opera ejus 1642. in 4. conjunctum edita, quæque *ſupra* diximus in *Wabremundo ab Ehrenberg*, & *Mirabili de bona Caſa.*

Vide, quæ habent *Pellerus* Politici ſceleratí, pag. 7. *Becmann* Meditat. Polit. Diſſert. I. §. V. pag. 6. Editus eſt Aulicus Politicus in 12mo ſine loci & anni mentione, typographo non indicato, paginis non numeratis, ſolummodo definitionibus CCCLXII. diſtinctus plagulis 16. cum Guicciardini Hypomneſibus Politicis num. CXLX. & ſententiis ſelectioribus ex Gvicciardini Hiſtoria excerptis num. CXCV.

(2032) Des treumeinenden PASQVINI Staats Phantaſien Dr. Marcus à *Frieſe* Doctori——REDLICH Lipſiæ nunc agenti, in litteris ad Dn. L. *Schröteringium* m. Junio & iterum m. Majo 1697. profitetur: at Bibliopola eique frater Conſiliarius Rvelpherbytanus, *Hertelius* eidem L. *Schröteringio* ZIEGLER à KNIPHAUSEN, cujus eſt Schauplatz der Zeit, eit teſtatus auctorem.

(2033) *Merus* PASQUILLUS: *Conrad de* ZUTPHEN d' ACHTEFELD. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 575.

(2033) PASSAGERIUS, *Roland: Rol-Rodulph. de* PASSERAGIIS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 583. At Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 112. poſt N. videtur innuere velle, ſub *Paſſagerii* aut *Paſſiragii* aſſumto nomine

nomine latere *Rolandinum* RUDOLPHUM sive RUDOLPHINUM, cujus ſctipta ibidem recenſet.

(2034.) PASSAVANT, ou PASSEVENT Pariſien: *Antoine* CATHELAN ou CATALAN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2035.) *Benedicti* PASSAVANTII nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ poſt N. pag. 38. col. a. *Epiſtola Reſponſiva ad Commiſſionem ſibi datam* à Petro Liſeto 1568. in 8. qvi ibidem ſubjungit, eſſe qui putent Auctorem fuiſſe *Theodorum* BEZAM. Et huic quidem aperte eam adſcribit *Teiſſier* Tom. II. des Eloges des ſavans pag. 373. quod & *Colomeſius* diſerto teſtimonio *Thuani* adſtruit dans ſes Remarques, v. *Scaligerana* in Beza p. 57. noviſſimæ Editionis Colonienſis 1695. & ſupra *Benedictus*. Interim hic adde ſerius allata *Maſtrichtiana* ſequentia:

Paſſavantius Benedictus. Homo perſonatus, uti agnoſcit *Simlerus* in Bibliotheca, ſcriplit Superiori ſeculo binas epiſtolas ad D. *Petrum Lyſetum*, Curiæ Pariſienſis olim Præſidem, tunc Abbatem S. Victoris prope Muros; *una* eſt reſponſiva ad Commiſſionem ſibi datam à D. Petro Lyſeto; quæ prodiit in 8. 1553. ſine nomine loci, *altera* de libro Petri Lyſeti Curiæ Pariſienſis olim Præſidis in 8. 1554. Hic eſt *Theodorus Beza*, uti docet *Thuanus* hiſt. lib. VI. pag. 123. ubi poſtquam Lyceti depoſitionem deſcripſiſſet addit: *Licetus, qui ſe iuitio virum &c.* add. usque *ad dignitatem evehitur* incluſive: ſcribit *Beza Stylo* Barbariſſimo, uti is eſt, qui in Epiſtolis obſcurorum virorum legitur ut barbariem & ignorantiam, quam & taxat *Thuanus*, ei exprobret.

Paſſavantio huic adſcribit *Königius* Epiſtolas, quaſi anno 1563. editas: an ſupra memoratas intellexerit, neſcio. Prodiere illæ 1553. & 1554. Inter *Bezæ* opuſcula non inveniuntur.

(2036.) PASSAVANT le, *Jean Pierre* CAMUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 585.

(2037.) *Joannis* PASSERATII nomen *Ambroſii* CALEPINI Lexico præfixum quæſtus gratia magna cum doctiſſimi Viri injuria, qui eo nihil contulerit. ex *Boeclero* & *Scioppio* notat Bibl. *Aproſiana* p. 604. 605.

(2038) PASTOR *Petrus Henricus*: *Louiſe de* PADILLA. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2039.) PASTORIS *Adamus*: *Rodulphus* MARTINUS. *Baillet* loc. cit.

(2040.) PASTORIUS, *Auguſtus* Irenici i. e. Oldenburgeri Indiculo (vitio, credo, amanuenſis aut Typographi) vocatus pro JOACHIMO cujus extat *Florus Polonicus* ter editus in 12. Lugdun. Bat. 1641. Amſtelod. 1664. Dantiſci 1679.

(2040. a) PASSUM VIOLENTA CHRISTUS SERVAVIT. Hoc lemma nominis ſui loco præfigi curavit *Tetraſtichis* ſuis Perſonalibus *Philippus* CRUSIUS U. J. L. mox nobilitatus dictus KRUSENSTIERN, Legatione ſua in Moſchos & Perſas Holſatorum nomine ſuſcepta ſatis inclytus: monente *Wittenio* Diar. Biographici Part. II. ad d. 10. Aprilis. an. 1676.

(2041.) *Johannis* PATAVINI Decani & Canonici *Epiſtole dua an. ſtatui & dignitati Eccleſiaſticorum magis conducat admittere Synodum nationalem, piam & liberam quam decernere bello*: impreſſæ in Germania Anno 1540. Videtur idem eſſe cum *Roberto* MOSHAIM, cujus etiam hujus argumenti quædam ſunt edita, & extant inter Miſcellaneas Epiſtolas, ad Fridericum *Nauſeam* Epiſcopum Viennenſem, hujuscemodi quædam Auctoris hujus. Verba ſunt *Friſii* Biblioth. Geſnerian. p. 482. col. a.

PATAVINUS v. *Aggregator*.

(2042.) *Alexandri* PATRITII nomine, ſcriptus *Mars Gallicus* eſt *Cornelio* JANSENIO, famoſiſſimo Epiſcopo Iprenſi, teſte *Reiſero* de Atheiſmo p. 274.

Qui tamen ALEXIUM PATRICIUM ARMACHANUM ſcribit: & cum eo Thomas *Hyde* Catalog. Biblioth. Bodlej. poſt N. p. 89. col. a. Adde Johannem Adamum *Oſiandrum* Specimin. Janſeniſmi p. 9. 10. *Symbola Normanniana*. La *Bibliotheque Univerſelle* Tom. XIV. p. 258. (a) Quapropter in Janſenium invehuntur *Varillas* in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1687. p. 493. (b) & M. *Gery* in Actis Erud. 1698. p. 231. (c) David *Blondellus* Præfat. Apologet. Aſſert. Genealog. *Franc.* indicante Symbola *Rauſchiana* (d) De ipſo Scripto conſule *Leideckher*. Hiſtor. Janſeniſmi pag 76. 80. 88. 89. 92. 93. quæ breviter contrahunt *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1696. p. 21. (e) Adde *Sagittar*. Introduct. ad Hiſtor. Eccleſ. pag 1004. (f) *Freber*. Theatr. Viror. Erudit. Claror. pag. 545. Henrici *Valeſii* Orationem in Obitum Dionyſii *Petavii*, quæ eſt in Bateſianis p. m 685. *Rachelii* Examen Probabilitatis Jeſuiticæ cap. II. p. 13. De perſecutione ei hæc propter intentata vide *Scrutinio Veneto* Anonym. cap. XIV. n. 2643. Addit hic *Nota Diecmanniana* ſupplens Tituli verbis *Mars Gallicus*, hæc ſeu *de Juſtitia armorum* & fœderum *Regis Galliæ*: in fine ſequentia: v. omnino *Oſiandri* Specim. Janſen. p. 9. 10. & Rationes, ob quas Archi-Ep. Mechlin. & Ep. Gand. a publicat. Bullæ qua proſcribitur Janſenii Auguſtinus, abſtinuerunt, ed. A. 1650. 12. pag. 38. 39. &c. Junge his antagoniſtam in Symb. Maſtricht. (g) & num. 1152. a Anonym. hucutique potius translocandam.

(a) Bibliotheq. Univerſelle Tom. 14. pag 258.

Ce fut en ce temps là qu'il fit (Janſenius) *ſon ouvrage intitulé* Mars Gallicus *qu'il publia ſous le nom d'* Alexander Patritius Armachanus.

in Canticum Canticorum. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(023. β) *Theophilus* PARRHESIUS. Eſt *Jacobus* KOELMAN Eccleſiaſtes Sluſanus in Flandria. Sub hoc nomine perſonatus edidit Belgicè *Hiſtoriſch Verhael van de proceduren van de Claſſis van Walkeren* en byzonder van haere Hoogmogende tegen Jacobus Koelman, vvegens ſyn devoiren tot reformatie, ontrent het ſtuck der formulieren en Feeſtdagen 1677. 8. v. indicem ſcriptorum Koelmanni poſt Comm. Durhammi in Canticum. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana* altera.

(2024) *Robertus* PARSONIUS, cujus ſcripta recenſet *Soetvel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu, p. 726. & 727. Thomæ *Hydæo* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. poſt N. p. 36. col. b. eſt alio nomine COOBUCK.

(2025) PARRHESIASTES v. *Philophilus.*

PARTENIO v. *Etiro.*

(2026) PARTENIO TOSCO, *Academico Lunatico*, haſtampato: *L'excellenza della lingua Napolitana, con la maggioranza alla Toſcana, Problema* in Nap per Novello de Bonis 1662. in 16to. Ma l' Autore di queſt-Opera fu un *Padre di SS. Paulo* DE CHER Regolari di Caſa Sanſeverino. vide *Toppii* Bibliothec. Neapolit. pag. 242. col. 6.

Parthenius Litigioſus v. infra VENTURA DE VALENTIIS:

(2027) PARTENOPEO. Perſona eſt *Johannis Pauli* CRASSI Neapolitani, Ordin. Reg. cujus extat Italicè: I *Pianti dell' anima*, Ode ò *Canzonette ſagre*, *ſcritte per la ſola divotèone dall'eſt aetico* Partenopeo Academico Solitario, *Part prima*, (Che ſotto queſto nome le diede fuori) in Napoli nella ſtampa della Caſa de' SS. Apoſtoli de Cherici Regolari; appreſſo Ottavio Beltrano 1646. in 12mo. *Toppi* Biblioth. Neapol. p. 149.

PARVUS v. *Agricola.*

(2028) PASCHALI Papæ ſuppoſitus eſt liber GVIDONIS ARETINI, quem *Bernoldus* tract. de Sacramentis excommunicatorum vocat *Muſicum* WIDONEM. Eo tractatu tradebatur, Simoniacorum Sacramenta nulla eſſe declaranda. Quod tantum abeſt ut *Paſchalis* Papa tradiderit, ut potius fortiſſimè ſteterit Pro contraria ſententia: quam etiam à *Petro Damiani*, ejus æquali, explicate eſſe confirmatam, in libro, cui nomen *Gratiſſimus* recte admonuit *Bernoldus*. Itaque perperam ea ſcriptio *Paſchali* Papæ eſt ſuppoſita. Verba ſunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon lib. p. 151.

PASCHASIUS Groſippus v. *Supra.*

(2029) PASCHASIO ROMANO Eccleſiæ Diacono adſcripti *libri duo de Spiritu Sancto ad Macedonium*, eidem abjudicantur & FAUSTO RHEGIENSI reſtituuntur à Calimiro *Oudino*, vide *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1686. pag. 397. (a) Monatliche Unterredungen 1692. pag. 937. (b) *Cavoum* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 271. col. a. qui tamen Rationibus *Oudini*, utut probabilibus non temere accedendum arbitratur. Paſchaſio etiam adſcribit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. IV. p. 273. col. a.

(a) Acta Eruditor. Lipſienſ. A. 1686. m. Aug. p. 397.

Paſchaſium, *cujus tractatum de Spiritu Sancto* Fauſto *Regienſi vindicat* (*F. Caſim. Oudin in Supplem. de Script. Eccleſ. a Bellarmino omiſſis.*)

(b) Monatliche Unterredungen 1692. pag. 937.

Alia aliis adſcripta auctoribus, Fauſti maximè Semipelagiani ſermones, qui hucusque inter Opera & ſub nomine Euſebii Emiſſeni latebant, vel ſub nomine Paſchaſii, Romanæ Eccleſiæ Diaconi. In quorum poſſeſſionem hoc tandem ſæculo, poſt mortem anno circiter milleſimo & nongenteſimo reſtituitur.

(2030) PASCASE & ALITON: N. de VILLARS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2031) Dürus à PASCOLO, ſub cujus nomine *Aulicus Politicus diverſis regulis, vel ut Javolenus loquitur, definitionibus exhibitus* primo fuit: editionibus ſequentibus publicè comparuit *Eberhardus de* WEIHE, v. Edit. Francof. 1615. in 4. & opera ejus 1642. in 4. conjunctum edita, quæque *ſupra* diximus in *Wahremundo ab Ehrenberg*, & *Mirabili de bona Caſa.*

Vide, quæ habent *Pellerus* Politici ſceleratí, pag. 7. *Becmann* Meditat Polit. Diſſert. I. §. V. pag. 6. Editus eſt Aulicus Politicus in 12mo ſine loci & anni mentione, typographo non indicato, paginis non numeratis, ſolummodo definitionibus CCCLXII. diſtinctus plagulis 16. cum Guicciardini Hypomnelibus Politicis num. CXLX. & ſententiis ſelectioribus ex Gvicciardini Hiſtoria excerptis num. CXCV.

(2032) Des treumeinenden PASQVINI Staats Phantaſien Dr. Marcus à *Friſe* Doctori—REDLICH Lipſiæ nunc agenti, in litteris ad Dn. L. *Schröteringium* m. Junio & iterum m. Majo 1697. profitetur: at Bibliopola eique frater Conſiliarius Rvelpherbytanus, *Hertelius* eidem L. *Schröteringio* ZIEGLER à KNIPHAUSEN, cujus eſt Schauplatz der Zeit, eſt teſtatus auctorem.

(2033) *Merus* PASQUILLUS: *Conradus de* ZUTPHEN d' ACHTEFELD. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 575.

(2033) PASSAGERIUS, *Roland: Rol Rodulph. de* PASSERAGIIS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583. Ar Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag 112. poſt N. videtur innuere velle, ſub *Paſſagerii* aut *Paſſiragii* aſſumto nomine

nomine latere *Rolandinum* RUDOLPHUM sive RUDOLPHINUM, cujus fetipta ibidem recenfet.

(2034.) PASSAVANT, ou PASSEVENT Parifien: *Antoine* CATHELAN ou CATALAN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2035.) *Benedicti* PASSAVANTII nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ poſt N. pag. 38. col. a. *Epiſtola Reſponſiva ad Commiſſionem ſibi datam* à Petro Liſeto 1568. in 8. qvi ibidem ſubjungit, eſſe qui putent Auctorem fuiſſe *Theodorum* BEZAM. Et huic quidem aperte eam aſcribit *Teiſſier* Tom. II. des Eloges des ſavans pag. 373. quod & *Colomeſius* diſerto teſtimonio *Thuani* adſtruit dans ſes Remarques. v. *Scaligerana* in Beza p. 57. noviſſimæ Editionis Colonienſis 1695. & ſupra *Benedictus*. Interim hic adde ſerius allata *Maſtrichtiana* ſequentia:

Paſſavantius Benedictus. Homo perſonatus, uti agnoſcit *Simlerus* in Bibliotheca, ſcripſit Superiori ſeculo binas epiſtolas ad D. *Petrum Lyſetum*, Curiæ Pariſienſis olim Præſidem, tunc Abbatem S. Victoris prope Muros; *una* eſt reſponſiva ad Commiſſionem ſibi datam à D. Petro Lyſeto; quæ prodiit in 8. 1553. ſine nomine loci, *altera* de libro Petri Lyſeti Curiæ Pariſienſis olim Præſidis in 8. 1554. Hic eſt *Theodorus Beza*, uti docet *Thuanus* hiſt. lib. VI. pag. 123. ubi poſtquam Lyceti depoſitionem deſcripſiſſet addit: *Licetus, qui ſe initio virum &c.* add. usque *ad dignitatem evehitur* incluſive: ſcribit *Beza Stylo* Barbariſſimo, uti is eſt, qui in Epiſtolis obſcurorum virorum legitur ut barbariem & ignorantiam, quam & taxat *Thuanus*, ei exprobret.

Paſſavantio huic adſcribit *Königius* Epiſtolas, quaſi anno 1563. editas: an ſupra memoratas intellexerit, neſcio. Prodiere illæ 1553. & 1554. Inter *Bezæ* opuſcula non inveniuntur.

(2036.) PASSAVANT le, *Jean Pierre* CAMUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2037.) *Joannis* PASSERATII nomen *Ambroſii* CALEPINI Lexico præfixum quæſtus gratia magna cum doctiſſimi Viri injuria, qui eo nihil contulerit, ex *Boeclero* & *Scioppio* notat Bibl. *Aproſiana* p. 604. 605.

(2038) PASTOR *Petrus Henricus*: *Louiſe de* PADILLA. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 583.

(2039.) PASTORIS *Adamus*: *Rodulphus* MARTINUS, *Baillet* loc. cit.

(2040.) PASTORIUS, *Auguſtus* Irenici i. e. Oldenburgeri Indiculo (vitio, credo, amanuenſis aut Typographi) vocatus pro JOACHIMO cujus extat *Florus Polonicus* ter editus in 12. Lugdun. Bat. 1641. Amſtelod. 1664. Dantiſci 1679.

(2040. α) PASSUM VIOLENTA CHRISTUS SERVAVIT. Hoc lemma nominis ſui loco præfigi curavit *Tetraſtichis* ſuis Perſonalibus *Philippus* CRUSIUS ll. J. L. mox nobilitatus dictus KRUSENSTIERN, Legatione ſua in Moſchos & Perſas Holſatorum nomine ſuſcepta ſatis inclytus: monente *Wittenio* Diar. Biographici Part. II. ad d. 10. Aprilis. an. 1676.

(2041.) *Johannis* PATAVINI Decani & Canonici *Epiſtola duæ an. ſtatui & dignitati Eccleſiaſticorum magis conducat admittere Synodum nationalem, piam & liberam quam decernere bello*: impreſſæ in Germania Anno 1540. Videtur idem eſſe cum *Roberto* MOSHAIM, cujus etiam hujus argumenti quædam ſunt edita, & extant inter Miſcellaneas Epiſtolas, ad Fridericum *Nauſeam* Epiſcopum Viennenſem, hujuscemodi quædam Auctoris hujus. Verba ſunt *Friſii* Biblioth. Geſnerian. p. 482. col. a.

PATAVINUS v. *Aggregator*.

(2042.) *Alexandri* PATRITII nomine, ſcriptus *Mars Gallicus* eſt *Cornelio* JANSENIO, famoſiſſimo Epiſcopo Iprenſi, teſte *Reiſero* de Atheiſmo p. 274.

Qui tamen ALEXIUM PATRICIUM ARMACHANUM ſcribit: & cum eo Thomas *Hyde* Catalog. Biblioth. Bodlej. poſt N. p. 89. col. a. Adde Johannem Adamum *Oſiandrum* Specimin. Janſeniſmi p. 9. 10. *Symbola Normanniana*. La *Bibliotheque Univerſelle* Tom. XIV. p. 258. (a) Quapropter in Janſenium invehuntur *Varillas* in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1687. p. 493. (b) & M. *Gery* in Actis Erud. 1698. p. 231. (c) David *Blondellus* Præfat. Apologet. Aſſert. Genealog. *Franc.* indicante Symbola *Rauſchiana* (d) De ipſo Scripto conſule *Leidekker*. Hiſtor. Janſeniſmi pag. 76. 80. 88. 89. 92. 93. quæ breviter contrahunt *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1696. p. 21. (e) Adde *Strigitar.* Introduct. ad Hiſtor. Eccleſ. pag 1004. (f) *Freher.* Theatr. Viror. Erudit. Claror. pag. 545. Henrici *Valeſii* Orationem in Obitum Dionyſii *Petavii*, quæ eſt in Bateſianis p. m 685. *Rachelii* Examen Probabilitatis Jeſuiticæ cap. II. p. 13. De perſecutione ei hæc propter intentata vide *Scrutinio Veneto* Anonym. cap. XIV. n. 2643. Addit hic *Nota Dicemaniana* ſupplens Tituli verbis *Mars Gallicus*, hæc *ſeu de Juſtitia armorum & fœderum Regis Galliæ* in fine ſequentia: v. omnino *Oſiandri* Specim. Janſen. p. 9. 10. & Rationes, ob quas Archi-Ep. Mechlin. & Ep. Gand. a publicat. Bullæ qua proſcribitur Janſenii Auguſtinus, abſtinuerunt, ed. A. 1650. 12. pag. 38. 39. &c. Junge his antagoniſtam in Symb. Maſtricht. (g) & num. 1152. α Anonym. huc utique potius translocandam.

(a) Bibliotheq. Univerſelle Tom. 14. pag 258.

Ce fut en ce temps là qu'il fit (Janſenius) *ſon ouvrage intitulé* Mars Gallicus *qu'il publia ſous le nom d'* Alexander Patritius Armachanus.

(b) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1687. pag. 493.

(*Antonius* Varillasius Historiæ Revolutionum in Europa, quæ occasione religionis acciderunt, Tomo IV. *in proœmio*) *perstringit* Jansenium *Episcopum Iprensem, quod in tractatu sub nomine* Alexandri Patricii Armachani *de justitia armorum Ludovici XIII. edito*, Henricum *Regem Galliæ æterna infamiæ nota incurrisse scripserit, ob fœdus cum Mauritio Sax. Electore initum.*

(c) Acta Erudit. Lipsiens. Ao. 1689. pag. 231.

Invehitur (M Gery en Apologie historique de deux censures de Louvain & de Douay, sur la matiere de la Grace) *vehementer in* Habertum, *Vabrensem in Gallia Episcopum, quem, posteaquam egregio, quod refert, testimonio librum* Gibieufi de libertate Dei & creaturæ Molinismo oppositum *comprobasset; a Jesuitis postea in partes traductum, & ad Richelio Cardinali, qui* Jansenium *ob editum pro Hispanis, librum* (*qui* Mars Gallicus *inscribitur*) *capitali odio prosequebatur, inductum commemorat, ut doctrinam Jansenii de gratia oppugnaret.*

(d) Symbola Rauschiana.

Cornelius Jansenius *Theologus, ob susceptam animosè causam Ivrensi paulo post Episcopatu auctus, sub* Patricii Armacani *larva latens in* Marte suo Gallico *nihil non virulentarum calumniarum in Francos tam veteres, quam hodiernos effudit. &c.*

(e) Acta Eruditor. Lipsiensium 1696. pag. 21.

Hactenus in vita potissimum muneribusq; Academicis Jansenium *consperximus; nunc qua via sibi accessum ad Episcopatus honorem is paraverit, ad Auctoris nostri ductum exponi ordo postulat. Non parum nempe huc contulit liber, quem abs se conceptum* Jansenius (*nomen interea* Alexandri Patricii Armacani *adsciscens*) *sub titulo* Martis Gallici *Ao. 1630. in lucem publicam emisit, & in quo multa impugnavit, quæ pro Justitiæ armorum & fœderum Regis Galliæ Ludovici XIII. arduo conatu dixerat Doctor quidam Parisiensis Facultatis Ecclesiaque Lugdunensis Theologus*, Besianus Arroyus. *Ipsa libri summa à* Leydeckero *recensetur, & sicuti is minime dissimulat, quod Gallis ille plurimas irarum causas dederit, Hispanos contra, utpote quorum jura imbi asserta legantur, eo impensius delectarit;*

(f) Sagittarii Introduct. ad Histor. Eccles. p. 1004. 1005. 1006.

"Præterea quam religiose Bullam observaverint, testabatur falso *Antonii Richardi* nomine aliquoties excusus liber, cujus Auctorem "fuisse Belgam Jesuitam, multi suspicati sunt: "Hoc sane in tanta eorum copia, quæ adversus "*Jansenium* edita sunt, nihil unquam prodiit acerbius, ac Jansenii Præsul fœdius, quam B. no"ster *Lutherus*, aut *Calvinus* discerpitur. Pudendi ut plurimum latrocinii ac plagii accusatur: "quasi, quæ primum Calvinus in *Augustino* depre"hendisset, ipse sua industria ex Augustini scriptis "eruta profiteretur. Sed & postremæ editioni "accessit ad Principem *Condæum*, præcipuum in "Gallia Jesuitarum isto tempore Protectorem ac Mæcenatem, epistola, vilissimis & abjectissimis adulationibus referta, qua disserte expresserunt: Jansenium Ecclesiæ doctrinam convellere molientem, dum Francorum Reges, propugnaculum, Columnam, Scutum & esse & a Romanis Pontificibus appellari non ignoraret; propugnaculum illud exscindere, columnam evertere, scutum perrumpere conatum esse, ac experiri voluisse in Gallica Majestate, quid in Apostolicam posset, & Ecclesiæ oppugnationem ex primogenti filiis auspicari: verum ut duplici ingenii sui fœtu, *Marte* nimirum *Gallico & Augustino suo* providerit, ut etiam post fata utramque oppugnaret; sic gemina prole effecisse Condæum, ut cum hunc Superi reperterent, ejus neutra patrocinium desideret. Divisisse Jansenium se ipsum in libros, tanquam in liberos, & primogenitum quidem Galliæ hostem esse voluisse: alterum Catholicæ veritatis inimicum; Condæum vero virtutes suas partiri in filios, & majore natu Galliæ scutum, minorem vero Ecclesiæ columnam designasse; hosq; ea Parentis vota sic implere, ut iis publica vox ea ipsa nomina jam imposuerit, quæ *Jansenius*" Operibus suis falso inscripserat: *Ludovicum* totius Europæ judicio, *Martem Gallicum*; *Armandum*" (octodecim annorum adolescentem) Gallicani" Cleri suffragio *Augustinum* haberi. Nec eo minus tamen hic liber cum hac ipsa Epistola Lovanii publice venum expositus, & ab ordinario" quidem Jesuitarum bibliopola.

(g) Symbola Mastrichtiana ferior.

Anonymi Liber, sub titulo, Jansenius Suspectus, *prodiit contra Jansenii, sub* Patricii Armachani *nomine, Martem Gallicum. Auctorem* Leideckerus *in histor. Jansenism. lib. II. Cap. 4 suspicatur* ANNATUM *Jesuitam esse, verbis*: Successit Richardo Jesuitæ mox alter Jesuita (*annatum credo fuisse*) qui in *Jansenio Suspecto* statim &c.

(2043.) S. PATRICIUS, propriο nomine SUCCAT, *Bedæ Mangonius*, patria Britannus Auctor multorum scriptorum citatur apud *Balæum* de Scriptoribus Britanniæ fol. 25. & *Pitsæum* ad annum Christi 490. pag. 90. quæ pleraque supposititia docet *Cave* Historiæ literar. p. 236. Et inter illa

(I) *Librum de tribus habitaculis* inter AUGUSTINI Opera sed falso relatum supra vidimus.

(II) De *Abusionibus Seculi* inter CYPRIANI & AUGUSTINI opera positum itidem notavimus. Quibus adde

(III) *Sermonem sub* PATRICII *nomine confictum à Richardo* STANIHURSTO: vide apud *Caveum* loc. cit. p. 236. (a) &.

(IV) *Cartam Patricii*, seu *Epistolam de Antiquitate Avellonica, ex Gvilielmi Malmesburiensis* libro Msto de Antiquitate Ecclesiæ Glastonienſis desumtam. Ibidem.

(a) Cave Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 236.

Sermonem ſub Patricii *nomine confinxit* Ricardus Stanihurſtus, *quem in Vita S. Patricii lib. 2. Antwerpiæ edidit an 187. Eundem recuſum dedit* Meſingamus *ad finem* Florilegii *ſui* Hibernici *Pariſ. 1624. locum vero illi inter Patricii opuſcula concedere noluit* Waræus.

(2043. α) PELAGII PATRICII Ὁμηροκέντρα EVDOXIÆ quoque tributa *ſupra in Eudoxia* memoravimus.

(2044.) PAVILLON, *Nicolas Georg: Poullain* D'AGEN. *Bailler* liſte des Auteurs degviſez p. 583.

(2045.) PAULINO Aquilejenſi tributum ſcriptum *de Trinitate contra Felicem Vrgelitanum, atque Elipbandum Toletanum, Epiſcopos*, ALCUINI eſſe, docet *Duchefnius* apud *Olearium* Abaci pag. 356. (a) adde *Theoph. Raynaudum* de mal. & bon. lib. pag. 161. (b)

Adde *Ittigium* in *Actis Erudit. Lipſienſ.* 1690. pag. 305. (c) Libros autem hos de Trinitate contra Felicem & Elipandum tanquam genuinos Paulini fœtus citant *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſt. p. 223. (d) & *Cave* Hiſtor. Literar. Eccleſiaſt. pag. 349 Commendat & *annotatio* hic *Diecmanniana* inprimis *Sirmondum* in Epiſt. de Amalariis, quam *Labbeus* exhibet T. I. de Script. Eccl p. 693.

(a) Olearius Abaci Patrum p. 356.

Ejus liber de S. Trinitate *contra Felicem Urgelitanum, atq; Eliphandum Toletanum Epiſcopos, habetur Tom. 4. Bibl. P. P. Pariſ. 2. f. 453. & poſt Alcuini opera ab Andr.* Duchefnio *(prout* Labbeus *docet,) primus protulit ejusdem Paulini contra Felicem libros tres, cum epiſtola ad Carolum Magnum, (cui percharus extitit,) atque ſimul oſtendit, libros numero ſeptem contra Felicem ſub* Paulini *nomine evulgatos, non ejus, ſed Alcuini germanum fœtum eſſe.*

(b) Rainaudus de mal. & bon. lib. pag. 151.

Paulino Aquileienſi *ſuppoſiti ſunt ſeptem libri contra* Felicem Vrgelitanum, *quos revera eſſe* Alcuini, *probatior eſt ſententia.*

(c) Acta Eruditorum Lipſienſ. 1690. pag. 305.

Autorem autem ſeptem librorum adverſus Felicem Urgelitanum, quos Paulino *Aquilejenſi vulgo tribuunt Andreas Quercetanus* Alcuino *vindicavit, in horum autorum* (Leontii Byzantini, Iſidori Hiſpalenſis &c.) *numero non habendum eſſe monet* (Thomas Ittigius *in Diſſertatione de Hæreſiarchis ævi apoſtolici, & apoſtolico proximi.*)

(d) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 223.

S. Paulinus, *Aquileienſis Epiſcopus, ſub annum Chriſti ſeptingenteſimum nonageſimum quartum, contra* Elipandum Toletanum *Epiſcopum ſcripſit libellum, qui exſtat tomo 2. Conciliorum Galliæ: item libros tres contra* Felicem Urgelitanum *Epiſcopum, 1617. Lutetiæ editos.*

(2046.) PAULINI Nolani, *Vitam Ambroſii*, alterius PAULINI eſſe docet *Cocus*, Cenſ. p. 399. vid. *Barth.* adverſar. lib. 60. Comm. in *Auguſtin.* de Civ. Dei l. 1. c. 10.

Et *Miræum* Auctar. de Scriptor. Eccleſiaſtic. p. 81. (a) Cui *Symbola Maſtrichtiana* addit *Quenſted.* Antiq. p. 454. pr.

II. *De Vita Martini lib. VI. Carmine* Heroico ſcriptos ad Perpetuum Turonenſem Antiſtitem, PAULINO PETROCORIENSI adſignandos cenſet *Sandeus ad Voſſium* p. 9. (b) *Quenſted.* de Patriis Viror. Illuſtr. pag. 45. Adde *Eſchenbach.* Diſſertat. de Poetis Chriſtianis Græcis & Latinis Cap. II. §. XI. p. 18. *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1685. p. 483. (c) *le Journal des ſavans 1685. p. 119.*

III. *Carmen Euchariſticum de Vita ſua* eſſe, ALTERIUS PAULINI, & AUSONII NEPOTIS, ex *Labbeo* notat *Caveus* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 168. adde *Eſchenbach.* loc. cit.

IV. *Epiſtolam ad Fauſtum Rhegienſem de Variis Queſtionibus*, PAULINI ALIUS Auctoris tractatus de Quadrageſima, eſſe conjicit *Labbeus* apud *Caveum* loc. cit. v. in Anon. num. 1245.

(a) Miræus Auctar. de Scriptor. Eccl. pag. 81.

Paulinus] *primum amanuenſis ac miniſter S.* Ambroſii *Mediolanenſis Epiſcopi, poſtea preſbyter, petente S. Auguſtino, ſcripſit vitam Magiſtri ſui S. Ambroſii cum ejusdem operibus editam; quæ S.* Paulino Nolano *à nonnullis falſo adſcribitur: ut* Molanus *in MS Bibliotheca ſacra, & Bellarminus in Catalogo, ubi de Paulino Nolano agit, rectè monuerunt. Errant itaque* Sigebertus Gemblacenſis, Jacobus Breulius *& alii, qui Paulinum hunc preſbyterum cum Nolano confundunt: è contra* Iſidorus & Honorius *rectè unum ab altero diſtinguunt.*

(b) Sand. in not. ad Voſſ. p. 9.

Daumius ep. 89. *ad Reinefium rectè arbitratur* libros ſex metricos de vita Martini *eſſe hujus* Benedicti Paullini, *minime vero* Paullini Nolani. *Nam non ſolum tacent de eodem opere ſcriptores Benedicto Paullino antiquiores, pauloque recentiores, adeo ut primi qui id Paulino Nolano adſcripſerint ſint* Venantius Fortunatus, Gregoriusque Turonenſis, *plusquam toto ſeculo B. nedicto Paullino juniores, ſed & conſtat Epiſcopum Turonenſem Perpetuum non paulo poſt Paullinum Nolanum vixiſſe qui obiit Ao. 431. Perpetuo triginta annis poſt Epiſcopo conſtituto, & mortuo Ao. 493.*

(c) Acta Eruditor. Lipſienſium. 1685. pag. 483.

Nam de vita Martini Turonenſis *in ſex libros diſtributa, quam ſub* Paulini Nolani *Epiſcopi nomine ad ſeculum Bibliothecæ ſuæ tomum* Bigneus *retulit, dicere hic nihil attinet, cum jam pridem inter eruditos opus illud*

illud non Pontio Meropio Paulino, sed Benedicto Paulino Petricorio tribuendum esse constet.

PAULINUS v. Petrocorius.

(2047.) *Divus* PAULUS, APOSTOLUS. Ei suppositam *Epistolam ad Laodicenos*, aut saltem eandem *cum ea ad Ephesios, mutata* à MARCIONE Epistolæ Inscriptione, asserit ex *Tertulliano* & *Palmerio* aliisque *Usserius* Dissertat. de Epistola ad Laodicenos, subjuncta Histor. de Script. & Sac. vernaculis p. 30. sqq. LUCÆ adscribi notat *Simlerus* in *Biblioth. Gesner.* adde Symbolam Mastrichtianam sub lit. (a) adjectam.

II. *Epistolam ad Hebræos* à Romanis Paulo abjudicari notat *Gesnerus* Biblioth. Universal. fol. 264. vel GAJO Episcopo Romano, vel BARNABÆ, vel LUCÆ Evangelistæ vel CLEMENTI Romano tribuentes fol. 536. adde *Frisium* pag. 547.

III. Epistolas quoque inter ipsum & Senecam pro supposititiis habitas vide itidem in Symbola Mastrichtiana.

(a) Symbola Mastrichtiana.

Paulus Apostolus etiam habet sibi adjuta multa, inter quæ primo famosa ista Epistola ad Laodicenses, *quæ confuta est ex Laciniis Paulinis; vid. de ea* Frosseníum *in disquisitionib. Biblicis pag. 729. & seq.* Leusden *in Philog. Græc. Diss. 23. & 24.*

II. Epistolæ inter ipsum & Senecam *mutua idem pag. 732. & seq. ubi & eas exhibet, quæ alias cum operibus Senecæ edi solent, ab omnibus Interpretibus pro suppositiis habitæ.*

(2048.) PAULI LONGOBARDI DIACONI AQUILEGIENSIS *Historia Miscellanea*, quoad priores XI. libros eadem cum EUTROPII X. libris videtur *Possio* de Historicis Latinis Lib II. Cap. XXX. p 292. & *Caveo* Histor. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 348. col. a, à *Paulo* tamen interpolatam (a) Integram autem hanc *Pauli* Historiam Miscellaneam ab aliis ANASTASIO Bibliothecario, ab aliis LANDULPHO Sagaci attribui notat hac de re nihil statuens *Deckherrus* de Scriptis Adelpotis pag. 344. 345. JOANNEM DIACONUM pro *Paulo* subsituit *Ciacconius* apud *Vossium* loc. cit. hujus ingratiis. (b) Adde *Symbolam Mastrichtianam* sub (c)

(a) Cave Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 348.

Historiæ Miscellæ *libri XXIV. ex quibus, inquit* Vossius, *primi undecim libri iidem sunt ac decem Eutropii; nisi quod aliqua subinde de suo addat* Paullus; *quod ab eo jussu Adelbergæ Arichis uxoris, Desiderii filiæ, factum fuit. Exipde Eutropium continuat* Paulus, *cujus sunt quinq; libri sequentes. Reliqui octo à* Landulpho Sagace *additi sunt, inprimis ex* Theophane, *saltem* Anastasio Bibliothecario, *qui Theophanem latine vertit. Prodierunt Basil. 1569. & cum variantibus lectionibus* Henrici Canisii *Noviomagensis curæ Ingolstad. 1603. 8. cum emendationibus & notis* Jani Gruteri *Hanoviæ 1611. cum observationibus* Lindenbrogii *Hamburg. 1611.*

(b) Gerardi Joannis Vossii de Histor. Latin. Lib. II p. 291.

Nam primi undecim libri iidem sunt, ac decem libri Eutropii: nisi quod aliqua subinde de suo addat Paullus: quod ab eo jussu factum est Adelbergæ, (Ahilbergæ Beneventi ductrice: cui maritus erat Arichis; pater Desiderius, ultimus Longobardorum Rex. Exinde Eutropium continuat Paullus, cujus sunt quinque libri sequentes. Cæteri, nempe septimus decimus, & qui consequuntur, à Landulpho Sagace additi sunt, inprimis ex Theophane, sive Anastasio Bibliothecario, qui Theophanem vertit. Atque hæc causa est, cur Fronto Ducæus, notis in Gregorii Papæ Librum de imaginibus, quoties aliquid ex postremis octo libris citat, *Torophanem*, vel *Anastasium*, non *Paulum Diaconum* eorum, quæ adducit, dicat auctorem. Ut omnino injuriam ei faciat *Henricus Canisius*, cum censet, ab notarum illarum Scriptore totam *Historiam miscellam Theophani, vel Anastasio*, adscribi: cum *Ducæus* de postremis duntaxat libris loquatur &c. *Alphonsus Ciacconius* in vitis Pontificum: Habet, inquit, auctor Miscellæ Paullus, vel potius Joannes, Diaconus. Ego fidem non ausim derogare tot codd. antiquis; ubi, qui primus Eutropium continuavit, *Paullus*, non *Joannes*, appellatur. Nisi forte & Joannes Diaconus post Paullum miscellam adauxit; quod vulgo non alius, quam Landulphus Sagax, creditur fecisse.

(c) Symbola Mastrichtiana.

Theophanes:

Leo Isaurus, *inquit* Theophanes *histor. miscellæ, lib. 11. cap. 23. Ejus enim à lib. 17. est historia Miscellæ dicta quæ ab* Anastasio *Bibliothecario è Græco versa falso* Pauli Diaconi *nomine circumfertur. Floruit sub Nicephoro & Leone Armeno: vid.* Baron. *An. 719. 20. & 813. 89. 10. Ita Josephus* Mede *in Commentariis Apocalypticis ad cap. 13 p. 206. in margine.*

(2049.) PAULI III. Pontificis nomen præfixum Operibus *Johannis Mariæ* VERRATI Ordinis Carmelitani, indicat *Freherus* Theatri Viror Eruditor. clar. pag. 193. nisi forte potius illud pro dedicatione Paulo III. facta intelligendum sit. Quod eis, quibus illa opera videre contingit dijudicandum relinquimus.

(2050.) PAULI V. Papæ, gentilitio nomine, *Camilli* BURGHESII, nomine extant, citanturque à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ post N. p. 40. col. b.

I. *Breve Excommunicationis contra Venetos.* in Villa Sanvincentiana 1607. 8vo.

II. *Litaniæ & Preces.* Venet. 1623. 8vo.

III. *Constitutio super reformatione Tribunalium Urbis.* Romæ 1611.

IV. *Rituel Romain à l'Usage du Diocese d'* Alet. en 2. part. Paris. 1662. 4to.

(2051) PAULUS Servita, Venetus, eſt *Petrus* SARPUS, vid *Rhod.* num. 9. 10. Sub quo nomine legitur: *Conſideratio Cenſuræ Pauli V. contra Remp. Venetam, cum aliis*, Venet. Fr. 1607. in 4. x. Scaven. 38.

P. SARPUS. P. PAULUS. i. e.

PETRUS SARPUS idem qui PATER PAULUS, Monachus SERVITA, Theologus Reip. Venetæ, cui contra Pauli V. fulmina pro Clypeo quaſi fuit, mutato pro more prænomine, poſtquam Monaſticam vitam ingreſſus eſt; de quo vide plura in *Anonymis* noſtris *Italicis*, ut & in Pſeudonymis ſub nomine *Petrè Suavis Polani*.

De quibus vide *Hydei* Catalogum Biblioth. Bodlejanæ poſt N. p. 41. col. a. adde *Deckherrum* de ſcriptis Adeſpotis p. 184. ſeq.

(2052) Pauli Veneti Hiſtoria Italica, de *regionibus Orientalibus lib.* III. pro fonte, ſive Originali habita, verſio cujusdam Franciſcani Generalis, à noviſſimo illius editore, Mullero, probatur: ut eſt apud *Hallervordium* ſpicilegii de Hiſtoricis latinis pag. m. 131. cujus verba exhibere operæ pretium putavi ſub (a)

Alias & Thomæ *Hydeo* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ citatur ſub titulo: *Itinerarium*, ſeu de *Regionibus Orientalibus* libri tres: pag. 41. col. b. poſt N. Add. omnino *Symbola Maſtrichtiana* ſub (b)

(a) Hallervordius ſpicilegii de Hiſtoricis latinis p. 131.

Marcus Paulus Venetus, *ſub Alexandro IV. Pontifice claruit. Teſtis hujus rei* Engelhuſius *in Chronico pag. 252. ubi de Alex. IV. agit: Marcus de Venetiis Hiſtoricus, qui multa vidit & ſcripto reliquit de curſu Mundi - - - . Ejus Libros III. de regionibus Orientalibus, cum MS. Codice, qui in Bibl. Sereniſſimi Electoris Brandeb. Berolini ſervatur, collatos denuo edidit Andreas* Mullerus *Greiffenhagenſis, Præpoſitus Berolinenſis. Scripſit anno 1295. Italice opus hoc, quod deinde Latinè tranſtulit Franciſce.* Pipinus *Monachus, ejus coætaneus. Hæc ſententia* Mülleri *noviſſimi ejus editoris Præfat. pag. 9. Addit vero, alios putare Venetum* Latine *ſcripſiſſe, detentum Genuæ in diutino carcere, eumque librum paulo poſt à Genuate quodam* Italice *verſum: verſionem autem Italicam, de novo Latinè redditam eſſe ab aliquo Franciſcano, eamque nunc Originalis Textus vicem ſupplere.*

(b) Symbola eſt Maſtrichtiana.

P. Paulus Venetus ſuavis.

Ejus literas habuit Portnerus, *ut vidi ex MS. Epiſt. Forſtneri filii ad Portnerum anno 1655. prid. id. Xbr. addie: proximis, quas ad* Te Parens deſtinat literis, te ad editionem maturandam hortabitur. „Eundem Paulum eſſe, qui de Gente Veneta „optime meritus in controverſiis cum pontifice, „& hiſt. Tridentinam in corrupta fide ac magna „integritate conſcripſit, puto. Non dubito, „quin præclarum opus ſit, ac ſera poſteritate, „ut illius omnia, dignum. Si Typographus tibi deeſt, Leidenſes theſaurum tam præclarum „non recuſabunt.

(2053) PECHEUR *Penitent*: N - - PATRIX où PATRIS. *Baillet* liſte des Auteurs deviſez p. 587.

PEDACIUS v. *Dioscorides*.

(2053. a) PEGANIUS. Eigentl. Erklärung über die Geſichte der Offenb. S. Johannis, voll unterſchiedlicher neuer Chriſtlicher Meinungen / &c. geſchrieben durch Peganium, 1676. 12. Cryptonymum nondum ſibi detectum vocat ſupra Cl. Dn. *Placcius* p. „151. Et a Pſeudonymo Hamburgi ſatis noto, „M. Johanne *Matthæo* ſibi objectum, ignorabat „*Holtzhauſen*, in Capiſtrato Böhmicolarum Rabula „pag. 105. quærens, quis eſſet? Fried. Ulricus *Calixtus* Fr. de Chiliaſmo pag. 71. ſic eum depingit: Peganius, vir non quidem profeſſione Theo„logus, Hebrææ tamen, aliarumque Orientali„um lingvarum tam peritus, quam qui peritiſſi„mus: officio & dignitate intimus Status Conſi„liarius in aula aliqua Principali. Hujus vero, „qui ſub ficto *Peganii* nomine latere, quam ſibi „proprium profiteri, maluit, non facio indici„um, Verbis hisce Virum Illuſtrem *Chriſtianum* „KNORR à Roſenroth, Baronem, primarium „Aulæ Sultzbacenſis miniſtrum, qui ob editum „inſigne *Cabbalæ denudatæ opus* ſuum quoque in„Anonymis occupabit locum, ſignificati non„dubito, & ſi quoque cujusdam meminerim, „qui *Francico Mercurio* HELMONTIO, quem ali„quamdiu etiam Sultzbaci vixiſſe conſtat, hunc „librum tribui mihi narraverit. *Symbola*, hæc eſt Ampliſſimi Præſulis *Diecmanni*. Liber 259 paginis conſtat, olim jam mihi lectus, & optatus ut detegeretur. Unde nunc eo majores ago hoc nomine grates. Addit nunc *Symbola Maſtrichtiana*.

Peganius.

Scripſit Germanicè aut *ferè vertit Joſephum Medo in Apocalypſin.* Prodiit lib. in 12. ſine nomine loci, credo Sulbaci. Eſt auctor perſonatus, ejus nomen verum eſt Knor von Roſenroth / Sultzbachiſcher Raht / ita mihi retulit Coloniæ Ubiorum Juſtus *Dozemius*, qui ejus rei notitiam habet optimam, auctori, ut puto, notus.

Prodiit Amſtelodami liber, cui titulus: eigentliche Erklährung über die Geſichter der Offenbah. S. Johannis in 12. per A. B. Peganium quem HELMONTIUM eſſe conſtans fama perhibet. *Peterſen* in nube teſtium part. III. p. 136.

Mihi vero relatum, D. Knor von Roſenroth / qui apud Ducem Sulbacenſem vixit, eſſe auctorem & Collectorem ex Joſephi *Medæ* potiſſ. ut in„præfat. teſtatur quod probabile, non enim potuiſſet abſtinere in illo tractatu de Metempſychoſi.

PEGEUS v. *Quirinus*.

PELAGIANUS v. *Julianus*.

PELAGIUS v. *Patritius*.

(2054) PELAGII II. Pontificis nomine, quæ habetur *Epiſtola, poſt quintam Synodum generalem*, S. GREGORII dicitur eſſe à *Bellarm.* præfat. de Script. Eccleſ.

Quinque ex Epiſtolis, quæ ejus nomine vulgo venditantur, pro ſuppoſititiis a plerisque agnoſci notat *Cave* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſ. p. 299. col. a. Addit l. c. *Bellarminus*, *Pelagium* Diaconum Gregorii ſcripſiſſe. v. ſupra *Hieronymus*. *Pſeudo-Iſidorum* autem *Pelagio* uni & alteri epiſtolas ſupponentem arguit ſufficienter Dnus *Maſtrichtius* in Hiſt. Jur. Eccl. a p. 232. ad 268.

(2055) PENSANS. *Manut. Frater*: *Wigandus* CAUPONIS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 583.

(2056) *Petri* PENTAREI Siderati anagrammatico nomine edidit *Ferdinandus* de SANTANDER Artem
(I.) *Conſtructionis*,
(II.) *Memoria*, teſte *Antonio* Bibliothecæ Hiſpan. p. 296. 297.

(2057) PENTITO *Academico*: *Torquato* TASSO. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 583.

(2058) PEPE da Suſa, *Creſcentio*: *Alexandre*: *Alexandre* TASSONI où TASSONE. *Baill.* ibid.

(2059) PERDU, *le vray*: *Pierre* du VAL. *Baillet* ibid.

(2060) A. S. PEREGRINI nomine præfationi ſubjecto, prodit *Hiſpania Bibliotheca*, ſeu, *de Academiis, ac Bibliothecis*: *item elogia & Nomenclator clarorum Hiſpania ſcriptorum, qui Latine diſciplinas omnes illuſtrarunt*, Tomis tribus diſtincta, Francof. 1608. in 4. Eum eſſe *Audeam* SCHOTTUM, nominantem ſe fortaſſe Peregrinum, quia Hispanus non erat, ſed Antverpienſi Belga, facile colligitur ex multis vitis accuratius deſcriptis, quibus nomen ſuum præſcripſit, fortaſſe reliquis, ut negligentius ſcriptis, idem ſubtrahens. Item ex *Varrerii* Interpretatione pag. 386. Tom. 2. cui nomen ejus eſt præſcriptum. Imo jam adeo innotuit hoc ipſum, ut à pauciſſimis aliter citetur. Quod ſi teſtes etiam adducere ſit opus: en Valerium Andreæ Bibl. Belg. pag. 55. *Labbeum* Bibl. Bibliothecarum pag. 84. *Alegambeu.* num. 30. *Fr. Sweertium* p 126.

Sotwellum Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 57. col. b. Idem docent *Colomeſius* Biblioth. Choiſie p. 190. 191. & Nicolaus *Antonius* Præfat. ad Biblioth. ſuam Hiſpan. lit. f. 3. adde *Olear.* Abac. Patrolog. p. 19. *Maſtricht* Hiſtor. Jur. Eccleſ. p. 238. *les Jugemens des Savans* Tom. II. n. 126. pag. 250. *Hydes* Catalogum Bibliothi. Bodlej. p. 339. & poſt N. p. 45. & 124.

(2061) PEREGRINI nomine, VINCENTIUM etiam LIRINENSEM *adverſus hæreticos* ſcripſiſſe, commemorat *Sixt. Senenſis* Bibl. l. 4. p. m. 405. (a) Vindicatur à *Genuadio* Maſſilienſi, VINCENTIO LIRINENSI ſ. LERINENSI in Gallia monacho; *Miræum* in Bibl. Eccleſ. pag. 63. addit, eum à Johanne Coſterio & Bartholomæo *Petro Lintrenſi* brevibus notis illuſtratum eſſe.

Et exeo *Prideaux* Orat. IX. pag. 82. 83. (b) adde *Actor. Erudit. Lipſienſ. Supplem.* tom. II. Sect. IX. pag. 422. Caveum Hiſtoriæ literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 239. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. IV. pag. 170. qui (forte per errorem Typographi) PELERINI nomine inſignitum opusculum prodit (c) Eſſe autem hunc tractatum revera *Vincentii Lirinenſis*, evinci contra *Baronium* à *Voſſio* Hiſtor. Pelag. 39 43. indicat *Symbola Normannianæ*. vide & *Miræi* Bibliothecæ Eccleſiaſt. pag. 63. (d) & quæ *Symbola Rapheliana* ex Calixto excerpſit (e) Quæque habent notata Diecmanniana (f) ſubjecta. *Maſtrichtiana* etiam addunt Oomium Diſſert. de Praxi Theol. pag. 476. & ſeq.

(a) Sixtus Senenſis Biblioth. Sanctæ l. 4. p. m. 405.

Vincentius Lirinenſis, *presbyter diſertiſſimus, diſceptationibus, quas adverſus profanas hæreticorum novitates compoſuit, abſcondito nomine ſuo, hæreticis inviſo*, Peregrini *titulum impoſuit, quo libentius ab hæreticis, peregrinarum rerum avidis, legerentur.*

(b) Prideaux Orat. IX. p. 82. 83.

Ita Vincentius Lyrinenſis *adverſus profanas omnium Hæreticorum novitates*, Peregrini *aſſumſit titulum* (*forſitan ut autumat* Sixtus Senenſis) *quo ab Hæreticis rerum novarum avidis libentius legeretur.*

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. IV. p. 170.

Il a compoſé un excellent Traité contre les Heretiques, dans lequel il donne des regles tres infaillibles, & des principes convaincans, pour diſtinguer l'erreur de la verité, & les fauſſes des Heretiques, de l'Egliſe Catholique. Mais ſon humilité lui fit cacher ſon nom, & il publia ce Traité ſous le titre de Memoire du Pelerin *contre les Heretiques. Il eſtoit diviſé en deux parties; mais la ſeconde eſtant perduë, il ſe contenta d'en faire une petite récapitulation.*

(d) Miræus Biblioth. Eccleſiaſt. p. 63.

Vincentius, *natione Gallus, apud monaſterium* Lerinenſis *inſulæ presbyter, vir in ſcripturis Sanctis doctus, & notitia Eccleſiaſticorum dogmatum ſufficienter inſtructus, compoſuit, ad evitanda hæreticorum collegia, nitido ſatis & aperto ſermone, valdiſſimam diſputationem, quam abſconſo nomine ſuo titulavit*: Peregrini adverſus hæreticos. *Cujus Operis, quia ſecundi libri maximam in ſchedulis partem a quibuſdam furatam perdidit, recapitulato ejus paucis ſermonibus ſenſu priſtino compegit, & uno in libro edidit. Moritur Theodoſio & Valentiniano, regnantibus.*

(e) Symbola Rapheliana.

Peregrinus.

Hunc eſſe Vincentium Lerinenſem *probat Georg.* Calixtus, *qui ejus Commonitorium, una cum* Auguſtini *lib. IV. de Doct. Chriſt. extudi curavit A. 1629.* Altera *vero* editio *prodiit Anno 1655. ex Typographeo Calixtino. Libellis hiſce, Proœmium* Calixtus *præfi-*

præfixit. Cujus pag. 20. ita ſcribit. Commoniterium, de quo & ejus auctore nunc porro dicere oportet, Vincentius Lerinenſis *ſcripſit tertio, ut ipſe ait Cap. penult. poſt Concilium Epheſinum anno, æræ videlicet Chriſtianæ CDXXXIV. hoc eſt, quarto poſt obitum Auguſtini: nam is, ut ſupra monuimus, proximo ante Concilium deceſſit.* Vincentius *igitur & Auguſtinus exparte σύγχρονοι fuerunt: nempe media ætas Vincentii incidit in extremam Auguſtini. Ad oram Galliæ Narbonenſis poſt Stœchadas, in vicinia Liguriæ, ſita ſunt inſula Planaſia & Leron Antipoli objecta, in qua Leronis ſacellum, juxta* Strabonem lib. 4. *Similiter* Plinius lib. 3. c. 5. *Stœchades à vicinis Maſſilienſibus dictæ propter ordinem, quo ſitæ ſunt. Nomina ſingulis, Prote, Meſe, quæ & Pomponiana vocatur, tertia Hypæa. Ab his Sturium, Phœnice, Phila, Lero & Lerina adverſum Antipolim. Antoninus Imperator Itinerario maritimo: Ab Antipoli, Lero & Lerina inſula: a Lerone & Lerina Forum Julii*, Ptolemæus lib. 2. c. 10. *Sub Varo fluvio Lerone inſula. Unde itaque Vincentius cognomentum ſuum habeat videmus, nempe ab inſula Lerina, ad littus inter Ligoriam & Maſſiliam, in Italia & Gallia Confinio ſita, cui altera, ut loco, ita quoque nomine propinqua, Lero. Qua affinitas ferre in cauſa eſt, quod non niſi unam memorent* Strabo & Ptolemæus. *Hodie Lerina S. Honorati, Lero S. Margarita nomen obtinet. In Lerina enim ipſo Auguſtini ævo Honoratus Arelato illuſtri familia ortus monaſticam vitam, cui duce Caprario ſene ſe addixiſſet, confluentibus eo pluribus ejusdem inſtituti ſectatoribus, colere, & una cum ſociis exercitia pietatis, & ſtudia ſacrarum Literarum magno fervore, nec minore ſucceſſu urgere cœperat. Hinc Cœſus ille* Lerinenſis *tum pietatis cum eruditionis fama clarus multos egregios Epiſcopos & doctores vicina Galliæ ſuppeditavit, ut ſeminarium quoddam eximiorum iſta ætate virorum cenſeri potuerit. pag. 22. Accedit Vincentius noſter, unus e primis, ut apparet, ſacri illius Cœtus ſodalibus. Hos autem omnes poſt hoc ætatis e ſcriptis ſuis notos & eruditionis fama nobiles, una ætas ex une monaſterio produxit.* Et pag. 24. *Hujus tam ſanctæ Congregationis ſocius, & tantopere laudata diſciplinæ alumnus fuit* Vincentius noſter, *qui quum aliquando variis ac triſtibus ſecularis militiæ turbinibus (ſua* ipſius iſta ſunt verba præfat.) *volveretur, tandem in hunc portum ſe recepit, atque adeo e milite factus monachus*, Commonitorium, *quod nunc edimus ſcripſit. De „auctore & ſcripto teſtimonia & judicia tum veterum, „tum recentiorum ſubjicio. Gennadius Maſſilienſis* Pres„byter de Scriptoribus Cap. LXIV. „Vincentius „natione Gallus apud monaſterium Lerinenſis in„ſulæ Presbyter, vir in Scripturis ſanctis doctus, „& notitia eccleſiaſticorum dogmatum ſufficien„ter inſtructus, compoſuit ad evertenda hæ„reticorum collegia, nitido & aperto ſermone „validiſſimam diſputationem, quam abſconſo „nomine ſuo titulavit Peregrini adverſum hære„ticos. Cujus operis quia ſecundi libri maxi„mam in ſchedulis partem a quibusdam furatam „perdidit, recapitulato ejus paucis ſermonibus „ſenſu priſtino compegit, & in uno libro edidit, „Moritur Theodoſio & Valentiniano regnantib⁹. „Eadem fere e Gennadio repetit *Honorius Auguſto„dunenſis.* Quod autem dicit Gennadius Vin„centium, quum furto amiſiſſet maximam ſe„cundi Commonitorii partem, ejus loco Reca„pitulationem ſubſtituiſſe, equidem non puto ita ſe habere. Sane poſterius Commonitori„um quod multa, ad hiſtoriam Concilii Ephe„ſini facientia continuiſſe certum eſt, periit. Cæ„terum tria quæ ſuperſunt capita ſummum & pri„mi & ſecundi Commonitorii complexa non„ poſt factam demum jacturam adjecta ſunt, ſed„ reliquis interlapſis ſola remanſerunt; quod „ quicunque attente legerit, & paullo accuratius„ conſideraverit, nullo negotio animadvertet.„ Neque enim ſi lacunam explere, & damnum„ datum ſarcire voluiſſet, ab hujusmodi verbis„ potuiſſet, ordiri cap. antepenult: Quæ„ dum ita ſint, jam tempus eſt, ut ea quæ duobus„ iis commonitoriis dicta ſunt, in hujus ſecundi„ fine recapitulemus. *Johannes Trithemius* libro„ de ſcriptoribus eccleſiaſticis. Vincentius Mo „nachus & presbyter monaſterii Lerinenſis in ſu„læ, natione Gallus, vir in divinis ſcripturis eru„ditiſſimus, & ſecularium literarum non igna„rus, vita & moribus clarus. Exſtat ejus inſi„gne opus, quod ſub Peregrini nomine com„poſuit, a veteribus doctoribus percelebre lau„datum, de erroribus & collegiis hæreticorum „fugiendis. *Martyrologium Romanum.* Nono Kal.„ Junii in monaſterio Lerinenſi celebratur na„talis ſancti Vincentii presbyteri, doctrina &„ ſanctitate perſpicui. Ad hunc locum *Cardina„lis Ceſar Baronius.* Vincentius aureo plane opu„ſculo fidem catholicam egregie teſtatam reli„quit, quo cum omnes hæreſes, tum maxime„ hæreſin Pelagianam cum auctoribus ſuis impu„gnat. Claruit temporibus Honorii Imperato„ris, magnamque ſui nominis in eccleſia catho„lica famam reliquit. Idem *Annalium tomo* V. in„ anno CDXXXIV. numero ultimo. Quam„ mira fuerit Vincentii eruditio, libellus ipſius„ oſtendit, ut vix ſit reperire, qui paucioribus„ chartis majora & feliciori tractatu concluſerit;„ licet commentariolus idem ſit (ut ipſe teſtatur„ in fine: fallitur autem Baronius) ex duobus„ à ſe ſcriptis Commonitoriis epitome, his tem„poribus admodum accommodatus, & in eccle„ſia Catholica ſemper poſteris profuturus, quum„ nunquam defuturi ſint novatores hæretici, ad„ quos penitus explodendos idem auctor ſumma„ induſtria laboravit. Auctores *Eccleſiaſtica hiſto„ria Magdeburgica, Centuria V. capite X.* Si quis„ diligentius penſitabit, dicet ſcriptum eſſe eru„ditum & acutum, quodque hæreticorum frau„des clare in apertum producat, detegat atque„ egregie impugnet, quin & præſens valde reme„dium & antidotum quaſi contra eorundem ve„nena miniſtret: in quo ipſius ſcriptoris vis ingenii„ elucet, & doctrinæ magnitudo. *Melchior Ca„nus* Loc. I. V. C. III. Libellus vere aureus. Ita„ etiam *Mart. Perciſius Aiala*, de Tradit. parte II. As„ſertione V. *Thomas Stapletonus* Principiorum do„ctrinalium libro XI. cap. VII. *Lud. Carbo* Intro„ductionis in Theologiam lib. IV. cap. XIV. *Six„tus Senenſis* Bibliothecæ ſuæ libro VI. annotat.„ CIV. quum invectus eſſet in eos, qui antiqui„tatem contemnunt: Quam miſere, inquit, fal„lantur, luculentiſſime demonſtravit ſanctiſſi„mus, atque inter patres, qui ante mille ac du„centos fere annos floruerunt doctiſſimus ac di„ſertiſſimus Vincentius Lyrinenſis, edito libel„

„lo vere aureo, quem omnes catholicæ pietatis „amatores aſſidua verſare manu deberent, ceu „enchiridion, ſive militarem pugiunculum ad„verſus profanas omnium hæreſeon novationes. „*Petrus Pithœus* præfatione in Salvianum. Vin„centius Peregrini nomine Commonitoria ſcri„pſit, quibus nihil in eo genere majore judicio „aut acutiore ſtilo conſcriptum memini. *Card„inalis Bellarminus* libro de ſcriptoribus eccleſiaſti„cis. Vincentius monaſterii Lerinenſis presby„ter ſcripſit opuſculum parvum mole, ſed virtu„te maximum, de profanis vocum novitatibus. „Libellus exſtat, & utiliſſime legitur. *M. Anton„ini de Dominis libro VII. de republ. eccleſiaſtica, cap. IV. „num. XXIV.* Vincentius Lerinenſis regulam ve„tuſtatis & probat & explicat clariſſime, & urget „meritiſſime, ut in controverſiis fidei ſemper no„vitas cedat veruſtati, etiamſi novitas jam facta ſit „vetus, modo eam vetuſtas præceſſerit.

(f) Nota Diecmanniana.

Id ipſe titulus oſtendit.

Adde Saraph. Piccinard. *de Opere Prædeſtinati p. 5. ed Patav 1686 4. Quod ideo factum* Rivetus *Tr. de Patrum autorit. c. 13. Oper. T. 2. p. 1065. a. judicat, quo libentius ab omnibus legeretur, & autor alioqui ſuſpectus, ſub velo lateret.*

PEREGRINUS v. *Amſtelius.*

(2062) PEREGRINUS: *Jean* GERSON, *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 584.

(2063) PEREGRINUS: *Conradus* DOMINIC. *Baillet.* p. 584.

(2064) PEREGRINUS. *Conradus* BENEDICT. *Baillet.* p. 584.

(2065) *Conſtantii* PEREGRINI nomine edita multa ſcripta a *Balduino* JUNIO, vulgo de JONGHE, recenſentur à *Wittenio* Diarii Biogr. anno 164. add. 12. Aprilis & plura in *Valerii Andreæ Bibliothe.* Belgicæ pag. 99. 100. Sunt autem

(I.) *Iter Quadrimeſtre, Comitis Buquoy, progreſſus, quo Auſtria eſt conſervata, Bohemia ſubjugata* &c. Viennæ Auſtriæ 1621. 8. cui non nemo repoſuit *Conſtantium Peregrinum Caſtigatum*, ſeu Relectionem Itineris quadrimeſtris Buquoy, auctore Berchtoldo *Rauchenſtein* 1621. 4.

(II) *Tuba Concionatorum*, ſive *collationum ignearum* Centuriæ XIX.

I. *De Sacramentis* in genere, De Baptiſmo & Confirmatione. Lovanii typis Henr. Haſtenii, 1629. 8.

II. *De tota* Ariſtot. Logica & Phyſica. De Theologia, Præceptis Decalogi & Eccleſiæ. Ibid. 1630.

III. *De Sanctis*, Duaci, apud Auroy, 1630.

IV. *Ex novo Teſtamento.* Ibid. 1629.

V. *Hiſtorialis* ab origine mundi usque ad annum LVII. Ibid. 1629.

VI. *De* Ven. *Sacramento Euchariſtia* & Sacrificio Miſſæ. Lovanii 1630.

VII. *De doctrina civili*, Ibid. 1630.

VIII. *De SS. Dominico Petro* Martyre & *Thoma Aquinate*, Bruxel. apud Meerbecium. 1628.

IX. *In Dominicas* & Feſta totius anni, Duaci 1631.

X. *Hiſtoria a Chriſto nato* ad Fridericum II. Imp. ſcil. annum Dom. cIↃ. cc. xII. Lov. 1631.

XI. *De Sacramento Pœnitentiæ.* Brux. apud Peperman. 1628.

XII. *De Vita Civili. Lov.* 1629.

XIII. *De SS. Vincentio Valentino*, Catharina Senenſi, Antonino Archiepiſc. Florentino. Brux. apud Meerbec. 1628.

XIV. *De cognoſcendo & amando Deum.* Lov. 1629.

XV. *Hiſtorialis* ab anno mundi LXII. usque ad annum ducenteſimum. Brux. 1630.

XVI. *De Sacramentis extrema Unctionis, Ordinis, & Matrimonii*, Lov. 1630.

XVII. *De vita Civili.* Ibid. 1631.

XVIII. De B. Raimundo, Alberto Magno, Martyribus Japonenſibus &c. Brux. 1629.

XIX. De S. Angelo Cuſtode &c. Lov. 1631.

(III.) *Pharetra quadruplex divini amoris.*

I. *De mundo*, Cœlo, Sideribus, & Elementis.

II. *De Meteoris*, Gemmis & Metallis.

III. *De Plantis* & Brutis.

IV. *De Homine & Angelis.* Antv. typis Trognæſii. 1632. 8.

(IV.) *Scutum Catholica fidei.*

I. *De vocatione* Miniſtrorum Eccleſiæ.

II. *De Præſentia* Chriſti in Ven. Euchariſtia.

III. *De Purgatorio.*

IV. *De obſervatione* Legis, & Miniſtrorum cælibatu.

V. *De gratia*, libero arbitrio & auctore peccati.

VI. *De Peccato* Originali, Mortali & Veniali.

VII. *De Juſtificatione* & merito bonorum operum.

VIII. *De Antichriſto.*

IX. *De Eccleſia.*

X. De Invocatione Sanctorum. typis Trognæſii, 1632.

(V.) *Faſciculus Myrrhæ* dilectus, ſive Vita Jeſu Chriſti. ib. 1631.

(VI.) *Lilium inter ſpinas*, ſive de Beatiſſ. Virgine Maria, Chriſti Matre. ib. 1631.

(VII.) *Canticum Canticorum Eccleſiæ* Dei & Animæ ſanctæ applicatum. Ibid. 1631.

(VIII) *Theatrum* SS. Principum Veteris & Novi Teſtamenti. Ibid. 1632. 4.

(IX.) *Mons ſpiritualis* Confeſſariorum. Ibid. 1632. 8.

(X) *Threni*, ſive Lamentationes Jeremiæ Prophetæ triplici ſenſu expoſitæ. Ibid. 1632.

(XI.) *Sanctorum Angelorum* amica Laudatio.

(XII.) *Viaſalutis* æternæ, ſive de Symbola Fidei.

(XIII.) *Horologium* diurnum, nocturnum, & XII. Prædeſtinationis ſigna.

(XIV.) *Praxis* quotidiana audiendi Miſſam &c.

(XV.) *Progenies* & Vitæ SSS. Franciſci Ludovici IX. Galliæ Regis, & Iſabellæ Reginæ Portugalliæ.

(XVI.) *Tuba* noviſſima de Judicio.

(XVII.)

(XVII.) *Schola* divini amoris Ibid. 1633.

(XVIII.) *Speculum* Animæ, De cognitione sui. Ibid. 1633.

(XIX.) *Principes* Hollandiæ & Zelandiæ &c. Antver. apud Meursium. 1632.

(XX.) *Caput* Sponsæ; sive speculum Prælatorum. Duaci, apud Auroy, 1631.8.

(XXI.) *Hortus* Conclusus, sive Institutio statusque Religiosi. Ibid.

(XXII.) *Viridarium Ecclesiasticum*, sive de benedictionibus in Ecclesia variis, de Episcoporum dignitate &c. Ibid.

(2066.) *Desiderius* PEREGRINUS, quo nomine extat *Thesaurus animæ Christianæ* primum Hispanice scriptus deinde in Latinum & Belgicum quoque sermonem translatus. Is est *Michael* SERVETUS alias REVES, seu RENES vel RENNES, *Villanovanus*, Medicus, docente *Sandii* Bibliotheca Antitrinitariorum pag. 11. & *Baillero* des Auteurs deguisez part. III. c. IX. pag. 316. & in Catalogo subjuncto p. 584. vid. *Villanovanus*.

(2067.) PEREGRINUS JOANNES: *Pelgronius* PULLENIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 584.

(2068.) *Lelio* PEREGRINO. Ejus Carta ad Stanislaum Borvium Privado del Rey de Polonia, PETRO FERNANDEZ NAVARRETE. Lucronienſi, Compoſtellanæ Eccleſiæ Canonico tribuitur à Nicolao *Antonio* Bibliotheca Hispan. Part. II. p. 152. col. b. qui ſub hoc nomine latere voluit, judicante Antonio loc. cit. ut eos, qui valent apud Reges ſuos præcipua gratia, perſonatus inſtrueret. Prodiit autem Matriti apud Tereſiam Iunti an. 1625. in 4to.

PEREGRINUS v. *Simplicius*.

(2069 α.) *Johannes* PERELLIUS eſt Franciſcus COSTER. Vide in anonym. num. 113. nunc 889. β.

(2069. β.) Antonii PERIANDRI Rhoeti nomine ſignata, Terentioque anno 1657. in 8. à *Baclero*, viro doctiſſimo, cum Commentariis *Franciſci Guyeti*, Abbatis Sanct. Andreani editio præfixa eſt *vitæ ejusdem Abbatis*, eleganter admodum conſcripta. Ejus auctorem eſſe Dn. *Joannem Albertum* PORTNERUM, Cæſaris & Wirtembergenſis Ducis Conſiliarium, ac Reipublicæ Ratisbonenſis Senatorem optime meritum, ex ipſo *Baclero* ſe coram intelleXiſſe narravit Civium ac amicorum meorum decus, *Martinus Fogelius* Ph. & Med. Doctor. Et parum etiam abeſt, quin anagramma reſpondeat ex aſſe. Hujus ipſius auctoris alia quoque ſcripta prodiiſſe, non expreſſo nomine, perhibentur, ſed de quibus, cum æque certum auctorem haud habeam, hac vice dicere quid ulterius religio mihi eſt.

At de *Portnero* ſub *Periandri* Perſona latente conſule *Colomeſii* Bibliotheque choiſie pag. 82. & *Witten*. Diar. Biograph. Part. II. ad d. 11. Febr. Anni 1687.

(2070.) *Bonaventure* DU PERIERS. Qui ſub hoc nomine extat liber inſcriptus: *Recreations*, à *Baillet* in Catalogo des Auteurs deguisez adſcribitur *Jacobo* PELLETIER, quem tamen aut eo nihil contuliſſe autumat Etienne Paquier, aut ſaltem conjunctim cum *Nicolao* DENISOT DU MANS eam compoſuiſſe aſſerit la *Croix du Maine*, apud *Teiſſierum* Eloges des hommes ſavans Tom. II. p. 5. (a)

(a) Teiſſier Eloges des hommes ſcavans Tom. II. p. 5.

La Croix du Maine *aſſure que le Livre intitulé*, Recréations de Bonaventure du Periers, *eſt preſque tout de l'invention de* Jaques Pelletier, *& de* Nicolas Deniſot du Mans, *ſurnommé le* Comte d'Alſinois. *Mais* Etienne Paquier *aſſure que Pelletier n'avoit contribué à cet Ouvrage*.

(2070 α.) *Jonas* BUJEI PERIEUS. Perſonatus eſt PETRUS LAUNÆUS. Ita Joh. *Wilh. Peterſen* in nube teſtium veritatis lib. III. pag. 105. Petrus Launæus in Commentario in Danielem hanc veritatem publice profeſſus, publicam à Paſtoribus Synodi Inſulæ Galliæ coactis Carentoni 1623. approbationem invenit. Idem Launæus ſub nomine *Jonæ Bujei Periei* in *Commentario in Apocalypſin* Anno 1651. cura Paſtorum ac profeſſ. Eccleſiæ & Academ. Genevenſis edito pluribus regnum JEſu Chriſti ampliſſimum futurum adſtruit illudque in peculiari tractatu *de Regno Mille annorum* Anno 1655. typis mandato & in examine replicationis D. Amyraldi anno 1657. evulgato ex profeſſo vindicavit. Quo factum, ut non ſolum Paſtores Hollandiæ & Helvetiæ, ſed etiam alii in exteris regnis ac provinciis ſcripta illius magni pendere inceperint. Hæc *Symbolæ* eſt *Maſtrichtiana*, cui & allegatur Andreas *Rallius* in Halcyoniis Eccleſiarum Evangelii cap. 4. & ex eo verbotenus *Seidenbecherus* in problemate Theologico de regno ſanctorum pag. 81. & 83 v. Jonas le *Buf*.

(2071.) D. *Richardus* PERINCHEIF, Cantabrigienſis integram famam ex Collectione Operum CAROLI I. Regis, quæ edita ſunt Londin. 1662. reportavit, ſed immerito, judicante *Wood* Antiquitat. Oxonienſ. lib. II. p. 243. 244. cum hæc Operum collectio & ordinatio accepta potius referenda ſit *Gulielmo* FULMANNO, Rectori Eccleſiæ Hampton Meyſex ut ex ejus verbis ſub lit. (a) excerptis patebit.

(a) Wood Antiquitat. Oxonienſ. lib. II. p. 243. 244.

Obiit XXI. Aug. CIↃDCLXIX. & in Eccleſia ſua juxta Præceſſorem ſuum Jackſonum *ſepultus eſt. Succeſſorem habuit, ejusdem Collegii Socium, Magiſtrum* Gulielmum Fulman, *Virum doctiſſimum, & in Hiſtoricis (præſertim ſuæ gentis) ſimul & Chronologia verſatiſſimum. De quo illud inpræſentiarum mihi occurrit*

memoratu non indignum : Nempe quod cum Caroli I. Regis opera in folio edita essent , Londini CIↃDCLXII. ipsius industriæ simul & felicitati in iis tum colligendis tum digerendis editionis dignitas referenda sit. Cujus tamen integram famam reportavit Dr. Richardus Perincheif , *Cantabrigiensis , Prabendarius exinde Westmonasteriensis , qui Regis quidem vitam , quam Operi præfixam habemus, eleganter conscripsit; Verumtamen , ut dixi* , Fulmannus *hic totum opus collegerat pridem , & ordinaverat , quod nos omnino reticendum non putavimus.*

(2072.) Joannis PERNII nomine, *contra edictum Reginæ , Elisabethæ , adversus Catholicos promulgatum , literasque Cecilii, Cancellarii ejusdem.*, scripsisse *Josephum* CRESWELLUM , Anglum, Jesuitam, auctor est *Alegambe* pag. 285.

Et *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ JEsu p. 521. col b. itemque *Witten.* Diar. Biograph. anno 1623. ad d. 19 Februarii.

(2073.) PERSEUS, *Joannes* : *John* FISCHER. *Baillet* liste des Auteurs p. 584.

PERSIUS v. *Arcanius.*

(2074.) PERSIUS *Trevus* est Petrus SERVIUS. Vid. Rhod. n. 33. h. m.

Persius TREVUS : Petrus SERVIUS Medicus Romanus per Anagrammatismum. Extant sub eo nomine *ad librum de Sero lactis* Stephani Roderici *Castrensis Lusitani Exercitationes privatæ* Parisiis 1622. & Romæ 1634. in 8. editæ, quibus Liceus contra Rodericum à Castro defenditur. Sub genuino vero nomine PETRI SERVII *Spoletini* reperiuntur sequentia : Petri Servii Spoletini *Miscellanea antiquitatum Romanarum* Romæ 640. 8. *Institutionum , quibus tyrones ad medicinam informantur libri tres : Prolusiones duæ , ad instruendos inflammandosque ad artem tyrones accommodatæ.* Romæ apud Bernardinum Tanum 1638. in 12. *Dissertatio de unguento armario , sive de naturæ artisq; miraculis* , Romæ apud Dominicum Marcianum 1642. 1643. in 8. *Dissertatio de odoribus* Romæ apud Franciscum Caballum 1641 in 8. *Prolusiones Jatrophilologicæ , an Judæis esse possit absolutus Medicus & ad faciendam Medicinam plane idoneus.* Romæ. *De facultatibus Medico necessariis , utilibus, & commodis.* ibidem

De Servii tam personato quam reliquis scriptis eadem confirmant *Lindanus* de Scriptis Medicis p. 513. & 535. & *Merclin* Linden. Renov. p. 875. col. b. & p. 906. col. a.

PERSONA v. *Gobelinus.*

(2075.) *Robertus* PERSONIUS , aut PEARSON edidit Directorium ad Christianam fidem , seu Resolutionem , anglice 1585. in cujus operis laudem euntes vide *Alegambem* Bibliothecæ Scriptor. Societatis JEsu p. 415. & *Sotwellum* p. 727. reticent tamen illi , quod observat *Wood* Antiquitat. Oxonienf. lib. II. pag 78. col. b. nempe Hujus Directorii Ichnographiam , cum universa pene materia , tribui *Ludovisio* DE GRANADA imo ejus compositionem Magistro BRINCKLEJO asscribi; cujus verba supra excerpsimus , ubi de EDMUNDO BUNNEY egimus , utpote qui sub suo nomine Directorium hoc mutata forma edidit.

(2076.) *Orlando* PESCETTI quis sit vide *Visiera Alzata* XIX.

(2077) PESCHER. *La Comedie des Comedies* , piece faite contre l'Illustre *Balzac* , par *le Sieur de* BARRY , gentilhomme Auvergnac, comme nous le decouvre tout au long, en jugeant de ces ouvrages *Sorell* dans sa Bibliotheque françoise , chap. 7. p. 126.

PETITUS v. *Typographus.*

(2078.) Zanini PETOLOTTI à Monte Tonali *cucurbitulas adversus Tadeum Agesium, Bohemum Archiatrum Imperatoris Maximiliani II.* scriptas fuisse ab *Annibale* RAYMUNDO , & ab eodem *Agesio*, una cum aliis pluribus ejusdem adversarii oppositis libellis refutatas esse , memorat in vita ipsius *Ghilini* , nel Theatro d'huomini letterati , part. 1. cart. 212. quod eo magis notandum , quia neutrius horum vel nomen saltim , nedum scripta apud *Draudium* invenire licet. In *Schenkio* quoque & *Lindano* nomen utrumque tam *Agesii* , quam *Raymundi* , frustra quæras, *Schenckii* tamen p. 491. & *Lindani* p. 981. *Thaddæi Haggecii* nomen & scripta legas, qui est idem cum nostro , cujus nomen Italicum idioma sic immutavit , ut *Agesius* fieret. Scripta ejus apud *Ghilinum* , non solum Medica , sed etiam Mathematica recensentur, qui & Medica plura quam reliqui ambo enumerat, ex quibus huc præcipue pertinent : *Responsio ad Annibalis Raymundi scriptum , quo nititur probare stellam anni 1572. non novam , sed veterem fuisse. Spongia contra cucurbitulas Annibalis Raymondi in larva Zanini Petolotti. Ad secundas insanas cucurbitulas Annibalis Raymondi, Itali, Spongia.* Quis autem ille *Annibal Raymundus*, aut *Raymondozanus* fuerit, haud satis habeo compertum, Veronensem dicit personatus *Petolottus* , cujus scriptum apud me est , ita inscriptum: Zanini Petolotti à monte Tonali , *Cucurbitulæ, quibus è cerebro Excellentissimi Domini Thaddæi Hagecii ab Hayk, Aulæ Cæsareæ Medici , Phrenesis optime expellitur* 1577. in 4. absque nomine loci , vel typographi paucorum foliorum , sed maledicentiæ virulentæ , ut adeo mirari subeat , propter Theoreticas quæstiunculas inanes, tantas iras concepisse bonos illos homines , quasi de omnibus fortunis suis , imo de salute mundi res ageretur. Ex hocce tractatu quoque patet, potissimam occasionem huic dimicationi præbuisse *Hageccii Dialexin novæ stellæ magnitudinis , & de ejus stellæ vero loco constituendo.* Ei *reprehensiones paternas* oppositisse *Raymondum, Hageccium vero responsione* supra memorata *cucurbitulas* hasce provocasse , *spongiisque* deinceps suis abstergere voluisse.

(2079) *Carolus* à PETRA ALBA eſt *Carolus* à WITESTEIN ſive WITTESTEIN, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. poſt. N 258. col. b. *Diſſertatio de quinta Chymicorum eſſentia.* Baſ. in 8. adde pag. 49.

(2080) *Franciſci* PETRARCHÆ nomine qui extare dicitur in Bibliotheca Vaticana, *liber de Vitis Cæſarum*, *Beneveuuto* de RAMBALDIS potius adſcribi debere videtur *Sandio*, in notis ad *Voſſium* de Hiſtoricis latinis p 201. & 235.

(2081) *Paulini* PETROCORII Poëmata, PAULINO *Epiſcopo Nolano* à *Jureto* male tributa ſub ejusque nomine edita, *Paulino* huic de PERIGUEUX reſtituuntur a Caſpare *Barthio*. vide la *Bibliotheque Univerſelle* de l'année 1686. tom. I. p. 452. 453.

(2082) PETRO Apoſtolo, quomodo LEUCIUS quidam ſua ſuppoſuerit, v. apud citatos *ſupra* in *Jacobo Minore*, & *Melito*.

II. Ejus *Itinerarum* CLEMENTI attributum refert *Struchius* Amœnitat. Juris Canonici Eclog. III. cap. XII. p. 162. (a)

III. Ejus *Epiſtola ad Jacobum Apoſtolum* eidem CLEMENTI Romano vindicatur à Ludovico à S. *Carolo* Bibliot. Pontific. p. 177.

IV. *Epiſtola II.* quæ inter Catholicas Novi Teſtamenti Petri nomine extat, ſuppoſitaviſa *Mirao* Biblioth. Eccleſ. p. 2. (b) SIMEONI EPISCOPO HIEROSOLYMITANO tribuitur ab Hugone *Grotio:* vide *la Bibliotheque Univerſelle* tom. XX. p. 189. (c) qui idcirco male acceptus eſt a Thoma *Smith* in *Actis Erud. Lipſienſ.* 1691. p. 85. (d) qui eam *Petro* reſtituit: quod & facit *du Pin* Præfat. Prælimin. ad Novam Bibliothecam tom. I. p. 68. & 70. (e) & hodie communi conſenſu locum illa inter Canonem Biblicum obtinuit.

V. *Acta Petri*, Clementi ROMANO quoque inſcripta, BARDESANI cuidam a *Cave* aſſerta ſupra in Clemente Romano, verbis ejus ex Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 14. col. b. excerptis, docuimus.

VI. Petro *Evangelium*, quod MARCI nomine extat, tribuit Caranza in Summa Conciliorum p. m. 16. quod ab aliis quibusdam fieri notat *Cave* Antiquitat. Apoſtol. pag. m. 214. ſeqq. in Vita Marci, ubi rationes, cur hoc fiat, expendit.

(a) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Eclog. VI. Cap. XII. p. 162.

Itinerarium Petri Apoſtoli *reprobat* Hieronymus *de Scriptoribus Eccleſiaſticis* & Athanaſius *in ſynopſi*. Epiphanius *ait conſcriptos fuiſſe circuitus Petri à Clemente, ſed ab hæreticis depravatos, hæreſi 30. De eo ſic* Blondellus: *Itinerarium Petri, ſcriptum nugis & fabulis refertum, veteris Eccleſiæ tauterio inuſtum, ab ipſo Romana inquiſitionis conſilio libris prohibitis annumeratum, à doctis omnibus rejectum.* Agobandus *videtur hoc itinerarium Clementi attribuere, & idipſum eſſe opus, quod ſub* recognitionum *titulo exſtat. Vide notas* Baluz. *in Agob. p. 31. &c.*

(b) Miræus, Bibl. Eccl. p. 2.

Scripſit duas epiſtolas, *quæ catholicæ nominantur, quarum ſecunda à plerisque ejus eſſe negatur, propter ſtili cum priore diſſonantiam. Sed & Evangelium juxta Marcum, qui auditor ejus & interpres fuit, hujus eſſe dicitur.*

Pag. 15. *S. Serapionis — ſcripta — Ex his duo tantum reſtant fragmenta, unum è libro de* Evangelio Petri, *alterum — quæ ex Euſebio deprompta Halloſius tom. 2. recitat.*

(c) Bibl. Univ. T. 20. p. 189.

Tous ceux qui ont lû Euſebe où S. Jerome, ſavent, que cette ſeconde Epitre de S. Pierre *n'a été reçue dans le Canon, qu'un peu tard & quelque tems apres la premiere. Quelques ſçavans &* Grotius *entr' autres ont crû, qu'elle n'etoit point de cet Apôtre, tant par ce que le ſtyle paroit fort different du ſtyle de la premiere, que parce qu'il ſemble, qu'elle n'a ecrite qu'apres la ruine de Jeruſalem, c'eſt à dire long tems apres la mort de S. Pierre, qui ſouffrit le martyre ſous l'Empire de Neron. Le Meme Grotius l'attribuoit à* Simon Eveque de Jeruſalem, *apres la mort de S. Jaques.*

(d) Act. Erud. Anno 1691. m. Febr. pag. 85.

In primo capite ſtatim ſub initium (Miſtellaneorum ſuorum Thomas Smith, *Eccleſia Anglicana Preſbyter) Hugonem* Grotium *confutat, qui hanc epiſtolam a* Petro *ſcriptam negavit, &* Simeoni *potius* Hieroſolymitano Episcopo, *qui ſub Trajani imperio martyrii palmam adeptus eſt, tribuendam cenſuit. Hanc vero ſententiam ex eo refutat, quod Simeon neque Apoſtolus fuerit, quem titulum Autor hujus epiſtolæ ſibi tribuit, neque ad priorem a ſe ſcriptam epiſtolam provocare potuerit, neque gloriam Chriſti in monte ſancto viderit, cujus gloriæ ſpectatorem ſe fuiſſe Autor epiſtolæ v. 18. & 1. aſſerit; qua verba aliunde huic epiſtolæ inſerta fuiſſe, aut ad hiſtoriam Joh. XII. 28. relatam reſpicere, nondum* Grotius *probare potuerit.*

(e) Du Pin Diſſertation Preliminaire pag. 68. 70.

La ſeconde eſt écrite apparemment vers la fin de ſa vie, parce qu'il y témoigne, qu'il attendoit bien-tôt la mort, au chap. I. Verſ. 14. Quelques Peres ont douté, ſi cette Lettre étoit de ſaint Pierre, *à cauſe de la difference du ſtile de celui de la premiere, dit ſaint* Jerôme; *mais ſaint Pierre s'y découvre ſi clairement, qu'il n'y a pas moyen de l'attribuer à un autre Auteur.*

Et pag. 70. t. Saint Pierre s'y découvre ſi clairement, qu'il n'y a pas moien de l'attribuer à aucun autre Autour.

L'Auteur de cette Lettre dit, qu'il a eſté avec Jeſus Chriſt ſur la montagne, il appelle S. Paul ſon frere, & il ſe dit auteur d'une premiere Lettre écrite aux mêmes. Tout cela convient à S. Pierre, il eſt viſible, que celui, qui l'a compoſée, n'étoit pas un impoſteur. Le caractere de cette Lettre eſt tout Apoſtolique, & le ſtile n'eſt pas bien different de celui de la premiere.

(2083) *Chriſtiani* PETRI *Crypto-Papiſmus* novæ Theologiæ *Helmſtadienſis.* 1640. *Eſt Stati* BÜSCHERI,

SCHERI, Eccleſiaſtæ Hannoverani: vide *Calixti* Wiederlegung / adverſus Jacobum *Wellerum* Append. num. II. lit. X. III. Hæc *Symbola Normanniana*: Eadem ex hujus Büſcheriani ſcripti gründlicher Wiederlegung / in Præfat. lit. c. confirmat *Symbola Diecmanniana* vetus: addens, perlonato illo nomine impreſſa exemplaria 478. vero autem BüSCHERI nomine diſtributa plusquam 900. quod inſcio auctore Typographus præfixerit.

PETRUS v. *Damianus.*

\- - *Ravenna.*

(2084) PETRONIO Arbitro ſuppoſita plurima *Epigrammata*, Alcuini, Apuleji, Madaurenſis, Catulli, Ciceronis, Claudiani, Evantii, Eugenii, Laberii, Pentadii, Ruffini v. in *Pſeudepigraphis*, junctis editioni 1610. in 8. pag. 127. & ſeqq. & Lotichianæ in 4. pag. 86. & ſeqq. de quibus ſingulis nunc disquirere non vacat, alias majori niſu id facturis.

Vide interim *Fabricii* Appendicem ad Bibliothecam ſuam Latinam p. 24. qui & in ipſa Bibliotheca p. 82. ſqq. eruditis merito ſuſpecta eſſe fragmenta Satyrici, quæ ſub ejus nomine venditantur, tam ea quæ à Paulo Frambotto 1664. Patavii evulgata ſunt; quam ea, quæ tanquam Belgradi An. 1688. reperta Franciſcus *Nodotus* Roterd. 1693. 8vo. publicavit. vide le *Journal des ſavans* 1694. p. 310. *l' Hiſtoire des Ouvrages des ſavans* 1694. p. 147. *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia V. p. 77.

(2085) PETRONIO, Bononienſi Epiſcopo, ſuppoſitum *Satyricon* PETRONII ARBITRI a *Vincentio Bellovacenſi*, notat *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 152.

II. Ei vulgo adſcriptum libellum de *ordinatione Epiſcoporum*, obſtyli nitorem ſingularem, alii cuidam ſcriptori, & forte PARENTI PETRONII deberi colligit *Gennadius* Maſſilienſis apud *Miraum* p. 54. vide etiam *Cavei* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſ. p. 246.

II. An & qui de *Vitis Patrum* ejus nomine circumfertur libellus, ipſius ſit nec ne? non determinant *Miraus*, & *Cave* locc. citt. negativæ tamen uterque propius accedere videtur.

(2086) PETRONIUS, *Jaſon*: *Jean* DAVID. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 584.

(2086. a) PETRUS *Aurelius*, Perſonatus, dedit *Apologiam pro cenſura Sorbona*, editam in 4. Jeſuitæ eum habent pro J. VERGERIO, Abbate Sancyrano, ideoque eum ad mortem usque perſecuti ſunt. vid. Moral. des Jeſuit. tom. III. pag. 132. Ei etiam adſcripſerunt libram de *frequenti communione*, qui eſt C. JANSENII. Symbolam hic feram *Maſtrichtianam* inſeruit M. *Viſcherus.*

(2087) *Don Diego* PEUDE *Ser.* Ita fucatum Hiſpanice nomen ſuum *Jacobus* MABBE Anglus præfixit *Vitæ Guzmanni de Alfarache*, quam ex Hiſpanico in latinum ſermonem transtulit, docente *Wood* Antiquitat. Oxonienſ. l. II. p. 200.

(2088) PFEFFERKORN, *Joannes Arnauld* de TONGRE. *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez p. 585.

(2089) Chriſtophori PFLUGII *Epiſtola monitoria*, ſive, *Prafatio ad Lectorem, novæ editioni Planti, qua modo adornatur, præfigenda, in qua ſatuitas Apologiæ* Joannis Philippi Parei, *contra* Janum Gruterum *detegitur*, Witteb. 1620. 8. Ea ipſi GRUTERO quod ſit adſcribenda, non minus quam ſub Euſtathii Su. P. nomine quod prodiit ſcriptum *contra Parenum*, indicatur ab ipſo *Pareo*, in *Provocatione ad Senatum Criticum*, Francof. 1620. 8. edita p. 5. & 6.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguiſez p. 585.

(2090) PHÆDRUS? *Jacques* GOUTIERE, où GUTHERIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 585.

(2091) PHÆDRUS VOLATERRANUS: *Thomas* INGHIRAMIO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 585.

(2092) PHALARIDIS nomine quæ extant *Epiſtola* LUCIANO tribuuntur à Bartholomæo *Juſtinopolitano*, apud *Friſium*, Biblioth. Geſner. pag. 686. & 687. & à *Gyraldo*, apud *Voſſium* de Poetis Græcis pag. 16. Quod & notat *Erasmus* de Conſcribendis Epiſtolis pag. m. 30. Genuinas tamen Phalaridis eſſe contendit Eilhardus *Lubinus* dedicat. Epiſtol. Phalar. monente *Symbola Normanniana*. Italice illas vertit Bartholomæus *della Fonte*, nitide & eleganter, vide *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanziæ II. p. 31 Noviſſimè hæ Phalaridis epiſtolæ recognitæ editæque ſunt a *Boylæo* Juniore 1695. 8vo. qui, ut ut *Luciani* eſſe neget, *Phalaridis* tamen eſſe non *determinat*, vide l' *Hiſtoire des Ouvrages des ſcavans* May 1696. pag. 428. 429. *Acta Eruditor. Lipſ.* 1696. pag. 102. Politianus tamen lib. I Epiſtola I. *Luciano* adſcribere non dubitat; cujus verba per *Symbolam Sperlingianam* nobis communicata ſub lit. (a) adjecimus.

(a) Symbola Sperlingiana.

Dicentur aliæ contra nimis breves, objiciam tunc ego Dionem, Brutum Apollonium, Marcum, Philoſtratum, Alciphronem, Julianum, Libanium, Symmachum, *ſed &* Lucianum, *quem falſo* Phalarim *vulgo putant.*

(2093) *Georgii Erici* PHALETRANI *Exercitatio Hiſtorico-Philologica de Sceptri Judaici ablatione* ex Geneſ. XLIX. Auctorem habet Gunther-Heinricum PLATNERUM Vimarienſ. ut ipſe fatetur in Epiſtol. ad Voſſium X. Calend. Novemb. 1645. quæ eſt inter Epiſtolas Clarorum Viror. num. 412. pag. 305. indicante *Symbola Junckeriana.* Confirmat *Symbola Diecmanniana* ex Grævio in Politico Orientali, lib. c. 3.

(2094)

(2094) PHARAONIS nomine *Epistolas ad Josephum* scriptas, hujusq; Responsiones, confinxit *Joannes* LEMOVICENSIS, qui & Auctor est scripti, cui titulus: *Momle Somnium Pharaonis*, aliorumque, quæ vide citata in *Actis Erud. Lipsi.* Anni 1691. mens. Jan. pag. 39.

PHASIANUS v. *Fagiani.*

(2095) *Vasini* PHAVORINI *Camerti Nuceriui Episcopi Lexicon Græcum Zachariæ* Calbergi esse vult *Ravius* in notis MStis ad *Gesnerum*, cujus verba fere repetita in notis ad Thezer, sunt: Fere totum opus debet iste Zachariæ Calliergo Græco, qui Romæ typographiam habuit &c. Hæc *Symbola Normanniana.*

(2096) *Eugenii* PHILADELPHI *Romani* nomine scriptam esse à *Francisco* ANNATO, Jesuita Gallo, *Exercitationem Scholasticam* indicat *Sotw.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 212. col. a. quod & *contra Mandosium*, hunc Philadelphi pro vero Auctore habentem, notat Part. 10. des Auteurs deguisez. c 4. p. 509.

(2097) *Eusebii* PHILADELPHI *Dialogi duo de Vita Caroli IX. Regis Galliarum, Reginaque Matris.* Edimb. 1574. 8. sunt *Bernardi* DELPHINATIS, quem ideo colaphis cecidit. Huc usque *Symbola Normanniana*, quæ quidem testem hujus rei citat *Frisium* Append. Biblioth. p. 833. sed ubi ejusmodi nihil comparet. An ea confirmet *Scherbachi* in Cod. Bibl. Oxon. quem alio loco in testimonium advocat eadem Symbola, viderint, quibus ille codex ad manus est.

(2097. *a*) JANUS PHILADELPHUS. Fictitio hoc nomine de *optima Christianorum Secta*, & de vitiis Pontificiorum Prodromus Religionis *Medici Patavini* in 8. 1688. Consultationem desultoriam editam a Medico quodam, acerbe queritur *Poiretus* in Apologetico suo quarto, quod integrum Scripti hujus Auctori opposuit. Hunc Medicum esse celeberrimum Dominum D. *Joannem Nicolaum* PECHLINUM, Professorem Academiæ Kilonienſis Publicum, & Archiatrum Slesvicensem, constans in hisoris fama est, non spernendis argumentis corroborata. Libellus est in octavo paucarum plagularum, eleganter scriptus, & lectus olim mihi, quamvis obiter: docensque nostram reformatæ Pontificiæque præferendam, stylo nitido, & rationibus solidis.

(2097. *β*) *Timotheus* PHILADELPHUS. Est *Jacobus* KOELMANN Ecclesiastes Sluſanus in Flandria, scripsit sub hoc nomine personatus, Belgicè, *eenen Brief, vertoonende de swaere vervolgingen der Vrome belyders in Schotland* 1678. 4. vid. indicem scriptorum Jacobi Koelmanni post Durhami Comm. in Canticum. *Symbola* est *Maastrichtiana.*

(2098) PHILALETHA, qui edidit *Entretiens sur diverses Matieres de Theologie*, in *Actis Eruditorum Lipſ.* 1686. p. 439. & 440. detegitur, MINISTER CHARENTONENSIS, (a)

(a) Acta Eruditor. Lipſ. A. 1686. m. Sept. p. 439. & 440.

Quis sit noster Prior Bollevillanus, (Auctor Responsi ad Judicia de Critica Rich. Simonis) non scrutabimur, quippe qui Simonis personam dissimulare non voluisse videtur; ut potius in antecessum simus relaturi, quos hic illorum judiciorum auctores existimet. Triumviris nempe Socinianis ea tribuit, quorum duo Amstelodami degant in Hollandia, tertius *autem sit Minister* Charentonensis, *qui dissertationem de Conciliorum quorumvis definitionibus ad examen revocandis, sex abhinc annis Parisiis ediderit, ac in libro recentiore, Entretiens sur diverses matieres de Theologie, hoc est, Dialogi de diversis materiis theologicis, inscripto*, Philaletæ *nomen assumserit.*

(2099) *Germanus* PHILALETHA, qui edidit *Triumphum Thomistarum*, est *Carolus* de ASSUMTIONE Carmelita, ut indicant *Acta Eruditorum Lipſ.* (a) 1689. p. 231.

(a) Acta Eruditor. Lipsiens. A. 1689. pag. 231.

Extollit (M. Gery *Apologie historique de deux censures de Louvain & de Bonay, sur la Matiere de la Grace*) *eos, qui Lovanienſibus adstipulantur, laudat que* Carolum de Assumtione *Carmelitam, qui & suo, & sub* Germanii Philalethæ *nomine, multa scripsit, & inter alia edidit* Triumphum Thomistarum, *frustra a Jesuitis Inquisitioni Romanæ denunciatum.*

(2099. *a*) PHILALETHA, Polytopiensi Cive, auctore prodierunt *Forciana Quæstiones, in quibus varia Italorum ingenia explicantur, multaque alia scitu non indigna.* Francof. 1616. in 8. Ex Quæstiones lectu sanè non indignæ, quod LANDO HORTENSIO, nescio cui, tribuantur, à *Turtero* lib. 1. pag. 54. de peregrinationibus ex suis notatis in Itinere Italico, communicavit Dn. *Martinus Fogelius*, Ph. & Med. Dr. amicus mihi sæpius laudatus.

(2100) *Irenæi* PHILALETHÆ nomine prodiit Dissertatio de *Pace & Concordia Ecclesiæ.* Eleutheropoli typis Godfridi Philadelphi Anno 1628. 12mo, *Simoni* EPISCOPIO malè adscripta, est *Samuelis* ERZIPCOVII DE PRZIPCOVIZE Equitis Poloni, docente *Sandio* Bibliothec. Antitrinitar. p. 123. v. Ireneus.

(2100. *a*) PILALETHÆ ET SOCIORUM nomine prodiit *Alitophilus* Ἀλιτοφίλου ὑπὲρ Ἀληθείας καὶ Ὁμοψύχων *sive Vindicia Philalethæ & Sociorum, adversus* Lucam Caprimulgum Rudentem Escarbotum. Alitophilum Mexicanum Καπριμουλγόμενον (Oraculum de Caprimulgo: ἡ μαντεία ἀδελφὴ τῆς πυθοχρήστου.) Mexici, ex officina Musarum cIↃIↃC LXIIX. in 4. Sesqui philyræ. Scazontibus Jambis acutissimis proscindens pag. m. Dn. *Rudolphum Capellum*, de quo ut præsumpto falsè Escarboto supra egimus, in illo nomine, num. 949. 8. Eum sic ulcisci volebat Collega ejus *Michaël* KIRSTE-

NIUS Ph. & Med. Dr. Utique non æque injusta vindicta, si probari potuisset crimen ab ipso commissum, de quo tamen sese purgavit satis, & facti pœnituit *Kirstenium*, virum alias modestum, ingenuumque & præsumtionibus gravissimis, ac alium quemvis etiam modestissimum atque prudentissimum decepturis, falsum.

(2100. β) PHILALETHE ET EMPIRIASTE: *Simon* FOUCHER. *Baillet* liste de Auteurs degvisez p. 586.

(2101) *Alazonomastix* PHILALETHES Persona est *Henrici* MORI Angli, sub qua edidit.

(I) *Observationem in Eugenii Philalethis Anthroposophiam Theomagicam, & Animam Magicam* 1650.

(II) *Flagellationem Eugenii* alteram, testante ipso in Præfatione generalissima tomo Theologicorum ejus Operum præfixa. pag. IX. quæ infra excerpemus in *Philalethe Eugenio.* num. 2102.

(2102) PHILALETHES ELIESER edidit lingva *Belgica* Amstelod. 1686. in 8vo. Onderzoeck en Wederlegging van dee verkeerde Antwoort/ van *Irenæus Philalethæus*, op de Vrage/wat iß *Coccejaanerie*? Verus scripti Auctor ulterius non detegitur, quam quod præcipuæ inter Coccejanos Auctoritatis vir sit. vide *la Bibliotheque Universelle* de l'année 1687. tom. V. p. 481. & 482. (a) curiosioribus per has notas facilè accuratius investigandus.

(a) Bibliotheque Universelle & Historique de l'Année 1687. p. 481.

Quoi que l'Auteur de ce Livre ait trouvé bon de se cacher sous un nom inconnu; parce que celui qu'il réfute avoit fait la même chose: cet Ouvrage n'est pourtant pas à mépriser. On sait de bonne part, que celui, qui l'a composé, tient un rang considerable parmi les Disciples de Coccejus, *& qu'il peut autant que personne instruire le public des veritables sentimens de ce célebre Professor. Ajoutez à cela, que ce Livre a été imprimé deux fois, & a eu l'approbation de tous ceux qui suivent les mêmes hypotheses.*

(2103) PHILALETHES vide *Eudoxius.* Eo autem nomine, ut HIEROCLES Philosophus contra religionem Christianam, ut eam redderet ridiculam, scripserit, v. referentem *du Pin* Bibliotheq. Nouv. des Auteurs Eccles. Tom. II. p. 6. b.

(2104) *Eugenius* PHILALETHES, vel potius qui sub eo latet, *Thomas* VAUGHAN, celebris Chymicus, librum sermone *Anglicano* edidit, cui titulus: *Disserratio de Aquis Orientalibus, sive de Fonte abscondito, cujus aqua ex igne prorumpunt, radiosq; Solares & Lunares secum vehunt.* Lond. 1655. Vide *Wood* Antiquitat. Oxonienſ. lib. II. p. 320. col. b. *Henricus Morus* Præfat. General. Operibus ejus præfix. p. IX. tom. Theolog. addit Anthroposophiam Theomagicam & Animam Magicam abſconditam, in quas ipse *Morus* Observationes edidit. Quantum etiam ex ſequentibus verbis colligere licet, ſub Eugenii Philalethis nomine ab eodem editum eſt Reſponſum ad has obſervationes. (a) Cæterum an & reliqua ſcripta recenſita *Woodio* loc. cit. ut, Magia Adamica, Lumen de Lumine & Aula lucis, ſub Eugenii Philalethes nomine prodierint, equidem compertum non habeo. (b)

(a) Henricus Morus in Præfatione generaliſſima Operibus ejus præfixa p. IX.

Anno MDCL. in lucem prodierunt Obſervationes in Eugenii Philalethis Anthropoſophiam Theomagicam & Animam Magicam abſconditam, per Alazonomaſtigem Philalethen.

Anno MDCLI. Eugenii Philalethis *per eundem* Alazonomaſtigem Flagellatio *altera, qua erat ad* Eugenii *Reſponſum Replicatio. Opuſcula ſane ludicra-ſeria, & quæ nunquam ſcripſiſſem, niſi rarii nugigis, eorum temporum, Enthuſiaſtici, dicam an Phantaſticis, eo provocatus. Morbus enim ille non ſolum in Theologiam tunc inteſſerat, ſed & Philoſophiam, illam pura defecataque Rationis regionem, inſicere caperat ac contagium propagare. Ad malum igitur illud averruncandum in tumidum hunc Juvenem Theomagicum exempla edere par eſſe putavi.*

(b) Wood Antiquitat. Oxonienſ. l. II. p. 320.

Librum Sermone anglicano edidit (ſiquidem nomen fictitium eſt Eugenius Philalethes) *cujus titulus:*

Diſſertatio de aquis orientalibus, ſive de fonte abſcondito, cujus aquæ ex igne prorumpunt, radiosque Solares & Lunares ſecum vehunt. *Loud. 1655. angl. Ejusdem materia ſunt libri, quos pralo mandare ſuſtinuit, quatuor alii; nimirum,* Anthropoſophia Theomagica, Magia Adamica, Lumen de lumine & Aula lucis (*quibus nihil procul dubio obſcurius*) *ſed de hiſce ego parum habeo comperti, utpotè quos oidere nondum contigit; primo autem conſimiles comparituros ex ipſis Inſcriptionibus facile colligendum.*

PHILALETHEUS v. *Eleutherius.*

(2105) PHILALETHES *Hyperboreus*: *Jean* COCHLEE, faux, *Henry Corneille* AGRIPPE, douteux, *Jean Louys* VIVEZ, probable, ſcribit *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag 586. Prodiit autem hoc nomine Luneburgi *Anti-Catoptron*, ſcriptum Speculo Veritatis oppoſitum, de quo vide *les Satyres Perſonnelles* tom. II. p. 359. (a) & 325. (b)

(a) Des Satyres Perſonnelles Tom. II. pag. 319.

Le Livre, qui eſtoit attaqué & refuté par cet Ouvrage, avoit pour titre, Speculum veritatis, *& avoit eſté compoſé apparemment par quelque Anglois, ou par quelque Etranger eſclave de la paſſion de Henry VIII. Mais* Philalethes, *qui paroiſt n'avoir pas ignoré la Langue Grecque, faiſant ſcrupule d'employer le mot hybride d'* Anti-Speculum, *a mieux aimé tourner en cette Langue le titre de ſon Adverſaire, que de rien faire d'irregulier.*

*lier. C'est en consequence du titre d'*Anti-Catoptron, *qu'il appelle ordinairement cet Adversaire* Catoptropœe, *plûtost que* Speculator *ou* Speculificus, *comme il a eu soin d'en avertir son Lecteur.*

Le dessein de l'Ouvrage estoit de défendre les interests de Catherine *Reine d' Angleterre, & de montrer la validité de son Mariage avec Henry VIII. Mais pour mieux preparer les esprits à la persuasion,* Philalethes *fit devancer son* Anti-Catoptron *d'une espece de Prodrome ou d'Avant-coureur, sous le titre de* Philalethæ Hyperborei in Anti-Catoptron suum, quod propediem in lucem dabit, Paraseeve ; *sive,* Adversus improborum quorundam temeritatem. Illustr. Angliæ Reginam ab Arthuro Walliæ Principe priore marito suo cognitam fuisse impudenter & inconsulte adstruentium, Susannis extemporaria. *Cette Piece fut imprimée à* Luneburg, *si l'on s'en rapporte à la premiere feüille, quoy qu'on soit tenté de croire, que c'ait esté à Basle. L'Imprimeur y est nommé* Sebastien Golsen, *& l'impression est de l'an 1533. au mois de Juillet.*

(b) Des Sátyres Personnelles Tom. II. pag. 321.

L'Auteur paroit fort affectionné à la *Maison d'Arragon* & à celle d' *Autriche* : & je suis trompé, s'il n'estoit pas des Sujets de *Charles Quint.* Mes premieres veuës s'estoient tournées d'abord sur ce Jean *Cochlée de Nuremberg* Auteur Catholique, dont j'ay eu occasion de vous parler dans nostre second Entretien, parce que je sçavois d'ailleurs, qu'il avoit eu part aux contestations survenuës dans l'Europe, au sujet du divorce de Henry VIII., & qu'il avoit même écrit sur ce sujet, contre un Anglois nommé *Morison.* Mais j'ay crû, que c'estoit en vain, après avoir remarqué, que le stile de *Cochlée* dans ses Ouvrages n'approchoit pas de la beauté de celuy de nostre *Philalethes Hyperboréen.* Ce seroit une pure vision, de prendre cet Auteur pour *Emsme,* ou Erasme pour luy, sous pretexte, qu'on y trouve quelque ressemblance de stile. Il est vray, qu'Erasme écrivant à *Damien de Goesle* 25. de Juillet de l'an 1533. luy marque son attache & son affection pour la Reine Catherine, en ces termes : *Jpse audit quidem multis de causis diligebam ac diligo, idq; ni fallor cum omnibus bonis,* & qu'il a marqué en toutes rencontres beaucoup de zele pour les interêts de l'Empereur, neveu de cette Princesse. Mais il n'a jamais voulu se mêler dans la contestation du divorce, & loin d'avoir voulu prendre la plume sur ce sujet, il proteste au même endroit, que personne ne luy a jamais entendu dire une syllabe pour ou contre le divorce. Je serois moins éloigné de croire, que ce Philalethes pourroit estre *Livius* Auteur Espagnol, qui auroit peut-estre pris le surnom d' *Hyperborëen,* par rapport à la situation des Pays-bas, où il faisoit son séjour, à l'égard de l'Espagne. L'honneur qu'il avoit d'estre zelé serviteur de la Princesse Marie sa fille, joint à la part qu'il prit à sa disgrace, rend cette conjecture assez probable, sur tout lors qu'on considere, qu'il prit la plume d'ailleurs pour la defense de la Reine, après s'estre vû obligé de sortir de la Cour d'Angleterre, pour s'en retourner à Bruges, où estoit sa famille.

PHILALETHES v. *Ignotus.*

(2106) PHILALETHES v. *Irenaus*, ou *Eirenaus* supra 1741.

(2107) PHILALETHES, *Irenæus* : alius Jean LAWSON, douteux, *François* WITHE, douteux, *Jean* PRIDEAUX, douteux, *Gilbert* IRONSIDE, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 586.

(2108) PHILALETHES *Irenæus* iterum alius. *Jean* CROCIUS, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 586.

(2109) *Germani* PHILALETHI ficto nomine edidit *Jacobus* PLATELIUS Belga S. J. *Auctoritatem contra Praedeterminationem Physicam, pro Scientia Media, cum brevi Historia, complectente Ortum, pugnas & palmas ejusdem scientiæ mediæ.* Duaci typis Joannis Patte 1669. in 8. Item : (II) *Auctoritatem contra Physicam Praedeterminationem novis ex ipso sacro ordine fratrum Praedicatorum petitis suffragiis stabilitam*, n. Duaci, Typis Christophori Serruvier. 1673. vide *Sotwell.* Biblioth. Script. Societ. JEsu p. 382.

PHILALETHES v. *Candidus.*

(2110) PHILALETHIS, Civis Utopiensis nomine, editum *Dialogum*, nescio quem, *& orationem ad Christum, pro Julio II. Ligure, Pontifice Romano*, magno illi JCto, *Ulrico* HUTTENO à nonnullis tribui, *Melchior Adami Auctor* est, in Vitis JCtorum Germ. p. m. 26.

Dialogum illum memoratum de *Facultatibus Romanensibus* inscribit *Genevus* Biblioth. Universalis fol. 342. *Hutteno* eum probabiliter asserens. vide *Freheri* Theatrum virorum eruditione clarorum p. 807.

PHILALETHIJS v. *Irenæus.*

(2110 a) ZERUBAAL. PHILALETIUS. Scripsit personatus, Babylon, ofte naekte ontdecking ofte vertooninge van het Antichristsche Ryk &c. Amsterd. 1621. 4to. Est *Ewaldus* TEELINUS, sub nomine Irenæi Philaleti aliisque cognitus. Cum omnibus ejus opusculis & hoc habeo.

Sub eodem nomine edidit. *Bileam* ofte den blinden Papst, vwaerin ontdeckt vvorden de snoode Grepen, die de paepschè Leeraers gebruyken, om het volck in blintheit en onvvetenheit te houden. Amsterd. 1621. 4to. *Symbola est Mastrichtiana.*

(2111) PHILANDRI Hauptman von Cabernaum, edit. 1666. in 12. Auctorem habet *Johannem Balthasarem* SCHUPPIUM. Edidit autem tractatum illum.

(2112.) PHILANDERSON i. e. *Johannes Burchardus* SCHUPPIUS filius, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

(2112 a) PHILANDERSONS *Discours*, mit den klugen Rahtgebern/Pomponio, Morologo, und Fabullo, von Antenors neulichst begangener Thorheit / Altenau 1659. in 12. quod sit *M. Bernhardi* SCHMID, cujus Dissertatio *de Reputatione Academica*, peculiari dissertatione *Schuppiana* eodem anno refutata fuit, patet ex opusculi p 153. ubi eandem pro sua lectori commendat, in utroque tractatu famam & merita summi illius desideratissimæque memoriæ Theologi, male tractans.

Philandersonii autem illum libellum Scurrilem, Lipsiæ publica Auctoritate suppressum, multisque invectivis à Schuppii (illum enim *Antenorem* esse supra innuimus) amicis impetitum docet *Mollerus* Isagoges ad Cimbricæ Chersonesi Historiam Ecclesiasticam & literariam Part. IV. p. 593. 594. adde & *Bailleti* Catalogum des Aut. deguis. p. 586.

PHILANDER v. *Melissus*.

v. von *Sittewald*.

(2113) PHILARCHUS, Auctor citatur à *Simlero* editi libri *de Pulsibus*, quem tamen a *Gesnero* rectius tribui PHILARETO notat *Vossius* de Historicis Græcis lib. III. p. 401. At quia *Simlerus* eundem librum etiam Philaretho adscribit, verilimile est, eundem ipsi esse & Philarchum & Philarethum.

(2114) *Anastasii* PHILARETHÆ *Cosmopolita* nomine prodiit, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana*, Nuncius Olympicus, seu Catalogus Librorum MStorum Bibliothecæ Secretioris, Senis alicujus Theologi & Medici Celeberrimi, de grata posteritate præclare mereri cupientis, oder Verzeichniß etlicher geheimen Bücher und Schrifften/ so ein fürnehmer Gottes Gelahrter / und hocherleuchteter berühmter Theosophus und Medicus, in Theosophia, Cabala, Magia, Chymia, Medicina und Philosophia, durch beschwehrliche Reisen und grosse Unkosten / Ecclesiæ & Reip. Litterariæ commodo zusammen gebracht / darinne die grösseste himmlische und irrdische Weißheit begriffen ist. Gedruckt zu Philadelphia Ao. 1626. 8vo. Quis librorum horum possessor fuerit, ignoro, Editorem autem Catalogi esse *Joach. Morsium* vestrum (cujus vitam adhuc desidero) deprehendi. Ei sane nomen fictitium optime congruit, cum Hebræum *Joachimi* & Græcum *Anastasii* concidant. *Cosmopolitam* se vocavit, ob vitam vagam & peregrinationes diuturnas. Chymiæ eum fuisse studiosum, Gerh *Culemanni* Præpositi Rendesb. (cui hic Catalogus inscriptus est) Amicum, ex aliis ejus scriptis constat. In præfatione eleganti stylo scripta refert, se varia collegisse Inedita Monumenta Historica, Politica, Philologica, non ubivis obvia. At talium ingentem numerum servasse *Morsium*, plurima etiam istiusmodi edidisse, notorium est.

(2115) PHILATHETA, Matheseos secretioris cultor, cujus extat *Exercitatio Theoricorum Copernico Cœlestium Mathematico-Physico-Theologica, exhibens*

I. *Propositiones de Eclipsibus Luni-Solaribus* pure ac vere Mathematicas, Autorum omnium & singulorum particularissimis etiam, vel ipsis quoque Christianis seu Wasmuthianis hypothesibus, in sui tum experimentationem tum comprobationem adhuc inædificandas & adaptandas. Quibus ea, quæ ab aliis hic loci vel omissa, vel errata, vel difficulter proposita fuere, & restituuntur, & emendantur & facilitantur.

II. *Physicas quasdam & à priori deductas rationes*, quibus Planetarum primariorum tum gyrationis circa axem, tum lativi motus, secundariorumque circumlationes, omniumque motuum figuræ specifice probantur.

III. *Theologica quæpiam è S. Literis nata, tum literalia, tum mystica fundamenta probabilia, Soli centrum hujus planetarii Vorticis seu systematis Copernicani, Terræque tum gyrationem* circa proprium axem, tum lativum circa solem motum assignantia & stabilientia; cum intermixtis jacobææ scalæ gradibus, seu Emblematibus Sacro-poëticis, quibus mens Christiana per singulas propositiones ad Spiritualia degustanda evehitur, præter subnexam Dialogi singularis, Terricolam inter & Lunicolam Astronomos instituti, Appendicem, prælucente Deo, allucente natura & collucente S. Scriptura. Ejus autor *M. Job. Matthias* ZIMMERMANN innotuit mihi, tum aliis aliorum indiciis, cum præsens hic ageret, tum imprimis etiam postea indicio clarissimi Magistri Joh. Alberti *Fabricii*, hic etiamnum commorantis, quando alter primum Urbe, deinde mox etiam ex vivis excessit, memorandus etiam ob alia anonyma suis locis.

PHILARQUE v. *Phylarque*.

PHILASTES v. *Campaneo*.

(2116.) PHILELPHI tractatus *de Contemtu Mundi* quomodo desumtus sit ex CICERONIS Opere *de Gloria*, quod forte fortuna reperium inque usus suos conversim ille flammis postmodum dedit, insigni Eruditorum jactura, ut monent *Menagiana* Tom. II. pagina 95. (a)

(a) Menagiana Tom. II. p. 95.

Le Traité de la Gloire de Ciceron *fut trouvé tout entier par* Philelphe. *Il regarda cette heureuse découverte comme un moyen de se faire valoir dans le monde, & acquerir une grande réputation. C'est pourquoi il songea d'abord à le faire paroître comme son propre Ouvrage, mais craignant, que ce mensonge ne fût découvert par la suite des temps, il fit un Traité* De contemtu mundi, *qu'il ne composa que des lambeaux du Livre de Ciceron, qu'il attacha ensemble du mieux qu'il put, après quoy il jetta au feu le Traité de la Gloire, & fit*

fit perdre à la Republique des Lettres par cette action odieuſe, un Ouvrage, où il eſt à préſumer, que Ciceron n'eut pas moins admirable, ny moins éloquent, que dans ſes autres Ouvrages.

(2117.) PHILEMERI IRENICI tectus nomine *Martini* MEURERIUS An. 1657. edere cepit diarium Europæum, indicante *Symbola Schröteringiana.*

(2118) PHILEMON, PHILETAS, & PHILISTION, quomodo permutata ſint culpa librariorum nomina, vide apud *Rutgerſium* Var. lect. l. 4. c. 12. ubi *Menandri & Philiſtionis Syncriſin* exhibet Græce cum verſione & notis, adde *Voſſ.* de Poët. Græc. p. 453. & 58.

PHILEREMUS v. *Palæologus.*

(2119) PHILETYMUS, *Baccal: Jean* Baptiſte SINNIGH, où *Libert.* FROMOND, *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 586.

(2120.) *Evonymi* PHILIATRI *Theſaurum de remediis ſecretis*, editum Tiguri apud Andream Gesnerum in 8vo. chartis 39. Anno 1558. ſibi vendicat *Conradus* GESNERUS apud *Friſium* Bibl. Univerſal. p. 164. (a)

(a) Friſius Bibliothec. Univerſal. pag. 164.

Theſaurus Euonymi Philiatri *de* remediis ſecretis, *(voco autem ſecreta, in quibus pars purior & tenuior ab impuriore craſſioreque ſecerniturarte,)* liber phyſicus, medicus, & partim etiam Chymicus, & oeconomicus in vinorum diverſi ſaporis apparatu, medicis & pharmacopolis omnibus præcipue neceſſarius, Tiguri apud Andream Gesnerum *F. in 8. chartis 39. Ao. 1558. Agit autem præcipue de artificioſis aquarum & oleorum deſtillationibus, ſive extractionibus, ex herbis aliisque ſimplicibus medicamentis. Secunda ejus editio prodivit anno 1558. adjectis quibusdam inſtrumentorum deſtillatoriorum figuris, & novo* Jacobi Beſſoni *libello, de abſolutione extrahendi olea & aquas è medicamentis ſimplicibus. Hunc librum cum in gratiam* Andreæ Gesneri *patrueli mei, novi tum typographi, immaturum ederem, nomen meum addere nolui. Nunc quoniam & magno ſtudioſorum rei medicæ applauſu eum excerptum video, & aliquando abſolutiorem dare cogito, ſi Deus vitam dederit, me ejus authorem eſſe diſſimulare amplius nolui, præſertim cum jam viri quidam eruditi id deprehenderint.*

(2121) PHILIPPI APOSTOLI nomine *Evangelium* à GNOSTICIS confictum memorat *Sagittarius* Introduct. ad Hiſtoriam Eccleſ. pag. 965.

(2122) PHILIPPII nomine ſcripſiſſe Henricum GARNETTUM, Auctor eſt *Burhil* contra Precanum pag. 21. Memipimus ejus quoque ſupra in *Darcni*; idemque infra in *Robertio* & alibi recurret. Id ſaltem monemus, quid ſub his nominibus a *Garnetto* ſcriptum ſit, nec à *Burheil.* loc. citat. nec ab *Alegambe* aut *Sotwello* in Bibliothecis Scriptorum Societat JESU, cujus ille in Anglia Provincialis fuit, memorari.

PHILIPPUS v. *Darcnus.*

(2123.) PHILIPPI PRESBYTERI nomine extantes *Commentarii in Jobum* inter BEDÆ & HIERONYMI etiam Opera inſerri ſolent, ut notat *Cave* Hiſtor. Literar. Eccleſiaſtic. Scriptor. p. 246. col. a.

(2124) *Morgani* PHILIPPI *Treatiſe conterning the right of the Princeſs Mary Queen of Scotland to the Succeſſion of the Crown of England*, h. e. *Tractatus de Principis Mariæ Reginæ Scotiæ jure Succeſſionis ad Angliæ regnum* (Coronam) Londini (NB. *Hyde* loc. cit. Leodii) 1571. 8vo. Sub hujus autoris nomine allegatus *Hydeo* Catal. Biblioth. Bodlej. P. II. pag. 536. qui tamen fertur eſſe *JOHANNIS* LESLÆI Epiſcopi Roſſenſis, ſed compilatus magnam partem ex Antonio Brovvnio, ſi credimus *Camdeno* Hiſt. Eliſab. p. 166. 138. 252. *Symbola Normanniana.*

(2125.) PHILO, quomodo factus ANNIUS *Viterbienſis* v. *Rhod.* n. 18.

Suppoſitum autem eſſe ab Annio *Breviarium de temporibus*, in duas partes diviſum, notant *Hankius* de Scriptoribus Romanis Part. II. pag. 95. ſqq. & contra *Sixtum* Senenſem ſcriptum hoc pro legitimo Philonis fœtu agnoſcentem *Raynoldus* Cenſura Apocr. I. col. 775. ſqq. (a) & *Cave* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſ. p. 11.

(II) *Miræus* Hiſtor. Eccleſiaſt. pag. 7. (a) & *Voſſius* de Hiſtor. Græcis lib. II. cap. VII. pag. 191. notant librum *de Biblicis antiquitatibus*, ab Adamo usque ad Sauli Regis mortem, nihil *Philonæ* hoc dignum habere. *Cave* autem loc. cit. hoc ſcriptum PHILONI BIBLIO attribui obſervat, ipſo tamen invito, qui illud utrique abjudicare & NUGIVENDULO cuidam adſcribere mavult.

(III) *De Providentia Dei Fragmenta duo* Philoni adſcripta ex MICHAELE APOSTOLIO Byzantino deſumta movet *Caveus* Hiſtor. Liter. Script. Eccleſ. p. 11. col. a.

(IV) *Libellum de Mundo* non tam à Philone compoſitum, quam ex variis ejus ſcriptis collectum, ex Bonav. *Vulcanii* Scholiis & Caſtigat. in libr. Ariſtotel. de Mundo p. 557. monet *Symbola Rauſchiana*, plane autem ſuppoſitum judicat *Lambecius* Comment. de Biblioth. Cæſar. lib. VII. p. 34. 35. (b)

(a) Miræus, Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 7.

Extat ſub nomine hujus Philonis *Hiſtoria ab Adamo usque ad Sauli Regis tempora, quam Trithemius appellat de generationis ſucceſſu. Sed ea nihil Philonis genio dignum habet.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæsar. Lib. VII. p. 34. 35.

Quinto, & quidem a fol 218. pag. 1. usq; ad fol. 228. pag. 1. (1) *Philonis Judæi Liber supposititius de Mundo, sive,* Quod mundus sit incorruptibilis; *cujus titulus & Principium:* ΦΙΛΩΝΟΣ περὶ κόσμου. Οὐδὲν τῶν ὄντων ἀΐδιόν ἐστι τῷ Θεῷ, ἀλλ' &c. *finis autem:* ἔρρωσθε καὶ διώκετε. *Exstat hic Liber inter* Philonis *Opera, græce & latine Lutetiæ Parisiorum ao. 1640. in folio editæ, à pag. 1150. usq; ad p. 1172. cum hac præfixa commonitione:* Librum hunc de Mundo Philonis Judæi non esse, non nescimus; sed tamen, quia sub Philonis nomine, quicunque tandem ille fuerit, circumfertur, hic adjiciendum putavimus, & ne quis curiosior lector in hac nostra editione quicquam desiderare posset.

PHILODOXIUS v. *Diaretes.*

\- - - *Lepidus.*

(2125) PHILONEM HEBRÆUN cum LEONE HEBRÆO confusum v. supra *num.* 1563. satis prolixe Philo Hebræus —— Jehuda Abravanel — como dottissimamente & excelente Don Jehuda Abravanel, llamado vulgarmente Philon Hebreo, en su Philographia universal. &c. Haham Rabi Imanuel Aboab, in sua Nomologia o discursos Legales, estampados a conto y despeza de sus Herederos en el ano de la creacion 5389. N. Chr. 1629. in 4to. Sed hunc esse debere Leonem Hebræum v. supra Leon.

(2117) EMANUELEM PHILONEM Græcum Opus suum ex ÆLIANO exscripsisse memorat D. *Praun*, p. 58. seines Ritter-Spiegels/ indicante *Symbola Schröteringiana.*

PHILO-CHRISTIANUS v. *Altglaub.*

(2128) PHILOECI nomine quod prodiit *Syntagma de Vicariatu Palatino*, *Johannis* FREINSHEMII esse testatur *Theoph. Spizelius* in elogio subjuncto librorum ipsius Catalogo: Theatri honoris. p. 362.

Itemque *Buclerus* in notis ad *Ottonis* Jus Publicum p. 102. indicante *Symbola Schraderiana*, Abrahamus *Freinshemius* in Vita Joh. Freinshem. p. 17. ut habet *Margo Normannianus*, adde *Freheri* Theatrum p. 1549. *Witten.* diar. Biograph. an. 1660. *Fritschii* additiones *ad Limnæi* Jus Publicum ad cap. XII. libri III. p. 127. *Dekher.* de Scriptis Adespotis p. 167. 168. qui & *Couringium* ejus Auctorem creditum vana suspicione, observat.

(2129) PHILOLAI de *vero Systemate Mundi* Dissertatio, Amstelodami 1639. est *Ismaelis* BULLIALDI, ut se prodit *ipse* Prolegom. Astronomiæ Philolaicæ pag. 71. indicante *Symbola Normanniana*, quæ addit, hoc & à *Riccioli*, Almagest. tom. I. Part. II S. IV. pag. 290. b. observari. Nihilominus dubitat de eo *Sorbierius*, cum tractatus *Bullialdi*, de Natura lucis, ipsi videatur testari ingenium defœcatius, quam est Philolai, cujus tamen dissertationem memoratam ex *Copernici* Scriptis multa accepisse largitur. vide *Sorberiana* pag. 259. (a) & quæ habet *Symbola Mastrichtiana* sub lit. (b) repræsentata.

(a) Sorberianorum. p. 159.

PHILOLAUS. Legi, sed non perlegi, Philolai, *sive dissertationis de vero* systemate mundi *lib. IV. Amst. 1639. Opus lutulentum, & quo fine magna jactura carere potuissemus. Voluit autem author ostendere, se non esse in Mathematicis, & præsertim Copernici libris, hospitem, ex quibus pleraque desumpsit, quod fatetur ipse. Sanè pari jure poterit unusquisque excerpta sua & spicilegia pro novis demonstrationibus venditare. Expectamus tamen alios insuper libros ejus auctoris, quem vix credo* Ismaelem Bullialdum, *cujus ingenium paulo defæcatius fuit in tractatu de natura lucis.*

(b) Mastrichtiana Symbola.

Philolaus de Systemate Mundi. *Auctor verus est* Ismael Bullialdus. *Ita Petrus* Megerlinus *Juris & Philosophiæ Doctor & Prof. Math. Basileensis in Systemate mundi in fine seu Lemmate ult. pag. 81. Exeo, inquit, Philolaus, de Systemate mundi lib. 4. cap. 6 (sub quo nomine latet* Ismael Bullialdus *Astronomus Parisiensis) ulterius demonstravit, non solem, sed terram moveri.*

PHILOMARUS v. *Eusebius.*

(2130) PHILOMATHI *Musæ Juveniles* Auctorem habent *Fabium* CHIGI, postmodum ALEXANDRUM VII. Pontificem Romanum, ut scribit Wilhelmus à *Furstenberg* in Dedicatione Editionis Anno 1645. indicante *Symbola Rauschiana.* Confirmant hæc *Wittenius* Diar. Biograph. a. 1667. ad d. 21. May & *les Jugemens des savans* tom IV. part. V. num. 1506. pag. 36. 37. ubi Anonymus Adrianus Bailletus ita scribit: Du Pape Alexandre VII. *Fabio Chigi*, nous avons les Pöesies, Latines de ce Pontife, dont l'édition la plus, magnifique fut faite au Louvre, aux depens de, sa Majesté, in folio l'an 1666. sous le titre, de Philomathi *Musæ Juveniles.*

Ce sont des vers de toute espece, Epiques & Elegiaques, mais les Lyriques y occupent la plus grande place. L'on trouve à la fin, une *Tragedie* sous le titre de *Pompée*, que l'Auteur fit à la Campagne l'anno 1621, sur le modele de Seneque, dont il imita la methode, tant pour l'oeconomie de la piece, que pour la mesure des vers

Monsieur l'Evesque de *Munster* & de *Paderborn*, qui n'estoit encore que Chanoine de *Treves*, & de *Munster*, lorsqu'il en fit l'Epitre dedicatoire, nous assure, que ce fut contre son gré, qu'on mit ces Poesies au jour, & que s'estant laissé vaincre pour l'edition, il ne voulut point suffrir, qu'on y mît d'autre nom que celuy d'*Academitieu de Siene*, qu'il portoit, ni, d'autre titre, que celuy qui nous fait connoitre, que ce ne sont que les fruits de sa jeunesse.

Il nous apprend neanmoins, que tout n'est pas de cet age, mais qu'il s'en trouve beaucoup, qu'il composa, estant deja homme fait, chargé

„charge des emplois les plus importans, durant „ſes voyages, & dans les intervalles de ſes occu„pations ſerieuſes: & qu'il n'y a rien pourtant „en tout ce qui paroit, qui ait dû luy faire honte, „non pas meſme au milieu des dignitez Eccléſiaſtiques, dont il eſtoit revetu.

(2131) PHILOMUSUS: *Jacques* LOCHER. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pagina 586.

(2132) Andreas PHILOPATER, qui *contra edictum Reginæ Angliæ* ſcripſit, detegitur eſſe *Joſephus* CRESWELLUS Jeſuita, à *Joanne Braſchio*, Labyrinthi Apoſtolorum cap. 12. p. 264. citato apud *Geisler*, dec. 1. n. 4. Id quod etiam confirmat *Antiphilippica anonyma*, *Jacobo Keller*, ſub perſona *Sylvani*, (de quo infra) oppolita, pag. m. 11. 16. 35. nec non *Paulus Colomeſius* in Clave Epiſtolarum Caſauboni ad pag. 155. *Alegambe* tamen, alias diligentiſſimus hujusmodi ſecretorum propalator, in Bibl. Jeſuit. p. 415. *Roberto* PARSONIO ſcriptum hocce Romæ 1593. in 8. & Pariſiis iterum excuſum tribuit, pag. 285. *Creswello*, ſub nomine Joannis Pernii, ejusdem argumenti publicata ſcripta alia tribuens, de quibus ſupra egimus. Unde patet lapſus reliquorum, ejusque occaſio. Scriptum hoc Lugduni 1593. editum, in *Bibliotheca Bodlejana*. p. 387. habetur.

Cujus editor Thomas *Hyde* dubitans, PARSONIONE an CRESWELLO adjudicandum ſit ſcriptum hoc, poſt lit. a. p. 54. col. b. *utrique* mavult adſcribere *junctim*. *Creswello ſoli* tribuit, *Deckher*. de Scriptis adeſpotis p. 337. *Parſonio ſoli* *Sotwel*, *Alegambe* ſequens Biblioth. Scriptor Societat. Jeſu p. 727. col. (a) adde *Acta Erudit. Lipſ.* 1691. p. 3. Nodum hunc ſoluturus *Surclif*. dedicat. Replic. 5. p. 117. *à Parſonio Anglice* conſcriptum, a *Creswello Latine* verſum tradit, indicante *Symbola N. rmanniana*, quæ & eundem in finem teſtem advocat *Bleſſings*. 238. cenſentem, convenientius eſſe nomen *Philometris*, incogniti Patris notho. Plura vide ſupra in *Doleman*. & *Howleto*. Addit hic *Diecmannus*: *Rivetus* T. III. Oper. p. 1237. a. itidem Joſephum *Cresvel* Jeſuitam Anglum librum ſub nomine Andreæ Philopatris emiſiſſe refert. Imo Gabriel de *Barlietti* in ſuſpicion. de IV. Monarch. & Anti-Chriſt. pag. 171. 174. hunc librum nunquam Cresvicii citat. *Parſonium* hujus libri auctorem non ferunt ea, quæ p. 255. 264. nominatim de Parſonio in eo dicuntur; niſi de induſtria id Parſonium, ut tanto minus agnoſceretur, feciſſe putes.

(2132. a) PHILOPATOR. *Alexius*.

Eſt *Ewaldus* TEELINUS Theſaurarius Zelandiæ. Scripſit ſub hoc nomine. Querelam patriæ. *Klagte des Vaterlands, over de tegenwoordige ſwaerigheeden door etteliyke Leerars en ettelyke Nieuwigeſinde, in den lande van Holland* vervveckt. Den vyfden druck tot Amſterdam. 1618. 4. Hæc *Symbola Maſtrichtiana*.

(2133) Antonii PHILOPATRIS nomine aliqua, neſcio quæ, ſcripta *Thomæ* STAPLETONI prodiiſſe, refert *Anton. Poſſevinus* Apparat. Sacr. Tom. 1. p. 89. & 97. Idem Tom. 1. p. 111. nos ablegat ad nomen *Thomæ Stapletoni*, quaſi ſub eo monuiſſet hac de re quidquam, id quod tamen haud factum eſſe videas. T. 3. p. 311. ubi de *Thomæ Stapletoni* ſcriptis prolixe agitur.

Adde *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 587. eundem hunc *Antonium Philopatrem* cenſet *Symbola Normanniana* cum *Andrea Philopatre*.

(2134) PHILOPHILUS Parrheſiaſtes, qui edidit Anno 1656 *Enthuſiaſmum Triumphatum*, eſt *Henricus* MORUS, Anglus, ut ipſe indicat in Præfatione Generaliſſima tomo Theologico Operum ipſius præfixa p. X. (a)

(a) Henricus Morus, in Præfatione Generaliſſima tomo Theologico Operum ipſius præfixa pag. X.

Anno M DC LVI. in lucem prodiit Enthuſiaſmus Triumphatus, *ſive Tractatus de Natura, Cauſis, Generibus & Curatione Enthuſiaſmi per* Philophilum Parrheſiaſten, *Alazonomaſtigis Obſervationibus & Replicationi præfixus. Quibus annexa eſt etiam Epiſtola ad Amicum privatum, ubi loca quædam in Replicatione ſua vindicantur, multiq; ad Enthuſiaſmum pertinentia edocentur illuſtranturque. Acceſſit autem huic Editioni Obſervationum & Replicationis eximium hoc, quod utrq; in Sectiones diviſa erant, plenaq; & diſtincta argumenta ſingulis ſectionibus præfixa, quibus factum eſt, ut multo facilius, quo* Alazonomaſtigis *tenderent ſive Obſervationes ſive Reſponſiones, intelligeretur, & in Replicatione præſertim, ſeria à ludicris ſepararentur, quæ debitis interſtramentis poſſent legi.*

(2135) PHILOPHILO *Partenio*. Ejus nomine extat Italice: *Il Giglio trà le ſpine*. Overo *la Madre Vergine nella Vita del Redentore delle gratie innalzata e da patimenti trafitta*. In Luca 1671.

Prodiit etiam (II.) *Memoriale di Pentito Peccatore* in Luca per i Pieri, e Paci. ut pluribus docet la *Viſiena Alzata* Hecatoſtes num. XLV. p. 54. referens ſcriptum hoc ad Dominum *Francesco Maria* FIORENTINI nobil Lucheſe. (a) Aſſentitur *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 483.

(a) Villani Viziera Alzata Hecatoſtes n. XLV. p. 54.

XLV. FRANCESCO MARIA FIORENTINI *nobil Lucheſe, Profeſſore di Medicina, Sogetto rinomatiſſimo e d'immortal ricordanza per le Opere ſtampate. Scriſſe per propria divotione queſti Opuſcoletti, poſcia publicò ad inſtanze del Confeſſore.*

Il Giglio trà le ſpine, Ouero la Madre Vergine nella Vita del Redentore delle gratie innalzata, e da patimenti trafitta. *Breve eſercitio intorno à principali Miſteri della noſtra fede e ſalute, offerto a più occupati, e diſtratti dall' Orationeda* Philophilo Partenio. *In Luca per gl' HH. di Franceſco Mareſcandoli M. DC. LXXI.* 24.

Memoriale di Peccatore *alla Gran Madre Maria concetta ſenza peccato. In Luca per il Pieri, e Paci 32.*

(2136) PHILOPHRONE. Jean LABADIE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez. pag. 585.

(2137) *Honorii* PHILOPONI nomine *Novam novi Orbis navigationem* imprimi curavit *Caſpar* PLAUTINUS, docente *Könige* Biblioth. Vet. & Nov. p.647. col. b. Idem ex Martini *Zeilleri* Centur. II. Epiſtol. German. 3. docet *Symbola Rauſchiana*, Abbatem Seidenſterenſem in Auſtria inferiori eum vocitans, pro Plautino ſcribens PLAUTIUM, quod & imitatur *Bailletus* Catal. des Auteurs deguiſez p. 587. uti & Jo. Alb. *Faber* Decad. Decadum n. 86. cujus hæc ſunt verba. Honorii Philoponi Hiſtoria novi orbis Lentiæ A. 1621. in fol. excuſa, auctorem agnoſcit Caſparem Plautium Abbatem Seidenſtætenſem in Auſtria inferiore, uti teſtatur Joh. Juſtus Winckelmann in der Americaniſchen neuen Welt Beſchreibung/p. 30. Oldenburg/ Ao. 1664. 4.

(2138.) *Johannis* PHILOPONI *Grammatici* nomine exſtantia Opuſcula.

(I) *De Particulis Atticis.*

(II) *Technica, Joanni* CHARACI *Grammatico* potius attribuenda, judicante *Geſnero* Biblioth. Univerſal. fol. 423. (a)

(III) *Commentaria Græci in Ariſtotelis de Generatione Animalium libros* MICHAELIS EPHESII ſunt, judicio ejusdem *Geſneri* fol. 424. qui &

(IV) *Commentarios in Heſiodum* eſſe *Johannes* TZETZIS ſuſpicatur (b)

(V) *Vita Ariſtotelis* eidem ut tribuatur SACÆ AMMONIO v. Jonſ Hiſtor. Philoſ. lib. 3. Cap. 3. pag. 282. cujus ſub lit. (c) verba ex hibemus.

(a) Geſnerus Biblioth. Univerſal. fol. 423.

Opuſculum de Atticis particulis, Technica è quibus pars extat in appendice Lexici Græcolatini impreſſa, quæ eſt de quinque dialectis Græcorum, chartiferæ quatuor, cum interpretatione Latina è regione. Dubitaverit autem aliquis, utrum hæc duo poſtrema opuſcula Joannis Philoponi *ſint aut potius* Joannis Characis, *cum utrique Grammatici cognomentum tribuatur.*

(b) Ibidem fol. 424.

Commentarii Græci in Ariſtotelis libros de generatione animalium *impreſſi Venetiis apud Jo. Antonium & fratres de Sabio 1526. in fol. chartis 60. & latine ibidem, translati à* Nicolao Corcyræo, *qui & ipſe in Græca præfatione ſua* Philopono *hoſce commentarios tribuit, à* Sergio Stiſo *Præceptore ſuo in Meſſapia iis ſe donatum ſcribens. Verum ego ab erudito quodam viro in Italia accepi, eos nequaquam* Philoponi *eſſe, ſed* Michaelis Epheſii, *ſibene memini, quod etiam ipſe facile credo: Nam & multo breviores hi commentarii ſunt quam cæteri a Philopono ſcripti, & paraphraſticam brevitatem* Michaelis *præ ſe ferunt: & non inſcribuntur ut aliqui Commentarii Philoponi, quibus communis eſt hæc inſcriptio:* Scholicæ apoſemeioſes ex Synuſiis Ammonii Hermeæ cum propriis quibusdam meditationibus.

Joan. Philoponi *Grammatici in Heſiodum Commentarios Græcos Alexand.* Braſſicanus *alicubi ſe habere ſcribit:* Ego Jo. Tzetzis *tantum Commentaria in Heſiodum vidi, quæ & impreſſa ſunt: & quoniam is quoque Grammaticus cognominatur, deceptus eſt forte* Braſſicanus.

(c) Jonſius Hiſtorice Philoſ. lib. 3. c. 3. pag. 282.

Ammonius Saccas *dictus fuit, quod relictis ſaccis, in quibus frumenta circumferebat, Philoſophicæ vitæ ſe ſub Commodo tradiderit, juxta* Theodoretum *Serm. VI.* Sacas *Ammonius Plotini magiſter*, Alexandrinus *inquit Ammianus lib. XXII.* Peripateticus & Philoſtrati Lemnii familiaris *dicitur* Philoſtrato *juniori lib. II. Sophiſt. Diſcipulos habuit* Origenem & Plotinum. *vid.* Photium *Ecl. CCXIV. Epiſcopus fuit, ſi credimus* Eutychio *originibus Eccleſiæ Alex. ubi* Seldenum *conſule. Scripſit* vitam Ariſtotelis *etiamnum ſuperſtitem, in qua Ariſtotelem & Platonem non diſſenſiſſe contendit. Huc faciunt iſta* Hieroclis *apud* Photium *Ecl. CCLI. Platonem & Ariſtotelem diſſentire creditum usque ad Ammonium divinum, qui utramque ſectam doctus, philoſophiam à contentionibus liberam tradidit ſuis auditoribus, & maxime Plotino & Origeni & ſucceſſoribus. Sunt, qui Joanni Grammatico Philopono iſtam Vitam tribuere malint, à quibus fateor tantisper me diſſentire, dum rationes ſuæ ſententiæ adferant vel probabiles.*

(2139) PHILO-ROMÆUS, *Alexius*: *Dorothée* LOUFFIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 487.

(2140) PHILOSTRATUS quomodo ſit falſus auctor vitæ Apollonii, DAMIS autem verus, docet *Symbola Maſtrichtiana* hoc modo: APOLLONII (Thyanæi) vitam ſcripſit DAMIS ejus peregrinationum individuus Comes, ex quo PHILOSTRATUS tranſcripſit librum, quem *de vita Apollonii* edidit Græco ſermone. Petr. *Molinæus* in Vate lib. 3. c. 14. p. 194.

(2141) PHILOTHEI *Baccalaurei Pariſienſis* nomine editos à *Joanne* GONTERIO Jeſuita. Italo ſequentes memorat *Sotwel* Bibliothecæ Scriptor Societ Jeſu p. 455. tractatus.

(I) *Correctionem* fraternam factam M. *Du Moulin* Miniſtro Pontis Charentonii, in qua tractatur *De neceſſitate Baptismi, & de Limbis,*

(II) *Proceſſum Correctionis Fraternæ* eidem Miniſtro *Du Moulin*, in quo agitur de ſigno Crucis.

(III) *Reſponſionem* Epiſtolarem ad Nobilem, circa uſum imaginum, Rothomagi, & Pariſiis 1608. in 8.

(IV) *Epiſtolam* alteram ad eundem Nobilem, de Sacra Euchariſtia, Pariſiis apud Claudium Cappelet 1608. in 8.

(V) *Orationem funebrem* Caroli à Lotharingia May ennæ Ducis. Ibidem 1612. 8.

(VI) *De Judice Controverſiarum*, Ibid. 1616. in 8.

(VII) *Lapidem Lydium*, ſeu veram Methodum educendi ab errore deceptos prætextu Reformationis. Partibus III. Ibidem 1615. in 8.

(VIII.)

(VIII) *Veram rationem terminandi Controversias* de Religione. Ibid. 168. 8.

(IX) *Reformationem Libelli*, quo continetur Colloquium P. Gonterii cum ministro. Ibidem 1609. in 8.

(X) *Epistolam ad Regem, de Conversione Illustris feminæ* ad veram religionem. Ibidem 1609. in 8.

(XI) *Declarationem errorum nostri temporis*, Rhotomagi apud Romanum Beauvais 1610. Correctionem fraternam factam Gilberto Primeros Magistro, Burdigalæ apud Simonem Millanges 1615. in 8.

(XII) *Integram Ruinam Confessionis* Fidei Ministrorum. Cadomi apud Carolum Macé 1616.

(XIII) *Patefactionem subtilitatum*, quæ fiunt in disputationibus Fidei, cum nulla potest reddi solida ratio. Parisiis apud Claudium Chappellet 1613. in 8.

(XIV) *Consequentias religionis reformatæ*, Lugduni apud Petrum Rigand 1610. in 12.

(XV) *Integram Refutationem* errorum hujus seculi. Carolopoli apud Claudium Vasard 1613. in 8.

(XVI) *Veram narrationem Disputationis* in causa Fidei *oblatæ* ab uno Concionatore Societatis Jesu (Gonterius ipse is fuit) Lutheranis Concionatoribus, ea honoraria conditione, ut solius scripturæ, etiam, ut ab iis versa ac detruncata est, tanquam Judicis auctoritate staretur, ac nihilominus detrectata. Hanc Antonius Prævostel latinam fecit.

(XVII) *Meditationum* volumen de stimulis efficacibus ad peccatricem animam reducendam.

(XVIII) *Epistolam* doctam, & Elegantem ad Henricum Quartum Regem Christianissimum de Disputatione habita cum Molinæo. Eam recitat Rudolphus Bottereus lib. 16. sui Commentarii.

PHILOTHEUS v. *Castellus.*

(2142) PHILOTHEUS ou FILOTEO d'Asti, *Giovanni Jean* GONTERY où GONTIER *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 587. De hoc Personato nomine filet *Sotwel* loc. cit.

PHILOTHEUS v. *Achillinus.*

(2143) PHILOTHEO supposita THEODORETI & S. *Francisci* DE SALES Opera, docent *Menagiana* tom. II. p. 112. (a)

(a) Menagiana T. II. p. 112.

Nous avons deux livres qui portent le titre de Philotbée. Le premier masculin, qui est un ouvrage de Théodoret, où il décrit la Vie de trente Solitaires, dont les dix derniers, entre lesquels est S. Simon Stylite, *vivoient encore de son temps. Le second, feminin, qui est un petit ouvrage de S.* Francois de Sales.

(2144) PHILOTHEUS, cujus nomine citatur *de Urinis* liber apud *Frisium* Biblioth. Gesner pag. 697. col. a. idem ipsi est qui THEODORETUS, cujus nomine idem liber citatus *Mercklin*, Linden. Renovati. pag. 1000. col. 6. qui & PTOLOMÆUM appellat.

(2145) PHILOTHEI nomine edita à serenissimo Principe Electore PALATINO, Domino CAROLO, *Symbola Christiana*, ex Tabulis Genealog. *Lomeier Imhofianis* Part. II. nom. VII. indicat *Symbola Junckeriana.*

(2146) *Melandri* PHILOXENI nomine editam à *Caspare* SCIOPPIO Actionem *Perduellium, & flagellum Jesuiticum*, memorant les Satyres *Personnelles* tom. II. pag. 72. (a) cui à FORERO oppositum *Antimelandrum*, itemque *Philoxeni Technophylacium*, vide apud *Sotwellum* Biblioth. S. Scriptor. Societ. Jesu p. 541. & 987.

(a) Des Satyres Personnelles Tom. II. pag. 72.

Le Pere Forer Jesuite Allemand, dont je vous ay entretenu dans nostre Article XVII. *au sujet des deux* Anti-Forers *Lutheriens, en estoit tres-persuadé, lors qu'il composa son* Anti-Melander, *& ce fut peut estre dans cette persuasion qu'il se crut d'autant moins obligé de l'épargner. Ajoutez à cela qu'il avoit affaire au terrible* Scioppius, *& qu'il ne pouvoit pas ignorer qu'il se fust caché sous le masque de Melander pour écrire contre la Compagnie des Jesuites à son ordinaire. Son Livre avoit esté imprimé in 4to, sous le titre de* Philoxeni Melandri *Actio Perduellionis, & Flagellum Iesuiticum. Le Pere* Four *luy respondit en Allemand; mais sous le titre Grec de l'* Anti-Melander. *Sa Reponse devint publique à Munich en Baviere l'a. 1633.*

(2147) PHLEGONTIS, Liberti sui nomine, HADRIANUM *Imperatorem* aliqua edidisse, *Spartianus* in vita ejusdem memorat hisce verbis: *Famæ celebris* Hadrianus *adeo cupidus fuit, ut libros vitæ a se, libertis suis litteratis dederit, jubens ut eos suis nominibus publicarent. Nam* Phlegontis *libri* Hadriani *esse dicuntur.* Adde *Jonsium* Histor. Philos. l. 3. c. 2. in fol. & c. 6. Ejus vel maxime commemorationem meretur citatio à Mastrichtio suppeditata talis: Prima probatio *Adriani* Imper. est in libro annalium, quem prius per Olympiades digesserat, posteaque ad Imperii Culmen evectus, sub nomine *Phlegontis* Liberti sui illum edidit, eo modo quo & Secundum Aphricanum fecisse perhibetur de Comœdiis, quæ nunc sub *Terentii* nomine leguntur — — — Opus ipsum deperditum est, & illud solum de eo habetur quod in hoc particulari de verbo ad verbum citat *Eusebius*, dicens:

Quarto autem anno CCII. Olympiadis magna & excellens, inter omnes quæ ante eam acciderant, defectio solis facta est. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, ut stellæ in Cœlo visæ sint, terræque motus in Bythinia. Niceæ urbis multas ædes subverterit. Hieron. *Fecchietti* Florent. in opere de anno primitivo lib. 4. Cap. 15.

PHOEBUS v. *Allisius.*

PHRYGIUS v. *Dares.*

(2148) PHURNVTI nomine qui extat liber περὶ τῶν Θεῶν φύσεως, CORNUTO potius adscribendus videtur *Vossio* de Historicis Græcis p. 228 (a) Idem tamen nomen & Phurnuti & PHORNUTI sive Cornuti videtur Thomæ *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post N. pag. 56. col. a. itemque *Ravio* in MStis notis ad *Gesnerum*, indicante *Symbola Normanniana*, Furnutum nempe Græcum, Cornutum autem Latinum. *Gesnerus* nomine utroque librum hunc citat Cornuto fol. 188. (b) Phurnuto autem fol. 562. (c)

(a) Vossius de Historicis pag. 228.

Similiter librum Phurnuti, *sive potius* Cornuti, *qui inscribitur* περὶ τῶν Θείων φύσεως, *vocarunt* περὶ Ἑλληνικῆς θεολογίας, *ut videre est apud* Theodoretum Therapeut.

(b) Gesnerus Bibliothec. Universal. fol. 188.

Cornuti *sive* Phurnuti *commentarius de natura Deorum gentilium excusus apud Aldum Græce cum fabulis Æsopi. Vide in* Phornuto: *sic enim solum* Aldina *editio habet.*

(c) Ibidem fol. 562.

Phulami *quidam citatur à* Joanne *F. Serapionis.*

Phurnutus, *alias* Phornutus, *prænomine* Polydeucos, *scripsit opusculum de rerumnis Herculis, quod extat Græce Venetiis in bibliotheca SS.* Ioannis & Pauli.

Ejusdem de Diis cælestibus, *seu de natura Deorum gentilium commentarius, impressus olim Græce ab* Aldo *cum fabulis Æsopi: & nuper Basileæ apud Io. Oporinum. 35. in fine libri non* Phurnutus, *sed* κουρνουτ *scribitur. Vide supra in* Cornuto.

(2149) *Lettres de* PHYLLARQUE *d'Arifte*, Piece de Critique fort curieuse, sur les lettres de *Balzac*, a esté faite du *Pere* GOULU *General des Feuillans*, pour le *Frere* André Auteur *du Recueil des Conformitez*, dont nous avons parlé au dessus, dans nos Auteurs *anonymes* chap. 1. n. 454. comme nous l'apprend *Sorel* dans sa Bibliotheque Françoise, pag. 131. 135. lesquels passages meritent d'estre leus dans l'auteur meme.

Dont voilà quelques petits extraits (a) & si nous croyons Monsr. *Menage*, Monsr *Balzac* meme au nom de Phyllarque, que signifie Prince des feuilles, a deviné, que c'etoit un *Feuillant*, qui ecrivoit contre luy. *Menagiana* T. I. p. 243. Adde lit. (b) notata *Diecmanniana* & *Bayle* Dictionaire. T. I. p. 453. in Balzac. & p. 1271. in Goulu. & Tom. II. 160.

(a) Sorell. Bibliotheque Francoise pag. 131. 135.

Pource qu'il se picquoit aussi d'Eloquence, il voulut prendre le fait & cause pour son Novice, & il fit les deux Volumes de Lettres de Phyllarque *à Arifte, où il critique horriblement toutes les Lettres de M. de Balzac, lui donnant le nom de* Narcisse, *pour l'accuser d'un trop grand amour de soy-mesme. Il l'assaillit de tous costez, luy imputat non seulement des fautes contre l'Art de Grammaire ou de Rhetorique, &c.*

pag. 135. *Il seroit inutile de ne point declarer que* Phyllarque *estoit le Pere* Goulu *General des Feuillans.*

(b) Nota Diecmanniana.

Le Pere Goulu, *General des Feuillans, fous le nom de* Phyllarque, *composa* contre Balsac *deux volumes des lettres, ou il traite cet illustre ecrivain de fou, d'ignorant, d'impudique, d'Athée, & de miserable Barbouilleux. Hac Pierre* Richelet *dans ses Notes sur les plus belles lettres des meilleurs Auteurs François, pag. 204. ed. Bruxell. 1690. 12.*

(2149. a) *Guy* DU FAUR connu en France sous le nom de PIBRAC verba sunt *Anonymi Galli Historiæ des Dietes de Pologne* pag. 39. lin. 1. pr. communicata mihi à consultissimo Dno. J. U. Licentiato *Postelio*, Cive & amico meo honoratissimo. Quæan commune quid habeant cum loco Lansiano, videat B. L. Is locus ita sonat: Wolffg. PRISBACHUS, aut quicunque tandem Gallus sub isto nomine ut ih Sicarios Parisienses veritatis stylum stringere posset liberius, latere voluit, in Respons. ad Orat. contr. Gall. Prodiit Rupellæ 1583. in 8.

(2150.) *Basilio* PICA *Napolitano*, dell Ord. de Predicatori. Sub alio nomine prodiit Venetiis 1665. in 24. Italice: *Nuovo modo di meditare, e di recitare il Santissimo Rosario*, vero hoc Auctore, indicante *Cinelli* Biblioth. Volante Scanzia V. p. 9. Maestro Raffaele Badii (a)

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia V. pag. 9.

Nuouo modo di meditare, e di recitare il Santissimo Rosario E. del *P.* Maestro Fr. Basilio Pica Napolitano *dell Ord. de' Predicatori. Venezia 1665. in 24. benche veramente non visia il nome dell' Autore: ma ciò m'asserisce il certissimo P.* Maestro Raffaele *Badii Bibliothecario, Cronista del Convento di S. Maria Nouella di questa Città; quale riceno continuamente e fauori, e notizie, auendo con la Dottrina congiunta anche la cortesia,* ——

(2151.) PICCININI, *Paolo: Scipion.* PAOLUCCI. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 587.

(2152.) Jesuvvald PICKARTS, des Canonischen Rechten Canonisirten oder gewürdigten / Bienkorb: des Heil. Röm. Imenschwarms / seiner Hummelszellen (oder Himmelszellen) Hurnaugnäster / Brämengeschwürm / und Wespengerös. Sampt Läuterung der H. Röm. Kirchen Honigwaben / Einweihung und Beräuchung der Fegfeurung der Imenstöck / und Erlesung der Bullenblumen / der Decreten Kräuter / des Heydnischen Klosterhysops / der Suiter Säudisteln / der Saurbonischen Saubehnen / des Magisnostrischen Tripipesenchels / und des Imenplats den Plat-Imen / auch des Meßthaues und

und H. Saffts von Wunderbäumen/ ꝛc. Alles nach dem rechten Himmelsthau / oder Manna juſtiret und mit Mengerkletten durchjetet. Chriſtlingen 1586. 8. liber idololatriam Pontificam argute exagitans *Philippo* MARNIXIO, *Domino de Aldegonde*, Nobili Belgæ JCto debetur, teſte J. L. *Weidnero*, Apophtegm. part. 4. p. 67. præter vitam auctoris, etiam judicium de hoc ſcripto, & excerpta ejusdem aliqua exhibente, laudatoque propterea *Geulero* dec. 3. n. 7. Quo tamen locupletior etiam eſt teſtis *Melchior Adami*, vitam ejus auctoris latè explicans, & de hocce ſcripto agens in JCtis Germ. pag. 336. cujus verba, quæ ſecundam hanc modo memoratam noſtram editionem eſſe, teſtantur, & hic legi merentur, ac ita ſe habent: *Alvearium Romanum, dedicatum Franciſco Sonnio, primo Sylvaducenſi Epiſcopo, Hiſpana inquiſitionis haud infimo. Editum hoc ſcriptum anno ſeptuageſimo primo, quo tempore crudeliſſime in viſcera Belgica ſæviebat Albanus, eſtque varietate hiſtoriarum, & acumine ſententiarum refertiſſimum: jocis facetiisque in Papiſtarum theatrales nugas & fabulas mirè conditum: adeo ut lectoribus, iſtorum temporum præcipuè, ſingularem attulerit voluptatem: & occaſionem multis prabuerit, de religione Chriſtiana ſerio cogitandi. Et hic liber, ut populari applauſu exceptus, ſic non ſine fructu plurimorum lectus, plus rei Belgica illa tempeſtate in religionis negotio profuit, quam eruditi aliquot Commentarii. Edidit & Tabulam, qua differentiam exponit Chriſtiana & Pontificia religionis. In hac multa ex Alvearioh auſta, multa nervoſit argumentis ſerio tractata à Belgis Galliſque ſummo ſtudio deſiderata & lecta, prodiit anno nonageſimo nono.* Huic Aldegondi Alvearioaliud *Alvearium* oppoſuit *Joannes David*, Jeſuita Belga, de quo vide *Alegambem* pag. 235. *Valer. Andr.* pag. 490. *Fr. Sweertium* pag. 417. qui omnes una hunc noſtrum Auctorem prioris illius eſſe confirmant.

Idem confirmat & *Scioppius* Infamiæ Famiani pag. 197. Porro, inquiens, Aldegondii liber eſt, quem *Papiarium*, ſeu *Papa Alvearium* inſcripſit fratri Naſo Franciſcano, aliisque Catholicæ partis ſcurris parem gratiam referens. Conſentiunt *Hottinger.* Bibliothec. pag. 444. & 449. *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societat. JEſu pag. 543. Gieſbert. *Voëtius* Aſcetic. cap. XXIV. p. 661. qui & cap. VI. pag. 261. ſeqq. hujus generis ſcripta ex profeſſo excuſat. Recuſus eſt liber hic Lipſiæ 1657. cum præfatione Clariſſimi Jacobi *Thomaſii*, qui le ejus Auctorem profeſſus eſt epiſtola ad me ſcripta d. 29. April 1675. Ejus interpretem *Fiſchartum* aut *Menzerum* ſub *Ellopoſcleri* perſona latentem ſupra vidimus. Anglice verſus autem eſt à Georgio *Gilpino*, docente *Bateſio* in Vita Bernardi Gilpini pag. 99. de *Maruixio Aldegondio* ſuperſtora confirmans. Commendat librum Joannes *Calvinus* vom Brodt-Korb oder der Papiſten Heiligthum/ poſt præfationem ſubjuncto carmine. Ceterum liber hic in editione ſupra memorata 8vo 1586. diſtinctus eſt in ſeptem partes, ſingulas ſuis Capitibus ſubdiviſas, præmiſſa dedicatione, foliis in univerſum 26. præter indicem duarum plagularum. De Tabula iſta, cujus meminit Melchior *Adami*, habet ſequentia *Margo Maſtrichtianus:* Tabula illa edita eſt Gallice, prodiit Pariſiis anno 1600. 8. altera 1605. Una & eadem, ſed prolixius etiam, ridicule continet, quæ alvearium. Ad eundem modum ſcripſit contra Bellarminum de ſummo Pontifice, qui tract. ex Gallico Latine verſus eſt.

(2153.) PICCOLOMINEUS v. *Silvius.*

(2154) Fabius PICTOR eſt ANNIUS *Viterbienſis*, v. *Rhod.* n. 18. & *Fabius.*

(2155.) Joſephi PIENORZECKI nomine, Polonicum librum, titulo: *Gratis, contra Joannem Brzoſcium, Academicum Cracovienſem*, qui edito impudente *Dialogo Parochi cum Nobili*, eadem inſcriptione, *Gratis*, fugillaverat ſocietatem, quaſi gratis profiteretur ſe docere, nec faceret tamen. Posnanie 1627. ſcripſit *Fridericus* SZEMBEK Polonus, teſte *Alegambe* p. 144.

PIERIUS v. *Aurelianus.*

(2156.) *Franciſci* DE LA PIETAD, aut DE PIETATE *Theatrum Jeſuiticum* edit. Conimbr. 1654. magno aut favore aut odio receptum, dans la *morale Pratique des Jeſuites*, & præfat. quidem fol. antepenult. ad ſcriptum ILDEFONSO EPISCOPO MALACENSI, dicto, DE S. THOMAS, ſeu à S. THOMA, filio Naturali, ut creditum, Hiſpaniarum Regis Philippi IV. ex Sorore Marchionis de Marrara, Gubernatoris olim Mediolanenſis, (a) quod ipſis Jeſuitis veriſimile admodum fuit viſum: ut notat *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1690. pag. 385. At poſtquam ipſe Ildefonſus peculiari ſcripto, ſub titulo *Querimonia Catholica* edito, ſe Auctorem ſcripti & Regio in ſuper ſanguine ortum negavit, vide *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1689. p. 616. (a) alium *Dominicanum Joannem* DE RIBAS CARASQVILLA ſcripti memorati Auctorem fecerunt, ut monet *Arnaldus* in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1689. p. 618. (c) adde l'*Hiſtoire des Ouvrages des ſavans* Juin 1689. Tom. III p. 361. *ſeqq.* (d) & *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1690. p. 102. Breviter hæc exſequitur *Seckendorff Lutheran.* lib III. p 326. (e) Denique non eſt prætermittenda *Symbola Maſtrichtiana* (f) n. t. 2.

(a) La Morale Pratique des Jeſuites in 12. a Cologne 1669.

Præfationis fol. antepenult. Le Theatre jeſuitique, qui eſt une Apologie pour les autres Religieux contre-les Jeſuites, addreſſée a Innocent X & imprimée a Conimbre en 1654. Mais parce que ce livre n'eſt pas connu de tout le monde, & qu'on auroit peut-eſtre de la peine, à y donner toute la creance qu'il merite, ſi l'on n'avoit une connoiſſance plus particuliere de ſon auteur, & de l'occaſion qui l'a porté à l'ecrire, on taſche-ra de fairs faire en peu de mots à l'un & à l'autre de ces deux points Et pour commencer par l'occaſion, qui a donné naiſſance au Theatre jeſuitique: il faut remarquer, que le Licentié Eſclapés, ayant fait un livre ſous ce titre: *Manifeſte addreſſé à tous les fidelles de JEſus-Chriſt, des méchan-*

"*méchantes maximes que tous les Jesuites enseignent*
"*par tout :* un autre Auteur, qui prit le nom du
"Docteur Aquila, y répondit par un autre livre
"qu'il intitula : *Ladreme el perro, y no me muerda:*
"QUE LE CHIEN M'ABBOYE, MAIS QU'IL
"NE ME MORDE PAS. Ce Docteur pretendu
"entrepris de soutenir dans cet ouvrage tout ce
"qu'Esclapés avoit repris, & de montrer qu'il
"n'avoit pas bien entendu la matiere, dont il avoit
"traitté, puisqu'il vouloit que les Jesuites fussent
"les seuls auteurs de ces maximes, au lieu qu'ils
"n'avoient rien fait, que suivre les auteurs qui
"les avoient precedez, & principalement les
"Dominicains, dans les Livres desquels il
"les avoient appriſes. L'auteur du Theatre je-
"suitique y entreprend de refuter Aquila, & de
"deffendre tous les auteurs qu'il avoit attaquez.
"Ce livre est diviſé en deux parties : La primiere
"comprend la refutation du Docteur Aquila, sur
"les maximes rapportées par *Esclapés*.

Idem fol. penult. Quant à l'auteur du
„Theatre Jesuitique, le nom *de la Pietad* qu'il a
„pris, n'est pas son veritable nom. Il estoit fils
„naturel du deffunt Roy d'Espagne & a toujours
„esté dans une tres-grande consideration à la
„Cour de Madrid : Et il n'a point pretendu s'y
„cacher sous ce nom supposé, puisqu'il y a tou-
„jours avoüé publiquement cet ouvrage, comme
„en estant le veritable auteur. On peut donc
„dire, que s'il n'eust dû paroistre qu'en Espagne
„il y eust mis son nom, parce que tout le monde
„sçavoit en ce pais-la qu'il estoit de luy; mais qu'il
„a eu assez de modestie & d'humilité, pour se
„vouloir cacher a ceux qui ne le sçavoient pas, &
„qu'ainsy ce n'est proprement que pour ceux-là,
„qu'il en a usé de la sorte. Il estoit Dominicain
„quand il le composa. Il se nomme Ildefonse de
„S. Thomas *à Sancto Thoma*, & son livre, quoy
„qu'il ait esté mis, par le credit des Jesuites,
„dans l'Index, ne l'a point empeschè d'estre
„nommé pour Successeur de Jean de Palafox, à
„l'Evêché d'Osme, & in continent aprés à ce-
„luy de *Placentia*, qui vaut cinquante mille écus
„de rente, & en fin à celuy de Malaga, qu'il pos-
„sede presentement & qu'il a preferé à celuy de
Placentia, encore qu'il ne vaille que 10. mille écus,
„c'est a dire 30. mille ecus moins que celuy de
„Placentia. Il a allegué pour justifier ce choix,
„que le monastere, dans le quel il avoit fait pro-
„fession, estoit dans cette ville; mais il y a bien
„plus d'apparence, qu'estant aussy consommé
„qu'il est dans la pieté, aprés avoir passé par tou-
„tes les charges & les dignitez de son ordre, il a
„este bienaise d'edifier l'Eglise en cette rencon-
„tre par son des-interessement, & d'avoir aussy
„moins de compte à rendre à Dieu, que s'il fust
„demeuré chargé d'un Evêché aussy considera-
„ble que celuy de *Placentia*, qui est un des plus
„riches de l'Espagne aprés Tolede.

Le Roy d'Espagne l'a reconnu pour son fils,
„& c'est de son vivant qu'il a esté fait Evêque. Il
„n'a point esté lié à d'autre Eglise qu'à celle de
„Malaga, ces trois Evêchez ayant tous vacquez
„en moins de trois mois. Il est tres estimé dans
„son diocese. Il passe pour un de plus grands &
de plus zelez predicateurs, qui soient aujourd'
"huy en Espagne; & s'applique fort à la confes-
"sion & à la direction des ames, qui luy sont com-
"mises. Sa Mere qui estoit fille d'honneur
"de la feüe Reine d'Espagne Isabelle de France,
"estoit soeur du Marquis de Mortare Gouverneur
"de Milan. Mais estant devenüe grosse, le Roy,
"pour mettre son honneur à couvert, la maria au
"Marquis de Quintana, qui estoit un des plus
"grands & des plus riches Seigneur de sa cour. Ce
"Marquis aima sa femme si passionnément, & luy
"donna tant de marques d'une veritable affection,
"qu'elle se crut obligée pour luy temoigner sa
"reconnoissance, de luy découvrir son secret,
"c'est a dire, de luy avoüer qu'elle estoit grosse
"du Roy avant qu'elle l'épousast. Mais
"quelques protestations d'une inviolable fide-
"lité qu'elle pust faire à ce pauvre Marquis, il re-
"çut avec cette nouvelle le coup de la Mort.
"Car il en fut si saisi, quoiqu'il n'en temoignast
"rien à sa femme, qu'il en mourut deux mois
"aprés.

La Marquise, aprés estre accouchée, se re-
"tira dans un Monastere, d'où elle prit un tres-
"grand soin de l'education de son fils, elle s'y fit
ensuite religieuse & y est morte. Mais ayant dit
"auparavant à son fils, qui il estoit, il prit dessein
"de se faire Religieux de l'ordre de Saint Domini-
"que dans la ville de Malaga, aux environs de la-
"quelle estoient situez les biens qu'il quittoit, &
"il a toujours vêcu depuis dans cet ordre, comme
"il fait encore apresent dans l'Episcopat, en une
"tres grande odeur de pieté.

(b) Acta Erudit. Lipsienſ. Anno 1689. pag. 616.

Ildefonſi, *Malacenſis in Hiſpania Epiſcopi, Querimoniam, quam vocat, Catholicam, Ao. 1686. juxta exemplar Madritenſe recuſam, ad nos perveniſſe non diſſimulamus. Aſt cum præter invectivas in D. Petrum Jurium aliosque, quos pro hæreticis Præſul habet, nihil fere in eo deprehendiſſemus, quam quod Ildefonſus conetendat, ſe neque autorem eſſe libri, qui titulum habet* Theatrici Jeſuitici, *neque Regio ſanguine prognatum eſſe (quorum utrumque & Jurius in libro de ſpiritu Arnaldi, & Arnaldus in tractatu, cujus autor eſſe creditur, de Practica Morali Jeſuitarum, affirmaverant) factum eſt, ut in tanta librorum aliorum copia ſuperſederimus Querimoniam illam in Actis noſtris recenſere.*

Ibid. 1690. Aug. p. 385. *Leve erratum eſſe putat* (Auctor Tomi III Practicæ Moralis Jeſuitarum) *quod librum Jeſuitis tantopere invisum*, Theatrum Jeſuiticum, *Epiſcopo Malacenſi attribuerit, cum ipſi Jeſuitæ diu idem ſint opinati.*

(c) Act. Eruditorum Lipsienſ. A. 1689. pag. 618.

Quod vero ad Theatrum Jeſuiticum attinet, monet Arnaldus, (in Epiſtola ad Ildefonſum Epiſcopum Malacenſem,) indicatum jam eſſe Anno 1669. in præfatione partis primæ de Practica Jeſuitarum, quod Theatrum illud, ſub nomine Franciſci de Pietate *editum, autorem habeat* Ildefonſum *Dominicanum, poſtea Epiſcopum Malacenſem. Huic indicio usque ad annum 1682. (quo altera illa pars Practicæ prodiit,) a nemine*

nemine contradictum fuisse. Fateor inde, mirorit hunc Theatrum illud autoritatis esse videri, postquam Ildefonsus id a se scriptum negasset. Notat tamen, Jesuitas ipsos, in nupera Defensione pro novis in India Christianis, agnovisse, quod autorem habeat Dominicanum, sed talem, qui ob malos mores Ordinem deseruerit. Veruntamen Arnaldus Dominicanum illum, nominat Johannem de Ribas, virum in suo Ordine astimatissimum, in quo etiam Anno 1688. decesserit, elogio publico a XVI. Presbyteris Conventus Cordubensis ad D. Pauli honoratus. — — — — — — Narrat porro, cum Anno 1654. Theatrum ederetur, Theophilum Raynaudum Jesuitam, ex maledicentia non minus quam multa scriptione celebrem, in libello vehementissimo contra Ordinem Dominicanum scripsisse, autorem Theatri esse Goliathum spurium, & subverbibrum illorum contumelias Ildefonsum designasse, idque Raynaudo a Johanne Catalio Dominicano objectum esse. Post annos quatuor Dominicanum quendam Gallum Quintensonum, virum pium & doctum, in libro de Theologo ingenii & cordis, (de l' esprit & du coeur) Theatrum illud Ildefonso palam attribuisse, ejusdemque libri approbatores ex eodem Ordine abunde testatos fuisse de fama, quod autor Theatri sit Ildefonsus. Haec omnia notissima fuisse aiit Jesuitis, & tamen triginta annis ab edito Theatro, & septendecim a publicata parte Practicae, minime ausos fuisse opponere, quod nunc fecerint, & diffessione Episcopi probatum eant.

Eadem A. 1690. p. 102. Famigerati autem libri, qui dicitur Theatrum Jesuiticum, cujus productionem asserebat Ildefonsus, autorem esse statuit (La Religion des Jesuites) Johannem de Ribas, illustris inter Dominicanes fama.

(d) Historie des Ouvrages des Scavans Juin 1689. p. 363.

Il auroit aussi sur la Plainte Catholique de l' Eveque de Malage, qui n' ayant appris qu' en 1686. qu' il estoit l' auteur du Theatre Jesuitique, en a fait un desaveu solennel par cette Plainte, addressée au Pape Innocent XI. Les preuves, que le Theatre Jesuitique n' est point de l' Eveque de Malaga, sont convaincantes, que Mr. Arnaud en est demeuré d' accord par deux lettres, qu' on luy attribuë. C' est pour cela, que l' on fait observer icy, que les louanges & la haute opinion des Moralistes pour l' Eveque de Malaga s' affoiblissent furieusement dans les deux lettres, quoyqu' ils l' ayent canonisé, tant qu' ils t' ont cru auteur de cette piece & ennemy des Jesuites. Notre auteur tache de faire rire son amy sur ce changement si bizuque de sentimens, & sur le remplacement que fait Mr. Arnaud dans sa II. Lettre, d' un sainct homme, pour estre l' auteur du Theatre Jesuitique, & qu' il a choisi entre les morts, afin de n' estre plus exposé a b in convenient d' un desaveu.

(e) Seckendorf Historiae Lutheranismi Lib. III. p. 326.

Excerpsit vero autor Part. II. Practi. mor. primo librum, cui titulus est, Theatrum Jesuiticum, quo quidem hucusque potiri non potui. Prodiisse dicitur lingua Hispanica anno 1654. Conimbricae, inscriptum Innocentio X. Pontifici, ut apologia esset monachorum in India Christianismum praedicantium.

(f) Symbola Mastrichtiana.

1.

Dn. Franciscus de la Piedad est Ildephonsus a S. Thoma Dominicanus,

Scripsit Hispanicè anno 1652. librum, quem inscripsit Theatrum Jesuiticum, cum Esclapes quidem edidisset librum sub titulo, Publica demonstratio facta omnibus Christianis, de pessimis regulis fundamentalibus, quae docentur, defenduntur & ubique practicantur à Jesuitis. Huic opposuit quidam sub nomine Dn. Aquilae seu Johannis del Aquila, librum, LatretCanis sed me non mordeat: Ladreme el perro, y no me muerda, in quo probare jutitur cuncta, quae Esclapes taxat, item demonstrare, non Jesuitas primos istarum Maximarum esse inventores, sed compilasse ex aliorum, maximè Dominicanorum, scriptis. Huic se opposuit Scriptor Theatri Jesuitici, defendens male ab Aquila habitos Scriptores. Jesuitarum industria liber inter prohibitos relatus est per tribunal inquisitionis, autor tamen in locum Johannis de Palofox nominatus est Episcopus Osmensis, & paulo post Placentinus, eandem Malacensis. Scripsit autem Theatrum, cum esset Dominicanae familia affecta. Mater fuit pedisequa Reginae Hispaniarum Isabellae ex Gallia, soror Marchionis de Mortara, praefecti ducatus Mediolanensis. Pater fuit Rex Hispaniarum Philippus, qui impregnatam dedit Marchioni de Quintana. Hunc foetum ut enervarent Jesuitae, in Belgio credo Hispanicos foederato, ediderunt libellum sub titulo, Querimonia Catholica, juxta exemplar excusum Madriti anno 1638. cum subscriptione, illud signatum esse propria manu E. iscopi Malacen., Ildephonsi; in quo imputant Theatrum Jesuitarum Petro Jurieu, qui Belgicam linguam non callet, qua editum & in quam versum erat Theatrum Jesuiticum, jeu potius ejus pars posterior historica. Auctor est frigidus, insurgit contra librum: Practica moralis Jesuitarum inscriptum. Vide Cathol. querimoniam pag. 12.

2.

Piedad. Franciſco de Piedad.

Scripsit Hispanice Theatrum Jesuitarum, duabus partibus. In prima parte dogmata quaedam examinantur, in secunda, quae versa est Belgice, & prodiit Ao. 1681. 8. Amstelod. ut credo, recensentur facta Jesuitarum turpiora. Auctor hoc nomen sibi adscivit; alias est filius naturalis Philippi quarti Hispaniarum Regis, ex virgine, qua fuit soror Vicecomitis de Mortara, Gubernatoris Mediolanensis, quae postea duxit Vicecomes de Quintana, vid. praefationem Belgicae translationi praemissam & quae appendici est praemissa inter p. 380 & 381.

(2157) PIGUERRE, Miles ou Milon: Lancellot Voisin de la POPELINIERE, douteux. Baillet des Auteurs deguisez p. 587.

(2157. a.) Guilielmi PIKE Christophili Observationes in 2. priora capita Leviathanis Thomae Hobbii, quae anglice prodierunt in 8vo London. 1658. verum Auctorem habent Guilielmum LUCY, S. S. Th. doctorem & postea Episcopum Menevensem, qui etiam edidit observationes, Censuras & Confutationes, variorum Errorum in Leviathane, anglice scriptas Partibus II. Lond. 1662. & 1673. in 4to. Vide Vitae Hobbesii Auctarium p. 99.

(2158) PILATI ACTA, quae satis prostitutae fidei nominat Clarissimus Deckherrus in literis ad me datis 4. Id. Sbris 1698 Bernardino OCHINO idem adscribit. Epistolae autem PILATI, a plerisque suppositiae hodie judicatae, pro

gerunt inis agnoscuntur a *Gryneo*, ut ex Tom. II. ejus Monumentor SS. Patrum Græc. & Latin. observat *Symbola Elensburgo-Molleriana*.

(2159) Erasmus PILIUS ut habeatur Personatus JESUITA a M. *Guery* in Apologia sua, sic (a) memoratur in Act. Erud L. 1689. p. 231. de quo plura curiosorum erit hisce studiis vacantium inquirere.

(a) Acta Eruditorum Lipsiensia An. 1689. p. 231.

Respondent (M. Gery *en Apologie historique de deux censures de Louvain & de Douay, sur la matiere de la Grace*) *objectioni cujusdam* Erasmi Pilii, Jesuitæ, *ut ait*, personati, *qui in Lovaniensium contumeliam contendit, censuram anno 1587. a Sorbona Parisiensi probatam non fuisse.*

(2159. a) PINDARI Thebani falso nomine à *Torino* Basil. 1541. 8vo vulgata *epitome Iliadis* Carmine Heroïco ad Josephum DEVONIUM Excestrensem referri videtur *Fabricio* Biblio. Latin p. 8 & 9.

(2160) *Celii* PINTI nomine edidit *Dominicus* PONTICELLUS Italicè. I. *Trattato della Peste Parte* I. & II. apud Phœcum 1631. in 8vo. Leo Allat. de Apibus urbanis p. 83.

DA PIPERRO v. *Valle.*

(2161) *Francisco* PIPINI homine quæ extat *Versio latina Italica descriptionis Orientis Auctore* M. Paulo Veneto, ipse *textu Originalis* creditur esse PAULI *Veneti*, non Italicè sed latine scribentis, ut pluribus ex *Mulleri*, qui Coloniæ hanc Orientis descriptionem edidit 1671. præfatione, refert *Sandius*, in notis ad *Vossium* 178. 179.

(2162) *Johannis* PIPINI Medici *Epistolam ad* Antonium *Mizaldum, de enigmate lapilli Indici luminosi apud* Fortunat. Licetum, à FERNELIO Pipini nomine scriptam *Licetus* arbitratus est. *Pet. Perit* de Nat. Ignis. p. 47. Hæc *Symbola Normanniana.*

(2163) PIRRO Mozzi *Cantefeceni anagrammatico* nomine imprimi curavit *Gian-Pietro* PINELLI Epigramma in *Programma Veratri Sapricii de Sapriciis* a Luciano Borzono Ligustico *Apelle* delineatum, quod videri potest in *Biblioth. Aprosiana* pag. 98. 99.

PISANUS v. *Bartholomæus.*

PISANO v. *Alcandro.*

PISSENI v. *Agrippino.*

PISIPHILUS v. *Albertus.*

(2164) PISCINA, *Diego Ramirez de la: Jean d'* AVALOS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 588. N. *Antonius* in Biblioth. Hispanica silet.

(2165) *Hermetis* PISTORII nomine edidit *Hermannus* BOSENDORFF (quem ROSENDORFF errore fortè Typographi, nominat Catalogus *Bailleti* des Auteurs degvisez pag. 588.) Jesuita Germanus Monasterienses, docente *Sotwel* Bibliothecæ Scriptorum Societ Jesu p. 335. & *Wittenio* Diar. Biograph. anno 1623.

(1.) Latine: I. *Stellulam Catholicæ Orthodoxæque Fidei* ad Septentrionem tenebricosi Jacobi Reneccii Prædicantis Hamburgensis oppositam. Monasterii Westph. apud Lamb. Raesfeld in 4. postea Germanice versam per Tympium, ibidem, & Coloniæ 1614. Idem.

(2.) *Thesaurum sponsarum pro Virginibus Deo devotis*: Germanice. Monasterii Vvestp. apud eundem Tympium 1608, & iterum Coloniæ 1645. cum iconibus.

(2169) PITOCCO da *Mantoa Limerno: Theophile* FOLENGI. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 588.

PIUS v. *Antoninus.*

(2167) PIUS, *Manut. Rom. Aldus*: Ald. DE BASSIANO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 588.

(2168) *Joh.* PIUS *Carpetanus* est *Johannes Eusebius* NERENBERGIUS, qui illam Personam assumsit in opere quodam (quod non exprimitur quale sit) ut ex Constantini Abbatis Cajetani præf. tract. de Religiosa S. *Ignat.* Lojolæ per Patres Benedictinos institutione pag. 3. refert *Symbola Rauschiana.*

PIUS PAPA.

De *quatuor* epistolis ei afflictis à peccatore MERCATORE, seu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos Scriptorum Ecclesiast. *Bell. Baron. Cocum, Rivetum, du Pin, Natal. Alexand. Gerh.* &c. vid. Clariss. *Blondellum* in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulante ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & Gerh. von *Mastricht in* histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu à pag. 232. usque ad pag. 268 2. *Symbola est Mastrichtiana.*

(2169) PII RELIGIOSI nomine vulgavit *Vitam Ritæ de Cassia, Hieronymus* de GVETTIS, Italus, Romanus, Eremita S. Augustini ejusdemque ordinis Superior Generalis, docente *Wittenio* Diar. Biograph. ao. 1635.

(2170) PIUS V. Papa cujus extant

(I.) *Extravagans* de forma creandi census cum commentar. Duardi Genev. 1635.

(II.) *Epistolarum libri V.* editi per Franc. *Gobau* Ant. 1640. vero nomine gentilitio dictus erat Ant. GHISELERIUS, teste *Hyde* Biblioth. Bodl. post N. p. 62. col. a.

(2171) Thomas PIUS, cujus extant *Commentarii in primam partem Thomæ Aquinatis*, est *Thomas* ITUREN, Jesuita Hispanus, teste *Alegambe* p. 439.

Et *Sotwello* Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu,

Jesu, p. 763. Nicolao *Antonio* Biblioth. Hispan. post L. p. 247. col. a. *Wittenio* Diar. Biogr. d. 19. April 1630. & in præfatione.

PLACENTINUS v. *Clemens.*

(2172) *Thomas* PLACENTINUS, cui *pro Martino Luthero Oratione Apologetica* respondit *Dydimus* FAVENTINUS, *sive* MELANCHTON, est *Hieronymus* EMSERUS. *Buchol cer.* Chronol. 538. Hæc *Symbola Normannana* v. n. 822. *supra.*

PLACIDUS v. *Lactantius.*

(2173) *Sexti* PLACITI, sive PLATONICI, *Pythagorici Afri* libelli duo *de Remediis Animalium & Avium, editi* a Francisco *Emerico Oppuriano* & Gabriele *Hummelbergio*, deflorati ex APULEJI deperdito opere *de Animalium partibus, situ, causa & Remediis* videntur *Fabricio* Bibl. Lat. p. 141.

PLANUDES v. *Maximus.*

(2174) PLATONIS *Dialogi Nothi* aliquot sub-jiciuntur editionibus ejusdem melioribus; ex quibus *Axiochus* qui inscribitur, ÆSCHINIS *Socratici* esse, scribitur a *Suida* in vocibus Ἀξίοχος & Ἀιχίονης. Alios etiam Dialogos ejusdem sine controversia adulterinos, nec amplius extantes, in vita ejusdem recenset *Diogenes Laertius*, ex quibus unus, *Alcion* LEONTIS cujusdam esse, ex *Phavorino* probatur, ibidem.

(I.) Axiochus Æschini Socratico adscribitur etiam à Diogene *Laertio* in Æschine p. 129. & ex eo *Menagio* not ad lib. II. Segm. 61. p. 164. *Schotto* in Vita Demosthen. Operibus ejus præfixa cap. VII. *Charpenter* in Vita Socratis, versionis Thomasianæ cap. XXI. p. 79. *Colomesio* dissertat. de Script. aliquot dubiis num. XXV. *Lambecio* Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 2. & apud eum *Henrico Stephano*. XENOCRATI autem adscribit eundem dialogum (quem pro notho habet Marsilius *Ficinus* Oper. Plat. p. 728.) Henricus Stephanus apud Lambec. loc. cit. p. 3. (a) & *Gesnerus* Bibl. Univ. fol. 629. col. b.

(II.) Alcion Leonti tribuitur autoritate *Athenæi* lib. XI. p. 249. *Hoefschel.* Indice Bibl. Augustan. n. XCVI. addens extare dialogum hunc editum inter *Luciani* Opera, ad quæ quidem *Ravius* commentatur; quasi non *Plato*, *Leon* Academicus & *Lucretius* (leg. *Lucianus*) eodem titulo diversi & diversa scribere possint, indicante Clarissimo *Normanno*, sed invito, utpote cui semper suspicio sior hic Lucianeus Dialogus fuit, Luciani divinum ingenium non sapiens. Hæc ille, & LEONI quidem Academico cum *Laertio* adsignat etiam *Lambec.* Commentar. loc. cit. p. 3. 4. (a)

(III.) *Phadonem*, quem *Proclus* ut *Platonis* citat, indicante *Normanno* ex *Ravio*, à *Panætio* apud *Gesnerum* fol. 564. eidem abjudicatur. PANÆTIO autem Stoico adscribi notat *Menagius* ad Diogen. *Laert.* l. III. Segm. 62. p. 160.

(IV.) *Alcibiades Secundus* XENOPHONTI ex Athen. lib. II. pag. 506. adscribitur à *Lambecio* Biblioth. Cæsar lib. VII. pag. 2. item a Franc. *Patricii* Obs. Discus. Peripat. Tom. I. lib. 3. & ex *Mureto* Orat. VI. a *Menagio* loc. cit.

(V) *Eryxias* & *Erasistratus*, diversi creditæ a *Suida* dialogi, ÆSCHINI tribuuntur; unum tamen eundemque esse docet *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 4. (b) qui & ex *Laertio* affert dialogum de Consultando, sive

(VI) *Silyphum* Platoni suppositum, quem SIMONIS quidem esse ex *Laërtio* collegit *Patritius* loc. cit. qui &.

(VII) *Epimenidem* PHILIPPI OPUNTII Auditoris Platonici esse suspicatur. loc. cit.

(VIII) *De Virtute, an doceri* possit, Dialogus à *Suida* ÆSCHINI SOCRATICO assertus compendium *Menonis* esse docetur à *Lambecio* loc. cit. p. 2. (c)

(IX) *Excerpta ex Definitionibus* Platoni in Manuscripto Bibliothecæ Cæsareæ attributa, & tanquam ejus genuina defensa à *Casubono*, SPEUSIPPO Platonis ex Sorore Potona Nepoti adseruntur à *Lambecio* Biblioth. Cæsar. lib. VII. pag. 137. (d)

(X) PLATONEM *Mystice sua Philosophiæ partem* ex HERMETIS TRISMEGISTI libris depromsisse videbatur *Steuchio Eugubino*, erroris propterea convicto à Bartholomæo *Anhorn ab Hareville in Atlin Eruditor. Lipsiens.* Supplement. tom. II. Sect. VIII. p. 360. (e)

(XI) *Platonem nil scripsisse*, sed alios ejus nomine, imò SOCRATI deberi quam plurima, vide controvertentem Leonem *Allatium* Dialogo Epistolis Socraticis suffixo pag. 92. 99. 103. Adde *Menagii* Observat. ad Diog. Laert. p. 185. & seqq. de suppositiis *Platonis* Epistolis.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. VII. p. 3.

Fide etiam ibidem doctissimæ Henrici Stephani *Notæ, in quibus de* Ariocho *sic scribit: Platonis Dialogum hunc adscribit* Stobæus, *ubicunque aliquem ejus locum citat*; (1) *Harpocration autem Æschini Socratico, eique hac in re assentitur* (2) Diogenes Laertius, *Axiochum recensens inter Dialogos Æschinis, quos esse dicit τὰ Σωκρατικὰ ῥῆσιν ἀπεμεμαγμένον nisi fortè aliquis alius fuit eodem nomine, sed non eodem argumento, Dialogus.* Marsilius Ficinus *Xenocratis esse credidit, qui Platonis fuit & ipse discipulus, atque id credendi occasionem illi præbuit fortasse non aliud, quam quod apud* (3) Laertium *legitur in Vitâ Xenocratis, scriptum ab eo esse Dialogum de morte. Ego hoc unum affirmare ausim, à Platone scriptum non esse hunc Dialogum, quod ejus sermonem à Platonico plane diversum esse animadvertam, & aliud genus μεγαλοφωνίας habere, quam quod habet Platonicus; parcius etiam quam ille poeticis vocibus utitur. Hæc Henricus Stephanus.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. VII. p. 4.

Locus hic *Diogenis Laertii* in omnibus hactenus impressis editionibus, ne ultima quidem illa atque optimâ Menagiana excepta, valde mendosus ac mutilus est, & revera sic legendus atque supplendus est, uti hic exhibetur. Cum enim ipse Laertius expresse testetur, πλάτωνα διπλοῦς χρῆναι ποιεῖσθαι φάσεις ἑκάστου τῶν βιβλίων, τῇ μὲν, ὡς ἀνόματος, τῇ δὲ ὡς πράγματος, hoc est, Platonem duabus uti, inscriptionibus

„inſcriptionibus cujusque Dialogi, altera „nempe à nomine Perſonæ altera autem ab „ipſa re deſumpta, minimè dubium eſt, quin „etiam ſuppoſititii Platonis Dialogi ſimiliter „duplicem habuerint titulum, nominalem vi„delicet atque realem. Ex his igitur ſuppoſiti„tiis Dialogis ille, qui ſecundum Laertii recen„ſionem eſt ſecundus, & a Suida ſub voce Αἰσχίνης „Æſchini Socratico tribuitur, ab ipſa re, quæ „in eo tractatur, jam olim fuit inſcriptus, & „etiam nunc rectè inſcribitur Περὶ πλούτου ſive „De divitiis: de altera autem ejusdem Dialogi „ſuppoſititii inſcriptione à nomine perſonæ de„ſumpta, jam olim fuit & etiam nunc eſt con„troverſia, quia is jam Laertii ævo promiſcuè „fuit appellatus, & adhuc promiſcuè appella„tur Eryxias & Eraſiſtratus, nempe ab Eryxia „Stirienſi & Eraſiſtrato Phæacenſi, qui in uno „atque eodem Dialogo cum Socrate colloquen„tes introducuntur. Valdè ergo errat Suidas, „qui ſupra citato loco ex uno atque eodem Dia„logo duos facit diverſos. Si quis etiam ipſum „Dialogum attentè perlegerit, facilè perſpiciet, „eum potius Eryxiam inſcribendum eſſe, quam „Eraſiſtratum. (3) Similiter & apud Suidam, qui „hunc quoque Dialogum Æſchini Socratico tri„buit, æquè obſcurè legitur οἱ καλούμενοι Ἀκέφα„λοι. Sed qualiſcunque ille fuerit Dialogus, de„eſt certè hic ſecundus ejus titulus. Quod enim „Siſyphus peculiaris ſit Dialogus, & ab Acephalis „planè diverſus, nulla indiget probatione, cum „ipſe adhuc exſtet integer. (4) Vulgo ibi perpe„ram legitur plurali numero Σίσυφοι. (5) Deeſt „hic ſecundus hujus Dialogi titulus, ab ipſa re „deſumptus; qui forſan fuit Περὶ ἀσωτίας, ſive, „De luxu. Phæaces enim, incolæ Inſulæ Phæa„cis, quæ alias Corcyra dicitur, luxui adeo fue„runt dediti, ut Horatius Libri primi Epiſt. 15. ad „Valam nomen Phæacis ulurpet pro homine be„ne curato, ventrique & gulæ addicto. Ipſi „ejus verſus ſunt hi: Tractus uter plures lepores, „uter educet apros; Utra magis piſces & echinos „æquora celent, pinguis ut inde domum poſſim, „Phæaxque reverti; Scribere te nobis, tibi nos „accredere par eſt. Vide etiam Eraſmi Rotero„dami explicationem Proverbii, Φαιακικῶς ζῆν, „ſive Phæacum more vivere.

(c) Ibidem p. 2.

A Suida in voce Αἰσχίνης tribuitur hic Dia„logus Æſchini Socratico. Revera autem is nihil „aliud eſt, quam Menonis compendium, poſita „videlicet nuda illius argumenti tractatione, abſ„que ullis digreſſionibus.

(d) Ibidem p. 137.

Anonymi cujusdam Excerpta ex Defini„tionibus, quæ vulgo quidem attribuuntur Pla„toni, revera autem ſunt Speuſippi, qui fuit „Potonæ ſororis Platonis filius ejusque diſcipu„lus & in Schola ſucceſſor. Inſcribuntur ea Ex„cerpta, atque incipiunt hoc modo: Ἐκ τῶν ὅρων Πλά„τωνος. Αἰσθητὸν, τὸ μὴ πάντα χρόνον κατὰ ταὐτὰ ὄν, „καὶ νῦν μὲν διεφθαρμένον. Θεὸς ζῶον ἀθάνατον, &c. „Plura de his Speuſippi Definitionibus Platonicis „vide ſuprà pag. II. in recenſione Codicis quinti, „num. 6. ubi quidem & in ipſo illo Codice manuſcripto expreſſe Platoni attribuuntur, ſimul, etiam obiter a me indicatur, quamvis harum Definitionum nulla a Laertio in Vita Platonis fiat mentio, eas tamen ut genuinas defendi, ab Iſaaco Caſaubono in Annotationibus ad Theophraſti Ereſii Characteres Ethicos; ſed nunc, ingenuè fateor, me Iſaaco Caſaubono, Viro, alioqui doctiſſimo, ea in re non poſſe aſſentiri, tum quoniam à Diogene Laertio in recenſione Librorum Speuſippi expreſſè memorantur, Ὅροι ſive Definitiones, tum quia ſupra memoratæ Definitiones ſub vero Speuſippi nomine in antiquis Codicibus manuſcriptis à Marſilio Ficino repertæ, ab eodem in latinum ſermonem translatæ cum Præfatione ad Joannem Caval cantem Florentinum, in qua Speuſippum verum earum autorem eſſe affirmat, publicatæ ſunt, quemadmodum poſtea etiam factum eſt, à Franciſco Tægio & Aldo Manutio, quorum primus ſub Speuſippi nomine ea latinè edidit, Ticini ſive Papiæ Anno 1516. menſe Martio in, folio; alter autem Venetiis eodem anno 1516. menſe Novembri itidem Latinè tantum in folio. Utriusque editionis principium eſt tale: Sempiternum eſt, quod per omne tempus, & prius exſtitit, & nunc eſt, nulli corruptioni, obnoxium. Deus eſt, vivens immortale, per ſeipſum ad beatitudinem ſufficiens, eſſentia, ſempiterna, ipſius boni cauſa. Generatio, &c.

(e) Actor. Eruditorum Supplementa 1696. Tom. II. Sect VIII. p. 360.

Nominus errare ſcribit Stewchus Eugubinum, *qui* Platonem *myſticam ſuæ Philoſophiæ partem, præſertim quæ de bonitate Deiſcribit*, e Trismegiſti *libris hauſiſſe exiſtimet, cum* a Caſaubono *aliisque ſatis monſtratum ſit, ab impoſtore profectos eſſe, quos hodie ſub nomine* Trismegiſti *libros habemus, e ſacro nimirum Codice ſcriptis*, Platonicis *compilatos.*

(2175) PLAUTO *Sarſinati* ſuppoſitas à quibusdam *Marci* ACUTICI, Veteris Comici, *Comœdias* Ἀρχαϊκὸν, anum bis compreſſam, Boeotiam, Commorientes, Condalium, Geminos, & Leones, vide apud Konig. Bibliot. Vet. & Nov. p. 8. col. a Alii PLAUTII multas arbitrantur. v. Jugemens des Auteurs de Baillet. Tom. IV. 2. num. 1134. p. 23. 24.

(2176) Franciſci PLAZZONI Patavini, Phil. & Med. D. *De Vulneribus ſclopetorum* liber. Venet. 1619. in 4. Ejus auctor verus perhibetur *Hieronymus* FABRICIUS AB AQUAPENDENTE, famoſiſſimus alioqui Medicus, & cujus alia, ſcripta, vero nomine præfixo, publicè extantia recenſent *Schockius* Bibl. Jatr. pag. 232. *Lindanus* de Script. Med. pag. 253. & ſeq. *Scaven* n. 82.

(2177) PLINIO qui tribuitur liber de *Viris illuſtribus*, *Cornelii* NEPOTIS eſſe, quomodo cenſeatur *Hermolao Barbaro*, *Parrhaſio*, & aliis, quamvis aliqui SVETONIO, aliqui TACITO eum tribuant, vide apud *Voſſ.* de Hiſtor. Lat. l. 1. c. 14. p. 72.

Nos autem AURELIO VICTORI ſupra aſſeruimus.

II. *Altercatio cum Hadriano* Imperatore, ſive *reſponſa ad Interrogata Adriani* PLINII *Secundi* nomine Monaſter. 1597. editi non ſunt Ejus, ſed potius SECUNDI EPITHYRI, ſive EPITHRI, Sophiſtæ Athenienſis, *Fabricio* Bibliothec. Latin. p. 124. (a) & in Appendice p. 74.

(a) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 124.

Altercatio cum Hadriano Imp. ſive reſponſa ad Interrogata Adriani *non ſunt* Plinii ſecundi, *uti in edit. Monaſterienſi Ao. 1597. inſcribuntur, ſed* Secundi *Sophiſtæ Athenienſis quem* Epithyrum *vocatum eſſe legitur ap. Philoſtratum lib I. de Vitis Sophiſtarum pag. 543. ubi* ἐπίθυρον *h. e.* Subſcudem *ſive* clavum ligneum *ſcribendum recte ex Suida monuit* Holſtenius & Bocharus. *Apud eundem Suidam perperam legas hunc ipſum Secundem Sophiſtam Plinium cognominatum eſſe. Sed utique ſcripſerat Suidas :* ἐκ τῶν ἐχεμαθίσιο Πλινίου. *De hoc ſecundo plura olim, Deo volente, in Bibl. Graca.*

PLINIO v. *Figna.*

(2178) PLINII VALERIANI, Medici Empirici *de re Medica libri v.* ſive ἐυποςίων, uti quidam inſcribunt, h. e. *facile parabilium Medicamentorum Opus* ex PLINII SECUNDI Hiſtoria Naturali conflatum videtur *Fabricio* Biblioth. Latin. p. 92. & 93. qui Epiſtolam quæ Plinii nomine his libris præfixa eſt, etiam inveniri in MARCELLI EMPIRICI libro de Medicamentis, obſervat. Et hunc *Marcellum* ex *Plinio* multa deſumſiſſe ex præfatione ejusdem in librum ſuum obſervat *Gesnerus* in voce Marcelli.

(2179.) PLUTARCHI nomine quæ circumferuntur *Apophtegmata* an ſint Plutarchi Chæronenſis opus, an ab alio & fortaſſe FILIO ex ejus ſcriptis conſarcinatum quæri non abs re poteſt: cenſente *Xylandro* præfat. in Opera Plutarchi.

II. Plutarcho ſuppoſitas *Hannibalis & Scipionis Vitas* a DONATO ACCIAJOLO monet *Symbola Schraderiana*, & de *Scipionis Vita* an Plutarchum Auctorem habeat, dubitat *Freinshemius* in not. ad Florum, 2. 6. 39. indicante *Symbolis Rauſchiana.* Quæ etiam ex Chriſtoph. Rufi Tom. II. Theſaur. Critici *Gruteri* p. 599. monet

III. *Vitam* Iſocratis tanquam à *Plutarcho* conſcriptam, & à ſe latine verſam editam *ab Hieronymo* WOLFFIO Oetingenſi, quæ & addit:

IV. *Epiſtola* Plutarchi ad *Trajanum* Politicis ejus præmiſſa, quia in Græco non habetur, ſuſpecta mihi eſt, inquit *Xylander* in præf. in Opera Plutarchi: cui adſtipulatur *Jacobus de la Baune* not. ad Panægyr. Vet. & oſtendit Plutarchum vix quinquennio Majorem fuiſſe Trajano.

V. *Hiſtoria decem Gracia Rhetorum*, quæ in Opuſculis *Plutarchi* extat eſt PHOTII, docente *Colomeſio* in Paralipom. ad Cavei Chartophylac. Eccleſ. p. 38. (a)

VI. *Parallela minora*, & Scriptum *de Fluminibus* PLUTARCHI JUNIORIS eſſe aſſerit *Colomeſius* Diſſert. de Scriptoribus aliquot dubiis num. XVI.

VII. *Plutarchus*, Auctor creditur libelli *de Vita Homeri* cujus tamen poſteriora poſt octavum capita DIONYSIO HALICARNASSEO fidenter adſcribit Thomas *Gale* in Notis ad Tiberii Rhetoris de Schematibus apud Demoſthenem librum p. 249. & cum eo Caſpar. *Corberus* Diſput. de dictione figurata cap. 1. §. 4. (b)

v. notata *Baylio* dictionaire Tom. I. p. 235, de verſione Gallica Plutarchi.

(a) Colomeſii Paralip. ad Chartophyl. pag. 38.

Photio *adſcribit* Robertus Conſtantinus *in Nomenclatore, Hiſtoriam de Rhetoribus decem*, quæ *inquit*, in Bibliotheca Regia extat. *Verum hoc haud dubie intelligendum de decem Gracia Oratorum Elogiis, qua apud Photium occurrunt, quæ* Plutarchi *nomine in Opuſculis, ut vocant, Moralibus circumferuntur. Quod ut alia multa, minus animadverſum eximia eruditionis viro Gerardo Johanni* Voſſio, *in Opere de Hiſtoricis Gracis.*

(b) Caſp. Corberus Diſp. de Dictione figurata, Helmſt. 1594.

Cap. 1. §. 4. *Definit quoq; Schema Auctor libelli* de Vita Homeri, *qui extat in plerusq; editionibus operum Plutarchi, omiſſus vero eſt in Graco-latina Cruſerii & Xylandri, quem quantum ad priora octo capita* Plutarcho, *reliqua vero* Dionyſio Halicarnaſſeo *fidenter attribuit Thom.* Gale *in notis ad Rhet. ſelectos.*

(2180.) *Andrea* POCILI, eſt *Placido* REINA, de quo *la Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXXXVIII. p. 84. adducta jam olim ſupra num. 1417. ſub *Idioplare* Copa.

(2181.) POGGIUS *Florentinus.* Ejus *Verſio Latina Diodori Siculi* librorum Sex Priorum edita eſt Pariſ. An. 1532. 8vo. In meo libro manu veteri annotatum eſt: quamvis ſint, qui & merito dubitant de Interprete horum librorum. Hæc Symbola Rauſchiana.

(2182.) POGOMMEGA, *Robuſto: André* BARBAZZI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 588. ſine dubio ex Villani Viſiera alzata quæn. XC. p. 85. ſic habet.

XC. ROBUSTO POGOMMEGA. Sotto queſta Maſchera ſi naſcondeua un Soggetto baſtante ad illuſtrare un Mondo intero, non che le Accademie degli *Humoriſti*, de *Fantaſtici*, di *Sauoia*, e di Roma, de *Gelati*, della *Notte*, degl' *Indomiti* in Bologna, degl' *Incogniti* in Venetia ed' altre molte in Italia. Queſti e il Conte Andrea Barbazzi Caualiere di S. Michele, e Senatore di Bologna, che per eſſer ſtato amiciſſimo del Cau. *Marino* per vendicarlo dalle ſciapite oppoſitioni del Cau. Stigliani compoſe ſcherzando

Le *Strigliate* à *Tomaſo Stigliani del Sig. Robuſto Pogommega* Dedicate all' Eminentiſſimo, & Reuerendiſſimo Sig. Card. *Pier Maria Borgheſe*. In Spira appreſſo Henrico Straoko M. DC. XXIX. 12.

Nome, & Cognome alludenti alli proprii. Sono numero quatro, edi Sonetti dell' ultima ſon dedicati a vari Amici.

(2183.) *Irenæus* POIMANDER ficto aut mutato nomine (nam *Godofredum* UDEMANNUM vocatum, eundemque Eccleſiæ Zirizianæ Miniſtrum dicit *Voët*. Part. IV. Diſput. 4.) librum anno 1642. Belgico idiomate conſcriptum in lucem emiſit, cui titulus: Abſalon. i.e. de Coma. D. Schelvvig. Diſputat. de Capillamentis pag. 54. hab. Gedani an. 1683. Hæc *Symbola Thurmannianæ*.

(2184.) Pietro Soave POLANO, cujus extat *Hiſtoria del Concilio Tridentino*, Genevæ & alibi Italicè edita, ac poſtmodum Latinitate donata, eſt *Paulus* SARPIUS; quemadmodum ex vita ipſius conſtat, deſcripta à *Fulgentio*, Monacho. Idem liquet per Metathefin literarum, unde Paolo Sarpio, Veneto. adde Joh. *Hoornbeck*. lib. 4. ſummæ Controverſ. pag. 109. cujus hæc ſunt verba Interpretem etiam Hiſtoriæ illius detegentia. *Hiſtoria Concilii Tridentini*, *auctor eſt* Paulus Sarpius Servita, *Venetus*, *quicam Italicè ſcripſit*, & *in Gallicum ſermonem convertit* Joh. Deodatus, *in Latinum* Adamus Neutonus *Scotus*. Extat etiam Germanicè 1621. Francof. in 4.

De latina *Neutonii* verſione vide judicium Archiepiſcopi Spalatenſis in *Acta Eruditorum Lipſ.* 1686. (a) Gallice autem verſa 1683. a Domino *de la Motbe Joſſeval*, qui eſt Mons. *Amelot* ut ſupra innuimus ex *Act. Erudit. Lipſienſ.* 1684. pag. 60. Editio Genevenſis Secunda *Italica* facta 1629. in 4to Hiſtoriam hanc exhibet libris ſeptem diſtinctam paginis omnino 842. non computata Tabula operi præmiſſa ſex foliorum. Singulis libris præmiſſa ſunt Summaria. Elogium ſcripti hujus faciunt ſimul verum ejus Auctorem Fr. *Paulum Sarpium* delegentes præter *Hoorubeck Barcholinus* de legendis libris diſſ. II. pag. 38. Guy *Patin* lettre CLXX. pag. 439. (aa) *Morhof*. Polyhiſt. literar. lib. I. cap. XIX. pag. 222 223. (b) *Boſius* de Comparanda Prudentia Civili §. 67. p. 26. 27. (c) *Rigaltius* in Vita Puteani in Bateſianis p. 663. adde *Witten*. in Appendice ad Diar. Biograph. ad an. 1623. *Hyde* Catalogum Bibliothec. Bodlej. poſt N. p. 41. col. a. Oppoſuit ſe huic Polano *Pallavicinus*. Adde ſcripta alia Hiſtoria Concilii Tridentini, quarum comparatio inſtituitur in Actis Eruditor. Lipſ. 1683 p. 397. (d) & au *Journal des ſavans* de l'année 1665. pag. 153. 154. Interpolatam autem Polani Hiſtoriam a Marco Antonio *de Dominis* creditam vide *Nouvelles des lettres*, fevrier 1687. p. 127. (e) *notam Dieemannianam* (f) ſubjectam.

(a) Acta Eruditorum Menſis Maij A. 1686. pag. 243.

Non tacendum præterea eſt, Pauli Sarpii (*vulgo* Petri Suavis *dicti*) *Hiſtoria Concilii Tridentini libros duos poſteriores*, *una cum hiſtoria Interdicti & inquiſitionis*, *a* Bedello *in Latinum verſos eſſe*; *nec approbatione doctorum caruiſſe*, *tametſi de prioribus duobus ab* Adamo Nevvton *translatis judicaſſet Archiepiſcopus Spalatenſis*, *Senſum autoris per inſcitiam Interpretu adeo diſtortum eſſe*, *ut alienum plane opus appareret. Nec mirum ſi in transferendo incomparabili iſto ſcripto Noſter ſingularem adhibuit accurationem*, *cum hoc fere debuiſſe dicendus ſit* Sarpii *honori*, *nepote enjus*, *cum Venetiis ageret*, *intimam natus fuerat familiaritatem. Certe Sarpius*, *cui una cum aliis Septem Theologis cura rerum ſacrarum in Reipbl. Venetæ tempore Interdicti incumbebat*, *cum noſtro tum conſilia nunquam non communicavit*: *maluiſſet etiam*, *uti perhibetur*, *poſtquam Papæ Reſpublica reconciliata fuiſſet cum illo in Angliam tranſire*, *dummodo ab hac veniam diſcedendi potuiſſet nauciſci. Narratur inſuper*, *Sarpium*, *cum hac ratione per abitum ejus medi non licuiſſet conſcientiam errores Papiſmi abhorrentem penitus fedare*, *tentaſſe ſaltim eaus quadantenus demulcere*, *abſtinendo ſemet ab iis*, *qua minime omnium probaret*: *ſic v. g. dicitur in recitanda Miſſa poſtea duriora canonis miſſatici verba tranſiliſſe invocationem etiam Sanctorum penitus abdicaſſe*: *cumque rogaretur*, *cur non in retegendis Romana Sedis abominationibus*, *prout capiſſet*, *pergeret*, *reſpondiſſe*: *Deum ſibi quidem non dediſſe Spiritum Lutheri. Inter alia Sarpium concernentia id quoque de eo traditur in Epiſtola Henr. Wottoni Legati*, *qua in hoc libro itidem exſtat*, *quod cum ſolitarius ſtudiis incumberet*, *ſemper ſueverit chartaceo velut caſtello caput ac ſellam circummunire*, *ad arcendum nempe aerem externum*, *utpote quem*, *ex Vernlamii doctrina*, *ſemper quidem prædatorium*, *tum tamen quam maxime nocivum reputaret*, *cum Spiritus vitales in opere quodam impenſius eſſent occupati.*

(aa) Lettres de Guy Patin CLXX. pag. 439.

Vive Tite-Live & Corneille Tacite *avec* Suétone, *& pour les modernes l' illuſtre Mr.* de Thou, Guichardin & Buchanan. *Faiſons y le ſeptenaire entier & y ajoutons l'* Hiſtoire du Concile de Trente de Fra Paolo, *je fus à ſon egard de l' avis des Venitiens*, *quoi qu' en diſſent les Jeſuites & le Cardinal* Pallavicin.

(b) Morhof Polyhiſt. Liter. Lib. I. cap. XIX. p. 222.

Quamvis Vir Paulus Sarpius *fuerit*, *non ignotum eſſe poteſt illis*, *qui interiorem rei literaria notitiam habent. Fuit ille Sacri ordinis homo*, *monachus*, *Minorita ſed ſummi ingenii. Ejus extat Hiſtoria Concilii Tridentini*, *magna prudentia & ingenuitate ſcripta*, *ſub nomine Suavis Polani quam inter abſolutiſſima hiſtoria ſpecimina numerat* Guido Patinus *Epiſt 170.*

(c) Boſius de comparanda Prudentia Civili §. 67. p. 26 27.

Denique Petri Suavis Polani (*id eſt* Pauli Sarpii Veneti) *nunquam ſatis laudata hiſtoria Concilii Tridentini huc pertinet*: *in qua velut in ſpecimine artes Curia Romana*, *& conſilia variis in locis Europæ agitari ſolita*, *intueri licet. Ejus fidem olim Tarquinius Gallutius Jeſuita*, *poſtea Scipio Henrici*, *Theologus Meſſanenſis*; *nuper admodum viginti annorum labore Romæ edito Jeſuita Pallavicinus incuſare auſi ſunt*; *ſed nullo effectu apud prudentes & candidos Lectores. De ejus-*

fide

fide & accuratione videndus | *Interpres Latinus in præfatione ad Lectorem. Edita eſt primum Italice opera Marci Antonii de Dominis in Anglia, & Genevæ, poſtea Latinè, Argentinæ & Francofurti & nuperrime Dordraci una cum Vita Auctoris.*

(d) Acta Eruditorum Lipſ. 1683. p. 397.

Hiſtoria Concilii Tridentini ſub *Petri Suavis Polani* nomine dudum edita, ab omnibus fere „attribuitur Paulo illi Sarpio, quem vulgo Fra„Paulo vocabant, Sereniſſimæ Reipubl. Venetæ „quondam Theologo, & Canoniſtæ, ſcriptis „pro illa adverſus Pontificem claro. Non audet „tamen autorem Hiſtoriæ iſtius Paulum profiteri „Fulgentius, ejusdem cum Paulo ordinis, ſer„vorum B. virginis, monachus, qui vitam ejus „deſcripſit. At Sforzia Pallavicinus e Soc. Jeſ. „novam ſuam, quam veram vocat, Concilii „Tridentini hiſtoriam manifeſte Paulo oppoſuit, „magno molimine id agens, ut illum hæreſis, „atheiſmi, & plurimarum falſitatum reum ſiſtat. „Romæ quidem præmium ſcriptionis ampliſſi„mum conlecutus eſt Pallavicinus, Purpuram„nempe Cardinalitiam, ſed nec Paulo eruditio„nis, ſapientiæ & pietatis fama, quæ virum pro„ſequebatur, mortuo plane intercidiſſe vide„rur, ſed reliqua eſſe, non tantum apud illos, „qui Pontifici obſequium denegarunt, ſed & apud „aliquos Romano-Catholicos. Egregius ſane „Diarii Eruditorum Gallici autor, in actis men„ſis Mart. 1665. non veretur ſcribere, metuen„dum eſſe ne legentibus Pallavicini opus, quod Pauli librum ſioiul comprehendit, verisimilius „ſcripſiſſe Paulus videatur, licet verius ſcribere„potuerit Pallavicinus. Debetur igitur refuta„tori, quod Liber Pauli, qui oblivione fere ſe„pultus erat, denuo quaſi reſuscitatus, in mul„torum manus pervenit. Sed Jurieus præterea, „citatis plurimis Pallavicini locis, oſtendere niti„tur, ſummo cum detrimento famæ & exiſti„mationis Pontificiæ detectas eſſe ab ipſo Palla„vicino, dum excuſat, artes vaferrimas, quibus „in Concilii convocatione, directione, & exitu „Pontifices uſi ſunt. Defendit deinde Paulum„breviter licet, adverſus Pallavicinum, & ſcri„ptorem alium Gallum, autorem tractatus de„arte Hiſtorica, qui Paulo ſcurrilitatem, nullo„ut putat, fundamento objecit nec morari ſe„multum dicit &c.

(e) Nouvelles de la Republique des Lettres. Fevrier. 1687. p. 127.

Comme on a enſe Antoine de Dominis *d'avoir alteré en quelques endroits l'Hiſtoire du Concile de Trente, que le P. Paul lui avoit donnée manuſcrite afin qu'elle fut imprimée en Angleterre.*

(f) Nota Diecmanniana.

Memoria lapſus *eſt Alexander* Morus, *eum Exerc. Genev. de Script. S. p. 156. a. poſtquam Hiſt. Conc. Tr. à Paulo* Sarpio, *Veneto ſcriptam rectè dixerat, παρεγγράφως addit: Nam verum hoc Autori nomen fuit, eum quod vulgo præfert, Paulo Servitæ Polani anagramma fuerit. Hæc* Morus. *Neque enim vel liber, vel Autor unquam conjunctim* Pauli Sarpii Veneti *nomen geſſit, neq; etiam hinc per anagramma verum* Pauli Sarpii Veneti *nomen reſultat Hallucinatus quoq; eſt Mich.* Havemannus, *qui Heliet Hicrot. act. p. 72. Petrum Soavem ipſum* Marcum Ant. de Dominis *eſſe putat, quem hoc opus ex Italia ſetum in Angliam quidem intuliſſe manuſcriptum, ejusque editionem procuraſſe, non autem illud ſcripſiſſe conſtat. Sed nec ſtudio* Marci Antonii de Dominis *hæc hiſtoria ex Italico in Latinum idioma verſa eſt, ut ſcribit* Höpfnerus *de Juſtific. pag. 422. Planè alium enim, qui hanc ſibi vertendi provinciam impoſuerit,* Adamus *in præf. verſionis ſuæ ſignificat.*

(2185) POLIANDINI geſtürtzter Ehren-Preiß des Hochlöbl. Frauenzimmers / oppoſ. Wilh. Ignatii Schützen / Ehren-Preiß des Hochlöbl. Frauenzimmers. 1666. Auctorem habet *Johannem* GORGIAM Tranſylvanum ex Patria ob Impudicitiam profugum, ut prolixe edifſerit, cordate de his ſcriptis judicans Clariſſimus *Jacobus Thomaſius* præfat. 71ma indicante *Symb. Flensburgo-Molleriana* quæ ſimul miratur virum hunc doctiſſimum de ſcurrilibus his & laſcivis (*Poliandini & Veriphantoris*, nam & hæc hujus larva eſt, ut *infra* patebit) libellis prolixe adeo agere voluerit, qui vix ullam mereantur, ſuo quidem judicio, mentionem.

(2186) Angeli Baſſi, POLITIANI a patria cognominati nomine, quæ habetur *Herodiani verſio*, quomodo *Gregorio* TYPHERNATI ſubtracta morienti ſit, v. apud *Paulum Jovium* in elogiis utriusque. Adde *Thomaſium* de plagio §. 526. Quandoquidem tales plagiarii ſe Pſeudonymos etiam cum furto faciunt improbo.

Angeli *Politiani* nomine edita eſſe ſcripta quædam Theologica a Johanne INGOLSTETTERO, Germano, Norimbergenſi Medico memorant *Witten.* Diar. Biograph. an. 1619. ad d. 15. Februar. & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 428. col. a.

Joh. Franciſcus POLELLI. v. *ſupra* IRRESOLUTUS *Academicus.*

(2187) POLEMARCHUS : AMATUS où PERAMATUS. *Eſpagn. Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 588. Nihil tamen de hoc Nicolai *Antonii* Bibliotheca Hiſpanica.

(2188) POLEMARQUE : *Jean Pierre* CAMUS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 588.

POLITO v. *Ermanu.*

(2189) POLIPHILUS, eſt *Fr.* COLONNA v. *Rhod.* n. 14.

XIV. Scaven. 52.

POLIPHILI Auctor Frater Franciſcus COLONNA Poliphili Hypneromachiam Venetiis ab Aldo editam memorat Gesnerus & *Voſſius* de Hiſtor. Latin. I. 3. c. 9. p. 803. in eaque humana omnia non niſi ſomnium oſtendi, atque obiter plurima ſcitu digna commemorari auctor eſt: verum ille liber cum figuris editus in fol. impreſ-

sionis locum præfert Tarvisium, annum vero 1467. Scavenius librum *de Amore* nescio quem hic intelligi notat. Fusior hac in parte *Henr. Ernstius* l.c. Poliphili *autor, ait, investigandus est è litteris inscriptionis libelli. Tum reperies Fratrem* Franciscum Colonnam *peramasse Poliam Virginem nobilis familia Pola Tarvisii. Hæc & multa alia retulit amico meo Laurentius Pignorius.* Eum librum Chimices artis arcana continere sibi persuasisse non nullos, ex *Borelli* Bibliotheca Chimica videre est, ad nomen Colonna & Poliphili: nec non ex *Sorelli* Bibliotheca Gallica Gallice scripta pag. m. 173. ubi Franciscum Beroaldum illius interpretem imitatione minus felici simile quid tentasse memorat.

Polyphilum scribit *Benghem.* Incunab. Typograph. p. 49. Auctoremque Franciscum *Columnam*, cujus *Hypnerotomachiam*, seu nihil esse nisi somnium, addit impressam Tarvis. 1467. seu ut alii 1469. Venet. 1499. in fol. *Bailleto* in indiculo des Auteurs deguisez p. 589. magis placet scribere *Poliphilus* & *Colonna.*

(2190) *Johannes* POLO, nobilis Græcus, sibi adscripsit *versionem Dialogi Gennadii de fidei capitibus*, quæ est GREGORII HERMONYMI Spartiani. *Daumius* præfat. *Hieron. Graci* p. 4. qui nullam interpretis in fronte libri aut Auctoris facit mentionem: contentus monuisse in præfatione loc. cit. Interpretationem hanc primum in lucem protractam 1556. ab Heroldo.

(2191) POLONUS, *Eques. Jean Lans* REB. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 588.

(2192) *Responsio fratrum qui* in POLONIA, & *Lithuania de uno Deo patre unoque Dei filio Consentiunt* (quos *Volanus* Samosatenianos vel Ebionitas appellat) *agit de J. Christi natura peccatorumq; per ipsum Expiatione* Anno 1588. Fausti SOCINI esse ex Appar. Socin. Hoornbek. 57. me docuit *Normannus. Lipenius* in sua Biblioth. hujus scripti nullam mentionem facit: pariter etiam *Hyde* in Catal. Bibl. Bodlej. sub nomine *Socinus.*

POLONICAR. ECCLESIAR. FRATERNA ADMONITIO v. *Anonym. n.* 738.

POLONUS v. *Brutus.*

(2194) *Johannes* POLYANDER cujus nomine extant: *Miscellanea tractationes Theologica.* Lugdun. Batavor. 1629. in 8vo.

(II) *Syntagma Exercitationum Theologicarum* Lugd. Bat. 1621. 8vo.

(III) Polyandri, Riveti, Walæi & Thysii *Censura in Confessionem Remonstrantium Belgicorum* Lud. Bat. 1626.

(VI) Eorundem *Disputationum* 52. *Theologicarum Synopsis* Lugd. Batav. 1625. in 8vo. est Johannes KERCKHOVE, docente Thoma *Hyde*, Biblioth. Bodlej. post N. p. 68. col. a.

(2194. a.) *Polyandre.* Charles SOREL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 588. v. supra in anonymis cap. XIV. Sect. num. 2594. a, Unde constat iterum Anonymum pro Pseudonymo nobis hic dari.

POLYCARPUS v. *Athanasius* num. XIIX.

POLYPHEMUS v. *Borussus.*

(2195) Juliano POMERIO suppositum est opus *contra Judæos*, quod esse à JULIANO TOLETANO conscriptum, constat ex eo, quod Autor in fine notat, se scribere annis à Christo sexcentis octoginta sex; quam ætatem Julianus Pomerius annis circiter ducentis antecessit. Videsis *Baronium* in notis ad 8. Martii in Rom. Martyr: verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 146.

II. Circa *Prognosticon*, quale uterque scripserit, etiam male confundi Julianum Pomerium cum Toletano notat Deckher de scriptis Adespotis p. 353. 354.

III. *Chronicon* etiam Juliano *Pomerio* tributum a *Vossio* lib. II. de Historicis Cap. XXVI. pag. 268. Archiepiscopi Toletani esse asserunt *Routart* Ocul. Hist. c. 14 (b) *Sandius* ad Vossium pag. 33. *Omnia* denique scripta quæ Juliani *Pomerii* nomine extant, *ad Toletanum* referre videtur Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. post N. pag. adde p. 369.

POMPEJUS v. *Lampugnani.*

POMPEUS v. *Mutus.*

(2196) POMPONIUS DOLABELLA, *Iulim: Jean* SIRMOMD. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 589.

POMPONIUS v. *Emigliani.*

POMPONIUS v. *Latus.*

Sextus POMPONIUS v. *Festus.*

(2197) POMPONII *Sabini Commentarios in Virgilium Petro* CALABRO, quem & Pomponii Læti nomen assumsisse supra in *Leto* notavimus, dubitanter tamen adscribit *Vossius* indic. Dn. *Schradero*, Institution Orator. IV. 52. 2. (a) Filium hunc Naturalem Principis Salernitani facit *Varillas*, vide les *Nouvelles des lettres* 1685. May. p. 76. (b)

(a) Symbola Schraderiana.

Pomponius Latus. Hunc non invenio in „pseudonymis tuis. De eo ita *Voss.* instit. Orat. „IV. 12. 2. Bernardinus sive Petrus ille Calaber „qui non tam ut natalium probrum tegeret (nam „e nobili quidem familia Sanseverinate, sed haud „legitimè natus fuit) quam, ut ajunt quod pa„lato ejus nihil præter antiquitatem Romanam „saperet, ac Christiani nominis & ecclesiasticæ „antiquitatis contemptor, Junius Pomponius „Lætus, & fortasse, (si ejus sunt illi in Maronem commen-

„comentarii) *Pomponius Sabinus* nominari maluit.

(b) Nouvelles de la Republique des Lettres. Maii 1685. p. 476.

Ce qu'il dit de Pomponius Letus *batard du Prince de Salerne, qu'il faloit aller dés minuit a ſes lecons, s'il on vouloit trouver place dans ſon Auditoire, paroit un peu fabuleux.*

(2197. α.) PONTIANO, Papæ affictæ Epiſt. à PSEUD-ISIDORO, authoritate Gerh. *von Maſtricht* in hiſtor. juris Eccleſiaſtici à n. 220. ad 233. ſeu à p. 232. usque ad p. 268.

(2198) PONTIFICIBUS ROMANIS ſuppoſitas ab ISIDORO Epiſtolas notat *Struvchius*, Amœnitat. Juris Canon. Eclog. I. cap. V. p. 9. vide ſupra quæ in *Iſidoris* diximus, in primis *Iſidoro Mercatore*.

(2199) PONTIS, le Sieur de; *Pierre Thomas* du FOSSÉ. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 589.

(2200) PONTIUS VITRUVIUS hat 6. Bücher von Engeland geſchrieben / und dieſelben von Wort zu Wort aus dem GAUFRIDO MONUMETENSI genommen / v. Zieglers Schau-Platz / p. 1066. in f. Columna 1. *Symbola* eſt *Schröteringiana*.

(2200. α) PONZANO *Stopinus* de; *Cæſar* ORSINI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez, p. 589.

(2200. β) POPPIUS EURIPYLUS quem tegat docet *Symbola Maſtrichtiana* hiſce verbis: CLOPPENBURG.

Scripſit cohtra Poppum ſub titulis POPPIUS EURIPYLUS, & Schriftuerlyck fondament. Laudat cum ſcriptis *Trigelandii* contra eundem. Poppum *Oomius* in diſſert. de praxi Theol. pag. 312. *Kloppenburgii* Boeker, *ſunt verba Oomii*, moeten geſocht vvorden onder de Titulen van POPPIUS EURYPYLUS, en van SCHRIFTUERLICK FONDAMENT VAN D'ENGE POORTE, in vvelke die geleerde Mann getoont heeft vvat een ruyme poorte d'enge poorte Poppii is. *Symbola Maſtrichtiana*.

(2201) *Leonardus* PORTIUS Vicentinus, cujus nomine primum prodierunt incerto loco & anno *de Seſſertio* libri duo poſt Colon. 1551. 8. recuſi transtuliſſe eos incuſatur a *Guilielmo* BUDÆO ex libris ſuis quinque *de Aſſe*: Portio contra hos 5. de Aſſe libros ſibi vendicante; de quo litigio prolixe vide diſſerentem *Leickerum* in Vita Budæi, quæ eſt inter reliquas J Ctorum p. 60. ſeqq. ex quibus pauca ſub lit. (a) excerpſimus.

(a) Leickherus in Vita Budæi p. 60. & ſeqq.

Sed ſi quid malevolentiſſimis obtrectationibus detrahere conati ſunt, id majori illu fraudi fuit, quam Budæo. *Editis enim lib. V. de Aſſe, & quoquo gentium dilapſis, tum longe lateque diffuſa Budæi laude inventus eſt in Italia* Leonardus *Portius, quiſe offerret in hujus ſocietatem gloriæ, imo vero laudem omnem ejus inventi depeculaturus, ſuam eſſe totam & propriam contenderet. Quod cum eſt ad Budæum allatum, graviter exarſit, quod nihil tam prater opinionem accidiſſet, quam ut depelleretur de ejus laudis poſſeſſione, quam caducam & vacuam primus bona fide occupaſſet, & ſine cujusquam injuria quaſi uſu cepiſſet. Igitur vehementiſſima animi, ingenii virium, contentione jus ſuum defendit, atq; hoc ipſum palam teſtatus eſt, a nullo ſe unquam homine duntaxat qui viveret, hu de rebus quas tradidiſſet, quicquam didiciſſe vel fando vel legendo: tantum que abeſſe ne quid a* Portio *acceperit, ut omnia qua ſub nomine* Portii *ad eam prodierunt, illa uno eodem continuato perpetuoque ſurto eſſent ex ſuo Aſſe translata. Ac amulo illi ſempiternam notam ac ignominiam inuſſiſſet, niſi interceſſiſſent amici. Hæc enim contentio ne latius ſerperet, Jani Laſcaris autoritate perfectum eſt. Qui cum utrique amiciſſimus eſſet, haud æquum putavit, inter boneſtiſſimos homines ſimultatem diutius ingruveſcere. Et cum apud* Budæum *plurimum gratia polleret, impetravit, quanquam ægre, ut digreſſio in* Portium, *contumelioſa quidem illa, ſed certe expreſſa a juſta indignatione, quam removenda ſuſpitionis, ſuiq; purgandi cauſa* Budæus *libris de Aſſe inſeruerat, eximeretur inde.*

(2202) *Publicus* PORCIUS. C'eſt ainſi, que s'eſt fait appeller le Poete *Petrus* PLACENTINUS, voulant decrire un combat de Porcs, *Baillet* des Auteurs deguiſez liv. III. chap. VIII. p. 315. (a) Breve Poema hoc latinum 19. tantum paginarum in 12. impreſſum cum crepundiis Poeticis 1648. ſine loci & Typographi mentione.

(a) Baillet des Auteurs Deguiſez pag. 315.

Enfin il s'eſt trouvé un Poëte, qui voulant décrire un combat de Porcs, *s'eſt fait appeller*. Publius Porcius. *Son Ouvrage eſtoit un de ces Poemes quenous appellons* Lettriſez ou Tautogrammes, *& tous les mots de la Piece commençant par la Lettre P, il n'auroit rien gaſté de ſon œconomie, s'il s'eſtoit appellé* Petrus Placentinus, *qui eſtoit ſon nom, mais il luy prefera celuy de* PORCIUS.

PORCIUS v. *Latro*.

(2203) *Jacobi Philippi* PORCII *Imolenſis* nomine edita *Memorialia juris*, haud ad ejus induſtriam ac nomen pertinent: ſed errore quodam ipſius hæredum; cum ſcriptum illud inter cætera ejus reperiſſent, prælo traditum fuit, ac nomine ejus inſcriptum; cum pertineat ad *Antonium* GABRIELIUM, cujus Scriba hunc librum amoverat, vel exſcripſerat & PORTIO vendiderat. Qua de re vide Marcium *Gabrielium* dedicatione concluſionum juridicarum ſui Parentis. Hæc *Symbola Sperlingiana*.

(2204) *Michel* PORETII, eſt *Pietro* MICHELE, de quo ita commentatur *Villani Viſcem Alzata* Hecatoſtes n. LXXXV. p. 13.

LXXXV. PIETRO MICHELE Nobile Ven. Havendo *Giuglio Strozzi* ſparlato della Poeſia

del Cau. *Marino* il Michiele, che di quello fù partialisſimo, ſcriſſe.

STRONZILIO *Illuſtre nelle Fiſchiate di Michel Poreti.* Il libro ſi hà MS. nella Bibliotheca Aproſiana.

PORTIUS v. *Latro.*

(2205) PORPHYRII nomine quæ extat: εἰσαγωγὴ εἰς τὸν ἁρμονικὸν Πτολεμαίου, ANTIOCHI videtur eſſe Thomæ *Gale* notis in Jamblich. p. 304. Adde *Holſten.* de Vita Porphyrii pag. 39.

PORPHYROGENETA v. *Conſtantinus.*

(2206) *Meſſieurs* de PORT-ROIAL, qui ont fait beaucoup de Verſions & d'ouvrages de Pieté & de controverſe ſont Antoine LE MAITRE, Robert ARNAUD d'Andilly & quelques autres. Comme nous l'apprend la *Bibliotheque Univerſelle* & Hiſtorique tom. 14. pag. 252. (a) Adde *Jugemens des Scavans* (Bailleti) Tom. III. pag. 565. quæ ſub (b) excerpta damus.

(a) Biblioth. Univ. Tom. 14. p. 252.

Port-Roial des Champs etant demeuré vuide Antoine *le Maitre celebre Advocat & quelques autres choiſirent cet endroit pour s'y appliquer à l'etude.* Robert Arnaud d'Andilly *s'y retyra auſſi en 1644. cinq ou 6. ans apres, n'y aiant point encore de Religieuſes: car ce ne fut qu'en 1648. que la Maiſon de Paris obtint de l'Archeveque d'envoier une partie de ſes Religieuſes en ce lieu de retraite. C'eſt là que les celebres ſolitaires, que l'on a nommé à cauſe de cela* Meſſieurs de Port-Royal, *ont fait tant de verſions & d'ouvrages de pieté & de Controverſe preſque tous anonymes, ce qui fait qu'aujourd'huy peu de gens en connoiſſent autrement les Auteurs que ſous le nom que l'on vient de lire.*

(b) Jugements des Scavans Tom. III. p. 562.

Le ſoin particulier que Meſſieurs de P. R. ont toûjours eu de ſe derober à la connoiſſance du Public, leur a ſi bien reuſſi, qu'après un trés-petit nombre de ceux qui ont fait le plus de bruit dans le monde, il eſt difficile de reconnoître & de diſtinguer les autres d'avec cette foule d'Ecrivains de ces derniers temps, qui ſe ſont cachez comme eux pour pouvoir mieux ſe confondre avec *eux.*

Addit laudes eorum deinceps p. 565.

(2207) POSIDONII *Alexandrini* Hiſtoriarum libros LII. qui ſunt POSIDONII APAMEENSIS, a *Suida* male tributos notat *Quenſted* de Patriis virorum illuſt. p. 511. (a)

(a) Quenſted de Patriis virorum illuſt. p. 511.

Hinc prodiit Poſidonius *dictus a patria* Apameenſis, *ut teſtis* Strabo *eſt libro XVI. ubi de* Apamea *hac Syriæ urbe agens ita ſcribit;* Ex hac urbe eſt Poſidonius Stoicus, καθ' ἡμᾶς Φιλοσόφων πλουμάθεστατος, *i. e.* vir Philoſophorum noſtri temporis eruditiſſimus. *Scripſit hiſtoriam eorum, quæ conſecuta ſunt poſt illa, quæ* Polybius *conſignavit, libru LII.* Suidas *quidem hiſtorias haſce non* Apameenſi *ſed* Alexandrino Poſidonio *tribuit, verum* — — — *errat* Suidas, *cum ejusdem nominis ſcriptores confundit. Stylus* Poſidonii Apameenſis *erat ornatus atq; elegans, teſte* Strabone *Lib. III. Vide Gerh. Joh.* Voſſium *de Hiſtoric. Græc. Lib. II. c. 24.*

(2208) POSNANIENSIUM Rhetorum S. J. nomine, ſcripſit ediditque *Ludovicus* ROGERIUS, Jeſuita Italus (1) *Defenſionem pro libris de purgatorio Cardinalis Bellarmini*, & (2) *Miniſtrum Delirantem*, ſeu, *Colloquium Rhetorum Poſnanienſium, de purgatorio.* Poſnaniæ typis Joannis Volrabi 1602. 8. docente *Alegambe* p. 318.

Confirmat hoc *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Soc. J. p. 574. col. a.

(2209) POSSEVINUS, Johannes Baptiſta, *Bailleto* in Indiculo des Auteurs deguiſez eſt *Bernardus* MIRANDULANUS. Forte *Dialogos de honore* Poſſevini nomine extantes intelligit, quos Italice Venetiis editos a Gabriele *Giolito* 1565. ſcribit *Friſius* Biblioth. *Geſner.* p. 407. col. b.

(2210) *Georgii* POSTII *Collectoris* nomine præfixo edita a *Cæſare* ALUCCI Jeſuita Italo recenſet *Sotvel* pag. 126. col. a. ſequentia Scripta.

I. *Speculum* ſeu *compendium Antiquitatum, tum ſacrarum, tum profanarum Urbis Romæ*, Partibus II. Romæ apud Hæredem Bartholomæi Zannetti 1625. in 12. idem adſcripto ſuo nomine.

II. *Lignum Vitæ*, ſeu de *fructibus Tribulationis, & Mortificationis* lib. 3. Romæ iisdem typis. Eodemque anno in 4. Deinde Brixiæ apud Ludovicum Britannicum 1626. in 8.

III. *Filum prodigum* ſeu *Inſtitutionem Juventutis.* Romæ apud Zannettum 1627. in 12. Latinè vero

IV. *Summarium earum rerum, quas oportet ſcire, ut poſſimus adipiſci Jubilæum Anni Sancti* in 12. partes diviſum, Romæ apud Zannettum 1625. in 12. Prodiit vero etiam Italicè typis & anno iisdem.

V. Pſychagogia ſeu de bono Mortis ubi agitur de cauſis quibus Juſtorum animæ recreantur in morte, Romæ apud Maſcardum 1627. in 12.

Confirmat hæc *Witten.* Diar. Biograph. anno 1634. add. 15. Novembr. Cæſari *Aluccio* eadem ſcripta adſcribunt Leo *Allatius* Ap. Urban. pag. 64. & *Toppius* Biblioth. Neapolit. pag. 61. & 62. ſed quod illa ſub alieno Piſtii nomine prodierint, non memorant.

(2211) Laurentii Ramirez de PRADO, *Pentecontarchus* à 50. capitibus inſolenti titulo donatus liber, Antvv. 1612. in 4. editus, illius Præceptori, *Francisco* SANCTIO *Brocenſi*, cujus *Grammatica & Minerva*, five de cauſis linguæ, cum *Gaſparis Scioppii* animadverſionibus extat, adſcribitur à *Scevenio* num. 84. Quod ſi ita ſe habeat, annon ejusdem nomine pueri adhuc edita *Commentaria in Martialem*, à magno Scaligero commendata, ceu videre eſt *ſupra* ad nomen *Muſamberti*, Sanctio eadem potius, quam puero

ro discipulo sint adscribenda, suspicio non inanis oboriri possit.

Annotat hic Amplissimus *Diecmannus* sequentia: Ut pro immaturo *Ramirefii* foetu habeam, intentatum ei plagii crimen apud Thomas. de plag. liter. §. 530. facit, quod ego in Doctissimum *Sanctium* conjicere nolim, cui tam insignis Latinæ eruditionis apparatus erat, ut aliena vitula arare nihil ei necesse esset.

(2212) PRÆDESTINATI nomine primum editum a Jacobo *Sirmondo* librum, quem postea cum Censura sua emisit *Auræus*, nobis suo loco lustratus, AUGUSTINO falso adscriptum notat *Sagittarius* introd. ad Histor. Ecclesiast. pag. 797. sqq. quod obiter hic observamus, Lectorem ad ea quæ supra in *Aureo* & *Augustino* in fine num. XXX. tradidimus, remittentes. Nisi quod excerptum (p) ibidem præcipuè huc pertinere notamus: cui nunc addimus *Symbolam* hanc *Mastrichtianam*.

ARNOBIUS JUNIOR qui in Psalmos scripsit. Huic conjicit *Sirmondus* esse adscribendum libellum anonymi, quem ipse *prædestinatum* inscripsit, de quo vide supra Anonymi refutationem libri de prædestinatorum hæresi. Hic Arnobius ab ipsis omnibus Pontificiis habetur Semipelagianus. vid. *Renati Diviræi* præfat. ad Lupi Servati librum de tribus quæstionibus. a. 4.

Adscribuntur ei quoque *Annotationes ad quædam loca Evangeliſtarum* Basil. 1639. *Altercatio, ſeu conflictus cum Serapione Ægyptio* de Deo trino & uno, de duabus in Christo substantiis & una persona, de gratiæ & liberi arbitrii concordia lib. 2. Casim. Oudin hoc opusculum Vigilio Tapsensi attribuit, contra fidem MSt. *Alcuinus* id dudum sub nomine *Arnobii* laudavit. Habetur cum Irenæi operibus primò editum à Fevardentio, vid. Cave.

(2213) Elias PRÆTORIUS, qui de *abuſu officii Prædicatorum* Germanicè scripsit, cuique oppositus est à Theologis Hamburgensibus, Lubecensibus & Luneburgensibus liber peculiaris, cui titulus: Warnung für dem Gottesläſterlichen / ärgerlichen Schand-Buch / ꝛc. Item, Prüfung des Geistes Eliæ Prætorii, in 8. Prætorius autem ille est *Christianus* HOMBURG: HOHBURG habet margo Mastrichtianus de quo p. m. *Dr. Mullerus*, Pastor ad D. Petri fic scribit Atheismi devicti prolog. cap. 2. pag. 30. Christian Hohburg der sich Eliam Prætorium nennet / hat in seinem Buche von den Mißbräuchen des Predigampts / und dessen *Apologia* schröckliche Läſterungen ausgegossen ꝛc. welches alles in der Prüfung des Geistes wiederleget worden. Extat etiam *Apolphi Helt*, gewesenen Pastoren der Kirchen S. Nicolai in Staade: Prüfung der Sachen eines Evangelischen Predigers unter dem Nahmen Eliæ Prætorii, mit den Evangelischen Lutherischen Predigern: für den autor gedrückt zu Rotterdam / durch Paulum Rattenbach anno 1646. in 4. judicium sibi arrogans in hac controversia plane absolutum, aliorum judicio quod expositam relinquo, meo sane in perquam multis non possum non vehementer improbare. Hic *Adolphus Helt*, notum sibi *Pratorium* testatur, p. 58.

Nec hodie quidem facilè cuipiam eruditorum ignotus homo tot scriptis impetitus. Ex quibus D. *Müllers* Prüfung des Geistes Prætorii, & D. *Pomarii* abgenöhtigte Schutz-Schrifft wieder den Gutmannischen Offenbahrungs Patron mores & ingenium ejus abunde effinxerunt, inserendo totam penè vitam ejus: p. 18. & 19. præfat §. 7. & cap. 4. §. 2. pag. 590. seqq. adde pag. 620. & parte 2. pag. 24. pag. vero 35. & seqq. vitam ejus a filio editam, & fuse referentem, quomodo a scriptis *Swencfeldianis* corruptus ad errores suos & erroneos libros edendos pervenerit p. 498. D. *Weber* citatus de Jure & Ratione Consistoriorum pag. 348. libellum famosum vocat: adde pag. 749. §. 95. Adde *Hoornbeeck* summæ Controversiar. lib. VI. pag. 53. & seqq. Nihilominus hujus sui *Speculi* des Spiegels der Mißbräuche des Predigamts / sub hoc enim nomine prodiit 1644. Apologiam edere sustinuit teste ipsius filio *Philippo Hohburg* & quidem nomine *Chriſtiani Homburg* propriore an Typographi errore dubium. Certè Dr. *Mollero* & aliis *Hohburg* audit. Vide indicem scriptorum Parentis ejusque vitam p. 35. sqq. Vagus cæteroquin, nec diu uno loco subsistens, etiam suæ opinionis consortibus odiosus fuit. Siquidem excluſus legitur à famoſa *Antoinette de Burignon* ab ejusdem consortio: ut est in Vita hujus Antoniæ cap. 20. §. 11. pag. 437. (a) Edidit & alio fictitio *Baumanni*, itemque *Francisci de Montaldo* quædam, ut suo loco monuimus. Itemque vero præfixo nomine, quæ recenset *Wittenius* Diar. sui Biograph. anno 1675. ad d. 29. Octobris qui ipsi fuit emortualis, inter quæ sunt,

Christfürstlicher Jugend-Spiegel &c. 1645. 12. Lupeb. Teutscher Krieg / dessen Ursachen und Mittel &c. Fr. 1614. 12. Hertz-Wecker. Braunschweig 1640. 12. Teutsch Evangelisches Judenthum. 1614. in 12.

Quæ sub *Sauberlichii* larva ab eo protrusa in publicum sunt *infra* monebimus. Agit de scriptore hoc ejusque scriptis Clarissimus *Mollerus* Isagoge in Histor. Chersones. Cimbr. Part. II. pag. 147. sqq. Addo sub (b) notam *Diecmanniam* sequentem.

(a) Anonymi: das ausgeführte Lea den der Jungfrau Bourignon. cap. XX. §. 11. pag. 437.

Christian Hohburg / welcher durch seine Schrifften im Hochdeutsch-Lande genuch bekand ist / kam auch zu ihr / nach dem er sich vom Herrn Labadie wesbegeben. Sie nahm ihn etliche Mondenlang in ihr Hauß / da er etliche ihrer Bücher verhochdeutschete. Aber weil weder seine Frau / noch seine Weise zu leben / mit seinen eignen Worten und Schrifften über ein kahmen / wolten sie ihn in ihrer Gesellschafft nicht auff nehmen; wie wol er sich nach seiner Frauen Tode dar zu anbot / mit dem Vorsatze ihre Schriften über zusetzen / und sie an den Tag zugeben.

(b) Nota marginalis Diecmanniana: Prætorii Ministerii Lutherani purgatio &c. contra Havemann. 1648. 12.

Cum hoc scriptum Christophoro Roselio *tribueretur, hic iſtud peccatum* Epistola ad B. Havemannum

Anno 1648. *scripta d clinavit, quam habeo impressam.* (*Et infra. Ex libris quæ* Christ. Hohburg Eliæ Prætorii *nomine edidit, maxime duo sunt notissimi*, primus: Spiegel der Mißbrauche beym Predigtambt in heutigen Christenthum *Anno 1644. 8. typis Batavis sine mentione loci & typographi excusus. Huic libro cum Ministerium Lubecense, Hamburgense & Luneb. Anno 1644. 8.* Warnung *&c. opposuissent (quem librum à* B. D. Joh. Mullero *nomine communi scriptum esse*, Varenii Epistola *docet, præmissa Parti II.* Der abgenöthigten Lehr- und Schutz-Schrifft wieder den Gutmannischen Offenbahrungs *Patron, ejusdem Ministerii Tripolitani, pag. 21. Conf. Pomar. Dedic. in Ep. Jude §. 38.*) Secundus *hujus Prætorii liber Anno 1653. 8. itidem sine mentione loci & typographi, typis Batavis emissus est, hoc titulo:* Apologia Prætoriana, das ist / Spiegels der Mißbräuche beym heutigen Predig Ambt gründliche Vertheidigung. *Quam Apologiam justa Refutatio, Ministerii Tripolitani consensu, & approbatione per quosdam Pastores adornata Anno 1656. 8. excepit. His accedit* tertius *Prætorii liber, paucis cognitus, admarg. hujus pag. à me notatus*: Ministerii Lutherani purgatio, das ist / Lutherischer Pfaffen-Putzer / *in B. Mich. Havemannum, tunc apud nos DD. Cosmæ & Damiani Pastorem deinde, primum Regium Gen. Superint. Ducat. Brem. & Verd. sfelitevticus, cujus fortè Philippum Hoburgium, filium, ob horrendæ ejus convitia puduit, ut eum Catalogo scriptorum Parentis, ejus vita, Anno 1677. editæ annexo omiserit. Hujus* Hoburgi *tamen esse nullum dubium est 5. & ipse in eo pag. 18.* seinen Spiegel der Mißbräuche *citat.*

(2213a) MATTHIÆ PRÆTORII nomine quæ prodiit *Tuba Pacis Incentiva* quod potissimam partem à *Jodoco* KEDDIO profecta sit creditа, in *Anonymii* num. 848. & 877. innuimus.

(2214) PRAGENSIS Collegii S. J. nomine, *Julius* SOLIMANNUS, Italus Jesuita, edidit:

I. *Constantinum Victorem, Hilarem Tragœdiam*, Pragæ, typis Pauli Sessii 1627. in 8.

II. *Boëmiam exorientem Gentilem, Christianam, piam, bellicosam, regnantem, Imperantem, Austriacam* Ferdinando. III. concinnatam, Typis iisdem eodem anno in fol. uti memorat *Alegambe* pag. 293.

Et cum eo *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 536. col. adde *Witten* Diar. Biograph. a. 1639. ad d. 14. May.

(2215) *Guillielmi* de PRATIS S. J. *Epistola ad* Becanum *super Privilegiis Calvinistarum ab eodem evulgatis.* Oppenheim. 1611. in 8vo. *Hainrici* SALCOLBRIGIENSIS ut puto, cujus præmittitur *Becano-Baculus.* Vide an ejusdem sit *Simoniani Rittingindoni* de Privilegiis Calvinistarum Judicium. de Ep. Gy. de Pratis Mog. 1612. 8vo. James. 425. aut Becani ipsius? Hæc *Symbola Normanniana.*

PRESBYTER v. *Faustinus,*

(2216) PRESLES le *Baron de* N-PONCET *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 589.

PRIERIAS v. *Sylvester.*

(2217) PRIMASII nomine quos habemus *Commentarios in Epistolam ad Hebræos*, HAYMONIS esse, vide num satis probet *Cocus* Censur. pag. 404.

Vide & quæ hanc in rem affert *Caveus* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 291. col. 6. *Hottingerum* de Script. Suppos. citat hic *Symbola Normanniana.*

II. Primasio falso adscriptum librum cui titulus Prædestinatus, supra in Avvræo & Augustino & alibi jam monuimus: vide speciatim Du Pinii Nouvelle Bibliot. Tom. V. pag. 85. & ex eo *Acta Erudit. Lipsiens.* Supplem. Tom. II. Sect. IX. pag. 417. Subnotat Amplissimus *Diecmannus* sequentia: Idem, quod Cocus, hic sentit Blondell. pag. 20. sent. Hieron. de Episc. & Presb. pag. 72. Conf. Dallæ. lib. 3. de Confirm. Cap. 13. pag. 388. & Apolog. contra Spanhem. lib. 4. p. 908. Guil. Cave tamen in Histor. litter. Scriptor. Eccl. pag. 291. b. monet Haymonem multa ex Primasii Comm. in sua Comm. transtulisse, unde nonnulli hallucinati, Primasii Commentaria Haymoni deberi censuerint. Num hic idem ille Commentarius sit, qui etiam Remigio cum aliis in Epist. Pauli tribuitur de quo Dn. Placcius agit infra num. 748. facile judicabunt, qui hunc Primasio tributum, quem Bibl. P. P. exhibet, cum altero illo Remigii vel Haymonis nomen gerente, contulerunt.

(2218) PRIMUS Episcopus Cabilonensis, quo errore factus sit *Joannes* GERMANUS, Episcopus Cabilonensis, auctor *Mappæ sacræ*, vide apud *Ib. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 144. (a)

(a) Raynaudus de malis & bonis libris p. 144.

Joannes Germanus, Episcopus Cabilonensis, Autor verus est Mappæ sacræ quod opus per errorem adscriptum est primo Episcopo Cabilonensi, cum nullus unquam fuerit illius nominis Cabilone Episcopus, ut videre est apud Robertum. Erroris occasio dicta est ex eo, quod aliqui unica Litera P. L. expressum reperissent, nomen hujus Joannis, quod transformarunt in Primum, sicut alii A, initiale nominis Anselmus, transformarunt in Augustinum, vel Ambrosium, ut supra admonui.

Episco PRIMNELLIO *est* POMPEJI *Sanctelli anagramma ut supra ex* Toppio *docuimus.*

(2219) PRISCIANI Grammatici sub nomine tralatio *Latina Periegesis Dionysii Alexandrini*, (de qua *Vossium* consule de Hist. Græcis p. 171. (legitur, quam *Henricus Bruceus* divulgavit, sed non ejus esse laborem, aut potius *Rhemnii* FANNII (non Rhamnii Fami, ut a Brucæo in præf. dicti operis vocatur) Grammatici & Poetæ celebris: sententia est Viri Clariss. paulo ante citati Joan. Gerh. *Vossii.* Verba sunt *Jo. Hallervordii* Spicilegii de Histor. p. 153.

Rhemnio Fannio tamen abjudicatum *Prisciano* restituere nititur *Fabricius* Bibliothecæ Latinæ

p.191. ubi eam simul ab alia *Avieni Rufi* versione distinguit: de quo etiam videri potest *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. III. p. 173.

II. An Prisciano debeatur liber de *Præexercitamentis Rhetoricæ* dubitat *Cyprianus* à *Popma* emend. in Sallust. Catilin. c. 2 indicante *Symbol. Rauschiana*; sed illam Prisciano indubitato asserit *Fabricius* Append p. 102. qui & pag. 200. observat Priscianum hunc *Favonium* cognominari à *Barbio* ad Claudianum p. 87. 128. cujus tamen sententiæ non accedit. PRISCIANUM verum esse nomen hujus Grammatici contendit *Valesius* in Valesianis p. 192.

(2220.) THEODORI PRISCIANI nomine edita in Codice *Aldino*, memorat *Mercklin*, Linden. Renovati p. 846. *Octaviani* HORATIANI Medici Africani opera sequentia. Rerum Medicarum Libri quatuor.

(I) *Logicus*, de curationibus omnium fere morborum corporis humani, ad Euporistum.

(II) *De Acutis & Chronicis Passionibus* ad Eundem.

(III) *Gynæcia* de Mulierum accidentibus, & curis eorundem, ad Victorium.

(IV) *De Physica* scientia, Experimentorum liber, ad Eusebium Filium. Per Hermannum Comitem à Neuenare, integro candori nuper restitutus Autor. *Abucasi* Chirurgicorum omnium primarii libri tres.

I, *De Cauterio cum igne*, & medicinis acutis per singula corporis humani membra. Cum instrumentorum delineatione.

II, *De Sectione* & Perforatione, Phlebotomia, & Ventosis. De vulneribus, & Extractione Sagittarum, & cæteris similibus. Cum formis instrumentorum.

III, *De restauratione*, & curatione Dislocationis Membrorum. Cum typis item Instrumentorum. Argentinæ, apud Ioh. Schottum, 1532, in fol.

PROBA v. *Falconia*.

(2221.) *Caji Titi* PROBI nomine *Epitomen in X. libros* Valerii Maximi in *Tabulis Rudolphinis* excusam quæ sit *Julii* PAKIDIS, supra in *Maximo* allegata *Fabricii* Bibliothec. latina p. 59. docuimus.

PROBUS v. *Æmilius*.

(2222.) PROCHORI *Historia de Johanne Theologo & Evangelista* certe à *Grynæo* in Monument. SS. Patrum Græcorum & Latin. Orthodox. Volum. II. rejecta tanquam spuria, docente *Symbola Elensburgo-Molleriana*, eadem censetur esse cum libro qui sub titulo *Circuitus Johannis* ab *Athanasio* inter Apocryphos recensetur, à *Cavco* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 17. Pro Supposititio scripto habent *Michaël*. Coron. Cen. Patr. pag. 4. Deckher. de Scriptis Adespotis. p. 70. Anonymum extare in Bibliotheca Cæsarea refert *Lambecius* Commentar. lib. IV. p. 129. Prochoro abjudicans. p. 130.

(2223.) PROCLI *Lycii* Sphæra potius GEMINI dicenda: ex cujus Isagoge exscripsit P. Oclus, uti docet *Vossius* de Scientiis Mathemat. c. 33. §. 26. p. 165. 166. ejus editiones & commentatores exponens.

(2223.α) PROCLO suppositam ASTERII *Homiliam alteram* in laudem S. Stephani Protomartyris, auctoritate *Photii* asserit *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 237. ac proinde à *Combefisio* in procurata Homiliar. Procli XX. editione Paris. 1648. prætermissam p. 238.

(2224.) PROCOPII *ἀνέκδοτα*, sive ut Nicolaus *Alemannus* ea inscribit, *Historia arcana*, genuinane sit Procopii an vero alterius Auctoris, vide in utramque partem prolixe disserentem *Vallemont*. Element de l'Histoire L. II pag. 133. seqq. Supposititia videtur *Eichelio* in præfat. Editionis ab ipso procuratæ cap. XI. apud *Hanckium* de Scriptor. Byzant. p. 161. (qq. & Fr. *Gujeto* ap. *Borremans* Var. lect. cap. 2. indicante *Symbola Rauschiana*. CÆSARIENSEM hunc PROCOPIUM cum PROCOPIO GAZÆO Sophista à Gerhardo confusum notat Olear. Abac. Patrol. p. 389.

(2225.) PROECKSHORST, *Hilarius von Christophle* ROSSELIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 589. v. Hilarius.

(2226.) PROMUS, *Custos Veri: Pierre de* MORSCOW. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 589.

(2227.) PROSPERO Aquitanico suppositi sunt libri *de vita contemplativa*, quos esse *Juliani* POMERII, habetur ex *Isidoro* lib. de Scriptoribus cap. 12. Vide sis *Jacobum Sirmondum* in notis ad Concilium Aquisgran. tom. 2. Concil. Galliæ p. 683. verba sunt *Th. Raynaudi*, de mal. & bon. lib. p. 152. cui adde *Joh. Daleum*, de jejun. l. 2. c. 8. p. 287. 298. 322. & 584.

Validis rationibus confirmat *Miræus* Bibliot. Ecclesiast. p. 68. 69. & 74. (a) & Manuscriptos *du Pin* Nouv. Biblioth. Tom. IV. pag. 274. ut superfluum sit citare *Quensted*. de Patriis virorum illustr. p. 685. adde *Cavei* Histor. Litter. Scriptor. Eccles. p. 868. Et juliani Pomerii hos libros de vita Contempl. esse, probat Henr. *de Noris* Histor. Pelag. l. 1. C. 14. pag. 174. 175 175. citante *Nota Diecmanniana*.

II. *Prosperone* an LEONI MAGNO attribuendus sit liber, *de Vocatione Gentium* quem & AUGUSTINO & AMBROSIO falso adscribi *supra* notavimus, prolixe disquirit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. IV. à pag. 190. usque 204. expendens rationes tum Abbatis *Anthelmi pro Prospero* pugnantis; de quo vide etiam *Oltor. Erudit. Lipsiens. Supplem.* Tom. I. Sect. VIII. pag. 432. (b) tum Patris *Quesnelliі* aliorumque *pro Leone* militantium. De quibus vide *le Journal des savans*

1676. pag. 44. ſqq. (e) ipſe tamen judicium ſuſpendit, niſi quod *Proſpero* malle adjudicare videatur p. 191. 192. (d)

III. Liber *de Promiſſionibus & Prædictionibus Dei*, *Proſpero* attributus à *Caſſiodoro*, AFRICANO CUIDAM Scriptori aſſeritur ab *Authelm.* vide *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. IV. pag. 189. (e) *Cave* Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 247. col. b.

IV. *De Providentia divina Carmen Heroicum*, *Proſpero* inique adſcriptum PELAGIANI CUJUSDAM eſſe, judicat *Cave* loc. cit. pag. 248. col. a. itemque *Fabricius* Append. Bibliothec. Latin. pag. 40.

V. *Chronicon*, cujus quatuor diverſas editiones affert *Cave* loc. cit. *Proſperine Aquitani* ſit an vero PROSPERI TIRONIS, magnum apud Eruditos litigium. Plerique jam eo ferme ineſſe inant, unum eundemque eſſe Proſperum Tironem cum Aquitano: vide Thomam *Hyde* Catal. Bibliothec. Bodlej. poſt N. p. 80 Quod obſervat ex eo etiam Magnificus D. *Maierus* Diſſert. Epiſt. lit. c. adde *Du Pinii* Bibliotheque Tom. IV. p. 189. (f) *Quatuor* tamen *Proſperos* uno eodemque tempore claruiſſe innuit *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſt. pag. 189. 190. de Chronico hoc animi valde dubius.

VI. De Tribus Epiſtolis *ad Demetriadem*, quarum una Proſpero tribuitur vide *Colomeſ.* Diſſertat. de Scriptor. aliquot dubiis num. XXIIX.

(a) Miræus, Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 68.

Cæterum libri tres de Vita Contemplativa, *qui inter Proſperi opera ediſolent, ejusque nomine citantur, revera Proſperi non videntur. -- Denique ut alia argumenta ſupersedeam, in antiqua Collectione Canonum codicu Audegavenſis*, Pomerio *ut auctori tribuuntur.*

Pag. 74. *Pomerium-ſtripſit-Libros tres* de Vita Contemplativa; *quos falſo hactenus* Proſpero *Aquitano attributos fuiſſe ſupra c. 84. p. 68. docuimus.*

(b) Acta Eruditor. Suppl. Sect. VIII. pag. 432.

(Joſephus Antelmius *de veris Operibus Leonis Magni & Proſperi Aquitani*) *Diſſertatione ſeptima perluſtrat reliqua opera* Proſpero *adſcripta, contendiqueque* opus de Promiſſionibus & Prædictionibus, a Caſſiodoro *falſo adſcribi*, & hominem ex Africa oriundum auctorem habere; *librot* de vita contemplativa, Juliani Pomerii *eſſe*, *de quo multa notatu digna congeſſit*; Confeſſionem Tyronis *Proſperi a Sirmondo editam vix aliquid exhibere Proſperi noſtri ſtylo famæque ſatis conſentaneum. Octavam Diſſertationem* Chronico *Proſperi impendit*, *idque*, *prout vulgo exſtat*, Aquitano *noſtro adverſus Garnerium prolixe vindicat*, *prout vero a Pithæo editum eſt*, *interpolatum infartumque probat. Nova denique* Carmina *Proſperi examinat*, *ita ut illud* de providentia ſuppoſititium *judicet*; Anacreonticum *aduxorem* dubium *relinquat*; Epitaphium hæreſeos *Pelagianæ* & Neſtorianæ Aquitano *Proſpero* contra Garnerium adſerat; *Carmen* de ingratis cum 97. Epigrammatis, aliisque duobus in Auguſtini obtrectatorem, genuina *maxime eſſe arbitretur*, *illumque* obtrectatorem *ex Secretis ſuis Lirinenſibus* (*libro novo*, *in quo ordinando & illuſtrando pene totus ſit*) *non alium eſſe prodat*, *quam* Vincentium Lirinenſem, *qui in Commonitorio ſuo Auguſtini etiam doctrinam perſtringere affectavit.*

(c) Journal des Scavans Fevrier 1676. pag. 43. 44.

On trouve dans le premier trois Opuſcules conſiderables, & celebres dans la matiere de la grace, dont l'auteur avoit eſté inconnu ou incertain jusqu'a preſent, & que le *P.* Quesnel, pretend & prouve eſtre de S. Leon. Les deux premiers ſont les deux livres de la vocation des Gentils. Quelques un les avoient attribuez à S. Ambroiſe, & le plus grand nombre à S. *Proſper*, à quinos Conciles meme de France les avoient donnez il y a plus de huit cens ans: mais, comme les plus habiles avoient juſtifié qu'ils ne pouvoient pas eſtre de S. *Proſper*, ils demeuroient d'accord à même temps qu'on ne pouvoit pas decider poſitivement qui en eſtoit l'auteur. Le troiſiéme ouvrage eſt la lettre a Demetriade qui avoit encore eſté attribuée à S. *Proſper*. Cet auteur fait encore voir qu'elle eſt de S. Leon auſſi-bien que les Capitules touchant la grace & le libre arbitre, qui ſont au bas de la Lettre du *Pape* Celeſtin aux Evêques des Gaules en faveur de S. Auguſtin & que l'on cite ordinairement ſous le nom de ce *Pape*: & il appuye au long ſon ſentiment & ſes conjectures dans la 2. la 3. & la 4. diſſertation.

(d) Du *Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. IV. pagina 191. 192.

Ceux qui ſoutiennent au contraire, que ces livres ne ſont point de Saint *Proſper*, diſent premierement, que le ſtyle en eſt fort different de celui des Ocuvres de ce *Pere*. C'eſt le jugement qu'en ont porté les plus habiles Critiques de nôtre ſiecle: Latius, Eraſme, Voſſius, Grotius, & pluſieurs autres Critiques excellens, & d'un goût tres-fin, ont eſté de cét avis. Er, en effet, le ſtyle des livres de la Vocation des Gentils eſt bien plus éloquent, & bien plus poli, & plus travaillé, que celui de Saint *Proſper*; les periodes en ſont moins longues, les membres plus égaux & mieux proportionnez; il y a plus d'oppoſitions & d'antitheſes, ſoit dans les mots, ſoit dans les penſées; il y a incomparablement plus de rimes: & l'on voit que l'Auteur de ces livres affecte de s'en ſervir, au lieu qu'elles ne ſe rencontrent dans les Ouvrages de Saint *Proſper*, qu'aux endroits où elles ſemblent venir d'elles-meſmes.

(e) Ibidem pag. 189.

Le livre des *Promeſſes* & des *Predictions* divines n'eſt point de Saint *Proſper*: car l'Auteur eſt Africain, & le ſtyle de l'Ouvrage eſt bien different de celui des Oeuvres de Saint

„Saint *Prosper*. Il est neanmoins attribué par „Cassiodore à Saint *Prosper* : mais, ou c'est un „autre du mesme nom ; ou dés le temps de Cas„siodore on attribuoit faussement cét Ouvrage „à Saint Prosper, soit à cause de la conformité de „la doctrine, soit peut-être à cause que Saint „*Prosper* l'avoit publié en Occident. Quoi„qu'il en soit, il ne peut être de nôtre Auteur. „La fin & le but de l'Ouvrage est de faire un Re„cueil des *Promesses* & des *Predictions* conte„nuës dans l'Ecriture Sainte, & de montrer „ce lles qui sont accomplies, & celles qui le se„ront un jour.

(f) Ibidem pag. 189.

C'est celle-là mesme que le Pere Labbe a donnée entiere dans le premier tome de sa Bibliotheque des Manuscrits. Elle commence à la creation de monde, & finit à l'an 455. Mais Monsieur Pithou en a donné une autre qui commence & qui finit à la meme année, qui porte aussi le nom de Prosper ; mais Monsieur Pithou lui a donné le surnom de Tiro, ce qui a fait croire qu'elle étoit d'un autre Auteur. Quelques-uns croyent que la premiere est de S. Prosper, & que la seconde n'en est point ; d'autres pensent que ni l'une ni l'autre n'en sont ; quelques autres, que l'une & l'autre sont de lui. L'opinion la plus vraisemblable, à mon avis, est que la Chronique donnée par le Pere Labbe est la pure chronique de Saint Prosper, & que celle de M. Pithou est la même Chronique, à laquelle quelque autre a mis la main. Car de croire qu'il y ait eu deux Auteurs de même nom, & de même temps, qui ayent fait deux Chroniques qui commencent & finissent à la meme année, c'est ce qui ne me paroit pas vraisemblable.

(2228) PROSPER Fesulanus, quod sit *Guilielmus* POSTELLUS, secundum aliquos, juxta *Vossium* vero *Thomas* FOEDRUS, at ex mente *Leonis Allatii* probabilius longè, *Curtius* ipsus INGHIRAMIUS, in *Rhod.* num. 45. memoravimus. Ubi laudatis addi poterunt, quæ habet hac de re *Mart. Schookius*, Epist. de figmentis L. Regiæ, p. 75. & seqq. ipsum fragmentum exhibens, & prolixe examinans, & iterum in Fabula Hamelenfi part. 2. c. 4. p. 67. & part. 3. c. 4. pag. 217. (e) Quibus lectis omnino frustra sit futurus *Dikkinsonius* in Diatriba de Noæ in Italiam adventu p. 27. editionis primæ, defendens & laudans novas hasce *antiquitates*.

Ad *Curtium Inghirammum* refert Scriptum hoc Leo *Allatius*, in observationibus ad Antiquitates illas Etruscas, docente *Morhofio* Polyhistor. liter. lib. I. cap IX. p. 79. (a) & mirante Dickinsonium, nihilominus decipi se passum Auctore der Monatl. Unterredungen 1692 p. 169. 170. *Ad Postellum* autem *Teissier* Eloges des hommes savans Part. I. p 510. *Thomam* autem *Inghiramum*, *Curtii* fratrem, PHOEDRUM dictum *Volaterranum* parentem facit *Colomesius* dissertat. de Scriptoribus aliquot dubiis num. IX. Addit *Symbola Rauschiana*, legi in Catalogo librorum Venalium *Jo. Görlini* Bibliopolæ Ulmens. 1660. scriptum quoddam : *Bennonis Durckhundurkbi* Sclavi in *Spenti Academici Sepulti Epistolam pro Antiquitatibus Etruscis Inghiramiis*. *Rhodiana* sub lib. (b) addo cum additamentis maxime notabilibus *Beckerianis* (c) quas Cl. Joh. *Mollero Flensburga* acceptas fero. Addit hic notata *Diecmanniana* (d) sequentia marginalia.

(a) Morhoff. Polyhist. Literar. Lib. I. cap. IX. p. 79.

Antiquitates Etruscæ, quæ Prospero cuidam adscribuntur, & in quas Faganinus Gaudentius observationes scripsit, ab H. Ernstio editas, suspectæ etiam eruditis sunt : de quibus videri potest Vossius de Historicis Latinis, Lib. 1. c. 9. Scripsit & Leo Allatius dissertissimas ad has antiquitates annotationes, Paris. 1640. & deinde Romæ iterum excusas quibus de notis falsitatis in adulteratas scripturas etiam generatim agit, est que liber ille utilissimus ad Codicum scripturam vitiatam deprehendendam. Protulit vero Curtius Inghiramus hæc fragmenta e terra effossa primus in lucem, quem hujus suppositi figmenti parentem esse prolixe Leo Allatius probat.

(b) *PAGANINUS GAUDENTIUS* Auctor Observationum ad Antiquitates Etruscas, quas H. Ernstius publicavit. ait *Rhodius*:

Henricus Ernstius *nimirum scriptis plurimis eruditis clarissimus (quorum partim editorum, affectorum etiam partim, ac edendorum Catalogum subjectum vides egregiæ dissertationi ejusdem de vera Philosophia hic Hamburgi 1665, in 8. impressæ)* Observationes *hasce* ad Antiquitates Etruscas *auctas edidit Amstelodami 1639 in 16. & quidem ἀνωνύμως quas nescio qui* Gaudentio Rhodius *adscripsit. De ipso auctore illarum antiquitatum, quod minime fit antiquissimus ille PROSPER, qui jactatur, omnino consentiunt eruditi. Quos inter vide* Jo. Ger. Vossium *de Historicis Latinis lib. 1. cap. 9. sub finem ; ubi ita scribit* : Sed omnino fragmenta illius *pseudo-Prosperi* sunt commentitia, ad majorem gloriam laudatissimæ Etruscorum genti, ac præcipue Volaterranis conciliandam. Id satis ostendunt sermo non sat latinus, Græcæ Linguæ inscitia, ἀνανεγράφη ipsius characteres dispares vetustis temporibus, ut tot alia omittam argumenta, quæ suppositititum esse hunc fœtum non dicunt, sed clamant. Pluribus id comprobarem, nisi factum esset ab homine doctissimo in observationibus de operculo hoc in hac Amstelodamensium urbe editis anno CIↃ IↃCXXXIX. Fuere qui fœtum crederent *Guilielmi Postelli*. Sed verus Autor est *Thomas Fedrus*, qui vixit anno CIↃ CCCCXC. cujus Thomæ ulteriorem nullam nec apud ipsum, nec apud Gesnerum, aliosve illius generis auctores invenio mentionem. Verum enim vero non opus est ut de eo multum hic sollicitissimus, cum non illum, sed ipsum *CURTIUM INGHIRAMIUM*, qui fragmenta illa primus acsi Scornelli prope Vulterram ea sub terra invenisset, Florentiæ publicavit, parentem hujusce suppositi figmenti fuisse prolixe, docuerit *Leo Allatius* in suis ad dictas antiquitates annotationibus, Parisiis 1604. & biennio post Romæ iterum excusis.

(c) Jacobi Beckeri Dec. XII. n. 4.

Ad Antiquitates Hetruscas, quas Volaterræ nuper dederunt, observationes, in quibus Disquisitionis Astronomicæ de Hetruscarum Antiquitatum Fragmentis Auctor quoque notatur. Amstelodam. 1639. 12o. Exemplo harum, quod ex Bibliotheca D. Christ. Ostenfeldii Med. PP. Hafn. mihi comparavi, inveni in Pagella vacua addita,

manu hanc dubie Beati Poſſeſſoris hæc verba: Paganinus Gaudentius verus hujus ſcripti Autor eſt, quod bona fide reſtitit Rhodius noſter, & in Not. ad Scribonium laudas hoc ſcriptum nov nominato Autore, quod Initio fecerat; ſed poſtea conſilium mutavit, & impreſſum jam folium ſupprelſis, verbaque, qua Henr. Ernſtium offendere poſſ. nt, expunxit. At in MStoſuo, cui Titulum fecit Scopuli Latinitatis, expreſſo nomine Gaudentium hujus ſcripti Autorem diſerte laudat, quod ipſum Franciscus Miria Cetrinus *Profeſſor Piſanus literis ad Rhodium 7. Mart. Anno 1665. diserte teſtatus eſt. Alii Autorem voluat Henr. Ernſtium, eo quod hoc ſcripto pag. 20. Wormus & pag. 69. Tycho laudantur, qui Gaudentio ignoti, at cum in hoc opere multa de Rhætia narrentur, ii autem Ernſtio tantum trauſeunti cogniti, Gaudentii autem populares ſint, confirmatur prior opinio. Hæc ille, Hennico tamen Ernſtio eas nominatim adſcribit Pet. Scavenius in Deſignat. lib. Bibl. Regiæ. p. 173.*

(d) Symbola Diecmanniana Marginalis.

De Thoma Fædro, *quem* Voſſius *vocat, agit Leandro* Alberti *in Deſcrittioni di tutta Italia, fol. 45. b. ed. Venet. 1551. 4. Verba ſunt iſta: Fu anche Cittadino di Volterra Thomaſo detto Fedra, Canonico di S. Pietro di Roma, & huomo eloquente, coſi nomato Fedra (come ſcrive Eratmo* Rotodamo in una Piſtola à Giodoco Gavero) *perche rapreſentò Fedra* in quella Tragedia *di Seneca* intitolato Hippolito, *fatta avanti il Palagio de' l Cardinale S. Giorgio in Roma. Et per tal coſa divenne in grand' opinione di dottrina & d' eloquenza, ſi come egli era. Qual io connobbi à Roma. Paſſò di queſta vita tanto huomo, Canonico di S. Pietro in Roma d'anni cinquanta. Hæc Leander Alberti.* Locus Erasmi, *quem reſpicit, exeat in ejus Epiſtola, Anno 1524. ad Jodocum Gaverum ſcripta, Epiſtolar. Baſilea 1538. fol. editar. lib. 23. pag. 870. ubi* in prænomine errans Petrum Phædrum *vocat: Caterum eadem de eo, quæ* Leander, *refert, illamque cognominis originem ex ipſo Cardinali Raphaële Georgiano ſe didiciſſe profitetur. Nihil vel parum hunc Phædrum ſcripſiſſe, eo Erasmus ſignificat, dum lingua verius quam calamo celebrem fuiſſe apparet.*

Eadem Symbola Diecmanniana *hæc addit:*

De fide ſubleſta horum fragmentorum v. omnino Mericum Caſaubonum, *of the Credulity and Incredulity in things civil pag. 298. 299 300. ubi inprimis in hac cauſſa* L. Allatii *ſcriptum commendat. Adde Jo. Owen. Θεολογικῶν παιδιῶν lib. 3. cap. 1. pag. 161, 162.* Hornii *Orb. Polit. P. 3. p. m. 134.*

(e) Mart. Schookius in Fabula Hamelenſi part 3. c. 4 p. 217.

Ex iis antiquitatibus Etruſcis bonus Inghiramius reſtituere non modo, ſed integros exhibere voluit ſequentes hiſtoricos, Lidoum Fellinium, Lampridium Senenſem, Anteum Gredonium, Junium Pandolium, Elbium Vulteranium, Volumnium, Aruncium Voluſium, Alium Filaccum, Polycratem Licinium Arretinum, Aulium Quintilium Mæcenatem Cæcinam, Elbium Maurum, Arcintem *Petroninm*, Cranum Maffum, *Titum* Aulicum, Aulum *Moriconium* Aufum Flaccum. *Lucium Arclarium, Lucium Velium, Ancum* Cæcinam, *Ælium Dorium, Innm* Pavium, *Herculanum Maurum* Proſperum *Archium & ante alios* Proſperum *Feſulanum. Quos auctores ſi non ab Inghiramio, ſaltem ab illo, qui latitare voluit ſub nomine Proſperi Feſulani, minus auſpicato confuſos eſſe, qui vir, qui modo aliquanto diligentius eosdem excutere voluerit, mox animadvertere poteſt.*

PROSPER v. *Diſydæus.*

(2229) PROSPER GRATIANUS cujus prodiit Loſci anno 1586. 8vo. *Inſtrumentum Doctrinarum Ariſtotelitum in Uſum Chriſtianum Scholarum, exemplis Theologicis luſtratum*, celare videtur *Calovio* & *Franzio* apud *Sandium* Biblioth. Antitriniar. p. 72. *Fauſtum* SOCINUM. At *Sandius* ipſe, an Socini hic fœtus ſit, jure ſibi dubitandum putat (a)

(a) Sandius Biblioth. Antitrinit. pag. 72.

Item inter opera Iraucifci Junii, cum ejusdem refutatione. Opus hoc Socino *tribuunt* Frantzius & Calovius *contra* Crellium §. 476. *Ipſe tamen Socinus non meminit ejus, in diſta epiſtola ad Morſtinium: & non immerito poteſt dubitari an ipſius ſit fatus.*

PROTOSYNCELLUS v. *Gregorius.*

(2230) PROVINCIALIS SOLITARII nomine *Vitam Francisci Galaup de Chaſtnel* Aquenſis edidit AUGERIUS. Teiſſier. Catalog. Auctorum & Bibliothecar. p. 33.

(2231) PRUDENTIO adſcriptum *Enchiridion utriusq; Teſtamenti*, AMOENO ex Mſſ. antiquo Argentoratenſi, *Jo. Schardius* apud *Poſſev.* Tom. 1. appar ſacr. p. 76. tribuere conatur, quæ de re judicia doctorum v. in *Amœno.*

Quod ejus Poetæ cognomen fuiſſe ex *Barthio* docuimus; At *Prudentium* hunc Chriſtianum Poetam, non *Aurelium Clementem* Virum conſularem, nec *Trithemium* illum Epiſcopum, ſed *Præceptorem Walafridi Strabi* Abbatis Augienſis fuiſſe, ab ipſo *Walafrido* doctus ait *Goldaſtus* Notis in *Columbanum* p. 87. indicante *Symbola Normanniana*, quæ Poetam non quinto ſed Nono poſt Chriſtum Seculo ex his colligit floruiſſe. At *Quenſtedt* de Patriis virorum illuſtrium circa Valentinianum II. & Theodoſii M. tempora illum collocat p. 26.

PSELLUS v. *Michael.*

(2232) *Claudii* PTOLEMÆI Alexandrini *Centiloquium*, ſive ut ab ipſo Ptolemæo inſcribitur ὁ καρπὸς τῶν βιβλίων HERMETI TRIRMEGISTO perperam adſcriptum, eidem reſtituitur à *Lambecio* Commentar. de Bibliotheca Cæſarea lib. VI. pag. 89. citante ad ſuffragium *Voſſium* de Scientiis Mathematicis cap. 37. §. 9. & 10. cujus verba legenda curioſis.

II. Eidem Ptolomæo, qui *Geographiam* ſcripſit *Almageſtum* quoque a *Barocio* ALII PTOLOMÆO attributum vindicat cum *Ricciolo* in *ding* epiſtola, ſubjuncta Deckher. de ſcriptis Adeſpotis pag. 363.

III. *Canonem Ptolemaicum a Ravio* Fundam. Chronol. col. 19. BEROSO aſſignatum, à *Calo-*

à *Calovio*; Diſcuſſ. Chronol. Ravius p. 34. Auctori ſuo reſtituit indicante *Symbola Normanniana*.

PUBLIUS v. *Licinius*.

v. *Statius*.

(2233) PUCCIUS *Franciscus*; F. FILIDINUS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 590.

(2233. a) PUCHESANI, *Charifii* nomine ſe *Diatriben Anti-Mareſianam* edidiſſe, ipſe refert Caſpar HEUNISCHIUS Comm. Apocal. in Cant. Cantic. pag. 379. & *anagrammatiſmus* oſtendit. Titulum totum *Baillet* d' Anti Tom. I. pag. 351. ita recitat: *Charifii, Puchefani Diatribe Anti-Mareſiana, ſuper quæſtione an Reformati per Inſtrum. Pacis declarati ſint ſocii Auguſt. Confeſſionis?* Anno 1677. Je ſuis perſvadé, addit, que *Charifius Puchefanus* n'eſt une masque, ſous lequel aura voulu ſe cacher l' Auteur, qui a ecrit ce t ouvrage, contre *des Marais*. Larvam recte vidit ſed non detraxit. *Symbola* eſt *Diecmanniana*.

(2234) PUERONI *de Crtmone Dominic. Dom.* MINUTOLI de Lucques. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 590.

(2235) *Johannis* PURVÆI nomine in Germania anno 1578. editi *Commentarii in Apocalypſin*, ſed ſine nomine Auctoris, *Johanni* WICLEFO Anglo adſcribuntur à *Gerhardo* apud *Deckherrum* de ſcriptis Adeſpotis pag. 105. At ſub *Purvai* nomine tanquam Genuinum Commentarium hunc citat *Balæus* de ſcriptoribus Angliæ fol. 281. qui ceteroquin 155. ſeqq. numeroſiſſimum Scriptorum Wiclefianorum catalogum affert. *Pitſeus* utriusque Scriptoris plane nullam mentionem injicit.

PYRAME v. *Candole*.

(2236) PYRARD DE LAVAL, *Francois*: *Jerome* BIGNON. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 590.

PYTAGORAS v. *Paon*.

(2237) PYTHAGORAS *Philoſophus Samius*, multorum Scriptorum olim Auctor creditus eſt; eis, qui Sectæ ejus aſſeclæ fuerunt, ſcripta ſua Pythagoræ ſupponentibus, propria ſubtrahentibus, ut loquitur *Gale* in notis ad Jamblichum pag. 183. (a) Et

I. Quidem *Aurea Carmina* ſub ejus nomine à Pythagoreis falſo venditata, monet *Lambecius* Commentar. de Bibliotheca Cæſarea, lib. VII. pag. 133. (b) Quorum verum Auctorem Joan. *Ficus* in Proœmio Heptapli, indicante *Symbola Raanſchianam Friſius*q; Biblioth. Geſner. aſſerit eſſe PHILOLAUM, quem PYTHOLAUM ſcribit *Ravius*, in notis ad eum MStis, indicante *Symbola Normanniana*, *Philolaum* autem Ludovicus *Vives* de cauſis Corruptar. Artium lib. I. Ad LYSIDEM autem Tarentinum refert videtur Diogenes *Laertius* lib. VIII. in Vita Pythagoræ p. 492. (c) & cum eo *Menagius* in notis ad hunc locum Segm. 7. p. 350. (d) inclinat. Qui &

II. MORALIUM PYTHAGORÆ DOGMATUM multa accepta referenda eſſe THEMISTOCLEÆ, quam Alii ſororem Pythagoræ, alii Sacerdotem Apollinis Delphici faciunt, notant: *Laertius* ſc. p. 493. & *Menagius* p. cit. (e) & (f)

III. *Sacri Sermonis nomine* liber, à *Laertio* loc. cit. *Pythagoræ* ab aliis CERCOPÆ Pythagoreæ attribuitur ut notat *Menagius*. Huic diverſus eſt hic liber ab illo, qui ARIGNOTE, diſcipulæ aut filiæ Pythagoræ ejusdem eſſe argumenti fertur: vocato in teſtimonium Diodoro Siculo, ſed maxime invito ut notat *Olearius* junior diſſertatione ad dialogum Leonis Allatii de Scriptis Socratis §. II. qui eo fere inclinat, ut Diverſos hos ſermones alterum, (*Pythagoræ*) *metro*, *alterum*, (*Arignotes*) autem proſa conſcriptos aſſerat (g) utrosque tamen à *Pythagoricis* confictos.

IV. Aliqua Pythagoræ inſcripta eſſe, quæ Auctorem habeant ASTONEM Crotoniatem, *Laertius* p. 491. qui &

V. *Myſticum Sermonem* HIPPASI credi aſſerit. (b)

(a) Gale in notis ad Jamblichum, pag. 183.

Imitati ſunt hoc Pythagoræi. *Omnia ſua inventa* Pythagoræ *nomine inſigniebant, ſua ſubtrahentes. Atque hinc quoque evenit, ut olim multa tanquam à* Pythagora *ſcripta circumferrentur; cum tamen* Hieronymus, Lucianus, *aliique teſtes idonei eum nihil omnino ſcripſiſſe affirment.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæſ. Liber VII. p. 133.

Interim facere non poſſum, quin nunc obiter ſingularem aliquem iſtius Commentarii locum, paginâ 230. jam memoratæ editionis Curterianæ, ubi Hierocles expreſſe non Pythagoram, ſed Pythagoreum aliquem Aureorum illorum verſuum autorem eſſe affirmat, inveterato modo liberem. Legitur ibi vulgò hoc modo: Παραδέδοται ἡ πίστων γνώσις τῆς Πυθαγορείας αὐτὸς δὲ Πυθαγόρας, ἐν κῇ νῦν ἘΠΟΜΕΝΟΣ Ὁ ΤΩΝ ΕΠΩΝ ΤΟΥΤΩΝ ΣΤΓΓΡΑΦΕΥΣ, ὅτι τὸ ἀρετῆς ἡ πλείωσις πρὸς τὸν τὸ ἀληθείας ἵλλαμψιν ἡμᾶς αἰάξει. *Ubi recte quidem* Curterius *animadvertit, Sententiam claudicare, ideoque poſt vocem* συγγραφὸς *exiſtimat deeſſe verbum* Φησὶν, *totumque illum locum ſic vertit:* Eſt autem iſtorum tradita Pythagoreis per Pythagoram ipſum cognitio, quem inſecutus, qui verſus iſtos conſcripſit, virtutis perfectionem ad ſplendorem veritatis nos eſſe perducturam ſignificat. *Sed haud opus eſt verbo illo* Φησὶν utpote cum ex præſtantiſſimo hoc Codice manuſcripto Cæſareo certo conſtet, pro ὃν κῇ νῦν ἘΠΟΜΕΝΟΣ legendum eſſe ὃν κῇ νῦν ἘΠΟΜΝΗΤΑΙ ita ut verus

sit sensus: per quem *(Scilicet Pythagoram)* nunc etiam is qui Versus hosce conscripsit, jurat, *(sive jumento confirmat,)* quod virtutis perfectio ad veritatis splendorem nos sit perductura.

(bb) Symbola Rauschiana.

Pythagoræ Aurea Carmina quæ circumferuntur Pythagoræ *non esse, sed* Philolai, *statuit* Jo. Picus Mirandul. *in proœm. Heptapli: Rationem affert*, Quia, *inquit* Pythagoras silentii magister factus, nec ipse quicquam literis mandavit, præter — — — — — — —

(c) Laertius Lib. VIII. p. 492.

Quod autem nomine Pythagoræ legitur Lysidis Tarentini Pythagoricies, qui cum Thebas profugisset, Epaminondæ Præceptor fuit.

(d) Menage ad præced. locum pag. 350.

Aurea Carmina videtur significare. Aliter tamen existimasse videtur Suidas, qui, postquam hac Laertii verba τὸ ᾠ Φερεκύδου &c. *retulit, addit, πινές ᾖ αὐτὰ ἔφασιν αὐτοῦ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη. Cujus autem auctoris sint Aurea illa Carmina, incertum est. Certe Pythagoræ non esse constat: quâ de re legendus Theodorus Marcilius in Commentario ad illa Carmina. Lysida Thebis vixisse, ibique Epaminondæ Magistrum fuisse, scribit etiam Porphyrius: ὁ λύσις ἐν Θήβαις ὤκησεν, Ἐπαμινώνδα τὸ συγγένειον ἦ διδάσκαλος γάρ. Et jamblichus: qui addit, ab Epaminonda patrem fuisse appellatum.*

(e) Diogenes Laertius Lib. VIII. Segm. 8. pag. 492. 493.

Ait autem & Aristoxenus, complura moralium, dogmatum accepisse Pythagoram à Themistoclea Delphis.

(f) Menage ad præced. locum p. 351.

Malim cum *Aldrobandino*, τῆς ἐν Δελφοῖς: „hoc est, quæ Sacerdos fuit Apollinis apud Del„phos, quem ad modum infra in hac ipsa Vita „legitur ὁ δ' αὖτὸς φησιν (Sermo est de eodem Aristoxeno) ὡς παρέλαβεν καὶ τὰ δόγματα λαβεῖν αὐτὸν παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς Θεμιστοκλείας: quam quam „ibi Casaubonus, ex hoc loco, τὴν ἀδελφὴν re„ponit: accusans incogitantiæ Ambrosium, Dio„genis Laertii Interpretem, qui receptam lecti„onem sequutus sit. Etiam *Scaliger* ad Oram libri τῆς ἀδελφῆς legendum adnotaverat: &c. „Credibilius igitur est Pythagoram Decreta sua „ad Apollinis Sacerdotem, cum id magnam au„thoritatem faceret, quam ad fororem suam, „quod authoritatem nullam fecisset, retulisse. „Deinde, si tam doctam atque eruditam sororem „habuisset Pythagoras ut ad eam dogmata ejus „referri verosimiliter potuissent, nemo illius „non meminisset.

(g) M. Gottefridus Olearius Dissertat. ad Dialogum Leonis Allatii de Scriptis Socratis §. II.

Sed ut ad ἱερὸν λόγον, de quo sermonem „instituere cæpimus, redeamus, fuere alii, qui „*Arignotæ*, quam filiam nonnulli alii μαθήτριαν „Pythagoræ faciunt, eum tribuerent, ut ex *Suida* discimus, ut adeo nulla constans de autore „hujus operis extet traditio. Sane absolute & si„ne autoris nomine a Veteribus id allegatum fu„isse, tum ex *Jamblichi* & Clementis Alexandri„ni, tum Procli quoque ad Euclidem loco & ali„is mihi colligere posse videor, quem cum Py„thagoricæ disciplinæ mysteriis, ipsius Pythago„ræ nomine evulgatis, refertissimum posterio„ris ævi homines viderent, autorem, vel ipsum „Pythagoram esse crediderunt, vel aliquem ex „Pythagoricis, prout nimirum cujusque ingeni„um ferret. Mirum autem, doctiss. *Menagium*, „Diodori Siculi quoque suffragio ἱερὸν λόγον Py„thagoræ vindicare. Audiamus ipsum, ut eo cer„tius de mente ejus judicium feramus. φασὶ δέ„, inquit, Πυθαγόραν κρύπτειν ἱερὸν λόγον καὶ τὰ κρύφια μεταχειρίζεσθαι μαθήματα καὶ τὰ περὶ θεῶν ἀφανῆ, ἔτι δὲ πολλὰ, εἰς πᾶν ζῶον ψυχὴν μεταβολὴν μαθεῖν παρὰ δίκην πλανώμενον. Quid hæc, quæso, aliud sibi volunt, quam, Pythagoram eam doctrinam, quam ἱερὸν λόγον vocabant Pythagorici (namque ἱερὸς, λόγος eundem esse, quem τὸν περὶ θεῶν λόγον ex, Jamblicho discimus,) vel quam, si mavis, aliquis eorum libro hujus tituli complexus fuerat, „[ipsum enim Pythagoram id fecisse ne fidiculis, „quidem ex Diodoro extorqueas,] ab Ægyptiis, didicisse, pariter ac Geometricas doctrinas, &, illas, quæ ad numeros & animarum transmi„grationem pertinent? Et num quæso pari jure, ex illo loco colligi non posset Geometrica theo„remata, aliaque ad numeros spectantia eum, „scripsisse? quod tamen factum esse, nemo, „ex illo Diodori loco probare hactenus ausus, „fuit. Desinerem de ἱερῷ λόγῳ verba facere, ni„si nova quædam causa exoriretur, quæ dubiam, „apud me reddit traditionis, de Pythagora auto„re illius operis, fidem. Si recte enim inter se La„ertium & Jamblichum contendo, geminum opus „sub hoc nomine prostitisse ut existimem fere„, adducor. Metro namque adstrictum fuisse„, ἱερὸν λόγον, quem Laertius allegat, ex initio ejus„, quod nobis ipse Laertius conservavit, abunde„, patescit; at alia fuit illius ratio, qui Jamblicho„ memoratur, ut ex fragmento inde allegato li„quidum evadit. Liceat illud quoque hic addu„cere, ut simul obiter hunc etiam locum emen„demus: Περὶ θεῶν Πυθαγόρας

[Sic lego pro πυθαγόρα]

τῷ Μνησίππου τὸν ἐξεμαρτυρηκότας

[Arceriana editio habet ὁρκισθέντας]

ἐν Λιβηθρίοις, τοῖς Θρακίοις, Αγλαο Φάμεω πλέτα, [Sic pro πλεύσαντας? quod editum est, legendum putarem] μεταδόντα.

(h) Diogenes Laertius Lib. VIII. Seg. 8. pag. 492.

Quintum Helothalem *Epicharmi Coi patrem. Sextum* Crotonem, *& alios. Porrò mysticum sermonem ajunt Hippasi fuisse, qui in injuriam* Pythagoræ *scripsit.*

(2238) *Theophili* PYTONILLI nomine, quod editum est Florent. 1667. in 12mo *Enchiridium Sacrum*, postmodum præfixo veri Auctoris *Hyppolithi* TONELLI nomine recusum esse Venetiis

netiis docet nos *Leti* Italia Regnante Part. III. lib. 4to p. 417. cujus integrum Textum ſub lit. (a) conſpiciendum damus.

(a) Leti Italia Regnante Part. III. lib. 4to. p. 417.

Ipolito Tonelli. *E Curato della Chieſa Cathedrale, e molto intelligente, ſi di Riti, come di materie Morali. Hà dato fuora.*

Sacrum Enchiridium ea, quæ ad Sacrificium Miſſæ ſpectant, oboculos ponens, Rubricas Miſſæ privatæ elucidans, de Celebratione coram SS. Sacramento, de Ejusdem Expoſitione, & Depoſitione, & de Cultu SS. Cruci exhibendo pertractans. Denique coronat Opus Decretum S. D. N. Alexandri VII plures opiniones tanquam ſcandaloſas damnantis. Auctore Theophilo Pytonillo *Congr. Jeſu Saluat. Presbytero. Florentiæ ex typographia ſub ſigno Stellæ 1665. in 12.*

È ſtato il desso Libretto riſtampato molte volte, in Venezzia, come anche in Milano, ed in altri luoghi, & per lo più ſol proprio nome del Sig. Tonelli. In principio di eſſo ſi leggono diverſe compoſizzioni in ſua lode. Francesco Verde, *nel ſuo libro intorno all' opinioni probite, lo sita più volte, chiamandolo dottiſſimo, benchè in qualche coſa ſia di contraria opinione.*

Q.

(2239.)

QUERBERUS *Coſme* RUGERI où ROGER, dit l' *Abbé* de S. MAHé. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 590.

(2240) QVERCETANUS, *Joſephus*: *N.* DE LA VIOLETTE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 590.

(2241) Andreas QVERCETUS, item de QUERCU, idem eſt, qui *Andreas du* CHESNE, ſive CHENIUS, Gallico nomine latine tantum reddito. v. *Phil. Labb.* Bibl. Bibliothecar. p. 5.

(2242) QVERCU, *Leodegarius* à: *Adrien* TURNEBE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 590. Edidit animadverſiones in Lullianos Petri Rami commentarios. Eſt ille *Adrianus Turnebus* inter cujus opera filius poſtea tomo primo edidit. Sub eodem nomine etiam edidit Reſponſionem ad Audomari Talæi admonitionem quæ quoque a filio ſub nomine patris eodem tomo edita eſt. Eſt aliàs verus non perſonatus auctor Leodegarius à Quercu, qui Turnebi operum Tom. 3. patet, ubi exhibetur iſta parentatio.

QUEVEDO v. *Philander* von Sittewald.

(2243) *Benedetto Carlo* QUINTERO, vero nomine eſt HYACINTHUS CAROLUS QUINTERO, qui ſub priori nomine publicavit: *El Templo de la Eloquentia Caſtellana*, ut monet *Nicolaus Antonius* Biblioth. Hiſpan. p. 465. col. b. & ex illo la *Viſiem Alzata* Pentecoſtes num. V. p. 99. (a) hiſce verbis. V. BENEDETTO CARLO QUINTERO de Chierici Regolari Minori *El Templo de la Eloqueuza Caſtellana.* In Salamanca, apreſſo Roderico Caluo M. DC. XXIX. 4.

Il ſuo vero nome è *Giacinto Carlo Quintero*, Veggaſi la Biblioteca Hiſpana del Cavalier D. *Nicolam Antonio* p. 465.

(2244) M. Fabii QVINCTILIANI *declamationibus*, inſertas eſſe quasdam POSTHUMII *Junioris*, auctor eſt *Trebellius Pollio* in triginta tyrannis cap. 4. v. *Jo. Marianum.* lib. 4. annal. Hiſpan. cap. 10. & *Valer. Andr. Taxandrum* de ſcriptoribus Hiſpan. pag. 83. Ejusdem aliquas etiam *Declamationes* M. FLORO adſcribi, ex membranis antiquis, *Jacobus Durasus* refert. lib. 2. var. lect. c. 17. apud eundem.

Addit *Barthium* Comment. ad Stat. Thebaid. 3. verſ. 514. *Symbola Rauſchiana: Fabricius* autem in Bibliotheca ſua Latina. pag. 97. diſtinguit Declamationes; quæ Quintiliani nomine vulgò cenſentur, in breviores, & longiores quas diverſorum eſſe Auctorum contendit. Ex longioribus aliquas FLORO alias POSTHUMIO quoque inſcribi obſervat. Breviores autem nu. CXLV. ab aliquibus QVINTILIANO PATRI attributas ipſe Ejusdem AVO *tribuere* mavult. p. 96. 97. (a) vide *& Miræum* Biblioth. Eccleſ. p. 275. qui declamationem *de Cæco* Contra Novercam falſò Quintiliano inſcribi notat. (aa)

II. *Dialogum de corrupta Eloquentia* QVINTILIANO ab aliis, ab aliis TACITO adſcriptum notat *Fabricius* loc. cit. pag. 89. & 116. (b) Ipſe Quintiliano Inſtitutionum Auctori tribuit. Eadem *Hanckii* de Scriptoribus Romanis Part. I. cap. VII. pag. 49. ſententia eſt.

Qui Quinctiliano quam Tacito, *cum vetustioribus* ut verba ejus ſunt, adſcribere mavult. (c) plura vide infra in Tacito. Ceterum quod *Menagiana* tom. II. pag 96. obſervant Exemplum illud Quintiliani Operum, quod tempore Baſileenſis Concilii ibi inventum eſt, ſolum eſſe quod hactenus viſum ſit, à *Poggio* editum, ut prolixe idem *Menagius* docet in Anti Bailleto cap. XII. videtur displicere *Fabricio* Biblioth. Latin. p. 96. alios antiquos Codices MStos memoranti. (d)

(a) Fabricius Biblioth. Latin. pag. 96. 97.

Præterea Quintiliani *nomine feruntur argumentifidi breviores declamationes CXL. quæ ex CCC. LXXXVIII. ſupereſſe dicuntur. Harum CXXXVI. primas edidere* Tadeus Ugoletus *Parmenſis*, & Petrus Ærodius *Pariſ. 1563. 4 Novem reliquas cæterùs ex MS. emendatis addidit P.* Pithæus. *Heidelb. 1594. 8. ap. Commelinum. Has quidam ſuſpicatur eſſe Quintiliani Patris, cujus memiuit filius Lib. 9. Inſt. Orat. cap. 3. Verum cum Quintiliani declamatoria mentio quoque fiat ap. M.* Annæum *Senecam patrem proem. libr. 10. controverſ. & contraverſia 4. ejusdem libri, non minus eorum placet ſententia, qui eas avo hujusce Quintiliani adſcribere malunt.*

Ai

At XIX. illa declamationes longiores, quæ & ipſa Quintiliano inſcribuntur vulgo, ac Rhetoricis Fabii libris in quibusd. editionibus ſubjici ſolent, neque ejus ſunt qui declamationes alteras fecit, (nihil enim ſimile) neque illius qui Inſtitutiones Oratorias *ſcripſit, cui eas* Eraſmus *quoque abjudicat in Ciceroniano ſuo, & merito; quandoquidem, ut monuit* Lud. Vives *lib. 4. de corrupta diſciplinis, plane alia ſunt a* Fabii *præcepta, & tales, ut contra iſtiusmodi potiſſimum invehatur: Imo multo ante* Eraſmum & Vivem Philelphus *Epiſtola ad Joh.* Tuſcanellam *vehementiſſime eas perſtrinxit. Add quod in codd. quibusdam MSS. M.* Floro *tribuantur, ac a nonnullis eſſe credantur* Poſthumii *junioris, „„unius é triginta tyrannis*, de quo ita *Trebellius Pollio:* „Fuit autem Poſthumius, quod ſolum memo„„ratu dignum eſt ita in declamationibus diſſertus, „ut ejus controverſiæ Quintiliano dicantur in„ſertæ. Eas quantivis pretii eſſe judicium eſt „„*Barthii* lib. 58. Adverſar. cap. 14. *Nimis ſane benignum, ut indicio ſunt, qua diximus.*

(aa) Miræus Bibliothec Eccleſiaſtic. pag. 275.

Parſevaldus Belligenius, *Brugas commuuem cum Fernando patriam habuit: & casus natus, Lutetiæ ſimiliter anno milleſimo triceſimo profeſſor floruit. Utque ſe ipſe conſolaretur, Schola luſit & edidit in* Declamationem Quinctiliani *ut (falſo creditur)* pro Cæco contra novercam.

(b) Fabricius Bibliothecæ Latin. pag. 98.

De Oratoribus *ſive* de cauſis corruptæ Eloquentiæ *dialogus, ad* juſtum Fabium, *cum* Taciti & Quintiliani *ſcriptis ſæpiſſime editus, etſi* Tacito *tribuitur a* Pichæo *in notis, & T.* Faber *ad Longinum nrque Taciti neque Quintiliani eſſe putat. Utique Quintiliani eſſe videtur, ejus inquam* Quintiliani, *cujus inſtitutiones Rhetoricas jam memoravimus uti non modo eidem Pithæo ad fragmenta Illorum, Lipſio aliisq; rectè viſum eſt, ſed & non ita pridem demonſtravit* Julianus Pichou *dialogum illum illuſtrans in ſua* Taciti *editione, quam in Delphini uſum adornavit.*

(c) Hanckius de Scriptoribus rerum Romanar. Part. I. cap VII. p. 40.

M Valerius Corvinus Meſſalla *præ cæteris ſuo tempore illuſtris Orator fuit. Autor orationis, quam vulgus* Tacito *adſcribit, eruditoret Quintiliano tribuunt, de Oratorum veterum & recentiorum differentia, ſeu de corrupta eloquentia cauſis, cap. XVII. §. I.*

(d) Fabricius Bibliothecæ Latin. pag. 96.

Vide Menagii Anti Bailletum *cap. 12.* Mabillon. *Tom. 1. muſei Ital. p. 211. Alii antiqui codices MSS. Inſtitutionum* Quintiliani *præter illum a* Poggio *inventum memorantur a* Matthæo Larroquano *dans les nouvelles accuſations contre Mr.* Varillas *p. 56.*

(2245.) QUINTUS Calaber, cui vulgo inſcribuntur Paralipomenon ſive *Prætermiſſorum ab Homero* libri XIV. & ſub cujus nomine etiam citantur a *Friſio* Biblioth. Gesnerian. p. 713. Idem cenſetur Rhodomano apud Quenſted. de Patriis Viror. Illuſtr. pag. 481. 482. cum Cointo Smyrnæo, nomine ab Italis depravato, quod poëma hoc à Cardinale Beſſarione in Calabria inventum fuerit. (a)

(a) Quenſted de Patriis Viror. Illuſtr. pag. 481. 482.

Smyrna in hunc Orbem devolutum eſſe cum virit doctiſ exiſtimo Cointum, *Homeri felicissimum imitatorem, rjuſq; Iliados continuatorem, qui inde* Smyrnæus *dicitur, vulgo vero* Quintus Calaber, *quaſi Latinus non Græcus natione fuerit. Inditum autem ipſi hoc nomine eſt ab Italia inferiore regione, in qua* Beſſarion *Cardinalis (unus ex Literatura Græca inſtauratoribus per Italiam) poëma* Cointi Smyrnæi *reperit depoſitum in templo D. Nicolai extra Hydruntem, maritimum Calabriæ oppidum: ut eſt in Vita Coluthi, Poëta. Hæc prolixius proponit & probat Græcia vindicandæ in Germania natus* Laurent. Rhodomanus *in diſſertatione ad Stud. Lector. præmiſſa ſupplemento Homeri à Cointo continuato. Rhodomano dicam ſcripſit* Claudius Dausquejus, *ejusque ſententiam falſitatis accuſat in Adnotamentis in jam dicta Q. Calabri Paralipom. qua de re diſputationem in præſenti omitto. Certe Smyrnæa tellus aluit Cointum, nam lib. XII. v. 307. ipſe ſe Muſarum ocibus paſcendit Smyrnæ operam dediſſe profitetur:*

Sed manet ignotum quo tempore degerit ævum,
Et qua ſtirpe ſatus, qua functus morte quieſcat.

Floruiſſe tamen virum ſub Monarchia Romana jam maximam orbis terrarum partem ditione ſuæ complexa, conjicit tam laudatus Laur. Rhodomanus *loco citato. Scripſit autem* Cointus *ſuaviſſimo Orationis genere Paralipomenon, ſive* prætermiſſorum *ab Homero libros XIV.*

(2245.a) QUINTI HORATIANI nomine circumferri ſcripta *Theodori* PRISCIANI notat *Neander* Natalit. Medicinæ p. 96. ſed hunc ſupra OCTAVIANUM HORATIANUM dici monuimus.

(2246) QUINTIL HORATIEN: *Charlet* FONTAINES: *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 590.

QUINTINUS v. *Leodigarius.*

QUINTUS *Julius* v. *Hilarius.*

(2247) *Antonius* QUIRINGUS quomodo ſit Scipion Herrico, v. ſupra in AQUILINIO, ex Viſiera Alzata *Villani.*

(2248.) QVIRINI Pegei nomine, prodiit *Art Apophtegmatica*, Das iſt / Kunſt-Quelle denckwürdiger Lehr-Sprüchen und ergötzlicher Hof-Reden in 3000. Exempeln/aus allerhand Sprachen/ꝛc. angewieſen / und mit 30. Schertz-Schreiben vermehret. 1655. in 8. cujus libro primo, ex octo locis diale-

dialecticis petendi occasionem sententiosæ & argutæ locutionis docet auctor, ac deinde exemplis probat. Accesit deinde *Artis Apophtegmaticæ Continuatio*, Fortgeleitete Kunst- Quelle denckwürdiger Lehr-Sprüchen/ &c. in 3000. Exempeln angewiesen/ und mit einer Zugabe 20. besonderer neuer Abschrifften vermehrt/ Nürnberg 1656. 8. Eos libros esse *Georgii Philippi* HARSDORFFER, Patricii Norici, docet *Dn. Geisler.* dec. 2. num. 7. Itemque *Georgii Neumarck* Palmbaums c. 12.

Witten. Diar. Biograph. anno 1658. & *Weissius* præfat. in Poesin suam Hodiernorum Politicorum sive de argutis inscriptionibus, sub finem & in opere ipso lib. 1. c. IV. n. XII. p. 395.

QUIRINUS v. *Refrigeratorius.*

(2249.) QUIRINI *Reuteri* librum *de S. Cœna* esse potius *Casparis* PEUCERI, asserit Wolfius Tom. II. Memorab. pag. 956. cui adde *Symbolam Maestrichtianam* hanc:

QUIRINUS REUTERUS.
Scripsit *refutationem Epistolarum Rodingerii & Monavii*, de prognosticis Cometarum, an sit illa DUDITH dubitat *Foetius* de prognosticis Cometarum Cap. ult. p. ult. 94. med.

(2250.) Joannis QVISTORPII, Junioris, D. Rostochii, edita *Pia desideria* 1663. ex observationibus cordatissimi Parentis eidem cognominis, adornata fuisse, Inclyta Facultas Theologica Rostochiensis in præfatione illius scripti testatur; id quod annotat etiam *Theophil. Spizelius* Templi honoris pag. 202. optans illa desideria in consuetudinem & effectum deduci.

*** *** ***

R.

RABANUS v. *Maurus.*

----- v. *Saavedra.*

RABBINI v. *Amstelodamenses.*

(2251.) RABIA: ELIEZER FILS DE JOSE GALILEEN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

(2252.) RABUS, *Ludovicus*: L. GYNCER où GYNZER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

RABIN v. *Benoni.*

(2253.) *Cætus* RACCOVIENSIS *adversus Jacobum Palæologum de Magistratu Politico* scriptum Auctorem habet *Gregorium* aut *Georgium*, utroque enim modo scribitur, PAULLUM: ut ex *Hornbec.* Apparat. Socin. 30. 57. docet *Symbola Normanniana*, quæ ex eod. *Hornbec.* loco pag. 3. & *Hotting.* Bibl. 383. addit *Racovienſem cætum* poni pro CRACOVIENSI.

Pro Racovienſibus responſio ad Palæologum pro suo agnoscitur à *Fausto* SOCINO, in epistola *ad Christophorum Morſinium* anno 1595. 3. Febr. ut indicium facit *Sandii* Bibliotheca Antitriniar. pag 65. Confirmantem hoc citat *Symbola Normanniana Hoornbec.* Appar. Socin. 30. 57.

(2254.) RACH où RAH: CHASDAI où CHASDA *de Babylone. Baillet* liste des Aut. deguis. p. 591.

(2255.) RACEMIUS: *Francois* DE LA MOTTE LE VAYER. *Baillet* liste des Aut. deguisez p. 591.

(2256.) RADAK: *David* KIMHI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

RÆMUNDUS v. *supra Florimundus.*

(2257.) RAG: GAMALIEL ET GERSOM, v. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 592.

(2258.) Hieronymus RAGAZONUS, est *Carolus* SIGONIUS v. *Rhod.* n. 21. XXI. Scav. 47.

Hieronymi RAGAZONI Comment. in Epist. Familiares Ao. 1555. ex officina Aldi Manutii per Paulum Manutium excus, quibus quo tempore quæque Epistola scripta sit: indicatur, id, quod etiam *P. Manutius* postea ex eo mutuatus, in suam editionem transtulit. Caroli SIGONII, hujus vitam & scripta enarrantes Itali vernacula, sua *Grassi* & *Ghilini*, nullam ullius horum Pseudonymorum scriptorum mentionem faciunt. Videatur *Lorenzo Grassi* in Elogiis Litteratorum Italice Venet. 1666. in 4. editis parte 1. pag. 151. *Girolamo Ghilini* Theatri litteratorum Italici part. 2. pag. 56. *Henricus Ernstius* tamen Observationum variar. lib. 2. c. 36. de omnibus hisce tribus libris testimonium perhibet, quod *Sigonio* debeantur, addens librum *de Senatu Romano* antiquitatis studiosis valde commendandum: *Ragazonii* vero nomine edita in Cicero nem frustra Paulo Manutio hactenus à viris doctis assignata esse. *Starovolscius* in vita Jo. Sarmolci centuriæ suæ n. 19. pag. 39. ipsi huic magno Exercituum Generali, & Polonici,

„Regni Cancellario librum de Senatu Romano „tribuit, cum alio *de perfecto Senatore, ſic accurate „confecto, ut adveterum etiam ſcriptorum laudem per„veniret. Scevenius* rationem furti Sigonio facti „notat, quod auditoribus ea ſcripta dederit. Ex„tat vita & obitus ejusdem *Samoſey* deſcripta per „*Adamum Burſium* & Simonidis Pœmatiis ex Bibl. „Joach. Morſi Lugd. Bat. 1612. in 8. publicatis „ſubjuncta cujus pag. 79. reliqua ejus ſcripta lau„dantur, at hocce de Magiſtratu Romano ſilen„tio præteritur.

Carolo *Sigonio* etiam tribuit Commentarios hos *Teiſſier.* Tom. II. des Eloges des hommes ſavans p. 47. addens illos à quibusdam P. Manutio eſſe adſcriptos, inter quos eſt Theod. Adam. *Siberus* Tom. II. Oper. p. 458. (a) citante *Symbola Ranſchiana.*

(a) Symbola Rauſchiana.

Manutio adſcribit Theod. Adam. Siberus T. II. Oper. p. 458. Epiſt. *Illud abs te in præſentia quæro, quis ille* Ragazonius *fuerit. Equidem, ne quid diſſimulem, nomen hoc non ſine cauſſa in ſuppoſitiis habeo, & ſub eo ipſum* Manutium *arbitror latere, cujus etiam ex officina A. 1555. liber primum prodiit. Quod quo magis credam ſtilus facit, qui Manuciano ſtilo, quamquam hic aut ovum aliquod, ſimillimus eſt.* Caſelius *noſter* Sigonium *arbitratur. Quem ego Symbolam conciliſſe, facile credo: totum volumen ita confeciſſe* (Sigoneitas, *ut ille ait, olfiat*) *non credo.*

(2259.) *Cintio* RAGGILLI *anagrammatico* involucro tegit *Giacinto* GRILLI, ut docet la *Viſiera Alzata* Pentecoſtes num. VIII. p. 101. 102. hic adjecta.

VIII. CINTIO RAGGILLI. Pier Franceſco Minozzi Cigno ſublime delle Chiome, a p. 23. d'una lettera à *Franceſco* N. in Siena, furiera del *ſaggio Poetico Impatienze d' Amore*, fà mentione d'una Apologetica, e concettoſa di *Cincio Ragilli.* Queſta lettera parmi fuſſe ſcritta al famoſiſſimo Legiſta, ed eloquentiſſimo Oratore, e Poeta PierFranceſco Guano Nobile Genoueſe, da cui inteſi eſſer Anagramma di *Giacinto Grilli.* Fù ſtampata in 4. ma non mi ſouiene da chi, ne doue, vedutala ſolamente una volta à caſo in moſtra nella bottega di Teramo Codelaſſo Libraro in Genoua, quando l' haueua in Canneto.

(2260.) RAGUSA, *Hilarius à Franſois* MACEDO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 591.

(2261.) *Thoma* RAHDINI perſonato nomine editum Romæ libellum ab Hieronymo EMSERO *contra Lutherum*, vide in *Lutheri Oper.* Tom. Jenenſ. I. fol. 360. f. & fol. 363. & fol. 371. ac alibi paſſim in refutatione *Emſeri.*

(2262.) RAIMOND, *Denis. Claude* GIRARD & *Noel* DE LA LANE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 591.

(2263.) RAL: RESCH LAKIS. *Baillet* liſte p. 591.

(2264.) RALBAG: LEVI FILS DE GERSON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 591.

(2265.) RAM: MEIR. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 591.

(2266) RAMACH: MOISE COHEN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 591.

(2267.) RAMBAM, eſt RABBI MOSES MAIMONIDES ut indicat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. poſt N. pag 93. remittendo ad hunc ubi pag. 423. citat Animadverſiones *in Rambam* in Tractatum de Numero Præceptorum.

(2268) RAMBAN eſt RABBI MOSES BAR NACHMAN Gerundenſis, indicio Thomæ *Hydei* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 93. remittendo nos ad *Moſen Nachmanidem*, ubi tamen nullum ſub *Rambani* nomine ſcriptum allegatur. p. 472. col. a.

(2269.) RAMBAN: MEIR FILS DE NATHAN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 592.

(2270) Carlo RAMELLO. Perſonatum nomen eſt FAUSTINI Salemi Neapolitani, qui ſub eo edidit Venet. 1621. tractatum *de B. Virginis Præſtantia, ejusque Sacratiſſima Conceptione docente Toppio* Biblioth. Neapol. p. 80. (a)

(a) Toppius Bibliothec. Neapolit. pag. 80.

Fauſtino Salerno, *Napolitano, Monaco Certuſiano, Filoſofo, e Teologo eminente, fù il vero Autore dell' opera, che và in Iſtampa, ſotto nome di* Carlo Ramello *in Venetia nel 1621.*

De Beatæ Virginis præſtantia, ejusque Sa-“ cratiſſima Conceptione, & Sanctificatione, &“ quam perinde ejus Gloria in Sancta refulgeat“ Eccleſia: cui tripartitum Pſalterium additum eſt,“ quo Chriſti & Mariæ magna trophæa cernun-“ tur. In lucem edita per V. J. D. Carolum Ra-“ mellum. Venet. an. 1621.

Come per relatione veridica hauuta da' Padri di S. Martino, nel cui Monaſtero fù anco Procuratore: ove viſſe, e morì con gran opinione di bontà di vita. Et un Commentario, in Pſalmos, che M. S. ſi conſerva in S. Martino di Napoli.

RAMIREZ v. *de la Piſcina.*

(2271) *Laurentii* RAMIRESII DE PRADO nomine quod editum eſt Antvverpiæ in 4. *Pentecontarchon*, ſeu *Quinquaginta militum dux*, ſub Ramireſii etiam nomine citatum à Nicolao *Antonio* Biblioth. Hiſpanicæ Tom II. pag. 8. col. a. idem ab aliis Franciſco SANCHEZ DE LAS PROZZAS, ab aliis *Balthaſari* DE CESPEDES adſcribi notat eadem Bibl. Hiſpan. Tom. I. p. 362. (a)

II. *Commentarios* RAMIRESII in *Martialem* & in alios Auctores Animadverſiones Præceptori ejus *Francisco* SANCHIO aſſignare mavult *Bailletus* dans ſes Jugemens des Auteurs Tom. II. Part. II. num. 1. pag. 463. (b) v. & de *Prado*.

(a) Nicolaus Antonius Bibliothec. Hiſp. Part. I. p. 362.

Pentecontarchon, *quod* Laurentii Ramirezii *à Prado editum fuit nomine, interpolatum ab eo tantum, à* Sancio *noſtro conſcriptum* Scioppius *exiſtimavit in memorantum Conſultationum ſecunda; ubi de authoribus agit lingua Latina. Aliit Author creditur ejus operis* Balthaſar de Ceſpedes *jam laudatus Sancii gener ac diſcipulus*, Ramirezii *Magiſter. De quo nihil nobis liquet, nec temere derogandum exiſtimamus magno nomini, atq; in aliis æque doctis comperto, quod hujus operis inſcriptum eſt fronti*

Hiſpana hæc — — —

(b) Anonymi Jugemens des Savans ſur les principaux Ouvrages des Auteurs 2. Pariſ. 1685. T. 2. Part. 2. N. 1. p. 463.

Il eſtoit fort jeune quand il donna let Commentaires ſur Martial *qui luy attirerent les loüanget de* Scaliger *& des autres Scavans; le* Pentecontarque *& diverſes notes & obſervationes ſur les Auteurs. Mais comme on jugeoit que les belles Remarques qu'on y trouve étoient au deſſus de la portée on les a attribuées à ſon Maitre le celebre* Sanchius des Bruſſes. *C'eſt pourquoy nous n'en parlerons qu'au Traité des* Plagiaires.

RANUTIUS v. *Gherus*.

- - - - v. *Gigatus*.

- - - - v. *Higatus*.

(2272.) *Chriſtophori* RANZOVII Equitis Holſati *Epiſtola ad Georgium Calixtum*, Profeſſorem Helmſtadienſem, Qua ſui ad Eccleſiam Catholicam acceſſus rationes exponit, Romæ anno 1651. Typis Hæredum Ludovici Grignani in 8vo. Auctorem habet *Lucam* HOLSTENIUM, indicante *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia 1. pag. 24. (a) quæ & conjectura eſt *Molleri* Iſag. ad Hiſtoriam Cherſoneſi Cimbricæ Part. II. pag. 100. nec ipſum Holſtenium id diffeſſum DD Olao *Svebilio* Romæ 1655. menſe Majo, cum ipſi hanc epiſtolam donabat, memorat *Symbolæ Normannianæ*.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia 1. pag. 24.

Si crede, che la detta lettera a nome di quel Signore foſſe ſcritta dall Oſtenio, *non oſtante, che detto Oſtenio venga in eſſa lodato a 2. & 27. viſta menzione d' alcuni volumi di lettere eruditiſſimo manoſcritto de gran Card.* Sileto.

RAPHAEL v. *Fulgoſius*.

v. *Moneta*.

(2273.) RAPHÆLINGIO editore, ut præfert titulus, prodiit *Willelmi Abbatis in Canticum Canticorum Paraphraſis Gemina*. Prior *Rhythmis* latinis, altera Veteri *Lingua Franciea*, cum obſervationibus Franciſci *Junii*. Amſtelodami 1655. Verum non hunc *Raphelingium* aut RAPHELENGIUM, Editorem eſſe hujus ſcripti, ſed *Paulum* MERULAM aſſerunt Monatliche Unterredungen 1691. pag 717. (a)

(a) Monatlicht Unterredungen 1691. pag. 717.

Man nennt ſonſt dieſen gelehrten Buchdrucker *Raphelenginm*, wiewol nicht er / ſondern *Paulus Merula auctor* iſt von der *Edition* des *Willerami*, die aber *Lambecius* ſo ſehr von *tinem MSto* der Kayſerlichen *Bibliothec* zu *differiren* gefunden / daß er eine neue *Edition* nöhtig zu ſeyn erachtet wie der Herr Morhof *p. 320.* erwehnet / und zugleich des *Junii Notæ* lobet / als worinnen viel ſonderliche Dinge enthalten wären.

(2273.) RAPITUS Renovatus, Antoine où André PICCIOLO douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag 592. Antonii tamen Piccioli Rapiti Renovati Centenſis nomine citat *Hyde* Biblioth. Bodlej. poſt N. p. 56. *de manuinſpectione*, ſeu *Chiromantia* libros tres Bergami 1587. in 8.

(2274.) RASBA : SALOMON FILS D'ADRATH. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 592.

(2275) RASBAG. SIMEON FILS DE GAMALIEL. *Baillet* p 592.

(2276) RASBAM: SAMUEL FILS DE MEIR. *Bailleti* liſte p. 592.

(2277) RASBI : SIMEON FILS DE JOCHAI. *Baillet* p. 592.

(2278.) RASCH : SALOMON, SIMEON, &c. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 592.

(2279) RASCHAT. SEM TOB, où SCHEM TOF. *Baillet* p. 592.

(2280) RASCI: SALOMON ISAAKI, plutot, que SALOMON JARHI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez 592.

(2281) RAT: TAM FILS DE MEIR. *Bailleti* liſte p. 592.

(2282) RATRAMUS vide *Bertramus*.

(2283) RATISBONENSIS COLLEGII SOCIETATIS Jeſu nomine edidit *Jacobus* BALDE Jeſuita Germanus : Templum Honoris à Romanis conditum, apertum virtute Ferdinandi III. nunc eidem Regi Romanorum coronato deſcriptum dicatumque à Collegio Ratisbo-

nensi S. J. Ingolstadii Typis Georgii Hænlini 1637. in 8. vide Sotvel. Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu p. 357.

RAVENNAS Petrus, v. *Chrysostomus.*

RAVMUNDUS Martinus v. *Galatinus.*

(2184) Raphael RAYMUNDUS Comensis, quomodo cum Condiscipulo *Raphaele Fulgoso* (de quo *supra*) diviserit lectiones Præceptoris communis, *Christophori* CASTELLIONIS, easque publicaverit uterque v. Cl. *Thomasium* de plag. litterar. §. 129. Ego nil sub hoc nomine excusum vidisse memini.

RAYMUNDUS v. *Lullius.*

\- - - *de Sabaude.*

(2185) Josephi RAYNALDI nomine, *Franciscus* RAYNALDUS, Jesuita Italus, edidit *Lumen hominu devicti*, Romæ 1633. in 24. *Alegambe* p. 131.

Confirmat eadem *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 246. col. b.

(2186) William RAYNOLDS nomine citantur in Catalogo *Hydeano* Bibliothecæ Bodlejanæ post N. pag. 96. col. b.

(I.) *Refutation of Mr. Whitakers Cavils against the annotations of the New Testament* Paris. 1583.

(II.) *Catholick fait conc. Christs last Supper, against* Berengarius and Bruce. Autvverp. 1593. 8vo. Addit autem ibidem *Hyde*, Auctorem hunc esse eundem cum *Guilielmo* REGINALDO, cujus nomine idem p. 98. citat *Calvino Turcismum*, Antvv. 1597. in 8vo.

(2187) De *Mingo* REBULGO, las *Coplas* num *Joanni* MENÆ an vero *Roderico* COTTÆ rectius tribuat, sollicitus disquirit Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispan. part. II. pag. 212. In *Cottam* tamen magis inclinare ipse videtur. (a)

(a) Nicolaus Antonius Biblioth. Hisp. part. II. 212.

D. Thomas Tamajus de Vargas *videtur adjudicare* Cotæ *huic* las Coplas de Mingo Rebulgo, *Satyram scilicet refricantem sui sæculi mores, juxta inscriptionem Dialogi, de quo statim dicimus, quam Joannes Mariana Ferdinando Perez del Pulgar, qui ei notas fecit, lib. XXIII. cap. XVI. Historiæ Hispanæ adscribit. Alii hanc* Joannem Menam *habuisse auctorem non temere suspicantur.* Dialogo entre el Amor y un Cavallero viejo: *quem vidimus editum Medinæ campi apud Franciscum del Canto 1569 in 16. cum hac inscriptione.* Dialogo &c. becho por el famoso autor Rodrigo Cota & Tio natural de Toledo, & qual *compuso la Egloga que dizen de Mingo Rebulgo y el primer autor de Celestina que algunos falsamente atribuien a Juan de Mena. Quam notam si admittimus, tribuamus nostro erit opus.* — — — — — — — — — — Las Coplas de Mingo Revulgo.

RECARED v. *Simeon.*

(2188) *Marci* a RECHLINGEN. *Dissertatio Politica de Universali Monarchia* ad Taciti Hist. Lib. LXXIV. Argent. 1625. & 1631. *Johanni* FREINSHEMIO adscribitur in Indice *Bibliothecæ Oxenstiernæ* indicante *Symbola Normanniana.*

REDIVIVUS v. *Menippus.*

(2189) REFRIGERATORIUS. *Quirinus* KUHLMAN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 592.

(2190) *Adrianus* REGENWOLSCIUS, cujus *Systema Historico-Chronologicum Ecclesiarum Sclavonicarum* Ultrajecti An. 1652. in 4to prodiit, non est alius quam *Andreas* WENGERSCIUS, JUNIOR, Polonus, qui idem opus revisum ac auctum sub titulo *Sclavonia Reformata* IV. libris comprehensæ Amstelodami 1679. in 4to denuo publicavit. Idque publice jam monuit *Sluterus* Propylæi Histor. Christ. p. 99. 100. editionis novissimæ in 4. Adde *Moller.* Homonymoscopiæ p. 102. Excellmus Syndicus von *Maestricht* addit: *Andreas Regens Volscius* dedit ao. 1651. ex bibliopolio Joh. a Waesbergæ Ultrajecti historiæ Ecclesiasticæ Ecclesiarum Sclavonicarum lib. 4. in quarto qui postea anno 1679. ex eodem bibliopolio prodierunt mutato tantum titulo, & adjecta appendice sub nomine, credo, vero Andreæ Wenggrscii, quod factum credo, quia primo prodeunte libro, auctor vivebat, qui postea mortuus erat, ideoque bibliopolæ nomen verum præfixerunt.

(2191) Wilhelmi REGINALDI *Calvino Turcismus*, hoc est, *Calvinana perfidia cum Mahometana collatio*, facta libris 4. Antvv. 1596. in 8. & 1610. item Colon. 1602. quod fit *Guilielmi* GIFFORDI, docet *Scaven.* num. 76. de quo vide *infra* ad nomen *Rossæi.* Huic scripto oppositum est Reformati *de Turco Papismo, libram unum, cui adjuncti sunt de Turco Papistarum calumnii, adversus* Guilielmi Giffordi *volumen contumeliosissimum, quod ille Calvino-Turcismum inscripsit, libri 4.* Londini 1605. in 8. unde publicè jam patuit auctor, quem *Nebulonem* vocat in ficta sua Juditha *Eberhard à Weihe*, sub persona *Mirabilis de bona Casa* p. 35. v. *Voet.* p. 190. & 191. Disp. de Atheismo.

Et GIFFORDIO quidem adjudicavit etiam *Deckber.* de Scriptis Adespotis pag. 152. & *Wttten.* in Diario Biographico ad d. 11. April. 1629. *Reginaldo* tamen constanter tribuunt *Pitseus* de Scriptor. Angl pag. 791. *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. post. N. pag. 96. & clarissimus *Caveus* in Epistola data ad me 8. Id Xbris 1676. Islingthonio: Ubi addit imperfectum à *Reginaldo* opus hoc relictum; cui deinceps à *Giffordo* ultima saltem manus imposita sit. Quod & sine dubio attendit *Symbola Normanniana*, dum perperam scriptum hoc *Reginaldo* ausferri observat. Notabile hic est *Marginale* sequens *Diecmanni: Non* augeat Gulielmus *Reginaldus Pseudonymorum* numerum, sed una cum *Giffordo* Calvino-Turcismo

Auctor

„Auctor est: ad eundem planè modum, quo „Hugo Sunfordus & Robertus *Parkerus* libros 4. „de descensu Christi ad inferos scripserunt. *Reginaldus* enim *Calvino-Turcismum inchoavit, Giffordus absolvit*, etsi unius Reginaldi nomen in titulo editionis Antverpiensis Anno 1597. 8. quator, ejus etiam tantum nomen concessum & præfixum privilegium Regium ostendat, ut clarè indicat Giffordus, qui non tantum in Epistola Dedicatoria Calvino-Turcismi, hunc librum opus suæ fidei concreditum vocat, sed & subjectam breuem præfationem ad Lectorem his verbis: Hanc Calvinisticæ perfidiæ cum *Mahomet*ana collationem, quam vir doctissimus Dominus Gulielmus Reginaldus magno labore & industria cæperat, sed morte præventus ad perfectum finem adducere non potuit, divino favente numine tandem absolvi, & enucleatam, atque accuratius digestam in lucem emisi. *Hæc ibi* Giffordus. Paullo post concludens: *Tuum erit communibus meis & amici mei frui laboribus, & pro fructu, quem legendo decerpes, utrique nostrum bene precari.* (Et verba), Londini 1604. in 8. *Hujus scripti αὐτωνύμως* Lond. 1604. 8. editi, quod itidem habeo, auctor est celebris, Angliæ Theologus, *Matthæus Sutlivius*, ut *Voëtius* Disp. Select. G. I. p. 1145. & Bibliothec. Stud. Theol. p. 550. observat, quod hic obiter, quia ad Anonymos pertinet, annoto.

REGIUS v. *Goraddivus.*

(2292) REGIUS NICOLAUS: *Chevrier* FRANCKEN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 592.

(2293) REGIUS SELINUS est BASILIUS MONERUS de quo & supra in Christiano Alemanno actum. Ejus extat cum titulo J. U. D. Rechtliches Bedüncken von der Defension, und Gegenwehr wieder die Tyranney der Obrigkeit 1632. Unde Dr. Thurmannus diversum & junior em longe Monnero conjectabat. vide & de Scriptore hoc Huberti *Mosani* Bericht von der Calvinischen Lehre p. 66. item q; *Masii* treues Lutherthum p. 237. §. XVII. ubi *Basilius* inquit, *Monerus* (unter dem Nahmen Regii) thut nichts anders, als daß er den Reichs-Ständen ihre Rechte vindicirt. Man schlage nur Hortlen der auf lib. 2. cap. 30. da er auch beweiset, daß der Käyser so wol an die Capitulationes, als ein ander Reichs-Glied verbunden sey.

(2294) Valeriani REGNATII nomine *Astrolabium*, sive *utriusque planisphærii, universalis & particularis usum* scripsit, Romæ 1610. in 4. *Odo* MALCOTIUS, Jesuita Belga, teste *Alegambe* pag. 360. quod *Valerius Andr.* pag. 704. & *Fr. Sweertius* pag. 587. quidem suppresso nomine auctoris factum esse testantur, attamen fictitium nomen ambo silent.

Et cum eis *Wtenius* Diar. Biograph. anno 1615. ad d. 14. May.

(2295) REGULUS, ALBONESIUS: THESEE AMBROGIO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 592.

REINARDUS v. *Onesimo.*

REINBOTHIUS v. *Borthenius.*

REINERUS v. *Sionatus.*

(2296) *Hartman* REINHOLDS: Reime dich oder ich freße dich Scriptum Satyricum Auctorem eundem habet cum scripto cui titulus: Kurtzweiliger Redner/ judicante Morhofio Unterricht von der Teutschen Sprach pag. 436. i. e. Dominum Johannem RIEMERUM.

REINOLDUS v. *Heidensteinius.*

(2297) Petri REISERII *Iter Romanum de Peregrinationibus, honore reliquiarum, invocatione Sanctorum &c.* 1624. in 8. scriptum, esse *Joannis* STALPARDI VAN DER WILEN J. U. L. Hagæ Comitani. p. 566. Bibl Belg. testatur *Valerius Andreæ.*

Tribuit & huic Auctori scriptum hoc *Wittenius* in Diario Biograph. ad an. 1630. sed tanquam tacito nomine editum.

(2298) Jo. RELFENDSO Heromontanus *de Summa Principum Germanicorum potestate*, ubi de Regimine Principatuum Germanicorum, ut & Juribus Statuum Provincialium plurima, incidenter vero de Statu Imperii Germanici, ex fundamentis Historico-Politicis noviſſime nonnulla differit. Anno 1669. in 12. absque loci typographique mentione prodiit. Eum deregit hisce verbis Dominus *Geiselerus* dec. 2. n. 10. *Literas indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius scripti non alius videatur auctor, quam Joannes Wolfgangus* ROSENFELD. Eum auctorem Domini Affinis mei, summi Philosophi *Joannis Feldeni*, in anonymis n. 211. laudati, discipulum fuisse, statim ex ipso scripto sum suspicatus, & pro certo postea comperi. Optima Dni. Feldeni b. m. Manuscripta ab ipso Præside Cizensi posideri, ac prælo promptа offerri Bibliopolis Eorum catalogo proinde hic quoque meum in præfatione J. Cti perfecti editum (a) hic augere volui, debui, sub lit. (b) cæteroqui & Scriptum hoc inter ea quoque est, quæ Personatus *Galiottus Galeacius*, Salmasianorum judiciorum continuator, censura sua notavit. Qui idem *Rosenfeldio* Juris tum doctorando adscribit. Liber ipse complectitur pagg. omnino 276. in capp. distinctus XIV. præmisso brevi Auctoris proæmio, & *Henricii* cujusdam epistola gratulatoria. Prodiit contra eum scriptum unius foliі in 12mo sub titulo *Anti-Relfendio* P. TULLII HIERANI, Libelli de Summa principum Germ. potestate calumniæ oppositus *pro* LIGARIO SCHADEO. 1670. id est, ut ex tractatu apparet, *pro* ECCLESIASTE ERFURTENSI, quem seditiosæ concionis arguisse videbatur *Relfendio*. In hoc scripto deregitur idem auctor, & *Heldburgensis Francus* dicitur.

(a) Indiculus Manuscriptorum *penes me extantium edituri, communicandorum operum illustrium dum viveret Professoris primum in Academia Julia*

Conſiliarii dein Principalis intimi Anhaltini Johannis von FELDE *Affinis mei, atq; Præceptoris bononatiſſimi.*

1. Analyſis Ethicorum Nicomachicorum Ariſtotelis. (*Inſtar Politicorum impreſſorum ejusdem.*)
2. *Rhetoricorum Ariſtotelis.*
3. *Annotationes in Tacitum, & propoſitionum ad Philoſophiam Practicam, & artem militarem pertinentium Loci Communes ſub titulos redacti.*
4. *De Loeutione emendata Tractatus.*
5. *In Topica Ariſtotelis commentarius, exemplis juridicis meris illuſtratus.*
6. *Compendium Dialectica.*
7. *Analytica, cum notis ad poſteriora Ariſtotelis Analytica perpaucis, at exquiſitis.*
8. *Sophiſtica.*
9. *Metaphyſica. Prolegomena, & connexiones Titulorum juris univerſi.*
10. *Commentarius ad Inſtitutiones Juris.*
11. *Elementorum juris excerpta Contractiora.*
12. *Commentarii ampliores. Quorum utrisque, impreſſorum qua deſunt, pleraque poſſent ſuppleri.*
13. *Geometria ſcientifice adornata initium.*
14. *Compendium Aſtronomica.*
15. *Geographica.*
16. *Scitaterica artis.*
17. *Aſtrologia, qua ipſius Auctoris genitura in exemplum exhibetur.*

(b) Ex Roſenfeldiano Catalogo accedunt.

18. *Tr. Theolog. ad Dict. Pauli 1. Timoth. I, 15.*
19. *Diſp. de Uſu Scientiar. Mathemat. in reliquis diſciplinis:* gedruckt.
20. *Differt. Phyſica de Cœlo.*
21. *Scientia Phyſica it. diſcurſus medici, impr. de general. animal:* nicht *compl.*
22. *Mataeologia:* nicht *compl.*
23. *Fr. abſol. de bona opinione parandâ & mala evitanda:* wol *elaboriret.*
24. *Theologia ſpeculativa.*
25. *Scient. Grammat.* nicht *compl.*
26. *Poſtilla.*
27. *Differt. inaug. de Jelichiana* gedruckt.
28. *Differt. de potiſſima ſcientia Principio ſ. definitione:* gedruckt.
29. *De Ordine & diſſ.*
30. *De miniſtratione Geometrica.*
31. *Ad Jus Bibl. & inſp. Limn.* beydes nicht *compl.*

(2299) RELIGIOSO, *Pio: Jeromo* GHETTI. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 593. v. Pius.

(2300) REMIGII Remenſis *Commentarius in Epiſtolas Pauliomnes* edidit ex veteri Miſſto, uti habet titulus, Romæ 1598. *Jo. Baptiſta* VILLALPANDUS, Jeſuita Cordubenſis, Moguntiæ 1614. in fol. recuſos. Eos eſſe HAIMONIS, Epiſcopi Halberſtatenſis, probavit fuſe *Rivet.* Crit. ſacr. l. 4. c. 27. toto, quod egregiè diſſimulavit Jeſuita, *Theoph. Raynaudus* de mal. & bon. lib. p. 153. 154. ipſius vitula ſtrenue arans. Nam quæ de alio Remigio adfert, ſunt *ſpina ericaque, aut ſi quid vilius iſtis:* vide citatos *Oleario* Abaci Patrologici p. 403.

Remigio abjudicatos Commentarios hos Haymoni reſtituit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. VII. p. 176. (a) Addit *Hott.* Script. Supp. 90. & *Seld.* Syned. l. 565. margò Normannianus. Sed & *Haymoni* ad hodiernis Criticis eos abjudicari, & vel REMIGIO LUGDUNENSI, vel REMIGIO, MONACHO Autodurienſi, quem male Epiſcopum aliqui nominant, ſupra in *Haymone* vidimus. Adde *Miræi* Biblioth. Eccleſ. p. 167. & 209. Cavei Hiſtor. liter. Scriptor. Eccl. p. 395. *Dalæum* de cultu relig. p. 639. *Albertin.* de Euchariſtia lib. 3. p. 937. Addit Excell. Dn. Syndicus von *Maſtricht.* (b)

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques T. I. p. 176.

Il y a enfin un Commentaire ſur les Epitres de S. Paul, que quelques uns attribuent à Remy d' Auxerre, *qui eſt* d' Haimon. *Il fut imprimé d' abord à Rome en 1598. ſous le nom de Remy Archevêque de Reims, par les ſoins du Jeſuite* Villalpandus *connu par ſon Commentaire ſur Ezechiel, & enſuite réimprimé à Maïence en 1624.* Villalpandus *l' avoit attribué à S* Remy *Eveque de Reims qui a baptiſé* Clovis. *Mais tous les Critiques ont reconnu auſſi tot que cette opinion étoit inſoutenable. Car comment* S. Remy *mort au commencement du ſixiéme ſiécle eût-il pû citer la Regle de Saint Benoiſt, Bede, la Vie de Ceſaire d' Arles, &c. Le ſtyle & la maniere dont il eſt écrit ſont aſſez voir que l' Auteur eſt du neuvieme ſiecle: Mais on ne convient pas à quel Auteur il doit être attribué. Les uns le donnent à* Remy d' Auxerre; *d' autres à* Remy de Lyon, *& enfin pluſieurs à* Haimon d' Halberſtat, *dont il porte le nom dans pluſieurs Manuſcrits, & dans deux editions de Paris de 1536. & de 1608. Cette derniere opinion paroit la plus vraiſemblable. Car il eſt certain par le témoignage de Sigebert & de Tritheme, qu' Haimon avoit fait un Commentaire ſur S. Paul: celui-ci eſt tres-ſemblable aux autres Commentaires d' Haimon; on y voit la même methode, la même maniere d' ecrire, les mêmes tours, dans la plupart des Manuſcrits il porte ſon nom; enfin il lui étoit attribué cent ans après ſa mort, du temps de* Fulbert & d' Yves de Chartres. *Il y a au contraire tres peu de Manuſcrits qui le donnent à Remy d' Auxerre; & Sigebert qui parle de ce dernier, ne met point, au nombre de ſes Ouvrages aucun Commentaire ſur S. Paul; il eſt donc plus raiſonnable de l' attribuer à* Haimon qu' a Remy.

(b) Remigius Remenſis.

Hoc, id eſt, nono ſeculo, & quidem præcipiti, vixit auctor Commentarii in Paulum à Villalpando *ſub falſo* Remigii Remenſis *nomine publicati: cujus eſſe non poteſt. Doctiſſ. Uſſerius opus* Remigio Lugdunenſi *tribuebat.*

chat. Hiſtor. Gotthes-Schalci pag. 175. eſſe revera Remigii Altiſſiodorenſis *Albertinus noſter lib. 3. de Euchar. pag. 937. ſolide demonſtravit.*

Remigius Rhemens.

Ei affinguntur explicationes in Epiſtolas Paulinas, quæ ſunt Haymonis: vid. Hotting. *in Elencho ſcript. Suppoſititior. p 90.*

(2301) *Franciſci* RENATI, Equitis Gallo-Belgici opera ſtudio prodiit Lugduni in 8vo. *Apologeticus Tripartitus pro D. Auguſtino, triplici epiſtola per modum libelli ſupplicis &c.* Cujus Scripti Auctorem facit la Viſiera Alzata Pentecoſtes num. IV. pag. 108. Fra. Carlo MOREAU aut MOREO, verbis adſcriptis.

XV. *Apologeticus Tripartitus* pro D. Auguſtino *triplici Epiſtola per modum Libelli ſupplicis &c.* Opera, & ſtudio FRANCISCI RENATI, Equitis Gallo- Belgici. Lugduni in 8.

Il libro è Pſeudonimo, ma di Scrittore da poterſi laſciar vedere con la Viſiera alzata. Diede occaſione à queſta Scrittura vn libro publicato in fauella Spagnuola, il cui titulo nella noſtra è

Il Candelier d' Oro del tempio di Salomone in cui leggiermente la Religione del P. S. Agoſtino reſtaua offeſa. Vn Religioſo d' eſſa dotto al maggior ſegno, conoſcendo, che l' Opera fuſſe più degna d'eſſer confutata con piaceuolezza di ſali d'argutie, che con riſpoſte ſenſate, volle al Serio dare compagno il giocoſo. Lo fece più per ſuo compiacimento, e per leggerlo ad amici, che per voglia di publicarlo: che però gli venne rapito di ſoppiato, e perche egli non ſe n' accorgeſſe prima d' eſſer vſcito dalle ſtampe fù mandato il M. S. à Lione: e per leuargli l' occaſione di dolerſene in vece del proprio che è Fra CARLO MOREAV ò MOREO gli venne addoſſato quello di *Franceſco Renato* Caualier Gallo-Belgico. Gli Autori del Candelier d'oro diedero vn memoriale contro il libro alla Sacra Congregatione dell' Indice: della quale vennero diſapprouati gli Scherzi non le dottrine dell' Opera conforme ſi dichiararono. Penſarono quelli d' hauerla vinta: quando doppo qualche anno leuatoſi l' Autore la maſchera, e con la Viſiera alzata, dal ſuo fondaco vſci queſta nouella produttione.

VINDICIÆ QVADRIPARTITÆ *pro D. Auguſtino, & Auguſtinianis:* ſiue *Epitome omnium quæ diputari hactenus ſolent circa D. Auguſtini Opera quædam, Monachatum, Habitum, Regulam, Calceaturam: Antiquitatem Ord. Er. ejuſque Approbationem, & Reformationem. Vbi examinatum Candelabrum Aureum,* ſiue *Coronologia* — — — — — — — — — *Opera ac ſtudio F. CAROLI MOREAV. Ord. Erem. S. Auguſtini Communit. Bituricen. Antuerpiæ apud Gulielmum Leſteninm A. M. DC. L. 4.*

Penſoſſi dagli Auuerſarii di procurarne vna nuova Cenſura; ma era meglio per loro d' attendere à viuere, e non cercar altro, che ſe bene à lui fù commandato di portarſi da Parigi à Roma, egli ſi liberò da total moleſtia con queſta ſcrittura, veramente degna del' Autore.

Ad Eminentiſſimos S. R. E. Cardinales Sacræ Congregationis Negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitis pro Vindiciis Quadripartitis F. CAROLI MOREAV Ord. Er. S. Auguſtini *Apologeticus* Die 11. Octob. M. DC. LI.

Queſto *Apologetico* fù dall' Eruditiſſ. P. D. *Antonino Diana* C. R. Teatino communicato a F. Angelico, ed egli ne fece copia, e l' aggiunſe alle Vindicie, dalle quali non ripugnando il Bibliotecario dell' *Aproſiano* l' hò potuto oſſeruare.

(2302) REINMUNDI RIMANDI Preſburger Kirch- und Schulen-Verluſt: Franckfurt. A. 1684. 4. Eſt ſcriptum Germanicum, in quo Hiſtoria eſt compræhenſa templorum & Scholarum Polonienſibus Lutheranis violenter à Pontificiis ereptarum; Francofurti ad Mœnum in exilio a me conſcripta. Eſt hic tractatus Diario Europæo incertus: ut docet *Symbola Mollero Altorfina*.

RENATUS v. *ſupra* à Fonte.

(2302. *a*) RENATUS IVO; *Philippus* PFLAUMER, *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 593. v. Ivo.

RENATUS v. *Devireus.*

- - - *à Valle.*

- - - *Veridæus.*

(2303) RENE CLERC: *Jean* le NOIR. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 593.

RENE v. *ſupra* FRANçOIS.

RENOLZUS v. *Donus.*

(2304) REPOS, *Cher:* Porcheres LAUGIER. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 593.

REPPONE v. *Marſilio.*

RESENE RUNECLUS HANEDI v. *Gibronte.*

(2305) *Le Cardinal* de RETS. Sub ejus nomine prodierunt in publicum *lieeræ Circulares ad omnes Epiſcopos Francia*, quæ Auctorem verum habent Abbatem de la TRAPPE, uti judicant *les Nouvelles de la Republique des lettres Junii* 1685. pag. 655. (a)

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres. Juin. 1685. p. 655.

On nous aſſure que durant les quérelles du Cardinal Mazarin & du Cardinal de Rets, *il ſe jetta de toute ſa force dans la cabale de celui ci, & qu' il an étoit la plume quand il s' agiſſoit de faire une Piéce Satyrique contre l' autre; qu' il fut l' Auteur de la Lettre Circulaire du* Cardinal de Rets *a tous les Evéques de Fran-*

co

ce, & que cela lui fit perdre ſa fortune par l' adreſſe de Cardinal Mazarin.

(2306) *Andreæ* REICHLINI nomine prodiit anno 1614. in 4to *Paraneſis ad Iſaacum Caſaubonum, qua de Combuſtione libri* Vorſtiani *de Deo in Anglia facta, & nonnullis epiſtola ad Cardinalem* Perronium *inſertis cum ipſo expoſtulat* Auctorem verum eſſe *Valentinum* SMALCIUM Gothanum Cœtus Sociniani Racovienſis Paſtorem; ex *Epiſtolis Præſtantium & Eruditorum virorum præcipue Remonſtrantium Theologicis* Eccleſiaſticis Amſtelod. 1684. p. 395. ſeqq. num. 240. indicat *Symbola Flensburgo Molleriana.* Confirmat *Sandius* in Bibliotheca Antitrinitariorum p. 103. quæ addit ſub nomine A. R. id eſt ANDREÆ REICHLINI editas Racov. 1514. in 4to.

(II) *Notas in libellum Smigletii*, quem refutationem vanæ diſſolutionis Nodi ſui Gordii appellat. *Scherzerus* (pergit Sandius loc. cit.) Auctorem vocat *Andream* RADECIUM, quod unde habeat mihi incompertum eſt, v. Jo. Albert. *Faber.* Decad. Decadum n. 86.

(2306 a) REICLIN, *Jean: Richard* SIMON. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 593.

(2307) *Monſieur de* REUCOURT, dont il y a une *lettre inſeré dans l' avis important à Mons.* Arnauld eſt le *Marquis* de HEUCOURT, comme nous l'apprend l' *Hiſtoire des Ouvrages des ſçavans* Novemb. 1692. p. 134. (a)

(a) Hiſtoir. des Ouvrages des Scavans Novemb. p. 134.

Cependant l' on a inferé depuis quelques mois dans un petit livre, qui s' appelle, Avis important à Mr. Arnauld, &c. une lettre de Mr. de Reucourt, *qui porte que Mrs. Arnauld étoient quatre freres nez & morts Huguenots: que l' aîné étoit pere de Mr. Arnauld, de Mr d' Andilli, & de l' Eveque d' Angers, & qu' on ne ſait point à quel âge ils ont changé de Religion. Ce M. de Reucourt dont on a produit la lettre, eſt un le* Marquis de Heucourt: *or je vous envoye une copie de ſon deſaveu formel. Il ſe plaint que cette lettre eſt une fauſſeté qu' on luy ſuppoſe: qu' il n' a jamais rien ecrit de cette nature, & que l' on ſe ſert mal-à-propos de ſon nom pour chagriner Mr.* Arnauld.

(2308) *Michaelis* REVEZ ab Arragonia, *de Trinitatis erroribus libri ſeptem* Baſileæ 1531. in 8. ſub *Michaelis* SERVETI nomine citantur à *Geſnero* Biblioth. Univerſ. fol. 512. col. a. & hunc verum eſſe horum librorum Auctorem ex *Hornbeckii* Appar. Socin. 16. docet *Symbola Normanniana*, vide Nicolai *Antonii* Bibliothecam Hiſpanicam part. II. p. 235. & *Hottingeri* Bibliothecar. lib 3. c. V. pag. 422.

(2309) REUNALTII NOGLI *Lituus Belli Sacri* Vincentiæ 1646. 8vo Auctorem habet D. *Lorenzo* LONGO docente la *Viſiera Alzata* Pentecoſt. n. XL. p. 129.

XL. REVNALTII NOGLI *Lituus Belli ſacri adverſus Turcas* à Chriſtianæ Reip. Principibus gerendi Sanctiſſ. D. N. INNOCENTIO X. P. O. M. Vincentiæ ap. HH. Franciſci Groſſi M. XLVI. 8.

REUTERUS v. *Quirinus.*

(2310) REYMAECKERIUS, *Franciscus Carolus: Franciscus* CAUVE. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 593.

(2310. α) *Arnoldi* REYNESII *Judicium de Exercitationibus ſacris* Martini Schoockii Philoſophi, Ultrajecti, 1658. 8. Sub hoc nomine ſe occultaſſe *Leonardum* RYSSENIUM, ex Synopſi impuræ Theologiæ Remonſtrantium, & Diſſert. de Prædeſtinatione notum, literarum tranſpoſitio docebit. Adde Salomon *van Til* Salems Vrede p. 61. *Symbola eſt Diecmanniana.*

RHADINUS v. *Radinus.*

(2311) RHAMNUSIO Satyro Maſtige Severino auctore præſcripto, prodiit *Apologia Judicialis, qua cujusdam Fortunii infortunium Liceti licentia lata ſententia cohibetur, cum annotationibus circumſpecti viri* Erotimi Didaſcalici, *Ludimagiſtri Wildoxienſis*, Oldenburgi 1636. in fol. Eam *Joanni* RHODIO, Dano, adſcribebat fama Patavii, meo adhuc tempore, tum ex ſtylo, tum ex nominum convenientia; (*Rhode* namque Germanicis idem quod Παιρὸς Græcis denotat) tum ex aliis conjecturis nata, nec uti mihi videtur falſa.

Et adſcripta ei hæc Satyra etiam à *Wittenio* in Diario Biographico ad d. 14. Febr. 1659. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs degviſez p. 593. vide tamen quæ ea de re in præfatione *Rhodianis* præmiſſa olim monuimus: ubi tam conſtanti fama, quæ *Rhodium* ſcripti hujus Auctorem volebat, nihil tamen certi ſtatuebamus. Et facile nunc ſententiam mutamus cum tam confidenter la *Villani Viſiera Alzata* Pentecoſtes num. XXXIX. pag. 128. 129. (a) perſonato hoc Rhamnuſio aſſerit velari inclytum Medicum *Stephanum Rodericum* DE CASTRO, cujus Encomium & reliqua ſcripta vide apud Nicolaum *Antonium* Biblioth. Hiſpan. Tom. II. pag. 235. 236. ubi tamen de hoc perſonato ſcripro nullum planè Veſtigium.

(a) Villani Viſiera Alzata Pentecoſtes n. XXXIX. p. 128.

XXXXIV. APOLOGIA IVDICIALIS qua cujusdam FORTVNI infortunium LICETI licentia, lata ſententia cohibetur Auctore RHAMNVSIO SATYRO SEVERINO. Cum Annotationibus *circumſpecti Viri EROTIMI DIDASCALICI Ludimagiſtri Vvildoxienſis. Oldenburgi, apud Succeſſores Joannis Gutenbergii Anno M. DC. XXXVI. fol.*

Autore di queſto Libro fu il dottiſſimo Stefano Roderico de Caſtro *Portugeſe, Profeſſore Primario di Medicina nella Sapienza di Piſa*, præſtantiſſimæ hoc ſeculo famæ [*dice l' eruditiſſimo Raccoglitore degli ſcrittori Illuſtri di Spagna D.* Nicolas Antonio pag. 235. *del Tom.* II.] quem Zacutus Luſitanus, & ipſe ex Batauis non dubitauit Medicinæ Phœnicem, & eruditiſſimum appellare.

appellare. *Penso di poterlo asserire con ogni franchezza maggiore hauendolo riceuuto in dono dal medesimo come cosa sua: che essendo ito à visitarlo datamene l' incombenza dall' incomparabile* Paganino Gaudentio *in Firenze l' Anno* M. DC. XXXVIII. *pochi giorni prima della Natiuità di S.* Gio: Batcista, *dal suo Figliuolo D.* Francesco *me la fece consegnare. Stimo però che sotto nome d' EROTIMO DIDASCALICO stia mascherato il* GAVDENTIO.

(2312) RHEDONENSIS Collegii S. J. nomine quæ prodierunt, *Orationes ad Henrici IV. Christianissimi Regis Funus celebrandum, cum illi Rhedonibus, Urbe Armorica præcipua, parentaretur, a Ludovico* CROESOLLIO, Jesuita, Armorico, conscriptæ quod sint, auctor est *Alegambe* p. 310.

Eadem confirmat *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 562. col. a. pro *Cresollio* CRESSOLIUM scribens.

RHETOR v. *Adrianus.*

RHODENSIS v. *Menedemus.*

RHODIUS v. *Simmia.*

(2313) *Erycii* RHONÆI nomine edita est 1613. *Idea reformandi Anti-Christi.* Tomis duobus, cui postmodum *Tertius* accessit Auctore *Johanne* à MUNSTER, sub titulo: Adelicher discours durch welche Mittel der Abfall zu vnsers Zeiten verbessert worden vor Luthero. Steinfurt 1613. Hic Erycus Rhonæus, resoluto *anagrammate* est *Henricus* ORÆUS Assenheimensis Wedderavus, quem etiam sub persona *Joannis de Hyperio* latentem supra vidimus 405. vide Jacobi *Thomasii* dissertationem de Nigello *Wirekero* §. 90. lit. 5. quæ verba supra excerpta sunt in *Hyperio*. Prodiit autem, ut idem docet §. 43. lit. q. Tractatus iste Germanice versus in latinum sermonem Michaele Caspare *Lundorpio*, sed suppresso nomine.

RHYAKINVS personatus est *Johannes* RIVINUS: *Symbola est Mastrichtiana.*

(2314) RIAH où RIACH *Janna* HACOHEN. item. JUDA HAJAT. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 593.

(2315) RIBA où RIBE: JACOB FILS D' ELIEZER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 593.

(2316) RIBAG: JOSEPH FILS DE GORION. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 593.

(2317) RIBAL: JOSUÆ FILS de LEVI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 593.

(2318) *Petri* RIBALDI Peruani nomine quod prodiit Scriptum Satyricum, *Michaeli* PIECZEK Autoritate P. *Babini* tribuunt *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1682. d. 270. Sed nihil præterea de titulo aut contentis Scripti addunt. Vide *Baill.* Catalogum des Auteurs deguisez p. 593.

(2319) RIBAM: JOSEPH FILS DE MEIR. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 593.

(2320) RIBAN: ISAAC FILS DE NATHAN. *Baillet.* p. 593.

(2321) RIBAN: JUDA FILS DE NAHMAN. *Baillet* p. 593.

(2312) RIBASCH: ISAAC FILS DE SCHESCHAT. *Baillet* p. 593.

(2323) RIBAZ: JOHANAN FILS DE ZACHÉE. *Baillet* p. 593.

(2324) *Benuccio* RIBOBOLI da *Mattelica*, cujus nomine extant Italice *le Trè Sirocchie* est *Benedetto* BUOMMATTEI, Academico Fiorentino, ut docet *La Fisiera Alzata* Hecatostes n. XX. p. 38. (a) itemque *Cinelli* Bibliotheca volante Scanz. V. p. 10. (b)

(a) Villani Alzata Hecatostes nu. XX. pag. 38.

XX. BENEDETTO BVOMMATTEI accademico Fiorentino diede alla luce.

Le Trè Sirocchie di Benduccio Riboboli *da Mattelica, Fatee da lui in diuersi tempi in occasione di general Stranizzo nella Nobilis. Accademia della C. con la Declamazion delle Campane di Pisa, per Francesco delle Dote* M. DC. XXXV. 4.

(b) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia V. p. 10.

Letre *Sirocchie etc a lata di Beneduccio Riboboli da Mattelica, fatta da lui in diversi tempi in occasione di general estravizzo nella nobilissima Accademia della Crusca, con la declamazione delle Campane Pisa 1635. in 4. A.* M.

Questa è parto della penna di Benedetto Buommattei già Lettor di Toscana favella nell Studio Fiorentino, ed in quella certamente molto pratico, e ben instruito, come l' opere sue dimostrano.

(2325) *Antonii* RICARDI nomine editum à *Stephano* DECHAMPS, Jesuita, Collegii Parisiensis Rectore tractatum: *de Hæresi Jansenianæ ab Apostolica Sede præscripta* Paris. 1654. docent *Hyde* Biblioth. Bodlej. p. 202. *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 184. col. b. quo tamen illum male CHAMES nominat: Ex *Recueil de diverses Pieces publiées pour la traduction du Nouveau Testament* Part. I. pag. 47. 48. *Symbola Diecmanniana*; confirmatque idem *Sotvel.* Biblioth. Scriptorum Societatis Jesu p. 749. eodem personato *Ricardi* nomine addit ab hoc *Dechamps* editam

(II.) *Defensionem Censuræ S. Facultatis Theologicæ Parisiensis* latæ d. 27. Jul. 1660. seu disputationem *Theologicam de libero Arbitrio*, quam tertio sub *Ricardi* nomine recusam notant *Acta Erud. Lipsi.* 1689. p. 429. (a) An & reliqua scripta quæ citat *Sotvel.* loc cit. sub personato hoc nomine, an

vero ſub vero Dechamps prodierint, ut quidem ex ejus l.c. facile colligeret quispiam, cuilibet diju licandum relinquo. De ipſo Scriptore vide diſſertationem ad me loco Programmatis olim ſcriptam epiſtolicam ampliſſimi Domini *D. Mayeri* ſub lit. C. adde *Reiſeri* Urſachen ohne Urſachen an Pater Otto in der Vorerinnerung.

((a) Acta Eruditorum Lipſienſ. Anno pag. 429.

Paulo ante diſputari ſatis rigide, ut refert (Auctor *diſſertationis Epiſtolis* Principis Contii *praemiſſa,*) *& notum eſt, coeperat occaſione libri, quem ſub Auguſtini titulo Cornelius Janſenius Epiſcopus Iprenſis ediderat; & tractatus D. Arnaldi de frequenti communione,* Jeſuita *de* Sesmaiſons, *quanquam non nominato oppoſiti, ad acerrimam defenſionem Jeſuitas accenderat, qui inter alia auctoritatem & gloriam quaſivernut ex diſputatione publica, quam ſub praeſidio Coadjutoris Pariſienſis, poſtea Cardinalis Radeſiani* (de Retz,) *Princeps Contius Anno 1646. d. 10. Julii in Sorbonica palaeſtra habuit de gratia, poenitentia & euchariſtia, tanto elogio a Compiano ea de cauſſa mactatus, ut ſuffragio Cleri Gallicani pro Auguſtino haberi diceretur. Theſes iſtas* Jeſuitam illum *tractatui ſuo de libero arbitrio, hoc ipſo anno, ſub nomine* Antonii Richardi, *tertio vice exciſo, denuo publicatas adjunxiſſe, notat Autor, easdemque editis a Jeſuitis, ſub titulo Bibliotheca Janſeniana & Triumphi veritatis Catholicae libris conſervatas ſuiſſe, & Doctoribus Catholicis annumeratum abiis eſſe Contium, ut ſententiae Jeſuiticae approbatorem.*

(2326) *Annibale* RICCIO Veneto *Collectore* prodierunt

(I.) *Reſponſiones* P. Franciſci Macedi adverſus Propoſitiones Parallelas Fr. J. à Guidiccio lo 1676. 4to.

(II.) *Confutatio* Palinodiae ſub nomine P. Henrici Noris publicatae in 4to.

(III.) *Reſponſa* S. Franciſci Macedi adverſus gerras Germanas Germanitatum Cornelii Janſenii & Henrici Noris 1677. in fol. vide *Cinelli* Bibliotheca volante nella Scanzia II. p. 19. 20. (a) qui quidem Auctorem horum non expreſſe nominat, Franciſcum MACEDUM tamen non obſcure indigitat, quem ſub Riccii perſona latere docet *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 594.

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia II. 19. 20.

Reſponſionet P. *Franc. Macedi Profeſſoris Patavini Veneti Civis, & eae. adverſus propoſitionet Parallelas Fr. Jo. à Guidiccioio, collecta ab*

Annibale Riccio Veneto Sacr. Theol. Baccal. Venetiis Typ. Alex. Pezzana 1676. in 4.

Confutatio Palinodiae ſub nomine P. Henriti Noris publicata in 4.

E ſtampata ſotto il medeſimo finto nome d' Annibale Ricci, ebenche non vi ſia il luogo dell' impreſſione: carta, e 'l carattere è lo ſteſſo, che quello dell' opuſcolo detto diſopra.

Reſponſa P. *Franciſci Macedi, Minorita Luſitani, Magiſtri Coimbricenſis, Lectoris ſui ordinis Jubilati, Profeſſoris publici Patavini, Exlectoris Regii Madriti, Pontificii Romae in alma Sapientia, & in Collegio de propaganda Fide, Exqualificatoris S. Officii Romani, Concionatoris, & Conſiliarii Regis Chriſtianiſſimi, & Sereniſſ. Luſitania Regis Hiſtoriographi Latini, Veneti Civis* XXXXVII. *librorum editorum, majorum minorum & aliorum plurimorum libellorum M. S. S. Auctoris, &c. Adverſus gerras germanas Germanitatum Cornelii Janſenii & Henrici Noris, collecta ab*

Annibale Riccio Veneto S. Theol. Baccal. Venetiis Typ. Alexandri Pezzana 1677. in fol

Queſt' opera paſſa i ſei fogli, eſſendo dodici, ma perche ho inſeriti in queſta ſeconda Scanzia la maggior parte degli Opuſcoli di queſta celebre controverſia tra 'l P. Macedo, & il P. Maeſtro Noris, non era dovere che io la paſſaſſi ſotto ſtilenzio. Il nome d' Annibal Ricci non vi è dubbio che è finto, e dall' ſtile ſi riconoſce chiaramente chi ſia l' Autore di queſti tre opuſcoli ſtampati ſotto tal finto nome.

Confutatio Pſeudepiſtolae ſub nomine P. *Henrici Noris per dolum publicata in fol.*

E queſto opuſcolo pure ſi conoſce eſſer uſcito dalla medeſima penna de' trè ſuddetti.

(2326.a) *Joannis Pauli* RICCII nomine editam eſſe a *Petro* DE LA TORRE RAMILA, Complutenſi *Spongiam Operum* Lupi Vegae notat Nicolaus *Antonius* Bibliothec. Hiſpan. Part. II. pag. 198. (a) addens eandem ſub perſona etiam URE PI RUITANI Lamirae ab eodem editam, refutatam eleganter à Franciſco *Lopio* & Alphonſo *Santio.*

(a) Antonius Biblioth. Hiſpan. Part. II. pag. 198.

Petrus de la Torre Ramila, Complutenſis, aliquando Grammatica artis praceptor, mox Madriti hoc jam munere vacuus ſibi hanc curam temere impoſuit, ut ſcripta quaque laudatorum hominum contracto Supercilio expenderet. In hu adverſus Lupum Vegam Virum hac aetate clariſſimum ac totius Poëtica artis eximium decus calamum ſtringens, dedit foras;

Spongiam illius operum, cum ſub nomine Vrepi Ruitani Lamira, tum ſub Joannis Pauli Riccii; ſed ne impune ei cederet, opportune curarunt Franciſcus Lopius Aquilarius Madritenſis Expoſtulationem Spongia, Alphonſusque Santius Sacra Lingua Complutenſis Profeſſor Appendicem ejusdem Expoſtulationis eleganter conſcribentes.

RICENUS v. *Thraſybulus.*

RICHARDUS v. *Antonius.*

(2327.) RICHARDI à *S Victore* nomine citatur à *Caveo* Hiſtor Literar. Script. Eccleſiaſt. p. 468. col. b. *tractatus Excerptorum in libros IV. diſtinctus.* Verum hunc ſuſpectum ſibi pronunciat *Miraus* Bibliothecae Eccleſiaſt. pag. 167. (a) imo vero vult plane eundem eſſe, cum libris Excerptionum HUGONIS, aut ſaltem ex illis deceptum aſſerit D. Georg. *Calixtus* de numero librorum V. Tom. §. LXXVII. pag. 141. (b) v. à S. Victore.

(a) Miraeus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 167.

Inter

Inter alia habentur libri quatuor Exceptionum, quos non esse legitimum Richardi fœtum, sed alterius cujuspiam ætate posterioris, probat Bellarminus in Catalogo.

(b) Calixtus de numero librorum V. T. §. LXXVII. p. 141.

Richardus de S. Victore, natione Scotus; Hugonis tempore claruit, & in eodem, cujus ille vel Abbas vel Prior fuit, monasterio prope Lutetiam vixit: quin eadem de numero librorum Canonicorum, qua Hugo habet, Exceptionum libro 2. capiti nono inseruit. Nempe e libris Excerptionum Hugonis decerpti sunt hi quatuor libri Richardi: Imo dum perlustro & inter se contendo, animadverto libros quatuor Richardi (quos ei sane Tritheimius tribuit) non esse diversos a quatuor prioribus libris Hugonis. Excerptiones itaque dicenda ha quoque fuerint, qua hactenus Exceptiones inscribuntur. Caput autem, quod utrobique vigesimum quartum est libri primi, deceptum est ex Altercatione Synagogæ & Ecclesiæ, de qua superius dictum fuit. Observari itaque debet, Bellarminum libro de scriptoribus, ubi de hoc Richardo, hisque Exceptionum libris agit rem acu non tetigisse.

(2328.) RICHARD, *Joannes Christophorus: Jean* PASSERAT. *Baillet* liste des Auteurs deguisé. p. 594.

RICHARDUS v. *Antonius.*

(2329) *Dodo* RICHEA, cujus *Theatrum Funebre Epitaphiorum novorum Antiquorum Seriorum Jocosorum* 1673. Salisburgii prodiit, non est diversus ab *Ottone* AICHERO Professore Salisburgensi, a quo 1676. editus est *Hortus Inscriptionarum*, ut ita loquar, non ex Epitaphiis Collectarum. Verba sunt Clarissimi Dni *Weisii* de Poësi Hodiern. Politic. seu de Argutis Inscription. lib. I. cap. II. p. 36. Confirmat hæc ex Jac. *Beckeri* Decadibus MStis Scriptorum Anonym. & Pseudon. *Symbola Flensburgo-Molleriana.* Indicaverat etiam ante jam *Konigius* Bibliothec. Vet. & Novæ p. 691. a. & *Beughem.* pag. 3. Bibliothec. Historico-Chronologicæ *Anagramma* nominis addiderat.

(2330) RICHELIEU, Jean Armand: *Amable de* BOURZEYS, N-DE L' ISLE-MARIVAULT & autres Docteurs. *Baillet* liste des Auteurs deguisé. p. 594.

(2331) RICHER, *Pierre-Jacques* SPITAME. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 594.

(2332) *William* RICHWORTH, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. post N. pag. 107. col. a. tractatus anglicus inscriptus: *Dialogues conc. the judgment of Commonsense in the choise of Religion.* Paris. 1640. in 8vo Eidem loc. cit. vero nomine dicitur *Thomas* WHITE Anglus *ex Albiis.* v. *Baillet* Dictionaire Tom. I. p. 474. B. & *Anonym.* n. 1977.

RICRUNTUS v. *Borrhomæus.*

(2333) *Johannes* RIDEVALLUS Anglus, Auctor multorum Scriptorum fuerunt ordinis Minorum S. Francisci an Eremita Augustinianus, pluribus disquirit *Villani* nella Vitiera Alzata Pentecost. num. XXI. p. 115. Auctoritate tamen *Pitsei* de illustribus Angliæ Scriptoribus anno 1330. num. 495. p. 425. ad Augustinianos eum refert, ut ex verbis ejus hic adscriptis patebit. (a)

(a)

XXI. GIOVANNI RIDUALO. *In proposito di questo Scrittore, sentiamo quello ne dice il* Vvadingo: *IOANNES RIDEVALUS* Anglus quem Iosephus Pamphilius, & alii faciunt Augustinianum, Vvillotus cum plerisque Minoritam &c. *Nocinsi le di lui sillabe* GIO: RIDVALLO Inglese che da GIVSEPPE PANFILO, e da altri li dice Agostiniano, però dal WILLOTTO, e dalla maggior parte s'ascrive à Minoriti, *e perciò senza meditar di vantaggio lo mette di quelli nel Ruolo. Piano, P. Vvadingo, chi sono questi* plerisque? *E da Voi* gratis dictum, *ed io* gratis *vi posso replicare, che possono esser Scrittori dell' Vtopia. Al vostro* Henrico Vvillotto *si contrapone* Giuseppe Pamfilo: *ad un semplice Fratè uni i sconos; E non sapete meritar più fede questi che quelli? Il libro del* Vvillot *fù stampato del M. D. XXCIX. e 'l Pamfilo dell' XXCI. Onde à lui toccata mano, E poi* Giovanni Pitseo *Inglese Dottore di S. T. Decano di Liverduno in Lorena, che non è Religioso, e conseguentemente non incrassato con le pareti, nel suo libro de* Scriptoribus Angliæ Illustribus. *Parisiis apud Rolinum Terry. & Sebastianum Cramoisy M. DC. XIX. 4. dice essere Agostiniano. Però per chiarezza maggiore di questo possono leggersi li Tomo V. agl' anni di Cristo M. CCCXXX. del secolo XLXXXVII. della Relig. C. M. XLIV. pagina 470. §. 29.*

(2334) D. RIEDELIUS, Ecclesiæ Landshutanæ decanus, aut sub *Riedelii* nomine Jacobus BALDE Jesuita, edidit *Caveam Turcarum* oppositam libello Dominici *Gravina*, Dominicani, cui titulus: *Vox Turcarum.* Verba sunt Magnifici Domini d. Joh. Friderici *Mayeri* in Dissert. inscripta: *Bellarminus mala fidei postulatus* à Domesticis fidei hab. Kilon. ad d. 18. Januar. 1693. §. XII. p. 16. *Sotvel* hæc dissimulans inter reliqua Balde Scripta hoc non memorat. Biblioth. Societ. Jesu pag. 356. 357. Videantur quæ de illo habet *Symbola Mastrichtiana* sequens: Infamis libellus sub nomine supposititio Domini *Riedelii* SS. Theol. Doct. & Ecclesiæ Collegiatæ Landishusanæ Decani, *Cave a Turcarum* vid. de eo *Philadelphum de novo lacu*, de Modernis Jesuit. moribus pag. 16. & seq. Suspicio Jesuitas Monachii fuisse & inter eos *Jacobum* BALDE. Est verum quidem nomen, sed is non est auctor Scripti sub ejus nomine emissi vid. ibid. p. 18.

(2335) RIGBERII nomine latere voluiſſe P. *Gabrielem* GERBERON notat *Bailletus* des Auteurs degviſez pag. 438. & 849. Scriptis ſub ea larva editis pro more prætermiſſis. Ea nobis exhibet Biblioth. Nov. Auct. Eccleſ. *Du Pin* T. IV. pag. 57. (a) talia.

(a) Du Pin Nouv. Bibl. des Aut. Ecc. T. IV. p. 57.

Dans le meme temps le Pere Gerberon *Benedictin fit paroitre ſous le nom emprunté de* Rigberius, *le Memoire contre Julien, la traduction du Sermon de Theodore de Mopſueſte avec ſon prologue, les deux lettres contre Neſtorius, & le Traitté d' un Neſtorien. Il n' y a pas mis le premier Memoire hiſtorique, parce qu' il eſtoit déja imprimé dans le ſecond tome des Conciles du Pere Labbe. Cette edition de Marins Mercator eſt un tres-petit in 12. imprimé à Bruxelles en 1673. Les Notes de celui qui l' a donné, ne ſont pas ſi longues que celles du Pere Garnier, mais elles ne laiſſent pas d' eſtre utiles & ſi avantes. Il eſt aiſé de voir que cet editions eſtoient défectueuſes: car celle du Pere Garnier n' eſtoit pas tant une edition du Marius Mercator, qu' un grand Commentaire ſur l' Hiſtoire des Pelagiens & des Neſtoriens; & celle du Pere Gerberon ne contenoit qu' une petite partie de ſes Oeuvres: on trouve ni l' un ni l' autre n' a bien conſulté exactement les Manuſcrits.*

(2336) Petri RIGENSIS ſive de RIGA *Aurora*, quomodo interpolata ſit ab ÆGIDIO LEVITA eique inſerta ab eo aliquot ſcripta, vide diſſerentem clariſſimum *Danmium* præfat. ad Lectorem D. Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate ſubjunctæ pag. 10. cujus verba ſub lit. (a) ſubjungimus.

(a) Daumius Præfat. ad Lector. D. Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate ſubjunctæ p. 10.

A Georg. Viccio in Carminibus Eccleſiaſticis; Petri de Riga Aurora *Teſtamentum vetus ac novum amplexa; cujus prima tantum in Membranis a Nob. Barthio ad me pervenit, qui Librum* Eſther *inde in Adverſaria ſua tranſcripſit, unum etiam & alterum Exemplum Lipſiæ in Paulina cuſtoditur; interpolavit autem poſtea* Pariſius Ægidius Levita, *neſcio quis, cujus Præfationem vide apud laudatum* Barthium *animadv. ad Gul.* Bitronem pag. 755. *It forte* Ægidius *Leoninis verſibus adjecit* Jobum, Threnos Jeremiæ, Canticum Canticorum, Acta Apoſtolica, *cum hæc omnia à prima Editione abſint, & alio metro utantur. Hujus forte etiam ſunt* Proverbia Salomonis, *Leoninis item ſcripta Verſibus, qua producit* Albertus ab Eybe *in Margarita Poëtica, Aurora vero titulo laudat Vetus Florilegii Poëtici collector, quæque etiamnum in Italia, teſte* Tomaſino p. 91. *Catalogi Patavini, ſuperſunt. Exſtat ab* Ægidio *Interpolatum Exemplar in Lipſienſi Paulina bibliotheca. Cui altera dehinc interpolata ſucceſſit, neſcio cujus auſu, quam Rhedigerianæ Uratislaviæ cuſtodes, ſi alicubi mutilam, aſſervant; Unde varias lectiones & additamenta liberaliſſime mecum communicarunt Viri Cl. Joh.* Gebhardus & Martinus Hanckius *ejus ibid. Præfecti: Auctor certe in Scholis ante renatas literas triſtiſſimus, & in tot ſublapſi ævi Lexicis frequentiſſimus.*

(2337) *Latanzio* RIGOGOLI di *Nibbaia* eſt *Matthæo* PINELLI, ut ex *Cinelli* docebimus infra in SANTORINI.

RIMA v. *Sammoſto.*

RIMANDUS v. *Reimundus.*

(2337 a) RIMANTEL, *le Sieur de*: Pierre LOMBERT. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 594.

(2338) RIPA, *Cæſar*: *Jean* ZARATINO CASTELLINI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 594.

(2339) Conradi RISS, *de Re Sacramentaria, contra Jo. Pomeranum* 1525. CINGLIUM habet auctorem, teſte *Schlüſſelburgio* in Theologia Calviniſtica, & ex eo *Draudio* Biblioth. Claſſ. Theolog. p. 117.

Zwinglio Michaelem CELLARIUM jungit *Lavatherus* Hiſt. Sacr. p. 16. tanquam ab utroque ſcriptum hoc, quod Conradi Riſſ nomine prodiit, fuerit compoſitum. (a) Quod & facit Symbola *Maſtrichtiana*, allegans ſimul *Bnsholtz*, Ao. 1525.

(a) Lavather hiſt. Sacr. p. 16.

Johannes Pomeranus Eccleſiæ Wittembergenſis Paſtor epiſtolam latine & Germanice excudi curavit, contra novum (ſic enim vocat) errorem de Sacramento Corporis & Sanguinis Jeſu Chriſti, ad D. Joh. Heſſum Vratislavienſem. Huic epiſtolæ reſponderunt Huldricus Zvvinglius, & Michael Cellarius, *Miniſter Eccleſiæ Auguſtanæ ſub nomine* Conradi Ris.

(2340) RITBA: JOM TOB FILS D' ABRAHAM. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 594.

(2341) RIVERII Chirurgi *Anatomia Corporis Humani.* Pariſ. 1545 ap. Sim. Colinæum. Eſt *Caroli* STEPHANI, ut ex Theod. *Janſſon.* Vita Stephan. 24. indicat *Symbola Normanniana.*

(2342) RIVIERII *Auguſtiniani* nomine editum librum à *Theophilo* RAYNAUDO, cui titulus: *Calviniſmus Religio Beſtiarum* in quo P. *Bauneſium*, Ordinis Prædicatorum, *Eſtium* Cancellarium Duacenſem, Guil. *Gibieuf* Oratorii Presbyterum aliosque plures Catholicos Theologos, quod Moliniſtæ non ſint, Calviniſtis annumerat, indicium nobis facit Index Jeſuitarum, qui in Certamen Theologicum larvati prodierunt, præfixus Tom. III. Operum Petri *Aurelii*, n. XXV. etex eo Antonius Reiſerus in der Vorerinnerung an P. Otten. (a) tacente utraque Scriptorum Societatis Jeſu Bibliotheca, tam *Alegambes* qui pag. 451. ſeqq. quam *Sotwelli*, qui pag. 758. ſeqq. Opera RAYNAUDI recenſet. Addit hic *Diecmannus* quæ ſub (b) exhibemus.

(a) Antonius Reiſerus in der Vorerinnerung an P. Otten.

Da

Da er unter andern gedencket eines Buches/ deſſen Titul iſt/ *Calvinismus, Beſtiarum Religio*, ſo vor etliche und dreißig Jahren zu Lyon in Franckreich unter dem Nahmen *Auguſtini Riverii, Doctoris Pariſienſis, Ordinis S. Auguſtini*, ausgangen / und aber bald darauff zu Rom von der alſo genandten *Sacra congregatione* durch ein öffentliches *Decret*, in den *Indicem librorum prohibitorum*, oder das Regiſter der verbottenen Bücher geſetzt worden / welches er *Petrus Aurelius* einem vielleicht noch lebenden / und unter euch hochgehaltenen Jeſuiten *Theophilo Raynaudo*, als dem rechten Meiſter zuſchreibet.

(b) Nota Marginalis Dietmanniana,

A. Riviere *nomine Lugd. 1630. 12. liber editus eſt, cui titulus:* Calvinismus beſtiarum religio, *& appellatio pro Dominico Bannez de quo v. Hulſemann. de corrept. fraterna pag. 76. Illum Rivierii librum in numerum prohibitorum Roma retulit, ut ex Indicibus Clementis X. & Innocentii XI. pag. 36. videre licet. Larvam huic homini detraxit ipſe larvatus Wilhelmus* Wendrockius *in Notis ad Epiſtol. procinc. Montalti p. 23. ed. Helmſt. ubi ait: Qui videre voluerit ut Thomiſtas pro Calviniſtis Jeſuita traducant, legat Theophilum Raynaudum aſſumptitia larva de la Riviere, in libello, cui titulus, Calvinismus Religio Beſtiarum.*

(2343) RIVIERE, *le Sieur de la: Roch.* DE BAILLY. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 594.

(2344.) RIVINI *Bachmanni* nomine latere Melch. *Goldaſtum* notat *Symbola Schröteringiana.*

(2345) RIXFRIDO à J. *Pitſeo* T. I. Relatt. de Rebus Angl. P. II. p. 153. male tribui *Epiſtolam* LUDGERI Epiſcopi Monaſterienſis *de Svidberti Vita, Electione, Canoniſatione, atq; Miraculis* ad Rixfridum Epiſcopum Trajectenſem, invitoque *Bellarmino* qui eam egregiam vocarit de Scriptor. Eccleſiaſt. p. 187. à Brovvero & Bocharto in Chartarum *ὑποβολιμαίων* cenſum referri notat *Molleri* Iſag. ad Hiſtor. Cherſon. Cimb. part. II. pag. 25.

RO v. *Clerarto.*

(2346) ROBART, *John: Thomas* SURNERTON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 594.

(2347) ROBERTO de Brugis tribuit *Sermonem, habitum in die anniverſaria S. Bernhardi, Valer. Andr.* Biblioth. Belg. p. 795. Eum (a) GAUFFRIDO, vel GOFFRIDO vel GODEFREDO Clarævallenſi Abbati, vindicat *Carolus Viſch* Bibl. Ciſtercienſis p. 122. (b)

(a) Valer. Andreæ Bibliothec. Belg. pag. 795.

Robertus de Brugis, *primus Dunenſis Abbas, ex Ord. Ciſtercienſi*, Sermonem *elegantiſſimum habuit* in anniverſaria die depoſitionis S. Bernardi, *quem Dunenſes Religioſi hodieque legunt.*

(b) Carolus Viſch Biblioth. Ciſtercienſis pag. 122.

Inſuper Henriquez in Fasciculo, *libro 2. diſt. 26. hunc etiam auctorem ſcribit enjusdam* Sermonis (*quem alii tribuunt* B. Roberto de Brugis) *habiti in* anniverſaria die S. Bernardi. *Quem ſermonem nuper etiam (ſub ejusdem* Gaufridi *nomine) edidit* Iacobus Merlonus *Colonienſis paſtor, cum operibus S. Bernardi, aſſerens illum eſſe habitum anno 1163. Quod ſi verum ſit, haud dubie* Gaufridi *eſt, & non* Roberti. *Denique* Seguinus *in Bibliotheca M. S. affirmat illum etiam ſcripſiſſe* Orationem *quandam funebrem, memoria dignam*, in laudem divi Bernardi. *Credo tamen eſſe ipſammet Concionem jam memoratam.*

(2348.) *Caroli* ROBERTI *Defenſionem Eſſatorum Peripati Chriſtiani Alexandro* GOTTEFREDO Jeſuitæ aſſertam vidimus in *Anonymis* num. 200.

ROBERTIUS v. *Darenus.*

ROBERTUS v. *Conſtantinus.*

- - - - v. *Stephanus.*

ROBUSTO v. *Pogommega.*

DE ROCCA v. *Belus.*

ROCCABELLA v. *Ettore.*

(2349) ROCHELLENSIS CONVENTUS nomine quomodo ſcripſerit Monſ. la MILITIERE docet *Symbola Maſtrichtiana* his verbis: Monſ. la MILITIERE nomine *Conventus Rochellenſis* reſpondet Abrahamo *Elimho*, perſonato, vere Danieli Tileno, qvem vide ſuo loco.

(2349 a) RODERICUS RODRIGUEZ perſona eſt *Petri* D'ALVA ET ASTORGA, ſub qua edidit Hiſpanice: *Pleito de los libros y ſentencia del Jnez &c. Dertuſa ut præſert.* 1664. 8v. Cenſuram ſcilicet Scriptorum Dominicanorum. Vide Nicolai *Antonii* Bibliothec. Hiſpan. Tom. II. p. 134. col. a.

RODOLPHUS v. *Grimming.*

RODULPHUS v. *Paſſagerius.*

(2350.) *Hermanno Alexandro* ROELL falſo adſcriptam BROWERI Diſputationem *de principio Cognitionis noſtræ* indicat *la Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique* de l'année 1687. Tom. VI. p. 466. (a) 486. (b)

(a) Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique de l'Année 1687. p. 466.

On examine en 13. th. les 9. premieres Theſes de la diſpute

la dispute de M. Brouvver, *laquelle on attribuë à* M. Roëll.

(b) Ibidem p. 486.

Sur la III. qui est tirée de la dispute de M. Brouvver, *du Principe de nos connoissances, M.* Roell *nie d'être l'Auteur de ces Theses, ce qui paroit assez par la difference du stile. Ce n'est pas qu'il en prouve les sentiments, au contraire il les adopte, les defend.*

(2351) *Conradus* van ROEL, Belga. *Verveceidos libri duo*: in quibus Athos perfoditur & Similace coronatur ab alumnis Adraſtiæ. Ad Stephanum Rodericum Caſtrenſem Luſitanum, Philoſophum & Medicum famoſum, gloriosum, digniſſimum anteceſſorem. Oldenburgi, apud Succeſſores Joh. Gutenbergii 1636. in 8. Nomen eſt fictum, autor LICETUS, indicante *Lindenio* de ſcriptis Medicis pag. m. 139. etſi *König* in Bibl. V. & N. p. 145. notet, ſine dubio auctioris, quam meæ, quæ eſt *tertia*, & ut habet titulus tertia auctior Amſtelodami apud Blaev in 8. majori. Eſt autem ille *Licetus Fortunius* celebris & πολυγραφος. Profeſſor Patavinus. *Mercklinus* hunc librum, ut & alios ad Medicinam non facientes omiſit. Memorat tamen & Belgam eſſe addit *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 595.

(2352) Joannes FISCHERUS ROFFENSIS Epiſcopus v. *ſupra* ubi additur *Poſſev.* Præfat. appar. ſacri.

(2353) ROFFENSIS, *Johannes*: *Richard* MOUNTAGU, douteux *Jean* BUCKERIDGE, plus vraiſemblable. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 595. At Jo. *Launoy* libro cui tit. *Regia in matrim. poteſtas* ita habet citante *Symbola Schraderiana*: *Henricus* Angliæ Rex ſeu' *Johannes Roffenſis* Epiſcopus ſub illius nomine in aſſertione VII. Sacramentorum. Sed hoc quidem ad HenriciRegis nomen pertinebat.

(2354) *Giulio* ROFFO, aut ut legit Baillet us in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 596. *Giulio* ROSSO, larva eſt *Benedicti* JUSTINIANI Jeſuitæ, ſub qua editum ab eo ſcriptum citat la *Viſitem Alzata* Hecatoſtes num. XXII. p. 40. cum titulo: *Riſpoſta di Giulio Roſſo Teologo da Valditaro al Parere di* F. Marc' Antonio Capello Min. Conv. ſopra le controverſie tra' l. S. P. e la Rep. di Venetia. in Roma appreſſo Guglielmo Facciotto 1607. in 4to. *Alegambe & Sotwel* de perſonato hoc Juſtiniani ſcripto ſilent. adi illum p. 59. hunc p. 110. vide infra TORRI.

(2355) *Gelſio* ROGERI, reducto *Anagrammate* eſt *Gregorio* LETI Auctor vitæ Sixti V. Pontificis M. editæ Tom. 2. in 12mo. ut indicat La *Viſitem Alzata* Pentecoſt. num. XIIX. p. 111. his verbis:

XIIX. GELSIO ROGERI. Gli anni paſſati capitò d' Oltramonte in due Tometti in 12.

La vita di SISTO V. P. M. deſcritta da GELSIO ROGIERI, ſtampata ad inſtanza di GREGORIO LETI: non sò doue, per non hauere l'opera proſcritta dalla Sacra Congregatione dell' indice, poco doppo la publicatione, che ſerui à Librari poco timorati di Dio di venderla *quanti plurimi*. Prima d' eſſere proibita fù venduta à caſo da M. F. *Gabriele Maimardi* di Nizza al Paglione, Minor Conventuale gia Provinciale della Provincia di S. Lodouico in Provenza, e connobe ſubito eſſere Anagramma di GREGORIO LETI; onde *Napoliane Giacobi* da Villa Franca non meno amico delle Muſe, che d' Eſculapio per eſſer profeſſore di Medicina, lo ſpiegò con queſto pulitiſſimo, e ſpiritoſo Tetraſtico:

Ut nomen lateat GREGORI *grammate* LETI
GELSIO ROGERI *vertit idemq; ſonat.*
Pontificis XISTI *calamo dum geſta recenſet*
Paſtorem celebrat, cujus Ovile fugit.

(2356) FRANCISCI ROGHI nomine, publicavit Italice *Jacobus* FULIGATTUS, Jeſuita Romanus, *Martyrium S. Abundi Abundantii, Marciani, & Joannu, ex antiquiſſimo Miſſ. depromptum*, Romæ 1638. in 8. *Alegambe* p. 196.

Et cum eo *Sotvel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 365. col. a.

ROLANDUS v. *Mirteus.*

(2357) *Johannis* ROLLEGRAVII nomine quæ prodiit Lauſannæ diſſertatio, *de Religionum conciliatoribus*, *Johanni* GRAVEROLLIO tribuendam cenſent les *Nouvelles de la Republique des lettres* Fevrier. 1686. p. 214. adde *Colomes*. Melanges Hiſtoriques p. 51. Et facile *anagrammatiſmus* hic cuivis apparet.

(2358) ROLLETUS, *Johannes*: *Samuel* PUFENDORFF. douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 595. Prodiit autem ſub Rolleti nomine Stralſundiæ 1678. in 8vo Scarenſchmidus Vapulans breve ſcriptum paginarum ſaltem 32.

(2359) *Franciſcus* ROMANUS ſive *Franciois* ROMAIN, quod *quatuor* ſit *Litterarum* auctor genuino nomine celebris ille *Ludovicus* Ex-Jeſuita Maimbourgius indicium facit *Baile* v. Tom. 2. p. 502. nihil de eo *Sotvellum* agere indicans, quod nec potuit, eo ætatis nec pertingens cum ſua Bibliotheca. *Baillet* Auteurs deguiſez p. 312. de eo ita ſcribit: *François Romain:* c'eſt sous ce nom là qu'eſt deguiſé le Pere *Maimbourg* dans les *quatre* lettres, où il a tachè de concilier quelques opinions de Rome avec celle de France.

ROMANUS v. *Clemens.*

(2360) *Girolamo* ROMAN, quod ſit *Luis de* MONTOIA docet *Villani* Viziera Alzata Hecatoſtes num. XXIV. p. 118. verbis ſequentibus.

XXIV. Fra GIROLAMO ROMAN Lucronienſe publicò ſotto ſuo nome.

Avi-

A Vida du Ven. Padre Fr. LVIS de MONTOIA: In Lisbona M.DC. XXCVIII

Non hebbe in essa altro, che 'l nome, e la diligenza di metterla alle stampe, essendone Autore Fra TOMASO DI GIESV alias De ANDRADA, che morì, anzi passò alla vera vita li xv 1. d'Anno M. D. XXCLI. In proposito del che si può vedere l'eruditissimo D. *Nicolas* Antonio Tom. 1. p. 247.

(2360. α) *Paulus* ROMANUS, sive ut aliis placet *Franciscus* VAV. *Diss. adversus Anton.* Godellum, *Elogii Aureliani Auctorem* (verba sunt *jugem. &c.*) Tom. 4. part. 4. pag. 158. citat. 8. n. MCCCCLIV.

(2360. β) *Fr.* ROMULUS; de quo *Maref.* lib. 2. AntiChr. revel. pag. 39. Martelerius, causarum patronus in Senatu Parisiensi asseruit, Rebellionem excitatam contra Henricum III. per doctrinam abdicationis fuisse confirmatam libro à BELLARMINO Jesuita, edito sub nomine Fr. ROMULI A. 1588. est *Symbola* Mollero-*Aldorfina*. De quo Pseudonymo nil habet *Sotwellus*. v. *Baile* Dictionaire Tom. I. p. 537. ubi docetur scripsisse contra Petrum *Belloy* Apologie Catholique, de qua in eo nomine agit ex professo.

(2361) ROMANI THEOLOGI nomine scripsit *Fridericus* SPE Jesuita Germanus *Cautionem Criminalem* Rinth. 1631. quæ mirifice multis placuit: teste *Sotvello* Biblioth Script. Societ. Jesu pag. 268. col. a. & *Witenio* Diar. Biograph. an. 1615.

ROMANUS v. *Altglaub.*

- - *Eusebius.*

- - - *Theologus.*

(2362) ROMANI Veronensis *ars mentiendi Calvinistica*, est *Caroli* SCRIBANII, Jesuitæ Bruxellensis, qui *Amphitheatrum honoris* scripsit sub nomine *Bonarscii*, de quo *supra*. Testes do *Ghilinum* Theatro d'huomini litterati part. 1. pag. 36. *Alegamb.* p. 72. *Val. Andr.* pag. 126. & *Fr. Sweertium* p. 170.

Adde *Sotvel.* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 532. col. a. *Wiseu.* Diarium Biographicum ad an. 1629. *Freherum* Theatrip. 445. a.

(2362. α) *Dominicus* ROMELLUS. Ejus *Bohemicum Nihil Alchymisticum* A. 1667. in 12 opusculum Colmariæ confecit occasione lectorum ab se opusculorum Germanicorum Bohemi. Sic scribit in Epistola 1690. Altorfio ad me P. P. Daniel *Guilielmus* MOLLERUS.

(2363) *Franciscus* ROMULI nomine contra utrosque *Barclajos* scripsisse Robertum *Bellarminum* S. R. E. Cardinalem innuit *Deckher.* de Scriptis Adespotis pag. 91. Adde *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 595. At *Sotvel* in Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu, ubi de *Bellarmini* Scriptis agit, pag. 720. seqq. hujus personæ non meminit, at contra Guilielmum *Barclajum* editum ab eo librum de potestate Pontificis Maximi in temporalibus asserit pag. 713. col. b. v. *Baile* Dictionaire. Tom. I. 537.

(2364) *Guilielmus* RONDELET Medicus Montispessulanus suo nomine edidit 1655. in fol. librum *de Piscibus Marinis* excerptum ex Commentariis Guilielmi PELETARII aut PELICIER: ut docent *Teissier* Tom. I. des Eloges des hommes sçavans p. 299. (a) *Neander* Natalit. Medic. p. 195. 196. (b) & *Bartholin.* de legendis libris dissertat. II. p. 43.

(a) Teissier Les Eloges de Hommes Scavans T. I. p. 299.

En effet, les Ecrits de Rondelet *ne répondent pas à la grande opinion qu'en etoit répanduë. Il y a sur-tout une chose qui le fait connoitre; c'est le Livre qu'il a fait imprimer des* Poissons, *mais avec d'autant moins de louange, qu'il le devoit plutôt à l'industrie d'autrui qu'à la sienne. Car il avoit tiré des Commentaires de* Guillaume Pelicier *Evêque de Montpellier, personnage de grande érudition, & c'etoit une partie des doctes annotations qu'il avoit faites sur Pline, & qui ont été perduës ou supprimées au desavantage des bonnes Lettres.*

(b) Neander Natalit. Med. p. 195 196. *Hoscæ in eadem Academia extepere* Guilhelmus Puteanus, Blanchiacus: *Poliater postea Gratianopolitanus, vir medica philosophiaque sententia juxta gnarus*: Ludovicus Vassæus, *arte Apollinea scriptisque in publicum editu clarissimus*: Johannes Blezinus, *vir longa artis experientia, ut monumenta qua posteritati reliquit testantur, abunde satis commendatus*: Guilhelmus Rondeletius, *Montispessulanus, cujus nomen maximè posteritati commendas, quod de Piscibus edidit; sed eo minore laude, quod illud potius aliena industria quam sua debuit; nimirum ex Guilhelmi Pellicerii Episcopi Montispelienssis, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctissimarum annotationum, quas ille in Plinium scripserat, magno litterarum dispendio amissarum pars erat. His eo ævi fuere* Martinus Acacia *politissima doctrina ingenium* Johannes Saporta *summus Medicus*: Franciscus Valeriola *magni vir judicii*: Johannes Scyronius *Apollo salutifer*: Antonius Saporta, *ejusdem Academia Decanus: & alii docti Asclepiadei, qui clarii scripta è finibus suis egressi, vivacibus ingenii monumentis nominu sibi perpetuitatem peperernnt, & in posteritatem adfectum elucubrationibus suis sacu superque demonstrarunt.*

(2365) RONDINUS, *Julius*, Samuel PUFENDORPF. douteux. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 596. Extat tamen sub Rondini Nomine dissertatio Epistolica super Controversiis, quæ Samueli Pufendorffio cum quibusdam aliis circa jus Naturale intercesserunt in Eride Pufendorffi Scandica edit. Francof. 1686. in 4to à p. 391. ad p. 420.

(2366) ROQVIUS, ou ROCIUS, où DE LA

LA ROQVE, *Petrus Francis* BAUDOIN. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 596.

(2367) Amandi ROSACII *Epiſtolam Satyricam, Helia* PUTSCHIO, Antverpiano deberi, argumentum ipſius enagrans *Melchior Adami* memoriæ prodidit in vitis Philoſophorum Germ. pag. m. 460. hiſce verbis: Dum Lipſiæ fui, ri-„dicula quædam adornata eſt Comœdia, cujus „& Witteberga Spectatrix fuit. Ea tunc occali-„onem præbuit *Putſchio*, quippe vanitatis omnis „Oſori, & veritatis Amatori maximo, *Epiſtolam* „ſcribendi edendique, ſub alieno tamen nomi-„ne *Amandi Roſacii*. Ea in Epiſtola falſe ac feſtivè „agyrtam quendam accepit, qui impetrato in-„Italia jure, neſcio cujus Comitivæ Palatinæ, „hoceſt, inter alias æruſcapdi Orbis artes, etiam „Poetas (ſi Muſis placet) creandi reportata pote-„ſtate, paſſim locorum per quæ tranſiret, artem „hanc poetificam jactitabat: & vatibus novis, di-„gnis indignis ſ. Μαϛιτικῶς, οις Germaniam imple-„re, dummodo ipſe tantum inde colligeret victi-„ci, quantum ſuo rumini implendo, & famulo & „cani pediſſequis alendis ſufficeret. Hunc ille ho-„minem (cujus nomini hic parcimus) ineptiſſi-„mum, cum non modo videret, ipſum bonis „viris, & non malè de, ſeipſo quondam meritis, „maledicere abſentibus: ſed alios quoque in hu-„jus ſocietatem contumeliæ ac perulantiæ advo-„care, nimirum ſibi jam obnoxios ob aurum & „pegaſos, quos ab eo accepiſſent; novi dere-„pente vates ab ipſius tripode ne prodeuntes: ferre „ſoliginum ac febiarum illam ſobolem candidis-„ſimi pectoris Juvenis non potuit, eorumve ulte-„rius diſſimulare deliria. Quare illam, quam-„dixi, Epiſtolam illis apposuit, quæ Poeticem „illum & Laurivendulum pro eo ac merebatur, „defricat:

Eundem hunc Agyrtham eſſe conjicit Cla-riſſimus Dominus *Ranſchius*, quem joculariter tangit etiam Frid. *Taubmannus* Diſſert. de Latin. Ling. p. 100. & 112. Cæterum ſub *Roſacii* Larva latere PUTSCHIUM ſuſpicantur etiam *Baillet* in Catalogo Auctorum Perſonatorum pag. 596. & *Colomes*, dans ſes Melanges Hiſtoriques pag. 52. Addit *Digemannus* ad Melchior. *Adami*: qui iſtud ex Conr. *Rittershuſii* Comment. de Putſchio p. 15. accepit.

ROSARIUS v. *Amandus*.

(2368) Juliani ROSBEQVII nomine, *Hortatio ad amplectendas Belli Belgici inducias* A. 1609 edita *Dominicum* BAUDIUM verum habet auctorem, docentibus *Valer. Andr.* pag. 192. & *Fr. Sweertio* pag. 221.

vid. *Funcii* Orbis imperans p. 925.

(2369) ROSEÆ CRUCIS FRATRUM nomine Scripta quæ prodierunt, ex THEOPHRASTI PARACELSI Operibus nata conjicit Clariſſimus Dominus *Paſchius* Schediasm. de Curioſis hujus ſeculi inventis, ut in ejus recenſione annotant Monatliche Unterredungen/1695. pag. 526. (a) Quæ conjectura jam olim fuit celeberrimi Theologi D. Nicolai HUNNII in der Chriſtlichen Verrachtung des neuen Paracelſiſchen und Weigelianiſchen Geiſtes pag. 51. num. 40. quitamen ſub eis latere ut plurimum CALVINIANOS, ex eo colligit, quod ſcripta hæc ut plurimum locis Calvinianis prodierint, & Calviniana etiam dedicata ſint. (b). A Chiliasmo fratres hos non abhorrere opinatur *Sagittar.* Introd. ad Hiſtor. Eccleſ. pag. 915. Inſtitutum fratrum horum Collegii Roſiani ex *Moreniі* Fama quæ Lugd. Batav. 1630. prodiit, fuſe examinat *Morhofius* Polyhiſt. Liter. lib. I. cap. XIII. p. 130. usque ad finem capitis, ex quibus pauca ſub lit (c) excerpimus. Perſuaſum autem ſibi habet M. Godfrid *Vockerodt* Introd. in Notitiam Societatum literariarum Sect. II. cap. III. §. XI. Fratres hos opinionem ſui motam non æquare. (d) Platonicorum Placita, quorum plerosque magos fuiſſe docuit *Leſſius de* Juſtitia & jure lib. 2. c. 42. dub. 2. eos & *Paracelſi*tas exoſculari: quorum (conjunctim ita ſub eadem cenſura reputatorum) magicis ſuperſtitionibus ancillantia ſcripta vitanda ſint, ſcribere, M Ehregott Daniel *Colbergius* Diſp. ſua Gryphis-Wald 1693. habita §. V. de tolerantia libror. noxior. §. V. Videritipſe, an ſatis ſolido in re tanta fundamento. Interim idem *Colbergius* P. P. poſtea Griphis valdiæ 1690. edito libro Platoniſch- Hermetiſch. Chriſtenthum cap. VI. toto de fratribus roſeæ crucis fuſe agit, quomodo CHRISTIANUM Roſen-Creutz ſibi fingant Ducem fabuloſe admodum. Ibidem ſcripta eorum & contra ipſos enarrantur longius quam ut hic excerpi poſſint. Adde *Symbolam Maſtrichtianam* (e) cujus fides ſit penes auctores. Certum eſt fabuloſe multa per calumniam innocenti eſſe afficta.

(a) Monatliche Unterredungen/1695. pag. 526.

Gedenckt hierauf des von *Morhofio Polyhiſt. P. I. cap. XIII. allegirten Collegii Roſiani* und bemühet ſich zu erweiſen/ *p.* 116. *ſ.* biß 124. daß die Roſianer und *Fratres Roſeæ Crucis*, wie denn auch *Valent. Weigelius* alle ihre Wiſſenſchaft von des *Theophraſti Paracelſi* Geiſte gelernet haben.

(b) Hunnius von der Paracelſiſchen und Weigelianiſchen Philoſophia. pag. 51. & ſeqq. n. 40. & ſeqq.

III. Zum dritten finden ſich die *Fratres Roſeæ Crucis* oder Roſen-Creutz-Brüder/ von welchen ſo viel Bücher außgangen/ daß ſie kaum zu zählen. Wer dieſe *Fratres* ſeyn/ auch ob warhaftig eine ſolche *Societät* ſey/ oder/ wie ihr *Fama edit. Francof. Anno 1617. p. 5. 6.* ſelbſt davon redet/ ein blinder Philoſophiſcher Aufzug/ und Lucianiſch Märlein/ ſtelle ich meines Theils an ſeinen Ort. Vermuthlich iſts/ es ſeyn entweder müßige Geſellen die mit Narren-Werck die Leute/ als welchen gemeiniglich viel mit neuen Außzügen gedienet wird/ gerne äffen/ deren Fürgehen andere für Heiligthum aufnemen/ und da ſie ſich für Weiſe halten/ zu Narren werden: Oder ſeynd Theophraſti Schüler/ die ſeine Bücher vielleicht wegen der *Medicin* fleißig leſen/ und dadurch auf ſeltſame *Opiniones* welche *Theophraſtus* in die *Theologiam* einge-

eingeführet / gerahten / auch andere / unter ertichtetem Schein darauf zu leiten gedencken. Andere haben vielleicht gemeinet durch Thorheit verständige und geschickte Leute zu sich zu locken / zu welchem Ende die *Fama*, wie gantz vermuhtlich / ausgangen. Dem sey aber allem wie ihm wolle / gebe ich diß einige zu bedencken / ob nicht hinter dieser *Fraternitæt* der *Calvinismus* stecke? Wil nichts davon melden / daß *Zwinglius* und Schwenckfeld gute Brüder gewesen / und Carlstad (der neben *Zwinglio* den Sacrament-Streit erstlich angefangen) auch ein himmlischen Propheten gegeben: Und also in den ersten *autoribus* diese beyde Gesellschaft mit einander sind verbundē gewesen. Man mercke jetzt allein dieses: Die *fama* ist aus einem Calvinischen Ort ausgekom̃en: Daß Calvinisten deroselben *autores* seyn weis fast Männiglich. Das Buch von Offenbahrung Göttlicher Wahrheit / so *Anno* 1619. zu Hanau in Druck ausgehen / und von einem *fratre* durch *præfation* und *dedication* *commendiret* worden / ist allein solchen Fürst und Gräfl. Personen dedicirt worden / die dem Calvinismo beypflichten. *Anno* 1618. ist ein Calvinisch Tractätlein zu Hanau ausgangen mit diesem Titul. *Sylloge an hostia sit verus, cibarius, & συνωνύμως dictus panis? A. FRAT. ROSEÆ crucis donata Johanni Conrado Rhumelio & Martino Piello, utrique medico per Theophilum de vega.* Und dieses alles vielleicht nach dem Exempel Ulrichs Zwingels / der Caspar Schwenckfeldts erstes Büchlem vom Sacrament hervür bracht / mit einer Vorrede drucken lassen / und sich seiner freundlich angenommen / immassen Schwenckfeldt selber schreibt Epist. 79 an Johan Badern Pfarrern zu Landau / *fol.* 673. 675. Der Christliche Leser wolle diesem Ding nachdencken / wird vielleicht mehr *indicia* befunden / wessen man sich künfftig zu dem *Calvinismo* und dieser *fraternitet* wird zuversehen haben. (*sequuntur multa excerpta de origine, fundatore, & doctrina fratrum roseæ crucis.*

(c) Morhofius Polyhist. Literar. Lib. I. Cap. XIII. p. 131.

„Fuere non priscis tantum seculis collegia „talia occulta: sed & Superiori sæculo *Fraternitate* „*Roseæ Crucis* fama percrebuit. Editi sunt de illo„rum dogmatibus & doctrina Theologica libelli „Germanica lingua, qui multum strepitus ubi„que excitarunt. Fuere, qui totam rem pro im„postura habuere, aliqui scriptis Apologeticis in „lucem missis defenderunt. Literæ à multis ad „illos scriptæ, publicisque typis impressæ, sub „spe arcani alicujus indagandi. In Germania „Vir doctissimus Michael *Mejerus* causam illorum „publico scripto egit, cui titulus; *Silentium* „*post clamores*, h. e. Tractatus Apologeticus, quo „causæ non solum clamorum seu Revelationum „Fraternitatis Germanicæ de R C. sed & Silentii „seu non redditæ ad Singulorum vota responsio„nis, una cum malevolorum refutatione, tra„duntur & demonstrantur. Ubi multa etiam „historica de hac societate occurrunt. Scripsit „& Robertus *Fludd*ius defensionem hujus Socie„tatis, & Johannes *Heidon* Anglica lingua varios „de Fratrum Roseæ Crucis doctrina tractatus edi„dit, inter quos hoc titulo unus est: *Infallibilia* „*axiomata Fratrum Roseæ Crucis*, cognoscendi præ„terita, præsentia & futura. Non agitur hoc „libro, nisi de mirabili vi & potestate Numerorum, quibus evocentur genii, & alia occulta „in natura perficiantur. Sed pleraque ex illis sunt „e Scriptoribus de mysteriis numerorum con„gesta.

(d) M. Gottfried Vockerodt introductio in notitiam Societatum Litterariarum, Sect. II. Cap III. §. XI.

Alias vero ille locorum sub ipsum literarum ortum frequentatam esse, Vossius affirmat in libris suis de Historicis Latinis, & quamille in testimonium citat, Celtis per Sodalitatem literariam Rhenanam vita *præfixa est istius autoris poëmatibus, quæ Argentorati sub initium Superioris Seculi lucem viderunt sub titulo:* Conradi Celtis Protucii, primi in Germania poëtæ coronati libri IV. &c. Fraternitas Roseæ Crucis *suis non caruit Laudatoribus, quanquam memoriæ suæ quæstatuerunt monumenta adeo illustria non sunt, ut æquare possint conceptam de Fratribus istis sapientiæ opinionem.*

(e) Symbola Mastrichtiana.

Fratres Roseæ Crucis. *Etus Sectæ auctorem ferunt fuisse* Jungium *Mathematum professorem Hamburgensem. Ita ego in vita Clarissimi viri Joh. Ludovici* Fabritii *à Joh. Henr.* Heideggero *nuper edit. de patre Fabritii, Johanne pastore, tum rectore Gymnasii Scaphusiani pag. 11. & seq.* Etiam Fabritius noster in sermone familiari retulit cum (Parentem suum) adversus *Roseæ Crucis fratres*, Calami telum strinxisse, cujus sectæ auctorem fuisse *Jungium* Mathematicis professorem Hamburgensem, Libertinum, inter pocula, cum sociis à Mundo, per speciosum aliquod εὐφημία illudendum, impie & petulanter conspirantem, & librum, cui titulus est: *Famafratrum Roseæ Crucis* cudentem atque in vulgus spargentem; idem Fabritius noster ex ore Secretarii Heidelbergensis, fraudis illius conscii, confirmavit.

(2370) *Hermanni Esaiæ* ROSENCORBS *Syntagma Observation. Practicarum*, etli primis seculi hujus annis demum typis descripta est, antiqua tamen tempora sapere & CAMERÆ quendam ASSESSOREM Auctorem habere videtur, cui forte subtracta & diu post fata ejus in lucem edita est, quam conjecturam affert *Symbola Anckelmanniana.*

(2371) Christophori ROSETI nomine, scripsit *Gregorius* ROSSEFFIUS, Jesuita Germanus, teste *Alegambe* pag. 165.

I. Responsionem contra monita Osiandri, de falsa Jesuitarum practica.

II. Replicam & Declarationem contra eadem monita.

III. Apologiam pro Societate Jesu, contra Osiandrum.

Vide hæc confirmantem *Sotwell.* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu, pag. 308. col. a. qui addit vertisse eundem Germanice & suppresso nomine suo edidisse *Iter Legatorum Japonicorum* ad Gregor. XIII. Summum Pontificem & *Epistolas* alias *ex Japonia.*

(2372) Guilielmus ROSSÆUS *de juſta Reip. Chriſtiana in Regos impios & hæreticos animadverſione, juſtiſſimaque Catholicorum ad Henricum Navarraum & quemcunq; hæreticum a Regno Galliæ repellendum, conſœderatione*, Antverp. 1592. in 8. larva detracta fiet *Guilielmus* GIFFORDUS, auctor *Caloino Turcismi*, ſi credimus *Scavenio* n. 76. v. ſupra nomen *Reginaldi*. Eundem tamen *Gilberto* GENEBRARDO tribuit p.m Conſul hujus Civitatis, & proavus meus *Vincentius Mollerus*, ut ex adſcripto manu illius nomine in exemplaris, quod penes me teneo, frontiſpicio patet. Ab utroque diſſentit *Henr. Ernſtius* variar. obſerv. l. 2. c. 36. hiſce verbis: *Gallus, cui nomen BOUCHER, ſanguinarium illum & crudeliſſimum librum infeliciſſimo partu edidit*, de juſta Reip. Chriſtianæ in Reges impios & hæreticos auctoritate. *Hic Nebulo poſtquam propter famoſam illam in Regiam Majeſtatem chartam, à deſtinatis Judicibus expulſus eſt, Camerarium, vulgo Cambray, quæ Belgicæ Galliæ urbs, commigravit.* Quibus verbis idem hocce ſcriptum videtur innuere. Pro GIFFORDO tamen facit, quod multa in hoc ſcripto ſunt, quæ cum aliis in *Caloino-Turciſmo* contentis novis figmentis mire conveniunt. Nam c. 4. & 5. Proteſtantium hæreſin ſcribit Mahumetiſmo & Paganiſmo deteriorem eſſe, quod credant animas mortales, & pejus vivant quam athei & beſtiæ, & quod doctrina eorum ſit belluina, Epicurea, & Atheiſmi plena, & quod patinam ſibi Deum ſumant. cap. 10. doctrinam eorum dicit eſſe Machiavelliſticam, imo longe pejorem &c. Sed nec iſtam *Eruſtio* aſſentire prohiberent, modo illum loco citato ſcriptum *Roſſæi* intelligere plane conſtaret, quæ de re nomen *Roſſæi* non expreſſum dubitare me facit.

Et *Boucherium* quidem qui hujus Scripti Auctorem confirmet, nemo in manus meas incidit. Ad *Genebrardum* autem refert Auctor des Calviniſchen Modells des heil. Röm. Reichs / Chriſtianus *Golliet*. Pontificius ſcriptor. cap. 10. pag. 276. apud Lundorp. Tom. II. Act. Publ. Quod ex *Dorſchei* Anticriſi Theol. Sect. IV. qv. 7. dub. 3. notat *Symbola Rauſchiana*. Et huic accederevidetur *Teiſſier* Tom. II. des Eloges des hommes ſçavans p. 271. *Giffordum* Auctorem *Witteuius* ſtatuit Diar. Biogr. anno 1629. itemque Deckher. de Scriptis Adeſpotis 337. propterea notatus *Bello* in ſubjuncta Epiſtola pag. 389. qui ad Jeſuitam quendam refert. Et hic eſt Guilielmus *Raynoldus* aut *Reginaldus* quem ejurata religione Patria ad Pontificios tranſiiſſe, Auctoremque famoſiſſimorum Scriptorum extitiſſe *Turcico-Calviniſmi* nempe & hujus de Reipublicæ &c. Auctoritate, memorat *Wood* Antiquitat. Oxonienſ. lib. II. p. 139. (a) Confirmant hoc uno ore Scriptores Anglici, *Hyde* Catalogo Biblioth. Bodlej. Poſt. N p. 117. col. a. Pitſeus Illuſtr. Angliæ Scriptotibus ad an. 1594. p. 791. qui ex ipſius Giffordi ore ſe id habere aſſerit. Gaddius de Scriptor. Tom. II. p. 70. *Sutcliff* in Bleſſings on Mount *Gerizzim* & the miſerable Eſtat of Papiſts p. 190. indicante *Symbola Normanniana* itemque Catalogus Biblioth. Oxon. monente Symbola *Patzerniana*: GIFFORDO tamen ET RAYNOLDO JUNCTIM adſcribit ſcriptum hoc *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 596. forte quod huic libro idem accidiſſe opinatur, quod *Turcico-Calviniſmo*, quem à *Raynaldo* compoſitum, a *Giffordio* autem expolitum & editum *ſupra* aſſeruimus. Addit *Margo Diecmanianus*: Mihi ad manus fuit aliquando editio Pariſienſis anni 1590. 8. quæ plane nullum auctoris nomen præfert. Jeſuitæ *Roſſæum* ſibi tanquam ſuum objici nolunt. v. *Heilbrunner*. Poſt colloq. Ratisb. p. 76. & ſeq. Auctorem Anglum magis, quam Gallum fuiſſe, inde colligas, quod tam frequentem ad Regnum Scotiæ & Angliæ a Regibus Calvinianis occupatum ſermonem deflectat. C. 4. tot. à fol. 103. ad 153. b. excl. Proteſtantium hæreſin eſſe Paganiſmo deteriorem, Cap. 5. autem tot. fol. 152. b. ad 189. excl. Calviniſmum Paganiſmo longe deteſtabiliorem eſſe contendit. C. 7. §. 6. fol. 267. fin. ait: Calviniſmum eſſe Turcismo deteriorem, ſupra brevitet oſtendimus, & cum volent, vel fortaſſe priusquam volent, infinitis argumentis uberrime probabitur. Adde *Symbolam Maſtrichtianam* (b)

(a) Wood Antiquitat. Oxonienſ. Lib. II pag. 139.

Gulielmus Reginaldus, *vulgo* Raynolds *in vico* Pinhœ, *alias* Pinhavves, *haud procul Exonia, in Agno Devonienſi, natus patre* Richardo Raynolds, *nota hand vulgari Colono &c.*

Conſtat autem ad Pontificios incliuantem Collegii Novi Socinm exniſſe anno CIↃ DLXXII. atque inde aulam Cerviuam aliquandiu incoluiſſe, demum vero compoſita de ſua familiari ad Exteros migraſſe, Romamque tandem conteudentem, ſententiam priſtinam ejuraſſe; unde Romana, Eccleſiarum ut pra ſefert, omnium Matri, reconciliatm eſt. Reliquam oitn partem ſcriptis mandavit Pitſeus, *qui libros hoſce (ne alios omittam) contexuiſſe, & eorum pleroſque ſub* Gulielmi Roſſei *nomine in lucem emiſiſſe perhibet; vid.*

De Reipublicæ Chriſtianæ *in Reges impios & hæreticos* authuritare *Antwerp. 1592. lat.*

Contra Whittakerum *in defenſionem translationis novi Teſtamenti Rhemis editæ Paris. 1583. angl.*

De Sacramento Euchariſtiæ *contra Berengarium & Brucium Scotum Antw. 1593. angl.*

Calvinoturciſmum, *per modum Dialogi. Antw. 1597. item Coloniæ & alibi lat. & alia.*

(b) Symbola Maſtrichtiana.

Guilielmus Roſſæus.

Eſt Reinaldus Jeſuita. *Edidit librum de juſta reipublica Chriſtiana in Reges impios & hæreticos auctoritate vid. Harmaccii deduct. contr. Jeſuitas* p. 121.

Roſſæus Wilhelm.

De ejus libro de juſta Reip. Chriſtianæ in Reges Impios Auctorit. *vid. Judicium* Omii *in differt. Belgica de praxi Theolog. in de inleiding pag. 173. b. & ſeq.*

(2373) *Guilielmi* ROSSEI nomine editam à Thoma MORO *Vindicationem Henrici VIII. Regis Angliæ* & Galliæ, à calumniis Lutheri. Lond. 1523. memorat *Hydæus* Biblioth. Bodlej poſt. N. p. 117. col. (a) & jam ante eum *Miræus* Bibliothec. Eccleſ. part. II. pag. 27. (a) Addit *Symbola Normanniana* Richardi Moryſ. Apomaxin Calumniarum

Cochl.

Cochl. in Henr. VIII. p. 83. vide & *Catalogum Smithianum* p. 15. n. 407.

(a) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. P. II. pag. 27.
Thomas Morus *ſcripſit eruditum volumen in Lutherum titulo* Guilielmi Roſſeri *primo editum.*

DE ROUEN v. *Baſile.*

(2375) ROYAUMONT *Prieur de Sombreval, le Sieur des Nicolas* FONTAINE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 596.

(2376) Petri de RUBEIS nomine, *ad Miſſalis Romani rubricam de occurrentibus in Miſſarum celebratione defectibus, ex approbatis in unum collectis auctoribus, cum nonnullis oppoſitis Exemplis ac doctrinis.* Florent. 1629. in 8. editum ſcriptum *Scipionis de* RUBEIS Florentini, Congregationis Oratorii Romani Sacerdotis, eſſe, notat *Allatius* p. 233.

(2377) ROGERIO RUBINELLI, cujus extat Italice: *Le Conteſe Academiche.* impreſſ. Mediolani 1650. in 8. reducto *Anagrammate*, eſt *Gregorio* BRUNELLO, de quo ejuſque aliis ſcriptis vide *Picinelli* Ateneo dei letterati Milaneſi p. 374. 375.

(2378) *Euſtachius* RUDIUS opus edidit, quod *de humani corporis affectibus dignoſcendis, prædicendis, curandis & conſervandis librum primum* inſcripſit: quem cum aliquot docti Medici legiſſent, qui Hieronymi CAPIVACCI Auditores fuerant, ſanctiſſime affirmarunt, *Rudium* omnia ab hoc ſufſuratum &c. ut ex Theod. Angelutii *Baſtia.* plag. IV. p. 10. docet *Almeloveen* Syllabo Plagiar. p. 34. 35.

RUDOLPHUS v. *Battermann.*

(2379) RUELLE, *R. de la: Theodore* MAIMBOURG. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 569.

(2380) RUFFINI *de ſingularitate Clericorum* liber an ſit *Cypriani*, nec ne v. *Cyprianus.*
Adde *Mahlſürer* Corona Patrum p. 124.

II. Ei vulgo adſcribitur *Joſephi Antiquitat. Judaicarum Verſio latina*, quam tamen Editores Joſephi Anglicani EPIPHANIO SCHOLASTICO, tribuere malunt: ut obſervant Monathliche Unterredungen 1691. p. 436. *Ruffinæ* tamen tribuit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. III. pag. 140. col. b.

III. Ruffini nomine publicatæ *duæ Confeſſiones* fidei; quarum *alteram breviorem* a *Garnerio* publicatam, ſuſpicatur *Du Pin* ab ANASTASIO Papa compoſitam, & Ruffino miſſam ut ſubſcriberet; *alteram* autem *prolixiorem* a *Sirmondo* productam eſſe PELAGII, verſionis autem Originale Græcum JULIANI. Vide *la Nouvelle Bibliotheque* tom. IV. p. 31. (a) & ex ea *Acta Erudit. Lipſ.* Tom. II. Suppl. Sect. IX. p. 418. (b) utramque tamen a *Garnerio* RUFFINO SYRO, ab Aquilejenſi noſtro diverſo, adjudicari, notat *Cave* Hiſt. literar. Script. Eccleſ. p. 166. col. b. quem & vide agentem docte ut alias de reliquis hujus *Ruffini* (c) JULIANO ECLANENSI tributis quæ partim excerpſimus.

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques T. IV. p. 31. 32.
L'Auteur des Profeſſions de Foy *attribuées à* Rufin. *Le pere* Sirmond *nous a donné en 1610. une longue Expoſition de Foi, qui porte le nom de Rufin, & que* Jean Diacre *a attribuée au Pretre d'Aquilée. Mais ce ſcavant Jeſuite nous a en meme temps averti, qu'elle ne pouvoit eſtre de cét Auteur, parce qu'elle combat expreſſément les ſentimens d'Origene, que Rufin n'a jamais condamnez. Il eſt remarqué dans les Manuſcrits de l'Abbaye de Corbie, que c'eſt Pelage qui eſt Auteur de cét Ecrit, & qui l'a publié ſous le nom de Rufin.*

Le Pere Garnier *nous a auſſi donné depuis une* autre Profeſſion de Foi *beaucoup plus courte, compoſée de douze Anathematiſmes, qui ſe trouve à la teste de la compilation des pieces recueillies par* Marius Mercator; *où elle eſt attribuée à Rufin d'Aquilée. &c. Auſſi ne veux-je pas aſſurer qu'elle ſoit effectivement de Rufin d'Aquilée; mais je dis que c'eſt à lui qu'elle eſt attribuée. Et je croirois facilement que c'eſt un modele de Profeſſion de Foi que le Pape Anaſtaſe avoit fait pour faire ſigner à Rufin d'Aquilée. A l'égard de la premiere Profeſſion de Foi, c'eſt certainement l'Ouvrage d'un* Pelagien.

(b) Actorum Eruditorum Supplementa 1696. T. II. Sect. IX. p. 418.
De Profeſſionibus Fidei, quæ Rufino tribui ſolent, agens, neutram a Rufino Aquilejenſi ſcriptam probat, & rationes adducit, quibus Garnerius inductus Rufinum Syrum Pelagii Magiſtrum, Mario Mercatori memoratum, a Rufino Aquilejenſi diverſum fuiſſe aſſeruit. Etſi verò ex duabus Fidei Profeſſionibus, quæ Rufini nomen gerunt, neutram Aquilejenſi tribuendam Noſter cenſeat, breviorem tamen eum in finem, ut a Rufino Aquilejenſi ſubſcriberetur, ab Anaſtaſio Romano Epucopo ſcriptam conjicit.

(c) Cave Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccl. p. 166. b.

Libellus fidei *prolixiſſimus, quo contra Arianos, Eunomianos, Macedonianos, Apollinariſtas, Novatianos, Origeniſtas, & præſertim contra peccatum originale acerrime diſputatur; ab eodem* Rufino, *quisquis demum ille fuerit, Græcè ſcriptus, & à* Juliano Eclanenſi, *ut videtur, Latinè verſus. Hunc ineerto auctoris interpretisq; nomine, quadraginta ab hinc ferè annis in lucem protractum edidit Jac.* Sirmondus, *& exinde* Rufino Syro *vindicatum, ac notis & diſſertationibus illuſtratum Jo. Garnerius in Append. ad part. I. Operum Marii Merc. p. 286.*

Joſephi Opera *ab eo verſa ſæpius excuſa extant. De hac verſione audiamus Doctiſſ. Cauſaboni cenſuram. Multis, inquit, locis ad inſaniam usque inepta eſt, non aliam perſæpe ob cauſam,*

ſam, niſi quod corruptiſſimos nactus codices & judicio critico deſtitutus, quidquid invenit, exprimere eſt conatus. Tanta autem fuit Rufini in hoc praclaro ineepto infoelicitas; ut libris illi uti contigerit etiam hodiernis noſtris interdum depravatioribus; quod multis exemplis ibidem demonſtrat.

RUFFUS v. *Aſterius.*

(2381) *Sexti* RUFI nomine vulgatum *Breviarium de Victoriis ac Provinciis Populi Romani* ad Valentinianum II. Auguſtum proſa ſcriptum rectius AVIENO tribui judicat *Fabricius* Biblioth. Latin. p 193. adde Append. p. 64.

(2382) Godofredi RUISII Taxandri *Apologiam, adverſus librum Eraſmi de Confeſſione.* Item *contra librum ejusdem de eſu carnium* editam 1525. Antvverp. apud Simonem Cocum, eſſe *Gualteri* GRAVII, Dominicani, & ab eodem quod Eraſmo familiaris eſſet, occultatum fuiſſe nomen, *Valerius Andreas* ſcribit p. m. 300. Idem confirmat Fr. *Sweertius* p. 296.

Rationem immutati nominis addit hæc confirmans *Poſan. Geld* p. 48. & 25. indicante *Symbola Sperlingiana.* Gravius enim, ab oppido Graviæ, unde oriundus erat, ita dictus, cum familiaris eſſet *Eraſmo*, maluit nomen immutare, quam Amicitiæ obſtacula quærere. Hæc ille, quæ confirmat Clariſſimus Dnus *Cave* epiſtola ad me data Islinghtoni 8. id Xbris 1676.

RUNECLUS v. *Gibronte.*

RUPELLENSIS *Synodi nomine ut ſcripſerit Mons. la Militiere* v. *infra.*

RUPEX v. *Signatorius.*

(2382. *a*) RURÆMUNDENSIUM Rhetorum nomine, *Ruræmundam illuſtratam* edidit Lovanii 1613. 8. *Otto* ZILIUS, Ultrajectinus Jeſuita, teſtibus *Alegambe* p. 362. & *Valer. Andr.* p. 710. & *Sotvel.* p. 644. col. b.

(2383) *Johannis* RUSBERI nomine qui editus eſt ab Henrico *Stephano* anno 1512. Lutetiæ libet *de Ornatu Nuptiarum Spiritualium* Auctorem habet *Joannem* RUYSBROECKIUM indicante *Valerio Andrea* Deſſelio Biblioth. Belg. 556.

(2384) RUSBROCHIUS où RUYSBROECHIUS, FULCHERIUS: *Fraufois* MACEDO. *Baillet* liſte des Auteurs degvilez p. 596.

(2385) RUSBROCHIUS, *Fulgentius: Fraufois* MACEDO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez. p. 597.

RUSTICUS v. *Victorius.*

(2386) *Janus* RUTGERSIUS Batavus, Perſona eſt *Joſephi* SCALIGERI quam induit, cum *contra Scioppium* Principatum ſuum Veronenſem defenderet. vide *Colomeſ.* Bibliotheque Choiſie pag. 103. & *Teiſſier.* Eloges des hommes Savans Tom. I. p. 150.

(2387) *Hermannides* RUTGERUS J. U. D. perſonatus ſcripſit querelam, de injurioſa prorſus ratione qua ſecum egerunt *Eraſmus Regius* poeta Laureatus, & alter quidam, homo anonymus, ut & ſimul earminis ſui Latini defenſionem. Eſt ille *Janus* BRUCHUSIUS, Amſtelodamenſis. Scriptum eſt Barbarum, ad imitationem Epiſtolarum obſcurorum virorum, in cauſa Petri Francii: in quarto 1696. Hæc Symbola eſt Maſtrichtiana.

(2388.) Franciſci RUYZ nomine, *Michael* TURBAVUS, Jeſuita Hiſpanus, *Certamen Gerundæ habitum in Canonizatione Ignatii Loyolæ & Francisci Xaverii, Proto Jeſuitarum*, edidiſſe memoratur ab *Alegambe* p. 345.

Adde *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Soc. Jeſu pag. 618. col. a. At Nicolaus *Antonius* de hoc Scripto & Scriptore ſilet in Bibliotheca Hiſpana.

(2389) RUZANTE: *Ange* BEOLQUE *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 597.

RYKEL v. *Dionyſius.*

(2390) RYSSEN, *Leonardus* à: *Gisbert* VOETIUS: *Baillesius* liſte des Auteurs deguiſez p. 597.

(2391) Der Ryſtige / vocatus fuit RISTIUS in Societate frugifera & ſub hoc nomine Colloquia vernacula Menſtrua aliaque Opuſcula edidit. Verba ſunt *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

S.

S.

(2392.)

Theophili Rabani SAAVEDRÆ nomine *Delicia Biblicæ*: Oder Bibliſche Ergetzlichkeiten über das Neue Teſtament Monatl. herausgegeben. Leipzig bey David Fleiſchern / Januar. 1692. 8. Auctorem habent *Audream* BEYERUM, Eccleſiaſtem Freibergenſem. Sed dudum iſte labor ſuum habuit finem. Hæc *Symbola Junckeriana.*

SABAUDUS v. *Hiſtoriographus.*

(2393) SABIN: *Paul* HAY DE CHASTELET. Douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 597.

(2394) *Eraſmi* SABINI *Hafneri* Lutheraner und Calviniſten. Caſſellis 1607. eſt *Hermanni* FABRONII. v. *Gerhard.* de Sacra Cœna p. 88. b.

Ejusdem *Eraſmi Sabini* Geſpräch mit Juſtino Valerio, vom alten Glauben der Heſſen. Caſſellis. 1606. 4. mox item 1608. 4. ſubſecuta Hermanni *Fabronii* Einfältige Warheit / und Verantwortung des Geſprächs vom alten Glauben in Heſſen, etiam priorem dialogum ipſi adſtruit. Conf. *Draud.* Bibl. Germ. 210.

(2394. a) *Georgii* SABINI ficto nomine editum a *Philippo* MELANCHTONE libellum *de Electione Caroli V.* ex *Berneggeri* obſerv. Milcell. 4. p. 15. lit. g. indicat Symbola *Poſſeliana.*

Adde *Chytræi* Sax. lib. IIX. pag. 297. & *Buchholz.* indic. Chronic. pag. 538. & 537. cui addantur verba Chriſtophori *Schraderi* Progr. proprio nomine editor. CII. Adſcribitur hæc oratio Maximiliano I. Imperatori, & alibi, & in volumine Conſiliorum bellicorum contra Turcam, ſub initium hujus ſeculi Lipſiæ editorum. Et p. ſeq. *Auctor, ne ueſciatis, eſt ille de ſapientia & eloquentia ſtudiis tam optime meritus Philippus Melanchthon.* Ejusdem & narratio illa eſt, quæ orationi præmittitur ſubjiciturque, quod e Chroniei Melanchthoniani Peuceriana editione, ſatis conſtat. *Philippus* equidem ſub *Georgii Sabini nomine*, ut genero huic ſuo famam conciliaret, illam Cæſaris exhortationem prodire paſſus eſt, at *Peucerus* ſocero ſuo eandem poſtliminio aſſerit. Caſp. *Sagittarius* Introd. in Hiſt. Eccleſiaſt. p. 641. addit ſub Sabini nomine extare apud *Schardium* Tom. II.

SABINUS ERASMUS v. *Hafnerus.*

SABINUS vide *Pomponius.*

(2395) *Raymundus* DE SABUNDE, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* Catalog. Biblioth. Bodl. p. 126. col. a poſt N. *Liber Creaturarum* live *Theologia Naturalis de Homine & Creaturis* Lugd. 1540. in 8vo. ei Idem eſt qui Rem. SEBEYDE. loc. cit.

(2396) *Valentini Veteri* SACII nomine vulgatam Diſſertationem *De Jure Canonico* — — DORSCHEI eſſe perhibet Symbola *Thurmanniana* Autoritate Garſiæ de Juribus Majeſtatis lib. I. c. 33. n. 44. in f. p. 560.

SACCO vide *Lazaro.*

SACCUS v. *Lazarus.*

(2397) *Antonius* SADEEL, cujus Opera *Theologica* excuſa 1599. citantur à Thoma *Hyde* Catal. Biblioth. Bodleianæ poſt N. 126. col. b. ſpeciatim autem recenſentur à Teiſſierio tom. II. des Eloges des hommes ſavans pag. 179. (a) vero nomine eſt *Antonius* DE LA ROCHE-CHANDIEU, ut idem notat loc. cit. & cum eo *Baillet* Auteurs deguiſez pag. 328. & 597. nomine nempe gentilitio Hebraicè reddito.

(a) Teiſſier Eloges des Hommes Scavans Tom. II. p. 179.

*Il a donné à ſon parti un volume de Traitez Theologiques ſous le nom d'*Antoine Sadeel. *Dans la Langue Hebraique* Sadeel *ſignifie champ de Dieu. Il a revêtu ainſi ſon nom de* Chandieu, *ne voulant ni tirer de la gloire de ſon Ouvrage ni la perdre.*

Ses Oeuvres imprimées ſont, De verbo Dei ſcripto, Tractatio. De unico Chriſti Sacerdotio & Sacrificio. De vera peccatorum remiſſione. De veritate naturæ humanæ Jeſu Chriſti. De Spirituali manducatione corporis Chriſti, & ſpirituali potu ſanguinis ipſius in Cœna Domini. De Sacramentali manducatione corporis Chriſti, & Sacramentali potu Sanguinis ipſius in Coena Domini. Refutatio libelli quem *Claudius de Xaintes* Monachus edidit cum hac inſcriptione, Examen doctrinæ Calvinianæ & Bezanæ de Cœna Domini anno 1567. Index errorum *Gregorii de Valentia* ex eo libro quem inſcripſit, *Examen præcipui Myſterii doctrina Calviniſtarum.* Index Secundus ἐλεγχικὸς errorum Greg. de Valentia. Reſponſio ad fidei, quam vocant, profeſſionem à Monachis Burdegalenſibus editam anno 1585. ut eſſet Religionis abjurandæ formula. De legitima vocatione Paſtorum Eccleſiæ Reformatæ, Sophiſmatum Turriani Sulutio. Ad omnia repetita Turriani Sophiſmata Reſponſio. Centum floſculi Turrianicæ Diſputationis. Index ἐλεγχικὸς repetitionum Turriani, cui acceſſit brevis Refutatio Libelli, quem Turrianus edidit cum hac inſcriptione, ἔλεγχος δυσωπητικὸς adverſus tertias in librum bipertitum cavillationes *Sadeelis Lutherani.* Analyſis, & Refutatio aſſertionum de Chriſti in terris Eccleſia, propoſitarum in Collegio Poſnanienſi. Ad tres libros *Laurentini Arcturi*, quos inſcripſit de Eccleſia Chriſti in terris. Meditationes in Pſalmum 21. Octonaires de la vanité des choſes humaines. L'Hiſtoire de

„perſecutions. Traité de la diſcipline Eccleſia„ſtique. TroisSonnets ſur la mort de Calvin.

(2398) Claudius SADILETUS, qui omnium Facultatum *Studiorum Cynoſuram Tabulu Campreheuſam* Anno 1664. edidit, tranſpoſitis literis fit (*Johannes Heiurieus*) ALSTEDIUS, ſub cujus nomine & titulo *Conſiliarii Academici*, jam pridem Anno 1610. & 1617. Argentinæ prodierat. vide *Deckher.* de Scriptis Adeſpotis p. 334. & 335. & *Baillet* Catalogum des Auteurs degviſez p. 597.

(2398. a) *Leonardus van* SAENEN. Sub eo nomine editas *contra Everardum Schafferum* Hæreticum, à *Jona.* VAN DER LAEN, Jeſuita Belga *Vindicias Tabulæ fidei*, Jacobi Stratii 1653. Item *Regulam fundamentalem fidei* 1661. memorat *Sotwellus* Bibliot. Script. Soc. Jeſu p. 467. col. 2.

(2399) Caſparus SAGITTARIUS. Ejus Tractatus, in quo Lutherus, ob diſputationem cum Diabulo de Miſſa, contra Gallicum Abbatem — Cordemoy defenditur, Auctorem habet illuſtrem Dominum *Vitum Ludovicum* à SECKENDORFF, ut ipſe fatetur Hiſtor. Lutheraniſmi lib. I. Sect. XLV. §. 101. p. 266. (a) atque ex eo Menatliche Unterredungen 1691. p. 903. (b)

(a) Seckendorf Hiſtor. Lutheraniſmi Lib. I. Sect. XLV. §. 102. p. 166.

Rei gravitas & atrocitas contumelia per renovationem fabulæ dudum explosæ, Proteſtantibus & ſpeciatim Lutheranis illata, eum ex Theologis paucis eſſent, qui Galleum libellum intelligerent, movit me ut anno ſuperiori Diſſertationem hiſtoricam & apologeticam adverſus tractatum Cordemoji, *tertia vice Pariſiis anno 1684. editum conſcriberem: ita ut libellum ipſum cujus titulus:* Recueil de la Conference du Diable avec Luther &c. *Latine verterim, & annotationes inſerucrim, quibus omnia (ut puto). Abbatis argumenta ſufficienter refutata ſunt. Nolui tamen tunc nomen meum diſſertationi præfigere, ſed a D.* Caſp. Sagittario *Profeſſore Jenenſi impetravi, ut editionem ſuſciperet, quod pro ſuo erga me affectu præſtitit, ut ex præfatione ejus conſtat.*

(b) Monatl. Unterred. Anno 1691. pag. 903.

Lutherus hat in dieſem ſeinem *Pathmo* viel Bücher geſchrieben / wo von der Herr von Seckendorff mit mehren handelt / und *pag. 165. 166. (Hiſtoria Lutheranismi)* ihn von der Aufflage des Arianismi befreyet / auch ſich öffentlich bekennet für den *Auctorem* des vor etlichen Jahren vom Herrn D. Sagittario zu Jena in Druck gegebenen Tractats / worinnen Lutherus wegen ſeines *Diſputs* von der Meſſe mit dem Teufel / wider den Frantzöſiſchen Abt *Cordemoy defendiret* wird.

(2400) *Antonius* à SALA *Monbellenſis*, Ju„risconſultus inſignis, ſi quis unquam, nulli„usque pudoris plagiarius. Is ab anonymo au„ctore ſcriptum librum de Vita & moribus Philo„ſophorum (quem Gualterum BURLÆUM fuiſ„ſe, quidam ſuſpicantur) Caſali in Italia apud „Bernardum Groſſum, Impreſſorem Ducalem„anno 1603. in 4. ut vocant, publicavit, tanquam „ingenii ſui vigiliarum que partum, dicavitque„Vincentio Guerrerio, Montisbelli Comiti, „exciſis duntaxat quibusdam in fine libelli, qui & „exaratus in membranis anno *Chriſti* 1452. repe„ritur in Codice Mſſto locupletiſſimæ Bibliothe„cæ V. Cl. *Alexandri Petavii*, Senatoris in Pariſi„enſi Curia integerrimi, & in primis ferè naſcentis Typographiæ cunabulis, Lutetiæ in monte „D. Hilarii ad inſignie S. Claudii in ædibus Radul„fi *Latiſeau* typis excuſus viſitur, in doctiſſimi *viri Jac. Meutelii*, Doctoris Medici Pariſienſis uber„rimo exquiſitorum in quovis litterarum genere„librorum penu, ut docuimus alias pag. 43. *Chro„uologici Elogii*, quod *Claudio Galeno, Medicorum„* Principi dicavimus. Verba ſunt *Philippi Labbæi* Biblioth. Bibliothecar. pag. 316. append. a. adde ejusdem pag. 322. ubi idem confirmare ſcribit *Lelandum*, *Balæum*, *Piſeum* & *Voſſium* quem v. de Hiſt. Lat. lib. 2. cap. 65. pag. 315. ejusque auctoritate ſtantes, *Jouſium* Hiſt. Philoſ. l. 3. c. 20. p. 508. *Zeiler.* de Hiſt. Sect. 3. p. 44.

Eadem ex *Labbeo* affert *Teiſſerius* in Catalogo ſuo Auctorum & Bibliothecarum pag. 26. quibus alia ſuperaddit pag. 113. 114. adde *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 597. qui ad Impoſtores eum referendum potius putat. *Thomaſius* tamen de plagio literario, & *Almeloveen* Syllabo Plagiariorum Antonium hunc de *Sala* intactum prætermiſerunt.

(a) Teiſſerius in Catalogo Auctor. & Bibliothecar. p. 113. 114.

Gualterus Burlæus, Anglus, *Joannis* Duns *Scoti ſodalis cum* Gulielmo Ochamo *auditor, deinde impugnator acerrimus, ac nominalis Philoſophiæ aſſectator, primque Oxonii, tum Pariſiis ad Annum* 1347. *Theologiæ Doctor*, à Lelando, Baleo, Ger. Joanne Voſſio, *& quibusdam aliis, auctor fuiſſe perhibetur libelli de* Vitâ & moribus Philoſophorum, *quem* Antonius à Sala, *anno* 1623. *Caſali, nomine ſuo publicavit. Vide ſupra, verbo,* Antonius à Sala, *& paginam* 40. *Elogii Chronologici Labbæi de Galeni ætate editi è Typographia Claudii Cramoiſi, 1660.* Voſſius *autem libro* 2. *de Hiſtoricis Latinis annotavit magnam fuiſſe imperitiam* Burlei *in rebus quæ ad Hiſtoriam & temporum rationem pertinent; quod tamen non ingenio, quo plurimum valuit, ſed ſæculi infelicitati, quo litera diſpret a nobis jacebant, tribuit.*

(2400. a) Gratianus *Leoſthenes* SALICETUS. Hoc titulo extant. 1.

Elixir Jeſuiticum ſive quinta eſſentia Jeſuitarum ex variis imprimis Pontificiis auctoribus, alembico veritatis extractum, mundi theatro exhibitum, Continens

1. Epithieta & Periphraſes Jeſuitarum.
2. *Catalogus vel quaſi teſtium veritatis de Jeſuitis.*
3. SIMILITUDINES & APOPHTEGMATA *de Jeſuitis.*
4. *Theſes & poſitiones ex novantiqua veritate deſumptæ*, Patribus Jeſuitis ad ventilandum proximis diebus Saturnalibus, & qui eos ſequentur usque ad Carnis privium, vel præter propter propoſitæ: Collectore *Gratiano Leoſthene Saliceto* Anno primi Jubilæi

bilæi Jesuitici 1645. in 12. ut habet titulus posterior; titulus primus addit: Secunda cura, & parte augmentatum, una cum Vaticinio Hildegardis Jesuitis accommodato, pars prima auctore & Collectore I. L. W. O. P. is est. Joh. *Ludovico* WEIDNERO Oppenhemio-Palatino. Prodiit liber in Belgio. Hæc *Symbola* est *Mastrichtiana*.

SALASSUS v. *Aspastes*.

(2400 β) *Gottilvanio* SALIEBREGNO est *Antonio Giulo* BRIGNOLA SALÆ, docente *Villani* Visiera Alzata Hecatostes n. XV. quam supra in LUSINO pariter citavimus.

(2401.) Stephani SALLAI nomine publicavit *Petrus* PAZMANNUS Jesuita, Cardinalis Hungarus, *Lene Medicamentum Civitati Vindicensi exhibitum, adversus morsus Luporum, cum defensione libri de Scriptura Sacra & Ecclesia, scripti ab Archiepiscopo Strigoniensi*: Posonii 1630. in 4. teste *Alegambe* p. 393.

Adde *Sotvelli* Bibliothecam Scriptorum Societatis JEsu pag. 690. col. b. *Witten.* autem in Diar. suo Biograph. add 19. Martii 1637. hoc personatum scriptum inter reliqua *Pazmanni* opera non recenset.

(2402) C. SALLUSTII *Crispi* nomine quæ venditantur *Declamationes in Catilinam* & *Ciceronem* PORCII LATRONIS potius esse censentur à *Conrado* in Quæstura, qua vita Ciceronis recensetur p. 117. (a) qui in hac materia satis prolixus est. Nec refragatur *Fabricius* Biblioth. Latin. p 18. (b) Idem docet & *Vossius* de Historicis Latin. lib. I. cap. XV. pag 75. in vito *Colomesio* qui in notis à *Quinctil.* cap. I. Lib. IV. orationem in Ciceronem *Sallustio* restituit. p. m. 227. (c)

(a) Corradus in Quæstura, qua vita Ciceronis recensetur p. 117.

Ego certe sic a principio putabam; sed quum postea rem paulo diligentius examinassem, & Aristarchus hac in parte fuissem, intellexi, quod omnes intelligere possunt, eas ab aliquo declamatore, ut Porcio Latroni scriptas fuisse, & eo magis, quod inter illas ipsius Porcii Latronis illa declamatio nobilis erat collocata. Accedebat dicendi genus ita simile, ut nemo non posset eas ab eodem ex eadem quasi farina, vel cera factas judicare. Idem propemodum de omnibus hisce de quibus quærimus, dici posse video. Ut enim mihi videntur alicujus declamatoris & minus & ejusdem fortasse Latronis dictionem, ita nihil minus, quam Sallustii, vel Ciceronis genus dicendi referre, vel etiam redolere. Id etsi quivis per se facile videre potest, nos tamen, ut errorem, in quo tam multos annos homines etiam docti sunt versati, penitus tollamus, hæc ipsa de re quædam pauca dicemus.

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 18.

Declamatio in Catilinam *& alia* in Ciceronem, Porcii Latronis *potius vel alterius non insulsi Rhetoris antiqui quam* Sallustii *esse creditur à viris doctis.*

(c) Colomesius ad Quinctiliani Instit. Oratorias Notæ Cap. I. Lib. IV. p. 227.

Sallustius directo ad Ciceronem.

Infra lib. 9. cap. 3. Et apud Sallustium in Ciceronem, &c. Hinc firmiter credimus Orationem in Ciceronem Sallustii *esse, non vero alicujus declamatoris, forte* Porcii Latronis, *ut putat eximius* Vossius *in Commentario de Historicis Latinis*

SALMANTICENSES *Jesuitæ* v. Hiberni

(2403) *Pier-Antonio* SALMONE, Personatum nomen est *Balthasaris* BONIFACII, sub quo *invectivam* edidit *in Baptistam Guarini*, ut notat *Bibliotheca Aprosiana* p. 504. & la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XVI. supra in *Colato D. S. Bellino* excerpta, adde *Bailletum* liste des Auteurs deguisez pag. 597.

SALMONICUS v. *Maerinus*.

(2404) SALOMONIS nomine scriptus liber, *Sapientiæ* titulo, PHILONI *Judæo*, consensu tantum non omnium eruditorum, adscribuntur, licet alii JESU SYRACIDÆ, alii Salomoni ipsum male adscribant, v. *Joseph.* l. 18. antiq. cap. 15. *Lutheri* præfationem, & præterea *Sixtum Senensem* lib. pag. m. 26. 27. *Bellarm.* ad A. M. 2959. *Ludov. Vivem* in August. de Civ Dei l. 17. c. 20. *Petrum Pallad* Isagoges p. 21. *Joh. Gerhard.* Exeg. loc. 1. de n. 209. pag. 215. *Hornei* de S. Script. Disp. 3. pag. 179. & 279. *Calixt.* Disp de S. Script. §. 21. *Hotting.* Philos. sacr. l. 2. sect. 1. pag. 517. Rabbinum *Gedalium* citantem. Ejusdem Salomonis nomine *Ecclesiasticum* Syracidæ male citari, vide apud *Sixtum Senensem* & *Hornei* l. c. De *Psalmo* vero DAVIDIS 72. eidem tributo v. citatos *supra* in *Aggæo*.

Pro PHILONE militat *Huetius* Demonstr. Evangel. Propositi. IV. p. 360. sed SENIORE, (a) cui addit *Raynoldi* Censur Apocryph. pag. 174. sqq. *Whitaker* Script. l. XII. 46. itemque *Morhof.* Polyhist. lib I. cap. 6. p. 48. & integro tractatu Johannes *Costabadius*, cui titulum fecit Judicii de Sapientia Salomonis, ubi pag 19. *Augustini* sententiam refert eum JEsu *Syracidi* tribuentis, sed postmodum retractantis (b) Philoni etiam tribuit *Lutherus* præfatione in hunc librum, itemque *Scheurlerus* Bibliograph. Moral. §. 148. & præcipui Eruditorum fere omnes *Capellus* tamen in Commentariis & notis Criticis in V. T. ut *Salomoni* ita & *Philoni* abjudicat, quod notat *la Bibliotheque Universelle* Tom. XII. pag. 30. (c) Peculiaris sententia est R. *Azariæ*, librum Sapientiæ esse a Salomone *lingua Chaldaica* scriptum, ut referunt *Acta Erudit. Lipsiens.* 1695. p. 514. Alia autem est Sapientia Salomonis, Auctore *R. Salomone Loria*, Judæo Austriaco: Quam Amstelod. 1691. in 4to editam recensent *Acta Erudit. Lipsiens.* 1692. pag. 193. seqq. Addit *Margo Mastrichtianus* Frossenium in disquisit. Biblicis pag. 574. & seqq. itemque & hæc: Pro eo quasi canonico differit Doctiss. *Canus* Locor. Comm. cap. 9. lib. 2. & contra eum cap. 10. objectorum dissolutionem habet cap. II. Eadem *Symbola Mastrichtiana* ESAIÆ Prophetæ libros SALOMONIS adscribi a nonnullis

nullis docet, allegans eundem Melch. *Canum* 2. locor. Theol. c. IX. pag. 75. poſt Med.

II. *Eccleſiaſticus Salomoni* à plerisque Patribus adſcriptus notatur *Huetio* loc. cit. pag. 364. rationem addenti eam, quod liber iſte ex Salomonis Scriptis videatur excerptus; ipſe tamen *Syracidi* aſſerit pag. 365. (d) addit *Margo Normanni* iterum *Whictack*, Script. lib. IV. 16. & *Rayuoldum*, Cenſuræ Apocryphor. p. 591. qui prolixe rationes deducit *Salomoni* Scripium hoc abjudicantes p. 192. ſqq.

III. *De Pſalmis Davidis*: *Pſalmum* CXXVII. addit *Neumannus* diſputat. de Pſalterio Salomonis §. XXII. utrumque tamen Davidi reſtituens §. XXIII. (e) addit *Huet*. loc. cit. p. 341. Utrumque Pſalmum à Davide ad erudiendum *Salomonem* ſcriptum autumat *Polus* Critico Sacr. Synopſ. col. 963. & 1251. Tom. II.

IV. De ipſo *Pſalterio* continente XIIX. Pſalmos Salomoni falſo adſcripto præter *Neumannum* hunc conſule *Huetium* loc. cit. pag. 340. & 341. ubi JUDÆO cuidam HELLENISTÆ illud adſcribit. (f) Quæ ſententia placet etiam *Neumanno* §. XIX. (g) itemque *Auctori* der Monatl. Unterredungen 1689. in Appendice pag. 1257. *Lambecius* autem Commentar. de Biblioth. Cæſar. Lib. III. pag. 20. ſuppoſititium hoc Pſalterium eſſe ſuſpicatur, de Auctore vero ulterius non diſquirit.

V. *Eccleſiaſtes Salomoni adſcriptus*, ob Chaldaicas Phraſes inſertas, ſuſpectus *Kipping*. Exercit. ad S. Script. X. p. 59 (h) a ZOROBABELI à *Grotio*, EZECHIÆ à *Thalmudiſtis* tributus, *Salomoni* reſtituitur *ab Huetio* de Demonſtratione Evangel. pag. 348. ut & *Polo* in Synopſ. Critic. Sacr. Script. Tom. II. col. 1681. 1682. *Jeſaia* tamen abjudicare malle videtur *Capuio* de verbo Mirif. pag. 44. indicante *Symbola Normanniana*.

VI. *Proverbia* item Salomoni inſcripta, bifariam partiuntur *Lambecius* Commentar. de Bibl. Cæſar. lib. III. p. 17. (i) & *Huetius* loc. cit. p. 344. (k) priorem partem 24. circiter capitum, *Salomoni* relinquentes; *reliquam* autem vel ab EZECHIÆ amicis quod *Lambecio* placet, vel ab ESDRA, quod mavult *Huetius*, collectam aſſerentes, *Salomoni* tamen acceptam ferendam: cui & Proverbia & Eccleſiaſten deberi ex *Natali Alexandro*, obſervat *le Journal des ſçavans* Tom. XVII. p. 230. (l) adde *Polum* loc. cit. p. 1335.

VII. *Canticum Canticorum*, una cum *Proverbiis* & *Eccleſiaſte* ESAIÆ tribuit *R. Schabbethai* תורה num. 42. at *Schelomoni* verſus Cantici 1. vindicat, maxime in Thargum. Hæc *Symbola Normanniana* habet. Extat etiam Caſimiri *Oudini* Galli aliquando hîc mihi domi meæ in ſatis miſera inopia conſpecti Tr. de Vita S. Gregorii Magni cum expoſitione in Cantica Canticor. legitimo ſuo parenti reſtituta & allegata Monatl. Unterredungen 1692 p. 945. mihi necdum viſa, utinec recenſita in *Actis Erudit. Lipſienſ.* 1694. pag. 406. & ſeqq. editio Librorum Salomonis cum notis *Boſſueti* celebris illius Epiſcopi.

(a) Huetius Demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. p. 360.

Nunc itaque animadvertendum ſupereſt, hanc Scriptorum veterum opinionem, qua Philoni Seniori librum Sapientiæ *tribuit, ita proponi ab* Hieronymo: Liber Sapientiæ apud Ebræos nusquam eſt: quin & ipſe ſtilus Græcam eloquentiam redolet, & nonnulli Scriptorum veterum hunc eſſe Judæi Philonis affirmant. *Apud Ebraos nusquam eſſe ait: quia ipſius jam ævo Ebraicum exemplar, unde fuerat exceptus, intercideral: Græcam redolere eloquentiam; quia in eo græce reprafentando nonnihil aſſigatum ac preſſum, ſed liberum ac ſuſum ſtilum* Philo *adhibuerit. Certe ex Helleniſtarum grege fuit Philo iſte; Helleniſtas autem fere omnes Ebraica loquela mediocrem conſtat habuiſſe notitiam, ac prope nullam. Hujus gregis fuerunt* Philo Alexandrinus, *Platonis imitator*, & Joſephus, *qui ſuis Scriptionibus Ebraica lingua rudes ſe prodiderunt. Igitur ad aſſequenda verba, & introſpiciendos ſenſus libri Sapientia, interprete uſum puto* Philonem Seniorem, *& res ſibi rudius expoſitas ſuſius deinde ac ſubtilius retuliſſe.*

(b) Morhofius Polyhiſt. Liter. Lib. I. cap. VI. p. 48.

Joannes Picus *Comes Mirandulanus teſtatur, ſcriptum eſſe à* Salomone *librum, cui titulus* Sapientia *ſit, non qui nunc in manibus ſit* Philonis, *opus, ſed alterum Hieroſolymitana ſacratiore lingua compoſitum, in quo ipſe Salomon naturæ rerum interpres omnem ſe illius modi diſciplinam fateatur de Moſaica legis penetralibus accepiſſe.*

(c) Bibliothec. Univerſ. Tom. XII. pag. 31.

Ludovicus Capellus *in commentariis & notis Criticis in V. Teſtamentum, montre, que la* Sapience *n'eſt point de Salomon, qu'elle n'a point eté écrite en Hebreu, qu'elle n'eſt pas divinement inſpirée, parce qu'il y a diverſes opinions contraires, ſelon l'auteur à la doctrine du Vieux Teſtament, qu'elle n'eſt pas du celebre* Philon *comme quelques Anciens ont dit: que S.* Jerome *ne l'a pas traduite, parce qu'il y a quantité de fautes dans la verſion Latine.*

(d) Huetius Demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. p. 364.

Conjicere quoque licet Salomonis *opus hoc eſſe, ex eo quod affirmat* Epiphanius *verſibus ſcriptum fuiſſe, periude ut alios libros* Salomonis, Proverbia, Eccleſiaſten, & Canticum. *Inde adeo ὠιδὴς & σολομῶντος Salomonis affecta, appellatur* Jeſus *Libri hujus ſcriptor ab* Athanaſio *ſeu quisquis eſt auctor Synopſeos; non quod ejus ſolum in condendis Parabolis modum rationemque tenuerit, ſed etiam quod totas ipſius deſcripſerit Parabolas ac ſententias, ſententiarumque compilarit συλλογας, & carminibus conſtriuxerit. Qua ratione contigiſſe opinor, ut veterum Patrum plerique auctorem hujus libri Salomonem pradicent; & nomine Salomonis in eorum ſcriptionibus non raro citetur, & inter Salomonis volumina in Eccleſia latina haberi ſolitus ſit. Cum enim hac legimus in viceſima ſecunda* Origenis

He-

Homilia in Librum Numerorum. In Libro, qui apud nos quidem inter Salomonis volumina haberi ſolet, & *Eccleſiaſticus* dici; apud Græcos vero, *Sapientia Jeſu filii Synch* appellatur, manifeſtum eſt *Origenem*, qui inter Græcos Alexandriæ natus fuit, de ſe ita locutum non fuiſſe, quaſi Græcus non eſſet; proindeque id eſſe *Ruffini* interpretis additamentum, qui per ſummam intemperantiam & perfidiam has interpretationes elaboravit, ut alibi dictum eſt a me. *Vult ergo* Rufinus *Eccleſiaſticam, quem Græci Sapientiam Jeſu Synch appellant, apud nos, Latinos nimirum inter, Salomonis volumina referri ſolere.*

(e) Neumannus Diſput. de Pſalterio Salom. §. XXIII.

Quantum ad Pſalmorum illud pertinet, quod לשלמה *inſcribitur, non deſunt interpretes, qui in Gignendi caſu* Salomonis *velut auctoris opus, reddiderunt, eam* ל *apud Hebræos characterem ejus flexionis eſſe intelligerent. Quo obſervato* Grotius *prioris Pſalmi momenta ad Salomonem refert unice, quum luculentum etiam de Servatore Vaticinium in eo exprimatur. At rectius alii* לו *in dandi caſu, Salomoni verterunt, quod per Grammaticorum leges id licere, adeoque* Salomoni *factatum hunc Pſalmum a Davide eſſe animadverterent, ita ut ſub Salomonis typo Meſſias Servator deſcriberetur. Sic & Belga ſub Salomone dicunt comprehendi Chriſtum pacis Regem* Ebr. VII. v. 2. *Omnium vero optime Chaldæus*: per manus Salomonis dictus eſt in prophetia: O Deus judicium da Regi Meſſiæ &c. *Vid. Polyglottor.* Tom. III. pag. 196. *Prophetia autem inſigne hic ſubminiſtrari ſpecimen atque ad Chriſtum ſingula accommodari, quinque argumentis probat* Feuerbornius *de Præſentia Chriſti*, pag. 208. *Unde concludit B.* Geierus, *Salomoni* ſcilicet traditus hic fuit à Patre Pſalmus, ut inde futuram Meſſiæ majeſtatem agnoſceret, tantoque filio dignum ſe gereret parentem atque Typum: atque ut Pſalmo hoc uteretur ceu precatione pro regni ſui gubernatione juſta ac felici. *Comment.* pag. 1662. *Nec poſterior ille Salomoni auctori debetur Pſalmus, quod cum confectum dederit Theologus, noſtrumque feriari calamum hic juſſerit, conſulendum hunc imprimis eſſe ceuſemus.*

(f) Huetius Demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. p. 340. 341.

Tutius utique credi poteſt, Helleniſtæ „alicujus opus eſſe, hominis in Librorum ſacro„rum lectione detriti, plurimaque cum ex *Davi*„*dicis Pſalmis*, tum ex *Iſaia* & *Ezechiele*, & aliunde „etiam ad id opus mutuati. Ejusmodi enim fig„mentis ſæpe induſtriam ſuam exercuiſſe Helle„niſtas, eruditi ſciunt. Tempus aſſignare prom„tum non eſt: aliquanto tamen poſt Chriſti tem„pora ſcriptum reor; alioquin ad notitiam San„ctorum Patrum pervenſſet. *Salomonis* autem „Perſonam Auctor aſſumſit, quod Pſalmos „complures a Salomone ſcriptos intercidiſſe ſci„ret: non ut Lectoribus faceret fucum, & ab „incautis pro genuina Salomonis lucubratione „haberi vellet, ſed ut ſe ad imitationem Salomo„nis componeret & ea ex illius perſona profer„ret, quæ ipſe proferre potuiſſet. Id indicat „lemma iſtud, Ψαλμὸς τῷ σολομών, Non enim is titulus, ut dixi, *Salomonis* hunc eſſe Pſalmum, „oſtendit, cui præfixus eſt, ſed Salomoni eſſe „adſcriptum, ejusque perſonæ accommodatum. „Quod autem a *Judæo* proficiſci hoc opus potuiſſe „negat *Cerdanus*, quia quæ de Chriſto vaticina„tur, religionem Chriſtianam adverſus Judæos „firmant, de nihilo eſt; nam & ei quem expe„ctant Meſſiæ eadem Judæi tribuunt, & in Pro„phetarum libris ſimilia reperiuntur.

(g) Neuman. Diſput. de Pſalterio Salom. §. XIX.

Ponam in extremo, quod primo ediſſerendum loco fuit; ac, ſi qua nunc promenda „ſententia eſt, cum *Haetio*, doctiſſimo Gallo fa„ciam, qui *Helleniſta* alicujus opus eſſe Pſalterium „noſtrum ſtatuit, hominis ex Judaiſmo ad Chri„ſtum Converſi, atque ita in LXX. Interpre„tum lectione detriti, ut plurima cum ex Davi„dis Pſalmis tum quoque ex Eſaia, Ezechiele „& aliunde mutuatus, ne obſcurum in Eccleſia „maneret Salomonis nomine illuſtraverit. Nam „figmentis ejusmodi ſæpe induſtriam ſuam exer„cuiſſe Helleniſtas, vel ex libris *Tobiæ* atque *Judith*, „perſpicitur, quos iisdem auctoribus omnis pro„pemodum ætas adſcripſit. Saltem hoc differt „ab illis Pſalterium noſtrum, quod minori inge„nii acumine ac elegantia contectum eſt; cum „ex adverſo amoeniſſima illorum ſit lectio & ad„pietatem promovendum utilis; adeo ut, cum „Chriſti deinceps cætui ſe addicerent Judæi, „Chriſtianis una cum reliquis libris ſacris iſtos „communicarint dignosque cenſuerint, qui Ni„cena Synodo id indulgente in Chriſtiana Eccle„ſia legerentur. Vid. *Præfationes B. Lutheri* &c. „conf. *Frider. Spanhem.* Patrem de auctoritate „Apocryph. V. T. p. 26. ſeq. Quamquam igitur „non omnem elegantiam decoxerit noſter, ſed „verbis quandoque appoſitis & concinnis ſenten„tiis ſe commendet: ſicut Pſal. XV. 1. ἐκυκλώθη „ἀπ' ὁδῦ πονηρᾶς *deviavit a via malitia*, verbum „ejusmodi ponit, quod ſatis vix expri„munt Latini, niſi ad veterem Græcorum ri„tum attendant, quibus conſuetudine receptum „fuit ſponſam obtecto capite, quam primum pe„dem ædibus Parentis extuliſſet, ἐκυκλόειν *convertere in gyrum*, atque in domum ſponſi abduce„re, ne repetendi ædes paternas viam inveni„ret: Vid. *Clem. Alexandr.* L. 3. Pædag. c 11. atque „hoc modo abductum quoque impium a nequi„tiæ latebris innuit. Item Pſ. XVIII. v. 9. cum „inquit κατευθύνειν τὸν ὁδόν σου, i.e. *Deum dirigere hominem* ſicut nautæ κατευθύνειν τὸ σκάφος, ta„men, quæ occurrunt Phraſes ac modi loquen„di Hebræi, Græcis verbis involuti Auctorem „facile produnt Judaicæ fuiſſe originis, ac Helle„niſticæ linguæ ſpecimen reliquiſſe.

(h) Kipping. Exerc. ad S. Script. X. pag. 59.

Vulgo Salomonem *Autorem eſſe creditur qui ſcripſerit eum velut pœnitentiæ ſuæ teſtem: ut affirmant* Alting. *in Hiſt. loco 2. R.* David Ganz *in Zemach David p. 13. Joh.* Piſcator *notatis ad Eccleſ. p. 7. Joh.* Scarpius *in Symphonia Prophet. p. 229. Videtur tamen ſeriori ævo conſcriptus ſub illius Regis nomine velus pœ-*

tinentia impie actorum impulsi. Argumentum ejus opinionis est quod multa vocabula Syriaca & Chaldaica occurrant toto scripto Danieli, Esdræ, *Targumistis equidem Familiaria, sed non eis autoribus sacris qui Babylonicam migrationem præverterunt.*

(i) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. III. p. 19.

Quarto, & quidem à fol. 50. usque ad fol. 92. Proverbia Salomonis *cum Commentario marginali, ob nimiam scripturæ abbreviationem lectu valde difficili. Notabile autem est, Proverbia illa in duas classes ibi esse divisa, quarum prior, pertingens usque ad caput 24. complectitur Proverbia ab ipso Salomone scripta & edita, posterior autem, incipiens à capite 25. continet Proverbia Salomonis, vivâ tantum voce ab ipso prolata, & per ora posterorum variè dispersa, quæ* amici Regis Ezechiæ *collegerunt, & per scripturam in unum corpus redacta, jam memorato Regi dono obtulerunt; ut testatur ibidem anonymus ille antiquus Græcus Scholiastes in margine.*

(k) Huetius Demonstrat. Evangel. Propos. IV. p. 344.

Ac priora quidem viginti quatuor capita „crediderim operis totius fuisse exordium; qua„le in ipso Salomonis exemplari habebatur. Sua„det id rerum ordo & contextus. Tu modo po„stremos vicesimi quarti capitis versus excipias, „qui cum reliquis capitibus sede sua moti variis „trajectionibus laborant. Reliqua, ex superfiti„bus, quæ reperiri ab Esdra potuerunt, com„pilationibus illuc adjecta sunt. Igitur totius „Proverbiorum libri *unus Salomon* auctor vere di„cendus est: & priora quidem viginti tria capi„ta, cum viginti duobus primis versibus capitis „vicesimi quarti, nulla sui parte mutata sunt; sed „talia extare videntur, qualia à Salomone delcri„pta fuerunt. Reliquorum septem capitum com„pilatio, cum postrema vicesimi quarti parte, „multorum συλλογῶν, & Parabolis hinc inde„ex toto Salomonis opere excerptis constat. Par„tium illarum collocatio, & in librum hunc quem „habemus institutio, *Esdræ* est, vel *Synagogæ ma„gnæ* potius, cujus auctoritate Esdras sacrorum li„brorum recensum egit.

(l) Journal des Scavans XIII. Tom. 17. A. 1617. April. p. 230.

Dans l'autre Dissertation Natal Alexandre *traite des* Ouvrages de Salomon. *Il fait voir qu'il a composé le livre des* Proverbes & l'Ecclesiaste, *contre ce qu'en ont pensé les auteurs du Talmud &* Grotius, *dont les premiers ont attribué à* Ezecchias *& le second à* Zorobabel.

(2405) SALOMONIS EPISCOPI & Abbatis S. Galli nomine, *Carmen ad Dadonem*, à WALDRAMMO Monacho & Decano S. Galli scriptum, vero Auctori restituit, adversus *Canisium*, Melch. *Goldastus* Notis ad Columbanum. pag. 121. 122. Hæc *Symbola Normanniana.*

SALOMON v. à *Kaiserstein.*

SALOMON v. *Pantherus.*

(2406) SALONCINI nomen præfixum libro, cui titulus: *le Tableau de l'Amour dans l'etat du Mariage*, personam esse *Nicolai* VENETI Medici in Collegio Regio Rochellensi: delegit editio Coloniensis 1696. chez Claude Joly in monitione seu Avis au Lecteur.

(2406. a) SALVATIERRA: *Louis de. Augustin* VASQVEZ. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 598.

(2407) SALVATOR *Imbroll: Athanase* KIRCHER. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 598.

(2408) SALVIANI *Massiliensis* nomine qui veniunt *libri tres αντιρρητικῶν, Juliano* TOLETANO Episcopo adscribuntur ab *Hottingero* Biblioth. pag. 304. 308. indicante *Symbola Normanniana.*

(2408. a) SAMMONIUS.

La *Cardinal* BELLARMIN, sur le faux nom de Samonius escrivant contre Widrington &c. *Jurieu* dans l'histoire du papisme ou dans l'apologie pour la raformat. part. 4. chap. pag. 212. en 12. *Symbola est Mastrichtiana.* Cui adde *Baillet* des Auteurs degvisez p. 598.

(2409) SAMMOSTO *Kima, Alpino: Thomas* SPINOLA MARINI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 598.

(2410) SAMUELIS nomine quæ inter Canonem Biblicum extant *libri duo*, penitus eidem abjudicantur ab *Auctore Judiciorum Theologorum Quorundam Hollandiæ* de Richardi *Simonis* Historia Critica, ut in eorum recensione observante *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1686. p. 435. (a) *Huetius* etiam in demonstrat. Evangel. illos à *Grotio* notat adscribi JEREMIÆ. Ipse tamen 24 priora capita *Samuelis* relinquens, reliqua NATHANI & GADDO Prophetis adfignat p. 287. 288. (b) Quod & placet *Franzio*, de Interpretatione scripturarum p. 238. (c) contra *Wolfeley* p. 284. & *Theologos* Hollandiæ quosdam in *Actis Erud. Lipsi.* l. c. pag. 439. Itemq; *Polo* Synopf. Crit. S. S. Tom. I. pag. 1150. Addente tamen ESDRAM aut alios in ordinem hos libros redegisse (d) nec minus *Hottingero* Thes. Phil. 470. ut habet *Margo Normanniamus.* Non ipsius esse solius Samuelis clarum, satis facit Rich. *Simon* Critique du Vieux Testam. c. 8. p. 54. & seqq.

(a) Acta Eruditorum Mensis Sept. A. 1686. p. 435.

Neq; viginti quatuor capita libri prioris Samuelis Samueli, *ut volunt alii, neq; reliqua Prophetis* Gad & Nathan *posse tribui judicant, loco I. Sam. XXVII. 6. permoti maxime qui scriptorem non nisi post Salomonem facta decem tribuum separatione vivere potuisse, abunde docent.*

(b) Huetius Demonstrat. Evangel. Propos. IV. p. 287. 288.

Librorum quoque Samuelis *dubia est ætas & controversus Auctor. Quidam post Samuelis tempora lucubrationem*

*bra*tionem eorum rejiciunt, *propter hanc clausulam capitis noni Libri prioris:* Olim in Israël sic loquebantur unusquisque vadens consulere Deum: Venite, & eamus ad Videntem. *Qui enim* Propheta *dicitur hodie, vocabatur olim* videns. *Scribit* Grotius *Ebraorem eruditissimis anctorem credi Jeremiam Prophetam Librorum quatuor Regum: causam affert ipse non satis probabilem, similitudinem sermonis, quæ vix apparet. At libros duos axat Regum tertium & quartum* Jeremiæ *adscribunt Thalmudista in Baba bathra primo capite. Hos, ac primum praterea & secundum, eidem acceptos refere* Abrabaniel.

Librorum vero Samuelis *viginti quatuor priora capita* à Samuele ipso *fuisse scripta; reliqua, quibus res post Samuelis Obitum gesta narrantur,* à Nathane & Gado *Prophetis, sentiunt iidem* Thalmudistæ; *sic & R.* Moses Kimchi; *sic* Isidorus; *nisi quod posteriora ad calcem usque operis* à Davide *vult fuisse scripta: quo argumento, nullus scio. Mihi quidem Ebraorum sententia reliquis videtur autefereuda, utpote qua his nitatur verbis* 'Paralipomenon: Gesta autem David regis priora & novissima, scripta sunt in Libro Samuelis Videntis; & in Libro Nathan Prophetæ, atque in volumine Gad Videntis.

(c) Franzius de Interpretatione S. Scripturarum p. 238.

De Adulterio enim per Davidem commisso tunc publicè non constitit, & nonnisi tunc constare capit publicè, quando post mortem Davidis reliqua capita librorum Samuelis à Samuele *inchoata compleri & absolvi aperunt per* Nathan *& per* Gad *Prophetas, sicut non obscure colligitur,* I. Paral. *29. v. 29. non aliter, quam sicus omnia, nunc quidem occulta præsertim etiam in Spiritum Sanctum, magnatum & aliorum peccata suo tempore in divino judicio speciatim revelabuntur, & ordine enumerabuntur.* Deus enim Omniscius talis nullius oblivisceturr, sed omnia vindicabit, Matth. 12. v. 32. 33. 34. 35. 36.

(d) Polus Synopsi Critica Script. Sac. Tom. I. p. 1150.

Quis horum librorum Samuelis scriptor? Resp. I. „Plerique in eo consentiunt, non ab uno, sed a „pluribus hoc opus contextum esse. Ita *Gregor.* „& *Athanasius.* Resp. 2. Primum librum Samuelis „usque ad cap. 25. (ubi ipsius mors recensetur) à „Samuele scriptum volunt *Gregor. Theod. Procop.* „Obj. At in ea parte Samuelis laudes passim recen„sentur: quod a Sanctorum humilitate alienum „videtur. Vid. c. 2. 3. & 12. Resp. I. Sordet in„ore proprio laus si ad ostentationem proferatur; „non item, si urgente necessitate, ad Dei glo„riam & hominum ædificationem. Sic laudavit „se Job. cap. 29. &c. 2. Non ipse *Samuel* virtutes „suas vulgavit; sed spiritus Dei, qui in ipso lo„quebatur. Auctor Scripturæ Deus erat; ho„mines tantum scriptores, seu potius calami scri„bentis. Resp. 3. Reliqua pars librorum Samue„lis à Davide scripta est; ita Isidor. & cæteri com„muniter. Obj. Huic repugnat illa clausula: usque „ad diem hanc, I. *Sam.* 27. 6. & 30. 25. Resp. Ve„rum hæc particula libro jam compositio addi ab „alio potuit. Resp. 4. Reliquæ istius partis scripto„res erant Nathan & Gad. Ita *Sixtus Senensis & „Bellarm.* ut constat ex 1. Paral. cap. ult. v. 29. Erant hi Davidi à secretis & Commentariis, ut,„ ejus acta per singulos dies conscriberent. Resp.„ 5. Cum a variis libri illi conscripti fuerint, re-„ dacti sunt in hunc Ordinem, & digesti ab alio;„ sive a *Jeremia*, qui ultimam regum ætatem con-„ secutus est; ab *Ezechia*, (de quo vide quæ ad„ Prov. 25. 1.) sive ab *Esdra*, qui ut alia plurima,„ sic etiam Regum historiam in libris Samuelis,„ Regum, & I. Chronicorum ab aliis acceptam,„ & conservavit ipse, cum pene cum civitate &„ templo periisset; & confusam in ordinem coegit.

(2411) Francisco SANBENEDICTO collectore prodiit *Orationum Tomus* 1. Mediolani 1625. in 8. Illud nomen esse fictitium, & auctorem Orationum *Jo. Guilielmum* CALAVERONIUM Jesuitam Italum docet *Alegambe* p. 247.

Adde *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 458. col. b.

(1412) *Didaco* SANCHEZ del' *Aquila*, qui edidit *Antidotum Duplicem* (ita scriptum) contra duples Venenum, quod ex fonte Theophylino ebibit *Leodegarius Quintinus* Heduus. 1557. in 8: est *Thomas* HURTADO Toletanus, ex familia Clericorum Regularium Minimorum, ut docet Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 245. (a) itemque la *Vifiera Alzata* Pentecostes n. IX. & XXVII.

(a) Nicolaus Antonius Biblioth. Hisp. Tom. II. p. 245.

De Religione Nazaræorum.

De Restrictione mentali: *omnia hac Colonia typis Cornelii ab Egmont 1655. folio; scilicet adversum* Theophyli Rainaudi *librum de Martyrio per pestem qui paucis valide ab hoc adversario in hoc tractatu, simulque in alia Resolutione morali De communione pro mortuis repositi Apologiam duplicem satyrico felle mixtam (ut erat vir ille eruditissimus acri calamo) scilicet sub nomine Leodegarii Quintini Hadui. Cui ut resisteret noster Hurtadus duplici telo armato provocatus opposuit:*

Antidotum duplicem contra duplex venenum, *quod ex fonte Theophylino ebibit* Leodegarius Quintinus Hæduus *propugnante* D. Didaco Sanchez *del Aquila Doct. Theologo. Hispali apud Ioan. de Ribera 1557. in 8. nempe* Antidotum primam *De Communione pro mortuis: Alteram de vero Martyrio charitatis.*

(2413) Joannis SANCHEZ nomine *Ars Grammatica* prodita per *Ioannem* MARTINEZ, Jesuitam Cordubensem, memoratur ab eodem pag. 359.

Addatur *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu. pag. 477. col. b. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca sua Hispan. à Jesuita hoc Grammaticam editam asserit, nulla tamen personati Sanchez mentione facta.

(2414) *Franciscus a* SANCTA CLARA i. e. DAVENPORT verba sunt *Hydei* Biblioth. Bodlej. post N. pag. 133. col. a. citantis eo nomine:

(I.) Librum *de Prædestinatione*, Meritis &c. deque Sanctorum Invocatione; Imaginum veneratione &c. Lugd. 1635. in 8vo.

(II) *Apologiam Epiſtoporum*, ſeu Sacri Magiſtratus Propugnationem Col. Agrip. Anno 1640. in 8vo.

(2415) *Petrus de* SANCTO AUDOMARO. Extant ſub hoc nomine citanturq; *Hydeo* Biblioth. Bodlejan. poſt N. p. 133. col. b.

(I) *Inſtitutiones Monaſtico ſecundum decretum Concilii Tridentini* tribus libris Colon. 1584. 8.

(II) *De Monachorum Hoſpitalitate*, & de eorum *Caſibus reſervatis*, cum S. *Concionibus* ad Monachos. Ibid.

(III) *Declaratio Cauſarum Calamitatum Belgii*. Colon. 1582. 8vo. Addit autem *Hyde* loc. cit. Scriptorem hunc alias appellari *Petrum* DE WALLON CAPPELLE.

ASANCTOFAUSTO vide *Pirrus Siculus*.

(2416) SANDALIONIS nomine latere aliquando *Iohannem Chriſtianum* SCHUMANNUM, Conſulem Dresdenſem, indicat *Symbola Iunckeriana*, non addens, quid ſcripti ſub perſonato hoc nomine in publicam lucem emiſerit.

(2417) *Edwin* SANDIS, Equitis Angli *Relatio de Statu Religionis totius* Anglice, Gallice, Italice & Germanice edita, & pro *γνησίω* ejus ſcripto habita in Guidonis *Patini* Excerptis MSSC. Naudæanis, *Paulo* SARPIO Veneto adſcribitur. Locum integrum, quia in paucorum manibus eſt, apponam: *Fra Pol de Veniſe eſtoit un grand eſprit, ſublime & vrajement metaphyſique, comme l' a nommé Oratius Tubero. Il eſtoit ſcavant en tout. De ſua fide nihil dico, car il eſtoit pluſtot de ces anciens Epicuriens, ou au moins eſtoit il Lutherien, ſaltem n' eſtoit il point Papiſte tout entierement, car il haiſſoit bien Rome & ne faiſoit gueres d' eſtat de toutes les fanfaluches qui en venoient. On dit que* Fra Pol *a donné la communion ſous les deux eſpeces à qui la vouloit à Veniſe.* NB. Frà Pol eſt Auteur du livre, qui court ſoubs le nom *Cheval. de Saudis* de l' *eſtat de la Religion.* Hæc ἀπὸ τοῦ illa Excerpta. Symbola eſt Diecmanniana.

(2418) Friedliebs von Sanfft lebenden Holſteinniſchen Klag und Jammer-Lied an Georg Philip Harsdörffern/ 1645. eſt Celeberrimi Poetæ illius Cimbrici *Johannis* RISTII, qui ſe ejus Auctorem ſeptem annis poſt, in Teutſchen *Paraſſo* pag. 606. publicè eſt profeſſus. vide Clariſſimi Dni *Molleri* Flensburgenſis Iſagogen ad Hiſtoriam Cherſoneſi Cimbricæ P. I. p. 147. 148.

(2419) SANFORDII, *Sacellani* ſui Magiſtri nomine publicavit *Johannes* DIGBEY, poſtmodum Baro de Schirebourne tractatum Petri *Molinæi de fide Proteſtantium* è Gallico in *Anglicum* Sermonem translatum: ut judicium facit *Wood.* Antiquitat. Oxonienſ. lib. II. p. 201. col. b.

SANGA v. *Liberio.*

SANGA v. *Liberius.*

(2420.) *Aleſſandro* SANLORINI. *de Prunalbeta.* Sub Perſonato hoc nomine edidit *Matteo* PINELLI Italice, 1654: *Polvere Scherzita* o vero *Invettiva contro il Tabatto.* vide *Ciuelli* Biblioteca Volante Sanzia I. p. 12. adde *Bailleci* liſte des Auteurs deguiſez p. 598.

(2421) *Aleſſandro Michele* SANNITO eſt *Bartolomeo* BILOTTA, ut indicat *Toppius* Bibliothecæ Neapolitanæ pag. 37. col. a. his verbis: „*Bartolomeo Bilotta*, gentilhuomo Beneventa„no, ha dato alla Stampa: *Il Piauto di Theone*, ſot„to nome del Cavalier *Aleſſandro Michele Sannito* in „Verſi volgari, e Latini, con 350. Deſcrittio„ni dell' Aurora. in Nap. appreſſo Gio: Battiſta „Sottile 1606. in 8s

(2422) *Frantiſci* SANSOVINI *Hiſtoria Turcicæ* lib. I. eſſe *Georgii* GEORGEVIZII colligo ex mentione libri de afflictione 28. b. ex præſagio Muhammedico. 28. 29. ex tractatu de Cerimoniis & ritibus 34. tum quod quæ de *Georgevizio* citata erant hic reperiantur: prout in meo Exemplo fol. 29. 34. 36. 38. 39. &c. notavi. Hæc *Symbola Normanniana.*

(2423) SA OXON. Sub his literis edidit *Samuel* PARKERUS, Anglus, Theol. D. Epiſcopus Oxonienſis, *Rationes pro Abrogatione Teſtificationis illius ſolemnis* omnibus Parlamenti membris anno 1678. d. 30. Octobris injunctæ, & forſan quædam alia. Hæc *Wittenius* Diarii Biograph. Part. II. ad ann. 1688. ſub finem. *Hyde* in Bibl. Bodlej. nec poſt N. p. 24. ubi de Oxonia, nec pag. 36. ubi de Parkero agit, de hoc quicquam addit.

(2424) SAPRICIUS SAPRICI eſt *Angelicus* APROSIUS teſte *Rhodio* num. 44. & *Scaveno* num. 14. Quibus nunc Aproſiana Bibliotheca pag. 83. & ſeqq. accedat, & addantur Leonardi *Nicodemi* Additiones ad Biblioth. *Toppii* Neapolitanam pag. 241. col. b. ſub finem. *Bartholin.* de legend. libris, Differt. II. pag. 39. Ad *Rhodium* hæc olim addidi p. 28.

Porro ut etiam aliqua de recenſitis quibusdam hujus auctoris pſeudonymis ſcriptis notitia conſtet, adjiciam ipſius Auctoris Incogniti de Incognitis ea de re verba quæ ſequentem in modum ſe habent: (c) *Scriſſe egli nel principio della ſua gioventu contro* l' Occhiale di Tomaſo Stigliani a *difeſa del* Cavalier Marino: *ſotto il nome di* Sapricio Saprici, *Anagramma tratto dal ſuo cognome. Cenſurò parimente a pregbiere d' Amici il* Mondo Nuovo *del medeſimo* Stigliani, *al quale havendo egli riſpoſto, replicò il* Ventimiglia *con la ſcrittura del* Buratto, *nel quale tutte l' opere ſue dolcemente, non meno che dottamente morde e cenſura.* Vitam Joannis *Baptiſtæ Marini* vide apud *Ghilinum* in Theatro Italico Litteratorum part. 1. pag. 100. & ſeqq. ac pag. 218. vitam *Thomæ Stigliani*, ubi & ſcripta utriusque enarrantur quibus invicem decertaverunt.

Confer *Galiſtoni.* 1145.

(c) *Scripſit ipſe a principio Juventutis ſuæ contra* Perſpecillum Thomæ Stigliani *ad defendendum*

dum Equitem Marinum *ſub nomine* Sapricii Saprici *per Anagramma tractum ex cognomine ſuo. Cenſoria quoq; Virgula notavit rogatu Amicorum* Mundum novum *ejusdem* Stigliani, *cui cum ille reſpondiſſet vices ei reddidit* Ventimiglia *per ſcriptum ſuum*, Subcerniculum, *quo omnia ipſius opera ſuaviter non minus quam docte mordet atq; perſtringit.*

SARACENO v. *Demno.*

(2425) SARACENUS, *Hieronymus: Martinus* CONSTANTINI. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 598.

(2426) SARAVA il *Dottor*: *Alphonſo* D' ULLOA *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 598. Prolixe quidem Hujus Alphonſi ſcripta recenſet Nicolaus *Antonius* in Biblioth. Hiſpan. pagina 44. 45. at de hac Doctoris Saravæ perſona nihil meminit.

(2427) Eubulus Theosdatus SARCKMASIUS, qui *Judicia de noviſſimis prudentia Civilis Scriptoribus* edidit, 1669. in 4. quod ſit *Conradus Samuel* Schürtzfleiſch/ Phil. M. Corbacenſis Scholæ ex-Rector, præter Dn. *Geisler.* dec. 3. num. 5. teſtantur plurimi, qui Satyris, aut apertis reprehenſionibus famam virorum Illuſtrium vindicare laborarunt: quorum monumenta cum paſſim nunc extent, omniumque manibus teraniur, nihil opus eſt allegare. Sufficiat nunc nominaſſe unum detectum *Oldenburgerum*, ſive *Franciſcum Irenicum*, in principio Collegii in Burgoldenſem. Cujus hæc verba: *Virus Calumniatorum peſſimorum effugere ne ſic quidem potuit, inter quos excellit perſonatus quidam autor* Eubulus Theosdatus Sarckmaſius, *cujus verum nomen* Schürtzfleiſch/ *Corbacenſis quidam Ex-Rector, qui vaniſſima arrogancia & ambitioni explendæ, non aliud ad famam iter ſibi patere exiſtimavit, quam per infamiam illuſtrium Virorum &c.* Eum ſi quis in propria cauſa teſtimonium perhibere putet, audiatur V. Cl. *Valent. Henr. Voglerus* Introductionis in notitiam ſcriptorum cap. 10. p. 53. ita loquens: *Nuper admodum* judicia de noviſſimis prudentiæ Civilis ſcriptoribus, *ſub nomine* Sarckmaſii *vulgata ſunt, novo & Satyrico modo pronunciata. Qua ut ſcriptoris ſui nennullam & ingenii & Latine ſcribendi faculeacem oſtenderent: ita ſimul manifeſto produnt, eum Clariſſimorum Virorum inſultatione gloriam captare; in cenſura vero, qua tamen nimiopere ſibi placet, ipſummet animadverſionem quam maxime commereri. Nam & Licentia audaciter ſibi ſumpta, mores aeque actiones eorum, quos in Satyra iſtac traducit, pro libidine, ac quaſi arcanarum animi deliberationum conſcius eſſet, nocat; quod tamen ad rem ipſam nihil pertinet: & Apolline uſus eſt corrupto; & præter alios errores hiſtorica, moralia, Juridica cum Politicis confundit.*

Adde & hic *Deckherrum* de Scriptis Adeſpotis pag. 257. 258. Itemque *les Satyres Perſonnelles* Tom. II. p. 138-140 *Teiſſierii* Catalogum Auctor. & Biblioth. pag. 61. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 598. vide & quæ in *Galliotto*, *Naſturtio*, *Verafio* &c. dicta ſunt huc pertinentia.

(2428) SARMATIÆ & TRANSYLVANIÆ MINISTRORUM nomine editum librum *de falſa & vera unius Dei cognitione*, maximam partem deberi *Georgio* BLANDRATÆ, aſſerit *Sandius* Biblioth. Antitrin. pag. 24. (a) adjutorem autem ei conſtituit Hoornbeck Appar. Controv. Socin. 27. 28. 55. Franciſcum Davidis, Sandio non repugnante Bibl. Antitrinitariorum p. 56. (b) An vero, quæ huic libro inſerta eſt *Explicatio Capitis Primi Johannei* eundem Auctorem habeat, non determinat, *Lælio* tamen *Socino* eam abjudicat. Sandius loc. cit. pag. 24. Adde *Symbolam Maſtrichtianam* (c)

(a) Sandius Biblioth. Anti Trinitariorum pag. 24.

Prout etiam, quinam ſit auctor hujus Explicationis, qua Miniſtrorum Sarmatia & Tranſylvania libro de falſa & vera unius Dei &c. cognitione, inſerta eſt. Nam non eſſe Lælii Socini *fœcum arguit cum ſtyli ab aliis ejus ſcripeis diverſitas, tum etiam quod in ea tales opiniones, & quorundam ſacra ſcriptura locorum explicationes proponuntur, qua diſcrepant à* Lælii *Sententiis & ab Interpretacionibus quas ei proprias fuiſſe, immo ab ipſo adinventas*, Fauſtus Socinus *teſtatur.* Königius *in Bibliotheca Veteri & Nova, tribuit* Blandratæ *Commentarium in cap. 1. Johannis: qui an idem ſit, cum eo, de quo nunc agimus, certo affirmare non auſim, quamvis certum ſit*, Blandratam *primarium auctorem eſſe memoruti libri de falſa & vera unius Dei cognitione.*

(b) Idem pag. 56.

Franciſcus Davidis *Hungarus, Superintendens ſeu Epiſcopus Unitariorum in Tranſylvania Ao. 1566. & ſeqq. una cum* Georgio Blandrata, *ſub patrocinio ac præſidio Joannis Sigismundi Principis, contra Trinitarios acriter diſputavit: atque eodem Blandrata potiſſimum Auctore ac Socio, contra eos non paucos libros (quos ſupra ſub Blandrata recenſuimus,) in lucem emiſit.*

(c) Symbola Maſtrichtiana.

Miniſtri & Seniores Eccleſiarum conſentientium in Tranſilvania, id eſt, Sociniamorum.

Ediderunt anno 1568. libellum de Mediatoris JEſu Chriſti hominis divinitate æqualitateque *Blaſphemum, de quo vid.* Cloppenburgi *compendium Socinismi pag. 14. ubi & de libello eorum anno 1569. vulgato* de Regno Chriſti & *regno* Anti-Chriſti *Libros duos cum tractatu* de pædobaptismo & circumciſione: *Quorum hæc eſt concluſio. Quisquis vere credit Papam eſſe Anti-Chriſtum, vere quoque credit Papiſticam Trinitatem pædobaptismum & alia Papatus Sacramenta eſſe doctrinas Dæmoniorum. Varia autem capita eorum qua utroque libro continentur: De juſtitia Regni Chriſti, de juſtificatione, de comparatione Legis & Evangelii, de Charitate, item ſigna 60. Anti-Chriſti* SERVETO *auctore aſſerunt illi qui anno 1612. ediderunt in Belgio librum ante dictum, perperam* Caſtellioni *tributum, contra Calvinum de Serveti ſupplicio.*

SARDUS v. *Hilarius.*

(2428 a) Lotharius SARSUS. Ejus ſub nomine ſcripſit *Horatius* GRASSIUS *Libram Aſtronomicam ac Philoſophicam, qua Galilei Galilei opiniones de Cometis examinantur.* Peruſiæ apud Marcum Naccarium 1619. in 4. Item *Rationem ponderum Libra & Symbella, in qua quid è Lotharii libra, quidque Galilei Symbellatore contra Libram edito, de Cometis ſtatuendum ſit, collatis utriusque rationum momentis proponitur.* Pariſiis, & mox Neapoli apud Matthæum Niccium 1627. in 4. verba ſunt *Alegambe* p. 189. 4. ferme repetita *Leoni Allatio* Apum Urban. p. 137. adde *Saven.* n. antepenult. Idem confirmat *Joh. Bapt. Laurus* Peruſinus in ſua Theatri Romani Orcheſtra, ſive dialogo de viris ſui ævi doctrina illuſtribus, Romæ 1618. quem A. 1625. Romæ in 8. edi curavit Juſtus Reguius, ubi pag. 34. ſic legitur: *Eſt & Horatius Graſſius, qui examen aliorum improbum, ut Perſiana voce utar, de cometis ſub trutina caſtigavit. Per hunc ergo perque* Jo. Antonium Roſſenum, Antonium Licinium, Albertum Rutilenſem, Michaelem Petrum & Jo. Alvarez *ea demum aſſequimur, qua* Seneca *ſcripſerat, longioris ævi diligentia in lucem extractum aliquando iri, majoresque noſtros tam aperta ignoraſſe jam miramur.* RICCIOLUS in Chronici ſui parte I. quæ Alphabetica eſt, ad nomen *Horatii Graſſii*, hæc habet: Horatius Graſſus S. J. *Ligur ex Urbe Savona, diu Mathematica Romæ, in noſtro Collegio magna cum laude profeſſus, edidit* A. 619. Diſputationem Aſtronomicam de tribus Cometis anni 618. & Libram Aſtronomicam & Philoſophicam, *qua opinionem Galilei de Cometis expendit. Eſt autem Architectonica conſultiſſimus & magni judicii Vir.* Idem in *Almageſti* Tom. 1. lib. 8. ſect. 1. cap. 7. Lotharius Sarſus h. e. P. Graſſius *ſub ejus perſona latens &c.*

Vide hæc confirmantem *Gaſſendum* de vita Peireskii ad an. 1624. pag. 123. & ex eo *Deckher.* de Scriptis Adeſpotis p. 321. itemque *Alegambe* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 189. *Sotvel.* p. 351. Leon. *Allatium* de Apibus Urbanis pag 137. & ex eis *Villani* Viſiera Alzata Hecatoſtes num. LXVII. pag. 69. hiſce verbis:

LXVII. HORATIO GRASSI. Sauoneſe della Compagnia. di Giesù. Da Queſti ſotto nome di *Lotharii Sarſi* Sigenſano ſi publicò

Libra Aſtronomica, & Philoſophica qua Galilei opiniones de Cometis à Mario Guiducccio in Florentina Accademia expoſitæ, & in lucem editæ examinantur. Peruſiæ apud Marcum Naccarinum M. DC. XIX. 4.

A queſta s' oppoſe il Galileo dando fuori.

Il Saggittore nel quale con bilancia eſquiſita ſi ponderano le coſe contenute nella *Aſtronomica, e Philoſophica Libra* di Lotario Sarſi. In Roma apreſſo Giacomo Maſcardi M. DC. XXIII 4.

Quando fù veduto queſto libro ſi ſuppoſe finita la lite: ma non andò così la biſogna, però che egli replicò ſotto lo ſteſſo nome con queſto

Ratio ponderum Libræ, & ſymbellæ in qua quidem Lotarii Sarſi libra, quidque *Galilei Galilæi Symbellatore* contra Libram edito de *Cometis* ſtatuendum ſit collatis utrinque rationum momentis Philoſophorum arbitrio proponitur. Neapoli, apud Matthæum Nucium M. DC. XXVII. 4.

Vegganſi l' Allacci nelle Api Urbane p. 137. l' Alegambe e l Sottuello nella *Bibliotheca degli Scrittori* della *Campaguia*, il primo p. 180. e l ſecondo p. 351.

(2429) SARTORIUS, Johannes: Joannes STOINSKY où STOINIUS, dit STATORIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 598.

(2430) *Franciſcus* SARZOSUS, cujus nomine à *Geſnero* Biblioth. Univerſ. fol. 258 col. a. citatur liber inſcriptus: *Æquator Planetarum*, idem eſt *Ravii* in notis ad ſuum locum, cum *Franciſco* SIRIGATTO, indicante *Symbola Normanniana.*

(2431) Adami SASBOUT, qui & aliis SASBOLDUS Ord. Franciſcani, *Commentarii in Epiſtolas Paulinas* aliquot, Coloniæ diverſis annis editi ſeorſim ſinguli, ut & Commentarius in Eſaiam Prophetam, cum omnibus reliquis operibus ſimul Colon. 1568. editus, quod alteri debeatur, ſcriptum reliquit hiſce verbis *Raynaudus* de bon. & mal. lib. parr. I. Erot. 10. §. 3. n. 268. pag. 163. *Sed & apud Catholicos* (ergo ad minimum hac in parte conſitente ipſo,) *Iliacos intra muros peccatur & extra, quandoque averſus ab uno auctore aſſellus, erga alium vero propenſior, ſimilibus ſtrophis & ſuppoſitionibus locum dedit.* Commentarios Adami Sasbout in Paulum & Eſaiam, *eſſe Joannis* HESSELII, *quem Magiſtrum habuerat Adamus, lego apud* Franciſcum Laue, *Heſſelii quondam cum Adam auditorem: qui addit, non* Adamum Magiſtri *opus ſibi ſuppoſuiſſe, ſed alios de* Adamo *ſic bene mereri voluiſſe. Ita ille in præfatione adjudicium Heſſelii, de facto Nectarii, cujus à Plantino* anno 1564. *Hoc tamen alii pernegant, ut* Michael Voſmerus, *in Apologia pro Adamo Sasbout, &* Henricus Sedulius *in notis ad cap. 3. hiſtoriæ Martyrii ſex fratrum Alcmarienſium: quam ſuæ hiſtoriæ Seraphicæ intexuit.*

Utri horum debeantur Commentarii hi non determinant *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſt. part. II. p. 140. (a) Valerius *Andreæ* Biblioth. Belgicæ pag. 4. (b) & *Freherus* in Theatro Viror. Eruditione clarorum p. 160. col. b.

(a) Miræus Bibliothec. Eccleſ. Part. II. pag. 140.

An opus in Epiſtolas Pauli, quod Sasboldi *nomine circumfertur, Sasboldi ſit, an Joannis Haſſelii, Theologi Lovanienſis, in controverſo eſt.*

(b) Valerius Andreæ Biblioth. Belgicæ pag. 4.

In Paulinas Epiſtolas, *& nonnullas Aliorum Apoſtolorum; quas eſſe Prælectiones Joan.* Haſſelii, *Theologi Lovanienſis, quidam aſſerunt,* Martinus Delrius *Diſquiſic. Magic. lib. 3. parte 1. quæſt. 3. Sect. 2. Franc.* Lava *præfat. ad Sententiam Haſſelii ſuper facto Nectarii circa Confeſſionem; &* Cornelius Verburchius

chius *præfando ad easdem Epistolas, testatur Adamum & illa, & ejus generis complura alia ex Hasselio accurata solertique industria hausisse: negat vero Mich.* Vosmerus, *Apologia pro* Sasboldo *scripta.*

(2432) SATURNINI Acta DONATISTÆ *quidam* adscribit Thomas *Ittigius* in Appendice Dissertationis de Hæresiarchis ævi Apostolici: ut notant *Acta Erudit. Lipsiens.* t696. pag. 108. hisce verbis: Secunda dissertatio de *schismate Donatistarum* agit, cujusortum dum describit Noster, acta Saturnini a Donatista quodam composita, quæ *Henschenius* posteriorem *Surii* editionem imitatus non integra edidit, ex *Albaspinæo* & *Baluzii* miscellaneis suppleri posse monet.

SAUBERLICH v. *Andreas.*

(2433) *Giovanni* SAVIO Venetiano. Sub hoc nomine prodiit *Apologia in difesa del* Pastor Fido *dalle oppositioni fattegli da* gli Excell. Sig. *Faustino Summo*, Gio: Pietro *Malacreti*, & Angelo *Ingegnero.* In Venetia presso Horatio Larduaci 1601. 12mo. Verum Auctoris nomen est *Ganges* DI GOZE da Pesaro. Ut indicat la *Visiera Alzata* Hecatostes n. XIX. p. 38.

(2434) SAVI, *Buonardo: Urbain* DAVISI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 599.

(2435) SAVINIUS v. *Mutus.*

(2436) *Raffaele* SAVIGNONE est *Stephano* MARENGO, de quo sequentem in modum commentatur la *Visiera Alzata* Pentecostes n. XXXVII. p. 128.

XXXVII. RAFFAELE SAVIGNONE publicò gli *Elogi* de Cesari del Conte D. EMANUELE TESAURO di *Suetonio Tranquillo.* In Genova per Pietro Giouanni Calenzani M. DC. LXII. fol.

Furono voltati dal P. D. Gio: *Stefano* Marengo da Genoua Monaco Casinense, che si compiacque attribuire la fatica al Nipote.

(2437) SAVOJANO *Valerio* v. *Fulvio.*

(2438) *Antonius de* SAURA. Sub personato hoc nomine editum esse a *Johanne Baptista* POZA, Jesuita Cantabro Hispano, *Votum Platonis, de examine doctrinarum*, Cæsaraugustæ Anno 1639. 4to refert Nicolaus *Antonius* Bibliothec. Hispan. pag. 495. col. a. itemqve *Witten.* Diar. Biograph. an. 1660. *Sorel* autem Scriptoris hujus in Bibliothec. Scriptor. Societ. JEsu non meminit: forte quod ob editum sub *Elucidarii Deipara* titulo librum (quo B. Mariæ Ossa & carmen in S. Cæna una manducari docuit) damnatus est ad carceres perpetuos, ut Autores allegati memorant.

(2439) SAUVEUR, *le Sieur de Saint: Jean Baptiste* THIERS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 599.

DE SAXONIA v. *Albertus.*

(2440) *Decisio solida Theologorum* SAXONICORUM. Maximam partem hanc elaboratam à D. *Henrico* HOPFNERO, ex *Weberi Hopfnero* Angelico Ampl. Doctor Dr. *Mayer* in Diss. Epistolica mihi scripta de Anonymis & Pseudon. recenset. Apud *Witten.* in Memoria ejus dec. IV. p. 491. nullum ejus vestigium videas.

(2441) SAXONLÆ Ducis Johannis Friderici Junioris THEOLOGORUM nomine quod prodiit *Judicium de libro Interim*, Auctores præcipuos habet *Nicolaum* ab AMSDORFF, *Justum* MENIUM, & *Casparem* AQUILAM: docente *Reebenbergio* Dissertat. Histor. de Interim §. XXXVII. cujus verba vide excerpta in Anonymis n. 1729. a

(2442) SAXONICÆ PUPILLÆ NECESSARIA DEFENSIO: sive Haupt-Vertheidigung des Sächsischen Aug-Apffels conscripta est jussu Electoris à D. *Matthia* HOE Ab HohenEg, D. *Polycarpo* LYSERO JUNIORE, D. *Henrico* HOPFNERO, D. *Wilhelmo* LYSERO & D. *Johanne* HULSEMANNO, docente Excell. Consiliario Regio, D. Joh. Friderico *Mayero* Dissert. Epistol. de Anonymis sub fol. b. ut docui Anonymor. num. t770. Nunc addo & Symbolam Normannianam quæ sic habet: Præcipuus Architectus est MATTHIAS HOE Theologus incly-« tus. *Hülsem.* Dedic. Diatribes de Auxiliis Gratiæ« pag. 4. Rechenberg. Append. Form. Concord.« pag. 519.

(2443) SCACCHI, *Girolamo: Louis della* CASA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 599.

(2444) CAMILLUS *Scaliger* est *Adrianus* BANCHIERI, docente la *Visiera Alzata* Hecatostes num. 1. adde *Bailleti* liste des Auteurs deguisez pag. 599.

(2445) *Giacomo* SCAGLIA, quod sit Gio. *battista* MARINO docet *Villani* Viziera Alzata Hecatostes n XXII.

SCALIGER *Camillo* v. *Fratto.*

(2446) SCANDELENS: *Alexandre* CANERO, incertain où defectueux. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 599.

(2447) SCAPPUZZO, *Ceccone:* Joseph GUALDO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 599.

(2448) *Ottone Lazzaro* SCAVO est *Carlo Costanzo* COSTA: uti monet la *Visiera Alzata* Hecatostes n. XXVII. p. 52. his verbis:

XXVII. CARLO COSTANZO COSTA DOTTOR Medico da Rapallo.

L'

L' Astrologo non Astrologo, e gli *Amori turbati* Comedia di *Ottone La. zaro Scavo*. In Genova, per il Galenzani M. DC. LXVI. 12.

(2449) *Hadriani* SCAURI personato sub nomine *Epistolam* Domini Menjot *de variis festis ampliectendis aggressus* est *Petrus* PETITUS, monente Guidone *Patino* Epist. CLV. p. 411. & 192. p. 513. Quod confirmant les Nouvelles de la Republique des lettres, de l'année 1685. p. 831. & de l'an. 1687. pag. 184. adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 599.

SCHADEUS v. *Relfendso*.

(2449 a) SCHALLERUS. Non spernenda, fateor, sunt Pythagoreorum effata quæ præter SCHALLERUM vel potius *Marcum* MAPPUM in differt. de Ethica Pythagor. aliosque e tenebris produxit vir Doctiss. Magnus Daniel *Omeisius* in Ethica Pythagor *Buddeus* in hist. jur. nat. pag. 23. *Symbola ell Mastrichtiana*.

(2450) Eggeberti SCHAUMII, Francofurto Marchici nomine, prodiere *Tractatus: de annulis, eorumq; jure*, 1620. item *de Oseulis* 1621. Francf. ad Oderam. Eos *Georgio* RITTERSHUSIO, Ephoro dicti Schaumii, adscribunt eruditi. v. *Jacob Bornitium* de proemiis p. 90. & *Waltherum* de Statu Doctor. c. 21. §. 157. pag. m. 453. ubi Dr. Andream *Dunerum* in oratione inaugurali, qua ipsi Rittershusio summos juris honores contulit, ita scribentem citat. *De annuli mysterio quia luculenter commentatus est sub alieno nomine*, Georgius Rittershusius, *non debeo auditorium eorum explicatione diutius detinere*. Adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 599.

(2451) *Christophorus* SCHEURLIUS, cujus extat Commentarius *de vita & obitu Antonii Kressen*. Item *Sacerdotum defensorium* ex editione *Goldasti*. Francof. 1610. alio nomine dicitur KRESSI: ut docet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post N. p. 144. col. b.

(2452) Peter SCHIPPING. Sub hac larva latere D. *Hectorem* MASIUM asserit *Christianus Thomasius* in Erläuterung anderer Menschen Gemüther zu erkennen/ cap. I. p. 44. Contrarium autem contendit *Benzen* Christiani non Christiani p. 278. indicante *Symbola Schröteringiana*. Et ipse *Masius* hoc non abnuere videtur in dem treuen Lutherthum p. 155. num. XVII. §. I. (a) Prodiit autem sub illa larva Petri *Schippingi* Th. C. Abgenöthigtes Gespräch von dem Bande der Religion und Societät/ worinnen D. *Masii* interesse &c. gegen eines neulichen Scribenten einfältige Gedancken vertheidiget wird. Gedruckt im Jahr 1689. Qui integer Dialogus verbotenus insertus a *Thomasio* Mense Majo & Junio der Monatlichen Gedancken/ 1689. Masio illum p. 312. 313. tribuente, ut observat Cl. Dominus *Iunckerus* Ephemerid. Eruditor. p. 255.

(a) Anonymi (Masii) treues Lutherthum p. 155. n. XVI. §. I.

Es sicht auch endlich der Herr Beemann/ das abgenöthigte Gespräch P. Schippings an/ welcher Name/ wie er meinet/ nicht *meritute* groß angeführet zu werden/ weil ihn *Christianus Thomasius* schon so abgewiesen/ daß es mit ihm heisse/ wie der *Seneca Tragicus* an einem Orte sage: *Nunc erunt in umbris & Hectora quærit*. Aber 1. wer hat Beemann die Macht gegeben/ so ohne *Hesitation D. Masium* mit P. *Schipping* zu *confundiren*? Und woher weiß er/ daß jener unter diesen Namen verborgen liege? Ist etwa ein *Monitor Nocturnus* bey ihm gewesen/ wie vormahls bey seinem Groß-Vater *Zwinglio*, der ihn diese Sache überredet hätte?

(2453) *Marquardi* SCHLEGELII *de motu sanguinis* librum in 4to editum elaboravit, suppeditatis aliquot ab ipso experimentis, domesticus tum temporis illius, *Michael* KIRSTENIUS, ut ex hujus ipsius ore audivisse memini per memetipsum & alios fide dignos.

SCHOLARIUS v. *Gennadius*.

(2454) *Georgium* SCHOLARIUM, cum GENNADIO *Scholario*, Patriarcha Constantinopolitano confusum prolixe docet Leo *Allatius*, & notat *Caveus* Chartophylac. Ecclesiast. p. 305. & *Wharthon* Append. ad Historiam Cavei literariam Scriptorum Ecclesiast. p. 77. 78. nosque *supra in Gennadio* jam indicavimus.

SCHONAUGIENSIS v. *Josephus*.

(2455) SCHOOKIUS, *Martinus*, *Gisbert* VOETIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 599.

(2456) *Adolphi* SCHULKENII nomine qui prodiit *pro Roberto Bellarmino* de *potestate papa seculari* tractatus *adversus Widdringtonum: Roberto* BELLARMINO asseritur à *Widdringtono* de Juram. Fidel. præf. 79. & clarius in Confutat. Ipso titulo & p. 89. 107. 120. & sæpe alibi; indicante *Symbola Normanniana*. Adde *Bailleti* Indicem Auctorum Personatorum pag. 599. Eadem confirmat *Hyde* Cat. Biblioth. Bodl. post. N. p. 254. & ex anonymi *pernicieuses consequences de la Nouvelle Heresie des Jesuites p. 8.* eruditissimus *D. Diecmannus*, ipso tamen invito, qui *Sculkenium* ipsum Auctorem potius statuit. Petrus *Aurelius* revera *Sancyranus* qui in Tomo III. suo præfixo indice num. IX. hunc de Potestate Romani *Pontificis temporali* inscriptum librum Colon. Anno 1613. aliaque fictis nominibus edidisse testatur. Adde Danielis *Franci* Disquisitionem Academ. de Papistarum Indicibus libror. prohibitor. c. II. §. 36. pag. 29. allegatione 74. Ubi Robertum Bellarminum expresse nominat *Widdringtonus*.

(2457) Dr. *Johannis Balthasaris* SCHUPPII nomine evulgatum opusculum *de Pennalismo* Voluminique orationum insertum à Vulpio Giessæ Typographo, reclamante *Schuppio*, illudque opus Augusto BUCHNERO tribuente, notat *Hempelius* Syllo-

Sylloges Amœnitatum Hiſtorico criticarum. §. XVIII.

(2458) *Joſua* SCHWARZII nomen præfixum habet *Epiſtola* edita in 4to. ſi fides titulo, Hamburgi 1688. *Diſcuſſionem Wildschnzzianam*, de qua infra impugnans, ex officina Illuſtris Viri, *Samuelis* PUFENDORFII prodiit, Indicante *Symbola Flensburgo Molleriana*.

(2459) SCIMEON *Recared. Richard* SIMON. *Baillet* liſte des Auteurs Deguiſez p. 599.

(2460) SCIOPPIUS, *Andreas. Franciſci* GARASSE. *Baillet* liſte des Auteurs Deguiſez p. 599. Ejus eſt teſte iterum Petro *Aurelio* i. e. *Sanctorino* n. X. indicis ſui Tomo III. præfixi *Horoſcopus Anti-Cottonis, ejusque Germanorum* Martillerii & Hardevillerii, *vita, mors, cenotaphium, apotheoſis*, autore *Andrea* Schoppio Gaſparis fratre, anno 1614. *Sotwellus* omnia ſcripta enumerans pag. 229. hic altum ſilet.

(2461) Gaſparis SCIOPPII *Diatriba, de Compendioſa & facili Linguam Hebraam & Chaldaam conducendi ratione*, tum ſeparatim, tum una cum aliis Libellis de ſtudiorum ratione 1645. item 1658. in 12. apud Batavos excuſa eſt: ea tamen verum auctorem habet *Jo.* BUXTORFFIUM, filium, uti videre eſt in editionibus poſtremis Epitomes *Grammaticæ Hebraæ Jo. Buxtorffii* Senioris, filio curante excuſis, quibus eadem annexa eſt, auctior aliquot locis, cum præfatiuncula, priores editiones falſi accuſante.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs Deguiſez pag. 599. qui ſuo tempore ut ſperamus plura dabit. Interim monet Ampliſſimus *Diecmannus* omnino videndum hic Hoornbeck. exam. Bullæ Innocentii X. pag. 122. 123. addito Hoc: An. 1636. demum Aſtrum inextinctum cum nomine „Rom. Hay additis variorum approbationibus „prodiit, quod jam Anno 1634. *Scioppius* ſub ſuo „nomine ediderat, quam tamen editionem man„cam & multis mendis deformatam Rom. *Hay* „pro ſuo fœtu agnoſcere noluit.

SCIOPPIO v. *Oldauro*.

(2462) SCIPIONE *Africano* v. *de Berti*.

SCIPIO v. *Aretinus*.

SCIPIO v. *Burghenſis*.

SCIPIONE v. *Baſtenes*.

(2463) SCIPIO où SCIPPIONE: *Jerôme* MERCURIO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 599.

SCOTUS v. *Albinus*.

(2464) *Johanni Duns* SCOTO, Doctori ſubtiliſſimo Dicto falſo tribui Primævam *Verſionem Operum Dionyſii Areopagitæ*, factam à *Joanne* SCOTO hoc longe Antiquiori notat *Geſnerus* Bibliot. Univerſal. f. 413. col. b,

(2465) *Joanni* SCOTO ERIGENÆ quomodo falſo tributus ſit RATRAMNI liber *de Euchariſtia* ſupra in *Bertramo* innuimus.

(2466) *Michaelis* SCOTI nomine, ſed perperam prodiiſſe Francofurti 1602. & Lipſiæ 1603. librum cui titulus: *Menſa Philoſophica*, cujus verus Auctor ſit *Theobaldus* ANGVILBERTUS, docet Cl. Jacobus *Thomaſius* Diſſertat. de Nigello Wirekero §. LX. ad lit. S.

SCRIBANIUS v. *Arcularius*.

(2467) Dominus DE SCUDERI nomen ſuum & titulum Gubernationis ſuæ præfigi curavit Operibus Hiſtorico Fabuloſis, ſive ut vocant, Romanis inſcriptis *Cyrus* & *Clelia*, quorum Auctricem Sororem ejus Dominam *Magdalenam* DE SCUDERI conſtituunt les *Nouvelles de la Republique des lettres* tom. II. Anno 1684. pag. 272. & *Lenckher de* Fœminis Eruditis p. 120. 121.

(2468) SEBA *Adeodatus*: *Theodoro* de BEZE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 599.

(2469) SEBALDUS *Smaragdiſius* anagrammaticum imperfectum Involucrum eſt Adami BRUXII Sprottæ qui ſub eo Dialogum quendam *Medico-Chymicum* antea ἀνωνύμως editum recudi curavit, ut ipſe Autor indicat in præfatione ad *Artem memoria & Oblivionis*. vide in *Anonymis* C. IV. num. 1005.

(2469. a) SEBALLATI *Livinæi* Warnung wieder den Harn Teuffel edit. 1662. in 8vo. Auctorem habet *Michaelem Bertoldum* DE GILENO Sereniſ. Ducis Brunſuicenſis & Luneburgenſis Medicum, Harburgi habitantem: ut ex propria hujus Confeſſione aſſeverat *Symbola Dorniana*.

SEBASTIANUS v. *Burgenſis*.

(2470) *Melchioris* SEBITII nomine editus libellus Germanico idiomate inſcriptus Feld- und Hauß-Buch/ quem tamen ille ex Gallico tantum in Germanicum Sermonem tranſtulit. Titulus illi olim erat: *La Maiſon Ruſtique*, & plusquam ſepties in Gallia recuſus fuit. Hæc *Symbola Schröteringiana*.

(2471) *Viti Ludovici* SECKENDORFFI Teutſcher Fürſten-Staat. Juſſu Principis Joa. Erneſti liber ille conſcriptus erat à *Ludovico* HEEREN JCto ſed ſpeciatim de rebus rationibusque ſui Principatus; quas deinceps generatim diffudit illuſtris Dominus Seckendorffius, ejusdem Principis mandato, quo liber Specie generalis tractationis, à viroque nobile (Seckendorffio) confectus, pluris fieret. D. Samuel *Reiber*, qui intimam ejus libri hiſtoriam perſpectam habet. Hæc *Symbola Normanniana*.

mus Gerard. *Meierus* Diſput. de 70. virali Verſione Witteb. 1690. habita §. V. VII. VIII. XXII. ſqq. nec aliter *Boſſuet* in *Act. Erudit. Lipſienſ.* 1694. p. 408. De verſione illa notatu digna occurrunt etiam apud *Colomiez* Melanges Hiſtoriques p. 47. 48. *Lipen.* Biblioth. Real. Theolog. ſub titulo 70. Interpretes, & *Franzium* de Interpret. Scriptor. p. 5. *Gerhard.* confeſſ. cathol. lib. II. ſpec. part. I. art. I. cap. 20. cit *Deckherro* de adeſp. pag. 48. & 50. Adde quæ *Humfredus* Hody Anglus ex profeſſo commentatus eſt contra Hiſtoriam *Ariſteæ* de LXX. Interpretibus Oxonii 1685. in 8vo, & in compendio dedit publica diſputatione de LXX. Interpretibus Halæ Magdeburgicæ habita nuper Chriſtoph. *Cellarius*, Eloqu. & Hiſtor. P. P. Et Richard *Simon* Hiſtoire Critique du Vieux Teſtament. l. 3. C. XVIII. p. 467.

(2490) Præfatio *Bibliorum Græcorum* SEPTUAGINTA Interpretum Cantabrigiæ editorum. Hanc Johannis PEARSONII, Vindiciis Epiſtolarum ſeu Apologia S. Ignatii clari Ceſtrienſis Epiſcopi eſſe notavit Paulus *Colomeſius* in Ep. Gallica, ad Henricum Juſtellum; ex eoque recenſent *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1687. menſ. April. pag. 224. uti & in Bibliotheque Choiſie pag. 106. ubi miratur Richardum Simonem in Hiſtoria Critica V. T. hoc ignoraſſe. His addo etiam teſtimonium ſequens Dni *Normanni*: Præfatio Paræneticæ præfixa Verſioni Vet. τῶν ἑβδομήκοντα Amſtelod. 1683. 8. edita docti ſane & accurati Icriptoris, ſed prorſus innominati, qui tamen in Londinenſi editione nomen ſuum literis J. P. ſubindicarat. Puto eſſe *Johannem* PEARSONUM Anglum, cujus nomen ſuum profeſſi erudita ad Hieroclem Prolegomena aliaque ſcripta extant. Utinam vero ab illa inſularum regina, bonarum que literarum antiſtita, Anglia, luculentas Heſychii ac Suidæ editiones, quarum meminit Mericus Caſaobon. Not. Hierocl. pag. 181. tandem aliquando impetremus. Hæc *Normanniana Symbola*. V. in Anonym. *Præfatio* &c.

SEPINUS v. ſupra *de la Haye*.

(2491) SEPUCCIO *Ciſmunci* eſt *Franceſco* RINUCCINI, ut indicat la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. XLIII p. 53. 54. his verbis:

XLIII. FRANCESCO RINUCCINI ſi celò ſotto anagramma in queſto libro *Vita del Rè Iacobo Miramamolino* Almantor Arabo Gentile, tradotta dalla Spagnola nella Toſcana fauella da *Sepuccio Ciſranci* da S. Marino. In Firenze alla Stella M. DC. XLIII.

SEPUCCIO v. *Cifranchi*.

SERAFINO v. *Bellino*.

- - v. *Colato*.

(2492) *Franciſcus* SESTINI *da Bibiana*. Edidit Florent. 1623. *Il Maeſtro di Camera*. Verus Auctor eſt Hieronymus *Lunadoro* ut pag. V. der Vorrede des Cardinal-Huts P. I. innuit *Symbola Schroteringiana*. Is erit LOREDANUS per transpoſitionem litterarum.

(2492 a) SERGIO Conſtantinopolitano adſcripta eſt *Synodica ad Honorium Papam*, quæ vere eſt SOPHRONII, *Hieroſolymitani*, ut ex variis conjecturis bene confirmat *Turrianus* lib. 1. contra Sadeelem de Eccleſia, & ejus Paſtore, cap. 10. addens, ab eo ipſo, qui epiſtolam *Sergio* ſuppoſuit, nomen Romani Pontificis, transformatum eſſe in nomen Antiſtitis Byzantini in extrema pagina. Verba ſunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 155.

SERVILIUS v. LAELIUS, & *Anonymos*, num. 1069.

SERVITA v. *Paulus*.

DE SESTERFURT v. *Trebonianus*.

SETHONIUS *Scotus* aut SIDONIUS ut ſit *SENDIVOGIUS* v. n. 1010. β. *Anon.*

(2493) SETHO Patriarchæ male adſcriptos libros à SETHIANIS *hæreticis* vide apud *Epiphanium* lib. 1. Panarii, ſive operis adverſus hæreſes pag. 128. editionis Baſileenſis, & alios: nobis talia amplius non extantia ſcrutari ſupervacaneum viſum.

Fraudem hic olfaciunt *Deckher* de Scriptis Adeſpotis p. 23. *Nürenbergius* de origine Scripturæ; Gisbertus *Voëtius* Part. I. Politicæ Eccleſiaſtic. Tom. I. lib. II. Tract. II. cap. 3. p. 602. *Scottus* Techn. Curioſ. p. 554. 555. 556. Joh. Henr. *Heideggerus* in Hiſtoria Patriarcharum.

II. Sethi nomine extare in *Bibliotheca Cæſarea* MStam Aſtronomiam, ab ANGELO *ipſi* Setho traditam, memorat *Lambecius* Comment. de Biblioth. Cæſarea lib. VII. pag. 261. ubi ſimul indicium facit, ſe de his aliisque *Setho* ſuppoſitis ſcriptis egiſſe pluribus in *Prodromo Hiſtor. Literariæ* lib. I. Cap. III. §. III.

(2493 a) *Giov. Battiſta* SETTIMO quomodo ſit *Giacomo* PIGHETTI & *Pietro* MICHELE v. *Villani* Viſiera Alzata Hecatoſtes num. XXIII.

XXIII. GIO: BATTISTA SETTIMO. Nel tempo che mi ritrouai confinato in Venetia, non per altrui ma per proprii intereſſi, diuagandomi per le ſtamparie, viuendo bramoſo di ſapere, quali opere alla giornata facelſero gemere i torchi, e ſi publicaſſero: freſco freſco dalle ſtampe dal gentiliſſimo Stampatore, che hà propriamente tratti da Principe grande; mi fù preſentato queſto picciol libro, fatto ſtampare da lui con ogni maggior diligenza, e non ſenza ſpeſa per haverlo fatto addornare di nuoui fregi nel principio del componimento, e nel fine, Speſa degna delle Opere in queſti tempi de *Muſcettola*, de *Craſſi*, de *Canali*, de

nanten *Ambrosii* Sehmans von Caminietz / darunter er seinen Namen verstecket hatte.

(2477) SELDENUS inseruit præfationi libri cujusdam Expositionem *Scaligerianam* loci cujusdam difficilis Paulini. I. Corinth. IV. 9. SCALIGERO non nominato : de quo vide *Colomesii* Bibliotheque Choisie p. 197.

II. Seldeni quoque tractatui adjecerunt Typographi anglici librum quendam *Philippi* SABBEI ; nomine hujus planè præterm isso. *Jugem. des sçavans* tom. IV. part. I. p. 53. n. 1225. & p. 128. des Critiques historiq. citante *Symbola* excerpta à Dn. M. *Fabricio* ex Imbonati Biblioth. Lat. Hebr. p. 419. qui adhuc *Seldeni* nomine illum librum citat.

(2478) *Aletophili* von SELENEN Gräffl. Reuß-Plauische Stamm-Tafel samt ihrer Historischen Erleuterung / Schleitz 1684. Author ejus est D. *Caspar* SAGITTARIUS v. *Paullini* im 3ten Theil seiner zeitkürtzenden erbaulichen Lust pag. 233. *Symbola est Teclenburgiana.* v. Aletophilus.

(2479) SELENICUS, AMATOR. *Antoine Ulric* de BRUNSWICK. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 600.

(2480) Gustavus SELENUS. Sub hoc nomine prodiere scripta doctissima bina quorum tituli I. Das Schach- und Königspiel/von Gustavo Seleno in 4. unterschiedliche Bücher abgefasset &c. Diesem ist zum Ende angehängt ein sehr altes Buch / genannt Rythmomachia, Lipsiæ 1617. in fol. 2. *Cryptomenytices & Cryptographiæ libri IX. in quibus planissima Stenographia à* Jo. Tritthemio, *Abbate Spanheymensi, & Herbipolensi, admirandi ingenii viro, magicè olim conscripta enodatior tradita, insperfis ubique Auctoris ac aliorum non contemnendis inventis*, Luneburgi 1624. in fol. cujus Dedicationi Ferdinando II. Imperatori factæ subscribitur Cæsareæ Majestatis Valallus, *Gustavus* & Selenica stirpe oriundus. Vnde facile Græca intelligens Germanus quisq; *Luneburgicam* stirpem indicari divinat. Neque verò est cur Manes doctissimi Principis indignentur, palam adscribi sibi opera tam docta, tam ingeniosa; ut mirari nunquam satis potuerim, Virum Principem tam laudabili imperio subditos suos regentem, profundis adeo speculationibus tam ingeniosè meditandis, tamque philosophicè ordinandis, atque docendis vacare potuisse. Sane quidquid Amplissimus Dominus *Conringius* in Epistola tua ad L. B. Boineburgium data pag 152. & seqq. in hisce scriptis laudandis præconiorum effudit, id, pace viri dixerim, infra meritum adhuc esse judico. Vide etiam Dn. *Geisler.* dec. 2. num. 2. & 3. *Chr. Lud. Dietherri* additiones ad *Besold.* Thesaurum Practicum lit. S. n. 13. p. 661. & lit. B. n. 75. p. 112. in testimonium adducentem.

Vid. *Vossium* de Arte Grammatica lib. 1. c. 41. pag. 149. in margine, adique & ipsum *Besoldum* Thesaur. Pract. part. II. vom Schacht Spiel p. 309. *Bartholinum* de legendis libris. II. pag. 39. & 40. *Hydei* Catalogum Biblioth. Bodlej. post N. p. 155. col. a. *Olear.* Abac. Patrolog. pag. 269. *les Jugemens des Scavans* tom. III. pag. 22. Confirmat *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum pag. 761. col. b. addens sub eodem *Seleni* nomine prodiisse (3) *Harmoniam S. Scripturæ Evangelistam*, vel *Historiam Vitæ Jesu Christi ex 4. Evangelistarum* & reliquis N. T. libris sermone Patrio elaboratam & (4) Antonii *Bonfinii Symposion* Trimetrum. Adde *Wittenii* Diarium Biographicum. add. 17. Septemb. 1666. v. supra in Anonymis, *Harmonia* Cryptographiæ mentionem injiciens *Vossius* De Arte Gramm. Lib. I. c. 41. p. 149. addit in margine sequentia : Cognovi postea esse illustrissimum Ducem Luneburgensem. Nempe *Gustavus* trajectis literis est *Augustus*. *Selenus* à Græco σελήν, *Luna*. Quod confirmat Excellmus Syndicus Gerh. von *Maestricht*, scribens hic ad marginem ita : *Ipse Princeps exemplari, quod Gravissimo* Faesio J.C. *Basileensi donaverat, manu sua nomen subscripserat.*

SELINUS v. *Regius.*

(2481) SELLA DEI, *Antonius* : ELISALDE ou de ELIZALDE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 600.

(2482) *Johannis* SEMANI *Methodus, Controversias Fidei ex Scriptura & SS. Patres conciliandi.* Coloniæ apud Wilhelmum Freissem 1652. in 4. Auctorem habet *Jacobum* MASENIUM Germanum, Jesuitam, docente *Sotvello* Bibl. Script. Soc. Jesu p. 378. col. a.

(2483) SEMENZI, *Girolamo* : *Cyprien* BOSELLI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 600.

(2483. α) Hieronymus SEMINUS, est *Bernardinus* ZANONIUS, Italus Jesuita, *qui* (verbis utor *Alegambe* p. 65.) *Italice & plenè, sub nomine cujusdam collectoris* Hieronymi Semini *vulgavit* v. gr.

I. *De Vita B. Virginis Deiparæ*, Genuæ apud Josephum Pavonium 1613. in 12.

II. *Rosarium B. Virginis cum Meditationibus.*

III. *Tractatus de Eucharistia.*

IV. *De Sacra Communione.*

V. *De Stationibus XL. horarum.* Part. II.

VI. *Vitam Christi & B. Virginis, rythmis expressam.*

VII. *Cantilenas Catecheticas.*

VIII. *Stimulum Peccatoris.* Genuæ apud Josephum Pavonium 1614. in 4.

IX. *Constitutiones pro Monialibus Virginis annunciatæ, quæ Genuæ Turchine dicuntur.*

X. *Institutiones & modos proficiendi in spiritu, & procedendi ad perfectionem, iisdem Monialibus sat magno volumine scripta ; unum apud ipsas Autographum est ; Exemplar unum in Bibliotheca domus professæ Genuensis Societatis Jesu asservatur.*

Eadem scripta sub ZANONI nomine reconsct *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu, addens tamen, aliqua ex his sub *Hieronymi Semini* collectoris nomine prodiisse. pag. 119. col. a. quænam autem illa præcise fuerint, non exprimit.

(2484) C. SEMPRONIUS eſt ANNIUS *Viterbienſis* v. *Rhod.* n. 18.

Confer & *Fabricii* Bibliothecam Latinam Append. p. 64. cet 164.

(2485) SEMPRONII *Gnecchi*, Maſſilienſis *Medicus hujus Seculi*, ſive, *Herma Tyroni Medico viam commonſtrans.* Dresdæ apud J. Jac. Winckler. 1693, 8vo. Auctorem habet *Samuelem Gotthelff* MAURITIUM Medicinæ Doctorem, quem probe notum habeo. Hæc *Symbola Junckeriana.* Confirmat *Symbola Schröteringiana*, addens Auctorem Medicum eſſe Caſtrenſem in Exercitu Saxonico in Hungaria. Poſtea ut mihi retulit (ſupplet Dnus *Maſtrichtus*) D *Hottingerus* Nepos in Poloniam abiit, & Anno 1698. obiit. In Dedicatione literæ ſubmiſſæ nomen auctoris retectum probant.

(2486) SENATO BRAVONIO adſcriptam à *Baleo Vitam S. Wolfani* Epiſcopi, GULIELMO MALMESBURIENSI vindicat Auctor *Anglia Sacra*, in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* Supplem. T. I. Sect. IV. p. 157.

(2487) SENDIVOGII FILIUS ut ſit *Johannes* HARPRECHT & quæ ſcripſerit chemica v. num. 73. a. ex Olai *Borrichii* conſpectu Chemicorum excerpto (a)

(2487 *a*) SENECA Philoſophus, quomodo ſit factus *Martinus* BRACCARENSIS Præpoſitus natione Hiſpanus, vide apud *Valer. Andr. Taxandrum* de ſcript. Hiſpan. p. 86. cujus hæc ſunt verba: B. *Martinus Epiſcopus Cœnobii Dumienſis Rector, & Abbas ſcripſit ad Mitonem Regem Gallicia de 4. virtutibus, quas Cardinales appellant, inſtructum volumen, quod vocare libuit* Formulam honeſtæ vitæ, Epiſtolarum Moralium lib. 1. *& quædam alia. Formula autem vitæ, ſeu de 4. virtutibus, antehac* Senecæ Philoſopho *falsò attributa*, Baſilea *per* Gilbertum Cognatum, *& Duaciper* Boethium Eponem *Friſium, natalibus ſuis reſtituta* in 8. *Plura leget annalium Hiſpanic.* Jo. Marianæ. *S. J. Theol. lib. 5. cap. 9.* Claruit A. *590.* Martini *Epiſcopi Hiſpani, ad Mitonem Regem Suevorum*, de Chriſtiani Principis inſtitutione *librum habes* Wolffgangus Lazius *Med. & Hiſtoricus Viennenſis. Hunc eundem eſſe cum ſuperiori, nullus dubita, cum eidem inſcribatur* Metoni. Hactenus Valerius: adde *Henr. Ernſt.* l. 2. obſ. variar. 36. & *Olear.* Abaci Patrum p. 305. & *Jo. Marianum*, ita de eo teſtantem annal. Hiſpan. l. 5. c. 9. p. 340. Martini Dumienſis *diligentia multum conſulit ad Suevos ab Arrianiſmo revocandos. Erat natione Pannonius, & longinquis peregrinationibus oriundes provincias luſtrarat. In ſtudio divinarum ſcripturarum magnos progreſſus habuit. In Hiſpaniam delatus in Galæcia magnum probitatis & Sapientiæ ſpecimen dedit. Eruditionis argumento editi ab eo libri ſunt multis eloquutiæ lumiribus, & priſcæ ſapientiæ copiis exornati.* Extat Diſputatio de Ira, de Humilitate Chriſtiana, *de Moribus & differentia 4 virtutum* Cardinalium. *In his quoniam crebris ſententiis & ſtyli acumine ad* Senecæ *ſimilitudinem proxime accedit, duo poſtremi libri ejus Philoſophi nomine inter reliqua ejus opera circumferuntur.*

Confirmat hæc *Miræus* Bibliothec. Eccleſ. p. 87. itemque indicante *Symbola Normanniana*, *Schefferus* in notis ad *Kunungar Styrilſe* 1669. fol. Helm. 49. 50. Not. Arrian. 862. 863. adde Thom. *Hydes* Catal. Bibliothec. Bodlej. pagina 436. col. b.

II. Senecæ ſuppoſitas *ad Paulum Epiſtolas* octo, obſervat *Miræus* Bibliothec. Eccleſiaſt. pag. 7. cui junge *Fabricium* Bibliothec. Latin. pag. 72.

III. *Tragœdiæ* quæ SENECÆ nomen præferunt, quomodo quædam *Senecam Philoſophum*, aliæ hujus *Parentem*, aliæ denique *Senecam Tragicum* Auctorem habeant, vide apud Farnab. in præfatione ſuæ Editionis, indicante Symbola Flensburgo-Molleriana, itemque apud *Cellarium* in Curis Poſterioribus p. 25. 26. & *Fabric.* loc cit. p. 73. 74. Quæ autem

IV. Senecæ inſcribitur vulgo Tragœdia dicta *Octavia*, utut *Scaligero* non indigna Senecæ viſa fuerit; *Voſſio* tamen de Hiſtoricis Latinis lib. 1. cap. XXX. p. 164. L. ANNÆO, aut *L. Julio* FLORO tribuitur; quod & repetit de Poetis latinis p. 51. & hunc ſequitur *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 76. A *Scaligero* alicubi SCÆVÆ MEMORI adſcriptam hanc Tragœdiam obſervat *Voſſius* de Poetis Latinis p. 48.

(2488) *Thomæ* DE SENIS falſo adſcriptas *Conciones Bernardini* OCHINI Auctoris Damnati prohibitasque vide in Indice *Librorum Prohibitorum* & Expurgandorum *Sotomajoris* pagina 942. col. a.

SEPTIMONTANUS v. *Squillas.*

(2489) SEPTUAGINTA INTERPRETUM Verſioni V. T. Græcæ, inſerta traductio *Prophetæ Danielis* non illis ſed THEODOTIONI tribuenda eſt, quod ad quartum Danielis caput reſtringit *Voſſius*: vide *Spanhemii* Epiſtolam ſubjunctam Richardi *Simonis* Criticæ V. T. p. 586.

II. Eisdem attributa vulgo *Verſio Apocryphorum Græca*, ejusdem THEODOTIONIS eſſe cenſetur *Hottingero* Theſaur. Philol. 316. 318. monente *Symbola Normanniana*: quæ & falſo eis adſcribi notat

III. *Græcam Pſalmorum Davidis* Interpretationem, cum ſit SYMMACHI Apoſtatæ Samaritani, *Whitak.* Script. II. XI. calce, ex *Lindano.*

IV. Quin ipſam univerſi Codicis V. T. Canonici Verſionem hodie pro Opere 70. Interpretum venditatam non illorum, ſed DOSITHEI cujusdam *Judæi* eſſe aſſerit *Cellarius* in Collectaneis ſuis Hiſtoriæ Samarithanæ: ut obſervant *la Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique* de l'année 1689. Tom. 14. pag. 119. itemque *Uſſerius* in Actis Eruditorum Lipſienſ. 1687. pag. 121. Certe incerta hic omnia eſſe evincit Clariſſimus

Patri eam extorſurus. Vide tamen *Baillerii* Auteurs deguiſez p. 438. & in ſubjuncto Catalogo pag. 600.

(2501) *Geliandro* SGAMBATI, cujus extat *comœdia la Zingara* 1664. 12mo. reſoluto prænominis *anagrammate* eſt REGINALDO SGAMBATI: ut docet la *Viſion Alzata* Pentecoſtes num. XX. p. p. 112. verbis hic adſcriptis.

XX. GELIANDRO SGAMBATI. Quello che di lui ſi legge è

La Zingara Comedia del Sig. GELIANDRO SGAMBATI. All'Illuſtriſſimo Sig. *Giacomo Doria*. In Genoua, per Pietro Giouanni Calenzani M. DC. LXIV. 12.

E' vero il Cognome, ma finto il nome, che ſi ſcuopre con l'anagramma, dal quale riſulta REGINALDO.

SIBALDUS v. *Brandinus*.

(2502) Scripta SIBYLLINA quanquam *Canonica* velit eſſe Iſaacus *Voſſius* libro de Oraculis Sibyllinis, tamen ea propter refutatus à *van Dale* diſſert. de Origine & Progreſſu Idololatriæ: vide *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1696. p. 452. Eorumque etiam fidem licet redintegrare nitatur *Poiret* Tom. IV. de l'œconomie divine. pag. 286. 287. pro ſuppoſititiis tamen agnoſcuntur a *Lambecio* Commentar. de Bibliotheca Cæſarea lib. VII. p. 29. & prolixius l. VIII. pag. 44. ſqq *nato Seculo Secundo*, Auctore vel HERMA, etiam Auctore libri *Paſtoris* inſcripti, credito, quod placet *Blondello*, apud *Gallæum* diſſertatione de Sibyllis earumque Oraculis, quam recenſet *Journal des Scavans* Octob. 1688. pag. 447. aut MONTANO, ut arbitratur *Mareſius* apud *Voigtium* diſſertat. de oraculis Sibyllinis Poriſmate III. Ab HÆRETICIS CHRISTIANIS profecta eſſe hodie plerique Eruditorum conſentiunt. Vide *les Nouvelles de la Republique des lettres* tom. III. Juillet. 1685. p. 755. ſeqq. *Broekman.* Specimine Scriptor. Eccleſ. Secu'i I. Sect. VI. *Journal des Scavans* 1692. p. 58. 76. Centones ex S. Scriptura, a Chriſtianis Seculi Euſebiani conſarcinatos autumat *Reineſius* diſſertat. Critica de ſcriptis Sibyllinis p. 90. Diſtinguit hic Cl *Reiskius* & partim Ethnicos partim Chriſtianos Auctores facit carminum horum in Exercitat. de vaticiniis Sibyllinis c. XXI. quæ *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1689. p 141. 143. breviter complectuntur. Nihilominus tamen Clariſſimus Dominus *Tenzelius* Oracula Sibyllina à JUDÆIS primariam originem traxiſſe aſſerit. vide **Monatliche Unterredungen** anno 1690. p. 1140. 1141.

De numero autem Sibyllarum difficile eſt quippiam ſtatuere. *Unam* tantum Sibyllam fuiſſe peculiari de Sibylla libro adſtruere conatus eſt Petrus *Petitus* referente *Morhofio* Polyhiſtoris literar. lib. I. cap. X. pag. 92. *Innumeras* contra *Poſtellus*, inter quas tamen *Decem* ſcriptis ſuis emicuerint. Ibidem. Quæ hodie extant Carmina Sibyllina *libris octo* comprehenduntur, edita ab *Obſopœo* Pariſ. 1599. in 8vo præmiſſa diſſertatione de his ſcriptis, cujus bonam partem inſeruit *Lambecius* Commentariorum ſuorum de Biblioth. Cæſar. libro VIII. pag. 47. ſeqq. Diſtinguit autem hæc quæ hodie exſtant, ſcripta Sibyllina *Colbergine* quæ nova vocat, ab antiquis illis in Capitolio crematis, itemque a mediis poſtmodum iterum conquiſitis & a Stilicone combuſtis, & hodierna illa ab *Herma* vel *Montano* aut aliis *hæreticis* conficta exiſtimat; vide ejus Sapientiam Veterum Hebræorum *Acta Erudit. Lipſ.* Supplem. Tom. II. Sect. X. p. 461. recenſitam; Adde ex profeſſo id ſaxum volventem *du Pin* Bibliotheq. Tom. I. p. 19. & ſequentibus aliquot.

SICULUS v. *Adamus*.

Moſchus.

SIDEREUS v. ſupra *Aloiſius*.

SIDONIUS v. *Apollinaris*.

Moſchus.

(2503) *Johannes* DE SI ES NO-ES: Sub ridiculo hoc nomine edidit Cæſarauguſtæ, ut ſonat, 1663. 8vo. *Petrus* de ALVA & ASTORGA Hiſpanicè: *Reſpueſta ſin Reſpueſta al Papel Intituladoſu oro al* Ceſar. Defenſio hæc eſt opuſculi, quod præmiſerat hujus tituli: Juicio de Salomon. edit. 1662. in 8vo. Verba ſunt Nicolai *Antonii* Bibliot. Hiſpan. Tom. II. p. 134. col. 2.

(2503. *a*) SIFILINUS, *Hugo*: Honorat FABRI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 600.

SIGÆA v. *Aloyſia*.

SIGISMUNDUS v. à *Bononia*.

Campeggi.

(2504) SIGNATORIUS, *Rupex*: *Pierre* SCRIVERIUS. *Baillet* liſte des Auteurs Deguiſ. pag. 600.

(2504. *a*) *Caroli* SIGONII *judicium de Hiſtoricis qui res Romanas ſcripſerunt ab urbe Condita ad Caroli M. prima tempora*, *Balthaſar* BONIFACIUS, à Voſſio l. 3. de Hiſt. Latin. pag. 815. impenſè laudatus, excerptis ſuis de quadraginta Rom. Hiſt. ſcriptoribus adjecit, quorum novam editionem Helmſtadienſem Anno 1674. 4. Jo. Eberh. Buſmanno debemus. Verum non Sigonii, ſed CONSTANTINI PATRITII CHII iſtud iudicium eſſe, diſertis verbis *Leo Allatius* in Diſſert. Rhetor. de error. virorum magnor. in dicendo, p. 124. ed. Rom. 1635. 8. *Symbola eſt Marginalia Diecmanniana*.

SILLAC v. *Arbois*.

(2505. SILVERIUS / SILVESTER) Papa ſupponi ſibi à *Peccatore* MERCATORE ſeu Pſeudo-Iſidoro paſſus eſt Epiſtolam unicam: v. Gerh. von *Maſtricht* in

in hiſtor. juris Eccleſiaſtici à num. 220. ad 233. ſeu p 232. usque, ad p. 268.

(2506) SILVESTER, *Chriſtianus*, *Cyriacus* SPANGENBERG. *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez p 601.

SILVIUS v. *Gaëtanus*.

(2507) SIMEONIS DUNELMENSIS liber de *Eccleſia Dunelmenſi*, à *Seldeno* TURGOTO *Dunelmenſi Priori* aſſertus, *à Rigerio Twysdem Simeoni* iterum vendicatur apud *Sandeum* in notis ad *Voſſium* de Hiſtor. Latinis p. 127.

(2508) SIMEONI METAPHRASTÆ adſcriptæ à *Greſſero Orationes de fide & moribus Chriſtianis atque Monaſticis*, SIMEONI THEOLOGO, JUNIORI aſſeruntur ab *Oleario* Abaci Patrolog. pag. 434 Decerptas autem eſſe eas ex S. BASILII Scriptis obſervat *Cave* Hiſtor. liter. Script. Eccleſiaſt. Pag. 404.

II. Ejus nomine multas *Sanctorum Vitas* circumferri, quæ ejus non ſint, notat *Hanckius* de Scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. 24. De Vita S. Joannis Calybetæ ſpeciatim illud animadvertit *Lamlecius* Comment. de Biblioth. Cæſ. lib. VIII. pag. 228. 229. MONACHOS LATINOS hujus ſuppoſitionis reos perhibet *Spanhemius* in Elench. Controverſ. cum Græcis p. 403. At vero Leo *Allatius* de Symeonum ſcriptis a pagina 80. usque 116. ordine Alphabetico, Vitas, Elogia, & Martyria S. Metaphraſti tributa plurima, genuinis ſuis auctoribus ope MStorum vindicat, initio cujusque Græco allato.

(2509) SIMEONI STYLITÆ SENIORI, quæ in Bibliotheca patrum, & *à Bellarmino* de Scriptoribus Eccleſiaſticis tribuitur *Oratio de Continua meditatione mortis*, rectius SIMEONI ABBATI MESOPOTAMIÆ adſcribitur *à Friſio* Bibliothe. Geſner. pag. 770. & *Poſſevino*, ita judicante Clariſſimo *Lambecio* Auctoritate Manuſcripti Codicis in Biblioth. Cæſar. Vindobonenſi: vide Commentar. de ea lib. V. p. 93. & 94.

SIMLERUS v. *Mixtatus*.

(2510) SIMMIÆ RHODIO aut THEOCRITO adſcriptum hactenus Poëmatium Βωμὸς Auctori ſuo Doſiadæ ex Scholiis Veteribus & Luciano in Lexiphane extremo reſtituit *Meurſius* Attic. Lect. III. XVII. p. 141. quòmodo deinceps appellarunt Eruditi, *Salmaſius* editione Doſiadæ Anno 1619. &c. *Voſſius* Obſerv. ad Melam p. 213. ad 216. ubi *Aram* eandem emendatius editam explicat: aliique. Hucusque *Symbola Normanniana*.

SIMON v. *Chaludræ*.

(2511) *Franciſci* SIMONIS S. T. L. nomine prodiit 1677. in 8vo *de Fraudibus Hæreticorum ad Orthodoxos*; Tractatus hoc tempore perutilis Pars prima, indicante *Cinelli* nella Biblioteca Volante Scanzia II. pag. 94. ubi verum hujus tractatus Auctorem aſſerit eſſe P. *Ægidium* ESTRIX: adde *Baillet* indiculum des Auteurs Deguiſez pag. 601. & *Bailleti* Diction. T. 2. p. 933.

(2512) SIMON TORNACENSIS, cujus ſuperſunt *Sententiæ*, *Quæſtiones* item & *Expoſitiones in Symbolum Athanaſii*, citante Henrico *Gandavenſi* idem eſt *Miræo* in Auctar. de Scriptor. Eccleſiaſt. Part. I. p. 166. cum Simone THURNAJO, cujus meminit Polydorus *Virgilius* ibid.

(2511) SIMONIUS, Theologiæ D. & Protonotarius Apoſtolicus, qui anno 1613. *de Colloquio inter Marchionem Badenſem*, Georgium Fridericum, & Franciſcum, *Ducem Lotharingiæ*, de controverſis fidei Articulis inſtituto ſcripſit, quod ſit ſexiala Italus J GONDIER, aut *Johannes* GONTERIUS, ex Thomæ *Wegelini* Relatione de eodem Colloquio indicat *Deckher*, de Scriptis Adeſpotis p. 129. Adde *Bailleti* catalogum des Auteurs deguiſez p. 601. *Sotvellus* tamen in Bibliotheca ſua Scriptorum Societatis Jeſu de hac *Gonterii* perſona, & ſcripto ſub ea edito ſilet; alia tamen aliquot ejusdem generis ſcripta ab eodem edita memorat pag. 455. Plura de hoc ſcriptore vide ſupra in *Philotheo*, utpote quæ etiam hujus Auctoris larva eſt.

(2514) Domino de SIMONVILLE interprete prodiit Parriſ. 1681. & Hagæ Comit. 1682 in 12mo liber *Leonis Mutinenſis* inſcriptus: *Ceremoniæ & ritus qui obſervantur hodie inter Judæos*, ex Italico ſermone Gallicè verſus, vide *Acta Eruditor. Lipſ.* Anni 1683. p. 136. ubi interpretem hunc neminem alium eſſe aſſerunt, quam ex Hiſtoria ſua Critica famoſiſſimum *Richardum* SIMONEM. Adde *Nouvelles de la Republique des lettres* May 1685. pag. 531. & ex illis *Bahi* Epiſtolam de Scriptis Adeſpotis Deckherro ſubjunctam pag. 403. *Imbonati* pag. 267. Biblioth. Latino-Hebraicæ vocat eum *ſcriptorem heterodoxum*, ſine dubio nesciens verum auctorem. Hisadde *Symbolam Maſſrichtenſanam*, quæ *Richardum Simonem* confirmat auctorem ex *Ittigii* Diſſert. Pſeud. cap. 13. p. 226.

(2515) SIMPLICIUS Chriſtianus. De hoc libello ita ad me perſcripſit Conſultiſſimus Dominus *Gerhard von Maſtricht*, J. U. Dr. & Profeſſor P. Teutoburgi. *Meo Exemplari, quod ex auctione cujusdam* Verlani *habeo, qui fuit ejus notæ homo, adſcriptum eſt titulo, ejus credo manu, Auctor eſt* GESEL. *Doctor Medicinæ Ulenſiectinus: Eidem Exemplari annexum ſcriptum anonymum, cui titulus:* Veritas Pacifica, *ſeu* Articulorum fidei Chriſtianæ delineatio, hauſtam de verbo Dei veritatem faluti feram, ſolidæ pacis coagulum, complexa, cui præmiſſa eſt Diſſertatio de ſacrorum diſſidiorum cauſis, effectibus & remediis, *Amſterd. apud Ludov. Elzevir*, 1651. Hoc licet *Samuel Mareſius*, in refutatione examinis Curcellejan. pag. 196. Stephanum Curcellejum edi curaſſe cum ſuis additamentis, ſcribat, eidem tamen GESSELIO auctori adjudicandum cenſet Dn *von Maſtricht*.

Addit hic *Margo Diecmannianus*: Timannus *Geſſelius*,

Geſſelius, Med. D. in Præf. Part. I. Hiſtoriæ Sacræ & Eccl. Ultraj. A. 1659. 4. editæ fol. penult. *Videatur*, inquit, *noſtra Synopſis*, *quam publici juris feximus A. 1650. ſub nomine* Symplicii Chriſtiano-Catholici: *Ubi per plurima Scripturæ S. loca*, *& plures Patrum primitivæ Eccleſiæ*, *& retentiorum Theologorum ſententias demonſtratur*, *quam pauca ad ſalutem creditu ſint abſolute neceſſaria*. Hæc ibi *Geſſelius*, qui deinde P. 2. p. 209. ad hanc ſuam Synopſin etiam provocat. Addit & *Margo Maſtrichtianus*. *Sub vero ſuo nomine edidit idem auctor Hiſtoriam* Prof. *& Eccleſiaſticam Ultrajecti* 1679. 4.

(2516) *Joannis* SIMPLICII nomine edidit *Jonas* SCHLICHTINGIUS à Bucovvic Eques Polonus, Socinianus *Notas* in doctiſſimi cujusdam Viri (videlicet Hugonis *Grotii*) *Commentationem ad S. cundum caput poſterioris ad Theſſalonicenſes* epiſtolæ. An. 1643. in 8vo, ut habet *Sandius* in Bibliotheca Antitrinitariorum p. 128. & *Wittenius* in Diario ſuo Biographico ad an. 1661. ad d. 1. Novemb.

(2517) *Irenæi* SIMPLICII nomine extat: *Populario ad Popularem*, ſive Irenæi Simplicii *Philadelphi partim increpatoria partim Apologetica*, ad D. *Petrum Becca Szatthamdri* Ungarum, ſuper libello, quem nuper emiſit Franckeræ ſub hoc titulo: *Defenſio Simplicitatis Eccleſiæ*. 1649 in 4to eſt *Samuelis* MARESII: ut ex ejusdem Elencho Scriptorum p. 676. indicat *Symbola Normanniana*. Addit *Diecmanniana* eum Catalogum adjectum eſſe Syſtemati Theologiæ Groningæ 1659. 4. Quod vero etiam *Ittigius* Diſſert. de Hæreſiarch. ævi Apoſt. Sect. I. Cap. 2. p. 29. 30. Mareſium contra Grotium ſub Jo. Simplicii nomine ſcripſiſſe refert, & ex eo *Acta Eruditi*. A. 1690. pag. 313. excerpunt, ejus nullum veſtigium in dicto Mareſii Elencho invenias & aliter ſe habere oſtendit *Bayl.* Diction. Hiſt. & Crit. Tom. II. p. 556.

(2518) SIMPLICII PEREGRINI nomen quomodo tegat *Leonardum* PAPPUM docet *Symbola Maſtrichtiana* hoc modo:

„*Leonhardus Pappus* Canonicus Conſtantienſis.
Auctor eſt *Epitomes rerum Germanicarum. Forſt-*
„*nerus* in Epiſt. inedita ad Conringium: Perlegen-
„te me opus tuum de Civili prudentia advertì
„Epitomes rerum Germanicarum auctorem tibi
„*Anonymum* eſſe. Eum eſſe tibi adſirmo *Leonar-*
„*dum* PAPPUM Canonicum Conſtantienſem,
„quo diſcipulo Caſpar. *Scioppius* gloriari ſolebat.
„Idem ille Pappus ſub PEREGRINI SIMPLICII
„nomine publico dedit *belli*, *quo Helvetii ante*
„*Octennium colliſi fuerant*, *hiſtoriam*. Velim viciſſim
„ex te ſcire quisnam ille ſit Rapſodiæ ſub *Germaniæ*
„*perturbatæ & reſtauratæ titulo*, auctor. Vale Vir
„ſumme: Mompelgardi Idib. Nov. anno 1664.
„Idem & in alia ejus Epiſt. obſervavi.

(2518 a) SIMPLICII Verini *Epiſtola ad Julium Pactum*, *de libro poſthumo Hugonis Grotii* Lugd. Batavor. Ao. 1646. aliudque ſub eadem perſona *contra Hugonem Grotium de Tranſubſtantiatione*, ibidem eodem anno editum, & Ao. 1660. in 8vo recuſum apud Hakium ſcriptum, *Claudio* SALMASIO deberi, in Catalogo operum, ipſius Vitæ ac Epiſtolis juncto *Antonius Clementius Zirizæus* orbi litterario aperuit: & poſtea quoque *Lorenzo Groſſi* in Elogiis Italicis Litteratorum, Venetiis 1666. in 4. editis part. 2. p. m. 209. confirmavit.

Addit hic *Margo Normanni* Joh. *Waesberg.* Cat. in Simpl. Idem confirmant quoque expreſſis verbis Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. poſt N. p. 228. *Barthelinus* de legendis libris Diſſert. II p. 39. *Spanheimius* Elench. Controv. cum Græcis p. 117. *Arnoldus* ad Georgium Richterum quæ extat in Epiſtolis hujus Selectioribus p. 472. & 476. *Freherus* in Theatro virorum Eruditione clarorum p. 1126. Aliud tamen velle *Sarravianus* epiſtolas pag. 208. notat Joh. *Diecmannus*, Diſſertatione inaugurali de Naturaliſmo p. 10. num 29. Adde *Symbolam Maſtrichtianam* hanc:

Simplicius Verinus eſt Salmaſius. *Jac. Lydius* in Cœna Dominica Sapientum p 108. Cl. *Salmaſius*, qui modo dicti *Simplicii Verini* vultum, nomenque induit in epiſtola ad Juſtum *Pacium*, & p. 96. *Simplicius Verinus* ſive CC. *Salmaſius*, in epiſtola ad Juſtum *Pacium*.

(2518 β) SIMSONIS *Philadelphi Spirenſis* Metamorphoſis mundi Lugd. Bat. Nomen iſtud myſticum eſſe & verum Auctorem fuiſſe *Simonem* PARTUUM, Medicum Moravum, notat *Voët.* Diſp. Select. Tom. II. p. 1080. *Symb. Diecmanniana.*

(2519) SIMUS HARMONICUS ARIMMNESTI. *Canonem Muſicum* pro ſuo venditavit, ut ex *Porphyrio de* Vita Pythagoræ pag. 182. memorat *Almeloveen* in Syllabo Plagiariorum p. 18.

SINAITA v. *Johannes.*

SINCERUS v. *Actius*,
v. *Chriſtianus.*

(2520) *Conradi* SINCERI, *Civis Germani*, *de Germanicarum Legum veterum ac Romani juris in Republica noſtra origine*, *auctoritateque preſenti* Diſſertatio Epiſtolica. Prodiit apud Maurit. Georg. Weidmannum A. 1682. in 12. liber recenſetur in *Actis Eruditi. Lipſienſ.* 1682. pag. 366. 367. communicata Scriptoribus eorum Actorum Auctoris, uti vocatur doctiſſimi ſententia penitiore. Eum auctorem, quod eſſet revera doctiſſimus, & jam orbi toti publice notus etiam *Joannes Georgius* CULPISIUS vel KULPISIUS, de quo alias & in Pſeudonymo *Sulpicio* memoratum, tum hæc tum alia multa me docuere nunc non enarranda. tum confirmat *Bailler* liſte des Auteurs deguiſ. p. 601.

(2521) *Jodoci* SINCERI nomine ſcriptum à *Juſto* ZINZERLINGIO *Itinerarium Galliæ* memorat *Hanckius* de Scriptoribus rerum Romanarum part I. c. 46. num. 1. pag 235. Idem ex *Beſoldi* de Educ. Stud. literar. Peregrinat. n c. VII. num. ult. docet *Symbola Rauſchiana*. v. & *Jodocus.*

(2522) THEOPHILI SINCERI wolgemeinter Vorſchlag wie etwa die Sache anzugreiffen ſtünde / da man dem in denen Evangeliſchen Kirchen bißher eingeriſſenen ärgerlichen Leben und Wandel vermittelſt Göttlicher Verleihung abzuhelffen mit

Ernſt reſolviren wolte. Franckfurt 1676. in 12mo libellus 78. paginarum, paragraphis aut numeris 26, quorum contenta in fine loco indicis ſubjecta ſunt diſtinctus Auctorum agnoſcit Celeberrimum quondam Theologū Kilonienſem D. *Chriſtianum* KORTHOLTIUM, ut teſtantur Excellentiſſimus Dominus D. *Mayerus* Muſei Part. 4. p. 4 D. *Spenerus* in der allgemeinen Gottgelehrtheit part II. p. 4. nec non in der Erzehlung vom Pietismo p. 51. Hartmannus in den Urſachen der Verkehrung Cap. 1. §. 8. p. 16. Nec ipſe *Kortholt* illud diffeſſus eſt in Syllabo Scriptorum à ſe editorum, ubi hoc ſcriptum occurrit num. XXIX vid. & *Kortholdi* Theologiſche zur Beförderung der Gottſeligkeit angeſehene Tractate lein 1679. 8. Kilonii. Ubi ſub ejus nomine nunc continetur primo loco, propterea, ne alterius ſub eodem nomine editus von Schwedtiſcher —— Tr. ipſi quoque a conſciis imputaretur. Nam cum aliquibus ſub hoc nomine per D. *Spenerum* litteras commutarat. v. *Speneri* Beantwort. des Unfugs der Pietiſten c. l. §. 14. pag. 23. & 34. p. 48.

SINCERUS v. *Wahrenbergius.*

(2523) Guilielmi SINGLETONI nomine, ſcripſiſſe *Leonardum* LESSIUM, Jeſuitam Belgam, *Alegambe* pag. 451. teſtatur: quid autem operis illud ſit, pag. 304. & ſeqq. ubi ſcripta ejus enumerat, non explicat, niſi quod *Diſcuſſionem Decreti Magni Concilii Lateranenſis*, Monguntiæ 1613. in 8. ſub alieno nomine, ipſo auctore, prodiiſſe ſcribit, nomen autem illud alienum non exprimit. Eundem ſimili tenore deſcripſit *Valer. Andr.* Biblioth. Belg. pag. 615. *Fr. Sweertius* p 515. ne tractatus quidem, nedum nominis fictitii meminit.

At ſub Singletono *Leſſium* agnoſcit Petrus *Aurelius* in Indice Jeſuitarum qui in certamen larvati prodierunt, præfixo Tom. III. Operum ejus num. VI & VII. At contra de larva hac tacens, neque *Singletonum* exprimens, cæteroqui eadem cum *Alegambe* habet *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis JEſu p. 553. col. b. Directum autem fuiſſe ſcriptum hoc *Leſſii* quod ſub *Singletoni* perſonato nomine edidit, contra *Faddingtonum* Britannum docet me *Maimburg* in Actis Eruditor. Lipſienſ. 1683. pag. 395. vide *Colomeſ.* Melanges Hiſtoriques p. 51. & *Bailleti* Indiculum des Auteurs deguiſez p. 602.

(2524) SINIBALDI Ubaldi ICtinomine, *de Nobilitate Axiomata* 1589. edidit *Hippolythus* à COLLIBUS, quæ deinde Principi ipſius, Baſil. 1593. in 8. editi p. 129. & ſeqq. ſunt ſubjuncta. v. *Thomaſ.* de plagio litterar. §. 117. *Melchior Adami* in vita ejus p. 454. ſcripti quidem hujus, at non fictitii, nominis facit mentionem.

Extant Axiomata hæc in Tomo IV. *Diſputationum* Hiſtorico-Politico Juridicarum *Baſileenſium* edit. Baſil. 1619. numero XI Sub *Sinibaldi Ubaldi* nomine, ſine veri Auctoris mentione. Axiomata in univerſum ſunt LXI. pag. octo in 4. comprehenſa.

(2525) *Elia* SIONIS nomine edita quædam ab *Ezechiele* METH famoſo Enthuſiaſta, ex Tom. I. Syntagmatis Operum D. *Affelmanni* à D *Mochio* Lipſ. Profeſſore Theol. nuper editi p. 51 memorat Clariſſimus D. *Olearius* in epiſtola ad me ſcripta D. IV. Auguſti 1676. Qui eundem diligenti ope Dr. Andreæ *Merckii* Superintendentis Halæ Saxonum meritiſſimi, Patrum memoria ad meliorem mentem redactum ſcribit.

(2526) *Reinerus* SIONATUS, per *anagramma Antonius* REISERUS *Ophtalmopolita* i. e. Auguſtanus, edidit kurtze und einfältige Erwegung der XII. Schluß Reden Jodoci *Keddeu* Jeſuiten, über die Lutheriſche Keligion Augſpurg 1652. in 4to. *Symbola Elensburgo-Molleriana.*

SIONITA v. *Anaſtaſius.*

(2527) SIRICIO PAPÆ quomodo attributa dolo malo *Sex Reſponſa*, STEPHANI II. *Papæ* Reſponſis quoque inſerta, docet Johannes *Harduinus* de Baptiſmo quæſtione triplici in *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1687. p. 304. De ſuppoſita vero ei *epiſtola* quarta à *Pſeudo-Iſidoro* v. Gerh. von *Maſtricht.* in Hiſtor. Jur. Eccl. à p. 232. ad 268.

Von SITTENBACH vide *Euphroſyne.*

(2528) Philander von Sittewald / cujus habemus *Viſiones de Don Quevedo*, das iſt: wunderliche Satyriſche und wahrhaffte Geſichte / in welchen Weltweſen aller Menſchen Handel mit ihren natürlichen Farben ꝛc. dargeſtellt werden. Francofurt. 1644. in 12. & alias recuſæ, quæ non ſunt ipſius Hiſpani auctoris translatæ in noſtrum ſermonem, ſed novæ ad imitationem ipſius compoſitæ, prout ipſe teſtatur auctor in præfatione, qui eſt *Johann Michael* MOSCHEROSCH, cujus & alia ſub genuino nomine tenemus. Teſtem exhibere poſſum *Oldenburgerum* ad Inſtr. Pacis part. 1. diſc. 1. §. 71. p. 80. & diſc. 7. §. 6. pag 123. & ſub nomine *Franciſci Irenici*, in ſuffixo Indiculo auctorum Collegio ad Burgoldenſem pag 104. quæ per errorem typographi ſignata eſt n. 80. Extat editio Strasburgenſis 1650. in 8. nomen ipſius verum una cum fictitio præferens.

De Auctore hæc confirmantes vide *Erythræum* in Theatro Virorum eruditione clarorum p. 188. a. *Wittem.* Diar. Biograph. an. 1660. ad d. 4. Aprilis. *Schottel.* lib. V. von der teutſchen Sprache p. 1177. & 1178. ubi ſimul brevem libri epicriſin addit. *Symbola Rauſchiana* monet, Auctori patrium nomen fuiſſe RALBSKOPFF / quod deinde ex Græco κόρυ & Hebræo *Roſch* in *Moſcheroſch* mutatum fuerit; cui tamen ipſius *Philandri* Satyra, hanc nominum mutationem Tom. I. Viſ. I. Weltweſen p. 53. edit. 1650. falſe ſatis notavit, dum ait: Es will keiner mehr Roßkopff heiſſen / ſondern Hippocephalus.

(2529) SIXTO II. Papæ & Martyri librum SEXTI *Pythagorei* pagani, infartis ſententiis Chriſtianis, ad occultandum dolum, ſuppoſitum fuiſſe à *Ruffino*, teſtatur *S. Hieronymus* in

in Epiſtola ad Cteſiph. nec non in cap. 22. Jeremiæ & in cap. 18. Ezechielis. vid *Rivet.* lib. 2. cap. 19. pag. 243. & citatos *Oleario* pag. 435. adde *Voſſ.* appar lacr. præfat.

A *Ruffino* has Sexti Pythagoræi ſententias latinè verſas & Sexto II. ſuppoſitas docet *Miræus* Biblioth. Eccleſ. pag. 48. pag. 102. & pag. 181. Cave Hiſtoriæ liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 167. col. a. *Gerhardus* Patrolog. pag. 161. 162. ex HIERONYMO, & AUGUSTINO, qui tamen antea Genuinas agnoverat *Sixti* Pontificis. Adde *Prideaux* Oration. IX. §. 84. *König.* Biblioth. V. & N. 751. & 759. citantem *Voſſ.* lib. I. Hiſtor. Pelag. c. 31. vide & Gaddium de Scriptoribus tom. II. p. 305. du *Pin* Biblioth. Tom. I. p. 183.

(2530) SIXTO III. PAPÆ Romano ſuppoſitos eſſe à PELAGIO aut ſaltem PELAGIANO libros.

(I) *De Divitiis.*
(II) *De Caſtitate.*
(III) *Epiſtolam* de malis Doctoribus, Operibus fidei & futuro judicio, aſſerit *Miræus* Biblio. Eccleſiaſt. pag. 191. & 192. Contra nitente *Garnerio*, Sixto que ipſi hæc opera vindicante apud *Caveum* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 237.

(2531) SIXTI V. juſſu recognita *Verſio Bibliorum Vulgata* Latina rectius CLEMENTI VIII. inſcribitur: ut aliquoties in eadem pagina notat Thomas *Hyde* in Cat. Bibl. Bodl. pag. 88. col. b. Fuit hic Papa antea vocatus FELIX PERETTUS: docente Hydeo poſt N. pag. 167. col. a. De illis Bibliis multum habet Richardus *Simon*, *Korebolt* & alii ejus argumenti Scriptores.

(2532) SMARAGDO, Abbati S. Michaëlis, ſuppoſuit *Trithemius Commentarium in Regulam S. Benedicti*, Smaragdo autore. Sed falſus eſt ob vocabuli communitatem. Nam Smaragdus, auctor prædicti Commentarii, non eſt Smaragdus Abbas S. Michaelis, ſed alius SMARAGDUS, Monachus Monaſterii Anianenſis, qui Beati ritu lo honeſtatur in eo Monaſterio, & feſto peculiari colitur; nec dicitur Abbas in lectionibus officii, ſed tantum Prebyter Monachus. Cum ergo vetuſti Codices Commentarii prædicti eum tribuant Smaragdo Monacho, abjudicandus eſt Smaragdo Abbati: verba ſunt *Th. Raynaudi*, de mal & bon. lib. p. 155. adde citatos *Oleario* p. 435.

Univerſa ejus opera JUNIORI cuidam SMARAGDO *Abbati S. Michaelis in Saxonia* tributa notat *Caveus* Chartophyl. Eccleſiaſt. pag. 155. qui tamen ea *Smaragdo* noſtro reſtituit Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 357. 358.

SMARUGISIUS v. *Sebaldus.*

(2533) *Jacobus* SMIDELINUS eſt *Jacobus* ANDREÆ Theologus Tubingenſis, cui nomen illud adhæſit ob exercitam artem fabrilem, & *Smidlin* ab æqualibus dictus eſt, docente Melchiore *Adami* in vita ejus, quæ extat in Vitis Theologorum Germanorum pag. 636. confirmant hoc les *Satyres Perſonnelles* tom. II. pag. 344. paulo aliter hæc exprimentes: pour avoir travaillé dans la forge d'un Marechal de ſa jeuneſſe.

(2533. *a*) M. SMITH, PREIST, alias NORRICE. *Somme of a Diſputation* betvv. M. Smith & Mr. Walker a London-Miniſter. 1624. 4to. Ita Thomas *Hyde* Biblioth. Bodlej. poſt N. pag. 168. col. b.

(2534) Nicolai SMITHEI nomine libellum doctiſſimum ſcripſit *Eduardus* KNOTTVS, vero nomine *Matthias* WILSONUS, Anglus Jeſuita, qui eſt editus hac Epigraphe: *Modeſta & brevis Diſcuſſio aliquarum aſſertionum D. Doctoris Kelliſoni, quas in ſuo de Eccleſiaſtica Hierarchia Tractatu probare conatur; ex Anglico in Latinum à* Georgio Wrigto *converſa, & plurimis Doctorum atque adeo Catholicarum Univerſitatum ſuffragiis approbata.* Impreſſa eſt Antvverpiæ in officina Plantiniana Balthaſaris Moreti, 1631. in 12. Verba ſunt *Alegambes* pag. 99. Scripta ejusdem alia quoque recenſentis.

Addit *Margo Normannianus Montalt.* Theol. Moral. pag. 125. 126. 134. Eadem quoque confirmant *Kempius* Biblioth. Theol. Anglicæ. pag. 373. & Thomas *Hyde* in Cat. Blioth Bodl. poſt N. pag. 168. col. b. *Sorvellus* autem in Biblioth. ſua Scriptor. S. J. hæc ex Catalogo reliquorum Wilſoni Scriptorum ab *Alegambe* recenſitorum expunxit, prudenter quidem, ut judicat *Bailletus* judgemens des ſavans tom. II. Part. II. Cap. 3. num. 112. pag. 137. Manet tamen in Catalogo Petri *Aurelii* ſive *Sancyrani* Tomo III. operum præfixo n. XX. ubi & Provincialem Jeſuitarum Anglorum, & quatuor ante hanc editionem menſibus demortuum teſtatur. Adde *Baile* dictionaire Tom. II. pag. 237. 238.

SMYRNÆUS v. *Corinthius.*

SOAVE v. *Polano.*

(2535) *Andreas* de SOREA, cujus extat *de incrementis metallorum* liber, reſoluto *anagrammate* eſt *Johannes* THOLDENUS, ut docet *Morhofius* Polyhiſt. liter. lib. I. cap. IX. p. 85. & 86. Cujus verba vide ſupra excerpta in *Baſilio Valentino.*

(2536) SOLANGUES, *François Gaſpar* SCIOPPIUS douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 601.

(2537) *Anſhelmi* SOLERII nomine editum Amſtelod. 1671. in 12. librum *de Pilco cereriuq, capitis tegminibus &c. Theophilo* RAYNAUDO Jeſuitæ ex *Labbeo* aſſeruimus ſupra in *Anonymus* num. 1551. Dubitat tamen de *Raynaudo Bailletus* in indiculo des Auteurs deguiſez pag. 601. quem erudit & confirmat *Baylius.*

SOLFRIDUS v. *Duncarena.*

(2538) SOLITAIRE, *le Comte de* CRAMAIL. *Baillet* ibid.

(2539) SOLITARIUS: *Jacques* GOHORRY. ibid.

(2540) SOLITARIUS: *Jean François*: *André* USTARROZ. *Baillet* ibid. p. 602.

SOLITARIUS v. *Honorius.*

\- - - *Provincialis.*

(2541) *Julius* SOLON *Valesio* idem est qui C. *Julius* SOLINUS, cujus extant *Collectanea Rerum Memorabilium*, quæ si credimus *Vossio* de Historicis Latinis lib. III. p. 720. 721. *Thomasio* de Plagio §. 543. & *Fabricio* Bibliot. Latin. p. 90. 91. ex *Pliniano* opere decerpta, vide le *Journal des savans* 1692. p. 110.

(2542) *Lycurgi* SOLONI de *alendis domi Pauperibus*, *& in ordinem redigendis validis mendicantibus*: Brugis 1562. vide *Villavicent.* Oecon. Paup. 175. est WISTII p. 176. WITSII p. 577. 259. 278. 279. Hæc *Symbola Normanniana.*

(2543) *Martini* SOMMERI nomine editum esse Venetiis *Gazophylacium artis memoriæ*, quod illustratum per Lambertum *Schenkelium Dusburgium* cum aliis variorum tractatibus ejusdem. argumenti prodiit an 1678. in 8. Lipsiæ & Francofurti, notat *Morhofius* Polyhistoris literar. lib. II. c. VI. p 370. semper *Methodum* hanc appellans *Schenkelianam*, tanquam SCHENCKELIUM hujus Gazophylacii genuinum Auctorem credi fas foret; quod auctum Gallica lingua proposuit *Adrian* le CLIROT sub titulo: Magazin des sciences.

(2544) Jacobi SOMMERFELD *de studiis instituendis commonefactio prior*, *qui in scholâ illustri primam classem obtinent.* 1600. edita, *Georgii* ROLLENHAGEN quod fit, (quem autorem poematis Froschmäuseler/ diximus in anon. n. 344.) docet *Cl. Thomasius* de plag. litter. §. 546. unde & hunc fuisse parentem *Gabrielis* didicimus, quod ad numerum illum anonymorum notandum.

Adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 602. item *Symbolam Mastrichtianam*, quæ allegat etiam filii Gabr. Rollenhagen warhaffige Lügen lib. 4. p. 295.

(2545) SONTA v. *Pagnalmino.*

(2546) *Christiano* SOPHODRO *Vinerio*, quod per *anagramma est*, *Christophoro* SANDIO JUNIORE, Auctore extat liber *de restaurandâ religione* seu *de Monarchia Dei.* MS. vide *Sandii* Bibliothecam Antitrinitar. p. 170. 171.

(2547) SOPHRONIUS Abbas, cui tribuitur *Pratum Spirituale* à multis, non est illius auctor. Occasio verò erroris nata inde, quod inscriptum ipsi hoc opus à discipulo *Joanne* MOSCHO alias Evirato. v. *Bellarm.* ad A. C. 630. *Possev.* in Appar. sacr. ad nomen utrumque Tom. 1. pag. 222. 242. 243. Extat etiam sub vero nomine in *Bibliothe. Patrum* Tom. 7. edit. 2. Bignianæ, & Italice cum additionibus *Aloysii Lippomani* editum. v. *Rodericii* Exercitium perfectionis part. 1. Tract. 1. c. f. p. 56. *Meior*, Bibliot. Theolog. pag. 69. *Cocum* Censuræ pag. 424. Rivet. Crit. sacr. lib. 4. cap. 9. pag. 412. imprimis *Voss.* de Hist. Gr. l. 2. c. 23. p. 278. *Gesner.* p. 633. edit. Simler.

Dubitat tamen *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 602. an non contrarium potius statuendum, h. e. à *Moschio* editum hoc *Pratum Sophronio* vindicandum? Et à *Frisio*, quidem Biblioth. *Gesner* pag. 761. col. b. sub *Sophronii* nomine citatur, *Moschi* plane nulla facta mentione.

II. Hunc *Sophronium* cum SOPHRONIO, SOPHISTA DAMASCENO postmodum Patriarcha Hierosolymitano confusum notat *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. c. 23. p. 278.

III. Eidem *Interpretationem Græcam* libri S. Hieronymi *de Scriptoribus Ecclesiasticis* ab ERASMO ROTERODAMO suppositam credebat Isaac. *Vossius* not. ad Epist. Ignat. pag. 287. Quod tamen ab eo, & aliis, præter rationem fieri, evidenter monstrat *Huetius* de claris Interpretibus lib. II. p. 214. 215. Adde *les jugemens des savans.* Tom. II. n. 80. & *Symbolam Mastrichtianam* hanc.

Sophronius vere Johannes Moschus.

Scriptor *prati Spiritualis* floruit aut scripsit juxta *Bellarminum* ante Concilii Nicæni secundi tempora. Vere auctor hic vocatur *Joannes Moschus.* Ita eum *Photius* nominat. Græci Patres & *Damascenus* cum *Sophronium* appellant. Monachus fuit. Vixit *Moschus* post Gregorii I. Papæ & Mauritii Augusti tempora, id est seculo Sexto finito seu septimo incipiente. vid. *Daleum* de cultib. lat. relig. lib. lib. 8. c. 5. pag. 1036. pag 1039. vocat eum *Daleus Legendarium*: adde pag. 104. post pr. ubi Bellarminus non Simpliciter *utilem*, sed *magna ex parte utilem* dicit. *Daleus*, plurima esse inania atqua inutilia ad p. 1041.

(2548) SOPHRONIO CONSTANTINOPOLITANO Patriarchæ falso inscriptus in prima Bibliothecæ PP. editione liber *de laboribus certaminibus ac Peregrinationibus BB. Petri & Pauli*, quem tamen altera editio vero Auctori scripti ejus SOPHRONIO PATRIARCHÆ HIEROSOLYMITANO restituit, ut observat *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. XXIII. pag 278. & Huic eundem tribuit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 318.

(2549) SORSI, *Nostrates*: *Etienne* ROSSI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 602.

(2550) SORSI v. *Siripeo.*

(2551) SOTWELLUS où SOUTHWELS; est *Thomas* BACON, ut docet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 59. col. a. ubi hujus nomine citat *Regulam vitam*, seu *Analysin Fidei.* Adde *Bailleti* liste des Auteurs degvisez p. 602.

(2552) *Ludovici* SOTELI, *Minoritæ*, Regni Oxensis Apostoli ac designati Martyris nomine quæ prodiit an. 1634. ex officina San-Georgiana ad Urbanum VIII. *de Ecclesiæ Japonicæ Statu* Relatio, *Deckherro* p. 95. de Scriptis Adespotis videtur ex similitudine Styli referenda ad *Cassa-*

Digitized by Google

rem SCIOPPIUM, cujus *Astrum inextinctum* ex eadem officina & eodem anno in publicam lucem exiit.

(2552. *a*) SOTER, Papa, supponi sibi passus epistolam a Peccatore MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro, vide Gerh. von *Mastricht* in hist. Juris Ecclesiastici a num. 220. ad 233. seu a pag. 232. usque ad pag. 168.

(2553) SOVERO, *Bartholomæo*: Fortunio LICETI: faux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2554) VICTORINUS. Ein kurtzes/ rundes/ und einfältiges Bedencken / was von den Visionibus, Gesichtern / und Englischen Offenbarungen: Item von den vielfältigen Wunderwercken und Zeichen zu halten &c. durch *Victorinum* (errore typographi sine dubio pro Victorinum) SPAHRMAN Misnicum in 8. duobus octernionibus, sine anno & loco impressionis, conjunctim venditur, & foliorum numeris atque signaturis inferioribus)(.)( )( )( )(cohæret, cum *Henrici* AMERSBACH P. P. P. Halberstad. 1677. Apologia, oder Ehren-Rettung Stephani Prætorii 1. Mart. Statii: ex stylo que & genio scribendi plane illius ipsius esse videtur.

(2555) *Johannis* SPANGENBERGII *Conciones ad dictum Evangelicum* Matth. XIII. 30. Northusiæ habitarum potius ad *Matthiam* CALENUM & *Andream* ERNESTUM Ecclesiæ ejus Diaconos pertinere monet illustris Dominus *Seckendorff*, Supplementi ad primum Indicem Historicum Lutheranismi, n. LXXII.

(2556) Der Spahte. Nomen hoc adjectum est in Societate Carpophororum *Caspari* STILERO, quo & subinde in editione scriptorum suorum usus est, v. gr.

(I.) Advocatus editus Germanice in fol. 1678.

(II.) Teutscher Sprach-Schatz.

(III.) Secretariats-Kunst.

(IV.) Schatten-Riß der Welt. 1884. in 12mo.

De quo encomium Domini *Morhofii* vide in den Monatlichen Unterredungen/ Anno 1693. p. 683.

(2557) SPECULARII titulo edidit *Franciscus* JUNIUS *Dialogum pro Defensione* Tremellii contra Genebrardum, qui extat inter opera *Junii* Theol. tom. II. fol. 1798. sqq. ut indicat Cl. Jacobus *Thomasius* de Plagio literar. §. 567. ad lit. S. adde *Hottingeri* Biblioth. p. 167.

(2558) SPECULATOR dictus est *Gulielmus* DURANDUS vel DURANTUS: ut notat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 219. ex edito *Speculo Juris Quadripartito*, excuso Bas. 1574. cum additionibus *Baldi* aliorumque, quod ibidem citatur. Itemque Francof. 1592. Auctore Alexandro *de Nevo*. Ubi post Epistolam Dedicatoriam ex Commentario verborum Juris hæc verba leguntur: *Speculator JCtus Nomen habuit Gulielmi Durandi; sed cum anno 1271. Volumen illud de Jure scripsisset, quod Speculum Juris inscripsit Speculator vocitatus est.* vide supra *Durandum*.

(2559) *Henrici* SPELMANNI nomine extat *Conciliorum Britannicorum tomus Secundus* Lond. 1664. fol. de quo ita *Symbola Normanniana*: *A viris fide dignissimis audivi, quod ex toto hoc volumine ducentas paginas continente, omnes à quinquagesima septima Gulielmo* DUGDALE *acceptas referre debemus*. J. A. Præfat. Novæ Edit. Gloss. p. 10.

(2560) SPENSERUS, *Johannes Vincent.* HAECLIFFE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2561) SPICA *Anocopata*: *Ambroise* GRANELLO, ou *Ambr.* SPIGHETTO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2561. *a*) *Nicetæ* SPILII JCti, & Philosophi Christiani, *Epistola curiosa super Quæstionibus eruditis variis de Tempore*: videlicet, de Corpore Juris reconcinnando, vel renovando, inque vernaculam convertendo. De Juris naturalis scientia constituenda. De Res. irregulari. De scientia interpretandi Jura, & sacras litteras, harumque Criticis emendationibus, &c. Veronæ Apud publicum Liberium Pacatum e Latio; ad signum ingenuæ Veritatis. M. DC. LXXXI. 12. paginis 106. constans libellus cujus esset, forte non detegerem, nisi jam ante publice detexisset me *Vincentium* PLACCIUM Dn. *Ehrenfridus Klozius*, Reichenbachio Varisc us, Differentiarum Juris Civilis, & Reformationis Francofurtensis editarum Francofurti 1682. 4. præfationis medio (a) excerpto; addita non modo laudatione invidenda, & vix, certe non sine exquisita gratiarum actione agnoscenda, sed ratione notitiæ quoque & hic legi digna. Huic opellæ cum reposuisse Dn. Christfriedus Wæchtlerus Διάσκεμμα, ei replicavi anonymus iterum hoc scripto: *In Christfriedi Wachtleri, J. Utr. Lic. de Vetere Jure Enucleando, ad Nicetam* Spilium Διασκεμμα Διασκεμματα, sive *Notæ Respondentes, auctore* NIGNORE AUTODIDACTO *Discipulo Spiliano* Veronæ, Apud Publicum Liberium Pacatum e Latio, ad signum ingenuæ veritatis, unius philyræ in 12. quo, quantum scio, hæc disceptatio fuit finita.

(a) Ehrenfridus Klozius Differentiar. Jur. Civ. & Reformat. Francof. præf. pag. 2. & 3.

Hinc & Vincentius Placcius, *illud Hamburgi incomparabile decus, Vir omnibus scientiis quibus perficiendis natus, exsplendescens, scientiæ nomen*: (*diu sentiente licet D. Melch.* Zeidlero, *Theolog. Regiomontano, illo perpetuo & felicissimo Aristotelis sectatore*) *in Anal. post. in præfat. quo & pertinet ejus disputatio l. 1. cap. 16.*) *nostræ disciplinæ abjudicat, & eam methodo scientifica tradi posse negat, de perfecto JCto cap. 6. §. 4. & 5. C. II. §. 3. Quo & collimat* Nicetas Spilius *in*

Epiſtola Curioſa ſuper quæſtionibus variis de tempore p. 38. & ſeqq. Sub quo tamen Spilii nomine, ipſum laudatiſſimum Placcium *latere, tum alia argumenta indicant, tum præcipue id, quod jam ad Verulam, de aug. Eth. C. I. text. 3. §. 8. pag. 94. de* Pufendorfio, *diſſimulato licet ibi ejus nomine, prodiderat; quod inter canam aliquando ſibi aſſus ſit, ſe, quæ methodus analytica & Synthetica ſit, noviſſe, quæ vero ſit ſcientia peculiaris analytica, prorſus ignorare. Id quod in Epiſt. cit. pag. 91. repetit, expreſſo jam Pufendorfii nomine.*

(2163.) Bartholomæus SPINA *Fortalitium fidei*, ab *Alphonſo* SPINA elaboratum, ſuo nomine præfixo divulgavit, teſte *Raynudo* de bon. & mal. libr. part. 1. Erot. 10. §. 3. num. 272. pag. 166 quem citat etiam *Thomaſ.* de plag. litter. §. 548.

(2163.a) *Joannes Ambroſius* SPINOLA non eſt Auctor *Summæ Quadripartitæ Quæſtionum Philoſophicarum*, quas pro laurea diſputandas propoſuit in Collegio Romano S. J. ſed *Odo* de COMITIBUS Jeſuita Romanus, cui illam in Anonymis ſupra num. 201. ex *Alegambe* pag. 360. aſſeruimus, cui ſuperadde *Sotvel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 641. col. a. & *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguiſez pag. 601. qui verum Auctorem ſcribit Odon. de i Conti.

(2584) *Petri Franciſci* SPINOLÆ Operibus Poeticis inſerta quædam *Epigrammata* aliaque *Carmina Joannis Baptiſtæ* CASTILIONIS, cujus habemus nobiliſſimum Poema inſcriptum *Prata Adonidis* aſſerit Filippo *Vicinelli* Milaneſe nel' Ateneo de i letterati Milanaſi p. 276.

(2565) SPIRENSIS ROTÆ *Deciſiones*, quas *Caſpar Gvilielmus Scipio* edidit, opus eſſe, cujusdam *Aſſeſſoris Cameræ* Anonymi, ipſe qui edidit non diffitetur. Hæc *Symbola Ankelmanniana.*

(2566) SPIRITUS *Belgæ*: *Rodolphus* MARTINI. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 602.

SPIRONCINI v. *Ginifazzio.*

SPITZNASE v. *Mulhuſini.*

(2567) SPONTONE, *Ciro*: Jean *Antoine* MANGINI. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 602.

(2568) SPRENGHER *Ubicium Conſul*: *Antoine le* BRUN. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 602.

SPRINGERUS v. *Syricius.*

(2569) R. *Iſaaco* SPROT adſcribitur à *Buxtorfio* Biblioth. Rab. pag. 303. AVEN BOCHAN ſ. *Lapis Probationis*, libellus contra Chriſtianos aditus. Idem autem à *Plantavitio* R. KOLONGMUM tribuitur, ut indicabat olim Clariſſ. Dominus *Caveus* epiſtola ad me ſcripta Islngthon. 8. id. Decemb.

(2570) *Petri* SQENTII nomine inſignitum *Drama*, quod *in Gryphii operibus* poeticis legitur, *Danielem* SWENTERUM Autorem habere dicitur in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1682. p. 363. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs p. 602.

SPERANDIO v. *Fedele.*

(2571) SQVILLAS *Septimontanus*: *Tobias* ADAMI. *Bailleti* liſte des Auteurs degviſez p. 602. ſcribit. At Thomas *Campanella* Diſſert. de recta ratione ſtudendi, quæ eſt in Diſſertationibus de ſtudiis inſtituendis præfixa hedera *Grotiani* nominis art. 3. p. m. 375. (Pariſinæ namque editionis 1642. in 8. datæ p. 15. allegatur) ſibi vendicat illo nomine edita *Cantica* & Tobiam. *Adami* eorum ſelecta quædam, juxta genium ſuum, additis annotationibus, ſub hoc nomine fictitio edidiſſe ſcribit.

STANGA v. *Liberio.*

(2572) STASINO tributa à *Proclo carmina Cypria* ſeu *Cypriaca* aut *Cyclica*, ab aliis HEGESIAE *Halicarnaſſeo*, a nonnullis ipſi HOMERO, a *Gyraldo* autem [illegible]CLO CYPRIO adſcribi notat Andreas *Schottus* in notis ad Procli Chreſtomathiam p. 20. 27. ipſe de certo Auctore nihil ſtatuens.

(2573) Marini STATILEI J. U. D. nomine quæ prodiit *Apologia pro genuitate Fragmenti Satyrici Petronii*, a *Leti* in Italia regnante GRADI adſcripta, v. Part III. l. 3. pag. 225. *Petro* Abbati PETITO aſſeritur a *Fabricio* Biblioth. Latinæ p. 83. Quod confirmant les Nouvelles de la Republique des Lettres de l'année 1685. p. 831. & *les Jugements des ſavans* tom. IV. part. I. p. 1161. p. 358.

(2574) *Publius* STATIUS *Papinius*, cujus extant *Sylvarum libri* V. & *Thebaidos* lib. XII. itemque *Achilleidis libri duo* editi cum variorum Commentariis Pariſ. 1618. in 4to aliàs quoque vocatur *Lucius Papinius* SURCULUS *Statius*, memorante Thoma *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. poſt N. p. 177. Verum hos pro diverſis habent *Voſſius* de Poetis Latinis p. 45. 46. & *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 99. qui pro SURCULO utrique URSULUM ſcribere malunt.

Von Steinfelden v. Lerchelmer.

STENONIO Goragu, v. *Apolo.*

(2575) *Guilelmus* STEPHANIDES, quem *Poſſevinus*, & cum eo *Teiſſier* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum a GVILIELMO ANGLO, itemque a GUILIELMO CANTUARIENSI diſtinguit, & ſingulis horum libros *de vita, paſſione & miraculis* S. THOMÆ CANTUARIENSIS Archiepiſcopi adſcribit: vide p. 115. 116. 120. unusque idemque cum eis eſſe docetur a *Voſſio* de Hiſtoricis Latinis lib. II. cap. 52. pag. 425. 426. præter rationem a *Poſſevino Tergeminus* creditus. *Guilielmum Cantuarienſem, Anglum*, librorum horum Auctorem facit *Balæus* de Scriptor. Britan.

Britan. Illust. fol. 95. neque præterea de Stephanide quicquam addit: contra *Pitseus* Guilhelmo *Stephanidi*, Cantuariensi, Anglo idem opus tribuit de illustribus Angliæ Scriptoribus pag. 256. 257. Uterque Scriptorem librorum horum ad annum Christi 1190. refert.

(2576) Henrici STEPHANI nomine edita *versio nem Latinam Anacreontis*, non esse ipsius, sed *Joannis* DORATII, *Josephi Scaligeri* testimonio probatum ist, hunc in modum scribens *Paulus Colomesius* pag. 209. recueil des particularitez: *Le mesme (Isaacus Vossius) m' a dit qu'il avoit possedé un* Anacreon, *ou* Scaliger *avoit marqué de sa main*, *qu'*Henry Estienne *n'estoit pas l'Autheur de la version Latine des Odes de ce Poete*, *mais* Jean Dorat.

Confirmat hæc *Almeloveen* in Syllabo Plagiariorum pag. 39. verum auctorem *Johannis*, AURATI nomine appellans.

(2577) *Nicolai* STEPHANI nomine impressa est Hafniæ & Amstelod. 1661. *Oratio Thomæ* Bartholini in *filium* Invectiva, de ejusdem artibus & Professoria Dignitate, habita d. VII. May 1661. uti in fine hujus Orationis, quæ cum reliquis Bartholinianis num. XLVII. extat à pag. 311. usque ad pag. 351. indicatur, nec id in Catalogo librorum suorum Dissertationi de incendio Bibliothecæ adjecto, non diffitetur indicante Flensburgo Molleriana Symbola. Albertus tamen *Bartholinus* de Scriptis Danorum pag. 110. Hujus Nicolai Stephani tanquam veri cujusd. Scriptoris meminit, qui pro Thoma Bartholino in Bilsium insurrexerit.

(2578) STEPHANI II. PAPÆ *Responsionibus scripta capitula decem*, ex quibus sex SIRICIO Pontifici dolo itidem malo suppositæ sint *supra in Siricio* & *Actis Eruditor. Lipsiens.* Anno 1687. p. 304. Docuimus.

(2568. a.) STEPHANUS, Papa & ipse passus est supponi sibi *Epistolas* à peccatore MERCATORE, seu Pseudo Isidoro, teste & Gerh. *von Mastricht* in histor. juris Ecclesiastici à n. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad p. 268.

(2579) *Robertus* STEPHANUS *Castigationes in Dionii Cassii Historiam Romanam* edensin præfatione præmissa sibi illas adscribit, notante *Symbola Normanniana*: quas tamen FILIO ejus HENRICO STEPHANO asserit *Frisius* Biblioth. Gesn. pag. 199. & 333. Patre tantummodo eas imprimente. An vere (pergit Clarissimus *Normannus*,) anceps existimatio est, quando & in notis istis p. 483. de Dionysio Halicarnassæo dicit, qui e nostra officina exiit quomodo de libris à Parente editis nusquam, quantum meminimus, loquitur *Henricus Stephanus*. Hæc ille.

(2580) STOCKHOLMENSIUM MINISTRORUM *Responsio contra Scriptum Anti Liturgicum*, est *Jesuitæ* CLOSTERLASSII Abrah. Andr. Histor-Liturg. P. 16. Hæc *Symbola Normanniana*. Hujus Closterlassii plane non meminit Sotvellus in Bibliotheca Script. Societ. Jesu.

(2581) *Consistorii* STOCKHOLMENSIS, *Refutatio Johannis Matthiæ* Episcopi Strengnensis, nobilitati cognomine *Olicquist* (quo alludit ipse scribens Ramos Olivæ Septentrionalis de pace ineunda inter Lutheranos & Reformatos) Holmiæ 1662. 8. *Oppositæ propositionibus* ejusdem, quibus Jurisdictionem Episcopatus sui contra Metropolin Stockholmensem super Parochia Wellingensi defenderat: indicatur mihi scripta Symbola & voce viva iterum nuperrime d. 24. Nov. 1696. quod sit *Erici* EMPORAGRII Præsidis Consistorii, ac dein successoris in Episcopatu remoto ab eodem Antagonistæ suo etiam vivo, hanc ipsam ob controversiam nimis pertinaciter defensam, a Dn. *Normanno*.

(2582) *Magistri* STOPINI Poetæ *Poncaunensis Capricia Maccaronica*. Venetiis apud Sarzinam 1639. 12mo, sunt *Cæsaris* ORSINI, docente *Villani* Visiera Alzata Pentecostes num. XLV. pag. 132.

STOPINUS v. de *Ponzano*.

(2583) * Le STORDITO *Academico*, ut sit *Alexander* PICCOLOMINI dictum in Anonymis n. 2680. *B.*

(2583. a) *Walafridus* STRABO citatur in *glossa ordinaria* I. Corinth. XIV. *ab Usserio* de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 116. ubi n. 14. addit, quæ ANSHELMO (LAUDENSI puto) tribuitur.

A STRASWICK v. *Rednadon*.

(2584) *Jonæ* STREIN. N. P. & P. C. Quæ signatura occurrit in edito libello Disputatorio in Controversiis *Weigelianis*, formata etiam aliquando in alio tractatu per J. S. N. P. & C. in editione autem Philosophiæ *Paracelsi de Limbo* &c. expressa legitur per *Joannem* STARITIUM, Notarium Publicum & Poetam Coronatum; verone an alio ficto nomine dubium: de qua re vide Nicolaum *Hunnium* in der Christlichen Betrachtung der neuen Paracelsischen und Weigelianischen Theologie p. 48.

(2585) STORZZI Cicogna est *Thomaso* GARZONI. v. *Rhod.* n. XXIII. Scav. II. 58. hoc modo:

STROZZI CIGOGNA *Degl' Incanti* sive *Incantamenti* Tomaso GARZONI.

Hujus Auctoris vitam & scripta enarrat *Girolamo Ghilini* Theatri d'huomini letterati part. 1. pag. m. 216. neque tamen hujusce scripti verbulo meminit. Extat tamen impressus liber Venetiis 1605. in 4to sic inscriptus. *Palagio Degl' Incanti & delle gran maravigliedegli Spiriti, & di tutta la Natura, diviso in libri 45. & in 3. Prospettive: Spirituale, Celeste, & Elementare, di* STOZZI CIGOGNA *Gentilhuomo Vicentino Theologo, Filosopho & Dottor di leggi, & Nuncio della citta di Vicenza appresso la Ser. Rep. di Vinegia.* sive *Palatium Incantamentorum & de magnis miraculis Spiritualium, totiusq; natu-*

ra,

re, divisum in libros 45. inque tres Scenographias Spiritualem, Cœlestem & Elementarem, STROZZI CIONLÆ Nobilis Vicentini, Theologi. In quo multa sunt Exempla rara, & alia collectanea de Spiritibus. De plagio circa hoc scriptum commisso sequentibus verbis testatur Henr. Ernstius Obs. variar. lib. 2. cap. 36. *Strozzi degli incanti: liber surreptus est* Thomæ Garzoni, *cujus frater post obitum ejus* Strozzi *Ciconiæ litem Venetiis movit.* v. Morhof. Polyhistor. lib. I. c. 13. p. 122.

(2586) STRUMPFIUS (legendum puto *Stumpfius*, uti *Scharffium* per Ironiam ordinarie appellabat ejus adversarius p. m. Præceptor meus Joachimus *Jungius* Logices in hoc Gymnasio P. P.) *Oswaldus: Jean* SCHARFFIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 603.

(2587) STUBROCKII larva latens Jesuita Gallus, *Honoratus* FABER Personati *Montalbii* Provinciales Epistolas a *Wendrockio*, itidem larvato, latine versas Notisque illustratas, refutavit: uti docent *Acta Erudit. Lipsi.* 1691. p. 105. 106. & Monatl. Unterredungen A. 1693. p. 804. & seqq. *Nota Marginalia Diecmanniana* etiam hic addit, quod deinde Jesuita hunc librum integrum inseruerit operi suo, cui tit. *Honorati Fabri* S. J. Theologi Apologeticus doctrinæ moralis ejusdem societatis. v. *Bayle* Dict. Hist. & Crit. Tom. II. p. 660. *Stubrockii* scriptum in indicem librorum prohib. relatum esse, non item Wendrockii, addit. v. Samuelis *Rachelii* Epistolam ad Marq. Gudium Ao. 1673. 2. Febr. scriptam, quam in Gudianis Ao. 1697. Ultraj. excusis p. 62. legaj.

(2588) STUMELIUS *Fredericus*: Francois MACEDO. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 603.

STURMENECK v. *Antisturmius.*

(2589) Hermanni STURMIANI nomine edita *Invectiva contra Lucam Osiandrum* 1579. est *Johannis* STURMII, scriptis aliis Rhetoricis ac Anti-Pappo suo notissimi, testante *Conr. Schlüsselburgio*, ex cujus Theologia Calvinistica citat hoc ipsum *Draudius* Bibl. Class. Theolog. p. 142.

(2590) *Wilhelmi* de STUTGARDIA nomine prodiit liber inscriptus: *Mus Exentemtus in Eucharistia*, recusus Lipsiæ 1677. cujus Auctorem diu ante *Lutherum* vixisse conjecerat Cl. *Tenzelius* in denen Monatl. Unterredungen An. 1691. p. 584. at postmodum certiora edoctus An. 1692. p. 1005. fœtum hunc genuinum esse *Wilhelmi* HOLDERI Diaconi Tubingensis, editum primo 1593. indicat (a) Adde *Mastrichtiana* sub lit. (b) repræsentata.

(a) **Monatliche Unterredungen Ao. 1692. p. 1000.**

Herr *prof.* Saalbach zu Gryppswalde / schickte bey neulicher Leipziger Michaelis-Messe ein *Monitum* von dem *Wilhelmo* de Stutgardia, den wir im *Julio* 1691. *p.* 584. lange vor *Luthero* gelebt zu haben gesaget; Da es doch ein *Nomen fictum* seyn und der *Auctor Mt. Wilhelmus* Holderus, erst vor 100. Jahren *ab.* 1593. das Buch zu Tübingen / woselbst er *Diaconus* gewesen / drucken lassen. Eben diesen Fehler / so nirgends anders herkommen / als weil wir das Buch nicht beyhanden gehabt und recht nachschlagen können / *notirt* auch Herr *Johannes Mollerus* zu Flensburg in seinem Briefe / den er in neulicher Oster-Messe beneben dem andern Theile seiner *Isagoges ad Historiam Ducatus Slesvicensis & Holsatici* mir zuschickte.

(b) Symbola Mastrichtiana.

Fr. Wilhelmi de Stutgardia, petitorium exhortatorium pro resolutorio super dubietatibus circa Sacramentum initiativum, quod vocant Baptismi Tubing. 1594. *est* Lucæ Osiandri. *Ita in Catalogo Bibliothecæ Bremensis, quæ fuit* Goldasti, *inveni notatum.*

STYLITA v. *Simeon.*

(2591) *Leonis* SVAVII nomine editum *Compendium ex optimis Theophrasti libris*, Auctorem habere *Johannem* GORCZIUM Parisiensem, indicio illustrissimi Principis *Chabanei* supra in *Anonymis* olim CXLI. cap IV. nunc 1010. 7. asserimus. *Bailletus* tamen verum Auctorem scribit *Jacobum* GOHORRY. vide Catalogum ejus des Auteurs deguisez p. 603.

(2592) SUBASIANI nomine scripsisse *Josephum* AROMATARIUM *Discursus de Barbarismo*, & alia quædam, innuit *la Visiera Alzata* Hecatostes num. LX. p. 64. 65.

2593) SUBDITUS, *Fidelis: Jerome* MOSCOROVIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 603.

SVEMENSIS v. *Janus.*

(2594) SVETONIO *Tranquillo* suppositum librum *de Viris illustribus*, quem alii PLINIO juniori falso adscripserunt, vero Auctori AURELIO VICTORI *supra* restituimus.

II. *Vitam Virgilii Maronis* Ælio DONATO etiam malè adscriptam ASINIO POLLIONI à plurimis tribui, *in Donato* observavimus.

III. *Vitam* autem *Svetonio* ab *Erasmo Vossio*, aliisque adjudicatam, DONATO tamen à multis asseri notat *Teissier* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 296. à *Donato* excerptam, saltem esse asserit *Fabricius* Biblioth, Latinæ pag. 128.

IV. Svetonio nostro malè tribui *Vitam Plinii Majoris* consignatam a Scriptore quodam multo Juniore affirmat *Vossius* de Historicis Latinis lib. I. cap. XXXI. pag. 166. adde *Fabricium* loc. cit.

(2595) SYNGRAMMA SUEVICUM. Hoc nomine insignitur scriptum, quod Johannis *Oecolampadii* Theologi Basileensis Libello *de Genuina verborum Domini* (*Hoc est corpus meum*) juxta vetustissimos Autores *expositione* Anno 1525. edito

edito & Reformatorum de S. Cœna Sententiæ patrocinanti XIV. Doctores SVEVICI, (quibus eum inſcripſerat) Halæ Svevorum congregati eodem anno oppoſuerunt, cujus Autor *Johann.* BRENTIUS Th. D. & Prof. Tubing. fuiſſe creditur. *Verſionem* illius *Germanicam* (præfatione Luthieri commendatam) dedit *Jo. Agricola Islebius.* Reſpondit autem illi *Oecolampadius* in libello quem *Antiſyngramma* inſcripſit. Joh. *Moller.* Flensb. ex Ludov. *Lavath* Hiſt. de Orig. & progr. Controv. Sacr. ab. A. C. 1523. ad Anno 1563. Ed. Tig. 1672. 8. pag. 11. 13. 14. 15. De Johanne *Brentio* Auctore Syngrammatis credito teſtem advocat *Symbola Normanniana Calixt.* Judic. de Controverſiis Luth. & reform. n. LII. LIII.

(2596) D. *Pelagio* SUGAPENE, cujus extat Italice *Epiſtola ad Brunonem Cibaldi*, reducto anagrammate, eſt *Gneſeppe* GALEANO, quod obſervat la *Viſtera Alzata* pentecoſtes num. XXXIII. pag. 126.

(2597) SVIDAM Lexicographum a *Suida* altero, quem laudat *Strabo* lib. VII. bene diſtinguendum monet *Colomeſius* Diſſertat. de Scriptoribus aliquot dubiis num. I. Fuiſſe autem Svidæ iſti morem priores ad verbum exſcribendi nec iſtos tamen vel verbulo memorandi ex *Stephano* in voce Svidas & *Caſaubono* ibidem allegato obſervat Symbola *Schroteringiana.*

(2598) SVIVII nomine editam eſſe a JESUITIS Scriptum *de periculoſa S. Scripturæ Lectione*, invenio in *Nouvelles de la Republique des lettres* Avril 1686. pag. 476. huc in modum. 3. *que les Jeſuites enſeignent qu'il eſt pernicieux au moins pour les gens du monde de lire la Parole de Dieu, comme ils l'ont écrit & debité encore depuis peu en Flandres ſous le nom de Suivius.*

(2599) SULACA, cujus extat *Profeſſio Fidei ab ipſo facta* Romæ 1553. ex Syriaco in latinum ſermonem traducta, per Andream *Maſium* Pariſ. 1610. alio nomine eſt SIFUD vel SIUD, Patriarcha Neſtorianorum. vide Thomam *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. poſt. N. p. 186. col. b.

SULPICE v. de *Mandrini.*

(2600) SULPICII JC. præfixo nomine impreſſa eſt 1688. in 8vo. ſine typographi & loci mentione, Diſſertatio *de Studio Juris Publici* recte inſtituendo & Scriptoribus eo pertinentibus: una cum ejusdem epiſtola *de Studiis Academicis Juvenis Nobilis* recte inſtituendis Epiſtola paginas omnino 207. complectens. Scriptum autem hoc acceptum eſſe referendum Illuſtri Domino *Johanni Georgio* KULPISIO & ipſa literatum metatheſis facile perſvadebit *Symbolæ Flensburgo Molleriana* teſtimonio roborata; cui & accedit Bailletus in Catalogo Auctorum Perſonatorum p. 603. Item Excellmus Syndicus a *Maſtricht:* qui hoc ſibi relatum Viennæ a D. Legato & Secretario Ducis Wurtenburgici teſtatur.

SULPICIUS v. *Munscrod.*

(2601) SUSPICIÆ Satyram ANTONIO quoque adſcriptam ex *Barthio* aliisque ſupra Pſeudon. n. 301. monuimus, hic nunc non repetenda.

SULPIZIO v. *Tanaglia.*

(2602) *Baocius* SULTACETERUS, qui in Thomæ *Eraſti* Scripto poſthumo, quod de *Excommunicatione* editum eſt anno 1589. in 4to Typographum ſe ſimulavit, eſt *Jacobus* CASTELVETRUS, cui vidua Eraſti nupſerat, quod didici è Theodori *Bezæ* tractatu de eodem argumento, qui quanquam prænomen *Caſtelvetri* non prodit, dubitare tamen, quin *Baocius* ille ſit *Jacobus* me non ſinit Anagramma, cum & *Sultaceterus* literis permutatis ſit *Caſtelvetrus*, verba ſunt Clariſſimi viri pag. Jacobi *Thomaſii* in epiſtola ad me ſcripta Lipſ. d. 5. Octob. 1675.

(2602 *a*) *Jaunu Hercules* de SUNDE. Scripſit *Stegnographiam* perſonatus. Auctor eſt *Daniel* SWENTER ut refert Stanislaus Minck von Wingheim in der dreyfachen Kunſt-Schnur p. 41. in fin. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

SUPERANTIUS v. *Vaſco.*

(2603) Joannis Simonis SURDI nomine prius 1606. vulgatum, revera *Joannis Baptiſtæ* LEONIS, Veneti, Ducis Urbinatum apud Sereniſ. Remp. Venetam Oratoris, *Diſcurſum de Poteſtate Eccleſiaſtica, & Romanæ Curiæ Monarchia*, exhibet ſub genuino ſuo nomine *Melchior Goldaſtus* Monarchiæ Imperii Tom. 3. pag. 396. & ſeqq. & Mon. Politica in 4. p. 775.

Adde *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 605.

(2604) SURIEN. Sub hoc nomine latere voluiſſe *Petrum* JURIEU colligo ex edita Madriti, in 12mo 1686. *Ildefonſi* Epiſcopi Malacenſis *Querimonia* Catholica adverſus Surien, citata in Supplem. Catalogi Doudotiri p. 18. & 26.

(2605) *Matthæus* SUTLIFIUS idem eſt qui SUTCLIF, quo nomine citatur a *Brerelejo* in Apologia Catholicorum per Proteſtantes ipſos facta pag. 636. vide le *Projet d'un dictionaire Critique* p. 105. ſub finem.

(2605. *a.*) De jure *Emphyteutico* GUIDO DE SUZARIA, vel potius *Martinus* de FANO, ut ex *Jaſone* patet in Rubrica & lib. I. num. 18. & 61. de jure emphyteutico & Lib. 2. num. 48. 62. 124. cod. tit. poſt Alberic. Speculator. de Locat. §. nunc aliqua Verſ. 69. in fin. & ubique per totum illum §. Citatur à Joh. *Andrea* in addit. & à Franc. *Curtio* Seniore in Conſil. 47. num. 8. & 9. Hæc *Ziletus* & ex eo *Drandius* in Catalogo officinali in libris Juridicis. pag. 721. ſub ruhtica Emphyteutica. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(2606) SWAPHAMI titulo inſignitus Co-

dex *Historiæ Petroburgensis* ab HUGONE CANDIDO conscriptus, ex eo quod *Swapham* Monachus Septem Abbatum gesta ei adjecissent, ut memorant *Acta Eruditorum Lipsiens. Supplem.* Sect. VI. p. 290.

(2606. *a*) *Ecclesiasticus* SWARTIUS puer. Scripsit personatus contra Joh. Phil. *Parei electa Plautina*, est *Janu* GRUTERUS, ut eum detexit ipse *Pareus* in Epistola apologetica ad Petrum Puteanum edita Neapol. Nemetum. 1614. 4. Hæc *Symbola Mastrichtiana* est.

(2607) *Eustachii* SWARTII *Analecta* sunt maximam partem Gasparis Barthii, si non tota, quod clare vel ex Adversariis liquet. Verba sunt Clarissimi *Domini* in epistola ad me data d. 10. Octob. 1677. nec quicquam præterea de loco Barthiano addit.

(2608) Jacobi SYLVANI (quem *Draudius* pag. m. 329. librorum Theologicorum, male *Sylvianum* vocat) *Philippica in Anonymum quendam, prædicantem, qui Societatem Jesu mendaciis oneravit*, Ingolstad. 1607. in 4. prodiit, opposita libello Germanico, cui titulus: Wolmeinende Warnung an alle Christliche Potentaten und Oberkeiten / wieder des Pabstes und seiner Jesuiten hochgefährliche Lehr / und Practiken, aus Päbstlichen und Jesuitischen Büchern gezogen: quæ constat centone locorum excerptorum ex scriptis seditiosis Jesuitarum. Ejus auctor verus est *Jacob* KELLER, Jesuita Germanus, sub nomine Sylvani latere sperans, sed frustra. Nam sequente mox anno 1608. apparuit Antiphilippica, oder Rettung und fernere Beweisung der Anno 1606. beschehener wolmeinender Warnung &c. wider des Regenspurgischen Jesuitischen Theologi *Jacobi Sylvani*, alias *Jacob Kellers* ausgangene Philippicam in 4. in quo plenè absolvitur quicquid adhuc ex illius fere temporis scriptoribus Jesuiticis seditiosarum vocum excerpendum restabat. v. *Limn.* Jur. publ. lib. 1. cap. 11 §. 72. *Ludov. Lucium* Histor. Jesuit. lib. 2. cap. 2. pag. 203. Ejusdem sub nomine fictitio non hoc, sed aliud etiam scriptum memorat *Alegambe* pag. 201, nimirum *Fasciculum olidum* 50. *Flosculorum*, id est, *absurditatum Prædicantium in Colloquio Ratisbonensi* 1604. in 4.

Hunc posteriorem tractatum sub Sylvani personato nomine a *Kellero* editum memorat quoque *Sotwellus* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 374. col. a. de priore cum Alegambe silens, quem tamen Kellero tribuit Index Jesuitarum larvatorum initio Tom. III. operum Petri *Aurelii* præfixus num. XV. v. *Baile* Dictionaire Tom. II. pag. 229. Adde *Mastrichtiana marginalia* sequentia: Meminit quoque hujus Sylvani, & verum ei *Kelleri* nomen adscribit, anonymus in responsionibus ad Becani Jesuitæ Aphorismos, quos vocat, Calvinianos statim in principio pag. 3. in margine. Prodiit ille Anonymus Ambergæ 1609. 8.

SYLVESTER v. *Candidus.*

Silvester.

(2609) SYLVESTER PRIERIAS, censente Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pag. 444. & post N. pag. 188. vero nomine est Sylvester MAZOLINUS de Prierio, cujus extat inter alia ibidem citata scripta, *Modus Inquirendi in Lutheranos, eosque Convincendi* in Curia Romana. Romæ 1553. in 8vo.

(2610) *Æneas* SYLVIUS *Piccolomineus*, à quo descriptum habemus *Concilium Basileense* edit. Colon. 1535. itemque libellum *de ortu & Auctoritate Imperii Romani* aliosque plures recensitos *Frisio* Bibliothec. Gesner. pag. 13. & partim etiam Thomæ *Hydeo* Catalogo Bibliothec. Bodlej. post N. pag. 188. 189. idem est qui PIUS II. Pontifex Romanus, indicantibus ipsis locis citatis.

SYMBOLUM v. *Apostolicum.*

(2610. *a*) SYMMACHUS, Papa, supponi sibi passus est Epistolas à *Peccatore* MERCATORE seu *Pseudo-Isidoro*, teste Gerh. von *Mastricht* in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu p. 232. usque ad p. 268.

(2611) GEORGIUS SYNCELLUS, cujus extat *Chronographia* ed. Paris. 1625. Gr. lat. per Jac. *Goar.* Thomæ *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. post N. pag. 189. alio nomine vocatur GREGORIUS MONACHUS, Tarasii Patriarchæ Constantinopolitani quondam Syncellus. Exscripsisse autem hunc Georgium fere universum EUSEBII CHRONICON asserit *Sluterus*, Propylæi Histor. Christ. Sect. I. pag. 47. & 48. §. XIII. n. 2.

(2612) Petrus SYRINGIUS per Metathesin *Justus* SPRINGERUS quod sit, observavit etiam, & *Limnæi* modo citato loco confirmavit Dr. *Geisler*, dec. 4. n. 5.

Imo potius invertendum hoc erit, ut dicamus sub justi Springeri nomine editum à PETRO SYRINGO Tractatum de *Pace religionis*, ut observavit Clarissimus Dominus *Teuberus* in Epistola ad me data anno 1690. Idem docent *Deckherrus* de scriptis adspotis pag. 228. & *Wittenius* Par. II. diarii sui Biographici ad diem 15. April. Anni 1693. adde *Baillets* liste des Auteurs deguisez pag. 602. & 603. ubi utrum genuinum Auctoris nomen sit, addubitat. Adde *Symbolam Mastrichtianam* hanc

Sub nomine Petri SYRINGII scripsit dissertat. de *pace religionis* Ita *Boeclerus* in ani mad. ad Hippolytum à lapide part. 1. cap. 4. Sect. 3. n. 26. pag. mihi 55. Cæterum Petrus Syringius sive Justus Springerus in dissertatione de pace religiosa in Nucleo juris pub. thes. 37. non vult definire quæstionem de auctoritate legati des geistlichen Vorbehalts. Addatur ejusdem tractatus de pace religionis cap. 8.

* * *

T

T.

(2613.)

TABA, *Paolo Liciniò: Tobie* PALLAVICINO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 604.

(2614) TABRA, *Joannes de:* J. CAGNATUS in CAGNASSO. Ibid.

(2615) TACERA, Rinaldo: Raphael BADII. *Ibid.*

(2616) TACITI *de claris Oratoribus Dialogus* cujus ſit; varie diſputatur. *Ejusdem Fabii* (QUINTILIANI) Dialogum *eſſe puto, qui de* Claris Oratoribus *inſcribitur potius, quam* Corn. Taciti, *cum ob ſtyli genium, tum quia* Fabius *in Inſtitutionibus hoc titulo librum edidiſſe affirmat proœm.* lib. 6. *Extant* Juſti Lipſii *in eum notæ cum* Corn. Tacito & Petri Pythæi *in ſupradictis declamationibus. Hic in* Tacitum, *ille* in Fabium *magis inclinat.* Verba ſunt *Valer. Andreæ* de ſcript. Hiſpan. p. 83. *Quintilianum* non eſſe hunc Dialogum multis contendit *Barthius* adverſarior. l. 44. cap. 8. Dubie citant plerique, & inter eos etiam nuperrime *Jo. Scheffer* de ſtylo c. 5. §. 3. in com. p. 49. & cap. 9. §. 4. & *Vogler.* introd. in notit. auct. c. 12. p. 63. *Joh. Freinsheimius* eum Dialogum *Taciti* operibus à ſe editis annectens inſcribit hoc titulo: *Fabii Quintiliani, ut videtur &c.* in eo ſecutus *Lipſium* &c. Et ſane pro *Fabio* ſteterim ego, quidquid alii cenſeant.

Sed vel hoc arguit *Quintiliani* non eſſe, quod is privatus, eloquentiæ Profeſſor tantum vixerit: cum hic ſe Quæſturam aliosque honores geſſiſſe teſtetur.

Utrique abjudicat *Labbeus* p. 218. Et ut habet margo *Normanni* etiam *Fernar.* de re veſtiaria lib. I. pag. 99. Utri autem debeatur dubitat *Pithœus* in notis ad Collat. &c. Incertus Auctor eſt etiam *Acidalio*, & *Fulvio* Urſino. Utrique in notis ad Dialogum, itemque *Lipſio* apud *Voſſium* de Hiſtoricis Latinis lib. I. c. 30. p. 159. qui ei ſententia ſua ibidem accedit, at in libro de Natura & conſtitutione Rhetorices p. 50. *Fabio* illum ab eruditis merito vindicatum ſcribit; Cui eundem tribuunt *Sagittarius*, Comment. de imitat. Ciceroniana §. 153. itemque *Schottus* Prolegom. Victor. ut habet *Margo Normannianus*, & nihil dubitat propemodum *Buchnerus* de commutata ratione dicendi lib. I. cap. XIII. p. 224. *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 98. Bibliographia Curioſa §. 15. C. 5. Vide ſupra *Quinctilianum.* Et ſane ſi Dialogus recte de Cauſis corruptæ Eloquentiæ inſcribitur, eſt Quintiliani, proœmio lib. VI. de ſe ipſo id teſtantis.

Vid. Notas variorum in Gronoviana editione. Ubi *Rhenanus* vix credit eſſe *Taciti*, *Pithœus* cum antea Quintiliano aſſeruiſſet, Tacito dempſiſſet, poſtliminio eidem reſtituit. *Lipſius* poſt multa docte pro utrovis dicta, non liquere concludit. *Pichena* & *Tacito* & *Quintiliano abjudicat.* Eum tamen l. 8. cap. ult. in f. dicit ſe libro peculiari cauſſarum corruptæ eloquentiæ expoſuiſſe. v. Moller. diſp. de *Tacito* §. XII. p. 14.

TACITO v. *Erminio.*

(2617) TALANDER. Sub fictitio hoc nomine proſtant Scripta aliquot, præcipue *Hiſtoriarum Fabuloſarum*, (des Romans) quorum verus Auctor eſt *Auguſtus* BOSE, qui nomen præfationibus & dedicationibus quibusdam horum librorum, ſub *Talandri* nomine editorum ſubjecit. Accuſatus autem ille nuper enormis eſt plagii ab Auctore des allgemeinen Titular-Buchs/ impreſſ. Lipſ. & Francof. 1694. cui ſe ſufficienter reſponſurum in Præfatione Part. III. des Britteſtellers minatus eſt Talander p. 512. des Epiſtoliſchen Hand-Buchs/ docente *Symbola Schröteringiana.* Quod an ab eodem præſtitum ſit, equidem nobis non adeo liquet.

(2618) *Glemogilio* TALPI, ſub quo nomine prodierunt

(I.) *Il Mondo Smaſchernto.* Paduæ, 1645. in 12mo.

(II.) *Il Gnerriero.* Venet. 1645. 12mo. quod ſit, reſoluto nempe anagrammate, *Guglielmo* PLATI, docet la *Viſiera* Alzata Hecatoſtes num. LXIV. p. 68.

(2619) *Coſtantio* TALPITEO *da Contilmano*, cujus extant *diſcorſi predicabili*, Venet. 1642. in 4to anagramma eſt d' *Agoſtino* PAOLETTI DA MONTALCINO, indicante *la Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXII. p. 67. & fuſius *Bibliotheca Aproſiana* p. 157. 158.

TALPITEO v. *Goſtantino.*

(2620) *Didaci* TAMIÆ nomine perſonato ſcripium aliquid à *Iacobo* KELLERO Jeſuita quem ſub *Fabri Herciniani*, & *Aurimontii* larvis quoque latentem ſupra vidimus, innuit *Symbola Normanniana*; non addens quid generis ſcripti ſub *Tamia* nomine prodierit. *Sorvel* certe de perſonato Tamia nihil addit, ubi de Jacobo *Kellero* ipſi ſermo eſt, Biblioth. Script. Societ. Jeſu pag. 373. 374.

(2621) *Sulpizio* TANAGLIA, Perſona eſt *Sebaſtiani* FORTEGUERRI Piſtojeſe; uti aſſerunt *Villani* nella Viſiera Alzata, num. XXXVI. & *Cinelli* nella Bibliotheca volante, Scanzia V. p. 85. & 86.

(2622) TANQUEREL: *BERTRIX. Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 602.

TANTO v. *Magnalpina.*

TARQVINIUS v. *Carpinetti.*

Catulus.

(2623) TARRÆUS Hebius Nobilis à Sperga Germanus, auctor Satyræ *Cave Canem* & reliquarum in Rhodianis num. 54. memoratarum, cujus *culpa Typographi* nomen hocce fictum post verba Apostatæ Satyram omissum inseri debet) est *Gaspar* BARTHIUS. Adde præter superius citatos testem novum *Theoph. Spizelium* in Elogio ipsius Templo honoris inserto p. 382.

De eo cum Anonymum, non Pseudonymum putaremus hæc dedimus *Rhodianorum* num. LIV. sub. lit. (a) Adde nunc *Freberum* in Theatro virorum eruditione clarorum pag. 1547. col. a. & *Villani* in ella Visiera Alzata n. XCI.

(a) Notata olim ad Rhodium.

Satyræ Cave Canem *auctor* GASPAR, BARTHIUS. Hoc etiam resoluto anagrammate Gasparis Barthii Berolinœi confirmat Excelmus *Geislerus de mutatione nominum*, exemplorum decad. I. num. 5. Titulus Satyræ talis est: *Cave Canem. De Vita, Moribus, Rebus gestis, divinitate* Gasparis Scioppii *Apostatæ Satyricon:* Hanov. 1612. in 12. Extat ibidem simul editus ejusdem, auctoris sub eodem fictitio nomine *scioppius excellens in laudem ejus & Sociorum, pro* Josepho Scaligero *& omnibus probis-Epigrammatum libri* III. *ex triginta totis hinc inde collecti.* Denique anno seq. ibidem in 8 excusum *Amphitheatrum sapientiæ* sub eodem fictitio nomine habetur. Alios quoque contra mordacem hunc Scioppium, cujus, scopticus Stylus tantum non in proverbium abire meruit, scribentes si quis cupit, ecce.

Munsterus Hypobolimæus de quo in Anonymis nostris *Alberti de Albertis Lydius lapis ingenii, Spiritus ac morum Gasparis Scioppii.* Ejus dem *Vindiciæ generales adversus famosos Scioppii libellos in Jesuitas*, Monach. 1649. in 12. *Henrici Wottoni Epistola de G.* Scioppio cui propter argumenti similitudinem etiam *alia* adjecta sunt. Ambergæ, 1637. & 10 ut taceam nunc ea quæ Jesuitæ illi opposuere quæ vide in Catalogo quem Philippus *Alegambe*, suæ Bibliothecæ subjecit peculiarem Scriptorum, Societatem Jesu defendentium.

TATIANUS v. *Achylles.*

(2623. a) TATIANI *Alexandrini* Harmonia, quomodo cum AMMONII ALEXANDRINI ejusdem argumenti Diatessero confusa sit *supra* in *Ammonio* explicuimus: at illustre hujus confusionis exemplum legendum apud *Mirai* Bibliot. Ecclesiast. p. 134. confirmatum du *Pin* Bibliothe. T. I. p. 120. 121.

(2624) *Matthæi* TATII nomine publicatus est libellus brevis inscriptus: Kurtze Verantwortung auf die sogenandte Zugabe zum Anhang der Monathlichen Unterredungen des Septembris 1689. Cujus Autorem tam Dominus *Junckberrus* de Ephemeridibus Eruditor pag. 268. quam Monathliche Unterredungen Anno 1691. pag. 615. faciunt Cl. Dominum M *Johannem* REISKIUM Scholæ Gvelpherbytanæ Rectorem, hujus quidem ingratiis, ut ex posteriori loco allegato patet. Vide, quæ diximus in Anonymis n. 1904.

(2625) TAVERNIER, *Jean Baptiste*: N. - - - CHAPUZEAU. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 604.

TAXANDER v. *Ruisius.*

(2626) Valerius *Andreas* TAXANDER, cujus extat Catalogus Clarorum Hispaniæ Scriptorum, judicio Nicolai *Antonii* in præfatione ad Bibliothecam suam Hispanicam fol. 3. col. posteriori idem est qui *Valerius* ANDREAS *Desselius*, à quo editam habemus Bibliothecam Belgicam. Ipsa Nicolai *Antonii* verba jam excerpta supra sunt.

TEIXERA v. *Texeira.*

(2627) TELESPHORO Sancto Pontifici Romano falso tribuitur in Paradiso Carmelitici Decoris liber Prophetiarum scriptus à TELESPHORO EREMITA, docente Ludovico à S. *Carolo* in Bibliotheca sua Pontificia.

(2628.) *Monsieur* de TEMPLE, cujus nomine extat Tractatus *de l' Etat de Hollande*, Sciagraphiam ejusdem emisse fertur a Domino de WICQUEFORT, qui eum in privatos usus conscripserat. Cum autem deinde Mr. de Temple eum Anglice sub suo nomine imprimi curasset, Dominus de Wicquefort eundem Belgica quoque lingua edidit: Illud tamen dans honori Illustris Domini de Temple, ut traductionem eam ad Exemplar Londinense quadrantem diceret.

Hæc *Symbola Frisiana*. Est appendix cohærens illius quam de Teutonici scriptis dedimus, ita Germanice sonans A. 1696. d. 6. Octobris, ad Dn. L. Georgium Schrötering.

Allein weiß man wer verus Autor sey de l' Eſtat de Hollande p. Mr. de Temple? Als dieſer Königl. Engl. Ambaſſd. in den Haag kam / und gern den innerlichen Holländ. Eſtat wiſſen mochte/ addreſſirte ſelbiger ſich an Wiquefort, der ihn mündlich unterrichtete/ und ſein MSC. daben zu leſen gab/ gefiele auch jenem ſo wol/ daß er's ihm um ein anſehnl. abkaufte/ um daraus ſeinem Könige in Engell. Sprache bey Heimkunft Relation zu machen / und wie ſolche ſo gut gefunden ward/ daß ſie in Engell. Sprach zu Londen gedruckt ward/ wiſchete bald darauf Wicfort mit ſeiner Copie oder Concept auch heran/ gab aber Hr. Temple die Ehre / daß es eine Uberſetzung aus dem Engl. Concept wäre. Dieſes habe ich ex ore deſſen / der es Wicf. als ſeinem Vertrauten damahls erzehlet. Diß hab ich anderwerts auch geleſen/ und nimmt mich daher nicht Wunder / daß Wicquefort in ſeinen Memoires ein ſchlecht Judicium von Chevallier Temple fället.

(2629) TENEBRIO: *Schottus.* *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 604.

TEOFILO v. il *Minore.*

TERBINTE v. *Buddas.*

(2630) P. TERENTII nomine, quæ ſuperſunt Comœdiæ ſex, ſuo tempore à LÆLIO & SCIPIONE profectæ creditæ dicuntur à *Cicerone* Epiſt. 3. lib. VII. ad Atticum. Et de *Scipione* Africano hoc affirmat Dominus de *Lohenſtein* in der Leb-Rede pro Hr. von Hofmannswaldau pag. 17. quod tamen *Santia* apud *Sallonium* in Vita Terentii non videtur veriſimile, qui potius SULPICIUM GALLUM, POPILIUM & FABIUM LABEONEM ei adjutores conſtituere mavult, referente *Bailleto* aux jugemens des ſavans Tom. IV. Part. I. num 2135. pag. 47. 58. & brevius Part IV. des Auteurs deguiſez pag. 518. Deſumtæ autem Comœdiæ hæ maximam partem ex Apollodoro & *Menandro*, unde Dimidiatus Menander dictus *Julio Cæſari*, apud *Donatum* in Vita Terentii, obſervante *Fabricio* Biblioth. Latinæ p. 4.

(2631) *Elias* de TERESIA Antverpienſis, Carmelita Excalceatus ſub quo nomine prodierunt anno 1615. in 4to *Epigrammata*, *de Viris vitæ Sanctimonia Illuſtribus ex ordine Præmonſtratenſi.* Lovanii Typis Johannis Maſii, ante religionis ingreſſum nuncupatus erat *Johannes Baptiſta* WILL: docente *Teiſſerio* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 76.

(2632) *Meſſer Filippo* de TERRA-NERA. Nomen hoc præfixum in Italia *Locis Communibus Philippi Melanchtonis*, & ſub illa larva avide lectos memorat ex *Scaligeranis*, *Wagenſeilius* in Telis ſuis Igneis Satanæ pag. 18. & ex eo *Heupelius* iisdem verbis in Sylloge Amoenitatum Hiſtorico-Criticarum §. XI. Vide & *Bailletum* Part. IV. des Auteurs deguiſez pag. 490. 491. & jugemens des ſcavans Tom. I. Cap. XII. 473. pag. 81. Memorabilia de libro hoc ejusque ſcopo habet *Seckendorff.* in Supplementis ad Indicem I. Hiſtor. Lutheranismi ſui num. XLIX.

(2633) *Joannis de* TERRA RUBEA, *de Jure legitimi Succeſſoris in hæreditate Regni Gallia* Tractatus duo, quorum prior in quatuor, alter autem in tres Articulos ſubdiviſus eſt, editi ſunt 1585. in 8vo apud Nicolaum Paningerum ſine loci mentione una cum Franciſci *Hotomanni* JCti diſputatione de Controverſia Succeſſionis Regiæ inter Patruum & Fratris Prænortui filium, paginis in univerſum 219. eundem forte HOTOMANNUM Auctorem habent, quæ conjectura etiam Cl. Dn. *Normanni.*

(2634) TERTRE, le *Sieur du:* N—— TORRENTIER. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 1604.

(2635) TERTULLIANO abjudicantur, ejus nomine publicata ſcripta ſequentia:

I. *Epiſtola de Cibis Judaicis*, quam & *Bellarm.* ad A. C. 230. p. m. 52. illi demit, NOVATIANO vero *Pamelius* tribuit, apud *Rivet.* Crit. ſacr. l. 2. c. 9. p. 209.

II. *De definitionibus fidei*, quem eundem eſſe cum illo *de Eccleſia dogmatibus* AUGUSTINI patet, de quo ſupra quod Gennadio adſcribatur, diximus. v. *Coc.* p. 131. *Rivet.* l. c. p. 210. & l. 4. c. 15.

III. *De Trinitate* NOVATIANI eſſe, jam ab *Hieronymo* docetur, v. *Bellarm.* l. c. pag. 51. *Rivet.* l. c. p. 208. 209. *Coc.* p. 130.

Addit hic *Hotting.* de Script. Suppoſit. p. 73. *Margo Normannianus.* Idem de tribus memoratis Scriptis paulo prolixius inculcat *Jo. Arnd.* Lexic. Antiquit. Eccleſiaſtic. p. 883. *Scultetus* autem in Medulla Theolog. Patrum pag. 156. librum de Trinitate ex genio & ingenio Tertulliani profectum aſſerit, & ex eo *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 60. ſqq. Librum etiam *de cibis Judaicis Caveus* Hiſtor. Literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 66. col. b. eundem ſuſpicatur cum NOVATIANI, *de Animalibus mundis & immundis* Quæſtiunculis. Vid. & *Oudinum* in *Actis Erudit. Lipſienſ.* An. 1686. pag. 397. & in Cyrillo dicta *ex Vinio* Bibliothec. T. I. pag. 182.

IV. Liber *de Judicio Domini*, verſibus Epicis ab *Alixio* VERECUNDO Epiſcopo Africano adſcribitur apud *Fabric.* Biblioth. Latinæ Appendicis p. 34. (e)

V. *Carmina inſcripta Geneſis*, & *Sodoma* CYPRIANO quoque tributa *Salviano Maſſilienſi* ex eodem *Alixio* vindicavimus ſupra in *Cypriano.* num. 3.

VI. *De Jona & Niuive* Poemata, quæ *Voſſius* de Poetis Latinis cap. IV. p. 52. *Tertulliani* eſſe aſſerit & cum eo *Eſchenbachius* Exercitationis de Poetis Chriſtianis Sacris Græcis & Latinis Sect. II. §. 1. p. 11. 12. (d) VENANTIO HONORIO *Clementiano Fortunato* tribuit *Cave* Hiſtor. Literar. Script. Eccleſiaſt. p. 295. col. b.

Plura v. prolixe apud *du Pin.* Biblioth. T. I. p. 90. & ſeqq. & p. 182. a. ubi &

VII. *De cibis Judaicis* liber NOVATIANI probabiliter eſſe docetur.

(2636) TERZON Y MUELA *Sancho: Laurent* MATHIEU & SANZ. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 604.

(2637) *Emanuele* TESAURO. Hoc nomen præfert *ſ. Hiſtoria del Regno d' Italia ſotto Barbari*, edita Auguſtæ Taurin. 1653. Opus tamen hoc ad Comitem D. Filippo SAN MARTINO D' AGLIE referre mavult *Villani* nella Viſiera Alzata Pentecoſt. num. X. p. 102. 103. & ex eo *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1690. p. 363. 364.

(2638) *Johannes* TETZELIUS Dominicanus, famoſus ille Indulgentiarum Nundinator oppoſuiſſe Theſibus Lutheri XCV. alias Contrarias CVI. fertur Francofurti ad Oderam apud *Sleidanum* Commentar. de ſtatu Religionis & Reipubl. lib. 1. pag. 2. easdem autem D. *Conrado* WIMPFINÆ acceptas fert *Hottinger.* Hiſtor. Eccleſiaſt. Tom. IV. pag. 191. indicante *Symbola Normanniana.* Nec diſſentit M. Bernhardus *Wehremberg*

remberg in Euchariſtico hab. Hamburgi 1617. VIII. idu. Novemb. p. 15.

TEUPOLUS v. *Theupolus.*

(2639) TEUTONICI Philoſophi nomine prodiere ſcripta varia Germanica v. gr. Troſt-Schrifft von 4. Complexionen, das iſt/ Unterweiſung in der Zeit der Anfechtung/ für ein ſtets trauriges angefochtenes Hertze/ ꝛc. Anno 1621. durch Teutonicum Philoſophum, ſonſt Jacob Böhmen, absque loco, typographo & anno impreſſionis. Item *Aurora*, Das iſt/ Morgenröthe im Auffgang/ und Mutter der Philoſophiæ, oder Beſchreibung der Natur: (1) Wie alles geweſen/ und im Anfang worden. (2) Wie die Natur und Elementa Creatürlich werden ſind. (3) Auch von beyden Qualitäten Guten und Böſen. (4) Woher all Ding ſeinen Uhrſprung hat. (5) Und wie es anjetzo ſtehet und würcket. (6) Wie es am Ende dieſer Zeit werden wird. (7) Auch wie GOttes und der Höllen-Reich beſchaffen iſt. (8) Und wie die Menſchen in jedes Creatürlich würcken. Alles aus rechtem Grunde/ in Erkäntnüs des Geiſtes/ im Willen GOttes/ mit Fleiß geſtellet/ durch Teutonicum Philoſophum. Sonſt Jacob Bohmen. Gedruckt im Jahr 1634 in 12. ſine loco & typographo &c. De eo ſic ad me Conſultiſſimus JCtus *Gerhard von Maſtricht* perſcripſit. Refero, inquit, verba *Guilielmi Saldeni*, Eccleſiaſtæ Delphenſis, ex libello vel Epiſtola belgica, quam inſcripſit: *Sedig verſock aen Juffron Anna Maria Schurmans*, quam perſonatus edidit ſub nomine *Deſiderii Pavii*, refero autem ex Belgico Latine à me reddita. *Jacobus Bohme* (vide *Guilberti* Chriſtianam adhortationem contra libros *Jacobi* Bohme cap. 2. §. 1.) famoſus ille in Germania Enthuſiaſta, nil fere erat, quam ruſticus, ſed in ſcriptionibus ejus peſtima fraus latebat. Non enim, ut quidam bene judicarunt: ſcribebat ille, quæ publicabat, ſed ſubtiles quidam ex Pontificiis per eum loquebantur, ut novitatibus hiſce revelationum cœpium reformationis opus confuſum redderent, & ſiquidem poſſent, ſchiſmata inter *Lutheri* ſequaces excitarent. De eo *auctor annotationum in Religionem Medici*, detectus *anonym.* num. 103. ſic ſcribit: ſec. 12. p. m. 75. *Quanquam ille homo ſutor fuerit, nec animum litteris applicuerit, mira tamen, ſed plenque adeo obſcura & involuta, ut ſacis ego ea capere non poſſim, ſcribit.*

Idem ferme judicium de Scriptore hoc Clariſſimi *Morhofii* Polyhiſtor. Lirer. lib. I. cap. X. p. 94. qui & ibidem mitem de eodem ſententiam Henrici *Mori*, (quæ extat ſub titulo Cenſuræ Philoſophiæ Teutonicæ in Oper. ejus Tom. I. p. 536. cui præmiſſa præfatio:) approbat; ſimulque omnia unius ejusdemque Auctoris tradit eſſe, illiusque veri Jacobi Bohemi. Quo & collimat Scopus Auctoris, qui *vitam* hujus *Bohemi* concinnavit, & Editioni Operum Bohemianorum Batavæ præfigi curavit.

Nam Ao. 1682. Amſtelodami Opera hujus Jac. Böhmen omnia junctim editione nitidiſſima in 12. majori prodiere Tomis XII. addita peculiari Tomo *vita* ejus, & alio indices Alphabeticum alterum, & locorum Scripturæ expoſitorum complectente. Et quidem vita illa per Abrahamum *von Franckenberg* ſcripta, §. 40. *refutat* eorum opinionem, qui *alicna nomine hujus auctoris* ſcripta edita putant. Idemque operoſius adhuc facit neſcio quis E H. *Patritius* & Senator Görlicenſis in Epiſtola vitæ civis ſui ſubjuncta. Ibidem de *Jo. Gerhardi* & Meiſneri teſtimoniis huic ſutori tam arguta, & erudita, & recondita ſcribenti perhibitis, lectu digna inprimis exſtant. In eodem libro narratur ipſe libros ſuos ſine litura ulla, vel mutatione verbuli adeo ullius conſcripſiſſe. Quod idem de *Bourignonia* in ipſis vita *Poiretus* anonymus detectus etiam prædicat. *Mirum* autem, cum hic J. *Böhme* Lutheranæ Eccleſiæ membrum ſe conſtanter ore ac uſu Sacramentorum ſit omnique vita profeſſus: nihilominus ejus ſectatorem ſe perhibentem Quirinum *Kuhlman* im Neubegeiſterten Böhmen/ begreiffend 150. Weiſſagungen/ mit der fünfften Monarchie, oder dem Jeſus Reiche des Holländiſchen Propheten Johan Rothens übereinſtimmend/ &c. darin der ſo lang verborgene Lutheriſche Antichriſt abgebildet wird/ Lutheraniſmum Babylonicum ſcortum, a quo egrediendum ſit, tam manifeſte profiteri, edito ſcripto Leyden in Holland 12. Ao. 1674. Sed hunc quidem non tam delirare, quam furere, ſcriptum idipſum indicat ſatis, in quo 1000. quæſtiones ineptiſſimas & inutiliſſimas proponit. Quaſi non cujusvis ſtulti ſit, plures excogitare ſimilis farinæ. Sed utut hactenus Bohmius ipſe Scriptorum ſub ejus nomine editorum omnium auctor creditus ſit; nobis nihilominus ab hac communi ſenrentia nunc recedendum eſt. Utpote quibus obvenit, præter excerpta (a) *Franckenbergiana* vitæ Bohmii, etiam Domini *Friſii* ad cl. Georgium *Schröteringium* Epiſtola, qua verus operum eorum, quæ *Bohemi* nomine hactenus venerunt ex ore Comitis *Nieuwerieii* & D. *Abrahami Hinckelmanni* auctor detegitur fuiſſe M. *Balthaſar* WALTHER Paſtor illius, vir pius & orientalium maxime linguarum peritus, atque Philoſophiæ gnarus. Qui ſub Böhmiano nomine, ipſo non renitente, edidit illa: ac propterea ingentem ſibi perſecutionem accerſens, profugus inde, nomen *Waltheri* in HINCKELMANNI mutavit, ut excerpta ex memoratis litteris Friſianis prolixius docebunt (b) Et faſſum libi idem hujus Waltheri *Nepotem* laudatiſſimum, eximium Theologum, atque Paſtorem ad D. Catharinæ noſtrum, & incomparabilem in multis p. m. Dr. Abrahamum *Hinckelmannum*, fidem mihi fecit nuper Plurimum Reverendus Dominus M. *Dornemann* mihi à confeſſionibus, diſertis verbis teſtatus, adhuc in Bibliotheca ſua extare MSta illa operum, vulgo dictorum *Bohemianorum* quæ dictorum horum veritatem facile arguant. Quod teſtimonium, 1696. d. 7. Novembris vir omni fide digniſſimus datum permiſit hic publice memorare: cum mortuo nocere amplius non poſſint, nec interſit *publice* tantam rem una non ſepeliri cum ſepulcro. Norabilis etiam eſt mentio Henkelmanni (qui Hinkelmannus exponitur à Scriptorum Bohmianorum peritis) quæ in Epiſtola ejusdem ſit num. 61. p. 245. & ſeqq. editionis

Amſte-

Amſtelodamenſis 1682. cujus excerptum vide ſub lit. (c) Illius etiam ibidem memorati Henkelmanni *Benedicti*, prænomen fuiſſe, ipſumque Medicum profeſſione, ex Clariſſimo J. U. Candidato fori noſtri Procuratore & Advocato celeberrimo amico meo lingulari & viro optimæ fidei, ac viduæ Dni Doctoris & Paſtoris *Hinckelmanni*, hic demortui, ſuperſtitis, Curatore legitime confirmato, m. Auguſti 1698. coram addidici, & coram firmatum aliquoties audivi.

(a) Abraham von Franckenberg von Jacob Böhmens Lebens-Lauff/ ſo zu finden/ für Jacob Böhmen *Teutonici Philoſophi* alle *Theoſophiſche* Schriften / gedruckt zu Amſterdam im Jahr 1682. am 6. und 7. Blat/ §. 17. & 18. Wobey zu erinnern / daß die 40. Fragen von der Seelen durch den in *Europa*, *Africa* und *Aſia* ſehr wohl gereiſeten und erfahrnen *Medicum*, *Chymicum Doct.* Balthaſar Walter von Groß-Glogaw aus Schleſien (als er ſich drey Monath lang bey Jacob Böhmen in ſeinem Häußlein vor der Neyßbrücken zu Görlitz aufgehalten/und viel geheime und vertraute Geſpräche mit ihme gepflogen) mit ſonderbarem hohem Bedacht geſtellet: von dem Edlen und Hochgelahrten Herrn Johann Angelico Werdenhagen / Rechts-Gelahrten und Fürſtl. Lünebürgiſchen Rahte/in die Lateiniſche Sprache überſetzt/und *Anno* 1632. zu Amſterdam/unter dem Titul Pſychologia vera, gehen vornehmen *Politicis* zugeſchrieben/ in 8. Folgends *Anno* 1650. eben daſelbſt *in 12mo* Deutſch gedruckt worden.

§. 18. Wol-Ehren-gedachter *Doct.* Balthaſar Walter (welcher nachmahls zu Pariß geſtorben/ und des *Teutonici* Schriften bey vornehmen Leuten daſelbſt und anderswo bekandt gemacht und hinterlaſſen) hat unterſchiedlich/ und zum öftern betheuret/ daß er auf ſeinen vielen und weiten Reiſen / inſonderheit als er gantzer ſechs Jahr lang in Arabia/ Syrien und Egypten geweſen/ und nach der wahren verborgenen Weißheit (welche man ſonſt *Kabbalam*, *Magiam*, *Chymiam*, oder auch in ihrem rechten Verſtande *Theoſophiam* nennet) mit groſſem embſigen Fleiße geforſchet/ ſelbige auch hin und wieder zwar ſtück-weiſe und vermiſcht/ nirgends aber ſo vollkommen/hoch und tieff rein gegründet/ als bey dieſem einfältigen Manne und verworffenen Eckſtein (nicht ohne groſſen Anſtoß/und Aergerniß / der *Dialectiſchen* Schul-gelehrten / und *Metaphyſiſchen* Kirchen-Lichter) gefunden. Und hat ſich *D. B. W.* bey unſerm *Theodidacto*, dem er (vielleicht nach dem alten *Canonico Joh. Teutonico*, oder zum Unterſcheid der *Nationen*/ und wegen der fürtreflichen Gabe / ſolcher hochdenkſch geſtellten Schriften) *Teutonicum Philoſophum* genennet: ſonſten in ſeiner *Diæt* und allem Thun ſehr ſtrenge / und wie *J. B.* meldete/ gar Moſaiſch / und hartmänniſch gehalten/ auch nicht wol vermercket / daß Jacob Böhm hingegen mehr frey und ſanftmühtig / oder *indifferent* und ohne eigenwähligen Aufſatz geweſen.

(b) Ex Litteris Dn. M. Detlevi Friſen à L. Schrötering communicatis 1696. d. 26. Oct.

Was man wegen des bißhero bekandten Jacob Böhmen Schriften wahren *Autore* verlanget/habe ich ja mündlich/ bey meiner damahligen Anweſenheit/ umſtändlich erzählet/ und dahero gemeinet / daß man mehrer Nachricht davon zu erlangen / nicht begehren würde; Dennoch / um meinen günſtigen Herrn auch in dieſen wenigen zu willfahren: will ſolches anhero wiederholen/und zu eigener weiteren Erwegung laſſen: Ob es rahthſam ſey / auch dem braſen *Theologo* i. e. *Hinkelmanno*, und einem biß an ſein Ende / auch noch nach ſeinem Tode/ liebwehrteſten Freunde unnachtheilig / es ſo deutlich der Welt vorzuſtellen? Dieſer / wie er einige Wochen vorhero ſeine Schrift wieder die Böhmiſche Schriften dort ausgegeben / und von ſolchem mir ein Exemplar verehrete / Ich dabey Gelegenheit nahm / von beſagtem *Autore* zu reden / ſagte er in Umſtändlichkeit von ſelbigem / wie daß mehrbeſagter Böhme keine Zeile von allen ſolchen Schriften gemacht ; Der ein guter einfältiger Bürger und Handwercker geweſt / dabey aber die Biebel und andere geiſtliche Bücher viel geleſen / bey ſeinem ſehr Chriſtlichen und exemplariſchen Leben / männiglich daraus und zur Lebens-Beſſerung vorgeſchwätzet/ und dahero ſich bey ſeines Gleichen in Verwunderung/ bey andern in Ruff beſonderer Wiſſenſchaft gebracht. Als inzwiſchen der *Paſtor* ſelbigen Orts/ Walter / ein ſehr gelahrter/und in *Philoſophia* verſchlagener Mann/welcher ſonderlich hierbey die Arabiſchen Schriften wol geleſen/ und ſich zu nutzen gemachet/ in beſondere *Specu-lationes* verfallen/und davon zu Papier / folgends zum Druck gebracht/ hätte ſelbiger (un-nicht erkannt / geſcheuet und verfolget zu werden) jenes Namen gebraucht / doch mit deſſen Bewilligung / welcher dadurch ein Enthuſiaſt und ſonderliche Offenbarungen zu haben/ geglaubet worden. Als aber der *Paſtor* fortgefahren mehres zu ſchreiben / und er darüber in Verdacht und ſtarcke Verfolgung gekommen / hätte er gar von dort weichen / ja ſeinen Namen aus *Walter* in *Hinkelmann* ändern müſſen/ wäre weiter in ſolche Drangſal gerahten / daß er ſeine Kinder müſſen ein Handwerck / und *refereneis h. e. Hinckelmanni* Vater die Apothecker-Kunſt lernen laſſen. Bey / oder nach Erzehlung dieſes bath er mich / ſolche vertrauliche Nachricht unter uns beyde bleiben zu laſſen / denn es ihme bey damaliger Zeit groſſen Verdruß machen würde/ wie ich denn auch ſeyhero nicht daran gedacht/ biß daß vorigen Sommer allhier / in gewiſſen Verrichtungen/ der Polniſche Graf *Niemeritz*, aus dem Brandenburgiſchen über 8. Tage war / und mir täglich die Ehre ſeiner Beſuchung in meiner Studier-Stube gönnete. Dieſer ſehr beleſener und gelahrter Phormianer / wie er ſich mir bekandte/ doch / daß er ſich dabey zur Reformirten Kirche und Altar hielte / inzwiſchen verſchiedene Bücher in Polniſcher auch Frantzöſiſcher Sprache bißhero (ſeine Religion betreffend) geſchrieben/wovon er mir bald hernach aus Berlin geſandt: *La verité & la Religion en viſite chez les Theologiens en y cherchant leur fille la charité, & la tolerance. Anno 1695. in 8. 9.* Bogen / kam unter andern auch von Jacob Böhmen Schriften / die er Himmel-hoch rühmte/und eine davon vor allen und nur erſt zu leſen riehte/ zu reden

von der Menſchwerdung Chriſti/
von dreyfachen Leben/
40. Fragen von der Seelen Zuſtand.

Wobey er folgends eben gleiches den obigen von P. Walter erzehlete / und daß ja nicht Johann Böhm möchte *Autor* geglaubt werden. Denn in ſothanen Schriften die *accurateſte Philoſophie*, und ſubtileſte *Metaphyſica* erwieſen wäre: mehr in ſich hätten/ als nicht der tauſendſte/ ſo ſich gelähret düncken/ begriffe. Ich hab

hab aber / wie vorhin alſo ſeyther noch kein Blat davon gekaufft/ weniger geleſen.

(c) Jacob Böhme Theoſophiſcher Send-Brieffe pag. 245. ſeqq.

Der 61ſte Send-Brief an Herrn Tobias Röbern/ Medicinæ D. zu Görlitz/ vom 25. Maji, 1624. Ich bin auch Gott Lob! in guter Gelegenheit nebſt Herrn Melchior Berent allhie angelanget beym Herrn Benedict Henckelmann/ allda mir alle Chriſtliche Liebe und Freundſchaft anerboten wird/ und ſind zugleich in guter *Converſation* beyeinander/ auch iſt meine Ankunft faſt bey allen Chur-Fürſtlichen Räthen vom Herrn Henckelmann erſchollen/ welche faſt alle mein gedrucktes Büchlein leſen und lieben/ und für eine Göttliche Gabe erkennen/ und ſich deſſen täglich gebrauchen/ und haben mir auch nun offtermahl ihren Gruß und geneigten Willen durch Herrn H. welcher faſt täglich zu ihnen kommen muß/ well er *practiciret*/ und ſie ihn ſelber brauchen/ entbieten laſſen/ und begehret/ ich wolte allhie verziehen/ ſie wolten es alſo beſtellen und richten/ daß ſie möchten mit mir in eine *Converſation* kommen; Wie ſie dann mehr meine Schriften haben empfangen/ und bin deſſen täglich gewärtig. a. Wie mir dann Herr Joachim von Loß/ ein gar weiter Herr/ Käyſerlicher und Chur-Fürſtlicher Rath/ welcher der Fürnehmſten einer iſt / laſſen andeuten/ daß er ſeine Sache alſo angeſtellet/ daß er im Ausgange der Feyer-Tage wolte auf ſein Schloß eine Meil von Dreßden fahren/ allda wolte er mich und Herrn Henckelmann mit nehmen/ und etliche Tage bey ſich behalten/ zu guter Unterredung.

(2639) TEUTOPULUS olim, THEUPOLUS rectius, ut nunc edoceor ex ipſum habentibus librum in 8 1590. editum libris X. diviſum. Ejus THEUPOLI *Contemplationes Academicæ*, neſcio quæ, *Francisco* PICCOLOMINI Senenſi, in Patavina Academia Profeſſori inclyto, cujus *Philoſophia de moribus*, aliaq; publicè leguntur alcribitur â *Scaven.* n. 83. adde *Gaddium* hæc Confirmantem de Scriptoribus tom. II. pag. 858. loco exhibito ad *Duoaum* ſupra. Perſonarum hunc Teutopulum, TEUPOLUM etiam & TIEPOLI ſcribit *Bailletus* in Catalogo Scriptorum Perſonatorum pag. 604. ſub ea larva confirmans latere Franciſcum *Piccolomini*.

(2640) Fratris Joſephi TEXEIRÆ libellus *de Regum Portugallia Origine, ſive de ortu & initiis Regum Portugallia, & rebus à Regibus totoque regno præclarè geſtis* 1582. editus Lutet. Pariſ. quod non ſit ipſius, ſed aliorum, quorum princeps fuerit *Stephanus* LUSIGNANUS, ex ipſo auctore ſe cognoviſſe *Duardus Nonius* JCtus in præfatione Cenſuræ ſuæ ad hoc ſcriptum, quæ Tom. 2. Hiſpaniæ illuſtratæ pag. 1222. legitur, hiſce verbis notat: *Sacramento adactus affirmavit coram eodem ſuo Antiſtite, ſe, ut prorſus ignarum, ea non ſcripſiſſe ſolum, ſed multarum manuum illud fuiſſe opus: Arboris enim fabricæ culpam ad* Fratrem Stephanum *quendam* Luſignanum, *nationi Cyprium, inſtituti Dominicani, transferebat, qui hujusmodi arboribus Stemmatum componendis Lutetiæ operam dabat. Alios etiam omnino ſocios nominabat, à quibus ſe ſubornatum dicebat, ut nomen ſuum libello inſereret &c.* Extat ejusdem auctoris *Explication de la Genealogie de Henry* IV. & III. Roy de France &c. traduite du latin en françois pas C. de Herris a Pariſ. 1595. in 4.

Confirmat hæc Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hiſpanica pag. 626. Dubitat tamen de *Luſignano Bailletus* in Indiculo des Auteurs deguiſez pag. 605. Et vero diſertè ſcribit, Girolamo *Ghilini* Teatro d' huomini letterati part I. pag. 281. in vita ejus & ſcriptis quæ multa enumerat, etiam Arborem Regum Lulitanorum latine ſcriptam ſub alieno nomine haberi ab illo.

(2641) THALASSIUS v. *Baſilides*.

(2642) THALASSUS v. *Hyginus*.

(2643) THALETI *Mileſio* adſcriptam *Aſtrologiam Nauticam* PHOCO cuidam Samio tribuit Diogenes *Laertius* de Vitis Philoſophorum l. I. Segm. 23. p. 15. Qvis autem ille Phocus fuerit, non determinat *Menagius* in notis ad hunc locum pag. 13. De Phoco tamen idem ex *Suida* refert *Friſius* Bibliothec. Geſner. pag. 774. col. b. & ex *Buchanani* Hiſtoriæ Scoticæ lib. 25. pag. 518. *Symbola Normanniana*.

(2644) *Jona* THAMONIS nomine edidit *Joannes* WARNERUS, *Jeſuita* Anglus, ante ingreſſum in Societatem, latinè: *Vindicias Cenſuræ Duacenæ* ſeu *Confutationem Scripti cujusdam Thomæ Albii* Contra latam à S. Facultate Theologica Duacena in 22. Propoſitiones ejus Cenſuram, cui præfigitur *Albiana Doctrina Scopus*, & alia quædam ejus dogmata referuntur. Duaci 1661. in 4to. vide *Sotvelli* Bibliothecam Scriptorum Societatis Jeſu. p. 513. col. b.

(2645) Chriſtiani THANASOPHRASTI *artem artium*, ſeu *de bono Mortis*, ſcripſit *Jacobus* CANISIUS, Jeſuita Belga, teſtibus *Alegambe* pag. 194. & *Valer. Andr.* pag. 405. alia quoque ſub genuino nomine publicata illius ſcripta recenſentibus, quæ cum auctore una *Fr. Sweertius* omiſit.

Adde *Sotwelli* Bibliothec. Scriptor. Socie. Jeſu pag. 360. 361. & *Bailleti* Auteurs deguiſez Par. III. Cap. IX. p. 311. 312.

THASIUS v. *Hecataus*.

THAUMATURGUS v. *Gregorius*.

(2645. a) THELESPHORUS. Papa, accepit & ipſe *ſuppoſititiam Epiſtolam* docente Ger. von *Maſtricht* in hiſtor. Juris Eccleſiaſtici à num. 220. ad 233. ſeu. à. p. 232. usque ad p. 268.

(2646) *Martinius* THEMIS. Sub perſonato hoc nomine editæ ſunt *Exercitationes Variæ* de diverſis materiis olim ſub vero *Mart.* SCHOOKII nomine editæ; cujus rei rationem explicant irrationabilem *Acta Eruditor. Lipſienſ.* A. 1688. pag. 395. (a).

(a)

(a) Acta Eruditor. Lipsiens. Anno 1688. pag. 395.

Obiter inspexeramus librum hunc, quando inter novos illum sub finem mensis præcedentis retulimus. Postquam vero licuit pervolvere eum curatius, deprehendimus facile, librum *esse* veterem, *typis ante 25. jam annos excusum. Nimirum exhibentur eo non alia, quam Martini* Schoockii *Exercitationes variæ de diversis materiis, Trajecti ad Rhenum ex officina Giberti a Zyll. Anno 1663. editæ: quarum cum superessent forte exempla compluscula, nec divendi possent, is adhibitus dolus est, ut pro novis non Martini quidem Schoockii, sed Martinii* Themidis *Exercitationibus venditarentur; dempta insuper, ne* fraus *detegi flatim posset, utraque* Schoockii præfatione.

(1647) THEOCRENUS où *Theocreno:* Benoist TAGLIACARNE. *Bailler* liste des Auteurs deguisez p. 605.

(2648) THEOCRITI nomine insignita diu fuisse Idyllia BIONIS & MOSCHI, suis Auctoribus restituta ab Auctore Gallo, qui ea in Gallicos versus transtulit, ex eo observat l' *Histoire des Ouvrages des Savans* de l' anneé 1687. p. 254. 255. itemque Acta Eruditorum Lipsiens. Supple. Sect. II. p. 100. Quod & de illis quæ inscribuntur εἰς ἄδωνιν, & εἰς βίωνα ex *Camerario* in fine Schol. Theocr. pag. 194. notat *Symbola Normanniana*, quæ & ex *Ravii* notis Mstis ad Theocritum addit quod carmina ea quæ extant sub titulo: πίλεκυς πτερύγιον, βωμὸς sint Simmiæ RHODII, judicio nempe *Raviano*.

(2649) THEODECTI DISCIPULO edenda *Rhetorica* sua dederat ARISTOTELES, quæ tamen postea pro suis laudanda repetiisse visus est *Valerio Maximo* Dictorum Factorumque memorabilium lib. VIII. cap. XIV. pag. m. 287. quod & ex eo notat Andreas *Schottus* in notis suis in Procli Chrestomathiam p. 27.

(2649. *a.*) THEODEMARI Casinensis Abbatis nomine PAULI DIACONI Epistola ad Carolum M. impugnata est à Carolo *Cointio* in Annalibus, quasi supposititia: Sed à nobis vindicata in præfatione prima ad Seculum IV. Benedictum. Hæc autem non solum refertur à Leone Marsicano in lib. I. Historiæ Casinensis, sed & reperitur in membranis Gallensibus ante annos „octingentos exaratis sub hoc titulo & exordio: „EPISTOLA AD REGEM KAROLUM de Mo„nasteriis Sancti Benedicti directa, & à Paulo „dictata. Propagatori ac defensori Christianæ „religionis Domino Carolo, Theodomarus exiguus &c. Verba sunt *Mabillonii* Analector. Tom. 4. p. 637.

(2650) THEODORETI nomine in *Cyrillum Alexandrinum*, jam fato functum, *Epistolam* confinxisse EUTYCHIANOS, monet *Baron.* in annal. ad A. C. 553. *Bellarm.* de Script. Eccles. ad A. C. 430. pag. m. 145. eam, ad Joannem Antiochenum scriptam, memorat agere de obitu Cyrilli, qui tamen illi supervixerit.

Adde *Mchlfur.* Coron. pag. 161. & *Mirai* Biblioth. Eccles. p. 71.

II. *Theodoreto*, aut ut scribere mavult Caveus Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 223. THEODORITO tributam *Epitomen Commentarii in Esaiam* esse potius THEODORI MOPSUESTENI, monet idem *Caveus* loc. cit. pag. 225. col. b.

III. *Commentarius in Canticæ Canticorum*, a nonnullis ob non contemnendas rationes abjudicatus *Theodoreto*, ob alias tamen eidem restituitur a *Caveo* Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 225. & prolixius à *Du Pinio* Nouvelle Biblioth. Tom. IV. p. 90. sqq. quæ breviter complectuntur Actor. Erud. Lipsiens. Supplem. tom. II. Sect. IX. p. 418. 419.

IV. *Hæreticarum Fabularum* libri IV. cap. XII. a *Garnerio* Theodorito abjudicatum, a *Dupinio* loco citato eidem iterum vindicatur p. 105. sqq. itemque *Supplem. Act. Erud.* l. c. p. 419. Secus tamen *Caveus* l. c.

V. *Septem Dialogi de Trinitate* ATHANASIO & MAXIMO MONACHO quoque adscripti THEODORITI sunt, judicante *Garnerio* in *Actis Erud. Lipsi.* Anni 1685. p. 50. adde *Caveum* l. c. vide ATHANASIUM supra.

VI. *Sermones XXVII.* & THEODORITO & ATHANASIO falso adscripti, ex ejusdem Garnerii sententia sunt ELEUTHERII THYANENSIS; vide Acta Erud. Lipsi. l. c.

(2651) THEODORETI CYRI Episcopi nomine malè insignitam fuisse in Msto Regio *Collectionem Canonum* à JOHANNE SCHOLASTICO factam ex *Justello* memorat *Gerhard von Mastricht* Histor. Juris Ecclesiastici num. 169. pag. 175. 176. paulo aliter autem rem hanc explicat ex eodem Justello *Strauchius* Amoenitat: Juris Canon. Eclog. I. C. III. p. 6.

(2652.) THEODORICI Regis nomine, à CASSIODORO, qui eidem à secretis erat, annotata perstringit *Raynaudus* de bon. & mal. libris. part. I. Erotem. 10. §. 1. sub finem p. 110.

(2653) THEODORICUS VIRDUNENSIS: *Vennericus Vercellensis. Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 605.

(2654) THEODORUS ABUCARA. Inter hujus Opuscula habentur *Disputationes aliquot*; quas nonnulli THEODORO HAGIOPOLITANO (videlicet Antiocheno) tribuunt. Verba sunt *Cavei* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 212. 213.

THEODORUS v. *Alibusius.*

(2655) THEODORUS *Cantuarienſis.* Quod sub hoc nomine à *Petito* editum est *Pœnitentiale*, CENTONEM esse ex aliorum Pœnitentialibus collectum probat *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques tom. VI. pag. 40. & ex eo *Journal des Savans de l'* anneé 1692. to. XX. pag. 68.

(2656) THEODORUS ELÆUS : *Elie* DIODATI. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez pag. 605.

(2657) THEODORI Magiſtri varia ἀπαθισματα Homiliarum Johannis Chryſoſtomi, & ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀποστολον Παῦλον, σύντεθεὶς παρὰ θεοδώρου μαγίστρου ἀπὸ διαφόρων λόγων ἔκ τε ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννε τοῦ χρυσοστόμου. apud Hœſchelium indice MSS. Bibliothec. Auguſt. XXXII. XXXIII. ſunt ut arbitror THEODULI ſive THOMÆ MAGISTRI, cujus aureamomnium operum Chryſoſtomi Epitomen in Biblioth. Joh. *Sambuci* fuiſſe, *Gesnerus* docet.

Hucusque *Symbola Normanniana.*

THEODORUS v. ſupra *Metochita.*

(2658) THEODORI *Monachi* nomine extare in codice 800. Biblioth. Regiæ Pariſienſis *Encomium in Annuntiationem B. Virginis* notat ex Labbei nov. Biblioth. MSS. pag. 74. & 282. Clariſſimus *Normannus* in transmiſſa Symbola, addens ſibi potius videri fœtum THEODULI ſive THOMÆ MAGISTRI de quo ejusque Scriptis ſe aliquando pluribus acturum promittit ut excerpta ſub lit. (a) elarius docebunt.

(a) Symbola Normanniana.

Sed de hu aliuq; Thomæ noſtri *ſcriptis, brevi, Deo bene juvante, pluribus agam, ſive ad illius* Eclogas Atticæ Dialecti, *cum Notis noſtris & indicatione citatorum auctorum, ubi commoda occaſio ſeſe obtulerit, edendis; ſive ad ejusdem λόγον εἰς Γρηγόριον τὸν θεολόγον jam ſub prælo fndantem, cujus aliquot plagularum Specimen hu adjeci. Simul oſtendam hominem non ſub Conſt.* Porphyrogenito *& Rom.* Lacapeno *floruiſſe ni ἐ ϖαίνω* Carolus du Freſne *indice auctorum ad Gloſſarium mediæ Græcitatis ſunm, nomine* Patriarchæ Tryphonis, *qui* Niphon *omnino eſt, deceptus exiſtimabat, ſed ipſis quadringentis annis poſtea, ſub* Andronico Palæologo *Seniore, cirta annum Chriſti ϛϡ cccxx.*

(2659) THEODORI VERACIS nomine propalatam Londin. 1648. & Auctiorem 1651. *Independentium Hiſtoriam* à *Clemente* WALKERO, Armigero, propterea à Cromvvello in Carcerem, ipſi letiferum, detruſo, notat *Wood* Antiquitat. Oxonienſ. lib. II. p. 276.

THEODOSIUS v. *Berenici.*

v. *Gibellinus.*

(2660) THEODOSII Imperatoris nomine præfixam Auſonianis operibus *Epiſtolam* præter Commentatores alios explodit C. *Barthius* non uno loco. Ex quibus notare nunc ſufficiat eum, qui eſt Adverſar. l. 12. c. 12. auctorem ejus ASCENSIUM ſulpicari faciens hiſce verbis: *Epiſtolam Auſonianis operibus præfixam nomine Imperatoris* Theodoſii, *qui ſpuriam eſſe non videt, ille ſane in literis iſtis omnia, quæ debebat, non vidit. Tuteo quod in nullo Codice Miſſto apparuerit, nec norit nasales ſuos probare, quis unquam Imperatorum autogmphum ſermonem ad virum Conſularem cum præfatione ſequeſtrati moris ſuiper alium videlitet ſcribendi, miſit. Nuga nugatiſſimæ ſunt, & vel* Aſcenſio *vel alteri paulo antiquiori hoc Epiſtolare latinus adſcribendum eſt.* adde l. 20. c. 18. *Epiſtolam quæ ſub nomine* Magni Theodoſii Auſonii Burdegalenſis *Poëmati præponitur, ſupra exploſimus. Et quis, tui vel mica boni judicii, perſuaderi poſſit, iſta non eſſe Monachi auctoris.* Plura in libro de ſcriptis dubiis multoties laudato nobisque jam in anonymis n. 233. deſiderato hac de re pollicetur.

THEODOSIUS v. *Irenæus.*

(2661) THEODOSII *Trebellii Lexicon* idem eſſe quod à Cœlio CURIONE, Fori Romani titulo, ex *Theſauro Lingua* Latinæ Henrici *Stephani* prodiit Nomine auctoris ſuppreſſo magnifice oblatum teſtatur Olaus *Borrichius* p. 4. de Lexicis Latinis & Græcis.

(2662) *Salomonis* THEODOTI, apud Ubios SS. Theol. Studioſi nomine prodiit Urſellis 1618. in 8vo. Ἐυστικὸν diſſecti Belgii, i. e. *Hiſtorica Relatio Originu & progreſſus Diſſidiorum quæ in fœderatis Belgii Provinciis Remonſtrantes & Contra-Remonſtrantes annis ſuperioribus inter ſe exagitarunt.* Scriptum hoc *Ægidio* AHACKERIO, Theologo Colonienſi tribuit *Valerius Andreæ*, Biblioth. Belgicæ p. 22. & ex *Swertio König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 14. col. b. Addit *Diecmanuns*: Val. *Andreæ* provocat ad editionem hujus libri Urſell. 1618. quam habeo. Titulus eam ab ipſo Auctore auctam & emendatam profitetur atque hoc ipſo aliam anteceſſiſſe indicat, unde & in præmiſſa Approbatione Henr. *Francken* Secunda dicitur.

1.

(2662 a) THEODULPHUS Aurelianens. Epiſcopus.

Ei ſuppoſitum *Carmen quod in Ramis Palmarum* in Eccleſia concinitur. Neque RENALDUM, Epiſcopum Lingonenſem eſſe auctorem patet quia apud ALCUINUM utrique Anteriorem legitur lib. de Divin. Off. cap. 14.

2.

Theodulphus, Aurelianus Epiſcopus. Hæc verba uſurpavit Eccleſia in hymno cujus auctor eſt AMBROSIUS, vel ut plures dicunt THEODULPHUS, quamquam inter opera hujus Aurelianenſis Epiſcopi nuper edita R. P. Jacobi *Sirmondi* cura & ſtudio, hic hymnus non reperitur: *Impleta ſunt quæ cecinit* &c. *Niquetus* in titulo S. Crucis Chriſti lib. 2. cap. 5. num. 1. pag. 197. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

THEOGNOSTE v. *Beree.*

(2663) THEOLOGI ROMANI nomine præfixo edidit *Fridericus* SPEE Jeſuita Germanus, *Cautionem Criminalem* Rinthel. ad Viſurgim 1631. recuſam Francofurti & Coloniæ 1632. quæ mirifice multis modis placuit. Verba ſunt

Sotvelli

Sotvelli Biblioth. Societatis JEſu p.268. col.a. Adde *Anonymos* cap. III. n. 980.

THEOLOGUS v. *Venetus.*

(2664) THEOLOGISTORICOPHILOSOPHOPHILOLOGUS, cujus *Exercitationem XIX.* in ſcriptam, ex MSto promit & ἀνέκδοτα *de Centeſimâ uſuris & fœnore Unciario* edita Lugd.Batav. in 8. excerptam foliis quinque ex illius Exercitationibus Sacris & in numeros diſtinctam, præmiſit *Johannes* Fredericus *Gronovius*, eam inſimul confutans Lugduni 1661.8vo, eſt *Martinus* SCHOOKIUS, ut ex literis ad ſe datis *Cl. Schefferi* indicat *Symbola Normanniana.* Hic etſi non niſi paſſive ſit Pſeudonymus, vel potius cognomine irriſorio inſignitus, adeoque alienus ab hoc inſtituto, tamen amici *Symbolam* eam inter tot alias ſuppeditantis gratæ recordationi hic inferimus.

(2665) THEONIS SOPHISTÆ *Progymnasmatum Rhetoricorum* Exempla Gr. lat. Baſileæ 1541. 8vo per *Joachimum Camerarium* edita, vero Auctori reſtituta ex Codice Regio, *à Federico Morello*, innuit Cl. *Normannus.* Is eſt LIBANIUS, ut ipſe *Morellus* docet in Notis ad Libanium: quod & ad Calcem Theonis Editionis *Heinſianæ* monetur. Hæc ille.

(2666) THEOPHANES *Cerameus*, Tauromeniæ in Sicilia Epiſcopus. Ei adſcripturn *hymnum in Annunciationem* Deiparæ, à *Poſſevino* THEOPHANI *Niceno* attribui monet *Olearius* Abaci Patrologici p.450. Et omnino Diverſum hunc *Theophanem* Cerameum a *Theophane Hymnorum Scriptore* aſſerit *Leo Allatius* de tribus Georgiis apud *Lambecium* Comment. de Biblioth. Cæſar. lib. IV. p.20.

II. *Homiliæ* LVI *in Evangelia* Dominicalia, *& Feſta* anniverſaria, quæ ſub *Theophanis* Ceramei nomine extant in Bibliothec. Cæſarea docente *Lambecio*, loc. cit. p.17. eidemque etiam adſcribuntur ab *Olearioloc cit.* etiam ſub PHILIPPI & NICEPHORI, GEORGII item & GREGORII nominibus innotuerunt, affirmante Leone *Allatio* apud *Lambec.* loc.cit. qui unum eundemque ſub tot nominibus Auctorem agnoſcit; *Lambecio* de eo judicium ſuum ſuſpendente pagina 19. 20. 21.

THEOPHILUS v. *Alethetus.*

(1667) THEOPHILE. Opera ejus edita ſunt Pariſ. 1633. in 8vo. Quæ cum ante aliquot annos à me legerentur, Theophili nomen adſcititium fuiſſe ſuſpicabar. Verum tanto magis inquirere libuit, quod *Grammondus* Hiſtor. Gall. lib. III. p. 212. & Samuel *Parkerus* Diſput. I. de Deo, Sect. 26. p. 86. Theophilum iſtum, minime virum ſui nominis, in Carcerem ob ſcripta omni impietate & Venere deturpata Anno 1618. conjectum placitoque Lutetiani Parlamenti finibus Galliæ exactum tradat: poſterior eum quoque *Vanini* Diſcipulis accenſeat Cum tandem in ſcriptum Gallicum ἀνάνυμον (*Sorelli*?) de la Connoiſſance des bons livres inciderem c. I. p. 27. huic Poetæ Gallo verum cognomen VIAU fuiſſe legi, non quo ille, quod vile nimis & abjectum videretur, ſplendidum iſtud *Theophili* adoptaverit. Hucusque *Symbola Diecmannianæ*. Ceterum qui extat turpiſſimus liber inſcriptus: *Parnaſſe Satyrique* de Theophile, fama conſtanti Theophilo abjudicatur a *Menagio* Anti Bailleti Tom. I. num. LXXX. pag. 366. qui & Theophilum hunc cognomento *Viaud* dici notat p. 359. ut nomen (Theophilus) prænominis loco fuiſſe vidcatur huic Poetæ Gallico; Quod ex allegatis p. 360 ſqq. *Renaudi* verbis clarius patefcit; *Theophilus Viaud* inquit, *Libertinorum ævi noſtri & Atheorum clancularium Signifer &c.*

(2668) THEOPHILI nomine imprimi curavit *Sebaſtianus* CASTALION Traductionem Latinam *Theologiæ Germanicæ* de qua in Anonymis Germanicis actum fuſe: vide *Teiſſerii* Eloges des hommes ſçavans T.I. pag. 225. Sub JOHANNIS THEOPHILI nomine verſionem hanc a Caſtalione editam affirmat *Friſius* Biblioth. Gesner. pag. 745. col.b. An vero verſiones aliquot operum Chryſoſtomi & Cyrilli, quæ ſub *Johannis Theophili* nomine citantur à *Gesnero* Biblioth. Univerſal. fol.458. eundem Caſtalionem Auctorem habeant non determino. v. Theologia Germanica in Anonymis Cap.II. num.875. Addit *Margo Diecmannianus*: Latine verſa impreſſa eſt Baſil. 1557. 8. Sub quo nomine latet *Sebaſtianus*, *Caſtellio*, ut pluribus docet *Thomaſius* Schediasm Hiſtor. pag. 75. cui jungas inſignem locum ex *Beza* Volum. Tract. Theol. pag. 451. Unde non neminem apud *Ottium* Annal. Anabapt. pag. 85. pro Caſtellione *Guil. Gratarolum* fruſtra ſub. ſtituiſſe apparet.

(2669) THEOPHILUS *Antiochenus Epiſcopus.* Huic abjudicantur a *D. Hieronymo*, de Scriptoribus Eccleſiaſticis cap. 25. *Commentarii in Evangelium & Proverbia Salomonis*, eidem reſtituti à *Miræo* Bibliothecæ Eccleſiaſt p. 11. At *Caveo* H. L.S.E. pag. 31. videntur illi à JUNIORE AUCTORE probabiliter ex THEOPHILI *Commentariis* conſcripti. Cum *Hieronymo* facit etiam *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom.I. pag. 67.

II. Quomodo hic *Theophilus Antiochenus* cum THEOPHILO CHRONOGRAPHO ſive Hiſtorico male confundatur, docet *Hodius* in denen Monatlichen Unterredungen 1693. p. 868.

(2670) *Chriſtianus* THEOPHILUS. Quæ ſub hoc nomine prodiit *Gallice Lettre* ad Auctorem de l'Hiſtoire des Ouvrages des ſçavans Lugduu. Batav. 1688. in 12. Domino JURIÆO non obſcure tribuitur in denen Monatlichen Unterredungen 1689. pag. 164. ut jam obſervavit *Junckherrus*, in *Ephemeridibus Eruditorum* p.211. v. ſupra Chriſtianus.

THEOPHILUS v. *Churchman.*

THEOPHILUS v. *Elychnius.*

v. *Eusebius.*

v. *Francus.*

v. *Orthologus.*

v. *Sincerus.*

(2672) *Johannes* THEOPHILUS. *Francopolica Baillet.* in Catalogo des Auteurs Degvisez pag. 605. *Jean de la* RENAUDIE. Eidem tribuuntur sub hoc personato nomine à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 202. col. a *Divina Incentiva Piorum affectuum* Augustoriti Pictonum 1610. in 8vo. additurque ibidem hunc *Joa. Theophilum*, esse *Johannem Renaudianum.*

(2673) THEOPHILO IL MINORE quod sit *Archangelo* ROCCA ôsia di S GIUSEPPE, asserit *Villani* nella Visiera Alzata Pentecostes XLVI. p. 132. 133.

(2674.) THEOPHILI ORTHOLOGI sub velamine edidit *Melethius* SMOTRISIUS, Archiepiscopus Polocensis, Episcopus Vitepsciensis & Mscislavienſis, Græcorum sacris addictus, Vilnæ Ao. 1616. Θεωρον seu Lamentum Orientalis Ecclesiæ super defectione quorundam ab Antiqua Religione Græca, & Obsequio Patriarchæ Constantinopolitani ad Relig. Pontificiam, cum Explicatione Fidei Dogmatum; librum Græcum & Slavonicum, accurata versione Polonica ornatum. Ipse autem postea itidem à Græcis non-Unitis ad Ecclesiæ Romanæ Unitos Ao. 1628. transgressus Lamentum hoc detestatus est, & alios pro contraria Sententia libros edidit, de quibus, uti & Antagonistis ejus, V. And. Wengerscii Lib. 4tum Sclavoniæ Reform. c. 2. p. 472. 473. Hucusque Symbola *Flensburgo Molleriana.*

(2675) THEOPHILUS & TRANQUILLUS: Godefroy WANDELMANN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 605.

(2676) THEOPHILE & TIMOLEON: *Louys* de COURCILLON de DANGEAU & *Timoleon* de CHOISY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag 605. & 606.

(2677) THEOPHORUS: *Jean* GERSON. *Baillet* liste p. 606.

(2678.) THEOPHRASTI nomine περὶ ἡδονῆς *De Voluptate*, librum CHAMÆLEONTIS *Ponticiiam* olim venditatum fuisse, *Athenæus* lib. 6. scriptum reliquit, ex eoque *Janus Wowerius* Polymathiæ cap. 16. p. m. 125.

II. Theophrasto libellus, quo describuntur *Naturæ Hominum ac Mores*, falso attribuitur. *Budæus* Commentar. Græc. ling. p.m. 1012. 47. Petrus *Victor.* 17. variar. lect. 7. & lib. 37. c. 5. *Henr. Stephani* de Lipsii Latinitate p. 155.

III. Theophrasto adscriptus *liber de Regno*, an ejus sit, incertum est ATHENÆO apud eundem *Victor.* 27. Variar. Lection. 6. Hæc addit *Symbola Rauschiana.*

(2679) THEOPHYLACTI nomine quæ *in Pauli Epistolas* edita sunt, non ejus esse sed ATHANASII cujusdam *Byzantini Monachi*, rectè *Masius* agnoscit probanteLat. *Latinio* Tom. II. Lucubrat. Epist. ad eundem Masium pag. 58. Hæc *Symbola Rauschiana.*

II. Quin imoPleraque *Theophylacti* Commentaria ex CHRYSOSTOMI Operibus destorata audacter asserit *Cave* Histor. Literar. Scriptorum Eccles. p. 434. col. a.

THEOPOLITANUS v. *de Eusebiis.*

(2680) THEOPOMPI nomen *Historiæ* suæ *de Athenienſibus & Lacædemoniis* subdole inscripsisse ANAXIMENEM Lampsacenum, ut ipsi invidiam faceret, ex *Pausaniæ* libro VI. docet *Fristus* Biblioth. *Gesn.* p 40. & ex eodem & *Suida Vossius* de Historicis Græcis lib. I. cap. X. p. 59.

(2681) THEORESTE v. *Epimelio.*

THEOSDATUS v. *Sarcmasius.*

(2682) THESSALUS : *Omer* TALON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 605.

THEUPOLUS v. *Icupolus.*

(2682. α) THEWRDANCK: *Maximilien* I. où Michel PFINZING. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 606. Ubi Anonymum in Pseudonymum commutatum rursus v. Anonym. cap. XI. num. 1914. β.

(2683) THIACUS *Scotus Agricola*: *Georges* THOMSON. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 606.

TIMOTHEUS v. *Friedlieben.*

(2684. α) *Joannes* THOLDENUS vide supra in BASILIO *Valentino.*

(2684) THOMA *Angle* Auctore editus anno 1672. in 12mo liber Elevtheropoli, Apud Petrum Pacificum, inscriptus *Dux Vitæ* sive *Summa Morum Ethico-Politico-Theologica, admirabili & Nova Methodo tradita & in Tres Tomos divisa.*

I. Mores circa Amabilia Homini.

II. Fortitudinem & Justitiam.

III. Virtutes Supernaturales cum prudentia complectens. Universum Opus distinctum in Examina Tredecim singula in Trutinationes numeris suis distinctas subdivisa, paginis in universum 818. præmissa duplici ad Lectorem Epistola, itemque dedicatione ad Antistites Catholicos Belgii satis prolixa

&

& Judice Examinum. Verum Auctori nomen eſt *Thomas* WHITE, quod vel ex eo patet quod in titulo tomi I. addatur, ex Albiis Eaſt-Saxonum, indicatque etiam Clariſſimus Dominus *Cave* in Epiſtola ad me ſcripta Islingthonio IV. Id. Octobr. 1677. confirmatque etiam Thomas *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 31. ubi de hac quidem Statera ſilet, alia tamen Thomæ Angli, vero nomine White, ſcripta, recenſet, quæ & videri poterunt citata nobis *Pseudonym. num.* 82.

(2685) THOMAS Aquinas, cognominatus Doctor *Angelicus* malè perhibetur auctor variorum librorum, quos THOMAS ANGLICUS aut alii fecêre. Tales ſunt:

I. *Commentarius in Epiſtolas Canonicas omnes*, genuinus viſus *Bellarmino* :THOMÆ ANGLICO vindicatur per *Th. Raynaud.* de mal. & bon. libris, pag. 157.

II. *De Euchariſtia* opuſculum, quod eſt ALBERTI MAGNI, ibid.

III. *In Ieremiam breviſſima Poſtilla*; quæ tamen magis refert ANGLICUM THOMAM, docente *Michaele Ghislerio* Romano, præfat. Com. in Jeremiam, cap. 6. §. 11. *Thomæ Anglico* deberi obſervat etiam Richard *Simon* dans ſon Hiſtoire Critique du Nouveau Teſtament cap. XXXIII. p. 476. 477. & ex eo Monaphichel Unterredungen 1693. ,,pag. 321. Referre videtur potius Stylum Alterius ,,THOMÆ, cognomento ANGLICI, cujus & ,,alia pleraq; noſtro Beat. Thomæ comperiuntur ,,adſcripta, propter confinitatem cognominum ,,Angelici & Anglici. Quidquid tamen ſit, utD. ,,Thomæ eam uſurpavi, cujus titulo inter ejus in-,,ſcripta eſt opera. Michael *Ghulerius* Romanus in præfatione comm. in Jeremiam c. 6. §. II. citante Excellentiſſimo Syndico von *Maſtricht* qui & inferius allatis marginalibus hæc addit: Poſtilla in Geneſin adſcribitur quoque THOMÆ ANGLICO Doctori Eboracenſi per Antonium & Sixtum Senenſ. lib. 4. Bibl. Sanct. Item Doctriſſ. Gerh. Joh. *Voſſ.* in diſſert. hiſt. & Theol. de invoc. ſanctor. 2. alias in ordine octava theſi I. p. 120.

IV. *Logices Summa* eidem debita v. *Geſner.* Biblioth. pag. 658. edit. Simler. & præfat. *Poſſev.* in appar. ſacrum.

At idem *Geſnerus* ad Pandectas 45. b. mavult adſcribere HERVEO BRITONI, cui attribui a nonnullis notat etiam *Friſius* Bibliot. Geſner. pag. 342. 343.

V. *In Matthæum Expoſitio*, à *Vielmio* lib. 2. de ſcriptis & doctrina D. Thomæ, tribuitur *Petro* SCALIGERO, ordinis Prædicatorum, Epiſcopo Veronenſi, teſte *Raynaudo*, lib. c.

VI. *Theologia Compendium Ultrico de* ARGENTINA adſcribitur ab eodem *Raynaudo* l. c.

VII. *Summa totius Theologiæ adjecta citationes marginales*, in plerisq; omnibus, certè in omnibus quotquot ego vidi editionibus, ita nude nobis exhibentur quaſi pars operis, & labor ipſius Thomæ forent. Eas tamen trium & dimidii annorum tempore ſibi confectas, ac deinde ſimli cura circa diſputationes ejusdem Thomæ de Veritate, ac alias elaboratas editasque fuiſſe, prolixe memorat, & omiſſam ſui commemorationem indignatur, ſeque apud Superiores de illa conqueſtum, & mandata conſecutum memorat Fr. ANTONIUS SENENSIS cujus ipſa verba hic damus de ſe ipſo ſic teſtantia. (a) Aliaque etiam de hujus *Angelici* cognominati, cum alterius *Anglici* dicti, & hinc operum alterius cum alteri adſcribendis confuſione. Qui poſterior Jorgius cognomine fuerit vocatus litt (b)(c) adde hic *Prideaux* Orat. IX. §. 4. p. 84. verbis hiſce:

IIX. S. THOMAS d' AQUIN de *Regi-*,,*mine Principum.* Ce livre n'eſt point de S. *Thomas*,,, comme le prouve le Cardinal *Bellarmin* dans ſon,,, livre de poteſtate Papæ. Car l' Auteur d'cet ou-,,, vrag. l. 3. c. 20. fait mention de la ſucceſſion de l',,, Empereur *Adolfe* a Raoul ou Rudolfe en l'a. 1292.,,, & de la Succeſſion d' Albret apres *Adolfe*, en l',,, anno 1299 Et S. Thomas etoit mort des l' anno,,, 1274. Traittè de l' Interdit de Paul V. pag. 221.,,, *Symbola* eſt *Schröteringiana.*

(a) Frater *Antonius de Conceptione* anteà ,,dictus, cum per religionis ſacræ ingreſſum ,,ſe Deo dicavit, & religionis ſacræ D. Dominici ,,habitum in Conventu S. Mariæ de Miſericor-,,diæ de Aueiro ſuſcepit, poſtmodum vero ob ſpe-,,cialem devotionis affectum, quam erga D. *Ca-*,,*tharinam Senenſem* gerebat, *Senenſis* cognomina-,,tus, natione Luſitanus, patria Vimanarenſis, in ,,Diœceſi Bracarauenſi, poſtquam liberalium ar-,,tium ſtudium Oliſiponæ, & Theologicum Co-,,nimbricæ in collegio D. Thomæ abſolvit, & ,,*Oliſiponam* revocatus curſum artium prælegit, de ,,ſuperiorum Licentia Lovanii hæſit per unde-,,cim, aut circiter annos, & in illa Univerſitate ,,fuit ad omnes Theologiæ gradus usque ad Ma-,,iſterium incluſive promotus, & in generali ,,capitulo Barchinonæ celebrato, illius ſtudii ,,factus eſt Regens primarius. Lovanii agens, ,,ſuis privatis ſtudiis ſemper curavit & *D. Thomæ* ,,*opera* illuſtriora reddere, & rempublicam ,,Chriſtianam pro poſſe juvare. Nam *teſtimonia* ,,*Patrum, prophanorum Auctorum*, & demum *qua-*,,*cunq; alia citat* S. Thom. ſolum in confuſo in to-,,ta ſua ſumma Theologiæ (vocant communiter ,,Partes D. Thomæ) indefeſſo labore perquiſivit, ,,& in margine quonam libro & capite unum-,,quodque illorum haberetur, adnotavit, *trium* ,,*annorum cum medio tempus eo in ſtudio conterens.* ,,Quando etiam D. Thomas in eadem ſumma ,,ſuam doctrinam connectendo, inquit, ut ſu-,,pra dictum eſt, vel infra dicetur. In margine ,,etiam deſignavit *Loca ad quæ ſeipſum remittit.* Et ,,quidem in hujusmodi *concordantiis* hoc ſecundo ,,loco dictis (ut ipſemet fatetur in Epiſtola ad Le-,,ctorem quam operi præfixit) jam *olim laborave-*,,*rat* quidam eruditus *pater Bruxelenſis* pro magna ,,parte, ſed plurimas citationes *ab eo præmiſſas ſup-*,,*plevit*, alias auxit de novo, plurimasque corre-,,xit. Hos primarios ſuorum ſtudiorum fructus ,,*dicavit* Excellentiſſimo principi, ac Domino, ,,D. Antonio, Maximo Priori Cratenſi, Sere-,,niſſimi olim Regis Portugalliæ Joannis 13. ne-,,poti ex fratre. Eidem ſummæ aliam *epiſtolam*, ,,*ad Lectorem* ſcilicet, præfixit, qua eum admo-,,nitum reddidit de aliquibus obſervandis circa ,,illas citationes marginales. Eædem margina-

„les indicationes appositæ fuerunt partibus D. „Thomæ Romæ excusis. Hoc opus impressit Ant„vverpiæ Plantinus, anno D. 1559. 1575. eandem „lummam Theologicam D. Thomæ recusit „idem Plantinus eum eisdem præfatis lucu„brationibus & cum similibus indicationibus „marginalibus tunc recens appositis supple„mento D. Thomæ ad tertiam partem, per „eundem fratrem Antonium paratis similiter. „Istud autem supplementum sic illustratum, di„cavit illustri admodum Domino Commendato„ri majori Castelliæ, qui tunc temporis illius „Belgici Commendatorem agebat. Hæc secun„da *Summæ impressio* fuit evulgata *absque prædictis „duabus epistolis*, dedicatoria scilicet & ad Lectorem „sicut *etiam prioris impressionis Exemplaria complura* „fuerunt etiam *absque illis* distracta, *quorundam* „*malitia*. Sed *nec etiam debita mentio auctoris, qua „fuerat in singulis partibus præfigenda, uti in priori im„pressione, fuit facta*, quinimo & *epistola supplemento „quod tum recens prodibat illustratum, appositа*. Post„quam vero hæc secunda impressio jam fuerat „vulgata, & illius aliquot Exemplaria distracta, „in prædictorum notitiam devenit præfatus au„ctor frater Antonius, & expostulavit his de re„bus cum Plantino, & de illo apud eos, quorum „intererat suum unicuique jus dicere, & fuit ab „illis mandatum, ut suppleret quæ fuerant injus„tè prætermissa ab illo. Porrò si tales defectus „injusti non sint imputandi Plantino, propter ad„versam Valetudinem, qua tunc laboraverat ad„modum graviter, cum fuit manus ultima ope„ri impositа, cuinam imputari possit, aut debe„at, id hujus Bibliothecæ ratio non postulat per„tractare. Id tamen subtricendum non est, quod „omnes rei litterariæ studiosos qui tunc fuer„prædictorum conscii, male habuit, nec deer„inter eos forsan qui prædicta quorundam studio „& industria fuisse facta, palam affirmarent. Sed „harum omnium rerum judicium Christo Domi„no reservetur potius, cui in omnibus & per „omnia, ut nostra placeant, curandum est. Præ„dicta Epistola ad Lectorem, qua de nonnullis „observandis in lectione illius summæ admone„tur Lector, *appositа fuit summa D. Thomæ cum com„mentariis* Domini Cajetani impressa Lugduni an„no Domini 1575. & cum prædictis Lucubratio„nibus omnibus, *auctoris illius nulla mentione facta*, „& hoc propter pœnas, quæ ponuntur in privi„legio dato Plantino in priori impressione, ut „nullus infra decennium talem posset summam „recudere &c. Id ipsum quod in partibus D. „Thomæ, *in quæstionibus disputatis, & de Veritate, „& in aliis, quæ his annexa sunt*, etiam præstitit, „impressitque eas Antvverpiæ Petrus Bellerus, „anno 1571. & eas dicavit Reverendissimo patri „generali, & patribus Romæ in Capitulo gene„rali congregatis, & tam hujusmodi lucubratio„nes omnes, quam etiam quas in omnes quatuor „partes D. Thomæ paravit, Romam misit, (id „illi mandante tunc totius ord. prædic. modera„tore Vigilantissimo fratre Vincentio Justiniano, „postea vero Cardinali illustrissimo) ut ibi & par„tibus divi Thomæ & quæstionibus eisdem di„sputatis insererentur, prout etiam factum est.

(b) Idem pag. 238. usque ad 241.

Frater *Thomas de Aquino*, Angelicus doctor „dictus, quod Angelico donatus ingenio & in„tellectu, uti superiorum ordinum Angeli infe„riores illuminant, & illis aperta faciunt, quæ alioqui erant occulta & ignota: & speciebus„ etiam paucioribus intellectivis contenti, sed„ universalioribus plura comprehendunt, quam„ inferiores, sic & ille denudat & detegit & paucis„ multa comprehendit, divinisque viribus ma„gis, quam humanis partam habuit rerum „ omnium cognitionem, & ideo excelsus fuit in„ omnibus, & in scripturis sacris evolvendis vo„luminibus & interpretandis adeo fidus & sedu„lus, ut admirationi sit penitus cunctis; & hac„ ratione etiam doctor Angelicus nuncupatur, „ & in ejusdem laudem tanquam insuffi„ciens lingua omnis silere debeat, potius„ quam fari. Nam in philosophia naturali &„ morali, si quid D. Thomam non consecutum„ arbitrere, illud Aristotelem ignoravisse non ve„rearis asserere. v. Ant. *Senens.* Chron. fratr. ord„ prædicat. in Bibliotheca p. 234. 235. *Ubi porro„ Theologicam ipsius eruditionem operosa prolixitate com„mendans, & scripta edita partite recensens aliquot pa„ginis integris deinde subjungit ea quæ sequuntur huc ma„xime pertinentia.*

Extant & *sermones* illius complures, tam„ *de tempore*, quam *de Sanctis*, qui *inventi* fuere *in„ Bibliotheca Vaticeana* & multis eisque *efficacibus argu„mentis, illius esse*, *ostensum* fuisse *a Viris Doctis* asse„ritur. Impressi fuerunt Romæ in 8. anno Do„mini n. 1571. In Flandria quoque in Abbatia„ quadam quæ est non procul ab Audenardo„ *Volumen* unum habetur *sermonum manuscriptum„ & characteribus satis antiquis*, sub *titulo fratris Tho„mæ*, & creduntur à Viris gravibus ad D. Tho„mam Aquinatem pertinere, mihi autem, cum„ in illos incidi, jam jam fere profectionem pa„rantі Italiam versus, non licuit illos perlegere„ & evolvere. Extat & *Commentarius ejus in Gene„sin*, quem ipse in Medialburgensi civitate, quin„ potius arbitror in oppido Ululexion apud Patres„ Minoritas inveni manuscriptum characteribus„ admodum vetustis, sub titulo fratris Thomæ de„ Aquino, & è tenebris vindicatum prælo dari„ curavi Antvverpiæ per Bellerum, & paulo post„ Lugduni recusus fuit, & postea Parisiis.

Si quis vero objiciat D. Antonium loco„ prænominato (NB. citaverat hujus Archi-Episco„pi Florentini 3. p. hist. tit. 18. c. X. 55.) negan„tem D. Thomæ esse commentarium, qui ha„betur in Genesin, &c. Is consideret, quod„ ille non omnem in Genesin commentarium D.„ Thomæ esse negat, sed quendam, quem ipse„ viderat, qui ab officina *Thoma. Anglici* prodiisse„ creditur, & incipit, Non recedet &c. ut etiam„ *Sixtus Senes.* in sua Bibliotheca rejicit. Sicut eti„am ibidem rejicit D. Antonius quoque *compendi„um* quoddam *Theologiæ*, quod S. Thomæ adscri„bitur falso, non tamen illud, quod illius esse pro„ constante habetur. Quem autem commenta„rium in Genesin *emisi*, *sub titulo D. Thoma*, etsi„ forsan esse possint rationes aliquot, quibus non„ illius esse suadere quis velit; tamen cum parum„ efficaces sint, *& sub titulo fratris Thoma de Aquino„* illum

„illum loco prænominato invenerim *antiquissimis characteribus* conscriptum in *membranis*: non vi„di, nec video rationem efficacem, quo Docto„ri sancto possimus subtrahere foetum, qui & *ti„tulo illius esse clamat, & in multis paternam repræsen„tat effigiem*, etiamsi introspectus quidpiam con„tineat, quod undequaque non quadret cum „illis, quæ jam maturioris ætatis effectus sensit, „& scripsit. Nec hinc satis convincitur illius non „esse, nisi etiam scripta ejus in sententem. & multa „alia ejus opuscula illi velimus subtrahere, & „multis aliis auctoribus multa quoque, quæ ta„men illorum esse omni dubio procul habentur. „Magis autem admiro, (l. admiror,) quod præ„fatus *Sixtus Senens.* in sua Bibliotheca, etiam „*commentaria in Esaiam & Hieremiam* D. Thomæ „suffurari conetur, cum eodem loco D. Antonium „habent renitentem, & D. Thomæ esse constanter „credatur à Viris doctis & gravibus: qui opera „Thomæ Anglici recensent, ut Tritem. Ab„breviator Genes. Leander, Albertus Venetus, „& monimenta nostri ordinis, illi nusquam „commentarium tale in Genesin adscribunt, ne„que talia commentaria in Esaiam, Hieremiam „& in Threnos D. Thomæ Aquinati subtrahunt. „Neque idem Sixtus ad illud affirmandum move„tur, quam conjecturis admodum levibus, quas „qui sollicite observare voluerit, necessum est „læpius falli, & accidere, quod dum in litera„riis fœtibus nimii esse volunt in exigendo, „quod in illis omnino & semper paternæ condi„tiones & qualitates effulgant, & respondeant, „etiam usque ad eorum similitudinem, quæ sunt „velut individuantia principia, & ut sint aucto„rum ingenio valde conformes, ut legitimis ac „Veris subtrahantur auctoribus, & aliis Suppo„nantur, qui in illis nihil pertulere laboris. Sed „hæc satis.

(c) Idem p. 242. usque ad 244.

„Frater *Thomas Anglicus*, Vir moribus gra„vis, religione conspicuus, tam in humanis, „quam in divinis scientiis præclarus, (cui etiam „loco potest esse encomii non vulgaris, quod „sex fratres eisdem parentibus progenitos in„nostro ordine habuit, qui omnes etiam evase„re viri animi dotibus, religionisque præstantia „& doctrina ornati) qui etiam postmodum fuit „Cardinalis creatus sub titulo S. Sabinæ, & no„men suum apud posteros fecit notissimum, scri„bendo &c. — — — —

Præfatum Thomam aliqui scribunt cogno„minatum fuisse *Jorgium*, & illi nonnulli scri„ptores *supponunt opem aliquæ*, *quæ alios Thomas* „etiam *nostri ordinis habuere auctores*. Fuerunt nam„que olim in Anglia *plures viri doctrina celebres hoc* „*nuncupati nomine*, qui multa suæ eruditionis testi„monia transmiserunt ad posteros: & qui illos „minime norunt discernere ingeniorum quas„dam fœcundas segetes in quorundam horrea „recondunt, quas tamen non seminaverunt. Ex „hac etiam radice ortum habuit, quod *Sixtus* „Senens. in sua Bibliotheca, hunc Thomam in„*plures Bibliorum* scripsisse *libros* asserat, quam alii „Sciptores Scripturæ proditum reliquere, & „quod illius sint nonnulla quæ D. *Thomæ Aquinati* tribuuntur passim. Et ad id adstruendum illa« sua minus efficaci ratione, aut potius conjectu-« ra utitur, quod quia D. Thomas Anglicus Do-« ctor vocari meruit, (cum scilicet Theologiam« profiteretur Parisiis, super quatuor libros sen.« tent. comment. scripsit) vicinitate Vocum,« quam habent Anglicus & Angelicus, factum« fuit, ut Angelico Doctori scilicet D. Thomæ« supposita fuerint multa, quæ erant Anglici Do-« ctoris, scilicet Thomæ Anglici &c. Sed in hoc« fallitur: & in eo etiam quod illum anno 1400.« claruisse scribit. Si autem *postilla* quam scripsit« Venetiis in conventu nostro D. Joannis & Pauli,« super 25. Psalmos, & *lectura super Genesin* incipiens,« *Non recedat &c.* Sub hujus Thomæ Jorgii Anglici« extent, hac nostra Bibliotheca ord. nullatenus« excludi cupio.

THOMAS v. *Augustinus.*

(2686.) THOROMACHUS. Hujus nominis Chronographum Græcum recenset *Vossius* de Historicis Græcis lib. III. p. m. 420. cique *Chronicon* adscribit, ex quo excripti sint à Gallo quodam tempore Caroli M. *Collectionis Chronologicæ* libri duo, At *Sandio* in notis ad Vossium pag. 288. hic idem est cum THORONACHO aut potius GREGORIO TORONICO vel TURONENSI.

THORMARIUS *Spado* v. *Charisius.*

(2687) *Christophorus* THRASIBULUS est *Basilius* MONNERUS: vide supra *Alemannus.*

THRASIBULUS v. *Lepta.*

(2688) *Riceni* THRASIBULI Treuhertzige Warnungs-Vermahnung an alle Liebhaber der Natur-gemässen Alchymie Transmutatorio. Auctorem esse *Henricum* KUNRATH innuit Goldast. tr. von Confiscation der Hexen-Güther n. 18. lit. d. & inproclivi est animadvertere, vera nomina, prius quidem anagrammate, alterius vero Significationem Germanicam Græca voce occultari. Hæc *Symbola Rauschiana.*

THRASIMACHUS v. *Cyriacus.*

(2689) *Cassandro* THUCELIO Editore & Collectore prodiere Francofurti 1694. 4to *Electa Juris Publici Curiosa* von dem *Novemviratu* Cassander Hic *Thucelius* resoluto anagrammate est *Christianus* Leonhardus LEUCHTIUS J. U. D. & Reip. Norimb. Consulens: quod ex amicorum suorum Relatione confirmat *Symbola Junckeriana.*

(2690) THUCYDIDIS, Athenienſis Historiographi, *de bello Peloponensium & Atheniensium* libri 8. impressi Florentiæ apud Bernardum Juntam anno 1506. *cum Commentariis Graecis anonymis*, ubique juxta Textum adjectis: & latine Wittebergiæ interprete Vito *Winshemio* 1569. in fol. & 1580. in 8vo. Ex his librum Octavum Auctori

ctori abjudicatum, alii FILIÆ ejus, XENOPHONTI, aut THEOPOMPO, alii, vitio adscribebant Quos confutat, hujusque libri χαρακτῆρα ἀκαλλώπιστον fatali Thucydidis morbo imputat *Marcellinus* in vita Thucydidis post medium. Hæc verba sunt *Symbolæ Normanniana.*

(2690 a) *Wilibaldi* THUMBACH, *discipuli Scrvestani*, nomine *contra Jacobi Martini Colegium* de principio fidei scripsisse *Christophorum* BECMANNUM, refert D. *Seldius* in der Entdeckung des Syncret. Abgotts. pag. 292. *Symbolæ* hæc est *Diecmanniana.*

(2691) THURECENSIS Physici, viri Eruditissimi, *de Cometis* Tractatus ante annos plus minus 70. editus nunc denuo in lucem datus: Basileæ per Michal. Martin. Stellam 1556. in 8vo. Questo opuscolo credo che sia di *Thomaso* ERASTO. Hæc *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia I. p. 79.

(2692) *Antonius* THYSIUS quomodo ediderit *Joannis* THUILLII *Breviarium Operum Lipsii* vid. Rhod. n. 7. Scav. 35.

(2692 a) *Daillan* TIBERE est Anagramma *Adriani* BAILLET. De quo vide *Symbolam Mastrichtianam* sequentem:

Se hat auch der gelehrte Frantzose und des Obern Præsidenten im Parlament zu Paris / Herrn Camoignon Bibliothecarius Adriaen Baillet in seinem Tractat des Satyres personnelles *ou des Anti* den er 1689. in Octavo heraus gegeben im ersten Tomo pag. 279. 280. ein grosses in 366. Theilen zu theilendes Werck unter dem Titul un Calendrier historique in Vorschlag gebracht / darinnen unter jedem Tage des Jahrs deren 366. auffs höchste sind was an selbigten merckwürdiges geschehen / wer gestorben wer gebohren. &c. worden gemeldet werden sollen. Ich will denen zugefallen / die / Frantzösisch verstehen / die Worte des Baillets selbst hieher schreiben / weil das Buch in Teutschland sehr rar ist Un Calendrier historique, divisé en 366. parties, par Monsr. Tibere Daillan (das ist per anagramma, Adriaen Baillet) du pais de forets &c. Mag Christian. Juncker im Geschichts-Calender Kaysers Leopoldi in præfat.

TIBBON v. *Aben.*

(2693) TIBERIUS *Belga, Philip. Ph.* BRIET. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 606.

(2694) TIBULLI *Epistolia* in lib. 4. carminum ejus vulgo extantia SULPITIÆ tribuit *Barthius* adversar. lib. 59. c. 16. p. 281. hisce verbis: *Ea ego Epistolia, cum magnopere à stylo & indole* Tibulli *abscedere viderem, & seculum sane in plurimis aliud sapere, aliquando eo conjectura delapsus sum, ut in illis latere* Sulpitiam, *Poëtriam Domitiani temporum fuerim suspicatus, cum marito illam quidem suo, Caleno illo celebratissimo. Nihil vero mirum, si, uti apud Juvenalem & Ausonium reperta ejus est Satyra, amatoria quædam Epistolæ inveniantur ejusdem in Codicibus* Tibulli; *cum alioquin non futilis sit suspicio, tres tantum libros edidisse eum Poëtam*, &c. ubi multa porro alia argumenta ad fidem huic suæ conjecturæ faciendam subjicit.

(2695) TIGURINÆ Ecclesiæ Ministrorum *Apologiam ad confutationem Jacobi Andreæ, pro defensione Testamenti Brentiani à Josia* SIMLERO conscriptam, *Melchior Adami* auctor est in vita ipsius p. 514. Theologor. Germanor.

Confirmat hæc *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 518. At *Hottinger.* Schol. Tigur. Carol. pag. 87. ex *Bullingero* loquitur de Apologia hac tanquam solummodo à Josua *Simlero* latine versa esset opere ipso Henrico *Bullingero* transcripto.

(2696) TIGURINÆ ECCLESIÆ MINISTRORUM nomine edidit *Henricus* BULLINGERUS Germanice Responsionem über die sieben Klag-Articul contra Jacobum Andreæ, aliosque, versam a SIMLERO latine, ut docet *Hottinger.* loc. cit. p. 87. (a)

(a) Hotting. App. I. Schol. Tigur. Carol. p. 87.

Illis ipsis annis edidit Jacobus Andreas Schmidelinus *contra Zwinglianos Sermonem posteriorem, habitum apud Memmingenses. Ediderunt & alii contra nos libellos, convitiis & calumniis redundantes; quibus brevissime respondi Germanice:* über die sieben Klag-Artic ul *nomine* Ministrorum *Ecclesiæ* Tigurinæ *responsio hæc* Germanice *prodiit postea à Josia* Simlero Latine translata *1574. Sunt verba Bullingeri in autographo ejusdem pag. 75. ap. Hotting. fallo.*

(2697) *Ecclesiæ* TIGURINÆ MINISTRORUM *Confessio* edita 1545. Germanice. Auctorem habet eundem *Henricum* BULLINGERUM, latine autem versa est à Rudolpho GVALTERO. vide *Hottinger*, loc. cit. p. 85. (a) & Scholæ Tigurinæ (b) p. 75.

(a) Hotting. App. I. Schol. Tigur. Carol. pag. 85.

Confessio Ministrorum Ecclesiæ Tigurinæ, *in qua exponitur eorum fides & Doctrina, Veteri Orthodoxæ Ecclesiæ Consentiens, de præcipuis Capitibus Religionis nostræ, & præcipue de Cœna Domini, ac respondit (ita habet editio cum tamen legendum videatur:* respondetur) *Conviciis Lutheri, quæ effudit in sua brevi confessione, edita 1545. Germanice: scriptum librum transtulit latine* Rudolphus Gualtherus. *Edita est hæc Confessio sub* nomine omnium Ministrorum Tigurinorum: *quam tamen* ipse composui; *inde vero cum fratribus contuli; præsentibus etiam Senatoribus ad hoc deputatis qui in eam unanimiter consenserunt. Sunt verba* Bullingeri *ex autographo & ejus consignatis p. 75. memoratis.*

(b) Hotting. Schol. Tig. p. 75.

Bullingerus Henricus, Bremogartensis" Helvetius, Capellæ primum Præceptor, postea" 1531. Zuinglii Successor tam in Antistitio," quam Scholarchatu, illius ad an. Chr. 1575." 17. Septemb. æt. 71. hujus 1534. Scripta edidit" plurima, cum notis nonnullis Chronicis & Cri-" ticis ipse tandem in decem digessit Tomos," quem ordinem & nos, autographum secuturi," pro-

»proponemus, additis tamen occasionibus ab »ipso authore diligenter consignatis, & memori »charactere à nobis observatis, aliorum etiam »hinc inde judiciis. Primis octo Tomis Dida»ctica exhibet, nono & decimo Polemica. Tomo. »I. catechismus pro adultioribus scriptus de his »potissimum capitibus: De Principiis religionis »Christianæ; Sacra Scriptura, de Deo vivo, »vero & æterno, de fœdere Dei, & vero Dei cul»tu, de lege Dei & Decalogo mandatorum Domi»ni, de fide Christiana & symbolo Apostolico: de »invocatione Dei & Oratione Domini, de Sacra»mentis Ecclesiæ Christi. 1559. (ita etiam corrigi »debet in Edit. Gesner. ult.) ad Ludi Literarii Ti»gurini Magistros. Jussus ab Ecclesiæ Tigurinæ »Ministris in publica consolatione, scripsi, hanc »Catechesin ad usum Scholarium 2. compendi»um religionis Christianæ X. libris comprehen»sum, quo continetur simplex & brevis summa »fidei nostræ ex verbo Dei petita, in qua perspi»cuè traditur, quid omnibus ac singulis Christi »fidelibus cognitu necessarium sit, quid ab illis »credendum, faciendum &c. 1556. ad Wilhel»mum Landgraphium Hassiæ. Author edidit »Germanice: Similer us Latine transtulit, & illius »--Gallice. Hac summa voluit totum religionis »negotium commendare & inculcare fidelibus »absque disputatione & contentione Simpliciter, »adeoque Epitomen quinque Decadum mearum »contexere. 3. Sermonum Decades quinque, »de potissimis religionis Christianæ Capitibus, »in tres Tomos digestæ, variis dicatæ, & diver»sis editæ temporibus. Sunt autem in Gallicam »quoq; Linguam conversæ & impressæ; translatæ »item Germanice per Johannem Hallerum Ber»næ. Quo consilio Decades sermonum scri»pserim, expono in Dedicatoria Epistola primis »duabus Decadibus præfixa. Decanis Fratribus »in agro Tigurino eas dedicavi 1549. Deca»dem 3. & 4. dedicavi Eduardo IV. Regi An»gliæ 1550. Quintam vero Henrico Grayo »Marchioni Dorcestriæ 1551.

(2697) *Modillo* TIENTIBENE. Quæ sub hoc nomine prostat *Comœdia* Italica sub titulo: *La Constanza delle Donne*, impressa Romæ 1647. 8. Benedicto MELLINI adscribitur in Bibliotheca Aprosiana p. 545. & 546. quod confirmat la *Fisiera Alzata* Hecatostes n LXXIX.

(2698) Jo. Caji TILEBOMENI *Conjectura super Petronii Arbitri Fragmento*, *Tragurii*, *in Dalmatia nuper invento*, prodiere Lutetiæ Parisiorum in 8. 1666. & recusæ fuerunt etiam Norimbergæ 1667. 8. cum Hadriani *Valesii*, & *Jo. Christophori Wagenseils* dissertationibus Epistolicis, circa idem fragmentum versantibus, & antea pariter etiam Parisiis excusis. Eo nomine *Jo. Caj. Tilebomeni* peranagramma verum auctoris nomen occultari, lego in Diario eruditorum Gallico, *Journal des sçavans* del An. 1666. 12. Auril: quod *Jacobi* MENTELII, Medici Parisiensis, cujus aliqualis supra facta mentio, esse, detexit mihi Dr. *Martinus Fogelius*, hoc nomine iterum laudandus. Porro de Petroniano hoc fragmento fortasse non dissimulasse expedit, impressum videlicet illud esse Patavii apud Frambottum, cum ipse non modo ibidem me tenerem, sed etiam quotidie ferme ipsius officinam frequentare, certas ob causas necessum haberem. Inibi multa de hoc manuscripto ab ipsis operis Typographicis aliud agendo expiscatus sum, quæ summam mihi suspicionem suppositionis, etiam antequam ipsum examinassem, injecerunt. Neque enim ipsum illud ἀνύποφορον antiquum aut Typographus unquam viderat, aut ubinam hæreret, ego vel ex ipso vel ex alio quoquam certo scire potui. Illud tamen exemplar, quod Typographus exprimebat, & ex vero ductum esse dicebat, in margine variis & obviis mendis plurimis, quasi describentis culpa irrepsissent, emendatum, modico argento redemi, ac biennio post Civi meo clarissimo, nunc magno cum Reipublicæ litterariæ detrimento fatis functo, *Jo. Friderico Gronovio* dono dedi, qui ut antea mecum una semper de veritate hujusce manuscripti dubitaverat, ita eo perspecto multo certiorem de falsitate illius se factum esse profitebatur. Illius ad me, datas humanitatis & amoris æque ac elegantiarum plenissimas literas in memoriam tanti Viri lubens huc adscriberem, nisi congestas in me nimias laudes premere modestius arbitrarer.

De hoc Petronii fragmento vide pluribus *le Journal des Savans* Tom. IV. Part. II. n. 1161. p. 385. 386. Quibus adde ea quæ *supra in Petronio* disseruimus. Nihilominus Fragmentum hoc pro genuino defendit *Schefferus*; ut habet *Margo Normannianus*, diss. Fragm. 62. Præfat. Lect. Academ. sub finem: itemque *Bartholinus* de legendis libris dissertat. II. p. 114. de *Mentelio* autem sub Tilebomeni persona latente videsis *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 83. *Colomesii* Melanges Historiques p. 51. *Baillet* liste des Aut. deguisez p. 607.

(2699) *Friderici* TILIOBROGÆ nomine assumsit *Fridericus* LINDEBROGIUS in editione *Poematum Papirii* Statii Anno 1600. Paris. in 4to. publicata & Corollario ejus ibidem biennio post excuso. Hucusque *Symbola Elcnsburgo Molleriana*.

(2700) *Gulielmus de* TILIO NEMORE, cujus extant *in Constitutiones Provinciales* Commentarii edit. Anno 1430. recus. Londin. 1557. 8vo. vero nomine est *Gulielmus* LYNDEWODE, docente Th. *Hydeo* Cat. Bibl. Bodl. p. 416. col. b.

TIMAURUS v. supra *Antiates*.

(2701) TIMANDRE: *Jean* SIRMOND. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 607.

(2702) TIMOCRATE: N - - LARROQUE le Jeune, Douteux. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 607.

(2703) TIMOPHILE, *Thierry* de: *Frantois* d'AMBOISE. *Baillet* liste des Auteurs deg. p. 607.

(2704) TIMOTHEI *Adversus Avaritiam*, sive, *Quis dives salvus*, *Commentarii in Salviani libros*

IV. de Ecclesia, Joanni THEODORICO *Macherentino* Jesuitæ vindicantur, in Catalogo scriptorum Societatis Jesu, *Alegambet* pag. 176. cujus testimonio nititur *Valer. Andreæ* Biblioth. Belg. p. 571. adde *Fr. Sweertium* p. 477.

Aut potius hoc ita intelligi volunt Auctores citati ut libri IV. *illi* quos sub *Timothei* nomine a *Salviano Massilienſi* ad Ecclesiam Catholicam scripti sunt; Commentariis Illustrati sint a JOANNE THEODORICO *Macherentino*, cum sub *Timothei* persona Salvinianum agnoscant *Miræus* Biblioth Ecclesiast. pag. 64. *Olearius* Abac. Patrolog. pag. 422. *Prideaux* Oratione IX. §. II. pag 82. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastique tom. IV. pag 217. cujus Pseudonymiæ rationes ex ipsius *Salviani* ad Salonium epistola, explicat *Bailletus* Parte II. des Auteurs deguisez c. IX. p. 188. 189. hac Occasione simul notans libros hos Salviani à non nullis TIMOTHEO Episcopo Ephesino, S. Pauli Discipulo malè adscriptos: adde etiam Antonium *Reiserum* in der Vorerinnerung von den Uhrsachen ohne Uhrsachen an Pater Otto & *Acta Erudit. Lipsi.* Supplem. tom. II pag. 422. Ipsa verba Salviani nobis à Domino *Reukio* ex *Gretseri* de Jure prohib. libr. cap. IV. communicata hæc sunt: cur in titulo libellorum non sit nomen Auctoris licet una sit caula maxima, multæ tamen, ut reor, esse potuerunt. Ac prima illa veniens à mandato Dei, quo præcipimur vitare omnibus modis terrestris gloriæ vanitatem ne dum humanæ laudis aurulam quærimus, præmium coeleste perdamus.

TIMOTHEUS v. *Christianus.*

(2705) TIREL *Darinel de*: *Gillet* BOILEAU. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 607.

(2706) TIRELLI, *Alberto*: *Pierre Paul* CARAVAGGIO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 607.

(2797) TIRONI *Liberto Ciceronis* adscritum *de Memoria* librum, particulam potius decerptam ex IV. *Rhetor.* Ciceronis sibi videri asserit *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 15.

(2708) TIRONIS Literarii *Multæ Multæ*, Apologeticon edit. Florent. 1638. 4to Auctorem habet Gio: NARDI Florentinum Medicum, docente *la Visiera Alzata* Pentecostes num. XLVII. p. 133.

Placidus de TITIS v. *Didacus Prittus.*

(2709) TITO BOSTRENSI Episcopo Seculo IV. celebri tributos *Commentarios in Lucam & Matthæum* eidem abjudicat *Bellarminus* apud *Miræum* Biblioth. Eccles. p 30. *Gerhardum* Patrolog. p 242. 243. & cum eo *du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. II p. 129. (b) itemque *Cave* Histor. Literar Scriptorum Ecclesiast. p. 128. Adde *Acta Erud Lipsiens.* 1693. p. 460. JUNIORI autem TITO BOSTRENSI illos vindicat ex *Dorschæo Olearius* Abaci Patrolog. p. 459.

(2710) TITUS de MOLDAVIE: MAMOUT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 607.

TOASCIO v. *Modero.*

(2711) TOBIÆ liber duos, si non tres, scriptores forte habuit: Patrem Tobiam ad cap. XII. filium, ad capitis XV. partem. Postremi duo ejusdem versiculi, ab alia manu, forte nepotis, sunt adjecti. videatur late *Frossen.* in Disquisition. Biblicis pag. 522. add. *Hotting.* in Thesaur. lib. I. Sect. 3. quæst. 7 pag. 250. verba sunt Excellmi Syndici von *Maestricht.*

(2711. α) TOBIAS Hebraicus à *Paulo* FAGIO ex Judæo Protestantium religioni addicto, confictus esse scribitur, a *Th. Raynand* p. m. 563. & *Cornel. à Lapide* in præludiis Epistolæ ad Hebræos n. 8. alii a *Sebast.* MUNSTERO volunt translationem factam. Qua de re locus est *Hottingeri Philol.* sacr. lib. 2. cap. 2. sect. 1. ex Zemach. Dav. Par. 2. pag. 10. ita se habens. *Scito etiam Tobiam, qui in manibus nostris lingua reperitur Hebræa, translatum esse ex lingua latina in linguam Hebraam per* Sebastianum Münsterum; falsum hoc est, nam editus primo Constantinopoli, deinde demum a Münstero cum versione: interim, quod tamen ante fieri debuit, ex Latino in Hebræum à Christiano aliquo esse translatum non inficiamur, vide Humf. contr. Jes. t. 3. pag. 234. nam & ego omnes habeo libros Apocryphos Mss. ex vulgata Latina traductos *Basileæ ante annos circiter centum, id quod facile intelliges ex stylo libri, in balbutie laborum eius, ita ut quilibet sapiens primo statim intuitu observare possit, authorem ejus non fuisse ex Israelitis. Sed & res gesta narratio, quantum ego judico, corrupta est, propterea quod plena sit laudificationum & rerum insolentium.* Vide etiam *Schalsch. hakk.* pag. 99. 6. & *Galatinum* arc. pag. 11. R. D. *Gans.* & auctor. lib. *Juch.* pag. 136. tempore Ezechiæ Regis Judæ vixisse eum tradit: Alii tempore capitvitatis Babylonicæ, *Schalsh.* loc. cit. adde *Jo. Gerhard.* Exegel. S. Script. l. 1. n. 180. p. 181.

In Salmanasaris tempora eum rejicit Auctor *du Journal des Savans* de l'année 1688. Historiamque de eo extantem ab ipso inchoatam, à filio autem continuatam conjectat pag. 411. 452. Quæ tamen sententia parum verisimilis est *Valemont.* Elem. de l' Histoire tom. II. pag. 53. titulo XVII. Adde Deckher. de Adesp. pag. 35. Amplissimus Præsul Dr. Diecmannus hic annotat ad præludia Epist. ad Hebr. substituendo Comm. in Epistol. Paul. pag. 832. b. sequentia, quæ sub (a) exhibemus.

(a) Notæ Marginales Diecmanniana: *Unius folii tantum ista Corn. à* Lapide *in Epist. ad Hebr. prolegomena sunt, quæ præludii potius, quam præludiorum nomen merentur, etsi ne eo quidem, quod* Raynaudus *adhibuit, Concilium utatur. Ad allegatum ex* Zemach *ita scribit: ex R. Dav. Gantz. zemach &c. addens: Extat hic locus etiam in Latina editione hujus libri, quam Guil. Henr.* Vorstius *Lugd. Bat. a. 1644. 4. cum observationibus emisit. pag. 170. Quem locum*

locum sine Censura à Voroſtio *praetermiſſum mivor. Caſtigavit tamen ineptientis Rabbini vanum judicium ex merito* Huetius *Demonſtr. Evang. pag. 362. &* Munſterum *vindicavit. Adde ex noſtris Jab.* Saubertum. *Oper. Poſtumor. pag. 102. Quo ipſe quoque* Fagius, *à Raynaudi & Corn. à Lapide calumnia ſatis liberatur. (Tum ad finem hæc addit:)* Librum Tobiæ, *quem cum verſione Latina ex Notis Seb.* Munſterus *edidit, & operi ſuo Grammatico Baſileæ Anno 1563. excuſo adjecit, Hebraicum à Judæis Conſtantinopolitanis ſuppeditatum eſſe, vel ipſe titulus indicat, & ejus exemplar, ſe Memmingæ ab Oſualdo* Schreckenfuchſio *acceptiſſe*, Munſterus *in præf. Operis Gramm. & Tobiæ profitetur. Hebraicum Judæorum Conſtantinopolitanorum textum pro indubitato* Tobiæ *& Originali, ut dicimus, habet doctiſſimus Job.* Gregorius *Operum Anglicorum Lond 1671. 4. ed. præf. fol. 4: a. & P. 1. 3 C. pag. 12. qui etiam ad Judæorum Conſtantinopolitanorum à Paulo Fagio translatum & editum exemplar provocat.* Quem textum Fagianum, mihi nondum viſum, *alium eſſe à Munſteriano, & utrumque immane quantum tum ab invicem, tum à verſione Latina* Hieronymi, *tum maxime à verſione Græca & Syriaca in Bibliis Polyglottis diſtare, nuper Anton.* van Dale *de Orig. & progr. Idolol. & Superſtit. p. 157. 158. annotavit. Hebræum Tobiæ MS. exemplar ſe ab* Huetio *aliquando habuiſſe*, Bochartus *Hierozoic. P. 2. l. 5. C. 14. p. 749. refert, quod tertium eſſe, & ad Munſteri propius, quam Fagii exemplar accedere, ipſe* Huetius *Demonſtr. Evangel. Prop. IV. pag. 362. edit. nov. Lipſ. refert, nec tantam inter Munſterianum & Fagianum diſſenſionem, quantam citatus van Dale jactat, quin potius è contrario maximam affinitatem agnoſcit.*

TOLDARO v. *Conchetta.*

TOLETANUS v. *Julianus.*

(2712) Jacobi Philippi TOMASINI Patavini *Illuſtrium Virorum Elogia*, Patavii 1630. in 4. De eo libro *Colomeſius* dans ſon Recueil de Particularitez pag. 109. ita ſentit. *M.* Voſſius *m'a dit que* Jean RHODIUS, *autor du Traité de Acia, diſoit hautement à Padoüe, qu'il avoit fait les Eloges des hommes illuſtres, que* Tomaſinus a publiez *ſous ſon nom: Et que ce tuy-ci eſtoit devenu Evesque, il luy en avoit toute l'obligation:* id eſt, *Dominus Voſſius* (Iſaacus) *mihi dixit*, Johannem Rhodium *auctorem Tractatus de Acia palam dicere Patavii, ſe feciſſe* Elogia hominum Illuſtrium, *quæ* Tomaſinus *ſub nomine ſuo publicavit. Et eundem, quod Epiſcopus ſit factus, hoc totum ipſi debere.*

Idem docet *Wittenius* in Diario ſuo Biographico ad d. 14. Februarii Anni 1659. & *Almeloveen* in Syllabo Plagiariorum p. 41. quod ad omnia *Tomaſini* Scripta ex *Hofmanni* Epiſtola ad Reineſium p. 57. & 377. ac ex alia ad Richterum pag. 254 extendunt in transmiſſis Symbolis Clariſſimi Viri Dominus *Rauſchius*, Dominus M. *Junckherus* & Dnus M. *Tenzelius*. Quamquam, ut addit poſterior, *Tomaſinus* ipſe in Epiſtola ad Hofmannum, quæ inter Epiſtolas Richterianas pag. 566. extat, ſibi tribuit librum *de Bibliothecis Patavinis*, pro more Graculorum Æſopicorum. Idem occaſione recenſitæ *Fabri* Decadis Decadum in denen Monatlichen Unterredungen 1689. p. 1233. incultat *Tenzelius* (a) moderatius tamen hoc *Bartholinus* diſſertat. Il de legendis libris p. 44. judicat de *Tomaſino*, Scripta eidem ſua relinquens, ſed limam eis à *Rhodio* adhibitam ſubinde ſuſtinens. (b) Extant autem penes me ſub Jacobi *Tomaſini* Patavini nomine

(I) *Petrarcha Redivivus*, integram Poëtæ celeberrimi Vitam exhibens Patav. 1601. Typis Pauli Frambotti Bibliopolæ in 4to Continens capita XXVI. adjecta in fine eadem Vita ex aliis auctoribus pag. 270. ſuperaddito Syllabo nominum & rerum Indice.

(II) *Illuſtrium Virorum Elogia* Iconibus exornata, Patavii apud Donatum Paſquardum & Socium 1630. in 4to pag. 373. præmiſſo non tantum Illuſtrium Virorum, laudatorum in Opere, Indice, ſed & in fine addito Nominum Proprio-rum, itemque Locorum Syllabo.

(III) *Parnaſſus Euganeus* ſive de Scriptoribus ac Literatis hujus ævi Claris. Patavii Typis Sebaſtiani Sardi 1647. in 4to Accedit Index eorum qui Elogia condidere. Paginæ in univerſum ſunt 46.

(IV) *Livius Patavinus*, Patavii apud Variſum de Variſiis 1632. 4to paginis conſtans 88. cum Duplici indice Auctorum & Rerum.

(V) *De Donariis* ac Tabellis Votivis, Patavii 1654. in 4to capitibus XLIV. quorum index operi præmiſſus eſt. Diſtinctus eſt liber pagg. 250. cum Syllabis copioſiſſimis.

(VI) Manus Æneæ Cecropii Votum referentis Dilucidatio, Patavii Typis Sebaſtiani Sandi 1649. 4to. Capita habens Sex, paginas autem 34.

(VII) *Marci Antonii Peregrini* J. Cti D. Marci Equitis, Sereniſſimæ Reip. Venetæ à Conſiliis, & in celeberrimo Gymnaſio Patavino Juris Canonici Profeſſoris Primarii *vita*, Patavii apud Paulum Frambottum 1636. 4to conſtans paginis 80.

IIX. De *Teſſeris Hoſpitalitatis* Liber Singularis Utini ex Typographia Nicolai Schiratti 1647. diſtinctus Capitibus XXXII. quorum Index cum duplici alio, Scriptorum nempe & Rerum ac Verborum præmiſſus eſt. Paginæ omnino ſunt 151. additis in fine erratis. *Annotata Diecmanniana* (c) ſequentia exhibemus.

(a) Monatliche Unterredungen Ao. 1689. p. 1233. 1234.

Aber *Num. XXI.* hat der *Auctor* drey *notable exempel* von Büchern / die unter frembden Nahmen heraus kommen. Den deß *Funccii Chronologie* ſoll *Andreas Oſiander* gemacht haben / *Nicolai Cragii* Buch *de Republica Lacedæmoniorum Cujacius*, wiewol es *Ernſtius* wiederſtreitet und deß *Thomaſini Elogia Joannes Rhodius*. Das letzte von *Rhodio* iſt mehr als zu wahr / redete Herr *Antoni* dazu / nicht nur von denen *Elogiis*, ſondern auch von andern unter *Thomaſini* Nahmen ans Licht gekommenen Schriften / und hat es der be-

rühmte *Medicus* zu Altdorff / *Caſpar Hofmannus*, nicht nur an *Reineſium* überſchrieben / wie aus denen unter ihnen gewechſelten Schreiben *pag. 57. & 377.* zu ſehen / ſondern auch an *Georgium Richterum*, wie aus den *Epiſtolis Richterianis pag. 254.* erſcheinet. Vielleicht hat es dem *Rhodio* etwas eingetragen / begegnete Herr *Leonhard*, ſonſt würde er wohl unter ſeinem eigenen Nahmen geſchrieben haben. Im übrigen hat unſer *Auctor* viel *remarquable* Dinge von *Caſtellione num. 25.* vom *Trajano Boccalino* und *Eberto num. 26.* vom *Scioppio num. 31.* von *Thuano num. 30.* auffgezeichnet / da er denn *num. 31.* aus *Hofmanni* Epiſteln gleichfalls anführet / was der Herr von *Rhodio* jetzo geſaget.

(b) Th. Bartholini Diſſert. II. de Legendis libris p. 44.

Reverendi Tomaſini manes ledunt, qui operum variorum famam cum Rhodio noſtro partiuntur. Limam ſubinde illis à Rhodio adhibitam non ignoramus, & ſi forſan loca Auctorum deſiderarentur, pro amicitia, quæ utrique interceſſit maxima, ſicut inter doctos fieri ſolet, communicata, utriuque amicus teſtari bona fide debeo. Nec aliud hujus modeſtia & ſueta longo ſcribendi uſu penna ſuadet.

(c) Notæ Diecmanniæ Marginales.

Non hujus modo, ſed & aliorum, Thomaſini *nomine editorum librorum auctorem doctiſſ.* Rhodium *eſſe habitum, ex B. Jo. Andrea* Boſio *ante 30. annos me accepiſſe probe memini, qui etiam Thomaſinum coram alloquentes, eruditionem, libris ejus editis reſpondentem in eo reperire non potuiſſe referebat. Adde, quæ ex* Hofmanni *ad Reineſium Epiſtolis Jo. Alb.* Faber *in Dec. Decad. n. 31. attulit. Leo* Allatius *tamen de Eccleſiaſt. Occid. atque Orient. perpet. Conſenſu l. 3. c. 7. pag. 992. Tomaſinum monumentis editis celeberrimum, ſcientiarum, pietatis & virtutis præſidio munitiſſimum prædicat.*

TONANTIUS v. *Madianus.*

(2713) TONSO DA *Burden*: *Jules Cesar* SCALIGER. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 607.

TORBIZIUS *Cleon* vide ſupra.

(2714) *Pietro Paulo* TORELLI da *Urbino* quod ſit Il P. M. F. SANTI MARIALES docet me la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXXXVII. hunc in modum:

LXXXVII. PIETRO PAULO TORELLI da Urbino.

Strauaganze nouamente ſeguite nel Chriſtianiſſimo Regno di Francia ouero Eccesſi del Policismo, Colla Regolatione di Lodouico IX. Rè di Francia, e d'Errico II. d' Ingilterra. Modernamente impugnate dall'Aſſerto Parlamento di Parigi nel Libro intitolato Della *Sourana Giuriſditione* del Rè ſopra la Politia della Chieſa: colle Contrariſpoſte del Cau. *Pietro Paolo Torelli* da Urbino. Alla ſincera pietà di chi gouerna. In Colonia per Gio Tinchio M. DC. XLVI. in 4.

Il Nome, e Cognome ſono hipobolimei, e ſotto d'eſſi ſta Maſcherato il P. M. F. *Santi Mariales* per cagione del quale fù coſtretto a fuggirſi da Venetia, ed a ricourarſi a Milano, non ſenza ſuo ſcommodo, per non incontrare nella diſgratia ſucceduta al P. *Macedo* d'eſſer rinſerrato ſotto li Piombi ò in più infelice camerotto.

(2715.) TOMER, *Joſeph*: Raimond DALMAU DE ROCCABERTI. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 607.

(2716) *Joannes* TORASIUS *Aquilovicanus*, vel TOSARIUS inverſo nomine eſt *Joannes* SARTORIUS. Verba ſunt indicis librorum Prohibitorum Romani Anni 1667. p. 71. adde pag. 128. nec ulterius, quid ſub hoc nomine perſonato ſcripti prodierit, quicquam occurrit. At *Flensburgo Molleriana Symbola* ſub eo editas *Paraphraſes in omnes Prophetas Majores & minores* Baſil. apud Oporin. in fol. quas ſub *Sartorii* nomine quidem citant *Simlerus* p. 413. col. a. & *Friſius* pag. 494. col. a. nulla tamen Toraſii aut *Toſarii* mentione facta. Contra ſub *Toſani* nomine allegantur ab *Hyde* Biblioth. Bodlej. poſt. N. p. 208. qui Sartorii non meminit.

TORQUATUS v. *Boëthius.*

TORRUS v. *Aſcanius.*

(2717) Matthæi TORTI, Theologi Papienſis *Reſponſio ad Librum, inſcriptum Triplici nodo Triplex Cuneus* Colon. ſumptibus Bernh. Gualth. 1608. in 8. *Cardinalis* BELLARMINI eſt. De hoc libro *Iſ. Caſaubonus* Appendicis Epiſtola 106. pag. m. 833. ita ſcribit: *Vidimus hic nuper librum à* Torto *quodam ſcriptum, adverſus Libellum gravisſimum & ſummæ pietatis de* Triplici nodo &c. *Nunc omnes boni reſponſum ex eadem officina expectant.* Vide plura in *Anonymis ſupra* num. 116. 117. Extat ſub eodem nomine *Admonitio pia & ſincera ad ſubditos Dominii Veneti*, qua reſpondetur Epiſtolæ Joannis *Baptiſtæ Palmerii*, *Pſeudo-Eremitæ*, Italica, & ex Italico etiam Latina deinde facta Colon. 1607. in 8.

Confirmant hæc *Lancellott, Tortura Torti* l. p. 204. *Hyde* catal. Biblioth. Bodlej. poſt N. p. 208. col. a. *Sagittarius* Introduct. in Hiſtor. Eccleſiaſt. p. 724. & *Deckherr*, de Scriptis Adeſpotis pag. 92. v. *Anonymos* Tit. *Triplici* nodo *triplex Cuneus*, & addita *Diecmanniana*, quæ hic adnotata ſub (a) exhibemus. & Maſtrichtiana ſub (b)

(a) Margo Diecmannianus

Sub Matthæi Torti, *ſui familiaris nomine* Bellarminum *iſtum librum ſcripſiſſe, refert* Antitortor Bellarminatus, *Ingolſtad. 1611. 4. impreſſus, in Præf. ad Lect. Extat in Raccolta (titulum notavi ſupra p. 14.) Tom. II. p. 111. ſeqq. hæc Epiſtola* Palmerii *Italica & p. 121. ſeqq. Aviſo alli Sudditi del Dominico Veneziano, al* Matthæo Torti, *Sacerdote & Theologo da Pavia, ſopra d' una lettera di Frate Gio. Battiſta Palmieri ſinto Romito.*

(b)

(b) Marginalia Maſtrichtiana.

De hoc Torto, *quem pro* Bellarmino *habet, vide prafationem Regis Anglia Jacobi pramiſſa Apologia pro Juramento fidelit. mihi pag. 19. 20. & ſeqq. item pag. 175.* Oomius *in Diſſert. pramiſſa praxi Theologia; ubi facinus Clementis parricida eum hoc in tractatu laudaſſe refert. Adde &* Hartnaccium *in Deduct. adverſ. Jeſuit. p. 182.*

(2718) *Philippi* TOSÆ nomine ſcripſit *Antonius* POSSEVINUS, Jeſuita Italus, *Epiſtolam ad Genevenſes de Actis Apoſtolorum*, monente *Sotvello* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 82. col. a. adde *Witten.* Diar. Biograph. anno 1611. ad d. 26. Februar.

TOSCO v. *Partenio.*

(2719) TOUR, *le Sieur de la: Guillaume* le ROY. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 608.

(2720) TOURELLE, *le Sieur de la:* TOUSSAINS des MARES douteux. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 608.

(2721) Qui *Zanbella* de TOURNES nomine extat in Hiſpania liber *de ratione Vivendi*, *Iſaaci* MENDOZÆ eſſe videtur Hermanno *Conringio* procœmii tractatus de Rebusp. totius Orbis. n. XXI. qui extat Tom. I. Theſauri Rerump. *Oldenburgeri* p. 59.

(2722) TRAJANUS v. BOCCALINUS.

(2723) TRANQUILLUS, *Hortenſius: Jeremie* LAUDO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 608.

TRANSALPINUS v. *Franalpinus.*

TRANSYLVANIÆ MINISTRI v. *Sarmatia.*

(2724) *Imaoſchi* TRAWKNADI *Speculum Regnorum Suecia.* Sued. Scriptum Morale 1645. conſignatum neſcio an editum, eſt *Joachimi* DANKWARTI transpoſitis Elementis. *Huetij, Symbola Normanniana.*

TREBELLIUS v. *Theodoſius.*

(2725) TREBONIANUS *Laſſius de Seſterfurt* Pſeudojubilæum contra D. *Hunnium* A. 1603. edidit. Sed 1603. primo folio mutato ſub nomine JUSTI BARONII eundem libellum produxit. Conſilior. Wittenberg. Part. IV. 20. Hæc *Symbola Sperlingiana.*

(2726) *Emanuel* TREMELLIUS an ſit auc *Guido* FABER potius Auctor N. T. Verſionis Syriaco-Latinæ diu diſquiſitum eſt? diverſas tamen horum Verſiones & adeo non confundendas perhibet *Teiſſier* Tom. I. des Eloges des hommes ſavans p. 499. adde *Hottingeri* Biblioth. p. 167 vide & quæ *ſupra* in *Speculario* monuimus huc pertinentia.

(2727) TREMBECIUS, *Joannes: Jacques* RINIEWICKY. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 608.

TREVUS v. *Perſius.*

(2728) *Hyppolyti* a TREYSBACH Quæſtiones von der Reichs-Städte Privilegien Seſſion und Præcedenz. Tubingæ 1644. in Quarto *Caſpare* LERCH a DURMSTEIN a multis adſcriptæ, inter quos eſt Cl. *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis p. 169. ab aliis *Johanni Conrado* KREIDENMANNO tributæ: ut idem notat loc. cit. & cum *Baillet* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 608. *Knipſchildio* ex *Mauritii* diſſertat. de Nobilit. §. 29. & *Schwedero* de J. Publ Part. Spec. Sect. 2. c. 18. §. 13. p. 989. docent *Symbola* & literæ Eruditiſſimorum Virorum Domini D. *Thurmanni*, D. L. *Schröteringii* & Domini L. *Poſtelii.*

(2729) TRIACARO, *Anello, Troile* LANCETTA. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 608.

(2730) TRIBANDER, *Laurentius: Laurentius* STEGMANNUS *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 608.

(2731) *Hadriani* TRIBUDENII, Ottenſteinenſis, Poëtæ Laureati nomine editum Poëma *Thaumaſticum*, Poëtarum Energiam & miſeriam delineans, in quo ſingulæ voces à litera P. incipiunt. Hamburgi Anno 1609. in 4to. Fœtum hunc eſſe *Hadriani* à MYNSICHT Medic. D. Com. Palatini Cæs. Brunſvic. & Luneb. Saxon. item inferioris Archiatri, qui & Poeta L. C. fuit, conjectat Symbola *Mollero-Fleusburgenſis.* Et omnino hunc Hadrianum de *Mynſicht* alias quoque nominatum *Tribudenium*, obſervat quoque Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 477. col. b. de memorato tamen Poemate plane ſilens. *Mercklin* autem in Lindenio Renovato & Scriptum hoc & fictum nomen reticuit.

(2732) *Demetri* TRICLINII *Scholia Pindarica* THOMÆ MAGISTRO ex MSto reſtituit *Gulielmus Canterus* Novarum Lectionum Lib. III. c. XVII. p. 181.

(2733) TRIGNY, le *Sieur de: Antoine* ARNAUD, & *Claude* LANCELOT. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 608.

(2734) TRIPEO *Sorſi* Quæ ſub hoc nomine perſonato prodierunt Mediol. 1652. in 4to *Obſervationes, Pietro* ROSSI, DI SARZANA, aſſeruntur nella *Viſiera Alzata* Pentecoſtes n. XLIX. pag. 533. & 534.

V. & *Baillet* l. c. pag. 602.

(2735) *Georgii* TRISAROLI *Diſcuſſio Ca-*

lumniæ quam adversus Sigismundum III. Poloniæ Regem, pro Caroli, Sudermanniæ Ducis, Perduellione Legatus ejus Joh. Strytte ad M. Britanniæ Regem habuit 1610. 4to. quæ ex indicio *Symbolæ Junkerianæ* ita extant in *Catalogo Bibliothecæ Thuanæ à Quetellio* concinnato Part. I. pag. 438. est Petri BORASTI, ut in Anonymis num. 1173. *a.* jam innuimus.

(2736) *Francisci Ferdinandi* à TROILO Equitis Hierosolymitani, fictum nomen præfert *Itinerarium Palæstinæ*, vernaculo sermone editum, cujus Compilatorem M. J. *Valentinum* MERBIZIUM, (Scholæ, ni fallar Dresdensis Præceptorem, facit *Hartnaccius* im Bedencken von Einrichtung der Teutschen Historie pag. 26. 27. memorante Symbola *Flensburgo Molleriana*.

(2737) TROTULA, cujus extat liber *cunnaarum Ægritudinum Mulierbium*, quomodo ex EROTE Juliæ liberto factus sit, docet *Frisius* Bibliothecæ Gesner. pag. 220. itemque *Fabricius* Append. ad Biblioth. Latin. 155. adde *Merclin.* Linden. Renovat ip. 1030. col. b. & *Hyde* Catal. Bibl. Bodlej. p. 232. col. a.

TUBAL v. *Holophernes.*

(2738) TUBERO, *Oratius*: *Français* de la MOTTE LE VAYER. *Baillet* liste des Auteurs de qui vise pag. 608. & *Bayle* dictionaire Tom. 2. p. 1194.

TUBERTUS v. *Holophernes.*

TURCIUS RUFIUS v. supra *Asterius.*

(2739) *Nicodemi* TURLUPINI de TURLUPINIS *Anti-Choppinus* fœtus est *Johannis* HOTMANNI *Domini de Villiers*, ut fusè docent les *Satyres Personnelles* Tom. II. pag. 118. 119. sqq. quæ debentur *Bailleto*, quem & vide id firmantem, in Catalogo des Auteurs deguisez p. 608. & *Baile* Dictionaire Tom. 2. p. 139.

(2740) *Joannes* TUROCIUS sive TUROCENSIS falso creditur Auctor Partis Primæ & Secundæ Operis istius, quod sub titulo *Chronicæ Hungarorum* ab ipso editum est; cum omnia quæ in eo continentur mutuata sint ex ANONYMI CODICE, qui MStus extat in Biblioth. Cæsarea Vindobonensi, memorante *Lambecio* Diar. Sacri Cellens. Itinerib. p. 61. (a)

(a) Petri Lambecii Diarium Sacri itin. Cellens. pag. 61.

Persuasissimum etiam habeo, Historiam vitæ Regis Ludovici, a Johanne Archidiacono de Kykullen *compositam*, *quam* Joannes Turocensis *edidit, non esse integrum, sed abbreviatam tantum & æque interpolatam, quàm sunt prima & secunda pars ejusdem Syntagmatis* Turociani, *quæ res gestas Hungarorum ab origine gentis usq; ad ad annum Christi millesimum trecentesimum quadragesimum secundum, seu mortem Regis Caroli, Patris Regis Ludovici complectuntur. Falso quippe hactenus à quibusdam creditum est*, Joannem Turocium *sive* Turocensem, *qui sub Rege* Matthia Corvino *potissimum floruit*, *Operis istius, quod sub titulo* Chronicæ Hungarorum *edidit*, *partem* primam & secundam *suo marte & suopte ingenio conscripsisse. Contrarium enim demonstrat* Augustissima Bibliotheca Cæsarea Vindobonensis, *utpote in qua etiam nunc adservatur antiquus Anonymi cujusdam Autoris Codex membranaceus MStus in folio, inter Historicos Latinos MStos quadringentesimus quinquagesimus sextus, scriptus Anno millesimo trecentesimo quinquagesimo octavo, & spectatu dignissimis inauratis picturis exornatus, ex quo Joannes Turocensis omnia, quæ duabus illis prioribus partibus continentur, partim simpliciter, partim interpolate mutuatus est.*

TRISMEGISTUS v. *Hermes.*

(2741) *Joh.* TURPINI vel TULPINI & TILPINI, Archiepiscopi Rhemensis nomine qui prostat liber *quomodo Carolus M. Rex Francorum acquisivit Hispaniam*, ut ut à *Calixto* Papa declaratus sit authenticus apud *Vossium* de Historicis Latinis I. II. cap. XXXII. pag. 299. Huic tamen itemque *Miræo* Biblioth. Eccles. pag. 226. ob ineptitudinem styli aliasque causas videtur supposititius, ROBERTO Monacho Rhemensi potius adscribendus, Judicio *Deckherri* de Scriptis Adespotis pag. 236. 237. quod tamen dubium videtur *Bailleto* in Indiculo des Auteurs deguisez p. 608.

TURPIO Urbevetanus v. *Felix.*

(2742) *Gratiani* TURPIONIS Gerapolensis nomine quæ prodiit primum in lucem Gerapoli an. 1561. 4to *Justificationis nostræ per Christum Synopsis*, eadem Racoviæ an. 1611. sub veri Auctoris *Fausti* SOCINI nomine recusa est: docente *Sandio* Bibliothecæ Antitrinitariorum p. 72. & 73. ubi contenta libri addit hunc in modum:

Invenitur autem in hoc libro.

1. *Synopsis prima justificationis nostræ per Christum & Altera Synopsis Justificationis nostræ coram Deo.*
2. *Theses de Justificatione.*
3. *De Justificatione Dialogus NN. cum F. Socini notis.*
4. *Fragmenta de Justificatione.*
5. *De Fide & operibus, quod attinet ad Justificationem nostram: ex Italicis literis ad Clarissimum Virum.*
6. *Theses de causa & fundamento in ipso homine, ejus fide in DEum, qua homines justificari, sacræ literæ testantur.*

TURQUET v. *Mayerne.*

(2743) TURRIANUS Veketi, cujus extat *compendium Meditationum Ludovici de Ponte*, Antverp. 1628. quod sit *Theodoro* KIEVIT, Jesuita Antverpiensis, testem exhibeo *Allegamben* p. 430 hoc solo nomine scriptoribus Jesuitis accensen-

censentem eum, quem *Valerius Andreas* & *Fr Sweertius* tacent.

Alegamben repetit *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 755. col. a. sub finem. Addit vero *Diecmannianus Margo*: Lepide in hanc *Kievit* in *Vikeri* mutationem jocatur Dav. *Guilbertus* Theol. Pract. l. I. c. 3. p. 29. his verbis: *Het Catholyck Memory-boeck by een vergadert dor Turano Vekiti, Doctor, in* beyde Rechten (die andes te Rotterdam bekent is met den nam van *Arnout Kievit*, dat hy, also vreemdeluck als sijns naems beschaemt synde, van vreese so sommighe meenen, dat men, syne argumenten so redelyck soude schatten, als het dier dar hy den naam van draeght) ghedruckt tot Loven in't Jaer 1634. &c. Hæc *Gailbertus*. Hinc apparet I. hujus hominis verum nomen Belgice sonare *Arnoue* (non ut Alegambe exprimit Theodorus) *Kievit*, ascititium autem, quod ex priori per purum *anagramma* nascitur, *Turano* (quod *Alegambe* in Turrianum mutavit) *Vekiti*. 2. illum non Jesuitam, sed utriusque Juris Doctorem fuisse, 3. Præter laudatum ab Alegambio librum, adhucalium, *Het Catholyck Memoryboeck* ab hoc homine, sub ficto *Vekiti* nomine scriptum esse.

(2743. *a*) TURSELINUS quomodo per plagium sibi adscripserit STEWECHII opus de particulis, docet *Symbola Mastrichtiana* ex *Oomii* Dissert. de praxi Theol. p. 465. a.

TUSCUS v. *Gratianus*.

(2744) TYBURCE, *Maistre*: *Jean* d'ABONDANCE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 608.

(2745) *Petri* TYPOGRAPHI sub persona scripsisse se de *Henrici Valesii* libris pauca, asserit ipse *Hadrianus* VALESIUS statim initio libri de Vita Henrici Valesii, quæ extat in *Bateffianis* p. 719.

(2746) Ad TYRRHENUM inscriptæ Epistolæ *Nicii*, vere ad FABIUM CHIGIUM scriptæ sunt, indicante *Ferrario* Prolusione 20. Hæc *Symbola Schraderiana*.

TYRSUS v. *Molina*.

(2747) *Joannis* TZETZÆ nomine quæ extant *Antiqua Græca in Hesiodi Theogoniam Scholia*, non ejus solius sed DIVERSORUM VETUSTISSIMORUM AUCTORUM esse docentur à *Lambecio* Bibli. Cæsar l. VII. pag. 233. Constanter tamen Johanni *Tzetzæ* adscribuntur a *Mireo* Bibl. Eccles. pag. 244. & *Frisio* Biblioth. *Gesner*. pag. 506. docente ea impressa Basil. apud Joh. Oporinum 1543. una cum Textu Hesiodi Græco & interpretatione Latina ab Verbum &c. adde *Hydei* Catalog. Bibli. Bodlej. post. N. p. 216. col. b.

** * **
* *

V.

VACALERIO v. *Gavarda*.

(2748) *Notoniano* VADIN, quod reducto *Anagrammate* sit *Antonio* NAUDINO docet la Visiera Alzata Hecatostes num. XIV.

(2749) VADISCUS: *Huldric* HUTTEN. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 609.

VAILLANT v. *Benoist*.

De VALENTIA v. *Luisius*.

(2750) Ventura de VALENTIIS auctor *Parthenii Litigiosi*, quod sit *Georgius*, sive *Jurgen* WINTHER, Editio Argentoratensis 1624. 4. testatur, ubi hæredes ejus dedicationi subscripserunt, v. *Burgold*. ad Instr. Pacis, part. 1. p. 309. & part. 2. p. 208. qui *Prudentissimum & Gravissimum Scriptorem eum* ex merito vocat. Adde Dn. *Geuler*. dec. 3. n. 4.

Jureconsultum hunc, S. Palatii Comitem, Equitem Auratum & Illustrissimorum Pomeraniæ Ducum Consiliarium *Georgium Valentinum* WINTHERUM vocant *Witten*. Diar. Biograph. anno 1623. & *Deckh*. de Scriptis Adespotis pag. 226. cujus judicium de ipso scripto à *Burgoldensis* sententia plane discrepat. In editione 1618. addita sunt Opusculo huic Gratulatoria Carmina Eberhardi a *Weihe*, Christoph. *Besoldi*, Georgii *Remi*, Thomæ *Lindemanni*, Jac. *Treveri* &c.

VALENTINUS v. *Basilius*.

(2751) *Gyprianide* VALERIA nomen quæ præfert *Versio Novi Testamenti Hispanica*, *Casiodoro* REYNA accepta referenda potius videtur *Richardo Simoni* Histor. Criticæ sur les Versiones du Nouveau testament c. XLI. p. 505. quod & ex eo annotant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1690. p. 133. Hunc *Cyprianum* de *Valeria* alias quoque VALERIOLAM dici monet *Hyde* Catal. Biblioth. Bodl. post N. p. 219. col. a. ubi alia ejus scripta recensentur. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca sua Hispania utrumque Scriptorem silentio præteriit.

VALERIANUS v. *Castilionæus*.

(2752) VALERIANO Episcopo Nemburgensi, *ad quem extat S. Anshelmi scriptio de azymo, & de Sacramentorum diversitate, Opus de divinis officiis, cujus initium est*, Ea quæ per anni circulum, *supponit* Thomas Waldensis, *in cujus sententiam plane concedit*

concedit Gabriel Vaſquez 3. p. d. 180. c. 1. *ſed eſt aperta hallucinatio. Nam opus illud de officio, habere* RUPERTUM *autorem, recte alii ſtatuunt, quibus ſubſcripſimus in Syntaxi operum S. Anſelmi, parte prima, eum de libro de ſacr. Altaris - - Quin etiam ipſe Rupertus opus illud agnoſcit ſuum*, lib. 1. *in regulam S. Benedicti, ſub finem, & in ſua ad Pontificem Romanum inſcriptione, operis de Glorificatione Trinitatis, & proceſſione Spiritus Sancti.* Verba ſunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. pag. 157.

VALERIANUS v. *Plinius.*

(2753) VALERII *Accincti* perſonato nomine editam à *Jacobe* PERIZONIO Profeſſore Leidenſe *Epiſtolam ad* P. Franciſcum Barbarum *de noviſſimo ejus Carmine in Scurram literarium* in IV. memorat *Cinelli* nella Biblioteca Volante Scanzia XI. pag. 69. & iterum 113. Eioppoſuit tres *Epiſtolas Petrus Francius* cuiatus *Cinellio* loc. cit. pag. 102. 103. Ad primam reſpondit Perſonatus *Valerius Accinctus* 1696. in 4to. nec cunctabitur ad cæteras neceſſaria regerere, ut fidem facit idem *Cinellius* pag. 113.

VALERIUS v. *Andreas Taxander.*

(2754) VALERIUS Fulvius eſt *Giacomo* CASTELLANO v. Rhod. num. 28. cujus opera ſunt Italica, *Aviſo di Parnaſſo, nel quale ſi racconta la povertà e miſeria, dove è giunta la Republica di Venetia, & il Duca di Savoja, ſcritta da un curioſo Novelliſta Spagnuolo, con alcune annotationi molto importanti, ſopra le coſe che in eſſo ſi contengono per* Valerio Fulvio Savojano, *il tutto tradotto della lingua Spagnuola in queſta noſtra Italiana*, in Antopoli (id eſt Florentiæ) 1621. 4 Item *Caſtigo Eſſemplare de Calunniateri, Aviſo di Parnaſſo di* Valerio Fulvio Savojano, *al Sereniſſimo Duca di Savoya Carolo Emanuele* in Antopoli 1621 in 4.

(2755) VALESIUS v. *Solon.*

(2756) Laurentii VALLÆ nomine *Vitam Franciſci Xaverii* è diverſis auctoribus collectam, Meſſanæ 1605. in 4to publicavit *Bartholomæus* PETRUCCIUS, Jeſuita Siculus, ſcribente *Alegambe* pag. 58.

Et *Sotvello* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 107.

(2757) *Laurentii* VALLÆ de Elegantiis Latinis liber ex OPTIMIS AUCTORIBUS defloratus dicitur *Alexandro ab Alexandro* Genial. dier. lib. VI. cap. IX. ut notant *Jugemens des Savans* to. III. num. 1457. pag. 76. ubi & ſimul ex Voſſio monentur, quæ de Elegantiis pro Pediani labore venditatis ſupra in ASCONIO allegavimus: cui falſa in *Vallam* calumnia eos tribuebant.

(2758) Renati a VALLE *Hyparchus*, ſive *Diſceptatio de religioſo negotiatore*, Francof. 1624. in 8. edita *Theophili* RAYNAUDI ſcriptis annumeratur a *Petro Scavenio* in Deſignatione librorum Bibliothe. Regiæ Danicæ à ſemet additorum, p. 67. *Alegambe* & *Sotvel* hic ſilent.

(2759) *Theodoro* VALLE *da Piperna.* Quod ſub perſonato hoc nomine extat *Chronicon Ordinis Prædicantium Regni Neapolitani*, F. DIONYSIO DA OCCILLIS aſſeritur à *Toppio* Bibliothecæ Neapolit. pag. 71. adde pag. 25. & 131. & *Teiſſerii* Catalogum Auctorum & Bibliothecarum p. 72.

(2759 *a*) Petri a VALLE CLAUSA nomine ſcripſiſſe *Theophilum* RAYNAUDUM, Jeſuitam, *de Immunitate Cyriacorum a Cenſura*, teſtatur *Reiſerus* de Atheiſmo p. 280.

Et *Wagenſeilius* in Telis ſuis Igneis Satanæ Tract. I. pag. 19. Confirmat hoc Magnificus Dominus D. *Maierus* in Logica Pontificiorum Alogo n. XI. p. 78. & *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 609. *Sotvello* cum *Alegambe* iterum tacente.

(2760) Anaſtaſius a VALLE QUIETIS eſt *Joh.* THUILLIUS v. *Rhod.* num. 7. nempe in Thuillio.

(2761) Equitis Germani de VALLE QUIETIS nomine, *Poemata* quoque *Joannem Joachimum* a RUSDORF, Nobilem Conſiliarium Archi-Palatinum, edidiſſe, habeo ex Ampliſſimo Dn. *Gottfried Mellem*, v. *ſupm Hippol. a Lapide.*

(2761. *a*) *Chriſtoph.* a VALLO. *Bailletus* indice auctorum toties citato p. 609. *Leonhardum* HUTTERUM indicat, quod exponit *Diecmanni* hic nota *Marginalis* hoc modo: *Chriſtophori a Vallo* S. Th. *Candidati* larva aſſumpta Leonardum Hutterum adverſus ea, quæ Hoſpinianus in Annal. ſacramentar. ad an. M.DC.XI. geſta prodidit, vernacula ſcriptione ingenii ſui libidinem procaciter ſatis exercuiſſe, immodeſtiſſimo calamo ſcribit Jo. Henr. *Heidegger* in *Hoſpiniano* Redivivo p. 34. editionis, quæ A. 1697. Tomo IV. Diſſ. ſelect. ejus annexa eſt, ubi & p. 39. *Hutterum à Chriſtophoro à Valle* ſolo nomine diſcretum eſſe dicit. Quam hæc fidem mereantur, dicere nequeo. In Catalogo certe librorum *Hutteri*, quem Paul. *Freherus* Thear. virorum erud. clar. pag. 386. 387. texuit, librum iſtum non invenio.

(2762) *Chriſtophorus Wilhelmus* a VALLO, Theologiæ Studioſus, qui edidit lingua vernacula, hiſtoriſche Conſignation aller Acten des Sacraments-Streits; eſt *Chriſtophorus Wilhelmus* WALPURGERUS, monente *Cl. Mollero* Iſagoges ad Hiſtor. Cherſoneſi Cimbricæ Part. II. p. 133.

VALMISOTO v. *Ajora.*

(2763) VANDONI, *Lucca: Charles* BASGAPÉ. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 609.

(2764) *Adriani* VAN-LOO fictitio nomine editum *Excitatorium Catholicum ad Hæreticos* Lovanii, typis Flavii 1612. in 8vo. & *Anatomiam ſive Apologiam pro eodem adverſus* Abrah. Coſterum, Miniſtrum

niſtrum hæreticum, Ibid. typis Hoſtenii 1619. 4to ſcribit Valerius *Andreæ* Deſſelius Biblioth. Bel. pag. 840. itemque *Alegambe* Biblioth. Script. Societat. JEſu pag. 436. col. a. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1623. ad d. 8. Martii conſtituentes Scriptorum horum Verum Auctorem *Thomam* SAILLIUM, Belgam, Bruxellenſem Jeſuitam, quem & agnoſcit *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. Jeſu p. 766. col. b.

(2765) VANNERUS: *Cosme* RUGER, dit *l'Abbé de S.* MAHE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 609.

VAREMUNDUS v. *Luitholdus.*

(2766) Alphonſus VARGAS, cujus extat *Relatio ad Principes Chriſtianos de Strategematis & Sophismatis politicis Jeſuitarum, ad Monarchiam orbis terrarum ſibi confirmandam*, 1636. in 4. ſine typographo locoque; iterumque 1673. cum Monarchia Soliſporum, in 4. eſt *Gaſpar* SCIOPPIUS, v. num. 42. in *Rhodianis*, ad quæ hoc olim commentabar.

„Sub hoc nomine Alphonſi extat *Relatio ad „Principes Chriſtianos de Strategematis Jeſuitarum* Ann. „1641. in 12. excuſa. Diverſus ab hoc Alphon„ſus VARGAS *verus* Toleto-Hiſpanus, ordinis „Eremitarum S. Auguſtini, Archiepiſcopus „Hiſpalenſis, qui teſte *Valerio Andrea* in Biblio„theca ſua Hiſpanica pag. 19. Claruit A. Chriſti „1359. edidit que *Commentarium in primum Senten„tiarum* (credo Petri Lombardi) & *Quæſtiones in „Ariſtotelis de Anima* libros Venetiis partim & Flo„rentiæ 1477. excuſa, de quo vid. claſſe V. pag. „262. Tom. 2. Bibliothecæ Hiſpan. *Peregrini ſive „Schotti.*

Bartholinus Diſſertat. II. de legendis libris p. 38. Adde Excellmum Syndicum *von Maſtricht* idem confirmantem, & in margine hic ſcribentem, hanc eſſe communem ſententiam, quam variis elogiis probare poſſet.

VARINUS v. *Phavorinus.*

(2767) D. *Emanuelis* DE VARGAS nomine excuſus fuit Matriti in folio liber *Gabrielis* DE ADARZO & SANTANDER, Matritenſis, *Pro iis qui expelluntur à Religione Societatis Jeſu*, aut ab ea dimittuntur, non comprehendere eos pœnas Urbani Papæ VIII. contra expulſos. Vide Nicolai *Antonii* Bibliothec. Hiſpaſicam pag. 385. col. a.

DE VARNA v. *Barna.*

(2768) VARUS *Imagodiam à* VIGILIO confectam pro ſua recitavit: ut ex *Servio ad* Virgil. Eclog. 3. p. 86. & 88. innuit *Almeloveen* Syllab. Plagiar. p. 42.

(2769) *Conon Superantius* VASCO qui *præfationem quatuor foliorum* præmiſit *Vindiciis Stephani Junii Bruti contra Tyrannos*, ab Auctore du *Projet d'un dictionaire Critique* pag. 101. perhibetur Dominus du PLESSIS-MORNAI editor nempe libri hujus, cujus Manuſcriptum poſt mortem Auctoris, Huberti *Languetti* ille occuparat. Plura hunc librum concernentia vide ſupra in *Brutus.*

VASCUS DIAZ v. *de Frexenal.*

(2770) Franciſcus VATABLUS ex *Rudolpho* GUALTERO quomodo ſit factus, refert *Gerhardus Meier* Bibliothec. Theol. contractæ l. 1. c. 1. §. 12. p. 13. & totidem verbis iterum l. 2. c. 2. §. 4. p. 193. quæ ita ſonant: *Novas plane totius Scripturæ translationes dederunt, &c.* & Rudolphus Galtherus: *quam plurimi per errorem* Vatabli, *Profeſſoris Hebraicæ linguæ Pariſienſis eſſe putarunt, eo quod Henricus Stephanus eam Pariſiis ediderit cum hac inſcriptione: Cum verſione & notis* Vatabli. *Decepit inſcriptio ipſos Hiſpanos, quibus ea verſio adeo placuit, ut Salmanticæ typis recuſa fuerit, quam tamen, ſi ſciviſſent Reformatorum eſſe, ad orcum potius damnaſſent.*

De verſione Leonis *Judæ* hoc interpretatur *Spanhemius* in Epiſtola ſua ſuper Hiſtor. Criticam Richardis *Simonii*, pag. 621. alias 210. 211. editionis prioris qui eam à Pariſinis Theologis condemnatam aſſeruerat. Corrigit hic *Meierum Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis pag. 55. & 56. magis hocad Verſionem *Leonis Judæ* pertinere, perſuadens ſicuti & gloriam hanc Tigurinæ Verſioni vendicat *Hottingerus* Bibl. pag. 166. 167. an & univerſa Biblia à *Gualtherо* verſa dubitare quis poſſet propter illa, quæ affert *Friſius* Bibliothec. Gesner. pag. 734. ubi ſolius Pentateuchi verſionis Germanicæ mentio fit. Vide & *Olear.* Abaci Patrolog. pag. 167. Notas etiam *Vatablo* abjudicatas refert *Teiſſier* Tom. I. des Eloges des hommes ſavans pag. 3. & 4. imo nihil omnino a *Vatablo* ſcriptum aſſeverat *Colomeſius* Gall. Orient. pag. 8. Notis ejus aliqua inſerta eſſe quæ ſunt CALVINI, vult *Richard Simon* Hiſtoire Critique du Vieux Teſtament. lib. III. cap. XV. pag. 442. 443. quod & ex eo notat *Spanhem* dans ſa lettre p. m. 607. alias p. 155. Cœterum & Verſionem memoratam & Notas integras ſoli ROBERTO STEPHANO aſſeri in *Boot.* indice Auctorum v. *Stephan.* & *Tigurin.* Itemque à *Ravio* in notis ad *Gesner.* MStis, & ad Calcem præfationis *Willetti* in Hexapta I. Samuelis memorat *Symbola Normanniana.* De ipſa verſione vide Citatos ſupra in Anonymis ad *Biblia Tigurina & Kortholt.* cap. XXV. §. 24 25. Rem omnem breviter complectitur *Huetius* de Claris Interpretibus num. 17. pag. 186. ſeqq. Vatabli notas Roberto *Stephano* aperte tribuens. v. excerpt. (c) in Anonym. num. 1694. Addit *Margo Diecmannianus*, quæ ſub lit. (a) exhibemus. Et *Maſtrichtianus* Rudolpho Gualthero hæc ſubjungit: non ſolo ſed *Leone Jehuda*, Theod. *Bibliandro*, Petro *Cholino* & And. Gualthero. Hi enim ſunt auctores verſionis, quæ dicitur *Leonis Jehuda*, quod & ipſe *Meierus* expreſſit, & in fine addit: *Res ſe aliter habet.* Totam hiſtoriam recenſuit accuratiſſime & longiſſime Clariſſ. Arn. *Bootius*, in indice auctorum obſervationibus ſacris præmiſſo in voce *Stephanus*, & *Tigurinus.* Addit *Symbola Maſtrichtiana* ultima *Calov.*

Prolog. General. Biblioth. Illuſtrat. §. 14. pag. 4. princ. Ubi ad Chronologiam quædam ipſi ſuſpecta notat, *Caloviumque* fortaſſe aut typos minus accuratos fuiſſe. Addit item præfat. quam credit Jurieanam præmiſſam ſecundæ Edit. Critices Simonis V. T. Roterod. Junge & repete hic omnino Anonym. num. 1694. cum excerptis, ea propter hic omiſſis.

(a) Margo Diecmannianus.

Cum iſta verſio Bibliorum Latina Tiguri *primum Ao. 1644. impreſſa, Leonem Juda, Theod. Bibliandrum, Petrum* Cholinum, *& Rod.* Gualtherum *auctores habeat, ut ex Henr.* Bullingeri *in eam præfatione conſtat, hinc ſane non Gualtheri modo, ſed & reliquorum labor* Vatablo *ſuppoſitus eſt. Qua de re v. omnino* Riveti *Iſag. ad Script. S. C. 12. Tom. II. Oper. p. 916 917.* Hackſpan. *Prolegom. Notar. Philolog. in Scr. P. I. pag. 11.* Kortholt *de var. edit. Scripturæ C. 15. pag. 262. ff.* Gretſer. *Tom. 2. de novis Translationibus, qui inſertus eſt ejus* Bellarmino *defenſo Tom. I. p. 949. Imo ne adjectas quidem Notas* Vatabli, *ſed* Stephani, *qui eas collegerit, eſſe contendit Arnold* Bootius *in Indice Auctorum, præfixo Animadv. Sacris Lond. 1644. 4to editis, v. Stephanus & Tigurina, ubi Vatablo tributas notas ipſius ſolius Rab. Stephani opus eſſe in ſolidum ait.*

(2771) *Conſtantino* VATELMO, ſub quo nomine edita eſt *Comœdia Italica* inſcripta: *la Roſaura*, overo l' *Innamorata ſcaltra* in Napoli preſſo Antonio Bulifon 1677. in 12. quod ſit *Antonio* MUSCETTOLA docet *Toppins* in Biblioth. Neapolitana pag. 364. col. a. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 610 *Villani* nella Viſiera Alzata Hecatoſtes num. XIII.

(2772) VATICANUS: *Lælio* SOCIN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſ. p. 610. forte intelligit hic *Dialogos inter Calvinum & Vaticanum*, qui editi an. 1554. & CASTALIONI vulgo adſcripti: à *Cloppenburgio* tamen *Lælio Socino* vindicantur apud *Sandium* Biblioth. Antitrinitariorum p. 20 his verbis: Scriptum id vulgo *Caſtalioni* tribuitur prout etiam in præfatione hujus poſterioris editionis ſit; *Cloppenburgius* tamen aſſerit *Lælium Socinum* eſſe auctorem, in Compendioli Socinianiſmi confutati præfatione, in qua de origine & progreſſu Socinianiſmi (ut vocatur,) agit: ubi poſtquam de *Serveti* nece egit, hæc ſubjungit; Quod adeo Lælium Socinum male habuit ut ab ipſo prodierit, (poſt editam anno 1554. à Caſtellione farraginem illam, quæ præ ſe fert Martini *Bellii* præfationem de Hæreticis an ſint perſequendi,) eodem anno excuſum, & Libro Calvini (poſt Serveti mortem de Servetano negotio edito) oppoſitum, acerbiſſimum ſcriptum, forma Dialogi inter Vaticanum & Calvinum: quod (in Hollandia Latine recuſum, nec non vernacule editum, anno 1612.) vulgo tribuitur Caſtellioni. *Hornbeeckius* etiam *Lælium Socinum* auctorem hujus opuſculi eſſe arbitratur: in ſumma Controv.

VAUDIUS v. *Bonglarus.*

(2773) Mr. de VAUMORIERE Orationes edidit, cum arte illas componendi, quam EX ANTIQUA quadam RHETORICA exſcriptam judicat Clariſſ. *Weiſius* gelehrten Redner pag. 47. his verbis. Der Frantzöſiſche Vaumoriere hat in ſeinen Harangues ſur toutes ſortes de ſujets avec l'art de les compoſer die anno 1688. zu Pariß heraus kommen iſt / nichts mehr gethan als daß er eine alte Rhetoricam ausgeſchrieben hat / dergleichen mancher bey ſich unter dem Tiſche liegen läſſet. Hæc *Symbola Schröteringiana.*

(2774) VAUX. Ces deux livres, ſcavoir, *les Penſées du ſolitaire*, & les *Jeux de l'inconnu*, qui portent le nom du Sieur de VAUX, ſe diſent être du *Conte de* CRAMAIL, & que de Vaux en a eu ſeulement le ſoin de l'impreſſion. *Sorell.* Bibl. Franc. chap. 6. p. 189.

Adde *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez p. 610. & *Anonym.* c. XIV. Sect. ult. n. 2565. β

UBALDUS v. *Sinibaldus.*

(2775) *Franciſco* UBEDÆ *Toletano* typi adjudicant librum *la Picara Juſtina* nuncupatum, cujus Auctor apud ſuos fertur eſſe *Andreas* PEREZ Legionenſis, Dominicanus Ordinis ſui Generalis, ſcriptusque ab eo cum adhuc per ætatem liceret ſic inſanire. Verba ſunt Nicolai *Antonii* Bibl. Hiſpan. p. 64. col. b.

UBERTUS v. *de Bonacurſo.*

(2776) UBERVETANI ſub nomine Valentini SMALCII editus ut ſit 1603. commentarius in 1 Epiſt. S. Johannis ſcriptus per Fauſtum *Socinum* docet *Sandius* Biblioth. Antitrinitarior. p. 73.

(2777) *Rainero* UBINETI: de eo ita commentatur *Villani* nella Viſiera Alzata Pentecoſtes num. XXXVIII. p. 128.

Aplicationi Aſtrologiche ſopra l' Anno M. DC. XLVII. di RAINERO UBINETI. In Bologna per il Ferroni 4.

IL nome è hipobolimeo, e ſotto di eſſo, ſtà celato un Frate Conuentuale Bologneſe di cui non mi ſouuiene il nome.

(2778) UDALRICI *Epiſcopi Auguſtani Epiſtola ad Nicolaum Papam, adverſus cœlibatum Sacerdotum*, magis redolet *Udalricum* HUTTENUM, novum Evangelicum, quam S. Udalricum, Auguſtanum Epiſcopum Piſan. Continens cap. XIV. ap. *Hottinger.* Script. Suppoſit. 47. fruſtra, utque in hujuscemodi ſcriptis amoliendis ſolent οἱ παπποφανεῖς. Hucusque *Symbola Normanniana.*

UDALRICUS v. *WEGWEISER.*

(2779.) UDENIO DE NULLY *Utopienſi* excipiente prodiit *Altercatio Harpagi & Harſobii in hortis Gorgiæ Interamn.* Autolian. habita, quæ

quæ annis aliquot poſt iterum edita ſub titulo *Diſceptationis inter Anaſtaſium ac Cyriacum de rebus ad Remp. Chriſtianam pertinentibus* Autore *Alberto* SERVIO ANDILIANO. Veri autem nominis auctor perhibetur *Servatius* BELLARIUS Audinus, quem alii credunt Maitre SERVAIS de BEL-AIR, alii *Servazzio* BELLARI Mantuanum: vide les Satyres Perſonnelles Tom. I. p. 290.

(2780) UDENO NISIELII eſt *Benedetto* FIORENTI v. *Rhod.* n. 47.

XLVII. Scav. 22.

UDENO NISIELII. Benedetto FIORENTI Fiorentino.

Extant ſub hoc nomine libri Italice ſcripti ſequentes: *Proginnaſmi Poetici con aggiunta di varie rime* à Fiorenza 1620. Tomis IV. in 4.

Eſercitii Morali. ibid. 1633. in 4.

Oſſervazioni di Creanza. ibid. 1633. in 12. (i. e. *Progymnaſmata Poetica cum additamento Rythmorum variorum, Florentia. Exercitia Moralia. Obſervationes de Civilitate morum.*)

quod ultimum ſcriptum diverſum eſt ab alio Italico Anonymo *Paulo V.* Pontifici (Falſo uti docebimus) adſcripto, *delle belle Creanze delle donne*, de quo vide in Anonymis noſtris Italis.

Nunc addo *Rimario* vel *Syllabario* Venet. 1641. quod habemus hic in Cathedrali Bibliotheca. Vide & *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia VI. p. 74. Cui Udeno Niſieli eſt *Benedetto Fioretti da Vernio*, fondatore dell' Academia degli *Apatiſti*: nec diſſentit *Raphael Badius* in tranſmiſſa Symbola. Alia ſcripta ab eodem Fioretti ſub *Udeni* larva edita recenſet ſuperiora confirmans *Villani* nella Viſiera Alzata, Hecatoſtes n. XXI. p. 38. 39. Addatur *Bulioth.* Aproſiana p. 87. noſtro ſovrano Apatiſta eam vocans, & p. 101. ſole luminoſiſſimo degli accademici degl' Apatiſti & p. 456. Il gran Criticone, &c.

(2781) UDENIUS, UTES; George Wolffgang WEDELIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 61 c. vide in *Anonymis* Cap. IV. num. 1002.

UDO v. *Ado.*

(2782) Heraclii VECHII nomine transtulit ex Hiſpanico, atque edidit *Franciſcus* RAYNALDUS, Italus Jeſuita, *Memoriale eorum, quæ præſtare debet Chriſtianus in extrema infirmitate, ſen in tempore morti proximo*, compoſitum à Stephano Palmerio, Jeſuita, Romæ 1632. in 4to. *Alegambe* pag. 131.

Et *Sotvello* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 246.

VEGETIO v. *Agrippino.*

Iurrianus VEKITI v. *ſupra.*

(2783) *Antonii* VELASQUEZ nomine perſonato edidit Antonius VASQUEZ Luſitanus, hiſpanice: *La Conjuration del Conde Juan Luis Fieſco ex Auguſtino Maſcardo*, Madriti 1640. in 4to. vide Nicolai *Antonii* Bibliothecam Hiſpanicam p. 129.

(2784) *Didacus* VELASQUEZ. Quæ ſub hoc titulo excuſa eſt Antvverpiæ 1575. in 12mo *Defenſio ſtatuti Toletani, quod ex Hebræis, Mauriſque deſcendentes arcet a Beneficio, & quibuscunq; aliis muneribus iſtius Eccleſiæ*, a Nicolao *Antonio* Biblioth. Hiſpan. p. 244. col. b. adſcribitur *Didaco* de SIMANCAS Cordubenſi, Juris Profeſſori in Academia Salmantina.

(2785) Hieronymi VELAZQUEZ nomine, *Ludovicus* GUERRERO, Jeſuita Hiſpanus vulgavit Hiſpanicè *Informationem Theologicam & judicialem, directam ad Illuſtriſſimum Dominum D. Franciſcum de Contreras, ut juberet toto regno tolli publica malarum Mulierum proſtibula.* Fuit hoc ſcriptum tam efficax, ut publico fuerint decreto proſcriptæ. Verba ſunt *Alegambes* p. 372.

Quæ repetunt & *Sotvellus* Bibliothe. Script. Societ. Jeſu pag. 565. col. a. & Nicolaus *Antonius* Bibliothec. Hiſpan. P. II. 34. col. b.

(2786) *Johannes* VELDKIRCH, cujus extat *Confutatio inepti & Impii libelli* F. Auguſtini Alfeldenſis quod ſit *Johannes* DOLTSCHIUS vel TOLTZ à patria ita ſe nominans, innuit Illuſtris *Seckendorf.* Supplem. ad Indicem I. Hiſtor. Lutheranismi num XXI. Scripti breve adumbrationem ſimul addens his verbis: *Doltſchius Johannes.* Extat ejus tractatus pro Luthero anno 1520. Auguſtino Alfeldenſi, Franciſcano Lipſienſi oppoſitus & Wittenbergæ excuſus, duorum quaternionum, in quo ſe nominat *Johannem Veldkirch*, a patria nempe, omiſſo cognomine, ut moris fere tunc erat. Titulus eſt, *Confutatio inepti & impii libelli Fr. Aug. Alfeldenſis* &c. Stylus latinus minime vulgaris eſt exornatus etiam Græcis ſententiis, multisque humaniorib. literaturæ floſculis, nec ſalibus carens. *Lutherum* virum optimum & doctiſſ. felicius ſcribit occupari, quam ut vel *Eccius*, vel *Emſerus*, vel *Ochſe-fardus*, vel *Alfeldenſis* reſpondere debeat. Diſputat autem de primatu Papæ quem Lutherum nunc cum diſtinctione agnoſcebat, jure ſcilicet Eccleſiaſtico & legitimos intra terminos, ineptiſſime vero defendi ab Alfeldenſi dicit *Doltſchius* impari plane & non magis ſacrarum literarum perito, quam Marſyas fuerit Muſicæ. Plura referri, quamvis elegantia libelli mererentur hic non poſſunt. De Alfeldenſis ſcripto dictum eſt I. LXX. Add. II. a & ſeqq. Supereſt etiam Concio Joh. *Doltſchii* (in titulo legitur *Toltz*, frequenti tunc literarum ejusmodi permutatione) ad Evangel. in feſto Adſcenſ. Mariæ explicari ſolitum, Luc. X. 38. ſeqq. in qua de Virtute verbi divini & fidei, ſive uno neceſſario haud male diſſerit. Exemplo tamen Chriſti, qui Martham, labores ſuos jactantem, non rejecerit ſed correxerit, monet etiam illo tempore, eos, qui opera ſua jactent, die Gſellen und Werck-Heiligen, præſertim ſi non pertinaces ſed infirmi ſint, placide tractandos, non vero ut Papiſtas & Anti-Chriſtianos convitiis proſcindendos eſſe, quod fieri queritur ab hominibus præcipitis & turbidi ingenii. Hæc concio, quæ Lutherum, aliosque ſeveriores Papismi cenſores pungere videbatur, Lipſiæ anno 1525. excu-

ſa eſt. Doltſchius ſcilicet inter Erasmi & ſimi-„ lium diſcipulos erat, qui Lutheri primos cona-„ tus non improbabant, ſed progreſſui reformati-„ onis ſeveriori adverſabantur. Vid. quæ I. CXXX.„ Add. I. d. de Doltſchii ſententia in articulo de„ Miſſa annotavimus.

(2787) VELLAY, *Francois de*: *Jean* SIRMOND. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 610.

(2788) *Georgius* VELLEJUS, quod ſit *Georgius* REVEAU indicant *Colomeſius* dans ſes Melanges Hiſtoriques pag. 51. & *Bailletus* in Indiculo des Auteurs degviſez pag 610. neuter tamen addit, quid ſub hac larva in publicam lucem prodierit.

(2789) *Franceſco* VELLI, eſt *Franceſco Maria* MAGGI, ut docet la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. XLVI p. 54. 55.

VENANTIUS v. *Fortunatus.*

VENERICUS, v. *Vercellenſis.*

(2789. a) Chriſtianorum *Reipublicæ* VENETÆ CIVIUM & amicorum *ad Antichriſtianam Cardinalis Baronii Paræneſin reſponſio* prodiit in 8. 1607. Hanc cogor ut adſcribam Clariſſimo Genevenſi Juris Conſulto *Jacobo* LECTIO. Non enim poteſt eſſe Catholici Romani aut Veneti. Ita enim in Pontificem, Cardinales totumque Clerum inſurgit. Monſtrat quoque auctor quod ſit prophanæ & Eccleſiaſticæ eruditionis peritiſſimus. Contuli quoque eum cum ejusdem *Lectii* lectiſſimis duobus libris præſcriptionum Theologicarum adverſus Codicis Fabriani τὰ πρῶτα καὶ δεύτερα, inveni conſonum Stylum, meminitque anathematis Pauli V. Papæ in Venetos lib. I. pag. 16. Concinit tempus, nempe annus 1607. quo uterque tractatus eſt editus. Quæ omnia me non vanum conjectorem fuiſſe arguunt. *Symbola* eſt *Maſtrichtiana.*

(2790) VENETUS THEOLOGUS contra *Pium V. Pontificem* eſt *Paulus* SERVITA vel *Pelias*, de quo multa alibi in anonymis, vide Ludovici *Jac. à S. Carolo* Biblioth. Pontif. Prolegomena II. pag. 260.

VENTIDIO v. *Gangapano.*

VENTURA v. de *Valentiis.*

(2791) VERA *Luis de*: *Gaſpar* GERZERAN DE PINOS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 610 In Nicolai *Antonii* Bibliotheca Hiſpanica P. II. pag. 56. col. a. citatur ſub *Ludovici de Vera nomine Commentar. ſuper libros Regum*: at de Gaſpare Gerzeran *de Pinos* altum ſilentium.

VERANIUS Modeſtus v. *Pacimontanus.*

VERANTE v. *Palmerio.*

(2792) *Labronem* VERASIUM SARCMASIO imputant, temperandæ aut delendæ potius Judiciorum Libertati aut ſi mavis, mitigandæ quorundam acerbitati comparatum. Verba ſunt Perſonati *Galeotti Galeacii* Karelsbergii in continuatione judiciorum à Sarcmaſio cæptorum ſub finem: Ut adeo hic Perſonata nomina in uno illo Conradi Samuelis SCHURZFLEISCHII, quem ſub Galeotto & *Sarcmaſio* latere ſupra docuimus, reſideant. At hoc *Deckherro* de Scriptis Adeſpotis p. 258. dubium videtur.

(2793) VERATI nomine *duo ſcripta* contra Jaſonem Denores Cyprium edidiſſe Joh. Baptiſtam GVARINI Poetam Italum, Comoedia, cui titulus *Paſtor fidus*, notiſſimum, ex Anton. *Riccoboni* lib. IV. de Gymnaſ. Patavino docet *König* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 243. Idem ex *Thuan.* l. 99. Hiſtor. tom. V. pag. 102. (216.) confirmat *Deckherrus* in epiſtola ad me data 6. Febr. 1677. & ex *Magini* Eponymolog. Critico pag. 270. edition. novæ: & anonymus *Bailletus Jugemens des Scavans* Tom. IV. part. 4. p. 127. 1281. 1384.

VERAX v. *Theodorus.*

VERCELLENSIS v. *Euſebius.*

(2794) VENERICUS VERCELLENSIS, Ejus extat tractatus *de unitate Eccleſiæ conſervanda, & de Schiſmate inter Henricum IV & Gregorium* VII. Baſil. 1557. Argent. 1609. & 1618. Citatus ſub hoc quoque nomine à *Thoma* Hyde in Catalogo Biblio. Bodlej. poſt N. pag. 226. col. a. qui tamen addit ibidem, eſſe qui putent hunc foetum eſſe WALTHRAMI Naumburgenſis.

(2795) *Renati* VERDÆI nomine citatur in Bibliotheca *Hydei* Bodlejana poſt N. pag. 227. col. a. *Statera, qua ponderatur Mantiſſa* Laur. Foreri Sectio I. *quam emiſit contra* librum cui titulus *Myſteria Patrum Jeſuitarum* Lugd. 1637. 8vo ſed verumne hoc an fictum nomen Auctoris ſit ibidem non addit *Hyde*: At vero *Colomeſii* Melanges hiſtoriques notant, ſub *Renato* VERDÆO latere *Andream* RIVETUM pag. 53. Idem obſervat quoque *Bailletus* Indiculo des Auteurs degviſez p. 611. dubius tamen, *Verdæum* an VERDAJUM potius ſcribat. Videtur autem hoc eſſe Larva veri Auctoris *anagrammatica*. Expedit nos Symbola Rapheliana ſic habens ex αἰνιγμῶν: *Myſteria Patrum* Jeſuitarum, ex eorum ſcriptis fideliter expreſſa, & proiisdem *Statera* adverſus Montilſam Jeſuitæ *Forerii*, antea edita ſub nomine *Renati Verdæi*, in quo continetur Anagrammatiſmus Authoris. Ita titulus habet libelli cujusdam in operibus Andreæ *Riveti*, in fol. Nempe Tomo III. a. pag. 1228. usque ad 1264. Myſteria, & inde usque ad 1281. Statera.

VERIDICUS v. *Conſtant.*

VERIDICUS v. *Dicteuinus.*

(2796) *Didymi* VERIDICI *Againſt the Lord of*

of Leiceſter. tit. Leiceſter Commonvvealth. eſt *Roberti* PARSONII. *Sutcliff* Bleſſings 223. 231. 242. Dedic. repl. 5. Hæc *Symbola Normanniana*. At *Baillettus* in Catalogo des Auteurs degviſez, ſub Didymi Perſona latere *Thomam* STAPLETONUM cenſet, pag. 611. didymumque hunc Veridicum eundem cum DICTIUNO aut DICTIINO habet pag. 548. de quo nos *ſupra* egimus. *Pſeudon.* n. 817. Et conjectura quidem etiam Clariſſimi *Normanni* eſt, Dictiunum iſtum non tam in *Stapletoni* quam *Parſonii* perſona latere. Aliud plane ſcriptum citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. poſt N. pag. 227. col. b. ſub nomine *Didymi Veridici Neufildani*, cum Inſcriptione, *Apologiæ pro Philippo* II. Hiſpaniæ Rege contra accuſationes Eliſabethæ Angliæ. edit. Conſtant, 8. Non addens, hoc Didymi Veridici nomen fictitium eſſe.

VERIDICUS v. *Gratianus.*

VERIMONTANUS Fidelis v. *Anonſus.*

(2796. α) VERIDICUS à JUSTINIANO quod ſit Dnus à ROSENFELD, qui & per Metathesin RELFENDSO nobis eſt memoratus, indicat inclytus Dn. *Leibnitzius* in literis allegatis (c) ad CCXXIII. nunc 972. β. Anonymorum. Prodiit autem per Veridicum de Juſtiniano *Ratio Corporis Juris Reconcinnandi* ſubrogata æternitatis ope, ſereno Aſtrææ Sacerdotum inſuitu. *Juſti amore ad Obrnſam exacta*. A. O. R. 1669. 12. num. XXX. diſtincta, paginis non numeratis.

VERINUS v. *Simplicius.*

(2797) VERIPHANTOR. Sub monſtroſo hoc nomine proſtant libelli duo: Jungferlicher Zeitvertreiber 1678. 12mo (2) die buhſende Jungfrau 1678. 12mo quorum Auctor eſt *Johannes* GORGIAS Tranſylvanus patria ex qua profugus dum paſſim terrarum vagatur etiam in oras non procul à Lipſia diſſitas delatus eſt. Cauſam fugæ fuiſſe ajunt quod ancillæ patris vitium obtulerit. Hæc ex Thomaſii Præfationibus A. 1681. edit. pag. 451. 452. memorat *Symbola Diecmanniana*. Eundem & alio ficto nomine *Polandmum* vocatum ſupra notavimus, quæ vide. 2185.

(2798) *Latino* VERITA, cujus extat *Il Politico Soldato Monſegrino*, eſt *Vittorio* SIRI; docente la *Viſiera* Alzata Hecatoſtes num. LXIX. pag. 68. 69. verbis ob prolixitatem omiſſis at racenſitu dignis.

(2799) VERITé, l'*Abbé* : *Jean* le NOIR. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 611.

(2800) *Jacobus* de VERNANT. Proſeruntſub hoc nomine libri nonnulli *Gallici*, in iis: *La defenſe de l'autorité de N. S. P. le Pape, de Noſſeigneurs les Cardinaux, les Archivesques & Eveſques & de l'employ des religieux Mendiants, contre les erreurs de ce temps, à Metz.* 1658. 4. Sed iſtud nomen ſuppoſititium eſſe, docet oppoſita huic libro Gallice & Latine Cenſura Facult. Theol. Pariſ. confirmata ex Scripturis ſacris, Conciliorum geſtis & Canonibus Summorum Pontificum decretis, Sanctorum Patrum auctoritatibus, veterum Theologorum Sententiis, ac probatorum Hiſtoricorum monumentis, Pariſ. A. 1665. 4. ubi ſtatim pag. 2. hic Jac. de Vernant larvatus & Perſonatus homo (degviſé ſous le masque & ſous le faux nom de *Jacques de Vernant*) appellatur. Qui perſonam homini exuerit, nondum inveni. Hucusque *Symbola Diecmanniana*. Ulterius inquirat, cui lubet ac vacat hiſce auxiliis inſtructus. Nos prætermittere hæc initia noluimus a tam honorata manu ſuppeditata, ut facultas inquirendi alterius ſuppeditaretur.

Da VERNIO v. *Fioretti.*

(2801) *Franciſcus* VERONA, cujus extat *Apologeticus pro Patribus & Scholaſticis Societatis Jeſu, Deckherro* de Scriptis Adeſpotis p. 92. detegitur *Robertus* BELLARMINUS S. R. E. Cardinalis Eminentiſſimus, ejus Societatis non ignobile membrum. *Alegambe* tamen & *Sotvellus* in Bibliothecis ſuis Scriptor. Societatis Jeſu ubi de *Bellarmini* ſcriptis agunt, de Perſonato hoc Apologetico tacent. Et falſam de *Bellarmino* hanc ſententiam judicat *Baillettus* in Indiculo des Auteurs degviſ. pag. 611. *Joannem* BOUCHERIUM, dubium tamen & hunc, ſubſtituens. Expeditnos, ni fallor, Ampliſſimus *Diecmannus* hac annotatione: Sub nomine *Francois de Veron* Conſtantin prodiit Apologie pour *Jean Chaſtel*, Pariſien, executé a la mort &c. Vide integrum execrandi libri titulum ap. *Bayle* Dict. Hiſt & Crit. T. I. pag. 641. ubi & recte ad Guil. *Barclaji* lib. 5. contra Monarchom. pag. 590. & 795. ed. Hannov. 1617. provocat, qui ſub *Franciſci* Veronenſis Conſtantini larva Joh. *Boerium* latere ſcribit, qui Pariſinus Doctor Sorbon. & Pariſiis ad S. Bened. Paſtor fuit, de quo pluribus ib. *Bayle* agit.

VERONENSIS v. *Zeno.*

VERTONIUS v. *Latinerius.*

(2802) VERTUMNIUS Academicus, qui Prælectionibus *Jo. Baptiſtæ Corteſii* Medicis adjecit *Poëma in laudem Medicinæ, & contra malos Medicos*, detegitur eſſe *Melchior* INCHOFER, Jeſuita Viennenſis, *Alegambe* p. 341.

Eadem repetit *Sotvellus* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 608. col. b. addens prælo parata ab eo eſſe Opera ſequentia, inſcripta:

(I.) *Examen Thematum cœleſtium variorum Aſtronomorum* Veterum & Recentiorum usque ad Tychonem: & facillima ratio ſupputandarum Ecclipſium.

(II.) *Theorica Planetarum.* Quæ itidem ſub Academici Vertumnii nomine citantur *Ricciola* Chron. Aſtron. indicante *Symbola Normanniana.*

VERUS v. *Amandus.*

(2803) Lucius VERUS, qui *de Mutuo* scripsit *adversus Claudium Salmasium* quod sit *Wilhelmus* GOESIUS, ex elogiis, ejusdem *Animadversionibus in quadam capita primi & secundi Specimina Salmasiana*, quas eidem vindicavimus in *anon.* c. 3. præmissis patet. Ubi p. 98. de *Libero* dicta hujus elogiis accensentur.

Citat hic Biblioth. Hydanæ Catalog. num. 842. *Margo Normannianus.* Addit hæc confirmans *Wittenius* Diarii sui Biograph. an. 1686. d. 13. Octobris *Pilatum Judicem & Notas in Scriptores rei agrariæ.*

(2804) *Joannes Baptista* VERUS est *Johannes* RHODIUS, docente *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 611.

VETER v. *Comicus.*

(2805) VEZELET, *Glaumalis* du: *Guillaume* DES AUTELS. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 611.

(2806) VEZZALMI, *Grivilio: Virgile* MALVEZZI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 611.

(2807) *Ferdinandi* UGHELLI personato nomine prodiit Romæ apud Hæredes Manelfi 1655. 8. *Vindex Neapolitana* Nobilitatis, s. *Animadversio in Francisci Ælii* Marchesii *librum de Neapolitanis familiis* Neap. apud Ægidium Longum 1655. in 4to. Verum Auctoris docetur esse à *Toppio* Biblioth. Neapol. pag. 56. col. b. *Carlo* BORELLO Neapulitano, de Clerici Regolari Minori.

(2808.) *Carolum* VIANELLUM falso creditum Auctorem *Consolationis Ciceronis super Tullia filia obita* hodie communi Eruditorum judicio Carolo SIGONIO Auctori restitutæ vide supra in Cicerone.

VICENTINUS v. *Liberius.*

(2809) VICTOR, *Ambrosius*, *André* MARTIN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 612.

(2810) VICTOR ANTIOCHENUS. Qui sub ejus nomine vulgo censetur *Commentarius in Evangelium S. Marci* ORIGENI etiam & CYRILLO ALEXANDRINO tribuitur, ut notat Richard *Simon* Histoire Critique des Principaux Commentateurs du N. T. cap. XXX. p. 427. ipse tamen Collectionem hanc esse potius suspicatur ex horum & Chrysostomi Commentariis aliusque Scriptis factam pag. 428. quod & ex eo notant Monatl. Unterrep. 1693. p. 319.

VICTOR v. *Aurelius.*

VICTOR CARTENENSIS v. *Ambrosius, Basilius.*

(2811) Hugoni de S. VICTORE suppositus est *Tractatus de claustro anima*, *Hugonis de* FOLIETO; cujus nomine & seorsim editus habetur, & sæpe allegatur à Joanne *Nider* in opere *de Reformat. Religios.* verba sunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 142. Idem confirmat *Bellarm.* ad A. C. 1130. p. m. 228. & alii.

Confirmat hoc *Olear.* Abaci Patrologici pag. 225. & Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 457. qui &

(II) *De Nuptiis Carnalibus & Spiritualibus* lib. II. eidem HUGONI DE FOLIETO Monacho Corbejensi restituit, cui &

(III) *Libros duos priores Bestiarii*; sive *de proprietatibus Animalium* & aliarum rerum asserit.

(IV.) *Annotationes locales & Quæstiones in Epistolas S. Pauli* Hugoni abjudicatas, SCHOLASTICO cuidam Scriptori attribuit *Oudinus* apud *Cave* loc. cit.

(V) *Excerptionum Priorum* libri Decem (ex XXIV.) in aliis Manuscriptis RICHARDO VICTORINO, in aliis HUGONI, nostro adscripti, neutrum Auctorem habere videntur *Caveo* loc. cit.

(VI) Ex quatuor libris *de anima Primus & Tertius* inter BERNHARDI, Secundus inter AUGUSTINI OPERA habentur. Verba sunt ejusdem *Cavei* p. 457.

(VII) *Miscellaneorum Priorum* liber *Unicus*, posteriorum libri *Quinque* à nonnullis censentur non tam HUGONI, quam ex Discipulis ejus cuidam adscribendi: notante eodem loc. cit.

(IIX) *De Ceremoniis, Sacramentis & officiis Ecclesiasticis* libri tres &

(IX) *De Canone Mystici Libaminis, ejusq; Ordinibus* libellus *Hugoni* nostro suppositi videntur Caveo loc. cit. referendi ad ROBERTUM PAULULUM Presbyterum Ambianensem, qui claruit circa annum 1670.

Reliqua ejus Scripta vide apud *Freherum* Theat. Viror. Eruditione clarorum p. 74 qui & simul annotat in Editione Operum *Hugonis* Veneta sedulo genuina a dubiis & suppositis discerni.

Quis autem & ex qua Regione oriundus fuerit *Hugo*, diversæ sunt Eruditorum Opiniones Clericum ordinis Regularis volunt *Henricus Gandavensis* & *Miræus*, qui Saxonem fuisse addit pag. 166. Abbatem autem S. Victoris & patria Iprensem *Caveus* loc. cit. Comitem autem Blanckenburgensem fuisse evicit *Meibomius*, peculiari Dissertatione ut notant Monatliche Unterredungen 1695. p. 275.

(2811 a) VICTOREM, Papam accense superioribus quibus suppositæ Epistolæ a *Pseudo-Isidoro.*

(2812.) RICHARDO à S. VICTORE adscripti *Excerptionum libri* an genuini ejus fœtus sint

ſint dubitat *Gerhardus* Patrolog. pag. 571. & cum eo *Frehorus* in Theatro Virorum Erudit. Claror. pag 74. col. a. Abjudicat autem eos *Richardo Bellarmino* apud *Miræum* Biblioth. Eccleſiaſt. p. 167. SCRIPTORI cuidam ætate illi POSTERIORI aſſignans. Quod & facit Clariſſimus *Cave* Hiſtor. Literar. Scriptorum Eccleſiaſt. pag. 457. eosdem falſo quoque HUGONI DE S. VICTORE tributos notans. v. Richardus.

(2813) VICTORINI *Carmen* HILARIO ARELATENSI vindicat hiſce verbis *Caſp. Barthius*, adverſar. lib. 3. c. 23. *Inter Chriſtianorum Poetarum opera pervenit ad nos carmen ſic fatis bonum, niſi quod ſyllabarum interdum eſt negligentia, de Maccabæis fratribus, mendis navis & fere innumeris conſpurcatum & obrutum, cui operam aliquando feremus hoc facto exordio. Auctor non eſt alius* Hilario Arelatenſi, *cujus nomen in vetuſtiſſimis membranis invenit editor Bibliotheca Floriacenſis, de* Victorino *enim nunquam fuit.* Ipſum Carmen v. l. 28. c. 3. illius alia vide aliis locis l. 31. c. 12.

Idem autem VICTORINO PICTAVIENSI aut NICTARIO aſſerit *Rivinus* apud *Olear.* Abac. Patrolog. p. 464. & 465. & apud Fabric. in Append. ad Biblioth. Latin. pag. 37. VICTORINO AFRO tamen reſtituit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. II. ſub cujus nomine illud citatur pag. 101. & in *Actis Erudit. Lipſienſ.* 1693. quem utrumque locum ſupra in *Hilario* ſub lit. B. C. excerpſimus.

II. *Victorini de Jeſu Chriſto Deo & homine Carmen*, quod PICTAVIENSI vulgo inſcribitur AFRO tribuere mavult Fabricius Biblioth. Latin. Append. p. 43.

VICTORIUS v. à *Campis.*

(2814) VICTORIUS Ruſticus *edidit ad Nicolaum Ludoviſium, Venuſii Principem, Iſabella Geſualda ſponſa Epiſtolam, quæ reſpondetur alteri quam ſub nomine* Principis Ludoviſii *ad dictam Iſabellam ediderat* Virginius Cæſarinus, *Romæ apud Alexandrum Zannettum* 1612. in 4. *Quia tamen ſub* Victorii Ruſtici *nomine circumferebatur, quod ejuſdem cum* Nicolao Villanio *ſignificatus videbatur eſſe, omnes argumentabantur Epiſtolam eſſe* Villani, *& à* Cæſarino *conſulunt* Scioppius *de Autore, reſpondit, recognoſco ſtylum* Villanicum, *nec falſus fuit:* verba ſunt *Leonis Allatii* in Apibus urbanis p. 104.

(2815) VIDAL ou VITALIS, FRUTOS ou FRUCTUOSUS: *Jean* FERRER. *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 612.

(2816) VETERIS VIGELLI nomine quomodo editum ſit Guelverbyti 1662. *Speculum Stultorum* NIGELLI WIREKERI, explicat, & ſimul ſub *Vigelli* nomine citari à *Thoma* Hyde in Catal. Bibliothecæ Bodlejanæ nulla addita Wirekeri mentione miratur *Thomaſius* Diſſert. de Nigello Wirekero §. 12, 29. ſeqq.

(2817) *Chriſtiani* VIGILIS Diſſertatio *contra Polygamium* edita Germanopoli Anno 1674. Auctorem habet Superintendentem Lutheranum: ut innuit la *Bibliotheque Univerſelle* & Hiſtorique de l'année 1686. p. 488. Is eſt Plurimum Reverendus Dominus *Fridericus* GESENIUS, ut teſtatur *Pufendorffius* in Epiſtola ad D. *Scherzerum* pag. 2. quod & ex *Kulpiſii* Collegio Grotiano, Exercitar. V. §. 6. lit. p. in not. confirmat *Symbola Dorniana*, & ſuo etiam calculo roborat *Symbola Diecmanniana*. Et denique ipſius confeſſio & libelli donatio mihi certiſſimum fecit.

(2818) VIGIL FABIUS: *Fabianus* VETULÆ. *Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 612.

(2819) VIGILIO, Martyri & Tridentino Epiſcopo ſuppoſitos eſſe *libros contra Eutychen*, jam ante notaverat *Coens* pag. 401. ex *Bellarmino*, ad A. C. 495. aliisque, verum auctorem GELASIUM Romanum eſſe vult *Hubertinus* apud *Rivet.* Crit. ſacr. l. 4. c. 26. pag 474. VIGILIUM vero alium Africanum mavult hic ſubſtituere *Theoph. Raynaudus* de mal. & bon. libris pag. 157. 158. cui adde *Rivetum* l. 4. c. 28. p. m. 490. De hocce *Vigilio* ſic ſcribit *Jo. Dalaus* demonſtr. fidei ex ſcriptur. part. I. c. 2. pag. 40. *Extat vetus Dialogus*, Vigilii *quidem nomine publicatus, ſed qui revera* Gelaſii *eſt, & quidem, non, quod multi putarunt*, Romani, *ſed quod non diſerte docet* Aurelianenſis Theodolphus lib. de ſpiritu S. Africani: *vel ut eruditorum ex notitia Epiſcoporum Afrorum* Sirmondiana *conjectura eſt*, Tharſenſis Epiſcopi, &c. Addit *Nota Diecmanniana* verbis Tharſenſis Epiſcopi apud Dallæ l. c. vitioſe legitur: *Tharſenſis*, ſed legendum eſt *Tapſenſis*, ex mente *Sirmondi.*

VIGILIO TRIDENTINO eos adimentes, *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque, Tom. IV. pag. 256. & *Cave* Hiſtoriæ liter. Script Eccleſiaſt. pag. 262. Auctorem VIGILIUM TAPSENSEM nominant: itemque *Olearius* Abac. Patrol. pag. 465. & *Sandius* in Notis ad Voſſium de Hiſtor. Latin. p. 7. GELASIO etiam & PAPÆ & CYZIZENO abjudicat prolixe *Gerhardus* Patrolog. p. 454. ſqq. pro *Gelaſio* tamen militat *Hottinger* Script. ſuppoſit. 90. Contra *Ravius* notis MStis ad Gesnerum *Vigilio Tapſenſi* adſcribit libros hos, notante *Symbola Normanniana.* Huc ſine dubio etiam pertinent, quæ habet *Symbola Maſtrichtiana* ſub (a) adjacens.

(a) Symbola Maſtrichtiana.

Extat enim vetus dialogus Vigilii *quidem nomine publicatus, ſed qui revera* Gelaſii *eſt & quidem non, quod nos diſerte docet* Aurelianenſis Theodulphus, *lib. de Spiritu Sancto*, Africani *ac ut eruditorum ex notitia Epiſcoporum Afrorum Sirmondina conjectura eſt*) Tharſenſis *Epiſcopi &c. Joh.* Dalæus *in demonſtratione fidei ex ſcripturis part. 1. cap. 7. pag. 40. & cap. 8. p. 52. hanc Gregorii atque Theodoreti mentem & Sententiam accurate ſequitur is Athanaſius, quem Vigilius, vel potius Gelaſius, quod diximus Africanus adverſus Arianos diſputantem induxit.*

(2820) VIGILIUS TAPSENSIS Epiſcopus, tot Scriptis falſo Antiquiſſimorum Patrum nomine in publicum emiſſis famoſus, & nemini

neminiEruditorum facile ignotus in censum noſtrum hic etiam venit ob *Symbolum* Athanaſianum cujus Auctorem illum aſſerit Clariſſimus *Tenzelius* de Symbolo Athanaſiano, vide *Acta Erudit. Lipſienſ.* 1687. pag. 543. ab *Antelmo* VINCENTIO LIRINENSI reſtituum vide le *Journal des Savans* Fev. 1693. pag. 74. adde ea quæ ſupra in *Athanaſio* Diximus.

II. Inter *Vigilii Tapſenſis* opera à *Chifletio* editum *de fide Orthodoxa librum à Benedictinis* GREGORIO ELIBERITANO vindicatum monuimus ſupra in *Ambroſio*, quæ hic repetere merito ſuperſedemus.

(2821. α) VIGILIO PAPÆ, ſuppoſita *Profeſſio fidei*, qua Acephalorum Errores ſtabiliuntur, judicante cum *Baronio Binio*; & genuinus fœtus hic ipſi reſtituitur a *Du Pinio* Tom. V. *de la Nouvelle Bibliotheque* p. 70. vide Act. Erud. Suppl. Tom. II. p. 427.

(2821. β) VILBONII nomine *Grammaticam Latinam* ediditſſe *Philibertus* MONETUS, Jeſuita Allobrox, refertur ab *Alegambe* p. 404.

Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 706. col. b. *Witten.* Diar. Biograph. ann. 1643.

(2822) *Nicolaus* VILLAGAGNO, ſeu VILLAGAGNONUS, eſt *Nicolaus* DURANDUS, docente *Thoma Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ poſt N. p. 233. col. b. ubi ſub priori nomine ab eo citantur

(1.) *De Expeditione* ad Argieram lib. I. p. 595. Baſ. 1556. Et pag. 1419. Baſ. 1574.

(2.) Themata quæ Villagagno in ſuis contra Calvinum libris propugnanda ſuſcepit. Par. 1561.

(3.) *De Eccleſiæ Sacrificio* Par. 1562.

(4.) De Phil. *Melanchthonis judicio* de Sacra *Cœna*. Pariſiis 1561.

(5.) *Contra Richeri & Calvini Doctrinam*., libri 2. Pariſiis 1562.

(6.) *De Conſecratione*, Myſtico Sacrificio, & Duplici Chriſti Oblatione, contra Vannium Lutheranum; de Judaici Paſchatis implemento, contra Calvinianos; & de Poculo Sanguinis Chriſti & Introitu in Sancta Sanctorum, contra Bezam. Par. 1569. 8.

Idem ex *Camd. Biblioth. Oxon.* lib. II. p. 233. confirmat Symbol. Potzerniana.

(2823) *Giovanni* VILLANO. Quod ſub hujus nomine extat *Chronicon Neapolitanum* ab aliquibus adſcribitur *Bartolomeo* CARACCIOLO, ut eſt apud *Toppium* Biblioth. Neapolit. p. 123.

(2824) *Giovanni Pietro Giacomo* VILLANI nomine prodiit *La Viſiera Alzata, Hecatoſte di Scrittori che vagbi d'andare in Maſchera fuor del tempo di Carnavale ſono ſcoperti da* Gio. Pretro Giac: VILLANI *Seneſe Academico Humoriſta, Infecondo & Geniale* &c. PaſſatempoCaniculare inviato all' Illuſtriſſimo e Sapientiſſimo Signor Antonio *Magliabechi*, Muſæo Spirante, e Bibliothecario del Sereniſſimo Coſmo III. G. D. di Toſcana: item Penteco-

ſte d'altri Scrittori, che andando in Machera fuor del tempo di Carnevale ſono ſcoperti da Gio: Pietro Giacomo *Villani* &c. in 12. In Parma 1689. in 12. pagg. 134. judicio autem illuſtris Domini *Magliabechi*, quod affert la *Bibliotheque Univerſelle* Tom. 15. p. 96. hoc opuſculum *P. Angelium* APROSIUM habet Auctorem Conſentit *Giornalidi* Parma 1690. II. p. 31.

(2825) *Arnoldi* VILLANOVANI ſive de VILLA nomine qui vulgo venit *de viribus ſimplicium* liber *Jacobo* de DONIS aſſeritur a *Friſio* Bibl. *Gesner.* p. 373. col. b. Eum de DONDIS appellat *Merklin* Linden. Renov. pag. 480. col. b. ſub ejus nomine librum hunc titulo *Promptuarii Medicinæ* citans. De hoc quidem libro ſpeciatim non agit *Colomeſius* Gall. Orient. p. 2. generatim tamen multa ſcripta *Arnoldi* nomine circumferri, quæ ejus non ſint, innuit ad *Gesneri* Bibliothecam Univerſalem Lectorem ablegans.

(II.) Villanovani *Compendium de Lapide Philoſophorum* idem eſſe cum manuductione TOLLII docent Monatliche Unterredungen 1691. p. 378. v. Olaum *Borrichium* in conſpectu Chemicorum §. XXII.

(2826) *Michaelis* VILLANOVANI ſub nomine *Michael* SERVETUS ſparſit blaſphemias ſuas. *Beza* in Vita Calvini: docente *Symbola Diecmanniana* & allegante vitam Calvini Epiſtolis præfixam ad A. 1552. Addit *Symbola Maſtrichtiana*, *Cloppenburg.* Præf. de Origine Socinianiſmi præmiſſam Compendiolo Socinianiſmi confutati.

(2827) Laurentii VILLAVINCENTII, Monachi Auguſtiniani nomine *Methodum Theologiæ Andreæ* HYPERII, Theologi reformati apud Hiſpanos publicatam & approbatam eſſe, multi ſciunt. Id conſignaſſe litteris *Simonem Oomium* præfatione ſecunda Tractatus Belgici, de Cogitationibus dirigendis, mihi necdum viſi, confirmat Dominus *Gerhard von Maſtricht* in ſuis ad me miſſis hujus argumenti collectaneis ſæpe laudatis.

Confirmant hæc *Prideaux* Orat. IX. §. 3. & Crenius in Animadverſionibus ſuis Philologicis & Hiſtoricis cap. I. p. 3. ut referunt *Acta Erud. Lipſienſ.* 1695 p. 420. itemque *Wichtack.* Script. p. 465. ut habet *Margo Normannianus*. Cæterum an hic *Villavincentius Franciſcanus* fuerit an Auguſtinianus, disquirit *Villani* nella Viſiera Alzata Pentecoſtes num. XXIIX. aliud ejus ſcriptum ibi ſubjiciens. Addit *Dn. Diecmannus* hæc: Plagiariis hic *Laurentius à Villavincentio*, Xerezanus, ut nuper fecit Jo. *Alb. Faber* in Decade Decadum de Plagiar. Pſeudon. n. 36. *potius quam Pſeudony-mis* annumerandus eſt. Nam ſi expuncta, quæ Romanæ Eccleſiæ ingrata, & inſerta, quæ ei, accepta eſſe poterant, demas, duo Andreæ, *Hyperii* ſcripta, quorum *alterum de Theologo*, ſeu de ratione Studii Theologici 4. libris abſolutum, Argent. A. 1562. 8. excuſum, *alterum de formandis concionibus*, ſeu de interpretatione ſcripturarum, populari libris duobus conſtans Baſileæ A. 1563. 8. excuſum, titulum gerit, *tam immani furto Vil-*

lavin-

„*centum iſte expilavit*, ut plagiarios, quotquot un„quam fuere, vincere, aut ſaltem palmam illis „dubiam facere voluiſſe videatur. Quod ego „fidenter *ex αὐτοψίᾳ* edoctus, qui iſta Hyperii & „Villavincentii opera poſſideo, affirmo. Vil„lavincentii liber nunc frontem præfert: *De „recte formando Studio Theologico libri quatuor, ac de „formandis ſacris concionibus libri tres*, omnes colle„cti & reſtituti per Fratrem Laur. à Villavincen„tio, Xerezanum Doctorem Theologum Au„guſtinianum (ita enim legi debet, non utty„pi errant, Auguſtanum) Eremitam, nunc de„nuo diligentiſſime correcti & emendati. Colon. „*A.* 1575. 4. Furtum iſtud dudum Villavincen„tio ex Reformatis obiecerunt *Rainoldus* l. 1. de „Rom. Eccl. Idololatria c. 4. p. t. 19. 120. *Prideaux* „Oper. Theol. p. 396. fin. *Rivetus* oper. Tom. II. „p. 948. b. & 1065. fin. *Hottingerus* Theſaur. „Philol. l. 1. C. 2. q. 4. p. 133. *Nothers* de integr. „Script. p. 86. Valerius *Andreæ* Biblioth. Belg. „p. 49. iſtud *πολυγραφίαν*, dum, quicquid boni di„cti libri Hyperii habent, id in ſuos ſimiles ar„gumenti libros Laurentium a Villavincentio, „quem Doctorem Theol. Lovanienſem vocat, „transtuliſſe ſcribit.

(2828) UTOPICUS v. *Anonymus.*

(2829) VILLE *Louis de la*: N- - de VALOIS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 612.

(2830) Franciſci VILLERII nomine prodiiſſe *de Religione populi Romani ex inſtitutis Numæ* liber impreſſus Genevæ 1553. in 8. & Argentinæ in fol. cum *Cardinalis Poli* libro *de Eccleſia*, cujus verus ſit autor *Franciscus* HOTTOMANNUS, legitur apud *Geſner*. Biblioth. pag 202. edit. Simler. Eadem repetit *Friſius* Biblioth. Geſner. pag. 239. col. a. itemque eo allegato *Teiſſier* Tom. II. des Eloges des Hommes Scavans pag. 141. At *margo Diecmannianus* initio addit: Non videtur hoc nomen fictum eſſe, quia filius Franc. *Hotomanni*, Johannes, dictus eſt *Sieur de Villiers*, v. *Baillet* d' Anti Tom. II. pag. 120. & in fine: *Voët.* Biblioth. Stud. Theol. pag. 614. citat Franciſci *Villerii* (h. e. Hotomanni) de Statu primitivæ Eccleſiæ, ejus Sacerdotis libram. Ex Append. Biblioth. Geſneri, Tiguri 1555. fol edita fol. 36. col. 3. plenior libri, à Franc. Villerio Genevæ 1553. vulgati titulus extat, qui non illa tantum *Poetii* verba continet, ſed & in quo *Placciana*, de relig. populi Rom. &c. ultimum locum occupant. *Stuck.* in periplum Ponti Euxini. pag. 59. m. hic allegat *margo Normanuianus.*

VILLIOMARUS v. *Ivo.*

(1831) VINDICIANO à quibusdam, ſed male, MARCELLI *Carmen de Medicina* adſcribi, teſtatur doctiſſimus *Henr. Meibomius*, th. 7. diſputationis de Incubatione in fanis Deorum ſub Ampliſſ. Dn. Conringio habitæ. Adde *Voſſ.* de Poet. Lat. p. 56.

(2832) VINCENTIA où VICENTIA, *Petrus* à: Antonin REGINALDI aut REGNAUD. *Baillet* liſte des Auteursdegviſez pag. 612.

VINCENTIUS v. *Athanaſius.*

VINCENTIUS v. *Liberius.*

(2833) VINCENTII Bellovacenſis *ſpeculum Morale*, alteri, neſcio cui, *cognomini auctori* adſcribere mavult *Bellarm.* ad A. C. 1265. in ſcriptis *Thomæ Aquinatis* p. m. 255.

Idem ex *Bellarmino* quoque obſervat *Miræus* Auctor de Scriptoribus Eccleſiaſticis pag. 570. Itemque illo licet non nominato *Deckherri* de Scriptis Adeſpotis opuſculo ſubjuncta Epiſtola Pauli *Vindingii* pag. 354. addens Morale hoc ſpeculum ex THOMÆ AQUINATIS Secunda ferme conſarcinatum. Vide illuſtrem locum *Rauaudi* de libris bonis & malis Erotem. 9. part. 1. p. 168. 169. ob prolixitatem omiſſum.

(2834) VINCENTII LENIS nomine DOCTOREM quendam LOVANIENSEM *contra* Stephanum des CHAMPS Jeſuitam (is eſt Antonius RICHARDUS) Janſenium defendiſſe ex *Receuil de Diverſes pieces*, publiées pour la traduction du N. T. P. I. pag. 47. indicat *Symbola Diecmanuiana*. Liberium autem FROMONDUM nominat Excellentiſſimus Dominus D. *Mayerus* diſſertatione ſua Epiſtolica lit. c. non procul à fine, adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs degviſez pag. 569.

(2835) VINCENTIUS LIRINENSIS cum VINCENTIO GALLIARUM PRÆFECTO tempore S. Martini à *Barouio Confuſum* notat *Deckherro* de Scriptis Adeſpotis ſubjuncta *Vindingii* Epiſtola pag. 355. *At Miræus* in Biblioth. Eccleſ. pag. 66. Vincentii Lirinenſis nomine vulgo inſignitas Objectiones contra dogmata S. Auguſtini VINCENTIO cuidam ALTERI Ipſi fere COÆVO adſcribit. Quas tamen *Lirinenſi* reſtituere laborant *Caveus* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſ. pag. 239. col. b. & *Du Pin* Nouvel. Bibliothe des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. IV. pag. 172. Vide ſupra *Peregrinus.*

VINCENTIUS v. *Martialis.*

(2836) *Nicolai* VINCENTII, Chirurgi Pictavienſis nomine ſcripſiſſe *Joſephum* SCALIGERUM contra celebrem quendam Medicum, dictum Martinum, docet *Colomeſius* dans ſa Bibliotheque choiſie pag. 102. 103. & ex eo *Teiſſier* Tom. I. des Eloges des hommes Scavans p. 150. adde *Bailleti* liſte des Auteurs degviſez p. 612.

(2837) VINCENTIUS SEVERINUS eſt *Franciscus* ANNATUS, ut ex *Bibliot. Anti Janſen.* pag. 9. 35. 13. & 63. indicium facit Excellentiſſimus D. *Mayerus* in Diſſertat. Epiſtolica ſub fol. C. fere in fine. *Sotvellus* autem, quanquam multa ab *Annato* contra Janſeniſtas ſcripta referat, de per-

so natoVincentio tamen altum silet: vide pag. 212. v. Severinus.

VINERIO v. *Sophadro.*

VIOLENTA v. *Passum.*

VION v. de *Herouval.*

VIRDUNENSIS v. *Theodoricus.*

(2838) VIRGILII habitum à plerisque *Moretum* A. SEPTIMIO SEVERO tribuit *Casp. Barthius* adversar. lib. 35. cap. 8. hisce verbis: *Multis apud Latinos Poëtis, quorum alioqui natales in obscuro sunt, de conjectura adscripserunt familias eruditissimi Viri. Paucis aque bonaratione, ut ego mihi persuasum habeo, atque scriptori Carminis sanè ea fortuna digni, quod* Moretum *inscribitur, & in appendices* Marianos *jam olim relatum est. Ejus enim auctor, nullum argumentum vetat, quin sit* A. Septimius Severus. *Stylus fragmenti ipsius, utcunque pauca superstint, mire convenit, nec ætatis ratio abest. Nam qui judicandis Poetis aures non habet infrequentes, Augusti ætatem statim Poematisti abnunciabit, ubi tres versus modo legs audierit. Inest præterea aliquid magis curam olens, quam felicitas purissimi seculi ferre possit, in quo semper ingenium & naturæ vigor eminuit. Cæterum plus levigationis quam nitoris habent, quæ quidem discernere non est cujuvis. Per nos quidem non stabit, quo minus* Aulus Septimius Severus *hujus auctor poëmatis, &c.* Eidem tributum *à Scaligero* doctissimum aliud Poëma, cui *Cirris* est Titulus, CATULLO adscriperunt *Raphaëlem Eglinum* Tigurinum, Epistolâ ad Melchiorem Goldastum scripta, cognovi ex *Dn. Gerhardo v. Maestricht*, à cujus liberalitate cum alia multa mihi indulsa sæpius sum professus, tum ipsam hanc Epistolam adhuc exspecto. Sed de *Virgilio*, eique adscriptis, alii commentatores ejus plura, quos nunc consulere festinantes operæ prohibent.

Moretum Virgilio sed ex SVEVII Idyllio ejusdem argumenti desumtum asserit *Colomesius* Dissertat. de Scriptor. aliquot dubiis num. IV. Contra de Moreto eodem Caspari *Barthio* assentiens *Fabricius* in Bibliotheca sua Latina pag. 26. & Append. pag. 16. Cirim & CATULLO & CORNELIO GALLO male tribui asserit, Virgilioque eum non indignum adeoque rectè ad eum referri autumat. loc. cit. pag. 26. Editus in Moretum est *Taubmanni* Commentariolus posthumus, in cujus principio Moretum hoc Septimio Severo asseritur.

III. *Carmen* autem *Panegyricum ad Calpurnium Pisonem* & MARONI nostro & OVIDIO pariter perperam adscribi, sed LUCANO tribuendum notat idem *Fabricius* Bibliot. Latin. p. 79.

IV. P. Virgilio Maroni adscriptum Poema, ÆTNAM, esse CORNELII SEVERI, Poetæ itidem Augusti temporibus clari, ex *Senecæ* LXXIX. colligit *Borrichius* cogitat. de Linguæ latinæ ætatibus X. pag. 11. quod & *Lipsio* ad illum Senecæ locum placet, & Antonio *Augustino* Dialogo II. p. 15. Lat. pag. 20. versionis Italicæ Octaviani Stradæ, memorante *Symbola Normanniana*. Consentit *Vossius* de Poetis Latinis pag. 33. Et sub *Cornelii Severi nomine* carmen hoc citatum video à *Frisio* Bibliot. Gesner. pag. 176. col. a.

V. Carmina de *Viro bono* & de *ætatibus animalium* AUSONIO restituit *Taubmannus* in Commentariolo modo citato.

(2839) VIR PROBUS quomodo designari tantum voluerit auctor *Orationis & Panegyrici in Obitum Regis Augusti ad Gallos & Sarmatas*, quæ annexa est Annalibus *Cromeri: refert Ereberus* Theatro Viror: Illustrium pag. 96. ex *Starovolscii* elogiis, quod sit *Demetrii* SOLICOVII.

(2839 a) *Nicolai* VITALIS nomine edidit HIERONYMUS VITALIS, Capuanus, Ordin. Cleric. Regul. Venet. apud Bertanos 1651. *Dissertationes Canonicas tres de Speciali Voto*, quod emitteret Regularis exequendi Consilia suorum Prælatorum, etiam si ab Eorum Juris Dictione eximeretur: docente *Toppio* Bibliothe. Neapol. pag. 162. col. a. item que ex *Silos*. T. III. Histor. Regul. Cleric. pag. 576. Clarissimus D. *Olearius* in Epistola ad me data Halis Saxonum d. 26. Junii Anno 1676.

VITUS Joachimus v. *Wigandus.*

(2840) *Joannes* VITHLINGIUS. Eo nomine notatur *Joh.* BRENTIUS in *Indice Prohibitorum Romano An.* 1667. p. 71. col. b. Quid sub eo nomine prodierit mihi equidem non constat. Nec in *Memoria Brentiana* nec *Brentio Orthodoxo*, utrisque scriptis, loco Academicæ Disputationis, à M. Joh. Balthas. *Beyschlagio*, altero respondendo, altero præsidendo, defensis Witebergæ 1694. id indicatur.

(2841) Thomæ TITI nomine *Laqueos Lutheranos* Dilingæ 1622. Latinè & Germanicè publicavit *Laurentius* FORERUS, Jesuita Germanus, prodente *Alegambe* p. 269.

Quæ repetit *Sotvellus* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 541. col. b adde *Witten.* Diar. Biograph. ad d. 7. Januarii Anno 1659. qui & alios complures tractatus quasi ficto nomine à *Forero* editos ibidem recenset. vide & *Baillet* Cat. des Auteurs deguisez pag. 612. & *Hydei* Cat. Bibl. Bodl. pag. 258. col. a. De alio cognomine v. *Baile* Tom. I. pag. 374. B.

VITO v. *Canaldo.*

VITRUVIUS v. *Pontius.*

(2842) *A.* VLACCI *Epistola* præfixa libro cui titulus: *Clamor Regii Sanguinis* est Cl. SALMASII, ut ex Milton. Defens. Secund. 347. 295. indicat *Symbola Normanniana.* Continet autem illa epistola Dedicatoria ad Carolum II. Britanniæ Regem in edit. Hagensi 1652. 4. pagg. decem. De ipso libro supra egimus *Anon.* cap. III. n. 922.

(2843) ULEFELD, *Cornificius* ab; *Jacobus* HENRICUS PAULI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 612.

(2844.)

(2844) *Georgii* ULICOVII Lithuani nomine scripsit *Georgius Guilielmus* LEIBNITIUS hortatu Boineburgii in Polonia tunc Legationem pro Neoburgo, vide Autor, positis certis definitionibus, pene ad demonstrationis formam ostendere conatus est, quod tunc esset consultum ei Reip. Bœclerus, qui editum libellum a Boineburgio acceperat, eo valde delectabatur, & in libello quodam posthumo ejus meminit, tanquam sine exemplo exquisiti.

ULRICUS v. *Encaustius.*

(2845) Eines Ungarischen Evangelischen Predigers Unbibliisches Papstthum, und wolgegründetes Lutherthum, wider Matthiam Fabrum, den Jesuiten. edit. Francofurti Anno 1679. in 8vo. Auctorem habet p. m. Antonium REISERUM S.S. *Theol. Licentiatum*; ut fidem facit Symbola *Ekensburgo-Molleriana.*

(2846) Christophorus ab Ungersdorff/ cujus nomine extat die Erinnerung von der Calvinisten Art und Feindseligkeit gegen den Römischen Reich/ &c. quomodo a plurimis creditus sit Generosus Dominus *Wilhelmus* ab EFFEREN, Consiliarius Moguntinus; vide apud *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 151. ipso tamen invito, ut patet ex ejus edita Apologia, adducta supra in *Friedberg.* Nihilominus *Baillet.* in Catalogo des Auteurs p. 612. 613. sub *Ungersdorffii* persona latere Dominum ab *Efferen* confidenter statuit.

(2847) VOGE où VAUGE, *Solon de:* *Jean* LE BON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 613.

VOGELINUS v. *Curæus.*

VOGELIUS vide supra *Ewaldus.*

VOLATERRANUS v. *Phædrus.*

(2848) VOLUPIUS Decorus Musagetes, *Architectonicam Musices Universalis*, qui scripsit; est *Wolffgang* SCHONSLEDERUS, Jesuita Monacensis, *Alegambe* p. 445.

Repetens hæc *Sotvellus* Bibliothec. Scriptor. Societat. Jesu p. 787. a. cum eodem *Alegambe* addit sub alieno nomine ab eodem Schonsledero editum quoque de modo Musice componendi librum. vide & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1651. ad d. 17. Xbris qui utrumque librum sub alieno nomine prodiisse scribit, Volupii nullam, ne verbo quidem injiciens mentionem.

(2849) VOLVIC, *Amable* de: *Am. de* BOURZEIS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 613.

VOMENTIS FILIUS v. *Congregans.*

(2850) M. VORTFICHER, cujus extat octo paginarum, vel unius chartæ in 4. scriptum Gallicum, hoc titulo: *Le courier de Travere, ou le Tricomete, observé à Oxfort en Angleterre depuis le 22. Novembre jusqu' au 28. Janvier mil six cens soixante un: traduit de l' Anglou, à Paris 1665.* de quo Journal des Sçavans 1665. du 30. Mars. pag. m. 148. *Bien que ce discours soit fort court, il est si remply d' erudition, que quelques habiles qui soient ceux qui le liront, on est asseuré qu'ily rencontreront des sujets de meditation capables de les exercer pendant plusieurs jours. Car il y est parlé d' un Tricomete observé avec un instrument par allaltique de nouvelle invention, & dressé suivant la doctrine des anciens Chaldeens & des Arabes. A quoy on mesle tant de Cabale, d' Algebre, & d' autres choses semblables, que les pedans auront contentement, mais les honnestes gens ne liront cette piece que comme une galanterie ingenieuse, faite pour se moquer des faux Sçavans, & de ceux qui s' amusent aux observations celestes, & aux vaines curiositez de l' Astrologie. On ne croit pas que cette piece ait esté traduite de l' Anglois, & il y a apparence qu' elle a esté Francoise dans son origine.* Id quod etiam confirmavit mihi *D. Martinus Fogelius*, cui auctor ejus Nobilis Normannus, *Nicolaus* LASSON semetipsum detexit Lutetiis Parisiorum agenti.

WORTFISHER scribit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 613. Nicolaum *Lassonium* sub hac larva latentem mecum agnoscens.

(2851) *Johannes* DE VOSS Poemata cum egregia conderet, professione autem sua tantum Vitriarius esset, in suspicionem apud plerosque incurrit ac si BARLÆUS (Caspar) ea sub illius nomine scripserit, ut notat *Morhofius* in dem Unterricht von der teutschen Sprache und Poesie Part. II. cap. V. p. 265. 266. & ex eo *Acta Eruditor.* 1682. p. 274.

URANOPHILUS v. *Cyriander.*

URBANUS v. *Asterius.*

- - - - v. *Horitius.*

(2852) URBANUS VIII. Papa, cujus extant *de Apostatis & Ejectis*, Venet. 1625. itemque *Constitutio de Residentia Episcoporum* Romæ 1634. & 1635. gentilitio nomine dictus *Maph.* BARBERINUS. vide Thom. *Hyde* Catalog. Bibl. Bodlej. post. N. p. 242. col a.

(2852 *a*) URBANUS, Papa. Ei paritet Epistola afficta à *peccatore* MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro. Deducente Dr. *Mastricht* H. J. E. p. 232.

(2853) URBICII *Tactica* in Lexico Græco TUSANI olim edita postmodum auctiora ab eruditissimo *Rigaltio* emissa, ex *Ambrosiano Bibliothecæ Pinellianæ Codice* meliora reddenda, quod sint HADRIANI Imperatoris, ex *Salmasio* docet prolixe *Naudæus* Bibliograph. Militar. pag. 84. 85. 86.

(2854) *Theophili* URBINI Türckisches Städt-Büchlein darin hundert und etliche der fürnehmsten Städte Festungen/und Schlösser Ottomanischer Herrschafft beschrieben werden. Bey Johan Hoffmann: suum agnoscit fœtum sub *Erasmi Francisci* nomine celebris Dominus *Christianus* MYNSICHT in dem Verzeichniß seiner gedruckten Schrifften num. XI, p. 9.

(2855) URBINO: *Jean Baptiste* LIVIZANI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 613.

(2856) URCIANUS, à quo habemus Disputationem de Prædestinationis Causa, cujus Analysin edidit Joa. *Hackerus* Frib. Brisg. 1614. alio nomine est *Joannes* NEIDINGERUS, monente Thoma *Hyde* Bibliothec. Bodlej. pag. 317. col. b. & post N. p. 8. col. b.

(2857) *Monsieur de* VRIGNY. Sub hoc nomine extat *Epistola contra Antitrinitarios, Tolerantes & Moralistas, cum Animadversionibus ad librum, cujus* Titulus: Religio Naturalis &c. edita 1693. in 8vo. recensita in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1694. p. 412. seqq. Verum non illum Dominum de *Vrigny*, sed alium quendam, cujus ut lateat interlit, Auctorem epistolæ ejus esse asserit *Chauvin*, dans ses Eclarcissemens sur un livre de la Religion Naturelle, vid. pag. 424. necamplius detegitur Verus scripti Auctor.

(2858) *Fulvius* URSINUS *Notis* suis in Historicos Latinos admisuit *Scholia Petri* CIACCONII aut CHACONII *in Commentarios Julii Cæsarit & Crispum Sallustium* tacito hujus nomine; cui tamen illa restituit separatis Ursini Animadversionibus, Joannes *Brantius*; de qua re vide Nicolaum *Antonium* Biblioth. Hispan. P. II. p. 144. col. b. *Thomasium* de Plagio Literario §. 583. & ex hoc *Teissier* Eloges des hommes sçavans T. II. pag. 304.

(2859) Joachimi URSINI Anti-Jesuitæ nomine, prodiere scripta mihi visa sequentia.

I. *Concilii Tridentini Historica relatio, & nullitas solide & ex fundamentis demonstrata.* Ambergæ 1615. in 8.

II. *Apologia pro Christianis Gallis Religionis Reformatæ.* Genev. 1598. in 8.

III. *Stupenda Templi Jesuitici (1.) De Idololatrica Invocatione & Salutatione Angelica, una cum horrendis blasphemæ adorationis, superstitiosæ confessionis creaturarum exemplis. (2.) De Patrociniis sanctorum, quos Monachi quibus rebus Deos atq; Deas tutelares assignarint. (3.) De Sanctorum Reliquiis* in 8. Francof. & Ambergæ 1610. in 8.

IV. *Flosculi Blasphemiarum Jesuiticarum, & ex tribus concionibus super beatificatione Ignatii Loyolæ habitis decerpti, una cum Sorbonæ Parisiensis censura 1612.* in 4. sine loco & Typographo.

V. *Hispanicæ Inquisitionis & Carnificinæ Secretions, ubi præter illius originem, Processus Tyrannicus in fidelium Religionis reformatæ professorum, Comprehensione, Bonorum sequestratione, Audientiis variegatis, Testium publicatione & confutatione; Artibus inquirendi aliis etiam secretioribus: Captivorum victu, & reliquis vitæ subsidiis: Carcerum visitatione: Sententiarum denique publicatione & interpretatione describitur: Exemplis illustrioribus tum Martyrum, tum Articulorum, & Regularum Inquisitoriarum, in fine adjectis*, per Joachimum Ursinum, Anti-Jesuitam. *De Jesuitis, qui Inquisitionem Hispanicam in Germaniam & Bohemiam vicinam introducere moliuntur, præfantem* Ambergæ 1611. in 8. Ex his primo proavus meus p. m. Consul Hamburgensis *Vincentius Mollerus* sua manu nomen *Innocentii* GENTILETI præscripsit: quo nomine aliis etiam citatum hunc librum legisse memini, neque Stylus aut genius scriptoris repugnat. Adde quod hanc manum in aliis multis vera mihi significasse expertus sum, ut adeo caussæ nil habeam cur in hoc solo eidem fidem denegem.

Conferre hic jubet *Jamesium Margo Normannianus.* At vero Clarissimus *Deckherrus* de Scriptis Adespotis aliam illustris *Goldasti* ex lib. III. de Regn. Bohem. Cap. 13. p. 363. conjecturam de *Christiano* BECMANNO proponit, ab eoque *Speculum Jesuitarum* sub præscriptione Joachimi *Ursini* editum suspicatur, quod ex *Goldasti* tractatu von Confiscation der Herren-Güter num. 6. p 12. & 13. confirmant *Symbolæ Sperlingiana & Flensburgo-Molleriana*: Johannem *Salmuthum Becmanno* ex eadem *Goldasti* suspicione jungentes. Quorum utri verius adscribi possit, aut an ad *Gentiletum* recurrendum nobis sit, non determinarem, *nisi nunc in fine* præfationis demum perlectæ Ursinianæ extantia sub lit. (a) diserta verba eum testantia jam olim editum nominarent. Liber ipse constat paginis 480. Continet autem *Speculum Jesuiticum* hoc, præter præfationem ad Lectorem Sex foliorum in 8vo una cum Appendice pagg. 288. Integer libri titulus hic est: *Speculum Jesuiticum, Pontificum Romanorum erga Imperatores Germanicos perfidiam insolentiam ac tyrannidem repræsentans: & Romam: Babylonem; Papam autem Rom. ipsum esse Antichristum, demonstrans*: Una cum appendice, quæ, præter superiora, *Scelera Romanorum Pontificum, vita: & tragicus eorum interitus*: Denique *blasphemæ Canonisatum, de Papæ autoritate, majoritate, & primatu, assertiones recensentur. Scelta Jesuitica, inter omnes Monachorum familias pestilentissime, oppositas: a qua orthodoxia hostiliter impetitur; tenera* juventus insidiose *corrumpitur; pax publica nefarie perturbatur*, &, *ruptis Societatis humanæ vinculis, seditionum incendia sceleratissime excitantur, & late per Christianum orbem universum spargantur.* Edente hæc Joachimo *Ursino* Anti-Jesuita Ambergæ 1609. *Flosculi* vero *Jesuitarum supra memorati* pagg. constantes in 4. solis XI. ipsis separatis titulis pag. 6. Adhæret *Miracle du Patriarche Ignace Loyola faict à Thoulouse.* Anno 1611. *Fraus Jesuitica Tholoſæ detecta & punita.* Ex Gallico in Latinum versa, ut bonis omnibus imposturæ Jesuiticæ magis magisque innotescant. Ao. 1612. de quibus operæ pre-

pretium videre etiam quæ habent Satyres Perſonnelles pag. 197. quæ ſic ſcribit.

Le troiſieme Anti-Jeſuite eſt un Calviniſt des plus animez contre les Catholiques. Comme il eſtoit fort connu ſous ſon nom, & par ſes emportemens; il eut la diſcretion de ſe cacher ſous le maſque de Joachimus Urſinus; mais il fut aſſez hardi pour ſe donner le ſurnom d'*Anti-Jeſuite*, au lieu de ſe laiſſer porter au titre de ſon livre. C'eſt donc ſous le nom de *Joach. Urſin. Anti-Jeſuita* que cet ennemi de l'Egliſe Romaine fit paroiſtre une groſſe & ſanglante Satyre en Latin non pas contre les Jeſuites en particulier quoy que c'euſt eſté ſon intention, mais contre les Religieux & le Clergé, & generalement contre tous les Chreſtiens qui ſont profeſſion de la Foy Catholique ſous la direction du Pape & des autres ſucceſſeurs des Apoſtres. L'Ouvrage de cet Anti-Jeſuite a pour titre, *Jeſuitici Templi ſtupenda*, I. De Idololatrica invocatione & ſalutatione Angelica, una cum horrendis blaſphemæ adorationis & ſuperſtitioſæ conſecrationis creaturarum exemplis. II. De Patrociniis Sanctorum, quos Monachi quibus rebus Deos atque Deas tutelares aſſignarint. III. De Sanctorum reliquiis &c. & il fut imprimé à Francfort in VIII. puis à Amberg en la même forme l'an. 1610.

(a) Joach. Urſinus præfat. in Concil. Trid. Hiſtor. Relat. fol. ult.

Denig, quam ubique Concilium Tridentinum a ſacris literis diſſet, norunt etiam apud nos qui equinant in arundine longa, & qui nondum ære lavantur. Quot ibi paginæ, aut quot non lineas dico, tot ibi ἀντιθέσεις, errores inveniuntur. Omnes in aprica veluti turre ſpectandos exhibuerunt, ac ſigillatim percenſuerunt Viri pietatis & eruditionis laude noſtro ævo conſpicui. Atq; inter eos ſi non primum, at ſaltem ſecundum facile locum obtinet Clariſſimus JCtus INNOCENTIUS GENTILLETIUS Delphinenſis, qui jam olim anno 1586. Examen Concilii Tridentini publicavit & Heinrico II. Regi Navarræ tum inſcripſit. Dignum opus, quod & inimici & amici legant ac relegant: illi ut confutentur magis, hi ut confirmentur magis in mera veritate, quam habent cognitam. Opus, ſi argumentum ſpectes; perutile: ſi formam pertractationis, nervoſum: ſi omnionem, elegans & perſpicuum. Quorum illud allicere, iſtud perficere, hoc afficere ſuaviter animos eruditorum ſolet. Quia autem ex tanto temporis intervallo nulla in his oris exemplaria amplius ſuppetebant, & erant, qui ſubinde expetebant; inde factum, ut denuo apud nos typis excuderetur, & cum pluribus Theologiæ ſtudioſis ita communicaretur. Quisquis es, lege; non pœnitebit: & ita feliciter VALE. Idib. Cal. Auguſti.

(2860.) *Edmundus* URSULANUS quomodo ſit vero nomine MACMAHONE Prior Conventus Franciſcanorum Lovanii v. *Baile* Dictionaire Tom. 2. p. 237. in margine.

URSUS v. *Dithmarſus.*

(2861) USSERIO tributa a Richardo *Simone* in Hiſtoria Critica *Verſio Novi Teſtamenti Hibernica, Guilielmo* DANIELIDI (O DONNEL) aſſeritur a *Colomeſio* in epiſtola Iſaaci *Voſſii* Appendici Obſervationum ad *Melam* ſubjuncta, ut obſervant *Acta Eruditor. Lipſienſ.* 1687. p. 224.

II. Jacobi Uſſerii nomine editus *Catechiſmus* ex CARTWRIGTHO, CROOKIO aliisque collectus ab *Uſſerio* nunquam agnitus ſcribitur a Bateſio in Vita Uſſerii, quæ extat inter reliquas ejus ſelectas p. 738.

UTOPICUS v. *Anonymus.*

UTOPIENSIS v. **Wegweiſer.**

(2862) VULCATIO *Gallicano* adſcripta *Vitæ Avidii Caſſii*, *Ælio Fabricio* Biblioth. Latin. p. 158.

VULTURIUS v. *Baſſarius.*

(2863) VULTURIUS *Geldenhaurius: Gerard de* NIMEGUE. *Baillet* p. 613.

UZALENSIS v. *Evodius.*

*** *** ***

W

(2864.)

Inceri WAHRENBERGII Dialogum de *Polygamia, Eſaiæ & Samuelis*, Fratribus PUFENDORFIANIS imputatum, notat & acerbè qveritur *Deckherrus* de S. A. pag. 341. 342. Suſpicionemque hanc à ſe & fratre amovere nititur Illuſtris Dominus *Samuel Pufendorffius* in Epiſtola ad Amicos pag. 50. & ad Scherzerum pag. 30. & *Polyparpo* LYSERO etiam tribui monet Illuſtris *Kulpis*, Colleg. Grotian. Exercitat. IV. th. 6. lit. P. in notis, quem forte innuit *Pufendorffius* ad Amicos loco citato, dum Auctorem Dialogi in Svecia notiſſimum aſſerit.

(2865) *Petri* WAHRENFELS, *Reſponſio ad Epiſtolam Andreæ* Wunderlichs / Civis WURZBURGENSIS quæ adjecta eſt libro P. *Marci Schonemanni ab ipſo inſcripto:* Das unüberwindliche Catholiſche Zeughauß, quæque recuſa eſt Gothæ apud Chriſtophorum Reihern 1678. 8. cum Marthæ Eliſabethæ Zittering gründlicher Ablehnung &c. cui inſerta eſt a pag. 4. ad pag. 15. ibidem Patri huic *Marco* SCHONEMANNO non obſcurè tribuitur pag. 16. 17. nec Diſſentire nobis videtur *Sagittarius* in der treuhertzigen Vermahnung an P. Schönemann pag. 48. 49. ubi Epiſtolam hanc ſatis Satyrice perſtringit, & Jeſuitas ad ſcripta ſua cautius edenda ea occaſione hortatur p. 50.

(2866) WAHRMUND *Godlieb* vom Geld-

Mangel in Teutſchland. HOSMANNUS, Conſiliarius Bareuthi quod ſit, Dr. *Thurmanni* Epiſtola d. Jun. 1677. ex faſſo ſibi id ipſum typographo. m. Septembr. indicavit, *Beſoldum* Phil. Pr. pag. 115. etiam allegans, ubi nihil huc faciens in editione mea lego. Nomen typographi etiam additur Sueſeri.

Wahrmund v. Ehrenberg.

(2867) Gottlieb Wahrmunds gewiſſenhafte Gedancken vom Eheſtande / Scriptum *pro Polygamia* aſſerenda editum, à Johanne LYSERO, quod autem, Auctore inſpectante, flammis piatricibus in Foro maximo Stocholmienſi per Carnificem combuſtum eſt d. XV. July 1679. ex Epiſtola Joh. *Heyſigii* poſtridie ejus Dieiad ſe data indicat *Symbola Normanniana*, addens in Bibliotheca *Voëtii* Part. II. num. 264. in 4to occurrere verba hæc: *Johannes Lyſerus* von der *Polygamia* oder Viel-Weiberey.

WALA v. *Arſenius.*

(2868) WALAFRIDUM *Abbatem* Augiæ Divitis male à *Trithemio* aliisque diſtinctum à WALAFRIDO STRABONE Monacho Fuldenſi, qui cum illo unus idemque fuerit, docet *Voſſius* de Hiſtoricis Latinis lib. II. cap. XXXIII. pag. 303. Extat ſub ejus nomine *Vita S Galli*, & proſaice & metrice, citata *Friſio* Bibliot. Geſner. pag. 811. quæ tamen eidem abjudicatur à *Mezlero*, reſtituitur autem à *Mabillonio* T. II. Anal. p. 640.

WALAFRIDUS v. *Strabo.*

(2868. *a*) WALDENSIUM CONFESSIONIS An. 1568. Baſileæa FLACIO editæ Auctorem Balth. *Lydius* Waldenſium Tomo II. Prolegom. in Diſp. *Tabor.* fol. 2. a. *Johannem* à LUNAWITZ eſſe conjicit. Hæc ex *margine Diecmanniano.*

WALERUS v. *Darenus.*

(2869) WALLONIS Meſſalini *Diſſertatio de Epiſcopis & Presbyteris, contra Dionyſium Petavium*, Lugd. Batav: apud Jo. Le Maire 1641. 8. Quod ſit *Claudii* SALMASII, notorium eſt jamdudum orbi litterato, neque Catalogus operum ipſius Epiſtolis præfixus à *Clemente Zirizeo* id diſſimulat. Adde *Struchii* diſſert. de Statu Eccleſiaſtico ſuper. ſeculi cap. 1. num. 1. ubi *Juris diſtinctionem* inquit *Epiſcoporum ex Principum Chriſtianorum indulgentia natam vult* Walo Meſſalinus, *ſive Cl.* Salmaſius *contra* Petavium de Epiſcopis & Presbyteris.

Et ſub *Walone Salmaſium* agnoſcunt *Hyde* Catal. Bibliot. Bodlej pag. 453. col. b. *Freherus* Theviror. Eruditione claror. pag. 1126. col. b. Dodwvel in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1687. pag. 445. Adde Bibliotheque Univerſelle Tom. I. pag. 18. & To. IV. pag. 99. nec diffitentur hoc *Bartholinus* de legendis libris Diſſert. II. pag. 39. *Arnoldus in* Epiſtola ad Georgium Richterum quæ eſt inter hujus & Familiarium ſelectiores pag. 476. quibus *Symbola Normanniana* jungit *Milton* de fin. Angl. 101. Perſonatum hunc *Walonem* poſtliminio aggreſſus eſt Samuel *Parker* in Relatione de Regimine Chriſtianæ Eccleſiæ Seculis ſex Prioribus, ut in hujus ſcripti recenſione notant Acta Erudit. Lipſienſ. 1684. pag. 280. Addit *Symbola Maſtrichtiana Mareſium* in quæſtion. aliquot. Theolog. deciſis quæſt. I. pag. 4.

(2870) Sub WALLYI nomine ſcripſiſſe, neſcio quid Henricum GARNETTUM, S. J. in Anglia Provincialem, indicat *Burhil* contra Becanum pro Tortura Torti cap. 2. p. 21.

(2871) *Wilhelmi* WANDERI ficto ſub nomine editas a DISCIPULO quodam MALBRANCHII Meditationes ſuas ſuſpicatur Auctor Collectionis ſive du *Recueil de quelques pieces Curieuſes* concernant la Philoſophie de Monſ. des Cartes in *Actis Eruditor. Lipſienſ.* 1684. p. 309.

(2872) *Johannis* WARÆMUNDI nomine edita *communis Proteſtatio, & Lamentatio omnium piorum Chriſtianorum contra* Interim *& Conſilia Interimiſtica*, Auctorem habet *Matthiam* FLACIUM, ſubdicante *Rechenbergio* diſſert. Hiſtor. de Interim. §. XXXVII. cujus verba ſupra in Anonymis nu. 1729. β. ſub lit. (a) excerpſimus.

(2873) WARENDORP, le *Sieur* de: *François* LISOLA où d'ISOLA, *Baillet* liſte des Auteurs degvilez p. 631.

WARNEMUNDUS v. *Freyburgerus.*

(2874) *Gottſchalk* WAREMUND nomine qui extat liber Gerichtliche Zeugen-Verhör in Sachen der Römiſchen Kirchen das Fegefeuer nach dieſem Leben betreffend / auctorem habet Jo. Henr. URSINUM Superintendentem Ratisbonenſem; referente D. *Rangone* Annot. ad Orat. de dolis & fraudibus Pſeudo-Theol. p. 73. *Symbola* eſt *Diecmanniana.*

(2875) *Chriſtian* WARNERS, Teuffels Carnüffel-Spiel / quod ſit M. Hinrichs AMERSBACH, Paſtoris ad D. Petri Pauli Halberſtadienſis confeſſione propria detecti, docetur in abgenöhtigter Lehr- und Schutz-Schrift wieder den Guttmannſchen Offenbahrungs Patron: Herausgegeben durch das ordentliche Predigamt zu Lübeck / Hamburg und Lüneburg. 8. 1677. 1. §. 5. p. 52.

(2876) *Johannis* WARSENII nomine editam Lovanii 1534. *deſcriptionum temporum & Rerum Romanarum, Johanni Ludovico* VIVI Valentino Hiſpano aſſerunt *Friſius* Biblioth. Gesneri pag. 467. col. b. & ex Valerii *Andreæ* Biblioth. Belgica Nicolaus *Antonius* Bibl. Hiſp. p. 555. col. b. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 613.

(2877) *Jacobi Danielis* WECHSLERI Kurtze Einführung des Gemühts in ſeinen verdorbenen Grund zu erforſchen und zu erkennen / was die arme Seele auſſer dem Göttlichen Licht in ihrer Selbheit /

heit/ in welche sie die alte Schlange durch ihre falsche List gestürtzet hat / seye nach ihrem inwendigen und auswendigen Leben. Geschrieben zur Aufmunterung / daß man die Zeit der Heimsuchung in dieser höchst-betrübten Zeit nicht versäumen / sondern den HErren mit rechtem Ernst suchen möge / weil er zu finden ist. Auch zur Prüfung / was wahre und Heuchel-Busse / wahrer und falscher Glaube seye / und zu erkennen / daß die arme Seel in ihrer Selbheit/ oder eigenen Natur ausser GOTT / ein Kind des Zorns/und unmüchtig zum Reich Gottes seye: und deswegen von innen durch den Glauben an Jesum Christum/ aus GOtt müsse neu gebohren werden in das Göttliche Ebenbild / und also wiederum ein Kind der Liebe werden. Durch Jacob Daniel Wechsleen gedruckt im Jahr 1680. in 8vo. paginarum 216. liber cujus auctor Jacob Daniel RHEDER, propter metathesin prænominum, Wechsler se cognominavit, Windsheimensis, ob infame crimen inde relegatus ac postea in Batavis se tenentis, satis certis testimoniis amici NN. mihi est indicatus, una cum libello ignoto, —— cui adhærebat etiam Ernstl. Buß-Lied foliorum 6. quo seriam pœnitentiam testabatur.

(2877. a) WECKERUS, *Joan: Jacob: Pierre André* MATTHIOLUS. *Bailler* liste des Auteurs deguisez p. 613.

(2878) *Christiani* WEGHOLD personato sub nomine quod latere voluerit Clarisimus *Daniel Guilielmus* MOLLERUS, ipse aperit in programmate: De *Præparatione Abiturientium* in Italiam p. 16. hunc in modum: Quem cæteroquin utilitatis fructum, Theologiæ inprimis studioso „peregrinatio Italica præbeat, vitio, credo mihi „hautquaquam dabitur, si exemplo proprio di„dicisse, atque simul publico Scripto Germani„co, cui titulus: Christian Weyholds treuhertzis „ge Erinnerung an alle studirende Teutsche / absons „derlich die/ so der H. Schrift ergeben sind / daß sie „die Italiänische Reise/ mit gebührender Vorbereitung / im Namen GOttes/ antreten / selbige mit „beständiger Gottesfurcht und geziemender Vorsichtigkeit fortsetzen / und endlich mit gewünschten Nutzen und jedermanns Frolecken glücklich vollenden „mögen. A. 1668. in 4. personatum licet me hoc edocuisse, non verear profiteri.

(2879) N. von Wehrd Voces subjectæ præfationi des hertzerquickenden Hertzen-Spiegels notant *Nicolaum* HÆUBLIN, Wehrda Noricum. ut indicat Symbola *Flensburgo-Molleriana* relegenda hic ex Anonym. n. 1735. sqq.

(2880) *Uldarici* Wegweisers Utopiensis Scripta *Valentino* WEIGELIO asseruntur a *Rothio* von Propetischen Weissagungen §. 24. & a Nicolao *Hunnio* in den Christlichen Betrachtungen von der neuen Paracelsischen und Weigelianischen Theologie p. 106.

(2881) *Erhardi* WEIGELII Professoris Jenensis nomine Propositio Collegii Imperialis Historici signata in Catalogo Nund. Lipsiensi & Francofurtano ei abjudicatur in denen Monatlichen Unterredungen 1689. pag. 86. 87. composita ab Amplissi. quodam Viro, correcta autem & edita à D. Francisco PAULLINI qui Delineationem ejusdem Collegii consignavit. vide Monatliche Unterredungen 1689. p. 80. & 81.

(2882) *Roberti* WEISII rechtliches Bedencken quod sit *philippi* PFLAUMERI JCti Ulmensis supra in Anonymis num. 988. *Deckherri* verbis ex p. 225. 226. de Scriptis Adespotis, excerptis docuimus, hic nunc non repetendis.

(2883) *Wilhelmus* WENDROCKIUS, qui Personati *Montalcii literas Provinciales* ex Gallico Idiomate in latinum vertit notisque illustravit quod sit P. *Pierre* NICOLE indicat l'Histoire des Ouvrages des scavans Novemb. 1694. pag. 131. & *Bailletus* in Indiculo des Auteurs deguisez pag. 612. *Faber* tamen, quem sub *Stubrockii* nomine has notas confutasse supra innuimus, in præfatione Apologetici, eundem Blasium *Paschalem*, qui sub *Montalcii* persona latuit, & sub *Wendrockii* larva se occultare suspicatur. vide Monatlichen Unterredungen/ Anno 1693. pag. 806. 807. Quinimo *Hermannum* CONRINGIUM, decus illud olim Germaniæ nostræ, *Wendrockii* personam induisse à nonnullis credi refert *Symb. Normanniana. Combustæ* autem *Wendrockii* & *Irenei* notæ una cum *Montalcii* Literis Provincialibus traduntur à *Sarasa* Part. II. Artis semper Gaudendi Tract. IV. num. 19. pag. 102. decreto Senatus Regii Sanctioris de die 23. Septemb. 1660. quod Ibidem & Gallicè & latine exhibet *Sarasa*. Adde quod hic *margo Diecmannianus* suppeditat excerptum sub lit. (a) additum & *Symbolam Mastrichtianam* sub (a)

(a) Margo Diecmannianus h.l.

Wilhelmi Wendrockii *Salisburiensis Theologi nomen præscribitur Latine ex Gall. lingua versioni Literarum Provincialium Lud.* Montaltii, *de quo supra pag. 227. & Notis Theologicis, quibus illustratæ sunt, cujus operis novam editionem Sam.* Rachelius *Helmst. 1664. 4. procuravit. Sed sub eo tot eleganibus scriptis maximam partem Gallicè & αὐωνύμως editis, & ad Theologiam tum moralem, tum polemicam pertinentibus, celebrem, eundemque genuinum Antonii Arnaldi discipulum & intimum amicum Petrum* Nicolle *vel* Nicolc (*utroque enim modo scribi audet*) *Anno 1695. mortuum latere certissimum est. v. Hist. des Ouvr. des Scav. Novemb. 1694. pag. 131.* Bayle *Diction. Hist. & Crit. Tom. 2. pag. 660. 740. qui eum p. 659. l'une des plus belles plumes de l'Europe esse judicat.*

(b) Symbola Mastrichtiana. n. 1. 2.

1.

Wendrockius *die op de brieven van* Montaltius *heeft seer uytneemende en geleerde anteikeningen gemackt. Oomius in diff. de praxi Theol. in de inleiding pag. 88. a.*

2.

Wendrockius *personatus qui scripsit notas ad literas provinciales. Est Monsr. Nicole.*

Contra hunc scripsit Stubrockius notas in notas, quas secunda editione, uti & sub hoc nomine consumiennem Epistolarum Montalti, item tertii, & quarti prælo quii ejusdem operis, genuinæ etiam appendicis, Conringiana Epistola Rachelianis opusculi & novi indicis Wendrockiani

kiani edidit Tom. I. Apologetici Doctrinæ Moralis Honoratus Faber *cujus sunt pleraque si non omnia istius tomi.*

WERNERUS *Johannes* v. *Gebhardus.*

(2883 a) Jo. Sigismundi WERNERI, Pastoris Lignicensis, nomine excusam *Postillam*, esse *Caspari* SCHWENCKFELDI, *haretici* illius famosi, testatur *Conrad Schlüsselburg.* libr. 10. de Schvvenckfeldianis p. m. 37.

(2884) M. WESSELIUS idem est Thomæ *Hydeo* in Cat. Bibliothec Bodl. p. 277. col. b. qui BASILIUS GANSFORTIUS sive GOESVORT, Gröningensis, cujus ibidem citantur *Opera Theologica* edita Amsteloð. 1617. Dubitanter hoc asserit *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 96. 97. utpote qui magnam nominis & materiæ congruentiam reperit in M. JOHANNE DE VESALIA. Monendum autem hic nobis est, quod tractatus *de Potestate Papæ & Prælatorum Ecclesiæ* quem hic Gansfortio adscribendum censet *Deckher*, à Thoma *Hyde* citetur sub BASILII PHRYSII Groningensis nomine Bibliotec. Bodl. post N. pag. 252. col. a. de quo *nos* in *Basilio egimus.* Distinguit autem hos aperte *Hydeus*, ne verbulo quidem ostendens *Basilium Phrysium* Gröningensem eundem esse cum *Basilio Gansfortio* Gröningensi, utpote de quibus separatim agit locis citatis.

(2885) WESTPHALIÆ *Jurisconsulti* Gravissimi nomine, extat in S. Romani Imperii *Jure Publico* edito Hanov. 1614. in 4to erudita *Dissertatio Juridico-Politica de Jure Principatus* distincta thesibus 95. pagg. continens 86. cui adscriptum manu p. m. proavi mei Vincentii *Molleri*, meritissimi quondam Civitatis nostræ Consulis nomen D. *Johannis* NORDERMANNI. Ulterius Ergo inquirens eandem Dissertationem de Jure Principatus sub vero Auctoris Johannis *Nordermanni* Westphali nomine insertam Tom. IV. Disputationum Historico-Politico-Juridicarum Basileensium num. II. interstinctam Conclusionibus ut hic vocantur, XCV. pagg. non numeratis, plagulis autem 12.

(2885 a) *Ernestus Candidus* WESTPHALUS quomodo sit *Ernestus* CASIMIRUS: vide differentem *Symbolam Mastrichtianam* his verbis: Ernesti Candidi Westphali bis Suspensi, *Parentatio*: quam sibi ipsi, ante fatalem casum dixit, ex Schedulis in Marsupio illius inventis furtivis horis, accurate emendata & recognita, ab Ernesto Candido *Westphalo* Leodii 1694. auctorem habet Ernestum CASIMIRUM Wasserbach, id quod ostendunt initiales literæ, ipseque auctor olim discipulus meus qui mihi exemplar misit, & sub meo præsidio de Irminsula Saxonica disputationem nunc secundo editam proposuit. Estque nunc præfectus Comitis Lippiensis lineæ Bracensis Barendorffii Milliario ab acidulis Pyrmontensibus distantis.

(2886) *Johanni* WICLEFO, celeberrimo Theologo Anglo adscribit *Balæus* Illustr. Britan. Scriptor. fol. 157. col. b. Versionem Universi Codicis Biblici Anglicanam, quod suspectum videtur *Wharton.* Auctar. Historiæ dogmaticæ Joh. *Usserii* de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 426. 427. rejectoque tandem eo, verum Versionis hujus Auctorem JOHANNEM TREVISA substituit quem Biblia Sacra anglice transtulisse, Auctor est p. 567. *Pitseus*, de Wiclefo, ejusque Scriptis, quæ vix 200. Voluminibus comprehensa extitisse scribit, *Balæus* loc. cit. plane silens. WICLEPHUM seu WICLIFEE scribit Thomas *Hyde* Catal Biblioth. Bodlej. post N. p 254 col. b. de Versione Bibliorum Anglicana sub hoc nomine nihil memorans.

(2887) *Rogerius* WIDKINGTONUS. Sub hoc nomine ab illustri Anglo *Thoma* PRESTONO, Pontificio, *Discussionem Discussionis Concilii Lateranensis* editam disco ex Actis Erudit. Lipsiens. An. 1687. p. 136. Dubitat tamen *de Prestono Bailletus* in Indiculo Scriptorum Personatorum p. 614. *Simonem* VIGOT, sed æque dubium substituens.

(2888) *Joachimi Viti* WIGANDI Windeccensis, Philiatri, *de Medicorum Germanorum itineribus Dissertationes Posthumæ tres* Friburgi Anno 1678. 12mo editæ Eruditæ sane & Curiosæ, debentur *Johanni Valentino* WILLIO Colmariensi, Medicinæ Doctori, & Practico aliquamdiu Castrensi in Exercitu Danico. Hæc *Symbolæ Flensburgo-Molleriana*; adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 612.

(2889) *Severinus* WILDSCHÜZ, Malmogiensis Scandus, Slesvvigæ anno 1687. in 4. edidit *Discussionem Calumniarum* Samuelis Pufendorffii, Eride Scandica Indicis Errorum suorum causa D. Josuæ *Schwartzio* (Ducatus Slesvicensis h. t. Superintendenti) *indignissime Impositarum.* Verus Auctor illius est Josua SCHWARZIUS ipse, qui sub Privigni sui Wildschutzii nomine latere voluit, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

WILHELMUS v. *Stutgardia.*

WILHELMUS *Moerbecanus* vide supra Cantipratensis.

(2890) Hans WILMSONS Schertz Gedichte in Neddersuytsch gerimet. De Scripto hoc ita commentatur Clarissimus Mollerus Flensburgensis: Satyræ hæ Elegantes admodum, & genium antiquorum in isto scribendi genere exprimentes Lingua Saxonica multoties cusæ ac recusæ, Auctorem agnoscunt *Johannem* LAURENBERGIUM, Professorem Soranum, qui, quod Patre Wilhelmo, Professore Rostochiensi, esset natus, Joannem Wilmson se vocavit. Hæc ille.

(2891) *Johannis* WINEI nomine extat Tra-

Tractatus *de Successione ab Intestato*, qui non est ipsius sed *Wilhelmi* RANCHINI, adeo inepte descriptus, ut & plagiarius oblitus fuerit loci, in quo Ranchinus, Stephanum Ranchinum, parentem suum laudaverat, eradendi: ut ex *Bitschio* de Casib. pro Amico quæst. 1. p. 15. in princ. docet *Deckher* de Scriptis Adespotis p. 345. qui & eadem iisdem fere verbis mihi in peculiari *epistola* de die IV. Decemb. 1676. affirmavit.

(2892) *Nigello* WIRECKERO adscribunt *Pitseus* de Illustribus Angliæ Scriptoribus ad an. 1200. pag. 270. & *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 636. col. b. *Contra Barbariem* librum unum, quem tamen non ejus sed JOHANNIS SARISBURIENSIS aut SALESBERIENSIS esse evincit Clarissimus Jacobus *Thomasius*, Dissert. de Nigello Wireckero §. 52. ad §. 56. V. *Anon.* n 1606.

(2893) *Joannis* WITHLINGI nomine scriptam à *Johanne* BRENTIO in Exilio suo *Explicationem Psalmorum Davidis* 94. & 130. impressam Basileæ 1550. cum præfatione *Gamalielis* GRATII, id est, *Gasparis* GRETERI, refert *Simlerus* Bibliothec. Gesner pag. 217. & 427. Il. Johannis Withlingi nomine a *Brentio* editum Halæ Svevorum in 8vo *de pana Anabaptistarum* recenset *Frisius* Bibliothec. Gesner. pagina 413. col. a.

(2894) *Joannem* WITHUM Anglum Wintoniensem Episcopum præferre Auctorem dicitur *Mirao* Biblioth. Ecclesiast. lib II. pag. 52. liber editus Lond. 1553. in 4to inscriptus: *Diacosio-Martyrium*, hoc est, Testimonium Ducentorum de veritate corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia, adversus Petrum *Martyrem* hæreticum: quem an non *Stephano* GARDINERO adscribat ibidem *Miraus*, judicet Lector. Certe *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 614. verba *Mirai* ita interpretatur, quæ a nobis exhibentur supra sub M. Anton. *Constantio* lit. a. Alium cognominem v. in voce *Albius*.

(2895) WITTEBERGENSIUM Scholasticorum nomine *Responsionem ad Narrationem Centuriatorum Magdeburgensium &c.* editam Witebergæ 1558. scriptam a *Philippo* MELANCHTONE suspicatur, & conjecturam suam roborat Summe Reverendus Dominus Doct. Joh. Fridericus *Maiernus* nostras, in Dissertatione Epistolica n. 27. quod & supra in anonymis num. 1150. jam innuimus.

(2896) WITTEBERGENSIUM Theologorum nomine exstat

(I) *Catechismus Latine* An. 1571.

(II) Grund-Feste / seu *Fundamentum firmum de persona & incarnatione Jesu Christi.* Horum Scriptorum Auctor habitus *Caspar* PEUCERUS, Gener Philippi Melanchtonis, ut ex *Hornbeck.* Summa Controvers. 528. & 531. indicat. *Symbola Normanniana.*

(2897) *Christophoro* WOLFFGANGO Auctore prodiit anno 1614. Guilielmi Principis *Furstenbergii Detentio justa, utilis & necessaria*; quam a plurimis *Francisco Illustrissimo Baroni* DE ISOLA adscribi notat Cl. *Deckherrus* de Scriptis Adespotis pagina 160. 161. qui ipse potius Scriptum hoc Præillustri Domino, *Johanni Alberto* PORTNERO tribuere mavult. Contra *Bailletus* verisimiliorem *de Isola* conjecturam esse sibi persvadet Indiculo des Auteurs deguisez p. 614.

(2898) Ambrosii WOLFFII nomine prodiisse opposita Formulæ Concordiæ A.C. 1570. & 1580. duo scripta dira, auctorem verum habentia *Christophorum* HERDESIANUM, Syndicum Noribergensem probatur teste *Conrado Schlüsselburgio*, & eum citante *Draudio*, hunc vero denuo *Geislero* dec. 5. n. 8. Imprimis vide *Leonardi Hutteri* Concordiam concordem, scriptum operosum ac doctum, in defensionem formulæ Concordiæ adornatum cap. 30. ubi *Rabulam Noribergensem* vocat hunc *Christophorum Herdesianum.* Ipsa Scripta sic inscripta vidisse memini. M *Ambrosii Wolffii fundamenta Lutheranæ doctrinæ de Ubiquitate, atque adeo de corporali præsentia corporis Christi in Eucharistia, ad Orthodoxæ fidei normam expensa, & sub veritatis censuram revocata, ex Orthodoxo consensu* (De quo *anon.* n. 32.) *contra Patres Bergenses* Genev. 1529. in 4. Eodem sub nomine fictitio prostat *Victoria de Triumphata communicatione Idiomatum realis* Serveti 1584. in 8. Sub vero autem ipsius nomine præter expressam 33. anonymor. extare deprehendi *Refutationem Dogmatum de fictitia Christi carnis omnipræsentia*, Neapoli Nemetum 1583. Quod solum scriptum superiora eidem deberi probat, non *Cyriaco* Professori Historiarum P. Francofurti ad Viadrum, cujus etiam habetur, *Icon animorum, de differentiis ingeniorum dissertatio*, Francof. 1619. impressa in 4.

Cyriacum nihilominus nominat D *Rechenberg*, Append Libb. Symbb. pag. 35. *Christophorum* autem recte Johannes Gerhardus disput. Theolog. p. 170. indicante *Symbola Normanniana.* Sub *Christophori Herdesiani* nomine citat scripta *Ambrosium Wolffium* mentientia, *fundamenta*, nempe *doctrina Lutheranæ &c.* Et *Historiam Confessionis Augustanæ* Germanice scriptam in 4to *Frecherus* in Theat. Viror erudit. Claror. pag. 899. col. a. adde Bailleti Catalogum des Auteurs deguises p. 614. At *Deckherrus* in Epistola ad me scripta 4. Decemb. 1676. ubi de Ambrosio *Wolffio*, cogitata sua exponit, benevole adjicit: contigisse sibi magnam ejus Bibliothecæ partem, & præcipua Bibliothecæ Reformatæ opera & inter hæc nominatum quoque opus (quodnam autem intelligat, non hariolor) ex quo si confero (pergit) literas ab ipso sua manu scriptas cum hocce libello, tarde alii tribuere possum: Nam in aliis operibus hunc librum suum sibi adscribit & allegat: itaque subsisto. Hæc *Deckherrus.* Personatum nihilominus *Wolffium* hunc & *Mendaciorum Cretensium* Mulciberem vocat *Rango* Histor. Syncretismi part. II. Sect. XX. p. 813. Addit hic *nota Diecmanniana marginalis:* Conf. Epist Theol. super. Seculi à *Fechtio* edit. p. 618. *Chytra.* Epist p. 389. In Ind. lib. proh. & expurgand. Hisp. A. 1662. fol. recuso Opera Ben. Turretini, p. 13. hæc satis insulsa legas: Ambro-

sius *Wolphius* seu Wolfius Theol. Luth. Aug. Conf. & item Zwinglianus seu Calvinianus scribebat Genevæ 1579. Adde *Gerhardi Disp.* Theol. Part. 2. p. 849. Addit *Margo Mastrichtianus* de Wolffii hujus libris agentem Hospiniani formulam concord. cap. 34. v. supra Ambrosius.

(2898 α) WOLFGANGUS THEODORUS, Cæsar-Augustanus.

Scripsit *Chronicon Augustanum*, est autem *Achilles Pyrminius* GASSARUS. Auctor der beständigen und wohlgegründeten Wiederlegung / eines über die beyden Reichs-Städten / von Alters herkommene Reichs-Vogteyen ꝛc. getruckt 1643. in præfat. discursus bezieht sich auff einen in dem Reichsgesessenen nemlich beruhrter Stadt Augsburg gewesenen Chronographum, so er zwar *Wolfgangum Theodoricum* Cæsarem nennet, aber der ihm nomine religione, Patriatenus wolbekandte Achilles Pyrminius Gassarus ist. Hæc *Symbola Mastrichtiana.* vide supra in *Achille* plura, & in Anonymis num. 1096.

(2899) *Gasparus* WOLPHIUS, Tigurinus, medicus & Physicus professor, in publicum edidit: *Viaticum novum, de omnium fere particularium morborum curatione, auctoris incerti.* Id tamen postea quidam HOLLERII esse docuit, simul falso & inhumaniter *Wolphium* accusans, quasi ejus rei conscius, sibi alienum laboremvendicare voluisset: verum hic vicissim *apologia* publicata calumnias hasce refutavit. Tigurі excudit Froschoverus in octavo. Verba sunt ipsissima Josiæ *Simleri* addita Gesnerianæ Bibliothecæ pag. 219. 2. repetita Frisio pag. 260. b. *Aureum* à *Wolphio* editum, incerti Auctoris *Viaticum* & Incomparabilem librum nominat *Mercklin.* Linden. Renov. p. 165. col. a. At *Hollerio* hoc opus deberi neque hic, neque p. 484. ubi de Jacobi *Hollerii* scriptis agit, indicat.

(2900) Joannis à WOWEREN *de Polymathia* Tractationem ex Frobeniano Bibliopolio 1603. in 4. postmodumque in 8 recusam habemus longe doctissimam: Eam *Isaaco* CASAUBONO vindicare nititur *Mauffæus*, in prologom. ad Plutarchi lib. de Fluminibus tanquam à quo ipse omne quod edidit hujus operis imperfecti habuerit *Wowerius* & pro suo ediderit, quem tamen hac in re fidem invenire nullam videas apud *Vossium* artis Grammat. l. 1. c. 6. & *Mart. Schoockium* Fabulæ Hamelens. part. 2. c. 4. p. 61.

Quæ repetunt fere *Thomasius* de plagio literario §. 593. 594. & *Morhof.* Polyhistor. Liter. lib. I. cap. 1. pag. 7. *Wowerum* hunc ab alio cognomine distinguens contra *Scaligerana* CASAUBONO vindicant Polymathiam hanc p. 363. quod & ex eis notant *Jugemens des Savans* Part. II. T. II. pag. 341. imo ipsi SCALIGERO a nonnullis asseri innuit *Bartholinus* Dissert. 2. de legendis libris p. 43. Wowverium absolvunt Casaubonus in pietat. pag. 131. & Baudius Centur. I. Epist. 87. Adde Wowver in pietat. 135. citatos a Symbola Schraderiana. Adde *Barthium* Adversariorum lib. XI. c. 3. p. 2847.

II. Wowveri Tractatum de Umbra JANO GVILIELMO asserere nititur Lindenbrogius apud *Morhofum* Polyhist. Literar. lib. I. c. XXIV. p. 304. ast hujus tamen ingratiis

III. Libros *de bibliorum Interpretibus* CASAUBONI & GELASINI esse audacter asserit *Lindenbrogius* apud *Morhofum* l. cit. p. 314. 315. librum etiam *de Cognitione Novi orbis Wowerio* abjudicanti.

(2901) *Jacobo* WIECO, aut WUJEKO, Jesuitæ Polono adscriptum à *Sotvello* in Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu librum *de Divinitate Christi* Domini nostri, & *Spiritus S.* contra ejus temporis Arrianos, p. 391. col. b. cui *Anti-Wujekum* DuplicemPolonice & latine oppositi *Faustus Socinus*, hujus Auctoritate Roberto BELLARMINO assignant les Satyres Personnelles Tom. I. p. 271. 272. 273. vide quæ *Anti Wujcko* appositimus Anonymor. n. 632.

(2902) *Fridericus Achilles* Dux WURTEMBERGICUS. Ejus nomen præfert prima Editio Tubingensis, Consultationis *Thomæ* LANSII de Principatu Regnorum Europæ. Rationem addit Symbola *Elensburgo-Molleriana* istam, quod Principi huic in Declamationibus istis primæ fuerint assignatæ partes.

(2903) *Theologorum* WURTENBERGENSIUM *Refutatio Compilationis Cingllanæ & Calvinianæ, quam illi* CONSENSUM ORTHODOXUM *S. Scripturæ & Vet. Ecclesiæ de Controversia Sacramentaria appellarunt* Tubing 1595. *Lipen.* Bibliothec. Theol. Tom. I. p. 443. col. a. memorata

Quod *Jacobi* ANDREÆ sit, Academiæ Tubingensis Theologi & Cancellarii testes haud dubiæ fidei sunt Jacobus *Heerbrand.* Th. D. & Professor Tubing. Orat. funeb. de Vita & obitu ipsius F. I. b. Melchior *Adami*, huic sua debens, in ejus Vita (a) ubi simul plura de contentis ejusce scripti leguntur.

Contra refutationem hanc scripsit Marcus *Beumlerus* Tigurinus, v. *König* Biblioth. p. 108. col. b. & infra tit. *Neostadianorum defensio.*

(a) Adam. in Vit. p. 652.

Hoc tempore cum Adversarii Orthodoxum suum Consensum edidissent nec prolixum librum quisquam refutandum suscipieret, refutatio illius D. Andreæ publica auctoritate est mandata.

(2904) Der Würtenbergischen Theologen Wiederlegung / der von den Predigern zu Bremen Anno 1581. im Monaht Julio herausgegebenen Verantwortung: palam soli *Jacobo* ANDREÆ adscribitur in alio libro Bremensium 1583. in 4. edito, sub titulo Antwort der Diener Göttliches Worts in der Kirchen und Gemeinen Christi zu Bremen / auff Jacobi Andreæ, unter dem Nahmen der Würtenbergischen Theologen &c: Libri tractantes præcipue de Natura Christi utraque, & præsentia corporis in S. Cœna: Bremensibus Calvinum, Jac. Andreæ Lutherum, defendentibus. Vide oppositum scriptum, cui titulus: Gründlicher Bericht von zweyen Schrifften der Calvinischen Prædicanten zu Bremen unter den Titulen: Abfertigung der

der berühmten Widerlegung Jacobi Andreæ &c: Item Antwort auff Jacobi Andreæ unter dem Nahmen der Würtenbergischen Theologen ausgesprengte/ vermeinte Wiederlegung. Anno 581. ausgangen &c: durch die Würtenbergischen Theologen.

versertiget. Tübing 585. 4. quo imprimis hoc pernegant Theologi illi quod falso suo omnium nomine inscriptum sit opus à *Jacobo Andreæ*, sed illud sibi conjunctim vindicant.

** ** **

X.

(2905)

XANTHUS Lydus *Lydiacæ* scripsisse dicitur, quorum plures libri à Veteribus memorantur. Verum tamen eorum Auctorem fuisse DIONYSIUM SCYTHOBRACHIONA ex *Artemonis* Cassandrei libro περὶ παραγωγῆς βιβλίων innuit *Athenæus* lib. 12.

(2906) D. *Francisci* XARQUE, fratris sui nomine edidit *Joannes Antonius* XARQUE Jesuita Hispanus

(I) *Vitas Patrùm Antonii Ruiz, de Montoya*, & P. *Josephi Cantalbini* ex Societate Insignium Operariorum in Paraquaria Cæsaraugustæ, typis Michaëlis de Luna 1662. in 4to.

(II) *Sacrum Solamen hujus temporis bellis, & Calamitatibus publicis Domus Austriacæ & Catholicæ Monarchiæ afflictæ.* Valentiæ per Bernardum Nogues 1641. in 8. vide *Sorvellum* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 402. col. a. Nicolaus *Antonius* vero Bibliotheca sua Hispanica inter reliqua Joannis Antonii Xarque scripta horum non meminit. p. 482.

(2907) XAVERIUS: *Conrad Samuel* SCHURZFLEISCH. *Baillet* liste des Auteurs degviſez pag. 614.

(1908) XENOPHONTEM quomodo secerit ANNIUS *Viterbiensis* v. Rhod. n. 18. ubi citatis adde *Voss.* Aristarchi sive de Arte Gramm. lib 2. c. 26. p. 86. editionis secundæ. Et in genere de Annio insuper citatos *Schookio* Fab. Hamelens. part. 2. c. 4. p. 66. & seq.

(2909) *Francisci* XIMENEZ noræ in diversa loca Scripturæ Sacræ cum Animadversionibus *Nicolai* DE LYRA confusæ dicuntur in Historia Cardinalis Ximenez pag. 792. Editioni etiam Bibliorum ab ipso procuratæ præfationes ejus nomine præmissæ suspectæ videntur *Auctori du Journal des Sçavans* 1693. pag 427. 428. adde pag. 506.

(2910) *Joanni* XIPHILINO, Patriarchæ Constantinopolitano inscriptam vulgo *Epitomen Historiæ Dionis* de XXV. Imperatoribus Romanis Paris 1551. & Franc. cum versione Blanci 1590. XIPHILINO ejus Nepoti tribui etiam notat *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. post N. pag. 263. col. b. sub finem & huic etiam pluribus eandem asserit Clarissimus *Caveus* in Epistola ad me dat. Islington. 8. idu. Decemb. 1676.

XISTUS vel XYSTUS vide *Sixtus II.*

** ** **

Y.

YVO CARNUTENSIS v. *Ivo.* Scav. 34.

(2911) YVO VILLIOMARUS, SCALIGER. Et quidem *Joſephus Julii Cæſaris Scaligeri filius*, cujus extant ſub hoc fictitio nomine:

Epiſtola in Fabium Paulinum Utinenſem Pariſ. 1587. in 4to.

Animadverſiones in locos controverſos Roberti (*editor Florent. 1584. in 4.*) apud Commelin. 1597. in 8. Vide confirmantem hoc *Georgium Erhardum* in Symbolis Petronianis pag. m. 626. inibique exagitantem hunc Robertum Titium. Adde *Frider. Geisler.* de Mutat: Nom. Exempl. Dec. 2. num. 4. Vide præterea *Henricum Ernſtium* Obſervat. variar. lib. 2. cap. 36. Ipſe tamen de ſe in Scaligerianis nuper editis ita loquitur pag. 87. *Monſieur* Cujas n'*euſt ſceu eſcrire comme Yvo de Villiomarus*; & pag. 358. Yvo Villiomarus, *Monſieur Cujas n'euſt ſceu eſcrire comme luy; c'eſt Monſieur du Puy qui l'a fait imprimer, il reprend en Titius l'interpretation de Capreola dans Juvenal. Sed novum habuerat ipſi nec λαυτολογεῖν* imo laudes ſuas canere, id que cum contemptu aliorum. Saneintolerabilia ſunt modeſtis auribus ſequentia ipſius quæ in eodem libro leguntur p. 90. *Delrio au prix de moy ne ſcait rien, voila pourquoy il me s'dit de moy* & pag. 190. *On dit que je ſuis Grammairien, Ouy vraiement, je le ſuis, & bon avec, il n'y auroit Grammairien qui ſceut deviner cela.* tum pag. 192. *Ego nihil ſcio, ſed vellem plus præſtare, quam illi omnes ſimul* (Jeſuitas intelligit): porro 214. *Manilium nullus fuit qui poſſet intelligere ſicut Ego* pag. 236. *En ce meſtier* (il parle de la Critique) *Ego optime poſſum diſtinguere quid hic vel ille poſſit.* pag. 299. *Si bis hominem alloquar ſtatim ſcio qualis ſit) Ego ſcribo Syriace ut Syri ipſi, & à nemine dicici*, pag. 312. *Il n'y a perſonne qui puiſſe ſi bien refuter Baronius que moy.* pag. 313. *Auratus dicebat Julium Cæſarem Scaligerum Regi alicui facie ſimilem. Ouy à un Empereur qui eut ſi belle façon que luy. Regardez moy je luy reſemble en tout & par tout, le nez aquilin* &c. & alia ejuscemodi plura. Nam quod alibi dixit pag. 91. *Les Diables ne s'adreſſent qu'aux foibles, ils n'auroient garde de s'addreſſer à moy, je les tuerois tous!* hoc equidem joco dictum arbitror. Alias utinam ei apparuiſſent! habuiſſemus quem Perſarum Alii opponeremus, qui Diabolum fertur medium enſe diſſectum dediſſe uno ictu, de quo vide *Olearii Perſicum Itinerarium.* Ut verbo dicam, ejusmodi inconſiderati ſermones etiam joculares arguunt internum faſtum aliquem: Et ego de me peſſime meritum cenſerem, qui ejusmodi colloquia mea ad familiares habita divulgaret, nedum typis mandaret. Notandum etiam exſtare *Roberti Titii Aſſertiones pro ſuis locis* Florent. 1589. en 4. excuſas.

Animadverſiones autem *Yvonis in Titium* eſſe *Joſephi Scaligeri* confirmant præter modo citatos etiam *Colomeſius* in Gallia Orientali pag. 115. *Witte* in Memoria Scaligeri quæ extat inter Philoſophorum pag. 43. & fuſe *Villani* nella Viſiera Alzata Hecatoſtes num. LXI. pag. 65. 66. *Scioppius Scal.* Hypobol. 226. b. 231. 235. *Lipſius Cent.* 2. Epiſt. Miſc. 17. & 31. Oper. Tom. II. pag. 59. quibus adde *Teiſſleri* Eloges des hommes ſçavans Tom. I. pag. 149. *Hyde* Catalogum Biblioth. Bodlej. poſt N. pag. 234. & *Colomeſii* Bibliotheque choiſie pag. 103. Pertinent & huc quæ *Morhofius* Polyhiſt. lib. I. cap. XVI. pag. 186. dicit, quod male profecto de virorum illuſtrium fama mereantur, qui omnia illorum dicta factaque ſine ullo delectu in publicum protrudunt; ut fecit Colomeſius in Opuſculis ſuis literariis, ubi habentur quædam relationes Gallicæ de variis doctorum rebus & inſtitutis Secretioribus, minime propalandæ. Hæc ille. Etiam hoc hac occaſione notari poteſt, aliquando & carnali modo (ut loquuntur talium ſcriptores) fuſtibus contuſos (diabolos,) ſi qua fides conditoribus plerisque Monachis. Videſis *Sangallenſem* in Vita Caroli M. l. 1. cap. 24. qui Spectrum ita ſauciavit gladio, ut balneas integras tabe & cruore fœdaret. *Everhardum* in vita Notkeri, qui ita ſæviit, ut baculum ſanctum confringeret, malo Spiritu miſerrime ejulante, cap. 26. *Paulinus* autem ipſe, nullo Sanctorum, qui unquam fuerunt, inferior, utpote qui & venundari ſe captivo liberando paſſus eſt, fidem faciente *Gregorio Magno* Dialogor. l. 3. c. 1. verba ſunt *Barthii* Adverſariorum lib. VI. cap. 18. fol. 288. Adde *Thomaſium* de plagio literario §. 531. lit. b. de armis Pſelli ex libro ejus de Dæmonibus ſub finem. N. LXI. p. 65 66.

*** *** ***

Z.

ZABARELLA v. de *Tournes da Monza*

(2012) ZABOI, & JACOMETTO: *Charles François* FOPPA. *Baillet* liſte des auteurs deguiſez p. 614.

(2013) ZACHARIAS Propheta, quod aliquos DAVIDIS *Pſalmos* feciſſe credatur minus bene v. apud citatos *ſupra* in *Aggæo*.

Sunt autem ei & *Aggæo* inſcripti Pſalmi CXXXIIX. CXXXIX. CXLVI. CXLVIII. CXLIX. vid. *Sixtum* Senenſem Biblioth Sanctæ pag 14. quod de tribus prioribus notat etiam *Polus* Tom. II. Crit. Sacr. col. 1280 1283 & 1323. nullum *Zacharie* relinquens, ſed illos vero Auctori ſuo *Davidi* ibidem reſtituens.

ZADEEL v. *Sadeel*.

(2014) Martini Michalovviczi ZAGIELI nomine, Polonice ſcripſit Jeſuita Polonus. *Hieronymus* STEPHANOWSKI ſequentia, teſte *Alegambe* p. 187.

I. *Terminum contra proteſtationem Miniſtri cujusdam Evangelici, ſeu Reſponſionem ad quadruplicem tractatum contra Primatum S. Petri, & ejus Succeſſoris Pontificis Maximi* Vilnæ 1599.

II. *Cenſurum diſputationis Vilnenſis, per Danielem Mikolaiewski Miniſtrum Radzioiewienſem edita, ſeu, Defenſionem veritatis ac integritatis ejus editionis, quam Catholici de Diſputatione illa vulgarunt.*

III. *Reſponſionem præcipuarum narrationum Evangelicarum, ſeu Miniſtrii, quæ ſe Evangelicos nominant propoſitarum.*

Totidem verbis hæc lego apud *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societatis JEſu pag. 187. At *Wittenius* primi tantum Scripti ſub Zagieli perſona ab Hieronymo *Stephanowsky* emiſſi meminit Diar. Biograph. an. 1606. m. Auguſto. De reliquis Scriptis plane mutus.

(2015) Melchior ZAMBRANUS, Clericus Hiſpalenſis, cujus nomine exiat *deciſio caſuum occurrentium in articulo mortis circa ſacramenta*, *Hiſpali* 1604: eſt *Didacus* ALVAREZ, Jeſuita Granatenſis, docente *Alegambe* p. 89.

Reperii hæc *Sotwellus* B. S. J. pag. 167. col. a. adde Thomæ *Hydei* Catal. Biblioth. Bodl. p. 23 & poſt N. p. 267 col. a. & *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez p. 614. At vero Nicolaus *Antonius* peculiarem Scriptorem Zambranum conſtituit, eique opus hoc aſſignat, miratus, unde in Bibliotheca Scriptorum Societat. JEſu illud aſſigneiur *Didaco* D' ALVAREZ. pagina II. pag. 103.

(2016) ZAMARIEL aſſumpta perſona eſt *Antonii* DE CHANDIEU, ſive de ROCHECHANDIEU, ex Hebræo ejusdem ſignificationis. ZAMARIEL enim æquat latine *Cantum DEi*, i. e. *Chant-Dieu* ut notant *Colomeſius* in Clave Epiſtolarum Joſephi de *Scala* p. m. 192. & *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez pag. 328. vide ſupra *Sadeel*.

(2017) ZAMBECCARI nomen aſſumtum in ſcripto quodam ab *Johanne Antonio* DE VERA ET ZUNIGA, *Comite de la Rocca*, excuſat *Varillas*, Hiſtoire de la Revolution dans l' Europe, en matiere de Religion, quam recenſent *Acta Erudit. Lipſienſ.* An. 1687. p. 492. De perſonato hoc *Zambeccari* nomine ſilet *Nicolaus Antonius* in Biblioth. Hiſpan. pag. 482. De Comite tamen de Rocca confirmant hoc l' *Hiſtoire de l' Academie Frantoiſe* pag. 306. & la *Politique de la maiſon d' Autriche* par Mr. de *Bonair* pag. 51. qui *Zambeccari* tanquam libri titulum citat, *Le Comte*, inquiens, *de la Roque dans ſon Zambeccari*.

(2018) *Joannes* ZAMOSCHIUS, ſub quo nomine editus eſt in 8. liber *de Magiſtratu Romano* ſine Die & Conſule, eſt Carolus SIGONIUS, ut jam olim in *Rhodianis* num. XIX. indicavimus, Teſtes nunc advocantes *Bartholinum* de legendis libris diſſertat II. p. 43. *Teiſſier*. in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 3. & Eloges des hommes Sçavans Tom. II. pag. 47. qui amatoribus Antiquitatis libellum hunc maxime commendatum vult. *Deckher*. de Scriptis Adesporis pag. 335. Itemque *Bibliographiam Curioſam* §. 27. ſub lit. k. 6. b. & *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez pag. 615. *Zamoſcio* tamen vindicat *Colomes*. in ſuis Remarques ad Scaligerum pag. 257. monente Symbola Normanniana. Ceterum de veris *Zamoſcii* ſcriptis vide in *Anonym.* n. 974. *Thuanus* familiaritati arctæ ipſius cum Sigonio id tribuit lib. 134.

(2019) *Joſcerus* ZAMOSCIUS, qui edidit Coloniæ apud Anton. Hierat. 1604. in fol. *Jus Saxonicum & Municipale*, quod ſit *Nicolaus* JASKIERUS, Secretarius Cracovienſis, qui

gloſſis ſuis Speculum Saxonicum ornavit, ex Schedis B. Theodori *Buſſii*, Cancellarii Provincialis Hulſatici didiciſſe ſe refert illuſtris Dominus *Schraderus* in transmiſſa Symbula.

(2920) *Antonino* ZANCLIME quod ſit *Vincentius* MONTANA docent *Villani nella* V. A. Hecatoſtes num. X. & *Bailletus* in Indic. pagina 615.

(2921) ZANGMAISTRE, *Jean Paul: Laurent* JOUBERT. *Baillet* ibid.

ZANINUS v. *Petolottus.*

(2922) ZEGERS Jacobus: Libert FROMOND, douteux. *Baillet* ibid.

(2923) *Nicolai de Pio* ZELO wolgemeinte Abfertigung eines ſo genandten Chriſtian Friedetich Palmen. Scriptum hoc Excellentiſſimo Domino D. Johanni Friderico MAIERO videtur tribui velle à Clariſſ. Thomaſio in dedicatione ſeiner weitern Erläuterung der Wiſſenſchafft andere Menſchen zu erkennen p. 8. 9. 10. &c monente *Symbola Schröteringiana.*

(2924) ZENOBIO adſcripta *Epitome Proverbiorum Tarrhæi & Didymi* ſæpius impreſſa, primum autem ſecundum ordinem Alphabeti cum excuſa. Florentiæ 1497. ZENODOTO aſſeritur ab *Eraſmo* in Prolegomenis ad Adagia, quæ extant inter opera Tom. II. col. 4. Cum quo facere etiam videtur *Schottus*, Notis in Procli Chreſtomathiam pag. 31. *Friſius* autem in Bibliotheca Gesner. ſub utroque nomine adagia citat. p. 831. col. a.

(2925) ZENONIS Veronenſis nomine, *Guarinus*, *Veronenſis* Orator, diverſi generis *ſermones* quod emiſerit *Bellarm* ad A. C. 260. pag. m. 66. *Poſſevinus* aliique Pontificii vel ipſi agnoſcunt. Ex iis *Sermo in illud: Attende Tibi*, eſt BASILII MAGNI, v. *Theoph. Raynaud.* de mal. & bon. lib pag 158 *Bellarm.* l. c. *Cocum* pag. 155. *Rivetum* l. 2 cap 19 pag. 244 Ita & *Sermo in Evangelium Luca*, & *de jejunio*, & alius *de Livore*, Item alius *de Invidia*, ſunt ejusdem BASILII, teſtibus iisdem. *Sermones* vero *in Pſalmos* magnâ ex parte ſunt HILARII, teſtibus iisdem, & oculari inſpectione; adde Citatos *Olearii* pag. 472. Abaci Patrologici.

Pene eadem eſt ſententia *Du Pinii* Tom. I. de la Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques pag. 202. dubitantis an unquam *Zeno hic Veronenſis* fuerit, quod tamen teſtimonio *Rathrerii* Veronenſis Scriptoris X. Seculi ſatis evidens eſſe perſvadet *Cavem* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 124. 125. de ſuppoſitis et a *Gnarino* ſcriptis nihilominus conſentiens. De *Baſilii* etiam *Sermone Zenoni* ſuppoſito teſtem citat *Margo Normannianus* Höttinger. Script. ſuppoſ 76.

(2925 a). ZEPHYRINUS, Papa: Et ipſi Duas epiſtolas affictas à *peccatore* MERCATORE, ſeu Pſeudo-Iſidoro, Gerh. von *Maſtricht* in H. S. C. à p. 232. ad 268. docet.

(2926) Joannes ZERCOWSKI *Lauream Academicam Sereniſſimo Uladislao, Poloniæ Regi obtulit Lyrico carmine*, Vilnæ 1733. eſtque detracta Perſona, *Andreas* ROSEWALD, Jeſuita Prutenus. *Alegambe* p. 29.

Itemque *Sotvel* Bibliothec. Scriptor. Societ. JEſu p. 56. col. a.

(2927) *Mutius* ZICATTA tacito veri Auctoris nomine edidit Italice verſum librum *Johannis Antonii* DE VERA ET ZUNIGA Venet. 1644. in 4to quem hic Hiſpanice emiſerat Hiſpali 10 l. in 4to. ſub titulo: *El Embaxador, ſive, de Legati munere*: teſte Nicolao *Antonio* Biblioth Hiſpan. p. 482. col. b. Verum an hæc ita ſe habeat, dubium movet la *Viſiera Alzata* Pentecoſtes num. XXX pag. 125. ubi ſub *Mutii Zicatta* perſona à *Matteo* ZUCCATI Italice editum librum de Mr. *de Silhon* inſcriptum Gallice le *Miniſtre d'Etat* ait.

(2927 a) *Perlone* ZIPOLI, ſub quo nomine extat Italice *Il Malmantile racquiſtato* edit. Florent. 1674. in 12mo reducto *anagrammate* ſit *Lorenzo* LIPPI. Teſte la *Viſiera Alzata* Pentecoſtes num. XXXIV. p. 126. 127.

ZOILUS v. *Ardelio.*

(2928) ZOROASTRIS nomine quæ citantur à *Friſio* Biblioth. Gesner. pag. 831. col. b. *Oracula* Græca *Magica* verſibus Hexametris excuſa cum Scholiis Græcis Pariſiis 1538. à *Lambecio* Hiſtor. Literar Prod. lib. 1. c. 7. pag. 93. vindicantur JULIANO CHALDÆO Scriptori Juniori cognomento THEURGO, vide & Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. VII. p. 29. & judicio clariſſimi quidem Cavei ſatis ſolide & non contemnendis argumentis, quæ verba ejus ſunt in Epiſtola ad me data Islingtonio 8. Idu. Decembris 1676. Pleraque etiam Chaldæorum Scripta a *Porphyrio* in vita Plotini νοθεύεται damnata refert *Gale* notis ad Jamblichum de Myſteriis pag 184. 185. cui *Zoroaſter* idem eſt qui ZARADUST, ZARATA vel ZABRATA, a quo Pythagoram ſua hauſiſſe ibidem docet.

(2929) *Matteo* ZUCCATA eſt *Mutio* ZIC-

ZICCATA docente *Villani* Vizlera Alzata Pentecoſtes num. XXX. p. 130. hisce verbis:

XXX. MUTIO ZICCATA. Capitò di Francia il *Miniſtro di ſtato del Sig. di Syllon* in Idioma Franceſe, e *Matteo Zuccati* con nome ſuppoſito come ſopra, lo fece fauellare In Italiano. Mi ritrouai piu volte à ſentirlo à leggere à parte, mentre lo traduceua; Egli è Cittadino Venetiano, ma appena vſcito da torchi il Libro fù arruolato alle inſegne de libri proſcritti.

(1930) ZYTHANDER à *Bude.* Sub hoc nomine prodiit liber de Braxatione, ejusque Privilegiis & Juribus; cujus ſe Auctorem profeſſus eſt Anno 1674. *Theodoſius* SCHÖPFFER, Advocatus Quedlinburgenſis, qui & eundem tractatum Anno 1677. in 4to Jenæ correctum & Auctiorem edidit nomine ſuo præfixo hoc titulo: *Tractatum* ſuccinctum *de Braxandi eidemque annexis juribus*, pluribus in foro frequentibus, & in vita communi toties quoties obvenientibus quæſtionibus, novis præjudiciis, ſententiis, & ſtatutis Municipalibus allegatis auctum, reviſum, & correctum revelato & detecto ſiparío, cum indice rerum & verborum locupletiſſimo exhibet *Theodoſius* SCHÖPFFER Sanderslebia-Anhaltinus & Advocatus Ordinarius Quedlinburgenſis, Franckofurti & Lipſiæ Sumtibus Theodori Philippi Calviſii Bibliopolæ Quedlinburg. Anno M. DC. LXXVII. in 4to paginis 304. non computato indice Alphabetico.

*** *** ***

FINIS.

B. JOH. DECK-

B.

JOHANNIS DECKHERRI,

Doctoris & imperialis Cameræ Judicii Spirensis, Advocati & Procuratoris

DE

SCRIPTIS ADESPOTIS, PSEUDEPIGRAPHIS, ET SUPPOSITITIIS

CONJECTURÆ,

CUM

ADDITIONIBUS VARIORUM.

Ad Editionem ultimam

AMSTELÆDAMENSEM.

Nobilisſimo & Experientisſimo

DOMINO THEODORO JANSONIO. *AB* ALMELOVEEN

Illuſtri Medico

S. D.

JOH. DECKHERR. D.

SI mihi unquam in animum eſcendiſſet, DOMINE, de Scriptis Adeſpotis &c. aliquid ex profeſſo, ut loquuntur, litteris conſignare, vel, conſignata quæ erant, adaucta, in publicum dare, majori apparatui conquirendo operam dediſſem: Et quicquid vel domeſticæ diligenitæ labor, vel florentius, quod mihi cum Eruditis eſt, commercium, vel felicioris ſeculi ſcripta, omni amœniore vi in ſocietatem, & grata legentibus avocamenta arceſſenda fuiſſent: Verum ab hiſce ſevocant me negotia ſupremi, cui ſervio, Judicii; unde litibus, his componendis, his jure dirimendis, illis recipiendis repellendisve, ut fortuna forenſis, ſæpius omni prudentia major, ſortes clientum diſpenſare imperat, incubare cogimur. Fortuita erat hora, quæ tenue hoc excluſit, nec forte Academiis videndum; quæ ſolitudinem non ſemel invidenda adſociatione ſolata eſt; quæ ingratiſſimas curas animo ſæpius excuſſit, liberaliori ſtudiorum diſciplina conſecranda; ut Dialogi de jactura temporis illi rei fidem facturi ſunt. Sevocaverunt me etiam, quod ex neceſſitate adſcribo, ab omni ferme augmento parando, non ganeonum, vulturum, hirundinumque moleſtæ, aſt bonis auribus blande ferundæ, vociferationes; ſed calumnioſa ſcripta & epiſtolæ, quæ refutando *Illuſtri* PLACCIO hac conjecturas deſtinatas, qui tamen mihi ſolus in hanc materiam manuductor fuit, & ſumme æſtimandus, impudentiſſime vulgaverant; unde amœnioris cum eo commercii declinatio & mox, cui non inique indoleo, caſus; quem ita excidiſſe nollem: Hiſce viſis, cur nihil prolixius ſubnotatum ſit, ut ſingulari confidentia & humanitate deſideraveras, facile, qui amicus eſt, conjiciet: addiditamen de Patribus nonnulla ingens ubique diſputandi argumentum; fori quoque negotiorum ſubinde memini; nec novos ſcil. Philoſophos tranſire permiſi; junctis non, ut puto, injucundis digreſſionibus, innocuis cenſuris, & carminibus; vel delectationi ſervituris, vel puſilla temporis jactura redimendis. Hanc itaque degenerem filiolam meam, quæ inter breve tempus omnem ſuum mundum, omnia veſtimenta, neglexerat, ruperat, tertium veſtitam Nobiliſſ. Dignationi Tuæ neſcirem, an ſub tectum, & in longe meis feliciores lares, ac ſacra familiæ alienæ adſciſcendam? niſi de adoptatoris in me meamque fide & affectu certus eſſem, honorifice commendo; ubi aſſenſu Tuo firmabitur, lætam; ſi eo deſtituetur, correctionem inter baſia ſuſcepturam; parituram ubique. Et his Te optime valere, & rei litterariæ promovendæ natum ſero mori deſinere, & poſt Stephanorum vitas Plantinianam etiam edi, ut promiſiſti, omni animo opto. Vale. Scrib. Spiræ Kal. Jan. clɔ Iɔc LXXXVI.

CONSPECTUS
EPISTOLÆ.

De Anonymorum & Pseudonymorum instituto laudabili, vel secus: in Theologicis, Jure, Medicina, & Philosophia: de Polemicis, Historicis, Satyricis, & liberali Apologia, brevis dissertatio.

NB. *Posita sunt ad marginem prioris Editionis pagina.*

SECTIO I.

DE *Authoribus Biblicis Veteris fœderis; & non nullis ex Novo; cum digressionibus.* 20

II. *De Versionibus Bibliorum, Latina, Græca, Syriaca, Dalmatica, Gothica, &c.* 48

III. *De Scriptis Patrum Ecclesiæ ex ævo antiquissimo.* 59

IV. *De Scriptis ad Statum Religionis & Ecclesiæ, junctis huic vicinis, & variis, pertinentibus, ex ævo recentiori.* 82

V. *De Scriptis ad Statum publicum Germanici Imperii, cum annexis, vicinis similiter, & variis, spectantibus.* 130

VI. *De Scriptis Juris-Consultorum; & publicatis Actis nonnullis; pars prior.* 191

VII. *De iisdem, pars altera: Ubi & de Scriptoribus Cameralibus, & Affinibus.* 205

VIII. *De Historicis; pars prior.* 229

IX. *De Scriptoribus Fabularum, quas Romanas vocant, & de Processu contra maleficos.* 238

X. *De Relatoribus ex Parnasso; felicibus, & infelicibus.* 253

XI. *De Historicis; Pars altera.* 260

XII *De Poëtis; ubi Pan (IMP. CÆS. AUG.) Filio auctus in Bucolico exhibitus.* 269

XIII. *De Annii Viterbiensis Beroso, & Catone, vel genuinis, vel suppositis.* 299

XIV. *De Scriptis Miscellaneis.* 305

XV. *Epistolæ obsignatio: ubi de Wineo, Vettero; cum Paraenesi de fatis proprii laboris.* 345

PAULI VINDINGII Epistola. 349

PETRI BALII Epistola. 367

CONJECTURARUM DE SCRIPTIS ADESPOTIS PSEUDEPIGRAPHIS, ET SUPPOSITITIIS, EPISTOLA.

De Anonymorum & Pseudonymorum instituto ; laudabili vel secus : in Theologicis, Jure, Medicina & Philosophia : de Polemicis, Historicis, Satyricis, & liberali Apologia, brevis dissertatio.

CONJECTURAS se appellat hoc, quicquid est, Epistolaris *ad Consultiss. Dom.* VINCENTIUM PLACCIUM IC. *Hamburgenses*, scriptionis ; Neque ita, nisi cum justa ratione! Notitia Scriptorum Adespotorum & Pseudepigraphorum Argumenta duo eminent; *Conjectura*, *Authoritas*; nam, qui se ipsos prodidissent, scriptores, rari inventi sunt. Hæc duplex, *propria* & *aliena*; utraque, si origines intuearis, conjectasse videtur, firmioribus alia, reliqua tenuioribus firmamentis, levioribusque præsumtionibus inducta. Primus itaque *Conjecturæ* locus ex merito assignatus, & æstimatio; ut, si forte peccatum esset, vel à Bibliothecæ suæ incola, vel advena extero (quod ulla ratione penitus evitari posse, genius materiei non patitur) involuntarium errorem speciosi refugii titulus occuleret; Illisque solis, si de Scriptoribus ante propiora secula natis oratio instituitur ; sive Biblici illi sint, sive Patres Ecclesiæ Christianæ, ut vocamus, considerentur: aut juxta Historias Germaniæ priscæ quis hæc metiri velit: aut Jurisconsultos, Medicos, Philosophos quis in exemplum ex veteribus seculis repetat. Eorum autem, qui proximis temporibus, vel Patrum ævo se prodidere ex hoc scriptorum ordine facilior certiorque ratio iniri potest, & hactenus aliis nobisque inita; geniis seculi auctorumque promptius sese ostentantibus, & concurrente cum conjectura probatissima alius authoritate. Inter *Conjecturas* vero magni æstimant ex temporibus editi scripti, eorumque temporum genio, statu fatoque collectas: inde ex convenientia styli, adsertionumque alibi ejusmodi Scriptori probatarum, & quæ sunt in his dignoscendis Criticorum curiosa judicia, ingenii, judicii, orationis, quæ à multis dissimulari non posse, ajunt, Emblematibus, veritatem eruere intendunt: nec dedignantur porro Officiorum, Consiliorum, Professionis & Vocationis fortunas in consilium & subsidium adhibuisse. Fictionis & detectionis eventus sortemque, quæ sequuntur, pauca, apertura.

AUTHORITAS autem laudatur ejus, cui cum Anonymo Pseudonymove coæva ætate vivere datum; porro, quem Officii, Voti, Consiliique ratio cum Scriptore conjunxit: reliqua in testimoniis probatæ integritatis Virorum consistunt: quæ sequiora sunt, ut dictum, ad Conjecturas spontanea revolutione relabuntur: Unde vel approbatio, vel neglectus, sæpe & dedignatio ex necessitate sequitur; Indignatio autem justissima, ubi in detegendis authoribus librorum minus probæ notæ aut castigatæ lectionis temeritati suæ nonnullos indulsisse deprehensum. Exempla pessime nominatorum Balduini, Castalionis, Cassandri, Puffendorffii in promptu; detectores male dimissi; ut inferius consignatum.

ANONYMUS scriptor sua, sine omni prorsus nominis designatione, vel sub litteris solis initialibus, hisque iterum vel

perversis, vel secus, publicat: PSEUDONYMUS, ficta præscribit nomina; idque duplici ratione facere adsolent nostri: Aliena Eruditis jam nota nomina usurpando; vel nova fingendo: Illud sæpius accidit; hoc plerumque in usu esse videmus. Prius non potest non aversari, qui Confusiones, in Scriptis Patrum maxime conspicuas, aut, in
6 Bibliotheca Orbis Eruditi quacunque, metuendas altius perpenderit. Posterius felicissime adsecuti, qui ingenioso Anagrammatismo usi; qui adsumptis ex aliena lingua appellationibus se ferme non nominant; qui Officiorum nomina retinuere; unde cognosci possent, qui serio latere vel omnino noluerunt, vel se detectum iri detectosve jam sua ingenuitate freti, non erubescunt. In qua multifaria omnium usurpatione multorum ingeniorum felicitas, ambitio, metus, fiducia, temeritas, ut summatim enunciem, deprehensa: prout Scriptionis argumentum auctorem, vel commodo, vel dispendio, vel famæ vel infamiæ esse potuit. Et erat profecto, de quo conquereretur in ejusmodi Scriptis, ingenuum, honestum, generosum boni seculi Monumentum & Thesaurus;
7 apertæ frontis Bibliotheca: quod aversaretur temporum integritas; scripta sæpe, aut non ingenua, aut servilia, quin & spuria; adespota omnia vel infide tecta publice prostituí; sub libertatis, & quidvis non audendi temeraria præscriptione publicari arripique: quod denique culparet saltem cordatior. Unde pro animorum vario habitu multa per aversionem damnata; pauca rude donata & dimissa; sinistra contra omnes præsumptio omnia retenta. Ob id (a) maxime in Rempublicam Venetam, fatale & decretorium Pontificis fulmen sæviit, quod contra Tridentini Concilii Decreta, ab ipsa solemni deliberatione fine exceptione probata Fratris Pauli Servitæ & Joh. Gersonis Opuscula cum præfatione Anonymi qui idem Paulus agnitus fuerat, adeoque de rebus sacris, libros
8 sine Authoris nomine typis mandari passa fuerit; contrariæ causæ Patrono Roberto Bel-„larmino (b) perorante; Et hisce calami-„tosis temporibus insit sæpius cum elogio di-„cendus Covarruvias, tot hæresibus Reli-„gionem Christianam oppugnantibus, tot-„que libris ab hæreticis sine auctoris nomi-„ne, ut minime repudientur in publicum „editis Tridentina Synodus, ut tot malis ob-„viaret, eos imprimi, vendi & penes se reti-„neri prohibuit, (c) sanctissime! ita Vir summe Catholicus: vel juste, vel injuste, vel absurde! ita Sarpius, Servita: vel vage: ita Pallavicinus. Nostra tenuitas ita censet; cum concurrant cum hac latitatione *Suppositio, & Plagium*, &, ut Ærodius vult, (d) *furtum*: quorum illa temeraria vel ambitiosa manus sua sub alius Scriptoris nomine, fide & emendicata authoritate Rei litterariæ imponit: 9
Hoc improbus furtivus calamus alienis laboribus indigniss̃imum nomen præfigit: Illam sine discrimine improbandam fore; sive id sceleris in Sacris, quod nefandum! commissum, sive profanis: ratio sententiæ jam reddita! Hunc temeratorem protinus, in flagranti crimine deprehensum: Illa suppositi partus rea est; Hunc Fabia de plagiariis, aut de furto XII Tabularum Lex, Prætorisve Edictum punitura erunt, ex notis hinc & inde peti solitis infligendarum pœnarum argumentis. Ab his dispar Nostrorum, ita appellare liceat Anonymos & Pseudonymos, census, quis enim eorum, quorum nomina vel incuria seculum vel injuria, aut senectute labentis in peiora temporis intercidêre, scriptorum fidem, nisi illos malitia huc raperet, 10
in judicium malæ fidei insontes proboscue accusandos vocaverit? Absit id.

Hoc etiam penitus; ut probentur latebræ ejus, qui in THEOLOGICIS, emendicato nominis occulti vel transformati velo se tuetur, nisi hoc honestissime utatur! (e) Neque enim, si pro Gloria Dei & Sacrosanctæ Ecclesiæ fide scribitur, habet vel Deus hac umbra opus, vel Evangelium. Neque secreti Commentatorum metus, si modo vocatio justa præcessit, justus; quia in adjutorium Deus, pro innocentia testis legitima & inculpabilis vocatio; Si extra oleas agunt, sapiuntve, vituperium non evadent. Si neglecta (f) in libris Dei & Ecclesiæ cura, amorque proximi; & nomen, sicubi adest & vesum improba sunt: & eo scelestior est scriptor, quod pietatis & Religionis specie fallit; sub Theologi pallio grassatur hostis Dei & 11
Imperii. Nomen occultat pantherina fraude; absconditodiosissimum caput, simulatæ pietatis odore allicit incautos: cœca manu &c.

De JURISCONSULTIS, MEDICIS & *reliquarum* honestissimarum Disciplinarum Doctoribus largius sentire licet. His plura indulgere poterit, qui tanti periculi, quale in prioribus vertitur, rem non esse crediderit; de his itaque breviter in sequentem formam censeo: Si de permissione, justa vel secus, quæstio suboritur, liberam his adserueró scribendi rationem: nam nonnullos intimarum scientiarum scrutatores decora & amœna ratione, quidquid novum arduumque ab ipsis inventum, a principio sine nomine edidisse, ut, si probaretur eruditio, confidentiora sint sequentia; &, ut post tabulam 12
Apelles, judicia, publico, vel confirmando vel reformando quæ edita, profutura, exciperentur, periculumque suæ intentionis facerent, palam est. Si de justitia consilii; ipsi in publicis judiciis viderint! Si de authoritate, vel pro se, vel adversus tertium; modicam, vel si rei status id ita fieri exigit, nullam. Inutilem erronem, fugitivumve servum,

(a) Jac. Aug. Thuan. *lib. cxxxvii Hist. pag.* 1258.
(b) *Lib. iv. Resol.* 17. *ag.* 63.
(c) *Lib. vj. Hist. Conc. Trid. pag.* 428. *&* 429 *Lib. xv. Hist Conc. Trid. cap.* 18. 19.
(d) *Lib. vj. Rer. jud. cap.* 2.
(e) Balth. Schupp. *in Oper. pass.*
(f) Nicol. Rigalt. *in Apolog. pro Ludov.* XIII. *Gall. & Nav. Rege cap.* 1. *princ.*

vum, filiumve, qui vel à Domino Parenteve projectus vel protruſus foràs non poteſt, vel, qui malæ fidei, Domino invito ſui furtum commiſit, vel Patrios Lares deſeruit, non vult, niſi cum crimine, nominare! Inepte prætendit quondam in miſeriam expoſitus infans ſpendidos natales, rariſſime fidem de his facturus, niſi ſe S. P. eſſe, cum dedecore confeſſus.

POLEMICA autem omnium cujuſcunq; 13 fidei ſortisq; ſint, hominũ, monumenta; in Publicis Imperiorum fatis, ciendis ſeditionibus, evertendis nocentibus æque ac innocentibus, armandis in Magiſtratus Regeſque ſubditis (quod Henrico III. Gallorum Regi necem attulit:) in ſubditos Magiſtratibus Regibuſque, committendis diverſarum Religionum civibus, inſtruendiſque lanienis Sathanica media; ſeditioſas chartas ex abdito infami orco, obvelatis authoribus in vulgus ſpargere: Ita & in privatis privatorum in re litteraria litibus, niſi modeſtiſſima pro ſalvando temerato honore meditatione erecta; non tantum contemno, quod vile eſſet, ſed abominor. Ita fieri jubent ſalus publica, quæ eſt lex ſuprema, malorum immanitas, & bonorum religioſa deteſtatio & ejuratio. Cui 14 enim ignota ſunt mala peſſima rei principia: invehi in quoſcunque dira exprobratione, ex occulto abditoque proximi ſui perſonam, famam, eruditionem, honores improbo auſu diſcerpere, & venenato telo publica impietate lædere: Calumniari audacter: ſemper enim aliquid hæret, libris, ut Thuanus ait (g) Carnificis manu puniendis: Exempla ſuus inferius deſignatus locus deteſtabitur. His malis hoſpitio eſt ſecurus ſub Anonymiæ & Pſeudonymiæ ferali antro receptus; hos ultore igne ſcrutetur Majeſtas, (h) conquiſitos lectitatoſque, vel minus, libellos corrumpi, exuri jubeat, juxta vetus Neronianum (i) contra Fabritium Vejentonem præjudi- „cium. Sed & hi plerumque occultantur & „eduntur, donec habendi licentia oblivio- 15 „nem afferat, (k) nimirum nulli ſunt Roma- „ni, qui Orbi dominentur; (l) & Typo- „graphiæ luxu in plures ſparguntur libri, nec „prohibitio ultra prohibentis territorium „extenditur. Ergo quod in Italia ſcribi non „poterit, in Germania poterit; & quod ibi „non licebit, Galli edent, &c.

HISTORICO quoque, hic enim memoria excidere non debuit, occultandi nomina ſua artes neglectas ſpretaſque velim. Si vera loquitur, ut Hiſtoriarum lex exigit; ſi virtutes & vitia hominum, ſi bene geſta cum male factis non injurioſa animoſitate poſteritati traditurus eſt, nunquam diſſimulandum nomen; tum, ne unius ſimulationis culpa reliquis, etiam veriſſimis, fidem vel affligat vel abroget; ut prioris ævi Francorum Hiſtoria de Statu Regni & Religionis in Regno Galliæ; Vita Catharinæ Mediceæ Regi- 16 næ Matris; Caſparis Colinii Ammiralii, Principis Condæi, aliorumque, Proteſtantibus acceptæ & pro veris agnitæ; ab Adverſariis pro libellis famoſis jactatæ, non ſecus ac nova Gallorum aliarumque Gentium exempla hæc ignorantem inſtituent (m) tum, ne metuas, præſenti potentia extingui poſſe ſequentis ævi memoriam, aut juſte quæſitam famam & nomen: *Neque mors neque venenum!* ut Thuanea ſibi in Inſcriptionibus gratulantur.

SATYRAS quoque, vel omnino removeri, vel præſcriptis non fucatæ integritatis titulis in publico verſari terique ex re publica eſt. Corrigendis mali ſeculi improbitatibus non improbandum remedium & cenſura; ſi modus ſervatus; ſi id fieri neceſſitas vel vocatio jubeant; ſi perſonis tangen- 17 dis, materiis irridendis, honeſtati ſtyli, &, ut paucis dicam, Reipublicæ optima maximaque fide cautum; tunc enim, qui probus eſt, honeſtiſſimis auſibus ſe quoque præſcripturus erit: Si illis minus rite cautum; & ubi virtutem commendant, omnia opinio continuæ atrocitatis corrumpet: (n) Quod ſi è latebris quem quis imitari vel æquare deſperat, ignobili invidia conatur opprimere, & ſine nomine laborem & cum opere nomen, ſicubi invenietur, melius execrabitur ſeculum. Hæc ſigillatim, & diſſertatorie!

Hodie ferme aliter, ita noſtrûm plerique, neque enim APOLOGISTÆ deſunt, obſervatur. Non adimi poſſe, generaliter præfati, Domino rei ſuæ arbitrium; formam Authori liberam, lege non ademptam: hanc 18 poteſtatem & licentiam ipſi relinquendam inviolabilem! Ita; ſi id fieri ſine diſpendio probitatis poteſt. Dein, excuſabilem eſſe timorem ejus, qui ineptiſſimi vulgi procellis innocenti refugio ſe ſubducit; (o) Victimam ejus quoque ſacram, qui averſa fronte invidiæ litat; qui modeſtiam, ſi non ambitioſam! prætendit; qui gloriam, quam vulgo adfectant, deſerit, qui virtutem ſibi per vindictam adſerit in abdito, (p) publicam hujus vel alterius æſtimationem procul habiturus; qui innocentem ſuam conſcientiam à proximi ſui læſione, publica rei fraude, impoſtura & deceptione alienam; ſuam bonam fidem, procuratæ aliorum utilitatis induſtriam, religioſa adſeveratione teſtatur. Ita eſt! & cum in libera litteraria Republica, luxuque ſcriptorum his adeo delicate, ut res 19 exigebat, prævideri non potuiſſet; *ἐπ' αὐτοφώρῳ* etiam deprehenderentur qui nomina ſua, cum eos ineptæ, proletariæ & triobolaris evulgatæ ſchedæ liquido puduiſſet, ſolicite ſuppreſſerant, repetita fideli Paræneſi, ad cujuſque conſcientiam animi ſtudiorumque decora

(g) J. A. Thuan. *lib. ij de vita ſua pag.* 10.
(h) Tacit. *xiv. Ann.* 50 *verſ.* 1. 3.
(i) Ulpian *in l. cætera* 4. §. *Mala.* 1. *P. fam. erciſc.*
(k) Tacit. *iv. Ann* 35. 4. *& d. c.* 50. *in fin.*
(l) Forſtner. *ad d. lib. iv. Tac. pag.* 613.

(m) Tacit. *a. l. iv. cap.* 33. 3.
(n) Barcl. *p.* 3. *Euphorm. in print.*
(o) Dan. Heyder. *in Reichs Vogt. Apolog. à prima.*
(p) Henr. Oldenburg *in Epiſt. x. ad S.*

cora, æstimationem famæ, curamque publicæ salutis observandam facta, discessum.

Tu vero LECTOR siste gradum, hujusque Epistolæ, inter negotia forensia & seria alia domestica studia, divertendi animi causa fortuito, & quasi ab aliud agente, scriptæ CONJECTURAS, si legeris, si perpenderis, boni consule!

SECTIO I.

De Authoribus Biblicis veteris fœderis; & nonnullis ex novo; cum digressionibus.

IN SCRIPTORIBUS BIBLICIS, à quibus & in Deum pietas, & in Scriptores reverentia ordiri nobis jubent, detegendis studia sua absolverunt litteratissimi ex omni Religione Theologi; tractavere dubiam rem Juris-Consulti, & invaserunt scenam Philosophi.

Principio autem nihil rei Epistolæ erit cum *Isaaci* PEYRERII *Systemate Theologico de Pra-Adamitis*, aut *Leviathane* HOBBESII, ferme non omnibus sacris monumentis fidem detracturis; aut cum illis, qui tempore captivitatis
21 Babylonicæ omnes Antiquitates Judaicas vetusque fœdus intercidisse putant (quem ambiguum casum se non sperare profitetur Christ. Besold *ad Dig. coroll. 16.*) ab ESDRA vero divini Numinis afflatu denuo conscriptas, editumque adserunt: quod cum Antiquitate plus facere, existimaverim; Aut cum recentiore Philosopho, qui PENTATEUCHUM integrum à Mose non profectum, „sed ab. Esdra compositum; sequentibus „temporibus, restitutum universum prisci „fœderis Opus à sola Pharisæorum secta, ex„clusa Saducæorum, probatum; & denique „ætatum successu, & traditionum invale„scentia vim divini operis sortitum. Id præfiscine addendum, SUPPLEMENTUM DEUTERONOMII, Cap. XXXV. Historiam
22 mortis & sepulturæ Moysis Prophetæ consignans, ipsi servo Dei Moysi (quod penes se constituerat Joh Henr. Ursinus *in Nov. Prometh. Pre-Adamit. Plaste, Exerc. II. cap. 2. §. 1.* ubi de Mose Numine afflato & vaticinante, sine omni legitimo subsidio agitur: tribui non posse, cum præterita, non futura, memoret; (vid. Th. Brownei *Relig. Med. sect. xxiix. in fin. & ibid.* Molck *pag. 182. & ad sect. xxij. pag. 150.*) & miracula non sint multiplicanda præter necessitatem: Placuit itaque nonnullis, qui non negant id à Prophetis (quibus in memoratione præteritorum nulla opera,) aliisve viris sanctis eodem, cum Mosaico Spiritu, eademque cum fide Ecclesiæ Judaicæ retentum JOSUÆ filio Nun debendum. Moysen etenim ab illo capite conjectura notata; ab omni-
23 bus novi Philosophi removent. DEUM immediate scripsisse Israelitisque tradidisse, probabile non est. Reliqui more solito, imo invalescente, ad Esdram referunt.

At cur à Mose dicendi primordia sumpta? Nihil itaque ante ipsum Divinæ sapientiæ & Canonicæ authoritatis scriptum editumque? Sane JOBUM de quo ilicò res erit, librum Canonicum Moseque seniorem esse, fere omnes fatentur: Et tamen Ursi„nus *d. l. §. 4. ita:* quæ de Libris Henochi, „*inquit*, Justorum, Bellorum Domini, Jobi, „Christiani quidam Doctores in speciem con„trariâ huic effato; & quæ à Sabæis, à Magis, „ab Hæreticis, aliisque nugatoribus afferun„tur de libris SETHI, NOHÆ, ABRAHAMI & similibus, partim non difficilem (ne-
14 que tamen adjectam, quod convincendis impostoris summe necessarium:) habent„ explicationem, partim Diabolicæ præsti„giæ & quisquiliæ sunt &c. An ad irritan„dum Peirerium? an alio fine? nescio. Ante„quam illos libros ad Diabolicus præstigias referamus? an sine selectu? an sine judicio in illos reddito? prolixius informandi sumus; quia in illo libello affectus sæpius non serviunt, sed imperant: cum & Judas Apostolus *in Epist. vers 14. 15.* librum *Enoch* alleget ejusque testimonio, licet *hodie* Apocrypho utatur: ex Augustino & Hieronymo; juncta præfatione Beati Rhenani *ad Tertull. de Cult. fœm. p. m. 501.* & splendido elogio ipsius Tertull. *d. l. pag. 506. n. 3.* scio, *inquit*, in scri„pturam, Henoch non recipi à quibusdam„ quia nec in armarium Judacium admitti„tur. Opinor, non putaverunt illam ante„
25 cataclysmum editam, post eum casum Or„bis omnium rerum abolitorem, salvam esse„ potuisse; (dein, interjecta de successibus„ Traditionum Historia, pergit:) sed cum„ Enoch eadem Scriptura etiam de Domino„ prædicârit, à nobis quidem nihil omnino„ rejiciendum est, quod pertinet ad nos &c.„
26 nec utique mirum hoc, si Scripturas aliquas„ Judæi non receperunt de Christo locutas,„ quem & ipsum coram loquentem non erant„ recepturi &c. & *in libr de Idololatr. p. m. 737.* Selden. *de Jur. Nat. & Gent. lib. V. cap. 9. pag. 609.* Peirer. *Syst. Theol. lib. IV. cap. 2.* Sed quorsum, inquis, hæc inania de libro, qui aut non extitit, aut inter rudera tot millium annorum satis quiete compositus & sepultus est litigia! aut de quo Europa informari nescia est? Imo vero, & visus est, & extat, & reddi Orbi terrarum poterit! En locum plane insignem & memorabilem apud Gassendum *in Vita Peireskii lib. V. pag. 395. ad annum 1633.* „Sub ipsum tempus ex Ægypto rediit Vir omni„no bonus Ægidius Lochiensis, è Capucci„norum familia, ubi toto septennio linguis„ Orientalibus operam navarat. Memorabile„

„est

„eſt eum inter cætera animadvertiſſe, MA-
„ZHAPHA EINOK, ſeu PROPHETIAM
„ENOCHI, declarantem ea quæ ad finem
„uſque ſeculi eventura ſunt, Librum Euro-
„pæ pridem inviſum, illeic autem charactere
„ac Idiomate Æthiopico, ſcu Abyſſinorum,
„apud quos is fuerat ſervatus, conſcriptum:
27 „ideo Peireskius ſic fuit accenſus ejus quoque
„pretio comparandi ſtudio, ut nullis parcens
„ſumptibus ipſum denique ſui fecerit ju-
„ris &c. Eruntne & hæ præſtigiæ? adde de
ejuſdem generis libro in Hiſpania invento
Hiſtoriam apud Gobelin. Perſon. *Coſmodrum. ætat. VI. cap. 65. pag. 236.*

Hiſtoriam JUDICUM Iſraelis, Hiſtoriam RUTH, & LIBRI I. SAMUELIS *capita priora XXIV.* in Auguſtiſſ. Bibliothecæ Vindobonenſis deſcriptione, non ita pridem ſuis fatis defunctus Illuſtris Petrus Lambecius, ex antiquiſſimis documentis ipſi Prophetæ Dei SAMUELI filio Elkanæ & Hannæ adſerit.

Inter ſcripta Hagiographa ESTHERIS libellus Eccleſiæ Dei ſemper agnitus; itidem de ſupplemento, nimirum cap. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. & XVI. horumque authore lis eſt.
28 Lyran. *in fin. Comment. Eſth. Joſepho* tribuit, qui, ut „homo litteratus & eloquens, ideo excogita-
„vit, ut oſtenderet, qualiter Aman potuit de-
„center deſcribere machinationem ſuam co-
„lorando apparenti bonitate, & quomodo
„Mardochæus revocatoriaslitteras potuit de-
„center dictare, honore Regis ſervato &c.
„(quæ cenſura nimis frigida eſt nec ſeria!) eò probabilius tamen *Joſephus* dicitur, quo magis evidenter cap XIII. & XVI. de verbo ad verbū ex Joſeph. *lib. XI. Antiq. cap. 6.* deſumpta ſunt. Sixtus Senenſis *lib. I. Bibl. 2. p. 20. incertum* Græcum ſcriptorem ex diverſis Hiſtoriis, & partim ex *Ioſepho* hæc compilaſſe putat. Ipſe autem Eſtheris libellus *Canonici* monumenti fidem dudum adſecutus ſuit, exploſa Euſebii opinione; authorem Eſdra recentiorem;
29 ut & Philonis Judæi, JOACHIMUM, Jeſu Sacerdotis magni filium, Hebræorum Pontificem: & denique Latinorum, MARDOCHÆUM ipſum nominantium; ex Hebræorum Chriſtianorumque conſentiente ſententia ESDRÆ Librorum Veteris Teſtamenti Canonicorum compilatori vindicandus videbatur Joh. Gerhard. *Confeſſ. Cathol. lib. 2. ſpec. p. t. art. 1. cap. 1. pag. 38. 39* add. Covarruv. *lib. IV. Var. Reſol. t4. n. 5. pag.* 34. cum ſingularibus ibidem notatis.

JOBI quoque liber non unius labor eſt: caſſata quippe appendice, quæ præmiſſa erant, noſtris Canonica habentur. Porro, duo priora capita & ultimum Idiomate Hebraico, reliqua Arabico ſcripta ſunt. Denique, illa orationem ſolutam, liber ligatam, verſuque, ut videtur, menſuram enim & numeros perdifficile fuerit oſtendere Hexametro, carmineque Heroico præ ſe fert: proœmium & libri finis Hiſtoricæ ſunt narrationes; reliqua meri, nec ſibi conformes, dialogiſmi. Alii, fruſtra quæri, ajunt, de ejus libri ſcriptore, quem Spiritum ſanctum fuiſſe non
30

dubitetur: ita, ſi probarent! Alii Jobum ejuſque Amicos conjunctis inter ipſos operis perſcripſiſſe. Sed quis conſilio adſedit? Reliqui Moyſen apud Midianitas peregrinantem; vid. Theod. Bezæ *Jobum. Ann. 1589. Genevæ editum, pag. 2.* Accuratius conjectat, quis enim tei teſtis fuit? Hieron. Drexel. *in Job. Divin. Prov. theatr. t. 2. pag. 21. 22. & cap. 3. pag. 35.* Moyſen, cum in Arabia, paſtorem ageret li-„
bello Jobi capita 1, 2. & ult. quæ ad hiſtori-„
am pertinent addidiſſe, eumque Hebraicæ„
linguæ reddidiſſe, qui Jobo ipſi juſte non ab-„ 31
judicandus. Quibus hactenus conſentire„
poſſumus; add. Schupp. *tom. 1. Oper. pag. 293. & ibi citatum* Torniellum: omnia pene negante Hobbeſ. *d. c. 33. pag. 178. 179.* argute ſubſcribente: Verſus neque illis, qui in magnis„
doloribus conſtituti ſunt, ut Job nec illis,„
qui miſeros conſolaturi veniunt, ut Amici„
ejus, ſtylus uſitatus eſt, ſed Philoſophis Mora-„
libus priſcis frequentiſſimus. Nec diſſentit„
alter ex Novat. *cap. X. pag. 130.* quæ in eo con-„
tinentur, ut etiam ſtylus, non viri inter cine-„
res miſere ægrotantis, ſed otioſe in Muſæo„
meditantis, viſa, viſuſque. Verum opinioni noſtræ cum adjunctis patrocinatur Did. Covarruv. *lib. IV. Var. Reſ. cap. 14. pag. 33.* &, ab uno ſcriptum, una methodo, uno ſenſu, nemo, ut puto, ſive contradictione adfirmaverit; &„ 32
ſpecies ipſa Carminum docet, non impetu„
& inſtinctu, nec uno ore fluens. Tacit. *XIV.*„
Annal. 16. 2. Eruditiſſime tamen, qui celſus illi in his genius eſt, oſtendente *Frederico* SPANHEMIO in particulari opere, librum ætate Salomonis ſcriptum; nominante & ſubminiſtrante exemplar Illuſtr. Dn. Dn. MAURITIO, *ſupremi noſtri judicii eminentiſſimo Adſeſſore.* In quo poſt infinitæ eruditionis documenta præcipue miramur, Hiſtorias Origineſque Dearum à Gentilibus in Africanis & confinibus Regionibus adoratione quondam cultarum ad tres Jobi filias JEMIMAM, KEZIAM & KERENHAPUCH ſumma diligentia & acumine revocatas: manifeſto indicio; Jobum, cum in acerba & dubia, de perantiqua, Gentilium ſapientiſſimis, & præ aliis Se- 33
necæ trutinata quæſtione, Cur malis & improbis hominibus proſperi ſucceſſus contingant? bonorum virorum ſottes vel malæ vel neglectæ conſpiciantur, cum unus ſit Deus. Cum Deo & Amicis depugnata lucta victor abiiſſet, in poſteritate non ſolam admirationem meruiſſe, ſed & adorationem.

SUPPLEMENTA LIBRI DANIELIS; quæ ſunt, *Oratio Hazariæ, Hymnus trium puerorum, Hiſtoria Suſannæ & Belis* narratio; prorſus non eſſe Prophetæ Danielis de tribu Juda; ſed partem alicujus hiſtoriæ, quam de alio quodam Daniele Sacerdote filio Abdæ ſcripſit HABACUC filius Judæ, de tribu Levi, vel, ex Julii Africani ſententia, Græci alicujus Scriptoris commentum; probat Sixt. Senenſ. *lib. 1. Bibl. ſect. 2. p. 22.* Gerhard. *Con-* 34
feſſ. Cathol. d. l. pag. 44. 45. Et ſic tamen, præ aliis cœleſtis ſpiritus ſcriptis, procul ablegatis, ut dictum, hi errones in jus civitatis Bi-

bliothecæ Biblicæ, vel intruſerunt ſe, vel introſi fuere, magno incommodo & nullo merito.

Liber quoque SAPIENTIÆ, nullius minus, quam Salomonis eſt magis autem PHILONIS Judæi Alexandrini, Athenis nutriti, & in Lingua Græca & Chaldaica peritiſſimi, qui dicta Salomonis undique diſperſa, & in lingua Græca ſcripta, prout diverſi Sapientes ab ipſo exceperant redolente eloquentia (ſed itidem Græce:) ſub adſcito Salomonis titulo (non movente libri cap. 9. verſ. 7. 8.) compilata publicavit. Jac. de Valent. *in Præf. Cantici.* SYRACIDI uti ſunt, 35 qui contendunt, minime adſcribi poteſt. Quæ vero de duplici Philone diſputantur, evolvit Gerhard. *Confeſſ. Cathol. d. l. pag. 57. 58. 59.* & inter JC. Covarruv. *d. l. IV. cap. 14. pag. 32.* ſed omnia, quæ de illo libro, ab Hebræis ſolis confecto, homines mentiuntur, falſa eſſe & abſurda, qui vel ſolum Neandrum Sorauienſem legerit, cognoſcet.

Librum TOBIÆ ſuo Authori cognomine affini, alii reſtituunt: Torniell. *in Ann. 3329. n. 4* alii malunt, authorem ejus libri incertum eſſe, decernere: adnotante Gerh. *d. l. pag. 49.* & ceſpitante Covarr. *d. l. pag. 33.* qui in his nimius, & ferme pro oſtentanda horum Scriptorum Patrumque notitia, & reverentia Concilii ultimi ambitioſior! Sed, quid porro fatigaret Tobiana Fabula? hæc enim, 36 & ſatis incongrua eſt, ad ſtudia adlegatorum Virorum.

Idem prorſus accidit SYRACIDIS monumentis; Quæ nonnulli certiſſime JESU *filio Syrach.* Hieroſolomitæ, Jeſu Sacerdotis magni nepoti adſignant: ſecundus prorſus abjudicat, ſubſtituto ex Patrum ſententia Salomone (quæ cum imaginationibus lepidus Iuſus fuiſſe videtur!) Qui ſuperſunt, ſolam translationem Syracidi relinquunt: ut videre eſt apud Gerhard. *d. l. pag. 61. citatos.* Dixe-„rim, & hæc falſa eſſe! Arrepta ſunt à Judæis „elegantiora, quæ ex diſciplina Gentium ter-„ræ, haberi poterant; adoptata in jus Hebræ-„orum: impoſita nomina eorum, qui apud „eos maxima authoritate valebant, vel fama „prudentiæ quondam valuêre; indigeſti ope-37 ris moles! add. Covarruv. *cit loc. p. 32.* & allg. Philoſophos; à quibus omnibus bona cum gratia nec divertendum, nec cum ſingulis coaleſcendum, ne ex amoribus, vel odiis, vel mediis prehenſis opinionibus, intricatiſſimæ diſputationi maximi Juris Conſultorum Covarruviæ *d. l. IV.* & Hobbeſii *d. Cap. 33.* aut cujuſcunque Novatoris ulla ratione im mergi videamur.

De NOVI FOEDERIS, ſeu Teſtamenti ſcriptis, ſcriptorumque principiis noviſſimus Philoſophorum periculoſa pleraque, & tacenda, *in Cap. XI.* prodidit. MATTHÆI *Evangelium* Hebraice ſcriptum, conſtat; ejus in Græcam linguam translatio, an Matthæi ſit? an Jacobi? Pauli? an Johannis? Salmaſius docebit; Hunc enim cum Grotio, Riveto, Spanhemio in his ſingulari in eorum eruditionem obſervantia commendamus: ex 38 Juris-conſultis Noſter Covarruvias:

MARCUM, qui Chriſtum non vidit, Evangelium ſuum ſcripſiſſe, dictante Petro, ex Origene & aliis:

LUCAM, adjutum colloquio, convictu & familiari conſuetudine Pauli cæterorumque Apoſtolorum:

JOHANNEM vero ſui authorem fuiſſe, quod ſub temporib⁹ Juliani in quodam lapide ſub Templi Hieroſolymitani fundamentis inventum dicitur; qui & de cap. VIII. ejuld. Evang. vel genuino vel ſuppoſito, *d. l. pag. 39.* non temnenda producit.

Epiſtolam AD HEBRÆOS, de quo Calixtus *Epit. Theol. pag. 49.* vulgo quidem in Authore ſuo incognitam. teſtimonio tamen Eccleſiæ & Patrum à *Paulo* ſcriptam; à *Luca* in 39 Græcam linguam translatam; vel à *Clemente I.* Pontifice, vel à Luca ex Pauli Apoſtoli dictis transſcriptam & editam, ibidem adſerens; quæ omnia ſuo loco & dignationi pie relinquenda; ſi quis enim vagas, vanaſque, nulla probabili ſyllaba jutas, divinatorias Conjecturas in rigoroſius judicium vocare vellet, magnam earum rerum converteret opum & authoritatis vim.

DE SALVATORE NOSTRO vulgata ſunt etiam, ſed ſub ſeculo minus erudito & civili, quædam, quæ exhibebimus: *Epiſtola Jeſu ad Abagarum* Regem (ita Covarruv. *d. l. IV. pag. 72.*) ſive ad Agbarum Edeſſæ Civitatis ultra Euphratem Regem, (ita Pontifex *in. c. ſanctæ Romanæ Eccleſiæ. 3. diſt. 19.*) & reſponſio Jeſu ad eandem; quarum hic ſenſus formaque apud Euſeb. *lib. I. Hiſt. Eccleſ. cap 14.* 40 *pag. 14.* convincendæ ſimplicitati hominum ſerviliter credentium, transſcribenda:

AGBARUS *Toparches Edeſſenus* JESU, „*Servatori* bono in regione Hieroſolymita-„na comparenti χαίρειν! Relatum eſt ad me,„ quomodo una cum tuis ſanitatem abſque„ pharmaciis, & herbis mortalibus conferas.„ Etenim, ſic ut fama refert, cœcis ut reſpici-„ant, claudis ut ambulent, præſtas, leproſos, etiam mundas, ſpiritus impuros ac Dæmo-„nas ejicis, eos qui diutinis ac prolixi tempo-„ris morbis torquentur, curas, ac mortuos„ excitas. Et ubi hæc omnia de te audivi, al-„terum ex his duobus eſſe cogitavi, nimirum,„ quod, aut Deus ſis, cœlitusque delapſus iſta„ facias, aut Filius Dei exiſtens hæc operen-„ris. 41 Quapropter his ad te litteris ſcriptis precor,“ ut moleſtiam hanc ad me veniendi ſuſcipi-“ as, paſſionemque, qua premor, cures. Nam“ & hoc percepi, quod Judæi adverſum te“ murmurent, teque affligere conentur. Eſt“ autem mihi civitas admodum exigua & ho-“neſta; quæ tamen utrique ſufficiet.

Reſpondit Salvator Agbaro:

Agbare, beatus es quod in me credi-“diſti, cum non videris me. Scriptum enim“ eſt de me, non creditуros in me qui viderint“ me, ut qui non viderint credant & vivant.“ De quo vero ad me ſcripſiſti, ut ad te veni-“am, ſcias, mihi cuncta, quorum gratia miſſus“ ſum,

„ſum, hoc loco eſſe adimplenda: & poſtquam „ea complevero, mox ad eum redeundum,
42 „qui me miſit. Ubi autem aſſumptus fuero, „mittam tibi aliquem ex Diſcipulis meis, qui „paſſioni tuæ medeatur, vitamque tibi, & iis „qui tecum ſunt, præſtet.

Quibus quædam Syriaca adjecta de rei eventibus, & expeditione Judæ Thaddæi; quæ ſi non ab Euſebio, Nicephoro & Euagrio, nimium tamen & ſuperſtitioſe credulis, traderentur, inter aniles fabulas, & rem barbaro ſeculo dignam numerarentur. Stolida enim ſunt, Jeſum petiiſſe textum linteum, in eoque prius loto faciem ſuam expreſſiſſe, & ad Abgarum miſiſſe; deinde, Choſroe obſidente Edeſſam impreſſæ imaginis divina virtute, quicquid in obſidione apparatus ignem ,,capientis erat, conſumptum. Covarrv. *„cit. loc.* legi poſſe, & Chriſtiana ſinceritate
43 „obſervari, ut exiſtimemus, vere potuiſſe con„tingere, tametſi non cogamur illis omnino „credere. Quæ omnia falſura ſunt, & inania. Nec quæ Anno noſtri ævi XXIII. à Parentibus viſa Jeſu Chriſti manu ſcripta id commercium litterarium digna ſinceritate adfirmare auſa ſunt.

DE EODEM GLORIOSISSIMO SALVATORE locus eſt, non quidem divinus, Chriſto tamen non prorſus indignus, neque per averſionem repudiandus apud Joſeph. *„lib. XVIII. Antiq. Jud. cap.* 4. quod fuerit Vir „nominandus; mirabilis in Operibus ſuis; Doctor veritatis, &c. maximis Theoſophis probatus; nonnullis neglectus; aliis ſpretus; quem diligenti commentatione ſua exequitur D. Joh. Chriſt. Rumetſch. *in conject. ultimi*
44 *temporis ſect. 3. n. 7. & ſeq.* Nam, ſicut obfirmandæ fidei Chriſtianæ in Flavio Joſepho mihi ſemper inſufficiens habitus, (enunciando enim hiſtoriam frigidius fatur, quam ut Chriſtianus cenſeri poſſet) ita nondum me hercle id neceſſitatis deprehenſum, ut teſtimonium Viri alias cordati, falſitatis nec ab adverſa parte rite damnatum, protinus foras proturbemus; Chriſtianos, interpolati operis, admiſſi falſi, uſurpataruмque piarum fraudum veloci præjudicio incuſantes. Rita ergo & firma ſit loci ſingularis authoritas; non ſemel in ſalutem, in ſolatium, in authoritatem advocanda!

Sed obſignanda eſt tractatio, quæ prolixos Commentarios, non Epiſtolam, ſibi poſtulat, paucis, aliena & peregrina fide reddendis:

Ex GASSENDO: Pluris nihil fecit“ 45
Peireskius, inquit *lib. V. pag.* 438. quam Vo-“
lumen quatuor Evangeliſtarum Eleuphti-“
ce ſeu Coptice ſcriptum, Arabiceque decla-“
ratum; & maxime propter appoſitos an-“
nos, quibus ſinguli Evangeliſtæ ſcripſerunt.“
Quippe tametſi initio defuit præfatio in“
Matthæum, qua annus contineri debuit, &“
præfatio in Johannem mendoſe viſa eſt ſe“
habere, ſcriptam hiſtoriam anno ſexto Im-“
perii, TARSOS, & Dominicæ Aſcenſionis“
trigeſimo; quod tamen ſpectat ad duas ali-“
as, altera in Lucam, planum fecit, ſcriptam“
ab eo Antiochiæ, anno Claudii duodecimo,“
& Adſcenſionis vigeſimo: altera vero, quæ“
in Marcum, ſcriptum ab ipſo Evangelium“
anno quarto ejusdem Claudii & XII Adſcen-“
ſionis, &c. quam animadverſionem nollem“ 46
neglectam! “

Ex Philoſophorum ultimo, & ejus *pag.* 131. An ſcriptura eatenus tantum ſacra ſit, quate-“
nus per ipſam intelligimus res in eadem ſi-“
gnificatas, at non quatenus verba, ſive lin-“
guam & orationes, quibus res ſignificantur,“
intelligimus: & præterea libri, qui res opti-“
mas docent, & narrant, quacunque demum“
lingua, & à quacunque natione ſcripti fue-“
rint, æque ſacri ſint? “

Ex hujus ANTECESSORE, *cap. XXXIII. pag.* 180. An Libri Teſtamenti Novi ab altio-“
re tempore derivari non poſſint, quam ab“
eo, quo Rectores Eccleſiarum illos college-“
runt, probaverunt, &, ut ſcriptos ab Apoſto-“
lis & Diſcipulis Chriſti, quorum nominibus“ 47
inſcribuntur, nobis commendaverunt? “

Ex COVARRUV. *d. l. pag.* 30. An“
aliunde quis ſcire non poſſit, ſcripturas eſſe“
Divinas aut Canonicas, quam ex Eccleſia,“
quæ traditionibus Apoſtolicis, magiſterio“
Spiritus Sancti ejuſque lumine edocta de-“
crevit & profeſſa eſt? cum Canonicum ſit“
Evangelium Marci, qui Chriſtum non vidit““
nec tamen admiſſum Evangelium Nicode-“
mi, qui Chriſtum vidit & audivit? &c. “

Sed hæc omnia, ut & ex veteri novoque Fœdere hic non recenſita; ab allegatis Scriptoribus in dubiam ancipitemque cenſuram truſa; & generalia jam propoſita Philoſophorum attentata exequantur Theologi.

48

SECTIO II.

De Verſionibus Bibliorum; Latina, Græca, Syriaca, Dalmatica, Gothica &c.

DE VERSIONIBUS BIBLIORUM in Linguas cuique Genti vernaculas Theologi, ut ſolent, prolixe commentantur; conferente rei abſolvendæ lectu digniſſima Gerhardo, *Conſeſſ. Cathol. d. l. cap.* 20. Hic ex noſtris privatis lectionibus, adſequendo Epiſtolari ſcopo, ſalvis quorumcunque opinionibus noſtræ meditationi intentis, ſermo faciendus eſt. Celebriores ſunt Latinæ, Græca, Syriaca, Dalmatica, Gothica, &c. de quibus ſtricte:

Inter LATINAS eminet vulgata, HIERONYMO tributa, ſed male, ut oſtendit Ger-

49 hard. *d. loc. pag. 130. & seq.* quam acriter per ſatyram perſtringit Joh. Himmel. *in Apolog, Diſp. quæſt. 4. pag. 69.* Et, contra, ſplendide defendit Albericus Gentilis, in Epiſtola ad filium de Latinitate verſionis veteris Bibliorum, Hanoviæ Anno 1606. edita; quamque emendare auſa eſt, quæ

Sequitur, à SEBASTIANO CASTALIONE, præfixo nomine Baſileæ Anno ſuperioris ſeculi LXXIII. publicata: de qua ita cenſet Illuſtriſſ. Thuanus *tom. II. Hiſt. lib. 35 pag. 212.* „Sebaſtianus Caſtalio Allobrox, cum „puriorem linguarum cognitionem ad The„ologicam ſcientiam adjunxiſſe ſe putaret, „impuras manus, multorum iudicio, ad ſacra „tractanda attulit, cum à rebus ad tantum „opus neceſſariis, homo imparatiſſimus, no-
50 „vam Bibliorum interpretationem inſolenti „temeritate molitus eſt, à Gallicis & Helveti„cis Eccleſiis, quarum alioqui doctrinam am„plectebatur, in quibusdam diſſidens &c. Verſio certe, quam habeo, quam vidi ego, legique non indecora eſt; Omnia Hebrææ linguæ ænigmata ſolvere, non eſt hujus neque futuri ſeculi; nec magis hominis Latini, & non Prophetias aut myſteria, ſcribere volentis. Hæc ut neceſſaria ſcitu monituque per tranſitum!

GRÆCA verſio publicis manibus expoſita, & Anno MDXXVI. Argentinæ excuſa (hoc enim unum exemplar poſt Roberti mihi contigit) quod ab imperitioribus male LXXII Interpretum labor credatur, eleganter vulgus convicit Gerhard. *d. l. & Theolog. paſſ.*

51 Ob verſionem SYRIACAM Emanueli Tremellio ſubtractam, juſtene, an injuſte plagii à quibuſdam poſtulatus fuerit *Guido Fabritius* Boderianus, Peregrinarum Linguarum Interpres, Autographum Pariſiis Anno M D LXXXIV. editum docebit; nec ſane ſine ſucceſſu! Si enim ille Verſionis, vel ſolus, vel cum aliis Author, ut certe ex Hiſtoria Editionum *in præf. pag.* 16. 17. probabile eſt, quid in Clariſſ. Viro culpæ, vel reatus? Si non eſt, neque hunc Fabritium ſe venditaſſe, probari poteſt; in fronte etenim libri nulla penitus Fabritii mentio: in laudata autem ad Henricum III. Galliæ & Poloniæ Regem præfatione ipſe ſibi ſoli (ſocius enim laborum erat Nicolaus Fabritius frater, & alii:) nihil adſcripſit meriti, quamvis iteratam ſuam editionem
52 commendet; in utrumque caſum criminali judicio eximendus. Quis enim crederet Profeſſorem Regium, non ſolum in præſentia tot illuſtrium cenſorum furari, ſed & rem furtivam in ſinu tanti Principis abſcondere auſum? quid ni reſtem vel petiiſſet, vel metuiſſet?

Inde & de Interprete Bibliorum *Paraphraſeos*, Sahadia Gaone: & *Perſica*, Jacobo Tavaſio, vel Pavone: itemque Chaldaicis, Arabis, Æthiopicis, Armenicis verſionibus nobiliſſima notitia, publico profutura uſui, comparanda.

GOTHICA Lingua Novum Teſtamentum donaſſe ULPHILam; quem alii *Gulfilam*; alii *Wulfilam*, Gothorum Epiſcopum, vocant, author eſt Herm. Conring. *de. Conſt. Epiſc. Germ. th. 5. circ. fin.* Verum ſcriptores alii de gente Gothica, Iſidorus etiam & Jor- 53
nandes univerſæ ſcripturæ verſæ meminere. Franciſcus Junius pure Gothicam verſionem eſſe putat: Johannes Loccenius ex veteri Gothica & Teutonica Lingua mixtam: ipſum autem Ulphilam, qui poſt Chriſtum Anno 370, vel 380, vel 415 docuit Gothicarum litterarum inventorem; Ulphilæ litteras cum veteribus Runis, vel quoad characterem, vel quoad ipſum idioma & linguæ genium convenire, prorſus negat. *Antiq. Sueco-Gothic. lib. II. cap. XIV. pag. 70.*

DALMATICA, ſive Sclavonica, Verſio auctorem ex conjectura Petri Galedini, *in tr. de. Interpr. Bibl.* nacta eſt B. HIERONYMUM: ex Cromeri ſententia *lib. 1. Rer. Polon. cap. 15.* CYRILLUM, vel METHODIUM, ex quibus hic Prophetico Spiritu claruiſſe 54
Bohemicis Scriptoribus narratur, vel creditur; ita docente Melch. Goldaſto *lib. V. de Regno. Bohem. cap. 2. pag. 556 & 560.*

Qua occaſione pauca notanda ad Gerh. Meyeri *Bibl. Theol. contr. lib. 1. cap. 1. §. 12.* &c. cujus hæc ſunt verba: Novas plane totius“ ſcripturæ translationes dederunt &c. Ru-“ dolphus Gualterus: (de quo nulla, quod ſciam, ſive apud Hiſtoricos, ſive ejus temporis Theologos, Editoreſve ejus ſcriptorum fuit conjectura: nam præter Homilias, unde Homiliaſta dicitur Thuano, *tom. IV. Hiſt. l. LXXV. p. 114.* quarum aliquot tomi Tiguri prodiêre, pauca ſu-“ perſunt) quam plurimi per errorem VATA-“ BLI Profeſſoris Hebraicæ Linguæ Pariſienſis“ eſſe putarunt: (ſane de Vatablo jam tum“ 55
conſtabat, ipſum, ſive naturali pigritia, quod ipſi exprobatum eſt, ſive morte præventum, nihil omnino ſcripſiſſe, ſatiſque habuiſſe ſacræ linguæ arcana diſcipulis diligentioribus aperire, illuſtri nominis ſui fama & alieno præconio contentum. Thuan. *lib. III. Hiſtor. pag. 98.*) eò, quod Henricus Ste-“ phanus (imò verò Robertus Stephanus,“ Pater, ut ex ejus reſponſione ad cenſuras Theologorum Pariſienſium Anno MDLII. edita liquido conſtat) eam Pariſiis edidiſſet,“ hac inſcriptione: cum verſione & Notis Va-“ tabli (Interpres horum Robertus, *d. l. pag. 14.*“ ſolas Notationes Vatabli à diſcipulis exceptas; verſionem alius eſſe, palam confeſſus) Dece-“ pit inſcriptio ejus Hiſpanos, quibus ea ver-“ ſio adeo placuit, ut Salmanticæ typis recuſa“ 56
fuerit, quam tamen, ſi ſciviſſent Reformato-“ rum eſſe, ad orcum potius damnaſſent. (Fal-“ lor, ſi id omnino latuit Hiſpanos, ut ait, deceptos; namque Inquiſitores Hiſpani publicarunt equidem, ſed, ut ex Indice expurgatorio liquet, multis mutatis.)

VERITATEM ex his habemus: *Theo-“ dorus* BIBLIANDER, novæ Bibliorum Edi-“ tioni Anno CIↃIↃXLIII Tiguri publicatæ,“ quam Leo Judæ inchoaverat, & moriens,“ ut opus perſequerentur, Collegis, in fidem“ religioſe adactis, tranſcripſerat, ultimam“ „manum

„manum impoſuit *Conradi Pelicani*, & *Petri*
„*Chollini*, Tugienſis, Græcæ linguæ peritiſſi-
„mi opera adjutus: quam translationem in
„ſua editione biennio poſt ad veterem adje-
57 „cit *Robertus Stephanus*, ſuppreſſa eorum qui
„in illa laborarunt, mentione: & Hiſpani
„Theologi diu poſt recognitam per Guiliel-
„mum Rovillium denuo Lugduni excuden-
„dam curaverunt. Quod eò commemo-
„randum duxi, ut Verſionis tanti apud nos
„& Hiſpanos ipſos factæ origo cognoſceretur,
„& inſigne documentum extaret, quid utili-
„tatis ex adverſariorum libris & induſtria,
„ſi ſemotis odiis charitatem & æquitatem in-
duamus, ad Dei gloriam capi poſſit. Tan-
tum, exceptione major Thuan. *tom. II. Hiſtor. lib. 36. pag. 287.* Quæ autem de Roberto Stephano & Vatablo ulterius dicenda, ea conſignata ſunt ab illuſtri Medico D. Theodoro Janſonio ab Almeloveen, *in Diſſert. de Vitis Stephanorum pag. 16. 17. 18.* & Did. Covarruv. *IV. var. reſol. pag. 68.* Extant, *inquit*, Euſebii de
58 Eccleſiaſtica Hiſtoria libri decem ab ipſo Græcè ſcripti, & nuper typis traditi, opera Roberti Stephani, inſignis apud Gallos Typographi; ſi a Lutheranis quibuſdam hæreſibus typo cudendis abſtinuiſſet &c. ſcilicet in crimen vocandus erat!

Laudabili etiam, & digno, quod ad poſteritatem tranſmittatur, pietatis exemplo, verſionem Bibliorum CROATICAM & TURCICAM procuravit *Johannes Ungnadius*, de *Sonneck*. Thuan. *lib. XXXIIX. Hiſtor. pag. 351.*

59

SECTIO III.

De Scriptis Patrum Eccleſiæ ex ævo antiquiſſimo.

DE puriore Chriſtianiſmo, (hic eſt VERITAS EUANGELICA,) & vera Θεοσεφίαι præcipue meriti videntur, qui, in THEOLOGIA PATRUM, horum ſcripta germana à nothis & Pſeudepigraphis, ut & erronee cuidam tributis, accurata diligentia diſcrevere. Horum Catalogum aliquem hic adnecti publica monet utilitas, ut, vel ſaltem tranſeundo, demonſtretur, quam multa ex illis ſuppoſititia ſint, vel incerta: vel bono vel malo fine ſubjecta; quam infelix ille ſit, qui multis patribus, unus ſuffeciſſet! nimiam fidem defert. Tu, quisquis es, ex Exemplis cognoſce,
60 & decerne!

S. JUSTINO *Martyri* falſo adſcripti libri ſequentes: Expoſitio rectæ fidei. Solutio Quæſtionum 146. ad Chriſtianos orthodoxos. Quæſtiones ad Græcos, cum Græcorum reſponſione, & hujus confutatione. Quæſtiones Græcanicæ ad Chriſtianos, cum reſponſione. Ariſtotelicorum quorundam dogmatum everſio, & appendix ad Græcos. Rationes reddit Abrah. Scultetus *tom. 1. Medull. Theolog. Patr. ſub Juſtin. cap. X. & ſeqq.*

ORIGENEM authorem non eſſe Commentariorum in Jobum: tres Pſalmos: & Homiliarum quarundam in diverſos Pſalmos, dudum judicavit Eraſmus oſtendente eod. *in vita Origen. cap. 2. pag. 157.*

CYRILLI *Homiliæ in Liviticum*, non
61 ipſum, ſed *Origenem*, vel neſcio aliquem alium „genitorem habent; non magnæ authoritatis fœtus, litteram Biblicam deſtruens & myſticos ſenſus ex capite ſuo ſtatuens. Gerhard. *Conf. Cathol. d. c. 1. pag. 43.*

Inter ſcripta Q. SEPTIMII FLORENTIS TERTULLIANI, *Carthaginenſis Presbyteri* duo tantum notha videntur; liber de Pœnitentia quidem, quia phraſin judicio Eraſmi habet à Tertullianea diſcrepantem; & alter, de Trinitate, quia mentionem fecit Sabellianæ hæreſeos (*in Edit. Baſil. pag. m. 608.*) cum Sabellii nomen ſub ætatem ejus nondum in Eccleſia auditum fuerit; hominis forſitan tum nondum nati. Extat ille in Editione Rhenani Anno MDL curata, *pag. 477.* hic *ibid. pag. 596.* De illo nihil dixerim, cum ſemper varius fuerit in phraſi; in Diſputa-
62 tionibus dilucidior ac ſimplicior; in Locis Communibus durior & affectatior. Beatus Rhenan. *in vita ejus.* Dedit libellus tamen anſam evulgandæ magni præjudicii Hiſtoriæ de Pœnitentia in Eccleſia, ab omni ferè hujus ævo; de Johannis Geyleri, gravis ac ſancti Theologi, libello von dem Beicht: vnd/ ſive *de morbo Confeſſionis*, quo negabant eſſe triſtiorem, qui eo tenebantur; de miſeriis & afflictionibus acerbius ad Confeſſiones adactorum &c. conſcriptæ ab eodem *pag. 468. cum ſeqq.* quod argumentum ſolicitius commendamus, quo ſolicitius hæc ipſa in Hiſtoria Concilii Tridentini P. Sarpii, *lib. IV. pag. 312. & 323.* à Curioſis tractata & trutinata viſuntur. De hoc, Scultetum *in lib. VII. Med. Patr. Eccl. cap. 1. pag. 172.* ita fantem audimus:
63 Hieronymus Novato adſcribit. Ego ſic ſtatuo, quisquis libri de Trinitate author eſt, ſcriptum eſſe illum ex genio & ingenio Tertullanico, & idcirco merito illius nomine allegari, quando tam pulchra eſt libri hujus cum nobili illo adverſus Praxeam ſcripto conſenſio. His addendus Joh. Gerhardus *in Patrologia*; Andreas Rivetus, *in Critica Sacra*; & Diſſertat. de vita & ſcriptis Tertulliani. Libros ejus, de Spectaculis (cujus Epitome à Scultet. *d. l. cap. 32. pag. 268.*) de teſtimonio animæ (ab cod. *cap. 30. pag. 263.*) & de anima (*ibid. cap. 31. pag cod. & ſeqq.* exhibita:) non reperiri, juxta ſuæ ætatis notitias, modernæ enim prolixiores, dixerat Rhenanus; quæ opinio jam eviluit! add. Jac. Gothofred. *de velandis mulieribus, deque Exuvia capitis Diſſertat. ad*
64 *locum Pauli I. Corinth. XI.* & Covarruv. *d. l. IV. Var.*

Ref. cap. XVII. n. 8. pag. 70. floruit autem Anno Domini ferme CC. ſub Severo & Antonino Caracalla, Principibus.

Inter CYPRIANI Opera dubia ſunt: Libri duo adverſus Judæos, & tertius ad Quirinum; Epiſtola contra Novatianum: Oratio pro Martyribus; & alia quæ ſub die paſſionis ſuæ dixit: & Libellus de diſciplina & bono pudicitiæ. Scultet. *in Vit. Cypr. cap. 21. pag. 355.* Suppoſititia vero omnium conſenſu præter adnotata: Tractatus de montibus Sina & Sion: de revelatione capitis Johannis Baptiſtæ, *d. c. 22. pag. 356.* de qua laudatus Covarruv. *d cap. XVI. pag. 60. & ſeq.* prolixior eſt: „Feſtum, *præmittens*, quod Eccleſia IV. Cal. „Sept. celebrat, non dicendum decollationis
65 „Johannis Baptiſtæ, ſed collectionis capitis „Joh. nominandum; poſtea authoritatem „libro abrogat, tum, quod mentio ibi facta „Pipini Aquitanorum Regis qui fere quin„gentis poſt Cyprianum annis vixit; tum & „Theodoſii Principis, qui annis plus centum „poſt eundem Imperium tenuit; quem & de „libro, de Inventione capitis, ducentis poſt „Gelaſium annis ab obſcuris Monachis ſcri„pto, conſulere licebit. Exhortationem vero ad Martyrium, ut & Epiſtolam ad Jubajanum ſuo Cypriano vindicat idem Scult. *pag.* 312. & 313. Expoſitionem Symboli Apoſtolici, RUFFINO; *pag.* 357. Librum de duplici Martyrio, ſed dubitanter, ERASMO. *pag.* 359.

ARNOBIO AFRO, quod male ad-
66 ſcribantur, Explicationes Pſalmorum, & fragmenta Notationum in Johannem & Lucam, confirmat idem, in ejus vita ſive *lib. IX. cap. 1. pag* 374. Dialogus vero, OCTAVIUS inſcriptus (quem alii, ſed minus vere, ſub Arnobii octavo adverſus Gentes venditarunt) MINUCII FELICIS Cauſidici Romani, aſſerit Lactantius *lib V. de Juſtit. pag. m. Edit. Ven. 153. b. in med. & lib. I. de falſ. Relig. pag. 19. b. in princip.* Scult. *d. l. IX. cap 9. pag. 391.*

In LACTANTII FIRMIANI ſuppoſitiis removendis omnium ferme unus eſt „ſenſus. Scult. *lib. X. cap. I. in fin. pag. 396:* His „libris adiiciuntur, *inquit*, hodie Elegiæ quæ„dam: quas Lactantii non eſſe, vel ex eo per„ſpicitur, quod Phœnicem nominant Solis „Sacerdotem & Phœbum loco Dei habent (in Operibus *Venet. excuſ. pag.* 324 incipit:

67 *Eſt locus in primo felix oriente remotus,*
Qua patet æterni janua celſa poli &c.)

Et ſcribit Thomaſius, inter Opuſcula Venantii Fortunati ſe Elegiam de Reſurrectione in Bibliotheca Vaticana inveniſſe, (incipit *d. l. pag. 327.*

Salve feſta dies toto venerabilis ævo;
Qua Deus infernum vicit, & aſtra tenet, &c.)

de quo Joh. Baptiſta Egnatius Venetus ad „Anton. Trivultium: Quin etiam Carmen de „Reſurrectione, quod Lactantio adſcriptum „inveni non modo dignum ejus viri eloquentiæ mihi viſum eſt, ſed ne cum Phœnice qui„dem, quem cecinit, comparandum: cum„ad alia in ſyllaba etiam claudicet &c. Co„varruv. *IV. Var. Ref. XVII. n. 8 pag.* 70.

IGNATII & POYCARPI Epiſtolæ, an 68
ſint genuinæ? nothæ, vel interpolatæ? diſputat in utramque, & denique etiam tertiam, partem: eas non omnino ſuppoſititias, ab aliis tamen interpolatas eſſe, concludens Idem *lib. XI. cap. 1. pag.* 439. 440. cui jungendi Iſaacus Voſſius, & Stephanus le Moyne, qui rei indagandæ accuratiores incubuere.

CONSTITUTIONES APOSTOLORUM, à Carolo Capellio Veneto ex inſula Creta adportatæ, & libris VIII. de Vita fidelium & Regimine Eccleſiaſtico diſponentes, ſuppoſititiæ ſunt; neque vel APOSTOLIS, vel CLEMENTI *Pont. Rom.* juſte tribuendæ: conſiderante Eod. *d. l. cap. V. pag.* 455.

Nec majoris fidei authoritatiſque ſunt 69
CANONES APOSTOLORUM, CLEMENTI Petri Succeſſori, ab his, ab aliis *Iſidoro* cuidam, ab aliis *Severino*; ab ultimis, ipſis *Apoſtolis*, ſed interpolati, adſcripti. Vid. Bellarm. *lib. 1. de Verb. Dei. cap.* 20. Gerhard. *Confeſſ. Cathol. cit. cap. 1. pag.* 68. Rittershuſ. *in Nov. pag. 1. cap. 1. n.* 11. Scultet. *cit. loc. pag.* 463. & inter præcipuos Covarruv. *d. l. n. 6. pag.* 68. à CLEMENTE I. difficulter ſe dimoveri paſſus; authoritatemque eorum, vel omnium, vel ſaltem verſionem; illos quidem Apocryphos male judicatos; hanc Clementis eſſe, vindicans qui cum prolixis allegatis videndus; ut & Fratres Puteani, *in Perronian. lit. C. pag.* 42.

CAROLI MAGNI, & aliorum incer- 70
torum Authorum de veteſtis Eccleſiæ ritibus & cæremoniis libellus, quis, & qualis ſit? &, quod præter Epiſtolam quatuor paulo ampliº pagellis comprehenſam, nihil ejuſdem ſit, probat, & cum connexis deducit Caſſander *in Præf. ad Ord. Rom. de Off. Miſſa in Ejus Oper pag.* 91. & 92.

Omnia quoque SUPPOSITITIA ſunt, ipſius Bellarmini judicio, quæ proſtant: Prot-Evangelium & Liturgia *Jacobi*: Evangelium *Nicodemi*; (de quo ſuperius dicta nondum defero:) Hiſtoria *Prochori* de Johanne Evangeliſta; Epiſtolæ *Martialis: Abdias*, de Vitis Apoſtolorum. Scultet. d. l. cap. VI. pag. 464. *Clementis* Epiſtolæ in tom I. Concil. Libri decem *Recognitionum*: *Herma* (de quo Paulus *ad Rom. XVI. verſ.* 14.) quatuor viſiones, Covarruv. *d. cap. XVII. pag.* 66. quem intenſa oratione ut in omnibus ab ipſo tentatis Antiquitatis 71
& Jurisprudentiæ diſceptationibº, ita & in his materiis, & ad Can. Sancta Romana Eccleſia 3. Diſt XV. de Libris Apocryphis, ſive in Eccleſia prorſus non, vel cuſtodite à piis legendis, ferme ultra exemplum ſcribentem commendamus.

Nonnulla, quæ ad inſtitutum ſunt, excitando, ſi quis contigerit, Lectori, ſubnectamus! dictum Canonem, ut res feret, in veſtigiis lecturi.

EVANGELIA, quæ falſavit *Lucianus*; quis ille? an nepos ex ſorore Eunomii hæretici

tici & Epiſcopi Conſtantinopolitani, qui ſub Arcadio & Honorio in Epiſcopatu Eudoxio ſucceſſit?

Liber PASTORIS; cujus Author
71 HERMES, Diſcipulus Paulinus, ex teſtimonio Origenis, Hieronymi & Nicephori; de quo ſupra.

PENTAMETRUM, rectius, *Centimetrum* de CHRISTO, Virgilianis compaginatum Verſibus; quod, neceſſariis & notandis præmiſſis, ad PROBAM FALCONIAM, Matronam Romanam, Adolphi Viri Pro-Conſularis Conjugem; & *Centonem ex Homeri Carminibus de* CHRISTO ad EUDOCIAM, Theodoſii junioris Conjugem; Carminum ERYTHROEÆ SIBYLLÆ de Chriſto Græci idiomatis, verſionem in linguam Latinam ad Ciceronem refert: *pag.* 67. quod ante ipſum à nemine obſervatum fuiſſe, ait.

Auctor Contradictionis, ſive POENITENTIÆ SALOMONIS, quod falſo venditatus ſit. *Ambroſius*, demonſtratur ab eodem, *pag.* 73
73 Quo omnes Commentarios ad ſingula Gelaſiani Canonis, in emendanda lectione, examinibusque ſcriptorum, remittimus; rivum demonſtraſſe contenti, quo quisque ad amnem pervenire poſſit; & denique ad mare!

Sub celebri DIONYSII AREOPAGITÆ nomine libri in Bibliotheca Patrum *quatuor* exhibentur: de Hierarchia Cœleſti, de Hierarchia Eccleſiaſtica, de Divinis nominibus, &, de Theologia myſtica; an ſint *Dionyſii*, à S. Paulo, Actor. XVII. converſi, primi Epiſcopi Athenienſis? ut adſerunt Romanæ Fidei defenſores; negant Proteſtantes, & inter illos nonnulli ſingulariores: An *alius* nondum cogniti? An, ut doctiſſimi Viri apud Laurentium Vallam judicaverunt, *Apollinarii*? diſputat cit. Scultet. *d. l. cap. IX. pag.* 483. & inter Jurisconſultos, Anton. Mornac.
74 *ad l. t. §. ſed neque verſ. omnia* C. *de Vet. Jur. enucl. pag.* 114. Librum de Divinis Nominibus, & alterum de Cœleſti Hierarchia S. Dionyſio „Areopagitæ tribuendum non eſſe inter litte„ratos omnes, qui ſtudio non ſcribunt, ſed „judicio, conſtare; neque fore, qui dixerit, „ſuppreſſum fuiſſe nomen tanti cœleſtium in„terpretis, ab iis, qui Græce olim & Latine de „Chriſtiana fide ſcripſerunt? ex ſententia Ni„colai Fabri, Præceptoris Ludovici XIII. Gall. & Nav. Regis, contendens; non obſcure ſubſtituto *Dionyſio Corinthio*, quia Doctore ſuo *Hierotheo* inchoata perfecerat, &c quem ſequimur.

ATHANASIO dubitanter adſcribenda, vel manifeſto ſuppoſita, enarrantur ejuſ-
75 dem Scult. *tom. II. lib. I. cap.* 40. & 41. Inter quæ, libros *adverſus Sabellium*, *Photinum* & *Arrium* ſub ejus nomine bona mente, ſed intentione non uſquequaque inculpabili, publicavit VIGILIUS MARTYR, ut ipſe lib. V. contra Eutychen fatetur: & accurate docet Caſſander. *in Præfat. ad operaVigilii*, *in Edit. Pariſ pag.* 451. 452. juncto ſequenti judicio: Illud certum eſt, *inquit*, hunc auctorem, quam„vis dictione, ſi ſuperiora vel præſentia„tempora inſpicias, aſperiorem paulo, & im„politiorem eſſe, tamen Eloquentiæ genus, „quod tunc in uſu erat, verbis illud quidem „nonnunquam ſordidius & putidius, com„poſitionis tamen elegantia, & numerorum „venuſtate non penitus aſpernandum, felici„ter adſecutum fuiſſe: Eruditione certè re„rum ſacrarum & Eccleſiaſticorum dogma-
76 „tum, argumentorum ſoliditate, rationum„ firmitate, ſententiarum gravitate, & ora„tionis vehementia nulli in hoc genere ſcri„ptorum inferior extitit; quam vis id cum re„liquis quoque Eccleſiaſticis Scriptoribus„ commune habeat, quod in diſputatione ad„verſus hæreſes magis laborarint, ut multa„ teſtimonia congererent, quam ut aptiſſima„ quæque deligerent, & ut adverſarium etiam„ pondere & multitudine argumentorum ob„ruerent, non tantum acumine & firmitate„ configerent &c. *Dialogos quinque contra di„verſas hæreſes* ſcripſit MAXIMUS, vir doctiſſimus, ut ex vetuſta membrana conjectat Scult. *d. cap. 41. pag.* 74. COMMENTARII in omnes Epiſtolas Pauli, VULGARIO alicui, ei-
77 dem *pag.* 90. dubito an recte? adſcribuntur; conſentio itaque eruditiori conjecturæ in Pſeud. *Pl. n.* 93. conlignatæ. Inquiſiviſſem etiam altius in genuinos *Athanaſii* fœtus, examinatis ingenii ejus & orationis emblematibus: Sed unica his, *de Symbolo Athanaſii ſuppoſititio*, abrogandoque illi, quod per tot ſecula Chriſtianæ Fidei norma exiſtimatum, titulo, animum calamumque fere excuſſit. Adde Covarruv. *d. cap. XVI. pag.* 51. & 52. quod ſcriptis Patrum ſpeciatim ab eo deſtinatum, prolixa commendatione non eget: Vitam Sancti ANTONII, conſcripſiſſe ATHANASIUM: *Actus beati Sylveſtri*, furciferum & nebulonem; vel, quod ægre ſibi perſuaderi patitur, EUSEBIUM Cæſarienſem, vel DAMASUM Pontificem, pag. 57. inter cætera referens.

GREGORII NYSSENI falſo appellata
78 ſcripta, eadem ratione dijudicat Scultet. *in tom. 3. pag.* 238. & *ſeqq.* nimirum libros octo *de Philoſophia*, quos Bellarminus huic authori tribuit, non ejus, ſed NEMESII eſſe, teſte Ellebodio Nemeſii Interprete, Edit. Antverp. 1565. *Librum de Vita perfecta*, in vita Moyſis myſtice expreſſa ORIGENEM potius, quam hunc Gregorium ſapere. *Epiſtola de iis, qui adeunt Hieroſolymas*, judicio Morelli & Molinæi, ut & Baronii, genuina dicta, dubitante tamen Bellarmino Alterâ, de *Sancta Trinitate*, BASILIO magis, quam Gregorio, tribuenda eſt: quod etiam de tractatu, de differentia Eſſentiæ & Hypoſtaſeos, dici poteſt. Neque author eſt libri de *Trinitate* adverſus Judæos, quia Chryſoſtomum, tanquam patrem, citat, qui Gregorio poſterior fuit? Suppoſitus etiam
79 ei *Catecheticus Major*, Anno 1568. à Morello Pariſiis editus. Et in hunc cenſum referenda videntur ſcripta de *Virginitate*, & *Oratio in eos, qui differunt Baptiſma*. *Epiſtolam* vero *ad Euſtathiam* &c. Caſaubonus, ex quibusdam argumentis, eidem in Editione Pariſienſi adſeruit.

OPTA-

OPTATO MILEVITANO ſuppoſitus eſt liber ſeptimus adverſus Parmenianum. *Vid. eund. Sculr. pag. 436.*

De BASILIO MAGNO ferme eadem, quæ ex prioris ſeculi eruditione habere poterat, cenſet cum enarratis in PL. Pſeud. *n. 131. & ſeqq.* idem in Vita Baſil. *tom. IV. cap. 2.* qui eodem tom. *pag. 321.* Hilario ſuppoſitam *Epiſtolam ad Abram*, ſive *Apram*, filiam ad ejus
80 confictorem FORTUNATUM remittit.

De AMBROSII *Commentariis* in Epiſtolas Paulinas HILARIO adſcribendis, teſtatur Conring. *de Conſt. Epiſc. Germ. th XL.*

Hæc ex alienis, partim & noſtris laboribus colligere opus duxi; non quaſi Sculteti à noſtra Confeſſione alieni, vel alius cujuſdam, authoritatem, teſtimonia, conjecturas, ſine exceptione probare voluiſſem; ſed ut de cujuſque ſcripti fide aliquantiſper conſtaret, firmandis reliquis; tum vel maxime, ut ſerio agnoſcerent, quam temerario, ſaltem lubrico, fundamento inſiſtant, qui juxta Biblica ſcripta Θεόπνευστα, quicquid ſub Patrum nomine venditur, in argumentum fidei Evangelicæ ſalvificæ arripiunt promiſcue, 81
& exponunt ſimplicioribus! Homines enim, non Dii, erant; Fidei, credulitati, erroribus æque, ac mortalium quisquam, obnoxii; ſæpè & ſuæ cauſæ impigre ſervientes: Neophyti multi, multi malis Magiſtris, alii Philoſo-« phiæ Gentium ineptiſſimæ dediti. Quis« etenim diffitebitur, multos, & enormes er-« rores ab integris hominum cœtibus pro ve-« ra diſciplina fuiſſe receptos ultro, patienter« admiſſos, &, veluti ſarcinas, poſteritati im-« poſitos, quoties ipſa rei, circa quam verſan-« tur, origine in longinquo ac retro nimis« poſita, hominum ſeculorumque, à quibus« primo, & per quæ dein in poſteros id, quod« recipitur, manavit, indoles, verborum ſen-« ſus, ratio, interpretationes, & veluti Medio-« rum diſcrimina, Veterumque, quibus hæc« omnia docentur, teſtimonia, inſuper omni-« no citra examen ſunt habita. Ita honos« BritanniæSelden. *lib. I. J. N. & G. cap pag. 1. 10.*

82

SECTIO IV.

De ſcriptis ad Statum Religionis & Eccleſiæ, junctis huic vicinis, & variis, pertinentibus ex ævo recentiore.

PROVINCIALE ROMANÆ ECCLESIÆ compoſuit TANCREDUS, Juris-conſultus; quod per Epiſcopum Civitatis (ſed quem? vel cujus?) ſub nomine Provincialis omnium Eccleſiarum, ponentis Stylum Cancellariæ Romanæ Curiæ, canoneſ-
83 que pœnitentiales, editum: ſcripſit Joh. Bapt. Zilettus *in Indic. omn. libr. Jur. pag. 47.*

EXPOSITOR ROMANI-ORDINIS, „qui Vir diligentiſſimus, &, ut ea ætas fere-„bat, integritatis & puritatis in obeundis di-„vinis miniſteriis obſervantiſſimus; adeo, ut „inoleſcentes jam abuſus, nondumque uni-„verſali conſuetudine & Romanæ ſedis au-„thoritate, cui plurima, imò omnia defere-„bat, confirmatos, liberè notarit & repre-„henderit, ſe ſub annum 1089. ſcripſiſſe te-„ſtatus, videtur eſſe BERNOLDUS *Presbyter „Conſtantienſis.* Nam & libelli argumentum, „& ætas à Trithemio commemorata ſatis „conveniunt. Georgius Caſſand. *in Praf. ad Liturg. pag. 4.* in Catal. Script. *pag. 7.*

BRUTI FULMINIS SIXTI V.
84 PONTIF. *adverſus Henricos, Navarraum & Borbonium*, author indubius eſt *Franciſcus* HOTTO-„MANNUS; in quo joculari ſtylo veteres „Sanctorum Hiſtoriæ, obſolete devotis viris „ſcriptæ, ridicule diſcutiuntur. Thuan. *tom. IV. Hiſtor. lib. 82. pag. 48.* quam ſcriptionem ſub turbato Gallorum Regno ſuſceptam, concurrente fidei ſuæ periculo, voluntario receſſu ex Patria luit: quo in puncto recte ſenſit Goldaſt. *tom. 3. Monarch. Imp.* in eo autem minus: dum Anno 1586. librum editum putavit, cum publicatio in Annum 1585. inciderit: nec bene in eo, quando fronti voluminis præſcripſit, ſe exhibiturum Scriptores Catholicos (Pontificios) cum notorium ſit, Hottomannum talem non, ſed Reformatæ Religioni addictum, fuiſſe; cum Argentinæ, Baſileæ, 85
& apud Genevenſes, jura doceret, qua in Religione etiam Baſileæ mortuus eſt, teſtibus Thuan. *tom. V. Hiſtor. lib. 99. pag. 100.* Melch. Sebizio *in Vit. Profeſſ. Ic. Argent.* quem errorem quoque admiſiſſe dici poſſet, in inſerta *Joh.* BARCLAII *Pietate contra Bellarminum* Anno 1612. edita: quo tempore ille adhuc Proteſtantes ſecutus fuit; mutata longe poſt Romæ Anno XVII, cum Pontificia, ſua Religione; niſi hoc negaret Barclajus *in Præfat. Paræneſeos ad Sectarios*, ſe inter Britannos Catholicæ Religioni ſemper addictum fuiſſe, in ea ſe vixiſſe, & moriturum, fervide, ut ſolet, adſerens: de quo illi, quibus rationes vitæ ejus oculatius perſpectæ judicare poterunt; & judicavit etiam, ut legimus, ingenio meritisque æſtimandus PETRUS GASSENDUS, *Philoſophus* 86
& Medicinæ Profeſſor Pariſienſis, in *vita Peireskii lib. 3. pag. 222.* Johannem Barclajum, poſt edi-« tum de Summo Pontifice Opus (poſthumum« ſcil. Parentis Guilielmi Barclaii, quod eſt apud Goldaſt. *tom. 3. Monarch. Imp. pag. 261.*) nec« jam ſolita apud Regem ſuosque pollentem« gratia (en cataſtrophen!) baſiatum à Britan-« nis, Gallis & Proteſtantibus virum, & librum tam Parentis, quam proprium, eſt apud Goldaſt. *d. tom. 3. pag. 847.* in cujus favorem Bellarmini liber adverſarius ſolemni Parlamenti Lutetiani placito damnatus; vid. Ludv. Servin.

vin. *in Commenefall. adv. Bellarm. ibid. pag.* 773. Gramond. *lib.* 1. *Hiſt. pag.* 10. Scilicet,

Ipſa dies quandoque parent, quandoque noverca eſt.

87 Aulæ favore excuſſum!) ſubduxiſſe ſe ex Anglia (ſunt formalia ipſi Barclaio *in Præf. Paran.* uſurpata) & in Amici ſinum ſe, cum omni charitate ſua effuliſſe, gratitudinis monumentum etiam Conjuge celſo Peireskio, *ibid. pag.* 254. in carmine ad Viaſſium reddente: dignum, quod in amœniſſimè de ſua Poëſi mentientis illuſtris fœminæ ſpecioſiſſimam memoriam recudatur:

Vera loquor, multum, divine Viaſſe, juvit,
Quo fugerem luſus tunc meminiſſe tui,
Ingentiſque viri, ſervent quem Numina Gallis,
Peireſii; nihil hoc hoſpite triſte dabunt.
Ingenium ſpectes credas de Pallade natum:
Virginis hæc quam ſic ponere nomen amet!
Quicquid erant Muſæ, quicquid prudentia quondam;
Hunc unum Gallis ſcilicet eſſe putes.
Vivat, ametque meum, rata ſint ea pacta, Maritum;
Vivat & in laudes creſcat ubique tuas!

88 Atque ita transactum eſt, arbitro magno Viro, negotium de *Religione*; iiſdem fere, quibus cum Julio Pacio à Beriga; Luca Holſtenio & aliis actum erat, rationibus & conditionibus ſuaſoriis, & abſolutum; cum aliis nullo ſucceſſu tentatum. Barclajus, non ſibi ſoli, ſed omni ævo, victurus erit, qui, præter ſe ſolum, in dicendi facultate, & formandi fortunarum ingeniorumque ideas aqte vix quenquam parem, ſuperiorem neminem, invenit.

Idem, de quo dictum, HOTTOMANNUS, Anno MDLXXIV ſuppreſſo ſuo nomine (ut allegat Thuan. *tom. II. Hiſt. lib.* 51 *pag.* 969) Franco-Galliam, celebre opus, publicavit; quod velum hodie remotum eſt, in id quod ita Boecler. *ad Grot. lib. I. cap.* 4. §. 6. *pag.* „275. ſcribit: Utinam in his (ſcil. quæſtioni-
89 bus, & hiſtoriis tricarum Langucti, vel Junii Bruti vindiciis contra Tyrannos, aliorum„que,) non tam pertinaciter nominari vo„luiſſet Hottomannus, mali utique Exempli „author in Franco Gallia ſua: ubi ὡς ὁ δικαῖος „τὴν ἀνωφελῆ etiam hiſtoriam non ſemel cor„rumpit, &c. Quorum Virorum authori„tas, etiam Viris cætera innoxiis & modera„tis, illicio amiticiæ primo impoſuit, ac ho„rum opera deinceps aliis &c. quibus junga„tur idem *ad lib. II, cap.* 6. §. 8. *pag.* 215. 216. Stephano (ita habet editio Hanoviana de Anno MDVC. cum rectius, & ad hiſtoriam Livianam aptius, L. Junius Brutus, ut & Bœclerus *ad d. lib. I. Grot. pag.* 271. ſcripſerat, lege„retur.) Junio Bruto ſubjungi Tractatum de
90 „Magiſtratuum Jure in ſubditos, & Officio „Subditorum erga Magiſtratus, ut manſuetio„ris ingenii fœtum meretur? An Brutus ille Mornæus fuerit. An Hubertus Langue„tus? cujus Schedas quasdam Lauſannæ inventas, (memini Anno LXVII. integri libri ibidem inventi mentionem injectam) notavit ex Bœcl. *Du. Placcius:* An Hottomannus cum Lauſannæ jura doceret, quod ob temporum diſtantias difficilius conſtituitur, materiam igni, qui illis & quæ ſecuta ſunt; temporibus univerſam pene Galliam lachrymabili furore depaſtus eſt, ſubdiderit? An non Ibericæ fraudes & ſuggeſtiones aliquid contulerint? Vid. Alphonſ. Meneſius Benavides, Tarraconenſis *ad Galliam: apud Brut. pag.* 290.) non adſeruerim; certe nondum

Inſcriptum domitis, Brute, *Magiſter erat!*

Contra eandem Cenſuram Sixti V. nomine 91
Condæi Principis, affixum eſt Romæ *Programma*; quod ſubſecuta eſt Nobilis cujusdam Galli *Declaratio* ad pulchram Italiam, Italice conſcripta, cujus Author *Franciſcus* PERROTTUS, *Gallus.* Thuan. *d. l.* 28. *pag.* 48.

GLOSSA ORDINARIA BIBLIORUM tres habere Authores Noſtratibus dicitur: *Alcuinum, Strabum Fuldenſem*; illum, ex allegatione Antonini (ita enim legendum) *p.* 3. *t.* 4. *c.* 15. Ganguini &c. Hunc ex Trithemii, Sixtique Senenſis fide me hercle! hic conjecturis locus, & eas fingere licet! tertius *Britonem* nominat: & quid ſi labores conjuncti eſſent? Vide autem uberiora apud Robertum Stephanum in Epiſtola Gloſſæ illi præmiſſa; & Dn. Th. Janſon. ab Almeloveen 92
de Vit. Stephan. pag. 46.

Inter Jeſuitica & Anti-Jeſuitica, memorandus FRANCISCUS VERONA, cujus extat Apologeticus pro Patribus & Scholaſticis Societatis Jeſu; qui mutato nomine ſiſtit Illuſtr. Cardinalem, *Robertum* BELLARMINUM ejus Societatis non ignobile membrum. Idem, occaſione litigii cum utriſque Barclaiis author conflictus *Franciſcus* ROMULUS. Joh. Barcl. *Vindic. cap. VI.* §. 1. &, ſub nomine *Matthæi* TORTI latitaturus, ab eodem *in princ. præf.* detectus: quod ſuo adſenſu firmat Meteran. *lib. XXIX. Hiſtor. pag.* 126. Scripſit autem in controverſia Britannorum cum Pontifice Maximo, de juramento fidelitatis ſubditis præſcripto adverſus Apologiam (de qua luculenter agit PL. Anon. n. 177.) 93
ſub titulo *triplici nodo triplex cuneus*, evulgatum, cujus author vere deſignatus JACOBUS, *Magnæ Britannia Rex*, Defenſor Fidei. Jeſuitæ Romano, qui eandem Idiomate Anglico adgreſſus fuit, reſpondit *D. Baclo*, Epiſcopus Lincolnienſis: *Torto* vero *D. Andros*, Epiſcopus Chicheſtrienſis, quorum Tortus Regem, & defunctam Reginam Eliſabetham atrociter traduxit: Magna vero & blanda civilitate Regium animum diſtraherc auſus eſt Anti-Apologetico ſuo Gallice edito M. CHOFFETAN. Ordin. Prædicat. Concion. Aul. Regis Galliarum. Vid. Meteran. *d. l. pag.* 127. Epiſcopus Elienſis, pro quo Thomſonius ſcripſit,

pſit, eſt nominatus ANDROSIUS: plura inferius dicturi!

ASTROLOGIA ECCLESIASTICA, & ASTRUM INEXTINCTUM, ex quibus illa de Claritate Ordinum Monaſticorum; hoc de Veterum Ordinum honore ac patrimoniis ſalvandis? ſolicita ſunt, in Editione, quæ mihi, ex officina San-Georgiana Anno 1634. curata, contigit, non in titulo ſolo ſed & omnibus paginis GASPARIS SCIOPPII, *Cæſarei & Regii Conſiliarii* nomen præſeferunt. Ejusdem eſt *Infamia Famiani Strada*, ſive de Erroribus falſisque ab eo in lib. XX. Hiſtoriarum de Bello Belgico. Et quis, quæſo, magnorum ejus & antecedentis ætatis Virorum, cujus ſcripta & famam ipſe non majori cum infamia polluiſſet?

Eidem Officinæ, eidemque anno debentur *Fratris* LUDOVICI SOTELI, *Minoritæ*, Regni Oxenſis Apoſtoli ac deſignati Mar-
95 tyris ad Urbanum VIII. *de Eccleſiæ Japonicæ ſtatu Relatio*: & *Fr.* JUNIPERI DE ANCONA Conſultatio *de cauſis & modis religioſæ diſciplinæ in Societate Jeſu inſtaurandæ*: quem & non utramque, certe poſteriorem, ob ſimilitudinem ſtyli, connexitatem argumenti, Editionis & anni denique facillime Scioppio adſcribo.

Nec omittenda de L. CORNELII EUROPÆI *Monarchia Soliſporum* Conjectura, ubi nec Pelleri opinionem, quamvis in Societatem duram & aſperam, adeoque non probabilem, ſperno: nec Taboriana de SCIOPPIO (ex Vatiniano in Jeſuitas odio omnium ejus generis ſcriptorum (nam & *Actio Perduellionis in Jeſuitas* publico ſcripto inſtituta, EJUSDEM eſt. Conring. *ad Bull. Innocent. pag.* 295.) reo præſumpto) contemno. Id ſuccurrit:
96 an non magis libri origo petenda à GABRIELIS BARIACI LERMÆI, *Nobilis Volæ* laboribus: argumenta ſunt utriusque libri tam præfatæ Monarchiæ, quam introductionis in Artem Jeſuiticam, eadem; methodus, ſtylusque conſimiles; & promiſſio cum de ulterioribus præſtandis facta: unde Conjecturas in hujusmodi diſceptationibus derivari ſolere in principio oſtendimus.

M. WESSELII *Tractatus, de Poteſtate Papæ & Prælatorum Eccleſiæ*, ſub hoc ficto nomine, quod tamen rigide hîc non adſeruerim, tegit *Baſilium* GANSFORDIUM *Gröningenſem*, licet magna ſit nominum & doctrinæ cum *M. Johanne de Veſalia* (hunc autem Goldaſtus diverſum ab illo ex Catalog. Teſt. Verit. facit)
67 non in nominibus ſolis, ſed & materiis conſpicua in Monarchia Imperii Goldaſti: ex cujus præfixo tomo I. Catalogo Scriptorum & procem. Replic. pro Imperio contra Gretſerum inſignis antiquorum Scriptorum notitia comparari poteſt. Hic, quia liber non in cujusvis manibus eſt, quæ ad inſtitutum erunt, ſuccincte enotabimus:

Tractatus *de Juribus & Privilegiis Imperatorum in Imperio Romano*, qui indicante Matthæo Flaccio Illyrico *in Catalog. Teſt. Ver. αὐτόνυμος* prodiit, & in manuſcriptis nullum nomen Authoris præſefert. EUTROPII, *Presbyteri Longobardi* eſt, ut Vadiani, Bullingeri, Lavateri & recentiorum teſtimoniis evincunt; exſtat apud Goldaſt. *d. tom. I. Mon. Imp. pag. 8.* ſub Anno DCCCC. ubi & de ſcriptore *Hiſtoriæ* vetuſtæ à quodam non adeò litterato 98
deſcriptæ, ſcil. *Qua ratione! quibuſve fraudibus quidam Pontifices Cæſarum potentiam imminuerint?* ipſi EUTROPIO, ob nominis ſimilitudinem, nam & ipſe ita adpellabatur, ſubjectæ, plura in deliberationem arceſſi poſſent.

Diſputatio *ſuper Poteſtate Prælatis Eccleſia atque Principibus terrarum commiſſâ*, temporibus Bonifacii VIII Pont. Rom. ſub forma dialogi inter clericum & militem conſcripta, (quæ habetur *ibid pag.* 12.) *M. Wilhelmi* DE OCKAM, *ſive* DE CAMPO, natione Angli, Profeſſoris Regii Pariſienſis, & poſt ſeceſſum ex Gallia, Ludovici Bavari Imp. adverſus Johannem XXII Pont. rigidi defenſoris merito habetur; cujus memoria prolixe re-99
colenda fuit Joh. Georg. Herwarto, *in Ludov. Bav. defenſo.*

De Informatione *de Nullitate Proceſſuum Papæ Johannis XXII. contra Ludovicum Bav. Imperatorem* pro ſuperioritate Imperatoris in temporalibus, *M. Joh. de* GAUDUNO, de GANDAVO, vel JANDUNO, adſerenda, quæ eſt *in d. tom. I. pag.* 18. ad ann. MCCCXXXIIX relata, ipſe Goldaſtus, ſed, ut videtur, citra neceſſitatem, monitu Canonici amici ſui dubitat; & Conjecturam de Authore, actis quoque gratiis, revocat; ſed libellus, ligitioſi elogium, aut non, aut vix meretur, quippe inter ejus ſeculi monumenta minimus; poſtmodum tamen *M. Henrico* DE CHALHEM, Monacho Franciſcano, & Ludovici IV. Imp. Cancellario, ex veteris libri teſtimonio, &, quod ad oram editionis Freherianæ hoc no-100
men adſcriptum eſſet, adjudicatus.

Authorem libri *de Ætatibus Eccleſiæ* (eſt *ibid. pag.* 25) quem ſe inveſtigare non poſſe, Flaccius profeſſus fuit, *ad* FR. BONAGRATIAM, *Bergomenſem*, ſed dubitanter, refert Goldaſtus, & putaverim, his Conjecturis, ferme omnibus, excipiendis ſinum pandiſſe Bullam d. Johannis XXII. Ao. MCCCXXX, editam, in fatos authores fulminantem.

De WALLTHRAMI, *Epiſcopi Naumburgenſis*, Epiſtola ad Ludovicum Thuringiæ Landgravium, ſive *de Apologia pro Henrico IV. Imp.* fuſe Goldaſt. diſſerit in *Diſſert. Replic. pag.* 22. in omnibus dubitans, in ſingulis hærens. Libri omnino tres ſunt; quorum ſub præſcri-101
ptione, de Unitate Eccleſiæ ab Hutreno editorum, ſcriptor, vel VENERICUS *Vercellenſis* (ſed hunc repudiat Diſſertator, quia Apologetes A. D. MXCIII, adeoque poſt exitum Hildebrandi, ſcribendo ſe accinxerat, cum Venericus, vivente etiamnum eodem Pontifice, Anno MLXXVII. exceſſiſſet) vel CONRADUS *Trajectenſis*, (ſed nec hic placuit, qui Monachus Hersfeldenſis nunquam, qualem tamen author ſe venditat, *lib. II. cap.* 28. 31. & 33. fuerat, vel SIGEBERTUS *Monachus* (qui quidem abſurde in ſcenam tractus) vel denique WALLTHRAMUS; ut prolixe, ſuæ intentioni, totique

que Historiæ serviturus, probat & confirmat idem, qui in limine laudatus, Goldast. *cit. loc.* Sunt & alia apud eundem, de *Authore Gestorum*
102 *Trevirensium* Monacho S. Matthiæ Trevirensi, quem GOLSCHERUM fuisse putare noluit. De *Epistola ad Concilium Wormatiense*, quæ est ENGELBERTI, sive Engilberti Archi-Episcopi Trevirensis; ut & in Rationali Constit. Imp.: quæ huc deferre & illustrare mihi non propositum.

PHILOTHEUS ACHILLINUS, ex somnio Viridarii celebris, potuisset verè designari *Philippus* MÆSERIUS, cum Goldasto, ejusque conjecturis, nisi ipse in eruditissimo *de Regno Bohem. lib. III. cap.* 13. *pag.* 355. qui & priorum mentionem & sequentium injecit, relicta, ut videtur, prima opinione *Alanum* CHARTARIUM, Auctorem substituisset; & ubique nimium fluctuasset; *ex Prælleo, Oresmio, Fabro, Dormantio*, aliquem certum eligere ne-
103 scius; à *Dormantio* non videri abludere; num is dormiens hoc sibi somnium finxerit? Verum, si quid Conjecturis fidendum esset, non alienum esse hoc somnium à Philippo Mæserio, consideratis in calce libri verbis, de *Veculo Peregrino*, sive de se, jam decrepito sene scribente, compositum; proinde non absurdum esse credere ipsum in Viridario Cœlestinorum hæc meditatum fuisse. Qui per me, vel sit, vel non sit: Elegia libri, apud Molinæum, Flaccium, Protestantes, Massonum, Verderium, & alios eminentia leguntur. Sed authorem VIRIDARIUM dictum fuisse, ut crediderant Compilatores Indicis Librorum prohibendorum Anno M D LXIV. 24. Mart. Pio IV. Pont. oblati & ab ipso postmodum confirmati, id equidem risum excutit.

104 Anonymi cujusdam Græci *Disceptatio cum Cardinalibus Romanis de Primatu Papæ*, exhibita in Mon. Imp. *d. l. pag.* 242. NILI, Archi-Episcopi Thessalonicensis opus esse, fertur; non adeò verisimiliter! cum Nilus nomen suum nunquam supprimere solitus fuerit. „Sunt tamen, *inquit Editor*, qui putent *Nico-*„*laum* CABASILAM scripti authorem exti-„tisse, qui tempore Concilii Constantiensis, „ut putat, vixerit, eamque disceptationem „Constantinopoli cum Legatis Romani Pon-„tificis habuerit: ex Conjectura!

De MARSILII PATAVINI *Defensore Pacis* nulla dissensio est; præfixit autem Editor Præfationem, sub persona LICENTII EVANGELI, Sacerdotis, qui à Goldast. *cit.*
105 *loc. in fin. Dissert.* ex Ludovici Lavateri, Tigurini testimonio BEATUS RHENANUS, Selestadiensis, dicitur; quod non inficias iverim, licet ejus vitæ diligentissimus scriptor Johannes Sturmius, nihil de hac, generatim tamen de Præfationibus ab ipso editis mentione facta, adnotaverit; ut videndum in Edit. Anni MDLI.

Johannis PURVÆI (qui circa Annum 1390, vel 1421. vixit) *Commentarii in Apocalypsin* in Germania Anno 1528, sed sine nomine authoris *Johannis* WICLEFI, Angli, sunt, à Purvæo ex prælectionibus ejus collecti. Gerhard. *Confess. Cathol. p. 2. l. 2. art. 4. cap. 6. pag.* 723. Dogmata Wiclefi videat Lector ad admirationem apud Goldast. *Dissert. de Auth. Mon. Imp. sub quatuor.* †. De *Squalore Romanæ Curiæ*, emisit in publicum tractatum P. LURZIUS, quod scriptum non magis genui-106 num, quam ullum priorum; igitur veritas detegenda in persona *Marchesi* DE GRACOIO, *Episcopi Wormatiensis*: ea de causa maximè latitantis, quod adversus sedem, tunc omnibus agnitam adeo cordata cum sinceritate scribere, magni discriminis res visa; majoris, ab Episcopo talia sine velo publicari.

HILDEBERTO, porro, *Cenomanensi Episcopo*, perperam adscriptum librum, *de Corrupto Ecclesiæ Statu*, ideni Gold testis est; cum sit genuinus *Nicolai de* CLÉMANGIS, *Archi-Diaconi Bajocensis* foetus, sub illo nomine latitantis, add. GERHARD. *cit. loc. pag.* 724.

De Libello, *de Officio Viri Vii in hoc Religionis dissidio*, tanta non est sicut olim, contentio; cum Editio Operum Authoris, Anno hujus seculi XVI. Parisiis procurata, cultu & inge-107 nio eximia & illustria scripta publicans, *pag.* 780. & ea, quæ possideo, fidelia manuscripta, hunc quoque non dissimulato nomine CASSANDRI, volumini inseruerint. VERANIUM etiam MODESTUM, se ipsum esse, profitetur, idem Cassander. *Oper. pag.* 798. Rationes vero judiciorum, de magno, & Concordiæ Ecclesiæ nato viro, ferendorum, remitto ad lectu dignissima Thuanea *in Præf. Histor. ad Henr. Gall. Reg. & tom. II. Histor. lib. 36. pag. 46. ut &,* 286. & 363. Adtaque ipsa in ejus Operib. *pag.* 896. *& seqq.* Ego Symbolum boni Viri, & necessaria plura addo:

Quando *erit, ut* Tandem *discordia noxia cesset,*
Concordi, ut celebrent omnia, mente, Deum!

Cessabit enim cum Christiani, glorioſissimi, 108
quem præferunt, nominis JESU CHRISTI, ejusque præceptorum, memores, jestitiam & charitatem sincere induent. Cujus Christianæ, scilicet! Charitatis monumentum, erga librum Cassandri innocentissimum, Anonymum, usurpatæ, exnecessitate, sine cuiusvis præiudicio, adferendum; nam, quicquid actum fuit *Historiam* DE DETECTIONE NOMINUM, nimis quam propinque, tangit, & in exemplum futurum! Attulerat ad Colloquium" Posſiacenum, permiſſu Caroli IX. Galliarum" Regis CIↃ IↃ LXI. habitum *Francisco* BAL-" DUINUS, *Jurisconsulto Arrebas*, Consultationem" Theologorum Wittebergensium de S. Cœna;" post in Aulam veniens, librum de Officio Pii" Viri in Religionis dissidio; Verum, cum liber" sine Authoris nomine venditaretur, præ-" 109
iudicio personæ, quæ librum extrudebat," statim à Protestantibus damnatur, & in eum," tanquam à Balduino, quem illi *desertorem*;" & alterum *Ecebolium* vocabant, factum, sum-" ma petulantia debacchati sunt; & quidem" virulento admodum scripto, *Johannes* CAL-" VINUS," contra eum scripsit; qui postmo-" dum aculeatè respondit &c. (Thuan. *lib.*

XXIIX. Hiſt. tom. II. pag. 16.) (Calvini Criminationum formula eſt in Operib. Caſſandri, *pag. 799.* Reſponſionum Balduini, *in huj Oper.*) Monitus interim de iacienda dubia alea *Calvinus*: ne ſe immergeret tam vaſto gurgiti; damnatum hominem ex præiudicio, qui forſan eius adverſarius non eſſet; ſi inveheretur in innocentem convitiis, prœlium cum umbra male ceſſurum; eius quoque animi habitus, cum ſociorum periculo, periculoſius expoſitum iri cenſuræ prætereuntium; acquieſceret, donec de Pio illo Viro evidentiorem lucem dies attuliſſet; &c. hæc Amici. *Balduinus*, non temere ceſſurus, virulenta repoſuit; & interim detectum, Pium Officium pientiſſimum *Caſſandrum*, diſſidentibus in Germania Galliisque Religionibus pio Zelo exhibere voluiſſe. Unde *Calvinus*, (nam rem uti ſe habet integram, ſine calumnia memorabimus:) Balduino infenſior, errori ſuo indignatus, neque tamen eum confiteri, ſed hoſtis cervicibus, quicquid ſedatiores obloquerentur, atrocius imminere certiſſimus, „(uti erat vir acri, & vehementi ingenio, „& admirabili facundia præditus, Thuan. *lib. XXXVI. Hiſtor. tom. II. pag. 287.*) tenta tunica obtortoque collo, iam ipſo inire liberatum, in ius ſcenamque retrahit, & ſcandaloſe obiur- „gatur: (Acta ſunt in Oper. caſſandr. *pag.* 807. „& 808.) & tunc innocentiſſimus optimus, „doctiſſimus, ac puriſſimus ſua ætate Tholo- „gus (ita Thuan. *d. l. XXIIX:*) qui tot dotibus „inſtructus nunquam faſtu intumuit, contu- „meliis petitus nunquam paria reddidit, nul- „lumque ullius arrogantiæ ferocis veſtigi- „um, vel in moribus, vel ſcriptis deprehendi „ſivit, (Thuan. *libr. XXIIX. pag.* 363:) qui Calvinum nulla peromne ductæ vitæ tempus Syllaba læſerat, ab iolo, homo ab hominum „conſuetudine remotus, nec noſcendus; qui „ex ſolitudine *αὐθαδείαν* ita contraxiſſet ut „omnes fere ejus ſenſus obſtupefecerit mo- „roſitas; lamia & larva ex ſuo antro, ubi la- „tuit, extracta; iacens in ſterquilinio ſuo Co- „lonienſi; cum aliis &c. appellatus. Repondit miraculoſa modeſtia *Caſſander* in Defenſione inſontis libelli, de Officio Pii Viri, adverſus iniquum & importunum caſtigatorem; (exſtat in Ej. Oper. *pag.* 809:) denique contractum velum, tragœdialique luſui finis poſitus. Nimirum hoc erat peregrinos libros nominibus ex præiudicio inſignire; hoc erat proſcindere convitiis pium & talia non meritum, Anonymum! (vid. iudicia Imperat. & Regis Roman. *in Oper. ejus*; & Thuan. *lib. XXXVI. Hiſtor. pag.* 286:) non explorata cauſa, „nec magis decentiore charitate! Addam de „concordia, & hoc unum: Ut breviter di- „cam, quod ſentio, ita arbitror, ſi *Melanchtho-* „*nis* animum *Lutheru*, *Caſſander* autem mentem „habuiſſet Patriarchæ Occidentis, melius „actum iri cum rebus Europæ, quæ nunc mi- „ſera, ſub titulo Evangelii, pene totum jam „per ſeculum bellis funeſtiſſimis concutitur. „Nunc cum ipſi illi qui Romanam partem „deſeruere, paucas ob controverſias adeo implacabiliter diſſideant; quid de concor- „dia totius operis ſperandum eſt? & tamen „laudandi in re præclara infauſti quoque co- „natus. Quod ſi præſens ætas hoc ſupplicii „debet, ut ſana conſilia reſpuat, imminet for- „te felicior poſteritas, quam tandem capiat, „aut Pacis ſtudium, aut pugnandi tædium. „Hug. Grot. *in Epiſt. XIV. ad Gall. pag.* 22. & *XXXIIX pag.* 92.

Sub ficto GABRIELIS BARLIETI nomine, *Suſpiciones de quatuor Monarchiis, & de Antei-chriſto*, ſcripſit *Bartholomæus* GERICKIUS, Jctus Magdeburgenſis: & *Speculum Jeſuiticum*, ſub præſcriptione *Joachimi* URSINI, *Chriſtianus* BECKMANNUS: ita conjecturandi occaſionem præbente Goldaſto. *lib. III. de Regu. Bob. cap.* 13. *pag.* 363.

ELIÆ PRÆTORII Spiegel der Miſsbräuch bey dem heutigen Chriſtenthum / teſtimonio filii Typographi Hamburgenſis, in Addit. ad Parentis Commentationem in Canticum: HErr CHriſt der einig GOttes Sohn p. eſt *Chriſtianus* HOHBURG. De quo breviter: videri Virum fuiſſe profundi in Theologicis ſenſus, & ſinceræ devotionis: caſtigatæ, ſed infelicis, vitæ: tranquilli ſuperatis ærumnarum fluctibus, ex hac vita diſceſſus: ſed quia, fallor, an non malo, ſydere! omnia ejus pro Hæreticis habita; rara ſunt ejus ab amicis privato ære libi ſuiſque edita monumenta, & ab ipſo mutatis nominibus, ne in perſonam odium doctrinam elegantiorem ſuffocaret, vulgata. Sicut ejuſdem eſt *Beruhardi* BAUMANN. Aergerliches Chriſtenthum: Et *Andreæ* SLUBERLICH, Heimiſcher Prüffungs Vortrab: & *Chriſtiani de* MONTALDO, Meditation, in Canticum: Nun komm der Heyden Heyland. Sepultus eſt in Cœmiterio Reformatorum Altenavienſi, prope Hamburgum; ita ſuis excidit fatis!

De *diverſis Gentium Religionibus*, ſive, ut Brouneus Britannus, in verſione Merryweather, locutus, Religionum Geographia, ante XXX & plures annos libellus Amſtelodamo prodiit; author, qui tum tectus, *Beruhardus* VARENIUS. Molck. *ad Relig. Med. pag. 4. & 5.*

Anno MDCXLV, ſub infelici Pſeudonymia HILARII *von* PROEKSHORST edidit *Scholam Cathegeticam* Weigelianiſmi virus tegentem, ut ex tranſpoſitione litterarum adparet, *Chriſtophorus* ROSSELIUS; Anno MDCLX ab inſigni Spirenſium Theologo, Doctore Joh. Chriſtophoro Schragmullero, in libello, cui titulus: Weigelius redivivus, eſt detectus & enectus, erroris ſui convictus & dimiſſus.

Epiſtola *de interdicta Chriſtianorum cum Gentilibus communione, deque Pontificatu Maximo, num Chriſtiani Imperatores eum aliquando geſſerint?* mihi ſub JACOBI PACIDII nomine nondum viſa, à Scavenio *Jacobo* GOTHOFREDO tribuitur. Nec eſt, qui dubitaverit, an recte? Viro de Codice Theodoſiano, maxima & magnificentiſſima Juris Civilis parte, de Antiquitatibus Eccleſiæ, & curioſis diſputationibus præclariſſime merito; & ferme Dionyſium genitorem

rem ſuum, ſi opera ſpectes, notitia rerum, & inſtruendi facultate ſupergreſſo. Notitiæ ratio una hæc & ſimplex; quod Joh. Anton. & Samuel de Tournes Anno LIV, hanc etiam Epiſtolam, præfixo fronti Gothofrediano nomine publicaverint: quod hucuſque noſtrates in allegando retinuiſſe, facile demonſtratu eſt. Tabor. *in Element. Partit. concl. pag.* 287. Defenſum autem ibidem eruditiſſime, nun-
118 quam ad noſtros usque, Chriſtianos Imperatores Pontificatum Maximum geſſiſſe; fundamenta his adſtruendis admota, erronea partim; partim falſa eſſe & ſuppoſititia monumenta. A qua tamen ſententia noviſſime conſulendo diſceſſit *Wilh. Chriſt.* KRIEGSMANN, in *Diſſert. de Pontif. Max. ab Imperat. Eccleſiæ & Reipubl. capeſſendo*, occaſione Epiſtolæ Goldaſtianis inſertæ ante decennium edita: tenui, aut ludicro, aut nullo merito; unde exploſa.

Conſtantini Magni Donatio, cum Donatione Ottbonis III. Sylveſtro Papæ, factâ, cum Commentariis ad Inſtrumentum Donationis, typis Gothardi Vögelini edita, cum adhuc ea de re dubium ſupereſſet, *Iſaaco* CASAUBONO manifeſto noluit adſcribere Ampliſſ. Dn. PLACC. *Pſeud.* N. 255. recte & ſolicite! Unus enim & verus Commentario-
119 rum evulgator eſt, ſæpius cum elogio dicendus, *Marquardus* FREHERUS, *JC. & Conſil. Palat.* teſtantibus Actis Heydelbergenſibus, nec negante Gerhardo *in Confeſſ. Cathol. part. ſpec. lib. 2. art. 9. c. 9. pag. 941, 942.* quibus addenda, quæ noſter Covarruv. *IV. Reſol. cap. 16. n. 6. à pag. 57. uſque 60.* Carolum Molinæum (de quo ſingularia habet Thuan. *tom. II. Hiſtor. pag. 293.*) virum ſane nimis audacem, parumque modeſtum ergaSS. Sedem Apoſtolicam, quod eam fabulam dixerit, increpans, fuſe commentatus eſt.

Sceleſti *de tribus Impoſtoribus*, in Gallia, ut referunt, paſſim venalis libri, authorem *Bernhardinum* OCHINUM fecit uſque huc fama publica, ſcripti & ſcriptoris ætas, authoritas in Placc. Rhod. N. 50. adducta; & denique peſſima viri illius apud bonos æſtimatio.
120 Thuan. *d. tom. II. Hiſt. lib. 35. pag. 272.* Goldaſt. *lib. IV. de Regn. Bob. cap. 9. pag. 488.*) Ut eruditi, viſis ejus ſceleratis de *Polygamia* Dialogis, & *Actis Pilati*, in quibus turpiter Hiſtoriæ ſacræ, & Chriſto Jeſu, (quod & in dicto de trib. impoſtor. libro patraverat) illuſum, exiſtimaverint, quod, cum alii ſervis ſervorum ſerviendo ab ipſa etiam ſervitute degeneraverint; hic ſceleribus ſcelera addendo ipſum etiam ſcelerum nomen ſuperaverit. Quibus equidem cunas dedit Itala ſordida tellus! de iisque teſtatus eſt mihi, qui & ACTA PILATI nominaverat, *Conſiliarius Elect. Palat. Dn.* GEYER, nuper bono, ſed præmaturo, fato cœlo adſertus. Neque tamen reticeo, non defuiſſe, qui pro Ochino, læſæ Divinæ Majeſtatis accuſato,
121 ſobrie intercederent: Quicquid inſtruendæ liti lapſo ſeculo adverſus ipſum in forum prolatum erat teſtimoniorum, dicentes, nimiis affectibus eorum qui abjectum ab eo cucullum, derelictam Italiam, Proteſtantium Confeſſionem adgnitam, acerbius indignati, condonandum: Eloquentiam Viri ætateſque virtutes nec ipſis ejus adverſariis incognitas, & illaudatas: Nec, quas pro concione dixerat, Orationes, Auguſtæ impreſſas, id monſtri alere: nec toleraturum fuiſſe hominem in ſuo convictu, non improſperæ æſtimationis Petrum Martyrem: & alia. Quid itaque, ſi, ut Sereniſſima perſona cenſuit, alius quis? quid ſi Gallus? *Franciſcus* enim RABELÆSIUS, qui litteris Græcis Latinisque inſtru-“ ctiſſimus, & Medicinæ, quam profitebatur“ peritiſſimus (verba erant J. A. Thuan. *lib. XI.* 122
VI. de vit. ſua pag. 95.) poſtremo omni ſtudio“ ſerio omiſſo ſe toties vitæ ſolutæ ac gulæ“ mancipavit, & ridendi artem hominis pro-“ priam amplexus, excelliſſimo teſtimonio au-“ thor appellatus, cum jam tum democritica“ libertate, & ſcurrili, interdum dicacitate,“ ſcripto ingenioſiſſimo Vitæ, Regnique Gal-“ lici cunctos Ordines, quaſi in ſcenam ſub fi-“ ctis nominibus produxiſſet & populo deri-“ dendos propinaſſet. Unde perſpectis vi-“ vendi rationibus ejus, forſitan non inſolens dictu erit, eum, qui famam temporum, Regni, propriamque profligaverat, etiam in Superos injurium fuiſſe. Id teſtamur, *Thomam* CAMPANELLAM, ex Italia profugum execrandi illius monſtri deliria, in *Atheiſmo Triumphato*, Pariſiis adlato, ita diligenter, ita accurate, 123
ita ambitioſe ad Orcum relegaſſe, & convici-ſſe, eloquentia & *vi Intellectus Humani*, quam oſtentat, ut victoriam ſincere, at ſubtriſtes, ipſi gratulentur illi, quibus datum eſt hæc profundius diſcernere. Namque ignoraſſet forſitan Carcinomatis humani generis tam librum, quam infandas ratiocinationes, niſi ipſe refutando protuliſſet: & neſciviſſet atrocitates ſcelerum, humanæ nequitiæ, ſi non Juvenalis, eas per Satyras exagitando, caſtitati innocentium revelaſſet. *Rabeleſii* hominis ridiculi, qui tota vita ac ſcriptis ridendi aliis materiam præbuit, memoria id meruit, ut, cum domus ejus publico diverſorio, in quo perpetuæ comeſſationes erant, hortus adjacens ad ludum Chinonenſibus Oppidanis per feſtos dies ſe exercentibus, projectum in hor-124
tum deſpiciens vinariæ cellæ ſerviret, maximus Thuanus ille Carmen elegantiſſimum, invitante Calignono ſcriberet: quod lepori & ingenio ejus debitum tale eſt:

Ipſe Rabelæſius γελωτοποιὸς ita loquitur:

Sic vixi, ut vixiſſe mihi jocus, atque le-“ genti
Quos vivus ſcripſi ſit jocus usque jo-“ cos;
Per riſum atque jocos homini data vita“ fruenda,
Inter amareſcit ſeria felle magis. “
Et nunc, ne placidos lædant quoque ſeria“ manes,
Cavit Echionii provida cura Dei. “

„ Nam quæ à Patre domus fuerat Chinone relicta,
„ Qua vitreo Lemovix amne Vigenna fluit.
„ Poſtquam abii communis in uſum verſa tabernæ
„ Lætifico ſtrepitu nocte dieque ſonat.
„ Ridet in hac hoſpes pernox, ridetur in horto,
„ Cum populus feſto ceſſat in urbe die,
„ Tibiaque inflato ſaltanteis incitat utre,
„ Tibia Pictonicos docta ciere nodos;
„ Et quæ Muſæum Domino, quæ cella libellis,
„ Nectareo ſpumat nunc Apotheca mero:
„ Sic mihi poſt minimum vitæ tam ſuaviter actum
„ Dent hodie ad priſcos fata redire jocos,
„ Non alia patrias ædeis mercede locare,
„ Vendere non alia conditione velim.

Dicta ſunto hæc de deriſore! Scribamus de ſeriis:

HIERONYMI SAVONAROLÆ, *Florentini*, Monachi Dominicani, Prophetæ, ut ſua ætate eſſe & æſtimari voluit, vel fuit! *Proceſſum inquiſitionis, & examinationis, cum reputatione errorum ejus*, Anno MCCCCXCIX editum à *Franciſco* APULO, Ordinis Minorum, ſive Franciſcanorum, ſcripſiſſe dicitur *Simon* RUCELLANUS, *Canonicus Florentinus*, de Juſtitia ſtupendi Proceſſus, vid. Sixt. Senenſ. *lib. IV. Bibl. Sanct. pag. 849.* & Luther. *in Meditat. Savon. & Hiſtoria vitæ ejus:* Si quid à Minoritis profectum, ſive ipſe Apulus, ſive Rucellanus ediderit, authores ferme præſtigiatores facit; dum utraque factio, veſana captandæ vulgi benevolentiæ libidine incenſa; altera quidem, pro hominis integritate; altera, pro impoſtura; unum ex ordine ſuo per medios ardentes ignes, ſpectante populo ire voluit; ut, cujus factionis myſta ſalvus pertranſiiſſet, eius ſententiæ adhæreretur. Infami tentandi Divini Numinis auſu. Pro innocentia eius, videndi elegantiſſimi ſcriptores: Johann. Franciſc. Picus, *in Apolog. pro Viri prophetæ innocentia*, ap. Goldaſt. *tom. III. Monarch. Imp. pag. 1635.* Phil. Cominæus *lib. III. Hiſt. de Bell. Neopol. Edit. Sleid. pag. 582. & lib. V. pag. 655.* Non mihi, *ait*, ſumo partes, illum, aut accuſandi, aut purgandi; neque iudicare poſſum, recte? anperperam ſit damnatus? hoc unum tamen affirmare poſſum, multa illum verè prædixiſſe, de quibus nemo mortalium ipſum potuiſſet admonere &c. Damnatus autem fuit, & exuſtus; & norunt omnes, quid ſceleris faſtidium præſentium, & rerum novandarum cupiditas; quid præceps ira; quid contemta paupertas frequenter hominibus ſuadeant. Abiit itaque in fumum *divina authoritas* longius uſurpata (Vid. Franciſc. Guicciard. *lib. II. Hiſtor pag. 153. & ſeqq & lib. III. pag. 344. & ſeqq.* diligentiſſimus hujus hiſtoriæ ſcriptor; addito:) à multis fallax, ab aliis verus & pius fuit judicatus: qui Confeſſionem editam & invulgatam, aut falſo conſcriptam & commentitiam, aut in ejus conſtitutione corporis admodum molli ac delicata, plus tormentorum vim, quam veritatem potuiſſe: eamque imbecillitatem Principis Apoſtolorum exemplo excuſabant, qui nec cuſtodiæ traditus, nec acerbitate quæſtionis aut alia externa vi compulſus, ſed ad ancillarum & ſervorum ſimplicem ſermonem, ejus ſe Magiſtri diſcipulum eſſe, à quo tot ſalutaria præcepta audierat, divinaque viderat patrari miracula, non ſemel negavit.

SIMONIS, *Theolog. Doct. & Protonot. Apoſtol.* qui Anno MDCXIII de Colloquio inter Marchionem Badenſem, Georgium Fridericum, & Franciſcum, Ducem Lotharingiæ, de controverſis fidei articulis inſtituto ſcripſit, quod ſit Jeſuita, GONDIER, oſtendit Thom. Wegelin. *in Ej. Colloq. relat.* & id fideliter Carolo IX inculcatum, qui ejus generis Colloquia, inſtituunt, vel admittunt eos, irritare magis vitia, quam corrigere; deſtruere magis, quam ædificare.

Anno MDCLXXII Argentinæ *Sebaſtianus* SCHMIDIUS Theol. Doct. Prof. & Conv. Eccleſ. Præſes, libellos edidit duos; *alterum*, das überzeugte Pabſtum / wegen des an der Lehr der Augsburgiſchen Confeſſion verübten Unrechts / ſub litteris *S. S. D. P. C. E. A.*: *alterum*, den kurtzen Beweiß &c. ſive de ratione Concordiæ cum Reformatis ſanciendæ; ſive pro mitigandis diſſidentium animis & opinionibus; ſucceſſu, ut in hiſce fieri ſolet, nullo!

SECTIO V.

De Scriptis ad Statum Publicum Germanici Imperii, cum annexis, vicinis ſimiliter, & variis, ſpectantibus.

JUbet fortuitus ordo *Bibliothecæ profanæ* libros hic ſubjici. Quorum alii ſtatum noſtræ Reipublicæ, vel inter ſe, vel cum exteris conſtituendum reſpiciunt; alii ſecus; inter hos Juris-Conſulti, Hiſtorici & reliqui politioris litteraturæ; de quibus, ut res feret, dicemus.

Statum autem Imperii tangunt labores ingenii, judiciique eminentiſſimi *Domini* JOHANNIS FRISCHMANNI, *Chriſtianiſſimi Galliarum Regis in Trebocis Legati-Reſidentis:* qui ne

ſine nominis adjectione, in graviſſimis Imperii negotiis dijudicandis operas impendit: edito *Collegio Electorali*, de quo in Placc. *Anon. N.* 121. Deinde, Anno M D CLXIX, *Conſilio de eligendo Polonorum Rege*; & Anno LXXVII, *Pace Thereſiana*, ſive, Conſultatione de ſancienda Pace perpetua inter Invictiſſ. Imperatorem & Galliarum Regem. Ejusdem eſt *monumentum in laudem Gentis Burrhorum*, Calend. Jan. M D CLX. Franciſco Joſephio Burrho, Medico Italo, litteris publicis ſtructum, ſubſignatis litteris F. R. C. R. quæ Friſchmannum, Regis Chriſtianiſſimi Reſidentem, denotant: in
132 quo potens Artifex plantas in cineres, earundem cineres ad eandem priſtinam ſpeciem, ignis beneficio rite ſuppoſiti balneo Mariæ, deducens Romæ ut fama, ſed incerta, eſt, ſimilem ſuam παλιγγενεσίαν, quæ eſt combuſtorum e cineribus reſurrectio, expectans, laudatus eſt. Vid. Dn. Franck. *in Virid. Heydelb. pag.* 6. §. 10. & ad cognoſcendas impoſturas ejus, Narratio Proceſſus & Inquiſitionis S. R. E. cum ſententia M. Decembr. Anno eod. LX. Romæ lata, apud Editor. Politic. *Hiſt. Thuld. part. IV. pag.* 303.

Ominoſam Rerum in præſentibus Ratisbonenſibus Comitiis geſtarum ſeriem, ſeptem partibus conſcriptam, morte interruptam, arguto ſtylo, & inſigni libertate pandit Bechtius Sereniſſimi S. Principis in memoratis Comitiis
133 Secretarius; Hiſtoriâ ad usque Annum LXXIII. abſoluta. Sed, an ille ſolus Germanici ſtatus deſior? Volebant, ſupplementa, ſextam, ſeptimamque partes, ejus eſſe; reliquas priores alienas. Neque deeſt, ex declinante, ut videre eſt, ſtylo & animo conjectatio. Id prorſus autem conceſſum, rem, vel fabulam univerſam, quanta illa vel ſatyra, vel conſilio, vel dicendi facultate, in publico eſt, ad Sereniſſimi tum regentis Electoris Palatini Secretarium BALTHASARUM VENATOREM pertinere. Confeſſus id mihi Magni Principis inter primarios Miniſter *Dn. Geyer.* Et prodere, addunt, id deſiorium Epiſtolam ex Purgatorio exhortatoriam *in part. V. pag.* 5. quam in Dn. Legatum de Mauderoda, cum ipſius rem familiarem ſubito,
134 neſcio quid, turbaſſet, ſe affectusque ſuos vindicaturus, rubicundo igneoque, qui illi, quem non credebat, loco proprius dicitur, colore expreſſit, ſi reliquas partes quis eidem reſervare vellet, non impediam; quamvis unum ſcripſiſſe, ex animo ſtyloque, diſcretis, credi tu impoſſibile ſit! Exceſſit autem vivis, quo fato? Author.

Eodem tempore prodiit *Conſilium ſtatus Secretius Regis Galliarum*, Gallice & Germanice manifeſtatum: die Frantzöſiſche Kabt-Stube; non ſine veri conjectura, ſuæque rei, indeſpe, hinc metu, à Germanis arreptum, a Gallis cum indignatione rejectum: ut ex libello nuper in contrarium edito, *Dominum Franciſcum Baronem de* ISOLA authorem incuſante, curioſo noſtræ Reipublicæ Vindici pateſcit.

135 Idem forſitan *Conſilii Secretioris Suecici* editor, ex Conjectura non infideli, cenſendus eſt.

Talia equidem agitabant Galli & Sueci: Germaniam funeſto, nec adeo inevitabili bello immixtam, rebus jam corruptis, tranſitoque Rubicone, ubi de faſtigio res proſperæ ad Rhenum cadere, non deſcendere amplius poterant, fideli, & Electori Bavarico quoque probato, Conſilio, eines des Hey ligen Reichs Fürſten / Reichsrey-hoch-weiſe meyntes Bedencken über deß jetzigen Reichs Kriegic. ab interitu revocare voluit viribus veri nixus, uti vera, ita graviſſima, & non, niſi ſub Principe, ſecura libertate Sereniſſimus *Dn.* Ernestus, *Landtgravius Haſſiaco-Reinfelſius.*

Bibliothecam Gallo-Suecicam, in qua Eras-136
mus Irenicus Gallorum Suecorumque iſta tempeſtate; Belli proferendi, Pacis evertendæ ſtudia publico exhibuit, ſine die & Conſule ediderunt *Jeſuita Moguntini*, vel ex eorum Collegio Sodalis, cenſente *Berneggero*, Anno MDCXLV. liber, cum paucis, tam memorabili ſalium acumine, & pnblicorum malorum ſatyrica deteſtatione comparandus.

Monarchia Gallica, Anno MDCXLIX ab Anonymo contra calumnias, in libello, cui titulus, Bibliotheca Gallo-Suecica, intentatas, adſerta, & Europæ ſalutaris futura oſtenſa, in utramque Gentem injurium, malignum, & ultra Satyræ legem mordacem ac maledicum, increpat; meritone viderint illi & judicaverint, quibus occultæ abditæque Re-137
gum & Principum artes, tum uſurpatæ, accuratius perſpectæ, & hodie ſatis palam integris voluminibus evulgantur. Sed quis, ais, hujus Monarchiæ Gallicæ ſcriptor. Is eſt *Dominus Johannes* STELLA, *Galliarum Regis apud Argentinenſes*: eâ ætate *Legatus Reſidens*; ut ex coævorum fida relatione cuivis erudito pridem conſtitit. De Viri fama & meritis ſequentia docebunt. Inde Ecaſtor! ut verentur Germani, ſperant Galli, metuit Hiſpania, repenſum ituri erunt illi, penes quos arbitrium Europæ cerni videtur, ea, quæ Theodoricus Pieſpordius, Archi-Ducibus ſeu Principibus Belgii à Secretis, imitatus Jacobum Valdeſium, Conſiliarium Hiſpanum, conatus eſt, Auſtriacam Familiam maſcula ſerie à Pharamundo Francorum Rege deducere; atque 138
idcirco Franciæ Regnum Catholico ſeu Hiſpano Regi ipſo ſucceſſionis jure vindicare (breviter & eleganter confutatus à Peireskio apud Gaſſend. *lib. III. pag.* 254. *& ſeqq.*) eadem ratione, iſdemque & prolixioribus retorſionibus ſibi aliquando Auſtriaca, & quid non? Romani Imperii ſceptra deberi, ſtylo piloque firmaturi. Gramond. *in Dedic. Hiſt. ad Ludov XIV.* & famoſus Auberius.

Anonymi Authoris Epiſtola de Comitiis Electoribus Ratisbonæ celebratis Anno M D CXXXI *à Theoſio* BERENICO, *Norico*, publicata, & Forſtnerianis Epiſtolis, *pag.* 145. *& ſeq.* inſerta, debetur ſine dubio, CHRISTOPHORO FORSTNERO, Sereniſſ. Würtenbergici, lineæ Montis-beligardenſis, Ducis Cancellario, editio vero,

139 vero, ſub Berenico ſæpius honeſtiſſime latere ſolito, *Matthiæ* BERNEGGERO, *Profeſſ. Eloq. & Hiſtor. Argent.* ut teſtatur honorandus noſter Fautor & Amicus Dn. Joh. Chriſtoph. Stirnius, *de Conſtit. Princ. tit. XII. §. 12. pag.* 362.

Contra Bullam Pontificis Innocentii X, qua Pax Germaniæ Monaſteria Oſnabrugenſis convellenda, intentabatur, Juris-Conſultus *de* MONTE SPERATO, ſcripſit; qui vere, niſi fallor, erat celeberrimus *Hermannus* CONRINGIUS: prout & iſte liber poſtmodum libello de Pace perpetua inter Imperii Germanici Ordines religione diſſidentes ſerenda, adjectus.

Adverſus eandem nocentem Innocentianam AMANDUS FLAVIANUS ſtylum ſtrinxit; qui indicio Conringii *in Præf. ad libr.* 140 *de Pace Civili Proteſtant. danda*; Celeberrimus *David* BLONDELLUS eſt. O malum tum Germaniæ omen! ut cui nocivum ſex luſtrorum diſſidium noxam & perniciem intentaverat, ejus jugulum nunc etiam innocentia peteret.

Neque tacenda JUSTI ASTERII *Deploratio Pacis Germanicæ Pragenſis* (cum privilegio Ludovici XIII. Galliarum Regis typis excuſa) &, *Examen Comitiorum Ratisbonenſium*. Quorum ſcriptorum prius *Hugoni* GROTIO tribuit Hornius: Utrumque eidem alii. Et Hornii quidem rationes & conjecturæ mihi incognitæ: Id autem ſatis notum, requiſitum in hoc negotio Virum rebus Germanicis, Auſtriacis, & Saxonicis altiſſime innutritum; Ejusmodi Grotiani neque muneris neque vocationis fe-
141 re fuiſſe. Id autem porro notiſſimum; authorem utriusque ſcriptionis certiſſimum eſſe ſupra nominatum *Dn. Johannem* STELLAM *Bipontinum*, ut omnibus, qui in acutiſſimi Viri conſuetudinem admiſſi fuere, vel quos Argentina tum fovit, conſtat. Adverſarii *Aſterio* multi ex Germanis fuere; *Saxones* omnes; Transactionem Pragenſem acriter, pellendis ex finibus Imperii Suecis, ut iniquis mediis, ita luctuoſo fine, firmaturi. Et reminiſcimur, Juris Communis regulam eſſe: ADVOCATO (& advocato Sueco) ſalarium deberi, etiam quando inter partes transactum eſt, licet ipſe concordiam ſua ope non juviſſet. Alter ad Rhenum adverſarius *Petrus* OSTERMANNUS, *Moguntinus*, in tentata refutatione, diſſimulato in ſpeciem nomine, Stellam erra-
142 ticam vocat: Galli contra:

Stella *Bipontinâ eſt Gallorum provida* Stella;
Qua præeunte lucent omnia in Imperio.

Magis nunc ſecura, poſt conceſſam togatis quoque Miniſtris belligerantium Pacem & Amniſtiam de HIPPOLYTO à LAPIDE diſceptatio eſt; communi prorſus Germaniæ iracundiæ, maximè autem eorum, qui, ut ſolent, omnia, quæ optant; metuunt; & quæ metuunt, laudant, objecto. Equidem in *Bogislaum Philippum* CHEMNITIUM (hic enim Conjecturis locus) difficulter conſentire volunt, exiſtimantes, eum ſcribendis volumi-
nibus duobus Germanicis, & uni Latino, de Bello Sueco-Germanico intentum, hic facile 143 ceſſaſſe. In *Joh. Joachimum* à RUSDORFF vix proclivior eſſe poteſt; quiſtyli *Ruſdorffii* & *Lapidis* inæqualitatem; rationem ſcribendi illius ubique juridicam, eruditam & Theoricam; hujus ubique Practicam & Politicam; diligentiori judicio diſcreverit. Non diſſimulaſſet, creditur, Ruſdorffius tam delicate omne, in ipſo æſtimabile alias privati juris ſtudium: (ſed huic apperiendo forſitan materia & occaſio defuit!) non inſtituiſſet moroſum contra Domum Auſtriacam diſcurſum (ita declinandæ invidiæ, pace ſancita ſcribere jubemur) cujus & non alius humanitate Dominus ejus reſtitui volebat; eoque tempore, quo, aut ſane prorſus nullo, quicquid innocentiæ Domino obeſſe, vel magnitudine indignum videri poterat, Miniſtro evitandum erat. Conferri poſſent cum Ra- 144 tione Status *Vindiciæ Cauſæ Palatinæ* pro Sereniſſ. *Dn. Dn.* CAROLO LUDOVICO, *Electore Palatino*, ex liberalitate Magnæ Britanniæ Regis in Germania Legati-Reſidentis, Domini Willhelmi Curtii, noſtræ Bibliothecæ inſertæ: hinc in dubia re conjectandum: An Ruſdorffius non ſolum ſtylo, ſed & pilo Auſtriacam Domum oppugnaverit? hæreo: ſanè id certum ferme eum, ab initio rerum à ſe paulo poſt ſplendide gerendarum, ſoli litterariæ Reipublicæ nomen, & quidem, ut ipſe ſperaverat, habita Relatione in cauſa Quaad de Landſcron, contra Archi-Epiſcopum Electorem Colonienſem Cameræ Imperiali Spirenſi, gerendo Aſſeſſorio muneri, dediſſe. Poſt, ubi Sereniſſimorum Palatinorum fortunam atrior & atrocior caſus afflixerat, & quic- 145 quid altiſſime eluxerat, umbris tentaretur fatalibus, indefeſſis publicis & privatis operibus, quorum magna in Actis Publicis veſtigia ſunt, ingentem molem ſuſtinuiſſe. Qui ultimi labores, eos, qui Ruſdorffium elegerant, ad verum Authorem vel duxerunt, vel, niſi diſpicet id dici, ſeduxerunt. Amoliendo ergo probabili reatui ego *Joachimum* DRANSEUM, Bogislai illius Chemnitii in cujus notiſſimo nomine prorſus nihil fictionis eſt, affinem, eligerem authorem; nam ita à maximis Viris habeo: & hunc quidem eo liberius, quo magis officii in Aulis Germanorum, plerisque Auſtriacis infenſis, geſti conjectura juvat. Cæterum inſigni noſtræ Reipublicæ diſpendio & ruina conſtat, Conſilia Hippolyti *in part.* 3. *cap.* 2. *& paſſ.* ſub aliena larva Germaniæ 146 bruto conſilio, rebus jam pridem pacati, quamvis, ut videtur, non ſatis ſanatis, & mox iterum ægrotaturis, ut nova pharmaca propinare, magnorum, & ſibi vel Aulæ placere ambitioſiorum ingeniorum lepidiſſimos & generoſiſſimos æſtimari partus! imo vero abortus.

SCIPIONIS ARETINI gründliche Deduction, wie es mit dem Kayſerlichen Religions-Edict, und der geiſtlichen vermeynten Vorbehalt eigentlich bewant / Anno MDCXXXIII, magno ſtatus Proteſtantium publici compendio

dio Francofurti edita, vi & virtute ſua, alibi graphice offenſa; *Jacobum* LAMPADIUM, JC. & poſtea Conſiliarium intimum ac Pro-Cancellarium Brunſvico Lunæburgicum lineæ
147 Calenbergenſis, genitorem negare non poteſt.

Conſuſa autem novis motibus cum Galliarum Rege Germania, ſatis in oſtentandis viribus ſuis, nunquam ſane antea ita adverſus unum hoſtem junctis ambitioſa, eminuit, quantum eminentiorum Principum, unius & alterius Familia, bello poſt etiam paci, momenti adferre poſſit? quanta inde juxta Coronas eminentia? docuit CÆSARINI FÜRSTENERII, *de Jure Suprematus, ac Legationis Principum Germaniæ* (quid? Commentarius; Diſſertatio; aut cujus nominis generiſque ſcriptum? neſcio. Nec enim nominativus adeſt: nec cujus, maſculini, an fœminini generis? an utriuſque, vel nullius? vel ſi forſan plurales Cæſarini? quod probabile; quæſitis ſatisfactum) CIↃIↃCLXXVII. ſubiratos libro
148 Electores; invidentis æmulos Principes; & majora timentes inferiores Status; ſervitutem, Reſpublicas. Magnum illi præſidium, potentia & veritas; decora, ex erecto liberoque, id eſt, Germano ſtylo, ſolidiſſima doctrina, & argumentis magna meditantibus, ſunt. Unus illi, ſi Diis placet, nævus: Rem tam ingentem novamque, non minus ingenti novaque prudentia; &, ut ajunt, plusquam civilia agitante felicitate, tractaſſe. Qui uſurpatum illi differendi modum formamque; terminos ad novitatem fictos; diſputationes cum Hobbio; Linguarum Exoticarum notitiam; in obitis Legationibus experientiam reſpiciunt, *Efaie* PUFFENDORFFIO, Samuelis fratri, tribuunt. Qui aliorum authoritatem, Dno ALEXANDRI adferunt: Reliqui
149 Dn. *Ludolphum* HUGONEM JC. &, qualis etiam prior eſt, Conſiliarium Ducis Brunovico-Lunæburgici, prioribus nominibus præferunt. Et ita, vel eſt, vel videtur. Securus certe eſt Jovis telorum, nec refutantium inſectationibus, ut Severini, Pacifici, Waremundi, & qui ex hoc cenſu alii ſunt, obnoxius. Laceſſitus eſt; ſed univerſi ſenſus ejus ænigmata à quibusdam culpandis magis, quam ſtrenuis, argumentis ſolvi neſcia. Sibique, quod ingens arrogat, habiturus eſt, ſi eſt, quem moderni allegantes præferre coperunt, *D. Bernhardus* KÖHNE!

In Imperii quoque rebus, non infelici pſeudonymia, occupatus fuit ÆMILIUS CHREGGRENE, *Saxo*; ſcripta velitatione de ſeptem ſacri Romani Imperii Officialibus;
150 qui diſſolutis litterarum connexitatibus, & evidentius expreſſa patria, invenitur *Michaël* GERINGERUS, *Hijanus*, JC.

Vaticinium de futuro S. Rom. Imp. ſtatu, ſub ficto SIBALDI BRANDINI titulo, publici juris fieri voluit Concionator Aulicus Electoralis Palatinus, *Bartholomæus* PITISCUS: detegente Goldaſt. *de Regn. Boh. lib. IV. cap.* 14. *pag.* 541.

Des heiligen Römiſchen Reichs Nativität / allen deſſelben Gliedmaſſen zu beſtändiger Information/Warnung/ und reſpective Troſt bey jetzigen gefährlichen Läufften vorgeſtellt/ von einem Chriſtlichen Politico: Anno M D CLXX. teſtimonio eorum, qui ſua ope edendam juvere, repræſentata eſt, ab eo, quem in aliis mox Laudabimus, Senatore Ratisbonenſe D. *Joh. Ludovico* PRASCHIO.

Chriſtianus Gotelieb von FRIDBERG, & *Chriſtophorus ab* UNGERSDORFF; quorum ille den neuen Calviniſchen Modell des H. Römiſchen Reichs &c. Hic, die Erinnerung von der Calviniſten Arth und Feindſeeligkeit gegen dem Röm. Reich &c. apud Londorp. *tom. I. Act. Publ. lib. I. cap.* 67. edidere: an utriuſque author ſit *Wilhelmus Ferdinandus* AB EFFEREN, Conſiliarius Moguntinus, & Archi-Epiſcopatus vice-Dominus &c. cujus extat Manuale Politicum, de Ratione Status, diſputavit Wernerus Albertus ab Obrinca (ſed & hoc fictum nomen:) in der kurtzen Erinnerung und Vermahnung auff die zwey unterſchiedliche Anno 1616 wider die Calviniſten ausgeſprengte Laſter-Schrifften. Verum id perſancte negat (verba ſunt Goldaſti *d. l. lib. II. cap.* 16 *pag.* 238.) Nobiliſſ. Dominus ab Efferen, in der nothwendigen abgetrungenen Ehrenret-tung/ wider den boßhafftigen Calumnianten &c. Conjectura itaque in contradictorio judicio accuratius ſtabilienda.

In eadem jurgia exarſere Authores duo; adverſus Reformatos *Guilielmus* REGINALDUS, Anglus, in Calvino-Turciſmo: adverſus Pontificios, Turco-Papiſmus, authore *T. M. S.* alter alterum Turcicæ in alterius partibus exſtirpandis atrocitatis accuſantes. Quorum prior, judicio Londorp. *tom. I. Actor. publ. lib. IV. cap.* 175. ex Gold. eſt *Guilielmus* GIFFORDUS, *Anglus*, poſteriorem ſcripſit Theologus, *Matthias* SULTLIVIUS, prioris conterraneus.

De *Jacobi* SYLVANI *Philippica* in incognitum Prædicantem Societ Jeſu mendaciis onerantem, & authore Jacobo Kellero, Jeſuita, certiſſima enarrata in D. PL. Pſeud. N. 817. Sed Anti Philippicæ, ut & der Rettung und fernerer beſtetigung der Anno 1606 beſchehener wohlmeynender Warnung wider Jacobi Sylvani &c. ausgangene Philippicam ſcriptor omiſſus, qui eſt ſæpius dicendus *Michaël* LOEPENIUS, *Conſil. Palatinus*. Vid. Goldaſt. *Diſſert. de Jeſuit. Pract. & an ſint belli Bohemici præſentiumque motuum ac turbarum auctores. cap.* 9.

Nobilis & præclari Scripti, des Kurtzen und gegründeten Berichts/ über die Frag: Ob die Römiſche Käyſerl. Majeſt. in Sachen Fürſtenthum ꝛc. belangend / allein / und zwar durch dero Reichs-Hoffraht; oder mit Zuziehung der Chur- und Fürſten zu erkennen und zu ſprechen? Cujus Author ſæpius ſolicite indagatus, feliciter detectus eſt Goldaſto, & poſt eum Londorpio *tom. I. Act. Publ. lib. I. cap.* 5. incomparabilis lectionis & judicii in Re Germanica ſcriptor *Dn. Marquardus* FREHERUS Conſiliarius Electoralis Palatinus.

Ejusdem, vel qui equidem poſſet præ-

ferri, alius, nimirum *Michaëlis* LOEFENII, Consil. Palat. est accuratus labor, in dem gründlichen Unterricht; Ob der Käyserliche Hoffraht mit und neben dem Käyserlichen Kammer-Gericht zu Speyer concurrentem jurisdictionem in allen und jeden Sachen habe? Ambergæ, Anno 1613. impressus. Non
155 est dubium, labores saltem utrique in officio conjuncto coniunctos fuisse. Ansam ita sentiendi præbente Historia & gravaminibus Comitialibus eius anni; Palatinorum Ministrorum tum ostensa vulgataque instructione, & eius temporis Actis.

Prout & eiusdem LOEFENII est, tum temporis exhibitus discursus: In quibus casibus majora vota valere non possint, nec debeant? Et ex eo Extractus: Begriff etlicher durch die Protestirende auff dem Reichs-Tag Anno 1613. übergebener Fällen / in welchen sie nicht gestatten können / daß die maiora vota den Vorzug haben sollen / arguente Goldast. *d. l. pag.* 237.

„ Hosce Libellos, ingruente fatali ne-
156 „cessitate bellandi, cum Germani soli super-
„essent, qui nec servitutem ferre, nec tueri
„libertatem poterant, secutum tricennale bellum; Cuius rationes, ortus, progressus designant, publicata ARCHIVA & CANCELLARIÆ; Quibus inquantum fidere debeas, erudite Censor, iudica: temerarium appello, qui omnia; simplicem, qui nihil eorum crediderit; siae prudens selectus.

Cancellariam itaque HISPANICAM in qua occultis, mox manifestandis, artibus quæsitus Hispanorum in Germania Dominatus perstringitur, ex documentis autheneicis publicare voluit Ludovicus CAMERARIUS, *D. Consil. Palat.* Goldast. *de R. B. lib. III. cap. 365.*

Præcessit Discursus Germanicus, &,
157 si quisquam, bonæ fidei: Warum die Römischen Catholischen in Teutschlandt sich billich von Spaniern ꝛc. sondern sollen. Anno 1616. quem Londorp. *tom. I. Act. Publ. lib. 1. cap. 65.* ad *Vincentium* MULLERUM *Hamburgensium Consulem* refert.

Hunc aliquot post annis excepit Cancellaria Secreta ANHALTINA, die Anhaltische Geheime Cantzley / Bohemorum Confœderatorumque consilia detectura. Goldastus Authorem facit ex testimonio Plessei Palatini, *Wilhelmum* JOCHERUM lCtum, & Consiliarium Bavaricum, vel Doctorem LEICKARDUM, vel, quod probabilius ECKARDUM; arbitrium Lectoribus permittit. *Jochero* vindicat argumentum satis firmum, nimirum, perpetuæ eius, iussu Principis sui, in hic designatis mate-
158 riis, occupationis, à negotio usque Donawerthensi inhærentis: Librum explosis diplomatibus & scripturis acri cum responso dimiserunt, qui ab adverso erant status.

Idem labor sumptus incognito Authori *archivi* UNITO-PROTESTANTIUM; in quo præcipua Unito-Protestantium facta, attentata, & consilia ex ipsis eorum originalibus in publicum exhibita prætenduntur, Anno clɔ Iɔ CXXVIII. quod LEICKARDO, vel ECKARDO, succenturiatori Jocheriano tribui potuisset.

DEDUCTIO BOHEMICA, das ist / nothwendige Ausführung ꝛc. deren Ursachen und motiven, warum Käyser Ferdinandus II. nach tödtlichem Abgang weyland Käysers Matthiæ des
159 Regiments im Königreich Böhmen ꝛc. sich verlustigt. Anno MDCXX. recusa; pro fundamento totius litis hactenus allegari solita; merito adscribitur *Johanni Baptistæ* ETSENIO, *Adsessori Curiæ Appellationum Bohemicæ*; pessima morte ob eam mulctato; eeste Goldast. rer. in Bohem. gestar. peritissimo *lib. II. de R. B. cap. 11. pag.* 209.

Den gründlichen Bericht wegen der zwischen dero Königl. Käyserl. Majest. Herrn Rudolph dem andern / und der Königl. Würde zu Hungarn Herrn Matthia getroffener Vergleichung und Abdanckung des Passawischen Kriegs Volcks quem Serenissi. Henricus Julius Dux Brunsvicensis, Princeps litteratissimus, suo sub nomine publicari voluit, Principis sui iussu & nomine scripsit *Wernerus* KÖ-
160 NIG, *JCtus, & Cancellarius ejus.*

GULIELMI PRINCIPIS FÜRSTENBERGII DETENTIO, ad Cæsaris authoritatem, tranquillitatem Imperii, Pacis promotionem, iusta, perutilis, necessaria: authore *Christophoro* WOLTFANGO, Anno MDCLXXIV, publicata, illustri stylo, experientia profunda, consummata eruditione prorsus excellens, ab orbe erudito abscribi meruit Præ-Illustri *Anthonio* PERIANDRO, *Rhato*; qui susceptam modestam nominis detectionem gratiose interpretari non dedignabitur: Causa enim ibi pro honore Imperatoris & Salute Imperii magnifice defensa; neque styli Mars Venusque PORTNERUM serio dissimulare visi; quamvis hodie Illustrem Dom. *Franciscum Baronum* DE ISOLA, negotiatoribus irritæ pacis
161 immixtum, authorem videre & eligere maluerint.

Eadem, & nescio, an non atrociora? in Regem Regnumque Daniæ nostra memoria molitus est, Vir, in quem coniectum erat, quicquid Dii hominesque in Aulicum conferre poterant, ut Seneca de Seiano aie, *Corficius*, (quem insectatores post luctuosum casum, qui in Aula motus est, mortuo leoni insultare, *Cornificium* dixere) *Ulefeldt*, in quem præter eemporum eorum Annales, scriptæ *Machinationes*, sive succincta narratio variarum eius machinationum; in 12. quas ex diversis & certis rationibus, *Dno. Jacobo Henrico* PAULI *Secretario Danorum Regio*, confidenter & iuste hic ad scribo: O spectaculum,“
162 cui, (si Ulefeldii fortuna non igno-“
rabitur) vix sit habitura fidem posteritas!“
fluxam Aulæ fortunam! triste humanæ vitæ“
spectaculum, (ut cum Gramondo *lib. XI. Histor. Gall. pag.* 521. dicam) cui si attentus in-“
trospicient Aulici, spernent, quæ tanti fa-“
ciunt, honorem instabilem, familiarum“
decora, divicias & luxum. Hic finis viro,“
quem in summa rerum evexerat fortuna“
parum constans: adeo mediocribus mo-“

„men-

„mentis transacta, eſt felicitas, quam adeo „ingentibus operata fortuna. Quam aſperum, quam arduum reſiſtere Principi in ſumma vadenti; fortunam & vota ſubditorum in numerato habenti; & fata amica! Sed præivit is alii ſub Chriſtiano V. Rege Daniæ, Friderici III. filio, ſucceſſuro, ſimili & funeſto
162 caſui ſuas fortunas alliſuro; magno Daniæ Cancellario, *Petro de Greiffenfeldt*, perpetuis, ut metus eſt, vinculis addicto. Cujus fata ſpectioſis adeſpotis ſcriptis ſolicitata; & utinimi judicantium ſe habuerant, accuſata, vel excuſata; Quorum Authores diligenter quæſitos „non datum eſt comperire. Certe dubitare „cogor, fato & ſorte naſcendi, ut cætera, ita „Principum inclinatio in hos, offenſio in illos: an ſit aliquid in noſtris conſiliis, licet „atque inter abruptam contumaciam, & deforme obſequium, pergere iter ambitione „& periculis vacuum! (Tacit. *IV. Annal.* 20. 4.)

Adjicienda etiam eſt SEVERINI DE MONZAMBANO curioſior mentio. Operis, quod Aulæ magis quàm ſcholæ ſtatum Impe-
163 rii Publicum (nimirum, ita ſpectaculum facti ſumus mundo! ut ſecuri proximus Libellorum Supplicum in Regia Pariſienſi Magiſter Franciſcus Auguſtus Thuanus, inclamavit) argute, ſpecioſe & per Satyram cognoſcendum præbuit. Author dubio procul PUFFENDORFFIUS: ſuaſores celliſſima ingenia: Prædia mercesque, qualia Sp. Tarpeii filiæ ſub Romulo contigerunt, cui, ſicut ex congeſtis in ipſam aureis Sabinorum armillis magni ponderis brachio lævo gemmatisque magna ſpecie habitis annulis, ſuperingeſtis poſt & armis clypeisque, loco præmii mors contigit; ita lepidiſſimo libello ex nimis ſuperinjectis Commentariis, Notis, Animadverſionibus, ſtricturis, (quædam ex his ex auro erant, pleraque ex ferro lutoque) ſub oneribus gementi ferme non mors
164 imminuit. Honeſte tamen diſſimulat Puffendorffius, *in Apolog. proſe & ſuo libro de Jur Nat. & Gent.* Mordaci vero, & viro bono protinus indigna ſceleſtaque ratione exprobat, dignus cujus nomen ferali ſub umbra lateat, „*Veridicus Conſtans*: Huic, inquit, ſuavis, ſi „Diis placet, accuratus, imò ineptus, Sarckmaſius, proximus *Pacificus à Lapide* eſt, multis „notatus, paucis intellectus: Miror, utrumque à multis carpi, & fideliter tamen à carpentibus deſcribi. Alii equidem etiam mirantur, ſed quid? En! Viro tam fervide laudari ſcriptum, (Pacif. à Lapide) quo Reſpublica Eruditorum poſt pleraque ἀνακλαστα ex Conringianis deſcripta, ex jocularibus Academicis diſcurſibus hauſta, & in Adver-
166 ſaria conjecta, plura jam pridem edita, non „ſine lucro carere potuiſſet. Nimirum id „hodie ſolenne eſt, pergit Sarckmaſius, ut „Scriptor Scriptori tenacius inſiſtat, & dum „ipſe non habet, unde ſe ornet, aliis plumis „veniat ornatus, veritati & omnibus bonis „fucum facturus: Sed hoc alio pertinet. Imo vero vel maxime huc! Scripſit autem Pacificum à Lapide inter ſtudiorum publicandorum primordia *Philippus Andreas* OLDENBURGERUS, ex fictis *Burgoldenſis, Franciſci Irenici, Wahrmundi von Friedberg* &c. nominibus ad ſufficientiam, & nauſeam uſque manifeſtatus. Nobilis & fœcundus ſcriptor, ſi Inſtrumento Pacis Germanicæ locupletius expedito, à ſcribendo *Itinerario Germaniæ*, ſub nomine *Conſtantini* GERMANICI, in quo Principum Imperii exiſtimatio ſane incolis exterisque, ſtylo, nec 167 vero, nec bono, nec Satyrico, nec plebeio, & valde ſimplici, ne dicam pio ſcil. turpiter proſtituta, abſtinere ſuſtinuiſſet: unde indignitate rei & diffamationis motus vir bonus libro rigide præſcripſit:

Hic proſtituta eſt Principum Germaniæ fama, & mores,
Riſu maligno, luſibuſque turpibus;
Et Incolis, & exteris;
O proſtitutam tam malignis auſibus veſaniam.
Dignam cachinno, aut corrigendam fuſtibus,
Ab incolis, & exteris.

Syntagma de Vicariatu Palatino, certis de cauſis, ſub PHILOPATRI nomine ſcripſiſſe *Dn. Johannem* FREINSHEMIUM, Cognatum noſtrum, (Conringium enim authorem eſſe, ut Burgold. *II. part. Inſtr. Pac. pag.* 281; auguratus, 168 eſt, vix cuidam probabile viſum:) teſtatus eſt Bœclerus *in Not. ad Dan. Otton. Jus Publ. cap. 16. in fin.* Nos de hoc; de admiſſione Electorali Saxonica; de Jure diſponendi de Sigillo Camerali; de Sigilli formis & rerum mutationibus, ex ſinceris Cameræ Documentis, multo ſtudio denique comparatis, in Vindiciis ad Blumium!

De *eodem*, nomine omni prorſus tacito, Idiomate Gallico commentatus Illuſtris, Sereniſſ. Electori Palatino Carolo Ludov. à Conſiliis Status, & in Tractu inferioris Reſidens *Dn. Ezechiel* SPANHEMIUS.

In vindicandis juribus & præeminentiis S. Rom. Imp. liberi & immediati Equeſtris Ordinis feliciſſime verſatus eſt AUTHOR, der politiſchen Frage; Ob des Heil. Reichs Ritterſchafft ein Stande des Heil. Reichs ſeye? qui, 169 fuit Eques, apud Rhenanos, ſine exemplo eruditus *Caſparus* LERCH, *von Dürmſtein*, vigore confeſſionis *Ord. Eq Germ. Caſp. p. 2. §. 57. pag. 138. ZZ. factæ*: Et *Hippolytus à* TRESBACH, in materia de præcedendita Ordinis Equeſtris immediati præ Civitatibus liberis Imperialibus (ſpecioſiſſimo Evrimate pro illo adverſus has Monaſterii eluſa:) dudum jam in illuſtri memorati *Lerchii* nomine quibuſdam agnitus; eidemque hucuſque jure meritoque vindicatus. Neque tamen negaverim ab aliis *Joh. Conradum* KREIDENMANNUM Ordinis Equeſtris Suevici, & Reip. Eslingenſis Syndicum, Authorem venditari; quod in illiquido. Si quidem, ut refertur, Kreidenmanni gener, *Philippus* KNIPSCHILDT, cum non ſemel eum ſuſcepti operoſi oneris, ob contractas ſibi ſuisque Imperialium Civitatum, ſub quarum tu- 170 tela ipſi dubiis & ferme conclamatis in Ger-

mania rebus vivendum erat, inimicitias & simultates, pœnituisset, honestissimi, sed ipsi damnosi, facinoris reum sponte sese fassus est, postquam ejusdem Ordinis Equestris Suevici Syndicatus munere cohonestatus esset, ita, inquam, referunt!

Eandem operam, in honorem Ordinis Equestris Alsatiæ Inferioris, præstitit, subducto nomine suo *Johannes Henricus* WIELANDT, JC. ejusdemque Ordinis Syndicus, edendo, des Heil. Röm. Reichs Freyer / ohnmittelbarer Ritterschafft im untern Elsaß Adeliche
171 Ritter-Ordnungen / Privilegia und Rayserliche Rescripta; anno MDCLII.

In causa WILDFANGIATUS Palatina, cum aliis Böckelmannianis, duo, Vicinis non negligenda, scripta Adespota, pro Justitia causæ Palatinæ, edita: quorum alterum proximè nominatus *Samuel* PUFFENDORFFIUS; alterum *Johannes* LINDENMANNUS; ille Londini Scanorum postea; hic Upsaliæ, utrique in Regno Suecorum Professores, confecerunt. Fasciculus Actorum hæc exhibiturus est.

In ejusdem præliminari defensione edito, presso nomine suo, *Prodromo Justitiæ Palatinæ*, occupatus esse voluit Clariss. *Dn. Samuel* PUFFENDORFFIUS, tum temporis in Cathedra Archi-Palatina Academica Professor; cujus in rem bonarum litterarum merita non sine laudis encomio in publico versantur.

172 *Orationem* pro Jure Administrationis & tutelæ Electoralis Palatinatus, acerbo tum litigio, Anno 1611. sine nomine editam scripsit, & in Laugingensi Gymnasio habuit constitutus Professor *Georgius* CLEMINIUS, *J.U.D.* prout ipse titulo, sua manu, præscripserat.

Candidus EBLANUS, de Prœlio Pragensi Pragæque deditione Anni MDCXX Scriptor Palæo-Pragensis, esse memoratur Jesuita, *Johannus* LABENUS.

Et quia in Obsidiones, victis æque ac victoribus luctuosa certamina incidisse videmur: se ipsam ab oblivione vindicavit, rerum in ea gestarum amplitudine, defensorum heroica animi magnitudine, oppugnantium contumaci virtute, *Hafniensis*, ab VIII. Augusti LVIII. usque ad Calend. Jun. *LX.* sustentata;
173 enarrata ab H. M. W. in Diario Polemico-Metrico, Anno 1660. edito, qui est *Henricus*, Matthæi Filius, WALENSPECKIUS, *Ecclesiæ Holmensis Diaconus.*

Sed hæc præteritique (de Anno 1643.) inter Septentrionales belli discrimina jam pridem prævideratCornicen *Danicus*, seu, de aureo Cornu Principis Christiani Danici, Anno *XXXIX.* in Cimbria invento, Regum Danicarum ejus temporis statum, inexspectatam Suecorum irruptionem, certissimam Danorum liberationem, adumbrans, in receptaculo Mogimalano (Malmogiano;) conscriptum Carmen, ab eo, qui ad cœleste πάτρόμα tendit, per Portam Vitæ; Anno *MDCXLIV*: qui est *Petrus*, Petri filius, WINSTRUPIUS, *Ecclesiastes Aulicus*, & *Episcopus Scanienses*; cujus vitam meritaque in Academia Regia Hafniensi, ab Ill. Erasmo, Pauli filio, Vindingio, repræsentata, videre est, *pag. 328. cum seqq.* Cornu amplissimis Observationibus laudavit, & dignum erat, *Thomas* BARTHOLINUS, *Pater*: quas in tribus de Tibiis Veterum, earumque usu antiquo, Amstelodami apud Wetstenium, annis *LXXIIX.* & *IX.* editis libris filius *Casparus* BARTHOLINUS publicavit.

Eosdem Danicos motus, Arctoaque Regna, vicinaque, quorum inimicitiæ fatales aliquibus creditæ concernit *Dissertatio de Bello Dano-Anglico, deque dissensionum inter geminos populos & contentionum causis Orosii* ANILONIS, in 4 edita: quæ Historiographi Regii *Viti* BERINGII; cui præter alia historica & Panegyrica 175 à laudatiss. Vindingio *d. l. pag. 396. & 397.* numerata, Obsidio Hafniæ, & quæ ea durante illustria per Septentrionem contigere, Regi oblata; tum nondum typis prodita, paucis autem, antequam mori desiisset, annis, publico concredita dicta.

Cum autem de Danicis Rebus agimus, necesse visum adpellari *Epistolas tres Amici ad Amicum: primam, secundamque* Lubecâ Hagam Comitum 25. Jan. LXXIX & seq. Kalend. Febr. transmissam; *tertia* Lubeca Noviomagum, Idibus Martii, perscriptas. In quarum *hac*, de naufragio Suecorum militum Anno LXXIIX Mens. Decembri ad Bornholmiam insulam facto, pro & contra differitur: & Regem Daniæ jus detinendi eosdem habuisse, probatur. In *altera* Memoriale Anhaltinum Servestanum contra Danos, Mediatoribus Pacis No- 176 viomagensis exhibitum oppugnatur & convellitur. *Prima*, Memoriale Ablegatorum Gottorpiensium contra Danos, Cæsareæ Legationi, in iisdem Tractatibus extraditum, refutat, statumque controversiæ eadem opera examinat. Ministrum Danicum fuisse, interesse Regis, ejusque manifestant; Stylus & scribendi decora ratio: *Jacobum Henricum*, celeberrimi Simonis Medici filium, PAULLI, Regium Historiographum, & Legationis Lutetiæ Parisiorum subsistentis illo tempore Secretarium Litteræ ex Hollandia, & Agrippinensi Colonia datæ: de quo videndus Dn. Vinding. *in Acad. Hafnienſi pag. 440.* & Albert. Barthol. *de Script. Dan. pag.* 60.

Denique inter Danica, quæ irruptio- 177 nem Suecicam attinent, de qua superius perscripsimus, & Historia loquitur (Joh. Loccen. *lib. IX. Hist. Suec. pag.* 720.) refero *Danam ad exteros*, de perfidia Suecorum, Anno (MDCXLIII) quo:

DanICapaCtatrVCIsfrangVntperfIDIaSVeCi,
RagVzI & IVrCI perfIDa paCta petVnt.

tenue, sed famæ Suecorum grave & molestum scriptum: palam vulgant, authorem esse *Theodorum* REINKINGIUM, operosis & piis scriptis præstantissimum habitum, tum Archi-Episcopi Bremensis Cancellarium; addito, vel præsumpto, hanc iniquissimæ captivitatis & detentionis non relaxatæ causam fuisse, nisi vel cervicem ferro præberet, vel in pul- mento, quod ediderat, deglutiret: quod fa- 175 ctum

ſtum eſſe Sueci propalant. Sed ſtylus non eſt Reinkingianus; nec id, quod affingitur puſillanime magno Viro dignum.

Juſtitiam exſtructionis Idumeæ, memorabilis Germaniæ fortalitii, credidiſſent ſuperioris Rheni accolæ, iptis fatalis, pro Jure Epiſcopi Spirenſis (de quo Carol. Caraffa, *in Germ. Sacr. reſtaur. pag.* 57, 60.) edidit *Auguſtus* FISCHER, *Dreſdenſis, D. & Profeſſor.* Vid. Act. Spir. *pag.* 59. & Londorp. *tom. I. Act. Publ. lib.* 2. *cap.* 18. Cenſuram in Perſonam Celſiſſimi ædificatoris, in metuendos temporum ſucceſſus prædictiones, in Viciniæ colliſiones, præliminarem invectivam ſubſcripſere, quæ ſequuntur, dubito, an alibi inventa, vel invenienda, verba: Quor-
179 „ſum, quæſo tam ſolicitus eſt Spirenſis Epi„ſcopus Udenheimio ſuo, Philippoburgum „poſtea inſignito, Idumeæ nomen imponere? „quam ut univerſo Orbi manifeſtum faciat, „ſe Idumæis, de quibus Pſalm 137. loquitur, „ſimilem eſſe, omneſque juxta ſe vicinos Im„perii ſtatus ſubſannare & naſo ſuſpendere „adunco velle. Impii, ſiquidem ab Eſau de„ſcendentes Idumæi, cum Babyloniis carmi„nibus male dicentibus, irriſionibus invidis & „inimicis in Vicinos ſuos Iſraëlitas ita inſul„tarunt, ut illorum exinanitioni, devaſtatio-
180 „ni, direptionique ſategerint. Verum enim „vero, ſicuti iſti Idumæi ob caſum fratrum „generis Jacobi lætati, paulo poſt per Nabu„chodonoſor Babyloniæ Regem abducti „ſunt, & non longe à captivitate Jeruſalem „devaſtata Babylon per Medos & Perſas, ita „ut Parvuli allideretur ad lapides. Eſai. *XIII. XIV.* Jerem. *LI.* ita captum Philippoburgum „à Schmidtbergio, in Gallorum manus deve„nit; Epiſcopus cuſtodiæ ab Imperatore „mancipatus delirii ſui pœnas luit promeri„tas: Interim vero C. S. plectuntur Achivi. Quæ an à recentiſſimis doloribus accenſa? an ſenſis temporum iniquitatibus ſubirata? an utilitates domeſticas, viciniæve, aut ejus, cui vivebatur, *Principis* promotura; ſe in vulgus effuderint? non judicabo, nec errabo: ſaltem publicam cauſam privatam facere, non viſum eſt conſilio!

In demonſtrandis originibus præci-
181 puarum Germaniæ Familiarum, non inutilem operam, Anonymus *Author quatuor decim Tabularum Genealogicarum* locavit Tubingæ *Rauſchus*, Profeſſ. Eloq. ex Oldenburgeri ſenſu. Author autem *Martinus* RAUSCHERUS, & ex aliorum relatione MOLITOR additionator ditionator dicendus eſt.

De REPUBLICA VENETA, ejuſque Libertate ab Auſtriacis Italiſque attentata, vulgatum eſt rariſſimæ eruditionis *Scrutinium*, anno noſtri ſeculi XII, cujus Author, uti fama cum incomparabilem, & ex Hiſtoria Boica, Auguſtana, aliiſque omni laude ſuperiorem *Marcum* VELSERUM, *Auguſtanum*, fecit: ita ex certiore prolixioreque notitia, ſcriptiſque in Italia (quæ *Antonium* ALBIZIUM, Nobilem Florentinum laudaſſe feruntur:) Galliæque (quæ *Nicolaum Claudium* PEIRESKIUM, Senatorem Aquenſem præcluerant:) publi-182 catis, dubiæ ſcriptioni eximi tentatus: & quis omnino adpellandus? vel ignoraſſt, vel hæſitant. Locum elegantem & integrum reddo ex Gaſſend. *de Vita Peireſc. lib. III. pag.* 200. Prodiit per hæc tempora liber Italice ſcriptus, titulo *Squittinii*, quo libertas Veneta ab ipſis Republicæ fundamentis fuit diſcuſſa. Is, quia viſus eſt continere eximiam quandam Imperii Gothorumque Regum Hiſtoriæ notitiam, idcirco ſtatim creditus fuit, (quæ etiamnum eſt multorum perſuaſio:) Peireskium habere authorem. Enim vero teſtari licet, nihil tale ipſi veniſſe in mentem. Quin potius ſic ſemper reveritus fuit Majeſtatem Reipublicæ, quosque in illa Amicos habuit, ut ad præſtandum obſequium po-183 tius, quam ad contumeliam fuerit compara-tus. Ac non diſquiro quidem, an auctor hujuſce libri fuerit Antonius Albizius, Nobilis ille Florentinus, qui Chriſtianorum Principum ſtemma ediderat ante duos annos, ut nonnullis perſuaſum eſt: an, ut videtur, veroſimilius, inſignis ille *Marcus Velſerus*, ob conſummatam eruditionem, propenſionemque ſingularem erga Domum Auſtriacam. Addo duntaxat, immerito videri quosdam ſuſpicatos, tam *Gualdum* (cujus hiſtoriam vitæ Pinelli, eruditiſſimi noſtrorum, ut obiter dicam, commendant:) quam *Pigno-rium* aut contuliſſe operas in eo Opere conſcribendo, aut communicaſſe cum Peireskio, quos digereret, Commentarios. Iis-184 enim fuerunt magis ingenui, Patriæque ſuæ magis amantes, quam ut ea impietatis labe commaculari voluerint. Utcumque ſit; Peireskius certe nihil ſimile unquam cogitavit! Judicent ergo, qui poſt hæc ſcripturi erunt!

Ejuſdem *Reipublicæ Jura Mario Hadriatici*, ſub ſimplici nominis inverſione, ſi Goldaſto fides eſt defendit *Irenen Ichanom* ITNEGLUF, in Epiſtola Monitoria, de Mari Venetorum ad Laurent. Monitum Romanum; qui eſt *Fr.* FULGENTIUS, ex Ordine Servitarum Monachus Venetus; Socialis ſui Fr. Pauli Sarpii, de quo dicturi erimus, individuus Comes; & *Agricolæ* TACITUS.

Acta inter Paulum V Pontif. & eandem Sereniſſ. Rem publicam ab Eruditis dijudicata exhi-185 bet Goldaſtus pleraque, in tom. III. Monarch. Imp. Hiſtoriam vero eorum J. A. Thuan. *lib. CXXXVII. Hiſtor.* Inter Illa *Anonymi Hiſtoria* de rebus inter nominatiſſimas partes geſtis Anno XXIV. Mirandolæ Italico Idiomate publicata, ad dicta Reipubl. ſeverum adverſus ſedem Romanam Vindicem, *Petrum Suavem Polanum*, ex Hiſtoria Concilii Tridentini celebrem à multis referenda putatur. Vid. Molck. *ad Relig. Med. pag.* 33. & 34. An conveniat cum illa hæc Hiſtoria? non temere judicaverim. Ita autem: Hiſtoriam Suavis Polani de Concilio Tridentino, omnium qui ex hoc ſeculo de eo ſcripſerunt, præſtantiſſimum & æſtimatiſſimum genitorem FR. PAULUM SARPIUM, ex Servitarum familia, Venetum

laudare: & merito ſuo, ad ſolide inveſtigandas ſpiritus & carnis vias, quæ hominum mentes ſumma contentione transverſas agunt, ſubtiliſſimam, & fide, ultra exemplum, integra, manu ducentem; inter delicias humani generis, & præſertim Chriſtianorum numerandam? Ubi utrique parti, quid Deo, ſibi, & proximo, debeant? quid officii & charitatis illis præſtitum? quid prorſus negatum, ſtrenue & magnifice dictum. A quo elogio non divertit Grotius *Epiſt. ad Gall. CXXIX. pag. 288.* „Maximum omnes, quibus vera ſapientia „cordi eſt, lucrum fecerunt, reperto libro „Viri incomparabilis Pauli Serviæ, præſer„tim de argumento tam nobili, cauſaque ali„bi magnorum motuum, apud nos etiam bel„li tam pertinaciter geſti. Summa ſane cum
187 ſatisfactionis, *pro Sfortia Palavicini*, quæ ob importuna ignobilia jurgia non eſt ad hominem; & *Scipionis Henrici*, Meſſanenſis, quæ brevi ſuo gradu graditur & labitur; tertia, Hiſtoriis, verſanda: ſi modo Cæſar Aquilinus *in libr. de trib. Hiſtor. Conc. Trident.* (quis ille? mihi non liquet) *pag. 44* tranquillam in tan„to Viro acquieſcentiam non turbaſſet: In il„la, dicens, quam plurima quæ fortè Petri „Soave non ſunt, ſed ab alio aliquo ſuperpoſi„ta, &, juxta aliquorum Conjecturas *à Marco „Antonio de Dominis*, olim Spalatrenſi Archi„Epiſcopo adiuncta &c. unde credibile eſt di„greſſiones iſtas, & pro Proteſtantium opi„nionibus argumenta ab ipſo fuiſſe compoſi„ta &c nec deſunt ipſi Cæſari rationes. Quicquid ſit! Hiſtoriam ſuam eſſe Sarpius Princi-
188 pi Condæo negare non auſus. Vid. *Vita* ejus prope fin: cujus ſcriptor individuus illius ſecundi & adverſi fati ſocius *Fr.* FULGENTIUS, ut notatum eſt.

In litigio de Anglorum bonis & mercibus 29. Dec. 1568. ab Albano in Belgio detentis prodiit famoſus libellus in contumeliam Eliſabetæ Reginæ, ſub titulo, *Amaſis* ORIANÆ; cujus author *Herardus* DESPESIUS, ex Ordine Calatravæ Eques, Hiſpani in Anglia Legatus. Satis equidem extra fines mandati Cambden. *in Ann. Eliſab. pag.* 166. & 168.

Eandem Reginarum illuſtriſſimam, non majore clementia *Obertus* BERNESTAPOLIUS habuit; ſcripto vulgatoque Ingolſtadii Anno *M D LXXXIIX*, de Cæde Mariæ, Scotiæ Franciæque Reginæ, libro; in quo fama & virtutes Eliſabethæ temere perſtringitur; qui 189
eſt *Robertus* TURNELLUS. Bœcler. *Coll. Jec. Controv. XXXI. & Not. ad n.* 8.

Et ante hunc, *Borago, qua Anglia Gallico connubio abſorbenda*, ſivè, de Nuptiis inter ipſam, & Franciſcum Herculem, Alenſonium, de quibus proviſionali tractatu conveniebatur (Meteran. *lib. XI. Hiſt. princ.*) recuſandis; in quo aculateo libro illa obliqua infectatione perſtringitur, Anelinus convitiis dilaceratur & Gallica Natio odioſe proſcinditur; cujus editor *Johannes* STUPPUS, ex Lincolnienſi Juris Collegio fervidus religionis catholicæ Profeſſor, ſupplicio dextræ, cultro laniario præciſæ, ſcelus Anno *M D LXXXI.* extinguens. Cambden. *ad d. Ann. pag.* 345.

In eandem, SEMPER EANDEM de *Genevenſis Eccleſia diſciplina in Anglia conſtituenda*, Hie- 190
rarchiam Anglicam infectando, & Præſulibus apud Populum invidiam conflando, editos libellos, quibus tituli: *Martinus Præſulibus exitioſus*, vel *Præſulo-Maſtyx*, *Mineralia*, *Diotrephes*, *Demonſtratio Diſciplinæ* &c. calumniis & convitiis virulentiſſimos, adeo ſcurriliter debacchatos, ut authores non pietatis cultores, ſed è popina ganeones viderentur, refert isdem; PENRIUM & UDALLUM, verbi Miniſtros, & Jobum TROCMERTONUM, virum doctum, & facete dicacem, *pag.* 522. ad ann. 1588, authores nominans.

191

SECTIO VI.

De Scriptis Juris-Conſultorum; & publicatis Actis nonnullis; pars prior.

Iis expeditis JURIS-CONSULTORUM in foro & Schola illuſtrium ordo, ſed, ut ſæpius notavimus, fortuitus, ſuccedit. Præponendi itaque Legum Compilatores:

Et des Käyſerlichen *Landt-* und *Lehen-*Rechts/ compilator eſt ſatis certo, *Bertholdus à* GRIMMENSTEIN, indicante Goldaſt. *de R. B. pag.* 21.

Author Speculi Saxonici, quam imperite CAROLUS MAGNUS venditatus, oſtendit Gryphiander *de Coloſſ. Ruland. cap. 37. n. 12.* ſubſtitut. *Erckone de* REPKAU. Goldaſt. *d. l.* & in
192 commendabili præfatione der Reichs Satzungen unde vulgari rhythmo compoſiti verſus:

Nun dancket allgemeine/
Dem Herrn von Falckenſteine/
Der da Graff Hoyer war genannt/
Das nun in Teutſche Sprach verwandt/
Dis Buch iſt worden auff ſein Bete/
Ercke von Repke daſſelb thäte.

ſed de ſola verſione loquuti: reliqua ad Goldaſtum examinanda remittuntur.

Gloſſatorem Speculi Saxonici duplicem, idem facit Goldaſt. *d. lib. 3. cap. 5. pag.* 294 antiquæ gloſſæ; *Burchardum* à MANGELFELDT, Sequeſtratorem Sacri Palatii, quem *ἀνιγνωσίας*, inſcitiæ & impudentiæ, illuſo nomine ejus, convincit Gryphiand. *de Coloſſ. Ruland. cap.* 52.) aut *Theodoricum* à BOCKSDORFF, 193
Epiſco-

Epiſcopum Naumburgenſem. Poſteriorís. Scabinum quendam Polonum. Rectius dubio procul Gryphiander, Gloſſam non unius Authoris eſſe, *cap. 53. n. 11.* contendit: ſed *Burckhardo* acceſſiſſe Tamonem à *Buxtorff*, authorem gloſſæ hiſtoricæ; denique Chriſtophorum *Zobelium*.

Ex Collectoribus Juris Feudalis celebrantur, (verba ſunt Gryphiand. *cap. 50. n. 11.*) 2. *Fend. 6. Philipertus*, *ſive* FULBERTUS (Vielebart, oder Vulbart.) Epiſcopus Carnotenſis &c. *Obertus* DE ORTO (Ohnbart vom Orth) 2. *Feud. 1.* & *Gerhardus* CAPEGISTUS *Niger*, Conſul Mediolanenſis (Gerhardt Kopwiſch der Schwarz) 2. Feud 28. qui ex ſe non ignori. Genuinos autem in Rei
194 Feudalis fontes inquiſituro (quam viam, controverſamque litem monſtrare hæc linea recuſat) prævit Illſtr. *Dn.* AB ETBEN, *in Elect. Feudal. cap. 1. §. 6. & ſeqq.* Libros Feudorum *Meriputianos* ab Illuſtr. Dn. Collega jam ſuo Duo. Aſſeſſ. Imp. Cam. Spir. *Erico* MAURITIO, quos, adſequendo huic fini, *Mauritianos* appellavit, ſtudioſa interpellatione, Goldaſtianis & Freherianis juxta non inſuper habitis, deſiderans.

Ad Jus Canonicum Gloſſas ſcripſiſſe *Joh.* SEMECAM, adnotat Gerhard. *Confeſſ. Cathol. d. 1 pag. 6.* qui vocatur à Gloſſa Saxonica *Johannes* TEUTONICUS, der alte Teutſche Doctor; de quo uberius Gryph. *d. l. cap. 53. n. 5.* Henric. Meibom. *in Chron. Marienthal. pag. 34. & ſeqq.* Sagit-
195 tar. *in Hiſtor. Halberſtad. pag. 311 51.* Ejus Epithaphium in Choro ſummi Templi Halberſtadienſis, hoc legitur:

Eſt, erit atque fuit, qui deſit eſſe Johannes:
Dogma viget, viguit, florebit & omnibus annis.
Lux Decretorum, Dux Doctorum, Via morum.
Hic jacet, & placet, ut vatet à pœnis miſerorum.

Ordinationem Judicii Camera Imper. Spir. Anno CIↃ IↃ XLIIX, ſub auſpiciis CAROLI V. confectam, ſed ſub Auguſtiſſ. FRATRIS felicíſſimo regimine additis Paſſavienſis transactionis, & Auguſtanæ Pacis placitis promulgatam, recepto regio CIↃ CC aureorum nummorum honorario, confecerunt *Caſparus* CUNO, *Moguntinus, U. J. D. & Imp. Cam. Jud. Aſſeſſor. & Con-*
196 *radus* VISCHIUS *Electoralis Moguntinus Conſiliarius*, *& Cancellariæ Cameralis Director*; qua de re repeto Diſſert. *de C. I. C cap. VII. pag* 47.

Communium Opinionum, ſive Receptarum Juris Sententiarum à Johanne Fichardo editum Opus Francofurti, anno 1571. quatuor tomis conſtans; in *Primo* Turſani ab Inciſia; Villalupi, Vivii, ab Aquila, Gribaldi Mophæ, Clarii Portii & Fichardi: *Secundo*, ejuſdem Vivii librum ſecundum, Benedicti de Benedictis & Clari, opera Raymundi Pii Fichardi: *Tertio*, Scarezii de Ribeira, & Mariani Socini: *Quarto*, Laurentii Kirchovii, cum libris duobus Michaëlis Groſſi, ſicut diverſis authoribus, ita magis diverſis ingeniis natos labores exhibet.

Diſcurſum Practicum, *de Conſtitutione, facto, morbis, & cura Camera Imperialis Spirenſis*, 197 Anno hujus ſeculi *XXXIII.* indicante ſtylo, ætate, experientia, opinionibus inſertis, compoſuit æſtimatiſſimus & ſuperius memoratus, LAMPADIUS. Nos, ne pretioſum manuſcriptum pereat, magnam ejus partem in Præfatione ad Rerum in Camera judicatarum periodos reddemus.

Annotata de Judicii Imperialis Camera Perſonis, Origine & progreſſu, Ingolſtadii ſine nomine edita, deberi memoriis *Wigulei* HUNDTII, olim Aſſeſſoris, conjecturas per Epiſtolam ſubminiſtravit *Conſultiſſ. Dn.* PLACCIUS: de Viri æſtimatione Jul Magenhorſt paſſ. & adnotata ad Cuſpiniani Cæſares; quæ opinio etiam mihi hactenus retenta, uſque dum ex antiquis manuſcriptis alia notitia, ſed non firmior de *Adamo Henrico* PETRI, ſupervenit. 198 Siquidem mihi jam liquidiſſimum, omnia a manu Aſſeſſoria *Raphaëlis* SAXERI profecta: nunc jure meritoque eo remittenda.

Relationem Donawerthenſem, à parte Boica, publicatam à *Wilhelmo Cancellario Bavarico*: *Informationem* juris & facti, à parte Proteſtantium, à *Sebaſtiano* FABRO, Pro-Cancellario Würtenbergico, & *Ludovico*, MULLERO, Cancellario Ottingenſi: Neceſſariam denique *Admonitionem*, Replicarum loco, ab eodem JOCHERO; demonſtravimus in Diſſert. de Cult. Jur. Cam. *pag.* 104. teſtes: Goldaſt. *de R. B. lib. 1. cap. 2. pag. 17.* ex Mageri *Ind ad tract. de Advocat. armat.* Burgold. *ad Inſtr. Pac. pag. 2. diſc. 8. pag. 66.*

Eodem Diſſert. loco, *pag.* 103. ex ad- 199
ſcripto ab ipſo Authore meo Exemplari nomine, detectus *Author Defenſionis*, *in cauſa ſucceſſionis Freundsbergica, anno* 1602. editæ, & inter maxima eruditiſſimi laboris, in intricatiſſima facti ſpecie teſtamentaria, exerciti emblemata, locandæ, *Lucas* GEIZKOFFLERUS, *Doctor*.

Diſcurſus von Cloſter Sachen / in quo de poteſtate Supremi Cameræ Spirenſis judicii, in definiendis illis, & juſtitia petitarum Reviſionum in famoſis quatuor Monaſteriorum cauſis: quæ ſunt des Carmeliter Ordens contra Hirſchhorn, Mand. de ſolv. & reſtit. 2. Jul. 1597. Speyer, contra Baden und Eberſtein 15. May 1598. Sanct. Mariæ Magdalenæ Cloſter in Straßburg contra die Stadt Straßburg 19. May 1598. Cartheuſer Orden contra Ot- 200
tingen Mandati 16. Jan. 1599. (quibus, quo hæc ſcribimus tempore, ſuccollantibus variis belli paciſque artibus funus ductum) pro Intereſſe Proteſtantium; ut & de quæſtione: quæ ſint cauſæ Religionis? (evertendæ jurisdictioni & intentatæ actioni pericula faciendi, abolendæque vi rei judicatæ, promptiſſimis remediis quæ Monaſteriorum, ſive etiam quorumcunque jura? & connexis eruditiſſime agitur, ſed Indignantibus Catholicis, eſt *Ludovicus* MULLERUS, *Cancell. Ottingenſis* jam nominatus, indicio Viti Breitſchwerdt *in Conſil. de Jur. Ord. Equeſt. tit. Relig. n. 74.* quod Conſultationi de Pac. Civ. Relig. data, ſubnecti juſſimus. Quibus adde Archiv. Unito-Proteſt. *cap. 3. pag. 160. & paſſ.*

Alle-

201 *Actorum* quoque *Lindavienſium*, pretioſæ diligentiæ & eruditionis operis; die Onverſehens abgelöſte / und der Erg-Hertzogin Claudiæ, pendente lite, cedirte Reichs-Landtſchafft betreffendt/ in Annis 1641. 42. & 43. in fol. editorum author ibidem monſtratus & laudatus *Daniel* HEYDER *Jc. & Reipubl. Lindavienſis Syndicus* (add. Receſſ. Execut. 25. Maji Anno 1649. à Commiſſariis Cæſareis confectum, apud Londorp. *tom. VI. Act. Publ. lib. 4. cap. 96.*)

Illi & præter hoc incomparabile Actorum Opus debetur, nunquam ſatis ab Antiquitatis Germanicæ & Juris-Prudentiæ peritis laudatus tractatus, *de Advocatiis* (male Oldenburgerus *Praturas* vocavit:) *Imperialibus*, von Reichs-Vogteyen (in liberas Germaniæ Respublicas, cohibendis illarum reginimi-
202 bus, promovendis Executionib⁹ in puncto reſtitutionis bonorum Eccleſiaſticorum & ſimilibus, neque ad interim, neque perpetuis (ut Aula Bavarica in Conſilio propoſuit apud Londorp. *tom. III. Act. Publ. cap. 152. pag. 1046.*) inducendis:) hujuſque *Apologia*, contra Conſiliarium Epiſcopi Auguſtani male in hoc negotio intervenientem Anno MDCLV edita: bella omnino, ſi Conſilium ſuccederet, novis deprædationibus materies!

Memorabilem *deſtitutionem chriſtierni II, Danorum Regis* ab Ordinibus ejus Regni factam, memorat Hiſtoria: Acta res coram Germanorum Regimento, & in Camera Imperiali, ſub inſcriptione: Dennemarck contra Dennemarck in puncto ſpolii & fractæ pacis publicæ; Unde juriſdictio judicis contra Ex-
203 teros, in exteris provinciis agentes tum fundata, niſi ex prorogatione, non conſtat. Eorum Actorum, ut conjicio, ſicut & Apologeticorum pro Rege editorum author, *Cornelius Duplicius* SCEPPERUS, *Cancellarius Danicus*: Victoriam Regis futuram, credente Goldaſt. *d. l. pag.* 46. & videtur, negotio manum quoque admoviſſe. *Fridericum* REIFFSTECK D. Jud. Cam. Advocatum.

In cauſa Braunſchweig contra Braunſchweig / publicis typis ſæpius jam evulgata *Defenſionum* à parte civitatis ſcriptor eſſe perhibetur *Johannes* RHÆRANDIUS, JC. & ejus Reipubl. Syndicus: *Deductionis* vero Hiſtoricæ der Hertzogen zu Braunſchweig Landt-Fürſtliche hohe Obrigkeit betreffend/ ipſe Dux HENRICUS JULIUS BRUNSVICENSIS, inter Princi- 204
pes ſuæ ætatis litteratiſſimus, indicante eod. Gold. pag. 24.

Vaſti operis pro *Juſtitia cauſæ Wertheimenſis*, contra Epiſcopum Herbipolenſem editi, in Diſſert. *de Cult. Jur. Cam. pag.* 105. laudati; compilator à Beſold. *de Majeſt. ſect. 3. n.* 10. *pag.* 104. *Johannes Philippus* RHEINHARDUS, nominatur: ſequente Gold. *d. l. pag.* 104.

Qui & detector eſt nominis eruditiſſimi Viri, qui den gründlichen Bericht/ des Heil. Reichs Stadt Friedberg-Standt/ Regalien/ und Privilegien ꝛc. betreffend. Anno MDCX. edidit; nimirum, vel *Henrici* ROSENTHAL: vel, ut Beſoldus putavit, *Johanni*. GOEDDÆI JC. & Profeſſ. olim Marpurgenſis. Vid. Gold. *lib. 1. cap. 17. pag.* 246. *& lib 3. cap.* 13. *pag.* 366. Scriptum, ut par erat, laudatum de c. *l. c.* 205
pag. 103. De authore in utramque partem dubito.

Acta in celeberrima cauſa Waldeccenſi contra Principem Friſiæ Orientalis, ante aliquot annos publice communicata, à parte Dn. Actoris defenſa eſt à Dn. *Joh. Philippo* WITTSTEIN, Vice-Cancellario Waldeccenſi; à parte Friſiæ à *Dn. Wolffgango* LAVTERBACH litis exceſſui advenienti.

Satis de Actis Forenſis diciplinæ: merita in publico!

206

SECTIO VII.

De iiſdem; pars altera; ubi & de Scriptoribus Cameralibus & affinibus.

DE *Jacobi Ayweri Proceſſu Juris* Beliabem inter & Jeſum Filium Omnipotentis, hæc ex Bibliothecæ domeſticæ Exemplaribus tribus adnoto: Primum libri typum, & ſi ita appellare licet, primam inventionem Anno MCCCCLXXV. *ſub hoc titulo* prodiiſſe: Tractatus Procuratoris, editus ſub nomine Diaboli, quando petiit Juſtitiam coram Deo, & beata Virgo Maria ſe oppoſuit contra ipſum, & obtinuit, nec non obmutuit pugnà contra genus humanum: impreſſus per Bartholomæum Guldibeck. Poſtmodum, plerisque mutatis, editum Anno MCDLXXXIV. inſcriptum nomini Urbani VI. Pontificis, ſub nomine, CONSOLATIONIS PECCATORUM, quo tempore in modicum excrevit opus, authore. JACOBO DE THERAMO, (Ayrerus Jacobum von Theren appellat) *Archi-Diacono Averſano, & Canonico Aprucino.* Hiſce demum, ex genio & pietate ſeculi XV facile di- 207
judicandis, ſucceſſit Ayreriana, ſi in alia non adeo ſcandaloſe elaborata materia, quæ in effectu Deum Chriſtum riſui habet, & Apoſtolos impoſturæ arguit, exercita fuiſſet, laudatiſſima practica diligentia: neſcio, an à Diabolo dignis muneribus penſata; nili quod virorum fide dignorum enunciata exſtent: Actorem authori, ultimis vitæ animæque curis, inter triſtiſſimas præteritorum memorias, exceſſui ſuo indolenti, fidelis patrocinii gratiam cum hoc elogio reddidiſſe: Ipſum, „ ut Advocatum cauſam clientis ſtrenue egiſ- „ ſe; Oppoſitas Chriſto & Apoſtolis exceptio- „ nes, ſibi ipſi, ſi lis inſtruenda fuiſſet, puden- „ das; Uſurpatas & paſſim artes deſtruendæ „

„ adver-

208 „adverſæ parti, ſibi incognitas; Rem cum ip-
„ſo ſibi in poſterum nullam futuram; gratiſ-
„que actis utrinque diſceſſum. Temerant pro-
fecto Divinam Majeſtatem, qui ſcurriliter de-
fendunt! Hiſtoriæ quidem fidem accuratam
eam habeo, quam vel cauſæ ſeceſſus Sancti
Brunonis in eremum, vel Advocato ab infe-
ris reverſo, teſtatoque prædicanti leg. Aure-
lius 48. D. de liber. leg. cauſam ſuæ perpetuæ
damnationis fuiſſe, apud Coſtal. *ad l. 1. D. de*
Juſt. & jur. tribuo; quæ vel modica, vel nulla
„eſt: Exemplo tamen ſunto hæc omnibus
„Pragmaticis, non auditurum olim Deum eo-
„rum exceptiones: Defenſiones ſceleſtarum
„cauſarū oſtentandi ingenii & verſutiæ cau-
„ſa ſuſceptas: eas magnis ſtipendiis elocatas;
„juramenta ex uſu fori, ſæpe & in alienas ani-
209 „mas, ſæpe non à ſe ipſis in ſuas, præſtita: tra-
„ctationes ſuas fuiſſe, quid ad ſe, quod judex
„non deprehenderit, &c. fingi ſolitas; magno
„cum, pridem dilaniatæ & excoriatæ juſtitiæ,
„& morientis, ſupplicio. Terreat ſaltem Hiſto-
ria Brunonis; & elegans Diſſert. de Vera cauſa
ſeceſſus S. Brun. in eremum de Johann. de
Launoys; ab illuſtri Portnero edita.

De *Franciſci* BURGKARDI *Autonomia*, ſive Von Freyſtellung mehrerley Religion und Glauben ꝛc. magnum litigium. Sunt, qui genuinum Burgkardi partum; dum Cancellarius Colonienſis eſſet, aſſerunt. Schutz. *vol. II. Jnr. ubl. diſp. 4. th.* 11. refert, retuliſſe ipſi ſenem Canonicum Coloniæ, ſe audiviſſe ex Burgkhardi filiis, quicquid ibi extat, pro-
210 fectum eſſe à PATRIBUS SOCIETATIS JESU. Alii, præeunte Antonio Poſſevino, *lib. Bibl. pag.* 125. ANDREÆ ERSTENBERGERO, itidem Colonienſi Cancellario, (quem Scipio Aretinus *in libro de Reſerv. Eccleſiaſt. pag.* 121. *Andream* EISENBERGERUM, vocat) tribuunt. Denique ANDREÆ GAILIO, rariore exemplo adjudicat Limnæus *lib. I Jur. Publ. cap.* 13. *n.* 19. Oldenburg. *Limn. Enucl. lib. I. cap.* 11. §. 4. De veriſimilibus Conjecturarum rationibus, in promptu futuris; & ex duabus Schedis famoſis; altera XXX verſuum, cujus prior eſt, An Doctor Gallius abivit? ivit, Comotus diſceſſit Spira? ira &c. ultimus: & Reviſoribus quid debetur pro Arreſtis? reſtis. altera, XII in Carmine exhibitorum à nonnullis evocatis, nihil attinet dicere. Li-
211 bri cenſuras conſignant Schepliz. *in Conſpect. Braud. p. 3. t. 8. n.* 8. Warem. ab. Ehrenb. *lib. 1. de Fœder. cap. 2. n.* 50. Muſæ. *de Conv. ſucceſſ. el. 1. concl. 5. lit. a.* non rejiciendi adeo, qui moderno ſeculo contra ſuorum cauſam, juſta; ut videtur, arma mens non præſaga futuri, ſæpe ſubminiſtravit.

Æquali cum Burgkhardo fama gaviſa eſt COMPOSITIO PACIS *inter Ordines Imperii Catholicos & Auguſtanæ Confeſſioni addictos*, Anno 1629 publicata; & hucuſque ſub nomine Juris Conſultorum Dillingenſium, quia Dillingâ primum exierat, citari ſolita: ab Evangelicis ſubvertendæ Paci Religioſæ; ſtabiliendoque Edicto Ferdinandeo, ſcripta, accuſata. Mallem ego, *ut & in Conſult. de Pac. Civ. Rel. dat. pag.* 11. eam alicui ex Eccleſiaſtico Ordine Viro tribui; nimirum, ut puto LAURENTIO 212
FORERO, *è Societ. Jeſu.*

Editas nuper *notas in Weſenbecium* à Joh. Richardo Malcomeſio WILLHELMI LUDWELLI eſſe, probant mea, & aliorum manuſcripta, & in Bachovii Treutleriana perpetua; ipſiusque nota characteriſtica, inclinatio (aliis quidem, qui ſua, hinc & inde ſubducta, venditare adſueti; Ludwello autem minus contumelioſa, cum teſtamento diris quemcunque, ut memorant, editurum devoviſſet, objicienda) non diſſimulata.

Cum iisdem Ludwellianis, ejusdem, & DINNERIANA nonnulla in manus noſtras perveherunt, digna, quæ publicam lucem terſis editionibus viderent: quorum præcipua: curioſa & ſingularis diſputatio de Ovo & pul- 213
lo: de notis contractæ Locationis & Conductionis: de Reſponſis & Informationibus à Collegiis JCtorum, & Scabinatibus petendis, eorumque auctoritate: de Denunciatione Evangelica: de præſumpta Donatione, paradoxon: de facienda contra debitores executione: & de conſtituta pecunia, Commentarii.

Notæ in Ordinationem Cameræ à JULIANO MAGENHORSTIO prolatæ, *Caſpari* KOCHII Aſſeſſoris ſunt; ſupplementa *Werneri* KOCHII; reliqui centones ex Mynſingero, aliisque adſuti; quod plenius dictum de C. J. C. pag. 58. & 59. Illarum Originale penes me eſt: Reliquorum ambitioſa copia, ſed notabilis; & fida manu ſcripta. Obſervationes novæ Editioni, ſed ex Veteri Prudentia adjectæ, horum omnium. Authorem non ha- 214
bent; ſed exules ſunt eruditò Advocato adſcribendæ: Nec diffitetur Satyra in Obſ. 84. ibi: in Camera omnes Procuratores Advocatos quoque eſſe, Saltem nomine, notiſſimum eſt. Deſcripſit omnes, ſed peſſime, Blumius. Memorati vero Kochii Epitaphium, multis viſum, a nemine vel paucis lectum, ferro infuſum, hoc legitur apud nos:

Clariſſimo. Viro. Domino. Caſparo. "
Koch. Bilveldiano. Licentiato. Conſultiſſi- "
mo. Qui. primum. duorum. Principum. "
Electorum. Archi-Epiſcoporum. Colonien- "
ſium. Conſiliarius. poſtea. Imperialis. Judi- "
cii. Cameræ. Aſſeſſor. digniſſimus. factus. "
vitam. hic. cum. morte. commutavit. Ma- "
ter. mœſtiſſima. &. Fratres. ſuperſtites. po- "
ſuerunt. cujus. anima. æterna. fruatur. bea- "
titudine. Vixit. circiter. annos. quadragin- "
ta. Obiit. Anno Domini. MDLIII. die XIV. "
Mens. Sept.

Guilielmi RODINGI *Pandectarum Cameralium*, quanta æſtimatio, conſtat. Notarum Anno 1660 adjectarum & parentheſeos ſigno incluſarum Authores nobis omnibus adgnoſcuntur Dn. *Paulus* GAMBSIUS, & *Bernhardus Dietericus* BRAWER: Ille quondam Imperialis Cameræ Advocatus & Procurator: hic tum, ejusdem Advocatus & Lubecenſium Syndicus, jam Conſul. Anno 1668 editarum cura debetur Illuſtriſſimo Dom. Dom. CAROLO

AUGUSTO, BARONI DE LEUBELFING, Assessori Electori Bavarico, pridem fatis
216 functo; ut è duobus manuscriptis, & certissimis aliorum testimoniis omnes compertum habent: quibus etiam nonnulla addidit honoratissimus Collega beatæ memoriæ DN. GABRIEL FROELICH, *JC. & Advocatus Camerae:* adde quæ dicta *de C. J. C. pag.* 82 & 83.

JOH. VALENTINUM WINTHER, Consiliarium olim Pomeranum, præter VENTURÆ DE VALENTIIS nomen, in præscriptione Parthenii ligitiosi adgnoscit Editio Argentinensis, de Anno 1628. memorandi cum elogio operis, si minus sarcasmis, plus pharmacis actum fuisset, & remedia gravami-
„nibus responderent! Ingenue etenim di-
„cendum, nunquam hactenus in centrum
„voraginis suffocandæ justitiæ descensum;
„nunquam cadaver agonizantis, remoto
217 „omni involucro, inspectum; nunquam,
„qui lethalia vulnera inflixerant, latrones de
„insidiarum structarum technis, adhibito om-
„ni armorum genere, itinerum ad veram Ju-
„stitiam obsidionibus, immensisque eorum
„qui illi defendendæ in Tribunalibus accur-
„rerant, removendorum & distinendorum,
„artibus examinatos; ET, SI ID FACTUM, PA-
„LAM DIMISSOS IMPOSTORES REM OMNEM PER
„LUDOS ET JOCOS TRANSACTAM. ID VERÒ
„ITA SIT! unum, quod à nobili manu habeo, addo Generosiss. Juvenes, quibus prior editio se commendaverat, esse quinque Pomeranorum Duces, Christianum von Seele. Philippum II. Stedinensem: Franciscum von Meer, Franciscum, Episcopum Caminensem:
218 Alexandrum von der Oosten, Philippum Julium: Georgium von Waldt, Georgium: Fridericum von Bodewills, Udalricum.

In negotio controversi meri Imperii Reipublicæ Spirensis in Personas Camerales contra Petrum Denaysium (hic enim primæ disputationis author) scripta APOLOGIA operas suas elocavit AGGÆUS ALBADA, nomine Circuli Burgundici quondam Assessor; de quo, (excidit enim suis dignitatibus de Schwenckfeldianismo suspectus) antiqua MSSta. ad Ord. videnda: de auctore testis Besold. *in Thes. Pract. tit. Cammer-Gericht.*

Et quia in Cameales Scriptores sermo incidit, non transeundus, NUCLEUS RESPON-
219 SIONUM *cujusdam Imp. Cam. Advocati* Anno 1678. Spiræ editus: cujus responsiones Epistolares extractæ sunt ex Missivali, ut vocant, quondam *Joachimi* WILLERI, post resignatum Adsessoratum Advocati (vid. nostra *ad Ord. Cam pag.* 205.) Altera ex adjectis Relationibus est defuncti Assessoris Burgundi, *Magnerici* BROCQUARD. Formulæ Processus Austrægarum, ex Musæo Advocati, ut omnia, temere, & sine selectu, ut ex versicoloribus crepundiis purpura fieret, mutuo sumptæ; majori cum emptorum dispendio, quam scriptorum gloria.

At nullane Cameralibus de vasto opere ADRIANI GTLMANNI, sub Symphorematis titulo in quinque tomos (nam sextus à Weh-
220 nero longè post additus) distributo notitia? qualem aliquem vel Gylmannum, vixisse, vel illud edidisse, nemo, aut non satis distincte, meminit: Figmentum vero esse Illustris, & posteris, quamdiu Tribunali sua vita & honor constiterit, memorandus Assessor, Thomas Merckelbach, *apud Klock. tom.* 1 *Consil. 6. n.* 94. censuit. Necessaria consignata à me *in d. Diss. de C. J. C. cap. VIII. pag.* 75. Et nuntium nobis de eo, fallor, si non turpiter! misit Goldast. *in Repl. pro Imp. cap. XI. pag.* 104. in verbis: Et Decisionum sex tomos, (quod primum πα-
„ρέργημα est) ante hos paucos annos edidit Fri-
„dericus Gylmannus (quod alterum) quæ ab
„Imperatoribus Carolo V. Ferdinando I. Ma-
„ximiliano II. & D. N. Rudolpho II. (quod ter-
„tium) in Camera factæ sunt: de cujus tamen
221 „fide dubitari vidi. Et retulit mihi D. Gilc-
„kenius quondam Episcopi Herbipolensis
„Consiliarius, & in Academia Ante-cessor, in
„gravissima causa coram Consistorio Princi-
„pis agitata, prolatam fuisse decisionem ex
„Gylmanno: tum, de Consilii sententia, cum
„perscriberetur ad judicem Cameræ, ut origi-
„nalia inspiciundi copia daretur, in iis plane
„diversam & contrariam sententiam fuisse
„compertam & Gylmannum manifesti falsi
„fuisse convictum! Ego in re, quæ meri facti
„est, nihil decerno, placide addens, forsitan, non, ut oportebat, discreta opera interse; duo volumina priora, à tribus sequentibus,; nec, à quatuor, tertium; Itemque Relationes. Vota, & Suffragia singulorum, à decisione
222 judicum omnium &c. (quod quartum.)

Verum id aliquanto durius, quod margini sub lit. a illevit: Extant etiam aliquot
„tomi Cammer-Gerichts Bey- und End Ur-
„theil (sunt Assessoris Christiani Barthii tomi
„V) quæ tamen futiles sunt, & nauci æstiman-
„tur. Nollem hæc dicta, vel scripta; namque multa hic in conditione personarum, rerum, & æstimatione studiorum ab ipso peccata; quæ remittimus.

Anno LXXVII. sub inscriptione J. C. L. C. J. A. Francofurti prodiit *Processus Informationis* supremis Imperii Tribunalibus usurpatus, von Schreiben um Bericht / und Gegen-
223 bericht: cujus litteræ nominis initiales non dissimulant esse DN. JOH. CHRISTOPHORUM LIMBACH, *Doctorem, Cam. Imp. Advocatum & Procuratorem;* nuper Serenissimi Ducis Brunovicensis, in Regimine Hannoverano, consiliis admotum.

JACOBO BLUMIO, famosi *Processus Cameralis* editori palam nuntiavit Bibliopola Spirensis Jacobus Siverts, *in Præfat. ad Edit. Roding.* ann. 1668. in secreto plures; sed periculosiorem, vulgus. *Ille ita:* versatur in propatulo,
„hominem quempiam ex dicta mea nupera
„Rodingi editione ea quæ noviter addita fue-
„runt, eripuisse, & inter sua, quæ molitus est,
„trantulisse. Parco ipsius nomini, floret au-
„tem alienis PLUMis & floribus quos compi-
„lavit, & hortulo suo antea sterili meo cum
„detrimento intulit. *Alii* librum, quantus il-
„le est, prorsus ab eo non profectum, sed Au-
thorem, qui inde gloriam lucrumve, sive lau-
224 ream

ream in muſtaceo quærere, tum non amplius neceſſum exiſtimavit, Blumio ad edendum tradidiſſe, ut inde ſecurus poſt tabulam Apelles judicia aliorum experiretur, ſuo præconio, & aliena inde quæſita fama contentum. *Prior* ſane prorſus injuſtam; judicantibus à nobis olim (de C. I. C. *cap. X. pag. 95.*) notatis utrisque libri Emblematibus; & in Rodingo fere omnia diligentia accurata, practica, experientiſſima ſunt: In Blumio, e diametro contraria, hinc & inde male conſarcinata, & in multis titulis ponderoſi momenti nec verſiculus; & ſæpe non plura ſunt verba, (ut ait Anton. Faber. *de var. nummar. debitor. ſolut. cap. 21. n. 11. pag. 360.* adverſus Carolum Molinæum, *de Uſu-*
225 *riis*) quam errata: ut in Vindiciis pro Veritate & juſtitia Rei Juriſque Cameralis adverſus errores Pragmaticorum, nondum editis, ante decennium ſigillatim probatum ivimus, & ſine cujuscunque injuria, ut ſpes eſt, probavimus. *Poſteriores* non probabilem; & nollent prudentiores, ejus, qui jactare dicitur, Advocati famam adeò incorrecto libro onerare. Commentarium vero ad Receſſ. Imp. Noviſſ. qui circumfertur, defuncti GAMBSII eſſe, notiſſimum eſt.

Circa miſerabilem Germaniæ Statum, & hinc deplorandam debitorum creditorum cauſam demonſtrandam, pro Creditoribus, ſæpe & ipſis jam miſeris, contra debitores, quorum miſeria ſæpe plus fictionis, quam juſtitiæ & integritatis habet, interceſſere duo libelli: VERITAS INVICTA, Anno 1645. ex-
228 cuſa: & IVONIS RENATI *verum patrocinium*; quos utrosque conſcripſit PHILIPPUS PELAUMERUS *JC. Advocatus Conſtantienſis & Uberlingenſis*: qui &, ut non vano conſtat indicio in cauſa Compromiſſaria Rheinavienſi, & S. Blaſii ſub nomine ROBERTI WEISSII, rechtliches Bedencken/ rei juridicæ exhibuit.

Eaque occaſione memorandum; INFORMATIONIS ſive REFUTATIONIS *contra Deductionem Auguſtanorum Creditorum*, Spiræ 1671. excuſæ in cauſa Burgermeiſter und Rabt Evangeliſchen Theils der Stadt Augsburg/ contra der Stadt Augsburg vermeynte Creditores, Citationis &c. editorem eſſe JOH. PHILIPPUM SCHÆFFER, Campidonenſem, Juris Licent. quod litigium ab Illuſtriſſ. Senatu Camerali 22. Octobr, 1673. per ſententiam fini-227 tum.

Jus Publicum etiam mentionem fieri jubet libelli, in quo cum venuſtate eruditio, hæc cum illa, cum utraque integritas & experientia, licet non ſine aliquo affectu, junctim tamen pro ſalute Reip. certant, DIE GRUNDTFESTE DES H. RÖM. REICHS, von Titel Friderich von Gerden vorgeſtellt. de quo varii varie. Non enim deſunt, qui nihil in hoc nomine fictionis agnoſcunt; Virum Aulæ Saxonicæ Vinarienſi addictum: alii ab HEYDEN appellant; & jam, ut confirmamur, auctoris nomini honorique proximum: reliqui, Conſiliarium alium Miniſtrumve Saxonicum fuiſſe ſcire contenti ſunt. Non habet res aliquid certi: Fuiſſe autem Cancellarium Brunſvicenſem, *Johannem* SCHWARZKOPFF, ex celeberrimi Bœ-228 cleri diſcurſibus reſtari licet. Ex aliorum: fuiſſe Conſiliar. Saxon. *Dn.* HEYDENREICH; qui germanum generoſiorem partum inter temporum ſucceſſus adgnoſcere non dedignatus dicitur.

Tractatus *de Pace Religionis*, JUSTUS SPRINGERUS, ſerio Author dicitur, qui non eſt; nam id fictum nomen eſt: verum autem PETRI SYRINGII; ut ipſe *vol. V. Diſp. Baſil.* 20. *th.* 12. & apud Arumæum *vol. II. Jur. Publ. diſc. 10. ad. th.* 12. confitetur.

219

SECTIO VIII.

De Hiſtoricis, pars prior.

NOminandi etiam hoc loco HISTORICI, priorum noſtrique ſeculorum, quorum in vera nomina per tranſitum penetrare licuit; GOBELINUM autem PERSONAM *Decanum Bilefeldenſem, Coſmodromii* ſive *Chronici univerſalis ab orbe condito adusque ſuam ætatem* verum authorem eſſe, non PIUM II. PONTIFICEM, convincunt eruditiſſima teſtimonia Henrici Meibomii Antiquitatum Germanicarum peritiſſimi, Edit. Francofurt. de Anno 1599. præfixa. Eundemque eſſe adſerit, Vir in æſtimandis ejuscemodi Scriptis
230 (& præcipue hoc, quod mediante Horario Temporum Gobelinum allegante, Virum Romanæ Catholicæ Fidei aliàs addictiſſimum, ob Hiſtoriam S. Catharinæ, ut novitiam, abſurdam & ridiculam in dubium vocatam, magnis diſcriminibus, cum ea propter ejus Scholia in Hymnos Eccleſiaſticos à Theologis Lovanienſibus inter libros vetitos in Catalogo Expurgatorio numerarentur, objecit) accuratiſſimus Georg. Caſſand. *in Schol. ad Hymn. Eccleſ. inter ejus Opera, pag.* 278. & *in Epiſt. XIV. ad Molinæum in med. pag.* 1095.

CHERSONESI CIMBRICÆ ANNALES laudatiſſimos, publici juris fecit JONAS AB ELVERFELDT, Eques Holſatus; qui non alius, quam Produx Regius HENRICUS RANZOVIUS, ob alia ab eo in eminentioribus ſtudiis edita ſcripta, illuſtriſſimæ famæ.

EPITOMEN RERUM GERMANICARUM, Hiſtoriam Belli Germanici XXVI. an-231 norum ſuccincta, diligenti, ſed partes non diſſimulante, ratione, pandentem PAPPUM genitorem habere, certum eſt; prænomen illi LEONHARDTO; teſte Dn. Stirn. *de Conſtit. Princ. pag.* 364. qui præivit diligentiſſimo,

ſtyli venuſtate, & commentandi facultate certe Romanis aliquibus comparando ADOLPHO BRACHELIO, feliciori, quia & de Pace huic ſcribere contigerat; quem ſecutus CHRISTIANUS ADOLPHUS TULDENUS, prolixior, non nitidior, ſcriptor, ſuæ Confeſſioni nimium addictus juratusque; unde immodicum in partes ſtudium, & in alios infames narrationes; rem quoque ſuæ factionis apud integriores non mediocriter la-
232 befacientes, & ſtylus moleſtus: denique hiſtoriam ad Annum LXXII. continuavit HENRICUS BREWER, *Juliacenſis*, in curioſa ratione, narratione diſſoluta, hilari, & juxta merum animato genio, ſui & Reipublicæ incurioſe negligens; cum tribus tomis Politicorum, ſive Actorum Publicorum, quos ſuo in litteras amore ductus edidit laudatiſſimus *Dn.* KINCKIUS *Colonienſis*: neque procul abeſt, ut de his tribus in ſenſum Guſtavi Adolphi, Suecorum Regis, de Pappenheimio, Tillio & Wallenſteinio, apud Waſſemberg. *Flor. Germ. Edit. Amſtel. pag.* 306. cenſentis, judicetur. Panſa etiam eſt Hiſtoria ad Ann. LXXXII. à DN. VALCKENIER, quæ examinari hoc loco, ut fateor, alieno dedignatur.

Ejusdem funeſti tricennalis belli, ex
233 cujus initiis orſi ſunt *Pappus* & *Brachelius*, Hiſtoriam à nugis & falſitatibus *Eberhardi* WASSEMBERGII, in Floro Germanico poſteritati impoſitis, maxima libertate ex militari experientia vindicavit Author Adnotationum & correctionum libro in Edit. Amſtelod. Anno XLVII. adjectarum; quarum & author, & rerum geſtarum teſtis eſt (ut Bœclerus memorat:) Illuſtriſſ. COMES DE FURSTENBERG, *Generalis Vigilum inter Cæſareos Præfectus.*

Funeſti Belli Hiſtorias, ſequitur altera, deſideratiſſimæ auguſtæ Pacis: nimirum, HISTORIA PACIS GERMANO-GALLO-SVECICÆ, MONASTERII ATQVE OSNABRVGÆ TRACTATÆ, ET ANNO MDCXLIIX PERFECTÆ: Irenopoli, Anno LXXIX. florido ſtylo, decora-
234 que fide ac libertate, eloquio tamen ſatyrico magis, quam hiſtorico, ſæpius valde amarulenta, parentibus in belli pacisque negotiis tractandis admiſſa peccata, vitia, errores graviter objiciente, induſtria, rebus tractatis ſe inter connexis, pandit *Dn.* TOBIAS PFANNERUS, *Sereniſſ. Saxoniæ Ducis, Lineæ Gothanæ Secretarius*; cujus honorabile nomen etiam Liber *de Diverſis Principum Germaniæ Gentibus*, cui isdem ſtylus, amœna docendi ratio, & judiciorum dexteritas eſt, eruditiſſimis commendat.

FASCICULUS TEMPORUM ſive das Bündtlein der Zeit, quod ſit WERNERI ROLEWINCK præter teſtimonium Goldaſt. *lib. V. cap. 1. pag.* 553. Chytræ. *de Lect. Hiſtor. pag.* 515. probat & Gryphiand. *d. l. c. XV. n. 15.* ex
235 multis fabuloſis, fictis & falſis narrationibus colligatus, parvoque merito dignandus.

Cum eodem, neſcio, an non idem? eſt AUTHOR HORARII TEMPORUM, ſub hoc titulo non; FASCICULUS autem in duobus Exemplaribus, quorum alterum, certe pretioſiſſimum, penes me eſt, notus; qui, ut ad Gobelinum notatum, *Caſſandro* magnas difficultates cauſatus eſt; de quo ita ad Bonavent. Vulcanium, *Epiſt. XIII. pag.* 1093. & Joh. Molinæum, *Epiſt. XIV. pag.* 1095. ſcripſit: ſcrupulum de vulgata Catharinæ hiſtoria, primus mihi" injecit, vel certe adauxit, Auctor Horarii" Temporum, qui ſumma diligentia ex variis" ſcriptoribus hiſtoriam collegit, &, quod ma-" xime probandum eſt, auctores ſuos, unde" quodque deſumpſerit, indicat; de quo au-" thore pauca adjicienda putavi: Ei nomen" 236 eſt NICOLAUS CLOPPER, vixitque ſub" Ann. Dom. MCCCCLXXII ac in Monaſte-" rio Endomenſi Canonicus Regularis, opus" hoc ampliſſimum & laborioſiſſimum con-" ſcripſit, hortatu maxime & ſubſidio Nicolai" Clopper, Viri ſibi cognominis & Adgnati," Decani Eccleſiæ S. Gudelæ Bruxellenſis, cui" & opus ſuum inſcripſit, cujus operis legendi" copia fuit; &c.

JOHANNIS TURPINI, *Archi-Epiſcopi*, ut ſe appellat, *Remenſis*, *Hiſtoriam Caroli. M.* Scriptoribus Rerum Germanicarum hodie à Reubero *pag.* 67. inſertam, falſitatis & ineptiæ ream agit Joh. Gryphiand. *de Coloſſ. Ruland. cap. 13. 14. 15. & 16.* Authoremque eſſe ſuſpicatur, *cap.* 15. *n.* 1. ROBERTUM, Mona- 237
chum in cella S. Remigii Epiſcopatus Rhemenſis: inductus, tum propter ineptiſtyli ſimilitudinem, cum alio ejusdem ſcripto; tum propter fabulas de Enſe inviolabili, de Gothefridi Ducis admirando ictu, quo Ammiralium Babylonium medium diſſecuit, aliaque miracula, utrique libro communia.

Quæ libelli ineptia, ſicut eruditiſſ. Gryphiandro anſam præbuit *d. c. XV. & ſeq. cap. XVI.* de Scriptoribus Romanzis, ROMANAS dicimus, venuſto diſcurſu judicium exhibendi: Ita mihi eadem, ad detegenda nomina otioſorum ingeniorum, quæ tantos impenderunt ad detinendos otioſos lectores, labores ut operoſe dicantur luſiſſe: Pauca aliquid ex vero afferuntur.

SECTIO

SECTIO IX.

De Scriptoribus Fabularum, quas Romanas vocant; & de Maleficis.

PRimogenitus ROMANARUM FABULARUM partus eſt incondita proles, liber peſtilens, corrumpendæ juventuti excretus, AMADÆUS, ſive libri AMADISI: de quo Lipſius *in Not. ad lib. 1. Polit. in fin.* Camerar. *lib. 1. Medit. Hiſtor. 82.* Gryph. *d. l. cap. 16. n. 8.* Hiſpanum fuiſſe authorem & Hiſpanice conſcriptum notorium: quis autem ille fuerit? omnes ſilent, & vero nomen intercidiſſe putant: cui ſententiæ intercedit authoritas Ant. Auguſtini *Dial. 2. Antiq pag. 16.* ex teſtimonio Luſitanorum, VASCUM LOBERAM, nomi-
239 nantis: & Laurenbergii; Aulicum quendam Hiſpanum, Magicæ rei callentiſſimum, ſub hoc involucro artes Diaboli propagare ſatagentem, Mahometanum illum, vel Saracenum; Dæmoniacum & Dæmonomaniam profeſſum; Librum vero ſub Henrico II Gallorum Rege, noviter exornatum fuiſſe; *III. Hiſtor. 87.* Subit omnino memoriam: an infamis AMADISI; & D FAUSTI evidenter diabolicorum &c. lectio, juxta alia non atrociora, ſufficiens ſit ad torturam indicium? Reſponſum (nam in hiſce ſæpius torquemur) *Amadaſſum* plerarumque Aularum deliciis ſepoſitum, & ex inceſtu cum ineptiſſimis cogitationibus miſerrimis amatoribus commendatiſſimum, foro & jure pene non exiiſſe: *Fauſtum* vero cum gratia & privilegio editum,
240 (abeat autem in malam rem nefandus nebulo Typographus, qui hæc ſuo ſcelere, ut ſæpius contingit, fronti illinivit) bonisque Auctoribus allegatum; Auſumn. *in collat. Jur. Gall. & Rom. ad l. 3. C. de Maleſ. & Mathem.* (ita; ut ad ſupplicium raperetur, ignique cremandus traderetur; ſed non in conſequentiam) non indecentis; neque puniendæ lectionis eſſe (quod nollem tam Illuſtri Conſilio excidiſſe) adeoque nihil prorſus ad torturam hinc rite adferri; niſi profeſſio eſſe debeat? qui illius complexus? non dixerim.) Vid. Dn. Joh. Otto Tabor. *Racemat. Crim. ad tit. de crim. Stellion. pag. 27.* Neſcio, an homines credident? maleficos-magos dari? & inde effugiis excuſationes quæſitæ? Quis autem hic modus procedendi uſurpandus? religioſus, cau-
241 tus, ſolers, & lenis.

EXEMPLUM neglecti vel obſervati moniti inſigne vide in Actis *Ludovici Gaufridi,* „*& Magdalene Paludane*; in quibus de vera fa„ma dubitatum (Gramond. *lib. 1. Hiſtor. pag. 22.*) „pleraque tamen temere vulgata, non deficien„tibus, qui Parlamento Provinciæ imputa„rent vanæ credulitatis errorem. Quæſtio facti erat, & tamen ultrici flamma vitæ exempti præſtigiatores: An convicti? an confeſſi? videbimus: digna res quæ monito ſit præcipitibus Arreſtis non præcipitandis. Res ita ſe habet: „Contigit illo eodem anno (1610, an. 1611?

illud veroſimilius) decantatiſſima Hiſtoria de Ludovico Gaufrido, cacomagiæ infamato, deque Magdalena Paludana illius præſtigiis correpta à Dæmone. Ea res ve-
242 ro, ut totam Curiam, ſic præſertim ipſum Peireskium admodum ſolicitum habuit, qui univerſam hiſtoriam litteris prolixis deſcripſit. Ac pro tempore quidem ipſo in eadem cum *vulgo* opinione fuit, movebantque præſertim ipſum *ſtigmata* illa inſenſilia corporis utriusque inuſta, & Cacomagiæ credita indicia: at dubitare poſtmodum cœpit, num in toto negotio *impoſtura* quædam, aut *ſupor animi* latuiſſet. Placitum tamen ſemper defendit, quo Curia magum cremari juſſit:
243 quippe qui alias ſacroſancta Religionis myſteria libidinoſus peſſum dediſſet. Ajebat quoque, tametſi Magi non tantum habeant *cum Dæmone*, quantum putatur, *commercium*; nihilominus pœna afficiendos, ob pravum affectum, quo deſciſcunt à Numine, & Cacodæmonem implorant. Sic, licet *factis unctionibus non transferantur* revera in eas Synagogas, in quibus nihil non patrent nefandum; puniendam tamen voluntatem, qua id appetunt, ſeſeque operi accingunt. Quod permovit autem ipſum impoſtura fuit, qua non multo poſt Maſſilienſis quidam Sacerdos accuſatus magiæ fuit, prodente quodam Dæmone, quem Gaufridus dicebatur in mulierculam intruſiſſe. Is quippe judicio abſolutus eſt, ſed corpore tamen toto interpunctus, ut deſignata à Dæmone conquirerentur ſtigmata, quæ deprehendi nulla potuerunt. Tanto vero magis rem vocavit in dubium, quanto poſt tres proximè annos accepit à Winghemio, ſimilem
244 hiſtoriam contigiſſe in Flandria, hoc eſt, interpunctum toto corpore Canonicum quendam, qui tamen denique habitus fuit innoxius. *Documentum ſane inſigne, ne facile adeo ſi-*
des habeatur Dæmoni, quem Scriptura S. appellat patrem mendacii; ſive mulierculæ, quæ partim nativæ imbecillitate, partim vehementia vaporum cerebrum exturbantium, partim malitia, aut odio, partim concepta, innutrita, defixa altum opinione, imponere facile poteſt. Quod ad *ſtigmata* illa ſpectat, hæc ſit: num revera eſſent notæ Cacomagiæ? id-
que præſertim ex quo agnovit, rem vocatam in controverſiam a Martino Delrio, aliiſque viris impenſe doctis. Forte enim poſſe eſſe à natura, pertinereque ad ſingularem Ele-
245 phantiaſeos ſpeciem; aut ſaltem poſſe ipſos Magos eas ſibi, quaſi cauteria inurere, ac perturbatæ menti defigere, inuſtionē illam perinde referendam ad Dæmonem, ac referre ſolent unguenta, quæ ipſimet parant & inter ſe communicant, conſiſi, ſeipſorum vi ad maligna illa Conſilia transferri; Gaſſend. *lib. II. pag. & 190. ſeqq.* Quæ in uſum & Judici-

um Judicum Criminalium, Advocatorum & Philoſophrum formandum, & arbitrium informandum, ſerio & juſto motu addidi; qui, quanta levitate hinc; illinc auſtera tyrannide procedi ſoleat ex Parentis mei, JCti in his Proceſſibus & fiſcalium querelarum narratis librandis, judicio, ſine controverſia, dum viveret, maximi & ſolertiſſimi Dn. FRIDERICI
846 DECKHERRI, *Profeſſ. Pandect. in Academia Argentinenſi & diverſ. Imper. Stat. Conſiliarii*, & propriæ forenſis conſultationis actis monitus, & ſæpe territus. Verum ab hac digreſſione utili, in viam!

Econtra ſoboles amœniſſimi ingenii eſt Hiſtoria SOPHONISBES AFRICÆ, Zæſio Germanice verſa, & Chriſtianæ Suecorum Reginæ dedicata: quæ vel una detectione fraudis circa miracula à Gentilibus uſurpatæ, ut de venuſtiſſima inventione taceam, illuſtris eſſe meruit; magis autem ob ingenium, filia in omni ſcientiarum genere exercitatiſſimi JOHANNIS GEORGII TRISSINI, *Vicentini Itali*, quem hoc elogio decorat Illuſtr. J. A. Thuanus *tom. I. Hiſt. lib. VI. pag. 200. circ. fin.*

Hiſtoriam & res geſtas MAXIMILIANI I
847 IMP. in hiſtoria Equitis THEURDANCK comprehenſas, alii aliis tribuant: veriſſimum cenſeo, juſte glorioſiſſimo Cæſari laboris honores ſubtrahi non poſſe. Licet enim id obſcure teſtetur Gerard. de Roo, *lic. VIII. Rer. Auſtr. pag* 315. & Conrad. Decius à Weydenb. *in Praf. ad eund.* Omni tamen exceptione majus eſt teſtimonium à Dno. Place. *Au. u. 355.* allegati Sebaſt. Franken, hiſtorici coævi: & magis, Joh. Cuſpiniani, individui ejus Comitis, Medici & Hiſtoriographi, quem veritas latere non potuit, *in Hiſtoria vita Ejus pag.* 486. *Edit. Francof. de Anno* 1601, à qua tamen Editores libri ſubinde manus abſtinuiſſe, non adfirmaverim. Quo vero in ſtatu ipſe liber & olim fuerit, & hodie ſit, in Auguſtiſſimi Bibliotheca Vindobonenſi, videndum in Ill. PETRI
848 LAMBECII, *Bibliothecarii Cæſarei*, Commentariis.

HERCULEM & HERCULISCUM &c. magnæ molis fabulam, in qua plus largitionibus erogatum fingitur, quam avara potentiſſimi Principis gaza ſibi aſſerere auderet, non negante principio libri matutinas ad Deum preces fundente, & univerſo complexu ejus, Theologi filium & nepotem eſſe, dudum exiſtimatum: Fictor eſt Superintendens Brunſv. Dn. ANDREAS, *Joachimi Frater*, BUCHHOLZ.

STRIACA ARAMENA felicior; vita pluribus tomis deſcripta: amator ex Auguſta Selenica ſtirpe. Sereniſſ. Principe Dn. D. ANTONIO ULRICO, ter inclyto *Brunoviceuſium & Lunaburgenſium Duce* non indignus labor, & amores regii.

849 Satyrici illuſtris Barclaii, qui ſe EUPHORMIONEM LUSININUM appellavit, in part. V. continuator erat ALITOPHILUS, cum veritatis lachrymis, Johannem Barclajum, amœniſſimi ingenii virum, & quem, ſuo merito, omnis elegantiæ compendium, Forſtner. *ad Tacit. lib. 2. pag. 232.* colit, aſſecuturus, MORISETUS legitur, non MORISOTUS, in Ejuſd. Froſtner. *Epiſtol. pag.* 131. Invito me hercle, in aliis ad ſtatum Rei Germanicæ directo ſpectantibus, teſtimonio; ut ejus Epiſtola Apologetica teſtatur; & umbras tanti Viri publicationi illarum Epiſtolarum reſtituras, quis dubitat? Aliter ad Amicum ſcribentis, aliter publicæ Europæ luci ſecretiores animi ſui ſenſus aperientis: Videant itaque, quantum authoritatis conciliandum illis Epiſtolis, quas tam inſignibus amoribus 850
deperimus! Sed quod ad *Alitophilum*; nunc magis puto, Typographum in cudendo nomine erraſſe, legendumque MORISOTUS, cujus Orbis Maritimus, magna cum celebritate inter Opera Grotii, Seldeni, Graswinkelii, Strauchii, Loccenii, Stypmanni, jura Maris perſequitur.

Inter Satyrica Scripta hodie etiam cenſeri meruit HEUTELIA, ſive Deſcriptio Itineris à duobus Germanis per Helvetiam confecti. Exules, ut vocantur, GRAVISETHUS, *Nobilis Berneuſis*, qui ſatyræ author, & notiſſimæ in Suevia Familiæ infelici Beſoldiana affinitate claræ, D. BREITSCHWERDT. Adjecta eſt clavis, ſed ſane pauca reſerans: addamus, quæ conjectatu non difficilia, & parcim aliunde comperta: *Tircoingum*, eſſe D. Wurtembergicum, Breitſchwerdt; qui & *Lauiglaſ* 851
dius appellatur: *Boltarigiam*, Balliage de Lauſanne: *Cleromagum*, St. Gallen: *Caſtelloburgum*, Wifflisburg: *Cogentium*, Theodorum Zwingerum: *Corinos*, Norimbergenſes: *Dilmunum*, Milden: *Geniſſerum*, Feringerum: *Geirocampum*, Königsfelden: *Galeuum Sibaritem*: & ſucceſſorem regium (*pag.* 218.) Jacobum VI Regem Angliæ: *Balladin*, Davidem Rizium: *Pompeium Naborium*, Ducem Rohanæum: *Ducem Gueſſanum*, Carolum Burgundum: *Pearum*, Davidem Paræum: *Tafibrium* & *Firbatium*: Fabritium, *Trauscaucaſiſtas*, Italos: *Zollbemium*, Molzheimium in Alſatia: *Druidam Aviburgenſem*, Johannem Schmidium, Theol. Doct. & Prof. Argentinenſem: *Ramuthum* & *Thamurum*, Murten. &c.

Ipſum autem mendacium ad ſtupendos 852
ictus & caſus, in libro Rhytmico, das HELDENBUCH genannt/ narratos, obſtupefieri credo: quæruntur in Fabula aliquam prici Idiomatis Germanici ſive Francici notitiam Publici quoque Juris Doctores; quia ex antiquiſſimis temporibus ad nos pervenit: (vid Freher. *in Comment. ad Conſtit. Karoli III. de Expeditione Romana ſub lit. g. ij. & alibi paſſ.*) Autumant etiam aliquid veritatis ſubeſſe: & multa vicini Vangiones de hac loquuntur: quod non affirmo. Fortiſſimæ ſcil. fictionis narrator tamen creditur WOLFFRAMUS AB ESCHENBACH.

Sed his derelictis ad ſeria, ſaltem minus ludrica & jocoſa, utut non minus ficta, abeundum.

SECTIO

SECTIO X.

De Relatoribus ex Parnaſſo, felicibus & infelicibus.

IRajani BOCCALINI, *Relationes ex Parnaſſo* (ſpeciatim earum centurias, primam & ſecundam) non Cardinali Cajetano adſcribendas, ſed illi ipſi vindicandas, teſtis eſt incomparabilis Viri in Politicis prudentia non in illis ſolum, ſed vel maxime in ingenioſiſſimis Notis in Tacitum, à Republica Veneta Chriſtinæ Suecorum Reginæ donatis, & nunc Italico Idiomate Coſmopoli (Genevæ, ut videtur:) typis mandatis: teſtatur conſonans ubique ingenium, lepor & interpretationis profunditas, juncta cum conſtantiſſima & illæſa fama. Poſt, ob Hiſpanicæ Monarchiæ liberaliorem cenſuram & exagitationem illi exitium improba ſicarii, ab Hiſpanis, ut creditur, ſubornati manus, in foro S. Marci Venetiano intulit, *Cajo Cornelio Taciti Martyri!*

Quod *Lapidem Lydium*, den politiſchen Probierſtein / concernit; ejus ſcriptis ſæpe ſine, ſæpe cum nomine del *Pietro de* PARAGONE adjectum, *Cardinalis* CAJETANUS author eſt. Id precor:

Indoleant luctuoſis, vitæ ejus mortiſque fatis lachrymis ſtipendiariis Politici, & juſtis cineribus ejus perſolutis, victimas inſuper ipſi cædant, ineptos, abſurdos & furioſos homines, qui, ſubrepto *Boccalini* nomine, in cudendis famoſis libellis, & ſceleſtiſſimis invectivis, abuntur: Addant & illos, qui ingenioli ſui excrementa ſub eodem, & *Relationum* nomine occulentes, niſi deprecentur, oſtiatim ſtipem petere, & cum ſacco per Parnaſſum politificare, ſtercora pro auro venundantes, prehendentur.

Excerpta ex Actis Senatus in Parnaſſo, Apollinis Senatum habente; Coſſ. Liberio Germano, & Deſiderio Gallo, de geſtis adverſus nonnulla capita diſſertationis Politicæ de Tractatibus inter Regem Chriſtianiſſimum & Carolum Lotharingiæ Ducem, Anno LXIII. edita; à nonnullis, malè omnino, ſub præſcriptione: *De Jure Galliæ in Lotharingiam*, evulgata ſibi, repudiato hoc titulo, vindicavit Celeberr. „BOECLERUS: quod enim non ſtatim no„men appoſuerit ſuum, ea cauſſa factum eſſe „exiſtimari oportebat, quod eliciendæ judi„ciorum libertati magis ita convenire vide„batur. Statim tamen decrevit, ultro ma„nifeſtare, id eſt, legi parere quam ſibi ipſi di„xerat, ne quid unquam ſuppreſſo nomine ab „ipſo exiret *ex Epiſt. ſive Præfat. pag. 2.* Cæterum de Negotio ipſo olim lepide *Hugo Grotius*, cum res turbaretur, ad Jacobum Puteanum Francofurto Anno XXXIV. in hunc ſenſum „ſcripſit: Adverſus Lotharingum videmini „mihi non multo aliter agere, quam is, qui, „cum trabe caput alterius percuſſiſſet, ei, ſibi „ut caveret, inclamabat. Poſt vim non decrit juris ſpecies? *Epiſt. 168 pag. 362.* Ut autem jure, ut armis, tranſactionibus controverſia acta geſtaque ſit? Vid. informantes Gramond. *lib. XV. Hiſtor. ad Ann. XXV.* Miniſter. Card. Richelii *lib. IX. per tot.* Pacta Gall. apud *Mazarineum*, Tractatus Pacis Pyreneæ, & Noviomagenſis.

Ex eodem Parnaſſo, ſed infeliciter, *de Scriptoribus Prudentia Civilis noviſſimis*, ad Senatum Eruditorum retulit, *Eubulus Theojdatus* SARCKMASIUS, toti Germaniæ notus: In quo libello, ſicut multa ingenuo ſtudio, & cordato ſenſu, proditaſunt, ita non poteranon opprimi, qui in negotio judicandi operoſo, contra viventes, quorum Cenſura difficilis, citra vocationem legitimam „immixtis hinc inde Scabioſis perſonalibus, ut vocant; non alia, quam ſua vinixus, non ſine ambitionis ſpecie, verſari voluit. Quamvis hoc illi invidendo ſolatio; ex Viris tum in judicium (quod tamen in generalibus, ut Pragmatici loquuntur; Articulis ſe continuit) vocatis, aliquos magis ſe ſuamque famam, animorumque præcipitando præcipites motus, cenſuræ expoſuiſſe in ſe defendendis, quam ille expoſuerat in judicandis. En! atrox & horridum ſcriptum, ſub emblemate: *Canis ſub fuſtem remiſſus*: fulgur ejus quem proxime nominavimus; affectus impotentiſſimi! Porro caſtigatus eſt *à Labrone à* VERASIO, in Satura Sarckmaſiana publice detecta: quem ipſum *Schurzfleiſchium* fuiſſe, amico, nihil enim ſimilitudinis vel in animo, vel ſtylo, atteſtatur. Burgoldenſis credidit. Alter *Petrus* NASTURZIUS, de Judiciis Sarckmaſianis, multa etiam vere, pro ſalvanda eruditi ſeculi & amicorum publica & proſpera æſtimatione, oratione nec dura nimis, nec plus, quam rei ſtatus exigebat, manſueta & molli commentabatur, dignitate Senatoria in Patria, & egregio apud exteros memoriæ cenſu illuſtris, *Joh. Ludovicus* PRASCHIUS; cui de Bono Cive Φιλοπάτριδος cum compluribus aliis Philoſophia Moralis debet. Hæc acta palam: Continuavit tamen illis procellis non territus, aut confuſus, Judicia Sarckmaſiana *Galliottus Galiaceus* KARELSBERGIUS, *Teutoburgenſis*, eodem animi ſtylique robore; an audacia? Ubi ad Tribunal Cenſorium vocati; Feldenus; Loccenius; Piſtzkius; Heſenthalerus; (ſervo conſtitutos ab ipſo ordines) Gockelius; Brandiſius; Felwingerius; Textor; Winckelmannus; Teutoburgius; Relfendſo; ab Efferen; Schmidelius; Multzius; Mylerus; Author Mediorum Pacis in Imperio conſervandæ; morientis Poloniæ; conſilii pro redintegrando Polonorum Regno; Auberius; Autor Reginæ Chriſtianiſſimæ jurium in Brabantiam; Grasswinckelius; Klenckius; de Roy; Hobbeſius; & Sciarockius: à nemine alio, niſi nomi-

nati-

natiſſimo *Conrado Samuele* SCHURZFLEISCHIO: quæ, ſub tunica acta, ſcriptis ad nos pervenerunt: An autem fugitivarum animadverſionum in hæc judicia ſcriptarum ipſe Author ſit? me latet; nam eſſe, nequaquam crediderim. Seditio minori, quam creditum, mora, oppreſſa; & ultima prorumpens, honeſte cohibita fuit!

SECTIO XI.

De Hiſtoricis, pars altera.

INter HISTORICA: *J.* GUALTERII, *Chronicon Chronicorum Politicum*, nomini plerique adimunt, ſubſtituto ex Conring. *Bibl. Aug.* 261 *pag. 72. Jano* GRUTERO. Qui ſalvari librum Gualthero volunt, huic eadem, quæ mox memorando Carioni adverſabuntur, fata augurantur; Chronicon ipſum à Gualtero profectum, ſecutis poſtea additionibus omnia Grutero attributa; cum tamen ille ad eſſe contulerit, hic ad bene eſſe, ille genitor libri, hic in juſtum volumen educator, extiterit.

Johannis CARIONIS *Chronicon*, tenue opus, natalibus ſuis fortuito excidit. Poppelinierius ex Epiſtola Dedicatoria à Peucero præfixa omnia habere videtur; ita enim ea „loquitur: Occaſio nominis hujus inde exti„tit, quod cum *Joh. Carion* Mathematicus, an„te annos quadraginta cœpiſſet contexere „Chronicon, & recognoſcendum illud atque „emendandum, priusquam prælo ſubjicere- 262 „tur, miſiſſet ad *Philippum Melanchthonem*, hic, „quod parum probaretur, totum abolevit „una litura, alio conſcripto, cui tamen Cario„nis nomen præfixit &c. *in præf. pag.* 21. Sane libellus Carionis penes me integer eſt, paucorum dierum labor, ſuperiori ſeculo à lituram unam non ferentibus in lucem datus: Et ipſe *Peucerus* in Edit. Francof. modeſtiam ſoceri præteriens in Anno 1594. non ejus ſolum, ſed & ſuum nomen prolixo jam operi præſcribere voluit.

Catharina Medicea Reginæ Matris Vitæ, Actorum, & Conſiliorum ſtupendam eamque veram narrationem, ut & *Caſparis Colinii* Magni quondam Franciæ Ammiralii, vitam; conſcriptas eſſe à *Jean de* SERRE, ſive *Johanne* SERRANO, ſive (quod ſæpius prætuli nomen, SERRARIO, cujus mentio inter Placc. 263 Anon. N. 158. facta:) ex multis & probabilibus conjecturis, quarum ratio libris coæva eſt, mihi conſtat.

Sub eadem Catharina infamis lanienæ Pariſienſis defenſor *Michael Seurens, Eques Hieroſolymitanus*, coram Ordinibus Regni Poloniæ fuit; adverſus cujus defenſionem contraria admodum virulenta defenſio Anno 1572. ſub nomine *Zachariæ* FÜRNESTERI, à Gallo quodam in Germania profugo edita eſt; qui eſt *Hugo* DONELLUS, *JC.* Replicarum vero, vel magis, *Præſcriptionis* pro Monlucio, Epiſcopo Valentino, cujus nomen & pudorem ille admodum ſugillaverat, author eſt *Jacobus* CU„JACIUS, *Jc.* in hoc ſcribendi genere quidem non exercitatus, & aliis gravioribus „ſtudiis occupatus, tamen amiciſſimo Viro „hoc officium minime denegare voluit, & „ 264 interim, quid in ſimili argumento poſſet, lu„culenter oſtendit. Epiſtolæ ſub *ornatiſſimi Viri* nomine ad Stanislaum Elvidium, ejusdem argumenti ſcriptæ *Vidus* FABER *Pibracius*, majore cura, ornatu & artificio teſtimonio Thuan. *tom. II. lib. 53. pag.* 841. quem ſub nominibus *Petri* BURINI, qui Guilielmo Paponi inſcripſerat; & *Stanulai* ELVIDII, pari vel etiam majori acerbitate, quam Fürneſterus fecerat, Epiſtolæ ejus autor proſcinditur, Galli refutarunt.

Narrationum cædis Ludovici Borbonii, hujusque Principis Epitaphiorum compoſitor ex parte eſt & omnium compilator, *Henricus* STEPHANUS, *Pariſienſis*.

Les Memoires de la Regence de la Reine Marie de Medices ſive, *Memoria Regiminis Reginæ Mariæ* Mediceæ viduæ Henrici IV. Gall. 265 & Nav. Regis Pariſiis Anno 1666. editæ ſcriptorem *Cardinalem* RICHELIUM habere; ex juſtis fundamentis dicuntur in Ephemerid. Erud. *Gall. XI. pag.* 137.

Author vulgatiſſimæ ſchedæ *Hiſtoriæ Amorum in Aula Gallorum Regia*, pandentis, ſub titulo: Les Hiſtoires amoureuſes des Gaules, ou les Amours de la Cour de France, eſt Dominus DE RABUTIN. Vid. la Connoiſſance des bons livres *ch. 4. pag.* 413.

Miniſterii autem *Cardinalium* RICHELII & MAZARINI, unum authorem ſcripſiſſe minus accurate credidiſſe videtur Burgoldenſis. Conſentire enim volentem retrahit manifeſta, ſtyli, ingenii, judicii, & ſcopi, qui in utroque libro ſane penitus diverſus occurrit, diſcrepantia; & quemadmodum multum Hiſtoriarum continet Richeliacum; ita plus 266 acuminis Politici habet Mazarineum; plus etiam Gallicæ ſagacitatis: Nec, niſi plerague hiulca utrinque eſſent & deſtituta, deerat Conjectura, Mazarinum ſtellis STELLAM ambitioſe inſeruiſſe; niſi ejusdem Cardinalis Secretarius SILLONIUS, ſive *Sieur* DE SILHON, dans le livre de Miniſtre d' Eſtat ſua ſibi monumenta reddenda nec aliis adſcribenda demonſtraſſet, quod jam factum!

Notarum vero *Politicarum* Richeliaco adſutarum quis ſcriptor? ignoro. Eſt in illis aliquis labor, licet male de ejuscemodi laboribus ominetur indignabundus Thuanus, *in* „*Præf. ult. ad Libr. Hiſtor.* notas enim, quas „Stulti Politicas vocant, ſuis Hiſtoriis quen-

„dam

867 „dam adſperſiſſe, ineptaſ ac frivolas, con-
„queſtus: à quo raro, hic tamen plus declinando, diſſentiendum.

Neque, ut juxta viam moneam, Hiſtoriæ Bibliothecariæ conjectura deſuit, de ipſo *Armando* RICHELIO, Galliarum maximo, in Pſeudonymorum Familiam adſciſcendo; cum adverſus Petri de Marca (Archi-Epiſcopi, cum alterum pedem in tumulo haberet, Pariſienſis) de Libertatibus Eccleſiæ Gallicanæ operam OPTATUS GALLUS inſurrexiſſet: de quo ita Paulus Fagetus, in ejus vita, intenſa, nec hic adoptata, vel optanda, oratione, „pag 38. Eodem ipſo anno (1640.) prodiit famoſus quidam libellus, *ſub Optati Galli* nomine, duo Volumina, *de Libertate Eccleſiæ Gallicanæ* recens edita graviter inſimulans, quod 868 „ex eorum lectione Schiſmatis periculum pertimeſcendum eſſet, cujus authorem fore RICHELIUM ambitione Galliciſ Patriarchatus atrociter (Marca,) præſagiebat &c. & mox: Poſtea editus eſt liber Conſenſus Hierarchiæ & Monarchiæ inſcriptus, qui larvati Illius Optati furioſam petulantiam fortiter & eloquenter retudit. Præparationes diſſenſionis videat Lector in G. B. Gramondi *lib. XI. Hiſtor. Gall. poſt. med.*

CHRONICI PARVI AUGUSTANI, ita allegant, quia nomen non præſcriptum. Von viel und mancherley Hiſtorien in viel Landen und Gegenden geſchehen von dem Jahr 903. biß auff 1521. author dicitur *Conradus* PEUTINGERUS, &c. apud Gold. *d. l. lib. IV. cap. 8. §. 3. pag* 473.

869

SECTIO XII.

De Poetis; ubi Pan (Imp. Gaſ. Aug.) filio auctus in Bucolico exhibitus.

TIN POETARUM Anonymorum laborum cenſu collocandi *Libri tres Hieracoſophiæ, ſive de Re Accipitraria*, Lutetiæ Anno 1584. per Typographum Regium editi; quorum licet in princ. libr. *Scævola* SAMMARTHANUS, autor laudari videatur; tamen illi merito (cum alter ſolius *Pædotrophiæ*, quæ etiam penes me, & ex ejus dono Meliſſi facta eſt, compoſitor fuerit:) adſcribendi Illuſtriſſ. *Jac. Aug.* THUANO, ejusque judicio, & congenitæ venuſtati: uti ipſe non ſolum diſſimulat in *lib. II.* 870 *de vita ſua pag. 22. & 29.* ſed & laudati Meliſſi „manus, ita præſcribentis: Ex dono Jacobi „Auguſti Thuani, Æmerii, Conſiliarii Regii, „Auctoris, cujus pater fuit Cancellarius Alenſonii. Lutetiæ 1584. Menſe Quintili: teſtatum facit.

PASTOREM FIDUM, Paſtorale opus, ab Italis inter ſpetioſiſſima & eminentiſſimi ſpiritus Poemata locatum *Baptiſtam* GUARINUM, lectiſſimum Equitem Ferrarienſem effinxiſſe; ut & eundem, *Defenſionis contra Jaſonem Denoremi, Cyprium*, ſub nomine VERATI publicatæ authorem eſſe, memorat Thuan. *lib. V. Hiſt. lib. 99. pag.* 102.

Commentarius in Satyras Perſii, ſub CORNUTI nomine ad ACRONEM pertinere dictus, neque repugno; ſed quia ejusdem Cornuti etiam in Virgilium Notæ extant, ſubmitto: 871 an non pro retinendo priori nomine etiam in Perſianis ſequentia valere debeant? Ma„crob. *lib. V. Satur. cap.* 19. *pag.* 437. ita: Hanc „Virgilius non de nihilo fabulam fingit, ſicut „Vir alias Doctiſſimus, *Cornutus* exiſtimat: & „mox; ſed me pudet, quod tantus vir, Græcarum etiam doctiſſimus litterarum, ignoravit Euripidis nobiliſſimam fabulam Alceſtim &c. A. Gell. *lib. 2. Noct. Attic. cap. 6.* ita: „Nonnulli Grammatici ætatis ſuperioris, in „quibus eſt *Cornutus Annæus*, haud ſane indocti, neque ignobiles, qui Commentaria in Virgilium compoſuerant &c. add. Henr. Ernſtii *lib. 1. Obſerv. cap.* 7.

Inter Poetas dubito, an rectius inter Hiſtoricos referam *Anonymi Epiſcopi, ſive Abbatis libros tres de Henrici IV. Rom. Imp. expeditione contra Saxones* apud Goldaſt. *in Adj. Repl. pro Imp. pag.* 272 20. *& ſeqq.*) quos RUPERTUM, Goslarienſem Præpoſitum, & poſtea Babenbergenſem Epiſcopum Anno 1075. in Regio comitatu ſcripſiſſe opinatus eſt, Goldaſtus: Quam vero opinionem revocavit, *in Diſſert. de Author. pag.* 14. Quod de Ruperto Præpoſito Goslarienſi adſcriptum eſt, nunc muto, & nolim factum. Quippe memoriam meam decepit nominum Ruperti & Rulandi initialis affinitas. Rulandum autem quemdam pro Henrico IV. Imp. ſcripſiſſe in rerum geſtarum monumentis legeram, inde ad Ruperti conjecturam perveni &c. additis tamen, de ipſo, de Cæſare, de tempotum injuriis, ſingularibus; quæ commendamus, etiam latitante authore. Cuſpinian. *in Vita Henrici pag* 283. 273 ſcripſit quidam Carmine heroico bella quæ in Saxonia Henricus geſſit, verſu quidem triviali, (ut tempora erant:) quibus quis que maluit ſcribenda facere, quam facienda aut facta ſcribere. Si quis & hunc incertum tum voluerit legere ſcriptorem, operis quod tres continet libellos, initium hoc eſt:

Henrici Regis volo dicere Prælia Quarti, cum ſeq;

Carmina vero, ſi quæ unquam, veri Spiritus Poëtici, ingenioliſſimarum inventionum, & terſiſſima eloquentiæ abhinc viginti pluribusque annis multa publicata, partim nullo, partim nomine per litteras initiales deſignato J. C. K. & C. K. ingenium Viri illuſtre famæ offerunt: Is eſt Dom. *Joh. Chriſtia-* 274

nus KECK, JCtus, & Consil. Aul. Badensis, linea Durlacensis; Patria mihi, & aliqua necessitudine conjunctus, cujus alia quoque in invictiss. Imperatorem; Reges; Galliarum, Daniæ, Sueciæ; Electores, Brandenburgicos, Palatinos, Principes, Badenses aliosque Heroes scripta exstant. Quæ si uno in Volumine comprehensa edita fuissent, haberet Orbis Eruditus ipsi maximam gratiam, & ille post excessum fulgentissimam gloriam. Sed illam mortuo rependere non licet, & hæc se ipsa major est; cineres ejus fatali omnibus urna captos memoria seculi componente. Ne autem omnia una perire sinat posteritas, & quis temporum proximis annis status; quis Regionum ad Rhenum; quis privatorum metus & spes irrita; terruerit homines, vel levaverit quosdam (nam tales inventi sunt;) 275

Qui tacito mutos volvunt sub pectore questus,
Non ausi timuisse palam:

Præcinente Propheta M. Anno Lucano *lib. 1. Pharsal.* nimium ut putant veridico:)

Quoties Romam fortuna lacessit
Hâc iter est bello!

Noscatur; reddo unicum Lectori Poëtæ, Virgiliani æmulum, carmen; quod est;

276 PAN FILIO AUCTUS. BUCOLICON

AD

CUNAS REGII PRINCIPIS

Augustiss. Invictissimoque Imperatori Cæsari

LEOPOLDO

Recens nati Anno CIↃ IↃCLXXIIX,

DAMOETAS. LYCIDAS.

„Dic mihi, quale canis tam duro tempore carmen?
„Nunc animi læti subeunt tibi, verbaque læta?
„Aut, si non animi læti tibi, verbaque læta,
„Qui canere omnino, Lycida, potes? Alsata cultu
„Ex quo rura vacant, octo numeramus aristas,
„Tot vervacta magis. Nam qui numeramus aristas?
„Nulla fuit messis. Pecoris fugere magistri.
„Impius omne pecus villarum miles abegit;
277 „Opilio quid agat, rapto grege, quidve bubulcus?
„Miles equos etiam rapuit, nec sprevit asellos,
„Tardum animal, furesque sequens non passibus æquis.

Per centum villas nulla est gallina; nec ovum,
Nexa catenatim præterquam quæ parit anguis;
Sola casas habitans, ex quo cessere coloni.
Nam nos hinc alii glaciales ivimus Alpes,
Pars Styriam, & rapidum Bojorum venimus Istrum:
Pars sumus, Hercynios ubi pandit Suevia saltus,
Suevia, væ miseris nimium vicina Tribocis!
Fæx hominum, pertæsa famem, dat nomina castris,
Panem armis quærens libertatemque nocendi.
Exactis apibus crabrones alvear opplent,
Alvear heu! cassura mellis, quod condidit olim.
Est usum mel sorte pari, cum nectare Bacchi:
Reli-

„Relliquiæ furum plenis periere lacunis.
„Horti vaſtantur: non aſſeruere ſalutem
„Arboribus ſua poma, ſuæ non vitibus uvæ:
„Utrasque excidit rabies horrenda latronum.
„Pabula Vulcani quin noſtra mapalia fiunt:
„Eſt nihil ex plerisque ſuper, quam poſtis adeſus;
„Effigiesque Deum & tot ſæclis culta ſacella
„Non jam thure dato, ſed vitro & ſulphure, fumant,
„Quoque feram patriam redolet nidore tabacus.
„Omnibus hisne putem ſilvis tot creſcere quercus,
„Aut, ſi deficiant quercus, abiegna tot extent
„Ligna, quibus reparent hæc rudera pace renata
„Victuri? ſed cura quidem manet iſta nepotes;
„Si tamen ipſi olim gaudebunt pace nepotes.
„Quis carros, quis aratra dabit? Sunt igne cremata
„Raſtra, nec æs ſupereſt, redimatur ut uſta ſupellex.
„Æs omne emunctum eſt, onerumque vocabula creſcunt,
„Quæ capere inſueta dum diſcimus aure, ſolutum
„Ruſtica conſumſit patrimonia mille minerval.
„Præciſa agricolæ eſt lucrandi occaſio nummi,
„Et rerum pretiis inopes vexamur adauctis.
„Scortea nonne vides ut me vix penula cingit?
„Hanc tamen ah! quantis tauro palearibus emi!
„Hæc tegumenta pedum ſutori ut ſolvere poſſem,
„Frumenti modius migravit, & amphora vini.
„Frumentum hoc vinumque diu deſoſſa tenebam,
„Ne mihi ſurriperent fures: & miror, ad Orcum
„Condita cum magicis reperiſſent artibus, horum
„Nil reperiſſe tamen, Panis tria cruſta ſalisque
„Addere tres micas me juſſerat augur Jopas.
„Num cuſtodierint hæc, neſcio. Salva retexi
„Ipſe dein, vænumque dedi, ne nudus abirem.
„Hic ſtatus eſt rerum patriæ, ſic vivitur illic.
„Quid mirum, ſi lætitiæ inſtrumenta quieſcunt?
„Præ lituis hilares ruris tacuere cicutæ;
„Nemo canit: nulli reſonant Amaryllidis ignes
„Utre cavo: pagi non Ambarvalia curant.
„Nec ſacra funeribus patrum polluta juventus
„(Miles ab hibernis egreſſus febribus arva
„Implevit, febres vacuarunt arva colonis)
„Annua rite facit: mœrent quoque voce repreſſa
„In campo volucres ſuper ex animalibus unæ.
„Sola gemit turtur, nulla exauditur acanthis.
„Triſtis alauda ſilet. Sua trux ſub veſpere ſero
Omina bubo tonat. Lycida bone, quid tibi“ mentis?
Quid tibi nunc animi! Tu ſcis hæc cuncta,“ canisque?
LYC.
Quas mihi, Damœta, memoras, verboſe,“ querelas,
Non equidem ignoro, miſeror magis: ipſe“ reliqui
Jugera bis centum pinguiſſima; quippe pro-“ fundos
Condieram ſulcos lætamine: meſſis eorum“
Horrea rupiſſet ſed non mea manſit: & ipſa“
Nunc inculta jacent, & habent vice farris“ avenas.
Eccui poma ferent, miſſum genus Auſone“ terra,
Inſevi quas ipſe pyri? quis amygdala carpet,“
Prunaque grata recentia, grata trahentia“ rugas?
Mala quis Armenia, arbuſta aut quæ Perſi-“ ca quondam
Progenuere domi viroſa, ſalubria nobis? “
Hirſutas quis caſtaneas, la pidoſa quis intus “
Meſpila, quæque ſua primos ex arbore fru-“ ctus?
Fur idem ille, reor, carpet, qui cætera car-“ pſit,
Qui quoque noſtra olera, & luctucas carpſit,“ & herbas.
Luxuriaſſe quibus patrios cognovimus hor-“ tos?
Sed, quod acerbius eſt, noſtris qui veſcitur“ agnis
Helluo, qui noſtris ſua bubus edulia farcit. “
Et botulis fumo extractis, pernisque ſuillis. “
Omnia ea amiſi: rapuerunt omnia fures. “
Nam, mihi quæ patriis errabant monti-“ bus agnæ,
Montibus, heu! vanum queis dat concor-“ dia nomen,
Si ſuper, atque boum numerus foret, unde“ repleram
Mulctras mane decem, ſex ſero, famelicus“ ervum
Non ederem ſiliquis excuſſum, ut cernis,“ & aſper
Ante Jovem victus non me pro pane ciba-“ ret.
Ah! modo ſalva foret (ſed enim deſpero)“ capella
Quæ procumbit ibi, & ſenſim languentius“ halat.
Divitiæ extremæ miſeri! *DAM.* quæ faſcina“ perdunt
Hoc animal grave (namque gravis tua ca-“ pra videtur)
Quodve malum afflixit, Lycida: *LYC.* num ſit“ gravis, anceps
Hæreo; namque caper cuſtodit equile Tri-“ buni
Inſidiis pridem exceptus. Semel illa ge-“ mellos
Eſt enixa domi. Sed agi dein ubera cœptæ “
(Fugimus interea) lac amisere capellæ. “
Hinc hœdi periere ſiti; morientibus hœdis. “

„Et noſtra ceſſante fuga, jam lacte recepto
„Non iterum fruſtra preſſavimus ubera palmis,
„Mater & huc ſoſpes venit: proceſſit aquatum
„Sic quoque heri ſaliens ad notum flumen Aniſi;
„Hei mihi, ne redeat luxato crure, verebar,
„Tantos præcipiti ſaltus in littore fecit:
„Et (nec eo inficias) hinc rejicienda fuiſſet.
„Proxima nam fluvio, ſi quis violentius inſtat,
„Cedit arena pedi, & ripæ male creditur altæ.
„Sed nihil hoc nocuit; nocuit ſorpſiſſe fluentum.
„Hauſit aquas ſaniemque ſimul, qua fluxit in amnem
„Deſuper ex arvis, ubi millia multa virorum
„Semiſepulta jacent. Sanie mox tuſſiit hauſta,
„Et bis terque cavos flens lumina torſit in orbes,
„Et ſima dominum reſpexit nare miſella,
„Procubuitque, datasque herbas guſtare negavit,
„Nec cythiſo recreanda dehinc, nec flore ſalicti.
„Nunc moritur, luctuque mori me mortua coget.

DAM.

„Cum tamen interea cantes, quæ gaudia curas
„Diſpellant, agedum, da nobis. Semper amici
„Nam fuimus, neque te celavi, ſi quid habebam.
„Magnum aliquid fuerit, quod cantus exprimat ægro.

LYC.

„Magnum utique & quo nil majus tibi fingere poſſis
„Nec melius; ſi vis, cantando protinus edam.

DAM.

„Ne canta, nudam, numeris ſine, redde poeſin.
„Sæpe trahunt aures numeri, nec verba tenentur.

LYC.

„Nec ſic officium tibi denego; quippe per Orbem
„Fama diu noſtri fert carminis argumentum,
„Mirarique ſubit, te nuncia tanta latere.

DAM.

„Me pudor exilii latebras irrepere dudum
„Compulit, ignarum vaſto quid in Orbe geratur.
„Tu modo ſta dictis, Lycida. *LYC.* non optime, fallam,
„Damœta; modo tute reponas ſenſibus imis
„Quæ tibi narrabo; res eſt non parva, ſupina
„Nec vult aure capi. *DAM.* quæſo, dic ante, quis auctor?
„Pondera metiri rerum ex auctore ſolemus.

LYC.

„Auctor in incerto eſt; bona res, quicumque ſit auctor.
„Sunt tamen, è cœlis qui dicant eſſe profecta
„Nuncia, Mercuriumque fidem feciſſe novorum.

DAM.

Sat ſuſpendiſti, Lycida, me; dic tua tandem
Carmina. *LYC.* *PAN* ovium cuſtos, ex ſanguine divum,
Cujus uterque *DOMUM* Sol tempore luſtrat eodem,
Ipſe fide, virtute, opibus, Jove vix minor uno;
Adde per Amphryſum doctiſſimus ipſe canendi,
Et verba ad numeros, numeros ad verba, ligare
Artifices priſcos ſupra bonus, atque recentes,
Septa pedo patriæ quatuor jam luſtra coërcet,
Biſtoniosque lupos, inimicaque monſtra, potentes,
Arcendo meruit pecoris defenſor haberi,
Cui par inter *AVOS* per bis duo ſæcula nullus
Vixerit; illorum quamvis per paſcua laudes
Cuncta ſonent, titulique haud uno cortice creſcant,
Hic genus omne ſuum virtutum laude reliquit,
Paſtorum hic hederas muta vit duplice lauro.
Huic cognatus uber fulvas ſubmittit arenas,
Pro ſale quas ovibus *PAN* in præſepia ſpargit.
Huic lac diſtendit matres, huic ubera matrum
Siccant capreoli; ſtat pingui farta coloſtro
Spes gregis; impaſtus ſtabulum fremit ante Lycaon.
Tanta ſed improlis corrumpit gaudia lectus.
Ter thalamum ſtravit magno Venus aurea *PANI*:
Tres *CHARITES* uni fixerunt oſcula *PANI*.
Prima per Heſperium *PANI* ſubvecta profundum
Occanitis erat, ſucceſſit Oreades inter
Educta Alpinas: patriam ſibi tertia jactat
Nupta Palatinos, Dryadum pulcerrima, lucos.
Optabat puerum *PAN* ex amplexibus harum,
Nec fuerant ſteriles, &, quid ſperaret, habebat.
Sed ſpes vana fuit: binæ periere priores
Ante diem, & gravidæ quoties ſunt utraque factæ,
Vel mas non venit, vel ſtatim eſt mortuus, Hæres.
Hæc incantando Mœrin feciſſe, vel herbis,
Damna putant; herbis, Mœris quibus ipſe lupus fit
Quum vult, paſtorumque indagat ovilia late,
Raptandis inhians, ſi *PANI* filius abſit,
Damna ſed hæc Mœris per carmina, ſive venena,
Fecerit, an proprio motu nos ira deorum
Punierit; dubium eſt. Certum hoc, qua Veſper & Ortus
Tempora diſtinguunt, & in Afris Syrtibus, & qua

Arctos

„Arctos hyperboreum ſicco pede circuit axem,
„*PANA* quod exſortem Natorum luxerit Orbis.
„Novit enim gregibus vim perniciemque minari
„Non tantum quodcunq; genus terreſtre ferarum,
„Provectosve ætate lupos, urſosve, tigresve,
„Aut ſemper pronos in regna aliena leones:
„Triſte ſed imprimis animal procedere ponto
„Bella quod indicat paſtoribus, horrida bella,
„Quod miſeris Ovibus tenero minitetur in ævo;
„Contra naturam per priſca exempla probatam.
„Hinc pater ut fiat genita *PAN* prole virili
„Præſidio ſeptis terrorique hoſtibus horum,
„Vota quidem ſonuere diu: non audit æther
„Vota tamen; fuit hoc paſtores unde dolerent.
„Aſt hodie *PUERO* vivace puerpera fertur
„*ASTERIE*, triplici diſtinguens nomine ſidus,
„Et, niſi nata foret, regina creanda Dearum,
„Exhilaraſſe *PATREM*. Paſtores inde canori
„Oblitas artes recolunt, ſanctumque celebrant
„Natalem, atque alio fœcunda Palilia menſe.
„Lucent feſti ignes, & thus adoletur in aris,
„Et pia ſaltantes portant munuſcula Nymphæ,
„Omne genus florum, calathis, exceperis unum,
„Qui patrios gravibus vitiavit odoribus hortos,
„Candidus in foliis, in fundo decolor imo.
„Dicitur ipſa favos Hyblæos regia Juno
„Purificare malis, alimenta Infantis, ab herbis,
„Peſtifero quarum ſucco nocet improba Colchis,
„Eque ſuis mammis lac immulgere *PUELLO*
„Fortunata dies, nox fortunata, per utram
„Damnamur votis ex longo tempore fuſis!
„Scilicet *AUGUSTÆ* pignus memorabile *GENTIS*
„Fata feret ſecum dexterrima, læva fugabit.
„Mars nihil, hoc *PUERO* terris naſcente, nocebit,
Tiſiphone nihil, anguineis armata flagellis.
„Hunc *PUERUM PAN* ſoſpes adhuc in ſepta reponet.
„Quæ tradant moderanda viro poſt fata *PARENTIS*
„Paſtores. Addit regni quoque ſigna futuri,
„Quæ doluit Mœris huic quum donata videret,
„Et, ſi non alibi turbaſſet, mortuus eſſet.
„Jam ſagulum, jam pera tribus diſtincta crumenis,
„Formoſumq; pedum puero datur, &, timor hircis,
„Flagrum. Quin Ararim terrens Hellesque profundum
„Fiſtula, qua tenerum jam nunc terat iſte labellum.

Hujus forte ſono grandes excita moloſſos „
Emiſit, millo armatos, inimica luporum „
Albion, & vis lapſa canum de monte Pyre-„
nes
Ad ſignum hoc luſtra invadunt (fert rumor „
utrumque)
Et lacerant monſtra occurſantia vindice „
rictu.
Vos cunæ interea noſtri ſalvete doloris „
Curarumque levatrices, pacemque datura „
Agricolis; ſed quæ Regum quoque recreet „
aulas:
Inſignes ebeno cunæ nitidisque lapillis, „
Ex ſilvis rivisque ſuis incognita nobis „
Numinis *AUSTRIACI* cultrix quos India mit-„
tit!
Salvè chara Deum ſoboles, amor unice re-„
rum,
Tam ſolii quondam, quam nunc venerabilis „
arrha
Cunarum; mandræ reſtaurature ruinas „
PAN minor, aſt magno *PANI* olim æqualis „
adulte!
Salve, ſisque diu, tuaque hoſtes coge fateri „
Non niſi finito finiri ſtemmata mundo! „
O qui creſcentes æquabit carmine dotes „
Spiritus, atque olim ſat erit tua dicere fa-„
cta,
PUSIO, cum detonſa genis lanugo juventæ „
Tempore prima cadet! vagitibus acria pellis „
Tympana vix natus: blandis extinguis „
ocellis
Fulmina; faſciolæque Tuæ Furias Eridem-„
que
Plus gyaris atque ære ligant; firmata quid „
ætas
De te promittat? miracula quanta videbo? „
Quam ſapiunt populi, quorum devotio pla-„
cat
Muneribus vixdum demiſſum pignus Olympo,
Conciliatque ſibi! nobis par ſuppetit ardor, „
Sed rapuit Bellona, quibus, *PUER* inclute, „
donis
Exhibuiſſe tibi meritos poteramus honores. „
Quod ſupereſt unum, neque Mars extorſerit „
armis,
Imperium offerimus nato tibi noſmet in „
ipſos:
Sis ovium, ſis noſter Herus, *PUER* alme, gre-„
gisque
Teutonici rector jam nunc aſſueſce vocari, „
En tibi noſtra ultro ſeſe pomœria pandunt; „
Herbida concedunt tibi mille novalia pa-„
ſtum;
Quod ſi quæris aquas, non defit lympha ſalu-„
bris:
Lympham Iſtro ſimilem Rhenus, Nicer, Al-„
bis, habebunt.
Tandem (namque ſequi pronum eſt, quo-„
cumque præibis)
Vepribus ex mediis, mediaque ex morte, „
quietas
Duc pecus in caulas miſeris erroribus „
actum!

DAM.

„Ergo *PUER* venit, quem tot ſperavimus annis!
„Jam neque te miror cantaſſe, nec improbo cantus,
„Nec me pœniteat diductum audiſſe poëma.
„Quale coronandæ roſa vernans ſuave puellæ,
„Quale per æſtivos meſſoribus umbra calores;
„Tale tui cantus nobis, & cauſſa canendi,
„O Lycida! Lycidas eris ex hoc tempore nobis.
„Non igitur poſthac tanti eſt habuiſſe capellam:
„Vile pecus moriatur, ager tibi ſalvus & horti,
„Ipſe reviviſco, nec ſum memor ante malorum,
„Cuncta refert *PUER* iſte. Quibus vos laudibus, Horæ;
„Horæ vitarum dominæ lucisque, colamus?
„Te, Lucina, quibus? ſed nec præſagia derant.
„Jamq; bonum hoc nobis (ſi mens attenta fuiſſet)
„In cœlo geminos memini prædicere Soles;
„Captus prædixit parvus Jovis armiger ales
„Franconiæ juxta fines & Saxonis oræ.

LYC.

„Huic mecum ſuccede caſæ, dilecte ſodalis.
„Tauro ſacrificent in honorem Numinis orti
„Tityrus atque Almon, ſua queis armenta ſuperſunt,
„Nectar & amborum de vitibus imbuat aram.
„Nec pecus eſt, nec vina mihi, nec quicquid odores
„Aut halat dulces, aut templis arcet amaros.
„At, ne forte Deum videar ſpreviſſe novellum,
„Pauper ego hunc ſinum lactis libabo caprini
„Lacte Lari facimus, ſuperet lac, perdo capellam.
„Hauriet iſte calix ex ſinu pocula lactis:
„Iſte calix, mira quem fecerat arte Menalcas
„Ex malo, ad quam reclinis fera Celtica ſtrata eſt,
„Peſtis agrorum olim, vix perdita fulminis ictu.
„En! ibi rura madentia ſanguine, & aſpera telis!
„En! contra ingentem tormento Heroa necatum!
„Quam facili torno ſuperradditus horror in ore eſt!
„Frons minitatur adhuc, & adhuc fax vultibus exit
„Diffracto ſe mitti humero ringentis ad umbras,
„Nec Pelopis ſaltem ſuperos ebur addere trunco.
„Hinc amnem exutum vinclo, caſtrumq; receptum,
„Inde faber poſuit noſtra adverſantia roſtris,
„In medio duo ſigna; aquilam: ſed quæ fuit ales
Altera, præ cunctis quæ nunc criſtata ſuperbit?
Non rapuit nobis hæc lignea pocula miles. "
Tam cælaturæ, quam neſcius unde venirent. "
Sumſi ego diſcedens, & adhuc mihi condita "
ſervo,
Et ſtatuam Genio ſpumantia lacte deinceps. "
Jamque propino tibi, tu reſpondebis iisdem, "
Nec tu vile ſerum ſpernas de lacte caprino: "
Lac capræ reges ægri ſorbere jubentur: "
Suxit Amaltheæ puer ubera Jupiter ipſe. "

DAM.

Si mihi fas bibere eſt genialis pocula feſti, "
Fas quoque ferre ſacrum fuerit. Sed, proh "
dolor! Irus
Poſſideas gazas præ me pauperrimus Indas, "
Ecce, parum farris ſalſi, quod reſtitit olim, "
Cum daret extremam pultem mihi Theſty- "
lis, ajens,
Nunc ede, cras aliam (friget mea) quære "
culinam;
Far ſimul infudit burſæ, quam cernis, ovinæ. "
Poſtquam migravi patriis ex ſedibus, ullum "
Non ardere focum vidi, nec juſcula coxi. "
Forte nec abjicient amborum altaria munus,
Si tu lacte litas, ego ſalſo farre litabo? "

LYC.

Non erras. Sunt grata Deis hæc fercula ruris. "
Potabo interea, tu, quod ſuperaverit, hauri. "
Labra ſed huic calici prius ac nos admovea- "
mus,
Ambo piis votis hauſtumque diemque ſacremus;

DAM.

Horrea quot quondam granis calcata bo- "
vino
Crure tegebantur, quot torcularia botris, "
Donec meſſis erat, donec vindemia nobis: "
Tot *PUER AUSTRIACUS* felices exigat annos, "
Sive regat ſtabula alta domi, ſeu protegat "
extra,
Utrobique potens, & bello & pace triumphans! "

LYC.

Quale ſuum volucer ducens trans æra pul- "
lum,
Ramorum tenebris emiſſum & carcere nidi, "
In patrios niſu gaudet felice volatus "
Scandere, tale precor *PAN* ſentiat incre- "
mentum
HÆREDIS, geniumque ſuum moresque referre
Jam tenerum, & grandes imitari *CÆSARIS* "
actus.

DAM.

Illius annoſis occultum quercubus ævum "
Certet, & ætatem cervorum transgrediatur. "

LYC.

Ante thymi flos lædet apes, ros ante cicadas, "
Quam *PUERUM* dolor hunc, aut infortunia, "
lædant.

DAM.

Ante ſub occaſum retro Danubius ibit, "
Quam regina dies hæc deſinat eſſe dierum. "

LYC.

LYC.

„Carpatus Hungaricis à finibus ante recedat,
„Quam non vota ferat pietas huic annua feſto.

DAM.

„Unquam ſi dabitur ſub priſtina tecta reverti
„Intra ædes *PUERI* divina exſtabit imago.

LYC.

„Non tantum intra ædes exſtabit imago, coronis
„Ipſa ſed impoſitis & relligione coletur.

DAM.

„Audio paſtores exquiſitiſſima cultus
„Indicia, & regum meditari digna trophæis.

LYC.

„Talia ſi verum eſt alibi monumenta parari,
„Noſne piis ſtudiis nil contribuiſſe decebit?

DAM.

„Dalmata det marmor, Panno aurum, adamanta Bohæmus.
„Tu vivax operi carmen dabis, Alſate vates,

LYC.

„Tam vivax equidem non ſpondeo, ſpondeo carmen:
„*PANA. DII. SERVENT. SUA. DONAQVE. PANOS. ALUMNUM.*

DAM.

„Vena tibi non ſicca, neque illaudabile carmen.
„Verum, cur verſu, metuens quaſi, deſinis uno!

LYC.

„Subtimide facio, facio quæ carmina PANI,
„Nam PAN ipſe facit terſiſſima, judice Phœbo.

DAM.

„Quis tamen hic Phœbus? nam ſæpius audio Phœbum,
„Nec ſcio, quo vates hoc tempore rege regantur.

LYC.

„Phœbum, ſi neſcis, Iſtri fovet ora beati.
„Mixti Iſtri Regano ſummum fovet ora poetam.
„Ille regit vates hoc tempore, PAN amat illum,
„Æſtimat illum PAN; & agens in littore cervos
„Sæpius auſcultat, quid ab illo deferat amnis?
„Phœbus hic, & PAN hic, uno bene tempore vivunt,
„Ambo in eo æquales, quod egent æqualibus ambo.
„Nam PAN imperiis opibusque ut numina vincit,
„Sic SUPRA cunctos Iſtri ſapit accola vates.
„Sive choro doceat paſtorum mixtus Ebræos,
„Infantis reſonare DEI cunabula campos;
„Seu faciles Elegos pedeque impare euntia pangat
„Carmina, Romano non inficianda Philetæ:
„Sive tubam heroi prævertat voce Maronis,
„Magnorumque virum decora intonet haud minor ipſe:
„Seu majora canat vinctusque ingente cothurno
„Per laudes ductoris eat gentemque Cheruſci,
Et dominaturos Orbi trahat inde Penates, „
Et *PUERUM* hunc, puerique *PATREM* præſagiat hujus:
Nemo certet ei; tot in artibus eminet unus, „
Par ſibi, ſive cedros in carmina, ſive myricas „
Pertrahat: hoc cedri ſaliunt, hoc vate myricæ.
Nec tantū cantat, loquitur ſed & ore rotundo
Verba pererratis propria, at vernacula, teris
PANAQUE conſiliis, & ovilia jure, tuetur, „
Jure ſub illuſtri *SOCERO* quod funditus hauſit;
Quin ſtupratores Aſtreæ virginis arcet, „
Atque gubernando ſtudium utile vindicat Orbi.

DAM.

Jam meminiſſe ſubit mihi plurima dicere Daphnin,
Daphnin, quo didici calamos inflare magiſtro,
Et nec eo melior, nec erat callentior artis) 296
De Damone ſuo. Damon in pectore, Damon
Creber in ore fuit. Daphnin penes omnia Damon.
Huic quoque vicinum fato ſua plectra deciſſe,
Plectra lyramque, ferunt (ebur illa, ſed hæc erat aurum)
Et dixiſſe: tene quæ noſti verrere ſolus,
Hic Damon ille eſt, quem te puto dicere Phœbum;
Montibus Aoniis hic ergo regnat Apollo?
Præſidet hic Muſis, & mulcet PANA canendo?
Di bene, ſoſpes agit quod ſedibus ille quietis!
Nam quis comelius PANOS cantaret ALUMNUM?
Nos miſeri in triviis vix auſi dicere verſum,
Si vel haberemus (quod abeſt aberitque) poetæ
Huic par ingenium, ſi par in carmina robur,
An potuiſſemus tamen ulla poemata nuper
Fundere, mi Lycida, quum noſtras rumor ad aures
Ferret, ovile premi patrium vi mille luporum?
Et ſub idem tempus PUER hic eſt natus in auras.

LYC.

Vix potuiſſemus, Damœta; non ego certe.
Exploraturum: nam me videre priores
Forte lupi, ſtatimque mihi vox faucibus hæſit. 297

DAM.

Et mihi (nam, quid edam?) ſuaſit famis improbus ardor
Juglandes. Illæ fecerunt rauca comeſtæ
Guttura, quæque ſiti ſuxi aſpera ſorba levandæ.

LYC.

Sed prius eſſe lupis viſum, non tam mihi vocem

„Abſtulit, ac patriæ clades, & nuncia dira.
DAM.
„Hæc immaturis eadem magis aſpera ſorbis
„Quamque nuces rapuere magis mihi nuncia vocem.
LYC.
„Obſtupui, audito, pecori laniena quod inſtet
„Ultima, quodque lupi ſtabuli ſint ſæpe potiti.
DAM.
„Et quid ego, audito, quod fluminis, occupet oram
„Beſtia, nec paſtor, nec grex eat amplius illuc?
LYC.
„Nunc autem (*PANI* natus *PUER* omnia ſanat)
„Paulatim rediit mihi vox, & deficit horror.
DAM.
„Me nova ſolentur licet hæc, canere haud tamen auſim.
„Hactenus oravi ſuperos, orabo deinceps.
LYC.
298 „Placarunt ſuperos humili pietate coloni.
„Neſcio quid Proceres in commoda noſtra laborent,
„Agricolæ *PUERUM* cœlis expreſſimus iſtum.
DAM.
Non tamen hinc erimus, Lycida jucunde, „ſuperbi:
Offenſi faſtu ſuperi ſua dona repoſcunt: „
Quicquid agant Proceres, nos, quæ debe-„mus, agamus.
LYC.
Juſta mones, venit, ecce, meis his cratibus „emptor,
Quas modo viminibus plexi. Solatia ventri „
Inde reportandus pariet mihi nummulus „offam.
DAM.
Hei mihi, ſi ſimili poſſem placare lucello, „
Chare, famem, Lycida! ſed inertem deficit „æris
Copia, & eſuriens cornis, proh! veſcor „acerbis.
LYC.
Hæc tulimus, bone Damœta; ſed tempus „adeſt nunc,
Quo *PVER* ambroſia ſuperorum & nectare „paſtus
Deſueto miſeros ſaturabit pane colonos. „

299

SECTIO XIII.

De Annii Viterbienſis Beroſo; & Catone vel genuinis, vel ſuppoſitis.

IT quia ANNIUS VITERBIENSIS tam inſigniter ob ſuppoſitos partus & ova adulterina vapulat, ut ferme judicium in eum, à Cæſare in Europhilum, quod in C. Marii nomen invaſiſſet, dictaretur: paucis, ad ſelectos ex judicibus recurrendum. Adverſarii ita: neque enim acerbiorem cenſuram ullus publicavit præter Beat. Rhenan. *lib. III. Rer. Germ. pag. 191. 192. & 193.* Annium impoſtorem „& Aſinum Cumanum eſſe: in iis quæ à Dio-„doro ſumere potuit, atque aliis Scriptoribus „antiquis Beroſus iſte (ab Annio ſuppoſitus:)
300 „Jeſſe, quæ probari poſſunt; verum in iis, „quæ vel ad Hiſpaniam, vel Galliam, vel „Germaniam (in cujus notitia, ut addam, „ipſe ſæpe nimis eleganter hallucinatus eſt „Beatus:) pertinent, impudentes plerum-„que fabulas tradi. De Antonii Auguſtini „judicio *quod in mea Edit. Antiq. Dial. IX. pag. 124. & Dial. XI. pag. 160 & 161.* fertur jam conſtat. „Media via incedit Sleidan. *lib. 1. de IV. Monarch. pag. 14. 15.* Beroſus, de quo quidem „ſcripto plerique omnes valde dubitant & „adulterinum eſſe putant; ſed quoniam aliis „monumentis hac in parte deſtituimur, hunc „ordinem ſequimur. Quibus add. Meibom. *ibid.* Goldaſtus Beroſum, Annii commenta & Fabulas Annianas, *lib. 1. de Regn. Boh. cap. 3. pag. „28.* adpellat. Mitior omnibus David Chy-
301 „træus *de Lect. Hiſtor. pag. 476.* Etſi, *inquit*, „non ſatis adſeverare auſim quinque libros „Antiquitatum, qui cum Annii Viterbienſis Commentariis circumferuntur, illius Beroſi, qui Alexandri tempore vixit, opus eſſe, „&c. tamen libellum illum lectu non inuti-„lem, aut inſuavem eſſe, & multis Biblio-„rum, & Diodori Siculi, & Dionyſii Hali-„carnaſſei, & aliorum ſcriptorum locis lucem „ſingularem afferre, manifeſtum eſt. Nus-„quam certe alibi origines, & propagationes „omnium Gentium, & regnorum veteriſſi-„morum & continua XXXIIX Regum pri-„mæ Monarchiæ Aſſyriorum ſeries, &c. „deducta exſtat, præterquam in Bero-„ſo, & deinceps in Manethone Ægyp-„tio, (quamvis & hujus natales dubii dican-„ 302
tur:) Quæris, quid tandem judicandum? „Nihil addo: niſi, in dubio contra accuſatio-nem ob crimen publicum inſtitutam pronuntiandum. Probanda, quæ Beſold. *in Oeconom. Digg. Coroll. 2. pag. 183.* inductus à Munſtero *lib. V. Coſmogr. cap. 8. &* M. Cruſ. *Ann. 1. cap. 1.* ex Bernh. Baldo *Præf. Divin. in Tab. æn. Eugub.* pronuntiat: potiora hæc: ſcriptorem, quem à priſco genuino Chaldæo longe alium eſſe, „neceſſario fatentur, neque tamen Annii, „aut non multo ſuperiori ætate confictum, „ſed tum mala manu corruptum & interpo-„latum fuiſſe, exiſtimant, non abjiciendum, „quin cum delectu legendum, ſentire, &c. „Munſterus evidentius *d. l. ita.* Porro invenio „complures ex Priſcis claros viros de Rebus „Germanicis ſcripſiſſe, nomine Beroſum, „tribus ſeculis, circiter nativitatem Chriſti „ſeniorem, Strabonem &c. Et dictum Bero-„ſum nonnulli rejiciunt, quia cum reliquis „ſcriptoribus ſæpius ipſi non convenit: Cui „obje-

„objectioni quidem nihil habeo, quod re-
„ſpondeam: Id autem ſcio, in vocabulis He-
„braicis, quorum multa ibidem occurrunt,
„prorſus nihil fraudis impoſturæve admiſ-
„ſum; Imo magis me ad adhibendam illi li-
„bro fidem adigere ea maxime, quia eo tem-
„pore, in quo Beroſus per Monachum apud
„nos ex tenebris erutus & editus eſt, nemo
„inter Chriſtianos, qui Linguæ Hebraicæ ac-
„curatam notitiam habuiſſet, vixerat. Et
„quis indocto Monacho dixiſſet quid Eſtha,
304 „Maja, Arecia & Ruha fuerint, qui Exotica-
„rum linguarum imperitiſſimi tum erant.
„In eo autem non repugno, temerarium
„quendam genuinis & veris Beroſi laboribus
„aliquid lolii immiſcuiſſe, &c. Sed prolixio-
„ra in utramque famam teſtimonia conſig-
nantur à Did. Covarruv. *lib. IV. Var. Reſol. cap. 14. n. 5. pag. 35.* ubi ſpeciatim de Breviario temporum, ſub PHILONIS titulo publici juris facto, mentio injecta, quem ſequimur.

Idem Beſoldi locus honeſte de M. CATONIS *Fragmentis, de Originibus* docet: Nec eſt mihi dubium, ſcribit, quin ſint excerpta ex ſecundo & tertio Originum libris, in quibus tractavit de Origine & Situ Urbium Italicarum, ſed non auſim affirmare eſſe contextum verborum Catonis; quin potius 305 crediderim, illum, qui excerpſit ſummas rerum capita, partim Catonis, partim ſuis verbis retuliſſe. Vellem ego poſt Auguſtinum examinari falſas inſcriptiones & quicquid huic ſtudio accumbit, vel veritatis vel impoſturæ ad ſenſum d. Ant. Auguſt. *Antiq. Dialog. pag. 154. & Dial. XI. pag. 163.*

SECTIO XIV.

De Scriptis Miſcellaneis.

REſtat, ut de MISCELLANEIS Scriptis & Scriptoribus differat præſens conjectatio; Authores ut quisque memoria obverſatus nominandi.

Philippum MELANCHTHONEM Commentationis de vocabulis Regionum & gentium apud Tacitum, authorem non eſſe; ſed
306 operam vel *Henrico* GLAREANO; vel *Hieronymo* FROBENIO adſcribendam; rectius *Johanni* BRENTIO vindicandam ex Mart. Frechto, & Baſilio Fabro deducit Goldaſt, *d. l. pag.* 42.

Panegyricus Maximiano & Diocletiano dictus, in Edit. de Ann. 1599. *part. 2. pag. 283.* tribuitur MAMERTINO; Cuſpinianus vero in Dioclet. EUMENIO *Rhetori* adſcribit, quibus add. Wolff. Hungeri *Annot. in Cuſpin. n. 107. pag. 553.*

ANTI-MACHIAVELLUM (decorum juxta & famoſum opus:) *Innocentium* GENTILETTUM ſcripſiſſe teſtatur isdem Goldaſt. *de R. B. pag. 43. & 48.* Mavult alius tamen *Scipionem* GENTILEM ſubſtitui; dubito, an accuratiore conjectura? ut videtur, ea ſola qua rei Gallicæ minus peritus, niſi Altdorfſinum Gentilem, cujus priores Syllabæ
307 ita ſonarent neminem noverat. Atque ita diſcerpunt catuli Leonem; & peſſimi, allatrando, ſe probant eſſe canes. Summatim! Machiavellum illi maxime probris & lapidibus laceſſunt qui maxime idolum, vel domi, ad reſtinguendam famem, colligendiſque à ſimplici & devoto auditore nummis, aut ad compendia uſuſque Aulicos, (nam privatum in re familiari eum unquam, niſi, ut dictum, vel modice juviſſe, nemo meminit vel adnotavit:) vel in Aula ardentiſſimis amoribus complectuntur, damnantque per averſionem: &, de *Hiſtoria Florentina*, in qua migrationes Populorum Septentrionalium, poſt devictos à Mario Cimbros; item, Ruina Imperii Romani, & incrementa Pontificum accuratiſſime deſcribuntur, non crediderim 308 quemquam ſequius aliquid ſenſurum, dicturumve: *Ob Principem* ejus, *Commentationesque in primam Decadem Livii*, in utramque partem ſæpius præpoſtere dijudicatus, dicam: diſcerptus eſt: Vide, ſi placet, civilem & aliis in exemplum civilitatis in judicando proponendam ſententiam Schuppii *in Præf. ad Tract. de Opinione*, & Anonymi *in Tract. Polit. cap. V.* 87. Quibus mediis Princeps, qui ſola dominandi libidine fertur, uti debet, ut imperium ſtabilire & conſervare poſſit, acutiſſimus *Machiavellus* prolixe oſtendit, quem autem in ſinem non conſtare videtur. Si quem tamen bonum habuit, ut de viro ſapiente creden-
dum eſt, fuiſſe videtur, ut oſtenderet, quam imprudenter multi Tyrannum è medio tol-
309 lere conantur, cum tamen cauſæ, cur Princeps ſit Tyrannus, tolli nequeant; ſed contra eo magis ponantur, quo major Principi timendi cauſa præbetur: quod fit, quando multitudo exempla in Principem edidit, & ſe parricidio, quaſi re bene geſta, gloriatur. Præterea oſtendere forſan voluit, quantum libera multitudo cavere debet, ne ſalutem ſuam uni abſolute credat, qui niſi varius ſit, & omnibus ſe poſſe placere exiſtimet, quotidie inſidias timere debet; adeoque ſibi potius cavere, & multitudini contra inſidiari magis, quam conſulere cogitur, & ad hoc de prudentiſſimo iſto viro credendum magis adducor, quia pro libertate fuiſſe conſtat, ad quam etiam tuendam ſaluberrima conſilia dedit. Cæterum puerilia ſunt, ſi
310 cum PONCETI Cathariæ Mediceæ, Reginæ Matri, Regique Galliæ ſubminiſtratis, quæ ipſum Diabolum Furiasque ex Tartaro prorumpentes ejuraturum, & deteſtaturas fuiſſe, conferantur. En illa, apud Thuan. *Tom. II. Hiſtor. lib. LVII. pag.* 970.

Sub *Liberii* à BODENSTEIN nomine, pessima ratione lucripetas Bibliopolas notissimi *Laurentii* GRIMALII, *Gosliciæ*, qui in plerorumque manibus est, de Optimo Senatore, librum venditare, *Gold.* queritur, (nam ejusmodi Exemplar mihi non visum) *lib. III. de R. B. cap. 7. pag. 172.*

„ Cum *Martiali Repurgato* se res ita habet: „Andreas Frusius, Soc. Jesu, vir moribus, ut „scribunt, gravis, & pereruditus, Anno 1557. 311 „vita defunctus, repurgationem Epigrammatum instituit, & obscœnitate detracta & carminibus ipsis sæpius immutatis; nihil au„tem ipse publici juris fecit; sed anno 1558. „provincia edendi concredita Edmundo Au„gerio, Jesuitæ, qui Romæ eodem anno edi„dit; recusus est Antverpiæ 1568. An vero & reliquos Scriptores lascivos à turpitudine rerum verborumque vindicaverit? adfirmari non permittit dicta Augerii præfatio: Videtur certe labor in hoc uno cœptus, in eodem acquievisse; morte, quas destinabat, repurgationes interrumpente.

In Henrici Stephani Anno 1574. Parisiis procurata editione *Librorum IV. Argonauticôn Apollonii Rhodii adjecta vetusta Scholia*, quæ palmam inter alia omnia in alios Poëtas Scripta obtinere existimantur, quis primus edi- 312 derit? dubitatio est. LUCILLUS TARRHÆUS vulgo adpellatur; an sit *Sophocleus* THECAS Platonicus magis, ex opinione prælaudati Stephani, cujus diligentiæ omnino multa tribuenda, ut Exemplar meum attestatur, non difficulter consentio; & juvat suo adsensu Goldast. *d. l. pag. 6.*

Dissertatio *de Comparanda Latinæ Linguæ facultate*, ab Argentinensibus palam BOECLERO adscripta; sub eoque nomine, uti aliis, ita & mihi venum data, à Jenensi Typographo typis excusa, cujus jam sit? nolo adserere; cum Boëclerus *in præfat. ad Notit. Imp.* eundem, quem appellavimus, Typographum injuriarum postulaverit; sane id, quod communicatum nobis, manuscriptum iis vitiis non scatet, quibus alia Exemplaria scatere dicuntur: 313 & esto in styli genium, decora dicendi rationes vireque inquirere nolo esse hujus Epistolæ.

De *Sebastiano Castellione*, sive, quod nomen ipse postea prætulit, Castalione dictum eum scelestos Ochini Dialogos Latinæ linguæ tradidisse, sufficit testem produxisse Thuanum *Tom. II. Histor. lib. 35. pag. 172.* Neque tamen tacendum, virum multum injuriarum indigne passum, & sæpe plus quam serviliter lacessitum; quapropter in præcipuis ratio habenda ejus defensionis Anno 1578. Aresdorfii editæ, in qua se contra libros adversus ipsum publicatum, cujus titulus est: *Calumnia Nebulonis*: Finis: *compescat te Deus Satban. Author*, si index contentorum non mentitur, *Johannes* CALVINUS: ut & Libri de Calumnia honestissime defendit: unde & de pessime ipsi adscriptis judicium instituit potest.

314 LOTTINI Legati Veneti apud Cæsarem Thesaurum Politicæ sapientiæ ex Italico in Latinum sermonem convertit, non *Philippus* HONORIUS, sed, admonente Interprete sæpe laudato Goldasto, *Julius* BELLUS, Justinopolitanus primum Cardinalis Valerii Veronensis Romæ, dein Cardinalis Dietrichsteinii in Moravia secretarius, ut testatur ipse *d. l. pag. 14.*

Tractatui *de Consanguinitate Auri, Saccheri, & Spiritus vini*, nomen suum hoc Anagrammate præfixit: *Hoc Viro Sancta cor nidet*: *Johannes* TACKIUS, archiater Hasso-Darmstadinus. Dn. Georg Franck. *in Virid. Heydelberg. pag. XI. §. 26.*

Opera Hermetica *Mercurii* TRISMEGISTI, à Christianis conscripta, illique nomini, fallendis pie Gentilibus, supposita esse fatentur omnes: Opiniones tamen Mercurialis 315 continere, & licet Philosophorum Græcorum stylo sæpe loquantur, esse tamen ex lingua Ægyptiaca in Græcam translata, putat Jamblich *in lib. de Myster.* Casaubonus vero, *Exercit. in Append. Ann. Baron. cap. X. n. 18.* a Græcis omnia esse conscripta, & ficta, nec ex alia lingua versa Conring. *cap. 4. & 5. de Medic. Hermet.* ea non esse multum antiqua, & incertæ fidei. Edita sunt à Marsilio *Ficino*; Francisco *Patricio*; & Fr. Hannibale *Rossellio*, Minorita. Vid. Molck, *ad Relig. Med. pag. 51. & 69.* 70.

De arcana numerorum Magia, quam Algebra & Cabala profitentur, Patavii ante aliquot lustra publicatus est liber, sub titulo, *Algebra nova*, cujus Author, *Johannes de* LUNESCHLOSS. Molck. *d. l. pag. 65.* An vero per secre- 316 tissimam Cabalæ viam investigari possit consummatio seculi, juxta Picum Mirandulanum, post 514. annum, & 25. dies? posterorum posteri, & qui nascentur ab illis, experientur. Vid. Guid. Fabrit. in Epist. dedic. Novi Testam. Syriaci ad Henr. III. Gall. Reg.

Prudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit Deus:

Montisbeligardi Anno 1615. prodiit *de Christiani Cosmoxeni genitura judicium*; magnum fortis Christiani adversus prædictiones, sive maledictiones Astrologicas, solatium: edidit *Christophorus* BESOLDUS, ut sua manu adnotavit ejus convictor D. Wolff de Todenwarth. Nimirum, adeo facile est, inquit argute Hobbes. *Leviath, cap. XII. pag. 59.* cujus ignorantiam molliter 317 tractare didiceris, quocunque velis, ducere: adeo inquam, facile, adeo impium & nefarium est, sub hoc involucro turbas ciere, & ante diem in Principum annos inquirere. Exempla in utramque partem ingentia & memorabilia per occasionem, vide, perpende, judica! Allatum est in Galliam ex Hispania Anno MDCX ad Peireskium, Prognosticon annuum sive Allmanach, ab *Hieronymo* OLLERIO, Beneficiato Barcinonensi compositum, accuratissime Henrici IV. necem præsagiens; Ostensum id Guilielmo Vereo; Galliæ Pro-Cancellario, tum Proto-Præsidi Aquensi, & Josepho Galterio, Astronomiæ peritissimo, transmissum exemplum ad Regem,

gem, & ab hoc generoſe ſpretum; conſummatum tamen poſtea facinus; gloriante de
318 fide ſua Ollerio. Anne ex ipſis Aſtris, an potius aliunde rem eventuram coniiciens? An vana Aſtrologia? An Vati cum pravo Genio commercium, qui id præſagierit? An conſcius infandæ machinationis! An hæc in Hiſpania, vel ab Hiſpanis cuſa? Non apparet: cæſus profecto Rex! quæ ſuo more decenter exequitur Gaſſend. *in lib. II de vit. Peireſc. pag. 178. cumſeqq. add.* Mornac. *ad tit. de Sagan. & ad l. II. C. de Epiſt. Aud.* Illi itaque rei non credendum? non deficit exemplum propriæ prædictionis in momento deſignato adimpletæ, & hanc propter religioſæ vitæ, mortisque negotiorum compoſitionis, alibi vix quærendum, in vita *Andreæ* DUDITHII Epiſcopi quinque Eccleſienſis, deſcripta à Quir. Reutero.
319 add. Thuan. *tom. IV. Hiſt. lib. 96. pag.* 476. *Andreas* VESALIUS, qui Comiti Maximiliano Egmontano diem & horam mortis, quæ incidit in Ann. 1548. accuratiſſime prædixit Thuan. *tom. I. Hiſt. lib.* 5. *pag.* 164. nec alii; quod quidem dicam non habeo: „niſi quod Ulpianus *ex Vivianо in l.* 1. *§. idem Vivianus.* 10 „*D. de ædilit. edict.* refert; Quamvis aliquando „quis circa fana bacchatus ſit, & reſponſa red„diderit, tamen, ſi nunc hoc non faciat, nul„lum vitium eſſe. Neque eo nomine, quod „aliquando id fecit, actio eſt: ſicuti ſi ali„quando febrem habuit. Cæterum ſi nihil„ominus permaneret in eo vitio, ut circa fa„ma bacchari ſoleret, & qua ſi demens reſpon„ſa daret, etiamſi per luxuriam id factum eſt, „vitium tamen eſſe, ſed vitium animi, non
320 „corporis, &c. Anton. Auguſtin. *lib. IV. Emend. cap. II. pag.* 190. add. P. Ærod. *lib. VIII. Rer. Jud. tit. 7. cap.* 8. Ejusdem Wolfii teſtimonio, *Libertatis veri Chriſtianiſmi*, & ſervitii Mundi; Theologiæ Encomii, & Fiduciæ bonæ cauſæ, Argentinæ, Anno 1618. publicatæ, author eſt *Joh. Valentinus* ANDREÆ,

Lotharius SARSIUS, adverſus cujus Libram Aſtronomicam Galileus Opus de Cometis condidit *Horatius* GRASSIUS omnino eſt, ap. Gaſſend. *lib. IV. de vit. Peireſc. pag.* 289. & Dn. Placc. *Pſeud. n.* 776.

Inſtitutio Philoſophiæ ſecundum principia D. Renati des Cartes, Antonii le GRAND, Anno 1679. primum in Germania impreſſa, privilegioque Cæſar. Maj. (in quo dictus le Grand, ita ſupplicante Typographo, Vir de Republica litteraria optime meritus
321 laudatur:) munita, ut & Hiſtoria Naturalis; & de non Exiſtentia, ſive Carentia ſenſus in brutis, tractatus ejusdem; nomina adoptiva, non genuina præferant: reſtituendi autem libri omnes, ita tamen non nominato, (à qua opinione jam diverto:) ſocietatis Regiæ in Britannia membro, & Profeſſori Oxonienſi; memorante Bibliothecario Regio. Quisquis autem ille ſit Carteſianus certe in omnibus non eſt; namque Ethica nihil ex Carteſio habet, & in rerum Naturalium principiis (quæ inutilia eſſe, ne dicam, abſurda, refert B. d. S. *Epiſt. LXX.*) ſæpius è via regia excedit: Non cohibituro iiſum, vel iras; eodem, ſi vidiſſet legiſſetve Carteſius ſub ſchemate Diſciplinæ ſuæ, Angelos eſſe, & hominibus apparere, ex Laurentio Surio, omnium, qui de hiſce, apparitionibus ab aliquot
324 ſeculis ſcripſere, mendaciſſimo; & Mariam Magdalenam ab Angelis in cœlum tolli, & iterum loco ſuo reſtitui, ſolitario presbytero vidente, ex Marulo probantem. *part. 3. art. 2. pag.* 217. Verum ignoſcendum eſt; nam præ„ſtigiatori, aut ventriloquo artifici, ſictori„ calido, & narratori mirabilium, impuden„ti, perjuro ſtrenuo, ſimulatori ſanctitatis„ hiſtrionico, vel, maxime, multis ſimul fœ„deratis quis non credat homo illarum arti„um imperitus? Hobbes. *Leviath. cap.* 37.„ *pag.* 208.„

Et cum de maximo Philoſopho mentio injecta: ſubnectam ſeria, vel Lectoris delectationi ſervitura, vel modico temporis diſpendio luenda: *de Tribus maximis hujus ſeculi Philoſophis*: quos inter maximus

Thomas CAMPANELLA, ex Dominicano-
323 rum Familia; cujus extant *Metaphyſica* ex ſe ſolis, (nam noviter quædam principia, nec alibi obvia, diciplinæ ſubjecerat:) interpretationem habitura. *Atheiſmus Triumphatus*; de quo ſuperius dictum; Philoſophatur, magna ſeveritate ſed ſua Metaphyſica methodo; proinde moleſta; Docet, obteſtatur, blanditur, ut res tulit, & tractationis ordo: dum ſæpius magis ſuaſoriis, quam fortibus & heroicis argumentis armatus in prælium, magis luctam dixeris fuiſſe, deſcendit; in arduis ceſpitat, hoſtem, armis ferme exutum jam, dimittit, aut negligit; ſæpius, cui periculo ſuſtinendo, præjudicio Orbis Chriſtiani ſe commiſerit? ut recordaretur, objurgandus, & in aciem per campanam reducendus, multa per jocoſo-
324 culariter propoſita; Impoſturæ Gentilium, ad Sacerdotes Chriſtianos ſcandaloſæ transtatæ; & comparationes Principum cujusque Religionis ridiculæ. Omnia altiſſime ſilentio premenda vel magis auſtera ratione convincenda, damnanda fuiſſent. Vapulant equidem ad cruores usque Achitophel & Machiavellus: neſcio, an parem ob culpam mulctati? Neſcio, an magis infami, nec oblivioni unquam tradenda pœna? quam qua Neapolitani in ipſum, ob tentatam Crotonis deditionem Turcis, evocatum Zigalem Baſſam in Italiam, inducendis novæ Religioni, & ritibus, comparatum ad montana exercitum, (ſed ſola ſpe? & quæ alia ipſi à Cæſare Branchedaurio, *de mutat. Imp. Rom. & ortu Pontif.* objecta:) animadvertere conſtituerant, adfecti? perpetuis illi carceribus im-
325 menſas viri cogitationes concluſiſſe, contenti. Ex quibus liberatus, quid in itinere, cum Peireskio contigerit? ſingulariter à Gaſſendo, *lib. V. pag.* 425. & 426. ad Ann. 1634. Quæ fata ipſum poſtea in Aula Gallica manſerint? ab ipſo illo in *Præf. ad. l.* conſignatum. Meritus tamen, ut dictus Cæſar enunciaret: in eo homine, quid ingenium humanum poſ„ſit? videri Naturæ Dæmonem experiri vo„luiſſe,

„luiſſe, ita omnes ignei, & ſublimiſſimi ani-
„mi vires in eo ſcintillare, & excellere maxi-
„me; cum ſeqq; De Johanne Bodino, ita
„Thuan. *lib. CXIII. Hiſtor. pag. 702. d.* poſtea &
„Dæmonomaniam Gallice ſcripſit, in qua
326 „dum materiam, ab aliis tantopere agitatam,
„adverſus Joh. Wieri plerumque ſententiam
„enucleatius retractat, magicæ rei ac vetita-
„rum iſtiusmodi artium crimen minime effu-
git. Vertat, ſi videbitur, materias, Lector
& perſonas, & judicet! Curioſa eſt *Diſputatio
ejus contra murmurantes citra & ultra montes in Bul
las SS. Pontificum Sixti V & Urbani VIII. adverſus ju-
diciarios editas*; ſed magis excellit amœnitate,
neceſſitati, eruditioni, excelſisque bonis lit-
teris, & veræ Philoſophiæ ſervitura tractatio,
de Gentilismo non retinendo, ſive de Gentilium
Philoſophia, præſertim Peripatetica, non re-
tinenda: quam, ſi, ut lectu digniſſimam ni-
mium laudavero, videat Problematis neceſſa-
riam diſcuſſionem: ex ea neglecta infames
errores, ſententiasque Patrum Concilii Tri-
dentini mihi animoſe ſuffragantes, apud P.
327 Sarpium *Hiſtor. Concil. Trident. lib. IV. verſ. nec diſſi-
mile erat, &c. pag. 323. & ſeqq.* De *Pradeſtinatione*
&c & reliquis Operibus fuſius dici inſtitutum
non patitur.

Ne omnino plura, *de* THOMA HOBBE-
SIO, *Malmesburienſe Britanno*: quem cum ſuis
principiis omnes ſui ipſius naturæ ſuæ infe-
ctæ, congenitæ malitiæ humanæ propriique
mali genii, tot laborioſis virtutibus emen-
dandi, obliti & immemores, ex conſortio Phi-
loſophorum, ſed nollo unquam ſucceſſu (ma-
jori & felicori; ſi Theologiam ejus inſecta-
rentur, futuro) propellere conantur. Si
quid ipſi humani excidit, nimio id in Regem
ſuum exulem ſtudio, ardentiorique in Patri-
amamori condonandum; reliquum cum cu-
ra legendum, & diſcutiendum. Judicium,
quod nuper *Galeottus Galeatius Karlsbergius* in
328 eum inſtituit; & Epigrammata duo (nam
quicquid curioſi de illo legi meretur, in vita
ejus Anno 1679. Carolopolis excuſa, pri-
„dem notatum:) ſubjiciamus. *ille ita*: Fa-
„mam numerorum proportionumque ſcien-
„tia comparavit, Prudentiæ ſtudiis adeo non
„auxit, ut quoque labefactaverit maxime.
„Nam juſtum & injuſtum perperam æſtimat,
„legem male definit, Principem impie ſolvit
„lege. Civitatem cum adornat, aut defor-
„mat, aut evertit. Pactorum religione non
„multum tangitur. Societates civiles non
„conſiderat, ut debet, jamque principia no-
„va confingit, jam vetera, majori, dubi-
„um, libidine, an contradicendi procacita-
„te deſtruit. Abſolutum Principi Imperi-
329 „um aſſerit civem non juri, ſed mero Princi-
„pis arbitrio ſubjicit, affirmans, faciendum,
„patiendum, cum facere, pati, agere, omit-
„tere, pro fructu velit jubeat Princeps. Ve-
„reor, ne hac Cyclopica licentia Cyclopicam
„Rempublicam condat. Vivat in ea Hob-
„beſius ſi velit: nobis longe alia placet. In
„Volumine, de Materia, Forma ac Poteſtate
„Civitatis Eccleſiaſticæ & Civilis multa ſalu-
briter admonet, plurima inſerit peſſime
concepta, petulantiſſimeque defendit reji-
cienda. Rationes ad liquidum perductas
ſæpe reddit perplexas. Meditationes ſuas
non publica utilitate ſed privata ſubtilitate
rependit &c. &c. Quod ut hoſtile nimis, &
cavillatorium improbo! Epigrammatum *al-
terum* in conjunctionem de Cive ejus, cum
Grotio de Verit. Relig. Chriſt. conceptum, 330
ad Lectorem, hoc eſt:

Miraris Chriſto, cur ſit ſociatus, Hobeus?
Non miror, Chriſtum prævaluiſſe puto.
Grotius, Hobbeus, vi judicii miranda
Iſte equidem Pariam, ſed colit iſte Deum,
Conjuncti, ut doceant, quam vana ſcientia noſtra,
Aque Deo mundus diſtet, ab orbe Deus.

Alterum, pro comparatione & conjunctione
ejus Civitatis Civilis & Eccleſiaſticæ, cum
P. P. Sarpii Hiſtoria Concil. Trident. ad Le-
viathanem:

Quandoquidem noſtri, quid ſis? per inania certant
Jurgia; dic, amote, quid Leviathan eras?
Ecce ego Regnorum ſum ſumma Potentia doctis;
Indoctis Dæmon; denique forte Nihil,
Sic: per me ſis Majeſtas, Dæmon, aut ούτις;
His tamen in libris es Leviathan eris.

Tantum & de Hobbeſio.

De tertio, niſi & ob non adjectum no- 331
men, & Philoſophiæ novitatem locum po-
ſtulaſſet, ſiluiſſem. Exiit autem Hamburgo
Anno LXX. *Tractatus Theologico-Politicus, con-
tinens Diſſertationes aliquot, quibus oſtenditur, Liber-
tatem philoſophandi non tantum ſalva pietate, & Reli-
publica pace concedi poſſe, ſed eandem, niſi cum pace
Resp. ipſaque pietate tolli non poſſe.* Sine adjecto,
inquam, homine; (ne, ut videtur, diſciplina
ex ipſa haberet nomen, vel ipſe qualis etiam
cunque ambitionis accuſari poſſet) ſed cum
præfatione, ardua illa, & magnanima. Sum-
ma libri eſt, de Captivitate Rationis humа-
næ: &, utrum terminatio Theologicorum
diſcurſuum in illa; ut & neceſſitate credendi
cuicunque quodcunque, publica authoritate,
& privatæ ſapientiæ opinione obtrudenti:
non minus in ſervili, vel ingenuo poſtulato 332
reſpiciendi ad traditiones, ut ſibi videri vo-
lunt, infallibiles &c. ſolis acquieſcere obliga-
ta ſit? diſſerere. Quæ libri infortunatæ, aut
ſecus, *cenſura*? Vid. in Epiſt. L. D. V. M. D.
(quæ eſt XLVIII.) quæ fortunatæ, vel minus,
exculpationes? (quæ extant *in Epiſt. Ej. XLIX.*)
cenſeat, qui viderit, ſi omnino, Lector eruditus: hic tacere magis oratorium eſt, quam
dicere: nam laudare, vel vituperare, utrum-
que in ancipiti, & debacchari in alios nimis
indecorum.

Author eſt *Benedictus* DE SPINOSA, *Amſtelodamenſis*, à glorioſiſſ. memoriæ Electore Pa-
latino DN. CAROLO LUDOVICO Heydelber-
gam ad Profeſſionem vocatus, ſed ad Stoicam
excuſationem ſtudioſo otio & tranquillitati
reli-

relictus; vitamque anno ſuæ ætatis, XLIV. ſalutis, MDCLXXVII. IX Calend. Mart. Hagæ-Comitis occluſit. Ejusdem ſunt *B. d. S. Opera poſthuma*, Anno LXXIIX præfixa terſiſſima incogniti Authoris Præfatione, publicata. *Ethica* certe maximi judicii: De *Mente*, de *Affectibus*, de *Servitute* & *Libertate Humana*, & de *Intellectus emendatione*, ſubtiliſſimæ meditationis: *politica*, an ſatisfaciant? non dixerim: *Epiſtolæ*, & ad eas *Reſponſiones*, ſenſus & experientiæ tam ejus (ubi Theologiam, & doctrinam de Chriſto temere non invaſit) quam Britannorum, ſubactæ; & *Hebraica* extra exemplum! De turbata per ipſum Religione, & hujus periculo, quam ſumma ſolicitudine ſe curare, omneque diſſidium exſcindere viſus eſſe voluit, conqueſtus Henr. Oldenburgius, *in Epiſt. XVIII.* cui ipſe reſpondit, *in Epiſt. XIX.* Permittat mihi quæſo, Lector, ut de his tribus, exorbitantis in utraque ſapientia ſenſus, Philoſophis adnotata obſignet Horatianum. (*lib. I. Carm. Od. 3. in fin.*)

Nil mortalibus arduum eſt.
Cœlum ipſum petimus ſtultitia, neque
Per noſtrum patimur ſcelus
Iracunda Jovem ponere fulmina!

CL. SADILETUS, qui omnium Facultatum ſtudiorum Cynoſuram Tabulis comprehenſam Anno 1664. ſcripſiſſe dictus eſt, ex tranſpoſitis litteris priſcus ALSTEDIUS, ſub cujus nomine & titulo *Conſiliarii Academici*, jam pridem Anno 1610, & 1617. ea Argentinæ prodierat, noſcitur. Conſilio divendendis reſiduis Exemplaribus aptato, ſed aliis forſitan non, nec magis mihi probando.

Ad *Carolum* SIGONIUM pertinere *Petri* CRASSINI *Poloniam*, teſtis eſt veraciſſimus Thuan. *lib. I. de vita ſua pag. 10.* Et ad eundem, *Bernardinum* LAURENTANUM; ut & *Johannem* ZAMOSCHIUM. *ibid.*

Das Bedencken / welcher maſſen ein Standt ſein Einkommen verbeſſeren möge? quod explicaverit *Georgius* OBRECHTUS, JC. & ejus Programmata publica de his ſcripta; & manifeſta nominis Obrechtiani, in Edit. Ann. 1617. adſcriptio; nam de alia, quæ nomine ejus careret, mihi non conſtat, manifeſtant. Teſtata certe eſt Reſpublica Argentinenſis, adſerendo omnia Exemplaria ſuæ Cancellariæ, nolle ſe, conſilia civis ſui, quæ illi in praxi peſſime ceſſere, omnibus palam fieri. Qua de cauſa, ſi conjectare ex ſtylo, tempore, ætate, licet: ipſe quoque Editor eſt *Montium Pietatis Romanæ*, Argentinæ publicatorum. Sed hoc conjectare erat! Jam certiora conſignanda. Montes enim Pietatis Romanæ (de quibus in PL. *Pſeud. N.* 322.) ab *Ellychnio* GOTTLIEB; & *Leberis Jeſuitica*, à *Theophilo* ELLYCHNIO, edita: itemque der Mönchen Affenſpiel: & von des Pabſts Jani. zaren (ſi hæc duo alterutrum ex ſupra dictis nomen præ ſe ferunt) cum accuratius mutationem nominis Theophili, in Gottlieb; & verſionem adſumpti Græci nominis Ellychnii perpenderem, vero jam authori *Theophilo* DACHTLERO, Senatus Minoris Argentinenſis Actuario & Referenti reſtituo; & ſi tertium ſcriptum, aliud ab Obrechtiano, ſub illa præſcriptione exſtaret, quod accidiſſe poteſt, eidem redderem.

De juſta Reipublicæ chriſtianæ in Reges impios & hæreticos (digno prorſus titulo, de cujus definitore, & definitione inquiratur) *animadverſione* &c. *Guilielmum* GIFFORDUM malo ſydere commentatum fuiſſe, memorat Scavenius: Author autem Proceſſus Parlamenti Pariſienſis, contra Ravaillacæum *pag.* 10. Jeſuitam REINALDUM nominat.

Is eodem loco cum PL. *N.* 704. conſentit, quod ſcil. *Andreas* PHILOPATER, ſit *Joſephus* CRESWELLUS, Jeſuita.

Superiori ſeculo Guiſianis Rem Gallicam fataliter turbantibus, eorum ſubornatione prodiit *Declamatio*, de tormentis, cruciatibus & ſuppliciis Catholicorum in Anglia, ad exacerbandos jam tum nimis ſeditioſos nationum animos, ſub nomine CATHOLICI ANGLI; qui eſt *Ludovicus* AURELIANUS, cauſarum Patronus; adverſus quem pro ſalute publica cauſam, tecto nomine, dixit alius in foro Advocatus, qui eſt *Dionyſius* BUTILLERIUS. Thuan. *tom. IV. Hiſt. lib. 81. pag. 5.*

Eodem: non expreſſo Authoris nomine vulgatus libellus, *de Poteſtate Principis*, Lugduni combuſtus: in quo Principis, & Magiſtratus ab ipſo conſtituti authoritas, detortis ex Sacra Scriptura argumentis, cavillatorie in dubium vocatur: author, ſed falſo, dictus eſt *Carolus* MOLINÆUS, *JC.* quem alii *Hugoni Surello Roſerio* tribuunt. Thuan. *lib. 34. Hiſtor. pag. 227.*

Non omittemus hoc loco *Scholæ Salernitanæ* mentionem: ſive Carminis de conſervanda bona valetudine; principio quidem: authorem *Johannem de* MEDIOLANO recte deſignari, confirmante ex Zachar. Sylvio, Dn. Franco, *in Satyr. Med. VII. de Anguill. prop. fin.* deinde ex Thomæ Bartholini *Diſſert. de Medicis Poëtis; pag. 128. Johannes de* MEDIOLANO, *Medicus Salernitanus*, nomine Scholæ Salernitanæ Anno Chriſti MC. carmine leonino, de conſervanda bona valetudine librum; vel, ut alii legunt, Regimen Sanitatis; vel Florem Medicinæ, à ſe compoſitum; Roberto Guilielmi nothi Normanniæ Ducis Filio è Paläſtina reduci; & Regii Angliæ ſceptri proximo heredi dedicavit; cum conſuleretur Univerſa Schola de vulnere Regis deſignati brachio dextro accepto, in Obſidione Hieroſolymitana, quod in fiſtulam degeneraverat. *Arnoldus de* VILLA NOVA, Commentariis ſuis Opus enarrans, nomine Scholæ Salernitanæ, vero auctore diſſimulato, inſcripſit, ut narrat Joh. Georg. Schenck. *in Biblioth. Medic.* Doctiores denique non ita pridem animadverſiones addidit, *Renatus* MOREAU, *Medicus Pariſienſis* magnæ eruditionis; cujus auctior editio, exſchedis paternis, exſpectatur à filio Joh. Baptiſta Moreau, ſicut teſtis eſt Paulus Colomeſius, *in Collect.*

lect. Gall. Part. pag. 107. Versibus Macaronicis Gallicis, quos *Burlesques* vocant, nuper Parisiis divulgavit, *Joh.* COCHART sumino Guidoni Patino dedicatis; quorum versuum Patinus ipse author creditur. 341

Dialogum *de Polygamia*, Epistolæ Balthasaris Menzeri, de divortio, Holmiæ conscriptæ, oppositum, sub ficto nomine *Sinceri* WAHRENBERG, dissemination, *Samuelem* PUFFENDORFFIUM, vel ejus fratrem evulgasse; temere aliquem privatim sensisse: improbe Christianum Vigilem Germanum, publice denuntiasse, ipse sui Vindex est laudatus Puffendorffius, *Apolog. pro se & suo libro de J. Nat. & Gent. §. 2. & 3.* quod exemplum male alicui tributi libri, cujus contenta periculosa sunt, ostendit, vera esse Castalionis dicta in „ejus defens. *pag.* 4. si nihil præter conjectu„ram habebas, cur me vel dubitanter nomi„nasti? an ut odiosum me redderes; at istud „est hominis parum candidi: An quod con- 342 „jecturæ credebas? at istud est plenum peri„culi. De eo testor: mihi non liquere, qua fatali declinatione homines ubi de Polygamia (& speciatim *Triumphatrice*, quæ ejus esse dicitur:) sermo est, illius maxime personæ, & maximis studiis, certe non spernendis, incubuerint? Similiter, quid Germanos & peregrinos in eam rabiem adigat, ut Germanos, egregio honestatis, toro immaculato debitæ, exemplo laudatissimos (Thuan. *lib. II. de Vit. suâ pag.* 19.) jam demum, uno alterove facinore in Ephemerides reddito spatioso enco mio, privent spolientque? Sed utriusque sortis libri jam eo usque evolvere, ut resisti petulantia temporum posse in desperatis habeatur,

Herculei Commodianus, qui indigne tu- 343 lit, fabulam, *de Doctore Parisiensi*, tribus vicibus è feretro exsurgente tribus ut & tot diebus judicium Dei Omnipotentis inclamante; eamque secessui S. Brunonis in eremum, institutendæque Carthusianorum Familiæ an„sam, protinus ullam dedisse, eruditis non „credi, & ea de causa fascinatus, quæsita è ta„bernis & prostibulis maledicta, & portenta „mendaciorum, quæ ne Diabolus quidem Calumniatorum omnium parens evomeret, *in Joh. de* LAUNOY, Constantiensem, Theologum Parisiensem, effudit, est *Theophilus* RAYNAUDUS; Vide *Edit. Portner. de vera causa d. fecess. pag.* 6. & 7.

Andreæ Dominico Flocco, Florentino, ab impostore L. FENESTELLÆ, adscriptum librum, de Magistratibus & Sacerdotiis Romanorum, *Ægidius* WITSIUS adferuit; memorante Ant. Augustin. *Antiq. Dial. VII. pag.* 97. Et si non diffiteatur, Fenestellam doctum hominem fuisse & *in Pandectis Juris* recensèri (de loco, & ingenue fateor, mihi jam non constat; & aut non extat, aut infeliciter memoria illorum excidit, qui omnem vitam, his locis colligendis, summa cum industria impenderunt:) & fortasse Hispanum fuisse.

Eadem pag. PL. Pseud. pag. 394. mentionem injicit S. POMPONII *velrectius Pompeji* 344 *Festi de Verborum signif.* Quæstium: quis ille *Paulus* Abbreviator? Et equidem *Paulus* V. Pontifex Rom. esse non potuit; nam Anno 1605. in Pontificale solium elatus, libri tot secula ad natales usque suos nnmerantis an Author? negandum: & in Epistola ab Aldo *in Edit. Cornucop. pag.* 1124. usurpatum Pontificis nomen nihilo plnris urget, quam hominem ecclesiasticæ professionis fuisse. Est itaque nemo alius, quam *Paulus Longobardus*, DIACONUS (verba sunt Josephi Scaligeri in« Præfat.) homo confidentissimus ac, ut res« ipsa docet, ineptissimus: is victo ac profli« gato Desiderio, Longobardorum Rege ul« timo, captus à Carolo M. Imp. Magnam & « a victore, & à posteritate se initurum grati« am putavit, si S. Pomponium Festum, quo« scriptorem utiliorem lingua Latina non ha« bet, mutilaret, & tanto posteritatis damno« se à Victore redimeret. Quid autem Ludi« magister ad Carolum Magnum? quisquiliæ sunt!

Non minus de *Pauli* DIACONI *Aquilegiensis Historia* Miscellanea diversæ sunt opiniones: aliis ANASTASIO Bibliothecario; aliis LANDULPHO *Sagaci*, eam adscribentibus prout vestigia sunt apud Goldast. *d. lib. cap.* 4. *pag.* 39. & *cap* 8. *pag.* 64.

345

SECTIO XV.

Epistolæ obsignatio; ubi de Vineo & Vettero, cum Paræneſi de fatis proprii laboris.

TAndem quæsitum, de Scriptis ultimum in his conjecturis locum occupaturis; Electa duo;

Johannis WINEI, *de successoribus ab intestato Guilielmi* RANCHINI; adeo inepte descriptus, ut & plagiarius oblitus fuerit loci, in quo Ranchinus Stephanum Ranchinum, parentem suum laudaverat, eradendi. Bitsch *de Casib. pro Amico, quæst.* 1. *pag.* 15. *in princ.*

Idem Winei nomen in memoriam revocat Processus Cameralem *Nicolai* WINEI qui de verbo, ut loquuntur, ad verbum ab Adriano Gylmanno tom. I. Symph. sub inscriptione, Tractatus Methodici Processus Cameralis insertus. Quando quidem autem in Dissert. de Cult. Jur. Cam. verum debitorem non deprehenderim, nolo temere alterutrum plagiarium accusare. 346

Alterum *Conradi* VETTERI, qui M. Conradi Andreæ nomine adsumpto, celeberrimo P. Jacobo Andreæ, Theologo, ut fratri illustri, libros convitiis refertissimos in auram lucemque publicam trusit, dignus, cum aversatione, ad L. Rhemmiam remissus.

Tantum est, quod tenuis Epistola, honorando fideliter & ingenue PLACCIANO NOMINI, ejus in Præfatione Syntagmatis hortationibus inducta, nunquitarit libens meritoque, cum ob neglectos ab altero Typographo Vindiciarum tomos; ab altero, subductam Rerum Cameralium duodecennalem periodum, à tertio suppressum ad Recess. Imp. Novissimum Commentarium non satis bene affectus uno alterove momento inter forensium negotiorum, quibus eum officii rationes alligavere, turbamenta, ad amœniora studia digredi voluisset, post plura jam edita, author, qui non minus esse sibi, quam cum sunt, otia, jussit; nulla permisit. Vale.

Joh. Deckherr, D.

PAULI VINDINGII
AD
Virum Amplissimum
JOHANNEM DECKHERRUM
EPISTOLA
de
Scriptis nonnullis Adespotis.

Viro Amplissimo
JOH. DECKHERRO
P. VINDINGIUS.
S. P. D.

DAbis veniam nomini apud vos ignoto. Imperarunt mihi has scribendi partes felices tuæ de Scriptis adespotis conjecturæ. Placuit intueri cominus personatos istos actores; detractis Larvis, orbi litterato redditos. Quorundam nomina, temporum injuria, aliorum, insignis modestia, plurium, publici metus suppresserat: Te vindice, omnes sibi suisque redduntur. Ignoscas, si quædam à te prætermissa indicavero; vel sponte omissa. Nec multis tibi molestus ero, cum schedulas meas, quas ex illustri Bibliotheca Oxoniensi de hac materia congesseram, in Patriam miserim, brevi ipse secuturus. Quicquid adhuc mihi in memoria residuum est, paucis constringam, veniam exposcens, si tua patientia abutar.

In dignoscendis Ecclesiæ primitivæ Scriptoribus plurimi jam dudum non pœnitendos devorarunt labores. Longum foret per singula ire. Exhibuit Cl. Fr. SPANHEMIUS, Præceptor meus ante quadriennium in Acad. Leidensi, plurimos Canones, in introductione sua ad historiam Ecclesiasticam, quibus vera à supposititiis discernere jubet, & quantum distant æra lupinis.

CLEMENTIS *Epistola I. ad Corinthios* à Junio publici juris facta, inde Oxonii recusa Gr. Lat. studio Ven. Episcopi Oxoniensis, hodie ab omnibus fere pro genuina habetur; de altera eruditorum contrariæ sunt opiniones.

BARNABÆ *Epistolam* ISAAC. VOSSIUS notis illustravit, viro Apostolico tribuendam ratus; Quid de ejusdem authore sentiat Cl. E. BERNARDI *Astronomiæ in Oxon. Academ. Professor*, qui ejus editionem meditatur, brevi forte videbimus, si per antiquitates Fl. JOSEPHI licuerit, quæ ejusdem studio ex prelo Scheldoniano splendidissimæ emergent. Si ex stilo hujus Epistolæ de Authore conjiciendum erit, vix sapit genium illius ævi; & occurentes ibi mysticæ interpretationes, ut de 318. Abrahami famulis &c. BARNABÆ hunc fœtum abjudicandum suadent.

De DIONYSII AREOPAGITÆ scriptis res in aprico est. Quin supposititia exinde contendit PH. BRIETIUS e Societate Jesu in annalibus mundi, quod Monachorum meminerit; cum cucullati hi Patres serius in mundo comparuerint.

De Donatione CONSTANTINI MAGNI, ipsi etiam, quorum interest hæc mysteria propugnare; jam non dubitant, tantum, sed aperte pronunciant. Ipse *MAIMBOURG* e *Soc. Jesu*, in historia Iconoclast. p. 181. edit. in 4. inquit: *la Donation de Constantin particulierement pour ce qui regarde Rome & l'Italie, si elle n'est fabuleuse, & supposée grossierement, & sans aucune vraysemblance, par un extravagant imposteur du X. Siecle,*

Siecle, comme la plupart des Scavans le tiennent pour indubitable ; elle fut du moins sans effet., puisque les
353 *Empereurs, ou les Rois Barbares en furent toujours maitres &c.* Et jucundum sane est, quod memini me legisse in Authore quodam Anglicano: Cum Veneti rogarentur à Papa, ut Archiva deprimerent, è quibus suum in mare Hadriaticum jus defenderent ; respondisse eos, aureis diplomata sua litteris inscripta esse à tergo Donationi Constantinianæ, quæ Romæ asservabatur. Quin *BRIETIUS* ad an. 1664. LAURENTIUS VALLA ait, scripsit adversus ineptum Librum, qui inscribitur *Donatio Constantini*, sed majori in Pontificem odio, quam eruditione..

S. JULIANUM TOLETANUM *Episcopum*, qui seculo VII. floruit, & jussu ERVIGII Regis Hispaniarum adversus Judæos scripsit, cum JULIANO POMESIO Presbytero
354 in Galliis, tempore Gelasii Papæ, quidam confundunt, quod uterque Librum suum Prognosticon inscripserit, cum neque stilo, neque tempore aut dignitate conveniunt, teste *BRIETIO* in annal. mundi ad an. 686.

Morale Speculum non VINCENTII BELLOVACENSIS, qui anno 1256. claruit, sed alterius junioris *Vincentii* creditur, cum ex prima parte & secunda SECUNDÆ *S. Thomæ Aquinatis* compositum & fere descriptum sit. Obiit vero *S. Thomas* 1274.; Et illum plagii crimine onerare nimis durum quibusdam videtur.

Opusculum nitidissimum de imitatio-
355 ne Christi, apud plerosque THOMAM à KEMPIS Canonicum Regularem S. Augusti-ni Auctorem meruit. Sunt vero qui obtrudunt JOANNEM GESSENIUM *Abbatem Italum* ex MSS. Benedictinis, quæ adulterata esse alii contendunt.

VINCENTIUM LIRINENSEM, Presbyterum & Monachum, cujus laudatissimum opus contra omnes hæreticos habemus, Baronius autumat esse Vincentium istum, quem tempore St. Martini Galliarum præfectum, SEVERUS SULPITIUS laudat.

CYPRIANI Opera cum optimis MSS. collata & suæ integritati restituta, nuper Oxonii, labore Amplissi. Dn. Episcopi Oxoniensis luci reddita sunt.

Pag. 48. *Conjecturarum*, meminisse cujusdam Episcopi Lincolniensis Dn. BACLO; Is, si placet, est THOMAS BARLOVIUS
356 magni apud Anglos nominis, & de nostratibus optime meritus. Optandum forer videre aliquando *ἀνέκδοτα* ipsius, quorum magnam in instructissima sua Bibliotheca copiam habet, & nuperrime uno & altero opusculo præsertim contra Curiam Romanam magnum Litteratis desiderium excitavit. Historia ejus de Conspiratione contra JACOBUM ANGLIÆ REGEM, vulgo *The gunpouder Threason*, non ita pridem publicum vidit.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆCUM cum 100. MSS. collatum, Oxoniice ante quinquennium editum, curæ præcipuæ Episcopi Oxoniensis, Doctoris JOHANNIS FELL debemus. Intra breve spatium meliorem adhuc pollicentur Oxonienses editionem, & vidi ipse optimos Codices in hunc fi-
357 nem congestos. Multum isti viro Respublica litteraria debet, nec pauci hodie in Anglia sunt, qui eidem vindicant illustre illud opus & omni auro pretiosius, sub titulo : *The Whole duty of man.* Alii pro Archiepiscopo Cantuariensi militant ; sed magis inclino ut Oxoniensi asseram ; qui varias hactenus publicavit, nomine suo suppresso. Vel. vero volumina sunt quæ vulgo vocantur : *The works of the author of the whole duty of man.* (1) *The whole duty of man* (Officium totum hominis) (2) *The causes of Christian piety :* (Causæ decrementi Christianæ pietatis.) (3) *The Gentlemans calling.* (Juvenis nobilis vocatio) (4) *The Ladies calling* (Virginis vocatio) (5) *The gouvernement of the tongue* (gubernatio linguæ) (6) *The art of contentement* (ars contentevivendi.) (7) *The living oracles* (Oracula viva.)

In DANIA ante quadriennium, ni fal-
358 lor, apparuit CHRISTIANUS THEOPHILUS pro Defensione TH. BARTHOLINI ; Ipsum Dn. BARTHOLINUM, *νὺν ἐν ἁγίοις* authorem habuit. Cum enim Magnus ille vir disquisitionem Medicam scripserat de sanguine vetito ; B. VANDALINUS Episcopus Selandiæ eandem sibi oppugnandam desumpsit in disputatione publica de Libertate Christiana, quam morte præventus publice tueri non potuit. Contra quam sub Nomine CHRISTIANI THEOPHILI iterum B. TH. BARTHOLINUS defensionem composuit.

In *Gallia* magnum applausum meruit Liber cui titulus: LA RACHERCHE DE LA VERITE III. vol. Auctor ejus est MAILBRANUS, *Pere*
359 *de l'Oratoire* ; Cum autem Tomum I. in lucem emiserat, insecutus est libellus ; *La Critique de la recherche de la Verite par un Academicien.* Is est Cl. SIMON FOUCHERIUS, *Canonicus Divionensis*, mihi in paucis carus. MAILBRANUS vero ab hoc Antagonista provocatus, defensionem suam conscripsit in præfat. tomi II. operis sui, quam iterum adortus est Dn. FOUCHERIUS tractatu : *La réponse pour la Critique.* Dum hi ita digladiantur, Monachus Benedictinus è Loteringia, *Dom* ROBERT DE GALES, si recte memini, (nomē enim tacetur) litem componere aggressus est per : *La Critique de la Critque de la recherche de la verité* : Cui iterum responsum est à Dn. FOUCHERIO per *la response à la Critique de la Critique de la recherche de la Verité.* Idem Dn. FOUCHERIUS auctor
360 est brevissimi Tractatus inscript. *Nouvelle Facon de Hygrometre* par S. F. h. c. SIMON FOUCHERIUS. In *Belgio* qui prodiit tractatus contra Historiam Criticam V. T. per RICHARDUM SIMONEM, Gallico idiomate conscriptus Ampl. FR. SPANHEMIUM SS. antiquitat. Professi. authorem habet

Addam jam pauca de Geographorum antiquorum uno aut altero. MARCIANI HERACLEOTÆ *περίπλουν* sub NICOMEDE BITHYNIÆ rege conscriptam, ab HOESCHELIO Græce saltem editam, inde à

PAREN-

PARENTE MEO Gr. Lat. & notis illuſtratam eſſe SCYMNI CHII jam omnes fatentur. Id autem LUCAS HOLSTENIUS vindicavit; & plura forte reperien-
361 tur in notis ejus ad STEPHANUM de Urbibus, Leidæ ſtudio Cl. Dn. RTCKII ante triennium imprimi cæptis. In STEPHANO tria aut quatuor loca inveni, quæ SCTMNUM CHIUM hujus deſcriptionis Auctorem eſſe palam teſtantur. Et niſi infigniter fallor, in ANTIGONI CARYSTII hiſtor. memorabil. SCYMNI locum citatum, aut nomen ſaltem legi.

De ANTONINI itinerario adhuc litigant eruditi. Plerique cæptum illud volunt ſub JULIO CÆSARE, & OCTAVIANO AUGUSTO, ſed poſtea auctum à ſequentis ævi ſcriptore non uno; ſive is fuerit ANTONIUS BASSIANUS *Severi fil.* ſive ÆTHICUS ISTER ſive OROSIUS qui ſub Conſtantino M. floruere. Potuit etiam mereri titulum ANTONINI Imp. ſc. ſub ipſius auſpiciis compo-
362 ſitum; licet aliquot nominibus poſtea interpolatum ſit.

Vetus Orbis deſcriptio Græci Scriptoris ſub Conſtantio & Conſtante Imp. cum duplici verſione & notis JAC. GOTHOFREDI, Genevæ 1620. in 4to, Authorem meruit ALIPIUM, de quo in præfat. ita GOTHOFR. *Geographia hæc non eſt niſi alicujus operis hiſtorici initiatis & Ecloga. Actor videtur* ALIPIUS *quidam, de cujus Geographia* JULIANUS *Epiſt. XXX. qui* ANTIOCHENUS *erat, teſte* AMMIANO *lib. XXII. at aliter quibusdam videtur, quod cum ille vicarius Britanniarum fuerit, de Britannia ut ſibi ignota loquitur; cum tamen potuit ſcribere Geographiam etiam apte præfecturam ſuam. Auctorem religione paganum fuiſſe ubique conſtat &c.*

Eundem eſſe PTOLEMÆUM qui Geo-
363 graphiam & Almageſtum, confignavit, à JOH. BAPT. RICCIOLIO probatum eſt Lib. VII. cap. X. quicquid contrarietur BAROCIUS Lib. III. Coſmograph. cap. III. Ipſe quippe in Almageſti lib. II. ult. pollicetur ſe opus Geographicum conſtructurum & locorum longitudines computaturum à Meridiano, qui tranſit per Alexandriam, quod etiam in Geographia ſua exſecutus eſt. Nec JULIUS ille MATERNUS, quem in Geographia memorat, ille eſt qui ſub CONSTANTINO floruit, & qui ad LOLLIANUM ſcripſit de Aſtrorum judiciis, ſed alius ab illo diverſus.

De ÆTHICO quædam ſubjungam forte aliis non obſervata. Omnium fere manibus teritur ÆTHICI Coſmographia ex recenſione SIMLERI: Auctorem huic cognominem, ſed plane alium in MS. Bi-364
bliothecæ Bodlejanæ inveni & quidem vulgato longe antiquiorem. SIMLERIANUS quidem poſt CONSTANTINI M. tempora vixiſſe creditur, quem monſtroſorum Vocabulorum authorem vocat ORTELIUS: ſi BURTONO credam comment. in Itiner. ANTON. pag. 5. in MS. THUANI vocatur JULIUS ORATOR, cujus CASSIODORUS meminit. Alter vero ÆTHICUS, quo Oxonii uſus ſum, una cum SOLINO in optima membrana ſcriptus erat, & quidem ſub DOMNO THEODOSIO ut Clauſula MS. indicabat. Titulus hic fuit: *Incipit Liber* ÆTHICI (al. ÆTHNICI) *Philoſophico editus oraculo, ab* HIERONYMO *presbytero tranſlatus in Latinum ex Coſmographia & mundi ſcriptura*; & ſtatim in initio: *Hic* ÆTHI-
CUS *Iſtria regione Sophiſta claruit, primusque Codi-* 365
ces ſuos Coſmographiam nuncupavit. Innumeras in hoc opere fabulas deprehendi, & monſtroſas voces vix ipſi Apollini explicandas, ſed quædam exinde tamen cum fructu decerpſi. Interpolatum à monacho opus ſtatim ſuboluit. Quid de hujus authoris ætate ſenſerit GUALTHERUS RALEIGH in hiſtoria mundi Anglice conſcripta, ex litteris Cl. Dn. RTCKII *Profeſſ. Leidenſis celeberr.* Amici optimi reſponſoriis judicare licet; Cum enim ipſi indicaveram RALEIGHI ſententiam hunc æthicum temporibus PTOLEMÆI PHILADELPHI antiquiorem ſtatuentis, reſcripſit: ÆTHICUM *à vulgato promiſit olim* SALMASIUS, *in notis ad Hiſtor. Aug. 140 ex* THUANÆ *Bibliotheca, qui fallor, & Danielis Schedis. Memini etiam me vidiſſe Codicem* ÆTHICI MS. *in Bibliotheca* VOS- 366
SIANA *à publicato diverſum. Multifariam autem erat Anglus ille, quem adducis, in Æthici at ste notanda. Primo confundit* ÆTHICUM *cum* ISTRO CALLIMACHIO *qui* PTOLEMÆI EVERGETÆ *temporibus floruit. Deinde alium adhuc antiquiorem perperam confingit.* ISTRI *autem enumerantur à* VOSSIO *tres & forte aliquis iſtorum Coſmographiam ſcripſit Græce, quam* B. HIERONTMUS *latine vertit, quamque inepti monachi, ſicut ſcribis interpolarunt, adſcripſeruntque* ÆTHICO, *quoniam is & ISTER natione erat; & ſimile Argumentum tractaverat.*

Sed longius non licet eſſe moleſto. Vale itaque, Vir ampliſſime, & fave nominis tui devoto cultori. Argentorati D. IV. M. DC. LXXXI.

PETRI BÆLII
AD
Virum Doctiſſimum
THEODORUM J.
AB
ALMELOVEEN
EPISTOLA
de
Scriptis Adeſpotis.

---

367 *VIRO CLARISSIMO*
THEOD. JANSONIO
AB
ALMELOVEEN,
Medicinæ Doctori
PETRUS BÆLIUS
Philoſophiæ Profeſſor Roterodami
S. P. D.

NOn illepidum ſane neque illiberale eſt argumentum in quo jam ante aliquot annos Vir multijugæ lectionis Joh. Deckherrus operam ſuam induſtriamque voluit collocatam, *emiſſis in lucem de Scriptis Adeſpotis, Pſeudepigraphis & Suppoſititiis Conjecturis.* Placent multis viris doctis ejusmodi disquiſitiones, & in amœnitatibus Literarum quas plerumque
368 omnes conſectari amant numerantur. Sunt quidam gravioris ſupercilii, & nimium delicati faſtidii qui non ſe credunt prætium operæ facturos, ſi veritates id genus unde non pendeant Muſarum fata indagaverint. Utatur quisque ſuo judicio, & quemadmodum æquum eſt nos iſta non ſcribere viris illis ſupra nubium tractus vaga ſidera ſequentibus, ita patienter illi ferant detegi iſthæc arcana talium ſtudio correptis hominibus, librorum ut plurimum, atque adeo humanioris literaturæ amantiſſimis; à quibus profecto magnam inibis gratiam quod tuis curis effectum ſit ut typis nitidioribus prodeant in lucem conjecturæ Deckherrianæ auctiores multo quam in utraque præcedenti editione. Quia vero à me intellexeras non ſolum ex Reipublicæ Literariæ Excerptis menſe Sept. noviſſimo vulgatis p. 1013. ſed etiam coram & ex
369 literis obſervaſſe me nonnulla in opuſculo optimi Deckherri quæ ſecus quam oportuerat obſervata fuiſſent, egiſti apud me ut ea Tibi indicarem, vadem te præſtans fore ut Autor id non ferret parum æquo animo, ſciebas enim quid hac ſuper re ipſemet Tibi ſcripſiſſet. Tum ſi quæ addere poſſem ex propria penu, ea ut tecum communicarem operi quod ſub prælo ſudaret annectenda, non ſemel pro tua in me prolixa voluntate petiiſti. Ego vero qui tui cauſa multo plura eaque ampliora ſi vires ſuppeterent facere paratum me ſen-

ſentio, liberis conditionem amplexus ſum, quamquam non neſcius exiguam mihi eſſe admoduni talium rerum ſuppellectilem. Sed dicent fortaſſe aliqui Lectores ſtetiſſe per ex-
370 cerpta Reip. Literariæ mihi ſingulis menſibus adornanda, (opus ad ſe rapiens univerſum otium ac tempus viri multo me diligentioris, laborisque patientioris) quominus plura Tibi hoc ſuper argumento ſcripſerim. Quidquid id eſt æqui bonique conſulite Tuque operis editor, & Clariſſimus Deckherrus Author, haſce qualeſcunque meas tum animadverſiones, tum additiones.

Ea quæ habentur pag. 88. de Hottomanno, & de Junii Bruti vindiciis contra Tyrannos revocant me in memoriam ejus quod ſubinnui in Excerptis menſis Sept. 1684. pag. 151. Hottomannum haberi Autorem earum vindiciarum. Rogavit me paulo poſt per epiſtolam cauſarum patronus doctiſſimus apud Trajectum ad Moſam D. Niſet, num ea dice-
371 ret Clariſſimus Huberus, cujus de jure civitatis commentarii egregii epitomen tunc dabam, nam ex Grotii ſententia ſub ficto Junii Bruti nomine latere Mornæum Pleſſiacum; judice vero Bœclero, Hubertum Languetum: Jacobum vero magnæ Britanniæ regem exiſtimaſſe fœtum hunc eſſe pontificii cujusdam qui voluiſſet Reformatis creare invidiam nomine doctrinæ principibus deteſtatæ. Dicam ſic me ex Hubero ea non ſumpſiſſe, ſed ex libro Gallico Pariſiis impreſſo anno 1589. cui titulus, *Traitté de la puiſſance des Rois contre le Roi de Navarre.* An vero iſte Tractatus idem ſit de quo Cl. Deckherrus p. 338. loquitur tanquam Lugduni combuſto, & falſo aſſcripto Carolo Molinæo JC. ſed quem alii tribuant *Hugoni Sorello Roſerio*, non mihi liquet.

Pag. 93. extat duplex mendum; prius
372 annotat Cl. Paulus Vindingius in Epiſtola ad Deckherrum ſcripta ſecundæque editioni appoſita; ſic enim loquitur, *meminiſti cujusdam Epiſcopi Lincolnienſis Dn.* BACLO; Is, *ſi placet eſt Thomas* BARLOVIUS. Subjungit quædam de operibus illuſtriſſimi Reverendiſſimique ſenis, ſed cum non loquaturde ſcripto egregio ſuper excommunicatione Regum quod ex Anglico Gallice verſum ab Anonymo prodiit in lucem anno 1681. ſub ficto Claudii Barbin Typographi Pariſienſis nomine, non gravabor hic ea de re meminiſſe. Poſterius erratum in eo conſiſtit quod M. CHOFFETAN Ordin. prædicat. dicatur ſcripſiſſe in Apologiam Jacobi Regis. Haud ita vocabatur, ſed *Coeffeteau*, vir in paucis Gallica facundia clarus, & tandem evectus ad Epiſcopa-
373 tum Maſſilienſem. Vertit Gallice Florum, & Hiſtoriam Imperatorum Romanorum usque ad Conſtantinum eadem lingua elucubravit.

Pag. 119. ſic loquitur Autor; *Sceleſti* de tribus impoſtoribus *in Gallia, ut referunt, paſſim venalis libri authorem Bernardinum* OCHINUM *fecit huc usque fama publica.* In 2. editione deſunt hæc verba, *ut referunt*, quibus fides ſit viſam fuiſſe viro docto nimium crudam & parum tutam priorem aſſertionem. Certum eſt falſiſſimum eſſe rumorem hunc librum emi poſſe in Gallia, vix ullus alius tam difficile reperiri poteſt emendus ab iis qui hæc ſagaciſſime ruſpantur. Sed ut credamus Ochinum non conſcripſiſſe famoſum adeo tractatum facit quod ait Grotius in Appendice de Antichriſto p. m. 84. *Libram de tribus impoſtoribus abſit ut aut Papæ tribuam aut Papæ oppugnatoribus.* 374

Jam olim inimici Friderici Barbaroſſæ Imperatoris famam ſparſerant libri talis, quaſi juſſu illius ſcripti. Sed ab eo tempore nemo eſt qui viderit: quare fabulam eſſe arbitror. Hæc ultima verba probant ut quod maxime falſum eſſe hunc librum facile in Gallia reperiri. Si res ita ſe haberet, nequaquam Grotium latuiſſet. Obſervavit Paulus Colomeſius Rupellenſis in ſuis *Miſcellaneis Hiſtoricis*, vernacula lingua Arauſione vulgatis anno 1675. Vir, ut probe notaſti in noviſſima tua Epiſtola, harum rerum callentiſſimus, quique in Gallia ſua Orientali p. 27. dudum promiſit diſſertationem cui titulus ſit futurus, *Decouverte d'Authours cachez*, obſervavit, inquam, in illis *Miſcellaneis* p. 28. erraſſe Grotium dicentem inimicos Imperatoris Barbaroſſæ tribuiſſe illi librum de tribus impoſtoribus, non enim illum ſed Fridericum II. jactatum eſſe Autorem ejuſcemo-
375 di libri, ut patet ex Epiſtolis Petri de Vineis, ipſi à ſecretis & à ſigillo, utque ipſemet Grotius ſcripſit in notis in 3 partem Philoſophiæ realis Thomæ Campanellæ. Debuiſſet dicere Colomeſius Fridericum Barbaroſſam teſte Grotio juſſiſſe ut liber ille conſcriberetur, non verò fuiſſe Authorem illius, hæc enim duo non tam parum differunt ut dubium relinqui debeat lectori utrum aſſirmetur. Quidquid id eſt hoc unum ſaltem patet non fuiſſe Ochinum illius teterrimi libri Autorem, quippe de quo fama fuerit vagata multo ante natum Ochinium.

Haud prorſus dijudicare valeo ſint ne certa quæ refert Doct. Auto[illegible] pag. 135. *Bibliothecam Gallo-Sueticam* à Jeſuitis Moguntinis fuiſſe editam, vel ab aliquo ex eorum Collegio ſodali. Hoc unum ſcio Dominum Gravero-
376 lium Nemauſi in Gallia Juris-conſultum eruditiſſimum dicere in ſuis obſervationibus ſuper ſenatus conſultis Toloſanis ab Rupe-Flavino collectis, Autorem Bibliothecæ Gallo Sueticæ eſſe Iſaacum Wolmarum, ejusque libri Typographum à Senatu Pariſino flagris fuiſſe damnatum.

Pag. 181. agit Cl. Autor de ſcripto celeberrimo in Originem libertatis Reipublicæ Venetæ anno hujus ſæculi 62. publici juris facto Italice cum hoc titulo *Squittinio della liberta Veneta.* Vere equidem refert adſcriptum fuiſſe id operis Marco Velſero, at ignoraſſe eum Virum miror ſupereſſe jam fere nullum dubium quin autor operis ſit Alphonſus *de la Cueva*, Marchio de *Bedemar*, Regis Hiſpaniarum apud Venetos Legatus, & tandem in Car-
377 dinalium album relatus. Legere illud eſt tum in præfatione Verſionis Gallicæ *Scrutinii*

illius quam D. Amelot de la Houſſaye creditur concinnaſſe & notis locupletaſſe, atque Ratisbonæ (ſi operis titulo fidem adiungas) typis tradidiſſe anno 1677. tum ex libello elegantiſſimo, cui titulus *la Conjuration des Eſpagnols contre la Republique de Veniſe en l'année* 1618, quem Abbas de S. Real patria Sabaudus Pariſiis in lucem edidit ante aliquot annos. Ille idem Abbas Autor eſt trium quatuorve aliorum opuſculorum Anonymorum, quorum ecce Tibi titulum. *Dom Carlos, Nouvelle Hiſtorique: De l'uſage de l'Hiſtoire: Memoires de Madame la Ducheſſe Mazarin* (degit nunc ea in Anglia, magnæ famæ, formæ, ingeniique fœmina) *Ceſation, ou Entretiens divers*, de quo opere nos in Excerptis Reip. Literariæ menſis Oct. 1684. p. 266. &c.

Pag. 262. credit Dom. Deckherrus Catharinæ Mediceæ vitæ, actorum, & conſiliorum ſtupendam narrationem, ſcriptum eſſe Joh. SERRANI, ſive SERRARII. Illum ſine dubio intelligit quem vulgo vocamus *Jean de Serres*, quique compoſuit *l'Inventaire de l'Hiſtoire de France*, non quidem usque ad ſuam ætatem ſed usque ad exceſſum Caroli VII. At parum veriſimile eſt ſcripſiſſe illum narrationem ſupra memoratam de rebus geſtis Catharinæ Mediceæ. Sapit hoc ſcriptum aliud longe ingenium & dicendi genus. Non ægre crederem Henricum Stephanum eſſe Autorem illius libri prout ipſi à Maimburgio tribuitur in Hiſtoria *Ligæ*. Solet divendi & compingi ille libellus cum Diario Henrici *III.* cujus Autor ignoratur, & cum divortio Satyrico Henrici *IV.* & Margaretæ Valeſiæ, nec non amoribus ejusdem Regis, atque Confeſſione Catholica DE SANCT. Suſpicantur quidam priorem illam Satyram de divortio Regio fuiſſe conſcriptam a nobiliſſimo Hiſtorico *D'Aubigne*, nemo vero dubitat quin fecerit Confeſſionem Catholicam *de Sancy*, opus dicteriis aculeatis & ſalibus urbaniſſimis quamquam non raro acrioribus refertiſſimum, multoque lepidius altera Satyra ab eodem ſcripta ſub titulo *le Baron de Fenefle*. Cæterum Johannes ille *de Serres* Miniſter fuit verbi divini in Delphinatu; qui ejus opus ad Henricum usque IV. deduxit erat quoque Miniſter & vocabatur Monliart.

Quæ habentur pag. 265. continent me Hercule errorem non levem, ſed qui condonandus ſit viro peregrino. Dicit nempe Autor Cl. Emphemerides Eruditorum anni 1666. p. 137. teſtari librum cui titulus, *Memoires de la Regence de la Reine Marie de Medicis*, ſcriptorem habere Cardinalem *Richelium*. Minime gentium extat illud in Ephemeridibus eruditorum, ſed fuiſſe illum librum conſcriptum pro Cardinali Richelio, ſive ad ejus ulum. Verus Autor Operis eſt Franciſcus Annibal *d'Eſtrées* Par & Polemarchus Franciæ qui annoſiſſimus obiit anno hujus ſæculi 70, quippe centenario propemodum æqualis. Is bellicæ artis apprime ſed non minus politicæ prudens, opus hoc contexuit, multaque alia hucusque inedita & publica luce digniſſima ut intelligere datur ex literis patris le Moine Jeſuitæ celeberrimi operi præfixis. Sic enim inrerpreror & jure quidem hanc ſubſcriptionem epiſtolæ præfixæ *le* P. L. M.

In iis quæ proxime ſequuntur melius id quod res eſt aſſequutus fuit Deckherrus, quippe Hiſtoriæ amatoriæ Galliarum genuinum opus eſt Comitis *Buſſii Rabutini*, Viri olim præclaris muneribus inſtructi, quorum jactura & aliquot menſium carcere luit pænas omnes quas metuere habebat, aſperiores ſine dubio futuras ſub Rege minus clementi. Eſt ille dudum inter quadraginta viros Academiæ Gallicæ, nec temere reperias qui ſtilo comptiori & venuſtiori ſcribat. Fama eſt illum in conſcribenda Hiſtoria Franciæ laborare.

Subſequitur mox obſervatio de Autore *Miniſterii Cardinalium Richelii, & Mazarini*, quæ me in ſummam admirationem rapit. Nam qui fieri poteſt ut quis crediderit utrumque horum librorum conditum eſſe ab eodem ſcriptore, quandoquidem prioris Cardinalis *Miniſterium* Gallice duntaxat ſcriptum eſt, poſterioris vero Italice primum ab Comite Galeazzo Gualdo Priorato, (viro multis aliis Hiſtoriis in lucem editis inclyto, quique Vicentiæ in patria obiit anno 1678. Cæſareæ Majeſtatis Hiſtoriographus) dein Gallice verſum. Accedunt multæ aliæ rationes quas profert Deckherrus ut conjecturam Burgoldenſis valde abſonam confutet. Quæ poſtea ſubnectit, videntur ſignificare Joh. Silhonium ſibimet ipſum aſſeruiſſe *Miniſterii Mazariuei* Hiſtoriam quam videret aliis tribui. Citat librum *du Miniſtre d'Etat* vere a Silhonio concinnatum, ſed cum minime mihi nunc ſatis ſit otii ad librum hunc evolvendum, & feſtinanter omnino iſta Tibi ſint mittenda, (operæ enim omnis moræ ſunt impatientes ob inſtantes Francofurtenſes Nundinas quibus opus Deckherrianum adornant) non poſſum hoc quidquid eſt fruſtrationis probe corrigere. Dicam tamen nihil quicquam aliud videri mihi ſcriptum eſſe à Silhonio circa *Miniſterium* Cardinalis Mazarini, præter Tractatum haud ita craſſum quem vocavit, *Eclairciſſement de quelques difficultez touchant l'adminiſtration du Cardinal Mazarin*, Opus ſane egregium: præterea certum eſt librum *du Miniſtre d'Etat*, longe ante fuiſſe vulgatum quam Cardinalis Mazarinus ad clavum ſederet. De Miniſterio Cardinalis Richelii legere memini apud Sorellum cap. 2. Biblioth. Gallicæ p. m. 27. Autorem illius eſſe *Dom Charles de S. Paul* Fulienſium Monachorum Præſidem, & Epiſcopali infula tandem donatum. Ejus alia quædam ſunt opera & in his Geographia ſacra in quam Lucas Holſtenius annorationes quaſcam edidit Romæ ante 20. annos plus minus.

Quæ leguntur pag 267 ea ſunt ut acciderſſe aliquid humanitus Erud. Deckherro probent apertiſſime. Ait nempe ipſum Armandum Richelium in Pſeudonymorum familiam

miliam adſciſcendum viſum eſſe *cum adverſus Petri de Marca de libertatibus Eccleſiæ Gallicanæ operam* OPTATUS GALLUS *inſurrexiſſet*. Primo fallitur dum dicit opus de libertatibus Eccleſiæ Gallicanæ in quod Optatus Gallus inſurrexit, fuiſſe ſcriptum à Petro de
381 Marca, cura enim prodierat Petri Puteani, & quod Petrus de Marca compoſuit hoc ſuper argumento ſubſequutum eſt non vero præceſſit Tractatum *Optati Galli*. Sed hîc alter, venia ſit verbo gravior eſt error circa ſenſum verborum quæ ex Fageto vitę P. de Marca ſcriptore laudat paulo poſt Cl. Deckherrus. En verba. *Eodem ipſo anno (1640) prodiit famoſus quidam libellus ſub Optati Galli nomine, duo volumina de libertate Eccleſiæ Gallicanæ recens edita graviter inſimulans, quod ex eorum lectione Schiſmatis periculum pertimeſcendum eſſet cujus authorem fore* RICHELIUM *ambitione Gallici Patriarchatus atrociter* (Marca) *præſagiebat*. Duplex hic quoque lapſus, nam neque Petrus de Marca ille eſt qui præſagiebat; Optatus Gallus id faciebat, neque qui præſagiebat aut quis piam alius ſuſpicatus eſt Richelium eſſe Authorem libri qui ſub fictitio Optati Galli nomine pro-
386 dierat. Tantum abeſt ut Cardinalis eſſet Autor illius libri remotus vel proximus, ut è contra in eo acriter fugilletur, eumque refutandum majorem in modum Petro de Marca tradiderit. Dicit Clariſſimus Baluzius in ejusdem Præſulis vita, Autorem qui ſub nomine Optati Galli latere voluit ſatis *alioqui eſſe cognitum ſi larvam illi detrahere liberet.*

Plura potuiſſent dici his quæ de *Caſtellione* extant pag. 313. Autor ille fuit libri, *de non puniendis Hæreticis*, qui ſub nomine Martini Bellii vulgatus eſt poſt Servetum ultimo ſupplicio Genevæ punitum, cui libro ut ſcis Theodorus Beza reſpondit. Poſuerunt Galli nuper illum Tractatum Martini Bellii in ſuo Indice librorum prohibitorum Pariſiis autoritate le-
387 natus & Archiepiſcopi typis mandato.

Recte omnino ſententiam mutavit Deckherrus pag. 321. de *Antonio le Grand*: is enim revera Autor eſt librorum qui non pauci numero ſub ejus nomine prodierunt; Diu eſt cum inter Anglos vivat, Pontificiæ ſectæ addictus, nec ſemel iter Gallicum inſtituit præfectus ſtudiis & moribus nobilium quorumdam Ephœborum ex ea gente. Duaci natus eſt in Flandria, & ſi bene memini, opus Gallicum anonymum conſcripſit ante annos 20. plus minus, cui titulum fecit, *L'homme ſans paſſions ſelon les ſentimens de Seneque*, in Gallia primum, deinde in Batavia typis excuſum. Ejusdem eſt alius tractatus Pariſiis publici juris factus cum hoc titulo, ſi bene memini, *l'Epicure Chretien & ſpirituel.*

Pag. 333. dicit Autor operibus poſthu-
388 mis Benedicti de Spinoza anno 1678. typis exſcripta præfixam eſſe *verſiſimam incogniti Authoris præfationem*. Dictum eſt mihi nuper præfationem illam fuiſſe primo Belgice conſcriptam ab viro quodam è Menonitarum Secta cui nomen *Jarich Jelles* qui poſtquam Mercaturam exercuiſſet Amſtelodami, in privato otio & ex quæſitis reditibus vixit, vir cætero quin literis haud ita inſtructus; Eam vero præfationem creditur poſtea latine vertiſſe prout extat in libro Spinozæ Ludovicus Meyer Medicus Amſtel. ante paucos annos vivis exemptus, Autor ut fama eſt, Diſſertationis paradoxæ cui titulus *Philoſophia ſacræ Scripturæ interpres*, quæ non immerito diſplicuit Theologis, utpote ſapiens Hæreſim. Contra eam ſtilum ſtrinxerunt varii Theologi in hac Belgica Fœderata.

Jam ego in Excerptis Reip. literariæ, 389
menſis Junii 1684. p. 341. retuli ex Diecmanni tractatu de *naturalismo*, truculentiſſimum librum *de juſta Reipublicæ Chriſtianæ in Reges impios & Hæreticos auctoritate* prodiiſſe anonymum Pariſiis anno 1590. & biennio poſt Antwerpiæ Pſeudonymum ſub Guill. Boſſæi nomine (citat Diecmannus V. Baccium Pſeudon. pag. 249. 250.) verum ejus Autorem eſſe Jeſuitam quemdam. Hic pag. 337. dicitur Scavenius teſtatus peſtilentem hunc fœtum deberi acceptum ferri Guillielmo GIFFORDO.

Circa Autorem recentium librorum de polygamia, de quibus Cl. Deckherrus pag. 341. legantur noſtra Excerpta Rei. Lit. anni ſuperioris p. 359 & 1351.

Hæc ſunt quæ carptim obſervare potui dum feſtinanter legerem folia libri Deck- 390
herriani adhuc à prælo madentia quæ ſubmittenda mihi curaſti docte & Benevole ALMELOVEENI. Fac me quæſo ut purges apud Autorem de libertate qua uſus ſum in recenſendis quibusdam ipſius erroribus.

NUNC ad Clar. Vindingii Epiſtolam venio, & paucis abſolvo meas in eum emendationes.

Dicit ille Io: libri cui titulus, *la Recherche de la verité*, Auctorem eſſe MAILBRANNUM *Pere de l'Oratoire*. Dicendum fuerat MALLEBRANCHIUM. Ilo. Dum ille Autor ejusque cenſor digladiarentur, *Monachum Benedictinum è Lotharingia*, Don Robert de Glaces *ſi recte memini (nomen enim tacetur) litem componere aggreſſum eſſe per* la Critique de la recherche de la verité. Dicendum erat *Dom Robert des Gabets*, cujus opus vocatur *la Critique de la Critique de la Recherche de la verité*. 3. In Belgio qui prodiit Tractatus contra Hiſtoriam Criticam V. T. per RICAREDUM SIMONEM 391
Ampl. FR. SPANHEMIUM authorem habere. Dicendum erat, *Richardum Simonem*, & *Ezechielem Spanhemium* Oratorem Electoris Brandenburgici. Cæterum Robertus ille *des Gabets* Monachus Benedictinus, Lotharingus, ex Congregatione S. Venne bonus fuit Philoſophus, Carteſianæ ſectæ addictiſſimus. Miſſi ſunt huc non pauci ejus Tractatus Philoſophici qui fortean propediem in lucem prodibunt. In his eſt brevis reſponſio Epiſtolæ cuidam quæ ſine nomine Autoris prodiit Pariſiis ante annos 15. circiter, ſub hoc titulo. *Lettre d'un Philoſophe à un Carteſien de ſes amis.* Credit ipſe Autor reſponſionis Jeſuitam Ra-

pinum ſcripſiſſe illam Epiſtolam, ſed fallitur.
392 Scripſit eam, vel omnia conjiciendi argumenta me fallunt, ipſaque adeò opinio ſummorum hac in re judicum, Jeſuita *Pardies* ex Prov. Benearnia oriundus, & Lutetiam accerſitus docendæ Matheſeos ergo, qua in Sparta egregie inclaruit.

TANDEM ſupplementa quædam, ne prorſus ἀνύμεναι accedamus, ſuppeditemus, nullo ſervato vel temporum, vel materiarum ordine, ſed prout unum quodque nomen memoriæ occurrerit. Non meliorem earum nobis liberam faciunt hincaliæ occupationes *quæ caput & circa ſaliunt latus*, illinc Typographi ardor Nundinas Francofurtenſes anhelantis, indociliſque aliquam moram interponere inter opus Cl. Deckherri prælo exemptum mecumque ſtatim communicatum, & iſtam appendicem prælo ſubmittendam.

Occurrit mihi omnium primus larva-
393 tus ille Joannes Baptiſta Gallus J. C. qui notationes edidit in Jacobi Auguſti Thuani Hiſtoriam, quas Ingolſtadii excuſas anno 1616. & recens ex Nundinis Francofurtenſibus allatas Prætor Pariſinus damnandas & ſupprimendas curavit. Autor earum erat Jeſuita quidam Pariſienſis nomine Joannes Baptiſta de MACHAUD, ſeu MACALDUS fatente Philippo Alegambe pag. 224

Jeſuitarum Catechiſmus qui prodiit in lucem anno 1602. quique deinde anno 1677. recenſus eſt Ultrajecti (quamquam in fronte libri videas, *A Ville Franche chez Guillaume Gremer*) Autorem habet Stephanum Pasquier egregium virum & in Gallia præclaris muneribus fecunda fama præfectum. Non diſſitetur filius cum reſpondet acerbo ſcripto
394 Jeſuitæ Franciſci Garaſſi in parentem, cui titulus *la Recherche des Recherches*, in quo inter alia crimini datur Stephano Pasquier quod dixit de miraculis Xaverianis in ſuo Catechiſmo Jeſuitarum. Videſis pag. 795. libri Jeſuitæ & pag. 316. Apologiæ pro Stephanoillo.

Tractatus celeberrimus *de la Politique de France* qui anno 1669. prodiit in lucem cum hac appellatione Autoris P. H. Marquis de C. continente primas literas nominis illius, ſcriptus eſt à Marchione du Chatelet nobili Aremorico ex antiqua Hajorum familia, filio ut mihi veriſimile videtur *Pauli* illius *Hay* Domini du Chalelet de quo Peliſſonius non pauca refert ſcitu digna in eleganti Hiſtoria Academiæ Gallicæ. In 2. & 3. Caput ſupradicti tractatus ubi de Religione agitur vulgavit aliquas obſervationes. Petrus Molinæus Petri
395 filius Canonicus Cantuarienſis, ſed mutato vero nomine in fictum de *l'Ormegrigni*. Tertio vero Capiti in quo de Reformatis agit Autor reſpondit Miniſter & Profeſſor Arauſionenſis Dominus de Chambrun, aſſumpta in fronte operis nomenclatura Græca, nimirum de M. de *Melanchthon*. Idem ille Canonicus Cantuarienſis Autor eſt *clamoris Regii ſanguinis ad cœlum adverſus parricidas Anglicanos*, qui liber vehementer ſtomachum movit Jo. Miltono in Alex. Morum quem vel credidit, vel finxit edidiſſe eum clamorem.

La connoiſſance des bons livres, opus typis mandatum Pariſiis, & in Hollandia quoque anno 1672. Autorem habet Dom. Sorel, multorum aliorum librorum parentem, quos ipſemet recenſuit ad calcem Bibliothecæ ſuæ Gallicæ.

Prodiit Pariſiis liber Gallicus venuſte 396
admodum ſcriptus anno 1672. ſub hoc titulo, *Entretiens d'Ariſte & d'Eugene*, cujus Autor vocatur *Bouhours*, Jeſuita Pariſinus. In eum cenſuram ſtrinxit quæ ſummopere placuit anonymus quispiam Cleanthis nomen mentitus, qui vocatur *Barbier d'Aucour*, Advocatus Pariſinus, & nunc Academicis Gallicis cooptatus, poſtquam præfuiſſet ſtudiis unius ex filiis Clariſſimi Colberti, ſed pro Jeſuita Apologiam concinnare aggreſſus eſt Abbas non incelebris, edito in lucem libello *de la Delicateſſe*, qui ſane minori in numero habitus eſt, quam opus quod non multo ante conſcripſerat, cum hoc titulo, *le Comte de Gabalis, ou Entretiens ſur les ſciences ſecretes*. Erat hic Author l'Abbe de Villars.

Les Conformitez des Ceremonies modernes avec les anciennes, qui liber ſi titulo ſtes impreſſus 397
fuit Lugduni Batavor. apud Jo. Sambix anno 1667. ſed ſi rem ipſam ſequaris Genevæ, opus eſt Petri Muſſardi Genevenſis, viri admodum Illuſtris, qui poſtquam Lugduni in Gallia verbi divini Miniſtrum egiſſet ſumma cum laude, ex eaque ſtatione migrare coactus fuiſſet, cum Rex Galliæ Miniſtros extraneos ſuo munere abire juſſiſſet, in patriam ſe contulit, unde vocatus Londinum inter Gallos verbi divini præco, quoad vixit, extitit. Ejus eſt aliud opuſculum haud illepidum nec indoctum, cui titulus *Jugement de Meſſieurs de la propagation de la Foy ſur le Traitté du purgatoire de M. A. Bobye*. ſcripſit præterea *Hiſtoriam Deorum Fatidicorum* in 4. quæ primum Genevæ excuſa, Francofurti ad Mænum recuſa eſt anno 1680.

Scripſerunt multi in expoſitionem 398
Doctrinæ Catholicæ quam compoſuit Epiſcopus Condomienſis, nunc Meldenſis, ſed omnes ſuum nomen profeſſi, ſi unum excipias, quem ideo Epiſcopus in præfatione poſteriorum editionum anonymum ſolet vocare. Vocatur is *D. de la Baſtide* patria Ruthenus in Occitania, diu multumque in partem curarum Eccleſiaſticarum vocatus quippe unus ex ſenioribus, quos vocabant, Carentonenſibus. At nunc ille derelicta noſtra religione vexatus noviſſimis procellis pontificiæ Eccleſiæ Myſta eſt. Duos libros edidit in Epiſcopum Meldenſem; priorem adverſus 1. editionem Expoſitionis; poſteriorem vero adverſus præfationem novæ editionis. Nec non etiam in arenam deſcendit cum Clero Gallicano anno 1682. ſcripta de illius cœtus Actis feliginem ſpectantibus, reſponſione Apologetica primum Pariſiis, deinde Amſtelodami typis mandata. In eundem cœtum 399
ſcripſit celeberrimus Joh. Claude, ab ipſius enim

enim calamo prodierunt *les conſiderations ſur les lettres Circulaires de l' Aſſemblée du Clergé de France*, Hagæ anno 1682. typis mandatæ.

Percrebuit majorem in modum Tractatus Gallicus *de Epiſcopo Aulico*, carpens inprimis Epiſcopum Ambianenſem, & Archiepiſcopum Rothomagenſem. Fuit iſte antea Epiſcopus Sagienſis in Neuſtria, & ab eo multa mala paſſus eſt Presbyter quidam nomine *le Noir* Theologalis, ut vocant, ejusdem ſedis Epiſcopalis, qui cum acriori eſſet indole non modo diem dixit Præſuli, hæreſiumque criminumque poſtulavit, ſed Scripto juxta erudito & falſo Epiſcoporum ſuperbiam, & aulicos mores perſtrinxit. Hic ille eſt liber quem vocant *l' Eveque de Cour* qui in ipſa Gallia furtim impreſſus in 4. minori
400 deinde forma reçuſus eſt in Hollandia. Appoſita eſt epiſtola ejusdem *le Noir* ad ducem Guiſiam fæminam negotiis Religionis immerſam. Ille tandem pœnas dedit graviſſimas inimicis ſuis ad triremes damnatus, ſed mutata eſt pœna carcere perpetuo.

Miror noſtrum D. Deckherrum qui tot libros politicos anonymos recenſuit, & conjecturis ſuis ſubmiſit, tacuiſſe de ſolidiſſimo illo Baronis Liſola Opere quod juribus Galliæ Reginæ in Brabantiam oppoſitum eſt ſub titulo, *le bouclier d'Etat & de Juſtice*. Fama eſt ex interceptis literis Domini de Lionne cognitum eſſe fateri eum ingenue hoc ſcriptum eſſe omni exceptione majus. Nunquam audivi quidquam repoſuiſſe Gallos tali clypeo.

Tractatus de *Origine Fontium* qui prodiit Pariſiis anno 1674. opus eſt Dom. Perreault, non illius qui Præfectus eſt ædificiis Regiis, &
401 verſionem Vitruvii commentariis locupletatam concinnavit, eſtque unus ex 4. Academicis Gallicis; nec illius qui Medicinæ Doctor Pariſienſis, & Academiæ Regiæ ſcientiarum ſocius tentamina Phyſica edidit Gallice anno 1680. 3. *vol. in* 12, ſed tertii horum fratris.

Diſſertatio de *Triſagii* origine Authore P. A. V. D. M. quæ prodiit in lucem Rothomagi anno 1674. non ab Miniſtro Rothomagenſi ut perperam Maimburgius cenſet in ſua Pontificatus Gregorii magni Hiſtoria, concinnata eſt, ſed à Domino Allix nuper Paſtore Carentonenſi, nunc vero Londini commorante. Ex eodem fonte emanarunt Homiliæ Gallicæ de quibus nos in Excerptis menſis Aprilis 1685. p. 431, nec non *Anaſtaſii Sinaita anagogicarum contemplationum in Hexaemeron liber 12. hactenus deſideratus, cui praemiſſa eſt*
402 *expoſtulatio de S. Johannis Chryſoſtomi epiſtola ſuppreſſa*, qui liber Londini lucem aſpexit in 4. anno 1682.

Nullus liber melius indicat quam pauci ſint homines qui genium habeant ad jocos & ſales rite interpretandos factum, eo qui ante decennium vulgatus eſt ſub hoc titulo *Jani Alexandri Ferrarii Canobita Auguſtiniani* EUCLIDES CATHOLICUS. Ridetur in eo falſe & urbane præſidentia Pontificiorum qui non ſecus ac ſi fidem ſuam firmis ſtabilirent fundamentis gloriantur, & alios præ ſe contemnunt; tamen ille liber multis Reformatis tantum non viſus eſt impius haud quaquam diſcernere cautis *quid diſtent æra lupinis*. Sed quid facias cum eo genere hominum, qui cucurbitas lippiunt, qui fatue ſapiunt ad cibos exquiſitiſſimos? an propterea ironiæ valedicetur? Non cenſebunt, opinor, periti rerum æſtimatores. Videſis ſupra laudatum Diecmannum pag. m. 19. qui melius judicat de *Eu-*
403 *clide Catholico*, cujus non ignorat eſſe Authorem, celeberrimum Fabricium Heidelbergæ Theologiæ Profeſſorem.

Richardus Simon, de quo ſupra, Autor eſſe creditur libri qui ſub nomine de *Simonville* impreſſus eſt Pariſiis anno 1681. & continet verſionem Tractatus Leonis Mutinenſis de Ceremoniis Judæorum cum notis, tum etiam ipſi tribuitur verſio Itineris ad Montem Libanum Jeſuitæ Dandini, notis exquiſitis comitata, nec non *l' Hiſtoire Critique de la creance des Nations du Levant & l' Hiſtoire de l' origine & du progrez des revenus Eccleſiaſtiques*. Videantur Excerpta Reip. Litterariæ menſis Maji 1685. pag. 513. & menſis Maji 1684. art: 2. & 3.

Egregium poëmation vidimus ante paucos annos, cui titulus *l' Art de precher*. Crediderunt quidam Autorem ejus eſſe eundem illum Poëtam nominatiſſimum qui Satyris ſuis adeo inclaruit ut regiæ Hiſtoriæ conſcri-
404 bendæ Provincia fuerit donatus. Alii vero dixerunt artem illam concionandi fœtum eſſe Monachi S. Genovevæ, quod fortaſſe non ignorarent eſſe quemdam in ea Congregatione Monachum qui quam plurima compoſuit carmina inedita quibus acerbe carpit pravos mores Clericorum. Falluntur utrique. Author operis vocatur *le P. de Villiers* ex Jeſuitarum Sodalitio. Admonet me titulus iſtius Poëſeos, alterius tituli ſimilis, nempe *de l' art de parler*. Liber ille ter jam fuit impreſſus, & factus eſt à patre Bernardo Lami Presbytero Oratorii ut vocant. Idem Autor eſt alterius libri Anonymi, *Entretiens ſur les ſciences*, de quo videas mentionem in Excerptis menſis Decemb. 1684. pag. 468. Verſatur nunc ille Gratianopoli in Delphinatu, & multis operibus nomen decusque aliquod ſibi peperit quæ
405 anonyma prodire non paſſus eſt, de quibus proinde hic ſileri oporteat.

Plurimi fiunt à multis Lectoribus tria hæc opuſcula, *Somnia ſapientis, Genius ſæculi, Gyges Gallus Auctore Petro Firmiano*. Verus Autor erat Monachus quidam Capucinus nomine Zacharias Lexovienſis. Tribuitur eidem opuſculum ſatis atrox in Janſeniſtas, cui titulus, *Relation du pays de Janſenie, par Louis Fontaines Sieur de S. Marcel*, Pariſiis typis mandatum anno 1660. Vide Sorellum *Biblioth. Gall.* pag. m. 172.

Inter eos qui Expoſitioni Epiſcopi Meldenſis reſponderunt nomen ſuum profeſſus eſt Advocatus quidam Monſpelienſis, nomine Brueys, qui nunc ejusdem Epiſcopi caſtra ſequutus, & in clientelam admiſſus, non raro in noſtra dogmata calamum exerit. Auſpicatus eſt ab examine rationum quæ locum

406 dederunt Seceſſioni majorum noſtrorum ab Eccleſia Romana. Hunc librum tres ex noſtris refutarunt. Primo celeberrimus Petrus Jurjeu Theologiæ hac in urbe Profeſſor, Collega mihi æternum colendus & de me ſemper optime meritus, qui libellum eximium vulgavit cui titulus, *Juite du Preſervatif.* Ratio tituli haud ignota eſt iis qui ſciunt jam oppoſuiſſe illum Authorem Expoſitioni Condomienſis Præſulis, Alexipharmacum optimum, ſive *preſervatif contre le changement de Religion.* Secundus qui in Brueyſium inſurrexit, edito in lucem tractatu, *le proſelyte abuſé, ou fauſſes veues de M. Brueys*, eſt D. *de Larroque* filius illius inclyti fama Miniſtri Rothomagenſis cujus elogium videre eſt in Excerptis noſtris menſ. Mart. 1684. ubi quoque videntur nonnulla de ſcriptis ejus anonymis. Tertius Adverſarius Brueyſii, fecit obſervationes ge-
407 nerales in ejus librum (Vide Excerpta noſtri ejusd. menſis p. 100.) & vocatur D. *L'enfant*, verbi divini Miniſter Heidelbergæ, vir in ætate parum provecta jam fructus edens qui ætatem ferent. Pater ejus olim Caſtellione ad Lupam Miniſter, nunc in Heſſia eodem munere fungens ſcripſit in Methodum pacificam Jeſuitæ Maimburgii. Ut hoc obiter dicam, liber qui Roterodami vulgatus eſt in eamdem Methodum pacificam, ante trienium, opus eſt Theodori Maimburgii Cognati Jeſuitæ illius, qui Theodorus dudum valedixerat Eccleſiæ Pontificiæ, & in noſtram ſe receperat. Agit nunc ille Londini. Ejus eſt aliud opus quod jam Groningæ typis mandatum fuerat cura celeberrimi Samuelis Mareſii anno 1864. cum hoc titulo: *Reponſe formuaire au livre de Monſieur le Cardinal de Richelieu par le Sieur* R. DE LA RUELLE.

Prodiit Hagæ anno 1683. liber qui ad-
408 modum placuit Lectoribus; en Titulum ejus. *Apologie pour les Reformez ou on voit la juſte idée des guerres civiles de France & les vrais fondemens de l'Edit de Nantes*, Autor illius operis vocatur D. *Fetizon*, tunc Verbi Divini Miniſter in finibus Campaniæ apud nobiliſſimum & ſtrenuiſſimum Virum Dominum de BRIQUEMAU, nomen Reformatis jure merito cariſſimum, nunc eamdem Provinciam ſtrenue obit Lipſtadii, cujus urbis præfectura data eſt abSereniſſ. Electore Brandenburgico, eidem Dom. de Briquemau.

Non hic repetam quæ in Excerptis menſis Januarii proxime præteriti habentur de Autore Anonymo libri adverſus Methodos Cleri Gallicani adornati, ſub hoc titulo, *Examen des Methodes.* Jam ſatis notum eſt prodiiſſe opus è calamo D. *Baſnage* Miniſtri Rothomagenſis facundiſſimi, & patroni cauſarum celeberrimi adhuc ſuperſtitis, filii. Si 409 quis diligenter evolvat Excerpta Reip. Litterariæ videbit detectos aliquot alios Autores anonymos.

Tractatus Gallicus *de volunt me*, qui anno ſuperiore prodiit in lucem Pariſiis, quemque nonnulli falſo tribuerant Domino Nicolle, Autori anonymo, *de la Perpetuité de la foi; des prejugez legitimes contre les Calviniſtes; des Eſſais de Morale, des Pretendus Reformez convaincus de Schiſme*, factus eſt à Theologo Pariſienſi qui vocatur D. *Ameline* ad quem extant Epiſtolæ Jo. Launoii inter Opera celeberrimi illius viri.

Les Obſervations ſur la nouvelle defenſe de la Verſion Françoiſe du nouveau Teſtament imprimée à Mons, de quibus Excerpta noſtra menſ. Maji 1685. p. 479. factæ ſunt à Jeſuita quodam qui vocatur *le Tellier.*

HABES his Clariſſime Vir, quæ mihi venerunt in memoriam feſtinanter ſcribenti de argumento *Deckherriano.* Plura potuiſſem 410 fortaſſe, & minus vulgaria congerere, ſi ſcrinia evolvere, & libros quos dam examinare, atque amicos ſciſcitari per temporis angustias licuiſſet, tum etiam ſi non veritus fuiſſem moleſtiam creare iis authoribus quorum nomen dias in luminis oras revocaſſem. Eruntſine dubio qui dicent tanti non fuiſſe appendicem iſtiusmodi aſſuere operi Deckherri, quippe agere me tantum de ſcriptis cuilibet obviis, & recentiſſimis. Sed o utinam cum olim ſcripta adeſpota recens è manu Typographi evolaverant, aliquis notum feciſſet nomen Autorum. Nunc facilius eſſet ſuum unicuique fœtum vindicare. Promiſit vir eruditus, Dominus *Baillet* in iis quæ publici juris fecit *Doctorum judiciis*, Tractatum uberiorem de ſcriptis anonymis, & pſeudonymis, quem ſperare fas eſt nobis ad ſatietatem præbiturum quæ hac in re deſiderantur. Vale Vir Clariſſime & me ama, Tibi omni obſe-411 quio devinctum. Dabam Roterodami ipſis Nonis Martiis CIↃ DC LXXXVI.

A Ω.

A. Ω.

DISSERTATIO

ductu

L. un. C. de mutat. nomin.

DE

NOMINUM MUTATIONE

ET

ANONYMIS SCRIPTORIBUS,

Quam

A. C. 1669. d. 29. April.

in publica Lipsiensium *cathedra*
defendit,

Nunc autem Auctiorem *exhibuit*

FRIDR. GEISLER. Reussendorff-Silesius,
Phil. & J. U. D. ac Prof. Publ. Maj.
Princip. Coll. Collegiatus.

Juxta Exemplar LIPSIÆ an. 1671. impressum.

A Ω.

Diſputatio hæc imitatur Janum aut Naves quasdam: bifrons eſt α. biprora β. eſt, monſtratque *Rubricam bipertitam*. Noli hoc mirari, Lector: Ingenuorum hic mos eſt, ut prodant & promant Fronte, quod geſtant in Pectore γ. Pectus corpusque inſpice: dices bipertitum. *Prior* pars eſt Juridica & continet quaſi Monita meditationum legalium; *Poſterior* eſt Philologica maxime & exhibet Exempla ac obſervationes hiſtoricas. Hæc recenſet, Illa cenſet: hanc Memoriæ debeo, illam Themidi conſecro. Nolo tamen TE, BENEV. LECTOR, in *Generali* præfatione fatigare, ut etiam ſufficias *Specialibus*, quas tua meaque cauſa Utrique parti præmittam. Si hoc ægre feres, inſpice Novellas Juſtinianeas δ. perpaucæ ſunt ſine præfatione.

α. Princeps poëtarum latinorum lib. 7. Æn. verſ. 180.

- - - - - Janique *bifrontis* imago
Veſtibulo adſtabat - - - -

β. *Biprora* navis apud C. Barth in adverſ. lib. 10 c. 20, f. p. 497. ubi tamen dicit: *Navis biprora* non à duabus prorîs, ſed firmitate unius altera ſubtextæ dici videtur. ex Aviano.

γ. Pacatus in panegyr. Theodoſ. c. 37. in ſpeculo Frontium imago extat Pectorum.

δ. Leonis Imp. autem novellæ nullas plane præfationes habent. *Præfationum* tamen utilitatem oſtendit Cujus in L. 1. pr. ff. de orig. Jur.

PARS ANTERIOR *eaque* JURIDICA *de* MUTATIONE NOMINIS.

L. un. C. de nomin. mutat. examinaturi, non diſcedemus à more modoque Majorum: ſequemur *Methodum*, quam, ut alibi, ita etiam in hac *Lipſienſi Academia* ſequuntur Candidati Baccalaureatus, Licentiaturæ & Doctoratus. Sed quæ illa methodus? in carmine hoc μνημονικῷ exhibetur:

Præmitto Scindo Summo Caſumque figuro
Perlego do Cauſſas Connoto & Objicio. α.

Quod itaque Theſeo fuit filum Ariadneum β. quod Viatori eſt Herma γ, quod Nautis veteribus fuit urſa major vel minor δ, & recentioribus Pyxidecula nautica ε: illud nobis in evolutione determinati Textus erit verſus decantatus. Verba ejusdem ubi (non tam numeraveris, quam) ponderaveris, exclamabis veteri formula: omnia *octo* habet! ζ. *Totidem* quoque membra habebit pertractatio noſtra. DEUS NOBISCUM! η.

α. M. G. l. C. recitat & explicat hos verſus, ubi? in tractatibus juris civilis editis Francof. ad Mœn. A. C. 1919. 8. p. 242. ſeqq.

ε. nota hæc ſunt ex Nat. Comit. mythol. L. 7. c. 9. p. 740.

γ. hanc & ſimiles locutiones habet Aſſled. c. 1. ſyſtem. logici apud Chr. Pomarium in conſiliario ſcholaſtico p. 289. fin. conf. Kippingi antiquit. Rom. lib. 1. c. 1. §. 22. p. 46.

δ. videatur Frölichii viator. part. 1. lib. 1. §. 53. p. 72.

ε. inventa circa A. C. 1300. à *Flav. Gaja*, cive Amalphitano, ut vult Lanſius orat. pro Italia p. m. 700. vel à *Flavio Biondo*, uti notat J. Buno ad Cluverii geogr. L. 3 c. 39. p. 317. *in eadem Melphitana urbe (bonum omen!) repertæ ſunt PANDECTÆ juris civilis, Scholziusii in prolegom. ad Synopſ. Inſtit. p. 11.

ζ. ἀπαντητικῶς. Frafmi adagia p. 572. b. ubi ſimul de Heliogabalo notat morem ei fuiſſe, ut ad cœnam vocaret, 1. octo Calvos, 2. octo Luſcos, 3. octo Podagroſos, 4. octo Surdos, 5. octo nigros, 6. octo Prælongos, 7. octo Præpingues, 8. octo Obeſos.

η. in prælio Lipſienſi A. C. 1631. d. 7. Sept. Cæſarianorum hoc ſymbolum fuit; Maria Jeſu! ſed Saxonicorum ac Svecorum (Deo unice ſe committentium) teſſera erat: NOBISCUM DEUS! Vide Æg. Strauchii continuat. Sleidani de quat. Monarch. p. 287.

I. PRÆMISSÆ:

§. 1.

Præmittenda afficiunt 1. Librum, 2. Titulum, 3. Legem.

§. 2.

I. LIBER intelligitur is, qui eſt Nonus in codice repetitæ lectionis: qui vocari poteſt Terribilium * liber: quique agit de Delictis publicis.

* arg. conſt. Tanta, de confirm. ff. §. 8.*

PUBLICORUM CRIMINUM variæ ſunt ſpecies, puta † Majeſtatis læſio, de qua lib. IX. Cod. tit. 8. Adulterium & ſtuprum tit. 9. 10. 11. Violentia t. 12. Raptus t. 13. Homicidium t. 14. 15. 16. Parricidium t. 17. Incantationes t. 18. Sepulchri violatio t. 19. Plagium t. 20. FALSI *crimen*, quod committitur vel quoad Statum perſonæ t. 21, vel in Teſta-

Teſtamentis t. 22. 23. vel in Moneta t. 24. vel etiam in *Nomine*, hinc tit. noſter XXV.

† loquor cum Jul. Pacio in Isagogicis ad Codicem, ubi etiam in eorundem præfatione p. m. 454. comparat *Inſtitutionum* libros IV. cum quatuor Elementis, *Pandectarum* partes VII cum ſeptem Planetis, *Novellas* conſtitutiones titulis deſtitutas, cum Primo mobili aſtris carente, in octava ſphæra, *Codicem* XII. libros cum duodecim ſignis Zodiaci.

§. 2.

II. TITULUS eſt de *Mutatione nominis*. Ea duas Voces, ſed unum Conceptum! quia ſunt incomplexum ſignificatione, uti loquuntur Logici. 9. Unde ſequitur, hanc Rubricam 1. non eſſe Concretive *ι.* ſed Abſtractive conceptam, 2. non continere Orationem aliquam vel Imperfectam *κ.* vel perfectam. *λ.*

9. Vide Joh Girberti logic. tab. 12. pr.

ι. uti in ff ſunt rubricæ de Senatoribus & de officio Conſulis, quas rubricas Cl WOLFG. VOLRATH in accurata juris Romani analyſi recte ſic concepit: de Senatu, de Conſulatu &c.

κ. uti rubrica ff. ſi Menſor falſum modum dixerit, &c.

λ. Sic in ff. eſt rubrica: quod quisque juris in Alium ſtatuerit, ipſe eodem jure utatur. it: ne vi ſſiatei, qui in Poſſeſſionem miſſus erit, &c.

* Ex rubrica, quæ habet *orationem perfectam*, ſumi poſſe deciſionem eamſſæ, notat Gothfr ad rubr. ff. de rebus creditis, & Reyger in theſauro juris ſub Rubr. n. 1. p. 1058. Hilliger ad Donell. L. 26. c. 2. litt. A. p. 2394. ubi de voeula UT & NE agit.

Nunc, viſo rubro, videamus nigrum: agnita clave legis, * referemus quoque conclave legis.

* Hieronymus dixit: *Tituli* ſunt claves legum ſive ſcripturæ. Cujac. in lib. 7. reſponſ. Papin. ad L. 19. §. ult ff. de pecul. legat.

§. 4.

III. LEX quota ſit, noli, quærere: numerari nequit, unica eſt † & adeo ſolitarie ſub ſua Rubrica latitat, ut per anagramma dici poſſit NOMOΣ MONOΣ *νῦν μονάδων*. Oſtentat tamen ſuam Inſcriptionem & Subſcriptionem.

† *μονὰς* ſive UNITAS non eſt numerus, ſed Principium & Finis omnium numerorum. Hainlini arith. lib. 1. parte 1. ſub theor. 1. p. 8. ubi Unitatem dicit eſſe ſymbolum DEI, A quo omnia & AD quem referenda ſunt omnia. conf. Orveni epigr. ult. lib. 1. ad Edoard. Noël.

§. 5.

INSCRIPTIO ita habet: Impp. Dioletianus & Maximianus AA. & CC.

Juliano.

Primores voces dicunt QUIS conſtitutionem emiſerit, nimirum Imperatores Dioletianus & Maximianus, Auguſti & Conſules.

Ultima vox indicat eum AD QUEM reſcriptum fuerit, ſcil. ad Julianum. *

* Quod apud Curtium L. 7. c. 8. §. 17. legatus Scythicus ad *Alexandrum* dicit: Quis ſis, unde venias, licetne nobis ignorare? Illud etiam ad hunc *Julianum* dicimus. Non enim (puto) de hoc accipienda erunt quæ adduxit Rupertus ad Beſoldi ſynopſ. hiſt. c. 14. p. 325.

§. 6.

SUBSCRIPTIO hiſce litteris abſolvitur: S.XV. Kal. Jan. A. A. Conſſ. id eſt, Scriptum 15. calendarum Januarii (i. 18 Decembr.) Auguſtis Conſulibus.

De *Loco* *μ.* nihil additur, *Annus urbis conditæ* *ν.* omittitur, omittitur quoque *Conſulatuum numerus*; *ξ.*

μ. fortaſſis tamen ſubaudienda erit Terrarum dea gentiumque *Roma*, uti vocatur à Martiale lib 12. epigr. 9. verſ. 1.

ν. anni U. C. quibus Dioletianus & Maximianus collegæ in Conſulatu fuerunt, hi ſunt: 1039 1042. 1045. 1051. 1055. 1056. Ita colligo ex Faſtis conſularibus, ſed quinam Annus in lege noſtra ſubaudiendus ſit, ignoro. Davus ſum, non Oedipus, inquit ſervus ille apud Terent. in Andr. act. 1. ſc. 2. verſ. 24.

ξ. nam Dioletianus & Maximianus fuerunt *ſexies* in conſulatu collegæ. vide Sethi Calviſii chronol. ad jam enumeratos annos U. C.

Sed ſine ullo diſpendio cognitionis Legalis arg. §. 10. conſtit. Tanta, de confirmat. Digeſt. Scrutentur talia, qui multa ſcire volunt, *ο.* quibusque omne ignotum pro magnifico eſt *π.* nobis iſthic neque feritur, neque metitur. *ρ.*

ο. alluditur ad locum Senecæ ep. 88. n. 63. ubi de inutilibus *Quæſtionibus* differens ait: talia ſciat oportet, qui multa vult ſcire.

π. Tacitus in vita Agric. c. 30. §. 4.

ρ. vox ſervi Epidici apud Plaut. in Epidico act. 2. ſc 2. verſ 80.

§. 7.

Occaſione *Inſcriptionis*

1. poterat HISTORICE (ſecundum *λεχθέντα* ſive Dicta & *πεπραγμένα* ſive Facta) agi tum de Dioletiano, tum de Maximiano; ſed hunc laborem præoccuparunt Joh. Buſſieres in floſcul. hiſt. part. 2. c. 1. p. 54. ſeq. * Joh. Jonſton, in polyhiſt. parte 3. c. 14. p. 563. Joh. Cluverus epitome hiſt. in vita C. Aur. Val. Dioletiani & M. Aurel. Valer. Maximiani. Chriſtian. Matthias in theatro hiſt. ſub Imperatore XLI. à p. 646. editionis de anno 1668.

2. poterat POLITICE agi de illa Quæſtione: an apud Romanos *Monarchia* fuerit cum Imperatores ſibi legebant *Collegas*, uti fecerunt Marcus Aur. Antonin. philoſophus qui L. Aurel. Verum, Fl. Gratianus qui Valentinian. II. Fl. Theodoſius M. qui ſunm Arcadium, Fl. Theodoſius II. qui Fl. Placid. Valentinianum III. aſſumſit? negantibus aliis, nobis *Affirmativa* ſententia arridet cum Kippingio in inſtit. polit. L. 1. c. 13. §. 4. p. 98. Dan. Ortone de majeſtate imperii c. 2. §. 14. p. 39.

3. poterat PHILOLOGICE agi de *Conſulatu imperatorum* AA.; ſed ſatisfecit dudum hujus negotio Jul. Cæſ. Bulenger in curioſo tractatu de Imperat. Rom. L. 1. c. 18. ubi ſimul p. 37. explicat illam Diſtinctionem notabilem, inter Conſules *Ordinarios* & Honorarios ſive *Suffectos*.

II.

DIVISIO & *Οἰκονομία*.

§. 8.

Politicorum regula eſt: divide & impera. *σ.* Uti ergo anatomici melioris cognitionis gratia diſſecant cadavera *τ.* Carpi *υ.* ob commodiorem uſum reſolvunt edulia: ita noſtrum eſt, Dividere textum *φ.* ut melius intelligatur. *χ.*

ε. hæc regula comprehendit arcanum *Papæ* contra imperium Germanorum, Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 8. p. 244. & disc. 5. § 6. p. 176. item arcanum *Imperii* contra Principum potentiam, Id. ibid. parte 3. disc. 16. §. 1. pag. 181. Conf. Saavedr. symbol. polit. 90. p 731. ubi agit de Armorum divisione.

τ. Carpzovii criminal. part. 3. qv. 137. n. 72.

υ. de quibus Carpis five Carptoribus & cibicidis agit Salustius ad Petron. fatyr. c. 36. p. 80. & Comm. p. 145. Notatribus vocantur Tremhirer.

φ. Totum illud non Essentiale aut Universale; sed *Integrale*.

χ. Teste enim Accursio in princ. Inst. §. 4. verb. partiri. *Partitio* animum legentis ineitat, mentem intelligentis præparat, memoriamque artificiosè informat.

§. 9.

Partes habet tot, quot olim agnovit Orbis ψ, quot agnovit templum Salomonis, ω. quot Objecta partialia agnoscit JCtus α. quot Gratias β. agnoscit Poëta. Quot ergo? Tres.

ψ. divisas adhuc in Europam, Asiam & Africam. Illa repræsentat figuram *Draconis aut Virginis*; illa similis est *Mitræ* ducis Venetorum; hæc habet formam *Lunæ* dimidiatæ vel conchæ marinæ. Alsted. encycl. lib 18 parte 3. c. 5. p. 1145.

ω. templi partes tres erant 1. Oraculum sive Adytum. 2. Palatium sive atrium. 3. Porticus sive vestibulum. vi deatur Quisterp. in annotat. ad 1 Reg. c. 6. vers. 3. ubi exhibet ideam templi Salomonis depictam.

α. ductu §. ult. J. N. G. & C. omne jus quo utimur, vel ad Personas, vel ad res vel ad Actiones pertinet. conser ad eundem §. MANZII commentarium λογικώτατον καὶ χρησιμώτατον n. 6.

β. Hesiodus in Θεογονίᾳ vers. 909. tres Charites nominat, Aglaiam Euphrosynen & Thaliam.

§. 10.

Prima pars disponit per Regulam extantem tum κατὰ θεσιν: *Nominum mutatio periculosa non est.* tum καθ' ὑποθεσιν & accommodationem: *mutare itaque Nomen vel Prænomen sive Cognomen secundum ea quæ sæpe statuta sunt, minime prohiberis: nullo ex hoc præjudicio futuro.*

Secunda pars (quæ tamen in textu præponitur) exponit Rationem partim Legis, partim cur Nomina sint inventa: *quia ab initio nominis cognominis prænominis (recognoscendi singulos) impositio libera est:*

Tertia pars apponit & interponit Limitationem & temperamentum regulæ: Nomen mutaturus sit quoad Statum *liberi*, quoad Intentionem Ingenuus i. e. *sine Fraude.*

III.
SUMMARIUM.

§. 11.

Brevitas delectat L. 1. ff. ubi glossa, quod met. ca. Erasmi adag. p. 109. b. γ- Uti ergo Chimici ex metallis δ. mineralibus & vegetabilibus quintam Essentiam eliciunt, & Arithmetici varias numerorum series in Summam Summarum ε, colligunt: ita quoque ex textu nostro Quinta quasi essentia & Summa ζ. extrahenda venit.

γ. elegans est locus Platon. de Legib. lib. 1. p 730. litt. B. Græci omnes ATHENAS verborum studiosam & verbosam, LACEDÆMONEM Breviloquam, CRETAM vero Intelligentiæ magis quam verbis studentem dixerunt. * Illic Φιλολόγια καὶ Πολυλόγια, Ithic Ξεσυνετολόγια inveniebantur, Hic vero πολυπειρία μᾶλλον ἢ πολυλογία vigebat

δ. Comprimis autem ex Auro. Vide Gorn. Drebbelii tractat de quinta essentia c. 1. Insertus est Alstedii encyclop. L. 29. Sect. 7. p 1907.

ε. communiter vocant Das *Facit*, hinc illa notissima vox Adami Rieß Arithmetici: Das Facit kömmt an Galgen. Vide Zinger. apophth. part. 1. p. 229. * quid autem de illa adducta locutione sentiendum sit, indicat Beeman, de origin. lat. linguæ litt. S p. 1041: qui *Summæ Summarum* male dictum existimat, is Sus Minervam i. e. barbarus reprehendit verae Latinitatis Lumina.

ζ. Videatur L. in summa 65. pt. ff. de condict. indeb. & ibi Gothfr. L. in summa 2. ff. de aqu. pluv. arcen.

§. 12.

Imo dudum hanc legem λαμπρῶς ἐν η. fecit tum Bartholi discipulus *Baldus* Udaldus 9. Italus: tum Jul. *Pacius*, Germanus. 1.

η. quid hoc sit, distincte explicat Erasm. in adagiis p. 312. a. * sæpius hunc auctorem allego, quia non solum pueris sed etiam adultioribus, tanquam κέρας ἀμαλθείας (uti loquitur Jac. Crucius lib. 2. ep. 21. p. 161. edition. Amstelod. de anno 1642. 12.) omnium elegantiarum copiam abunde suppeditat.

θ. Elogia ejus vide ap. Arn. Keygerum in thesaur. Jur. sub voce Doctor. n. 156. p. 1059.

ι. ad GERMANOS eum refert Val. Forster in append. ad hist. jur. Rom. p. 771. m. sed Andr. Clagius apud J. A. Quenstedt de patria illustrium doctrina scriptis ve virorum p. 286. refert eum ad ITALOS. Alias tamen docuit in Monte-pessulano sive Monspellii.

§. 13.

BALDI verba * hæc sunt: Mutatio nominis non fraudulosa libero homini est permissa.

* glossato corpori adsperta.

§. 14.

PACIUS * vero ita loquitur: Qui sine dolo nomen mutat, pœnam non meretur.

* in stagoge ad God. lib. 9. tit. 25. p. 661. editionis Ger. Waldenaer.

IV.
CASUS,

§. 15.

Quid h. l. Casus sit, præmonebimus. Sed quomodo? partim ἀφηιμένως sive Negative, partim θετικῶς sive Affirmative.

§. 16.

Casus NON EST id quod A. ad Grammaticorum declinationes spectet κ. B. aut ad Medicorum curam pertineat, λ. C. aut Procidendi actum μ. referri, D. aut ad Fortunam adversam ν. trahi, E. aut Eventui cuicunque ξ. applicari possit;

κ. ad illos *Casus* alludit in proverbio satis noto: *Ellis* che *kommen* zu den Aemtern per Nominativum &c. videatur Weidnerus in apopth. part. 3. p. 66. fin.

λ. *Casus* enim nonnunquam pro Morbo accipitur, uti patet ex Corn. Celso de re medica L. 4. c. 20. pr p. 232. edition. Joh. Antonidæ vander Lindeu. Lugd. Batav. 1657. 12.

μ. talis *Casus* extinxit Eutychum Act. 20. vers. 9. talem Casum eeciderunt in sua juventute Albertus WALLENSTEJN & Johannes BANNERUS, quorum ille tandem Cæsareæ, hic Sveciæ militiæ dux Supremus evasit: infortuniis fortunæ prudentibus M Zeiler dialogo 49. p. 329. De tali quoque *Casu* loquitur Matth. Abel in seltsamen Gerichts-Händeln parte 1. casu 6. p. 23. & Zinger. in Apophth. part. 1. p 213. De *casu* Elpenoris & Iceari canit Ovidius lib. 3. Trist. eleg. 4. vers. 19 21.

ν. nota est L. 83. §. 5. ff. de V. O. ubi ἐπιχαιρέκακοι fatis nervose stringuntur, dum dicitur: Casum adversæ famæ

ſamq; fortunam liberi hominis ſpectare (aut ſperare.) neque civile neque naturale eſt. O verba bona dignaque non ſolum Paulo JCto, ſed & Paulo Apoſtolo.

ξ. doctrinæ de Subſtitutionibus ſatis familiare eſt vocabulum *Caſus*. Hinc Forma ſubſtitutionis *Vulgaris*, dicitur fieri in caſum non aditæ hereditatis: *Pupillaris* in caſum, ſi liberi impuberes hæredes erunt, & ante pubertatem deceſſerint: *Quaſi-pupillaris*, in caſum ſi liberi Mente-capti hæredes erunt & in infirmitate deceſſerint. Ludvv ex 8. th. 4. §. 6. J. Pacii analyſ. ad ſubr. J. de Vulg. ſubſtit.

§. 17.

Sed EST ID quod Lexicographi explicant per *Controverſiam* quæ caſu contingit ο: Cicero π. &L. 12. ff. de LL. vocat *Cauſſam*: ſed frequentius *Facti ſpecies* ρ. aut *Exemplum* σ. appellatur.

ο. huc refero L. 10. §. ff. de L. L., lex omnes caſus comprehendere nequit.

π. lib. in Verrem §. 116. ubi dicitur: tantum quod Hominem non nominat; *Cauſſam* quidem totam perſcribit. * Sic etiamnum Cauſſas Caſuſque formamus, ſuppreſſis Perſonis Veris aut expreſſis Fictis. Hinc apud JCtos toties occurrit vox *Titii aut Mœvii*; uti apud philoſophos terminus *Sortes & Blitri*. Sam. Mareſius in notis ad Caſtanæi diſtinction. ſub voce LY. p. 243. m. confer Calvini lex. juris ſub τῷ Nomina p. 623. b.

ρ. adſpiciatur L. 83. ff. de legat. 2.

σ. hinc illud: *Exemplo* res fit manifeſtior L. 3. § 2. ff. de Collation. L. 51. §. 2. ff. ad L. Aquil. conf. L. 15. C. de tranſact. & L. 8. C. de impuber. ſubſtit. Et Seneca epiſt 6. n. 14. longum iter eſt per Præcepta, breve & efficax per Exempla.

§. 18.

Nunc formabimus Caſum verbis primo *Gloſſæ*, poſtea *Propriis*.

§. 19.

GLOSSA ſic infert: aliquis Nomen impoſitum mutare ſibi cupiens, an mutare poſſit, quærit? & dicitur, quod Sic: ſi Liber fuerit, ſi in alterius Fraudem non fecerit.

§. 20.

NOSTRA formatio alludit ad ea quæ Lud. r. Vives. narrat: *Pomponius Lætus* v. adeo ſtuduit Latinitati, ut græca attingere non auderet: tantus fuit admirator Romanæ vetuſtatis, ut non ſolum diem natalem Romanæ urbis ſacrum habuerit, Romulum coluerit ſeque Dictatorem nominaverit; ſed etiam Chriſtiano PETRI φ. nomine rejecto, ſe dixerit POMPONIUM.

τ. apud Chr. Matthiam in theatro hiſt. ſub Fridr. III. Imp. c. 3. § XIV. p. 10. 15. & apud auctorem exercitationum XII in Sever. Monzamb. exerc. 2. p. 15.

υ. qui alias ſcripſit de Romanis Magiſtratibus &c: de antiquitatibus urbis Romæ: hiſtoriæ Romanæ compendium: commentarium reipublicæ Romanæ in exteris provinciis bello acquiſitis conſtitutæ: item de exortu Mahomedis. Draudius in biblioth. claſſ. ſub libris Hiſt. Geogr. Polit. p. 1255. 1271.

φ. PETRI nomen in *Erfurdienſibus* Senatoribus non tolerari, communiter creditur. Zeiler von den jetzen Reichs-Reiſſen tit. 5. p. 330. m. Idem in Miſcellan. lit. N. p. 240. fin.

Quæritur: an Itali factum peccaverit in legem Corneliam de falſariis? noſtra L. un. C. de mutat. nom. hoc Negabit, quia probabile eſt illum fuiſſe Liberum & à Dolo remotum.

A Dolo, inquam: nam Affectationi & affectatæ Superſtitioni videtur fuiſſe viciniſſimus. Adeo etiam inter Italos χ. invenias ſpecie Sapientiæ Stolidos! ψ.

χ. qui tamen ITALI obacutum atque igneum ingenium Summi ſunt inter filios ſeculi Lujus, uti loquitur Paciſ. a Lapide in notis ad Monzamb. diſc. 1. § 3. p. 8. confer Lanſii oration. pro Italia p. 700. m.

ψ. uti milites de ſuo Imp. Juliano loquuntur apud Amm. Marcell. libro. 17. c. 18. m. * Gleichete Phantaſten/ addit Piccartus in obſerv. hiſt. polit. &c. 8 c. 1. p. 69.

V.

LECTIO LEGIS

& Scrutinium Vocum.

§. 21.

An Leges à Legendo derivari debeant, alii α. viderint. Leges β. legendas eſſe, certum eſt. arg. l. 24. ff. de LL. conf. Numer. 15. verſ. 39. Lectio illa occupatur vel circa *Verba* vel circa *Sententiam* ac vim legis, arg. L. 17. & 29. ff. de LL. Strauch. diſſert. 1. th. 14.

α. quos citat Coll. J. Arg. ad tit. ff. de LL. th. 1 p. 1r.

β. ſcilicet in Scripturam redactas, uti ſiebat apud *Athenienſes & Romanos*; nam jura ἄγραφα ſimpliciter memorantur, uti factum eſt apud *Spartanos* §. 10. J. de J. N. G. C. & *Germanos* noſtros, qui leges ſuas cantilenis ineluſas canebant, (uti nos adhuc cantimus hymnum illum: Dis ſind die heiligen Zehen Gebot/ die uns gab &c.) Heideri polit. c. 1. p. 133. & c. 2. p. 541. Hinc etiamnum cantilenarum quarumlibet (etiam non legalium) partes vocantur Geſätze.

Verborum putamina in hac V. parte tangimus, mox etiam in parte VI. *Rerum & Rationum* * nucleos eruturi.

*. ut jta loquar cum Barth. Keckerm. in plenar. ſyſtem. Logices parte 2. c. 4. ſub §. 8. p. 849. b.

§. 22.

Notabiliores voces nobis videntur I. NOMEN, COGNOMEN, PRÆNOMEN. de his quædam Generica quædam Specifica obſervaſſe juvabit.

§. 23.

In *Genere* tenendum, ſermonem hoc loco eſſe de Nominibus non Appellativis ſed Propriis, per quæ alias individua denotantur. Apud Romanos autem Ingenui plerumque Duo γ. Tria δ. imo quandoque Quatuor ε. nomina habebant: hinc nata nominum propriorum differentia, ſecundum quam aliud Nomen aliud Prænomen aliud Cognomen aliud denique Agnomen eſt. Rebhan hodegeta jur. charta 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

γ. *Romanorum Reges* erant: Numa Pompilius, Tullus Hoſtilius, Ancus Martius, Tarquinius Superbus, Vide Florum lib. 1. hiſt. c. 2. ſeqq.

δ. v. g. M. Tullius Cicero. * quem Petr. Crinitus de honeſta diſciplina L. 1. c. 9. p. 82. vocat Sacroſanctum eloquentiæ principem.

ε. c. g. P. Corn. Scipio Africanus. * unus ex Quatuor maximis Ducibus qui (ex mente Hannibalis apud Plutarchum in vita T. Q. Flaminii c. ult. p. 381. a. & ſub Pyrrho c. 4. p. 387. C.) erant 1. Alexander M. 2. Pyrrhus 3. Hannibal. 4. Scipio ille.

§. 24.

In *Specie* nunc videbimus A. Prænomen. B. Nomen. C. Cognomen D. Agnomen.

§. 25.

A. PRÆNOMEN erat nomen ſingulis Peculiare ac Proprium, &, ſi Theophilum * recte percipio, hoc κύριον ὄνομα vocatur,

ideo quia Nomini in specie sic dicto sive Gentilitio *præponebatur*.

* in §. 29. J. de legatis. p. 337. editionis C. A. Fabrotti, impressæ Parisiis 1657. 4.

Vocatur alias *nomen Verum*, item *Proprium nomen*, imo & *Nomen*, absolute. Jac. Sirmondus in præfat. notar. ad Apoll. Sidonium p. 8. *

* ubi simul de Romanis duo singularia notat:

1. quod circa Proprium nomen aliud *Ante*, aliud vero *Post* eversam reinpubl Romanam observatum fuerit, *Stante* republica proprium id nomen fuit quod PRIMUM i e. PRÆNOMEN, v. c. P. Corn. Scipio & L. Corn. Scipio fratres: M. Tull. Cicero & Q. Tull. Cicero fratres. *Postea* vero, cum multis nominibus nobiliores uterentur, illud unicuique Proprium esse cœnsebatur, quod POSTREMUM locabatur. e. g. Salvius Otho & Salvius Titianus fratres, Fl. Vespasianus & Fl. Sabinus fratres.
2. quod proprium & alia adjuncta nomina (quæ omnia in singulis prope capitibus variabant) à *Parentibus* ut plurimum Cognatisque defumserint. v. g. Fulgentii episcopi nomina fuerunt; *Fabius Claudius Gordianus Fulgentius*: ex quibus Claudius *patri*, Gordianus *avo* proprium nomen fuerat. Symmachi oratoris filius vocabatur Q. *Flavianus Memmius Symmachus*. Flaviani cognomen à *Patrno*, Memmii ab *avo* paterno & Symmachi à *Patre* fortitus. Hæc ex Sirmendo collegi.

Pueris antequam togam virilem ſ. sumerent, & Puellis antequam nuberent, prænomen non imponebatur. Valer. M lib. 10. de nominibus p. 839. editionis Thysianæ. conf. Joh. Niehofs Allgemeine Beschreib. des Reichs Sina. c. 4 p. 278. b. ubi agit de Sinensium 1. Zunamen. 2. Vornamen. 3. Schulnamen. 4. Wenn jemand den Männlichen Sint auffsetzt und ein Weib nimmt/wird es von einer vornehmen Person mit einem was ehrlichern Nahmen begabt/ welchen die Sineser selbst die Liter nennen. 5. gressen Nahmen.

ſ. Pueri Rom. utebantur *Pelliolo* usque ad XIII. æt. annum; postea *Prætextam* sumebant, usque ad annum XVII. randem *Togam virilem* sumebant cum magna pompa. Vide Ph. Carol. antiquit. Rom lib. 4. c. 20. p. 128. confer antiquitatibus vestiariis refertissimam L. 23 ff. de auro argento legato. J. R. Textoris officin. lib. 4. c. 94. p. 510.

Prænomina ut vulgo notiora, litteris tantum Initialibus * signabantur.

* Vel una F. Titius; vel duobus CN. Cneus, SP. Spurius; vel tribus SEX. Sextus SER. Servius. Calvini lex. jur. sub voce Spurius p. 865. b.

Hodie huic Prænomini aquipollet cujuslibet nomen Baptismale η. v. c. Caspar, Melchior, Balthasar. 9.

η. der Tauff-Name / quod in Baptismatis sacramento acceptum differt à nomine Familiæ. Speidelii specul. notabil. litt. N. n. 20. p. 881.

9. Ita vocatos fuisse illos *tres Reges aut Magos* ad eunabula Christi venientes, Pontificii credunt, vide Ph. Hen. Fridlibii observat. ad Matth. 2. verſ. 1. qv. 12. p. 43. & confer. H. Hermetis jus publ. c. 31. n. 82. p. 565. ubi agit de more illorum qui *Annum edimu* inscribunt hos characteres: C. M. B.

§. 26.

B. NOMEN In specie illud dicebatur, quod familiæ originem sive Gentem declarabat, & non tam personam à persona, quam gentem à gente (e n Geschlechte von dem andern) distinguebat. Unde etiam *Gentilitium* & πατρωνυμικὸν vocatum. Sequebatur statim prænomen. ι. v. c. Luc. *Annæus* Seneca. κ.

ι. allegati Rebhani hodeg. jur. chart. 2. elim. 3. parall. 1. §. 5. p. 506.

κ. Sophorum apex vocatus à Fr. Taubm. in differt. de LL. p. m. 27.

Nomen hoc imponebatur Puellis octavo, Pueris nono λ. a nativitate die μ. qui dies, quia infantes ante nominis impositionem luſtrabantur ν. & purgabantur, Luſtricus ξ. audiebat.

λ. imo Septimo ɜ feil. apud Græcos. Ariſtot. hiſt. animal. lib. 7. c. 12.

μ. Ratio cur illos dies elegerint Romani, inventur apud Plutarch. quæſt. Rom. 102. p. 289. B.

ν. Sext. Pomp. Feſtus litt. L. p. m. 1127. Macrob. Saturn. lib. 1. c. 16. p. 333. Fr. Puteani mustheu. c. 15. p. 189.

ξ. & *Luſtralis Solemnitas* apud Symmach. L. 2. ep. 47. fin. ſed Tertullian. lib. de Idololatr. c. 16. pr. vocat *Nominalia*, hinc noſtrum illud: der Namens-Tag.

Quod apud Romanos erant Nomina, id noſtratium Cognomina eſſe videntur. c. g. Æg. *Hunnius*, Georg. *Mylius*, Polyc. *Lyſerus*. *

* Stratem. theatr. hiſt exitu 10. ad A. C. 1610. p. 1206. de his tribus Sympatriotis (nati enim fuerunt Winendæ ſive Winendaviæ in agro Wirtenbergiæ, quarto à Tubinga milliari. Quemſtedt de patria illuſtr. doctr. viror. p. 161.) συγχρόνως hoc eit eumſertur dicterium: D. Æg. *Hunnius* doctiſſimus: D. Georg. *Mylius* eloquentiſſimus: D. Polyc. *Lyſerus* formoſiſſimus. Doeuerunt Wittenbergæ.

§. 27.

C. COGNOMEN erat, quod nomini conjungebatur, ut cognationis nomen. ο. Sed quo fine? ut diſcernerentur inter ipſos gentiles familiæ. π. v. gr. M. Tullius *Cicero*, ρ. L. Ann. *Seneca*.

ο. Gothfr. ad L. 4. C. de teſtam. litt. n. ubi etiam *tertium nomen* & ἐπώνυμον dici probat.

π. Æm. Ferretus ad §. 29. J. de legat. apud Rebhan loco laudato.

ρ. cum hujus *Cognomen* exagitaretur dicteriis amicique horrarentur, ut id mutaret, dixit: ego *Ciceronis* nomen illuſtrius efficiam quam Catonum Catulorum Scautorumque. Plutarchi apoth. p. 204. E.

§. 28.

D. AGNOMEN putemus Cognominis ſpeciem, at paucis communem, fuiſſe. Adhærebat ob Mores, peculiaria Facta aut Fata σ. v. c. C. Marius *Coriolanus*, τ. C. Valer. Flaccus *Flamen*, L. Corn. Sylla *Felix*, Licin. Craſſus *Dives*, υ. C. Fabius Maximus *Cunctator* à cunctando, *Verrucoſus* à verruca in labris & *Ovicula* à clementia morum. φ.

σ. Gothfr. ad L. 4. C. de teſtam. lit. n. & Rebhan loco citato. Uterque conqueritur de infrequentiori uſu vocis *Agnomen*. Imo Rebhan acciuſat quoque hiſtoriam Romanam & Faſtos conſulares, qui ob turbatam ſeriem *Nominum*, hanc doctrinam reddunt intricatam.

τ. Vide Plutarch. in vita Coriolani c. 5. p. 218. D. Locus eſt notabilis & ἐν τῷ Φαετῷ ſive ex profeſſo in *Cognominibus* occupatus.

υ. de his omnibus videri poteſt Valer Max. lib. 5. c. 9. confer. B. Briſſon. de formul lib. 7. p. 733. C Rhodigini lect. antiq. lib. 24. c. 6.

φ. C. Nepos, aut quisquis etiam ſit, de viris illuſtr. c. 43. pr.

§. 29.

II. RECOGNOSCENDI) i. e. cognoſcendi. Verbum Compoſitum advocatur, cum Simplex ſufficiſſet: uti ſæpius vox Simplex ponitur pro compoſito. *

*. v. c in lege Aquilia accipitur *Rogitum* pro corruptum §. 13. J. de L. Aquil. L. 27. §. 3. ff. de furt. L. 7. § 2. ff. arb. furt. ceſar.

Alias

Alias notæ sunt hæ phrases: *Recognoscere feudum* χ. Feud. L. 2. c. 17. fin. *Recognoscere instrumenta* ψ. L. 56. pr. ff. de V. S.

χ. i. e. beneficii feudalis auctorem agnoscere, eique illud acceptum ferre, ac eo nomine fidem & obsequium referre. Calvini lex. juris in append. de verbis feudalib. p. 1041.

ψ. hinc illud apud Carpzovium in proœssu tit. 14. art. 2. n. 79. *documenta recognoscere* est res magni momenti & præjudicii, quippe quæ vim Confessionis habet & paratam operatur Executionem.

III. IMPOSITIO NOMINIS.) *Imponere nomen.* Quid sit, notum est: notum quoque est epigramma α. scriptum in fœminam Nomine bonam, Moribus malam: β.

Qui-tibi-cunque Bonæ, sacris dum tingeris undis,
Imposuit nomen, omnibus *impositit*.

α. nescio, cujus autoris.

β. hoc carmen *Unam* tantum stringit fœminam; sed illud Q. Ciceronis in fragm. Petron. c. 115. in *Omnes* fulminat:

Fœmina nulla bona est: & si bona contigit ulla,
Nescio quo fato res *Mala* facta *Bona* est.

§. 31.

IV. INNOCENTIBUS) sive non fraudulenter facientibus, uti explicat Glossa h. t. Innocens enim, utpote nocere nescius c. 23. ca. 22. qv. 4 nihil commercii habet cum fraude, quæ est nociva arg. L. 1. pr. ff. de dolo.

§. 32.

V. FRAUS) *Quid* sit, patere puto ex descriptione vel Servii vel Labeonis in L. 1. §. 2. ff. de dolo malo L. 7. §. 9. ff. de pactis. *Quotuplex* sit, indicat μεθοδικωτάτος τε καὶ χρησιμώτατος γ. JCtus J. Pacius: δ. duplex est fraus, altera in Mente, altera in Rebus; in mente est Dolus, in rebus est Damnum arg. L. 7. §. 10. ff. de pactis. Exemplum hujus divisionis erui posset ex L. 21. §. 7. ff. de furtis. ε.

γ. his vocibus utitur Alleed, in encycl. lib. 5. c. 3. reg. 2. fin. p. 135. a. ubi de Lexicis loquitur.

δ. in analysi §. 2. J. qui manumitt. non poss.

ε. ubi agitur de eo qui *animo* furandi ingrediturædes alienas postea tamen *Rem* nullam furatur.

§. 33.

LICITO JURE) τὸ Expedit Licet & Decet sunt quidem verba Impersonalia, sed tamen personarum omnium actiones dirigunt.

quod *Expedit & utile* est, non confundatur cum Licito ζ. aut Decenti. η.

ζ. non enim quod tibi *Expedit*, semper feciſſe *Licuit*. V. c. ultra dimidium circumvenisse emtorem, venditori expedit; sed non licet per L. 2. C. de rescind. vendit. Econtra multa *Licent* mihi, sed non omnia *Expediunt*, inquit Paulus 1 Cor. 6. vers. 12. conf. Grotium de J. B. & P. lib. 3. c. 4. §. 2. pr. ubi Exempla illustrat.

η. *Utilia* publice aut privatim non debent separari ab *Honestis*, Socrates apud Cicer. de offic. lib. 3. §. 11. Treutl. vol. 1. disp. 1. th. 3. C. Quam confidenter Lucanus lib. 9. v. 488. canit!

— — — Sidera terra
Ut distant & Flamma mari: sic utile Recto.

Inde dijudicamus *Rationem status* honestam, & inhonestam, de qua Imhof in singular. politicis rar. stat. 26. p. 1.

quod *Licet permissum est & toleratur*, differt ab eo, quod Decet & honestum est. *

* Ratio, quia non omne, quod *Licet*, est simul *Honestum* L. 144. ff. de R. I. & ibid. Ludvveli exempla, Grotius de J. B. & P. L. 3. c. 4. §. 2. n. ubi citat locum Claudiani, qui extat in paneg. de 4. consulatu Honorii V. 267.

Non tibi quid *Licear*, sed quid feciſſe *Decebit*,
Occurrat, mentemque domet respectus Honesti,

quod *Decet & honestum est*, cætera includit. *

* Honeste vivere spectat ad Universalia præcepta, qualia sese offerunt in §. 3. J. de J. ad quem § videantur Dd. moralistæ.

§. 34.

VII. LIBER) est Concertum accidentale, ejus Abstractum & forma est LIBERTAS, quæ (si Homonymiam spectas) accipitur vel *Materialiter*, ubi magis est Facti quam Juris. vide pr. J. de libert: vel *Formaliter* pro aliqua conditione Civili opposita Servituti: quo sensu magis Juris quam facti est. Struvii synt. jur. civil. ex. 3. th. 8. p. 77. Et hæc describitur in Inst. *

* tam Justiniani §. 1. J. de jure person. quam Florentini, vide inscript. L. 4 ff. de statu hom.

§. 35.

IIX. PRÆJUDICIUM.) *Hoc loco* nihil aliud significat quam periculum, incommodum, læsionem, damnum ϑ. *Alibi* vero sumitur 1. pro Sententia sive judicio à superioribus lato, quod postea inferioribus judicibus præbere potest Exemplum 1. 2. pro Quæstione, quæ in concursu aliarum prius decidi debet. κ.

ϑ. & ita etiam capitur in L. 2. C. quib. res judic. non nocet.

ι. Vultejus ad §. 12. J. de action. n. 5. confer Barbosæ locos comm. lib. 14. c. 59. n. 1. ubi *Præjudicia* summarum Curiarum sequi jubet; sed caute, imo cautissime.

κ. Pacii analys. & Manzii comment. ad §. 12. J. de action, ubi Expl. subjiciunt.

§. 36.

In hac parte Vta. Criticam λ. exercere mos est, eo fine ut *Lectiones variæ* sistantur & *peccata Librariorum* in legibus describendis admissa emendentur; aut vero nihil tale circa textum nostrum observavi: quotquot Exemplaria videre licuit, uno spiritu pariqne voce μ. loquuntur. Aristachus ν. jurat hanc legem religiosis & quasi Longobardicis ξ. manibus descriptam fuisse.

λ. utilissimam certe & salubcrrimam, si modice adhibetur & modeste, verba sunt J. Lipsii de milit. Rom. L. 2. dial. 2. m. p. 52.

μ. Prophetæ opus mundi ac opificium Dei *uno spiritu ac pari voce* testantur, inquit Lactant. L. 2. instit. c. 8. edit. Thysian quem respeximus.

ν. pro Censore capitur, explicante Erasmo in adag. p. 252. nam ἀστῆρ ἔλεγχος grammaticus censuit & recensuit Homeri versus. Subditivos ἀθετήσεις & Genuinos ἀστερίσκους notando. Eadem sentit Ph. Caroli de Criticis dissertat. præmissa animadversion. Gelliani p. 8.

ξ. Franc. Robortellus laudat codices vett. à *Longobardis* exaratos, quia illorum manuscripta mendis tantopere non laborant. Zeiler. cent. 3. ep. 32. p. 679.

VI.
CAUSARUM ſcrutinium ſive
Αἰτιολογία.

§. 37.

Felix qui potuit *Rerum* cognoſcere Cauſſas!
Virgilius Georg. 2. verſ. 495. exclamat; ego contra, vel potius per *παρῳδίαν*:

Felix qui potuit *Legum* cognoſcere Cauſſas!

Objicis cum *Juliano*: non omnium quæ à majoribus conſtituta ſunt, Ratio & Cauſſa reddi poteſt L. 20. ff. de LL. *ε*. & ſæpius more Pythagoricorum illud *αὐτὸς ἔφα π.* (legislator) ingeminandum eſt.

ε. ne irrationales quidam JCti ad hanc legem, velut ad *ignorantiæ aſylum* (vide Spetlingi phyſic. L. 2 c 3 ad præc. 9. & 10. p m. 325. & Baconis hiſt. natural. cent. 10. experim. 999. p. 965. ubi de Qualitatibus occultis agunt) confugerent, nervose eam explicavit Manzius in quæſtione prælimin. ad comm. Inſt.

π. G Horni hiſt. philoſ lib. 7. c 18 p. 369. illud *αὐτὸς ἔφα* circumſpecte explicat.

Reſpondeo cum *Celſo* ex præambula L. 17. ff de LL. tunc leges ſcimus *, ſi non tam verba quam vim ac poteſtatem earum tenemus.

* *Scire* eſt per Cauſſas cognoſcere rem, Stratem logica lib 5 c. 1. can 1. 1. p. 1131.

Lacones *ϱ*. igitur atque Catonem *σ*. imitati, inquiremus in *cauſſas τ*. legis noſtræ.

ϱ Plutarch. in vita Lycurgi 14 p. 61. C: apud Spartanos muniendum erat reſponſum *Ratione* & probatione, quæ in conciſa & compendioſa verba eſſet contracta.

σ. Cato ex præceptore ſuo Sarpedone quærebat *Cauſſam* ſingulorum & percunctabatur rationem. Plutarch. in vita c 1. p 760. A.

τ. ſive Rationes. Ratio eſt anima legis, uti loquitur Otto in dialect. jur. L. 3. c. 1. pag. 2.

§. 38.

Cur non modo Nomini ſed etiam Cognominis ac Prænominis fit mentio? quia hæc diſtinctio *Romano* more recepta fuit. *Græci & Barbari* plerumque ſingulis nominibus contenti fuiſſe videntur *, ut Demoſthenes, Ariſtoteles, Lycurgus, Ageſilaus: Cyrus, Cambyſes, Orodes.

* Gyraldus, conſet Ft Connani comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 3. p. 182. ubi diſquirit cur Romani *tria nomina* uſurparint.

§. 39.

Quare nomina imponi cœperunt hominibus? *υ*. 1. ad Recognoſcendos ſingulos, ait L. un. C. de mutat. nom. §. 29. J. de legat. & ibid. Borcholt n. 1, L. 10. C. de ingen. manumiſſ. Plato in Cratylo p. 268. A. & Franc. Connan. Comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 4. p. 183. & diſtinguenda individua *φ* 2. quia nominis impoſitio vel mutatio eſt ſignum Poteſtatis & Dominii *χ*. 3. ut lint indicia & ſymbola Profeſſionis: hinc nomen Iſraëlitæ *ψ*. aut Chriſtiani *ω*. non eſt abjiciendum. 4. ut ſint incitamenta Virtutis. *α*.

υ. in *Beſtia* ratior eſt nominum propriorum uſus. Legimus tamen de *Bucephalo*, Supplem. Curtian. Freinshemii lib. 1. c. 4. §. 11. & de *Incitato*, equis. Sveton. in Caligula c. 55. fin.

φ. Ebræi, Chaldæi, Ægyptii & Phrygii diſpiciebant, ut nominibus impoſitis non ſolum *Directiva*, ſed etiam *ſignificativa* vis ineſſet. Gyrald. conſ. Rivetum exerc. 39. in Gen. p. 160. a & comm. in Exod c. 2. p. 761. b. ubi agitur de nominibus in hiſtoria Moſaica occurrentibus.

χ. Chr. Matthiæ theatr. hiſt. ſub Nabuchodonoſore II. cogn. Magno p. 70 conſer pitidum locum Chryſoſt. Tom. 3. operum, homilia de ſcindis reprehenſionibus &c p 291. ubi de Adamo protoplaſto.

ψ. Baſilius Seleuc. orat. 39. poſt med: nomen quo tu, *Iſraël*, appellaris, Dei cognitæ argumentum eſt &c.

ω. ſpectant huc non proletaria verba Montacutii de origin eccles Tom. 1. part. 1. p 109. pr; quemadmodum, ſi quis nomen *Chriſtiani* abjiceret, nomine amiſſo rem quoque nomini ſubjectam amiſiſſe crederetur: ita, ſi quis nomen *Baptismale* abjiciat, baptismum irritum feciſſe eidemque abrenunciaſſe videtur. Notabilia quoque ſunt verba Salviani de gubern. Dei

• Lib. 4 pt. p. 101.: in nobis *Chriſtianum* vocabulum quaſi aureum decus eſt, quo ſi indigne utimur, ſit ut fues cum ornamento eſſe videamur; conf. Rittersh. in notis ad eund. librum p. 107. ſeqq.

α. ſi ſcl. ſunt nomina emphatica & pulchra. vide Expl. apud Limn. in jure publ. 1. c 11. §. 48. ſeqq Pulchra itaque nomina maxime ſunt procuranda, adeo ut, ſi venderentur, maximo eum deberent pretio Dd. allegati apud Barboſam lib. 12. c 14. ax. 2. p. 155. Pulchrum nomen excitet virtutem! Adoleſcens, aut Nomen mutato aut Mores, dicebat Alexander Mag. ad militem ſibi ὁμώνυμον, ſed virtutis non æque memorem. Moller. in allegor. facto-profan. parte 1. c. 5. §. 178 n. 3. p. 88.

§. 40.

Quamobrem nominum impoſitio relicta eſt Libertati privatorum? quia hæc res tanti momenti non videbatur. Rationis Ratio 1. eſt, quia Nomina pertinent ad Verba, in Verbis autem ſumus faciles; modo conveniamus in Rebus. * 2. quia Perſonarum potius habenda eſt ratio quam Nominum §. 29. J. de legatis. 3. quia ſola Nominatio nihil juris Tribuit L. 12. ff. de jure patronat. vel Adimit.

* Andr. Meurers regula element. 43. n. 3. p. 178.

§. 41.

Mutatio nominis innocentibus Periculoſa non eſt. Ratio decidendi eſt, quia innocentes non puniuntur L. 5. pr. ff. de pœnis L. 17. C. de accuſat. Rationis Ratio eſt, quia hoc caſu non peccant in L. Cornel. de falſis, Dd. ad l. un. C. de mut. nom. Rationis Rationis Ratio, quia ab iis abeſt dolus, ſine quo delicta regulariter non committuntur. L. pen. ff. ad L. Jul. de adult. Ludw. comm. ad L. 108. ff. de R. I. n. 1. *

* conf. Gothfr. ad L. 20. c. de falſis, ubi dicit: falſum ſine Dolo non punitur.

Mutatio nominis libera eſt: ſi ſcil. fit non fraudulenter & à libero homine. Ratio 1. quia nominis Aſſumtio ab initio libera fuit L. un. C. de mut. nom. & pependit ex Placito *α*. Initium vero rei ſpectare non inſolens eſt apud JCtos *β*. 2. quia vitioſum eſt intendere controverſiam propter nominis Mutationem *γ*. 3. & nonne quilibet eſt rerum ſuarum moderator & arbiter? *δ*.

α. uti ait Jac. Menoch. de arbitrat. judic. quæſtion. lib. 2. cent. 4 caſu 318. n. 2 p. 436.

β. L. 8. pr. ff. mandati L. 12 ff. de SCto Macedon.

γ Cicero lib. 2. ad Heren §. 42.

ϑ. l. 51. C mandati hanc legem allegat Cypr Regnerin censura Belgica ad L. un C. de mutat. nom.

§. 43.

Cur nominis mutatio dicitur Liberis hominibus competere? ut excludantur Servi. 1. Ratio, quia in Servo nomen suum sibi mutante præsumitur Fraus. glossa ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Ratio, quia facit rem prohibitam arg. L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis, & L un. C. de mutat. nom. ι. Rationis Rationis Ratio est, quia Servis non fuerunt nomina propria, sed eorum Impositio pendebat ab arbitrio domini. ζ. Ergo etiam Mutatio spectabat ad dominum. 2. Ratio, ne servi sibi adoptarent nomina Magnorum hominum virtute quasi sacrata. π.

ε. confer L. 41. ff ad L. Falcid. L. 8 §. 9. ff mandati L. 7. pr. ff de adminstr. tutor. unde colligitur regula: Dolo facere præsumitur, qui facit id quod facere non debuit

ζ. Hilliget ad Donellum Lib 2. c 15 litt. F.

π. Penetrantia sunt verba Herodis Attici apud Agell. in noct. attic. L. 9 c. 2. : Athenienses netas dicebant nomina Harmodii & Aristogitonis (nomina Libertati patriæ devota) Servili contagio pollui.

VII.

NOTABILIA,

& legis Ampliationes Restrictionesque.

§. 44.

Apes in floriferis saltibus ϑ. imitatus, libenter Excerpo. Nisi fallor, hic mos etiam Plinio Majori ι. J. Lipsio κ. & Jer. Drexelio λ. placuit. Eundem morem urget septima tessera methodi legalis: CONNOTO, quid autem? quædam *Ex* lege, quædam *Ad* legem, quæ vero *Contra* legem faciunt, apparebunt in parte VIII.

ϑ. Lucret. lib. 3. vers. 11.

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant:
Omnia nos itidem depascimur aurea dicta.

ι. Plinius Junior lib. 3. ep. 5 p. 92. sic de Plinio seniore: nihil legit, quod non excerperet.

κ. vide Cent 3 miscell. ep. 25. ubi *Ekcta* sive *Excerpta* vocat segetem veram doctrinæ conf Cent. 3. ad Belgas ep 38 ubi saluberrima habet monita

λ. qui inde etiam Aurifodinam sive Excerpendi solertiam descriptit. in parte 1. c. 10 p. 104 dicit: otiosa, vana nugatoria est *Lectio*, cui nulla miscetur *Scriptio*.

§. 45.

Diocletianus & Maximianus Impp. μ. sunt auctores Legis nostræ. Uterque ι. nomen suum mutavit ξ: quid ergo miremur, si mutationem nominum Aliis quoque in lege nostra permittunt? noluerunt quippe in aliis Reprobare, quod in se approbaverant. ο.

μ. Inscriptio legis hoc evincit Adspiciatur.

ν. Ille cum adhuc privatus esset, *Diocles* vocabatur; imperator autem factus appellari voluit *Diocletianus*. Rupertus ad Betoldi synopsin hist. c. 14. p. 391. imò assumsit quoque nomen Jovii; uti Maximianus nomen Herculei Joh. Cluverus epit. hist. in vita utriusque p. 320. 321.

ξ. si non mutatione *Alternativa* tamen *Quantitativa*, uti physici de motu alias dicunt. Stratem phys. lib. 2, c. 2. p. 206.

ο. per L. 11. C de inoffic. testam. Chr Ph. Richter cent. Regul. 88. n 5.

§. 46.

Mutatio nominis alibi *Periculosa* π. est alibi *Permissa*, de illa loquitur lex Cornelia de falsis ρ. de Hac audiri vult constitutio Diocletiani & Maximiani de nom. mutat. σ.

π. hoc sensu definit Alsted in encycl. Lib. 26. c. 17. reg. 5. §. 16. p. 1721. MUTATIONEM NOMINIS, quod sit crimen Falsi, quo Quis Dolo malo sibi nomen novum imponit.

ρ. L. 13. ff. de falsis disponit indifferenter & adinstar Regulæ. Prosp. Farinacii crimin. qv. 150. n. 138.

σ. L. un. C. de mut. nom. dispoit Distinguendn inter liberos & servos, adeoque adinstar Exceptionis.

§. 47.

Liberis hominibus mutatio nominis est permissa; si nimirum fit *sine Dolo*; quid si vero *Dolose* fieret? cadit in prohibitum crimen Falsi, quod postea meretur Pœnam. *

* ergo explicandi erunt casus, in quibus dolus censetur (A) Abesse vel (B) Adesse, & si adsit, quali (C) Pœna sit coërcendus.

§. 48.

(A) LICITA adeoque à dolo remoa est mutatio nominis 1. si fit ob metum Violentiæ, ut ita nobis nostrisque vim defendamus & pericula effugiamus. * Pr. Farinac. qu. 150. n. 145.

* nam & nominis mutatio ad Defensionem sui (quæ omni jure est licita Ottun. jus publ. c. 11. p. 585. & ne Diabolo deneganda est, Burgoldi. norit. imper. part. 2. disc. 20. §. 19. p. 254.) conducere potest: sic Carolus II. R. Angl. in fugâ sua audiri voluit Wilhelm Jonas. Gothfr. & Hulgens Chronic. ad A. C. 1667. p. 261. Ulysses apud Polyphemum cyclopem vocari malebat οὖτις quasi Nullus. Homer. odyss. lib. 9. vers. 365. & 402. de Sentio Saturnino vide infra th 61.

§. 49.

2. si fit ob metum Infamiæ τ. aut Perjurii. υ.

τ. more apud veteres recepto, quæ Stupri licentiam apud Ædiles profitebantur, nomina mutabant, uti docet Taubm. ad Plauti pœnul. act. 1. sc. 3. v. 20. Petr. Pappus in Anmerckungen zum Holländischen Kriegs-Recht art. 69 p. 187. die Huren/ die öffentliche Huren-Häuser wolten halten / pflegten ihre Namen zu ändern Gothfr. ad L. 13. pr. ff de falsis litt B. *Meretricium* jungit *Spurios*, qui sibi nomen mutare queunt licitè * conf Piccart. dec. 11. c 6. ubi exempla habet *Urbium*, quibus nomina δυσφημίας vitandæ caussa mutata sunt, v. c. pro Malevento Beneventum, pro Nequino Narnia, pro Poneropoli Philippopolis invaluit

* Ulpian. in L. 29. §. 6. ff. de donat. non improbat Conditionem eam qua juravi, me alterius Nomen laturum esse. vide Chassan. catal. glor. mundi parte 1. consid 38. consel. 46 p. 43. b.

§. 50.

3. si fit spe Hereditatis aut Legati. *

* ut ita nomine mutato impleatur Conditio sub qua quis est institutus. Nauarth in annotat ad comm. Zæsii in L. un. C. de mut nom. conf. infra th 71. Octavius Cæsar heredes instituit primos Tiberium & Liviam, quos & *ferre Nomen suum* jussit Sveton. vita c. ult. pr.

§. 51.

4. si fit amore Modestiæ, φ. Honestatis χ. odioque Turpitudinis. ψ.

φ. Anonymi aut potius Heteronymi quidam scriptores huc trahi queunt. vide part. post hujus disp. th. 6.

χ. non videtur satis Honestum nomen habere, quod Turpe quid significare potest. Gr. Tholus. synt. juc. civ. libro 36. c. 4. n. 3. p 705. hinc excusarem contra

G. Thomſon, in vindice veritat. p. 72. LIPSIUM, cui pro nomine *Judoci* (quod ſignificat Schertzhafft) placuit nomen *Juſti*. Eleganter ergo claudit Lipſius oration. de Calumnia: muta ſiant labia doloſa, quæ loquuntur adverſus JUSTUM. ex Pſalmo 31. verſ. 19.

ע. ſapiens dreyfach *Euſtachium* pro divino ſuo in impobos odio, etiam idem ſibi cum impuro & ſcelerato Euſtathio nomine eſſe, graviter & moleſtè ferebat, ac Nomen ſuum immutare cupiebat. Iſid. Peluſiota lib. 3. ep. 311. p. 329. Huc ſpectat exemplum de SERGIO II. PAPA, qui *ob Turpitudinem cognomenti* (*os porci* enim vocabatur) Sergii nomen in ſede pontificia ſumſit. Platina in vita Sergii II. pr. p. 141. edition. Colon. de anno 1626. 4. ſed Limn. in jure publ. L. 1. c. 11. §. 66. Rationem datam explodit, diſtinguens inter nomen Proprium *Sergii* (quo etiam pater claruerat) & nomen Gentilitium *Os porci*: illud maluit præ hoc. Sed cur?

§. 52.

5. ſi fit ob novum vitæ Statum vel in Oeconomicis vel in Scholaſticis vel in Eccleſiaſticis vel denique in Politicis. *

* totidem hierarchias vitæque ſtatus ſtatuit Heidfeld in ſphinge c. 36. p. 1156. ſed in analect. nnigmat. p. 1378. non Quadrigam ſed Trigam ſtatuum ſiſtit:

Pfaff ſupp ex ora. Firſt protege, Baur que labora
Bæc Baſilex in curia ſuper imaginibus horum Trium.

§. 53.

In OECONOMICIS occurrit poteſtas Maritalis Herilis & Patria.

Illius vigore Nupta familiæ ſuæ nomen immutat & mariti aſſumit. *

* non abludebant uxores Romanæ, quæ mariti domum ingreſſæ dicebant: ubi tu Cajus, ego Caja ero! videatur Diethcrus ad Befoldi theſaur. præct. litt. N. n. 9 p. 680. b. ubi ſimul exemplum elegans de *Martia*, Catonis antea (ſed poſtea Hortenſii) uxore adducit, *Eve* exemplum adducit Matthias in theatr. hiſt. ſub Nabuchodon. M p. 71. m.

Iſſius vi dominus Servo pro ſua libidine nomen imponit ω. vel immutat α.: & Libertus nomen patroni aſſumit. β.

ω. Gothſr. ad L. 13. ff. ad L. Corn. de falſis litt. B. Donell enucl. lib 2. c. 11. litt. F. ubi de nomine ſervili Erotes, Stichus & Philargyros. Plato in Craſylo pt. p. 265. E. conf J. Gœdd. comm. ad L. 206. ff. de V. S. n. 2. p. 171.

α. nam *Servi* nomen in domini poteſtate eſt. th. 43. ſupra. qua de cauſſa & *Libero* homini redacto in ſervitutem dominus mutat nomen, ut *Joſepho* Pharao, ut *Danieli* Nabuchodonoſor Rex, ſunt verbe Cujacii in paratitl. ad L. un. C. de mut. nom.

β. Gothſr. ad L. 9. C. de liberali ca. & ad L. 10. C. de ingen. manumiſſ. litt. E. Donell. enucleat. loco cit. Fr Connan. Comm. jur. civ. lib. 2. c. 11 n. 3. * nam ſimul ac Manumiſſi eſſent ſervi, demebantur ipſis Capilli, ac capiti raſo ſeu calvo imponebatur in Feroniæ templo Pileus. Plaut. amphitr. act. 1 ſc. 1. verſ. ult. & ibi Taubm hinc fuo Nomini præmittebant Prænominis loco nomen heri. Perſius hoc lepide explicat in Sat. 5. comprimis verſ. 78.

Verterit hunc dominus, momento turbinis exit
Marcus Dama - - - -
prius nomen eſt Heri, poſterius ſpectabat ad Servum jam manumiſſum.

Huius vigore pater γ. Liberis nomina imponit & mutat: loquor autem de patre non ſolum Naturali ſed & Civili ſive adoptante δ. ne quid dicam de educatoribus, qui ſæpe nomina mutant Alumnis. ε.

γ. Athenienſium (apud Joh. Eichel in diſſert. habitâ Helmſtadii 1654. de jure naturali parent. & liber. parte priori th. 32.) lex voluit, ut *Parres* nomina ab initio liberis darent, & poſtea etiam, ſi placerei, rurſus mutarent. Ratio, cur *Patribus* jus imponendi & immutandi nomina liberis competat, derivari poteſt ex Grotio de J. B. & P. lib. 2. c. 5. §. 1. Exempla videantur de Lamecho Gen. 5. verſ. 28. de Jacobo Gen. 35. verſ. 18. & de Zacharia Luc. 1. verſ. 60. & 63. de Sinenſibus videatur Joh. Nenhof in der Allgemeinen Beſchr. des Reichs Sina c. 4 p. 278. b. * hinc gratia Principis concedi debet, ut quis nomen familiæ à linea *Materna* propaget Zahn. de mendaciis L. 2. c. 63. n. 1. p. 283. ubi agit de familia Lofoneziana & Bolſterſtorff.

δ. nam Adoptatorum aut Arrogatorum nomen gentilitium coaleſcebat cum adoptantis nominibus. Hilliger ad Donelli lib. 2. c. 21. litt. K. ſic Octavius poſt adoptionem dictus eſt *Caj. Jul. Cæſar* Octavianus, Dio Caſſ. lib. 46. p. 322. A. locus eſt notabilis. & lib. 55 p. 557. A. ubi de Domitio Nerone, qui adoptatus fuit à *Claudio Tiberio* Druſo.

ε. aureæ Bullæ auctor acceperat in ſacrato baptiſmatis nomen *Wenceslai*: unde ergo illud *Caroli* à Carolo Pulchro tege Franciæ, apud quem puerilitæ rudimenta exegit, Cuſpinian. in vita Caroli IV. p. 474.

§. 54.

in SCHOLIS ſæpe præceptores nomina mutant Diſcipulis. *

* ita, qui alias David Wänglet audiebat, ſtatim præceptore ſuo poſtea andivit David PARELIS, (nam *παρελκει ὰς ὴ* exprimit apud græcos Genam., maxillam) J. L. Gottfrids Crohne in notatis ad iconem Davidis Patei. * alia exempla alibi, Ἐτεροδόξων, ſuppeditabimus.

§. 55.

in ECCLESIASTICO ſtatu, cui quidam præſſe volunt Pontificem, mutationem nominis ζ. Sergius II. vel IV. η. Pontifex introduxit, jus Canonicum ϑ. vero & ſuperſtitio ι. confirmavit.

ζ. puta ut malefico Bonifacii, timido Leonis, ruſtico Urbani, improbo Innocentii, maledicto Benedicti, & feroci Clementis nomen adaptetur Polyd. Virgil. de rer. inventor. lib. 4. c. 10. pr.

η. Dieterich. breviar. pontif. ad A. C. 844. p. 152.

ϑ. illud in hanc ſententiam trahere conatur Greg. Tholoſan. in ſynt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 3. ubi dicit: dominus noſter Jeſus Chriſtus primo ſummo Pontifici à ſe inſtituto, SIMEONIS nomen in PETRUM ſeu Cepham mutavit.

ι. man iſt in der opinion, wenn ein Pabſt ſeinen Namen nicht ändere / ſo lebe er nicht lange / als wie dem Hadriano VI. und Marcello II. begegnet / welche beyder reformation Römiſcher Kirchen viel wohlen gethan haben / wenn ſie länger gelebt hätten. ſunt verba Zeileri cent 2. ep. 81. p. 507. ubi plura reperias.

Huc refero mutationem nominum, quæ olim ad Chriſtianæ profeſſionis auſpicia κ. nunc ad Confirmationis λ. ſolennitatem ſpectat.

κ. ex gentilibus Chriſtiani facti malebant ferre nomina ſanctorum Propheturum quam Idolorum. videatur Euſebius, lib. 8. c. 21. p. 239. B. hiſt. eccleſiaſt. & P. Contzen. in comm. ad Romanos in præfat. quæſt. 4. ubi diſquirit, cur Saulus PAULI nomen ſumſerit. 2. cur poſt ſumtum nomen Pauli, nihilominus adhuc audiverit Saulus.

λ. Contzen. in comment. ad Roman. in præfat. qv. 7. * *Confirmatio* die Firmung oder Firmirung quomodo fiat, accurate monſtrat Speidel, in ſpeculo notabil. litt. F. n. 39 p. 339. & Corvinus in jure Canon. lib. 2. tit. 4.

Legimus etiam hominum nomina *ab ipſo Deo* mutata: μ. imo legimus quoque nomina

mina mutata hominibus, qua *facti fuerunt Dii*. r.

μ. quoties vero Deus nomina imponit vel mutat, toties insigne quid portenditur vel indicatur, inquit Quistorp in annotat. ad Lucæ 1. verſ. 13. p. 201. Abram *Abrahamum*, Sarai *Sara*, Jacob *Iſraëlis* nomen accepit: Iacobus & Johannes novo nomine Boanerges veniunt. Chr. Matthiæ theatr. hiſt. lib Nabuchodon. M. p. m. 70. & Zeiler in miſcellan. litt. N. p. 241. ubi ſubjicit: die Perſier haben lange Namen / (non tam peculiaritate quam Pluralitate nominum ſuperbiunt Hiſpani, vide J. L. W. arcana dominant. hiſpan. c. 13. §. 17 p. 187.) die Hebräer kurtz.

ν. Lactant. divin. inſtit. L. 1 c. 21. p. 64. hoc teſtatur: ſolent mortuis *conferatis* Nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuiſſe, nam & *Romulus* poſt mortem Quirinus dictus eſt; & *Leda* Nemeſis; & *Circe* Mariea; & *Ino* poſtquam ſe præcipitavit, Leucothea; materque Matuta; & *Melicertes* filius ejus, Palæmon atque Portumnus. Demſteri paralipom. ad Roſin antiquit. lib. 1. c. 18 p. 478. P. confer Platon. in Cratylo p. 270. A.

§. 56.

circa POLITICAM adminiſtrationem occupandis ſæpe mutantur nomina. *

* apud *abyſſinos* imperii gubernationem mutato nomine ſuſcipere, moris erat. Heurnius lib. 2. barbar. philoſoph. p. 151. apud *Perſas* idem invaluiſſe teſtis eſt B. Briſſonius de regn. Perſar. lib. 1 p. 8. pr. hinc DariusNuthus, antea Achos ſive Ὦχος, cum imperio Nomen Δαρεῖος ſuſcepit, ex Ctefia Scaliger deemendat. tempor. lib. 5. p. 524 quod litt. B. apud Limn. de jure publ. lib. 1 c. 21. §. 62 63. & 68. ubi dicit, quod reges *Herodis* creatus pro placito impoſuerint nomina. Sic *Imperatoribus* creatis antiquitus & nomina & cognomina nova licite deferebantur, uti exemplo Vitellii, Severi, Juliani & Commodi probat Greg. Tholoſan. ſynt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 4.

Licite mutatur nomen, ſi quis ſit *Miles*, *Doctor*, *Nobilis* vel quid tale. *

* nam in hujusmodi Status mutatione permiſſa eſt Nominis mutatio. Bartolus apud Gothfr. in notis ad gloſſam L. un. C. de mutat. nom.

§. 57.

Denique nec illa mutatio nominis in legem Corneliam de falſis impingit, quæ proficiſcitur ab Aliis, ſed ob noſtras vel virtutes ξ. vel culpam. ο. confer ſupra th. 28.

ξ. qui prius Tyrtanus poſtea ob divinum orationis fluxum dicebatur Euphraſius & *Theophraſtus*: ſic Ariſtocles ob amplitudinem ſermonis accepit nomen Platonis. Menoch. de arbitrar. judic. quæſt. lib 2 caſu 378. n. 9. 10. & 11. ubi de *Homero*, qui ante cœcitatem dictus fuit Meleſigenes.

ο. *Tiberius* Claudius Nero ob vini aviditatem dictus fuit Biberius Caldius Mero. Sveton. in vita c. 42.

§. 58.

(B) ILLICITA adeoque cum dolo conjuncta mutatio nominis eſt, quæ commodo Privato vel Publico iniquiorem conditionem inferre * intendit.

* ſed propter commoda noſtra cæteris iniquiorem conditionem inferre non licet. L. 74 ff. de R. I. Non debet unum Altare diſco operiri, ut alterum cooperiatur. Ant. de Butrio apud Barboſam lib. 1. c. 54. axiom. 6. p. 117.

§. 59.

Intentionem hanc dixeris *Generalem*; *Speciales* adducuntur à Jul. Paulo, *. nimirum (1) ut aliena Intercipiantur aut poſſideantur. (2) ut alius Terreatur aut concutiatur.

* in recept. ſentent. lib. 5. tit. 25. §. 10. & 11.

(Imum) fit 1. ſi quis ſe pro Principe ferat.

* de pſeudo Nerone apud Romanos, pſeudo-Richardo & Eduardo apud Anglos, pſeudo-Muſtafa apud Turcas agit Forſtner ad Tacit. ann. 5 10. 1. p. 673. Georg. Richter in axiom. œcon. § 271. p. 449. de pſeudo-Martino apud Gallos, Limn. jur. publ. L. 1 c. 11. §. 59. de pſeudo-Sebaſtiano apud Purtugallos Zeiler, in miſcellaneor. appendice litt P. p. 516. & Chr. Richter im Hiſtoriſchen Schau Spiel cent. 1 c. 41. à p. 408. ubi totam rem, ſtupentibus lectoribus, narrat.

2. ſi mercator ad fraudanda Vectigalia vel in præjudicium Alterius, nomen vel ſignum alterius aſſumat. *

* J. Menoch. de arbitrar. judic. quæſt. lib 2. caſu 318. n 24. ubi etiam agit de *Notariatus ſigno* non mutando. nam Tabellio (inquit Ant Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3.) ſignum ſemel aſſumtum & conſvetum, citra falſi crimen mutare nequit.

3. ſi quis in celebratione Contractus aliud nomen aſſumit, π. Carpzovius in crimin. part. 2. qv. 93. n. 35. Limnæus de jure publico L. 1. c. 11. n. 58. ρ

π. ne poſtea contraxiſſe dicatur, & ex inſtrumento obligatorio conventus excipere poſſit, ſe non eſſe eum qui in inſtrumento dicitur promiſiſſe. Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.

ρ. Utrique allegat in hanc rem Gilhauſent arbor. judic. crimin. c. 1 tit. 26. n 33. ſed (quantum ex meo exemplari conſtat) falſo. * de *fallacibus Alii gationum* conqueritur quoque Jac Cujacius in dedicat. conſultationis veteris cujusdam Jurisconſulti (quæ extat in operib. Cujacianis p. 143. editionis Francofurt. 1653. fol.) ad Jac Gueslæum, ubi dicit: locos auctorum meliore fide notavi quam illi, quibus ſæpe *Falſos locos* notare pudori non eſt: aut, quod pene idem eſt, *Generaliter & perfunctorie* conſultorem remittunt ad ea, quæ doctiores illo vel illo loco notant, in qua perfuſione aut etarcerte Dolus aliquis aut Ignorantia meta.

4. ſi quis falſo Diplomate vias commeat. L. 27. §. a. ff. ad. L. Corn. de falſis & ibi Gothfr.

5. ſi quis Inſignia aliena σ. ſibi arrogat: item ſi Privilegia τ. aliena uſurpat.

σ. Aliena, inquam. & alterius forte erdinis. J. Paul. lib 5. recept. ſcotent. t. 25. §. 11. Schönborn. polit. lib 1. c. 10. p. 58. ubi nitidum producit epigramma. Apud Qv. Pegeum in der Kunſtgl. part 2. §. 1097. p. 222. ruſticus Hollandicus ſibi *Inſignia* leonibus aquilis equis & aureo vellere exornata arrogat; quæſitus autem de ſua inſolentia reſpondet: wel myn Her / dat ſtaht ſo fry! Hanc ſimplicitatem L. Corn Sylla riſu potius quam pœna excepiſſet, opinor.

τ. Carpz. crimin. part. 2. qv 91 n. 16.

6. ſi quis ſibi falſum Genus vel Parentes fingat, animo fraudandi alios. Jac. Cujac. ad Pauli ſentent. lib. 1. 25. n. 10.

7. ſi quis pro nobili υ. ſe venditet aut Doctoris. φ titulum (velut aſinus Leoninam pellem χ.) nondum datum aut debitum affectet.

υ. Gilhauſ. arb. judic. criminal. c. 2. tit. 26. § 11. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom Carpz. in crimin. part. 2. qv 91. n. 17. 18 ubi Limitationem, & n. 19. 20. ubi Exempla nobilitatis furtivæ refert.

φ. Dd. jam allegati.

χ. nota eſt fabula VIII Aphthonii ſophiſtæ, quam Avianus fab. 5. verſ. ult ſic concludit:

Forſitan ignotos murato murmure ſallis;
At mihi, qui quondam, ſemper Aſelluſ erit.

& ſi quis Comitem Palatinum ψ. mentiatur, Notarii publici nomen ſibi adſcribat ω. aut aliis talibus modis α. alium ſe fert quam eſt.

ψ & ſic Actum ejusmodi dignitati convenientem celebrat. v. c. notarios creando, ſpurios legitimando: en Limitationem B. Carpzovii ex crimin. part 2 qv. 93. n 38. & n. 35. ubi agit de eo, qui ſe aſſerit *Creditorem* mercatoris falliti.

ω. fraudulenter ſcl. Reygeri theſaur. jur. litt. N. p 447. n. 2.

α proverbium illud forte huc ſpectat:
Vox eſt *Jacobi*, manus eſt immanis *Eſavi*,
apud Heidfeld. in ſphinge c. 2 p. 41. ex Gen. 27 verſ. 22. & verſ. 19. De ipſo facto Jacobi videatur e ult. ca. 22. qv. 2. Job. Hall. r. Theil Bibliſcher Geſichter lib. 3. p. 130.

§. 61.

(2dum) fit 1. ſi quis Militiam confingat in alterius terrorem β. vel necem. γ.

β. L. 27. §. 2 ff. ad L. Cornel. de ſalſis, Paul. lib. 5. recept. ſentent. t 25. §. 11.

λ. Gothſr. ad L. 11. pr. ff. de falſis litt. B.

2. ſi quis pro Prætore δ. aut alio Magiſtratu ε. uſurpatis illicitis inſignibus, ſe geſſerit.

δ. Jac. Cujacius ad Pauli ſentent. lib 5. tit. 25. §. 11. ubi tamen excuſat Sennium Saturnum: qui (uti eſt apud Valer. Max. lib. 7. c 3. §. 9. inter.) Præturæ inſignia uſurpaverat, ſed ut effugeret proſcriptionem. vide th. 48.

ε cum tamen privatus homo ſit. Gr. Tholoſ. ſynt. jur. civ. lib. 36. c. 4. num. 6.

§. 62.

(3tium) etiam addi poteſt, nimirum ſi quis nomen mutat, ut Scelera ſua commodius & impunitius perpetret, ζ. aut perpetrata in Alios transferantur. η.

ζ. Chr. Prætorii polit. part. 1. c. 3. qv. 23. p. 181. Hinc fortaſſis eſt quod *Noctu inventus* non poſſit ſibi licite nomen mutare. Joh. de Anania apud Reygerum in theſauro juris litt. N. p. 447. n. 1.

η. pnta ſi quis cum Meretrice negotium habens, Honeſti jurenis nomen aſſumat. Manzii comm. ad § 1. J. de injur. n. 37.

§. 63.

(C) POENA; qua nominum falſarii coërcentur, non eſt eadem: pro qualitate admiſſi Falſi & Damni dati augetur vel minuitur. P. H. O. art. 112. 113. Relegatione aut Fuſtigatione ſæpe expeditur, Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 39. 40. imo aliquando Capitalis eſt coërcitio. *

* Althuſii dicaol lib. 1. c. 10. 4. n. 94. p. 197. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. ubi quosdam talium falſariorum, quia tumultibus occaſionem præbuerant, *ſuſpenſos fuiſſe* ait. conſ. J Cujac. ad Paul. recept. ſenteot. lib. 5. t. 25. n. 10. ubi Exempla hiſtorica ſuggerit.

§. 64.

è Nomine ſæpe Monitum arg. L. 26. C. de epiſc. & cleric. θ. & ſupra th 39. fin. aut Omen. ι.

θ. ubi Monachi, vi ſui nominis, patientiæ & modeſtiæ admonentur, conſ. Limnæi jus publ. L. 1. c. 13. §. 49. 50 51. 52. ubi adducit & explicat nomina propria Ariſtotelis, Pythagoræ, Socratis & Plutarchi.

ι. ſecundum illud apud Barboſam lib 12 c. 14. ax 2 p. 145:
Nomina ſunt Omen: venturi præſcius Idmon
Fertur & Hippolytus dilacerarus equis:
Sæpe tamen nomini nudo nimium tribuit ſuperſtitio. als wie man vor Zeiten geſagt / wo ein Johannes im Hauſe ſey / da ſchlage der Donner nicht ein; und da er gleich einſchlage / ſo thue er doch keinen Schaden. Dahero iſt der Name Johannes ſo gemein worden &c. Zeileri Miſcell. litt. N p. 340. ubi commodiorem explicationem ſubjungit.

§. 65.

Contumelia eſt, ſuperiorem nomine Proprio alloqui, diſſimulato quaſi titulo Dignitatis. *

* Servius ad Virgil Æn. lib. 12. verſ. 512. apud Taubm. ad Plaut. amphitr. act 1. ſc. 1. verſ. 45. conſer. eundem ad Bacchid. act 1. ſc. 2. verſ. 30. ubi ex Donat monet, quod non ſolum Noſtrates ſed etiam Veteres dignitatis & honoris potius *Titulo* quam Nominibus propriis ciari ac compellari ſeſe præoptaverint.

§. 66.

Rebus mutatis ſæpe vetera Nomina non mutantur. Exemplo ſit 1. Quarta legitima κ. 2. Sponſalia λ. 3. Conditio μ. 4. actiones Perpetuæ. ν.

κ. Wiſenbaeb. ad Inſt. diſp. 23. th. 2 p. 169.

λ. Hilliger ad Donell. lib. 13. c. 18. litt. E. Cujac. ad paratit. ff. de ſponſalibus, p. 29.

μ. diſſertiſſimus eſt textus in § 15. J. de action.

ν. Manz. ad pr. J. de perpet & tempor. act. n. 16.

§. 67.

Vitiorum nomina cum nominibus Virtutum commutare, ſpectat ad blandimenta ſeculi corrupti. *

* Jam pridem Vera rerum vocabula amiſimus, inquit Cato apud Salluſt. in Catilin. c. 52. fin. inde iracundus vocatur Acerius, avarus Providus, prodigus Liberalis, ſuperbus Magnificus. vide in obſerv. hiſt. Piccartum, dec. 2. c. 9. per tot.

§. 68.

Propria nomina in hiſtoriis varie mutantur: idque vel ex Affectatione vel ex Ignorantia. *

* Utrolibet autem modo fiat, parit dubia & errores, vide citati Piccarti obſerv. hiſt. dec 15. c 1. per tot. ubi Exempla affert. conſer Lipſii polit lib. 1. c. 9. §. 9. N. ubi in *Æm. Paulo* taxatur, quod nomina propria Hodierna in Veterem formam redegerit; & cent. 2. miſcell ep. 17. ubi eadem ob cauſſam *Pet. Bembo* inſultat.

VIII.

OBJECTIONES

& Diſſentanea.

§. 69.

Ex lapidum attritu Ignis elicitur: & ex alternantium imo & altercantium ſermonum conflictu ſæpe proſilit Veritas, ξ. Uti ergo Hannibal Romanis toto orbe hoſtem quærebat ο. ita ego textui hactenus illuſtrato repugnantes Leges vel Rationes excitabo. Jacta eſto alea! π.

ξ. Lipſius de recta pronunciat. LL. c. 17.

ο. Florus lib. 2. hiſt. Rom. C. 8. §. 5.

π. vox Cæſaris apud Sveton. in vita c. 32. f.

§. 70.

§. 70.

I. In L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis, ita dicitur: falsi Nominis vel Cognominis adseveratio *Pœna falsi coërcetur.* * Sed quid ad hæc textus noster in L. un. C. de mut. nominis? nominis mutatio (inquit) *periculosa non est.*

Gothsredi ootæ sic ptopositionem allatam efferunt: nomen falsum sibi assumere non licet:

Quis mihi jam tam solers erit, ut hos textus oggannientes conciliet? Securus esto, tanta solertia opus haud erit, modo non committatur cum fallaciarum patre * Fallacia à bene compositis ad male divisa.

* vide diaboli objectionem Matth. 4. v. 6.

Si enim textui posteriori adjicies adjicienda, non erit cur exclames ad arma ad arma! ρ. vel, alala alala! σ. Rem totam habe in syllogismo hoc, ubi Majoris propositionis Subjecto addam Limitationem, quæ postea Minoris acrimoniam diluet:

A. O. falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudulosa*) Pœna falsi coërcetur,

Atqui O. nominis mutatio est falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudulosa*?) It! pax!

B. vel ita:

Quodc. Pœna falsi coërcetur, (*tam Semper & indifferenter, quam Quandoque & certo respectu*) illud est periculosum.

Atqui nominis mutatio Pœna falsi coërcetur (*tam Semper & indifferenter quam Quandoque & κατὰ τι.*)

Hoc concedo, illud nego & pernego. Tu, si vir es τ. affirma et: cætera nosti! υ.

ρ. voces notissimæ in castris Romanorum B. Brisson. de formul. lib. 4 pag. 144.

σ. ante pugnam milites vociferabantur *alala*, quod erat quasi præludium & incitamentum ad otamus consecrandas. Fr. Hildebrand in append. ad antiquit. Rom. litt. A. p. 28. & J. Lipsius de militia Rom. lib 4. dial. 11. p. 204. ubi de voce ἀλαλάζειν differit.

τ. vide Wowerium Pythœum & Ethardum ad Petron. satyr. c. 73. ubi illud, *si vir es*, explicant in duplici sensu.

υ. ex L. 9. C. de probationibus: Affirmanti incumbit probatio.

§. 71.

II. Ex L. un. C. de mutat. nom. constat, Mutationem nominis ἀψόγον esse LIBERAM in liberis hominibus. Sed hunc textum limis (quod dicunt) oculis & taurinè Φ intuetur L. 63. §. 10. ff. ad SCt. Trebell. ubi legatarius DEBET mutare nomen suum assumto alio. Nonne τὸ LIBERUM & τὸ DEBET sibi opponuntur? concedo: quid ergo jam sibi labis? χ. quod ipse textus adjectus suggerit. Itane instar Marii ψ.

——patiar telis vulnera facta meis? ω.

Φ. Erasm. adag. p. 553 a.

χ. *Sibilare* serpentum proprium ad Caussidicos transsebant Germani in clade Variana apud Flor. lib. 4. hist. c. 12. §. 37. omnis Caussidici os futum recisa prius lingua, quam io manu tenens barbatus, *Tandem* (inquit) *vipera*, Sibilate desiste!

ψ. *Marius* unus è triginta tyrannis occisus est à milite cum exprobratione conditionis prillinæ; hic est gladius quem ipse antehac tecisti! Trebellius Pollio apud Rupertum ad Betoldi. hist. c. 14. p. 378.

ω. Ovidius lib. 1. Heroid. ep. 2. vers. 48. recitat sic verba Phyllidis ad Demophoontem.

• Audi sodes: si ego testatof α. jure Legati Fideicommissi aut Hereditatis 100. solidos concederem ea tamen conditione, ut nomine tuo abdicato meum ferres; annon adhuc LIBERUM est, mutare nomen vel non? sed me DEBERE mutare, Prætor dicet. Resp. 1. non Absolute & simpliciter dicet, sed si (en necessitatem *Hypotheticam* sive expedientiæ!) legatum volueris. β. 2. Distinguit ipse textus inter assumtionem nominis *Honesti* & famosi ac *Turpis*. γ. 3. imo si Juliani verba ibidem recte capio δ, *Remitti poterit conditio* recusata, permissis nihilominus pro obtinendo legato actionibus Utilibus.

α. etiam in Testatricibus hoc valuisse, patet ex Cic. ad Attic. lib. 7. ep 8. m. ubi Dolabella oobilis adolescens à Livia institutus fuisse dicitur.

β. Chassan. de glor. mundi part. 1. consid. 38 concl. 46. p. 34 b.

γ. Ratio hujus est in L. 7. ff. ad SCt. Trebellianum Digoitatis ratio habenda est; hinc Vespillonis nomen ferre nemo tenetur.

δ. scl. *Generaliter* & de quocunque nomine testatoris; nam Ant. Petez ad L. un. C. de mutat nom. n. 3. videtur ad *Turpe nomen solum* restringere.

Ne Rhetorem egisse & ἀνάλυσιν declamatoriam instituisse videar, Logices instrumentum * applico, ita συλλογίζων:

Quodc. continet Debitum & necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam*) illud excludit eatenus Libertatem.

Atqui legatum, quod legatario Conditionem nominis mutandi injungit, continet Debitum & Necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam?*) Hoc reprobo, illud comprobo, nam hic omnia per conditionem expediuntur 1. si legatum legatarius voluerit. 2. si nomen legantis fuerit honestum. 3. si Actiones à prætore debent dari Directæ.

* quatuor sunt Instrumenta logica, quibus unumquodque Thema tractari potest: 1. *Definitio* 2. *Divisio*, 3. *Syllogismus* 4. *Methodus*. Herbordi synops. logica lib. 2. c. 1. p. 151. ubi utiles speculationes adducit.

§. 72.

III. Sufficere poterat bina illa oppositio; sed agedum transeat,

——numero Deus impare gaudet. ε.

Ex I. un. C. de mutat. nom. colligo, mutationem nominis non nisi Liberis hominibus competere. Bene colligis. Ergo vi oppositorum ζ. Servi non poterunt pro lubitu suum nomen mutare? Et hoc bene; Imo male & pessime, sic argumentator:

O. quod est juris Gentium, illud cadit in Servos,

O. nominis Impositio & consequenter etiam Mutatio est juris Gentium,

Ergo &c.

Majorem probo per L. 32. ff. de R. I. & ibid. Dd.

Minoris autem Subjectum bifidum demonſtratur partim per ea quæ alibi de *ἐτυματοθεσία* adduci ſolent η. partim arg. L. un, C. de mutat. nom.

ε. Alpheſiboeus apud Virgil. ecl. 8. verſ. 75.

ζ. Contrariorum contrariæ ſunt conſequentiæ, Stratem. logica L. 2. c. 11. can. 2 p. 445

η. à Platone in Cratylo, circa pr. Alex. ab Alexandro in genial. dier. L. 2. c. 15. p. 99. a. ubi agitur de Impoſitione nominum apud varias Gentes. Abr. Rogerii offertur Thûr zum verborgenen Heydenthum part. 1. c. 7. p. 69. Conſer ea quæ in diſp. hujus parte poſtr. §. 3. dicentur.

Reſponderi poteſt dupliciter:

1. *Negando* Minorem propoſitionem, quæ nimis Catholica eſt. Dari enim poteſt nominis mutatio, quæ ſit Fraudulosa: An talem juris Gentium dixeris? dii & gentes meliora! Regeris: diſplicet Minoris propoſitionis laxitas & per bArbArAm barbare formata Aſſumtio; placet pugna per modum dArII. Reſp. & ſic quoque Darius θ. eris, nam licet tibi concedam, quod *Quædam* nominis mutatio ſcl. Innocens ſit juris Gentium; tamen in Servo talis non præſumitur, ſed ſemper habetur pro Nocente & fraudulosa mutatione, uti notat gloſſa ad noſtr. text. ι

θ. victus fuit Darius Codomannus tribus prœliis: 1. ad Granicum amnem 2. ad Iſſum fluvium Aliæ minoris, 3. ad Arbelam in Ninives campis, ita narrat Joh. Jonſton. in polyhiſt. L. 2 de Perſicis c. 3. p. 270. 271.

ι. arg. L. 11. pr. ff. ad L. Corn. de falſis. Conſer quæ ſupra monuimus th. 41.

2. *Limitari* poteſt Major partim ratione SUBJECTI, ita: Quodcunque eſt (*Mere* juris Communis &) juris Gentium κ. &c. partim ratione PRÆDICATI, ita: illud (*niſi additionem vel detractionem patitur à jure Proprio civium Romanorum* L. 6. pr. ff. de J. & J. λ.) cadit in Servos.

κ. adde quod Ludvv. in Comm. ad L. 32. & L. 22. ff de R. I. dicit: Servus pro nullo habetur, non ſolum jure Civili ſed etiam Gentium. ſcl. in iis quæ *Juris* ſunt; nam quoad ea quæ *Facti* ſunt; nec jus Civile ſervos pro nullis habet.

λ. confer exemplum de patria poteſtate apud Manzium in comm. ad pr. J. de his qui ſui vel alieni jur. n. 5.

Ratio limitationum eſt, quia Nominis mutatio non manſit in *Meris nudisque juris gentium* terminis; ſed accepit *determinationem à jure Civili*, quod vel textus noſter evincit.

* * *

Sed nunc rogo Miſſionem. Ergo victus fuiſti μ. meis argumentis? De eo viderint alii & quidem (uti Augures dicebant ν.) alio die.

μ. *Miſſionem petere* erat in arena gladiatoria victorum; *ſed Rude donari* erat victorum: illud beneficium erat Temporarium, hoc Perpetuum. Vide J. Lipſii Saturn. lib. 2. c. 28. m.

ν. Ph. Caroli in diſſert. de Criticis præmiſſa animadverſionibus Gellianis p. 19.

PARS
POSTERIOR
eaque
PHILOLOGICA
de
ANONYMIS SCRIPTIS.

Autores ANONYMOS cur in lucem protraham, facile ſubodoraberis Lector. Nihil frequentius jam eſt, quam ſcribere SINE NOMINE, neſcio quo Omine. Si mihi fidem denegas, adi & audi Bibliopolas. Quot, quæſo, evolarunt ſcripta Anonyma intra *unum annum*, & quidem *in ſola Germania*, ac *in Politicis* tantum? quaſi Luſtrici diei recordationem ſpernere debeat Chriſtianus, ubi Politicum ſpecimen edit! Aram ignoti Dei ægre tulit Apoſtolus: per me quoque licet, ut aliquis exarata ab ignotis Scriptoribus inique ferat; meum tantum eſt, Quosdam talium indicare. Indicare, inquam, non Judicare. Nam ut odia effugerem, Indicis laborem ſuſcepi, non Judicis, Dogmatici non Ephectici, Nomenclatoris non Cenſoris. Ut tamen etiam agnoſcas ingenium propriis ſpeculationibus intentum, præmittam *Theſes* quasdam, ſed vulgatæ methodi ſphæram non egreſſuras: mox ſequentur *Exemplorum decades*, an omnes? neutiquam, multas de induſtria nunc retinebo & reticebo. Uti vero Platonis teſtamentaria vox eſt, *Nulli quicquam debeo:* ita ego, quicquid Exemplorum exhibebo, aliis debeo, debitum ingenue ubique profeſſurus. V.

1. Etymologia.

Anonymi vocabulum derivatur ab α privativo & ὄνυμα, pro quo in Æolide ſcribebatur ὄννυμα. hinc * ἀνώνυμος ὁ κρὶ ἡ ſine nomine, nomine carens, cujus nomen reticetur: item, qui obſcurus & ignobilis eſt.

* aſſumta καθ' ἐφελκυσμὸν litteræ ν.

2. Synonymia.

Scriptor Anonymus poteſt etiam vocari Innominatus α. ein Ohnbenahmter β. & Incertus γ. auctor. Scripta talium vocare licebit cum Pacif. à Lapide δ. *ἀδεσποτα*.

α. quæ

α. quæ vox JCTIS satis est frequens in divisione *Contrahuum* Ludvv. exerc 11. th.2. F. *Beligerorum*. Vulteji Jurispr. Rom. lib.1.c.10.p.297. & *Servientium* Barth. Coepolla in tit de servit. Urban. præd c.9.n.2.p.28. edition. Colonienſis de anno 1650.4 ſed apud PHILOLOGOS eſt rarior: inveniur tamen apud Sariſber, in policrat L.2.c 27.p.132. ubi de Saulo dicitur: duo viri *innominabiles* & innominabiles cum eo abierunt.

β. ſic I. N. D. Parival in præfat. ad lectorem **des erklärten terretten Inrereſts von Holland: das Buch / genant Interreſt von Holland / welches ein Ohnbenannter Scribent an das Licht gegeben/ darauf Erännung angerichtet.**

γ. Joh. Rich Malcomeſius edidit ad π. ſ. Weſenbecii notas *Incerti* auctoris. * certum tamen eſt (ſortaſſis etiam apud Malcouneſium, qui alias diligentius Ψευδεπιγράφων ſ. debebat expurgare) illarum Notarum auctorem eſſe WILH. LUDWELUM, uti pleræque paginæ cum Commentario ad Inſtituta collatæ, demonſtrabunt: præprimis conferri debet commentatio ad pr. J. de verb. obl. n. 2. cum notis ad π. ſ. Weſenb. tit. de verb. obl. 11. 2. p. 751.

δ. in not. & ſtrictur. ad Sev. Monzamb. diſc. 1. §. 2. p. 3.

3. Homonymia:

Vox Anonymi aliquando *Arborem* ε. denotat: aliquando etiam *Deo* ζ. tribuitur; ſed hac occaſione accipitur pro *SCRIPTORE* vel *perſonato* η. i. e. qui nomen profitetur non κατὰ τὸ εἶναι ſed κατὰ τὸ φαίνεσθαι, vel qui *Nullum plane nomen* ϑ. *ſubſcripſit* & proprie Ananymus auctor ſalutari meretur.

ε. notante Joh. Scapula in lexico ſub radice ἄνομα & voce ἀνώνυμος. Ubi tamen eandem Arborem καὶ ἀντίφρασιν etiam ἑνώνυμον (de qua Plin. nat. hiſt. lib. 13. c. 22. pr.) dici ſtatuit. * Sic in Arbore conſanguinitatis occurrere ſolent perſonæ vel ἑνώνυμοι i. e. Peculiaria nomina habeutes, vel ἀνώνυμοι & non niſi Communi nomine vel Majorum vel Poſterorum diſtinguendæ. Ita ſcribit Chr. Matthias in Syſtem. polit. lib. 1. exerc 1. p. 49.

ζ. cum Trismegiſto loquor, qui apud Lactant. lib. 1. divin. inſtit. c. 6. n. 6. ait; ὁ δὲ Θεὸς εἷς ὁ δὲ εἷς ἀνώνυμος· ἐγὼ γὰρ ὁ ὢν ἀνώνυμος. Deus quia Unus eſt, nomen non habet Ita ſenſum exprimit Chriſt. Befold in different. divin. & human. ſapient. §. 11. p. 22. m.

η. Ita Hippolithum à Lapide nec non Sever. de Monzambano *perſonatos* vocat ipſe *perſonatus* Pacific. à Lapide in ſtrictur. ad Monzamb. c. 1. §. 2. p. 4. ſ.

ϑ. Comparandus ideo cum ATLANTIBUS aut BORNIS, qui etiam nullum nomen habuiſſe leguntur. Plin. nat. hiſt. lib. 5. c. 8. 2: ATLANTES degeneres ſunt humani ritus, ſi credimus. Nam neque Nominum ullorum inter eos appellatio eſt, & ſolem eorientem occidentemque dira imprecatione contuentur. Herodot. lib. 4. c. 184. p. 146. οἱ Ἀτλαντίες ἀνώνυμοί εἰσι μέσοι τῶν ἀνθρώπων κοὐκὶ ὀνομάζουσι.

de BORNIS J. C. Scaliger exerc 366. p. 766. ſine Nomine multi vivunt in ima Æthiopia: in qua Borni populi ſub Libya, ſine legibus ſine Religione Nominibus propriis non utuntur.

4. Forma.

Quidam enim ſcriptores Nullam ὀνοματολογίαν vel προσωπογραφίαν ſuorum libellorum (ut ita dicam) clypeis ι. apponunt, uti fecit auctor Politici ſcelerati κ. auctor arcanorum Turcicæ reipublicæ λ. ad quos etiam refero P. Virgilium Maronem μ. & auctorem pasquilli ſuggeſti Henrico IV. Galliæ Regi. ν.

ι. alluditur ad morem Romanorum, welche die Nahmen der Soldaten und ihrer Haupt-Leute pflegten auff die Schilder zu drücken / damit ein jeder bekant wäre/ inquit Diethertus in addition. ad Befoldi theſ. pract. litt. N. n. 9. p. 680. b.

κ. quem Chr. Pellerus impugnavit & iterum imprimi curavit Norimbergæ 1665. 8. Idem tamen in præfat. priori ad. lectorem p. 4 nonet, exemplaribus quibusdam litteras hafce C. R. C. B. adjectas fuiſſe: ita ut Præmonem Cognomen & cum Officio etiam Locus ſubinuui videretur.

λ. editus eſt A C. 1664. 8. ubi? fortaſſis Lipſiæ, quia & auctor ibidem vivit.

μ. Duo hic recenſenda ſunt de Virgilio:

PRIUS eſt, quod eclogam VI. (cui nomen Silenus) non ipſe ſed per Cytheridem, nobiliſſimam mœtricem & Volumnii libertam, in theatro recitaverit, *Nomine ſuo diſſimulato*, Cicero tamen admiratione carminis captus inquiſivit in auctorem, eoque cognito dixiſſe fertur & ad Suam & ad Virgilii laudem: *magnæ ſpes altera Romæ*. Servius ad eclogæ 6. v. 11. apud Magir. in eponymol. ſub Virgilio.

POSTERIUS eſt hoc: cum Virgilius diſtichon, quod laudem feliciratemque Auguſti contineret, feciſſet, valvisque *non nominato auctore* inſixiſſet (id erat hujusmodi:

Nolite plus tota, redeunt ſpectacula Manæ:
Divi ſum imperium cum Jove Cæſar habet!)

diu quæritans Auguſtus, cujusnam hi verſus eſſent, eorum auctorem non invenierat. Bathyllus vero Poëta quidam mediocris; tacentibus aliis ſibi aſſcripſit. Quamobrem donatus honoratusque à Cæſare fuit. Quod æquo animo non ferens Virgilius, iisdem valvis affixit quater hoc principium: *ſic vos non vobis*. Poſtulabat Auguſtus, ut hi verſus complerentur, quod cum fruſtra aliqui conari eſſent, Virgilius præpoſito diſtichoſic ſubjunxit:

Hos Ego verſiculos feci, tulit Alter honores:
Sic vos non vobis nidificatis Aves,
Sic vos non vobis vellera ſectis Oves,
Sic vos non vobis mellificatis Apes,
Sic vos non vobis fertis aratra Boves.

Quo cognito, aliquandiu Bathyllus Romæ fabula fuit, Maro vero exaltatior. P. Virg. Mar. vita per Æl. Donatum (ut creditur) edita, circa med. edition. Venetæ excuſæ 1574 fol.

ν. Zinegr. apopht. part 2. p. 87. es ward dem Könige ein Paſquill in ſeinem Gemach auff den Tiſch gelegt/ dieſes Inhalts: Herr König / ſchafft Eure Maiſtreſſe (intelligenda fortaſſis eſt Madame d'Antagves, de qua idem ibid. p. 85. fin.) ab/ und Eure vier Secretarien / ſo werden Eure Sachen beſſer ſtehen. Alß er es laſe / ſagte er: es iſt wohl gemacht / und nichts daran vergeſſen/ als nur des Auctoris Name.

Quidam auctores Aliquam, ſi non nominis tamen Perſonæ ſuæ περιφραν ex accidentibus generalibus decerptam ſubjiciunt: puta, ſi auctor des Schau-Platzes ξ. jämmerlicher Mord-Geſchichte ſeſe vocat ein Mit-Glied der hochlöblichen fruchtbringenden Geſellſchafft. ο.

ξ. iterum impreſſi apud Hamburgenſes 1666. 8 * auctor nullus alius eſt quam G. Ph. Harsdörfferus Patric. Noricus.

ο. ſic auctor manualis Hiſtorici impreſſi Lipſiæ 1665. 12. vocatur der Jngend dienſt-befliſſener Liebhaber. Auctor ſpectaculi Hiſtorici editi Jenæ 1661. 8. vocari vult Liebhaber der Welt-Geſchichte.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Quidam vero Nomen ſubſcribunt, ſed vel μυστικῶς & per quandam diſſimulationem, vel μυθικῶς & quaſi per Simulationem, Utrinque dicere poſſis, factam eſſe ϑ. confeſſionem Nominis; ſed hic eſt *Falſi & commentitii*, π. illic autem *Veri & Genuini*. Verum nomen dupliciter abſcondi & velut implicari poteſt:

1. per *Apocopen*; ſi Quædam tantum litteræ æque Primores (Nominis Cognominis Patriæ aut Dignitatis) innuuntur, reſectis cæteris, ρ.

2. per

2. per *Metathesin*; si Omnia quidem elementa nominis, sed ordine dispositionis turbato indicantur. σ.

π. Chr. Forstn. ad Taeit annal. L. 13. c. 54. p. 445. dicit: sub *cognomentio* nomine Hippolithi à Lapide non satis tuto latet auctor qui de Ratione Status scripsit

ϱ. P. L. edidit genialia Apophthegmatum Rerumque memorabilium. Razeburgi 1666. 8 V. D. H scripsit Interest von Holland / quod opusculum illustrandum & refutandum sibi sumsit I. N. D. Parival, impressum est Grunoviæ 1666. 12. I. S. edidit Londini 1666. vitam Oliv. Crouvveli, politici sine exemplo. W. A. V. F. Haud-Buch der Fürsten und Fürstlichen Beamten Bremæ 1660. 12. I. L. V. A. verteuschte Stratonica typis Amstelodamensibus signata fuit 1666. 12.

σ. Exempla vide Infra dec. 1. §. 3. 5. & dec. 2. §. 10.

5. Materia:

Scripta auctorum ἀνωνύμων vel ἐπωνύμων versantur vel circa PERSONAS τ. vel circa RES: hic quidem potius circa *practica* υ. quam Theoretica occupantur, plerumque ventilant *Polemica* φ. rarius Thetica, citius judicant de negotiis *Præsentibus* χ. *aut Futuris* ψ. quam de statibus casibusque Antiquis. ω.

τ. eminentes vel *Internis* vel *Externis* qualitatibus, Hinc PRINCIPES sæpe ab anonymis vellicantur. Saavedr. Symb. polit 14. p. 108. Quanquam meticulosa plane res est, in illos *allegare* qui possunt *relegare*, illos multis verbis *describere*, qui uno verbo possunt *proscribere*, inquit Er. Gockelius in præf. ad libr. de Europæis regibus p. 8. Eadem fere recitat Gotf. Fibigius in Electr. jur. publ. semidec. ▶qr 4. n. 3. difficile & periculosum est, de iis scribere qui proscribere, & contra eos *disputare*, quibus licet *amputare*.

υ. quod duo Exemplis (postea subjiciendis) manifestius, inquit Julianus l. 3. § 2 ff. de collation. * Nolo tamen omittere ἐπίκρισιν & judicium Pacifici à Lapide, judicantis, quid sentiendum sit de Scriptoribus anonymis tum in Genere tum in Specie & quando politica scrutantur: ANONYMA illa & ἀθέσπιστα (inquit in fricatur. ad Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 3.) *de rebus Publicis* edita scripta; quamvis non levis contra illa surgat præsumtio, & vario quandoque etiam canino femine in necem veritatis luci sint exposita, non tamen indistincte respuenda: cum nonnunquam & in his multa *Notabilia*, *Vera* & scitu *Necessaria*, ab aliis timidulis iniquo transmissa silentio, reperiantur. Ultima verba non abludunt ab hisce Saavedræ Symb. polit. 14 p 108. SAYRAS & LIBELLOS probare *Omnino* non ausim: nam plerumque aut veritatis excedunt limites, aut scandala tumultus ac seditiones conciant: *Aliquid* tamen indulgeri ea in re ob effectus bonos forte expedit. Libertatis in republica signum est Obtrectatio: in ea enim, quam Tyrannis oppressam tenet, neutiquam permittitur. *Rara temporum felicitatubi Sentire, quæ velis, & quæ sentias, Dicere licet*, Tacit. hist. l. 1. c. 1. §. 6. p. 384.

φ. dolendum est, ipsa quoque *Theologorum militantium* specimina sæpius sub larvatis Nominibus & Satyrico vultu in publicum propelli. Quantum distat (inquit Petr. Firmianus in genio seculi diss. 5. p. 159.) ab illa S. Augustini, seculi nostri inquieta Eruditio!

χ. A. C. 1655. edita fuit stetini epistola Cyriaci Thrasymachi de justitia armorum Svecicorum in polonos.

ψ. circa auspicium hujus anni 1669. edidit anonymus Comitia Warsovica de eligendo Polonorum rege. A. C. 1658. edebatur collegium Electorale de eligendo Romanorum Imperatore.

ω. Nam ad characteres, si non Omnium tamen Multorum anonymorum scriptorum pertinet *Innovandi studium* & (uti Lipsius in manuduct. ad Stoic. Philos. l. 1. c. 6. p. 39. vocat) καινοτομίας. Innovandi tamen libido à Cive Viroque bono abesse debet, secundum illud Augustum (apud Macrob. lib. 2. Saturn. c. 4. p. 400.) de *Cutens* judicium: quisquis præsentem statum civitatis commutari non vult, & Civis & Vir bonus est, conf. Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 12. §. 14. p. 238. ubi repetenditur *Hippolithus à Lapide*.

6. Efficiens.

Scriptores anonymi (quorum A. alii sunt Ingeniosi aut Docti α. alii indocti β. B. alii ad Indigenas alii ad Alienigenas pertinent. C. alii Patrio alii Peregrino utuntur idiomate) nomen suum celant vel ex *Modestia* vel ex *Timore*. γ.

α. Sextilius Hena fuit Poëta *Ingeniosus* magis quam Eruditus. Seneca apud Gyrald. de poët. dial. hist. 4. p. 172. fin.

β. Experientiæ vox est, quam retulit Horat. lib. 2. ep 1. vers 117.

Scribimus indocti Doctique poëmata (volumina) *passim:*

γ. Idem Horatius lib. 1. ep. 16. vers. 52. 53. ita exprimit:

- - - *Veritatis amore.*
- - - *Formidine pœnæ.*

MODESTIÆ instinctu delitescere voluit Johannes Evangelista, δ. P. Virgilius Maro ε. Apollinaris Sidonius ζ. & Augustus dux Brunsvic. & Luneburgensium, η. Princeps pietate justitia & litteris insigne nomen promeritus, fatente Burgold. in notit. imperii parte 3. disc. 16. §. 3. p. 226.

δ. qui non est solitus in scriptis *Nomen* suum præfari uti ex Eusebii historia refert Volaterran. lib. 16. anthropol. c. 3. p. 287. B. cui adjicio locum Saavedræ symb. polit. 10. p. 77: SANCTUS JOHANNES, etsi insignem illum favorem sibi à Christo Servatore in suprema cœna exhibitum refert, tamen taeet Nomen suum. Quæ si humana Politica non fuit prudentem tamen fuisse *Modestiam* non negaverim. Erat (inquit ipse S. Johannes c. 13. v. 23.) recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.

ε. de quo vide supra § 4. litt. M. Modesti autem ingenii fuisse VIRGILIUM, vel exinde colligas, quod tam verecundis & virginalibus moribus fuerit, ut etiam Neapoli *Parthenias* audiverit. Lil. Greg. Gyraldus de poëtis dialogo hist. 4 p. 150. edition. Basileensis de an. 1580 fol.

ζ. Appollinar. Sidonius lib. 4. ep. 8. fin fie ait: si tantum amore nostro teneris, ut scribere hos nugas (carminum meorum) non erubescas, *occule auctorem.*

η. vide infra decad. 2. §. 2.

Ex TIMORE nonnulli nomen suum subtrahunt, memores, sese alias *Castigationibus* θ. vel *Verbalibus* vel *Realibus* certiusque exponi, sive jam Vera ι. sive Falsa κ. sive Honesta sive Turpia λ. sive Proprio aut Candido marte sive etiam per Plagii crimen μ. aliquid confingnaverint,

9. exponuntur tamen etiam *Castigationibus* licet nomen filuerint. Hinc ille CONRINGIANI nominis defensor sæpe p. 17. alloquitur fictitium illum FRANC. MARINIUM POLON: pudeme te, Marini, Veri nominis, in tenebris natum nec in publicum prodire ausum? Nequillimum certe hominem oles, licet Polonum te profitearis. Ego vero, si Silesius es, fœdifragum & rebellem; si Polonus, adsentatorem & obtrectatorem dixerim. *Sed nec melestie fr aucste hoc nomine ornaturo, cum Verum suum nomen latere voluerit*, hæc ille. Ego tamen nollem cum auctore larvato aut (quod in proverbio est apud Erasm. in adagiis p. 326. b.) *cum larvis luctari*: præprimis quia etiam Magni viri calumniantium injurias mussitarum & silentio præterierunt. Vide Zeileri miscell. litt. L. p. 195. ubi exempkum *Reichlini*, *Erasmi*, *Fabri Stapulensis* & *Keckermanni* adducit.

ι. nam Veritatis profeſſio ſæpe eſt periculoſa dicenti, ut monſtrat Freinsh. ad Curtii lib. 3. c. 2. §. 12. exemplo *Charidemi*. Wiel hätten länger gelebt / wenn ſie wenniger (Warheit) geredet hätten / inquit in germanicum verſus Tr. Boccalin. in ſecret. Apoll. ep. 48. p. 97. proinde quidam ἀλληγόρικοι Nomen ſuum recondunt. Optandum tamen eſſet, ut tales auctores ſpe latitandi non excuterent falluberrimum illud monitum à *Martiale* exemplo eapiendum. Sic autem ille lib. 10. epigr. 33. verſ. 9.

Hunc nevere modum noſtri ſervare libelli
parcere Perſonis, dicere de Vitiis.

κ. uti *Diabolus* ſub forma ſerpentis inſidiabatur innocentibus protoplaſtis Gen. 2. verſ. 1. & 13. uti *Timor* ſub clypeo Ajacis fratris latitans lædebat Trojanos, Homer Iliad. 8 verſ. 266: ita quædam maligna ingenia obtentu nominis Fictitii innocentium hominum famæ inſidias exitiumque ponunt.

λ. ad hunc cenſum & cenſuram refero anonymos illos Poëtas, qui in Repotiis & poſtridianis nuptiis (bey den Braut-ſuppen) ithyphallica carmina ſuggerunt. Dubites licet, an talia ſcripta ſapiant Scholam *S. Petri* an vero *T. Petronii*. Conjugium à benedictione Sacerdotali incipere & cum Feſcenninis jocis finire, quid aliud eſt, quam *Chriſto Beliolem* jungere? contra mentem 2. Cor. 6. v. 15. Quantopere enim *verſus Catulli & mores Catonis* differant, dixit Muretus apud G. J. Voſſium de imitat. poët. c. 4. §. 7. p. 68. Conferri poſſet patheticum & Exemplis illuſtratum monitum G. Ph. Harsdörfferi in deß Frauenzimmers Geſpräch-ſpielen p. 61. in annotat. ad part. 6.

μ. Exempla nolo addere; ſufficiat notaſſe verba Martialis in Fidentinum malum Poëtam lib. 1. epigr. 54. v. 11.

Indice non opus eſt noſtro nec vindice libro,
Stat contra dicitq; tibi ma pagina: FUR es!

confer Dan. Bartoli Vertheidigung der Gelehrten part. 2. c. 2. p. 162. Vom Kunſt-Diebſtal.

7. Finis.

Inſulſus eſſet ille auctor, qui inſtar prædonis Ulpiani, ν. interrogatus Cur (cum nomen ſuum celat) id faciat, reſponſurus ſit, Quia facio ξ. ſcopum enim aliquem ſuæ κρυπτολογίας habeat neceſſe eſt. Ille autem eſt, ut lateat ο. & ἀγωνοθ. π. maneat, vel perpetuo vel certe ad tempus. ϱ.

ν. L. 12. ff. de heredit. petit. conf. Arum. ad ff. diſp. 19. th. 12.

ξ. ita quoq; alludit Chr. Befold. de arcan. rerumpubl. c. 1. §. 10. p. m. 25.

ο. adeo ſcriptores anonymi ſibi certo modo dictum eſſe putant, quod Ovidius Triſt. lib. 3. eleg. 4 v. 25. cecinit:

Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit.

π. i. e. Incognitus, Venetiis erudita eſt ſocietas INCOGNITORUM, ex quibus eminet Giov. Franc. Lozedano. Ph. Jac. Sachs in præloquio ad ampelographum p. 7. med. Et fortaſſis ad idem ſodalitium ſpectat epiſtola Apollinis. cujus inſcriptio apud Tr. Boccalin. in ſecret. ep. 17. p. 31. hæc eſt: an die hohe Schule der Ungenanten.

ϱ. quemadmodum Ægyptius quidam architectus in Pharo ædificata ſuum nomen *ad tempus* ingeniose abſcondit. Videatur Pegel Kunſtquäll part. 1. §. 1931. p. 611.

8. Tempus.

Plerique ſcriptores anonymi prodeunt *Tempore* V. C. Comitiorum, Reformationis, Confœderationum, Belli, σ. Induciarum, Electionis & Mortis regiæ.

σ. ſcripſit *Hippolithus à Lapide* illo tempore, cum maxime bellum inter Cæſarem & Svecos ferveret. hoc fine, ut Paci, quæ tunc temporis efflorescere cœpit, moras nectere vel eam plane impedire poſſet. Pacif. a Lapide in ſtrictur. ad Monzamb. diſc. 1. §. 2. p. 4. Eadem verba habet Burgold. in notit. imperii part. 2. diſc. 5. §. 1. p. 40. 41. & part. 1. diſc. 12. §. 14. p. 288.

9. Locus.

Intereſſe videtur ſcriptorum anonymorum ut *Locus*, ubi exprimuntur, à typographo diſſimuletur. Fieri id poteſt facile, ſi vel Nulla τ. urbs vel Fabuloſa υ. vel Alia aliqua φ. annotatur.

τ. G. G. C. N. Anzeiger der vornehmſten Kriegs- und anderer Händel von 1618. biß 1660. nullum natalium Locum fatetur.

υ. ſed ſæpe fit ut chartæ impreſſus character & clypeus (das Papir-Zeichen) prodat & refutet fraudem typothetarum. * Exempla fabuloſæ urbis damus hæc: Erafmi Itenici bibliotheca Gallo-Svecica expreſſa eſt Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubique ad inſigne Veritatis hocanno, in 4. Sic etiam Pacificus à Lapide ſuas in Sever. Monzamb. ſtricturas edidit Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubiq; ad inſigne Veritatis 1669.

φ. Venturæ de Valentiis parthenius litigioſus impreſſus eſt Veronæ 1613. 4. Exercitationes XII. in Sever. Monzamb. impreſſæ ſunt eis Veronam apud Severum Myſoſycophantam 1568. 12. * Ex his aliiſq; exemplis conſtet 2. quam familiaris ſit talibus ſchedis Verona. β. quamq; neceſſarium ſit, ipſum Typographum fieri anonymum.

10. Definitio.

Ex dictis colligamus talem Deſcriptionem SCRIPTUM ANONYMUM (Definitum) EST SCRIPTUM (Genus) CUJUS AUCTOR MODESTIA VEL TIMORE DUCTUS (Efficiens) DISSIMULAT NOMEN SUUM (Forma) ANIMO DELITESCENDI (Finalis cauſſa. Materia autem objectiva ſunt PERSONÆ & RES.)

11. Exemplorum Species.

I. DECAS.

1.

Durus de Paſcolo.

Wahremundus ab Ehrenberg.

Mirabilis de bona caſa.

Duri de Paſcolo Aulicus Politicus ſpectat ad EBERHARDUM A WEIHE, qui etiam alibi ſub fictitio nomine *Wahremundi ab Ehrenberg* prodiit. Teſtantur id ipſum ipſius opera χ. edita Francofurti ſumtibus Joh. Beyeri A. D. 1642. 8. Teſtatur illud quoque Limnæus lib. 1. c. 11. jur. publ. n. 72. ubi de nominum mutatione ſic loquitur: hoc licentioſo ſeculo, numero plurimos reperire licet, qui neſcio qua pravitate, cum Edmundo Campiano concert. eccleſ. Anglic. 3. ſæpius & Nomina & Veſtes mutant & Protheo mutabiliores in theatro litterario apparent. Ita mox videbimus EBERH. A WEIHE, mox *Durum de Paſcolo*, mox *Wahremundum ab Ehrenberg*, mox *Mirabilem de bona caſa*, unum eundemque Politicum conſtituere.

χ. nimirum meditamenta pro Fœderibus: verisimilia Theologico Juridico Politica: Aulicus politicus.

2.

Hippolithi à Lapide
diſſertatio de Ratione Status in Imperio Romano-germanico impreſſa Freiſtadii 1647. 12.

ſpectat ad Dn. à DRANSE Berolini res

gis Sveciæ Reſidentem, uti autumat Burgoldenſis. ψ.

ψ. notitia imperii part 1. diſc. 3. p. 154. & part 1. diſc. 12. p. 289. Uterq; allegatus locus continet Judicium & Characterem Hippolitho à Lapide tributos.

3.

Honorius Reggius

per anagramma GEORGIUS HORNIUS: ſcripſit de ſtatu eccleſiæ Britannicæ. Dantiſci 1648. 4. ω.

ω. Theoph Spizelius in Scrutinio Atheiſmi hiſtorico-theologico Scrutin 2. §. 10. p. 40.

4.

Andreas Philopater

ſcripſit contra edictum (Eliſabethæ) reginæ Angliæ; ſed revera eſt CRESWEL Jeſuita. α.

α. Henr Braſchius in labyrintho apoſtatarum c. 12 in der 2. Einleitung §. 2 p. 264. impreſſo Hamburgi 1663. 4.

5.

Tarræo Hebio Nobili à Sperga

auctore prodiit Hanov. 1612. 12. Satyricon hac epigraphe diſtinctum: Cave canem; de vita, moribus rebus geſtis, divinitate Caſp. Scioppii Apoſtatæ.

Recluſo anagrammatis myſterio, animadvertimus, illud Satyricon prodiiſſe auctore GASPARE BARTHIO BEROLINÆO. β.

β. ex amici cujusdam relatione.

6.

Centuriæ IV. variarum quæſtionum

germanice ſcriptæ & expreſſæ Ulmæ A. C. 1661. 8.

ſpectant ad MARTINUM ZEILERUM. γ.

γ. J. G. Schottel von der teutſchen Haupt-Sprache lib. 5 tract. 4. p. 1179. ubi ſimul omnia aut pleraq; ſolertiſſimi *Mart. Zeileri ſcripta* recenſet.

7.

Franciſcus Marinius

de ſcopo Reipublicæ Polonicæ adverſus Hermannum Conringium. Vratislavi. 1665. 12.

JOHANNES SAX (aut SACHS) Frauſtadienſis Polonus illius ſcripti auctor fertur. δ.

δ. Hoc abluditauctor ille, qui contra Franciſc. Marinium pro Herm. Conringio Vindicias ſcripſit A. C. 1665. 12. item pag. 38. hæc verba ἐμφατικῶς inſeruit: *per me libet perire a loco ſphæræ felicitatis tuæ, ut pyrpus adhæ ret* AXO. Pag. ultimam ſic concludit: *ſatis dixi* SAXUM *volvi, ſat prata biberunt.*

8.

Antimachiavellus

ſive auctor librorum 2. Trium de Regno adverſus Nicolaum Machiavellum, eſt INNOCENTIUS GENTILLETUS JCtus Delphinenſis. ζ.

ε. prodierunt Lauſannæ A. C. 1571. 8. item Lugd. Batav. A. C. 1647. 12.

ζ. Pellerus 10 notis ad Politicum ſceleratum impugnatum c. 45. p. 505.

Obſervationum politicarum 7. de nuperis Galliæ motibus

auctor creditur eſſe CAROLUS à GROTNIZ, Nobilis Pomeranus. θ.

η. editarum A. C. 1649. in 12.

θ. Joh. Schmidelius in obſervation. ad M. Z. Buxhornii de imperio Romano diſſertat. 5. p. 298.

10.

Schola Salernitana

ſive Medicina Salernitana ſive de Conſervanda bona Valetudine ſive regimen ſanitatis Salerni ſive Flos medicinæ. Diverſimode enim formatur titulus libri hujus, quem *Renatus Moreau* Medicus Pariſienſis cum Animadverſionibus edidit, Pariſiis 1625. 8. Auctor hujus Scholæ eſt JOHANNES, dictus à patria MEDIOLANENSIS ſive de Mediolano. ι.

ι. Quenſtedt de patriis illuſtr. viror. p. 291. Eadem, ſed pluribus verbis fatetur allegatus Ren. Moreau in prolegom. c. 3. p. 13. & ubi de *Arnoldo Villano* anno, qui hoc opus Medico-poëticum commentariis exarravit. Numerus verſuum non eſt apud omnes idem; codex Schenkianus 1239. Tullovianus 1096. Morrovianus 664. Vulgatus 372. Naudinianus 183. anoumerat.

II. DECAS.

1.

Theut-Danck.

De hoc libro (nondum à me viſo) ſic ſcribit Tob. Wagnerus κ. MAXIMILIANUS I. IMP. ipſe res geſtas ſuas *poëmate Teutonico* emblematice conſcripſit, libro titulum Theut-Danck præſcribens, fingens Curioſitatem & Invidiam, quaſi perſonas comicas, quas prudentia ſua aut vitaverit aut vicerit: cujus *poëmatis clavis* extat apud Sebaſtianum Franckenſem in chronico germanico.

κ. in inſtit. hiſtor. lib. 7. c. 8. p. 596.

2.

Guſtavi Seleni

luſus Schaccorum ſive Schach- oder Königs-Spiel. Lipſiæ 1616. fol.

ſpectat ad AUGUSTUM BRUNSVIENSIUM & LUNEBURGENSIUM Ducem, teſte Chr. Lud. Dietherro in addition. Beſoldi Theſ. pract. litt. S. n. 13. p. 661. b. & Herm. Conringio de bibliotheca Auguſta. 151. λ.

λ. verba ejus hæc ſunt: Elucet autem ingenium & Induſtria & varia plane ac recondita Doctrina Principis in voluminibus propriis: quæ inter anno 1616 cum applauſu eruditorum Germaniæ noſtræ, exceptum eſt GUSTAVI SELENI, ficto elegantior nomine, illud grandioris formæ *de ludo Scachico* volumen, vernaculo ſermone exaratum. &c.

3.

Guſtavi Seleni

jam dicti, ſunt Cryptomenitices & Cryptographiæ libri IX. in quibus planiſſima Steganographiæ à Joh. Trithemio olim conſcriptæ enodatio Latine traditur. Luneburgi 1624. fol. μ.

μ. hæc ego legi ex Drandii biblioth. claſſ. ſub libr. Philoſoph. p. 1426. & epiſtolâ Herm. Conringii de bibliothecâ Auguſtâ p. 153. ubi pluribus hoc opus ſteganographicum commendat.

Chr.

Chr. Lud. Dietherrus in addition. ad Beſoldi theſ. pract. litt. B. n. 75. p. 112. a. de Steganographicis loqvens, hæc ſubjicit: clandeſtinos ſcribendi modos illuſtrarunt ſuperiori ſeculo Joh. Trithemius, Hier. Cardanus, Joh. Bapt. Porta: hoc vero ſeculo præter Blaſ. Vigenerium, Eryc. Puteanum, Herm. Hugonem, Athan. Kircherum, Hercul. à Sunde, & alios, Guſtavus Selenus h. e. AUGUSTUS LUNÆBURGICUS, Sereniſſimus Brunſvicenſium dux, & omni litterarum genere excultiſſimus Princeps.

4

Iuo Villiomarus.

edidit Animadverſaria in locos controverſos Titii; *v.* ſed revera eſt JOSEPHUS SCALIGER. *ξ.*

ξ. Robert. Titius ediderat prius Locorum controverſorum (philoſophicorum maxime) libros X. Florentiæ 1584. 4.

ξ. J. Lipſius in polit. l. 4. c. 3. §. 5. Georg. Erhardus in Symbolis ad Petronii Satyr. c. 37. p. 626.

5.

Ch. G. B.

Schmiede des Politiſchen Glückes. Hamburg. bey Johann Naumann / Buchhändler 1664. 12.

Illos forturiæ Fabros fabrificavit CHRISTIAN-GOTTFRIED BESSEL, Harburgenſis antehac Cancellarius: nunc vero *o.* Brunſvigæ vitam degens.

o. quantum mihi ex Amici cujusdam honorifica de illo Viro relatione conſtat.

6.

Philippi Andreæ Burgoldenſis

Notitia rerum illuſtrium imperii Romano-Germanici tripertita: ſive, Diſcurſus juridico-politico-hiſtorici ad inſtrumentum ſive tabulas Pacis Oſnabrugo-Monaſterienſis recuſi Freiſtadii A. C. 1669. 4

utiliter in multorum verſantur manibus. Sed de auctore vero jam quæritur, Ecquis ille? Joh. W. Relfenſo *π.* de ſumma princip. germ. poteſtate c. 5. p. 67. pntat Burgoldenſis ficto nomine dici voluiſſe Dn. PHIL. ANDR. OLDENBURGER.

π. Quia ad *Dn Relfenſe*, qui itidem eſt Anonymus Scriptor, provocavi, poterat quis Quærere: *num etiam Anonymorum vel Heteronymorum ſcriptorum teſtimonia allegare poſſint*? Affirmativam ſvadent

1. Exempla *α.* quoties citatur, etiam à gravibus & circumſpectis judiciis viris, Antimachiavellus, Partheniis litigioſus, Hippolithus à Lapide & alii? *β.* an Dnn. Scabini aut Rotæ Genuenſis aſſeſſores ideo conſulentium litteras rejiciunt, quia requirentes ſubſcripſerunt nomina fictitia Caji, Titii &c.?

2. Rationes: nam *α.* diſſimulato nomine ſcriptoris non ſemper diſſimulatur veritas. Modo vera dicantur, parum refert Quis dixerit an *Ariſtoteles*, an mutato nomine *Plato*. V. Lætt. lib. 3. c. 1. p. 188. c. Res ubi habetur (inquit Petr. Firmianus in gyge Gallo ad lect. rem) fruſtra quæritur Unde illa orium ducat. Nilum venerabantur & urebantur Ægyptii etiamſi ortum ignorabant: & ita, ſi Aurum obtines. non quæris an vel illud præparaverit in montibus an vero Raymundus, ipſis fideribus diligentior in Muſeo. *β.* Debemus etiam in ſcriptores anonymos Grati eſſe per ingenuas allegationes. En exemplum! poſtquam Caſp. Barthius lib. 9. adverſar. c. 5. p. 423, aliquid de ſu perititiolo cultu Veneris apud Turcas ex Anonymo auctore retuliſſet, his ſinceris & laudabilibus verbis concludit: hæc Chriſtianus ille ſuo ævo eruditiſſimus ſcriptor: *cui, licet Anonymo, magnas tamen gratias pro hoc monumento habemus.*

7.

Quirinus Pegeus

artem Apophthegmaticam, das iſt Kunſt-Quellen deneckn ürdiger Lehr-Sprüche und ergetzlicher Hoff-Reden edidit Norinbergæ A. C. 1655. 8.

Latitat ſub illo nomine GEORG. PHILIPPUS HARSDORFFER Patritius Noricus. *ϱ.*

ϱ. id quod ex Joh. Chriſtoph. Horn / inſtitore Endterorum bibl. Norimbergenſium, me didiciſſe memini.

8.

Severini de Monzambano Veronenſis

de ſtatu Germaniæ liber unus prima vice impreſſus Genevæ 1667. 12.

adſcribitur SAMUELI PUFENDORFF, Profeſſori Heidelbergenſi ante hac, nunc (ſi adhuc vivit) Holmienſi in Svecia. *σ.*

σ. hæc dictante fama communi: quam fortaſſis etiam ſecutus eſt Sarckmaſius in judiciis de noviſſimis prudentiæ civilis ſcriptoribus §. 8. & 3. conſer anonymi exercitat. 2. contra Monzambanum, in fin. p. 19.

9.

G. G. L. L.

nova methodus diſcendæ docendæque Jurisprudentiæ, edita Francofurti 1668. 12.

eſt ſcriptum GOTTFR. GVILIELMI LEIBNÜTZ Lipſienſis *τ.*

τ. Ejusdem ingenio debemus libellum *de ratione Corpora Jurta reconcinnandi*, impreſſum Moguntiæ 1668. 12.

10.

Jo. W. Relfenſo Heromontanus

de ſumma Principum Germanicorum poteſtate. Anno 1669. 12.

Litteras indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius ſcripti non alius videatur auctor, quam JOHANNES WOLFGANGUS ROSENFELD. *υ.*

υ. Heromontani vero vocabulum alludit ad ſcribentis patriam, quæ eſt *Heldburg* in Franconia. In opuſculo edendo ſudarunt typi Lipſienſis typographi.

III. DECAS.

1.

Collegium Electorale

de eligendo Romanorum Imperatore prodiit A. C. 1658. 4. Sed quo auctore? recito aliena *φ.* verba: circa materiam Electionis ac Coronationis imperatoriæ præter *Auream Bullam* & *Paſtorii labores Electorales*, lectu jucundiſſimum eſt *collegium Electorale*, quod anno 1658. in electione invictiſſimi Leopoldi Imp. prodiit cujus auctor à nonnullus creditur eſſe Dn. FRISCHMANNUS.

φ. Burgoldenſ. notit. imperii part. 1. diſc. 9. §. 12. p. 248.

2.

Asti inextincti,

quod lucere cœpit A. C. 1636. auctor est ROMANUS HAY, ordinis S. Benedicti & quidem in monasterio Ochsenhusano Sveviæ. χ.

χ Pellerus in notis ad c. 1. politici scelerati impugnati p. 11. ubi etiam Alphonsi de Vargas Toleto-Hispani *judicium de præfato Astro inextincto* recitat. Conf. Mart Zeilerum ep. 531. p 782. ubi multa ex laudato ROMANO HAY citat, præprimis autem ex ejusdem aulâ ecclesiasticâ & Horto Crusiano hæc (ex pag. 192.) verba: credebar, opinor Bremensis, ** me, quia Monachus sum Ochsenhusanus, etiam bovinum intellectum habere.

** cur Bremensis vox addatur? quia scl. JOHANNES CRUSIUS Bremensis, Jesuita, *contra Astrum inextinctum* scripserat.

3.

A. C. 1571. exhibiti fuerunt in Sva forma & tribus partibus Commentariorum de statu Religionis & Reipublicæ in regno Galliæ

Libri novem, absolventes historiam ab A. C. 1557. usque ad A. C. 1570. quo tempore in Gallia regnarunt Henricus II. Franciscus II. & Carolus IX.

Mei exemplaris frontispicio adscripsit (nescio quis) hæc verba: Auctor hujus historiæ de initio & progressu religionis Calviniana putatur esse FRANCISCUS HOTTOMANNUS JCtus. Sed nomen suum noluit profiteri, metu periculorum. Ergo (addit ille,) merito suspectus est totus Commentarius; nec cum Joh. Sleidano conferendus.

4.

Parthenius Litigiosus

auctore Ventura de Valentiis, JCto Voronense, Comite S. Palatii, Equite aurato, Cive Romano. Veronæ, anno, Instante Deo pla CaVsa trIVMphat. Prostat apud Paulum Ledertz bibliopolam Argentinensem. 4.

Genuinus auctor est GEORGIUS (sive Jurgas) VALENTINUS Wynther. ψ.

ψ Th. Lansius orat. contra Italiam p. m. 785. in margine. Mart. Zeiler cent. 2. epist. 16 p. 402. fin. Imo ex ipsius libri dedicatione p. 7. (*ubi Jurga Valentinus* Wynther vocatur J. U. D. Comes Palatinus & Philippi II. Ducis Pomeranorum Consiliarius) dispalescit.

5.

Judicia de novissimis prudentiæ civilis Scriptoribus ex Parnasso cum

Eubulo Theosdato Sarkmasio

in secessu Albipolitano ingenue communicata & Martismonte A. C. 1669. 4. excusa,

Tribuuntur CONRADO SAMUELI-SCHURTZFLEISCHIO Phil. Magistro, hactenus (relicta academia Lipsiensi apud Wittenbergenses moranti ω.

ω. Dictam illam censuram minari videtur in dissertat. de Inducriis rh. uli, litt. ee. in notis.

6.

Arcanorum dominationis Hispanicæ

auctorem esse JOHANN-LEONHARDUM WEIDNERUM Palatinum, scholæque Heidelbergensis Rectorem, colligo ex Burgoldensi. α.

α. In notitia imperii part 1. disc. 1. §. 76. p. 84. Locus, quem ibidem Burgoldensis alludit, est ap J. L. W. inc. 57. §. 11. §. 101. editionis Lugd. Batavæ de anno 1653. 12.

7.

Binen-Korb des heiligen Römischen Immenschwarms ꝛc.

Durch Jesuwald Pickhart/ des Canonischen Rechtens canonisirten oder Gewürdigten. Gedruckt zu Christlingen bey Ursino Gottgwin. 8. Auctor est PHILIPPUS MARNIXIUS Dn. de Aldegonde, Nobilis ex Belgio. β.

β. J. L. Weidnerus in apopbthegm. part 4. p. 67. ubi tria præprimis proponit: 1. vitam Marnixii. 2. Judicium de illo Apiario Romano. 3. excerpta quædam ausdem Bienen-Korbe.

8.

Mulieres non esse Homines,

statuit quidam in disputatione edita γ. A. C. 1595. 4.

Illas theses (forte in Polonia elaboratas) communicante VALENTE ACIDALIO ad typos revocavit Osthusius bibliopola; sed quo eventu? ut ipse *Valens Acidalius* postea censeretur Auctor. Quanquam metu infamiæ irarumque Lipsiensium & Wittebergensium *apologeticam epistolam* δ. scripsit Nyssæ ad Jac. Monavium Vratisl. Videatur etiam Nic. Henelius in otio Vratislaviensi c. 42. p. 354. ubi *Acidalii innocentia* patrocinatur, detestatus prius Feminei sexus obtrectatores.

γ. Uti percepi ex *Jac. Toomasio*, viro & memoriæ & judicii præsentissimi, Præceptore meo cum cura nominando.

δ. quæ accessit centuriæ epistolarum editarum Hanoviæ 1606. S. * Obiter autem notentur verba Val. Acidalii inserta epistolæ 100. ad Fridr. Taubmanum scriptæ p. 333. in patriâ meâ ne erres, *non Silesium me, sed Marchicum esse scito.* Fatum huc, nescio quod, me traduxit: vix tamen ibidem perpetuo aut in longum tenebit. † Imo eodem anno 1595. eodem loco, quin & mense mox sequenti Majo fatum suum explevit.

9.

Monarchia Sol-ipsorum Lucii Cornelii Europæi

ad virum clariss. Leonem Allatium: cui nuperrime accessit Clavis onomastica, juxta exemplar Venetum 1648. 12.

Hæc scripti illius Inscriptio & rubrica: sed Auctor quisnam? J. O. Tabor ε. innuit CASPAR SCIOPPIUM; at Chr. Pellerus ζ. indicat NICOLAUM INCKHOFERUM.

ε. in princ. præfat. ad disputationes V. (editas Giss. 1661. 4.) de Consentatione. Ubi dicit: Lucius Cornelius Europæus, sive is sit *Caspar Scioppius*, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum.

ζ. in notis ad præfation. Politici scelerati impugnati p. 9. Verba Pelleri hæc sunt: *Monarchiam Sol-ipsorum* perhibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate *N. Inckhoferum* Germanum, postea Romam profectum, nunquam reversum.

10.

Florimundus Ræmundus

Senator Burdegalensis non censetur illorum

rum librorum, ν. qui tamen Nomen ejus jactarunt, auctor fuisse; ϑ.

qui potius LUDOVICO RICHEOMIO Jesuitæ adscribendi sunt. Certe de *Ramundo* non solum Burdegalæ, sed etiam in tota Gallia rumor sparsus fuit, eum

judicare sine Conscientia
scribere sine Scientia
ædificare sine Pecunia.

ν. edidit Historiam de Hæreseon ortu, progressu & ruinâ, versam ex Gallico in latinum & continuatam usq; ad A. C. 1650. Coloniæ 1655.4.

ϑ. ex D. Sam. Maresio (qui Gröningæ A. C. 1658.4. edidit Johannam Papissam restitutam) refert Mart. Zeilerus in miscellan. sub lemmate Bücher p.36. Eadem refert Joh. Georg. Dorschæus in dissertat. de providentiâ divinâ circa August. Confess. p.4. pr. edit. Francof 1655.4.

IV. DECAS.

1.

Præclarum est Scriptum, cui titulus:
Historischer Bericht von des Reichs Vogtheyen. ι.

cujus auctorem constat esse DANIELEM HEIDERUM, Virum Germanicarum rerum peritissimum, Consiliarium Lindaviensem;

Contra quem prodiit aliud scriptum (cui titulus, Refutation des Reichs-Vogts) Apologetico scripto alio HEIDERI dudum jugulatum κ.

ι. prodiit Stutgardiæ 1655.4.

κ. Phil. Andr. Burgoldensis ad instrum. pacis Osnabr. Monasler, parte 1. discursu 21. membro 4. §. 17. p. 392. fin.

2.

Die Verteutschte Stratonica
Gedruckt zu Amsterdam 1666. 12. dissimulat Interpretis nomen, his tantum litteris

J. L. V. A.

admissis.

Revera autem est specimen versionis Virginalis. Eccujus vero Virginis? JOHANNÆ LAURENTIÆ Von Adlersheim: Id quod 1. inserta Imago 2. Dedicatio ad Henricum Piccad, 3. Fama apud nos communis confirmatum ivit. λ.

λ. Gratulati tunc tacite fuimus *Consuli Lipsiensi de tali Filia*: nunc autem Gratulamur *Comiti de Oppersdorff de tali Conjuge!*

3.

JOHANNIS SAUBERTI est Epistola illa egregia, qua, sub nomine

Justi Baræi Antverpiani,

ad Abrahamum Scultetum, majestas omnipræsentiæ carni Christi communicata, docte asseritur. μ.

μ. Joh. Micræii hist. Ecclesiast. lib 3. sect. 2. §. 48. p. 540 pr.

4.

Joan. Gualtherius

Chronicon Chronicorum, vel Chronicon Ecclesiastico-Politicum 4. tomis conscripsit, eoque omnia scitu digna ν., quasi uno fasciculo collegit. Editum Francofurti apud Aubrios 1614. 8.

Sed sub hoc Gualtherii nomine latitare voluit JANUS GRUTERUS, Bibliothecarius Palatinus longe celeberrimus! ξ.

ν. nimirum Imperatorum Regum Ducum & Principum &c. gesta, dies natales, imperia, matrimonia, victorias & clades. Draudii bibliotheca classica sub libris Hist. Geograph & Polit. p. 1059.

ξ. Herm. Conringius de Bibliotheca Augustâ in epistolâ ad Bojneburgium p. m. 72.

5.

Petrus Syringus

scripsit de Pace Religionis in imperio Romano commentationem Politico-Juridicam. ο. Delituit sub illo fictitio nomine JUST. SPRINGERUS, quemadmodum litteræ in ordinem debitum redactæ evincunt. π.

ο. impressam Lipsiæ 1607.4. & Jenæ 1625.4.

π. Consentit nobiscum tum Limnæus de jure publ. lib 1. c 11. n. 72. ubi dicit: *Syringus & Springer unum repræsentat*; tum Draudius in bibliotheca classica sub lib. juridicis p. 901. ut tamen (sed manifesto sphalmate) *Fristi Springeri* nomen ponitur.

6.

Die süssen Todes-Gedancken
aus dem Frantzösischen des Jani Serre Teutsch gegeben durch

B. M. V. O.

Per initiales illas litteras indicatur nullus alius quam MARTINUS OPITIUS Von Boberfeld. ρ.

ρ. uti nihil retulit Caspar Müllerus, bibliopola Vratislaviensis, qui aureum libellum per typos Breslavienses A. C. 1659. in 12. resuscitavit.

7.

Alitophilum seu Veritatis lacrymas

Euphormionis Satyrico plerumque junctas, σ. edidit CLAUDIUS BARTHOLOMÆUS MORISOTUS, qui alias Henrici IV. Galliæ Regis vitam τ. scripsit. υ.

σ. videeditionem Amstelodamensem anni 1664.12.

τ. editam Genevæ 1629.12.

υ. Chr. Forstnerus in epistolis negotium pacis Osnabrugo-Monasterienses concernentibus ep. 10. extr. p. 131.

8.

Elegantissimus pariter ac Civilissimus liber est GEORGII ROLLENHAGEN, quem φ.

Frosch-Mäusler. χ.

inscripsit. ψ.

φ. vidi Lipsiæ editum A. C. 1637.8.

χ. i. e. dd *Ranarum & Murium* mirabili Aulico statu.

ψ. usus sui verbis Burgoldensis in notitia Imperii parte 1. discursu 1. §. 16. §. 12. pag. 12.

9.

R. Z.

autor elementorum Jurisprudentiæ ω.

scripsit Juris & Judicii fecialis, sive Juris inter Gentes explicationem. Est autem RICHARDUS ZOUCHEUS. α.

ω. impressus Hagæ-Comitis 1659 12. Latine scilicet; nam & Germanico idiomate familiariter fecerunt hunc libellum Francofurtenses 1666. 12. tali frontispicio præmisso: allgemeines Völcker-Recht / wie auch allgemeine Herrsch und Hussprach aller Völcker.

α. Sam. Reyher in differt. de jure Primogeniorum, in allegatione ad caput 4. signati litt. Z. p. 46.

10.

A. C. 1605. prodiit in forma 12. dissertatio de Idolo Hallensi, Justi Lipsii mangonio & phaleris exornato atque producto, in qua confabulones introducuntur Christianus & Papista. Conscriptam fuisse à PETRO DENAISIO, auctor mihi est J. H. Bœclerus. β.

β. in differtat. ad Polit. Lipsii c. 5. p. 53.

DECAS V.

1.

Theophili Elychnii

nomine varia prodierunt opuscula. In his:

der Mönche Affen-Spiel/

Item:

von den Janitzaren des Papsts/

Nec non:

Bedencken/ welcher Massen ein Stand sein Einkommen verbessern möge.

Sed quis est ille personatus Elychnius? Nacti nuper codicem fuimus, cui sub isto fictitio nomine adscriptum erat nomen GEORGII OBRECHTI JCti. γ.

γ. Sic gratâ mente fidâque manu exhibeo verba Clarissi. Jacobi *Thomasii* Prof. Lipsiensis, quibus, tanquam corollario, clausit Disputationem de *Duellorum moralitate* habitam Lipsiæ A. C. 1672. mense septemb.

2.

Cum A. C. 1635. Johannes Georgius I. Elector Saxoniæ cum Ferdinando II. Imperatore pacem Particularem eamque Pragensem iniisset, conquestus fuit de ejus Injustitia tractatus quidam,

Justi Asterii

nomen præ se ferens. Svecicis partibus addictum fuisse auctorem liquido constat. Constat insimul & eundem laborem HUGONI GROTIO adscriptum fuisse.

β. ex G. Hornii orbe Politico parte 2 pag 41 f. Intelligo *Latinam* editionem: nam *Germanica* (& multis modis mutilata) editio, quæ prodiit Budissæ 1669 8. eatenus muta est.

3.

Editus sub nomine

Petri Firmiani

Genius Seculi, Somnia Sapientis & Gyges Gallus agnoscunt auctorem P. ZACHARIAM LEXOVIENSEM, *i.* Monachum & concionatorem Capucinum. ζ.

ι de Lizieux scribitur gallicè.

ζ. Cognovi hoc ex privilegio Regis Galliæ A. C. 1653. d. 9. Aprilis & ex approbatione Theologiæ Facultatis Parisiensis A. C. 1657 d. 26. Aprilis desuper impertitâ.

4.

Acerræ Philologicæ

auctorem silui una alteraque editio sed sequentes editiones prodiderunt PETRUM LAUREMBERGIUM Rostochiensem.

5.

Teutscher Secretarius

debitur politissimo & modestissimo calamo GEORGII PHILIPPI HARSDORFFERI; utut nomen hoc ne recentibus quidem exemplaribus adscribatur. η.

η. J. G. Schottelii Haupt Sprache lib. 5. tractat. 4. p. 1176.

6.

Cyriaci Thrasimachi

epistola θ. ad Andream Nicanorem de Justitia armorum Svecicorum in Polonos, missa fuit primum è museo HERMANNI CONRINGII Professoris in Academia Helmstadiensi. ι.

θ. Erici Mauritii specimen dissertationum de principiis juris Publici c. 2. pag. 16, n. 25.

ι. Epistola hæc juxta exemplar primigenium & Setinense repetita fuit typis Helmstadiensibus 1656. imo etiam in Germanicam linguam versa prodiit Hamburgi, 1656.

7.

de T. Petronio Arbitro & ejus scripti: Homologumena i. e. Elogia, Testimonia & judicia veterum recentiorumque Scriptorum, olim sub

Georgii Erhardi, Franci

nomine edita, pertinent ad MICHAELEM CASPARUM LUNDORPIUM Francofurdianum Mœnigenam, historicum & Philologum. κ.

κ. id quod Johannes Petr. Lutichius in editione T. Petronii (Impressâ Francofurti 1629. 4.) parte ult. pag. 1. monet.

8.

Ambrosius Wolfius

duo admodum dura ac dira scripta publicavit A. C. 1579. & 1580. contra *Concordiæ Formulam.*

Is autem fuit D. CHRISTOPHORUS HARDESIANUS Syndicus Noribergensis, qui etiam perhibetur auctor

Orthodoxi Cinglianorum consensus. λ.

λ. ita secutus sui Draudii biblioth. classicam sub Theologicis libris p. 142. Sed D. Johann. Olearius in appendice ad Carpzovianam Isagogen librorum Symbolicorum § 1. p. 1705 f. prn voce *Christophori* substituit *Cyriaci*: nec HArdesianum sed HErdesianum vocat. Cui assentior.

9.

Continuator Argenidis Barclajanæ

quisnam? Audiamus verba Johannis Weizii p. 183. in observation. μ. ad illa Petronii verba, *frigidior hieme Gallica factus.*

Hunc, inquit, locum imitatur MOUCHEMBERGIUS, Gallicus auctor, vel potius ejus Interpres (Latinus) JOHAN-LUDOVICUS GOTHOFRIDUS, Argenidis continuatæ parte 2. lib. 7. c. 1. totum ejus corpus nive Getica frigidius obriguit, ut incluso spiritu &c.

Ex quibus constat, Cuinam debeamus Continuationem Gallicam & continuationis Versionem Latinam.

μ. insertæ sunt editioni Joh. Petr. Lutichii apud Francofurtenses 1629. in quartâ formâ divulgatæ.

10.

Circa initium hujus 17. miseculi prodiit Satyrica ν. contra Casparum Schoppium s. Scioppium, in qua continetur

Confutatio stultissimæ Burdonum fabulæ ξ.

auctore J. R. juris stud.

JANO RUTGERSIO eam adscriptam fuisse, animadvertit ο. amicus noster M. Christophorus Schrader, Halensis Saxo.

ν. Hæc Satyra cum aliis duabus (1. Hercules tuam fidem s. Munsterus Hypobolimæus. 2. Virgula divina.) iterato edita fuit Lugduni Batavorum 1617. 12.

ξ. Fabulæ in Jul. Cæs. Scaligerum injuriosæ auctor fuerat jam dictus Munsterus Hypobolimæus i. e. CASPAR SCIOPPIUS.

ο. in *Societate Conferentium* habita Lipsiæ A. C. 1667. mense Junii.

JO.

JO. FRID. MAYERI,

Doctoris & Professoris Theologi

EPISTOLICA DISSERTATIO

ad

Consultiss. Excellentissim. q. Virum

DN. Lic.

VINCENTIUM PLACCIUM,

JCtum & Polyhistorem celeberr. Philos. Pract. & Eloqu. Profess. P.

qua

Anonymorum & Pseudonymorum

farrago obiter indicatur,

nec non

LECTORES O. O. HONORATISSIMI

ad prælectiones æstivas

telam enarrationis

in augustissimum Lutheranorum Symbolum

ulterius deinceps pertexturas

ad 21. Aprilis A. O. R. 1689.

Comiter perque amanter invitantur.

JEsu Fortunante!

LEt amœniſſima, Vir Ampliſſime, Juris ac literaturæ omnis conſultiſſime, Chriſtianarum hoc tempore meditationum felicitas, nonniſi propria TRIUMPHANTIS de morte JESU commentatione; & hæc nonniſi divino ÆTERNI SPIRITUS naſcitur influxu. Scilicet conſederam horis pomeridianis, quas publicæ continuandarum in A. C. prælectionum ſignificationi impendere decreveram, operandique efficaciam cœlitus efflagitaram, ubi ſtatim menti denuo obverſabatur meæ reverendum illud, quo de ſuperioribus feriis in cœtu ſacro pronunciaveram, ſpectaculum *Maria Magdalena* unice carum animæ ſuæ JESUM, ambitioſiſſime omnium, licet fruſtra, in ſepulchro requirentis, eundemque mox adſtantem ſub habitu hortulani, qualis ipſi videbatur, de ambiguo, quippe de commonſtratione ſui, officio compellantis; cumque alere has cœpiſſem cogitationes, altiusque cum animo meo calidiſſimum fœminæ exputaſſem affectum, quaſi Kempiſii de Imit. Chriſti Libro III. Cap. XXI p. 109. verbis, agnitum deinde JESUM ſuum ita audiebam alloquentem: *Super omnia & in omnibus, requieſces in Domino anima mea ſemper, quia ipſe Sanctorum aterna requies. Da mihi dulciſſime & amantiſſime JESU, in Te ſuper omnem creaturam requieſcere: Super omnem ſalutem & pulchritudinem, ſuper omnem gloriam & honorem, ſuper omnem potentiam ac dignitatem, ſuper omnem ſcientiam ac ſubtilitatem, ſuper omnes divitias & artes, ſuper omnem latitiam & exultationem, ſuper omnem famam ac laudem, ſuper omnem ſuavitatem & conſolationem, ſuper omnem ſpem atque promiſſionem, ſuper omne meritum & deſiderium, ſuper omnia dona & munera, quæ potes dare & infundere, ſuper omne gaudium & jubilationem, quam poteſt mens capere & ſentire: denique ſuper Angelos & Archangelos, & ſuper omnem exercitum cœli: ſuper omnia viſibilia & inviſibilia, & ſuper omne quod tu Deus meus non es* &c. &c.

Atque vix replicaveram libellos, cum de transverſo mentem ſubit agitata inter auctores haud ignobiles de illorum auctore controverſia. Stabant heic in acie, quam mihi, perfunctoriam recordationem attentans, adornabat animus, Conſtantinus Cajetanus, Abbas S. Baronti, Ordinis, S. Benedicti, *qui concertationem Roma Anno 1616. edidit & reſponſionem Apologeticam Rosweydo Anno 1618. repoſuit, quorſum vid. Val. Andreæ Bibliotheca Belgica.* Franciſcus Valgravius *in Argumento Chronologico contra Kempenſem edito*, Robertus Quatremarius, Aſceta Benedictinus, *vid. Launojum præfat. ad ſuam Diſſert.* Aderat huic *Johannes Launojus*, ingenuus ille Pontificius, Frontonis inde adverſus ſe irritans calamum, *peculiari diſſertatione de auctore Librorum, de imitatione Chriſti, & in Remarques ſummaires ſur un livre intitulé, la Conteſtation touchant l'auteur de l'imitation de JEſus-Chriſt &c.* qui pro *JOHANNE GERSONE* notiſſimo illo Cancellario Pariſienſi, aut *JOHANNE de GESSEN* vel *GERSEN* Abbate Vercellenſe acriter propugnabant, illic numeroſus Kempenſium procedebat exercitus, qui *Thomam* à KEMPIS Canonicum regularem Ordinis S. Auguſtini, bonæ fidei poſſeſſorem vel aſſerebant, vel eundem poſtliminio reſtituebant in liberam operis ſui poſſeſſionem. Conſpiciebantur illic pone primipilum Heribertum Rosweydum S. J. *in editis Anno 1617. Vindiciis Kempenſibus adverſus concertat. Conſtantini Cajetani*; Simon Werlinus, Dieſſenſis Præpoſitus, *in libro, quo Vindicia Vindiciarum Kempenſium Rosweydi adverſus Conſtantinum Cajetanum & Franciſcum Valgravium repetuntur*: Johannes Fronto *in Refutatione adverſariorum Thomæ Kempenſis*: Georgius Heſerus *qui pro Thoma librum, Diopetram nomine confotit*, & his ſuccenturiati ſtabant in inſidiis Abrahamus Bzovius, qui in *Annalibus Eccleſiaſticis ad Annum Chriſti 1571, num. 21. affirmat Rosweydum invincibilibus argumentis adverſus Cajetanum demonſtrare, opus illud eſſe Thomæ, non Geſſenii, aut alterius ullius.* Robertus Bellarminus *de Scriptoribus Eccleſiaſticis*, Antonius Poſſevinus *in Apparatu Sacro*, Valerius Andreæ *in Bibliotheca Belgica.* Non tam efflictim, credo olim de ſtirpe illuſtris Homeri certaſſe ſeptem Græciæ Urbes, quàm hi, incerti adinſtar vulgi, ſtudia in contraria ſcindebantur. Noviſſime Gerſeniſtis, numero imparibus, accedebant Mabillonius & Germanus, Italici itineris obſervatores curioſiſſimi nuperrimique, fide *Codicis Aronenſis* JOHANNEM GERSEN Abbatem in auctoritate ſcripti confirmantes. *Muſei Italici pag. 21. cum qua conf. p. 208. & 219.* Ego neque pugnam neque litem meam facere, aut fuſius diſceptare, utrum ille Aronenſis ſit ipſe Codex autógraphus, juxta quem de Imitat. Chriſti libros Henricus Somalius caſtigaverit, poſtea per Johannem Wielewicki, ut habet *Phil. Alegambe in Bibl. Jeſuitis p. 277. & 279*, editos. Exſtimulabat interea mentem ipſa, quæ ſuaviſſimè ſubiens, eam à libro illo, ex quo de affectu Evangelicæ mulieris conjecturam, dimovebat, perhonorifica tua, Vir Excellentiſſime, invitatio, cui fortè mihi, beatiori aliquando licebit copia ſatis facere. Nunc quidem certè, quæ neque Te fugiens ſancti muneris eſt interpellatio, vix hoc vacivum pomeridiani temporis, & ipſius deductione funerum contractioris redditi, ipſamque adeo gratificationem

nem contrahentis mihi impetrare potui, quo hanc Tibi promulſidem, qualem qualem, tumultuariâ operâ confectam, propinarem. Agant id luculentius alii, conſummatiores rei literariæ Antiſtites, quibus datum eſt ſagaci ingenio ac diurnâ nocturnâque manu ejusmodi verſaſſe atque perveſtigaſſe libros, qui laudatiſſimo huic inſtituto congruunt, propenſione in ipſam hanc curam haudquaquam me temere à quoquam patiar exſuperari. Ita namque animum induxi meum, liquidam nullam facile dari poſſe rerum notitiam ſine accurata auctorum cognitione, eosque deteſtatus ſemper ſum quam maxime, qui ad oblectationem auſcultantium magis, quam ad ipſam doctrinæ rationem hæc pertinere opinantur. Eodem conſilio, quod meum erat, imbuebam & olim in Academia auditores meos, cujus quosdam certe ſcio neque dum pœnitere. Sed quorſum hæc? Neque enim vel publica utilitas meo ſuffragio indiget, vel Tibi ignotum eſt, quâ docendi lege in Cathedra Hamburgenſi ſim perfunctus, conjunctiſſime viventi cum iis inclytis Viris, qui toties gratiam mihi auſcultationis fecerunt. Tam bene hicce labor noſtro utriusque, quam Tuum inſtitutum univerſæ Reip. Literariæ apertiſſimo congruit commodo. Quidnam enim in Orbe erudito excogitari præſtantius, amabiliusve poteſt, quam veri cupidis commonſtrare veros, & vel detracto perſonato nomine, genuinos auctores, per quos proficere debeant iidem? Quid fructuoſius, quàm in aprico conſtitutis iis cauſis, ob quas prudentes diſſimulatores nomen ſuum vel involverunt vel plane reticuerunt, in pulcherrimarum rerum eventuumque ſubinde cognitionem induci? Quod qui aſpernantur aut vili pendunt, næ illos inſicetos pari aliquando ſe ignorantiæ crimine obſtringere oportet, ac illum *Lud. à S. Carolo, Biblioth. Pontif. Lib. II. p. 455.* qui ex libro hominem facit, ſine magiæ tamen ſuſpicione, mox, magnum Pomeranorum Theologum, *Danielem Cramerum* eundem facit cum *Daniele Chamiero* Calviniſta, p. 458. qua eadem ignorantia ſimiliter in unum compingit Mornæum & Marnixium; p. 474. viciſſimque unum hominem in binos diducit, diverſa ponendo nomina Roberti Abbatis vel Abbatii & Roberti Abbotis, quidam quaſi Hiſtoriæ Literariæ Neſtorius Eutychesque futurus, quem condignis forte excipiamus modis, ſi eandem formulam de eo pronunciemus, quam de Ambroſio de Altamura, auctore Bibliothecæ Dominicanæ, adhibet *Oudinus Supplem. Script. Eccleſ. Bellarm. p. 63: Miror nec poſſum parcere Ambroſio Altamurano inſigni, quam hic admittit, hallucinationem omnino indignam Bibliothecario, ſcribente intra ſeculum oculatiſſimum.* Novimus quosdam qui *cranium pro meta ſciendi*, (quibus vocabulis *Julii Cæſaris Scaligeri Cranium Conſectum* appellabat Ampliſſimus ingenioſiſſimusque Poeta *Caſpar Kinſchotius Poem. pag. 100.*) ſe circumferre vivi videri volebant. Quorum tamen nonnulli miſere lapſi ſunt in rebus ejusmodi. Cui hoc mirum videatur, adeat *Th. Reineſſum*, Variar. Lect. Lib. I. c II. p 6.7. & videbit, quot doctiſſimis ceteroquin Viris & Criticis ſummis, in quibus, quod mireris, ſunt *C. Barthius & Had. Junius* levicula res crucem fixerit, qui ex non intellecto titulo libri Κυρανίδων neſcio quem auctorem naturalis magiæ commenti ſunt. Ita hæ minutiæ contemtum ſui vindicant. Talia autem ne deinde accidant, magnus publicæ utilitatis, *Vir Exellentiſſime*, interceſiſti Conciliator, defectuumque literariorum averruncus. Atque dum ibi ſum, non poſſum non vero animo, Tibi, & per Te Seculo literatiſſimo, cujus illuſtrandi perſonam ſuſtines, gratulari, quod *Germanorum in rem Literariam merita*, hujus, quod *apud nos ante Te* nemo occupaverat, argumenti tractatione cumulaveris; Teque ipſum, Scriptis pridem inclytum fructuoſiſſimis pariter atque exaſciatiſſimis, ſuffeceris, quem Italorum Jul Clem. SCOTO, Profeſſori Patavino, *qui aliquam has de re Diſſertationem conſcripſit*, Gallorumque SORELLO *auctori libri, la Bibliotheque Francoiſe, quo & Gallicos Anonymos recenſet*, digne lætanterque poſſimus opponere. Quid? quod in hoc amplum ſatis Te *juſtitiæ* Sacerdotem perhibes. Suum enim cuique reddi *jura* omnia non concedunt modo, ſed & præcipiunt. Ut *juſte* adeo *laudabiliterque, dum de auctore operis certatur & humanis armis certando veteris comædiæ licentia dupungitur certari poſſe*, merito Launojus, *Epiſt. dedicat. citatæ Diſſert.* exiſtimet. Jam ne probare magis quam quantum in me eſt, humaniores hoſce tuos labores, quibus perficiendis firmam conſtantemque valetudinem ut Tibi divina præſter gratia, ex animo precor, adjuvare velle videar, en Tibi aliqualem farraginem ſcriptorum Anonymorum & Pſeudonymorum ſuis deinde locis, cum aliis, qui a me exſpectari poterunt, in Syntagmate tuo inſerendam!

SCRIPTORES ANONYMI.

TAnt adeo de Biblicis Commentatoribus ducam auſpicium, *Gloſſæ ordinariæ* auctor *Walafridus Strabo* creditur, quo de inter Miræū, Voſſium, Poſſevinum atque Labæum lites multæ, an idem hic Strabus Augienſis, Abbas qui Fuldenſis fuerit.

Biblia Vinarienſia Expoſitiones Sacro Codici à Theologis quibusdam, *Vinarienſium*, ab auſpiciis ſereniſſimi Ducis lineæ Vinarienſis, & *Noribergenſium* à loco impreſſionis ſibi nomen adoptantibus, concinnatæ, quemadmodum à Venerando Academiæ Wittebergenſis Seniore D. Andreæ Sennerto, Collega olim conjunctiſſimo qui annum jam ſuperat 84. & non ita pridem faſces Academiæ depoſuit, accepi, ſequentes agnoſcunt Auctores. *Et in Veteri quidem Teſtamento* Geneſis elaborata

à *D. Joh. Gerhardo* professore Theologo Jenensi. Exodus à *M. Joh. Ilschnero* Archidiacono Sondershusano. Leviticus à *D. Joh. Elsnero* Professore Theol. Erfurt. Deuteronomium à *D Joh. Grosheimio* Concionatore Aulico Vinariensi. Josua, Judicum, Ruth à. *M. Ant. Mylio*, Contionatore Aulico Kranigfeldensi. Prior & Poster. Regum à *Mag. Hippolito Hubmayero* Superintend. Heldburgensi. 3. & 4. Reg. à *Mag. Joh. Mose* Archidiac. Ortruviano. 1. & 2. Chron. à *M. Joh. Mullero* Archidiac. Jenens. 1. & 2. Esdræ, item Ester à *M. Paul. Slevogtio* Profess. Jenens. Jobus à *Dilhero* Phil. & Theolog. tunc Profess. Jenens Psalterium, Proverbia, Ecclesiastes, Canticum Canticorum à *D. Salomone Glasio* Theol. Profess. Jen. Esaias, à *D. Joh. Webero* Superintend. Ortruviano. Jeremias & Thren. à *Joh. Kromneiero* Superintend. Gen. Vinar. Ezechiel à *D. Andrea Kestero*, Superint. Gen. Coburgico. Daniel à *D. Joh. Gerhardo*. Oseas, Joel, Amos, Obadias, à *M. Jos. Thilone*. Jonas, Micheas, Nahum, Habacuc à *M. Sigism. Evenio* Consil. Eccles. Gothano. Judith, Sapientia, Tobias à *D. Andr. Kestero*. Ecclesiasticus à *D. Arnoldo Mengeringio* Superintend. Hallensi. Baruch, 1. & 2. Macc. Fragmenta Esther, Historia Susannæ & Danielis, Historia Beli, Historia Draconis, Oratio Asarjæ, Canticum trium Virorum, Oratio Manassis, 3. & 4. Esdræ à *D. Joh. Kestero*.

Novi Testamenti libri sunt accurati a seqq. Matthæus *à M. Hier. Pratorio* Superintend. Sleusing. Marcus & Lucas *à M. Chr. Cellario* Superintend. Smalcald. Johannes *à D. Joh. Gerhardo*. Acta Apostolica *à D. Joh. Majore* Prof. & Superintend. Jenensi. Epistola Pauli ad Romanos *à Magistro Davide Lidbachio* 1. & 2. ad Corinth. à *D. Joh. Himmelio*, ad Galatas & Ephesios, Philipp. & Colossenses à *M. Joh. Sutorio*. 1. & 2. ad Thessalonicenses, item 1. & 2. ad Timoth. it. ad Tit. à *M. Joh. Grosio*. ad Philemonem, it. Epist. Petri 1. & 2. à *M. Joh. Scibero*. Epistola Johannis 1. 2. & 3. à *D. Joh. Majore*. Epist. ad Hebræos à *M. Joh. Neandro*. Epist. Jacobi, Epist. Judæ, Apocalypsis à *Doct. Joh. Gerhardo*.

Versionis Anglicanæ in Act. Synod. Dordracena pag. m. 19. ita commemorantur auctores: in „opere distribuendo hæc observata ratio. „Totum Corpus Bibliorum in 6. partes fuit „distributum. Cuilibet parti transferendæ „destinati sunt septem vel octo viri primarii „linguarum peritissimi, duæ partes assignatæ „fuerunt Theologis quibusdam Londinensi„bus: quatuor v. partes reliquæ divisæ fue„runt æqualiter inter utriusque Academiæ „Theologos post peractum a singulis pen„sum, ex his omnibus duodecim selecti viri in „unum locum convocati integrum opus re„cognoverunt ac recensuerunt, postremo re„verendiss. Episcopus Winthoniensis *Bilsob„nus*, una cum *D. Smitho*, Episcopo Glocestri„ensi, viro eximio & ab initio in toto hoc ope„re versatissimo, omnibus mature pensitatis „& examinatis, extremam manum huic ver„sioni imposuerunt.

Versionis Belgicæ recentissimæ auctores referunt Epistolæ Arminianorum p. 514. b. & 515. a: Electi sunt ad Translationem Veteris Testamenti *Joh. Bogermannus*, *Wilh. Baudartius*, *Gerson Buzerus*; ad Novi Testamenti translationem, *Jacob. Rœlandi*, *Petrus Cornelii* Minister Enchusianus, *Herm. Faukelius*. Ad revisionem Veteris Testamenti electi sunt *Antonius Thysius*, *Polyander*, *Plancius*, *Jodocus Larenius*, *Sybrandus Luberti*, *Revius*, *Franc. Gomarus*. Ad revisionem novi Testamenti *Sebastian Damman*, *Festus Hommius*, *Geldorpius*, *Walæus*, *Langius*, *Fullenius*, *Ubbo Emmius*. *Joh. Caperoos*.

Versio Novi Testamenti Racoviensis Sociniana elaborata *à Joachimo Stegmanno & Joh. Crellio*, tribuitur à plerisque *Georgio Enjedino*, at ille diem jam obiit supremum anno 1597. cum hoc seculo & quidem 1630. hæc versio prodierit in conspectum lucemq;. Fatetur id Sandius in Bibliotheca Anti Trinitariorum p. 94.

Centuriatorum Magdeburgensium, eorumque Gubernatorum vel Operariorum nomina hæc sunt; *Ebelingus Aleman* Consul. *Martinus Copus* D. Medicinæ. *M. Joh. Wigandus* Pastor ad S. Huldericum. *M. Matthæus Judex* minister verbi Dei ibidem. *M. Basilius Faber*, *M. Joh. Veldpock*, *Ambrosius Hiddefeld*, *David Cicelerus*, *Cæsarus Leunculus*, *Wilh Radensis*, *Nicolaus Beumlerus*, *Bernh. Niger*, *Petrus Schröder*, *Conradus Agrius*. Processum tractationis suæ, (quem ipsi describunt *in narratione contra Menium & Scholasticorum Wittebergensium Epistolas*, *postea cum responsione Scholasticorum Wittebergensium ad eandem edita Wittebergæ anno 1558. cuique hæc nomina subscripta reperimus*) in istas quatuor quasi operas distributi, ex ipsorum narratione hic subjungere placuit, *primum* scribunt, *alimus certis stipendiis jam septem Studiosos*, *doctrina & judicio non mediocri præditos*, *qui Autores sibi propositos evolvunt*, *summa attentione & fide*, *ac juxta methodi metas sollicite & curiose singula excerpunt*, *& quasi Anatomiam Autorum faciunt*, *suoque loco qualibet adscribunt idque faciunt semper unum seculum post aliud in manus accipientes*. *Deinde alimus duos Magistros ætate*, *doctrina & rectitudine judicii præstantes*, *quibus quod priores sedule ac industriæ apiculæ ex variis locis ac floribus convexerunt*, *tradatur*, *ut rerum congestarum dijudicationem faciant*, *delineent ac disponant*, *quæ in scriptionem venire debent*, *ac denique pertractent & connectant narrationi historicæ. Tertio constituti sunt*, *ex gubernatorum numero quidam inspectores*, *qui collectoribus materias distribuunt & ea quæ sunt delineata examinant*, *& rerum judicium atque partium collocationem adjuvant* (*nihil enim scribitur*, *nisi prius hæc ratione dijudicatum sit*) *scripta deinde rursus sub limam vocant*, *ac denique etiam quadam pro necessitate ipsi contexunt ac scribunt*. *Quarto alimus Amanuenses*, *ut vocant*, *qui sic composita mundius describit*. *Ultra hosce sunt communes totius operis gubernatores & inspectores optimæ fidei homines*, *qui consiliis præsunt & idoneas personas arcessunt*, *quique habent sumtuum rationem*. *Unus autem ex istis*, *si quid contribuitur*, *custodit & habet libellos acceptorum & expensorum*. *Singulis porro anni quadrantibus præsente Consule rationes subducuntur & annotantur*. Hactenus de se narratores ipsi Centuriatores.

Narra-

Narrationem autem allegatam patrem agnoſcere Mag. Johannem Wigandum, in Collegio Centuriatorum tertio loco nominatum, conſtat *ex initio reſponſionis Scholaſticorum Wittebergenſium*, in qua gubernatores & operarii hujus hiſtorici operis acerrimis nominibus & alluſionibus perſtringuntur. Cujus reſponſionis Autorem ut credam exſtitiſſe Philippum Melanchtonem, facile inducor inſperſis paſſim formulis, quibus *Philippum Melanchtonem*, quem Centuriatores *livoris, ambitionis, odii & virulentiæ veneno conſpuerint*, defendunt, ejusque voces jactant, vel dum aperte *invidiam ſuam* ita teſtantur adverſus Flacium, *cui tam liberaliter omnes ad illam Hiſtoriam contribuerint* (ipſe poſſideo Epiſtolam eo tempore manu Cantuarienſis Epiſcopi ſcriptam, qua 20. Angellottos ſe Flacio transmiſiſſe perhibet) cum ipſorum *Præceptor qui Chronicon ſcribat non minus laudabile, quam Hiſtoria Magdeburgenſis eſſe poſſit, ne decimam quidem milleſimam partem benignitatis ſimilis ſenſerit.* Quæ loca ceu conjectationis fundamenta ſubſternere debui.

Neceſſaria defenſio Pupilla Saxonica i. e. Gründliche Haupt-Vertheidigung des Augapfels conſcripta juſſu Electoris à Doct. Matthia Hoë ab Hoëneg, D. Polycarpo Lyſero Jun. D. Henrico Hopfnero, D. Wilhelmo Lyſero & D. Joh. Hulſemanno.

Deciſio ſolida Theologorum Saxonicorum maximam partem elaborata à D. Henrico Hopfnero vid. Weber in Hopfnero Angelico Doctore.

Compoſitio pacis JCtorum Dillingenſium Autores agnoſcit Laurentium Forerum & Paulum Leymannum Jeſuitas teſte Alegambe.

Triumphus Catholicæ Veritatis adverſus Novatoret ſ. Janſenius damnatus à Conciliis, Pontificibus, Epiſcopis &c. Pariſiis Anno 1651. Philippi Labbei S. J. eſt. Ita Bibliotheca Anti-Janſeniana (ſcriptum ipſum quoque Anonymum Pariſiis Anno 1654. quod nullum alium Autorem, quam jam dictum Philippum Labbe habet) pag. 54.

Libri de Eccleſiaſtica & Politica Poteſtate Pariſienſ. ao. 1611. qui jura atque Libertates regni Galliæ adverſus curiam Romanam defendit Auctor eſt *Edmundus Richerius* Socius Sorbonicus, confer *decretum ſacræ congregat. Indicis* 2. Febr. 1622. & M C S. Theol. Doct. Tractatus de libertatibus Eccleſiæ Anglicanæ, qui hoc anno prodiit Leodii apud Matthæum Hovium & *Vindiciæ doctrinæ Majorum Scholæ Pariſienſis* Edmundi Richerii Doctoris ac Socii Sorbonici Coloniæ, anno 1683. editas, in quarum *Præfatione* ita Richerius: Hæc, inquam, attentius apud me reputans, poſt varias lucubrationes pro defenſione *Libelli de Eccleſiaſtica & Politica Poteſtate à me conſcripti &c.*

Epiſtola Cardinalium Archiepiſcoporum & Epiſcoporum Galliæ ad *Innocentium* X. pro damnanda Janſenii hæreſi Autorem agnoſcit *Petrum de Marca* vid. Biblioth. Anti-Janſeniana pag. 50.

Monita Salutaria B. Virginis Mariæ ad cultores ſuos indiſcretos. Gandavi anno 1674. liber utiliſſimus, in quo Maria cultum ſui ſuperſtitioſum per ipſos cultores deprecatur, quem nos aliquando edidimus, laudatus & approbatus Petro de Wallenburg, Wernero Francken, Gotofredo Molano aliisque Doctoribus Pontificiis: defenſa per Gilbertum Epiſcopum Tornacenſem in Epiſtola Paſtorali, prodierunt per *Adamum Widefeldt* JCtum Colonienſem, qui & ſua eſſe agnovit & profeſſus eſt, alium tamen hujus fœtus parentem Jeſuitæ eſſe volunt: vid. *Franciſc. Ludoviſicium Bonam* Theologum Præfatione defenſionis beatiſſimæ Virginis Mariæ ann. 1674.

Non poſſum hic præterire *Libertatis Venetæ ſcrutinium, Tibi, Vir Excell.* oppido cognitum, quod *Paulo Sarpio Veneto* occaſionem dedit Concilii Tridentini hiſtoriam edendi, quo de olim noſter Wagenſeilius, quem Deus ſervet, ad nos hunc in modum ſcripſit, neque quæ *de Ferrantis Pallavicini libro* ad nos dedit ſubticebimus: *Quod ad Pauli Eremitæ Theologi Veneti & Ferrantis Pallavicini fata attinet, diſcrucior animi, non poſſe me omnia ad amuſſim percenſere, fateor, non admodum me de iis fuiſſe ſolicitum, & quæ tibi narravi, forte fortuna cum in Italia iter facerem a familiaribus didici. Summa rei eſt Paulum Eremitam à Senatu Veneto juſſum eſſe confutare libellum inſcriptum: Scrutinium Libertatis Veneta, qui dum Romana curia auſpiciis prodiiſſe credebatur, etſi non una omnium propemodum ſententia eſt, Auctorem illius fuiſſe Marcum Welſerum virum clariſſimum. Quicquid de hoc ſit, quia Veneti perſvaſi erant, aliquem Pontificiis nepotibus devotum illud ſcriptum elucubraſſe, ideo iſtis ut contra agere faceret, Paulus Eremita, hiſtoriam Concilii Tridentini ſub nomine Petri Suavis concinnavit, quæ in publicum emiſſa dici non poteſt, quantam bilem curiæ Romanæ tribulibus moverit. Ergo conductus ficarius, qui Paulum ſtricto pugione adortus multa ei ſaucia inflixit, ut etiam peremptum crederent; at Paulus Medicorum induſtria, quos Senatus Venetus undecunque acciverat, convaluit & pugionem Deo ſervatori donarium obtulit, ficarius ſceleris pœnas capite ſuo luit. Ferrantes Pallavicinus miro & ad eloquentiam à natura efficto ingenio præditus, & ipſe aulæ Pontificiæ indignationem provocavit, tum aliis magnæ libertatis ſcriptis, tum inprimis libro, quem vocavit Il Corriere ſualigiato, & qui in vernaculam noſtram converſus der geplünderte Poſtreuter inſcribitur. Sed ne quis crederet impune ſibi licere aulam Romanam laceſſere, etiam illi inſidiæ ſtructæ ſunt, ac huic negotio perficiendo adhibitus eſt Carolus Morſi homo Gallus, qui Pallavicinum falſis literis deceſſit, quaſi Cardinalis Richeliut eum in Galliam adres ſuas geſtas literis confugiendas vocaret, enimvero Ferrantes iter ingreſſus, atque à traditore Avenionem perductus ſupremo ſupplicio ibidem eſt affectus.*

Monita privata S. J. Autorem habent Plebanum quendam Polonum, quod plurimis locis fatetur Gretſerus contra famoſum libellum, cujus inſcriptio eſt: Monita privata S. J. pag. 43. 65. 101. 115.

Fortalitium fidei in quo agitur de armandis fidelibus ac de ſex armorum ſpiritualium generibus, quia & quibus armis muniendi ſint concionatores. Autoris nomen ignorat Poſſevinus; ſed nonnulli *Guilielmo Tholano alii Tho-*

me Patriarchæ Barbarensi, *alii Alphonso à Spina* adscribunt. Conferatur Casimirus Oudin. supplemento de scriptor. à Bellarmino omissis pag. 714.

REFORMATI *Catechismum Palatinum & Admonitionem Neostadianam Zachariæ Ursino* debent.

Synodi Dordracenæ Acta, quæ Dordrechti 1620. prodierunt, sequentibus tribuenda ex recensione Autoris *Vitæ Antonii Walæi*, quæ extat inter selectas Londinenses anno 1681. editas pag. 644. *Defensio Religionis Reformatæ facultati Theologicæ (Leidensi) & in ea maximæ ex parte Walæo incubuit. Prima fuit Acta Synodi Nationalis Dordracenæ in publicum dare. Intererat Ecclesiis Reformatis per Belgium, imo per totum orbem dispersis, noviſſe qua via quove ordine causa Arminii & Remonstrantium examinata fuisset, quid singulis Patrum visum quid ab omnibus esset conclusum. Ad eam editionem à fœderati Belgii ordinibus delegati fuere, Johannes Polyander, Antonius Walæus, Antonius Thysius, Dan. Heinsius, Ecstus Hommius, Dan. Colonius, Joh Latius. Sed maxima editionis laus Festo Hommio debetur, qui in scriptura promptus & elegans, Synodi quoque scriba, rebusque diligentius annotaverat quæ in Synodo acta fuissent.*

Anti-Cotoni Autor *Petrus Molinæus* est. Ita Encomiastes Molinæi pag. 705. Post nefariam magni Regis (Henrici IV. Regis Galliarum) cædem Molinæus librum edidit, cui est titulus *Anti-Coton*, in quo probat Cottonum & totum adeo Jesuitarum ordinem Regiæ cædis reos teneri. Libro nomen suum non apposuit Molinæus, eum tamen libri Auctorem fuisse nemo dubitavit. In eo Anagramma Pierre Cotton: Perce ton Roy, adversarios provocavit ut sic in Molinæi nomen luderent, Petrus du Moulin: Erit mundo lupus.

Observationes in Ignatianas Pearsonii Vindicias & in Annotat. Beveregii in Canones SS. Apostol. Rothomagi 1674 auctori suo *Matthæo Roquano* vindicantur à Jacobo Basnage in Epistol. IV. quæ adjuncta est D. Chrysostomi Epistolæ ad Cæsarium Monachum ab ipso editæ pag. 107.

Libri *de tribus Impostoribus Magnis* putativum post cæteros patrem *Bornaudum* indicavimus in Procem disput. nostræ *de Comitiis Taboriticis*. Gustum aliquando ex hoc libro excerptorum peculiari dissertatione cum Deo dabimus, ut meticulosas, additis, quod in proclivi arbitramur, justis Christiani nominis vindiciis, plurimorum suspiciones castigemus præsidiisque suis improvidos exturbemus Deistas.

Ephemeridum Literatorum in Gallia Collectores ab anno 1665. huc usque celebres, quamvis à plerisque tantum habeantur Dn. Hedovilius Consiliarius Parlamenti Parisiensis, sub nomine Dn. de Sallo cognitus, Dnn. Abbates Gallesius, Roquius, & Medicus Regius Dionysius. Iniquum videri poterat nullam unquam mentionem fieri laboris, in hunc scopum collati à Dn. Abbate *Comierio*, scriptis eruditis de Cometis, Phosphoris, & inventis curiosis Mathematico-Hydraulicis, ab Anglo Hubino fabrefactis, in Republica literaria illustriori, qui multis coram Lutetiæ Parisiorum retulit, se quondam illi operi utramque porrexisse manum, easdem tamen paucos ante annos penitus subtraxisse ex aliorum injuria, studia sua sibi solis arrogantium, ut nunc ingeniosissimi Viri in solitudinem secessum, ob invidiam partim vitandam, partim ob fatalem à propinato veneno excœcationem, publicum merito conquerantur. Cujus rei documentum præstat ὁ σύνεσις τῶν longe conjunctissimus honoratissimusque Dn. D. Korberus, qui mihi, hos autores pseudonymos consignanti, forte adest.

PSEUDONYMI.

IUs generis sunt falsarii, qui Spurios fœtus supponunt. Talis qui aliorum scriptis confingendis, & sub nominibus Illustrium autorum supponendis venditandisq; operam suam pessimam impendit, præcedenti seculo fuit satis per Italiam celebris falsarius, *Alphonsus Ciccarellus*, qui postquam multis diuque imposuisset suis ementitis manuscriptis, antiquitatibus, Actis, libris, usque ad omne confictis argumentum, turbasque haud leves & confusiones molitus esset, præcipue novis suis hæreditatum & familiarum, bonorumque excogitatis instrumentis, & quasi autographis, tandem sub Gregorio XIII. sceleris dignissimas pœnas luit, excisa prius per Carnificem manu, tum ipso ad palum laqueo suffocato, & combusto, saltem famosa morte sublato, ut referunt. Catalogum, seu indicem scriptorum à se sub egregiis & celeberrimis nominibus vel confictorum, vel citatorum, ut sub nominibus Epiphanii, Cyrilli, Dorothei, Anselmi, Rabani, atque plurimorum ignotorum, exhibuit *Leo Allatius*, vel qui ex ejus opere de *Libris Apocryphis*, istam ejus partem edidit, contra Ciccarellum; juxta aliam, qua de Antiquitatibus Etruscis ab Inghiramio frustra editis, atque post Annium Viterbiensem iterum in felicitet exsuscitatis, disputat. Ipseque Ciccarellus, in libello supplice, plerorumque adversus se allatorum veritatem fassus, inter alia prolixe exponit, qua ratione confingere studuerit *Donationem Constantini Imperatoris, ejusque Confirmationem à Theodosio Imperatore facta*; citatis vel ementitis ad id probandum variis scriptis, & Actis nullibi in rerum natura notis, qualis *Pauli* Patriarchæ Constantinop. de vera donatione Constantini liber, item Bemarchii Cæsariensis Cappadociæ Sophistæ, Decii Episcopi Hispani, Libanii, Epiphanii Chronicon, aliaque istius furfuris, sed dice-

„dicebat, ſe hæc tentaſſe, *in favorem Eccleſiæ*, ut „contra hæreticos illam Conſtantini donatio„nem ſic validius confirmaret: *licet enim*, in„quit, *& maximè in favorem Eccleſiæ elicere verita„tem non ſolum ex veris & canonicis libris, ſed etiam „ex Apocryphis, ut probatum per gloſſam &c.* ſcili„cet ejusmodi defenſoribus jam Roma eget. „Adfertque in ſui ſubſidium, illud, quod de „ſententia Pilati in Chriſtum circumfertur, ex „illis verbis, *& ſedens pro tribunali lavit manus*, „conficta aliterque ab Antonino, Paulo Bur„genſi aliter, & iterum diverſe à Landulpho, „atqve aliis excogitatum. Qvorſum videa„tur Joh. Hoornbeck *Miſcell. Sacror. p.* 10. *&* 11.

In nomen *Gratiani Vulturii Baſſarii ſeſe* induere velle memorat *Gerh Jo. Voſſius Epiſt. Armin. p.* 665. *a. ep.* 400. *ad Grotium perſcripta.*

Spectant huc *gentiles*, ſive ejusdem nominis, quorum facile ſcripta permutantur. Ita in *Revelationibus S. Brigitta* aſſignandis perperam nominari *Brigittam Laginenſem Scotam*, cum rectius *Brigitta Suetica* adſcribantur, annotat Jacobus Walæus *de Scriptoribus Hybernia* p. 9.

Binos *Amularios* itemque Binos *Demetrios Phalereos* inter ſe facile permutari tradit Cardinalis Bona Opp. p. 937. & 951.

Ad nomen *Proſperi Aquitanici, Tyronis*, ſeu *Proſperi Tyronis Aquitani* Th. Hyde *in Catal. Biblioth. Bodlejana p. 11. ab init. M. p. 80. b.* annotat. *non bene liquet, an Proſper & Tyro ſint diverſi, nec cuinam eorum quædam horum tribuenda ſint.*

Factitatum id olim paſſim obſervavimus, præſertim in Carminibus Poëtarum attribuendis: in quibus quædam *Pythagoræ Catonique* præferre nomina ſcimus, non quod hi eorundem ſint Auctores, ſed, quod *vel* ex ſententiis & ſcriptis eorum ſint compoſita, *vel* quod collecta ſint ad normam diarum illarum Sententiarum, ab his profectarum, vulgoque uſurpata, qualia vide, *Vir Excell.* numne *pecuniarem Pſeudonymorum Claſſem* conſtituant! Largiori manu aliquando ad hos, rem literariam ſpecialiſſime concernentes auctores conferam, quod nunc temporis pagellarumque anguſtia excludit.

Vincentius Lenis eſt *Libertus Fromondus.*

Antonius Morines eſt *Joh. Martinonus* qui Anti-Janſenium ſcripſit.

Vincentius Severinus eſt *Franciſcus Annatus*, vid. *Bibl. Anti-Janſeniana* p. 9. 35. 13. & 63.

Antonius Richardus eſt *Stephanus Dechamps*, homo ſua ipſiusmet laude, quod memorabile perque ridiculum eſt, ſordidiſſimus. Scripſerat contra hæreſin Janſenianam Libb. 3. quorum titulus ſic habet: *Lib.* 3. *Opus ante annos novem ſub Antonii Richardi nomine inchoatum.* Et ipſe Dechamps *præfat. ad Lect. quamvis, ex primo huius operis conſpectu quilibet intelligat, eo perfici abſolvique, quod ſub Antonii Richardi nomine pridem inceperam* &c. Ita vero ipſe de ſe *Diſp. 1. ſect. 1. fol.* 2. *Atque ut ſapienter notavit eleganterque ſcripſit Antonius Richard in epiſtola præfixa diſputationi de libero arbitrio.*

Petri Aurelii Opera, defenſionem Hierarchici Ordinis & dignitatis Epiſcopalis complexa, Clero Gallicano adeo accepta fuerunt ut *(quem admodum habent acta Conventus Cleri Gallicani, habiti Lutetiæ Pariſiorum apud Auguſtinenſes anno 1636. vid. Teſtimonia Petri Aurelii Opp. præfixa.)* Abbatem Valenſem & Marchierium ad Johannem Fileſacium Facultatis Theologicæ Decanum allegarint percontaturos de auctore, cum quo forte ipſum communicare conſilia credebant, iisque in mandatis dederint, ſi reſciſſent, annuam ei certæ ſummæ penſionem offerre. Verum Fileſacius interpoſita ſacerdotali fide teſtatus eſt perſancte, ſibi prorſus incognitum eſſe Petrum Aurelium: ad ſe quidem allatas quasdam paginas, quæ typis excuderentur, ſed à diverſis hominibus, & iis ut plurimum ignotis. Addo his Cleri Gallicani deputatis Virum ſummum H. Grotium curioſiſſimum de Petro Aurelio alias ad Cordeſium *Epiſtolâ* 313. (edit. in folio Amſtelod. ab anno 1687.) moxq; *Epiſt.* 318. alias ad Jacobum Puteanum *Epiſt.* 320. percontatorem. Dignus ergo cum primis is Liber, cujus auctor detegatur. Proditur vero is *Job. Ergerius Hauravnius Abbas Sancyranus* eſſe a Sirmondo adverſario. Confer. Dorſcheus Diſp. *de Eccleſia Romana monſtro Tricipiti §. 26.*

Montaltium eſſe *Blaſium Paſcalem* aperit diſſertatio ſub Prælidio noſtro Kilonii habita de quæſtione: *Utrum pro veritate religionis apud hæreticos convertendis liceat aliquo ſacramento contendere.* pag. 30.

Franciſcus Juniperus de Ancona eſt *Caſpar Scioppius.*

Theodoſius Berenicus eſt *Matthias Bernegerus.*

Habes, *Vir Excellentiſſime*, quæ impræſens extemporali manu conſignavi, in quibus Te ſi argutam quodammodo diligentiam & demitioribus quoque literis bene merendi ſtudium meum agnoſcere intellexero, operam dabo ſedulo, ut inſtituti tui, ſubciſivis horis, rationem porro habeam. Atque ita calamum ſiſto, deprecatus audaciam, quod coram *Roſcio* ſaltaverim. Spes me ferme ipſum promiſſorum meorum, ut pote ſupervacaneorum, deſtituere incipit, quoties in mentem venit opimæ illius meſſis, quam apprimè exſpectas ab Illuſtris nominis Viro MAGLIABECHIO, cujus pridem inventam ex literis famam, à *Wagenſeilio & Schurtzfleiſchio* meis cultam aſſidue, mihique commendatiſſimam veneror; neque tamen deſinam cum aliis poſt meſſem ſpicilegium adornare, rectisque favere, ubi poſſim, ſtudiis.

Quod ſupereſt Viri, inclyta hac in Urbe, *ſapientiæ Antiſtites & promotores, progradum ſtudiorumque motione longe bonoriſſimi!* date hoc mihi, date inter vos de literis optime merenti PLACCIO, ut cognoſcamus, diſſertationem noſtram nihil quicquam præjudicaſſe vel debitæ meæ, in rogando, quod prolixius alias factum oportebat, auſcultationem veſtram, obſervantiæ, vel veſtræ adeo quæ facilitatis laude nunc abundare poterit, humanitati. Ita Valete. P.P. Dom. Jubilate.

ANNO CIↃ IↃC LXXXIX.

INDEX ANONYMORUM,

juxta

numeros librorum, non paginas libri
diſpoſitus.

A.

Abbatis Urſpergenſis Chronicon 1018 ε
Ad Dn. *Abbot* reſponſio 1964
Abdicatio Henrici 1120
De *Aberrationibus* hominum, in via ſalutis 2117
Abominatio ſeditionis 1674 α
Ad *Abſentes* admonitio 2492
Academia Gallica 2492 α
Fjus Hiſtoria 2289
Mulierum 2493
Veneta 1586 ε
de re *Accipitraria* 1590
Accuſationes Varillaſii 2608 α
Acerra Philologica 1823 α
Achitophel 2090
Acta Anglicanæ Societatis 1033
Apoſtolorum 12. 1019
Donauwerdenſia 1793 α. β
Eruditorum Lipſ. 1419
Freundſpergenſia 1796
Friedbergenſia 1796 α
Lindavienſia 1809
Perpetuæ & Felicitatis 1170
Philoſophica 1550 β
Pilati 1171
Rothomagenſium Archi-Epiſcoporum 1183 αα
Waldeccenſia 1818-19
Actio perduellionis in Jeſuitas 1503
de *Actione* oratoria 2403
Acute dicta veterum poëtarum 1591
Adalberti vita 1207
Additamenta 2655
S. *Adelgunda* vita 2066
Adminiſtratio Cœnæ, ubi Paſtores non ſunt ei præfixa Præfatio 681 681 α
Admonitio ad Catholicos Angliæ 1968
Populi Anglicani 2005 α
pro vivis, ut orent pro defunctis 1965
Admonitiones variæ 1951
de *Adoratione* ſervatoris noſtri in Euchariſtia 1966
Adventus tempus tranſigendi methodus 1675
intra eum & quadrageſimam tempus tranſigendi modus 1676
an *Advocatia*, Satrapiæ, ſeu Præfecturæ Rom. Imperii ſint reducendæ 1807 αα
de *Advocatiis* armatis Imperii 1807 α
ad *Aëdo* (D. Diego de) reſponſio 2637
Ægrotorum Conſolatio 1929
Ægyptiorum Anachoretarum Apophtegmata 618
Æliani Excerpta Græca 1275
Hiſtoriæ Interpretatio 1420
de *Æneæ* in Italiam profectione Epiſtola Bocharti 1420 α
Æneidos Virgilianæ verſio Gallica 2494
Æquationu aufferendi terminos methodus 1314
Æquivocationum ars 618 α
Æru indigens Germania 1858
de *Æris* preſſione Experimentum 1276
Æſculapius 1586 β
Æſopica Strenæ 2495
Æſopi vita 1208
Ætas liliata 1592
Ætates Eccleſiæ 14.618 β
Æterni Evangelii Prodromus 673 α
de *Æternitate* Diſſ. 1966 α
Æternitatis annulus 17. 623 α. 1929 β. 2118 α
Æthici Iſtri Cosmographia 1019 α
pro *Æthiopibus* inſtituendis Catechiſmus 663
Affectibus vacui characteres 2404
de *Africano* Cæſaris Bello 1045
Agathoclis vita 2067
Agathyrſus 1593 α
Agiatis Fabula 2496
In Comitis d' *Aglie* exequiis plauſus virtutum 1421
S. *Agnetis* vita 1209. 1951 α
Agni Nuptiæ 1751 β
Ad *Agriam* rerum geſtarum narratio 1020
Agrimenſorum Schola 1404 α
Ajax Volradi Bleſſii 1500
Aimonis hiſtoria 1100 α
Albani Anatomia Papæ 2770
Albigenſium Hiſtoria 2290
Album Marianum 1151. 1594

Akidia-

Alcidiana 2656
Alcinoi Epitome Platonis Dogmatum Græca 1276 a
de *Alcarum* ſorte problema 1316
Alcophanes 2281
Alexandri M. geſta 1021
Monachi de Inventione ſacræ crucis oratio verſa latine 1420 aa
Alexis & Paulini mors, cum variis Epiſtolis 2636
Alfea venerabunda 2656 a
Algebra 1315
de *Allegoriis* novis Relationibus 2496 a
Allocutiones ſacræ ſuper Evangelia & Feſta 619
Almanach 2090 a
Alphonſinæ Tabulæ 1316 a
Amadiſii Fabulæ 2497
S. *Amantii* vita 1210
Amantium Politica 2498
Amaſis Oriana 1023
Inter *Amatores* Crucifixi tacitum pactum 780
Amatoria Epiſtola 1595
Ambroſii vita 1211
de *Ambrun* Epiſcopi Epiſtola Apologetica 2163 a
Amelinde 1912
Amici ad Amicum Epiſtola &c. 1001 a
Amicus in Neceſſitate 1858 a
Amœbæa notæ ad S. Paulinum 823
Amor Dei 1929 γ
Jeſu Chriſti 2610
Interpres 2685 ſeqq.
verus & perfectus 2500
Amoris Dei & Contritionis actus 619 a 1929 aa
Effigies in Matrimonio 2502
Mappa Geographica 2500 β
Olla fortunæ 2503
Regio 2501
ſtimuli 2503 a
Amorum Epiſtolæ 1596 & 2500 a
Errores 2499 a olim 456
Gallicorum Hiſtoria 2191
ad *Amphilochium* Quæſtiones 620
Anachoretarum Ægypt. Apophtegmata 618
Analyſis Probl. de Inventione Lineæ Deſcenſus &c. 1317
ad *Anaſelium* Epiſtola 635
Anatomia Bartholini 1820
Cabrolii Belgice verſa 1000 aa
Societatis Jeſu 1485
ad eam Iſagoge 996 a
ejus Tabulæ Caſſerii 1821
Anchora Chriſtianæ Doctrinæ 1967
in *Anconitano* Collegio exerceri ſolitæ Devotiones 2611 a
Ancyrana Synodo ſubjectæ Latinæ ſubſcriptiones 1024
Andegavenſium Conſulum Geſta 1025
in ſtructuram ædis St. *Andreæ* de la Valle 2656 β
Andreæ vox libera 1679 a
de *Angelis* Meditatio 620 β
Anglia Catholicis liber ad Proteſtantium ſacra patefactus aditus 1968 a
ad eos *Admonitio* 1968
in *Anglia* pro Non-Conformiſtis Apologia 809
Anglia Gallico Connubio abſorbendæ vorago 1035
Converſiones tres 1994 a
Eventuum Chronicon 1026
Mutationum Hiſtoria 1026 a
Proteſtantium Reconciliatio 2118
Reformatio 622
Regimen 1952
Regis Caroli I. imago 717
Tempora Venerabilis Bedæ 1043
Anglica Juſtitia 650. 2130 a
Heroologia 1028 a
Liturgia 2024
Paralipomena 1028 γ
Samaria 2421 a
Anglicana Aula 2298
Hiſtoria 1028 β
& Scotica Liturgia 2024
Anglicana & Catholicæ Eccleſiæ concertatio 621
Eccleſiæ Diſciplina reformanda 2001 ββ
Doctrinæ Expoſitio 1970
Doctrinæ Expoſitionis Defenſio 1971
Defenſio ſecunda 1972
Trophæa 1034
Societatis acta 1033
in *Anglicanam* meſſem Adventus Cauſa 1968 β
Anglicani Populi Admonitio 2005 a
in *Anglicano* Collegio geſtorum narratio 1028
Anglicanum Iter 1824
Parliamentum 1031
Seſqui-ſeculum 1032. 1825
Anglicarum Rerum Annales 1027
Monumenta 2081 a
Anglici Parlamenti Hiſtoriæ Breviarium 1030
Anglicorum Scriptorum in V. & N. Teſt. Catalogus 2069 β
Anglicum Nov. Teſtam. 2053 δ
Anglorum Hiſtoriæ Epitome 2068
Motus 1029
ad *Anglos* perſecutores Reſponſio 651
Anhaltina Secreta Cancellaria 1781
Ejus Vindiciæ 910
Animadvertiones in ſpecimen Salmaſianum 909 a
de *Anima* celebres Opiniones 1277
triplici Diſpp. 1277 a
de Ferrante Pallavicino 2656 a
Animæ hiſtoria 1277 β
de ejus immortalitate 1389. 2013 2406 2407
Paſſionibus 2108 γγ
Peregrinatione 2090 aa
poſt mortem ſtatu 623
purgatæ ſtatu 107. 869. γ
de *Animarum* humanarum revolutione 869 ββ 1974
Purgatorio Commemoratio 1929 a
Annales Anglicarum Rerum 1027
Bavarici 1041-2
Congregationum B. M. Mariæ 1042 a

Annales Francorum 1107
Helveticorum 1124
Annotatio de properata & simplex 1735
ad Problema &c. 1320
Annotationes super Arndii de vero Christianismo 1683
Annulus Æternitatis 17. 623 a. 1929 β. 2118 α
Annus aureus 1929 γ
Anscharii vita suecice 2275
metrice versa 1597
Antenoris Innocentia 1859
de ejus Persecutione Relatio Parnassica 1913
Anti-Aurelius 2119
Anti-Baccinata 2657
Anti-Barbarus Nizolii Philosophicus 1548
Anti-Christi Excidium 625
de eo Commentatio ad Loca N. Test. 624
contra Dounæum 1975
eum Papam dicendo, Romanum Imperium, Cæsareamque Majestatem injuria affici, necessaria depulsio 626
Anti-Cichovius 626 α
Anti-Clandianus 1600
adversus *Anti-Cottonum* Responsio Apologetica pro Soc. Jesu 627. 2091
ejus Testamentarius codex 627 α
Horoscopus 627 β
Antidotarium Bononiense 998 α
Messanæ editum 998 β
Antidotum generale contra omnes animi morbos 628
Spirituale 628 δ. 629
de *Antidysenterico* novo Americano Relatio, GGL. 997
Anti-Frimalius 629 α
Anti-Hispanus 2292
Anti-Janseniſtica Bibliotheca 2045 ε
Ἀντιπαίνων libri duo 630
Anti Machiavellus 1389 α. 1860. 2293
contra *Antimonium* 2281. 2282
Anti Mortonus 1976
Anti Musæus 631
Antinomicæ Theses 631 α
contra illas disputationes ibid.
de *Antipodagrici* aurei arcani viribus 998
Antiqua monumenta 2295
de *Antiquis* dissertatio 2294
Antiquitas Academiæ Cantabrigiensis 1066
Britannicæ Ecclesiæ 1067
Temporum restituta 2296
Antiquitates abstrusiores in novo fœdere à Matthæo cæterisque Evangelistis memoratæ 632
Domburgenses 1953
Etruscæ 1541
Antiquitatum liturgicarum arcana 786
Antivosarium 632 α
Anti-Tami-Cami Categoria 1666 αα
Anti-Theophile 2264 β
Anti-Tribonianus 911. 921
Anti-Wuyeck 632 αα. 2758 αα
Antoinette Bourignon vita 2306
Antonii Cardinalis fuga 2638
Antonini Cogitationes Morales 2407 α
Antonio votum 1600 α
Apelles post tabulam 1317 α
Apes Barberinæ 1278
pro iis pulsus pelvis 2656 γ
Mysticæ 632 β
Aphtonii interpretatio 1422
Apiarii Romani præfatio 1860 α
in *Apocalypsin* Notæ 633 α. 1929 γγ
Commentarius 633. 2121 αα
ejus declaratio 2121 α
Apodixes tres blasphemiarum Ecclesiæ Calvinisticæ 904
Apollinis legatio ad Universit. Pragensem 1598
memoriales sententiæ 1861
Plausus 1599
Apollonii Tyrii historia 1204 α
Apologetica Epistola Episcopi de Aubrun 2163 α
Apologia Augustanæ confessionis 688
Barclaji 1690
Beafortii Ducis 2302
Casualis 661 α
Catechismi Palatini 667 αα
catholica contra libellos Ligatorum in Gallia 2354 α
contra Loyolitas 1486
Gersonis 1463
pro Heinsio 1471 α
Hamburgensis 1798
Monmutii 958 ζ
imperii Civitatis Spirensis 984
Remonstrantium 864-68
pro Archipresbyterio 1976 α
Castanæo 2503 β
Christianis Gallis Religionis reformatæ 225. 1389
Concilio Elector. Bavari 954. 955
Henrico IV. 1125
Juramento fidelitatis 736
Societate Jesu 1487
Apologiæ duæ pro catholicis Angliæ 1969
ad *Apologiam* pro Hierarchia Ecclesiastica 1976 β
Apophtegmata Anachoretarū Ægyptiorum 618
Apostolicæ constitutiones 639
Apostolorum Acta 1019
Canones 637. 638
ad eorum *Acta* & N. T. usque ad Apocalypsin Commentarius marginalis 887
in eorum canones commentarii Balsamonis 637
assertiones Beveregii 824
de Quæstionibus inter catholicos & Protestantes Judicia 1976 γ
Apparitio de Coccejanismo & Cartesianismo 1929 ε
an per eas etjam num post Ascensionem Christi Deus se reveler, Epistola 1680.
Appendix ad Apologiam pro Hierarchia Eccles. 1976 β
catalogi testium veritatis 1072
Bourignoniæ veræ & solidæ veritati adjecta 649
de *Aqua* benedicta s. lustrali 2611
ad *Aquenses* Jesuitas admonitio 2504

Arabica

Arabica verſio N. Teſtamenti 2704
Arabica linguæ Lexicon & Grammatica 2706 β
Arabicus Pentateuchus 2706 γ
Aramena Syriaca 1914
de *Arboribus* 1422 α
Arcadia Anglicæ Lib. I. pars altera 2091 α
Arcana Chymica 1822
Jeſuitarum 1488
de *Arcani* aurei Antipodagrici viribus 998
Arcanum Hermeticum Philoſophorum lapis 1010 ε
Punctationis 1558
Archæologia Philoſophica 1279
de *Archi-Epiſcoporum* Cantuarienſium antiquitate 1067
Rothomagenſium Actis 1183 αα
pro *Archipresbyterio* Apologia 1976 α
Architectura, Sculpturæ, & Picturæ Principia cum dictionario 2408
Architheutus 1601
Archivum Unito-Proteſtantium 1036
in *Areopagita* Dionyſii Opera Scholion 640
Argenidis Fabulæ continuatio 1422 β
Gallicæ continuat. 2505
Argenti & Auri ſolutionem ſpectantia experimenta 1000
Argentinenſis ordinatio Eccleſiaſtica 1751 ββ
Arias (Franciſci) de mortificatione 1703 ε
Aridii Leniodicini Abbatis vita 1112
Arioſti verſio Gallica 2505 α
Ariſtaneti epiſtolarum verſio 1423
Ariſti & Eugenii dialogi 2409
Ariſtippus peregrinans 1862
Ariſtotelis librorum II. de plantis interpretatio 1280
Politicorum interpretatio 1390
Verſio antiqua latina 1279 α
in ejus Rhetoricam hypomnemata 1424
de ſalute 633 β
Vita 1213
Arithmetica in numeris & ſpeciebus inſtitutio 1317 β
quæſtiones 2091 αα
Arithmetici libri 2091 β
Armatura Elementa 2091 γ
Armenica verſio Bibliorum 2707
Armenorum Confeſſio fidei 2708
Arnaldi ſpiritus 2114
contra *Arnoldi* lib. de freq. Commun. 2124 αα
ad eum admonitiones de Bibliotheca Janſeniſtica 2124 α
an hæreticus? 2123
Reſponſio 2210
Arndii Chriſtianiſmi collecta ſimilia 673 β
pro ejus doctrina Apologetica diſputatio 807 α
Chriſtianiſmus genuinus 673 β
Libris de fide, unione cum Chriſto & apologeticæ repetitioni præfixa præfatio 1682
Librorum de Chriſtianiſmo præfatio 1681
Librorum de Chriſtianiſmo ſummaria recenſio 673 β
ſuper ejus Libros de Chriſtianiſmo annotationes 1683
Ars Æquivocationum 618 α
cogitandi 2422
nihil credendi 634 α
vitæ ſanctioris 628 α
Arſchotani Ducis Caroli numismata 1037
Artes Chriſtianorum 1684
de *Artibus* bonis Tractatus 1280 α
de *Articulatis* libellis conſilium 1782
Articuli fidei Eccleſ. Cath. per quæſtiones 1685
viſitatorii 1686
eorum defenſio 1687
Artificia hominum miranda naturæ in Sina & Europa 1037. 1825 α
Artilleria deſcriptio 1318
Artium malarum philoſophica caſtigatio 1280 β
Aſcetica Capita cum Epiſtola ad Anatolium 635
orum, quæ inter Patrum opera reperiuntur indiculus 636
us Tractatus de Militia ſpirituali 801
de Peregrinatione vitæ humanæ, ac Filiorum Dei 828
Aſchaffenburgenſe Chronicon 1072 β
Aſchami (Rogeri) Vita 1213 α
Aſini Laus 235. 1425 α
orum legatio ad Parnaſſum 1425
us Palmatus 1426
in Parnaſſo 1602
Aſma Poëticum 1602 α
pro *Aſpricolli* Virgine Apologia 2124 β
Aſſerta ex univerſa Philoſophia 1281
Aſſyriorum & Medorum canon græcus 1038
Aſtrologia Eccleſiaſtica 1490
Aſtronomia inferior & naturalis 2282 αα
micl baculi Deſcriptio 1319 α
Aſtrum inextinctum 1489
Athanaſii Dialogi περὶ τῆς τελειότ. interpretatio 640 α. 1427
ad ejus Opera Appendix 1428
de eo Epiſtola 2197
contra *Atheiſmum* & hæreſin efficax remedium 1977
de *Athenienſium* menſibus 1319
in *Atlantem* præfatio Franc. Baconis 1429
de Mutii *Attendula*, Cottingnolani geſtis 2038* α
S. *Auberti* Vita 1214
Auctarium juſtæ defenſionis 1489 α
Auctores perſonati 2297 β
Auguſta Taurinorum ſolennitas in electione Xaverii in Patronum 1039
Auguſtana Confeſſio 687 α
ejus Apologia 688
Defenſio 1703 μ
Biblioth. Codicum Græc. omnium } Catal. 1046 1047
anum Chronicon parvum 1826
orum creditorum deductio refutata 1783
(ſuper) Proſelytorum cauſis Colloquium 1688
Auguſti Cæſaris Horoſcopus 2658
D. *Auguſtini* Confeſſiones 2611 β
Flores 641 α

Epistolæ gallice versæ 2114 γ
Antonii dialogorum versio Italica 2656,58
niana clavis 641
ex *Augustino* Doctrina fidei catholicæ de Purgatorio 1770 γ
de *Aula* Tr. 2412
Anglicana 2298
α moribus 1395
icæ vita institutio 1863
de *Aulica* vita Satyra 2603
ici & cameralis judicii concurrentia 1784
icum directorium 1395
d'*Aunoy* Comitissæ iter Hispanicum 1827
Aurancbii donum pacificum 2301
de *Aurei* arcani antipodagrici viribus 998
Aurelii hæreses & errores 2120
Auriaci Principis fraus detecta 1864
de ejus usurpationibus dialogi horumque continuatio 2100
de fœdere cum *Auriaco* Principe disquisitio Theologica 642
Aurum Auræ vi magnetismi universalis attractum 919
de *Auri* sacchari & spiritus vini consanguinitate 1004
Auri & argenti solutionem spectantia experimenta 1000
Autarciæ Ars 1822
Authenticæ 912
Autographa Lutheri 1040

B.

de *Babylone* & Ecclesia 1699 α
Baconis (Franc.) Præfatio in Atlantem 1429
Baconis Francisci vita 1214 α
Baculi Astronomici 1319 α
Bajanæ & Puteolanæ Thermæ 1699 γ
in *Bakers* Chronica animadversiones 2068 α
Baldesani Guilielmi stimulus virtutum 2125 ε
Balsamonis, Theodori, Commentarii in Canones Apostolorum 637
Balsaziane eloquentiæ conformitas cum antiquorum & præsentium Temporum Eloquentia 2505 β
Bambergensis Myrrha 1089
de *Baptismo*, Conscientiæ coactione, & blasphemiis 691
hæreticorum 642 α
Baptistiana summa Rosella casuum conscientiæ 869
Barbaricæ servitutis theatrum 1828
ex *Barbarosæ* Augustini Axiomatibus concinnatus Thesaurus locorum communium Jurisprudentiæ 912 α
Barbatus immodice 2506
pro *Barberinis* Apibus pulsus pelvis 2656 γ
Barclaji Apologia 1690
Barlæi Epigrammatis Analysis 1603
Barloviani Responsi discussionis supplementum 1980 γ
contra *Barloum* Pseudo-Episcopum Præfatio confutatoria 1980 α
de *Barometris* Thermometris & notiometris 2412 α
Baron, de Feneste eventa 2542
cum *Baroniana* Ciacconianæ Historiæ collationes & ad Ciacconium annotationes marginales 1076 α
adversus *Baronium* de Papæ Potestate 816
Bartholini Anatomia 1820
Bartoli Contrarietatum Concordantiæ 913
Danielis homo literatus 1865
Basilica seu Regia scheda 1391
Basilicorum libri LX. 914
Synopsis 915
Bassa illustris 2507
de *Bastiano* debitæ gratiæ 2612
Batavica Apocalypsis reformata 237. 1429 β
apud *Batavos* Professorum Lugdunensium Elogia & Vitæ 1146
Batavum Colloquium de bello præsenti 1829
vorum religio 2245 αα
Batrachomyomachia 1914 α
Ejus argumentum 1425 ε
pro *Bavari* (Ferdinandi Serenissimi Principis & Electoris) concilio ordinario in Civitate & Principatu Leodiensi Apologia 954. 955
Bavarici Annales 1041
Bavaricorum Annalium fragmenta 1042
in *Baudii* Gnomas Commentarius 1429 γ
Baxteri Abnegatio sui 1691
de Conversione ibid.
Beaufortii Ducis Apologia 2302
Beckeri Balthas. versio 1822
contra *Beckerum* 1941 α
Beckmanni Consulis Spiritus 2128
Beda venerabilis de Angliæ temporibus 1043
Bedelli Wilh. vita 2069
Belgarum defensio contra evocat. & jus circa Bullarum receptionem 916
ad *Belgas* Cantilena 1954. 1954 α
Belgii fœderati status 1044
Belgicæ & Danicæ classis conjunctionis necessitas 1085
Belgicarum Ecclesiarum Confessio 2124 ζ
Belgicorum Tumultuum ortus 1956
Belgicum Itinerarium 1955
Belgicus veridicus 1429 α
Bella Jehovæ 643
Bellaria politica 1866
Bellarmini Catechismus major 1979
delle *Belle* Creanze delle Donne 2680 β
Belli & Pacis statera 1417 γ
in Bohemia exorti causæ 1053
negotium 2303
sacri historia 1045 δ
ad *Belli* Thomæ Ruinam Papatus responsio 1978
de *Bello* Cæsaris Africano 1045
Cæsaris Alexandrino 1045 α
civili Cæsaris & Pompeji 2304
Hispaniensi 1045 β
Fragmentum quod libro de *Bello* Hispaniensi subjecit Jungermannus 1045 γ
de *Bello* præsenti Colloquium Batavum 1829
imperii præsente 1830
Bellum Auctorum 2507 α
Grammaticale 1430
juridicum 1950 α
Papale intestinum 1831

Bene-

Benedictionis cerei Paschalis restitutio in integrum 644
Bernhardi Clarævallensis miracula 1216
Vita 1115
Bernhardinus s. Bernhardi flores 645
ad a *Bernoullio* Jac. solutum Problema annotatio 1320. 1321.
in *Beveregii* annotationes observationes 824
Biblia Anglicana Genevensia 1980
critica 1979 αα
Armenica 2707
Belgica recentissima 1930
Bohemica 2708 α
Croatica 2718
Dalmatica 2720
Danica 2720 α. 2721
Ernestina sive Vinariensia 1693
Finnica 2727
Gallica 2127
Genevensia 2125
Gothica 2728
Islandica 2755 α
Italica 2612 α
Latina 646
Lovanienſia 646 αα
Polyglotta 646 ββ
Svedica 2766
seu Verbum Diaboli 1694 α
Tigurina 1694
Turcica 2718
in *Biblia* universa dominicales labores 1709 β
Biblia Ascetica 1692
Biblica Paraphrasis Saxonica 1695
Biblica Concordantiæ 685
Bibliographia curiosa 1431
de *Bibliorum* editionibus disquisit. criticæ 696
Bibliorum gallice versorum historia 2126
Glossa ordinaria 744 α
Bibliotheca Anti-Jansseniana 1045 ι
Chalcographica 1047 α
Gallo-Svevica 1048
Græca Patrum 1432
Hispanica 1049
Janiniana 1050
Jansseniſtica 2304 α
Parisiensis Collegii Societ. Jesu 1051
Politica 1391 α
Romanorum Pontificum & Cardin. 1052
universalis & historica 2508
in *Bibliotheca* Augustana extantium Codicum græcorum Catalogus 1046
Bibliotheca Augustanæ Librorum omnium Catalogus 1047
Elucidarium 1450 ζ
Biliariorum vasorum structura 1000 α
circa *Bilii* motum ab epate observatio 1000 β
Βίος καὶ πολιτία τῆς ὁσίας συγκλ. 838
Bionis & Moschi Idyllia 2509
Bivinm Religionis 646 γ
contra *Blackwellum* spes Pacis 2090 β
de *Blasphemiis*, Conscientiæ coactione, baptismo 691
Blessii Volradi Ajax 1500
Bocharti Epistola de Æneæ in Italiam profectione 1420 α
Bohemia exorti belli causæ 1053
Bohemiana Theologiæ Idea 646 δ
Bohemica Biblia 2708 α
Confessio 2708 β
Deductio 1785
Bohemici Processus exemplar 1781 α
Bonifacii Vita 1217 α
de *Bonis* ecclesiasticis seu Canonicalibus Ultrajectinis 995 α
de *Bonorum* ecclesiasticorum invasione ab exercitu confœderato, judicium Theologorum 647
Borbonii Ludovici cædis narrationes 1054
Borgiæ solemnia poëtica 1604
Borri Relatio de Cocincina 1054 α
de *Borromæi* Frider. Cardinalis vita & morte narratio 1054 β. 1218
du *Bosc* præfatio 2413
contra *Bossuetii* Benigni expositionem doctrinæ Catholicæ libri II. 648
Bourbonii Principis historia 2305
de *Bourignonia* Antonia Relatio 1055
Bourignonia de vera & solida virtute liber 1931
Ejusdem Appendix 649
scripta 2129
vita 2306
Brandenburgicum jus in Pomeraniæ ducatus 1785 β
An *Brandenburgicus* Elector præ Domino Brunsvicensi & Luneburgensi sit favore prosequendus 2273 α
Quo jure *Brandenburgicus* Elector exorto inter Sveciæ & Poloniæ Reges bello Svecica castra secutus sit 984 α
Bremense subsequium Archi-Episcopale 1788
in *Bremensem* civitatem Jurium Archi-Episcopalium assertio 1786
contra *Bremenses* pro Svecis 1817 α
de *Bremensis* urbis statu 1058 α
Breviarium politicum 2467 β
Breviarii Romani versio Gallica 2130
Britannia heroidum manipulus 1059
Britannica historia 1028 β
Justitia 650. 2130 α
contra eam ad persecutores Anglos pro Catholicis persecutionem sufferentibus responsio 651
Britannica Ecclesiæ antiquitas 1067
nationis vindiciæ 2307
reliquiæ 1981
ad *Bruevsii* Examen rationum, quæ Protestantes ad separationem moverunt, considerationes 2130 β
Brugas introëuntis Ferd. Hisp. infantis honor publicus 1605
Brugensis Catechismus 1931 α
Brunellus 1506
an præ *Brunsvicensi* & Luneburgensi Domino favore sit prosequendus Elector Brandenburgicus 2273 αα
Brunsvicensis Dicasterii ordinatio 916 α. 1791
Regionis descriptio 1867
de *Brunsvicensis* Ducis itinere ad Conventum Ratisbonensem 1192
Brunsvicensium Acta contra Brunsvicenses 1790
Oldekop. 1790 α

Brutum fulmen 651 α
de *Buceri* vocatione ſententia delectorum 651 β
Budæus Gvilielmus de contemtu rerum fortuitarum 1393
de *Bullarum* Pontificiar. recipiendar. Jure Belgico 916
Bulla Urbanianæ Veritas 757
ad eandem Appendix 758
pro ejusdem Auctoritate Tractatus apologeticus 759
in *Bullialdi* Aſtronomiæ philolaicæ fundamenta inquiſitio & prælectio de Cometis 1331 γ
Bullionia Teſtamentum 2639
Buniani Joh. verſio 1822
Burdonum fabulæ Confutatio 239. 1432 α
pro *Burignonia* (Antonia) Relationis defenſio 1058
Burignonia de ſolida virtute libri verſio 1929 ε
Burtho Franc. Joſepho ſacrum 1433
Buxtorfii Synagogæ verſio 652

C.

Cabala 652 α
Cabala Chimerica 2509 α
Cabrolii Anatomiæ verſio 1000 α α
S. *Cæſ.* Majeſtatis & Imperii Romani Splendor 1581 α
C. *Cæſar*, Julius 1060
C. Jul. *Cæſaris* oratio, cum notis politicis ex Dionis Caſſii lib. 38. Hiſt. Rom. 1394 β
de *Cæſaris* Bello Africano 1045
Calculi differentialis uſus ad conſtructionem tangentium 1380
de *Calculo* quodam in equo reperto obſervationes 1282
contra *Calendarii* Foxii primam partem 1981 β ol. 385
ſecundam partem 1981 γ. ol. 386
Calendarium triplex 2090 α
Calepinulus 1433 α
Calixti Frid. Ulrici conſilium de ſtudio Concordiæ Eccleſiaſticæ 655. 687
de *Calixtino* deſiderio Judicium 656
Calixtinum Conſilium de unione & Tolerantia reſtabil. in Eccleſ. 1696
Calumnia adverſus Lutherum renovatæ confutatio 1149
de *Calviniana* Cœna 680 α
Calvini hæreſium refutatio 2131
Calviniſtica Eccleſiæ blasphemiarum Apodixes tres 904
ica everſio moraliuni J. C. 2132
in *Calviniſtico* Triumpho dialogus 1697
Cambiorum ſtylus 1950 β
in *Camdeniana* Schola Prælectiones Academicæ 1061
Camerarieuſe Chronicon. 1062
de *Camera* Imperialis Judicii Perſonis 1063
Cameralia Judicii ordinatio 917
concurrentia 1784
Camerales Relationes 918
ad *Cameronis* defenſionem reſponſio 653
Cameronis Opera 1064
ſententiæ de gratia & libero arbitrio examen 654
Campus Florum Latinitatis 1434
Cancellaria Anhaltina 255. 910
Ejus Appendix 256. 1500
Hiſpanica 1065
Ejus Litura ibid.
Candidatorum ſceptri Polonici Cenſura 1172
Caniſii Petri Catechiſmus 664
Canon S. Scripturæ 658 α
Canones Regum Aſſyriorum & Medorum 1038
Apoſtolorum 637. 638
in *Canones* Apoſtolorum Commentarii Balſamonis 637
Canones Nicæni Concilii Arab. 2705
Græci 659
Evangeliorum 658
Epiſtolarum Pauli Græci 657
de *Canonicalibus* ſ. Eccleſiaſticis bonis Ultrajectinis 995 α
Canoniti Corporis gloſſa 128. 937 β
juris Collectio 919
Corpori additæ notæ 920
de *Canonicis* horis reformandis Conſultatio 754
Canonicum Jus 919
Canonum pœnitentialium ſumma 836
de *Cantabrigienſis* Academiæ Antiquitate 1066
in *Cantica* ſacra Moyſis, Hannæ Matris Samuelis, Habacuc Prophetæ, Eſaiæ Prophetæ, trium puerorum apud Danielem Commentarius 671
Cantilena ad Belgas 1954
reſponſoria Belgica 1954 α
Cantiones ſacræ ſvedicæ 2767
de *Cantuarienſium* Archi-Epiſcoporum antiquitate 1067
Capella tres 1434 α
Capellani Carmen 1607
in *Capellani* puellam Aurelianenſem diſtichon 2510
contra *Capellum* Lud. Epiſtola. E. V. 660
Capita Doctrinæ & praxis Chriſtianæ 676
Capitanens perfectus 2414-15
Capitolini Faſti 1068
Caragrates ſ. Carigratius 1914 β
Caraffa Vincent. Faſciculus Myrrhæ de quinque Chriſti vulneribus 660 α. 807
Caraffa Petri Aloyſii iter Fuldenſe 1069
Cara-Muſtaphæ Vita 1832
Caravanæ 1776 α
Cardilucii Joh. Hiſt. Tr. de Peſte Examen 1822 α
de *Cardinalitio* Gallico 1867 α
Cardinalium decretum de Chalcidonenſi controverſia 661 α
Eccleſiæ Romanæ Nomenclator 1069 α
Epiſtola ad Innocentium X. pro damnanda Janſenii hæreſi 661
& Pontificum R. Bibliotheca 1052
Carinthiæ chartæ geographicæ 1322
Carionis Johannis Chronicon 1069 β
don *Carlos* 2511
Carmen Lux feſta &c. 1609 α
Catharinæ Reginæ 1617
ad Colleam 1619

de

de Congreſſu Caroli & Leonis 1610 a
in nomen Caroli Svecorum Principis 1612
Carmina Fichardi 1610
in Diœt. Francf. 1645
in Imagine primi Seculi Soc. Jeſ. 1957
M. K. vel. M. K. S. 1609
varia 1608
in *Carmina* ſelecta Commentarius 1436
Carniolice Catechiſmus & Evangelia 271
Caroli Comitis Flandriæ Martyrii vita 1221
Emanuelis, Ducis Sabaudiæ, adventu Nicæa feſtivo cultu nitens 1160
& Leonis congreſſu carmen 1611 a
a Lotharingia vita 1222
Magni caſtra impietatis victricia 1127
IX. Regis Galliæ vita 1220
I. Angliæ Regis imago 717
IV. Imperatoris cum Carolo V. Rege Galliæ colloquium 2308
VI. & VII. Regum Galliæ Chronicon vel Hiſtoria 2314
in *Caroli* Principis Svecorum nomen carmen 1612
Carolomachia 1613
ſub *Carolo* IX. geſtarum Commentariis inſerta oratio 2310
de *Carolo* I. Britannorum Rege in judicium vocando declaratio 927
ſub *Carolo* IV. Rege geſtarum Comment. 2309
ad *Carolum* Sudermanniæ Duc. Melos 1611
Carpi Jacobi Berengarii de fractura cranii præfatio 1000 G G
Carteſiana conjuratio 2511 a
peregrinatio mundana 2417
de *Carteſianiſmi* Hiſtoria Commentarii 2312
de *Carteſianiſmo* & Coccejaniſmo Apparitio 1929 a
contra *Carteſianos* defenſio ſententiæ ſuæ de naturæ legibus G. G. L. 1284. 1285
ad *Carteſianum* Epiſtola 2410
Carteſii & aliorum circa legem naturæ erroris demonſtratio 1324
Machinarum explicatio 1323
Vita 2311
Carteſius cum naturali ſua Philoſophia 1282 a
vindicatus 1285 a
Cartuſiana ſolitudinis Encomiaſticum 1615
ad *Caſaubonum* Epiſtola Perronii 2092
Caſimiriana Pompa 1614
Caſimiri Lilium 1616
Caſſerii Tabulæ anatomicæ 1821
Caſſiani Joh. X. Patrum in ſcythica Eremo commorantium Collationes 1070
Caſſiani ſemipelagiani Opera cum notis 662
ex *Caſſii* Dionis lib. 38. Hiſtor. Rom. Oratio C. J. Cæſaris cum notis politicis 1394 β
pro *Caſtanæo*, Epiſcopo Pictavienſi Apologia 2503 β
Caſtigatio philoſophica artium malarum 1280 β
Caſtigationes ad If. Voſſium 697
Caſualis Theologia vel orthodoxia 662 a
Caſuiſtarum Apologia 2133
Catalogus Regum, Ducum &c. qui Mahometanam, Gentilem & Lutheranam ſectam cum veteri Romana immutarunt 1697 a
Ducum, Marchionum & Comitum 2068 β
Scriptorum Anglicorum in V. vel N. Teſtamentum 2069 a
Teſtium veritatis 1070 a
ad eundem additio 1071
Appendix 1072
Catalonia Geographica & Hiſtorica deſcriptio 1131
ad *Catecheſeos* Heidelbergenſis quæſtionis LXXX. reſponſi intelligentiam obſervationes 665 δ
Catecheſis ex corpore Doctrinæ Chriſtianæ 669
Græca 665 γ
Catecheſis Raccoviana 667 a
Catechetica doctrinæ exemplum 1983
inſtitutiones Epiſcopi Hieroſolym. 665 β
Catechiſmi Praxis Lubecenſis 1698
forma Breviarium ad ſalutem 2134
Romani Praxis 24. 607 β
Catechiſmus pro Æthiopibus 663
& Evangelia Carniolice 2717
Lucæ Brugenſis Flandricus 1931 a 2134 a
Lingua Cambro-Britannica 1879 a
Caniſii 665 a
Catholicus explicatus 664
Gratiæ 2135
Lutheri 666 a
Jeſuitarum 1494
pro convincendis Judæis 666
Palatinus, cum apologia 667 a a
parvus 1699
Politicorum 1985
Pontificius cenſuris interpolatus 665
Romanus 1697
Tridentini Concilii 668
Catena in Lucam, Matthæum, Acta Apoſtolorum &c. 670
in Pſalterium &c. 671
Catenaria ſive Funicularis lineæ problema 1325
Catharina Reginæ Joh. III. conjugis Epitaphium 1617
Catholica & Anglicæ Eccleſiæ concertatio 621
fidei puncta principalia contra Charentonienſes miniſtros 2140
Catholicis Angliæ liber ad proteſtantium ſacra patefactus aditus 1968 a
pro *Catholicis* perſecutionem ſufferentibus reſponſio ad perſecutores Anglos 651
Catholiciſmi veri revelatio 1699 a a
Catholicon Anglicum 2511 β
Hiſpanicum 2512
ad *Catholicorum* in Anglia regimen 546. 621 a
eorum progenies 1984
ad *Catholicos* Angliæ admonitio 1968
inter eos & Confeſſionis Auguſtanæ ſocios Compoſitio pacis 710
in Hibernia Epiſtola Paſtoralis 753

Catholicum Dictionarium 1437
Extractum 1932 α
Catholicus discretus & verus 1699 α
Catonis Disticha 1613 α
Causæ Belli in Bohemia 1053
Curlandiæ Ducis custodiæ 1797
cur Sveciæ Rex Poloniam sit adortus 1196
Causarum secundarum efficacia 2418
Cautio criminalis de Processu contra Sagas 980
ad *Cecilium* Guilielm. literæ 1435
Censura Candidatorum sceptri Polonici 1172
de *Censura* Forensi Epistola 955 α
Censura Decadis Decadum 1447
Theologorum Parisiensium Confutatio 690 α
Centuria Magdeburgenses 1150
Virtutis militum è Societatis Jesu ordine 1497
Cerealis Cremonensis idea Sacerdotum 671 α
Cerei Paschalis restitutio in integrum 644
Ceremoniale ordinis 672
Romanum 1177
Ceremonia Romanæ Ecclesiæ 671 β. 1072 α α α
Ceremoniarum recentiorum cum antiquioribus conformitas 2136
de *Ceremoniis* antiquis 2136 α
Aulicis 1395
Certamen triplex 1072 α
Certamina gloriosa Christianorum in Japonia 2032
Cervicodurorum secta 672 α
Ceva Thomæ instrumentum &c. 1327
de *Chalcidonensi* controversia Cardinalium Decretum 661 α
Chalcographica Bibliothecæ chronicon 1047 α
Charabon 1776 α
Characteres affectibus vacui 2404
Theophrasti 2482
ad eos notæ 1417 δ
in *Charki* & Hammeri libros censura 1984 α
ejus defensio 1984 β
contra *Charentonienses* ministros fidei catholicæ puncta principalia 2140
pro *Charitate* & Tolerantia congressus veritatis & Religionis 2145 γ
Charitatis defensio 673
Charonda effigies 2438
Charron 1868
Charta Geographicæ Carinthiæ 1322
Chemia rationalis 1002 α
Chilias sancta 673 α
China Historia ex Hispanico versa 1072 α α
de *China* Relatio nova 2314 α α
Chinensis fœminæ Historia 2314
Chirurgicorum LIII. instrumentorum usus & figuræ 2065 β
contra *Choreas* festivas 2141
Chorus Poetarum 1438 α
Christiana militia 1776 α
Christianæ doctrinæ discendæ modus & praxis capita 676
Christianarum Exercitationum & precum libellus 2719
Christiani hominis directorium 2001 α α
Christiani II. Responsio ad II. Epistolas Ducis Holsatiæ 1080
Christianismi rationabilitas 1987 α
reconciliatio 2142
restitutio 674 α
de *Christianismi* sterilitate querimoniæ Christianæ 1939 α
Christianismus genuinus 673 β
Christianitas propugnata adversus replicam Chillingwortii 2987 α
Christianorum artes 1684
novorum defensio 2156 α
via recta 1776 α
sacrificium 1985 α
Christi confessio & querela 2986
formitas 675
de *Christi* matri exhibendo cultu 798 α
vita 1700
de *Christo* V. Eclogæ Propheticæ 716
Chronica pœnarum & infortuniorum 1834 α
ca Temporum Epitome 1012
ci Scala 1190
con Alexandrinum 1012
Aschafnaburgense 1072 β
a creatione Mundi ad Just. II. 1073. 1073 β
Carionis 1069 β
Norimbergense 1073 γ. 1834
Paschale 1022
Chronicorum & Historiarum mundi Epitome 1096
Chronologia 1074 α
Ecclesiastica 1327 α
Succincta 618 γ
Chronologia sacræ & humanæ breviarium 1073 α
Chronologica Collectanea 1073 α α
ica Tabulæ 1074
icum opus R. B. 1075
de *Chrysostomi* Joh. epistola ad Cæsarium expostulatio 677
ejus Opusculorum Versio 2146
Vita 1223
Chyli motus 1001
Clymiatrica praxis Rationalis 1002 α
Chymica Arcana 1822
Non-Entia 1002
Chymicum lumen 1010 β
ad *Ciacconium* annotationes & collationes cum Baronio 1076 α
ad *Cibo* Cardinalem Epistola 1075. 2315
Cicero relegatus & revocatus 1440
Ciceronis pro Milone oratio 2513
Officia 2513 α
in ejus ad Atticum Epp. observationes 1439
& pro Sexto Roscio orationem Scholiastes antiquus 1570 α
Orationes Commentaria 1440 α
Cid Comœdia 2514
Cifrarum interpretatio 2418 α
Cimbria populosa 1835
Circulus Proportionis 1331 α
de *Circularium* Directorum & Ducum officio 929 α
Cirii poëma 1618

Cyster-

Ciſtercienſis ordinis exordium magnum 1076
de *Civilibus* officiis 2515
Civilis & militaris defenſio 1394 α
vitæ officia 2421
de *Civilitate* Morum gallica 2419
ejusdem Tractatus continuatio 1410
Civitas ſuper montem poſita 678
Civitatis unius reſponſio ad Interim 1730
de *Clade* ad Papiam dialogi 1899
Clamor Regii ſanguinis ad Cœlum 912
Claſſis Danicæ & Belgicæ conjunctio neceſſaria 1085
ad *Claudii* librum reſponſio 2147
ejus vitæ breviarium 2316
Claves cœli duæ 25.619 α. 678 α
Clavis cœli 1931 C
paradyſi 1988
Auguſtiniana 641
Cleagenoris varia ſors 2516
la *Clelie* 2517
in *Clementem* Alexandrinum collectanea 680
de *Clementis* X. Pontificis Romani Electione Dialogus 1836
Cleopatra orans non exorans 1441
in *Cleri* Gallicani conventibus geſtarum rerum narratio 2137 α
ad Epiſtolam conſiderationes 2137
Politica 2138
contra ejusdem Politicam Apologia 2139
remonſtratio ad Regem 2139 α
Cleri Svedici cenſura ſuper actibus irenicis Joh. Duræi 714
ex *Clerici* Dav. Germanica latina Buxtorfii Synagoga 652
icorum Evangelicorum exemtio 933
Climaci verſio 2147 α α
Clypeus inexpugnabilis 1931 γ
ſtatus 2273 C
& juſtitiæ 1792
Clysmatica novæ ortus & progreſſus 1003
de *Coccejaniſmo* & Carteſianiſmo Apparitio 1992 ε
de *Cocincina* relatio Chriſtophori Borri. vid. Borri.
Codex juridicus 2061
Juris Gentium diplomaticus 937
Theodoſianus 987
Cœleſtium motuum cauſæ 1328
Cœli claves duæ 678 α
clavis 1931 C
iter certum 770
Porta. 628. 791. 840
de *Cœna* Calviniana 680 α
de S. *Cœna* Conſenſus orthodoxus 691 α
de *Cœna* Domini Commonefactionis conſideratio 689 α
Doctrina ex Auguſtana Confeſſione 1700 α
libellus 1703 α
vera Doctrina 1989. 1990
in fractio panis 1701
Cœna adminiſtratio ubi Paſtores non ſunt 681
ei præfixa præfatio 681 α
devotus participator 1990
in uſu flectendi genua ritus 1991
myſterii conſideratio 1702
pro S. *Cœnam* frequentaturis quæſtiones 1703
de XX. circa eam realibus contradictionibus Lutheranorum dialogus 680 C. 705
Cogitandi Ars 2422
bene in operibus ingenioſa ratio 2423
Cogitationes ingenioſæ veterum & recentiorum 2424
jocoſæ atque ſeriæ 1893
Nobilis qui vitam in Aula & Bello tranſegit 2425
de *Cognitione*, veritate & Ideis 1286
Collatio Legum Moſaicarum & Romanarum 959
ad *Colleam* carmen 1619
Collectanea in Clementem 680
eorum Chronologicorum libri ſex 1073 α α
Collectio fragmentorum Hiſtoriæ 2317
de *Collegio* Anglicano narratio 1028
Collegium Imperii deputatorum ad electorale 923 α
de progaganda fide 734 α
Colloquia menſtrua joco-ſeria 1893
in ea Conſiderationes 1893 α
Colloquii habiti inter Epiſcopum Ebroicenſem & Philippum Pleſſæum relatio 1991 α
um Diaboli cum Luthero 1149
religioſum ſuper cauſis Proſelytorum Auguſtanorum 1688
Collybi ſtylus 1950 C
pro *Colonienſi* Archidiœceſi juris coronandi iteratarum vindiciarum Examen 958 γ
in *Colonienſis* Apologia Hiſtorica 1076 C
Colonienſis Concilii Canones 681 C
juris defenſio Anti-Conringiana 958 δ
Columbani ordinis Idea 1837
Columna Eccleſiæ 682
de *Coma* 1442
Combinatoria Ars 1329
Comeniani veſtibuli præfatio 2521
de *Cometa* anni 1681. 2632
Anni 1618. 2426
cogitationes variæ 2425 α
de *Cometis* comitia aſtronomica 2632 α
prælectio, & inquiſitio in Bullialdi Aſtronomiæ Philolaicæ fundamenta 1331 γ
tribus diſputatio 1331 C
de *Comitiis* Electoralibus Ratisbonenſibus 1181 α
Comitiologia Ratisbonenſis 1792 α
Comitis Flandriæ S. Caroli vita 1221
Commentaria in Ciceronis orationes 1440 α
Commentarii de actis in Republ. Chriſtiana 2071
hiſtorici gallici 2318
Commentarius in Carmina 1436
philoſophicus ad verba J. C. cogé &c. 2147 α
ejus ſupplementum 2147 C
Commentatio ad Loca N. T. de Anti-Chriſto 624

Commen-

Commerciorum Tractatus 1792 ζ
Commonefactionis de Cœna Dominici consideratio 682 α
de *Communione* indigna Tract. 1703 ε
ad *Communionem* & Confessionem Exercitia Spiritualia 689
pro *Communionem* frequentaturis instructio 1703 ζ
contra *Communionem* privatam 1703 λ
de *Communione* sub utraque specie 683. 683 α 1703 κ
ad Tr. de *Communione* sub utraque Dn. de Meaux responsum 2148
Comœdia de Academia Gallica 2518 ζ
de 2518
de *Comœdiis* variis 2518 α
Comparatio Homeri cum Virgilio 1442 α
Compositio Pacis inter Catholicos atque Confessioni Augustanæ adhærentes 710
de *Conceptione* immaculata beatæ Virginis 684 1650
Concertatio Ecclesiæ catholicæ & anglicanæ 621
ad *Conciliabula* responsio 2279
Conciliorum Synopsis 784 ζ
Concincina. De ea Borri Relatio 1054 α
Concio ad Rom. XVI. 15. 1991 ζ
Anglica funebris super Gen. Monk 2018 α α
italica in justis funebribus Spinelli 2614
Concionandi Ars 2520
Concionator theoretico-philologico-practicus 1703 α α
ad *Concionatores* &c. quæstiones 1939 ι
Conciones de Jesu Christo Deo & homine 2148 α
Concordantia biblicæ 685
Contrarietatum Bartoli 913
de *Concordia* Ecclesiæ Calixti Consilium 655 687
Concordia rationis & fidei 687 ζ
repetita 685 α
Concordiæ formulæ apologia 685 ζ
latina versio 686
Confessariorum instructio 685 γ
Confessio Augustana 637 γ
catholica 689 ζ
Ecclesiæ orientalis 689 α
fidei Argentorati, Constantiæ, Memmingæ & Lindaviæ 1704
Armenorum 2708
Belgicarum Ecclesiarum 2124 ζ
Evangelico-catholica 1704 α
Theologica 689 ζ
ad *Confessionem* & Communionem Exercitia spiritualia 689
Confessiones Anabaptistarum 620 α
Augustini 2611 ζ
Confessionis Augustanæ Apologia 688
reformatæ defensio 1703 μ
pro *Confessionis* & Communionis sacramenta frequentaturis instructio 1703 ζ
de *Confessionis* integritate 1703 θ
Confessionum reformatarum Ecclesiarum in Gallia Harmonia 752
Confessorum XVII. Vitæ 2071 α
de *Conformitate* ad Dei voluntatem 690
Conformitas S. Francisci 737 ζ
Confutatio Calumniæ adversus Lutherum 1149
Censuræ quor. Theol. Paris. 690 α
novæ Calumniæ 2093
Confutii Moralia 2426
de *Congressu* Caroli & Leonis Carmen 1611 α
pro *Conicis* sectionibus Theorema 1330
Conicarum sectionum Quadratura 1331
Conjectura de residuis mundi Temporibus 1704 ζ
de *Conjunctione* magna 1869
Conjuratio sulphurea 1077
Wallensteiniana 1269 α
in *Connubia* Consiliarius fidus 2632 β
Consanguinitas auri, sacchari, & spiritus vini 1004
Conscientiæ casuum decisiones 689 γ
quis magis consulat, qui verbum Dei cum respectu ad Ecclesiam Rom. Cathol. censet, an secus? 900 α
Resolutiones 1992
de *Conscientia* coactione baptismo & blasphemiis 691
libertate 2149
&c. concilium 1705
Consensus orthodoxus de S. Cœna 32. 691 α
pro *Consensu* ad Reformatas Ecclesias fraterna Exhortatio 738
Considerationes in Colloquia jocosa & seria 1893 α
& Exempla statuum 1963 γ
Consilia Sapientiæ 2474
Consiliarius status 2427
fidus in Connubiis 2632 ζ
Consilium amico datum 1985 α. β. γ
ex animo cupientis consultum Rom. Pontif. & Christianæ Relig. 693
de defectibus ex Ecclesiis Evangelicorum tollendis 692
de officio Magistratus, de Libertate Conscientiæ, deque obligatione conventionum & jure jurandorum in rebus Religionis 1705
Juris in puncto honoris & duelli 924
Baldi 925 α
in causa Testamenti 925
requisitum 1764
super controversia inter Paulum V. & rempubl. Venetam 693 α
ulterius 1765
Consolatio ægrotorum 1929
animarum afflictarum 2615
Conspiratio 1992 α
Constantia Vita 1963 ζ
ad *Constantiam* in Evangelica doctrina exhortatio 1706
Constantienſis Concilii Acta 1837 α
Constantinopolitanum iter 1235 α
Constitutiones Apostolicæ 639
de *Consuetudine* Tr. 2094
Consultatio de itinere Brunsuicensi 1392
Consultationes ex Protocollo Heidelbergensi 926
cum glossis 1499
Contemplationes morales & divinæ 1993
de

de *Contradictionibus* XX. realibus Lutheranorum de S. Cœna dialogus 680 β
Contrarietatum Bartoli Concordantiæ 913
Contrariorum sive Ἀντικειμένων libri 630
de *Contritione* pia 1994
Contritionis & Amoris Dei Actus 619 α. 1929 αα. 1931 δ
Controversia nostri Temporis 694. 2538 α
Controversiarum de religiore considerationes 2150
de *Controversiis* modernis 2151
Helmenstadio Saxonicis modestum consilium 1707
inter Ord. Eccles. & Secul. in Polonia 843
Conversationes morales 2428
Conversationis Regulæ Christianæ 1707 α
Conversio boni latronis 2616
de *Conversionibus* tribus Angliæ 1994 α
Conversionis in diœcesi quadam Gallica relatio 2318 α
Converteudorum Judæorum methodus 1731 α
Copernici Revolutionum præfatio 1333
Copernico-Cœlestium Theoricorum Exercitatio 1332
de *Copia* Verborum & rerum Carmen 1620
contra *Cognum* (Edvardum) 1994 ζ
Super *Corde* Henrici IV. defensio Societ. Jesu 1995
Cor Deo placens Confessioni & S. Cœnæ præparandum 1707 β
Cor Deo sacrum 1958
Cordialium recreationum horæ 1717
Cordii speculum lucidissimum 1707 γ
Cordi Valerii dispensatorium pharmacorum 1007 α
il *Coriudo* 2691. & seqq.
in *Coronandii* Regibus Romanorum juris Moguntini assertio 958 αα
de *Coronatione* & Electione imperatoris diatriba 970
Corpori Juris Canonici additæ notæ 920
Corporis Juris reconcinnandi ratio 971 β
humani partium interpretatio 1288
Christi realis præsentia 1894 γ
Theologiæ prodromus 694 α
de eodem Examen judiciorum 694 β
Corpus Prutenicum 850 αα
Correctio A. N. 1932
Cosmographia Æthici Istri 1019 α
Christiana 782 δ
Cosmoxeni genitura 1443
de Mutii Attendulæ *Cottiugnolani* gestis 2638 α
Cottoni Petri meditationes de Vita & Passione Salvatoris 694 γ
ejusdem sermones de principiis fidei 694 δ
Craeovienses diœceses divi Tutelares 1621
ad *Craige* Joh. Figurarum methodum Responsio 1334
Crameri Dan. Breviarium biblicum 1708
de *Creatione* liber belgicus 1933
a Mundi Chronicon 1073 β
Crellii Vita 1224
de satisfact. Christi Refutationis specimen 695
Critica Ars 2521 α
dissertatio de Germaniæ Poëtis 1444
Critica historia V. T. 2152
de *Critica* historia V. T. Epistolæ 2155
pro *Critica* historiæ Auctore apologia 2155 α
Critica observationes super usum linguæ Gallicæ 2522
Critica disquisitiones de Bibliorum variis editionibus 696
Critici Dictionarii Delineatio 2529
contra *Croji* Calumnias Apologia Heinsii 1471
de *Cromvelliana* propositis epist. 2319
Cromvelli historia 2320
Cruciatus Christi 674
inter *Crucifixi* Amatores tacitum pactum 780
Crucis & Altaris sacrificium perpetuum 776
de S. *Crucis* inventione Alexandri monachi oratio 1420 α
Crusea (de la) Dictionarium Academicorum 2659
Crusianus Hortus Hay 1495 α
Crux perpetua 777
S. *Cyrani* Reliquiæ 2156
Curlandiæ Ducem quare Rex Sveciæ custodiæ tradiderit? 1792 γ
Curiosa theologica 697
de *Cursibus* ecclesiasticis 698
Cursor spoliatus 2523
temporarius 2321
Curtii Q. supplementa 1078 & 1079
versio 1837 β
Curva Accessus & Recessus æquabilis 1335
de *Curvarum* dimensione 1335 α
Curvas determinandi methodus 1336
Curva Diacausticæ 1337
Curva Geometrica 1338
Isichrono paracentrica 1339
Curvilineorum Dimensio 1340
Curva terminatæ figuræ Quadraturam determinandi methodus 1341
Curvilineas figuras quadrandi methodus 1341 α
Curvarum tangentes determinandi methodus 1342
de *Curvarum* evolutionibus & flexuris 1343
circa *Curvarum* quantitates Geometriæ promotio 1344
Curvatura Laminæ Elasticæ 1345
Cyclometria 1345 α
Cymbalum Mundi 698 α
Cynea Novus 2524
Cynosura 1708 β
Cynthia Hlebouucianæ decora 1622
Cypriani Meditationes de mortalitate 1709
Vita 1225
Cyrilli de recta in D. N. Jesum Christum fide librorum latina versio 699
Cythara laudum divinarum 699 α

D.

Damonior. ejiciendor. fraudes Pontificiorum 1998 α
Dalmatica Versio Bibliorum 2720

Danckelmanno Everhardo ſcriptus panegyricus 1898
Dandini iter ad montem Libanon 2322
Dania de Perfidia Suecorum 1084
Danica Bibliorum verſio 2720 a
Danicæ & Belgicæ claſſis conjunctionis neceſſitas 1085
Danie defenſio 2323 a
Status 1956 2323
& Norvegiæ Eccleſ. ordinatio 813
ad Holſatiæ Ducis Epiſtolas II. reſponſio 1080
ad *Danicæ* ſcripta duo reſponſio 1888
de Danica naufragorum Svecorum detentione Epiſtolæ 1081. & ſeqq.
Danica fidei & ſvecicæ perfidiæ ſpeculum 1086
Nobilitatis reſponſio de ordine ſubditorum in Dania 1089 a
de *Danico*-Holſata Nuptiali ſolennitate relatio 1833
cum *Danico* Rege controverſiæ Holſaticæ 938 ſeqq.
Danicum a Rotskeldenſi Pace continuatum bellum 1089
Daniclu libri ſupplementa 11
Dares 1445
Davidicum melos Pſalterium Chriſtiano-Ducale 1709 a
Decalogi explicatio 700
Decas ſcriptorum recentiorum 1446. 1447 1448
Decimarum & beneficiorum Eccleſiaſticorum origines 2324
Declaratio fraudum Pontificiarum in ejiciendis Dæmoniis 1998 a
De vocando ad Judicium Carolo I. Britannorum Rege 927
cauſæ Regiæ 928
libri Jacobi Schegkii 700 a
de *Decori* & juſti principiis 1394
Decretalium additiones 928 aa
de *Defectibus* Eccleſiarum Evangelicarum 692
Naturæ arcanis 1302 a
Defenſio Chriſtianorum novorum 2156 a
Belgarum 916
Civilis & militaris innocentium Eccleſiæ Chriſti 1394 a
Defenſio per Epiſtolam ad Amicos 1451 a
Decreti Cardinalium 661 a
Eccleſiæ 2157
Regia pro Carolo I. 928 b
Relationis pro Burignonia 1058
Societat. Jeſu ſuper Corde Henrici IV. 1995
contra Guilielmum Crashau 1996
contra Edvardum Hobbium 1997
contra Chillingworthum 1998
Defenſionis juſtæ Auctarium 1489 a
De *Definitionibus* excerpta Græca 1289
Deipara Mater Miſericordiæ 796. 1939 β
Delicia evchariſticæ 701
Luſitano-Hiſpanicæ 1148
piorum ſpirituales 701
Demonſtratio Errorum Triglandii de Pontificatu 1948
de *Doctrina* ſalvifica 702
Demoſthenis Orationes latine 2618 aa
de *Deo* & Chriſto & Spiritu ſ. ipſis ſ. ſcripturæ verbis concinnata doctrina 701 a
veteri & Deo novo 703
& attributis ſuis affectus ſacri, vel Paradyſi fodina 2619
Depulſio Accuſationum Jeſuiticarum 1496
adverſus *Deſcenſum* Chriſti ad infernum objectiones 1999
Devotiones exercitiæ ſolitæ in collegio Anconitano 2611 a
in *Deuteronomii* cap. IV. verſ. 9. Concio Anglica 2001
Diæta ſalutis 628 γ. 792
Dialectica Chryſipina 1290
Diallactica 704
Dialogi de Clade ad Papiam 1899
Sacri 707
Dialogus de XX. realibus Contradictionibus Lutheranorum de ſ. Cœna 680. β 705
de Azymis 706
inter Clericum & militem de Eccleſiaſtica & civili poteſtate 316 a
Dialogus a D. Hoe confutatus in Triumpho Calviniſtico 1697
Medico-Chymicus 1605
inter ſecularem Sacerdotem & Laicum Nobilem 2001 a
de Templo Salomonis 885
Diana reſolutionum moralium compendium 708 a
Diarium hominis pie Chriſtiani 708
Parmenſe 2682. 1546
Polemico metricum 1623
Diateſſeron Evangelium 708 a
Diatribe Anglicana adverſus Fr. Whitum 1992 a
Diazii Johannis Hiſtoria 1090
Dictionarii critici Delineatio 2529
Dictionarium Academicorum de la Cruſca 2659
catholicum 1437
latino-gallicum 1449
Dic ubi ſit ſcriptum? 892
Differentia Regiæ & Eccleſ. poteſtatis 709
Differentia Juris civilis & Saxonici 919
Differentialis calculi ad conſtructionem tangentium applicatio 1380
Difficultatis inter Religioſos B. Marlæ de Dunis, & Dn. Principem Oraniæ deductio 928 a
Digby Arcana chymica ſal Tartari volatile reddendi 1822
Digitus Dei in bivio 709 a
de *Diluvii* univerſalitate 714
de *Dimenſionibus* figurarum 1347
ex *Diodoro* Siculo excerpta 1091
de *Diœceſeos* Romanæ extenſione 2325
in *Diæta* Francf. Jeſuitarum Carmina 1645
Dionyſii Alexandrini Periegeſeos Metaphraſis hexametris verſibus 1623 aa
in *Dionyſii* Arepagitæ Opera Scholion 640
Diotrephes 799
Directorium Aulicum 1395
hominis Chriſtiani 380. 2001 aa
de *Directorum* & Ducum Circularium officio 929 a
Diſceptatio de Primatu Papæ 710 a

Diſci-

Diſciplina Eccleſiæ Anglicanæ reformanda 2001 βδ
naſcens 2158
ſcoticæ 2001 β
Eccleſiaſtica in reformatione Eccleſ. Gallicarum 2158 α
Diſcordia concors 687 α
Diſcurſus trium peregrinantium ad Batavos 1870
Diſcuſſio Judicii theologici ſuper quæſtion. an Pax qualem deſiderant Proteſtantes ſit illicita? 726
renovatæ quæſtionis 1742
Disgratia del Conte Ollvarez 2656 ζ
Disputatio Apologet. pro Poteſtate ſummi Pontif. 838 γ
Grammatica 41. 710 β
De X. *Diſputationibus* publicis Oxon. 2001 γ
Diſquiſitiones criticæ de Biblior. verſionibus 697
politicæ 1395 α
Mathematicæ 1345 β
de *Diſſidio* in religione 711 α
Diſſidiorum ſacrorum cauſæ & remedia 712
Diſtitha Catonis 1623 α
Diſtillatoria Ars 2065 βδ
Diva cui a Gratia a felice itu redituque nomen eſt 773 γ
bonæ ſpei 2197 β
Miſericordiæ 2197
de *Divinitate* J. C. 2159
le *Divi* tutelares Cracovienſis diœceſis 1621
Divortium cœleſte 2656 ε
Doctor & ſtudioſus 2062
de *Doctoratu* Juris & veræ nobilitatis natura 1410 α
Doctrina de Deo & Chriſto & Spiritu S. ipſis ſ. ſcripturæ verbis concinnata 703 α
Doctrina & praxis Chriſtianæ capita 676
Documenta practica ad humilitatem acquirendam 755
Virtutis 771
Domburgenſes antiquitates 1953
Dominicales labores in univerſa Biblia 1709 ζ
meditationes Affectuoſæ 1747 α
ad *Dominicos* dies feſtosque pie tranſigendos inſtitutio 773 β
Antonii de *Dominis* Apoſtaſiæ manifeſtatio 2002
Sopra la condotta di M. Antonio de' *Dominis* Oſſervationi 2602 α
Donati medulla 1450
in *Donationibus* immodicis & debitis relictis de obligatione ſucceſſorum principum 930
Donawertenſis informatio 1793 ζ
relatio 1793
de *Donawertenſi* relatione recordatio 1793 α
Donnes Joh. Pſeudomartyris cenſura 2003
Dordracena Synodi Acta 1092
in eam præfatio 712 α. 1450 α
ex *Doſitheo* fragmentum 949
contra *Dounæum* de Anti-Chriſto 1975
Doxoſcopiæ phyſicæ 1290 α
Drama de Ethnica Hiſpana 1963 ζ.
in *Druſi* mortem ad Liviam Elegia 1624
adverſus Franc. *Duarenum* JCtorum Commonefactio 931
Ducis Infortunati Cogitationes divinitus inſpiratæ 1709 ββ
de *Ducum* & Directorum circularium officio 929 α
S. *Dunſtani* Vita 1226
Duodecim Tabularum leges 951
Duodenarius hiſtorico-biblicus 713
Duplatio Trianguli Iſagoni 1346
Super *Durei* Joh. actibus irenicis Cenſura Cleri Svedici 714
Dyke *Dan.* Noſce reipſum 1711
Dynamicum ſpecimen 1291

E.

inter *Ebroicenſem* Epiſcopum & Philippum Pleſſæum habiti colloquii relatio 1991 α
Eccleſia ingenii humani debellatrix 1996-7-8
reformata 2160
de *Eccleſia* & Babylone 1699 α
Eccleſiæ Ætates 618 ζ.
Anglicanæ & catholicæ concertatio 621
Trophæa 1034
Chriſti innocentium defenſio 1394 α
Columnæ 682
Concordia 687
defenſio contra Claudii librum 2157
diſciplina naſcens 2158
Gallicanæ libertas 739 α
Unitas 2161
Eccleſiam lumine rationis inveniendi methodus 715
ad ejus unionem redeundi obligatio 2206 α
ad *Eccleſias* omnes reformatas pro unanimi conſenſu conſtituendo exhortatio fraterna 738
Eccleſiaſtica Aſtrologia 1490
Bremenſis & Hamburgenſis Hiſtoria 1094
Libertas 784 α
de *Eccleſiaſtica* concordia Calixti conſilium 655. 687
Chronologia 1327
& civili poteſtate dialogus 816 α
Ordinatione Regnorum Daniæ & Norwegiæ 813. 1757
Theologia Euſebii 728
Eccleſiaſtica hiſtoriæ compendium 1093
Eccleſiaſticarum Legum reformatio 784. 2063.
de *Eccleſiaſticis* Curſibus 698
de *Eccleſiaſticorum* bonorum invaſione Judicium theologicum 647
muneribus rite conſtituendis conſultatio 754
ex *Eccleſiis* Evangelicorum tollendi defectus 692
Ecloga Baſilicorum 915
Ecloga propheticæ de Chriſto 716
Eclogarius Vet. Not. in Perſium 1571 γ.
Edda & Scalda 2768
Edictum perpetuum 932
pro *Educatione* Domini Juvenis Regulæ 2430
de *Educatione* liberorum 2429

Effectuum quorundam bonorum naturæ declaratio 1302 ſ
Εικὼν βασιλικὴ ſ. imago Caroli I. Angliæ quondam Regis 717
de *Electione* & Coronatione Imperatoris diatriba 970
de *Electoralibus* Ratisbonæ Comitiis Epiſtola 1181 α
Eleemoſyna ſpiritualis 1712
Elegia Barthii 1624 α
Elegiæ de morte conjugis & liberorum 1624 αα
de S. *Eliſabetha* fil. Reg. Hung. hiſtoria 2074
adverſus *Eliſabetham* Reginam admonitio 2073
Elixir Jeſuiticum 1496 α
Elogia ad imagines Sanctorum Virorum & fœminarum Eremicolarum 1094 α
& Vitæ Profeſſorum Lugdunenſium 1146
doctorum Virorum & Monumenta literaria 1203
Rantzoviana 1560
de *Eloquentia* Chriſtiana 2162 α. ol. 455.
S. *Elphegi* Vita 1227
Elucidarium Bibliothecæ 1450 β
de *Emendatione* rerum humanarum 754 αα
Eloquentiæ cathedralis & ſtyli S.literar. conſiderationes 2162
Emmii Ubbonis elogium 1095
Enchiridion medicum 1005 α
Encyclopædia C philoſophicis obſervationibus explicata 1291 α
Enthuſiaſmus Eccleſiæ Romanæ 2004
non *Entia* Chymica 1002
Ephemeris expeditionis Maximil. 1094 ζ
Ephemerides literariæ 1451
Ephemeridum piarum meditationes 2005
Epicteti Hand-Büchlein 1871
Paraphraſis 1396
Epicuri Moralia 2431
Epigrammatum faſciculus 1624 γ
Epigrammata vetera 1624 ε
de *Epiſcopali* Prælatura 2005 ſ
Epiſcopii Operibus præfixa præfatio 717 σ
Epiſcoporum XVI. anonymorum methodi 2564 αα
Vindiciæ per admonitionem Populi Anglicani 2005 ρ
Epiſcopus aulicus 2163
περὶ τῆ ἐπισκοπικῆ χαρακτῆρος 1454
Epiſtola amatoria 1595
apologetica Epiſcopi de Ambrun 2163 α
ad Amicum Tr. Cardilucii de Peſte 1822 α
de Cenſura forenſi 955 α
ad in Anglia detentum Sacerd. 718
de Antiquitate veræ religionis 2164
Auguſtini Gallice 2124 γ
Belgica anonyma 1933 α
a Camerone refutata 720
ad Fratrem 1452
Hebræos 13
Synodalis 720 ζ
de Temporis hujus materiis 2538 α
Viri doct ad amicum, à Camerone refutata 720
de Jonathanis oculorum cura 1452 α
ad Jurieu de Regno Chriſti 2168 α
ad Neophytarum Eccleſiarum miniſtros 2166
Neophyti reſponſoria 2165 α
novi catholici 2165
Epiſtolæ obſcurorum virorum 1540 α
præſtantium 863 α
in Palatinæ Juſtitiæ cauſa 995
Paræneticæ de fuga peccati 719
Paſtoralis ad Hibernos Catholicos 753
Perronii ad Caſaub. 2092
de Salomonis nummo 1539 α
Epiſtolæ &c. excerptum 1453
Epiſtolæ ad Hebræos aliarumque paraphraſis gallica 2214 α β
ex Helvetia 2166 α
imaginariæ 2168
ſinceræ 2538 β
Socraticorum 1457
Spirituales Chriſtianæ 2167
ad *Epiſtolam* adverſus Venetos de Brevi & cenſuris a Paulo V. reſponſio 693 α
J. A. L reſponſio 1934
Spanhemianam reſponſ. 2155
per *Epiſtolam* ad amicum Defenſio R B. 1451 α
Epiſtolarum conſcribend. Theſaurus 1456
& Evangeliorum textus 720 α
περὶ τῶν ἐπιστολικῶν τύπων 1455
Epitaphia Poetica 1915
Epitome Hiſtoriarum & Chronicarum Mundi 1096
Epocha annorum incarnationis Chriſti 1097
Equeſtris ordo imperii 1805
ordinis imperii in Alſatia privilegia 1806
Equitum Chriſtianorum in Hungaria laurus 1841
in *Erasmum* Orationes 1458
ad *Eremicolarum* fœminarum & Virorum ſanctorum imagines, Elogia v. Elogia.
in *Erffurtenſem* Civitatem Juſtitia Protectionis Saxonicæ, &c. &c. 933. 934. 935
Erotemata Juris civilis 958
Errorum XXIV. quos Latini tribuunt Græcis refutatio 745 α
ad Qu. an *Eruditio* fidelibus conducat reſponſio 1935
Eruditorum Lipſ. Acta 1419
de *Eſſex* Comitis homicidii detectio 958 ζ
de *Eſtenſi* & Brunſvicenſis domus connexione epiſtola 2328
de *Ethnica* Hiſpana Drama 1963 ζ
Etcetera 2168 αα
Etruſcæ antiquitates 1541
ad *Etymologiam* reſtituta nomina german. 1459
Linguæ german. manuductio 1460
Etymologicon græcum 1461
Etymologicus auctor manuſcriptus 243. 1461 α
Evangelia Ægyptiace 2703
ſuper *Evangelia* Allocutiones ſacræ 619
ad

ad *Evangelicæ* doctrinæ Conſtantiam exhortatio 1706
ad *Evangelicam* reditus a Pontificiis veritatem informatio 1712 β
Evangelici, quom. Pontificios &c. refutare queant 899 α α
Evangeliſtæ Johannis Catechiſmus-Lehre 1776 α
Evangelium æternum 721
ejus prodromus 673 α
Evangelium cur ſit receptum 722
nudum 2006
Regni H. N. 1938
Evangeliorum Canones 11
& Epiſtolarum textus 720 α
de *Euchariſtia* Collocutiones 2006 α
Colloquia pacifica 2170
libellus 723
Euchariſtiæ Encomia 723 α. 731 α
hiſtoria 2199
de *Euchariſtia* ſumptione ſub utraque ſpecie 725
frequenti uſu 724
Euclidis curioſi compendium 1960
& Exercitationes ei oppoſitæ 1872
contra *Evocationes* Belgarum 916
Europa vivens 2329
Europæ & Sinæ miranda 1037 α. 1821 α
Euſebii de præparatione Evangelica libri XIV. translati 730
Cæſarienſis verſio nova 729
libri duo adverſus Marcellum notis illuſtrati 729 α
de *Euſebiis* Erneſti Judicii theologici iniquitates 727
earum diſcuſſio 726
Euſtachiana crux 2461 β
Euſtochiæ Patavinæ Vita 1228
Eutalia 2660
Euthanaſia 628 λ. 731
Euthymiaca hiſtoria 1098
Eutropii Verſio græca 1099
Examen accuratum 731 ε
& refutatio XXIV. errorum quos Latini tribuunt Græcis 745 α
libelli adverſus religionem &c. 2179
Cameronis de Gratia &c. 653.654
de *Excommunicatione* libellus 702
tractatus 2171
Excommunicationis Pontificiæ Decretum contra Henricum IV. Galliæ Regem 731 β
Excuſatio D. J. B. 1473 α
Exegeſis Sacramentaria 872
Exercitationes XII. in Monzambanum 935 α
Exercitia ſodalitatis Hujenſis 2171 α
ſpiritualia Ign. Lojolæ 762 β
Exercitiorum ſpiritualium libellus 731 γ
de *Exercitiorum* ſacro ſeceſſu 689
Exhortatio fraterna ad reformatas Eccleſias 738
Exorciſmus ſtultorum 1916
Exordium magnum Ordinis Ciſtercienſis 1076
Expeditionis Maximiliani Ephemeris 1094 ζ
Explicatio numerorum ſimplicium theologica 811
cum *Expoſitione* catholica Pſalmorum liber 854

F.

Faber Fortunæ 1874
Fabriciana Poemata 1625
in *Fabri* Nicolai obitum oratio funebris 1541 ζ
Faces ad Virtutes 2617
Fallibilis Infallibiliſmi Hiſtoria 1728
Familiarum Bellomaneriæ Claromontanæ &c. Genealogia 1118
Faſciculus Epigrammatum 1624 γ
Temporum 1099 α
Myrrhæ 660 α. 807
Faſti Capitolini 1068
Ludovici M. 1100
Mariani 794 ζ
Senenſes 1100 α
Siculi 1022
in *Favore* poſitorum apud magnates hiſtoria 1330
Fauſtus Annus, Menſis, hebdomas, dies, hora Chriſtiani hominis 731 δ
Favus mellis ex variis S. S. Patribus collectus 732
Febrium per corticem Chinæ curatio 2182 α
Fecialis Juris & Judicii explicatio 935 β
S. *Felicis* Acta 1101
de *Felicitate* æterna 1703 ζ
Felicitatis & Perpetuæ Acta 1170
de *Feneſtr* Baronis eventa 2542
Ferdinandi II. Gratulatio 1627
contra *Ferdinandi* III. Imp. Rom. electionem 1102
Georg. *Ferrarii* Vita ſpiritualis 732 α
Affectus ſelecti ſponſi cœleſtis & animæ devotæ 732 β
ſuper *Feſta* allocutiones ſacræ 619
ad *Feſtos* Dominicosque dies pie tranſigendos inſtitutio 773 β
Feudale Jus 1794
Feudorum Conſvetudines 936
Fida Relatio 1737
Fichardi Carmina 1610
de *Fide* Gregorii Nazianzeni 733
& Operibus explicatio trium locorum N. T. 735
propaganda Collegium 734 α
veteri & nova 703
Fidei Chriſtianæ & Vitæ praxis 1710
Evangelica potentia 1712 δ
rudimenta 1713
formulæ IV. quæ Notis ſuper Concilium Antiochenum inſeri ſolent 734
fortalitium 737 α
& rationis concordia 687 ζ
de *Fidei* & hæreſis natura 2009
perpetuitate circa Euchariſtiam 2173
Fidei perpetuitatis defenſio 2174
ad librum de *Fidei* perpetuitate & Sacramento Euchariſtiæ reſponſio 2175
ad ejus librum ſecundum reſponſio 2176
adverſus alterum ejus librum reſponſum 2177

pro *Fidelitatis* juramento Apologia 736
de sua ad *Fidem* conversione & de rebus ad religionem pertinentibus disquisitiones 200
Fides ad limites revocata 2172
Romano-Catholica servanda 1699 ζ
triumphans 2618
de *Fiducia* in Deum 2621
de *Figurarum* dimensionibus 1347
Flagellum Hebræorum 733 α
Flandriæ Comitis S. Caroli vita 1221
Florentinæ Prosæ 2662. 2663. 2664. 2665
Florentini Concilii institutio Armeniorum 737
Flores D. Augustini ex suis libris de Civitate Dei 641 α
Bernhardi 645
Meditationum ex S. Ignatio 628 ζ 761
Rhetoricæ 2635
sparsi super tumulum Stanisla Zborouski 1660 μ
Floridorum sertum 2694 & seqq.
Florilegium poeticum 1401 γ
ex *Florum* consideratione sanctitas vitæ 772
ad *Florum* Germanicum Wassembergii notæ 1270
Florus Polonicus 1837 γ
Flosculi Historiarum 1103
de *Fodere* cum Principe Auriaco disquisitio theolog. 641
adversus *Feminarum* regimen primus sonus Bucinæ 2008 2098
Fodina Paradysi 2619
Fontainebleaunense colloquium 2177 α
Fontani (Franc.) responsio ad quæsita cujusdam Prælati 735 α
Fontium origo 1291
ad *Forense*m Praxin Introductio 976
Formulæ 686
Fortalitium fidei contra Judæos, Saracenos, &c. 737 α
Fortificationum Ars 2432
de *Fortitudine* 2433
Fortis Gubernator 1104
Fortunæ Faber, v. Faber.
Olla 2580 α
Forum Regium 1876
Fossæ novæ Chronicon 1105
contra *Foxii* Calendarium 1981 β 1981 γ
Fractura Josephi 878
Fragmentum græcum περὶ ἓξ πανίδος 814
de Juris speciebus & manumissionibus, 949
Fragmenta de Vita S. Bernardi 1217
Fragmentum libro de Bello Hispaniensi subjectum 1045 γ
Franciscæ Fremiot Vita 1230
S. *Francisci* conformitas 737 β
Vita 1229
Flosculi 2665 α
Franckens Colloquii Jesuitici Translatio Anglicana 2010
Francofurtensis Reformatio 1795
Francofurtensium Relationum Historicarum semestria 1106
Franco-Gallia 1109
Francorum Annales 1107
aliorumque Hierosolymitanorum gesta 1109 α
præclara facinora 1108
de *Francorum* origine rebus & gestis 1110. α
per *Francos* gesta Dei 1109 α
Fraterna & modesta ad reformatas Ecclesias pro Consensu exhortatio 738
de *Fraternitate* ovilla Pellis 827
Fraudum Pontificiarum declaratio 1998 α
Fremiot Vita 1230
Freundsperg Georg. Desponsio causæ hæreditatis 937
Freundspergensia Acta 1796
Friedbergensis civitatis statum spectans Relatio 1796 α
Friedlandiæ Ducis Alberti v. Conjuratio.
Frontebraldensis ordinis nascentis Clypeus 1103 α
de *Frugifera* Societate 1877
de *Fuga* peccati parænetica Epistola 824 α
Fuggero donatum Panegyricum Carmen 1617
S. *Fulgentii* Vita 1231
Fulmen brutum 651 α
an *Fundationes* Archi- & Episcopales in imperio conservandæ consilium 1797
Funebris concio 2028 αα
Funicularis linæ Problema 1325. 1326
Funiculus triplex 2011
Fürstenbach Metamorphosis regnorum & rerum publicarum 1888
Fustis 993
Futurorum per signa temporum investigatio 738 ζ

G.

de *Gaddiorum* Familia Syntagma impressorum 1111
Achillis *Gagliardi* Compendium perfectionis Christianæ 738 α
in *Galeni* artem parvam Commentarii Hali Rodohami 1005
Gallia vindicata 739 β. 1397
in *Gallia* & Belgio tumultuum historia 2334 γ
Ecclesiarum Reformatarum Confessionum Harmonia 752
ob religionem gestarum rerum libri tres 1114 α
religionum reconciliationis media 2145 α
pro Pastoribus ex *Gallia* profugis Apologia 2180
Gallia Politica 2467
bellorum civilium novissimorum Historia 2331
Regis reditus 1878
Caroli IX. Vita 1220
contra *Gallia* perturbatores liga comprehensorum libros apologia 2354 α
Galliarum Jura & prærogativæ 2334 δ
Politica 2334
Regis Henrici III. justa abdicatio 1126

Gallica Academia 2492 α
ejus hiſtoria 2289
Gallica hiſtoria inde ab Anno 1550 n. 2332 α
Monarchia 1116
in *Gallica* diœceſi quadam converſio 2318 α
Gallica linguæ dubia 2563
genius 2563
latinæque prærogativa 2565
in *Gallicam* linguam animadverſiones 2564 α
Gallicana domus tertiæ nobilitas 2333 α
Eccleſiæ Vindiciæ ſecundum libertatem 739 1112
Libertates 739 α
Gallicani Cleri Politica 2138
remonſtratio ad Regem 2139 α
in ejus conventibus geſtarum rerum narratio 2137 α
ad ejus Epiſtolam conſiderationes 2137
contra illius Politicam Apologia 2139
in *Gallicarum* Eccleſiarum reformatione Eccleſiaſtica obſervata diſciplina 2158 α
Eccleſiarum Reform. hiſtoria Eccleſiaſt. 2327 α
Gallici ſtatus politici & religioſi ſub Franciſco II. Hiſtoria 2334 β
de *Gallicis* bellis civilibus poſtremis Hiſtoriæ 1115
rebus (Laniena Pariſienſi) epiſtola 1113 1114
Gallico Connubio abſorbendæ Angliæ vorago 1035
Gallicorum Amorum hiſtoria 2291
bellorum hiſtoria 2331 α
pro *Gallis* Paſtoribus Apologiæ defenſio 2181
a *Gallis* vindicata veritas 2640
Gallorum Exulum receptionis hiſtoria 2332
Gallo-Svecica Bibliotheca 1048
ad *Gallos* Exules admonitio 2178
de antiqua *Gallos* inter & Hiſpanos conjunctione 1117
Henr. de *Gandavo* annexa appendix XI. ſcriptorum 1117 α
in *Garſiæ* ab Horto hiſtoriam aromatum notæ 1293
Gaſſendi Operum præfatio 1294
Gaudier Antonii Tr. de Amore Jeſu 2181 β
Genealogia Familiarum Bellomaneriæ, Claromontanæ, de Gallerande & Memmiæ 1118
Hugonis Capeti 2334 1
Rantzoviana 1181
Genealogicæ Tabulæ quatuordecim 1118 α
illuſtrium aliquot in Germania Familiarum vid. *Specilegium Rittershuſianum.*
in *Geneſeos* Cap. I. Commentarius 740
interpretationem Notæ 742
Geneſeos Hiſtoria 1713 α
Geneſis cum Catholica Expoſitione Eccleſiaſtica 741
in S. *Geneſium* Martyrem Homilia 742 α
Geneva reſtituta 1119
Genevæ ſtatus præſens 2072
de *Genevenſis* Eccleſiæ diſciplina 1119
Gennadii Confeſſionis interpretatio 743
inter *Gentes* juris fecialis explicatio 1797 α
Juris *Gentium* Codex diplomaticus 937 α
Genuenſis fœmina illuſtris 2335
de *Geographia* libri quinque 1120 α
Geographia Nubienſis 2706
Strabonis 1193
Geographica & Hiſtorica deſcriptio Cataloniæ 1131
Mappa amoris 2500 β
orbis Terrarum hiſtoria 1120
Geographicæ tabulæ cum Ptolomæo edi ſolitæ 1121
Geographicarum Tabularum Epitome 1837 δ
Geographia veteris & novæ quæſtiones 1837 ε
Geomantia 1294 α
Geometria Germanica 1879
reſtaurata 1347 γ
de *Geometria* recondita & Analyſi indiviſibilium 1352
Geometria dimenſoriæ ſupplementum 1379
Elementa 2434
Empiricæ Jungii Præfatio 1347 ζ
Geometrica Ars 1347 α
Georgarchontamachia 1462
Germania æris indigens 1858
antiqua & nova 1122 αα
corruptiſſima 1880
milite deſtituta 1398
querula in cauſas Turcici belli inquirens 1882
Germaniæ reſpublica 1399
carum rerum epitome 1122 α
de Poëtis Diſſert. Critica 1444
icæ linguæ ſertum 1881
ici nominis vindiciæ 1588
orum hiſtoria 1122 β
aliquot nomina propria ad Etymologiam reſtituta 1459
ad *Germanos* imperii Romani translatio 945 α
pro *Gerſone* Joh. Apologia 1463
Geſta Trevirenſia, & Trevirenſium Pontificum 1201. 1202
Geſtarum rerum ob religionem in Gallia lib. III. 1114 α
de *Getarum* literis & lingua 1464
Gigantologia 2282 χ
Gigas 2601 ζ
Gilii ex ordine Prædicatorum officium 744
la Continuatione de Corziero di *Ginifaccio* Spironzini 2656 κ
Gladii ſpiritus theca 888 α
Gladius perpetuus Reginæ Martyrum 778
Globus cœleſtis 1347 δ
S. *Glodeſindis* Vita 1232
Gloſſa Bibliorum ordinaria 744 α
Corporis Canonici 937 ζ
Gloſſa marginales ad ſ. Biblia 1739
Gloſſographia 2098 α
Gnomonicorum fundamentorum exegeſis 1347 ε
contra *Godellum* Satyræ 1667. 1668
Goldaſti Epiſtolæ 1464 α
in *Gœſii* Pilatum Judicem ſtricturæ 744 ζ
ad *Gomarum* moratorem Antapodixis J. B. R. 745
B. *Gonzaga* Aloyſii Vita 1232 α

Gothæ capræ ſoloque æquati caſtri Grimmenſtein deſcriptio 1122
Gothana Hiſtoria Eccleſiaſtica 1838
in *Gothani* Gymnaſii uſum ſyſtema phyſicum 1306
Gothica interpretatio *Rimberti* 27-8 α
Verſio Bibliorum 2728
Gottorpienſes Holſaticæ cum Rege Daniæ controverſiæ ſuper ſuis & Oldenburgicis atque Plönenſibus negotiis 938. 939. 940
Græca Catecheſis 665 γ
Græca Grammaticæ Enchiridium 1468
Græci orthodoxi cum latino dialogus 706
Græcis quos Latini tribuunt, XXIV. errorum refutatio 745 α
Græcorum Canones 659
Græcum N. Teſtamentum 886
Græcus interpres Hieronymi 1130
Grammatica Scioppii philoſophica 1465
Grammaticæ Græcæ Enchiridion 1468
Quæſtiones 1466
inſtitutiones Reſtaldi 1467
Granadilla v. Granatula
de *Granditate* ſublimitate morali 2435
de *Gratia* & libero Arbitrio Cameronis Examen 653. 654
immediata Doctrinæ Jurii critica 2184 γ
& providentia immediata 2183
cui a *Gratia* & felici itu redituque nomen eſt Diva 773 γ
Victrice 746
de methodo in *Gratia* & providentia Dei explicanda rigida & laxiori Judicium 2182
Gratioſorum Hiſtoria 2330
Gratulatio de inauguratione Ferdinandi II. 1627
Gravitas & non Gravitas ſive
Gravitatio & non Gravitatio 1381
Gravitatis centri novus uſus 1352
Cauſa contra Carteſianos 1358
de *Gravium* momentis in planis inclinatis 1367
Granatulæ ſeu Granadillæ deſcriptio 1469
ad *Grebnitzium* Epiſtola petitoria 1743
Gregentii Diſputatio 747
S. *Gregorii* Vita 1233
Gregorii VII. alias Hildebrandi Vita 1233 α
Magni Homiliæ Gallicæ verſæ 2183 α
Gregorio XV. exhibitum Conſilium 748
Greſeri Danielis Vita 1234
Grimmenſtein æquati ſolo caſtri & urbis Gothæ captæ deſcriptio 1122
de *Grönlandia* relatio 2335 α. 1838 α
Grotii Diſſertationi de Cœna adminiſtratione ubi Paſtores non ſunt præfixa præfatio 681 α
ad Gallos Epiſtolarum præfatio 1469 α
de Veritate religionis 2184
Teſtamentum 1938 αα
in *Grotii* Libros de Jure B. & P. index 1400
Gryphes in integrum reſtitutus 1797 b
S. *Gualberti* Vita 1235
Gubernator Fortis 1104
Guietti Vita 1235 α
S. *Guilhelmi* Abbatis Vita 1236
Gutmanni revelatio Majeſtatis divinæ 1714. 1747
Gylmanni Adriani Symphoremata ſupplicationum 941
Gymnaſii boni Idea 1560 α
Gymnaſium Virtutum 749
Gynæcum leve 1883

H.

in *Habacuc* Prophetæ canticum commentarius 671
Hadriani Nummus Pantheus 1123
Hadriani II. Vita 1237
Hæmorrhagiæ ſiſtendæ experimenta circa uſum externum Spiritus Vini 1009 α
de *Hæreticæ* pravitatis V. & N. Teſtamenti inventoribus & defenſoribus diſcurſus inquiſitorius 751
de *Hæreticis* dialogus 750
in *Hæreticos* Inquiſitio ſancta 1625 α
carmen Leoninum
contra *Hæreticos* Tract. 1715
Hæreticorum Baptiſmus 641 α
contra *Hæreſin* & Atheiſmum efficax remedium 1977
Hallenſe Idolum 760 α
Hallenſis Academiæ laudatio 1898
Hali Commentarii in artem parvam Galeni 1006
Hamandi Ars 2099
Hamburgenſis Apologia 1798
immediatis Documenta 1799
ejusdem documenta ulteriora 1800
reformationis Eccleſiaſticæ Hiſtoria Manuſcripta 1839
Logica 1294 β
de receſſu circa *Hamburgenſem* ſenatus electionem arbitrium 1801
in *Hammeri* & Charki libros cenſura 1984 α
Ejus defenſio 1984 β
Hamtoniæ Colloquii ſumma 2012
In *Hannæ* matris Samuelis Canticum ſacrum Commentarius 671
Harmenopuli Epitome continuata 942
Harmonia Confeſſionum 752
Eccleſiaſtica Evangelica 316. 1715 α
quatuor ſuper revelatione 2184 α
Harpocrates de recta ſilendi ratione 1401
Harsdorffii de tribus Coronis obſervationes 1469 β
contra *Haſtingi* Librum 2012 α. ol. 381
ad Haſtingum modeſta admonitio 2012 β. ol. 382
Haywards afflictæ animæ ſanctuarium 1715 β
Heautomachia 2100
Hebræorum flagellum 733 α
ad *Hebræos* Epiſtola 13
Hebraica Phraſes 1470
voces Hieronymi operibus additæ 753 β
de *Hebraici* ſtudii methodo 1471
Hecatombe 1625 β

ex

ex *Heidelbergenſi* Protocollo concluſa 916
ad *Heidelbergenſis* Catecheſeos quæſtionis LXXX. reſponſum obſervationes 665 δ
Heidelbergenſium Prædicantium Emigrationes 1839 α
pro *Heinſio* Apologia 1471 α
Helenæ raptus 2685 & ſeqq.
Heliodori Hiſtoria Æthiopica 2546
Helleniſtarum innocentia 1473
de *Helleniſtis* & Helleniſtica dialecto diſſertatio 1472
diſſertatio 1473 α
ab *Helmont* Franc. Merc. Parodoxales diſcurſus 1812
de *Helmſtadio* Saxonicis controverſiis modeſtum conſilium 1707
cum *Helvetiis* Dei Opt. Max. expoſtulationis pr[illegible]opœja 1716
Helvetior[illegible] Annales 1124
Henoticor[illegible] Chriſtianorum 769
Henrici III. Galliarum Regis juſta abdicatio 1126
Henrici IV. Apologia 1125
Bellum contra Saxones 1124 α
Epitaphium 1628
& Ludovici XIII. Reg. Gall. pro Soc. Jeſ. Apologiæ 2017
ſuper *Henrici* IV. Corde defenſio Soc. Jeſ. 1995
Hercules in Erimantho 2685, & ſeqq.
& Herculiſcus 1918
Thebis 2666
Herculis Clava 1474
Ad *Herennium* libri 1474 α
Hermæ verſio 821 α
Hermengildus 2674
Hermes Chriſtianus 48. 752 α
cum *Hermetica* Hippocraticæ medicinæ Comparatio 1007
Hermeticum Arcanum 1019 ε
Manuale 1008
de *Herniis* diſſertatio 1009
ad litt. & diſcurſ. ſuper *Herodem* Infanticidam reſponſio 2436
Herodis Aula impia, Theodoſii pia 1127
de *Herodoti* vocibus 1476
Heroici poematis defenſio 2547
Heroidum Britanniæ Manipulus 1059
Heroologia anglica 1028 α
ad *Herovallium* Antonium Wionem Epiſtola Conſiliarii Regii 2548
Heroum Homericorum Epitaphia liber 1626
Heſiodi Theogonia 1917
Heſperidum Horti 1477
Hetruſcæ Antiquitates 1128
adv. *Heuſchenium* & Papebroch. Libelli 1541
Heutelia 1478
ad Catholicos in *Hibernia* Epiſtola Paſtoralis 753
Hibernica Collectio 1479
Hibernicæ Eccleſiæ Articuli 753 α
pro *Hierarchia* Eccleſiaſtica Apologia 1976 α
Hieroclis ἀσκία 1480
Hieronymi operibus additæ voces hebraicæ 753 β
Pragenſis, Wicleſi & Huſſi Hiſtoria 2401
Presbyteri Vita 1238. 1239
Stridonenſis Acta 1129
interpres græcus 1130
Hieroſolymitani Epiſcopi inſtitutiones catecheticæ 665 ζ
Hieroſolymitanorum & Francorum geſta 1109 α
locorum deſcriptio 1629
Hilaria Gallica 2436 α
Muſſipontana 2548 α
Hilarii Arelatenſis Vita 1240
Hildebrandi Vita 1233 α
Hippocratica medicinæ cum hermetica comparatio 1007
Hiſpana Ethnica Drama 1963 ζ
ab *Hiſpania* quare ſeparare ſe debeant Catholici 1802
Hiſpaniæ hiſtoria generalis abbreviata 2339
ſtatus præſens 2100 α
Bibliotheca 1049
Marca 1131
Hiſpanica Cancellaria 1928
Hiſpanicæ Cancellariæ Litura 1498
Dominationis arcana 1130 α
Hiſpanico-Luſitanæ Deliciæ 1148
de antiqua *Hiſpanos* inter & Gallos conjunctione 1117
Hiſtoria Aimonii 1100 α
Albigenſium 2290
Chinæ ex *Hiſpanico* verſa 1072 αα
Eccleſiaſtica, geſta Religionis ex Hamburgenſi & Bremenſi Eccleſiis &c. 1094
Gallica ab anno 1550 num. 2332 α
Germanorum 1122 ζ
Hiſtoriarum 2339 α
miſcella 1132
Norvagica 2756
Orbis Terrarum Geographica 1120
Orientalis 1110 β
ad principia revocata 2341
Sancta quæ Pentatevcho continetur 2641 β
Hiſtoriæ { Eccleſiaſticæ / univerſalis } Compendium { 1093 / 1133
de *Hiſtoriæ* uſu 2342
ad *Hiſtoriam* inſtructio 2340
Hiſtoriarum Lumen 1147
Hiſtorica Laurus Equitum Chriſtianorum in Hungaria &c. pro Chriſtianiſmo qui pugnarunt 1841
quæ in Electoris Colonienſis hiſtoria comprehenduntur 1076 β
Hiſtoricæ applicationes & meditationes occaſionales 2075
de *Hiſtoricis* Romanis Judicium 1481
Hiſtorico-Biblicus Duodenarius 713
Hobbeſii (Thomæ) Vita 1241
in *Hobbii* (Thomæ) Philoſophiam Exercitatio Epiſtolica 2098
Hodegus Svecicus 1133 α
Hodœporicon Ruthenicum 1561
Hollandiæ deliciæ 2344 α
Hiſtoria 2343. 2344
Hollandorum Religio 2245 αα
Holſatici Chronici Compendium 1840

Holſatica Gottorpienſes cum Rege Daniæ controverſiæ 937. 938. 939. 940
de *Homeri* apud JCtos auctoritate 2548 β
Homeri Scholiaſtes Græcus 1571 α
Verſio latina 1482
cum Virgilio Comparatio 1442 α
in ejus & Virgilii Poemata obſervationes 2482 α
Homero-Cento 1630
Honorii ſumma 2436 ζ
Horæ recreationum cordialium ſubciſivæ 2012 γ
Horas utiliter legendi praxis 2184 β
in *Horatii* Lyrica Commentarius 1483
de *Horis* Canonicis reformandis Conſultatio 754
Horologia deſcribendi ratio 2436 γ. ol. 424
Horologiorum & Cylindri praxis 2436 δ. ol. 425
Horti Academici Lugduno-Batavi Plantarum Catalogus 1010 α
Heſperidum 1128
Hortulus devotionis 754 α
Hortus Cruſianus 1495 α
B. Virginis Mariæ 2024 α
Sanitatis 1010
Huartis ſcrutinium ingeniorum 1311 α. 1884
de *Humana* naturæ prærogativa 2013
de *Humanarum* rerum emendatione 754 αα
de *Humiliatione* Animæ 2013 α
de *Humilitate* Meditatio 754 β
ad *Humilitatem* acquirendam documenta 755 2762
Hungaria liberata 1133 αα
α deſcriptio 1840 α
ſuper *Hungaru* exulantibus Cogitationes 1719
Hungarorum Chriſtianorum equitum laurus 1841
contra Joh. *Huſſum* diſputatio 756
Huſſi, Wicleſi & Hieronymi Pragenſis Hiſtoria 2401
in *Hyginum* & Polybium Commentaria 1489
Hygrometri novi fabrica 2437
Hymni, Germanici 5922
Hymnus: Alma Redemtoris &c. 5633
græcus in Pandoram 1636
in dulci jubilo 1639
in Natali Domini gaudent &c. 1642
Nobis eſt natus hodie 1643
Pange lingua glorioſi 1637
Puer natus in Bethlehem 1640
Quem Paſtores 1641
Salve Regina 1635
Te DEum Laudamus 1644
Veni Sancte Spiritus 1634
Hypocriſis & ſinceritas 2101 α

J.

Jacobi donum regium 2438
Regis imago 2076
Patriarchæ teſtamentum 887 α. 2185
Jane Lade 1691
Janſenius ſuſpectus 759 α
Janſenii Hæreſis damnanda 661
Mars Gallicus 1152 α
Jaſeniami Geographica Tabula 2548 γ
Phantaſma 2188
Janſenismus damnatus 2186
contra eum præjudicia legitima 2189
Janſeniſta variorum ſophismatum convictus 2204
ad *Janſeniſtarum* propoſitiones reſponſio 2187
de *Janſeniſtica* Bibliotheca admonitiones ad Arnaldum 2124 α
Janſeniſtica Bibliothecæ novæ delineatio 2304 α
Janua latinæ Linguæ 1484 α
Japonia Chriſtianorum certamina glorioſa 2032
Japonicorum legatorum iter 1842
Javerſaci Paladini clades 2548 δ
Ibrahim Baſſa 1919
Iconoclaſtarum Hiſtoria 2077
contra *Iconomachos* diſputatio 760
JCtus verus & perſonatus, v. *Juriſconſultus*.
Idea Theologiæ Chriſtianæ juxta Principia Jac. Bohemi 646 δ
Idololatriæ natura 2015
Idolum Hallenſe 760 α
Idumeæ exſtructionis Juſtitia 943
Jehior 5725
Jehova Bella 643
Jejunium Achabi 1938 ββ
in *Jemptorlandia* geſta 1843
de *Jeſu* Chriſto, Pontifice M. 761

Jeſuitica & Anti-Jeſuitica ſeparatim.

Ajax Volradi Bleſſii 1500
Anatomia Societatis Jeſu 1485
Apologia ſecunda adverſus Lojolitas 1486
pro Societate Jeſu 1487
Arcana Jeſuitarum 5488
Aſtrum inextinctum 5489
Aſtrologia Eccleſiaſtica 1490
Auctarium juſtæ defenſionis 1489 α
Bleſſii Volradi Ajax v. Ajax
Carmina 5645
Caroli Molinæi ſuper commodis & incommodis novæ ſectæ Jeſuitarum 1491. 1492. 1493
Catechiſmus Jeſuitarum 1494. 1884 α. 2550 α
Centuriæ meritæ virtutis militum e minimo Societatis Jeſu ordine 1495
Conſtitutio & Regulæ 1884 δ
Conſultationes cum Gloſſis 1499
Cruſianus Hortus 1495 α
Defenſionis juſtæ Auctarium 1489 α
Depulſio neceſſaria Accuſationum Jeſuiticarum 1496
Doctrina Jeſuitarum & Vita 2102
Ethica Jeſuitarum 2551
Elixir Jeſuiticum 1497 α
Imago primi ſeculi 1975
Inſtructio ſecreta S. J. 5497
Litura Hiſpanicæ Cancellariæ 1498
Monita privata Societatis Jeſu 1501

Mora-

Moralis Philoſophia Jeſuitarum 2551
practica 2553
Motuum ex Controverſiis Jeſuit. Declaratio 1502
Myſteria Jeſuitica 1502 α
Perduellionis Actio in Jeſuitas 1503
Poloni Nobilis Apologia pro Societate Jeſu Clericis 1503 α
Regulæ Jeſuitarum 1884 β
Speculum Jeſuiticum 1503 ζ
Ratio atque inſtitutio ſtudiorum Societatis Jeſu 1504
de ſtudiis Jeſuitarum abſtruſioribus 1505. 1506
Theatrum Jeſuiticum 1507
Theologia moralis Jeſuitarum 2554
Theſaurus ſpiritualis ad Societatem Jeſu pertinentium 1508
Triumphus vanus Jeſuitarum 2555

in *Ignatianas* Pearſonii vindicias obſervationes 824
S. *Ignatii* Conclave 2018
Loyolæ exercitia 762 β
Vita 2078. 2649 β
Vitæ compendium 2649 γ
Epiſtolæ verſio latina 762 α
Gloria 1133 αα
S *Ignatio* de Loyola honor habitus 165. 1133 ζ
S. *Ignatius* 762 α
Ilias parva 2645 α
Illuſio contra Librum &c. 255
de *Illuſtribus* Viris liber 1134 α
Illuſtru orbis 1847 α
Illuſtrium virorum imagines 1134
in *Imagine* primi Seculi carmen Soc. Jeſ. 1957
Imagines illuſtrium Virorum γ. Illuſtr.
Imaginum Inſula vel Civitas 2560. α olim 483
contra earum uſum in templis 763
Imago Caroli I. Angliæ Regis 717
Imago Regia ejusd. 1961
Immaculata conceptio B. Virginis 2190
Immaculatæ Virginis Triumphus 898
Immortalitas Animæ 1389 2013 2406 2407
de *Imperatorum* Juribus & privilegiis 944
de *Imperii* diæta præſente 1803
origine obſervationes 2103
Romani Procerum notitia 1135
Præfecturis 1807 α
ſummi Sanctitate 1402
Imperii utriusque notitia 1136
Romani Notitia 1135 α
ſplendor 1581 α
nativitas 1807
Imperii Romani translatio ad Germanos 945 α
Diætæ vota majora 1804
Equeſtris ordo 1805
ordinis in Alſatia privilegia 1806
de *Impoſitivis* nominibus 1531
de *Impoſtoribus* nominibus 892 α 2079
Incarnatio myſtica 675
Incogniti Glorioſi 2640 α ol. 498
Philoſophi ſors 2282 ζ
Indagator indefeſſus 2019
de *Indictionibus* 1097

Indignatio Valeriana 1672
ex *Indiis* orientalibus reditus 2351 α
de *Individuis* Analyſi vid. Geometria recondita.
Indulgentiæ Roſarii 2620
de *Indulgentiis* 2190 α
Infallibiliſmi Hiſtoria 1726
fallibilis Hiſtor. 1728
de *Infallibilitate* Papæ Articuli IV. 2190 ζ
Informatio de Nullitate Proceſſuum Papæ Joh. XXII. contra Ludovicum Bav. &c. 810
Informativus ſummorum in Germania Tribunalium Proceſſus 945
Informatorium maternum 1885
Infortunati Ducis Cogitationes divinitus inſpiratæ 1709 ζ β
Ingenii cum judicio diſceptatio 2560
de *Ingenio* bello ſ. Ingenioſitate 2438 α
Ingratus perſonatus 2675
Iniquitates judicii theologici &c. 727
Innocentii XI. Zelus 909
Innocentium Eccleſiæ Chriſti defenſio 1394 α
Inquiſitio ſancta in hæreticos 764
Inſcriptio Ancræi tergemina 1510
Portæ Romanæ 1511
Ad *Inſcriptionem* L. Scipionis animadverſiones 1512
Inſcriptiones Antiquæ 1509
de *Inſpiratione* divina 2020
librorum ſacrorum 2191
Inſtitutio Catholica Petri Cotoni 55. 764 ζ
Chriſtianæ Religionis 1728 α
ad Dies Dominicos bene tranſigendos 773 β
methodica de myſteriis Vitæ chriſtianæ 764 α. 2020 α
Inſtitutiones Juris Gallici 2273 γ
Juris publici 947
Juris Gallici & Romani 2274
ad *Inſtitutiones* Juris Juſtinian. annotatt. 946
Inſtructio moralis parentis ad filium 2439
ſecreta S. J. 1497
Chriſtiana de reditu ad veritatem Evangelicam 1729
novorum Catholicorum 2193
circa intellectionem humanam Tentamen 2104
Intereſſe Batavum 1963 β
Eccleſiæ 2193 α. ol. 408
Interim liber 764 γ
ad *Interim* reſponſio civitatis unius 1730
ſuper *Interim* Conſilium 1730 α
Paræneſis, qua *Interim* fugere jubentur Chriſtiani 1730 β
Interpretatio latina avthenticarum novellarum 912. 868
Interpretationes variæ 1951
Interpretum LXX. verſioni V. T. præfixa præfatio 846
de *Interregnis* & Vicariatibus Germanicis 1844
de *Interniviis* meditatio juridico-mathematica G. G. L. 948
Introductio ad Praxin forenſem 976
ſummam ſapientiam 1402 α
de *Invaſione* Bonorum Eccleſiaſticorum Judicium theologicum 647

Inventa nova 1348
Investigatio futurorum per signa Temporum 738 ζ
de *Joanna* Papissa judicium viri docti 1137
B. *Joannis* Dei Vita 1241 α
Jobi liber Heroico græco carmine, Proverbia, & Ecclesiastes, & Canticum Canticorum græco & latino reddita 1645 β
Joco seria Colloquia menstrua 1893
in eadem considerationes 1893 α
Johannis Evangelistæ Catechismus-Lehre 1776 α
Nicolai detectio 2102 α
de *Johannis* XXII. Papæ contra Ludovicum Imperatorem processuum nullitate Informatio 810
in *Johannæ* Cap. I. Explicatio 765. 766. 1938 β
de *Jonathanis* oculorum cura Epistola 1452 α
B. *Josaphat* Epinicion 1646
Josephi Antiquitates 1138
de S. *Josepho* conscriptum opus theologicum 767
Josephus sanctus Advocatus 1939
Joseph Tragœdia 2694 & seqq.
Iprensis Mariæ B. Vita 1244 α
de *Ira* poëma 2357
Irenei versio latina 768
Irenicum Irenicorum 769
Irenico-Mastyx ibid.
iterato victus ibid.
Irenicum stabiliendum 1730 γ
Iridis descriptio Optica 1352 α
Irlandicæ expeditionis Memoriæ 2349 α
Islandia historia Monastica 2350
Islandica Biblia 2765
Ismenii incantamenta 2670
Israëlis lætum nuncium 1731
Italiæ admonitio 2678
de *Italica* linguæ pronunciatione 2679
Iter cœli certum 770
constantinopolitanum 1235 α
ducus Svecicus 1133 α
novum Italicum 2351
per orientem 2352
in septentrionem 2080
Itinerarium belgicum 1955
Monialis Heidenheimensis 1513
Pietatis 774
Regis Anglorum Richardi 1182
Romanum 2643
Itineris Peruviani descriptio 2353
& Reditus ex Indiis orientalibus memoriæ 2351 α
de *Jubilæi* Gratia augenda servandaque 775
pro *Judæis* convincendis catechesis 666
Judæorum convertendorum methodus 1731 α
Dux sublatus 781
adversus *Judæos* Epistola 1732
Judaice Synagogæ Joh. Buxtorfii traductio latina 652
Judicia Dei occulta 811 β.2
Eruditorum de Primariis scriptis Autorum 2558
contra ea Dialogus 2559
de Historiis Romanis 1481
Judicium cujusdam viri catholici de Apologia Jacobi Regis 2016 α
de Exercitationis paradoxæ refutatione 780 α
super Jus feciale 935 β
theologicum de bonorum Ecclesiasticorum invasione 647
Judicum Liber 1
Judith 11
Jugulum Causæ Pontificiæ 780 β
ad *Julium* M. PP. Oratio pro indicendo libero Concilio 782
Julius Dialogus 1513 α. 1886
Mensis 1920
Jundzavstav 2758
Junosiani Agni aureum vellus 1593
Jupiter Gamelius, & Juno Gamelia 1886 αα
Jura Conscientiæ & Principis 2192
& Privilegia Imperatorum 944
pro *Juramento* fidelitatis Apologia 736
contra *Juramentum* fidelitatis catholicis Angliæ à Rege proponendum 2016
Jure jurandorum & conventionum in rebus religionis obligatio 1705
Juridicum bellum 1950 α
ad *Jurieu* (Petrum) Epistola 2168 α
Jurii de gratia immediata doctrinæ Critica 2184 γ
Juris Canonici Corpori additæ notæ 920
Collectio 919
Civilis historia 1139
Corpus 921
& Saxonici differentiæ 929
Consultus verus & personatus 947 α
divini & humani Observationes 969 α
Doctoratus natura 1410 α
Gentium Codex diplomaticus 937
Naturalis origo 1403
prudentiæ discendæ docendæque methodus 958 α
locorum communium thesaurus ex Axiomatibus Barbarosæ concinnatus 912 α
publici Institutiones 947
Rapsodia 976 α
Gallici institutiones 2273 γ
Romani & Gallici institutiones 2274
ad *Juris* scientiam methodus 1807 β
de *Juris* speciebus & Manumissionibus 949
Jusculum pro Omphacio 2560 αα
Jus populi 2065 α
prænorarium & Retractus 1813 α
Justa funebria Philippi III. Regis Hispanorum 1513 β
de *Justi* & decori principiis 1394
Justificatum gratia non excidere, etsi peccet, Dialogus: causa provocans 2021
Justi Lipsii Vindiciæ 1513 β
Justitia Britannica 650
contra *Justitiam* Britannicam inscriptum libellum responsio 651
Justitiæ Thronus 618 n. 890
Juticus Nomocanon 2723 α
Juvenalis redivivus 2703

Juvenca heroica educatio 2104 α
Juventutis vernantis cogitationes superfluæ 1886 α

K.

Κατὰ βασιλέων Ασσυρίων καὶ Μήδων 1038
Kelile Wadimne 2705
de *Kempis* (Thomæ) Elementa Christianæ perfectionis 782 α
de imitatione Christi 2022
libri IV. in locos Communes redacti 782 β
libro de imitatione Christi recte utendi methodus practica 732 γ
de B. *Kostka* Oda 1647

L.

ad *Labadiam* Joh. propemticum 732 ε
Labyrinthus 2560 β
de *Latitia* & Tristitia 1733
de *Lamiena* Parisiensi 1113
de *Lapide* physico disceptatio 1010 αα
de *Lapidibus* & Gemmis carmen 1648
Lapis Lydius politicus 2467, β
Larva detracta 1139 α
Lascaris Constantini opusculum 1514
Latina Bibliorum versio 646
Latinæ linguæ elementa 1515
Janua 1484 α
Latini sermonis observationes 1517
Latinitatis florum campus 1434
Schola 1516
Latitudinum & Longitudinum Tabula 1348 α
Latronis boni conversio 2616
Lavardini Marchionis Legatio Romam 1140
1404
Laudiensium ἀντομαχία 2022 α
Lauretana historia Horatii Tursellini 2080 α
ad *Lauretanam* ædem peregrinatio spiritualis 2626 α
Lectus emortualis 1734
Legatio Cæsarea Comitis de Leslie 1141 α
de *Legato* 2440
ad Commentarios pro *Legatis*, considerationes 2353 α
Legatus fidelis ad Oratores Christianos 783
Svecicus 950
de *Legendi* bene ad mensam utilitate 2679 α
Leges duodecim Tabularum 951
Uplandicæ 952
Wisigothicæ 953
Wittenbergensis Academiæ 995 β
de *Legibus* Naturæ contra Cartesianos 1285
Legum Ecclesiasticarum reformatio 784. 2063
Mosaicarum & Romanarum collatio 959
de *Leibnitzium* (Gothofred. Gvil.) Epistola C. H. Z. 1353
Leicestrensis Comitis Respublica 1142
Leodiensis Concilii Apologia 954
Reipubl. descriptio 1405
Leo inquietatus 1961 α
S. *Leonis* IX. Vita 1242
Leonis Sapientis Oracula 1141
qua *Lermensium* & Castri Comitis fratres excepti sunt, Oratio 1541 ε
Comitis de *Leslie* Legatio Cæsarea 1141 α
contra *Levi* (Nathan) Judæum Epistola 1887
Lex cum Evangelio conciliata 2023
Lexicon græco-latinum 1518
græcum & institutiones Græcæ Linguæ Arabicæ 2706 β
in *Lexicon* Phavorini indices 1520
Leycestrensis v. Leicestrensis
ad *Libanon* montem iter Dandini 2322
de *Libellis* Epistola Consiliarii Regii 2548
de *Libero* arbitrio & Gratia sententiæ Cameronis Examen 653. 654
Libertas veri Christianismi 785
Ecclesiastica 784 α
philosophandi 889
filiorum Dei 2194
de *Libertatibus* Ecclesiæ Gallicanæ 739 α. 2259
Libertatis Ecclesiæ Vindiciæ 1727
Venetæ scrutinium 1205
Librorum mare 955
de *Librorum* bonorum notitia 2354
ad *Lichtscheidium* circa altitudines & velocitates pendulorum 1354
contra *Ligatorum* in Gallia libros Apologia 2354 α
Limes Hispanicus 1131
Lincolniensis Episcopi Responsum 2105
Lindavienſia Acta 1809
Lingua Gallicæ Genius 2544 α
græcæ & latinæ addisceudæ methodi 2564
latinæ Elementa 1515
Janua 1484 α
Lipsiensia Acta 1419
Lipsii Justi) Vindiciæ 1513 γ
Liris ve de Lite epistola s. Satyra 1648 β
Litera familiares 1921
sinceræ 1538 β
temporariæ 2561
Literaria Monumenta 1203
de *Literarum* natura & usu 1521 β
Litura Hispanicæ Cancellariæ 1498
Liturgia 787
Anglicana & Scotica 2024
Liturgiæ reformatio 2195
Liturgicarum antiquitatum arcana 786
Livii T. Epitomæ 1144
Liber XXXIII. 1143
S. *Livini* Vita & Historia 1903 ε
Liberi Refutatio Speculi Cordis 1735
Loci usitatiores ex s. scriptura 78 α
Locorum communium historicorum Typus 1144 α
Locupletatio Animæ 1973
de *Logarithmica* spirali loxodromiis Nautarum & areis angulorum dimetienda 1378
Logica didactica 1887 α
s. ars cogitandi 2422
Logicæ Generalis Synopsis 1295
Hamburgensis compendium 1294 α
de *Logices* origine 1295 α
Logicæ peripateticæ compendium 1296

Rameæ, & Rhetoricæ Aristotelicæ compendium 1297
Lohmeieri Tabulæ historico genealogicæ 1846
Lojole (Ignatii) constitutiones Societatis Jesu hispanice conscriptæ 761 α
Exercitia spiritualia 762 β
honor habitus 1133 β
adversus *Lojolitas* Apologia secunda 1486
in *Lombardi* sententias libri 4. 1298
Longi Pastorales 2566
Longitudinum ac Latitudinum Tabula 1348 α
de *Longobardorum* gestis Historia miscella 1132
Longolii Vita 1143
Loquela Ars 2441
a *Lotharingia* Caroli Vita. 1222
de Jure Galliæ in *Lotharingiam* Excerpta 1145
de *Lotteria* felicitate & infelicitate 1580 α
Lovanienſia Biblia latina 646 αα
de *Luce* 2442
Lucidorus 1521
Lucu semita 878
Ludorum domus 2565 α
incogniti continuatio 2565 β
Ludovici de Ponte, Compendium 838 α
Meditationum Breviarium 838 β
Ludovici XIV. Historia 2357
ejus supplementum 2359
S. Galliæ Regis Historia 2360
Ludovico Magno Carmen panegyricum 1649
de *Ludovico* XIII. Oratio funebris 2355
XIV. minorenni commentarii 2358
Lugdunensium apud Batavos Professorum Elogia & Vitæ 1146
Lugduno-Batavi horti academici Plantarum Catalogus 1010 α
Lumen chymicum 1010 β
Historiarum 1147
rationale medicum 1011
an præ *Lüneburgensi* & Brunsvicensi Domino favore sit prosequendus Elector Brandenburgicus 1273 αα
Lusitano hispanicæ deliciæ 1148
quod *Lutherana* non reformata Calviniana Ecclesia verbo Dei ejusque interpretationi adhæreſcat 1741
de *Lutheranismo* ex Lutheri scriptis quæstiones tres 1770 α
Lutheri Autographa 1040
Catechismus 666 α
cum Diabolo Colloquium 1149
Lutheri Glossæ marginales 1739
libelli VII. dona, refutatio 1740
querela 787 β
pro ejus Doctrina de Missa Dissertatio, v. Missa.
Lutherus redivivus 1776 α
Lux orientalis 2105 α
in Tenebris 788
Lycurgus Italicus 955 β
Orbem in ordinem redigens 1405 α
Lydius Lapis politicus 2467 β
Lyrica Poëmata 2684
Lysandri & Calistes amores 2567

M.

Macchabæorum I. II. III. IV. 7. 8. 9. 10
Machiavelli dissertationum politicarum in Livii decadem I. versio Gall. 2443
Mathinarum ἀνθρωπίνων inventio 2106
Machinationes Corficii ab Ulefeld 1269
Magdeburgenſes Centuriæ 1150
Magicon sive Magicorum liber 1298 α
de *Magistratu* officio &c. consilium 1705
de *Magistratuum* Jure in subditos 1406
de *Magistratu* politico 227. 1406 α
de *Magnete* tr. 2. 43 α
Magnetismi universalis vi attractum aurum auræ 999
S. *Magni* Vita 1224
Magnum ordinis Cistercienſis Exordium 1076
Mahumetu IV. depositi historia 2361
Majestatis divinæ revelatio 1714. 1747
de *Malmburgii* controversia tractatus Examen 2196 α
prærogativis 2379 α
de *Majoratu* & prærogativa senioris Principis in familiis Regiis &c. 956 α
Manichæismi Historia 2081
Manifestum Principis Monacensis 2641 α
Palatini 971 γ
de *Manna* diss. 2630
Mantissa Thesium Joh. von der Wayen 788 α
Manuale annotationum pro doctrina Christiana utiliter tradenda 2622 α
divinarum admonitionum & doctrinarum 1939 α
Manuductio ad veram Pietatem, E. W. L. 834
Lectionem Script. S. 876
ad universum Jus civile & canonicum 957
de *Manumissionibus* fragmentum, 949
Manus hominis & dies hominis Christiani 794 α 1939 αα
adversus *Martellum* Eusebii Libri duo 729 α
Mare liberum 956
Mariana Elenchi ignorantia 2197
de *Mareſii* & Voëtii dissidiis 1962
Margarita philosophica 1299
Maria causa omnium bonorum 794 γ
Mater agonizantium 794 β
misericordiæ 1939 β
Mariæ conceptionis immaculatæ manuale 794 λ
congregationum annales 1042 α
Encomia 794 ε
Fasciculus laudum 794 η
Festivitates præcipuas transigendi modus 1679
Hortus 2034 α
Iprensis Vita 1244 α
illibita Virginitas & ejusdem laudes 795
monita ad cultores suos 798
Nativitas 1152
Officium 2760
Magdalenæ lachrymæ ad sepulchrum Christi 202. β
erga *Mariam* Magdalenam devotio 798 β
de *Mariæ* cultu 2198
conce-

conceptione immacul. parodia 1650
effigie duplici 2197 α
de *Mariæ* de Medices regimine 2362 & 2363
in *Mariæ* canticum commentarius 671
ad *Mariam* precationes tres 848
Pſalterium 797
erga B. *Mariam* devotio 2199
vera, 2199 αz
Devotionis origo & progreſſus 2197 β
Magdal. devotio 798 β
Mariana hebdomas 794 κ
Mariani faſti 794 ζ
ſuper *Mariani* ſacramenti formula exegeſis 794 α
Marianis cultoribus compendio expoſita Dei para Mater 796
Marianorum ſodalium Vitæ 1244 α
Marianum Album 1151 1594
Marianus Cliens 1650 α
Zodiacus 794 θ
Marinii (Franc.) refutatio 1407
de *Maritimo* Jure 2064
Maritorum corruptor 1889.
Mars Gallicus, 1152 α
Mortality 2024 γ
Martialis Epigrammata gallicè 2567 α
1650 β
Martinus præſulibus exitioſus 799
Martini Turonenſis Aetas 1153
Vita 1245
Martis conditio 2568
Martyrii trium Patrum Relatio 1154 α
Martyrologium 1153 α
Ægyptiacè 2703
Bohemicè 2711
Pariſienſe 1154
Romanum 2199 α
Martyrum Reginæ perpetuus gladius 2621
trium ſanctorum vita & mors 1154 ζ
cum *Maſcurato* dialogus Angeli 2569
Maſſæ Lubrenſis Civitatis deſcriptio 2641
ex *Mathematicis* propoſitiones ſelectæ 2444
Mathematique univerſelle 2445
de cultu *Matri* debito exhibendo monita Chriſti maxime ſalutaria 798 α
in *Matrimonio* Amoris Effigies 2502
Matthæi cæterorumque Evangeliſtarum antiquitates abſtruſiores 632
Matthæus Tortus 117. 891 γ
Maturata philoſophia 1822
de ſ. *Mauri* miraculis 1155
Maxima & minima determinandi methodus 1349
Maxima & ſententiæ morales 2449
pro *Maximis* & minimis methodus 1350
Maximiliani res geſtæ 1155 α
in *Maximilianum* I. Carmen 1650 γ
Mayenburgiani Calviniſmi critica 2196
Mazarinæ Ducisſæ Commentarii 2365
de *Mazarini* Cardinalis Miniſt. hiſtoria 2364
contra *Mazarinum* editorum examen 2364 α
ad *Mazza* (Thomæ) Apologiam reſponſio 1522
Meeklenburgica ordinatio Eccleſiaſt. 1760
Mediatoris Nativitas 807 γ
Medicina Mentis & corporis 1012
Pauperum 2283
Medicina Hippocraticæ cum Hermetica comparatio 1007
Medico-chymicus Dialogus 1005
Medicorum illuſtrium Vita 1245 α
Medicus beneficus 2284
Romanus LX. ſolidis 1012 α
Mediolani (Balthaſ. Caroli Dominici) Principis Hiſpanorum Natalis celebrata 1156
Meditandi myſteria praxis Chriſti 80. 799 α
Meditatio de Angelis 16. 620 ζ
Meditationes didaſcalicæ exhortatoriæ Epanorthoticæ 2025
Meditationes dominicales affectuoſæ 1747 β
inter orandum Roſarium 870
Exulum 1724
Meditationum manuale 2025 α
Medulla Juſtinianea 958
S. *Meinulphi* Vita 1245 β
de *Melchiſedecho* Tractatus 2026
Mela (Pomponius) de ſitu orbis 1157
Meliſſæ (Antonii) ſermones & loci communes 1523
S. *Memmii* Vita 1246
Memoria Sachſiana 1186
Memoriale a Clericis ſciendum 799 β
Memorialis libellus Chriſtianus 1748
Memoria Virorum illuſtrium 2082
Menagiana 2569 α
Meneſtrier ſupplemcntum Regis Ludovici M. Hiſtoriæ 2359
Menippus 1523 α
Menologium 799 γ
Menſa philoſophica 1299 α
de *Menſa* ſacræ nomine & re 800
Menſtrua Colloquia 1890
Jocoſeria 1893
Menſtrua Curioſitatum artificialium & naturalium variarum enarrationes 1891
quæſtiones 1892
Mercurius: ſ. des Götter-Boten Monathliche Relationes 1894
hiſtorico-politicus 1847
hiſtoricus 2366
lepidus 2367
Panormus 2680
Mr. de la *Mere* Converſationes 2570
Meſſanenſe Anridotarium 998 β
Meſſanenſis Portus laus 1524
in ejus laudem diſcurſus Academicus 2680 α
Metamorphoſis regnorum & rerum publicarum 1888
Metaphyſicæ Epitome 1560 α
Methodica Inſtitutio 764 α
Methodi Epiſcoporum XVI. Anonymorum 2564 αα
de *Methodo* Tr. 2446
Methodorum Cleri Gallicani examen 2200
Methodus nova diſcendæ docendæque Jurisprudentiæ 958 α
pie tranſigendi tempus Adventus 1675
in *Michaelis* Regis Polon. Coronat. odæ 1651
Microcoſmus immobilis 1300
phyſico-mathematicus 1355

de

de *Militari* Re, liber 1525
ad *Militet* in ſtatu ſalutis eſſe queant 1749
Militia Chriſtianæ Enchiridion 802
Militia Romana 1158
de *Militia* ſpirituali Tractatus aſceticus 801
Mineralia 799
Minerarum æſtimationem præſentandi Hydroſtatica methodus 1556
Miniſter ſtatus 1263 α
de *Miraculis* a S. Bernardo in Germania patratis 1226
Miraculorum D. J. liber 1933. 1939 δδ
& Martyriorum in Gallica reformatione Gebennenſi & Narbonenſi relatio 2333
Miranda hominum artificia naturæ in Sina & Europa 1037 α. 1825 α
Mirandulani Pici libri de rerum prænotione 652 α
Miſcellanea hiſtorica 2368
Miſericordiæ diva 2197 γ
Mater Dei para 796. 1939 β
Miſſa Papiſtica Lutherana ſeu Liturgia 787
de *Miſſa* ſacrificio 2200 α
Modus orandi 1939 ε
ſtudendi utiliter 1312 α
pie vivendi 833
diſponendi ſe ad bene moriendum 837
in *Moguntini* Archiepiſc. mortem comploratio 1526
Moguntini Juris in coronandis Regibus Romanorum aſſertio 958 αα
pro *Moguntino* Electore de jure coronandi iterata diſſertatio 958 ζ
Moliere Comœdiæ 2572
Molinæi (Caroli) ſuper commodis & incommodis Jeſuitarum conſilium 1491. 1492. 1493
pro *Molinoſio* libellus Apologeticus 860
Mompenſieria Principiſſa 2573
Monacenſis Principis Programma bellicum 2641 α
Monachus Alexander de Cruce Chriſti ex Græco 2420 α
Monarchia Gallica 2116
Monarchiæ liberæ Jus 958 ε
de *Monaſtica* re Aſcetica capp. 635. 989 γ
de *Monaſterialibus* rebus 1810
Monaſterienſis Pacis Tractatus, ubi ſint 1165 α
Monaſterii & Osnabrugæ Tractatæ pacis Hiſtoria 1166
Monaſteriorum in Ducatu Wurtembergico rediviva documenta 1273
de *Monetariis* Reſponſis Conſilium 1811
Monita Chriſti maxime ſalutaria de cultu debito matri exhibendo 798 α
privata S. J. 1501
ſpiritualia 803
v. Mariæ ad Cultores ſuos.
Monitio critica adverſus Gallos 1527
Monitorium de fide Romano-Catholica 1749 αα
Monitum Petri Poireti de Apologia Bourignoniæ 1056
Mon-Mutii Apologia 958 ζ
Monoſticha 1651 α
de *Monſtroſa* Republ. contra Monzambano 1408
Montalbanus juſtificatus 2201
contra *Montanum* Autor antiquus 804
Montemajoris Theſes refutatæ 805
Montis Fortis Comitis Simonis geſta 1108
Montis-Sereni Chronicon 1159
Monumenta Paderbornenſia 1169 α
ex Thuano literaria 1203
Rerum Anglicarum 2081 α
in *Monzambanum* XII. Exercitationes 935 α
contra *Monzambano* Reſp. monſtroſa 1408
Morales converſationes 2428
Maximæ & ſententiæ 2449
& politicæ Maximæ, ſententiæ, & reflexiones 2450
& politicæ reflexiones ſententiæ & maximæ novæ 2451
Moralia Gratianopolitana 2448
tentamina, ſpecimina, conamina 2452
per auctorem de veritatis inquiſitione 2447
Moralis Practica Jeſuitarum 2551. & ſeqq.
Theologia hodierna 1723
Moralium reſolutionum Dianæ compendium 707 α
Veritatis ſplendor 805 α
Morandi Confeſſoris Vita 1247
Moreri Dictionarium 2575
Moretum Carmen 1651 αα
Moribundos juvandi praxis 807 αα 2623
Morini (Joh.) Præfationis in Biblia Græca examen 806
Vita 1248
Mori (Thomæ) Vita 2083
Utopia 2453
Henr. de anima Tractatus 1528
Mortem lætam obtinendi facilis modus 807 β
1939 γ
contra *Mortis* metum ſolamen 1749 β
pro *Mortis* bonæ exercitio pietas ſolatio deſtituta 2626 γ
de *Morte* conjugis & liberorum elegiæ 1624 αα
Mortis meditationes 2749 α
Templum 2574
Triumphus 2028 α
contra *Mortonum* 2028 β
Mortoni generalem defenſionem trium ceremoniarum Angliæ 2028 δ
Mortuorum dialogi 2576
Morum ſeculi characteres 2451 α
Moſaicarum & Romanarum legum collatio 959
Moſcovitica Reipublicæ deſcriptio 2409
de *Motuum* cœleſtium cauſis 1328
Motus ex Controverſiis Jeſuitarum 1502
in *Moyſis* canticum Commentarius 671
Mulier Samaritana 1938 ααα
Mulierum Academia 2493
Mulieres non eſſe homines diſſertatio 2517 α
Mundana peregrinatio Carteſiana 2417
Mundi cymbalum 698 α
de *Mundi* temporibus reſiduis v. Conjecturæ.
vanitate

vanitate 1669 β
Mundo toti declarata veritas 1722
de *Mundorum* pluralitate 2455
Mundus naſcens 2454
Municipale Jus Saxonicum 981 α
Muſagetes ſeu de ſtudiis recte inſtituendis conſilium 1529
Muſica cordis domeſtica 1750
Muſicalia 1350 α
contra *Mutationem* religionis præſervativum 1751. 2202
ad illud animadverſiones 2203
ejus continuatio 2205
de *Mutinenſi* negotio 1159 α
Mutinenſis præſcriptionis Juſtitia 960
in *Mutuo* non eſſe alienationem Tractatus 961
fieri alienationem ibid.
de *Mutuo* diſquiſitio S. D. B. 962
diatribæ confutatio 963
Myreba Bambergenſis 1689
Myrrha faſciculus 807
Myſteria Artis & Naturæ 2106 α
Jeſuitica 1502 α
Politica 1410
Myſterium iniquitatis Pſeudo-Evangelicæ 807 α
Myſtica Incarnatio 675
Theologia abbreviata 2206

N.

Nabuchodonoſor 1615 β
Nantenſis edicti hiſtoria 2369
Naſſovius (Guilielm.) verus Abſolon &c. 2370
Natalis Academiæ Paderbornenſis 1169
Sereniſſimi Principis Hiſpanorum Balthaſaris Caroli Dominici 1156
Natalitius Cantus 2688
Nativitas Mariæ 1152
Mediatoris 807 γ
Natura bonorum quorundam effectuum declaratio 1302 β
de *Natura* diſquiſitio 1301. 1357
Natura Juris Sciagraphia 964
de *Navali* Jure 2064
Naudæi Coups d'Etat 1894 α
de *Naufragorum* detentione Danica Svecorum Epiſtolæ 1081. 1082. 1083
Navigatio libera 965
in novum Orbem ſine navi & velis 1895
in *Nazianzeni* Carmina XXXIII. Paraphraſes 808. 1530
de *Neapolitani* regni Jure diſſertatiuncula 966
Negotiatio Mercaturæ ſpiritualis 808 α. 1939 δ.
Nepotismus 2681
Nicæa feſtivo cultu nitens 1160
Nicæni Concilii Canones LXXXIV. arabice 2705
de *Nicæni* Concilii celebrati Tempore parergon 1076 γ. 1161
Nicænum Symbolum 809 α
Nicephori Calliſti Hiſtoria Eccleſiaſtica 1162
Gregoriæ Monodia εἰς τὸν μέγαν λογοθέτην θεόδωρον Μετοχίτην 1163
pro *Nicodemiſtis* inſtructio 2206
ad *Nieuwentiit* (Bernard.) circa methodum differentialem Reſponſio G. G. L. 1360
Nili Calabri Vita 1249
Nizolii Antibarbaro præfixa editoris G. G. L. L. epiſtola 1548
Nobilitatis Danicæ Reſponſio ad epiſtolam ſubditorum in Dania 1089 α
de *Nobilitatis* veræ & doctoratus Juris natura 1410 α
Nomenclator Cardinalium 1069 α
latino-germanicus 1530 α
de *Nominibus* impoſitivis 1531
Nomo-canon Juticus 2713 α
pro *Non*-Conformiſtis Miniſtris in Anglia Apologia 809
Norberti Vita 1250 α
Norimbergenſis Chronicon 1834
Norvagicorum Regum hiſtoria 2773
Norvegica hiſtoria 2756
Norvegiæ & Daniæ Eccl. ordinatio 813. 1757
Noſce te ipſum 1711
Noſtradamus 1652
Nocaristus Ars 967
de *Notiometris*, Barometris & Thermometris 2412 α
Notitia Procerum Imperii 1135
utriusque Imperii 1136
Nova ex orbe literato 1896
Literaria 2580
Novellæ hebdomadariæ hiſtoricæ 2578
jocoſæ 2577
Londinenſes 2579
Novellarum latina verſio 968
Novorum Chriſtianorum defenſio 2156 α
in *Novi Teſtamenti* textum & verſionem obſervationes 2153
Novi Teſtamenti verſio 2608 β
ad Acta Apoſtolorum & *Novi Teſtamenti* reliquas partes Commentarius 887
Novum Teſtamentum Anglicum 1053 δ
Arabicum 2704
Gallico-Lovanienſe 2261
græcum 886
Montibus editum 2262
Svedicum 2766
Syriacum 2777
Nubes ſine aqua 1532
Nucleus Reſponſionum 969
Nugæ Torricelliani Experimenti de Grav. & non-Gravitate. 1382
de *Nullitate* Eccleſiæ Anglicanæ Proteſtanticæ 2029
Proceſſuum Papæ Joh. XXII. contra Lud. Bavarum &c. 810
Numerorum ſimplicium ab unitate ad denarium Theologica explicatio græca 811
Numiſmata antiqua illuſtrata 1537
Gallorum 1533
in *Numiſmata* Imperatorum Rom. Commentarius 1534
Nummaria Rei ponderum & menſurarum Vocabula græca, latina, hebraica 1535
Nummaria rei notitia 1536
Nummus Britannicus 1538

de *Nummis* a Gevartio editis commentarius 2371 α
de *Nummo* Pantheo Hadriani 1123. 1539
Salomonis Epiſtola 1539 α
Zenonis 1540
Nummorum ſcientia 2371
ad *Nummos* Rom. Familiarum Urſini dubia 1537
Nuncium bonum in Eccleſiam Anglicanam 2065
Nuptia Agni 1751 β
Nuptialia acroamata 1653
in *Nuptias* Ducis Sabaudiæ Epithalamium 1666 α

O.

Obligatio ad unionem Eccleſiæ redeundi 2206 α
de *Obligatione* jurejurandorum & conventionum in rebus Religionis 1705
Obſcurorum Virorum Epiſtolæ 1540 α
Obſervationes ad Antiquitates Hetruſcas 1541
divini & humani juris 669 α
de origine Imperii 2103
in Poemata Homeri & Virgilii 2482 α
politicæ 1409 α
Occaſionales reflexiones 2106 αα
Occidentalium mundi partium religionis hiſtoria 2084
Occidere Tyrannum non eſt crimen 2114. α
Occulta Dei Judicia 811 ββ
Ochini Dialogorum Verſio 811 α β
Oeloviratus 970
Oculariæ 2014
Oculi humani Anatomia latine reddita ex italico 1018 β
Oculus ſeu fundamentum opticum 1360 α
Oda Lyricæ 1672 α β
ſpirituales 2681 α
S. *Odonis* Vita 1251
de *Odio* & Amore 2683
S. *Odulphi* Vita 1252
Oeconomia animalis 1013
Offa latranti 991
Officia vitæ civilis 2421
de *Officiis* Civilibus 2515
Officium hominis Chriſtiani 811 γ. 1939 εε
totum 2030
pii & publicæ tranquillitatis amantis viris in Religionis diſſidio 86. 811 δ
Principis Chriſtiani 1414 α
B. Stanislai Koſtkæ 2761
Olai Rudbeckii Atlanticæ interpres 1184
contra *Oldekop* Acta Brunſvicenſium 1790 α
Oldenburgenſem & Delmenhorſtenſem Comitatum quare Daniæ Rex & Dux Sleswicenſis poſtulent 1811 α
ſuper *Oldenburgicis* atque Plönenſibus negotiis cum Rege Daniæ Gottorpienſes Holſaticæ Controverſiæ 938 & ſeqq.
Oliva Ramus 811 ε
Olla Fortunæ 2580 α
Amoris 2504
Ominoſa rerum ſeries in Comitiis Ratisbonenſibus geſtarum 1164
pro *Omphacio* Juſculum 2560 αα
Onomaſticum theologicum 811 ζ
Onus Eccleſiæ 812
Opera diverſa Gallica 2581. 1582
Autoris ſeptennis 2437
Opera miſcella 1581 α
d'Evremont 2456
Opinionum Commun. Juris Syntagma 971 C
Optica Diſputatio 1352 α
Optica Catoptricæ & Dioptricæ Principium 1361
Opticum fundamentum, Oculus 1360 α
Opuſcula varii Argumenti 2458
ſacra veterum Galliæ & Belgii ſcriptorum 900 β
Oracula S. Leonis 1141
Orandi modus 812. α
Oraſia 2582 α
Oratio C. J. Cæſaris ex Dionis Caſſii lib. 38. Hiſt. Rom. cum notis politicis 1394 β
Funebris in Nicol. Fabri obitum 1541 β
in Inaugurationem Templi 1542
qua Lermenſium & Caſtri Comitis fratres excepti ſunt 1541 ε
de Paſſione Domini. 1541 δ. 2652
in Poloniæ Regis obitum 1541 α
de S. Roſalia 1541 γ
de ſtatua Virgilii 1542 α
de *Oratione* Tr. 2207
Orationes & Carmina 1541 αα
omnimodi generis ex Codice MSS. 1542 β
Orbis illuſtris 1847 α
de *Orbis* ſitu Mela Pomponius 1157
Orbis Terrarum 2774
Veteris Deſcriptio 1362
Ordinatio Eccleſiaſtica Argentinenſis 1751 ββ
Brunſvicenſis Civitatis 1753
Ducatus 1752
Daniæ & Norvegiæ 813. 1757
Hamburgenſis 1754
Hildesheimenſis 1755
Holſata Slesvicenſis 1756
Lauenburgo Saxonica 1758
Lubecenſis 1759
Meclenburgica 1760
Pomerana 1761
Wurtembergenſis 1761 α
in *Ordine* Romano de officiis divinis 813 α
Ordo ſeculorum 877 α
Vitæ Chriſtianæ 813 β
Organorum uſus & abuſus in Eccleſiis Belgicis 1963
Oriana Amaſis 1023
Orientalis Eccleſiæ confeſſio 689 α
Hiſtoria 1110 α
de *Origene* Reſolutionis epiſtola 2031
Origo fontium 1292
Oroſii Verſio Saxonica 1848
Orphiſi & Chryſantis hiſtoria 2585
Orthodoxus Conſenſus de ſ. Cœna 691 α

ad *Orthodoxos* v. Quæstiones.
ad *Orthographiam* & Etymologiam in Lingua Germanica manuductio 1460
Oscillationis centri demonstratio 1363
de *Oscillatione* centro inter Hugenium & Catelanum controversia 1365
de Oscili & contactus Anguli natura 1364
de *Osculo* Dissertatio 1543
Osnabrugo-Monasterienſis Pacificatio 1665 α
Osnabrugæ & Monasterii Pacis Tractatæ Historia 1166
Offa post Offam 992
Offuni ena conjuratio 673
S *Ottonis* Vita 1253
Ovidii Catalecta 1653 α
in *Ovidii* Metamorphoseon libros argumenta 1543 α
Ovilla Pellis de fraternitate 827
Oxonienſes Athenæ 2085

P.

adversus *Pacem* Pragenſem 1178
Paciani lilieti Decora 1544
Pacificationis Christianæ & Ecclesiæ ratio 815
Pacificum donum Auranchii 2301
de libro *Pacificus verus* censuræ applicatio 2209
Pacis Aquenſis tractatus 2273
& Belli statera 1417 γ
compositio inter catholicos & Augustanæ confessionis confessores 710
Pacis Generalis repræsentatio 1165
Monasterii & Osnabrugæ historia 1166
Monasterienſis Tractatus 1165 α
de *Pacis* obstaculis abrogandis consilium 1897
Pacis compositio 1167
Saxoniæ Vindiciæ 1189
spes contra Blackwellum 2090
Theatrum 986
in *Pacis* Tubam Prætorii consideratio 1767 α α
Pactum tacitum inter amatores Crucifixi 780
Paderbornenſis Academiæ Natalis 1169. 1545 α
Paderbornenſia monumenta 1169 α
Paladini Javerſaci clades 2548 δ
Palatii Ephemerides 2276
Palatinatus Catechismus 667
Imperii Vicariatus 971
Electoralis tutelæ jus 971 δ
Palatina causa Justitiæ 989 β
Justitiæ Prodromus 994
pro *Palatini* Electoratus vicariatu 2277
Palatinum Electorale manifestum 1811 ζ
Palatino Wildfangiatui oppositæ Vindiciæ 989 α. γ
di *Palavicino* (Ferrante) Anima 2656 a
Pallium exulans 1545
Palma Christianæ fortitudinis 2032
Pandectæ Camerales Rodingi 979
Panegyricus Danckelmanno (Everhardo) scriptus 1898
ſuper triplici tessera S. Franciſci de Paula, Humilitate, Pœnitentia & caritate 2614 α
de natali Academiæ Paderbornenſis 1545 α
Panegyrico nuttiale 2681 β
Pannonia liberata 1133 α α
Panſophiæ diatypoſis Technographica 1303
de *Pantheo* Hadriani Nummo 1123
Pantographia 1365 α
περὶ τῦ Παντὸς 814
Papæ Anatomia Albani 2770
de *Papa* Infallibilitate 2190 β
Pontif. Max. Potestate temporali 816
Primatu disputatio 817
Papagay 1950 α α
Papale puerperium publicum 1849
Papam non esse Anti-Christum ostenditur objectionibus X. 2033
Anti-Christum dicendo Romanum Imperium, Cæsareamque Majestatem injuria affici, necessaria depulsio 626
Papatus Romanus 815 α
ad *Papatus* ruinam Thomæ Belli responsio 1978
ad *Papiam* de Clade dialogi 1899
ſuper animadversiones in *Papiſmi* male repræsentati auctorem annotationes 2033 ζ
Papiſtæ protestantes contra Protestantis Papismum 2033 ε
Papiſta non male repræsentatus 2033 δ
Papiſta male repræsentatus 2033 α
ad eum responſio 2033 ζ
in illam responſionem animadversio 2033 γ
de libris contra *Papenbrochium* & Heuſchenium epistola 1478
Paracelſiſtæ Chymici 1010 γ
Paradiſi clavis 1988
Paradiſus Animæ 2624
ſuper litanias Lauretanas 2034
Voluptatis 1939 ζ
Paradiſi Fodina 2619
Paradoxum de ſpiritu S problema 882
Paranetica epistola de fuga peccati 824. α
Musa 1654
præfatio versionis LXX. V. T. 846
Paralipomenon libri duo 4
Parallele entre Mr. Corneille & Monſr. de Racine 2586 α
Parallelismum Calviniſmi & Papiſmi 2211
Paraphraſes Gallicæ in varios libros N. T. 2214 β
Paraphraſtes Græcus in Ethica Nicomachia 1410 β
Paraſitus politicus 1900
Paratitla 972
Parentalis ſplendor Catharinæ Potociæ 1553
Parergon de tempore Concilii Nicæni celebrati 1161
Pariſienſe Martyrologium 1154
de *Pariſienſi* Laniena 1113
Pariſienſis Collegii S. J. Bibliotheca 1051
ad eos, qui post *Pariſinam* lanienam religionem ejuraverunt, Admonitio 2373
de *Pariſinis* bellis 2372

ad *Parisinos* de processione admonitio 2214 δ
ad *Parkeri* libellum responsio 2208
Parlamentum Pacificum 973
Parlamenti responsio ad M. Witgifft admonitionem 2116 α
Parmense diarium literatorum sive *Parmenses* Ephemerides 1546-7. 2682
Parnassi nova 2682 α
Parnassus reformatus 2587
Satyricus 2588
Parnassi Trutina 2909 α
Parochi {alta / nua} obediens 818 α
Parochiophilus ibid.
Parochorum hoc age 819
Particulare & universale 1014
ex universali 1823 αα
à *Pascha* usque ad corpus Christi tempus transigendi modus 1678
Paschale Chronicon 1022
Paschalis cerei benedictionis restitutio in integrum 643
Paschasii Disquisitiones disquisitionum 2213
de *Paschate* ultimo Domini nostri J. C. 2212
Pasiphaës fabula 1654 α
de *Passavientium* copiarum missione 1850
de *Passionibus* Animæ 2108 γγ
de *Passione* & Cruce Christi 89. 820 α
Christi meditationes 2625 α
Domini Oratio 2625
in *Passionem* & Sepulturam Christi Oratio 820
Passionis Domini memoria 91. 820 γ 1939 η. 2213 α
de *Passionis* memoria & Actionibus Emblemata 820 β
de *Passionibus*, virtutibus & vitiis 1411
Pastoralis Epistola 2213 αα
ad Catholicos in Hybernia 753
Pastoralia poëmata 2590
Pastor 821
absurdus 2589. ol. 474
apostolicus 1655
fido 1923 2682 ß. ol. 528
Pastoris seu Hermæ versio 821 α
de *Pastorum* officiis & populi circa persecutiones & martyria 2213 β
Patavinæ statuta Academiæ 974
Pater-Familias 773 α
de *Patientiæ* virtute 1412
de *Patientium* subditorum officio & solatio Epistola Pastoralis ad Catholicos in Hibernia 753
ex SS. *Patribus* collectus favus mellis 732
Patrocinium Torunense 843
Patronus bonæ fidei in causa Puritanorum 858
Patrum Bibliotheca Græca 1432
de *Patrum* lectione 2214
Patrum Vitæ 1254
Pauli Epistolæ 4. Aegyptiace 2703
Paulini & Alexis Mors cum variis Epistolis 2636
Paulini Nolani Episcopi opera 822
S *Paulini* Vita 1256 α
ad S. *Paulinum* Notæ Amœbææ 823
Pax in imperio turbata per occasionem litis inter Palatinum atque Moguntinum de Wildfangiatu 990
Pax Theresiana 1163
in *Pearsonii* Ignatianas Vindicias observationes 814
Peccatorii pusillanimi solatium 2626
de *Peccati* fuga Epistola Paranetica 824 α
de *Peccato* Originali 825
philosophico denunciatio 2215
de eodem denunciatio secunda 2216
tertia 2217
quarta 2218
quinta 2219
circa *Peccatum* philosophicum de sententia Jesuitarum Epistola 2220
de eadem II. Epistola 2221
III. Epistola 2222
Pelagianismi historia 2081
adversus *Pelagium* libellus 826
Pelle ovilla de fraternitate 827
de *Pensionibus* 2278
Pentateuchus Ægyptiace 2703
Arabicus 2706 γ
Pentateuchi versio Saxonica 1762
quæ *Pentateucho* continetur historia 2641 β
Perduellionis Actio in Jesuitas 1503
Peregrinantium trium ad Batavos Discursus 1870
de *Peregrinatione* 2108 α ol. 383
vitæ humanæ ac Filiorum DEI, 828
de *Peregrinationis* utilitate. 2460
Peregrinatio S. Mariæ Magdalenæ ad Paradisum 2035
de *Perfectione* Christiana 1762 α
Perfectionis Christianæ Epitome 2037
Peripatetica & Philosophicæ doctrinæ comparatio 1302 γ
Peripati Christiani effata 200. 1302 δ
a W. *Perkinso* deformata Catholicorum reformatio 2036
Perpetuæ & Felicitatis Acta 1170
Perpetuum sacrificium Crucis & Altaris 776
Perroniana 1549
Perronii Epistola ad Casaubonum 2092
de *Persecutione* Epistola 2038
ad *Persecutionis* sævitiæ succumbentis personæ quæstiones responsio 2223
ad *Persecutores* Anglos pro Cath. responsio 651
in *Persium* Eclogarius 1571 γ
Personatus & verus Ctus 947 α
Perspectiva practica 2461
contra *Pestem* efficacia remedia 2631
Pervigilium Veneris 1656 1657
Petri conflictus cum Simone Mago. 829
S. *Petri* querimonia 2108
Petronii Satyricon cum Fragmentis Albæ Græcæ recuperatis 1550
contra *Pfaffenreuterum* 1762 β
Phædri versio, 2591 α
Phænomena 1551
Pharamond 2791
Pharmacopœa Augustana 1015
Pharus Sarmatica 1550 α
in *Phavorini* Lexicon græcum Indices 1520
Philagia solitudo 1616 β
Phila-

Philalethæ, (Cyrenæi) Erklärung über die sechs Chymischen Pforten des Englischen Philosophi Riplæi 1822
(Eugenii) Euphrates 1822
Philippi Nicolai Speculum Lætitiæ 1763
Philippoburgi Idumeæ extructionis justitia, 943
Philippus Tragœdia 2694 & seqq.
Philosophandi Libertas 889
in *Philosophiam* antiquorum introductio 2462
Philosophia libera 1304
maturata 1822
pia 2109
de *Philosophiæ* primæ emendatione & substantiæ notione 1313
Philosophia Scripturæ interpres 830
vera hominis Christiani 2223 α
vetus & nova 1305
universa 1278
ex *Philosophia* universa asserta 1281
Philosophiæ totius Compendium, 1287
Philosophica Acta 1550 β
Archæologia 1279
Margarita 1299
Mensa 1299 α
mille Theoremata 1305 α
Philosophicæ collectiones 2110
transactiones 2110 α
Philosophicum specimen 2110 α
Philosophorum Lapis 1010 ε
de *Phœnice* carmen 1657 α
Phœnix Philosophicus 1823
redivivus s. de renovatione interiore sodalis Mariani 628 μ. 831
Phrases Hebraicæ V. T. 1470
Physica Doxoscopiæ 1290 α
Physica restituta 1010 δ
vetus & nova 1305 ζ
Physicum Systema in usum Gymnasii Gothani 1306
Pia desideria *Meünert* 832
Speneri 1764
Pici Mirandulani libri de rerum prænotione 652 α
Picta Poesis 1658 α
Pictoria Ars 2592
Pietas victrix 1658
de *Pietate* Christiana 2224
de *Pietate* opera diversa ex Patribus versa 2224 α
ad *Pietatem* manuductio 834
Via 1940
Pietatis Itinerarium 774
Praxis 1763 α
Quadriga 790. 859
Pietismi Imago. 1766
Pietismi super imaginem relatio & monitio 1767
Pie vivendi modus 893
de *Pigritia* Tract. 2463
Pilati Acta 1171
in *Pilatum* Judicem Goetii strictura 744 β
de *Pileo* 1551 α
Pinelli Vita 1256 β
de perfectione religiosa 1703 γ
Piscator in rete suum incidit 2110 ζ
Piscopiæ tumuli Epigramma 1660
Placendi ars in Conversatione 2464
super eo, quod *Placere* vel displicere possit, considerationes 2464 α
de *Plani* cujusque invenienda declinatione 1366
in *Planis* inclinatis Gravium momenta 1367
de *Plantu* librorum II. Aristotelis interpretatio 1280
Platonicæ dogmatum Epitome græca Alcinoi 1276 α
in *Platonem* præannotamenta 1307
in *Platonis* universam Philosophiam prolegomena generalia 1308
in *Plessæum* & Episcopum Ebroicensem habiti Colloquii relatio 1991 α
Plinii C. Epistolæ 1552
ad *Plinii* historiam mundi annotationes 1552 α
super *Plönenſibus* & Oldenburgicis negotiis controversiæ 938 & seqq.
contra *Plön* in caussa Holsatica Slesvicensi Relatio 1813
de *Podagra* dissertatio 2285
Poemata varia 1660 α. &c. 2684. 2685. & seqq.
de mysteriis vitæ Christi 2108 γ
scenica 2691. & seqq.
Poematum Cantus & Virtutes Rhythmi 1554
Pœnitentia dilata 773
de *Pœnitentia* doctrinæ analysis 2210
Tractatus pro doctrina Jesuitica 835
Pœnitentialium Canonum summa 836
Poëtarum Corpus 1660 β β
Gallorum Carmina selectissima 2593
veterum acute dicta 1591
in *Poetica* & Poëtas antiquos Animadversiones 2594
in *Poeticam* artem Rapini Annotationes 2465
Poëticum florilegium 1461 γ
Poëtices Tragi-Comicæ Compendium 2682 γ ol. 529
de *Poetis* Germaniæ observationes criticæ 1444
Poirai (Franc.) modus disponendi se ad bene moriendum ex Gallico translatus 837
Poireti (Petri) continuata Bourignoniæ Vita 1057
Polaris stella 1708 β
Poli Reginaldi Vita 1257 β
Πολιτεία τῆς συγκλητικῆς 838
de *Politia* Ecclesiastica 2003 α
Politiæ Ecclesiasticæ Vindiciæ ibid.
Politicæ considerationes de reformatione gallica 2466
& militares Dissertationes in Tacitum 2466 α
Politica Amantium 2498
sanctio Regio-Ducalis 1812
Politici Dialogi 2633
Discursus 1963 δ
Pictura 2090
Politicorum fundamentorum Ostensio 1963 α
Politicum Breviarium 1967 α

Compendium bifolium 1413
Politicus Lapis Lydius 2467 β
Parasitus 1920
sceleratus impugnatus 1413 α
Tractatus Gallicus 2408
Polonia turbata 1850 β
in *Polonia* Controversiæ inter Ordinem Ecclesiasticum & secularem 843
Poloniæ amantis Viri Oratio 1126 α
Regem Joh. Casimirum cur Rex Carolus Gustavus bello adortus 1196
status 1850 α
ad Senatum Equitesque Oratio 843 ε
adversus *Poloniæ* Regem Sigismundum III. Calumniæ discussio 1173 α
super *Polonico* bello motus animorum 1171 α
Polonici sceptri Candidatorum Censura 1172
Polonicus status Regius 1900 α
de *Polonorum* Rege eligendo consilium 1173
Polyandri Historia 2594 α
Polybii Excerpta 1174
S. *Polycarpi* die habitæ concionis excerpta 2225
de S. *Polycarpo* Concionis supplementum 2226
Polychronicon 1175
Polyglotta Biblia 646 ββ
Polyxene Continuatio 2594 β
de *Ponderibus* & mensuris libellus 1552 ζ
de *Ponte* (Ludov.) Compendium 838 ζ
Meditationum breviarium 838 α
de *Pontifice* maximo Jesu Christo 761
a Dæmone misso 843 γ
Pontificiæ Excommunicationis Decretum contra Henricum IV. Galliæ Regem 731 β
Pontificiale Romanum 1177
in *Pontificibus* Romanis confirmandis Jurisruminatio 1176
Pontifici Romano ex animo cupientis consultum consilium 693
pro *Pontificis* potestate Disputatio 838 γ
Pontificius Catechismus 665
contra *Pontificios* Pragenses & Rokitsanum Dispp. 858 α
Pontificum Trevirensium gesta 1202
de *Porcorum* pugna ablegatus Mercurius 1901
in *Porphyrii* locum libellus 839
Porræ Cœli 618 α 791. 840
Portæ regiæ trophæa eversa 2227
Portulano 2697
Portus Messanensis laus 1524
Portus Regii Typographiæ errata 2595
Postilla Harmonica Waltheri continuata 844
Postulata ab Ecclesia Romana dissidentibus à scrutatore veritatis proposita 841
de *Potestate* Ecclesiastica & politica 842
Papæ 816
pro *Potestate* Pontificis disputatio 838 γ
super *Potestate* Prælatis Ecclesiæ atque Principibus terrarum commissa temporibus Bonifacii Disputatio 843 αα
de *Potestatibus* debito 2468 α
de *Prælatis* Regiæ & Ecclesiasticæ differentia 709
Potocie Catharinæ Parentalis splendor 1553
Practica moralis Jesuitarum 2551. & seq.
de *Præadamitis* 848 α
Præbendæ plures an uni conferendæ 844 ζ
Præcognita Juris universi 975
de *Prædestinatione* sermo Gallicus 2228
doctrinæ reformatæ defensio 2244 α
Prædestinationis & salutis Tessera 628. 840
Prædestinatus 845
Præfatio parænetica V. T. versioni præfixa 816
ad Grotii dissertationem de cœnæ administratione 681 α
an *Præfecturæ*, satrapiæ, seu Advocatiæ armatæ Imperii sint reducendæ? 1807 αα
Præhonorarium & Retractus Jus 1813 α
Præjudicia contra Calvinianos 2229
ejus libri examen 2230
contra Papismum 2231
super *Prælatis* Ecclesiæ commissa Potestate disputatio 843
de *Prælatura* Episcopali 2005 ζ
de *Prænotione* rerum libri Pici Mirandulani 612 α
Præparatio ad fructuose administrandum pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramentum 2038 α
de *Præsepi* Christi Dissertatio 2231
de *Præservatione* sui contra Hobbesium Lex naturæ 2064 α
Præsidium adversus peccatum 1939 9
facile certumque adversus omne peccatum 824 β
Præsulibus exitiosus Martinus 799
Prætor in Colognole 2666 & seqq.
in *Prætorii* Tubam Pacis Considerato 1767 αα
contra *Prætorium* (Eliam) defensio 1767 α
adversus *Pragensem* Pacem 1178
contra *Pragenses* Pontificios & Rokitsanum Dispp. 858 α
ap *Pragensem* Universitatem legatio Apollinis 1598
Partum Spirituale 1178 α
ad *Praxin* forensem Introductio 976
Praxis bonarum intentionum 2232 α
Catechismi Romani 667 β
& Doctrinæ Christianæ Capita 676
Pietatis 2039
Trivii, 2586
Precationes tres ad B. M. Virginem 848
Preces Calvini 847
ad stationes Passionis 848 β
Precum Christianarum libellus 2719
familiarium libellus 848 α
de *Presburgensi* Reformatione Colloquium 1721
Pretiosæ Linguæ dictionarium 2595 α
Pretiosarum mappa Geographica 2595 β
Priapeja 1660 δδ
Primo Resurrectio 869 α
in *Primogenitum* R. J. jus Repræsentationis 956 α
Princeps in Compendio 1414
imaginarius 2683
de *Principis* Christiani officio 1414 α

potestate 1415
Principis interesse novum 2469
Philosophia 2470
de *Principum* causis ab imperatore solo agnoscendis 1814
subjectione Deo & Ecclesiæ 2040
Privata devotionis specimen 2041
contra *Privatam* communionem 1703 λ
Privilegia Privilegiorum 2771
Privilegia B. Virginis 2627 α
Problematis Bernoullii constructio 1369
Leibnitziani solutio 1368
ad idem Additio 1370
Problema paradoxum de Spiritu S. 882
Procerum S. Rom. Germ. Imperii Notitia 1135
de *Processione* admonitio ad Parisinos 2214 γ
Processus judiciarii Sciagraphia 1815
de *Processuum* Papæ Johannis XXII. contra Ludovicum Bavarum Imperatorem nullitate; v. *Informatio.*
Procli Hypotyposis Astronomicarum Hypotheseων 1371
Prodromus æterni Evangelii 673 ε
Justitiæ Palatinæ 994
Professorum Lugdunensium Elogia & Vitæ 1146
Programmata Decanatuum 1554 α
Prolegomena ad Gesta Francorum 1110
de *Propaganda* fide Collegium 734 α
Propempticum ad Joh. Labadiam 782 ε
Prophetarum Vitæ 1258
Prophetia notabiles 2043 α
Prophetiarum implementum 2233
ejus Continuatio 2234
Prophetica Eclogæ de Christo 716
Proportio sanguinis 1016 β. 1311
Proselytus deceptus 2235
Prosodia Bononiensis 271. 1554 β
de *Prostibulis* Veterum 1555
Protestantismus vacillans 2043
Protestantium Apologia 2042
errores prodentia argumenta 2044
querelæ 2236
ad *Protestantium* querelas responsio 2237
Protestantium Religionis absurditatem declarantes Articuli seu rationes. 2050 α
Protevangelium 849
Proteus Puritanus 1421 α
Protogæa 1308 α
Proverbialia Carmina 1660 γγ
de *Providentia* Dei Carmen 1661
Doctrinæ reformatæ defensio 2244 α
Provinciale Romanæ Ecclesiæ 850
Provincialis Epistola de Sacramento 2238
Provisional Vidimus 1776 αχ
Prudentii Sandovalii de Sanctis Commentarius 1556
Prudentia Justorum in educandis liberis 1767 ααα
Prutenicum Corpus 850 αα
Prytaneum immortalis gloriæ 1557
Psalmi, 6
Psalmorum flores 850 α
annotata ex Hebræorum Commentariis 851
Psalmorum Catholica expositio 854
Psalmorum liber 855 α 2239
versio latina 646 852
in *Psalmos* Commentarii 855
in *Psalmum* LI. Meditationes 2044 α
XXV. meditatio 702
Psalteriolum Cantionum Catholicarum 1663 1924
B. M. Virginis 789 1662
Psalterium Davidis cum annotationibus Bugenhagii Pomer. 1926
Glossatum 853
S. Mariæ &c. 1768
Pseudo-Evangelicæ iniquitatis mysterium 807 α
in *Pseudo* Jubilæum Wittenbergensem Ægid. Hunnii, 907
Pseudo-Scripturista 2044 γ
Ptittacus, 1970 α
Ptychologia vera J. B. 856
Pugna Spiritualis 856 α 1769 α 2045 2627 ζ
Pufendorffii Historia Svecica 1851
ad *Pufendorffium* Epistola encyclica cum Nicolai Becmanni libello 1559
contra *Pufendorffium* de Polygamia 1769
in *Pufendorffii* Sam. Jus Naturæ & Gentium index 1416
Pufendorffiana Introductio in Historiam 1179
Pulmonalis venæ propago 1016
Punctationis Arcanum revelatum 1558
Pupillæ Saxonicæ defensio 1770
Purgatorii Animarum commemoratio 1929 α
de *Purgatorio* doctrina fidei catholicæ 1770 γ
rivigne gr. lat. 857
Purgatorium 857 α. 1884 ζ
Puritanorum Patronus 858
Puritanus Proteus 1421 α
Puteolana Thermæ 1669 γ
Pyrotechnica i. e. Artilleriæ descriptio 1318

Q.

inter Adventum & *Quadragesimam* tempus transigendi modus 1676
Quadragesima tempus transigendi modus 1677
Quadratura Circuli 1372
Quadraturarum & rectificationum curvarum effectionis additamentum 1373
de *Quadraturis* 1374
Quadriga Pietatis 790. 859
Quæstiones ad Concionatores &c. 1939 ι
de Lutheranismo 1770 δ
ad Orthodoxos 860 αα
Theologicæ, naturales, morales, politicæ 2239 α
Quæstionum philosophicarum summa quadripartita 1308 β
variarum Centuriæ 1902
definitæ ex triplici philosophia 1308 γ
Quakeranismi ortus historia 2239 ααα
Querela Protestantium 2236
ad easdem responsio 2237
Querimonia Christianæ de sterilitate in Christianismo 1939 κ
Querulus 1663 α

Quiehot de la Manche 2596
Quietiſta 800

R.

Rabelaſius reformatus 2597
Raccoviana Catecheſis 667 α
de *Radicum* quadratarum extractione 2470 α
Ramea Logicæ & Ariſtotelicæ Rhetoricæ Compendium 1297
de *Rami* Libris Regis Galliæ decretum 1180
Ramus Olivæ 811 ε
Rantzoviana Elogia 1560
Rantzoviana Familiæ Genealogia 1181
Rapini Poëma latinum gallice verſum 2597 α
Rapſodia Juris publici 976 α
Rarigratius. i. e. Theurdanck. 1914 β
de *Ratisbona* celebratis Comitiis Electoralibus 1181 α
Ratisbonenſis Collegii medici initia 1663 β
Comitiologia 1792 α
in *Ratisbonenſibus* Comitiis ominoſa rerum ſeries 1164
Ratramni editio duplex 2240 41
Ratiocinandi artis ſpecimen 1130
de *Rationalitate* religionem habentium 2048
Rationis & fidei Concordia 687 ζ
conſideratio 2055 α
ſtatus Anatomia 1903
Raymundi Summula 860 α
de *Re* militari 1525
Reconciliationis & Reunionis religionum in Gallia media 2145 α
Reconcinnandi corporis Juris ratio 971 ζ
de *Reditibus* 977
Reditus Galliæ Regis 1878
Reflexiones curioſæ 2242
Reformata Confeſſionis Auguſtanæ defenſio 1703 μ
doctrinæ de providentia & Prædeſtinatione defenſio 2244 α
Reformatarum Eccleſiarum in Gallia Confeſſionum Harmonia 752
ad *Reformatas* Eccleſias pro conſenſu conſtituendo Fraterna Exhortatio 738
Reformati Schiſmatis convicti 2244
Reformatio Angliæ 622
Eccleſiaſticarum legum per Henr. VIII. & Eduvv. VI. 784.
Religionis 860 β
de *Reformatione* puriore Epiſtola 2046
ad Apologiam pro *Reformatoribus* & Reformatione reſponſum 2243. α
Reformatorum Apologia 2243
Refutatio libelli: Lutheri ſeptem dona 1740
Motivorum Wigandi 1779
Pugnæ oblatæ Cathol. a IV Miniſtris Calvinianis Sylvæ-Ducenſibus 860 γ
Regalia 739 ζ
Regalia Cauſa 2259
Regia defenſio pro Carolo I. 928 β
Inſtitutio 2772
pro *Regia* Inſtitutione præcepta 2471
pro hoc opere Apologia prior 2472
pro *Regibus* Romanorum coronandis Juris Moguntini aſſertio 958 αα
Regii Sanguinis ad Cœlum Clamor 922
Regimen fœminarum monſtroſum, 2098
Regina Martyrum v. Gladius perpetuus.
de *Regno* Chriſti glorioſo 861 1940 α
& Tyrannide 1417
Regulæ S. Auguſtini 2124 δ
bonæ Vitæ 2046 α
Regum libri 3
Regularium ordinis ceremoniale 672
Reineke Vulpecula 1926 α
de *Reipublicæ* optimo ſtatu 1405 α
in *Reiskiana* cauſa Relatio ex Parnaſſo & decretum Apollinis 1905
Reiskii (M. Joh.) liber de vaticiniis Sybillinis 1904
Relatio Succeſſus converſionis in diœceſi quadam Gallica. 2318 α
Relationes Camerales 918
Relationis Defenſio pro Antonia Burignonia 1058
Relationum Francofurtenſium hiſtoricarum ſemeſtria 1106
de *Relationibus* novis Allegoricis 2496 α
Religio Medici 861 α
de *Religione* veteri & nova 703
Controverſiarum conſiderationes 2150
Converſationes 2145
Miscellanea 2111
Ratisbonenſi liber 862
& regimine 2050
vera 2245 α
in *Religione* diſſidium 711 α
Religioni Chriſtianæ & Rom. Pontif. ex animo cupientis conſultum, conſilium 693
Religionis veræ ſpeculum 2245 β
& Veritatis congreſſus pro charitate & tolerantia 2245 γ
Veritates contra hæreſes antiquas 2247
Veritas & cum recta ratione conformitas 2049
bivium 646
Chriſtianæ Veritas 2246
contra mutationem 1751 2202
fundamenta 2047
in occidente ſtatus 2376
Proteſtantium abſurditates declarantes rationes aut articuli 2050 α
reformatæ hiſtoria 2377
reformatio 860 ζ
triumphus 2197 β
in *Religionis* rebus jurejurandorum & conventionum obligatio, 1705
de *Religionibus* Gentium diverſis 863
Religionum in Gallia reconciliationis media 2145 α
Geographia 863
de *Religioſa* vitæ officiis 2248
Religioſorum Vitæ 1258 α
Reliquiæ Britannorum 2111 α
Remarquable Hiſtoriſche Briefe 1852
de *Re* militari 1525
inter *Remonſtrantes* eruditorum & præſtantium Virorum Epiſtolæ 863 α

una

una cum controverſiis , 863. ζ. γ. δ. ε.
Remonſtrantium confeſſio fidei , 864 865 866 867 868
Apologia ibid.
Confeſſionis cenſura ibid.
doctrinæ Vindiciæ. 803. γ.
ex *Remonſtrantium* Apologia excerptum Specimen calumniarum ibid.
Reſponſum contra ſpecimen ibid.
Prodromus contra illud ibid.
Reſponſum contra Prodromum, ibid.
Replica ibid.
Remonſtrantium Vindiciæ doctrinæ 869 γ
Remonſtratio ad Regem Cleri Gallicani 2139 α
ſuper *Repræſentatione* Socinianiſmi Admonitio 2256
de *Reſiduis* mundi Temporibus Conjecturæ 1704 β
de *Reſiſtentia* medii & motu projectorum gravium &c. 1375
ſolidorum 1376
Res judicata contra Trapezitas 1950 α α α
Reſponſe à la Lettre & au Diſcours de Balzac ſur la Tragedie d'Heinſius, intitulée Herodes Infanticida 2436
Reſponſio ad Cameronis defenſionem cum Examine ſententiæ ejusdem 653. 654
brevis ab ſcurrilem librum ab N. D. publicatum 2095
ad Conciliabula 2175
Reſponſionum Nucleus 909
Reſpublica monſtroſa contra Monzambano 908
Moſcovitica &c. 1409
Reſtitutio Chriſtianiſmi 674
in integrum benedictionis Cerei Paſchalis 644. 865
Reſurrectio prima 869. α
ſpiritualis 702
Rete di Vulcano 2656 1.
ſur la *Retraite* des Paſteurs de France Sentimens desintereſſez. 2181 α
ſuper *Revelatione* Harmoniæ quatuor 2184 α
pro *Reunione* Chriſtianiſmi Apologia 2143
ejus Examen 214
ad eam reſponſio 2145
duarum Religg. in Gallia 2145 ε
de *Revolutione* 1992 ε
Animarum 869 β ζ
Rhadamantus Poëticus 1662
Rhetorica delle P. Cambrai 2656
Rhetoricæ Epitome 1560 α
flores 2635
Synopſis 1560 β
Hermogenianæ Synopſis 1310
de *Rhytmi* Vitiis 1554
Rhytmi pii Belgici 1941
Richardi Regis Anglorum Itinerarium 1182
Richt-Steig 981 ζ
Rictrudis Vita 1157
Rittershuſianum ſpicilegium 1183
Rivæ Cupidinis placatæ 2685. & ſeqq.
de *Roa* (Martinus) de ſtatu animæ purgatæ 869 γ. 1770 ζ
Rodingi (Gvil.) Pandectæ 979
Rodingus reformatus ibid.
Rodriguetz (Alphonſi) exercitium perfectionis 869 δ
bohemice 2713
Tractatus IV. 1703 δ
Rohanii Ducis Commentarii 1378
contra *Rokitſanum* & Pontificios Pragenſes Diſp. 858 α
Roma triumphans 1665
civica Comœdia 2599
Roma deſcriptio 2379
eorum quæ *Roma* inter Ducem de Crequy & & militiam Corſam accidere , narratio 2642
de *Romana* diœceſeos extenſione 2325
Romanæ doctrinæ plena detectio 1992 α
Eccleſiæ doctrina & praxis 2051
Romanenſes fabulæ 2598
Romani Catechismi Praxis 667 β
Imperii ſplendor 1581 α
ad *Romano*-Germanicam hiſtoriam introductio 1183 α
Romanum Itinerarium 2643
Pontificiale 1177
Ronſardi Templum 2600
Roſa urſina 1376 α
S. *Roſa* Vita 1259
Roſalba 2691. & ſeqq.
de S. *Roſalia* Oratio 1541 γ
S *Roſaliæ* Vita 1258
Roſalindæ 2685. ſeqq.
Roſarium 1940 α α
inter *Roſarium* recitandum meditationes 870
Roſarii recitandi modus 2617
in ſuo *Roſario* B. Virgini ſerviendi modus 2024 α
Roſella Caſuum Conſcientiæ 869 β
Roſier de Guerres 2601
Rothomagenſium Archi-Epiſcoporum Acta 1183 α α
Rudbecki (Olai) Atlantica 1184
Ruminatio Juris 1176
de *Rumore* ſolos Pontificios aut Lutheranos tolerandos 1771
Ruth. liber, 2
Ruth Textuum Syriaci & Arabici Verſio latina 870 α
Ruthenicum Hodœporicon 1561

S.

Sabaudiæ domui debitus Titulus Regius 1185
de *Sabaudiæ* Domus Titulo 2623
Ducis Amadei & Eugenii IV. controverſiis commentarius 1185 α
Ducis Caroli Emanuelis adventus Relatio 1160
in *Sabaudiæ* Ducis Nuptiis Epithalamium 1166 α
de *Sabaudicæ* pace 1405 α
pro *Sabaudiæ* principibus Apologia, 2380 α
Sabaudus Eques 2380
il *Sabbathai* &c. 2651 α
ad Tract. de *Sabbatho* reſponſio 2051
ad *Sacerdotem* vinculis in Anglia pro Chriſtiana fide detentum epiſtola 718

de *Sacchari* Auri & Spiritus vini conſanguinitate 1004
Sachſiana memoria 1186
in qua *Sacoma*, lineæ conſtructio 1374
Sacramentaria exegeſis 872
de *Sacramentario* diſſidio inter Evangelicos ſimplex Inſtitutio 871
de *Sacramentis* Myſtum 870 αα
Sacrificium Crucis perpetuum 776
de *Sacro* alienis non adeundis 109. 872 α
de *Sacrorum* diſſidiorum cauſis & remediis 712
contra *Sagas*, Cautio criminalis 980
Sagitta Wolovviciana, 1674
Salamander ardens 1822
Sulernitana Schola 1015 α
de *Salis* & aquæ dulcis ſeparatione 1016 α
in *Salmaſianum* Specimen animadverſiones 909 α
Salomon & Marcolphus 981
de *Salomonis* nummo epiſtola 1539 α
templo dialogus 885
de *Saltationibus* 1906
Sal tartari volatile reddendi Arcana chymica per Ken. Digby 1822.
de *Salute* Ariſtotelis 633 β
ad *Salutem* neceſſaria Scientia 779
in *Salutis* Via hominum aberrationes 2117
Samaria Anglica 1421 α
Sanctæ Terræ invaſio 2699 α
Sanctiorii Vitæ Ars 628 κ
de *Sanctis* ex omni hominum genere ſelectis 1771 α
de *Sanctitate* ſummi Imperii 1402
inter *Sanctitatem* D. N. Papæ & Agentes Majeſtatis Cæſareæ Capitulatio 2629
Sanctitas Vitæ ex conſideratione florum 772
Sanctorum Vitæ 1259 β
Sanctuarii Clavis 2249
ſtatera 2250
Sandii Bibliotheca Anti-Trinitariorum 1187
de *Sanguine* Corporis Chriſti poſt reſurrectionem 873
circa *Sanguinis* intra vaſa animalium fluctuantis proportionem obſervatio 2311
Sanguinis proportio 1016 β
Regii clamor ad Cœlum 922
de *Sanitate* Dialogus 2286
Sanitatis Regimen 2288
cum *Sannazarii* Poematibus editæ notæ 1562
Sapientiæ Conſilia 1474
eorum Continuatio 2474 α
Cum *Sapientibus* & Magnatibus mundi converſatio theologica 2473
ad *Sapientiam* introductio 1402 α
Sappho 2600 α
Sarafini Operibus præfixa præfatio 2602
Sarmatarum doctrinæ ſumma 843 α
quod *Satisfactio* Chriſti divini duntaxat decreti ratione non vero abſolute fuerit neceſſaria, teſtimonia 874
de *Satisfactione* Chriſti libri Crellii refutatio 695
de *Satrapiis* Imp. Rom. 1807 α
an *Satrapiæ* Imp. Rom ſint reducendæ 1807 αα
Satyræ ſeu Admonitiones ad emendationem legitimam regiminis & morum in Polonia 2763
Satyra in aulicam Vitam 2605
Feneloni 2604 α
Satyra (1) Dii veſtram fidem (2) Nos canimus ſurdis 1563 αβ
de Erroribus 2605
contra Godellum 1667. 1668
de lite 1563
Neſcimus quid ſerus Veſper vehat. 1668 α
(1) Hercules tuam fidem 1563 γ
(2) Virgula divina 1563 δ
(3) Cras credo hodie nihil 1563 ε
Satyricum Parnaſſus 2588
Savilius (Hieron.) de militia Romana 1158
Saxo-Luneburgici Principes ut ad Electoratum pervenerint 1853 αα
Saxoniæ Domus Stirps & origo 1853
origines 1853 α
prætenſio in Duc. Jul. ac Cliv. 1182
Saxonicæ Pacis Vindiciæ 1189
Saxonicum Jus municipale 981 α
ſpeculum 982. 1816 α
Saxonum Conv. v. Herodis Aula impia 1117
de *Scaccary* negotiis dialogus 2112
Scala Chronici 1190
Jacobi 628 α. 840
Virtutum 628 β. 875
Scalda & Edda 2768
Scaligeriana 1564. 1565. 1566
Scanderbegi (Georgii) Hiſtoria 1260
de *Scepticiſmo* Eccleſiæ Romanæ 2052
Schafnaburgenſe Chronicon 1072 β
Schegkii (Jac.) declaratio de una Perſona & duabus naturis Chriſti 700 α
Scheda regia ſ. Baſilica 1391
Scherlociana Meditationes Mortis 1927
de *Schiſmate* adverſus factioſos in Eccleſia Anglicana 876
Schlüſſelburgii Theologia Calviniſtarum 1772
Schönemannus Heautontimorumenos 1772 α
Schola Salernitana 1015 α
Latinitatis 1516
Scholia Apollonii 1569
in Callimachum 1570
de figuris rhetoricis 1567
in Juvenalem 1571 β
ad Pindarum 1572
in Ptolomæi Tetrabiblon 1573
in Syneſii Epiſtolas 1574
in Theocritum 1575
Scholiaſtes in Ciceronis Orationem pro Sexto Roſcio 1570 α
Florilegii Agathiæ 1568
Germanici 1570 β
Græcus in Homerum 1571 α
Iliados Homeri 1571
in Perſium 1571 γ
de *Scholis* Medicis Pariſinis & Montpelienſibus diſquiſitiones 2287
Scholion in Areopagitæ Dionyſii Opera 640
Schookius Martinus ἀπροσδόκητος 1566 α
Sciagraphia Juris Naturæ 964
Scientia per Icones, ad Salutem neceſſaria 779
Scipio Carthagine 2666. & ſeqq.

Scotica & Anglicana Liturgia 2024
Scotichronicon 2191
Scriptorum recentiorum decas 1445, 1447. 1448
Scriptura quæſitio 2052 α
ſacræ lectio 876 α
in *Scripturam* S Conſiderationes 2254
Scrutator Veritatis 877
Scrutinium Libertatis Venetæ 2205
contra *Sectarios* 2052 α
Securis ad radicem poſita 981 α α
Sedes Olam 877 α
Seditionis abominatio 1674 α
Semita Juris 981 β
Lucis 878
Senatus Deorum in præſentibus Germaniæ miſeriis 1576
Seneca Chriſtianus 1417 α. 2476
in *Senecam* Rhetorem notæ 1577
Senenſes Faſti 1100 α
de *Seceſſu* Exercitiorum ſacro 689
Sententia delectorum de vocatione Martini Buceri 651 β
Sententia documentales 1942
Sententiarum receptarum ſ. Opinionum communium Juris Syntagma 971 α
de *Separatione* Salis & Aquæ dulcis 1016 α
Septalii opinio circa rationem ſtatus 1417 β
Septuaginta Interpretum Verſionis præfatio 846
in *Sepulturam* & Paſſionem Chriſti oratio 820
Domini ſermo 881
Sereni Montis Chronicon 1159
Sermo in ſanctorum feſto quotannis legendus 880
Sermones quadrageſimales 879
Serva nobilis 2666. & ſeqq.
Serveti Libri belgice verſi 1943
Servitutis Barbaricæ Theatrum 1828
Seſquiſeculum Anglicanum 2032. 1825
Sfortiæ (Franciſci) Hiſtoria 2653
Siamenſe iter Patrum Jeſuitarum 2381
Siamenſis Regni hiſtoria naturalis & politica 2382
Sibbes Selbſtreit 1691
Siculi Faſti 1022
il *Sidonio* 2691. & ſeqq.
Sigeberti Gemblacenſis continuator 1191 α α α
Sigismundus III Regio Jure cum omnibus poſteris exutus 1197
Silenus 1578
Similia Chriſtianiſmi Arndiani collecta 673 β
de *Simonettum* decollante gladio proſopopœia 1477
Simonis (Rich.) Critica ſacra 2152
ſuper ejusdem Hiſtoriam Criticam V. T. Epiſtola ad Amicum 2154
de eadem Judicia quorundam Theologorum Hollandiæ 1077 α
in *Sina* & Europa miranda hominum Artificia 1037 α. 1825 α
Sincera Epiſtolæ 1538 β
Sinceritas & Hypocriſis 2101 α
Sinica noviſſima 1191 α α
Sirenes 2478
In *Sleidani* libros Tabulæ 1191 α
inter *Smithum* & M. Walkerum colloquii habiti narratio 2044
ex Mr. *Smith* libro excerpta 2479
de *Societate* Jeſu Catalogus quorundam 1133 γ
Societatis Anglicanæ Acta 1033
Sociniani libelli belgicus interpres 1944
Socinianiſmi Tumulus 2256 α
Socini (Fauſti) Vita 1261
Sodalis Marianus 1579
Parthenicus 1580
Solatium Catholicorum in vinculis 2053 α
peccatoris puſillanimi 2626
Solidorum & Hyperſolidorum Conſtructio 1377
Solis Elliptici novum Phænomenon 1376 γ 1376 δ
Solitudo Deo placens 1772 β
Solmenſia ſtatuta 983
in *Sophia* domo actorum relatio 2605 α
Sophonube Africana 1928
Sorberiana 2480
Sorbierii Itinerarium 1853 β
Spanhemianam ad Epiſtolam Resp. 2155
Specilegium Rittershuſianum 1183
Suadæ 619. 1581
Specilla Circularia 1377 α
de *Speculorum* Artificio 1854
Speculum Cordis lucidiſſimum 2772 γ
Fidei Danicæ & Perfidiæ Suecicæ 1086
hiſtoricum 1503 β. 2103 β
JCtorum 1816
Juventutis 1960 α
Religionis veræ 2245 β
Saxonicum 982. 1817
Stultorum 1606
Vitæ 881 α
Uſtorium 1386-87-88
Spicilegium v. Specilegium
in *Spinelli* (Petri Antonii) juſtis funebribus habita concio 2614 ζ
Spinoſianis Epiſtolis inſerta Epiſtola viceſima 1312
de *Spirali* Logarithmica Loxodromus Nauta-rum 1378
Spirenſis Civitatis Apologia 984
Epiſcopatus Jus 943
de *Spiritu* ſ. Problema Paradoxum 882
Spiritualium Exercitiorum manuale 2627 γ
Spirituale Pratum 1178 α
Spiritualis Reſurrectio 702
Theſaurus Societatis Jeſu 1508
Spiritus Amoris 1945
Jeſuitici probatio 1485
Vini uſus externus Haemorrhagiæ ſiſtendæ 1009 α
Spirituum diverſorum Manifeſtatio 2053 β
Splendor S. Cæſ. Majeſtatis & Imperii Rom. 1581 α
ad *Sponii* Epiſtolam Reſponſiones 2251
in reſponſionem Arnaldi ad *Sponianam* Epiſtolam 2253
Stanislai Koſtkæ officium 2761
Statera Belli & Pacis 1427 γ

Statisticorum Artificiorum considerationes 2480 α
Statua Nomico-Mercurialis 985
de *Statu* bona electione 2634
Status & Imperia 2085 α
Peccatoris & illius prædestinatio 2257
Statuum Exempla & considerationes 1963 γ
S. *Stephani* Equitum defensio 2698
Stephani miracula & vita 1192
de *Sterilitate* in Christianismo querimoniæ Christianæ 1939 α
D. Steyarto propositæ difficultates 2258
Stigliani (Thomaso) datum flagellum 2699
in *Stillingfleeti* librum Observationes cum vindicatione S. Ignatii 2053
Stillingfleeti origines sacræ 1822
Stimulus peccatoris 1703 η
Stow (Johannis) delineatio 2113
Strabonis Geographia 1193
Stratonica Gallicè 2666
Germanicè 1928 α
Strena boni ominis 1669
Strenæ Æsopicæ 2495
Studendi utiliter modus 1312 α. 2635
Studia Jesuitarum abstrusiora 1505
Studiorum Arcana 1582
ratio atque institutio Soc. Jesu 1504
de *Studiis* rectè instituendis consilium 1529
Stultus coactus 2666. & seqq.
Sturlesonianæ Historiæ excerptæ 2725
additamenta 2726
Sturlesonii Historia Norvegica 2724
Suadæ Specilegium 619 1581
de *Suburbicariis* Regionibus & Ecclesiis 1194
de *Substantiæ* notione 1313
Suecia Regis Castra quare secutus sit Elector Brandenburgicus, exorto inter Sueciæ & Poloniæ Reges bello 984 α
Rex Carolus Gustavus cur Johannem Casimirum Regem Poloniæ bello adortus 1196
Rex, quare Bellum Danicum continuarit 1089
Status 2385
de *Suecia* Regis morte Epistola 2644
in *Suecian* Regi ad Livoniam Regno Poloniæ Jus nullum 1198 α
de *Suecica* expeditione in Borussiam 1855
Suecicus Hodegus & iterdücus 1133 α
Suecicæ revolutiones 2380 ζ
pro *Suecis* contra Bremenses 1817 α
Suecicæ perfidiæ & Danicæ fidei speculum 1086
Suecici Aranei Tela disrupta 1087 1195
de *Suecico* legato 950
Suecorum Epistolæ de Naufragorum Danica detentione 1081 1082 1083
de *Suecorum* Perfidia ad Exteros, Daniæ 1084
Suecorum Regis Caroli Gustavi nomine divulgata Scripta 1198
Suedica Bibliorum versio 2765
Suedici Cleri Censura super actibus Irenicis Joh. Duræi 714
Suedicarum Revolutionum historia 2380 β
apud *Suedos* Jure Regio cum posteris exutus Sigismundus 1197
Sufficientiæ Ars 1822
Suffragiorum usus 1945 α
Sulphurea conjuratio 1077
Summa Baptistiana s. Rosella casuum conscientiæ 869 β
doctrinæ Christianæ, 882 α
Sarmatarum 843 α
Summaria recensio libellorum Arndii de Christianismo 673 ζ
de *Superbia* Tract. 2481
Supplementum ad annum Christianum 2260
Geometriæ Practicæ 1383
Supplicatio ad Elisabetham 2053 γ
de *Suppositio* Tr. 882 α α
Sylvestri Papæ Actus 1199
Symbolum Nicænum 809 α
Synagoga judaicæ Joh. Buxtorffii traductio latina 652
Synagogæ & Ecclesiæ Altercatio 882 β
de s. *Synaxi* Propos. XXXIII. 883
in *Synesium* Scholia 884
Syngramma suevicum 884 α
Synodalis v. Epistola
Synodo Ancyranæ subjectæ latinæ subscriptiones 1024
Synopsis Basilicorum 915
Syntaxis Grammatica 1582 α
Syriaca Versio Veteris Testamenti 2776
Novi Testamenti 2717

T.

Tabella belgicæ 1945 β
ex *Taboris* (Ottonis) Analectis concinnatus Thesaurus locorum communium Jurisprudentiæ 912 α
Taboris Loci communes ex Barbosa 812 α
Tabula perpetua ad horam & diei longitudinem cognoscendam 2035 β
Tabulæ Alphonsinæ 1316 α
Anatomicæ Casserii 1821
Chronologicæ 1074
Genealogicæ illustrium aliquot in Germania Familiarum vide Specilegium Rittershusianum 1183
perpetuæ, quibus designantur horæ præceptis Ecclesiasticis attributæ 2635 γ
Tabularum Sinuum ordo novus facilior 1376 β
in *Tacitum* dissertationes politicæ & militares 2466 α
Tangentium Methodus inversa 1381
ex *Tangentium* conditione multiplex lineæ constructio 1379
Tartari sal volatile reddendi arcana chymica 1822
in Dissertationes super *Tassum* considerationes 2700
Tecla Actus 1200
Teeling Himmlisches Jerusalem 1691
Tela Succici Aranei Disrupta 1195
Tempe Sacra 689
Templi mysterium 1773
de *Templo* Salomonis dialogus 885
Templum Pacis 985
honoris 1669 α

de *Temporibus* mundi reſiduis conjecturæ 1704 β
de *Temporis* hujus materiis epiſtolæ 2538 α
Temporum faſciculus 1099 α
hiſtoria 2386
Tempus S. Adventus tranſigendi methodus 1675
intra Adventum & Quadrageſimam tranſigendi modus 1676
a Paſcha usque ad corpus Chriſti tranſigendi modus 1678
S. Quadrageſimæ tranſigendi modus 1677
Tenebræ horribiles 1738
de *Tentationibus* varia fortuna & ſcriptis 885 α
Terentii Comœdiæ 2607
Vita 1262
Tergiverſatio hæretica 1946
Terra Pacis H. N. 1947
Terræ ſanctæ invaſio 2699 α
Teſſera Salutis & prædeſtinationis 628 840
Teſtamenti Veteris Hiſtoria 2387
in *Teſtamenti* cauſa conſilium 925
ad Acta Apoſtolorum & reliquas N. *Teſtamenti* partes Commentarius 887
Teſtamentum novum Anglicum 2053 δ
Arabicum 2704
Græcum 886
Syriacum 2777
vetus 2776
Patriarchæ Jacob 887 α 2185
Teſtium Veritatis Catalogus 1071
Tetraemeron autoſchediaſticum pro defenſione ſententiæ And. Libavii 1017
Tetragonismorum effectio per motum 2379
de *Tetragrammato* Dei nomine fragmentum 635 888
Thé, Caffé & Chocolata 1017 α
Theatri idea 2264
Theatrum orbis imperantis 1856
Jeſuiticum 1507
Pacis 986
Romanum 2700 α
Servitutis barbaricæ 1828
Theca Gladii Spiritus 888 α
Theoclia Lojolæa 1648 α
Theocrenus 1666
Theocriti Idyllia Gallicè 2608
ad *Theocritum* Prolegomena 1583 α
Theodoſianus Codex 987
Theodoſii Aula pia, Herodis impia &c. 1127
Theologiæ Chriſtianæ idea juxtà Bœhmii principia 646 δ
Corporis prodromus 694 α
de illo judiciorum examen 694 β
Theologia Eccleſiaſtica Euſebii 728
Germanica 888 α α. 1775
Moralis Jeſuitarum 2554
Myſtica abbreviata 2206
Theologica curioſa 1097
explicatio numerorum ſimplicium 811
Theologicum Onomaſticum 811 ζ
Theologico Politicus Tr. de libertate philoſophandi 889
Theologica tentamina de providentia & gratia 2266
de *Theologicis* variis Colloquia 2265
Theonis Progymnaſmata 1584
Theophilus Parochialis } 818 α. 889 α
Theophile Paroiſſial } 2264 α
Theophraſti characteres 2451 α. 2482
ad eosdem notæ 1417 δ
Theoremata mille ex univerſa Philoſophia 1305 α
Thereſiana Pax 1168
Thermæ Carolinæ 1018
Puleolanæ & Bajanæ 1669 γ
de *Thermometris*, Barometris & Notiometris 2412 α
Theſaurus Aphoriſmorum politicorum 1418
Chriſtianarum inſtitutionum 889 β
Precum 889 δ
locorum communium Juriſprudentiæ ex Axiomatibus Barbaroſæ concinnatus 912 α
Spiritualis rerum ac documentorum 889 γ
Spiritualis Societ. Jeſu 1508
Theurdanck ſ. Rarigratus 1914 β
de S. *Thomæ* de Cantilupo Vita 2086
in *Thomaſii* (Jacobi) Collegiorum oblationem confideratio 1908
Thronus Juſtitiæ 628 η 890
Thuanea 1585 α
Thuaneæ hiſtoriæ præfixa Epiſtola 2483
Thuani Epitaphium 1585
nominum propriorum latinorum e Gallico Thuani latine redditorum, index 2388
Tigurina Verſio Bibliorum 1694
Tigurinorum Miniſtrorum & Heidelbergenſium Judicium de cenſura & dogmate contra adorandam Trinitatem in Polonia nuper ſparſo 891
Tilloſons Joh. Predigten 1776
Timoris prætenſi confutatio 2114
S. *Timothei* Martyrium 1203 α
de *Titulo* Regio domui Sabaudiæ debito 1185
de *Tolerantia* Epiſtola 891 α. 2267
pro *Tolerantia* & Charitate congreſſus Veritatis & Religionis 2245 γ
Topicæ generalis Compendium 1560 g. n. 2.
Tortura Torti 116. 891 β
Tractatus theologico-politicus de libertate philoſophandi 889
de *Traditionum* Auctoritate 892
de *Tragœdia* componenda 2701
de *Translatione* imperii Romani ad Germanos 945 α
de *Transſubſtantiatione* 2056
circa *Transſubſtantiationem* doctrina catholica 2057
contra *Trapezitas* Res judicata 1950 α α α
ad Dr. *Trenchard* Epiſtola 2097 α
Tres Impoſtores 892 α
Trevirenſia Geſta 1201
Trevirenſium Pontificum &c. Geſta 1202
Tridentini Concilii Catechiſmus 668
hiſtoria 2388 α
Epiſtolæ 2270 α
Tridentinum Concilium 1203 β

Triga prudentiſſimorum 1909
Triglandii de Pontificatu errorum demonſtratio 1948
ejusdem errorum refutatio 1949
Triglandius in ſacco 1650
Trigonometriæ demonſtratæ idea 1388 α
de *Trinitate* brevis diſquiſitio 894
doctrinæ refutatio 2053 ε
Trinitatis comparatio cum tribus dimenſionibus corporis 2277
Triodion 893
Triplici nodo triplex cuneus 117. 891 γ
de *Triſagii* Origine diſputatio 895
ad *Triſtani* Chalchi Mediolanenſem hiſtoriam 1203 γ
Trivium cœleſte 618 δ. 896
Trivii Praxis 1586
in *Triumpho* Calviniſtico confutatus Dialogus 1697
Triumphus catholicæ Veritatis 897
hermeticus 2288 α
mortis 2028 α
Religionis 2597 β
Veritatis 2058
Virginis immaculatæ 898
in *Trium* puerorum Canticum Comm. 671
Trophæa Eccleſiæ Anglicanæ 1034
Tropologhematologicum 1670
Trutina Parnaſſi 1909 α
Veritatis 877
in *Tubam* Pacis Prætorii conſideratio 1767 αα
Tullia Colloquia cum Octavia 2493
Turbo 1671
in *Turcici* belli cauſas inquirens Germania querula 1882
de *Turco*-Papiſmo 899
Turonenſis (Greg.) Chronicon 1204
pro Jure *Tutelæ* Electoralis Palatinatus & adminiſtrationis 971 δ
Tutelares divi diœceſis Cracovienſis 1621
Tychoni adjecta Appendix 1384
de *Typographia* Relatio 1857
Typus Mundi 899 α
Tyrannicidium homicidium non eſſe 2484
Tyrannum occidere non eſt crimen 2114 α
Tyrii, Apollonii hiſtoria 1204 α

U. V.

Valedictoria Epiſtola 1720
Valeriana indignatio 1672
Valeriani M. de Acatholicorum credendi regula judicium ſolide ac evidenter refutatum 899 αα
Valetudinarium 1586 αβ
in ſtructuram ad S. Andream de la *Valle* 2656 β
de *Vanitate* mundi 1669 β
Varia variis editionibus editæ admonitiones &c. 1951
Variationum hiſtoriæ Critica 2389
In *Varignonianum* librum animadverſio 1385
Varillaſii Accuſationes 2608 α
Vaticanum languens 2702
Vaticinium Regale 1673
Ubaldinum ſ. Vita Antonii Mariæ *Ubaldini* 2654 γ
de *Ubiquitatis* origine 900
Ubiquitiſticum breviarium 899 β
Udenhemii Idumeæ extructionis Juſtitia 943
Veehneri Hellenolexia 1586 γ
Vedelius Rapſodus 863 ε
Vellus aureum agni Junoſiani 1593
Venæ Pulmonalis propago 1016
pro *Venationa* Apologia 2485
de *Veneficiis* & Veneficio 2115
Veneta Academia 1586 δ
Veneta Libertatis ſcrutinium 1205.
origines 2644 α
ſuper Controverſia inter *Venetam* Remp. & Paulum V. Conſilium 693 α
Venetiarum notabilia 2614 γ
Veneti (Pauli) deſcriptio Orientis 1206
ad Epiſtolam de Brevi & cenſuris a Paulo V. adverſus *Venetos* publicatis reſponſio 693 α
Venetum interdictum 2654
Scrutinium 2644 β
Veni Sanctę Spiritus 1634
Venus cœleſtis 2685
de *Verbi* latini & græci differentiis & ſocietatibus 1521 α
Verborum copia 1586 ε
B. *Verdiona* Legenda 1263
Veridicus Germanicus 1857 α
Veritas aperta 2059
a Gallorum Sophismis vindicata 2640
invicta 988
Veritas mundo toti declarata 1722
pacifica 900 αα
Veritatis certa Victoria 1745
moralis ſplendor 805 α
Scrutator 877
Teſtium Catalogus 1070 α
de *Veritatis* inquiſitione 2486
inquiſitione criticæ Critica 2488
in *Veritatis* inquiſitionem Critica 2487
ad Criticam Criticæ de veritatis inquiſitione reſponſio 2489
Verle Joh. Baptiſt. Oculi humani Anatomia artificialis ex italico latine reddita 1018 β
Verſio Ariſtotelis vulgata 1279 α
Bibliorum latina *Vulgata* dicta 646
N. Teſtamenti Anglicana 2053 δ
Syriaca { Novi / Veteris } Teſtamenti { 2777 / 2776 }
Veſuviani Incendii narratio 2646
de *Veteri* Deo & novo Deo 713
Veteris Teſtamenti Verſio Syriaca v. Verſio.
Veterum Galliæ & Belgii Scriptorum opuſcula ſacra 900 ζ
Poetarum acute dicta 1591
de *Via* recta Chriſtianorum ad ſalutem 1776 α
Viaticum novum de curatione morborum 1010 ββ
Vibrey Jarza, Johannes de 2740.
contra *Vicefort* 2353 α
Vicis temporum, 2685 ſeqq.
Victoria ab Eccleſia adverſus Hæreticos in Congreſſu Aſprenſi reportata 2271
Veritatis 1744
Ferdinandi Card. 1673 δ
Vidimus (Proviſional) 1776 αα

la *Vie* de Malherbe 2395
Dni de *Villanova* epiſtola 900 γ
Super *Villa* regii Vitam conſideratio 1263 α
ad libr. de la *Ville* declarationes 2272
Vindiciæ Anhaltinæ 910
Brittannicæ Nationis 2307
ſecundum libertatem Eccleſiæ Gallicanæ 1112
Nominis Germanici 1588
Urſulanæ 794 906
Vini Spiritus circa uſum externum ſiſtendæ Hæmorrhagiæ experimenta 1009 α
Virgiliana Æneidos verſio Gallica 2484
Virgilii cum Homero comparatio 1442 α
Viri illuſtres 1134 α
Virorum obſcurorum Epiſtolæ 1540 α
Virtutes documenta 771
de *Virtutibus* Miſtum 901
Virtutum Gymnaſium 749
Scala 875
Stimulus, 2124 ε
Vita Adalberti 1207
S. Adelgundæ 2066
Æſopi 1208
Agathoclis 2067
Agnetis 1209
Agricolæ (Iſidori) Bohemice 2710
Aloyſii Gonzagæ 1232 α
Amantii 1210
Ambroſiii 1211
Anſcharii 2275
Aridii 1212
Ariſtotelis 1213
Armani Joſephi 2647
Aſchami Rogeri 1213 α
Auberti 1214
Baconi 1214 α
S. Bernhardi 1215
S. Bibianæ 2644 α
S. Bonifacii 1217 α
& mors Borromæi 1218
Bourignoniæ, 2306
Bregwini 1219
Cara Muſtaphæ, 1832
Caroli IX. Regis Galliæ 1220
S. Caroli Comitis Flandriæ 1221
Caroli a Lotharingia 1222
Carteſii 2311 2390 ζ
Catharinæ Mediceæ 2391
Chriſti 1700
Joh. Chryſoſtomi 1223
Joh. Claudii 2391 α
Colinii 2392
Coadjutorum Societatis Jeſu 2648
Colnagi S. Bernhardi 2649
Conſtantiæ 1963 ζ
Joh. Crellii 1224
Cromwelli 2392 α
S. Cypriani 1225
Johann. Dei 1225 α. 1241. 1857
S. Dunſtani 1226
S. Elphegi 1227
B. Euſtochiæ 1228
S. Franciſci 1229
Vita Fremiot (Joh. Franciſcæ) 1230
Fulgentii 1231
S. Glodeſindis 1232
Gonzagæ Aloyſii 1232 α
Gregorii 1233
Gregorii VII. al. Hildebrandi 1233 α
Greſeri Daniel. 1234
Gualberti S. Johannis 1235
Guietti 1235 α
Guilielmi Abb. Ciſterc. 1236
Hadriani II. 1237
Helenæ & Margarethæ Reginarum Sororum 1857 ε
Helyotæ 2393
S. Hieronymi 1238. 1239
Hilarii Arelatenſis 1240
Hildebrandi 1233 α
Hobbeſii Thomæ 1241
Ignatii Lojolæ 357. 1857 β, 2649 β γ
Joannis Eremitæ 2714
B. Johannis Dei 1225 α. 1241 α 1857 γ
S. Leonis IX. 1242
S Livini 2394 α. 1963 ε
Longolii 1243
Loyolæ Ignatii 1857 ζ. 2649 ζ γ
Lugdunenſium apud Batavos Profeſſorum 1146
Magdalenæ Auſtriacæ 1857 δ
S. Magni 1244
de Malherbe 1395
Bernhardi de Manton 2396
B. Mariæ Iprenſis 1244 α
Marianorum ſodalium 1244 β
Martini Turonenſis 1245
Medicorum illuſtrium 1245 α
Meinulphi 1245 β
de Melino 2650
Memmii 1246
Morandi 1247
Mori (Thomæ) 2083
Morini 1248
Mornæi de Pleſſis 2397
Nili 1249
Norberti 1250
Odonis 1251
Odulphi 1252
Ottonis 1253
Patris Pauli 2396 α
Patrum 1254. 1255-56
Paulini 1256 α
Pinelli 1256 β
Poli (Reginoldi) 1257 α
Prophetarum 1258
Reginarum Sororum Helenæ & Margarethæ 1857 ε
Religioſorum 1258 α
Rictrudis 1257
S. Roſæ 1259
S. Roſaliæ 1258 ζ
ad eam digreſſiones 2652
Salomonis 1259 α β
Scanderbegi, Georgii Caſtriotæ 1260

Vita

Vita Socini (Fausti) 1261
Terentii 1262
Thomæ de Cantilupo 2086
trium Regum 1261. 2399
Ant. Mariæ Ubaldini 2654 γ
B. Verdianæ 1263
super Villaregii vitam consideratio 1263 α
Virgilii 1264
Vossæi 2086 α
Wolfogenii 2400
Whitakeri 1265
Wilibaldi 1266. 1267
Xaverii 1268. 2654 α β
ad *Viti* (Francisci) Replicam responsio 2054
de *Vitriaria* arte 1588 α
Vitriarius illustratus 989
Quis *Vitulo* cecidit oculum? 1776 β
Vivorum excitatio per mortuorum putrefactionem 1777
Ulefeldii Cornifiz Machinationes 1269
de *Ultrajectino* bonis Ecclesiasticis 995 α
Umbra redivivi Zwelferi 1018 γ
ad *Unionem* Ecclesiæ redeundi obligatio 2206 α
de *Unitate* Ecclesiæ conservanda Apologia 902. 903
Unito-Protestantium Archivum 1036
Unus Deus una fides 2055
de *Vocabulo* in usu recenti positis 2609
de *Vocatione* Buceri sententia delectorum 651 β
de *Vogtiis* Imperii Romani 1807 α
an *Vogtia* Imp. Rom. sint reducendæ 1807 αα
contra *Volanum* (Andr.) Oratio 843
Volsai Vita 2086 α
de *Voluntate* Tract. 2490
Vorago, qua Anglia absorbenda 1635
contra *Vorstium* (Conrad) Apodixes tres Blasphemiarum Ecclesiæ Calviniſticæ 904
Vorstius redivivus 905
Vossii Epistolarum Parte II. Epistola 304. 1587
adjus opusculum Castigationes Parisiensis cujusdam Theologi 697
Vox populi Vox Dei 2116
Uplandica leges 952
Urbaniana Bulla 758
de *Urina* 1018 δ
Urspergensis Abbatis Chronicon 1018 ι
Ursina Rosa 1376 α
Ursulana Vindiciæ 794
de *Usuris* 2280
an sub *Usuris* fœnerari possit Christianus 1778
de *Usuris* pecuniariis an licita: Quæstio quodlibetica 2065 αα
Vulgata vulgo dicta Bibliorum versio latina 646
Vulpecula scholastica 1589
Uxor qualis literato ducenda 1425 α

W.

Wadimne Kelile 2706 α
in *Waldeccensi* causa contra Principem Frisiæ Orient. acta 1818-19
Wallensteinii Conjuratio 1269 α
Wallensteinius excusatus 2654 αα
Walowiciana Sagittæ 1674
Walpoli Mich. subjectio Principum Ecclesiæ 2040
ad *Walsenbergii* Florum Germanicum notæ 1170
von der *Wayen* Joh. Mantissa Thesium de concursu rationis & S scripturæ 788 α
contra *Websterium* Vindiciæ Academiarum 2116 β
Weichbild- oder Stadt-Recht 931 α
Wertheimensis Causæ justitia 996
Westmonasterienſia Monumenta 2087
Whitakeri Vitæ & mortis descriptio 1265
Whitgifftii censuræ Examen 2060
adversus Fr. *Whitum* Diatribe Anglicana 1992 α
Wicleſi Hussi & Hieronymi Pragensis Historia 2401
Wigandi refutatio sermonis revocatorii 1779
motivorum refutatio 1780
de *Wildfangiatu* inter Moguntinum & Palatinum Lis 990
Wilibaldi Vita 1266. 1267
Wubichienſis Colloquii historia 2088
in *Wubichiano* castello colloquii relatio 2089
Wisigothica Leges 953
ad M. *Witgift* Admonitionem Parlamenti Responsio 2116 α
Wittenbergenſis Academiæ leges 995 β
in *Wittebergenſem* Pseudo-Jubilæum Elenchticus libellus 907
Wolowiciana Sagitta 1674
ad *Wormatienſe* Concilium Epistola 1271
Writii (Petri) obitus 1272
in *Würtenbergico* Ducatu præcipuorum Monasteriorum rediviva documenta 1273
Würtenbergenſis ordinatio Ecclesiastica 1761 α

X.

in *Xaverii* electione in Patronum solennitates Augustæ Taurinorum 1039
Xaverius Patronus contra pestem assumtus a Civitate Brugensi 1963 η
Xaverii (Franc.) Vita 1268

Y.

de *Yoland* histoire 2402

Z.

Zborouski super tumulum sparsi flores 1660 μ
Zelotypia 2491
Zelotypus conjugatus 1910
Zelus Christi 908
Innocentii XI. 909
Zifrarum v. Cifrarum.
Zimbello 2702 α
Zitterin (Marthæ Elisabethæ) Epistolæ appendix 1911
Zosimi duorum librorum primorum versio latina 1274
Zwelferi redivivi Umbra 1018 γ

INDEX

INDEX AUTORUM

tam Anonymorum, quam Pſeudonymorum, ubi *numerus* quidem Anonymos, *aſteriſcus* * autem Pſeudonymos arguit, horum ſcilicet *priori* nomine *vero*, *altero* autem (quandoque multiplici) *fictitio* ſ. Pſeudonymo.

A.

Aaron, Levi * Antonius Montezinus
Abadie, 2246. 2307
Abarbanel, * Leo Hebræus.
Abba, Bahaila * Enoch.
Abbadie, vel Abadie.
Abbo, Monachus S. Germani a Pratis * Floriacenſis.
Abbot, William 2036 α β
Abdias, * Melito Sardenſis.
Babylonius * Acta Apoſtolorum.
Aberby, où Abercrombe, David * Imocreba ou Ibmocreba.
Ablancourt, 2286
Perrot * Le Pere du Boſc.
d'*Abondance*, Jean * Maiſtre Tyburce.
R. *Abraham*, Ben Eſra * Elias Levita.
Abrahamus, Davidis * Gerhard de Vryburgh * David.
Abravanel, * Leo Hebræus.
Abuali, Alſcheich Al Rais Ibu Sina * Avicenna.
Abi-Merwan, * R. Abhomeron, Abimeron, Abymeron, Abiu Zohar.
Abu-Naſr, ſeu Abunaſra * Alpharabius.
Abundius, 1644
Acarete, 2353
Acciajolus, Donatus * Plutarchus.
Achaja Presbyteri * Andreas Apoſtolus.
Achmet, * Apomaſaris.
ben Chaſem * Abioſeiba.
Acidalius, Valens 1517 α
Acoluthus, Joh. 788
Acron, Cornutus.
Acuticus, Marcus * Plautus Sarſinas.
Adalberon, * Aſcelinus.
Adami, M. Joh. Samuel * Miſander.
Petrus * Septimontanus Squillas.
Adamus, * David.
de *Adarzo*, & Santander Gabriel * Petrus de Berrocal.
D. Emanuel de Vargas.
von *Adlersheim*, Johanna Laurentia 1928 α
Adrasder, Jo. * Joachimus Monachus.
Adrichomius, Chretien * Chriſtianus Crucius.
Ægidius * Æmilius Macer.
* Columna Corbolienſis.
Ægidius, Romanus * Bonaventura.
Ælfricus, Abbas 1713 α
Ælianus, * Emanuel Philo.
Aelredus, * Aurelius Auguſtinus.
* Bernardus Burgundus.
* Petrus Bleſenſis.
Ælsbufius, 852
Ælricus, 1762
Æneas, Joh. 2708 α
Æpinus, Joh. * Hamb. Concionatores.
* Lubec. Hamb. Luneb. Miniſt.
Æſchines, * Plato.
Æſopus, Locman.
Æthicus, * Antoninus Pius.
Ætius, * Claudius Galenus.
Affinas, Jacobus * A d'Acuto.
Aſhackerius, Ægidius * Salomon Theodotus.
Africanus, Julius 1073 α α
Abdias Babylonius.
Africanus Sextus.
Q. Julius Hilarion.
Victor * Baſilius.
Agapetus, Diaconus * Agapetus Papa.
Agathodæmon, Grammaticus 1121
d'*Agen*, Poullain * Nicolas Georg Pavillon.
Agmonius, Nadabus * Curopalata.
Agocchia, Gio-Battiſta * Grazia-Dio Maccati.
Agricola, Johannes 631 α. 764 γ
Michael 2727
Theophilus 1771
Agrippa, Henry Corneille * Philalethes Hyperboreus.
Agvayo, Michael * incognitus.
de *Aguirre*, Joſeph Saenz 2259
Agur, fils de Jaké * Congregans.
Aicherus, Otto * Dodo Richea.

Aimonius, Monachus 1110 α
Akiva, Rabbi * Abrahamus Patriarcha.
Alagona, Pierre * Petrus Guevarra.
Alanus, 1992. 2073
Cardinalis * Dolmann.
Magnus de Inſulis 1600
Adamus Siculus
Wilhelmus 651. 1600
Bonaventura.
Albada, Aggæus 984
de S. *Albano*, Radulphus 1021
Gvaltherus aut Galterus Hemlingtonus.
Alberti, Leon Baptiſte * Philodoxius Diaretes.
Lepidus Comicus Vetus.
Valentinus * Chriſtianus Aletophilus.
Albertinus, Franciſcus 2614 α & β
Albertus, Aquisgranenſis 1110
Ferdinandus 1857 β. 1884 β
Salomon * Lubertus Eſtius.
Magnus 795 * Thomas Aquinas
Bonaventura.
Albicius, Bartholomæus 737 β. Bartholomæus Piſanus.
Albinus, * Ambroſius.
Flaccus Alcuinus.
Levita * Aurelius Auguſtinus.
Albius, Thomas 1977
Albucaſes, * Meſua.
Albus, Henricus 2190
Rodericus Caſtellus * Amatus Luſitanus.
Alby, Henry * Paul de Cabiac.
Alchero, * Aurelius Auguſtinus Hipponenſ.
Alciatus, Terentius * Erminius.
Alcman, * Locman.
Alcuinus, 720 α. 744 α. 1610 α
Albinus.
Ambroſius.
Aurelius Auguſtinus.
Beda Britannus.
Calliopius.
Carolus M.
Euſebius Emiſſenus.
Ferius Hilpericus ou Helpericus.
Paulinus Aquilejenſis.
Johannes Scotus.
Theodulphus Aurelianenſis.
Flaccus * Columbanus Abbas.
Dn. de *Adelgunde* * Stephanus, Junius Brutus Celta.
Aldes, Theodorus * Aldes.
Aldhelmus, 1651 α. Abbas Columbanus.
Aldobrandinus, Hippolitus * Fidentio Glottochryſio.
Aldrovandes, Ulyſſes 998 α
* Collegium Bononienſe.
Aldus, * Cenſorinus de die Natali.
Aleander, Hieronymus * Doletus.
Alemand, 2350
Alemay, Leonhardus 2541
Alexander, ab Alexandro * Alexander de l'Hales ſeu Halenſis.
Aphrodiſienſis 1424
Eſſebienſis 1209 * Hildebertus.
Grammaticus Dolenſis * Alexander Neckam.
Numenius * Alexander Aphrodiſienſis l. Trallianus.
VII. Papa * Philomathus.
de Vicentinis * Menedemus Rhodienſis.
Alexandri, * Cæſarius Furſtenerius.
d'*Alexandrie*, Pamphile * Conchlax.
Alexandrinus, Clemens * Cyrillus Alex.
Demetrius * Demetrius Phalereus.
Georgius * Leo Imperator.
Petrus 1022
Alexius, Patritius v. Armachanus.
Alfonſus, Petrus * Moyſes Judæus.
Alfredus, 1768 1848 2764
* Auguſtinus.
Aliardus, Bonifacius. 1441
* Facibonius Galiardi.
Alibrandus, Franciſcus * Bernardino Afscalco.
Allen, William 2114 α
de *Alliaco*, Petrus * Joan de Gerſen vel de Geſſen.
Allixius, Petrus 677 895 2254
* Euſebe Eremite Exocionite.
Almaini, Jacobus * Johannes de Geſſen ſ. Gerſen vel Gerſon.
Almannus, 1246
l'*Alouette*, Francois * Jean Faluel.
Alphamus, Carolus 2652 α
Alpharabius, * Alpatragius
Avempace.
van *Alphen*, Simon 1950 α α
Alphez, ſeu de Phes R. Iſaac * R. Abraham Rophe aut Hariph.
Alphonſus, Petrus * Moyſes Judæus.
Rodriguez 869 β
Alſherif, vel Aldriſius 2706
Alſerus, Antonius * Sterenif Otonali.
Alſtedius, Joh. Henricus * Claudius Sadilerus.
Altaemps, 2660
Jean *Ange*, Duc * Bonagratia, Nuncio.
Altermannus, 738
Altheer, Egolehus 1857 δ & ε
Altiſiodorenſis, Claudius * Ambroſius.
d'*Alva*, & Aſtorga, Petrus * Petrus a Concept.
* Juan Garcia de Loayſa.
Rodericus Rodriguez.
Johannes de Si es no-es.
Alvarez, Didacus * Melchior Zambranus.
Alucens, Cæſar * Georgius Poſtius.
Alvernus, ſeu Arvernus * Guilielmus Divus.
Amalarius, Fortunatus * Flaccius Alcuinus.
Amaſenus, Aſterius * Joan Chryſoſtomus
de *Amatis* Fr. Maria * Marcellus Cervinus.
Amatus, Moine du Mont Caſſin * S. Aurelius Auguſtinus.
ou Peramatus * Daniel Miedhoven.
Ambrogi, Gioſeppo Maria. 2679
d'*Ambroiſe*, Francois * Thierry de Timophile.
Ambroſius, 690 749
* Aurelius Auguſtinus.
Egeſippus.
Ephræm S. Ephrem Syrus.
Gerbertus Philoſophus.

Ambroſius, * Maximus.
Theodulphus Aurelianenſis.
Maximus Taurinenſis.
Johannes Maria 690. 1521
Monachus 1644
Amſterdamus, Johannes * 1751 γ
Ameline 2490
Ameling, Georg * Adhaltini Ducatus Eccleſiæ Miniſtri.
Amelot, de la Houſſaie * l'Abbé de S. Marc.
le Sieur de la Mothe Joſſeval d'Aronſel.
Amersbach, Henricus * Hanſen.
Victorinus.
Chriſtian Warner.
Ameſius, 858. 1028 δ
d'*Amiens*, Jean Luys * R. P. Seigneur de la Motte
Amilarius, Metenſis Diaconus * Amalarius Fortunatus.
Amjot, v. Amyot.
Ammersbach, vel Amersbach.
Ammiratus, * Bellermontanus.
Scipio 2466 α
Ammonius, Clemens 1047
Alexandrinus * Tatianus Alexandrinus.
Monachus 1110 α
Sacas * Johannes Philoponus.
Amphora, Onuphrius 731 γ
Amsdorff, Nicolaus ab * Saxoniæ Theologi.
Amyot, 2546 2566
Amyraldus, Moſes 2214 β
de *Anapu*, Nicolaus * Bonaventura.
Anaſtaſius * Guilielmus Bibliothecarius.
Paulus Longobardus Diaconus Aquilegienſis.
Bibliothecarius 1132. * Damaſus Papa.
Eutropius.
Philippus 2658
Johannes * Adamus Chriſtianus.
Patriarcha * Anaſtaſius Sinaita.
Sinaita 1177. 1237
S. Athanaſius.
S. Flavianus.
Anaximenes, * Theopompus.
Lampſacenus * Ariſtoteles.
Ancillonius, Carol 2332
Anckelmannus, Eberhard 742
de *Ancona*, Fr. Juniperus 1493
Anconitanus, Cyriacus 1509
d'*Ancre* Mareſchal 2330
Ancyranus Theodotus * Amphilochius.
Andala, Ruardus 738. α. 1941 α
de *Andernach*, J. Gvinther * Antoniatus Janus.
Andertonus, Laurentius 1984. 2011. 2055
d'*Andilly* 2147. 2494
Andreæ, Erneſtus 643. 878
Jacobus * Conſenſus orthodoxus 685 α
Tilem. Heshuſius.
Wilhelmus Holderus.
Jacobus Smidelinus.
Würtembergiſche Theologi
Joh. Valentin 673 ζ. 785. 888 α. 1523 α
Joh. Valerius 1671
Laurentius 2766 α
Valerius * Salomon Theodotus.
Andreas, Jodocus, 15. 17. 619 α. 623 α. 678 α. 731 δ. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 794 δ. ε. 807 β. 808 α. 812 α. 820. β. γ. 824 β. 848 β. 857 α. 1939 γ. δ. ε. ζ. η. θ. 1940 α α
* Bruxellenſis Collegii Rhetores.
Eudæmon Johannes Cidonius 627. 891 γ
Cæſarienſis * Methodius.
Monachus 1235
* Gregorius.
Valerius * Valerius Andreas Taxander.
Andrelinus Fauſtus 1513 α
Andrews Lancelottus 891 β
Cæſarienſis * Methodius.
Andries, v. Andreas.
Andronicus Rhodius 1410
Angeloni Joh. * Bonani.
Angeluccius, Ignatius * Theodorus Angeluccius.
Angelus, Michael * Michael Florio
Angeſtus, Hieronymus * Gvilielm. Manderſtonus.
Angiramus, * Hadrianus I. P.
Anglicus, Bartholomæus * Albertus Magnus. Thomas Aquinas.
Anguilbert, Theobaldus 1299 α
Anhaltina Dorothea 1709 α
Anhornius Bartholomæus * Bartol. ab Hartwis.
Anianus, 987
* Cajus vel Gajus, JCtus.
Anuatus, 2137 α
Antonius * Vincentius Severinus.
Franc. 759 α
Eugenius Philadelphus.
Vincentius Severinus.
Anuius, Viterbienſis, Johannes 1509
Antoninus Pius.
Archilochus.
Q. Marius Aretius.
Beroſus.
M. Cato.
Fabius Pictor.
Manethon.
Metaſtenes.
Myrſilus Lesbius.
Philo.
C. Sempronius Aſellio.
Xenophon.
Anſelmus, * Ambroſius.
Aurelius Auguſtinus
Hieronymus Stridonenſis
Holkotus.
Hervæus Brito.
Honorius.
Ildefonſus.
Walafridus Strabo.
Antelmius, Joſephus 1153
Antias, Valerius * Valerius Maximus.
Antiochenus, Anaſtaſius * Anaſtaſius Sionita.

Antiochus, * Porphyrius.
Antiſthenes, 1298 a
Antonius, * Æthicus Iſther.
Pius * Conſtantinus Imperator.
Antonius, Ulricus * Dux Gvelpherbytanus.
Parvus 879
d'*Anvers*, Henri 2168 a
Annius, 1659
Apollinaris, Laodicenus * Dionyſius.
Gregorius Nazianzenus.
Gregorius Neo-Cæſarienſis.
Julius Papa.
Hierapolitanus * Aſterius.
Senior * Chriſtus patiens Nazianzeni.
Apollinarius, * Dionyſius Areopagita.
Sidonius * Hildebertus.
Athanaſius.
Apollonius, * Aſterius.
Apoſtoli, ſancti 638. 4. * Symbolum Apoſtolorum.
Apoſtolici, Viri 638. a. * Canones Apoſtolorum.
Apoſtolius, Michael * Philo.
Aprofius, Angelicus * Maſotto Galliſtoni.
Anti Vigilmus.
Carolus Galiſto.
Genari ou Januarius.
Marſottus Galiſto.
Scipio Glareanus.
Paragerio & Parageſius.
Sapricius Saprici.
Gio Pietro Giacomo Villani.
Robertus 2641 a
Apulejanus, herbarius * Antonius Muſa.
Apulejus, * Sextus Placitus.
Platonicus *
Beda Britannus.
Petronius.
ab *Aqnapendente*, Hieron. * Franc. Plazzonus.
Aquiba, vel Akiva Rabbi * Abrahamus.
Aquila, Caſpar * Saxoniæ Theologi.
Ponticus * Onkelos.
Aquinas, Thomas 836
Cyrillus Alexandrinus.
Vincentius Bellovacenſis.
d'*Aquirre*, 739 a
Aquitanus, * Proſper.
Aranea, Vincent. 1281
Arbereus, Gorzienſis 1232
Archibius, 1570
Archimedes, * Apollonius.
Hero Alexandrinus.
Arengo, * Apolo Stenonio Gorago.
Aretinus, Guido * Paſchalis Papa.
Leonh. 892 a
Petrus 892 a
* Parthenius Etirus.
Ser Agreſto.
de *Argentina*, Ulricus * Thomas Aquinas.
Argon, 2273 γ
Argyropylus, Byzantinus * Acciajolus.
Arias, Alvarius 723 a. 731 a. 794 ι
Montanus Benedictus 646 β β
Aribon, * Cyrinus Friſing.
Arignotes, * Pythagoras.
Arimneſtus, * Simus Harmonicus.
Ariſtarchus, Samius. 1371
Ariſtides, * Ælius.
Ariſto, * Hippocrates Cous.
Ariſtoteles, 1298. 1626
* Avempace.
Theodectus.
Armachanus, Alexius Patricius * Alexander Patricius.
Richardus 2729
Arminius, Jacobus. 868
Arnaldus, Antonius 2123. 2139. 2147. 2149 a. 2157. 2168. 2173. 2174. 2188. 2189. 2203. 2219. 2251 2258. 2262. 2422. 2434. 2550. 2555. 2556
Arnaldus, * Joh. Awræus.
Antoine Godefroy.
Sieur Barnabe.
Claude de Beaubourg.
le Sieur de Bonneval.
le Sieur de Damvilliers.
Germain.
Louys de Montalte.
le Sieur de la Motte.
Arnaud, Robert. * Meſſieurs de Port Rojal.
Ambruſterus, Johannes 1526
Arnd, Johann 807 a
Arnobius, * Prædeſtinatus.
Junior * Arnobius Afer.
Heſiodus.
Johannes * Auræus.
Arnoldus, * Cœcilius Cyprianus Martyr.
Tobias 1770 β
Simon Johannes 1429
Arnoldi, Franciſcus * Randolphus Francus.
Arnulphus, * Dacius Archiep. Mediol.
Aromatari, Joſeph degli * Falcidio Melampodio.
Aroms, 2773
Arrhenius, * Claudius Oernhjälmus.
Arrianus, * Athanaſius Epiſc.
Claudius Ælianus.
Arrianus, * Epictetus.
Menna Patriarcha.
Johannes * Johannes Chryſoſtomus.
Julius Cœlius * Cœlius Aurelianus.
Artemidorus, * Doldianus.
de *Artieda*, André Rey * Artemidorus.
Artiſius, 2180
Artopæus Joh. Chriſt. 623. 1093
Arturus, Fauntejus Laur. 843
Aſcenſius, Jod. Badius 1623 a
* Aſcanius.
Theodoſius Imperator.
Aſchbæus, al. Thimbelæus, Richardus 2053
Aſchendorff. Guilielmus * Romanus Altglaub.
R. *Aſcher*, * Hataaſch.
Aſchetonus, Abdias 1265
Aſconius, * Pedianus Corn. Nepos.
Aſhmole Elias * James Haſolle.
Aſinius, Pollio * Svetonius Tranquillus.
Aſius, * Lætus.
Aſterius, * Proclus.
Amaſenus * Gregorius Nyſſenus.
* Joh.

* Joh Chryſoſtomus.
Aſterius, Turcius Rufus * Claudianus Mamertus.
Sedulius.
Urbanus, 804
Aſton, * Pythagoras.
Zacharias 2708 α
Athanaſius, 838 809 α
Euſebius Theophylactus.
Hieronymus Stridonenſis.
Junior / Minor Athanaſius Alexandrinus.
Spirenſis * Symbolum Athanaſianum
Maximus Confeſſor.
Atheuaus, * Theophraſtus.
Attones, 1263
d'*Avalos* Jean * Diego Ramirez de la Piſcina.
Avancinus, Nicolaus 1658
Aubertus * Petrus Aurelius.
d'*Aubigne*, 2542
Aubrius, Claudius * Bonglarus.
Audiguerius, 2567
Avdoenus, 1979 α. 1988
Averroës, * Avempace.
Augerius, * Provincialis ſolitarius.
Anguilbertus, Theobaldus * Michael Scotus.
ab *Auguſta* David * Bonaventura.
Auguſtinus, Aurelius 1644
Alcuinus.
Ambroſius.
Baſilius M.
Claudius Hiſpanus.
Evodius.
Fulgentius.
Julianus Pelagianus.
Maximus Taurinenſis.
Origenes.
Oroſius.
Tertullianus.
Hugo de Sancto Victore.
Joſephus * Decius Cyrillus.
Picentinus 1177
Auguſtodunenſis, Honorius * Anſelmus.
Aurelius Auguſtinus Hipp.
Auguſtus, Dux Brunſv. & Luneb. 316. 1708. 1715 α
Avianus, * Hyginus.
Avicenna, * Alhazenus.
Avieno, Sexto Ruffo Feſto * Avianus.
de *Avila*, Baptiſta * Johannes de Avila.
Avitaga, Antonio * Ottaviano Janido.
P. d'*Avity*, 2085 α
D. *Aunoy*, 2305. 2298
Auratus, Joannes: * Henricus Stephanus.
Aurelianus * Martialis.
Ludovicus: * Catholicus Anglus.
d'*Aurigny*, Gilles: * Innocent. Egarë.
Auſonius, 1623 α
* Cato.
Sulpicia.
Virgilius.
Nepos * Paulinus Nolanus.
Authpertus * Ambroſius Ansbertus.
Aurelius Auguſtinus Hipp.
Iſidorus Hiſpalenſis.
des *Autels*, Gillaume * Glaumalis du Vezelet.
Autiſiodorenſis, Claudius * S. Ambroſius.
Autmarus, * Adelmus.
Aygvanus, Mich. de Bononia * Michael Angrianus.
incognitus 855
Aznar, Girolamo * Pietro Aznar Cardone.
Azuz, R. Abraham Aben * Aben Burghil.

B.

Babio, Petrus * Anſelmus.
Babrias, ſ. Babrius * Gabrias.
Ignatius Diaconus.
Bacciuus, Benedictus 2682
Bachin, Leonard. 1144 β
Bachmannus, Conradus * Poëtica Gieſſena.
Bacon, Thomas * Sotvellus où Southvell.
Baconus, Rogerius Albertus Magnus.
Badius, Raphaël 2611. 2620
* Rinaldo Tacera.
Badoenus, Fredericus 1603
Bado, Minenſis * Claus Buer.
Baduellus, Claudius 1694
Baelius, Petrus 2147 β. 2178. 2369. 2529. 2580
Baerſius, Henr. * Gilbertus Maſius.
Bagarotus, * Ubertus de Bonacurſo.
Bagnus, Leonardus 794 δ
Bagot, Jean * Thomas Auguſtinus.
Bagſchaws, Chriſtophorus 1502
Baile, Petrus v. Bælius.
Baili, Ludovicus 2039
Bailius, Andreas 2022 α
Robertus 1074 ζ. 2039
Bailleeus, Hadrianus 2311. 2558. 2297 ζ
* Albertus Lainerius.
Daillan Tibere.
de *Bailly* Roch. * Ie Sieur de la Riviere.
Bajolus, Joh. Hieronymus 1042 α
Balbi, l. Balbo. l. Balby Joan * de Janua ſ. Januenſis.
Balbinus, Bohuslaus 1579 1598
Balbyzki, 2407 α
Balbus, 1045 β
* Aulus Hirtius.
Sextus Julius Frontinus.
Balde, Adolphus 1627 α
Henricus 1939
Jacobus 1155 α 1593 α 1125 ζ 1627 1650 γ
Ratisbonenſe Collegium Societatis Jeſu.
D. Riedelius.
Baldricus Gerardus 1062
Balduccius Nicolaus * Johannes Fortus.
Lucius Labaccius.
Baldus Nicoluccius.
Balduinus Franc. 86. δ. 811 δ. 931
Chriſtian Adolph 999
Petrus * Franciſcus Balduinus.
Franciſcus * Chriſtianus Juris Conſultus.
Fridericus 667 α
Baldus, Bartholinus de Peruſio * Baldus Novellus.
de Ubaldis 925 α

Ballus, Joſeph * Alliſius Phœbus.
Balſamon, Theodorus . 637
Balſamonus, 972
Balzius, Jean Louys Guez * Amyntas.
Balzacius, 2305 2506 2548 δ.
Banchieri, Adriano * Camillo Scaligeri Fratta.
Bandellus, Vincent 684
Bandinus, * Pet. Lombardus.
Bangius Thomas * Palæmon.
* Claudius Dorus.
Banner, Andr. * Monachienſe Collegium Jeſuiticum.
Bannez, Dominicus 805
Barænus, Juſtus * Juſtus Barræus.
Baratta, Marcus Clemens 2648 2649
de *Barbaſane*, Thomas * B. Angelicus.
Barberinus Maph. vel Maffœus 1510
Urbanus VIII.
* Biondi.
Barbezzi, André * Robuſto Pogommega.
Barbier, d'aucourt Jean * Cleante.
Barkſdatius, 1203
Barclajus, Joh. * Euphormio Luſininus.
Bardeſanes, * Clemens Romanus.
Petrus Apoſtolus.
de *Bardi*, Jean Carlo * Fioretti da Vernio.
Bardior, R. Abraham * Haraavad.
Bardus, Hieronymus 2644 γ
Bariacus, Gabriel * Lucius Cornelius.
Bariſonius, Paulus 724
a *Barkesdale*, Clemens 2082
Barlaamus, 706
Barleus, Caſpar * Johannes de Voſſ.
Barleus, Caſpar 665. 863 α
Barlovius, Johannes 2012. 2105
Epiſc. Lincoln.
Barnabas, 13
Barneſius, Joann. 805 α
Baroncini, Sinibaldus * Girolami Nicolini.
Baronius, Cæſar * Coira.
Juſtus 907
* Cæſar Baronius.
Trebonianus Laſſius de Seſterfurt.
Barretarius, Sebaſtianus * Jac. a Foſſa.
Barrius, Gabriel * Guillielmo Sirleto.
de *Barry*, Paulus 2636
* Peſcher.
Barryn, 2454
Barſonius Georgius 1722
Barthius, Caſpar * Euſtathius Svvarzius.
Jacobus Hailbrunnerus.
Tarræus Hebius.
Hildebertus.
Bartholinus, Thomas * Martinus Bogdanus.
Theophilus Chriſtianus.
de *Bartholomæo*, Maſtanenſi de Sicilia Andreas * Barbatia.
Bartholomæus Monachus 1495 α
Bartoli Dominicus * Democritus Philoſophus.
Bartolus, 913
Bartſchius, Fridericus 889 γ 889 δ 1508
Frid. Bruſſus.
Societas Jeſu.
Baſilius, Joh. Baptiſta * Gian Aleſſio Abbatutis.
* Athanaſius.
Gregorius Nyſſenus.
Magnus * Aur. Auguſtinus.
Origenes.
Zeno Veronenſis.
Seleucenſis * Athanaſius Alexandrinus.
Baſnagius, * 2377
Henricus 2430
Jacobus 2200 1453 2297
Baſſean, Bonaventura 889 α
de *Baſſiano*, Ald. * Manut. Rom. Alduſtius.
de *Baſily*, 2535
Baſſus, Calpurnius 1570 β
Caſianus * Conſtantinus Imperator.
de la *Baſtide*, 648. 2239
Bate, John. 2106 α
Bateus, Georgius 1029
Bathurſius, Radulphus 1241
Battelerius, Jacobus 731 ε
Batteus, Guilielmus 54. 764 α
* Hiberni Salmant. Jeſuitæ.
Baudartius, Wilhelmus 1930. 1960 α
Baudelot, Dairval 2460
Baudewinus Johann. 3710
Baudius, Dominicus * Belgii ordines.
Julianus Hosbeius.
Pacatus Latinus.
Julianus Rosbequius.
Baumann, Chriſtianus 1277 α. 1461 β
Nicolaus * Ludovicus Romanus.
Beauchateau * Luſancy.
de *Beaumantir* l. Beaumont, Ludovicus * Ludovicus de Beaumanoir.
de *Beaumes*, Richard. 2112
Beaumon, Rozel 891 α
de *Beauſobre*, 2244 α
de *Beauvais*, 2309
de *Beauval*, Baſnagius 2344
Bebelius, Balthaſar 1712 δ
Bebius, Philipppus 580. & ſeqq. 628. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. 619. 731. 762. 789. 790. usque 794. 801. 831. 833. 840. 859. 875. 890. 896. 906. 1436. 1383. 1661
Albert Malberg.
Becanus, Martin * Everhardus Enotus 891 γ
Becherus, Joh. Joach. 1792 ζ
Bechmannus Fridemannus 1306
Beemannus, Chriſtian. 899 β
Bechtius, 1164
Becillus, Cæſar 1076 α
Becker, a Thienen Adrianus 955 α
Beckhofius, 1767 αα
Beckmannus, Nicolaus * Veridicus Conſtans.
Becmannus, Chriſtianus 1120
Maſſonius.
Orthvinus Gratius.
Wilibaldus Thumbach.
Theophilus Moſanus.
Nicolaus 1559
Beda, 644
* Aurelius Auguſtinus Hippon.
* Beda Britannus.
* Eucherius.
* Euſebius Emiſſenus.

Hie-

Hieronym. Stridonenſis.
Philippus Presbyter.
Junilius 869. 880
Venerabilis 720 α
M. Aurelius Caſſiodorus.
Bedda, v. Beda.
Beem, Antonius 1511
Beer, Wolffgang Dominicus 1318
Beierus, Hartmannus * Andreas Epitimius.
Beiſſelius, Jodocus * M. T. Cicero.
Bekmannus, Nicolaus 1416
Belauger, Francois Adolph. 2193 α
Belbonus, Archangelus * Guerrerius.
de *Beleſtat*, Pierre Langlois * Blondel Marin.
Belhomus, Gothardus 1300
Belinus, Albertus 2282 β
Beliſe, Antoine * Benancio, Liſet.
Belke, Thomas * 2052 α
Bellage, 2303
Bellari, Servazzio * Udenius de Nully.
Bellarminus, Robertus 891 γ
* Matth. Tortus.
Franciſcus Romulus.
Samonius.
Adolphus Schulkenius.
Franciſcus Verona.
Jacobus Wiecus aut Wujekus.
de *Bellegarde*, 2464 α 2542
Bellifortu * Gregorius XI.
Bellori, Jean Pierre * Bonano.
Belloy, Petrus 2354 α
Bellus Julius * Philippus Honorius.
Benamatus, Guid * Aſtori Grifagni.
Benedict, Conradus * Peregrinus.
Benedictus ſ. Benoict (Pater) 2290
Benet, Alexandre * Benedetto Laſſarno.
Beni, Paul Cavalcante.
Benius, Daniel 861
Benoiſt, 2148 α
Benou, 2181 α
Benjerade, 2586
Benthem, Henr. Ludolph 1831
von *Bentings*, ex Brekelkamp Wilh. 1624 γ
Bentivoglio, Charles * Giulio Centralbo.
Beolque, Ange * Ruzante.
Berardus 2187
Berent, Simon 1350 α
Beregandus, ſive Berengarius * Ambroſius.
Berengarius, * Bonifacius VIII.
Jacob * Carpus.
* Bertramus,
di *Bergamo*, Andrea * Pietro Nelli.
Bergerus, 952
Bergius, 1730 γ
* Montanus.
Berguntius, 968
Beringius, Vitus * Oroſius Anilo.
de *Berkley*, Baro 2075
Bernard, 891 α
Bernardinus, Theophilus 2232 α
Abbas 1232
S. *Bernardus*, * Aurelius Auguſtinus.
Hugo de S. Victore.
Archi-Epiſcopus Toletanus.
Bernardus Burgundus.
Petrus Damianus.
Bonævallenſis 1215
Ernoldus ſ. Arnoldus.
Geſſen l. Gerſen.
Guido * 1232
Ildefonſus.
Berndes, Henr. 1772
Berneggerus, Matthias * Berengarius.
Jacobus Lyckius.
Theodoſius Berenicus.
Theodor. Irenæus.
Bernier, 2272
Berno, Augienſis * Guido Abbas.
Bernou 2314 αα
Bernoullus, Jacobus 1316 1317 1330 1335 1135 α 1337 1343 1345 1363 1306 1373 1377 1378 1381
Berofus, 1038
Claudius Ptolomæus.
Berotius, Jean * Johannes Etrobius.
Berry, 2314 β
* Alain Chartier.
Bersmann, Georg 1609
Bertinius, * Vatablus.
Bertharius, Abbas Caſinenſis 630
* Julianus Pomærius Epiſc. Toletanus.
Bertillus, Canutius * Libertus Aquilonius.
Bertolottus, Joan. 1649 α
Bertramus, Bonaventura Cornel. 2125
Bertrandus Senior Petrus * de Columbano.
Bertrix, * Tanquerel.
Berzetus, Nicolaus * Alberto Buronzi.
de *Bergarole*, 2366
à *Beſter*, (l. potius Beſſer) Johannes 1898
Beſoldus, 1273. 1443
Bellermontanus.
Thomas Campanella.
Beſſel, Chriſtian Gotfrid 352. 1874
Beſſer, Joh. à 1898
Betaut, 2473
Bethelanus, * Moſes.
de *Betique*, v. Gregoire.
Betti, Antoine Marie * Belus de Roc[illegible] contrada Lucianus.
Beveregius Wilhelm. 638
Beverini, * Mart. ab Holubervero.
Beverlandus, Hadrianus 825. 1555
Beukelaer, 1953
Beumlerus, Marcus * Neoſtadianorum ſtudioſorum defenſio.
Beutherus, Michael. 1319
Beyerus, Andreas * Theophilus Rabanus Saavedra.
Beza, Theodorus 940 α. 1114 α. 1406. 1427. 2125
* Ludovicus Alectorius.
Chriſt. Heſſiander.
Nathanael Neſekius.
Stephanus Junius Brutus Celta.
Benedictus Paſſavantius.
Adeodatus Seba.
Bezetus, Nicol. * Albertus Buronzus.
Cleo Torbizius.
Bezzcaluva, 2656 α
Bianchus, Andreas * Candidus Philalethes.

Biatowicz, Valentinus 1592. 1616. 1622. 1646. 1650. 1651. 1674
Biber, * Erneſtus de Euſebiis.
Bibliander, Theodorus v. Biblia Tigur.
Bidermannus, Jacobus * Didacus Bernardinus.
Biegeiſen, Joh. 1839 α
Bignan, Jerome * Francois Pyrard de Laval.
Bilotta, Bartolomeo * Aleſſandro Michaele Sannito.
Bimettus, Stephanus 93. 850 α
Fran. Fontanus.
René Francois.
Bion, * Theocritus.
Biragus, Lupus * Caſtelliunculus.
Birthius, Petrus 1571 ζ
Biſciola, Lælius * Paulus Biſciola.
Biſdominus, Thomas 1305 α
Biſhop, William 2036 α
de *Biſſchop*, Pieter 1954 α
Biſſelius, Johann 1646 1648 α 1650 α
Concilium Conſtantienſe.
Societ. Jeſu.
Bivarius, Franciſcus * Flavius Dexter.
Blache, 2131
Blackvellus, 876. 1676 α. 1994
Blaclous, 1977
Blampinus * Benedictini Monachi.
Blaeuw Jean * Henricus Dendrinus.
Blanckenpohr * Albertus Fridericus Knopius.
Blandrata, 765. 766
Vera & falſa unius Dei cognitio.
Georgius * Sarmatiæ & Trans. ſylvaniæ Miniſtri.
Blasheil/ 2273 α
Blaſius, 1235
Blemmida-Nicephorus * Maximus Planudes.
Bleſenſis Petrus * Alexander III.
* M. Aurel. Caſſiodorus.
Blochius } Johannes Coſterius.
Blockius }
Blomius, Joh. * Lucas Eſcarbotus.
Reinholdus 911
* Anſhelmus Janſſonius.
le *Blond* Jean * l'Humble Eſperant.
Blondellus Fr. 2276. 2271
* Aletophanes.
Amandus Flavianus.
Johannes Auræus.
Philippus Doureus.
David 966
Bloom, * Henricus Dendrinus.
Bloſius, Ludovicus * Dacrianus.
Blount, Thomas 2068 α. 2098 α
Blutingius, Joach. 1808
Bocager, 2274
Boccatius, 892 α
Böcclerus, Henr. 935. 989 γ. 1093. 1145. 1400. 1431
Joh. 989 α γ
Bodin Jean * Renè Herpin.
Boeclerus, Joh. Henricus * Collegium Gelliannum.
989 α γ
Bæckelmann, Joh. Frid. 989 β. 1012 α
Boëtbius, Annius * Cato,
Gregorius * Fauſtinus Prosbyter.
Bogermannus, Joh. 1930
Bogerus, Laurentius * Daphnæus arcuarius.
Bohm, Jacobus 646 δ. 856
* Franciſcus de Monte.
Tevtonicus Philoſophus.
Bohn, Joh. 1000. 1000 α. 1000 β. 1009 α 1016. 1016 β. 1311
Bojerus, Laurentius 1614
Boileau, 2379 α
Gilles * Claude Colet Champenois.
Darinel de Tirel.
Jacobus 873 2241
Boineburg * Pufendorff.
du *Bois*. 2124 γ 2513 1257
de *Bois*-Regard. 2522
Bolgari, Beliſſarius * Alexander Carriero ſeu Carrerus.
Bollandus, Johannes 1541 α
Bolſec, Jerome * Martinus Bellius.
Bolbe, Jean * Petrus Cœleſtius.
Bolton, Edmundus 2091 γ
Bolvitus, Franciſcus 2647
Bolus, ſ. Eubolus * Democritus Abderites.
Bombinus, Paulus 2649 β
Pompejus, Mutus.
Bomplanus, Ignatius 2619
le *Bon* Jean * Marc Antoine Guymata.
Solon de Vauge ou Voge.
d'autre ville * Jean Macer.
Bona, Jean * Johannes a S. Catharina.
Bonacio, Giov. * Gabriel Fallopius.
Bonagratia, Franciſcus 618 β
Bonaventura, 797
Albertus Magnus
Aurelius Auguſtinus.
Baſſean 889 α
Euſtachius ſeu Eurychius.
Bonavillacenus * Cyprianus Martyr.
Boncampagnus, Hugo * Gregorius XIII.
Bongarſius, Jacobus 731 β. 816. 1110
Bonifacius, Balthaſar * Pier AntonioSalmone.
de *Bonilla*, Martin * Joannes de Cruce.
Bonitus, * Alvarus Cordubenſis.
Bonizo * Onithon.
de *Bonneau*, } 416. 2282 β
Bonnellus. }
Bonnichius, 1707 β. 1762 α
Bonnizo, Boniſius, Bobinus, Bonnitzus.
* Domnizo Onitho.
Bonnus, Hermannus 1069 β
Bontekoe, 1929 }
Boonartius, Nicol. 1929 δ. 2124 ζ.
Boot, Arnoldus. 806
Boraſtus, Petrus * Georgius Triſarolus.
1173 α
Borbonius, 2457
Borckius, 1118 α
Borcardus, 1215
Bordeſius, Joh. 2168 α α 2200 α
Boreel, Adam 1939 i.
Borellus, Alfonſus * Pier Maria Mutoli.
Borello, Carolo * Ferdinandus Ughellus.
Bornaudus, 892 α
Borraſtus Georgius 1196
Borrichius, Olaus * Benedictus Bloteſandæus.
Borrus, Chriſtoph * Honuphrius ſ. Onuphrius.

Boſe, de du, 1413
Boſe, Auguſtus* Talander.
Boſellus, Cyprien * Girolamo Semenzi.
Girolamus * Anicius,
Boſeudorff, Hermannus 904
Hermes Piſtorius.
Boſius, Joh. Andreas 1391 α
Boſſardus, 981 αα
Boucher, Jean * Gimontius Sclavonenſis.
Franciſcus Verona.
Bouhours, * Bas-breton.
Dominicus 2163 α 2220 2409 2423-4 2464 2525 2553 2562 2581 2597 α
Bovillacenſis, v. Bonavillacenus.
Bovillius, Petrus 2197 α ol. 410 411
Bovius, Franciſcus Benedictus 2613 2621 2626
Bourbon, Nicol. 1672
Bourdoune, 2425
Bourzeis, Amable de * Jean Armand Richelieu.
Amable de Volvic.
Bowel, Gabriel * Paulus Britannus.
Boxhornius, Marcus Zuerius 1044 1395 α 1399 1405 1409 1471 α
Boyk, Robert 1301 1356-7 2106 αα
Boys, 2124 γ
Boza, Jean Baptiſte * Balthaſar Villela.
Bozzomo, Cherubin * Buonchier.
Brabantinus, Guilielmus * Bartholom. Angelicus.
Moorbecanus.
Thomas Apiarius.
Cantipratenſis.
Braccarenſis Mart * Seneca Philoſophus.
Brachet, Theophilus * Milleterius.
Brandeſius, Johannes *. Johannes Berſandius.
Braſſavolus, Antonius Muſa * Antonius Muſa.
Anucius Foës.
Braunovius, Caſtellio * Chanveau ou Chauveau.
Brawer, Bernhard Dietericus 979
Brecklingius, Fridericus 1694 α
Brederodius, 1165
Petrus Cornelius 1394 β
Breerly, 1976 γ
Breieſchwerd, 1475
Brelerus, Melch. 807 α
Brendelius, Ferdinandus 1469
Brenius, Daniel 633 α. 1929 γ γ. 1940 α
Brentius, Johannes 884 α. 1761 α
Ulricus Encauſtius.
Halæ Saxonum Doctores.
Philippus Melanchton.
Johannes Vithlingius ſ. Withlingus.
Breton, Johannes * Eduardus I.
Brevil, 2151. 2561
Briarlius, 2042
Briccio, Jean * Burgheſius Scipio.
Lucas de Carolis.
Bridelius, Fridericus 2716
Bridgewater, Johannes * Aquæpontanus.
de la *Briere*, 2187
Brietius, Philippus 1591
Philippus Tiberius Belga.
Brigantus, Annibal 2630
Brigitta, Lagienſis ſcotica * S. Brigitta Suetica.
S. Brigitta
Brignole Sale Giulio * Gio Gabriele Antonio Luſino.
Briukelow Henry * Rodericus Morſius.
M. *Briuckleyus* * Edmundus Bunney.
Briuon, Jean * Jean Norbin.
Briuſley, Joh. 2090 β
Briſacierus, 2187
Briſſonius, Barnabas 969 α
Brito, 744 α
Brocquart, 969
D. *Brodkorb*, * Corbinianus.
Broeil, 2161
Broukhuſius, Janus 1442 α 1562
Brougebonus, Hugo 2026
Brouſſon, Claude, 2333
Browerus, * Hermannus Alexander Roël.
Browne, Thomas 861 α
Brucknerus Henricus * Heidenus Borrhomæus.
Brueil, Johannes * 2432
Brueys, 2170
Brugenſis, Joh. * Despautier.
Brulius, 1037 α
le *Brun*, Antoine * Wolffgangus Papenhauſen.
* Sprengher Ubicium Conſul.
le *Brun*, Joh. Bapt. 822
de la *Brune*, 1349 α
Brunemannus, Joh. 923
Brunner, Andr. 794 ζ 1259 α 1651 ζ 1712 γ
v. Banner.
Bruno, Aſtenſis * Eucherius.
Bruno Carthuſianus.
Euſebius Emiſſenus.
Chriſtophorus 1078
Herbipolenſis.
Bruno Magnus Archi-Epiſcopus Colonienſis.
Leo IX. Papa.
Signienſis * Bruno Carth.
Antonius 1527
Brunsmannus * Ignotus Philalethes.
1907
Brunus Antonius * Leonhardus Aretinus.
Guil. Rudolphus Gemberlachius.
Brunsvicenſis, & Luneburgenſis Dux Antonius Ulricus 1914
de *Brunswick*, Dux * Selenius Amator.
Bruſſianus Alexander 1540
Bruſſoni, Girolamo † L. Aggiratus Academicus.
Bruſſonus, Claudius 2333
Brutus, 1174
de *Bruxellis*, Petrus † Crocart.
Bruxius, Adamus † Sebaldus Smaragiſius 1005
de la *Bruyere*, 2482
Buccaſſenus, Nicolaus † Benedictus X. al. XI.
Nicolaus Bocaſius.
Bucella, Nicolaus † Georgius Chiakor.
Bucellanus, Joan 660 α. 671 α. 732 α β 738 α. 799 α. 807 α α. 869 γ. 1054 α
Bucerus, Martinus 862. 1926. 1751 β β

Felinus Aretius.
Varemundus Luitholdus.
Joh. Fiſcher.
Gerſon 1930. v. Buzerus.
Buchananus. † Junius Brutus Polonus.
David 1277 α
Bucherus, Johannes 2126
Buchholz, Andreas 1958
Buchnerus, Auguſtus † Baſilius Faber.
Johannes Schuppius.
Buckeridge Jean † Johannes Roſſenſis.
Buckinghamia Dux, Georgius 2048
Budæus, Guilielmus † Leonardus Portius.
Bugenhagius, Johannes 853. 1752-9. 1761
Buhurſius, v. Bouhours.
Buletus, Claudius 2380
Bulgarus, 968
Bullenius, Pelgromius † Johannes Peregrinus.
Bullialdus, Iſmael * Philolaus.
Bullingerus, Henricus 761. 1133. 1716
Athanaſius
Matthias Erbius.
Tigurini Miniſtri
Tigurinæ Eccleſiæ confeſſio.
Bulver, John 2104 α
Buneman, Joh. Michael 1674 α
Buommatei, Benedetto † Benduccio Riboboli.
Buonſante, Angelus Matthæus † Friano Forbotta.
Buræus, Andreas 2770
Burchardus, vel Borcardus 1215
Gratianus.
Ivo & Yvo Carnutenſis.
Juſtinus Nomicus.
de *Burdonni,* 2425
Burgenſis, Paulus † Paulus Mittelburgenſis.
Burgkardus, Franciſcus † Andreas Ernſtenberger.
Burgius, Albertus 715
Burghefius, Camillus † Paulus V.
Burgundus, Nicolaus 916
Burhill, Robertus 891 γ
Buridge, E. B. 1026 α
Burlæus, Gualterus † Anton. a Sala.
Burmannus, Franciſcus 744 β
Burnetus, Gilbertus 2069 2389
Fagel.
Guilielmus 2208
Burnetus, Thomas 1279
Burtonus, Henricus 1986 1992 α 2021 2045
2044 α 2051.
Robertus † Democritus Junior.
Bury, 2006
Burzeſius, 1533
Buſæus, Johan. † Godofredus Driellius.
Buſcherus, Statius † Chriſtianus Petrus.
Buſchius, Hermann 1540 α
Albertus Piſiphilus.
Busgape, Charles * Lucca Vandoni.
Buſius, Paulus 1418
de *Buſſieres,* Joan 1103
Buſſon, 2568
Buxtorfius, Joh. † Gaſp. Scioppius.
Junior 652 1471
Buzerus, Bartholomæus † Polonicæ Eccleſiæ.
Bythnerus, Joh. 738

C.

Cabaſilas, Nicolaus 710. 817. 857
de *Cabriera,* Chriſtophorus † Chriſtophorus à Jeſu Maria.
Cabrolius, Bartholomæus 1000 αα
Cæcilius, v. Cecyl.
Cædmones, Whitbienſis 1695 1713 α
Cæleſtinus, † Eugenius Lombardus.
Celius, Secundus Curio † Irenæus.
Capolla, Bart. † Joannes Baptiſta Cacialupus vel Caccialupus ſ. à Caccialupis.
Capolla, Eſaias 2708 α
Caſar, Arelatenſis † Hieron. Joachimus.
Joachimus † Æſchacius Major.
Æſchacius Stridonenſis.
Anhaltinus 1884
Cæſarius Arelatenſis † Eucherius.
Ambroſius.
Euſebius Emiſſenus.
Hieronymus Stridonenſis.
Junior † Cæſarius Georg. Nazianzeni frater.
Caſius, 1570
Philippus Ritterhold von Blauen.
Caſſarus, Franciſcus 2518
J. *Cagnatus,* ou Cagnaſſo † Johannes de Tabra.
Cajetanus, Cardinalis † Pietro de Parragone.
de *Cailly* † Acilly.
Cajus, 814 949 1066 * Origenes.
Johannes † Londinenſis.
Cala, Charles † Laca Larcando.
Calaber, Petrus † Pomponius Lætus.
Sabinus.
Calaveronus, Guilielmus † Franciſcus San benedictus.
de *Caldariis,* Dominique † Domitius Calderinus.
Calepinus, Ambroſius † Johannes Paſſeratius.
Calderwodus, David † Diodoclavius.
Calenus, Matthias † Johannes Spangenbergus.
Calignonus Gofridus 2275
Calixtus Georg † die Helmſtädtiſchen Theologi.
Fridricus Ulricus 655
Geſenius.
Calliergus, Zacharias 1575
Varinus Phavorinus.
Madame de *Calorenede* 1582 α
Calpurnius, Baſſus. 1570 β
Pontianus 1699 α
Siculus * M. Aurelius Olympius Nemeſianus.
Calvi, de Bergamo Donatus * C. Vito Canaldo.
Calvin, * Lucanus & Lucianus.
Franciſcus Vatablus.
Calvinus, Joh. 815. 847
* Alcuinus.
Calvinus, Juſtus * Juſtus Baronius.
Calzaveglia, Vincent * Evandrophylax.
Camariota, Matthæus 884. 1310. 1574
1560 β
Cambillion, Joh. 1505

Cambden, William 1028 γ. 1981. 2070 2111 α
Camerarius, Joach. 665 γ. 711 α. 787 ζ 1114. 1583 α. 1584
Ludovicus 1053. 1065. 1785 α
* Juſtus Juſtinopolitanus.
Nicolaus Harſteinius.
Robertus 1028
Cameron, Joh. 653. 654. 720
Camerota, Joh. 1133. γ. 2681 α
Camerte, Giovan 1509
Camillus, Jo. Jac. * Camillus Gilinius.
Jul. 1666
Camiterus, Andronicus * Manuel Imp.
Campanella, Thomas * Seraphinus Nucerinus.
Campbereginus, 1944
Campianus, Edmundus 621
Guilielmus 2057
a *Campis*, Thomas v. Thomas a Campis.
Campofulgoſus, * Baptiſta Fulgoſus.
Campuzanus Balthaſar * D. Franceſco de la Carrera.
le *Camus*, 2213 αα
Jean Pierre * l' Abbé Olenix du Bourg.
Modeſtin.
le Paſſavant.
Polemarque.
Camuzatus, Nicolaus 2629
de *Candale*, * Nuyſement de ſale ſecreto.
Candidus, Pantaleon * Nathanael Hodopæus.
Canero, Alexandre * Scandelens.
Cange, * Regius Conſiliarius.
Caniſius, Jacobus * Chriſtianus Thanaſophraſtus.
1259
* Gretſerus.
Petrus 665 α. 882 α
Cantacuzenus, Joannes * Chriſtodulus Joſuaphus.
Cantipratenſis 1244 α 1279 α
Albertus Magnus.
Apiarius.
Wilh. Brabantinus.
de *Cantiprato*, Thomas † B. Angelicus.
Guilielmus Moorbecanus.
Canutius, † Bertillus Aphemus
Libertus Aquilonius.
Caorſin, f. Canoerſin Guilielmus * Bernardus Bredenbachius.
Capellanus, 1533
Capellus, Ludovicus 1064 1558
Rudolphus * Georgius Erneſtus Cravelius.
Henning. Lochovius.
Caperous, Joh. 1930
Capito, 1751 ββ
Joh. 2708 α
Cappidus, Staurienſis 1252
Capponi, Gio Baptiſta * Chariſius Thermarius.
Joannes vel Jean * Baſtone Scipione.
Clavigero Girolamo.
Caprinus, 1278
Joh. Steph. Linicuski.
Caracciolus, Antonius * Decius Caraffa.
Joſeph Hernandus.
Petrus Marianus.
Bartholomæus * Giovanni Villani.
Joh. Antonius 2241 β
Thomas 1578
Caraffa, Carolus * Alberto Carca.
Vincentius * Aloyſius.
Caramuel, Jean * Erneſtus de Euſebiis.
Melroſe.
Caravaggio, Pierre Paul * Alberto Tirelli.
Carbonel, Bertrand * Hugues Brunet.
Carbonus, Franciſcus 733 α
Cardani, Thomas * Manardo Catoſi.
Cardanus, Hieronymus * Hieronymus Caſtalionæus.
Cardone, Vincenzo * Gio Nicolas Ciminello Cardone.
Carel, 2280 2539
Carivel, Tignetus * Homerus.
Cariſius, Diocles * Hippocrates.
Carli, Ferdinand * Zoilus Ardelio.
* Solfridus Duncarena.
Carnolius, * Loranicus.
de S. *Caro*, Hugo * Alexander ab Hales ſeu Halenſis vel Alenſis.
Carolilloci, Petrus 1236
Caroloſtadius, Andreas * Abecedarius.
Aloyſius Sidereus.
Carolus Magnus J.
Carolus, Ludovicus Elector Palatinus * Severinus de Monzambano.
Philotheus.
I. Rex Angliæ * D. Richardus Perincheiff.
Carpenterius, 1533
Carpentarius, Nathanael 1304. 2090
* Coſmopolitanus.
Carpinius, 1570 β
Baſſus ibid.
Carpzovius, Benedictus * Ludovicus de Monteſperato. 726
Fridericus 1419. 1766
Carreirus, Alexander * Henricus Calderius.
Carrus, Nicolaus * Joannes Checus.
Carteſius, Renatus 2446
Carthuſienſis, Ord. quidam * Bonaventura.
Cartwright, Thomas 2005 α. 2060. 2116 α
Jacobus Uſſerius.
Carvellus, Thomas 1982
Carus, Annibal * Ser Agreſto.
de la *Caſa*, Academici incogniti * Stephanus de la Caſa.
Claudio Caſola.
Egidio Crudelio Padovano.
Girolamo Scacchi.
Caſalis, Ludovicus * Hippolitus Filarete.
Caſaubonus, Iſaacus 784 α. 928
Jacobus Rex.
Junius Brutus Polonus.
Conſtantinus M.

Miſoponerus.
Iſaacus Hortibonus ſeu Hortibona.
Jo. a Woweren.

Caſcina, Pietro 2656 α
Caſem, Achmed *Ben* aut Abu Ela ighbas Achmed Ben † Abiob ſeiba.
Caſimirus, Erneſtus † Erneſtus Candidus Weſtphalus.
Caſſander, Georg 683. 811 β
Czecanovius ſeu Cieckanoviecki.
Veranius Modeſtus.
Caſſianus, Joh. 689 β
Hieronymus Stridonenſis.
Caſſiodorus, † Theodoricus.
Caſſius, C. 1833
Caſtaigner, Ludov. 1069 α
Caſtalio, Sebaſt. 707. 750. 811 α
Mart. Bellius.
Theophilus.
Vaticanus.
Caſtel † Letſac.
Lindius.
de *Caſtelbianco*, Jean Rodriguez † Dilectus Luſitanus.
Caſtellani, Jacques † Fulvio Savojano Valerio.
Caſtellano, Giacomo † Franc. Berſabita.
Valer. Fulvius.
Caſtelli, Raphael † Cæſar Cantelli.
Cardullus.
Caſtellio, Chriſtoph † Raphael Fulgoſus.
Raphael Raymundus.
Sebaſt. † Johannes Theophilus.
Moſes Latinus.
Caſtellus, Medicus 2278
Cardullus.
Petrus † Tobias Aldinus
Caſtelvetrus, Jacobus † Baocius Sultaceterus.
Ludovicus 2655
Caſtilio, Johannes Baptiſta † Petrus Franciſcus Spinola.
a *Caſtro*, Benedictus † Philotheus Caſtellus.
Onofrio † Infuriato Academico.
Rodericus 2739 ζ
Stephanus Rodericus † Rhamnuſius.
Catala, Joh. Baptiſta † Ignatius a S. Maria.
de *Catelan*, Dn. 1385
Cathelan, ou Catelan Antoine † Paſſevant ou Paſſevent.
Caterus, Jacobus 1653
de *Catherine*, Fradonnet des Roches † Cajus Julius Guerſens.
de *Catimpre*, Thomas † Guilelmus Moërbecanus.
Cato, 290 1623 α
Catullus, 1618 1656 1660 δδ
Petronius Arbiter.
Virgilius.
Catzavegha, Vincentius † Evandrophylax.
Cavalieri, Bernardo 2682
della *Cavalleria*, Petrus 908
Cavell. Hugues † Hugo Magneſius.
Cavendicius, 2086 α
Cauponis, Wigandus † Frater Penſans Manus.
Caurinus, 2180
Cauſſinus 1127 2549
Cauve, Franciſcus † Franc. Carolus Reymækerius.
Cazzoni, 739 α 2259
de *Ceccano*, Joannes 1105
Chronicon Foſſæ Novæ.
Cecyl, Guiliel. 650
Cedmonus, 1695
Cedrenus, † Euſebius Pamphilus.
Celani, Carolus † D. Ettore Calcolona.
Cellarius, Chriſtianus 1693
Jacobus 1502 α v. Keller.
Michael † Conr. Riſſ.
Celſus, † Cyprianus Martyr.
Cajus Julius Cæſar.
Julius 1045 γ
Samuel Przcipcovius.
Celtes, Conradus 1624 α
Cenamenſis, Hildebertus † Anſelmus.
Cerda, Joan. Ludov. de la † Antonius Nebriſſenſis.
Cerinthus, † Joannes Apoſtolus.
Ceriſi, Habert † Madame des Loges.
Cervin, Marcelle † Alexander Farneſius.
Ceſarini, Virginio † Princ. Ludoviſius.
Ceſarius † Auguſtinus Eucherius.
de *Ceſſedes*, Balthaſar † Laurentius Ramireſius de Prado.
& Meneſes Gundiſalvus † Gerardus.
Cevalerius, † Brunnerus.
Petrus 908
Chetus † Lætus.
Chalcidius, † Jovinianus.
Chamæleon, Ponticus † Theophraſtus.
Chambres, Robertus 1028
Chambres, Sabinus 2024 α
Chambrun, v. Pineton.
Champerius, Symphorianus † Aggregator Lugdunenſis.
† Benancio, Liſet.
Theophilus du Mas.
Chantereſne, 2452
Chandieu, ſ. Roche-Chandieu † Antonius Sadeel.
Chapellus, 2030
Chapuzeau, 2329
Jean Baptiſte Tavernier.
Charabon, cœlos petens 1776 α
Characus, Joannes † Joannes Philoſoponus.
Charendon, 2108 γ γ
Charentonenſis, Miniſter † Philaletha.
Charlus, Antonius 2259
Charpentier, Jaques † Marc. Antoine Guymata.
Charron, Petrus † Benoiſt Vaillant.
Chartier, Allain † Allancée.
Chasdai ou Chasda de Babylone † Rach ou Rah.
Chaſtelet Marchio de 2467
Paulus 2317. 2334. 2492
Chaſtre, 2358
Chavigneut, † Jean Aimè.
Cheffontaines Chriſtoffle † Chriſtophorus de Capite Fontium.
Cheltini, Prete Giacinto 2654
Chemnitius, Bogislaus † Hippolithus a Lapide.
Marti-

Martinus 685 α. 685 β. 850 αα
de *Cher* Padre di ſ. Paolo † Partenio Toſco.
du *Cheſne* Andreas † And. Quercetus ſ. de Quercu.
de *Cheſter*, 973
de *Chevanes*, Jacques † Agnes: Charles de Saint Agnon.
Hermodore.
de *Chevillon*, Michel Ambroiſe † Fortunè Eſclave.
Chevreau, 2314 α
Chigi, Fabius † Philomathns. Tyrrhenus.
Chiſius, Fabius † Erneſtus de Euſebiis.
de *Choiſi*, 2224. 2398
de *Choiſy*, Timoleon † Theophile & Timoleon.
Cholinus, Petrus 1694
a *Choppin*, 2279
Chorlotaſſeus, Johannes † Parvus Agricola.
Chretien, Florent † B. de Montdieu.
Chriſtecus, Theophilus. 1621
Chryſologus, Petrus † Aur. Auguſtinus.
Chryſoſtomus, † Aurel. Auguſtinus. Baſilius M. Gregorius Nazianzenus. Johannes Epiſcopus. Leo Epiſcopus. Methodius. Origenes. Theophylactus.
Chyſtus, l. Sixtus † Sextus Pythagoreus.
Chytræus, David. 685 α 743 811 ζ 1153 α Johannes Georgius Godelmannus.
Ciacconius, Petrus 1070 Fulvius Urſinus.
Cicero, 1525 Petronius Arbiter. Tiro libertus Cic. Quintus † M. T. Cicero.
Cilenius, Bernardinus † Franciſcus Octavius.
Cingallus, Hermannus † Chriſtoph. Sandius.
Cinglius, † Conrad Riſſ.
Cinnamus, Leonardus † Orlandus Cinnamus.
de *Cipellis* Joannes † Baptiſta Egnatius.
Cipriani, Prateſe Antonio 2698
Cisnerus, Nicolaus † Severinus Calonius.
Ciſtercienſis, † Aurelius Auguſtinus.
Civilis, Catharinus † Epictetus.
Claget 2015 2033 ζ
Clagius, Thomas † Didymus Hermannovillanus.
Claire, 1631
Clathirius, † Vaudius Diathirius Bonglarus.
Claudianus, † Fortunatus. Petronius Arbiter. Mamertus * Damaſus Papa. Gentilis † Claudianus Mamertus.
Claudius, Abbas † Gregorius Magnus. Autiſſiodorenſis † Ambroſius. Charentonenſis 2238 Donatus Tiberius † Ælius Donatus. Johannes 2137 2175 -6-7. 2227 2238 Petrus 2724 2725
Clauſenius, v. Cotten.
de *Clemangis*, Nicolaus † Hildebertus.
Clemens, 638 Alexandrinus 638. 659 Cyrillus. VIII. † Apoſtolorum Canones 638 Origenes. Ammonius 1047 α VIII. † Fidentio Glottochryſio. Sextus V. Papa 638. 639 Romanus 1. 13. 638. 639 Petrus Apoſtolus.
Cleminius, Georg. 971 δ
Cleophilus, Samius aut Creophylus † Panyaſis.
Clericus, David † Joh. Buxtorfius. Johannes 2508. 2575. 2580 α Batavi Theologi. Critobulus Hierapolitanus. Hollandiæ Theologi. Liberius de ſ. Amore.
de *Clerque*, ſ. Clericus Livinus 1963 ε
Clichtboveus, Jodocus † Cyrillus Alexandrinus.
Climacus, Johannes † Cyprianus Martyr. Damaſcenus.
Cloppenburg, † Poppius Eurypylus.
Cloſterlaſſius † Stockholmenſes Miniſtri.
Clothomius, † Cato.
Clout, Francois * Baſile de Rouen.
Cnigthon, v. Knygthon.
Cnophius, Andreas 1922
Cobavius, Andreas 1241 α
Coccius, Jodocus * Molshemenſis Academia. Franciſcus * Fabius Cotta.
Cochlæus, Joh. * Joh. Dobeneck Wendelſtinus.
Cochleus, Johannes * Thomas Morus.
de la *Cour*, 1963 α. ε. γ. δ
Codognat, Martinus * Johannes Maldonatus.
de *Codt*, Jacob. 1625 α
Cœleſtinus, * Aurel. Auguſtinus. Ambroſius. Hieronymus Stridonenſis.
Cœleſtius, v. Cœleſtinus.
Coffinus, Eduardus 1980 β
Cojetus, Petrus Julius 1089
Coignetus, Petrus 2121
Colazus, Antonius 1154 β. 2744
Colbert, Jacob Nicol. 1305
Colerus, Antonius 1797
Coletus, Sebaſt. * Conimbr. Collegium.
Collens, 2053 ε
Colletet, Wilhelmus * Claudine Uxor Wilhelmi Colletet. * Lanel.
a *Collibus*, Hippolythus 1401 Wernerus Gebhardus. Pompejus Lampugnanus. Sinibaldus Ubaldus.
Colomeſius, Paulus 2368
Colonienſes, ſcholaſtici 633 β
Colonits, 2232 β
Colonna, * Poliphilus.
Coltellini, Auguſtin * Gufo de Gufonibus. Oſtilio Contalgeni.

Columbanus, 1651 α
Columbus, Johannes 1469 β
de *Combis*, Johannes * Albertus Magnus.
Comenius, Joh. Amos 754 αα. 769. 780 α. 1281 α. 1303. 1885
* Ulricus de Neufeld.
Comeſtor, Petrus * Aurel. Auguſtinus.
Petrus Bleſenſis.
Nicolaus Oreſmius.
Comibao, Joh. Baptiſta de 719
Comirius, Johannes 1600 α
Comitianus, Johannes Baptiſta 814 α
de *Comitibus*, Odoto * Joannes Ambroſius Spinola.
Sebaſtianus 1100
Comitolus, Paulus 2627 α
Commire, 1602
de *Conchis*, Guilielmus * Helinandus.
Condæus 835
de *Conde* Nicolaus 1222. 2260. 2355
Conradus * Conradus Lauterbergius.
Balthaſar 629 α. 755
Epiſcopus Ultraject. 902
Saxo * Bonaventura.
Trajectenſis 1125
Couringius, Hermannus 958 αα. β. γ. 971. 1000 β. 1058 α
Daniel Claſenius.
Cyriacus Thraſymachus.
Irenæus Eubulus.
Julia Academia
Hector Joh. Mithobius.
Ludovicus de Monte ſperato.
Sam. Pufendorf.
Wilhelmus Wendrockius.
Conſalvi, Mendoza Johannes 1072 αα
Conſtans, 2467 α
Conſtantinus, * Æthicus Iſther.
Martinus 954 955
Hieronymus Saracenus.
Contardo, ou Corrado Inghetto * Ignetto da Genova.
Contarenus, * Lucius Cornelius.
Caſparus 1389
de *Conte*, Pierre * Carlo Fioretti da Vernio.
Conti, v. de Comitibus.
de *Conti*, Bourbonius 2141
Contius, Antonius 919
Contræſtus, Hermannus 1633-6
Conturla, Franciſcus 2623
Coobuck * Robertus Parſonius.
Cookus Antonius 704
Cooperus, Thomas 2028
Coornhertius, Theodor. Volckardus * Theodor. Coornhertius.
Corarius, Angelus * Gregorius XII.
Corbæus, Ambroſius 1072 α
Corberus Caſpar 1451
Corbet, Joannes * Lyſimachus Nicanor.
Corbinsonus, v. Corbæus
Corſinus, Joannes 1417 β
Corinthienſis Guilielmus * B. Angelicus.
Corinthus, Grammaticus græcus * Cointus Smyrnæus.
Cornaro, Angelo 2702
Corneille, 2514 2527
Cornelius, Nepos 1134 α
Æmilius Probus.
Cornelius Papa * Cæcilius Cyprianus Martyr.
Petrus 1930
Cornerus, Chriſtoph 685 α
Corneficius * M. T. Cicero.
Cornutus, * Phurnutus.
Coronæus, Martinus 1560
Cornarus, Angelus 2702
Corteſius, Paulus 1298
Corvinus, Andreas 1150
Leidenſis 745
Corvo, Andreas * Bartholomæus Cocles.
Coſelini, Stephanus * Buccabella ou Boccabella.
Coſma, 893
Coſminius Johannes 782
Coſmus, Pragenſis 1207
Coſſa, Balthaſar * Johannes XXII.
Coſſet, 2171
Coſta, Carlo Conſtanzo * Ottone Lazaro Sacco.
Coſtar, 2567 α
N. *Coſtar* de Lyon * Octave.
Coſter, Jean * Columba.
Coſterus, Franciſcus 889 β
Joann. Perellius.
Coterellius, 2252
Cothair Mahumed Ibu * Alphraganus aut Ferganius.
Cotta, Rodericus * de Mingo Rebulgo.
Cotten Jo. Clauſenius 620 α
Cottonus, Petrus 626. 2126
Montolonius.
Tancredus * Naſcoſto.
Coventrienſis, Guilielmus * Anſelmus.
Coverdale, Miles 1980
Cowplesus, Philippus 2314. 2426
de la *Cour*, 1963 α. 2288
de *Courcillon*, de Dangeau Louys * Theophile & Timoleon.
Courcur, Martinus 2134 α. 2178 α
Courtin, 2410. 2436 C. 2463. 2491
Courtenay, Eduardus 1272
Courtot, Jean * Aletophilus Charitopolitanus.
Couſtelli, Joh. Clouſet.
Coutures, 2431
Coyſſardi, Michael * Franciſcus Catinus.
Cranaen, v. Cranius.
Creſolius, Ludovic. v. Creſſolius.
Cramaild * Inconnu Solitaire.
Le Sieur de Vaux.
Cramerus, Andreas 938 1179 1811 α
Johannes Frider. 1588
Thomas 709 2063
Cranius Theod. 1011 1013
Craſſetus, 2199 α 2393
Craſſus, Nicolaus * Publius Licinius.
Paris 671 C
Liberius Vincentius.
Torquatus * Princeps di Conca.
Craton, Adamus. 1669
Crantor, Petrus * Bonaventura.
Creder, Leonard 869 δ
Crellius, * Junius Brutus Polonus.
Johannes 1774

Johan. Cirellus.
Cremoninus, Cæſar * Scipio Africanus de Berti.
Crendelius, Ferdinandus 1469
Crepheld, M. Joſua, a Mosbach 1456
Creſſi & Borja Louis * Silvius Cipres de Povar.
Creſſolius, v. mox Crœſollius.
Creſwellus, Joſephus 870. 1435. 1969. 2038 α
Pet. Manrique.
Jo. Pernius.
And. Philopater.
Crinitus, Petrus * Pierre de Chevelu.
Criſpus, Franc. 1154 α
Criſpinius, Carolus * Jacobus Criſpinus.
Chriſtecus, Theophilus 1621
Crobilus, * Demoſthenes.
Crociey, Jean * Philalethes Irenæus.
Crœſollius, Ludovicus 764 β
Rhedonenſe Collegium.
Crombach, 794
Crommius, Adrian * Caſimirus Dourmann.
Cromwellus, 2002 α
Olivarius 1421 α
Crookius, * Jacobus Uſſerius.
Helkias 2065 ζ
de la *Croſe*, 2479 2508
Crowæus, Guilielmus 2069
Crucæus, l. crucius, Emericus. 2524
Mercurius Frondator.
Cruciger 872
Cruſius, Jacobus Andreas 984 α
Joannes 1489
Philippus * Paſſum violenta Chriſtus ſervavit.
Cteſias, * Herodotus.
Cteſibus, * Hero Alexandrinus.
Cteſiphon, * Hieronymus.
Cubitz, 2264 α ζ
Cubricus, * Manes ou Manichée.
Cudworthus, Radulph. 1990
de la *Cueva*, Alphons. 1205
Louis * Cæcilius ou Cecilio de Granada.
Cuffeler, Joannes Abraham * 1309
Cujacius, Jacobus 1144 α
Antonius Mercator.
* Nicol. Cragius.
Cuirot, Adrien le * Martinus Sommerus.
Culpiſius, v. Kulpiſius.
Cuno, Caſpar 917
Cureus, Joach. 872. 1886
Curcellæus, 717 α. 1137
Curio, 1513 α
Cælius ſecundus * Martinus Bellius.
Hieronymus Marius.
Theodoſius Trebellius.
Jacobus, * Hermotimus.
Cunerus, 1414 α
Curterius, Johannes * Hierocles Philoſophus.
Curtius, Albertus 1269 α
Lucius Barretus,
curtius.
collegium Dilinganum.
Val * Presbyterium Lubecenſe.
Curtæus, Eduardus 1059
Cydonius, Andreas Eudæmon Johannes * Johannes l'Heureux.
Demetrius * cydonius.
Cynæthus, chius * Homerus.
Cyprianus, * Aurelius Auguſtinus.
Firmilianus.
Antiochenus * cæcil. cyprianus Martyr.
Nicomedienſis * cæcil. cyprianus Martyr.
Cyprius Eveclus * Staſinus.
Cyriacus Salomon 1813 α
Cyrillus, 665 β 2720
Alexandrinus * Athanaſius Alexandrinus.
Origenes.
Victor Antiochenus.
Hieroſolymitanus 1129
Monachus 1098

D.

Dacherius, Lucas 636
Dachslerus, Theophilus * Theoph. Elychnius.
Daëmſius, Petrus 1615
Dalanceus, 2412 α
Daldianus, * Artemidorus.
Dalleus, Johannes 2397 α
Canones Apoſtolici.
Dalmau, de Rocœaberti Raimond * Joſeph Tomer.
Damaſcius, Damaſcenus 1213
Claudius Galenus.
S. *Damaſus*, * S. Ambroſius Mediol.
Claudianus Mamertus.
Papa 1199
* Hormisda.
Gelaſius.
Damianus, Antonius * Tonantius Madianus.
Petrus * Auguſtinus.
Baſilius M.
Bernardus Burgund.
Damis * Philoſtratus.
Damman, Sebaſtian 1930
Danes, Pierre * Petrus Bellocirius.
Joh. Steph. Durantes.
de *Dangeau*, 2407
Danhauerus, Joh. Conradus 1764
Elias.
Danckwartus, Joachimus * Imaochus Travvknadus.
Daniel, 2417
Danielides, Guilielmus * Aurelianus Pierius.
Darde, Jo. 838 α
Daphnopatus, Theodoretus * Joannes Chryſoſtomus.
D'artis, 2180
Datus, Carolus 2662. & ſeqq.
Antiates.
Dauces, Johannes 2099
Davenport, * Franciſcus a. S. Clara.
David, Johannes * Donaes.
Jaſon Petronius.
Rex 6
David, * Aggeus.
Aſſaph.
Eman.
Ethan. Ezechiel

Ezechiel.
Jeremias.
Korah.
Moſes.
Zacharias.
Daviſi, Urbain * Buonardo Savi.
Daviſſon, Guillaume * Jean Chartier.
De-Bres, Guido 2124 ζ
Deckherrus, Jo. 945
Dechamps, Stephanus * Antonius Ricardus.
Dec, 2090 α
Delfau, Francois * le Sieur de Froimont.
Delphinas, Bernardus * Euſebius Philadelphus.
Del-Rio, Martinus Antonius * Liberius Sanga.
Rolandus Mirteus.
Democritus * Hippocrates.
Demoſthenes * Crobilus.
Dinarchus.
Denaiſius Petrus 760 α
de ſaint *Denis*, André 2505 β
Deniſon, Joh. 1991
Deniſot, Nicolas * Alſinois.
Bonaventure du Periers.
Deniſſon * Robert Frevil.
Denrius, 799
Denton, 2012 γ
Deoduinus, * Durandus
Derodon, David. 882 αα
Deſeine Franciſcus 2379
N du *Deſerts* * Pacifique d'Auranches.
Des Farges 2383
S. *Deſiderius* * Ado Trevirenſis.
Deſmarets Jean * Eliachim Michael.
Philotheus Achillinus.
Deſpenſius, Herandus 1023
Detrius, Brandanus 1709 α
de la *Devere*, Roſtolpius 2316
Devonius, Joh. 1445
Devize 2367
Devonius, Joannes 1445
Joſephus * Pindarus: vide & Iſcanius.
Dewellus, * William Biſhop.
Diaconus, Hilarius * Ambroſiaſtes.
Johannes * Paulus Longobardus Diaconus Aquilegienſis.
Conſtantinus M.
Paulus 1233
Flaccius Alcuinus.
Beda Britannus.
Eutropius.
Sextus Pomponius Feſtus.
Theodemarus.
Theodorus * Paladius Galata.
Dilluinus, * Didymus Veridicus.
de S. *Didier*.
Didymus, l. Didimus 1571 α
Didymus, * Alcinous.
Euſebius Pamphilus.
Origenes.
Diecmannus Joh. 1703 λ
a *Dieskau* N. 1425
Dietericus, de Rondeck; 678
Digbey, Johannes * Sanfordianus.
Dilherrus, 1693
Dillingenſes, JCti 710
Dinarchus * Demoſthenes.
Dinnerus, Andreas } Thraſybulus Lepta.
Conradus }
Diodati, Elies * Theodorus Elæus.
Diodatus, Johannes 2388 α
Diogenes, Oenomaus * Diogenes Cynicus, Tragicus.
Dionyſius, Carolus 2708 α
Cato Chriſtianus * Cato.
Halicarnaſſicus * Plutarchus.
* Demetrius Phalereus.
Johannes 2708 α
Junior Corinthius * Dionyſius Areopagita.
Medicus Gallicus Reg. 2534
Phaſelites: * Dionylius Longinus.
Scythobrachion * Xantus Lydus.
Conſtantinus Imp.
Diophanes Nicæenſis.
Dioſcorides, Phacas * Pedacius Dioſcorides.
Hecatæus Thaſius.
Diotimus, * Epicurus.
Diſe, 2145 α
Dodwellus, Henr. 680. 681. 1062
Doltſchius, vel Toltz Johannes * Johannes Veldkirch.
Dominicus, Conradus * Peregrinus.
de *Dominis*, Antonius 815 α
Donatus, Ælius 1262. 1543 α
Alexander * Alfonſus Ciacconius.
Tyberius Claudius 1264
Veronenſis 729
de *Donâis* ſ. Donis Jacobus * Aggregator Patavinus.
Arnoldus Villanovanus.
Donellus, Hugo * Zacharias Furneſterus.
Donne, Joh. 2018
Donus, Auguſtinus * Renolzus Donus.
Donzellino, Girolamo * Eudoxus Philalethes.
Doratius, Jo. * Henricus Stephanus.
Dorotheus, 887
Epiſcopus Tyrius.
Dorſcheus, * Valentinus Petrus Saccus.
Georgius 1545. 1683. 2554
Dorſchius, Dieterich * Nathanael Ælianus Mathania.
Doſitheus, * Septuaginta Interpretes.
de *Dottori*, Conte Carlo * Croldo Crotta.
Doujatius, Joh. 920. 1585. 2528. 2545 α ol. 457
Doulie, 2283
Dranſe, * Hippolythus a Lapide.
Draudius, Georg * Regius Goraddivus.
Simon Majolus.
Drechſeler, * Chreſuldes.
Dresdenſis, Petrus 1639
Dreſemius, 1645
Drommel, * Cornelius Drebbelius.
Druſius, * Johannes Drieſchus.
Dryden, & Samuel Parker * Bays & Drawcanſir.
Duarein, Francois * Ambroſius Lætus.
Ducæus, Fronto 637. 680. 823. 1162. 1432. 1523
Dudithius, Andr. 1257 α

Quirinus Reutherus.
Dugdalii, Guilielmus * Henricus Spelmannus
Duisburg, Joh. 1691
Duizius, Paulus * Müſſipontani Scholaſtici.
Dunelmenſis, Turgotus * Simon Dunelmenſis
Duplicius, Corn. 1080
Duportius, Joh. 1645 *b*
Duraus, Jean 1587
Durandus, Gulielmus * Speculator.
Nicolaus * Nicolaus Villagagnus
ſeu Villagnonus.
Duranti, * Pierre Danés.
Durel, Jean * Euſebius a S. Juſto.
Durfeldus, Jacobus 1296
Durhamenſis, Decanus 844 *B*
Dymockius, 2106-7

E.

Eadmerus, 1251
Anſelmus.
Edmundus ſeu Eadmundus.
Earls, Joh. * Edoardus Blound.
Eberhardi, diſcipulus 1042
Eberhardus, Monachus 1216
Ebionitæ, 1019
Ecchellenſis, Aqrahamus 870 *a*
Eckardus, v. Leikardus.
Juſtus * Raphael Sulpicius a Munſcrod.
Eckbertus, * Bernardus Burgundus.
Ecke, v. de Repkaw.
Eclanenſis, Julianus * Ruffinus.
Edinerus, * Edmundus ſ. Eadmundus.
Edmont, Mac-ma-hone * Franciſcus Matthæus.
Eduardus, Gee 622
ab *Efferen* Wilhelmus Ferdinandus, * Chriſtian Gottlieb von Friedberg.
Chriſtophorus ab Ungersdorff.
Eggelingus, * Gabriel Biel.
Eggenfeld, Chryſoſtomus * Amandus Verus.
Eginhardus, 1043. 1107
Adelmus vel Adelmarus.
Flaccius Alcuinus.
Albinus Anglus.
Abbas * Eginhardus Caroli M. Cancellarius.
Eglinus, Raphael * Heliophilus Percis.
Egoſtes, Mæſerius Philippus * Philotheus Achillinus
Ehrenſteen, Eduardus Phil. 1089
Patianus.
Eichfeld / Chriſtianus 662 *a*
Einardus ſ. Einchardus, v. Eginhardus.
Eiſenberg, Jacques * M. ChriſtianGrundmannus.
Eiſenhut / v. Eyſenhut.
Eleemoſynarius, Johannes * Joannes Chryſoſtomus.
Eleutherius, Thyanenſis * B. Theodoretus.
Eliachim, 11
Eliæ, Paulus 703
Elicaldus, Antonius Celladeus.
Elichmannus, Johannes * Ludovicus de Dieu.
Eliezer, filius Joſe Galilæi * R. Abrah. Rabiah.
* David.
S. *Eligius*, * Aurelius Auguſtinus.
Elihu, * Job.
Elimandus, v. Elymandus.
Eliſabetha, Sophia Duciſſa Brunſuicenſis & Luneburgenſis
Creutzigers 1912
Elizalde * Antonius Sella Dei.
S. *Eloi*, * Aurelius Auguſtinus.
Eloy, Houchart * Eligius Eucharius.
Elsherif, Elidriſi vel Eladriſi 1706
Elsholzius, Sigismundus 1003
Elsnerus, Joh. 1693
Elymandus, 1076
Eman, * David.
Emericus ſeu d'Emeric 1244
Emeſenus, Nemeſius * Cydonius.
Emeſtus, Andreas * Johannes Spangenbergius
Emgilbertus, v. Engelbertus.
Emmius, Ubbo 1930
Emporagrius Ericus * Conſiſtorium Stockholmenſe.
S. *Emonerius*, 805 *a*
Emſerus, Hieronymus * Thomas Placentinus.
Enchardus, ſ. Enhardus v. Eginhardus.
de *Encinas*, Franceſco * Franciſcus de Aquifolio.
l'*Enfant*, 2130 *β*
Engel, P. Arnoldus 1697 *a* 1704 *a* 1151 *a* 1770 *d*
Engelbertus, 1271
Engſterus, Ulricus * Ulricus Encauſtus.
Enjedinus, Georg. 1774
Entenius, Johannes 646 *aa*
Epheſius, * Michael Pſellus.
Ephræmus, * Joann Chryſoſtomus.
Ephraimus, Johannes 2708 *a*
Epiſteetus, Leonides.
Epiphanius, * Aurel Auguſtinus.
Origenes Junior * Epiphanius.
Scholaſticus 1138
Flavius Joſephus.
Epiſcopius, Simon 635 654 720 863 *a β γ δ ε* 864 865 866 867 868 1064.
Minutius Aquilovicanus Fricſius.
Epiſcopus, ex Clero Romano * Symbolum Apoſtolicum.
Epithyrus, ſ. Epiurus * Plinius.
Eraſmus, Defiderius Roterdamus 693 1513 *a*
Cyprianus Martyr.
Gerardus Liſtrius.
Henricus VIII.
Sophronius Abbas.
Irenicus 1048
Eraſtus, Thomas 700 *a* 1703 *a*
* Thurecenſis Phyſicus.
Erhardus, Georgius * Caſpar Lundorpius.
Comes Truchſeſſ de Wetzhauſen, 845
Erigena, Scotus 1521 *a*
Bertramus.
Eriuna, * Anytes.
Ernhoferus, Sigism. * Lutheri Catechiſmus minor.
Erneſtus, 1693 1830
Ab Euſebiis 726

Dux Saxoniæ 1763
Haſſiæ Landgravius 1699 a
Andreas * Joh. Spangenberger.
Ernſtius, Henricus * Paganinus Gaudentius.
Joh. Daniel * Joh. Damian Ehrenholtz.
Erotes, * Cyprianus Martyr.
Erſtenbergerus, * Franciſcus Burgkardus.
de *Erzilla*, Fort. Garzia * Fortunius de Arteaga.
Eſaias, * Jobus.
Salomon.
Eſchenbach, Wolframus ab 1917
Eſchinardi, 2032
Esdras, 1. 3. 4. 6
Malachias.
Moſes.
Eſra, Aben * Avenarius.
d'*Eſpagnet*, Joh. 1010 d e
d'*Eſſarts*, 2497
Eſther, 5
Eſtrix Ægidius * Franciſcus Suno.
Eſtius, Lubertus, * Salomo Alberti.
Eſycius, * Heſychius.
Ethan, * David.
Etherianus, * Aurel. Auguſtinus.
Etherius, de Thyane * Athanaſius.
Evagrius, * Hieronymus Stridonenſis.
Ponticus 618
Monachus 635
Scithenſis 635. 888
* S. Nilus.
Evantius, P. * Petronius Arbiter.
Eucherius, * Ambroſius.
Aurelius Auguſtinus.
Euſebius Emiſſenus.
Evagrius.
Euclides, Geometra * Euclides Megarenſis.
Megarenſis 1457 a
Eudæmono-Johannes v. Andreas.
Eudocia, 1630
* Proba Falconia.
Eudocia, * Pelagius Patritius.
Eveclus, Cyprius * Staſinus.
Evelyn, Joh. 2079
Evenius, Sigismundus 1693
Everhardus, Antonius * Coſmopolita.
Eugenius, Papa 737. 919
* Petronius Arbiter.
Eulogius, Cordubenſis * Eulogius.
Eumatius, * Euſtalthius.
Eumenius, Mamertinus.
Eumericus, Nicolaus * Gregorius XI.
Eruoldus, Borcardus 1215 a c
Evodius, Uzalenſis * Aurelius Auguſtinus.
Prædeſtinatus. 1192.
Evrard, * Aurelius Auguſtinus.
d'*Evremont*, 2273. 2302. 2528 β
Euriphon, * Hippocrates Cous.
de *Euſebio*, Erneſtus 726
Euſebius * Hieronymus Stridonenſis. 657.
Ammonius Alexandrinus.
Cæſarienſis 658. 716. 1199. 1258
Emiſſenus * Eucherius.
Pamphilus v. Pamphilus.
Gallicanus * Eucherius.
Vercellenſis * Athanaſius.
Conſtantinus Magnus.
Gregorius Syncellus.
Euſtathius, Conſtantinopolitanus * Euſtathius.
Sebaſtenus * Baſilius M.
Eutropius, 944 1211 1256 a
Paulus Longobardus Diaconus Aquilegienſis.
Eutychiani, * Theodoretus.
Ewich, Engelbertus 707 a
Exonienſis, Joſephus v. Iſchanius & Iſcanius.
von *Eyck*, Philippus * Franciſcus von der Brügge.
Eymericus, Nicolaus * Gregorius XI.
Eyſeubut, Euſtachius 1749 a a
Eyſenius, Joh. Baptiſta 1785
Ezechias, * Lamuel l. Lemuel.
Salomon.
Propheta.
Ezechiel, * David.

F.

Faber, Baſilius 1150
Conſiliar. Elect. Colon. * Maximilianus Henricus Elector Col.
Gregorius 646 γ
Guido * Emanuel Tremellius.
Honoratus * Antymus Coningius.
Antimus Farbius.
Antonius Coningius.
Joh. Charlerius.
Hugo Sifilinus.
Petrus Mousnerius.
Stubrock.
Nicolaus 1133 a
Sebaſtianus 1793
Theol. * Severinus de Monzambano.
Fabrettus, * Jaſitheus.
Fabricius, Fridericus * Johannes Forſterus.
Georgius * Gerardus Fauſtus.
Guilielmus 690 a
Joh. Albertus 1446 7-8
Joh. Ludov 665 d
Janus Alex Ferrarius.
Jacobus Daniel Humbertus.
Theodoſius * Henr. Dorpius.
Fabronus, Hermannus * Eraſmus Sabinus Haffnerus.
Hermannus de Moſa.
Facditius, v. Faudit.
Fachſius, Lud. 929
Faes, Johannes 1664
Fagius, Paulus * Tobias Hebraicus.
du *Fail*, Noell * Adulfus Leon.
Faisne, Philippus Franciſcus 1964
a *Falckenberg*, Abrahamus * Amadeus a Friedleben.
Fanuius, Rhemnius 1623 a a. 1552 a
Priſcianus.
de *Fano*, Franc. Octavius Cleophilus.
Martinus * Guido da Suzaria.
Fardella, Tomaſo * Andrea Lamoſtofo.
Farellus, Guilielmus 2195
Farnabius, Thom. 1670

Faſolus, Joh. * Guilielmus Durandus ſeu Durantes.
Faſtidius, * Aurel. Auguſtinus.
Favaredius, Franciſcus 2394
Faucherius, Michael * Conrartus.
Faucher, Claude * Pyrame de Candole.
Faucheur, 2403
Faventius, Albanus 919
Favinus, Renius 1552 a
Faukelius, Herm. 1930. 1954 a
de *Faur*, Guy * Pibrac.
Fauſte, de Ries * Eucherius.
Fauſtinus, * Gregorius Bæticus.
Salemus * Carlo Ramello.
Fauſtus, Aurel. Auguſtinus.
Jacobus Blumius.
Rejenſis vel Regienſis * Euſebius Emiſſenus.
Paſchaſius.
du *Fay*, 2292
* Anti-Eſpagnol.
Faydit, l'Abbe 2226
Pierre 2225
Fayemont, 2125
de la *Fayette*, 2573
Fealy, Daniel 2110 β
de la *Feburе*, Nicolas 1541 β
Fechten, Petrus 787
Fechtius, Johannes 1767 aa
Federicus, Johannes * Sigismundus a Bononia.
Dominicus 2640
Federle, Guilielm 1857 a
Germanicus Veridicus.
Felckmannus, Petr. 1428
a *Felden*, Joh. 1347 a
Felgenhauer, Paulus 1773. 673 a. 1725
Feliberius, 2295. 2408
Felicitarius, * S. Cæſarius.
Fell, Joh. 886
Fellerus, * Cholander.
Joachim * Franciſcus Dermaſius Hermundurus.
Fenelon, Franciſcus de Salignac 2604 a
Fenton, Rogerius 2065 a a
Feramus, Charles * Papyrius Cenſor Carpianus.
Ferdinandus III. 1414
Ferguſon, Robertus 958 ζ. 2097
Ferius, Helpericus * Alcuinus.
Fermatius, 2548 β
de *Fermato*, Petrus 1608
Fernandez, Navarreta Petrus * Lelio Peregrino.
Fernelius * Johannes Pipinius.
Johannes 1005 a
Eudoxus.
Ferrand, 855 a. 2122
Ferrandus, Fulgentius 1231
Ferrarius, Gregorius 36. 699 a
Horatius 2632 ζ
Octavianus * Nicolaus Majoragius.
Octavius * Paulo Frambotto.
Ferrer, Joh. * Fructuoſus.
Frutos Vidal.
Ferrier, Joannes 2186
Ferro, Hieronymus 2658 aa
Ferveau Johannes * Johannes Adelsreiterus.
Ferus, Georg 2709. & ſeqq.
de *Feſcamp*, Jean Abbé * Aur. Auguſtinus.
Feſchius, Remigius. 1539 a
Fetizenius, 1975 a
Fetizon, 2243
le *Fevre*, 2145
Feydeau, Matthieu * F. Matthieu.
Fichardus, Jo. 983. 1610. 1795
Fichetus, Alexander 732. 813 β. 1230. 1438 a
1582. 1660 ββ. 2271. 2396
Fidanza, Jean * Euſtachius ou Eutychius.
Fidinus, Dominicus 2647 a
Field, Theophilus 2001
Fiera, Johannes Baptiſta * Baptiſta Mantuanus.
de *Figueyredo*, Rodrigue * Chriſtianus Chuſoze.
F. *Filidinus*, * Franciſcus Puccius.
Filippot, 2121 a
Filliuccius, Vincentius * Flaminius Filliuccius.
Filmer, Robert 2065 aa. 2103
Fiorenti, Fiorentino * Benedetto Udeno Niſielii.
Fiorentini, Francois Marie * Filoſilo ſive Philophilo Partenio.
Fibrettus, Carolus 2700
Fiorus, Andreas Dominicus * Feneſtella.
Fiſcher, Auguſtus 943
Fiſcherus, 1681. 1691. 2110 β
Fiſchhart, Johannes * Dulbreich Ellopoſclerus.
Jo. * Henricus VIII.
Joannes Perſeus.
W. *Fitſch*, * Benoc.
Fitzherbertus, Thomas 1980 γ. 2003. 2027
Fix, Franciſci.
Flaccius, Matthias 945 a. 1070 a. 1150
Achilles Gaſſarus.
Caſſander.
Theodorus Henetus.
Johannes Waræmundus.
Flaccius, Verrius 1068
Fleſt, Joh. 1700
Fleury, Claude * Charles Bonel.
Fliſcus, Sinib. * Innocentius IV.
Floccus, Andr. Dom * Feneſtella.
Dominicus Florentinus.
Floirneau, 2538 β
Florent, Chretien * Petrus Burinus.
Florenti, Benedetto * Udeno Niſielii.
Florentius, 1101. 2090 a a
Conſtantinus Imperator.
Florus, * Beda Britannus.
Fabius Quintilianus.
Annæus 1144. 1656
Magiſter * Drepanius Florus.
Floydus, Johannes 546. 621 a. 661 a.
1998. 2054
* Annoſus Fidelis.
Daniel a Jeſu.
Goffar ou Goffaert.
Johannes Lomelius.
Fludus, Robertus * Robertus de Fluctibus.

Joachimus Frisius vel Frizius, Rudulphus Ottreb.
Fluſſatius, Candalla Franciſcus * Euclides.
Foedrus, Thomas * Proſper Feſulanus.
Fœlicitarius, * S. Cæſarius.
Fogelius, Martinus 1290 α
Folengus, Theophilus * Martinus Coccajus al. Cocalius. Limerno Pitocco de Mantoa.
de *Folieto*, Hugo * Hugo de S. Victore.
de *Fontana*, Carolus Joſephus * Flaminio Lampugnani.
Fontaines, Charles * Quintil Horatien.
Fontaine, Nicolas * Paul Antoine Marſilly. Le Sieur de Royaumont.
Fontenelle 2455. 2511 α. 2532. 2576. 2597 ζ
Foppa, Charles Francois * Zaboi da Monza & Jacometto.
de *Forda*, Joannes 1191 * Johannes Oxfordius.
Fordon, vel Fordun vide Forda.
Forerius, Franciſcus 668
Forerus, Laurentius 710. 1488. 1776 β * Chriſtianus Wilhelmus Marchio Brandenburgicus. Dillingenſes Jure-Conſulti. Th. Vitus.
Foreſt, Nicol. 1331 α
Fornerius, 1235
Forrigius, 1298
Forſterus, Joh. * Frid. Fabricius.
Forſtnerus, Bellermontanus.
Fortegverrus Sebaſtianus * Sulpizio Tanaglia.
Fortunatianus, Conſultus Chirius * Curius Fortunatianus.
Fortunatus, * Ambroſius. Hilarius Arelatenſis. Venantius Lactantius Firmianus.
Foſchi, Gabriel. 2612 Le Sieur de la Motte.
du *Foſſe*, Pierre Thomas * Beaulieu. le Sieur de la Motte. Le Sieur de Pontis.
Fotius, Joſephus 2610 2615 2622 2631 2639 2641 β. * Academicus Expolitus. Joſephus Neri ſ. de Negris.
Foucher, Simon 2437 2487 Philalethe & Empirate.
Fouquet, 2321
Foxus, Sebaſtianus * Incertus.
Franciſcanus, Generalis * Paulus Venetus.
Franciſci, Eraſmus 1837 γ Theophilus Anti-Scepticus. Freundlieb Ehrenreich von Kauffleben.
a *Franciſco*, Joannes 2195 α
Franciſcus, Patritius 1141
Francke, Auguſtus Hermannus 876 α. 1707 α 1762 α. 1772 ζ
Francken, Chretien 2011 Regius Nicolaus.
Franckenius, Marcellus 1426
von Francfenberg / Abraham * Amadeus von Friedlieben. Nigrinus de Wandalia.
Franckerſtein, Chriſt. Frid. 989 1183 α
Francowitz, 1070 α Matthias * Matthias Flacius.
Frantzkius, Georgius.
Fraundorff. Joh. Joh. Chriſtoph 1776
M. *Freck*, 2053 ε
Fredegarius 1073 1204
Fregoſus, Raphael * Raphael Fulgoſus.
Freherus, Marquardus 1158 1784 1814 Pompejus Lampugnani.
Freinshemius, Joan 623 703 1181 α Philoccus. Marcus a Rechlingen.
French, Joh. 2065 ββ
Freſe, 1118 α Jurgen * Eſerff Negrui.
du *Freſne* Raffaello 1478 Carolus Dnus de Cange 2548
Frevillus, 2014
Frew, Abdias v. Trev.
Freylin, Jo. Maria 2734
Freyre, Franc. * Blaſius de Pinna Freyre.
Fridericus, Joannes Marchio Brandenburgicus * Iſidorus Fidelis.
Fridericus, II. Imperator. 892 α
Friedlerus, Caſparus 1692
Frieſe, Detlevius. 1832
Friſchius, Joh. 1818
Friſchlinus, Nicodemus * Andreas Cragius.
Friſchmannus, Joh. 923 α 1164 1168 1173 1433 1897
Friſius Laur.
Friſtchius, Ahasverus * Scribanius Arcularius.
Frizon, Leonardus 1604
Frobenius, Hieronymus * Philippus Melanchton.
Frœlich, Gabriel 979
Froidmond, Helmand de * Guilielmus de Conchis.
Fromond, Libert * Chryſippus. Artemidorus Onei rocriticus. Baccal Philetymus. Vincentius Lenis. Jacobus Zegers.
Froſchius, * Joannes Batrachius.
Frugeni, Francois Fulvio * Flaminio Filauro l. Fidauro.
Fruſius, Andreas 762 ζ 1582 α 1586 ε 1650 ζ
de *Friburgo*, Jo. 860 α
Fueslinus, Joh. 1124
Fulbertus, 1183 αα 1214 Aurelius Auguſtinus.
Fulck, vel Fulco 2089
Fulgentius, 1570 β 2396 α 2651 α Ferrandus 1231 Grammaticus * Fulgentius. Monachus * Itenev, Ichanom Itnegluf. Aur. Auguſtinus.
Fulgineus, Gentilis * Thomas de Garbo.
Fuligattus, Jacob 2611 β Franciſcus Roghus.
Fulkius, 2089
Fullenius, 1930

Fulmanus, Guilielmus * D. Richardus Perincheif.
Fumee, Adam.* Alagona.
Meſſire Artelouche.
Paul de la Foy
Martin * Alagona Meſſire Artelouche.
Chriſtofle de la Foy.
Funccius, Chriſtianus David 1728
D. Joh. * Joh. Aurifaber.
de *Funez*, Martinus 781 γ
Furſtenberg, Comes 1270
de *Furſtenberg*, Ferdinandus 1169 α
Fuſcararius, Ægidius 668
Fuſius, Nicolaus * Herm. Langeveltius.

G.

Gabrias, ſ. Babrias * Ignatius Diaconus.
Gabrielius, Antonius * Jacobus Philippus Porcius.
Gaddæus, Joh. 1796 α
Gaddius, Jacobus 1111
Gaddus, Propheta * Samuel.
de *Gaeta*, Antonius * Onantio Atega.
Gaetanus, Cardinalis * Trajanus Boccalinus. Nicolaus Filaliteus.
Gajanita, 1019
Gailius, Andreas * Franciſcus Burchardus.
Gajus, v. Cajus.
Galand, 2459 2569 α 2584
Galardi, 2353 α
Galeani Giuſeppe * Bruno Cibaldi. D. Pelagio Sugapene.
Galenus, * Hermes Trismegiſtus. Hippocrates.
de *Gales*, Robertus 2488
Galfredus * Godefridus.
Galganettus, Leander 971 α
Galilæus, de Galilæis 1317 α
Galimartus, 2470
Gallaſius, Nicolaus 2327 α
Galler, Joh. Henr. 979
Gallio, Janus * M. T. Cicero.
Galloeſius, Joannes 2534
Galluccius, Angelus 1541 γ. 1541 δ
Gallus, homo * Athanaſius.
Gallonius, Joannes a Franciſco 2195 α
Gamaliel, & Gerſon * Rag.
Gambſius, Paulus 979
* Jacobus Bluhmius.
Gambertus, Dominicus 2635
Gandavus, Gandanus, ſ. Jandanus 810
Ganſforſius, ſive Goesvort Baſilius * M Weſſelius.
Ganſneb, Tegnagel * Matthæus 1963 ζ
Garaſſus, Franciſcus 2160. 2212
Charles de l' Eſpinoeil.
Andreas Scioppius.
Garbius, Joſephus * Antonius Arimathæenſis.
de la *Gardie*, Jacob.
Gardinerus, Stephanus * M. Antonius Conſtantius.
Joannes Withum.
Gargilius, Martialis 1422 α
Garimart:, 2341
Garius, Pontus * Claudius Galenus.
Garmerius, * Johannes Feldenus ſ. a Felden. Vincentius 1800
Garnerius, Joh. 1051
Garnettus, Henricus * Darenus, Waierus, Robertius, Philippius, Farnerus.
Wallyus.
Henricus 618 α
Garninius, v. Guarninius.
Garſinus, Alcadinus 1669 γ
Gartnerus, Magnus 1901
Garzoni, Tomaſo * Strozzi. Cicogna.
Gaſſarus, Achilles 1096
Wolfgangus Theodorus.
Gaſſendus, Petrus 1001
Gauda, * Gedeon van den Bogaerde.
Gaudentius, Paganinus 1541
Joh. Chryſoſtomus.
Cyprianus Martyr.
Ventidius Gangapanus.
Gaudenus, 717
Gaudunus, v. Gandavus.
Gaufredus, 2308
Gildas Badonicus.
Monumetenſis * Pontius Vitruvius.
Gaufridus, 1216-17. 1655
Robertus de Brugis.
Godefridus.
Gebehardus, 839
Brandanus Henr. 869 α
Gebhardus, Henricus * Gottliebius Heilandus.
Gedicus, Petrus 1884 ζ
Gee, Eduardus 622
Geiler Fridericus 1139 α
Geitz-Koeflerus, Luc. 937. 1796
Gelaſinus, & Caſaubonus * Joan à Woweren.
Gelaſius, Cyzicenus * Anaſtaſius.
Conſtantinus Magnus.
Damaſus Papa.
Hieronymus.
Hormiſda.
Vigilius Martyr.
Papa 813 α
Geldorpius, 1930
Gellus, Joh. Baptiſt. * Juſtus Doliarius Florentinus.
* Herm. Germbergius,
Gembergius, Herm. 652
Geminus, * Proclus Lycius.
Gemuſæus, Hieron. 1280
de *Genes*, Simon * Geniate Cordo.
Genet, 2448
Gennadius, 1239
Flaccius Alcuinus.
Aurelius Auguſtinus.
Euſebius Emiſſenus.
Georgius Scholarius.
Genebrardus, Gilbert * Guil. Roſſanus.
Geneviefe, 2485
de *Genilly*, Martin Fumee * Chriſtople de Foy.
Gennepius, Andreas * Johannes Iſaacus.
Genſchius, Chriſt. 938
Gentiletus, Innocentius 225 1389 α

Anti Machiavellus.
Joachimus Urſinus.
George, David * Jean Bruck.
de S. *George*, * Hippolytus Gratioſus Eremicola.
Georgevizius, Georgius * Franciſcus Sanſovinus.
a S. *Georgio*, Bernardino * Antonius Bembellona.
Georgius, Epiſcop. 1223
David 1775 1934 -5-6-9 a
Gerardo, Pietro 2650
Gerberon, Gabriel * Le Sieur des Bois.
Flore de Saint Foy.
Rigerius.
Gerbertus, 839 * Frontinus.
Gerardus, Joh. alias Thomſon. 2045
Gerickius, Bartholomæus * Gabriel. Barlietus.
Geringerus, Michael * Æmilius Chreggrene.
Germanicus, C * Domitianus Cæſar.
Germanus, Jo. * Primus.
Sanctus 2062
Germberg, Johannes M. 652
Gerſon, Jo. * Hugo de Palma.
Thom. a Campis.
Peregrinus.
Theophorus.
Gertmannus, Matthias 798 a
Gervaiſe, 2382
Gerzeran de Pinos Gaſpar * Luis de Vera.
Geſenius, Fridericus 1745 1769 1836
Anonymus Utopicus.
Chriſtianus Vigil.
Juſtus * Timotheus Fridelieben.
Geſnerus, Conr. * Boloveſus.
Evonymus.
Geſſelius Timannus * Chriſtianus Simplicius.
Geſſius, Hieronym. 1268
Geſſus, Berlingierus * Gregoricus Belſenſis.
Getelius, Auguſt. 883
Gevartius, Caſpar 1534
Geyerus, Balthaſar * Johannes Huttichius.
Gherardellus, Matthæus 2618. 2626 β 2634
Ghetti, Jerome * Pio Religioſo.
Ghiſilerius, * Pius.
Giaccomini, Laurentius di Pietro 1263
Gianottus, Alphonſius * Alph. Antonius.
de *Giffen*, Hubert * Fannius Buranus.
Gifferdus, Guil. * Wilh. Reginaldus.
Guil. Roſſæus.
Gilbins, Anton. 1980
Gildas, 1479
IV. * Badonicus.
Hybernius
Gildaſius, 1663 a
de *Gileno*, Michael Bertoldus * Seballatus Livimæus.
Gilinus, Jac. * Camillus Ghilinus.
Gillius, * Bellonius.
Gillot, Jacques 2270 a
* Papirius Maſſo.
Mademoiſelle de 1910
Gilly, 2407. 2505 a
Ginnarus, Bernardinus 2635 γ
Giordano, Fabio * Jul. Cæſar Capaccius.
Giphanius, Obertus 1390. 1482
Girard, Claude * Denis Reimond.
Felix * Celius Grafredius.
Pietro 617
Giry, 3533
Gubertus. 882 β
Giſelius, Euſtache * Diplici Gelaſius.
Giuſtiniani, Pier Giuſeppe * Intirizzito.
Giuſtus, Gerhardus * Gerhardus Dicæus.
Glanvil, Joſephus 2105 a
Glareanus, Henricus * Philippus Melanchton.
Glaſius, Salomon 1693. 1707
Glycas, Michael * Metochita.
Gnoſtici, * Philippus Apoſtolus.
Adamus.
Carmina Sybillina.
Gobelinus, Perſona 1245 β
* Jo. Gobilinus.
Goblerus, Juſtinus * P. Muſculus.
Gockſenhoven, * Haechtanus.
Godeau, Anton. v. Godellus.
Godefredus, v. Gauffredus.
Godellus, 2214 a γ
Godſcalcus, Joannes 1517
Godwinus, Franc. 1027
Goeddeus, * Jaël Curtius.
Goericius, Bartholomæus * Ant. Bembellona.
Goes, Emanuel de * Conimbricenſe Collegium.
Goëſius, Wilh. 909 a
Lucius Verus.
Goetelen, Auguſtinus 883
Gofridus, Monachus 2216 ε
Goffridus v. Gauffridus.
Gohorry, Jacques * Solitarius.
G ja, Jean * Flavius Campanus.
Goldaſt, d'Haiminsfeld. * Melchior Mondier.
Goldaſtus, * Mulhuſinus Spignaſe.
Melchior. * 956 a 1653 a
Georgius Erhardus.
Jeſuita Guldinaſtus.
Juſtus Lipſius.
Rivinus Bachmannus.
Golius, Jacobus * Joannes Fabricius Dantiſcanus.
Petrus * Celeſtinus de S. Lidwine.
Theophilus * Joannes Magirus.
Golſchenius, Hemmedonenſis 1208
Gomarus, Franc. 1930
Gratianus Civilis.
Gombaux, de * Madame des Loges.
de *Gomez*, 2505 a
Gondellus, Antonius. 2465
Gondier, 1167
Gondinus, Joh. * Gondinus Laurentius.
Gonterius, Joannes 1167 * Philotheus Giovanni.
Filoteo d'Aſti.
Simonius.
Gonzaga, Aloyſius 620 β 714 β
Good, Guilielmus 1034
Gorckheim, Henr. de * Joh. de Geſſen l. Gerſen.
Gorlæus, Jo. 1010 γ
Gorgias, Joh. * Poliandrinus.
* Veriphantor.

Gorzienſis, Joan. *Bernardus Abbas Fontis Calidi.*
Goſelmus, * Roccabella.
Goſſius, Hieronymus * Paulus Coltellenus.
Gothofredus, Jacob 1194 * Jac. Pacidius.
Jo. Ludovic. 1422
Gottefredus, Chriſtianus Alexander 1302 *d*
Carolus Robertus.
a *Gouda*, 860 *γ*
van den *Goude* Cornelis * Cornelius Aurelius.
Goularſius, Simon 863 *α* 1071 2125
Samuel de Lys
Melchior Mondier.
Gouldmann, Franciſcus 1979 *αα*
Goulu, * de Phylarque.
Gourmelen, Eſtienne * Bide Comperat de Carcaſſone.
Goutiere, ou Goutherius Jacqves * Eliezer du Calvaire
Phædrus.
di *Goze* Ganges * Giovanni Savio.
Gozelinus, * Godefridus.
Geofridus.
Gofridus.
Gaufredus.
Galfredus.
Grabius, Joſeph. * Antonius Arimathæenſis.
Gracian, de la Mere de Dieu Jerome * Anaſtaſius.
de *Gracojo*, Matthæus * Petrus Lurzius.
Gradi, * Marinus Statileus.
Grajus, Thomas * Johannes Oxfordius.
Grammaticus, Joannes 1276 *α*. 1307
Gran, * Hochlande.
de *Granada*, Ludovicus * Edmundus Bunney.
Robertus Parſonius.
Grand, Anthonius 2404
Eduard 1518
Granello, Ambroiſe * Spica Anocopata.
de la *Grange*, 2124 *d*
Graſſeus, Johannes * Parvus Agricola.
Graſſettus, Jacobus 2627 *γ*. 2649 *α*
P. *Graſſus*, Horatius 1331 *ζ*
Lotharius Saſſus.
Graswinckel, Dirck 1952. 1961
Gratianus, 919
Gratius, * Ovidius Naſo.
Gamaliel * Johannes Withlingus.
Graverol, 2206 *ααα*. 2480
Graverollius, Johannes * Johannes Rollegravius.
Gravius, Gualterus * Godofredus Ruiſius.
Graut, Eduardus 1213 *α*
Graziano, Levi * Leon de Modene.
Grazzini, Antoine Francois * il Laſca.
Grebenitzen, Elias 1744
Greffinger, Georg * Celadon.
Gregorius, * Corinthus.
Pelagius II.
Theophanes Nicenus.
S. Gregoire de Betique * Ambroſius.
Caſinenſis 1298
Eliberitanus * Vigilius Tapſenſis.
Magnus Pontifex
* Ambroſius.
Auguſtinus.
Monachus * Georgius Syncellus.
Gregorius, Nazianzenus 732
* Ambroſius.
Baſilius M.
Cæſarius.
Corinthus.
Papa * Iſidorus Hiſpalenſis.
Ponticus * Nicenum Symbolum.
II. Pont. * Gregorius * Imus.
III. Pont. *
IV. Pont. Agobardus.
VIII. Pont. * Ildefonſus.
Protoſyncellus * Gennadius.
Thaumaturgus * Gregorius Nazianzenus.
Origenes.
Turonenſis 698 1212
Nicodemus. v. Thoromachus
Greinier, Jon. Rugmann * Magnus Olavſonus.
Gremberg, v Germberg.
Greſmundus, Thomas * Johannes Hattychius.
Greterus, Caſpar * Johannes Withlingus.
Gretſerus, Jacobus * Ermengardus.
891 *γ*
Johannes Baptiſta Gallus.
Eraſmus Mylius.
* Nadabus Agmonius.
Greco, Nehemias 2110 *α*
M. *Grickel*, 631 *α*
Griffenhagius, Andreas Mulſerus * Barnimus Hagius.
Grilli, Giacinto * Cintio Raggilli.
Grimalius, Laurentius * Liborius a Bodenſtein.
a *Grimmenſtein*, Bertholdus 1794
Gringore, de Vaudemont Pierré * Moreſotte.
Grinus, Martinus 2102
Griſius, Michael 1133 *β*
Griveſnes, le Sieur de 25-3 *α*
Grubendonck Carolus 1675. ſeqq.
Grobius, Joh. 1613
Graenewegen, Henricus * Gamaliel Coenraadinus.
Gröningius, Joh. 965
Gronovius, Jac. 1157
* Pomponius Mela.
Gropperus, Joannes 651 *β* 681 *ζ* 862
Colonienſes Theologi.
Groshain, Georg. 1693
Grosheimius, Johann, 1693
Groſſius, Chriſtianus 692
Georgius 2121 *αα*
Groſſofius, Liſſæus 1657
Groſteſe, * Robertus Groſthead.
Grothaus, Joannes * D. Heiſter.
Grotius, Hugo 624 681 700 735 754 956
Celſus.
Juſtus Aſterius.
Sibrandus Lubertus.
a *Grotnitz*, Carolus 1409 *α*
Grouthead, * Robertus Groſthead.
Grude Francois * la Croix du Maine.
Grunewaldus, 1398
Gruterus, Jacobus * Simon Jo. Arnoldus.
Janus

Janus 1552 α
Ranutius Gherus.
Eccleſiaſticus Swartius.
Jo. Gualterus.
Pelagius.
Grybius, Johannes 1961 α
Gryphius, Chriſtianus * 1861
Apollo.
Gualdi, Abbé 2700 α
Gualdo, Monachus Corbejenſis 1597
Gualeſius, Thomas * Robertus Holcotus.
Gualterus, Rudolph * Franc. Vatablus.
Philippus * Gualterus Hemlingtonus.
Rod. 1694
* Eobulus Dynaterus.
Guarinus, Joh. Baptiſta 2681 β γ
Attizato Academico.
Bellino Barbiere.
Guarinus, Joann Baptiſta * Serafino Colato.
* Veratus.
Veronenſis 601. 1193. 1541 α
1595
Guarninus, 1216
Gualdo, Joſeph * Ceccone Scapuzzo.
Gudius, Marquardus 1465
Guelpherbyeanus, Dux Antonius Ulricus.
Guerickius, v Gerickius. 1709 α
Guerrero, Ludov. * Hieron. Velasguez.
Abbas Berno Augienſis.
Guerretus, 1276. 2507 α
Gueſnay, Jean Baptiſte * Beaume.
Guevarra, Antonius 1509. 1863
Antoninus Philoſophus.
de *Guettè*, Hieronymus * Pius religioſus.
Guibertus, Novigentinus * Anſelmus.
Gubertus.
Guidiccioni Lelio * Carlo Aurelio.
Guido Papa * Clemens IV.
Berno Abbas.
Guigo, * Aurelius Auguſtinus.
* Bernardus Burgundus.
Guilbert, 2193
Guilhelmus, Claræ-Vallenſis * Antonius Demochares.
Guilielmus, Abbas * Bernardus Burgundus.
Anglus } Guilielmus Stephanides.
Cantuarienſis }
Archiepiſcopus Ebrodun. * Bonifacius III.
Johannes 800
Petrus 1137
Guinterii, Joannes * Janus Antoniacus.
Guitrodius, Jacobus * Dionyſius Carthuſianus.
Guldbeck, Sebaſtianus 1477
Gulielmus, Janus * M. T. Cicero.
Coventrienſis } Anſelmus.
Pariſienſis }
Novigentinus }
Malmesburienſis * Senatus Bravonius.
Joan. a Woweren.
Guloniut, Nicol. 2195 α
Gumppenberg, Guilielmus * Rudolphus Grimming.
Gunderus, 2713 α
Gunterius, Johannes * Giovanni Filoteo.
Gutmannus, Ægidius 1714. 1747
Barthol. Carrichter.
Guntzius, Hieronymus 1520
Guyot, * Bachelier.
L. *Gyncer*, ou Gynzer * Ludovicus Rabus.
Gypſius, Hieronymus 1268. vid. Geſſius 2654 α

H.

Haagen, v. Hagen.
Haake, Theodorus 1711
van der *Haar*, * Floridus.
Habaus, Joh. 1792 γ
Habbequius, Maximilianus 1672 β
Habenſack, Maximilianus 1780
Habert, d' Iſſoudun Francois * Banny de Lieſſe.
Hackius, Franciſc. 841. 877
Lucas Markiewicz.
Hacobeu, Janna * Riah ou Riach.
Haddonus, Gualterus 784. 2063
Hadrianus, Imperator * Phlegon.
Urbicius.
Haecliffe, Vincent * Johannes Spenſerus.
Hanichius, v. Hanichius.
van der *Haer*, Florentius 786
Hareſiarcha, 638
Hagelius, Balthaſar * Daniel Peradinus.
von *Hagen*, Gottlieb 1410 α. 1581 α
1792 α
Hajot, Juda * Riah ou Riach.
Haickwillus, D. Gregorius * Joannes Jonſtonus.
Haiual, Matthias 2745
Hake, Theodorus 1711
Hales, Matthæus 5993
Hali, Radoham * Albohazen Hali.
Halitgarius, * Rabanus Maurus.
Hall, Joſeph 2476
Hallus, Joſeph * Mercurius Britannicus.
* Oldcornus.
Haly, Abbas * Halyabas.
Haluaris, 752
Haloander, Georgius 638
von *Hammen*, Lud. 1009
Hammerus, Joannes * Hermannus Joſema.
Hamont, Jean * Alypius a Sancta Cruce.
Hamontanus, Gerhardus 754 α
Hahn, 1866
Hanapus, vel Anapis Nicolaus * Bonaventura.
Hanichius, Daniel * 1778
Hanekenius, Menon 1698
Hantwile, Johannes * Johannes Archithrenius.
1501
Happelius, Everhardus Guernerus 1838 α
Harbardus, 1686
de *Harberay*, Nicolas 2068. 2731
von der *Harde*, Hermannus 1040
Harcottus, Henricus * Pæon & Pytagoras.
Hardy, Claudius 1345 α
Harmenopoli, Scholiaſtes * Theod. Hermopolites.

Harpprecht, Johannes * Sendivogii Filius.
Harpsfeldus, Nicol. * Alanus Copus.
Harsdörffer, Georg Philipp 1747 *a.* 1854
* Dorothæus Eleutherus Meletephilus.
Octavianus Chilias.
Quirinus Pegeus.
Harsnet, Samuel 1998 *a*
Hartmannus, Jo. * Glückradius.
Ludovicus 1903
Hartnaccius, Dan. 631. 697. 1785 *β*. 1849
* Daniel Maphanatus.
Harvæus, Eduardus 2005
Hasius, Jo. 1074 *a*
Hassiæ, Landgravius * Uranophilus Cyriander.
ab *Hatten*, Henricus 1812
Hattus, Guilielmus 2020 *a*
Haublin, Nicolaus 1738
N. van Wehrd.
Haukins, Henricus 2066. 2071 *a*. 2074
Haurannius, Johannes Vergerius * Petrus Aurelius.
Le Sieur de Lorme.
Hausschinus, v. Oecolampadius Joh.
Haueville, 1850 *a*
Hay, de Chastelet Paul * Sabin.
Romanus 1495 *a*
de la *Haye*, Jacobus 2549
Haymon, Primasius * Remigius Remensis.
Hazen, Isaac Aben 1316 *a*
Hedoville, 2534
Heelu, J. van * Jean de Leewe.
ab *Heer*, Franc. 848 *a*
Heerbrandus, 686
Heerebordus, Adrian * Philaletheus Eleutereus.
Heeren, Ludovicus * Vitus Ludovicus Seckendorff.
Hegesias, Halicarnasseus * Stasinus.
Hegesippus, * Demosthenes.
Heideggerus, Joan. Henr. * Nicander ab Hohenegg.
Heiden, Rudolphus ab } Eitel Friederich von Heeren.
Heidenreich, Tob. Frid. }
Heiderus, Daniel 1480. 1807 *a*. 1809
Wolffgangus 1589
Heinsius, Daniel 1425 *a*. seqq. 1471 *a*
1563 *γ δ ε*. 1636
Heldingus, Michael 764 *γ*
Helias, Petrus 1461 *γ*
Heli, Propheta 1
Helinandus, 5076
Guilielmus de frigido Monte.
P. *Heliodorus*, 2206 *a*
Herodianus.
Hellenista, Judæus * Aristeas.
Helmontius, 377 *a*
Joh. Baptista 1974
van *Helmont*, Mercurius 869 *ββ*. 955 *β*
Franciscus Mercurius * Peganius.
Helperius, Barthius 1610 *a*
* Alcuinus.
Helt, Adolphus * Elias Prætorius.
Helvæus, Lucas 2708 *a*
Helvicus, Christoph. * Poëtica Giessena.
Hemelarius, Joh. 1534
Hemlingebou, v. Gualterus.
de *Henao*, Gabriel * Bernardilde Atayde.
Heuckelius, * Hippolithus a Lapide.
Henclius, * de Montalbano, August. Floridus.
Henischius, Georg 1047
Heurickmannus, Jacob * Andr. Gartnerus.
Heuricus, Archi-Episcopus Upsaliensis 2772
Heraclides, Lembus † Heraclitus.
Heraclitus, † Heraclides.
Heraldus, Desiderius † Leidhresserus.
Herdesianus, Christianus † Ambrosius Wolfius.
Christophorus. 691 *a*
Eusebius Altkircherus.
Germanus Bayer.
Christ. Hessiander.
Herm. Pacificus.
Herennius, Philo † Ammonius.
Heringerius, 723
Heringsdorff, Joh 1663 1924
* Notgerus s. Notkerus.
Sigbert Rogerus.
Hermanni, Jac. † Jacobus Arminius.
Hermannus, IVtus Landgr. Hassiæ † Uranophilus Cyriander.
Monachus S. Galli 1633 seqq.
Hermant, Godefroy † Hieronymus ab Angeloforti.
Arnaldus.
Le Sieur de Saint Julien.
Menartus.
Hermas, *os*, { Scripta, Carmina } Sybillina. 821
Hermes, Pseudo-Trismegistus † Hermes Carpus.
Pastor.
Trismegistus † Kyranus Kyranides.
Plato.
Claudius Ptolomæus.
Hermias, Alexandrinus } Hermias Philosophus
Sozomenus } Christianus.
Hermitte, Franciscus 1946
Hermodorus, 951
Hermonymus, Gregorius, † Johannes Polus.
dell' *Heroë*, Ignatius † Da Manelfo Manelfi.
Herold, s. Herolt Johannes † Discipulus.
Herrieh, Gottfried † Basilius Faber.
Herseninus, Carolus † Optatus Gallus.
Herseninus, 1486
Hersent, Charles † Optatus Gallus.
Hervæus, Monachus † Anshelmus Brito.
Thomas Aquinas.
Dolensis † Hervæus Brito.
Hesiodus, † Æsopus.
Hesius, Guilielmus 783
de *Hesse*, Landgrave † Sincerus Christianus.
Hesselbenus, Johannes † Jonas Niheleben.
Hesselius, Jo. † Adam Sasbout.
Hesius, Tobias 888 *a*
Hesychius, † Gregorius Nyssenus.
† Junior.
Hesychius l. Isicius aut Isaacius.

Hieroſolymitanus † Heſychius Salonitanus.
de *Heucourt*, le Marquis † Mr. de Reucourt.
Heuniſchius, Caſpar † Chariſius Pucheſanus.
Heyder, Daniel 1807 a ſeqq.
Heylin, Henricus † Robert Hall.
Petrus † Theophilus Churchmann.
Hezer, Lud. 763
Hickmann, Henr. 809
Hidalgo, F. Alphonſus † F. Alphonſus a Conceptione.
Hieremias, 1
Hierocles, † Eudoxius Philalethes.
S. *Hieronymus*, 646· 1019 a. 2720
Ambroſius.
Auguſtinus.
Bonaventura.
Cyprianus Martyr.
Origenes.
Paulus 850
Philippus Presbyter.
Sixtus II.
Hieroſolymitanus, Epiſcopus Johannes † Cyrillus Hieroſolymitanus.
de *Higuera*, Hieronymus † Flavius Dexter.
Hikeden, v Hygden.
Hilarianus, Quint. Jul. † Hilarion.
Hilarion, 1073 aa
Hilarius, Arelatenſis † Eucherius.
Ambroſius.
Aurel. Auguſtinus.
Cyprianus Martyr.
Zeno Veronenſis.
Arelatenſis † Victorinus.
Pictavienſis † Hilarius Arelatenſis.
Hildebertus.
Cenomamenſis † Anſelmus.
Epiſcopus Turonenſis † Sidonius Apollinaris.
Hildebrandus, † Gregorius VII.
Hildefonſus, Epiſcopus Toletanus † Iſidorus Hiſpalenſis.
Hildersham, Arthurus 1938 aaa
Hilduinus, † Methodius Patriarcha Conſtantinopol.
von *Hille*, Cornelius 1929
Himmelius, Joh. 1693
Hinckelmannus, † Teutonicus Philoſophus.
Hippaſus † Pythagoras.
Hippocrates, † Diocles Cariſtius.
Heraclides † Hippocrates Cous.
Hippolitus, 814
Cajus I Gajus.
Portuenſis † Hippolytus Thebanus.
Hiramus, 2777
de la *Hire*, 2404 a
ab *Hirtensberg*, Paſtorius 1224. 1263 a
Hirtius, A. 1045 a β
Hiſpalenſis, Iſidorus † Anaſtaſius Sionita.
Hiſpanus, homo † Athanaſius.
Hobbeſius, Thomas 1297
Hobs, 2103 a
Hoburg, Chriſtianus, † Bernhardus Baumann.
Chriſtianus de Montaldo.
Andreas Sauberlichius.
Hodesdonus, 2083
Hody, Humfredus † Ariſteas.
Hoë, Matthias 1770
Johannes Mylius.
Saxonicæ Pupillæ neceſſaria defenſio.
Hoefchelius, David 1046
de *Hoffhuerta*, Martin 1225 a
Im-*Hoff*, Jacob Guilhelm 1118. 1135. 1183
Hoffæus, Paulus 1697 ζ
Bavariæ Theologi.
Hoffmannus, Chriſtian 1915
Hermannus. 1815
Henricus. 2727
Hohburg, Chriſtian † Elias Prætorius.
Holderus, Wilhelm † Wilhelmus de Stutgardia.
Holiuuodius † Johannes Giraldini.
Holkinus, Antonius 2021
Hollandus, Henr. 1028 a
Guido, 2013
Hollerius, Caſpar Wolphius.
Blaſius 1018 ββ
Holſtenius, Lucas † Chriſtophorus Ranzovius.
Homburg. v. Hohburg.
Homerus, † Staſinus.
Sellius † Homerus.
Hommius, Feſtus 1092 1930
Leydenſes Profeſſores.
Honeſtus, Petrus † Petrus Damiani.
Honoré, d'Autun † Aurelius Auguſtinus.
Honoratus, Epiſcopus 1240
Honorius, II † Cencius Camerarius.
Auguſtodunenſis † Anſelmus.
Auguſtinus.
Honorius, Julius † Julius Orator.
Hockerus, Thomas 2013 a
Hockius, 2110 a
ten *Hoorn*, Jan 1955
Höpfnerus, Henr. 1770
Saxonicorum Theol. deciſo.
Saxonicæ Pupillæ neceſſaria defenſio.
Horatianus, Octavianus † Theodorus Priſcianus.
Horbius, Joh. Henr. 1748. 1765. 1767 aaa
Hormisda, † Anaſtaſius.
Damaſus.
Horning, 1122 aa
Hornius, Georg † Honorius Reggius.
Irenæus Philalethes.
Horrion, 1169. 1232 a. 1545 a. 1556
Paderbornenſe Gymnaſium.
Titus Livius.
Hortenſius, Landus v. Landus.
Hoſemann, Abrahamus † Didacus Apolephtes.
Hoſius, Stanislaus 891
Hoskinus, Antonius 2016-7-22-37
Hofmannus, † Wahrmund Gottlieb.
Hoſpitalius, Michael 911. 1563. 1648 ζ
Hotmannus, Villierius 2438 2440 2483
Antoine † Charles Loſenu.
Joh. Nicodemus Turlupinus.
Hotomannus, Franc. 651 a 1114

Jo. Palmerius.
P. Stephanus.
Johannes de Terra Rubea.
Fr. Willerius.
Joh. Fr. Aſpaſtis.
Junius Brutus.
Theodoſius Irenæus.
Matagon de Matagonibus.
Hottingerus, Johannes Henricus 1732 1887
ab *Höoeln*, Conradus † candorin.
van *Hoven*, 1963 δ
Hoygordy, 1532
Huarsus, Ignatius † Ranutius Gigatus.
Hubmayerus, 1693
Hübner, Johannes 1837 ε
Huetius, 2166 α 2312
Huetus, 2267
Hugalinus, † Accurſius.
Hugenius, Chriſtianus 1353 ſ377 α 2442
conſtantinus. 1963
Hugo † Richardus a S. Victore.
Cameracenſis 1250
Candidus † Swapham.
Catalanus † Ivo l. Yvo Carnutenſis.
Carenſis. 685
† Alexander de Hales.
Eraſmus.
Aurelius Auguſtinus.
Floreffienſis 1250
Floriacenſis † Ivo l. Yvo Carnutenſis.
Ludolphus † Cæſarinus Furſtenerius.
Vercellenſis 937 β
Victorinus † Aurelius Auguſtinus.
Hugolinus, † Accurſius.
Hugutius, 1437
Huldricus, Johannes Jacobus † Lychardus Neocomienſis.
Hulſemannus, 656 1770
Johannes † Saxoniæ Pupillæ neceſſaria defenſio.
Humbertus, Viennenſis Ulricus 1540 α
Gerardus Frachetus.
Hundius, Samuel † Numa Sedulius.
Hunds, Wiguleus 1063
Hungarus, Gregorius † Cælius Panonius.
Hunnius, † Luterbachius.
Ægidius 1686-7.
Gilles † Pamlerus ou Bamlerus.
Nicolaus † Lubeccenſe, Hamburgenſe, & Luneburgenſe Miniſterium.
Hunt, Matt. ſ028 β
Hunton, 2103
Hurtado, Thomas † Didaco Sanchez.
Huſerus, Conradus † Petrus } Lombardus.
Marcus }
Huſſus, Jo. 633
ab *Hussen*, 600. 1540 α
Hussenus, Ulricus † Abydenus Corallus.
Eleutherius Byzenus.
Eubulus Cordatus.
Huttenus, Ulricus † Philalethes.
Vadiſcus.
Udalricus.
Hutterus, Leonhardus † Wilhelmus a Vallo.
Hyacinthe, ou Jacinte † Antoine Vion de Herouval.
Hygden, Ranulphus. 1175
Hygenius, Papa † Concilium Florentinum.
Hyginus * Prædeſtinatus.
Hygoden, v. Hygden.
Hyperides, † Demoſthenis æmulus, Æſchines Or. Gr.
Hyperius, Andreas † Laur. Villavincentius.
Hyppolitus, Portuenſis † Cajus vel Gajus.
Hypſicles, Alexandrinus † Euclides.

J.

Jacob, Fils d' Eliezer † Riba ou Ribe.
Jacobinus, Hiſpanus † Eſclapez.
Jacobus, ſeu Jacques Godefroy 2325
Minor † Johannes Apoſtolus.
† Melito.
Rex Angliæ 736. 891 γ. 928. 958 ε. 1077
Iſaacus Caſaubonus.
Jaboda, Joh. 619
Jaluski, Lucas 725
Jamblichus, Syrus † Abammon Adrianus Rhetor.
de *Jandano* v. Gandanus.
Janſenius Cornelius Iprenſis ſ152 α † Alexand. Patritius
Auguſt. 757 758 759
Janſonius, Gulielmus † Wilhelmus Cæſius.
Janſonius, Joh. Georgius † Guilielmus Bleau.
de *Janua*, Joannes 1437
Januarius, Nepotianus † Valerius Maximus.
Janus, Guilielmus † Johannes a Wovveren.
Jaquelot, 2256
Johannes Fox.
Jaquemot, 2125
Jaquerius, Nicolaus 756
du *Jardin*, Joannes 1581
Mademoiſelle de *Jardins*, 1582 α
du *Jarry*, 2162
Jaskierus, Nicolaus † Jaſcerus Zamoſcius.
Jason, Cyrenæus 8
† Cyprianus Martyr.
Javellus, Nicolaus 447. 2124 ε
Javerſac, † Ariſtarque.
Idacius, 1073 αα
Idriſius, Adriſius l. Adriſides 2706
Jecheskel, † Hypſicrates.
Jekutiel, † Jehubi.
Jejunator, Joannes † Johann Chryſoſtomus.
Jeniſonus, 2014
Jens, 2723
Jeremias, ſ. 3. Baruch.
Ezechiel.
Samuel.
Jeſſenius, Paulus 2708 α
Jeſuita, † Joannes Cluverius.
Ludovicus de Cruramonte.
Moguntinus 1048
Jeſuita, 1410
†. Hugo Grotius.
Jeſus, Syracides † Salomon.
le *Jeune*, 2184
Ignatius, † Gabrias.

Ildefonſus, a St. Thoma † Franciſcus de Pietate.
Ilſelcrus, Joh. 1693.
Imhoff, Jacobus Wilhelmus 1846
Imperialis, 1010 ε
Inchofer, Melchior † Eugenio Lavando. Lucius Cornelius. Vertumnius Academicus.
Indopleuſta, Coſmas 782 δ
Inghiramius Curtius, Proſper Feſulanus. Thomas † Phædrus Vollateranus.
Ingilramus, † Carolus M.
Ingleſeldius, Franciſcus † Dolmann.
Ingolſtetterus, Johannes † Angelus Baſſus Politianus.
Innocentius IV. 836
Sinibaldus Fliſcus.
de *Inſulis*, Gualtherus † Alanus Autiſiodorenſis.
Intorceta, 2426
Joachimus, † Paſtorius Auguſtus. Abbas 721
Joakin, ſ. 11
Joannes, Gorzienſis † Bernardus. Italus 1288
Joannicius, † Humain ſ. Humay.
Jocherus, Wilhelmus 1036. 1781. 1793 † Raphael Sulpicius a Munſcrod.
Johanan, Fils de Zachée † Ribaz.
Johannes † Chryſoſtomus. Abbas de Feſcamp. † Aurelius Auguſtinus. Climacus † Johannes Sinaita. Damaſcenus † Johannes Sinaita. Epiſcopus 812 † Cyrillus Hieroſoymitanus. Evangeliſta. de Friburg 860 α Gorzienſis Abbas 1232 à Gouda 860 γ Grammaticus 1276 α Guallenſis † Idiota. Hircanus 7 Hieroſolymitanus † Joh. Chryſoſtomus. Marcus †. Johannes Apoſtolus. Monachus † Johannes Diaconus. Papa † Gelaſius. Pariſienſis Thom. de Parma, 721 Corbolienſis Romanus Ægidius. Pierre * Olivus de Bituris. Presbyter Theologus Johannes Apoſt. Sacerdos 10 Sarisburienſis † Nigellus Wireckerus. Scholaſticus † Theodoretus Cyrus, Scytopolitanus 640 III. 1255 Vercellenſis * Joh. de Geſſen, l. de Gerſen. XXII. * Aurelius Auguſtinus.
de S. *Johanne*, Balthaſar 744
Joſius, Claudius 2471
Jom, Tob fils d'Abraham * Ribba.
du *Jon*; Francois * Nadab Agmonius.
Jonadæ Filii * David.
Jonas, Juſtus * Jodocus Coch.
Jordanus, Raymundus * Idiota.
Joris, David 1933-4-5-6-9 α β δ
Joris, David Soon 1872
Jornandes, 1120 α
Joſcelinus, * Matthæus Parkerus.
Joſedech, 4
Joſeph, fils de Gorion * Ribag. fils de Meir * Ribam.
Joſephus, 8. 9 Flavius P. * Joſeph Gorionides. Cajus vel Gajus.
Joſippus, * Egeſippus.
Joſſelinus, Joh. 1067
Joſua, * Germannus Bavarus.
Joſue, fils de Levi * Ribal.
Joubert, Laurent * Louis Papon. * Jean Paul Zangmaiſtre.
Jovius, Paulus 1638
Jourdain, de Saxe * Auguſtinus.
Joyeux, Petrus * Petrus Lætus.
Irenæus, * Lugdunenſis Eccleſia. Cajus vel Gajus.
Irnerius, 912
Ironſide, Gilbert * Irenæus Philalethes.
d'*Iſa*, Franciſcus * Ottavio d'Iſa.
Iſaac, * Auguſtinus. Aben vel Hazen. R Phefi ſ. Alpheſi * Hariphaut Hariaph. fils de Nathan * Riban. fils de Scheſchat * Ribaſch.
Iſcanius, Joſephus * Daretes Phrygius.
Iſording, 782 α
B. *Iſidorus*, * Gregorius. Hieronymus Stridonenſis. Clemens Romanus. Pontifices Romani.
Iſidorus, 638 Hiſpalenſis ſ. de Seville * Aurel. Auguſtinus. Hieronymus Stridonenſis. Mercator 1024 Anacletus. Anicetus.
d'*Iſola*, Baron Franciſcus 615. 1792. 2273 β 2560 αα. 2640 *
d'*Iſola*, Baron Franciſcus * Chriſtophorus Wolffgangus.
Iſraelita, Iſaacus * Halyabas.
d'*Iſſelt*, d'Amersfort Michel * Jacobus Doccomenſis.
Itterus, Wilhelmus 977
Ituren, Thomas * Th. Pius.
Juda, Hajat * Riah ou Riach. fils de Nahman * Riban.
Judæi, * Carmina Sybillina.
Judaus, Helleniſta * Ariſteas. Salomon.
Judas, Eſſenius 7 Leo 1694

* Lud. Leopoldus.
Judex, Matthæus 1150
Iver, 2723
le *Juge*, Christophorus 1434
Julianus, Archipresbyter * Julianus Lucas.
Celamensis * Ruffinus.
Augustinus.
Chaldæus * Zoroaster.
Julianus, JCtus 932
Hæreticus * Ambrosius.
Hieronymus Stridonensis.
Toletanus * Julianus Pomerius.
Salvianus.
Pomærius 630
Pelagianus * Aur. Augustinus.
Archi-Presbyter * Julianus Lucas.
Julius, Africanus * Abdias Babylonius.
Julius, * Antoninus Pius.
Victor v. Rossus.
Junckerus, M. Christianus 1536
Jungius, Joachimus 1294 *a* 1295 1472 1530 *a* 1879
Jungmann, Justus Henricus * Christianus Orthodoxus.
Junius, vulgo de Jonghe * Constantius Peregrinus.
Franciscus * Francois de John.
Nadab Agmonius.
Specularius.
Juo, de la Chartres * Aurelius Augustinus.
Juon, * Gratianus.
Carnotensis * Hugo Monachus.
Johannes Micrologus.
Jurieux, Petrus 1751 2124 38-45-79-80-82 92-96 2205-11-31-34-50-55 2370 2538-*a*-45
Christianus Theophilus.
Surien.
Justiniani, Josephus * Mirtius Ligurinus.
Justinianus, Benedictus * Ascanius.
Giulio Roffo.
Ottavio de Franceschi.
Justinien, Pierre Joseph * Agrippinus Piselenus Vegetius.
Justinus, * Cajus vel Gajus.
Siculus * Justinus Martyr.
Martyr. 860 *aa*

K.

Kalbskopff, * Philander von Sittewald.
Kaldi, Georg. 2746
Karvat, Wokiciewick Severinus * Cracovienſe Collegium S. J.
Keckermannus, * Johannes Philippus Pareus.
Kecpe, Henricus 2087
Keddius, Jodocus 841
Matthias Prætorius.
Keinsius, Joannes * Joan. Guilielmi.
Kellerus, Jacobus 1094 *β*. 1410-98-99 *α* & *γ*. 1500-02 *α*
* Jacobus Aurimontius.
Fabius Hercynianus.
Jacobus Sylvanus.
Didacus Tamia.
Kellinghausen, Christ. * Christ. Cilicius.
Kempe, Andreas 1731
de *Kempis*, Thomas * Bonaventura.
Joh. de Gessen.
Kempius, Stephanus 1839
de *Kergne*, 2573
Kerkoëtius, Antonius * Anton. Cercoëtius.
Kerkove, Johannes * Joh. Polyander.
Kesterus, Theodorus * Turrianus.
Kilian, Gothofredus * Theodorus Geilfinck.
Kilmannus, Adolphus 1813
Kimchi, David * Radak.
Kindermannus, * Kyrandor.
King, Benjaminus 1751 *β*
Kinghton, v. Knygthon.
Kircherus, Athanasius * Salvator Imbrole Henricus 1708 *β*
Kirchmaierus, Casp. 930
Kirchmair von Reichwitz Carolus 1867 *a*. 1878. 1900 *a* 685 *β*
Kirchnerus, 685 *β*
Kirstenius, Volcmarus * Macer.
Michael. 1002, 1609. 1821
Georg Detharding.
Philalethes.
Marquardus Schlegelius.
Kis, Emericus 2748. & seqq.
Kiselius, Philippus 1689.
Klosterhasius, v. Norvvagus.
Knock, v. Knox.
Knopius, Alb Frid. * A. R. Plancknpohe.
Knorr, a Rosenroth Christianus 1715 *a*
* Peganius.
Knox, Joan.
Knotcus, Eduardus * Goffar ou Goffaert. 673
Knoxius, Joan 2008 2098
Knyghton, Henr. 1026
Kobavius, v. Cobavius.
Koch, Casparus * Julianus Magenhorst. aut Kock, Jodocus * Justus Jonas.
Koelmann, Jacobus Chliarandes.
Christianus } Parrhesius.
Theophilus }
Timotheus Philadelphus.
Eubulus Theophilus.
Köhne, Bernhardus * Cæsarinus Furstenerius.
Kolhans, 1690 1738
R. *Kolongmum*, * R. Isaac Sprot.
de *Königshoven*, Jacobus } Jac. Congelshonius. Johannes } vius.
König, Wernerus 1850
* Henricus Julius Dux Brunswick.
de *Königshofen*, Jacobus * Congelshotius.
Köpke, Balthasar 885.
Korab, filii * David.
Kornbertius, Theodorus * Dialogista.
Kortholtius, D. Christianus * Theophilus Sincerus.
Kozack, Johannes, Sophronius * Theophilus Neander.
Krafft, Theophilus * Bartholomæus Carrichter.
Kralitz, Henr. 1010 *a*
Kraus, Petr. Pancratius 1684
Kreidenmann, Johan. 1805
Joh. Conradus * Hippolitus a Treysbach.

Kreisz, Carolus à 680 a. 1739*
Kreſſen, * Chriſtophorus Scheurlius.
Kriegelſtein, Gregorius Georgius * Irenæus Gotthardus Havainus.
Kronmeierus, Joh. 1693
Kruſenſtierna, Philippus * Paſſum violenta Chriſtus ſervavit.
Kuhlmann, Quirinus * Ludovicus Ludovici. Salomon 'a Kaiſerſtein. Quirinus Refrigeratorius.
Kühn, Andreas 1699 a
Kulpiſius, Joh. Georg 947 Conradus Sincerus. Sulpicius JC.
Köningshofen, v. Königshofen.
Kunrath, Henricus * Ricenus Thraſibulus.
Kuſcius, Franciſc. 2025

L.

Laarcu, Daniel van 1938 aaa
de *Labadie*, Joannes * Daniel Jonas Beda. Philoſophrone.
Labbe, Joh. Baptiſt 1685. 1749 Philip. 897. 1045 c * Rudolph. Capellus. Seldenus.
Labeuus, Johannes * Candidus Eblanus.
Liberius, * Petronius Arbiter.
Lacaus, Guilielmus 2100
Lacapeuus, junior 915
Lactantius, * Fortunatus.
Lalius, * Terentius.
Ligus, Jo. * Bavarus Hallenſis.
de *Laiſtre*, 2513
Lambenus, 953
Lambertus, * Honorius II. Papa.
Lamoignon, * le Sieur de Gendre.
Larmormaini, Henricus 168 735 a. 837. 900 γ. 1127. 1154 a
Lampadius, Jac. * Scipio Aretinus.
Lampognanus, Agoſtino * Balbino Balbuzer. Fuggitivo. Magnalpina.
Lampridius, Spartianus Ælius * Vulcatius Gallicanus.
Lanæus, v. Lane.
Lancelot, Claude * le Sieur de Trigny. Voiſin * 2334 a
Lanfetta, Troilo * Lootri Nacattel. Anello Triacaro.
Lancitius, Nic. 1133 aaa
Landgravius, Haſſiæ * Uranophilus Cyriander.
de *Landsheere*, Guilielm. 701. 708. 807
Landspergius, Joh. Juſtus 802
Laudus, Hortenſius 1440 Philaletha.
Landulphus, Sagax 1132 Eutropius. Junior & Senior Dacius. Paulus Longobardus Diaconus Aquilegienſis.
de la *Lane*, 746 Noel * le Sieur de Bonlieu.
Lange, Johannes 1822
Langius, 1930
Langevelius, Nicolaus * Caſpar Harteveltius.
de *Langen*, 2406
Langillus, Hermannus * Caſpar Harteveltius.
Languetus, Hubertus 1122 2310 Junius Brutus.
Langwedelius, Bernh. * Henricus Julius.
Lans, Jo. 1503 a
Lanſius, Thomas * Fridericus Achilles Dux Wurtembergicus.
Lanſpergius, Joh. Juſtus 802
Lanuzza, Aloyſius 2738
Lanzavechia, Octavius 149 1054 C 1218
Lardenoy, Martin * Phileremus Palæologus.
Lardus, Guil 622
Larenus, Jodocus 1930
Larosques, 2235
de *Larray* 2402
Larroquanus 2608 a Matthæus 824
N. *Larroque* * Timocrate.
a *Lasco* Joh. 1611
Laſſon, Nicol * M. Vortſicher.
Laudo, Jeremie * Hortenſius Tranquillus.
Landulphus Junior } Dacius Archi-Epiſc. Me-
Senior } diol.
Laudunenſis, Anſelmus * Anſelmus.
Laudus, Guilielmus 2024
Laugier, Porcheres * Cher Repos.
Laugierius, Honoratus * Erandre.
Launaus, Petrus * Jonas le Buy ſ. Bujeus Perieus.
de *Launoy*, Jean * Commodianus Hercules.
Lauredanus, Jo. Franciſcus 2640 a 2644
Laurelius, Olavus 2770
Laurenbergius, Joannes * Daphnorinus. Hans Wilmten. Petrus 996 a. 1823 a
Laurentia, Johanna v. Adlersheim. 1928
de S. *Laurentio*, Richardus 795 * Albertus Magnus.
de *Lauro*, Gregorius de Laude.
Lauterbach, Wolffgangus 1818
Lauterbergius, Conradus 1159
Lawſon, Jean * Irenæus Philalethes.
Laymannus, Paulus 710. 1489 Dillingenſes Theologi.
Lazius, * Melito.
Leander, Hiſpalenſis * Aurel. Auguſtinus. Leo Epiſcop.
de *Lebrixa*, vulgo, Nebriſſenſis Ferdinandus Gadea Antonio * D. F. de Padilla.
Lechnerus, Caſpar 709 a
Lecius Humfredus 2058
Lectius, Jacobus * Reipubl. Venetæ Cives.
Legati, Angliæ & Hollandiæ * Cyrillus Lucar.
von Lehſten/Hans Ulrich 1837 β
Leibnitzius, vel Leibnitzius Gothofridus Guilielmus 123. 131. 937 a. 943. 958 a. 972 β. 997. 1016 a. 1191 aa. 1283 1284. 1285. 1286. 1291. 1308 a. -13-20-21-24-26. -28-29-31-39-40-47-50. -51-52-53-54-59-60-61. -64-67-70-74-75. 1380-83. 1548. 2328. Cæſarinus Furſtenerius. Georgius Vlicovius.*

Leichnerus, Gaſpar 1580
Leickardus, 1036. 1781
Leidenſes, Theologi 1092
Lemovicenſis, Johannes * Pharao.
Leo, Bituricenſis * Leo Papa.
Cardinalis Diaconus * Leo Marſicanus.
Hebræus * Philo Hebræus.
Juda 1694
Leo, Joh. Bapt. * Joannes Simon Sardus.
M * Cœleſtinus Papa Proſper Aquitanicus.
Papa * Ambroſius.
Hieronymus.
Aurelius Auguſtinus.
Philoſophus * Andreas Apoſtolus.
I. * Agapetus I.
S. * S. Odo.
Leon, * Plato.
Pere *Leon*, 2162 a ol. 455
Leonicenus, Veronenſis * Nicolaus Pechlinus.
Leonides, * Acta Apoſtolorum.
Andreas.
Leontius, v. Seleucus.
Lerch, Caſparus 1805
Hippolytus a Treysbach.
Leſchaſſerius, Jac. 693 a
Pariſius.
Leſchen, 1645 a
Lesle, Henricus } Lyſimachus Nicanor.
Johannes }
Morganus Philippus.
Leſſius, Leonardus 805 a
Hubertus a S. Dionyſio
Leonardus Singletonus.
Leti, Gregorio 2072 2633 43-81.
Gelſio Rogeri.
Letus, Pomponius 1509
de *Leubelfing*, Carolus Auguſtus. 979
Leuchtius, de Francford * Theodorus Cynæus.
Leonardus * Caſſander Thucelius.
Leucippus, * Democritus Abderites.
Leucius, * Acta Apoſtolorum.
Jacobus Minor.
Matthias Apoſtolus.
Petrus.
Johannes.
Leucius, v Seleucus.
Levejus, * Acta Apoſtolorum.
Levera, Franciſcus * Petrus Palatius.
Levi, fils de Gerſon * Ralbag.
Levita, Ægidius * Petrus Rigenſis ſive de Riga.
Benedictus * Anicetus Iſidorus Mercator.
R. Salomon * Alcabets.
Leunclavius, Joh. 1274
Apomaſar.
Leurechon, Johann 2436 a γ δ -44
*Collegium Colonienſe.
Leus * Henricus VIII.
Leutini * Melito.
Lewen, Simon 955 a. 1950 a
Lewis * Dionyſius Rykel.
Lexovienſis, Zachar. * Loys Fontaines.
Libanius, 1454-55
* Theo Sophiſta.
Libavius, Andr. 1017
Baſilius de Barna aut de Varna.
Liceti, Fortunio * Conradus van Roël.
Bartholomeus Sovero.
Lichtenave, Conr. 1018 c
Licinius, 959
Lietzmannus, Jacobus * Jacobus Camalizenus
Lii, Samuel 625
Liliebukius, Baro 1612
Lilius, * Deſiderius Eraſmus.
Limburgius, Philipp. 863 a
Liberius de S. Amore.
Lincolnienſis, Robertus 762 a
Lindanus, Guil. * Wilhelmus Damaſus.
Lindebrogius, Fridericus * Frider. Tiliobroga.
Lindemann, Ericus 991-2-3
Linc, Johan von 1715 C
Linus, * Acta Apoſtolorum.
Lingelsheimius, Georg Mich. 51. 760 a. 1158
Denaiſius.
Linskiold, v. Lindemann.
Lippachius, David 1693
Lippi Lorenzo * Perlone Zipoli.
de *Liques*, 2397
Lirinenſis, Vincent. * Peregrinus.
de *Liſieux*, Zacharias * Petrus Firmianus.
Liſſans, Groſſotius 1657
Liſola, ſeu d'Iſola Francois * le Sieur de Warendorp.
Litbus, Chriſtianus Simon * Miſenus.
Liviera, Gio Battiſta * Latantio Caliopeo.
Livizano, Jean Baptiſte * Auſonio Fedele.
Urbino.
Lobera, Vaſcus 2497 2731
Lochenſis, ſ. de Lochis, Thomas 1025
Locher, Jacques * Philomuſus
Lockius, Joh. 2104
a *Lodenſtein*, Jodocus * Chriſtianus Alethinus.
Loeffenius, Michael 1784 1804
Loemelius Henricus. 661 a
Loerius, Theodoricus * Dionyſius Carthuſianus.
Lohenſtein, Caſpar * Hoffmannswaldau.
Loiſel, 2472
Lombardus, Petrus 853
Lombart, Nicolas * Euſebe.
Lombert, Pierre * le Sieur di Rimantel.
Londel, 1100 2356
Londinenſis, 1066
de *Longe* Pierre 2294 2509 2608
Longiano, Fauſto da * Petrus Gerardo ou Girardo.
Longo, Laurenzo * Reunaltius Noglus.
Longolius, Chriſtoph. 1243
Loocke, 2429
Loſe, Cornel * Cornel. Callidius.
Loppin, Jacob * Benedictini Monachi.
Loredanus, Joh. Franciſcus 2656 i. 2640 a. -44-56. i
Gneo Donalcro.
Incerto.
Lorencowic, Alexander 3673
Societas Jeſu.
de Sant *Lorenzo*, Giacomini 2691. & ſeqq.

Loret,

Loret, 2577
Loscher, Michael 685 γ. 1703 β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι.
Lotharius, Johannes * Innocentius III.
de *Lovanio*, Jo 184. 1258 α
Louffius, Dorothée * Alexius Philo-Romæus.
a *Lowenstein*, Fridericus Müller 1018 γ
Loysel, Jacques * Jacques Avis.
Jean * Jean Avis.
Lubertus, Sybrandus 1930
* Gratianus Civilis.
Lubieniecki, de Lubienietz Stanislaus * Brutus.
Timotheus Christianus.
Lucanus, Ocellus * Achilles Tatianus.
P. Ovidius Naso.
Virgilius.
Lucas, Evangelista. 12 13
Episcopus Tudensis * Isidorus Hispalensis.
Lucatelius, Eustachius 668
Lucchesinus, Laur. 1259
de *Lucca*, Dominicus. 909
Lucianus, 708 α
Martyr 734
Phalaris.
Plato.
Lactatius, * Lactantius Firmianus.
Placidus * Placidus Lactantius.
Lucy, Guilielmus * Guilielmus Picke.
Ludinghusius, Joh. * Statuta Lubecensia.
Ludolphus, Jacobus. 1893 α
Jobus 781
Ludovicus, de Ponte 838 α 838 β
Ludovicus, XI. 2601
Ludovisius, Alexander * Gregorius XIV.
Ludwellus, Wilhelmus * Malcomesius.
Ludovicus IV. Landgravius Hasso-Darmstadinus 1925
Luines, M. le Duc de * Monsieur de la Val.
a *Lukanetz*, Johannes 858 α
Lunadoro, Hieronymus * Franciscus Sestiniola.
Lundorpius, Michael Caspar * Georgius Erhardus. 1170 α
de *Luna*, Petrus * Hieronymus a S. Fide.
a *Lunawitz*, Johannes * Flacius.
Waldensium Confessio.
Lunschlos, Johannes 1315
Lupis, Antonio * Ludovicus Fidelis.
Lupus, Alvarus 2735
Ferrariensis * Lupus servatus.
Olivetanus * Hieronymus.
Tomaso * Girolamo Nicolini.
Lushington, Thomas * Jones vel Evans.
Lusignanus Stephan * Texeira.
a *Lusinga*, Renatus 1888
Lutatius, v. Luctatius.
Lutherus, Mart. 666 α. 1459
Hartmuth von Cronberg.
Frid. Fregosius.
Lutomirsius, * Brutus.
Luxurius, 1656
de *Lyceux*, Zachar. 2548 γ
Lycius, Capito. 1099
Proclus * Abruculus.
Aristarchus Samius.
Lycklama, Marcus * Antonius Mercator.
Lyndewode, Guilielmus * Guliel. de Tilio Nemore.
de *Lyon*, 2165
de *Lyra* Nicolaus * Franciscus Ximenez.
Lyserus, Johannes 1876
* Theophilus Aletheus.
Vincentius Athanasius.
Gottlieb Wahrmund.
Polycarpus. 1770
Junior Polycarpus * Saxonicæ Pupillæ necessaria defensio.
Sincerus Wahrenbergius.
Luterbachius.
Wilhelmus 626. 960. 1159 α 1770
* Pupillæ Saxonicæ defensio.
Lysterus, v. Blackwellus.

M.

Mabbe, Jacobus * Don Diego Peude Ser.
Mabillonius, * Benedictini Monachi.
Mabo, Walaffridus * Walafridus Abbas.
Macaldus, Jo. Bapt. 2356 α
Macarius, Ægyptius } Macarius.
Alexandrinus }
Amathæ Socius
P. *Macedo*, * Frater Archangelus de Parma.
Franc. 641 1666 α
Franciscus a S. Augustino.
Henricus Haussen.
Hilarius a Ragusa.
Annibale Riccio.
Fridericus Stumelius.
de *Machaud*, Jo. Bapt. v. Macaldus.
Jo. Bapt. Gallus.
Macherontinus, Theodoricus 664
Machiavellus, Nicolaus * Amadio Nicolucci.
Machiavellus, Nicolaus * Giellius.
Nicolaus Machello.
Macmahone * Edmundus Ursulanus.
Maferius, Philippus * Philotheus Achillinus.
de *Maets*, Carolus 1002 α
Magallianus Cosma * Conimbricense Collegium.
Magellottus, Laurent. 1276
Maggi, Franceſco Maria * Franceſco Velli.
Magirus, Johannes * Johannes Auſtriacus.
Magister, Theodoretus * Johan Chryſoſtomus.
Magnentius, * Rabanus Maurus.
Magon, Polnus * Diophanes Nicæenſis.
Magri, ſ. Marcus Domenicus * Nicodemus Grima.
May, 2047
Majaron, Franciſcus, 641 α
Maidalchinus, Franciſcus * Cinthius Altimachius.
Maierus, Joannes Fridericus * Nicolaus de Pio Zelo.
Aletophilus.
Mailland, Petrus 1941
Maillart, Petrus. 1931 γ

P. *Maimbourg*, 1075
* François Romain.
Theodorus 2196 α
R. *Maimonides*, Moſes 1010
Aben Tibbon.
R. Abraham Ben David.
* Ramban.
P. de *Main*-ferme 1103 α
de *Maintenon*, 2539 β
Majoragius, Marcus Ant. * Antonius Maria
Comes ou de Comitibus.
Major, Dan. * Joh. Frid. Moller.
1186
Majorone, Franceſco Minorita 641 α
Maire, le * Marius.
Maitre, (le) 2146
le Sieur le Menu.
Antoine * Amy.
* Meſſieurs de Port-Rojal.
Iſaac * le Sieur de Mont.
de Sacy * Paul Ant. Marſilly.
Majus, Burchard Joh. 1106
Malacenſis, Epiſcopus 1507
Malachias, 4
Malchion, Presbyter 720
Malcoteus, Odo * Valerianus Regnantius.
Malebranchius 2447-54-86
Malebranchii, Diſcipulus * Wilhelmus Wan-
derus.
Conte de *Maleurier* 2595 ζ
Malinebroi, Bernardus à 1521 β
Mallara, Jean * Philander Meliſſus.
Malleolus * Felix Hemmerlem ſ. Hemmerlin.
Malleville, 2500 α
Mallus, Theodorus * Manilius.
Malverne, Johannes * Petrus Arator.
Malvezzi, Virgile * Grivilio Vezzalmi.
Mamanut, 1434 α
Mambellus, Marcus Antonius * Cinonius Aca-
demicus Filergites.
Mambrun, Pierre, * Candidus Heſychius.
Mamertus, Claudianus Eidicius 1637. 1619
Damaſus Papa.
Turcus Ruffus Aſterius.
Mamout, * Titus de Moldavie.
Mamphraſius, 1686
Manchinus, * Auguſtinus.
Mandurus, * Damaſcenus.
Manerius, 2019
a *Mangelfeld*, Burchardus 981 α
Mangini, Jean Antoine * Ciro Spontane.
Mangionius, Valentinus 674
de *Manibus*, Joann * Joannes Artiſius.
Manichæi, Hæretici * Adamus.
Manlius, * Manilius.
Manrique, Thomas 668
de *Manſvelt*, Regnier * Petrus ab Andlo.
Mantouan, Baptiſte * Johannes Hiſpaniolus.
Manutius, Aldus 1514
Paulus * Aldus Manutius.
Manzanus, Paulus 1546
Manzurus, * Damaſcenus.
Mappus, Marcus * Schallerus.
Marais, Jean de * Euſebe.
Marbodus, * Ildebert.
de *Marca*, Petrus 661
Madame, de Marcé 2582 α
Marcellus, * Vindicianus.
Empiricus * Plinius Valerianus.
Epiſcopus * Marcellus.
Pontifex 829
Romanus * Marcellus.
Marcheſinus * Mammotreptus.
Marcheſius, Franc. 1117. 1229
Marchianus, * Aurel. Auguſt.
Marcilius, Theodor. * Claud. Muſambertus.
Marcion * Divus Apoſtolus Paulus.
Marckhamenſis, Guilielmus 2108
Marcus, Eremita * Marc. Junior.
Epiſcopus Eph. 857
Evangeliſta 2777
Petrus Apoſtolus.
Mardocheus, 4
Marebot, Henricus * Bernhardus Comenius.
Marenbolz, 1862 1867
des *Mares*, Touſſains * Charles de Condren.
Le Sieur de la Tourelle.
Marechal, Jacques * Guymier Coſmas.
Mareſius, * Auguſtinus.
Samuel 782 ε
Joh. Gratianus 2128 2134 2228
2477
Agammenius Nathanael.
de *Maret*, Samuel * Borborita.
André Rivet.
Jonathan Heloſius.
Irenæus Simplicius.
Jean * Michaël Eliachim.
Margolroth, R. Naphtali * Julius Conradus Otto.
Marguinus, 799 γ
Maria, Cameracenſis * Matthias Berengarius.
de Monte Johannes * Julius III.
Mariales, Santus * Sigismundo Campeggi.
Pietro Paulo Torelli.
Marigny, 2114 α 2468
Marinæus, Lucas * Lucas Flaminius.
Marini, Gio Ambroſio * Dario Griſimani.
Gio Maria Idris Boemo.
Girolamo } anonymus } de Ari-
Jerome } Hieronymus } minis.
Marino, Gio Battiſta * Giacomo Scaglia.
de *Marinis*, Leonardo 668
Marinus, 2484
Marione, 2517
Marivaux * le Sieur de l'Iſle.
Marius, Mercator * S. Aurelius Auguſtinus.
G. *Marckham*. 2091 α
Markiewicz, 877
Marloratus, Auguſt. 741 854
Marnixius, Phil. 1951 1954
Jeſuvvald Pickarts.
Marſius, Domitius 1660 δδ
Marſotier, 2324
Martellus Scipio * Giovanni Grande.
Martbe, P. de Sainte 2165 α 2300
Martialis, Gargilius 1422 α 1660 δδ
Martianay, Joan * Benedictini Monachi.
Martinaus, * Antonius Pius.
Martine, Alphonſus 764
Martinez, Didacus 718
Joannes * Joannes Sanchez.
Martin, André † Ambroſius Victor.

Martini, Johannes 1725
Rudolphus * AdamusPastor.
Spiritus Belga.
Martinierius, 2080
Martinonus, Joannes * Antonin Moraines.
Martinus, Bracarensis * Martinus Papa.
Martyr, Vermilius Petrus * Constante.
Mascambrunus, Thomas 2627 γ ol. 494
Mascardus, Aug. Marcello Giovanetti.
Masenius, Jacobus * Johannes Semanus.
Masius, Andreas, 1519 1746
Hector * Peter Schipping.
Massa, P. Gio Dominicus * Fedele Sperandio.
Massinus, * Monsig. Panigarola.
le *Masson*, Papyre * Guillaume Marescot.
1220
von *Mastricht*, Gerhardus 658 α 1401
Petrus * Chevas Scheunenus Agrippinas.
Masurus, Marcus, 1461
Matthiolus, Pierre André * Joann Jacob Weckerus.
Matienzus, Sebast * Sebastianus Burgensis.
Matmann, Rudolphus * Cornelius Denius.
Matthei, Greg. 2727
Matthaus, * Hieronymus Stridonensis.
Parisiensis 870 αα 901
Matthias, Johannes 811 ε
Monachus Trevirensis 1202
Parisiensis * Johannes Hussus.
Matthieu, Laurent. & Sanz. * Terzon y Muela.
Mauduit. 2285
de *Maulcon*, Augerius 2375 α
Maupas 2098 ζ
Maurach, Matth. 240 1434
Mauritianus, Pamphilus * Ovidius Naso.
Mauritius, Samuel Gotthelff * D. Sempronius Gracchus.
Maurus, Rabanus * Aurelius Augustinus.
Maxentius, 640
S. *Maxime* v. de Ries.
Maximianus, * Cornelius Gallus.
Maximilianus, Imp. 355. 1914 β
Maximilien, * Theuerdanck.
Maximilla, * CarminaSybillina.
Maximinus, Arianus * Joh: Chrysostomus.
S. *Maximus*, 640
Abbas 1568
* Athanasius
Aurel. Augustinus.
Cyrillus Alexandrinus.
Hieronymus Stridonensis.
Origenes.
Confessor * Maximus Taurinensis.
Episcopus 799 γ
Johannes Skytopolitanus * Maximus Monachus.
Regensis * Eucherius.
Eusebius Emissenus.
Taurinensis * Ambrosius.
Maxwell, James 2043 α
May, Thomas 1030
Paul 1050
D. de *Mayerne*, * Brouard.
Mayerus, Joh. Frider. * Aletophilus.
Maymburg, 2315. v. Maimbourg.
Mayrhofius, Matthias 694 γ δ
Mazierus, 2470 α
Mazolinus, Sylvester * Sylvester Prierias.
Mazza, Thomaso * Didymus Leoclavius.
Meaux, de 2232 β
Medices, Joh. * Leo X.
de *Mediolano*, Joannes 1015 α
Mediolanus, Carolus Dominicus 1156
Megalus, 1461
Meibomius, Henricus * Helmstadiensis Academia.
Meier, von Meienthal Henricus Hartwig 811 β β
P. *Meiers*, 2557
Meierus, Joann 1405 α
Meier, * Ram.
fils de Nathan * Ramban.
Meisnerus, Balthasar 692
Melagius, 910
Melanchton, Philippus 687 γ. 688. 995 β 1760
Jo. Carion.
Didymus Faventinus.
Paulus Dolscius.
Christophorus Hegendorffinus.
Hippophilus Melangæus.
* Philippus de Nigra-Valle.
Georgius Sabinus.
Messer Filippo de Terra Nera.
Wittenbergenses Scholastici.
Melchisedeck, * David.
Meletius, * Gennadius s. Georgius vel Gregorius Scholarius.
Syrigus, 689 α
Smotrisius * Theophilus Orthologus.
Melissa, * Antonius Magnus.
Melissus, Paulus 1480
Melito, * Abdias Babylonicus.
von *Mellen*, Jacobus 1147
Mellini, Benedicto * Modelle Tientibene.
Melvinus, * Liberius Vincentius.
Melwin, 1668 α
Mena, Joannes * de Mingo Rebulgo.
Menage, Gilles * Capella Veronensis.
Licinius Marcus.
Menagius, Ægidius 2530
Menander, * Charisius.
Menasse, v. Manasse R.
Menckenius, Otto 1419
Mendoza, Didacus Hurtadus * Baccalaurus Arcas.
Johannes Consalvus 1072 β
Isaacus * Zarabella de Tournes.
von Mengden/ Gustavus * der GOtt vermittelte.
Mengeringius, Arnold. 1693
Menjotius, 2282 α
Menius, Justus * Saxoniæ Theologi.
Menochius, Joh. Stephanus * Johannes Corona s. Coronæus.

Mentelius, Jacob * Jo. Caj. Tilebomenus.
Mentel, Jacques * Palæophilus.
Merbizius, M. J. Valentinus * Franciſcus Ferdinandus a Trodo.
Merboldus, ſ. Merbodæus 1648
Mercator, Peccator Iſidorus 1024. * Anaſtaſius Papa.

PAPA:

Benedictus I. Liberius.
Cajus. Lucius.
Calliſtus. Marcellus.
Damaſus. Marcellinus.
Deus dedit. Marcus.
Dionyſius. Melchiades.
Eleutherius. Pelagius.
Evariſtus. Pius.
Euſebius. Pontianus.
Eutychianus. Silverius.
Fabianus. Siricius.
Felix. Sixtus I.
Felix I. Sixtus II.
Felix II. Sixtus III.
Felix IV. Soter.
Felix Siciliæ. Stephanus.
Innocentius. Sylveſter.
Johannes I. Symmachus.
Johannes II. Victor.
Johannes III. Urbanus.
Julius. Zephyrinus.
Leo I.

Mercerus, Joſua 1423
Ariſtænetus.
Mercurio, Jerome * Scipio ou Scipione.
de la *Mere*, 2450 2570
Merlasus, 2180
Merlet, 2282
Merſenne, Marinus, 2239 a
Petrus * Hyginus Thalaſſus Jungermannus.
Merſennus, Minorita 2239 a ol. 462
Mertloch, Hieronymus 918 969
Mernla, Paulus * Raphælengius.
Maſaragiem, Joannes * Johannes Damaſcenus.
Meſſenius, Johannes 1197
Janus Minor Suemenſis.
Meſſinenſis, Scipio Henricus * Cæſar Aquilinus.
Mesues, * Damaſcenus Medicus.
Metaphraſtes, Simeon 848 1223
Antonius.
* Euſebius Pamphilus.
van *Meteren*, Emanuel * Demetrius.
Meth, Ezechiel * Elias Sion.
Methaphraſtes, v. Metaphraſtes.
Methodius, 2720
de Tyr * Eubulius.
Metkerque, * Despauterius.
מחריל * R. Jacob fil. Moſis.
Meudez, Jean * Amator ſ. Amadeus.
Meulen, Gerhardus van der 694 a 738 a 1403
Meurſius, Joan. 1146
Meyer, Michael 1823 aa
Ludov. 1312
Johan. 1405 a
Michael, Epheſius * Johannes Philoponus.
Michael, Fridericus 2624
Johann, 1776 a
Michele, Pietro * Michel Poretus.
Giov. Battiſta Settimo.
Midhoven, Daniel 1853 a
Milagius, Martinus, 910
Milemann, Franciſcus * Franciſcus van der Brugge.
Victorius a Campis.
la *Militiere*, * Rochellenſis Conventus.
Milius, Abrahamus, 711
Miltonus, Joh. 2001 β β. 2005 β. 2103
N. *Miniani*, * Pomponius Emiglianus ou Emilianus.
Minſicht, Chriſtianus * Eraſmus Franciſci.
Minutius, Felix * Arnobius Afer.
Minutolus, Dominicus * Raphaël Moneta.
Dominicus Pueroni de Cremone.
Mirabellus, Robertus * Laurentius Mirabellus.
Mirandulanus, Antonius * Fabricio Alodnarim.
Bernardus * Joh. Baptiſt. Poſſevinus.
JoannesPicus * Idiota.
Miſrachi, ou Oriental Elie * Haram.
Miſſon, 2351
Mithobius, Jo. Hector 1198 a
Mitternacht, Sebaſtian * Jocoſus ſeverus Medius.
de *Modena*, Leo Juda * R. Aben Chiabib.
Modeſtinus, Herennius * P. Ovidius Naſo.
Modeſtus, Hermannus 2124 ζ
Modius, Franciſcus 1110 a
Mogila, Petrus 689 a
Moglinger, Joſephus * Nemo Peregrinus.
Mohr, Georgius 1960
Moino, Jacob * Neotericus Franolpinus ſ. Transalpinus.
Alphonſus * Claudius Franciſcus.
Moiſe, Cohen * Ramach.
Molanus Lambertus 2184 β
Mollay, Carolus. 2064
Molenwoorb, Heer 1959 2323
Molinæus, Carolus 1415
Ludovicus 780 C. 858
Caſp. Caballinus.
Guiſcardus * Nicolaus Oreſmius.
Ludov. * Chriſtianus Alethocritus.
Ludiomæus Colvinus.
Irenæus Philaletha.
Petrus 922
Hippolytus Fronto.
le Sieur de Ormegrigni.
Molinos, Michael * Ignatius a S. Maria.
Mollerus, Daniel Guilielmus * Chriſtianus Weghold.
Ollemirus Def.
Reinmundus Rimandus.
Liberius Morellus.
Medulixiconites.
Dominicus Romellus.
Mollerus, Johann 1859
Nectarius Butyrolambius.
Vincentius 1802
Moller von Sommerfeld Joach. 1851
de *Moltke*, Juſtus Geſenius.
Moltkius, Levinus Nic. 861 a

Molza, Maria * Ser Agreſto.
Mombrigni, 2452
de *Mommors*, 1607 1510
Monachus, Anaſtaſius * Anaſtaſius Sionita.
Andreas * Gregorius * Magnus.
Barlaamus * Barlaamus Hieracenſis.
Bartholomæus 1249
Maximus * Athanaſius Alexandrinus.
Theodoretus.
Baruch.
Monachus quidam Chriſtianus.
Seculi ſexti. 959
Monantheuil, Pithou Loyſel * Muſæus Linus, Orpheus.
de *Moncada*, Gabriel * Franciſcus Antonius de Madrid.
Moneglia, Andr. 924 998
Monetus, Philibertus * Viſbonius.
Moniglia, Gio andr. * Gianadino Meleagro.
Monguinot 2281
Monilia, Joh. Andreas 2666. & ſeqq. v. Moniglia.
Monnerus, Baſilius * Chriſtianus Alemannus.
Caſp. Caballinus.
Regius Selinus.
Chriſt. Thraſybulus.
Monodus, Petrus 48. 752 a. 1185. 2380. 2628. 2658. 2685. & ſeqq.
Hiſtoriographus Sabaudus.
Monoſini, Angelini 2659
du *Mont*, 2352
Montacutius, Richardus 728. 729 a
Montagnana, Ferd. de 2372
Montagu, * Euſebius Pamphilus.
Oxyorus.
Montalbanus, Ovidius * Jo. Ant. Bumaldus.
Montaldus, Horatius * Ceſar Cotta.
Montalis, Gregorius 2617
de *Montalvus*, Garſia Ordognez * Eliſabat Griego ou Grec.
Montanus, 1170
Carmina Sybillina.
Montana, Vincentius * Antonino Zancume.
Montfaucon, Bernhard. * Benedictini Monachi.
de *Montfort*, Simon 2331. 2571
Montmorel, 2405
Montoya, Ludovicus * Franciſcus de Borgia.
de *Monteya*, Ruitz Didacus 663
de *Montreux*, Nicolas * Olenix du Mont-Sacre.
Moquot, Stephanus * Theoneſtus Cogmandolus.
Mor-Aba 2776
de *Moralez*, Jean Baptiſte * Ly-yo-fan.
Moreau, Carlo * Franciſcus Renatus
Morell, Claude * Claudius Franciſcus.
Guillelmus * Gregorius Niſſenus.
Morerus, 2501
Morhofius, Daniel Georgius * Didacus Gelaſius Modeſtinus.
Morillon, * le Sieur de Brun.
Antoine 1464
Bonaventura Vulcanius.
Morin, Jean Baptiſte * Vincentius Panurgus.
Morinville, 2579
Moriſotus, Claudius Bartholomæus * Alitophil⁹.
Morlinus, Johannes 850 a
Morneus, Philippus 2177 a
* Baruch. Canephius.
Morneus, * Cataldo Antonio * Gio. Battiſta Leone.
Moroſini, 2699 a
de *Morgues*, 2563
* Le Rabin Benoni.
Mortonus, Thomas 1992 a
de *Morscow*, Pierre * Veri Promus Cuſtos.
Morus, *Henricus*, 1994 & 2025 a
Alazonomaſtyx Philalethes.
Franciſcus Eviſtor.
Franciſcus Palæopolitanus.
Philophilus Parrheſiaſtes.
Thomas * Henricus VIII.
Guilielmus Roſſeus.
Moſcherosch, Joh. Mich. * Phhilander von Sittewald.
Moſchopulus Manuel 1391
Baſilius M.
Georgius Lecapenus.
Moſchus, & Bion. Theocritus.
Sophronius Abbas.
Moſcorovius, Hieronymus 667 a
* Fidelis Subditus.
Moſes, * Jobus.
Moſchus.
Bar Nachman.
Hermes.
Ramban.
Joh. 1693
de *Mosheim*, Robert * Fabricius Johannes Patavinus.
da *Moſto*, Aloigio 2697
Mothius, 1407 1466
Joh. 1525
de la *Motte*, le Vayer, Francois * Egiſte.
* Tubertus Ocella.
Bademius.
Oraſius Tubero.
Moya, * Amadæus Guimenius.
Monchenbergius, 1422 & 2505
du *Moulin*, Charles * Simon Chaludre.
Pierre * Gratianus Civilis.
Mountagu, Richard * Joannes Roſſenſis.
Mourgues, 2544 a
St. Germain * le Pere Hilarion.
Matthæus * le Rabin Benoni.
Cato Chriſtianus.
Chantelouve.
Francois Fidele.
Le Docteur Mulot.
Nicocleon.
Moya, * Amad. Guimenius.
* Luiſius de Valentia.
Muhamed, Kemal Eddin * Abdamir l. Damir.
Muelmannus, Adrianus 928 a
Mulerius, Nicol. 1095
Muller, v. a Lövvenſtein.
Mullerus, 1767 a
Andreas * Fridericus Molanus.
Mullerus, Joannes 1693
Das Hamburgiſche Miniſterium.

Joannes de Monteregio l. Regiomontanus * Johannes Francus.
Ludov. 1793 β
Mulmannus, * Erneſtus de Euſebiis.
Mulzor, 929 α
Mulzacus, * Mercurius der Götter-Bothe.
Mulzius, 1894
Munday, ſ. Mundy Anton. 2113
Munfortus, 1966
Jacques * Optatus Ductor.
a *Munſter*, Johannes * Erycus Phonæus.
Münſterus, Sebaſtian * Matthæus Apoſt. Tobias Hebraicus.
de *Mure*, Conradus. 1655
Muretus, Antonius * Accius Attius. Afranius Pacuvius.
Martinus 892 α
Marc. Anton. 1687
Murus, 1687
Muſæus Grammaticus * Muſæus.
Muſatus, Albertinus * Luctatius.
Muſcettola, Antonio * Conſtantino Vatelmo.
Muſculus, Wolffgangus * Eutychus Myon. Andreas 685 α
Muſſardus, Petrus 2136
Muſſatus, Albertus * Mixtatus.
Muſſavia, Benjamin * Mezahab.
Muſurus, 1461
van der *Mye*, Iſaacus 1654
Mylius, N. 957 1687
Ant. 1693
Mynderſius, Dolus * Democritus Abderites.
Mynſicht, Chriſtianus * Theophilus Urbinus. Georgius 1837 γ 1840 α Hadrianus * Henricus Madathanus. Hadrianus Tribudenius. v. Minſicht.
Mynſingerus * Julianus Magenhorſt.
Joach. 916 α 1791
* Joachimus Dentalus.

N.

Nachtegalius, 892 α
Nadaſi, Jo. 794 β
Naorellus, Paulus * Lucas Opalenus.
Nanſius, * Daniel Heinſius.
Nardi, Gio * Tiro Litterarius.
Natalis, Hervæus * Anſelmus Laud. Stephanus 1305 β
Nathan * Samuel.
Navaretti, 2656 α
Naudæus, Gabriel 2364 α. 2480 α Gabalis. Maſcurat.
Naudinus, Antonius * Notoniano Vadin.
Nazarai, * Eva.
Nazianzenus, * Amphilochius. v. Gregorius.
Neander, Joh. 1693
Nebron, * Hippocrates.
Neckam, Alexander 1450 β
Nehemias, * Esdra,
Neidingerus, Joannes * Urcianus.
Nemeſianus, * P. Ovidius Naſo.
Nemeſius, * Cydonius. Gregor. Nyſſ.
Nennichen, Matth. 683. 892. 1627
Nennius, Britannus * Gildas Badonicus. Helius * Gildas Badonicus.
Neochavis, * Andreas Apoſtolus.
Neoſtadiani, Theologi * Angelus Maſarellus.
Nepos, Cornelius 1134 α, * Æmilius Probus. Sextus Aurelius Victor. Auſonius * Paulinus Nolanus.
Nericius, Petrus * Eraſmus.
Neropus, 1211. 1256 β
Neſtora, * Hecateus Mileſius.
Neſjulamanus, 2704
Neſteuta, Joh. * Chryſoſtomus.
Neſtoriani, * Cyrillus Alexandrinus.
Neſtorius, * Johann Chryſoſtomus. Athanaſius.
Neucienſis, Laur. Petrus 2765
Nevillus, Edmundus 2032
Neukirch, Benjamin * Hoffmannswaldau.
Neumeiſter, M. Erdmannus 1444
Neutonus, Adamus 1203 β
de *Neuville*, 2343
Nevenarius, 1540 α
Nexocharides, * Andreas. Acta Apoſtolorum.
Nicæa, Aquil. Epiſc. * Ambroſius.
Nicander, Conchlax.
Nicas, 1461
Nicaſius, Claudius 1123 1461 1539 2478.
Nicephorus, Theophanes Cerameus.
Nicero, 2418 α
Nicetas, Heracleenſis. 671 Serro 670 760 808
Nicetius, 1644
Nicolas, Janſeniſta * Clerus Gallicanus.
Klein Nicolaus, 1927
Nicolaus, * Bernardus Burgundus. Epiſcopus Lincopingenſis 1597 2728 α. 2775 Henricus 1932. 1933. 1937. 1938. 1942. 1945. 1947 Jaquerius 756 Laurentius 860 β Norvvegus Studioſus.
Nicolaus, Papa * Joannes de Geſſen l. de Geſſen.
Nicole, 2161-7-73. 2207-8-29-44. 2551 Pierre * Barthelemeus. le Sieur de Bon. le P. de Chantereſne. le Sieur Damvilliers. Paulus Irenæus. le Sieur de Mombrigny. Wilhelmus Wendrockius.
Nicoſonus, 2034-5
Nicomachus, * Ariſtoteles.
Niſtarius, * Victorius.
Nieli, 2723 α
Niemannus, D. * Chriſtianus Kortholtus.
Niemchanus, Joh. 2708 α
Niemeritz, 2245 γ
Nieremb ergius, Jo. Euſeb * Joh. Pius. 24. 667 β
Niger, Gerhard 936

Nigrinus, Georgius 1389 α
Pamphilus Landus.
Livius Noringius.
Nigronius, Julius * Lucius Horingius.
Pamphilus Landus.
Livius Noringius.
Nilus, 40 710 α 817 857 1396 1411.
de Nimegue, Gerard * Vulturius Geldenhaurius.
Nipſus, Junius * Sextus Julius Frontinus.
R. *Niſſim* * Haram.
Nizellus, Antonius 913
le *Noble*, 2467 α 2495
Noceto, Jean Baptiſte * Anaſtaride di Clorio Cariopo Carcaria.
Anti-Gaſtorello.
Nodotius, Franciſcus 1550
de *Nointel*, 2708
le *Noir*, 2163. 2366
Jean * René Clerc.
l' Abbe Verité.
Nonnerus, 1687
Nonnoſus, 747
Norcopenſis, Andreas 1184
Nordermannus, Johannes * Weſtphaliæ Juris Conſultus.
Norii, Henry * P. a S. Auguſtino Macedo.
Annibal Corradinus.
Fulgentius Foſſeus.
Noritius, Sylveſter 2044 β. 2052 C
Norrii, Johannes 2055 α
Norrice, * M. Smith.
Norwagus, Laurentius 787
Novatianus, * Oroſius.
Cyprianus Martyr.
Tertullianus.
de la *Noue*, Francois * le Sieur Flaminius.
Novigentinus, Guilielmus * Anſelmus.
Nuetius, Trevirenſis * Hieronymus.
Numagen, Petrus 745 α
Nutius, Philippus 1950
Nyſſenus, Gregorius * Baſilius M.
Gregorius Nazianzenus.
Euſebius Pamphilus.
Georgius Niceta.

O.

Chur-Fürſtlicher Brandenburgiſcher Ober-Burg-Graf in Preuſſen 1733
Obrecht, Georg * Theophilus Elychnius.
Occamus, Guilhelmus 843 αα 816 α
Occillis, Dionyſius de * Theodoro Valle de Piperna.
Ochinus, Bernard * Juſtinopolitanus.
Pilati Acta.
Thomas de Senis.
892 α 1171
Ochus, * Moſchus Sidonius.
Octavianus, * Cato.
Octavius, Fr. 1596
Oddo, Viennenſis * Ado Trevirenſis.
Niccolo * Academico fortunato.
Oderico, Tomaſo 2637
Modero Toaſcio.
Odo, Cluniacenſis * Aurel. Auguſtinus.
Ceritonenſis * Odo Morimundenſis.
Medicus * Æmilius Macer.
Friſingenſis * Odo Muremundenſis.
Odo, Sammarthanus 1155
Odobon, * Æmilius Macer.
Odoenus, Thomas 627. 1995. 2091. 2092
Oecolampadius, Joh. 699
Polyphemus Boruſſus.
Ratramnus.
Oenomaus, * Diogenes Cynicus.
Offaus, 1703 κ
Oſilius, Sergianus * Ovidius Naſo.
Ogerius, 2472
Bernardus Burgundus.
Olbernus, v. Osbernus.
Olbertus, * Burchardus.
Oldcorne, Edvvardus * Edvv. Hallus.
Oldenburgerus, Philipp Andreas * Philip. Andr. Burgoldenſis.
Conſtantinus Germanicus.
Francimont.
Franciſcus Irenicus.
Pacificus a Lapide.
Oldenburgius, Henricus 2110 α
Olderonus, Andreas 2739 α
Olearius, Adamus 1709 1840
Johann 1682
Olhaſius, Tobias 1803
Oliequiſt, Joh. Matth. 811 ε
Oliva, Acuerdus 2731
Marcus Anton. * Joſ. Segala.
Olſowsky, ſ. Olszevvski Andreas 1172
Martinus 647
Olympiodorus, 1508
Ombellio, Paolo * Lelio Palumbo.
Omeis, Magnus Daniel, 1529
Onomacritus, * Orpheus.
Opalenius, Lucas 2763
* Paulus Naocelius.
Opitius, Martinus 1749 α
C. *Oppius*, 1045 β
Aulus Hirtius.
Optatus, * Ambroſiaſtes.
Opuntius, Philip. * Plato.
Oræus, Henricus * Johannes de Hyperiis.
Erycus Rhonæus.
de l'*Orat*, Talon * le Sieur Girard.
Orator, Julius * Æthicus Iſter
de *Orcha*, Joannes * Laurentz Calvete.
Orengo, Agoſtino * Apolo Stenonio Gorage.
Oreſme, ou d'Ores MieuxNicolas * Lucifer.
Origenes * Aurelius Auguſtinus.
Cyprianus Martyr.
Cyrillus Alexandrinus.
Clemens Alexandrinus.
Hieronymus Stridonenſis.
Methodius.
Victor Antiochenus.
Orio, Grammaticus * Horus Apollo Niliacus.
d'*Orliens*, vel Orleans Ludovicus 2511 β
* Anglois banni.
Ormeſſon, le Feuvre de * le Sieur le Gendre.
Ornbyelmius, 1612
Oroſius, * Antoninus Pius
Auguſtinus.
Paulus * Eutropius.

Orpheus, * Homerus.
Orrigoni, Carlo Gioſeppo 2684
Orſini, Ceſar * Stoppinus de Ponzarro.
Magiſter Stapinus.
Ortelius, Hieronymus 1700
de *Orto*, Obertus 936
Oſbernus, 1226-7
Oſiander, Andreas * Joannes Funccius. 1333. 1406 α. 1730 α
Lucas * Anti-Sturmius a Sturmeneck.
Oſius, * Nicenum Symbolum.
Oſſa, ſ. Deuſa * Johannes XXII.
Oſthovinus, Balth. * Balthaſar Bohemus.
Othlonus, 885 α. 1217 α
Ottani, Filippo * Nicolo Calanini.
Plinio Figna.
Otterburnius, 1190
Otto, Jacob 685
Ottonelli, Gio Dominico * Odomenigicus Lelonatus.
Oudaanus, 2359
Oudenus, v. *Odoënus*.
Overbeckius, Andreas 1740
Oudikus, Caſimirus 900 β
Ovena, (Anna) Hojeri zu Hoyerswort in Eyderſtett * anevo Hirejo zu Horſtrowey in Teſtedrey.
Johannes Oſanoverus.
Oughtred Gvilielm 1317 β
Ovidius, * Hoſidius.
Virgilius.
Junior } Ovidius Naſo.
Juventinus }
Ouvrard, René * Lorge de Montgomery.
Owen, Levvis 1503 ℭ. 2102 ℭ
Oxenſtiernius, Joh. 1165 α
Oxfordius, Lelandus Jo. 1190

P.

Pachomius, 803
Pachimerius, Georgius * Ariſtoteles Stagyrita.
de *Padilla*, Louiſe * Petrus Henricus Paſtor.
Paduanus, Hieremias 1018 δ
Pagetius, Carolus * William Brovvnes.
Pajonii, Diſcipulus 2257 α. -45-65
Pajonius, 2230
Paiſenius, Matthias 1001 α. 2193 α
Palama, Gregorius.
Palavicinus, 2530 α. ol. 453
v. Pallavicinus.
Palazzi, ſ. de Palatiis * Joannes Franceſco Bardi.
Palianenſis, Johann * Bartholomæus.
Pallacinus, * omni bonus.
Palladius, 747. 1223
Petrus 2721
Pallavicino, Ferrante 2523. 2656 γ
* D. Alcinio.
Ginifaccius
Sfortia 2674
Tobias 2656
Paolo Licinio Taba.
de *Palma*, Henricus * Bonaventura.
Palombus, Niccola * Liconio Bolpami.
Paludanus, Michael Gardarenſis 757-58-59
Pamanus, Henr. 1282
Pamphilus, Alexandrinus * Pedacius Diocorides.
Cæſareenſis 715
Euſebius 1542
Nicenum Symbolum.
Pamphilus Martyr.
Grammaticus * Conſtantinus Imper.
Panatius, * Plato.
Panagiota, 689 α
Panarolus, Dominicus * Deſpoticus Calathinus.
Pantaleon, 1010 αα
de *Pantaleonibus*, Dominicus * Dominicus S.
Panucles, Maximus 1568
Panzirollus, Hippolytus * Panzirollus Octavius.
Paoletti, Agoſtino * Goſtantino Talpiteo.
Paolucci, Scipion * Paolo Piccinnini.
Papias, 1437 * Carmina Sybillina.
Papinus, Carolus 1272.-83-84 γ. 2266
Irreſolutus Academicus.
Pappus, Conſtantienſis Leonardus. 1122 α
* Peregrinus Simplicius.
Paprocki, Bartholomæus 1550-57
Paracelſus, Theophraſtus * Roſea Crux Fratrum.
Paravicino, Hortenſe Felix * Felix de Arteaga.
Parcker, Ant. Henry 1067. 2065 α
Matth. * Joh. Fox.
Pardiſius, 2416
Parens, David * Neuhuſiani Scholaſtici.
de *Pariis*, Joh. * Columan.
Pariſ, Craſſus 671 ℭ. 1072 ααα
Julius * Valerius Maximus.
* Cajus Titus Probus.
Pariſienſis, Guilielmus * Anſelmus.
Thomas Jo. * Ægidius Corbolienſis.
Ægidius Romanus.
Matthæus 870 α α
Pariſius, Joh. Paul. * Janus Parrhaſius.
Parival, 2344 α
Parker ſ. Parkher Matthieu ſ. Matthæus 1067
* Johannes Foxus.
Matthevv.
Samuel 2003 α
* Dravvcanſir.
Sa Oxon.
Thomas * Ameſius.
Parkeſius, Richardus 2000
de *Parma*, Johannes 721
Parrahſius, Janus * Aldus Manutius.
Parrn, Joh. Julius 1837 δ
Parſonius, Robertus 694. 1142. 1969 β
1976 α ℭ. -79 αα. -80 α. -94 α ℭ. 2001 αα γ. -33. -88. 2114. v. Perſonius.
Guilielmus Alanus ſeu Allens ſeu Allyn.
Didymus Veridicus v. Perſonius.
Partuus, Simon * Simſon Philadelphus Spirenſis.

Parvus, Antonius 879
Paſcal, Blaiſe * le Sieur de Ettonville.
Paſcalius, * Louys de Montalto.
Blaiſe * le Sieur de Ettonville.
Paſiphon, * Æſchines Lyſaniæ Filius.
Paſqual, v. Paſcal.
Paſquier, Etienne 1494. 2550 α
Anti Garaſſe.
Germain.
Monophile.
Paſſera, ou de Paſſeribus, Balbo Mongiardinire * Genua, Genoveſe, ou Genuenſis.
Paſſeratius, 1628
* Henricus Kitſchius.
Joh. Chriſtoph Richard.
Paſtorius, ab Hirtensberg 1224. 1263 α
Paterus, * S. Aurelius Auguſtinus.
S. *Patiens*, 742 α
Patinus, Guido * Joannes Cochart.
Papirius Maſſo.
Patricius, * Cæcilius Cyprianus Martyr.
Franciſcus * 1135 * Franciſcus Lucius Durantinus.
* Juſtus Lipſius.
Simon 1985 α β γ
Patricius, 1630
Conſtantinus * Carolus Sigonius.
Patrius, Oliverius * Ebzevirii.
Patrix, ou Patris * Pecheur Penitent.
Patru, Guiand * Camuſat.
Patzmannus, Petrus 2747
* Joh. Jemecius.
Stephanus Sallaus.
Paul, de Saint * Le Sieur de Laval.
Paul, don Charles.
Eveque de Frejus † Aurelius Auguſtinus.
Pauli, Broderus 751
Henricus 1269
Jacobus * Cornif. ab Ulefeld.
Simon 1081-2-3
Paulinus ſ. Paullinus 1609 α
Anitius 1211
Antiochenus † Athanaſius.
Aquilejenſis † Auguſtinus.
Franciſcus 1837. 2635 α
Nolanus 741. α 1245
Hieronymus Stridon.
Petricorius 1245
Presbyter 826
Paullini, Franciſc. † Erhardus Weigelius.
Paullus, Gregorius ſeu Georgius † Cœtus Racovienſis.
Paululus, Robertus † Hugo de S. Victore.
Paulus † Pomponius Feſtus.
Apoſtolus 13. 1019
Acta Apoſtolorum.
Broderus 1798
Diaconus 1233. † Beda Britannus
† Alcuinus.
Hieronymus 850
M. † Pipinus.
V. Papa 2680 C
† Feſtus.
Princeps † Guadagnus.
Venetus † Franciſcus Pipinus.
du *Pays*, 2560
de *Payva*, Johannes † Johannes de Britto.
Pearſonius, Johannes † Septuaginta Interpretum Bibliorum præfatio 846
Pechlinus, Johannes Nicolaus † Janus Leonicenus.
† Janus Philadelphus.
Peckius-Walens 1623
Pediſcus, 827
C. *Pedo*, 1624
Pegna, Franc. 919. 928 αα
de *Peja*, Theophilus † Alſtedius.
Peirerius, Iſaacus 844 α. 2335 α
Pelagianus, 436 † {Gelaſius / Sixtus} Papa.
Pelagius † Ambroſiaſtes.
Ambroſius.
Aurel. Auguſtinus.
Eudocia.
Gelaſius.
Hieronymus Stridonenſis.
Julianus.
Sixtus III. Papa.
Papa 1254
Peletarius, ou Pelecier, Guilielmus † Guilielmus Rondelet.
Peletier, Jean le † Florent de Crox.
Peliſſonius, Paulus 2150. 2289. 2318 α 2571
Pellerus, Chriſtophorus 230. 986 1413
Pelletier, Jacobus † Bonaventure du Periers.
Pellicanus, Conr. 753 β 1694
Penn, 2065
de *Pencorvo*, Jerome † Caſtro de Torres.
Peñaforti, Raymundus de 919
† Gregorius IX.
Pentadius, † Petronius Arbiter.
Peraldus, † Humbertus
Peranda, J. Franciſcus † Cajetanus.
Perdicas, 1629
de *Perea*, Hieronymus † Geraldus de Cruce.
Perellius, Jo 889 C
Perettus, Felix † Sixtus γ
Peretz, Andreas † Franciſcus Ubeda.
des *Periers*, Bonav. 698 α
Tubal Holofernes.
Thomas du Clevier.
Perigveux, Paulinus de † Paulinus Petrocorius.
Perinchief, Richardus 2067
Peripateticus, Nicolaus † Ariſtoteles Stagyrita.
Perizonius, Jacobus † Valerius Accinctus.
Perreault, 1192 v. Perroltus.
du *Perron*, Jacques Davy † Henry Conneſtable.
Perronius, 1161
Perroltus, 1533 2678
Perrot, Francois † Francez Nobile.

Perſicus, Petrus Anellus 2641
Perſius, Aſcanius † Nicod. Macer.
Perſona, Gobelinus 1245 β
† Jo. Gobelinus.
Perſonius, Robertus 109 622 872 α 1142 1981 γ -91 α -92 2001 αα -12 β -16 α -27 -53 β 2108 α v. Parſonius, Alanus.
† Edmundus Bunney.
Robart Coobuck.
Dolmannus ſ. Dolemannus.
Joh. Hauletus ſ. Hovvletus.
And. Philopater.
Richardus & Johannes 1979 αα
Peruſius, † Bartolus.
Petavius, Dionyſius † Antonius Cercöetius.
Paulus 1097
Petermannus, Andreas † Janus Ariſtophilus.
Peterſen, Jo Wilhelmus 1680
Petitus, Petrus † Eutyphron.
Hadrianus Scaurus.
Marinus Statileus.
Samuel 712
Theodorus Cantuarienſis.
Petit, l' Abbé 2247
Petræus, Æſchillus 2727
Petrarcha, Franc. 1079
Cornelius Nepos.
Petraſanta, Sylveſter 1069
Lælius Servilius.
Petri, Laurentius † Eraſmus.
787
Petronius, † Auſonius.
Arbiter 1660 ∂ ∂. † Petronius Bononienſis.
Bononiens. † Hieronymus Stridonenſis.
Petruccius, Bartholomæus † Laurent. Valla.
Petrus Matth. 860
Petrus, Apoſt. 1019
v. Alexandrinus.
Aurelius † Juſtus Vergerius.
Bleſenſis † M. Aurelius Caſſiodorus.
Corbalienſis † Johannes de Gerſen vel Geſſen.
Hiſpanus † Johannes XIX. aut XX.
Laodicenſis † Origenes.
Lodovenſis 1108
Neucienſis 2766
Peucerus, Caſpar 180 872 1245 α
† Joachimus Curæus.
Quirinus Reuterus.
Wittebergenſes Theologi.
Peutingerus, Conradus 1816
Peyerus, Johannes Conradus † Pæon & Pythagoras.
Peyrerius, Iſaacus 1838 α
Pezelius, Chriſtophorus 669 872
† Johannes Nebelavius.
Pezronius, Paulus 2296
Pfannerus, Tobias 1166
Pfeffer, Guil. 1259 α
Pfinzing, Michel † Theuerdanck.
Pflaumerus, Philipp. 988
† Ivo Renatus.
Robertus Weiſius.
Pflugius, Julius 764 γ
Phantaſia, † Homerus.
Phaſeliter, Dionyſius † Dionyſius Longinus.
Phædrus, Thomas † Curtius Inghiramus.
Philadelphus, † Irenæus Philalethes.
Philander, † Fumeus.
Huetius † Athenagoras.
Philaretus, † Philarchus.
Philaſtrius, † Aurel. Auguſtinus Hippon.
Philippus, † Beda.
Theophanes Cerameus.
Comes † Emanuel Theſaurus.
Henricus 1327 α
Monachus 1216
Presbyter † Hieronymi in Jobum Commentarius.
Philiſcus, Æginenſis † Diogenes Cynicus.
Philiſtion, } Hippocrates Cous.
Philita, }
Philo, Carputius † Euſebius Pamphilus.
v. Herennius.
Philo, Judæus 8 † Ariſtoteles Stagirita.
Jedidæus Alexandrinus.
Leo Hebræus.
Salomon.
Philoponus, Jo 740
Cyrillus.
Philoſophus, Ildus † Lelo Demno Saraceno.
Philotheus, † Nic. Cabæſila vel Cabaſila.
Patriarcha 942
Phocus, † Tales Mileſius.
Phobammanes, 1567
Phoonſen, 1950 β
Phornutus, ſ. Phurnutus † Cornutus.
Photius, 620 784 β 881 1461 α
Enantiophanes.
Helladius.
Plutarchus.
Patriarcha 1461 α
de *Pic*, 2515
Pica, Baſilius 2627
Picciolo, André † Rapitus Renovatus.
Piccolomini, Alexander † Io Stordito Academico.
Piccolomini, Franciſcus † Petrus Duodus.
Introvato Academico.
Marcellus.
Theupolus.
Picus, Mirandulanus 652 α
Pie, 2421
Pieczek, Michael † Petrus Ribaldus.
Piednu, l. Pienu 2213
Pierius, Platenſis † Bartholomæus a Sancto Fauſto.
Pighetti, Giacomo † Gio Battiſta Settino.
Pignorius, Laurent. 183. 1256 ζ
Pinchaſus, ι
Pinckerus, Chriſtophorus 912 α. 1419
Pinelli, Gian Pietro † Pirro Mozzi Canfeſceni.

Mattheo † Aleſſandro Sanlorini.
Pinæton, de Chambrun † Mr. de Melanchton.
Piuthereau, Franciſcus 2119. 2156. 2554
Boiſic.
Chriſtianus Catholicus.
Pipinus, Franciſcus 1206
Pippre, Louys † Baſſeanus ou de la Baſſée. 818 889 α
Pirminus, 1096
Pirotus, 2133
Piſanus, Octavius 955 ζ
Piſcara, Andreas 672
Piſcius, Thomas † M. Camillus.
de *Piſis*, {Henricus / Hugo} 1294 α
Piſiſtratus, † Homerus.
Piſtorius, Johannes 1624 αα
Pithœus, Petrus 1624 β
Pitiſcus, Bartholomæus † Sibaldus Brandinus. 18 632 α 827
† Palatini Miniſtri.
Pius, Ilus † Johannes Gobelinus.
Æneas Sylvius.
de *Pize*, Henricus 5294 α
Placæus, Petrus 558. 1114 α
de la *Place*, ſeu Placeus Joſuà 666. 2377 π
Claude † Claudę de Paris.
Placentia, Franc. † Ferenzano.
Placentinus, Martinus † Accurſius Azon.
Petrus. † Publicus Porcius.
Placette, 2006 α. 52. 2481
Placcius, Vincentius † Nomicus Pacemutus.
Analyticophilus.
Nicetas Spilius.
Placiades, Grammaticus † Fulgentius.
Placido, Tomaſi da Peſaro, Tomaſo † Inquieto.
de la *Place*, Pierre, 2177 α
de la *Planche*, Eſtienne 2334 β
Plancius, 1930
Planuclet, Maximus 5208
Plaudes, † Æſopus.
Maximus † Theodorus Gaza.
Planus, † Melito.
a *Platea*, ſ. Plateanus Petrus 2377 π
Platellus, Jacobus † Germanus Philalethes.
Platnerus, Gunther Henricus † Georgius Ericus Phaletranus.
Plati, Guglielmo † Glemogilio Talpi.
Plato, 5289
Platonicus, Apulejus † Apulejus.
Plautius, ſ. Plautus 1663 α
Plautinus Caſpar † Honorius Philoponus.
Plempius, Vopiscus Fortunatus 1000 ππ
du *Pleſſis*, Mornai † Conon Superantius Vaſco.
Plethbo, Georgius Geniſtus 1091 5275
Plinius, Secundus † Plinius Valerianus.
† Novocomenſis † Sextus Aurelius Victor.
Junior † Cornvlius Nepos.
Plot, Robert 2510 α
Plutarchus † Claudius Galenus.
† Herodotus.
Pock, 1987 α
Podhoranſky, Daniel 881 α
de *Podio*, Laurentii 1108
Poggius, Florentinus 119. 892 α
Joannes Freus ſ. Phreo.
Pöhlmann, 5801
P. Jacobus Bluhmius.
Pognetus, ſ. de Poignet Johannes 704
Pogonatus, Conſtantinus † Conſtantinus Imperator.
Poireus, Franciſcus 837
Poiret, Petrus 646 δ. 649. 704. 1056 ſq. 2306
Poirtres, Adrianus 1673. 1957
Polaucus, Jo. 52. 761 α
Polenſis, Sergius 1663 α
Poletonus, ſeu Polentinus Xycho † Aurelius Auguſtinus.
de *Poliaco*, M. Pariſienſis Joannes † Johannes Pariſienſis.
Frater Johannes de Pariſiis.
Poliphilus, 2189
Politi, Lancelot † Ambroſius Catharinus.
Politianus, † Antonius Panormitanus
Angelus † Gregorius Haloander.
Polla, Argentana † Lucani Pharſaliæ.
Pollio, Aſinius † Ælius Donatus.
Polus, Reginaldus 1243
Polyander, 1930
Johannes & 864 868 1092
Polybus, † Hippocrates.
Polycarpus, 838
Monachus † Athanaſius Alexandrinus.
Barnabas.
Polycrates, 5203 α
Pomærius, Julianus 630
Proſper Aquitanicus.
Pompejus, Nicolaus 1887 α
† Pomponius.
Pomponatius, 892 α
Pomponius, † Proba Falconia.
Pona, Franciſc. † Eureta.
Poncet, † le Baron de Breſles.
Ponga, Franciſcus 2626 α
Pontacus, Arnoldus † Gui du Puy.
Pontanus, Giovianus 1509
de *Ponte*, Ludovicus 838 α. 9 β
du *Pont*, Gabriel † Druſac ou Druſſac.
Ponſianus, Calpurnius 1099 π
Ponticellus, Dominicus † Cœlius Pintus.
Pontius, v. Gregorius.
Pontius, Diaconus 5225
Meropius Paulinus 1256 α
Popeliniere, Lancellottus Voiſin 2334 α γ 39 α
Miles Pigverre.
Porchetus, † Petrus Galatinus.
Porcius, Latro † M. T. Cicero.
C. Saluſtius.
Porphyrius, † Abelandus.
Auſonius.
Didymus.
Jamblichius. 1571 71 α 73
Porphyrogenitus, † Conſtantinus Imper.
Porrée, Jonas 2136 α

Portnorus, Jo. Albert 1133 αα 1235 α
Antonius Periander.
Lælius.
Chriſtophorus Wolffgangus.
du *Port*-Royal 2422 2545 α ol. 457
Portus, Emanuel † Ermanu Polito.
Poſidonius, † Ariſtoteles.
Apamienſis † Poſidonius Alexandrinus.
Poſſevinus, Antonius * Joannes Fontana.
Nicolaus Gallerius.
Nicolaus Mylonius.
Poſtellus, Guil. 807 γ 849 892 α
le Sieur de Dolerie.
Curtius Inghiramus.
Jacobus Juſtus.
Elias Pandochæus.
Proſper Feſulanus.
Poſthumius, Junior † Fabius Quinctilianus.
Potb, Georgius 1779
Pottero, Franceſco 642
Pouchenius, Andreas 1758
Pouchot, de Chantaſſin, Claude Michel. 2351 α
Pouget, Anton. † Benedicti ni Monachi
Poza, Joh Baptiſta 2740 41
† Cantabrica Natio.
Antonius de Saura.
delle *Pozze*, Laurent 2654 γ
Pozzo, Modeſta † Moderata Fonte.
Præcurſor, Jo 1258 α
Prædeſtinatus, † Auguſtinus.
Præſcianus, * Priſcianus.
Prætorius, * Moncæjus.
Hieron. 1693
Præga, Franciſcus.
Præſchius, Jo Ludovicus 947 α 1807
Petrus Naſturzius.
Pratenſis, Severinus * Petrus Severinus.
Praun, Michael * Mercurius Platoniſſans.
Praxagoras, Diocles * Hippocrates.
Pregitzerus, Ulricus 1118 α
Preiſter, 940
Premolus, Victorianus 799 C
Presbyter, Aſiaticus 1200 * Lucas Evangeliſta.
Philippus * Hieronymus.
Vincentius * Joannes Auræus.
Preſſius, Paulus 2708 C
Preſtet, Johannes 2445
Preſtonus, Thomas * Rogerius Widringtonus.
Preudhomme, 2273 C
Prevelius, ſ. Preyelius Adamus 1037 α 1825 α
Preuſſius, Johannes * Irenæus Aletophilus.
Pricius, Johannes 1976 2080 α
Pricke, * Timotheus Oldmayn.
Prideaux, Jean * Irenæus Philalethes.
le *Prieur*, Philippus * Euſebius Romanus.
Primaſius, * Aurel. Auguſtinus.
Johannes Auræus.
Haymo.
Hieronymus.
Prædeſtinatus.
Adrumetinus 845
Princeps, v. Paulus.
Priſcianus, 1552 β 1623 αα
Theod. * Octavianus.
Priſcilla, * Carmina Sybillina.
Priſcillaniſtæ, 1019
Priſcillianus, 657
Pritzcovius, Sam. 1261
Probus, 1571 β 1623 α
Aemilius * Corn. Nepos.
* Beda Britannus.
Valerius Maximus,
Titus 1531
Prochettus, v. Porchette.
Prochorus, Acta Apoſtolorum.
Cœleſtinus Papa.
Proclus, 811
Avempace.
Procopius, * Leonhardus Aretinus.
Cæſarienſis * Procopius Gazæus.
Proculus, Lycius * Abruculus.
Prodez, Pierre Francois * Beragrem Marquis d'
Almachen.
de *Pron*, le Roy Helinand * Guilielmus de Frigido Monte.
Proſper, * Ambroſius.
Aurelius Auguſtinus.
Leo Epiſcopus.
Aquitanicus 1661
Tiro * Proſper Aquitanicus.
Protoſpatarius, Sabbathius, 914
Protoſyncellus, Gregorius * Gennadius ſeu Gregorius Scholarius.
Protoveſtiarius, Johannes * Georgius Cedrenus.
Prubaccbius, Faber. 1113
Prudens, Politicus * Michael Meroſchova.
Prudentius, * Ammonius Alexandrinus.
Pruſebenkius, Zach. 655 1696
Pruſæus, Diocles 1417
Przypcovius, Samuel *. Julius Celſus.
Irenæus Philaletha.
Pſellus, Michael 820 1288
* Georgius Nicomediæ Epiſcopus.
Michael Epheſius.
Petrus Hiſpanus.
Ptolomæus, * Alipius.
Bethemius.
Carpus.
Claudius * Hipparchus Bithynus.
Ariſtarchus Samius.
Puche, Jacobus * Pet. de Giicatredo.
Pufendorffius, Eſaias * Cæſarinus Furſtenerius.
Theodoſius Gibellinus.
Severinus de Monzambano.
Sincerus Wahrenbergius.
Puffendorff, Samuel 994 995 1260
Severinus de Montzambano.
Baſilius Hypereta.
Petrus Dunæus.
Johannes Rolletus.
Joſua Schvvartzius.
Sincerus Wahrenbergius.
Puteani, Fratres 1565 α 1585 α
Puteanus, Erycius 1417 γ
2388
Iſaacus Caſaubonus.

Fridericus Marſelaer.
Petrus * Epiſcopus Carnutenſis.
de *Puteù*, Laurent 2654 γ
de *Putney*, Sclater 2033 ζ
Putſchius, Elias * Amandus Roſarius.
du *Puy*, Jacques * Beſſin Pierre.
Puys, 2264 α β 2388
Pyrrhus, Siculus * Bartholomæus a S. Fauſto.
Pytholaus, * Pythagoras.

Q

Quardus, * Famianus.
Quattromanus, Sertorius * Montano Academico Coſentino.
Quercus, Sacra * Holyoake.
Quesnel, 2158
Quesnellus, Pasquierus * Charles des Condren.
Mr. Germain.
Quilletus, Claudius * Calvidius Lætus.
Quintana, Franciſcus * Franciſcus de las Cuebas.
Quintero, Hyacintus Carolus * Benedetto Carlo Quintero.
Quintilianus, Fabius * Tacitus.
Quiſtorpius, Jo. Filius * Jo. Quiſtorpius (parens)
Quotier, 2304

R.

Rabanus, 880
* Auguſtinus.
Euſebius Emiſſenus.
Hieronymus Stridonenſis.
Rabelaſius, Franc. 892 α * Pantagruel.
Raboutin, de Buſſy 2291
Rachelius, Sam. 940
de *Racan*, * Malherbe.
Radau, Michael * Georg Beckerus.
Radbertus, Paſchaſius * Ildefonſus.
Rabanus Maurus.
Radecius, Andreas * Andreas Reuchlinus.
Radoham, Hali * Albohazen Hali.
Radulphus, * Ildefonſus.
V. de S. Albano.
Raggius, Jac. * Girago.
a *Ragnitz*, 3750
Ragvenet, 2320
Raimarus, Nicolaus * Dithmarſus Urſus.
Raimond, Annibal * Zannius Pelottus a Monte Tonato.
Rainaldus, Franciſcus 650 1999
Jo. Franc. Meus.
Jos. Raynaldus.
Heraclius Vechius.
V. Raynaldus.
de *Rambaldis*, Benevenuto * Franciſcus Petrarcha.
Ramila, Petrus Turrianus * Trepus Ruitanus Lamira.
Ramos, del Mancano Jean * Romanus Sortia
Rampelogus, Antonius * Antonius Ampigollus.
Ranchinus, Wilhelmus * Johannes Wineus.
Ranzovius, Henricus * Chriſtianus Cilicius.
Jonas Elverfeld.
Rapinus, 1442 α 2206 2340 2435-82 α 2519
Rappe, Chriſtophorus 1413
Pacificus a Lapide.
Rappinus, Nicol 759
Raſelius, Chriſtophorus * Mehrningus.
Raſes, * Almanſor.
Conſtantinus Monachus Caſſinenſis.
Raſim, * Actuarius.
Ratrannus, * Bertramus.
Ildefonſus.
Joannes Scotus Erigena.
Aurel. Auguſtinus.
Ravius, Chriſtianus 687 α
Rauſchius, 1118 α
a *Rauteneck*, Tranſennus * Hippolytus a Lapide.
Rawley, 1429
* Simon Joannes Arnoldus.
Raymundus, Hannibal * Zannius Petolotti.
Jordanus * Idiota.
Junior * Lullius Raymundus.
Petrus Galatinus.
de Penna forti 860 α. * Gregorius IX.
Raynaldus, Franciſcus * Franciſcus Dalarinus.
Raynaldus, Rainoldus, l. Raynaudus Franciſcus * Joſephus Raynaldus.
Theophilus 805 α
1551 1073 α
* Amadeus Guimenius.
Theophilus Eugenius.
Heraclius Vechius.
Hiparchus.
Hercules Commodianus.
Steph. Emonerius.
Theoph. Eugenius.
Leodigarius.
Anshelmus Solerius.
Petrus a Valle Clauſa.
Renatus à Valle.
Raynoldus, Guilelmus 2053 δ
Johannes 650
Razenried, Gebhard 794 κ
de *Real*, 2313 -42 -65 2433
2518 -21 α
Reb, Jean Lans * Eques Polonus.
Recalchus, Julius * Lælius Fulginus.
de *Refuges*, 2412 -27
Regenſpurg 1730
Reginaldus, ou Regnaud Antonin * Petrus a Vincentia
Guilielmus * William Raynolds.
Sgambatus * Gelinardus.
1266
Regius, Dominicus * Cyriacus Baſilicus.
Gieri Dioconme.
Dominicus Gerus.
Regnerius, 961 1649
Regnerius, Cyprianus * Coprianus.
Rebboldus, Chriſtianus 981
Reichenthal, Ulrich von 1837 α
Reimerus, Joachim Ludovicus 632
Reina, Placide * Idoplare Coppa.
Andrea Pocili.
Reinbothius, * Borthenius.
Reinhartus, Bened. 929
Joh.

Joh. Philippus 996
Reinking, Theod. 1788
Reiſchi, Georgius 1299
Reiſerus, Antonius * D. Joan Valentinus Andreæ.
Reinardus Oneſimus.
Reinerus Sionatus.
Ein Ungariſcher Evangeliſcher Prediger.
Reiskius, Joh. * Matthæus Tatius.
Remigius, * Ambroſiaſtes.
Lugdunenſis.
Haymo.
Eccleſia Lugdunenſis.
Remigius Remenſis.
Remy, Abraham * Marcus Natalis.
Renaldus, * Theodulphus.
Renaudaut, 2578
de la *Renaudie*, Jean * Johannes Theophilus.
de *Repkaw*. 982
Requier, Angilbert de Saint * Homerus Auricularius.
Reſch, Lakis * Ral.
Reſendius, And. 1148
Reſenius, Jo. Paulus 2722
Reſtaldus, Alanus Calignius 1467
Reſtaurãt, Raymundus * Hippocrates.
Reveau, Georgius * Vellejus.
Revius, 1930
Reuchlinus, 1540 α
de *Reucourt*, 2304 α
Reuterus, Quirinus. * Joh. Cyſenius.
Reyherus, Samuel 1323. 1452
Reyna, Caſſiodorus 2730
Cyprianus de Valeria.
Rhabanus, Teutonicus * RabanusMaurus.
Rhærandius, Joh. 1790
Rheboldus, Chriſtianus 981. 1234
Rheder, Jacob Daniel * Jac. Dan. Wechsler.
Rhemnius, Fannius Palæmon 1552 β
Rhenanus, Beatus * Licentius Evangelus.
Rhetius, Fridericus 947
Johannes 1439
Rho, Joh 2632 α
* Joſephus Buſonus.
Rhodius, Joh * Didaſcalicus.
Rhamnuſius Satyrus.
Jac. Phil. Tomaſinus.
Joannes Baptiſta Verus.
Simmias * Theocritus.
Andronicus 1410 β 1432 α
Rhodo. * Aſterius.
Rhodonus, 1298 α
Rhuzanus, v. Scholarius 1141
de *Ribai*, Joh. * Fr. de Pietate.
où Rivas Carrnaſquilla * Barragan Botero.
Riccardus, Claudius 1376 β
Riccardius, Nicol. 2732
Ricciolus, Joh. Baptiſta 1554 ζ
Richardus, Antonius * Vincentius Lenis.
Cluniacenſis * Julianus Toletanus.
a S. Laurentio * Albertus Magnus.
de Senis * Bonifacius VIII.
Richelieu, 2140 2518 α
de *Richelieu*, Jean Arnaud * Jean Chappelain.
M. des Marets de Saint Sorlin.
Richelius, * Optatus Gallus.
Richelmius, Ludov. * Lud. Beaumanoir.
Florimundus.
Renatus a Fonte.
Felix a Gratia.
Franciſcus Fontanus.
* Montanus.
Richeomus, v. Richelmius.
Richerius, Edmundus 842. 1463
Richter, Adam 1853 α
Riculphus, * Iſidorus Mercator.
Riemerus, * Hartmann Reinhold.
de *Ries*, Fauſte * Eucherius.
S. Maxime.
Rikelius, Joh. Dionyſius * Anicius Marlius Torquatus Severinus, Boethius.
Rinconus, Franciſcus * Cesfranchus Coronein.
Riniewicky, Jacques * Johannes Trembecius.
Rinuccini, Francois * Sepuccio Cifranchi.
Ottavio 2675
Rio, Honoratus 2733
Riolanus, Johannes 1007. 2282 γ. 87
* Facultas medica Pariſienſis.
Junior * JoannesAntarvetus.
de *Ripalda*, Joannes Martinez * MartinusGiron de Palaceda.
Riquel, Nicolas * Johannes Baptiſta Martignac.
Riſerius, Joh. 1094 α
Riſinsky, ou Riſinius * Salomon Pantherus.
Riſius, Johannes 1823
Baptiſta Armatus Vates Thaloſus.
Daphnis aus Cimbrien.
Der Roſtige.
Friedlieb von Sanfftleben.
Rittangelius, Joan. Stephan. * Benedictus de monteOrobarabranto.
Rittershuſius, Georg 1543
* Eggebertus Schaumius.
Rivetus, Andreas 864. ad 868
Renatus Deyreus, Renatus Verdæus, Polyander. } Theologi Leidenſes.
Borborita.
Lupus { Servatus. Ferrarienſis.
Rivinus Andreas 1552
Johannes * Rhyakinus.
Rivulinus, Joh. 794 γ
de *Roa*, Mart. * Lud. Pet. Franceſius.
And. de Morales. 869 γ
Robbinſonius, 2385
Robertus, Stephanus 851
Abbas de Monte S. Michaelis 1191 αααα
Gaudentius 2682
Lincolnienſis 762 α

Monachus Rhemenſis * Joh. Turpinus.
Roberval, Perſonne de * Ariſtarchus Samius.
Roca, Gerhardus aut Ambroiſe * Jeſu Maria.
de la *Rocca*, * Zambeccanus.
Archange * Teofilo il minore.
de *Rochefort*, 2318
Rochefoucaut, 2358 2449
de la *Roche*-Pozay Lovis Chaſtaigner.
de *Roche*-Chandieu * Zamariel 1069 α
Rolandus, Jacob 1930
de la *Rocque*, v. Larrocque 2148-69 2509 α-34
Roger, ou Rugeri Coſme * Querberus.
Rogerius, Ludov * Poſnanienſes Rhetores.
Nicolaus 671
de *Rohan*, 2466
Rolandinus, Grammaticus * Albertinus Muſſus Muſſatus.
Rolevinck, Wernerus 1099 α 1875
Rollenhagen, Georg 1014 α
Marx hüpff ins Holtz von Mauſebach.
David Origanus.
Jacobus Sommerfeld.
Rollus, Richardus * Rich. Hampolus.
Roman, Girolamo * Luis de Montoia.
Roudellus, 2270 2537
de *Rondek*, v. Dietericus.
Rookwood, * Beaumont.
Roquanus, Matth 824
Rorarius, Georgius 1739
Roſacrantzius, Gundæus 950
Roſcelinus, Robertus de Arbriſſello * Goffridus.
Roſellus, Joh. Bapt. 869 α
Roſenfeld, Jo. Wolffgangus.
* Veridicus a Juſtiniano.
Relfendſo Heromontanus.
Roſenhaim, Petrus * Conradus Bavarus ſ. Bõjus.
Roſenkrantzius, Gundæus 1084-5-6-7 1195
a *Roſenroth*, Chriſtian Knorr * Peganius.
Roſenthal, Henr. 1796 α
Olaus 1089 α
Roſeriue, Hugo Sorellus 1394 α 1415
Roſewald, Andreas * Jo. Zercowski.
N. *Roſimoud*; * Jean Baptiſte de Mesnill.
Roſſeſſius, Gregor. 1842
Chriſtianus Roſetus.
Roſſelius, Chriſtophorus * Hilarius von Proeckhorſt.
Roſſi, Jo. Baptiſt * Philomarus de Euſebiis.
Julien * Toddaro Conchetta.
Roſſi, Etienne * Nofaſto Sorſi.
Pierre * Tripeo Sorſi.
Roſſignolius, Bernardinus * Guil. Baldeſanus.
de *Roſſis*, Vittorio * Janus Nicius Erythræus.
Roſſus Jo. Baptiſt. * Philomarus de Euſebiis Theopolitanus.
Franciſcus Maria * Pietro di Gieſu.
Julius Victor * Janus Nicius Erythræus.
Roſweidus, Heribertus 1513 γ
Rotbertus, Paſchaſius * Ildefonſus Ratrammus.
Rothe, 1864
Rothmalerus, Ludov. 1914
Rouſſelet, Joannes * Jo. Campanus.
de *Roxas*, Jean Turiet * Flavio Angelo.
Roxolanus, Alexander 1495
le *Roy*, Alardus 58. 70. 445. 770. 771. 772 &c. 793
Guillaume * le Sieur de la Val.
Sieur de la Tour.
le *Roy*, Marin * Thalaſſius Baſilides.
Rozciszeuski, Albertus 843 β γ δ ε * Johannes Bobola.
Medzybozius.
Rubens, Albertus 1037
Pierre Paul 2371 α
* de Rubeis, Petrus.
de *Rubeus*, Joan. Vincent * Janus Nicius Erythræus
Scipio * Petr. de Rubeis.
Ruccellajus, Honoratius * Imperfectus.
Rudingerus, Esromus 710 β 900
Rudolphus, ſ. Rudolphinus Rolandinus * Paſſagerius.
Ruffinus, 821 α 1138 1654 α
Aurelius Auguſtinus.
Evagrius Monachus.
Flavius Joſephus.
Cyprianus Martyr.
Petronius Arbiter.
Hieronymus.
Origenes.
Rugeri, ou Roger Coſme * Querberus.
* Vannerus.
Rugman, Jonas 2757
Ruitz, de Montoya Didacus 663
Runciune, Joannes * Joannes Faber Gallicus.
Rupelio, Hugo * Thomas de Argentina.
Rupersus, * Valerianus.
162. 1124 α. 1181
de *Rupeſciſſa*, Johan. * Albertus Magnus.
a *Rusdorff*, Jo. Joach. 971 γ
Hippolitus a Lapide.
de Valle Quietis.
Rutgerſius, Janus 239. 1432 α
Rutilius, Maximus * Quint. Corn. Maximus.
Ryſſel, 1894 α
Ryſſonius, Leonardus * Arnoldus Reyneſſius.

S.

R. *Saadias*, 2706 γ
Sabaita, Joh. * Joh. Damaſcenus.
Sabbathius, 914
Sabinus, Angelus * Brotheus ou Broteus.
Georgius * Noa l. Lothus Bucholzerus.
Pomponius * Pomponius Lætus.
Sable, 2449
Sacas, Ammonius * Johannes Philoponus.
Sacchinus, Franciſcus 1256 α. 1312. 2679 α
Sachs, v. Sax.
de *Sacra*, quercu * Franciſcus Holyoacke.
a *Sacroboſco*, Chriſtoph * Jo. Giraldinus.
de *Sacy*, Iſaac le Maitre 2127. 2206 α α. 2591 α. 2607 α. 2608 α 6
Louis de Saint Aubin.
Beüil.
Bonneval.

Sadeel, Anton 2158 *a*
Sadoletus, Jacobus 1134
Andreas Fulvius.
Sagax, Landulffus * Eutropius.
Sagittarius, Joh. Caſpar 1749. 1772 *a* 1911
Aletophilus von Selenen.
Scribanius Arcularius.
Sagon, Francois * Matthieu de Boutigny.
Sagredo, Jean * Ginneſio Gavardo Vacalerio.
Said, ibn Batrick * Alexander Eutychius.
Sailerus, Raphael 1063
Sailius, Thomas * Adrian van Loo.
de *Saint*, Paul Cath. Agnez * le Sieur de Laval.
Salazar, Chirinos de * Hieron. Florentia.
Salcoſbrugienſis, Henricus * Johannes Andreæ.
Guilielmus de Pratis.
Salcovius, Joh. Demetr. 1126 *a*
Saldenus, * Deſiderius Pacius.
Guilielmus * Chriſtianus Liberius.
Salernitanus, Andreas 1430
Salernus, Petrus 2652
de *Sales*, S. Franciſcus * Philotheus.
Salgherius, Hieronymus 1228
de *Salia*, Jo. Bapt. 869 *b*
Saliburgius, Johannes 1979
de *Sallo*, 2534
le Sieur de Hedouville.
Salmanticenſis, Doctor * Franciſcus Joſephus Saenz Cardinal d'Aguirre.
Salmaſius, Claudius 922. 928 *b*. 963. 1194. 1442
Alexius à Maſſalia.
Franciſcus Francus.
Grallator.
Simplicius Verinus.
A. Vlaccus.
Wallo Meſſalinus.
Salmon, Jean * Macrinus Salmonius.
Salnaru 752
Salomon, * Agur Filius Jake.
Eccleſiaſtes.
Jobus.
Lamuel vel Lemuel.
Salomon, fils d'Adrath * Rasba.
Iſaaki ſeu Jarchi Raſci.
Simeon &c. * Raſch
Salonitanus, {Senior; Heſychius ſ. Iſicius I. Eſichius aut Iſaacius.
Salvartus, 752
Salvettus, Abbas 2642
Salvianus, * Cæcilius Cyprianus Martyr.
Euſebius Emiſſenus
Salviatus, Leonardo * Lo 'nfarinato.
Salvianus, Maſſilienſis * Julianus Toletanus.
Salvius, Joh. 1165 *aa*
Joh. Adlerus.
Hippolitus a Lapide.
Sambucus, Joh. 1020
Sammarthanus, Scævola 1590
Samoſcius, * Reinoldus Heidenſteinius.
Samoskius, 1290
Samperus, Placidus 1524
Samuel, fils de Meir * Rasbam. 1
R. *Samuel*, Gallæcus * R. Menachem Azaria.
Sanchius, Sanchez de las Brozas Franciſcus * Laurentius Ramireſius de Prado
Sanctesius, Claudius * Gilbertus Genebrardus.
Sanchez, Didacus * Tommaſo Hurtado.
Sanctius, Franciſcus * Laur. de Prado.
Leo 1291 *a*. 2625. -65 *b*. -94. & ſeqq. 838 *y*
* Petrus Aurelius.
Sanderſonus, Robertus * Oxonienſis Univerſitatis Judicium.
Sandius, Chriſtophorus 882, 1033
Chriſtiano Sophrodo Vinerio.
Herman. Cingallus.
Sandys, Edwinus 2084. 2376
San *Martino* d'Aglie Filippo * Emanuele Teſauro.
Sannazarius, Jacobus * Actius Sincerus.
Sanſeverinus, Julius * Pomponius Lætus.
de *Santander*, Ferdinandus * Petrus Pentareus.
Santi, Mariales P. M. F. * Pietro Paulo Torelli. 1347 *y*
Santin,
Santorius, * Gabriel Barrius.
Saracenus, Aulicus Hiſpanus 2731
Saravia, Hadrian *2124 *z*.
Sarazia, Jean Francois * Secundus Atticus.
Sarbievius, Matthias Caſimirus * Croſenſe Collegium.
Sarnelli, Pompée * Antonio Bulifon.
Sariburienſis, 1601
Johannes * Nigellus Wirekerus.
Sarpius, Paulus * Amelot de la Huſſaie.
Edwin Sandis.
Franciſc. de Ingenuis.
Pietro Polano.
2682 *a*. ol. 514.
Petrus 2645
Parthenius Etirus.
Minuccio Minucci.
Paulus Servita.
Franciſcus Paulus * l'Abbé de S. Marc.
Sarracenus, Hieron. 954 955
Sarravius, 1469 *a*
Sarraz, Jean Francois * Sillac de Arbois.
Sarſius, Lotharius * Horatius Graſſius.
Sartorius, Joannes * Joannes Toraſius I. Toſarius.
Nicolaus 2719
Petrus 632 *aa*
Saubertus, Jo * Juſtus Barænus.
Savignon, 2284
de *Savona*, Hieronymus * Olmerio de Micheli.
Savonarola, Hieronymus * Hieronymus de Ferraria ſ. Ferrarienſis.
Sawicki, Gaſpar * Cichockus.
Joh. Golubski.
Lucas Lunovvski.
Sax, Jo * Franc. Marinius.
Saxo, Conrad * Bonaventura.
de *Saxe*, Jourdain * Aurel. Auguſtinus.

de

de *Saxonia*, Henricus * Albertus Magnus.
Saxonia, Hercules * D. Claudius Deodatus.
Scæva, Memor * Seneca.
Scala, Joannes * Dubravius.
Scaliger, * Seldenus,
Julius Cæsar 1458 α
Robertus Constantinus.
Tonso da Burden.
Josephus Justus 1060 1293 1571 γ
Origenius Chianeus.
Eusebius Pamphilus.
Janus Rutgersius.
Nicolaus Vincentius.
Joan. a Wovveren.
Yvo Villiomarus.
Petrus * Thomas Aquinas.
Scammacca, Hortensius * D. Martinus a Farina.
Scarabicius, * Verante Palmerio.
Scattergout, Ant. 1979 αα
Schaarsmid, Carolus 978 1135 α v. Scharschmidius.
Schavius, Henricus * Euphrosyne von Sittenbach
Schaffius, 2064 α
Schaffnaburgensis, Lambertus 1122 β
Schardius, Simon 1176
Scharffius, Jean * Osvvaldus Strumphius l. Stumphius.
Scharschmidius, Carolus 978 1135 α 1408
Scheccius, Joh. 1693
Scheelius, Rabbodus Herm. 599 1484
Scheffarus, Joannes 964 1420 α
* Hugo Grotius Enucleatus.
Detlevus Marcus Frisius.
Constantinus Opelius.
Schefflerus, * Hieroth. Boranovvski.
Christianus Conscientiosus.
Schein, Calintus * Statuta Luxeccensia.
Scheiner, Christoph 1317 α-45 β-47 ε-60 α -65 α-76 α γ δ
* Apelles post Tabulam latens.
Schellenberg, Joh. Bapt. 1417 α
* Collegium Augustanum.
Schem, Tofou Sem Tob * Raschat.
Schererus, Georg * Lutheri Catechismus minor.
Scherzerus, Jo. Adam 1491. seqq.
Joh. Eberhardus.
Scheurlius, Julius Henr. 1180
Schiebel, Guil 1857 γ
Schill, Joh. Henr. 1881
Schlevogtius, Paul 1693
Schlichtingius, Jonas 626 α 1261
Joannes Simplicius.
Schmaltzius Valentinus 667 α
Schmid, Bernhard * Philanderson.
Bonaventura * Eutychius Hephæstion.
Schmidius, Sebastianus 1741
Samuel Henricus 1847 α
Schnegasse, Elias * Ant. à Mara.
Schneidewinus, Jo. P. * Joh. Oinotomus.
Schnepffius, Erhardus 884 α
Schokius, v. Schoockius.
Scholarius, Georg 1141
Gregorius Protosyncellus.
Schönleder, Wolffgang 689
Volupius, Decorus, Musagetes.
Scholastici, Colonienses 623 β
Schonborner, G. * Nicolaus Bellus.
Schonmannus, P. Marcus 689
* Petrus Wahrenfels.
Schoockius, Martinus 711 905 935 α 1473 α
* Philippus Faber.
Martinius Themis.
Theologistorico-philosophophilologus.
Schöpffer, Theodosius * Zythander a Bude.
Schorerius, Christophorus 1869
Schottelius, Justus Gregorius 1460 1709 α
Schottus, Andreas 242 1049 1420 α 1440 α
Andreas Taxander Valerius.
Alexander Monach. Peregrinus.
Caspar * Aspasio Caramvelio.
Schraderus, Christoph 1074
* Julia Academia.
Schragius, Johannes 1857
Schramm, David * Christoph. Agricola Rhætus.
Schretelius, Georg. 1474
Schrick, s. Schrick, Matth. 787 α 1939 α
Schritsmeier, Leonhardus 1816
Schröckius, Luc. 1015
Schucking, Joannes * D. Rudolphus Battermann.
Schulerus, Petrus * Marcus Antonius Magirus
Schumannus, Christianus 1852
Joannes Christianus * Sandalion.
David * Bartholomæus Keckermannus.
Schuppius, Jo Balthasar 1829 1858 α 1913
Antenor.
Ehrenhold.
Melilambius.
Philander Hauptmann von Capernaum.
Schurtzfleisch, Conradus Samuel * Galeotus Galeatus Karelsbergius.
Hugo ab Hunefeld.
Eubulus Theodatus Sarckmasius.
Labro Verasius Sarcmasius.
Xaverius.
Schütz, Joh. Jacob * Palingenius Simplicissimus.
Schütz, 1748
Baron * Fr. Laurentius Francisci.
Schwartzius, Joannes 1782
* Severinus Wildschütze.
Josua. 1416
Schwartzkopff Joh. * Eitel Friederich ab Heerden.
Schwenckfeldus, 1775
* Joh. Sigismundus Wernerus.
Schwemerus, Daniel * Resene Gibronte Runeclus Hanedi.
Janus Hercules.

Schwimmer, Joh. Michael 1892
Scimnus, Chius * Marcianus Heracleota.
Siochus Antonius * L. Feneſtella.
Scionleben, Gio Ludovicus * Balduinus Heleonoceus.
Scioppius, Gaſpar 1434 α -85-88-89-90-91-97-1503
Franciſcus Juniperus de Ancona.
Auguſtinus Ardinghellus.
Aſpaſius Groſippus.
Joh. Andr. Eudemon 627 α β
Iſaacus Caſaubonus.
Clemens Placentinus.
Lucius Cornelius.
Theophilus Eugenius.
Fano, Mariangelus à St.
Fortunius Galindus Cantaber.
Giraldus Patavinus.
Paſchaſius Groſippus.
Grubinus.
Johannes Heureux.
Holofernes Kriegſœderus.
Hypobolimæus Munſterus.
Melander Philoxenus.
Nicodemus Macer.
Romanus Hay. Benedictinus.
Francois Solangeus.
Ludovicus Soteles.
Alphonſus Vargas.
Scipio, * Terentius.
Caſpar Guilielmus * Spirenſis Rota.
Schrick, vide Schrick.
Scobarius, vel Scobar * Barth. de Eſcobar.
Franciſcus 1422
Scortia, Franciſcus 2649 γ
Scot, D. 2116
Scotus, Gaſpar * Aſpaſius Caramuel.
Jonas * Beda Britannus.
Albertus de Saxonia.
Johannes † Ratramnus.
Marianus 1136
Michael 1299 α
Scribanius, Carolus 661 α 1429 α 6 γ
Clarus Bonarſcius.
Romanus Veronenſis.
Scriver, Chriſtianus * Gotthold.
Scriverius, Petrus * Rupex Signatorius.
Scroffa, Camillus * Fidentio Glottochryſio.
Scuderi, Mademoiſelle de 1428 2507-17.
Scultetus, Abrah. 680 6 705 1697
Scupulus, Laurentius 856 α 1769 α. 2627 β
Scyliza, Johann * Curopalata.
Scymnus Chius * Marcianus Heracleota.
Scythopolitanus, Joh. 640
Scytobrachion Dionyſius * Xantus Lydus.
Seback, 1855
Sebeyde, Rem. * Raymundus de Sabaude
Sechſpee, Pierre * Petrus Aridienſis.
Seckendorffius, 676 933 935 1055 1093 1767
Sagittarius.
Vitus Ludov. 1058 1149 1419 1516
Sedewick, Guilielmus. 927
Sedulius, * Turcus Ruffus Aſterius.
Claudianus Mamertus
Johannes Siehardus * Amoenus.
Poeta Cœlius * Sedulius Scotus.
Seelmatter, * Chriſtianus Modeſtinus.
Seemannus, Burchardus, 1728 α
Segnerius, Paulus 860
Segvin, & Akakia * Theodore Mayerne, Turgvet.
Hieron. 2110
Seibenus, Joh. 1693
Seidelius, Bruno 1660 γγ
* Andreas Gartnerius.
Hermann Germberg.
Seidenbecherus, * Warnemundus Freyburgerus.
Sejus, Volcatius 1570 α
Seldenus, Joh 1031
Seleucus, 1152
* Acta Apoſtolorum.
Hieron. Stridonenſis.
{Jac. / Joh.} Apoſt.
Selleeus, Abrahamus 1990
Selneccerus, Nicol. 685 α β 710 β
Sem, v. Schem.
Semeca, Joh. 937 β
Semi-Chriſtianus * Æſculapius.
Semi-Platonicus * Æſculapius.
Senarclens, Claudius 1090
Sendivogius, Mich. 1010 β
Heliocantharus Borealis.
Divus Leſchus.
Seneca, 1623 α -56
* Cato.
Seneſchallus, 2199
Mademoiſelle *Scudery*, 2582 α
Sepinus, Servius * Johannes de la Haye.
Septimius, Lucius * Dictys Cretenſis.
Florens Quintus * Francois de la Barochie.
Severus * Virgilius.
Sepulveda, Genoſius 1390
Sequier, Petrus 1537
Sequinus, Abbas 1538
Serarius, Nicolaus † Petrus Clencherus.
Serenus, Sammonicus * Æmilius Macer.
Sergius, Polenſis 1663 α
Serim, * Apomaſa.
Serranus, Jo. 1114
Serro, Nicetas 670
de *Sers*, 2301
Servais, Maitre * Udenius de Nully.
Servatius, Sacer 1468
Servetus, alias Reves ſ. Renes l. Rennes.
Michael 674
Revez.
Deſiderius Peregrinus.
Villanovanus.
Servinus, Lud. 739
Servita, ſ. Pelias Paulus * Venetus Theologus.
ſ. Sorja Paulus * Parthenius Etirus. 2376
Servitor, * Meſua.
Servius, Petrus * Perſius Trevus.
Andilianus Albertus * Udenius de Nully
de *Seſmaiſons*, P. * Ant. Richard.
Seſtus, Ludovicus * Lucido Oſiteo.

Sethiani, Hæretici * Abraham Patriarcha.
Sevenſtern, Caſparus * Ludovic. Elpidius.
Severianus, * Aurel. Auguſtinus.
Johannes Chryſoſtomus.
Fulgentius.
Severinus, * Clemens Romanus. 638
Ludov. 2152
Severus, Cornelius * Virgilius.
Sextius, Pater * Sextus Pytagoreus.
Sextus, Pytagoreus * Sixtus II. Papa.
Seyſſel, Claude * Claudius de Aquis.
Sfrondrato, 1140 1397 2404
Cœleſtinus * Eugenius Lombardus.
Nicolaus * Gregorius XIV.
Sgambatus, 2647 β γ δ ε
Sherlogh, Paul * Leonardus Hibernus.
Sibram, v. von Singen.
Sieulne, Flaccius * Hyginus.
Sidenham, Will. 2505 α
Sida, Amphilochius * Amphilochius.
Sidoniut, Mich. Heldingus 764 γ
de *Sienne*, Antonius * Ant. a Conceptione.
Siffridus, 2253
Sifud, vel Siud * Sulaca.
Sigea, Aloyſia 2493
Sigebertus, Gemblacenſis * Humbold de Francis.
Monachus 1125
Sigoniut, Carolus 2481
Bernardinus Lauretanus.
M. T. Cicero.
Petr. Craſſinus.
Jac Mainoldus.
Hieron. Ragatzonus.
Carolus Vianellus.
Johannes Zamoſchius.
Sileſius, Nicol. 2708 α
Silhon, 2364 2414
Sillebertus, 1117 μ
de *Silva*, Felicianus * Galerſis.
Cirfea.
de *Silveſtris*, Florindo * Diſunito Academico detto l'incápace.
de *Simancas*, Didacus * Didacus Velasquez.
Simcock, Joh. 2019
Simeon, fils de Gamaliel * Rasbag.
Hieroſolymitanus * Petrus fils de Jochai.
* Rasbi.
Metaphraſtes 848 1199 2223
Antonius.
Clemens Romanus.
Stylita Senior * Simeon Abbas Meſopotamiæ.
Simlerus, Joſias 2535
* Tigurinæ Eccleſiæ miniſtri.
Simoncellus, * Malachias.
Simoneeta, Giovanni. 2653
Simon, ex Dieppa * Ambroſius.
Nicolaus * Abbas Panormitanus.
Richardus 646 ββ 696 1248 2152 -91 2268
* Petrus Ambrunus.
Prior Bollevillanus.
Hieronymus le Camus.
Hieronymus a Coſta.
Hieronymus a S. Fide.
Richard de l'isle.
Dominus de Moni.
Origenes Adamantius.
Jean Reuclin.
Simeon Recared.
Dn. de Simonville.
Simonida, Menno 702
Simonius, * Amadeus Curtius.
le Camus.
Simplicius, Chriſtianus 900 αα
Sinaita, Anaſtaſius * Cyrillus Alexandrinus.
von Singen Sibram Hermannus 980
Singlin, Antoine * le Sieur Bourdouin.
Sinius, Julius 2655 α
Sinnigh, Jean Baptiſte * Avitus Aurelius.
Paulus Erynachus.
Baccal Philetymus.
Siri, Vittorio * Collenuccio Nicocleeſe.
Latino Verita.
Sirletus, Guil. 668
* Gabriel Barrius.
Sirmondus, Jacob 2221. 2242. 2552
Jacobus Coſma Fabricius.
le Sieur du Ferrier.
Philippus Labbæus.
Prædeſtinatus.
Joan. * le Sieur de Cleonvile.
le Sieur Gazonval.
Sulpice de Mandrini.
le Sieur des Montagnes.
Marcus Natalis Julius.
Pomponius Dolabella.
Timandre.
Francois de Vellay.
Sixtus, * Aurelius Auguſtinus.
Skyteius, Benedict. & Laurentius 623
Skelius, Magnus * Philidorus.
Sladus, Matthæus * Aldes.
Slaetſine, Henricus 1945 β
Slegelius, Vincentius * Benedictus Bloteſandæ.
Sleiwinus, 2773
Slevoge, Paul 2693
Smalzius, Valentinus * Theophilus Nicolaides.
Andreas Reuchlinus.
Ubervetanus.
Smaragdus, * Ardo.
Carolus M.
Rabanus Maurus.
Junior.
Smidius, Melch. * Conrartus.
Helmſtadienſis Academiæ Prorector.
Smith, Nicolas * Eduard. Knottus.
Smotrifius, Meletius * Theoph. Orthologus.
Socinus, Fauſtus 667 α. 765. 766. 811 γ. 2759
* Diſcipulus Arrianus.
Minus Celſus.
Felix Turpio.
Dominicus Lopez.

Prosper Dysidæus.
Gratianus.
Fratres qui in Polonia & Lithuania de uno Deo Patre unoque Dei filio consentiunt.
Coetus Racoviensis.
Gratianus Turpio.
Lælius 750. 765. 766. 2759
Vaticanus.
Socrates, * Æschines Lysaniæ filius.
Euripides.
Soldenus, v. Saldenus.
de *Solea*, Andreas * Basilius Valentinus.
Solerius, Anselmus 1551 *a*
Franc. 2199 *a*
Solicovius, Jo. Demetrius 1126 *a*. 1541 *a*
* Vir Probus.
Solimannus, Julius * Pragense Collegium S. J.
Solinus, C. Jul. * Julius Solon.
Solman, * Severinus de Montzambano.
Solon, * Homerus.
Solopesburiensis, Alexander 2061
Sommerfeld/Möller von 1851
Sommerus, 1693
Sophocleus, 1569
Sophronius, 1130
* Hieron. Stridonensis.
Hierosolymitanus.
Sergius } Constantin.
Sophron. }
Sophista Damascenus * Sophronius Abbas.
de *Soprania*, Hieron. 2654 β
de *Sorbiere*, Samuel 1294. 1824. 2319. 2353. 2536. -65
* Sebastianus Aletophilus. Guthbertus Higlandus.
Sorellus, Carolus * le Sieur de l'Isle.
v. Rosserius.
Sorell, Claud. 2334 *d*. -54. -57. 2503. -16. -31. -60 *a*. -65 β. -82. -85. -94 δ. -95 *a*
Sorja, l. Servita Paulus * Parthenius Etirus.
Sosimus, * Hieron. Stridonensis.
Sospater, Charisius Flavius * Donatianus.
Nonius Marcellus.
de *Soustelle*, 2223
Southwellus, Robertus 2024 β. -28 *a*. -46 *a*. -53 γ. 2108 ζ
Spaa, Wigerus 952
Spagnetus, Jo. 1010 *d* ε
Spangenbergius, Cyriacus * Candidus Sylvester.
Christianus Sylvester.
Jo. 1347 *d*
Spanhemius, Ezechiel 2232. 2277
* Cæsar. Fürstenerius.
Frid. 1064. 1119. 2384
Spanus, Laurent. * Ellingerus.
Sparavieri, 1522
Spartianus, * Julius Capitolinus.
Ælius Lampridius Spartianus.
Spée, Fridericus 980. * Johannes Gronæus.
Theologus Romanus.
Speer, Michael 1771 *a*
Spenerus, Phil. Jac. 676. 885. 1705. -6. -12 δ. -29
Sperlingius, Otto 955 β. 1540
Speroni, Carlo * D. Luis de Gongora.
de *Spés*, Gerard * Amadis Oriana.
Speusippus, 1289. 1457
Casaubonus * Plato.
Spigelius, Adrian * Tarquin. Carponetti.
Spighettò, Ambr. * Spica Anocopata.
a *Spina*, Alphonsus 737 *a*
Bartholomæus 737 *a*
Spinelli, David * Valesiani Scolpato.
Petrus Antonius 2622 *a*
* Aristoteles de Benedictis.
Spinola, Aloysius 774
Daniel * A'pesei Londino.
Attizato Academ.
Pierro Emmanueli.
Giovanni Francesco * Carolus Guglielmus Ingegneri.
Johann André 2676 * Alcandro.
Marini Thomas * Alpino Samosto Rima.
Spinosa, Benedictus 830 889 -9 2242. L. Antistius Constans.
a *Spira*, Joan. }
de *Spiria*, Alphonsus } 737 *a*
Spitame, Jacques * Pierre Richer.
Sponius, f. Sponius Carolus 1017 *a*
Jac. 2164
Sprengerus, Adolphus 1527
Justus * Petr. Syringius.
Spucces, Josephus 2651. 2680. 2701
Staffordiensis, Calvinianus * Ernest Frid. Marchio Badensis
Stalpardus, Jo. 1929 β γ
Standistus, Thomas 1528
Stanihurstius, Guil. 1151. 1594
Richard. * D. Patritius.
Stantalaus, Franc. 2761
Stapletonus, Thomas * Didymus Veridicus. Ant Philopater.
Starckius, Joh. 1450
Staritius, Joh. * Jonas Strein.
Stasinus, 1645 *a*
Statius, Achilles * Joh. Joh. Bapt. Egnatius. Parmensis Cassius.
Statorius, Petrus, Junior. 550 667 *a*
Arianus Discip.
Staudicius Joh. 2031
Staurienſis, Cappidus 1252
Stearn, Richard. 2030
Stegmannus, Joach. 702 *a* 894 899 *aa*
Magnus amicus honesti.
Joh. * Justus Asterius.
Laurent * Laurentius Tribander.
a Steinberg Jacob. Philippus * Hippolithus a Lapide.
Steinbrecherus, M. Georg. 1703 *aa*
Stella, Erasmus * Johannes Garzon.
Justus Asterius.
Johannes. 1116
Tilemannus 1102
Stellau, 1178

Stelliola, Nic. Anton * Imperato Nepolitano.
Streborius, Chriſtoph. 1713
Streſedus, * Bernardus Burgund.
Stengelius, Georgius 794 ι. 1180 β. 1302 β. 1586 αβ. 1660 α. β. γ. δ. ε. ζ Eyſtetenſe Collegium.
Stengerus, Joh. Melch. 672 α. 1703
Stenius, Simon * Chriſtian Sim. Lithus.
Steno, Nicolaus 819. 1770 γ
Stephanides, * William Fitz-Stephen.
Stephanowski, Hieronymus * Martinus Michalowiczus Zagielus.
Stephanus, 1274
* Stephanus Papa.
Athenienſis * Pedacius Dioſcorides.
Carolus * Riverius.
Henricus 851. 1054. 1694 Franciſcus Vatablus.
Robertus 851. 1470 * Doletus.
II. Papa * Siricius.
Sterglerus, Petrus, 286 1602 α
Sterpinus, Jo. 1550 ζ
van der *Sterren*, Richard. 1945 α
Stevartus, Adamus 2197
Stewechius, * Turſelinus.
Stieler, Caſpar * Spatzt.
Stirius, Matthæus 1807 β
Stirnhelmius, Georg. 2769
Stiten, Getsch à * Statuta Lubecenſia.
Stockhamer, Franciſ. * Cosmopolita.
Stodius, Mart. 2727
Stoinski, 632 αα
Diſcipulus Arrianus.
Stoinsky, ou Stoinius Joannes 632 αα * Johannes Statorius.
Stoupa, 2245 αα
Strabo, * Conſtantinus Porphyrogeneta.
Strabus, Fuldenſis 744 α
Walefridus 744 α 880
Gallus * Æmilius Macer.
Strada, Famianus * Alfonſus Ciacconius.
Octavianus * 2656 ββ
Strangius, Rich. 2086
Strauchius, Joh. 1790 α
Brunſvicenſis Senatus.
Strauſſius, Joh. Chriſtoph. 1018
Streborius, Chriſtoph. 1712-13
Stregicius, alias Vetterus Georgius 2708 α ζ
Streithagen, 1076 β
* Maximil. Henr. El Coloniæ.
Streuberus, Petrus * A. Breſenius.
Strozzi, Cicogna.
Stryckius, Samuel 912 α 946 975 976
Stryckowsky, Matth. * Alex. Guagninus.
Stubbus, Johannes 1035
Stübelius, Joh. Jac. 1419
Studebojus, Petrus 1109 α
Stuke, 1811
Sturleſonius, Snorro 2768 2774
Sturmius, 1191 α
Johann 2704
* Hermannus Sturmianus.
Samuel * Filamon.
Suavius, Leo 1010 γ
Succat, * D. Patritius.
Suedus, Gabriel 1617
Suefierius, 1878
Sueſſanus, Johannes * Auguſtinus Niphius.
Suetonius, 1262
* Corn. Nepot.
Ælius Donatus.
Sextus Aurelius Victor.
Plinius.
Suewezelius, Philippus 1940
Suevius, * Virgilius.
Suffrenus, Joh. 887 α
Sulikovius, v. Solikovius.
Sulpicius, v Kulpiſius.
Sulpitia * Auſonius.
Tibullus.
Sulpitius, 1256
Surculus, Lucius Papirius * Publicus Statius.
P. *Surin*, 2124
Surnerton, Thomas * John Robarts ou Robert.
Suſius, Nicolaus * Gaſp. Harteveltius.
Hermannus Langeveltius.
Sutcliff, 2095
Matthæus Sutlifius.
Sutelivius, 899
Sutorius, Joh. 1693
a *Sutra*, Petrus * Bonaventura.
Swammerdam, Joh. 1929 ι 1931
Swenckfeldius, 1775
Swenterus, Daniel * Petrus Sqventius.
Janus Hercules de Sunde.
v. Schwenter.
Swertius, Franc. 1052
Swertnamus, Joh. 2034. 2035
Swerius, Joh. 2002
Sybeliſta, Wendelinus 1008
Sycopolitanus, Johannes * Maximus Monachus.
de *Sylva*, Felician * Philaſtes Campaneo.
Sylveſter II. 1107
Sylveſter, Bernardus * Bernardus Burgundus.
Sylvius, Andreas 1257
Fridericus 734 α
Sylvius, * Anucius Foes.
Joh. Franciſcus.
Symmachus, * LXX. Interpretes.
Sympoſius, 1204
* Apollonius Tyrius.
Symeon, Metaphraſtes 848
Syncellus, * Georgius Cedrenus.
Euſebius Pamphilus.
Syrigus, Meletius 689 α
Syrnachan, * Apomaſar.
Syrus, Theodoritus * Athanaſius Alexandrinus.
Szatmar, Samuel * Nemethus.
Szembeck, Frider. 1258 β
Joſephus Pienorzeckus.

T.

Taboria, Suſanna Eliſabetha 2598
Tabourot, Etienne * Accordius.
Tachard, P. Guido 2449. 2381
Tacianus, 708 α
Tacitus, 1134 α
Corne-

* Cornelius Nepos.
Plinius.
M. Fabius Quinctilianus.

Tackius, Joh. 1004
Taffernerus, Paulus 1141 α
Tagliacarne, Benoist * Theocrenus.
Taisne, Phil. Francisc. 1963 η
Taissonnerie, Guilielmus * le Sieur Chanein de la Tour des Moles.
Talbottus, Petrus 753. 2009. -29. -50. -77. -81
Talon, Omer * Thessalus.
Tam, fils de Meir * Rot.
Tamburellus, Darius 1308 γ
Octavius Farnesius.
Tanco, Vascus Diaz al. Clavedan del Estanco * Vascus Diaz de Frexenal.
Tancredus, 850. 925 α
Tannemar, Joh. 869 γ
Tannarus, Adamus Jesuita Tyrolensis 1487
* Jac. Gretser.
Tapsensis, Vigilius * Athanasius Alexandrinus.
Tarabotti, Arcangela * Galerana Barattoti.
Donna Angelica * Filosilus Misoponerus.
Tarlatinus, Antonius 2661-26 γ
Alexander Maffæus.
Tarphan, * Apomasar.
Tassius, Joh. Adolph. 1347 ζ
Tassani, André * Melisone ſ Melilisono.
Tasso, Torquato * Pentito Academico.
Tassonus, Alexander * Girolamo Nomisenti.
Andr. vinci Melisone.
Crescentio Pepe da Susa.
Tatianus, Syrus * Ammonius Alexandrinus.
Taulerus, Joh. 1775
Taurinensis, * Ambrosius.
Teelingius, Evaldus 1939 κ
Irenæus Philalethius.
Alexius Philopator.
von *Teilingem*, Augustinus 1938 α -56
Peregrinus Amstelius.
Telle, Renier 1943
Tellez, Gabriel * Tyrsus de Molina.
Tempellus, Guilielmus * Mildapettus.
Temple, 2071
Tengnagel, Matthæus Gansneb 1963 ζ
Tenzelius, Wilhelmus Ernestus 1890
Terbinthe, * Buddas.
Tertullianus, * Cyprianus Martyr.
* Hieronymus.
Tertullus, 1660 dd
Teismondus, Osvvaldus * Greenvvellus.
Tesero, Emmanuel * Franchi Francesco.
v. Thesaurus.
Tetard, 2443
Tetzes, Johannes * Johannes Philoponus.
Teuber, Gertmannus 1586
Teuto, Thomas * B. Angelicus.
Teutonicus, Joannes 1073 β
Textoris, Joh. Hieronymus 1660
von *Teylingem*, Augustinus 1938 α. 39 ζ 56
Thalbem, Henricus 810
de la *Thaumassiere*, Gaspard Thaumas * Johannes Migeo.

Thaumaturgus, Gregorius * Gregorius Nazianzenus,
* Origenes.
Thays, * Facetus.
* Acta Apostolorum.
Themistocleas, * Pythagoras.
Theo, 811 1569 1573
Theobaldus, Anguilbert 1299 α
Theocritus, * Moschus Siculus.
Theodectus, * Aristoteles.
Theodoretus, * Athanasius.
Maximus Confessor.
Basilius Magnus.
Philotheus.
Daphnopatus * Joh. Chrysostomus.
Theodoricus, 1113 αα
Macherentinus * Timotheus.
Theodorus, 276
Hagiopolitanus * Theodorus Abucara.
Magister * Joh. Chrysostomus.
Metochita * Michaël Glycas.
Priscianus * Heraclius Imperator.
Mopsvestenus * Theodoretus.
Theodotion, * R. Jonathan.
Theodotus, 679
Theodozion, * Onkelos,
LXX. Interpretes.
Theodulphus, Aurelianensis * Lactantius Firmianus.
Theodulus * Theodorus Magister.
Theognostus, * Ignatius.
Theon, 1569. 1573
Theophanes, 1132
Georgius Cedrenus.
Eutropius.
Nicenus * Theophanes Cerameus.
Theophilus, * Ambrosius.
Eusebius.
Theophrastus, * Aristoteles.
Theophylactus, * Athanasius Episc.
Ammonius Alexandrinus.
Eusebius Pamphilus.
Theopompus, * Thucydides.
Thernemblius Georg Erasmus 926
Thesaurus, Emanuel 1156 1513 β
* Castilionæus.
Franchi Francesco.
Thesée Ambrogio * Regulus Albonasius.
Theurgus, Julianus Chaldeus * Zoroastres.
a *Thienen*, Adrian Becker 955 α
Thiers, Jean Baptiste * le Sieur de S. Sauveur.
Thilo, Joh. 811 1693
Thimbebaus, 2053
Tholanus, Guilielmus 737 α
Tholdenus, Johannes * Andreas de Sorea.
Thomannus, Ernestus 1807 αα
Thomas, * Acta Apostolorum.
S. * Bonaventura.
Anglicus * Thomas Aquinas.
Aquinas * Cyrillus Alexandrinus.
Vincentius Belovacensis.
Cantipratensis 632 C. 1244 α
* Apiarius.

a S. *Thomas*, Ildefonſus * Franciſcus, de Pietate.
Thomas, Magiſter 1572. * Theodorus Mag. Demetrius Triclinius.
Patriarcha 737 α
Thomaſius, Chriſtianus 1893
* Jacob Anderſohn.
Jac. 1551 α. 1825. 1860 α
* Baſilius Faber.
Attila Friedr. Fromhold.
Joſephus Maria Carui.
Thomſon, Georges 2184 α
* Agricola Thiacus Scotus.
Richardus 891 γ
Thordſſonius, Matthæus 2724
Thorlacbſonius, Gudbrandus 2755 α
Thoroldus, 1982
Thomas * Thomas Carvellus.
Thoomachus, 1073 αα
Thouret, * le Sieur de S. Catharine.
Throcmortonus 799
Thuanus, Jac. Aug. 1590
Thulius, Jo. * Conſtantinus a Monte.
* Ant. Thyſius.
Anaſtaſius a Valle Quietis.
Thulemarius, 1464 α
Guntherus 970
Thunderus, Henricus 1973
Thurmannus, Caſpar. 923
Thurnajus, Simon * Simon Tornacenſis.
Thurnmeier, * Johannes Aventinus.
de *Thyard*, Pontus 2334 & 2499 α
Thybernatus, * Angelus Politianus.
Thyſius, Ant. 864 ad 868 1930
Walæus * Theologi Leidenſes.
Tiberius, Muſcertola * Ortibeus Muſcettola.
Tignetus, Carivel † Homerus.
Tileanus, Daniel † Abraham Elintus.
Tilius, Joh. 2166
Tillius, † Eli Philus.
Tillotſon, 2051 2056
Tillmannus, Godefridus † Menartus.
Timolaus, † M. T. Cicero.
Timotheus, † Julius Papa.
Presbyter † Maximus Confeſſor.
Tindallus, † Thom. Matthæus.
Tiphernas, Gregorius 1193
Tipping, Will. 1966 α
Tirimuthenſis, Joh. 1219
Tiro, Tullius † Cicero.
Titelius, Baſilius 1346
Titius, Gerh. 655 656
Tobias, * Cebes Thebanus.
Toinat, 2544
* Thomas Albigenſis.
Tolandus, Joh. 2055 α
Tollius, * Arnoldus Villanqvanus.
Tolomaus, Lævinus 798 β
Tomaſi, Urbinas, Tomaſo 2657
Tomſon, 2045
Tonellus, Hypolithus * Theophilus Pythonillus.
de *Tongre*, Arnauld * Johannes Pfefferkorn.
Torchillus, celadon * Celadon
Torcigliani, Michael Angelus * Epimelio Theoroſte.
Tornacenſis, Epiſcopus 2190 C
Toronicus, v. Thoromachus.
Torquatus, Alexander Julius * Menippus redivivus.
Torre, Carolus Bartholomæus * Marco Ettore Rocobella.
Clerarto Ro.
de la *Torre*, Ramila Petro * Joannes Paulus Riccius.
* Raphael 2638
Torrenſier, * le Sieur de Tertre.
Torres, Ludov. de * Joh. Lud. Lellius.
Torrino, Bartholomæo, * Roberto Martinolio.
Tortolettus, Auguſtinus 513
Bartholom. 1164 α. 26-6 β
-81 β
Academicus Neglectus.
Hieronymus.
Alexander Severus.
Andreas del Arca.
Toſſanus, Daniel * Nathanaël.
Totanus, Guilielmus 737 α
Touſſaint des Mares * le Sieur de la Tourelle.
de la *Tour*, 2139
le *Tourneux*, 2130
* le Prieur de Saint Georges.
Trallianus, Alexander * Alexander Aphrodiſienſis.
Tranquillus, Hortenſius * Hortenſius Landus.
Tranſeus, * Hippolithus à Lapide.
Trapezuntius, Georg. 730
de la *Trappe*, * le Cardinal de Rets.
Tremellius, Eman. * Guido Fabricius.
Tresham, Franc * Georgius Blackwel.
Tretzem, Joh. * Didymus.
Treviſa, Joannes * Johan Wiclef.
Trew, Obadias 844
Tribbechovius, Adam. 1763
Tribonianus, 921
Triclinius, Demetr. 1572
Empedocles Agrigent. Philoſ
von *Trieſt*, Michael 707 α
Triglandius, 633 α. 1929 γγ. -40 α
de *Trigny*, 2422
Tripolitanus, Petrus * Beda Britannus.
Triſtan, 2500
de S. Amant Jean * Crapin.
Trithemius, * Humbold de Francis.
Trogilus, * Ariſtoteles.
Truchſes, Erhardus, 841
Truglio, Placidus 998 β
Tſchirnhauſen, Ehrenfried Walther 1012 1314
1327 1334 -6-8-41-α-2-4-8-9-86-
7-8-1588 α
Tuccius Stephanus 662 1504
Tudebodus, Petrus 1045 δ 1119
Tuiford, Roger * Luick Good ou Godlucius.
Tullius, Epiſc * Eliphilus.
Turbavus, Michael * Franc. de Ruyz.
Turcus, Ruffus Aſterius * Claudianus Mamertus.
Sedu-

Sedulius.
Turgotus, Dunelmenſis * Simeon Dunelmenſis,
Turnebus, Adrianus † Jacques Amiot.
Joh. Bodinus.
Leodegarius a Quercu.
Turnell, Robert * Berneſtapolius Obertus.
Turnemanus, Matthæus * Chriſtianus Nirmutanus.
Turonenſis, Gregorius 698 1212 1171
Nicodemus.
Turrianus, * Euſebius Alexandrinus.
Tuſanus, Jacobus 1393
Tyardæus, Pontus 1491-2-3.
Tychonius, * Aurelius Auguſtinus.
Tylkowski, Adalbert ou Albertus * Alexander Paprocki.
* Fidelis Parochus.
Typhernates, Gregorius * Angelus Baſſus Politianus.
Tzandeck, Joannes 2717
Tzeza, 1571 α
* Didymus.

U. V.

Vaillant, Ezech. 660
Vaira, Antonius * Ludovicus de Ganaji.
Val, Pierre du * Le vray Perdre.
Valdeſius, Johannes 1899
Valemon, 2438 α
Valentinus, Antonius 2615 α
* Bertolino R. M. Leone.
Valerianus, * S. Aurelius Auguſtiuus.
Cemelienſis * Aurelius Auguſtinus.
S. *Valerio*, * Aurelius Auguſtinus.
Valeriola, * Cyprianus de Valeriis.
Valeſius, Hadrianus * Petitus Typographus.
Louis * Academico Inſtabile Incaminato.
Valeus, 722
Valladerius, Andreas 2560 β
de la *Vallée*, Geofroy 634 α
Geru Erre.
Tubal Holofernes.
Vallenſis, Laurentius * Aſconius Pedianus Patavinus.
Valmarena, Aloyſius 2680 γ
N. de *Valois*, * Louis de la Ville.
Valvaſor, Joh. Weichard 1312
Valvaſſor, Theodoſius 925
Vandalinus, Joh. * Chriſtianus Andrea.
Vanel, 2339
Varenius, Bernh. 863
Henr. 1683
Varillas, Anton. 2239 αα. 2401
Varinus, ſ. Guarinus Veron. 1193
Varro, Atacinus * Fulgentius.
de *Vaſconcellos*, Jo. 1910. 2739
Vaſcus, Julius 898. 1039. 1128. -60. 1421
Vaſquez, Antonius * Anton. Velaſquez.
Auguſtin * Louis de Salvatierra.
de *Vaſſan*, Joh. 1547. -64. -65 -66
Vaſſor, 2245 α
Vatablus, 1694
Vatky, 1133 α
Vau, Franciſcus * Paulus Romanus.
Vavaſſor, Franiſcus 1667
* Candidus Heſychius.
Vaugelas, 2564
Vaughan, Thomas * Eugenius Philalethes.
Vaumorier, 2496. 2583
de *Ubaldis*, Baldus 925 α
Ubertinus, 812
de Ilia Caſalenſis * Johannes de Geſſen vel Gerſen.
Udalricus, Joan. * Accurſius.
Udallas, 799
Udemannus, Godofredus * Irenæus Poimander.
Vedelius, Nicolaus 1603
Rapſodus 863 ε
de *Vega*, Chriſtoph. * Antonio Herando.
Emanuel 2742-3
Lope * Thomas de Burgillos.
Vekenſtyl, 1348 α
Veielius, D. Elias * Obadias.
Velſerus, Marco 2644 β γ
a *Velthuſen*, Lambertus 695 1394
Venantius, Honorius clementianus Fortunatus 1210
* Tertullianus.
Venator, Balthaſar 1164
* Johannes G. Bechtius.
Janus Meleager.
de *Venere*, Bonaventura * Eremita Pellegrino.
Venette, 2502
Venetus, Nicolaus * Saloncinus.
Venericus, Epiſc. Vercell. 902 1125
* Theodoricus Virdunenſis.
Vera, & Zuniga Joan Ant. * Petrus Fernandez Fragoſus.
Zambeccari.
Zicatta.
Veranus, Joh. Bapt * Petrus Oſorius.
Verecundius, Alixius * Tertullianus.
Joannes * Petrus Aurelius Grandval.
Verger, Jo. du * Alexandre de l'Ecluſe.
Vergerius, Petrus Paulus 2665 α
Athanaſius.
Boninus de Boninis.
Verginius, * cicero.
de la *Vergne*, * le Sieur de Saint Germain.
Verinus, Michael * Ovvenus.
Veritatius, Hieronymus * Hieronymus Avantinus.
Verjus, Antoine * André Antoine de Saint.
de *Vernage*, 2451
Veron, 2126
Verratus, Johannes Maria * Paulus III.
de *Verſé*, Albertus Natalis 2020. 2149. 2236 α. 2509 α
* Amſtelodamenſes Rabbini.
Theognoſte de Beree.
Hollandiæ Theologi.
Leon de la Gvitoniere.
Verſo, 1041
de *Veſalia*, M. Joh. * M. Weſſelius.
Vetter, Conrad. 1715
* Conradus Andreas.

Geor-

Georgius 2798 α β
Vetula, Fabianus * Fabius Vigil.
Ugolinus, * Gregorius IX.
Viale, Agoſtino * Silvius Gaëtanus.
Vianelli, * Cicero.
Viaud, Theophilus * Mairet Theophile.
Vibius, Criſpus * Portius Latro.
Vicarius, Johannes * Johannes Capgravius.
Vicarius, ſ. de Vicariis Thomas * Secundus Curio.
Vicelius, Georgius 862
de *Vincentinis*, Alexander * Menedemus Rhodienſis.
Victor, * Ambroſius.
Ammonius Alexandrinus.
Johannes Auræus.
Cartennenſis } * Baſilius M.
Africanus }
Antiochenus * Cyrillus Alexandrinus.
Sextus Aurelius * Cornelius Nepos.
Svetonius Tranquillus.
Martyrianus 1256
a S. *Victore*, Hugo * Aurelius Auguſtinus.
Baſilius M.
Bernardus Burgundus.
de *Victoria*, Ambroſ. ſ. Ambroſius Nicander.
Victorinus, Afer * Hilarius Arelarenſis.
Auguſtinus.
Hugo v. a S. *Victore*.
Petavionenſis 1625
Pictavienſis * Cyprianus Marryr.
Hilarius Arelarenſis.
Richardus * Hugo de S. Victore
Victurius * Cicero.
Vigilius * Athanaſius.
Africanus * Vigilius Martyr.
Tapſenſis * Athanaſius.
Euſebius Vercellenſis.
Idacius Clarus.
Vignier, Nicolas 2333 α
Vigor, Simon * Theophilus Francus.
Vigot, Simon * Roger. Widrington.
de *Villa* Dei, Alexander 1655
de *Villalpanda*, D. Hyacinthus * Fabius Clemens.
Villalpandus, Joh. Bapt. * Remigius Remenſis.
Villanovanus, Arnoldus 892 α
Magninus.
Simon 1243
Villanus, Nicolaus 5563 α 6
* Aldeano Academico.
M. Fagiani & del Foreſi.
Victorius Ruſticus.
Villars, * Gabalis.
Paſcaſe & Aliton.
de *Villa*, S. Jac. * Jacobus de Caſtillo.
de *Ville*, 2475
de *Villemandy* 2418
Villerius, Petrus * Belgici Miniſtri.
Villiers, 2499. 2520. v. Hotman.
de *Villoſa*, Raphael * Martinus.
de *Vimaraen*, Auton. * Ant. a Conceptione.
Vincentius, * Vincentius Bellovacenſis.
Galliarum Præfectus * Vincentius Lirinenſis.
Lerinenſis ſ. Lirinenſis * Athanaſius Alexandrinus.
* Vigilius Tapſenſis.
Victor * Prædeſtinatus.
Johann. Awræus.
Vindicianus, * Marcellus.
de *Vinisauff*, ſ. Vinoſalvo Gaufridus 5182
Vinſtrup Pierre * Danicus Cornicen.
N. de la *Violette*, * Joſephus Quercetanus.
Viperius, 2359
Viret, Pierre * Firmianus Chlorus.
Virgilius, 5656. 1618. 1660 δδ
* Varus.
Viſchius, Conradus, 917
Vitalis, Hieronymus * Nicolaus Vitalis.
Vitellius, Regn. 5943
Viterbienſis, Annius * Beroſus.
Vitriarius, * Nicolaus Danckvverth.
Vvarius, v. Bivarius.
Vives, Johann Ludovicus 1402 α
* Philalethes Hyperboreus
Johannes Warſenius.
Vizé, de 2347
Ulefeldiorum, Familia 5561
Ulkenius, 940
d'*Ulloa*, Alphonſe * Sarava il dottor.
Ulphila, 2728
Ulpianus, 949
Ulricus, Antonius Dux Brunſvic. & Luneburgenſis 1914
Voëtius, * Iſaacus Chabanæus.
Gisbertus 995 α 1059 α 1450 ααα
Theophilus Coſmopolita.
Leonardus a Ryſſen.
1059
Martinus Schoockius.
Paulus 1566 α
Voets, Melchior † Julius de Monte.
Voiſin, Lancelottus, v. Popeliniere.
Volkamerus, Joh. Georg 1007 α
Volufianus, † Hulricus.
Vopiſcus, † Julius Capitolinus.
Vorſtius, Conradus 843 α 863 α 904
Gvilielmus Henr. † Chriſtoph. Græfius.
Vorwel, † Joh. Hooker.
Voſſius, Gerardus † Alopecius Deſiderius.
Gratianus Vulturius Baſſarius.
Johannes † Alopecius Johannes.
Johann Gerhardus, 748
Iſaacus 711 1554 2538
Voulereſſe, 2323 α
† Holſatus Nobilis.
Urbanus, Henricus † Cordus Euricius.
VIII. Pontifex 1510
Rhegius 883
Urbicarius, 5636
Urbinas, Bartholomæus † Beda Britannus.
Jo. Gaſtius.
Ureput, Ruetarius † Joan. Paulus Riccius.
de *Vriet*, Gerardus 1285 α
Urimanus, † Nicol. Liranus.

des

des *Urſins*, Charlotte † Axiane.
Urſinus, 642 a 682 a
Alexander 767 820 a
Joh. Henr. 1560 a 1762 ſ
Gottſchalk Waremund.
Zacharias 667 667 aa 682 a
† Joh. Caſimirus.
Joach. Cürçus.
Admonitio Neoſtadiana.
Urſo, 1018 d
Urſus, Jo. Bapt. 1541 c
von *Urybargh*, Gerh. 691 Uſacides † Elias Mitzrachi.
Uſsebi, Salomon † Leon de Modene.
de S. *Uſſans*, 2462
le Sieur de S. Glas.
d'*Uſſé*, Claud. 2679 β
Uſſerius, Jacobus 753 a
Eccleſia Hibernica.
Uſtarroz, Jean Francois André † Solitarius.
Uſuardus, 1254
Utenbogardus, vide Uytenbogardus.
Vultejus, Juſtus 3420
de *Vulturno*, † Autpertus.
Uytenbogardus, ſ. Utenbogardus Jo. 864 ad 868 1938 GG

W.

Wadsworth, James 2100 a
Wagener, M. Gottfried † Georg. Freund.
Wagenſeilius, Jo. Chriſtoph. 1395
† Aletophilus Curioſus.
Wagnereck, Henr. 64 782 β 794 9
† Joannes Elching ou Elchingenſis.
Erneſtus de Euſebiis.
Wagnerus, Tobias 727
Andreas 1544
Wagſtaffe, Joh. 2115
de *Waha*, Gvilielmus 1104
Wake, 2004
Wala, † Arſenius.
Walaus, Ant. 864 ad 868 1092 1930
Thyſius Theologi Leydenſes.
Walckerus. 1966 71-2
Clemens † Theodorus Verax.
Waldramus, † Salomon Epiſcopus.
Walefridus, 744 a 880
Walemburg, Adrien & Pierre de † Erneſt Landgrave de Heſſe.
Walens-Peckius Henricus 1623
Walkely, Thomas 2068 c
de *Wallon*, Capelle Petrus † Petrus de Sancto Audomaro.
Walpoldus, 1968 -75
Walpooles, 2093
Walpolus, Michael 1975 2040 -78
Walpurga, 1266 1513
Walpurgerus, Chriſtophorus Wilhelmus † Chriſtopborus Wilhelmus a Vallo.
Walramus, 902
Walſinghamus, 2007
Walther, 844. 1871
M. *Waltherus*, † Teutonicus Philoſophus.
Waltramus, 902. 903. 1125. † Venericus Vercellenſis.
Wandelbert, † Beda Britannus.
Naumburgenſis.
Wandelmann, Godefroy † Theophilus & Tranquillus.
Wappy, Ludov. 2181 β. 90 a. 2223 a. 2548 a
Ward, Sethus 1331 γ. 88 a. 2028 aa. 98. 2109 a. -16 a
Warfordus, Guilielmus † Georgius Doulejus.
Warfug, ſ. Warfug 1041
Warnefridus, Paulus 1132
Warnerus, Joh. † Jonas Thamo.
Warthon, † Burnetus.
Wasmuthus, Matthias 1731 a
Waſſerbach, Erneſtus Caſimirus † Erneſtus Candidus.
Watſonus, Guilielmus 2001 a. 2111
Wayen, van der 788 a
Weaver, Thomas † Clevelandus.
Webber, Zacharias † Joan Adolphez.
Weberus, Immanuel † Levinus von Ambeer.
Joh. 1693
Wedeebindus, Hermann. † Auguſtin. Lercheimer.
Wedelius, Georg Wolffgang † Utes Udenius.
Wegner, ſ. Wägener Georg 1255 a
Gottfried † D. Georgius Finwetter.
Georgius Freund.
Webnerus, Paul Matth. 941
† Gylmannus.
Weidnerus, Joh. Leonhard. 1130 a. 1496 a 1503 β
Joh. Ludovicus † Gratianus Leoſtenes Salicetus.
Weigelius, Valentinus † Johannes Arnds.
† Uldaricus Wegweiſer.
Weier, Johannes Rogier † Martialis Vincentius.
a *Weihr*, Eberhardus 1392
Mirabilis de Bona Caſa.
Wahremundus ab Ehrenberg.
Durus à Paſcolo.
Weiſius, Chriſtianus 1413. 1885. -86 a. 1900. -9
† Catharinus Civilis.
Demetrius Mercator.
Tarquinius Eatullus.
Weldon, Ant. 2076
Wengerſcius, Andreas † Adrianus.
N. von *Werd* 1707 γ
a *Werdenhagen*, Joh. Angelus 1417 d
Angelus Mariani.
Chilobertus Jonas.
Werenbergius, M. Jac. 807 a
Wernerus, 1586 γ
Weſener, Henricus † Gottliebius Heilandus.
Weſtingius, Henricus 1939 ee
Weſſelius, † Baſilius Gröningenſis.
Weſterham, Laurentius. 1843
Weſtbius, Joh. 714
Weſton, Guillaume † Fhater Edmonds.
Weſtrene, Johannes † Aloyſia Sigæa.
Weſtſteinius, 1018 β

White, Franciſcus 2051
Thomas † Thomas Albius ſeu ex Albiis.
Thomas Anglus
William Richworth.
Whitlockius, 2081 α
Wittingbamus William 1980
Wicfort, ſ. de Wicquefort 2347 † Monſieur de Temple.
Widefeld, Adam 798
Wiedmann, Joh. Jac. 976 α
Wielandt, Joh. Henr. 1806
von der *Wielen*, Stalpardus 1929 γ 1931 αα 51 α † Petrus Reiſſerius.
Wigandus, Joh. 1150
Wilebaldus, ſ. Wilibaldus 1266 1513
Wilhelmus, Tornacenſis 645
Will, Joh. Baptiſta † Elias de Thereſia.
Willer, Joach. 969
Willermus, v. Wilhelmus.
Willettus, Andreas 2046
† Thomas Draxus.
Williamus, Epiſc. 1964
Willius, Joh. Valentinus † Joachimus Vitus Wigandus.
Wilſon, Arthurus 2076
Wilſonus, Matthias 673
Eduardus Knottus.
Wimpfina, Conradus † Johannes Tetzelius.
Winans, Nicolaus † Adrian Gylander ſ. Gylmannus.
Wincket, 1734
Winckelmannus, † Stanislaus Minck von Weinsheim.
Johannes Juſtus 1709 ζ 1886 αα
Winfridus, Paulus † Eutropius.
Wingate, 2091 ζ
Winter, Georg † Ventura de Valentiis.
Wirtenbergicus, Dux Sylvius Nimrod 1318
Wirtekerus, Nigellus 1606
† Vetus Vigellus.
D. *Wiſart*, † Donatus Gotvviſus.
Wiſſembach, Joh. Jacob. 720 α
Wiſſowatius, Andreas 1187
Wiſtius, ſ. Witſius † Lycurgus Solonus.
Withe, Francois † Irenæus Philalethes.
Wit, Richard 2091 β
Mr. de *Witte*, † Ægidius Candidus Palladius.
Mr. de *Witte*, Theodorus † Chriſtophorus Faber.
Witten, Henningius 1214
a *Wittſtein*, ſ. Witeſtein Carolus † Carolus a Petra Alba.
Wittichius, Chriſtophorus 882
Wittſtein, Joh. Phil. 1818
Wiwallius, Laurentius 1612
Wuſtwinckel, 796
Wocklewick, v. Karvat.
Wolfius, Caſparus † Diodorus Euchyon.
Henr. 871
Hieronymus † Plutarchus.
Wolmar, Iſaacus † Eraſmus Irenicus.
Wolphius, Hier. 1163
† Johannes Meurſius.
Plutarchus.
Wolterus, Theodorus 958
Wood, Antonius 2085
Woodcock, Franciſcus 1991 β
Wordenhoffius, Erycus 834
Worgerus, Franc. 1777
Worſlaus, Eduard 2059
Wright, Thomas 872 α. 1667. 68 α. 2044 50 α
Wrighter, Clemens 2024 γ
Wuleſus, Johannes † Johannes Purvæus.
Wulfferus, Daniel 1473
Wulfila, v. Ulfila.
Wurffbain, Paulus 1822 α

X.

Xarque, Joannes Antonius † Franciſcus Xarque
Xavierius, † Philippus Guadagnolus.
Xenocrates, 1457 δ
Stephanus † Plato.
Xenophon, † Plato.
Thucydides.
Junior † Arrianus.
Ximenez, Franciſcus † Nicolaus de Lyra.
Petrus 833 β
Xiphilini, nepos † Johannes Xiphilinus.

Y.

Yelverton, ſ. Gelverton 2049
Yhuda, 1006
Youngus, Joh. † Joannes Giuvanus.
Yjarnius, Petrus 2400

Z.

Zabarella, Jacobus † Amiantatus Aſcanius Perſius.
Zabrata, † Zoroaſtres
Zacharias, Legatus Nicolai I. 1237
Proplieta † David.
Zaluski, Lucas 1287
Zambertus, Carolus 689 γ
Zamoscki, Jo. 974
Zannachius, Jacobus † Didacus Apolephtes.
Zanonius, Bernardinus † Hieron. Seminus.
Zapf, Nicol. 1693
Zarabella, Jac. † Amiantatus.
Aſcanius Perſius.
Zarata, v. Zaraduſt † Zoroaſtres.
Zaratino, Caſtellini Jean † Cæſar Ripa.
Zborouski, Stanisl. 1660 μ
Zebedæus, † Jacobus Alphæus.
Zech, Bernardus 1856
Friederich Leutholff von Franckenberg.
Zeebout, Ambroſius † Jod. Ghiſtelius.
Zeeſin, Philippus 1921 28
der Jettige.
Zeidlerus, Melchior 877
Zeiler, Martinus 1902
Zembeck, ſ. Szembeck Frider. 1258 β
Zeni, Nicolaus 2644 α
Zenner, Gothofredus 1896
Zeno, Veronenſis † Hilarius Pictavienſis.
Zenodotus, † Zenobius.
Zerotinus, Joh. 2708 α

Zeſch, Bernhardus † Friedrich Leurholf von Franckenberg.
Zeſen v. Zeeſen.
Ziccata, Mutio † Matteo Zuccata.
Zieglerus, Reinhardus 1776 αα
† Jo. Oedickhofius.
Ziegler, a Kniphauſen † Paſquinus.
Zienſewicz, Andreas 1551 1553 1599
Zigabenus, Euthymius † Andronicus Comnenus.
Zilius, Otto † Ruræmundenſes Oratores.
Zimmermannus, Joannes Jacobus 1332
M. Johannes Matthæus.
Matthias † Theodorus Althuſius.
Dorotheus Aſcianus.
Zingerlingius, Juſtus † Jodocus Sincerus.
Zonara, Jo. 808 1530
Zoroaſtres, 1298 α 2758
Kyranus Kyranides.
Zorobabel. † Salomon.
Zoſimus, v. Soſimus.
Zouchaus, Richard 935 β
Zozack, Joh. Sophronius † Harcovichus.
Theophilus Neander.
Zuccaroni, Franciſcus † David Sextus.
Zuccari, Mattheus † Mutius Zicatta.
Zucchius, Nicol. † Horatius Urbanus.
Zuephen, d'Achtefeld Conrad de † Merus Paſquillus.
Zwickerus, Daniel 769 1699 αα
Zwinglius, Huldericus † Conradus Riſſ.

Monitum.

Anon. n. 963. l. ult. ſupple: ἐκθέτους.
n. 2571. autor eſt Monſ de Montfort.
n. 2836. allegarum Excerptum Winckelianum ſupple exn. 1271. α. β)

Indici *Anon.* infere: *Ludovico Juſto applauſus* 2639 β.
ad Ludovicum Gall. R. admonitio 1501 α.
Schoenemannus heautontimorumenos 2772 α.

Indicem *Autorum* corrige: *Betr* eſt *num.* 2717
Bertolottus 2649 α.
Calpurnius Pontianus 2099 α.

Nominum *Propriorum* genuinam Orthographiam pete ex Indicibus, multa cum cura circa hæc confectis.

*** ***

EN, Benevole Lector, auxiliato ſupremo Numine, Vaſtiſſimi Operis, cujus MSti moler per complures annos abſterruerat Bibliopolas, Finem. Absque mendis omnibus ut eſſet, quam gratulaſtet B. Autori, quam mihi! Defunctorum autem jamjam ſeoſa ubique hariolari, amanuenſibus uſorum variis, licet maximam partem, quos ob eorum Modeſtiam invitus ſileo, haud mediocriter Doctis, id quidem difficilius paululum, & pervigilis, crede, cum B. *Dorſchei, Commentarium in IV. Evangeliſtas*, ſub Magnifici DN. Dris FECHTII (cui pro publica nupera mei Commendatione gratias hoc ago decentes) auſpiciis ederem, crebrioribus mihi conſtitit. Verum enim vero, τίς ἀνὴρ τρὶς ἓξ ἄβλε; Ex Sphalmatibus certe Typographicis Contemtum mei innocentiave Voluminis accerſere velle, inſipidum foret, animique minus liberalis aut generoſi indicium. Neque eo abjectionis (indulge iſtui, Lingg. Tyranno) proceſſero unquam, abſis præcipue Parorthmatum veniam ſupplicaret exprocari, quibus in hanc Palæſtram nunquam deſcenſum, ac carpere ſingula, volupe. Si vilia iſtiusmodi offendunt, ecquid malim cenſuræ incurrent Exteri, interque eos cumprimis Itali, quibus ἀκριβείαν ſenſui, ſcriptioni non item (teſte vel inſperſis hujus Operis hinc inde Excerptis) plerisque adhibuiſſe ſufficit? Unicæ rei qui ſegnius vacat, fine actiori virgula dimittendus ſorte non eſt: At *inſtituenda juventuti, Verſionum Gallico-Anglico-Belgico-Italicarum, Philoſophiaque Academiæ peritura*, propinandæ Onere quisquis diem de die diſtringitur, facile minutiis omnibus devitandis ſit imparior. Verbo: Si Naſutulus aut Pedanta es, Lector, vix attendêris: Si Generoſus; etiam majora condonando, laudabis, ſpem, in Suevuln promtum Tui ſtudium, &, virtutum apicem, SINCERITATEM.

M. VISCHER.
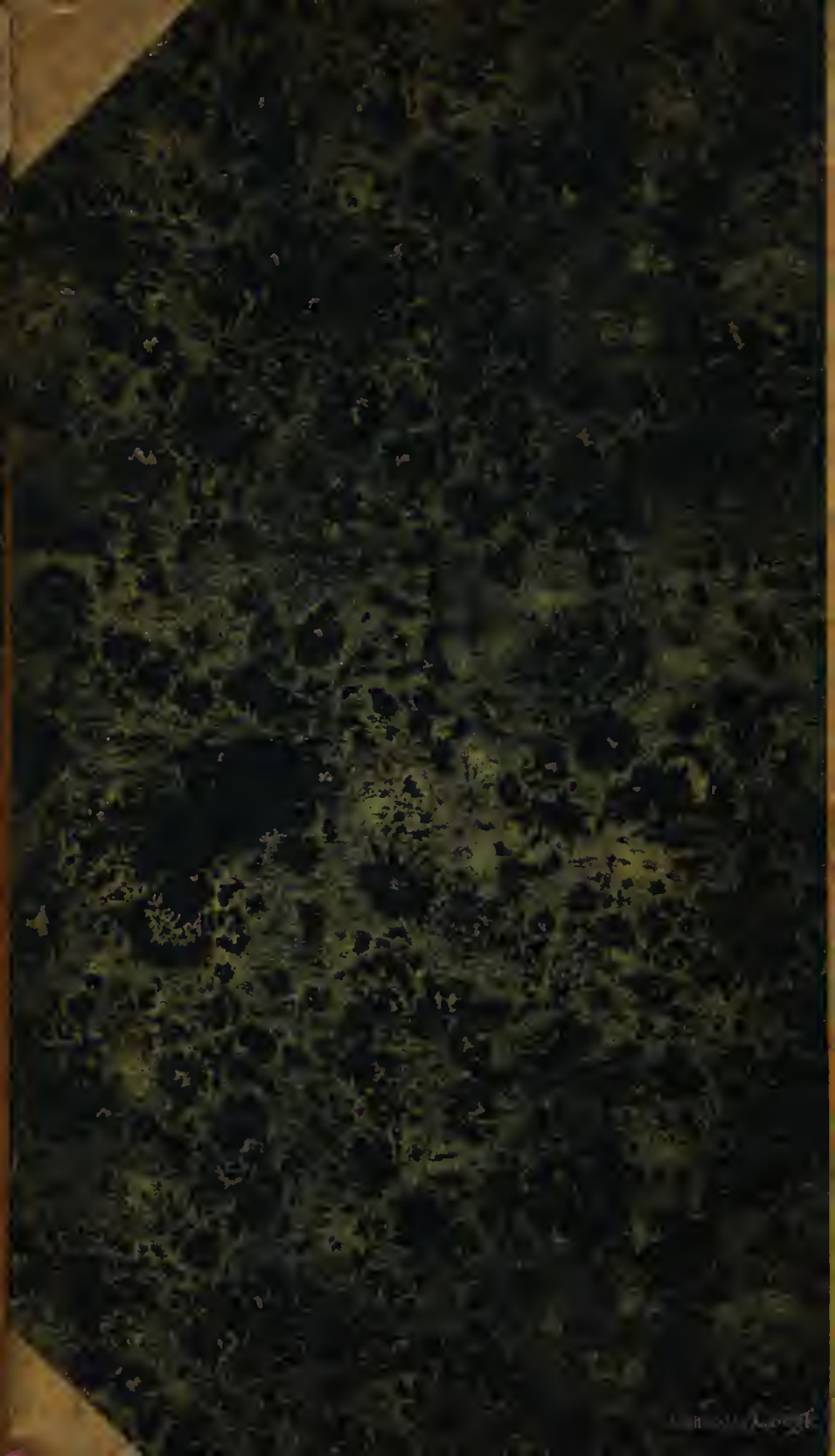
VA1 1520353